

Prezes Rady Ministrów

Mateusz Morawiecki

Warszawa, dnia /elektroniczny znacznik czasu/

RM-0610-151-22
UC45

Pani Elżbieta WITEK
Marszałek Sejmu

Szanowna Pani Marszałek,

na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej przedstawiam Sejmowi projekt ustawy – Prawo komunikacji elektronicznej. Projekt ma na celu wykonanie prawa Unii Europejskiej. Do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych został upoważniony Minister Cyfryzacji.

Z poważaniem
Mateusz Morawiecki
/podpisano kwalifikowanym podpisem elektronicznym/

Do wiadomości:
wnioskodawca

U S T A W A

z dnia

Prawo komunikacji elektronicznej¹⁾

DZIAŁ I

Postanowienia ogólne

Rozdział 1

Zakres ustawy

Art. 1. 1. Ustawa określa:

¹⁾ Niniejsza ustawa:

1) w zakresie swojej regulacji wdraża:

- a) dyrektywę 2000/31/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 8 czerwca 2000 r. w sprawie niektórych aspektów prawnych usług społeczeństwa informacyjnego, w szczególności handlu elektronicznego w ramach rynku wewnętrznego (dyrektywa o handlu elektronicznym) (Dz. Urz. WE L 178 z 17.07.2000, str. 1, z późn. zm. – Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne rozdz. 13, t. 25, str. 399),
- b) dyrektywę 2002/58/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 lipca 2002 r. dotycząca przetwarzania danych osobowych i ochrony prywatności w sektorze łączności elektronicznej (dyrektywa o prywatności i łączności elektronicznej) (Dz. Urz. WE L 201 z 31.07.2002, str. 37, z późn. zm. – Dz. Urz. UE L Polskie wydanie specjalne rozdz. 13, t. 29, str. 514),
- c) dyrektywę Komisji 2002/77/WE z dnia 16 września 2002 r. w sprawie konkurencji na rynkach sieci i usług łączności elektronicznej (Dz. Urz. WE L 249 z 17.09.2002, str. 21– Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne rozdz. 8, t. 2, str. 178),
- d) dyrektywę 2002/65/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 września 2002 r. dotyczącą sprzedaży konsumentom usług finansowych na odległość oraz zmieniającą dyrektywę Rady 90/619/EWG oraz dyrektywy 97/7/WE i 98/27/WE (Dz. Urz. WE L 271 z 09.10.2002, str. 16, z późn. zm. – Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne rozdz. 6, t. 4, str. 321),
- e) dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/11/UE z dnia 21 maja 2013 r. w sprawie alternatywnych metod rozstrzygania sporów konsumenckich oraz zmiany rozporządzenia (WE) nr 2006/2004 i dyrektywy 2009/22/WE (dyrektywa w sprawie ADR w sporach konsumenckich) (Dz. Urz. UE L 165 z 18.06.2013, str. 63),
- f) dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/30/UE z dnia 26 lutego 2014 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do kompatybilności elektromagnetycznej (Dz. Urz. UE L 96 z 29.03.2014, str. 79, z późn. zm.),
- g) dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/53/UE z dnia 16 kwietnia 2014 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich dotyczących udostępniania na rynku urządzeń radiowych i uchylającą dyrektywę 1999/5/WE (Dz. Urz. UE L 153 z 22.05.2014, str. 62, z późn. zm.),
- h) dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1972 z dnia 11 grudnia 2018 r. ustanawiającą Europejski kodeks łączności elektronicznej (Dz. Urz. UE L 321 z 17.12.2018, str. 36, z późn. zm.),
- i) decyzję Komisji z dnia 6 kwietnia 2000 r. ustanawiającą wstępną klasyfikację urządzeń radiowych i końcowych urządzeń telekomunikacyjnych oraz związanych z nimi znaków identyfikacyjnych (2000/299/WE) (Dz. Urz. WE L 97 z 19.04.2000, str. 13 – Dz. Urz. UE L Polskie wydanie specjalne rozdz. 13, t. 25, str. 118),

-
- j) decyzję Parlamentu Europejskiego i Rady nr 1104/2011/UE z dnia 25 października 2011 r. w sprawie warunków dostępu do usługi publicznej o regulowanym dostępie oferowanej przez globalny system nawigacji satelitarnej utworzony w ramach programu Galileo (Dz. Urz. UE L 287 z 04.11.2011, str. 1),
- k) decyzję delegowaną Komisji Europejskiej z dnia 15 września 2015 r. uzupełniającą decyzję Parlamentu Europejskiego i Rady Nr 1104/2011/UE w odniesieniu do wspólnych minimalnych norm, których muszą przestrzegać organy odpowiedzialne za PRS (LIMITED);
- 2) służy stosowaniu:
- a) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 106/2008 z dnia 15 stycznia 2008 r. w sprawie unijnego programu znakowania efektywności energetycznej urządzeń biurowych (Dz. Urz. UE L 39 z 13.02.2008, str. 1, z późn. zm.),
- b) rozporządzenia Komisji (WE) nr 1275/2008 z dnia 17 grudnia 2008 r. w sprawie wykonania dyrektywy 2005/32/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do wymogów dotyczących ekoprojektu dla zużycia energii przez elektryczne i elektroniczne urządzenia gospodarstwa domowego i urządzenia biurowe w trybie czuwania i wyłączenia przy podłączeniu do sieci (Dz. Urz. UE L 339 z 18.12.2008, str. 45, z późn. zm.),
- c) rozporządzenia Komisji (WE) nr 107/2009 z dnia 4 lutego 2009 r. w sprawie wykonania dyrektywy 2005/32/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do wymogów dotyczących ekoprojektu dla prostych set-top boksów (Dz. Urz. UE L 36 z 05.02.2009, str. 8, z późn. zm.),
- d) rozporządzenia Komisji (WE) nr 278/2009 z dnia 6 kwietnia 2009 r. w sprawie wykonania dyrektywy 2005/32/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do wymogów dotyczących ekoprojektu w zakresie zużycia energii elektrycznej przez zasilacze zewnętrzne w stanie bez obciążenia oraz ich średniej sprawności podczas pracy (Dz. Urz. UE L 93 z 07.04.2009, str. 3, z późn. zm.),
- e) rozporządzenia Komisji (WE) nr 642/2009 z dnia 22 lipca 2009 r. w sprawie wykonania dyrektywy 2005/32/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do wymogów dotyczących ekoprojektu dla telewizorów (Dz. Urz. UE L 191 z 23.07.2009, str. 42, z późn. zm.),
- f) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 531/2012 z dnia 13 czerwca 2012 r. w sprawie roamingu w publicznych sieciach łączności ruchomej wewnątrz Unii (Dz. Urz. UE L 172 z 30.06.2012, str. 10, z późn. zm.),
- g) rozporządzenia Komisji (UE) nr 611/2013 z dnia 24 czerwca 2013 r. w sprawie środków mających zastosowanie przy powiadamianiu o przypadkach naruszenia danych osobowych, na mocy dyrektywy 2002/58/WE Parlamentu Europejskiego i Rady o prywatności i łączności elektronicznej (Dz. Urz. UE L 173 z 26.06.2013, str. 2),
- h) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/2120 z dnia 25 listopada 2015 r. ustanawiającego środki dotyczące dostępu do otwartego internetu i dotyczącego opłat detalicznych za regulowane usługi łączności wewnątrzunijnej oraz zmieniającego dyrektywę 2002/22/WE, a także rozporządzenie (UE) nr 531/2012 (Dz. Urz. UE L 310 z 26.11.2015, str. 1, z późn. zm.),
- i) rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2019/2013 z dnia 11 marca 2019 r. uzupełniającego rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1369 w odniesieniu do etykietowania energetycznego wyświetlaczy elektronicznych i uchylającego rozporządzenie delegowane Komisji (UE) nr 1062/2010 (Dz. Urz. UE L 315 z 05.12.2019, str. 1, z późn. zm.),
- j) rozporządzenia Komisji (UE) 2019/1782 z dnia 1 października 2019 r. ustanawiającego wymogi dotyczące ekoprojektu dla zasilaczy zewnętrznych na podstawie dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/125/WE oraz uchylającego rozporządzenie Komisji (WE) nr 278/2009 (Dz. Urz. UE L 272 z 25.10.2019, str. 95, z późn. zm.),
- k) rozporządzenia Komisji (UE) 2019/2021 z dnia 1 października 2019 r. ustanawiającego wymogi dotyczące ekoprojektu dla wyświetlaczy elektronicznych zgodnie z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/125/WE, zmieniającego rozporządzenie Komisji (WE) nr 1275/2008 i uchylającego rozporządzenie Komisji (WE) nr 642/2009 (Dz. Urz. UE L 315 z 05.12.2019, str. 241, z późn. zm.),
- l) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/696 z dnia 28 kwietnia 2021 r. ustanawiającego Unijny program kosmiczny i Agencję Unii Europejskiej ds. Programu Kosmicznego oraz uchylającego rozporządzenia (UE) nr 912/2010, (UE) nr 1285/2013 i (UE) nr 377/2014 oraz decyzję nr 541/2014/UE (Dz. Urz. UE L 170 z 12.05.2021, str. 69).

- 1) zasady podejmowania, wykonywania i kontroli działalności polegającej na zapewnianiu komunikacji elektronicznej, zwanej dalej „działalnością komunikacji elektronicznej”, obejmującej:
 - a) świadczenie publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych, dostarczanie publicznych sieci telekomunikacyjnych, w tym sieci i usług służących rozpowszechnianiu lub rozprowadzaniu programów radiofonicznych i telewizyjnych, lub świadczenie powiązanych usług, zwanej dalej „działalnością telekomunikacyjną”, oraz
 - b) świadczenie publicznie dostępnych usług komunikacji interpersonalnej niewykorzystujących numerów;
- 2) prawa i obowiązki przedsiębiorców komunikacji elektronicznej;
- 3) zasady zapewniania dostępu do lokalnej sieci radiowej i korzystania z tej sieci;
- 4) zadania i obowiązki na rzecz obronności, bezpieczeństwa państwa oraz bezpieczeństwa i porządku publicznego, w zakresie komunikacji elektronicznej;
- 5) zasady uzyskiwania dostępu i korzystania z satelitarnej usługi publicznej o regulowanym dostępie, w ramach europejskiego systemu radionawigacji satelitarnej Galileo, oraz zarządzania tą usługą;
- 6) warunki gospodarowania częstotliwościami, zasobami orbitalnymi oraz zasobami numeracji;
- 7) prawa i obowiązki użytkowników urządzeń radiowych;
- 8) prawa i obowiązki użytkowników końcowych;
- 9) zasady dostępu telekomunikacyjnego oraz warunki regulowania rynków komunikacji elektronicznej;
- 10) wymagania, jakim powinny odpowiadać urządzenia radiowe;
- 11) warunki świadczenia usługi powszechnej;
- 12) wymagania dotyczące świadczenia użytkownikom końcowym z niepełnosprawnościami publicznie dostępnych usług komunikacji elektronicznej i udogodnień w zakresie dostępu do publicznie dostępnych usług komunikacji elektronicznej;
- 13) warunki przetwarzania danych, w tym danych osobowych, w ramach świadczenia publicznie dostępnych usług komunikacji elektronicznej oraz ochrony tajemnicy komunikacji elektronicznej;

14) funkcjonowanie organów właściwych w sprawach komunikacji elektronicznej, zasady ich współdziałania z innymi organami krajowymi oraz instytucjami Unii Europejskiej w zakresie regulacji komunikacji elektronicznej.

2. Nie stanowi działalności telekomunikacyjnej umożliwianie korzystania z publicznej sieci telekomunikacyjnej za pośrednictwem lokalnej sieci radiowej, jeżeli jest to działalność dodatkowa w stosunku do wykonywanej przez podmiot działalności głównej.

Art. 2. Określenia użyte w ustawie oznaczają:

- 1) abonent – użytkownika, który jest stroną umowy o świadczenie usług komunikacji elektronicznej zawartej z dostawcą usług komunikacji elektronicznej;
- 2) aparat publiczny – publicznie dostępny telefon, w którym połączenie opłacane jest automatycznie, w szczególności za pomocą monety, żetonu, karty telefonicznej lub karty płatniczej;
- 3) aparatura – aparaturę w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 13 kwietnia 2007 r. o kompatybilności elektromagnetycznej (Dz. U. z 2022 r. poz. 2233);
- 4) częstotliwości zharmonizowane – częstotliwości, których dostępność i efektywne wykorzystanie uregulowano za pomocą zharmonizowanych warunków ustanowionych w drodze technicznego środka wykonawczego zgodnie z art. 4 decyzji nr 676/2002/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie ram regulacyjnych dotyczących polityki spektrum radiowego we Wspólnocie Europejskiej (decyzja o spektrum radiowym) (Dz. Urz. WE L 108 z 24.04.2002, str. 1 – Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne rozdz. 13, t. 29, str. 317);
- 5) dostarczanie sieci telekomunikacyjnej – przygotowanie sieci telekomunikacyjnej w sposób umożliwiający świadczenie w niej usług, jej eksploatację, nadzór nad nią lub zapewnianie dostępu telekomunikacyjnego;
- 6) dostawca usług komunikacji elektronicznej – dostawcę publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych lub podmiot świadczący publicznie dostępne usługi komunikacji interpersonalnej niewykorzystujące numerów;
- 7) dostęp telekomunikacyjny – udostępnianie zasobów na rzecz przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej na potrzeby świadczenia usług komunikacji elektronicznej, w szczególności:
 - a) sieci telekomunikacyjnych i powiązanych zasobów, w tym infrastruktury technicznej, lokalnej pętli abonenckiej oraz obiektów i usług niezbędnych do obsługi lokalnej pętli abonenckiej,

- b) nieruchomości, w tym budynków,
 - c) odpowiednich systemów oprogramowania, w tym do systemów wsparcia operacyjnego,
 - d) systemów informacyjnych lub baz danych na potrzeby zamówień, dostaw, konserwacji i reklamacji oraz fakturowania,
 - e) interfejsów, protokołów lub innych kluczowych technologii niezbędnych do zapewnienia interoperacyjności usług,
 - f) usług sieci wirtualnych oraz
 - g) multipleksu, z uwzględnieniem, że udostępnienie multipleksu następuje na rzecz nadawcy;
- 8) dostęp do lokalnej pętli abonenckiej – korzystanie z lokalnej pętli abonenckiej lub lokalnej podpętli abonenckiej pozwalające na pełne wykorzystanie możliwości lokalnej pętli abonenckiej lub wykorzystanie części możliwości lokalnej pętli abonenckiej przy zachowaniu możliwości korzystania z lokalnej pętli abonenckiej przez innego przedsiębiorcę telekomunikacyjnego;
- 9) elektroniczny przewodnik po programach – środek lub rozwiązanie techniczne stosowane w systemach telewizji cyfrowej, umożliwiające wybór programów, zawierające dodatkowe dane opisujące programy występujące w cyfrowym sygnale telewizyjnym;
- 10) fale radiowe – fale elektromagnetyczne o częstotliwościach niższych niż 3000 GHz, rozchodzące się w przestrzeni bez pomocy sztucznego przewodnika;
- 11) infrastruktura techniczna – infrastrukturę techniczną w rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt 6 ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych (Dz. U. z 2022 r. poz. 884 i 2164);
- 12) infrastruktura telekomunikacyjna – fizyczne elementy sieci telekomunikacyjnej wykorzystywane do zapewnienia telekomunikacji, w szczególności urządzenia telekomunikacyjne, linie kablowe, a także powiązane zasoby, z wyjątkiem powiązanych usług, budynków i wejść do budynków;
- 13) instrukcja – opracowaną przez przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej szczegółową instrukcję w zakresie prowadzonej przez niego rachunkowości regulacyjnej, zawierającą opis przyjętych w jego przedsiębiorstwie sposobów wyodrębnienia aktywów i pasywów, przychodów i kosztów do działalności w zakresie dostępu telekomunikacyjnego lub usług na rynku detalicznym;

- 14) interfejs – układ elektryczny, elektroniczny lub optyczny, z oprogramowaniem albo bez oprogramowania, lub oprogramowanie umożliwiające łączenie, współpracę i wymianę sygnałów o określonej postaci między urządzeniami połączonymi za jego pośrednictwem zgodnie z odpowiednią specyfikacją techniczną;
- 15) interfejs programistyczny aplikacji – interfejs umożliwiający łączenie, współpracę, wymianę informacji między aplikacjami dostarczonymi przez nadawców lub dostawców usług a urządzeniami telewizji cyfrowej służącymi do przekazywania cyfrowych sygnałów umożliwiającymi świadczenie usług telewizyjnych lub radiofonicznych;
- 16) interoperacyjność usług – zdolność sieci telekomunikacyjnych oraz odbiorników sygnału telewizyjnego i odbiorników radiofonii cyfrowej, a także aplikacji do efektywnej współpracy w celu zapewnienia wzajemnego dostępu użytkowników do usług świadczonych za ich pomocą;
- 17) kalkulacja kosztów – wyliczanie przez przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej kosztów związanych ze świadczeniem usług, odrębnie dla każdej z usług, dla której przedsiębiorca jest obowiązany prowadzić kalkulację kosztów, zgodnie z zatwierdzonym przez Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej opisem kalkulacji kosztów na dany rok obrotowy;
- 18) kolokacja – udostępnianie fizycznej przestrzeni lub urządzeń technicznych w celu umieszczenia i podłączenia niezbędnego sprzętu operatora podłączającego swoją sieć telekomunikacyjną do sieci innego operatora lub korzystającego z dostępu do lokalnej pętli abonenckiej;
- 19) komunikat elektroniczny – każdą informację wymienianą lub przekazywaną między określonymi użytkownikami za pośrednictwem publicznie dostępnych usług komunikacji elektronicznej; nie obejmuje on informacji przekazanej jako część transmisji radiofonicznych lub telewizyjnych transmitowanych przez sieć telekomunikacyjną, z wyjątkiem informacji odnoszącej się do możliwego do zidentyfikowania użytkownika otrzymującego informację;
- 20) konsument – osobę fizyczną wnoszącą o świadczenie publicznie dostępnych usług komunikacji elektronicznej lub korzystającą z takich usług dla celów niezwiązanych bezpośrednio z jej działalnością gospodarczą lub wykonywaniem zawodu;
- 21) lokalna pętla abonencka – fizyczny obwód łączący zakończenie sieci z punktem dystrybucji w stacjonarnej publicznej sieci telekomunikacyjnej, w szczególności z przełącznicą główną lub równoważnym urządzeniem;

- 22) lokalna podpętla abonencka – część lokalnej pętli abonenckiej łączącej zakończenie sieci z pośrednim punktem dystrybucji w stacjonarnej publicznej sieci telekomunikacyjnej, w szczególności z koncentratorem lub innym urządzeniem dostępu pośredniego do stacjonarnej publicznej sieci telekomunikacyjnej;
- 23) lokalna sieć radiowa – system dostępu bezprzewodowego o niskiej mocy i bliskim zasięgu, stwarzający niskie ryzyko zakłóceń dla innych tego typu systemów stosowanych w pobliżu przez innych użytkowników, wykorzystujący na zasadzie niewyłączności częstotliwości zharmonizowane;
- 24) multipleks – zespolony strumień danych cyfrowych składający się z dwóch lub więcej strumieni utworzonych z danych wchodzących w skład treści programów radiofonicznych lub telewizyjnych oraz z danych dodatkowych, obejmujących w szczególności dane związane z systemem dostępu warunkowego lub usługami powiązаныmi;
- 25) nadawca – nadawcę w rozumieniu art. 4 pkt 5 ustawy z dnia 29 grudnia 1992 r. o radiofonii i telewizji (Dz. U. z 2022 r. poz. 1722);
- 26) nadużycie telekomunikacyjne – świadczenie usługi telekomunikacyjnej lub korzystanie z tej usługi lub urządzeń telekomunikacyjnych w sposób niezgodny z ich przeznaczeniem lub przepisami prawa, których celem lub skutkiem jest wyrządzenie szkody przedsiębiorcy telekomunikacyjnemu lub osiągnięcie nienależnych korzyści;
- 27) numer alarmowy – numer ustalony w ustawie lub w planie numeracji krajowej dla publicznych sieci telekomunikacyjnych udostępniany służbom ustawowo powołanym do niesienia pomocy;
- 28) numer geograficzny – numer ustalony w planie numeracji krajowej, w którym część ciągu cyfr zawiera wskaźnik obszaru geograficznego, wykorzystywany do kierowania połączeń do stałej lokalizacji zakończenia sieci;
- 29) numer niegeograficzny – numer ustalony w planie numeracji krajowej, który nie zawiera ciągu cyfr określającego wskaźnik obszaru geograficznego, w szczególności numer zakończenia ruchomej publicznej sieci telekomunikacyjnej, numer, do którego połączenia są bezpłatne albo numer wykorzystywany do świadczenia usług z dodatkowym świadczeniem;
- 30) odbiornik radiofonii cyfrowej – urządzenie służące do odbioru cyfrowych transmisji radiofonicznych, zawierające co najmniej tuner obejmujący głowicę wysokiej częstotliwości i demodulator, a także demultiplekser i dekodery odbieranej usługi oraz antenę lub złącze antenowe;

- 31) odbiornik sygnału telewizyjnego – urządzenie służące do odbioru cyfrowych transmisji telewizyjnych, zawierające co najmniej tuner obejmujący głowicę wysokiej częstotliwości i demodulator, demultiplekser i dekodery odbieranej usługi oraz wyświetlacz obrazu albo niezawierające takiego wyświetlacza obrazu;
- 32) operator multipleksu – podmiot, który:
 - a) uzyskał rezerwację częstotliwości w służbie radiodifuzyjnej na rozpowszechnianie lub rozprowadzanie programów telewizyjnych lub radiofonicznych w sposób cyfrowy drogą rozszewczą naziemną w multipleksie oraz
 - b) prowadzi działalność telekomunikacyjną i posiada własną infrastrukturę telekomunikacyjną lub zawarł umowę o świadczenie usługi transmisji sygnału multipleksu z operatorem sieci nadawczej;
- 33) operator sieci nadawczej – przedsiębiorcę telekomunikacyjnego świadczącego usługi transmisji sygnałów radiodifuzyjnych drogą rozszewczą naziemną;
- 34) połączenie – fizyczne lub logiczne połączenie telekomunikacyjnych urządzeń końcowych pozwalające na przesłanie komunikatów elektronicznych;
- 35) połączenie głosowe – połączenie ustanowione za pomocą publicznie dostępnej usługi komunikacji interpersonalnej pozwalające na dwukierunkową komunikację głosową;
- 36) połączenie sieci – fizyczne i logiczne połączenie publicznych sieci telekomunikacyjnych użytkowanych przez tego samego lub różnych przedsiębiorców telekomunikacyjnych, w celu umożliwienia użytkownikom korzystającym z usług lub sieci jednego przedsiębiorcy telekomunikacyjnego komunikowania się z użytkownikami korzystającymi z usług lub sieci tego samego lub innego przedsiębiorcy telekomunikacyjnego albo dostępu do usług dostarczanych przez innego przedsiębiorcę telekomunikacyjnego;
- 37) powiązane usługi – usługi powiązane z siecią telekomunikacyjną lub usługami komunikacji elektronicznej, które umożliwiają lub wspierają świadczenie usług za pośrednictwem tych sieci lub usług lub które mogą służyć do tego celu, i obejmują systemy translacji numerów lub systemy o równoważnych funkcjach, systemy dostępu warunkowego i elektroniczne przewodniki po programach, jak również inne usługi, w szczególności usługi identyfikacji, lokalizacji oraz sygnalizowania obecności;
- 38) powiązane zasoby – powiązane usługi, infrastrukturę techniczną, okablowanie między zakończeniami sieci w obiekcie budowlanym a najbliższym punktem dystrybucji, anteny i urządzenia, powiązane z siecią telekomunikacyjną lub usługami komunikacji

elektronicznej, które umożliwiają lub wspierają dostarczanie usług za pośrednictwem tych sieci lub usług, mogących służyć do tego celu;

- 39) przedsiębiorca komunikacji elektronicznej – przedsiębiorcę telekomunikacyjnego lub podmiot świadczący publicznie dostępną usługę komunikacji interpersonalnej niewykorzystującą numerów;
- 40) przedsiębiorca telekomunikacyjny – przedsiębiorcę lub inny podmiot uprawniony do wykonywania działalności gospodarczej na podstawie odrębnych przepisów, który wykonuje działalność gospodarczą polegającą na dostarczaniu publicznej sieci telekomunikacyjnej, świadczeniu powiązanych usług lub świadczeniu publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych, przy czym przedsiębiorca telekomunikacyjny, uprawniony do:
 - a) świadczenia publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych, zwany jest „dostawcą usług telekomunikacyjnych”,
 - b) dostarczania publicznej sieci telekomunikacyjnej lub świadczenia powiązanych usług, zwany jest „operatorem”;
- 41) przyłącze telekomunikacyjne:
 - a) odcinek linii kablowej podziemnej, linii kablowej nadziemnej lub kanalizacji kablowej, zawarty między złączem rozgałęźnym a zakończeniem tych linii lub kanalizacji w obiekcie budowlanym, lub
 - b) system bezprzewodowy łączący instalację wewnętrzną obiektu budowlanego z węzłem publicznej sieci telekomunikacyjnej
– umożliwiający korzystanie w obiekcie budowlanym z publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych;
- 42) publiczna sieć telekomunikacyjna – sieć telekomunikacyjną wykorzystywaną głównie do świadczenia publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych;
- 43) publicznie dostępna usługa komunikacji elektronicznej – usługę komunikacji elektronicznej dostępną dla ogółu użytkowników;
- 44) publicznie dostępna usługa komunikacji interpersonalnej – usługę komunikacji interpersonalnej dostępną dla ogółu użytkowników;
- 45) publicznie dostępna usługa komunikacji głosowej – usługę telekomunikacyjną dla inicjowania i odbierania, bezpośrednio lub pośrednio, połączeń głosowych krajowych lub krajowych i międzynarodowych, za pomocą numeru lub numerów ustalonych w krajowym lub międzynarodowym planie numeracji, dostępną dla ogółu użytkowników;

- 46) publicznie dostępna usługa telekomunikacyjna – usługę telekomunikacyjną dostępną dla ogółu użytkowników;
- 47) punkt dystrybucji – fizyczny punkt, w którym możliwe jest zapewnienie dostępu telekomunikacyjnego wymagającego połączenia elementów sieci telekomunikacyjnej przedsiębiorcy telekomunikacyjnego z elementami sieci telekomunikacyjnej lub powiązаныmi zasobami znajdującymi się między tym punktem a zakończeniami sieci;
- 48) rachunkowość regulacyjna – szczególnie, w stosunku do rachunkowości prowadzonej na podstawie przepisów ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości (Dz. U. z 2021 r. poz. 217, 2105, 2106 oraz z 2022 r. poz. 1488), rodzaj rachunkowości prowadzonej przez przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej w odniesieniu do jego działalności w zakresie świadczenia dostępu telekomunikacyjnego lub usług na rynku detalicznym, zgodnie z instrukcją na dany rok obrotowy zatwierdzoną przez Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej;
- 49) radiolokacja – określanie położenia, prędkości lub innych parametrów obiektu lub uzyskiwanie informacji dotyczących tych parametrów dzięki właściwościom propagacyjnym fal radiowych;
- 50) rezerwacja częstotliwości – określenie częstotliwości lub zasobów orbitalnych, które we wskazanym w rezerwacji okresie pozostają w dyspozycji podmiotu na rzecz którego dokonano rezerwacji, przeniesiono uprawnienia do częstotliwości lub uprawnienia do dysponowania częstotliwościami na cele związane z uzyskiwaniem pozwoleń radiowych;
- 51) ruchoma publiczna sieć telekomunikacyjna – publiczną sieć telekomunikacyjną, w której zakończenia sieci nie mają stałej lokalizacji;
- 52) ruchoma sieć telekomunikacyjna – sieć telekomunikacyjną, w której zakończenia sieci nie mają stałej lokalizacji;
- 53) rynek detaliczny – rynek produktów i usług w zakresie usług komunikacji elektronicznej dla użytkowników końcowych;
- 54) samochodowy odbiornik radiofoniczny – odbiornik radiofonii cyfrowej wbudowany do pojazdów kategorii M, o których mowa w pkt 1 załącznika nr 2 do ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 2022 r. poz. 988, 1002, 1768 i 1783);
- 55) satelitarna usługa publiczna o regulowanym dostępie – satelitarną usługę publiczną o regulowanym dostępie w rozumieniu art. 45 ust. 1 lit. d rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/696 z dnia 28 kwietnia 2021 r. ustanawiającego Unijny

- program kosmiczny i Agencję Unii Europejskiej ds. Programu Kosmicznego oraz uchylającego rozporządzenia (UE) nr 912/2010, (UE) nr 1285/2013 i (UE) nr 377/2014 oraz decyzję nr 541/2014/UE (Dz. Urz. UE L 170 z 12.05.2021, str. 69);
- 56) sieć dostępu – infrastrukturę telekomunikacyjną na odcinku między zakończeniem sieci a punktem dystrybucji, obejmującą w szczególności łącza abonenckie, urządzenia do koncentracji łączy abonenckich lub urządzenia do zarządzania siecią dostępu;
- 57) sieć o bardzo dużej przepustowości – publiczną sieć telekomunikacyjną:
- a) składającą się z linii światłowodowych co najmniej do punktu dystrybucji w miejscu świadczenia usługi,
 - b) składającą się z linii światłowodowych co najmniej do stacji bazowej, lub
 - c) która umożliwia świadczenie usługi dostępu do internetu w typowych warunkach panujących w czasie największego ruchu w sieci, o podobnych parametrach jakościowych jak sieć telekomunikacyjna, o której mowa w lit. a – w przypadku sieci stacjonarnej lub jak sieć telekomunikacyjna, o której mowa w lit. b – w przypadku sieci bezprzewodowej; podobne parametry jakościowe usługi dostępu do internetu odnoszą się do: pobierania i wysyłania danych, odporności, parametrów związanych z błędami oraz opóźnienia i jego zmienności, a ich wartości spełniają wymagania określone w wytycznych Organu Europejskich Regulatorów Łączności Elektronicznej wydanych na podstawie art. 82 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1972 z dnia 11 grudnia 2018 r. ustanawiającej Europejski kodeks łączności elektronicznej (Dz. Urz. UE L 321 z 17.12.2018, str. 36, z późn. zm.²⁾);
- 58) sieć telekomunikacyjna – systemy transmisyjne, a także urządzenia telekomunikacyjne, oprócz telekomunikacyjnych urządzeń końcowych, oraz inne zasoby, w tym nieaktywne elementy sieci, które umożliwiają przekazywanie sygnałów za pomocą przewodów, fal radiowych, optycznych lub innych środków wykorzystujących energię elektromagnetyczną, niezależnie od rodzaju przekazywanej informacji;
- 59) służba radiokomunikacyjna – nadawanie, przesyłanie lub odbiór fal radiowych dla wypełnienia zadań określonych dla danej służby w międzynarodowych przepisach radiokomunikacyjnych;
- 60) służba radiokomunikacyjna amatorska – służbę radiokomunikacyjną mającą na celu nawiązywanie wzajemnych łączności, badania techniczne oraz indywidualne szkolenie

²⁾ Zmiany wymienionej dyrektywy zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 334 z 27.12.2019, str. 164 i Dz. Urz. UE L 419 z 11.12.2020, str. 36.

wykonywane w celach niezarobkowych przez uprawnione osoby wyłącznie dla potrzeb własnych;

- 61) stacjonarna publiczna sieć telekomunikacyjna – publiczną sieć telekomunikacyjną, w której zakończenia sieci mają stałą lokalizację;
- 62) stacjonarna sieć telekomunikacyjna – sieć telekomunikacyjną, w której zakończenia sieci mają stałą lokalizację;
- 63) sygnał multipleksu – sygnał radiowy transmitowany z użyciem kanału lub bloku częstotliwościowego w służbie radiodifuzyjnej przenoszący treści zawarte w multipleksie;
- 64) system dostępu warunkowego – środki lub rozwiązania techniczne, powodujące, że dostęp do zrozumiałej formy zabezpieczonych transmisji radiofonicznych lub telewizyjnych jest uwarunkowany posiadaniem abonamentu lub uprzednio uzyskanego indywidualnego zezwolenia;
- 65) sytuacja szczególnego zagrożenia – sytuację:
 - a) wymagającą współpracy przedsiębiorców komunikacji elektronicznej z organami administracji publicznej i innymi podmiotami wykonującymi zadania w zakresie ratownictwa, niesienia pomocy, zarządzania kryzysowego, utrzymania porządku publicznego oraz obronności i bezpieczeństwa państwa:
 - w przypadku wystąpienia sytuacji kryzysowej, w rozumieniu ustawy z dnia 26 kwietnia 2007 r. o zarządzaniu kryzysowym (Dz. U. z 2022 r. poz. 261, 583 i 2185),
 - w czasie obowiązywania stanów nadzwyczajnych,
 - w warunkach zewnętrznego zagrożenia bezpieczeństwa państwa i w czasie wojny,
 - b) stanowiącą bezpośrednie zagrożenie dla bezpieczeństwa sieci i usług komunikacji elektronicznej;
- 66) szkodliwe zaburzenie elektromagnetyczne – zaburzenie elektromagnetyczne w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 13 kwietnia 2007 r. o kompatybilności elektromagnetycznej, które przekracza dopuszczalne poziomy zaburzeń;
- 67) szkodliwe zakłócenia – zakłócenia, które:
 - a) zagrażają funkcjonowaniu służby radionawigacyjnej lub innej służby radiokomunikacyjnej związanej z bezpieczeństwem lub

- b) w sposób poważny pogarszają, utrudniają lub wielokrotnie przerywają wykonywanie służby radiokomunikacyjnej działającej zgodnie z przepisami prawa;
- 68) świadczenie usług komunikacji elektronicznej – świadczenie usług telekomunikacyjnych lub usług komunikacji interpersonalnej niewykorzystujących numerów;
 - 69) świadczenie usług telekomunikacyjnych – wykonywanie usług za pomocą własnej sieci, z wykorzystaniem sieci innego operatora lub sprzedaż we własnym imieniu i na własny rachunek usługi telekomunikacyjnej wykonywanej przez innego dostawcę usług telekomunikacyjnych;
 - 70) telekomunikacja – nadawanie, odbiór lub transmisję informacji, niezależnie od ich rodzaju, za pomocą przewodów, fal radiowych bądź optycznych lub innych środków wykorzystujących energię elektromagnetyczną;
 - 71) telekomunikacyjne urządzenie końcowe – urządzenie telekomunikacyjne przeznaczone do podłączenia bezpośrednio lub pośrednio do zakończenia sieci;
 - 72) trwały nośnik – trwały nośnik w rozumieniu ustawy z dnia 30 maja 2014 r. o prawach konsumenta (Dz. U. z 2020 r. poz. 287, z 2021 r. poz. 2105 oraz z 2022 r. poz. 2337);
 - 73) urządzenie radiowe – urządzenie telekomunikacyjne, które celowo emituje lub odbiera fale radiowe na potrzeby radiokomunikacji lub radiolokacji, lub urządzenie telekomunikacyjne, które musi zostać uzupełnione o dodatkowy element, aby mogło celowo emitować lub odbierać fale radiowe na potrzeby radiokomunikacji lub radiolokacji;
 - 74) urządzenie telekomunikacyjne – urządzenie elektryczne lub elektroniczne przeznaczone do zapewniania telekomunikacji;
 - 75) usługa fakultatywnego obciążania rachunku – usługę polegającą na pośredniczeniu przez dostawcę usług komunikacji elektronicznej w sprzedaży towarów lub świadczeniu usług lub pośredniczeniu w płatności za te towary lub usługi, której wartość jest uwzględniana na rachunku za wykonane usługi komunikacji elektronicznej lub pokrywana ze środków z doładowań;
 - 76) usługa komunikacji elektronicznej – usługę świadczoną za pośrednictwem sieci telekomunikacyjnej, zwykle za wynagrodzeniem, z wyłączeniem usług związanych z zapewnianiem albo wykonywaniem kontroli treści przekazywanych przy wykorzystaniu sieci telekomunikacyjnych lub usług komunikacji elektronicznej, obejmującą:
 - a) usługę dostępu do internetu w rozumieniu art. 2 akapit drugi pkt 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/2120 z dnia 25 listopada 2015 r.

ustanawiającego środki dotyczące dostępu do otwartego internetu i dotyczące opłat detalicznych za regulowane usługi łączności wewnątrzunijnej oraz zmieniającego dyrektywę 2002/22/WE, a także rozporządzenie (UE) nr 531/2012 (Dz. Urz. UE L 310 z 26.11.2015, str. 1, z późn. zm.³⁾),

- b) usługę komunikacji interpersonalnej,
 - c) usługę polegającą całkowicie lub głównie na przekazywaniu sygnałów, w szczególności:
 - przesyłanie sygnałów w ramach komunikacji interpersonalnej niezależnie od stosowanej technologii,
 - usługę transmisyjną stosowaną na potrzeby świadczenia usług komunikacji maszyna – maszyna oraz na potrzeby nadawania;
- 77) usługa komunikacji głosowej – usługę telekomunikacyjną dla inicjowania i odbierania, bezpośrednio lub pośrednio, połączeń głosowych krajowych lub krajowych i międzynarodowych, za pomocą numeru lub numerów ustalonych w krajowym lub międzynarodowym planie numeracji;
- 78) usługa komunikacji interpersonalnej – usługę umożliwiającą bezpośrednią interpersonalną i interaktywną wymianę informacji za pośrednictwem sieci telekomunikacyjnej między skończoną liczbą osób, gdzie osoby inicjujące połączenie lub uczestniczące w nim decydują o jego odbiorcy lub odbiorcach, z wyłączeniem usług, w których interpersonalna i interaktywna komunikacja stanowi wyłącznie funkcję podrzędną względem innej usługi podstawowej, w tym usługę, która:
- a) umożliwia realizację połączeń z numerami z planu numeracji krajowej lub międzynarodowych planów numeracji, zwaną „usługą komunikacji interpersonalnej wykorzystującą numery”,
 - b) nie umożliwia realizacji połączeń z numerami z planu numeracji krajowej lub międzynarodowych planów numeracji, zwaną „usługą komunikacji interpersonalnej niewykorzystującą numerów”;
- 79) usługa o wartości wzbogaconej – każdą usługę wymagającą przetworzenia danych o lokalizacji;
- 80) usługa telekomunikacyjna – usługę komunikacji elektronicznej, o której mowa w pkt 76 lit. a lub c lub pkt 78 lit. a;

³⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 27 z 03.02.2016, str. 14 i Dz. Urz. UE L 321 z 17.12.2018, str. 1 i 36.

- 81) usługa z dodatkowym świadczeniem – publicznie dostępną usługę telekomunikacyjną wraz z innym świadczeniem, które może być realizowane przez podmiot inny niż dostawca usług telekomunikacyjnych;
- 82) użytkowanie cywilne – wykonywanie służby radiokomunikacyjnej przez podmioty inne niż podmioty będące użytkownikami rządowymi, w celu zaspokojenia potrzeb społecznych związanych z komunikacją bezprzewodową, realizowane w szczególności przez dostawców usług telekomunikacyjnych oraz nadawców radiofonicznych i telewizyjnych z wykorzystaniem częstotliwości przeznaczonych w Krajowej Tablicy Przeznaczeń Częstotliwości do użytkowania cywilnego;
- 83) użytkowanie cywilno-rządowe – wykonywanie służby radiokomunikacyjnej w celu zaspokojenia potrzeb społecznych związanych z komunikacją bezprzewodową, realizowane w szczególności przez dostawców usług telekomunikacyjnych oraz nadawców radiofonicznych i telewizyjnych, a także wykonywanie służby radiokomunikacyjnej przez użytkowników rządowych, z wykorzystaniem częstotliwości przeznaczonych w Krajowej Tablicy Przeznaczeń Częstotliwości do użytkowania cywilno-rządowego;
- 84) użytkowanie rządowe – wykonywanie służby radiokomunikacyjnej przez użytkowników rządowych z wykorzystaniem częstotliwości przeznaczonych w Krajowej Tablicy Przeznaczeń Częstotliwości do użytkowania rządowego, w szczególności dla takich celów jak: obronność, bezpieczeństwo państwa, bezpieczeństwo i porządek publiczny oraz ochrona życia, zdrowia i mienia obywateli;
- 85) użytkownik – podmiot korzystający z publicznie dostępnej usługi komunikacji elektronicznej lub żądający świadczenia takiej usługi;
- 86) użytkownik końcowy – podmiot korzystający z publicznie dostępnej usługi komunikacji elektronicznej lub żądający świadczenia takiej usługi, dla zaspokojenia własnych potrzeb;
- 87) użytkownik rządowy – wykonujące działalność w zakresie telekomunikacji lub używające urządzeń radiowych:
 - a) komórki organizacyjne i jednostki organizacyjne podległe Ministrowi Obrony Narodowej lub przez niego nadzorowane, komórki organizacyjne i jednostki organizacyjne podległe ministrowi właściwemu do spraw administracji publicznej lub przez niego nadzorowane oraz organy i jednostki organizacyjne nadzorowane lub podległe ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych – dla własnych potrzeb,

- b) komórki organizacyjne i jednostki organizacyjne podległe ministrowi właściwemu do spraw administracji publicznej lub przez niego nadzorowane, organy i jednostki organizacyjne podległe ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych oraz jednostki organizacyjne Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego w odniesieniu do sieci telekomunikacyjnej eksploatowanej przez te organy i jednostki na potrzeby Kancelarii Prezydenta, Kancelarii Sejmu, Kancelarii Senatu i administracji rządowej,
 - c) jednostki sił zbrojnych państw obcych oraz jednostki organizacyjne innych zagranicznych organów państwowych, przebywające czasowo na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie wiążących Rzeczpospolitą Polską umów międzynarodowych – na czas pobytu,
 - d) jednostki organizacyjne Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu i Centralnego Biura Antykorupcyjnego – dla własnych potrzeb,
 - e) jednostki organizacyjne podległe ministrowi właściwemu do spraw zagranicznych – dla własnych potrzeb,
 - f) misje dyplomatyczne, urzędy konsularne, zagraniczne misje specjalne oraz przedstawicielstwa organizacji międzynarodowych, korzystające z przywilejów i immunitetów na podstawie ustaw, umów i zwyczajów międzynarodowych, mające swe siedziby na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej –w zakresie związanym z działalnością dyplomatyczną tych podmiotów,
 - g) jednostki organizacyjne Służby Więziennej – dla własnych potrzeb,
 - h) jednostki organizacyjne Krajowej Administracji Skarbowej – dla własnych potrzeb;
- 88) użytkownik satelitarnej usługi o regulowanym dostępie – podmiot upoważniony przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych do posiadania lub używania sprzętu na potrzeby satelitarnej usługi publicznej o regulowanym dostępie, służącego do odbioru sygnału satelitarnej usługi publicznej o regulowanym dostępie;
- 89) zakończenie sieci – fizyczny punkt, w którym użytkownik końcowy otrzymuje dostęp do publicznej sieci telekomunikacyjnej; w przypadku sieci stosujących komutację lub przekierowywanie zakończenie sieci identyfikuje się za pomocą konkretnego adresu sieciowego, który może być przypisany do numeru lub nazwy abonenta;
- 90) zasoby orbitalne – pozycje na orbicie geostacjonarnej lub orbity satelitarne, które są lub mogą być wykorzystywane do umieszczania sztucznych satelitów Ziemi przeznaczonych do zapewniania telekomunikacji.

Art. 3. 1. Dla zwiększenia efektywności telekomunikacji minister właściwy do spraw informatyzacji może, w drodze rozporządzenia, wprowadzić do stosowania wymagania i zalecenia międzynarodowe o charakterze specjalistycznym, w tym dotyczące bezpieczeństwa i prawidłowości telekomunikacji, gospodarowania zasobami numeracji, częstotliwościami oraz zasobami orbitalnymi, ustanawiane w szczególności przez:

- 1) Europejską Konferencję Administracji Pocztowych i Telekomunikacyjnych (CEPT),
- 2) Europejski Instytut Norm Telekomunikacyjnych (ETSI),
- 3) Europejski Komitet Normalizacyjny Elektrotechniki (CENELEC),
- 4) Międzynarodową Komisję Elektrotechniczną (IEC),
- 5) Międzynarodowy Związek Telekomunikacyjny (ITU),
- 6) Radę Północnoatlantycką (NAC)

– biorąc pod uwagę jednakowe traktowanie podmiotu polskiego i podmiotu obcego, jeżeli wiążące Rzeczpospolitą Polską umowy międzynarodowe, w tym wiążące uchwały organizacji międzynarodowych ustanowionych tymi umowami, przewidują jednakowe traktowanie tych podmiotów.

2. Wymagania i zalecenia, o których mowa w ust. 1, zwane są dalej „przepisami międzynarodowymi”.

Art. 4. 1. Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej, zwany dalej „Prezesem UKE”, uwzględnia przy stosowaniu ustawy, w możliwie największym stopniu, wytyczne i zalecenia Komisji Europejskiej w ich aktualnym brzmieniu.

2. W przypadku zaleceń Komisji Europejskiej, które mają na celu zapewnienie zharmonizowanego stosowania dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1972 z dnia 11 grudnia 2018 r. ustanawiającej Europejski kodeks łączności elektronicznej, zwanej dalej „EKŁE”, Prezes UKE może odstąpić od stosowania tych zaleceń, powiadamiając o tym Komisję Europejską i uzasadniając swoje stanowisko.

3. Prezes UKE uwzględnia przy stosowaniu ustawy, w możliwie największym stopniu, wytyczne, opinie, zalecenia, wspólne stanowiska, najlepsze praktyki i metodologie przyjmowane przez Organ Europejskich Regulatorów Łączności Elektronicznej, zwany dalej „BEREC”, w ich aktualnym brzmieniu.

Rozdział 2

Wykonywanie gospodarczej działalności telekomunikacyjnej

Oddział 1

Wpis do rejestru przedsiębiorców telekomunikacyjnych i rejestru jednostek samorządu terytorialnego wykonujących działalność w zakresie telekomunikacji

Art. 5. 1. Działalność telekomunikacyjna będąca działalnością gospodarczą jest działalnością regulowaną i podlega wpisowi do rejestru przedsiębiorców telekomunikacyjnych, zwanego dalej „rejestrem PT”.

2. Wpisowi do rejestru PT podlega również działalność telekomunikacyjna prowadzona przez przedsiębiorcę telekomunikacyjnego z innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej (UE) oraz państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, zwanych dalej „państwami członkowskimi”, albo państwa, które zawarło z UE i jej państwami członkowskimi umowę regulującą swobodę świadczenia usług, który czasowo świadczy na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej usługi na zasadach określonych odpowiednio w przepisach Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym albo w przepisach innej umowy regulującej swobodę świadczenia usług.

3. Działalność, o której mowa w art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych, niebędąca działalnością gospodarczą, prowadzona przez jednostkę samorządu terytorialnego na własną rzecz lub przez jednostkę samorządu terytorialnego w imieniu innych jednostek na podstawie zawartego porozumienia, a także w formie wyodrębnionej, w szczególności w formie związku jednostek samorządu terytorialnego, stowarzyszenia jednostek samorządu terytorialnego, spółki kapitałowej lub spółdzielni z udziałem jednostki samorządu terytorialnego, wymaga uzyskania wpisu do rejestru jednostek samorządu terytorialnego wykonujących działalność w zakresie telekomunikacji, zwanego dalej „rejestrem JST”.

4. Prezes UKE prowadzi rejestr PT oraz rejestr JST w systemie teleinformatycznym.

5. Rejestr PT i rejestr JST są jawne i udostępniane w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Prezesa UKE, zwanej dalej „stroną podmiotową BIP UKE”.

Art. 6. 1. Wpis do rejestru PT dokonywany jest na wniosek przedsiębiorcy lub innego podmiotu uprawnionego do wykonywania działalności gospodarczej na podstawie odrębnych przepisów, zawierający następujące dane:

- 1) firmę lub nazwę wnioskodawcy, jego siedzibę i adres lub adres stałego miejsca wykonywania działalności gospodarczej, jeżeli wnioskodawca posiada takie miejsce;
- 2) oznaczenie formy prawnej wnioskodawcy;
- 3) numer identyfikacji podatkowej (NIP) albo numer w innym właściwym rejestrze prowadzonym w państwie członkowskim albo innym państwie określonym w art. 5 ust. 2, o ile przedsiębiorca taki numer posiada;
- 4) imię, nazwisko, adres do korespondencji, adres poczty elektronicznej i numer telefonu osoby wyznaczonej do kontaktu z Prezesem UKE;
- 5) krótki opis sieci telekomunikacyjnej, usługi telekomunikacyjnej lub powiązanych usług, których dotyczy wnioski;
- 6) planowaną datę rozpoczęcia działalności telekomunikacyjnej, a w przypadku przedsiębiorcy telekomunikacyjnego z państwa członkowskiego albo innego państwa określonego w art. 5 ust. 2 – również planowaną datę zakończenia działalności;
- 7) adres strony internetowej wnioskodawcy, jeżeli taką stronę posiada;
- 8) obszar, na którym będzie wykonywana działalność telekomunikacyjna.

2. Wniosek o wpis do rejestru PT zawiera oświadczenie osoby uprawnionej do reprezentowania przedsiębiorcy lub innego podmiotu uprawnionego do wykonywania działalności gospodarczej na podstawie odrębnych przepisów, o następującej treści: „Świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia wynikającej z art. 233 § 6 Kodeksu karnego oświadczam, że:

- 1) dane zawarte we wniosku są zgodne z prawdą;
- 2) znane mi są warunki wykonywania działalności telekomunikacyjnej, której dotyczy wnioski, wynikające z ustawy z dnia r. – Prawo komunikacji elektronicznej i podmiot wnioskujący je spełnia.”. Klauzula ta zastępuje pouczenie organu uprawnionego do odebrania oświadczenia o odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.

Art. 7. 1. Wpis do rejestru JST dokonywany jest na wniosek jednostki samorządu terytorialnego wykonującej działalność w zakresie telekomunikacji, zawierający następujące dane:

- 1) nazwę, siedzibę i adres wnioskodawcy;
- 2) numer identyfikacji podatkowej (NIP);
- 3) identyfikator jednostki samorządu terytorialnego w krajowym rejestrze urzędowym podziału terytorialnego kraju „TERYT”;

- 4) oznaczenie formy prawnej prowadzenia przez wnioskodawcę działalności w zakresie telekomunikacji;
- 5) firmę lub nazwę podmiotu prowadzącego działalność w zakresie telekomunikacji, jeżeli ta działalność jest prowadzona w formie wyodrębnionej;
- 6) opis działalności w zakresie telekomunikacji, której dotyczy wniosek;
- 7) numer i datę podjęcia uchwały organu stanowiącego jednostki samorządu terytorialnego o rozpoczęciu działalności w zakresie telekomunikacji;
- 8) imię, nazwisko, adres do korespondencji, adres poczty elektronicznej i numer telefonu osoby wyznaczonej do kontaktu z Prezesem UKE;
- 9) obszar, na którym będzie wykonywana działalność w zakresie telekomunikacji;
- 10) planowaną datę rozpoczęcia działalności w zakresie telekomunikacji.

2. Wniosek o wpis do rejestru JST zawiera oświadczenie osoby uprawnionej do reprezentowania jednostki samorządu terytorialnego o następującej treści: „Świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia wynikającej z art. 233 § 6 Kodeksu karnego oświadczam, że:

- 1) dane zawarte we wniosku są zgodne z prawdą;
- 2) znane są mi warunki wykonywania działalności w zakresie telekomunikacji, której dotyczy wniosek, wynikające z ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych oraz ustawy z dnia r. – Prawo komunikacji elektronicznej i podmiot wnioskujący je spełnia.”. Klauzula ta zastępuje pouczenie organu uprawnionego do odebrania oświadczenia o odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.

Art. 8. 1. Prezes UKE dokonuje wpisu wnioskodawcy do rejestru PT albo rejestru JST w terminie do 3 dni roboczych od dnia wpływu tego wniosku lub od dnia uzupełnienia wniosku.

2. W przypadku gdy wniosek nie zawiera danych, o których mowa w art. 6 ust. 1 albo art. 7 ust. 1, lub oświadczenia, o którym mowa w art. 6 ust. 2 albo art. 7 ust. 2, Prezes UKE niezwłocznie, jednak nie później niż przed upływem terminu, o którym mowa w ust. 1, wzywa wnioskodawcę do uzupełnienia wniosku w terminie 7 dni od dnia doręczenia wezwania. Wniosek nieuzupełniony w wyznaczonym terminie pozostawia się bez rozpoznania.

3. Jeżeli Prezes UKE, z wyjątkiem ust. 2, nie dokona wpisu w terminie, o którym mowa w ust. 1, wnioskodawca może rozpocząć wykonywanie działalności telekomunikacyjnej.

4. Prezes UKE korzysta z informacji zawartych w publicznie dostępnych rejestrach w postaci elektronicznej w zakresie danych objętych wnioskiem o wpis do rejestru PT albo

rejestr JST, w szczególności w celu weryfikacji danych wskazanych we wniosku o wpis do rejestru PT albo rejestru JST. W przypadku wystąpienia rozbieżności między informacjami zawartymi w publicznie dostępnych rejestrach a informacjami zawartymi we wniosku o wpis, Prezes UKE przyjmuje dane z rejestru, o czym informuje wnioskodawcę.

5. Prezes UKE prostuje z urzędu wpis do rejestru PT albo rejestru JST zawierający oczywiste błędy lub niezgodności ze stanem faktycznym.

Art. 9. Rejestr PT obejmuje następujące dane:

- 1) kolejny numer wpisu, zwany dalej „numerem z rejestru PT”;
- 2) datę wpływu wniosku o wpis do rejestru PT oraz datę dokonania wpisu;
- 3) dane, o których mowa w art. 6 ust. 1;
- 4) datę wykreślenia wpisu z rejestru PT – w przypadku wykreślenia wpisu z rejestru PT.

Art. 10. Rejestr JST obejmuje następujące dane:

- 1) kolejny numer wpisu, zwany dalej „numerem z rejestru JST”;
- 2) datę wpływu wniosku o wpis do rejestru JST oraz datę dokonania wpisu;
- 3) dane, o których mowa w art. 7 ust. 1;
- 4) datę wykreślenia wpisu z rejestru JST – w przypadku wykreślenia wpisu z rejestru JST.

Art. 11. 1. Prezes UKE, w terminie 7 dni od dnia dokonania wpisu, wydaje z urzędu zaświadczenie o wpisie do rejestru PT albo rejestru JST.

2. Zaświadczenie zawiera:

- 1) numer z rejestru PT albo numer z rejestru JST;
- 2) datę wpływu wniosku o wpis do rejestru PT albo rejestru JST oraz datę dokonania wpisu;
- 3) dane, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1–3 i 5–8 albo art. 7 ust. 1 pkt 1–7, 9 i 10;
- 4) informację o prawach przysługujących podmiotom wpisanym do rejestru PT albo rejestru JST na podstawie ustawy oraz ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych;
- 5) datę wydania zaświadczenia;
- 6) sygnaturę zaświadczenia.

3. Zaświadczenie mające moc dokumentu urzędowego wydaje się w postaci elektronicznej i doręcza przy użyciu Platformy Usług Elektronicznych Urzędu Komunikacji Elektronicznej, zwanej dalej „PUE UKE”.

4. Zaświadczenie może być wielokrotnie pobierane z PUE UKE w formie wydruku przez podmiot, który je uzyskał. Wydruk ten ma moc zrównaną z mocą zaświadczenia wydanego przez Prezesa UKE.

5. Prezes UKE umożliwia weryfikację zaświadczenia, o którym mowa w ust. 4, przez stronę podmiotową BIP UKE, po podaniu:

- 1) sygnatury, którą opatrzone jest zaświadczenie;
- 2) numeru z rejestru PT albo numeru z rejestru JST;
- 3) daty wydania zaświadczenia.

6. W przypadku gdy dane zawarte w zaświadczeniu różnią się od danych zawartych w rejestrze, przyjmuje się, że wiążący charakter mają dane zawarte w rejestrze.

Art. 12. 1. Jeżeli nastąpiła zmiana danych, o których mowa w art. 6 ust. 1 i art. 7 ust. 1, podmiot wpisany do rejestru PT albo rejestru JST, z wyjątkiem przypadku określonego w ust. 5, jest obowiązany w terminie 14 dni od dnia zmiany tych danych złożyć do Prezesa UKE wniosek o zmianę wpisu w rejestrze PT albo w rejestrze JST.

2. Wniosek o zmianę wpisu zawiera numer z rejestru PT albo numer z rejestru JST, dane podlegające zmianie oraz oświadczenie, o którym mowa w art. 6 ust. 2 albo art. 7 ust. 2.

3. W przypadku gdy wniosek o zmianę wpisu nie zawiera danych, o których mowa w ust. 2, stosuje się przepis art. 8 ust. 2.

4. Prezes UKE na podstawie wniosku o zmianę wpisu dokonuje zmiany wpisu w rejestrze PT albo rejestrze JST i wystawia aktualne zaświadczenie w trybie, o którym mowa w art. 11.

5. Jeżeli dane, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1 w zakresie firmy lub adresu stałego miejsca wykonywania działalności gospodarczej lub pkt 7, zostały zmienione w Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej, Prezes UKE z urzędu dokonuje zmiany wpisu w rejestrze PT i wystawia aktualne zaświadczenie w trybie, o którym mowa w art. 11.

Art. 13. 1. Prezes UKE wykreśla z rejestru PT przedsiębiorcę telekomunikacyjnego:

- 1) na wniosek przedsiębiorcy telekomunikacyjnego;
- 2) w przypadku wydania decyzji o zakazie wykonywania działalności telekomunikacyjnej;
- 3) po uzyskaniu informacji z Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej albo Krajowego Rejestru Sądowego o wykreśleniu przedsiębiorcy telekomunikacyjnego z tych rejestrów;

- 4) po uzyskaniu informacji o wydaniu prawomocnego orzeczenia zakazującego przedsiębiorcy telekomunikacyjnemu prowadzenia działalności gospodarczej objętej wpisem;
- 5) w przypadku niewypełnienia przez przedsiębiorcę telekomunikacyjnego obowiązków informacyjnych, o których mowa w art. 20 ust. 1, za 2 kolejne lata;
- 6) po upływie terminu zakończenia działalności wskazanego we wniosku o wpis przez przedsiębiorcę z państwa członkowskiego albo innego państwa określonego w art. 5 ust. 2.

2. Wykreślenie przedsiębiorcy z rejestru PT z powodów, o których mowa w ust. 1 pkt 2 i 4–6, następuje w drodze decyzji.

Art. 14. Prezes UKE wykreśla podmiot z rejestru JST:

- 1) na wniosek tego podmiotu;
- 2) w przypadku zniesienia podmiotu.

Art. 15. 1. Jeżeli podmiot wpisany do rejestru PT albo rejestru JST zaprzestał wykonywania działalności objętej wpisem, jest obowiązany złożyć do Prezesa UKE wniosek o wykreślenie z rejestru PT albo rejestru JST w terminie 14 dni od dnia zaprzestania wykonywania tej działalności.

2. Wniosek o wykreślenie z rejestru zawiera numer z rejestru PT albo rejestru JST oraz datę zaprzestania wykonywania działalności objętej wpisem.

3. Prezes UKE na podstawie wniosku, o którym mowa w ust. 1, dokonuje wykreślenia wpisu w rejestrze PT albo rejestrze JST.

4. Wykreślenie wpisu z rejestru PT albo rejestru JST podmiotu do niego wpisanego nie oznacza usunięcia danych z rejestru PT albo rejestru JST.

5. W przypadku gdy podmiot wpisany do rejestru PT albo rejestru JST nie podjął wykonywania działalności objętej wpisem i nie zamierza wykonywać jej w przyszłości, przepisy ust. 1–4 stosuje się odpowiednio.

Art. 16. 1. Przedsiębiorca telekomunikacyjny, który został wykreślony z rejestru PT na skutek wydania decyzji o zakazie wykonywania działalności telekomunikacyjnej, może uzyskać ponowny wpis do rejestru PT nie wcześniej niż po upływie okresu, na jaki została wydana decyzja.

2. Nie może uzyskać wpisu do rejestru PT wnioskodawca, który w okresie 3 lat poprzedzających złożenie wniosku wykonywał działalność telekomunikacyjną będącą

działalnością gospodarczą wymagającą dokonania wpisu do rejestru PT bez uzyskania takiego wpisu. Nie dotyczy to sytuacji określonej w art. 8 ust. 3 lub art. 13 ust. 1 pkt 5.

Art. 17. 1. Wniosek, o którym mowa w art. 6, art. 7, art. 12 i art. 15, składa się w postaci elektronicznej z wykorzystaniem formularza elektronicznego udostępnionego na PUE UKE, i opatruje kwalifikowanym podpisem elektronicznym, podpisem zaufanym albo podpisem osobistym.

2. Wniosek, o którym mowa w art. 6, art. 7, art. 12 i art. 15, uznaje się za złożony w terminie określonym jako data wysłania dokumentu w urzędowym poświadczeniu odbioru, które jest automatycznie tworzone i udostępniane przez PUE UKE wnioskodawcy.

3. Prezes UKE informuje, na stronie podmiotowej BIP UKE, o adresie strony internetowej PUE UKE, na której udostępniono formularz elektroniczny, o którym mowa w ust. 1.

4. Prezes UKE określi wzór wniosku, o którym mowa w ust. 1, w formie dokumentu elektronicznego w rozumieniu ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne (Dz. U. z 2021 r. poz. 2070 oraz z 2022 r. poz. 1087).

Art. 18. Prezes UKE niezwłocznie przekazuje do BEREC drogą elektroniczną dane z każdego wniosku, na podstawie którego dokonano wpisu do rejestru PT lub dane zawarte we wniosku o zmianę wpisu w rejestrze PT.

Oddział 2

Obowiązki informacyjne i sprawozdawcze

Art. 19. 1. Przedsiębiorca komunikacji elektronicznej lub podmiot, który uzyskał pozwolenie radiowe, o którym mowa w art. 138 ust. 1, rezerwację częstotliwości lub zasobów orbitalnych lub prawo do wykorzystywania zasobów numeracji, z wyłączeniem użytkownika rządowego, jest obowiązany do przekazywania na żądanie Prezesa UKE informacji, w szczególności informacji o charakterze finansowym, informacji o przyszłym rozwoju sieci lub usług oraz istniejącej infrastrukturze telekomunikacyjnej, niezbędnych do wykonywania przez Prezesa UKE jego uprawnień i obowiązków.

2. W przypadku gdy niezbędne do wykonywania przez Prezesa UKE jego uprawnień i obowiązków informacje pozyskane na podstawie ust. 1 są niewystarczające, Prezes UKE może pozyskiwać te informacje od innych podmiotów działających na rynku komunikacji elektronicznej lub innych rynkach ściśle powiązanych z tym rynkiem. Podmioty te mają obowiązek przekazania informacji na uzasadnione żądanie Prezesa UKE.

3. Przedsiębiorca o znaczącej pozycji rynkowej na rynku hurtowym jest obowiązany do przekazywania, na żądanie Prezesa UKE, danych księgowych dotyczących rynków detalicznych związanych z tym rynkiem hurtowym.

4. Żądania, o których mowa w ust. 1–3, są proporcjonalne do celu, jakiemu mają służyć, oraz zawierają:

- 1) wskazanie podmiotu obowiązującego do przekazania informacji;
- 2) datę;
- 3) wskazanie żądanych informacji oraz okresu, którego dotyczą;
- 4) wskazanie celu, jakiemu informacje mają służyć;
- 5) wskazanie terminu przekazania informacji adekwatnego do zakresu tego żądania, nie krótszego niż 7 dni;
- 6) uzasadnienie;
- 7) pouczenie o zagrożeniu karą, o której mowa w art. 439 ust. 2 pkt 1.

5. Prezes UKE może zastosować do pozyskania informacji, o których mowa w ust. 1–3, opracowane przez siebie formularze, dążąc do ujednoczenia i zapewnienia spójności pozyskanych informacji.

Art. 20. 1. Przedsiębiorca telekomunikacyjny jest obowiązany do przedkładania Prezesowi UKE, w terminie do dnia 31 marca, danych za poprzedni rok kalendarzowy dotyczących rodzaju i zakresu wykonywanej działalności telekomunikacyjnej, wielkości sprzedaży usług telekomunikacyjnych oraz informacji o wysokości pozostałych na koncie środków z doładowań, do których w poprzednim roku kalendarzowym wygasło uprawnienie konsumenta, o którym mowa w art. 325 ust. 1, pomniejszych o odprowadzony od nich podatek od towarów i usług.

2. Obowiązkowi przedłożenia danych oraz informacji, o których mowa w ust. 1, w terminie określonym w ust. 1, podlega także podmiot wykreślony z rejestru PT, za okres wykonywanej działalności telekomunikacyjnej w roku, w którym nastąpiło wykreślenie z rejestru.

3. Dane oraz informacja, o których mowa w ust. 1, przekazywane są w postaci elektronicznej z wykorzystaniem formularza elektronicznego udostępnionego na PUE UKE, i opatrzonej kwalifikowanym podpisem elektronicznym, podpisem zaufanym albo podpisem osobistym.

4. Dane oraz informacja, o których mowa w ust. 1, uznaje się za przekazane w terminie określonym jako data wysłania dokumentu w urzędowym poświadczeniu odbioru, które jest

automatycznie tworzone i udostępniane przez PUE UKE podmiotowi przekazującemu te dane oraz informację.

5. Prezes UKE informuje, na stronie podmiotowej BIP UKE, o adresie strony internetowej PUE UKE, na której udostępniony jest formularz elektroniczny, o którym mowa w ust. 3.

6. Minister właściwy do spraw informatyzacji określi, w drodze rozporządzenia szczegółowy zakres danych oraz informacji, o których mowa w ust. 1, wraz z objaśnieniami co do sposobu ich przedstawiania, kierując się koniecznością zapewnienia Prezesowi UKE informacji niezbędnych do właściwego realizowania jego obowiązków oraz potrzebą uproszczenia i jednolicenia procesu przekazywania danych.

7. Prezes UKE określi wzór dokumentu, przy użyciu którego przekazywane są dane oraz informacja, o których mowa w ust. 1, w formie dokumentu elektronicznego w rozumieniu ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne.

Art. 21. 1. Prezes UKE zapewnia dostęp do informacji otrzymanych od podmiotu, o którym mowa w art. 19 ust. 1–3, organom regulacyjnym państw członkowskich, BEREC i Komisji Europejskiej, chyba że przepisy odrębne stanowią inaczej.

2. Prezes UKE informuje podmiot, o którym mowa w art. 19 ust. 1–3, o udostępnieniu, na podstawie ust. 1, informacji dostarczonej uprzednio przez ten podmiot na żądanie Prezesa UKE.

Art. 22. 1. Podmiot udostępniający Prezesowi UKE na jego żądanie lub na podstawie przepisów ustawy lub ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych informacje lub dokumenty zawierające tajemnicę przedsiębiorstwa może je zastrzec w całości lub w części.

2. Zastrzeżenie, o którym mowa w ust. 1, nie może dotyczyć rozliczeń z tytułu dostępu telekomunikacyjnego. Zastrzeżenie części informacji lub dokumentu dotyczącego rozliczeń z tytułu dostępu telekomunikacyjnego uważa się za nieskuteczne.

3. Zastrzegając część informacji lub dokumentu podmiot przekazuje uzasadnienie zastrzeżenia informacji lub dokumentu oraz informacje lub dokumenty niezawierające zastrzeżonych części. W przypadku nieprzekazania informacji lub dokumentu niezawierających zastrzeżonych części zastrzeżenie uważa się za nieskuteczne.

4. Prezes UKE może, w drodze decyzji, uchylić zastrzeżenie, jeżeli uzna, że zastrzeżone części informacji lub dokumentu nie stanowią tajemnicy przedsiębiorstwa.

5. Zastrzeżenie uwzględnia się przy udostępnianiu informacji lub dokumentów oraz zapewnianiu dostępu do informacji publicznej.

6. W przypadku ustawowego obowiązku przekazania informacji lub dokumentów otrzymanych od podmiotu, o którym mowa w ust. 1, innym organom krajowym, zagranicznym organom regulacyjnym, Komisji Europejskiej lub BEREC informacje i dokumenty Prezes UKE przekazuje wraz z zastrzeżeniem i pod warunkiem jego przestrzegania.

Rozdział 3

Oplaty

Art. 23. 1. Przedsiębiorca telekomunikacyjny uiszcza roczną opłatę telekomunikacyjną związaną z realizacją zadań w zakresie telekomunikacji przez organy administracji, o których mowa w art. 407 ust. 1, w tym:

- 1) prowadzeniem rejestru PT;
- 2) wydawaniem decyzji administracyjnych, z wyłączeniem decyzji, za które przepisy odrębne przewidują pobieranie opłat;
- 3) badaniem, weryfikacją i kontrolą rynków właściwych produktów i usług telekomunikacyjnych;
- 4) rozstrzyganiem sporów między przedsiębiorcami telekomunikacyjnymi;
- 5) współpracą z instytucjami unijnymi i międzynarodowymi w zakresie wynikającym z przepisów prawa krajowego i unijnego oraz zawartych umów międzynarodowych;
- 6) pozostałymi zadaniami związanymi z funkcjonowaniem Prezesa UKE i ministra właściwego do spraw informatyzacji oraz obsługujących ich urzędów, z wyłączeniem prowadzenia gospodarki zasobami numeracji i częstotliwości.

2. Wysokość opłaty, o której mowa w ust. 1, stanowi iloczyn rocznych przychodów z tytułu prowadzenia działalności telekomunikacyjnej przedsiębiorcy telekomunikacyjnego obowiązującego do uiszczenia opłaty, uzyskanych w roku obrotowym poprzedzającym o 2 lata rok, za który ta opłata jest należna, i wskaźnika opłaty, z uwzględnieniem ust. 3 i 4.

3. Wysokość opłaty, o której mowa w ust. 1, ulega obniżeniu o kwotę wynikającą z umowy, o której mowa w art. 252 ust. 1.

4. Wysokość opłaty, o której mowa w ust. 1, nie może przekroczyć 0,25% rocznych przychodów przedsiębiorcy telekomunikacyjnego obowiązującego do uiszczenia rocznej opłaty telekomunikacyjnej z tytułu prowadzenia działalności telekomunikacyjnej uzyskanych w roku obrotowym poprzedzającym o 2 lata rok, za który ta opłata jest należna.

5. Przedsiębiorca telekomunikacyjny uiszcza opłatę, o której mowa w ust. 1, po upływie 2 lat od dnia rozpoczęcia prowadzenia działalności telekomunikacyjnej.

6. Prezes UKE corocznie, w terminie do dnia 31 marca, informuje na stronie podmiotowej BIP UKE o wysokości progu przychodów z tytułu prowadzenia działalności telekomunikacyjnej w poprzednim roku obrotowym, obliczonym w sposób wskazany w ust. 7.

7. Wysokość progu przychodów z tytułu prowadzenia działalności telekomunikacyjnej w poprzednim roku obrotowym stanowi ośmiotysięczną krotność przeciętnego wynagrodzenia w gospodarce narodowej, wskazanego w ostatnim komunikacie Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego, o którym mowa w art. 20 pkt 1 lit. a ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2022 r. poz. 504 i 1504), zwanego dalej „przeciętnym wynagrodzeniem”.

8. Opłatę, o której mowa w ust. 1, uiszcza przedsiębiorca telekomunikacyjny, którego przychody z tytułu prowadzenia działalności telekomunikacyjnej osiągnięte w roku obrotowym poprzedzającym o 2 lata rok, za który ta opłata jest należna, przekroczyły próg, o którym mowa w ust. 6, obliczony dla roku obrotowego poprzedzającego o 2 lata rok, za który ta opłata jest należna.

9. Opłatę, o której mowa w ust. 1, uiszcza się w ratach kwartalnych w wysokości równej 1/4 opłaty rocznej.

10. Opłatę, o której mowa w ust. 1, można uiszczać w ratach półrocznych, w wysokości równej 1/2 opłaty rocznej, lub jednorazowo, z uwzględnieniem ust. 11.

11. O wyborze sposobu uiszczenia opłaty, o której mowa w ust. 1, jednorazowo lub w ratach półrocznych, przedsiębiorca telekomunikacyjny zawiadamia pisemnie Prezesa UKE w terminie do końca lutego roku, za który opłata jest należna.

12. Minister właściwy do spraw informatyzacji przekazuje Prezesowi UKE, w terminie 4 miesięcy od zakończenia roku budżetowego, zestawienie wydatków związanych z wykonywaniem zadań, o których mowa w ust. 1, poniesionych w roku poprzednim.

13. Prezes UKE udostępnia corocznie na stronie podmiotowej BIP UKE, w terminie 5 miesięcy od zakończenia roku budżetowego, zestawienie wydatków związanych z wykonywaniem zadań, o których mowa w ust. 1, poniesionych w roku poprzednim oraz sumę wpływów z rocznej opłaty telekomunikacyjnej pobranej w roku poprzednim.

14. Minister właściwy do spraw informatyzacji określi, w drodze rozporządzenia, sposób ustalania wysokości wskaźnika opłaty, o której mowa w ust. 1, oraz terminy i sposób jej uiszczania, kierując się wysokością wydatków Prezesa UKE i ministra właściwego do spraw

informatyzacji, związanych z wykonywaniem ich zadań w zakresie telekomunikacji, o których mowa w ust. 1, przyjętych w ustawie budżetowej na rok poprzedzający rok, za który opłata ta jest należna, wysokością przychodów przedsiębiorców telekomunikacyjnych z tytułu prowadzenia działalności telekomunikacyjnej w roku poprzedzającym o 2 lata rok, za który opłata ta jest należna, oraz potrzebą wyrównania wysokości wpływów z tej opłaty w roku poprzednim i wysokością wydatków, o których mowa w ust. 13.

15. Minister właściwy do spraw informatyzacji ogłasza w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski” do dnia 15 grudnia każdego roku komunikat o wysokości wskaźnika opłaty, o której mowa w ust. 1.

Art. 24. 1. Podmiot, który uzyskał prawo do dysponowania częstotliwością w rezerwacji częstotliwości, uiszcza roczną opłatę za prawo do dysponowania częstotliwością.

2. Wysokość opłaty, o której mowa w ust. 1, ulega obniżeniu o kwotę wynikającą z umowy, o której mowa w art. 252 ust. 1.

3. Obowiązek ponoszenia opłaty, o której mowa w ust. 1, nie dotyczy podmiotu, któremu częstotliwości zostały wydierżawione lub przekazane do użytkowania zgodnie z art. 96 oraz podmiotu upoważnionego, o którym mowa w art. 138 ust. 4.

4. Opłatę, o której mowa w ust. 1, uiszcza również podmiot nieposiadający rezerwacji częstotliwości, który uzyskał prawo do wykorzystywania częstotliwości w pozwoleniu radiowym, na podstawie decyzji, o której mowa w art. 152 lub art. 153.

5. Podmiot, na rzecz którego dokonano rezerwacji częstotliwości w drodze postępowania, o którym mowa w art. 104 ust. 3, uiszcza dodatkową opłatę za dokonanie rezerwacji częstotliwości, w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji w sprawie rezerwacji częstotliwości, w kwocie zadeklarowanej w tym postępowaniu, nie niższej niż opłata roczna, o której mowa w ust. 1, ustalonej zgodnie z warunkami podanymi w rezerwacji częstotliwości.

6. Podmiot, na rzecz którego dokonano rezerwacji częstotliwości na kolejny okres w drodze postępowania, o którym mowa w art. 93 ust. 1, uiszcza w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji w sprawie rezerwacji częstotliwości jednorazową opłatę za dokonanie rezerwacji częstotliwości na kolejny okres w kwocie stanowiącej iloczyn:

- 1) wartości częstotliwości o szerokości 1 MHz dla takiego samego obszaru i wykorzystywania częstotliwości, uzyskanej w wyniku przeprowadzenia ostatniego przetargu, aukcji albo konkursu na rezerwację częstotliwości z danego zakresu częstotliwości;
- 2) ilości MHz objętych rezerwacją częstotliwości na kolejny okres;

3) średniorocznych wskaźników cen towarów i usług konsumpcyjnych ogółem udostępnianych przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego, za okres od roku, w którym przeprowadzono ostatni przetarg, aukcję albo konkurs na rezerwację częstotliwości, o których mowa w pkt 1, do roku poprzedzającego rok, w którym złożono wniosek o dokonanie rezerwacji częstotliwości na kolejny okres.

7. W przypadku dokonania rezerwacji częstotliwości na kolejny okres, inny niż okres, na który wydano rezerwację częstotliwości, o których mowa w ust. 6 pkt 1, opłatę określa się proporcjonalnie do okresu, na jaki dokonywana jest ta rezerwacja częstotliwości.

8. Jeżeli w wyniku przetargu, aukcji albo konkursu dokonano więcej niż jednej rezerwacji częstotliwości, wartość częstotliwości o szerokości 1 MHz, o której mowa w ust. 6 pkt 1, zostaje uśredniona w stosunku do opłat jednorazowych za rezerwację częstotliwości zadeklarowanych przez wyłonione podmioty.

9. W przypadku złożenia wniosku o dokonanie rezerwacji częstotliwości na kolejny okres z zakresu, dla którego nie były wcześniej przeprowadzone przetarg, aukcja albo konkurs albo zostały one przeprowadzone, ale nie zostały rozstrzygnięte, kwotę opłaty ustala Prezes UKE na podstawie opinii powołanego przez siebie biegłego lub biegłych w sprawie wartości rynkowej tych częstotliwości. Koszt opinii biegłego lub biegłych ponosi podmiot, który złożył wniosek o dokonanie rezerwacji częstotliwości na kolejny okres, w terminie 14 dni od dnia zawiadomienia wnioskodawcy przez Prezesa UKE o sporządzeniu opinii.

10. Opłata, o której mowa w ust. 1, w poszczególnych służbach radiokomunikacyjnych nie może być wyższa niż:

- 1) w służbie stałej satelitarnej za prawo do dysponowania częstotliwością przez jedną stację – pięciokrotność przeciętnego wynagrodzenia;
- 2) w służbie satelitarnego badania Ziemi za prawo do dysponowania częstotliwością przez jedną stację – 125% przeciętnego wynagrodzenia;
- 3) w służbie meteorologii satelitarnej za prawo do dysponowania częstotliwością przez jedną stację – 125% przeciętnego wynagrodzenia;
- 4) w służbie radionawigacji satelitarnej za prawo do dysponowania częstotliwością przez jedną stację – 125% przeciętnego wynagrodzenia;
- 5) w służbie operacji kosmicznych za prawo do dysponowania częstotliwością przez jedną stację – 125% przeciętnego wynagrodzenia;
- 6) w służbie badań kosmosu za prawo do dysponowania częstotliwością przez jedną stację – 125% przeciętnego wynagrodzenia;

- 7) w służbie radiodifuzji satelitarnej za prawo do dysponowania częstotliwością przez jedną stację – ośmiokrotność przeciętnego wynagrodzenia;
- 8) w służbie ruchomej satelitarnej za prawo do dysponowania częstotliwością przez jedną stację – dwudziestokrotność przeciętnego wynagrodzenia;
- 9) w służbie ruchomej satelitarnej za prawo do dysponowania częstotliwościami o łącznej szerokości 1 MHz wykorzystywanymi przez uzupełniające elementy naziemne systemów satelitarnej komunikacji ruchomej na obszarze jednej gminy lub mniejszym – 625 zł;
- 10) w służbie radiolokalizacyjnej za prawo do dysponowania częstotliwością przez jedną stację radarową – 1250 zł;
- 11) w służbie lotniczej za prawo do dysponowania częstotliwościami o łącznej szerokości 1 kHz przez jeden system lotniskowy – 125 zł;
- 12) w służbie morskiej i żeglugi śródlądowej:
 - a) za prawo do dysponowania częstotliwościami o łącznej szerokości 1 kHz przez jedną stację nadbrzeżną w relacji łączności brzeg–statek – 125 zł,
 - b) za prawo do dysponowania częstotliwościami o łącznej szerokości 1 kHz przez każdą stację lądową przewoźną lub przenośną w relacji łączności brzeg–statek – 125 zł;
- 13) w służbie radiodifuzji naziemnej:
 - a) za prawo do dysponowania częstotliwościami o łącznej szerokości 1 kHz na obszarze jednej gminy lub mniejszym, w zakresie poniżej 300 kHz – 0,63 zł,
 - b) za prawo do dysponowania częstotliwościami o łącznej szerokości 1 kHz na obszarze jednej gminy lub mniejszym, w zakresie od 300 kHz do 3000 kHz – 138 zł,
 - c) za prawo do dysponowania częstotliwościami o łącznej szerokości 1 kHz na obszarze jednej gminy lub mniejszym, w zakresie powyżej 3 MHz do 30 MHz – 500 zł,
 - d) za prawo do dysponowania częstotliwościami o łącznej szerokości 1 kHz na obszarze jednej gminy lub mniejszym, w zakresie powyżej 30 MHz do 174 MHz:
 - w przypadku gminy wiejskiej – 2,81 zł,
 - w przypadku gminy miejsko-wiejskiej – 2,81 zł,
 - w przypadku gminy miejskiej, z wyłączeniem miast na prawach powiatu – 8,13 zł,
 - w przypadku miasta na prawach powiatu – 30 zł,
 - e) za prawo do dysponowania jednym kanałem telewizyjnym przez jedną stację telewizyjną analogową w zakresie powyżej 174 MHz – dwudziestopięciokrotności przeciętnego wynagrodzenia,

- f) za prawo do dysponowania częstotliwościami o łącznej szerokości 1 MHz, wykorzystywanymi przez system cyfrowy na obszarze jednej gminy lub mniejszym, w zakresie powyżej 174 MHz do 862 MHz:
 - w przypadku gminy wiejskiej – 431,25 zł,
 - w przypadku gminy miejsko-wiejskiej – 431,25 zł,
 - w przypadku gminy miejskiej, z wyłączeniem miast na prawach powiatu – 25% przeciętnego wynagrodzenia,
 - w przypadku miasta na prawach powiatu – 125% przeciętnego wynagrodzenia,
 - g) za prawo do dysponowania częstotliwościami o łącznej szerokości 1 MHz, wykorzystywanymi przez system cyfrowy na obszarze jednej gminy lub mniejszym, w zakresie powyżej 862 MHz – 600 zł;
- 14) w służbie stałej:
- a) za prawo do dysponowania częstotliwościami o łącznej szerokości 1 kHz na obszarze jednej gminy lub mniejszym, w zakresie do 470 MHz – 125 zł,
 - b) za prawo do dysponowania częstotliwościami o łącznej szerokości 1 kHz na obszarze jednej gminy lub mniejszym, w zakresie powyżej 470 MHz do 3400 MHz – 12,50 zł,
 - c) za prawo do dysponowania częstotliwościami o łącznej szerokości 1 MHz na obszarze jednej gminy lub mniejszym, w zakresie powyżej 3400 MHz – 625 zł,
 - d) za prawo do dysponowania częstotliwościami o łącznej szerokości 1 kHz, w zakresie częstotliwości poniżej 30 MHz – 50% przeciętnego wynagrodzenia,
 - e) za prawo do dysponowania częstotliwościami o łącznej szerokości 1 kHz, w jednym przęśle linii radiowej, w zakresie od 30 MHz do 1 GHz – 6,25 zł,
 - f) za prawo do dysponowania częstotliwościami o łącznej szerokości 1 MHz, w jednym przęśle linii radiowej, w zakresie powyżej 1 GHz do 11,7 GHz – 125% przeciętnego wynagrodzenia,
 - g) za prawo do dysponowania częstotliwościami o łącznej szerokości 1 MHz, w jednym przęśle linii radiowej, w zakresie powyżej 11,7 GHz – 50% przeciętnego wynagrodzenia;
- 15) w służbie ruchomej lądowej:
- a) za prawo do dysponowania częstotliwościami o łącznej szerokości 1 kHz na obszarze jednej gminy lub mniejszym, w zakresie do 470 MHz wykorzystywanymi przez

urządzenia radiowe wykorzystujące kanały radiowe o szerokości poniżej 200 kHz – 125 zł,

- b) za prawo do dysponowania częstotliwościami o łącznej szerokości 1 MHz na obszarze jednej gminy lub mniejszym, w zakresie do 470 MHz, wykorzystywanymi przez urządzenia radiowe wykorzystujące kanały radiowe o szerokości 200 kHz i większej – 500 zł,
 - c) za prawo do dysponowania częstotliwościami o łącznej szerokości 1 kHz na obszarze jednej gminy lub mniejszym, w zakresie powyżej 470 MHz do 3400 MHz wykorzystywanymi przez urządzenia radiowe wykorzystujące kanały radiowe o szerokości poniżej 200 kHz – 12,50 zł,
 - d) za prawo do dysponowania częstotliwościami o łącznej szerokości 1 MHz na obszarze jednej gminy lub mniejszym, w zakresie powyżej 470 MHz do 3400 MHz, wykorzystywanymi przez urządzenia radiowe wykorzystujące kanały radiowe o szerokości 200 kHz i większej – 500 zł,
 - e) za prawo do dysponowania częstotliwościami o łącznej szerokości 1 MHz na obszarze jednej gminy lub mniejszym, w zakresie powyżej 3400 MHz – 625 zł;
- 16) w służbach wymienionych w pkt 1–15 za prawo do dysponowania częstotliwością przez jedną stację radiową w wyłącznej strefie ekonomicznej – pięciokrotność przeciętnego wynagrodzenia.

11. Limity opłat, o których mowa w ust. 10, obniża się do 50% w przypadku wykorzystywania częstotliwości wyłącznie do:

- 1) świadczenia doraźnej pomocy przy ratowaniu życia i zdrowia ludzkiego przez jednostki ochrony zdrowia oraz jednostki ratownictwa górskiego, wodnego i górniczego;
- 2) prowadzenia akcji przez jednostki organizacyjne, których statutowym obowiązkiem jest planowanie, prowadzenie i uczestnictwo w akcjach zapobiegania i łagodzenia skutków klęsk żywiołowych i katastrof;
- 3) systemów radiokomunikacji wykorzystywanych w służbie morskiej i w żegludze śródlądowej przez administrację morską i administrację śródlądową oraz Morską Służbę Poszukiwania i Ratownictwa w zakresie bezpieczeństwa żeglugi i ochrony brzegów;
- 4) wykonywania zadań z zakresu łączności kolejowej w ramach Europejskiego Systemu Zarządzania Ruchem Kolejowym (ERTMS);
- 5) rozpowszechniania lub rozprowadzania programów radiofonicznych lub telewizyjnych niezawierających przekazów handlowych;

6) wykonywania zadań, o których mowa w art. 67 ust. 1, przez podmioty, o których mowa w art. 67 ust. 2.

12. Nie pobiera się opłat za prawo do dysponowania częstotliwością:

- 1) w służbie radiokomunikacyjnej morskiej i żeglugi śródlądowej:
 - a) w morskim paśmie VHF:
 - w kanale 16 (156,800 MHz),
 - w kanale 70 (156,525 MHz),
 - b) w morskim paśmie MF: 2174,5 kHz, 2182 kHz, 2187,5 kHz,
 - c) w zakresie 406,0–406,1 MHz,
 - d) przez jednostki pływające w relacji łączności statek–statek i statek–brzeg;
- 2) wykorzystywaną przez stacje nadawcze w służbie radionawigacyjnej i radiolokacyjnej morskiej i żeglugi śródlądowej;
- 3) w służbie radiokomunikacyjnej lotniczej:
 - a) za częstotliwości używane w niebezpieczeństwie i dla zapewnienia bezpieczeństwa: 121,5 MHz, 123,1 MHz, 243 MHz,
 - b) przez statki powietrzne, w relacji łączności statek powietrzny–Ziemia i statek powietrzny–statek powietrzny;
- 4) wykorzystywaną przez stacje nadawcze w służbie radionawigacyjnej i radiolokacyjnej lotniczej;
- 5) w służbie radiokomunikacyjnej amatorskiej w zakresach częstotliwości przydzielonych w Krajowej Tablicy Przeznaczeń Częstotliwości dla służby amatorskiej;
- 6) wykorzystywaną na podstawie decyzji, o której mowa w art. 153, wyłącznie w celu przeprowadzenia badań, testów lub eksperymentów związanych z wprowadzaniem nowych technologii.

13. Użytkownicy rządowi, o których mowa w art. 2 pkt 87 lit. a, b, d, e, g oraz h, wnoszą opłaty za prawo do dysponowania częstotliwością. Opłata za prawo do dysponowania częstotliwością przez jednostki sił zbrojnych państw obcych, przebywające czasowo na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie wiążących Rzeczpospolitą Polską umów międzynarodowych, zawarta jest w opłacie ryczałtowej za prawo do dysponowania częstotliwością, wnoszonej przez Ministra Obrony Narodowej.

14. Z wyjątkiem ust. 13, obowiązek uiszczania opłaty za prawo do dysponowania częstotliwością ustaje w dniu, w którym złożono wniosek o rezygnację z rezerwacji częstotliwości lub pozwolenia.

15. W przypadku gdy we wniosku, o którym mowa w ust. 14, określono termin rezygnacji z rezerwacji częstotliwości lub pozwolenia, obowiązek uiszczania opłaty za prawo do dysponowania częstotliwością ustaje w dniu, w którym przypada ten termin.

16. W przypadku cofnięcia rezerwacji częstotliwości, pozwolenia lub decyzji, o której mowa w art. 152 lub art. 153, uiszczona opłata nie podlega zwrotowi. W przypadku stwierdzenia nieważności decyzji w sprawie rezerwacji częstotliwości lub pozwolenia lub decyzji, o której mowa w art. 152 lub art. 153, opłaty pobrane za dysponowanie częstotliwością nie podlegają zwrotowi, jeżeli częstotliwości były wykorzystywane.

17. Opłatę, o której mowa w ust. 1, uiszcza się w ratach kwartalnych w wysokości równej 1/4 opłaty rocznej.

18. Opłatę, o której mowa w ust. 13, uiszcza się w ratach kwartalnych w wysokości równej 1/4 opłaty rocznej. Podmiot może uiszczać opłatę jednorazowo za cały rok albo w ratach półrocznych w wysokości równej 1/2 opłaty rocznej.

19. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, wysokość opłat, o których mowa w ust. 1, terminy i sposób ich uiszczania, mając na uwadze w szczególności:

- 1) warunki wykorzystywania częstotliwości oraz koszty prowadzenia gospodarki częstotliwościami;
- 2) potrzebę zagwarantowania optymalnego i efektywnego wykorzystania zasobów częstotliwości;
- 3) konieczność stymulowania rozwoju konkurencji na rynku;
- 4) potrzebę zapobiegania wykluczeniu informacyjnemu, w szczególności na obszarach wiejskich;
- 5) specyfikę przeznaczenia i wykorzystywania częstotliwości;
- 6) korzyści społeczne związane z wykorzystaniem danego zasobu częstotliwości.

20. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, wysokość, terminy i sposób uiszczania opłat, o których mowa w ust. 13, z uwzględnieniem specyfiki wykorzystywania częstotliwości przez użytkowników rządowych, o których mowa w art. 2 pkt 87 lit. a, b, d, e, g oraz h użytkujących częstotliwości przeznaczone do użytkowania rządowego lub cywilno-rządowego.

21. Podmiot wnioskujący o pozwolenie radiowe, o którym mowa w art. 138 ust. 1, wydawane w związku z wykonywaniem działalności polegającej na świadczeniu usług komunikacji elektronicznej, dostarczaniu sieci telekomunikacyjnych lub powiązanych zasobów, uiszcza wraz z wnioskiem jednorazową opłatę za prawo używania urządzenia

radiowego objętego tym pozwoleniem w wysokości 65% przeciętnego wynagrodzenia w gospodarce narodowej, wskazanego w komunikacie Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego, o którym mowa w art. 20 pkt 1 lit. a ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, ogłoszonym w poprzednim roku kalendarzowym. Jeżeli pozwolenie radiowe, o którym mowa w art. 138 ust. 1, nie zostało wydane, opłata podlega zwrotowi. Opłata ponoszona jest za każde pozwolenie, o którym mowa w wykazie pozwoleń, o którym mowa w art. 142 ust. 6.

22. Prezes UKE corocznie, w terminie do dnia 31 marca, ogłasza, na stronie podmiotowej BIP UKE, informację o wysokości opłaty, o której mowa w ust. 21, w kolejnym roku kalendarzowym.

Art. 25. 1. Podmiot, który uzyskał w drodze decyzji prawo do wykorzystywania zasobów numeracji, uiszcza roczne opłaty za prawo do wykorzystywania zasobów numeracji.

2. Opłaty, o których mowa w ust. 1, obejmują pełny rok kalendarzowy. Jeżeli w danym roku kalendarzowym podmiot posiada prawo do wykorzystywania zasobów numeracji przez okres krótszy od roku kalendarzowego, uiszcza on opłatę w wysokości odpowiadającej 1/12 rocznej opłaty za każdy rozpoczęty miesiąc kalendarzowy, w którym podmiotowi to prawo przysługiwało.

3. W przypadku cofnięcia przydziału numeracji lub zmiany jego zakresu z przyczyn określonych w art. 161 ust. 1 pkt 2–4 i ust. 2 podmiot uiszcza opłaty, o których mowa w ust. 1, obejmujące pełny rok kalendarzowy.

4. Opłaty, o których mowa w ust. 1, uiszcza się jednorazowo za cały rok, za który są należne, lub w ratach półrocznych w wysokości równej 1/2 tych opłat.

5. Opłaty, o których mowa w ust. 1, nie mogą być wyższe niż:

- 1) za numer abonencki – 0,44 zł;
- 2) za numer dla komunikacji maszyna-maszyna – 0,35 zł;
- 3) za wyróżnik AB sieci telekomunikacyjnej przyznany podmiotowi wykonującemu działalność telekomunikacyjną – czterdziestopięciokrotność przeciętnego wynagrodzenia;
- 4) za wyróżnik ruchomej sieci telekomunikacyjnej (PLMN) – czterystapięćdziesięciokrotność przeciętnego wynagrodzenia;
- 5) za wyróżnik dla komunikacji maszyna-maszyna – trzystasześdziesięciokrotność przeciętnego wynagrodzenia;
- 6) za numer dostępu do sieci (NDS) – piętnastokrotność przeciętnego wynagrodzenia;

- 7) za numer 118CDU – piętnastokrotność przeciętnego wynagrodzenia;
- 8) za numer dostępu do sieci teleinformatycznej (NDSI) – 687,50 zł;
- 9) za numer strefowy abonenckich usług specjalnych za każdą strefę numeracyjną, w której przysługuje prawo do wykorzystywania numeru – 40% przeciętnego wynagrodzenia;
- 10) za krajowy numer dostępu do usług sieci inteligentnej – 35 zł;
- 11) za numer DNIC+PNIC w sieci transmisji danych z komutacją pakietów – dziewięciokrotność przeciętnego wynagrodzenia;
- 12) za numer punktu sygnalizacyjnego – trzykrotność przeciętnego wynagrodzenia;
- 13) za numer zamkniętej grupy użytkowników (CUG) za każde osiem numerów CUG – 68,75 zł;
- 14) za kod sieci ruchomej (MNC) – 25% przeciętnego wynagrodzenia;
- 15) za kod sieci ATM – 25% przeciętnego wynagrodzenia;
- 16) za numer rutingowy (NR) – 22,5% przeciętnego wynagrodzenia.

6. Za numery alarmowe, z którymi połączenia są bezpłatne dla abonentów, opłata nie jest pobierana.

7. Obowiązek uiszczania opłat, o których mowa w ust. 1, ustaje nie później niż z upływem 30 dni od dnia złożenia wniosku o rezygnacji z prawa do wykorzystywania zasobów numeracji.

8. Prezes UKE corocznie, w terminie do dnia 31 marca, informuje na stronie podmiotowej BIP UKE, o wysokości opłat, o których mowa w ust. 5, w kolejnym roku kalendarzowym.

9. Minister właściwy do spraw informatyzacji w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, wysokość, terminy i sposób uiszczania opłat, o których mowa w ust. 1, mając na uwadze kwoty określone w ust. 5 oraz warunki wykorzystania zasobów numeracji, a także kierując się kosztami prowadzenia gospodarki zasobami numeracji oraz potrzebą zagwarantowania optymalnego wykorzystania zasobów numeracji.

Art. 26. 1. Opłaty, o których mowa w art. 23–25, są pobierane przez Urząd Komunikacji Elektronicznej, zwany dalej „UKE”, i stanowią dochód budżetu państwa lub przychód Funduszu Szerokopasmowego, o którym mowa w art. 16a ust. 1 ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych, zwanego dalej „Funduszem”.

2. Prezes UKE przekazuje na rachunek Funduszu stanowiące przychód tego Funduszu środki pobrane z tytułu opłat, o których mowa w art. 24 ust. 1 i art. 25 ust. 1, w wysokości określonej w art. 16a ust. 3 pkt 1 i 2 ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych, środki pobrane z tytułu opłaty, o której mowa w art. 24 ust. 21, w

wysokości określonej w ust. 3 pkt 1, oraz środki, o których mowa w ust. 4 w terminie 30 dni od dnia ich pobrania.

3. W przypadku pozwolenia radiowego, o którym mowa w art. 138 ust. 1, dotyczącego stacji bazowej, opłata, o której mowa w art. 24 ust. 21, stanowi w:

- 1) 50% przychód Funduszu;
- 2) 50% dochód gminy, na której terenie położona jest stacja bazowa, której dotyczy pozwolenie.

4. W pozostałych przypadkach, nieobjętych ust. 3, opłata, o której mowa w art. 24 ust. 21, stanowi przychód Funduszu.

5. Prezes UKE przekazuje na rachunek gminy, o której mowa w ust. 3 pkt 2, środki pochodzące z opłat, o których mowa w art. 24 ust. 21, w terminie 30 dni od dnia ich pobrania.

6. W budżecie państwa tworzy się rezerwę celową do wysokości odpowiadającej kwocie wpływów z opłaty, o której mowa w art. 23 ust. 1, za trzeci i czwarty kwartał roku poprzedniego oraz za pierwszy i drugi kwartał roku bieżącego na realizację przez ministra właściwego do spraw informatyzacji oraz przez Prezesa UKE zadań w zakresie telekomunikacji, o których mowa w art. 23 ust. 1.

7. Rezerwa celowa, o której mowa w ust. 6, jest tworzona na wniosek ministra właściwego do spraw informatyzacji.

8. Podziału rezerwy celowej, o której mowa w ust. 6, dokonuje się na wniosek dysponenta części budżetowej po uzyskaniu akceptacji ministra właściwego do spraw informatyzacji. Przepis art. 154 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2022 r. poz. 1634, z późn. zm.⁴⁾) stosuje się odpowiednio.

Art. 27. Do opłat, o których mowa w art. 23–25, stosuje się przepisy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji w zakresie egzekucji obowiązków o charakterze pieniężnym.

Art. 28. W zakresie nieuregulowanym w ustawie do opłat, o których mowa w art. 23–25, stosuje się odpowiednio przepisy działu III rozdziałów 5, 6, 7–9 oraz 13–15 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2021 r. poz. 1540, późn. zm.⁵⁾). Uprawnienia organów podatkowych określone w tych przepisach przysługują Prezesowi UKE.

⁴⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2022 r. poz. 1692, 1725, 1747, 1768, 1964 i 2414.

⁵⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2021 r. poz. 1598, 2076, 2105, 2262 i 2328 oraz z 2022 r. poz. 835, 974, 1265, 1301, 1933 i 2180.

Art. 29. Podmiot, który złożył wniosek o rezerwację częstotliwości lub zasobów orbitalnych wymagający poniesienia kosztów związanych z rejestracją w Międzynarodowym Związku Telekomunikacyjnym (ITU) sieci wykorzystującej częstotliwości lub zasoby orbitalne objęte wnioskiem ponosi koszty tej procedury w terminie 6 miesięcy od dnia wystawienia faktury przez Międzynarodowy Związek Telekomunikacyjny (ITU).

Rozdział 4

Konsultacje

Oddział 1

Postępowanie konsultacyjne

Art. 30. 1. Prezes UKE przed podjęciem rozstrzygnięcia w sprawach:

- 1) decyzji wydawanej na podstawie art. 175 ust. 1,
- 2) nałożenia, uchylenia, zmiany lub utrzymania obowiązków, o których mowa w art. 178 ust. 1, art. 179 ust. 1, art. 180 i art. 181,
- 3) postanowień wydawanych na podstawie art. 182 ust. 1 i 4 oraz decyzji wydawanej na podstawie art. 182 ust. 3,
- 4) decyzji wydawanej na podstawie art. 183 ust. 1,
- 5) decyzji wydawanej na podstawie art. 187,
- 6) załatwianych w drodze decyzji o której mowa w art. 191 ust. 1,
- 7) określenia rynku właściwego, o którym mowa w art. 199 ust. 1 pkt 1, a także jego analizy i wyznaczenia przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej o znaczącej pozycji rynkowej lub przedsiębiorców komunikacji elektronicznej zajmujących kolektywną pozycję znaczącą, lub uchylenia decyzji w tej sprawie,
- 8) nałożenia, uchylenia, utrzymania lub zmiany obowiązków regulacyjnych w stosunku do przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej o znaczącej pozycji rynkowej lub nieposiadającego takiej pozycji,
- 9) decyzji wydawanych na podstawie art. 217 ust. 3 i 5,
- 10) decyzji wydawanej na podstawie art. 221 ust. 1,
- 11) decyzji wydawanej na podstawie art. 230 ust. 8,
- 12) decyzji wydawanej na podstawie art. 235,
- 13) decyzji wydawanej na podstawie art. 257 ust. 1,
- 14) innych wskazanych w ustawie z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych

– przeprowadza postępowanie, w ramach którego umożliwia zainteresowanym podmiotom wyrażenie w określonym terminie stanowiska do projektu rozstrzygnięcia, zwane dalej „postępowaniem konsultacyjnym”.

2. Postępowanie konsultacyjne jest prowadzone także w innych sprawach wskazanych w ustawie.

Art. 31. 1. Prezes UKE ogłasza rozpoczęcie postępowania konsultacyjnego, udostępniając na stronie podmiotowej BIP UKE:

- 1) informacje określające przedmiot postępowania konsultacyjnego, sposób zgłaszania stanowisk do projektu rozstrzygnięcia oraz termin zgłaszania tych stanowisk nie krótszy niż 30 dni od dnia jego udostępnienia;
- 2) projekt rozstrzygnięcia wraz z uzasadnieniem.

2. Prezes UKE informuje o wszczęciu postępowania konsultacyjnego Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zwanego dalej „Prezesem UOKiK”. W sprawach dotyczących rynków transmisji radiofonicznych i telewizyjnych Prezes UKE informuje o wszczęciu postępowania konsultacyjnego również Przewodniczącego Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji, zwanego dalej „Przewodniczącym KRRiT”.

3. Wyniki postępowania konsultacyjnego udostępniane są na stronie podmiotowej BIP UKE, przez udostępnienie tych stanowisk uczestników, które nie stanowią tajemnic prawnie chronionych.

Art. 32. 1. W wyjątkowych przypadkach, wymagających pilnego działania ze względu na bezpośrednie i poważne zagrożenie konkurencyjności lub interesów użytkowników, Prezes UKE może bez przeprowadzenia postępowania konsultacyjnego wydać rozstrzygnięcie w sprawach, o których mowa w art. 30, na okres nieprzekraczający 6 miesięcy.

2. Wydanie kolejnego rozstrzygnięcia w sprawach, o których mowa w ust. 1, w tym również rozstrzygnięcia w treści odpowiadającej – z wyjątkiem okresu obowiązywania – rozstrzygnięciu wydanemu w trybie określonym w ust. 1, poprzedza się postępowaniem konsultacyjnym. Rozstrzygnięcie to wyłącza stosowanie rozstrzygnięcia, o którym mowa w ust. 1, przed upływem okresu jego obowiązywania.

Art. 33. 1. Prezes UKE udostępnia na stronie podmiotowej BIP UKE informacje o toczących się postępowaniach konsultacyjnych wraz z dodatkowymi dokumentami i tymi stanowiskami uczestników, które nie stanowią tajemnic prawnie chronionych.

2. Prezes UKE udostępnia na stronie podmiotowej BIP UKE rozstrzygnięcie wydane po przeprowadzeniu postępowania konsultacyjnego, z wyłączeniem części stanowiących tajemnice prawnie chronione.

Art. 34. Do spraw, o których mowa w art. 30, nie stosuje się przepisu art. 79a ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2022 r. poz. 2000 i 2185).

Oddział 2

Postępowanie konsolidacyjne

Art. 35. 1. Jeżeli rozstrzygnięcia, o których mowa w art. 30 ust. 1, mogą mieć wpływ na stosunki handlowe między państwami członkowskimi, Prezes UKE, niezwłocznie po zakończeniu postępowania konsultacyjnego i rozpatrzeniu stanowisk uczestników tego postępowania, rozpoczyna postępowanie konsolidacyjne, przekazując Komisji Europejskiej, BEREC i organom regulacyjnym innych państw członkowskich projekty rozstrzygnięć wraz z ich uzasadnieniem.

2. Jednocześnie z przekazaniem Komisji Europejskiej projektów rozstrzygnięć, o którym mowa w ust. 1, Prezes UKE udostępnia na stronie podmiotowej BIP UKE dokumenty przekazane Komisji Europejskiej a następnie udostępnia otrzymane w tej sprawie opinie i decyzje Komisji Europejskiej. Udostępnieniu nie podlegają informacje stanowiące tajemnice prawnie chronione.

Art. 36. 1. Prezes UKE podejmuje rozstrzygnięcie, uwzględniając w możliwie najszerszym zakresie, przedstawione w terminie miesiąca od dnia otrzymania projektu rozstrzygnięcia, opinie Komisji Europejskiej, BEREC lub organu regulacyjnego innego państwa. O podjęciu rozstrzygnięcia Prezes UKE zawiadamia Komisję Europejską.

2. Jeżeli w zakresie ustalenia znaczącej pozycji rynkowej oraz w zakresie zdefiniowania rynku właściwego różnego od tych, które zdefiniowano w zaleceniu Komisji Europejskiej w sprawie właściwych rynków produktów i usług w sektorze komunikacji elektronicznej podlegających regulacji ex ante, Komisja Europejska poinformuje Prezesa UKE o swojej opinii, w której stwierdzi, że proponowane rozstrzygnięcie stanowi przeszkodę w funkcjonowaniu jednolitego rynku, lub o swoich poważnych wątpliwościach co do zgodności tego środka z przepisami prawa Unii Europejskiej, Prezes UKE zawieszona postępowanie na okres 2 miesięcy. W przypadku gdy w tym okresie Komisja Europejska wyda decyzję, w której wezwie do wycofania w całości lub w części projektu rozstrzygnięcia, Prezes

UKE uwzględnia stanowisko Komisji Europejskiej i dokonuje zmiany projektu rozstrzygnięcia lub umarza postępowanie w terminie 6 miesięcy od dnia wydania decyzji przez Komisję Europejską.

3. W przypadku zmiany projektu rozstrzygnięcia przez Prezesa UKE dokonanej zgodnie z ust. 2, stosuje się przepisy art. 30–38. Nie stanowi zmiany projektu rozstrzygnięcia zmiana uzasadnienia tego projektu.

4. Prezes UKE przekazuje Komisji Europejskiej i BEREC informacje o wszystkich przyjętych ostatecznie rozstrzygnięciach, o których mowa w art. 35.

5. Prezes UKE może wycofać projektowane rozstrzygnięcie na każdym etapie postępowania konsolidacyjnego.

Art. 37. 1. Jeżeli w odniesieniu do rozstrzygnięcia, o którym mowa w art. 35, w zakresie nałożenia, zmiany lub uchylecia obowiązku dostępowego symetrycznego nałożonego na podstawie art. 178 ust. 1, art. 179 ust. 1, oraz art. 180, obowiązku regulacyjnego nałożonego na przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej na podstawie art. 210, art. 211, art. 213–215, art. 216 ust. 1, art. 219 ust. 2, art. 220 lub art. 231 ust. 2, Komisja Europejska w terminie, o którym mowa w art. 36 ust. 1, zawiadomi Prezesa UKE oraz BEREC o powodach uznania, że projekt rozstrzygnięcia stanowiłby przeszkodę do tworzenia jednolitego rynku lub że istnieją poważne wątpliwości co do zgodności tego rozstrzygnięcia z prawem Unii Europejskiej – rozstrzygnięcie to nie może zostać przyjęte przez 3 miesiące od dnia otrzymania zawiadomienia przez Prezesa UKE.

2. Prezes UKE w terminie 3 miesięcy od dnia otrzymania zawiadomienia, o którym mowa w ust. 1, przy współpracy z Komisją Europejską oraz z BEREC przygotowuje projekt rozstrzygnięcia spełniający cele, o których mowa w art. 407 ust. 2, biorąc jednocześnie pod uwagę opinie uczestników rynku i konieczność zapewnienia rozwoju spójnej praktyki regulacyjnej.

3. Jeżeli BEREC podziela stanowisko Komisji Europejskiej wyrażone w zawiadomieniu, o którym mowa w ust. 1, Prezes UKE współpracuje z BEREC w celu określenia najwłaściwszego i najskuteczniejszego rozstrzygnięcia.

4. Prezes UKE przed upływem 3 miesięcy od dnia otrzymania zawiadomienia, o którym mowa w ust. 1, może:

- 1) zmienić projektowane rozstrzygnięcie, uwzględniając w jak największym stopniu zawiadomienie Komisji Europejskiej, o którym mowa w ust. 1, oraz opinię BEREC;
- 2) wycofać projektowane rozstrzygnięcie;

3) podtrzymać swoje projektowane rozstrzygnięcie.

5. W terminie miesiąca od wydania przez Komisję Europejską zalecenia zawierającego zobowiązanie do zmiany lub wycofania projektowanego rozstrzygnięcia lub wycofania przez Komisję Europejską zastrzeżeń odnośnie do projektowanego rozstrzygnięcia, w przypadku gdy BEREC nie podziela stanowiska Komisji Europejskiej, nie wydał opinii lub jeżeli Prezes UKE zmienił lub utrzymał projektowane rozstrzygnięcie zgodnie z ust. 4, Prezes UKE przesyła Komisji Europejskiej i BEREC treść ostatecznie przyjętego rozstrzygnięcia. Termin, o którym mowa w zdaniu pierwszym, może być wydłużony przez Prezesa UKE w przypadku potrzeby przeprowadzenia postępowania konsultacyjnego, o którym mowa w art. 30.

6. W przypadku gdy Prezes UKE postanowi o podtrzymaniu projektowanego rozstrzygnięcia, pomimo negatywnego stanowiska wyrażonego przez Komisję Europejską w zaleceniu, o którym mowa w ust. 5, przedstawia Komisji Europejskiej uzasadnienie.

7. W terminie 6 miesięcy od dnia wydania przez Komisję Europejską decyzji zobowiązującej do wycofania projektowanego rozstrzygnięcia, o którym mowa w art. 178 ust. 1 i art. 243 ust. 1 lub 2, Prezes UKE uwzględnia stanowisko Komisji Europejskiej i zmienia projekt rozstrzygnięcia oraz wszczyna postępowanie konsultacyjne lub umarza postępowanie. Przepis art. 36 ust. 3 stosuje się odpowiednio.

8. Prezes UKE może wycofać projektowane rozstrzygnięcie na każdym etapie postępowania.

Art. 38. 1. Do spraw objętych postępowaniem konsolidacyjnym stosuje się przepis art. 32.

2. Prezes UKE powiadamia niezwłocznie Komisję Europejską, BEREC i organy regulacyjne innych państw członkowskich o wydaniu rozstrzygnięcia, o którym mowa w art. 32 ust. 1, przedstawiając uzasadnienie.

Rozdział 5

Zadania i obowiązki na rzecz obronności, bezpieczeństwa państwa oraz bezpieczeństwa i porządku publicznego

Art. 39. 1. Przedsiębiorca telekomunikacyjny, z wyjątkiem przypadków, o których mowa w przepisach wydanych na podstawie ust. 9, jest obowiązany posiadać aktualny i uzgodniony oraz wprowadzony do stosowania plan działań w sytuacji szczególnego zagrożenia, zwany dalej „planem”, obejmujący w szczególności:

- 1) współpracę z innymi przedsiębiorcami telekomunikacyjnymi, w tym z zagranicznymi przedsiębiorcami telekomunikacyjnymi;
- 2) współpracę z podmiotami:
 - a) wykonującymi zadania w zakresie ratownictwa oraz niesienia pomocy ludności,
 - b) wykonującymi zadania na rzecz obronności, cyberbezpieczeństwa, bezpieczeństwa państwa oraz bezpieczeństwa i porządku publicznego,
 - c) właściwymi w sprawach zarządzania kryzysowego
– wskazanymi przez organy określone w przepisach wydanych na podstawie ust. 9, zwane dalej „organami uzgadniającymi plan”;
- 3) środki techniczne i organizacyjne zapewniające poufność, integralność, dostępność i autentyczność przetwarzanych danych, a także poziom bezpieczeństwa adekwatny do poziomu zidentyfikowanego ryzyka, minimalizujące w szczególności wpływ, jaki na sieci telekomunikacyjne, usługi komunikacji elektronicznej lub podmioty korzystające z tych sieci lub usług może mieć wystąpienie sytuacji szczególnego zagrożenia z uwzględnieniem aktualnego stanu wiedzy technicznej oraz kosztów wprowadzenia tych środków;
- 4) utrzymanie ciągłości dostarczania publicznych sieci telekomunikacyjnych lub świadczenia publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych;
- 5) odtwarzanie dostarczania publicznych sieci telekomunikacyjnych lub przywrócenie świadczenia publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych, z uwzględnieniem pierwszeństwa dla podmiotów, o których mowa w pkt 2, będących abonentami tego przedsiębiorcy telekomunikacyjnego, w przypadku utraty ciągłości dostarczania tych sieci lub usług;
- 6) techniczne i organizacyjne przygotowanie do realizacji obowiązków, o których mowa w art. 40 ust. 1 pkt 3;
- 7) sposób udostępniania urządzeń telekomunikacyjnych, o którym mowa w art. 41 ust. 1, przez przedsiębiorców telekomunikacyjnych;
- 8) ewidencję i gromadzenie rezerw przeznaczonych na utrzymanie ciągłości świadczenia publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych i ich odtworzenia w sytuacji szczególnego zagrożenia oraz współpracę z dostawcami sprzętu oraz usług serwisowych i naprawczych.

2. Przedsiębiorca telekomunikacyjny sporządza plan w terminie 12 miesięcy od dnia powstania obowiązku jego sporządzenia.

3. Przedsiębiorca telekomunikacyjny sporządza projekt planu na podstawie danych, określonych w przepisach wydanych na podstawie ust. 9, udostępnionych przez organy uzgadniające plan, obejmujących w szczególności kwestie bezpieczeństwa środowiskowego, a także potrzeby w zakresie świadczenia, utrzymania i odtwarzania usług telekomunikacyjnych oraz dostępu telekomunikacyjnego. Organy uzgadniające plan mogą wskazać inne organy administracji rządowej właściwe do udostępnienia tych danych, w terminie 7 dni od otrzymania wystąpienia. Dane są udostępniane w terminie 14 dni od dnia otrzymania wystąpienia przedsiębiorcy o udostępnienie danych.

4. Przedsiębiorca telekomunikacyjny sporządzający plan dokonuje uzgodnienia projektu planu z organami uzgadniającymi plan. Organy te uzgadniają projekt planu i przesyłają potwierdzenie jego uzgodnienia w terminie 30 dni od dnia otrzymania projektu planu albo odmawiają uzgodnienia projektu planu, wskazując jednocześnie przyczynę braku uzgodnienia oraz wyznaczając termin jego uzupełnienia i ponownego przesłania do uzgodnienia nie krótszy niż 14 dni. Niezajęcie stanowiska przez organ uzgadniający plan w terminie 30 dni od dnia otrzymania projektu planu jest równoznaczne z uzgodnieniem projektu planu.

5. Przedsiębiorca telekomunikacyjny przekazuje Prezesowi UKE projekt planu uzgodniony z organami uzgadniającymi plan. Prezes UKE dokonuje sprawdzenia kompletności planu, a w przypadku stwierdzenia braku kompletności planu określa zakres i termin jego uzupełnienia nie krótszy niż 14 dni.

6. Plan zachowuje ważność przez 3 lata od daty jego wprowadzenia do stosowania przez przedsiębiorcę.

7. Plan podlega aktualizacji:

- 1) przed upływem terminu, o którym mowa w ust. 6;
- 2) w przypadku wystąpienia okoliczności wpływających na jego zawartość, określonych w przepisach wydanych na podstawie ust. 9;
- 3) na wniosek organu uzgadniającego plan lub wskazany przez ten organ inny organ administracji rządowej, w przypadku zmiany danych, o których mowa w ust. 3.

8. W przypadku wystąpienia sytuacji szczególnego zagrożenia lub po uzyskaniu informacji o jej wystąpieniu od podmiotów, o których mowa w ust. 1 pkt 2, przedsiębiorca telekomunikacyjny podejmuje niezwłocznie działania określone w planie.

9. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) szczegółową zawartość planu oraz tryb jego sporządzania,

- 2) zakres danych udostępnianych przedsiębiorcy telekomunikacyjnemu przez organy uzgadniające plan lub przez organy administracji rządowej właściwe do ich udostępnienia,
- 3) tryb uzgadniania planu, jego uzupełnienia w przypadku braku kompletności oraz wprowadzenia do stosowania przez przedsiębiorcę telekomunikacyjnego,
- 4) szczegółowe okoliczności aktualizacji planu oraz jej tryb,
- 5) organy uzgadniające plan oraz zakres tych uzgodnień,
- 6) sposób i zakres przekazywania planu organom uzgadniającym plan,
- 7) rodzaje działalności telekomunikacyjnej lub rodzaje przedsiębiorców telekomunikacyjnych niepodlegających obowiązkowi sporządzania planu

– mając na uwadze zakres i rodzaj wykonywanej działalności telekomunikacyjnej, wielkość przedsiębiorcy telekomunikacyjnego i jego znaczenie dla obronności, cyberbezpieczeństwa, bezpieczeństwa państwa oraz bezpieczeństwa i porządku publicznego, a także potrzebę zapewnienia prawidłowych, kompletnych i aktualnych informacji.

Art. 40. 1. Prezes UKE w sytuacji szczególnego zagrożenia może, w drodze decyzji, nałożyć na przedsiębiorcę telekomunikacyjnego obowiązki dotyczące:

- 1) utrzymania ciągłości dostarczania publicznych sieci telekomunikacyjnych lub świadczenia publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych;
- 2) odtwarzania dostarczania publicznych sieci telekomunikacyjnych lub przywrócenia świadczenia publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych, z uwzględnieniem pierwszeństwa dla:
 - a) podmiotów wykonujących zadania w zakresie ratownictwa, niesienia pomocy ludności, a także zadania na rzecz obronności, cyberbezpieczeństwa, bezpieczeństwa państwa oraz bezpieczeństwa i porządku publicznego oraz podmiotów właściwych w sprawach zarządzania kryzysowego,
 - b) operatorów usług kluczowych, o których mowa w ustawie z dnia 5 lipca 2018 r o krajowym systemie cyberbezpieczeństwa (Dz. U. z 2022 r. poz. 1863),
 - c) operatorów infrastruktury krytycznej, o których mowa w ustawie z dnia 26 kwietnia 2007 r. o zarządzaniu kryzysowym– w przypadku utraty ciągłości dostarczania tych sieci lub usług;
- 3) ograniczenia zakresu lub obszaru:
 - a) eksploatacji publicznych sieci telekomunikacyjnych i urządzeń telekomunikacyjnych,

- b) świadczenia niektórych publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych,
- c) używania urządzeń radiowych

– kierując się rozmiarem zagrożenia i potrzebą ograniczenia jego skutków, uwzględniając zasady minimalizowania negatywnych skutków nałożonych obowiązków dla ciągłości lub ograniczenia świadczenia publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych i dla działalności gospodarczej przedsiębiorcy telekomunikacyjnego.

2. Prezes UKE w przypadku ogłoszenia jednego ze stopni alarmowych CRP, o których mowa w art. 15 ust. 2 ustawy z dnia 10 czerwca 2016 r. o działaniach antyterrorystycznych (Dz. U. z 2021 r. poz. 2234 oraz z 2022 r. poz. 583 i 655), może, w drodze decyzji, nałożyć na przedsiębiorcę telekomunikacyjnego obowiązki, o których mowa w ust. 1 pkt 3, kierując się wytyczną, o której mowa w ust. 1.

3. Prezes UKE w przypadku wystąpienia trwałych lub cyklicznych zakłóceń urządzenia radiowego wykorzystywanego bezpośrednio na rzecz obronności, bezpieczeństwa państwa oraz bezpieczeństwa i porządku publicznego może, w drodze decyzji, nałożyć na przedsiębiorcę telekomunikacyjnego obowiązek, o których mowa w ust. 1 pkt 3 lit. c, kierując się wytyczną, o której mowa w ust. 1.

4. Prezes UKE, wydaje decyzję, o której mowa w ust. 1–3, z urzędu lub na uzasadniony wniosek Ministra Obrony Narodowej, Komendanta Głównego Policji, Komendanta Centralnego Biura Śledczego Policji, Komendanta Centralnego Biura Zwalczania Cyberprzestępczości, komendanta wojewódzkiego Policji, Komendanta Głównego Straży Granicznej, komendanta oddziału Straży Granicznej, Komendanta Głównego Żandarmerii Wojskowej, Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Szefa Służby Kontrwywiadu Wojskowego lub Komendanta Służby Ochrony Państwa. Prezes UKE może ogłosić przedsiębiorcy telekomunikacyjnemu decyzję ustnie, bez uzasadnienia, w całości lub części, jeżeli wymagają tego względy bezpieczeństwa państwa. Decyzja ogłoszona ustnie doręczana jest temu przedsiębiorcy telekomunikacyjnemu na piśmie w terminie 14 dni od dnia jej ogłoszenia.

5. Prezes UKE może, w przypadku wprowadzenia stanu nadzwyczajnego, podwyższenia stanu gotowości obronnej państwa w razie zewnętrznego zagrożenia bezpieczeństwa państwa albo wydania postanowienia o dniu, w którym rozpoczyna się czas wojny, albo wystąpienia przez właściwy organ z wnioskiem o wprowadzenie stanu nadzwyczajnego, podwyższenia stanu gotowości obronnej państwa w razie zewnętrznego zagrożenia bezpieczeństwa państwa albo wydanie tego postanowienia, w drodze decyzji, na uzasadniony wniosek podmiotu, o

którym mowa w ust. 4, na czas określony nałożyć na przedsiębiorcę telekomunikacyjnego obowiązek ograniczenia zakresu lub obszaru wykorzystania zasobów częstotliwości radiowych, kierując się wytyczną, o której mowa w ust. 1, oraz minimalizacją skutków związanych z roszczeniem o odszkodowanie, o którym mowa w ust. 9.

6. Decyzję, o której mowa w ust. 5, Prezes UKE wydaje na czas określony, nie dłuższy niż czas trwania sytuacji, o których mowa w ust. 5.

7. W przypadku wprowadzenia ograniczenia, o którym mowa w ust. 5, przedsiębiorca telekomunikacyjny nie uiszcza opłaty za prawo dysponowania częstotliwością, o której mowa w art. 24 ust. 1, za okres wprowadzenia ograniczenia.

8. Prezes UKE może, na uzasadniony wniosek podmiotu, o którym mowa w ust. 4, zezwolić temu podmiotowi na wykorzystywanie przez czas określony, nie dłuższy niż czas, na który wydana została decyzja, o której mowa w ust. 5, zasobów częstotliwości radiowych, o których mowa w ust. 5.

9. Do roszczenia o odszkodowanie z tytułu strat poniesionych przez przedsiębiorcę telekomunikacyjnego wskutek wydania decyzji, o której mowa w ust. 5, stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 22 listopada 2002 r. o wyrównywaniu strat majątkowych wynikających z ograniczenia w czasie stanu nadzwyczajnego wolności i praw człowieka i obywatela (Dz. U. poz. 1955).

10. Decyzjom, o których mowa w ust. 1–3 oraz 5, nadaje się rygor natychmiastowej wykonalności.

Art. 41. 1. Przedsiębiorca telekomunikacyjny w sytuacji szczególnego zagrożenia jest obowiązany do nieodpłatnego udostępniania urządzeń telekomunikacyjnych niezbędnych do przeprowadzenia akcji ratowniczej innemu przedsiębiorcy telekomunikacyjnemu lub podmiotowi, o którym mowa w art. 39 ust. 1 pkt 2, biorąc pod uwagę konieczność utrzymania ciągłości wykonywania działalności telekomunikacyjnej przez tego przedsiębiorcę.

2. Obowiązek, o którym mowa w ust. 1, nie dotyczy urządzeń telekomunikacyjnych:

- 1) przewidzianych przez przedsiębiorcę telekomunikacyjnego sporządzającego plan, o którym mowa w art. 39 ust. 1, do realizacji działań, o których mowa w art. 39 ust. 1 pkt 4 i 5;
- 2) wykorzystanych dla zapewnienia telekomunikacji na potrzeby obronności, bezpieczeństwa państwa oraz bezpieczeństwa i porządku publicznego.

3. Podmioty niebędące przedsiębiorcami telekomunikacyjnymi używające radiowych urządzeń nadawczych lub nadawczo-odbiorczych stosowanych w służbach

radiokomunikacyjnych są obowiązane, w sytuacji szczególnego zagrożenia do nieodpłatnego udostępniania urządzeń telekomunikacyjnych niezbędnych do przeprowadzenia akcji ratowniczej podmiotom koordynującym działania ratownicze, podmiotom właściwym w sprawach zarządzania kryzysowego, służbom ustawowo powołanym do niesienia pomocy, a także innym podmiotom realizującym zadania na rzecz obronności, bezpieczeństwa państwa oraz bezpieczeństwa i porządku publicznego.

4. Przepis ust. 3 stosuje się podczas przeprowadzania akcji ratowniczej o zasięgu międzynarodowym, co najmniej w zakresie ustalonym w wiążących Rzeczpospolitą Polską umowach międzynarodowych.

5. Urządzenia telekomunikacyjne, o których mowa w ust. 1, oraz radiowe urządzenia nadawcze lub nadawczo-odbiorcze, o których mowa w ust. 3, udostępnia się na podstawie pisemnego żądania innego przedsiębiorcy telekomunikacyjnego, o którym mowa w ust. 1, podmiotu, o którym mowa w art. 39 ust. 1 pkt 2, lub podmiotu, o którym mowa w ust. 3. W sprawach niecierpiących zwłoki, w przypadku, o którym mowa w ust. 3, gdy wydanie żądania na piśmie nie jest możliwe, urządzenie to udostępnia się na podstawie ustnego żądania przedstawiciela tego podmiotu.

6. Zwrot urządzenia telekomunikacyjnego, o którym mowa w ust. 1, oraz radiowego urządzenia nadawczego lub nadawczo-odbiorczego, o którym mowa w ust. 3, następuje po ustaniu przyczyny udostępnienia, w terminie i miejscu określonych przez przedsiębiorcę telekomunikacyjnego lub podmiot niebędący przedsiębiorcą telekomunikacyjnym odpowiednio z innym przedsiębiorcą telekomunikacyjnym, o którym mowa w ust. 1, podmiotem, o którym mowa w art. 39 ust. 1 pkt 2, lub podmiotem, o którym mowa w ust. 3. Z czynności zwrotu sporządza się protokół.

7. Jeżeli ze względu na utratę albo zniszczenie urządzenia telekomunikacyjnego, o którym mowa w ust. 1, lub radiowego urządzenia nadawczego lub nadawczo-odbiorczego, o którym mowa w ust. 3, niemożliwy jest jego zwrot, inny przedsiębiorca telekomunikacyjny, o którym mowa w ust. 1, podmiot, o którym mowa w art. 39 ust. 1 pkt 2, lub podmiot, o którym mowa w ust. 3, niezwłocznie zawiadamia o tym fakcie odpowiednio przedsiębiorcę telekomunikacyjnego lub podmiot niebędący przedsiębiorcą telekomunikacyjnym i sporządza protokół utraty albo zniszczenia urządzenia.

8. Do roszczeń o odszkodowanie z tytułu:

- 1) utraty albo zniszczenia urządzenia telekomunikacyjnego udostępnionego podmiotowi, o którym mowa w ust. 1, oraz radiowego urządzenia nadawczego lub nadawczo-

odbiorczego udostępnionego podmiotom, o których mowa w ust. 3, stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 22 listopada 2002 r. o wyrównywaniu strat majątkowych wynikających z ograniczenia w czasie stanu nadzwyczajnego wolności i praw człowieka i obywatela;

- 2) utraty albo zniszczenia urządzenia telekomunikacyjnego udostępnionego innemu przedsiębiorcy telekomunikacyjnemu, o którym mowa w ust. 1, stosuje się przepisy ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny (Dz. U. z 2022 r. poz. 1360, 2337 i 2339).

9. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, tryb nieodpłatnego udostępniania urządzeń telekomunikacyjnych, o których mowa w ust. 1, oraz radiowych urządzeń nadawczych lub nadawczo-odbiorczych, o których mowa w ust. 3, odpowiednio przez przedsiębiorców telekomunikacyjnych oraz podmioty niebędące przedsiębiorcami telekomunikacyjnymi, a także tryb i sposób ich zwrotu, mając na uwadze konieczność zachowania zasady minimalizowania negatywnych skutków udostępniania tych urządzeń oraz brak możliwości ich zwrotu ze względu na utratę lub zniszczenie.

Art. 42. W przypadkach i na zasadach określonych w przepisach odrębnych Minister Obrony Narodowej, Komendant Główny Policji, Komendant Centralnego Biura Śledczego Policji, Komendant Centralnego Biura Zwalczania Cyberprzestępczości, komendant wojewódzkiej Policji, Komendant Główny Straży Granicznej, komendant oddziału Straży Granicznej, Komendant Główny Żandarmerii Wojskowej, komendant Oddziału Żandarmerii Wojskowej, Szef Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Szef Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Komendant Służby Ochrony Państwa oraz Szef Krajowej Administracji Skarbowej mogą zarządzić o zastosowaniu urządzeń uniemożliwiających telekomunikację na określonym obszarze.

Art. 43. 1. Przedsiębiorca komunikacji elektronicznej, z wyjątkiem przypadków, o których mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 46 ust. 1, jest obowiązany do:

- 1) zapewnienia warunków technicznych i organizacyjnych dostępu i utrwalania, zwanych dalej „warunkami dostępu i utrwalania”, umożliwiających jednoczesne i wzajemnie niezależne:
 - a) uzyskiwanie przez Policję, Biuro Nadzoru Wewnętrznego, Straż Graniczną, Służbę Ochrony Państwa, Agencję Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Służbę Kontrwywiadu Wojskowego, Żandarmerię Wojskową, Centralne Biuro Antykorupcyjne i Krajową

Administrację Skarbową, zwane dalej „uprawnionymi podmiotami”, w sposób określony w ust. 7, dostępu do informacji przesyłanych lub powstałych w ramach świadczonej publicznie dostępnej usługi komunikacji elektronicznej:

- komunikatów elektronicznych przesyłanych w ramach świadczonej publicznie dostępnej usługi telekomunikacyjnej, nadawanych lub odbieranych przez użytkownika końcowego lub telekomunikacyjne urządzenie końcowe,
 - danych abonentów związanych z komunikatami elektronicznymi przesyłanymi w ramach świadczonej publicznie dostępnej usługi telekomunikacyjnej, obejmujących:
 - dane, o których mowa w art. 291 ust. 1,
 - przydzielony numer, o ile został przydzielony, a w przypadku przyłączenia do stacjonarnej sieci telekomunikacyjnej także adres zakończenia sieci,
 - adres korespondencyjny oraz adres wskazany na potrzeby komunikacji elektronicznej, o ile zostały przez abonenta podane,
 - danych, o których mowa w art. 381 ust. 1 pkt 1 i 3–5, związanych z komunikatami elektronicznymi przesyłanymi w ramach świadczonej publicznie dostępnej usługi telekomunikacyjnej,
 - danych lokalizacyjnych, o których mowa w art. 381 ust. 1 pkt 3, powstających lub transmitowanych w publicznej sieci telekomunikacyjnej innego przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej w ramach roamingu krajowego, powstałych w związku ze świadczoną publicznie dostępną usługą komunikacji elektronicznej,
 - danych o lokalizacji, o których mowa w art. 381 ust. 1 pkt 4, w sposób zapewniający bieżącą i aktualną lokalizację urządzenia na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, bez względu na technologię świadczonej usługi, powstałych w związku ze świadczoną publicznie dostępną usługą komunikacji elektronicznej,
- b) uzyskiwanie przez uprawnione podmioty danych, o których mowa w art. 384 i art. 385 ust. 2, związanych ze świadczoną publicznie dostępną usługą komunikacji elektronicznej, wraz z towarzyszącymi jej powiązаныmi usługami,
- c) utrwalanie przez uprawnione podmioty komunikatów elektronicznych i danych, o których mowa w lit. a i b;

2) zapewnienia warunków technicznych do utrwalania i udostępniania, na własny koszt, na rzecz sądu i prokuratora, przez podmiot wskazany w postanowieniu sądu lub prokuratora, komunikatów elektronicznych i danych, o których mowa w pkt 1 lit. a i b.

2. Obowiązkowi, o którym mowa w ust. 1, nie podlegają przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej, którzy w ramach świadczonej publicznie dostępnej usługi telekomunikacyjnej nie przesyłają komunikatów elektronicznych lub danych, o których mowa w ust. 1 pkt 1 lit. a tiret drugie oraz art. 381 ust. 1 pkt 1 i 3–5, związanych z tymi komunikatami.

3. Przedsiębiorca komunikacji elektronicznej zapewnia, na własny koszt, warunki dostępu i utrwalania w zakresie wszystkich świadczonych publicznie dostępnych usług komunikacji elektronicznej, począwszy od dnia rozpoczęcia działalności telekomunikacyjnej, a w przypadku rozpoczęcia świadczenia nowej publicznie dostępnej usługi komunikacji elektronicznej - od dnia jej uruchomienia.

4. Uprawniony podmiot wspólnie z przedsiębiorcą komunikacji elektronicznej, w terminie 24 godzin od momentu zgłoszenia przez uprawniony podmiot zapotrzebowania na piśmie w postaci papierowej lub elektronicznej, z uwzględnieniem możliwości technicznych i finansowych przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej oraz wymogów określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 46 ust. 1, określają sposób realizacji przez przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej warunków dostępu i utrwalania, o których mowa w ust. 1 pkt 1 lit. a i b.

5. Warunki dostępu i utrwalania mogą być zapewniane za pomocą interfejsów zlokalizowanych w miejscach obejmowanych przez sieć przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej, na zasadach określonych i uzgodnionych w umowach zawartych przez uprawnione podmioty z przedsiębiorcą komunikacji elektronicznej.

6. Umowa, o której mowa w ust. 5, określa co najmniej współdział stron w kosztach zastosowania interfejsów oraz procedurę współpracy w przypadku awarii powodującej brak możliwości zapewnienia warunków dostępu i utrwalania za pomocą interfejsu, o którym mowa w ust. 5.

7. W przypadku braku uzgodnień w zakresie lokalizacji interfejsu uprawnione podmioty wskazują miejsce lokalizacji pozostające w obrębie publicznej sieci telekomunikacyjnej przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej, umożliwiające techniczną realizację interfejsu, niezbędną ochronę tego miejsca wynikającą z przepisów odrębnych oraz minimalizację nakładów ponoszonych przez przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej i uprawnione podmioty.

8. Z wyjątkiem ust. 9 zapewnienie warunków dostępu i utrwalania umożliwia uprawnionym podmiotom dostęp do komunikatów elektronicznych powstałych w związku ze świadczoną publicznie dostępną usługą komunikacji elektronicznej i do danych bez udziału pracowników przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej.

9. Za zgodą uprawnionego podmiotu warunki dostępu i utrwalania mogą być zapewnione przy niezbędnym współdziałaniu upoważnionych pracowników przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej gwarantujących prawidłową realizację czynności w zakresie określonym przez uprawniony podmiot.

10. Przedsiębiorca komunikacji elektronicznej będący mikroprzedsiębiorcą albo małym przedsiębiorcą w rozumieniu ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2021 r. poz. 162 i 2105 oraz z 2022 r. poz. 24, 974 i 1570) realizuje obowiązek zapewnienia warunków dostępu i utrwalania proporcjonalnie do skali prowadzonej działalności, osiągniętych przychodów oraz możliwości technicznych, w szczególności z możliwością wykorzystania urządzeń uprawnionego podmiotu lub w sposób, o którym mowa w art. 50 ust. 1.

Art. 44. 1. Prezes UKE, na wniosek przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej uzasadniony obiektywnymi i niezależnymi od tego przedsiębiorcy technicznymi lub organizacyjnymi przyczynami uniemożliwiającymi dalsze wykonywanie obowiązku zapewnienia warunków dostępu i utrwalania, po uzyskaniu opinii uprawnionych podmiotów, może w całości lub w części, w drodze decyzji, obowiązek ten zawiesić na okres nie dłuższy niż 6 miesięcy.

2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, składa się w terminie nie dłuższym niż 14 dni od dnia wystąpienia przyczyny uniemożliwiającej dalsze wykonywanie obowiązku zapewnienia warunków dostępu i utrwalania, o której mowa w ust. 1. Do wniosku dołącza się harmonogram osiągnięcia przez przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej pełnej zdolności do wykonywania obowiązku.

3. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej rozpoczynającego działalność telekomunikacyjną lub rozpoczynającego świadczenie nowej publicznie dostępnej usługi komunikacji elektronicznej.

4. Złożenie wniosku lub zawieszenie obowiązku zapewnienia warunków dostępu i utrwalania nie zwalnia przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej z obowiązku zapewnienia warunków dostępu i utrwalania, w zakresie posiadanych możliwości technicznych, organizacyjnych i finansowych.

Art. 45. 1. Przedsiębiorca komunikacji elektronicznej jest obowiązany, na własny koszt, do:

- 1) przygotowania technicznych i organizacyjnych warunków udostępniania przetwarzanych przez siebie danych, o których mowa w art. 43 ust. 1 pkt 1 lit. a tiret drugie, art. 381 ust. 1 pkt 1 i 3–5 oraz art. 384 i art. 385 ust. 2,
- 2) udostępniania uprawnionym podmiotom, a także sądowi i prokuratorowi, przetwarzanych przez siebie danych, o których mowa w art. 43 ust. 1 pkt 1 lit. a tiret drugie, art. 381 ust. 1 pkt 1 i 3–5 oraz art. 384 i art. 385 ust. 2

– związanych ze świadczoną publicznie dostępną usługą komunikacji elektronicznej wraz z towarzyszącymi jej powiązаныmi usługami, na zasadach i przy zachowaniu procedur określonych w przepisach odrębnych.

2. Udostępnianie przez przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej danych o lokalizacji urządzenia końcowego, o których mowa w art. 381 ust. 1 pkt 4, odbywa się w sposób zapewniający bieżącą i aktualną lokalizację urządzenia na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, bez względu na technologię świadczonej usługi.

3. W przypadku telekomunikacyjnego urządzenia końcowego znajdującego się poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej, udostępnianie danych, o których mowa w art. 381 ust. 1 pkt 4, polega na przekazaniu przez przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej wszelkich danych otrzymywanych od podmiotu zagranicznego, w szczególności bieżącego identyfikatora kraju oraz bieżącego identyfikatora sieci.

4. Do udostępniania danych o lokalizacji urządzenia końcowego, o których mowa w art. 381 ust. 1 pkt 4, z wyjątkiem ust. 3, zobowiązany jest przedsiębiorca, z którym użytkownik końcowy zawarł umowę o świadczenie publicznie dostępnych usług komunikacji elektronicznej, w tym o świadczenie usług przedpłaconych.

5. W przypadku użytkowników końcowych, którzy zawarli umowę o świadczenie publicznie dostępnych usług komunikacji elektronicznej z przedsiębiorcą nieświadczącym usług na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, a korzystają z usługi roamingu świadczonego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, dane o lokalizacji urządzeń końcowych, o których mowa w art. 381 ust. 1 pkt 4, udostępnia przedsiębiorca komunikacji elektronicznej, z którego sieci korzysta to urządzenie.

Art. 46. 1. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) wymagania i sposoby zapewnienia warunków dostępu i utrwalania, o których mowa w art. 43 ust. 1 pkt 1, oraz przygotowania technicznych i organizacyjnych warunków

udostępniania danych, o których mowa w art. 45 ust. 1, oraz ich udostępniania, z wyłączeniem spraw uregulowanych przepisami wydanymi na podstawie art. 242 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. - Kodeks postępowania karnego (Dz. U. z 2022 r. poz. 1375 i 1855) kierując się zakresem i rodzajem świadczonych publicznie dostępnych usług komunikacji elektronicznej lub wielkością publicznej sieci telekomunikacyjnej przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej oraz osiągnięciem celu przy jak najniższych nakładach finansowych przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej i uprawnionych podmiotów;

- 2) szczegółowe rodzaje przedsiębiorców komunikacji elektronicznej niepodlegających obowiązkowi zapewnienia warunków dostępu i utrwalania, o których mowa w art. 43 ust. 1 pkt 1, lub przygotowania technicznych i organizacyjnych warunków udostępniania danych, o których mowa w art. 45 ust. 1, oraz ich udostępniania, kierując się rodzajem świadczonych publicznie dostępnych usług komunikacji elektronicznej.

2. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, wymagania techniczne i eksploatacyjne dla interfejsów, o których mowa w art. 43 ust. 5, umożliwiających zapewnienie warunków dostępu i utrwalania, o których mowa w art. 43 ust. 1 pkt 1, oraz przygotowanie technicznych i organizacyjnych warunków udostępniania danych, o których mowa w art. 45 ust. 1, oraz ich udostępniania, kierując się osiągnięciem celu przy jak najniższych nakładach finansowych przedsiębiorców komunikacji elektronicznej i uprawnionych podmiotów.

Art. 47. 1. Przedsiębiorca komunikacji elektronicznej, z wyłączeniem podmiotów, o których mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 49 ust. 2, jest obowiązany na własny koszt:

- 1) zatrzymywać i przechowywać na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej dane, o których mowa w art. 49 ust. 1, generowane w publicznej sieci telekomunikacyjnej lub przez niego przetwarzane, przez okres 12 miesięcy, licząc od dnia połączenia lub nieudanej próby połączenia, a z dniem upływu tego okresu dane te niszczyć, z wyjątkiem tych, które zostały zabezpieczone, zgodnie z przepisami odrębnymi;
- 2) udostępniać dane, o których mowa w pkt 1, uprawnionym podmiotom, a także sądowi i prokuratorowi, zgodnie z wymaganiami określonymi w przepisach wykonawczych wydanych na podstawie art. 49 ust. 3, oraz na zasadach i w trybie określonych w przepisach odrębnych;
- 3) chronić dane, o których mowa w pkt 1, przed przypadkowym lub bezprawnym zniszczeniem, utratą lub zmianą, nieuprawnionym lub bezprawnym przechowywaniem,

przetwarzaniem, dostępem lub ujawnieniem, zgodnie z przepisami ust. 5, art. 381–400 oraz podejmując środki techniczne i organizacyjne, o których mowa w art. 39 ust. 1 pkt 3.

2. Obowiązkom, o których mowa w ust. 1, podlegają dane dotyczące połączeń zrealizowanych i nieudanych prób połączeń, o których mowa w art. 381 ust. 1 pkt 5.

3. Obowiązki, o których mowa w ust. 1, realizowane są w sposób, który nie powoduje ujawniania komunikatu elektronicznego.

4. Udostępnianie danych, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, może nastąpić za pomocą środków komunikacji elektronicznej, chyba że przepisy odrębne stanowią inaczej.

5. W celu ochrony danych, o której mowa w ust. 1 pkt 3, przedsiębiorca komunikacji elektronicznej stosuje właściwe środki techniczne i organizacyjne oraz zapewnia dostęp do tych danych jedynie upoważnionym pracownikom.

Art. 48. 1. W przypadku zaprzestania działalności telekomunikacyjnej przez przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej, przedsiębiorca komunikacji elektronicznej przejmujący użytkowników tego przedsiębiorcy jest obowiązany przyjąć dane, o których mowa w art. 47 ust. 1 pkt 1, zatrzymane i przechowywane przez tego przedsiębiorcę, do dalszego przechowywania, udostępniania oraz ochrony, z uwzględnieniem ust. 2 pkt 1. Przedsiębiorca komunikacji elektronicznej o przyjęciu tych danych informuje Prezesa UKE.

2. W przypadku:

- 1) zaprzestania działalności telekomunikacyjnej przez przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej i nie przejęcia danych, o których mowa w art. 47 ust. 1 pkt 1, przez żadnego przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej,
- 2) ogłoszenia upadłości przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej
– przedsiębiorca ten jest obowiązany do przekazania tych danych, do dalszego przechowywania, udostępniania oraz ochrony Prezesowi UKE, wraz z uzasadnieniem.

3. Przedsiębiorca komunikacji elektronicznej, o którym mowa w ust. 2, przekazuje dane, o których mowa w art. 47 ust. 1 pkt 1, Prezesowi UKE w terminie do 90 dni od dnia zaprzestania działalności telekomunikacyjnej albo ogłoszenia upadłości, na informatycznym nośniku danych w postaci zapisu w formacie tekstowym lub innym formacie umożliwiającym ich odczyt za pomocą powszechnie dostępnych urządzeń informatycznych i oprogramowania.

4. Prezes UKE po upływie 12 miesięcy od dnia przekazania danych, zgodnie z ust. 3, niezwłocznie niszczy te dane. Prezes UKE może udostępniać dane wyłącznie w okresie 12 miesięcy od dnia zatrzymania danych przez przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej.

5. Prezes Rady Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy sposób przekazywania Prezesowi UKE danych w przypadku, o którym mowa w ust. 2, oraz sposób udostępniania przez Prezesa UKE tych danych podmiotom, o których mowa w art. 47 ust. 1 pkt 2, w celu zapewnienia realizacji przez te podmioty ich ustawowych zadań oraz mając na uwadze konieczność zapewnienia dostępu tym podmiotom do danych, o których mowa w 47 ust. 1 pkt 1.

Art. 49. 1. Obowiązkiem, o którym mowa w art. 47 ust. 1, objęte są dane dotyczące publicznie dostępnych usług komunikacji elektronicznej niezbędne do:

- 1) ustalenia zakończenia sieci, telekomunikacyjnego urządzenia końcowego oraz użytkownika końcowego:
 - a) inicjującego połączenie,
 - b) do którego kierowane jest połączenie;
- 2) określenia:
 - a) daty i godziny połączenia oraz czasu jego trwania,
 - b) rodzaju połączenia,
 - c) lokalizacji telekomunikacyjnego urządzenia końcowego,
 - d) danych jednoznacznie identyfikujących użytkownika w sieci.

2. Minister właściwy do spraw informatyzacji w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw wewnętrznych oraz po zasięgnięciu opinii Ministra – Koordynatora Służb Specjalnych, jeżeli został on powołany, określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) szczegółowy wykaz danych, o których mowa w ust. 1,
- 2) rodzaj przedsiębiorców komunikacji elektronicznej niepodlegających obowiązkowi zatrzymywania i przechowywania tych danych

– mając na uwadze rodzaj wykonywanej działalności telekomunikacyjnej, potrzebę unikania wielokrotnego zatrzymywania i przechowywania tych samych danych, ich efektywnej analizy oraz optymalizację kosztów ponoszonych przez przedsiębiorców komunikacji elektronicznej.

3. Prezes Rady Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, wymagania dotyczące rodzaju, struktury, sposobu zapisu oraz elektronicznego formatu udostępnianych danych, o których mowa w ust. 1, mając na uwadze zapewnienie przekazywania tych danych podmiotom, o których mowa w art. 47 ust. 1 pkt 2, w jednolitej formie, pozwalającej na ich efektywną analizę i optymalizację nakładów finansowych na jej przeprowadzenie.

Art. 50. 1. Wykonywanie obowiązków, o których mowa w art. 43 ust. 1, art. 45 ust. 1, oraz art. 47 ust. 1, przedsiębiorca komunikacji elektronicznej może powierzyć, w drodze umowy, innemu przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej.

2. Dopuszcza się możliwość wspólnego wykonywania obowiązków, o których mowa w art. 43 ust. 1 pkt 1, art. 45 ust. 1 oraz art. 47 ust. 1, przez dwóch lub więcej przedsiębiorców komunikacji elektronicznej.

3. Wspólne wykonywanie obowiązków, o którym mowa w ust. 2, może być wykonywane za pomocą tych samych interfejsów.

4. Szczegółowe zasady współpracy przedsiębiorców komunikacji elektronicznej w zakresie wspólnego wykonywania obowiązków, o którym mowa w ust. 1 i 2, reguluje umowa zawarta pomiędzy tymi przedsiębiorcami. Powierzenie lub wspólne wykonywanie tych obowiązków nie zwalnia żadnej ze stron z indywidualnej odpowiedzialności za ich wykonywanie.

Art. 51. 1. Przedsiębiorca komunikacji elektronicznej jest obowiązany do wskazania Prezesowi UKE:

- 1) jednostki organizacyjnej lub osoby mającej siedzibę lub miejsce zamieszkania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej uprawnionej do reprezentowania tego przedsiębiorcy w sprawach związanych z wykonywaniem obowiązków, o których mowa w art. 43 ust. 1 pkt 1, art. 45 ust. 1 lub art. 47 ust. 1 – niezwłocznie po rozpoczęciu działalności telekomunikacyjnej;
- 2) przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej, który będzie w jego imieniu wykonywał obowiązki, o których mowa w art. 43 ust. 1, art. 45 ust. 1 lub art. 47 ust. 1 – niezwłocznie po zawarciu umowy, o której mowa w art. 50 ust. 4;
- 3) przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej, wspólnie z którym będzie wykonywał obowiązki, o których mowa w art. 43 ust. 1 pkt 1, art. 45 ust. 1 lub art. 47 ust. 1 – niezwłocznie po zawarciu umowy, o której mowa w art. 50 ust. 4.

2. Przedsiębiorca komunikacji elektronicznej jest obowiązany do poinformowania Prezesa UKE o każdorazowej zmianie danych podmiotu albo osoby, o których mowa w ust. 1, oraz umowy, o której mowa w art. 50 ust. 4, niezwłocznie, nie później niż w terminie 14 dni od zmiany tych danych lub umowy.

3. Prezes UKE przekazuje niezwłocznie informacje, o których mowa w ust. 1 i 2, Ministrowi Sprawiedliwości, Ministrowi Obrony Narodowej, ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych, ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych, Szefowi

Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Szefowi Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Szefowi Służby Kontrwywiadu Wojskowego, a także Ministrowi Koordynatorowi Służb Specjalnych – jeżeli został powołany.

Art. 52. Prezes UKE udostępnia uprawnionym podmiotom informacje o przeniesionych numerach zawarte w bazie danych, o której mowa w art. 321 ust. 1, na zasadach i w trybie określonych w przepisach odrębnych.

Art. 53. Prezes UKE, na uzasadnione żądanie uprawnionego podmiotu, niezwłocznie nakłada na przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej, w drodze decyzji, obowiązek blokowania, nie później niż w terminie 6 godzin liczonych od otrzymania decyzji, połączeń lub komunikatów elektronicznych przesyłanych w związku ze świadczoną publicznie dostępną usługą telekomunikacyjną, jeżeli mogą one zagrażać obronności, bezpieczeństwu państwa oraz bezpieczeństwu i porządkowi publicznemu, albo umożliwienia dokonania takiej blokady przez uprawnione podmioty. Prezes UKE może ogłosić przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej decyzję ustnie. Decyzja ogłoszona ustnie doręczana jest temu przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej na piśmie w terminie 14 dni od dnia jej ogłoszenia. Decyzji nadaje się rygor natychmiastowej wykonalności.

Art. 54. 1. Przedsiębiorca telekomunikacyjny, z uwzględnieniem wyłączenia, o którym mowa w przepisach wydanych na podstawie ust. 6, jest obowiązany przekazywać Prezesowi UKE dane dotyczące infrastruktury telekomunikacyjnej posiadanej przez tego przedsiębiorcę, niezbędnej do przygotowania systemów łączności na potrzeby obronności, bezpieczeństwa państwa oraz bezpieczeństwa i porządku publicznego.

2. Dane, o których mowa w ust. 1, przedsiębiorca telekomunikacyjny przekazuje Prezesowi UKE corocznie, w terminie do dnia 31 marca według stanu na dzień 31 grudnia poprzedniego roku.

3. Przedsiębiorca telekomunikacyjny przekazuje Prezesowi UKE dane w postaci elektronicznej, na informatycznym nośniku danych, w formie dokumentu elektronicznego, w rozumieniu ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne, zamieszczonego na stronie BIP UKE.

4. Dane, o których mowa w ust. 1, są gromadzone w bazie danych utworzonej i zarządzanej przez Prezesa UKE.

5. Prezes UKE udostępnia Ministrowi Obrony Narodowej oraz ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych dane dotyczące infrastruktury telekomunikacyjnej, z wykorzystaniem

systemu teleinformatycznego tych podmiotów lub w postaci elektronicznej, na informatycznym nośniku danych, w postaci zapisu w formacie umożliwiającym ich odczyt za pomocą powszechnie dostępnych urządzeń informatycznych i oprogramowania.

6. Minister właściwy do spraw informatyzacji, po zasięgnięciu opinii Ministra Obrony Narodowej oraz ministra właściwego do spraw wewnętrznych, określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) szczegółowy zakres przekazywanych danych o infrastrukturze telekomunikacyjnej, o których mowa w ust. 1,
- 2) rodzaje przedsiębiorców telekomunikacyjnych niepodlegających obowiązkowi przekazywania danych

– mając na uwadze warunki i sposób przygotowania systemów łączności na potrzeby obronności, bezpieczeństwa państwa oraz bezpieczeństwa i porządku publicznego, wielkość przedsiębiorcy telekomunikacyjnego i jego znaczenie dla gospodarki i obronności, a także potrzebę uproszczenia i ujednoczenia procesu przekazywania danych.

Rozdział 6

Satelitarna usługa publiczna o regulowanym dostępie

Art. 55. 1. Organem odpowiedzialnym za satelitarną usługę publiczną o regulowanym dostępie, zwaną dalej „PRS”, jest minister właściwy do spraw wewnętrznych.

2. Minister właściwy do spraw wewnętrznych realizując zadania w zakresie PRS, współpracuje z Szefem Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego.

3. Minister właściwy do spraw wewnętrznych realizuje zadania w zakresie PRS przy pomocy jednostki zarządzającej PRS, funkcjonującej w strukturze organizacyjnej urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw wewnętrznych, zwanej dalej „jednostką zarządzającą”.

4. Do zadań ministra właściwego do spraw wewnętrznych, o których mowa w ust. 3, należy w szczególności:

- 1) zarządzanie PRS;
- 2) udzielanie dostępu do informacji dotyczących PRS będących w posiadaniu jednostki zarządzającej;
- 3) wydawanie pozwoleń na dostęp do PRS i produkowanie sprzętu na potrzeby PRS lub opracowywanie technologii PRS;
- 4) sprawowanie nadzoru nad użytkownikami PRS;

- 5) wnioskowanie o wydanie akredytacji Rady ds. Akredytacji Bezpieczeństwa (Security Accreditation Board), działającej przy Agencji Unii Europejskiej ds. Programu Kosmicznego, zwanej dalej „SAB”, podmiotom, którym mogą być zlecone zadania produkowania sprzętu na potrzeby PRS lub opracowywania technologii PRS;
- 6) przeprowadzanie kontroli podmiotów produkujących sprzęt na potrzeby PRS i opracowujących technologie PRS, w tym prowadzących prace badawczo-rozwojowe.

5. Do zadań Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego w ramach współpracy, o której mowa w ust. 2, należy:

- 1) zarządzanie informacjami niejawnymi PRS;
- 2) zarządzanie kluczami kryptograficznymi PRS oraz ich dystrybucja;
- 3) dokonywanie sprawdzeń podmiotów na potrzeby przyznawania im akredytacji SAB;
- 4) odzyskiwanie lub niszczenie dokumentacji zawierającej informacje niejawne PRS oraz technologii PRS i sprzętu na potrzeby PRS będących w posiadaniu podmiotów produkujących sprzęt na potrzeby PRS i opracowujących technologie PRS, w tym prowadzących prace badawczo-rozwojowe, w przypadku cofnięcia im akredytacji SAB;
- 5) przeprowadzanie, w zakresie właściwości Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, kontroli podmiotów mających pozwolenie PRS na produkowanie sprzętu na potrzeby PRS lub opracowywanie technologii PRS, w tym prowadzenie prac badawczo-rozwojowych.

6. Szef Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego może upoważnić jednostkę zarządzającą do realizacji zadań, o których mowa w ust. 5 pkt 1–4.

Art. 56. 1. PRS może być świadczona na rzecz użytkowników PRS i grup użytkowników PRS, w szczególności na rzecz jednostek administracji rządowej, na potrzeby bezpieczeństwa państwa, bezpieczeństwa i porządku publicznego, obronności, ochrony granic, ratownictwa, ratownictwa morskiego, zarządzania kryzysowego, imigracji, ratownictwa medycznego, bezpieczeństwa przewozów kolejowych, obrony cywilnej, oraz innych zainteresowanych podmiotów istotnych dla społeczeństwa.

2. Minister właściwy do spraw wewnętrznych organizuje użytkowników PRS w grupy, kierując się potrzebą efektywnego wykorzystania PRS na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej.

Art. 57. 1. Dostęp do PRS, produkowanie sprzętu na potrzeby PRS lub opracowywanie technologii PRS, w tym prowadzenie prac badawczo-rozwojowych, wymaga posiadania pozwolenia, zwanego dalej „pozwoleniem PRS”.

2. Minister właściwy do spraw wewnętrznych, w drodze decyzji, na wniosek zainteresowanego podmiotu, wydaje pozwolenie PRS na dostęp do PRS lub na produkowanie sprzętu na potrzeby PRS lub opracowywanie technologii PRS, w tym prowadzenie prac badawczo-rozwojowych.

3. Wniosek, o którym mowa w ust. 2, składa się na piśmie utrwalonym w postaci papierowej opatrzonym podpisem własnoręcznym lub w postaci elektronicznej, opatrzonym kwalifikowanym podpisem elektronicznym, podpisem zaufanym albo podpisem osobistym lub kwalifikowaną pieczęcią elektroniczną ze wskazaniem w treści pisma osoby opatrującej pismo pieczęcią.

4. Pozwolenie PRS jest wydawane na czas określony, nie dłuższy niż 5 lat.

5. Podmiot, który uzyskał pozwolenie na dostęp do PRS, prowadzi rejestr sprzętu na potrzeby PRS lub technologii PRS będących w posiadaniu tego podmiotu oraz imienny rejestr osób mających dostęp do sprzętu na potrzeby PRS lub technologii PRS będących w posiadaniu tego podmiotu.

6. Podmiot, który uzyskał pozwolenie na produkowanie sprzętu na potrzeby PRS lub opracowywanie technologii PRS, w tym prowadzenie prac badawczo-rozwojowych, prowadzi imienną listę osób zaangażowanych w prace nad opracowaniem lub produkcją odbiorników lub modułów bezpieczeństwa, zawierającą informacje o posiadanych przez daną osobę poświadczeniach bezpieczeństwa osobowego lub upoważnieniach do dostępu do informacji niejawnych.

7. Pozwolenie PRS na dostęp do PRS wydaje się podmiotowi, jeżeli:

- 1) przekazał szczegółowe informacje dotyczące celu oraz zadań, do których niezbędny będzie dla wnioskodawcy dostęp do PRS;
- 2) wykazał, że zadania będą dotyczyły bezpieczeństwa państwa, bezpieczeństwa i porządku publicznego, obronności, ochrony granic, ratownictwa, ratownictwa morskiego, zarządzania kryzysowego, imigracji, ratownictwa medycznego, bezpieczeństwa przewozów kolejowych, obrony cywilnej lub innych działań istotnych dla społeczeństwa;
- 3) przekazał szczegółowe informacje na temat warunków, w jakich przechowywane będą sprzęt na potrzeby PRS i technologia PRS;
- 4) przekazał plan zarządzania PRS;
- 5) zobowiązał się do przestrzegania zasad bezpieczeństwa i poufności związanych z dostępem do PRS oraz do poddawania się kontrolom niezbędnym do weryfikacji

prawidłowości informacji przedstawionych we wniosku oraz spełnienia warunków wydania pozwolenia PRS;

- 6) zobowiązał się do prowadzenia rejestru sprzętu na potrzeby PRS lub technologii PRS będących w posiadaniu tego podmiotu oraz imiennego rejestru osób mających dostęp do sprzętu na potrzeby PRS lub technologii PRS będących w posiadaniu tego podmiotu;
- 7) złożył wniosek o przyznanie dostępu do PRS, o którym mowa w ust. 2.

8. Pozwolenie PRS na produkowanie sprzętu na potrzeby PRS lub opracowywanie technologii PRS, w tym prowadzenie prac badawczo-rozwojowych, wydaje się w przypadku gdy podmiot:

- 1) posiada świadectwo bezpieczeństwa przemysłowego, o którym mowa w art. 11 ust. 5 decyzji Rady z dnia 23 września 2013 r. w sprawie przepisów bezpieczeństwa dotyczących ochrony informacji niejawnych UE (2013/488/UE) (Dz. Urz. UE L 274 z 15.10.2013, str. 1, z późn. zm.⁶⁾), w przypadku gdy informacje dotyczące PRS, sprzęt na potrzeby PRS lub technologia PRS, które podmiot ma wykorzystywać w obrębie swojego zakładu, oznaczono klauzulą tajności CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIAL lub wyższą;
- 2) posiada aktualną akredytację SAB uzyskaną za pośrednictwem jednostki zarządzającej;
- 3) zatrudnia pracowników o stosownych poświadczeniach bezpieczeństwa, w przypadku gdy informacje dotyczące PRS, sprzęt na potrzeby PRS lub technologia PRS, które ma wykorzystywać w obrębie swojego zakładu, oznaczono klauzulą tajności CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIAL lub wyższą;
- 4) stanowi własność wyłączną albo poprzez udział większościowy państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub członkowie zarządu są obywatelami państw członkowskich Unii Europejskiej posiadającymi poświadczenie bezpieczeństwa przyznane przez państwo członkowskie Unii Europejskiej, którym podmiot ten przekazał wyłączne uprawnienia podejmowania decyzji związanych z PRS – w przypadku modułów bezpieczeństwa PRS i innych produktów kryptograficznych PRS;
- 5) określił miejsca wykonywania działalności będącej przedmiotem wniosku;
- 6) wskazał potencjalnych użytkowników, dla których będzie przeznaczony produkowany sprzęt na potrzeby PRS lub będzie opracowywana technologia PRS;

⁶⁾ Zmiany wymienionej decyzji zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 125 z 26.04.2014, str. 72, Dz. Urz. UE L 336 z 30.12.2019, str. 291 i Dz. Urz. UE L 233 z 01.07.2021, str. 1.

- 7) przekazał imienną listę osób zaangażowanych w prace nad opracowaniem lub produkcją odbiorników lub modułów bezpieczeństwa;
- 8) zobowiązał się do przestrzegania zasad bezpieczeństwa i poufności związanych z produkowaniem sprzętu na potrzeby PRS lub opracowywaniem technologii PRS oraz do poddawania się kontrolom niezbędnym do weryfikacji prawidłowości informacji przedstawionych we wniosku oraz spełnienia warunków wydania pozwolenia PRS;
- 9) złożył wniosek o pozwolenie PRS na produkowanie sprzętu na potrzeby PRS lub opracowywanie technologii PRS, o którym mowa w ust. 2.

9. Wniosek o dostęp do PRS zawiera w szczególności oznaczenie wnioskodawcy, w tym jego nazwę, adres siedziby albo adres zamieszkania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, wnioskowany okres obowiązywania pozwolenia oraz szczegółowe informacje dotyczące zakresu działalności, w tym określenie celu oraz zadań, do których niezbędny będzie dla wnioskodawcy dostęp do PRS oraz obszar wykonywania działalności będącej przedmiotem wniosku, a także informacje, o których mowa w ust. 7 pkt 3, oraz zobowiązania, o których mowa w ust. 7 pkt 5 i 6.

10. Wniosek o pozwolenie PRS na produkowanie sprzętu na potrzeby PRS lub opracowywanie technologii PRS zawiera w szczególności oznaczenie wnioskodawcy, w tym jego nazwę, adres siedziby albo adres zamieszkania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, wnioskowany okres obowiązywania pozwolenia oraz potwierdzenie spełnienia warunków, o których mowa w ust. 8 pkt 1, 3 i 4, przez załączenie potwierdzonych za zgodność z oryginałem kopii dokumentów je potwierdzających oraz informacje, o których mowa w ust. 8 pkt 2 i 5–7, oraz zobowiązanie, o którym mowa w ust. 8 pkt 8.

11. Pozwolenie PRS na dostęp do PRS zawiera:

- 1) wskazanie upoważnionego podmiotu oraz jego siedzibę i adres;
- 2) okres obowiązywania pozwolenia;
- 3) zakres działalności, w jakiej może być użyta PRS;
- 4) obszar, na którym dany podmiot może korzystać z PRS;
- 5) określenie warunków przechowywania sprzętu na potrzeby PRS i technologii PRS;
- 6) informację o obowiązku prowadzenia przez podmiot na bieżąco:
 - a) rejestru sprzętu na potrzeby PRS lub technologii PRS będących w posiadaniu podmiotu,
 - b) rejestru osób mających dostęp do sprzętu na potrzeby PRS lub technologii PRS będących w posiadaniu podmiotu.

12. Pozwolenie PRS na produkowanie sprzętu na potrzeby PRS lub opracowywanie technologii PRS zawiera:

- 1) wskazanie upoważnionego podmiotu oraz jego siedziby i adresu;
- 2) określenie przedmiotu pozwolenia PRS;
- 3) okres obowiązywania pozwolenia PRS;
- 4) określenie miejsca wykonywania działalności objętej pozwoleniem PRS;
- 5) określenie potencjalnych użytkowników dla których będzie przeznaczony produkowany sprzęt na potrzeby PRS lub dla których będzie opracowywana technologia PRS;
- 6) klauzulę o konieczności utrzymania przez podmiot, któremu udzielono pozwolenia PRS, statusu właścicielskiego, o którym mowa w ust. 8 pkt 4, przez cały okres ważności pozwolenia PRS;
- 7) klauzulę o konieczności utrzymania ciągłości akredytacji SAB w całym okresie ważności pozwolenia PRS;
- 8) klauzulę o konieczności posiadania świadectwa bezpieczeństwa przemysłowego, o którym mowa w art. 11 ust. 5 decyzji Rady z dnia 23 września 2013 r. w sprawie przepisów bezpieczeństwa dotyczących ochrony informacji niejawnych UE (2013/488/UE), w przypadku, gdy informacje dotyczące PRS, sprzęt na potrzeby PRS lub technologia PRS, które podmiot ma wykorzystywać w obrębie swojego zakładu, oznaczono klauzulą tajności CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIAL lub wyższą;
- 9) zobowiązanie podmiotu do przestrzegania zasad bezpieczeństwa i poufności związanych z produkowaniem sprzętu na potrzeby PRS lub opracowywaniem technologii PRS oraz do poddawania się kontrolom niezbędnym do weryfikacji prawidłowości informacji przedstawionych we wniosku oraz spełnienia warunków wydania pozwolenia PRS;
- 10) klauzulę zobowiązującą podmiot do przekazywania jednostce zarządzającej aktualizacji imiennej listy osób zaangażowanych w prace nad opracowaniem lub produkcją odbiorników lub modułów bezpieczeństwa w terminie 14 dni od dnia zaistnienia zmiany.

13. Pozwolenie PRS może także zawierać warunki i ograniczenia dotyczące parametrów technicznych lub właściwości sprzętu i technologii opracowanych na potrzeby PRS, ich przeznaczenia lub zastosowania końcowego oraz ich dystrybucji.

14. Minister właściwy do spraw wewnętrznych może odmówić wydania pozwolenia PRS na dostęp do PRS lub pozwolenia PRS na produkowanie sprzętu na potrzeby PRS lub opracowywanie technologii PRS w przypadku zagrożenia bezpieczeństwa państwa, obronności oraz bezpieczeństwa i porządku publicznego, konieczności przestrzegania zobowiązań

międzynarodowych, w szczególności w odniesieniu do bezpieczeństwa PRS oraz ochrony informacji dotyczących tej usługi.

15. Minister właściwy do spraw wewnętrznych może uchylić, cofnąć, zmienić lub zawiesić pozwolenie PRS w przypadku niespełniania przez podmiot warunków wyszczególnionych w pozwoleniu PRS lub w przypadku, gdy jest to uzasadnione koniecznością wywiązania się z zobowiązań międzynarodowych zaciągniętych przez Rzeczpospolitą Polską, ochroną PRS, ochroną porządku publicznego lub bezpieczeństwa publicznego.

16. W przypadku, o którym mowa w ust. 15, minister właściwy do spraw wewnętrznych informuje podmiot, któremu wydane zostało pozwolenie PRS, o wszczęciu postępowania w sprawie uchylenia, cofnięcia, zmiany lub zawieszenia pozwolenia PRS.

17. Od decyzji ministra właściwego do spraw wewnętrznych, o których mowa w ust. 2, 14 i 15, nie przysługuje wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy.

18. Podmiot posiadający pozwolenie PRS może wystąpić do ministra właściwego do spraw wewnętrznych z wnioskiem o zmianę pozwolenia PRS w przypadku zmiany warunków, o których mowa w ust. 11 pkt 3–5 oraz ust. 12 pkt 2 i 4.

Art. 58. 1. Minister właściwy do spraw gospodarki, po zasięgnięciu opinii ministra właściwego do spraw wewnętrznych, udziela, w drodze decyzji, zezwolenia na wywóz poza Unię Europejską i zezwolenia na transfer wewnątrzunijny sprzętu lub technologii opracowanych na potrzeby PRS, na wniosek zainteresowanego podmiotu, z zastrzeżeniem ust. 2 i 3.

2. Wywóz sprzętu lub technologii opracowanych na potrzeby PRS poza Unię Europejską odbywa się na warunkach określonych w decyzji Parlamentu Europejskiego i Rady nr 1104/2011/UE z dnia 25 października 2011 r. w sprawie warunków dostępu do usługi publicznej o regulowanym dostępie oferowanej przez globalny system nawigacji satelitarnej utworzony w ramach programu Galileo (Dz. Urz. UE L 287 z 04.11.2011, str. 1) oraz jest ograniczony do krajów, które są upoważnione do korzystania z PRS na mocy umów zawartych z Unią Europejską, chyba że przepisy odrębne stanowią inaczej.

3. Transfer sprzętu na potrzeby PRS lub technologii PRS do państw członkowskich UE jest dozwolony, jeżeli podmiot dokonujący transferu wewnątrzunijnego oraz podmiot otrzymujący w wyniku tego transferu sprzęt na potrzeby PRS lub technologii PRS:

- 1) uzyskał akredytację SAB zgodnie z art. 5 ust. 5 lit. a decyzji Parlamentu Europejskiego i Rady nr 1104/2011/UE z dnia 25 października 2011 r. w sprawie warunków dostępu do

usługi publicznej o regulowanym dostępie oferowanej przez globalny system nawigacji satelitarnej utworzony w ramach programu Galileo;

- 2) jest jednostką zarządzającą;
- 3) jest użytkownikiem PRS, który uzyskał odpowiednie zezwolenie na udział w transferze wewnątrzunijnym.

4. Transfer wewnątrzunijny sprzętu na potrzeby PRS lub technologii PRS między państwami członkowskimi Unii Europejskiej jest dozwolony zgodnie z przepisami rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 2021/821 z dnia 20 maja 2021 r. ustanawiającego unijny system kontroli wywozu, pośrednictwa, pomocy technicznej, tranzytu i transferu produktów podwójnego zastosowania (Dz. Urz. UE L 206 z 11.06.2021, str. 1, z późn. zm.⁷⁾).

5. Przemieszczanie sprzętu na potrzeby PRS i technologii PRS z terytorium jednego państwa członkowskiego na terytorium innego państwa członkowskiego przez jednostkę zarządzającą lub użytkownika PRS, w celu wykonywania w obrębie Unii Europejskiej urzędowych obowiązków, nie stanowi transferu wewnątrzunijnego.

6. Minister właściwy do spraw gospodarki wydaje zezwolenie na wywóz poza Unię Europejską i zezwolenie na transfer wewnątrzunijny sprzętu lub technologii opracowanych na potrzeby PRS, w przypadku gdy podmiot:

- 1) posiada pozwolenie PRS na produkowanie sprzętu na potrzeby PRS lub opracowywanie technologii PRS lub pozwolenie PRS na dostęp do PRS;
- 2) określił cel oraz wskazał miejsce docelowe i okres wywozu poza Unię Europejską lub transferu wewnątrzunijnego sprzętu na potrzeby PRS lub technologii PRS;
- 3) złożył wniosek o wydanie zezwolenia na wywóz poza Unię Europejską i transfer wewnątrzunijny sprzętu lub technologii zaprojektowanych na potrzeby PRS, o którym mowa w ust. 1.

7. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, zawiera w szczególności oznaczenie wnioskodawcy, w tym jego nazwę, adres siedziby albo adres zamieszkania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, oraz przedmiot wywozu poza Unię Europejską lub transferu wewnątrzunijnego oraz parametry techniczne przedmiotowego sprzętu i technologii, jak również cel oraz miejsce docelowe i okres wywozu poza Unię Europejską lub transferu wewnątrzunijnego sprzętu na potrzeby PRS lub technologii PRS.

⁷⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 3 z 06.01.2022, str. 1 i Dz. Urz. UE L 130I z 04.05.2022, str. 1.

8. Minister właściwy do spraw gospodarki może zawiesić, zmienić, uchylić lub cofnąć zezwolenie, o którym mowa w ust. 1, w przypadku stwierdzenia braku zgodności między realizowaną przez podmiot operacją wywozu lub transferu a warunkami zezwolenia.

9. W przypadku, o którym mowa w ust. 8, minister właściwy do spraw gospodarki informuje podmiot, któremu wydane zostało zezwolenie o wszczęciu postępowania w sprawie zawieszenia, zmiany, uchylecia lub cofnięcia zezwolenia.

Art. 59. 1. Minister właściwy do spraw wewnętrznych, we współpracy z Szefem Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, przeprowadza kontrole użytkowników PRS, producentów sprzętu na potrzeby PRS lub technologii PRS oraz podmiotów zaangażowanych w rozwój technologiczny PRS w celu nadzorowania przestrzegania obowiązków nałożonych na mocy ustawy oraz decyzji wydanych na jej podstawie.

2. Kontrole, o których mowa w ust. 1, prowadzone są przez upoważnionych pracowników jednostki zarządzającej na podstawie upoważnienia imiennego do przeprowadzenia kontroli, wydanego przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych, po okazaniu legitymacji służbowej wydanej przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych oraz przez pracowników Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego w zakresie jej właściwości.

3. Osoba prowadząca kontrolę ma prawo do:

- 1) swobodnego wstępu na teren, do obiektów i pomieszczeń kontrolowanej jednostki organizacyjnej;
- 2) wglądu do dokumentów, ksiąg oraz innych nośników informacji należących do kontrolowanej jednostki organizacyjnej, dotyczących PRS;
- 3) żądania sporządzenia oraz wydania kopii dokumentów i nośników informacji, o których mowa w pkt 2;
- 4) sprawdzania, czy działalność kontrolowanej jednostki organizacyjnej jest wykonywana zgodnie z przepisami dotyczącymi PRS oraz warunkami określonymi w pozwoleniu PRS.

Art. 60. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) strukturę i sposób zarządzania PRS, kierując się koniecznością zapewnienia skutecznego zarządzania użytkownikami i zastosowaniami PRS,
- 2) szczegółowy zakres informacji zawartych we wnioskach o wydanie:
 - a) pozwoleń PRS,
 - b) zezwoleń na wywóz poza Unię Europejską i transfer wewnątrzunijny sprzętu lub technologii opracowanych na potrzeby PRS

– mając na uwadze konieczność zapewnienia bezpieczeństwa PRS.

DZIAŁ II

Gospodarowanie częstotliwościami i zasobami numeracji

Rozdział 1

Gospodarowanie częstotliwościami

Art. 61. Ilekroć w niniejszym rozdziale jest mowa o grupie kapitałowej, rozumie się przez to grupę kapitałową w rozumieniu art. 4 pkt 14 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. z 2021 r. poz. 275), przy czym przez przedsiębiorcę rozumie się przedsiębiorcę w rozumieniu ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców, a także:

- 1) osobę fizyczną, osobę prawną, a także jednostkę organizacyjną niemającą osobowości prawnej, której ustawa przyznaje zdolność prawną, organizującą lub świadczącą usługi o charakterze użyteczności publicznej, które nie są działalnością gospodarczą w rozumieniu ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców;
- 2) osobę fizyczną wykonującą zawód we własnym imieniu i na własny rachunek lub prowadzącą działalność w ramach wykonywania takiego zawodu;
- 3) osobę fizyczną, która posiada kontrolę w rozumieniu ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów nad co najmniej jednym przedsiębiorcą, choćby nie prowadziła działalności gospodarczej w rozumieniu ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców;
- 4) związek przedsiębiorców w rozumieniu ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów.

Art. 62. 1. Przeznaczenie dla poszczególnych służb radiokomunikacyjnych częstotliwości lub zakresów częstotliwości, zwanych dalej „częstotliwościami”, oraz ich użytkowanie określa się w Krajowej Tablicy Przeznaczeń Częstotliwości.

2. Częstotliwości mogą być użytkowane jako:

- 1) cywilne;
- 2) rządowe;
- 3) cywilno-rządowe.

3. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, Krajową Tablicę Przeznaczeń Częstotliwości, realizując politykę państwa w zakresie gospodarki zasobami częstotliwości,

spełniania wymagań dotyczących kompatybilności elektromagnetycznej oraz telekomunikacji, z uwzględnieniem:

- 1) międzynarodowych przepisów radiokomunikacyjnych;
- 2) kierunków i celów polityki w zakresie planowania strategicznego, koordynacji i harmonizacji wykorzystania częstotliwości określonych w wieloletnich programach dotyczących polityki w zakresie częstotliwości przyjętych przez Parlament Europejski i Radę na podstawie art. 4 EKŁE;
- 3) zharmonizowanych warunków ustanowionych w drodze technicznych środków wykonawczych przyjętych zgodnie decyzją nr 676/2002/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie ram regulacyjnych dotyczących polityki spektrum radiowego we Wspólnocie Europejskiej (decyzja o spektrum radiowym), zwanej dalej „decyzją 676/2002/WE”;
- 4) wymagań dotyczących:
 - a) zapewnienia warunków do harmonijnego rozwoju służb radiokomunikacyjnych oraz dziedzin nauki i techniki, wykorzystujących zasoby częstotliwości,
 - b) wdrażania nowych, efektywnych technik radiokomunikacyjnych,
 - c) obronności, bezpieczeństwa państwa oraz bezpieczeństwa i porządku publicznego, w tym ustaleń sojuszniczych dokumentów i porozumień cywilno-wojskowych dotyczących zharmonizowanych potrzeb widmowych NATO.

4. Minister właściwy do spraw informatyzacji może określić, w drodze rozporządzenia, harmonogram rozdysponowania określonych zasobów częstotliwości użytkowanych jako cywilne w użytkowaniu cywilnym lub cywilno-rządowym, z uwzględnieniem:

- 1) polityki państwa w zakresie gospodarki zasobami częstotliwości;
- 2) przeznaczeń częstotliwości określonych w Krajowej Tablicy Przeznaczeń Częstotliwości;
- 3) wymagań stosowanych przy określaniu Krajowej Tablicy Przeznaczeń Częstotliwości.

Art. 63. 1. Prezes UKE ustala plany zagospodarowania częstotliwości oraz zmiany tych planów w miarę potrzeb i możliwości technicznych.

2. W odniesieniu do częstotliwości przeznaczonych do rozpowszechniania programów radiofonicznych i telewizyjnych Prezes UKE ustala plany zagospodarowania częstotliwości oraz zmiany tych planów w uzgodnieniu z Przewodniczącym KRRiT na jego wniosek lub z własnej inicjatywy.

3. Plany zagospodarowania częstotliwości oraz ich zmiany uwzględniają w szczególności:

- 1) politykę państwa w zakresie gospodarki częstotliwościami;

- 2) politykę państwa w zakresie radiofonii i telewizji oraz telekomunikacji;
- 3) spełnianie wymagań dotyczących kompatybilności elektromagnetycznej;
- 4) spełnianie wymagań dotyczących obronności, bezpieczeństwa państwa oraz bezpieczeństwa i porządku publicznego;
- 5) uzgodnione przeznaczenia częstotliwości w ramach Unii Europejskiej;
- 6) potrzebę efektywnego wykorzystania częstotliwości, a także założenia polityki wydawania uprawnień do wykorzystywania częstotliwości objętych planem zagospodarowania częstotliwości;
- 7) konieczność zapewnienia neutralności technologicznej i usługowej;
- 8) zasadę zmniejszania ograniczeń sposobu wykorzystania częstotliwości.

4. Plany zagospodarowania częstotliwości oraz ich zmiany nie mogą naruszać dokonanych rezerwacji częstotliwości lub przydziałów częstotliwości.

5. Prezes UKE udostępnia na stronie podmiotowej BIP UKE informację o przystąpieniu do opracowania planu zagospodarowania określonego zakresu częstotliwości lub do opracowania jego zmiany, w tym projekt planu zagospodarowania określonego zakresu częstotliwości lub projekt jego zmiany wraz z uzasadnieniem. Przepisy o postępowaniu konsultacyjnym stosuje się, z wyjątkiem art. 31 ust. 2 zdanie pierwsze.

6. Przepisu ust. 5 nie stosuje się do planu zagospodarowania częstotliwości przeznaczonych do rozpowszechniania lub rozprowadzania programów radiofonicznych w sposób analogowy.

7. Prezes UKE udziela nieodpłatnie zainteresowanym podmiotom informacji, niebędącej informacją przetworzoną, o możliwości wykorzystania częstotliwości.

Art. 64. 1. Prezes UKE zapewnia możliwość wykorzystywania częstotliwości zharmonizowanych na potrzeby usług szerokopasmowych, w terminie 30 miesięcy od dnia wejścia w życie technicznego środka wykonawczego, o którym mowa w art. 4 decyzji 676/2002/WE.

2. Termin, o którym mowa w ust. 1, ulega wydłużeniu w odniesieniu do określonego zakresu częstotliwości, na czas występowania następujących przesłanek:

- 1) konieczności zapewnienia realizacji celu leżącego w interesie publicznym w zakresie ochrony życia i zdrowia ludzi lub promowania różnorodności kulturowej i językowej oraz pluralizmu mediów, w szczególności przez świadczenie nadawczych usług radiofonicznych i telewizyjnych;

- 2) nierozstrzygniętych kwestii związanych z transgranicznymi koordynacjami częstotliwości z państwami spoza Unii Europejskiej, skutkujących powstaniem szkodliwych zakłóceń, pod warunkiem że minister właściwy do spraw informatyzacji wystąpi do Komisji Europejskiej o pomoc Unii Europejskiej w rozstrzygnięciu tych kwestii;
- 3) konieczności zagwarantowania bezpieczeństwa i obronności państwa;
- 4) wystąpienia siły wyższej.

3. Minister właściwy do spraw informatyzacji nie rzadziej niż co 2 lata ocenia aktualność przesłanek wydłużenia terminu, o których mowa w ust. 2. Wyniki oceny minister właściwy do spraw informatyzacji udostępnia na swojej stronie podmiotowej Biuletynu Informacji Publicznej.

4. W przypadku wydłużenia terminu, o którym mowa w ust. 1, ze względu na przesłanki o których mowa w ust. 2 pkt 3 i 4, minister właściwy do spraw informatyzacji przed przystąpieniem do oceny, o której mowa w ust. 3, zasięga opinii Ministra Obrony Narodowej lub ministra właściwego do spraw wewnętrznych.

5. Termin, o którym mowa w ust. 1, ulega wydłużeniu o nie więcej niż 30 miesięcy w odniesieniu do określonego zakresu częstotliwości w przypadku:

- 1) nierozstrzygniętych kwestii związanych z transgranicznymi koordynacjami częstotliwości z państwami członkowskimi Unii Europejskiej, skutkujących powstaniem szkodliwych zakłóceń, pod warunkiem, że Prezes UKE przed upływem terminu, o którym mowa w ust. 1, wystąpił do Zespołu ds. Polityki Spektrum Radiowego, ustanowionego decyzją Komisji z dnia 11 czerwca 2019 r. ustanawiającą Zespół ds. Polityki Spektrum Radiowego i uchylającą decyzję 2002/622/WE (Dz. Urz. UE C 196 z 12.06.2019, str. 18), zwanego dalej „RSPG”, z wnioskiem o pomoc w rozwiązaniu tych kwestii, a w przypadku nierozstrzygnięcia tych kwestii – minister właściwy do spraw informatyzacji wystąpił do Komisji Europejskiej z wnioskiem o ich rozstrzygnięcie;
- 2) potrzeby zapewnienia technicznej migracji podmiotów wykorzystujących dany zakres częstotliwości, ze względu na złożoność tego procesu.

6. Minister właściwy do spraw informatyzacji niezwłocznie zawiadamia państwa członkowskie Unii Europejskiej oraz Komisję Europejską o wydłużeniu terminu, o którym mowa w ust. 1, przedstawiając uzasadnienie tego przedłużenia.

Art. 65. 1. Prezes UKE dopuszcza dysponowanie częstotliwościami zharmonizowanymi na potrzeby innych systemów niż wskazane w technicznym środku wykonawczym, o którym

mowa w art. 4 decyzji 676/2002/WE, zwane dalej „alternatywnym wykorzystaniem”, w przypadku gdy:

- 1) stwierdzi brak popytu na wykorzystywanie danego zakresu częstotliwości na potrzeby systemów, dla których dokonano harmonizacji;
- 2) alternatywne wykorzystanie nie uniemożliwia ani nie utrudnia wykorzystania danego zakresu częstotliwości na potrzeby systemów, dla których dokonano harmonizacji w innym państwie członkowskim;
- 3) nie wpłynie to negatywnie na długoterminowe korzyści wynikające z wykorzystania danego zakresu częstotliwości w Unii Europejskiej na potrzeby systemów, dla których dokonano harmonizacji.

2. Prezes UKE przeprowadza postępowanie konsultacyjne dotyczące zbadania popytu, o którym mowa w ust. 1 pkt 1.

3. W przypadku gdy Prezes UKE wydał decyzję w sprawie rezerwacji częstotliwości umożliwiającą alternatywne wykorzystanie, dokonuje przeglądu wystąpienia przesłanek, o których mowa w ust. 1, w odniesieniu do wydanych decyzji, nie rzadziej niż co 2 lata oraz na wnioski o rezerwację częstotliwości zharmonizowanych na potrzeby systemów, dla których dokonano harmonizacji, lub wniosków o pozwolenie na używanie urządzenia radiowego w systemach, dla których dokonano harmonizacji, dotyczące częstotliwości, których wykorzystanie byłoby znacząco utrudnione lub niemożliwe ze względu na alternatywne wykorzystanie.

4. W decyzji dokonującej rezerwacji częstotliwości zharmonizowanych Prezes UKE cofa lub zmienia rezerwację umożliwiającą alternatywne wykorzystanie w zakresie, w jakim znacząco utrudnia lub uniemożliwia wykorzystanie tych częstotliwości na potrzeby systemów, dla których dokonano harmonizacji.

5. W decyzji, o której mowa w ust. 4, Prezes UKE określa termin cofnięcia decyzji umożliwiającą alternatywne wykorzystanie oraz termin dokonania rezerwacji częstotliwości na potrzeby systemów, dla których dokonano harmonizacji, nie krótsze niż 3 miesiące od wydania decyzji.

6. Częstotliwości alternatywnie wykorzystywane uważa się za dostępne na potrzeby systemów, dla których dokonano harmonizacji.

7. Prezes UKE informuje Komisję Europejską i państwa członkowskie Unii Europejskiej o wydaniu decyzji umożliwiającą alternatywne wykorzystanie i o uzasadnieniu dla takiej decyzji oraz o wynikach przeglądu, o którym mowa w ust. 3.

Art. 66. Podmiot, o którym mowa w art. 15 ust. 1 ustawy z dnia 8 września 2000 r. o komercjalizacji i restrukturyzacji przedsiębiorstwa państwowego „Polskie Koleje Państwowe” (Dz. U. z 2021 r. poz. 146 oraz z 2022 r. poz. 655, 1534 i 1846), wykonujący zadania z zakresu łączności kolejowej w ramach Europejskiego Systemu Zarządzania Ruchem Kolejowym (ERTMS) na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, wykorzystuje częstotliwości do wykonywania tych zadań na podstawie decyzji o rezerwacji częstotliwości wydanej przez Prezesa UKE po uzgodnieniu z ministrem właściwym do spraw transportu. Przepisu art. 104 ust. 3 nie stosuje się.

Art. 67. 1. Prezes UKE, w uzgodnieniu z ministrem właściwym do spraw energii, zapewnia odpowiednie częstotliwości do realizacji zadań z zakresu komunikacji głosowej i transmisji danych do zarządzania sieciami przesyłu lub dystrybucji paliw gazowych, płynnych lub energii elektrycznej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w celu:

- 1) zapewnienia tym sieciom bezpieczeństwa, ciągłości działania, usuwania awarii lub monitoringu zdarzeń powodujących zagrożenia dla dostaw energii lub jej nośników lub
- 2) zapewnienia odbiorcom ciągłości dostaw energii lub jej nośników.

2. Podmioty wskazane przez ministra właściwego do spraw energii wykorzystują częstotliwości do wykonywania zadań, o których mowa w ust. 1, na podstawie decyzji o rezerwacji częstotliwości wydanej przez Prezesa UKE po uzgodnieniu z ministrem właściwym do spraw energii. Przepisu art. 104 ust. 3 nie stosuje się.

3. W przypadku udzielenia rezerwacji częstotliwości na rzecz kilku użytkowników, zgodnie z art. 85 ust. 1, kompetencje określone w art. 86 Prezes UKE wykonuje w uzgodnieniu z ministrem właściwym do spraw energii.

Art. 68. 1. Prezes UKE dokonuje rezerwacji częstotliwości, jej zmiany lub cofnięcia.

2. Prezes UKE dokonuje rezerwacji częstotliwości na cele rozpowszechniania lub rozpowszechniania programów radiofonicznych lub telewizyjnych, jej zmiany lub cofnięcia, w porozumieniu z Przewodniczącym KRRiT. Niezajęcie stanowiska przez Przewodniczącego KRRiT w terminie 30 dni od dnia otrzymania projektu decyzji w sprawie rezerwacji częstotliwości jest równoznaczne z uzgodnieniem projektu.

3. Porozumienie, o którym mowa w ust. 2, nie jest wymagane w przypadku dokonania, zmiany lub cofnięcia rezerwacji częstotliwości na cele rozpowszechniania programów radiofonicznych w sposób analogowy, na które Przewodniczący KRRiT odpowiednio udzielił, zmienił lub cofnął koncesję.

Art. 69. 1. Rezerwacji częstotliwości dokonuje się dla podmiotu, który spełnia wymagania określone ustawą, oraz jeżeli częstotliwości:

- 1) są dostępne, z wyjątkiem art. 65 ust. 6 i art. 105 ust. 2;
- 2) zostały przeznaczone w Krajowej Tablicy Przeznaczeń Częstotliwości dla wnioskowanej służby radiokomunikacyjnej i użytkowania oraz plan zagospodarowania częstotliwości przewiduje ich zagospodarowanie zgodnie z wnioskiem;
- 3) mogą być chronione przed szkodliwymi zakłóceniami;
- 4) mogą być wykorzystywane przez urządzenie radiowe bez powodowania szkodliwych zaburzeń elektromagnetycznych lub kolizji z przyznanymi na rzecz innych podmiotów rezerwacjami, przydziałami częstotliwości, pozwoleniami radiowymi lub decyzjami, o których mowa w art. 152 lub art. 153;
- 5) mogą być wykorzystywane w sposób efektywny;
- 6) zostały międzynarodowo uzgodnione w zakresie i w formie określonych w międzynarodowych przepisach radiokomunikacyjnych lub wiążących Rzeczpospolitą Polską umowach międzynarodowych – w przypadku gdy zachodzi możliwość powodowania szkodliwych zakłóceń poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej.

2. W przypadku dokonywania rezerwacji częstotliwości lub jej zmiany, w celu:

- 1) rozpowszechniania programów radiofonicznych w sposób analogowy drogą rozsiewczą naziemną,
- 2) rozpowszechniania lub rozprowadzania w sposób cyfrowy drogą rozsiewczą naziemną programów telewizyjnych na multipleksie pierwszym lub multipleksie drugim przez nadawców posiadających koncesję lub koncesję na kolejny okres,
- 3) wykonywania ustawowych zadań przez spółki, o których mowa w art. 26 ust. 2 i 3 ustawy z dnia 29 grudnia 1992 r. o radiofonii i telewizji

– Prezes UKE wydaje decyzję niezwłocznie. Przepisów art. 104 i art. 105 nie stosuje się.

Art. 70. Do użytkownika rządowego dysponującego częstotliwościami przeznaczonymi w Krajowej Tablicy Przeznaczeń Częstotliwości dla użytkowania rządowego lub cywilno-rządowego przepisów dotyczących rezerwacji częstotliwości nie stosuje się.

Art. 71. 1. Koordynacji wykorzystania częstotliwości przez użytkowników rządowych w zakresach częstotliwości będących w użytkowaniu rządowym, w tym ich rozdziału między poszczególnych użytkowników rządowych dokonuje Minister Obrony Narodowej w uzgodnieniu z zainteresowanym użytkownikiem rządowym.

2. Minister Obrony Narodowej może powierzyć realizację zadań, o których mowa w ust. 1, art. 72–79 oraz art. 83, kierownikowi komórki organizacyjnej lub jednostki organizacyjnej podległej Ministrowi Obrony Narodowej lub przez niego nadzorowanej, właściwej w sprawach zarządzania częstotliwościami.

Art. 72. 1. Wykorzystywanie częstotliwości użytkowanych jako rządowe przez użytkowników rządowych wymaga uzyskania przydziału częstotliwości.

2. W ramach koordynacji, o której mowa w art. 71 ust. 1, Minister Obrony Narodowej dokonuje, zmienia, czasowo zawiesza lub cofa przydział częstotliwości, o którym mowa w ust. 1.

3. Do przydziału częstotliwości, o którym mowa w ust. 1, dokonywanego przez Ministra Obrony Narodowej nie stosuje się przepisów art. 128–137.

Art. 73. 1. Przydział częstotliwości użytkowanych jako rządowe następuje na wniosek użytkownika rządowego składany do Ministra Obrony Narodowej.

2. Przydziału częstotliwości dokonuje się dla użytkownika rządowego, który spełnia wymagania określone ustawą, oraz jeżeli wnioskowane częstotliwości:

- 1) są dostępne;
- 2) zostały przeznaczone w Krajowej Tablicy Przeznaczeń Częstotliwości dla wnioskowanej służby radiokomunikacyjnej oraz możliwe jest ich zagospodarowanie zgodnie z wnioskiem;
- 3) mogą być chronione przed szkodliwymi zakłóceniami;
- 4) mogą być wykorzystywane przez urządzenie radiowe bez powodowania szkodliwych zakłóceń lub kolizji z przyznanymi na rzecz innych podmiotów przydziałami częstotliwości;
- 5) zostały międzynarodowo uzgodnione przez Prezesa UKE w zakresie i formie określonych w międzynarodowych przepisach radiokomunikacyjnych lub umowach, których Rzeczpospolita Polska jest stroną – jeżeli jest to wymagane.

Art. 74. 1. W przydziale częstotliwości określa się:

- 1) uprawniony podmiot będący użytkownikiem rządowym, na rzecz którego dokonano przydziału częstotliwości;
- 2) częstotliwość lub zakres częstotliwości objęty przydziałem częstotliwości;
- 3) obszar lub lokalizację, w której mogą być wykorzystywane częstotliwości;
- 4) rodzaj służby radiokomunikacyjnej;

5) okres lub termin, w których użytkownik rządowy jest uprawniony do wykorzystywania częstotliwości.

2. W przydziale częstotliwości można określić:

- 1) termin, w którym użytkownik rządowy jest obowiązany rozpocząć wykorzystywanie częstotliwości;
- 2) wymagania dotyczące zapobiegania szkodliwym zakłóceniom elektromagnetycznym lub kolizjom z przyznanymi na rzecz innych podmiotów przydziałami częstotliwości;
- 3) warunki wykorzystywania częstotliwości, o których mowa w art. 141, z uwzględnieniem warunków wynikających z umów międzynarodowych, których Rzeczpospolita Polska jest stroną.

Art. 75. Przydziału częstotliwości dokonuje się na czas określony, nie dłuższy niż 15 lat, biorąc pod uwagę:

- 1) charakter zadań wykonywanych przez użytkownika rządowego wnoszącego o przydział częstotliwości;
- 2) międzynarodowe kierunki rozwoju wykorzystywania częstotliwości.

Art. 76. 1. Minister Obrony Narodowej dokonuje przydziału częstotliwości w terminie 6 tygodni od dnia złożenia wniosku przez użytkownika rządowego ubiegającego się o przydział częstotliwości lub uzyskania informacji o warunkach przeprowadzonej koordynacji międzynarodowej przez Prezesa UKE, o której mowa w ust. 3.

2. Jeżeli dokonanie przydziału częstotliwości wymaga przeprowadzenia uzgodnień międzynarodowych, Minister Obrony Narodowej informuje wnoszącego użytkownika rządowego o konieczności dokonania takich uzgodnień wstępnie określając ramy przydziału częstotliwości.

3. W przypadku zaistnienia okoliczności określonych w ust. 2 wnoszący użytkownik rządowy zwraca się do Prezesa UKE o dokonanie koordynacji międzynarodowej w ramach wstępnie określonych przez Ministra Obrony Narodowej ram przydziału częstotliwości.

4. O warunkach przeprowadzonej koordynacji międzynarodowej Prezes UKE informuje Ministra Obrony Narodowej i użytkownika rządowego.

5. Wniosek o dokonanie przydziału częstotliwości dla użytkownika rządowego, o którym mowa w art. 2 pkt 87 lit. f, składa się za pośrednictwem ministra właściwego do spraw zagranicznych.

Art. 77. 1. Dopuszcza się dokonywanie przydziału częstotliwości na rzecz kilku użytkowników.

2. W przypadku dokonywania przydziału częstotliwości na rzecz kilku użytkowników Minister Obrony Narodowej może ustalić w przydziale częstotliwości dodatkowe warunki jego współużytkowania.

3. W przypadku zaistnienia kwestii spornych między użytkownikami rządowymi dotyczących planowanego wykorzystania widma częstotliwości radiowych, Minister Obrony Narodowej, na wniosek spornych stron, zobowiązuje użytkowników rządowych do podjęcia negocjacji dotyczących współużytkowania częstotliwości oraz osiągnięcia porozumienia w tej sprawie, określając jednocześnie termin zakończenia tych negocjacji, nie dłuższy niż 30 dni od dnia nałożenia zobowiązania. O zawarciu porozumienia strony informują Ministra Obrony Narodowej.

4. W przypadku niepodjęcia negocjacji, o których mowa w ust. 3, lub braku zawarcia przez strony porozumienia, warunki współużytkowania częstotliwości określa Minister Obrony Narodowej, biorąc pod uwagę efektywne wykorzystanie częstotliwości.

5. Wniosek, o którym mowa w ust. 3, zawiera stanowisko poszczególnych użytkowników w zakresie współużytkowania częstotliwości, z wyszczególnieniem kwestii spornych.

6. Strony są obowiązane do przedłożenia Ministrowi Obrony Narodowej, na jego żądanie, w terminie 14 dni od dnia otrzymania żądania, dokumentów niezbędnych do rozpatrzenia wniosku oraz swoich stanowisk wobec rozbieżności.

7. W przypadku gdy stroną sporu, o którym mowa w ust. 3, jest Minister Obrony Narodowej, stroną inicjującą podjęcie negocjacji i osiągnięcie porozumienia jest Minister Obrony Narodowej. W tym przypadku w trakcie negocjacji oraz w porozumieniu stron uwzględnia się efektywność wykorzystywania częstotliwości oraz potrzeby częstotliwościowe Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej oraz wojsk sojusznicznych.

8. W przypadku gdy stroną sporu jest Minister Obrony Narodowej, a strony nie osiągną porozumienia, warunki współużytkowania częstotliwości określa na wniosek strony Prezes Rady Ministrów, biorąc pod uwagę względy obronności i bezpieczeństwa państwa, konieczność zachowania porządku publicznego, ochronę zdrowia i mienia obywateli oraz efektywne wykorzystanie częstotliwości.

Art. 78. Minister Obrony Narodowej może zmienić, cofnąć lub czasowo zawiesić przydział częstotliwości, w przypadku:

- 1) stwierdzenia, że używanie urządzenia radiowego zgodnie z przydziałem częstotliwości powoduje szkodliwe zakłócenia lub szkodliwe zaburzenia elektromagnetyczne;
- 2) zmiany w Krajowej Tablicy Przeznaczeń Częstotliwości przeznaczenia częstotliwości objętych przydziałem częstotliwości;
- 3) gdy jest to konieczne dla realizacji zobowiązań wynikających z wiążących Rzeczpospolitą Polską umów międzynarodowych, zobowiązań sojuszniczych dotyczących gospodarowania częstotliwościami oraz dla zabezpieczenia realizacji zadań obronnych przez Siły Zbrojne Rzeczypospolitej Polskiej oraz wojska sojusznicze w warunkach bezpośredniego zewnętrznego zagrożenia bezpieczeństwa państwa.

Art. 79. Minister Obrony Narodowej może odmówić dokonania przydziału częstotliwości w przypadku, gdy:

- 1) nie zostały spełnione przesłanki, o których mowa w art. 73 ust. 2;
- 2) użytkownik rządowy nie ma możliwości wywiązania się z warunków związanych z wykorzystaniem częstotliwości;
- 3) zachodzą okoliczności, o których mowa w art. 78;
- 4) powodowałyby to naruszenie umów międzynarodowych, których Rzeczpospolita Polska jest stroną;
- 5) dokonanie przydziału częstotliwości uniemożliwiłoby realizację zobowiązań wynikających z wiążących Rzeczpospolitą Polską umów międzynarodowych, zobowiązań sojuszniczych, dotyczących gospodarowania częstotliwościami.

Art. 80. 1. Rezerwacji częstotliwości dokonuje się na czas określony nie dłuższy niż 15 lat, a w przypadku rezerwacji częstotliwości zharmonizowanych na potrzeby systemów szerokopasmowych, rezerwacji częstotliwości dokonuje się na czas nie krótszy niż 15 lat i nie dłuższy niż 20 lat.

2. Prezes UKE, ustalając okres obowiązywania rezerwacji częstotliwości, bierze pod uwagę:

- 1) charakter usług świadczonych przez podmiot wnioskujący o rezerwację częstotliwości;
- 2) inwestycje konieczne do wykorzystywania rezerwowanych częstotliwości, w tym okres ich amortyzacji;
- 3) międzynarodowe kierunki rozwoju wykorzystywania częstotliwości;
- 4) konieczność zapewnienia równoprawnej i skutecznej konkurencji;
- 5) wspieranie rozwoju infrastruktury telekomunikacyjnej oraz innowacyjnych technologii;

- 6) zapewnienie odpowiedniej jakości lub zasięgu usług telekomunikacyjnych;
- 7) zapewnianie efektywnego gospodarowania częstotliwościami;
- 8) czas obowiązywania innych rezerwacji częstotliwości o analogicznych właściwościach.

3. Prezes UKE może dokonać rezerwacji częstotliwości zharmonizowanych na potrzeby systemów szerokopasmowych na czas krótszy niż określony w ust. 1 w przypadku:

- 1) konieczności dostosowania czasu obowiązywania rezerwacji częstotliwości do innych rezerwacji częstotliwości o analogicznych właściwościach;
- 2) gdy rezerwacja częstotliwości umożliwia ich alternatywne wykorzystanie.

Art. 81. Przed wydaniem decyzji w sprawie rezerwacji częstotliwości, nieoprodzanej przetargiem, aukcją albo konkursem, zwanych dalej „postępowaniem selekcyjnym”, Prezes UKE przekazuje stronie projekt rozstrzygnięcia, wyznaczając odpowiedni, nie krótszy niż 14 dni, termin na zajęcie stanowiska.

Art. 82. 1. Prezes UKE wydaje decyzję w sprawie rezerwacji częstotliwości w terminie 6 tygodni od dnia złożenia wniosku przez podmiot ubiegający się o rezerwację częstotliwości, z uwzględnieniem ust. 2.

2. Jeżeli dokonanie rezerwacji częstotliwości wymaga przeprowadzenia postępowania selekcyjnego albo uzgodnień międzynarodowych, Prezes UKE wydaje decyzję w sprawie rezerwacji częstotliwości w terminie 6 tygodni od dnia ogłoszenia wyników postępowania selekcyjnego albo zakończenia uzgodnień międzynarodowych.

Art. 83. W przypadku częstotliwości użytkowanych jako cywilno-rządowe Prezes UKE w uzgodnieniu z Ministrem Obrony Narodowej dokonuje rezerwacji częstotliwości na rzecz użytkowników niebędących użytkownikami rządowymi.

Art. 84. Prezes UKE niezwłocznie udostępnia decyzję o dokonaniu lub zmianie rezerwacji częstotliwości na stronie podmiotowej BIP UKE.

Art. 85. 1. Dopuszcza się dokonywanie rezerwacji częstotliwości na rzecz kilku użytkowników.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, Prezes UKE, w drodze decyzji wydanej w trybie art. 86, ustala warunki współużytkowania częstotliwości, w szczególności w zakresie:

- 1) zapewnienia możliwości zarządzania obsługą użytkownika końcowego przez uprawnionego przedsiębiorcę telekomunikacyjnego i podejmowania rozstrzygnięć dotyczących wykonywania usług na jego rzecz;

- 2) przyznawania dostępu do interfejsów, protokołów lub innych kluczowych technologii niezbędnych do zapewnienia interoperacyjności usług.

Art. 86. 1. Prezes UKE w sprawach spornych dotyczących współużytkowania częstotliwości może na wniosek użytkownika współużytkującego częstotliwości, w drodze postanowienia, nałożyć na użytkowników współużytkujących częstotliwości, z wyjątkiem użytkowników rządowych, obowiązek podjęcia negocjacji dotyczących współużytkowania częstotliwości, określając jednocześnie termin ich zakończenia nie dłuższy niż 30 dni, licząc od dnia wydania postanowienia.

2. W przypadku niepodjęcia negocjacji, o których mowa w ust. 1, przez podmiot do tego obowiązany lub braku zawarcia przez strony porozumienia warunki współużytkowania częstotliwości określa na wniosek strony Prezes UKE, w drodze decyzji, biorąc pod uwagę efektywne wykorzystanie częstotliwości.

3. W przypadku częstotliwości wykorzystywanych dla celów rozpowszechniania lub rozprowadzania programów radiofonicznych lub telewizyjnych Prezes UKE wydaje decyzję, o której mowa w ust. 2, w porozumieniu z Przewodniczącym KRRiT. Niezajęcie stanowiska przez Przewodniczącego KRRiT w terminie 30 dni od dnia otrzymania projektu decyzji w sprawie współużytkowania jest równoznaczne z uzgodnieniem projektu.

4. Wnioski, o których mowa w ust. 1 i 2, zawierają stanowiska poszczególnych użytkowników w zakresie współużytkowania częstotliwości, ze wskazaniem kwestii, co do których strony nie doszły do porozumienia.

5. Strony są obowiązane do przedłożenia Prezesowi UKE, na jego żądanie, w terminie 14 dni dokumentów niezbędnych do rozpatrzenia wniosku oraz swoich stanowisk wobec rozbieżności.

6. W sprawach, o których mowa w ust. 1, Prezes UKE może wydać na wniosek jednej ze stron decyzję, w której określa warunki współużytkowania częstotliwości do czasu ostatecznego rozstrzygnięcia sporu zgodnie z ust. 2.

Art. 87. 1. Prezes UKE w rezerwacji częstotliwości określa:

- 1) uprawniony podmiot, na rzecz którego dokonano rezerwacji częstotliwości, oraz jego siedzibę i adres;
- 2) zakres częstotliwości lub pozycje orbitalne objęte rezerwacją;
- 3) obszar, na którym mogą być wykorzystywane częstotliwości;
- 4) rodzaje służby radiokomunikacyjnej;

- 5) okres obowiązywania rezerwacji;
- 6) okres wykorzystywania częstotliwości;
- 7) termin, w którym podmiot jest obowiązany rozpocząć wykorzystywanie częstotliwości;
- 8) wymagania w zakresie wykorzystania częstotliwości oraz wskazanie czy ich realizacja jest możliwa w drodze dzierżawy lub przekazania do użytkowania częstotliwości;
- 9) warunki wydania pozwolenia radiowego uwzględniające warunki wynikające z wiążących Rzeczpospolitą Polską umów międzynarodowych;
- 10) zobowiązania podmiotu podjęte w ramach postępowania selekcyjnego, o ile zostały podjęte;
- 11) wymagania dotyczące bezpieczeństwa i integralności infrastruktury telekomunikacyjnej i usług ustalone przez Prezesa UKE z uwzględnieniem rekomendacji i wytycznych Agencji Unii Europejskiej ds. Cyberbezpieczeństwa (ENISA), po zasięgnięciu opinii Kolegium do Spraw Cyberbezpieczeństwa, o którym mowa w art. 64 ustawy z dnia 5 lipca 2018 r. o krajowym systemie cyberbezpieczeństwa, jeżeli rezerwacja będzie obejmować co najmniej 30% obszaru kraju i jest dokonywana bez przeprowadzenia postępowania selekcyjnego, o którym mowa w art. 104 ust. 3, lub po przeprowadzeniu aukcji lub przetargu, o których mowa w art. 104 ust. 3 pkt 2.

2. W rezerwacji częstotliwości dotyczącej zajętych zasobów częstotliwości, o których mowa w art. 105 ust. 2, dokonywanej dla podmiotu wyłonionego w drodze postępowania selekcyjnego określa się okres rezerwacji częstotliwości rozpoczynający się nie wcześniej niż w dniu, w którym częstotliwości staną się dostępne.

3. W rezerwacji częstotliwości Prezes UKE może także określić w szczególności:

- 1) warunki wykorzystywania częstotliwości, w tym także w ramach współużytkowania częstotliwości, o których mowa w art. 141 ust. 1;
- 2) wymagania dotyczące zapobiegania szkodliwym zaburzeniom elektromagnetycznym lub kolizjom z przyznanymi na rzecz innych podmiotów rezerwacjami częstotliwości, przydziałami częstotliwości, pozwoleniami lub decyzjami o prawie do wykorzystania częstotliwości;
- 3) obowiązki ochronne w zakresie promieniowania elektromagnetycznego;
- 4) proporcjonalne i niedyskryminujące ograniczenia sposobu wykorzystywania częstotliwości objętych rezerwacją mogące polegać na określeniu rodzaju:
 - a) sieci radiowych lub rodzaju technik dostępu radiowego, które mogą być używane z wykorzystaniem tych częstotliwości, z uwzględnieniem art. 88 ust. 1,

- b) usługi telekomunikacyjnej, która powinna być świadczona z wykorzystaniem tych częstotliwości, z uwzględnieniem art. 88 ust. 2,
 - c) usługi telekomunikacyjnej objętej zakazem świadczenia z wykorzystaniem tych częstotliwości, z uwzględnieniem art. 88 ust. 3;
- 5) możliwość lub obowiązek współużytkowania częstotliwości lub dostępu do elementów sieci telekomunikacyjnej i usług dodatkowych służących do wykorzystywania częstotliwości objętych rezerwacją;
 - 6) możliwość lub obowiązek zapewnienia dostępu telekomunikacyjnego na potrzeby roamingu lokalnego;
 - 7) obowiązek uruchamiania, wspólnie z innym podmiotem, infrastruktury na potrzeby dostarczania sieci lub świadczenia usług, które uzależnione są od wykorzystania częstotliwości objętych rezerwacją;
 - 8) wyłączenie możliwości dokonania rezerwacji częstotliwości na kolejny okres.

4. Prezes UKE w rezerwacji częstotliwości może zwolnić z obowiązku uzyskania pozwolenia radiowego, o ile zawarte zostały porozumienia międzynarodowe z państwami sąsiadującymi dotyczące warunków wykorzystywania częstotliwości w rejonach przygranicznych oraz jeżeli określono warunki wykorzystywania częstotliwości, o których mowa w art. 141 ust. 1.

5. Prezes UKE w rezerwacji częstotliwości przeznaczonych do rozpowszechniania lub rozprowadzania programów w sposób cyfrowy drogą rozsiewczą naziemną lub rozsiewczą satelitarną ponadto:

- 1) określa programy telewizyjne lub radiofoniczne umieszczone w multipleksie, zwane dalej „audiowizualnymi składnikami”;
- 2) porządkuje w multipleksie jego audiowizualne składniki;
- 3) określa proporcje udziału audiowizualnych składników w multipleksie;
- 4) określa obszar, na którym mogą być rozpowszechniane lub rozprowadzane audiowizualne składniki multipleksu.

6. Prezes UKE w rezerwacji częstotliwości przeznaczonych do rozpowszechniania lub rozprowadzania programów w sposób cyfrowy drogą rozsiewczą naziemną określa ponadto:

- 1) parametry i standardy techniczne cyfrowej transmisji telewizyjnej i radiofonicznej;
- 2) wykorzystanie pojemności multipleksu.

Art. 88. 1. Prezes UKE może określić w rezerwacji częstotliwości ograniczenie, o którym mowa w art. 87 ust. 3 pkt 4 lit. a, w przypadku gdy wprowadzenie takiego ograniczenia jest uzasadnione koniecznością:

- 1) uniknięcia szkodliwych zaburzeń elektromagnetycznych lub szkodliwych zakłóceń;
- 2) ochrony ludności przed oddziaływaniem pól elektromagnetycznych;
- 3) zapewnienia odpowiedniej jakości technicznej usługi;
- 4) zapewnienia jak najszerzego współużytkowania częstotliwości;
- 5) zagwarantowania efektywnego wykorzystania częstotliwości;
- 6) zapewnienia realizacji celu leżącego w interesie publicznym, w szczególności takiego jak:
 - a) ochrona życia i zdrowia ludzi,
 - b) wspieranie spójności społecznej, regionalnej lub terytorialnej,
 - c) unikanie nieefektywnego wykorzystywania częstotliwości,
 - d) promowanie różnorodności kulturowej i językowej oraz pluralizmu mediów, w szczególności przez świadczenie nadawczych usług radiofonicznych i telewizyjnych.

2. Ograniczenie, o którym mowa w art. 87 ust. 3 pkt 4 lit. b, Prezes UKE może określić w przypadku, gdy jest ono uzasadnione koniecznością realizacji celu leżącego w interesie publicznym, o którym mowa w ust. 1 pkt 6.

3. Ograniczenie, o którym mowa w art. 87 ust. 3 pkt 4 lit. c, Prezes UKE może określić w przypadku, gdy jest ono uzasadnione koniecznością ochrony usług związanych z zapewnieniem ochrony życia i zdrowia ludzi.

4. Do decyzji o rezerwacji częstotliwości zawierającej ograniczenia, o których mowa w art. 87 ust. 3 pkt 4, stosuje się przepisy o postępowaniu konsultacyjnym. Przepisu zdania pierwszego nie stosuje się do decyzji wydawanej po postępowaniu selekcyjnym.

Art. 89. 1. Zmiana rezerwacji częstotliwości nie może polegać na:

- 1) zwiększeniu zasobów częstotliwości pozostających w dyspozycji podmiotu, wyrażonych w MHz;
- 2) zamianie zasobów częstotliwości na inne zasoby, chyba że jest ona dokonywana na podstawie art. 99 ust. 1 pkt 9 lub ust. 6;
- 3) rozszerzeniu obszaru, na którym mogą być wykorzystywane częstotliwości.

2. Przepisu ust. 1 pkt 3 nie stosuje się do rezerwacji częstotliwości na cele rozpowszechniania programów radiofonicznych w sposób analogowy drogą rozsiewczą naziemną.

Art. 90. 1. Prezes UKE niezwłocznie udostępnia na stronie podmiotowej BIP UKE informację o wszczęciu postępowania w sprawie zmiany lub cofnięcia rezerwacji częstotliwości i przeprowadza postępowanie konsultacyjne w tej sprawie.

2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się:

- 1) gdy zmiana ma charakter nieistotny i jest dokonywana na wniosek lub za zgodą podmiotu dysponującego rezerwacją częstotliwości;
- 2) w wyjątkowych przypadkach, wymagających pilnego działania ze względu na wystąpienie okoliczności, o których mowa w art. 99 ust. 1 pkt 3;
- 3) gdy zmiana dotyczy rezerwacji częstotliwości na cele rozpowszechniania programów radiofonicznych w sposób analogowy drogą rozsiewczą naziemną.

3. Za zmianę nieistotną nie można w szczególności uznać zmiany, która prowadzi do rozszerzenia zakresu uprawnień wynikających z rezerwacji częstotliwości.

Art. 91. 1. W przypadku zwolnienia części pojemności multipleksu objętego rezerwacją udzieloną nadawcy lub nadawcom w celu rozpowszechniania lub rozprowadzania w sposób cyfrowy drogą rozsiewczą naziemną programów telewizyjnych na tym multipleksie, Przewodniczący KRRiT przeprowadza postępowanie o udzielenie koncesji na rozpowszechnianie programu w sposób cyfrowy, drogą rozsiewczą naziemną w tym multipleksie, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 29 grudnia 1992 r. o radiofonii i telewizji.

2. Do dokonania rezerwacji na zwolnioną część multipleksu stosuje się przepis art. 69.

Art. 92. 1. Prezes UKE może przedłużyć rezerwację częstotliwości zharmonizowanych na potrzeby systemów szerokopasmowych na wniosek podmiotu, który w czasie wykorzystywania tych częstotliwości nie naruszył rażąco warunków wykorzystywania częstotliwości określonych w ustawie, przepisach wykonawczych do ustawy i decyzji o rezerwacji częstotliwości, na okres do 5 lat, przy czym łączny czas obowiązywania tej rezerwacji częstotliwości nie może być dłuższy niż 20 lat. Przy przedłużaniu rezerwacji częstotliwości zharmonizowanych na potrzeby systemów szerokopasmowych nie przeprowadza się postępowania selekcyjnego.

2. Prezes UKE w porozumieniu z Prezesem UOKiK może, w drodze decyzji, odmówić przedłużenia rezerwacji częstotliwości zharmonizowanych na potrzeby systemów szerokopasmowych, jeżeli przemawia za tym potrzeba zapewnienia równoprawnej i skutecznej konkurencji, w szczególności w przypadku, gdy przedłużenie rezerwacji częstotliwości

mogłoby doprowadzić do nadmiernego skupienia częstotliwości przez dany podmiot lub grupę kapitałową, w której znajduje się dany podmiot.

3. Prezes UKE może, w drodze decyzji, odmówić przedłużenia rezerwacji częstotliwości zharmonizowanych na potrzeby systemów szerokopasmowych:

- 1) w przypadku konieczności dostosowania czasu obowiązywania rezerwacji częstotliwości zharmonizowanych na potrzeby systemów szerokopasmowych do innych rezerwacji częstotliwości o analogicznych właściwościach;
- 2) w przypadku gdy rezerwacja częstotliwości zharmonizowanych na potrzeby systemów szerokopasmowych umożliwia ich alternatywne wykorzystanie;
- 3) jeżeli przemawia za tym potrzeba istotnego zwiększenia efektywności wykorzystania częstotliwości.

4. Prezes UKE, w drodze decyzji, odmawia przedłużenia rezerwacji częstotliwości zharmonizowanych na potrzeby systemów szerokopasmowych w przypadku wystąpienia przesłanek, o których mowa w art. 99 ust. 1 pkt 3 lub art. 100 ust. 1 pkt 1, 3 lub 6. Przepisy art. 100 ust. 3–6 stosuje się.

5. W przypadku wydania przez Prezesa UKE decyzji o odmowie przedłużenia rezerwacji częstotliwości zharmonizowanych na potrzeby systemów szerokopasmowych stosuje się przepisy art. 104, art. 106 i art. 107.

6. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, składa się nie wcześniej niż 4 lata przed upływem okresu wykorzystywania częstotliwości zharmonizowanych na potrzeby systemów szerokopasmowych i nie później niż 3 lata przed upływem tego okresu. Prezes UKE wydaje decyzję w sprawie przedłużenia rezerwacji tych częstotliwości nie później niż 2 lata przed upływem okresu ich wykorzystywania.

7. Prezes UKE udostępnia na stronie podmiotowej BIP UKE informację o zamiarze przedłużenia lub odmowy przedłużenia rezerwacji częstotliwości zharmonizowanych na potrzeby systemów szerokopasmowych oraz określa termin na przedstawienie stanowiska nie krótszy niż 3 miesiące od dnia udostępnienia tej informacji.

Art. 93. 1. Prezes UKE może dokonać rezerwacji częstotliwości zharmonizowanych na kolejny okres, na wniosek podmiotu dysponującego tą rezerwacją, kierując się celami określonymi w art. 407 ust. 2 oraz potrzebą zapewnienia najbardziej efektywnego wykorzystania częstotliwości, a także biorąc pod uwagę potrzebę zapewnienia ciągłości świadczenia usług telekomunikacyjnych.

2. Prezes UKE odmawia dokonania rezerwacji częstotliwości zharmonizowanych na kolejny okres w przypadku, gdy:

- 1) podmiot w okresie rezerwacji naruszył rażąco warunki wykorzystywania częstotliwości określone w ustawie, przepisach wykonawczych do ustawy i w decyzji o rezerwacji częstotliwości;
- 2) wystąpią przesłanki, o których mowa w art. 99 ust. 1 pkt 3 lub art. 100 ust. 1 pkt 1, 3 i 6;
- 3) przemawia za tym potrzeba zapewnienia równoprawnej i skutecznej konkurencji, w szczególności w przypadku, gdy dokonanie rezerwacji częstotliwości zharmonizowanych na kolejny okres mogłoby doprowadzić do nadmiernego skupienia częstotliwości przez dany podmiot lub grupę kapitałową, w której znajduje się dany podmiot.

3. Do odmowy dokonania rezerwacji częstotliwości zharmonizowanych na kolejny okres stosuje się przepisy art. 100 ust. 3–6.

4. W przypadku, o którym mowa w ust. 2 pkt 3, Prezes UKE wydaje decyzję w porozumieniu z Prezesem UOKiK.

5. Prezes UKE przed wydaniem decyzji w sprawie dokonania rezerwacji częstotliwości zharmonizowanych na kolejny okres przeprowadza postępowanie konsultacyjne.

6. W przypadku złożenia w ramach postępowania konsultacyjnego wniosku o rezerwację częstotliwości zharmonizowanych przez podmiot, który zapewnia efektywne ich wykorzystanie oraz nie posiada rezerwacji częstotliwości o analogicznych właściwościach, Prezes UKE może odmówić dokonania rezerwacji na kolejny okres.

7. W przypadku wydania przez Prezesa UKE decyzji o odmowie rezerwacji częstotliwości zharmonizowanych na kolejny okres stosuje się przepisy art. 104, art. 106 i art. 107.

8. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, składa się nie wcześniej niż 5 lat przed upływem okresu wykorzystywania częstotliwości zharmonizowanych i nie później niż rok przed upływem tego okresu. W przypadku rezerwacji częstotliwości zharmonizowanych wydanych na okres roku lub krótszy, wniosek składa się nie później niż 6 miesięcy przed upływem okresu ich wykorzystywania.

9. W przypadku gdy w dniu złożenia wniosku, o którym mowa w ust. 1, w zakresie rezerwacji częstotliwości zharmonizowanych objętej tym wnioskiem toczy się postępowanie, o którym mowa w ust. 11, postępowanie wszczęte na wniosek, o którym mowa w ust. 1, ulega zawieszeniu do czasu wydania ostatecznego rozstrzygnięcia na podstawie ust. 11. Wydanie ostatecznej decyzji stwierdzającej brak możliwości dokonania rezerwacji częstotliwości

zharmonizowanych na kolejny okres skutkuje bezprzedmiotowością postępowania wszczętego na wniosek, o którym mowa w ust. 1.

10. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, złożony bez zachowania terminu, o którym mowa w ust. 8, Prezes UKE pozostawia bez rozpoznania.

11. Prezes UKE może z urzędu wydać decyzję, w której stwierdzi brak możliwości dokonania rezerwacji częstotliwości zharmonizowanych na kolejny okres. Przepisy ust. 2–5 stosuje się.

12. Postępowanie w sprawie wydania decyzji, o której mowa w ust. 11, Prezes UKE wszczyna nie wcześniej niż 5 lat przed upływem okresu wykorzystywania częstotliwości zharmonizowanych. W przypadku gdy postępowanie ma dotyczyć rezerwacji częstotliwości zharmonizowanych, w zakresie której prowadzone jest postępowanie wszczęte na wniosek, o którym mowa w ust. 1, Prezes UKE nie wszczyna postępowania.

Art. 94. Wniosek o dokonanie rezerwacji częstotliwości na cele rozpowszechniania programów radiofonicznych w sposób analogowy drogą rozsiewczą naziemną oraz wniosek o dokonanie rezerwacji częstotliwości na cele rozpowszechniania i rozprowadzania programów telewizyjnych w sposób cyfrowy drogą rozsiewczą naziemną, po udzieleniu koncesji na kolejny okres, składa się nie wcześniej niż 4 lata przed upływem okresu wykorzystywania częstotliwości określonego w rezerwacji częstotliwości. Wniosek złożony bez zachowania terminu, o którym mowa w zdaniu pierwszym, Prezes UKE pozostawia bez rozpoznania.

Art. 95. 1. Prezes UKE na wniosek, z wyłączeniem rezerwacji częstotliwości na cele rozpowszechniania programów radiofonicznych w sposób analogowy drogą rozsiewczą naziemną, dokonuje zmiany podmiotu dysponującego rezerwacją częstotliwości, w tym także na rzecz kilku użytkowników, jeżeli podmiot:

- 1) dysponujący rezerwacją częstotliwości wskaże w tym wniosku podmiot, który będzie dysponował rezerwacją częstotliwości lub współużytkował częstotliwość w wyniku tej zmiany;
- 2) wskazany we wniosku wyrazi zgodę na przejęcie lub w przypadku współużytkowania częstotliwości przyjęcie uprawnień i obowiązków wynikających ze zmiany podmiotu dysponującego rezerwacją częstotliwości i spełnia wymagania określone ustawą.

2. Podmiot dysponujący rezerwacją częstotliwości we wniosku dotyczącym części zakresu częstotliwości lub pozycji orbitalnych objętych rezerwacją częstotliwości lub części obszaru, na którym mogą być wykorzystywane częstotliwości, określa również:

- 1) zakres częstotliwości lub pozycji orbitalnych, którymi będzie dysponował podmiot wskazany we wniosku;
- 2) obszar, zgodnie z administracyjnym podziałem kraju, na którym będą mogły być wykorzystywane częstotliwości przez podmiot wskazany we wniosku;
- 3) propozycję podziału uprawnień, innych niż określone w pkt 1 i 2, oraz obowiązków wynikających z rezerwacji częstotliwości, w tym zobowiązań, o których mowa w art. 87 ust. 1 pkt 10, odpowiednio do zakresu częstotliwości lub pozycji orbitalnych objętych rezerwacją częstotliwości lub obszaru, na którym będą mogły być wykorzystywane częstotliwości przez podmiot wskazany we wniosku.

3. Prezes UKE odmawia zmiany podmiotu dysponującego rezerwacją częstotliwości w zakresie, o którym mowa w ust. 1 lub 2, jeżeli:

- 1) zachodzi uzasadnione przypuszczenie, że wnioskowana zmiana nie przyczyni się do osiągnięcia celów określonych w art. 407 ust. 2 lub
- 2) zachodzi uzasadnione przypuszczenie, że podmiot, który został wskazany we wniosku, nie wywiąże się z obowiązków wynikających z rezerwacji częstotliwości, w tym zobowiązań, o których mowa w art. 87 ust. 1 pkt 10, lub
- 3) propozycja podziału uprawnień, innych niż określone w ust. 2 pkt 1 i 2, oraz obowiązków wynikających z rezerwacji częstotliwości, w tym zobowiązań, o których mowa w art. 87 ust. 1 pkt 10, nie odpowiada zakresowi częstotliwości lub pozycji orbitalnych objętych rezerwacją częstotliwości lub obszarowi, na którym mają być wykorzystywane częstotliwości przez podmiot wskazany we wniosku.

4. Z wyjątkiem zmiany podmiotu dysponującego rezerwacją częstotliwości oraz zmian, o których mowa w ust. 2, rezerwacja częstotliwości nie ulega zmianie.

5. W przypadku gdy zmiana podmiotu dysponującego rezerwacją częstotliwości wiąże się z ich współużytkowaniem, stosuje się przepisy art. 85 i art. 86.

6. Prezes UKE dokonuje zmiany podmiotu dysponującego rezerwacją częstotliwości dokonaną w drodze postępowania selekcyjnego, po zasięgnięciu opinii Prezesa UOKiK w sprawie zachowania warunków konkurencji.

7. Prezes UKE podejmuje decyzję w sprawie zmiany podmiotu dysponującego rezerwacją częstotliwości na cele rozpowszechniania w sposób cyfrowy lub rozprowadzania programów radiofonicznych lub telewizyjnych, w porozumieniu z Przewodniczącym KRRiT.

8. Prezes UKE udostępnia niezwłocznie na stronie podmiotowej BIP UKE informację o wydaniu decyzji o zmianie podmiotu dysponującego rezerwacją częstotliwości obejmującą

nazwę (firmę) podmiotu, na rzecz którego przeniesiono rezerwację częstotliwości, lub podmiotów współużytkujących częstotliwość, zakres częstotliwości, obszar objęty rezerwacją częstotliwości oraz okres obowiązywania tej rezerwacji.

Art. 96. 1. Podmiot dysponujący rezerwacją częstotliwości może wydzierżawić lub przekazać do użytkowania na podstawie innego tytułu prawnego częstotliwości objęte rezerwacją częstotliwości, na rzecz innego podmiotu.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, podmiot dysponujący rezerwacją częstotliwości zawiadamia Prezesa UKE, a w przypadku częstotliwości przeznaczonych na cele rozpowszechniania lub rozprowadzania programów radiofonicznych lub telewizyjnych – także Przewodniczącego KRRiT, o wydzierżawieniu częstotliwości lub przekazaniu ich do użytkowania, nie później niż w terminie 14 dni od dnia zawarcia umowy.

3. W zawiadomieniu, o którym mowa w ust. 2, określa się podmiot, na rzecz którego wydzierżawiono lub któremu przekazano do użytkowania częstotliwości objęte rezerwacją częstotliwości, jego adres lub siedzibę oraz okres, na jaki umowa została zawarta. Jeżeli umowa dotyczy udostępnienia części zakresu częstotliwości objętych rezerwacją częstotliwości lub części obszaru, na którym mogą być wykorzystywane częstotliwości, zawiadomienie określa również:

- 1) zakres częstotliwości, którymi będzie dysponował podmiot wskazany w zawiadomieniu, lub
- 2) obszar, na którym częstotliwości będą mogły być wykorzystywane przez podmiot wskazany w zawiadomieniu.

4. Podmiot, któremu częstotliwości zostały wydzierżawione lub przekazane do użytkowania, jest obowiązany wykorzystywać je zgodnie z ustawą oraz wymogami określonymi w rezerwacji częstotliwości.

5. Prezes UKE może, w drodze decyzji, zmienić warunki wykorzystywania częstotliwości lub zakazać ich wykorzystywania przez podmiot, o którym mowa w ust. 4, w przypadku:

- 1) zaistnienia okoliczności, o których mowa w art. 99 ust. 1 pkt 3 i 8;
- 2) gdy wykorzystywanie tych częstotliwości przez ten podmiot mogłoby doprowadzić do zakłócenia konkurencji, w szczególności przez nadmierne skupienie częstotliwości przez dany podmiot lub przez grupę kapitałową; w tym zakresie Prezes UKE zasięga opinii Prezesa UOKiK.

6. W przypadku częstotliwości przeznaczonych na potrzeby rozpowszechniania lub rozprowadzania programów radiofonicznych lub telewizyjnych Prezes UKE wydaje decyzję, o której mowa w ust. 5 pkt 2, w porozumieniu z Przewodniczącym KRRiT.

7. Przepis ust. 2 stosuje się odpowiednio w przypadku wygaśnięcia lub rozwiązania umowy o wdzierżawienie częstotliwości lub ich przekazanie do użytkowania na rzecz innego podmiotu.

8. Prezes UKE niezwłocznie udostępnia na stronie podmiotowej BIP UKE treść zawiadomienia, o którym mowa w ust. 2, oraz w przypadku podjęcia decyzji, o której mowa w ust. 5, informację o jej treści.

9. Podmiot, któremu częstotliwości zostały wdzierżawione lub przekazane do użytkowania i któremu wydano decyzję o zakazie wykorzystywania częstotliwości, o której mowa w ust. 5, nie może ubiegać się o wydanie pozwolenia radiowego z wykorzystaniem tych częstotliwości.

Art. 97. 1. Jeżeli w przypadku, o którym mowa w art. 99 ust. 1 pkt 7, Prezes UKE uzna, że pokrycie terytorium Rzeczypospolitej Polskiej zasięgiem sieci telekomunikacyjnych nie jest wystarczające, może, w drodze decyzji, zobowiązać podmiot dysponujący rezerwacją częstotliwości do wykorzystywania częstotliwości w sposób zgodny ze zobowiązaniami wskazanymi w rezerwacji częstotliwości, określając:

- 1) harmonogram realizacji pokrycia zasięgiem sieci telekomunikacyjnych,
 - 2) obszary, które mają zostać objęte zasięgiem sieci telekomunikacyjnych, lub odsetek mieszkańców, który ma zostać objęty tym zasięgiem
- biorąc pod uwagę potrzeby użytkowników końcowych, potrzeby rynku i rozwój techniki telekomunikacyjnej.

2. W sprawach decyzji, o której mowa w ust. 1, stosuje się odpowiednio przepisy art. 31 i art. 32.

Art. 98. Prezes UKE, w celu wspierania równoprawnej i skutecznej konkurencji, w szczególności zapobiegania nadmiernemu skupieniu częstotliwości przez podmiot lub podmioty z grupy kapitałowej, uwzględniając warunki rynkowe, w tym w szczególności oceniając w sposób obiektywny i perspektywiczny warunki konkurencji, a także prawdopodobny wpływ na dotychczasowe i przyszłe inwestycje uczestników rynku, może:

- 1) w decyzji w sprawie dokonania rezerwacji częstotliwości lub dokonania rezerwacji częstotliwości zharmonizowanych na kolejny okres:

- a) ograniczyć zasoby częstotliwości przyznawane podmiotowi,
 - b) nałożyć obowiązki w zakresie zapewnienia dostępu telekomunikacyjnego, w szczególności dostępu do infrastruktury służącej do wykorzystywania częstotliwości objętych dokonaną rezerwacją częstotliwości, w tym na potrzeby roamingu lokalnego, w odniesieniu do danego zasobu częstotliwości lub zasobu o analogicznych właściwościach,
 - c) odmówić przyznania całości lub części zasobu objętego wnioskiem, jeżeli zachodzi potrzeba przeznaczenia tego zasobu dla nowego podmiotu,
 - d) odmówić dokonania rezerwacji częstotliwości,
 - e) zakazać lub określić warunki zmiany podmiotu dysponującego rezerwacją częstotliwości lub wydzierżawienia, lub przekazania do użytkowania częstotliwości objętych rezerwacją, gdy istnieje prawdopodobieństwo poważnego zakłócenia konkurencji;
- 2) odmówić, w drodze decyzji, zmiany rezerwacji częstotliwości, która prowadzi do zmiany sposobu wykorzystywania zasobu częstotliwości;
 - 3) w decyzji w sprawie zmiany rezerwacji częstotliwości:
 - a) nałożyć obowiązki w zakresie zapewnienia dostępu telekomunikacyjnego, w szczególności dostępu do infrastruktury służącej do wykorzystywania częstotliwości objętych dokonaną rezerwacją, w tym na potrzeby roamingu lokalnego, w odniesieniu do danego zasobu częstotliwości lub zasobu o analogicznych właściwościach,
 - b) zakazać lub określić warunki zmiany podmiotu dysponującego rezerwacją częstotliwości lub wydzierżawienia, lub przekazania do użytkowania częstotliwości objętych rezerwacją, gdy istnieje prawdopodobieństwo poważnego zakłócenia konkurencji.

Art. 99. 1. Prezes UKE, w drodze decyzji, może zmienić lub cofnąć rezerwację częstotliwości w przypadku:

- 1) stwierdzenia, że używanie urządzenia radiowego zgodnie z rezerwacją częstotliwości powoduje szkodliwe zakłócenia lub szkodliwe zaburzenia elektromagnetyczne;
- 2) zmiany w Krajowej Tablicy Przeznaczeń Częstotliwości przeznaczenia częstotliwości objętych rezerwacją częstotliwości;
- 3) wystąpienia okoliczności prowadzących do zagrożenia obronności, bezpieczeństwa państwa lub bezpieczeństwa i porządku publicznego;

- 4) nierozpoczęcia wykorzystywania częstotliwości objętych rezerwacją częstotliwości w terminie, o którym mowa w art. 87 ust. 1 pkt 7, z przyczyn leżących po stronie podmiotu dysponującego rezerwacją częstotliwości;
- 5) zaprzestania wykorzystywania częstotliwości przez co najmniej 6 miesięcy, z przyczyn leżących po stronie podmiotu dysponującego rezerwacją częstotliwości;
- 6) wystąpienia powtarzających się naruszeń warunków wykorzystania częstotliwości lub obowiązku wnoszenia opłat za częstotliwości;
- 7) niewywiązywania się z zobowiązań, o których mowa w art. 87 ust. 1 pkt 10, z przyczyn leżących po stronie podmiotu dysponującego rezerwacją częstotliwości;
- 8) gdy częstotliwości objęte rezerwacją są wykorzystywane w sposób nieefektywny;
- 9) gdy jest to konieczne dla realizacji zobowiązań wynikających z wiążących Rzeczpospolitą Polską umów międzynarodowych lub aktów prawnych Unii Europejskiej, dotyczących gospodarowania częstotliwościami;
- 10) stwierdzenia, że na skutek transakcji handlowej, w szczególności skutkującej przejęciem kontroli w rozumieniu art. 4 pkt 4 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów nad podmiotem dysponującym rezerwacją częstotliwości, doszło do nadmiernego skupienia częstotliwości przez podmiot lub grupę kapitałową.

2. Przepisu ust. 1 pkt 10 nie stosuje się, jeżeli strony transakcji handlowej zgłosiły na piśmie Prezesowi UKE zamiar jej przeprowadzenia, a Prezes UKE potwierdził, że zamierzona transakcja handlowa nie będzie prowadziła do nadmiernego skupienia częstotliwości. Prezes UKE zawiadamia strony transakcji handlowej o swoim stanowisku w tej sprawie w terminie 30 dni od dnia otrzymania zgłoszenia zamiaru przeprowadzenia transakcji. W przypadku niezawiadomienia przez Prezesa UKE stron transakcji handlowej w tym terminie uznaje się, że Prezes UKE potwierdził, że zamierzona transakcja handlowa nie będzie prowadziła do nadmiernego skupienia częstotliwości.

3. Przepisu ust. 1 pkt 10 nie stosuje się po upływie 5 lat od dnia dokonania transakcji handlowej.

4. Niezależnie od przesłanek, o których mowa w ust. 1, Prezes UKE może zmienić rezerwację częstotliwości w zakresie warunków wykorzystywania częstotliwości, o których mowa w art. 141 ust. 1, również w przypadku gdy praca urządzenia radiowego jest zakłócana przez inne urządzenia lub sieci telekomunikacyjne.

5. Niezależnie od przesłanek, o których mowa w ust. 1 i 4, Prezes UKE zmienia rezerwację częstotliwości w zakresie ograniczeń, o których mowa w art. 87 ust. 3 pkt 4, jeżeli

nie zachodzi konieczność utrzymywania tych ograniczeń, w szczególności gdy wynika to z przeglądu, o którym mowa w art. 414 ust. 3.

6. Prezes UKE, w celu zapewnienia ładu w gospodarce częstotliwościami oraz zwiększenia efektywności wykorzystywanych częstotliwości, może dokonać zmiany przydzielonych rezerwacji częstotliwości z danego zakresu częstotliwości przez zamianę częstotliwości objętych rezerwacją na częstotliwości o analogicznych właściwościach. Zmiana może dotyczyć całości lub części częstotliwości objętych rezerwacją.

7. Prezes UKE, w przypadku, o którym mowa w ust. 6, może wszcząć i prowadzić jedno postępowanie oraz wydać jedną decyzję lub odrębne decyzje dla każdej z rezerwacji częstotliwości albo prowadzić odrębne postępowania zakończone wydaniem odrębnych decyzji.

8. Zmiany warunków wykorzystania lub cofnięcia rezerwacji częstotliwości przeznaczonych do rozpowszechniania lub rozprowadzania programów radiofonicznych lub telewizyjnych Prezes UKE dokonuje w porozumieniu z Przewodniczącym KRRiT. Niezajęcie stanowiska przez Przewodniczącego KRRiT w terminie 30 dni od dnia otrzymania projektu decyzji jest równoznaczne z uzgodnieniem projektu decyzji.

Art. 100. 1. Prezes UKE odmawia udzielenia rezerwacji częstotliwości w przypadku, gdy:

- 1) wnioskodawca nie jest w stanie wywiązać się z warunków związanych z wykorzystaniem częstotliwości lub zasobów orbitalnych;
- 2) zachodzą okoliczności, o których mowa w art. 99 ust. 1 pkt 3;
- 3) powodowałyby to naruszenie wiążących Rzeczpospolitą Polską umów międzynarodowych;
- 4) zachodzi konieczność przeprowadzenia postępowania selekcyjnego, a wniosek o rezerwację częstotliwości złożony został przed ogłoszeniem postępowania selekcyjnego;
- 5) w postępowaniu selekcyjnym podmiot nie został wyłoniony jako ten, dla którego zostanie dokonana rezerwacja częstotliwości;
- 6) udzielenie rezerwacji częstotliwości uniemożliwiłoby realizację zobowiązań wynikających z wiążących Rzeczpospolitą Polską umów międzynarodowych lub aktów prawnych Unii Europejskiej, dotyczących gospodarowania częstotliwościami.

2. W okresie ważności rezerwacji częstotliwości Prezes UKE może odmówić wydania lub cofnąć pozwolenie radiowe na używanie urządzenia radiowego wykorzystującego częstotliwości objęte rezerwacją z tytułu wystąpienia jednej z następujących okoliczności:

- 1) zagrożenia obronności, bezpieczeństwa państwa lub bezpieczeństwa i porządku publicznego;
- 2) naruszenia wiążących Rzeczpospolitą Polską umów międzynarodowych;
- 3) zakłócenia pracy urzędów lub sieci telekomunikacyjnych;
- 4) niespełniania warunków, o których mowa w art. 69 ust. 1 pkt 2, chyba że uległ zmianie stan prawny lub faktyczny przyjęty za podstawę dokonania rezerwacji częstotliwości;
- 5) braku możliwości realizacji zobowiązań wynikających z wiążących Rzeczpospolitą Polską umów międzynarodowych lub aktów prawnych Unii Europejskiej, dotyczących gospodarowania częstotliwościami.

3. Odmowa udzielenia rezerwacji częstotliwości, jej zmiana lub cofnięcie w przypadku, o którym mowa w art. 99 ust. 1 pkt 3, a także odmowa wydania pozwolenia radiowego lub jego cofnięcie w przypadku, o którym mowa w art. 99 ust. 1 pkt 3, następuje niezwłocznie po zasięgnięciu opinii lub na wniosek Ministra Obrony Narodowej, ministra właściwego do spraw wewnętrznych, Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego lub Szefa Agencji Wywiadu, w zakresie ich właściwości.

4. Jeżeli uzasadnienie opinii lub wniosku organów, o których mowa w ust. 3, wskazujące na okoliczności prowadzące do zagrożenia obronności, bezpieczeństwa państwa lub bezpieczeństwa i porządku publicznego zawiera informacje niejawne, zamiast uzasadnienia stronie doręcza się zawiadomienie, że uzasadnienie takie zostało sporządzone.

5. Organy, o których mowa w ust. 3, przedstawiają opinię w terminie 21 dni od dnia wystąpienia przez Prezesa UKE o opinię, o której mowa w ust. 3.

6. W przypadku gdy organy, o których mowa w ust. 3, nie zajmą stanowiska w terminie, o którym mowa w ust. 5, wymóg zasięgnięcia opinii uznaje się za spełniony.

7. W przypadku odmowy wydania pozwolenia radiowego lub jego cofnięcia w przypadku, o którym mowa w art. 99 ust. 1 pkt 3, decyzji nadaje się rygor natychmiastowej wykonalności.

Art. 101. 1. Prezes UKE niezwłocznie doręcza Przewodniczącemu KRRiT ostateczną decyzję o zmianie rezerwacji częstotliwości przeznaczonych do rozpowszechniania lub rozprowadzania programów radiofonicznych lub telewizyjnych w sposób cyfrowy drogą naziemną, wydaną na podstawie art. 99 ust. 1 pkt 2 lub 9 lub ust. 6.

2. W przypadku zmiany częstotliwości dokonywanej na podstawie art. 99 ust. 1 pkt 9 lub ust. 6 przepisu art. 104 ust. 3 nie stosuje się.

Art. 102. Rezerwacja częstotliwości na rozpowszechnianie programów radiofonicznych lub telewizyjnych udzielona w celu wykonywania uprawnień wynikających z koncesji, o których mowa w art. 69 ust. 2 pkt 1 i 2, wygasa w przypadku cofnięcia przez Przewodniczącego KRRiT tej koncesji lub jej wygaśnięcia.

Art. 103. 1. Podmiotowi, któremu cofnięto rezerwację częstotliwości z powodu niewywiązywania się z obowiązku, o którym mowa w art. 24 ust. 1, 6 lub 9, można udzielić rezerwacji częstotliwości nie wcześniej niż po upływie 3 lat od dnia wydania decyzji o cofnięciu rezerwacji częstotliwości.

2. Podmiot, któremu cofnięto rezerwację częstotliwości z powodu niewywiązywania się z obowiązku, o którym mowa w art. 24 ust. 5, może uzyskać rezerwację częstotliwości lub może zostać uczestnikiem postępowania selekcyjnego nie wcześniej niż po upływie 6 lat od dnia wydania decyzji o cofnięciu rezerwacji częstotliwości.

3. Podmiot wyłoniony, o którym mowa w art. 104 ust. 3, który zrezygnował z uzyskania rezerwacji częstotliwości, może uzyskać rezerwację częstotliwości lub może zostać uczestnikiem postępowania selekcyjnego nie wcześniej niż po upływie 6 lat od dnia ogłoszenia wyników postępowania selekcyjnego, w którym został podmiotem wyłonionym.

4. Podmiot, który po doręczeniu decyzji o dokonaniu rezerwacji częstotliwości na kolejny okres zrezygnował z rezerwacji częstotliwości zanim decyzja stała się ostateczna, może uzyskać rezerwację obejmującą te częstotliwości lub może zostać uczestnikiem postępowania selekcyjnego na rezerwację obejmującą te częstotliwości nie wcześniej niż po upływie 6 lat od dnia wpływu do Prezesa UKE oświadczenia o rezygnacji. Przepisu nie stosuje się, gdy opłata za dokonanie rezerwacji częstotliwości ustalona została na podstawie art. 24 ust. 9 lub rezerwacja została dokonana na okres krótszy niż wskazany we wniosku, z zastrzeżeniem, że okres wskazany we wniosku nie przekraczał maksymalnego okresu rezerwacji częstotliwości określonego w art. 80 ust. 1.

Art. 104. 1. Prezes UKE udostępnia na stronie podmiotowej BIP UKE informację o zajętych zasobach częstotliwości oraz aktualizuje ją nie rzadziej niż raz w miesiącu. Prezes UKE może także ogłosić informację o dostępnym zasobie częstotliwości.

2. W przypadku wpłynięcia wniosku o rezerwację częstotliwości z dostępnego zasobu częstotliwości Prezes UKE udostępnia niezwłocznie na stronie podmiotowej BIP UKE informację o wpłynięciu wniosku. Udostępniając informację o wpłynięciu wniosku, Prezes UKE wyznacza zainteresowanym podmiotom termin 14 dni na złożenie wniosku o rezerwację

częstotliwości. Jeżeli w terminie wyznaczonym przez Prezesa UKE zostanie złożony wniosek o rezerwację częstotliwości, którego uwzględnienie spowoduje przekroczenie dostępnego zasobu częstotliwości, wówczas zachodzi brak dostatecznego zasobu częstotliwości.

3. W przypadku braku dostatecznego zasobu częstotliwości podmiot, dla którego zostanie dokonana rezerwacja częstotliwości, jest wyłaniany w drodze postępowania selekcyjnego:

- 1) konkursu – w przypadku rezerwacji częstotliwości na cele rozpowszechniania w sposób cyfrowy lub rozprowadzania programów radiofonicznych lub telewizyjnych;
- 2) przetargu albo aukcji – w pozostałych przypadkach.

Art. 105. 1. Prezes UKE może, z własnej inicjatywy, ogłosić postępowanie selekcyjne na rezerwację częstotliwości.

2. Postępowanie selekcyjne może dotyczyć także zajętych zasobów częstotliwości, w przypadku których termin, w którym staną się one dostępne, będzie znany najpóźniej w dniu ogłoszenia tego postępowania.

Art. 106. Postępowanie selekcyjne przeprowadza Prezes UKE.

Art. 107. 1. Postępowanie selekcyjne jest postępowaniem odrębnym od postępowania w sprawie rezerwacji częstotliwości. Do postępowania selekcyjnego nie stosuje się przepisów ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego.

2. Termin zakończenia postępowania selekcyjnego nie może być dłuższy niż 8 miesięcy od dnia wpłynięcia wniosku, o którym mowa w art. 104 ust. 2 zdanie pierwsze.

Art. 108. 1. Prezes UKE przed rozpoczęciem postępowania selekcyjnego przeprowadza postępowanie konsultacyjne, udostępniając projekt ogłoszenia o przetargu, aukcji albo konkursie, projekt dokumentacji przetargowej, aukcyjnej albo konkursowej i projekt rozstrzygnięcia decyzji w sprawie rezerwacji częstotliwości, która zostanie wydana po przeprowadzeniu postępowania, o którym mowa w art. 121 ust. 1, a także podając przyczyny wyboru trybu postępowania selekcyjnego oraz cel, którego osiągnięciu ma służyć to postępowanie.

2. Cel, o którym mowa w ust. 1, oprócz wspierania równoprawnej konkurencji, może dodatkowo obejmować:

- 1) wspieranie zasięgu sieci i usług telekomunikacyjnych;
- 2) zapewnienie odpowiedniej jakości usług;
- 3) wspieranie efektywnego wykorzystania częstotliwości;
- 4) tworzenie warunków do rozwoju działalności opartej na innowacyjnych technologiach.

3. Po zakończeniu postępowania konsultacyjnego Prezes UKE udostępnia na stronie podmiotowej BIP UKE, wraz ze stanowiskami uczestników, które nie stanowią tajemnic prawnie chronionych:

- 1) informacje o wyborze trybu postępowania selekcyjnego, uzasadniając ten wybór, oraz
- 2) informacje dotyczące forum wzajemnej oceny, o którym mowa w art. 109, o ile było zwołane.

Art. 109. 1. Wraz ze wszczęciem postępowania konsultacyjnego Prezes UKE informuje RSPG o zamiarze i planowanych warunkach rozdysponowania, w drodze postępowania selekcyjnego, częstotliwości zharmonizowanych na potrzeby świadczenia bezprzewodowych usług szerokopasmowych. Przekazując informację, o której mowa w zdaniu pierwszym, Prezes UKE może zwrócić się do RSPG o zwołanie forum wzajemnej oceny, wskazując jednocześnie proponowany termin tego forum.

2. Podczas forum wzajemnej oceny Prezes UKE udziela wyjaśnień w jaki sposób planowane postępowanie selekcyjne:

- 1) wspiera rozwój rynku wewnętrznego, transgraniczne świadczenie usług, a także konkurencję i maksymalizuje korzyści dla konsumentów oraz ogólnie realizuje cele określone w art. 407 ust. 2, a także w decyzji 676/2002/WE i decyzji Parlamentu Europejskiego i Rady nr 243/2012/UE z dnia 14 marca 2012 r. w sprawie ustanowienia wieloletniego programu dotyczącego polityki w zakresie widma radiowego (Dz. Urz. UE L 81 z 21.03.2012, str. 7, z późn. zm.⁸⁾);
- 2) zapewnia efektywne wykorzystanie częstotliwości;
- 3) zapewnia stabilne i przewidywalne warunki inwestycyjne dla dotychczasowych i przyszłych użytkowników częstotliwości przy rozwoju sieci na potrzeby świadczenia usług telekomunikacyjnych z wykorzystaniem częstotliwości.

3. Prezes UKE może wystąpić do RSPG o ponowne zwołanie forum wzajemnej oceny.

4. Prezes UKE, po zakończeniu forum wzajemnej oceny, może zwrócić się do RSPG z wnioskiem o:

- 1) przyjęcie sprawozdania z forum wzajemnej oceny;
- 2) opinię na temat planowanego rozdysponowania częstotliwości.

Art. 110. 1. Prezes UKE ogłasza postępowanie selekcyjne niezwłocznie po zakończeniu postępowania konsultacyjnego w tej sprawie.

⁸⁾ Zmiana wymienionej decyzji została ogłoszona w Dz. Urz. UE L 321 z 17.12.2018, str. 36.

2. Ogłoszenie o przetargu, aukcji albo konkursie wraz z dokumentacją przetargową, aukcyjną albo konkursową, zwaną dalej „dokumentacją”, oraz projektem rozstrzygnięcia decyzji w sprawie rezerwacji częstotliwości, która zostanie wydana po przeprowadzeniu postępowania, o którym mowa w art. 121 ust. 1, udostępnia się na stronie podmiotowej BIP UKE. Ogłoszenie o przetargu, aukcji albo konkursie zawiera informacje o rozpoczęciu postępowania selekcyjnego oraz terminie na złożenie ofert.

Art. 111. 1. Prezes UKE może odwołać postępowanie selekcyjne przed upływem terminu wyznaczonego na złożenie ofert, jeżeli taka możliwość została zastrzeżona w treści dokumentacji.

2. Informacje o odwołaniu postępowania selekcyjnego wraz ze wskazaniem przyczyn odwołania Prezes UKE udostępnia na stronie podmiotowej BIP UKE.

3. Prezes UKE nie udziela informacji o podmiotach, które złożyły oferty w odwołanym postępowaniu selekcyjnym.

4. Oferty złożone w ramach odwołanego postępowania selekcyjnego zwracane są bez otwierania. Zwrot wniesionego wadium następuje w terminie 7 dni od dnia odwołania przetargu albo aukcji.

Art. 112. 1. Prezes UKE, z uwzględnieniem art. 113 ust. 3, określa w dokumentacji w szczególności:

- 1) przedmiot i zakres postępowania selekcyjnego;
- 2) warunki uczestnictwa w postępowaniu selekcyjnym;
- 3) kryteria oceny ofert;
- 4) wymagania, jakim powinna odpowiadać oferta;
- 5) minimum kwalifikacyjne, jeżeli zostało ono ustalone;
- 6) zasady ustalenia wyników postępowania selekcyjnego.

2. W dokumentacji określa się, które części oferty uczestnika postępowania selekcyjnego będą stanowiły zobowiązania, o których mowa w art. 87 ust. 1 pkt 10.

3. Dokumentację udostępnia się za opłatą, która nie może przekroczyć kosztów wykonania dokumentacji. Opłata jest pobierana przez UKE.

Art. 113. 1. Prezes UKE, określając warunki uczestnictwa w przetargu albo w aukcji, może w szczególności wskazać zasoby częstotliwości, którymi dysponowanie:

- 1) wyłącza z udziału w przetargu albo aukcji podmiot dysponujący tym zasobem lub podmioty z grupy kapitałowej dysponującej tym zasobem lub

- 2) ogranicza zasoby częstotliwości, o których rezerwację może ubiegać się podmiot dysponujący tym zasobem lub podmioty z grupy kapitałowej dysponującej tym zasobem, lub
- 3) uprawnia do udziału w przetargu albo aukcji podmiot dysponujący tym zasobem lub podmioty z grupy kapitałowej dysponującej tym zasobem.

2. Prezes UKE, określając warunki uczestnictwa w postępowaniu selekcyjnym, może wskazać:

- 1) wymagania, jakie powinien spełniać podmiot składający ofertę, w szczególności dotyczące jego wiarygodności finansowej lub doświadczenia w wykonywaniu działalności telekomunikacyjnej;
- 2) że tylko jeden podmiot z danej grupy kapitałowej może uczestniczyć w postępowaniu selekcyjnym.

3. Warunki uczestnictwa w konkursie, w zakresie dodatkowych obowiązków i zadań przedsiębiorcy dotyczących zawartości programowej, w tym warunków dotyczących transmisji obowiązkowej, określa w zakresie wynikającym z ustawy z dnia 29 grudnia 1992 r. o radiofonii i telewizji Przewodniczący KRRiT na wniosek Prezesa UKE, w terminie 30 dni od dnia otrzymania wniosku, uwzględniając pozaekonomiczne interesy narodowe dotyczące kultury, języka i pluralizmu mediów.

Art. 114. 1. Prezes UKE określa w dokumentacji przetargowej albo aukcyjnej wysokość wadium, biorąc pod uwagę znaczenie społeczne i gospodarcze przedmiotu przetargu albo aukcji.

2. Wysokość wadium nie może być niższa niż 5% opłaty, o której mowa w art. 24 ust. 1, i wyższa niż 5000% tej opłaty, jednakże nie niższa niż 500 zł. W przypadku przetargu i aukcji na kilka rezerwacji częstotliwości – wysokość wadium i obowiązek wpłaty dotyczą każdej rezerwacji.

3. Utratę wadium powoduje:

- 1) wycofanie oferty z przetargu albo aukcji po upływie terminu na składanie ofert;
- 2) niezadeklarowanie kwoty pierwszego postąpienia w aukcji;
- 3) niewniesienie wymaganego depozytu;
- 4) rezygnacja przez podmiot wyłoniony, o którym mowa w art. 120 ust. 2 lub 3, z uzyskania rezerwacji częstotliwości.

4. W przypadku gdy uczestnik przetargu albo aukcji został podmiotem wyłonionym dla więcej niż jednej rezerwacji częstotliwości, przepis ust. 3 stosuje się odpowiednio do każdej oferty.

5. Wadium wniesione przez podmiot wyłoniony, o którym mowa w art. 120 ust. 2 lub 3, podlega zaliczeniu na poczet dodatkowej opłaty, o której mowa w art. 24 ust. 5. W przypadku gdy wadium jest wyższe od tej opłaty, Prezes UKE w terminie 21 dni od dnia, w którym decyzja o dokonaniu rezerwacji częstotliwości stała się ostateczna, zwraca nadwyżkę.

6. Wadium wniesione przez uczestnika przetargu albo aukcji, który spełnił warunki uczestnictwa w przetargu albo aukcji oraz osiągnął minimum kwalifikacyjne, jeżeli zostało określone w dokumentacji, podlega zwrotowi w terminie 21 dni od dnia, w którym decyzja o dokonaniu rezerwacji częstotliwości stała się ostateczna, a w przypadku uczestnika przetargu albo aukcji, który nie spełnił warunków uczestnictwa w przetargu albo aukcji lub nie osiągnął minimum kwalifikacyjnego – w terminie 14 dni od dnia ogłoszenia wyników przetargu albo aukcji albo uznania ich za nierozstrzygnięte.

7. W przypadku unieważnienia przetargu albo aukcji przed dokonaniem rezerwacji częstotliwości zwrot wadium następuje w terminie 21 dni od dnia, w którym decyzja o unieważnieniu przetargu albo aukcji stała się ostateczna.

Art. 115. 1. Prezes UKE może określić w dokumentacji aukcyjnej wymóg wniesienia depozytu, sposób ustalania jego wysokości, w tym wysokość wskaźnika procentowego przyjmowanego do ustalania wysokości depozytu, oraz zasady wnoszenia depozytu.

2. Wysokość depozytu nie może być niższa niż 20% i wyższa niż 100% sumy wszystkich ofert danego uczestnika aukcji złożonych w momencie ogłoszenia konieczności wniesienia depozytu.

3. Niewniesienie przez uczestnika aukcji wymaganego depozytu powoduje jego wykluczenie. Wykluczony uczestnik nie może składać kolejnych ofert, traci wniesiony depozyt, a złożone przez niego oferty tracą ważność.

4. Rezygnacja przez podmiot wyłoniony, o którym mowa w art. 120 ust. 2, z uzyskania rezerwacji częstotliwości powoduje utratę depozytu w kwocie stanowiącej iloczyn wskaźnika procentowego przyjmowanego do ustalenia wysokości depozytu i opłaty zadeklarowanej przez podmiot za tę rezerwację częstotliwości w momencie ostatniego ogłoszenia konieczności wniesienia depozytu.

5. Depozyt wniesiony przez podmiot wyłoniony, o którym mowa w art. 120 ust. 2 lub 3, jeżeli nie zrezygnował on z uzyskania rezerwacji częstotliwości, podlega zaliczeniu na poczet

opłaty, o której mowa w art. 24 ust. 5, w części, w której ta opłata nie została pokryta z wadium. W przypadku gdy depozyt jest wyższy od części opłaty niepokrytej z wadium, Prezes UKE w terminie 21 dni od dnia, w którym decyzja o dokonaniu rezerwacji częstotliwości stała się ostateczna, zwraca nadwyżkę.

6. Depozyt wniesiony przez uczestnika aukcji, który nie został podmiotem wyłonionym, podlega zwrotowi w terminie 21 dni od dnia, w którym decyzja o dokonaniu rezerwacji częstotliwości stała się ostateczna, albo w terminie 14 dni od dnia uznania aukcji za nierozstrzygniętą.

7. W przypadku unieważnienia aukcji przed dokonaniem rezerwacji częstotliwości zwrot depozytu następuje w terminie 21 dni od dnia, w którym decyzja o unieważnieniu aukcji stała się ostateczna.

Art. 116. 1. Ofertę składaną w ramach postępowania selekcyjnego sporządza się zgodnie z wymogami dokumentacji oraz składa w terminie określonym w ogłoszeniu o wszczęciu postępowania selekcyjnego.

2. Oferta zawiera podpisane przez osobę uprawnioną do reprezentowania uczestnika tego postępowania oświadczenie, składane pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń, że informacje zawarte w ofercie są zgodne z prawdą. Oświadczenie zawiera klauzulę następującej treści: „Świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia wynikającej z art. 233 § 6 Kodeksu karnego oświadczam, że informacje zawarte w ofercie są zgodne z prawdą.”. Klauzula ta zastępuje pouczenie organu uprawnionego do odebrania oświadczenia o odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.

Art. 117. 1. Kryteriami oceny ofert w przetargu są:

- 1) zachowanie warunków konkurencji;
- 2) wysokość kwoty zadeklarowanej przez uczestnika przetargu;
- 3) inne niż określone w pkt 1 i 2 obiektywne kryteria, jeżeli zostały zamieszczone w dokumentacji.

2. Prezes UKE spośród kryteriów, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i 2, wskazuje w dokumentacji najistotniejsze kryterium oceny ofert w przetargu, mając na uwadze cele polityki regulacyjnej i stan konkurencji na rynku.

3. Kryterium oceny ofert w aukcji jest wysokość kwoty zadeklarowanej przez uczestnika aukcji.

4. Kryteriami oceny ofert w konkursie są:

- 1) zachowanie warunków konkurencji;
- 2) inne niż określone w pkt 1 obiektywne kryteria, jeżeli zostały zamieszczone w dokumentacji.

5. W przypadku określenia w dokumentacji konkursowej więcej niż jednego kryterium oceny ofert, Prezes UKE wskazuje najistotniejsze kryterium oceny ofert, mając na uwadze cele polityki regulacyjnej i stan konkurencji na rynku.

6. W sprawie zachowania warunków konkurencji, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i ust. 4 pkt 1, Prezes UKE zasięga opinii Prezesa UOKiK.

Art. 118. 1. Badanie ofert w postępowaniu selekcyjnym odbywa się w dwóch etapach.

2. Badanie ofert przeprowadza komisja powołana przez Prezesa UKE spośród osób będących pracownikami UKE oraz posiadających wiedzę i doświadczenie niezbędne do przeprowadzenia postępowania selekcyjnego.

Art. 119. Po zadeklarowaniu kwoty pierwszego postąpienia uczestnik aukcji nie może wycofać oferty.

Art. 120. 1. Wyniki postępowania selekcyjnego Prezes UKE udostępnia na stronie podmiotowej BIP UKE, w formie listy albo list uczestników tego postępowania, którzy spełnili warunki uczestnictwa oraz osiągnęli minimum kwalifikacyjne, jeżeli zostało ono określone w dokumentacji, uszeregowanych w kolejności według malejącej liczby uzyskanych punktów.

2. Podmiotem wyłonionym, o którym mowa w art. 104 ust. 3, jest uczestnik postępowania selekcyjnego, który:

- 1) spełnił warunki uczestnictwa w postępowaniu selekcyjnym;
- 2) osiągnął minimum kwalifikacyjne, jeżeli zostało ono określone w dokumentacji;
- 3) na liście, o której mowa w ust. 1, zajął najwyższą pozycję, a w przypadku gdy zgodnie z dokumentacją lista dotyczy więcej niż jednej rezerwacji częstotliwości – pozycję nie niższą niż liczba tych rezerwacji.

3. W przypadku rezygnacji podmiotu wyłonionego z rezerwacji częstotliwości lub wystąpienia po stronie podmiotu wyłonionego okoliczności, o których mowa w art. 99 ust. 1 pkt 3 lub art. 100 ust. 1, zanim decyzja w sprawie rezerwacji częstotliwości stała się ostateczna, podmiotem wyłonionym staje się uczestnik postępowania selekcyjnego zajmujący kolejną pozycję na liście, o której mowa w ust. 1, i spełniający warunki, o których mowa w ust. 2 pkt 1 i 2.

Art. 121. 1. Po ogłoszeniu wyników postępowania selekcyjnego Prezes UKE niezwłocznie, z urzędu, wszczyna postępowanie w sprawie rezerwacji częstotliwości.

2. Prezes UKE dokonuje, w drodze decyzji, rezerwacji częstotliwości na rzecz podmiotu albo podmiotów wyłonionych w drodze postępowania selekcyjnego, o ile nie zachodzi żadna z przesłanek, o których mowa w art. 99 ust. 1 pkt 3 oraz art. 100 ust. 1 pkt 1, 3 i 6. Stroną postępowania jest podmiot wyłoniony w drodze postępowania selekcyjnego, a w przypadku, o którym mowa w art. 65, również podmiot alternatywnie wykorzystujący częstotliwości. Decyzji nadaje się rygor natychmiastowej wykonalności.

3. Jeżeli przedmiotem postępowania selekcyjnego była więcej niż jedna rezerwacja częstotliwości, Prezes UKE może wszcząć i prowadzić jedno postępowanie dla więcej niż jednej rezerwacji częstotliwości. W takim przypadku Prezes UKE wydaje odrębne decyzje dla każdej z rezerwacji częstotliwości.

Art. 122. 1. Prezes UKE uznaje, w drodze decyzji, postępowanie selekcyjne za nierozstrzygnięte:

- 1) jeżeli żaden z uczestników nie spełnił warunków uczestnictwa w postępowaniu selekcyjnym lub nie osiągnął minimum kwalifikacyjnego, jeżeli zostało określone w dokumentacji;
- 2) w przypadku gdy w sytuacji, o której mowa w art. 120 ust. 3, nie ma innych uczestników; w przypadku postępowania selekcyjnego, które dotyczyło różnych rezerwacji częstotliwości, uznanie tego postępowania za nierozstrzygnięte odnosi się tylko do rezerwacji częstotliwości, dla której na liście nie ma innych uczestników.

2. Postępowanie selekcyjne jest nierozstrzygnięte, jeżeli w terminie wskazanym w ogłoszeniu o wszczęciu postępowania selekcyjnego żaden podmiot nie przystąpił do tego postępowania. Informacja w tej sprawie jest udostępniana na stronie podmiotowej BIP UKE.

Art. 123. 1. Prezes UKE, w drodze decyzji, na wniosek uczestnika postępowania selekcyjnego złożony w terminie 21 dni od dnia ogłoszenia wyników tego postępowania lub z urzędu, unieważnia postępowanie, jeżeli zostały rażąco naruszone przepisy prawa lub interesy jego uczestników.

2. Uczestnikowi postępowania selekcyjnego od decyzji w sprawie unieważnienia tego postępowania, przysługuje wniosek do Prezesa UKE o ponowne rozpatrzenie sprawy, a po wyczerpaniu tego trybu – skarga do sądu administracyjnego.

3. Uczestnikowi postępowania selekcyjnego nie przysługuje inny tryb kontroli rozstrzygnięć podejmowanych w postępowaniu selekcyjnym niż określony w ust. 1 i 2.

Art. 124. 1. Po unieważnieniu postępowania selekcyjnego, jeżeli jest możliwe usunięcie w ten sposób naruszeń przepisów prawa lub interesów jego uczestników, które stanowiły przyczynę unieważnienia tego postępowania, Prezes UKE przeprowadza czynności niezbędne do usunięcia tych naruszeń.

2. Czynności, o których mowa w ust. 1, przeprowadza się:

- 1) w oparciu o warunki uczestnictwa w postępowaniu selekcyjnym, wymagania, jakim powinna odpowiadać oferta, oraz kryteria oceny ofert, określone przed unieważnieniem postępowania selekcyjnego w dokumentacji;
- 2) w stosunku do ofert złożonych w terminie przed unieważnieniem postępowania selekcyjnego.

3. W przypadku gdy istnieje potrzeba przeprowadzenia czynności, o których mowa w ust. 1, Prezes UKE ocenia oferty i w przypadku przetargu lub konkursu w sprawie zachowania warunków konkurencji zasięga opinii Prezesa UOKiK w stosunku do tych ofert.

4. Podmiotem wyłonionym po przeprowadzeniu czynności, o których mowa w ust. 1, nie może zostać podmiot, który został wyłoniony przed unieważnieniem postępowania selekcyjnego i zrezygnował z rezerwacji częstotliwości zanim decyzja w sprawie rezerwacji częstotliwości stała się ostateczna, lub nie uiszczył zadeklarowanej opłaty, o której mowa w art. 24 ust. 5.

5. W przypadku gdy zgodnie z warunkami postępowania selekcyjnego uczestnik złożył więcej niż jedną ofertę, przepis ust. 4 stosuje się wyłącznie do oferty, w stosunku do której podmiot wyłoniony przed unieważnieniem tego postępowania zrezygnował z rezerwacji częstotliwości, zanim decyzja w sprawie rezerwacji częstotliwości stała się ostateczna, lub nie uiszczył zadeklarowanej opłaty, o której mowa w art. 24 ust. 5.

6. Do czynności, o których mowa w ust. 1, stosuje się odpowiednio przepis art. 123 ust. 1.

Art. 125. 1. Zmiana wyników postępowania selekcyjnego będąca konsekwencją unieważnienia tego postępowania stanowi podstawę wznowienia postępowania w sprawie rezerwacji częstotliwości dokonanej po przeprowadzeniu tego postępowania.

2. Postępowania w sprawie rezerwacji częstotliwości nie wznowia się, jeżeli od dnia ogłoszenia wyników postępowania selekcyjnego upłynęło 10 lat.

3. Decyzji w sprawie rezerwacji częstotliwości nie uchyla się, jeżeli od dnia jej doręczenia lub ogłoszenia upłynęło 10 lat.

Art. 126. Minister właściwy do spraw informatyzacji określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) szczegółowy tryb ogłaszania postępowania selekcyjnego,
- 2) szczegółowe wymagania co do zawartości dokumentacji,
- 3) szczegółowe warunki i tryb organizowania, przeprowadzania i zakończenia postępowania selekcyjnego, w tym:
 - a) powoływania i pracy komisji przetargowej, komisji aukcyjnej oraz komisji konkursowej,
 - b) sposób wpłaty i zwrotu wadium – w przypadku przetargu oraz aukcji,
 - c) sposób wpłaty i zwrotu depozytu – w przypadku aukcji

– kierując się potrzebą zapewnienia obiektywnych, przejrzystych i niedyskryminujących żadnego uczestnika warunków postępowania selekcyjnego, przejrzystych warunków podejmowania rozstrzygnięć oraz zapewniając właściwe poinformowanie podmiotów zainteresowanych uzyskaniem rezerwacji częstotliwości.

Art. 127. 1. Postępowanie selekcyjne może zostać przeprowadzone wspólnie z właściwym organem innego państwa członkowskiego. Przepisy art. 106–126 stosuje się odpowiednio, przy czym kompetencje Prezesa UKE przewidziane w tych przepisach wykonuje Prezes UKE w porozumieniu z właściwym organem innego państwa członkowskiego.

2. W przypadku gdy pomimo zgłoszonego przez uczestników rynku zainteresowania wspólnym przeprowadzeniem postępowania selekcyjnego państwa członkowskie nie działają wspólnie, Prezes UKE informuje tych uczestników rynku o powodach odmowy wspólnego przeprowadzenia postępowania selekcyjnego.

Art. 128. 1. Wykorzystywanie częstotliwości użytkowanych jako cywilno-rządowe przez użytkowników rządowych wymaga uzyskania przydziału częstotliwości.

2. Przydziału częstotliwości, o którym mowa w ust. 1, dokonuje, zmienia lub cofa Prezes UKE.

Art. 129. Przydziału częstotliwości dokonuje się dla podmiotu, który spełnia wymagania określone ustawą oraz jeżeli częstotliwości:

- 1) są dostępne;

- 2) zostały przeznaczone w Krajowej Tablicy Przeznaczeń Częstotliwości dla wnioskowanej służby radiokomunikacyjnej oraz plan zagospodarowania częstotliwości przewiduje ich zagospodarowanie zgodnie z wnioskiem;
- 3) mogą być chronione przed szkodliwymi zakłóceniami;
- 4) mogą być wykorzystywane przez urządzenie radiowe bez powodowania szkodliwych zakłóceń lub kolizji z przyznanymi na rzecz innych podmiotów rezerwacjami częstotliwości, przydziałami częstotliwości, pozwoleniami radiowymi lub decyzjami, o których mowa w art. 152 lub art. 153;
- 5) będą wykorzystywane w sposób efektywny;
- 6) zostały międzynarodowo uzgodnione w zakresie i formie określonej w międzynarodowych przepisach radiokomunikacyjnych lub umowach, których Rzeczpospolita Polska jest stroną – w przypadku gdy zachodzi możliwość powodowania szkodliwych zakłóceń poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej;
- 7) nie kolidują z pracą urządzeń kontrolno-pomiarowych UKE.

Art. 130. 1. W przydziale częstotliwości określa się:

- 1) uprawniony podmiot będący użytkownikiem rządowym, na rzecz którego dokonano przydziału częstotliwości, oraz jego adres;
- 2) zakres częstotliwości objęty przydziałem częstotliwości;
- 3) obszar lub lokalizację, w której mogą być wykorzystywane częstotliwości;
- 4) rodzaj służby radiokomunikacyjnej;
- 5) termin, w którym podmiot jest uprawniony do rozpoczęcia wykorzystywania częstotliwości;
- 6) okres lub termin, w którym podmiot jest uprawniony do wykorzystywania częstotliwości;
- 7) warunki wykorzystywania częstotliwości, o których mowa w art. 141 ust. 1, z uwzględnieniem warunków wynikających z umów międzynarodowych, których Rzeczpospolita Polska jest stroną.

2. W przydziale częstotliwości można określić:

- 1) termin, w którym podmiot jest obowiązany rozpocząć wykorzystywanie częstotliwości;
- 2) wymagania dotyczące zapobiegania szkodliwym zakłóceniom elektromagnetycznym lub kolizjom z przyznanymi na rzecz innych podmiotów rezerwacjami częstotliwości, przydziałami częstotliwości, pozwoleniami lub decyzjami o prawie do wykorzystania częstotliwości, o których mowa w art. 152 lub art. 153.

Art. 131. Przydziału częstotliwości dokonuje się na czas określony, nie dłuższy niż 15 lat, biorąc pod uwagę:

- 1) charakter zadań wykonywanych przez podmiot wnoszący o przydział częstotliwości;
- 2) międzynarodowe kierunki rozwoju wykorzystywania częstotliwości.

Art. 132. 1. Prezes UKE dokonuje przydziału częstotliwości w terminie 6 tygodni od dnia złożenia wniosku przez podmiot ubiegający się o przydział częstotliwości, z zastrzeżeniem ust. 2.

2. Jeżeli dokonanie przydziału częstotliwości wymaga przeprowadzenia uzgodnień międzynarodowych, Prezes UKE dokonuje przydziału częstotliwości w terminie 6 tygodni od dnia zakończenia uzgodnień międzynarodowych.

3. Wniosek o dokonanie przydziału częstotliwości dla misji dyplomatycznej, urzędu konsularnego, zagranicznej misji specjalnej oraz przedstawicielstwa organizacji międzynarodowej, korzystających z przywilejów i immunitetów na podstawie ustaw, umów i zwyczajów międzynarodowych, mających swe siedziby na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej składa się za pośrednictwem ministra właściwego do spraw zagranicznych.

Art. 133. Informację o dokonaniu przydziału częstotliwości Prezes UKE niezwłocznie publikuje na stronie podmiotowej BIP UKE. Informacja ta zawiera numer przydziału częstotliwości, zakres częstotliwości objętych przydziałem częstotliwości oraz okres, na jaki został dokonany przydział częstotliwości.

Art. 134. 1. Dopuszcza się dokonywanie przydziału częstotliwości na rzecz kilku użytkowników.

2. W przypadku dokonywania przydziału częstotliwości na rzecz kilku użytkowników Prezes UKE może ustalić w przydziale częstotliwości warunki jego użytkowania.

3. W sprawach spornych dotyczących współużytkowania częstotliwości Prezes UKE może, na wniosek podmiotu współużytkującego częstotliwości, w drodze postanowienia, nałożyć na współużytkowników częstotliwości, o których mowa w ust. 1, obowiązek podjęcia negocjacji dotyczących współużytkowania częstotliwości, określając jednocześnie termin ich zakończenia, nie dłuższy niż 30 dni, licząc od dnia wydania postanowienia.

4. W przypadku niepodjęcia negocjacji, o których mowa w ust. 3, przez podmiot do tego obowiązany lub braku zawarcia przez strony porozumienia warunki współużytkowania częstotliwości określa, na wniosek strony, Prezes UKE, w drodze decyzji, biorąc pod uwagę efektywne wykorzystanie częstotliwości.

5. Wnioski, o których mowa w ust. 3 i 4, powinny zawierać stanowiska poszczególnych użytkowników w zakresie współużytkowania częstotliwości, z wyszczególnieniem tych kwestii, co do których strony nie doszły do porozumienia.

6. Strony są obowiązane do przedłożenia Prezesowi UKE, na jego żądanie, w terminie 14 dni, dokumentów niezbędnych do rozpatrzenia wniosku oraz swoich stanowisk wobec rozbieżności.

7. W sprawach, o których mowa w ust. 2, Prezes UKE może wydać, na wniosek jednej ze stron, decyzję, w której określa warunki współużytkowania częstotliwości do czasu ostatecznego rozstrzygnięcia sporu zgodnie z ust. 3.

Art. 135. 1. Przydział częstotliwości może zostać zmieniony lub cofnięty, w drodze decyzji Prezesa UKE, w przypadku:

- 1) stwierdzenia, że używanie urządzenia radiowego zgodnie z przydziałem częstotliwości powoduje szkodliwe zakłócenia lub szkodliwe zaburzenia elektromagnetyczne;
- 2) zmiany w Krajowej Tablicy Przeznaczeń Częstotliwości przeznaczenia częstotliwości objętych przydziałem częstotliwości;
- 3) wystąpienia okoliczności prowadzących do zagrożenia obronności, bezpieczeństwa państwa lub bezpieczeństwa i porządku publicznego;
- 4) nierozpoczęcia wykorzystywania częstotliwości objętych przydziałem w terminie, o którym mowa w art. 130 ust. 2 pkt 1, z przyczyn leżących po stronie podmiotu dysponującego przydziałem częstotliwości;
- 5) wystąpienia powtarzających się naruszeń warunków wykorzystania częstotliwości lub obowiązku wnoszenia opłat za częstotliwości;
- 6) gdy częstotliwości objęte przydziałem częstotliwości są wykorzystywane w sposób nieefektywny;
- 7) gdy jest to konieczne dla realizacji zobowiązań wynikających z wiążących Rzeczpospolitą Polską umów międzynarodowych lub aktów prawnych Unii Europejskiej, dotyczących gospodarowania częstotliwościami.

2. Okoliczności, o których mowa w ust. 1 pkt 3, 4 i 6, nie mają zastosowania do przydziałów częstotliwości dokonanych na rzecz Ministra Obrony Narodowej.

Art. 136. Prezes UKE odmawia dokonania przydziału częstotliwości w przypadku, gdy:

- 1) nie zostały spełnione przesłanki, o których mowa w art. 129;

- 2) wnioskodawca nie jest w stanie wywiązać się z warunków związanych z wykorzystaniem częstotliwości;
- 3) zachodzą okoliczności, o których mowa w art. 135 ust. 1 pkt 1–3;
- 4) powodowałyby to naruszenie umów międzynarodowych, których Rzeczpospolita Polska jest stroną;
- 5) postanowił o konieczności przeprowadzenia przetargu, aukcji albo konkursu na wnioskowane częstotliwości, a wniosek o przydział częstotliwości złożony został przed ogłoszeniem przetargu, aukcji albo konkursu;
- 6) dokonanie przydziału częstotliwości uniemożliwiłoby realizację zobowiązań wynikających z wiążących Rzeczpospolitą Polską umów międzynarodowych lub aktów prawnych Unii Europejskiej, dotyczących gospodarowania częstotliwościami.

Art. 137. 1. Do odmowy, zmiany lub cofnięcia przydziału częstotliwości z przyczyn, o których mowa w art. 135 ust. 1 pkt 3, stosuje się przepisy art. 100 ust. 3–6.

2. Do odmowy z przyczyn, o których mowa w art. 136 pkt 6, zmiany lub cofnięcia z przyczyn, o których mowa w art. 135 ust. 1 pkt 7, przydziału częstotliwości wykorzystywanych na rzecz obronności, bezpieczeństwa państwa lub bezpieczeństwa i porządku publicznego stosuje się przepisy art. 100 ust. 3–6.

Rozdział 2

Używanie i obsługa urządzeń radiowych

Art. 138. 1. Z wyjątkiem art. 145, art. 152 i art. 153, używanie urządzenia radiowego wymaga posiadania pozwolenia radiowego, zwanego dalej „pozwoleniem”.

2. Prezes UKE wydaje pozwolenie w drodze decyzji.

3. Postępowanie w sprawie wydania pozwolenia wszczyna się na wniosek zainteresowanego podmiotu.

4. Podmiot posiadający rezerwację częstotliwości lub podmiot przez niego upoważniony lub podmiot, któremu częstotliwości zostały wydierżawione lub przekazane do użytkowania zgodnie z art. 96, o ile nie została wydana decyzja, o której mowa w art. 96 ust. 5, może żądać wydania pozwolenia dotyczącego wykorzystania zasobu częstotliwości objętego rezerwacją częstotliwości w okresie jej obowiązywania.

5. Do pozwolenia stosuje się odpowiednio przepis art. 65.

6. W przypadku wygaśnięcia lub rozwiązania umowy o wdzierżawienie częstotliwości lub umowy o przekazanie częstotliwości do użytkowania, o których mowa w art. 96, Prezes UKE stwierdza wygaśnięcie pozwolenia wydanego zgodnie z ust. 4.

7. W przypadku częstotliwości radiowych, których przeznaczenie określono w Krajowej Tablicy Przeznaczeń Częstotliwości lub ustalono w planie zagospodarowania częstotliwości, Prezes UKE wydaje decyzję w terminie 6 tygodni od dnia złożenia wniosku.

8. Termin, o którym mowa w ust. 7, nie ma zastosowania w przypadkach wymagających uzgodnień międzynarodowych lub wynikających z wiążących Rzeczpospolitą Polską umów międzynarodowych dotyczących użytkowania częstotliwości radiowych lub pozycji orbitalnych.

Art. 139. Przepisu art. 138 ust. 1 nie stosuje się do urządzeń radiowych wykorzystywanych przez użytkowników rządowych.

Art. 140. 1. Pozwolenie określa:

- 1) uprawniony podmiot oraz jego siedzibę i adres;
- 2) rodzaj, wyróżnik typu oraz nazwę producenta urządzeń radiowych, których dotyczy pozwolenie;
- 3) warunki wykorzystywania częstotliwości;
- 4) warunki używania urządzenia, w szczególności rodzaj służby radiokomunikacyjnej lub sieci telekomunikacyjnej, w której urządzenie może być wykorzystywane;
- 5) okres ważności;
- 6) termin rozpoczęcia wykorzystywania częstotliwości, nie dłuższy niż 12 miesięcy od dnia wydania pozwolenia.

2. W pozwoleniu można określić warunki używania urządzenia i obowiązki użytkownika w sytuacjach szczególnych zagrożeń.

3. Pozwolenie może zawierać przydział sygnałów identyfikacyjnych lub znaków wywoławczych. Znaki wywoławcze nie podlegają zmianie w okresie obowiązywania pozwolenia.

4. Pozwolenie uprawnia do wykorzystywania objętych pozwoleniem częstotliwości, sygnałów identyfikacyjnych oraz znaków wywoławczych.

5. Prezes UKE może w pozwoleniu zobowiązać podmiot do informowania o przerwach w wykorzystywaniu częstotliwości trwających powyżej 14 dni.

6. Przepisu ust. 1 pkt 2 w zakresie wyróżnika typu oraz nazwy producenta urządzeń radiowych, których dotyczy pozwolenie, oraz przepisów ust. 5 i art. 146 ust. 2 pkt 4 nie stosuje się do pozwoleń w służbie radiokomunikacyjnej amatorskiej.

7. W pozwoleniu radiowym wydawanym na cele rozpowszechniania lub rozprowadzania programów radiofonicznych lub telewizyjnych w sposób rozsiewczy naziemny Prezes UKE może określić dodatkowo warunki wykorzystywania częstotliwości, o których mowa w art. 141 ust. 1, zgodnie z wymaganiami określonymi w art. 87 ust. 3, na wypadek konserwacji urządzenia objętego pozwoleniem.

Art. 141. 1. Warunki wykorzystywania częstotliwości określają w szczególności:

- 1) dla urządzenia radiowego naziemnego lub rezerwacji częstotliwości w celu świadczenia usług telekomunikacyjnych za pomocą takich urządzeń:
 - a) częstotliwość lub częstotliwości graniczne kanałów lub zakresów częstotliwości albo numery kanałów,
 - b) lokalizację urządzenia albo obszar jego przemieszczania,
 - c) moc promieniowaną lub moc wyjściową,
 - d) polaryzację, wysokość zawieszenia i charakterystykę promieniowania anteny nadawczej,
 - e) rodzaj sygnału i parametry techniczne jego nadawania;
- 2) dla naziemnej stacji satelitarnej lub rezerwacji częstotliwości dla świadczenia usług telekomunikacyjnych za pomocą nadawczo-odbiorczego urządzenia radiowego umieszczonego na sztucznym satelicie Ziemi:
 - a) nazwę wykorzystywanego satelity i jego położenie,
 - b) odpowiednio, lokalizację naziemnej stacji satelitarnej lub obszar jej przemieszczania,
 - c) częstotliwość lub częstotliwości skrajne zakresów częstotliwości lub kanałów częstotliwości albo numery kanałów, wykorzystywane do transmisji sygnałów w kierunkach: kosmos-Ziemia i Ziemia-kosmos,
 - d) rodzaj sygnału i parametry techniczne jego nadawania.

2. Przepisów ust. 1 pkt 1 lit. d oraz e nie stosuje się do pozwoleń w służbie radiokomunikacyjnej amatorskiej.

Art. 142. 1. Prezes UKE wydaje pozwolenie podmiotowi, który spełnia wymagania określone ustawą, oraz jeżeli:

- 1) nie zachodzi żadna z okoliczności, o których mowa w art. 100 ust. 2 pkt 1–3 i 5;
- 2) częstotliwości objęte wnioskiem:
 - a) są dostępne,
 - b) zostały przeznaczone w Krajowej Tablicy Przeznaczeń Częstotliwości dla wnioskowanej służby radiokomunikacyjnej i użytkowania oraz plan zagospodarowania częstotliwości przewiduje ich zagospodarowanie zgodne z wnioskiem,
 - c) mogą być wykorzystywane przez urządzenie radiowe bez powodowania szkodliwych zaburzeń elektromagnetycznych lub kolizji z przyznanymi na rzecz innych podmiotów rezerwacjami częstotliwości, przydziałami częstotliwości, pozwoleniami lub decyzjami o prawie do wykorzystywania częstotliwości,
 - d) zostały międzynarodowo uzgodnione w zakresie i formie określonych w międzynarodowych przepisach radiokomunikacyjnych lub wiążących Rzeczpospolitą Polską umowach międzynarodowych, w przypadku gdy zachodzi możliwość powodowania szkodliwych zakłóceń poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej,
 - e) będą wykorzystywane w sposób efektywny;
- 3) urządzenie pracujące na podstawie pozwolenia może być chronione przed szkodliwymi zakłóceniami;
- 4) wnioskodawca przedłoży:
 - a) dokument potwierdzający spełnienie przez urządzenie wymagań, o których mowa w art. 268 ust. 1–3 albo – w przypadku urządzeń wykorzystywanych w służbie radiokomunikacji morskiej i żeglugi śródlądowej lub w służbie radiokomunikacji lotniczej – dokument potwierdzający objęcie tych urządzeń przepisami, o których mowa odpowiednio w art. 268 ust. 7 pkt 2 lub 3,
 - b) dokument potwierdzający rejestrację statku powietrznego, morskiego lub żeglugi śródlądowej w Rzeczypospolitej Polskiej – w przypadku ubiegania się o wydanie pozwolenia radiowego w służbie radiokomunikacji morskiej i żeglugi śródlądowej lub w służbie radiokomunikacji lotniczej,
 - c) dokument potwierdzający uzyskanie zgody operatora satelity na wykorzystywanie transpondera – w przypadku pozwolenia dla naziemnej stacji w służbie satelitarnej,
 - d) dokument potwierdzający pozytywny wynik egzaminu z wiedzy i umiejętności z zakresu obsługi urządzeń radiowych w służbie radiokomunikacyjnej amatorskiej lub

dokument równoważny wydany przez uprawniony organ zagraniczny - w przypadku ubiegania się o wydanie pozwolenia radiowego w służbie radiokomunikacji amatorskiej;

5) urządzenie nie koliduje z pracą urządzeń kontrolno-pomiarowych UKE.

2. Prezes UKE udostępnia wykaz urządzeń kontrolno-pomiarowych UKE, o których mowa w ust. 1 pkt 5 oraz art. 129 pkt 7, wraz z warunkami ochrony tych urządzeń na stronie podmiotowej BIP UKE.

3. Obowiązek, o którym mowa w ust. 1 pkt 4 lit. a, nie dotyczy urządzeń przeznaczonych do wyłącznego używania w służbie radiokomunikacyjnej amatorskiej, niebędących przedmiotem oferty handlowej.

4. Prezes UKE wydaje pozwolenia na okres nieprzekraczający 10 lat, a dla służby radiokomunikacyjnej amatorskiej - na okres nieprzekraczający 25 lat. W przypadku pozwolenia dotyczącego wykorzystania zasobu częstotliwości objętego rezerwacją częstotliwości w okresie jej obowiązywania, który jest dłuższy niż 10 lat, okres obowiązywania pozwolenia może zostać zrównany z okresem obowiązywania tej rezerwacji.

5. W przypadku przedłużenia rezerwacji częstotliwości zgodnie z art. 92 lub dokonania rezerwacji częstotliwości na kolejny okres w drodze postępowania, o którym mowa w art. 93 ust. 1, Prezes UKE na wniosek podmiotu dysponującego rezerwacją częstotliwości w drodze decyzji, dokonuje zmiany pozwoleń radiowych wydanych w oparciu o tę rezerwację częstotliwości przez:

- 1) wskazanie zakresów częstotliwości i rezerwacji częstotliwości albo rezerwacji częstotliwości dokonanej na kolejny okres w oparciu, o którą wydane jest pozwolenie,
 - 2) zmianę okresu obowiązywania pozwolenia dotyczącego wykorzystania zasobu częstotliwości objętego rezerwacją, tak aby zrównać go z okresem obowiązywania tej rezerwacji częstotliwości albo rezerwacji częstotliwości dokonanej na kolejny okres
- o ile nie nastąpiła zmiana warunków wykorzystywania częstotliwości wskazanych w rezerwacji częstotliwości uniemożliwiająca korzystanie z urządzeń wskazanych w pozwoleniu radiowym oraz sprzyja to efektywnemu i harmonijnemu gospodarowaniu zasobami częstotliwości.

6. Wniosek, o którym mowa w ust. 5, zawiera wykaz pozwoleń, których dotyczy.

7. W przypadku, o którym mowa w ust. 5, Prezes UKE wszczyna i prowadzi jedno postępowanie oraz wydaje jedną decyzję w sprawie zmiany wskazanych pozwoleń.

Art. 143. 1. W służbie radiokomunikacyjnej amatorskiej Prezes UKE wydaje pozwolenia kategorii 1, kategorii 3, kategorii 5 i pozwolenia dodatkowe. W pozwoleniu Prezes UKE wskazuje znak wywoławczy, za pomocą którego identyfikuje się stację amatorską.

2. Prezes UKE wydaje pozwolenie w służbie radiokomunikacyjnej amatorskiej osobie fizycznej na podstawie zaświadczenia o pozytywnym wyniku egzaminu z wiedzy i umiejętności osoby ubiegającej się o pozwolenie, z zastrzeżeniem art. 142 ust. 1.

3. Prezes UKE wydaje pozwolenie w służbie radiokomunikacyjnej amatorskiej osobie prawnej, w tym terenowej jednostce organizacyjnej stowarzyszenia posiadającego osobowość prawną, a także stowarzyszeniu zwykłemu w rozumieniu ustawy z dnia 7 kwietnia 1989 r. – Prawo o stowarzyszeniach (Dz. U. z 2020 r. poz. 2261), na podstawie pozwolenia kategorii 1 lub równoważnego dokumentu wydanego przez uprawniony organ zagraniczny osoby upoważnionej do ubiegania się o wydanie pozwolenia dla tej osoby prawnej, która ukończyła 18 lat.

4. Pozytywny wynik egzaminu, o którym mowa w ust. 2 i 3, jest ważny bezterminowo.

Art. 144. 1. Egzaminy osób ubiegających się o pozwolenie w służbie radiokomunikacyjnej amatorskiej, w tym egzaminy poprawkowe, przeprowadza komisja powołana przez Prezesa UKE spośród osób posiadających odpowiednią wiedzę, praktyczne doświadczenie w zakresie ocenianych kompetencji, a w przypadku powierzenia egzaminów organizacji radioamatorskiej, komisja powołana spośród osób posiadających odpowiednią wiedzę, praktyczne doświadczenie w zakresie ocenianych kompetencji zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie ust. 6.

2. Prezes UKE może powierzyć przeprowadzanie egzaminów w służbie radiokomunikacyjnej amatorskiej, w tym egzaminów poprawkowych, organizacji zrzeszającej radioamatorów, jeżeli organizacja ta:

- 1) posiada strukturę organizacyjną umożliwiającą organizację egzaminów na terenie każdego z województw;
- 2) daje rękojmię prawidłowo przeprowadzonego egzaminu, w szczególności w zakresie przestrzegania przepisów dotyczących ochrony danych osobowych;
- 3) posiada doświadczenie w prowadzeniu działalności związanej ze służbą radiokomunikacyjną amatorską adekwatne do rangi przeprowadzanych egzaminów;
- 4) zapewni pomieszczenia i warunki organizacyjne pracy komisji oraz zapewni warunki do przeprowadzenia egzaminu z wiedzy i umiejętności, o którym mowa w ust. 1, w sposób niedyskryminujący osób z niepełnosprawnościami;

5) przedstawi koncepcję organizacji egzaminów.

3. Powierzenie przeprowadzenia egzaminów, o których mowa w ust. 2, następuje w drodze nieodpłatnej umowy zawierającej co najmniej:

- 1) możliwość wypowiedzenia jej przez Prezesa UKE w każdym czasie;
- 2) zobowiązanie organizacji, o której mowa w ust. 2, do przedstawienia listy osób, które uzyskały pozytywny wynik egzaminu w terminie 7 dni od dnia jego zakończenia;
- 3) zobowiązanie organizacji, o której mowa w ust. 2, do przedstawienia sprawozdania z wykonania umowy – w terminie do dnia 31 marca za poprzedni rok kalendarzowy;
- 4) listę miejscowości, w których zostaną przeprowadzone egzaminy oraz częstotliwość egzaminów w tych miejscowościach;
- 5) zobowiązanie do przekazywania Prezesowi UKE oraz publikacji do dnia 15 grudnia harmonogramu przeprowadzania egzaminów na kolejny rok;
- 6) minimalne warunki, jakim powinny odpowiadać pomieszczenia egzaminacyjne;
- 7) listę kandydatów na egzaminatorów.

4. Prezes UKE udostępnia na stronie podmiotowej BIP UKE harmonogram przeprowadzania egzaminów na kolejny rok w terminie do dnia 31 grudnia.

5. Za przeprowadzenie egzaminu w służbie radiokomunikacyjnej amatorskiej zorganizowanego przez Prezesa UKE pobiera się opłatę w wysokości nie wyższej niż 150 zł.

6. Minister właściwy do spraw informatyzacji określi, w drodze rozporządzenia, dla służby radiokomunikacyjnej amatorskiej:

- 1) szczegółowy zakres pozwoleń,
- 2) wymagania niezbędne do uzyskania pozwolenia i zakres wymogów egzaminacyjnych,
- 3) tryb przeprowadzania egzaminów, w tym egzaminów poprawkowych,
- 4) tryb powoływania komisji egzaminacyjnej,
- 5) wysokość opłat za przeprowadzenie egzaminu,
- 6) wysokość opłat za wydanie pozwolenia,
- 7) okres ważności pozwoleń,
- 8) sposób identyfikacji stacji amatorskiej

– biorąc pod uwagę międzynarodowe przepisy radiokomunikacyjne, rodzaj pozwolenia, zapewnienie dostępności do wykonywania służby radiokomunikacyjnej amatorskiej, zapewnienie właściwej organizacji i odpowiedniego poziomu merytorycznego egzaminu oraz potrzebę zapewnienia efektywnej i bezstronnej pracy komisji.

Art. 145. 1. Nie wymaga pozwolenia używanie urządzeń radiowych przeznaczonych wyłącznie do odbioru.

2. Nie wymaga pozwolenia używanie urządzenia radiowego nadawczego lub nadawczo-odbiorczego:

- 1) używanego przez zagraniczny statek powietrzny, morski lub statek żeglugi śródlądowej, zgodnie z międzynarodowymi przepisami radiokomunikacyjnymi, jeżeli urządzenie zostało dopuszczone do używania przez właściwy organ;
- 2) używanego, zgodnie z przepisami międzynarodowymi, w służbie amatorskiej przez cudzoziemca oraz obywatela polskiego stale rezydującego za granicą podczas pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, jeżeli jednorazowo pobyt taki nie jest dłuższy niż 90 dni;
- 3) końcowego:
 - a) dołączanego do zakończenia sieci telekomunikacyjnej, z wyłączeniem urządzeń stosowanych w służbie lotniczej, morskiej lub żeglugi śródlądowej,
 - b) służącego do utrzymywania łączności z przebywającym krótkookresowo na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub znajdującym się na nim w tranzycie, zagranicznym pojazdem, statkiem powietrznym, morskim lub statkiem żeglugi śródlądowej, przytwierdzonego w sposób trwały do tego pojazdu lub statku, wykorzystującego międzynarodowo uzgodnione zakresy częstotliwości;
- 4) wykorzystującego zakresy częstotliwości zarezerwowane na rzecz podmiotu uprawnionego do dysponowania częstotliwością lub, za zgodą tego podmiotu, podmiotu przez niego upoważnionego lub któremu częstotliwości zostały wydierżawione lub przekazane do użytkowania zgodnie z art. 96, o ile nie została wydana decyzja, o której mowa w art. 96 ust. 5, jeżeli rezerwacja częstotliwości przewiduje zwolnienie z obowiązku uzyskania pozwolenia i określa warunki wykorzystywania częstotliwości;
- 5) będącego urządzeniem klasy 1, o którym mowa w art. 269 ust. 3.

3. Urządzenia klasy 1, o których mowa w art. 269 ust. 3, nie podlegają ochronie przed szkodliwymi zakłóceniami powodowanymi przez inne urządzenia.

4. Minister właściwy do spraw informatyzacji może, w drodze rozporządzenia, określić rozszerzony zakres urządzeń radiowych nadawczych lub nadawczo-odbiorczych, które mogą być używane bez pozwolenia, określając:

- 1) warunki używania urządzeń radiowych nadawczych lub nadawczo-odbiorczych, które mogą być używane bez pozwolenia,

2) rodzaje służb radiokomunikacyjnych, w których urządzenia te mogą być używane – uwzględniając przepisy międzynarodowe oraz kierując się zasadą zwiększania liczby rodzajów takich urządzeń, przy uwzględnieniu potrzeby harmonijnego gospodarowania częstotliwościami.

Art. 146. 1. Do cofnięcia lub zmiany pozwolenia stosuje się odpowiednio przepisy art. 95 i art. 99–102.

2. Prezes UKE może także cofnąć pozwolenie lub zmienić warunki wykorzystywania częstotliwości w przypadku:

- 1) stwierdzenia, że używanie urządzenia radiowego zgodnie z pozwoleniem zakłóca pracę innych urządzeń lub sieci telekomunikacyjnych;
- 2) zmiany w Krajowej Tablicy Przeznaczeń Częstotliwości przeznaczenia częstotliwości objętych pozwoleniem;
- 3) nierozpoczęcia wykorzystywania częstotliwości objętych pozwoleniem w terminie 6 miesięcy od dnia wydania pozwolenia lub dnia rozpoczęcia ich wykorzystywania wskazanego w pozwoleniu;
- 4) niewywiązania się przez podmiot z obowiązku, o którym mowa w art. 140 ust. 5.

3. Prezes UKE może zmienić warunki wykorzystywania częstotliwości również w przypadku, gdy:

- 1) częstotliwości objęte pozwoleniem są wykorzystywane w stopniu niewielkim lub w sposób nieefektywny;
- 2) praca urządzenia radiowego jest zakłócana przez inne urządzenia lub sieci telekomunikacyjne.

4. W przypadku odmowy wydania pozwolenia przepis art. 103 stosuje się odpowiednio.

5. Pozwolenie wygasa w przypadku wygaśnięcia rezerwacji częstotliwości, z wyjątkiem zmiany pozwolenia radiowego, o której mowa art. 142 ust. 5.

Art. 147. 1. Używanie urządzenia radiowego nadawczego lub nadawczo-odbiorczego, niewymagającego pozwolenia na podstawie art. 145 ust. 2 pkt 4, podlega wpisowi do rejestru urządzeń radiowych używanych bez pozwolenia, zwanego dalej „rejestrem urządzeń”.

2. Prezes UKE prowadzi rejestr urządzeń w systemie teleinformatycznym.

3. Rejestr urządzeń obejmuje w szczególności:

- 1) kolejny numer wpisu;
- 2) datę otrzymania wniosku oraz datę dokonania wpisu;

3) dane, o których mowa w art. 148 ust. 1 pkt 1–3, 5 i 6.

4. Rejestr urzędzeń jest jawny i jest udostępniany na stronie podmiotowej BIP UKE.

Art. 148. 1. Prezes UKE dokonuje wpisu do rejestru urzędzeń na podstawie złożonego przez podmiot uprawniony do dysponowania częstotliwością wniosku zawierającego następujące dane:

- 1) nazwę (firmę) podmiotu uprawnionego do dysponowania częstotliwością, jego siedzibę i adres;
- 2) oznaczenie formy prawnej podmiotu uprawnionego do dysponowania częstotliwością;
- 3) numer decyzji w sprawie rezerwacji częstotliwości;
- 4) imię, nazwisko, adres i numer telefonu osoby upoważnionej do kontaktowania się w imieniu podmiotu uprawnionego do dysponowania częstotliwością;
- 5) warunki wykorzystywania częstotliwości, o których mowa w art. 141 ust. 1 pkt 1;
- 6) przewidywaną datę rozpoczęcia używania urzędzenia.

2. Wniosek o wpis do rejestru urzędzeń zawiera oświadczenie osoby uprawnionej do reprezentowania podmiotu, o którym mowa w ust. 1, o następującej treści: „Świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia wynikającej z art. 233 § 6 Kodeksu karnego oświadczam, że:

- 1) dane zawarte we wniosku o wpis do rejestru urzędzeń są zgodne z prawdą;
- 2) znane mi są i spełniam wynikające z ustawy z dnia ... r. – Prawo komunikacji elektronicznej warunki używania urzędzenia radiowego, którego dotyczy wniosek;
- 3) urzędzenie radiowe objęte wnioskiem spełnia odnoszące się do niego wymagania, o których mowa w art. 269 ust. 1–3 ustawy z dnia ... r. – Prawo komunikacji elektronicznej.”. Klauzula ta zastępuje pouczenie organu uprawnionego do odebrania oświadczenia o odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.

3. Do wniosku o wpis do rejestru urzędzeń składanego przez podmiot upoważniony, o którym mowa w art. 138 ust. 4, dołącza się upoważnienie do wykorzystywania częstotliwości udzielone przez podmiot uprawniony do dysponowania częstotliwością, wskazujące zakres częstotliwości, obszar, na którym częstotliwości mogą być wykorzystywane, oraz okres, w którym podmiot jest uprawniony do wykorzystywania częstotliwości.

4. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, opatruje się kwalifikowanym podpisem elektronicznym, podpisem zaufanym albo podpisem osobistym.

Art. 149. 1. Prezes UKE dokonuje wpisu urządzenia do rejestru urządzeń w terminie do 21 dni roboczych od dnia otrzymania wniosku, o którym mowa w art. 148 ust. 1, lub od dnia uzupełnienia tego wniosku.

2. W przypadku gdy wniosek nie zawiera danych, o których mowa w art. 148 ust. 1, lub oświadczenia, o którym mowa w art. 148 ust. 2, albo w przypadku stwierdzenia, że we wniosku błędnie określono dane, o których mowa w art. 148 ust. 1, Prezes UKE niezwłocznie, jednak nie później niż przed upływem terminu, o którym mowa w ust. 1, wzywa wnioskodawcę do uzupełnienia wniosku w terminie 7 dni od dnia doręczenia wezwania. Wniosek nieuzupełniony w wyznaczonym terminie pozostawia się bez rozpoznania.

3. Jeżeli Prezes UKE, z zastrzeżeniem ust. 2, nie dokona wpisu w terminie, o którym mowa w ust. 1, a od dnia otrzymania wniosku o wpis do rejestru urządzeń upłynęło 28 dni roboczych, podmiot uprawniony do dysponowania częstotliwością może rozpocząć jej wykorzystywanie za pomocą urządzenia, którego dotyczył wniosek, po uprzednim zawiadomieniu Prezesa UKE na piśmie utrwalonym w postaci papierowej lub elektronicznej.

4. Prezes UKE prostuje z urzędu wpis do rejestru urządzeń zawierający oczywiste błędy lub niezgodności ze stanem faktycznym.

Art. 150. 1. W przypadku zmiany danych, o których mowa w art. 148 ust. 1, podmiot wpisany do rejestru urządzeń jest obowiązany w terminie 7 dni od dnia zmiany tych danych złożyć do Prezesa UKE wniosek o zmianę wpisu w rejestrze urządzeń.

2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, zawiera numer z rejestru urządzeń, dane podlegające zmianie oraz oświadczenie, o którym mowa w art. 148 ust. 2.

3. W przypadku braków formalnych wniosku o zmianę wpisu stosuje się przepis art. 149 ust. 1.

4. Prezes UKE na podstawie wniosku, o którym mowa w ust. 1, dokonuje zmiany wpisu w rejestrze urządzeń.

Art. 151. 1. Prezes UKE wykreśla wpis do rejestru urządzeń w przypadku wygaśnięcia rezerwacji częstotliwości albo na wniosek podmiotu uprawnionego do dysponowania rezerwacją.

2. Prezes UKE może wykreślić wpis do rejestru urządzeń, jeżeli zachodzą okoliczności, o których mowa w art. 99 ust. 1.

Art. 152. 1. Prezes UKE, w drodze decyzji, na wniosek zainteresowanego podmiotu, może dopuścić czasowe używanie urządzenia radiowego w zakresach częstotliwości cywilnych

lub cywilno-rządowych w celu zapewnienia przekazu informacji na okres nieprzekraczający 30 dni.

2. Prezes UKE, wydając decyzję, o której mowa w ust. 1, kieruje się obiektywnymi, przejrzystymi, niedyskryminacyjnymi i proporcjonalnymi kryteriami.

3. Do wniosku, o którym mowa w ust. 1, dołącza się oryginał lub kopię:

- 1) dokumentu potwierdzającego spełnienie przez urządzenie wymagań, o których mowa w art. 268 ust. 1–3;
- 2) pełnomocnictwa – jeżeli strona działa przez pełnomocnika;
- 3) dowodu uiszczenia opłaty za prawo do wykorzystywania częstotliwości, o której mowa w art. 24 ust. 4.

4. Dokumenty, o których mowa w ust. 3, można składać w języku angielskim. Przepisu art. 33 § 2 i 3 oraz art. 76a § 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego nie stosuje się.

5. Obowiązek wniesienia opłaty za prawo do wykorzystywania częstotliwości, o której mowa w art. 24 ust. 4, powstaje z chwilą złożenia wniosku, o którym mowa w ust. 1.

6. W decyzji, o której mowa w ust. 1, Prezes UKE określa:

- 1) rodzaj, wyróżnik typu oraz nazwę producenta urządzenia radiowego, którego dotyczy decyzja;
- 2) uprawniony podmiot oraz jego siedzibę i adres lub adres stałego miejsca wykonywania działalności gospodarczej, jeżeli podmiot posiada takie miejsce;
- 3) warunki wykorzystania częstotliwości;
- 4) warunki używania urządzenia radiowego, w szczególności rodzaj służby, w której jest wykorzystywane urządzenie;
- 5) okres obowiązywania decyzji;
- 6) termin rozpoczęcia wykorzystania częstotliwości.

7. Prezes UKE odmawia wydania decyzji, o której mowa w ust. 1, albo cofa tę decyzję, jeżeli wystąpi jedna z okoliczności, o których mowa w art. 100 ust. 2 pkt 1–3.

Art. 153. 1. Prezes UKE, w drodze decyzji, na wniosek zainteresowanego podmiotu, może zezwolić na czasowe używanie urządzenia radiowego nadawczego lub nadawczo-odbiorczego w celu przeprowadzenia badań, testów lub eksperymentów w zakresach częstotliwości cywilnych lub cywilno-rządowych, pod warunkiem przedstawienia celu oraz harmonogramu prowadzenia tych badań, testów lub eksperymentów.

2. Decyzję, o której mowa w ust. 1, dotyczącą używania urządzeń radiowych służących do rozprowadzania lub rozpowszechniania programów radiofonicznych lub telewizyjnych, Prezes UKE wydaje w porozumieniu z Przewodniczącym KRRiT. Niezajęcie stanowiska przez Przewodniczącą KRRiT w terminie 10 dni roboczych od dnia otrzymania projektu decyzji jest równoznaczne z uzgodnieniem projektu.

3. Stroną postępowania w sprawie o wydanie decyzji, o której mowa w ust. 1, jest także podmiot dysponujący rezerwacją częstotliwości.

4. Zezwolenie, o którym mowa w ust. 1, nie może być wydane na okres dłuższy niż rok.

5. Zezwolenie, o którym mowa w ust. 1, może być na wniosek zainteresowanego podmiotu jednokrotnie przedłużone na okres nie dłuższy niż rok, po przedłożeniu sprawozdania z dotychczas wykonanych działań w zakresie badań, testów lub eksperymentów w ramach tego zezwolenia. Prezes UKE odmawia przedłużenia zezwolenia w przypadku nieprzedłożenia takiego sprawozdania.

6. Podmiot, który uzyskał zezwolenie, o którym mowa w ust. 1, jest obowiązany przedłożyć Prezesowi UKE sprawozdanie z przeprowadzonych badań, testów lub eksperymentów, w terminie nie dłuższym niż 14 dni od dnia ich zakończenia.

7. Sprawozdanie, o którym mowa w ust. 5 lub 6, z zastrzeżeniem przepisów o ochronie własności przemysłowej i intelektualnej, zawiera w szczególności:

- 1) określenie urządzeń radiowych wykorzystanych w badaniach, testach lub eksperymentach oraz ich parametry;
- 2) opis metodyki badań, testów lub eksperymentów i ich wyniki;
- 3) wnioski wynikające z przeprowadzonych badań, testów lub eksperymentów.

8. Do wydania decyzji, o której mowa w ust. 1, przepisy art. 152 ust. 3, 5 i 6 stosuje się.

9. Prezes UKE, w drodze decyzji, odmawia zezwolenia albo cofa zezwolenie, jeżeli wystąpi jedna z okoliczności, o których mowa w art. 100 ust. 2 pkt 1–3.

10. Prezes UKE, w drodze decyzji, odmawia zezwolenia, jeżeli podmiot, który, będąc do tego zobowiązany, nie złożył sprawozdania z przeprowadzonych badań, testów lub eksperymentów.

11. Prezes UKE, w drodze decyzji, może cofnąć zezwolenie, jeżeli podmiot nie rozpoczął badań, testów lub eksperymentów w terminie 3 miesięcy od dnia rozpoczęcia wykorzystywania częstotliwości określonego w zezwoleniu.

Art. 154. Prezes UKE udostępnia na stronie podmiotowej BIP UKE informacje o wydanych pozwoleniach, rezerwacjach częstotliwości oraz decyzjach o zezwoleniu na czasowe używanie urządzeń radiowych, o których mowa w art. 152 oraz art. 153, obejmujące:

- 1) nazwę (firmę) podmiotu uprawnionego;
- 2) zakres częstotliwości;
- 3) obszar, na którym częstotliwości mogą być wykorzystywane, lub lokalizację stacji;
- 4) okres obowiązywania decyzji.

Art. 155. 1. Czasowe używanie urządzenia radiowego nadawczego lub nadawczo-odbiorczego, wykorzystującego częstotliwości użytkowane jako cywilne lub cywilno-rządowe, służącego do komunikacji w systemie naziemnym lub satelitarnym przez misje dyplomatyczne, urzędy konsularne, zagraniczne misje specjalne oraz przedstawicielstwa organizacji międzynarodowych, korzystające z przywilejów i immunitetów na podstawie ustaw, umów i zwyczajów międzynarodowych, mające swe siedziby na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, wymaga uzyskania pisemnej zgody Prezesa UKE, zatwierdzonej przez ministra właściwego do spraw zagranicznych, oraz dopuszczalne jest wyłącznie w zakresie związanym z działalnością dyplomatyczną tych podmiotów, chyba że odpowiednie wiążące Rzeczpospolitą Polską umowy międzynarodowe stanowią inaczej lub wymaga tego zasada wzajemności.

2. Wniosek o wydanie zgody składany jest do Prezesa UKE, za pośrednictwem ministra właściwego do spraw zagranicznych, niezwłocznie, jednak nie później niż w terminie 7 dni roboczych przed planowanym rozpoczęciem wykorzystywania częstotliwości.

3. W wyjątkowych przypadkach, wymagających pilnego działania ze względu na ważny interes państwa, wniosek o wydanie zgody może zostać złożony bez zachowania terminu, o którym mowa w ust. 2. Prezes UKE może pozostawić taki wniosek bez rozpoznania, w przypadku gdy ze względów technicznych lub organizacyjnych brak jest możliwości jego rozpatrzenia przed planowanym rozpoczęciem wykorzystywania częstotliwości przez wnioskodawcę.

4. Wniosek o wydanie zgody zawiera:

- 1) cel, w którym będzie używane urządzenie;
- 2) obszar wykorzystywania częstotliwości albo obszar przemieszczania urządzenia;
- 3) termin rozpoczęcia oraz zakończenia wykorzystywania częstotliwości;
- 4) typ i rodzaj urządzenia;
- 5) moc wyjściową urządzenia;
- 6) częstotliwości nadawania i odbioru;

- 7) szerokość kanału i rodzaj emisji;
- 8) imię, nazwisko, adres do korespondencji, adres poczty elektronicznej i numer telefonu osoby wyznaczonej do kontaktu w sprawie technicznych warunków wykorzystania częstotliwości lub używania urządzenia radiowego.

5. Prezes UKE wydaje zgodę na używanie urządzenia, o którym mowa w ust. 1, jeżeli urządzenie to nie będzie powodować szkodliwych zakłóceń w pracy innych urządzeń lub nie będzie prowadzić do wystąpienia okoliczności, o których mowa w art. 99 ust. 1 pkt 3. W przypadku stwierdzenia możliwości wystąpienia takich zakłóceń lub okoliczności Prezes UKE nie wydaje zgody oraz informuje wnioskodawcę, za pośrednictwem ministra właściwego do spraw zagranicznych, o możliwości zmiany wniosku w wyznaczonym terminie, ze wskazaniem zakresu tych zmian.

6. Prezes UKE wydaje zgodę na używanie urządzenia radiowego, o którym mowa w ust. 1, na okres nieprzekraczający 30 dni.

7. W przypadku gdy urządzenie radiowe, o którym mowa w ust. 1, powoduje szkodliwe zakłócenia lub prowadzi do wystąpienia okoliczności, o których mowa w art. 99 ust. 1 pkt 3, Prezes UKE:

- 1) określa nowe warunki wykorzystania częstotliwości albo
 - 2) stwierdza konieczność zaprzestania używania urządzenia radiowego
- informując o tym użytkownika urządzenia radiowego, za pośrednictwem ministra właściwego do spraw zagranicznych.

8. W przypadku stwierdzenia, że urządzenie radiowe, o którym mowa w ust. 1, wykorzystywane jest niezgodnie z warunkami określonymi w wydanej zgodzie, Prezes UKE informuje użytkownika urządzenia radiowego, za pośrednictwem ministra właściwego do spraw zagranicznych, o konieczności dostosowania, w określonym terminie, warunków wykorzystania częstotliwości do warunków, na które wydano zgodę.

9. Prezes UKE informuje użytkownika urządzenia radiowego, za pośrednictwem ministra właściwego do spraw zagranicznych, o cofnięciu zgody w przypadku niedostosowania wykorzystania częstotliwości do warunków, na które wydano zgodę w terminie przez niego wyznaczonym.

Art. 156. 1. Czasowe używanie urządzenia radiowego nadawczego lub nadawczo-odbiorczego, wykorzystującego częstotliwości użytkowane jako rządowe, służącego do komunikacji w systemie naziemnym lub satelitarnym przez misje dyplomatyczne, urzędy konsularne, zagraniczne misje specjalne oraz przedstawicielstwa organizacji

międzynarodowych, korzystające z przywilejów i immunitetów na podstawie ustaw, umów i zwyczajów międzynarodowych, mające swe siedziby na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, wymaga uzyskania pisemnej zgody Ministra Obrony Narodowej, zatwierdzonej przez ministra właściwego do spraw zagranicznych, oraz dopuszczalne jest wyłącznie w zakresie związanym z działalnością dyplomatyczną tych podmiotów, chyba że odpowiednie wiążące Rzeczpospolitą Polską umowy międzynarodowe stanowią inaczej lub wymaga tego zasada wzajemności.

2. Wniosek o wydanie zgody składany jest do Ministra Obrony Narodowej za pośrednictwem ministra właściwego do spraw zagranicznych niezwłocznie, jednak nie później niż w terminie 7 dni roboczych przed planowanym rozpoczęciem wykorzystywania częstotliwości. W przypadku przekazania przez ministra właściwego do spraw zagranicznych wniosku o wydanie zgody do Prezesa UKE, Prezes UKE niezwłocznie przekazuje wniosek do Ministra Obrony Narodowej.

3. Minister Obrony Narodowej może powierzyć realizację zadań, o których mowa w ust. 1 i 2, kierownikowi komórki organizacyjnej lub jednostki organizacyjnej podległej Ministrowi Obrony Narodowej lub przez niego nadzorowanej, właściwej w sprawach zarządzania częstotliwościami.

4. Do spraw związanych z wyrażaniem przez Ministra Obrony Narodowej zgody, o której mowa w ust. 1, przepisy art. 155 ust. 3–9 stosuje się odpowiednio.

Art. 157. 1. Obsługiwanie urządzenia radiowego nadawczego lub nadawczo-odbiorczego używanego w służbie radiokomunikacyjnej lotniczej, morskiej i żeglugi śródlądowej wymaga posiadania świadectwa operatora urządzeń radiowych lub dokumentu równoważnego, wydanego przez uprawniony organ zagraniczny.

2. Obsługiwanie urządzenia radiowego nadawczego lub nadawczo-odbiorczego używanego w służbie radiokomunikacyjnej amatorskiej wymaga posiadania pozwolenia radiowego lub w przypadku, o którym mowa w art. 145 ust. 2 pkt 2, dokumentu równoważnego wydanego przez uprawniony organ zagraniczny.

3. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do osób wykonujących obowiązki w zakresie zadań komórek organizacyjnych i jednostek organizacyjnych podległych Ministrowi Obrony Narodowej lub przez niego nadzorowanych oraz użytkowników rządowych, o których mowa w art. 2 pkt 87 lit. c.

Art. 158. 1. Prezes UKE wydaje świadectwo operatora urządzeń radiowych na podstawie pozytywnego wyniku egzaminu z wiedzy i umiejętności osoby ubiegającej się o świadectwo operatora urządzeń radiowych oraz po udokumentowaniu przez nią wymaganej praktyki.

2. Prezes UKE wydaje duplikat świadectwa operatora urządzeń radiowych albo dokonuje wymiany świadectwa operatora urządzeń radiowych na wniosek posiadacza tego świadectwa.

3. Świadectwo operatora urządzeń radiowych w służbie radiokomunikacyjnej morskiej wydane na podstawie Międzynarodowej konwencji o wymaganiach w zakresie wykszolenia marynarzy, wydawania im świadectw oraz pełnienia wacht, 1978, sporządzonej w Londynie dnia 7 lipca 1978 r. (Dz. U. z 1984 r. poz. 201, z późn. zm.⁹⁾) wydaje się na okres 5 lat i podlega ono odnowieniu.

4. Wniosek o odnowienie świadectwa operatora urządzeń radiowych w służbie radiokomunikacyjnej morskiej składa się Prezesowi UKE, w czasie ważności świadectwa lub nie później niż w ciągu 12 miesięcy od dnia utraty ważności tego świadectwa. Odnowienie świadectwa odbywa się na warunkach określonych w przepisach wydanych na podstawie ust. 12.

5. Egzaminy osób ubiegających się o świadectwo operatora urządzeń radiowych w służbie radiokomunikacyjnej morskiej i żeglugi śródlądowej przeprowadza komisja powołana przez Prezesa UKE spośród osób posiadających odpowiednią wiedzę oraz praktyczne doświadczenie w zakresie ocenianych kompetencji. Prezes UKE może powierzyć przeprowadzanie egzaminów Centralnej Morskiej Komisji Egzaminacyjnej lub centralnej komisji egzaminacyjnej działającej przy dyrektorze urzędu żeglugi śródlądowej określonym przez ministra właściwego do spraw żeglugi śródlądowej.

6. Egzaminy osób ubiegających się o świadectwo operatora urządzeń radiowych w służbie radiokomunikacyjnej morskiej i żeglugi śródlądowej, w tym egzaminy poprawkowe, przeprowadza się jednoetapowo na sesjach egzaminacyjnych.

7. Egzaminy osób ubiegających się o świadectwo operatora urządzeń radiowych w służbie radiokomunikacyjnej lotniczej przeprowadza komisja egzaminacyjna, o której mowa w art. 99 ustawy z dnia 3 lipca 2002 r. – Prawo lotnicze (Dz. U. z 2022 r. poz. 1235, 1715, 1846 i 2185), w trybie określonym w przepisach wydanych na podstawie art. 99 ust. 6 tej ustawy.

8. Osoba ubiegająca się o przystąpienie do egzaminu, o którym mowa w ust. 5, w terminie co najmniej 14 dni przed terminem egzaminu, składa Prezesowi UKE wniosek o wydanie

⁹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej konwencji zostały ogłoszone w Dz. U. z 1984 r. poz. 202, z 1999 r. poz. 286, z 2013 r. poz. 1092 i 1093, z 2018 r. poz. 1866 i 2088 oraz z 2019 r. poz. 103 i 104.

świadczenia operatora urządzeń radiowych lub dokonuje w formie elektronicznej zgłoszenia na egzamin.

9. Osoba ubiegająca się o świadectwo operatora urządzeń radiowych w służbie radiokomunikacyjnej lotniczej składa Prezesowi UKE wniosek o wydanie świadectwa po zdaniu egzaminu, o którym mowa w ust. 7.

10. Za przeprowadzenie egzaminu oraz za wydanie świadectwa operatora urządzeń radiowych, wydanie duplikatu świadectwa lub wymianę świadectwa pobiera się opłaty w wysokości:

- 1) za przeprowadzenie egzaminu – od 150 zł do 300 zł;
- 2) za wydanie świadectwa – od 20 zł do 35 zł;
- 3) za wydanie duplikatu świadectwa – od 15 do 25 zł;
- 4) za wymianę świadectwa – od 15 zł do 25 zł.

11. Świadectwo operatora urządzeń radiowych w służbie radiokomunikacji lotniczej wydaje się na czas nieokreślony.

12. Minister właściwy do spraw żeglugi śródlądowej i minister właściwy do spraw gospodarki morskiej w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw informatyzacji określają, w drodze rozporządzenia:

- 1) rodzaje i wzory świadectw operatora urządzeń radiowych w służbie radiokomunikacyjnej morskiej i żeglugi śródlądowej,
- 2) warunki wydawania i odnawiania świadectw oraz zakres uprawnień wynikających z tych świadectw,
- 3) zakres wymogów egzaminacyjnych, zakres i okres niezbędnych szkoleń oraz praktyki,
- 4) tryb przeprowadzania egzaminów, w tym egzaminów poprawkowych,
- 5) tryb powoływania komisji egzaminacyjnej,
- 6) wysokość opłat za przeprowadzenie egzaminu i wydanie świadectwa operatora urządzeń radiowych w służbie radiokomunikacyjnej morskiej i żeglugi śródlądowej oraz jego duplikatu

– biorąc pod uwagę międzynarodowe przepisy radiokomunikacyjne, przepisy międzynarodowe oraz zapewnienie właściwej organizacji i odpowiedniego poziomu merytorycznego egzaminu oraz potrzebę zapewnienia efektywnej i bezstronnej pracy komisji, a także kierując się zasadą, że opłaty nie powinny stanowić bariery dla osób zainteresowanych obsługą urządzeń radiowych.

13. Minister właściwy do spraw transportu w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw informatyzacji określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) rodzaje świadectw operatora urządzeń radiowych w służbie radiokomunikacyjnej lotniczej,
- 2) wzór świadectwa operatora urządzeń radiowych w służbie radiokomunikacyjnej lotniczej,
- 3) wymagania w zakresie szkolenia oraz wymagania egzaminacyjne w zakresie wiedzy i umiejętności osób ubiegających się o świadectwo operatora urządzeń radiowych w służbie radiokomunikacyjnej lotniczej,
- 4) wymagania w zakresie wieku osób przystępujących do egzaminu na świadectwo operatora urządzeń radiowych w służbie radiokomunikacyjnej lotniczej,
- 5) tryb wydawania świadectwa operatora urządzeń radiowych w służbie radiokomunikacyjnej lotniczej i duplikatu tego świadectwa oraz wymiany tego świadectwa,
- 6) wysokość opłat za przeprowadzenie egzaminu oraz wydanie świadectwa operatora urządzeń radiowych w służbie radiokomunikacyjnej lotniczej, wydanie duplikatu tego świadectwa i wymianę tego świadectwa

– biorąc pod uwagę międzynarodowe przepisy radiokomunikacyjne oraz przepisy międzynarodowe, a także uwzględniając koszty przeprowadzenia egzaminu, wydania świadectwa i duplikatu.

Rozdział 3

Gospodarowanie zasobami numeracji

Art. 159. 1. Prezes UKE, w drodze decyzji, przyznaje prawo do wykorzystywania zasobów numeracji, zgodnie z planami numeracji krajowej dla publicznych sieci telekomunikacyjnych, przedsiębiorcom telekomunikacyjnym, jednostkom samorządu terytorialnego prowadzącym działalność w zakresie telekomunikacji i podmiotom, o których mowa w art. 2 pkt 87 lit. a, b, d oraz h, oraz podmiotom wskazanym przez ministra właściwego do spraw energii do wykonywania zadań, o których mowa w art. 67 ust. 1, na ich wniosek.

2. Prezes UKE, w drodze decyzji, może przyznać prawo do wykorzystywania zasobów numeracji, zgodnie z planami numeracji krajowej dla publicznych sieci telekomunikacyjnych, podmiotowi uprawnionemu do prowadzenia działalności gospodarczej innemu niż podmioty wskazane w ust. 1, na jego wniosek, na potrzeby świadczenia usług innych niż publicznie dostępne usługi telekomunikacyjne, o ile dostępne zasoby numeracji są wystarczające do

zaspokojenia obecnego i prognozowanego zapotrzebowania na numerację, a podmioty te wykażą swoją zdolność do efektywnego gospodarowania zasobami numeracji.

3. Przyznanie prawa do wykorzystywania zasobów numeracji o ustalonym przeznaczeniu następuje w terminie nie dłuższym niż 3 tygodnie od dnia złożenia wniosku.

4. Prezes UKE przyznaje prawo do wykorzystywania zasobów numeracji, o którego przyznanie wpłynął więcej niż jeden wniosek:

- 1) po przeprowadzeniu postępowania konsultacyjnego,
- 2) w drodze przetargu, jeżeli w postępowaniu konsultacyjnym stwierdzono konieczność przeprowadzenia takiego postępowania

– w terminie nie dłuższym niż 6 tygodni od dnia złożenia pierwszego wniosku.

5. Przetarg przeprowadza Prezes UKE. Ogłoszenie o przetargu Prezes UKE udostępnia w prasie codziennej o zasięgu ogólnokrajowym oraz na stronie podmiotowej BIP UKE.

6. Do przetargu stosuje się odpowiednio przepisy art. 110, art. 112 ust. 1, art. 120, art. 121 ust. 1, art. 122 oraz art. 123.

7. Decydującym kryterium oceny ofert jest wysokość kwoty zadeklarowanej przez podmiot wnioskujący o przyznanie prawa do wykorzystywania zasobów numeracji.

8. Przyznanie prawa do wykorzystywania zasobów numeracji może określać warunki wykorzystywania lub udostępniania numeracji, w szczególności:

- 1) wskazywać usługę komunikacji elektronicznej, dla której przyznana numeracja ma być wykorzystywana, z podaniem wymogów związanych ze świadczeniem usługi oraz zasad taryfowych i cen maksymalnych;
- 2) zobowiązania przedsiębiorcy, któremu przyznano prawo do wykorzystywania zasobów numeracji, przyjęte w drodze przetargu, o którym mowa w ust. 4 pkt 2;
- 3) obowiązek niedyskryminującego dostępu do usług komunikacji elektronicznej z wykorzystaniem numeracji przyznanej innym przedsiębiorcom.

9. Przyznanie prawa do wykorzystywania zasobów numeracji transgranicznie na terenie Unii Europejskiej określa warunki jej wykorzystywania uwzględniające przestrzeganie praw konsumentów i zasad użytkowania zasobów numeracji w państwach członkowskich, w których ta numeracja będzie użytkowana.

Art. 160. 1. Prezes UKE odmawia przyznania prawa do wykorzystywania zasobów numeracji, jeżeli wnioskowane przeznaczenie numeracji nie jest zgodne z planem numeracji krajowej dla publicznych sieci telekomunikacyjnych.

2. Prezes UKE może odmówić przyznania prawa do wykorzystywania nowego zakresu numeracji, jeżeli wykorzystywane jest mniej niż 75%:

- 1) wszystkich wcześniej przyznanych zakresów numeracji lub
- 2) wcześniej przyznanych zakresów numeracji w ramach tego samego wyróżnika sieci lub wskaźnika strefy numeracyjnej, którego dotyczy wniosek o przyznanie prawa do wykorzystywania zasobów numeracji.

Art. 161. 1. Prezes UKE może cofnąć prawo do wykorzystywania zasobów numeracji albo zmienić jego zakres, jeżeli:

- 1) nastąpiły zmiany we właściwym planie numeracji krajowej dla publicznych sieci telekomunikacyjnych;
- 2) podmiot, który uzyskał w drodze decyzji prawo do wykorzystywania zasobów numeracji, nie wykorzystuje przyznanego zakresu numeracji w sposób efektywny pod względem ilościowym, a w przypadku numerów dostępu i podobnych pojedynczych numerów nie uruchomił usługi określonej takim numerem w terminie 12 miesięcy od otrzymania decyzji o przyznaniu prawa do wykorzystywania zasobów numeracji;
- 3) podmiot, który uzyskał w drodze decyzji prawo do wykorzystywania zasobów numeracji, wykorzystuje przyznaną numerację w sposób niezgodny z warunkami przyznania numeracji lub jej przeznaczeniem określonym we właściwym planie numeracji krajowej dla publicznych sieci telekomunikacyjnych;
- 4) podmiot, który uzyskał w drodze decyzji prawo do wykorzystywania zasobów numeracji, nie wnosi opłat za prawo do wykorzystywania numeracji.

2. Prezes UKE może cofnąć prawo do wykorzystywania zasobów numeracji, jeżeli istnieje bezpośrednie zagrożenie naruszenia w krótkim czasie interoperacyjności lub ciągłości świadczenia publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych w publicznych sieciach telekomunikacyjnych albo naruszenie takie nastąpiło.

3. W przypadkach, o których mowa w ust. 1, Prezes UKE przed wydaniem decyzji w sprawie cofnięcia prawa do wykorzystywania zasobów numeracji lub zmiany zakresu prawa do wykorzystywania zasobów numeracji prowadzącej do ograniczenia tego prawa przeprowadza postępowanie konsultacyjne.

4. Przepisu ust. 3 nie stosuje się w przypadku cofnięcia prawa do wykorzystywania zasobów numeracji, o którym mowa w ust. 2, wymagającego pilnego działania Prezesa UKE.

5. Decyzja o cofnięciu prawa do wykorzystywania zasobów numeracji albo o zmianie jego zakresu:

- 1) uwzględnić konieczność zachowania interoperacyjności i ciągłości świadczenia publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych;
- 2) może być podjęta po bezskutecznym wezwaniu podmiotu do usunięcia przyczyny nieprawidłowości w przypadkach, o których mowa w ust. 1 pkt 2 i 3 oraz ust. 2.

6. W sytuacji, o której mowa w ust. 2, Prezes UKE, prowadząc postępowanie w sprawie cofnięcia prawa do wykorzystywania zasobów numeracji oraz przyznania prawa do wykorzystywania zasobów numeracji innemu przedsiębiorcy telekomunikacyjnemu, może:

- 1) pominąć wezwanie, o którym mowa w ust. 5 pkt 2;
- 2) pominąć postępowanie konsultacyjne i procedurę przetargową, o której mowa w art. 159 ust. 4;
- 3) przyznać prawo do wykorzystywania zasobów numeracji, biorąc pod uwagę:
 - a) możliwości techniczne przyjmowania i kierowania połączeń na numery z przydzielanego bloku numerów,
 - b) liczbę przeniesionych numerów z bloków numerów, dla których Prezes UKE cofnął prawo do wykorzystywania zasobów numeracji,
 - c) liczbę abonentów w danej strefie numeracyjnej oraz
 - d) przydział numeracji w bloku sąsiadującym z przydzielanym blokiem numerów;
- 4) zwolnić przedsiębiorcę telekomunikacyjnego, który otrzymał prawo do wykorzystywania zasobów numeracji, z opłat za numerację, o których mowa w art. 25, na okres nie dłuższy niż 1 rok.

7. W przypadku braku wniosków o przyznanie prawa do wykorzystywania zasobów numeracji Prezes UKE, w drodze decyzji, przyznaje prawo do wykorzystywania zasobów numeracji przedsiębiorcy telekomunikacyjnemu, biorąc pod uwagę przesłanki, o których mowa w ust. 6 pkt 3.

8. Przedsiębiorca telekomunikacyjny, który otrzymał prawo do wykorzystywania zasobów numeracji na warunkach określonych w ust. 6 pkt 3 oraz w ust. 7, informuje abonenta o przejściu zobowiązań dostawcy usług telekomunikacyjnych, któremu Prezes UKE cofnął prawo do wykorzystywania zasobów numeracji, i świadczeniu usług ze wskazaniem terminu końcowego nie krótszego niż miesiąc. Jednocześnie przedsiębiorca ten informuje abonenta o konieczności zawarcia przed upływem tego terminu umowy o świadczenie usług komunikacji elektronicznej albo przeniesienia numeru do innego dostawcy usług w celu zachowania ciągłości świadczenia usług.

Art. 162. 1. Minister właściwy do spraw informatyzacji określi, w drodze rozporządzenia, plan numeracji krajowej dla publicznych sieci telekomunikacyjnych, określając w szczególności zakres planu oraz formaty numerów, w tym numerów wykorzystywanych na potrzeby transgranicznego świadczenia na terenie Unii Europejskiej usług komunikacji elektronicznej innych niż usługi komunikacji interpersonalnej, uwzględniając obecne i prognozowane potrzeby przedsiębiorców telekomunikacyjnych oraz użytkowników, w tym służb ustawowo powołanych do niesienia pomocy, ustalenia przepisów międzynarodowych, w szczególności dotyczące długoterminowych, ogólnoeuropejskich planów numeracji, a także wiążące Rzeczpospolitą Polską umowy międzynarodowe.

2. Minister właściwy do spraw informatyzacji określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe wymagania dotyczące gospodarowania numeracją w sieciach telekomunikacyjnych, uwzględniając obecne i prognozowane potrzeby przedsiębiorców telekomunikacyjnych oraz użytkowników, w tym służb ustawowo powołanych do niesienia pomocy, ustalenia przepisów międzynarodowych, w szczególności dotyczące długoterminowych, ogólnoeuropejskich planów numeracji, a także wiążące Rzeczpospolitą Polską umowy międzynarodowe.

3. Prezes UKE informuje BEREC o zakresie numeracji krajowej przeznaczonym na potrzeby transgranicznego świadczenia na terenie Unii Europejskiej usług komunikacji elektronicznej innych niż usługi komunikacji interpersonalnej.

4. Minister właściwy do spraw informatyzacji może określić, w drodze rozporządzenia, szczegółowe wymagania dotyczące adresowania dla właściwego kierowania połączeń, numeracji punktów sygnalizacyjnych oraz tworzenia i udostępniania znaków identyfikujących abonenta, uwzględniając obecne i prognozowane potrzeby przedsiębiorców telekomunikacyjnych oraz użytkowników, ustalenia przepisów międzynarodowych, w szczególności dotyczące długoterminowych, ogólnoeuropejskich planów numeracji, a także wiążące Rzeczpospolitą Polską umowy międzynarodowe.

Art. 163. 1. Prezes UKE opracowuje i udostępnia na stronie podmiotowej BIP UKE zbiorcze zestawienia przyznaných zasobów numeracji w postaci Tablic Zagospodarowania Numeracji oraz wykaz gmin w strefach numeracyjnych.

2. Prezes UKE udziela nieodpłatnie zainteresowanym podmiotom informacji o dostępnej numeracji.

Art. 164. 1. Podmiot, który uzyskał w drodze decyzji prawo do wykorzystywania zasobów numeracji na podstawie art. 159 ust. 1, udostępnia przyznane zasoby numeracji podmiotom, o których mowa w art. 159 ust. 1:

- 1) współpracującym z jego siecią telekomunikacyjną lub
- 2) dostarczającym usługi telekomunikacyjne

– na ich wniosek, na podstawie pisemnej umowy o udostępnieniu zasobów numeracji albo umowy o dostępie w zakresie połączenia sieci, o której mowa w art. 171.

2. Umowa o udostępnieniu zasobów numeracji może ustalać warunki wykorzystywania udostępnionej numeracji.

3. Podmiot, który uzyskał, w drodze decyzji, prawo do wykorzystywania zasobów numeracji odmawia zawarcia umowy o udostępnieniu zasobów numeracji w przypadku braku zasobów numeracji lub gdy udostępnienie zasobów numeracji mogłoby utrudnić albo ograniczyć wykonywanie działalności przez ten podmiot.

4. Do umowy o udostępnieniu zasobów numeracji stosuje się odpowiednio przepisy art. 168, art. 183, art. 184 i art. 187.

5. Do umowy o udostępnieniu zasobów numeracji stosuje się przepis art. 176, z zastrzeżeniem, że umowa jest przekazywana przez podmiot udostępniający przyznane zasoby numeracji.

Art. 165. 1. Numer 112 stanowi wspólny numer alarmowy dla wszystkich służb ustawowo powołanych do niesienia pomocy.

2. Numery zaczynające się od 116 przeznaczone są do świadczenia usług o walorze społecznym, przy czym:

- 1) numer 116000 stanowi numer infolinii umożliwiającej zgłaszanie przypadków zaginięcia dzieci;
- 2) numer 116111 stanowi numer telefonu zaufania dla dzieci.

3. Połączenia do numerów zaczynających się od 116 są bezpłatne dla użytkowników końcowych.

4. Minister właściwy do spraw administracji publicznej prowadzi działania w zakresie zwiększania świadomości społecznej i wiedzy na temat numeru 116000 i 116111.

Art. 166. Do przydziału, odmowy przydziału lub cofania przydziału znaków identyfikujących abonenta oraz do ich udostępniania lub odmowy udostępnienia stosuje się odpowiednio przepisy art. 159–162 i art. 164.

Art. 167. 1. Podmiot, który uzyskał, w drodze decyzji, prawo do wykorzystywania zasobów numeracji, może dokonać niezbędnej zmiany numeracji dla określonych obszarów swojej sieci telekomunikacyjnej lub zmiany indywidualnych numerów abonentów tej sieci, w przypadku zmiany przydziału zakresu numeracji albo przebudowy lub rozbudowy eksploatowanej sieci telekomunikacyjnej.

2. Podmiot, który uzyskał, w drodze decyzji, prawo do wykorzystywania zasobów numeracji, podaje do publicznej wiadomości planowane zmiany numeracji, dla określonych obszarów sieci telekomunikacyjnej, co najmniej na 90 dni przed terminem wprowadzenia tych zmian.

3. Prezes UKE, na wniosek podmiotu, o którym mowa w ust. 2, może w drodze decyzji skrócić okres, o którym mowa w ust. 2.

4. Podmiot, który uzyskał, w drodze decyzji, prawo do wykorzystywania zasobów numeracji, jest obowiązany zawiadomić, na piśmie w postaci papierowej, abonentów, którzy udostępnili adres korespondencyjny, o planowanej zmianie ich indywidualnych numerów oraz o ich nowych numerach, co najmniej na 90 dni przed terminem wprowadzenia zmiany. Abonentom, którzy nie udostępnili adresu korespondencyjnego, ale udostępnili inne dane, o których mowa w art. 284 ust. 2, zawiadomienie doręcza się na adres poczty elektronicznej lub na adres elektroniczny innego środka komunikacji elektronicznej.

5. Prezes UKE, na wniosek podmiotu, o którym mowa w ust. 4, może w drodze decyzji skrócić okres, o którym mowa w ust. 4.

6. Podmiot, który uzyskał, w drodze decyzji, prawo do wykorzystywania zasobów numeracji, jest obowiązany do zapewnienia bezpłatnej, automatycznej informacji słownej o wprowadzonych zmianach numeracji, o których mowa w ust. 1 i 4, dostępnej pod poprzednimi numerami, przez okres nie krótszy niż 12 miesięcy.

DZIAŁ III

Dostęp telekomunikacyjny

Rozdział 1

Zasady zapewnienia dostępu telekomunikacyjnego

Art. 168. 1. Dostęp telekomunikacyjny świadczony jest na podstawie umowy zawieranej w formie dokumentowej pod rygorem nieważności, zwanej dalej „umową o dostępie”, lub na podstawie decyzji, o której mowa w art. 183 oraz w art. 187.

2. Umowa o dostępie określa warunki dostępu telekomunikacyjnego i związanej z nim współpracy.

Art. 169. 1. Strony negocjujące umowę o dostępie uwzględniają nałożone na nie obowiązki ustawowe, a także nałożone na nie obowiązki dostępowe symetryczne oraz obowiązki regulacyjne.

2. Informacje uzyskane w związku z negocjacjami umowy o dostępie mogą być wykorzystane wyłącznie zgodnie z ich przeznaczeniem i podlegają obowiązkowi zachowania poufności, także po zakończeniu negocjacji.

3. Przedsiębiorca telekomunikacyjny z państwa członkowskiego będący stroną negocjacji umowy o dostępie nie jest obowiązany do dokonania wpisu do rejestru PT, jeżeli nie wykonuje działalności telekomunikacyjnej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

Art. 170. 1. Na potrzeby zapewnienia świadczenia publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych i ich interoperacyjności w obrębie całej Unii Europejskiej, operator jest obowiązany do prowadzenia negocjacji w celu zawarcia umowy o dostępie w zakresie połączenia sieci i interoperacyjności usług na wniosek innego przedsiębiorcy telekomunikacyjnego.

2. Operator jest obowiązany, na uzasadniony wniosek użytkownika rządowego, o którym mowa w art. 2 pkt 87 lit. a, b, d, e, g oraz h, do prowadzenia negocjacji w celu zawarcia umowy, o której mowa w ust. 1.

Art. 171. 1. Umowa, o której mowa w art. 170 ust. 1, zawiera postanowienia dotyczące co najmniej:

- 1) umiejscowienia punktów połączenia sieci telekomunikacyjnych;
- 2) warunków technicznych połączenia sieci telekomunikacyjnych;
- 3) rozliczeń z tytułu:
 - a) zapewnienia dostępu telekomunikacyjnego,
 - b) wzajemnego korzystania z sieci telekomunikacyjnych,
 - c) niewykonania lub nienależytego wykonania świadczonych wzajemnie usług telekomunikacyjnych;
- 4) sposobów wypełniania wymagań w zakresie:
 - a) interoperacyjności usług,
 - b) integralności sieci,

- c) zachowania ciągłości świadczenia usług telekomunikacyjnych w przypadku awarii sieci telekomunikacyjnych lub w sytuacjach szczególnych zagrożeń,
 - d) zachowania tajemnicy komunikacji elektronicznej i ochrony danych w sieci,
 - e) kompatybilności elektromagnetycznej;
- 5) procedur rozstrzygania sporów;
- 6) postępowania w przypadkach:
- a) zmiany umowy,
 - b) weryfikacji interoperacyjności usług świadczonych w połączonych sieciach telekomunikacyjnych, ze szczególnym uwzględnieniem badań jakości usług telekomunikacyjnych,
 - c) przebudowy połączonych sieci telekomunikacyjnych,
 - d) zmiany oferowanych usług telekomunikacyjnych,
 - e) zmiany przydzielonych zasobów numeracji;
- 7) warunków rozwiązania umowy, dotyczących w szczególności zachowania ciągłości świadczenia usługi powszechnej, jeżeli jest świadczona w łączonych sieciach telekomunikacyjnych, ochrony interesów użytkowników, a także bezpieczeństwa sieci i usług komunikacji elektronicznej;
- 8) rodzajów wzajemnie świadczonych usług telekomunikacyjnych;
- 9) działań podejmowanych w związku z przypadkami nadużycia telekomunikacyjnego.

2. W przypadku gdy stroną umowy, o której mowa w art. 170 ust. 1, jest użytkownik rządowy, o którym mowa w art. 2 pkt 87 lit. a, b, d, e, g oraz h, postanowienia umowne mogą obejmować w szczególności postanowienia dotyczące specyficznych potrzeb tego użytkownika rządowego wynikających z przysługujących mu uprawnień, w tym dotyczące rozbudowy sieci telekomunikacyjnej w zakresie niezbędnym do przyłączenia tej sieci na wniosek tego użytkownika rządowego.

Art. 172. W przypadku wystąpienia szczególnego zagrożenia dla obronności, bezpieczeństwa państwa lub bezpieczeństwa i porządku publicznego użytkownik rządowy, o którym mowa w art. 2 pkt 87 lit. a, b, d, e, g oraz h, może czasowo odłączyć swoją sieć telekomunikacyjną od publicznej sieci telekomunikacyjnej przedsiębiorcy telekomunikacyjnego. Użytkownik ten niezwłocznie powiadamia właściwego operatora oraz Prezesa UKE o tym odłączeniu. O przywróceniu połączenia użytkownik rządowy informuje właściwego operatora oraz Prezesa UKE.

Art. 173. 1. Zakazane są nadużycia telekomunikacyjne, w szczególności:

- 1) inicjowanie wysyłania lub odbieranie komunikatów elektronicznych lub połączeń głosowych w sieci telekomunikacyjnej z wykorzystaniem urządzeń telekomunikacyjnych lub programów, których celem nie jest skorzystanie z usługi telekomunikacyjnej, lecz ich zarejestrowanie na punkcie połączenia sieci telekomunikacyjnych bądź przez systemy rozliczeniowe (sztuczny ruch);
- 2) nieuprawnione modyfikowanie informacji adresowej w postaci numeru telefonu lub identyfikatora użytkownika wysyłającego komunikat elektroniczny albo wywołującego połączenie głosowe, uniemożliwiające lub istotnie utrudniające ustalenie, przez użytkowników rządowych lub przedsiębiorców telekomunikacyjnych uczestniczących w dostarczeniu komunikatu elektronicznego albo realizacji połączenia głosowego, numeru telefonu lub identyfikatora, przy użyciu którego nastąpiło ustanowienie przez użytkownika połączenia głosowego albo wysłanie komunikatu elektronicznego (nieuprawniona zmiana informacji adresowej).

2. Przedsiębiorca telekomunikacyjny jest obowiązany do podejmowania proporcjonalnych działań mających na celu zapobieganie nadużyciom telekomunikacyjnym i ich zwalczanie.

3. Przedsiębiorcy telekomunikacyjni mogą przetwarzać i wzajemnie udostępniać informacje, w tym informacje objęte tajemnicą komunikacji elektronicznej, z wyłączeniem komunikatu elektronicznego oraz danych lokalizacyjnych, niezbędne do identyfikacji, zapobiegania oraz zwalczania nadużyć telekomunikacyjnych.

4. Do przetwarzania danych osobowych przez przedsiębiorców telekomunikacyjnych przepisu art. 15 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz. Urz. UE L 119 z 04.05.2016, str. 1, z późn. zm.¹⁰⁾), zwanego dalej „rozporządzeniem 2016/679”, nie stosuje się w zakresie, w jakim jest to niezbędne dla identyfikacji, zapobiegania oraz zwalczania przestępstw na szkodę przedsiębiorcy telekomunikacyjnego.

¹⁰⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 127 z 23.05.2018, str. 2 oraz Dz. Urz. UE L 74 z 04.03.2021, str. 35.

Art. 174. 1. Przedsiębiorca telekomunikacyjny, a także podmiot niebędący przedsiębiorcą telekomunikacyjnym, o ile jest właścicielem okablowania pomiędzy zakończeniami sieci w obiekcie budowlanym a najbliższym punktem dystrybucji – z wyjątkiem użytkownika rządowego, o którym mowa w art. 2 pkt 87 lit. a, b, d, e, g oraz h – na wniosek przedsiębiorcy telekomunikacyjnego, jest obowiązany zapewnić dostęp do tego okablowania wraz z powiązаныmi zasobami, jeżeli powielenie tego okablowania byłoby ekonomicznie nieefektywne lub technicznie niewykonalne.

2. Jeżeli okablowanie wraz z powiązаныmi zasobami, o których mowa w ust. 1, stanowi części składowe nieruchomości, do zapewnienia dostępu jest obowiązany właściciel, użytkownik wieczysty lub zarządca nieruchomości.

3. W przypadku, o którym mowa w ust. 2, stosuje się odpowiednio przepisy art. 30 ust. 4, ust. 5 pkt 5 i ust. 5d ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych.

4. W przypadku zmiany właściciela, użytkownika wieczystego lub zarządcy nieruchomości po wystąpieniu z wnioskiem o zawarcie umowy o dostępie, o którym mowa w ust. 1, a przed złożeniem wniosku w sprawie rozstrzygnięcia sporu przez Prezesa UKE, przepisy art. 30 ust. 5 pkt 5 ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych oraz art. 30 § 4 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego stosuje się odpowiednio.

5. Termin zawarcia umowy o dostępie, o którym mowa w ust. 1, wynosi 30 dni od dnia wystąpienia przez przedsiębiorcę telekomunikacyjnego z wnioskiem o jej zawarcie.

6. Dostęp, o którym mowa w ust. 1, jest:

- 1) nieodpłatny, przy czym przedsiębiorca telekomunikacyjny ponosi proporcjonalną część ponoszonych przez zapewniającego dostęp kosztów utrzymania udostępnionej infrastruktury, z zastrzeżeniem pkt 2;
- 2) odpłatny, jeżeli okablowanie pomiędzy zakończeniami sieci w obiekcie budowlanym a najbliższym punktem dystrybucji jest własnością podmiotu, którego przeważającym przedmiotem działalności jest działalność telekomunikacyjna.

7. Opłaty, o których mowa w ust. 6 pkt 2, umożliwiają zwrot proporcjonalnej części poniesionych przez ten podmiot kosztów powstania tej infrastruktury oraz ponoszonych przez ten podmiot kosztów jej utrzymania oraz uwzględniają wpływ zapewnienia dostępu na plan biznesowy tego podmiotu, w szczególności na realizowane przez niego inwestycje dotyczące szybkich sieci telekomunikacyjnych oraz powiązanych zasobów.

Art. 175. 1. Prezes UKE może, w drodze decyzji, określić obiektywne, przejrzyste, proporcjonalne i niedyskryminacyjne warunki, na jakich jest zapewniany dostęp, o którym mowa:

- 1) w art. 174 ust. 1, przez przedsiębiorcę telekomunikacyjnego, podmiot niebędący przedsiębiorcą telekomunikacyjnym, o ile jest właścicielem okablowania pomiędzy zakończeniami sieci w obiekcie budowlanym a najbliższym punktem dystrybucji, a także podmiot zobowiązany do zapewnienia dostępu zgodnie z art. 174 ust. 2,
- 2) w art. 178 ust. 1, przez przedsiębiorcę telekomunikacyjnego
– jeżeli przemawia za tym potrzeba zapewnienia skutecznej konkurencji oraz interes użytkowników końcowych.

2. Umowy o dostępie, o którym mowa w art. 174 ust. 1 lub w art. 178 ust. 1, są zawierane przez podmioty zobowiązane do zapewnienia takiego dostępu, na warunkach nie gorszych niż określone w decyzji, o której mowa w ust. 1, jeżeli została wydana.

3. Prezes UKE może zmienić decyzję, o której mowa w ust. 1, w przypadkach uzasadnionych potrzebą zapewnienia ochrony interesów użytkowników końcowych lub zapewnienia skutecznej konkurencji.

4. Jeżeli właścicielem okablowania pomiędzy zakończeniami sieci w obiekcie budowlanym a pierwszym punktem dystrybucji, służącego inteligentnemu opomiarowaniu, jest operator systemu dystrybucyjnego, decyzję, o której mowa w ust. 1 pkt 1, wydaje się w uzgodnieniu z Prezesem Urzędu Regulacji Energetyki, zwanym dalej „Prezesem URE”. Niezajęcie stanowiska przez Prezesa URE w terminie 30 dni od dnia przedstawienia projektu decyzji uznaje się za brak zastrzeżeń do projektu.

5. Uzgodnienie, o którym mowa w ust. 4, nie obejmuje finansowych warunków współpracy, w zakresie których Prezes URE przedstawia opinię.

Art. 176. 1. Umowa o dostępie, utrwalona na trwałym nośniku, przekazywana jest Prezesowi UKE, w terminie 14 dni od dnia jej zawarcia, przez:

- 1) przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej o znaczącej pozycji rynkowej, jeżeli umowa o dostępie związana jest z nałożonym na podstawie art. 211 ust. 1 obowiązkiem regulacyjnym;
- 2) zobowiązanego do zapewnienia dostępu, o którym mowa w art. 174 ust. 1, jeżeli jest nim podmiot, o którym mowa w art. 174 ust. 6 pkt 2;
- 3) zobowiązanego do zapewnienia dostępu, o którym mowa w art. 178 ust. 1;
- 4) operatora zobowiązanego do zapewnienia dostępu, o którym mowa w art. 179 ust. 1 pkt 1.

2. Obowiązek przekazania umów o dostępie, o których mowa w ust. 1, dotyczy również zmiany umowy.

3. Umowy o dostępie, o których mowa w ust. 1 i 2, z zastrzeżeniem przepisu art. 22, są jawne. Prezes UKE udostępnia je nieodpłatnie zainteresowanym podmiotom na ich wniospek. Wyłączenie z obowiązku jawności nie może obejmować rozliczeń z tytułu dostępu telekomunikacyjnego.

Rozdział 2

Obowiązki dostępowe symetryczne

Art. 177. 1. Przez obowiązek dostępowy symetryczny rozumie się obowiązek nakładany przez Prezesa UKE, o którym mowa w art. 178 ust. 1, art. 179 ust. 1, art. 180 ust. 1 oraz art. 181.

2. Prezes UKE, nakładając obowiązek dostępowy symetryczny, zapewnia, aby był on obiektywny, przejrzysty, proporcjonalny i niedyskryminacyjny.

Art. 178. 1. Prezes UKE może, w drodze decyzji, określić obszar geograficzny, na którym obowiązek zapewnienia dostępu, o którym mowa w art. 174 ust. 1, przez:

- 1) przedsiębiorcę telekomunikacyjnego lub
- 2) podmiot, o którym mowa w art. 27 ust. 1 ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych

– rozszerzony jest o elementy sieci telekomunikacyjnej wraz z powiązanymi zasobami, wykraczające poza punkty dystrybucji znajdujące się najbliżej zakończeń sieci w obiektach budowlanych, ale nie dalej niż do pierwszego punktu dystrybucji, w którym liczba obsługiwanych zakończeń sieci uzasadnia ubieganie się o dostęp przez efektywnie działającego przedsiębiorcę telekomunikacyjnego.

2. Decyzja, o której mowa w ust. 1, może dotyczyć tylko obszaru geograficznego, na którym obowiązek zapewnienia dostępu, o którym mowa w art. 174 ust. 1, nie przyczynia się do wyeliminowania trwałych i wysokich barier inwestycyjnych zagrażających ograniczeniem lub ograniczających korzyści użytkowników końcowych wynikających z konkurencji. Prezes UKE, wydając tę decyzję, bierze pod uwagę nałożone obowiązki regulacyjne.

3. Decyzja, o której mowa w ust. 1, nie dotyczy:

- 1) przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej, o którym mowa w art. 204 ust. 1, umożliwiającego świadczenie każdemu przedsiębiorcy telekomunikacyjnemu usług

komunikacji elektronicznej użytkownikom końcowym, przez dostęp do sieci o bardzo dużej przepustowości na niedyskryminujących i rozsądnych warunkach;

- 2) przedsiębiorcy telekomunikacyjnego, którego skala prowadzonej działalności nie uzasadnia realizacji nowych sieci o bardzo dużej przepustowości, ze względów ekonomicznych lub finansowych.

Art. 179. 1. Prezes UKE może, w drodze decyzji, nałożyć na:

- 1) przedsiębiorcę telekomunikacyjnego – obowiązki niezbędne dla zapewnienia łączności z użytkownikiem końcowym, w tym:
 - a) obowiązek połączenia sieci, jeżeli takie połączenie nie zostało jeszcze zrealizowane, oraz
 - b) obowiązek zapewnienia interoperacyjności usług;
- 2) operatora – obowiązki zapewnienia dostępu do: interfejsu programistycznego aplikacji oraz elektronicznego przewodnika po programach, o ile jest to niezbędne dla korzystania przez użytkowników końcowych z cyfrowych usług radiowych i telewizyjnych oraz związanych z tymi usługami udogodnień, które służą zapewnieniu możliwości zapoznania się z treścią przez osoby z niepełnosprawnościami;
- 3) dostawcę usługi komunikacji głosowej – obowiązek udostępniania niezbędnych danych dla celów prowadzenia spisów abonentów i informacji o numerach innym dostawcom usługi komunikacji głosowej, świadczącym usługę informacji o numerach telefonicznych, w tym usługę informacji o numerach obejmującą wszystkich abonentów usług komunikacji głosowej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

2. Prezes UKE może nałożyć obowiązek, o którym mowa w ust. 1 pkt 1 lit. b, na podmiot świadczący usługi komunikacji interpersonalnej niewykorzystującej numerów, które osiągnęły znaczny poziom zasięgu i upowszechnienia wśród użytkowników, wyłącznie w sytuacji, gdy możliwość komunikowania się między użytkownikami końcowymi jest zagrożona ze względu na brak interoperacyjności między usługami komunikacji interpersonalnej oraz takie zagrożenie zostało stwierdzone przez Komisję Europejską.

3. W przypadku, o którym mowa w ust. 2, charakter i zakres obowiązku, który może zostać nałożony, wynika ze środków wykonawczych Komisji Europejskiej, przyjętych na podstawie art. 61 ust. 2 akapit drugi ppkt (ii) EKŁE.

4. Udogodnienia, o których mowa w ust. 1 pkt 2, stanowią w szczególności:

- 1) napisy dla niesłyszących;
- 2) audiodeskrypcja;

3) tłumaczenie na język migowy.

Art. 180. 1. Prezes UKE może, jeżeli taka możliwość została określona w rezerwacji częstotliwości, o której mowa w art. 87 ust. 3, w drodze decyzji, nałożyć na przedsiębiorcę telekomunikacyjnego obowiązek:

- 1) zapewnienia dostępu do nieaktywnych elementów sieci telekomunikacyjnej i powiązanych zasobów lub
- 2) zapewnienia dostępu do aktywnych elementów sieci telekomunikacyjnych i usług dodatkowych, o ile nałożenie obowiązku, o którym mowa w pkt 1, byłoby niewystarczające w świetle przesłanek, o których mowa w ust. 3 lub
- 3) zapewnienia dostępu na potrzeby roamingu lokalnego, o ile nałożenie obowiązku, o którym mowa w pkt 1, byłoby niewystarczające w świetle przesłanek, o których mowa w ust. 3.

2. Prezes UKE nakłada obowiązki, o których mowa w ust. 1, w przypadku gdy:

- 1) jest to niezbędne do lokalnego świadczenia usług telekomunikacyjnych, które uzależnione są od wykorzystywania częstotliwości;
- 2) przedsiębiorca telekomunikacyjny nie zapewnia podobnego, alternatywnego dostępu, na uczciwych i rozsądnych warunkach, umożliwiającego dotarcie do użytkowników końcowych przez przedsiębiorców telekomunikacyjnych;
- 3) dostęp ma być zapewniony na obszarze, na którym trudne do pokonania bariery techniczne lub ekonomiczne ograniczają, ze szkodą dla użytkowników końcowych, możliwość realizacji sieci o bardzo dużej przepustowości lub świadczenie usług telekomunikacyjnych.

3. Wydając decyzję, o której mowa w ust. 1, Prezes UKE bierze pod uwagę potrzebę wspierania skierowanych do operatorów na danym obszarze zachęt do uruchamiania infrastruktury oraz:

- 1) stan konkurencji infrastrukturalnej i usługowej;
- 2) efektywne wykorzystanie częstotliwości;
- 3) innowacje technologiczne;
- 4) techniczną możliwość współużytkowania lub związanych z tym warunków;
- 5) potrzebę poszerzania obszaru, na którym możliwy jest dostęp do sieci o bardzo dużej przepustowości, w szczególności wzdłuż głównych szlaków komunikacyjnych oraz na obszarach o niższej gęstości zaludnienia;

- 6) zwiększenie konkurencyjności w zakresie jakości i wyboru usług oferowanych użytkownikom końcowym.

Art. 181. Prezes UKE może, w drodze decyzji, nałożyć na operatora obowiązek kolokacji, udostępniania elementów sieci telekomunikacyjnej oraz powiązanych zasobów, które zostały umieszczone na nieruchomości w związku z wykonywaniem uprawnień wynikających z przepisów prawa, wyroku sądu lub decyzji, o ile nałożenie takiego obowiązku jest niezbędne w celu ochrony środowiska, zdrowia publicznego, bezpieczeństwa publicznego lub z uwagi na realizację celów planowania i zagospodarowania przestrzennego.

Art. 182. 1. Prezes UKE w terminie 5 lat od wydania ostatecznej decyzji nakładającej obowiązek dostępowy symetryczny, z wyłączeniem decyzji, o której mowa w art. 181, wydaje z urzędu postanowienie o:

- 1) przeprowadzeniu postępowania w sprawie przeglądu tej decyzji;
- 2) braku podstaw do przeprowadzenia postępowania, o którym mowa w pkt 1.

2. Postanowienie, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, Prezes UKE wydaje, jeżeli zachodzą poważne wątpliwości co do tego, czy przesłanki nałożenia obowiązku są nadal spełnione albo czy w przypadku uchylecia obowiązku nadal byłyby podstawy do jego nałożenia w takim zakresie, jaki przewidywała decyzja.

3. W przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, Prezes UKE wydaje decyzję o:

- 1) braku podstaw do zmiany lub uchylecia decyzji;
- 2) zmianie decyzji;
- 3) uchyleciu decyzji.

4. W terminie 5 lat od wydania postanowienia, o którym mowa w ust. 1, Prezes UKE wydaje kolejne postanowienie, o którym mowa w ust. 1 pkt 1 albo 2, w sprawie, w której obowiązuje decyzja, o której mowa w ust. 1 lub ust. 3 pkt 1 lub 2. Do postanowienia, o którym mowa w zdaniu pierwszym, stosuje się ust. 2 i 3.

Rozdział 3

Koordinacja dostępu telekomunikacyjnego

Art. 183. 1. Prezes UKE, w drodze decyzji wydawanej na wniosek w sprawie rozstrzygnięcia sporu dotyczącego dostępu telekomunikacyjnego, w terminie 60 dni od dnia złożenia wniosku, rozstrzyga spór dotyczący tego dostępu między przedsiębiorcami komunikacji elektronicznej albo między przedsiębiorcą komunikacji elektronicznej a innym podmiotem, o ile jest on obowiązany do zapewnienia dostępu telekomunikacyjnego.

2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, może złożyć każda ze stron sporu, jeżeli:

- 1) jedna ze stron odmówiła zapewnienia dostępu telekomunikacyjnego lub
- 2) umowa o dostępie nie została zawarta lub zmieniona w terminie 60 dni od dnia wystąpienia przez jedną ze stron z wnioskiem o jej zawarcie lub zmianę, z zastrzeżeniem art. 174 ust. 5, chyba że przepisy ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych lub postanowienie Prezesa UKE, o którym mowa w ust. 3, wskazują inny termin.

3. Prezes UKE może, w drodze postanowienia, określić termin krótszy niż 60 dni na zawarcie lub zmianę umowy o dostępie, po upływie którego strona sporu może złożyć wniosek, o którym mowa w ust. 1.

4. Do wniosku, o którym mowa w ust. 1, dołącza się:

- 1) wniosek w sprawie zawarcia lub zmiany umowy o dostępie wraz ze wskazaniem okoliczności, w jaki sposób jego treść została przekazana drugiej stronie;
- 2) dokumenty z negocjacji, o ile zostały one przeprowadzone;
- 3) projekt umowy o dostępie, z zaznaczeniem tych części umowy, co do których strony nie doszły do porozumienia.

5. W przypadku gdy spór dotyczy zawartej umowy o dostępie oraz gdy treść stosunku zobowiązanego jest określona częściowo przez decyzję, o której mowa w ust. 1 lub w art. 187, a częściowo przez umowę o dostępie, do wniosku, o którym mowa w ust. 1, dołącza się również jednolity tekst tej umowy zawierający wszystkie dotychczasowe zmiany.

6. Prezes UKE może wydać decyzję, o której mowa w ust. 1, gdy przedmiot sporu między przedsiębiorcami telekomunikacyjnymi albo między przedsiębiorcą komunikacji elektronicznej a podmiotem zobowiązanym do zapewnienia dostępu telekomunikacyjnego, dotyczy obowiązków wynikających z przepisów ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych lub decyzji Prezesa UKE nakładającej obowiązek dostępowy symetryczny lub obowiązek regulacyjny, o ile realizacja tych obowiązków wymaga zawarcia umowy o dostępie pomiędzy tymi samymi stronami. W przypadku gdy przewidziane są różne terminy na złożenie wniosku, o którym mowa w ust. 2, stosuje się termin najdłuższy.

7. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, podlega opłacie w wysokości 25% przeciętnego wynagrodzenia.

8. Prezes UKE w postanowieniu wydanym w toku postępowania rozstrzyga, czy strona sporu:

- 1) nie zajęła stanowiska w sprawie wniosku, o którym mowa w ust. 4 pkt 1, lub

- 2) ma obowiązek zawrzeć umowę o dostępie na warunkach zaproponowanych w toku negocjacji przez drugą stronę, o ile były obiektywne, przejrzyste, proporcjonalne i niedyskryminacyjne, a odmówiła jej zawarcia, lub
- 3) powinna zawrzeć umowę o dostępie na warunkach zaproponowanych w toku negocjacji przez drugą stronę, jeżeli były zgodne z obowiązkami, w tym z nałożonymi obowiązkami regulacyjnymi lub obowiązkami dostępowymi symetrycznymi, a odmówiła jej zawarcia, lub
- 4) ma obowiązek zawrzeć umowę o dostępie na warunkach nie gorszych niż określone w ofercie ramowej, jeżeli taka oferta ramowa obowiązuje.

9. Prezes UKE w postanowieniu, o którym mowa w ust. 8, w przypadku stwierdzenia:

- 1) wystąpienia co najmniej jednej z okoliczności, o której mowa w ust. 8, w stosunku do strony, która nie złożyła wniosku, o którym mowa w ust. 1 - nakłada na tę stronę opłatę w wysokości 25% przeciętnego wynagrodzenia, a opłata, o której mowa w ust. 7, podlega zwrotowi w terminie 14 dni od dnia wydania postanowienia;
- 2) że nie wystąpiła żadna z okoliczności, o których mowa w ust. 8 - rozstrzyga, że opłata o której mowa w ust. 7, nie podlega zwrotowi.

10. Na postanowienie, o którym mowa w ust. 8, służy zażalenie.

11. W przypadku umorzenia postępowania opłata, o której mowa w ust. 7, podlega zwrotowi w terminie 14 dni.

12. Opłaty, o których mowa w ust. 7 i ust. 9 pkt 1, są pobierane przez UKE i stanowią dochód budżetu państwa. Przepisy art. 27 i art. 28 stosuje się.

13. Prezes UKE, corocznie, w terminie do dnia 31 marca, informuje na stronie podmiotowej BIP UKE, o wysokości opłat, o których mowa w ust. 7 i 9, w kolejnym roku kalendarzowym.

Art. 184. 1. Prezes UKE, rozstrzygając spór dotyczący dostępu telekomunikacyjnego, może:

- 1) określić treść stosunku zobowiązaniowego zastępującego umowę o dostępie,
- 2) zmienić w całości lub w części umowę o dostępie lub decyzję, o której mowa w art. 183 ust. 1 i art. 187,
- 3) zobowiązać strony umowy o dostępie do jej zmiany,
- 4) rozwiązać umowę o dostępie

– o ile będzie to zgodne z obowiązkami stron oraz celami określonymi w art. 407 ust. 2.

2. Wydając rozstrzygnięcia, o których mowa w ust. 1 pkt 1–3, Prezes UKE bierze pod uwagę konieczność zapewnienia przejrzystych i niedyskryminacyjnych warunków dostępu.

3. Decyzja rozstrzygająca spór o dostęp, o której mowa w ust. 1 pkt 1 i 2, w zakresie nią objętym zastępuje umowę o dostępie.

4. Prezes UKE może wydać decyzję rozstrzygającą spór dotyczący dostępu także wtedy, gdy w toku postępowania przed Prezesem UKE umowa o dostępie została rozwiązana lub upłynął termin jej obowiązywania.

Art. 185. 1. Prezes UKE, rozstrzygając spór, o którym mowa w art. 183 ust. 1, może nałożyć na podmiot będący stroną postępowania obowiązek dostępowy symetryczny. Przepisy działu III rozdziału 1 stosuje się odpowiednio.

2. Jeżeli stroną postępowania w sprawie o wydanie decyzji, o której mowa w art. 183 ust. 1, jest podmiot, na który nałożono obowiązek, o którym mowa w art. 216 ust. 1 pkt 2, ale względem którego nie zastosowano przepisów art. 217, Prezes UKE może określić opłaty należne temu podmiotowi od drugiej strony postępowania. Przepis art. 217 stosuje się odpowiednio.

Art. 186. 1. Prezes UKE, rozstrzygając spór, o którym mowa w art. 183 ust. 1, o dostęp telekomunikacyjny związany z obowiązkiem, o którym mowa w art. 180 ust. 1, może nałożyć na przedsiębiorcę telekomunikacyjnego uprawnionego do tego dostępu obowiązek współużytkowania częstotliwości z przedsiębiorcą zobowiązanym do zapewnienia dostępu telekomunikacyjnego, na określonym obszarze geograficznym, i określić inne warunki takiego współużytkowania.

2. Prezes UKE, nakładając obowiązek współużytkowania częstotliwości, o którym mowa w ust. 1, zapewnia, aby był on obiektywny, przejrzysty, proporcjonalny i niedyskryminacyjny.

3. Do obowiązku współużytkowania częstotliwości, o którym mowa w ust. 1, przepis art. 182 stosuje się odpowiednio.

Art. 187. Prezes UKE może, w drodze decyzji, zmienić umowę o dostępie lub decyzję, o której mowa w art. 183 ust. 1, w przypadkach uzasadnionych potrzebą zapewnienia ochrony interesów użytkowników końcowych, skutecznej konkurencji lub zapewnieniem interoperacyjności usług, o ile będzie to zgodne z obowiązkami stron.

Art. 188. W przypadku zawarcia przez zainteresowane strony umowy o dostępie, decyzje, o których mowa w art. 183 ust. 1 i art. 187, wygasają z mocy prawa w części objętej tą umową.

Art. 189. W sprawach dochodzenia roszczeń z tytułu niewykonania lub nienależytego wykonania obowiązków wynikających z decyzji o dostępie telekomunikacyjnym właściwa jest droga postępowania sądowego.

Art. 190. 1. Przepisy niniejszego rozdziału stosuje się również do sporów transgranicznych, z zastrzeżeniem ust. 2–5.

2. Sporem transgranicznym jest spór, w którym jedną ze stron jest przedsiębiorca komunikacji elektronicznej z innego państwa członkowskiego.

3. W przypadku gdy spór transgraniczny ma wpływ na wymianę handlową między państwami członkowskimi, Prezes UKE zgłasza taki spór do BEREC wraz z przedstawieniem stanu faktycznego, w celu doprowadzenia do spójnego rozstrzygnięcia sporu. W przypadku takiego sporu nie przeprowadza się postępowania konsolidacyjnego, o którym mowa w dziale I rozdziale 4 oddziale 2.

4. Prezes UKE ściśle współpracuje z BEREC w celu określenia właściwego i skutecznego rozstrzygnięcia sporu, spełniającego cele, o których mowa w art. 407 ust. 2, biorąc jednocześnie pod uwagę stanowiska uczestników sporu.

5. Prezes UKE rozstrzyga spór w terminie miesiąca od wydania opinii przez BEREC, a w przypadku braku wydania tej opinii w terminie 4 miesięcy – w terminie 5 miesięcy od zgłoszenia, o którym mowa w ust. 3.

6. W wyjątkowych przypadkach, wymagających pilnego działania ze względu na bezpośrednie i poważne zagrożenie konkurencyjności lub interesów użytkowników końcowych, Prezes UKE może wydać decyzję w sprawach spornych na okres nieprzekraczający 6 miesięcy, przed otrzymaniem opinii BEREC.

Rozdział 4

Decyzje obszarowe w zakresie dostępu telekomunikacyjnego

Art. 191. 1. Prezes UKE, w sprawach, o których mowa w:

- 1) art. 175 ust. 1,
- 2) art. 178 ust. 1,
- 3) art. 18 ust. 3 ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych,
- 4) art. 35a ust. 3 ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych, w przypadku gdy adresatem rozstrzygnięcia jest nadleśniczy Lasów Państwowych

– może wydać decyzję dotyczącą określonego obszaru i nieokreślonej liczby podmiotów, w szczególności biorąc pod uwagę zasadę niedyskryminacji, zwaną dalej „decyzją obszarową”.

2. Decyzja obszarowa nie narusza decyzji wydanych na podstawie przepisów, o których mowa w ust. 1, chyba że Prezes UKE w decyzji obszarowej uchyli te decyzje ze względu na potrzebę ujednoczenia nałożonych obowiązków.

3. W przypadku gdy rozstrzygnięcie, o którym mowa w art. 178 ust. 1, jest wydawane w drodze decyzji obszarowej, Prezes UKE określa w tej decyzji kryteria, które musi spełniać przedsiębiorca telekomunikacyjny, aby skorzystać z wyłączenia, o którym mowa w art. 178 ust. 3 pkt 2.

4. W przypadku gdy rozstrzygnięcie, o którym mowa w:

- 1) art. 18 ust. 3 ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych, jest wydawane w drodze decyzji obszarowej, Prezes UKE nie jest obowiązany do wezwania operatora sieci do przedstawienia informacji w sprawie warunków zapewnienia dostępu do infrastruktury technicznej na podstawie art. 18 ust. 2 tej ustawy,
 - 2) art. 35a ust. 3 ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych, w przypadku gdy adresatami rozstrzygnięcia są nadleśniczy Lasów Państwowych, jest wydawane w drodze decyzji obszarowej, Prezes UKE nie jest obowiązany do wezwania na podstawie art. 35a ust. 2 tej ustawy nadleśniczego Lasów Państwowych do przedstawienia informacji w sprawie warunków zapewnienia dostępu, o którym mowa w art. 30 ust. 1 i 3 lub w art. 33 ust. 1 tej ustawy
- do określenia obiektywnych, przejrzystych, proporcjonalnych i niedyskryminacyjnych warunków, na jakich powinien być zapewniany dostęp.

Art. 192. Do decyzji obszarowej stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego, z zastrzeżeniem przepisów niniejszego rozdziału.

Art. 193. 1. Decyzja obszarowa wydawana jest na okres nie dłuższy niż 7 lat.

2. Do decyzji obszarowej stosuje się przepis art. 182, z tym że:

- 1) postanowienie, o którym mowa w art. 182 ust. 1, dotyczące określonego obszaru i nieokreślonej liczby podmiotów, do którego stosuje się odpowiednio przepisy art. 194–196 oraz ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego, Prezes UKE wydaje z urzędu w terminie 4 lat od wydania ostatecznej decyzji obszarowej;

2) rozstrzygnięcie, o którym mowa w art. 182 ust. 3, następuje w drodze decyzji obszarowej.

Art. 194. 1. Prezes UKE przed wydaniem decyzji obszarowej udostępnia na stronie podmiotowej BIP UKE obwieszczenie o:

- 1) przystąpieniu do opracowania projektu decyzji obszarowej, jej zmiany lub uchylecia, wraz z informacją o jej przedmiocie i założeniach;
- 2) sposobie zapoznania się z aktami sprawy oraz o miejscu, w którym są one dostępne do wglądu;
- 3) uprawnieniu do składania stanowisk, w tym o sposobie, miejscu i terminie ich składania.

2. Prezes UKE przekazuje obwieszczenie, o którym mowa w ust. 1, do wojewody właściwego ze względu na obszar objęty decyzją obszarową, w celu udostępnienia go przez właściwego wojewodę na stronie podmiotowej Biuletynu Informacji Publicznej.

3. W przypadku gdy obszar decyzji obszarowej przekracza obszar jednego województwa, obwieszczenie, o którym mowa w ust. 1, przekazuje się wszystkim właściwym wojewodom.

4. W przypadku gdy termin udostępnienia przez wojewodę obwieszczenia, o którym mowa w ust. 1, uniemożliwia złożenie stanowisk z zachowaniem terminu na składanie tych stanowisk wyznaczonego przez Prezesa UKE w obwieszczeniu, termin ten ulega wydłużeniu do 30 dni od dnia udostępnienia obwieszczenia przez wojewodę.

5. W przypadku gdy wojewoda nie udostępni obwieszczenia lub udostępni obwieszczenie po terminie uprawniającym do składania stanowisk, Prezes UKE ponownie udostępni obwieszczenie, wskazując nowy termin uprawniający do składania stanowisk.

6. Do ponownego udostępnienia obwieszczenia stosuje się przepisy ust. 1–5.

Art. 195. 1. Każdy jest uprawniony do składania stanowisk, o których mowa w art. 194 ust. 1 pkt 3, w wyznaczonym przez Prezesa UKE terminie, nie krótszym niż 30 dni.

2. Prezes UKE udostępnia na stronie podmiotowej BIP UKE raport ze złożonych w terminie stanowisk, wskazując w szczególności główne uwagi zawarte w stanowiskach.

Art. 196. 1. Decyzja obszarowa podlega ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Urzędu Komunikacji Elektronicznej.

2. Odwołanie od decyzji obszarowej wnosi się w terminie 2 miesięcy od dnia, w którym decyzja obszarowa została ogłoszona.

3. Sąd zarządza połączenie wszystkich oddzielnych spraw toczących się przed nim w celu ich łącznego rozpoznania i rozstrzygnięcia, jeżeli dotyczą tej samej decyzji obszarowej.

4. Wniosek o przywrócenie terminu na złożenie odwołania jest niedopuszczalny.

DZIAŁ IV

Regulowanie rynku komunikacji elektronicznej

Rozdział 1

Analiza rynków i nakładanie obowiązków regulacyjnych

Art. 197. 1. Prezes UKE przeprowadza analizę rynku w zakresie produktów lub usług komunikacji elektronicznej.

2. Prezes UKE, nie później niż w terminie 5 lat od podjęcia poprzedniego rozstrzygnięcia, o którym mowa w art. 199 ust. 1 pkt 3 lub 4, dotyczącego danego rynku właściwego, notyfikuje Komisji Europejskiej projekt rozstrzygnięcia kończącego postępowanie, o którym mowa w art. 199 ust. 1.

3. Prezes UKE w przypadku rynków niezgłoszonych wcześniej Komisji Europejskiej, nie później niż w terminie 3 lat od przyjęcia zmienionego zalecenia Komisji Europejskiej, notyfikuje Komisji Europejskiej projekt rozstrzygnięcia kończącego postępowanie, o którym mowa w art. 199 ust. 1.

4. Prezes UKE w uzasadnionych przypadkach może zwrócić się do Komisji Europejskiej, nie później niż na 4 miesiące przed upływem terminu, o którym mowa w ust. 2, z wnioskiem o przedłużenie tego terminu, o maksymalnie 1 rok. W przypadku niezgłoszenia przez Komisję Europejską sprzeciwu w ciągu miesiąca od wystąpienia z wnioskiem przez Prezesa UKE termin ulega przedłużeniu zgodnie z wnioskiem.

Art. 198. 1. Prezes UKE może wraz z co najmniej jednym organem regulacyjnym innego państwa członkowskiego wystąpić do BEREC z uzasadnionym wnioskiem o przeprowadzenie analizy potencjalnego rynku ponadnarodowego obejmującego Unię Europejską lub znaczną jej część i znajdującego się w więcej niż jednym państwie członkowskim.

2. W przypadku rynku właściwego określonego w decyzji Komisji Europejskiej jako rynek ponadnarodowy Prezes UKE przeprowadza wraz z organem regulacyjnym innego państwa członkowskiego, o którym mowa w ust. 1, jego analizę.

3. Prezes UKE wraz z organem regulacyjnym innego państwa członkowskiego, o którym mowa w ust. 1, zgłasza Komisji Europejskiej projekty rozstrzygnięć kończących postępowanie, o którym mowa w art. 199 ust. 1.

4. W przypadku rynku właściwego niebędącego rynkiem ponadnarodowym Prezes UKE może wraz z organem regulacyjnym innego państwa członkowskiego, o którym mowa w ust. 1, zgłosić Komisji Europejskiej projekty rozstrzygnięć kończących postępowanie, o którym

mowa w art. 199 ust. 1, o ile uzna wraz z organem regulacyjnym innego państwa członkowskiego, o którym mowa w ust. 1, że warunki rynkowe występujące na obszarze tych państw są wystarczająco jednorodne.

5. W przypadku konieczności rozwiązania poważnego problemu związanego z popytem na produkty lub usługi komunikacji elektronicznej Prezes UKE może wraz z co najmniej jednym organem regulacyjnym innego państwa członkowskiego złożyć do BEREC uzasadniony wniosek o przeprowadzenie analizy popytu ponadnarodowego na te produkty lub usługi wśród użytkowników końcowych.

Art. 199. 1. Po przeprowadzeniu analizy, o której mowa w art. 197 ust. 1, Prezes UKE przeprowadza postępowanie w celu:

- 1) określenia rynku właściwego, zgodnie z prawem konkurencji, uwzględniając uwarunkowania krajowe, konkurencję w zakresie infrastruktury telekomunikacyjnej na danym obszarze i wyniki inwentaryzacji, o której mowa w ustawie z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych, w zakresie produktów i usług komunikacji elektronicznej, zwanego dalej „rynkiem właściwym”;
- 2) ustalenia, czy na rynku właściwym występuje przedsiębiorca komunikacji elektronicznej o znaczącej pozycji rynkowej lub przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej zajmujący kolektywną pozycję znaczącą;
- 3) wyznaczenia przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej o znaczącej pozycji rynkowej lub przedsiębiorców komunikacji elektronicznej zajmujących kolektywną pozycję znaczącą, w przypadku stwierdzenia, że na rynku właściwym nie występuje skuteczna konkurencja, oraz nałożenia na tego przedsiębiorcę lub przedsiębiorców komunikacji elektronicznej zajmujących kolektywną pozycję znaczącą obowiązków regulacyjnych;
- 4) utrzymania, zmiany albo uchylecia obowiązków regulacyjnych nałożonych na przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej o znaczącej pozycji rynkowej lub przedsiębiorców komunikacji elektronicznej zajmujących kolektywną pozycję znaczącą przed przeprowadzeniem analizy rynku.

2. Rynek właściwy może podlegać regulacji, gdy spełnione są łącznie następujące kryteria:

- 1) występują trudne do przewyciężenia i niemające przejściowego charakteru prawne lub ekonomiczne bariery w dostępie do rynku;

- 2) struktura rynku nie sprzyja osiągnięciu efektywnej konkurencji w odpowiednim horyzoncie czasowym, mając na uwadze stan konkurencji, w tym w zakresie infrastruktury telekomunikacyjnej;
- 3) przepisy prawa konkurencji są niewystarczające, aby odpowiednio przeciwdziałać stwierdzonym nieprawidłowościom w funkcjonowaniu rynku.

3. Kryteria, o których mowa w ust. 2, uznaje się za spełnione w przypadku rynku właściwego wskazanego w zaleceniu Komisji Europejskiej. Prezes UKE może jednak w decyzji, o której mowa w art. 201, stwierdzić, że co najmniej jedno kryterium wskazane w ust. 2 nie jest spełnione.

4. Przez obowiązek regulacyjny rozumie się obowiązek, o którym mowa w art. 210, art. 211, art. 213–215, art. 216 ust. 1, art. 219 ust. 2, art. 220, art. 222, art. 224 lub art. 231.

Art. 200. Przeprowadzając analizę, o której mowa w art. 197 ust. 1, Prezes UKE bada rozwój sytuacji rynkowej w ujęciu perspektywicznym, przy założeniu braku nałożonych obowiązków regulacyjnych na rynku właściwym, z uwzględnieniem wszystkich następujących elementów:

- 1) zmian sytuacji rynkowej mających wpływ na prawdopodobieństwo tego, że sytuacja na rynku właściwym będzie zmierzać w kierunku efektywnej konkurencji;
- 2) wszelkich istotnych źródeł presji konkurencji, na poziomie hurtowym i detalicznym, niezależnie od tego, czy za źródło tej presji uznaje się sieci telekomunikacyjne, usługi komunikacji elektronicznej czy też inne rodzaje usług lub rozwiązań, które są porównywalne z perspektywy użytkownika końcowego, i niezależnie od tego, czy tego rodzaju presja stanowi element rynku właściwego;
- 3) innych rodzajów regulacji i środków wprowadzonych i wpływających na rynek właściwy lub detaliczny rynek powiązany w danym okresie, w tym obowiązków, o których mowa w art. 169 ust. 1, art. 174 ust. 1, art. 175 ust. 1, art. 178 ust. 1, art. 179 ust. 1, art. 180 ust. 1 i art. 181 ust. 1;
- 4) obowiązków regulacyjnych nałożonych na innych rynkach właściwych.

Art. 201. 1. Po przeprowadzeniu postępowania, o którym mowa w art. 199 ust. 1, Prezes UKE, w przypadku ustalenia, że na rynku właściwym nie występuje przedsiębiorca komunikacji elektronicznej o znaczącej pozycji rynkowej lub przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej zajmujący kolektywną pozycję znaczącą, wydaje decyzję, w której:

- 1) określa rynek właściwy w sposób określony w art. 199 ust. 1 pkt 1;

- 2) stwierdza, że na tym rynku właściwym występuje skuteczna konkurencja;
- 3) uchyla nałożone obowiązki regulacyjne, jeżeli na tym rynku właściwym występował przedsiębiorca komunikacji elektronicznej o znaczącej pozycji rynkowej lub przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej zajmujący kolektywną pozycję znaczącą, którzy utracili tę pozycję.

2. Prezes UKE w decyzji, o której mowa w ust. 1, określa odpowiedni termin uchylecia obowiązków regulacyjnych, uwzględniający sytuację działających na rynku przedsiębiorców komunikacji elektronicznej oraz użytkowników końcowych, a także zapewniając tym użytkownikom możliwość wyboru usług. Prezes UKE może w decyzji, o której mowa w ust. 1, określić szczegółowe warunki i termin uchylecia obowiązków regulacyjnych w odniesieniu do obowiązujących umów o dostępie.

Art. 202. Po przeprowadzeniu postępowania, o którym mowa w art. 199 ust. 1, Prezes UKE, w przypadku ustalenia, że na rynku właściwym występuje przedsiębiorca komunikacji elektronicznej o znaczącej pozycji rynkowej lub przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej zajmujący kolektywną pozycję znaczącą, wydaje decyzję, w której:

- 1) określa rynek właściwy w sposób określony w art. 199 ust. 1 pkt 1;
- 2) wyznacza przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej o znaczącej pozycji rynkowej lub przedsiębiorców komunikacji elektronicznej zajmujących kolektywną pozycję znaczącą oraz:
 - a) nakłada, utrzymuje lub zmienia obowiązki regulacyjne, biorąc pod uwagę adekwatność i proporcjonalność danego obowiązku do problemów rynkowych, których rozwiązanie służy realizacji celów określonych w art. 407 ust. 2, lub
 - b) uchyla nałożone obowiązki regulacyjne, jeżeli przedsiębiorca komunikacji elektronicznej lub przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej nie utracili tej pozycji, ale warunki na rynku właściwym uzasadniają uchylenie tych obowiązków.

Art. 203. W przypadku zmiany zakresu geograficznego lub produktowego danego rynku właściwego, która nie powoduje, że rynek ten obejmuje całkowicie inne usługi niż dotychczas, przepisy art. 201, art. 202 i art. 205 stosuje się odpowiednio.

Art. 204. 1. Prezes UKE w przypadku ustalenia, że na rynku właściwym występuje przedsiębiorca komunikacji elektronicznej o znaczącej pozycji rynkowej, który nie świadczy i nie planuje świadczyć usług komunikacji elektronicznej użytkownikom końcowym na obszarze państw członkowskich Unii Europejskiej i który:

- 1) nie jest członkiem grupy kapitałowej, której podmioty świadczą lub planują świadczyć usługi komunikacji elektronicznej użytkownikom końcowym na obszarze państw członkowskich Unii Europejskiej,
 - 2) nie jest stroną umowy o wyłącznej współpracy z dostawcą usług komunikacji elektronicznej świadczącym usługi użytkownikom końcowym
- może, w drodze decyzji, o której mowa w art. 202, nałożyć wyłącznie obowiązki, o których mowa w art. 211 i art. 213, lub obowiązek stosowania niezawyżonych opłat.

2. Jeżeli Prezes UKE stwierdzi, że występują lub mogą wystąpić problemy w zakresie konkurencji ze szkodą dla użytkowników końcowych wynikające z warunków oferowanych przez przedsiębiorcę, o którym mowa w ust. 1, może zmienić decyzję, o której mowa w ust. 1, przez nałożenie obowiązków, o których mowa w art. 210, art. 214, art. 215 lub art. 216 ust. 1, a także przez zmianę obowiązków, o których mowa w ust. 1.

3. Przedsiębiorca, który przestał spełniać warunki, o których mowa w ust. 1, niezwłocznie informuje o tym Prezesa UKE.

4. W przypadku gdy przedsiębiorca przestał spełniać warunki, o których mowa w ust. 1, Prezes UKE przeprowadza analizę rynku, o której mowa w art. 197 ust. 1.

Art. 205. 1. Jeżeli przed wydaniem decyzji, o której mowa w art. 202, na tym samym rynku właściwym występował przedsiębiorca komunikacji elektronicznej o znaczącej pozycji rynkowej lub przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej zajmujący kolektywną pozycję znaczącą, którzy utracili tę pozycję, Prezes UKE, w drodze decyzji, określa termin uchylecia obowiązków regulacyjnych, uwzględniając sytuację działających na rynku przedsiębiorców komunikacji elektronicznej oraz użytkowników końcowych, a także zapewniając tym użytkownikom możliwość wyboru usług.

2. Prezes UKE w decyzji, o której mowa w ust. 1, może określić szczegółowe warunki i termin uchylecia obowiązków regulacyjnych w odniesieniu do obowiązujących umów o dostępie.

3. Decyzję, o której mowa w ust. 1, Prezes UKE udostępnia na stronie podmiotowej BIP UKE.

Art. 206. 1. Przedsiębiorca komunikacji elektronicznej zajmuje znaczącą pozycję rynkową, jeżeli na rynku właściwym samodzielnie posiada pozycję ekonomiczną odpowiadającą dominacji w rozumieniu przepisów prawa Unii Europejskiej.

2. Dwóch lub więcej przedsiębiorców komunikacji elektronicznej zajmuje kolektywną pozycję znaczącą, jeżeli nawet przy braku powiązań organizacyjnych lub innych związków między nimi posiadają na rynku właściwym pozycję ekonomiczną odpowiadającą dominacji w rozumieniu przepisów prawa Unii Europejskiej.

Art. 207. 1. Przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej zajmującego znaczącą pozycję na rynku właściwym można uznać za zajmującego znaczącą pozycję na innym rynku właściwym, jeżeli powiązania pomiędzy tymi rynkami są tego rodzaju, że umożliwiają przeniesienie siły rynkowej przedsiębiorcy z rynku właściwego na drugi rynek właściwy (rynek powiązany), wzmacniając pozycję tego przedsiębiorcy.

2. W celu uniemożliwienia przeniesienia znaczącej pozycji z rynku właściwego na rynek powiązany, Prezes UKE, po przeprowadzeniu analizy, o której mowa w art. 197 ust. 1, może nałożyć na rynku powiązonym na przedsiębiorcę, o którym mowa w ust. 1, obowiązki, o których mowa w art. 213–215, art. 216 ust. 1 oraz w art. 220.

Art. 208. 1. Prezes UKE, w przypadku niedotrzymania terminów, o których mowa w art. 197 ust. 2–4, może wystąpić do BEREC z wnioskiem o konsultację w sprawie analizy wskazanego rynku i utrzymania, zmiany albo uchylenia obowiązków regulacyjnych nałożonych na przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej o znaczącej pozycji rynkowej lub przedsiębiorców komunikacji elektronicznej zajmujących kolektywną pozycję znaczącą przed przeprowadzeniem analizy rynku.

2. Prezes UKE powiadamia Komisję Europejską o projektowanym rozstrzygnięciu w ciągu 6 miesięcy od uzyskania wyniku konsultacji od BEREC.

Art. 209. 1. W przypadku zmiany sytuacji rynkowej związanej w szczególności z zawarciem lub rozwiązaniem umów handlowych, w tym umów w zakresie wspólnego inwestowania, mających wpływ na konkurencję na rynku telekomunikacyjnym, nieuzasadniającej przeprowadzenia nowej analizy rynku, o której mowa w art. 197 ust. 1, Prezes UKE niezwłocznie dokonuje oceny w zakresie konieczności dokonania przeglądu nałożonych obowiązków regulacyjnych.

2. Prezes UKE, po przeprowadzeniu oceny, o której mowa w ust. 1, może zmienić decyzję, o której mowa w art. 202, przez:

- 1) nałożenie lub zmianę obowiązków regulacyjnych, biorąc pod uwagę adekwatność i proporcjonalność danego obowiązku do problemów rynkowych, których rozwiązanie służy realizacji celów określonych w art. 407 ust. 2, lub

- 2) uchylenie nałożonych obowiązków regulacyjnych, jeżeli warunki na rynku właściwym uzasadniają uchylenie tych obowiązków.

Rozdział 2

Obowiązki na rynkach hurtowych

Art. 210. Prezes UKE może, w drodze decyzji, zgodnie z przesłankami, o których mowa w art. 202 pkt 2 lit. a, nałożyć na przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej o znaczącej pozycji rynkowej obowiązek uwzględniania uzasadnionych wniosków przedsiębiorców komunikacji elektronicznej o zapewnienie im dostępu do infrastruktury technicznej, okablowania pomiędzy zakończeniami sieci w obiekcie budowlanym a najbliższym punktem dystrybucji lub anteny, w tym również niezwiązanych z danym rynkiem właściwym, biorąc pod uwagę, że odmowa zapewnienia tego dostępu uniemożliwiłaby powstanie trwale konkurencyjnego rynku i naruszałaby interes użytkowników końcowych.

Art. 211. 1. Prezes UKE może, w drodze decyzji, nałożyć na przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej o znaczącej pozycji rynkowej obowiązek uwzględniania uzasadnionych wniosków przedsiębiorców komunikacji elektronicznej o zapewnienie im dostępu telekomunikacyjnego, w tym użytkowania elementów sieci oraz powiązanych zasobów, w szczególności biorąc pod uwagę poziom konkurencyjności rynku detalicznego i interes użytkowników końcowych.

2. Prezes UKE nakłada obowiązek, o którym mowa w ust. 1, zgodnie z przesłankami, o których mowa w art. 202 pkt 2 lit. a, biorąc pod uwagę, czy inne, w tym planowane, formy dostępu do produktów hurtowych na tym samym rynku lub rynku powiązanim lub obowiązek nałożony zgodnie z art. 210 są wystarczające do rozwiązania problemów rynkowych.

3. Obowiązek, o którym mowa w ust. 1, może polegać w szczególności na:

- 1) zapewnieniu możliwości zarządzania obsługą użytkownika końcowego przez uprawnionego przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej i podejmowania rozstrzygnięć dotyczących wykonywania usług na jego rzecz;
- 2) zapewnieniu określonych elementów sieci telekomunikacyjnej, powiązanych zasobów lub lokalnych pętli abonenckich, w tym pętli lub podpętli;
- 3) zapewnieniu dostępu do aktywnych lub wirtualnych elementów sieci telekomunikacyjnej i związanych z nimi usług;
- 4) oferowaniu usług na warunkach hurtowych w celu ich dalszej sprzedaży przez innego przedsiębiorcę;

- 5) przyznawaniu dostępu do interfejsów, protokołów lub innych kluczowych technologii niezbędnych dla interoperacyjności usług, w tym usług sieci wirtualnych;
- 6) zapewnieniu kolokacji lub innych form wspólnego korzystania z powiązanych zasobów;
- 7) zapewnieniu funkcji sieci niezbędnych do zapewnienia pełnej interoperacyjności usług;
- 8) zapewnieniu usług roamingu lokalnego w sieciach ruchomych;
- 9) zapewnieniu systemów wspierania działalności operacyjnej lub innych systemów oprogramowania niezbędnych dla skutecznej konkurencji, w tym systemów taryfowych, systemów wystawiania faktur i pobierania należności;
- 10) zapewnieniu powiązanych usług w dziedzinie transmisji radiofonicznych lub telewizyjnych;
- 11) zapewnieniu połączenia sieci lub urządzeń telekomunikacyjnych;
- 12) prowadzeniu negocjacji w sprawie dostępu w dobrej wierze lub utrzymywaniu uprzednio ustanowionego dostępu do określonych sieci telekomunikacyjnych, urządzeń lub powiązanych zasobów;
- 13) zapewnieniu dostępu do powiązanych usług, w tym usług identyfikacji, lokalizacji i sygnalizowania obecności.

4. Prezes UKE może w decyzji, o której mowa w ust. 1, określić dodatkowe warunki związane z realizacją obowiązków wskazanych w ust. 1, w celu zapobiegania nadużyciom telekomunikacyjnym i zapewnienia uczciwego korzystania z dostępu telekomunikacyjnego.

5. Wniosek przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej o zapewnienie mu dostępu telekomunikacyjnego uważa się za uzasadniony, jeżeli uwzględni on zakres obowiązku ustalonego w decyzji, o której mowa w ust. 1, oraz warunki, o których mowa w art. 212 ust. 1.

Art. 212. 1. Prezes UKE może określić w decyzji, o której mowa w art. 211 ust. 1, w zakresie niezbędnym dla zapewnienia prawidłowego funkcjonowania sieci telekomunikacyjnej, techniczne lub eksploatacyjne warunki, jakie przedsiębiorca komunikacji elektronicznej zapewniający dostęp telekomunikacyjny lub przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej korzystający z takiego dostępu będą musieli spełnić.

2. Przy ustalaniu zakresu obowiązku dostępu telekomunikacyjnego Prezes UKE uwzględnia w szczególności:

- 1) techniczną i ekonomiczną możliwość korzystania lub instalowania konkurencyjnych urządzeń, mając na uwadze tempo rozwoju rynku oraz rodzaj wzajemnych połączeń sieci lub dostępu telekomunikacyjnego, w tym możliwość zastosowania innych rozwiązań związanych z dostępem telekomunikacyjnym, takich jak dostęp do kanalizacji kablowej;

- 2) możliwość zapewnienia oferowanego dostępu telekomunikacyjnego z uwzględnieniem posiadanej pojemności sieci;
- 3) wstępne inwestycje dokonane przez właściciela urządzeń lub powiązanych zasobów, mając na uwadze ryzyko inwestycyjne oraz z uwzględnieniem infrastruktury zrealizowanej w całości lub części ze środków publicznych, z której korzysta przedsiębiorca komunikacji elektronicznej, ze szczególnym uwzględnieniem inwestycji w sieci o bardzo dużej przepustowości oraz poziomów ryzyka związanych z tymi inwestycjami;
- 4) konieczność zapewnienia konkurencji w dłuższym okresie, w tym promowanie efektywnego inwestowania w dziedzinie infrastruktury oraz innowacyjnych modeli biznesowych wspierających zrównoważoną konkurencję, w szczególności opartych na współinwestowaniu w sieci;
- 5) odpowiednie prawa własności intelektualnej;
- 6) świadczenie usług obejmujących swoim zasięgiem kontynent europejski;
- 7) prognozowany rozwój technologiczny związany z projektowaniem sieci i zarządzaniem nimi;
- 8) potrzebę zapewnienia neutralności technologicznej w zakresie projektowania sieci i zarządzania nimi.

Art. 213. 1. Prezes UKE może, w drodze decyzji, zgodnie z przesłankami, o których mowa w art. 202 pkt 2 lit. a, nałożyć na przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej o znaczącej pozycji rynkowej obowiązek równego traktowania przedsiębiorców komunikacji elektronicznej w zakresie dostępu telekomunikacyjnego, w szczególności przez oferowanie jednakowych warunków w porównywalnych okolicznościach, przeprowadzanie testów ekonomicznej odtwarzalności, a także oferowanie usług oraz udostępnianie informacji na warunkach nie gorszych od stosowanych w ramach własnego przedsiębiorstwa, lub w stosunkach z podmiotami zależnymi lub innymi podmiotami, z którymi ten przedsiębiorca współpracuje.

2. Prezes UKE, nakładając obowiązek, o którym mowa w ust. 1, może w celu zapewnienia równego traktowania przedsiębiorców komunikacji elektronicznej w zakresie dostępu telekomunikacyjnego nałożyć obowiązek takiego samego traktowania tych przedsiębiorców w zakresie dostępu, w szczególności przez oferowanie jednakowych warunków, umożliwiając konkurencję na rynku detalicznym, a także oferowanie usług oraz udostępnianie informacji na

takich samych warunkach, w tym samym czasie, takiej samej jakości, jak stosowanych w ramach własnego przedsiębiorstwa.

Art. 214. 1. Prezes UKE może, w drodze decyzji, zgodnie z przesłankami, o których mowa w art. 202 pkt 2 lit. a, nałożyć na przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej o znaczącej pozycji rynkowej obowiązek ogłaszania lub udostępniania informacji w sprawach zapewnienia dostępu telekomunikacyjnego, w szczególności dotyczących informacji księgowych, specyfikacji technicznych sieci i urządzeń telekomunikacyjnych, charakterystyki sieci, zasad i warunków świadczenia usług oraz korzystania z sieci, a także opłat.

2. Prezes UKE określa w decyzji, o której mowa w ust. 1, stopień uszczegółowienia informacji oraz formę, miejsce i terminy ogłaszania lub udostępniania tych informacji.

3. Prezes UKE może żądać od przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej o znaczącej pozycji rynkowej dostarczania dokumentów oraz udzielania informacji w celu weryfikacji realizowania obowiązków, o których mowa w ust. 1, art. 213 i art. 220.

4. Informacje, o których mowa w ust. 3, Prezes UKE udostępnia na stronie podmiotowej BIP UKE.

Art. 215. 1. Prezes UKE może, w drodze decyzji, zgodnie z przesłankami, o których mowa w art. 202 pkt 2 lit. a, nałożyć na przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej o znaczącej pozycji rynkowej obowiązek prowadzenia rachunkowości regulacyjnej w sposób umożliwiający identyfikację przepływów transferów wewnętrznych związanych z działalnością w zakresie dostępu telekomunikacyjnego, zgodnie z przepisami art. 253–258.

2. Przedsiębiorca komunikacji elektronicznej prowadzi rachunkowość regulacyjną zgodnie z instrukcją zatwierdzoną przez Prezesa UKE.

Art. 216. 1. Prezes UKE, uwzględniając potrzebę promowania konkurencji oraz długofalowe interesy użytkowników końcowych związane z rozwojem sieci składającej się z elementów światłowodowych, a zwłaszcza sieci o bardzo dużej przepustowości, może, w szczególności w sytuacji, gdy analiza rynku wykazała, że przedsiębiorca komunikacji elektronicznej o znaczącej pozycji rynkowej może utrzymywać opłaty na nadmiernie wysokim lub niskim poziomie ze szkodą dla użytkowników końcowych, zgodnie z przesłankami, o których mowa w art. 202 pkt 2 lit. a, oraz biorąc pod uwagę korzyści związane z istnieniem przewidywalnych i stabilnych opłat, inwestycje dokonane przez przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej o znaczącej pozycji rynkowej oraz promocję realizacji nowych inwestycji, w

tym w sieci o bardzo dużej przepustowości, w drodze decyzji, nałożyć na przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej o znaczącej pozycji rynkowej obowiązek:

- 1) kalkulacji uzasadnionych kosztów świadczenia dostępu telekomunikacyjnego, wskazując sposoby kalkulacji kosztów, jakie przedsiębiorca komunikacji elektronicznej powinien stosować na podstawie przepisów wydanych na podstawie art. 255, zgodnie z zatwierdzonym przez Prezesa UKE opisem kalkulacji kosztów oraz stosowania, w oparciu o tę kalkulację, opłat z tytułu dostępu telekomunikacyjnego, uwzględniających zwrot uzasadnionych kosztów, które ponosi przedsiębiorca komunikacji elektronicznej,
- 2) stosowania opłat z tytułu dostępu telekomunikacyjnego, w oparciu o koszty, które ponosi przedsiębiorca komunikacji elektronicznej,
- 3) stosowania opłat z tytułu dostępu telekomunikacyjnego w wysokości określonej przez Prezesa UKE

– umożliwiając uzyskanie przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej o znaczącej pozycji rynkowej rozsądnej stopy zwrotu z zaangażowanego kapitału z uwzględnieniem ryzyka typowego dla danego nowego przedsięwzięcia inwestycyjnego.

2. Prezes UKE w decyzji dotyczącej obowiązku, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, wskazuje sposoby ustalania opłat, które będzie stosował w przypadkach, o których mowa w art. 217 ust. 5.

3. W decyzji dotyczącej obowiązku, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, Prezes UKE wskazuje sposoby weryfikacji i ustalania opłat.

4. Prezes UKE może nałożyć obowiązek, o którym mowa w ust. 1 pkt 3, w sytuacji gdy:

- 1) na tym samym rynku właściwym lub rynku właściwym obejmującym takie same produkty lub usługi komunikacji elektronicznej obowiązek, o którym mowa w ust. 1 pkt 3, jest nakładany na więcej niż jednego przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej oraz gdy na powyższych rynkach powinny być stosowane symetryczne opłaty z tytułu dostępu telekomunikacyjnego lub
- 2) w wytycznych, wspólnych stanowiskach lub zaleceniach Komisja Europejska lub BEREC wskażą metodę ustalania opłat z tytułu dostępu telekomunikacyjnego, inną od tych, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i 2, jako najbardziej odpowiednią dla rynku właściwego, na którym przedsiębiorca komunikacji elektronicznej, na którego ma być nałożony obowiązek, o którym mowa w ust. 1 pkt 3, zajmuje znaczącą pozycję rynkową.

5. Prezes UKE przy nakładaniu obowiązku, o którym mowa w ust. 1 pkt 3, uwzględnia:

- 1) koszty ponoszone przez efektywnie działającego przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej lub
- 2) koszty ponoszone przez przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej, na którego ma być nałożony obowiązek, o którym mowa w ust. 1 pkt 3, oraz koszty innych przedsiębiorców komunikacji elektronicznej działających na tym samym rynku właściwym lub rynku właściwym obejmującym takie same produkty lub usługi komunikacji elektronicznej.

6. Jeżeli Prezes UKE nie może zastosować przepisu ust. 5, przy nakładaniu obowiązku, o którym mowa w ust. 1 pkt 3, uwzględnia opłaty z tytułu dostępu telekomunikacyjnego stosowane na porównywalnych rynkach konkurencyjnych lub regulowanych.

7. W przypadku gdy przedsiębiorca komunikacji elektronicznej dokonał inwestycji w budowę sieci składającej się z elementów światłowodowych, w szczególności sieci o bardzo dużej przepustowości, i zapewnił skuteczny i niedyskryminujący dostęp telekomunikacyjny do takiej sieci na warunkach konkurencyjnych oraz istnieje konkurencja cenowa na rynku detalicznym odpowiadającym rynkowi hurtowemu, na którym świadczy usługi ten przedsiębiorca komunikacji elektronicznej, Prezes UKE może nie nakładać obowiązków regulacyjnych, o których mowa w ust. 1, lub może je uchylić.

Art. 217. 1. Przedsiębiorca komunikacji elektronicznej, na którego został nałożony obowiązek, o którym mowa w art. 216 ust. 1 pkt 2, przedstawia Prezesowi UKE, na jego żądanie, szczegółowe uzasadnienie wysokości opłat ustalonych w oparciu o koszty, które ponosi przedsiębiorca. Przedsiębiorca komunikacji elektronicznej może przedstawić uzasadnienie wysokości opłat w oparciu o jeden ze sposobów kalkulacji kosztów, określony w przepisach wydanych na podstawie art. 255.

2. W celu oceny prawidłowości wysokości opłat ustalonych przez przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej, na którego został nałożony obowiązek, o którym mowa w art. 216 ust. 1 pkt 2, Prezes UKE stosuje jeden ze sposobów weryfikacji opłat wskazanych zgodnie z art. 216 ust. 3.

3. W przypadku gdy według przeprowadzonej oceny, o której mowa w ust. 2, wysokość opłat ustalonych przez przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej jest nieprawidłowa, Prezes UKE ustala, w drodze decyzji, wysokość opłat lub ich maksymalny albo minimalny poziom, stosując sposoby ustalania opłat wskazane zgodnie z art. 216 ust. 3, biorąc pod uwagę promocję realizacji nowych inwestycji, w tym w sieci o bardzo dużej przepustowości, promocję efektywności i zrównoważonej konkurencji oraz zapewnienie maksymalnych korzyści dla użytkowników końcowych, a także umożliwienie przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej

uzyskanie rozsądnej stopy zwrotu z zaangażowanego kapitału, uwzględniając wszelkie ryzyko typowe dla danego nowego przedsięwzięcia inwestycyjnego.

4. W celu oceny wysokości kosztów, o których mowa w art. 216 ust. 1 pkt 1, Prezes UKE przeprowadza weryfikację, o której mowa w art. 257 ust. 7.

5. W przypadku:

- 1) braku możliwości przeprowadzenia weryfikacji, o której mowa w art. 257 ust. 7, z przyczyn leżących po stronie przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej,
- 2) odmowy wyrażenia przez biegłego rewidenta opinii po przeprowadzeniu weryfikacji, o której mowa w art. 257 ust. 7, z uwagi na zaistnienie okoliczności uniemożliwiających jej sformułowanie z przyczyn leżących po stronie przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej,
- 3) wyrażenia przez biegłego rewidenta opinii negatywnej albo opinii z zastrzeżeniami, po przeprowadzeniu weryfikacji, o której mowa w art. 257 ust. 7,
- 4) wystąpienia różnic pomiędzy wysokością opłat ustalonych przez przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej a wysokością kosztów zweryfikowanych zgodnie z ust. 4

– Prezes UKE ustala, w drodze decyzji, wysokość opłat z tytułu dostępu telekomunikacyjnego lub ich maksymalny albo minimalny poziom stosując sposoby wskazane zgodnie z art. 216 ust. 2, biorąc pod uwagę promocję realizacji nowych inwestycji, w tym w sieci o bardzo dużej przepustowości, promocję efektywności i zrównoważonej konkurencji oraz zapewnienie maksymalnych korzyści dla użytkowników końcowych, jak również zwrot uzasadnionych kosztów.

6. W przypadku gdy na przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej został nałożony obowiązek, o którym mowa w art. 220 ust. 1, Prezes UKE może ustalić opłaty, o których mowa w ust. 3 i 5, w decyzji, o której mowa w art. 221 ust. 1.

7. W przypadku gdy przedsiębiorca komunikacji elektronicznej poniósł wydatki na nowe przedsięwzięcie inwestycyjne, w tym budowę sieci składającej się z elementów światłowodowych, w tym sieci o bardzo dużej przepustowości, Prezes UKE, ustalając opłaty z tytułu dostępu telekomunikacyjnego, bierze pod uwagę wykonane przez przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej inwestycje oraz umożliwia temu przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej uzyskanie rozsądnej stopy zwrotu z zaangażowanego w nowe przedsięwzięcie inwestycyjne kapitału, uwzględniając ryzyko typowe dla danego nowego przedsięwzięcia inwestycyjnego.

Art. 218. 1. Opłaty za wzajemne korzystanie z połączonych sieci związane z realizacją przenoszenia numerów między sieciami uwzględniają ponoszone koszty.

2. Opłaty za wzajemne korzystanie z połączonych sieci i za dostęp telekomunikacyjny związane z realizacją wyboru dostawcy usług telekomunikacyjnych uwzględniają ponoszone koszty.

Art. 219. 1. Przedsiębiorca komunikacji elektronicznej stosuje opłaty za zakańczanie połączeń głosowych nie wyższe niż maksymalne opłaty za zakańczanie połączenia głosowego w stacjonarnych lub ruchomych publicznych sieciach telekomunikacyjnych zgodnie z aktem delegowanym wydanym przez Komisję Europejską na podstawie art. 75 ust. 1 EKŁE.

2. W przypadku niewydania aktu delegowanego na podstawie art. 75 ust. 1 EKŁE, Prezes UKE może, w drodze decyzji, nałożyć zgodnie z przesłankami, o których mowa w art. 202 pkt 2 lit. a, na przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej o znaczącej pozycji rynkowej obowiązek stosowania opłaty za zakańczanie połączeń głosowych w określonej wysokości.

3. Prezes UKE, określając opłaty, o których mowa w ust. 2, uwzględnia:

- 1) koszty ponoszone przez efektywnie działającego przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej ujmowane w wartościach bieżących jako podstawę wyznaczania opłat z tytułu usług zakańczania połączeń głosowych, przy czym metoda kalkulacji kosztów stosowana do wyliczania kosztów efektywnie działającego przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej opiera się na modelowaniu oddolnym (bottom-up) i wykorzystuje długookresowe koszty przyrostowe związane z ruchem sieciowym ponoszone w celu świadczenia na rzecz innych podmiotów hurtowej usługi zakańczania połączeń głosowych;
- 2) długookresowe koszty przyrostowe usługi zakańczania połączeń głosowych ustalone jako różnica między całkowitymi długookresowymi kosztami świadczenia wszystkich usług przez przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej a całkowitymi długookresowymi kosztami tego przedsiębiorcy w przypadku nieświadczenia usługi zakańczania połączeń głosowych na rzecz innych podmiotów;
- 3) do kosztów przyrostowych tylko te koszty związane z ruchem sieciowym, których by uniknięto, gdyby usługa zakańczania połączeń głosowych na rzecz innych podmiotów nie była świadczona;
- 4) koszty związane z dodatkową pojemnością sieci tylko w zakresie, w jakim wynikają one z konieczności zwiększenia pojemności sieci w celu obsługi dodatkowego ruchu związanego z zakańczaniem połączeń głosowych na rzecz innych podmiotów;

- 5) okoliczność, że do kosztów przyrostowych zakańczania połączeń w sieciach ruchomych nie zalicza się opłat, o których mowa w art. 24;
- 6) wyłącznie koszty rozliczeń międzyoperatorskich, koszty związane z zawieraniem umów międzyoperatorskich oraz inne koszty związane bezpośrednio ze świadczeniem usługi zakańczania połączeń na rzecz innych podmiotów;
- 7) domniemanie, że wszyscy przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej świadczący usługi zakańczania połączeń głosowych w stacjonarnej publicznej sieci telekomunikacyjnej, bez względu na ich skalę działalności, ponoszą takie same koszty jednostkowe jak efektywnie działający przedsiębiorca komunikacji elektronicznej;
- 8) w przypadku przedsiębiorców komunikacji elektronicznej świadczących usługi telekomunikacyjne w ruchomej publicznej sieci telekomunikacyjnej - minimalną skalę działalności jako udział w rynku na poziomie nie mniejszym niż 20%;
- 9) amortyzację ekonomiczną jako właściwą metodę amortyzacji aktywów;
- 10) koszty usług zakańczania połączeń głosowych odzwierciedlające koszty efektywnie działającego przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej stosującego nowoczesne i wydajne technologie oraz sieć szkieletową opartą na protokole IP uwzględniającą technologie, które z dużym prawdopodobieństwem będą wykorzystywane w okresie obowiązywania maksymalnych opłat za usługi zakańczania połączeń głosowych, przy czym w przypadku stacjonarnych publicznych sieci telekomunikacyjnych Prezes UKE przyjmuje, że połączenia opierają się wyłącznie na komutacji pakietów.

4. Prezes UKE monitoruje wysokość opłat za zakańczanie połączeń głosowych w stacjonarnych lub ruchomych publicznych sieciach telekomunikacyjnych oraz zapewnia ich zgodność z opłatami określonymi w akcie delegowanym wydanym na podstawie art. 75 ust. 1 EKŁE.

5. Prezes UKE corocznie przedstawia sprawozdanie Komisji Europejskiej i BEREC dotyczące stosowania opłat za zakańczanie połączeń głosowych w stacjonarnych lub ruchomych publicznych sieciach telekomunikacyjnych.

Art. 220. 1. Prezes UKE może, w drodze decyzji, zgodnie z przesłankami, o których mowa w art. 202 pkt 2 lit. a, nałożyć na przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej o znaczącej pozycji rynkowej, na którego został nałożony obowiązek równego traktowania zgodnie z art. 213, lub wraz z tym obowiązkiem – obowiązek przygotowania i przedstawienia w określonym terminie projektu oferty ramowej o dostępie telekomunikacyjnym, której zakres, stopień szczegółowości oraz sposób udostępnienia określi w decyzji.

2. Oferta ramowa o dostępie telekomunikacyjnym powinna określać warunki i zasady współpracy z przedsiębiorcą komunikacji elektronicznej, o którym mowa w ust. 1, oraz opłaty za usługi w zakresie dostępu telekomunikacyjnego w taki sposób, aby przedsiębiorca korzystający z dostępu telekomunikacyjnego nie był zobowiązany do korzystania z zasobów, które nie są konieczne do korzystania z tego dostępu.

3. Oferta ramowa o dostępie telekomunikacyjnym powinna składać się z wyodrębnionych pakietów, które będą zawierać odpowiednie, ze względu na wykonywaną przez przedsiębiorców telekomunikacyjnych działalność telekomunikacyjną, elementy dostępu.

Art. 221. 1. Prezes UKE zatwierdza, w drodze decyzji, projekt oferty ramowej lub jej zmiany, jeżeli odpowiada on przepisom prawa i potrzebom rynku wskazanym w decyzji nakładającej obowiązek przedłożenia oferty ramowej, albo odmawia zatwierdzenia zmiany, albo zmienia przedłożony projekt oferty ramowej lub jej zmiany i go zatwierdza, a w przypadku nieprzedstawienia projektu oferty ramowej lub jej zmiany w terminie – samodzielnie ustala ofertę ramową lub jej zmianę w całości lub w części.

2. W przypadku zmiany zapotrzebowania na usługi lub zmiany warunków rynkowych Prezes UKE może, z urzędu lub na uzasadniony wniosek przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej uprawnionego do dostępu telekomunikacyjnego, zobowiązać przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej do przygotowania zmiany oferty ramowej w całości lub w części.

3. W przypadku zmiany zapotrzebowania na usługi lub zmiany warunków rynkowych przedsiębiorca komunikacji elektronicznej zobowiązany do przedłożenia oferty ramowej może przedłożyć Prezesowi UKE projekt zmiany takiej oferty w celu jej zatwierdzenia.

4. Wraz z przedstawieniem do zatwierdzenia projektu oferty ramowej lub jej zmiany przedsiębiorca komunikacji elektronicznej przekazuje informacje i dokumenty wykazujące zgodność oferty ramowej z wymogami prawa i obowiązkami regulacyjnymi.

5. Prezes UKE niezwłocznie udostępnia ofertę ramową, o której mowa w ust. 1, lub jej zmianę wraz z ujednoliconym tekstem oferty ramowej na stronie podmiotowej BIP UKE.

6. W przypadku uchylenia obowiązku stosowania oferty ramowej umowy zawarte na podstawie oferty ramowej na czas nieokreślony mogą być rozwiązane lub zmienione nie wcześniej niż po upływie 90 dni od dnia, w którym zniesiono ten obowiązek, jeżeli inny termin nie został określony przez Prezesa UKE w decyzji uchylającej ten obowiązek.

7. Przedsiębiorca komunikacji elektronicznej, na którego został nałożony obowiązek, o którym mowa w art. 220 ust. 1, jest obowiązany do zawierania umów o dostępie na warunkach

nie gorszych dla pozostałych stron umowy, niż określone w ofercie ramowej, o której mowa w ust. 1.

Art. 222. W szczególnych przypadkach Prezes UKE może, w drodze decyzji, nałożyć na przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej o znaczącej pozycji rynkowej inne niż wymienione w art. 210, art. 211, art. 213–215, art. 216 ust. 1 i art. 220 obowiązki w zakresie dostępu telekomunikacyjnego.

Art. 223. 1. Niezwłocznie po zakończeniu postępowania konsultacyjnego dotyczącego nałożenia obowiązków, o których mowa w art. 222, innych niż przewidziane w art. 219 ust. 2 lub art. 224 Prezes UKE występuje do Komisji Europejskiej z wnioskiem o uzyskanie zgody na nałożenie tych obowiązków. Do wniosku Prezes UKE dołącza projekty rozstrzygnięć wraz z uzasadnieniem.

2. W przypadku pozytywnego rozpatrzenia przez Komisję Europejską wniosku, o którym mowa w ust. 1, Prezes UKE, w drodze decyzji, nakłada obowiązki, o których mowa w art. 222.

Art. 224. 1. Jeżeli nałożone uprzednio obowiązki regulacyjne w zakresie dostępu telekomunikacyjnego, o których mowa w art. 210, art. 211, art. 213–215, art. 216 ust. 1 i art. 220, nie zapewniły na rynku hurtowym lub rynkach hurtowych skutecznej konkurencji oraz istnieją na tym rynku lub rynkach trwale i wysokie bariery konkurencyjne lub rynkowe, Prezes UKE może, po przeprowadzeniu analizy, o której mowa w art. 197 ust. 1, w zakresie tego rynku hurtowego lub rynków hurtowych, nałożyć na przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej świadczącego usługi na rynku lub rynkach hurtowych oraz na odpowiadającym mu rynku detalicznym lub rynkach detalicznych, zwanego dalej „przedsiębiorcą zintegrowanym pionowo”, obowiązek rozdziału funkcjonalnego, polegający na wykonywaniu działalności związanej ze świadczeniem usług hurtowego dostępu telekomunikacyjnego przez wyodrębnioną, działającą niezależnie jednostkę organizacyjną, zwaną dalej „wydzieloną jednostką organizacyjną”, lub przez kilka wydzielonych jednostek organizacyjnych.

2. Wydzielona jednostka organizacyjna zapewnia dostęp telekomunikacyjny innym przedsiębiorcom komunikacji elektronicznej, na zasadach określonych w art. 213 ust. 2.

3. Przed nałożeniem na przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej obowiązku rozdziału funkcjonalnego Prezes UKE występuje do Komisji Europejskiej z wnioskiem o uzyskanie zgody na nałożenie tego obowiązku, do którego dołącza:

- 1) wyniki analizy, o której mowa w art. 197 ust. 1, w zakresie rynku hurtowego albo rynków hurtowych, potwierdzające, że wcześniej nałożone obowiązki regulacyjne w zakresie

dostępu telekomunikacyjnego nie zapewniły na rynku hurtowym lub rynkach hurtowych, o których mowa w ust. 1, skutecznej konkurencji oraz że istnieją na tym rynku lub rynkach trwałe i wysokie bariery konkurencyjne lub rynkowe;

- 2) uzasadnioną ocenę, że w rozsądnym terminie nie zaistnieje lub zaistnieje w niewielkim stopniu na rynku hurtowym lub rynkach hurtowych, o których mowa w ust. 1, skuteczna i trwała konkurencja w zakresie infrastruktury telekomunikacyjnej;
- 3) analizę spodziewanego wpływu nałożenia obowiązku rozdziału funkcjonalnego na przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej, o którym mowa w ust. 1, w tym na sytuację pracowników wydzielonej jednostki organizacyjnej, na działalność Prezesa UKE oraz na rynek komunikacji elektronicznej, w tym ocenę wpływu na motywację do inwestowania na tym rynku komunikacji elektronicznej, a także informację o spodziewanym wpływie na konkurencję oraz o potencjalnych skutkach dla konsumentów;
- 4) uzasadnienie zastosowania rozdziału funkcjonalnego jako najskuteczniejszego środka naprawczego, który ma na celu usunięcie barier związanych z konkurencją lub zidentyfikowanych nieprawidłowości na rynku hurtowym lub rynkach hurtowych;
- 5) projekt decyzji w sprawie rozdziału funkcjonalnego obejmujący określenie:
 - a) charakteru i stopnia rozdziału funkcjonalnego, ze wskazaniem w szczególności statusu prawnego wydzielonej jednostki organizacyjnej, biorąc pod uwagę stanowisko przedsiębiorcy, na którego ma być nałożony obowiązek rozdziału funkcjonalnego co do tego statusu, o ile takie stanowisko zostało przedstawione przez niego w ramach postępowania konsultacyjnego,
 - b) początkowych składników majątkowych wydzielonej jednostki organizacyjnej oraz rodzaju dostarczanych przez nią produktów lub usług,
 - c) rozwiązań w zakresie zarządzania wydzieloną jednostką organizacyjną, w tym zasad dotyczących stworzenia w niej odpowiedniej struktury zachęt, zapewniających niezależność pracowników tej jednostki od przedsiębiorcy zintegrowanego pionowo, innych jednostek tego przedsiębiorcy, spółek od niego zależnych, wobec niego dominujących lub z nim powiązanych w rozumieniu ustawy z dnia 15 września 2000 r. – Kodeks spółek handlowych (Dz. U. z 2022 r. poz. 1467, 1488, 2280 i 2436),
 - d) trybu realizacji obowiązku rozdziału funkcjonalnego, w tym harmonogramu jego realizacji,

- e) zasad zapewniających przejrzystość procedur operacyjnych, w szczególności w odniesieniu do innych zainteresowanych przedsiębiorców komunikacji elektronicznej,
- f) terminu do wyboru nazwy handlowej, o której mowa w art. 228 ust. 2,
- g) programu monitorowania przestrzegania obowiązku rozdziału funkcjonalnego w szczególności obejmującego:
 - publikację przez przedsiębiorcę zintegrowanego pionowo corocznego sprawozdania lub
 - obowiązek przeprowadzania przez niezależnych audytorów cyklicznych audytów.

4. W przypadku pozytywnego rozpatrzenia przez Komisję Europejską wniosku, o którym mowa w ust. 3, Prezes UKE, w drodze decyzji, nakłada obowiązek rozdziału funkcjonalnego.

5. Uzasadnienie decyzji, o której mowa w ust. 4, zawiera w szczególności okoliczności wskazane w ust. 3 pkt 1–4.

Art. 225. W przypadku wydania decyzji, o której mowa w art. 224 ust. 4, Prezes UKE przeprowadza, zgodnie z art. 197 ust. 1, skoordynowaną analizę rynków właściwych związanych z siecią dostępu telekomunikacyjnego oraz nakłada, utrzymuje, zmienia lub uchyla inne obowiązki regulacyjne.

Art. 226. Przedsiębiorca komunikacji elektronicznej, na którego nałożono obowiązek, o którym mowa w art. 224 ust. 1, może podlegać innym obowiązkom regulacyjnym w zakresie dostępu telekomunikacyjnego, o których mowa w art. 210, art. 211, art. 213–215, art. 216 ust. 1, art. 220 i art. 222, w odniesieniu do rynku, na którym został wyznaczony jako przedsiębiorca o znaczącej pozycji rynkowej.

Art. 227. Osoba kierująca wydzieloną jednostką organizacyjną nie może jednocześnie świadczyć pracy lub usług u przedsiębiorcy zintegrowanego pionowo, na którego nałożono obowiązek rozdziału funkcjonalnego, lub w innej niż wydzielona jednostka organizacyjna jednostce organizacyjnej tego przedsiębiorcy, lub w spółce od niego zależnej, wobec niego dominującej lub z nim powiązanej w rozumieniu ustawy z dnia 15 września 2000 r. – Kodeks spółek handlowych ani pełnić funkcji w ich organach lub pełnić na rzecz tych podmiotów funkcji doradczych.

Art. 228. 1. Do wydzielonej jednostki organizacyjnej, w przypadku gdy nie ma ona formy odrębnej osoby prawnej, w zakresie nieuregulowanym w ustawie stosuje się odpowiednio przepisy o oddziale przedsiębiorcy.

2. Przedsiębiorca zintegrowany pionowo, na którego nałożono obowiązek rozdziału funkcjonalnego, obowiązany jest do wyboru nazwy wydzielonej jednostki organizacyjnej, w terminie określonym w decyzji, o której mowa w art. 224 ust. 4. Nazwa handlowa powinna pozwalać na identyfikację tej jednostki jako jednostki wydzielonej od tego przedsiębiorcy i być przez niego używana w obrocie handlowym.

3. Wydzielona jednostka organizacyjna jest odrębnym pracodawcą w ramach przedsiębiorstwa przedsiębiorcy zintegrowanego pionowo, za którego uprawnienia i obowiązki pracodawcy wykonuje osoba lub osoby kierujące wydzieloną jednostką organizacyjną.

4. Osoba lub osoby kierujące wydzieloną jednostką organizacyjną uprawnione są do reprezentowania jej na zewnątrz na zasadach prokury oddziałowej.

Art. 229. 1. Przedsiębiorca komunikacji elektronicznej o znaczącej pozycji rynkowej zintegrowany pionowo, w celu zapewnienia wszystkim dostawcom usług świadczącym usługi na rzecz użytkowników końcowych, w tym samemu sobie, możliwości korzystania z równoważnego dostępu telekomunikacyjnego, jest obowiązany zawiadomić Prezesa UKE o planowanym przeniesieniu całości lub znacznej części środków majątkowych lokalnej sieci dostępu na odrębną osobę prawną mającą innego właściciela lub na nowo zawiązany w tym celu podmiot. Zawiadomienia dokonuje się najpóźniej na 3 miesiące przed planowanym przeniesieniem środków majątkowych.

2. Przedsiębiorca, o którym mowa w ust. 1, niezwłocznie zawiadamia Prezesa UKE o każdej zmianie planowanego przeniesienia całości lub znacznej części środków majątkowych lokalnej sieci dostępu na odrębną osobę prawną mającą innego właściciela lub na nowo zawiązany w tym celu podmiot.

3. Przedsiębiorca, o którym mowa w ust. 1, może zobowiązać się do stosowania określonych warunków niedyskryminującego dostępu telekomunikacyjnego w okresie po przeniesieniu całości lub znacznej części środków majątkowych lokalnej sieci dostępu na odrębną osobę prawną mającą innego właściciela lub na nowo zawiązany w tym celu podmiot, do czasu zapewnienia możliwości korzystania z równoważnego dostępu telekomunikacyjnego, o którym mowa w ust. 1. Przedsiębiorca określa szczegółowe informacje dotyczące stosowania określonych warunków niedyskryminującego dostępu telekomunikacyjnego, o których mowa

w zdaniu pierwszym, w tym dotyczące harmonogramu wdrożenia tych warunków i okresu ich obowiązywania.

4. Prezes UKE przeprowadza skoordynowaną analizę rynków właściwych związanych z siecią dostępu, w celu określenia wpływu działań, o których mowa w ust. 1, na te rynki, i zawiadamia przedsiębiorcę, o którym mowa w ust. 1, o jej zakończeniu, nie później niż w dniu poprzedzającym dzień planowanego przeniesienia całości lub znacznej części środków majątkowych lokalnej sieci dostępu na odrębną osobę prawną mającą innego właściciela lub na nowo zawiązany w tym celu podmiot.

5. Przedsiębiorca, o którym mowa w ust. 1, zawiadamia Prezesa UKE o przeniesieniu całości lub znacznej części środków majątkowych lokalnej sieci na odrębną osobę prawną mającą innego właściciela lub na nowo zawiązany w tym celu podmiot.

6. Prezes UKE po otrzymaniu zawiadomienia, o którym mowa w ust. 5, w oparciu o wyniki analizy, o której mowa w ust. 4, przeprowadza postępowanie, o którym mowa w art. 199 ust. 1, i nakłada, utrzymuje, zmienia lub uchyla obowiązki regulacyjne. Prezes UKE może zobowiązać przedsiębiorcę, o którym mowa w ust. 1, do stosowania całości lub części określonych warunków niedyskryminującego dostępu telekomunikacyjnego, o których mowa w ust. 3.

7. Odrębna osoba prawna lub nowo zawiązany podmiot, o których mowa w ust. 1, może podlegać obowiązkom regulacyjnym w zakresie dostępu telekomunikacyjnego, o których mowa w art. 210, art. 211, art. 213–215, art. 216 ust. 1, art. 220 i art. 222 w odniesieniu do rynku, na którym jej lub jego pozycję uznano za znaczącą.

8. Prezes UKE monitoruje wykonywanie określonych warunków niedyskryminującego dostępu telekomunikacyjnego, o których mowa w ust. 3, do których stosowania przedsiębiorca, o którym mowa w ust. 1, został zobowiązany na podstawie przepisu ust. 6, pod kątem zasadności przedłużenia ich stosowania.

Art. 230. 1. Przedsiębiorca komunikacji elektronicznej o znaczącej pozycji rynkowej przedstawia Prezesowi UKE powiadomienie o zamiarze migracji z infrastruktury objętej obowiązkami regulacyjnymi, w tym dotychczasowej infrastruktury niezbędnej do eksploatacji sieci miedzianej, polegającej na:

- 1) trwałym wycofaniu z eksploatacji sieci miedzianej,
- 2) zastąpieniu części sieci miedzianej nowymi elementami umożliwiającymi świadczenie usług o wyższych parametrach jakościowych,

3) trwałym wycofaniu lub zastąpieniu infrastruktury niezbędnej do eksploatacji sieci miedzianej

– nie później niż w terminie 12 miesięcy przed planowanym terminem rozpoczęcia migracji, z zastrzeżeniem ust. 2.

2. Jeżeli powiadomienie o zamiarze migracji z infrastruktury objętej obowiązkami regulacyjnymi dotyczy infrastruktury:

- 1) za pomocą której nie są świadczone usługi komunikacji elektronicznej użytkownikom końcowym,
- 2) w miejsce której został zapewniony alternatywny sposób zapewnienia dostępu telekomunikacyjnego, o którym mowa w ust. 3 pkt 2, tym samym użytkownikom końcowym, z wykorzystaniem wyłącznie stacjonarnej sieci telekomunikacyjnej spełniającej wymagania, o których mowa w art. 2 pkt 57 lit. a

– przedsiębiorca komunikacji elektronicznej o znaczącej pozycji rynkowej przedstawia Prezesowi UKE powiadomienie o zamiarze migracji z tej infrastruktury nie później niż w terminie 3 miesięcy przed planowanym terminem rozpoczęcia migracji.

3. Do powiadomienia o zamiarze migracji z infrastruktury objętej obowiązkami regulacyjnymi, z zastrzeżeniem ust. 4, załącza się jej wykaz oraz przejrzysty harmonogram i warunki migracji z infrastruktury, o której mowa w ust. 1, określające w szczególności:

- 1) terminy powiadamiania o migracji podmiotów korzystających z tej infrastruktury;
- 2) alternatywne sposoby zapewnienia dostępu telekomunikacyjnego umożliwiające świadczenie usług o co najmniej porównywalnej jakości dotychczasowym użytkownikom końcowym.

4. Jeżeli powiadomienie o zamiarze migracji z infrastruktury objętej obowiązkami regulacyjnymi dotyczy infrastruktury, o której mowa w ust. 2, załącza się również oświadczenie o spełnieniu warunku wskazanego w ust. 2 pkt 1 lub 2.

5. Prezes UKE, w drodze decyzji:

- 1) zatwierdza powiadomienie o zamiarze migracji z infrastruktury objętej obowiązkami regulacyjnymi;
- 2) odmawia zatwierdzenia powiadomienia o zamiarze migracji z infrastruktury, jeżeli harmonogram i warunki migracji nie są przejrzyste i nie zapewniają ochrony konkurencji lub nie zapewniają ochrony praw użytkowników końcowych.

6. Jeżeli powiadomienie o zamiarze migracji z infrastruktury objętej obowiązkami regulacyjnymi dotyczy infrastruktury, o której mowa w ust. 2, a Prezes UKE nie wyda decyzji

lub nie wskaże nowego terminu załatwienia sprawy w formie postanowienia, w terminie 3 miesięcy od dnia doręczenia Prezesowi UKE powiadomienia o zamiarze migracji z infrastruktury objętej obowiązkami regulacyjnymi spełniającego wymagania, o których mowa w ust. 2–4, powiadomienie to uznaje się za zatwierdzone w sposób milczący.

7. Przepisu art. 31 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego nie stosuje się w postępowaniu w sprawie zatwierdzenia powiadomienia o zamiarze migracji z infrastruktury objętej obowiązkami regulacyjnymi.

8. Prezes UKE, w przypadku zatwierdzenia powiadomienia o zamiarze migracji z infrastruktury objętej obowiązkami regulacyjnymi, może, w drodze decyzji, uchylić obowiązki regulacyjne w zakresie dostępu telekomunikacyjnego do sieci miedzianej lub infrastruktury niezbędnej do eksploatacji sieci miedzianej objętej migracją, jeżeli przedsiębiorca komunikacji elektronicznej o znaczącej pozycji rynkowej przestrzega postanowień zatwierdzonego powiadomienia.

9. Prezes UKE może połączyć postępowania wszczęte na podstawie różnych powiadomień o zamiarze migracji z infrastruktury objętej obowiązkami regulacyjnymi i wydać jedną decyzję, o której mowa w ust. 5, jeżeli powiadomienia o zamiarze migracji z infrastruktury objętej obowiązkami regulacyjnymi pochodzą od tego samego wnioskodawcy.

Rozdział 3

Ograniczenia na rynkach detalicznych

Art. 231. 1. Jeżeli w wyniku analizy, o której mowa w art. 197 ust. 1, Prezes UKE stwierdzi, że:

- 1) dany rynek detaliczny nie jest skutecznie konkurencyjny,
- 2) obowiązki, o których mowa w art. 210–215, art. 216 ust. 1 i art. 220, nie doprowadziłyby do osiągnięcia celów, o których mowa w art. 407 ust. 2

– nakłada na przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej o znaczącej pozycji rynkowej na danym rynku detalicznym co najmniej jeden z obowiązków, o których mowa w ust. 2.

2. Prezes UKE może, w drodze decyzji, nałożyć na przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej o znaczącej pozycji rynkowej na rynku usług detalicznych następujące obowiązki:

- 1) nieustalania zawyżonych cen usług;
- 2) neutrudniania wejścia na rynek innym przedsiębiorcom;

- 3) nieograniczania konkurencji przez ustalanie cen usług zaniżonych w stosunku do kosztów ich świadczenia;
- 4) niestosowania nieuzasadnionych preferencji dla określonych użytkowników końcowych;
- 5) niezobowiązania użytkownika końcowego do korzystania z usług, które są dla niego zbędne.

3. W decyzji, o której mowa w ust. 2, Prezes UKE może w szczególności:

- 1) określić maksymalne ceny usług;
- 2) określić wymagany przedział cen usług ustalony na podstawie cen stosowanych na porównywalnych rynkach państw członkowskich;
- 3) nałożyć obowiązek:
 - a) prowadzenia rachunkowości regulacyjnej zgodnie z zatwierdzoną przez Prezesa UKE instrukcją,
 - b) prowadzenia kalkulacji kosztów usług zgodnie z zatwierdzonym przez Prezesa UKE opisem kalkulacji kosztów,
 - c) określania cen usług na podstawie kosztów ich świadczenia;
- 4) nałożyć obowiązek przedstawiania do zatwierdzenia informacji, o których mowa w art. 279.

4. Prezes UKE w decyzji nakładającej obowiązek, o którym mowa w ust. 3 pkt 3 lit. b, określi sposoby kalkulacji kosztów usług świadczonych na danym rynku detalicznym, jakie powinien stosować przedsiębiorca komunikacji elektronicznej, na podstawie przepisów wydanych na podstawie art. 255.

Art. 232. 1. Przedsiębiorca komunikacji elektronicznej, na którego nałożono obowiązek, o którym mowa w art. 231 ust. 3 pkt 4, przedkłada Prezesowi UKE projekty informacji, o których mowa w art. 279, wraz z uzasadnieniem, w terminie co najmniej 30 dni przed planowanym terminem wprowadzenia ich w życie lub ich zmiany.

2. Prezes UKE, w drodze decyzji, w terminie 30 dni od dnia przedłożenia projektu informacji, o których mowa w art. 279, lub ich zmiany, może zgłosić sprzeciw, jeżeli projekty te są sprzeczne z decyzją, o której mowa w art. 231 ust. 2, lub z przepisami ustawy i zobowiązać przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej do przedstawienia poprawionych informacji, o których mowa w art. 279, w części objętej sprzeciwem.

3. Prezes UKE może zażądać od obowiązanej przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej przedłożenia dodatkowych dokumentów lub udzielenia dodatkowych informacji. Do tego czasu termin, o którym mowa w ust. 2, zawiesza się.

4. Informacje, o których mowa w art. 279, lub ich zmiana objęte sprzeciwem Prezesa UKE nie wchodzi w życie.

5. Prezes UKE udostępnia na stronie podmiotowej BIP UKE informacje, o których mowa w art. 279, lub ich zmianę.

Rozdział 4

Szczegółowe warunki regulacyjne

Art. 233. Przedsiębiorca komunikacji elektronicznej o znaczącej pozycji rynkowej, na którego nałożone zostały obowiązki regulacyjne w zakresie dostępu telekomunikacyjnego, może złożyć do Prezesa UKE wnioski o zatwierdzenie propozycji:

- 1) szczegółowych warunków wykonywania obowiązków regulacyjnych wcześniej nałożonych na przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej,
- 2) innych zobowiązań przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej, które mogą się przyczynić do skutecznej realizacji obowiązków regulacyjnych nałożonych na przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej, rozwoju równoprawnej i skutecznej konkurencji, rozwoju i wykorzystania infrastruktury telekomunikacyjnej oraz zapewnienia użytkownikom maksymalnych korzyści w zakresie różnorodności, ceny i jakości usług komunikacji elektronicznej

– zwanych dalej „szczegółowymi warunkami regulacyjnymi”.

Art. 234. Prezes UKE, prowadząc postępowanie w sprawie zatwierdzenia szczegółowych warunków regulacyjnych, może:

- 1) prowadzić z przedsiębiorcą komunikacji elektronicznej uzgodnienia dotyczące szczegółowych warunków regulacyjnych, w tym zwoływać spotkania robocze przedstawicieli Prezesa UKE i upoważnionych do dokonywania uzgodnień przedstawicieli przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej oraz organizacji społecznych, jeżeli zostały dopuszczone do udziału w postępowaniu na prawach strony;
- 2) wzywać przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej, we wskazanym terminie, do uzupełnienia propozycji szczegółowych warunków regulacyjnych lub dokonania w nich zmian;
- 3) żądać przedłożenia przez przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej, we wskazanym terminie, wyjaśnień związanych z propozycjami szczegółowych warunków regulacyjnych;

- 4) zasięgać opinii ekspertów lub biegłych w zakresie związanym z propozycjami szczegółowych warunków regulacyjnych.

Art. 235. Prezes UKE, w drodze decyzji, zatwierdza albo odmawia zatwierdzenia szczegółowych warunków regulacyjnych w terminie 90 dni od dnia złożenia wniosku, o którym mowa w art. 233, biorąc pod uwagę cele, o których mowa w art. 407 ust. 2.

Art. 236. 1. Prezes UKE w decyzji, o której mowa w art. 235, może zatwierdzić szczegółowe warunki regulacyjne zawarte we wniosku przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej, jeżeli:

- 1) są zgodne z przepisami prawa;
- 2) są zgodne z nałożonymi na przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej obowiązkami regulacyjnymi;
- 3) odpowiadają potrzebom rynku;
- 4) mogą się przyczynić do skutecznej realizacji obowiązków regulacyjnych nałożonych na przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej, rozwoju równoprawnej i skutecznej konkurencji, rozwoju i wykorzystania nowoczesnej infrastruktury telekomunikacyjnej oraz zapewnienia użytkownikom maksymalnych korzyści w zakresie różnorodności, ceny i jakości usług komunikacji elektronicznej.

2. Prezes UKE w decyzji, o której mowa w art. 235, może zastrzec warunki lub terminy.

Rozdział 5

Szczegółowe warunki inwestowania

Art. 237. 1. Przedsiębiorca komunikacji elektronicznej o znaczącej pozycji rynkowej może przedstawić Prezesowi UKE propozycję zobowiązań odnoszących się do warunków zapewnienia dostępu telekomunikacyjnego lub współinwestowania, mających zastosowanie do jego sieci telekomunikacyjnych lub powiązanych zasobów, dotyczącą w szczególności:

- 1) porozumień o współpracy mających znaczenie dla oceny obowiązków regulacyjnych,
- 2) współinwestycji w sieci o bardzo dużej przepustowości,
- 3) skutecznego i niedyskryminacyjnego dostępu telekomunikacyjnego innych przedsiębiorców komunikacji elektronicznej, zarówno w okresie wdrożenia dobrowolnego podziału przedsiębiorstwa przedsiębiorcy zintegrowanego pionowo, jak i po jego wdrożeniu

– zwaną dalej „propozycją zobowiązań”.

2. Propozycja zobowiązań zawiera szczegółowy harmonogram i zakres ich wykonywania oraz czas obowiązywania.

Art. 238. Propozycja zobowiązań w szczególności:

- 1) jest oparta na uczciwych, rozsądnych i otwartych na wszystkich uczestników rynku warunkach;
- 2) zapewnia dostęp telekomunikacyjny, w tym do sieci o bardzo dużej przepustowości, innym podmiotom, oferowany z dostatecznym wyprzedzeniem przed uruchomieniem usług detalicznych;
- 3) w interesie użytkowników końcowych zapewnia zrównoważoną konkurencję na rynkach detalicznych i ułatwia współpracę przy realizacji sieci o bardzo dużej przepustowości.

Art. 239. Prezes UKE, w drodze decyzji, przed udostępnieniem propozycji zobowiązań na stronie podmiotowej BIP UKE, odmawia jej zatwierdzenia, jeżeli z analizy wynika, że propozycja nie spełnia przesłanek określonych w art. 238.

Art. 240. Prezes UKE przed przeprowadzeniem oceny propozycji zobowiązań udostępnia ją na stronie podmiotowej BIP UKE i wyznacza nie krótszy niż 30 dni termin na zgłaszanie stanowisk konsultacyjnych.

Art. 241. 1. Prezes UKE, dokonując wstępnej oceny propozycji zobowiązań, bierze pod uwagę przesłanki, o których mowa w art. 238, a także odpowiednio przesłanki, o których mowa w art. 244, oraz stanowiska złożone w ramach konsultacji.

2. Prezes UKE zawiadamia przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej o znaczącej pozycji rynkowej o wstępnej ocenie złożonej propozycji zobowiązań.

3. Przedsiębiorca komunikacji elektronicznej o znaczącej pozycji rynkowej, w celu uwzględnienia wstępnej oceny, może dokonać zmiany propozycji zobowiązań w terminie wyznaczonym przez Prezesa UKE, nie krótszym niż 14 dni.

Art. 242. 1. Prezes UKE, w drodze decyzji, po przeprowadzeniu oceny propozycji zobowiązań, z zastrzeżeniem art. 241:

- 1) zatwierdza propozycję zobowiązań w całości – jeżeli propozycja zobowiązań w całości uwzględnia wstępną ocenę propozycji zobowiązań, w tym przesłanki, o których mowa w art. 238, oraz odpowiednio przesłanki, o których mowa w art. 244;
- 2) może zatwierdzić propozycję zobowiązań w części, w której propozycja zobowiązań uwzględnia wstępną ocenę propozycji zobowiązań, w tym przesłanki, o których mowa w

art. 238, oraz odpowiednio przesłanki, o których mowa w art. 244 – jeżeli uzna, że przyczyni się do osiągnięcia celów określonych w art. 407 ust. 2.

2. W przypadku propozycji zobowiązań dotyczącej wspóln inwestycji w sieci o bardzo dużej przepustowości Prezes UKE w decyzji, o której mowa w ust. 1, określa termin wykonywania zatwierdzonych zobowiązań na okres co najmniej 7 lat.

3. Prezes UKE może, w drodze decyzji, ze względu na potrzebę wspierania zrównoważonej, długoterminowej konkurencji oraz potrzeby użytkowników końcowych, przedłużyć okres obowiązywania decyzji, o której mowa w ust. 1.

Art. 243. 1. Prezes UKE, w drodze decyzji, na wniosek przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej o znaczącej pozycji rynkowej, który zawarł umowę o wspóln inwestycji w zakresie elementów nowej sieci o bardzo dużej przepustowości, uchyla obowiązki regulacyjne nałożone na tego przedsiębiorcę w zakresie objętym wspóln inwestycją.

2. Prezes UKE może, w drodze decyzji, biorąc pod uwagę przesłanki, o których mowa w art. 202 pkt 2 lit. a, nałożyć, utrzymać lub zmienić obowiązki regulacyjne, niezależnie od decyzji, o której mowa w art. 242 ust. 1, a w przypadku, gdy decyzja ta dotyczy propozycji zobowiązań, o której mowa w art. 237 ust. 1 pkt 2 - jeżeli w inny sposób nie można uniknąć zagrożenia dla konkurencji lub przemawia za tym aktualna sytuacja na rynku właściwym.

3. W przypadku zawarcia umowy wspóln inwestycji przez przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej o znaczącej pozycji rynkowej Prezes UKE nie nakłada obowiązków regulacyjnych w zakresie objętym wspóln inwestycją w sieci o bardzo dużej przepustowości.

Art. 244. W przypadku gdy propozycja zobowiązań, o której mowa w art. 237 ust. 1 pkt 2, dotyczy rozpoczęcia realizacji nowej sieci, o której mowa w art. 2 pkt 57 lit. a lub b, w tym przez zaoferowanie współwłasności, długoterminowego dzielenia ryzyka przez współfinansowanie lub umowy zakupu prowadzącej do uzyskania szczególnych praw o charakterze strukturalnym przez innych przedsiębiorców komunikacji elektronicznej, Prezes UKE:

- 1) weryfikuje udostępnienie na stronie internetowej przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej posiadającego znaczącą pozycję rynkową oferty wspóln inwestycji i łatwość zapoznania się z nią;
- 2) ocenia otwartość oferty wspóln inwestycji dla wszystkich przedsiębiorców komunikacji elektronicznej przez cały okres eksploatacji sieci, o której mowa w art. 2 pkt 57 lit. a lub b;

- 3) weryfikuje możliwość zachowania skutecznej i zrównoważonej konkurencji w długiej perspektywie czasowej na rynkach detalicznych, na których działa przedsiębiorca komunikacji elektronicznej posiadający znaczącą pozycję rynkową, innym współinwestującym przedsiębiorcom komunikacji elektronicznej;
- 4) weryfikuje podanie do publicznej wiadomości oferty współinwestycji na co najmniej 6 miesięcy przed datą planowanego rozpoczęcia realizacji nowej sieci, o której mowa w art. 2 pkt 57 lit. a lub b;
- 5) weryfikuje możliwość korzystania przez współinwestorów, od początku realizacji współinwestycji, z sieci, która pozwala na świadczenie usług o co najmniej porównywalnej jakości;
- 6) weryfikuje warunki współinwestycji pod względem możliwości dotarcia do użytkowników końcowych przez przedsiębiorców komunikacji elektronicznej ubiegających się o dostęp telekomunikacyjny, którzy nie uczestniczą we współinwestycji;
- 7) weryfikuje zawarte w ofercie współinwestycji warunki dotyczące zdolności finansowej podmiotu przystępującego, związane z:
 - a) wykazaniem zdolności do realizowania płatności etapowych, w oparciu o które zaplanowano świadczenie usług z użyciem infrastruktury wybudowanej w ramach współinwestycji,
 - b) akceptacją planu strategicznego, w oparciu o który opracowano w szczególności średniookresowe plany świadczenia usług z użyciem infrastruktury wybudowanej w ramach współinwestycji– o ile warunki takie zostały w ofercie współinwestycji zawarte;
- 8) ocenia wpływ współinwestycji na poziom konkurencji, w tym analizuje zaspokojenie przyszłego popytu przez wybudowanie nowych elementów sieci, które w znacznym stopniu przyczynią się do uruchomienia sieci, o której mowa w art. 2 pkt 57 lit. a lub b.

Art. 245. Prezes UKE, dokonując oceny, o której mowa w art. 244 pkt 2, weryfikuje:

- 1) przejrzystość i niedyskryminacyjny charakter planu zawiązania i dalszej realizacji współinwestycji;
- 2) możliwość ubiegania się przez podmioty niebędące współinwestorami o dostęp telekomunikacyjny do elementów sieci o bardzo dużej przepustowości na podstawie przejrzystych i niedyskryminacyjnych warunków;

- 3) postanowienia oferty wspóln inwestycji, w tym dotyczące kosztów ponoszonych przez każdego wspóln inwestora, oraz postanowienia dotyczące osiągniętych przez nich przychodów pod kątem:
 - a) uwzględnienia stopni ryzyka ponoszonego przez poszczególnych wspóln inwestorów na różnych etapach realizacji oraz sytuacji na rynkach detalicznych pod kątem poziomu konkurencji,
 - b) zachowania zachęty do udziału we wspóln inwestycji na różnych jej etapach.

Art. 246. Prezes UKE weryfikuje postanowienia oferty wspóln inwestycji, w zakresie, o którym mowa w art. 244 pkt 3, pod kątem:

- 1) racjonalności i niedyskryminacji oraz godziwych warunków, uwzględniając moment przystąpienia do wspóln inwestycji oraz możliwość dostępu do pełnych przepustowości sieci, w zakresie, w jakim podlega ona wspóln inwestycji;
- 2) adekwatności wartości wymaganego wkładu finansowego do skali inwestycji lub do momentu przystąpienia do udziału we wspóln inwestycji każdego wspóln inwestora w celu nabycia praw;
- 3) możliwości zwiększenia udziału we wspóln inwestycji, przy jednoczesnym zapewnieniu odpowiedniego poziomu zaangażowania na początku realizacji inwestycji z uwzględnieniem pozycji rynkowej wspóln inwestorów.

Art. 247. W przypadku zawiązania spółki celowej utworzonej na potrzeby realizacji wspóln inwestycji spółka ta zapewnia dostęp telekomunikacyjny do sieci wszystkim wspóln inwestorom, bezpośrednio lub pośrednio, na zasadzie równoważności produktów oraz na godziwych i racjonalnych warunkach, uwzględniając warunki finansowe odzwierciedlające różne poziomy ryzyka ponoszonego przez poszczególnych wspóln inwestorów.

Art. 248. 1. Oferta wspóln inwestycji zawiera przejrzyste, godziwe i racjonalne warunki wzajemnego prawa dostępu do sieci telekomunikacyjnej, elementów sieci i powiązanych zasobów, będących przedmiotem wspóln inwestycji, do celów świadczenia usług na rynku detalicznym.

2. Wspóln inwestorzy przyznają sobie dostęp do przedmiotu wspóln inwestycji na podstawie umowy wspóln inwestycji spełniającej warunki, o których mowa w ust. 1.

Art. 249. 1. Przenoszenie praw nabytych, wynikających z zawarcia umowy wspóln inwestycji na innego wspóln inwestora lub inny podmiot gotowy przystąpić do tej umowy jest dozwolone, z zastrzeżeniem ust. 2.

2. Warunkiem przeniesienia praw, o których mowa w ust. 1, jest zobowiązanie się podmiotu, na który przenoszone są prawa, do wypełniania wszystkich pierwotnych zobowiązań wynikających z umowy wspóln inwestycji, a spoczywających na podmiocie przenoszącym prawa.

3. Czynność prawna polegająca na przenoszeniu praw nabytych wynikających z zawarcia umowy wspóln inwestycji na podmioty, o których mowa w ust. 1, z naruszeniem ust. 2 jest nieważna.

Art. 250. Do umów wspóln inwestycji stosuje się odpowiednio przepis art. 171 oraz przepisy działu III rozdziału 3.

Art. 251. Prezes UKE może zobowiązać przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej o znaczącej pozycji rynkowej, którego dotyczy decyzja, o której mowa w 242 ust. 1, do przekazywania rocznego sprawozdania z realizacji umowy wspóln inwestycji.

Art. 252. 1. Jeżeli Prezes UKE uzna, że pokrycie terytorium Rzeczypospolitej Polskiej zasięgiem ruchomych publicznych sieci telekomunikacyjnych nie jest wystarczające, może zawrzeć z przedsiębiorcą komunikacji elektronicznej umowę, zwaną dalej „umową inwestycyjną”, na mocy której w zamian za obniżenie opłaty, o której mowa w art. 23 ust. 1 lub w art. 24 ust. 1, przedsiębiorca komunikacji elektronicznej zrealizuje inwestycję zapewniającą pokrycie zasięgiem ruchomych publicznych sieci telekomunikacyjnych na wskazanym przez Prezesa UKE obszarze geograficznym, na którym takie pokrycie nie jest wystarczające. Zawarcie umowy następuje z uwzględnieniem przepisów dotyczących pomocy publicznej.

2. Prezes UKE udostępnia na stronie podmiotowej BIP UKE komunikat o zamiarze zawarcia umowy inwestycyjnej. Komunikat zawiera co najmniej wskazanie rodzaju inwestycji zapewniającej pokrycie zasięgiem ruchomych publicznych sieci telekomunikacyjnych, określenie obszaru lub obszarów geograficznych, których ma dotyczyć inwestycja, oraz informację o terminie, w którym przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej mogą zgłaszać zainteresowanie zawarciem umowy inwestycyjnej.

3. Zawarcie umowy inwestycyjnej nie może nastąpić przed upływem 30 dni od dnia upływu terminu na zgłoszenie zainteresowania jej zawarciem.

4. Prezes UKE, zawierając umowę inwestycyjną, bierze pod uwagę potrzeby użytkowników końcowych, potrzeby rynku i innowacje technologiczne.

5. Umowa inwestycyjna zawiera postanowienia dotyczące co najmniej:

- 1) rodzaju inwestycji wraz ze wskazaniem obszaru geograficznego, na którym pokrycie zasięgiem ruchomych publicznych sieci telekomunikacyjnych nie jest wystarczające i którego ma dotyczyć inwestycja;
- 2) sposobu, miejsca i warunków realizacji inwestycji przez przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej;
- 3) harmonogramu realizacji inwestycji wraz ze wskazaniem terminu, od którego na wyznaczonym obszarze geograficznym ma być zapewnione pokrycie zasięgiem ruchomych publicznych sieci telekomunikacyjnych wynikające z realizacji umowy inwestycyjnej;
- 4) wskazania rodzaju opłat podlegających obniżeniu, kwot obniżenia tych opłat odpowiadających łącznie ustalonej wartości inwestycji oraz okresu, którego to obniżenie dotyczy.

6. Umowa inwestycyjna jest zawierana w formie aktu notarialnego. Koszty zawarcia umowy inwestycyjnej w formie aktu notarialnego pokrywa przedsiębiorca komunikacji elektronicznej.

7. Prezes UKE niezwłocznie udostępnia na stronie podmiotowej BIP UKE informację o zawarciu umowy inwestycyjnej wraz z treścią tej umowy.

8. Do zmiany umowy inwestycyjnej stosuje się przepisy ust. 2–7.

9. Minister właściwy do spraw informatyzacji może określić, w drodze rozporządzenia, szczegółowe warunki i tryb udzielania pomocy publicznej w ramach umowy inwestycyjnej, kierując się koniecznością zachowania zgodności tych warunków i trybu z rynkiem wewnętrznym.

Rozdział 6

Rachunkowość regulacyjna i kalkulacja kosztów

Art. 253. 1. Celem rachunkowości regulacyjnej jest wyodrębnienie i przypisanie aktywów, pasywów, przychodów i kosztów przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej do działalności w zakresie dostępu telekomunikacyjnego lub działalności w zakresie usług na rynku detalicznym, tak jakby każdy rodzaj działalności był świadczony przez innego przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej, a także ustalenie przychodów i związanych z nimi kosztów odrębnie dla każdej z usług objętych kalkulacją kosztów.

2. Rachunkowość regulacyjną prowadzi się w sposób umożliwiający identyfikację przepływów transferów wewnętrznych między poszczególnymi rodzajami działalności, o których mowa w ust. 1.

Art. 254. 1. Rachunkowość regulacyjną prowadzi przedsiębiorca komunikacji elektronicznej, na którego nałożono ten obowiązek na podstawie art. 215 lub art. 231 ust. 3 pkt 3 lit. a.

2. Kalkulację kosztów prowadzi przedsiębiorca komunikacji elektronicznej, na którego nałożono ten obowiązek na podstawie art. 216 ust. 1 pkt 1 lub art. 231 ust. 3 pkt 3 lit. b.

Art. 255. Minister właściwy do spraw informatyzacji w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) sposoby przypisania aktywów i pasywów, przychodów i kosztów do działalności lub usług, o których mowa w art. 253 ust. 1,
- 2) sposób i terminy dokonywania aktualizacji wyceny określonych rodzajów środków trwałych, wartości niematerialnych i prawnych oraz dokonanych od tych środków i wartości odpisów amortyzacyjnych,
- 3) sposoby kalkulacji kosztów usług w zakresie dostępu telekomunikacyjnego lub usług na rynku detalicznym,
- 4) tryb i terminy uzgadniania i zatwierdzania przez Prezesa UKE opracowanego przez przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej projektu instrukcji oraz projektu opisu kalkulacji kosztów,
- 5) zakres przekazywanych Prezesowi UKE:
 - a) sprawozdań z prowadzonej rachunkowości regulacyjnej, przyjmując zasadę, że dane zawarte w sprawozdaniach są sprawdzalne w rozumieniu ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości,
 - b) wyników kalkulacji kosztów

– mając na celu promocję efektywności, zrównoważonej konkurencji oraz zapewnienia maksymalnej korzyści dla użytkowników końcowych, w tym związanych z rozwojem sieci o bardzo dużej przepustowości, a także uwzględniając konieczność ochrony konsumentów i konkurentów przed nadużywaniem przez przedsiębiorców komunikacji elektronicznej, na których nałożono obowiązek prowadzenia rachunkowości regulacyjnej lub kalkulacji kosztów, ich pozycji rynkowej, konieczność stymulowania rozwoju rynku komunikacji elektronicznej, promocję realizacji nowych inwestycji, w tym w sieci o bardzo dużej przepustowości, oraz

konieczność umożliwienia działalności kontrolnej Prezesowi UKE wobec działalności wykonywanej przez tych przedsiębiorców.

Art. 256. Przedsiębiorca komunikacji elektronicznej przechowuje dokumentację związaną z prowadzeniem rachunkowości regulacyjnej lub kalkulacji kosztów, stosując odpowiednio przepisy rozdziału 8 ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości.

Art. 257. 1. Prezes UKE określi corocznie, w drodze decyzji, dla przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej, na którego nałożył obowiązek prowadzenia kalkulacji kosztów, wskaźnik zwrotu kosztu zaangażowanego kapitału, który przedsiębiorca komunikacji elektronicznej stosuje w kalkulacji kosztów, uwzględniając udokumentowane koszty pozyskania kapitału, pozycję przedsiębiorcy na rynku kapitałowym, typowe ryzyko związane z zaangażowaniem kapitału, zwłaszcza dla nowych przedsięwzięć inwestycyjnych, oraz koszty zaangażowania kapitału na porównywalnych rynkach.

2. Prezes UKE uzgadnia projekt instrukcji i projekt opisu kalkulacji kosztów w terminie do 150 dni od dnia przedłożenia przez przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej projektu Prezesowi UKE.

3. Prezes UKE, w drodze decyzji, zatwierdza projekt instrukcji i projekt opisu kalkulacji kosztów w terminie do 90 dni od dnia zakończenia uzgodnień, o których mowa w ust. 2.

4. Prezes UKE, w ramach procedury uzgadniania i zatwierdzania projektu instrukcji i projektu opisu kalkulacji kosztów, może wzywać przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej do dokonania zmian, uzupełnienia informacji zawartych w projekcie instrukcji lub projekcie opisu kalkulacji kosztów lub do przedłożenia wyjaśnień. Przedsiębiorca dokonuje zmian, uzupełnień lub przedkłada wyjaśnienia w terminie 14 dni od dnia otrzymania wezwania.

5. Prezes UKE w decyzji, o której mowa w ust. 3, może dokonać zmian w przedłożonych przez przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej do zatwierdzenia projekcie instrukcji lub projekcie opisu kalkulacji kosztów, jeżeli zmian tych nie dokona przedsiębiorca komunikacji elektronicznej na wezwanie Prezesa UKE w terminie, o którym mowa w ust. 4.

6. Prezes UKE może zasięgać opinii niezależnych biegłych rewidentów lub ekspertów w przypadku wątpliwości dotyczących opracowanego przez przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej projektu instrukcji i projektu opisu kalkulacji kosztów oraz rzetelności i wiarygodności danych zawartych w sprawozdaniach z prowadzonej rachunkowości regulacyjnej i wynikach kalkulacji kosztów.

7. Sprawozdania z prowadzonej rachunkowości regulacyjnej oraz wyniki kalkulacji kosztów podlegają weryfikacji pod kątem zgodności z przepisami prawa oraz zatwierdzonymi przez Prezesa UKE instrukcją i opisem kalkulacji kosztów, na koszt przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej, w terminie 6 miesięcy od zakończenia roku obrotowego, przez niezależnego od przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej biegłego rewidenta.

8. Prezes UKE powołuje biegłego rewidenta do przeprowadzenia weryfikacji, o której mowa w ust. 7.

9. Przedsiębiorca komunikacji elektronicznej przekazuje Prezesowi UKE sprawozdania z prowadzonej rachunkowości regulacyjnej lub wyniki kalkulacji kosztów, wraz ze sprawozdaniem biegłego rewidenta z weryfikacji, o której mowa w ust. 7, niezwłocznie po jej zakończeniu i przedłożeniu przez biegłego rewidenta sprawozdania z tej weryfikacji.

10. Prezes UKE udostępnia na stronie podmiotowej BIP UKE sprawozdania z prowadzonej rachunkowości regulacyjnej, wyniki kalkulacji kosztów oraz sprawozdanie biegłego rewidenta z weryfikacji, o której mowa w ust. 7, w terminie 8 miesięcy od zakończenia roku obrotowego.

Art. 258. 1. Prezes UKE udostępnia na stronie podmiotowej BIP UKE zatwierdzoną instrukcję, tak aby zapewniona była prezentacja sposobów wyodrębniania i przypisywania aktywów i pasywów, przychodów i kosztów.

2. Prezes UKE udostępnia na stronie podmiotowej BIP UKE zatwierdzony opis kalkulacji kosztów, tak aby zapewniona była prezentacja głównych grup kosztów oraz sposobów ich przypisania na poszczególne rodzaje usług.

DZIAŁ V

Operator multipleksu i dostęp do multipleksu

Art. 259. Do dostępu do multipleksu nie stosuje się przepisów art. 168, art. 169 oraz działu III rozdziału 3.

Art. 260. 1. Operator multipleksu jest obowiązany do:

- 1) umieszczania oraz rozpowszechniania lub rozprowadzania w multipleksie programów radiofonicznych i telewizyjnych nadawców posiadających koncesję na rozpowszechnianie programów w tym multipleksie;
- 2) zapewnienia dostępu do multipleksu nadawcy, który uzyskał koncesję na rozpowszechnianie programu radiofonicznego lub telewizyjnego w sposób cyfrowy drogą rozszewczą naziemną w tym multipleksie, na warunkach równych i niedyskryminujących;

3) zapewnienia nieprzerwanej cyfrowej transmisji sygnału multipleksu, chyba że przerwa nastąpiła z przyczyn technicznych lub nadawca zaprzestał udostępniania programu.

2. Warunki uznane zostają za dyskryminujące, jeżeli operator multipleksu oferuje nadawcy tę samą usługę dostępu na innych warunkach, niż uprzednio oferował ją innemu nadawcy, oraz gdy po stronie operatora multipleksu nie zachodzą żadne uzasadnione powody do zmiany oferty.

Art. 261. 1. Operator multipleksu jest obowiązany, na wniosek nadawcy, prowadzić negocjacje o zawarciu umowy o dostępie do multipleksu w celu zapewnienia nadawcy dostępu do multipleksu. Nadawca, który uzyskał koncesję na rozpowszechnianie programu radiofonicznego lub telewizyjnego w sposób cyfrowy drogą rozszewczą naziemną w danym multipleksie, jest obowiązany prowadzić negocjacje o zawarciu umowy o dostępie do multipleksu, na wniosek operatora tego multipleksu, w celu zapewnienia operatorowi dostępu do programu, który ma być transmitowany w tym multipleksie.

2. Informacje uzyskane w związku z negocjacjami mogą być wykorzystane wyłącznie zgodnie z ich przeznaczeniem i podlegają obowiązkowi zachowania poufności, także po ich zakończeniu.

Art. 262. 1. Operator multipleksu i nadawca ustalają warunki dostępu do multipleksu i związanej z tym współpracy w umowie o dostępie do multipleksu, zawartej na piśmie.

2. W umowie o dostępie do multipleksu operator multipleksu zobowiązuje się do zapewnienia nadawcy dostępu do multipleksu za wynagrodzeniem oraz poniesienia wydatków z tytułu świadczenia usługi transmisji sygnału multipleksu, a nadawca zobowiązuje się do współdziałania z operatorem multipleksu, w szczególności przez udostępnienie swojego programu telewizyjnego.

3. Umowa o dostępie do multipleksu zawiera postanowienia dotyczące co najmniej:

- 1) warunków technicznych dostępu do multipleksu;
- 2) rozliczeń z tytułu zapewnienia dostępu do multipleksu;
- 3) postępowania w przypadku zmiany treści umowy;
- 4) warunków rozwiązania umowy;
- 5) okresu obowiązywania umowy;
- 6) sposobu i wysokości wynagrodzenia operatora multipleksu;
- 7) wykazu dokumentów, jakie strony umowy są obowiązane uzyskać lub dostarczyć w celu realizacji umowy, wraz z podaniem terminów, w których powinno to nastąpić.

Art. 263. 1. Prezes UKE może, na pisemny wniosek każdej ze stron negocjacji o zawarcie umowy o dostępie do multipleksu, w drodze postanowienia, określić termin zakończenia tych negocjacji, nie dłuższy niż 90 dni, licząc od dnia wystąpienia z wnioskiem o zawarcie umowy o dostępie do multipleksu.

2. W przypadku niepodjęcia negocjacji o zawarcie umowy o dostępie do multipleksu, odmowy udzielenia dostępu do multipleksu lub niezawarcia umowy o dostępie do multipleksu w terminie, o którym mowa w ust. 1, lub niezawarcia umowy w terminie 90 dni, licząc od dnia wystąpienia z wnioskiem o zawarcie takiej umowy, każda ze stron może zwrócić się do Prezesa UKE z wnioskiem o wydanie decyzji w sprawie rozstrzygnięcia kwestii spornych lub określenia warunków współpracy.

3. Wniosek o wydanie decyzji w sprawie rozstrzygnięcia kwestii spornych lub określenia warunków współpracy powinien zawierać projekt umowy o dostępie do multipleksu, zawierający stanowiska stron w zakresie określonym w niniejszym dziale, z zaznaczeniem tych części umowy, co do których strony nie doszły do porozumienia.

4. Strony są obowiązane do przedłożenia Prezesowi UKE, na jego żądanie, w terminie 14 dni od dnia otrzymania żądania, swoich stanowisk wobec rozbieżności.

Art. 264. 1. Prezes UKE, w drodze decyzji, rozstrzyga kwestie sporne lub określa warunki współpracy w terminie 90 dni od dnia złożenia wniosku o wydanie tej decyzji, biorąc pod uwagę następujące kryteria:

- 1) charakter zaistniałych kwestii spornych oraz praktyczną możliwość wdrożenia rozwiązań dotyczących technicznych i ekonomicznych warunków dostępu do multipleksu;
- 2) obowiązki operatora multipleksu;
- 3) konieczność zapewnienia:
 - a) niedyskryminujących i równych warunków dostępu do multipleksu,
 - b) rozwoju konkurencyjnego rynku usług medialnych.

2. Decyzja, o której mowa w ust. 1, w zakresie obowiązków i zadań dotyczących zawartości programowej, w tym transmisji obowiązkowej, wydawana jest w porozumieniu z Przewodniczącym KRRiT, z uwzględnieniem pozaekonomicznych interesów narodowych dotyczących kultury, języka i pluralizmu mediów.

3. Decyzja, o której mowa w ust. 1, zastępuje umowę o dostępie do multipleksu w zakresie objętym tą decyzją.

4. W przypadku zawarcia przez zainteresowane strony umowy o dostępie do multipleksu decyzja, o której mowa w ust. 1, wygasa z mocy prawa w części objętej umową.

Art. 265. 1. Prezes UKE, na wniosek strony, może, w drodze decyzji, zmienić umowę o dostępie do multipleksu lub decyzję, o której mowa w art. 264 ust. 1, w przypadkach uzasadnionych potrzebą zapewnienia dostępu do multipleksu na warunkach równych i niedyskryminujących. Przepisy art. 262–264 stosuje się odpowiednio.

2. Do wniosku o zmianę umowy o dostępie do multipleksu, która została przynajmniej raz zmieniona, dołącza się jednolity tekst tej umowy zawierający wszystkie dotychczasowe zmiany.

3. Prezes UKE, w decyzji, o której mowa w ust. 1, może zmienić w całości lub w części umowę o dostępie lub decyzję, o której mowa w art. 183 ust. 1 i art. 187, lub zobowiązać strony umowy o dostępie do multipleksu do jej zmiany.

4. Decyzja, o której mowa w ust. 1, w zakresie obowiązków i zadań dotyczących zawartości programowej, w tym transmisji obowiązkowej, wydawana jest w porozumieniu z Przewodniczącym KRRiT, przy uwzględnieniu pozaekonomicznych interesów narodowych dotyczących kultury, języka i pluralizmu mediów.

Art. 266. Przepisy niniejszego działu nie mają zastosowania, jeżeli operatorem multipleksu są nadawcy, którzy uzyskali rezerwację częstotliwości na podstawie art. 85 ust. 1.

DZIAŁ VI

Urządzenia radiowe

Art. 267. 1. W zakresie nieuregulowanym w niniejszym dziale stosuje się przepisy ustawy z dnia 13 kwietnia 2016 r. o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku (Dz. U. z 2022 r. poz. 1854).

2. Sposób i tryb przeprowadzania oceny zgodności urządzeń radiowych przeznaczonych na potrzeby obronności i bezpieczeństwa państwa określa ustawa z dnia 17 listopada 2006 r. o systemie oceny zgodności wyrobów przeznaczonych na potrzeby obronności i bezpieczeństwa państwa (Dz. U. z 2022 r. poz. 747) oraz przepisy wydane na podstawie tej ustawy.

Art. 268. 1. Urządzenia radiowe wprowadzane do obrotu lub oddawane do użytku powinny spełniać wymagania w zakresie:

- 1) ochrony zdrowia i bezpieczeństwa osób i zwierząt domowych oraz ochrony mienia;
- 2) efektywnego wykorzystania zasobów częstotliwości lub zasobów orbitalnych w celu unikania szkodliwych zakłóceń;
- 3) kompatybilności elektromagnetycznej, określone w przepisach o kompatybilności elektromagnetycznej, w zakresie wynikającym z ich przeznaczenia.

2. W zakres wymagań, o których mowa w ust. 1 pkt 1, wchodzi w szczególności następujące wymagania:

- 1) na urządzeniu radiowym, a w przypadku braku takiej możliwości - w dołączonej dokumentacji, zamieszcza się podstawowe informacje, których znajomość i stosowanie są warunkiem, aby urządzenie radiowe było użytkowane bezpiecznie i zgodnie z jego przeznaczeniem;
- 2) urządzenie radiowe, łącznie z jego częściami składowymi, jest wykonane w sposób zapewniający jego bezpieczny oraz prawidłowy montaż i przyłączenie;
- 3) w celu ochrony przed zagrożeniami stwarzanymi przez urządzenie radiowe stosuje się odpowiednie środki techniczne zapewniające:
 - a) ochronę osób oraz zwierząt domowych przed niebezpieczeństwem urazu fizycznego lub innej szkody, mogących powstać w wyniku bezpośredniego lub pośredniego kontaktu,
 - b) niedopuszczenie do wytworzenia temperatury, łuków lub promieniowania, które mogłyby spowodować niebezpieczeństwo,
 - c) ochronę osób, zwierząt domowych oraz mienia przed niebezpieczeństwem o charakterze nieelektrycznym, które, jak wynika z doświadczenia, może być spowodowane przez urządzenie radiowe,
 - d) odpowiednią do przewidywanych warunków izolację;
- 4) w celu ochrony przed zagrożeniami mogącymi powstać wskutek oddziaływania na urządzenie radiowe czynników zewnętrznych, stosuje się odpowiednie środki techniczne zapewniające, że to urządzenie radiowe nie naraża osób, zwierząt domowych oraz mienia na zagrożenia wynikające z:
 - a) jego właściwości mechanicznych,
 - b) wpływów niemechanicznych, w dających się przewidzieć warunkach otoczenia,
 - c) przeciążeń, w możliwych do przewidzenia okolicznościach;
- 5) urządzenie radiowe jest projektowane i wytwarzane w taki sposób, aby zapewniona była jego zgodność z zasadami ochrony przed zagrożeniami, o których mowa w pkt 3 i 4, w sytuacji gdy jest ono użytkowane w sposób zgodny z przeznaczeniem i utrzymywane we właściwym stanie technicznym.

3. Urządzenia radiowe powinny spełniać również dodatkowe wymagania wynikające z przepisów Unii Europejskiej oraz z przepisów wydanych na podstawie ust. 4.

4. Minister właściwy do spraw informatyzacji może, w przypadku przyjęcia przez Komisję Europejską aktów delegowanych, o których mowa w art. 3 ust. 3 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/53/UE z dnia 16 kwietnia 2014 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich dotyczących udostępniania na rynku urządzeń radiowych i uchylającej dyrektywę 1999/5/WE (Dz. Urz. UE L 153 z 22.05.2014, str. 62, z późn. zm.¹¹⁾), określić, w drodze rozporządzenia, dodatkowe wymagania dla poszczególnych kategorii lub klas urządzeń radiowych, które powinny być spełniane przez urządzenia radiowe objęte tymi kategoriami lub klasami, oraz określić termin, do którego urządzenia niespełniające wymagań określonych w rozporządzeniu mogą zostać wprowadzone do obrotu lub oddane do użytku, mając na uwadze bezpieczeństwo używania urządzeń radiowych oraz konieczność zapewnienia ich efektywnego współdziałania z innymi urządzeniami.

5. Urządzenia radiowe podlegają obowiązkowej ocenie zgodności z wymaganiami, o których mowa w ust. 1–3.

6. Producent dokonuje oceny zgodności urządzenia radiowego z wymaganiami, o których mowa w ust. 1–3. Ocena zgodności obejmuje wszystkie przewidywane warunki eksploatacji, a w przypadku wymagań dotyczących zapewnienia ochrony zdrowia i bezpieczeństwa osób i zwierząt domowych oraz ochrony mienia - również dające się racjonalnie przewidzieć warunki eksploatacji. Jeżeli urządzenie radiowe może występować w różnych konfiguracjach, ocena zgodności potwierdza, czy urządzenie to spełnia wymagania określone w ust. 1–3 we wszystkich możliwych konfiguracjach.

7. Przepisu ust. 5 nie stosuje się do:

- 1) urządzeń przeznaczonych do używania wyłącznie w służbie radiokomunikacyjnej amatorskiej, niebędących przedmiotem oferty handlowej, w tym:
 - a) zestawów części do montażu urządzeń,
 - b) urządzeń zmodyfikowanych przez radioamatorów dla własnych potrzeb w celu używania w służbie radiokomunikacyjnej amatorskiej,
 - c) urządzeń zbudowanych samodzielnie przez radioamatorów, które służą celom eksperymentalnym i naukowym w ramach służby radiokomunikacyjnej amatorskiej;
- 2) urządzeń wyposażenia radiokomunikacyjnego objętych przepisami o wyposażeniu morskim;

¹¹⁾ Zmiany wymienionej dyrektywy zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 212 z 22.08.2018, str. 1, Dz. Urz. UE L 55 z 25.02.2019, str. 1 i Dz. Urz. UE L 7 z 12.01.2022, str. 6.

- 3) wyposażenia radiokomunikacyjnego objętego przepisami ustawy z dnia 3 lipca 2002 r. – Prawo lotnicze przeznaczonego jedynie do użytkowania w powietrzu lub następującego wyposażenia lotniczego objętego przepisami rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1139 z dnia 4 lipca 2018 r. w sprawie wspólnych zasad w dziedzinie lotnictwa cywilnego i utworzenia Agencji Unii Europejskiej ds. Bezpieczeństwa Lotniczego oraz zmieniającego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 2111/2005, (WE) nr 1008/2008, (UE) nr 996/2010, (UE) nr 376/2014 i dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/30/UE i 2014/53/UE, a także uchylającego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 552/2004 i (WE) nr 216/2008 i rozporządzenie Rady (EWG) nr 3922/91 (Dz. Urz. UE L 212 z 22.08.2018, str. 1, z późn. zm.¹²⁾) i przeznaczonego jedynie do użytkowania w powietrzu:
- a) statków powietrznych innych niż bezzałogowe statki powietrzne, a także związanych z nimi silników, śmigieł, części i wyposażenia nieinstalowanego,
 - b) bezzałogowych statków powietrznych, a także związanych z nimi silników, śmigieł, części i wyposażenia nieinstalowanego, których projekt jest certyfikowany zgodnie z art. 56 ust. 1 tego rozporządzenia i które są przeznaczone jedynie do działania na częstotliwościach wykorzystywanych w lotnictwie, zgodnie z przeznaczeniem określonym w Krajowej Tablicy Przeznaczeń Częstotliwości;
- 4) zestawów kontrolnych zbudowanych według indywidualnego projektu, przeznaczonych dla specjalistów i wykorzystywanych wyłącznie w ośrodkach badawczo-rozwojowych do celów badawczo-rozwojowych.

8. Domniemywa się, że urządzenie radiowe jest zgodne z wymaganiami, o których mowa w ust. 1–3, jeżeli jest zgodne z odpowiednimi obejmującymi je postanowieniami norm zharmonizowanych lub ich częściami.

9. Wymagania, o których mowa w ust. 1–3, dotyczące oddawanych do użytku i wykorzystywanych urządzeń radiowych, odnoszą się do sytuacji, w których urządzenia te są odpowiednio zainstalowane i konserwowane oraz używane zgodnie z przeznaczeniem.

Art. 269. 1. Urządzenie radiowe, wobec którego państwo członkowskie stosuje ograniczenia w zakresie wprowadzania go do obrotu lub oddawania do użytku lub wobec

¹²⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 236 z 05.07.2021, str. 1 i Dz. Urz. UE L 382 z 28.10.2021, str. 60.

którego obowiązują wymagania dotyczące konieczności uzyskania pozwolenia na używanie urządzenia radiowego, stanowi urządzenie klasy 2.

2. W przypadku urządzenia klasy 2 informacje dostępne na opakowaniu oraz podane w instrukcji towarzyszącej urządzeniu radiowemu umożliwiają określenie państwa członkowskiego lub obszaru geograficznego w obrębie danego państwa członkowskiego, w których istnieją ograniczenia we wprowadzaniu do obrotu lub oddawaniu do użytku lub obowiązują wymagania dotyczące konieczności uzyskania pozwolenia na używanie urządzenia.

3. Urządzenia radiowe, wobec których państwa członkowskie nie stosują ograniczeń w zakresie wprowadzania ich do obrotu lub oddawania do użytku, stanowią urządzenia klasy 1.

4. Prezes UKE udostępnia na stronie podmiotowej BIP UKE przykładową listę urządzeń radiowych stanowiących urządzenia klasy 1.

5. Minister właściwy do spraw informatyzacji może określić, w drodze rozporządzenia, sposób podawania informacji, o których mowa w ust. 2, mając na uwadze wydane przez Komisję Europejską w tym zakresie przepisy, o których mowa w art. 10 ust. 10 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/53/UE z dnia 16 kwietnia 2014 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich dotyczących udostępniania na rynku urządzeń radiowych i uchylającej dyrektywę 1999/5/WE, oraz uwzględniając konieczność zapewnienia przejrzystości tych informacji.

Art. 270. 1. Podmiot wprowadzający do obrotu lub oddający do użytku urządzenie radiowe jest obowiązany udzielić Prezesowi UKE, na każde jego żądanie, wyjaśnień dotyczących tego urządzenia, jego przeznaczenia oraz właściwości technicznych i eksploatacyjnych, a także wskazać zakres jego zastosowania.

2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do urządzeń radiowych przekazywanych do używania przez użytkowników rządowych.

Art. 271. 1. Dopuszcza się eksponowanie na targach, wystawach i pokazach urządzeń radiowych podlegających obowiązkowej ocenie zgodności z wymaganiami, o których mowa w art. 268 ust. 1–3, bez deklaracji zgodności i oznakowania CE w celu ich prezentacji, pod warunkiem uwidocznienia informacji, że wystawione urządzenie nie może być wprowadzone do obrotu ani przekazane do używania do czasu zapewnienia zgodności urządzenia z wymaganiami.

2. Urządzenia radiowe można demonstrować jedynie, jeśli zapewniono odpowiednie środki w celu uniknięcia szkodliwych zakłóceń, szkodliwych zaburzeń elektromagnetycznych i zagrożenia dla zdrowia lub bezpieczeństwa osób i zwierząt domowych oraz bezpieczeństwa mienia.

Art. 272. 1. Producent jest obowiązany umieścić na urządzeniu radiowym lub, w przypadku gdy wielkość lub rodzaj urządzenia to uniemożliwiają, na opakowaniu lub w dokumencie załączonym do urządzenia radiowego:

- 1) nazwę typu, numer partii lub serii lub inną informację umożliwiającą identyfikację tego urządzenia;
- 2) swoją nazwę, zarejestrowaną nazwę handlową lub zarejestrowany znak towarowy, o ile taki posiada, oraz pocztowy adres kontaktowy.

2. Pocztowy adres kontaktowy, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, podaje się w języku polskim.

3. Producent załącza do urządzenia radiowego, podlegającego obowiązkowej ocenie zgodności z wymaganiami, o których mowa w art. 268 ust. 1–3, sporządzone w jasnej, zrozumiałej i czytelnej formie, w języku polskim:

- 1) kopię deklaracji zgodności lub uproszczoną deklarację zgodności zawierającą adres internetowy, pod którym można uzyskać pełny tekst deklaracji zgodności;
- 2) instrukcję obsługi oraz informacje na temat bezpieczeństwa.

4. Instrukcja, o której mowa w ust. 3 pkt 2, obejmuje informacje wymagane w celu wykorzystywania urządzenia radiowego zgodnie z przeznaczeniem. Informacje takie obejmują, w stosownych przypadkach, opis dodatkowych elementów i komponentów, w tym opis oprogramowania, które umożliwiają używanie urządzenia radiowego zgodnie z przeznaczeniem. W przypadku urządzenia radiowego celowo emitującego fale radiowe wymagane jest również podanie następujących informacji:

- 1) zakresu częstotliwości, w którym pracuje urządzenie radiowe;
- 2) maksymalnej mocy częstotliwości radiowej emitowanej w zakresie częstotliwości, w którym pracuje urządzenie radiowe.

5. Producent zapewnia, aby urządzenie radiowe było skonstruowane w taki sposób, aby można było go używać w co najmniej jednym państwie członkowskim bez naruszenia mających zastosowanie wymogów dotyczących wykorzystania częstotliwości.

6. Przed wprowadzeniem urządzenia radiowego do obrotu lub oddaniem do użytku importer zapewnia, że producent przeprowadził procedurę oceny zgodności oraz że urządzenie

radiowe jest skonstruowane w taki sposób, aby można było go używać w co najmniej jednym państwie członkowskim bez naruszenia mających zastosowanie wymogów dotyczących wykorzystania częstotliwości, a także zapewnia, że do urządzenia radiowego dołączone są dokumenty i informacje, o których mowa w ust. 1–4 oraz w art. 269 ust. 2.

7. Importer ma obowiązek umieścić na urządzeniu radiowym swoją nazwę, zarejestrowaną nazwę handlową lub zarejestrowany znak towarowy, o ile taki posiada, oraz pocztowy adres kontaktowy. Jeżeli nie jest możliwe umieszczenie tych danych na urządzeniu radiowym, w szczególności ze względu na jego wielkość lub konieczność otwarcia opakowania w celu podania danych importera, importer umieszcza je na opakowaniu lub w dołączonym do urządzenia radiowego dokumencie. Dane te powinny być podane w języku polskim.

8. Przed udostępnieniem urządzenia radiowego na rynku dystrybutor sprawdza czy producent spełnił wymagania, o których mowa w ust. 1–5 oraz w art. 269 ust. 2, a importer – wymagania, o których mowa w ust. 6 i 7.

Art. 273. 1. Producent przed wprowadzeniem urządzenia radiowego do obrotu, rejestruje typy urządzeń radiowych w centralnym systemie udostępnionym przez Komisję Europejską oraz umieszcza na urządzeniu radiowym numer ewidencyjny nadany przez Komisję Europejską.

2. Minister właściwy do spraw informatyzacji może, w drodze rozporządzenia, określić:

- 1) urządzenia radiowe objęte wymogiem rejestracji, o którym mowa w ust. 1,
- 2) dokumentację techniczną dołączaną w ramach rejestracji,
- 3) sposób rejestracji,
- 4) sposób umieszczania na urządzeniu radiowym numeru ewidencyjnego nadanego przez Komisję Europejską

– mając na uwadze wydane w tym zakresie akty delegowane Komisji Europejskiej, o których mowa w art. 5 ust. 2 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/53/UE z dnia 16 kwietnia 2014 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich dotyczących udostępniania na rynku urządzeń radiowych i uchylającej dyrektywę 1999/5/WE, oraz kierując się potrzebą poprawienia wydajności i skuteczności nadzoru rynku i zapewnienia wysokiego poziomu zgodności urządzeń radiowych z wymaganiami.

Art. 274. 1. Przed wprowadzeniem urządzenia radiowego do obrotu lub oddaniem go do użytku producent, po wystawieniu deklaracji zgodności, umieszcza na urządzeniu oznakowanie CE.

2. Po oznakowaniu CE podaje się numer identyfikacyjny jednostki notyfikowanej, jeżeli stosowana jest procedura oceny zgodności urządzeń radiowych z wymaganiami na podstawie systemu pełnego zapewnienia jakości, o którym mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 12 ustawy z dnia 13 kwietnia 2016 r. o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku. Numer identyfikacyjny jednostki notyfikowanej ma taką samą wysokość jak oznakowanie CE i umieszczany jest przez jednostkę notyfikowaną lub producenta, według wskazówek jednostki notyfikowanej.

Art. 275. 1. Dokumentacja techniczna sporządzana jest przed wprowadzeniem urządzenia radiowego do obrotu lub oddaniem do użytku i jest systematycznie aktualizowana.

2. W przypadku gdy dokumentacja techniczna nie zawiera wystarczających informacji potwierdzających zgodność urządzenia radiowego z wymaganiami, Prezes UKE może wezwać producenta lub importera do zlecenia przeprowadzenia badania przez jednostkę notyfikowaną upoważnioną do oceny zgodności w odniesieniu do urządzeń radiowych na koszt producenta lub importera oraz do przedstawienia w określonym terminie dokumentacji technicznej, która potwierdzi zgodność urządzenia radiowego z wymaganiami, o których mowa w art. 268 ust. 1–5.

DZIAŁ VII

Publicznie dostępne usługi komunikacji elektronicznej

Rozdział 1

Przepis ogólny

Art. 276. Na potrzeby niniejszego działu ilekroć jest mowa o usłudze komunikacji elektronicznej lub usłudze wchodzącej w jej zakres, należy przez to rozumieć usługę publicznie dostępną, czyli usługę dostępną dla ogółu użytkowników.

Rozdział 2

Prawa użytkowników końcowych

Art. 277. 1. Przepisów niniejszego rozdziału, z wyjątkiem art. 292 ust. 1, nie stosuje się do przedsiębiorców komunikacji elektronicznej świadczących wyłącznie usługi komunikacji interpersonalnej niewykorzystujące numerów będących mikroprzedsiębiorcami w rozumieniu ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców.

2. Przedsiębiorca, o którym mowa w ust. 1, informuje użytkowników końcowych przed zawarciem umowy o świadczenie usług komunikacji elektronicznej o wyłączeniu stosowania przepisu, o którym mowa w ust. 1.

Art. 278. 1. Świadczenie usług komunikacji elektronicznej odbywa się na podstawie umowy o świadczenie usług komunikacji elektronicznej.

2. Umowę o świadczenie usług komunikacji elektronicznej zawiera się w formie pisemnej, elektronicznej lub dokumentowej.

3. Wymóg formy pisemnej, elektronicznej lub dokumentowej nie dotyczy umowy o świadczenie usług komunikacji elektronicznej zawieranej przez dokonanie czynności faktycznych obejmującej w szczególności umowy o świadczenie usług przedpłaconych świadczonych w publicznej sieci telekomunikacyjnej, zwanej dalej „umową o świadczenie usług przedpłaconych”, usług komunikacji głosowej świadczonych za pomocą aparatu publicznego lub przez wybranie numeru dostępu do sieci dostawcy usług telekomunikacyjnych.

4. Umowa o świadczenie usług komunikacji elektronicznej nie może być zawarta z dostawcą usług w gospodarstwie domowym poza lokalem przedsiębiorstwa w rozumieniu ustawy z dnia 30 maja 2014 r. o prawach konsumenta podczas nieumówionej wizyty przedsiębiorcy w miejscu zamieszkania lub zwykłego pobytu konsumenta. Umowa ta zawarta poza lokalem przedsiębiorstwa jest nieważna.

5. W przypadku uporczywego naruszania obowiązków dotyczących zawierania umowy o świadczenie usług komunikacji elektronicznej, o których mowa w ust. 1–4 oraz w art. 279–289, w szczególności przez wprowadzanie abonenta w błąd na etapie zawierania umowy przez dostawcę usług komunikacji elektronicznej lub podmiot działający w jego imieniu i na jego rzecz, Prezes UKE może, w drodze decyzji:

- 1) wydać publiczne ostrzeżenie wskazujące osobę odpowiedzialną za naruszenie prawa oraz charakter tego naruszenia lub
- 2) zakazać temu dostawcy usług wykonywania działalności telekomunikacyjnej na okres do 5 lat.

6. Prezes UKE przekazuje do publicznej wiadomości informację w szczególności o treści rozstrzygnięcia ostatecznej decyzji, o której mowa w ust. 5, oraz rodzaju i charakterze naruszenia, imieniu i nazwisku osoby fizycznej lub firmie (nazwie) podmiotu, na który została nałożona sankcja, o której mowa w ust. 5.

7. Prezes UKE wskazuje w decyzji okres obowiązywania zakazu, o którym mowa w ust. 5 pkt 2, biorąc pod uwagę czas trwania stwierdzonych naruszeń i nieprawidłowości.

8. Zakaz, o którym mowa w ust. 5 pkt 2, Prezes UKE może nałożyć na kierującego przedsiębiorstwem telekomunikacyjnym, w szczególności osobę pełniącą funkcję kierowniczą lub wchodzącą w skład organu zarządzającego przedsiębiorcy telekomunikacyjnego lub związku takich przedsiębiorców.

9. Informacje, o których mowa w ust. 6, dotyczące imienia i nazwiska osoby, na którą została nałożona sankcja, Prezes UKE udostępnia na swojej stronie internetowej przez okres 5 lat, licząc od dnia ich udostępnienia.

10. Decyzji, o której mowa w ust. 5, nadaje się rygor natychmiastowej wykonalności.

Art. 279. 1. Przed zawarciem z konsumentem umowy o świadczenie usług komunikacji elektronicznej, w zakresie usług komunikacji elektronicznej innych niż usługi transmisji danych używane do świadczenia usług komunikacji maszyna-maszyna, dostawca usług komunikacji elektronicznej doręcza konsumentowi, na trwałym nośniku dotyczące tej usługi informacje, o których mowa w ust. 2–6, zwane dalej „informacjami przedumownymi”.

2. Informacje przedumowne określają:

- 1) główne cechy każdej usługi, w tym wszelkie minimalne poziomy jakości usług, a w przypadku usług innych niż usługi dostępu do internetu – konkretne gwarantowane parametry jakości, albo oświadczenie o braku minimalnych poziomów jakości usług;
- 2) cenę usługi, w tym cenę za jej aktywację, opłatę abonamentową lub inną okresową opłatę, cenę za jednostkę rozliczeniową usługi oraz inne powtarzalne lub oparte na zużyciu opłaty;
- 3) okres obowiązywania umowy oraz warunki przedłużenia i sposób zakończenia obowiązywania umowy, w tym:
 - a) minimalne wykorzystanie usługi lub okres obowiązywania umowy wymagany do skorzystania z warunków promocyjnych,
 - b) warunki zmiany dostawcy usług komunikacji elektronicznej oraz wysokość i zasady wypłaty odszkodowania za opóźnienia lub nadużycia związane ze zmianą dostawcy usług komunikacji elektronicznej, a także procedury stosowane w tym zakresie,
 - c) zasady zwrotu pozostałych na koncie środków z doładowań – w przypadku usług przedpłaconych,
 - d) odszkodowanie należne w momencie wypowiedzenia umowy w trybie art. 298 ust. 1, wraz z informacją na temat odblokowania telekomunikacyjnego urządzenia

końcowego zakupionego w ramach umowy o świadczenie usług komunikacji elektronicznej, zwanego dalej „promocyjnym urządzeniem końcowym”, lub warunki jego zwrotu w przypadku nieskorzystania z uprawnienia, o którym mowa w art. 303, ze wskazaniem strony, która poniesie koszt tego zwrotu;

- 4) wysokość odszkodowania oraz zasady i termin jego wypłaty, w szczególności w przypadku, gdy nie został osiągnięty określony w umowie poziom jakości świadczonej usługi lub jeżeli dostawca usług komunikacji elektronicznej nie zareagował odpowiednio na naruszenie bezpieczeństwa, zagrożenie lub lukę w systemie bezpieczeństwa;
- 5) zakres działań podejmowanych przez dostawcę usług komunikacji elektronicznej w związku z przypadkami naruszenia bezpieczeństwa sieci lub usług, zagrożeniami takiego naruszenia lub podatnością na wystąpienie naruszenia, które mogą mieć wpływ na usługi świadczone konsumentowi.

3. W przypadku umowy o świadczenie usług komunikacji elektronicznej w zakresie usługi dostępu do internetu lub usługi komunikacji interpersonalnej dostawca tych usług w ramach informacji przedumownych doręcza również informacje o:

- 1) wszelkich oferowanych minimalnych poziomach jakości usługi, z uwzględnieniem parametrów istotnych dla użytkowników końcowych z niepełnosprawnościami, metod ich pomiaru, treści i formy publikacji informacji oraz mechanizmów certyfikacji jakości, w tym o:
 - a) opóźnieniach transmisji pakietów danych, zmienności tych opóźnień, utracie pakietów danych – w odniesieniu do usług dostępu do internetu,
 - b) czasie realizacji połączenia, prawdopodobieństwie wystąpienia nieudanego wywołania połączenia lub opóźnieniu w wywołaniu połączenia – w odniesieniu do usługi komunikacji interpersonalnej, w której dostawca kontroluje co najmniej kilka elementów sieci lub ma służącą do tego celu umowę o gwarantowaniu poziomu usług z przedsiębiorcą komunikacji elektronicznej zapewniającym dostęp do sieci;
- 2) warunkach korzystania z udostępnionego przez dostawcę usług abonentowi na czas obowiązywania umowy o świadczenie usług komunikacji elektronicznej telekomunikacyjnego urządzenia końcowego, zwanego dalej „wydanym urządzeniem końcowym”, w tym o związanych z tym opłatach;
- 3) cenie usługi z uwzględnieniem informacji dotyczących:
 - a) każdego z pakietów taryfowych przewidzianych umową w zakresie:
 - rodzaju oferowanych usług,

- liczby jednostek rozliczeniowych dostępnych w ramach pakietu taryfowego w okresie rozliczeniowym, cen za jednostkę rozliczeniową usługi po wykorzystaniu tego pakietu oraz innych powtarzalnych opłat,
 - b) możliwości przeniesienia niewykorzystanej w okresie rozliczeniowym liczby jednostek rozliczeniowych na kolejny okres rozliczeniowy, jeżeli opcja ta dostępna jest w umowie – w przypadku planu taryfowego obejmującego wstępnie ustaloną liczbę jednostek rozliczeniowych,
 - c) środków zapewnienia przejrzystości rachunku i monitorowania poziomu wykorzystania usługi,
 - d) numerów lub usług, które podlegają szczególnym warunkom cenowym, w tym usług z dodatkowym świadczeniem, ceny za jednostkę rozliczeniową usługi albo w przypadku usługi taryfikowanej za całe połączenie – ceny za połączenie,
 - e) ceny poszczególnych elementów umowy, o której mowa w art. 299, jeżeli usługi lub urządzenia oferowane na podstawie tej umowy są również oferowane oddzielnie,
 - f) warunków i opłat dotyczących usług posprzedażnych, obsługi klienta i konserwacji,
 - g) sposobów uzyskania informacji na temat obowiązujących cen i kosztów usług serwisowych;
- 4) warunkach rezygnacji z oferty związanej lub jej elementów;
 - 5) danych osobowych, które są przekazywane przed rozpoczęciem świadczenia usługi i przetwarzane w związku z jej świadczeniem;
 - 6) udogodnieniach i usługach przeznaczonych dla użytkowników końcowych z niepełnosprawnościami oraz sposobie uzyskania aktualnych informacji;
 - 7) sposobach inicjowania procedur pozasądowego rozwiązywania sporów, w tym sporów krajowych i transgranicznych.

4. W przypadku umowy o świadczenie usług komunikacji elektronicznej w zakresie usługi komunikacji interpersonalnej wykorzystującej numery dostawca usług komunikacji elektronicznej, w ramach informacji przedumownych, doręcza również informacje o:

- 1) ograniczeniach w kierowaniu połączeń do numerów alarmowych lub ograniczeniach w dostępie do informacji o lokalizacji dzwoniącego użytkownika końcowego ze względu na brak możliwości technicznych;
- 2) prawie decydowania o umieszczaniu danych abonenta w spisie abonentów oraz rodzaju danych umieszczonych w spisie.

5. W przypadku umowy o świadczenie usług komunikacji elektronicznej w zakresie usługi dostępu do internetu dostawca tej usługi, w ramach informacji przedumownych, doręcza również informacje, o których mowa w art. 4 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/2120 z dnia 25 listopada 2015 r. ustanawiającego środki dotyczące dostępu do otwartego internetu i dotyczące opłat detalicznych za regulowane usługi łączności wewnątrzunijnej oraz zmieniającego dyrektywę 2002/22/WE, a także rozporządzenie (UE) nr 531/2012.

6. Informacje przedumowne w zakresie, w jakim nie zostało to uwzględnione w ust. 2–5, zawierają pozostałe informacje wynikające z:

- 1) art. 8 ustawy z dnia 30 maja 2014 r. o prawach konsumenta – w przypadku umów innych niż umowy zawierane poza lokalem przedsiębiorstwa lub na odległość;
- 2) art. 12 ustawy z dnia 30 maja 2014 r. o prawach konsumenta – w przypadku umów zawieranych poza lokalem przedsiębiorstwa lub na odległość.

7. W przypadku zawierania umowy o świadczenie usług przedpłaconych oraz w przypadku, gdy nie jest możliwe doręczenie na trwałym nośniku informacji, o których mowa w ust. 2–6, dostawca usług komunikacji elektronicznej udostępnia je w postaci łatwych do pobrania dokumentów, ze wskazaniem ich źródła kierującego bezpośrednio do tych dokumentów, z pouczeniem o konieczności ich pobrania i utrwalenia w celu zachowania możliwości ich późniejszego odtworzenia w niezmienionej postaci, dla celów dowodowych.

8. Zaakceptowane przez konsumenta informacje przedumowne stają się integralną częścią umowy o świadczenie usług komunikacji elektronicznej, o której mowa w art. 282 lub art. 284, i nie podlegają zmianie, chyba że umawiające się strony wyraźnie postanowią inaczej.

Art. 280. 1. Dostawca usług komunikacji elektronicznej innych niż usługi transmisji danych używane do świadczenia usług komunikacji maszyna-maszyna przedstawia informacje przedumowne w jasny i zrozumiały sposób w jednym wzorcu umownym albo w dwóch wzorcach, o których mowa w ust. 2. Informacje przedumowne nie mogą być przenoszone do innych wzorców umownych.

2. Dostawca usług, o którym mowa w ust. 1, może zawrzeć informacje przedumowne określające:

- 1) zakres i warunki świadczenia usługi komunikacji elektronicznej - w regulaminie świadczenia usług komunikacji elektronicznej,
 - 2) wszelkie ceny i opłaty za usługę komunikacji elektronicznej - w cenniku
- i informacje te nie mogą być przenoszone do innych wzorców umownych.

3. Dostawca usług, o którym mowa w ust. 1, doręcza nieodpłatnie informacje przedumowne utrwalone na papierze lub innym trwałym nośniku wybranym przez konsumenta także na każde żądanie konsumenta wyrażone w trakcie obowiązywania umowy o świadczenie usług komunikacji elektronicznej.

4. Dostawca usług, o którym mowa w ust. 1, jest obowiązany do przedłożenia informacji przedumownych Prezesowi UKE, na każde jego żądanie, w terminie przez niego określonym.

Art. 281. 1. Dostawca usług komunikacji elektronicznej przed zawarciem z konsumentem umowy o świadczenie usług komunikacji elektronicznej, w zakresie usług komunikacji elektronicznej innych niż usługi transmisji danych używane do świadczenia usług komunikacji maszyna-maszyna, bezpłatnie doręcza konsumentowi na trwałym nośniku podsumowanie głównych elementów informacji przedumownych, zgodne z wzorem określonym w akcie wykonawczym, o którym mowa w art. 102 ust. 3 EKŁE, zawierające w szczególności:

- 1) nazwę, adres i dane kontaktowe dostawcy oraz dane kontaktowe na potrzeby składania reklamacji, jeśli są one inne,
- 2) główne cechy każdej świadczonej usługi,
- 3) cenę usługi, w tym cenę za jej aktywację, opłatę abonamentową lub inną okresową opłatę i cenę za jednostkę rozliczeniową usługi,
- 4) okres obowiązywania umowy oraz warunki jej przedłużenia i zakończenia obowiązywania,
- 5) informacje, czy i w jakim zakresie udogodnienia i usługi przeznaczone są dla użytkowników końcowych z niepełnosprawnościami,
- 6) podsumowanie informacji wymaganych na podstawie art. 4 ust. 1 lit. d oraz e rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/2120 z dnia 25 listopada 2015 r. ustanawiającego środki dotyczące dostępu do otwartego internetu i dotyczące opłat detalicznych za regulowane usługi łączności wewnątrzunijnej oraz zmieniającego dyrektywę 2002/22/WE, a także rozporządzenie (UE) nr 531/2012 w odniesieniu do usług dostępu do internetu

– zwane dalej „zwięzłym podsumowaniem warunków umowy”.

2. W przypadku gdy z uwagi na obiektywne przyczyny techniczne nie jest możliwe przedstawienie konsumentowi zwięzłego podsumowania warunków umowy przed zawarciem umowy, dostawca usług komunikacji elektronicznej przedstawia je niezwłocznie. Oświadczenie konsumenta o zawarciu umowy jest skuteczne, jeżeli zostało potwierdzone po otrzymaniu tego podsumowania.

3. Zaakceptowane przez konsumenta zwięzłe podsumowanie warunków umowy staje się integralną częścią umowy o świadczenie usług komunikacji elektronicznej, o której mowa w art. 282 lub art. 284, i nie podlega zmianie, chyba że umawiające się strony wyraźnie postanowią inaczej.

Art. 282. 1. Umowa o świadczenie usług komunikacji elektronicznej, w zakresie usług komunikacji elektronicznej innych niż usługi transmisji danych używane do świadczenia usług komunikacji maszyna-maszyna, zawierana z konsumentem w formie pisemnej, elektronicznej lub dokumentowej określa w szczególności:

- 1) strony umowy;
- 2) dane kontaktowe przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej, w tym adres poczty elektronicznej, numery telefonów oraz adres elektroniczny innego środka komunikacji elektronicznej, jeśli dostawca korzysta z innego środka komunikacji elektronicznej, za pomocą których abonent może szybko i efektywnie kontaktować się z przedsiębiorcą komunikacji elektronicznej;
- 3) numer przydzielony abonentowi, a w przypadku przyłączenia do stacjonarnej publicznej sieci telekomunikacyjnej – także adres zakończenia sieci;
- 4) termin przyłączenia do publicznej sieci telekomunikacyjnej lub termin rozpoczęcia świadczenia usług;
- 5) wybrany przez abonenta pakiet taryfowy, jeżeli w informacjach przedumownych były przedstawione różne pakiety taryfowe;
- 6) wskazanie wszystkich elementów składających się na opłatę abonamentową lub inną okresową opłatę, w tym część opłaty stanowiącej cenę za:
 - a) świadczenie usługi komunikacji elektronicznej,
 - b) zapewnienie przyłączenia do publicznej sieci telekomunikacyjnej,
 - c) promocyjne urządzenie końcowe– jeżeli zostały one uwzględnione w opłacie abonamentowej lub innej okresowej opłacie;
- 7) informację o wysokości odszkodowania w przypadku wypowiedzenia umowy przez abonenta lub z winy abonenta przed upływem okresu, na jaki umowa została zawarta, w zależności od czasu, który pozostał do końca obowiązywania umowy;
- 8) sposoby składania zamówień na dodatkowe pakiety taryfowe oraz dodatkowe opcje usługi;
- 9) okres rozliczeniowy i sposoby dokonywania płatności;
- 10) tryb i warunki dokonywania zmiany umowy;

- 11) ograniczenia w dostępie lub korzystaniu z usług i aplikacji;
- 12) ograniczenia w zakresie korzystania z telekomunikacyjnego urządzenia końcowego, o ile zostały one wprowadzone przez dostawcę usług komunikacji elektronicznej lub na jego zlecenie;
- 13) zasady, tryb i terminy składania reklamacji;
- 14) sposoby przekazywania abonentowi informacji o zagrożeniach związanych ze świadczoną usługą, w tym o sposobach ochrony bezpieczeństwa, prywatności i danych osobowych;
- 15) warunki zwrotu wydanego urządzenia końcowego, w przypadku zakończenia umowy, ze wskazaniem strony, która poniesie koszt tego zwrotu.

2. Informacje, o których mowa w ust. 1, przedstawione w jasny i zrozumiały sposób zawarte są w jednym dokumencie i nie mogą być przenoszone do innych wzorców umownych.

3. Konsument ma prawo dokonania wyboru formy zawarcia umowy spośród form oferowanych przez dostawcę usług komunikacji elektronicznej. Dostawca ma obowiązek poinformowania konsumenta o przysługującym mu prawie wyboru formy zawarcia umowy przed jej zawarciem.

Art. 283. 1. W przypadku dodatkowych pakietów taryfowych lub dodatkowych opcji usług, o których mowa w art. 282 ust. 1 pkt 8, zamawianych w okresie obowiązywania umowy o świadczenie usług komunikacji elektronicznej, jeżeli skorzystanie z nich nie wpływa na główne cechy usługi oraz wysokość opłaty abonamentowej, informacje o warunkach świadczenia tych dodatkowych pakietów taryfowych lub dodatkowych opcji usług mogą być zawarte w odrębnym wzorcu określającym warunki ich świadczenia.

2. Skorzystanie z dodatkowych pakietów taryfowych lub dodatkowych opcji usług nie stanowi zmiany warunków umowy oraz nie wpływa na wysokość odszkodowania, o którym mowa w art. 298 ust. 1.

Art. 284. 1. Umowa o świadczenie usług przedpłaconych zawierana z konsumentem obejmuje informacje, o których mowa w art. 282 ust. 1:

- 1) pkt 3 – które dostawca usług komunikacji elektronicznej udostępnia w pakiecie startowym usługi przedpłaconej;
- 2) pkt 2, 4, 5, 8-10, 13 i 14 – które dostawca usług komunikacji elektronicznej udostępnia w postaci łatwych do pobrania dokumentów, ze wskazaniem ich źródła kierującego bezpośrednio do tych dokumentów, z pouczeniem o konieczności ich pobrania i

utrwalenia w celu zachowania możliwości ich późniejszego odtworzenia w niezmienionej postaci, dla celów dowodowych.

2. Abonent będący stroną umowy o świadczenie usług przedpłaconych w celu otrzymywania, w określonych w ustawie przypadkach, informacji i powiadomień może udostępnić dostawcy usług adres korespondencyjny, adres poczty elektronicznej lub adres elektroniczny innego środka komunikacji elektronicznej, o ile dostawca usług umożliwia korzystanie z innego środka komunikacji elektronicznej.

3. Dostawca usług komunikacji głosowej niezwłocznie po rozpoczęciu świadczenia usług przedpłaconych informuje konsumenta, przez wysłanie krótkiej wiadomości tekstowej (SMS), o możliwości oraz sposobie skorzystania z uprawnienia, o którym mowa w art. 325 ust. 1.

Art. 285. 1. Dostawca usług telekomunikacyjnych dla abonentów niebędących stroną umowy zawartej w formie pisemnej, elektronicznej lub dokumentowej, z wyłączeniem usług przedpłaconych, jest obowiązany do określenia zakresu i warunków świadczenia usług telekomunikacyjnych w regulaminie świadczenia usług telekomunikacyjnych oraz podania tego regulaminu do publicznej wiadomości przez publikację na swojej stronie internetowej.

2. Abonent, o którym mowa w ust. 1, w celu otrzymywania, w określonych w ustawie przypadkach, informacji i powiadomień może udostępnić dostawcy usług adres korespondencyjny, adres poczty elektronicznej lub adres elektroniczny innego środka komunikacji elektronicznej, o ile dostawca usług umożliwia korzystanie z innego środka komunikacji elektronicznej.

Art. 286. Na żądanie konsumenta z niepełnosprawnościami informacje przedumowne, zwięzłe podsumowanie warunków umowy oraz pozostałe informacje zawarte w umowie o świadczenie usług komunikacji elektronicznej, o których mowa w art. 282 lub art. 284, doręczane są w postaci dostępnej dla osób z niepełnosprawnościami.

Art. 287. 1. Przepisy art. 279–282, art. 286, art. 295 ust. 1, art. 299 ust. 1 i 3, art. 311 oraz art. 325 stosuje się odpowiednio do użytkownika końcowego będącego mikroprzedsiębiorcą, małym przedsiębiorcą lub organizacją pozarządową w rozumieniu art. 3 ust. 2 ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie (Dz. U. z 2022 r. poz. 1327, 1265 i 1812), chyba że wyraził on, najpóźniej w chwili zawarcia umowy o świadczenie usług komunikacji elektronicznej, zgodę na to, że przepisy te nie będą miały do niego zastosowania.

2. Zgoda, o której mowa w ust. 1, może zostać wyrażona w umowie o świadczenie usług komunikacji elektronicznej.

Art. 288. 1. Umowa o świadczenie usług komunikacji elektronicznej zawierana z użytkownikiem końcowym innym niż wskazany w art. 282 i art. 287 określa w szczególności:

- 1) strony umowy;
- 2) dane kontaktowe przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej;
- 3) główne cechy świadczonej usługi ze wskazaniem wszystkich elementów składających się na opłatę abonamentową lub inną okresową opłatę, w tym część opłaty stanowiącej cenę za:
 - a) świadczenie usługi komunikacji elektronicznej,
 - b) zapewnienie przyłączenia do publicznej sieci telekomunikacyjnej,
 - c) promocyjne urządzenie końcowe– jeżeli zostały one uwzględnione w opłacie abonamentowej lub innej okresowej opłacie;
- 4) dane dotyczące jakości usług, w szczególności minimalne oferowane poziomy jakości usług;
- 5) cenę usługi, w tym cenę za jej aktywację, cenę za jednostkę rozliczeniową usługi oraz inne powtarzalne lub oparte na zużyciu opłaty;
- 6) numer przydzielony abonentowi, a w przypadku przyłączenia do stacjonarnej publicznej sieci telekomunikacyjnej – także adres zakończenia sieci;
- 7) termin przyłączenia do publicznej sieci telekomunikacyjnej lub termin rozpoczęcia świadczenia usług;
- 8) okres obowiązywania umowy oraz warunki przedłużenia i wypowiedzenia umowy, w tym:
 - a) minimalne wykorzystanie usługi lub okres obowiązywania umowy, wymagane do skorzystania z warunków promocyjnych,
 - b) warunki zmiany dostawcy usług komunikacji elektronicznej oraz wysokość i zasady wypłaty odszkodowania za opóźnienia lub nadużycia związane ze zmianą dostawcy usług komunikacji elektronicznej, a także procedury stosowane w tym zakresie,
 - c) odszkodowanie należne w momencie wypowiedzenia umowy w trybie art. 298 ust. 1, w tym informacje na temat odblokowania telekomunikacyjnego promocyjnego urządzenia końcowego lub warunki jego zwrotu w przypadku nieskorzystania z uprawnienia, o którym mowa w art. 303, ze wskazaniem strony, która poniesie koszt tego zwrotu;

- 9) pakiet taryfowy, jeżeli na świadczone usługi obowiązują różne pakiety taryfowe;
- 10) okres rozliczeniowy i sposoby dokonywania płatności;
- 11) sposób składania zamówień na pakiety taryfowe oraz dodatkowe opcje usługi;
- 12) tryb i warunki dokonywania zmiany umowy;
- 13) ograniczenia w dostępie lub korzystaniu z usług i aplikacji;
- 14) ograniczenia w zakresie korzystania z telekomunikacyjnego urządzenia końcowego, o ile zostały one wprowadzone przez dostawcę usług komunikacji elektronicznej lub na jego zlecenie;
- 15) zasady, tryb i terminy składania oraz rozpatrywania reklamacji;
- 16) sposoby uzyskania informacji na temat obowiązujących cen i kosztów usług serwisowych;
- 17) warunki korzystania z wydanego urządzenia końcowego, w tym opłaty związane z korzystaniem z tego urządzenia;
- 18) warunki zwrotu wydanego urządzenia końcowego, w przypadku zakończenia obowiązywania umowy, ze wskazaniem strony, która poniesie koszt zwrotu;
- 19) dane dotyczące funkcjonalności świadczonej usługi obejmujące informacje o:
 - a) ograniczeniach w kierowaniu połączeń do numerów alarmowych lub dostępie do informacji o lokalizacji dzwoniącego użytkownika końcowego ze względu na brak możliwości technicznych,
 - b) zasadach umieszczania danych abonenta w spisie abonentów;
- 20) zakres działań podejmowanych przez dostawcę usług komunikacji elektronicznej w związku z przypadkami naruszenia bezpieczeństwa sieci lub usług, zagrożeniami takiego naruszenia lub podatnością na wystąpienie naruszenia, które mogą mieć wpływ na usługi świadczone abonentowi oraz sposób informowania abonenta o tych działaniach;
- 21) wysokość odszkodowania oraz zasady i terminy jego wypłaty, w szczególności w przypadku, gdy nie został osiągnięty określony w umowie poziom jakości świadczonej usługi.

2. Do umowy, o której mowa w ust. 1, nie stosuje się przepisów art. 294, art. 297 oraz art. 298 ust. 3, jeżeli warunki umowy ustalane są indywidualnie.

Art. 289. W przypadku gdy oświadczenia woli składane są w formie dokumentowej, dostawca usług komunikacji elektronicznej utrwała i doręcza abonentowi treść zaproponowanych i uzgodnionych warunków umowy oraz oświadczenie abonenta o związaniu się tymi warunkami na trwałym nośniku.

Art. 290. 1. Dostawca usług komunikacji elektronicznej, który umożliwia zawarcie lub zmianę umowy o świadczenie usług komunikacji elektronicznej w formie dokumentowej, jest obowiązany, bez względu na formę zawarcia umowy, umożliwić jej rozwiązanie za zgodą obu stron, jak również odstąpienie od niej albo jej wypowiedzenie, w formie dokumentowej, w szczególności przy wykorzystaniu poczty elektronicznej lub innego środka komunikacji elektronicznej wskazanego przez dostawcę usług w umowie.

2. W przypadku złożenia przez abonenta oświadczenia o wypowiedzeniu umowy w formie dokumentowej dostawca usług niezwłocznie, lecz nie później niż w ciągu 1 dnia roboczego od chwili otrzymania tego oświadczenia, zawiadamia abonenta o jego otrzymaniu przez:

- 1) wysłanie krótkiej wiadomości tekstowej (SMS) na numer wskazany przez abonenta do kontaktu, widniejący w umowie podlegającej wypowiedzeniu – w przypadku abonenta, który wskazał numer niegeograficzny;
- 2) wykonanie połączenia głosowego na numer wskazany przez abonenta do kontaktu, widniejący w umowie podlegającej wypowiedzeniu – w przypadku abonenta, który wskazał numer geograficzny;
- 3) wysłanie wiadomości na adres poczty elektronicznej wskazany przez abonenta do kontaktu widniejący w umowie podlegającej wypowiedzeniu.

3. Obowiązek zawiadomienia w sposób, o którym mowa w ust. 2 pkt 2, uznaje się za wykonany, jeśli dostawca usług wykonał co najmniej 3 próby połączenia z abonentem.

4. Dostawca usług potwierdza abonentowi na trwałym nośniku przyjęcie oświadczenia, o którym mowa w ust. 2, w terminie 14 dni od dnia złożenia tego oświadczenia, wskazując nazwę usługi będącej przedmiotem wypowiedzenia, dzień otrzymania wypowiedzenia i dzień zakończenia świadczenia usługi.

5. W przypadku uporczywego naruszania obowiązków, o których mowa w ust. 1–4, lub uniemożliwiania albo utrudniania abonentowi rozwiązania umowy o świadczenie usług komunikacji elektronicznej za zgodą obu stron, jak również odstąpienia od niej albo jej wypowiedzenia, w formie dokumentowej przez dostawcę usług komunikacji elektronicznej, Prezes UKE może, w drodze decyzji, zakazać temu dostawcy usług zawierania z abonentem umowy o świadczenie usług komunikacji elektronicznej w formie dokumentowej.

6. Prezes UKE wskazuje w decyzji, o której mowa w ust. 5, okres obowiązywania zakazu, nie dłuższy niż 3 lata, biorąc pod uwagę czas trwania stwierdzonych naruszeń i nieprawidłowości. Decyzji nadaje się rygor natychmiastowej wykonalności.

Art. 291. 1. Abonent, z wyłączeniem abonenta korzystającego z usługi komunikacji interpersonalnej niewykorzystującej numerów, abonenta korzystającego z usługi komunikacji głosowej świadczonej za pomocą aparatu publicznego lub przez wybranie numeru dostępu do sieci dostawcy usług telekomunikacyjnych oraz abonenta usługi przedpłaconej polegającej na rozpowszechnianiu lub rozprowadzaniu programów telewizyjnych drogą naziemną, kablową lub satelitarną, podaje dostawcy usług telekomunikacyjnych następujące dane:

- 1) w przypadku abonenta będącego osobą fizyczną:
 - a) imię (imiona) i nazwisko,
 - b) numer PESEL, jeżeli go posiada, albo nazwę, serię i numer dokumentu potwierdzającego tożsamość, a w przypadku cudzoziemca, który nie jest obywatelem państwa członkowskiego albo Konfederacji Szwajcarskiej – numer paszportu lub karty pobytu;
- 2) w przypadku abonenta niebędącego osobą fizyczną:
 - a) nazwę,
 - b) numer identyfikacyjny REGON lub NIP lub numer w Krajowym Rejestrze Sądowym albo informację o wpisie do Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej lub innym właściwym rejestrze.

2. Abonent podaje dane, o których mowa w ust. 1, przy zawieraniu umowy w formie pisemnej, elektronicznej lub dokumentowej. Abonent będący stroną umowy o świadczenie usług przedpłaconych podaje dane, o których mowa w ust. 1, dostawcy usług. Dane mogą być podane również drogą elektroniczną albo w inny sposób określony przez dostawcę tych usług.

3. Dostawca usług telekomunikacyjnych rozpoczyna świadczenie tych usług:

- 1) nie wcześniej niż po potwierdzeniu zgodności podanych przez abonenta danych z danymi określonymi w ust. 1:
 - a) pkt 1, zawartymi w dokumencie potwierdzającym tożsamość abonenta będącego osobą fizyczną,
 - b) pkt 2, zawartymi we właściwym rejestrze albo
- 2) po podaniu przez abonenta danych określonych w ust. 1 i potwierdzeniu ich drogą elektroniczną z wykorzystaniem:
 - a) środków identyfikacji elektronicznej służących do uwierzytelniania w systemie teleinformatycznym banku krajowego, spółdzielczej kasy oszczędnościowo-kredytowej lub krajowej instytucji płatniczej,

- b) danych weryfikowanych za pomocą kwalifikowanego certyfikatu podpisu elektronicznego lub certyfikatu podpisu osobistego w rozumieniu art. 12e ust. 1 ustawy z dnia 6 sierpnia 2010 r. o dowodach osobistych (Dz. U. z 2022 r. poz. 671),
- c) środków identyfikacji elektronicznej służących do uwierzytelniania w systemie teleinformatycznym dostawcy usług telekomunikacyjnych, jeżeli dane abonenta zostały już zweryfikowane w związku z inną umową,
- d) środków komunikacji elektronicznej, wykorzystując identyfikację abonenta polegającą na porównaniu jego wizerunku udostępnianego w trakcie procesu identyfikacji, w tym za pośrednictwem transmisji audiowizualnej, i danych, o których mowa w ust. 1 pkt 1, podanych przez abonenta z wizerunkiem tego abonenta i danymi określonymi w warstwie graficznej dokumentu tożsamości, o którym mowa w ust. 1 pkt 1 lit. b, okazanym przez niego w trakcie procesu identyfikacji, w tym za pośrednictwem transmisji audiowizualnej,
- e) danych weryfikowanych za pomocą podpisu zaufanego w rozumieniu art. 3 pkt 14a ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne,
- f) danych potwierdzonych za pomocą certyfikatu użytkownika publicznej aplikacji mobilnej, o którym mowa w art. 19e ust. 2a ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne, jeżeli użytkownik wyraził zgodę na tę formę podania danych.

4. Potwierdzenia, o którym mowa w ust. 3, dostawca usług telekomunikacyjnych może dokonać również za pośrednictwem osoby trzeciej działającej w imieniu dostawcy usług telekomunikacyjnych.

5. Potwierdzenia danych abonenta weryfikowanych za pomocą podpisu zaufanego, o którym mowa w ust. 3 pkt 2 lit. e, dostawca usług telekomunikacyjnych może dokonywać tylko w celu potwierdzenia danych abonenta.

6. W przypadku gdy Prezes UKE uzna, że dostawca usług dokonuje weryfikacji, o której mowa w ust. 3 pkt 2 lit. d, niezgodnie z ustawą lub bez zachowania należytej staranności, zawiesza, w drodze decyzji, możliwość potwierdzania w ten sposób tożsamości abonenta, wskazując warunki wznowienia weryfikacji. Decyzji nadaje się rygor natychmiastowej wykonalności.

7. Przed wznowieniem weryfikacji, o której mowa w ust. 3 pkt 2 lit. d, dostawca usług telekomunikacyjnych informuje Prezesa UKE o środkach wdrożonych w celu spełnienia warunków wskazanych w decyzji, o której mowa w ust. 6.

Art. 292. 1. Przedsiębiorca komunikacji elektronicznej zapewnia, aby warunki dostępu do usługi komunikacji elektronicznej nie dyskryminowały użytkowników końcowych ze względu na obywatelstwo, miejsce zamieszkania lub miejsce ich siedziby, chyba że ustanowienie odmiennych warunków jest obiektywnie uzasadnione lub wynika z obowiązujących przepisów.

2. Dostawca usług komunikacji elektronicznej nie może uzależniać zawarcia umowy o świadczenie usług komunikacji elektronicznej, w tym o zapewnienie przyłączenia do publicznej sieci telekomunikacyjnej, od niezawierania z innym dostawcą usług komunikacji elektronicznej umowy o świadczenie usług komunikacji elektronicznej, w tym o zapewnienie przyłączenia do publicznej sieci telekomunikacyjnej.

3. Dostawca usług komunikacji elektronicznej może uzależnić zawarcie umowy o świadczenie usług komunikacji elektronicznej, w tym o zapewnienie przyłączenia do sieci, od:

- 1) przedstawienia przez użytkownika końcowego dokumentów potwierdzających możliwość wykonania zobowiązania wobec dostawcy usług wynikającego z umowy;
- 2) pozytywnej oceny wiarygodności płatniczej użytkownika końcowego wynikającej z danych będących w posiadaniu dostawcy usług lub udostępnionych mu przez biuro informacji gospodarczej w trybie określonym w ustawie z dnia 9 kwietnia 2010 r. o udostępnianiu informacji gospodarczych i wymianie danych gospodarczych (Dz. U. z 2021 r. poz. 2057 oraz z 2022 r. poz. 1855); w przypadku gdy dostawca dokonuje takiej oceny powiadamia o tym użytkownika końcowego;
- 3) zawarcia umowy o realizację przyłącza telekomunikacyjnego, o której mowa w art. 293 ust. 1, o ile realizacja takiego przyłącza jest niezbędna do świadczenia usług telekomunikacyjnych, w tym zapewnienia przyłączenia do publicznej sieci telekomunikacyjnej.

4. Dostawca usług komunikacji elektronicznej może odmówić użytkownikowi końcowemu zawarcia umowy o świadczenie usług komunikacji elektronicznej, w tym o zapewnienie przyłączenia do publicznej sieci telekomunikacyjnej lub zawrzeć umowę o świadczenie usług komunikacji elektronicznej, w tym o zapewnienie przyłączenia do publicznej sieci telekomunikacyjnej, na warunkach mniej korzystnych dla użytkownika końcowego w przypadku negatywnej oceny wiarygodności płatniczej tego użytkownika

dokonanej na podstawie informacji udostępnionych przez biuro informacji gospodarczej, o którym mowa w ust. 3 pkt 2, w szczególności przez żądanie zabezpieczenia wiarygodności wynikających z tej umowy.

5. Do umów o świadczenie usług komunikacji elektronicznej zawieranych przez dokonanie czynności faktycznych, o których mowa w art. 278 ust. 3, nie stosuje się przepisów ust. 3 i 4.

6. Warunki umowy o świadczenie usług komunikacji elektronicznej, w tym o zapewnienie przyłączenia do publicznej sieci telekomunikacyjnej, nie mogą uniemożliwiać lub utrudniać abonentowi korzystania z prawa do zmiany dostawcy usług telekomunikacyjnych.

Art. 293. 1. Dostawca usług telekomunikacyjnych może zawrzeć z użytkownikiem końcowym w formie pisemnej, elektronicznej albo dokumentowej umowę obejmującą wyłącznie realizację przyłącza telekomunikacyjnego do publicznej sieci telekomunikacyjnej, o którym mowa w art. 2 pkt 41 lit. a, zwaną dalej „umową o realizację przyłącza telekomunikacyjnego”. Umowa o realizację przyłącza telekomunikacyjnego nie stanowi umowy o świadczenie usług komunikacji elektronicznej, w tym o zapewnienie przyłączenia do publicznej sieci telekomunikacyjnej.

2. Na żądanie konsumenta dostawca usług telekomunikacyjnych rozkłada na raty opłatę za realizację przyłącza telekomunikacyjnego w sposób uzgodniony z tym konsumentem, przy czym liczba rat w cyklu miesięcznym nie może przekroczyć 60.

3. Umowa o realizację przyłącza telekomunikacyjnego zawiera postanowienia dotyczące co najmniej:

- 1) wysokości i sposobu uiszczenia opłaty za realizację przyłącza telekomunikacyjnego;
- 2) technologii realizacji przyłącza telekomunikacyjnego;
- 3) fizycznego przebiegu przyłącza telekomunikacyjnego w zakresie, w jakim dotyczy nieruchomości będącej własnością lub w posiadaniu albo w zarządzie użytkownika końcowego;
- 4) terminu realizacji przyłącza telekomunikacyjnego;
- 5) prawa własności realizowanego przyłącza telekomunikacyjnego, które może być ustanawiane odrębnie dla jego fizycznego przebiegu poza nieruchomością oraz na nieruchomości będącej własnością lub w posiadaniu albo w zarządzie użytkownika końcowego;

6) odpowiedzialności stron za niedotrzymanie warunków umowy, w szczególności odpowiedzialności dostawcy usług telekomunikacyjnych za niedotrzymanie terminu realizacji przyłącza telekomunikacyjnego.

4. Umowa o realizację przyłącza telekomunikacyjnego nie obejmuje zapewnienia telekomunikacyjnych urządzeń końcowych.

5. Do umowy o realizację przyłącza telekomunikacyjnego stosuje się odpowiednio przepisy art. 292 ust. 3 pkt 1 i 2 oraz ust. 4 i 6.

6. O ile strony umowy o realizację przyłącza telekomunikacyjnego nie postanowią inaczej:

- 1) dostawca usług telekomunikacyjnych odpowiada za uzyskanie wszelkich zgód, uzgodnień, zezwoleń i decyzji wymaganych do realizacji przyłącza telekomunikacyjnego;
- 2) użytkownik końcowy jest uprawniony do odstąpienia od umowy o realizację przyłącza telekomunikacyjnego oraz związanej z nią umowy o świadczenie usług komunikacji elektronicznej, w tym o zapewnienie przyłączenia do publicznej sieci telekomunikacyjnej – w przypadku niedotrzymania przez dostawcę usług telekomunikacyjnych terminu realizacji przyłącza telekomunikacyjnego, o którym mowa w ust. 3 pkt 4;
- 3) dostawca usług telekomunikacyjnych zwraca część opłaty przyłączeniowej uiszczonej przez użytkownika końcowego do dnia odstąpienia od umowy, chyba że przyłącze telekomunikacyjne zostało doprowadzone w bezpośrednie sąsiedztwo nieruchomości będącej własnością lub w posiadaniu albo w zarządzie użytkownika końcowego – w przypadku skorzystania z prawa do odstąpienia od umowy przez użytkownika końcowego.

7. Dostawca usług telekomunikacyjnych, który umożliwia zawarcie umowy o realizację przyłącza telekomunikacyjnego, publikuje na swojej stronie internetowej warunki świadczenia usług w zakresie realizacji przyłącza telekomunikacyjnego, obejmujące co najmniej elementy kształtujące opłatę za realizację przyłącza telekomunikacyjnego, określone w sposób umożliwiający użytkownikowi końcowemu samodzielne obliczenie przybliżonej wartości tej opłaty.

Art. 294. Dostawca usług komunikacji elektronicznej świadczący usługę dostępu do internetu lub usługę komunikacji interpersonalnej publikuje na swojej stronie internetowej w sposób jasny, zrozumiały oraz umożliwiający odczyt maszynowy, w formie dostępnej dla użytkowników końcowych z niepełnosprawnościami, aktualne informacje dotyczące:

- 1) swoich danych kontaktowych, w tym adres poczty elektronicznej, numery telefonów oraz adres elektroniczny innego środka komunikacji elektronicznej, jeśli dostawca korzysta z innego środka komunikacji elektronicznej;
- 2) oferowanych usług dostępu do internetu i usług komunikacji interpersonalnej;
- 3) głównych cech każdej usługi, w tym minimalnych poziomów jakości usług, a w przypadku usług innych niż usługi dostępu do internetu, gwarantowane parametry jakości, albo oświadczenie o braku minimalnych poziomów jakości usług, a także ograniczeń w dostępie lub korzystaniu z promocyjnego urządzenia końcowego lub wydanego urządzenia końcowego;
- 4) ceny usługi, w tym ceny za jej aktywację, opłaty abonamentowej i ceny za jednostkę rozliczeniową usługi, w tym informacji o pakietach taryfowych obejmujących:
 - a) rodzaj oferowanych usług,
 - b) liczbę jednostek rozliczeniowych dostępnych w ramach pakietu taryfowego w okresie rozliczeniowym oraz cenę za jednostkę rozliczeniową usługi po ich wykorzystaniu,
 - c) cenę w przypadku numerów lub usług, które podlegają szczególnym warunkom cenowym, w tym usług z dodatkowym świadczeniem, cenę za jednostkę rozliczeniową usługi albo w przypadku usługi taryfikowanej za całe połączenie – cenę za połączenie,
 - d) opłaty związane z korzystaniem z wydanego urządzenia końcowego;
- 5) zakresu usług posprzedażnych, obsługi klienta i konserwacji oraz dane kontaktowe świadczących je podmiotów;
- 6) standardowych warunków umowy, w tym:
 - a) okresu obowiązywania umowy,
 - b) odszkodowania należnego w momencie wypowiedzenia umowy w trybie art. 298 ust. 1,
 - c) warunków rezygnacji z oferty wiązanej lub jej elementów,
 - d) procedur i opłat związanych z przeniesieniem numerów lub innych danych identyfikacyjnych;
- 7) możliwości kierowania połączeń do numerów alarmowych, w tym o:
 - a) dostępie do służb ratunkowych oraz na temat lokalizacji dzwoniącego użytkownika końcowego – w przypadku świadczenia usług komunikacji interpersonalnej wykorzystujących numery lub wszelkich ograniczeniach lokalizacji,

- b) stopniu, w jakim zapewniony jest dostęp do służb ratunkowych – w przypadku świadczenia usług komunikacji interpersonalnej niewykorzystujących numerów;
- 8) udogodnień i usług przeznaczonych dla użytkowników końcowych z niepełnosprawnościami;
- 9) sposobów rozstrzygania sporów.

Art. 295. 1. W przypadku konsumenta okres obowiązywania umowy określony w umowie o świadczenie usług komunikacji elektronicznej w zakresie usług telekomunikacyjnych, z wyłączeniem usług transmisji danych używanych do świadczenia usług komunikacji maszyna-maszyna, zawieranej na czas określony, nie może być dłuższy niż 24 miesiące.

2. Dostawca usług telekomunikacyjnych zapewnia użytkownikowi końcowemu możliwość zawarcia umowy, o której mowa w ust. 1, również na okres nie dłuższy niż 12 miesięcy.

Art. 296. 1. Abonent może wypowiedzieć w każdym czasie, z zachowaniem miesięcznego okresu wypowiedzenia, umowę o świadczenie usług komunikacji elektronicznej w zakresie usług telekomunikacyjnych, z wyłączeniem usług transmisji danych używanych do świadczenia usług komunikacji maszyna-maszyna, która po upływie okresu, na jaki została zawarta, ze względu na brak przeciwnego oświadczenia abonenta, uległa automatycznemu przedłużeniu. W okresie wypowiedzenia abonent ponosi jedynie opłaty za świadczenie usług telekomunikacyjnych objętych umową lub zamówionych w czasie trwania umowy pakietów taryfowych lub dodatkowych opcji usług.

2. Przed automatycznym przedłużeniem umowy, o której mowa w ust. 1, dostawca usług telekomunikacyjnych doręcza abonentowi na trwałym nośniku, w rozsądnym terminie, nie później niż 30 dni przed upływem okresu, na jaki umowa została zawarta, jasne i zrozumiałe informacje o automatycznym przedłużeniu umowy, w szczególności zmiany warunków świadczenia usług względem warunków obowiązujących w okresie, na jaki została zawarta umowa, o której mowa w ust. 1, sposobach i terminach jej wypowiedzenia, a także najkorzystniejszych oferowanych przez siebie pakietach taryfowych dotyczących usług objętych umową, o której mowa w ust. 1.

3. W przypadku gdy umowa, o której mowa w ust. 1, uległa automatycznemu przedłużeniu, dostawca usług telekomunikacyjnych, co najmniej raz w roku, informuje

abonenta o najkorzystniejszych oferowanych przez siebie pakietach taryfowych dotyczących usług objętych umową, o której mowa w ust. 1.

Art. 297. Dostawca usług telekomunikacyjnych zapewnia abonentom możliwość uzyskania połączenia głosowego z konsultantem dostawcy usług, w tym w celu uzyskania informacji dotyczących alternatywnych taryf, jeżeli takie są dostępne.

Art. 298. 1. Dostawca usług telekomunikacyjnych może dochodzić odszkodowania w przypadku, gdy umowa o świadczenie usług komunikacji elektronicznej, w tym o zapewnienie przyłączenia do publicznej sieci telekomunikacyjnej, została wypowiedziana przez abonenta lub przez tego dostawcę z winy abonenta, przed upływem okresu, na jaki została zawarta.

2. Odszkodowanie, o którym mowa w ust. 1, nie przysługuje w przypadku:

- 1) wypowiedzenia przez konsumenta umowy o świadczenie usług komunikacji elektronicznej przed rozpoczęciem przyłączenia go do publicznej sieci telekomunikacyjnej, a w przypadku gdy przyłączenie nie jest wykonywane – przed rozpoczęciem świadczenia usług telekomunikacyjnych, chyba że przedmiotem odszkodowania jest promocyjne urządzenie końcowe;
- 2) przeniesienia numeru w następstwie sytuacji, o której mowa w art. 161 ust. 2.

3. Odszkodowanie, o którym mowa w ust. 1, nie może przekroczyć:

- 1) z tytułu usługi telekomunikacyjnej – połowy sumy części opłaty abonamentowej lub innej okresowej opłaty stanowiącej opłatę za tę usługę, wskazanej w art. 282 ust. 1 pkt 6 lit. a lub art. 288 ust. 1 pkt 3 lit. a, które abonent powinien uiścić do czasu zakończenia obowiązywania umowy;
- 2) z tytułu promocyjnego urządzenia końcowego – sumy części opłaty abonamentowej lub innej okresowej opłaty stanowiącej opłatę za to urządzenie, wskazanej w art. 282 ust. 1 pkt 6 lit. c lub art. 288 ust. 1 pkt 3 lit. c, które abonent powinien uiścić do czasu zakończenia obowiązywania umowy.

Art. 299. 1. Jeżeli konsument zawiera umowę o świadczenie usług komunikacji elektronicznej obejmującą co najmniej usługę dostępu do internetu lub usługę komunikacji interpersonalnej wykorzystującą numery wraz z inną usługą komunikacji elektronicznej lub promocyjnym urządzeniem końcowym, przepisy art. 281, art. 294, art. 295, art. 296, art. 300–304, art. 312–314 oraz art. 375 dostawca usług stosuje odpowiednio do wszystkich usług objętych tą umową.

2. Jeżeli konsument ma prawo do wypowiedzenia umowy przed upływem okresu jej obowiązywania ze względu na niewykonanie lub nienależyte wykonanie umowy, uprawnienie to obejmuje wszystkie usługi objęte umową.

3. W przypadku złożenia zamówienia na dodatkowe usługi lub promocyjne urządzenia końcowe termin obowiązywania umowy, o której mowa w ust. 1, nie ulega przedłużeniu, chyba że konsument wyraził na to zgodę.

Art. 300. 1. Dostawca usług komunikacji elektronicznej może dokonać jednostronnej zmiany warunków umowy o świadczenie usług komunikacji elektronicznej w przypadku, gdy:

- 1) konieczność wprowadzenia zmian wynika:
 - a) bezpośrednio ze zmiany przepisów prawa, w szczególności ze zmiany stawek podatku od towarów i usług,
 - b) z decyzji Prezesa UKE;
- 2) proponowane zmiany:
 - a) są wyłącznie na korzyść abonentów, w tym powodują obniżenie cen usług komunikacji elektronicznej lub dodanie nowej usługi,
 - b) mają charakter wyłącznie administracyjny i nie pociągają za sobą negatywnych skutków dla abonentów.

2. W przypadku braku akceptacji zmian, o których mowa w ust. 1, abonent może wypowiedzieć umowę z zastrzeżeniem konieczności zapłaty odszkodowania, o którym mowa w art. 298 ust. 1, przy czym termin na realizację tego prawa nie może być krótszy niż do dnia wejścia tych zmian w życie.

3. Dostawca usług komunikacji elektronicznej w przypadku, o którym mowa w ust. 1, podaje do publicznej wiadomości przez publikację na swojej stronie internetowej treści proponowanych zmian, z wyprzedzeniem co najmniej miesiąca przed wprowadzeniem ich w życie. Okres ten może być krótszy, jeżeli publikacja aktu prawnego, z którego wynika konieczność wprowadzenia zmian, następuje z wyprzedzeniem krótszym niż miesiąc przed jego wejściem w życie lub okres taki wynika z decyzji Prezesa UKE, przy czym termin na realizację tego prawa nie może być krótszy niż do dnia wejścia tych zmian w życie. Jednocześnie z publikacją, o której mowa w zdaniu pierwszym, dostawca usług informuje abonenta o uprawnieniu, o którym mowa w ust. 2.

4. Dostawca usług komunikacji elektronicznej niezwłocznie informuje abonentów będących stroną umowy zawartej w formie pisemnej, elektronicznej lub dokumentowej o zmianie swoich danych identyfikujących lub kontaktowych na trwałym nośniku w postaci

odpowiadającej formie, w jakiej została zawarta umowa, chyba że abonent złożył żądanie otrzymywania tych informacji na piśmie na wskazany adres korespondencyjny lub drogą elektroniczną na wskazany przez abonenta adres poczty elektronicznej lub adres elektroniczny innego środka komunikacji elektronicznej. Informacja o powyższych zmianach nie stanowi zmiany warunków umowy.

5. Dostawca usług komunikacji elektronicznej dla abonentów niebędących stroną umowy zawartej w formie pisemnej, elektronicznej lub dokumentowej niezwłocznie podaje do publicznej wiadomości przez publikację na swojej stronie internetowej informacje o zmianie swoich danych identyfikujących lub kontaktowych. Informacja o powyższych zmianach nie stanowi zmiany warunków umowy.

Art. 301. 1. Dostawca usług komunikacji elektronicznej może dokonać jednostronnej zmiany warunków umowy o świadczenie usług komunikacji elektronicznej zawartej na czas określony, jeżeli konieczność wprowadzenia zmiany wynika z innych obiektywnych okoliczności niż wskazane w art. 300 ust. 1, na które dostawca usług komunikacji elektronicznej nie ma wpływu, jeżeli możliwość wprowadzania zmiany przewidziano w treści umowy.

2. W przypadku braku akceptacji zmian, o których mowa w ust. 1, abonent może wypowiedzieć umowę bez konieczności zapłaty odszkodowania, o którym mowa w art. 298 ust. 1, przy czym termin na realizację tego prawa nie może być krótszy niż do dnia wejścia tych zmian w życie.

3. Dostawca usług komunikacji elektronicznej w przypadku, o którym mowa w ust. 1:

- 1) doręcza abonentowi będącemu stroną umowy zawartej w formie pisemnej, elektronicznej lub dokumentowej treść każdej proponowanej zmiany na trwałym nośniku w postaci odpowiadającej formie, w jakiej zawarta została umowa, chyba że abonent złożył żądanie określone w ust. 4,
- 2) doręcza na piśmie abonentowi niebędącemu stroną umowy zawartej w formie pisemnej, elektronicznej lub dokumentowej, który udostępnił adres korespondencyjny zgodnie z art. 284 ust. 2 lub art. 285 ust. 2, na ten adres, treść każdej proponowanej zmiany, chyba że abonent złożył żądanie określone w ust. 4,
- 3) podaje do publicznej wiadomości przez publikację na swojej stronie internetowej treść każdej proponowanej zmiany

– z wyprzedzeniem co najmniej miesiąca przed wprowadzeniem tych zmian w życie, informując jednocześnie abonenta o uprawnieniu, o którym mowa w ust. 2.

4. Abonent może żądać doręczania treści każdej proponowanej zmiany w formie innej niż wskazana w ust. 3, wskazując w tym celu adres korespondencyjny, adres poczty elektronicznej lub adres elektroniczny innego środka komunikacji elektronicznej, o ile dostawca usług komunikacji elektronicznej umożliwia korzystanie z innego środka komunikacji elektronicznej.

5. W przypadku usługi transmisji danych używanej do świadczenia usług komunikacji maszyna-maszyna uprawnienie, o którym mowa w ust. 2, przysługuje wyłącznie użytkownikom końcowym będącym konsumentami, mikroprzedsiębiorcami, małymi przedsiębiorcami lub organizacjami pozarządowymi w rozumieniu art. 3 ust. 2 ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie.

Art. 302. 1. Dostawca usług komunikacji elektronicznej może dokonać jednostronnej zmiany warunków umowy o świadczenie usług komunikacji elektronicznej zawartej na czas nieokreślony lub umowy, o której mowa w art. 296 ust. 1, jeżeli możliwość wprowadzania zmiany przewidziano w treści umowy, określając w umowie okoliczności, w których zmiana może nastąpić.

2. W przypadku braku akceptacji zmian, o których mowa w ust. 1, abonent może wypowiedzieć umowę, przy czym termin na realizację tego prawa nie może być krótszy niż do dnia wejścia tych zmian w życie.

3. Dostawca usług komunikacji elektronicznej, w przypadku, o którym mowa w ust. 1:

- 1) doręcza abonentowi będącemu stroną umowy zawartej w formie pisemnej, elektronicznej lub dokumentowej treść każdej proponowanej zmiany na trwałym nośniku w postaci odpowiadającej formie, w jakiej zawarta została umowa, chyba że abonent złożył żądanie określone w art. 301 ust. 4,
- 2) doręcza na piśmie abonentowi niebędącemu stroną umowy zawartej w formie pisemnej, elektronicznej lub dokumentowej, który udostępnił adres korespondencyjny zgodnie z art. 284 ust. 2 lub art. 285 ust. 2, na ten adres, treść każdej proponowanej zmiany, chyba że abonent złożył żądanie określone w art. 301 ust. 4,
- 3) podaje do publicznej wiadomości przez publikację na swojej stronie internetowej treść każdej proponowanej zmiany

– z wyprzedzeniem co najmniej miesiąca przed wprowadzeniem tych zmian w życie informując jednocześnie abonenta o uprawnieniu, o którym mowa w ust. 2.

Art. 303. 1. Jeżeli abonent, korzystając z uprawnienia, o którym mowa w art. 301 ust. 2 lub art. 375, decyduje się zachować promocyjne urządzenie końcowe, dostawca usług telekomunikacyjnych może żądać od abonenta:

- 1) odszkodowania w wysokości sumy części opłaty abonamentowej lub innej okresowej opłaty stanowiącej opłatę za usługę telekomunikacyjną wskazanej w art. 282 ust. 1 pkt 6 lit. a lub art. 288 ust. 1 pkt 3 lit. a, które abonent powinien uiścić do czasu zakończenia obowiązywania umowy, albo
- 2) odszkodowania, o którym mowa w art. 298 ust. 3 pkt 2
– w zależności od tego, które z tych odszkodowań jest niższe.

2. Dostawca usług telekomunikacyjnych rozkłada na raty odszkodowanie, o którym mowa w ust. 1, przy czym liczba rat w cyklu miesięcznym nie może być mniejsza niż liczba pozostałych okresów rozliczeniowych wynikających z wypowiedzianej umowy o świadczenie usług komunikacji elektronicznej.

3. W przypadku usługi transmisji danych używanej do świadczenia usług komunikacji maszyna-maszyna przepisy ust. 1 stosuje się wyłącznie wobec użytkowników końcowych będących konsumentami, mikroprzedsiębiorcami, małymi przedsiębiorcami lub organizacjami pozarządowymi w rozumieniu art. 3 ust. 2 ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie.

Art. 304. 1. Dostawca usług telekomunikacyjnych bezpłatnie usuwa wszelkie ograniczenia w zakresie korzystania z promocyjnego urządzenia końcowego, o ile zostały one wprowadzone przez dostawcę usług lub na jego zlecenie, w przypadku:

- 1) upływu okresu, na jaki została zawarta umowa o świadczenie usług komunikacji elektronicznej, w ramach której sprzedano urządzenie;
- 2) zapłaty odszkodowania, o którym mowa w art. 298 ust. 1;
- 3) zapłaty odszkodowania, o którym mowa w art. 303 ust. 1.

2. W przypadku usługi transmisji danych używanej do świadczenia usług komunikacji maszyna-maszyna przepisy ust. 1 pkt 3 stosuje się wyłącznie wobec użytkowników końcowych będących konsumentami, mikroprzedsiębiorcami, małymi przedsiębiorcami lub organizacjami pozarządowymi w rozumieniu art. 3 ust. 2 ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie.

Art. 305. 1. Prezes UKE udostępnia na stronie podmiotowej BIP UKE informacje dotyczące podstawowych praw i obowiązków abonentów usługi dostępu do internetu lub usługi komunikacji interpersonalnej wykorzystującej numery, w tym informacje dotyczące:

- 1) usługi powszechnej;
- 2) standardowych warunków umowy o świadczenie usług komunikacji elektronicznej, w tym o zapewnienie przyłączenia do publicznej sieci telekomunikacyjnej;
- 3) wskazania, jakie sposoby wykorzystania usług są niezgodne z prawem lub stanowią rozpowszechnianie szkodliwych treści, w tym przypadki naruszenia praw autorskich i pokrewnych, oraz wskazania konsekwencji prawnych tych czynów;
- 4) sposobów ochrony bezpieczeństwa, prywatności i danych osobowych podczas korzystania z usług;
- 5) sposobów pozasądowego rozwiązywania sporów między konsumentami a przedsiębiorcami komunikacji elektronicznej.

2. Prezes UKE może, w drodze decyzji, nałożyć na dostawcę usługi, o której mowa w ust. 1, obowiązek publikowania na ich stronach internetowych lub w punktach obsługi klienta informacji, o których mowa w ust. 1.

Art. 306. 1. Przedsiębiorca telekomunikacyjny świadczący usługę dostępu do internetu podający do publicznej wiadomości, w szczególności w materiałach informacyjnych lub promocyjnych, lub określający w umowie o świadczenie usług komunikacji elektronicznej prędkość transmisji danych na żądanie Prezesa UKE informuje go o stosowanej metodzie pomiaru, na podstawie której dokonuje pomiaru wskaźnika tej prędkości.

2. Prezes UKE może w terminie 14 dni od dnia przekazania informacji, o której mowa w ust. 1, zgłosić w formie decyzji sprzeciw co do stosowanej przez przedsiębiorcę telekomunikacyjnego metody pomiaru, jeżeli nie gwarantuje ona użytkownikom końcowym przejrzystych informacji o parametrach jakościowych usługi lub nie zapewnia rzetelnego pomiaru. Niezgłoszenie sprzeciwu przez Prezesa UKE w terminie 14 dni od dnia przekazania informacji uważa się za wyrażenie przez Prezesa UKE zgody na stosowanie przez przedsiębiorcę telekomunikacyjnego metody pomiaru.

3. W decyzji, o której mowa w ust. 2, Prezes UKE nakłada na przedsiębiorcę telekomunikacyjnego obowiązek stosowania określonej metody, na podstawie której przedsiębiorca dokonuje pomiaru wskaźnika prędkości transmisji danych, mając na uwadze potrzebę zagwarantowania użytkownikom końcowym przejrzystych informacji o parametrach jakościowych usługi.

4. Prezes UKE jest uprawniony do przeprowadzania badania, czy prędkość transmisji danych mierzona za pomocą metody pomiaru wskaźnika prędkości transmisji danych, co do której Prezes UKE nie zgłosił sprzeciwu, o którym mowa w ust. 2, lub określonej w decyzji Prezesa UKE, o której mowa w ust. 2 lub 6, nie jest mniejsza niż prędkość transmisji danych, o której mowa w ust. 1.

5. Jeżeli w wyniku badania, o którym mowa w ust. 4, Prezes UKE ustalił, że prędkość transmisji danych mierzona za pomocą metody pomiaru wskaźnika prędkości transmisji danych, co do której Prezes UKE nie zgłosił sprzeciwu, o którym mowa w ust. 2, lub określonej w decyzji Prezesa UKE, o której mowa w ust. 2 lub 6, jest mniejsza niż prędkość transmisji danych, o której mowa w ust. 1, Prezes UKE nakłada w drodze decyzji na przedsiębiorcę telekomunikacyjnego świadczącego usługę dostępu do internetu obowiązek dostosowania tej prędkości transmisji danych do prędkości transmisji danych, o której mowa w ust. 1, w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji.

6. W przypadku nieprzekazania informacji, o których mowa w ust. 1, Prezes UKE wydaje decyzję, w której nakłada na przedsiębiorcę telekomunikacyjnego obowiązek stosowania określonej metody pomiaru, na podstawie której przedsiębiorca dokonuje pomiaru wskaźnika prędkości transmisji danych, mając na uwadze potrzebę zagwarantowania użytkownikom końcowym przejrzystych informacji o parametrach jakościowych usługi.

Art. 307. 1. Prezes UKE analizuje, czy użytkownicy końcowi mają dostęp do bezpłatnego narzędzia porównawczego umożliwiającego porównanie dostępnych na rynku ofert usług dostępu do internetu oraz usług komunikacji interpersonalnej wykorzystujących numery, natomiast usług komunikacji interpersonalnej niewykorzystujących numerów tylko w przypadku, gdy możliwe jest ich porównanie według cen, taryf i jakości usług, spełniającego wymagania, o których mowa w ust. 2, w zakresie:

- 1) ceny usługi, w tym ceny za jej aktywację, opłaty abonamentowej i ceny za jednostkę rozliczeniową usługi oraz liczby jednostek rozliczeniowych dostępnych w ramach pakietu taryfowego w okresie rozliczeniowym oraz cen za jednostkę rozliczeniową usługi po ich wykorzystaniu,
- 2) jakości usługi, w przypadku gdy oferowana jest minimalna jakość usługi lub na przedsiębiorcę nałożony jest wymóg publikowania takich informacji na podstawie art. 310

– zwanego dalej „narzędziem porównawczym”.

2. Narzędzie porównawcze spełnia następujące wymogi:

- 1) jest funkcjonalnie niezależne od dostawców usług, o których mowa w ust. 1, zapewniając dostawcom równe traktowanie w wynikach wyszukiwania;
- 2) zawiera informacje o dostawcy narzędzia;
- 3) określa jasne i obiektywne kryteria porównywania;
- 4) zawarte w nim informacje sformułowane są w sposób prosty i jednoznaczny;
- 5) zawiera dokładne i aktualne informacje oraz zawiera datę ostatniej aktualizacji;
- 6) jest otwarte dla każdego dostawcy usług, o których mowa w ust. 1, udostępniającego odpowiednie informacje;
- 7) zawiera informacje, o których mowa w ust. 1, dotyczące usług świadczonych przez dostawców usług, o których mowa w ust. 1, posiadających łącznie znaczny udział w rynku świadczenia tych usług;
- 8) w przypadku gdy prezentowane informacje nie obejmują wszystkich usług, o których mowa w ust. 1, dostępnych na rynku – udostępnia informację o tym fakcie przed wyświetleniem wyników;
- 9) zapewnia skuteczną procedurę zgłaszania nieprawidłowości w prezentowanych informacjach;
- 10) umożliwia odrębne porównanie warunków świadczenia usług, o których mowa w ust. 1, dostępnych dla konsumentów oraz dla innych użytkowników końcowych.

3. Podmiot oferujący narzędzie porównawcze, na żądanie Prezesa UKE, w terminie wskazanym w żądaniu, nie krótszym niż 7 dni, przekazuje informacje niezbędne do oceny, czy użytkownicy końcowi mają dostęp do narzędzia porównawczego.

4. Wyniki analizy, o której mowa w ust. 1, Prezes UKE udostępnia na stronie podmiotowej BIP UKE nie rzadziej niż co 24 miesiące.

Art. 308. 1. Narzędzie porównawcze podlega certyfikacji przez Prezesa UKE, na wniosek podmiotu oferującego to narzędzie.

2. Prezes UKE określa procedurę certyfikacji w regulaminie, który udostępnia na stronie podmiotowej BIP UKE.

3. Do celów udostępniania narzędzia porównawczego podmioty oferujące narzędzia porównawcze mają prawo do bezpłatnego korzystania z informacji publikowanych w otwartych formatach danych przez dostawców usługi dostępu do internetu lub usługi komunikacji interpersonalnej.

Art. 309. 1. Jeżeli analiza, o której mowa w art. 307 ust. 1, wykazała, że użytkownicy końcowi nie mają dostępu do narzędzia porównawczego, Prezes UKE zapewnia to narzędzie w systemie teleinformatycznym.

2. Dostawca usług, o których mowa w art. 307 ust. 1, który przekazał informacje o cenie i jakości, o których mowa w art. 307 ust. 1, oferowanych przez siebie usług dostępu do internetu lub usług komunikacji interpersonalnej, do narzędzia porównawczego zapewnianego przez Prezesa UKE aktualizuje te informacje nie później niż w dniu wejścia w życie ich zmiany.

3. Dostawca usług, o których mowa w art. 307 ust. 1, którego przychód z tytułu wykonywania działalności telekomunikacyjnej w poprzednim roku kalendarzowym wyniósł co najmniej dwutysięczną krotność przeciętnego wynagrodzenia i dane dotyczące świadczonych przez niego usług nie są udostępnione w narzędziu porównawczym, przekazuje aktualne i kompletne informacje o cenie i jakości, o których mowa w art. 307 ust. 1, dotyczące wszystkich oferowanych przez siebie usług dostępu do internetu lub usług komunikacji interpersonalnej do narzędzia porównawczego zapewnianego przez Prezesa UKE, do dnia 31 marca.

4. Prezes UKE umożliwia dostawcy usług, o których mowa w art. 307 ust. 1, którego przychód z tytułu wykonywania działalności telekomunikacyjnej w poprzednim roku kalendarzowym nie przekroczył dwutysięcznej krotności przeciętnego wynagrodzenia, na jego wniosek, wprowadzanie informacji o cenie i jakości usługi, o których mowa w art. 307 ust. 1, dotyczących wszystkich oferowanych przez siebie usług dostępu do internetu lub usług komunikacji interpersonalnej do narzędzia porównawczego. Wprowadzane dane powinny być aktualne i kompletne.

5. Dostawca usług, o których mowa w art. 307 ust. 1, którego przychód z tytułu wykonywania działalności telekomunikacyjnej w poprzednim roku kalendarzowym nie przekroczył dwutysięcznej krotności przeciętnego wynagrodzenia i informacje dotyczące świadczonych przez niego usług są udostępnione w narzędziu porównawczym, może złożyć wniosek o ich usunięcie z narzędzia porównawczego.

6. Informacje o cenie i jakości usługi, o których mowa w art. 307 ust. 1, przekazywane są przy użyciu formularza elektronicznego zamieszczonego na PUE UKE, na piśmie w postaci elektronicznej, opatrzone kwalifikowanym podpisem elektronicznym, podpisem zaufanym albo podpisem osobistym.

7. Informacje o cenie i jakości usługi, o których mowa w art. 307 ust. 1, uznaje się za przekazane w terminie określonym jako dzień wysłania dokumentu w urzędowym

poświadczeniu odbioru, które jest automatycznie tworzone i udostępniane przez PUE UKE podmiotowi przekazującemu te informacje.

8. Prezes UKE informuje, na stronie podmiotowej BIP UKE, o adresie strony internetowej PUE UKE, na której udostępniony jest formularz elektroniczny, o którym mowa w ust. 6.

9. Prezes UKE określi wzór informacji o cenie i jakości usługi, o których mowa w art. 307 ust. 1, w formie dokumentu elektronicznego w rozumieniu ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne.

10. Prezes UKE corocznie, w terminie do 31 marca, informuje na stronie podmiotowej BIP UKE o wysokości przychodu dostawcy usług, o którym mowa w ust. 3–5, w kolejnym roku kalendarzowym.

Art. 310. 1. Prezes UKE może, w drodze decyzji, nałożyć na dostawcę usługi dostępu do internetu lub usługi komunikacji interpersonalnej, który kontroluje bezpośrednio lub na podstawie umowy o gwarantowanym poziomie jakości usług co najmniej kilka elementów sieci, obowiązek publikowania w jasny i zrozumiały sposób rzetelnych i aktualnych informacji o jakości świadczonych usług oraz o środkach zapewniających użytkownikom końcowym z niepełnosprawnościami równorzędny dostęp do tych usług.

2. Jeżeli jakość usług komunikacji interpersonalnej zależy od czynników zewnętrznych, Prezes UKE może w decyzji, o której mowa w ust. 1, nałożyć na dostawcę tych usług obowiązek informowania konsumenta o wpływie czynników zewnętrznych na jakość tych usług.

3. W decyzji, o której mowa w ust. 1, Prezes UKE:

- 1) określa termin publikacji informacji, o których mowa w ust. 1 i 2;
- 2) może zażądać przekazania informacji, o których mowa w ust. 1 i 2, przed ich opublikowaniem.

4. Minister właściwy do spraw informatyzacji może określić, w drodze rozporządzenia, wskaźniki dotyczące jakości poszczególnych usług, metody pomiaru jakości usług oraz zakres informacji, o których mowa w ust. 1, oraz formę i sposób publikowania tych informacji, kierując się potrzebą zapewnienia użytkownikom końcowym dostępu do jasnych i zrozumiałych informacji o jakości usług.

Art. 311. 1. Dostawca usługi dostępu do internetu lub usługi komunikacji interpersonalnej rozliczanych w oparciu o czas albo ilość wykorzystanych danych lub jednostek taryfikacyjnych

zapewnia konsumentowi narzędzie umożliwiające monitorowanie oraz kontrolowanie wykorzystania tych usług, obejmujące dostęp do aktualnych informacji w tym zakresie.

2. Dostawca, o którym mowa w ust. 1, powiadamia konsumenta o:

- 1) zbliżającym się osiągnięciu limitu zużycia usługi w ramach wybranego przez niego pakietu taryfowego – przed osiągnięciem tego limitu;
- 2) całkowitym wykorzystaniu tego limitu – niezwłocznie po jego wykorzystaniu.

3. W przypadku usługi komunikacji interpersonalnej wykorzystującej numery świadczonej w stacjonarnej publicznej sieci telekomunikacyjnej obowiązek, o którym mowa w ust. 2 pkt 2, realizowany jest nie później niż 48 godzin od momentu całkowitego wykorzystania tego limitu.

4. Minister właściwy do spraw informatyzacji ogłasza w swoim dzienniku urzędowym i zamieszcza na stronie podmiotowej Biuletynu Informacji Publicznej ministra właściwego do spraw informatyzacji wykaz stron internetowych i aplikacji mobilnych jednostek sektora finansów publicznych i innych stron internetowych i aplikacji mobilnych, z których korzystanie nie wpływa na wykorzystanie limitu transmisji danych oraz zmiany tego wykazu.

5. W wykazie, o którym mowa w ust. 4, umieszcza się dane identyfikujące stronę internetową lub aplikację mobilną, w szczególności określając w przypadku strony internetowej nazwę podmiotu nadzorującego funkcjonowanie strony i adres strony, a w przypadku aplikacji mobilnej nazwę podmiotu udostępniającego aplikację i nazwę aplikacji.

6. Korzystanie przez abonenta ze stron internetowych i aplikacji mobilnych określonych w wykazie, o którym mowa w ust. 4, nie wpływa na wykorzystanie przez abonenta limitu transmisji danych w ramach wybranego przez abonenta pakietu, chyba że abonent przebywa poza granicami kraju i korzysta z tych stron w ramach usług roamingu międzynarodowego.

7. Nie stanowi zmiany warunków umowy o świadczenie usług komunikacji elektronicznej, w zakresie usług telekomunikacyjnych, stosowanie się przez dostawcę usług telekomunikacyjnych do zmian w wykazie, o którym mowa w ust. 4.

8. W przypadku zmian w wykazie, o którym mowa w ust. 4, dostawca usługi, o którym mowa w ust. 1, dostosowuje zasady rozliczania transmisji danych zgodnie z tym wykazem najpóźniej w terminie 5 dni roboczych od dnia ogłoszenia wykazu.

Art. 312. 1. Abonent będący stroną umowy z dostawcą usługi dostępu do internetu w przypadku zmiany dostawcy tej usługi ma prawo do zachowania ciągłości świadczenia usługi, chyba że nie jest to technicznie wykonalne.

2. Nowy dostawca usługi dostępu do internetu rozpoczyna świadczenie tej usługi w uzgodnionym z abonentem terminie określonym w umowie o świadczenie usług komunikacji elektronicznej.

3. Abonent, żądając zmiany dostawcy usługi dostępu do internetu może wypowiedzieć umowę z dotychczasowym dostawcą usługi dostępu do internetu bez zachowania terminów wypowiedzenia określonych w rozwiązywanej umowie. W takim przypadku abonent jest obowiązany do uiszczenia opłaty dotychczasowemu dostawcy usług w wysokości nieprzekraczającej opłaty abonamentowej za okres wypowiedzenia, nie wyższej jednak niż opłata abonamentowa za jeden okres rozliczeniowy, powiększonej o odszkodowanie, o którym mowa w art. 298 ust. 1.

4. W przypadku skorzystania przez abonenta z uprawnienia, o którym mowa w ust. 1, abonent określa tryb zmiany dostawcy usługi:

- 1) z zachowaniem okresu wypowiedzenia przewidzianego umową z dotychczasowym dostawcą usługi;
- 2) bez zachowania okresu wypowiedzenia przewidzianego umową z dotychczasowym dostawcą usługi dostępu do internetu, ze wskazaniem konkretnego terminu przeniesienia;
- 3) na koniec okresu obowiązywania umowy wymaganego do skorzystania z warunków promocyjnych wynikającego z umowy z dotychczasowym dostawcą usługi dostępu do internetu.

5. Wypowiedzenie umowy z dotychczasowym dostawcą usługi dostępu do internetu staje się skuteczne z chwilą rozpoczęcia świadczenia usługi przez nowego dostawcę usługi dostępu do internetu.

6. Nowy dostawca usługi dostępu do internetu potwierdza abonentowi niezwłocznie rozpoczęcie świadczenia usługi na trwałym nośniku.

7. Zmiana dostawcy usługi dostępu do internetu nie może powodować przerwy w świadczeniu tej usługi dłuższej niż 1 dzień roboczy.

8. Za czynności związane z realizacją uprawnienia, o którym mowa w ust. 1, nie pobiera się opłat od abonenta.

9. Nowy dostawca usługi dostępu do internetu oraz dotychczasowy dostawca usługi dostępu do internetu współpracują ze sobą w dobrej wierze podczas procesu zmiany dostawcy usługi dostępu do internetu, tak aby zapewnić zachowanie ciągłości usługi dostępu do internetu w terminie określonym w ust. 2, przy czym procesem zmiany dostawcy usługi kieruje nowy dostawca usługi.

10. Wymiana informacji między operatorami lub dostawcami usługi dostępu do internetu w zakresie realizacji uprawnienia, o którym mowa w ust. 1, odbywa się drogą elektroniczną za pośrednictwem systemu, o którym mowa w art. 315.

11. W przypadku zakończenia obowiązywania umowy o świadczenie usługi komunikacji elektronicznej w zakresie usługi dostępu do internetu, w ramach której dostawca usługi zapewniał dostęp do poczty elektronicznej, której adres związany jest z nazwą handlową lub znakiem towarowym tego dostawcy usługi, abonent może żądać od dostawcy zapewnienia bezpłatnego dostępu do tej poczty przez okres 6 miesięcy od dnia rozwiązania zakończenia umowy.

Art. 313. 1. W przypadku gdy rozpoczęcie świadczenia usług przez nowego dostawcę usługi dostępu do internetu nie nastąpiło w terminie, o którym mowa w art. 312 ust. 2, dotychczasowy dostawca usługi dostępu do internetu kontynuuje świadczenie usługi na dotychczasowych warunkach do czasu rozpoczęcia świadczenia usługi przez nowego dostawcę usługi dostępu do internetu.

2. Jeżeli rozpoczęcie świadczenia usługi przez nowego dostawcę usługi dostępu do internetu nie nastąpiło w terminie 30 dni od terminu, o którym mowa w art. 312 ust. 2:

- 1) wypowiedzenie umowy z dotychczasowym dostawcą usługi dostępu do internetu ze względu na brak przeciwnego oświadczenia abonenta staje się bezskuteczne,
- 2) umowę z nowym dostawcą usługi dostępu do internetu uważa się za niezawartą – o czym dotychczasowy dostawca usługi informuje abonenta.

3. Jeżeli nie doszło do zmiany dostawcy usługi dostępu do internetu w terminie, o którym mowa w art. 312 ust. 2, abonentowi przysługuje jednorazowe odszkodowanie od nowego dostawcy usługi za każdy rozpoczęty dzień opóźnienia w wysokości 1/4 sumy opłat miesięcznych za usługi komunikacji elektronicznej liczonej według rachunków z ostatnich trzech okresów rozliczeniowych, chyba że opóźnienie nie przekroczyło 1 dnia roboczego lub brak możliwości realizacji zmiany dostawcy usługi dostępu do internetu nastąpił z przyczyn leżących po stronie systemu, o którym mowa w art. 315.

4. W przypadku gdy opóźnienie, o którym mowa w ust. 3, nastąpiło z przyczyn nieleżących po stronie nowego dostawcy usługi dostępu do internetu, dostawcy temu przysługuje zwrot wypłaconego odszkodowania lub jego części od podmiotu, po którego stronie leżały przyczyny opóźnienia.

5. W przypadku, o którym mowa w ust. 3, kwotę odszkodowania oblicza się na podstawie liczby rozpoczętych dni, które upłynęły od terminu, o którym mowa w art. 312 ust. 2, do dnia

rozpoczęcia świadczenia usługi przez nowego dostawcę usługi dostępu do internetu lub upływu terminu, o którym mowa w ust. 2.

Art. 314. 1. Dostawca usług telekomunikacyjnych będący stroną umowy o świadczenie usług komunikacji elektronicznej w zakresie usługi dostępu do internetu, nowy dostawca usługi dostępu do internetu oraz operator są obowiązani zapewnić możliwość realizacji uprawnienia abonenta, o którym mowa w art. 312, przez stworzenie odpowiednich warunków organizacyjnych i technicznych do realizacji tego uprawnienia, a jeżeli możliwości takie istnieją – zapewnić jego realizację.

2. Na wniosek dostawcy usługi dostępu do internetu albo operatora, o których mowa w ust. 1, Prezes UKE może, w drodze decyzji, zawiesić na czas określony realizację lub ograniczyć zakres realizacji uprawnienia, o którym mowa w art. 312, jeżeli techniczne możliwości sieci wnioskodawcy nie pozwalają na realizację uprawnienia w całości lub części, określając jednocześnie harmonogram przystosowania tej sieci do realizacji uprawnienia objętego wnioskiem.

3. Prezes UKE może z urzędu, w drodze decyzji, zawiesić realizację lub ograniczyć zakres realizacji uprawnienia, o którym mowa w art. 312, dostawcy usługi oraz operatorowi, który uporczywie w sposób wadliwy lub niezgodnie z wolą abonenta realizuje proces zmiany dostawcy usługi dostępu do internetu. Zawieszenie lub ograniczenie realizacji uprawnienia nie dotyczy zmiany dostawcy usługi dostępu do internetu, w której dostawca, któremu zawieszono lub ograniczono zakres realizacji uprawnienia, jest dotychczasowym dostawcą.

Art. 315. 1. Prezes UKE zapewnia funkcjonowanie systemu teleinformatycznego służącego do wymiany komunikatów między operatorami lub dostawcami usługi dostępu do internetu na potrzeby realizacji uprawnienia, o którym mowa w art. 312.

2. System, o którym mowa w ust. 1, może być zintegrowany z systemem, o którym mowa w art. 331 ust. 3.

3. Prezes UKE zarządza systemem teleinformatycznym, o którym mowa w ust. 1, oraz jest uprawniony do przetwarzania zgromadzonych w nim informacji i danych w celach związanych z zapewnieniem funkcjonalności systemu.

4. Prezes UKE udostępnia usługi sieciowe zapewniające dostęp do systemu teleinformatycznego, o którym mowa w ust. 1, uwzględniając liczbę abonentów obsługiwanych przez dostawców usługi dostępu do internetu.

5. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, organizację i funkcjonowanie systemu teleinformatycznego, o którym mowa w ust. 1, oraz sposób wymiany informacji między operatorami lub dostawcami usługi dostępu do internetu zapewniający ciągłość świadczenia usługi dostępu do internetu, biorąc pod uwagę ciągłość działania systemu oraz potrzebę wspierania obsługi zmiany dostawcy usługi dostępu do internetu i zapewnienie ciągłości świadczenia przez przedsiębiorcę telekomunikacyjnego usług telekomunikacyjnych, dostarczania sieci telekomunikacyjnych lub świadczenia powiązanych usług, a także ograniczenia w korzystaniu przez operatorów i dostawców usługi dostępu do internetu z usług sieciowych, o których mowa w ust. 4.

Art. 316. W przypadku gdy abonent będący stroną umowy, której przedmiotem jest usługa komunikacji głosowej świadczona na numerze niegeograficznym i usługa dostępu do internetu świadczona w ruchomej publicznej sieci telekomunikacyjnej, korzysta jednocześnie z uprawnień, o którym mowa w art. 312 ust. 1, i uprawnień, o którym mowa w art. 319 ust. 1, realizacja uprawnień abonenta jest wykonywana na podstawie przepisów art. 319 i art. 320.

Art. 317. Abonent usługi komunikacji głosowej może żądać zmiany przydzielonego numeru, jeżeli wykaże, że korzystanie z przydzielonego numeru jest uciążliwe.

Art. 318. W przypadku zmiany miejsca zamieszkania, siedziby lub miejsca wykonywania działalności abonent będący stroną umowy zawartej w formie pisemnej, elektronicznej lub dokumentowej z dostawcą usługi komunikacji głosowej zapewniającym przyłączenie do publicznej sieci telekomunikacyjnej operatora, wykorzystujący przydzielony numer należący do planu numeracji krajowej dla publicznych sieci telekomunikacyjnych, może żądać przeniesienia przydzielonego numeru w ramach istniejącej sieci tego samego operatora na obszarze:

- 1) o tym samym wskaźniku obszaru geograficznego – w przypadku numerów geograficznych;
- 2) całego kraju – w przypadku numerów niegeograficznych.

Art. 319. 1. Abonent będący stroną umowy z dostawcą usługi komunikacji głosowej, w której przydzielany jest abonentowi numer z planu numeracji krajowej dla publicznych sieci telekomunikacyjnych, może żądać przy zmianie dostawcy usługi komunikacji głosowej przeniesienia przydzielonego numeru do istniejącej sieci operatora na:

- 1) obszarze geograficznym – w przypadku numerów geograficznych;
- 2) terenie całego kraju – w przypadku numerów niegeograficznych.

2. Abonent zachowuje prawo do przeniesienia przydzielonego numeru również w terminie miesiąca od dnia:

- 1) zakończenia obowiązywania umowy z dotychczasowym dostawcą usługi komunikacji głosowej – chyba że abonent zrzekł się tego prawa;
- 2) doręczenia informacji o przejęciu zobowiązań dostawcy usług, któremu Prezes UKE cofnął prawo do wykorzystania zasobów numeracji na podstawie art. 161 ust. 2.

3. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do przenoszenia numerów między stacjonarnymi i ruchomymi publicznymi sieciami telekomunikacyjnymi.

4. Abonent, żądając przeniesienia przydzielonego numeru, może wypowiedzieć umowę z dotychczasowym dostawcą usługi komunikacji głosowej bez zachowania terminów wypowiedzenia określonych w rozwiązywanej umowie. W takim przypadku abonent jest obowiązany do uiszczenia opłaty dotychczasowemu dostawcy usługi w wysokości nieprzekraczającej opłaty abonamentowej za okres wypowiedzenia, nie wyższej jednak niż opłata abonamentowa za jeden okres rozliczeniowy, powiększonej o odszkodowanie, o którym mowa w art. 298 ust. 1.

5. Abonent, żądając przeniesienia przydzielonego numeru, określa tryb tego przeniesienia:

- 1) z zachowaniem okresu wypowiedzenia przewidzianego umową z dotychczasowym dostawcą usługi komunikacji głosowej;
- 2) bez zachowania okresu wypowiedzenia przewidzianego umową z dotychczasowym dostawcą usługi komunikacji głosowej, ze wskazaniem konkretnego terminu przeniesienia;
- 3) na koniec okresu obowiązywania umowy wymaganego do skorzystania z warunków promocyjnych wynikającego z umowy z dotychczasowym dostawcą usługi komunikacji głosowej.

6. Przeniesienie przydzielonego numeru następuje nie później niż w terminie 1 dnia roboczego od uzgodnionego z abonentem dnia rozpoczęcia świadczenia usługi przez nowego dostawcę usługi komunikacji głosowej, wskazanego w umowie o świadczenie usług komunikacji elektronicznej z przeniesieniem przydzielonego numeru. Termin rozpoczęcia świadczenia usługi przez nowego dostawcę usługi komunikacji głosowej powinien być zgodny z terminem rozwiązania umowy z dotychczasowym dostawcą usługi komunikacji głosowej.

7. Nowy dostawca usługi komunikacji głosowej doręcza abonentowi na trwałym nośniku potwierdzenie przeniesienia numeru.

8. Nowy dostawca usługi komunikacji głosowej oraz dotychczasowy dostawca usługi komunikacji głosowej współpracują ze sobą w dobrej wierze podczas procesu przeniesienia numeru, tak aby zapewnić przeniesienie numeru w terminie określonym w ust. 6, przy czym procesem przeniesienia numeru kieruje nowy dostawca usługi. Wymiana informacji między dostawcami usług w zakresie obsługi wniosków o przeniesienie przydzielonego numeru odbywa się drogą elektroniczną za pośrednictwem systemu, o którym mowa w art. 331 ust. 3.

9. Za przeniesienie przydzielonego numeru nie pobiera się opłat od abonenta.

10. W przypadku, o którym mowa w art. 161 ust. 6 pkt 3 i ust. 7, wymiana informacji w zakresie obsługi wniosków o przeniesienie przydzielonego numeru odbywa się między Prezesem UKE a dostawcą usługi, któremu przydzielone zostały zasoby numeracji.

Art. 320. 1. W przypadku gdy przeniesienie przydzielonego numeru nie doszło do skutku w terminie, o którym mowa w art. 319 ust. 6, dotychczasowy dostawca usługi komunikacji głosowej wznawia lub kontynuuje świadczenie usługi na dotychczasowych warunkach do czasu przeniesienia numeru. Wznowienie świadczenia usługi następuje w takim terminie, aby utrata dostępu przez abonenta do świadczonych usług nie przekroczyła 1 dnia roboczego.

2. W przypadku gdy dotychczasowy dostawca usługi wznawia lub kontynuuje świadczenie usługi na podstawie wypowiedzianej umowy, zakończenie jej obowiązywania następuje z chwilą rozpoczęcia świadczenia usługi przez nowego dostawcę usługi, jednak w terminie nie dłuższym niż przez 30 dni od dnia, w którym nastąpić miało przeniesienie numeru.

3. W przypadku niedotrzymania terminu przeniesienia numeru, o którym mowa w art. 319 ust. 6, abonentowi przysługuje od dotychczasowego dostawcy usługi jednorazowe odszkodowanie za każdy rozpoczęty dzień opóźnienia, w wysokości 1/4 sumy opłat miesięcznych liczonej według rachunków za usługi telekomunikacyjne z ostatnich 3 okresów rozliczeniowych, a w przypadku abonentów usługi przedpłaconej - w wysokości 1/4 sumy wartości doładowań konta z ostatnich 3 miesięcy, chyba że brak możliwości realizacji przeniesienia numeru nastąpił z przyczyn leżących po stronie systemu, o którym mowa w art. 331 ust. 3.

4. W przypadku gdy opóźnienie w przeniesieniu numeru nastąpiło z przyczyn nieleżących po stronie dotychczasowego dostawcy usługi komunikacji głosowej, dostawcy temu przysługuje zwrot wypłaconego odszkodowania lub jego części od podmiotu, po którego stronie leżały przyczyny opóźnienia.

5. W przypadku przeniesienia numeru bez zgody abonenta, abonentowi przysługuje od nowego dostawcy usługi komunikacji głosowej jednorazowe odszkodowanie za każdy

rozpoczęty dzień od dnia przeniesienia numeru, w wysokości 1/2 średniej opłaty miesięcznej liczonej według rachunków za usługi telekomunikacyjne z ostatnich 3 okresów rozliczeniowych, a w przypadku abonentów usługi przedpłaconej – w wysokości 1/2 sumy wartości doładowań konta z ostatnich 3 miesięcy.

6. Kwotę odszkodowania, o którym mowa w ust. 3 i 5, oblicza się na podstawie liczby rozpoczętych dni, które upłynęły:

- 1) w przypadku, o którym mowa w ust. 3 – do dnia przeniesienia numeru lub dnia zakończenia obowiązywania kontynuowanej lub wznowionej umowy, o której mowa w ust. 2, z dotychczasowym dostawcą usługi;
- 2) w przypadku, o którym mowa w ust. 5 – do dnia przeniesienia numeru do sieci dotychczasowego dostawcy usługi komunikacji głosowej lub uzyskania zgody abonenta na świadczenie usług przez nowego dostawcę usługi komunikacji głosowej z wykorzystaniem dotychczasowego numeru.

Art. 321. 1. Prezes UKE prowadzi bazę danych zawierającą przeniesione numery, o których mowa w art. 319 ust. 1, oraz powiązane z nimi informacje o aktualnym dostawcy usługi komunikacji głosowej. Baza danych jest częścią systemu, o którym mowa w art. 331 ust. 3.

2. Operator publicznej sieci telekomunikacyjnej posiadający przydział zasobów numeracji z planu numeracji krajowej dla publicznych sieci telekomunikacyjnych oraz operator, któremu udostępniono numerację na podstawie umowy, o której mowa w art. 164, jest obowiązany połączyć tę sieć bezpośrednio lub za pośrednictwem publicznej sieci telekomunikacyjnej innego operatora z bazą danych, o której mowa w ust. 1. Operator posiadający przydział numeracji z planu numeracji krajowej dla publicznych sieci telekomunikacyjnych oraz operator, któremu udostępniono numerację na podstawie umowy, o której mowa w art. 164, jest obowiązany dokonywać na bieżąco aktualizacji danych w bazie, o której mowa w ust. 1.

3. Prezes UKE, na podstawie danych zawartych w bazie danych, o której mowa w ust. 1, może umożliwić, na stronie podmiotowej BIP UKE, identyfikację dostawcy usługi dla danego numeru publicznej sieci telekomunikacyjnej.

Art. 322. 1. Abonent usługi komunikacji głosowej będący stroną umowy z dostawcą usług telekomunikacyjnych zapewniającym przyłączenie do stacjonarnej publicznej sieci telekomunikacyjnej operatora o znaczącej pozycji rynkowej na rynku rozpoczynania połączeń

w sieci stacjonarnej może wybrać dowolnego dostawcę usługi komunikacji głosowej, którego usługi są dostępne w połączonych sieciach.

2. Wyboru dostawcy usługi komunikacji głosowej, o którym mowa w ust. 1, abonent dokonuje przez wybranie podczas inicjowania połączenia ciągu cyfr zawierającego numer dostępu dostawcy usługi albo złożenie w formie pisemnej zlecenia kierowania wskazanymi rodzajami połączeń do wybranego dostawcy publicznie dostępnej usługi komunikacji głosowej.

3. W przypadku gdy abonent w celu realizacji danego połączenia nie wybierze dostawcy publicznie dostępnej usługi komunikacji głosowej w sposób wskazany w ust. 2, połączenie jest realizowane przez dostawcę usługi zapewniającego przyłączenie do stacjonarnej publicznej sieci telekomunikacyjnej operatora o znaczącej pozycji rynkowej na rynku rozpoczynania połączeń w sieci stacjonarnej.

4. Z tytułu dokonania wyboru dostawcy usługi komunikacji głosowej, o którym mowa w ust. 1, nie przysługuje odszkodowanie, o którym mowa w art. 298 ust. 1, w stosunku do abonenta.

Art. 323. 1. Dostawca usług telekomunikacyjnych będący stroną umowy, w której przydzielany jest abonentowi numer z planu numeracji krajowej dla publicznych sieci telekomunikacyjnych, i operator umożliwiający odbieranie połączeń za pomocą tego numeru, są obowiązani zapewnić możliwości do realizacji uprawnień abonenta, o których mowa w art. 317–320 i art. 322, polegające na stworzeniu odpowiednich warunków technicznych lub zawarciu umowy, o której mowa w art. 164 albo art. 171, a jeżeli możliwości takie istnieją – zapewnić ich realizację.

2. Na wniosek dostawcy usług telekomunikacyjnych albo operatora, o których mowa w ust. 1, Prezes UKE może, w drodze decyzji, na czas określony, zawiesić realizację lub ograniczyć zakres realizacji określonego uprawnienia, o którym mowa w art. 317–320 i art. 322, jeżeli techniczne możliwości sieci wnioskodawcy nie pozwalają na realizację uprawnienia w całości lub części, określając jednocześnie harmonogram przystosowania tej sieci do realizacji uprawnienia objętego wnioskiem.

3. Prezes UKE może z urzędu, w drodze decyzji, zawiesić realizację lub ograniczyć zakres realizacji określonego uprawnienia, o którym mowa w art. 317–320 i art. 322, dostawcy oraz operatorowi, który uporczywie w sposób wadliwy lub niezgodnie z wolą abonenta realizuje proces zmiany lub przeniesienia numeru. Zawieszenie lub ograniczenie realizacji uprawnień nie dotyczy procesów przeniesienia numeru, w których dostawca, któremu zawieszono lub ograniczono zakres realizacji uprawnienia, jest dotychczasowym dostawcą.

Art. 324. 1. W celu realizacji uprawnień, o których mowa w art. 312 i art. 317–319, abonent składa wnioski w formie pisemnej, elektronicznej lub dokumentowej. Wyboru formy złożenia wniosku abonent dokonuje spośród form oferowanych przez dostawcę usługi.

2. W przypadku realizacji uprawnień, o których mowa w art. 312 i art. 319, gdy wniosek składany jest w formie dokumentowej, nowy dostawca usług utrwała i doręcza abonentowi treść złożonego wniosku na trwałym nośniku.

3. Wniosek o realizację uprawnień, o których mowa w art. 312 i art. 317–319, w zależności od uprawnienia zawiera informacje niezbędne dla jego realizacji, w szczególności:

- 1) dane abonenta;
- 2) wskazanie żądania abonenta;
- 3) informacje o wybranym przez abonenta sposobie przekazywania przez dostawcę usług informacji w zakresie obsługi wniosku;
- 4) inne informacje, o których mowa w przepisach wydawanych na podstawie ust. 6.

4. W przypadku gdy wniosek o realizację uprawnień, o których mowa w art. 312 i art. 317–319, nie zawiera informacji niezbędnych dla jego realizacji, dostawca usług zawiadamia abonenta o konieczności jego niezwłocznego uzupełnienia wraz z pouczeniem, że nieuzupełnienie wniosku spowoduje pozostawienie wniosku bez rozpatrzenia.

5. W przypadku odmowy realizacji uprawnień, o których mowa w art. 312 i art. 317–319, dostawca usług zawiadamia abonenta o odmowie wraz z podaniem przyczyny odmowy.

6. Minister właściwy do spraw informatyzacji określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy zakres informacji wymaganych dla wniosków o realizację uprawnień, o których mowa w art. 312 i art. 317–319, oraz tryb procedowania tych wniosków, a także szczegółowe warunki realizacji uprawnienia, o którym mowa w art. 322, uwzględniając dostępność usług telekomunikacyjnych, możliwości techniczne publicznych sieci telekomunikacyjnych, istniejące zasoby numeracji oraz konieczność zapewnienia efektywnej realizacji tych uprawnień.

Art. 325. 1. W przypadku wygaśnięcia ważności konta, rozumianego jako utrata możliwości odbierania połączeń przychodzących w ramach umowy o świadczenie usług przedpłaconych, oraz w przypadku zmiany dostawcy usługi komunikacji głosowej wraz z przeniesieniem przydzielonego numeru, dostawca usługi komunikacji głosowej zwraca konsumentowi, na jego wniosek, pozostałe na koncie środki z doładowań.

2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, konsument składa w formie pisemnej, elektronicznej lub dokumentowej. Wyboru formy złożenia wniosku konsument dokonuje spośród form

oferowanych przez dostawcę usługi przy zawarciu umowy. Wniosek zawiera informacje niezbędne dla jego realizacji, w szczególności:

- 1) dane konsumenta;
- 2) wskazanie żądania konsumenta;
- 3) wskazanie numeru rachunku bankowego lub numeru rachunku w spółdzielczej kasie oszczędnościowo-kredytowej, jeżeli zwrot środków ma nastąpić na ten rachunek, albo innego sposobu uzyskania zwrotu pozostałych na koncie środków z doładowań, o którym mowa w ust. 3.

3. Konsument dokonuje wyboru sposobu uzyskania zwrotu pozostałych na koncie środków z doładowań spośród form dostępnych u danego dostawcy usługi komunikacji głosowej. Dostawca usługi zobowiązany jest do umożliwienia konsumentowi uzyskania zwrotu na jego rachunek bankowy lub rachunek w spółdzielczej kasie oszczędnościowo-kredytowej.

4. Konsument może podać dostawcy usługi komunikacji głosowej numer rachunku bankowego lub numer rachunku w spółdzielczej kasie oszczędnościowo-kredytowej, w celu skorzystania z uprawnienia, o którym mowa w ust. 1, w trakcie podawania danych, o których mowa w art. 291 ust. 1, lub w późniejszym czasie. Podanie numeru rachunku oznacza złożenie wniosku, o którym mowa w ust. 1.

5. Zwrot środków, o którym mowa w ust. 1, może podlegać opłacie. Opłata ta jest proporcjonalna i odpowiada ponoszonym kosztom zwrotu oraz jest potrącana ze środków podlegających zwrotowi.

6. W przypadku zmiany dostawcy usługi komunikacji głosowej wraz z przeniesieniem numeru zwrot pozostałych na koncie środków z doładowań następuje po przeniesieniu numeru. Przed terminem przeniesienia numeru dotychczasowy dostawca informuje konsumenta, przez wysłanie krótkiej wiadomości tekstowej (SMS) na numer podlegający przeniesieniu, o uprawnieniu, o którym mowa w ust. 1, oraz terminie wygaśnięcia tego uprawnienia.

7. Uprawnienie konsumenta, o którym mowa w ust. 1, wygasa po upływie 6 miesięcy od wygaśnięcia ważności konta lub przeniesienia numeru.

8. Dostawcy usługi komunikacji głosowej corocznie, w terminie do dnia 30 kwietnia, przekazują na wyodrębniony rachunek UKE środki z doładowań, do których w poprzednim roku kalendarzowym wygasło uprawnienie konsumenta, o którym mowa w ust. 1, pomniejszone o odprowadzony od nich podatek od towarów i usług.

9. Po upływie terminu, o którym mowa w ust. 7, środki z doładowań, o których mowa w ust. 8, stanowią przychód Funduszu.

10. Prezes UKE corocznie, w terminie do dnia 31 maja, przekazuje na rachunek Funduszu środki z doładowań, o których mowa w ust. 8. Środki z doładowań, w wysokości wskazanej przez ministra właściwego do spraw informatyzacji, dysponent Funduszu przekazuje Narodowemu Funduszowi Zdrowia z przeznaczeniem na finansowanie lub dofinansowanie świadczeń opieki zdrowotnej w zakresie profilaktyki i leczenia problemowego korzystania z nowych technologii cyfrowych przez dzieci i młodzież. Finansowanie lub dofinansowanie tych świadczeń następuje zgodnie z przepisami ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (Dz. U. z 2021 r. poz. 1285, z późn. zm.¹³⁾).

11. W zakresie nieuregulowanym w ustawie do środków z doładowań, o których mowa w ust. 8, stosuje się odpowiednio przepisy działu III rozdziałów 5, 6, 7–9 oraz 13–15 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa. Uprawnienia organów podatkowych określone w tych przepisach przysługują Prezesowi UKE.

12. Do środków z doładowań, o których mowa w ust. 8, stosuje się przepisy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji w zakresie egzekucji obowiązków o charakterze pieniężnym.

13. Minister właściwy do spraw informatyzacji może, w drodze rozporządzenia, określić szczegółowy zakres danych, jakie zawiera wniosek o zwrot pozostałych na koncie środków z doładowań, oraz maksymalną wysokość opłaty, o której mowa w ust. 5, biorąc pod uwagę konieczność zapewnienia takich warunków uzyskiwania zwrotu, które nie będą zniechęcać konsumentów do ubiegania się o zwrot tych środków.

Art. 326. 1. Dostawca usługi komunikacji głosowej świadczonej w stacjonarnej publicznej sieci telekomunikacyjnej może udostępniać swojemu abonentowi, po cenie uwzględniającej koszty, aktualny spis swoich abonentów posiadających przydzielone numery, z obszaru strefy numeracyjnej, w której znajduje się zakończenie sieci danego abonenta.

2. Dostawca usługi komunikacji głosowej może świadczyć swoim abonentom usługę informacji o numerach telefonicznych, obejmującą co najmniej jego abonentów, z wyłączeniem abonentów korzystających z usług komunikacji głosowej świadczonych za pomocą aparatu publicznego lub przez wybranie numeru dostępu do sieci dostawcy usług oraz

¹³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. w 2021 r. poz. 1292, 1559, 1773, 1834, 1981, 2105, 2120, 2232, 2270, 2427 i 2469 oraz z 2022 r. poz. 64, 91, 526, 583, 655, 807, 974, 1002, 1079, 1265, 1352, 1700, 1855, 2140 i 2180.

abonentów usług przedpłaconych polegających na rozpowszechnianiu lub rozprowadzaniu programów telewizyjnych drogą naziemną, kablową lub satelitarną.

Art. 327. 1. Dostawca usługi komunikacji głosowej udostępnia niezbędne dane do celów prowadzenia spisów abonentów i informacji o numerach innym dostawcom usługi komunikacji głosowej, prowadzącym spisy abonentów lub świadczącym usługę informacji o numerach telefonicznych, w tym usługę ogólnokrajowego spisu abonentów oraz usługę informacji o numerach obejmującej wszystkich abonentów usług komunikacji głosowej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

2. Udostępnienie danych następuje na podstawie umowy, do której stosuje się odpowiednio przepisy działu III rozdziału 3. W umowie określa się w szczególności formę udostępnienia danych.

3. Do usługi informacji o numerach telefonicznych oraz do sporządzania spisu abonentów i związanego z tym udostępniania danych stosuje się odpowiednio przepisy art. 384 i art. 390.

Art. 328. Operator publicznej sieci telekomunikacyjnej, w której świadczone są usługi komunikacji głosowej, zapewnia użytkownikom końcowym możliwość wybierania wieloczęstotliwościowego (DTMF).

Art. 329. Operator publicznej sieci telekomunikacyjnej, w której świadczone są usługi komunikacji głosowej, zapewnia przekazywanie danych i sygnałów w celu ułatwienia oferowania udogodnień prezentacji identyfikacji linii wywołującej i wybierania wieloczęstotliwościowego (DTMF), o których mowa w art. 328 i art. 392 ust. 1, między sieciami operatorów państw członkowskich.

Art. 330. 1. Informacją o lokalizacji zakończenia sieci, z którego zostało wykonane połączenie do numeru alarmowego, jest w przypadku:

- 1) stacjonarnej publicznej sieci telekomunikacyjnej – dokładny adres zainstalowania zakończenia sieci;
- 2) ruchomej publicznej sieci telekomunikacyjnej – geograficzne położenie telekomunikacyjnego urządzenia końcowego użytkownika usług telekomunikacyjnych ustalane w oparciu o dane pochodzące z sieci telekomunikacyjnej oraz z tego telekomunikacyjnego urządzenia końcowego, jeżeli zapewnia ono taką możliwość.

2. Informacja o lokalizacji zakończenia sieci przekazywana jest do systemu, o którym mowa w art. 331 ust. 3.

3. Prezes UKE może określić, w drodze decyzji, dla danego operatora, szczegółowe wymagania dotyczące dokładności i niezawodności lokalizacji zakończenia sieci dla ruchomej publicznej sieci telekomunikacyjnej, biorąc pod uwagę możliwości techniczne i perspektywy rozwoju sieci danego operatora oraz potrzebę dokładnego lokalizowania zakończenia sieci w celu efektywnego niesienia pomocy przez służby ustawowo do tego powołane. Prezes UKE w decyzji określa także harmonogram dostosowania sieci do określonych w decyzji wymagań w zakresie dokładności i niezawodności lokalizacji zakończenia sieci.

Art. 331. 1. Operator publicznej sieci telekomunikacyjnej jest obowiązany nieodpłatnie udostępnić Prezesowi UKE informacje dotyczące lokalizacji zakończenia sieci, z którego zostało wykonane połączenie do numeru alarmowego:

- 1) w czasie rzeczywistym – w przypadku operatora ruchomej publicznej sieci telekomunikacyjnej,
- 2) w trybie wsadowym – w przypadku operatora stacjonarnej publicznej sieci telekomunikacyjnej

– w celu udostępnienia tych danych, za pośrednictwem systemu, o którym mowa w ust. 3, odpowiednio właściwemu terytorialnie centrum powiadamiania ratunkowego albo właściwym terytorialnie jednostkom służb ustawowo powołanych do niesienia pomocy.

2. Dostawca usługi komunikacji głosowej jest obowiązany, dla zapewnienia funkcjonalności systemu, o którym mowa w ust. 3, nieodpłatnie przekazywać Prezesowi UKE:

- 1) w przypadku abonenta będącego konsumentem:
 - a) dane, o których mowa w art. 390 ust. 1,
 - b) adres miejsca zamieszkania i adres korespondencyjny - jeżeli jest on inny niż adres miejsca zamieszkania,
 - c) numer PESEL,
 - d) nazwę, serię i numer dokumentu potwierdzającego tożsamość, a w przypadku cudzoziemca, który nie jest obywatelem państwa członkowskiego albo Konfederacji Szwajcarskiej – numer paszportu lub karty pobytu,
- 2) w przypadku abonenta niebędącego konsumentem – numer abonenta oraz siedzibę lub miejsce wykonywania działalności gospodarczej, firmę lub nazwę i formę organizacyjną tego abonenta, a w przypadku stacjonarnej publicznej sieci telekomunikacyjnej – także nazwę miejscowości oraz ulicy, przy której znajduje się zakończenie sieci, udostępnione abonentowi

– o ile abonent udostępnił te dane.

3. Prezes UKE zarządza systemem teleinformatycznym realizującym funkcjonalności, o których mowa w ust. 4 oraz w art. 319 ust. 8, oraz przetwarza zgromadzone w nim informacje i dane w celach związanych z zapewnieniem funkcjonalności systemu.

4. Informacje i dane, o których mowa w ust. 1 i 2, powinny być przekazywane do systemu, o którym mowa w ust. 3, w którym są gromadzone i nieodpłatnie udostępniane:

- 1) centralnemu punktowi systemu powiadamiania ratunkowego – w przypadku połączeń do numeru alarmowego 112 oraz do numerów alarmowych ustalonych dla Policji, Państwowej Straży Pożarnej i dyspozytorni medycznej, chyba że służba ustawowo powołana do niesienia pomocy, wykorzystująca dany numer alarmowy, posiada własny punkt centralny mogący współpracować z systemem, albo
- 2) innym niż wymienione w pkt 1 służbom ustawowo powołanym do niesienia pomocy – w przypadku połączeń do innych numerów alarmowych.

5. Dostawca usługi komunikacji głosowej przekazuje, dla zapewnienia funkcjonalności systemu, o którym mowa w ust. 3, aktualne dane, o których mowa w ust. 2, niezwłocznie, jednak nie później niż następnego dnia od dnia zaistnienia ich zmiany, a jeżeli zmiany takie nie nastąpiły nie rzadziej niż raz w miesiącu.

6. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, organizację i funkcjonowanie systemu, o którym mowa w ust. 3, warunki organizacyjne i techniczne gromadzenia i przekazywania do tego systemu informacji i danych od przedsiębiorcy telekomunikacyjnego i ich udostępniania odpowiednio centrom powiadamiania ratunkowego oraz jednostkom terytorialnym służb ustawowo powołanych do niesienia pomocy oraz sposób wymiany informacji między dostawcami usług w zakresie obsługi wniosków o przeniesienie numeru, biorąc pod uwagę ciągłość działania systemu, a także potrzebę wspierania obsługi przenoszenia numerów oraz efektywność niesienia pomocy przez te służby i zapewnienie ciągłości świadczenia przez przedsiębiorcę telekomunikacyjnego usług telekomunikacyjnych, dostarczania sieci telekomunikacyjnych lub świadczenia powiązanych usług.

7. Przekazywanie danych, o którym mowa w ust. 2, nie wymaga zgody abonenta.

Art. 332. 1. Operator publicznej sieci telekomunikacyjnej, w której świadczone są usługi komunikacji głosowej, zapewnia użytkownikom końcowym swojej sieci oraz użytkownikom końcowym z innych państw członkowskich, w przypadku gdy jest to technicznie i ekonomicznie wykonalne, możliwość dostępu:

- 1) w Unii Europejskiej do usług wykorzystujących numery niegeograficzne oraz możliwość korzystania z takich usług;

2) do wszystkich numerów w Unii Europejskiej, w tym numerów uwzględnionych w krajowych planach numeracji i należących do powszechnej międzynarodowej sieci bezpłatnych numerów telefonicznych (UIFN), niezależnie od technologii i urządzeń wykorzystywanych przez operatora.

2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do przypadków, gdy wywoływany abonent ograniczył połączenia przychodzące od użytkowników końcowych zlokalizowanych w poszczególnych obszarach geograficznych.

3. Prezes UKE na wniosek operatora publicznej sieci telekomunikacyjnej, w której świadczone są usługi komunikacji głosowej, może, w drodze decyzji, zawiesić realizację lub ograniczyć zakres realizacji obowiązku, o którym mowa w ust. 1, jeżeli ze względów technicznych lub ekonomicznych wnioskodawca nie ma możliwości realizacji tego obowiązku w całości lub części. W przypadku zawieszenia realizacji obowiązku na czas oznaczony, Prezes UKE w decyzji określa także harmonogram przystosowania sieci wnioskodawcy do realizacji obowiązku objętego wnioskiem.

Art. 333. 1. Operator ruchomej publicznej sieci telekomunikacyjnej jest obowiązany do:

- 1) uniemożliwienia używania w jego sieci skradzionych albo zgubionych telekomunikacyjnych urządzeń końcowych;
- 2) przekazywania informacji identyfikujących skradzione lub zgubione telekomunikacyjne urządzenia końcowe innym operatorom ruchomych publicznych sieci telekomunikacyjnych, w celu realizacji przez nich czynności, o których mowa w pkt 1.

2. Czynności, o których mowa w ust. 1, dokonywane są przez operatora w terminie 1 dnia roboczego od dnia przedstawienia przez abonenta oświadczenia o kradzieży lub o zgubieniu telekomunikacyjnego urządzenia końcowego będącego jego własnością, numeru identyfikacyjnego tego urządzenia i dowodu jego nabycia lub innych danych jednoznacznie identyfikujących właściciela tego urządzenia. W przypadku uzyskania od innego operatora informacji identyfikujących skradzione urządzenia, termin 1 dnia roboczego liczy się od dnia uzyskania tej informacji.

3. Oświadczenie, o którym mowa w ust. 2, zawiera klauzulę o następującej treści: „Świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia wynikającej z art. 233 § 6 Kodeksu karnego oświadczam, że informacje zawarte w oświadczeniu są zgodne z prawdą”.

Art. 334. 1. Dostawca usług komunikacji elektronicznej zapewnia użytkownikom końcowym z niepełnosprawnościami dostęp do świadczonych przez siebie udogodnień i dostęp do świadczonych przez siebie usług równoważny dostępowi do usług komunikacji elektronicznej z jakiego korzysta większość użytkowników końcowych, oraz publikuje informacje o tych udogodnieniach i usługach na swojej stronie internetowej.

2. Prezes UKE udostępnia na stronie podmiotowej BIP UKE informacje o normach i specyfikacjach opublikowanych przez Komisję Europejską w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej, dotyczących udogodnień i usług dla użytkowników końcowych z niepełnosprawnościami.

3. Minister właściwy do spraw informatyzacji określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe wymagania dotyczące świadczenia udogodnień i usług dla osób z niepełnosprawnościami przez dostawców publicznie dostępnych usług komunikacji elektronicznej, biorąc pod uwagę potrzebę zapewnienia użytkownikom końcowym z niepełnosprawnościami dostępu równoważnego dostępowi do usług komunikacji elektronicznej, z jakiego korzysta większość użytkowników końcowych.

Art. 335. 1. Świadczenie usługi z dodatkowym świadczeniem odbywa się na podstawie umowy o świadczenie usług komunikacji elektronicznej zawartej w sposób określony w art. 278 ust. 3.

2. Dostawca usługi z dodatkowym świadczeniem jest obowiązany podawać wraz z numerem tej usługi przekazywanym bezpośrednio abonentom cenę za jednostkę rozliczeniową usługi albo cenę za połączenie, w przypadku usługi taryfikowanej za całe połączenie, ze wskazaniem ceny brutto oraz nazwę podmiotu realizującego dodatkowe świadczenie.

3. Dostawca usługi z dodatkowym świadczeniem jest obowiązany bezpłatnie zapewnić użytkownikowi końcowemu publicznej sieci telekomunikacyjnej, każdorazowo, przed rozpoczęciem naliczania opłaty za połączenie głosowe, informację o cenie za jednostkę rozliczeniową usługi albo cenie za połączenie, w przypadku usługi taryfikowanej za całe połączenie, oraz o możliwości nieodpłatnego blokowania połączeń, o którym mowa w art. 337. Jeżeli w trakcie połączenia głosowego zmianie ulegnie wysokość opłaty, dostawca usługi z dodatkowym świadczeniem jest obowiązany poinformować użytkownika końcowego o zmianie wysokości opłaty na 10 sekund przed zmianą jej wysokości.

4. W przypadku gdy usługa z dodatkowym świadczeniem świadczona jest w sposób powtarzalny, na podstawie uprzedniego oświadczenia woli abonenta, jej dostawca jest obowiązany:

- 1) wraz z informacją, o której mowa w ust. 2, podać informację o zasadzie korzystania z usługi w sposób przejrzysty i czytelny dla abonenta;
- 2) uzyskać zgodę abonenta na świadczenie usługi z dodatkowym świadczeniem bezpośrednio przed rozpoczęciem jej świadczenia;
- 3) umożliwić abonentowi dokonanie skutecznej i natychmiastowej rezygnacji z usługi w każdym czasie, w sposób prosty i wolny od opłat.

5. Podmiot podający do publicznej wiadomości informację o usłudze z dodatkowym świadczeniem jest obowiązany podawać wraz z numerem tej usługi cenę za jednostkę rozliczeniową usługi albo cenę za połączenie, w przypadku usługi taryfikowanej za całe połączenie, ze wskazaniem ceny brutto oraz nazwę podmiotu realizującego dodatkowe świadczenie.

6. W przypadku gdy informacja o usłudze z dodatkowym świadczeniem, o której mowa w ust. 2, podawana jest do publicznej wiadomości w sposób graficzny:

- 1) tło informacji nie może utrudniać lub uniemożliwiać zapoznania się z ceną za jednostkę rozliczeniową usługi albo ceną za połączenie, w przypadku usługi taryfikowanej za całe połączenie;
- 2) rozmiar czcionki ceny za jednostkę rozliczeniową usługi albo ceny za połączenie, w przypadku usługi taryfikowanej za całe połączenie, nie może być mniejszy niż 60% rozmiaru czcionki numeru tej usługi;
- 3) czas prezentacji ceny za jednostkę rozliczeniową usługi albo ceny za połączenie, w przypadku usługi taryfikowanej za całe połączenie, nie może być krótszy niż czas prezentacji numeru tej usługi.

Art. 336. 1. Dostawca usług telekomunikacyjnych bezpłatnie zapewnia abonentowi określenie progu kwotowego dla usług z dodatkowym świadczeniem, dla każdego okresu rozliczeniowego, a w przypadku jego braku – dla każdego miesiąca kalendarzowego.

2. Dostawca usług telekomunikacyjnych jest obowiązany oferować abonentom co najmniej cztery progi kwotowe, które wynoszą 0, 35, 100 i 200 zł.

3. W przypadku gdy abonent nie określił progu kwotowego, o którym mowa w ust. 2, próg ten wynosi 35 zł dla każdego okresu rozliczeniowego, a w przypadku jego braku – dla każdego miesiąca kalendarzowego.

4. W momencie osiągnięcia progu kwotowego dostawca usług telekomunikacyjnych jest obowiązany do:

- 1) natychmiastowego poinformowania abonenta o osiągnięciu progu kwotowego;

2) zablokowania możliwości wykonywania połączeń na numery usług z dodatkowym świadczeniem i odbierania połączeń z takich numerów, chyba że nie będą powodowały obowiązku zapłaty po stronie abonenta.

5. Po osiągnięciu progu kwotowego wykonywanie połączeń na numery usług z dodatkowym świadczeniem i odbieranie połączeń z takich numerów w danym okresie rozliczeniowym, a w przypadku jego braku – w danym miesiącu kalendarzowym, oprócz połączeń, które nie powodują obowiązku zapłaty po stronie abonenta, jest możliwe wyłącznie po określeniu przez abonenta wyższego progu kwotowego do wysokości tego progu.

6. W przypadku usług komunikacji głosowej świadczonych w stacjonarnych publicznych sieciach telekomunikacyjnych obowiązek, o którym mowa w ust. 4 pkt 1, uważa się za wykonany, jeżeli dostawca usługi komunikacji głosowej wykonał co najmniej 3 próby połączenia z abonentem w ciągu 24 godzin od momentu osiągnięcia progu kwotowego.

Art. 337. Dostawca usług telekomunikacyjnych jest obowiązany, na żądanie abonenta, do:

- 1) nieodpłatnego blokowania połączeń wychodzących na numery usług z dodatkowym świadczeniem lub połączeń przychodzących z takich numerów;
- 2) nieodpłatnego blokowania połączeń wychodzących na numery poszczególnych rodzajów usług z dodatkowym świadczeniem lub połączeń przychodzących z takich numerów;
- 3) umożliwienia abonentowi określenia maksymalnej ceny za jednostkę rozliczeniową usługi albo ceny za połączenie, w przypadku usługi taryfikowanej za całe połączenie, i nieodpłatnego blokowania połączeń wychodzących na numery usług z dodatkowym świadczeniem, których cena przekracza cenę maksymalną określoną przez abonenta w żądaniu, lub połączeń przychodzących z takich numerów.

Art. 338. W przypadku zrealizowania usługi z dodatkowym świadczeniem z naruszeniem obowiązków, o których mowa w art. 335 ust. 2-4, art. 336 ust. 1-5 oraz art. 337, dostawca usług telekomunikacyjnych nie może żądać od abonenta zapłaty za tę usługę.

Art. 339. 1. Prezes UKE prowadzi jawny rejestr numerów wykorzystywanych do świadczenia usługi z dodatkowym świadczeniem, zwany dalej „rejestrem numerów”, w systemie teleinformatycznym i udostępnia go na stronie podmiotowej BIP UKE.

2. Rejestr numerów zawiera informacje, o których mowa w art. 340 ust. 1.

3. Operator, w którego sieci telekomunikacyjnej będzie uruchomiona usługa z dodatkowym świadczeniem, umożliwia jej świadczenie wyłącznie, gdy jest ona wpisana do rejestru numerów.

Art. 340. 1. Podmiot realizujący dodatkowe świadczenie w terminie co najmniej 14 dni przed dniem rozpoczęcia świadczenia tej usługi przekazuje Prezesowi UKE zgłoszenie zawierające informacje o:

- 1) nazwie (firmie), adresie i siedzibie oraz adresie poczty elektronicznej i numerze telefonu, które umożliwiają szybki i efektywny kontakt;
- 2) numerze identyfikacji podatkowej (NIP), o ile go posiada;
- 3) realizowaniu dodatkowego świadczenia w imieniu podmiotów, o których mowa w ust. 3;
- 4) rodzaju dodatkowego świadczenia, ze wskazaniem, czy jest realizowane w postaci:
 - a) wiadomości SMS,
 - b) wiadomości MMS,
 - c) połączenia głosowego,
 - d) innej, ze wskazaniem jakiej;
- 5) przedmiocie dodatkowego świadczenia, ze wskazaniem, czy dotyczy:
 - a) serwisu informacyjno-usługowego,
 - b) edukacji,
 - c) rozrywki,
 - d) działalności charytatywnej,
 - e) treści przeznaczonych dla osób pełnoletnich,
 - f) innych, ze wskazaniem jakich;
- 6) identyfikatorze usługi z dodatkowym świadczeniem, w przypadku gdy na jednym numerze będzie świadczona więcej niż jedna usługa;
- 7) numerze wykorzystywanym do świadczenia usługi z dodatkowym świadczeniem;
- 8) nazwie (firmie), adresie i siedzibie operatora, w którego sieci telekomunikacyjnej będzie uruchomiona usługa z dodatkowym świadczeniem;
- 9) stosowanej jednostce rozliczeniowej, wraz ze wskazaniem, czy usługa jest świadczona w sposób, o którym mowa w art. 335 ust. 4;
- 10) cenie netto i brutto za jednostkę rozliczeniową usługi z dodatkowym świadczeniem albo za połączenie w przypadku usługi taryfikowanej za całe połączenie;
- 11) terminie rozpoczęcia świadczenia usługi z dodatkowym świadczeniem przez dostawcę usług telekomunikacyjnych oraz, o ile jest znany, terminie zakończenia jej świadczenia.

2. Zgłoszenie, o którym mowa w ust. 1, zawiera również podpisane przez osobę uprawnioną do reprezentowania podmiotu realizującego dodatkowe świadczenie oświadczenie o następującej treści: „Świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia wynikającej z art. 233 § 6 Kodeksu karnego oświadczam, że informacje zawarte w zgłoszeniu do rejestru numerów są zgodne z prawdą.”. Klauzula ta zastępuje pouczenie organu uprawnionego do odebrania oświadczenia o odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.

3. Jeżeli podmiot realizuje dodatkowe świadczenie w imieniu:

- 1) organu administracji publicznej,
- 2) organizacji pozarządowej, o której mowa w art. 3 ust. 2 ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie, lub innego podmiotu prowadzącego działalność pożytku publicznego, o którym mowa w art. 3 ust. 3 tej ustawy, z przeznaczeniem na cele działalności charytatywnej

– zgłoszenie, o którym mowa w ust. 1, może być przekazane Prezesowi UKE w terminie nie krótszym niż 2 dni robocze przed dniem rozpoczęcia świadczenia usługi z dodatkowym świadczeniem.

4. W przypadku zmiany informacji, o których mowa w ust. 1:

- 1) pkt 1 lub 5 – nie później niż w terminie 7 dni od dnia dokonania zmiany,
- 2) pkt 2–4, 6 lub 7 – w terminie co najmniej 14 dni przed dniem rozpoczęcia świadczenia usługi z dodatkowym świadczeniem na warunkach określonych w zgłoszeniu aktualizacyjnym

– podmiot realizujący dodatkowe świadczenie przekazuje Prezesowi UKE zgłoszenie aktualizacyjne zawierające informacje, które uległy zmianie, wraz z oświadczeniem, o którym mowa w ust. 2.

5. Zgłoszenie, o którym mowa w ust. 1 i 4, oraz informację, o której mowa w art. 342 ust. 1, składa się na PUE UKE, w formie dokumentu elektronicznego opatrzonego kwalifikowanym podpisem elektronicznym, podpisem zaufanym albo podpisem osobistym.

6. Zgłoszenie, o którym mowa w ust. 1 i 4, oraz informację, o której mowa w art. 342 ust. 1, uznaje się za złożone w terminie określonym jako dzień wysłania dokumentu w urzędowym poświadczeniu odbioru, które jest automatycznie tworzone i udostępniane przez PUE UKE podmiotowi wnoszącemu to zgłoszenie lub informację, o której mowa w art. 342 ust. 1.

7. Prezes UKE udostępnia na stronie podmiotowej BIP UKE wzór dokumentu elektronicznego, o którym mowa w ust. 5.

8. Prezes UKE określi wzór zgłoszenia, o którym mowa w ust. 5, w formie dokumentu elektronicznego w rozumieniu ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne.

Art. 341. 1. Jeżeli zgłoszenie, o którym mowa w art. 340 ust. 1 albo 4, nie zawiera wszystkich wymaganych informacji lub oświadczenia, o którym mowa w art. 340 ust. 2, Prezes UKE wzywa podmiot dokonujący tego zgłoszenia do uzupełnienia braków w terminie 7 dni od dnia otrzymania wezwania, pod rygorem pozostawienia zgłoszenia bez rozpoznania.

2. Wskazanie w zgłoszeniu, o którym mowa w art. 340 ust. 1 albo w ust. 4 pkt 2, terminu rozpoczęcia świadczenia usługi z dodatkowym świadczeniem krótszego niż termin określony odpowiednio w art. 340 ust. 1, 3 i ust. 4 pkt 2 skutkuje pozostawieniem zgłoszenia bez rozpoznania, o czym Prezes UKE niezwłocznie informuje podmiot realizujący dodatkowe świadczenie.

3. Prezes UKE, w terminie 3 dni roboczych od dnia otrzymania kompletnego zgłoszenia, o którym mowa w art. 340 ust. 1 lub 4, dokonuje wpisu do rejestru numerów lub aktualizacji tego wpisu. W przypadku, o którym mowa w ust. 340 ust. 3, Prezes UKE dokonuje wpisu do rejestru numerów niezwłocznie po otrzymaniu kompletnego zgłoszenia.

Art. 342. 1. W przypadku gdy podmiot realizujący dodatkowe świadczenie nie wskazał w zgłoszeniu, o którym mowa w art. 340 ust. 1 lub 4, informacji o terminie zakończenia świadczenia usługi z dodatkowym świadczeniem, podmiot ten w terminie 7 dni od dnia zakończenia świadczenia tej usługi przez dostawcę usług telekomunikacyjnych przekazuje Prezesowi UKE informację o terminie zakończenia jej świadczenia.

2. Prezes UKE wykreśla z rejestru numerów informacje dotyczące usługi z dodatkowym świadczeniem w przypadku:

- 1) upływu terminu zakończenia świadczenia usługi, o którym mowa w art. 340 ust. 1 pkt 11;
- 2) przekazania przez podmiot realizujący dodatkowe świadczenie informacji, o której mowa w ust. 1;
- 3) wydania decyzji, o której mowa w art. 343 ust. 1 pkt 1 lub 2.

Art. 343. 1. Prezes UKE może, gdy jest to uzasadnione ochroną użytkowników końcowych przed nadużyciami telekomunikacyjnymi lub innymi nadużyciami z wykorzystaniem sieci telekomunikacyjnej, w drodze decyzji, nakazać:

- 1) przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej zablokowanie dostępu do numeru lub usługi oraz nałożyć obowiązek wstrzymania pobierania opłat za połączenia lub usługi zrealizowane po upływie tego terminu;
- 2) podmiotowi realizującemu dodatkowe świadczenie zaprzestanie świadczenia usługi;
- 3) usługodawcy w rozumieniu ustawy z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną (Dz. U. z 2020 r. poz. 344) usunięcie wszystkich publicznie dostępnych informacji zawartych w systemie teleinformatycznym, którym posługuje się usługodawca, zmierzających do promocji lub reklamy numeru lub usługi z dodatkowym świadczeniem.

2. W decyzji, o której mowa w ust. 1 pkt 1 i 2, Prezes UKE określa termin na zablokowanie dostępu do numeru lub usługi lub zaprzestanie świadczenia usługi nie krótszy niż 6 godzin od momentu doręczenia decyzji.

3. Decyzja, o której mowa w ust. 1 pkt 1 i 2, może być ogłoszona ustnie przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej lub podmiotowi realizującemu dodatkowe świadczenie. Decyzja ogłoszona ustnie doręczana jest stronie na piśmie w terminie 14 dni od dnia jej ogłoszenia.

4. Decyzji, o której mowa w ust. 1, nadaje się rygor natychmiastowej wykonalności.

5. Decyzję, o której mowa w ust. 1 pkt 1, dotyczącą usługi z dodatkowym świadczeniem lub numeru wykorzystywanego do świadczenia usługi z dodatkowym świadczeniem doręcza się także podmiotowi realizującemu dodatkowe świadczenie.

Art. 344. 1. Świadczenie usługi fakultatywnego obciążania rachunku wymaga uzyskania uprzedniej zgody abonenta na uruchomienie tej usługi. Dostawca usług komunikacji elektronicznej utrwała i doręcza abonentowi, na trwałym nośniku, wyrażoną zgodę.

2. Zgoda, o której mowa w ust. 1, może zostać udzielona przez wybór progu kwotowego dla usługi fakultatywnego obciążania rachunku dla każdego okresu rozliczeniowego, a w przypadku jego braku – dla każdego miesiąca kalendarzowego.

3. Dostawca usług komunikacji elektronicznej jest obowiązany oferować abonentom co najmniej cztery progi kwotowe, które wynoszą 0, 35, 70 i 100 zł. Dostawca ten potwierdza abonentowi na trwałym nośniku wybrany przez abonenta próg kwotowy.

4. W przypadku gdy abonent, udzielając zgody, o której mowa w ust. 1, nie określił progu kwotowego, próg ten wynosi 70 zł dla każdego okresu rozliczeniowego, a w przypadku jego braku – dla każdego miesiąca kalendarzowego.

5. W momencie osiągnięcia progu kwotowego dostawca usług komunikacji elektronicznej jest obowiązany do:

- 1) natychmiastowego poinformowania abonenta o tym fakcie;
- 2) zablokowania możliwości nabycia towarów lub usług z wykorzystaniem usługi fakultatywnego obciążania rachunku.

6. Po osiągnięciu progu kwotowego w danym okresie rozliczeniowym, a w przypadku jego braku – w danym miesiącu kalendarzowym, świadczenie usługi fakultatywnego obciążenia rachunku jest możliwe wyłącznie po określeniu przez abonenta wyższego progu kwotowego, do wysokości tego progu.

7. Dostawca usług, o którym mowa w ust. 1, umożliwia abonentowi skuteczne i natychmiastowe wycofanie zgody na świadczenie usługi fakultatywnego obciążania rachunku w każdym czasie, w sposób prosty i wolny od opłat.

Art. 345. 1. Dostawca usług komunikacji elektronicznej zapewnia dla każdego fakultatywnego obciążania rachunku autoryzację usługi przy pomocy co najmniej jednego z elementów uwierzytelniania należącego do kategorii:

- 1) wiedza o czymś, o czym wie wyłącznie abonent,
- 2) posiadanie czegoś, co posiada wyłącznie abonent,
- 3) cechy charakterystyczne abonenta

– chyba że przepisy odrębne przewidują wyższy poziom autoryzacji.

2. W przypadku usług fakultatywnego obciążania rachunku świadczonych w sposób powtarzalny autoryzacja może dotyczyć więcej niż jednego fakultatywnego obciążenia rachunku.

3. Dostawca usług, o którym mowa w ust. 1, umożliwia abonentowi dokonanie skutecznej i natychmiastowej rezygnacji z usługi, o której mowa w ust. 2, w każdym czasie, w sposób prosty i wolny od opłat.

Art. 346. 1. Dostawca usługi dostępu do internetu lub usługi komunikacji interpersonalnej wykorzystującej numery doręcza abonentowi nieodpłatnie, z każdym rachunkiem, podstawowy wykaz wykonanych usług zawierający informację o zrealizowanych płatnych usługach, z podaniem dla każdego typu usług liczby jednostek rozliczeniowych odpowiadającej wartości usług zrealizowanych przez abonenta.

2. W przypadku usługi przedpłaconej dostawca usługi dostępu do internetu lub usługi komunikacji interpersonalnej wykorzystującej numery doręcza nieodpłatnie, na żądanie abonenta, który ma przydzielony numer oraz udostępnił swoje dane, o których mowa w art. 284 ust. 2, podstawowy wykaz wykonanych usług obejmujący wyłącznie usługi wykonane po

złożeniu tego żądania. Pierwszy wykaz jest doręczany abonentowi w terminie 14 dni od dnia złożenia przez niego żądania, a kolejne w terminie do 10. dnia każdego miesiąca kalendarzowego.

3. W przypadku skorzystania przez abonenta z usługi z dodatkowym świadczeniem dostawca usług telekomunikacyjnych zawiera w podstawowym wykazie wykonanych usług:

- 1) numer wykorzystywany do świadczenia tej usługi;
- 2) informację o stronie podmiotowej BIP UKE, na której udostępniony jest rejestr, o którym mowa w art. 339 ust. 1;
- 3) informację o możliwości złożenia żądania, o którym mowa w art. 337.

4. W przypadku skorzystania przez abonenta z usługi fakultatywnego obciążania rachunku dostawca usług komunikacji elektronicznej zawiera w podstawowym wykazie wykonanych usług:

- 1) nazwę towaru lub usługi;
- 2) nazwę lub firmę podmiotu, od którego abonent nabył towary lub usługi;
- 3) cenę towaru lub usługi.

Art. 347. 1. Dostawca usługi komunikacji interpersonalnej wykorzystującej numery doręcza na żądanie abonenta, który ma przydzielony numer, szczegółowy wykaz wykonanych usług, za który może być pobierana opłata.

2. Szczegółowy wykaz wykonanych usług zawiera informację o zrealizowanych płatnych usługach, z podaniem, dla każdej usługi: numeru wywoływanego, daty oraz godziny rozpoczęcia realizacji usługi, czasu jej trwania oraz wysokości opłaty za usługę z wyszczególnieniem ceny brutto i netto.

3. Dostawca usługi komunikacji interpersonalnej wykorzystującej numery doręcza abonentowi szczegółowy wykaz wykonanych usług, począwszy od odpowiednio bieżącego okresu rozliczeniowego albo miesiąca, w którym abonent złożył żądanie, do końca okresu rozliczeniowego albo miesiąca, w czasie którego upływa uzgodniony z abonentem termin zaprzestania doręczania tego wykazu.

4. Dostawca usługi komunikacji interpersonalnej wykorzystującej numery doręcza szczegółowy wykaz wykonanych usług, w przypadku:

- 1) abonenta będącego stroną umowy zawartej w formie pisemnej, elektronicznej lub dokumentowej – wraz z rachunkiem wystawionym za okres rozliczeniowy, którego dotyczy ten wykaz, a jeżeli nie jest to możliwe – najpóźniej w ciągu 14 dni od dnia zgłoszenia żądania;

- 2) abonenta usługi przedpłaconej, który udostępnił swoje dane, o których mowa w art. 284 ust. 2 – pierwszy wykaz w terminie 14 dni od dnia złożenia przez niego żądania, a kolejne w terminie do 10. dnia każdego miesiąca kalendarzowego.

5. Dostawca usługi komunikacji interpersonalnej wykorzystującej numery doręcza, na żądanie abonenta, w terminie 14 dni od dnia złożenia żądania, szczegółowy wykaz usług obejmujący:

- 1) okresy rozliczeniowe poprzedzające nie więcej niż 12 miesięcy okres rozliczeniowy, w którym abonent złożył żądanie - w przypadku abonenta będącego stroną umowy zawartej w formie pisemnej, elektronicznej lub dokumentowej z dostawcą;
- 2) okres nie dłuższy niż 12 miesięcy poprzedzających termin złożenia przez abonenta żądania – w przypadku abonenta usługi przedpłaconej, który udostępnił swoje dane, o których mowa w art. 284 ust. 2.

Art. 348. Dostęp do publicznej sieci telekomunikacyjnej za pośrednictwem lokalnej sieci radiowej może być świadczony przez dostawcę usługi dostępu do internetu przy użyciu urządzeń zlokalizowanych u użytkownika końcowego, w szczególności: w jego miejscu zamieszkania, siedzibie lub miejscu wykonywania działalności, za jego uprzednią zgodą.

Art. 349. Przedsiębiorca telekomunikacyjny nie może ograniczać ani uniemożliwiać:

- 1) korzystania z dostępu do publicznej sieci telekomunikacyjnej za pośrednictwem lokalnej sieci radiowej wybranej przez użytkownika końcowego, w przypadku gdy lokalna sieć radiowa została udostępniona;
- 2) udostępnienia lokalnej sieci radiowej na potrzeby korzystania z dostępu do sieci telekomunikacyjnej na rzecz użytkowników końcowych.

Rozdział 3

Usługa powszechna

Art. 350. 1. Usługę powszechną stanowią usługa adekwatnego szerokopasmowego dostępu do internetu i usługa komunikacji głosowej świadczone z wykorzystaniem dowolnej technologii, w ruchomej publicznej sieci telekomunikacyjnej lub stacjonarnej publicznej sieci telekomunikacyjnej, z zachowaniem dobrej jakości i po przystępnej cenie, dostępne w stałej lokalizacji na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

2. Usługa adekwatnego szerokopasmowego dostępu do internetu umożliwia korzystanie z aplikacji używanych powszechnie w bieżących sprawach życia codziennego, takich jak:

- 1) poczta elektroniczna;

- 2) wyszukiwarki informacji;
- 3) podstawowe internetowe narzędzia na potrzeby szkolenia i kształcenia;
- 4) gazety lub wiadomości internetowe;
- 5) zakupy lub zamawianie towarów lub usług w internecie;
- 6) poszukiwanie pracy i narzędzia służące poszukiwaniu pracy;
- 7) sieci kontaktów zawodowych;
- 8) bankowość internetowa;
- 9) usługi organów administracji publicznej;
- 10) media społecznościowe i komunikatory internetowe;
- 11) połączenia głosowe i wideo w jakości standardowej.

3. Konsument może żądać ograniczenia zakresu usług, o których mowa w ust. 1, wyłącznie do usługi komunikacji głosowej. W takim przypadku przedsiębiorca świadczący usługi, o których mowa w ust. 1, nie może żądać opłat innych niż opłaty z tytułu świadczenia usługi komunikacji głosowej. Jeżeli żądanie ograniczenia zakresu usług złożone zostaje w trakcie obowiązywania umowy, dostawca usług może dochodzić od konsumenta roszczenia na zasadach określonych w art. 298 ust. 3.

4. Przedsiębiorca świadczący usługi, o których mowa w ust. 1, dostarczając usługi dodatkowe w stosunku do tych usług ustanawia warunki korzystania z usług w taki sposób, aby konsument nie był zobligowany do płacenia za usługi dodatkowe lub usługi, które nie są konieczne lub wymagane do świadczenia zamówionej usługi.

Art. 351. Minister właściwy do spraw informatyzacji może określić, w drodze rozporządzenia, minimalną wymaganą przepustowość łącza dla usługi adekwatnego szerokopasmowego dostępu do internetu, biorąc pod uwagę konieczność zapewnienia konsumentom udziału w życiu społecznym i gospodarczym przez możliwość korzystania z aplikacji, o których mowa w art. 350 ust. 2.

Art. 352. 1. Prezes UKE dokonuje analizy dostępności i jakości świadczenia usług, o których mowa w art. 350 ust. 1, uwzględniając stan rynku telekomunikacyjnego oraz planowane i realizowane na tym rynku przedsięwzięcia inwestycyjne.

2. Wyniki analizy, o której mowa w ust. 1, Prezes UKE udostępnia na stronie podmiotowej BIP UKE w celu ich skonsultowania z zainteresowanymi podmiotami. Do konsultacji stosuje się odpowiednio przepis art. 31 ust. 2.

3. Jeżeli wyniki analizy lub konsultacji wykazały, że którakolwiek z usług, o których mowa w art. 350 ust. 1, nie jest dostępna lub świadczona z zachowaniem dobrej jakości, Prezes UKE przeprowadza konkurs, o którym mowa w art. 355, którego przedmiotem jest nałożenie obowiązku świadczenia tych usług na wskazanym obszarze, zwanego dalej „obowiązkiem świadczenia usługi”.

Art. 353. 1. Prezes UKE analizuje:

- 1) wysokość i zmiany cen detalicznych usług, o których mowa w art. 350 ust. 1, pod względem ich przystępności, z uwzględnieniem cen krajowych oraz dochodów konsumentów, w szczególności biorąc pod uwagę relację cen detalicznych usług, o których mowa w art. 350 ust. 1, oraz wysokość minimalnego wynagrodzenia za pracę;
- 2) obciążenia administracyjne lub finansowe dla Prezesa UKE lub przedsiębiorców świadczących usługi, o których mowa w art. 350 ust. 1, związane z obowiązkiem oferowania pakietu cenowego na warunkach innych niż zwykle warunki komercyjne, zwanego dalej „specjalnym pakietem cenowym”.

2. Analizę, o której mowa w ust. 1 pkt 2, Prezes UKE przeprowadza w przypadku gdy, analiza, o której mowa w ust. 1 pkt 1, wykazała, że ceny detaliczne którejkolwiek z usług, o których mowa w art. 350 ust. 1, uniemożliwiają konsumentom o niskich dochodach lub szczególnych potrzebach społecznych dostęp do tych usług.

3. Wyniki analiz, o których mowa w ust. 1, Prezes UKE udostępnia na stronie podmiotowej BIP UKE w celu ich skonsultowania z zainteresowanymi podmiotami. Do konsultacji stosuje się odpowiednio art. 31 ust. 2.

4. W przypadku gdy wyniki analiz lub konsultacji, o których mowa w ust. 3, wykazały, że:

- 1) ceny detaliczne którejkolwiek z usług, o których mowa w art. 350 ust. 1, uniemożliwiają konsumentom o niskich dochodach lub szczególnych potrzebach społecznych dostęp do tych usług,
- 2) nałożenie obowiązku oferowania specjalnego pakietu cenowego na wszystkich przedsiębiorców świadczących usługi, o których mowa w art. 350 ust. 1, nie będzie skutkowało nadmiernym obciążeniem administracyjnym lub finansowym dla Prezesa UKE lub dla tych przedsiębiorców

– Prezes UKE w celu zapewnienia tym konsumentom dostępu i korzystania z usług, o których mowa w art. 350 ust. 1, nakłada, w drodze decyzji, na przedsiębiorców telekomunikacyjnych

świadczących usługi, o których mowa w art. 350 ust. 1, obowiązek oferowania specjalnego pakietu cenowego.

5. W przypadku gdy wyniki analiz, o których mowa w ust. 1, lub konsultacji, o których mowa w ust. 3, wykazały, że ceny detaliczne którejkolwiek z usług, o których mowa w art. 350 ust. 1, uniemożliwiają konsumentom o niskich dochodach lub szczególnych potrzebach społecznych dostęp do tych usług oraz nałożenie obowiązku oferowania specjalnego pakietu cenowego, w sposób, o którym mowa w ust. 4, skutkowałyby nadmiernym obciążeniem administracyjnym lub finansowym dla Prezesa UKE lub przedsiębiorców, o których mowa w ust. 4, Prezes UKE przeprowadza konkurs, o którym mowa w art. 355.

Art. 354. Przez przedsiębiorcę wyznaczonego rozumie się przedsiębiorcę, który jest wyznaczany w decyzji, o której mowa w art. 355 ust. 7 albo w art. 356, do realizacji obowiązku oferowania specjalnego pakietu cenowego lub obowiązku świadczenia usługi, oraz przedsiębiorcę, na którego nałożono obowiązek świadczenia usługi w trybie art. 363 ust. 2.

Art. 355. 1. Prezes UKE ogłasza na stronie podmiotowej BIP UKE konkurs na przedsiębiorcę wyznaczonego.

2. Prezes UKE ustala warunki konkursu, kierując się stopniem rozwoju usług telekomunikacyjnych, potrzebami użytkowników końcowych oraz potrzebą minimalizacji zniekształceń lub ograniczeń konkurencji na danym obszarze w zakresie usługi, której dotyczy obowiązek.

3. W ogłoszeniu o konkursie Prezes UKE określa :

- 1) przedmiot konkursu przez wskazanie obowiązku w zakresie usługi lub usług, o których mowa w art. 350 ust. 1;
- 2) obszar, na którym ma być realizowany obowiązek, o którym mowa w pkt 1;
- 3) ogólne wymagania dotyczące realizacji obowiązku, o którym mowa w pkt 1;
- 4) inne wymagane informacje i dokumenty, o których mowa w przepisach wydanych na podstawie ust. 9.

4. Przedsiębiorca składa w konkursie ofertę zawierającą informacje, o których mowa w ogłoszeniu o konkursie wraz z wymaganymi dokumentami.

5. Kryteriami wyboru przedsiębiorcy w konkursie są najniższy prognozowany koszt netto realizacji obowiązku, o którym mowa w ust. 3 pkt 1, oraz zdolność ekonomiczna i techniczna przedsiębiorcy do realizacji tego obowiązku.

6. Do przeprowadzenia postępowania konkursowego Prezes UKE powołuje komisję konkursową składającą się z pracowników UKE posiadających wiedzę i doświadczenie niezbędne do przeprowadzenia konkursu. Komisja dokonuje badania ofert w dwóch etapach.

7. Prezes UKE, w drodze decyzji, wyznacza wybranego w konkursie przedsiębiorcę do realizacji obowiązku będącego przedmiotem konkursu.

8. W decyzji, o której mowa w ust. 7, której przedmiotem jest nałożenie obowiązku oferowania specjalnego pakietu cenowego, Prezes UKE może dodatkowo nałożyć obowiązek stosowania jednolitych cen w ramach specjalnego pakietu cenowego, na obszarze świadczenia usługi, której dotyczy ten pakiet.

9. Minister właściwy do spraw informatyzacji określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy zakres ogłoszenia o konkursie, oferty i wymagane dokumenty oraz szczegółowy tryb postępowania konkursowego w sprawie wyłonienia przedsiębiorcy wyznaczonego, mając na uwadze potrzebę zachowania przejrzystości i obiektywności postępowania oraz umożliwienie Prezesowi UKE wyboru przedsiębiorcy zgodnie z kryteriami, o których mowa w ust. 5.

Art. 356. Prezes UKE wyznacza, w drodze decyzji, przedsiębiorcę telekomunikacyjnego do realizacji obowiązku będącego przedmiotem konkursu, biorąc pod uwagę jego zdolność do realizacji tego obowiązku na danym obszarze, jeżeli:

- 1) do konkursu w terminie wskazanym w ogłoszeniu nie przystąpił żaden przedsiębiorca telekomunikacyjny;
- 2) żaden z uczestników konkursu nie spełnił warunków uczestnictwa w konkursie;
- 3) żaden z uczestników konkursu nie zapewni realizacji obowiązku będącego przedmiotem konkursu.

Art. 357. 1. Prezes UKE w decyzjach, o których mowa w art. 353 ust. 4, art. 355 ust. 7 i art. 356, określa w szczególności:

- 1) obowiązek w zakresie usługi lub usług, o których mowa w art. 350 ust. 1;
- 2) obszar, na którym ma być realizowany obowiązek, o którym mowa w pkt 1;
- 3) termin rozpoczęcia realizacji obowiązku, o którym mowa w pkt 1;
- 4) okres realizacji obowiązku, o którym mowa w pkt 1;
- 5) wymagania dotyczące realizacji obowiązku, o którym mowa w pkt 1.

2. Prezes UKE w decyzji, o której mowa w art. 355 ust. 7, określa zaoferowany przez przedsiębiorcę wyznaczony prognozowany koszt netto realizacji obowiązku, do którego został wyznaczony.

3. W decyzjach nakładających obowiązek oferowania specjalnego pakietu cenowego Prezes UKE określa szczególne potrzeby społeczne konsumentów.

Art. 358. 1. Prezes UKE niezwłocznie przekazuje Komisji Europejskiej listę przedsiębiorców telekomunikacyjnych, na których nałożono obowiązek w zakresie usługi powszechnej.

2. Prezes UKE udostępnia na stronie podmiotowej BIP UKE listę, o której mowa w ust. 1, wraz ze wskazaniem zakresu obowiązku realizowanego przez każdego z przedsiębiorców telekomunikacyjnych.

3. Jeżeli w poprzednim roku kalendarzowym przedsiębiorca wyznaczony realizował obowiązek, o którym mowa w art. 354, podmioty świadczące publicznie dostępną usługę komunikacji interpersonalnej niewykorzystującą numerów, w terminie do dnia 31 marca, przekazują do Prezesa UKE informację o świadczeniu tej usługi w poprzednim roku kalendarzowym.

Art. 359. 1. Przedsiębiorca, na którego nałożono obowiązek oferowania specjalnego pakietu cenowego lub obowiązek świadczenia usługi, jest obowiązany do przekazania Prezesowi UKE informacji o wejściu w życie informacji przedumownych dotyczących:

- 1) cen i opłat wynikających ze specjalnego pakietu cenowego i warunków świadczenia tego pakietu,
- 2) zakresu i warunków realizacji obowiązku świadczenia usługi
– lub dokonania ich zmiany, wraz ze wskazaniem dokładnego miejsca ich publikacji na swojej stronie internetowej, w terminie nie dłuższym niż 7 dni od dnia ich wejścia w życie.

2. Prezes UKE może wszcząć postępowanie w sprawie weryfikacji informacji przedumownych, o których mowa w ust. 1.

3. Jeżeli informacje przedumowne są sprzeczne z ustawą lub decyzją, o której mowa w art. 353 ust. 4, art. 355 ust. 7, art. 356 lub art. 363 ust. 2, Prezes UKE określa, w drodze decyzji, zakres zmian oraz termin ich wprowadzenia w życie. Decyzja podlega natychmiastowemu wykonaniu.

Art. 360. Przedsiębiorca wyznaczony do realizacji obowiązku świadczenia usługi jest obowiązany do zawarcia umowy o jej świadczenie, chyba że użytkownik końcowy nie spełni warunków świadczenia tej usługi.

Art. 361. Przedsiębiorca wyznaczony do realizacji obowiązku świadczenia usługi zawiera umowę, o której mowa w art. 360, w terminie 30 dni od dnia złożenia wniosku o jej zawarcie, określając w niej w szczególności termin rozpoczęcia świadczenia usługi.

Art. 362. 1. Przedsiębiorca zobowiązany do oferowania specjalnego pakietu cenowego jest obowiązany do zawarcia umowy o świadczenie usług, na które oferowany jest specjalny pakiet cenowy, po cenach określonych w tym pakiecie, o ile konsument spełnia warunki świadczenia usług oraz warunki świadczenia specjalnego pakietu cenowego.

2. W przypadku wyboru przez konsumenta specjalnego pakietu cenowego przedsiębiorca zobowiązany do oferowania takiego pakietu może żądać wglądu do dokumentów potwierdzających niskie dochody lub szczególne potrzeby społeczne konsumenta.

3. Przedsiębiorca zobowiązany do oferowania specjalnego pakietu cenowego zawiera w terminie 30 dni od dnia złożenia wniosku o zawarcie umowy, o której mowa w ust. 1, umowę, w której określa w szczególności termin rozpoczęcia świadczenia usługi.

Art. 363. 1. W przypadku gdy przedsiębiorca wyznaczony do realizacji obowiązku świadczenia usługi zamierza zbyć całość lub znaczną część środków majątkowych lokalnej sieci dostępu na rzecz odrębnego podmiotu należącego do innego właściciela, zawiadamia o tym Prezesa UKE, najpóźniej na 6 miesięcy przed planowanym przeniesieniem środków majątkowych.

2. Prezes UKE może w drodze decyzji nałożyć, zmienić lub uchylić obowiązek świadczenia usługi, biorąc pod uwagę wpływ zbycia środków, o których mowa w ust. 1, na realizację tego obowiązku, stan rynku telekomunikacyjnego w zakresie dostępności i jakości świadczenia tej usługi oraz planowane i realizowane przedsięwzięcia inwestycyjne oraz zdolność przedsiębiorcy telekomunikacyjnego do realizacji tego obowiązku na danym obszarze.

3. Do wydania decyzji, o której mowa w ust. 2, przepis art. 357 ust. 1 stosuje się odpowiednio.

Art. 364. 1. Przedsiębiorcy wyznaczonemu przysługuje dopłata do kosztów realizacji obowiązku, do którego został wyznaczony, zwana dalej „dopłatą”, gdy jego realizacja jest nierentowna.

2. Prezes UKE ustala dopłatę w wysokości kosztu netto realizacji obowiązku, do którego przedsiębiorca został wyznaczony. Koszt netto realizacji tego obowiązku dotyczy tylko kosztów, których przedsiębiorca wyznaczony nie poniósłby, gdyby nie został wyznaczony do realizacji tego obowiązku.

3. W przypadku wyznaczenia przedsiębiorcy w drodze decyzji, o której mowa w art. 355 ust. 7, dopłata nie może być wyższa niż zaoferowany w konkursie prognozowany koszt netto realizacji obowiązku, do którego ten przedsiębiorca został wyznaczony.

4. Kalkulacja kosztu netto, o którym mowa w ust. 2, dla każdego obowiązku, do którego realizacji dany przedsiębiorca został wyznaczony, uwzględnia:

- 1) koszty bezpośrednio związane z realizacją tego obowiązku;
- 2) przychody z realizacji tego obowiązku;
- 3) korzyści pośrednie związane z realizacją tego obowiązku.

5. Minister właściwy do spraw informatyzacji określi, w drodze rozporządzenia, sposób obliczania kosztu netto realizacji obowiązku w zakresie usługi lub usług, o których mowa w art. 350 ust. 1, mając na celu konieczność ustalenia dla przedsiębiorcy wyznaczonego odpowiedniej wysokości dopłaty z uwzględnieniem zasad przejrzystości i niedyskryminacji oraz umożliwienie przez Prezesa UKE weryfikacji kosztu netto.

6. Prezes UKE corocznie, w terminie do 31 marca, informuje na stronie podmiotowej BIP UKE o wysokości progu przychodu z działalności komunikacji elektronicznej w poprzednim roku kalendarzowym, obliczonym w sposób wskazany w ust. 7.

7. Wysokość progu przychodu z działalności komunikacji elektronicznej w poprzednim roku kalendarzowym stanowi czterotysięczną krotność przeciętnego wynagrodzenia.

Art. 365. 1. Przedsiębiorca wyznaczony może złożyć wniosek o dopłatę w terminie 6 miesięcy od zakończenia roku kalendarzowego, w którym, w ocenie tego przedsiębiorcy, wystąpił koszt netto. Prezes UKE niezwłocznie udostępnia na stronie podmiotowej BIP UKE informację o wpłynięciu wniosku przedsiębiorcy wyznaczonego o dopłatę.

2. Przedsiębiorca wyznaczony przedstawia Prezesowi UKE wyliczoną wysokość kosztu netto, a także rachunki lub inne dokumenty zawierające dane lub informacje służące za podstawę obliczenia tego kosztu. Do przeprowadzenia analizy tej dokumentacji Prezes UKE powołuje biegłego rewidenta.

3. Prezes UKE, w terminie 120 dni od dnia złożenia wniosku, weryfikuje koszt netto i w zależności od wyników tej weryfikacji przyznaje, w drodze decyzji, ustaloną kwotę dopłaty bądź odmawia jej przyznania. Prezes UKE przyznaje ustaloną kwotę dopłaty, jeżeli stwierdzi,

że zweryfikowany koszt netto stanowi nieuzasadnione obciążenie przedsiębiorcy wyznaczonego.

Art. 366. 1. Przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej, których przychód z działalności komunikacji elektronicznej w roku kalendarzowym, za który przysługuje dopłata, przekroczył próg, o którym mowa w art. 364 ust. 6, obliczony dla roku kalendarzowego, za który przysługuje dopłata, są obowiązani do udziału w pokryciu dopłaty.

2. Jeżeli w poprzednim roku kalendarzowym przedsiębiorca wyznaczony realizował obowiązek, o którym mowa w art. 354, Prezes UKE, w terminie do dnia 30 czerwca, wszczyna postępowanie konsultacyjne dotyczące listy podmiotów świadczących, w poprzednim roku kalendarzowym, publicznie dostępną usługę komunikacji interpersonalnej niewykorzystującej numerów, sporządzonej na podstawie informacji od tych podmiotów, przekazanych na podstawie art. 358 ust. 3. Do konsultacji stosuje się odpowiednio przepisy art. 31 i art. 33.

Art. 367. 1. Prezes UKE, po ustaleniu należnej dopłaty, określa, w drodze decyzji, przedsiębiorców komunikacji elektronicznej obowiązanych do pokrycia dopłaty, jednolity wskaźnik procentowego udziału tych przedsiębiorców w pokryciu dopłaty oraz sposób ustalenia kwoty udziału poszczególnych przedsiębiorców komunikacji elektronicznej w pokryciu dopłaty.

2. Jednolity wskaźnik procentowego udziału wszystkich przedsiębiorców komunikacji elektronicznej obowiązanych do udziału w pokryciu dopłaty stanowi iloraz kwoty dopłaty, która podlega pokryciu, do sumy kwot przychodów tych przedsiębiorców z działalności komunikacji elektronicznej w danym roku kalendarzowym, w części przekraczającej próg, o którym mowa w art. 364 ust. 6, obliczony dla roku kalendarzowego, za który przysługuje dopłata.

3. W postępowaniu w sprawie wydania decyzji, o której mowa w ust. 1:

- 1) w przypadkach określonych w art. 97 § 1 pkt 1–3a ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego nie zawiesza się postępowania;
- 2) przepisy art. 30 § 5 i art. 34 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego stosuje się odpowiednio, z zastrzeżeniem, że Prezes UKE wyznacza z urzędu przedstawiciela uprawnionego do działania w postępowaniu do czasu wyznaczenia przedstawiciela lub kuratora przez sąd.

4. Wysokość udziału danego przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej w pokryciu dopłaty stanowi iloczyn jednolitego wskaźnika procentowego, o którym mowa w ust. 2, oraz

kwoty przychodów tego przedsiębiorcy z działalności komunikacji elektronicznej w danym roku kalendarzowym, w części przekraczającej próg, o którym mowa w art. 364 ust. 6, obliczony dla roku kalendarzowego, za który przysługuje dopłata, i nie może być wyższa niż 1% tych przychodów.

5. Prezes UKE, w terminie 30 dni od dnia, w którym decyzja, o której mowa w ust. 1, stała się ostateczna, wydaje z urzędu zaświadczenie dla przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej o kwocie udziału w pokryciu dopłaty ustalonej zgodnie z decyzją. Do zaświadczenia stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego.

6. Kwota udziału w pokryciu dopłaty podlega administracyjnej egzekucji należności pieniężnych.

7. Jeżeli kwota udziału w pokryciu dopłaty uzyskana została od przedsiębiorcy w drodze egzekucji, kwotę wydatków związanych z przekazaniem egzekwowanej należności przedsiębiorcy wyznaczonemu uprawnionemu do otrzymania dopłaty pokrywa przedsiębiorca komunikacji elektronicznej obowiązany do udziału w pokryciu dopłaty, przeciwko któremu toczyło się to postępowanie egzekucyjne.

Art. 368. 1. Kwotę udziału w pokryciu dopłaty wpłaca się na wyodrębniony rachunek UKE wykorzystywany do transferów pieniężnych od przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej obowiązany do udziału w pokryciu dopłaty do przedsiębiorcy wyznaczonego uprawnionego do otrzymania tej dopłaty, w terminie 30 dni od dnia otrzymania zaświadczenia o kwocie udziału w pokryciu dopłaty.

2. Obowiązek, o którym mowa w ust. 1, nie dotyczy przedsiębiorcy wyznaczonego uprawnionego do otrzymania dopłaty.

3. W przypadku opóźnienia we wpłacie kwoty udziału w pokryciu dopłaty w stosunku do terminu wskazanego w ust. 1, przez przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej obowiązany do udziału w pokryciu dopłaty, nalicza się odsetki ustawowe za opóźnienie.

4. Odsetki od środków finansowych zgromadzonych na rachunku UKE, o którym mowa w ust. 1, powiększają kwotę zgromadzonych na nim środków finansowych.

5. Prezes UKE niezwłocznie po uzyskaniu kolejnych wpłat od przedsiębiorców na rachunek UKE przekazuje je jako dopłatę przedsiębiorcy wyznaczonemu uprawnionemu do jej otrzymania.

6. Jeżeli ustalona kwota dopłaty przewyższa kwotę środków zgromadzonych na rachunku UKE, obowiązek dopłaty w kolejnym roku kalendarzowym powiększa się o zaległą kwotę.

7. Prezes UKE, w terminie 6 miesięcy od dnia, w którym decyzja, o której mowa w art. 367 ust. 1, stała się ostateczna, sporządza i udostępnia na stronie podmiotowej BIP UKE sprawozdanie obejmujące:

- 1) koszt netto realizacji obowiązku w zakresie usługi lub usług, o których mowa w art. 350 ust. 1;
- 2) wyniki analizy i weryfikacji, o których mowa w art. 365 ust. 2 i 3, z uwzględnieniem korzyści pośrednich związanych z realizacją tego obowiązku;
- 3) udział przedsiębiorców komunikacji elektronicznej obowiązanych do pokrycia dopłaty;
- 4) wysokość dopłaty przekazanej przedsiębiorcy wyznaczonemu.

Art. 369. Przedsiębiorca wyznaczony może przerwać albo w istotnym zakresie ograniczyć realizację obowiązku świadczenia usługi lub oferowania specjalnego pakietu cenowego lub zmienić warunki realizacji tych obowiązków, jeżeli zachodzą uzasadnione okoliczności uniemożliwiające spełnienie wymagań dotyczących:

- 1) zachowania ciągłości świadczenia usług telekomunikacyjnych, w przypadku awarii sieci telekomunikacyjnej lub w sytuacjach szczególnego zagrożenia,
- 2) zachowania ochrony integralności sieci,
- 3) interoperacyjności usług,
- 4) zachowania tajemnicy komunikacji elektronicznej lub ochrony danych w sieci,
- 5) spełniania wymagań dotyczących kompatybilności elektromagnetycznej

– informując Prezesa UKE o przyczynach, czasie trwania lub przewidywanym terminie, w którym realizacja obowiązku będzie przerwana, ograniczona lub zostaną zmienione warunki realizacji tego obowiązku.

Art. 370. 1. Przedsiębiorca wyznaczony, który z przyczyn nieleżących po jego stronie nie może dalej realizować obowiązku świadczenia usługi lub oferowania specjalnego pakietu cenowego, informuje Prezesa UKE o zamiarze zaprzestania realizacji tego obowiązku, a także o działaniach prowadzących do zachowania ciągłości jego realizacji.

2. Przedsiębiorca wyznaczony nie może zaprzestać realizowania obowiązku świadczenia usługi lub oferowania specjalnego pakietu cenowego do czasu przejęcia jego realizacji przez innego przedsiębiorcę wyznaczonego.

Rozdział 4

Odpowiedzialność za niewykonanie lub nienależyte wykonanie usług komunikacji elektronicznej

Art. 371. 1. Do odpowiedzialności przedsiębiorców komunikacji elektronicznej za niewykonanie lub nienależyte wykonanie usługi komunikacji elektronicznej stosuje się przepisy ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny, z zastrzeżeniem art. 372 ust. 1 oraz art. 374 ust. 1.

2. Przedsiębiorca komunikacji elektronicznej świadczący usługi międzynarodowe odpowiada za ich niewykonanie lub nienależyte wykonanie w zakresie i na zasadach ustalonych w wiążących Rzeczpospolitą Polską umowach międzynarodowych.

Art. 372. 1. Przedsiębiorca wyznaczony odpowiada za niewykonanie lub nienależyte wykonanie usługi powszechnej jedynie w zakresie określonym ustawą.

2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się, jeżeli niewykonanie lub nienależyte wykonanie usługi powszechnej było wynikiem winy umyślnej, rażącego niedbalstwa przedsiębiorcy wyznaczonego lub następstwem czynu niedozwolonego.

3. Za każdy dzień przerwy w świadczeniu usługi powszechnej płatnej okresowo, abonentowi przysługuje odszkodowanie w wysokości 1/15 średniej opłaty miesięcznej liczonej według rachunków z ostatnich 3 okresów rozliczeniowych, jednak za okres nie dłuższy niż ostatnie 12 miesięcy.

4. Odszkodowanie nie przysługuje, jeżeli w okresie rozliczeniowym łączny czas przerw był krótszy niż 36 godzin.

5. Niezależnie od odszkodowania, za każdy dzień, w którym nastąpiła przerwa w świadczeniu usługi powszechnej płatnej okresowo trwająca dłużej niż 12 godzin, abonentowi przysługuje zwrot 1/30 miesięcznej opłaty abonamentowej.

6. Z tytułu niedotrzymania z winy przedsiębiorcy wyznaczonego terminu:

- 1) zawarcia umowy, o którym mowa w art. 361 i art. 362 ust. 3,
- 2) rozpoczęcia świadczenia usług, określonego w umowie, o której mowa w art. 360 i art. 362 ust. 1

– za każdy dzień przekroczenia terminu przysługuje użytkownikowi końcowemu od przedsiębiorcy wyznaczonego odszkodowanie w wysokości 1/30 określonej w umowie miesięcznej opłaty abonamentowej stosowanej przez tego przedsiębiorcę za świadczenie usługi powszechnej płatnej okresowo.

7. Roszczenia dochodzone na podstawie ust. 3–6 przedawniają się z upływem 12 miesięcy od końca okresu rozliczeniowego, w którym zakończyła się przerwa w świadczeniu usługi powszechnej, albo od dnia, w którym usługa została nienależycie wykonana lub miała być wykonana.

Art. 373. 1. Dostawca usług komunikacji elektronicznej jest obowiązany do rozpatrzenia reklamacji usługi komunikacji elektronicznej lub usługi fakultatywnego obciążania rachunku z tytułu:

- 1) niedotrzymania z winy przedsiębiorcy wyznaczonego terminu zawarcia umowy o świadczenie usługi powszechnej;
- 2) niedotrzymania z winy dostawcy usług określonego w umowie o świadczenie usług komunikacji elektronicznej terminu rozpoczęcia świadczenia tych usług;
- 3) niewykonania lub nienależytego wykonania usługi komunikacji elektronicznej;
- 4) nieprawidłowego obliczenia należności z tytułu świadczenia usługi komunikacji elektronicznej lub usługi fakultatywnego obciążania rachunku.

2. Reklamacja może być złożona w terminie 12 miesięcy od końca okresu rozliczeniowego, w którym zakończyła się przerwa w świadczeniu usługi komunikacji elektronicznej, lub od dnia, w którym usługa została nienależycie wykonana lub miała być wykonana, lub od dnia doręczenia faktury zawierającej nieprawidłowe obliczenie należności z tytułu świadczenia usługi komunikacji elektronicznej lub usługi fakultatywnego obciążania rachunku. Reklamację złożoną po upływie tego terminu pozostawia się bez rozpoznania, o czym dostawca usług niezwłocznie powiadamia użytkownika składającego reklamację, zwanego dalej „reklamującym”.

3. Reklamację wnosi się:

- 1) w formie pisemnej;
- 2) ustnie do protokołu;
- 3) telefonicznie;
- 4) na adres poczty elektronicznej wskazany w umowie o świadczenie usług komunikacji elektronicznej;
- 5) na adres innego środka komunikacji elektronicznej, o ile dostawca usług umożliwia korzystanie z innego środka komunikacji elektronicznej.

4. Reklamacja zawiera w szczególności:

- 1) imię i nazwisko albo nazwę (firmę) oraz adres zamieszkania albo siedziby reklamującego;
- 2) określenie przedmiotu reklamacji oraz reklamowanego okresu;

- 3) przedstawienie okoliczności uzasadniających reklamację;
- 4) przydzielony reklamującemu numer, którego dotyczy reklamacja, numer ewidencyjny nadany reklamującemu przez dostawcę usług lub adres miejsca zakończenia sieci;
- 5) datę złożenia wniosku o zawarcie umowy – w przypadku reklamacji, o której mowa w art. 373 ust. 1 pkt 1;
- 6) datę zawarcia umowy o świadczenie usług komunikacji elektronicznej i określony w niej termin rozpoczęcia świadczenia usługi – w przypadku reklamacji, o której mowa w art. 373 ust. 1 pkt 2;
- 7) wysokość kwoty odszkodowania lub innej należności wynikających z umowy o świadczenie usług komunikacji elektronicznej lub z przepisów prawa – w przypadku gdy reklamujący żąda ich wypłaty;
- 8) numer rachunku bankowego, numer rachunku w spółdzielczej kasie oszczędnościowo-kredytowej lub adres właściwy do wypłaty odszkodowania lub innej należności albo wniosek o zaliczenie ich na poczet przyszłych płatności – w przypadku, o którym mowa w pkt 7;
- 9) sposób, w jaki ma zostać przekazana odpowiedź na reklamację;
- 10) podpis reklamującego – w przypadku reklamacji złożonej w formie pisemnej.

5. Jeżeli dostawca, o którym mowa w ust. 1, nie rozpatrzył reklamacji usługi komunikacji elektronicznej lub usługi fakultatywnego obciążania rachunku w terminie 30 dni od dnia jej złożenia, uważa się, że uznał żądanie określone w reklamacji za uzasadnione. Przez rozpatrzenie reklamacji rozumie się wysłanie przed upływem tego terminu odpowiedzi zawierającej informacje o uwzględnieniu lub nieuwzględnieniu reklamacji wraz z uzasadnieniem.

6. W przypadku uwzględnienia reklamacji usługi komunikacji elektronicznej lub usługi fakultatywnego obciążania rachunku opłata, o której mowa w art. 347 ust. 1, podlega zwrotowi.

7. Minister właściwy do spraw informatyzacji określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy tryb postępowania reklamacyjnego oraz elementy, jakie powinna zawierać odpowiedź na reklamację usługi komunikacji elektronicznej lub usługi fakultatywnego obciążania rachunku mając na uwadze niezbędną ochronę interesu użytkownika końcowego, maksymalne uproszczenie procedury reklamacyjnej oraz zapewnienie jej przejrzystości.

Art. 374. 1. Prawo dochodzenia w postępowaniu sądowym lub w postępowaniu w sprawie pozasądowego rozwiązywania sporów konsumenckich, o którym mowa w art. 378,

roszczeń określonych w ustawie przysługuje użytkownikowi końcowemu po wyczerpaniu drogi postępowania reklamacyjnego.

2. Drogę postępowania reklamacyjnego w przypadku, o którym mowa w ust. 1, uważa się za wyczerpaną, jeżeli reklamacja nie została uwzględniona lub dostawca usług komunikacji elektronicznej nie zapłacił dochodzonej należności w terminie 30 dni od dnia, w którym reklamacja usługi komunikacji elektronicznej została uwzględniona.

Art. 375. W przypadku występowania znaczących, stałych lub częstych, rozbieżności między rzeczywistym wykonaniem usług telekomunikacyjnych, z wyłączeniem usługi dostępu do internetu, a warunkami określonymi w umowie, konsument po wyczerpaniu drogi postępowania reklamacyjnego może, poza uprawnieniem do dochodzenia roszczenia z nienależytego wykonania umowy, wypowiedzieć umowę z winy dostawcy usług telekomunikacyjnych. W takim przypadku dostawcy usług nie przysługuje odszkodowanie, o którym mowa w art. 298 ust. 1.

Art. 376. Bieg przedawnienia roszczeń zawiesza się na okres od dnia wniesienia reklamacji usługi komunikacji elektronicznej do dnia wyczerpania drogi postępowania reklamacyjnego, o którym mowa w art. 374 ust. 2.

Art. 377. 1. Dostawca usług telekomunikacyjnych, wobec którego abonent opóźnia się z zapłatą za świadczoną usługę, powiadamia tego abonenta o zamiarze zawieszenia świadczenia tej usługi, jeżeli abonent nie zapłaci zaległych należności w terminie 14 dni od dnia doręczenia powiadomienia.

2. Po bezskutecznym upływie terminu, o którym mowa w ust. 1, dostawca usług telekomunikacyjnych może zawiesić świadczenie usługi telekomunikacyjnej, co do której abonent opóźnia się z zapłatą.

3. W przypadku złożenia reklamacji dotyczącej wysokości należności z tytułu świadczenia usługi, zawieszenie świadczenia usługi nie może nastąpić wcześniej niż po upływie 21 dni od dnia wyczerpania drogi postępowania reklamacyjnego, o którym mowa w art. 374 ust. 2, pod warunkiem zapłaty bezspornych należności.

4. Dostawca usług telekomunikacyjnych, który zawiesił świadczenie usługi, o której mowa w ust. 2, niezwłocznie, nie później niż w terminie 3 dni od zapłaty zaległych należności z tytułu świadczenia usługi, wznawia jej świadczenie.

5. Jeżeli dostawca usług przewiduje opłatę za wznowienie świadczenia usługi, opłata ta odpowiada ponoszonym kosztom wznowienia świadczenia usługi.

6. Jeżeli w terminie 7 dni od dnia zawieszenia świadczenia usługi telekomunikacyjnej nie ustały przyczyny ich zawieszenia, dostawca usług telekomunikacyjnych powiadamia abonenta o zamiarze wypowiedzenia umowy z winy abonenta po upływie 7 dni od dnia doręczenia tego powiadomienia, w przypadku gdy abonent nie zapłaci zaległych należności.

7. Powiadomienie, o którym mowa w ust. 1 i 6, doręcza się bezpłatnie na trwałym nośniku na wskazany przez abonenta do kontaktu adres korespondencyjny, adres poczty elektronicznej lub adres innego środka komunikacji elektronicznej, jeżeli dostawca usług umożliwia korzystanie z innego środka komunikacji elektronicznej.

Art. 378. 1. Spór cywilnoprawny między konsumentem a dostawcą usług komunikacji elektronicznej może być zakończony polubownie w drodze postępowania w sprawie pozasądowego rozwiązywania sporów konsumenckich.

2. Postępowanie w sprawie pozasądowego rozwiązywania sporów konsumenckich prowadzi Prezes UKE, który w tym zakresie jest podmiotem uprawnionym do prowadzenia postępowania w sprawie pozasądowego rozwiązywania sporów konsumenckich w rozumieniu ustawy z dnia 23 września 2016 r. o pozasądowym rozwiązywaniu sporów konsumenckich (Dz. U. poz. 1823).

3. W zakresie nieuregulowanym w niniejszej ustawie do pozasądowego rozwiązywania sporów konsumenckich stosuje się przepisy ustawy z dnia 23 września 2016 r. o pozasądowym rozwiązywaniu sporów konsumenckich.

Art. 379. 1. Postępowanie w sprawie pozasądowego rozwiązywania sporów konsumenckich prowadzi się na wniosek konsumenta albo z urzędu, jeżeli wymaga tego ochrona interesu konsumenta.

2. Wniosek o wszczęcie postępowania w sprawie pozasądowego rozwiązywania sporów konsumenckich zawiera co najmniej elementy określone w art. 33 ust. 2 ustawy z dnia 23 września 2016 r. o pozasądowym rozwiązywaniu sporów konsumenckich, z tym że wnioskodawca może wnosić o przedstawienie stronom propozycji rozwiązania sporu.

3. Do wniosku o wszczęcie postępowania w sprawie pozasądowego rozwiązywania sporów konsumenckich dołącza się uzasadnienie żądania strony oraz kopie posiadanych przez wnioskodawcę dokumentów potwierdzających informacje zawarte we wniosku.

4. Prezes UKE odmawia rozpatrzenia sporu w przypadku, gdy jego przedmiot wykracza poza kategorie sporów objęte właściwością Prezesa UKE.

5. Prezes UKE może odmówić rozpatrzenia sporu w przypadku, gdy:

- 1) wnioskodawca nie podjął, przed złożeniem wniosku o wszczęcie postępowania w sprawie pozasądowego rozwiązywania sporów konsumenckich, próby kontaktu z dostawcą usług komunikacji elektronicznej i bezpośredniego rozwiązania sporu, w tym nie wyczerpał drogi postępowania reklamacyjnego;
- 2) spór jest błahy lub wniosek o wszczęcie postępowania w sprawie pozasądowego rozwiązywania sporów konsumenckich spowoduje uciążliwości dla dostawcy usług komunikacji elektronicznej;
- 3) przed Prezesem UKE, innym właściwym podmiotem albo sądem toczy się sprawa o to samo roszczenie między tymi samymi stronami albo sprawa taka została już rozpatrzona przez Prezesa UKE, inny właściwy podmiot albo sąd;
- 4) wartość przedmiotu sporu jest niższa niż 20 zł;
- 5) wnioskodawca złożył wniosek o wszczęcie postępowania w sprawie pozasądowego rozwiązywania sporów konsumenckich po upływie roku od dnia, w którym podjął próbę kontaktu z dostawcą usług komunikacji elektronicznej i bezpośredniego rozwiązania sporu;
- 6) rozpatrzenie sporu spowodowałoby poważne zakłócenie działania Prezesa UKE.

6. W toku postępowania w sprawie pozasądowego rozwiązywania sporów konsumenckich Prezes UKE zapoznaje dostawcę usług komunikacji elektronicznej z roszczeniem konsumenta, przedstawia stronom sporu przepisy prawa mające zastosowanie w sprawie oraz propozycję rozwiązania sporu, wyznaczając stronom postępowania 14-dniowy termin na wyrażenie zgody na przedstawioną propozycję lub na zastosowanie się do niej.

7. Minister właściwy do spraw informatyzacji określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) szczegółowy tryb prowadzenia postępowania w sprawie pozasądowego rozwiązywania sporów konsumenckich,
- 2) sposób wnoszenia wniosków o wszczęcie postępowania w sprawie pozasądowego rozwiązywania sporów konsumenckich,
- 3) sposób wymiany informacji między stronami postępowania w sprawie pozasądowego rozwiązywania sporów konsumenckich

– mając na uwadze konieczność zapewnienia łatwego dostępu do postępowania w sprawie pozasądowego rozwiązywania sporów konsumenckich, sprawnego ich rozwiązywania oraz bezstronnego i niezależnego prowadzenia tego postępowania.

Art. 380. 1. Prezes UKE pisemnie upoważnia pracownika UKE do prowadzenia postępowań w sprawie pozasądowego rozwiązywania sporów konsumenckich na czas

określony nie krótszy niż 3 lata. Upoważniony pracownik UKE jest osobą prowadzącą postępowanie w rozumieniu ustawy z dnia 23 września 2016 r. o pozasądowym rozwiązywaniu sporów konsumenckich.

2. Prezes UKE upoważnia do prowadzenia postępowań w sprawie pozasądowego rozwiązywania sporów konsumenckich pracownika UKE, który posiada:

- 1) wykształcenie wyższe;
- 2) wiedzę z zakresu wykonywania działalności komunikacji elektronicznej i ochrony praw konsumenta;
- 3) co najmniej roczne doświadczenie zawodowe związane z rynkiem komunikacji elektronicznej.

3. Prezes UKE cofa pracownikowi UKE upoważnienie przed upływem okresu, na jaki zostało udzielone, w przypadku:

- 1) rażącego naruszenia prawa przy wykonywaniu funkcji osoby prowadzącej postępowanie;
- 2) skazania prawomocnym wyrokiem za popełnione umyślnie przestępstwo lub przestępstwo skarbowe;
- 3) choroby trwale uniemożliwiającej wykonywanie zadań;
- 4) złożenia rezygnacji.

Rozdział 5

Tajemnica komunikacji elektronicznej oraz dane użytkowników końcowych

Art. 381. 1. Tajemnica komunikowania się w sieciach telekomunikacyjnych, zwana dalej „tajemnicą komunikacji elektronicznej”, obejmuje:

- 1) dane dotyczące użytkownika;
- 2) komunikat elektroniczny;
- 3) dane transmisyjne, które oznaczają dane przetwarzane do celów przekazywania komunikatów elektronicznych w sieciach telekomunikacyjnych lub naliczania opłat za usługi komunikacji elektronicznej i mogą obejmować dane lokalizacyjne, które oznaczają wszelkie dane przetwarzane w sieci telekomunikacyjnej lub w ramach usług komunikacji elektronicznej wskazujące położenie geograficzne telekomunikacyjnego urządzenia końcowego użytkownika usług komunikacji elektronicznej;
- 4) dane o lokalizacji, które oznaczają dane lokalizacyjne wykraczające poza dane niezbędne do transmisji komunikatu elektronicznego lub wystawienia rachunku;

5) dane o próbach uzyskania połączenia między zakończeniami sieci, w tym dane o nieudanych próbach połączeń, oznaczających połączenia między telekomunikacyjnymi urządzeniami końcowymi lub zakończeniami sieci, które zostały zestawione i nie zostały odebrane przez użytkownika końcowego lub nastąpiło przerwanie zestawianych połączeń.

2. Zakazane jest przetwarzanie informacji objętych tajemnicą komunikacji elektronicznej, o których mowa w ust. 1 pkt 2–5, przez osoby inne niż nadawca i odbiorca komunikatu elektronicznego, chyba że:

- 1) będzie to przedmiotem usługi lub będzie to niezbędne do jej wykonania;
- 2) nastąpi to za zgodą nadawcy lub odbiorcy, których dane te dotyczą;
- 3) dokonanie tych czynności jest niezbędne w celu rejestrowania komunikatów elektronicznych i związanych z nimi danych transmisyjnych, stosowanego w zgodnej z prawem praktyce handlowej do celów zapewnienia dowodów transakcji handlowej lub celów łączności w działalności handlowej;
- 4) będzie to konieczne z innych powodów przewidzianych ustawą lub przepisami odrębnymi.

3. Z wyjątkiem przypadków określonych w ustawie, przetwarzanie informacji objętych tajemnicą komunikacji elektronicznej, o których mowa w ust. 1 pkt 2–5, narusza obowiązek zachowania tajemnicy komunikacji elektronicznej.

4. Przepisów ust. 2 i 3 nie stosuje się do informacji ze swojej istoty jawnych, z przeznaczenia publicznych lub ujawnionych postanowieniem sądu wydanym w postępowaniu karnym, postanowieniem prokuratora lub na podstawie odrębnych przepisów.

Art. 382. 1. Podmiot uczestniczący w wykonywaniu działalności komunikacji elektronicznej w publicznych sieciach telekomunikacyjnych oraz podmioty z nim współpracujące są obowiązane do zachowania tajemnicy komunikacji elektronicznej.

2. Podmioty, o których mowa w ust. 1, są obowiązane do zachowania należytej staranności, w zakresie uzasadnionym względami technicznymi lub ekonomicznymi, przy zabezpieczaniu urządzeń telekomunikacyjnych, publicznych sieci telekomunikacyjnych oraz danych przed ujawnieniem tajemnicy komunikacji elektronicznej.

3. Osoba, która korzystając z urządzenia radiowego lub końcowego, zapoznała się z komunikatem elektronicznym dla niej nieprzeznaczonym, jest obowiązana do zachowania tajemnicy komunikacji elektronicznej. Przepisy art. 381 ust. 3 i 4 stosuje się odpowiednio.

4. Nie stanowi naruszenia tajemnicy komunikacji elektronicznej zarejestrowanie przez organ wykonujący kontrolę działalności komunikacji elektronicznej komunikatu elektronicznego uzyskanego w sposób, o którym mowa w ust. 3, w celu udokumentowania faktu naruszenia przepisu ustawy.

5. Podmioty, o których mowa w ust. 1, działając na zlecenie organów administracji publicznej, mogą wysyłać komunikaty elektroniczne w interesie publicznym do użytkowników końcowych.

Art. 383. 1. Dostawca usług komunikacji elektronicznej oraz podmiot umożliwiający korzystanie z dostępu do publicznej sieci telekomunikacyjnej za pośrednictwem lokalnej sieci radiowej, nie odpowiadają za treść komunikatów elektronicznych, jeżeli:

- 1) nie są inicjatorami przekazu tych komunikatów elektronicznych,
- 2) nie wybierają odbiorcy tych komunikatów elektronicznych oraz
- 3) nie wybierają oraz nie przekształcają treści komunikatów elektronicznych.

2. Przepis art. 12 ust. 2 ustawy z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną stosuje się odpowiednio.

Art. 384. 1. Informacje, o których mowa w art. 381 ust. 1 pkt 2–5, objęte tajemnicą komunikacji elektronicznej mogą być przetwarzane wyłącznie na potrzeby świadczonej usługi komunikacji elektronicznej. Przetwarzanie w innych celach jest dopuszczalne jedynie na podstawie przepisów ustawowych.

2. Dostawca usług komunikacji elektronicznej może zanonimizować informacje, o których mowa w art. 381 ust. 1 pkt 2–5.

3. Operator przetwarza dane osobowe użytkowników końcowych w zakresie niezbędnym do realizacji obowiązków, o których mowa w art. 21a ust. 3 ustawy z dnia 26 kwietnia 2007 r. o zarządzaniu kryzysowym.

Art. 385. 1. Przedsiębiorca komunikacji elektronicznej ponosi odpowiedzialność za naruszenie tajemnicy komunikacji elektronicznej przez podmioty działające w jego imieniu.

2. Przedsiębiorca komunikacji elektronicznej świadczący usługę na rzecz użytkownika innego przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej ma prawo, w niezbędnym zakresie, przetwarzać dane dotyczące tego użytkownika oraz dane o wykonanych na jego rzecz usługach komunikacji elektronicznej.

Art. 386. 1. Dostawca usług komunikacji elektronicznej jest obowiązany poinformować użytkownika końcowego lub abonenta w szczególności o:

- 1) zakresie i celu przetwarzania danych transmisyjnych oraz innych danych ich dotyczących;
- 2) możliwościach wpływu na zakres tego przetwarzania;
- 3) rodzaju danych transmisyjnych, które będą przetwarzane, oraz o okresie tego przetwarzania do celów marketingu usług komunikacji elektronicznej lub świadczenia usług o wartości wzbożonej.

2. Przetwarzanie danych transmisyjnych niezbędnych do celów naliczania opłat od użytkowników i opłat z tytułu rozliczeń operatorskich jest dozwolone:

- 1) po uprzednim poinformowaniu użytkownika o rodzaju danych transmisyjnych, które będą przetwarzane przez dostawcę usług komunikacji elektronicznej, oraz o okresie tego przetwarzania;
- 2) tylko do końca okresu, w którym dostawca usług komunikacji elektronicznej może dochodzić roszczeń od abonenta, a abonent jest obowiązany je zaspokoić, lub do końca okresu, w którym abonent może dochodzić roszczenia od dostawcy usług komunikacji elektronicznej, a ten dostawca jest obowiązany je zaspokoić.

3. Dostawca usług komunikacji elektronicznej może przetwarzać dane transmisyjne, o których mowa w ust. 1 pkt 3, w zakresie i przez czas niezbędny do celów marketingu usług komunikacji elektronicznej lub świadczenia usług o wartości wzbożonej, jeżeli użytkownik wyraził na to zgodę.

4. Do przetwarzania danych transmisyjnych, zgodnie z ust. 1–3, uprawnione są podmioty działające z upoważnienia dostawców usług komunikacji elektronicznej, zajmujące się naliczaniem opłat, zarządzaniem ruchem w sieciach telekomunikacyjnych, obsługą klienta, systemem wykrywania nadużyć finansowych, marketingiem usług komunikacji elektronicznej lub świadczeniem usług o wartości wzbożonej. Podmioty te mogą przetwarzać dane transmisyjne wyłącznie do celów niezbędnych przy wykonywaniu tych działań.

Art. 387. 1. W celu wykorzystania danych o lokalizacji dostawca usług komunikacji elektronicznej jest obowiązany:

- 1) na potrzeby świadczenia usługi o wartości wzbożonej uzyskać zgodę abonenta lub użytkownika końcowego na przetwarzanie dotyczących go danych o lokalizacji, która, z zastrzeżeniem art. 395, może być wycofana okresowo lub w związku z konkretnym połączeniem lub
- 2) dokonać anonimizacji tych danych.

2. Dostawca usług komunikacji elektronicznej jest obowiązany poinformować abonenta lub użytkownika końcowego przed uzyskaniem jego zgody o rodzaju danych o lokalizacji,

które będą przetwarzane, o celach i okresie ich przetwarzania oraz o tym, czy dane zostaną przekazane innemu podmiotowi do celów świadczenia usługi tworzącej wartość wzbogaconą.

3. Do przetwarzania danych, o których mowa w ust. 1, uprawnione są podmioty:

- 1) działające z upoważnienia dostawcy usług komunikacji elektronicznej;
- 2) świadczące usługę o wartości wzbogaconej.

4. Dane o lokalizacji mogą być przetwarzane wyłącznie w celach niezbędnych do świadczenia usług o wartości wzbogaconej oraz innych wskazanych w ustawie.

5. Obowiązek uzyskania zgody, o którym mowa w ust. 1, oraz obowiązek poinformowania użytkownika końcowego lub abonenta, o którym mowa w ust. 2, jest wyłączony w przypadku, gdy dane o lokalizacji są pozyskiwane w przypadkach, o których mowa w art. 45.

Art. 388. Podmioty działające w imieniu przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej mogą włączyć się do trwającego połączenia, jeżeli jest to niezbędne do usunięcia awarii, zakłóceń lub w innym celu związanym z utrzymaniem sieci telekomunikacyjnej lub świadczeniem usługi komunikacji elektronicznej, pod warunkiem sygnalizacji tego faktu osobom uczestniczącym w połączeniu.

Art. 389. 1. Dostawca usług telekomunikacyjnych jest obowiązany do rejestracji danych o wykonanych usługach telekomunikacyjnych, w zakresie umożliwiającym ustalenie należności za wykonanie tych usług oraz rozpatrzenie reklamacji.

2. Dostawca usług telekomunikacyjnych przechowuje dane, o których mowa w ust. 1, przez okres 12 miesięcy, a w przypadku wniesienia reklamacji – przez okres niezbędny do rozstrzygnięcia sporu.

Art. 390. 1. Dane osobowe przetwarzane przez przedsiębiorcę telekomunikacyjnego zawarte w publicznie dostępnym spisie abonentów, zwanym dalej „spisem”, wydawanym w postaci papierowej lub w postaci elektronicznej, a także udostępniane za pośrednictwem służb informacyjnych przedsiębiorcy telekomunikacyjnego są ograniczone do:

- 1) numeru abonenta lub znaku identyfikującego abonenta;
- 2) nazwiska i imion abonenta;
- 3) nazwy miejscowości oraz ulicy w miejscu zamieszkania, przy której znajduje się zakończenie sieci, udostępnione abonentowi – w przypadku stacjonarnej publicznej sieci telekomunikacyjnej albo nazwy miejscowości oraz ulicy w miejscu zamieszkania – w przypadku ruchomej publicznej sieci telekomunikacyjnej.

2. Abonenci, przed umieszczeniem ich danych w spisie, są informowani nieodpłatnie o celu spisu lub telefonicznej informacji o numerach, w których ich dane osobowe mogą się znajdować, a także o możliwości wykorzystywania spisu za pomocą funkcji wyszukiwania dostępnych w jego elektronicznej postaci.

3. Zamieszczenie w spisie danych identyfikujących abonenta będącego osobą fizyczną może nastąpić wyłącznie po uprzednim wyrażeniu przez niego zgody na dokonanie tych czynności.

4. Rozszerzenie zakresu danych, o których mowa w ust. 1, wymaga zgody abonenta.

5. Udostępnianie w spisie lub za pośrednictwem służb informacyjnych danych identyfikujących abonentów innych niż wymienieni w ust. 3 nie może naruszać słuszych interesów tych podmiotów.

6. Przedsiębiorca telekomunikacyjny jest obowiązany zabezpieczyć spisy wydawane w postaci elektronicznej w sposób uniemożliwiający wykorzystanie zawartych w nich danych niezgodnie z przeznaczeniem.

7. Przedsiębiorca telekomunikacyjny jest obowiązany informować abonenta o przekazaniu jego danych innym przedsiębiorcom, w celu publikacji spisu lub świadczenia usługi informacji o numerach telefonicznych.

Art. 391. Przedsiębiorca telekomunikacyjny jest uprawniony do udzielania informacji o numerach abonentów lub powierzenia tej czynności innemu podmiotowi, z zachowaniem wszystkich warunków i ograniczeń przewidzianych w przepisach niniejszego rozdziału.

Art. 392. 1. Operator, w którego sieci świadczone są usługi komunikacji głosowej, zapewnia użytkownikowi końcowemu możliwość prezentacji identyfikacji zakończenia sieci, z którego inicjowane jest połączenie, zwanej dalej „prezentacją identyfikacji linii wywołującej”, przed dokonaniem połączenia.

2. Dostawca usługi komunikacji głosowej umożliwiającej prezentację identyfikacji linii wywołującej jest obowiązany zapewnić za pomocą prostych środków:

- 1) użytkownikowi wywołującemu – możliwość jednorazowego wyeliminowania prezentacji identyfikacji linii wywołującej u użytkownika wywoływanego podczas wywołania i połączenia;
- 2) abonentowi wywołującemu – możliwość stałego wyeliminowania prezentacji identyfikacji linii wywołującej u użytkownika wywoływanego podczas wywołania i

połączenia, u operatora, do którego sieci jest przyłączony abonent będący stroną umowy z dostawcą usługi;

- 3) abonentowi wywoływanemu – możliwość eliminacji dla połączeń przychodzących prezentacji identyfikacji linii wywołującej, a jeżeli taka prezentacja jest dostępna przed rozpoczęciem połączenia przychodzącego, także możliwość blokady połączeń przychodzących od użytkownika stosującego eliminację prezentacji identyfikacji linii wywołującej.

3. Dostawca usługi komunikacji głosowej zapewniającej prezentację identyfikacji zakończenia sieci, do której zostało przekierowane połączenie, zwaną dalej „prezentacją identyfikacji linii wywoływanej”, jest obowiązany zapewnić abonentowi wywoływanemu możliwość eliminacji, za pomocą prostych środków, prezentacji identyfikacji linii wywoływanej u użytkownika wywołującego.

4. Dostawca usługi komunikacji głosowej zapewniającej automatyczne przekazywanie wywołań jest obowiązany zapewnić abonentowi możliwość zablokowania, za pomocą prostych środków, automatycznego przekazywania przez osobę trzecią wywołań do telekomunikacyjnego urządzenia końcowego tego abonenta.

5. Dostawca usługi komunikacji głosowej jest obowiązany do poinformowania abonentów, że wykorzystywana przez niego sieć telekomunikacyjna zapewnia prezentację identyfikacji linii wywołującej lub wywoływanej, a także o możliwościach, o których mowa w ust. 2–4.

6. Z tytułu korzystania przez abonenta z możliwości eliminacji lub blokowania, o których mowa w ust. 2–4, nie pobiera się opłat.

7. Eliminacja prezentacji identyfikacji linii wywołującej może być anulowana:

- 1) na żądanie służb ustawowo powołanych do niesienia pomocy, a także uprawnionych podmiotów, w zakresie i na warunkach określonych w odrębnych przepisach, lub
- 2) przez dostawcę usług zapewniającego przyłączenie do publicznej sieci telekomunikacyjnej, w której świadczone są usługi komunikacji głosowej, lub operatora, do którego sieci został przyłączony abonent będący stroną umowy z dostawcą usług zapewniającym przyłączenie do publicznej sieci telekomunikacyjnej, w której świadczone są usługi komunikacji głosowej, na wniosek abonenta, jeżeli wnioskujący uprawdopodobni, że do jego telekomunikacyjnego urządzenia końcowego są kierowane połączenia uciążliwe lub zawierające groźby, w celu identyfikacji numerów użytkowników końcowych wywołujących tego abonenta.

8. Przedsiębiorca telekomunikacyjny jest obowiązany do zapewnienia służbom ustawowo powołanym do niesienia pomocy dostępu do identyfikacji linii wywołującej oraz danych dotyczących lokalizacji, bez uprzedniej zgody zainteresowanych abonentów lub użytkowników, jeżeli jest to konieczne do umożliwienia tym służbom wykonywania ich zadań w możliwie najbardziej efektywny sposób.

9. Dane identyfikujące użytkowników wywołujących, w przypadkach, o których mowa w ust. 7, są rejestrowane przez operatora na żądanie:

- 1) służb i podmiotów, o których mowa w ust. 7 pkt 1;
- 2) abonenta, o którym mowa w ust. 7 pkt 2.

10. Dane, o których mowa w ust. 9, pozostają w dyspozycji przedsiębiorcy telekomunikacyjnego. Do ich udostępniania stosuje się przepis art. 45.

11. Użytkownik końcowy ponoszący koszty połączeń przychodzących nie może otrzymywać danych umożliwiających pełną identyfikację numeru wywołującego.

12. Prezes UKE na uzasadniony wniosek operatora może, w drodze decyzji, ustalić okres przejściowy na wprowadzenie usługi blokady połączeń przychodzących od abonenta lub użytkownika, stosującego eliminację prezentacji identyfikacji linii wywołującej, o której mowa w ust. 2 pkt 3. O wprowadzeniu okresu przejściowego Prezes UKE powiadamia Ministra Obrony Narodowej, ministra właściwego do spraw finansów publicznych, ministra właściwego do spraw wewnętrznych, Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Szefa Agencji Wywiadu i Szefa Centralnego Biura Antykorupcyjnego.

Art. 393. 1. Zakazane jest używanie:

- 1) automatycznych systemów wywołujących,
- 2) telekomunikacyjnych urządzeń końcowych, w szczególności w ramach korzystania z usług komunikacji interpersonalnej

– do celów przesyłania niezamówionej informacji handlowej w rozumieniu ustawy z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną, w tym marketingu bezpośredniego, do abonenta lub użytkownika końcowego, chyba że uprzednio wyraził on na to zgodę.

2. Zgoda, o której mowa w ust. 1, może być wyrażona przez udostępnienie przez abonenta lub użytkownika końcowego identyfikującego go adresu elektronicznego w rozumieniu ustawy z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną, w celu przesyłania niezamówionej informacji handlowej.

3. Używanie środków, o których mowa w ust. 1, do przesyłania niezamówionej informacji handlowej, w tym marketingu bezpośredniego, nie może odbywać się na koszt użytkownika końcowego lub abonenta.

4. Działanie, o którym mowa w ust. 1, stanowi czyn nieuczciwej konkurencji w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 16 kwietnia 1993 r. o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji (Dz. U. z 2022 r. poz. 1233).

Art. 394. 1. Przechowywanie informacji lub uzyskiwanie dostępu do informacji już przechowywanej w telekomunikacyjnym urządzeniu końcowym abonenta lub użytkownika końcowego jest dozwolone, pod warunkiem że:

- 1) abonent lub użytkownik końcowy zostanie uprzednio poinformowany w sposób jednoznaczny, łatwy i zrozumiały, o:
 - a) celu przechowywania i uzyskiwania dostępu do tej informacji,
 - b) możliwości określenia przez niego warunków przechowywania lub uzyskiwania dostępu do tej informacji za pomocą ustawień oprogramowania zainstalowanego w wykorzystywanym przez niego telekomunikacyjnym urządzeniu końcowym lub konfiguracji usługi;
- 2) abonent lub użytkownik końcowy, po otrzymaniu informacji, o których mowa w pkt 1, wyrazi na to zgodę;
- 3) przechowywana informacja lub uzyskiwanie do niej dostępu nie powoduje zmian konfiguracyjnych w telekomunikacyjnym urządzeniu końcowym użytkownika końcowego i oprogramowaniu zainstalowanym w tym urządzeniu.

2. Abonent lub użytkownik końcowy może wyrazić zgodę, o której mowa w ust. 1 pkt 2, za pomocą ustawień oprogramowania zainstalowanego w wykorzystywanym przez niego telekomunikacyjnym urządzeniu końcowym lub konfiguracji usługi.

3. Warunków, o których mowa w ust. 1, nie stosuje się, jeżeli przechowywanie lub uzyskanie dostępu do informacji, o której mowa w ust. 1, jest konieczne do:

- 1) wykonania transmisji komunikatu elektronicznego za pośrednictwem publicznej sieci telekomunikacyjnej lub
- 2) dostarczania usługi telekomunikacyjnej lub usługi świadczonej drogą elektroniczną, żądanej przez abonenta lub użytkownika końcowego.

4. Podmioty świadczące usługi telekomunikacyjne lub usługi drogą elektroniczną mogą instalować oprogramowanie w telekomunikacyjnym urządzeniu końcowym abonenta lub

użytkownika końcowego przeznaczonym do korzystania z tych usług lub korzystać z tego oprogramowania, pod warunkiem że abonent lub użytkownik końcowy:

- 1) przed instalacją oprogramowania zostanie poinformowany bezpośrednio, w sposób jednoznaczny, łatwy i zrozumiały, o celu, w jakim zostanie zainstalowane oprogramowanie, oraz sposobach korzystania przez podmiot świadczący usługi z tego oprogramowania;
- 2) zostanie poinformowany bezpośrednio, w sposób jednoznaczny, łatwy i zrozumiały, o sposobie usunięcia oprogramowania z telekomunikacyjnego urządzenia końcowego użytkownika;
- 3) przed instalacją oprogramowania wyrazi zgodę na jego instalację i używanie.

Art. 395. Do uzyskania zgody abonenta lub użytkownika końcowego stosuje się odpowiednio przepisy o ochronie danych osobowych.

Art. 396. Dostawca usług komunikacji elektronicznej obowiązany jest wdrożyć odpowiednie techniczne i organizacyjne środki ochrony zapewniające bezpieczeństwo przetwarzania danych osobowych. Niezależnie od wymogów wskazanych w rozporządzeniu 2016/679 środki ochrony zapewniają co najmniej:

- 1) aby dostęp do danych osobowych miała osoba posiadająca upoważnienie wydane przez administratora danych;
- 2) ochronę przechowywanych lub przekazywanych danych osobowych przed przypadkowym lub bezprawnym zniszczeniem, przypadkową utratą lub zmianą oraz nieuprawnionym lub bezprawnym przechowywaniem, przetwarzaniem, dostępem lub ujawnieniem;
- 3) wdrożenie polityki bezpieczeństwa w odniesieniu do przetwarzania danych osobowych.

Art. 397. 1. Dostawca usług komunikacji elektronicznej zawiadamia Prezesa Urzędu Ochrony Danych Osobowych, zwanego dalej „Prezesem UODO”, o naruszeniu danych osobowych w terminie i na zasadach określonych w rozporządzeniu Komisji (UE) nr 611/2013 z dnia 24 czerwca 2013 r. w sprawie środków mających zastosowanie przy powiadamianiu o przypadkach naruszenia danych osobowych, na mocy dyrektywy 2002/58/WE Parlamentu Europejskiego i Rady o prywatności i łączności elektronicznej (Dz. Urz. UE L 173 z 26.06.2013, str. 2), zwanym dalej „rozporządzeniem 611/2013”.

2. Przez naruszenie danych osobowych rozumie się przypadkowe lub bezprawne zniszczenie, utratę, zmianę, nieuprawnione ujawnienie lub dostęp do danych osobowych

przetwarzanych przez przedsiębiorcę telekomunikacyjnego w związku ze świadczeniem usług telekomunikacyjnych.

3. Prezes UODO zapewnia bezpieczne środki elektroniczne służące do powiadamiania o przypadkach naruszenia danych osobowych, o których mowa w ust. 1, oraz informacje dotyczące trybu dostępu do tych środków i ich stosowania.

4. W przypadku gdy naruszenie danych osobowych może mieć niekorzystny wpływ na prawa abonenta lub użytkownika końcowego będącego osobą fizyczną, dostawca usług telekomunikacyjnych niezwłocznie zawiadamia o takim naruszeniu również tego abonenta lub użytkownika końcowego na zasadach określonych w rozporządzeniu 611/2013, z zastrzeżeniem ust. 7.

5. Zgodę, o której mowa w art. 3 ust. 5 rozporządzenia 611/2013, Prezes UODO wydaje w drodze decyzji.

6. Przez naruszenie danych osobowych, które może wyrzucić niekorzystny wpływ na prawa abonenta lub użytkownika końcowego będącego osobą fizyczną, rozumie się takie naruszenie, które w szczególności może skutkować nieuprawnionym posługiwaniem się danymi osobowymi, szkodą majątkową, naruszeniem dóbr osobistych, ujawnieniem tajemnicy bankowej lub innej ustawowo chronionej tajemnicy zawodowej.

7. Zawiadomienie, o którym mowa w ust. 4, nie jest wymagane, jeżeli dostawca usług komunikacji elektronicznej wykazał wdrożenie technologicznych środków ochrony, o których mowa w art. 4 ust. 1 i 2 rozporządzenia 611/2013, które uniemożliwiają odczytanie danych przez osoby nieuprawnione oraz zastosowanie tych środków do danych, których ochrona została naruszona.

8. Dostawca usług komunikacji elektronicznej wykazuje spełnienie warunków, o których mowa w ust. 7, przekazując niezwłocznie Prezesowi UODO odpowiednią dokumentację.

9. Jeżeli dostawca usług komunikacji elektronicznej nie zawiadomił abonenta lub użytkownika końcowego będącego osobą fizyczną o naruszeniu danych osobowych, Prezes UODO może nałożyć na tego dostawcę, w drodze decyzji, obowiązek przekazania temu abonentowi lub użytkownikowi końcowemu, takiego zawiadomienia, biorąc pod uwagę możliwe niekorzystne skutki naruszenia.

10. W przypadku gdy naruszenie danych osobowych ma wpływ na abonentów lub użytkowników końcowych będących osobami fizycznymi z innych państw członkowskich, Prezes UODO informuje inne zainteresowane organy z państw członkowskich o tym naruszeniu.

Art. 398. Do sprawowanej przez Prezesa UODO kontroli wykonywania przez dostawcę usług komunikacji elektronicznej obowiązków, o których mowa w art. 396, art. 397 oraz art. 400, stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 10 maja 2018 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2019 r. poz. 1781).

Art. 399. Prezes UODO, kierując wystąpienie, o którym mowa w art. 52 ust. 1 ustawy z dnia 10 maja 2018 r. o ochronie danych osobowych, do dostawcy usług komunikacji elektronicznej, uwzględnia wytyczne Komisji Europejskiej dotyczące realizacji obowiązku powiadomienia abonenta lub użytkownika końcowego będącego osobą fizyczną o naruszeniu jego danych osobowych i wskazuje okoliczności, formę i sposób takiego powiadomienia. Prezes UODO może udostępniać wystąpienia w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Prezesa UODO, o ile nie będą one zawierać informacji stanowiących tajemnicę przedsiębiorstwa.

Art. 400. 1. Dostawca usług komunikacji elektronicznej prowadzi rejestr naruszeń danych osobowych, w tym faktów towarzyszących naruszeniom, ich skutków i podjętych działań, zawierający:

- 1) opis charakteru naruszenia danych osobowych;
- 2) informacje o zaleconych przez dostawcę usług komunikacji elektronicznej środkach mających na celu złagodzenie ewentualnych niekorzystnych skutków naruszenia danych osobowych;
- 3) informacje o działaniach podjętych przez dostawcę usług komunikacji elektronicznej;
- 4) informacje o fakcie poinformowania lub braku poinformowania abonenta lub użytkownika końcowego będącego osobą fizyczną o wystąpieniu naruszenia danych osobowych;
- 5) opis skutków naruszenia danych osobowych;
- 6) opis zaproponowanych przez dostawcę usług komunikacji elektronicznej środków naprawczych.

2. Dostawca usług komunikacji elektronicznej może powierzyć, w drodze umowy, innemu przedsiębiorcy prowadzenie rejestru, o którym mowa w ust. 1.

Rozdział 6

Cyfrowe transmisje radiofoniczne i telewizyjne

Art. 401. 1. Publiczne sieci telekomunikacyjne używane do cyfrowych transmisji radiofonicznych i telewizyjnych oraz odbiorniki sygnału telewizyjnego i odbiorniki radiofonii

cyfrowej zapewniają interoperacyjność usług cyfrowych transmisji radiofonicznych i telewizyjnych, w szczególności przez stosowanie otwartego interfejsu programistycznego aplikacji.

2. Stosowanie otwartego interfejsu programistycznego aplikacji nie jest wymagane w przypadku samochodowych odbiorników radiofonicznych.

3. Dostawca usług telekomunikacyjnych, po zakończeniu okresu obowiązywania umowy, umożliwi darmowy i dogodny dla użytkownika końcowego zwrot odbiornika sygnału telewizyjnego udostępnionego przez tego dostawcę, chyba że dostawca usług wykaze, że odbiornik sygnału telewizyjnego umożliwia odbiór usług cyfrowych transmisji telewizyjnych świadczonych przez innych dostawców.

4. Odbiornik sygnału telewizyjnego umożliwia:

- 1) odbiór niekodowanych cyfrowych transmisji telewizyjnych;
- 2) dekodowanie za pomocą jednolitego algorytmu kodowania cyfrowych transmisji telewizyjnych kodowanych, określonego w przepisach wydanych na podstawie ust. 6.

5. Samochodowe odbiorniki radiofoniczne umożliwiają odbiór i odtwarzanie co najmniej usług radiofonii cyfrowej świadczonych za pośrednictwem naziemnych cyfrowych transmisji radiofonicznych.

6. Minister właściwy do spraw informatyzacji określi, w drodze rozporządzenia, wymagania techniczne i eksploatacyjne dla odbiorników sygnału telewizyjnego, mając na uwadze zapewnienie interoperacyjności usług oraz ułatwienie dostępu do cyfrowych transmisji telewizyjnych osobom z niepełnosprawnościami.

7. Minister właściwy do spraw informatyzacji określi, w drodze rozporządzenia, wymagania techniczne i eksploatacyjne dla odbiorników radiofonii cyfrowej, w tym samochodowych odbiorników radiofonicznych, mając na uwadze efektywne wykorzystanie częstotliwości oraz zapewnienie interoperacyjności usług.

Art. 402. 1. Przedsiębiorca telekomunikacyjny dostarczający system dostępu warunkowego oferuje nadawcom na równych i niedyskryminujących warunkach usługi techniczne umożliwiające odbiór cyfrowych transmisji radiofonicznych i telewizyjnych za pomocą dekodowników zainstalowanych w sieciach lub u abonentów.

2. Przedsiębiorca telekomunikacyjny dostarczający system dostępu warunkowego obowiązany jest do wyodrębnienia w ramach prowadzonej rachunkowości informacji dla tej działalności.

3. Minister właściwy do spraw informatyzacji może określić, w drodze rozporządzenia:

- 1) wymagania techniczne i eksploatacyjne dla systemów dostępu warunkowego,
- 2) szczegółowy zakres usług technicznych oferowanych nadawcom na warunkach, o których mowa w ust. 1, przez przedsiębiorców telekomunikacyjnych dostarczających systemy dostępu warunkowego w celu umożliwienia odbioru cyfrowych transmisji radiofonicznych i telewizyjnych za pomocą dekodery zainstalowanych w sieciach lub u abonentów

– mając na uwadze zapewnienie sprawowania przez przedsiębiorców telekomunikacyjnych pełnej kontroli nad cyfrowymi transmisjami radiofonicznymi i telewizyjnymi dokonywanymi z wykorzystaniem systemów dostępu warunkowego oraz kierując się dążeniem do stworzenia warunków dla efektywnego świadczenia usług z wykorzystaniem takich systemów.

Art. 403. Po przeprowadzeniu analizy rynku zgodnie z art. 197, Prezes UKE może, w drodze decyzji, znieść w stosunku do przedsiębiorcy telekomunikacyjnego nieposiadającego znaczącej pozycji na rynku dostarczania systemów dostępu warunkowego obowiązek, o którym mowa w art. 402 ust. 1, po przeprowadzeniu postępowania konsultacyjnego i konsolidacyjnego, o ile uchylenie tego obowiązku nie naruszy:

- 1) dostępu użytkowników końcowych do programów radiofonicznych i telewizyjnych, wynikającego z nałożonego obowiązku transmisji obowiązkowej;
- 2) skutecznej konkurencji na rynku detalicznych usług telewizji cyfrowej i na rynku detalicznych usług radiofonii cyfrowej oraz na rynku dostarczania systemów dostępu warunkowego i rynku powiązanych zasobów.

Art. 404. 1. Posiadacze praw własności przemysłowej obejmujących systemy dostępu warunkowego oraz usługi świadczone za ich pomocą są obowiązani do zawierania umów licencyjnych z producentami odbiorników sygnału telewizyjnego i odbiorników radiofonii cyfrowej na równych i niedyskryminujących warunkach.

2. Postanowienia umów licencyjnych, o których mowa w ust. 1, nie powinny zabraniać, ograniczać ani zniechęcać do umieszczenia w urządzeniach, o których mowa w ust. 1:

- 1) wspólnego interfejsu pozwalającego na połączenie z innymi systemami dostępu warunkowego,
- 2) elementów właściwych dla innych systemów dostępu warunkowego, jeżeli licencjobiorca przestrzega warunków gwarantujących bezpieczeństwo transakcji dokonywanych przez operatorów systemów dostępu warunkowego

– z uwzględnieniem czynników technicznych i ekonomicznych.

3. W zakresie nieuregulowanym w ust. 1 i 2 do umów licencyjnych stosuje się przepisy ustawy z dnia 30 czerwca 2000 r. – Prawo własności przemysłowej (Dz. U. z 2021 r. poz. 324 oraz z 2022 r. poz. 2185).

Art. 405. 1. W sprawach spornych wynikających z umowy o transmisji sygnału multipleksu rozstrzyga Prezes UKE, w drodze decyzji, na wniosek operatora multipleksu lub operatora sieci nadawczej.

2. Prezes UKE może wydać na wniosek jednej ze stron decyzję, w której określa warunki współpracy do czasu ostatecznego rozstrzygnięcia sporu.

DZIAŁ VIII

Organy właściwe w sprawach komunikacji elektronicznej oraz postępowanie przed Prezesem UKE

Rozdział 1

Organy właściwe w sprawach komunikacji elektronicznej

Art. 406. Organy administracji publicznej pełniące kontrolę nad przedsiębiorcą komunikacji elektronicznej lub posiadające pakiet kontrolny przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej zapewniają strukturalny rozdział funkcji związanych z prowadzeniem polityki regulacyjnej od funkcji związanych z wykonywaniem przez nie zadań i uprawnień właścicielskich wobec tego przedsiębiorcy.

Art. 407. 1. Organami właściwymi w sprawach telekomunikacji są minister właściwy do spraw informatyzacji i Prezes UKE.

2. Organy właściwe w sprawach telekomunikacji prowadzą politykę regulacyjną, mając na celu w szczególności:

- 1) wspieranie konkurencji, w tym konkurencji opartej na infrastrukturze, w zakresie świadczenia usług komunikacji elektronicznej, dostarczania sieci telekomunikacyjnych oraz powiązanych zasobów, w tym:
 - a) zapewnienie użytkownikom, w tym użytkownikom końcowym z niepełnosprawnościami, osiągnięcia maksymalnych korzyści w zakresie cen oraz różnorodności i jakości usług, niezależnie od lokalizacji użytkownika końcowego lub dostawcy usług,
 - b) zapobieganie zniekształcaniu lub ograniczaniu konkurencji na rynku komunikacji elektronicznej, w tym przez nakładanie obowiązków regulacyjnych tylko w zakresie

koniecznym do zagwarantowania skutecznej i równoważnej konkurencji w interesie użytkowników końcowych oraz zmianę lub uchylenie nałożonych obowiązków regulacyjnych w sytuacji, gdy warunek ten jest spełniony,

- c) efektywne inwestowanie w dziedzinie infrastruktury oraz promocję technologii innowacyjnych,
 - d) zapewnienie przewidywalności regulacyjnej,
 - e) uwzględnienie ryzyka inwestycyjnego;
- 2) wspieranie rozwoju rynku wewnętrznego, w tym:
- a) usuwanie istniejących barier na rynku komunikacji elektronicznej,
 - b) wspieranie tworzenia i rozwoju transeuropejskich sieci oraz interoperacyjności usług ogólnoeuropejskich,
 - c) zapewnienie równego traktowania oraz niedyskryminacji przedsiębiorców komunikacji elektronicznej,
 - d) współpracę z innymi organami regulacyjnymi państw członkowskich, BEREC i Komisją Europejską, w celu spójnego wdrażania i stosowania przepisów,
 - e) współpracę z innymi organami regulacyjnymi państw członkowskich i Komisją Europejską, w tym w ramach RSPG, a na ich wnioski – także z Parlamentem Europejskim i Radą, w zakresie:
 - planowania strategicznego, koordynacji i harmonizacji wykorzystania częstotliwości w Unii Europejskiej, w celu optymalizacji wykorzystania częstotliwości oraz unikania szkodliwych zakłóceń oraz
 - promowania koordynacji polityki w zakresie częstotliwości w Unii Europejskiej, a także zharmonizowanych warunków w odniesieniu do dostępności i efektywnego wykorzystania częstotliwości, koniecznego do ustanowienia i funkcjonowania rynku wewnętrznego usług komunikacji elektronicznej;
- 3) wspieranie efektywnego wykorzystania oraz zarządzania częstotliwościami, w tym:
- a) dążenie do zapewnienia pokrycia terytorium Rzeczypospolitej Polskiej zasięgiem bezprzewodowej komunikacji szerokopasmowej o wysokiej jakości, w tym wysokiej prędkości transmisji danych, a także objęcia nią głównych szlaków transportowych,
 - b) ułatwianie szybkiego rozwoju nowych technologii komunikacji bezprzewodowej i jej zastosowań,
 - c) promowanie długoterminowych inwestycji przez zapewnienie przewidywalności i spójności podczas dokonywania, zmiany lub cofnięcia rezerwacji częstotliwości,

- dokonywania rezerwacji częstotliwości na kolejny okres lub ograniczenia sposobu wykorzystywania częstotliwości objętych rezerwacją,
- d) promowanie współużytkowania częstotliwości do podobnych lub różnych zastosowań częstotliwości zgodnie z przepisami prawa konkurencji,
 - e) dążenie do spójności i przewidywalności w Unii Europejskiej, w zakresie dokonywania rezerwacji częstotliwości w kontekście ochrony zdrowia publicznego przy uwzględnieniu zalecenia Rady 1999/519/WE z dnia 12 lipca 1999 r. w sprawie ograniczenia narażenia ludności na pola elektromagnetyczne (od 0 Hz do 300 GHz) (Dz. Urz. WE L 199 z 30.07.1999, str. 59),
 - f) kierowanie się zasadą neutralności technologicznej przy gospodarowaniu częstotliwościami;
- 4) zachęcanie do inwestowania w sieci o bardzo dużej przepustowości oraz korzystania z tych sieci;
- 5) promocję interesów obywateli Unii Europejskiej, w tym:
- a) zapewnienie wszystkim obywatelom dostępu do usługi powszechnej,
 - b) zapewnienie ochrony konsumenta w jego relacjach z przedsiębiorcą komunikacji elektronicznej, w szczególności ustanawiając proste i niedrogie procedury rozwiązywania sporów przed organem niezależnym od stron występujących w danym sporze,
 - c) przyczynianie się do zapewnienia wysokiego poziomu ochrony danych osobowych,
 - d) udostępnianie informacji dotyczących ustanawiania cen i warunków świadczenia publicznie dostępnych usług komunikacji elektronicznej,
 - e) identyfikację potrzeb określonych grup społecznych, w szczególności użytkowników końcowych z niepełnosprawnościami oraz ze szczególnymi potrzebami społecznymi,
 - f) zapewnienie bezpieczeństwa publicznej sieci telekomunikacyjnej,
 - g) wspieranie procesu harmonizacji określonych numerów lub zakresów numeracji w obrębie Unii Europejskiej oraz upowszechnianie informacji o istnieniu europejskiego numeru alarmowego 112 i innych europejskich numerów zharmonizowanych, skierowanej do obywateli, w szczególności podróżujących między państwami członkowskimi,
 - h) wspieranie pełnego korzystania przez użytkowników końcowych z informacji oraz możliwości ich rozpowszechniania oraz korzystania z dowolnych aplikacji i usług;

- 6) realizację polityki w zakresie wolności wypowiedzi i informacji, promowania różnorodności kulturowej i językowej, jak również pluralizmu mediów;
- 7) zagwarantowanie neutralności technologicznej.

Art. 408. 1. Prezes UKE jest organem regulacyjnym w dziedzinie rynku usług komunikacji elektronicznej i pocztowych.

2. Prezes UKE jest centralnym organem administracji rządowej.

3. Prezes UKE jest organem egzekucyjnym w zakresie administracyjnej egzekucji obowiązków o charakterze niepieniężnym wskazanych w przepisach ustawy, ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych oraz ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. – Prawo pocztowe (Dz. U. z 2022 r. poz. 896, 1933 i 2042), a także obowiązków o charakterze niepieniężnym nałożonych na podstawie przepisów tych ustaw.

Art. 409. 1. Prezes UKE składa ministrowi właściwemu do spraw informatyzacji oraz ministrowi właściwemu do spraw łączności, w celu zaopiniowania, coroczne sprawozdanie ze swojej działalności regulacyjnej, w szczególności w zakresie stanu rynku komunikacji elektronicznej, decyzji, które wydał, zasobów ludzkich, finansowych i sposobu ich rozdysponowania oraz przyszłych planów, a także realizacji polityki rządu i unijnej polityki komunikacji elektronicznej, za rok poprzedni, w terminie do dnia 30 kwietnia.

2. Minister właściwy do spraw łączności opiniuje sprawozdanie w zakresie działalności pocztowej i przekazuje opinię ministrowi właściwemu do spraw informatyzacji w terminie 20 dni od przedstawienia sprawozdania przez Prezesa UKE.

3. Minister właściwy do spraw informatyzacji, w terminie miesiąca od dnia przedstawienia sprawozdania przez Prezesa UKE, przekazuje Prezesowi Rady Ministrów sprawozdanie wraz z opinią własną i ministra właściwego do spraw łączności.

4. Prezes UKE przekazuje na żądanie ministra właściwego do spraw informatyzacji i ministra właściwego do spraw łączności informacje o swojej działalności.

Art. 410. 1. Prezesa UKE powołuje i odwołuje Sejm Rzeczypospolitej Polskiej na wniosek Prezesa Rady Ministrów. Kadencja Prezesa UKE trwa 5 lat.

2. Kandydat na Prezesa UKE wskazywany przez Prezesa Rady Ministrów Sejmowi Rzeczypospolitej Polskiej we wniosku, o którym mowa w ust. 1, jest wyłaniany w drodze otwartego i konkurencyjnego naboru.

3. Do naboru, o którym mowa w ust. 2, może przystąpić osoba, która łącznie spełnia następujące warunki:

- 1) posiada tytuł zawodowy magistra, magistra inżyniera lub równorzędny;
- 2) jest obywatelem polskim;
- 3) korzysta z pełni praw publicznych;
- 4) nie była skazana prawomocnym wyrokiem za umyślne przestępstwo lub umyślne przestępstwo skarbowe;
- 5) posiada kompetencje kierownicze;
- 6) posiada co najmniej 5-letni okres zatrudnienia na podstawie umowy o pracę, powołania, wyboru, mianowania, spółdzielczej umowy o pracę lub świadczenia usług na podstawie innej umowy lub wykonywania działalności gospodarczej na własny rachunek, w tym co najmniej 3-letnie doświadczenie na stanowiskach kierowniczych lub samodzielnych albo wynikające z prowadzenia działalności gospodarczej na własny rachunek;
- 7) posiada wykształcenie i wiedzę z zakresu spraw należących do właściwości Prezesa UKE;
- 8) posiada co najmniej 3-letnie doświadczenie w pracy na stanowiskach związanych z telekomunikacją lub pocztą;
- 9) cieszy się nieposzlakowaną opinią.

4. Informację o naborze kandydatów na stanowisko Prezesa UKE ogłasza się przez umieszczenie ogłoszenia w miejscu powszechnie dostępnym w siedzibie Kancelarii Prezesa Rady Ministrów oraz w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Kancelarii Prezesa Rady Ministrów. Ogłoszenie zawiera:

- 1) nazwę i adres urzędu przeprowadzającego nabór;
- 2) określenie stanowiska;
- 3) wymagania związane ze stanowiskiem wynikające z przepisów prawa;
- 4) zakres zadań wykonywanych na stanowisku;
- 5) wskazanie wymaganych dokumentów;
- 6) termin i miejsce składania dokumentów;
- 7) informację o metodach i technikach naboru.

5. Termin, o którym mowa w ust. 4 pkt 6, nie może być krótszy niż 10 dni od dnia opublikowania ogłoszenia w Biuletynie Informacji Publicznej Kancelarii Prezesa Rady Ministrów.

6. Nabór kandydata na stanowisko Prezesa UKE przeprowadza zespół powołany przez Szefa Kancelarii Prezesa Rady Ministrów, liczący co najmniej 3 osoby, których wiedza i doświadczenie dają rękojmię wyłonienia najlepszych kandydatów. W toku naboru ocenia się

doświadczenie zawodowe, wiedzę niezbędną do wykonywania zadań na stanowisku Prezesa UKE oraz kompetencje kierownicze kandydatów.

7. Ocena wiedzy i kompetencji kierowniczych, o których mowa w ust. 6 w zdaniu drugim, może być dokonana na zlecenie zespołu przez osobę niebędącą członkiem zespołu, która posiada odpowiednie kwalifikacje do dokonania tej oceny.

8. Członek zespołu oraz osoba, o której mowa w ust. 7, mają obowiązek zachowania w tajemnicy informacji dotyczących kandydatów na stanowisko Prezesa UKE uzyskanych w trakcie naboru.

9. W toku naboru zespół wyłania nie więcej niż 3 kandydatów na stanowisko Prezesa UKE, których przedstawia za pośrednictwem Szefa Kancelarii Prezesa Rady Ministrów Prezesowi Rady Ministrów.

10. Z przeprowadzonego naboru zespół sporządza protokół zawierający:

- 1) nazwę i adres urzędu przeprowadzającego nabór;
- 2) liczbę kandydatów;
- 3) imiona, nazwiska i adresy nie więcej niż 3 najlepszych kandydatów uszeregowanych według poziomu spełniania przez nich wymagań określonych w ogłoszeniu o naborze;
- 4) informację o zastosowanych metodach i technikach naboru;
- 5) uzasadnienie dokonanego wyboru albo powody niewyłonienia kandydata;
- 6) informację o składzie zespołu.

11. Po przeprowadzeniu naboru, o którym mowa w ust. 2, Prezes Rady Ministrów spośród osób, o których mowa w ust. 9, które uzyskały najlepszy wynik, wskazuje jedną, której kandydatura na Prezesa UKE przedstawiana jest we wniosku kierowanym przez Prezesa Rady Ministrów do Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej.

Art. 411. 1. Prezes UKE może być odwołany przed upływem kadencji, na którą został powołany, wyłącznie w przypadku zaprzestania spełniania warunków, o których mowa w art. 410 ust. 3.

2. Informację o odwołaniu Prezesa UKE wskazującą powody jego odwołania podaje się niezwłocznie do publicznej wiadomości przez ogłoszenie jej treści na stronie podmiotowej Biuletynu Informacji Publicznej ministra właściwego do spraw informatyzacji i ministra właściwego do spraw łączności.

3. W przypadku odwołania Prezesa UKE przed upływem kadencji z powodów, o których mowa w ust. 1, Prezesowi UKE przysługuje odwołanie do sądu pracy. Przepisy art. 45 § 2 i 3

ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy (Dz. U. z 2022 r. poz. 1510, 1700 i 2140) stosuje się odpowiednio.

4. Sąd pracy rozpatruje odwołanie Prezesa UKE, o którym mowa w ust. 3, nie później niż w terminie 7 dni od dnia otrzymania odwołania.

5. Kadencja Prezesa UKE ulega skróceniu w przypadku:

- 1) śmierci Prezesa UKE;
- 2) choroby trwale uniemożliwiającej wykonywanie zadań przez Prezesa UKE;
- 3) złożenia rezygnacji przez Prezesa UKE.

6. Do skrócenia kadencji Prezesa UKE z przyczyn, o których mowa w ust. 5, przepisy o odwołaniu Prezesa UKE stosuje się odpowiednio.

7. W przypadku skrócenia kadencji Prezesa UKE z przyczyn, o których mowa w ust. 5, do czasu powołania nowego Prezesa UKE obowiązki Prezesa sprawuje wskazany przez Prezesa Rady Ministrów zastępca Prezesa UKE.

Art. 412. 1. Minister właściwy do spraw informatyzacji, na wniosek Prezesa UKE, powołuje zastępców Prezesa UKE do spraw telekomunikacyjnych oraz, po zasięgnięciu opinii ministra właściwego do spraw łączności, do spraw pocztowych, spośród osób wyłonionych w drodze otwartego i konkurencyjnego naboru. Minister właściwy do spraw informatyzacji odwołuje zastępcę Prezesa UKE, na wniosek Prezesa UKE, wyłącznie w przypadkach zaprzestania spełniania wymagań, o których mowa w ust. 2.

2. Stanowisko zastępcy Prezesa UKE może zajmować osoba, która:

- 1) posiada tytuł zawodowy magistra, magistra inżyniera lub równorzędny;
- 2) jest obywatelem polskim;
- 3) korzysta z pełni praw publicznych;
- 4) nie była skazana prawomocnym wyrokiem za umyślne przestępstwo lub umyślne przestępstwo skarbowe;
- 5) posiada kompetencje kierownicze;
- 6) posiada co najmniej 6-letni staż pracy, w tym co najmniej 3-letni staż pracy na stanowisku kierowniczym;
- 7) posiada wykształcenie i wiedzę z zakresu spraw należących do właściwości Prezesa UKE.

3. Informację o naborze na stanowisko zastępcy Prezesa UKE udostępnia się w miejscu powszechnie dostępnym w siedzibie urzędu oraz na stronie podmiotowej BIP UKE i Biuletynu Informacji Publicznej Kancelarii Prezesa Rady Ministrów. Ogłoszenie zawiera:

- 1) nazwę i adres urzędu przeprowadzającego nabór;

- 2) określenie stanowiska;
- 3) wymagania związane ze stanowiskiem wynikające z przepisów prawa;
- 4) zakres zadań wykonywanych na stanowisku;
- 5) wskazanie wymaganych dokumentów;
- 6) termin i miejsce składania dokumentów;
- 7) informację o metodach i technikach naboru.

4. Termin, o którym mowa w ust. 3 pkt 6, nie może być krótszy niż 10 dni od dnia udostępnienia ogłoszenia w Biuletynie Informacji Publicznej Kancelarii Prezesa Rady Ministrów.

5. Nabór na stanowisko zastępcy Prezesa UKE przeprowadza zespół powołany przez Prezesa UKE, liczący co najmniej 3 osoby, których wiedza i doświadczenie dają rękojmię wyłonienia najlepszych kandydatów. W toku naboru ocenia się doświadczenie zawodowe kandydata, wiedzę niezbędną do wykonywania zadań na stanowisku, na które jest przeprowadzany nabór, oraz kompetencje kierownicze.

6. Ocena wiedzy i kompetencji kierowniczych, o których mowa w ust. 5 w zdaniu drugim, może być dokonana na zlecenie zespołu przez osobę niebędącą członkiem zespołu, która posiada odpowiednie kwalifikacje do dokonania tej oceny.

7. Członek zespołu oraz osoba, o której mowa w ust. 6, mają obowiązek zachowania w tajemnicy informacji dotyczących osób ubiegających się o stanowisko, uzyskanych w trakcie naboru.

8. W toku naboru zespół wyłania nie więcej niż 3 kandydatów, których przedstawia ministrowi właściwemu do spraw informatyzacji.

9. Z przeprowadzonego naboru zespół sporządza protokół zawierający:

- 1) nazwę i adres urzędu przeprowadzającego nabór;
- 2) określenie stanowiska, na które był prowadzony nabór, oraz liczbę kandydatów;
- 3) imiona, nazwiska i adresy nie więcej niż 3 najlepszych kandydatów uszeregowanych według poziomu spełniania przez nich wymagań określonych w ogłoszeniu o naborze;
- 4) informację o zastosowanych metodach i technikach naboru;
- 5) uzasadnienie dokonanego wyboru albo powody niewyłonienia kandydata;
- 6) informację o składzie zespołu.

10. Wynik naboru udostępnia się niezwłocznie na stronie podmiotowej Biuletynu Informacji Publicznej Kancelarii Prezesa Rady Ministrów oraz na stronie podmiotowej BIP UKE. Informacja o wyniku naboru zawiera:

- 1) nazwę i adres urzędu przeprowadzającego nabór;
- 2) określenie stanowiska, na które był prowadzony nabór;
- 3) imiona, nazwisko wybranego kandydata oraz jego miejsce zamieszkania w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny albo informację o niewyłonieniu kandydata.

Art. 413. 1. Prezes UKE wydaje Dziennik Urzędowy Urzędu Komunikacji Elektronicznej.

2. W dzienniku urzędowym, o którym mowa w ust. 1, ogłasza się w szczególności:

- 1) zarządzenia;
- 2) przepisy międzynarodowe;
- 3) ogłoszenia, obwieszczenia i komunikaty;
- 4) decyzje obszarowe.

Art. 414. 1. Do zakresu działania Prezesa UKE należy w szczególności:

- 1) opracowywanie wskazanych przez ministra właściwego do spraw informatyzacji projektów aktów prawnych w zakresie komunikacji elektronicznej;
- 2) wykonywanie zadań krajowego organu regulacyjnego wynikających z przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 2018/1971 z dnia 11 grudnia 2018 r. ustanawiającego Organ Europejskich Regulatorów Łączności Elektronicznej (BEREC) oraz Agencję Wsparcia BEREC (Urząd BEREC), zmieniającego rozporządzenie (UE) 2015/2120 oraz uchylającego rozporządzenie (WE) nr 1211/2009 (Dz. Urz. UE L 321 z 17.12.2018, str. 1);
- 3) analiza i ocena funkcjonowania rynków usług komunikacji elektronicznej;
- 4) monitorowanie jakości usług komunikacji elektronicznej;
- 5) podejmowanie interwencji w sprawach dotyczących funkcjonowania rynków usług komunikacji elektronicznej oraz rynku aparatury, w tym rynku urządzeń telekomunikacyjnych, z własnej inicjatywy lub wniesionych przez zainteresowane podmioty, w szczególności użytkowników i przedsiębiorców komunikacji elektronicznej;
- 6) kontrolowanie realizacji obowiązków wynikających z przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 531/2012 z dnia 13 czerwca 2012 r. w sprawie

roamingu w publicznych sieciach łączności ruchomej wewnątrz Unii (Dz. Urz. UE L 172 z 30.06.2012, str. 10, z późn. zm.¹⁴⁾);

- 7) realizacja obowiązków nałożonych na Prezesa UKE i kontrolowanie realizacji pozostałych obowiązków, wynikających z przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/2120 z dnia 25 listopada 2015 r. ustanawiającego środki dotyczące dostępu do otwartego internetu i dotyczące opłat detalicznych za uregulowane usługi łączności wewnątrzunijnej oraz zmieniającego dyrektywę 2002/22/WE, a także rozporządzenie (UE) nr 531/2012;
- 8) zarządzanie zasobami częstotliwości przeznaczonymi do użytkowania cywilnego i cywilno-rządowego oraz tworzenie warunków dla rozwoju krajowych służb radiokomunikacyjnych przez zapewnianie Rzeczypospolitej Polskiej niezbędnych zasobów częstotliwości oraz dostępu do zasobów orbitalnych;
- 9) współpraca z użytkownikami rządowymi w celu zapewnienia warunków do utrzymania ciągłości funkcjonowania systemów komunikacji elektronicznej tych użytkowników;
- 10) realizacja harmonogramu rozdysponowania zasobów częstotliwości, o którym mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 62 ust. 4;
- 11) występowanie do RSPG z wnioskiem o pomoc w rozwiązaniu problemów lub sporów związanych z transgraniczną koordynacją częstotliwości lub szkodliwymi zakłóceniami o charakterze transgranicznym;
- 12) wykonywanie zadań i obowiązków na rzecz obronności, cyberbezpieczeństwa, bezpieczeństwa państwa oraz bezpieczeństwa i porządku publicznego;
- 13) współpraca z krajowymi i międzynarodowymi organizacjami telekomunikacyjnymi;
- 14) współpraca z Komisją Europejską i instytucjami Unii Europejskiej, a także z BEREC oraz organami regulacyjnymi innych państw członkowskich;
- 15) współpraca z Prezesem UOKiK w sprawach dotyczących przestrzegania praw podmiotów korzystających z usług komunikacji elektronicznej, przeciwdziałania praktykom ograniczającym konkurencję oraz antykonkurencyjnym koncentracjom przedsiębiorców komunikacji elektronicznej i ich związków;
- 16) współpraca z Krajową Radą Radiofonii i Telewizji w zakresie właściwości tego organu;
- 17) wykonywanie, z upoważnienia ministra właściwego do spraw informatyzacji, zadań w sprawach międzynarodowej i unijnej polityki komunikacji elektronicznej;

¹⁴⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 358 z 13.12.2014, str. 50, Dz. Urz. UE L 310 z 26.11.2015, str. 1 i Dz. Urz. UE L 147 z 09.06.2017, str. 1.

- 18) prowadzenie transgranicznych koordynacji częstotliwości z innymi państwami, w tym zawieranie niezbędnych umów lub porozumień, w sposób i w terminach pozwalających na realizację zobowiązań wynikających z wiążących Rzeczpospolitą Polską umów międzynarodowych lub aktów prawnych Unii Europejskiej, dotyczących gospodarowania częstotliwościami;
- 19) przedstawianie Komisji Europejskiej, BEREC i organom regulacyjnym innych państw członkowskich informacji z zakresu komunikacji elektronicznej, w tym wykonywanie obowiązków notyfikacyjnych, obejmujących przekazywanie treści decyzji, o których mowa w art. 201 ust. 1, oraz informacji o przedsiębiorcach komunikacji elektronicznej, którzy zostali uznani za posiadających znaczącą pozycję rynkową, świadczących usługę powszechną i realizujących połączenia sieci telekomunikacyjnych oraz nałożonych na nich obowiązkach;
- 20) przeprowadzanie konsultacji środowiskowych w sprawach związanych z zasięgiem, dostępnością oraz jakością usług komunikacji elektronicznej, z zainteresowanymi podmiotami i ich związkami, w szczególności z przedsiębiorcami komunikacji elektronicznej, użytkownikami, konsumentami, w tym użytkownikami końcowymi z niepełnosprawnościami, oraz producentami;
- 21) kontrola obowiązku wyposażenia pojazdów kategorii M w samochodowe odbiorniki radiofoniczne zdolne do odbioru cyfrowych transmisji;
- 22) kontrola obowiązku sprzedaży odbiorników sygnału telewizyjnego spełniających wymagania wynikające z przepisów wydanych na podstawie art. 401 ust. 6;
- 23) kontrola obowiązku sprzedaży odbiorników radiofonii cyfrowej spełniających wymagania wynikające z przepisów wydanych na podstawie art. 401 ust. 7.

2. Prezes UKE na podstawie informacji uzyskanych od przedsiębiorców komunikacji elektronicznej oraz innych podmiotów dysponujących infrastrukturą telekomunikacyjną lub realizujących inwestycje w tym zakresie, w terminie do dnia 30 czerwca, sporządza i udostępnia raport o stanie rynku komunikacji elektronicznej za rok ubiegły, uwzględniający pokrycie terytorium Rzeczypospolitej Polskiej zasięgiem stacjonarnych i ruchomych publicznych sieci telekomunikacyjnych oraz przedstawia prognozy inwestycyjne dotyczące rozwoju tych sieci. Prezes UKE udostępnia raport na stronie podmiotowej BIP UKE.

3. Prezes UKE dokonuje, nie rzadziej niż co 2 lata, regularnego przeglądu konieczności stosowania w decyzjach w sprawie rezerwacji częstotliwości ograniczeń, o których mowa w art. 87 ust. 3 pkt 4, oraz udostępnia jego wyniki na stronie podmiotowej BIP UKE.

Art. 415. 1. Prezes UKE wykonuje zadania przy pomocy UKE.

2. UKE prowadzi gospodarkę finansową na zasadach określonych dla jednostek budżetowych.

3. Minister właściwy do spraw informatyzacji, po zasięgnięciu opinii ministra właściwego do spraw łączności, w drodze zarządzenia, nadaje statut UKE, określając jego komórki organizacyjne.

4. Statut UKE może przewidywać utworzenie przez Prezesa UKE zamiejscowych jednostek organizacyjnych. Prezes UKE, tworząc zamiejscową jednostkę organizacyjną, określa jej siedzibę, właściwość rzeczową oraz miejscową, z uwzględnieniem zasadniczego podziału terytorialnego państwa.

Rozdział 2

Działania kontrolne Prezesa UKE

Art. 416. 1. Prezes UKE jest uprawniony do weryfikacji przestrzegania przepisów, decyzji oraz postanowień z zakresu komunikacji elektronicznej lub spełniania wymagań dotyczących kompatybilności elektromagnetycznej.

2. W ramach weryfikacji, o której mowa w ust. 1, Prezes UKE może w szczególności monitorować częstotliwości, lokalizować źródła zakłóceń lub nielegalnych emisji, prowadzić kontrole i postępowania pokontrolne.

Art. 417. 1. Prezes UKE, jako organ wyspecjalizowany w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. o systemie oceny zgodności (Dz. U. z 2021 r. poz. 1344 oraz z 2022 r. poz. 974), jest uprawniony do kontroli znajdujących się w obrocie lub oddanych do użytku wyrobów, o których mowa w:

- 1) rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1275/2008 z dnia 17 grudnia 2008 r. w sprawie wykonania dyrektywy 2005/32/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do wymogów dotyczących ekoprojektu dla zużycia energii przez elektryczne i elektroniczne urządzenia gospodarstwa domowego i urządzenia biurowe w trybie czuwania i wyłączenia oraz czuwania przy podłączeniu do sieci (Dz. Urz. UE L 339 z 18.12.2008, str. 45, z późn. zm.¹⁵⁾);

¹⁵⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 93 z 07.04.2009, str. 3, Dz. Urz. UE L 191 z 23.07.2009, str. 42, Dz. Urz. UE L 175 z 27.06.2013, str. 13, Dz. Urz. UE L 225 z 23.08.2013, str. 1, Dz. Urz. UE L 346 z 20.12.2016, str. 51, Dz. Urz. UE L 315 z 05.12.2019, str. 241, Dz. Urz. UE L 315 z 05.12.2019, str. 267 i Dz. Urz. UE L 315 z 05.12.2019, str. 285.

- 2) rozporządzeniu Komisji (WE) nr 107/2009 z dnia 4 lutego 2009 r. w sprawie wykonania dyrektywy 2005/32/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do wymogów dotyczących ekoprojektu dla prostych set-top boksów (Dz. Urz. UE L 36 z 05.02.2009, str. 8, z późn. zm.¹⁶⁾);
- 3) rozporządzeniu Komisji (UE) 2019/1782 z dnia 1 października 2019 r. ustanawiającym wymogi dotyczące ekoprojektu dla zasilaczy zewnętrznych na podstawie dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/125/WE oraz uchylającym rozporządzenie Komisji (WE) nr 278/2009 (Dz. Urz. UE L 272 z 25.10.2019, str. 95, z późn. zm.¹⁷⁾);
- 4) rozporządzeniu Komisji (WE) nr 278/2009 z dnia 6 kwietnia 2009 r. w sprawie wykonania dyrektywy 2005/32/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do wymogów dotyczących ekoprojektu w zakresie zużycia energii elektrycznej przez zasilacze zewnętrzne w stanie bez obciążenia oraz ich średniej sprawności podczas pracy (Dz. Urz. UE L 93 z 07.04.2009, str. 3, z późn. zm.¹⁸⁾);
- 5) rozporządzeniu Komisji (UE) 2019/2021 z dnia 1 października 2019 r. ustanawiającym wymogi dotyczące ekoprojektu dla wyświetlaczy elektronicznych zgodnie z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/125/WE, zmieniającym rozporządzenie Komisji (WE) nr 1275/2008 i uchylającym rozporządzenie Komisji (WE) nr 642/2009 (Dz. Urz. UE L 315 z 05.12.2019, str. 241, z późn. zm.¹⁹⁾);
- 6) rozporządzeniu Komisji (WE) nr 642/2009 z dnia 22 lipca 2009 r. w sprawie wykonania dyrektywy 2005/32/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do wymogów dotyczących ekoprojektu dla telewizorów (Dz. Urz. UE L 191 z 23.07.2009, str. 42, z późn. zm.²⁰⁾);
- 7) rozporządzeniu Komisji (UE) nr 617/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wykonania dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/125/WE w odniesieniu do wymogów dotyczących ekoprojektu dla komputerów i serwerów (Dz. Urz. UE L 175 z 27.06.2013, str. 13, z późn. zm.²¹⁾).

¹⁶⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 346 z 20.12.2016, str. 51.

¹⁷⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 56 z 27.02.2020, str. 42.

¹⁸⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 175 z 27.06.2013, str. 13 i Dz. Urz. UE L 346 z 20.12.2016, str. 51.

¹⁹⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 50 z 24.02.2020, str. 23 i Dz. Urz. UE L 68 z 26.02.2021, str. 108.

²⁰⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 225 z 23.08.2013, str. 1 i Dz. Urz. UE L 346 z 20.12.2016, str. 51.

²¹⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 346 z 20.12.2016, str. 51 i Dz. Urz. UE L 74 z 18.03.2019, str. 46.

2. Prezes UKE jako organ:

- 1) kontrolujący w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 14 września 2012 r. o etykietowaniu energetycznym produktów związanych z energią (Dz. U. z 2020 r. poz. 378) jest uprawniony do kontroli wprowadzanych do obrotu lub oddawanych do użytku produktów związanych z energią, o których mowa w rozporządzeniu delegowanym Komisji (UE) 2019/2013 z dnia 11 marca 2019 r. uzupełniającym rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1369 w odniesieniu do etykietowania energetycznego wyświetlaczy elektronicznych i uchylającym rozporządzenie delegowane Komisji (UE) nr 1062/2010 (Dz. Urz. UE L 315 z 05.12.2019, str. 1, z późn. zm.²²⁾);
- 2) przeprowadzający kontrolę realizacji programu znakowania efektywności energetycznej urządzeń biurowych w rozumieniu przepisów ustawy, o której mowa w pkt 1, jest uprawniony do kontroli realizacji programu znakowania efektywności energetycznej urządzeń biurowych, o którym mowa w art. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 106/2008 z dnia 15 stycznia 2008 r. w sprawie unijnego programu znakowania efektywności energetycznej urządzeń biurowych (Dz. Urz. UE L 39 z 13.02.2008, str. 1, z późn. zm.²³⁾).

3. Prezes UKE jest uprawniony do kontroli znajdującej się w obrocie lub oddanej do użytku aparatury w zakresie spełniania wymagań określonych w dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/30/UE z dnia 26 lutego 2014 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do kompatybilności elektromagnetycznej (Dz. Urz. UE L 96 z 29.03.2014, str. 79, z późn. zm.²⁴⁾) i urządzeń radiowych w zakresie spełniania wymagań określonych w dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/53/UE z dnia 16 kwietnia 2014 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich dotyczących udostępniania na rynku urządzeń radiowych i uchylającej dyrektywę 1999/5/WE.

Art. 418. Kontrolę i postępowanie pokontrolne Prezes UKE wszczyna z urzędu.

Art. 419. 1. Pracownikom UKE przysługuje, po okazaniu legitymacji służbowej oraz doręczeniu upoważnienia do przeprowadzenia kontroli, prawo:

²²⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 48 z 11.02.2021, str. 7, Dz. Urz. UE L 50 z 24.02.2020, str. 18 i Dz. Urz. UE L 68 z 26.02.2021, str. 62.

²³⁾ Zmiana wymienionego rozporządzenia została ogłoszona w Dz. Urz. UE L 63 z 06.03.2013, str. 1.

²⁴⁾ Zmiana wymienionej dyrektywy została ogłoszona w Dz. Urz. UE L 212 z 22.08.2018, str. 1.

- 1) dostępu do materiałów, dokumentów oraz innych danych niezbędnych do przeprowadzenia kontroli, a także sporządzania ich kopii;
- 2) wstępu do wszystkich obiektów i nieruchomości oraz pomieszczeń podmiotu podlegającego kontroli, zwanego dalej „podmiotem kontrolowanym”;
- 3) prowadzenia oględzin kontrolowanych sieci telekomunikacyjnych i aparatury;
- 4) zabezpieczenia przed dalszym używaniem lub przyjęcia do depozytu urządzeń radiowych używanych bez wymaganego pozwolenia lub obsługiwanych przez nieuprawnioną osobę;
- 5) czasowego zajęcia aparatury w trybie, o którym mowa w art. 430, w celu przeprowadzenia badań prowadzących do ustalenia przyczyn szkodliwych zakłóceń;
- 6) nieodpłatnego pobierania próbek wprowadzonej do obrotu lub oddanej do użytku aparatury, w tym telekomunikacyjnych urządzeń końcowych i urządzeń radiowych, w celu przeprowadzenia badań w zakresie spełniania przez tę aparaturę wymagań oraz zatrzymania próbek do czasu prawomocnego zakończenia postępowania;
- 7) nieodpłatnego pobierania próbek wprowadzonych do obrotu lub oddanych do użytku wyrobów, o których mowa w art. 417 ust. 1, oraz zatrzymania próbek do czasu prawomocnego zakończenia postępowania;
- 8) nieodpłatnego pobierania próbek wprowadzanych do obrotu lub oddawanych do użytku produktów, o których mowa w art. 417 ust. 2, oraz zatrzymania próbek do czasu prawomocnego zakończenia postępowania;
- 9) wykonywania czynności kontrolno-pomiarowych, badań sieci telekomunikacyjnych, urządzeń telekomunikacyjnych oraz innej aparatury, a także kontroli jakości świadczonych usług komunikacji elektronicznej;
- 10) legitymowania osoby w celu stwierdzenia jej tożsamości, jeżeli jest to niezbędne na potrzeby kontroli.

2. Jeżeli okoliczności faktyczne uzasadniają niezwłoczne podjęcie kontroli u osoby fizycznej w zakresie, który nie obejmuje prowadzonej przez tę osobę działalności gospodarczej, może być ona podjęta po okazaniu legitymacji służbowej. Upoważnienie do przeprowadzenia kontroli doręcza się kontrolowanej osobie niezwłocznie, nie później jednak niż w terminie 3 dni roboczych od dnia podjęcia kontroli.

3. Upoważnienie do przeprowadzenia kontroli osoby fizycznej zawiera w szczególności:

- 1) wskazanie podstawy prawnej kontroli;
- 2) oznaczenie organu kontroli;
- 3) datę i miejsce wystawienia;

- 4) imię i nazwisko pracownika UKE uprawnionego do przeprowadzenia kontroli oraz numer jego legitymacji służbowej;
- 5) oznaczenie kontrolowanej osoby;
- 6) określenie zakresu przedmiotowego kontroli;
- 7) wskazanie daty rozpoczęcia i przewidywanego terminu zakończenia kontroli;
- 8) imię, nazwisko oraz podpis osoby udzielającej upoważnienia z podaniem zajmowanego stanowiska;
- 9) pouczenie o prawach i obowiązkach kontrolowanej osoby.

4. Kierownik podmiotu kontrolowanego, osoba upoważniona lub inny pracownik podmiotu kontrolowanego, który może być uznany za osobę, o której mowa w art. 97 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny, jak również kontrolowana osoba fizyczna jest obowiązana udzielać pracownikowi UKE, o którym mowa w ust. 1, wszelkich potrzebnych informacji oraz zapewnić mu:

- 1) warunki sprawnego przeprowadzenia kontroli;
- 2) dostęp do materiałów, dokumentów, danych urządzeń, aparatury i sieci, o których mowa w ust. 1;
- 3) wstęp do obiektów, nieruchomości i pomieszczeń, o których mowa w ust. 1;
- 4) nieodpłatne udostępnienie podlegających kontroli sieci telekomunikacyjnych, urządzeń telekomunikacyjnych oraz innej aparatury, w celu przeprowadzenia badań.

5. Kontrolowana osoba fizyczna może wnieść sprzeciw wobec podjęcia i wykonywania kontroli przez Prezesa UKE z naruszeniem przepisów. Sprzeciw wymaga uzasadnienia. Przepisy art. 59 ust. 3–16 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców stosuje się odpowiednio.

Art. 420. 1. W czynnościach kontrolnych może brać udział osoba posiadająca wiedzę specjalistyczną, niebędąca pracownikiem UKE, upoważniona przez Prezesa UKE do wykonywania czynności kontrolnych. Osoba ta jest zobowiązana do nieujawniania informacji stanowiących tajemnicę przedsiębiorstwa, w posiadanie których weszła w związku z wykonywanymi czynnościami kontrolnymi.

2. Osoba, o której mowa w ust. 1, może brać udział w czynnościach kontrolnych po doręczeniu kontrolowanemu upoważnienia Prezesa UKE.

Art. 421. Czynności kontrolne mogą być prowadzone w sposób zdalny. Wyniki pomiarów wykonywanych zdalnie zawierają dane umożliwiające identyfikację wykorzystywanych przez Prezesa UKE urządzeń kontrolno-pomiarowych.

Art. 422. 1. Z kontroli sporządza się protokół, który podpisuje pracownik przeprowadzający kontrolę.

2. Protokół, o którym mowa w ust. 1, zawiera w szczególności:

- 1) oznaczenie podmiotu kontrolowanego, czasu i miejsca przeprowadzania kontroli;
- 2) wskazanie zakresu kontroli oraz osób w niej uczestniczących;
- 3) opis przebiegu kontroli;
- 4) ustalenia z przeprowadzonej kontroli.

3. Pracownik przeprowadzający kontrolę może, z urzędu lub na wniosek podmiotu kontrolowanego, prostować błędy pisarskie i rachunkowe lub inne oczywiste pomyłki w protokole kontroli, o którym mowa w ust. 1.

4. Protokół, o którym mowa w ust. 1, podpisuje także kierownik podmiotu kontrolowanego lub osoba przez niego upoważniona albo kontrolowana osoba fizyczna.

Art. 423. Do czynności kontrolnych oraz badań, o których mowa w art. 419- 421 oraz art. 424, stosuje się przepisy o ochronie informacji niejawnych oraz o tajemnicy komunikacji elektronicznej, a także o ochronie danych osobowych.

Art. 424. 1. Do pobierania i badania próbek aparatury, w tym urządzeń radiowych, w zakresie spełniania przez nią wymagań oraz do pobierania i badania próbek wyrobów, o których mowa w art. 417 ust. 1, stosuje się odpowiednio przepisy art. 27–31 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2020 r. poz. 1706).

2. Do pobierania i badania próbek produktów, o których mowa w art. 417 ust. 2, stosuje się odpowiednio przepisy art. 27–31 ustawy, o której mowa w ust. 1, oraz akty delegowane w rozumieniu art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 14 września 2012 r. o etykietowaniu energetycznym produktów związanych z energią.

Art. 425. Do kontroli urządzeń w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 13 kwietnia 2007 r. o kompatybilności elektromagnetycznej nie stosuje się przepisów art. 419 ust. 1 pkt 1, 2, 4, 7 i 8.

Art. 426. 1. Do kontroli działalności gospodarczej przedsiębiorcy stosuje się przepisy rozdziału 5 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców.

2. Do kontroli oraz zaleceń pokontrolnych stosuje się przepisy działu I rozdziału 8 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego.

Art. 427. 1. Legitymacja służbowa pracownika UKE zawiera:

- 1) nazwę urzędu;
- 2) imię i nazwisko pracownika;
- 3) numer legitymacji;
- 4) datę wystawienia;
- 5) wizerunek twarzy pracownika;
- 6) podpis wystawcy.

2. Minister właściwy do spraw informatyzacji określi, w drodze rozporządzenia, wzór legitymacji służbowej pracownika UKE oraz opis tego wzoru, kierując się koniecznością zapewnienia identyfikacji pracownika.

Art. 428. 1. Jeżeli w wyniku kontroli, o której mowa w art. 416 ust. 2, stwierdzono, że podmiot kontrolowany nie wypełnia odnoszących się do niego obowiązków wynikających z przepisów prawa lub decyzji wydanej przez Prezesa UKE, Prezes UKE:

- 1) nakłada karę, o której mowa w art. 439, w przypadku stwierdzenia naruszeń wskazanych w tym przepisie, niezależnie od prowadzonego wobec tego podmiotu postępowania pokontrolnego, lub
- 2) wydaje zalecenia pokontrolne, w których wzywa podmiot kontrolowany do usunięcia nieprawidłowości lub udzielenia wyjaśnień oraz informuje o możliwości przedstawienia stanowiska odnośnie do stwierdzonych naruszeń.

2. Usunięcie nieprawidłowości, udzielenie wyjaśnień i przedstawienie stanowiska, o których mowa w ust. 1 pkt 2, następuje w terminie wskazanym przez Prezesa UKE, nie krótszym niż 30 dni od dnia doręczenia zaleceń pokontrolnych podmiotowi kontrolowanemu.

3. W zaleceniach pokontrolnych, o których mowa w ust. 1 pkt 2, Prezes UKE może określić inny termin usunięcia nieprawidłowości, udzielenia wyjaśnień lub przedstawienia stanowiska odnośnie do stwierdzonych naruszeń. Termin określony w wezwaniu może być krótszy niż 30 dni jedynie w przypadku, gdy podmiot kontrolowany, do którego odnosi się wezwanie, wyraził na to zgodę lub gdy naruszenia wskazane w zaleceniach pokontrolnych powtarzały się w przeszłości.

4. Jeżeli po upływie 30 dni od dnia doręczenia zaleceń pokontrolnych lub po upływie terminu, o którym mowa w ust. 2, podmiot kontrolowany nie usunie wskazanych

nieprawidłowości albo udzielone wyjaśnienia lub przedstawione stanowisko odnośnie do stwierdzonych naruszeń okażą się niewystarczające, Prezes UKE wydaje decyzję, w której nakazuje usunięcie stwierdzonych nieprawidłowości oraz może:

- 1) wskazać środki, jakie powinien zastosować podmiot kontrolowany, w celu usunięcia nieprawidłowości;
- 2) określić termin, w którym ma nastąpić usunięcie nieprawidłowości;
- 3) nałożyć karę, o której mowa w art. 439, chyba że na podstawie ust. 1 pkt 1 zostało już wszczęte postępowanie w sprawie nałożenia kary za niewypełnienie tych obowiązków.

5. W przypadku przedsiębiorców komunikacji elektronicznej, na których zostały nałożone obowiązki, o których mowa w art. 211, art. 213–215, art. 216 ust. 1, art. 219 ust. 2, art. 220 lub art. 222, Prezes UKE może, w drodze decyzji, nakazać zaprzestanie lub opóźnienie świadczenia usługi komunikacji elektronicznej, której dalsze świadczenie mogłoby prowadzić do znaczącej szkody dla konkurencji, do czasu wypełnienia tych obowiązków.

6. Jeżeli nieprawidłowości, o których mowa w ust. 1, występowały w przeszłości lub mają poważny charakter, a podmiot kontrolowany nie zastosował się do decyzji, o której mowa w ust. 4 lub 5, Prezes UKE może, w drodze decyzji, zakazać podmiotowi kontrolowanemu wykonywania działalności polegającej na świadczeniu usług komunikacji elektronicznej na okres od roku do 3 lat, cofnąć pozwolenie radiowe, zmienić lub cofnąć rezerwację częstotliwości, zasobów orbitalnych lub przydział zasobów numeracji. Jeżeli decyzja odnosi się do działalności polegającej na rozpowszechnianiu programów radiowych lub telewizyjnych, Prezes UKE wydaje ją w porozumieniu z Przewodniczącym KRRiT.

7. W przypadku gdy przesłanką wydania decyzji, o której mowa w ust. 6, jest zagrożenie przez działalność podmiotu kontrolowanego obronności, bezpieczeństwa państwa lub bezpieczeństwa i porządku publicznego, Prezes UKE przed jej wydaniem zasięga opinii Ministra Obrony Narodowej, ministra właściwego do spraw wewnętrznych, Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego lub Szefa Agencji Wywiadu, w zakresie ich właściwości. Jeżeli uzasadnienie do opinii tych organów zawiera informacje niejawne, zamiast uzasadnienia doręcza się zawiadomienie, że uzasadnienie zostało sporządzone.

8. Organy, o których mowa w ust. 7, są obowiązane w terminie 30 dni wydać opinię zawierającą stanowisko w zakresie niezbędnym do ustalenia, czy działalność podmiotu kontrolowanego może prowadzić do zagrożenia obronności, bezpieczeństwa państwa lub bezpieczeństwa i porządku publicznego.

9. Jeżeli organy, o których mowa w ust. 7, nie wydadzą opinii w terminie 30 dni, uznaje się, że wymóg uzyskania opinii został spełniony.

10. Decyzji, o której mowa w ust. 6, nadaje się rygor natychmiastowej wykonalności. Decyzja ta stanowi podstawę do wykreślenia podmiotu kontrolowanego z rejestru PT.

Art. 429. 1. Jeżeli w wyniku kontroli, o której mowa w art. 416 ust. 2, Prezes UKE stwierdzi, że podmiot kontrolowany narusza nałożone na niego obowiązki w sposób powodujący:

- 1) bezpośrednie i poważne zagrożenie dla obronności, bezpieczeństwa państwa, bezpieczeństwa i porządku publicznego lub życia i zdrowia ludzi,
 - 2) zagrożenie wywołania poważnej szkody majątkowej lub poważnych utrudnień w funkcjonowaniu sieci telekomunikacyjnych lub usług komunikacji elektronicznej dla przedsiębiorców komunikacji elektronicznej, użytkowników końcowych lub podmiotów posiadających prawo do korzystania z częstotliwości
- podejmuje działania zmierzające do usunięcia zagrożeń.

2. Działania, o których mowa w ust. 1, mogą w szczególności obejmować wydanie decyzji nakazującej podmiotowi kontrolowanemu podjęcie działań zmierzających do usunięcia zagrożenia, w tym decyzji nakazującej wstrzymanie wykonywania działalności polegającej na świadczeniu usług komunikacji elektronicznej. Decyzji nadaje się rygor natychmiastowej wykonalności.

3. Prezes UKE podejmuje działania, o których mowa w ust. 1, po uprzednim wezwaniu podmiotu kontrolowanego do usunięcia naruszeń lub udzielenia wyjaśnień.

4. Podmiot kontrolowany, do którego odnoszą się działania, o których mowa w ust. 1, może w każdym czasie przedstawiać Prezesowi UKE swoje stanowisko oraz propozycje działań zmierzających do usunięcia naruszeń wynikających z niewykonania nałożonych na niego obowiązków, o których mowa w ust. 1. Podejmując działania zmierzające do usunięcia zagrożenia, Prezes UKE uwzględnia stanowisko i propozycje zgłoszone przez podmiot kontrolowany.

5. Działania, o których mowa w ust. 1, Prezes UKE może także podejmować na wniosek organów właściwych w sprawach obronności, bezpieczeństwa państwa lub bezpieczeństwa i porządku publicznego. Jeżeli uzasadnienie wniosku tych organów zawiera informacje niejawne, zamiast uzasadnienia doręcza się informację, że zostało ono sporządzone.

6. W przypadku wydania decyzji nakazującej podmiotowi kontrolowanemu wstrzymanie wykonywania działalności polegającej na świadczeniu usług komunikacji elektronicznej

Prezes UKE określa w niej termin jej obowiązywania, nie dłuższy niż 3 miesiące. W przypadku gdy zagrożenia będące przyczyną wydania tej decyzji nie zostaną przez podmiot kontrolowany usunięte w wymaganym terminie, Prezes UKE może przedłużyć termin obowiązywania decyzji o kolejne 3 miesiące.

7. Niezależnie od podjęcia działań, o których mowa w ust. 1, Prezes UKE wszczyna procedurę, o której mowa w art. 428.

Art. 430. 1. W przypadku stwierdzenia używania urządzenia radiowego bez wymaganego pozwolenia, decyzji, o której mowa w art. 152 lub art. 153, lub wpisu do rejestru, o którym mowa w art. 147 ust. 1, lub obsługiwanego tego urządzenia przez osobę nieuprawnioną, Prezes UKE wydaje użytkownikowi urządzenia decyzję zakazującą używania lub obsługiwanego urządzenia radiowego przez osobę nieuprawnioną. Decyzji nadaje się rygor natychmiastowej wykonalności.

2. Decyzja, o której mowa w ust. 1, może zawierać rozstrzygnięcie o zabezpieczeniu urządzenia radiowego przed dalszym używaniem lub obsługą albo o przejęciu urządzenia do depozytu.

3. Prezes UKE uchyla decyzję w części dotyczącej zabezpieczenia urządzenia radiowego wydaną w związku z:

- 1) brakiem pozwolenia – z dniem wydania użytkownikowi pozwolenia, chyba że sąd orzekł przepadek urządzenia;
- 2) jego obsługą przez osobę nieuprawnioną – niezwłocznie po udokumentowaniu, że osoba obsługująca urządzenie radiowe posiada wymagane świadectwo operatora urządzeń radiowych, a w służbie radiokomunikacyjnej amatorskiej – wymagane pozwolenie;
- 3) brakiem decyzji, o której mowa w art. 152 i art. 153 – z dniem wydania użytkownikowi decyzji, chyba że sąd orzekł przepadek urządzenia;
- 4) brakiem wpisu do rejestru, o którym mowa w art. 147 ust. 1 – z dniem wpisania urządzenia radiowego do rejestru.

4. Urządzenie radiowe przyjęte do depozytu z powodu:

- 1) braku pozwolenia – jest zwracane użytkownikowi po wydaniu mu pozwolenia, chyba że sąd orzekł przepadek urządzenia;
- 2) obsługi przez osobę nieuprawnioną – jest zwracane użytkownikowi niezwłocznie po udokumentowaniu, że osoba obsługująca urządzenie radiowe posiada wymagane świadectwo operatora urządzeń radiowych, a w służbie radiokomunikacyjnej amatorskiej – wymagane pozwolenie;

- 3) braku decyzji, o której mowa w art. 152 i art. 153 – jest zwracane użytkownikowi niezwłocznie po wydaniu decyzji, chyba że sąd orzekł przepadek urządzenia;
- 4) braku wpisu do rejestru, o którym mowa w art. 147 ust. 1 – jest zwracane użytkownikowi niezwłocznie po dokonaniu wpisu urządzenia radiowego do rejestru.

5. W przypadku gdy nie została spełniona którakolwiek z określonych w ust. 4 przesłanek zwrotu użytkownikowi urządzenia radiowego przyjętego do depozytu, do urządzenia radiowego stosuje się przepisy ustawy z dnia 18 października 2006 r. o likwidacji niepodjętych depozytów (Dz. U. poz. 1537 oraz z 2009 r. poz. 1241).

6. W przypadku wydania wymaganego pozwolenia, decyzja, o której mowa w ust. 1, wydana na skutek braku wymaganego pozwolenia wygasa.

Art. 431. 1. W przypadku stwierdzenia, że urządzenie w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 13 kwietnia 2007 r. o kompatybilności elektromagnetycznej, wytwarzające pole elektromagnetyczne powoduje szkodliwe zakłócenie pracy innego urządzenia spełniającego zasadnicze wymagania w rozumieniu przepisów tej ustawy, Prezes UKE może wydać decyzję o:

- 1) czasowym wstrzymaniu używania urządzenia wytwarzającego szkodliwe zaburzenia elektromagnetyczne;
- 2) zmianie sposobu używania urządzenia;
- 3) zastosowaniu środków technicznych prowadzących do eliminacji szkodliwego zakłócenia, na koszt podmiotu, któremu wydano decyzję;
- 4) czasowym zajęciu urządzenia w celu przeprowadzenia badań niezbędnych do ustalenia przyczyn wystąpienia szkodliwych zakłóceń.

2. Decyzji, o której mowa w ust. 1, nadaje się rygor natychmiastowej wykonalności.

3. Prezes UKE może uzależnić wydanie czasowo zajętego urządzenia od zgody jego użytkownika na usunięcie, na koszt tego użytkownika, przyczyn powodujących niezgodność urządzenia z zasadniczymi wymaganiami, w szczególności przyczyn wystąpienia szkodliwych zakłóceń.

4. W przypadku stwierdzenia, że urządzenie używane przez użytkowników rządowych, o których mowa w art. 2 pkt 87 lit. a–f oraz h, powoduje szkodliwe zakłócenie, Prezes UKE występuje niezwłocznie do właściwego ministra, Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Szefa Agencji Wywiadu albo Szefa Centralnego Biura Antykorupcyjnego o podjęcie działań w celu eliminacji szkodliwego zakłócenia.

5. W przypadku, o którym mowa w ust. 4, Prezes UKE określa dane charakteryzujące szkodliwe zakłócenie oraz wyznacza termin jego usunięcia, nie dłuższy niż 15 dni.

6. Prezes UKE, na wniosek właściwego ministra, Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Szefa Agencji Wywiadu albo Szefa Centralnego Biura Antykorupcyjnego, udziela użytkownikom rządowym, o których mowa w art. 2 pkt 87 lit. a–f oraz h, stosownie do posiadanych środków technicznych, niezbędnej pomocy w określeniu źródła oraz sposobu eliminacji szkodliwego zakłócenia powodowanego przez używane przez te podmioty urządzenie.

7. Prezes UKE może wystąpić do właściwego ministra, Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Szefa Agencji Wywiadu albo Szefa Centralnego Biura Antykorupcyjnego z wnioskiem o powołanie komisji wspólnej w celu określenia źródła szkodliwego zakłócenia lub sposobu jego eliminacji.

8. Prezes UKE niezwłocznie informuje użytkownika rządowego, o którym mowa w art. 2 pkt 87 lit. a–f oraz h, będącego użytkownikiem urządzenia, którego praca jest szkodliwie zakłócana, o podjętych działaniach i wyznaczonym terminie eliminacji szkodliwego zakłócenia.

Art. 432. W przypadku stwierdzenia, że urządzenie w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 13 kwietnia 2007 r. o kompatybilności elektromagnetycznej, wytwarzające pole elektromagnetyczne, może powodować w określonym miejscu szkodliwe zakłócenie pracy innego urządzenia spełniającego zasadnicze wymagania w rozumieniu przepisów tej ustawy, Prezes UKE może podjąć działania w celu wyjaśnienia okoliczności, w jakich takie zakłócenie może wystąpić, i wydać zalecenia pokontrolne, których wykonanie pozwoli na wyeliminowanie możliwości wystąpienia takiego zakłócenia.

Art. 433. Prezes UKE informuje Komisję Europejską i państwa członkowskie Unii Europejskiej o działaniach podjętych w przypadkach, o których mowa w art. 431 lub art. 432.

Art. 434. 1. Przepisów art. 419–431 nie stosuje się do podmiotów, o których mowa w art. 2 pkt 87 lit. a–f oraz h, wykonujących we własnym zakresie zadania określone w przepisach odrębnych.

2. Prezes Rady Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, tryb postępowania w przypadku stwierdzenia, że urządzenie w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 13 kwietnia 2007 r. o kompatybilności elektromagnetycznej, wytwarzające pole elektromagnetyczne, używane przez podmioty, o których mowa w art. 2 pkt 87 lit. a–f oraz h, powoduje szkodliwe

zakłócenie pracy innego urządzenia, spełniającego zasadnicze wymagania w rozumieniu przepisów tej ustawy, uwzględniając charakter zadań realizowanych przez te podmioty oraz słuszny interes użytkownika urządzenia, którego praca jest zakłócana.

3. Prezes UKE, przeprowadzając kontrolę jednostek organizacyjnych Służby Więziennej, w terminie 7 dni przed przystąpieniem do czynności kontrolnych, zawiadamia na piśmie kierownika jednostki organizacyjnej Służby Więziennej o terminie, przedmiocie i zakresie kontroli.

4. Minister Sprawiedliwości w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw informatyzacji określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy tryb przeprowadzania kontroli i postępowania pokontrolnego przez Prezesa UKE jednostek organizacyjnych Służby Więziennej, uwzględniając charakter zadań realizowanych przez te jednostki oraz słuszny interes użytkowników urządzeń, których praca jest zakłócana albo może być zakłócana.

5. Decyzje, o których mowa w art. 428–431, niezwłocznie po ich wydaniu, doręcza się kierownikowi jednostki kontrolowanej, której decyzje te dotyczą, oraz kierownikowi jednostki nadzoru.

6. W przypadku zajęcia urządzenia radiowego pracownik UKE sporządza protokół czasowego zajęcia urządzenia.

Rozdział 3

Postępowanie przed Prezesem UKE

Art. 435. 1. Postępowanie przed Prezesem UKE toczy się na podstawie przepisów ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego ze zmianami wynikającymi z ustawy oraz ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych.

2. Odwołanie do Sądu Okręgowego w Warszawie – sądu ochrony konkurencji i konsumentów przysługuje od decyzji w sprawach:

- 1) o ustaleniu znaczącej pozycji rynkowej, o których mowa w art. 202;
- 2) nałożenia, zmiany lub uchylenia obowiązków regulacyjnych, o których mowa w art. 199 ust. 4;
- 3) nałożenia, uchylenia, zmiany lub utrzymania obowiązków dostępowych symetrycznych, o których mowa w art. 177 ust. 1;
- 4) nałożenia kar przez Prezesa UKE;
- 5) o których mowa w art. 428 ust. 4–6 – wydawanych w wyniku działań kontrolnych;

- 6) o których mowa w:
- a) art. 164 ust. 4,
 - b) art. 166,
 - c) art. 175 ust. 1,
 - d) art. 183 ust. 1,
 - e) art. 187,
 - f) art. 191,
 - g) art. 201 ust. 1,
 - h) art. 217 ust. 3 i 5,
 - i) art. 221,
 - j) art. 230 ust. 5 i 8,
 - k) art. 232 ust. 2,
 - l) art. 235,
 - m) art. 239,
 - n) art. 242 ust. 1 i 3,
 - o) art. 250,
 - p) art. 278 ust. 5,
 - q) art. 290 ust. 5,
 - r) art. 327 ust. 2,
 - s) art. 403;
- 7) o których mowa w ustawie z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych, w:
- a) art. 13 ust. 2,
 - b) art. 18 ust. 3,
 - c) art. 22 ust. 1,
 - d) art. 25d ust. 1,
 - e) art. 27 ust. 1,
 - f) art. 30 ust. 1, 1a i 3,
 - g) art. 35a ust. 3.

3. Na postanowienia, o których mowa w art. 182 ust. 1 i art. 193 ust. 2 pkt 1, przysługuje zażalenie do sądu ochrony konkurencji i konsumentów.

4. Decyzje, o których mowa w ust. 2, z wyjątkiem decyzji w sprawie nałożenia kar, podlegają natychmiastowemu wykonaniu.

5. Postępowania w sprawach odwołań i zażaleń, o których mowa w ust. 2 i 3, toczą się według przepisów ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. z 2021 r. poz. 1805, z późn. zm.²⁵⁾) o postępowaniu w sprawach z zakresu regulacji komunikacji elektronicznej i poczty.

6. Na postanowienie wydane w trybie art. 106 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego przez organ współdziałający z Prezesem UKE zażalenie nie przysługuje.

Art. 436. 1. Prezes UKE gromadzi informacje na temat ogólnego przedmiotu odwołań, liczby wniosków odwoławczych, czasu trwania postępowań odwoławczych oraz liczby wydanych decyzji o zastosowaniu środków tymczasowych.

2. Na uzasadniony wniosek Komisji Europejskiej oraz BEREC Prezes UKE przekazuje informacje, o których mowa w ust. 1, oraz decyzje i orzeczenia.

Art. 437. 1. W postępowaniach prowadzonych na podstawie ustawy lub ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych Prezes UKE, w drodze postanowienia, może na uzasadniony wniosek strony ograniczyć pozostałym stronom prawo wglądu do materiału dowodowego, jeżeli udostępnienie tego materiału grozi ujawnieniem tajemnicy przedsiębiorstwa, lub z urzędu w przypadku innych tajemnic prawnie chronionych.

2. Strona może zastrzec informacje, dokumenty lub ich części zawierające tajemnicę przedsiębiorstwa, przedstawiane Prezesowi UKE.

3. Strona wnioskująca o ograniczenie, o którym mowa w ust. 2, jest obowiązana przedłożyć wersję dokumentu niezawierającą informacji objętych ograniczeniem, która zostanie udostępniona stronom.

4. W przypadku nieprzedstawienia wersji dokumentu niezawierającej informacji objętych zastrzeżeniem, zastrzeżenie to uważa się za nieskuteczne.

Art. 438. 1. W postępowaniach prowadzonych w sprawach dotyczących pozwoleń radiowych, rezerwacji częstotliwości oraz czasowego używania urządzenia radiowego w celu zapewnienia przekazu informacji, o którym mowa w art. 152, Prezes UKE może zawiadamiać strony o decyzjach i innych czynnościach przez ich obwieszczenie na stronie podmiotowej BIP UKE, jeżeli strona wystąpiła o takie jej zawiadomienie albo wyraziła na nie zgodę.

²⁵⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2021 r. poz. 1981, 2052, 2262, 2270, 2289, 2328 i 2459 oraz z 2022 r. poz. 1, 366, 480, 807, 830, 974, 1098, 1301, 1371, 1692, 1855, 1967, 2127, 2140, 2180, 2339 i 2436.

2. Doręczenie pisma uważa się za dokonane z dniem udostępnienia na stronie podmiotowej BIP UKE obwieszczenia, o którym mowa w ust. 1.

DZIAŁ IX

Przepisy o karach pieniężnych i przepisy karne

Art. 439. 1. Kto:

- 1) wykonuje działalność telekomunikacyjną bez złożenia kompletnego wniosku o wpis do rejestru PT albo wykonuje działalność telekomunikacyjną w zakresie nieobjętym wnioskiem o wpis do rejestru PT,
- 2) nie wypełnia obowiązku złożenia wniosku do Prezesa UKE o zmianę wpisu w rejestrze PT w przypadku, o którym mowa w art. 12 ust. 1,
- 3) nie wypełnia obowiązku złożenia do Prezesa UKE wniosku o wykreślenie z rejestru PT w przypadku, o którym mowa w art. 15,
- 4) nie wypełnia lub nienależyście wypełnia obowiązki na rzecz obronności, bezpieczeństwa państwa oraz bezpieczeństwa i porządku publicznego, o których mowa w art. 39 ust. 1, 2, 7 i 8, art. 41 ust. 1 i 3, art. 43 ust. 1, 3 i 10, art. 44 ust. 4, art. 45, art. 47 ust. 1–3 i 5, art. 48 ust. 1–3, art. 51 ust. 1 i 2 i art. 54 ust. 1–3,
- 5) nie stosuje się do obowiązków nałożonych decyzjami, o których mowa w art. 40 ust. 1–3 i 5 oraz art. 53,
- 6) wykorzystuje częstotliwości, zasoby numeracji lub zasoby orbitalne, nie posiadając do tego uprawnień lub niezgodnie z posiadanymi uprawnieniami,
- 7) używa urządzenia radiowego bez wymaganego wpisu do rejestru urządzeń, o którym mowa w art. 147 ust. 1, albo decyzji, o której mowa w art. 152 i art. 153, albo używa tego urządzenia niezgodnie z tym wpisem albo tą decyzją,
- 8) nie wykorzystuje, z przyczyn leżących po jego stronie, częstotliwości przyznanych w rezerwacji częstotliwości przez okres co najmniej 6 miesięcy,
- 9) wykorzystuje zasoby numeracji niezgodnie z przeznaczeniem, o którym mowa w art. 159,
- 10) udostępnia zasoby numeracji, nie będąc do tego uprawnionym na podstawie art. 164 ust. 1,
- 11) nie wypełnia obowiązków związanych ze zmianą numeracji, o których mowa w art. 167 ust. 2, 4 i 6,
- 12) nie wypełnia warunków zapewnienia dostępu, określonych w decyzji wydanej na podstawie art. 175 ust. 1,

- 13) nie wypełnia lub nienależyście wypełnia obowiązek wynikający z decyzji lub decyzji obszarowej nakładającej obowiązek dostępowy symetryczny, o którym mowa w art. 178 ust. 1,
- 14) nie wypełnia lub nienależyście wypełnia obowiązek wynikający z decyzji nakładającej obowiązek dostępowy symetryczny niezbędny dla zapewnienia łączności z użytkownikiem końcowym, o którym mowa w art. 179 ust. 1 pkt 1,
- 15) nie wypełnia lub nienależyście wypełnia obowiązek wynikający z decyzji nakładającej obowiązek dostępowy symetryczny zapewnienia dostępu do interfejsu programistycznego aplikacji lub elektronicznego przewodnika po programach, o którym mowa w art. 179 ust. 1 pkt 2,
- 16) nie wypełnia lub nienależyście wypełnia obowiązek udostępniania niezbędnych danych do celów prowadzenia spisów abonentów i informacji o numerach innym dostawcom usługi komunikacji głosowej, świadczącym usługę informacji o numerach telefonicznych, w tym usługę informacji o numerach obejmującą wszystkich abonentów usług komunikacji głosowej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, o którym mowa w art. 179 ust. 1 pkt 3,
- 17) nie wypełnia lub nienależyście wypełnia obowiązek wynikający z decyzji nakładającej obowiązek dostępowy symetryczny, o którym mowa w art. 180 ust. 1,
- 18) nie wypełnia lub nienależyście wypełnia obowiązek wynikający z decyzji nakładającej obowiązek dostępowy symetryczny kolokacji, udostępniania elementów sieci telekomunikacyjnej oraz powiązanych zasobów, o którym mowa w art. 181,
- 19) nie wypełnia lub nienależyście wypełnia obowiązki wynikające z decyzji rozstrzygającej spór o dostęp telekomunikacyjny, o której mowa w art. 183 ust. 1,
- 20) nie wypełnia lub nienależyście wypełnia obowiązki wynikające z decyzji, o której mowa w art. 187,
- 21) nie wypełnia lub nienależyście wypełnia, wynikające z decyzji, obowiązki regulacyjne w zakresie dostępu telekomunikacyjnego, o których mowa w art. 210, art. 211 ust. 1, art. 213 i art. 214 ust. 1,
- 22) nie wypełnia lub nienależyście wypełnia obowiązki regulacyjne związane z prowadzeniem rachunkowości regulacyjnej lub kalkulacji kosztów,
- 23) nie wypełnia lub nienależyście wypełnia obowiązki regulacyjne wynikające z decyzji, o których mowa w art. 216 ust. 1 pkt 2 i 3,
- 24) nie wypełnia lub nienależyście wypełnia obowiązki lub wymagania dotyczące ofert określających ramowe warunki umów o dostępie telekomunikacyjnym,

- 25) nie wypełnia lub nienależyście wypełnia obowiązki opracowania i przedłożenia do zatwierdzenia przez Prezesa UKE oraz stosowania oferty ramowej o dostępie telekomunikacyjnym,
- 26) stosuje opłaty za zakańczanie połączeń w stacjonarnych lub ruchomych publicznych sieciach telekomunikacyjnych niezgodne z aktem delegowanym wydanym przez Komisję Europejską na podstawie art. 75 ust. 1 EKŁE,
- 27) stosuje opłaty za zakańczanie połączeń w stacjonarnych lub ruchomych publicznych sieciach telekomunikacyjnych niezgodne z decyzją Prezesa UKE, o której mowa w art. 219 ust. 2,
- 28) nie wypełnia lub nienależyście wypełnia obowiązki, o których mowa w art. 228 ust. 2, art. 229 ust. 1–3, 5 i 6 lub wynikające z decyzji obowiązki, o których mowa w art. 222 i art. 224 ust. 1 lub narusza zakaz, o którym mowa w art. 227,
- 29) nie wypełnia lub nienależyście wypełnia obowiązki, o których mowa w art. 231 ust. 2 i 3 oraz art. 232 ust. 1–3,
- 30) nie wypełnia lub nienależyście wypełnia szczegółowe warunki regulacyjne zatwierdzone decyzją, o której mowa w art. 235,
- 31) nie wypełnia lub nienależyście wypełnia obowiązki wynikające z decyzji, o której mowa w art. 242 ust. 1,
- 32) nie wypełnia lub nienależyście wypełnia obowiązek przekazania Prezesowi UKE sprawozdania, o którym mowa w art. 251,
- 33) nie wypełnia warunków określonych w umowie inwestycyjnej, o której mowa w art. 252 ust. 1,
- 34) nie wypełnia lub nienależyście wypełnia nałożone na niego obowiązki operatora multipleksu, o których mowa w art. 260 ust. 1,
- 35) wprowadza do obrotu lub oddaje do użytku urządzenie radiowe, nie podając informacji, o których mowa w art. 269 ust. 2,
- 36) narusza obowiązki informacyjne w stosunku do użytkowników końcowych,
- 37) narusza zakazy, o których mowa w art. 278 ust. 4 i 8,
- 38) nie wypełnia lub nienależyście wypełnia obowiązki dotyczące zawierania umowy o świadczenie usług komunikacji elektronicznej, o których mowa w art. 279–288,
- 39) nie wypełnia lub nienależyście wypełnia obowiązki dotyczące składania przez abonenta oświadczeń woli w formie dokumentowej, o których mowa w art. 289,

- 40) nie wypełnia lub nienależyście wypełnia obowiązki dotyczące rozwiązania, wypowiedzenia albo odstąpienia od umowy w formie dokumentowej, o których mowa w art. 290 ust. 1–4,
- 41) narusza zakaz, o którym mowa w art. 290 ust. 5,
- 42) świadczy usługi telekomunikacyjne bez potwierdzenia danych podanych przez abonenta zgodnie z art. 291 ust. 1,
- 43) narusza warunki dostępu do usług, warunki zawarcia umowy o świadczenie usług komunikacji elektronicznej lub warunki świadczenia usług określone w art. 292 ust. 1–3 i 6,
- 44) narusza obowiązek, o którym mowa w art. 294,
- 45) nie wypełnia lub nienależyście wypełnia obowiązki dotyczące okresu obowiązywania umowy o świadczenie usług komunikacji elektronicznej, o których mowa w art. 295,
- 46) nie wypełnia lub nienależyście wypełnia obowiązki dotyczące automatycznego przedłużenia umowy, o których mowa w art. 296,
- 47) żąda od abonenta odszkodowania niezgodnie z art. 298 lub art. 303,
- 48) uniemożliwia realizację uprawnień abonenta, o których mowa w art. 299,
- 49) nie wypełnia lub nienależyście wypełnia obowiązki w zakresie jednostronnej zmiany warunków umowy, o których mowa w art. 300–302,
- 50) nie wypełnia lub nienależyście wypełnia obowiązków dotyczących usuwania ograniczeń w zakresie korzystania z promocyjnego urządzenia końcowego, o którym mowa w art. 304,
- 51) nie wypełnia lub nienależyście wypełnia obowiązków publikowania informacji wynikających z decyzji, o której mowa w art. 305 ust. 2,
- 52) nie wypełnia lub nienależyście wypełnia obowiązków dotyczących usługi dostępu do internetu określony w art. 306 ust. 1 oraz w decyzjach, o których mowa w art. 306 ust. 2, 5 i 6,
- 53) nie przekazuje Prezesowi UKE informacji, o których mowa w art. 307 ust. 3,
- 54) nie wypełnia lub nienależyście wypełnia obowiązków publikowania informacji wynikających z decyzji, o której mowa w art. 310 ust. 1, lub obowiązków informacyjnych, o których mowa w art. 310 ust. 2,
- 55) uniemożliwia lub utrudnia korzystanie z uprawnień abonenckich, o których mowa w art. 312, art. 313, art. 317–320 lub art. 322,
- 56) nie realizuje lub nienależyście realizuje uprawnienia abonenta oraz obowiązki, o których mowa w art. 312, art. 313, art. 317–320 lub art. 322,
- 57) nie wypełnia lub nienależyście wypełnia obowiązków, o których mowa w art. 321 ust. 2,

- 58) nie wypełnia lub nienależyście wypełnia obowiązek dotyczący zapewnienia możliwości realizacji uprawnień abonenta, o którym mowa w art. 314 ust. 1 lub art. 323 ust. 1,
- 59) nie wypełnia lub nienależyście wypełnia obowiązki, o których mowa w art. 325,
- 60) nie stosuje się do wymagań dotyczących dokładności i niezawodności lokalizacji zakończenia sieci dla ruchomej publicznej sieci telekomunikacyjnej wynikających z decyzji, o której mowa w art. 330 ust. 3,
- 61) nie wypełnia lub nienależyście wypełnia obowiązki dotyczące przekazywania i aktualizacji danych, o których mowa w art. 331 ust. 1, 2 i 4,
- 62) nie wypełnia lub nienależyście wypełnia obowiązek, o którym mowa w art. 332 ust. 1,
- 63) nie zapewnia lub nienależyście zapewnia użytkownikom końcowym z niepełnosprawnościami dostęp do świadczonych przez siebie udogodnień i usług, o którym mowa w art. 334 ust. 1,
- 64) nie wypełnia lub nienależyście wypełnia obowiązki dotyczące świadczenia usług z dodatkowym świadczeniem określone w art. 335–337,
- 65) żąda od abonenta zapłaty niezgodnie z art. 338,
- 66) umożliwia świadczenie usługi z dodatkowym świadczeniem niezgodnie z art. 339 ust. 3,
- 67) nie przekazuje w terminie zgłoszenia, zgłoszenia aktualizacyjnego lub informacji o terminie zakończenia świadczenia usługi z dodatkowym świadczeniem, o których mowa w art. 340 ust. 1 i 4 oraz art. 342 ust. 1,
- 68) nie wypełnia lub nienależyście wypełnia obowiązki wynikające z decyzji, o których mowa w art. 343 ust. 1,
- 69) nie wypełnia lub nienależyście wypełnia obowiązek uzyskania zgody abonenta na świadczenie usługi fakultatywnego obciążania rachunku, o którym mowa w art. 344 ust. 1,
- 70) nie wypełnia lub nienależyście wypełnia obowiązki określone w art. 344 ust. 3–7 oraz art. 345 ust. 1 i 3,
- 71) świadczy dostęp do publicznej sieci telekomunikacyjnej za pośrednictwem lokalnej sieci radiowej przy użyciu urządzeń zlokalizowanych u użytkownika końcowego bez jego uprzedniej zgody, o której mowa w art. 348,
- 72) narusza nakaz, o którym mowa w art. 349,
- 73) nie wypełnia lub nienależyście wypełnia obowiązki związane z realizacją uprawnień konsumentów lub uprawnień użytkowników końcowych w zakresie usługi powszechnej, o których mowa w art. 350 ust. 3 i 4 oraz art. 360–362,

- 74) nie wypełnia obowiązku świadczenia usługi lub obowiązku oferowania specjalnego pakietu cenowego lub wypełnia je niezgodnie z decyzją, o której mowa w art. 353 ust. 4, art. 355 ust. 7, art. 356 lub art. 363 ust. 2,
- 75) nie wypełnia lub nienależyście wypełnia obowiązki, o których mowa w art. 359 ust. 1, art. 363 ust. 1, art. 369 i art. 370,
- 76) nie wypełnia obowiązku zmiany informacji przedumownych dotyczących specjalnego pakietu cenowego lub obowiązku świadczenia usługi wynikającego z decyzji, o której mowa w art. 359 ust. 3, lub wypełnia go niezgodnie z tą decyzją,
- 77) nie realizuje lub nienależyście realizuje procedurę reklamacji wynikającą z art. 373,
- 78) nie wypełnia lub nienależyście wypełnia obowiązki względem abonenta, o których mowa w art. 377,
- 79) narusza obowiązek zachowania tajemnicy komunikacji elektronicznej,
- 80) nie wypełnia obowiązków, o których mowa w art. 386 i art. 387,
- 81) przetwarza dane objęte tajemnicą komunikacji elektronicznej lub dane użytkowników bez podstawy prawnej,
- 82) nie wypełnia lub nienależyście wypełnia obowiązki, o których mowa w art. 392,
- 83) używa automatycznych systemów wywołujących lub używa telekomunikacyjnych urządzeń końcowych do celów przesyłania niezamówionej informacji handlowej bez uprzedniego uzyskania zgody abonenta lub użytkownika końcowego,
- 84) przechowuje informacje w urządzeniach końcowych abonenta lub użytkownika końcowego lub uzyskuje dostęp do informacji przechowywanych na tych urządzeniach lub instaluje oprogramowanie w telekomunikacyjnym urządzeniu końcowym niezgodnie z art. 394,
- 85) będąc przedsiębiorcą, którego działalność polega na sprzedaży odbiorników sygnału telewizyjnego lub odbiorników radiofonii cyfrowej, dokonuje sprzedaży odbiornika sygnału telewizyjnego lub odbiornika radiofonii cyfrowej, niespełniającego wymagań, o których mowa w art. 401,
- 86) będąc importerem lub nabywcą wewnątrzspółnotowym pojazdów kategorii M, sprzedaje pojazdy kategorii M wyposażone w samochodowy odbiornik radiofoniczny nieprzystosowany do odbioru cyfrowych transmisji naziemnych,
- 87) będąc podmiotem wynajmującym pojazdy kategorii M, wynajmuje długoterminowo pojazdy kategorii M wyposażone w samochodowy odbiornik radiofoniczny nieprzystosowany do odbioru cyfrowych transmisji naziemnych,

- 88) nie wykonuje obowiązków, o których mowa w art. 402,
- 89) nie wypełnia warunków zapewnienia dostępu do infrastruktury technicznej, o którym mowa w art. 18 ust. 3 ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych, wynikających z decyzji lub decyzji obszarowej,
- 90) nie wypełnia warunków zapewnienia dostępu określonych w decyzji lub decyzji obszarowej wydanej na podstawie art. 35a ust. 3 ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych,
- 91) nie wypełnia lub nienależyście wypełnia obowiązków, o którym mowa w art. 21a ust. 3 ustawy z dnia 26 kwietnia 2007 r. o zarządzaniu kryzysowym,
- 92) nie wypełnia obowiązków określonych w art. 3–5, art. 6a–6f, art. 7, art. 9, art. 11, art. 12, art. 14 oraz art. 15 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 531/2012 z dnia 13 czerwca 2012 r. w sprawie roamingu w publicznych sieciach łączności ruchomej wewnątrz Unii,
- 93) nie wypełnia obowiązków określonych w art. 3, art. 4, art. 5 ust. 2 i art. 5a rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/2120 z dnia 25 listopada 2015 r. ustanawiającego środki dotyczące dostępu do otwartego internetu i dotyczące opłat detalicznych za regulowane usługi łączności wewnątrzunijnej oraz zmieniającego dyrektywę 2002/22/WE, a także rozporządzenie (UE) nr 531/2012,
- 94) utrudnia lub uniemożliwia wykonywanie czynności kontrolnych przez Prezesa UKE
– podlega karze pieniężnej.

2. Prezes UKE, jeżeli przemawia za tym charakter lub zakres naruszenia, może nałożyć karę pieniężną na podmiot, który:

- 1) nie wypełnia obowiązku udzielania informacji lub dostarczania dokumentów przewidzianych ustawą lub ustawą z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych lub udziela informacji niepełnych lub nieprawdziwych, lub dostarcza dokumenty zawierające informacje niepełne lub nieprawdziwe;
- 2) nie realizuje lub nienależyście realizuje zobowiązania, o których mowa w art. 87 ust. 1 pkt 10;
- 3) nie wypełnia obowiązku przekazania Prezesowi UKE umowy, o którym mowa w art. 164 ust. 5;
- 4) narusza zakaz, o którym mowa w art. 173 ust. 1;
- 5) nie wypełnia lub nienależyście wypełnia obowiązków, o którym mowa w art. 173 ust. 2;

- 6) nie przekazuje, zgodnie z art. 309, danych dotyczących świadczonych usług do narzędzia porównawczego zapewnianego przez Prezesa UKE lub nie aktualizuje tych danych;
- 7) nie wypełnia lub nienależyście wypełnia obowiązek, o którym mowa w art. 311 ust. 1–3;
- 8) nie wypełnia lub nienależyście wypełnia obowiązki dotyczące skradzionych albo zgubionych telekomunikacyjnych urządzeń końcowych, o których mowa w art. 333 ust. 1 i 2;
- 9) nie doręcza abonentowi podstawowego lub szczegółowego wykazu wykonanych usług lub doręcza ten wykaz niezgodnie z art. 346 lub art. 347;
- 10) nie wypełnia obowiązków uzyskania zgody użytkownika końcowego, o których mowa w art. 394;
- 11) nie wypełnia, z przyczyn leżących po jego stronie, obowiązku zapewnienia dostępu, o którym mowa w art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych;
- 12) nie wypełnia lub nienależyście wypełnia umowę o dostępie, w tym w zakresie rozliczeń z tego tytułu, określonych w umowie o dostępie, o którym mowa w art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych;
- 13) nie wypełnia, z przyczyn leżących po jego stronie, obowiązku zapewnienia dostępu, o którym mowa w art. 30 ust. 1, 1a i 3 ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych;
- 14) nie wypełnia lub nienależyście wypełnia umowę o dostępie, o którym mowa w art. 30 ust. 1, 1a lub 3 ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych.

3. Kara, o której mowa w ust. 1 i 2, może zostać nałożona także w przypadku, gdy podmiot zaprzestał naruszania prawa lub naprawił wyrządzoną szkodę, jeżeli Prezes UKE uzna, że przemawiają za tym czas trwania, zakres lub skutki naruszenia.

4. Niezależnie od kar pieniężnych, o których mowa w ust. 1 i 2, Prezes UKE może nałożyć na kierującego przedsiębiorstwem telekomunikacyjnym, w szczególności osobę pełniącą funkcję kierowniczą lub wchodzącą w skład organu zarządzającego przedsiębiorcy telekomunikacyjnego lub związku takich przedsiębiorców, karę pieniężną w wysokości do 300% jego miesięcznego wynagrodzenia, naliczanego jak dla celów ekwiwalentu za urlop wypoczynkowy.

Art. 440. 1. Kto bez wymaganego pozwolenia używa urządzenia radiowego nadawczego lub nadawczo-odbiorczego, podlega karze grzywny od 500 do 5000 zł.

2. Jeżeli sprawca czynu określonego w ust. 1 działa w sposób uporczywy, podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat 2.

3. Kto uniemożliwia dostęp do materiałów, dokumentów, danych urządzeń, aparatury i sieci, o którym mowa w art. 419 ust. 4 pkt 2, podlega karze grzywny od 500 do 5000 zł.

4. Sąd może orzec przepadek urządzeń przeznaczonych lub służących do popełnienia czynu określonego w ust. 1 i 2, chociażby nie stanowiły one własności sprawcy.

5. Sąd orzeka przepadek urządzeń przeznaczonych lub służących do popełnienia czynu określonego w ust. 1 i 2, chociażby nie stanowiły one własności sprawcy, jeżeli ich używanie zagraża życiu lub zdrowiu człowieka. Przepis art. 195 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny wykonawczy (Dz. U. z 2021 r. poz. 53, z późn. zm.²⁶⁾). stosuje się niezależnie od wartości przedmiotów, których przepadek orzeczono.

Art. 441. 1. Kto przesyła za pomocą środków komunikacji elektronicznej niezamówione informacje handlowe, podlega karze grzywny.

2. Ściganie wykroczenia, o którym mowa w ust. 1, następuje na żądanie pokrzywdzonego.

Art. 442. 1. Kary pieniężne, o których mowa w art. 439 ust. 1 i 2, nakłada Prezes UKE, w drodze decyzji, w wysokości do 3% przychodu ukaranego podmiotu, osiągniętego w poprzednim roku kalendarzowym. Decyzji o nałożeniu kary pieniężnej nie nadaje się rygoru natychmiastowej wykonalności.

2. W przypadku gdy podmiot w roku kalendarzowym poprzedzającym rok nałożenia kary pieniężnej nie osiągnął przychodu lub osiągnął przychód w wysokości nieprzekraczającej 500 000 zł, Prezes UKE, nakładając karę pieniężną, uwzględnia średni przychód osiągnięty przez podmiot w 3 kolejnych latach kalendarzowych poprzedzających rok nałożenia kary pieniężnej.

3. W przypadku gdy podmiot nie osiągnął przychodu w okresie, o którym mowa w ust. 2, lub gdy przychód podmiotu w tym okresie nie przekracza 500 000 zł, Prezes UKE może nałożyć na podmiot karę pieniężną w wysokości nieprzekraczającej 15 000 zł.

4. W przypadku gdy przed wydaniem decyzji o nałożeniu kary pieniężnej podmiot nie dysponuje danymi finansowymi niezbędnymi do ustalenia przychodu za rok kalendarzowy poprzedzający rok nałożenia kary pieniężnej, Prezes UKE, nakładając karę pieniężną, uwzględnia:

1) przychód osiągnięty przez podmiot w roku kalendarzowym poprzedzającym ten rok;

²⁶⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2021 r. poz. 472, 1236 i 2054 oraz z 2022 r. poz. 22, 655 i 1855.

2) w przypadku, o którym mowa w ust. 2 – średni przychód osiągnięty przez podmiot w 3 kolejnych latach kalendarzowych poprzedzających ten rok. Przepis ust. 3 stosuje się odpowiednio.

5. W przypadku niewypełniania obowiązku uzyskania zgody użytkownika końcowego, o której mowa w art. 393, Prezes UKE nakłada na podmiot, biorąc pod uwagę charakter i zakres naruszenia, karę pieniężną w wysokości do 3% przychodu ukaranego podmiotu, osiągniętego w poprzednim roku kalendarzowym lub do 1 000 000 zł, przy czym zastosowanie ma kwota wyższa. Przepisów ust. 2, 3 i 7 nie stosuje się.

6. W przypadku gdy podmiot powstał w wyniku połączenia lub przekształcenia innych podmiotów, obliczając wysokość jego przychodu, o którym mowa w ust. 1, Prezes UKE uwzględnia przychód osiągnięty przez te podmioty w roku kalendarzowym poprzedzającym rok nałożenia kary. Przepisy ust. 2–4 stosuje się odpowiednio.

7. Ustalając wysokość kary pieniężnej, Prezes UKE uwzględnia charakter i zakres naruszenia, dotychczasową działalność podmiotu oraz jego możliwości finansowe.

8. Podmiot jest obowiązany do dostarczenia Prezesowi UKE, na każde jego żądanie, w terminie 30 dni od dnia otrzymania żądania, danych niezbędnych do określenia podstawy wymiaru kary pieniężnej. W przypadku niedostarczenia danych lub gdy dostarczone dane uniemożliwiają ustalenie podstawy wymiaru kary, Prezes UKE może ustalić podstawę wymiaru kary pieniężnej w sposób szacunkowy, nie mniejszą jednak niż kwota 500 000 zł.

9. Kary, o których mowa w art. 439 ust. 1 i 2, stanowią przychód Funduszu.

10. Prezes UKE przekazuje na rachunek Funduszu środki pochodzące z kar w terminie 30 dni od dnia ich pobrania.

11. Kary pieniężne podlegają egzekucji w trybie przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji w zakresie egzekucji obowiązków o charakterze pieniężnym.

12. W zakresie nieuregulowanym w ustawie oraz w ustawie z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego do kar pieniężnych stosuje się odpowiednio przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa, z tym że uprawnienia organów podatkowych określone w tych przepisach przysługują Prezesowi UKE.

Art. 443. 1. Kto nie wypełnia obowiązku:

- 1) wdrożenia technicznych i organizacyjnych środków ochrony, o których mowa w art. 396,
- 2) informacyjnego względem Prezesa UODO, o którym mowa w art. 397 ust. 1,
- 3) informacyjnego względem abonenta lub użytkownika końcowego, o którym mowa w art. 397 ust. 4,

4) prowadzenia rejestru naruszeń danych osobowych, o którym mowa w art. 400 ust. 1 – podlega karze pieniężnej nakładanej przez Prezesa UODO w wysokości do 3% przychodu ukaranego podmiotu osiągniętego w poprzednim roku kalendarzowym.

2. Do kar nakładanych na podstawie ust. 1 stosuje się odpowiednio przepisy art. 439 ust. 3 i 4 oraz art. 442 ust. 1–4 oraz 6–11. Uprawnienia Prezesa UKE określone w tych przepisach przysługują Prezesowi UODO.

Art. 444. 1. Kto podejmuje działalność określoną w art. 57 ust. 1 bez pozwolenia PRS lub bez przestrzegania warunków zawartych w pozwoleniu PRS, podlega grzywnie w wysokości do 540 stawek dziennych.

2. Kto uchybia obowiązkowi przewidzianemu w art. 58, podlega grzywnie w wysokości do 135 stawek dziennych.

DZIAŁ X

Przepis końcowy

Art. 445. Ustawa wchodzi w życie w terminie i na zasadach określonych w ustawie z dnia Przepisy wprowadzające ustawę – Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. ...).

UZASADNIENIE

W styczniu 2016 r. Parlament Europejski podkreślił rolę, jaką w postępie cyfrowym odgrywają prywatne inwestycje w sieci dostępu do internetu, oraz znaczenie stabilnych ram prawnych w umożliwianiu wszystkim podmiotom inwestowania na wszystkich obszarach, w tym na obszarach wiejskich i oddalonych. Podobnie Rada Europejska wezwała w czerwcu 2016 r. do zapewnienia w całej Europie stałych i bezprzewodowych łączy szerokopasmowych o bardzo dużej przepustowości, co stanowi warunek przyszłej konkurencyjności, a także do przeprowadzenia reformy regulacyjnej w dziedzinie telekomunikacji w celu stworzenia zachęt do dużych inwestycji sieciowych, a jednocześnie wspierania efektywnej konkurencji i praw konsumentów. W dniu 14 września 2016 r. Komisja Europejska przedstawiła długo zapowiadaną kompleksową reformę regulacji telekomunikacyjnych. Jest to jeden z najambitniejszych projektów w ramach strategii Jednolitego Rynku Cyfrowego. Nowe przepisy zostały przedstawione w formie jednej dyrektywy – dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1972 z dnia 11 grudnia 2018 r. ustanawiającej Europejski kodeks łączności elektronicznej (Dz. Urz. UE L 321 z 17.12.2018, str. 34, z późn. zm.). Towarzyszy im również pakiet dodatkowych dokumentów, w tym między innymi Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów „Łączność dla konkurencyjnego jednolitego rynku cyfrowego: w kierunku europejskiego społeczeństwa gigabitowego”. W ww. komunikacie potwierdzono znaczenie dostępu do internetu dla jednolitego rynku cyfrowego i podkreślono, że Europie już teraz jest potrzebne rozmieszczenie sieci służących jej cyfrowej przyszłości. W tym celu w komunikacie przedstawiono wizję europejskiego „społeczeństwa gigabitowego”, w którym dostępność i wykorzystanie sieci o bardzo dużej przepustowości umożliwia powszechne korzystanie z produktów, usług i aplikacji w ramach jednolitego rynku cyfrowego. Realizacja tej wizji wymaga osiągnięcia do 2025 r. trzech celów strategicznych: zapewnienia gigabitowego dostępu do internetu w miejscach stanowiących siłę napędową rozwoju społeczno-gospodarczego, aby w ten sposób wspierać wzrost i zatrudnienie w Europie; zapewnienia na wszystkich obszarach miejskich oraz na wszystkich głównych szlakach komunikacyjnych zasięgu sieci 5G, aby w ten sposób wspierać konkurencyjność Europy; zapewnienia we wszystkich gospodarstwach domowych w Europie dostępu do internetu o przepustowości co najmniej 100 Mb/s, aby w ten sposób wspierać spójność Europy. Rząd Rzeczypospolitej Polskiej, w ślad za komunikatem Komisji, w ramach przyjętej przez Radę Ministrów uchwały nr 27/2020 z dnia 10 marca 2020 r. zmieniającej uchwałę w sprawie przyjęcia programu rozwoju „Narodowy Plan

Szerokopasmowy”, aktualizującej ten Plan, zobowiązał się do realizacji tych celów w ciągu najbliższych 5 lat.

Aby pomóc urzeczywistnić tę wizję, w komunikacie Komisji zaproponowano szereg inicjatyw służących stworzeniu odpowiednich warunków dla niezbędnych inwestycji, które mają być zrealizowane głównie przez rynek. Inicjatywy te obejmują istotną reformę ram regulacyjnych w dziedzinie łączności elektronicznej w postaci towarzyszącego wniosku ustawodawczego w sprawie europejskiego kodeksu łączności elektronicznej (kodeksu) i rozporządzenia w sprawie Organu Europejskich Regulatorów Łączności Elektronicznej (BEREC), plan działania w sprawie dostępu do sieci 5G dla Europy oraz dalsze środki finansowe i środki z zakresu polityki, wprowadzane zarówno na szczeblu unijnym, jak i krajowym i lokalnym, w tym inicjatywy „Wi-Fi dla Europy”, która ma sprzyjać powszechnej dostępności połączeń Wi-Fi dla obywateli w całej Unii Europejskiej (UE). Celem jest ożywienie europejskiej gospodarki cyfrowej i zwiększenie konkurencyjności, zachęcenie społeczeństw do aktywnego uczestnictwa w jednolitym rynku cyfrowym oraz sprostanie coraz większym potrzebom Europejczyków w zakresie łączności.

Rozwój szybkich sieci szerokopasmowych, zarówno światłowodowych jak i bezprzewodowych, jest uznawany za jeden ze strategicznych elementów rozwoju gospodarczego Polski i krajów UE. Duży nacisk w chwili obecnej kładzie się szczególnie na sieci 5G, które traktowane są jako jeden z najważniejszych czynników warunkujących postęp ekonomiczny i techniczny, a także przewyższania kryzysu wywołanego pandemią. Sieci 5G są uruchamiane na całym świecie, a tempo tego procesu w poszczególnych państwach będzie decydowało o pozycji UE na świecie, a tym samym o pozycji Polski. Umożliwią one realizację innowacyjnych projektów takich jak inteligentne miasta i inteligentne systemy transportowe, przekształcając dotychczasowe modele biznesowe i wprowadzając nowe modele. Sieci 5G całkowicie zmienią sposoby interakcji między urządzeniami mobilnymi i otaczającym użytkowników końcowych środowiskiem. Z tego względu sieć 5G dostępna od 2020 r. będzie prowadziła do wzmocnienia konkurencyjności i innowacyjności gospodarki kraju, dając szansę jego podmiotom gospodarczym na umocnienie swojej pozycji w technologicznie zaawansowanych obszarach.

W ostatnich miesiącach jesteśmy świadkami narastającej fali dezinformacji i rozprzestrzeniania się fake newsów dotyczących kluczowych dla obywateli kwestii: pandemii czy też mobilnej infrastruktury telekomunikacyjnej oraz sieci 5G. Z kolei wydarzenia z maja i czerwca 2020 r. pokazały, że mimo intensywnych działań, mających na celu zdecydowane dementowanie

wszelkich informacji wskazujących na szkodliwe oddziaływanie stacji bazowych telefonii komórkowej oraz na związek sieci 5G z panującą pandemią, okazały się one niewystarczające. Dodatkowo pojawiły się też nawoływania do niszczenia tego typu infrastruktury. Mają one charakter systematycznego zasilania treściami, nakierowanymi na wywołanie określonych reakcji lub działań, co już nastąpiło. W celu przeciwdziałania dezinformacji w tym zakresie uruchomiona została strona internetowa poświęcona zagadnieniom dotyczącym sieci 5G, w tym także polu elektromagnetycznemu (www.gov.pl/web/5G). Na stronie tej publikowane są aktualności dotyczące wdrożenia sieci 5G w Polsce i na świecie oraz informacje na temat badań i raportów dotyczących pola elektromagnetycznego. W ramach działań edukacyjnych udostępniono również napisany przystępnym językiem „Przewodnik po 5G”, w którym przedstawiono najważniejsze zagadnienia dotyczące sieci nowej generacji.

Sieci telekomunikacyjne, a w szczególności zasięg mobilnych sieci telekomunikacyjnych, gwarantują możliwość świadczenia obywatelom pracy zdalnej oraz edukacji zdalnej (przeprowadzanie zajęć przez internet), przy czym kontekst edukacji ma fundamentalne znaczenie, obok bezpieczeństwa publicznego. Przerwy w edukacji mogą głęboko zaszkodzić rozwojowi dziecka i utrudnić zmniejszenie różnic w osiągnięciach między rodzinami o wysokich i niskich dochodach. W obliczu sytuacji, w jakiej obecnie znajduje się Polska w związku z pandemią koronawirusa, kluczowe jest zapewnienie wszystkim obywatelom dostępu do szerokopasmowego internetu. Jednocześnie jako państwo musimy być technicznie przygotowani do sytuacji kolejnego możliwego lockdownu związanego m.in. z SARS CoV-2.

Projekt ustawy – Prawo komunikacji elektronicznej, zwany dalej „Pke” lub „ustawa Pke”, kompleksowo reguluje między innymi kwestie wykonywania działalności polegającej na zapewnieniu komunikacji elektronicznej, regulowania rynków komunikacji elektronicznej, warunki gospodarowania częstotliwościami, zasobami orbitalnymi oraz zasobami numeracji, a także prawa i obowiązki użytkowników, zasady przetwarzania danych telekomunikacyjnych i ochrony tajemnicy komunikacji elektronicznej. Dotychczas materia ta była regulowana ustawą z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. z 2022 poz. 1648 i 1933), zwaną dalej „Pt” lub „ustawa Pt”, która zostanie zastąpiona niniejszą ustawą.

Konieczność opracowania nowej ustawy wynika z konieczności wdrożenia do polskiego porządku prawnego przepisów dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1972 z dnia 11 grudnia 2018 r. ustanawiającej Europejski kodeks łączności elektronicznej, zwany dalej „EKŁE”. Zastąpienie dotychczasowej ustawy Pt nowym aktem prawnym uzasadnione jest

zakresem i ilością zmian oraz koniecznością uporządkowania, przerehabrowania i niejednokrotnie uproszczenia dotychczas funkcjonujących przepisów z zakresu ustawy Pt.

EKŁE:

- zawiera szereg uaktualnionych przepisów regulujących sieci łączności elektronicznej (sieci telekomunikacyjne), usługi telekomunikacyjne oraz towarzyszące urządzenia i usługi;
- określa zadania wykonywane przez krajowe organy regulacyjne i inne właściwe organy, a także wprowadza szereg procedur służących zapewnieniu harmonizacji ram regulacyjnych w całej UE;
- ma na celu stymulowanie konkurencji i zwiększenie inwestycji w sieci 5G i sieci o bardzo dużej przepustowości, tak aby wszyscy obywatele UE i wszystkie przedsiębiorstwa z UE mogli korzystać z łączności wysokiej jakości, cieszyć się wysokim poziomem ochrony konsumentów oraz większym wyborem innowacyjnych usług cyfrowych.

Cele ogólne EKŁE to:

- **promowanie łączności** oraz korzystania z sieci o bardzo dużej przepustowości, w tym sieci stacjonarnych, ruchomych i bezprzewodowych przez wszystkich obywateli UE i wszystkie przedsiębiorstwa z UE;
- wspieranie interesów obywateli UE przez:
 - umożliwienie czerpania maksymalnych korzyści pod względem możliwości, wyboru, ceny i jakości dzięki **wydajnej konkurencji**,
 - dbanie o **bezpieczeństwo sieci i usług**,
 - zapewnianie **ochrony konsumentów** z wykorzystaniem szczególnych regulacji oraz
 - zaspokajanie **potrzeb konkretnych grup społecznych**, zwłaszcza osób z niepełnosprawnościami, osób starszych i osób o szczególnych potrzebach społecznych;
- ułatwianie wchodzenia na rynek i **promowanie konkurencji** przy dostarczaniu sieci telekomunikacyjnych i urządzeń towarzyszących;
- **przyczynianie się do rozwoju rynku wewnętrznego** w obszarze sieci i usług telekomunikacyjnych w UE przez **opracowywanie wspólnych przepisów i przewidywalnych podejść regulacyjnych** dotyczących:

- skutecznego, wydajnego i skoordynowanego wykorzystania **widma radiowego**;
- **otwartych innowacji**;
- rozwijania **sieci transeuropejskich**;
- **dostępności i interoperacyjności ogólnoeuropejskich usług** oraz
- **połączeń między użytkownikami końcowymi**.

Ponadto należy wskazać, że ustawa Pke z racji tego, że zastępuje ustawę Pt, reguluje również kwestie dotychczas w tej ustawie uregulowane, ale niestanowiące zarazem implementacji EKŁE. Należy tu wymienić m.in. przepisy dotyczące tajemnicy komunikacji elektronicznej, które stanowią wdrożenie dyrektywy 2002/58/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 lipca 2002 r. dotyczącej przetwarzania danych osobowych i ochrony prywatności w sektorze łączności elektronicznej (dyrektywa o prywatności i łączności elektronicznej) (Dz. Urz. UE L 201 z 31.07.2002, str. 37, z późn. zm.), zwanej dalej „dyrektywą 2002/58/WE”, oraz kwestie wymagań dla urządzeń radiowych, które wdrażają przepisy dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/53/UE z dnia 16 kwietnia 2014 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich dotyczących udostępniania na rynku urządzeń radiowych i uchylającej dyrektywę 1999/5/WE (Dz. Urz. UE L 153 z 22.05.2014, str. 62, z późn. zm.), zwanej dalej „dyrektywą 2014/53/UE”.

W celu zwiększenia przejrzystości przepisów i ich uporządkowania w projekcie przyjęto systematykę, która w dużej mierze bazuje na systematyce przyjętej w EKŁE. Przepisy ustawy Pke zostały pogrupowane w oddziały, rozdziały, te z kolei w następujące działy według następującej systematyki:

DZIAŁ I. Postanowienia ogólne (w tym wpis do rejestru przedsiębiorców telekomunikacyjnych i rejestru jednostek samorządu terytorialnego wykonujących działalność w zakresie telekomunikacji, obowiązki informacyjne i sprawozdawcze przedsiębiorców, opłaty, postępowania konsultacyjne i konsolidacyjne, obowiązki na rzecz obronności, bezpieczeństwa państwa oraz bezpieczeństwa i porządku publicznego, a także regulacje dotyczące satelitarnej usługi publicznej o regulowanym dostępie (PRS);

DZIAŁ II. Gospodarowanie częstotliwościami i zasobami numeracji (w tym gospodarowanie częstotliwościami, używanie i obsługa urządzeń radiowych i zarządzanie zasobami numeracji);

DZIAŁ III. Dostęp telekomunikacyjny (w tym zasady zapewnienia dostępu, dostęp symetryczny, koordynacja dostępu telekomunikacyjnego i decyzje obszarowe w zakresie dostępu telekomunikacyjnego);

DZIAŁ IV. Regulowanie rynku komunikacji elektronicznej (w tym analiza rynków, nakładanie obowiązków regulacyjnych, obowiązki na rynkach hurtowych, ograniczenia na rynkach detalicznych, szczegółowe warunki regulacyjne, szczegółowe warunki inwestowania oraz rachunkowość regulacyjna i kalkulacja kosztów);

DZIAŁ V. Operator multipleksu i dostęp do multipleksu;

DZIAŁ VI. Urządzenia radiowe;

DZIAŁ VII. Publicznie dostępne usługi komunikacji elektronicznej (w tym prawa użytkowników końcowych, regulacje dotyczące usługi powszechnej, odpowiedzialności za niewykonanie lub nienależyte wykonanie usług komunikacji elektronicznej, tajemnicy komunikacji elektronicznej, a także kwestie cyfrowych transmisji radiofonicznych i telewizyjnych);

DZIAŁ VIII. Organy właściwe w sprawach komunikacji elektronicznej oraz postępowanie przed Prezesem Urzędu Komunikacji Elektronicznej;

DZIAŁ IX. Przepisy o karach pieniężnych i przepisy karne;

DZIAŁ X. Przepis końcowy.

Projektodawca wskazuje, że zgodnie z zasadami prawidłowej legislacji posługuje się w większości przepisów liczbą pojedynczą w celu zapobieżenia ewentualnym wątpliwościom związanym z określeniem przedmiotu przepisu, do którego odnosi się czynność czasownikowa, przyjmując, że jego użycie w liczbie pojedynczej nie stanowi limitu liczbowego i pozwala także na zastosowanie przepisów do liczby mnogiej, jeżeli stoi za tym racjonalna przesłanka. Niemniej w niektórych wypadkach charakter przedmiotu uzasadniał użycie przez projektodawcę liczby mnogiej jako trafniejszej językowo i logicznie.

Projektodawca przyjął także zasadę, iż w przypadku gdy przepis nie wskazuje, czy określone postępowanie lub czynność wszczynane są lub dokonywane z urzędu albo na wniosek, oznacza to, że mamy do czynienia z działaniem organu wyłącznie z urzędu. Jednak w kilku szczególnych przypadkach, tak aby uniknąć jakichkolwiek wątpliwości interpretacyjnych, wskazano wprost w przepisach na działanie z urzędu.

Szczegółowe regulacje

DZIAŁ I

Postanowienia ogólne

Rozdział 1

Zakres ustawy

Art. 1

Zasadniczy zakres regulacji ustawy Pke (podmiotowy i przedmiotowy) został wskazany w art. 1. W myśl tego przepisu ustawa reguluje zasady wykonywania i kontroli działalności polegającej na zapewnianiu komunikacji elektronicznej, prawa i obowiązki uczestników rynku komunikacji elektronicznej, w tym przedsiębiorców komunikacji elektronicznej, użytkowników końcowych oraz użytkowników urządzeń radiowych, warunki podejmowania i wykonywania działalności polegającej na dostarczaniu publicznych sieci i udogodnień towarzyszących oraz świadczeniu publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych, zadania i obowiązki na rzecz bezpieczeństwa państwa, uzyskiwanie dostępu, korzystanie i zarządzanie usługą PRS, warunki gospodarowania częstotliwościami, zasobami orbitalnymi oraz zasobami numeracji, zasady dostępu oraz warunki regulowania rynku komunikacji elektronicznej, wymagania, jakim powinny odpowiadać urządzenia radiowe, warunki przetwarzania danych, w tym danych osobowych, w ramach świadczenia usług komunikacji elektronicznej oraz ochrony tajemnicy komunikacji elektronicznej oraz funkcjonowanie organów właściwych w sprawach komunikacji elektronicznej, ich współdziałania z innymi organami krajowymi oraz instytucjami UE w zakresie regulacji komunikacji elektronicznej. Analogiczny przepis funkcjonował w ustawie Pt.

Projektowany przepis art. 1 ust. 2 przesądza także, że czynność polegająca na umożliwianiu korzystania z dostępu do publicznej sieci telekomunikacyjnej za pośrednictwem lokalnej sieci radiowej nie jest działalnością podlegającą wpisowi do rejestru przedsiębiorców telekomunikacyjnych, pod warunkiem, że jest to działalność dodatkowa w stosunku do wykonywanej przez podmiot działalności, innej niż telekomunikacyjna. Sam fakt zapewnienia dostępu do sieci telekomunikacyjnej przez lokalną sieć radiową nie stanowi zawsze przejawu działalności telekomunikacyjnej. Takie rozwiązanie wynika wprost z art. 56 ust. 2 EKŁE, który przesądza, że *„W przypadku gdy takie zapewnianie dostępu nie jest częścią działalności gospodarczej lub ma charakter dodatkowy w stosunku do działalności gospodarczej lub usługi publicznej, która nie jest uzależniona od przekazywania sygnałów w tych sieciach,*

przedsiębiorstwo, organ publiczny lub użytkownik końcowy, którzy zapewniają taki dostęp, nie podlegają ogólnemu zezwoleniu na dostarczanie sieci i usług łączności elektronicznej na podstawie art. 12, obowiązkom dotyczącym praw użytkowników końcowych na podstawie części III tytuł II ani obowiązkom zapewnienia wzajemnego połączenia ich sieci na podstawie art. 61 ust. 1.”. W związku z niepodleganiem – określonych podmiotów, w określonej sytuacji – szeregu obowiązków związanych z ogólnym zezwoleniem na dostarczanie sieci i usług łączności elektronicznej, nie można zakwalifikować takiego działania jako działalności telekomunikacyjnej. To swoiste wyłączenie będzie miało zastosowania praktyczne w sytuacji, gdy umożliwianie korzystania z dostępu do publicznej sieci telekomunikacyjnej za pośrednictwem lokalnej sieci radiowej będzie odbywać się w przestrzeni prywatnej lub na ograniczonej przestrzeni publicznej na zasadach niekomercyjnych albo w charakterze usługi stanowiącej dodatek do innego rodzaju działalności, która nie jest zależna od takiego dostępu. Przepis ust. 2 stanowi transpozycję art. 56 ust. 1 i ust. 6 lit. a EKŁE.

Art. 2

Projektowana ustawa Pke częściowo powtarza definicje zawarte już w dotychczas obowiązującej ustawie Pt, przy czym w niektórych przypadkach zmienia je, dostosowując je do brzmienia EKŁE lub zmieniających się realiów rynkowych.

Definicja abonenta – pojęcie oznaczające użytkownika będącego stroną umowy z dostawcą usług komunikacji elektronicznej. Definicja ta nie ma odpowiednika w przepisach EKŁE. W ustawie Pt występuje pojęcie abonenta, jednak w znaczeniu węższym odwołującym się wyłącznie do usług telekomunikacyjnych. W projektowanej ustawie definicja ta występuje w przepisach dotyczących relacji wynikających z umów o świadczenie usług komunikacji elektronicznej.

Definicja aparatu publicznego – pojęcie aparatu publicznego jest rozumiane jako publicznie dostępny telefon, w którym połączenie opłacane jest automatycznie, w szczególności za pomocą monety, żetonu, karty telefonicznej lub karty płatniczej. Definicja ta nie ma odpowiednika w przepisach EKŁE, występuje zaś w ustawie Pt.

Definicja aparatury – projekt ustawy przyjmuje tę definicję w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 13 kwietnia 2007 r. o kompatybilności elektromagnetycznej (Dz. U. z 2022 r. poz. 2233). W rozumieniu art. 6 pkt 1 tej ustawy aparaturą jest każdy gotowy wyrób lub zespół wyrobów, które są dostępne w obrocie jako odrębne jednostki funkcjonalne przeznaczone do używania lub do montażu przez użytkownika oraz zdolne do wywoływania zaburzeń

elektromagnetycznych lub podatne na nie. Zasadnicze wymagania stawiane aparaturze dotyczą tego, aby nie wywoływała w swoim środowisku zaburzeń elektromagnetycznych o wartościach przekraczających odporność na zaburzenia innego urządzenia występujące w tym środowisku oraz sama posiadała wymaganą odporność na zaburzenia elektromagnetyczne. Definicja aparatury jest tożsama z definicją zawartą dotychczas w ustawie Pt.

Definicja częstotliwości zharmonizowanych – projektowana definicja stanowi wdrożenie art. 2 pkt 25 EKŁE. Pojęcie częstotliwości zharmonizowanych nie było zdefiniowane w ustawie Pt, gdyż ani ustawa Pt ani wdrażany w niej pakiet dyrektyw telekomunikacyjnych nie zawierał, w przeciwieństwie do EKŁE, szczególnych regulacji dotyczących tych częstotliwości. Częstotliwościami zharmonizowanymi są te częstotliwości, których dostępność i efektywne wykorzystanie uregulowano za pomocą zharmonizowanych warunków ustanowionych w drodze technicznego środka wykonawczego zgodnie z art. 4 decyzji nr 676/2002/WE Parlamentu Europejskiego i Rady Z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie ram regulacyjnych dotyczących polityki spektrum radiowego we Wspólnocie Europejskiej (decyzja o spektrum radiowym) (Dz. Urz. WE L 108 z 24.04.2002, str. 1 - Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne Polskie rozdz. 13, t. 29, str. 317), zwanej dalej „decyzją nr 676/2002/WE”. Proponowana definicja zawiera zatem, tak samo jak EKŁE, odniesienie do decyzji nr 676/2002/WE. Celem decyzji jest ustanowienie w UE polityki i prawnych ram dla zapewnienia koordynacji koncepcji politycznych, a tam gdzie sytuacja tego wymaga, harmonizacja warunków dostępności i skutecznego korzystania ze spektrum radiowego koniecznych do ustanowienia i funkcjonowania rynku wewnętrznego w obszarach objętych polityką Wspólnoty, takich jak łączność elektroniczna, transport oraz badania i rozwój. Aby osiągnąć ten cel Komisja, na podstawie art. 4 decyzji, przedkłada Komitetowi ds. Spektrum Radiowego właściwe techniczne środki wykonawcze w celu zapewnienia zharmonizowanych warunków dostępności i skutecznego wykorzystania spektrum radiowego.

Definicja dostarczania sieci telekomunikacyjnej – jest to jedna z kluczowych definicji, ponieważ istotnie wpływa na wyznaczenie zakresu działalności telekomunikacyjnej. Pojęcie to oznacza przygotowanie sieci telekomunikacyjnej w sposób umożliwiający świadczenie w niej usług, jej eksploatację, nadzór nad nią lub umożliwianie dostępu telekomunikacyjnego. Należy przy tym wskazać, że pojęcie „przygotowanie sieci telekomunikacyjnych” nie obejmuje wytworzenia (budowy) sieci telekomunikacyjnej. Definicja ta jest odpowiednikiem definicji „dostarczania sieci łączności elektronicznej” zawartej w art. 2 pkt 16 EKŁE oraz jest zasadniczo tożsama z definicją zawartą dotychczas w ustawie Pt.

Definicja dostawcy usług komunikacji elektronicznej – dostawca usług komunikacji elektronicznej jest rozumiany jako dostawca publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych lub podmiot świadczący publicznie dostępne usługi komunikacji interpersonalnej niewykorzystujące numerów. Pojęcie to nie występuje w ustawie Pt. Wprowadzenie tej definicji jest konsekwencją zaimplementowania w projektowanej ustawie Pke definicji usługi łączności elektronicznej, określonej w EKŁE.

Definicja dostępu telekomunikacyjnego – jest odpowiednikiem definicji dostępu zawartej w art. 2 w pkt 27 EKŁE. Wyszczególnia ona zasoby, które mogą być udostępniane przedsiębiorcy telekomunikacyjnemu do świadczenia usług telekomunikacyjnych. Należy podkreślić, że zastąpienie określenia „urządzenia” z polskiej wersji językowej EKŁE określeniem „zasób” na gruncie Pke jest bardziej adekwatne, w szczególności w kontekście nieruchomości, w tym budynku stanowiących jej definiendum. Ponadto desygnaty te nie stanowią zamkniętego katalogu zasobów, gdyż w definicji – na wzór art. 2 pkt 27 EKŁE – posłużono się wyrażeniem „w szczególności”. Niemniej nie zachodzi obawa, że dostęp do zasobów można rozciągnąć np. na zasoby osobowe, ponieważ do powstania zobowiązania do zapewnienia dostępu do określonego zasobu, niezbędny jest przepis prawa powszechnie obowiązującego lub akt stosowania prawa wydany na podstawie ustawy. Źródłem obowiązku dostępowego nie jest więc definicja per se. Dostęp telekomunikacyjny obejmuje również dostęp określony w ustawie z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych (Dz. U. z 2022 r. poz. 884 i 2164), m.in. dostęp do infrastruktury technicznej czy dostęp do nieruchomości, w tym do budynków.

Definicja dostępu do lokalnej pętli abonenckiej – dostęp do sieci polegający na korzystaniu z lokalnej pętli abonenckiej lub lokalnej podpętli abonenckiej przez innego przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej. Definicja jest tożsama z dotychczasową definicją zawartą w ustawie Pt.

Definicja elektronicznego przewodnika po programach – pojęcie elektronicznego przewodnika po programach rozumiane jest jako środek lub rozwiązanie techniczne umożliwiające wybór programów, stosowane w systemach telewizji cyfrowej, zawierające dodatkowe dane opisujące programy występujące w cyfrowym sygnale telewizyjnym. Definicja ta nie ma odpowiednika w przepisach EKŁE. Pojęcie to występuje w ustawie Pt oraz w przepisach projektowanej ustawy Pke regulujących cyfrowe transmisje radiofoniczne i dotyczących zakresu dostępu telekomunikacyjnego.

Definicja fal radiowych – definicja fal radiowych wynika z dyrektywy 2014/53/UE i jest jednocześnie zgodna z definicją zawartą w art. 1 Regulaminu Radiokomunikacyjnego.

Omawiana definicja wskazuje, że pod pojęciem fal radiowych należy rozumieć fale elektromagnetyczne o częstotliwościach niższych niż 3000 GHz, rozchodzące się w przestrzeni bez pomocy sztucznego przewodnika. Definicja w takim samym brzmieniu była zawarta w ustawie Pt (art. 2 pkt 7a).

Definicja ta jest powiązana z definicją urządzenia radiowego, które jest szczególnym rodzajem urządzenia telekomunikacyjnego i emituje lub odbiera fale radiowe na potrzeby radiokomunikacji lub radiolokacji, lub urządzenia telekomunikacyjnego, które musi zostać uzupełnione o dodatkowy element, aby mogło celowo emitować lub odbierać fale radiowe na potrzeby radiokomunikacji lub radiolokacji.

Definicja infrastruktury technicznej – ze względu na szczególne znaczenie pojęcia infrastruktury technicznej, proponuje się zawarcie odesłania do definicji zawartej w art. 2 ust. 1 pkt 6 ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych.

Definicja infrastruktury telekomunikacyjnej – projektowana definicja wprowadza zmianę brzmienia w stosunku do definicji infrastruktury telekomunikacyjnej zawartej w art. 2 pkt 8 Pt, ponieważ wskazuje wprost najważniejszą cechę desygnatów tego pojęcia, tj. ich „fizyczność”, są bowiem to wyłącznie takie zasoby, którym można przypisać położenie w przestrzeni.

Definicja instrukcji – definicja instrukcji czyli dokumentu stanowiącego podstawę do przygotowania przez przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej sprawozdania z prowadzonej rachunkowości regulacyjnej, do którego zobowiązany jest przedsiębiorca komunikacji elektronicznej, na którego nałożono obowiązek prowadzenia rachunkowości regulacyjnej na podstawie art. 215 lub art. 231 ust. 3 pkt 3 lit. a Pke. Definicja instrukcji wynika z celu rachunkowości regulacyjnej, określonego w art. 253 Pke i była już określona w art. 2 pkt 9 Pt. Szczegółowa treść instrukcji wynika z przedmiotu i sposobu prowadzenia działalności przez przedsiębiorcę, ale musi ona być zgodna z przepisami Pke oraz rozporządzenia wydawanego na podstawie art. 255. Instrukcja podlega zatwierdzeniu przez Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej, zwanego dalej „Prezesem UKE”, a następnie udostępnieniu w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Prezesa UKE, zwanej dalej „stroną podmiotową BIP UKE”.

Definicje interfejsu oraz interfejsu programistycznego aplikacji – zgodnie z tymi definicjami:

- interfejs oznacza układ elektryczny, elektroniczny lub optyczny, z oprogramowaniem lub bez oprogramowania lub oprogramowanie umożliwiające łączenie, współpracę i wymianę sygnałów o określonej postaci pomiędzy urządzeniami połączonymi za jego pośrednictwem zgodnie z odpowiednią specyfikacją techniczną. Definicja ta nie ma odpowiednika w przepisach EKŁE, występuje zaś w ustawie Pt,
- pojęcie interfejsu programistycznego aplikacji rozumiane jest jako interfejs umożliwiający łączenie, współpracę, wymianę informacji pomiędzy aplikacjami dostarczanymi przez nadawców lub dostawców usług a urządzeniami telewizji cyfrowej służącymi do przekazywania cyfrowych sygnałów umożliwiającymi świadczenie usług telewizyjnych lub radiofonicznych. Definicja ta odpowiada definicji z art. 2 pkt 18 EKŁE.

Definicja interoperacyjności usług – oznacza zdolność sieci telekomunikacyjnych jak również odbiorników sygnału telewizyjnego i odbiorników radiofonii cyfrowej oraz aplikacji do efektywnej współpracy w celu zapewnienia wzajemnego dostępu użytkowników do usług przez nie świadczonych. Dzięki interoperacyjności możliwe jest niezakłócone korzystanie z usług telekomunikacyjnych przez użytkowników różnych sieci i urządzeń.

Definicja kalkulacji kosztów – definicja kalkulacji kosztów, do prowadzenia której zobowiązany jest przedsiębiorca komunikacji elektronicznej, na którego nałożono ten obowiązek na podstawie art. 216 ust. 1 lub art. 231 ust. 3 pkt 3 lit. b. Kalkulacja kosztów jest odpowiednikiem zapisanego w art. 74 EKŁE systemu księgowania kosztów i była już określona w art. 2 pkt 14 Pt. Ogólne zasady prowadzenia kalkulacji kosztów, w tym różne sposoby kalkulacji kosztów wynikają z Pke i rozporządzenia wydawanego na podstawie art. 255, zaś szczegółowe warunki – z opisu kalkulacji kosztów przygotowanego przez zobowiązanego przedsiębiorcę i zatwierdzonego przez Prezesa UKE. Efekty prowadzenia kalkulacji kosztów zapisane są przez przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej w dokumencie nazwanym przez ustawodawcę „wyniki kalkulacji kosztów”.

Definicja kolokacji – oznacza ona udostępnianie fizycznej przestrzeni lub urządzeń technicznych w celu umieszczenia i podłączenia niezbędnego sprzętu operatora podłączającego swoją sieć do sieci innego operatora lub korzystającego z dostępu do lokalnej pętli abonenckiej. Definicja określa, że przedmiotem świadczenia między operatorami jest udostępnienie fizycznej przestrzeni lub urządzeń technicznych przystosowanych do umieszczenia i podłączenia sprzętu telekomunikacyjnego. Kolokacja dotyczy umieszczania sprzętu współpracującego operatora w obiekcie, w którym następuje połączenie sieci lub realizowany jest dostęp do pętli abonenckiej.

Definicja komunikatu elektronicznego – zgodnie z projektowaną definicją komunikatem elektronicznym jest każda informacja wymieniana lub przekazywana między określonymi użytkownikami za pośrednictwem publicznie dostępnych usług komunikacji elektronicznej; nie obejmuje on informacji przekazanej jako część transmisji radiofonicznych lub telewizyjnych transmitowanych przez sieć telekomunikacyjną, z wyjątkiem informacji odnoszącej się do możliwego do zidentyfikowania abonenta lub użytkownika otrzymującego informację. Definicja ta w zasadniczej mierze powtarza treść definicji komunikatu zawartej w ustawie Pt. Rozszerza przy tym to pojęcie na informacje przekazywane za pośrednictwem publicznie dostępnych usług komunikacji elektronicznej, a nie jak dotychczas jedynie publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych. Definicja stanowi wdrożenie art. 2 lit. d dyrektywy 2002/58/WE.

Definicja konsumenta – zgodnie z tą definicją konsument oznacza osobę fizyczną wnoszącą o świadczenie publicznie dostępnych usług komunikacji elektronicznej lub korzystającą z takich usług dla celów niezwiązanych bezpośrednio z jej działalnością gospodarczą lub wykonywaniem zawodu. Definicja ta odpowiada definicji z art. 2 pkt 15 EKLE. Do pojęcia konsumenta odwołują się w największej mierze przepisy działu VII projektu Pke regulujące uprawnienia konsumenta w relacji z dostawcą usług.

Definicje lokalnej pętli abonenckiej i lokalnej podpętli abonenckiej – lokalna pętla abonencka jest obwodem, który łączy zakończenie sieci zainstalowane u użytkownika końcowego z punktem dostępu do sieci stacjonarnej. Pojęcie lokalnej pętli abonenckiej łączy się z definicją lokalnej podpętli abonenckiej, która jest częścią lokalnej pętli abonenckiej łączącą zakończenie sieci z pośrednim punktem dostępu do stacjonarnej publicznej sieci telekomunikacyjnej, w szczególności z koncentratorze lub innym urządzeniem dostępu pośredniego do stacjonarnej publicznej sieci telekomunikacyjnej. Definicja ta pokrywa się częściowo z definicją lokalnej pętli abonenckiej, zaś różnica dotyczy punktu, w którym obwód ten ulega zakończeniu po stronie sieciowej. Podpętla nie sięga bowiem do przełącznicy głównej, ale kończy się na koncentratorze lub innym urządzeniu dostępu pośredniego do publicznej stacjonarnej sieci telefonicznej. Wskazane definicje występowały w Pt.

Definicja lokalnej sieci radiowej – definicja lokalnej sieci radiowej jest wprowadzona w związku z projektowanymi postanowieniami art. 1 ust. 2, art. 348,349 oraz art 383 Pke. Zgodnie z propozycją, lokalną sieć radiową definiuje się jako system dostępu bezprzewodowego o niskiej mocy i bliskim zasięgu, stwarzający niskie ryzyko zakłóceń dla innych tego typu systemów stosowanych w pobliżu przez innych użytkowników, wykorzystujący na zasadzie

niewyłączności widmo radiowe, dla którego warunki dostępności i efektywnego użytkowania zharmonizowano na poziomie unijnym. Punkty dostępu do lokalnej sieci radiowej stanowią zazwyczaj rozszerzenie usługi świadczonej przez dostawcę za pośrednictwem łącza stacjonarnego. Lokalne sieci radiowe zapewniają dostęp do internetu m.in. w różnego rodzaju budynkach, zarówno prywatnych jak i budynkach użyteczności publicznej. Korzystanie z lokalnych sieci radiowych przez użytkowników końcowych, jak, w szczególności wewnątrz budynków, może zastępować transmisję danych w ramach usług mobilnych i zmniejszać obciążenie sieci ruchomych, co zostało wskazane w motywie 137 EKŁE.

Definicja multipleksu – pojęcie multipleksu rozumiane jest jako zespolony strumień danych cyfrowych składający się z dwóch lub więcej strumieni utworzonych z danych wchodzących w skład treści programów radiofonicznych lub telewizyjnych oraz danych dodatkowych, obejmujących w szczególności dane związane z systemem dostępu warunkowego lub usługami dodatkowymi. Definicja ta nie ma odpowiednika w przepisach EKŁE, występuje zaś w ustawie Pt. Projekt posługuje się tą definicją w dziale V dotyczącym obowiązków operatora multipleksu oraz zasad dostępu do multipleksu.

Definicja nadawcy – pod pojęciem nadawcy w projektowanej ustawie należy rozumieć nadawcę zdefiniowanego w art. 4 pkt 5 ustawy z dnia 29 grudnia 1992 r. o radiofonii i telewizji (Dz. U. z 2022 r. poz. 1722).

Definicja nadużycia telekomunikacyjnego – nadużycie telekomunikacyjne rozumiane jest jako świadczenie lub korzystanie z usługi telekomunikacyjnej, urządzeń telekomunikacyjnych, niezgodnie z ich przeznaczeniem oraz przepisami prawa, których celem lub skutkiem jest wyrządzenie szkody przedsiębiorcy telekomunikacyjnemu lub osiągnięcie nienależnych korzyści. Nadużycia telekomunikacyjne nie dotyczą infrastruktury i spory w tym zakresie powinny być rozliczane przez operatorów na mocy zawartych umów lub sporów cywilnoprawnych. Definicja ta nie ma odpowiednika w przepisach EKŁE oraz nie występuje w ustawie Pt.

Definicja numeru alarmowego – numer alarmowy rozumiany jest jako numer ustalony w ustawie Pke lub w planie numeracji krajowej dla publicznych sieci telekomunikacyjnych udostępniany służbom ustawowo powołanym do niesienia pomocy. Definicja ta nie ma wprost odpowiednika w przepisach EKŁE, występuje zaś w ustawie Pt. Pojęcie to jest wykorzystywane w przepisach określających status numeru 112 oraz dotyczących lokalizacji wywołań alarmowych.

Definicje numeru geograficznego i niegeograficznego – projektowana ustawa definiuje pojęcia numeru geograficznego i niegeograficznego. Numer geograficzny został scharakteryzowany jako numer zawierający wskaźnik obszaru geograficznego, wykorzystywany do kierowania połączeń do stałej lokalizacji zakończenia sieci. Z kolei numer niegeograficzny zdefiniowano jako nieposiadający wskaźnika, z doprecyzowaniem, że są to w szczególności numery zakończenia sieci ruchomej, numery, do których połączenia są bezpłatne, albo numery wykorzystywane do świadczenia usług z dodatkowym świadczeniem (tzw. premium rate). Odpowiedniki powyższych definicji zawarte są w art. 2 pkt 33 i 34 EKŁE. Projekt odwołuje się do rozróżnienia na numery geograficzne i niegeograficzne w szczególności w przepisach regulujących przenoszenie numeru w ramach tej samej sieci oraz do sieci innego dostawcy usług.

Definicje odbiornika radiofonii cyfrowej, odbiornika sygnału telewizyjnego oraz samochodowego odbiornika radiofonicznego – projektowane przepisy odnoszą się do trzech rodzajów urządzeń służących do odbioru transmisji cyfrowych. Pojęcia te nie są definiowane w EKŁE. Dotychczas w ustawie Pt definiowane było jedynie pojęcie odbiornika cyfrowego, które zakresem odpowiada projektowanej definicji odbiornika sygnału telewizyjnego. W związku z nowymi wymogami EKŁE dotyczącymi odbiorników radiofonicznych wbudowanych do pojazdów kategorii M zasadne jest uzupełnienie dotychczasowego katalogu definicji o definicję odbiornika radiofonii cyfrowej oraz samochodowego odbiornika radiofonicznego. Przez odbiornik radiofonii cyfrowej należy rozumieć urządzenie służące do odbioru cyfrowych transmisji radiofonicznych, zawierające co najmniej tuner obejmujący głowicę wysokiej częstotliwości i demodulator, a także demultiplekser i dekodery odbieranych usług oraz antenę lub złącze antenowe. Odbiornikiem sygnału telewizyjnego jest urządzenie służące do odbioru cyfrowych transmisji telewizyjnych zawierające co najmniej tuner obejmujący głowicę wysokiej częstotliwości i demodulator, demultiplekser i dekodery oraz wyświetlacz obrazu albo niezawierające takiego wyświetlacza. Samochodowym odbiornikiem radiofonicznym jest odbiornik radiofonii cyfrowej, który jest wbudowany do pojazdów kategorii M (osobowych).

Definicja operatora multipleksu – pojęcie to oznacza podmiot, który uzyskał rezerwację częstotliwości na rozpowszechnianie lub rozprowadzanie programów telewizyjnych lub radiofonicznych w sposób cyfrowy drogą rozszewczą naziemną w multipleksie oraz prowadzący działalność telekomunikacyjną i posiadający własną infrastrukturę telekomunikacyjną lub posiadający umowę o świadczenie usługi transmisji sygnału

multipleksu z operatorem sieci nadawczej. Pojęcie to nie ma odpowiednika w EKŁE, występuje zaś na gruncie Pt.

Definicja operatora sieci nadawczej – w definicji wskazano, że jest to przedsiębiorca telekomunikacyjny świadczący usługi transmisji sygnałów radiodfuzyjnych drogą rozsiewczą naziemną. Definicja jest stosowana na gruncie Pt.

Definicja połączenia – oznacza fizyczne lub logiczne połączenie telekomunikacyjnych urządzeń końcowych pozwalające na przesłanie komunikatów elektronicznych. Połączenie służy do przesyłania treści rozmów telefonicznych i innych informacji przekazywanych za pomocą sieci telekomunikacyjnych. Definicja jest stosowana na gruncie Pt.

Definicja połączenia głosowego – to pojęcie oznaczające połączenie ustanowione za pomocą publicznie dostępnej usługi komunikacji interpersonalnej pozwalające na dwukierunkową komunikację głosową. Odpowiednik tej definicji zawarty jest w art. 2 pkt 31 EKŁE. Pojęcie połączenia głosowego zastępuje zakresowo tożsame pojęcie połączenia telefonicznego występujące w ustawie Pt.

Definicja połączenia sieci – oznacza współdziałanie dwóch podmiotów, które ustanawiają połączenie dwóch sieci telekomunikacyjnych, jednocześnie zarówno w warstwie fizycznej jak i logicznej. Połączenie sieci jest szczególnym przypadkiem dostępu telekomunikacyjnego. Definicja ta jest stosowana na gruncie obecnie obowiązującego Pt.

Definicje powiązanych zasobów i powiązanych usług – zgodnie z zaproponowaną definicją powiązanych zasobów, są to: powiązane usługi, infrastruktura techniczna, okablowanie między zakończeniami sieci w obiekcie budowlanym a najbliższym punktem dystrybucji, anteny, jak również inne urządzenia, powiązane z siecią telekomunikacyjną lub usługami telekomunikacyjnymi, które umożliwiają lub wspierają dostarczanie usług za pośrednictwem tych sieci lub usług lub które mogą służyć do tego celu.

Zgodnie z obecnie obowiązującą definicją zawartą w art. 2 pkt 44 uchylanego Pt, udogodnienia towarzyszące składają się m.in. z infrastruktury fizycznej, budynków, wejść do budynków, kanałów, masztów, szafek, anten, wież i innych konstrukcji nośnych. Wszystkie wskazane desygnaty są objęte definicją infrastruktury technicznej określoną w ustawie z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych. Natomiast zgodnie z art. 2 pkt 6 tej ustawy, infrastrukturę techniczną stanowi każdy element sieci, który może służyć do umieszczenia w nim lub na nim elementów sieci telekomunikacyjnej, nie stając się jednocześnie aktywnym elementem tej sieci telekomunikacyjnej, taki jak rurociągi, kanalizacja,

maszty, kanały, komory, studzienki, szafki, budynki i wejścia do budynków, instalacje antenowe, konstrukcje wsporcze anten i urządzeń radiowych, wieże i słupy. Wyłączone z zakresu definicji zostały wprost: kable, w tym włókna światłowodowe; elementy sieci wykorzystywane do zaopatrzenia w wodę przeznaczoną do spożycia przez ludzi oraz kanały technologiczne.

Ze względu na potrzebę wprowadzenia większej przejrzystości przepisów gałęzi prawa telekomunikacyjnego, proponuje się ujednoczenie siatki pojęciowej. Definiowane wyrażenie „powiązane zasoby” cechuje się większą precyzją, jednoznacznością i zrozumiałością niż „udogodnienia towarzyszące”. Dotychczasowe tłumaczenie z języka angielskiego, zdefiniowanego w art. 2 lit. e dyrektywy ramowej oraz w art. 2 pkt 10 EKŁE określenia „associated facilities” jako udogodnień towarzyszących, nie może zostać uznane za nazbyt trafne. Występujący we frazie przymiotnik „associated” powinien zostać przetłumaczony jako „powiązane”, ew. „związane”. Odnosząc się natomiast do określenia „udogodnienia” (w wersji angielskiej „facilities”) należy zauważyć, w języku prawnym i prawniczym występuje ono najczęściej w kontekście rozwiązań zapewniających dostępność urządzeń lub usług dla osób z niepełnosprawnościami, tak jak pojęcie to jest rozumiane w świetle projektowanej regulacji Pke. „Powiązane”, będące pierwszą częścią pojęcia definiowanego, wskazuje związek desygnatów pojęcia z siecią telekomunikacyjną lub usługami telekomunikacyjnymi, natomiast druga część („zasób”) kładzie akcent na cel, któremu mają służyć.

W celu zwiększenia przejrzystości przepisów proponuje się również definicję „powiązanych usług” zastępującą mniej intuicyjną definicję „usług towarzyszących”. Zgodnie z art. 2 pkt 37 Pke, powiązane usługi to usługi związane z siecią lub usługami telekomunikacyjnymi, które umożliwiają lub wspierają dostarczanie usług za pośrednictwem tych sieci lub usług, lub które mogą służyć do tego celu, i obejmują między innymi systemy translacji numerów lub systemy o równoważnych funkcjach, systemy dostępu warunkowego i elektroniczne przewodniki po programach, jak również inne usługi, takie jak usługi identyfikacji, lokalizacji oraz sygnalizowania obecności. Proponowana zmiana w zakresie wyrażenia definiowanego nie wiąże się z rozszerzeniem lub zawężeniem wyrażenia definiującego.

Definicja przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej – wprowadzenie definicji przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej wynika z rozszerzenia w EKŁE zakresu podmiotowego regulacji i objęcie nimi, poza tradycyjnymi przedsiębiorcami telekomunikacyjnymi, również podmiotów pozostających dotąd poza regulacją pakietu dyrektyw telekomunikacyjnych, tj. podmiotów świadczących usługę komunikacji

interpersonalnej niewykorzystującej numerów. Przyjęcie nowej szerokiej definicji oraz pozostawienie zarazem definicji przedsiębiorcy telekomunikacyjnego podyktowane jest różnym zakresem podmiotowym poszczególnych przepisów. Ponadto należy wskazać, że wpisowi do rejestru będą podlegali wyłącznie przedsiębiorcy telekomunikacyjni, natomiast podmioty świadczące usługę komunikacji interpersonalnej niewykorzystującej numerów nie będą podlegać takiemu wpisowi. Wynika to z brzmienia art. 12 ust. 2 EKŁE, który to przepis wyłącza te podmioty z podlegania ogólnemu zezwoleniu.

Definicja przedsiębiorcy telekomunikacyjnego – zaproponowana definicja odpowiada treścią dotychczasowej definicji przedsiębiorcy telekomunikacyjnego zawartej w art. 2 pkt 27 Pt. Przedsiębiorcami telekomunikacyjnymi są przedsiębiorcy i inne podmioty dostarczające sieci publiczne, świadczące usługi telekomunikacyjne oraz powiązane usługi. Zachowano podział na dostawcę usług telekomunikacyjnych, którym jest podmiot świadczący usługi telekomunikacyjne, oraz na operatora, którym jest podmiot dostarczający publiczne sieci telekomunikacyjne lub świadczący powiązane usługi. Wdrażając EKŁE zdecydowano się na pozostawienie tej definicji oraz dodanie szerszej definicji – przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej.

Definicja przyłącza telekomunikacyjnego – definicja ta powtarza treść definicji zawartej w art. 2 pkt 27b Pt. Jest to odcinek od złącza rozgałęźnego do zakończenia linii lub kanalizacji w obiekcie budowlanym lub system bezprzewodowy.

Definicja publicznej sieci telekomunikacyjnej – jest to sieć telekomunikacyjna wykorzystywana głównie do świadczenia publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych. W tym zakresie projektowana definicja stanowi powtórzenie definicji zawartej w art. 2 pkt 29 Pt.

Definicja publicznie dostępnej usługi komunikacji elektronicznej – pojęcie to oznacza publicznie dostępną usługę komunikacji elektronicznej rozumianą jako usługą komunikacji elektronicznej dostępna dla ogółu użytkowników.

Definicja publicznie dostępnej usługi komunikacji interpersonalnej – zgodnie z definicją jest to usługa komunikacji interpersonalnej dostępna dla ogółu użytkowników.

Definicja publicznie dostępnej usługi komunikacji głosowej – definicja ta oznacza usługę telekomunikacyjną dostępną dla ogółu użytkowników, dla inicjowania i odbierania, bezpośrednio lub pośrednio, połączeń głosowych krajowych lub krajowych i międzynarodowych, za pomocą numeru lub numerów ustalonych w krajowym lub

międzynarodowym planie numeracji. W ustawie Pt odpowiednikiem tej definicji jest pojęcie publicznie dostępnej usługi telefonicznej.

Definicja publicznie dostępnej usługi telekomunikacyjnej – pojęcie to oznacza usługę telekomunikacyjną dostępną dla ogółu użytkowników.

Definicja punktu dystrybucji – proponowana definicja jest związana z obowiązkiem udzielenia dostępu do infrastruktury technicznej w budynku, rozszerzonym – w odpowiednich przypadkach – także na odcinek do pierwszego punktu koncentracji lub dystrybucji (art. 176 ust. 1 Pke). Zgodnie z propozycją definicji punkt dystrybucji to fizyczny punkt, w którym możliwe jest zapewnienie dostępu wymagającego połączenia elementów sieci telekomunikacyjnej przedsiębiorcy telekomunikacyjnego z elementami sieci telekomunikacyjnej lub powiązаныmi zasobami znajdującymi się pomiędzy tym punktem a zakończeniami sieci.

Definicja rachunkowości regulacyjnej – definicja rachunkowości regulacyjnej, do prowadzenia której zobowiązany jest przedsiębiorca komunikacji elektronicznej, na którego nałożono ten obowiązek na podstawie art. 215 lub art. 231 ust. 3 pkt 3 lit. a. Rachunkowość regulacyjna jest odpowiednikiem zapisanej w art. 71 EKŁE rozdzielnosci księgowej i była już określona w art. 2 pkt 32 Pt. Ogólne zasady prowadzenia rachunkowości regulacyjnej wynikają z Pke, rozporządzenia wydawanego na podstawie art. 255, zaś szczegółowe warunki – z instrukcji przygotowanej przez zobowiązanego przedsiębiorcę i zatwierdzonej przez Prezesa UKE. Efekty prowadzenia rachunkowości regulacyjnej zapisane są przez przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej w dokumencie nazwanym przez ustawodawcę „sprawozdanie z prowadzonej rachunkowości regulacyjnej”.

Definicja rachunkowości regulacyjnej odwołuje się do przepisów ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości (Dz. U. z 2021 r. poz. 217, z późn. zm.), z czego wynika, że pewne reguły dotyczące rachunkowości zapisane w ww. ustawie powinny być stosowane przez przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej podczas prowadzenia przez niego rachunkowości regulacyjnej, w szczególności te wskazane wprost w Pke lub w rozporządzeniu wydawanym na podstawie art. 255.

Prowadzenie rachunkowości regulacyjnej nie wpływa na obowiązki wynikające z ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości.

Definicja radiolokacji – definicja implementowana z dyrektywy 2014/53/UE. Radiolokacja oznacza określanie położenia, prędkości lub innych parametrów obiektu lub uzyskiwanie

informacji dotyczących tych parametrów dzięki właściwościom propagacyjnym fal radiowych. Projekt ustawy Pke odwołuje się do radiolokacji w kontekście używania urządzeń radiowych służących radiolokacji, które to urządzenia wysyłają oraz odbierają fale elektromagnetyczne odbite od obiektów podlegających pomiarom.

Definicja w takim samym brzmieniu jest zawarta w ustawie Pt (art. 2 pkt 32a).

Definicja rezerwacji częstotliwości – ustawa Pt posługuje się pojęciem rezerwacji częstotliwości w tym samym znaczeniu jak w proponowanej w Pke definicji, jednakże definicja taka nie była zawarta w słowniczku do ustawy. Ze względu jednak na kluczowe znaczenie pojęcia rezerwacji częstotliwości dla regulacji ustawy, zwłaszcza w obszarze gospodarki częstotliwościami proponuje się przeniesienie definicji do słowniczka. Rezerwacja częstotliwości określa częstotliwości lub zasoby orbitalne, które w okresie rezerwacji pozostają w dyspozycji podmiotu, na rzecz którego dokonano rezerwacji, przeniesiono uprawnienia do częstotliwości lub uprawnienia do dysponowania częstotliwościami na cele związane z uzyskiwaniem pozwoleń radiowych.

Definicja ruchomej publicznej sieci telekomunikacyjnej – zgodnie z projektowaną definicją ruchoma publiczna sieć telekomunikacyjna jest publiczną siecią telekomunikacyjną, w której zakończenia sieci nie mają stałej lokalizacji.

Definicja ruchomej sieci telekomunikacyjnej – zgodnie z projektowaną definicją ruchoma sieć telekomunikacyjna to sieć, w której zakończenia sieci nie mają stałej lokalizacji.

Definicja rynku detalicznego – rynek detaliczny to rynek produktów i usług w zakresie usług komunikacji elektronicznej dla użytkowników końcowych. Definicja ta ma szczególne znaczenie w kontekście przepisów dotyczących regulowania rynku telekomunikacyjnego. Ponadto odwołuje się do definicji użytkownika końcowego, gdyż rynki detaliczne są rynkami, na których po stronie popytowej występuje użytkownik końcowy. Definicja była stosowana na gruncie Pt.

Definicja satelitarnej usługi publicznej o regulowanym dostępie – projekt ustawy przyjmuje tę definicję w rozumieniu art. 45 ust. 1 lit. d rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 2021/696 z dnia 28 kwietnia 2021 r. ustanawiającego Unijny program kosmiczny i Agencję Unii Europejskiej ds. Programu Kosmicznego oraz uchylającego rozporządzenia (UE) nr 912/2010, (UE) nr 1285/2013 i (UE) nr 377/2014 oraz decyzję nr 541/2014/UE (Dz. Urz. UE L 170 z 12.05.2021, str. 69), zwanego dalej „rozporządzeniem nr 2021/696”. W rozumieniu przepisu satelitarna usługa publiczna o regulowanym dostępie (PRS, public regulated service)

jest usługą zarezerwowaną dla użytkowników upoważnionych przez władze publiczne, przeznaczoną do szczególnych zastosowań, które wymagają wysokiego poziomu ciągłości usług, nieodpłatną dla państw członkowskich UE, Rady UE, Komisji Europejskiej, Europejskiej Służby Działań Zewnętrznych i w stosownych przypadkach, należycie upoważnionych agencji unijnych. Usługa ta wykorzystuje silne, zakodowane sygnały. Definicja ta nie ma odpowiednika w przepisach EKŁE, jest jednak następstwem konieczności przyjęcia przez państwa członkowskie UE uregulowań prawnych dotyczących PRS, o czym przesądzają art. 3 i art. 15 oraz motywy 7, 12, 13 i 14 decyzji Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 1104/2011/UE z dnia 25 października 2011 r. w sprawie warunków dostępu do usługi publicznej o regulowanym dostępie oferowanej przez globalny system nawigacji satelitarnej utworzony w ramach programu Galileo (Dz. Urz. UE L 287 z 04.11.2011, str. 1), zwanej dalej „decyzją 1104/2011/UE” albo „decyzja PRS”.

Definicja sieci dostępu – siecią dostępu jest infrastruktura telekomunikacyjna na odcinku między zakończeniem sieci a punktem, w którym możliwe jest uzyskanie dostępu, obejmującą w szczególności łącza abonenckie, urządzenia do koncentracji łączy abonenckich lub urządzenia do zarządzania siecią dostępu. Bazuje ona na trzech innych definiowanych pojęciach: infrastruktury telekomunikacyjnej, zakończenia sieci i punktu dystrybucji.

Definicja sieci o bardzo dużej przepustowości – wymagania dotyczące możliwości sieci łączności elektronicznej stale rosną. Podczas gdy w przeszłości odnosiły się one głównie zwiększania przepustowości łącza dostępnego ogólnie i dla poszczególnych użytkowników, obecnie na znaczeniu zyskują inne parametry jakościowe związane z opóźnieniem i niezawodnością sieci. Ze względu na rosnące potrzeby, światłowody są instalowane coraz bliżej użytkownika, a sieci o bardzo dużej przepustowości wymagają parametrów wydajności równoważnych tym, jakie może zapewnić sieć oparta na elementach światłowodowych przynajmniej na odcinku do punktu dystrybucji w miejscu świadczenia usługi. W przypadku połączeń stacjonarnych odpowiada to wydajności sieci równoważnej wydajności, jaką można osiągnąć dzięki instalacji światłowodu na odcinku do budynku wielorodzinnego uznawanego za miejsce świadczenia usługi. W przypadku połączeń bezprzewodowych odpowiada to wydajności sieci podobnej do tej, jaką można osiągnąć dzięki instalacji światłowodu na odcinku do stacji bazowej uznawanej za miejsce świadczenia usługi. Różnice w subiektywnym odczuciu, doświadczeniu użytkowników końcowych, wynikające z różnych właściwości mediów, za pomocą których sieć ostatecznie łączy się z zakończeniem sieci, nie powinny być brane pod uwagę do celów ustalania, czy daną sieć bezprzewodową można uznać za

zapewniającą podobną wydajność sieciową. Relewantną w tym zakresie jest obiektywna jakość świadczonych usług („quality of service”). Zgodnie z zasadą neutralności technologicznej nie należy wykluczać innych technologii i mediów transmisyjnych, jeżeli pod względem możliwości są porównywalne z siecią opartą na elementach światłowodowych, w tym m.in. przyszłych generacji sieci bezprzewodowych, opartych o ulepszone interfejsy radiowe i gęstszą architekturę sieci.

Sieć o bardzo dużej przepustowości to publiczna sieć telekomunikacyjna, która składa się z linii światłowodowych przynajmniej do punktu dystrybucji w miejscu świadczenia usługi lub sieć telekomunikacyjna lub co najmniej do stacji bazowej telefonii komórkowej, a także sieć, która jest w stanie zapewnić w typowych warunkach panujących w czasie największego natężenia ruchu podobną wydajność sieci do parametrów uzyskiwanych na liniach światłowodowych. Podobne parametry jakościowe usługi dostępu do internetu odnoszą się do: pobierania i wysyłania danych, odporności, parametrów związanych z błędami oraz opóźnienia i jego zmienności.

Definicja sieci o bardzo dużej przepustowości stanowi transpozycję art. 2 pkt 2 EKŁE. Zgodnie z art. 82 EKŁE szczegółowe kryteria dotyczące wymogów, które mają być spełnione przez sieć, aby została uznana za sieć o bardzo dużej przepustowości są określone w wytycznych Organu Europejskich Regulatorów Łączności Elektronicznej (BEREC). Wytyczne w tym zakresie zostały wydane 1 października 2020 r. i są dostępne pod adresem: https://berec.europa.eu/eng/document_register/subject_matter/berec/regulatory_best_practices/guidelines/9439-berec-guidelines-on-very-high-capacity-networks. Zgodnie z art. 82 EKŁE, wytyczne będą regularnie aktualizowane.

Definicja sieci telekomunikacyjnej – w myśl projektowanej definicji sieć telekomunikacyjna to systemy transmisyjne, a także urządzenia telekomunikacyjne oraz inne zasoby, w tym nieaktywne elementy sieci, które umożliwiają przekazywanie sygnałów za pomocą przewodów, fal radiowych, optycznych lub innych środków wykorzystujących energię elektromagnetyczną, niezależnie od rodzaju przekazywanej informacji. Definicja była stosowana na gruncie Pt. Sieć telekomunikacyjna stanowi funkcjonalną całość, składającą się z różnych elementów oraz warstw – logicznej oraz fizycznej.

Definicja służby radiokomunikacyjnej – zgodnie z projektowanym brzmieniem ustawy Pke pod pojęciem służby radiokomunikacyjnej należy rozumieć nadawanie, przesyłanie lub odbiór fal radiowych dla wypełnienia zadań określonych dla danej służby w międzynarodowych przepisach radiokomunikacyjnych. Definicja ta była zawarta już w ustawie Pt (art. 2 pkt 36).

Definicja nie określa zadań poszczególnych służb, a odsyła w tym zakresie do międzynarodowych przepisów radiokomunikacyjnych. Rodzaje służb zostały wskazane i usystematyzowane w Regulaminie Radiokomunikacyjnym, który wskazuje między innymi służbę stałą, służbę operacji kosmicznych, czy służbę ruchomą (ponad 40 służb).

Definicja służby radiokomunikacyjnej amatorskiej – zadania poszczególnych służb radiokomunikacyjnych wynikają zasadniczo z Regulaminu Radiokomunikacyjnego, jednak służba radiokomunikacyjna amatorska ma charakter szczególny, w związku z czym ustawa Pke, tak samo jak Pt, przewiduje w tym zakresie dodatkowe odrębne regulacje. Przez służbę radiokomunikacyjną amatorską należy rozumieć służbę radiokomunikacyjną mającą na celu nawiązywanie wzajemnych łączności, badania techniczne oraz indywidualne szkolenie wykonywane w celach niezarobkowych przez uprawnione osoby wyłącznie dla potrzeb własnych. Definicja ta również wynika z Regulaminu Radiokomunikacyjnego, a jej bardzo istotnym elementem jest wskazanie, że działalność radioamatorska nie może służyć celom zarobkowym.

Definicja stacjonarnej publicznej sieci telekomunikacyjnej – zgodnie z projektowaną definicją jest to publiczna sieć telekomunikacyjna, w której zakończenia sieci mają stałą lokalizację. Definicja jest stosowana na gruncie Pt.

Definicja stacjonarnej sieci telekomunikacyjnej – zgodnie z projektowaną definicją jest to sieć telekomunikacyjna, w której zakończenia sieci mają stałą lokalizację.

Definicja sygnału multipleksu – oznacza sygnał radiowy transmitowany z użyciem kanału lub bloku częstotliwościowego w służbie radiodyfuzyjnej, przenoszący treści zawarte w multipleksie. Definicja jest stosowana na gruncie Pt.

Definicja systemu dostępu warunkowego – system dostępu warunkowego rozumiany jest jako środki lub rozwiązania techniczne, które powodują, że dostęp do zrozumiałej formy zabezpieczonych transmisji radiofonicznych lub telewizyjnych jest uwarunkowany posiadaniem abonamentu lub uprzednio uzyskanego indywidualnego zezwolenia. Definicja ta ma swój odpowiednik w art. 2 pkt 12 EKŁE oraz w art. 2 pkt 39 ustawy Pt.

Definicja sytuacji szczególnego zagrożenia – w propozycji podtrzymano pojęcia i odniesienia do sytuacji kryzysowych i stanów nadzwyczajnych według zapisów obowiązującej ustawy.

Dodatkowo wprowadzono pojęcie „w warunkach zewnętrznego zagrożenia bezpieczeństwa państwa i czasu wojny”, które funkcjonuje w przepisach prawa powszechnie obowiązującego np. w art. 136 i art. 229 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej oraz art. 27 ustawy z dnia 11

marca 2022 r. o obronie Ojczyzny (Dz. U. poz. 2305) i nawiązuje do sytuacji państwa, w czasie której organy administracji publicznej oraz przedsiębiorcy zobowiązani są do realizacji określonych zadań obronnych, w tym zadań na rzecz Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej. Zadania te będą realizowane przede wszystkim przed formalnym wprowadzeniem np. stanu wyjątkowego albo stanu wojennego. W związku z tym, tak sformułowana i rozumiana definicja „*sytuacji szczególnego zagrożenia*” ma kluczowe znaczenie dla realizacji ustawowych zadań przez Siły Zbrojne Rzeczypospolitej Polskiej i zabezpieczenia ich potrzeb telekomunikacyjnych.

Ponadto w definicji podkreślono rolę przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej polegającą na jego współpracy z właściwymi podmiotami państwowymi.

Definicja szkodliwych zaburzeń elektromagnetycznych – definicja szkodliwego zaburzenia w takim samym brzmieniu była zawarta w ustawie Pt (art. 2 pkt 40). Szkodliwe zaburzenie elektromagnetyczne jest to zaburzenie elektromagnetyczne w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 13 kwietnia 2007 r. o kompatybilności elektromagnetycznej, które przekracza dopuszczalne poziomy zaburzeń. Zgodnie zaś z tą ustawą zaburzenie elektromagnetyczne to dowolne zjawisko elektromagnetyczne, które może obniżyć jakość działania urządzeń albo niekorzystnie wpłynąć na materię ożywioną i nieożywioną.

Definicja szkodliwych zakłóceń – definicja szkodliwych zakłóceń stanowi wdrożenie art. 2 pkt 20 EKŁE. Przez szkodliwe zakłócenia należy rozumieć zakłócenia, które zagrażają funkcjonowaniu służby radionawigacyjnej lub innej służby radiokomunikacyjnej związanej z bezpieczeństwem lub w sposób poważny pogarszają, utrudniają lub wielokrotnie przerywają wykonywanie służby radiokomunikacyjnej działającej zgodnie z przepisami prawa. Pojęcie szkodliwych zakłóceń, inaczej niż to ma miejsce w przypadku pojęcia szkodliwego zaburzenia elektromagnetycznego, dotyczy wyłącznie funkcjonowania radiokomunikacji.

Definicje świadczenia usług telekomunikacyjnych oraz świadczenia usług komunikacji elektronicznej – definicje te uwzględniają wprowadzone w projekcie rozróżnienie na usługi komunikacji elektronicznej oraz węższe zakresowo usługi telekomunikacyjne. Świadczenie usług komunikacji elektronicznej oznacza świadczenie usług telekomunikacyjnych lub usług komunikacji interpersonalnej niewykorzystujących numerów. Natomiast świadczeniem usług telekomunikacyjnych jest wykonywanie usług za pomocą własnej sieci, z wykorzystaniem sieci innego operatora lub sprzedaż we własnym imieniu i na własny rachunek usługi telekomunikacyjnej wykonywanej przez innego dostawcę usług.

Definicja telekomunikacji – zgodnie z projektowaną definicją telekomunikacją jest nadawanie, odbiór lub transmisję informacji, niezależnie od ich rodzaju, za pomocą przewodów, fal radiowych bądź optycznych lub innych środków wykorzystujących energię elektromagnetyczną. Definicja jest stosowana na gruncie Pt.

Definicje telekomunikacyjnego urządzenia końcowego oraz urządzenia telekomunikacyjnego – zgodnie z definicją urządzenia telekomunikacyjnego jest to urządzenie elektryczne lub elektroniczne przeznaczone do zapewniania telekomunikacji. Natomiast telekomunikacyjnym urządzeniem końcowym jest urządzenie telekomunikacyjne przeznaczone do podłączenia bezpośrednio lub pośrednio do zakończeń sieci.

Definicja trwałego nośnika – pojęcie trwałego nośnika zostało zdefiniowane w art. 2 w pkt 4 ustawy z dnia 30 maja 2014 r. o prawach konsumenta (Dz. U. z 2020 r. poz. 287, z późn. zm.), zwanej dalej „Upk”. W myśl tego przepisu trwały nośnik jest materiałem lub narzędziem, które umożliwia konsumentowi lub przedsiębiorcy przechowywanie informacji, zapewniając mu dostęp do tych informacji przez czas odpowiedni do celów, którym informacje służą oraz pozwala na odtworzenie przechowywanych informacji w niezmienionej postaci. W praktyce trwały nośnik musi spełniać te same funkcje co forma papierowa.

Definicja urządzenia radiowego – definicja urządzenia radiowego w takim samym brzmieniu była zawarta w ustawie Pt (art. 2 pkt 45) i stanowiła implementację nadal obowiązującej dyrektywy 2014/53/UE. Urządzenie radiowe zgodnie z projektowaną definicją jest urządzeniem telekomunikacyjnym, a zatem urządzeniem elektrycznym lub elektronicznym przeznaczonym do zapewniania telekomunikacji, które celowo, samodzielnie lub z wykorzystaniem dodatkowego elementu, emituje lub odbiera fale radiowe.

Definicja usługi fakultatywnego obciążania rachunku – definicja ta oznacza usługę polegającą na pośredniczeniu przez dostawcę usług komunikacji elektronicznej w sprzedaży towarów lub świadczeniu usług lub pośredniczeniu w płatności za te towary lub usługi, której wartość jest uwzględniana na rachunku za wykonane usługi komunikacji elektronicznej lub pokrywana ze środków z doładowań.

Definicja usługi komunikacji interpersonalnej – usługa komunikacji interpersonalnej rozumiana jest jako usługa umożliwiająca bezpośrednią interpersonalną i interaktywną wymianę informacji za pośrednictwem sieci telekomunikacyjnej między skończoną liczbą osób, gdzie osoby inicjujące połączenie lub uczestniczące w nim decydują o jego odbiorcy lub odbiorcach, z wyłączeniem usług, w których interpersonalna i interaktywna komunikacja

stanowi wyłącznie funkcję podrzędną względem innej usługi podstawowej. Definicja usługi komunikacji interpersonalnej jest implementacją definicji usługi łączności interpersonalnej w odniesieniu do której EKŁE w motywie 17 wskazuje na wszystkie rodzaje poczty elektronicznej, usług przekazywania wiadomości lub czatów grupowych. Dodatkowo definicja ta określa usługę komunikacji interpersonalnej wykorzystującą numery oraz usługę komunikacji interpersonalnej niewykorzystującą numerów, a kryterium rozróżnienia tych usług jest możliwość połączenia z numerami z planu numeracji krajowej lub międzynarodowej.

Usługi komunikacji interpersonalnej, tak jak inne usługi komunikacji elektronicznej, są świadczone zazwyczaj za wynagrodzeniem.

Definicja usługi z dodatkowym świadczeniem – zgodnie z definicją jest to usługa telekomunikacyjna, której towarzyszy inne, dodatkowe świadczenie polegające z reguły na udostępnieniu drogą telekomunikacyjną aktualnych wiadomości, utworów, treści rozrywkowych lub innych informacji realizowane przez dostawcę usług telekomunikacyjnych lub przez inny podmiot.

Definicja usługi o wartości wzbożonej – zgodnie z projektowaną definicją jest to usługa komunikacji elektronicznej wymagająca przetworzenia danych o lokalizacji. Jest odpowiednikiem definicji usług tworzących wartość dodaną zdefiniowanych w art. 2 lit. g dyrektywy 2002/58/WE.

Definicja usługi komunikacji elektronicznej – zgodnie z tą definicją usługa komunikacji elektronicznej rozumiana jest jako usługa świadczona za pośrednictwem sieci telekomunikacyjnej, zwykle za wynagrodzeniem obejmująca:

- a) usługę dostępu do internetu w rozumieniu art. 2 akapit drugi pkt 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 2015/2120 z dnia 25 listopada 2015 r. ustanawiającego środki dotyczące dostępu do otwartego internetu oraz zmieniającego dyrektywę 2002/22/WE w sprawie usługi powszechnej i związanych z sieciami i usługami łączności elektronicznej praw użytkowników, a także rozporządzenie (UE) nr 531/2012 w sprawie roamingu w publicznych sieciach łączności ruchomej wewnątrz Unii (Dz. Urz. UE L 310 z 26.11.2015, str. 1, z późn. zm.),
- b) usługę komunikacji interpersonalnej,
- c) usługi polegające całkowicie lub głównie na przekazywaniu sygnałów, w szczególności:
 - przesyłanie sygnałów na potrzeby komunikacji interpersonalnej niezależnie od stosowanej technologii (w tym z wykorzystaniem np. technologii Voice over LTE,

Voice over WiFi oraz technologii późniejszych, będących następcami wykorzystywanych obecnie),

- usługę transmisyjną stosowaną na potrzeby świadczenia usług komunikacji maszyna – maszyna oraz na potrzeby nadawania.

Z powyższego zakresu definicyjnego zostały wprost wyłączone usługi związane z zapewnianiem albo wykonywaniem kontroli treści przekazywanych przy wykorzystaniu sieci telekomunikacyjnych lub usług komunikacji elektronicznej. Taki zakres definicji odpowiada definicji usługi łączności elektronicznej z art. 2 pkt 4 EKŁE.

Zakres definicji usługi komunikacji elektronicznej obejmuje również usługi rozprowadzania programów telewizyjnych i radiowych do abonentów. Usługi te nie zostały wprost wymienione w definicji, gdyż definicja ma szeroki zakres, a wskazywanie enumeratywnie niektórych usług wchodzących w skład usługi komunikacji elektronicznej mogłoby wywołać wątpliwości interpretacyjne względem usług wprost niewskazanych w definicji. Usługi rozprowadzania programów były zaliczane do usług telekomunikacyjnych już na gruncie ustawy Pt, gdzie funkcjonuje węższa zakresowo niż definicja usług komunikacji elektronicznej definicja usług telekomunikacyjnych. Kwestia ta została jednoznacznie rozstrzygnięta w wyroku Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej z dnia 7 listopada 2013 r. w sprawie C-518/11 (UPC Nederland BV v. Gemeente Hilversum) oraz wyroku Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z dnia 8 listopada 2013 r. (sygn. akt XVII AmA 5/12).

Definicja usługi telekomunikacyjnej – usługa telekomunikacyjna jest pojęciem zakresowo węższym niż usługa komunikacji elektronicznej i obejmuje swoim zakresem usługi komunikacji elektronicznej polegające na dostępie do internetu, usługi komunikacji interpersonalnej wykorzystujące numery oraz usługę polegającą całkowicie lub głównie na przekazywaniu sygnałów.

Definicja użytkownika cywilnego, użytkownika rządowego oraz użytkownika cywilno-rządowego – definicje te zostały przeniesione z Krajowej Tablicy Przeznaczeń Częstotliwości stanowiącej załącznik do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 27 grudnia 2013 r. w sprawie Krajowej Tablicy Przeznaczeń Częstotliwości (Dz. U. z 2022 r. poz. 1988) Definicje użytkownika cywilnego, rządowego i cywilno-rządowego powinny wynikać z aktu prawnego rangi ustawowej.

Definicja użytkownika – użytkownik jest rozumiany jako podmiot korzystający z publicznie dostępnej usługi komunikacji elektronicznej lub żądający świadczenia takiej usługi.

Definicja użytkownika końcowego – użytkownikiem końcowym jest podmiot korzystający z publicznie dostępnej usługi komunikacji elektronicznej lub żądający świadczenia takiej usługi, dla zaspokojenia własnych potrzeb.

Definicja użytkownika satelitarnej usługi o regulowanym dostępie - projekt ustawy przyjmuje tę definicję w rozumieniu decyzji delegowanej Komisji Europejskiej z dnia 15 września 2015 r. uzupełniającej decyzję 1104/2011/UE w odniesieniu do wspólnych minimalnych norm, których muszą przestrzegać organy odpowiedzialne za PRS.

Definicja użytkownika rządowego – zaproponowana definicja uwzględnia katalog podmiotów dotychczas wskazywanych w art. 4 Pt. Przepis art. 4 Pt wskazywał, że przepisu dotyczącego wymogu posiadania pozwolenia radiowego nie stosuje się do wykonywania działalności telekomunikacyjnej oraz używania urządzeń radiowych w przypadku wymienionych w tym przepisie podmiotów publicznych, w zakresie określonej przepisem działalności. Zatem przepis określał pośrednio grupę użytkowników, którzy w określonych okolicznościach są traktowani odmiennie od pozostałych użytkowników widma radiowego. Katalog ten pozostaje aktualny i zawiera m.in. komórki organizacyjne i jednostki organizacyjne podległe Ministrowi Obrony Narodowej, ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych, ministrowi właściwemu do spraw administracji publicznej, jednostki organizacyjne Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Agencji Wywiadu.

Definicja zakończenia sieci – pojęcie zakończenia sieci jest rozumiane jako fizyczny punkt, w którym użytkownik końcowy otrzymuje dostęp do publicznej sieci telekomunikacyjnej. W przypadku sieci stosujących komutację lub przekierowywanie, zakończenie sieci identyfikuje się za pomocą konkretnego adresu sieciowego, który może być przypisany do numeru lub nazwy abonenta.

Definicja zasobów orbitalnych – definicja wskazująca, że przez zasoby orbitalne należy rozumieć pozycje na orbicie geostacjonarnej lub orbity satelitarne, które są lub mogą być wykorzystywane do umieszczania sztucznych satelitów Ziemi przeznaczonych do zapewniania telekomunikacji, jest tożsama z definicją zawartą w ustawie Pt (art. 2 pkt 53). Orbita geostacjonarna to orbita okołozemska zapewniająca krążącemu po niej satelicie zachowanie stałej pozycji nad wybranym punktem równika Ziemi. Orbita geostacjonarna jest orbitą kołową i przebiega na wysokości 35 786 km nad równikiem (42 160 km od środka Ziemi). Orbita satelitarna to z kolei droga, po której porusza się sztuczny satelita. W powyższym zakresie obowiązują regulacje międzynarodowe.

Art. 3.

Przepis ust. 1 upoważnia ministra właściwego do spraw informatyzacji do nadawania charakteru obowiązującego wymaganiom i zaleceniom ustanawianym przez niektóre organizacje i instytucje międzynarodowe. Minister może to uczynić w drodze fakultatywnego rozporządzenia. Taka regulacja funkcjonowała już na gruncie Pt.

Art. 4.

Zgodnie z przepisem ust. 1 Prezes UKE uwzględnia przy stosowaniu ustawy w największym możliwie stopniu wytyczne i zalecenia Komisji Europejskiej w ich aktualnym brzmieniu. Przepis stanowi wdrożenie min. art. 38 i art. 64 EKŁE.

W przypadku zaleceń wydanych na podstawie art. 38 EKŁE, czyli działań mających na celu zapewnienie zharmonizowanego stosowania dyrektywy, w przypadku gdy Komisja stwierdzi rozbieżności we wdrażaniu przez krajowe organy regulacyjne ich zadań regulacyjnych, istnieje możliwość odstąpienia od stosowania zaleceń i obowiązek powiadomienia o tym fakcie Komisji Europejskiej. W sytuacji odstąpienia od stosowania zaleceń Prezes UKE ma również obowiązek uzasadnić swoje stanowisko. Przepis ust. 3 stanowi implementację art. 10 ust. 2 EKŁE, który zobowiązuje państwa członkowskie, przy podejmowaniu decyzji w zakresie rynków krajowych, do uwzględniania w jak największym stopniu wytycznych, opinii, zaleceń, wspólnych stanowisk, najlepszych praktyk oraz metodologii przyjmowanych przez BEREC. Przepis doprecyzowuje, że chodzi o uwzględnianie wytycznych, opinii, zaleceń, wspólnych stanowisk, najlepszych praktyk oraz metodologii w ich aktualnym brzmieniu.

Rozdział 2

Wykonywanie gospodarczej działalności telekomunikacyjnej

Oddział 1

Wpis do rejestru przedsiębiorców telekomunikacyjnych i rejestru jednostek samorządu terytorialnego wykonujących działalność w zakresie telekomunikacji

Projektowane art. 5–18 ustawy Pke dotyczące funkcjonowania rejestru przedsiębiorców telekomunikacyjnych stanowią wdrożenie art. 12 i art. 14 EKŁE. Przepisy dotyczące rejestru jednostek samorządu terytorialnego wykonujących działalność w zakresie telekomunikacji nie stanowią implementacji EKŁE. Dodatkowo przepisy unijne wyłączyły z ogólnego zezwolenia dostawców usług komunikacji interpersonalnej niewykorzystującej numerów. Projektowane przepisy znajdowały się w art. 10–13 ustawy Pt.

Art. 5

Przepisy EKŁE wzorem poprzednich dyrektyw wyłączają obowiązek uzyskania decyzji administracyjnej uprawniającej do prowadzenia działalności telekomunikacyjnej przed jej rozpoczęciem. Natomiast stosowany przez państwa członkowskie system zezwoleń powinien być jak najmniej restrykcyjny, umożliwiać dostarczanie sieci i świadczenie usług telekomunikacyjnych, a także być tak skonstruowany, aby sprzyjać rozwojowi nowych usług i sieci ograniczając wszelkie wymogi proceduralne jedynie do wymogu zgłoszenia deklaratywnego o zamiarze rozpoczęcia działalności telekomunikacyjnej wraz z krótką informacją o podejmowanej działalności umożliwiającą regulatorowi prowadzenia rejestru podmiotów prowadzących taką działalność.

Uznanie działalności telekomunikacyjnej zgodnie z art. 1 ust. 1 pkt 1 Pke (prowadzonej jako działalność gospodarcza) za działalność regulowaną oznacza w polskich realiach, że do jej podjęcia konieczne będzie złożenie wniosku o wpis do rejestru przedsiębiorców telekomunikacyjnych, zwanego dalej „rejestrem PT”. Jest to rejestr działalności regulowanej w rozumieniu art. 43 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2021 r. poz. 162, z późn. zm.) i odpowiada wymogom tej ustawy. Zobowiązanymi do złożenia wniosku o wpis do rejestru PT są zarówno przedsiębiorcy prowadzący działalność telekomunikacyjną w publicznych sieciach telekomunikacyjnych, jak również podmioty, które świadczą usługi w sieciach niepublicznych (podmioty tworzące system szkolnictwa wyższego i nauki).

Do rejestru PT wpisywana jest także działalność telekomunikacyjna prowadzona przez przedsiębiorcę telekomunikacyjnego z państwa członkowskiego UE albo państwa, które zawarło z UE umowę regulującą swobodę świadczenia usług, czasowo świadczącego w Polsce usługi. Regulacja taka wynika z przepisów ustawy z dnia 6 marca 2018 r. o zasadach uczestnictwa przedsiębiorców zagranicznych i innych osób zagranicznych w obrocie gospodarczym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 2022 r. poz. 470), które, określając w art. 5 ust. 1 generalną zasadę, że usługodawca z państwa członkowskiego może czasowo świadczyć usługi na zasadach określonych w przepisach Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej albo w postanowieniach umów regulujących swobodę świadczenia usług bez konieczności uzyskania wpisu do rejestru przedsiębiorców w Krajowym Rejestrze Sądowym albo Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej, dopuszczają wprowadzenie odrębnych regulacji w zakresie wpisu do rejestru działalności regulowanej.

W przypadku jednostek samorządu terytorialnego wykonujących działalność w zakresie telekomunikacji konieczne będzie złożenie wniosku o wpis do rejestru jednostek samorządu

terytorialnego wykonujących działalność w zakresie telekomunikacji, zwanego dalej „rejestrem JST”. Jest to rejestr odrębny od rejestru PT, i z tego powodu ma osobno wyodrębnione przepisy bez odesłań jak w dotychczasowym art. 13a Pt. Należy przy tym podkreślić, że działalność telekomunikacyjna jednostek samorządowych może być, w zależności od jej charakteru (zakresu działalności), wpisana do rejestru JST albo do rejestru PT, względnie do obydwu rejestrów.

Oba rejestry są jawne i prowadzone przez Prezesa UKE w systemie teleinformatycznym udostępnionym na stronie podmiotowej BIP UKE. Kompetencją Prezesa UKE jest utrzymywanie urządzeń niezbędnych do prowadzenia rejestrów oraz podejmowanie wszelkich czynności związanych z dokonywaniem wpisów i wydawaniem zaświadczeń.

Art. 6

W celu zachowania przejrzystości przepisów rozdzielono jednostki redakcyjne dla przepisów dotyczących rejestru PT, jak i rejestru JST. Art. 6 określa treść wniosku o wpis do rejestru PT, który zgodnie z art. 12 ust. 4 EKŁE, ogranicza ilość deklarowanych przez przedsiębiorcę telekomunikacyjnej informacji do wskazania najważniejszych jakimi są:

- 1) firma lub nazwa wnioskodawcy oraz dane teleadresowe;
- 2) oznaczenie formy prawnej;
- 3) numer rejestrowy;
- 4) dane osoby do kontaktu;
- 5) opis sieci telekomunikacyjnej, usługi telekomunikacyjnej lub usług powiązanych;
- 6) planowana data rozpoczęcia działalności telekomunikacyjnej;
- 7) adres strony internetowej, jeżeli taką stronę wnioskodawca posiada;
- 8) obszar, na którym będzie wykonywana działalność telekomunikacyjna.

Mając na uwadze, że nie można żądać od wnioskodawcy dokumentów potwierdzających poszczególne informacje, wniosek o wpis do rejestru PT zawiera także oświadczenie osoby uprawnionej do reprezentowania wnioskodawcy o świadomości odpowiedzialności karnej za składanie fałszywego oświadczenia. Klauzula ta zastępuje pouczenie organu warunkujące ponoszenie odpowiedzialności. Złożone oświadczenie stanowi potwierdzenie zgodności danych ze stanem faktycznym i jego treść nie może być modyfikowana.

Art. 7

Analogicznie do art. 6, w art. 7 wskazano informacje, jakie jednostka samorządu terytorialnego wykonująca działalność w zakresie telekomunikacji musi podać we wniosku o wpis do rejestru JST. Są to mianowicie:

- 1) nazwa, siedziba i adres wnioskodawcy;
- 2) numer identyfikacji podatkowej (NIP);
- 3) identyfikator jednostki samorządu terytorialnego w krajowym rejestrze urzędowym podziału terytorialnego kraju „TERYT”;
- 4) oznaczenie formy prawnej prowadzenia działalności w zakresie telekomunikacji przez wnioskodawcę;
- 5) firma lub nazwa podmiotu prowadzącego działalność w zakresie telekomunikacji, jeśli ta działalność jest prowadzona w formie wyodrębnionej;
- 6) opis działalności w zakresie telekomunikacji, której dotyczy wniosek;
- 7) numer i datę podjęcia uchwały organu stanowiącego jednostki samorządu terytorialnego o rozpoczęciu działalności w zakresie telekomunikacji;
- 8) imię, nazwisko, adres do korespondencji, adres poczty elektronicznej i numer telefonu osoby wyznaczonej do kontaktu z Prezesem UKE;
- 9) obszar, na którym będzie wykonywana działalność w zakresie telekomunikacji;
- 10) planowana data rozpoczęcia działalności w zakresie telekomunikacji.

Wniosek o wpis do rejestru JST analogicznie do wniosku o wpis do rejestru PT zawiera oświadczenie osoby uprawnionej do reprezentowania wnioskodawcy o świadomości odpowiedzialności karnej za składanie fałszywego oświadczenia, przy czym klauzula ta zastępuje pouczenie organu.

Art. 8

Przepis art. 8 określa zasady dokonywania przez Prezesa UKE wpisu do rejestru PT albo rejestru JST. Zgodnie z art. 43 ust. 1 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców rejestracja powinna nastąpić przed rozpoczęciem działalności telekomunikacyjnej. Dlatego wniosek o wpis należy złożyć z odpowiednim wyprzedzeniem. Prezes UKE dokonuje wpisu albo zmiany wpisu w terminie 3 dni roboczych od dnia wpływu tego wniosku lub od dnia jego uzupełnienia. Konieczność uzupełnienia wniosku następuje w sytuacji, w której wniosek nie

zawiera kompletnych danych. W takim wypadku Prezes UKE wzywa wnioskodawcę do uzupełnienia wniosku w terminie 7 dni od dnia doręczenia wezwania, przy czym wezwanie powinno nastąpić w terminie przewidzianym na dokonanie wpisu do rejestru, czyli w ciągu 3 dni od dnia wpływu wniosku. Bezskuteczny upływ terminu skutkuje pozostawianiem wniosku bez rozpoznania.

Mając na uwadze, że wniosek o wpis ma charakter deklaratoryjny, to wnioskodawca może rozpocząć wykonywanie działalności telekomunikacyjnej albo z zakresu telekomunikacji, jeśli Prezes UKE nie dokona wpisu do właściwego rejestru w terminie 3 dni roboczych od dnia wpływu kompletnego wniosku.

Ponadto Prezes UKE, wzorem art. 11 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. o Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej i Punkcie Informacji dla Przedsiębiorcy (Dz. U. z 2022 r. poz. 541), korzysta z informacji zawartych w publicznie dostępnych rejestrach funkcjonujących w postaci elektronicznej (np. Krajowy Rejestr Sądowy, zwany dalej „KRS”, Centralna Ewidencja i Informacja o Działalności Gospodarczej, zwana dalej „CEIDG”), w szczególności w celu weryfikacji danych wpisanych do rejestru PT albo rejestru JST, a także prostuje z urzędu wpis zawierający oczywiste błędy. W przypadku wystąpienia rozbieżności między danymi np. w CEIDG a danymi zamieszczonymi we wniosku stosuje się dane z CEIDG, o czym Prezes UKE informuje wnioskodawcę.

Art. 9 i art. 10

W w/w przepisach projekt ustawy Pke precyzuje, jakie informacje mają być opublikowane w rejestrach, czyli kolejny numer wpisu w poszczególnych rejestrach oraz wszystkie informacje z wniosku o wpis do rejestru, datę wpływu wniosku o wpis oraz datę dokonania wpisu, oraz w przypadku wykreślenia wpisu z rejestru PT – datę wykreślenia. Nowością w rejestrze PT i rejestrze JST jest informacja o dacie wykreślenia podmiotu z rejestru. Informacja ta ma walor archiwalny.

Art. 11

Przepisy art. 11 stanowią transpozycję art. 14 EKŁE. Ponieważ wpis do rejestru następuje bez konieczności wydawania decyzji administracyjnej, Prezes UKE ma obowiązek wydawania z urzędu zaświadczeń o dokonanych wpisach. Przepis ust. 2 zawiera informacje, jakie mają znaleźć się w zaświadczeniu. Poza danymi zawartymi w rejestrze, zaświadczenie ma również zawierać informację o prawach przysługujących przedsiębiorcy telekomunikacyjnemu lub

jednostce samorządu terytorialnego wykonującej działalność z zakresu telekomunikacji na podstawie ustawy Pke, datę wydania zaświadczenia i sygnaturę.

Zaświadczenie wydane w postaci elektronicznej mające moc dokumentu urzędowego doręcza się bezpłatnie przy użyciu PUE UKE.

Dokumenty urzędowe sporządzone w przepisanej formie przez powołane do tego organy władzy publicznej i przez inne organy państwowe w zakresie ich działania, stanowią dowód tego, co zostało w nich urzędowo zaświadczone (art. 244 § 1 ustawy z dnia z 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. z 2021 r. poz. 1805, z późn. zm.), zwanej dalej „kpc”). Zaświadczenie korzysta z domniemania autentyczności i domniemania zgodności tego, co zostało zaświadczone z treścią rejestru i z rzeczywistym stanem prawnym, jednak są to domniemania wzruszalne w sposób przewidziany w art. 252 kpc.

Powyższe ma na celu ułatwienie wywiązywania się przedsiębiorców z wymogów formalnych istniejących, np. w związku z przetargami.

Jednocześnie umożliwiono podmiotom wpisanym do rejestru PT albo rejestru JST samodzielne pobieranie zaświadczenia. Przepisy przewidują weryfikację prawdziwości zaświadczenia. Proponowane brzmienie jest podobne do rozwiązania przyjętego w art. 50 ust. 4b i 4c ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2022 r. poz. 1009, z późn. zm.).

Art. 12

Przepis art. 12 dotyczy aktualizacji danych w rejestrze PT albo rejestrze JST. W przypadku zmiany danych wskazywanych we wniosku, wnioskodawca ma 7 dni od dnia zmiany tych danych na złożenie do Prezesa UKE wniosku o zmianę wpisu w rejestrze PT albo rejestrze JST. Wniosek o zmianę wpisu powinien zawierać numer z rejestru PT albo rejestru JST, dane które podlegają zmianie oraz oświadczenie o świadomości odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań. Prezes UKE po dokonaniu wpisu wydaje wnioskodawcy zaświadczenie, o którym mowa w art. 11 ustawy Pke.

W przypadku gdy wniosek nie zawiera kompletnych danych, stosuje się przepis art. 8 ust. 2.

Wniosek o zmianę wpisu opatrzony jest kwalifikowanym podpisem elektronicznym, podpisem zaufanym albo podpisem osobistym.

Z obowiązku złożenia wniosku o aktualizację wpisu do rejestru PT zwolniony jest przedsiębiorca telekomunikacyjny, którego dane w zakresie firmy lub adresu stałego miejsca

wykonywania działalności gospodarczej lub adresu strony internetowej zostały zmienione w Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej. W takim wypadku Prezes UKE z urzędu dokonuje zmiany wpisu w rejestrze PT i wydaje aktualne zaświadczenie w sposób określony w art. 11.

Art. 13

Przepis art. 13 zawiera przesłanki wykreślenia z rejestru PT. Poza wykreśleniem wpisu na skutek złożonego przez przedsiębiorcę wniosku i sytuacji, gdy podmiot przestał istnieć, Prezes UKE wydaje decyzję administracyjną.

Art. 14

Wykreślenie podmiotu z rejestru JST następuje jedynie na jego wniosek lub w przypadku likwidacji podmiotu.

Art. 15

Przepis art. 15 ust. 1 nakłada na podmioty wpisane do rejestru PT albo rejestru JST obowiązek złożenia wniosku o wykreślenie z właściwego rejestru w terminie 14 dni od dnia zaprzestania wykonywania swojej działalności.

Wniosek o wykreślenie z rejestru zawiera numer z właściwego rejestru oraz datę zaprzestania działalności telekomunikacyjnej.

Wykreślenie wpisu z rejestru PT albo rejestru JST podmiotu do niego wpisanego nie oznacza usunięcia danych z rejestru. Wpis ma charakter archiwalny.

Art. 16

Przepis ust. 1 uniemożliwia uzyskanie ponownego wpisu do rejestru PT przed upływem okresu, na jaki została wydana decyzja o zakazie wykonywania działalności telekomunikacyjnej, o której mowa w art. 428 ust. 6 Pke. Natomiast przepis ust. 2 zakazuje dokonania wpisu do rejestru PT przedsiębiorcy, który w okresie 3 lat poprzedzających złożenie wniosku o wpis wykonywał działalność telekomunikacyjną będącą działalnością gospodarczą wymagającą dokonania wpisu do rejestru bez takiego wpisu. Przepis ust. 2 nie dotyczy sytuacji, w której przedsiębiorca telekomunikacyjny rozpoczął wykonywanie działalności telekomunikacyjnej w związku z brakiem dokonania przez Prezesa UKE wpisu do rejestru PT w terminie 3 dni od otrzymania wniosku o wpis oraz sytuacji, w której przedsiębiorca został wykreślony z rejestru na skutek braku realizacji obowiązków informacyjnych, o których mowa w art. 20 ust. 1, za kolejne 2 lata.

Art. 17

Przepis art. 17 stanowi, że wniosek o wpis, zmianę wpisu lub o wykreślenie z rejestru PT albo rejestru JST składa się przy użyciu formularza elektronicznego zamieszczonego na PUE UKE, w formie dokumentu elektronicznego opatrzonego kwalifikowanym podpisem elektronicznym, podpisem osobistym albo podpisem zaufanym.

Prezes UKE poinformuje, na stronie podmiotowej BIP UKE, o adresie elektronicznym, pod którym udostępniony jest ten formularz. Prezes UKE określi również wzór wniosku o wpis, zmianę wpisu lub o wykreślenie z rejestru PT albo rejestru JST w formie dokumentu elektronicznego w rozumieniu ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne (Dz. U. z 2021 r. poz. 2070 oraz z 2022 r. poz. 1087).

Art. 18

Zupełnie nowym w stosunku do przepisów Pt jest przepis art. 18, który nałożył na Prezesa UKE obowiązek przekazywania do BEREC drogą elektroniczną danych ze wszystkich wniosków, na podstawie których dokonano wpisu do rejestru PT, przy czym należy wskazać, że wpisem jest również zmiana wpisu albo wykreślenie podmiotu wpisanego do rejestru. BEREC będzie prowadził od grudnia 2020 r. bazę danych dotyczącą wszystkich zgłoszeń (w przypadku Polski – danych z wniosków).

Oddział 2

Obowiązki informacyjne i sprawozdawcze

Art. 19

Projektowany przepis jest implementacją art. 20 ust. 1 EKŁE i stanowi podstawę do gromadzenia i przekazywania danych o działalności przedsiębiorców komunikacji elektronicznej przez organ regulacyjny. Przepis art. 19 zobowiązuje wszystkich przedsiębiorców komunikacji elektronicznej, a także dysponentów zasobów częstotliwościowych, numeracyjnych oraz pozycji orbitalnych uzyskanych na podstawie uprawnień indywidualnych, z wyłączeniem użytkowników rządowych, do przekazywania informacji na żądanie Prezesa UKE skierowane indywidualnie do zobowiązanego podmiotu. Zakres informacji, do których udostępnienia zobowiązany jest podmiot, obejmuje informacje niezbędne do wykonywania przez Prezesa UKE uprawnień i obowiązków określonych w projektowanej ustawie Pke lub innych przepisach. Zakres żądania powinien dotyczyć jedynie

informacji niezbędnych dla Prezesa UKE oraz powinien być proporcjonalny do realizowanego celu. Jednocześnie ze względu na brzmienie przepisów EKŁE wskazujących, że chodzi o wszelkie informacje, w tym finansowe, mające zapewnić zgodność z przepisami UE, a także z przyjętymi na ich podstawie, także w przyszłości, opiniami i decyzjami, nie jest możliwe określenie z góry zamkniętego katalogu takich informacji. W zależności od zakresu żądania informacje mogą obejmować także konieczność przekazania Prezesowi UKE wskazanych przez niego dokumentów.

W przypadku gdy pozyskane informacje są niewystarczające, Prezes UKE może je pozyskiwać od innych podmiotów działających w sektorze komunikacji elektronicznej lub innych sektorach ściśle powiązanych z sektorem komunikacji elektronicznej, przy czym podmioty te mają obowiązek przedstawienia informacji na żądanie organu regulacyjnego. Przepis ten jest nowością w porównaniu do obecnie obowiązujących przepisów ustawy Pt.

Do pozyskania informacji Prezes UKE może opracować formularz, który służyć ma ujednoliceniu i spójności pozyskiwanych danych. Treść projektowanego przepisu bazuje na dotychczasowym art. 6 Pt z modyfikacjami wynikającymi z wdrożenia EKŁE.

Art. 20

Przepis art. 20 reguluje obowiązki informacyjne przedsiębiorców, które są realizowane w sposób stały, tj. są przekazywane corocznie oraz wykonywane bez wezwania Prezesa UKE. Kwestia ta była uregulowana dotychczas w art. 7 ustawy Pt. Obowiązkiem objęci są przedsiębiorcy wpisani do rejestru PT. Przedmiotem obowiązku informacyjnego są dane o rodzaju i zakresie działalności telekomunikacyjnej oraz wielkości sprzedaży usług telekomunikacyjnych. W ramach powyższego obowiązku informacyjnego, przedsiębiorcy telekomunikacyjni (w praktyce tylko dostawcy usługi komunikacji głosowej) będą zobowiązani przekazywać też informację o wysokości pozostałych na koncie środków z doładowań, do których w poprzednim roku kalendarzowym wygasło uprawnienie konsumenta do ich zwrotu, o którym mowa w art. 325 ust. 8 Pke. Powyższe środki będą stanowić przychód Funduszu Szerokopasmowego, więc informacja o ich wysokości będzie niezbędna Prezesowi Urzędu Komunikacji Elektronicznej, zwanemu dalej „Prezesem UKE”, m.in. do weryfikacji prawidłowości wysokości środków przekazanych przez dostawców usługi komunikacji głosowej na rachunek UKE na podstawie art. 325 ust. 8 Pke.

Dane oraz ww. informacja o wysokości pozostałych na koncie środków z doładowań powinny być przekazywane do dnia 31 marca za poprzedzający rok kalendarzowy. Zgodnie z ust. 2

obowiązkowi przedłożenia sprawozdania z działalności telekomunikacyjnej podlega również podmiot wykreślony z rejestru PT, za okres wykonywanej działalności telekomunikacyjnej w roku, w którym nastąpiło wykreślenie z rejestru.

Sprawozdanie oraz ww. informacja o wysokości pozostałych na koncie środków z doładowań przekazywane będą na elektroniczną skrzynkę podawczą Prezesa UKE, w postaci formularzy elektronicznych i opatrzonych kwalifikowanym podpisem elektronicznym, podpisem osobistym albo podpisem zaufanym. Prezes UKE poinformuje, na stronie podmiotowej BIP UKE, o adresach elektronicznych, pod którymi udostępnione będą te formularze.

Informacja o wysokości pozostałych na koncie środków z doładowań będzie przekazywana przy użyciu odrębnego formularza, dzięki czemu będzie mogła być podstawą egzekucji, zgodnie z ustawą z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. z 2022 r. poz. 479, z późn. zm.).

Prezes UKE określi również wzór dokumentu, przy użyciu którego przekazywane będą dane oraz informacja o wysokości pozostałych na koncie środków z doładowań, w formie dokumentu elektronicznego w rozumieniu ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne.

Minister właściwy do spraw informatyzacji określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy zakres danych podlegających obowiązkowi sprawozdawczemu oraz informacji o wysokości pozostałych na koncie środków z doładowań, wraz z objaśnieniami co do sposobu ich przedstawiania, kierując się koniecznością zapewnienia Prezesowi UKE informacji niezbędnych do właściwego realizowania jego obowiązków oraz potrzebą uproszczenia i ujednolicenia procesu przekazywania danych. Nieprzedłożenie danych o zakresie i rodzaju działalności telekomunikacyjnej i wielkości sprzedaży albo udzielenie informacji nieprawdziwych lub niepełnych jest sankcjonowane karą pieniężną nakładaną na przedsiębiorcę przez Prezesa UKE.

Art. 21

Przepis stanowi implementację niektórych postanowień art. 20 EKŁE, który stanowi m.in. o współdziałaniu władz regulacyjnych z odpowiednimi organami w innych państwach członkowskich oraz z Komisją Europejską, przez wymianę informacji. Przepis art. 21 stanowi ogólną podstawę do przekazywania informacji otrzymanych od przedsiębiorców telekomunikacyjnych i wskazuje, że Prezes UKE zapewnia dostęp do informacji otrzymanych od przedsiębiorców komunikacji elektronicznej, a także dysponentów zasobów

częstotliwościowych, numeracyjnych oraz pozycji orbitalnych uzyskanych na podstawie uprawnień indywidualnych, organom regulacyjnym innych państw członkowskich oraz państw członkowskich EFTA, BEREC i Komisji Europejskiej. Jednocześnie Prezes UKE jest zobligowany do powiadomienia podmiotów, od których uzyskał informacje na żądanie, o udostępnieniu tych informacji.

Przepis zasadniczo powtarza treść art. 8 ustawy Pt z modyfikacją wynikającą z EKŁE (polegająca na uwzględnieniu BEREC wśród podmiotów/instytucji, którym udostępniane są informacje).

Art. 22

Przepis jest kontynuacją implementacji art. 20 EKŁE. Projektowany przepis dotyczy ochrony tajemnicy podmiotu wykonującego obowiązek informacyjny. Dotyczy więc obowiązku realizowanego przez przedsiębiorców komunikacji elektronicznej, a także dysponentów zasobów częstotliwościowych, numeracyjnych oraz pozycji orbitalnych uzyskanych na podstawie uprawnień indywidualnych, innych podmiotów działających w sektorze komunikacji elektronicznej lub innych sektorach ściśle powiązanych z sektorem komunikacji elektronicznej, z wyłączeniem jednostek prowadzących działalność telekomunikacyjną w administracji. Podmioty te, zgodnie z art. 19 Pke, są obowiązane do przekazywania na żądanie Prezesa UKE informacji, które mogą także wiązać się z koniecznością przekazania określonych dokumentów. Utrzymane zostaje rozwiązanie przewidziane w obecnie obowiązującym art. 33 ust. 3 ustawy Pt, zgodnie z którym objęcie tajemnicą części informacji lub dokumentu przez zastrzeżenie, nie może dotyczyć rozliczeń z tytułu dostępu telekomunikacyjnego. Zastrzeżenia w tym zakresie jest nieskuteczne z mocy prawa. Wymienione podmioty mogą zastrzec informacje, dokumenty lub ich części zawierające tajemnicę przedsiębiorstwa, dostarczane na żądanie Prezesa UKE lub na podstawie przepisów ustawy. Zastrzegając część informacji lub dokumentu podmiot przekazuje również wersję informacji lub dokumentu niezawierającą zastrzeżonych części. W przypadku nieprzekazania wersji informacji lub dokumentu niezawierającej zastrzeżonych części, zastrzeżenie uważa się za nieskuteczne. Projektowane przepisy przyznają Prezesowi UKE możliwość uchylecia zastrzeżenia w drodze decyzji, jeżeli uzna, że dane te nie stanowią tajemnicy przedsiębiorstwa. Dokumenty przekazuje się innym organom krajowym, zagranicznym organom regulacyjnym, Komisji Europejskiej lub BEREC wraz z zastrzeżeniem oraz pod warunkiem jego przestrzegania.

Odpowiednikiem tego przepisu jest art. 9 ustawy Pt, którego treść nie została jednak w prosty sposób przeniesiona, ze względu na konieczność uwzględnienia brzmienia art. 20 EKŁE i doprecyzowania kwestii zastrzegania informacji.

Rozdział 3

Opłaty

Art. 23

Projektowany przepis przewiduje uiszczanie rocznej opłaty telekomunikacyjnej przez podmioty korzystające z zezwolenia ogólnego na pokrycie wydatków związanych z funkcjonowaniem organów regulacyjnych, tj. Prezesa UKE oraz ministra właściwego do spraw informatyzacji, z wyłączeniem wydatków związanych z prowadzeniem gospodarki zasobami numeracji i częstotliwości. Należy tu podkreślić, że roczna opłata telekomunikacyjna jest uiszczana tylko przez przedsiębiorców telekomunikacyjnych, dlatego dotyczy tylko wydatków dotyczących realizacji zadań dotyczących telekomunikacji, w tym m.in. rozstrzygania sporów między przedsiębiorcami telekomunikacyjnymi, badania, weryfikacji i kontroli rynków właściwych produktów i usług telekomunikacyjnych oraz wydawania decyzji administracyjnych dotyczących realizacji zadań dotyczących telekomunikacji, z wyłączeniem decyzji, za które odrębne przepisy przewidują pobieranie opłat. Jest to szczególnie istotne ze względu na rozszerzenie zakresu ustawy Pke w stosunku do Pt i możliwość wydawania decyzji przez Prezesa UKE w stosunku do innych podmiotów niż przedsiębiorcy telekomunikacyjni.

Wysokość tych wydatków, jak również wpływów z opłaty telekomunikacyjnej będzie podlegała udostępnieniu na stronie podmiotowej BIP UKE. W projektowanym przepisie zastosowano mechanizm przewidziany w art. 16 EKŁE, zgodnie z którym państwa członkowskie mogą zdecydować o niepobieraniu opłat administracyjnych od przedsiębiorstw, których obroty nie przekraczają określonego progu lub których działalność nie pozwala uzyskać minimalnego udziału w rynku lub ma bardzo ograniczony zasięg terytorialny. W związku z tym zostały przewidziane uregulowania uzależniające obowiązek uiszczania i wysokość tej opłaty od wysokości przychodów w roku obrotowym poprzedzającym o dwa lata rok za który opłata jest należna oraz od okresu prowadzenia działalności objętej zgłoszeniem. Z obowiązku uiszczania rocznej opłaty telekomunikacyjnej zwolnieni zostali przedsiębiorcy, w pierwszych dwóch latach prowadzonej działalności oraz przedsiębiorcy, których przychody z tytułu prowadzenia działalności telekomunikacyjnej osiągnięte w roku obrotowym

poprzedzającym o 2 lata rok, za który ta opłata jest należna, wyniosły mniej niż wysokość progu obliczana w sposób wskazany w ustawie.

Projektodawca wprowadził nowy sposób liczenia progu przychodów z tytułu prowadzenia działalności telekomunikacyjnej, który jest wyznacznikiem tego, czy dany przedsiębiorca telekomunikacyjny jest zobligowany do uiszczania rocznej opłaty telekomunikacyjnej, jednocześnie zwiększając wysokość tego progu w stosunku do tej wynikającej z Pt.

Zamiast stałej wysokości progu zapisanego w ustawie, Prezes UKE co roku będzie obliczał i informował na stronie podmiotowej BIP UKE o wysokości progu, który będzie zależny od przeciętnego wynagrodzenia w gospodarce narodowej w poprzednim roku kalendarzowym, ogłaszanego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego na podstawie art. 20 pkt 1 lit. a ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2022 r. poz. 504 i 1504). Biorąc pod uwagę, że przeciętne wynagrodzenie w gospodarce narodowej w 2020 r. wyniosło 5 167,47 zł, wysokość progu przychodów z działalności komunikacji elektronicznej za rok 2020 wyniosłaby 41 339 760 zł, czyli tylko przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej, których przychód z działalności komunikacji elektronicznej w roku 2020 przekroczyłby 41 339 760 zł byłiby zobowiązani do udziału w pokryciu dopłaty za rok 2020.

Wysokość opłaty może ulec obniżeniu w związku z zawarciem umowy inwestycyjnej, o której mowa w art. 252 ust. 1 Pka, a jej wysokość nie może przekroczyć 0,25 % rocznych przychodów przedsiębiorcy telekomunikacyjnego obowiązującego do uiszczenia rocznej opłaty telekomunikacyjnej, z tytułu prowadzenia działalności telekomunikacyjnej, uzyskanych w roku obrotowym poprzedzającym o 2 lata rok, za który ta opłata jest należna. Powyższy limit zwiększono z obowiązującego na gruncie Pke 0,05% do 0,25 %, ze względu na to, że powyższy wskaźnik był niezmienny od roku 2004, a wartość wskaźnika w ostatnich lat przekraczała znacznie limit ustawowy, co znaczyło, że wpływy z opłaty są dużo niższe niż wydatki Prezesa UKE i ministra właściwego do spraw informatyzacji w zakresie telekomunikacji, wskazane w art. 23 ust. 1.

Szczegółowy sposób ustalania wysokości wskaźnika rocznej opłaty telekomunikacyjnej zostanie określony w rozporządzeniu ministra właściwego do spraw informatyzacji. Z kolei, coroczna wysokość tego wskaźnika będzie określana tak jak dotychczas na drodze komunikatu przez ministra właściwego do spraw informatyzacji w drodze komunikatu. Zasady dotyczące ustanowienia rocznej opłaty telekomunikacyjnej stanowią wdrożenie art. 16 EKŁE i do tej pory były określone w art. 183 Pt.

Dodatkowo, w celu zachowania większej poprawności legislacyjnej, przeniesiono do Pke część przepisów, które dotychczas były zapisane w rozporządzeniu, dotyczących sposobów uiszczania opłaty telekomunikacyjnej (raty kwartalne, półroczne lub zapłata jednorazowa).

Art. 24

Kwestie związane z opłatami za częstotliwości były przedmiotem regulacji art. 185 Pt. Proponowany przepis jest zasadniczo tożsamy z funkcjonującymi dotychczas regulacjami w tym zakresie, podniesiono jednak górne limity rocznych opłat za prawo do dysponowania częstotliwością w poszczególnych służbach radiokomunikacyjnych. Przepisy stanowią jednocześnie wdrożenie art. 42 EKŁE.

Utrzymana zostaje generalna zasada, zgodnie z którą podmiot, który uzyskał prawo do dysponowania częstotliwością w rezerwacji częstotliwości, uiszcza roczną opłatę za prawo do dysponowania częstotliwością, a nie jej faktyczne wykorzystywanie. Wysokość opłaty zostanie określona w drodze rozporządzenia Rady Ministrów, przy czym w ustawie Pke wskazane są górne limity opłat w poszczególnych służbach radiokomunikacyjnych. Limity zostały podniesione w porównaniu do limitów obowiązujących w ustawie Pt. Część maksymalnych opłat wskazano kwotowo, pozostałe przez określenie wielokrotności przeciętnego wynagrodzenia w gospodarce narodowej, wskazanego w komunikacie Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego, o którym mowa w art. 20 pkt 1 lit. a ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, ogłoszonym w poprzednim roku kalendarzowym. Wskazanie kwotowe pozostawiono przy niższych opłatach, na których zmiany w odniesieniu do przeciętnego wynagrodzenia miałyby znikomy wpływ. Projektodawca, decydując się na powyższe zmiany, wziął pod uwagę, że ostatni raz powyższe limity były zmieniane w ustawie z dnia 16 listopada 2012 r. o zmianie ustawy – Prawo telekomunikacyjne oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1445, z późn. zm.), a przeciętne wynagrodzenie w gospodarce narodowej wzrosło od roku 2013 do roku 2020 prawie o 42% (3 650,06 zł w 2013 r., 5 167,47 zł w 2020 r.), a inflacja roczna pomiędzy rokiem 2013 a rokiem 2020 wyniosła prawie 9% (<https://stat.gov.pl/obszary-tematyczne/ceny-handel/wskazniki-cen/wskazniki-cen-towarow-i-uslug-konsumpcyjnych-pot-inflacja-roczne-wskazniki-cen-towarow-i-uslug-konsumpcyjnych/>, <https://www.podatki.gov.pl/kalkulatory-podatkowe/kalkulator-inflacji>).

Zachowano także przewidziane już w ustawie Pt przepisy określające sytuacje, w których limit opłaty ulega obniżeniu do 50% oraz sytuacje, kiedy ze względu na sposób wykorzystywania widma, nie pobiera się w ogóle opłat za prawo do dysponowania częstotliwością.

W drodze rozporządzenia Rady Ministrów zostanie także uregulowana wysokość, termin i sposób uiszczania opłat w przypadku dysponowania częstotliwością przez użytkowników rządowych.

Do wniesienia opłaty za dysponowanie częstotliwością obowiązane są także podmioty nieposiadające rezerwacji częstotliwości, które uzyskały prawo do wykorzystywania częstotliwości w pozwoleniu.

Należy zauważyć, że oprócz obowiązku uiszczania opłaty rocznej, która związana jest z przysługującym podmiotowi prawem do dysponowania lub wykorzystywania częstotliwości, Pke przewiduje utrzymanie opłaty dodatkowej. Zgodnie z ust. 6 podmiot, na rzecz którego dokonano rezerwacji częstotliwości w drodze postępowania rezerwacyjnego po postępowaniu selekcyjnym uiszcza dodatkową opłatę za dokonanie rezerwacji częstotliwości w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji w sprawie rezerwacji częstotliwości, w kwocie zadeklarowanej w postępowaniu selekcyjnym, nie niższej niż opłata roczna za prawo do dysponowania częstotliwością, ustalonej zgodnie z warunkami podanymi w rezerwacji częstotliwości. Tak samo podmiot, na rzecz którego dokonano rezerwacji częstotliwości na kolejny okres jest obowiązany uiszczyć, w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji w sprawie rezerwacji częstotliwości, jednorazową opłatę za dokonanie rezerwacji częstotliwości na kolejny okres. W takim przypadku opłata będzie stanowić iloczyn wartości częstotliwości o szerokości 1 MHz dla takiego samego obszaru i wykorzystania uzyskanej w wyniku przeprowadzonego ostatniego postępowania selekcyjnego na częstotliwości z danego zakresu, ilości widma objętego rezerwacją na kolejny okres oraz średniorocznych wskaźników cen towarów i usług konsumpcyjnych ogółem ogłaszanych przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego. Opłatę określa się proporcjonalnie do okresu, na jaki dokonywana jest rezerwacja częstotliwości. Natomiast w przypadku złożenia wniosku o dokonanie rezerwacji częstotliwości na kolejny okres z zakresu, dla którego nie było wcześniej przeprowadzone i rozstrzygnięte postępowanie selekcyjne, kwotę opłaty ustala Prezes UKE na podstawie opinii powołanego przez siebie biegłego lub biegłych. Koszt opinii biegłego lub biegłych ponosi podmiot, który złożył wniosek o odnowienie rezerwacji częstotliwości na kolejny okres, w terminie 14 dni od dnia zawiadomienia wnioskodawcy przez Prezesa UKE o sporządzeniu opinii.

Przewiduje się również wprowadzenie nowej opłaty za prawo używania urządzenia radiowego objętego pozwoleniem radiowym. Opłata ta zastąpi obecnie obowiązującą opłatę skarbową za wydanie pozwolenia. Nowa opłata będzie wynosiła 65% przeciętnego wynagrodzenia w gospodarce narodowej, wskazanego w ostatnim komunikacie Prezesa Głównego Urzędu

Statystycznego, o którym mowa w art. 20 pkt 1 lit. a ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, co oznacza, że będzie ona wyższa od obecnej opłaty skarbowej wynoszącej 1939 zł. Istotną zmianą jest to, iż opłata będzie zasadniczo stanowiła przychód Funduszu Szerokopasmowego, a w przypadku pozwoleń radiowych dotyczących stacji bazowych w 50% będzie stanowiła przychód gminy, na terenie której znajduje się ta stacja. Dotychczas opłaty skarbowe były pobierane przez Urząd Dzielnicy Wola m.st. Warszawy. Zaproponowana zmiana umożliwi zatem na finansowanie części działań realizowanych w ramach Funduszu Szerokopasmowego, a także na wspieranie gmin, na których terenach znajdują się stacje bazowe.

W celu zapewnienia przejrzystości i jasności co do wysokości opłat, nałożono również na Prezesa UKE obowiązek ogłaszania informacji na stronie podmiotowej BIP UKE, corocznie, w terminie do 31 marca, o wysokości opłaty za prawo używania urządzenia radiowego objętego tym pozwoleniem.

Art. 25

Projektowany przepis reguluje kwestie maksymalnej wysokości opłat za prawo do wykorzystywania zasobów numeracji. Ponadto w przepisie tym wskazano zasady i warunki uiszczania tych opłat. Dotychczas wymogi dotyczące zasad i warunków uiszczania opłat zawarte były w rozporządzeniu w sprawie wysokości, terminów i sposobu uiszczania opłat za prawo do wykorzystywania zasobów numeracji.

W projektowanym przepisie zdecydowano o podniesieniu górnych limitów dla rocznych opłat za prawo do wykorzystywania zasobów numeracji w stosunku do limitów obowiązujących w ustawie Pt. Część maksymalnych opłat wskazano kwotowo, pozostałe przez określenie wielokrotności przeciętnego wynagrodzenia w gospodarce narodowej, wskazanego w komunikacie Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego, o którym mowa w art. 20 pkt 1 lit. a ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, ogłoszonym w poprzednim roku kalendarzowym. Wskazanie kwotowe pozostawiono przy niższych opłatach, na których zmiany w odniesieniu do przeciętnego wynagrodzenia miałyby znikomy wpływ.

Projektodawca, decydując się na powyższe zmiany, wziął pod uwagę, że powyższe limity nie były zmieniane od czasu uchwalenia ustawy PT w roku 2004, a przeciętne wynagrodzenie w gospodarce narodowej ogłaszane w komunikacie Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego na podstawie art. 20 pkt 1 lit. a ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z

Funduszu Ubezpieczeń Społecznych wzrosło od roku 2005 do roku 2020 o 117 % (2 380,29 zł w 2005 r., 5 167,47 zł w 2020 r.), a inflacja roczna pomiędzy rokiem 2005 a rokiem 2020 wyniosła prawie 38 % (<https://stat.gov.pl/obszary-tematyczne/ceny-handel/wskazniki-cen/wskazniki-cen-towarow-i-uslug-konsumpcyjnych-pot-inflacja-roczne-wskazniki-cen-towarow-i-uslug-konsumpcyjnych/>; <https://www.podatki.gov.pl/kalkulatory-podatkowe/kalkulator-inflacji>).

Zgodnie z ust. 2 opłaty obejmują pełny rok kalendarzowy. Natomiast jeżeli w danym roku kalendarzowym podmiot posiada prawo do wykorzystywania zasobów numeracji przez okres krótszy od roku, uiszcza on opłatę w wysokości odpowiadającej 1/12 opłaty rocznej za każdy rozpoczęty miesiąc kalendarzowy, w którym podmiotowi to prawo przysługiwało. Opłatę uiszcza się jednorazowo za cały rok lub w ratach półrocznych (ust. 4).

W ust. 3 wskazano przypadki, w których mimo cofnięcia przydziału numeracji lub zmiany jego zakresu podmiot powinien uiścić opłatę obejmującą pełny rok kalendarzowy tj. nieefektywne wykorzystywanie przyznaných zasobów numeracji, brak uruchomienia usługi na danym numerze w terminie 12 miesięcy od otrzymania decyzji o przyznaniu prawa do wykorzystywania zasobów numeracji, wykorzystywanie numeracji w sposób niezgodny z warunkami przyznania numeracji lub jej przeznaczeniem, brak wnoszenia opłat za prawo do wykorzystywania zasobów numeracji, zaistnienie bezpośredniego zagrożenia naruszenia interoperacyjności lub ciągłości świadczenia usług telekomunikacyjnych. Zgodnie z ust. 6 obowiązek uiszczania opłat za prawo do wykorzystywania zasobów numeracji ustaje nie później niż z upływem 30 dni od daty złożenia wniosku o rezygnację z prawa do wykorzystywania tej numeracji.

W ust. 9 zawarta została delegacja ustawowa dla ministra właściwego do spraw informatyzacji do wydania w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów rozporządzenia określającego wysokość, terminy i sposoby uiszczania opłat za prawo do wykorzystywania zasobów numeracji.

Art. 26

Przepis wskazuje, iż opłaty, o których mowa w art. 23–25 Pke, tak jak to reguluje obecnie Pt, są pobierane przez UKE, co ma charakter czynności materialno-technicznej. Opłaty te stanowią dochód budżetu państwa lub przychód Funduszu Szerokopasmowego.

Projektowany przepis reguluje również kwestie opłaty za prawo używania urządzenia objętego pozwoleniem radiowym, co zostało opisane powyżej, przy omówieniu art. 24.

Wprowadzono przepisy o utworzeniu w budżecie państwa rezerwy celowej do wysokości odpowiadającej kwocie wpływów z rocznej opłaty telekomunikacyjnej za trzeci i czwarty kwartał roku poprzedniego oraz za pierwszy i drugi kwartał roku bieżącego z przeznaczeniem na realizację przez ministra właściwego do spraw informatyzacji oraz przez Prezesa UKE zadań w zakresie telekomunikacji, o których mowa w art. 23 ust. 1, w tym na wynagrodzenia (w tym nagrody) pracowników urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw informatyzacji oraz UKE realizujących powyższe zadania.

Do rezerwy celowej będzie miał odpowiednio zastosowanie art. 154 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2022 r. poz. 1634, z późn. zm), w tym ust. 1 dotyczący uruchamiania rezerwy w terminie do 15 października danego roku budżetowego.

Ponadto w przepisach wskazano organ odpowiedzialny za zgłoszenie rezerwy do projektu ustawy budżetowej oraz uregulowano procedurą dotyczącą uruchamiania środków, tak aby nie przekroczyć kwoty rezerwy celowej w danym roku budżetowym.

Art. 27

Projektowany przepis stanowi, iż do opłat o których mowa w art. 23–25 Pke stosuje się przepisy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji w zakresie egzekucji obowiązków o charakterze pieniężnym. Kwestię tę reguluje dział II – egzekucja należności pieniężnych ustawy z dnia z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. z 2022 r. poz. 479, z późn. zm.). Egzekucji podlega należność główna oraz odsetki ustawowe. Prezes UKE, będący wierzycielem, składa wniosek do organu egzekucyjnego (jakim jest właściwy naczelnik urzędu skarbowego) który to organ na podstawie wystawionego przez Prezesa UKE tytułu wykonawczego wszczyna egzekucję administracyjną. W tym zakresie Pke powiela rozwiązania funkcjonujące na gruncie ustawy Pt.

Art. 28

Projektowany przepis zawiera, analogiczną do dotychczas obowiązującej na gruncie ustawy - Pt regulację, zgodnie z którą w zakresie nieuregulowanym w ustawie Pke do opłat, o których mowa w art. 23–25 Pke, stosuje się odpowiednio przepisy rozdziałów 5, 6, 7–9 oraz 13–15 działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2021 r. poz. 1540, z późn. zm.). Uprawnienia organów podatkowych określone w tych przepisach przysługują Prezesowi UKE. Rozdziały 5, 6, 7–9 oraz 13–15 działu III Ordynacji podatkowej dotyczą zobowiązań podatkowych i regulują kwestie zaległości podatkowych, odsetek za zwłokę, wygaśnięcia zobowiązań podatkowych, ulg, przedawnień, nadpłaty, odpowiedzialności

solidarnej i podatkowej osób trzecich, a także praw i obowiązki następców prawnych i podmiotów przekształconych.

Art. 29

Przepis ma na celu uregulowanie sytuacji, kiedy przydzielenie rezerwacji częstotliwości lub zasobów orbitalnych wiąże się z dodatkowymi kosztami administracyjnymi związanymi z rejestracją w Międzynarodowym Związku Telekomunikacyjnym (ITU). W takiej sytuacji obowiązany do poniesienia tych kosztów będzie podmiot, który złożył wniosek o rezerwację częstotliwości lub zasobów orbitalnych – czyli podmiot, który uzyska prawo do dysponowania cennymi zasobami dla własnych potrzeb. Kwestie trybu uiszczenia kosztów regulowane są w ramach regulacji i procedur ITU. Jest to rozwiązanie nowe, nie wynikające z EKŁE.

Rozdział 4

Konsultacje

Oddział 1

Postępowanie konsultacyjne

Art. 30–34

Projektowane art. 30–34 dotyczące postępowania konsultacyjnego stanowią wdrożenie art. 23 EKŁE. Regulacje w zbliżonym kształcie funkcjonowały już na gruncie ustawy Pt i wdrażały przepisy pakietu dyrektyw łączności elektronicznej.

Prezes UKE, zgodnie z art. 30, obowiązkowo przeprowadza, w określonych sprawach, z zainteresowanymi podmiotami konsultacje przed podjęciem rozstrzygnięcia mającego znaczący wpływ na rynek właściwy. Ustawa zawiera przy tym zamknięty katalog spraw objętych obowiązkiem przeprowadzania konsultacji – są to sprawy wskazane w art. 30 ust. 1 (wymienione wprost w art. 30 ust. 1 lub przez odesłanie do innych przepisów Pke oraz innych przepisów ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych). Są to m.in. projekty rozstrzygnięć w sprawach określenia rynku właściwego, nałożenia, uchylecia, utrzymania lub zmiany obowiązków regulacyjnych w stosunku do przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej o znaczącej pozycji lub nieposiadającego takiej pozycji, czyli obowiązków wskazanych w art. 199 Pke, oraz nałożenia, uchylecia, zmiany lub utrzymania obowiązków dostępowych symetrycznych.

EKŁE podobnie jak dyrektywa ramowa wskazuje, które postępowania nie są objęte obowiązkiem przeprowadzenia postępowania konsultacyjnego – rozstrzygnięcia sporów

transgranicznych, a także sytuacje, gdy organ w wyjątkowych okolicznościach, gdy zachodzi pilna potrzeba podjęcia działania w celu ochrony konkurencji i interesów użytkowników, tymczasowo przyjął dane rozstrzygnięcie bez przeprowadzania postępowania konsolidacyjnego. Ostatni z przypadków został wdrożony w projektowanym art. 32 dotyczącym kwestii pominięcia konsultacji. EKŁE nie wskazuje na jaki okres może zostać w tym przypadku wydane rozstrzygnięcie tymczasowe. W projekcie ustawy Pke przyjęto, tak jak dotychczas, iż zostaje ono wydane na okres nieprzekraczający 6 miesięcy.

Projektowane przepisy doprecyzowują wymagania zawarte w EKŁE wskazując, że konsultacjom poddaje się projekt rozstrzygnięcia wraz z uzasadnieniem. Projekty rozstrzygnięć, stanowiska zgłaszane przez uczestników konsultacji zamieszczane są na stronie podmiotowej BIP UKE. Strona ta stanowi jeden punkt informacyjny, który umożliwi dostęp do wszystkich bieżących konsultacji – zgodnie z wymogiem art. 23 ust. 3 EKŁE. Postępowanie konsultacyjne, stosownie do postanowień EKŁE, będzie trwało co najmniej 30 dni (termin ten jest analogiczny do dotychczasowego terminu określonego w przepisach Pt).

Należy podkreślić, że art. 23 EKŁE w przeważającej części powtarza treść art. 6 dyrektywy ramowej. Z tego względu również treść projektowanych przepisów nie odbiega znacznie od brzmienia dotychczas obowiązujących art. 15–17 Pt. Wprowadzone przepisy mają charakter porządkujący i zwiększający przejrzystość regulacji dotyczącej postępowania konsultacyjnego. Dodano również, w art. 33, regulację, zgodnie z którą Prezes UKE będzie miał obowiązek udostępniania na stronie podmiotowej BIP UKE decyzji wydanych po przeprowadzeniu postępowania konsultacyjnego, co ma na celu zapewnienie większej transparentności procesu konsultacji i możliwości zapoznania się przez wszystkie zainteresowane podmioty z ostateczną treścią konsultowanego rozstrzygnięcia. Przepis zapewnia przy tym, iż publikacji nie będą podlegały te fragmenty decyzji, które stanowią tajemnice prawnie chronione. Dotyczy to między innymi informacji stanowiących tajemnicę przedsiębiorstwa czy dane osobowe podlegające ochronie.

Podobnie jak ustawa Pt, również projektowana ustawa Pke zawiera w art. 34 wyłączenie stosowania, do spraw objętych postępowaniem konsultacyjnym – art. 79a ustawy z dnia 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2022 r. poz. 2000 i 2185), zwanym dalej „kpa”. Zgodnie z art. 79a kpa w postępowaniu wszczętym na żądanie strony, informując o możliwości wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań, organ administracji publicznej jest obowiązany do wskazania przesłanek zależnych od strony, które nie zostały na dzień wysłania informacji spełnione lub wykazane, co może

skutkować wydaniem decyzji niezgodnej z żądaniem strony. W terminie wyznaczonym na wypowiedzenie się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań, strona może przedłożyć dodatkowe dowody celem wykazania spełnienia w.w przesłanek. Zasadne jest utrzymanie wyłączenia stosowania art. 79a kpa. Instytucja postępowania konsultacyjnego, które przeprowadza Prezes UKE przed podjęciem rozstrzygnięcia w określonych w projektowanym art. 31 sprawach, ma już na celu umożliwienie zainteresowanym podmiotom wyrażenie, w określonym terminie, stanowiska do projektu rozstrzygnięcia. Projektowany art. 31 ust. 1 zawiera przy tym wymóg, aby Prezes UKE ogłosił rozpoczęcie postępowania konsultacyjnego, określając przedmiot i termin tego postępowania i udostępniając projekt rozstrzygnięcia wraz z uzasadnieniem. Przy czym termin zgłaszania stanowisk nie może być krótszy niż 30 dni od dnia jego udostępnienia. Projektowane przepisy nie precyzują wprawdzie, jakie elementy ma zawierać uzasadnienie, należy jednak wskazać, że w przypadku projektów postanowień i decyzji uzasadnienie powinno odpowiadać wymaganiom kpa. Dzięki wymogowi udostępnienia uzasadnienia zainteresowany podmiot ma możliwość zapoznania się z przesłankami, jakie zaważyły na rozstrzygnięciu sprawy. Uwzględniając powyższe argumenty, należy uznać, że przewidziane w projektowanym art. 30 i nast. postępowanie konsultacyjne jest procedurą zbliżoną do instytucji zawartej w art. 79a kpa, gwarantującą stronie otrzymanie informacji o kierunku w jakim zmierza postępowanie, zanim zostanie wydana decyzja.

Oddział 2

Postępowanie konsolidacyjne

Art. 35–38

Projektowane przepisy stanowią wdrożenie art. 32 i art. 33 EKŁE. Regulacje w zbliżonym kształcie funkcjonowały już na gruncie ustawy Pt i wdrażały przepisy pakietu dyrektyw łączności elektronicznej.

Postępowanie konsolidacyjne przeprowadzane jest po zakończeniu postępowania konsultacyjnego i dotyczy wskazanych rozstrzygnięć mogących mieć wpływ na stosunki handlowe między państwami członkowskimi. W takim przypadku Prezes UKE ma obowiązek przed wydaniem rozstrzygnięcia przesłać Komisji Europejskiej, BEREC i organom regulacyjnym innych państw członkowskich projekty rozstrzygnięć wraz z ich uzasadnieniem. Przepisy Pke wskazują, pomimo braku wyraźnej regulacji w EKŁE w tym zakresie, że Prezes UKE będzie zobligowany udostępniać na stronie podmiotowej BIP UKE dokumenty przekazane Komisji Europejskiej, a następnie udostępnia otrzymane w tej sprawie opinie i

decyzje Komisji Europejskiej. Przepis zapewni dostęp do istotnych stanowisk Komisji Europejskiej, które będą miały wpływ na treść projektowanej decyzji. Udostępnieniu nie podlegają informacje stanowiące tajemnice prawnie chronione.

Projektowane przepisy określają kolejne etapy postępowania, kompetencje i obowiązki Prezesa UKE, które przy tym związane są z kompetencjami Komisji Europejskiej i BEREC (badającymi czy projektowane rozstrzygnięcie będzie stanowiło przeszkodę w funkcjonowaniu jednolitego rynku). Postępowanie konsolidacyjne jest jednym z instrumentów zapewniających jednolite stosowanie przepisów EKŁE we wszystkich państwach członkowskich. Wyjątkiem postępowania, w ramach którego projekt rozstrzygnięcia podlega konsultacji, ale nie konsolidacji, jest postępowanie w sprawie nałożenia na operatora obowiązku kolokacji, udostępniania elementów sieci telekomunikacyjnej oraz powiązanych zasobów, które zostały umieszczone na nieruchomości w związku z wykonywaniem uprawnień wynikających z przepisów prawa, wyroku sądu lub decyzji, o których mowa w art. 181 projektu ustawy Pke.

Krajowy organ regulacyjny, zgodnie z art. 32 ust. 8 EKŁE powinien uwzględniać w jak największym stopniu uwagi innych krajowych organów regulacyjnych, BEREC i Komisji Europejskiej. Przepis wskazuje zatem, iż Prezes UKE nie ma obowiązku uwzględnienia tych uwag w całości. EKŁE przewiduje jednak w tym zakresie wyjątek, kiedy to organ jest zobowiązany uwzględnić stanowisko Komisji Europejskiej, co zostało również przewidziane w projektowanym art. 36 ust. 2. Przypadek dotyczy wydania przez Komisję Europejską decyzji wzywającej do wycofania projektu rozstrzygnięcia w zakresie ustalenia znaczącej pozycji rynkowej oraz w zakresie zdefiniowania rynku właściwego różnego od tych, które zdefiniowano w zaleceniu Komisji Europejskiej w sprawie właściwych rynków produktów i usług w sektorze łączności elektronicznej podlegających regulacji *ex ante*. Przepis ten jest zgodny z dotychczasowym brzmieniem art. 19 ust. 2 Pt.

W zakresie konsolidacji rynku wewnętrznego przepisy EKŁE w dużej mierze stanowią powtórzenie treści art. 7 dyrektywy ramowej. Nowym fragmentem, który jest wdrażany w projektowanym art. 36 ust. 5, jest umożliwienie krajowemu organowi regulacyjnemu wycofania w każdej chwili projektowanego środka.

Istotna zmiana została przewidziana w art. 33 EKŁE regulującym procedurę spójnego stosowania środków naprawczych. Procedura ta odnosi się do projektów rozstrzygnięć dotyczących dostępu i wzajemnych połączeń, analizy rynku w związku ze środkami naprawczymi dotyczącymi dostępu nałożonymi na przedsiębiorstwa o znaczącej pozycji rynkowej, ograniczeń regulacyjnych w usługach detalicznych. Procedura ta jest stosowana gdy

Komisja Europejska uzna, że projekt rozstrzygnięcia stanowiłby przeszkodę do tworzenia jednolitego rynku lub że istnieją poważne wątpliwości co do zgodności tego rozstrzygnięcia z prawem Unii Europejskiej. Nowym przepisem jest dodanie w katalogu możliwych działań Komisji Europejskiej uprawnienia do podjęcia decyzji zobowiązującą krajowy organ regulacyjny do wycofania planowanego środka w przypadku, gdy objęty jest art. 61 ust. 3 akapit 2 lub art. 76 ust. 2 EKŁE (m.in. rozszerzanie obowiązku udzielania dostępu poza pierwszym punktem koncentracji lub dystrybucji; regulacje w zakresie nowych elementów sieci o bardzo dużej przepustowości). Krajowy organ regulacyjny ma obowiązek uwzględnić decyzje Komisji. Dotychczas w ramach procedury dotyczącej spójnego stosowania środków naprawczych Komisja Europejska mogła jedynie zgłosić wątpliwości, czy wydać zalecenie dokonania zmiany lub wycofania planowanego środka. Nowe uprawnienie Komisji i związany z tym obowiązek Prezesa UKE uwzględnienia decyzji Komisji zawarto w art. 37 ust. 7.

Rozdział 5

Zadania i obowiązki na rzecz obronności, bezpieczeństwa państwa oraz bezpieczeństwa i porządku publicznego

Przepisy tego rozdziału obejmują zadania i obowiązki na rzecz obronności, bezpieczeństwa państwa, a także bezpieczeństwa i porządku publicznego. Należy wskazać, że Prezes UKE może wydawać wytyczne mające na celu precyzyjne określenie sposobu realizacji obowiązków nałożonych przez przedsiębiorców telekomunikacyjnych, także w tym zakresie.

Art. 39

W art. 39 uregulowane zostały kwestie dotyczące zadań planistycznych przedsiębiorcy telekomunikacyjnego na wypadek wystąpienia sytuacji szczególnego zagrożenia. Utrzymany został, w porównaniu z ustawą Pt obowiązek sporządzania przez przedsiębiorcę telekomunikacyjnego planu działań na wypadek wystąpienia sytuacji szczególnego zagrożenia. Obszary, których ma dotyczyć plan, pokrywają się z aktualnie występującymi w obowiązującej ustawie Pt. W projekcie Pke uregulowano – ujęte dotychczas w rozporządzeniu – kwestie dotyczące: ważności planu, terminu sporządzania planu przez przedsiębiorcę, konieczności ujęcia danych udostępnionych przez organy uzgadniające plan albo inne organy wskazane przez te organy oraz trybu udostępniania tych danych, trybu uzgodnienia projektu planu, uprawnienie do sprawdzenia kompletności projektu planu przez Prezesa UKE oraz przesłanek powodujących konieczność aktualizacji planu.

Projekt Pke przekazuje Radzie Ministrów do określenia w drodze rozporządzenia rodzaj planu, szczegółową zawartość planu, tryb jego sporządzania, uzgadniania, uzupełniania i wprowadzenia do stosowania, a także organy uzgadniające plan, zakres danych udostępnianych przedsiębiorcy telekomunikacyjnemu, szczegółowe okoliczności aktualizacji planu. Rada Ministrów przy nakładaniu obowiązku sporządzania planu weźmie pod uwagę zakres i rodzaj wykonywanej działalności telekomunikacyjnej oraz wielkość przedsiębiorcy telekomunikacyjnego i jego znaczenie dla obronności, bezpieczeństwa państwa oraz bezpieczeństwa i porządku publicznego. Ponadto w rozporządzeniu Rada Ministrów określi rodzaje działalności telekomunikacyjnej lub rodzaje przedsiębiorców telekomunikacyjnych niepodlegających obowiązkowi sporządzania planu, jak również sposób i zakres przekazywania planu organom uzgadniającym plan. W chwili obecnej przedsiębiorca telekomunikacyjny ma bowiem obowiązek przekazania planu tylko w takim zakresie, w jakim podlegał on uzgodnieniu z danym organem. Niemniej może zaistnieć potrzeba przesłania organowi uzgadniającemu całego planu albo wskazanej jego części. Zrezygnowano z możliwości określenia rodzajów przedsiębiorców telekomunikacyjnych obowiązanych do uzgadniania zawartości planów, gdyż z praktyki wynika, że każdy przedsiębiorca sporządzający plan dokonuje uzgodnienia.

Art. 40

W art. 40 powtórzone zostają przepisy art. 178 ustawy Pt, dotyczące uprawnienia Prezesa UKE do nałożenia, w drodze decyzji, na przedsiębiorców telekomunikacyjnych obowiązku utrzymania ciągłości świadczenia usług telekomunikacyjnych lub dostarczania sieci, ich odtwarzania oraz wprowadzania ograniczeń w swojej działalności. Nowością jest wprowadzenie obowiązku odtwarzania z uwzględnieniem pierwszeństwa również dla operatorów usług kluczowych oraz operatorów infrastruktury krytycznej.

Nowe są również przesłanki dla Prezesa UKE do nałożenia ograniczeń w wyniku wprowadzenia stopnia alarmowego CRP, a także ograniczeń dotyczących używania urządzeń radiowych w przypadku wystąpienia trwałych lub cyklicznych zakłóceń urządzenia radiowego wykorzystywanego bezpośrednio na rzecz obronności, bezpieczeństwa państwa oraz bezpieczeństwa i porządku publicznego. Ma to na celu uwzględnienie nagłych i na chwilę obecną niedających się przewidzieć sytuacji, w których infrastruktura przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej może mieć negatywny wpływ na systemy radioelektroniczne, w skład których wchodzi urządzenia radiowe, a których prawidłowe i niezakłócone działanie służy do realizacji celów związanych z zapewnieniem bezpieczeństwa państwa. Ogłoszenie

stopnia alarmowego CRP powinno być postrzegane względem sfery cyberprzestrzeni jako potencjalna przesłanka do wprowadzenia przez Prezesa UKE ograniczeń w telekomunikacji w sytuacji pojawienia się zagrożeń cyberprzestrzeni.

Ponadto, w celu ograniczenia liczby podmiotów mogących wystąpić do Prezesa UKE z uzasadnionym wnioskiem o wydanie powyższej decyzji, zrezygnowano z bardzo szerokiego katalogu tych podmiotów i wskazano tylko kilka, tj. Ministra Obrony Narodowej, Komendanta Głównego Policji, Komendanta Centralnego Biura Śledczego Policji, Komendanta Centralnego Biura Zwalczania Cyberprzestępczości, komendanta wojewódzkiego Policji, Komendanta Głównego Straży Granicznej, Komendanta Głównego Żandarmerii Wojskowej, Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Szefa Służby Kontrwywiadu Wojskowego oraz Komendanta Służby Ochrony Państwa. Nową regulacją jest też to, że decyzja ogłoszona ustnie doręczana jest stronie na piśmie w terminie 14 dni od dnia jej ogłoszenia.

Nową regulacją jest również uprawnienie Prezesa UKE do ewentualnego ograniczenia – w drodze decyzji, na wniosek wskazanego w ust. 4 podmiotu – wykorzystania zasobów częstotliwości przydzielonych przedsiębiorcy telekomunikacyjnemu, oraz przekazania ich do wykorzystania na czas określony przez ten podmiot. Takie ograniczenie wykorzystania częstotliwości możliwe jest tylko w przypadku wprowadzenia stanu nadzwyczajnego, podwyższenia stanu gotowości obronnej państwa w przypadku zewnętrznego zagrożenia bezpieczeństwa państwa albo wydania postanowienia o dniu, w którym rozpoczyna się czas wojny albo wystąpienia przez właściwy organ z wnioskiem o ich wprowadzenie albo wydanie tego postanowienia. Prezes UKE wydając decyzję musi kierować się zasadą minimalizowania skutków wydania decyzji dla prowadzonej działalności telekomunikacyjnej oraz skutków związanych z roszczeniem odszkodowawczym. Przez okres ograniczenia nie jest pobierania opłata za wykorzystywanie częstotliwości. Przedsiębiorcy przysługuje również prawo do wystąpieniem z roszczeniem odszkodowawczym z tytułu poniesionych strat, z zastosowaniem przepisów ustawy o wyrównywaniu strat majątkowych wynikających z ograniczenia w czasie stanu nadzwyczajnego wolności i praw człowieka i obywatela. Wprowadzenie powyższego ograniczenia, w okresie zewnętrznego zagrożenia bezpieczeństwa państwa, w sytuacji, gdy ogłoszony zostanie np. stan wojenny albo wyjątkowy, ma kluczowe znaczenie dla tworzenia warunków funkcjonowania i działań Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej w określonych sytuacjach operacyjnych w zakresie czasowego dostępu do dodatkowych zasobów widma częstotliwości radiowych będących w dyspozycji przedsiębiorców telekomunikacyjnych.

Art. 41

W art. 41 utrzymano przepisy dotyczące udostępniania przez przedsiębiorców telekomunikacyjnych urządzeń telekomunikacyjnych do przeprowadzania akcji ratowniczej, a także możliwości udostępniania w sytuacji szczególnego zagrożenia przez podmioty niebędące przedsiębiorcami telekomunikacyjnymi radiowych (głównie środowisko radioamatorskie) urządzeń nadawczych lub nadawczo-odbiorczych stosowanych w służbach radiokomunikacyjnych, niezbędnych do przeprowadzania akcji ratowniczych o zasięgu międzynarodowym. Doprecyzowano jednocześnie kilka kwestii, przy czym regulacją ustawową objęto na jednakowych zasadach również udostępnianie urządzeń telekomunikacyjnych przez przedsiębiorców telekomunikacyjnych. Dotyczą one: wskazania, że podstawę udostępnienia w obu przypadkach stanowi pisemne lub ewentualnie ustne żądanie podmiotu żądającego udostępnienia, trybu zwrotu urządzenia oraz postępowania w przypadku utraty lub zniszczenia urządzenia, wraz ze wskazaniem podstawy prawnej dotyczącej roszczeń o odszkodowanie. W upoważnieniu ustawowym stanowiącym podstawę do wydania rozporządzenia ujęto potrzebę uregulowania również kwestii udostępniania urządzeń telekomunikacyjnych przez przedsiębiorców telekomunikacyjnych. Upoważnienie rozszerzono o określenie trybu i sposobu zwrotu urządzenia.

W projekcie ustawy zrezygnowano z przepisu zawartego w aktualnym art. 179 ust. 2 ustawy Pt, ze względu na fakt, że nie zawiera on normy prawnej, lecz jedynie informację, że przedsiębiorca wykonuje obowiązki zawarte w planach, decyzjach i umowach, celem przygotowania i utrzymania wskazanych elementów sieci telekomunikacyjnych na potrzeby systemu kierowania bezpieczeństwem narodowym. Taki przepis może być niezrozumiały dla przedsiębiorcy telekomunikacyjnego (zwłaszcza małego, prowadzącego działalność na niewielkim obszarze kraju), którego nie dotyczą powyższe decyzje, umowy i plany.

Art. 42

W art. 42 Pke powielono przepis art. 178 ust. 3 Pt, dodając, na wniosek Ministerstwa Obrony Narodowej oraz Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji, do listy podmiotów, które mogą zarządzić o zastosowaniu urządzeń uniemożliwiających telekomunikację na określonym obszarze odpowiednio Ministra Obrony Narodowej i Komendanta Centralnego Biura Śledczego Policji.

Projektowana ustawa, tworząc nową kategorię podmiotów tj. podmioty świadczące publicznie dostępną usługę komunikacji interpersonalnej niewykorzystującej numerów w ramach przedsiębiorców komunikacji elektronicznej, nakłada na te podmioty obowiązki na rzecz

bezpieczeństwa państwa oraz bezpieczeństwa i porządku publicznego w zakresie dotyczącym dostępu do danych związanych ze świadczonymi usługami komunikacji elektronicznej.

Rozszerzenie katalogu podmiotów, na których są nakładane obowiązki w art. 43–53, z przedsiębiorców telekomunikacyjnych na przedsiębiorców komunikacji elektronicznej, nastąpiło na żądanie Ministra Obrony Narodowej oraz Ministra Koordynatora Służb Specjalnych.

Mając na względzie rozwój technologii oraz dużo korzystniejsze z biznesowego punktu widzenia zasady funkcjonowania podmiotu świadczącego publicznie dostępną usługę komunikacji interpersonalnej niewykorzystującą numerów, należy spodziewać się, że w niedalekiej przyszłości istotna część działalności dotychczasowych przedsiębiorców telekomunikacyjnych zostanie przeniesiona do segmentu tych podmiotów, a tym samym zostałyby wyłączone z obszaru podlegającego realizacji obowiązków na potrzeby bezpieczeństwa państwa oraz bezpieczeństwa i porządku publicznego.

W kolejnych artykułach Pke **43–51** ujęte zostały kwestie dotyczące:

- zapewnienia przez przedsiębiorców komunikacji elektronicznej „warunków dostępu i utrwalania” (art. 43, art. 44 i art. 46),
- przygotowania przedsiębiorców komunikacji elektronicznej technicznych i organizacyjnych warunków udostępniania oraz udostępniania przetwarzanych danych uprawnionym podmiotom oraz sądowni i prokuratorowi (art. 45 i art. 46),
- zatrzymywania, przechowywania i udostępniania przez przedsiębiorców komunikacji elektronicznej danych (art. 47–49), zwanych dalej „danymi retencyjnymi”,
- możliwości wspólnego wykonywania powyższych obowiązków przez przedsiębiorców komunikacji elektronicznej oraz możliwości powierzenia tych obowiązków innemu przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej (art. 50),
- obowiązku informowania Prezesa UKE (art. 51).

Zmiany merytoryczne w tym zakresie to:

Art. 43

W art. 43 ust. 1 pkt 1 lit. a dodano obowiązek udostępniania uprawnionym podmiotom danych lokalizacyjnych powstających lub transmitowanych w sieci telekomunikacyjnej innego przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej w ramach roamingu krajowego oraz posiadanych przez nich danych o lokalizacji, w sposób zapewniający bieżącą i aktualną lokalizację

urządzenia na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, bez względu na technologię świadczonej usługi, co zapewni pełniejsze wykonywanie zadań przez uprawnione podmioty. Proponowana zmiana umożliwi uzyskiwanie przez podmioty uprawnione podczas realizacji kontroli operacyjnej danych lokalizacyjnych urządzenia końcowego, które działa w sieci innego przedsiębiorcy w ramach roamingu krajowego oraz zapewni dostęp do aktualnej lokalizacji niezależnie od tego czy zostało wykonane połączenie.

W art. 43 ust. 1 pkt 2 doprecyzowano, że przedsiębiorca komunikacji elektronicznej nie „utrwała i udostępnia komunikaty i dane” lecz jest obowiązany do „zapewnienia warunków technicznych do utrwalania i udostępniania”, na własny koszt, na rzecz sądu i prokuratora, przez podmiot wskazany w postanowieniu sądu lub prokuratora, komunikatów elektronicznych i danych, o których mowa w pkt 1 lit. a i b, co jest zgodne z praktyką.

W art. 43 ust. 2 wskazano ogólną przesłankę zwolnienia z obowiązku zapewnienia warunków dostępu i utrwalania, która zostanie uszczegółowiona, przez wskazanie konkretnych rodzajów przedsiębiorców komunikacji elektronicznej.

W art. 43 ust. 4 sprecyzowano tryb określenia sposobu realizacji warunków zapewnienia dostępu i utrwalania zgodnie z wymogami określonymi przepisami rozporządzenia, co nie stwarza możliwości wskazywania nowych sposobów realizacji dostępu i utrwalania. Dotychczasowa praktyka pokazuje, że pomimo obowiązywania przepisów rozporządzenia regulującego tę problematykę, przedsiębiorcy niejednokrotnie zwracają się do uprawnionych podmiotów z pytaniami w tym zakresie. Przepis znajdzie zastosowanie w szczególności w przypadku małych przedsiębiorców, u których czynności związane z zapewnieniem warunków dostępu i utrwalania prowadzone będą z wykorzystaniem urządzeń podmiotów uprawnionych. Należy podkreślić, że termin 24-godzinny dotyczy wzajemnego określenia sposobu zapewnienia warunków dostępu i utrwalania, a nie realizacji obowiązku przez przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej.

W art. 43 ust. 5 zastosowano liczbę mnogą odnoszącą się do „umów”, z uwagi na konieczność precyzyjnego odzwierciedlenia praktyki zawierania umów. Każdy uprawniony podmiot zawiera oddzielną umowę z zainteresowanym przedsiębiorcą komunikacji elektronicznej. Zastosowanie liczby pojedynczej mogłoby prowadzić do interpretacji, że uprawnione podmioty zawierają jedną umowę z przedsiębiorcą komunikacji elektronicznej. Natomiast w ust. 6 zastosowano liczbę pojedynczą odnoszącą się do „umowy”, mając na uwadze, że reguluje on zawartość każdej takiej umowy. Powyższy zabieg powieliła w tym zakresie przepisy ustawy Pt (art. 179 ust. 4a).

W art. 43 ust. 6 określono, że w umowie dotyczącej interfejsów reguluje się co najmniej kwestie ich finansowania oraz sposób współpracy w przypadku awarii interfejsu, co gwarantowałoby ciągłość dostępu i utrwalania treści i danych.

W art. 43 ust. 10 określono przepis mający na celu złagodzenie warunków przygotowania się mikro- i małych przedsiębiorców do realizacji warunków dostępu i utrwalania. Przepis ten wskazuje bezpośrednio na możliwość zrealizowania tego obowiązku za pomocą urządzeń podmiotu uprawnionego oraz w drodze powierzenia na podstawie umowy realizacji obowiązku innemu przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej np. posiadającemu interfejs. Ponadto przy tak sformułowanym zapisie możliwa będzie również każda inna forma zapewnienia warunków dostępu i utrwalania w zależności od uwarunkowań posiadanej przez przedsiębiorcę infrastruktury, np. przekazanie kontrolowanych treści przekazów na nośnikach. Jednocześnie nie powielono regulacji obecnego przepisu art. 179 ust. 4d Pt ze względu na fakt, że stosowanie interfejsu nie jest obligatoryjne, więc niezasadne jest wskazywanie, że ich stosowanie nie dotyczy mikro- i małych przedsiębiorców.

W projekcie ustawy Pt nie kontynuuje się obecnie obowiązującego art. 179 ust. 9 ustawy Pt jako nadmiarowego obowiązku posiadania przez przedsiębiorców telekomunikacyjnych elektronicznego wykazu swoich abonentów, zawierającego dane ujmowane w umowie, który jest sporządzany wyłącznie na potrzeby uprawnionych podmiotów oraz sądu i prokuratora, w celu realizacji kontroli operacyjnej lub procesowej. W celu zapewnienia dostępu uprawnionych podmiotów oraz sądu i prokuratora do tych danych nie jest jednak konieczne posiadanie przez przedsiębiorcę takiego specjalnego wykazu. Wystarczającym rozwiązaniem bowiem jest nałożenie na przedsiębiorcę obowiązku udostępnienia tych danych, bez wskazywania w ustawie narzędzia, które ma temu służyć (czyli przeznaczonego do tego celu elektronicznego wykazu abonentów). Dla uprawnionych podmiotów oraz sądu i prokuratora istotne są bowiem dane, a nie fakt ujęcia ich w wykazie. W konsekwencji rezygnacja z obowiązku prowadzenia wykazu wiąże się z uzupełnieniem wykazu danych w art. 43 i art. 45 projektu ustawy Pke, które przedsiębiorca ma obowiązek udostępnić uprawnionym podmiotom oraz sądowi i prokuratorowi, o dane wynikające z zawartej umowy z abonentem, wskazane enumeratywnie. Powyższa zmiana redukuje również funkcjonujące obecnie obciążenie administracyjne nałożone na przedsiębiorców.

Art. 45

W art. 45 doprecyzowano obowiązek przedsiębiorcy telekomunikacyjnego polegający na przygotowaniu technicznych i organizacyjnych warunków udostępniania oraz udostępnianiu

przetwarzanych danych uprawnionym podmiotom oraz sądowi i prokuratorowi, objęte aktualnie art. 180d ustawy Pt, m.in. przez usunięcie odniesienia do „warunków dostępu i utrwalania”. Stanowi on podstawę prawną dla obowiązku w zakresie przygotowania odpowiednich warunków technicznych i organizacyjnych umożliwiających udostępnianie danych realizowanych w ramach tzw. ustaleń telekomunikacyjnych oraz do określenia sposobu udostępniania tych danych. Uzupełniono przepisy o konieczność przekazania danych identyfikujących sieć oraz kraj w przypadku, gdy urządzenie końcowe znajduje się poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej. Jest to przepis analogiczny do przepisu zawartego w obowiązującym rozporządzeniu Ministra Infrastruktury z dnia 28 grudnia 2009 r. w sprawie szczegółowego wykazu danych oraz rodzajów operatorów publicznej sieci telekomunikacyjnej lub dostawców publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych obowiązanych do ich zatrzymywania i przechowywania (Dz. U. poz. 1828).

Art. 46

Art. 46 zawiera niezmienione w stosunku do obecnych przepisów Pt upoważnienia ujęte w art. 179 ust. 12 oraz art.182 ustawy Pt. Podkreślić należy, że wskazanie w rozporządzeniu, wydawanym na podstawie art. 46 ust 1 pkt 2, szczegółowych rodzajów przedsiębiorców komunikacji elektronicznej niepodlegających obowiązkowi zapewnienia warunków dostępu i utrwalania jest zabiegiem niezbędnym do prawidłowego określenia rodzaju działalności/usług podlegających temu obowiązkowi. Trudno byłoby w ustawie – wobec elastycznie zmieniających się warunków rynkowych, rodzajów działalności telekomunikacyjnej, usług komunikacji elektronicznej i wynikających z tego potrzeb uprawnionych podmiotów – ustalić, które rodzaje przedsiębiorców podlegałyby zwolnieniu z obowiązku. Zrezygowano, w porównaniu z obecnymi przepisami Pt, ze wskazywania rodzajów prowadzonej działalności telekomunikacyjnych zwolnionych z obowiązku, gdyż w rozporządzeniu zwolnienia będą się odnosić do rodzajów przedsiębiorców komunikacji elektronicznej ze względu na prowadzoną działalność. Zrezygowano też, mając na uwadze treść przyszłego rozporządzenia, z wytycznej odnoszącej się do zakresu publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych oraz wielkości sieci telekomunikacyjnych.

Art. 47

W art. 47 ust. 1 pkt 2 nałożono na przedsiębiorców komunikacji elektronicznej obowiązek udostępniania uprawnionym podmiotom oraz sądowi i prokuratorowi danych retencyjnych, w określonym jednolitym elektronicznym formacie. Obecnie brak takich zasad skutkuje tym, że każdy przedsiębiorca udostępnia dane retencyjne w odmienny sposób, co powoduje trudności

w procesie przetwarzania przez uprawnione podmioty oraz sąd i prokuratora udostępnionych danych retencyjnych. Zasadne jest zatem, w celu znacznego przyspieszenia czynności operacyjnych i procesowych, zwłaszcza tych wymagających przetworzenia bardzo dużej liczby danych, ustalenie jednolitych struktur udostępnianych danych retencyjnych. Powyższy obowiązek stosowania ujednoliconego formatu udostępnianych danych proponuje się wprowadzić w drodze rozporządzenia wydanego na podstawie art. 49 ust. 3. Propozycja ta wynika także z treści dezyderatu nr 7 Komisji do spraw Służb Specjalnych nr KSS/VIII/Z-819/2018 z dnia 28 października 2018 r. dotyczącego ujednolicenia formatów danych telekomunikacyjnych i bankowych pozyskiwanych przez służby i organy ścigania.

Art. 48

Zgodnie z art. 48 ust. 1 nałożono na przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej przejmującego użytkowników przedsiębiorcy, który zaprzestaje działalności telekomunikacyjnej obowiązek przyjęcia danych retencyjnych od tego przedsiębiorcy. W przypadku braku przedsiębiorcy przyjmującego dane oraz w przypadku upadłości przedsiębiorcy, dane te przyjmuje Prezes UKE (ust. 2). Wprowadzono termin 90 dni na przekazanie Prezesowi UKE danych retencyjnych. W celu zachowania obowiązku niszczenia danych retencyjnych nałożono na Prezesa UKE obowiązek niszczenia tych danych po upływie 12 miesięcy od dnia przejęcia danych. Wprowadzono też przepis, który umożliwia skorzystanie przez właściwe organy z danych zretencjonowanych wyłącznie w terminie 12 miesięcy od ich zatrzymania. Odpowiednio rozszerzono też zakres upoważnienia ustawowego w ust. 5.

Art. 49

W art. 49 ust. 1 pkt 2 rozszerzono zakres danych objętych obowiązkiem retencji o dane niezbędne do jednoznacznej identyfikacji użytkownika w publicznej sieci telekomunikacyjnej. Takimi danymi mogą być np. numer portu komunikacyjnego oraz adres IP. Powyższe rozszerzenie gromadzonych danych stanowi istotne narzędzie wsparcia procesów wykrywania, identyfikacji oraz zwalczania zagrożeń pojawiających się w cyberprzestrzeni.

Art. 49 ust. 3 stanowi nowe upoważnienie do wydania rozporządzenia regulującego w sposób szczegółowy wymagania dotyczące rodzaju, struktury i sposobu zapisu danych retencyjnych udostępnianych uprawnionym podmiotom, a także sądowi i prokuratorowi, przez przedsiębiorców komunikacji elektronicznej. Proponuje się, aby ze względu na specyfikę regulacji dotyczącą szczegółowego formatu danych, które będą udostępniane na użytek

uprawnionych podmiotów, projekt rozporządzenia został sporządzony i wydany przez Prezesa Rady Ministrów.

Art. 50 i art. 51

W art. 50 i art. 51 przeredagowano i uzupełniono przepisy w zakresie wspólnej realizacji obowiązków przez przedsiębiorców komunikacji elektronicznej, przekazywania obowiązków innemu przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej oraz obowiązków informacyjnych wobec Prezesa UKE.

1. Wspólne wykonywanie obowiązków przez przedsiębiorców komunikacji elektronicznej

Treść projektowanego art. 50 ust. 1 i 2 wynika z potrzeby zapewnienia uprawnień przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej do wspólnego wykonywania obowiązku udostępniania danych albo powierzenia go innemu przedsiębiorcy. Takie rozwiązania zostały przewidziane w ustawie Pke w odniesieniu do obowiązków dotyczących zapewnienia warunków dostępu i utrwalania oraz zatrzymywania, przechowywania, udostępniania i ochrony danych retencyjnych. W odniesieniu do danych, o których mowa w art. 180d Pt, takie uprawnienia przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej w aktualnych przepisach nie istnieją.

Ponadto, w odróżnieniu od obecnych regulacji Pt, powyższe przepisy umiejscowiono w jednej jednostce redakcyjnej, z ujęciem wszystkich rodzajów czynności operacyjnych.

2. Zmiany dotyczące wprowadzenia obowiązku informacyjnego wobec Prezesa UKE

Aktualne przepisy ustawy tylko w zakresie zapewnienia warunków dostępu i utrwalania regulują obowiązek informacyjny wobec Prezesa UKE w sytuacji wspólnego wykonywania obowiązku zapewnienia warunków dostępu i utrwalania albo jego powierzenia oraz wskazania Prezesowi UKE jednostki lub osoby reprezentującej przedsiębiorcę. Brak natomiast analogicznych przepisów dotyczących takich obowiązków informacyjnych w odniesieniu do zatrzymywania, przechowywania, udostępniania i ochrony danych retencyjnych oraz udostępniania uprawnionym podmiotom oraz sądowi i prokuratorowi danych, o których mowa w art. 180d Pt, związanych ze świadczoną usługą telekomunikacyjną.

Proponuje się uregulowanie, w art. 51 ust. 1, obowiązku dla przedsiębiorcy, z ujęciem wszystkich rodzajów czynności operacyjnych, wskazania Prezesowi UKE:

- jednostki organizacyjnej lub osoby mającej siedzibę lub miejsce zamieszkania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej uprawnionej do reprezentowania tego

przedsiębiorcy w sprawach związanych z wykonywaniem przedmiotowych obowiązków,

- niezwłocznie po zawarciu umowy, przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej, który będzie w jego imieniu wykonywał przedmiotowe obowiązki,
- niezwłocznie po zawarciu umowy, przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej, wspólnie z którym będzie wykonywał przedmiotowe obowiązki.

W art. 51 ust. 2 nałożono obowiązek informowania Prezesa o każdej zmianie informacji, którą przedsiębiorca przekazał zgodnie z ust. 1.

Art. 52

Zgodnie z tym przepisem Prezes UKE udostępnia uprawnionym podmiotom informacje o przeniesionych numerach zawarte w bazie danych na zasadach i w trybie określonych w przepisach odrębnych.

Art. 53

W art. 53 wprowadzono nowy mechanizm blokowania połączeń lub komunikatów elektronicznych na żądanie uprawnionych podmiotów. Uznano, że takie blokowanie powinno następować wskutek decyzji administracyjnej wydawanej przez Prezesa UKE, a nie bezpośrednio przez uprawnione podmioty z wykorzystaniem niesprecyzowanego trybu i sposobu. Proponowany mechanizm jest analogiczny do wskazanych w art. 40 Pke.

Ponadto przepis rozszerzono o wskazanie 6-godzinnego terminu blokowania połączeń lub komunikatów elektronicznych liczony od chwili otrzymania decyzji, mając na uwadze, że szybkość takiego blokowania może mieć bardzo istotne znaczenie dla bezpieczeństwa państwa.

Art. 54

W art. 54 doprecyzowano przepisy dotyczące przekazywania przez przedsiębiorców telekomunikacyjnych informacji o danych o infrastrukturze. Wskazano, że dane przekazywane są w postaci elektronicznej oraz, że dane te mogą być udostępniane lub przekazywane Ministrowi Obrony Narodowej oraz ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych. Dane te mogą być udostępniane lub przekazywane, w zależności od tego czy należy przez to rozumieć „udostępnienie” czyli możliwość wglądu do tych danych lub dostęp online, czy „przekazywanie” rozumiane jako przekazanie danych „w całości”, w postaci papierowej albo elektronicznej. Ponadto upoważnienie do wydania rozporządzenia, określone w ust. 6, przewiduje, że wskazany zostanie nie tylko zakres, ale także rodzaj przedsiębiorców

telekomunikacyjnych którzy nie będą podlegali obowiązkowi przekazywania danych o infrastrukturze.

Rozdział 6

Satelitarna usługa publiczna o regulowanym dostępie

Art. 55

Celem wprowadzenia art. 55 jest wskazanie ministra właściwego do spraw wewnętrznych jako organu odpowiedzialnego za PRS oraz Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, zwanego dalej „Szefem ABW”, jako organu współpracującego oraz umocowanie prawne jednostki zarządzającej w Polsce PRS (CPA Polska – Competent PRS Authority). Dodatkowo przepis określa zakres zadań realizowanych przez ministra właściwego ds. spraw wewnętrznych oraz Szefa ABW w zakresie zarządzania usługą PRS w Polsce. Obowiązek wskazania jednostki zarządzającej PRS wynika z art. 5. decyzji 1104/2011/UE.

Podstawę działania jednostki zarządzającej w Polsce PRS (CPA Polska – Competent PRS Authority), zwanej dalej „CPA”, stanowią:

- rozporządzenie nr 2021/696 ,
- decyzja 1104/2011/,
- decyzja delegowana Komisji z dnia 15 września 2015 r. uzupełniająca decyzję Parlamentu Europejskiego i Rady nr 1104/2011/UE w odniesieniu do wspólnych minimalnych norm, których muszą przestrzegać organy odpowiedzialne za PRS (tzw. Common Minimum Standards, zwane dalej „CMS” lub „wspólnymi minimalnymi normami”).

Zgodnie z decyzją PRS, do zadań CPA należy zarządzanie użytkownikami, zarządzanie prawidłowym wykorzystaniem PRS, ułatwianie relacji między podmiotami odpowiedzialnymi za bezpieczeństwo oraz zapewnienie stałej kontroli użytkowników, zgodnie ze wspólnymi minimalnymi normami. Decyzja PRS pozostawia jednak państwom członkowskim pewien stopień elastyczności, aby mogły one skutecznie określić zakresy odpowiedzialności poszczególnych podmiotów.

W szczególności jest to:

- zapewnienie, aby informacje dotyczące PRS, w tym informacje niejawne i wrażliwe oraz klucze kryptograficzne stosowane w PRS, zwane dalej „kluczami”, były

- zarządzane zgodnie z instrukcjami bezpieczeństwa programu, wytycznymi dotyczącymi klasyfikacji oraz instrukcjami COMSEC (art. 4 CMS),
- przyznawanie dostępu do informacji dotyczących PRS, w tym informacji niejawnych i wrażliwych będących w posiadaniu CPA, zgodnie z odpowiednimi krajowymi przepisami ustawowymi i wykonawczymi dotyczącymi dostępu do informacji niejawnych oraz z punktami 2, 3 i 5 załącznika I CMS (art. 5 CMS),
 - zapewnianie, aby działania, procedury operacyjne i decyzje związane z PRS nie stanowiły zagrożenia dla bezpieczeństwa systemu lub państw członkowskich UE. W tym celu:
 - zapewnienie utworzenia odpowiedniego systemu gromadzenia i przekazywania danych na temat naruszeń bezpieczeństwa i narażenia na szwank niejawnych informacji dotyczących PRS (wykaz naruszeń),
 - zapewnienie, aby każdy podmiot, który operuje elementami PRS i któremu zostały przekazane informacje niejawne dotyczące usługi PRS, wyznaczył w swej strukturze punkt kontaktowy,
 - przeprowadzanie inspekcji wszystkich podmiotów operujących elementami i informacjami dotyczącymi PRS,
 - tworzenie i aktualizowanie planu zarządzania PRS określającego zasady korzystania z PRS i produkcji sprzętu PRS (art. 6 CMS),
 - sprawowanie nadzoru nad użytkownikami PRS mającymi miejsce zamieszkania/siedzibę na terytorium państwa, w tym:
 - tworzenie grup użytkowników PRS (w początkowej fazie rozwoju systemu za pośrednictwem Komisji Europejskiej, a w późniejszym okresie za pośrednictwem Centrum Monitorowania Bezpieczeństwa systemu Galileo – Galileo Security Monitoring Centre – GSMC) (art. 7 CMS),
 - określanie prawa dostępu do PRS dla poszczególnych użytkowników oraz zarządzanie tymi prawami (art. 8 CMS, art. 5 decyzji PRS),
 - tworzenie i aktualizowanie planu zarządzania określającego procedury, zgodnie z którymi należy postępować przy dystrybucji, produkcji, testowaniu, używaniu i wycofywaniu z użycia kluczy PRS i związanych z nimi informacji, dotyczących PRS oraz zapewnienie by klucze PRS dostępne były wyłącznie dla użytkowników PRS (art. 9 CMS),

- zapewnienie utworzenia i stosowania przez krajowe wspólnoty użytkowników PRS koncepcji i procedur operacyjnych dotyczących korzystania z PRS (art. 10 CMS),
- wnioskowanie o wydanie akredytacji/zezwolenia Rady ds. Akredytacji Bezpieczeństwa (Security Accreditation Board - SAB) dla podmiotów, którym mogą być zlecone zadania opracowania lub produkcji sprzętu PRS, pod warunkiem, że podmioty te:
 - zapewniają poziom ochrony informacji niejawnych podczas negocjacji poprzedzających zawarcie odpowiednich umów oraz na wszystkich etapach cyklu życia tych umów,
 - posiadają stosowne świadectwa bezpieczeństwa przemysłowego, w przypadku, gdy informacje dotyczące PRS lub elementów PRS, którymi ma operować w obrębie swojego zakładu, są oznaczone klauzulą niejawności CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIAL lub wyższą,
 - oficjalnie zobowiązały się do prowadzenia działalności wymagającej korzystania z niejawnych informacji dotyczących PRS związanych z opracowaniem i produkcją sprzętu PRS,
 - oficjalnie zobowiązały się do zatrudnienia w powyższej działalności jedynie osób posiadających stosowne poświadczenie bezpieczeństwa, w przypadku, gdy informacja dotycząca PRS lub sprzęt PRS są oznaczone klauzulą niejawności CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIAL lub wyższą,
 - w przypadku modułów bezpieczeństwa PRS i innych produktów kryptograficznych PRS: stanowią własność (wyłącznie bądź przez udział większościowy) państwa członkowskiego lub posiadają członków zarządu, którzy są obywatelami państw członkowskich posiadającymi poświadczenie bezpieczeństwa przyznane przez państwo członkowskie, którym podmioty te przekazały wyłączne uprawnienia podejmowania decyzji związanych z PRS; (art. 11 CMS),
- zapewnienie, aby każdy podmiot po uzyskaniu akredytacji/zezwolenia od SAB opracowywał lub produkował sprzęt jedynie, gdy spełnione są warunki określone w art. 11 CMS (art. 11 CMS),
- przeprowadzanie kontroli i inspekcji w odniesieniu do podmiotów opracowujących i produkujących technologie PRS (art. 11 CMS),
- zapewnienie, aby pierwsze wprowadzenie klucza szyfrującego do modułów bezpieczeństwa PRS (tzw. „kluczowanie”), wyprodukowanych przez krajowy podmiot,

zostało przeprowadzone zgodnie z przepisami bezpieczeństwa oraz wyznaczenie podmiotu, który ma przeprowadzić powyższą operację oraz obiektu, w którym ma zostać wykonana (art. 12 CMS),

- zapewnienie, aby krajowe podmioty opracowujące lub produkujące moduły bezpieczeństwa PRS działały zgodnie z profilem ochrony modułów bezpieczeństwa (art. 13 CMS),
- zapewnienie, aby krajowe podmioty integrujące moduły bezpieczeństwa PRS z innym sprzętem PRS stosowały odpowiednie środki ochrony (art. 14 CMS),
- ocena czy wywóz poza UE lub transfer wewnątrzunijny elementów PRS dokonywany jest zgodnie z obowiązującymi przepisami oraz notyfikacja swojej oceny odpowiednim organom krajowym (art. 15 i 17 CMS),
- zapewnienie akredytacji bezpieczeństwa dla połączeń głosowych i łączy transmisji danych łączących CPA z GSMC u krajowego organu ds. akredytacji bezpieczeństwa (ABW) (art. 16 CMS).

Komitet Ekonomiczny Rady Ministrów na posiedzeniu w dniu 14 lipca 2006 r. podjął decyzję o wyznaczeniu MSWiA jako podmiotu koordynującego kwestie wykorzystania sygnału PRS na potrzeby służb rządowych. CPA funkcjonuje w urzędzie obsługującym ministra właściwego do spraw wewnętrznych od dnia 1 września 2014 r.

Część zadań CPA powinna być wykonywana we współpracy lub za zgodą krajowej władzy bezpieczeństwa (National Security Authority – NSA) oraz organu do spraw dystrybucji produktów kryptograficznych (Crypto Distribution Authority – CDA). W Polsce funkcję obu organów pełni Agencja Bezpieczeństwa Wewnętrznego, zwana dalej „ABW”, stąd do projektowanej ustawy Pke wprowadzono regulacje określające zasady współpracy Szefa ABW z ministrem właściwym do spraw wewnętrznych w zakresie PRS.

Art. 56

Zgodnie z definicją PRS zawartą w art. 45 ust. 1 lit. d rozporządzenia jest to usługa zarezerwowana dla użytkowników upoważnionych przez władze publiczne oraz przeznaczona do szczególnych zastosowań, które wymagają wysokiego poziomu ciągłości usług. Dlatego też w Pke zastosowano otwarty katalog grup użytkowników satelitarnej usługi o regulowanym dostępie, zwanych dalej „użytkownikami PRS”.

W celu efektywnego wykorzystania PRS w Polsce minister właściwy do spraw wewnętrznych może tworzyć grupy użytkowników będące zbiorem użytkowników PRS, mających ten sam

obszar lub zakres wykorzystania PRS oraz ustalić dla nich grupowy punkt kontaktowy. Grupy mogą mieć charakter stały lub być tworzone ad hoc. Użytkownicy PRS planujący korzystanie z PRS w określonych przedziałach czasu, przez swój punkt kontaktowy zgłaszają zapotrzebowanie na dostęp do usługi do grupowego punktu kontaktowego. Grupowy punkt kontaktowy występuje do CPA o przydział kluczy kryptograficznych PRS i to za jego pośrednictwem przekazywane są użytkownikom PRS klucze kryptograficzne PRS. Grupowe punkty kontaktowe przekazują CPA uzyskane od użytkowników informacje dotyczące zakłóceń PRS oraz problemów związanych z funkcjonowaniem usługi.

Art. 57

Minister właściwy do spraw wewnętrznych będzie przyznawał użytkownikom dostęp do PRS oraz udzielał pozwolenia na produkowanie sprzętu na potrzeby PRS i opracowywanie technologii PRS, w tym prowadzenie prac badawczo-rozwojowych, w drodze decyzji.

Ustawa Pke określa warunki, jakie będą musiały spełnić podmioty wnioskujące o pozwolenie PRS. Podmioty, które będą chciały korzystać z PRS, będą musiały wskazać cel wykorzystania PRS, który musi być związany z bezpieczeństwem państwa, obronnością, bezpieczeństwem i porządkiem publicznym, ochroną granic, ratownictwem, ratownictwem morskim, zarządzaniem kryzysowym, imigracją, ratownictwem medycznym, bezpieczeństwem przewozów kolejowych, obroną cywilną lub innymi działaniami istotnymi dla społeczeństwa.

Podmioty ubiegające się o pozwolenie na produkowanie sprzętu na potrzeby PRS lub opracowywanie technologii PRS, w tym prace badawczo-rozwojowe, będą musiały posiadać akredytację Rady ds. Akredytacji Bezpieczeństwa (SAB) Agencji Unii Europejskiej ds. Programu Kosmicznego (EUSPA). Podmioty te będą musiały również posiadać odpowiednie świadectwo bezpieczeństwa przemysłowego i zatrudniać pracowników o stosownych poświadczeniach bezpieczeństwa osobowego, w przypadku, gdy informacje dotyczące PRS lub element PRS (sprzęt na potrzeby PRS lub technologia PRS), którymi mają operować w obrębie swojego zakładu, oznaczono klauzulą tajności CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIAL lub wyższą. Podmioty te będą również zobowiązane do sporządzania imiennej listy osób zaangażowanych w prace nad opracowaniem lub produkcją odbiorników lub modułów bezpieczeństwa, a także prowadzenia rejestru sprzętu na potrzeby PRS lub technologii PRS będących w posiadaniu tego podmiotu oraz rejestru osób mających dostęp do sprzętu na potrzeby PRS lub technologii PRS będących w posiadaniu tego podmiotu.

Pozwolenie PRS będzie wydawane na czas określony, nie dłuższy niż 5 lat.

Pozwolenie PRS, będzie określało warunki i ograniczenia dotyczące parametrów technicznych lub właściwości sprzętu i technologii zaprojektowanych na potrzeby PRS, ich przeznaczenia lub zastosowania końcowego oraz ich dystrybucji.

Dopuszcza się możliwość odmowy wydania pozwolenia na dostęp do usługi lub pozwolenia na produkowanie sprzętu na potrzeby PRS lub opracowywanie technologii PRS z tytułu zagrożenia bezpieczeństwa państwa, obronności oraz bezpieczeństwa i porządku publicznego, przestrzegania zobowiązań międzynarodowych lub wspólnych minimalnych norm przyjętych na podstawie art. 8 decyzji 1104/2011/UE, w szczególności w odniesieniu do bezpieczeństwa usługi publicznej o regulowanym dostępie oraz ochrony informacji dotyczących tej usługi.

W przypadku niespełniania warunków wyszczególnionych w pozwoleniu PRS lub w przypadku gdy jest to uzasadnione koniecznością wywiązania się z zobowiązań międzynarodowych zaciągniętych przez Rzeczpospolitą Polską, ochroną PRS, ochroną porządku publicznego lub bezpieczeństwa publicznego, pozwolenia będą mogły zostać uchylone, cofnięte, zmienione lub zawieszane. Od decyzji ministra właściwego do spraw wewnętrznych nie przysługuje wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy.

Szczegółowy zakres informacji zawartych we wniosku, zostanie określony w rozporządzeniu wydanym na podstawie art. 60 ustawy Pke.

Art. 58

Wywóz poza UE oraz transfer wewnątrzunijny sprzętu na potrzeby PRS i technologii PRS będzie uwarunkowany uzyskaniem zezwolenia ministra właściwego do spraw gospodarki, które będzie podlegało zaopiniowaniu przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych.

Ustawa Pke określa warunki uzyskania zezwolenia na wywóz poza UE oraz zezwolenia na transfer wewnątrzunijny sprzętu na potrzeby PRS i technologii PRS oraz wskazuje podstawowe elementy wniosku o wydanie zezwolenia. Szczegółowy zakres informacji zawartych we wniosku o wydanie zezwolenia na wywóz poza UE oraz zezwolenia na transfer wewnątrzunijny sprzętu na potrzeby PRS i technologii PRS, w tym jego wzór, zostanie określony w rozporządzeniu wydanym na podstawie art. 60 ustawy Pke.

Transfer technologii w celu korzystania z PRS, opracowywania lub produkcji sprzętu na potrzeby PRS lub technologii PRS do państw członkowskich UE jest dozwolony na warunkach określonych w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/821 z dnia 20 maja 2021 r. ustanawiającego unijny system kontroli wywozu, pośrednictwa, pomocy technicznej,

tranzytu i transferu produktów podwójnego zastosowania (Dz. Urz. UE L 206 z 11.06.2021, str. 1, z późn. zm.).

Art. 59

W celu nadzorowania przestrzegania obowiązków nałożonych na mocy prawa UE dotyczącego PRS, ustawy Pke oraz rozporządzenia wydanego na podstawie art. 60 ustawy Pke i wydanych na ich podstawie decyzji, producenci sprzętu na potrzeby PRS lub technologii PRS, podmioty zaangażowane w rozwój technologiczny PRS oraz użytkownicy PRS mogą zostać poddani kontroli ze strony CPA oraz ABW.

Część zadań CPA powinna być wykonywana we współpracy z krajową władzą bezpieczeństwa (National Security Authority – NSA), której funkcję pełni w Polsce ABW. W odniesieniu do kwestii związanych z informacjami niejawnymi CPA wykonuje zadania określone w art. 4, art. 5 ust. 1, 2 i 3, art. 6, art. 9 ust. 1, 2 i 5 oraz art. 11 ust. 1, 4 i 5 CMS, jeżeli zostało do tego uprawnione przez krajową władzę bezpieczeństwa.

Art. 60

Przewidziano obligatoryjne wydanie aktu wykonawczego, który ureguje szczegółowe informacje dotyczące wniosków o wydawanie pozwoleń PRS oraz wniosków o wydanie zezwoleń na wywóz poza UE i transfer wewnątrzunijny sprzętu na potrzeby PRS lub technologii zaprojektowanych na potrzeby tej usługi, jak również zarządzania PRS.

DZIAŁ II

Gospodarowanie częstotliwościami i zasobami numeracji

Rozdział 1

Gospodarowanie częstotliwościami

Proponowane przepisy mają na celu wdrożenie rozdziału II EKŁE [Spójne przeznaczenie widma radiowego] oraz rozdziału III EKŁE [Dostęp do widma radiowego]. Duża część rozwiązań powiela, z pewnymi modyfikacjami, rozwiązania znane z ustawy Pt, szczególnie w zakresie w jakim EKŁE przenosi regulacje z dyrektyw łączności elektronicznej. W Pt kwestie związane z gospodarką częstotliwościami regulowane były w dziale IV – Gospodarowanie częstotliwościami i numeracją.

Projekt Pke przewiduje, że kwestie dotyczące gospodarowania częstotliwościami zawarte będą w osobnym dziale ustawy. W ramach tego działu uwzględnione będą dodatkowo regulacje

dotyczące używania i obsługi urządzeń radiowych (dotyczące m.in. pozwoleń radiowych), które w Pt były zamieszczone w przepisach działu VI – Infrastruktura, urządzenia telekomunikacyjne i urządzenia radiowe. Nowa systematyka zapewni większą przejrzystość przepisów i spójność bloków tematycznych. Poszczególne zagadnienia zawarte w projektowanym dziale zostały podzielone na mniejsze jednostki systematyzacyjne. Przepisy dotyczące procesu rozdysponowania częstotliwości radiowych zostały usystematyzowane pod względem poszczególnych etapów przydzielania i wykorzystywania częstotliwości, co również ma na celu zapewnienie większej czytelności i jasności przepisów.

Art. 61

Na potrzeby rozdziału 1 w dziale II w art. 61, tak jak to miało miejsce w Pt w art. 110a, utworzone zostało generalne odesłanie do przepisów ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. z 2021 r. poz. 275), zwaną dalej „UOKiK”, dotyczące grupy kapitałowej.

Podobnie jak w przepisach UOKiK dotyczących kontroli koncentracji definicja przedsiębiorcy obejmie również niektóre inne podmioty (np. osoby prawne, jednostki organizacyjne niemające osobowości prawnej, związki przedsiębiorców), a w szczególności osoby fizyczne (np. wykonujące zawód we własnym imieniu i na własny rachunek lub posiadające kontrolę nad co najmniej jednym przedsiębiorcą).

Intencją projektodawcy było takie zdefiniowanie przedsiębiorcy, aby uniknąć jakichkolwiek wątpliwości interpretacyjnych odnośnie do tego, czy definicja przedsiębiorcy z UOKiK znajdzie zastosowanie. Należy bowiem wskazać, że w art. 4 pkt 1 lit. c UOKiK do definicji przedsiębiorcy zaliczono osobę fizyczną posiadającą kontrolę nad co najmniej jednym przedsiębiorcą (...), jeżeli podejmuje dalsze działania podlegające kontroli koncentracji.

W tym zakresie należy uznać, że definicja przedsiębiorcy nie miałaby zastosowania na gruncie projektowanej ustawy Pke, ponieważ Prezes UKE nie dokonuje kontroli koncentracji. Zdecydowano zatem o wprowadzeniu odrębnej definicji grupy kapitałowej i przedsiębiorcy w Pke. Co więcej, definicja ta odnosić się ma wyłącznie do spraw uregulowanych w rozdziale regulującym gospodarkę częstotliwościami.

Art. 62

Projektowany przepis zasadniczo nie odbiega od dotychczasowej regulacji dającej podstawę do określenia w rozporządzeniu Rady Ministrów Krajowej Tablicy Przeznaczeń Częstotliwości, zwaną dalej „KTPCz”. KTPCz jest to główny instrument gospodarowania częstotliwościami,

który określa przeznaczenie dla poszczególnych służb radiokomunikacyjnych częstotliwości lub zakresów częstotliwości oraz ich użytkowanie. Częstotliwości mogą być przy tym użytkowane jako cywilne, rządowe oraz cywilno-rządowe.

Obecnie obowiązujące rozporządzenie określa przeznaczenie częstotliwości przez wskazanie służby radiokomunikacyjnej (m.in. służba stała, ruchoma, radionawigacja, radiodifuzja itp.). Zaznacza się przy tym to, czy służba jest pierwszej czy drugiej ważności. Urządzenia radiowe wykorzystujące częstotliwości w służbie pierwszej ważności są chronione przed szkodliwymi zakłóceniami ze strony urządzeń wykorzystujących częstotliwości w służbie drugiej ważności oraz są chronione przed szkodliwymi zakłóceniami ze strony urządzeń wykorzystujących częstotliwości w tej samej służbie lub w innych służbach pierwszej ważności, którym częstotliwości zostały przydzielone w późniejszym terminie. Urządzenia radiowe wykorzystujące częstotliwości w służbie drugiej ważności nie podlegają ochronie przed szkodliwymi zakłóceniami ze strony urządzeń radiowych wykorzystujących częstotliwości w służbie pierwszej ważności, jednakże są chronione przed szkodliwymi zakłóceniami ze strony urządzeń radiowych wykorzystujących częstotliwości w tej samej służbie lub w innych służbach drugiej ważności, którym częstotliwości zostały przydzielone w późniejszym terminie.

Przy określaniu KTPCz Rada Ministrów, tak jak i obecnie na podstawie art. 111 Pt, będzie zobowiązana wziąć pod uwagę m.in. międzynarodowe przepisy radiokomunikacyjne. Zasadnicze znaczenie mają tu postanowienia Regulaminu Radiokomunikacyjnego uchwalanego przez Międzynarodowy Związek Telekomunikacyjny, zwany dalej „MZT”, na podstawie ustaleń Światowych Konferencji Radiokomunikacyjnych, zwanych dalej „WRC”. Regulamin Radiokomunikacyjny stanowi uzupełnienie Konstytucji i Konwencji MZT, które zostały ratyfikowane przez Rzeczpospolitą Polską i ogłoszone w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej z 1998 r. poz. 196. Rada Ministrów powinna również brać pod uwagę unijne wieloletnie programy dotyczące polityki w zakresie widma radiowego.

Nowym elementem w delegacji do wydania rozporządzenia jest wskazanie, że należy uwzględnić zharmonizowane warunki ustanowione w drodze technicznych środków wykonawczych przyjętych zgodnie decyzją nr 676/2002/WE. W tym zakresie przepis wdraża art. 53 ust. 2 EKŁE. Przepis art. 53 EKŁE dotyczy skoordynowanego terminu przyznawania praw. Zgodnie z ust. 2 tego przepisu w przypadku gdy ustanowiono warunki w drodze technicznych środków wykonawczych zgodnie z decyzją nr 676/2002/WE w celu umożliwienia wykorzystania częstotliwości radiowych do celów sieci i usług bezprzewodowej

szerokopasmowej łączności, państwa członkowskie powinny umożliwić użytkowanie tych częstotliwości możliwie jak najszybciej i zasadniczo najpóźniej 30 miesięcy po przyjęciu tego środka. Z tego względu konieczne jest uwzględnienie tej kwestii również przy opracowywaniu KTPCz.

Projektowany przepis w ust. 4 powiela również dotychczasową delegację do wydania przez ministra właściwego do spraw informatyzacji rozporządzenia określającego harmonogram rozdysponowania określonych zasobów częstotliwości użytkowanych jako cywilne w użytkowaniu cywilnym lub cywilno-rządowym. Delegacja ta została wprowadzona w celu zagwarantowania realizacji w obszarze gospodarowania widmem polityki rządu, w tym w szczególności krajowych i unijnych dokumentów strategicznych.

Art. 63

Podstawową funkcją planów zagospodarowania częstotliwości, znanych już z ustawy Pt z art. 112, jest ustalenie sposobu wykorzystania widma radiowego, na poziomie bardziej szczegółowym niż wynika to z KTPCz. Plany są ustalane przez Prezesa UKE w miarę potrzeb i możliwości technicznych, przy czym odniesieniu do częstotliwości przeznaczonych do rozpowszechniania programów radiofonicznych i telewizyjnych Prezes UKE ustala plany zagospodarowania częstotliwości oraz zmiany tych planów w uzgodnieniu z Przewodniczącym Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji, zwanym dalej „Przewodniczącym KRRiT”, na jego wniosek lub z własnej inicjatywy.

Ustalając lub zmieniając plan zagospodarowania częstotliwości Prezes UKE uwzględnia w szczególności między innymi: politykę państwa w zakresie gospodarowania widmem, radiofonii i telewizji oraz telekomunikacji, uzgodnione przeznaczenia częstotliwości w ramach UE, konieczność zapewnienia neutralności technicznej i usługowej oraz konieczność spełnienia szeregu wymagań w tym dotyczących obronności i bezpieczeństwa państwa, czy też kompatybilności elektromagnetycznej.

Bardzo istotnym wymogiem, gwarantującym zachowanie podmiotom praw nabytych, jest przepis wprost przesądzający, że plany zagospodarowania częstotliwości oraz ich zmiany nie mogą naruszać dokonanych rezerwacji częstotliwości lub dokonanych przydziałów częstotliwości.

Dla zapewnienia przejrzystości Prezes UKE jest obowiązany każdorazowo publikować na stronie podmiotowej BIP UKE informację o przystąpieniu do opracowania planu zagospodarowania określonego zakresu częstotliwości lub do opracowania jego zmiany wraz z

konkretnym projektem planu oraz uzasadnieniem, co jest szczególnie istotne z uwagi na rolę jaką odgrywa plan zagospodarowania częstotliwości dla gospodarki częstotliwościami. W tej sprawie przeprowadza się także postępowanie konsultacyjne. Regulacji tych nie stosuje się tylko do planu zagospodarowania częstotliwości przeznaczonych do rozpowszechniania lub rozprowadzania programów radiofonicznych w sposób analogowy. Takie rozwiązanie jest podyktowane względami praktycznymi – zmiany takich planów wprowadzane są nawet raz na tydzień i mają charakter wyłącznie techniczny.

W ust. 7 nałożono na Prezesa UKE obowiązek udzielania nieodpłatnie zainteresowanym podmiotom, informacji o możliwości wykorzystania częstotliwości. Chodzi przy tym o informacje podstawowe, będące w posiadaniu UKE, a nie sporządzanie przez Prezesa UKE analiz, które można na zasadach komercyjnych pozyskać na rynku.

Art. 64

Projektowany przepis stanowi nową regulację w porównaniu do dotychczas obowiązującej ustawy Pt. Przepis ma na celu wdrożenie art. 53 ust. 2 i następne EKŁE, który to przepis dotyczy skoordynowanego terminu przyznawania praw. Zgodnie z ust. 2 tego przepisu w przypadku gdy ustanowiono warunki w drodze technicznych środków wykonawczych zgodnie z decyzją 676/2002/WE w celu umożliwienia wykorzystania częstotliwości radiowych do celów sieci i usług bezprzewodowej szerokopasmowej łączności, państwa członkowskie powinny umożliwić użytkowanie tych częstotliwości możliwie jak najszybciej i zasadniczo najpóźniej 30 miesięcy po przyjęciu tego środka. EKŁE w art. 53 ust. 3 i 4 wskazuje dwa odrębne mechanizmy, w których państwo członkowskie może przedłużyć ww. termin, przy czym przedłużenie to, w zależności od przesłanek, może mieć charakter bezterminowy lub być ograniczone do 30 miesięcy. Są to przykładowo sytuacje gdy konieczne jest m.in. zapewnienie realizacji celu leżącego w interesie publicznym w zakresie ochrony życia i zdrowia ludzi, promowania pluralizmu mediów; wystąpienia nierozstrzygniętych kwestii związanych z transgranicznymi koordynacjami częstotliwości z państwami z UE lub spoza UE, skutkujących powstaniem szkodliwych zakłóceń; wystąpienia siły wyższej czy konieczności zagwarantowania bezpieczeństwa i obronności państwa. Tak samo projekt Pkeprzewiduje możliwość przedłużenia terminu na czas występowania określonych przesłanek oraz przedłużenie na czas nie dłuższy niż 30 miesięcy.

Art. 65

Przepis stanowi wdrożenie przepisu art. 45 ust. 3 EKŁE. W przypadku braku popytu na wykorzystanie częstotliwości zharmonizowanych w sposób określony w środku wykonawczym Prezes UKE może dopuścić dysponowanie tym zasobem na inne potrzeby – czyli zezwolić na alternatywne wykorzystanie częstotliwości. Należy przy tym podkreślić, że takie wykorzystanie częstotliwości nie może utrudniać wykorzystania tego pasma w sposób zharmonizowany w innych państwach członkowskich ani też mieć negatywnego wpływu na długoterminowe korzyści wynikające z wykorzystania w taki sposób tego pasma w Unii Europejskiej. W celu zbadania popytu Prezes UKE jest obowiązany przeprowadzić postępowanie konsultacyjne. Jako że alternatywne wykorzystanie widma przewidziane jest jako wyjątek od przeznaczenia określonego zasobu zgodnie ze środkiem wykonawczym w sposób zharmonizowany na obszarze UE, Prezes UKE jest obowiązany do dokonywania cyklicznych lub inicjowanych na wniosek przeglądów w zakresie dalszego występowania przesłanek pozwalających na takie wykorzystanie. W przypadku zmiany okoliczności rynkowych, aby umożliwić jak najszybsze wykorzystanie częstotliwości zgodnie z określonym w UE przeznaczeniem, projektodawca wprowadził zasadę dokonania w jednej decyzji rezerwacji zgodnie ze środkiem wykonawczym i cofnięcia lub zmiany rezerwacji umożliwiającej alternatywne wykorzystanie w zakresie, w jakim znacząco utrudnia lub uniemożliwia wykorzystanie tych częstotliwości w sposób zharmonizowany.

O wyjątkowym, warunkowym charakterze instytucji alternatywnego wykorzystania świadczy również regulacja, zgodnie z którą częstotliwości alternatywnie wykorzystywane uważa się za dostępne na potrzeby wykorzystania w sposób zharmonizowany, czy też możliwość wydania w przypadku takiego wykorzystania rezerwacji częstotliwości na krótszy okres.

Art. 66

Projektowana ustawa nie wprowadza nowych rozwiązań w zakresie Europejskiego Systemu Zarządzania Ruchem Kolejowym. Przepis nie wynika z EKŁE, ale powstał w związku z decyzją Komisji 2006/679/WE z 28 marca 2006 r. dotyczącą technicznej specyfikacji dla interoperacyjności odnoszącą się do podsystemu sterowania ruchem kolejowym transeuropejskiego systemu kolei konwencjonalnych. Zgodnie z art. 15 ust. 1 ustawy z dnia 8 września 2000 r. o komercjalizacji i restrukturyzacji przedsiębiorstwa państwowego „Polskie Koleje Państwowe” (Dz. U. z 2021 r. poz. 146, z późn. zm.) podmiotem wyznaczonym ustawowo do realizacji zadań w zakresie GSM-R jest spółka akcyjna powołana do prowadzenia działalności w zakresie zarządzania liniami kolejowymi, działająca pod firmą „PKP Polskie

Linie Kolejowe Spółka Akcyjna”. Wydanie rezerwacji częstotliwości dla użytkownika systemu GSM-R następuje po uzgodnieniu z ministrem właściwym do spraw transportu. W związku z tym, że dysponent częstotliwości przeznaczonych dla systemu GSM-R jest wyznaczony ustawowo, to przy udzielaniu rezerwacji nie stosuje się procedury przetargowej. Przepis funkcjonował już w ustawie Pt w art. 115².

Art. 67

Projektowana regulacja ma na celu zapewnienie odpowiednich zasobów częstotliwości dla potrzeb związanych z zarządzaniem sieciami energetycznymi tak jak to ma miejsce już obecnie. Po raz pierwszy została wprowadzona do polskiego systemu prawnego nowelizacją ustawy - Pt w maju 2018 r. Przepis ust. 1 nakłada na Prezesa UKE obowiązek zapewnienia odpowiednich częstotliwości, w szczególności określając sposób ich wykorzystania do realizacji dwóch wskazanych w przepisie rodzajów wykorzystania, tj. łączności głosowej i transmisji danych. Przepis ust. 2 wyłącza możliwość stosowania procedur selekcyjnych wskazanych w art. 104 ust. 3 Pke nawet w przypadku stwierdzenia ograniczoności zasobów częstotliwości dla realizacji wskazanych celów. Zgodnie z przepisem wybór podmiotu lub podmiotów, które powinny otrzymać rezerwację częstotliwości, należy do ministra właściwego do spraw energii, który może wskazać jeden lub większą liczbę podmiotów uprawnionych. Potrzeba utrzymania regulacji, mimo że częstotliwości zostały już faktycznie na te potrzeby przydzielone, wynika m. in. z konieczności zagwarantowania możliwości odnowienia tej rezerwacji.

Art. 68

W drodze rezerwacji częstotliwości przyznawane jest indywidualne prawo do dysponowania częstotliwościami lub zasobami orbitalnymi. Rezerwacja częstotliwości może obejmować zatem rezerwację częstotliwości w ścisłym znaczeniu, a także rezerwację zasobów orbitalnych.

Prawo do dysponowania częstotliwościami oznacza, że podmiot posiadający rezerwację może po uzyskaniu pozwolenia radiowego lub jeśli ma określone warunki wykorzystania częstotliwości, wykorzystywać przydzielone częstotliwości lub przenieść swoje uprawnienia na inny podmiot.

Rezerwacja częstotliwości dokonywana, zmieniana lub cofana jest w drodze decyzji przez Prezesa UKE. Rezerwacji częstotliwości na cele rozprowadzania lub rozpowszechniania programów radiofonicznych lub telewizyjnych, ze względu na jej specyfikę, Prezes UKE dokonuje, zmienia lub cofa w porozumieniu z Przewodniczącym KRRiT. Jednocześnie przepis

wprowadza regulację, zgodnie z którą jeżeli Przewodniczący KRRiT nie zajmie stanowiska w terminie 30 dni oznacza to uzgodnienie projektu decyzji rezerwacyjnej.

Porozumienie z Przewodniczącym KRRiT nie jest wymagane w przypadku dokonania, zmiany lub cofnięcia rezerwacji częstotliwości na cele rozpowszechniania programów radiofonicznych w sposób analogowy, na które Przewodniczący KRRiT odpowiednio udzielił, zmienił lub cofnął koncesję – w takich przypadkach rezerwacja ma charakter niejako wtórny do koncesji.

Regulacje w zbliżonym kształcie funkcjonowały już na gruncie ustawy Pt (art. 114).

Art. 69

Przepis określa wymogi które musi spełnić podmiot, aby móc otrzymać rezerwację częstotliwości.

Po pierwsze – częstotliwości muszą być dostępne – pojęcie to oznacza, że częstotliwości nie mogą być wykorzystywane lub oddane do dyspozycji innemu podmiotowi. Od tej zasady ustawa Pke przewiduje dwa wyjątki. Pierwszy wynika z przyznanej Prezesowi UKE możliwości ogłaszania postępowania selekcyjnego w sytuacji, gdy dany zasób jest w danym momencie zajęty i data jego dostępności będzie znana najpóźniej w dniu ogłoszenia postępowania, co pozwala zapewnić efektywne i ciągłe wykorzystywanie częstotliwości. Drugim jest sytuacja, w której dany zasób częstotliwości zharmonizowanych jest wykorzystywany w sposób alternatywny, to znaczy na potrzeby innych systemów niż systemy szerokopasmowe. Takie wykorzystanie widma może nastąpić tylko wyjątkowo, zgodnie z przesłankami i procedurą określoną w ustawie, zatem częstotliwości alternatywnie wykorzystywane uważa się za dostępne na potrzeby systemów szerokopasmowych.

Kolejnym z warunków jest przeznaczenie w KTPCz dla wnioskowanej służby radiokomunikacyjnej i użytkowania oraz zgodność z planem zagospodarowania częstotliwości – czyli aktami planistycznymi w zakresie gospodarki częstotliwościami.

Częstotliwości muszą być chronione przed szkodliwymi zakłóceniami. Szkodliwe zakłócenia to zakłócenia, które zagrażają funkcjonowaniu służby radionawigacyjnej lub innej służby radiokomunikacyjnej związanej z bezpieczeństwem lub w sposób poważny pogarszają, utrudniają lub wielokrotnie przerywają wykonywanie służby radiokomunikacyjnej działającej zgodnie z przepisami prawa.

Kolejnym z wymogów jest niepowodowanie szkodliwych zakłóceń na terenie kraju i poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej. Regulacja stanowi przy tym implementację art. 28 ust. 1

EKŁE nakładające na państwa członkowskie i na właściwe organy obowiązek zapewnienia takich zasad gospodarowania widmem i korzystania z niego, które nie uniemożliwiają innym państwom członkowskim wykorzystywania częstotliwości zharmonizowanych zgodnie z prawem UE.

Istotne jest także aby przydział częstotliwości zapewnił efektywne ich wykorzystywanie.

W zakresie ust. 2 i częstotliwości przeznaczonych na potrzeby radia lub telewizji, przepisy Pke mimo zmian ich treści i umiejscowienia, są merytorycznie tożsame z dotychczasowymi regulacjami Pt i ustawy z dnia 29 grudnia 1992 r. o radiofonii i telewizji.

Regulacje w zbliżonym kształcie funkcjonowały już na gruncie ustawy Pt (art. 114 Pt).

Art. 70 i art. 71

Ze względu na specyfikę użytkowania częstotliwości dla zastosowań niecywilnych przepisów dotyczących rezerwacji częstotliwości nie stosuje się do użytkowników rządowych, dysponujących częstotliwościami przeznaczonymi w KTPCz dla użytkowania rządowego lub cywilno-rządowego. Jednocześnie ustawa Pke wskazuje, że koordynacji wykorzystania częstotliwości przez użytkowników rządowych w użytkowaniu rządowym, w tym dokonywania przydziałów częstotliwości, dokonuje Minister Obrony Narodowej. Ze względu na posiadane odpowiednie doświadczenie oraz kompetencje proponuje się aby organem koordynującym był właśnie Minister Obrony Narodowej, w którego strukturach funkcjonuje Wojskowe Biuro Zarządzania Częstotliwościami.

Art. 72–79

Przepisy regulują kwestie przydziałów częstotliwości dokonywanych przez Ministra Obrony Narodowej dla użytkowników rządowych w ramach użytkowania rządowego.

Art. 80

Przepis stanowi wdrożenie art. 49 ust. 1 i 2 EKŁE. Ustawa Pke przewiduje odmienne regulacje odnośnie okresu rezerwacji, w zależności od tego czy rezerwacja dotyczy częstotliwości zharmonizowanych na potrzeby systemów szerokopasmowych, czy też innego zasobu.

W przypadku częstotliwości zharmonizowanych na potrzeby systemów szerokopasmowych rezerwacji dokonuje się na czas nie krótszy niż 15 lat i nie dłuższy niż 20 lat. Należy przy tym zauważyć, że zgodnie z art. 49 ust. 2 EKŁE zapewniona jest przewidywalność regulacyjna dla posiadaczy praw w okresie co najmniej 20 lat ponieważ ustawa Pke wprowadza nową instytucję przedłużenia praw dla częstotliwości zharmonizowanych.

Od powyższej reguły projektodawca przewidział, zgodnie z art. 49 ust. 3 i 4 EKŁE, wyjątki – rezerwacji można dokonać na czas krótszy w przypadku konieczności dostosowania czasu obowiązywania rezerwacji częstotliwości do innych rezerwacji częstotliwości o analogicznych właściwościach oraz w przypadku alternatywnego wykorzystania częstotliwości.

Okres rezerwacji częstotliwości innych niż częstotliwości zharmonizowane na potrzeby systemów szerokopasmowych projektodawca określił na nie dłuższy niż 15 lat.

Przepis określa również przesłanki, które bierze pod uwagę Prezes UKE, wydając rezerwację i określając okres, na który zostanie ona wydana, zgodnie z ust. 1 art. 49 EKŁE. Jedną z takich przesłanek, stanowiącą nowość w stosunku do ustawy Pt, jest czas obowiązywania innych rezerwacji częstotliwości o analogicznych właściwościach.

Art. 81

Przepis stanowi wdrożenie art. 47 ust. 1 akapit 3 EKŁE. Zapewnia stronom postępowania rezerwacyjnego możliwość zapoznania się z wszystkimi warunkami i ograniczeniami wynikającymi z projektowanej decyzji w sprawie rezerwacji częstotliwości.

Art. 82

Zgodnie z tym przepisem Prezes UKE wydaje decyzję w sprawie rezerwacji częstotliwości w terminie 6 tygodni od dnia złożenia wniosku przez podmiot, który ubiega się o wydanie rezerwacji. Regulacja taka wynika bezpośrednio z przepisu art. 48 ust. 6 EKŁE. Wyjątkiem jest sytuacja, kiedy dokonanie rezerwacji, ze względu na zainteresowanie zasobem częstotliwości wymaga przeprowadzenia postępowania selekcyjnego (aukcji, przetargu lub konkursu) albo uzgodnień międzynarodowych. W takich przypadkach Prezes UKE wydaje decyzję w sprawie rezerwacji częstotliwości w terminie 6 tygodni od dnia ogłoszenia wyników postępowania selekcyjnego albo zakończenia uzgodnień międzynarodowych.

Art. 83

Proponowany przepis przesądza, że w przypadku częstotliwości użytkowanych jako cywilno-rządowe przez użytkowników niebędących użytkownikami rządowymi Prezes UKE dokonuje rezerwacji częstotliwości w uzgodnieniu z Ministrem Obrony Narodowej. Na podstawie ustawy Pt Prezes UKE obowiązany był dokonywać uzgodnienia z zainteresowanymi podmiotami spośród użytkowników wskazanych w art. 4 Pt, co powodowało znaczne trudności w praktyce stosowania tej regulacji.

Należy przy tym podkreślić, że Minister Obrony Narodowej dysponuje już w chwili obecnej podległą mu jednostką organizacyjną (Wojskowym Biurem Zarządzania Częstotliwościami) wyspecjalizowaną w zarządzaniu zasobami częstotliwości.

Art. 84

Przepis nakłada na Prezesa UKE obowiązek niezwłocznej publikacji na stronie podmiotowej BIP UKE decyzji dokonującej lub zmieniającej rezerwację częstotliwości. Przepis stanowi tym samym implementację art. 18 ust. 2 oraz art. 48 ust. 6 EKŁE. Celem regulacji jest zapewnienie jawności i przejrzystości w zakresie gospodarki widmem.

Art. 85

Przepis reguluje kwestię dopuszczalności dokonania rezerwacji na rzecz więcej niż jednego użytkownika. W takim przypadku kwestie warunków współużytkowania częstotliwości określa w decyzji Prezes UKE. Rozstrzygnięcia w tym zakresie nie są elementem decyzji rezerwacyjnej.

Regulacje w zbliżonym kształcie funkcjonowały już na gruncie ustawy Pt.

Art. 86

Przepis reguluje kwestie rozstrzygania spraw spornych dotyczących współużytkowania częstotliwości, czyli dotyczy sytuacji, kiedy rezerwacja częstotliwości została wydana dla więcej niż jednego użytkownika. Pierwszym etapem jest możliwość nałożenia przez Prezesa UKE obowiązku podjęcia negocjacji dotyczących współużytkowania. W przypadku niepodjęcia negocjacji lub braku porozumienia stron warunki współużytkowania częstotliwości określi w drodze decyzji Prezes UKE. W przypadku częstotliwości wykorzystywanych dla celów rozpowszechniania lub rozprowadzania programów radiofonicznych lub telewizyjnych, Prezes UKE wydaje decyzję w porozumieniu z Przewodniczącym KRRiT.

Regulacje w zbliżonym kształcie funkcjonowały już na gruncie ustawy Pt.

Art. 87

Projektowany przepis określa treść rezerwacji częstotliwości, jej elementy obligatoryjne i fakultatywne. Stanowi przy tym wdrożenie art. 47 EKŁE określającego warunki dotyczące indywidualnych praw użytkownika widma radiowego. Także przepis dyrektywy wskazuje warunki, które są obligatoryjne, oraz takie, których uwzględnienie w danej decyzji rezerwacyjnej pozostawiono do decyzji krajowych organów regulacyjnych.

W rezerwacji częstotliwości obligatoryjnie określa się m. in: uprawniony podmiot i jego dane, zakres częstotliwości lub pozycje orbitalne, obszar wykorzystania częstotliwości, rodzaj służby, okres obowiązywania rezerwacji oraz okresy wykorzystywania częstotliwości, warunki do wydania pozwolenia, wymagany poziom użytkownika wraz ze wskazaniem, czy możliwe jest jego zapewnienie w drodze dzierżawy lub przekazania do użytkownika częstotliwości, a także zobowiązania podmiotu podjęte w ramach postępowania selekcyjnego, o ile zostały podjęte. Znaczna część wymogów stanowi zatem powtórzenie treści regulacji z ustawy Pt. Najistotniejszą zmianą jest dodanie, zgodnie z ust. 1 art. 47 EKŁE, obowiązku określenia w rezerwacji wymagań w zakresie wykorzystania częstotliwości. Takie wymagania Prezes UKE może określić w różny sposób, np. wskazując procentowy stopień pokrycia obszarowego, ludnościowego, liczbę uruchomionych stacji bazowych.

W ramach elementów fakultatywnych projekt wskazuje w szczególności warunki wykorzystania częstotliwości, wymagania w zakresie zapobiegania kolizjom z innymi prawami indywidualnymi, ograniczenia sposobu wykorzystania częstotliwości (wynikające z EKŁE, a wcześniej z pakietu dyrektyw łączności elektronicznej), a także wynikający bezpośrednio z EKŁE katalog zobowiązań, które może nałożyć organ regulacyjny w celu zapewnienia efektywnego i wydajnego wykorzystania widma lub wspierania większego zasięgu. Prezes UKE może zatem przewidzieć możliwość współużytkowanie częstotliwości lub infrastruktury telekomunikacyjnej służącej do wykorzystywania częstotliwości, budowy (rollout) sieci telekomunikacyjnej wspólnie z innym podmiotem, czy też zawierania umów roamingu krajowego. Powyższy katalog stanowi nowość w stosunku do instrumentów wynikających z pakietu dyrektyw. W rezerwacji można też wyłączyć możliwość dokonania rezerwacji częstotliwości na kolejny okres, co stanowi wdrożenie art. 50 ust. 1 EKŁE.

W sytuacji kiedy w rezerwacji częstotliwości Prezes UKE określi warunki wykorzystywania częstotliwości podmiot może zostać zwolniony z obowiązku uzyskania pozwolenia radiowego, o ile zawarte zostały porozumienia międzynarodowe z państwami sąsiadującymi dotyczące warunków wykorzystywania częstotliwości w rejonach przygranicznych. W przypadku braku takich porozumień Prezes UKE nie może zezwolić na wykorzystywanie częstotliwości bez posiadania pozwolenia radiowego.

Dodatkowe elementy określa się w rezerwacji częstotliwości przeznaczonych do rozpowszechniania lub rozprowadzania programów w sposób cyfrowy drogą rozsiewczą naziemną lub rozsiewczą satelitarną. W takiej sytuacji rezerwacja wskazuje składniki audiowizualne, uporządkowanie programów w multipleksie, określenie proporcji składników

audiowizualnych i obszaru ich rozprowadzania lub rozpowszechniania. W przypadku multipleksu naziemnego rezerwacja określa ponadto wykorzystanie pojemności multipleksu oraz parametry i standardy techniczne transmisji cyfrowej.

Art. 88

Przepis art. 45 ust. 4 i 5 EKŁE wskazują odstępstwa od zasady neutralności technologicznej lub usługowej, które mogą wprowadzić państwa członkowskie. Projektowany przepis stanowi implementację tych ustępów określając, że ograniczenie sposobu wykorzystywania częstotliwości może wynikać min. z konieczności uniknięcia szkodliwych zaburzeń elektromagnetycznych lub szkodliwych zakłóceń, zapewnienia odpowiedniej jakości technicznej usługi, zapewnienia jak najszerszego współużytkowania częstotliwości, zagwarantowania efektywnego wykorzystania częstotliwości, czy też zapewnienia realizacji celu leżącego w interesie publicznym.

Art. 89

Przepis wprowadza generalną zasadę, zgodnie z którą rezerwacja częstotliwości nie może zostać zmieniona w sposób zwiększający zasób częstotliwości pozostających w dyspozycji danego podmiotu lub rozszerzający obszar rezerwacji. Dodatkowo zmiana rezerwacji częstotliwości nie może polegać na zamianie zasobów częstotliwości na inne zasoby, z wyjątkiem sytuacji, kiedy jest to konieczne dla realizacji zobowiązań wynikających z wiążących Rzeczpospolitą Polską umów międzynarodowych lub aktów prawnych UE, dotyczących gospodarowania częstotliwościami, lub związane z reshufflingiem. Jest to powielenie rozwiązania, które zostało już wprowadzone w ustawie Pt.

We wskazanych przypadkach, kiedy nie można zmienić rezerwacji częstotliwości, niezbędne będzie wydanie nowej decyzji rezerwacyjnej.

W przypadku radiofonii analogowej obszar wykorzystywania częstotliwości określany w rezerwacjach częstotliwości jest ściśle związany ze stacją nadawczą, której parametry techniczne są wpisywane do koncesji udzielanej przez Przewodniczącego KRRiT (w przypadku nadawców koncesjonowanych), a następnie są wpisywane do decyzji rezerwacyjnej. Zmiana koncesji może prowadzić do rozszerzenia obszaru objętego koncesją, co powoduje konieczność zmiany rezerwacji częstotliwości i rozszerzenia obszaru wykorzystania częstotliwości.

Konieczność zmiany rezerwacji częstotliwości i rozszerzenie obszaru wykorzystania częstotliwości zachodzi również w sytuacjach, w których rezerwacja nie jest udzielana łącznie

z koncesją i nie znosi obowiązku jej posiadania. Konieczność zmiany rezerwacji i rozszerzenie obszaru wykorzystania częstotliwości mogą być spowodowane zamianą parametrów technicznych stacji nadawczej. Nieuwzględnienie w dokonanej już rezerwacji dodatkowego obszaru, na którym, w wyniku zamiany parametrów technicznych stacji, możliwe jest wykorzystanie częstotliwości przez daną stację, wpłynie na nieefektywne wykorzystanie częstotliwości. Natomiast konieczność wydania nowej decyzji rezerwacyjnej tylko na ten dodatkowy obszar wydaje się dużym utrudnieniem. Mogłoby to doprowadzić do konieczności wydania kilku rezerwacji, w oparciu o które pracowałaby jedna stacja nadawcza, emitująca ten sam program radiowy. Wygaśnięcie pierwotnej rezerwacji częstotliwości (na obszarze której zlokalizowana jest stacja nadawcza) wiązałoby się z brakiem możliwości wykorzystania częstotliwości na obszarze wskazanym w drugiej decyzji. Z tego tytułu przepis ust. 1 pkt 3 nie powinien mieć zastosowania do rezerwacji częstotliwości wydawanych na cele rozpowszechniania programów radiofonicznych w sposób analogowy drogą rozsiewczą naziemną.

Art. 90

Przepis stanowi wdrożenie art. 18 oraz art. 19 ust. 4 EKŁE. Nakłada on na Prezesa UKE obowiązek każdorazowego informowania na stronie podmiotowej BIP UKE o wszczęciu postępowania w sprawie zmiany rezerwacji i prowadzenia w tej sprawie postępowania konsultacyjnego.

Postępowanie konsultacyjne nie będzie wymagane w sytuacjach, kiedy zmiana ma charakter nieistotny i jest dokonywana na wniosek lub za zgodą podmiotu dysponującego rezerwacją częstotliwości – taka regulacja wynika wprost z art. 18 EKŁE. W związku z faktem, iż dyrektywa nie zawiera definicji zmiany nieistotnej, przepis wskazuje jedynie, jakiej zmiany w szczególności nie można uznać za zmianę nieistotną, natomiast nie określa zamkniętego katalogu czy definicji takich zmian. Między innymi ze względu na niemożność przewidzenia ewentualnych zmian nie jest właściwe formułowanie ich katalogu.

Jednocześnie w projektowanym ust. 3 doprecyzowuje się, że za zmianę nieistotną nie można w szczególności uznać zmiany, która prowadzi do rozszerzenia zakresu uprawnień wynikających z rezerwacji częstotliwości (takim rozszerzeniem byłoby np. dodanie kolejnej służby radiokomunikacyjnej).

Konsultacji nie będzie się przeprowadzać np. w przypadku gdy zmiana rezerwacji częstotliwości będzie polegała na zmniejszeniu uprawnień podmiotu dysponującego rezerwacją

częstotliwości (np. zmniejszenie obszaru rezerwacji, zmniejszenie wykorzystywanego zasobu częstotliwości) i jest dokonywana na wniosek lub za zgodą podmiotu dysponującego rezerwacją częstotliwości.

Przepis nie będzie miał także zastosowania do sytuacji wymagających pilnego działania ze względu na wystąpienie okoliczności prowadzących do zagrożenia obronności, bezpieczeństwa państwa lub bezpieczeństwa i porządku publicznego. W takiej sytuacji, ze względu na wagę powyższych okoliczności, zasadne jest całkowite wyłączenie obowiązku konsultowania zmiany rezerwacji częstotliwości. Jednocześnie podmiot posiadający tę rezerwację będzie stroną postępowania administracyjnego.

Wprowadza się także regulację wyłączającą stosowanie przepisu w sytuacjach gdy zmiana dotyczy rezerwacji częstotliwości na cele rozpowszechniania programów radiofonicznych w sposób analogowy drogą rozsiewczą naziemną. Jest to szczególna sytuacja, gdyż w takim przypadku rezerwacja ma charakter wtórny do koncesji. Zatem uzgodnienie treści zmian z uprawnionym podmiotem dokonywane jest w ramach postępowania koncesyjnego, a jednocześnie rezerwacja nie może odbiegać treścią od wydanej koncesji.

Art. 91

Przepis reguluje sytuację zwolnienia części pojemności multipleksu z powodu rezygnacji użytkownika tej części. W takiej sytuacji Przewodniczący KRRiT przeprowadza postępowanie o udzielenie koncesji na rozpowszechnianie programu w sposób cyfrowy drogą rozsiewczą naziemną w tym multipleksie, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 29 grudnia 1992 r. o radiofonii i telewizji.

Należy przy tym zaznaczyć, że przepis ten znajdzie zastosowanie dla MUX-1 i 2. Jest to przy tym przepis zgodny z aktualną treścią wydawanych rezerwacji.

Art. 92

Przedłużenie rezerwacji jest instytucją wynikającą z art. 49 ust. 2 EKŁE, stanowiącą nowość w stosunku do regulacji przewidzianych w pakiecie dyrektyw łączności regulacyjnej. Zgodnie z Pke przedłużenie rezerwacji będzie mieć zastosowanie wyłącznie do częstotliwości zharmonizowanych na potrzeby systemów szerokopasmowych. Możliwość przedłużenia rezerwacji wiąże się bezpośrednio z nałożonym na państwa członkowskie obowiązkiem zapewnienia przewidywalności regulacyjnej dla posiadaczy praw w okresie co najmniej 20 lat. Zatem jeżeli podmiot miał wydaną rezerwację na mniej niż 20 lat istnieje możliwość jej przedłużenia, przy czym łączny czas obowiązywania rezerwacji częstotliwości nie może być

dłuższy niż 20 lat. Ustawa Pke wprost przewiduje sytuacje kiedy podmiot nie będzie mógł skorzystać z przedłużenia rezerwacji częstotliwości.

Prezes UKE po dokonaniu w ramach prowadzonego postępowania administracyjnego obiektywnej oceny występowania wskazanych w ustawie kryteriów przedłużenia zamieszcza na stronie internetowej urzędu informację o przedłużeniu lub odmowie przedłużenia rezerwacji częstotliwości oraz określa termin na przedstawienie stanowiska nie krótszy niż 3 miesiące.

Art. 93

Kwestia dokonania rezerwacji na kolejny okres, czyli jej odnowienia, była już regulowana w ustawie Pt, mimo iż pakiet dyrektyw nie przewidywał tożsamej regulacji. W związku z wprowadzeniem w EKŁE art. 50 i koniecznością jego implementacji do polskich przepisów prawa w projekcie ustawy Pke proponuje się modyfikację tej instytucji.

Najważniejszą zmianą jest ograniczenie możliwości odnowienia rezerwacji wyłącznie do częstotliwości zharmonizowanych. Kolejna modyfikacja polega na tym, że rezerwacja nie będzie już de facto prawem przysługującym podmiotowi o ile nie wystąpią przesłanki negatywne. Regulator rynku będzie podejmował decyzję, czy dla realizacji celów regulacyjnych bardziej wskazane jest odnowienie rezerwacji, czy też przeprowadzenie postępowania zmierzającego do ponownego rozdysponowania tych częstotliwości. Dopiero w kolejnym kroku nastąpi badanie określonych w ustawie przesłanek, występowanie których skutkować będzie odmową udzielenia rezerwacji na kolejny okres.

Decyzję w sprawie udzielenia rezerwacji częstotliwości zharmonizowanych na kolejny okres dokonuje się po przeprowadzeniu postępowania konsultacyjnego w tej sprawie. W przypadku złożenia w ramach postępowania konsultacyjnego wiarygodnego wniosku o rezerwację częstotliwości przez podmiot, który nie posiada rezerwacji częstotliwości o analogicznych właściwościach, Prezes UKE może, choć nie musi, odmówić dokonania rezerwacji na kolejny okres, co skutkować będzie koniecznością przeprowadzenia procedury selekcyjnej. Taka regulacja wynika wprost z art. 50 ust. 3 EKŁE. Taki wniosek stanowi niewątpliwie dowód na popyt rynkowy ze strony przedsiębiorstw innych niż te, które posiadają prawa użytkowania widma radiowego w danym paśmie, który regulator musi wziąć pod uwagę rozważając kwestię zasadności wydania rezerwacji na kolejny okres lub przeprowadzenia nowego postępowania selekcyjnego. Istnienie takiego popytu uzasadnia podjęcie przez Prezesa UKE decyzji o odmowie przyznania rezerwacji na kolejny okres i w związku z tym o ponownym

rozdysponowaniu częstotliwości w ramach postępowania selekcyjnego. Regulator może jednak nadal zdecydować, że korzystniejsze dla rynku jest odnowienie dotychczasowej rezerwacji.

Utrzymano obowiązującą pod rządami ustawy Pt regulację, zgodnie z którą Prezes UKE może z urzędu wydać decyzję, w której stwierdzi brak możliwości dokonania rezerwacji częstotliwości na kolejny okres.

Wniosek o odnowienie rezerwacji należy złożyć nie wcześniej niż 5 lat przed upływem okresu wykorzystywania częstotliwości i nie później niż rok przed upływem tego okresu. W przypadku rezerwacji częstotliwości wydanych na okres roku lub krótszy wniosek składa się nie później niż 6 miesięcy przed upływem okresu wykorzystywania częstotliwości. W stosunku do przepisów ustawy Pt wydłużono zgodnie z art. 50 ust. 1 EKŁE termin na złożenie wniosku z 4 do 5 lat.

Art. 94

Przepis określa termin na złożenie wniosku o rezerwację częstotliwości na cele rozpowszechniania programów radiofonicznych w sposób analogowy drogą rozsiewczą naziemną oraz wniosku o dokonanie rezerwacji częstotliwości na cele rozpowszechniania i rozprowadzania programów telewizyjnych w sposób cyfrowy drogą rozsiewczą naziemną, w sytuacji kiedy podmiot otrzymał od Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji koncesję na kolejny okres. Regulacja ma na celu zapobieganie przedwczesnemu składaniu wniosków o rezerwację.

Art. 95

Kwestie przeniesienia (przekazanie lub dzierżawa) indywidualnych praw użytkowania widma radiowego uregulowane są w art. 51 EKŁE.

Generalna zasada wynikająca z EKŁE obliguje państwa członkowskie do zapewnienia, że przedsiębiorcy będą mogli przekazywać lub wydzierżawiać swoje indywidualne prawa. Odstępstwo od tej zasady może dotyczyć sytuacji kiedy prawo przyznano początkowo bezpłatnie lub przydzielono do celów nadawania.

W związku z powyższym, przewiduje się wprowadzenie dwóch możliwości zmiany podmiotu dysponującego częstotliwościami:

- 1) zmiana podmiotu dysponującego rezerwacją częstotliwości przez wydanie nowej decyzji w sprawie rezerwacji częstotliwości przez Prezesa UKE, zgodnie z wnioskiem podmiotu dysponującego rezerwacją po spełnieniu przesłanek ustawowych;

- 2) wydzierżawienie lub przekazanie do użytkowania na podstawie innego tytułu prawnego przez podmiot dysponujący rezerwacją częstotliwości objętych rezerwacją na rzecz innego podmiotu (obowiązek zawiadomienia o tym Prezesa UKE).

Prezes UKE dokonuje zatem, z wyłączeniem rezerwacji częstotliwości na cele rozpowszechniania programów radiofonicznych w sposób analogowy, zmiany podmiotu dysponującego rezerwacją częstotliwości w sytuacji kiedy podmiot nią dysponujący złoży wniosek, podmiot przejmujący wyrazi zgodę i spełnia wymagania ustawowe oraz nie zachodzą wskazane w ustawie przesłanki negatywne. Zmiana taka obejmuje także możliwość współużytkowania przez kilka podmiotów częstotliwości dotąd wykorzystywanych samodzielnie przez dany podmiot.

Ponadto Prezes UKE będzie niezwłocznie ogłaszał na stronie podmiotowej BIP UKE informację o wydaniu decyzji o zmianie podmiotu dysponującego rezerwacją częstotliwości. Ogłoszenie to obejmowało będzie nazwę podmiotu, na rzecz którego przeniesiono rezerwację częstotliwości, zakres częstotliwości, obszar objęty rezerwacją oraz okres obowiązywania rezerwacji.

Art. 96

W odniesieniu do wtórnego obrotu częstotliwościami na podstawie umowy, zrezygnowano z wyłączenia w projektowanym przepisie rezerwacji częstotliwości na cele rozpowszechniania programów radiofonicznych lub telewizyjnych. Podkreślić należy, że to właśnie podmioty dysponujące rezerwacjami częstotliwości na cele rozpowszechniania programów radiofonicznych lub telewizyjnych są najbardziej zainteresowane możliwością dzierżawy lub przekazania na podstawie innego tytułu prawnego tych częstotliwości do użytkowania. W związku z tym, możliwość wydzierżawienia lub przekazania do użytkowania częstotliwości objętych rezerwacją częstotliwości na rzecz innego podmiotu powinna odnosić się do wszystkich rezerwacji częstotliwości.

Podmiot na rzecz którego dokonano rezerwacji częstotliwości zawiadamia Prezesa UKE, a w przypadku częstotliwości przeznaczonych na cele rozpowszechniania lub rozprowadzania programów radiofonicznych lub telewizyjnych – także Przewodniczącego KRRiT, o wydzierżawieniu częstotliwości lub przekazaniu ich do użytkowania, nie później niż w terminie 14 dni od dnia zawarcia umowy.

Według projektowanych przepisów przesłankami do wydania przez Prezesa UKE decyzji zmieniającej warunki wykorzystywania częstotliwości lub zakazującej ich wykorzystywania

przez podmiot, któremu częstotliwości zostały wydzierżawione lub przekazane do użytkowania są: wystąpienie okoliczności prowadzących do zagrożenia obronności, bezpieczeństwa państwa lub bezpieczeństwa i porządku publicznego, wykorzystywanie częstotliwości w sposób nieefektywny, a także w przypadku gdy wykorzystywanie częstotliwości przez podmiot mogłoby doprowadzić do zakłócenia konkurencji, w szczególności przez nadmierne skupienie częstotliwości przez ten podmiot lub grupę kapitałową.

Wtórny obrót częstotliwościami, o którym mowa w tym przepisie może wpłynąć na konkurencyjność rynku. Z uwagi jednak na fakt, że to Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zwany dalej „Prezesem UOKiK”, jest organem wspomagającym Prezesa UKE w ocenie konkurencyjności przy rezerwacji częstotliwości, konsekwentnie konieczna wydaje się jego opinia na temat potencjalnego zakłócenia konkurencji również w przypadkach opisanych w tym artykule.

W przypadku częstotliwości przeznaczonych na potrzeby rozpowszechniania lub rozprowadzania programów radiofonicznych lub telewizyjnych Prezes UKE wydaje decyzję zmieniającą warunki wykorzystania częstotliwości lub zakazującą ich wykorzystania w porozumieniu z Przewodniczącym KRRiT.

Regulacje w zbliżonym kształcie funkcjonowały już na gruncie ustawy Pt w art. 122¹.

Art. 97

W przypadku kiedy podmiot dysponujący rezerwacją częstotliwości nie wywiązuje się ze swoich zobowiązań podjętych w ramach postępowania selekcyjnego, a Prezes UKE uzna, że pokrycie terytorium Rzeczypospolitej Polskiej zasięgiem sieci telekomunikacyjnych nie jest wystarczające, Prezes UKE może podjąć działania zmierzające do zapewnienia realizacji przez podmiot tych zobowiązań. W tym celu może w drodze decyzji zobowiązać podmiot dysponujący rezerwacją częstotliwości do wykorzystywania częstotliwości w sposób zgodny z tymi zobowiązaniami określając harmonogram realizacji pokrycia zasięgiem sieci telekomunikacyjnych oraz obszary, które mają zostać objęte zasięgiem sieci telekomunikacyjnych lub odsetek mieszkańców, który ma zostać objęty tym zasięgiem. Decyzja w tej sprawie podlegać będzie postępowaniu konsultacyjnemu. Podkreślić należy, że przepis dotyczy wyłącznie sytuacji niewywiązywania się z już wcześniej podjętych przez podmiot zobowiązań. Regulacje w zbliżonym kształcie funkcjonowały już na gruncie ustawy Pt.

Art. 98

Projektowany przepis stanowi wdrożenie do polskiego porządku prawnego wprowadzonego EKŁE przepisu art. 52 określającego specjalne środki mające na celu wspieranie konkurencji, które może zastosować Prezes UKE. EKŁE określa przy tym bardzo szeroki katalog środków, które państwa członkowie są obowiązane wprowadzić w swoich przepisach. Decyzja o ich zastosowaniu należy do krajowych organów regulacyjnych lub innych właściwych organów – w przypadku Polski – do Prezesa UKE.

Zgodnie z art. 52 EKŁE Prezes UKE w celu wspierania równoprawnej i skutecznej konkurencji, w szczególności zapobiegania nadmiernemu skupieniu częstotliwości przez podmiot lub podmioty z grupy kapitałowej, przyznając, zmieniając lub odnawiając rezerwację częstotliwości będzie mógł m. in.: ograniczyć zasoby częstotliwości przyznawane podmiotowi, nałożyć obowiązki w zakresie zapewnienia dostępu telekomunikacyjnego, w tym na potrzeby roamingu, w odniesieniu do danego zasobu częstotliwości lub zasobu o analogicznych właściwościach, odmówić przyznania całości lub części zasobu objętego wnioskiem jeżeli zachodzi potrzeba przeznaczenia tego zasobu dla nowego podmiotu, zakazać lub określić warunki zmiany podmiotu dysponującego rezerwacją częstotliwości lub wydzierżawienia lub przekazania do użytkowania częstotliwości objętych rezerwacją, gdy istnieje prawdopodobieństwo poważnego zakłócenia konkurencji, czy też odmówić zmiany rezerwacji częstotliwości, która prowadzi do zmiany sposobu wykorzystywania zasobu częstotliwości.

Przepis EKŁE stanowi samodzielną odrębną instytucję prawną i w taki też sposób zaproponowano jego wdrożenie w projektowanej ustawie.

Art. 99

Przepis określa przesłanki zmiany lub cofnięcia rezerwacji częstotliwości przez Prezesa UKE. Przepis stanowi pośrednio wdrożenie art. 18 ust. 1 oraz art. 19 EKŁE dotyczących zmiany praw i obowiązków oraz ograniczenia lub cofnięcia praw. Zatem Prezes UKE może dokonać takiej ingerencji w prawa indywidualne wyłącznie w sytuacjach określonych w ustawie (katalog zamknięty), co zapewnia dokonywanie zmian tylko w przypadkach obiektywnie uzasadnionych i w sposób proporcjonalny.

Przesłanki nie różnią się od przesłanek funkcjonujących pod rządami ustawy Prawy telekomunikacyjne i obejmują w szczególności sytuacje stwierdzenia, że używanie urządzenia radiowego zgodnie z rezerwacją powoduje szkodliwe zakłócenia lub szkodliwe zaburzenia elektromagnetyczne, wystąpienia okoliczności prowadzących do zagrożenia obronności,

bezpieczeństwa państwa lub bezpieczeństwa i porządku publicznego, nierozpoczęcia wykorzystywania częstotliwości objętych rezerwacją w terminie wskazanym w rezerwacji, wystąpienia powtarzających się naruszeń warunków wykorzystania częstotliwości lub obowiązku wnoszenia opłat za częstotliwości, niewywiązywania się z zobowiązań selekcyjnych, wystąpienia powtarzających się naruszeń warunków wykorzystania częstotliwości lub obowiązku wnoszenia opłat za częstotliwości, nieefektywnego wykorzystywania częstotliwości, czy też konieczności realizacji zobowiązań wynikających z wiążących Rzeczpospolitą Polską umów międzynarodowych lub aktów prawnych UE, dotyczących gospodarowania częstotliwościami.

Projektowane przepisy Pke powielają także przewidziane w Pt rozwiązanie i dają Prezesowi UKE narzędzia w postaci możliwości cofnięcia rezerwacji częstotliwości w sytuacji, gdy w wyniku przekształceń własnościowych dojdzie do nadmiernego skupienia częstotliwości w rękach jednego podmiotu. Prezes UKE będzie badać kwestie skupienia częstotliwości przy ich rozdysponowywaniu, np. określając *spectrum capy* w postępowaniu selekcyjnym lub dokonując rezerwacji częstotliwości na kolejny okres. Przepisy ustawy powinny także regulować kwestie nadmiernego skupienia częstotliwości, do którego może dojść w wyniku przekształceń własnościowych i które może przykładowo całkowicie zmienić obraz rynku wynikający z założeń określonego postępowania selekcyjnego. Należy podkreślić, że uprawnienie Prezesa UKE jest całkowicie niezależne od uprawnień Prezesa UOKiK w zakresie koncentracji. Prezes UKE nie wypowiada się w zakresie samej możliwości dokonania określonej transakcji handlowej, a jedynie ma uprawnienie do cofnięcia rezerwacji, jeżeli ta transakcja doprowadzi do nadmiernego skupienia częstotliwości, przy czym podmiot może w łatwy i szybki sposób, jeszcze przed dokonaniem takiej transakcji, uzyskać pewność czy organ regulacyjny będzie mógł skorzystać ze swojego uprawnienia.

Należy przy tym podkreślić, że przepis dotyczy sytuacji, gdy strony transakcji handlowej dysponują już rezerwacją częstotliwości. W przeciwnym razie nie doszłoby do nadmiernego skupienia częstotliwości przez podmiot lub grupę kapitałową. Jednocześnie druga strona transakcji nie musi bezpośrednio posiadać rezerwacji, ponieważ może nią dysponować inny podmiot grupy kapitałowej, do której należy np. podmiot przejmujący kontrolę. Dlatego przepis koncentruje się na skutku transakcji, czyli nadmiernym skupieniu częstotliwości.

Przepis nie określa terminu na zgłoszenie zamiaru przeprowadzenia transakcji – należy uznać, że regulacja taka jest zbędna, szczególnie, że funkcją tego przepisu jest danie podmiotowi określonego uprawnienia, z którego skorzystanie jest w pełni dobrowolne. Podmiot musi

dokonać zgłoszenia przed dokonaniem transakcji, ponieważ przepis mówi wprost o „zamiarze” jej dokonania. Prezes UKE będzie miał zagwarantowany 30-dniowy termin na rozpatrzenie zgłoszenia i zawiadomienie stron o swoim stanowisku. W przypadku gdy strony dokonają transakcji zanim Prezes UKE rozpatrzy zgłoszenie – znajdzie zastosowanie art. 99 ust. 1 pkt 10 Pke, co powinien wziąć pod uwagę podmiot chcący skorzystać z projektowanego uprawnienia. Uzasadnione jest przy tym określenie 30-dniowego terminu dla Prezesa UKE, biorąc pod uwagę uregulowany w kpa termin na załatwienie sprawy wymagającej postępowania wyjaśniającego (co do zasady 1 miesiąc, a w przypadku sprawy szczególnie skomplikowanej – maksymalnie 2 miesiące).

Wprowadzono ponadto wyłączenie stosowania tego przepisu po upływie 5 lat od dnia dokonania transakcji handlowej. Podyktowane jest to potrzebą zagwarantowania pewności prawnej oraz ochroną dokonanych inwestycji, a ponadto zachowaniem spójności z przepisami zawartymi w UOKiK, które zawierają analogiczny termin w odniesieniu do kwestii koncentracji przedsiębiorców (art. 21 ust. 3 UOKiK).

Projektowany przepis ust. 6 pozwala na dokonanie zmian udzielonych już rezerwacji częstotliwości przez zamianę częstotliwości objętych rezerwacją na częstotliwości o analogicznych właściwościach, w celu uporządkowania przydziału widma w danym paśmie. Zamiana częstotliwości jest dopuszczona wyłącznie w ściśle określonych sytuacjach, niezbędnych z punktu widzenia prawidłowej gospodarki częstotliwościami, czyli reshufflingu, i konieczności realizacji zobowiązań międzynarodowych. Należy również wskazać, że przepis ma umożliwić kontynuowanie działalności prowadzonej przy wykorzystaniu dotychczas posiadanych częstotliwości (np. podmioty, które świadczą usługę LTE będą oczekiwały, iż na podstawie projektowanego przepisu otrzymają częstotliwości o analogicznych właściwościach, tj. takie, które umożliwią im dalsze świadczenie tej samej usługi). Częstotliwościami analogicznymi powinny być przy tym takie, które mają to samo przeznaczenie (tj. przypisaną służbę) oraz użytkowanie – określone w KTPCz. Jednocześnie zgodnie z projektem ustawy Pke wszelkie istotne zmiany rezerwacji będą podlegać obowiązkowym 30-dniowym konsultacjom, podczas których zainteresowane podmioty będą mogły wyrazić opinię, czy ich zdaniem przydzielane częstotliwości są analogiczne.

Zmiany będą mogły dotyczyć całości lub części częstotliwości objętych rezerwacją, zaś Prezes UKE będzie mógł wszczynać i prowadzić jedno postępowanie oraz wydać jedną decyzję lub odrębne decyzje dla każdej z rezerwacji albo prowadzić odrębne postępowania zakończone

wydaniem odrębnych decyzji. W efekcie możliwe będzie wprowadzenie nowych technologii w rozdysponowanych już zasobach, a także zwiększenie jakości świadczonych usług.

Art. 100

Przepis wprowadza zamknięty katalog przesłanek skutkujących odmową udzielenia rezerwacji częstotliwości. Należy przy tym jednak pamiętać, że ocenie podlega także kwestia spełnienia pozytywnych przesłanek wydania rezerwacji np. częstotliwości muszą być dostępne.

Przepis ust. 2 reguluje natomiast sytuację odmowy wydania lub cofnięcia pozwolenia radiowego w okresie ważności rezerwacji.

Regulacje w zbliżonym kształcie funkcjonowały już na gruncie ustawy Pt.

Art. 101

Przepis jest tożsamy z przepisem art. 123 ust. 13–14 Pt. Celem dodania w Pt ust. 13 i 14 było umożliwienie płynnego przeniesienia nadawców w zakres 470–694 MHz. Do realizacji tego celu niezbędne jest również dokonanie zmian w obowiązujących koncesjach w zakresie pasma 700 MHz. Aby móc wszcząć postępowanie w sprawie zmiany koncesji nadawców obecnych w paśmie 700 MHz, niezbędne jest wydanie przez Prezesa UKE decyzji o zmianie rezerwacji częstotliwości przeznaczonych do rozpowszechniania lub rozprowadzania programów w sposób cyfrowy drogą naziemną, zawierającej takie dane jak: multipleks, obszar rozpowszechniania oraz parametry sygnalizacyjne – identyfikatory ID. Dopiero na podstawie takiej ostatecznej decyzji Przewodniczący KRRiT może wszcząć postępowanie w sprawie zmiany koncesji, a co za tym idzie – dokonać zmiany koncesji.

Art. 102

Podmiot rozpowszechniający programy radiofoniczne lub telewizyjne obowiązany jest uzyskać koncesję (zgodnie z ustawą z dnia 29 grudnia 1992 r. o radiofonii i telewizji) i rezerwację częstotliwości. Postępowania administracyjne w sprawie udzielenia, zmiany lub cofnięcia koncesji oraz rezerwacji częstotliwości są prowadzone niezależnie. Konieczne jest wskazanie wprost powiązania pomiędzy tymi postępowaniami, zwłaszcza w kwestii kolejności uzyskiwania tych uprawnień, szczególnie w przypadku cofnięcia koncesji na rozpowszechnianie programów radiofonicznych lub telewizyjnych i wygaśnięcia rezerwacji. Konieczne jest rozstrzygnięcie, że w takim przypadku wygaśnięcia koncesji wygasa również rezerwacja częstotliwości udzielona w celu wykonania wynikających z koncesji uprawnień.

Regulacje w zbliżonym kształcie funkcjonowały już na gruncie ustawy Pt.

Art. 103

Zaproponowane przepisy mają charakter sankcyjny i nakładają na podmiot, któremu cofnięto rezerwację z powodu niewywiązywania się z obowiązku wnoszenia opłat za częstotliwości lub podmiot wyłoniony, na rzecz którego dokonano rezerwacji po przetargu, aukcji albo konkursie, a który nie uiszczył dodatkowej opłaty za dokonanie rezerwacji lub będąc podmiotem wyłonionym w procedurze selekcyjnej zrezygnował z ubiegania się o rezerwację, zakaz ubiegania się o rezerwację przez określony czas (3 lub 6 lat).

Wprowadzane mechanizmy mają nie tylko charakter sankcyjny, ale również prewencyjny, zabezpieczający prawidłowy przebieg bieżącego oraz kolejnych postępowań selekcyjnych. Wskazany w ust. 2-4 termin 6 lat będzie odpowiednim środkiem prewencyjnym wobec podmiotów startujących w procedurach selekcyjnych, których zamiarem nie jest uzyskanie rezerwacji częstotliwości, a jedynie prowadzenie działań mających na celu utrudnienie uzyskania stosownej rezerwacji przez konkurentów. Chronione są w ten sposób interesy innych uczestników, jak i Skarbu Państwa.

Zaproponowany termin jest adekwatny, biorąc pod uwagę fakt, że procedury selekcyjne (dotyczące najatrakcyjniejszych częstotliwości) przeprowadzane są coraz rzadziej (z uwagi na coraz mniejszą ilość widma radiowego, które może być przekazane do dysponowania). Sześcioletni okres zakazu jest zatem skorelowany z dotychczasową częstotliwością prowadzenia procedur selekcyjnych. Wprowadzenie krótszego okresu mogłoby doprowadzić do sytuacji, że taki nieuczciwy uczestnik procedury selekcyjnej nie poniósłby konsekwencji, a w związku z tym cel wprowadzenia ust. 2-4 nie zostałby osiągnięty.

Regulacje w zbliżonym kształcie funkcjonowały już na gruncie ustawy Pt.

Art. 104

Proponowany przepis wskazuje, że Prezes UKE będzie miał obowiązek publikacji na stronie podmiotowej BIP UKE informacji o zasobach zajętych, aktualizowania jej nie rzadziej niż raz w miesiącu, oraz określa możliwość publikacji informacji o zasobach dostępnych. Publikacja informacji zarówno o zajętych, jak i dostępnych zasobach lepiej pozwoli zainteresowanym podmiotom na zapoznanie się ze stanem rozdysponowania częstotliwości.

Obowiązek publikacji jedynie informacji o zasobach zajętych podyktowany jest względami praktycznymi, ponieważ nie można obiektywnie, we wszystkich przypadkach określić danej częstotliwości jako dostępnej. W niektórych przypadkach należy znać parametry stacji, wskazane we wniosku podmiotu, aby dokonać analizy i stwierdzić, czy dane częstotliwości są

dostępne. Może to zostać zatem dokonane dopiero po wpłynięciu wniosku o rezerwację częstotliwości.

Prezes UKE będzie publikował niezwłocznie na stronie podmiotowej BIP UKE informację o wpłynięciu wniosku o rezerwację częstotliwości na dostępny zasób, od którego to momentu liczony będzie 14-dniowy termin na złożenie wniosku o rezerwację częstotliwości w wyniku zainteresowania. Wskazać należy, że informacja może przyjąć dowolną formę, także publikacji samego wniosku. Celem wprowadzenia 14-dniowego terminu jest zabezpieczenie przejrzystości postępowania rezerwacyjnego i zagwarantowanie, że decyzja rezerwacyjna na dostępny zasób nie zostanie przydzielona podmiotowi, który złożył wniosek jako pierwszy, jeżeli inne podmioty także byłyby w tym momencie zainteresowane uzyskaniem rezerwacji.

Wprowadzenie tego przepisu spowoduje także, że Prezes UKE będzie mógł dokonać rezerwacji na dostępny zasób częstotliwości nie wcześniej niż po upływie 14 dni od dnia publikacji informacji o wniosku o rezerwację na ten zasób. Rozwiązanie takie ma na celu wyeliminowanie ryzyka rozdysponowania częstotliwości bez uwzględnienia ewentualnego zainteresowania innych podmiotów tym zasobem.

Jednocześnie należy wskazać, że powyższe rozwiązanie będzie miało zastosowanie również do sytuacji, gdy do Prezesa UKE wpłynie wnioski o rezerwację dostępnych częstotliwości, które nie zostały wskazane przez Prezesa UKE w informacji o dostępnym zasobie częstotliwości.

Zatem w przypadku wpłynięcia wniosku o rezerwację częstotliwości wskazanej jako dostępna Prezes UKE przeprowadza postępowanie administracyjne mające na celu wydanie rezerwacji częstotliwości. Jeżeli do czasu wydania decyzji rezerwacyjnej do Prezesa UKE nie wpłynie wniosek o dokonanie rezerwacji częstotliwości, czego wynikiem byłby brak dostatecznych zasobów częstotliwości, Prezes UKE wydaje decyzję bez procedury selekcyjnej.

Natomiast w przypadku braku dostatecznych zasobów częstotliwości podmiot, dla którego zostanie dokonana rezerwacja częstotliwości, jest wyłaniany w drodze postępowania selekcyjnego: konkursu w przypadku rezerwacji częstotliwości na cele rozpowszechniania w sposób cyfrowy lub rozprowadzania programów radiofonicznych lub telewizyjnych, a w pozostałych przypadkach przetargu lub aukcji.

Regulacje w zbliżonym kształcie funkcjonowały już na gruncie ustawy Pt.

Art. 105

Prezes UKE ogłasza postępowanie selekcyjne nie tylko w przypadku, kiedy podmiot złożył wniosek o rezerwację częstotliwości, a brak jest dostatecznych zasobów, ale także może to zrobić z własnej inicjatywy. Zasadniczo postępowanie ogłasza się na częstotliwości dostępne, jednak projektowany przepis pozwala na ogłoszenie selekcji na zajęte zasoby częstotliwości w przypadku których termin, w którym staną się one dostępne, będzie znany najpóźniej w dniu ogłoszenia postępowania selekcyjnego.

Wprowadzenie możliwości ogłoszenia procedury selekcyjnej odnośnie do zasobów częstotliwości, które nie są jeszcze dostępne, pozwoli zapewnić efektywne i ciągle wykorzystywanie częstotliwości. Odmienne rozwiązanie skutkowałoby tym, że częstotliwości nie byłyby wykorzystywane nie tylko przez okres przygotowania i prowadzenia procedury selekcyjnej, ale również przez czas, w którym dysponent rezerwacji częstotliwości uzyskuje stosowne pozwolenia radiowe lub wpisy do rejestru urządzeń radiowych, które pozwolą mu na rozpoczęcie wykorzystywania częstotliwości i świadczenie usług. Proponowane rozwiązanie pozwoli zatem dysponentom rezerwacji częstotliwości na wcześniejsze przeprowadzenie prac związanych z planowaniem i budową sieci radiowej, co będzie skutkowało szybszym (po dacie, od której będzie obowiązywała rezerwacja) rozpoczęciem wykorzystywania częstotliwości i świadczenia usług. Przykładowo, do wcześniejszego rozdysponowania częstotliwości mogłoby dojść w sytuacji, w której podmiot dysponujący rezerwacją częstotliwości nie złoży w wymaganym terminie wniosku o dokonanie rezerwacji na kolejny okres lub też w przypadku, gdy Prezes UKE zawrze porozumienie z MON o przekazaniu przez MON w określonej przyszłości częstotliwości do wykorzystywania cywilnego.

Regulacje w zbliżonym kształcie funkcjonowały już na gruncie ustawy Pt.

Art. 106

Przepis wprost wskazuje, że postępowanie selekcyjne, czyli konkurs, przetarg lub aukcję przeprowadza Prezes UKE, tak jak wynikało to już z Pt.

Art. 107

Proponuje się utrzymanie znanego z Pt rozwiązania, zgodnie z którym postępowanie selekcyjne jest postępowaniem odrębnym od postępowania rezerwacyjnego i nie stosuje się do niego przepisów kpa. Celem postępowania selekcyjnego jest niejako wyłonienie uczestników postępowania rezerwacyjnego.

Wskazanie w przepisie, że termin zakończenia postępowania selekcyjnego nie może być dłuższy niż 8 miesięcy od dnia wpłynięcia wniosku o rezerwację częstotliwości wynika wprost z konieczności implementacji art. 55 ust. 7 EKŁE. Należy podkreślić, że termin ten ma charakter procesowy.

Art. 108

Przepis stanowi wdrożenie art. 55 ust. 1, 2 i 3 EKŁE.

Zgodnie z proponowanym przepisem i ust. 1 art. 55 EKŁE przed rozpoczęciem postępowania selekcyjnego Prezes UKE przeprowadza postępowanie konsultacyjne w ramach którego udostępnia projekt rozstrzygnięcia decyzji, projekt ogłoszenia i projekt dokumentacji, a także podaje przyczyny wyboru trybu postępowania selekcyjnego oraz cele, których osiągnięciu ma służyć to postępowanie.

Przepis w ust. 2 wskazuje założenia jakimi oprócz wspierania równoprawnej konkurencji, która jest niejako celem nadrzędnym może kierować się Prezes UKE określając cele konkretnego postępowania. Oczywiście wybór zależeć będzie od sytuacji rynkowej, występujących na rynku problemów, celów polityki rządu, itp.

Art. 109

Przepis dotyczy postępowania selekcyjnego zmierzającego do rozdysponowania częstotliwości zharmonizowanych na potrzeby świadczenia bezprzewodowych usług szerokopasmowych. W odniesieniu do tego zasobu art. 23 ust. 2 oraz 35 EKŁE przewiduje dodatkową procedurę wykorzystującą mechanizm koordynacji w ramach UE.

Zespół ds. Polityki Spektrum Radiowego, zwany dalej „RSPG”, na wniosek krajowego organu regulacyjnego lub innego właściwego organu lub wyjątkowo z własnej inicjatywy, zwołuje tzw. „forum wzajemnej oceny” do przeanalizowania projektowanych środków, zanim dane państwo członkowskie przyzna prawa użytkowania, czyli udzieli rezerwacji częstotliwości. Forum wzajemnej oceny jest instrumentem wzajemnego uczenia się i wymiany najlepszych praktyk.

Zgodnie z projektowanym przepisem wraz z wszczęciem postępowania konsultacyjnego Prezes UKE informuje RSPG o zamiarze i planowanych warunkach rozdysponowania w drodze postępowania selekcyjnego zharmonizowanych częstotliwości na potrzeby świadczenia bezprzewodowych usług szerokopasmowych. Prezes UKE może zwrócić się do RSPG o zwołanie forum wzajemnej oceny, a w szczególnych przypadkach zwołanie forum następuje z inicjatywy RSPG.

W przypadku zwołania forum wzajemnej oceny Prezes UKE będzie obowiązany do udzielenia wskazanych w ustawie wyjaśnień.

Art. 110

Po zakończeniu postępowania konsultacyjnego Prezes UKE niezwłocznie ogłasza postępowanie selekcyjne. Na stronie podmiotowej BIP UKE publikuje się ogłoszenie o przetargu, aukcji albo konkursie, dokumentację przetargową, aukcyjną albo konkursową oraz projekt decyzji w sprawie rezerwacji częstotliwości. W ogłoszeniu informuje się o rozpoczęciu postępowania selekcyjnego oraz terminie na złożenie ofert.

Regulacje w zbliżonym kształcie funkcjonowały już na gruncie ustawy Pt.

Art. 111

Uregulowanie uprawniające Prezesa UKE do odwołania postępowania selekcyjnego w terminie wyznaczonym na złożenie ofert, który został określony w ogłoszeniu, jeżeli taka możliwość została zastrzeżona w treści dokumentacji jest uzasadnione potrzebą umożliwienia Prezesowi UKE rezygnacji z przeprowadzenia postępowania, jeżeli jego przeprowadzenie, z powodu zmienionych warunków, byłoby niezasadne. Przepis ust. 4 reguluje kwestie zwrotu dokumentów oraz wadium.

Regulacje w tożsamym kształcie funkcjonowały już na gruncie ustawy Pt.

Art. 112

Przepis określa elementy, które powinna zawierać dokumentacja postępowania selekcyjnego, przy czym należy zwrócić uwagę, że jest to katalog otwarty.

Dokumentację udostępnia się za opłatą, która nie może przekroczyć kosztów wykonania dokumentacji. Opłata jest pobierana przez UKE.

Regulacje w tożsamym kształcie funkcjonowały już na gruncie ustawy Pt.

Art. 113

Przepis określa uprawnienia Prezesa UKE w zakresie stosowania w aukcji i przetargu tzw. *spectrum caps*, które są narzędziem powszechnie używanym w Europie i na świecie w celu kształtowania przez regulatora popytu na częstotliwości zgłaszanego w ramach konkurencyjnych procedur selekcyjnych. Celem *spectrum caps* jest zapewnienie takiej dystrybucji zasobów częstotliwości pomiędzy uczestników rynku, która będzie wspierać, a nie przeciwdziałać równoprawnej konkurencji między tymi podmiotami. W szczególności chodzi

o zapobieganie gromadzeniu nadmiernych zasobów częstotliwości w rękach danego podmiotu lub grupy kapitałowej. Konieczne z regulacyjnego punktu widzenia może się również okazać wspieranie takiej dystrybucji widma, aby komplementarne zasoby częstotliwości znajdowały się w rękach jednego podmiotu (grupy kapitałowej), gdyż wówczas będą one najefektywniej wykorzystywane.

Przepis w postulowanym brzmieniu, które funkcjonowało już w ustawie Pt, będzie pozwalać Prezesowi UKE na następujące działania:

- wykluczenie od udziału w przetargu (aukcji) danego podmiotu, jeśli ten podmiot posiada już określony zasób częstotliwości lub jeśli posiada go grupa kapitałowa, do której ten podmiot należy,
- ograniczenie popytu jaki w przetargu (aukcji) może zgłosić dany podmiot, jeśli ten podmiot posiada już określony zasób częstotliwości lub jeśli posiada go grupa kapitałowa do której ten podmiot należy – w praktyce warunki przetargu mogłyby np. wskazywać, że dany podmiot może ubiegać się w przetargu/aukcji o taką ilość widma, która łącznie z posiadany już (w ramach grupy kapitałowej) zasobem nie przekroczy x MHz,
- wskazanie, że w przetargu (aukcji) może wziąć udział tylko taki podmiot, który już posiada określony zasób częstotliwości lub też posiada go grupa kapitałowa do której ten podmiot należy – dotyczy to sytuacji, gdy nie jest wskazane wprowadzanie na rynek podmiotu niedysponującego (samodzielnie lub w ramach grupy kapitałowej) określonym zasobem częstotliwości. Sytuacja taka może wystąpić, gdy częstotliwości przeznaczone do rozdysponowania mają stanowić dopełnienie już rozdysponowanego zasobu i wpłynąć na poprawę jakości świadczonych usług.

Należy przy tym podkreślić, że w każdym z powyższych przypadków badanie posiadanych zasobów częstotliwości odbywa się na poziomie całej grupy kapitałowej, a nie pojedynczych podmiotów, zgodnie z doktryną *single economic unit* wypracowaną na gruncie prawa ochrony konkurencji. Innymi słowy Prezes UKE zlicza zasoby częstotliwości posiadane przez wszystkie podmioty należące do danej grupy kapitałowej i na tej podstawie ocenia, czy dany podmiot należący do tej grupy może/nie może wziąć udziału w przetargu (aukcji), i o jaki zasób może się w tej procedurze ubiegać.

Przepis ust. 2 doprecyzowuje, iż określając warunki uczestnictwa w przetargu, aukcji albo konkursie, Prezes UKE może wskazać wymagania, jakie powinien posiadać podmiot

składający ofertę, w szczególności dotyczące jego wiarygodności finansowej lub doświadczenia w wykonywaniu działalności telekomunikacyjnej. Umożliwi to Prezesowi UKE wykluczenie już na etapie wstępnej oceny ofert tych podmiotów, które nie dają rękojmi przystąpienia do procedury selekcyjnej z rzeczywistą wolą ubiegania się o rezerwację częstotliwości lub zdolności do efektywnego wykorzystania przyznanej rezerwacji. Ma to na celu zabezpieczenie prawidłowego toku i efektywności postępowania selekcyjnego oraz zapobieżenie zniekształceniu jego wyników.

Przepis wprowadza także dodatkowe uprawnienie dla Prezesa UKE do dopuszczenia do udziału w konkretnym postępowaniu selekcyjnym tylko jednego podmiotu z danej grupy kapitałowej. Celem regulacji jest zapewnienie konkurencyjności postępowania i przeciwdziałanie zakłóceniu konkurencji na rynku, w szczególności przez nadmierne skupienie częstotliwości. Przepis ma przeciwdziałać szeregowi niepożądanych sytuacji, np. obchodzenia limitów określonych uprawnień przewidzianych dokumentacją dla jednego uczestnika, powstaniu zмовy między członkami grupy startującymi w selekcji jako odrębni uczestnicy, teoretycznie konkurujący ze sobą o przydział częstotliwości.

Regulacje w zbliżonym kształcie funkcjonowały już na gruncie ustawy Pt.

Art. 114

Instytucja wadium, znana już w tym kształcie w ustawie Pt (art. 119 Pt), ma służyć między innymi ograniczeniu udziału w procedurze selekcyjnej uczestników, których celem nie jest uzyskanie rezerwacji częstotliwości, ale zakłócenie procesu selekcyjnego. Na konieczność określenia odpowiedniej wysokości wadium wskazywała Komisja Europejska w uwagach do aukcji na pasma 800 MHz i 2,6 GHz, w której podmiot wyłoniony po zakończeniu aukcji zrezygnował z rezerwacji po aktywnej licytacji. Ustalenie wysokiego wadium i możliwość jego wpłacenia jest jednym z czynników pozwalających na zbadanie wiarygodności finansowej uczestnika aukcji/przetargu.

W praktyce może się okazać, że wadium zostanie ustalone na dużo niższym poziomie niż 5000% opłaty rocznej za prawo do dysponowania częstotliwością. Minimalna wysokość wadium wynosi bowiem 5% tej opłaty. Należy również wskazać, że zgodnie z projektem Pke wysokość wadium będzie ustalana przez Prezesa UKE z uwzględnieniem społecznego i gospodarczego znaczenia danego pasma. Te czynniki będą miały zatem wpływ na to, jaka wysokość wadium zostanie ustalona w przypadku konkretnej aukcji czy przetargu.

Jednocześnie wysokość wadium jest określana w dokumentacji, która jest konsultowana z rynkiem. Należy wskazać, że w konsultacjach aukcji na pasmo 800 MHz przedsiębiorcy telekomunikacyjni wskazywali na konieczność określenia wyższego wadium, w celu zabezpieczenia postępowania, co nie było możliwe w świetle obowiązujących przepisów.

Wycofanie oferty z przetargu albo aukcji po upływie terminu na składanie ofert, niezadeklarowanie kwoty pierwszego postąpienia w aukcji, niewniesienie wymaganego depozytu lub rezygnacja przez podmiot wyłoniony z uzyskania rezerwacji częstotliwości będzie powodować utratę wadium.

Jednocześnie wadium wniesione przez podmiot zwycięski w postępowaniu zostanie zaliczone na poczet jednorazowej opłaty za częstotliwości.

Przepis określa też zasady zwrotu wadium po zakończonym postępowaniu.

Art. 115

W przypadku stosowania trybu aukcyjnego konieczne jest wprowadzenie na poziomie ustawy Pke instytucji depozytu, którego wnoszenie ma na celu m.in. zabezpieczenie postępowania selekcyjnego przed nierzetelnym zachowaniem uczestników oraz zapobieganie składaniu tzw. pozornych ofert w aukcji. Instytucja depozytu, funkcjonująca już w ustawie Pt w proponowanym kształcie w art. 119a Pt, będzie stanowiła, obok obowiązku wniesienia wadium, gwarancję prawidłowego przebiegu postępowania selekcyjnego. Wniesienie wadium ma na celu zabezpieczenie wykonania obowiązku polegającego na uczestnictwie w przetargu lub aukcji (m.in. obowiązek zadeklarowania pierwszego postąpienia w aukcji) oraz zabezpieczenie przed wycofaniem się z oferty po upływie terminu na składanie ofert. Wysokość wadium powiązana jest przy tym z wartością częstotliwości. Główną funkcją depozytu jest natomiast zabezpieczenie przede wszystkim prawidłowego przebiegu licytacji, w związku z czym powiązany jest z wysokością złożonych już przez uczestnika ofert. Depozyt ma na celu dodatkowe zabezpieczenie jedynie postępowania aukcyjnego, gdyż w przypadku tego trybu rozdysponowania częstotliwości długotrwałość postępowania, wielość rund licytacji, wiąże się ze szczególnym ryzykiem składania pozornych ofert. Oferty takie służą do sztucznego podbijania najwyższej zadeklarowanej kwoty w kolejnych rundach aukcji bez rzeczywistego zamiaru uzyskania rezerwacji, a jedynie w celu opóźnienia uzyskania rezerwacji przez pozostałych uczestników licytacji lub podniesienia ceny po jakiej uzyskają oni rezerwację częstotliwości.

Należy zatem wprowadzić całościową regulację dotyczącą zasad wnoszenia depozytu, sposobu ustalania jego wysokości oraz, tak jak w przypadku wadium, jego zaliczania na poczet opłaty za rezerwację częstotliwości, zwrotu i utraty.

Jednocześnie, biorąc pod uwagę cel instytucji depozytu, wprowadzono zasadę w świetle której wniesiony depozyt ulega przepadkowi, w przypadku rezygnacji podmiotu pierwotnie wyłonionego.

Art. 116

Ofertę zarówno w przetargu, aukcji jak i konkursie sporządza się zgodnie z wymogami dokumentacji oraz składa w terminie określonym w ogłoszeniu o wszczęciu danego postępowania selekcyjnego. Przepis określa wymogi formalne w zakresie oferty, analogicznie jak to miało miejsce w Pt.

Art. 117

Projektowana ustawa Pke powieli przepisy ustawy Pt w zakresie kryteriów oceny ofert. Zatem jedynym kryterium w przypadku aukcji będzie cena, natomiast w przypadku przetargu Pke przewiduje dodatkowo kryterium zachowania warunków konkurencji oraz inne wskazane w dokumentacji, a w odniesieniu do konkursu kryterium zachowania warunków konkurencji lub inne zamieszczone w dokumentacji konkursowej.

W sprawie zachowania warunków konkurencji Prezes UKE zasięga opinii Prezesa UOKiK.

Art. 118

Badanie ofert w każdym postępowaniu selekcyjnym odbywa się w dwóch etapach i przeprowadza je komisja powołana przez Prezesa UKE spośród pracowników UKE posiadających wiedzę i doświadczenie niezbędne do przeprowadzenia postępowania selekcyjnego. Regulacje w zbliżonym kształcie funkcjonowały już na gruncie ustawy Pt.

Art. 119

Przepis ten precyzuje, że w aukcji można wycofać ofertę jedynie do momentu zadeklarowania kwoty pierwszego postąpienia (kwota ta jest deklarowana w drugim etapie aukcji), czyli rozpoczęcia licytacji. Po zadeklarowaniu kwoty pierwszego postąpienia uczestnik aukcji może natomiast przestać składać kolejne oferty w aukcji (nie spowoduje to utraty wadium, jeżeli nie zostaną spełnione inne przesłanki wskazane w ustawie).

Możliwość wycofania oferty w dowolnym momencie licytacji może, co do zasady, zniekształcić wyniki i przebieg aukcji. Aby zapewnić stabilność i przejrzystość aukcji, należy wprowadzić domyślne rozwiązanie polegające na uniemożliwieniu wycofania przez uczestnika aukcji jego oferty po rozpoczęciu licytacji.

Wycofanie oferty z aukcji po upływie terminu na składanie ma dla procesu zupełnie inne skutki niż wycofanie oferty w trakcie trwającej już licytacji. Wprowadzenie projektowanego przepisu ma na celu uniknięcie sytuacji, w której uczestnik sztucznie zawyża wartość częstotliwości, a następnie wycofuje się z aukcji, nie ponosząc żadnych konsekwencji poza utratą wadium.

Art. 120

Proponowany przepis ma na celu przede wszystkim określenie warunków wskazujących, który uczestnik postępowania selekcyjnego zostaje podmiotem wyłonionym. Precyzuje on, że konstrukcja listy (list) wyników przetargu, aukcji albo konkursu jest zależna od postanowień dokumentacji, tj. dana lista może obejmować wyniki zarówno dla jednej, jak i dla kilku rezerwacji częstotliwości.

Prezes UKE do publikuje wyniki procedury selekcyjnej w formie jednej bądź kilku list, zależnie od postanowień dokumentacji.

Przepis określa też co się dzieje w przypadku rezygnacji podmiotu wyłonionego z rezerwacji częstotliwości lub niespełniania przez ten podmiot określonych w przepisie warunków ustawowych – w takim przypadku podmiotem wyłonionym staje się uczestnik postępowania selekcyjnego zajmujący kolejną pozycję na liście.

Regulacje w zbliżonym kształcie funkcjonowały już na gruncie ustawy Pt.

Art. 121

Zaproponowany przepis jest zgodny z ustaloną w krajach UE praktyką, zgodnie z którą podmiot wyłoniony po zakończeniu postępowania selekcyjnego w ciągu kilku dni uzyskuje przydział częstotliwości i może rozpocząć wykorzystywanie częstotliwości. Postępowanie rezerwacyjne toczące się w oparciu o wyniki procedury selekcyjnej powinno cechować się swoistym automatyzmem, tj. przyznaniem rezerwacji podmiotowi wyłonionemu, z zastrzeżeniem enumeratywnie wymienionych w ustawie wyjątków.

Wobec powyższego proponuje się, aby rezerwacja częstotliwości w oparciu o wyniki procedury selekcyjnej była dokonywana z urzędu, zaś stroną postępowania był jedynie podmiot

wyłoniony, z zastrzeżeniem sytuacji kiedy przed postępowaniem selekcyjnym częstotliwości były wykorzystywane w sposób alternatywny zgodnie z art. 65 Pke.

Jednocześnie podmioty uczestniczące w procedurze selekcyjnej zachowują uprawnienie do kwestionowania wyników postępowania selekcyjnego w procedurze postępowania o unieważnienie przetargu, konkursu albo aukcji.

Mając na względzie konieczność zapewnienia podmiotowi wyłoniemu możliwości jak najszybszego przystąpienia do wykorzystania częstotliwości i rozwoju sieci oraz słuszny interes społeczny, decyzja powinna posiadać rygor natychmiastowej wykonalności.

W interesie społecznym leży bowiem konieczność umożliwienia podmiotowi wyłoniemu jak najszybszego świadczenia usług telekomunikacyjnych na bazie zarezerwowanej częstotliwości. Przyczyni się to do przyspieszenia rozwoju konkurencji w zakresie świadczenia usług telekomunikacyjnych oraz zapewnienia użytkownikom dostępu do różnorodnych pod względem ceny i jakości usług telekomunikacyjnych. Należy przy tym wskazać, że rozpoczęcie świadczenia usług w oparciu o rezerwację, jak również realizacja zobowiązań aukcyjnych lub przetargowych, stanowią niezbędny element budowy społeczeństwa informacyjnego, co jest także czynnikiem wspierającym rozwój gospodarczy oraz zapewniającym poprawę jakości życia mieszkańców danego obszaru. Należy również zwrócić uwagę na fakt, iż brak możliwości natychmiastowego korzystania przez podmiot wyłoniony z prawa do dysponowania częstotliwościami objętymi rezerwacją oznaczałby w konsekwencji brak możliwości świadczenia przez ten podmiot usług telekomunikacyjnych z wykorzystaniem przedmiotowych częstotliwości.

Jednocześnie wskazano, iż kompetencja Prezesa UKE do wszczęcia i prowadzenia jednego postępowania ma charakter fakultatywny, a Prezes UKE wydaje także i w takim przypadku odrębne decyzje dla każdej z rezerwacji częstotliwości.

Przepis funkcjonował już w Pt.

Art. 122

Zgodnie z projektowanym przepisem Prezes UKE uznaje, w drodze decyzji, przetarg, aukcję albo konkurs za nierozstrzygnięty w dwóch przypadkach: jeżeli żaden z uczestników nie spełnił warunków uczestnictwa w postępowaniu, bądź nie osiągnął minimum kwalifikacyjnego, jeżeli zostało określone w dokumentacji oraz w przypadku, gdy na liście, nie ma żadnych uczestników. W przypadku przetargu, aukcji albo konkursu, które dotyczyły różnych rezerwacji częstotliwości, uznanie przetargu, konkursu lub aukcji za nierozstrzygnięte odnosi

się tylko do rezerwacji częstotliwości, dla której na liście nie ma innych uczestników. Wskazuje się ponadto, iż przetarg, aukcja albo konkurs są nierozstrzygnięte, jeżeli w terminie wskazanym w dokumentacji do przetargu, aukcji albo konkursu nie przystąpił żaden podmiot. Informacja w tej sprawie jest publikowana na stronie podmiotowej BIP UKE. Przepis funkcjonował już w Pt.

Art. 123

Zgodnie z projektowanym brzmieniem przepisu, Prezes UKE z urzędu lub na wniosek uczestnika postępowania selekcyjnego złożony w terminie 21 dni od dnia ogłoszenia jego wyników, w drodze decyzji, unieważnia postępowanie, jeżeli zostały rażąco naruszone przepisy prawa lub interesy uczestników przetargu, aukcji albo konkursu. Jak wynika zatem z brzmienia wyżej przywołanego przepisu, przesłankami unieważnienia przetargu są rażące naruszenie przepisów prawa lub interesów uczestników postępowania, co oznacza, że zachodzi ono w przypadku naruszenia przepisu, którego treść bez żadnych wątpliwości interpretacyjnych może być ustalona w bezpośrednim rozumieniu, bądź naruszenie prawa lub interesu uczestnika przetargu wywołuje skutki społeczno-gospodarcze, niemożliwe do zaakceptowania z punktu widzenia praworządności. Warto przy tym podnieść, że nie wszystkie stwierdzone w przetargu, aukcji albo konkursie uchybienia, które skutkowały ich unieważnieniem, w praktyce mogły doprowadzić do wyłonienia w przetargu, aukcji albo konkursie podmiotu innego niż podmiot wyłoniony.

Uczestnikowi postępowania selekcyjnego nie przysługuje inny tryb kontroli rozstrzygnięć podejmowanych w postępowaniu selekcyjnym niż określony w projektowanym przepisie.

Instytucja unieważnienia funkcjonowała już na gruncie Pt.

Art. 124

Należy podkreślić, że nie w każdym przypadku zaistnienia podstaw do unieważnienia przetargu, aukcji albo konkursu, za rażąco naruszające przepisy prawa lub interesy uczestników przetargu, aukcji lub konkursu należy uznać wszystkie czynności podejmowane w ramach przetargu, aukcji lub konkursu.

Ewentualne uchybienia, które wprawdzie będą stanowiły podstawę do unieważnienia postępowania, lecz których skutki ograniczają się do nieprawidłowego wykonania określonej czynności proceduralnej na jednym z etapów oraz nie mają żadnego negatywnego wpływu na ocenę zgodności z prawem pozostałych czynności (w szczególności tych podjętych wcześniej), nie powinny stanowić podstawy do powtarzania wszystkich czynności w ramach całego

przetargu, aukcji albo konkursu. Przyjęcie odmiennej interpretacji spowodowałoby bowiem podjęcie działań nieproporcjonalnych z punktu widzenia osiągnięcia celu, jakim powinno być usunięcie stwierdzonego rażącego naruszenia prawa lub interesów uczestników przetargu, aukcji albo konkursu.

Dlatego też właściwym rozwiązaniem, w pełni pozwalającym na wyeliminowanie w danym postępowaniu selekcyjnym negatywnych następstw dokonania określonej wadliwej czynności proceduralnej, jest przeprowadzenie przez Prezesa UKE tylko tych czynności, na których podjęcie bądź wyniki miało rzeczywisty wpływ „dokonane” wcześniejsze rażące naruszenie prawa lub interesów uczestników przetargu, aukcji lub konkursu. Racjonalnie usprawiedliwione jest w takim wypadku powtórzenie czynności podjętych w ramach przetargu, aukcji albo konkursu dopiero od momentu, w którym podjęta została czynność dotknięta wadą kwalifikowaną o znamionach rażącego naruszenia prawa lub interesów uczestników przetargu, aukcji lub konkursu. Sytuacja taka uzasadniona jest w szczególności, gdy stwierdzone w przetargu, aukcji albo konkursie uchybienia w praktyce nie miały wpływu na to, który podmiot został podmiotem wyłonionym w przetargu, aukcji albo konkursie (np. błędy obliczeniowe dotyczące uczestnika, który nawet po prawidłowym przeliczeniu punktacji i tak nie zostałby podmiotem wyłonionym).

Należy jednak wskazać, że w niektórych przypadkach proponowanego przepisu będzie oznaczało konieczność ponownego przeprowadzenia przez Prezesa UKE przetargu, aukcji albo konkursu.

W pozostałym zakresie, taka sytuacja zaistnieje w szczególności wówczas, gdy już ogłoszenie przetargu, aukcji albo konkursu nastąpiło w sposób tak wadliwy, że zachodzić będzie konieczność powtórzenia całego postępowania, a zatem powinien zostać ogłoszony nowy proces wyboru podmiotu. Natomiast w sytuacji, gdy rażące naruszenie przepisów prawa lub interesów uczestników przetargu, aukcji albo konkursu, zaistniało na późniejszym etapie albo dotyczyło tylko pewnej części przetargu, aukcji albo konkursu, np. dotyczącej tylko jednego uczestnika, ale bez wpływu na wynik przetargu, aukcji albo konkursu, konieczne będzie przeprowadzenie jedynie tych czynności, które są niezbędne do usunięcia naruszeń stanowiących przyczynę unieważnienia przetargu, aukcji albo konkursu.

Zasadne jest zatem uwzględnienie tego, kiedy i na jakim etapie wystąpiło rażące naruszenie prawa lub interesów uczestników przetargu, aukcji albo konkursu oraz jakie były jego faktyczne następstwa dla prawidłowości podjęcia i przeprowadzenia poszczególnych czynności w przetargu, aukcji albo konkursie. Zgodnie bowiem z zasadą proporcjonalności wywodzoną z

art. 2 Konstytucji RP, niecelowe oraz nieproporcjonalne byłoby przeprowadzanie przez Prezesa UKE przetargu, aukcji albo konkursu od nowa w sytuacji, gdy tylko niektóre czynności związane z przeprowadzeniem przetargu, aukcji albo konkursu obarczone były wadami stanowiącymi przyczynę unieważnienia przetargu, aukcji albo konkursu. W związku z tym, zasadne wydaje się wskazanie w ustawie zakresu przeprowadzanych czynności niezbędnych do usunięcia naruszeń przepisów prawa lub interesów uczestników przetargu, aukcji albo konkursu. Należy przy tym wskazać, że kwestia określenia jakie czynności wymagają powtórzenia zależeć będzie każdorazowo od oceny konkretnego postępowania.

Wskazać dodatkowo należy, że decyzja co do tego, czy unieważniony przetarg, aukcja albo konkurs zostanie przeprowadzony od nowa, czy też zostaną dokonane jedynie określone czynności, nie będzie dokonywana w sposób dowolny. Wynika to z faktu, iż zakres naruszeń przepisów prawa lub interesów uczestników wskazany zostanie w decyzji w sprawie unieważnienia postępowania selekcyjnego, która podlegać będzie weryfikacji w ramach wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, a następnie kontroli sądowej. Podstawę do ustalenia przez Prezesa UKE, czy konieczne jest przeprowadzenie ponownie wszystkich czynności w ramach przetargu, aukcji albo konkursu, czy też wystarczy przeprowadzenie tylko niektórych czynności (tzn. powtórzenie czynności wykonanych wadliwie oraz ewentualnie innych następujących po nich czynności, na które ta wadliwość mogła mieć wpływ), bądź też wykonanie po raz pierwszy czynności, które nie zostały przeprowadzone a powinny być przeprowadzone, stanowić będzie zatem decyzja w sprawie unieważnienia przetargu, aukcji albo konkursu.

Należy przy tym podnieść, że przeprowadzenie przez Prezesa UKE czynności niezbędnych do usunięcia naruszeń, które stanowiły przyczynę unieważnienia przetargu, aukcji albo konkursu, bez potrzeby przeprowadzania całego procesu od początku ma również na celu skrócenie postępowania (nie ma bowiem konieczności np. przeprowadzania kolejnych konsultacji, ponownego ogłaszania przetargu) oraz nieobciążanie popełnionym przez organ błędem podmiotów, które złożyły prawidłowe oferty w przetargu, aukcji albo konkursie. Przeprowadzając bowiem przetarg, aukcję albo konkurs od początku, postępowanie to wydłuża się co najmniej o kilka miesięcy, a dodatkowo podmioty obciążane są kosztami ponownego przygotowania ofert. Ponadto warto zauważyć, że przeprowadzenie przez Prezesa UKE jedynie czynności niezbędnych do usunięcia naruszeń, które stanowiły przyczynę unieważnienia przetargu, aukcji albo konkursu, bez potrzeby przeprowadzania całego procesu ma korzystny wpływ na gospodarowanie zasobami częstotliwości oraz leży w interesie społecznym. Takie

działanie oznacza bowiem możliwość szybszego zweryfikowania prawidłowości podjętej po przeprowadzeniu przetargu, aukcji albo konkursu decyzji w przedmiocie rezerwacji częstotliwości i usunięcie w związku z tym stanu niepewności prawnej zarówno po stronie podmiotu na rzecz, którego udzielono przedmiotowej rezerwacji, jak i innych uczestników przetargu, aukcji albo konkursu.

Czynności niezbędne do usunięcia naruszeń powinny być przeprowadzone w oparciu o warunki uczestnictwa w postępowaniu selekcyjnym, wymagania, jakim powinna odpowiadać oferta oraz kryteria oceny ofert określone przed unieważnieniem postępowania w dokumentacji. Ponadto Prezes UKE powinien podjąć stosowne czynności wyłącznie w stosunku do ofert złożonych przed unieważnieniem postępowania selekcyjnego w terminie składania ofert. Powyżej określony sposób procedowania obowiązuje jednakże pod warunkiem, iż jest możliwe usunięcie w ten sposób naruszeń przepisów prawa lub interesów uczestników przetargu, aukcji albo konkursu, które stanowiły przyczynę unieważnienia przetargu, aukcji albo konkursu.

Wskazać jednak należy, iż w przypadku gdy w ramach czynności niezbędnych do usunięcia naruszeń przepisów prawa lub interesów uczestników przetargu, aukcji albo konkursu, które stanowiły przyczynę unieważnienia danego postępowania, Prezes UKE będzie oceniał oferty będzie on zasięgał opinii Prezesa UOKiK w stosunku do tych ofert.

W projektowanym przepisie proponuje się również, aby podmiotem ponownie wyłonionym w przetargu, aukcji albo konkursie nie mógł zostać podmiot, który został wyłoniony przed unieważnieniem postępowania selekcyjnego i zrezygnował z rezerwacji częstotliwości przed jej dokonaniem lub nie uiścił zadeklarowanej jednorazowej opłaty. Natomiast w przypadku, gdy zgodnie z warunkami przetargu, aukcji albo konkursu uczestnik złożył więcej niż jedną ofertę, powyższa zasada stosuje się wyłącznie do oferty, w stosunku do której podmiot wyłoniony przed unieważnieniem przetargu, aukcji albo konkursu zrezygnował z rezerwacji częstotliwości przed jej dokonaniem lub nie uiścił zadeklarowanej jednorazowej opłaty. Celem przedmiotowej regulacji jest wyeliminowanie możliwości uzyskania rezerwacji częstotliwości przez podmiot, który nie dopełnił uprzednio ustawowych warunków koniecznych do uzyskania rezerwacji częstotliwości po przeprowadzeniu unieważnionego postępowania selekcyjnego.

Przepis funkcjonował już w Pt.

Art. 125

Zgodnie z proponowanym przepisem jedynie zmiana wyników postępowania selekcyjnego będąca konsekwencją unieważnienia przetargu, aukcji albo konkursu, powinna stanowić

podstawę do wznowienia postępowania w sprawie rezerwacji częstotliwości dokonanej po przeprowadzeniu przetargu, aukcji albo konkursu. Powyższe oznacza, iż w sytuacji, gdy ponownie przeprowadzony przetarg, aukcja lub konkurs zostaną zakończone tym samym wynikiem co unieważnione, wówczas nie będzie istniała podstawa do wznowienia postępowania w sprawie rezerwacji częstotliwości, co jest właściwym rozwiązaniem z punktu widzenia celowości przeprowadzenia tego nadzwyczajnego trybu weryfikacji ostatecznej decyzji administracyjnej. Skoro bowiem na skutek ponownego przeprowadzenia przetargu, aukcji lub konkursu, nie uległ zmianie podmiot lub podmioty wyłonione, to bezcelowe jest przeprowadzenie weryfikacji decyzji rezerwacyjnej, przyznającej częstotliwości temu podmiotowi.

W związku z powyższym, stwierdzić należy, iż przesłanką wznowienia postępowania w sprawie rezerwacji częstotliwości powinna być zmiana wcześniejszych wyników postępowania selekcyjnego, w tym również wynikająca z unieważnienia go w całości i przeprowadzenia nowego. Przed zmianą wyników przetargu, aukcji albo konkursu, wznowienie postępowania w sprawie rezerwacji jest przedwczesne – nie wiadomo bowiem, jakie rozstrzygnięcia miałyby zapasć w wyniku wznowienia, w szczególności zaś nie można zakładać, że dotychczas uprawniony podmiot utraci rezerwację przyznanych mu częstotliwości. Zmiana wyników powinna obejmować również sytuację, w której dotychczasowy uprawniony podmiot zostaje ponownie wyłoniony w nowym przetargu (aukcji albo konkursie), jednakże na innych warunkach niż dotychczasowe (np. inna deklarowana kwota za rezerwację lub inne zobowiązania rezerwacyjne itp.), co może się zdarzyć w przypadku gdy ten sam podmiot jest uprawniony do złożenia w postępowaniu selekcyjnym więcej niż jednej oferty.

Proponuje się także utrzymanie przewidzianych już w Pt rozwiązań, zgodnie z którymi postępowania w sprawie rezerwacji częstotliwości nie wznowia się, jeżeli od dnia ogłoszenia wyników postępowania selekcyjnego upłynęło 10 lat, a decyzji w sprawie rezerwacji częstotliwości nie uchyla się, jeżeli od dnia jej doręczenia lub ogłoszenia upłynęło 10 lat.

Art. 126

Projektowany przepis zawiera obligatoryjną delegację do wydania przez ministra właściwego do spraw informatyzacji rozporządzenia regulującego organizację postępowań selekcyjnych. Przepis funkcjonował już w Pt.

Art. 127

Przepis stanowi wdrożenie przepisu art. 37 EKŁE dotyczącego możliwości przeprowadzenia procedury selekcyjnej wspólnie z właściwym organem innego państwa członkowskiego. Przepis daje podstawę do udziału w postępowaniu selekcyjnym właściwego organu innego państwa członkowskiego UE.

W przypadku gdy pomimo zgłoszonego przez uczestników rynku zainteresowania takim wspólnym przeprowadzeniem postępowania selekcyjnego państwa członkowskie zdecydują się nie prowadzić wspólnie postępowania, Prezes UKE informuje tych uczestników rynku o powodach odmowy.

Art. 128–137

Przepisy wprowadzają nową, nieznaną na gruncie ustawy Pt, instytucję – przydział częstotliwości. Przydział częstotliwości znajdzie zastosowanie dla użytkowników rządowych. Należy przy tym wskazać, że w użytkowaniu rządowym przydziału częstotliwości dokonywać będzie Minister Obrony Narodowej, przy czym w tym zakresie procedura przydziału nie będzie sformalizowana i regulacje wprowadzone w omawianych przepisach nie znajdą zastosowania. Wynika to ze szczególnego charakteru użytkowania częstotliwości przeznaczonych wyłącznie do użytkowania rządowego.

Dla użytkowników rządowych w użytkowaniu cywilno-rządowym przydziału częstotliwości dokonuje Prezes UKE w drodze decyzji administracyjnej. Instytucja przydziału częstotliwości wzorowana jest na znanej już z Pt instytucji rezerwacji częstotliwości, jednak uwzględnia odmienności wynikające z innego charakteru użytkowania rządowego i samych użytkowników rządowych. W chwili obecnej, na gruncie przepisów Pt, użytkownicy ci w użytkowaniu cywilno-rządowym obowiązani byli także do uzyskiwania rezerwacji częstotliwości jednak proponowane w projekcie rozwiązanie wydaje się bardziej właściwe. Odrębna instytucja dla użytkowników rządowych pozwala dopasować do specyfiki użytkowania przez nich widma obligatoryjne elementy decyzji, warunki jej wydania, zmiany i cofnięcia.

Rozdział 2

Używanie i obsługa urządzeń radiowych

Art. 138

Używanie urządzenia radiowego, a więc wykorzystywanie częstotliwości wymaga, z pewnymi wyjątkami, uzyskania pozwolenia radiowego. Pozwolenie takie wydaje obecnie Prezes UKE w

drodze decyzji – projektowany przepis utrzymuje funkcjonujące od wielu lat na gruncie ustawy Pt rozwiązanie. W zakresie wniosku o wydanie pozwolenia zastosowanie znajdują przepisy kpa i nie ma potrzeby wprowadzania w tym obszarze regulacji szczególnych.

Art. 139

Regulacji dotyczącej pozwoleń radiowych nie stosuje się do urządzeń radiowych wykorzystywanych przez użytkowników rządowych. Jest to regulacja tożsama z regulacjami funkcjonującymi na gruncie ustawy Pt. W tym obszarze nie będzie już natomiast wymogu uzyskania rezerwacji częstotliwości, którą zastąpi nowa instytucja – przydział częstotliwości.

Art. 140

Przepis wskazuje obligatoryjne i fakultatywne elementy pozwolenia, analogicznie jak miało to miejsce w ustawie Pt.

Wśród elementów obligatoryjnych znajdują się dane podmiotu uprawnionego, dane urządzenia radiowego, warunki wykorzystywania częstotliwości, warunki używania urządzenia, okres ważności oraz termin rozpoczęcia wykorzystywania częstotliwości.

Pozwolenie może zawierać przydział sygnałów identyfikacyjnych lub znaków wywoławczych, Znaki wywoławcze nie podlegają zmianie w okresie obowiązywania pozwolenia. Proponowana regulacja, chociaż w swoim brzmieniu, dotyczy wszystkich pozwoleń, to ukierunkowana jest na pozwolenia amatorskie, gdzie praktyka czasowej zmiany znaku jest rozpowszechniona, a znaki wywoławcze zmieniane są nawet kilkadziesiąt razy, w trakcie ważności pozwolenia radiowego. Zgodnie z art. 19.4 Regulaminu Radiokomunikacyjnego ITU, zwanego dalej „RR ITU”, wszystkie transmisje w służbie amatorskiej muszą zawierać sygnały identyfikacyjne, zgodnie z art. 19.16 RR ITU, jednym z rodzajów sygnału identyfikacyjnego jest znak wywoławczy, a zgodnie z art. 25.9 RR ITU, stacja amatorska musi w czasie transmisji, w krótkich odstępach czasu, nadawać swój znak wywoławczy. Należy podkreślić, że stację amatorską identyfikuje się za pomocą znaku wywoławczego.

Znak wywoławczy (lub numer MMSI w służbie morskiej), ze względu na swoją unikalność, jest jedynym rodzajem sygnału identyfikacyjnego, który w jednoznaczny i nie budzący wątpliwości sposób identyfikuje stację radiową w całym okresie jej wykorzystywania, zgodnie z wydanym pozwoleniem radiowym. W żadnej innej służbie radiokomunikacyjnej, oprócz amatorskiej, użytkownicy pozwoleń nie wnioskują o zmianę znaków wywoławczych.

Zmiana znaku wywoławczego, w trakcie ważności pozwolenia radiowego stoi w ocenie projektodawcy w sprzeczności z powyższymi zasadami identyfikacji stacji i transmisji radiowej, prowadzonej z jej wykorzystaniem.

Art. 141

Warunki wykorzystania częstotliwości określa się w pozwoleniu radiowym lub w rezerwacji częstotliwości. Projektowany przepis wskazuje otwarty katalog warunków wykorzystywania częstotliwości dla urządzenia radiowego naziemnego lub rezerwacji częstotliwości w celu świadczenia usług telekomunikacyjnych za pomocą takich urządzeń oraz dla naziemnej stacji satelitarnej lub rezerwacji częstotliwości dla świadczenia usług telekomunikacyjnych za pomocą nadawczo-odbiorczego urządzenia radiowego umieszczonego na sztucznym satelicie Ziemi. Przepis funkcjonował już w Pt.

Art. 142

Przepis stanowi wdrożenie art. 28 ust. 1 EKŁE w zakresie pozwoleń radiowych i określa warunki wydawania pozwoleń radiowych.

Prezes UKE ma m.in. możliwość odmówienia wydania pozwolenia radiowego w przypadku, kiedy istnieje prawdopodobieństwo wystąpienia szkodliwych zaburzeń elektromagnetycznych bądź kolizji, w stosunku do urządzeń mogących pracować na podstawie wcześniej przyznanych uprawnień, a urządzenia pracujące w oparciu o tę decyzję nie mogą być chronione przed szkodliwymi zakłóceniami.

Dostępność częstotliwości nie oznacza możliwości zapewnienia kompatybilności pomiędzy systemami (pracującymi i planowanymi), w tych samych lub sąsiednich zakresach częstotliwości. Niejednokrotnie okazuje się, że uważane za dostępne częstotliwości dla określonej lokalizacji lub systemu radiokomunikacyjnego będą niedostępne dla innego systemu.

Jedną z przesłanek do wydania pozwolenia jest to, że częstotliwości objęte wnioskiem zostały międzynarodowo uzgodnione w zakresie i formie określonej w międzynarodowych przepisach radiokomunikacyjnych lub umowach, których Rzeczypospolita Polska jest stroną, w przypadku gdy zachodzi możliwość powodowania szkodliwych zakłóceń poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej, co skróci czas rozpatrywania wniosków o wydanie lub zmianę pozwolenia radiowego.

Stacje radiowe są uzgadniane międzynarodowo z następujących powodów:

- a) możliwości powodowania szkodliwych zakłóceń poza terytorium RP,
- b) konieczności zapewnienia ochrony przed zakłóceniami, które mogą powstać przy uruchomieniu nowych zagranicznych stacji nadawczych,
- c) wymogu zgłaszania nowych urządzeń radiowych działających w pasie przygranicznym wynikającego z umów międzynarodowych. Stacje te nie powodują zakłóceń oraz nie muszą być chronione przed zakłóceniami pochodzącymi z zagranicy.

Należy zauważyć, że uzgodnienia międzynarodowe są procesem długotrwałym, trwającym często ponad 6 miesięcy. Jednocześnie, tylko w przypadku, o którym mowa w lit. a, wydanie pozwolenia radiowego musi zostać poprzedzone uzyskaniem zgody innej administracji. W pozostałych przypadkach, oczekiwanie na zakończenie koordynacji niepotrzebnie przedłuża czas wydania pozwolenia radiowego.

Natomiast propozycja załączania do wniosku dokumentu potwierdzającego uzyskanie zgody operatora satelity na wykorzystywanie transpondera w przypadku pozwolenia na używanie urządzenia w służbie stałej satelitarnej wynika ze specyfiki działania transponderów satelitarnych i ma na celu uniknięcie sytuacji przesyłania niepożądanego sygnału z Ziemi do satelity. Wydając decyzję w sprawie rezerwacji lub pozwolenia Prezes UKE powinien mieć na uwadze aby urządzenia pracujące w oparciu o tę decyzję nie wywoływały szkodliwych zakłóceń, a jednocześnie rozważyć czy urządzenia pracujące w oparciu o tę decyzję mogą być chronione przed szkodliwymi zakłóceniami.

Dodano regulację, zgodnie z którą wydanie pozwolenia radiowego uzależnione jest od wpisu statku do rejestru. Uzasadnieniem dla wprowadzenia tego przepisu jest fakt, że Prezes UKE może wydawać pozwolenia na urządzenia radiowe na statkach morskich i powietrznych jedynie zarejestrowanych w Polsce. W chwili obecnej w praktyce wymaga się już przedstawienia dokumentu potwierdzającego rejestrację, ale brak jest wyraźnej podstawy prawnej. Przepis ma na celu dostosowanie porządku prawnego do praktyki.

Pozwolenia radiowe dla służb radiokomunikacyjnych innych niż służba radiokomunikacyjna amatorska są wydawane co do zasady na okres nieprzekraczający 10 lat, a w służbie radioamatorskiej, ze względu na jej szczególny charakter, 25 lat.

Jednak w przypadku pozwolenia dotyczącego wykorzystania zasobu częstotliwości objętego rezerwacją częstotliwości w okresie jej obowiązywania, który jest dłuższy niż 10 lat, okres wydania pozwolenia może zostać zrównany z okresem obowiązywania tej rezerwacji. Jest to modyfikacja w stosunku do obecnych regulacji Pt, która ma na celu zagwarantowanie ciągłości

i pewności działalności danego podmiotu gospodarczego. Zmiana pozwoleń polegająca na zmianie okresu ich obowiązywania będzie możliwa także w przypadku przedłużenia rezerwacji lub dokonania rezerwacji na kolejny okres.

Urządzenia kontrolno-pomiarowe wykorzystywane są do realizacji ustawowych zadań Prezesa UKE, tj. prowadzenia obserwacji widma elektromagnetycznego, wykrywania zakłóceń elektromagnetycznych, prowadzenia pomiarów parametrów sygnałów radiowych oraz wykonywania innych czynności należących do kompetencji Prezesa UKE, a wynikających z Pke. Z uwagi na fakt, iż niezbędna jest ochrona tych urządzeń przed szkodliwym działaniem pól elektromagnetycznych, niezbędne jest, aby w wyznaczonych obszarach ich pracy nie były lokalizowane żadne urządzenia nadawcze operatorów mogące kolidować z ich pracą, takie jak: BTS, radiolinie, nadajniki RLL, RTV i inne.

W celu zapewnienia informacji na temat zasad spełniania warunku braku możliwości kolidowania urządzeń z pracą urządzeń kontrolno-pomiarowych UKE Prezes UKE powinien publikować na stronie BIP UKE wykaz tych urządzeń wraz z ich lokalizacjami i warunkami ochrony. Warunki te mogą w szczególności tak jak dotychczas określać obszary przez wskazanie współrzędnych geograficznych urządzenia kontrolno-pomiarowego UKE i wskazanie promienia od tego punktu, w którym nie mogą być zlokalizowane inne urządzenia radiowe pracujące w danym zakresie częstotliwości.

Art. 143

Przepis określa rodzaje pozwoleń wydawanych przez Prezesa UKE w służbie radiokomunikacyjnej amatorskiej oraz sposób identyfikacji stacji amatorskiej.

Kluczową zmianą w stosunku do przepisów Pt jest rezygnacja ze świadectw operatora urządzeń radiowych w służbie radiokomunikacyjnej amatorskiej. Projektowane przepisy przewidują, że uzyskanie pozwolenia radiowego w służbie radiokomunikacyjnej amatorskiej następuje na podstawie zaświadczenia o pozytywnym wyniku egzaminu z wiedzy i umiejętności osoby ubiegającej się o pozwolenie oraz spełnienia innych określonych ustawą warunków, a nie – jak ma to miejsce obecnie – na podstawie świadectwa operatora urządzeń radiowych. Istotne jest, że pozytywny wynik egzaminu z wiedzy i umiejętności osoby ubiegającej się o pozwolenie jest

ważny bezterminowo. Dzięki takiemu rozwiązaniu prawnemu nie będzie konieczności ponownego zdawania egzaminu w przypadku ubiegania się o kolejne pozwolenie radiowe.

Należy podkreślić, że projektowane rozwiązania w zakresie pozwoleń radiowych w służbie radiokomunikacyjnej amatorskiej zostały opracowane i przyjęte na skutek postulatów i propozycji kierowanych przez organizacje zrzeszające krótkofalowców.

Art. 144

Projektowany przepis zawiera regulacje dotyczące egzaminów osób ubiegających się o pozwolenie w służbie radiokomunikacyjnej amatorskiej. Co do zasady egzaminy takie przeprowadzać będzie komisja powołana przez Prezesa UKE, przy czym Prezes UKE może skorzystać z instytucji powierzenia przeprowadzania egzaminów w służbie radiokomunikacyjnej amatorskiej organizacji zrzeszającej radioamatorów. Zgodnie z projektem organizacja taka będzie musiała spełnić warunki określone w ustawie, a powierzenie nastąpi w drodze nieodpłatnej umowy, której podstawowe elementy określa projektowany akt.

Zarówno egzaminy przeprowadzane przez Prezesa UKE, jak i przez organizację radioamatorską są odpłatne.

Przepis zawiera również delegację do wydania aktu wykonawczego określającego szczegółowy zakres pozwoleń w służbie radiokomunikacyjnej amatorskiej, wymagania niezbędne do uzyskania pozwolenia i zakres wymogów egzaminacyjnych, tryb przeprowadzania egzaminów, a także sposób identyfikacji stacji amatorskiej.

Art. 145

Projektowany przepis wskazuje rodzaje urządzeń radiowych, które nie wymagają pozwolenia. Generalnemu wyłączeniu podlegać będą, tak jak i obecnie w Pt, urządzenia radiowe przeznaczone wyłącznie do odbioru, czego przykładem jest w szczególności odbiornik radiofoniczny i telewizyjny.

Przepis wymienia również określone rodzaje urządzeń radiowych nadawczych i nadawczo-odbiorczych, których używanie również nie wymaga pozwolenia. Są to m.in. urządzenia używane przez zagraniczne statki powietrzne morskie, żeglugi śródlądowej; używane w służbie amatorskiej przez cudzoziemca w czasie pobytu na terytorium RP przez okres nie dłuższy niż 90 dni; określone urządzenia końcowe; urządzenia zwolnione z uzyskania pozwolenia jeżeli warunki wykorzystywania częstotliwości zostały określone w rezerwacji, czy też stanowiące

urządzenia klasy 1, czyli urządzenia radiowe, wobec których państwa członkowskie UE nie stosują ograniczeń w zakresie wprowadzania ich do obrotu lub oddawania do użytku.

Rozszerzenie określonego w ustawie katalogu zwolnień z wymogu posiadania pozwolenia radiowego może nastąpić w rozporządzeniu ministra właściwego do spraw informatyzacji wydanym na podstawie ust. 4.

Art. 146

Generalną zasadą jest, że do cofnięcia, zmiany lub odmowy pozwolenia radiowego stosuje się odpowiednio regulacje dotyczące rezerwacji częstotliwości. Pozwolenie radiowe wygasa także w przypadku wygaśnięcia rezerwacji.

Ustawa Pke, tak samo jak Pt, przewiduje także dodatkowe, samodzielne przesłanki cofnięcia pozwolenia lub zmiany warunków wykorzystywania częstotliwości związane min. ze stwierdzonym zakłócaniem pracy innych urządzeń lub sieci.

Art. 147

Używanie urządzenia radiowego nadawczego lub nadawczo-odbiorczego, niewymagającego pozwolenia w związku z wykorzystywaniem zakresów częstotliwości zarezerwowanych na rzecz podmiotu uprawnionego do dysponowania częstotliwością i innych wskazanych w przepisie podmiotów, o ile rezerwacja częstotliwości przewiduje zwolnienie z obowiązku uzyskania pozwolenia i określa warunki wykorzystywania częstotliwości, podlega wpisowi do rejestru urządzeń radiowych używanych bez pozwolenia, który jest zwany „rejestrem urządzeń”. Organem prowadzącym rejestr urządzeń jest Prezes UKE, rejestr prowadzony jest w systemie informatycznym. Rejestr urządzeń jest jawny i jest publikowany na stronie podmiotowej BIP UKE. Poza obligatoryjnymi elementami wskazanymi wprost w ustawie Pke, rejestr może obejmować dodatkowe informacje, takie jak numer alternatywny, czy w szczególnych przypadkach np. numer działki. Rejestr taki funkcjonował już w ustawie Pt.

Art. 148

Przepis określa dane, które powinien zawierać wniosek o wpis do rejestru urządzeń oraz inne wymagane od podmiotu wnioskującego dokumenty. Dodatkowo podmiot upoważniony, o którym mowa w art. 138 ust. 4, do wniosku o wpis do rejestru urządzeń dołącza także upoważnienie do wykorzystywania częstotliwości udzielone przez podmiot uprawniony do dysponowania częstotliwością.

Wniosek o wpis do rejestru opatrzony jest kwalifikowanym podpisem elektronicznym, podpisem zaufanym albo podpisem osobistym.

Art. 149

Zgodnie z proponowanym przepisem Prezes UKE jest obowiązany dokonać wpisu urządzenia do rejestru urządzeń w terminie do 21 dni roboczych od dnia otrzymania wniosku wraz z oświadczeniem. W przypadku gdy Prezes UKE nie dokona wpisu w terminie, a od dnia otrzymania wniosku o wpis do rejestru urządzeń upłynęło 28 dni roboczych, podmiot uprawniony do dysponowania częstotliwością może rozpocząć jej wykorzystywanie za pomocą urządzenia, którego dotyczył wniosek, po uprzednim zawiadomieniu pisemnie Prezesa UKE. Uprawnienie takie nie będzie dotyczyć przypadku, w którym Prezes UKE wezwał podmiot uprawniony do dysponowania częstotliwością do uzupełnienia wniosku przed upływem terminu.

Art. 150

Na podstawie dotychczasowych przepisów art. 144c Pt i art. 144d Pt dokonywanie wpisu do rejestru urządzeń i jego wykreślenie pozostawały jedynymi narzędziami, za pomocą których Prezes UKE mógł nadzorować wykorzystywanie częstotliwości przez podmioty wymienione w art. 145 ust. 2 pkt 4 Pke. Powodowało to, iż organ regulacyjny miał ograniczony zakres środków, za pomocą których może sprawować nadzór nad wykorzystywaniem zasobów częstotliwości przez takie podmioty. Należy przy tym podkreślić, że w wielu przypadkach wykreślenie wpisu do rejestru urządzeń jest zbyt daleko idącym środkiem zapewnienia efektywnej gospodarki częstotliwościami. Wystarczające dla regulatora oraz podmiotu wykorzystującego częstotliwości może okazać się dostosowanie wpisu do rejestru do zaistniałych okoliczności jedynie przez jego zmianę. Przepis art. 150 umożliwia aktualizację danych. O dokonanie zmian we wpisie do rejestru urządzeń może wnioskować dysponent rezerwacji, a także podmioty wskazane w art. 145 ust. 2 pkt 4 Pke.

Art. 151

Wpis do rejestru urządzeń Prezes UKE wykreśla w przypadku wygaśnięcia rezerwacji częstotliwości albo na wniosek podmiotu uprawnionego do dysponowania rezerwacją – są to zatem obligatoryjne przesłanki wykreślenia z rejestru.

Jednocześnie przepis określa sytuacje, w których może nastąpić wykreślenie wpisu do rejestru urządzeń. Są to sytuacje związane z wystąpieniem szkodliwych zaburzeń elektromagnetycznych, zmian w KTPCz, okolicznościami prowadzącymi do zagrożenia

obronności, bezpieczeństwa państwa lub bezpieczeństwa i porządku publicznego oraz koniecznością realizacji zobowiązań międzynarodowych.

Art. 152

Przepis reguluje szczególną sytuację czasowego używania urządzenia radiowego w celu zapewnienia przekazu informacji na okres nieprzekraczający 30 dni. Instytucja ta występowała już w ustawie Pt w art. 144a jako okazjonalny przekaz informacji i została wprowadzona w celu umożliwienia udzielania uprawnień niezbędnych do używania urządzeń radiowych w niedługich okresach np. do obsługi informacyjnej ważnych wydarzeń, w tym także sportowych. W takich przypadkach nie jest obecnie i nie będzie na podstawie projektowanej regulacji wydawane przez Prezesa UKE pozwolenie radiowe, a jedynie decyzja pozwalająca na używanie określonego urządzenia, na określonych warunkach, przez wskazany w decyzji okres, nieprzekraczający 30 dni.

Przepis nie ma zastosowania do częstotliwości rządowych.

Art. 153

Przepis, tak samo jak jest to uregulowane w ustawie Pt w art. 144b, wprowadza możliwość dopuszczenia czasowego używania urządzenia radiowego w celu przeprowadzenia badań, testów lub eksperymentów, pod warunkiem przedstawienia ich celu oraz harmonogramu prowadzenia. Decyzja taka będzie mogła być wydana na okres nie przekraczający roku, przy czym będzie mogła być przedłużona tylko jeden raz na kolejny okres nie przekraczający roku. Przepis będzie stanowić znaczne ułatwienie przy wprowadzaniu i rozwoju nowych rodzajów sieci i usług.

Wprowadzenie możliwości dopuszczenia urządzenia do używania bez konieczności uzyskiwania pozwolenia w celu przeprowadzenia testów i eksperymentów również z wykorzystaniem urządzeń niecertyfikowanych, jest podyktowane m.in. faktem, iż stan zajętości widma powoduje konieczność weryfikacji wyników komputerowych analiz propagacyjno-sieciowych w celu uniknięcia problemów zakłóceń stacji nadawczych. Jediną metodą skutecznej weryfikacji jest przeprowadzenie badań technicznych połączonych z pomiarami jakości odbioru.

Decyzję dotyczącą używania urządzeń radiowych służących do rozprowadzania lub rozpowszechniania programów radiofonicznych lub telewizyjnych, Prezes UKE wydaje w porozumieniu z Przewodniczącym KRRiT. Niezajęcie stanowiska przez Przewodniczącego

KRRiT w terminie 14 dni o dnia otrzymania projektu decyzji będzie równoznaczne z uzgodnieniem projektu.

Przepis nie ma zastosowania do częstotliwości rządowych.

Art. 154

Przepis obliguje Prezesa UKE do publikowania na stronie podmiotowej BIP UKE informacji o wydanych pozwoleń, decyzjach o rezerwacji częstotliwości oraz decyzjach o zezwoleniu na czasowe używanie urządzeń radiowych, o których mowa w art. 142 oraz art. 145.

Przepis zapewnia zatem pełną jawność i przejrzystość w zakresie wydanych praw indywidualnych do wykorzystywania widma radiowego stanowiąc w tym zakresie także wdrożenie art. 48 ust. 6 EKŁE.

Art. 155

Przepis określa warunki uzyskiwania uprawnień do używania urządzeń radiowych przez misje dyplomatyczne, urzędy konsularne, zagraniczne misje specjalne oraz przedstawicielstwa organizacji międzynarodowych, korzystające z przywilejów i immunitetów na podstawie ustaw, umów i zwyczajów międzynarodowych, mające swe siedziby na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. Przepisy te wyłączają zatem stosowanie do tych podmiotów ogólnych reguł dotyczących uzyskiwania uprawnień do używania urządzeń radiowych.

Przewiduje się zatem, podobnie jak wynikało to z art. 148b ustawy Pt, obowiązek uzyskania zgody krajowego organu regulacyjnego na wykorzystywanie urządzeń radiowych służących do komunikacji zarówno w systemie naziemnym, jak i satelitarnym. W niniejszym projekcie proponuje się aby zgoda ta była wydawana na wniosek złożony za pośrednictwem ministra właściwego do spraw zagranicznych przez Prezesa UKE, przy zatwierdzeniu przez ministra właściwego do spraw zagranicznych.

Potrzeba utrzymania takiego obowiązku wynika z konieczności zapewnienia poprawnego funkcjonowania wszystkich urządzeń radiowych działających na obszarze kraju. Brak koordynacji w tym zakresie prowadzi do powstawania zakłóceń i niepoprawnego funkcjonowania urządzeń radiowych zarówno wskazanych wyżej podmiotów zagranicznych, jak i podmiotów krajowych. Wskazanie ministra właściwego do spraw zagranicznych jako organu pośredniczącego w kontaktach pomiędzy regulatorem a podmiotem korzystającym z przywilejów i immunitetów międzynarodowych jest konieczne z uwagi na fakt, iż jest to organ odpowiedzialny za kreowanie i monitorowanie stanu stosunków dyplomatycznych, a także ze

względu na potrzebę dokonania wszechstronnej analizy, uwzględniającej m.in. aktualny stan stosunków dwustronnych czy zastosowanie zasady wzajemności.

Art. 156

Przepis wprowadza analogiczne jak w przypadku czasowego używania częstotliwości cywilnych i cywilno-rządowych regulacje dla częstotliwości rządowych. Organem udzielającym zgody będzie w tym przypadku Minister Obrony Narodowej, odpowiedzialny za koordynację częstotliwości rządowych.

Art. 157

Analogicznie do rozwiązań zawartych w Pt przepis wskazuje, że obsługiwanie urządzenia radiowego nadawczego lub nadawczo-odbiorczego używanego w służbie radiokomunikacyjnej lotniczej, morskiej i żeglugi śródlądowej wymaga posiadania świadectwa operatora urządzeń radiowych lub dokumentu równoważnego, wydanego przez uprawniony organ zagraniczny.

Różnicą w stosunku do obecnie obowiązujących przepisów jest to, że obsługiwanie urządzenia radiowego nadawczego lub nadawczo-odbiorczego używanego w służbie radiokomunikacyjnej amatorskiej wymaga posiadania pozwolenia radiowego, a nie świadectwa operatora urządzeń radiowych, jak ma to miejsce obecnie.

Podobnie jak obecnie obowiązek posiadania świadectwa operatora nie dotyczy osób obsługujących urządzenia radiokomunikacji lotniczej, morskiej i żeglugi śródlądowej wykonywanej przez komórki i jednostki organizacyjne podległe Ministrowi Obrony Narodowej, a także jednostki sił zbrojnych innych państw oraz jednostki zagranicznych organów państwowych w okresie pobytu na terenie Polski.

Art. 158

Ustawa Pt w art. 149, art. 150 i art. 151 szerzej reguluje kwestie wydawania świadectw operatora urządzeń radiowych, ponieważ obejmuje nimi oprócz służby radiokomunikacyjnej lotniczej, morskiej i żeglugi śródlądowej również służbę amatorską, która w projektowanych przepisach została wyłączona z reżimu uzyskiwania świadectw operatora urządzeń radiowych.

Projekt przewiduje, że wydawanie świadectw operatora urządzeń radiowych pozostanie w zakresie kompetencji Prezesa UKE. Organ ten po zdaniu egzaminu przez osobę zainteresowaną i na podstawie udokumentowanej praktyki wydaje jej świadectwo operatora. Należy podkreślić, że przepis ust. 1 określa w sposób wyczerpujący warunki, od których spełnienia uzależnione jest wydanie świadectwa operatora, w postaci zdanego egzaminu i udokumentowanej praktyki,

co powoduje, że wydanie świadectwa przez Prezesa UKE nie ma charakteru czynności uznaniowej. Jeżeli bowiem określona osoba spełnia warunki określone przepisami prawa, wówczas Prezes UKE jest zobowiązany do wydania świadectwa na wniosek tej osoby.

Egzaminy przeprowadzają komisje powołane przez Prezesa UKE, z wyjątkami określonymi w ust. 7. Przeprowadzanie bowiem egzaminów dla osób obsługujących urządzenia radiowe w służbie radiokomunikacji lotniczej powierzono komisji egzaminacyjnej powoływanej przez Prezesa Urzędu Lotnictwa Cywilnego, który jest organem regulacyjnym właściwym w sprawach lotnictwa cywilnego. Prezes UKE może również powierzyć przeprowadzanie egzaminów w służbie radiokomunikacyjnej morskiej i żeglugi śródlądowej – Centralnej Morskiej Komisji Egzaminacyjnej lub centralnej komisji egzaminacyjnej działającej przy dyrektorze urzędu żeglugi śródlądowej określonym przez ministra właściwego do spraw żeglugi śródlądowej.

Kluczową zmianą w stosunku do Pt jest zmiana podmiotów odpowiedzialnych za wydanie rozporządzenia w sprawie świadectw operatora urządzeń radiowych, które reguluje m.in. rodzaje i wzory świadectw operatora urządzeń radiowych, zakres wymogów egzaminacyjnych, zakres, tryb i okres niezbędnych szkoleń oraz praktyki. Dotychczas ten akt wykonawczy wydawany był przez ministra właściwego do spraw informatyzacji. W projekcie przewidziano dwa odrębne rozporządzenia, za których wydanie odpowiedzialni będą ministrowie właściwi merytorycznie w kwestiach będących przedmiotem rozporządzenia. W związku z tym przewidziano dwie delegacje: pierwszą dla ministra właściwego do spraw żeglugi śródlądowej i ministra właściwego do spraw gospodarki morskiej w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw informatyzacji oraz drugą dla ministra właściwego do spraw transportu w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw informatyzacji. Taka konstrukcja wynika z zakresu merytorycznego rozporządzenia, które określa m. in. wymogi egzaminacyjne w służbie radiokomunikacji lotniczej, morskiej i żeglugi śródlądowej. Kwestie te bowiem pozostają poza właściwością merytoryczną ministra właściwego do spraw informatyzacji. Dotychczasowe doświadczenia ministra właściwego do spraw informatyzacji związane z wydaniem tego aktu wskazują na konieczność przekazania delegacji do wydania rozporządzenia w sprawie świadectw operatora urządzeń radiowych właściwym działom administracji, które posiadają odpowiednie pod względem merytorycznym komórki i zasoby kadrowe.

Rozdział 3

Gospodarowanie zasobami numeracji

Art. 159

Przyznawanie prawa do wykorzystywania zasobów numeracji.

W art. 159 wskazano warunki i zasady przyznawania prawa do wykorzystania zasobów numeracji. Prawo do wykorzystywania zasobów numeracji przyznaje Prezes UKE, w drodze decyzji, w oparciu o Plan Numeracji Krajowej, zwany dalej „PNK”. W ust. 1 wymienione zostały podmioty, które mogą ubiegać się o prawo do wykorzystania zasobów numeracji tj. przedsiębiorcy telekomunikacyjni, jednostki samorządu terytorialnego prowadzące działalność w zakresie telekomunikacji, podmioty i jednostki administracji rządowej wykorzystujące sieci telekomunikacyjne dla potrzeb administracji oraz podmioty wskazane przez ministra właściwego do spraw energii do wykonywania zadań z zakresu komunikacji głosowej i transmisji danych do zarządzania sieciami przesyłu lub dystrybucji paliw lub energii elektrycznej.

Istotną zmianą względem dotychczasowych przepisów ustawy Pt jest wprowadzenie możliwości przydzielania prawa do wykorzystywania zasobów numeracji podmiotom uprawnionym do prowadzenia działalności gospodarczej, innym niż przedsiębiorcy telekomunikacyjni, na potrzeby świadczenia określonych usług, niebędących usługami telekomunikacyjnymi np. na potrzeby zarządzania inteligentnymi licznikami energii lub flotami samochodów. Zmiana ta wynika z implementacji art. 93 ust. 2 EKŁE. Artykuł 159 ust. 2 precyzuje warunki takiego przydziału tj. zdolność do efektywnego gospodarowania zasobami numeracji przez wnioskujący o przydział podmiot oraz brak ryzyka wyczerpania dostępnych zasobów numeracji. Spełnienie powyższych warunków będzie oceniane przez Prezesa UKE w trakcie rozpatrywania wniosku o przydział prawa do wykorzystania zasobów numeracji. Zakres dostępnej numeracji zostanie określony w rozporządzeniu wydanym na podstawie art. 162 ust. 1 pkt 1.

Projektowane przepisy nie przewidują istotnych zmian względem dotychczasowych przepisów Pt w zakresie procedury przydzielania i cofania przydziału zasobów numeracji, za wyjątkiem uregulowania sytuacji cofnięcia prawa do wykorzystywania zasobów numeracji w sytuacji zagrożenia naruszenia interoperacyjności i ciągłości świadczenia usług.

W kolejnych ustępach art. 159 uregulowany został przebieg procedury w sprawie przyznawania prawa do wykorzystania zasobów numeracji, w tym kwestie przetargu w przypadku większej

liczby podmiotów zainteresowanych określonymi zasobami numeracji oraz wskazano obowiązujące terminy na rozpatrywanie wniosków. Przepisy te stanowią implementację art. 94 EKŁE regulującego procedurę przyznawania praw użytkowania zasobów numeracyjnych.

Przepis ust. 3 określa maksymalny termin załatwienia wniosku o przyznanie prawa do wykorzystania zasobów numeracji wynoszący 3 tygodnie od dnia złożenia wniosku. Wskazany termin jest terminem instrukcyjnym dla Prezesa UKE. Zasady postępowania w przypadku wpłynięcia więcej niż jednego wniosku o przydział danego zakresu numeracji reguluje ust. 4. W przypadku wpłynięcia więcej niż jednego wniosku o przyznanie prawa do wykorzystania zasobów numeracji Prezes UKE przeprowadza postępowanie konsultacyjne. Na podstawie wyników postępowania konsultacyjnego Prezes UKE decyduje o zasadności przeprowadzenia przetargu. Postępowanie o przyznanie prawa do wykorzystywania numeracji powinno zakończyć się w terminie nie dłuższym niż 6 tygodni od dnia złożenia pierwszego wniosku. Zgodnie z ust. 5 przetarg przeprowadza Prezes UKE, a ogłoszenie o przetargu powinno zostać opublikowane w prasie codziennej o zasięgu ogólnokrajowym oraz na stronie podmiotowej BIP UKE. Przepis ust. 6 zawiera obowiązek odpowiedniego stosowania przepisów dotyczących przetargu, aukcji i konkursu na rezerwację częstotliwości w przypadku przetargu na przyznanie prawa do wykorzystywania zasobów numeracji. Zgodnie z ust. 7 decydującym kryterium przy ocenie ofert jest wysokość kwoty zadeklarowanej przez podmiot wnioskujący o przyznanie prawa do wykorzystywania zasobów numeracji. W ust. 8 wskazane zostały warunki jakie Prezes UKE może zawrzeć w decyzji przyznającej prawo do wykorzystania przydzielonej numeracji odnoszące się do: usług, które mają być świadczone w oparciu o przydzielane zasoby numeracji, zobowiązań wynikających z przetargu, zasad dostępu innych przedsiębiorców do zasobów numeracji oraz warunków przyznawania numeracji, która będzie wykorzystywana transgranicznie na terenie UE.

Art. 160

Odmowa przyznania prawa do wykorzystywania zasobów numeracji.

Projektowana ustawa Pke reguluje również sytuację, w której Prezes UKE jest obowiązany odmówić przydziału zasobów numeracji oraz sytuację, w której może odmówić przydziału. Obligatoryjna odmowa przyznania prawa do wykorzystywania zasobów numeracji, zgodnie z art. 160 ust. 1 następuje w przypadku gdy przeznaczenie numeracji nie jest zgodne z PNK. Zgodnie z ust. 2 Prezes UKE może odmówić prawa do wykorzystywania nowego zakresu numeracji w przypadku nieefektywnego wykorzystywania przydzielonej wcześniej numeracji (wykorzystanie mniej niż 75% wszystkich przyznanych wcześniej zakresów numeracji lub

wykorzystanie mniej niż 75% przyznanych wcześniej zakresów numeracji w ramach tego samego wyróżnika sieci lub wskaźnika strefy numeracyjnej, z którego podmiot wnioskujący chce otrzymać kolejny przydział).

Art. 161

Cofnięcie i zmiana zakresu prawa do wykorzystywania numeracji.

Uprawnienia Prezesa UKE w zakresie gospodarowania numeracją odnoszą się nie tylko do decyzji w zakresie przydziału lub odmowy przydziału zasobów numeracji, ale również kontroli wykorzystywania już przydzielonej numeracji. Prezes UKE może w drodze decyzji cofnąć lub zmienić zakres prawa do wykorzystywania zasobów numeracji. Przesłanki cofnięcia prawa do wykorzystywania zasobów numeracji lub zmiany jego zakresu określa art. 161 wskazując na zmiany w PNK, nieefektywne lub niezgodne z warunkami przydziału wykorzystywanie przyznanej numeracji oraz niewnoszenie opłat za prawo do wykorzystywania zasobów numeracji (ust. 1). Prezes UKE może cofnąć prawo do wykorzystywania zasobów numeracji również w przypadku stwierdzenia bezpośredniego zagrożenia w krótkim czasie naruszenia interoperacyjności lub ciągłości świadczenia usług telekomunikacyjnych albo w przypadku jeśli naruszenie takie wystąpiło (ust. 2). Zagrożenie naruszenia interoperacyjności lub ciągłości świadczenia usług zachodzić będzie w szczególności w przypadku upadłości dostawcy usług skutkującej brakiem możliwości świadczenia usług abonentom.

Cofnięcie lub zmiana przydziału powinny być poprzedzone wezwaniem do usunięcia przyczyn stwierdzonych nieprawidłowości (ust. 5 pkt 2). Jednocześnie decyzja o cofnięciu lub zmianie prawa do wykorzystywania zasobów numeracji powinna uwzględniać konieczność zachowania interoperacyjności i ciągłości świadczenia usług (ust. 5 pkt 1). Przed wydaniem decyzji w sprawie cofnięcia prawa do wykorzystywania zasobów numeracji lub zmiany zakresu prawa do wykorzystywania zasobów numeracji prowadzącej do ograniczenia tego prawa Prezes UKE przeprowadza postępowanie konsultacyjne. Obowiązek przeprowadzenia postępowania konsultacyjnego nie dotyczy przypadku cofnięcia prawa do wykorzystywania zasobów numeracji z uwagi na bezpośrednie zagrożenie naruszenia w krótkim czasie interoperacyjności lub ciągłości świadczenia usług telekomunikacyjnych wymagającego pilnego działania Prezesa UKE np. gdy dostawca usług ogłosił upadłość i zaprzestał świadczenia usług swoim abonentom. W takiej sytuacji przeprowadzenie postępowania konsultacyjnego znacząco opóźniłoby podjęcie przez Prezesa UKE działań zmierzających do przydziału numeracji innemu dostawcy usług, a tym samym utrzymania ciągłości usług lub szybkiego przywrócenia usług abonentom przedsiębiorcy będącego w stanie upadłości.

W ust. 6 wskazane zostały odstępstwa od podstawowych zasad cofnięcia i przyznawania prawa do wykorzystywania zasobów numeracji, z których Prezes UKE może skorzystać w przypadku stwierdzenia bezpośredniego zagrożenia w krótkim czasie naruszenia interoperacyjności lub ciągłości świadczenia usług telekomunikacyjnych albo w przypadku jeśli naruszenie takie wystąpiło.

W takich sytuacjach bardzo ważne jest, aby działania Prezesa UKE były przeprowadzone w jak najkrótszym czasie. W związku z tym Prezes UKE może, cofając prawo do wykorzystywania zasobów numeracji, pominąć realizację wezwania do usunięcia naruszenia oraz pominąć realizację postępowania konsultacyjnego i procedury przetargowej przy przyznawaniu prawa do wykorzystywania zasobów numeracji innemu przedsiębiorcy. Prezes UKE przyznaje prawo do wykorzystywania zasobów numeracji przedsiębiorcy telekomunikacyjnemu biorąc pod uwagę przesłanki, o których mowa w ust. 6 pkt 3, tj. możliwości techniczne przyjmowania i kierowania połączeń na numery z przydzielanego bloku numerów, liczbę przeniesionych numerów z bloków numerów, dla których Prezes UKE cofnął przydział, liczbę abonentów w danej strefie numeracyjnej oraz przydział numeracji w bloku sąsiadującym z przydzielanym blokiem numerów.

W przypadku braku wniosków o przydział numeracji, Prezes UKE, w celu zachowania ciągłości usług, ma prawo do wyznaczenia przedsiębiorcy przejmującego numerację po przedsiębiorcy, któremu cofnięty został przydział numeracji (ust. 7).

Przedsiębiorca telekomunikacyjny, który otrzymał prawo do wykorzystywania zasobów numeracji na warunkach określonych w ust. 6 pkt 3 oraz w ust. 7 ma obowiązek poinformowania abonenta o przejściu zobowiązań dotychczasowego dostawcy usług telekomunikacyjnych, któremu Prezes UKE cofnął prawo do wykorzystywania zasobów numeracji. Jednocześnie przedsiębiorca, który uzyskał przydział informuje abonenta o tym, że będzie świadczył mu usługi do wskazanego przez niego terminu, który nie może być krótszy niż jeden miesiąc. Przedsiębiorca ten informuje abonenta o konieczności zawarcia przed upływem tego terminu umowy o świadczenie usług komunikacji elektronicznej albo przeniesienia numeru do innego dostawcy usług w celu zachowania ciągłości świadczenia usług.

Art. 162

Delegacje ustawowe do wydania rozporządzeń.

Artykuł 162 zawiera delegacje ustawowe do wydania rozporządzeń regulujących kwestie merytoryczne związane z użytkowaniem zasobów numeracji. W rozporządzeniu w sprawie planu numeracji krajowej zostaną określone zakresy wprowadzonych do użytkowania zasobów numeracji w formie tabeli oraz formaty numerów i schematy ich wybierania. W rozporządzeniu zostaną również określone zakresy numeracji dla transgranicznego użytkowania zasobów numeracji na terenie UE oraz warunki ich wykorzystania. W odrębnym akcie wykonawczym uregulowane zostaną zasady gospodarowania numeracją. Natomiast fakultatywna delegacja ustawowa z ust. 4 umożliwi określenie szczegółowych wymagań dotyczących zasad adresowania dla właściwego kierowania połączeń, numeracji punktów sygnalizacyjnych oraz tworzenia i udostępniania znaków identyfikujących abonenta. Zgodnie z ust. 3 Prezes UKE obowiązany jest do poinformowania BEREC o zakresie numeracji krajowej przeznaczonym na potrzeby transgranicznego świadczenia na terenie UE usług komunikacji elektronicznej innych niż usługi komunikacji interpersonalnej.

Art. 163

Tablice Zagospodarowania Numeracji.

Art. 163 nakłada na Prezesa UKE obowiązek opracowywania Tablic Zagospodarowania Numeracji oraz wykazu gmin w strefach numeracyjnych, jak również nieodpłatnego informowania w tym przedmiocie zainteresowanych podmiotów.

Art. 164

Udostępnianie zasobów numeracji.

W art. 164 przedstawione zostały zasady udostępniania numeracji przez podmiot, który uzyskał prawo do wykorzystywania zasobów numeracji. Podmiot posiadający to prawo w przypadku, gdy posiada odpowiednie zasoby numeracji i nie zachodzi ryzyko w postaci utrudnienia lub ograniczenia jego działalności, powinien udostępniać zasoby numeracji innym podmiotom współpracującym z jego siecią telekomunikacyjną oraz podmiotom dostarczającym usługi telekomunikacyjne, na ich wniosek i na podstawie pisemnej umowy o udostępnianiu lub umowy o dostępie telekomunikacyjnym i połączeniu sieci. Zmianę względem przepisów Pt stanowi dodanie obowiązku przekazywania treści umowy do Prezesa UKE. Zgodnie z ww. przepisami możliwość udostępniania zasobów numeracji została przyznana wyłącznie

podmiotom, które posiadają przydział numeracji, zatem podmiot, któremu udostępniono numerację nie ma prawa jej dalszego udostępniania.

Art. 165

Numer 112.

Artykuł 145 ustala, w ust. 1, numer „112” jako wspólny numer alarmowy dla wszystkich służb ustawowo powołanych do niesienia pomocy. W ust. 2 ustalono numery rozpoczynające się od „116” jako zharmonizowane numery przeznaczone dla usług o szczególnym znaczeniu społecznym. Połączenia z tymi numerami są bezpłatne. Zgodnie z ust. 4 minister właściwy do spraw administracji publicznej prowadzi działania w zakresie zwiększania świadomości społecznej i wiedzy na temat numeru 116000 (numer infolinii umożliwiającej zgłaszanie przypadków zaginięcia dzieci) i 116111 (numer na potrzeby działania telefonu zaufania dla dzieci).

Art. 166

Odpowiednie stosowanie przepisów.

Art. 146 wskazuje, które przepisy z zakresu gospodarowania numeracją mają być stosowane w przypadku przydziału, odmowy przydziału lub cofania przydziału znaków identyfikujących abonenta oraz do ich udostępniania lub odmowy udostępnienia.

Art. 167

Zmiana numeracji.

Art. 167 reguluje kwestie związane z wymaganymi procedurami postępowania w przypadku planowanej zmiany użytkowanej numeracji przez przedsiębiorcę telekomunikacyjnego. Kwestie te nie są regulowane w EKŁE. Przepisy Pke nie wprowadzają w tym zakresie istotnych zmian względem przepisów Pt. Przepis ust. 1 wskazuje na uprawnienie podmiotu, który uzyskał prawo do wykorzystywania zasobów numeracji do dokonywania zmian numeracji dla określonych obszarów sieci oraz zmian indywidualnych numerów przydzielonych abonentom. Zmiany mogą być wprowadzane tylko w przypadku zmiany przydziału zakresu numeracji albo przebudowy lub rozbudowy eksploatowanej sieci publicznej i wyłącznie niezbędnym zakresie. Z uwagi na fakt, że zmiana numeru abonenckiego nie jest sytuacją korzystną dla abonenta, informacja o planowanych zmianach powinna być podana do publicznej wiadomości z odpowiednim wyprzedzeniem czasowym – 90 dni przed wprowadzeniem zmian (ust. 2). Jednocześnie abonent powinien zostać indywidualnie powiadomiony o zmianie numeru i

nowym przydzielonym numerze na piśmie, na udostępniony dostawcy usług adres korespondencyjny również z wyprzedzeniem 90-dniowym. Skrócenie okresu powiadomienia możliwe jest jedynie po uzyskaniu zgody Prezesa UKE. Jeżeli abonent nie udostępnił adresu korespondencyjnego, a udostępnił inne dane, o których mowa w art. 284 ust. 2, zawiadomienie jest doręczane drogą elektroniczną na adres poczty elektronicznej lub za pomocą środków komunikacji elektronicznej (ust. 4). Obowiązkiem podmiotu, który dokonuje zmian numeracji jest również zapewnienie bezpłatnej, automatycznej informacji słownej o wprowadzonych zmianach pod poprzednimi numerami. Informacja taka ma być dostępna przez okres co najmniej 12 miesięcy (ust. 6).

Dział III

Dostęp telekomunikacyjny

W ramach otwartego i konkurencyjnego rynku nie powinny istnieć ograniczenia, które uniemożliwiałyby przedsiębiorstwom negocjowanie pomiędzy sobą porozumień, w tym porozumień transgranicznych, dotyczących dostępu i wzajemnych połączeń, stosownie do reguł konkurencji ustanowionych w TFUE. W kontekście kreowania bardziej efektywnego, konkurencyjnego, ogólnoeuropejskiego rynku, cechującego się większym wyborem i bardziej konkurencyjnymi cenami dla użytkowników końcowych, przedsiębiorstwa, które otrzymują wnioski o dostęp lub wzajemne połączenia od innych przedsiębiorstw, powinny co do zasady zawierać takie porozumienia według reguł handlowych oraz prowadzić negocjacje w dobrej wierze.

W odniesieniu do rynków, na których nadal występują duże różnice w pozycji negocjacyjnej między poszczególnymi przedsiębiorstwami, i gdzie niektóre przedsiębiorstwa bazują przy świadczeniu swoich usług na cudzej infrastrukturze, EKŁE wskazuje na potrzebę ustanowienia ram regulacyjnych, które gwarantowałyby skuteczne funkcjonowanie rynku. W przypadku Polski, Prezes UKE powinien mieć uprawnienia do zabezpieczenia odpowiedniego dostępu, wzajemnych połączeń oraz interoperacyjności usług ze względu na interes użytkowników końcowych w sytuacji, gdy negocjacje handlowe okażą się bezowocne.

Rozdział 1

Zasady zapewnienia dostępu telekomunikacyjnego

Art. 168

Zasadą jest świadczenie dostępu telekomunikacyjnego na podstawie umowy o dostępie, wyjątkiem jest sytuacja, gdy treść zobowiązania pomiędzy stronami jest określona na podstawie rozstrzygnięcia Prezesa UKE. Przepisy ustawy Pke przewidują dla umowy o dostępie formę dokumentową pod rygorem nieważności. Dotychczas obowiązującą formą dla umowy o dostępie była forma pisemna.

Forma dokumentowa jest jedną z form zawierania umów przewidzianą przepisami ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny (Dz. U. z 2022 r. poz. 1360, z późn. zm.), zwanego dalej „Kc”. Proponowane zmiany wpisują się w prowadzone przez rząd działania zmierzające do cyfryzacji państwa i gospodarki. Wprowadzana forma dokumentowa umożliwia złożenie oświadczenia woli w postaci dokumentu w sposób umożliwiający ustalenie osoby składającej oświadczenie. W myśl art. 773 Kc dokumentem jest nośnik informacji umożliwiający zapoznanie się z jej treścią. W celu zapewnienia odpowiedniego poziomu pewności obrotu na rynku telekomunikacyjnym oraz obowiązkami przedsiębiorców, dla umowy o dostępie zastrzeżony jest rygor nieważności.

Umowa o dostępie określa warunki dostępu i związanej z nim współpracy ustalone w trakcie negocjacji. Negocjacje są trybem zawarcia umowy. Zgodnie z art. 72 § 1 Kc, jeżeli strony prowadzą negocjacje w celu zawarcia oznaczonej umowy, umowa zostaje zawarta, gdy strony dojdą do porozumienia co do wszystkich jej postanowień, które były przedmiotem negocjacji. Należy podkreślić, że poza przedsiębiorcami telekomunikacyjnym stroną negocjacji mogą być innego rodzaju podmioty – m.in. operatorzy sieci w rozumieniu ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych, jednostki samorządu terytorialnego, właściciele, użytkownicy wieczysti lub zarządcy.

Art. 169

W projektowanym art. 169 ust. 1 przewidziany jest ogólny obowiązek uwzględniania obowiązków spoczywającym na podmiocie prowadzącym negocjacje umowy o dostęp. Do takich obowiązków należą zarówno obowiązki ustawowe, jak i obowiązki symetryczne oraz regulacyjne.

Projektowany art. 169 ust. 2 przesądza, że informacje uzyskane w związku z negocjacjami mogą być wykorzystane wyłącznie zgodnie z ich przeznaczeniem i podlegają obowiązkowi zachowania poufności, także po ich zakończeniu. W ten sposób uwzględniony został wymóg nałożony na państwo członkowskie na podstawie art. 60 ust. 2 EKŁE.

Przedsiębiorca telekomunikacyjny z państwa członkowskiego ubiegający się o dostęp, nie jest, zgodnie z projektowanym art. 169 ust. 3, obowiązany uzyskać wpisu do rejestru PT, jeżeli nie wykonuje działalności telekomunikacyjnej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. Przepis ten odzwierciedla cel zawarty w art. 59 ust. 1 EKŁE zdanie drugie, zgodnie z którym przedsiębiorcy nie świadczący usług i nieobsługujący sieci w danym państwie członkowskim nie muszą podlegać ogólnemu zezwoleniu. Przepis w podobnym brzmieniu funkcjonował już w Pt (art. 26).

Art. 170

Należy dążyć do zapewnienia świadczenia publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych w obrębie całej UE, uwzględniając jednocześnie zapewnienie ich interoperacyjności, co jest zjawiskiem pożądanym, w szczególności ze względu na korzyści jakie przynosi użytkownikom końcowym. Służy temu celowi obowiązek prowadzenia negocjacji w przypadku, gdy przedsiębiorca telekomunikacyjny wyrazi chęć zawarcia z operatorem umowy o dostępie w zakresie połączenia sieci. Rieczony cel oraz towarzyszący mu obowiązek zostały określone w art. 60 ust. 1 zdanie pierwsze EKŁE (art. 170 ust. 1 Pke). Operator, zgodnie z art. 170 ust. 2, ma również obowiązek negocjować umowę o dostępie w zakresie połączenia sieci na wniosek użytkownika rządowego, o którym mowa art. 2 pkt 87 lit. a, b, d, e, g oraz h. Obowiązek ten swoje źródło miał dotychczas w przepisach rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 21 lipca 2008 r. w sprawie szczegółowych wymagań dla zapewnienia dostępu telekomunikacyjnego (Dz. U. poz. 919), wydanego na podstawie art. 32 Pt. Przepis w podobnym brzmieniu funkcjonował już w Pt (art. 26a).

Art. 171

Projektowany przepis art. 171 ust. 1 zawiera wyliczenie rodzajów postanowień, które muszą być zawarte we wskazanej w art. 170 umowie. Zgodnie z minimalnymi wymogami, umowa ta powinna zawierać postanowienia dotyczące:

- umiejscowienia punktów połączenia sieci telekomunikacyjnych,
- warunków technicznych połączenia sieci telekomunikacyjnych,
- rozliczeń z tytułu zapewnienia dostępu oraz wzajemnego korzystania z sieci; telekomunikacyjnych oraz niewykonania lub nienależytego wykonania świadczonych wzajemnie usług telekomunikacyjnych,

- sposobów wypełniania wymagań w zakresie interoperacyjności usług, integralności sieci, postępowań w sytuacjach szczególnych zagrożeń oraz awarii, zachowania tajemnicy komunikacji elektronicznej i ochrony danych w sieci oraz dotyczących kompatybilności elektromagnetycznej,
- procedur rozstrzygania sporów,
- postępowania w przypadkach zmian treści umowy; badań interoperacyjności usług świadczonych w połączonych sieciach telekomunikacyjnych, ze szczególnym uwzględnieniem badań jakości usług telekomunikacyjnych; przebudowy połączonych sieci telekomunikacyjnych; zmian oferty usług telekomunikacyjnych oraz zmian numeracji; warunków rozwiązania umowy, dotyczących w szczególności zachowania ciągłości świadczenia usługi powszechnej, jeżeli jest świadczona w łączonych sieciach telekomunikacyjnych, ochrony interesów użytkowników, a także bezpieczeństwa sieci i usług,
- rodzajów wzajemnie świadczonych usług telekomunikacyjnych,
- działań podejmowanych w związku z przypadkami nadużycia telekomunikacyjnego.

Przepis w podobnym brzmieniu funkcjonował już w Pt (art. 31).

Natomiast redakcja art. 171 ust. 2 stanowi przeniesienie dotychczasowej regulacji zawartej w rozporządzeniu Ministra Infrastruktury z dnia 21 lipca 2008 r. w sprawie szczegółowych wymagań dla zapewnienia dostępu telekomunikacyjnego. Przepis ust. 2 wskazuje, że w umowie o dostępie w zakresie połączenia sieci, której stroną jest użytkownik rządowy, o którym mowa 2 pkt 87 lit. a, b, d, e, g oraz h, może zawierać inne postanowienia, w tym związane z rozbudową sieci zgodnie z potrzebami ww. użytkownika rządowego.

Art. 172

Przepis zawiera uprawnienie użytkownika rządowego o którym mowa 2 pkt 87 lit. a, b, d, e, g oraz h, do czasowego odłączenia swojej sieci telekomunikacyjnej od publicznej sieci telekomunikacyjnej, przy zastrzeżeniu, że na użytkowniku tym spoczywa obowiązek poinformowania o tym fakcie operatora, do którego sieci został przyłączony oraz Prezesa UKE. Uprawnienie to zostało przeniesione z rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 21 lipca 2008 r. w sprawie szczegółowych wymagań dla zapewnienia dostępu telekomunikacyjnego.

Art. 173

W związku z postulatami rynku dotyczącymi konieczności wprowadzenia odpowiednich przepisów legislacyjnych dotyczących zwalczania nadużyć wprowadza się minimalny katalog środków legislacyjnych, który pozwoli w większym stopniu niż obecnie ograniczyć skalę nadużyć telekomunikacyjnych, a także chronić bezpieczeństwo użytkowników. Kwestia zwalczania nadużyć nie jest regulowana w EKŁE oraz nie była dotychczas regulowana w Pt. Przepis dotyczący nadużyć telekomunikacyjnych został umiejscowiony w dziale III dodziale 1 Zasady zapewnienia dostępu telekomunikacyjnego, ponieważ w znacznej mierze wiąże się on z zasadami współpracy międzyoperatorskiej na poziomie hurtowym. W ust. 1 wprowadza się zakaz podejmowania działań, które odpowiadają definicji nadużycia telekomunikacyjnego. Przepis ten zawiera również otwarty katalog zawierający charakterystykę najbardziej uciążliwych nadużyć telekomunikacyjnych występujących na rynku tj. generowanie sztucznego ruchu oraz nieuprawniona zmiana informacji adresowej. Zgodnie z kolejnym przepisem środki podejmowane przez przedsiębiorców winny być proporcjonalne do zidentyfikowanego zagrożenia.

Przepis ust. 3 bezpośrednio koresponduje z ust. 2, który nakłada na przedsiębiorców zobowiązanie do zwalczania nadużyć. Podmioty dokonujące nadużyć telekomunikacyjnych działają w sieci telekomunikacyjnej bez podziału na poszczególnych operatorów. Podmioty te uzyskując dostęp do sieci telekomunikacyjnej jednego z operatorów, automatycznie uzyskują dostęp do sieci innych operatorów telekomunikacyjnych. W związku z tym w celu zapewnienia pewności prawnej wprowadza się przepisy regulujące wymianę informacji podlegających prawnej ochronie, umożliwiające współpracę wewnątrz sektora w celu skutecznej ochrony klientów, jak i samych przedsiębiorców. Dodatkowo przepis może umożliwić występowanie ze wspólnymi zawiadomieniami do organów ścigania, w sytuacji, gdy dane nadużycie dotyczyć będzie więcej niż jednego dostawcy co ułatwi dochodzenie roszczeń.

Przepis ust. 4 jest bezpośrednio powiązany z przepisem dotyczącym możliwości wymiany informacji między przedsiębiorcami i bazuje na tożsamyh rozwiązaniach z rynku bankowego (art. 106e ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe (Dz. U. z 2022 r. poz. 2324)) oraz ubezpieczeń (art. 35a ustawy z dnia 11 września 2015 r. o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej (Dz. U. z 2022 r. poz. 2283)), które to rozwiązania zostały wprowadzone w ramach ustawy z dnia 21 lutego 2019 r. o zmianie niektórych ustaw w związku z zapewnieniem stosowania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne

rozporządzenie o ochronie danych) (Dz. U. poz. 730) służącej stosowaniu rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz. Urz. UE L 119 z 04.05.2016, str. 1, z późn. zm.), zwanego dalej „rozporządzeniem 2016/679”. Proponowany ustęp wyłącza stosowanie art. 15 rozporządzenia 2016/679. Przepis ten ustanawia prawo osoby której dane dotyczą do uzyskania od administratora potwierdzenia, czy przetwarzane są dane osobowe jej dotyczące, a jeżeli ma to miejsce, prawo do uzyskania dostępu do tych danych oraz innych informacji (m.in. o celach przetwarzania, odbiorcach, jeżeli dane osobowe nie zostały zebrane od osoby, której dane dotyczą – wszelkie dostępne informacje o ich źródle). Wyłączenie stosowania art. 15 rozporządzenia 2016/679 będzie miało zastosowanie jedynie w przypadku gdy przetwarzanie danych będzie niezbędne do identyfikacji, zapobiegania oraz zwalczania nadużyć. Nadużycia telekomunikacyjne stanowią z perspektywy prawa karnego przestępstwa, z tego względu proponowane wyłączenie jest zgodne z art. 23 ust. 1 lit. d i e rozporządzenia 2016/679. Brak wprowadzonego wyłączenia i realizowanie obowiązku powiadomienia osób działających w celach przestępczych o przetwarzaniu ich danych osobowych, mógłby niweczyć cel art. 173 (jakim jest walka z nadużyciami). Realizacja prawa dostępu do informacji o przetwarzanych danych mogłaby dostarczyć potencjalnemu podmiotowi, który dopuszcza się nadużyć informacji o podejmowanych przez przedsiębiorców działaniach mających na celu wykrycie nadużycia. Narażałoby również administratora na zarzut utrudnienia prowadzonego, wobec osób dopuszczających się nadużyć, postępowania karnego. Z tego względu wprowadzone wyłączenie należy uznać za niezbędne i proporcjonalne do celu jakim jest walka z nadużyciami. Ponadto należy wskazać, że art. 23 ust. 2 rozporządzenia 2016/679 zawiera wymogi jakie powinien zawierać akt prawny, który ogranicza stosowanie m.in. art. 15. Zgodnie z tym przepisem akt prawny, który ma wprowadzać ograniczenia w przepisach dotyczących zakresu praw i obowiązków, w tym art. 15 rozporządzenia, musi zawierać szczegółowe przepisy przynajmniej – w stosownym przypadku – o: celach przetwarzania lub kategorii przetwarzania, kategoriach danych osobowych, zakresie wprowadzonych ograniczeń, zabezpieczeniach zapobiegających nadużyciom lub niezgodnemu z prawem dostępowi lub przekazywaniu, określeniu administratora lub kategorii administratorów, okresach przechowywania oraz mających zastosowanie zabezpieczeniach z uwzględnieniem charakteru, zakresu i celów przetwarzania lub kategorii przetwarzania, ryzykach naruszenia praw lub wolności osoby,

której dane dotyczą, oraz prawie osób, których dane dotyczą, do uzyskania informacji o ograniczeniach, o ile nie narusza to celu ograniczenia.

Wymogi z art. 23 ust. 2 rozporządzenia 2016/679, w odniesieniu do wyłączenia stosowania art. 15 tego rozporządzenia w projektowanym przepisie, będą spełnione zasadniczo w oparciu o zabezpieczenia i ochronę wynikającą z przepisów o tajemnicy komunikacji elektronicznej. W tym względzie należy wskazać, że celem wykrywania i zwalczania nadużyć, przedsiębiorcy telekomunikacyjni będą przetwarzać dane objęte tajemnicą komunikacji elektronicznej (których katalog znajduje się w art. 381 Pke), z wyłączeniem komunikatu elektronicznego oraz danych lokalizacyjnych. Będą to zatem dane dotyczące użytkownika, dane transmisyjne, które oznaczają dane przetwarzane dla celów przekazywania komunikatów elektronicznych w sieciach telekomunikacyjnych lub naliczania opłat za usługi komunikacji elektronicznej (bez danych lokalizacyjnych), dane o próbach uzyskania połączenia między zakończeniami sieci, w tym dane o nieudanych próbach połączeń, oznaczających połączenia między telekomunikacyjnymi urządzeniami końcowymi lub zakończeniami sieci, które zostały zestawione i nie zostały odebrane przez użytkownika końcowego lub nastąpiło przerwanie zestawianych połączeń. Przetwarzanie będzie następowało, jak wskazano w projektowanym przepisie, celem identyfikacji, zapobiegania oraz zwalczania przestępstw na szkodę przedsiębiorcy telekomunikacyjnego. Przepis ust. 4 wyraźnie wskazał zakres wprowadzanych ograniczeń, tj. wyłączenie stosowania art. 15 rozporządzenia 2016/679. Dane będą przetwarzane przez przedsiębiorców telekomunikacyjnych, a także organy uprawnione do ścigania przestępstw, na podstawie odrębnych przepisów. Kwestie dotyczące zabezpieczenia danych przed nadużyciami, niezgodnym z prawem dostępem, ryzyka naruszenia praw wynikać będą z generalnego zakazu przetwarzania informacji objętych tajemnicą komunikacji elektronicznej, o których mowa w art. 381 ust. 1 pkt 2–5, przez osoby inne niż nadawca i odbiorca komunikatu elektronicznego, z wyjątkami wskazanymi w ustawie. A ponadto z regulacji art. 382 ust. 2 oraz art. 396 Pke, zgodnie z którym dostawca usług komunikacji elektronicznej obowiązany jest wdrożyć odpowiednie techniczne i organizacyjne środki ochrony zapewniające bezpieczeństwo przetwarzania danych osobowych. Przepis wymienia przy tym środki ochrony jakie należy wdrożyć, niezależnie od wymogów wskazanych w rozporządzeniu 2016/679. Okres przechowywania danych wynika z ogólnych przepisów dotyczących retencji danych wskazanych w Pke.

W odniesieniu natomiast do wymogu zawarcia przepisu o prawie osoby, której dane dotyczą, do uzyskania informacji o ograniczeniach, należy wskazać, że z brzmienia samego już ust. 4

wynika zakres i cel ograniczenia prawa do informacji. Ponadto art. 23 ust. 2 lit. h rozporządzenia 2016/679, zawiera dopisek „o ile nie narusza to celu ograniczenia”. Celem wprowadzanego ograniczenia, tj. wyłączenia prawa dostępu do informacji o przetwarzanych danych jest uniemożliwienie dostarczenia potencjalnemu podmiotowi, który dopuszcza się nadużyć informacji o podejmowanych przez przedsiębiorców działaniach mających na celu wykrycie nadużycia. Udzielanie informacji o przetwarzaniu jego danych osobowych, mogłoby niweczyć cel art. 173 (jakim jest walka z nadużyciami). Wydaje się zatem, że również udzielenie szczegółowej informacji o samych ograniczeniach mogłoby również naruszać cel tego ograniczenia.

Art. 174

Obowiązek zapewnienia dostępu do okablowania między zakończeniami sieci w obiekcie budowlanym a najbliższym punktem dystrybucji na rzecz przedsiębiorcy telekomunikacyjnego, jeżeli jego powielenie byłoby ekonomicznie nieefektywne lub technicznie niewykonalne, ciąży na przedsiębiorcy telekomunikacyjnym lub właścicielu okablowania zgodnie z projektowanym art. 174 ust. 1 Pke. Przepis ten stanowi transpozycję postanowień art. 61 ust. 3 akapit 1 zdanie pierwsze i drugie EKŁE. Obowiązek ten nie dotyczy użytkownika rządowego, o którym mowa w art. 2 pkt 87 lit. a, b, d, e, g oraz h. W przypadku gdy właścicielem okablowania między zakończeniami sieci w obiekcie budowlanym a najbliższym punktem dystrybucji (i w praktyce dysponentem danej nieruchomości budynkowej) są ww. użytkownicy rządowi, infrastruktura ta stanowi infrastrukturę szczególnego znaczenia, przeznaczoną przede wszystkim dla komunikacji niezbędnej dla zapewnienia bezpieczeństwa narodowego.

Natomiast projektowana treść przepisu art. 174 ust. 2 rozstrzyga, że w przypadku gdy zasoby, o których mowa w art. 174 ust. 1 Pke, stanowią część składową nieruchomości, do zapewnienia dostępu obowiązany jest właściciel, użytkownik wieczysty lub zarządca nieruchomości.

W projektowanym art. 174 ust. 3 Pke znajduje się odesłanie do odpowiedniego stosowania: art. 30 ust. 4, ust. 5 pkt 5 i ust. 5d ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych. Należy wskazać, że zgodnie z:

- art. 30 ust. 4 ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych, zawarcie umowy o dostępie, o którym mowa w art. 30 ust. 1 i 3 tej ustawy, stanowi czynność zwykłego zarządu.

Odpowiednie stosowanie przywołanego przepisu, w związku z treścią art. 174 ust. 3 Pke, oznacza, że zawarcie umowy o dostępie, o którym mowa w art. 174 ust. 1 Pke –

pod warunkiem, że okablowanie wraz z powiązаныmi zasobami jest częścią składową nieruchomości – stanowi czynność zwykłego zarządu,

- art. 30 ust. 5 pkt 5 ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych, stronami postępowania w sprawie wydania decyzji o dostępie, o którym mowa w art. 30 ust. 1 tej ustawy, są przedsiębiorca telekomunikacyjny oraz właściciel, użytkownik wieczysty lub zarządca nieruchomości, do którego przedsiębiorca telekomunikacyjny wystąpił z wnioskiem o zapewnienie tego dostępu. W przypadku zmiany zarządcy nieruchomości, ustania zarządu albo utraty przez dotychczasowego zarządcę uprawnienia do zawarcia umowy o dostęp, o którym mowa w ust. 1, na jego miejsce wstępuje nowy zarządca nieruchomości, a w przypadku jego braku – właściciel lub użytkownik wieczysty nieruchomości.

Odpowiednie stosowanie przywołanego przepisu, w związku z treścią art. 174 ust. 3 Pke, polega na odwołaniu do dostępu, o którym mowa w art. 174 ust. 1 Pke zamiast do dostępu, o którym mowa w art. 30 ust. 1 ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych. W pozostałym zakresie przepis powinien być stosowany tak samo jak na gruncie ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych,

- art. 30 ust. 5d ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych, umowa oraz decyzja w sprawie dostępu, o którym mowa w art. 30 ust. 1 i 3 tej ustawy, są wiążące dla następców prawnych właścicieli i użytkowników wieczystych nieruchomości objętej tą umową lub decyzją oraz innych podmiotów władających tą nieruchomością.

Odpowiednie stosowanie przywołanego przepisu, w związku z treścią art. 174 ust. 3 Pke, polega na odwołaniu do dostępu, o którym mowa w art. 174 ust. 1 Pke zamiast do dostępu, o którym mowa w art. 30 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych. W pozostałym zakresie przepis powinien być stosowany tak samo jak na gruncie ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych.

W projektowanym art. 174 ust. 4 Pke znajduje się odesłanie do odpowiedniego stosowania: art. 30 ust. 5 pkt 5 ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju sieci i usług telekomunikacyjnych, jak i art. 30 § 4 kpa, w przypadku dokonania zmiany właściciela, użytkownika wieczystego lub zarządcy nieruchomości, po wystąpieniu z wnioskiem o zawarcie

umowy o dostępie, o którym mowa w art. 174 ust. 1 Pke, a przed złożeniem wniosku w sprawie rozstrzygnięcia sporu przez Prezesa UKE. Należy wyjaśnić, że zgodnie z:

- art. 30 ust. 5 pkt 5 ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych, stronami postępowania w sprawie wydania decyzji o dostępie, o którym mowa w art. 30 ust. 1 tej ustawy, są przedsiębiorca telekomunikacyjny oraz właściciel, użytkownik wieczysty lub zarządca nieruchomości, do którego przedsiębiorca telekomunikacyjny wystąpił z wnioskiem o zapewnienie tego dostępu. W przypadku zmiany zarządcy nieruchomości, ustania zarządu albo utraty przez dotychczasowego zarządcę uprawnienia do zawarcia umowy o dostęp, o którym mowa w ust. 1, na jego miejsce wstępuje nowy zarządca nieruchomości, a w przypadku jego braku – właściciel lub użytkownik wieczysty nieruchomości.

Odpowiednie stosowanie przywołanego przepisu, w związku z treścią art. 174 ust. 4 Pke, polega, po pierwsze, na odwołaniu do dostępu, o którym mowa w art. 174 ust. 1 Pke zamiast do dostępu, o którym mowa w art. 30 ust. 1 ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych. Po drugie, co wynika wprost z art. 174 ust. 4, przepisu nie stosuje się do „strony postępowania” (jak w przypadku odpowiedniego stosowania art. 30 ust. 5 pkt 5 ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych w związku z art. 174 ust. 3 Pke), a do „strony negocjacji”. Negocjacje rozpoczynają się z momentem doręczenia zobowiązanemu do zapewnienia dostępu na podstawie art. 174 ust. 2 Pke wniosku o zawarcia umowy o dostępie, o którym mowa w art. 174 ust. 1 Pke, i są prowadzone między zobowiązanym do zapewnienia dostępu i uprawnionym do żądania dostępu. Próba podjęcia negocjacji jest niezbędna do ewentualnego, późniejszego złożenia wniosku o rozstrzygnięcie sporu o dostęp przez Prezesa UKE. Natomiast w przypadku gdy postępowanie takie zostało wszczęte (jest w toku), a nastąpi zmiana zarządcy nieruchomości, ustanie zarządu albo utrata przez dotychczasowego zarządcę uprawnienia do zawarcia umowy o dostęp, o którym mowa art. 174 ust. 1 Pke, to na jego miejsce wstąpi nowy zarządca nieruchomości, a w przypadku jego braku – właściciel lub użytkownik wieczysty nieruchomości, który stanie się stroną tego postępowania prowadzonego przez Prezesa UKE,

- art. 30 § 4 kpa, w sprawach dotyczących praw zbywalnych lub dziedzicznych w przypadku zbycia prawa lub śmierci strony w toku postępowania na miejsce dotychczasowej strony wstępują jej następcy prawni.

Odpowiednio stosowanie art. 30 § 4 kpa w związku z art. 174 ust. 4 Pke oznacza, że w przypadku zmiany właściciela, użytkownika wieczystego lub zarządcy nieruchomości zobowiązanych do zapewnienia dostępu zgodnie z art. 174 ust. 2 Pke, w związku ze zbyciem prawa do budynku (którego częścią składową są zasoby, o których mowa w art. 174 ust. 1 Pke) lub śmiercią dysponenta takiego budynku, w momencie już po wystąpieniu przez przedsiębiorcę telekomunikacyjnego z wnioskiem o zawarcie umowy o dostępie, czyli na etapie negocjacji, nowy dysponent wstępuje w prawa i obowiązki jako zobowiązany do zapewnienia dostępu. Oznacza to m.in., że jest zobowiązany kontynuować negocjacje z uprawnionym do żądania dostępu przedsiębiorcą telekomunikacyjnym, bez konieczności ponownego skierowania do niego wniosku o zawarcie rzeczonyj umowy.

Zgodnie z proponowaną treścią art. 174 ust. 5 Pke umowa dotycząca dostępu, o którym mowa w ust. 1, powinna być zawarta w terminie 30 dni od dnia wystąpienia wnioskiem o jej zawarcie. Nie zawarcie umowy w ww. terminie skutkuje możliwością złożenia wniosku w sprawie rozstrzygnięcia sporu dotyczącego dostępu przez każdą ze stron na podstawie art. 183 ust. 2 pkt 2. W rzeczonym przepisie zawarta jest regulacja o charakterze szczególnym w stosunku do ogólnego terminu negocjacji, który wynosi 60 dni.

Projektowany art. 174 ust. 6 Pke odnosi się do kwestii odpłatności dostępu, o którym mowa w art. 174 ust. 1 Pke. Dostęp, o którym mowa w ust. 1, jest co do zasady nieodpłatny, przy czym przedsiębiorca telekomunikacyjny ponosi proporcjonalną część ponoszonych przez zapewniającego dostęp kosztów utrzymania udostępnionej infrastruktury. Wyjątkowo jest odpłatny, jeżeli okablowania pomiędzy zakończeniami sieci w obiekcie budowlanym, a najbliższym punktem dystrybucji jest własnością podmiotu, którego przeważającym przedmiotem działalności jest działalność telekomunikacyjna (a więc nie każdego przedsiębiorcy telekomunikacyjnego). W tej sytuacji opłaty za ten dostęp powinny umożliwiać zwrot proporcjonalnej części poniesionych przez ten podmiot kosztów powstania tej infrastruktury oraz ponoszonych kosztów jej utrzymania oraz uwzględniać wpływ zapewnienia dostępu na plan biznesowy tego podmiotu, w szczególności na realizowane przez niego inwestycje dotyczące szybkich sieci telekomunikacyjnych oraz powiązanych zasobów. Innymi słowy dostęp jest odpłatny wyłącznie w sytuacji, gdy zapewnionym do dostępu jest przedsiębiorca telekomunikacyjny sensu stricto, a nie każdy podmiot – który chociażby przez chęć odpłatnego udostępnienia swoich zasobów – może wykazać, że wykonuje działalność telekomunikacyjną w ramach swojej działalności ponieważ uzyskał wpis do rejestru PT, o

którym mowa w art. 5 ust. 1 Pke. Podmioty nie spełniające tego warunku udostępniają swoje zasoby nieodpłatnie, natomiast przysługuje im zwrot części kosztów zapewnienia tego dostępu w określonym zakresie.

Kwalifikacja na etapie stosowania prawa „przeważającego przedmiotu działalności”, jest możliwa – dla podmiotów wpisanych do rejestru przedsiębiorców – przy uwzględnieniu m.in. przedmiotu przeważającej działalności na poziomie podklasy zgodnie z PKD, w rozumieniu ustawy z dnia 20 sierpnia 1997 r. o Krajowym Rejestrze Sądowym (Dz. U. z 2021 r. poz. 112, z późn. zm.). Dla przedsiębiorców zarejestrowanych w CEIDG również może zostać w pewnym zakresie dla celu odpowiedniej kwalifikacji kod PKD z działu 61 – Telekomunikacja, ale należy mieć na uwadze, że oceny, czy dla danego podmiotu „przeważającym przedmiotem działalności jest działalność telekomunikacyjna” dokonuje Prezes UKE w oparciu o informacje istotne dla tej kwalifikacji.

Art. 175

Projektowany art. 175 ust. 1 Pke stanowi podstawę do określenia przez Prezesa UKE obiektywnych, przejrzystych, niedyskryminujących i proporcjonalnych warunków, na jakich powinien być zapewniany dostęp, o których mowa w art. 174 lub art. 178 Pke, jeżeli przemawia za tym potrzeba zapewnienia skutecznej konkurencji oraz interes użytkowników końcowych. Podmioty zobowiązane do zapewnienia dostępu do wskazanych przez odesłanie zasobów. zawierają umowy na warunkach nie gorszych niż określone w decyzji wydanej przez Prezesa UKE (art. 175 ust. 2). Decyzje te mogą zostać wydane na podstawie:

- art. 175 ust. 1 i art. 174 ust. 1, gdy adresatem obowiązku ustawowego będzie przedsiębiorca telekomunikacyjny lub podmiot niebędący przedsiębiorcą telekomunikacyjnym, o ile jest właścicielem okablowania pomiędzy zakończeniami sieci w obiekcie budowlanym, a najbliższym punktem dystrybucji, a także podmiot zobowiązany do zapewnienia dostępu zgodnie z art. 174 ust. 2 Pke,
- art. 175 ust. 1 i art. 178 ust. 1, gdy obowiązek został nałożony na przedsiębiorcę telekomunikacyjnego, a warunki będą odnosić się do rozszerzonego obowiązku dostępowego, o którym mowa w art. 178 Pke.

W art. 175 ust. 3 przewidziane są przesłanki do zmiany rozstrzygnięcia, o którym mowa w ust. 1, przesłankami są: zapewnienie ochrony interesów użytkowników końcowych lub zapewnienie skutecznej konkurencji, przy czym zgodnie z użytym spójnikiem „lub” podstawa do zmiany decyzji zachodzi w przypadku spełnienia którejkolwiek z wymienionych przesłanek.

W sytuacji gdy właścicielem okablowania między zakończeniami sieci w obiekcie budowlanym a pierwszym punktem dystrybucji, służącego inteligentnemu opomiarowaniu, jest operator systemu dystrybucyjnego, decyzję określającą obiektywne, przejrzyste, proporcjonalne i niedyskryminacyjne warunki na jakich jest zapewniany dostęp, o którym mowa w art. 174 ust. 1, Prezes UKE wydaje się w uzgodnieniu z Prezesem Urzędu Regulacji Energetyki, zwanym dalej „Prezesem URE”. Niezajęcie stanowiska przez Prezesa URE w terminie 30 dni od dnia przedstawienia projektu decyzji uznaje się za brak zastrzeżeń do projektu. Uzgodnienie to nie obejmuje finansowych warunków współpracy. W tym zakresie Prezes URE przedstawi opinię. Jest to analogiczne rozwiązanie jakie zostało przyjęte w ustawie z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych, w przypadku decyzji odnoszących się do zapewnienia dostępu do infrastruktury technicznej przedsiębiorstw energetycznych.

Art. 176

Zgodnie z projektowanym art. 176 ust. 1 Pke, treść umowy o dostępie, utrwalonej na trwałym nośniku, przekazuje Prezesowi UKE w terminie 14 dni:

- przedsiębiorca komunikacji elektronicznej o znaczącej pozycji rynkowej, jeżeli umowa o dostępie związana jest z nałożonym na podstawie art. 211 ust. 1 obowiązkiem regulacyjnym,
- zobowiązany do zapewnienia dostępu, o którym mowa w art. 174 ust. 1, jeżeli jest nim podmiot, którego przeważającym przedmiotem działalności jest działalność telekomunikacyjna, a więc specyficzny przedsiębiorca telekomunikacyjny, dla którego dostęp jest odpłatny,
- zobowiązany do zapewnienia dostępu, o którym mowa w art. 178 ust. 1,
- operator zobowiązany do zapewnienia dostępu, o którym mowa w art. 179 ust. 1 pkt 1.

W art. 176 ust. 2 doprecyzowano, że obowiązek, o którym mowa w ust. 1 aktualizuje się również w przypadku zmiany umowy.

Umowy o dostęp są co do zasady jawne i podlegają, zgodnie z projektowanym art. 176 ust. 3, bezpłatnemu udostępnieniu na wniosek. Projektowany przepis zawiera zastrzeżenie, że wyłączenie jawności nie może obejmować rozliczeń z tytułu dostępu. Podobny przepis funkcjonował już w Pt (art. 33).

Rozdział 2

Obowiązki dostępne symetryczne

Art. 177

Przepis ten określa dostępne obowiązki symetryczne (ust. 1) oraz nakłada na Prezesa UKE obowiązek zapewnienia, aby obowiązek dostępowy symetryczny był obiektywny, przejrzysty, proporcjonalny i niedyskryminacyjny (ust. 2).

Art. 178

W projektowanym art. 178 ust. 1 przewidziana jest kompetencja Prezesa UKE do określenia obszarów geograficznych, na których obowiązek przedsiębiorcy telekomunikacyjnego oraz podmiotu, o którym mowa w art. 27 ust. 1 ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych (tj. podmiotu który wykorzystał środki publiczne w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych do budowy, przebudowy lub remontu infrastruktury lub sieci telekomunikacyjnej, lub nabycia praw do infrastruktury lub sieci telekomunikacyjnej albo nabył prawa do infrastruktury lub sieci telekomunikacyjnej zbudowanej, przebudowanej lub wyremontowanej przy wykorzystaniu środków publicznych), do zapewnienia dostępu do okablowania między zakończeniami sieci w obiekcie budowlanym a najbliższym punktem dystrybucji jest rozszerzony o elementy sieci telekomunikacyjnej wraz z powiązаныmi zasobami, poza punktami dystrybucji, które znajdują się najbliżej zakończeń sieci w budynkach, ale nie dalej niż do pierwszego punktu dystrybucji, w którym liczba obsługiwanych zakończeń sieci uzasadnia ubieganie się o dostęp przez efektywnie działającego przedsiębiorcę telekomunikacyjnego. Rozstrzygnięcie to może być wydane w drodze decyzji obszarowej na podstawie art. 191 ust. 1 lit. a Pke.

Zgodnie z art. 178 ust. 2, decyzja o dostępie, o którym mowa w ust. 1, może dotyczyć wyłącznie obszaru, na którym obowiązek dostępu do okablowania wraz z powiązаныmi zasobami pomiędzy zakończeniami sieci w obiekcie budowlanym a najbliższym punktem dystrybucji na danym obszarze w niewystarczającym stopniu przyczynia się do usunięcia stałych i wysokich barier inwestycyjnych zagrażających ograniczeniem lub ograniczających korzyści użytkowników końcowych wynikających z konkurencji. Prezes UKE korzystając ze wskazanej kompetencji jest zobowiązany wziąć pod uwagę nałożone obowiązki regulacyjne (ust. 2 zdanie drugie). Pojęcie „trwałe i wysokie” bariery („przeszkody” w polskiej wersji językowej EKŁE) zostało wyjaśnione w Wytycznych BEREC wydanych na podstawie art. 61 ust. 3 akapit 5 EKŁE. Obecnie obowiązującymi wytycznymi BEREC ww. zakresie są *BEREC Guidelines on*

the Criteria for a Consistent Application of Article 61 (3) EECC z 10 grudnia 2020 r. (BoR (20) 225).

Projektowany przepis art. 178 ust. 3 rozstrzyga, których podmiotów nie dotyczą decyzje Prezesa UKE nakładające obowiązek udostępniania elementów sieci telekomunikacyjnej wraz z powiązаныmi zasobami, poza punktami dystrybucji, które znajdują się najbliżej zakończeń sieci w budynkach, ale nie dalej niż do pierwszego punktu dystrybucji, w którym liczba obsługiwanych zakończeń sieci uzasadnia ubieganie się o dostęp przez efektywnie działającego przedsiębiorcę telekomunikacyjnego. Pierwszą grupę stanowią przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej, o których mowa w art. 204 ust. 1 Pke (które można określić w skrócie w języku prawniczym oraz praktyce obrotu jako „hurtowe”), drugą przedsiębiorstwa, których rozmiar lub skala prowadzonej działalności wskazują na to, że rozszerzone obowiązki podważyłyby zasadność realizacji przez tych przedsiębiorców telekomunikacyjnych nowych sieci ze względów ekonomicznych lub finansowych (w praktyce te przedsiębiorca telekomunikacyjne mogą – ale nie muszą – pokrywać się z podziałem na mikro, małych i średnich przedsiębiorców, o ile Prezes UKE stwierdzi spełnienie którejsz z przesłanek wskazanych w art. 178 ust. 3 pkt 2). Wskazany artykuł stanowi transpozycję art. 61 ust. 3 akapit 4 EKŁE.

Art. 179

Projektowany art. 179 ust. 1, stanowiący transpozycję art. 61 ust. 2 lit. a oraz b EKŁE, nadaje Prezesowi UKE kompetencje do nakładania, w przypadku ust. 1 pkt 1 – na przedsiębiorców telekomunikacyjnych, a przypadku ust. 1 pkt 2 – na operatorów, dwóch rodzajów obowiązków. Po pierwsze, obowiązków niezbędnych dla zapewnienia łączności z użytkownikiem końcowym, obejmujących obowiązek połączenia sieci, jeżeli to jeszcze nie zostało zrealizowane oraz obowiązek zapewnienia interoperacyjności usług (art. 179 ust. 1 pkt 1). Po drugie, obowiązków zapewnienia dostępu do interfejsów programistycznych aplikacji oraz elektronicznych przewodników po programach, na sprawiedliwych, rozsądnych i niedyskryminujących warunkach, o ile jest to niezbędne dla korzystania przez użytkowników końcowych z cyfrowych usług radiofonicznych i telewizyjnych oraz udogodnień dla osób z niepełnosprawnościami związanych z tymi usługami (art. 179 ust. 1 pkt 2).

Ponadto przepis ten wdraża przepis art. 112 ust. 2 EKŁE i przewiduje uprawnienia Prezesa UKE do nakładania na dostawcę usługi komunikacji głosowej obowiązku udostępniania niezbędnych danych dla celów prowadzenia spisów abonentów i informacji o numerach innym dostawcom usługi komunikacji głosowej, świadczącym usługę informacji o numerach

telefonicznych, w tym usługę informacji o numerach obejmującą wszystkich abonentów usług komunikacji głosowej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (art. 179 ust. 1 pkt 3).

Zgodnie z projektowanym art. 179 ust. 2 Prezes UKE może nałożyć obowiązek zapewnienia interoperacyjności usług na dostawcę usług łączności interpersonalnej niewykorzystujących numerów, które osiągnęły znaczny poziom zasięgu i upowszechnienia wśród użytkowników. Spełnienie przesłanki „znacznego poziomu zasięgu i upowszechnienia” należy do oceny Prezesa UKE, jednak wskazany obowiązek może zostać nałożony jedynie wtedy, gdy możliwość komunikowania się między użytkownikami końcowymi jest zagrożona ze względu na interoperacyjności między usługami komunikacji interpersonalnej. Zagrożenia dla łączności typu koniec–koniec między użytkownikami końcowymi na terenie całej UE lub co najmniej trzech państw członkowskich jest stwierdzane przez Komisję Europejską po konsultacji z BEREC. Wskazany przepis stanowi transpozycję art. 61 ust. 2 lit. c EKŁE. Charakter obowiązków i ich zakres, które mogą zostać nałożone przez Prezesa UKE na podstawie art. 179 ust. 1 pkt 1 w związku z ust. 2, określa Komisja Europejska w środkach wykonawczych, o czym stanowi projektowany ust. 3. Przepis ten stanowi transpozycję art. 61 ust. 2 akapit drugi ppkt (ii) EKŁE.

W art. 179 ust. 4 ustanowiony jest otwarty katalog udogodnień dla osób z różnymi rodzajami niepełnosprawności, związanych z usługami radia cyfrowego oraz telewizji cyfrowej, na który składają się w szczególności:

- napisy dla niesłyszących,
- audiodeskrypcja,
- tłumaczenie na język migowy.

Art. 180

W projektowanym art. 180 Pke, stanowiącym transpozycję art. 61 ust. 4 EKŁE w ust. 1 przewidziana jest kompetencja do nakładania przez Prezesa UKE, na przedsiębiorcę telekomunikacyjnego będącego adresatem decyzji rezerwacyjnej, obowiązku zapewnienia dostępu do nieaktywnych elementów sieci telekomunikacyjnej i powiązanych zasobów. Natomiast gdy nałożenie obowiązku, o którym mowa w art. 180 ust. 1 pkt 1 pkt 1, byłoby niewystarczające, Prezes UKE może nałożyć obowiązek:

- zapewnienia dostępu do aktywnych elementów sieci telekomunikacyjnych i powiązanych zasobów (art. 180 ust. 1 pkt 2) lub ,

- zapewnienia dostępu na potrzeby roamingu lokalnego (art. 180 ust. 1 pkt 3).

W art. 180 ust. 2 zawarte są przesłanki nałożenia obowiązków, o których mowa w ust. 1, przez Prezesa UKE. Krajowy organ regulacyjny nakłada je w przypadku gdy:

- jest to niezbędne do lokalnego świadczenia usług telekomunikacyjnych, które uzależnione są od wykorzystywania częstotliwości (art. 180 ust. 2 pkt 1),
- przedsiębiorca telekomunikacyjny nie zapewnia podobnego, alternatywnego dostępu, na uczciwych i rozsądnych warunkach, umożliwiającego dotarcie do użytkowników końcowych przez przedsiębiorców telekomunikacyjnych (art. 180 ust. 2 pkt 2),
- dostęp ma być zapewniany na obszarze, na którym trudne do pokonania techniczne lub ekonomiczne bariery ograniczają, ze szkodą dla użytkowników końcowych, możliwość realizacji sieci o bardzo dużej przepustowości lub świadczenie usług telekomunikacyjnych (art. 180 ust. 2 pkt 3).

Zgodnie z art. 180 ust. 3, nakładając obowiązki, o którym mowa w ust. 1, Prezes UKE jest zobowiązany wziąć pod uwagę przede wszystkim potrzebę wspierania, skierowanych do operatorów na danym obszarze, zachęt do uruchamiania infrastruktury, a także inne okoliczności wskazane w pkt 1–6. Redakcja przepisu została ukształtowana w ten sposób, ponieważ „potrzeba wspierania skierowanych do operatorów na danym obszarze zachęt do uruchamiania infrastruktury”, jest najważniejszą okolicznością (zgodnie z EKŁE „nadrzędną”), co oznacza, że identyfikacja rzeczonyj potrzeby jest niezbędna w przypadku nałożenia obowiązku. Prezes UKE jest zobowiązany również wziąć pod uwagę:

- stan konkurencji infrastrukturalnej i usługowej,
- efektywne wykorzystanie częstotliwości,
- innowacje technologiczne,
- techniczną możliwość współużytkowania lub związanych z tym warunków,
- potrzebę poszerzania obszaru, na którym możliwy jest dostęp do sieci o bardzo dużej przepustowości, w szczególności wzdłuż głównych szlaków komunikacyjnych oraz na obszarach o niższej gęstości zaludnienia,
- zwiększenie konkurencyjności w zakresie jakości i wyboru usług oferowanych użytkownikom końcowym.

Art. 181

Projektowany art. 181 przewiduje kompetencję Prezesa UKE do nałożenia na operatora obowiązku w zakresie kolokacji, udostępniania elementów sieci telekomunikacyjnej oraz powiązanych zasobów, które zostały umieszczone na nieruchomości w związku z wykonywaniem uprawnień wynikających z przepisów prawa, wyroku sądu lub decyzji. Przesłanki nałożenia tego obowiązku są opisane przez odwołanie do klauzul generalnych – ochrony środowiska, zdrowia publicznego, bezpieczeństwa publicznego lub z uwagi na realizację celów planowania i zagospodarowania przestrzennego, przy czym nałożenie obowiązku w celu ochrony chociażby jednego z ww. desygnatów interesu publicznego, musi posiadać walor niezbędności. Przepis ten stanowi transpozycję art. 44 EKŁE.

Art. 182

Projektowany art. 182 przewiduje procedurę przeglądu nałożonych obowiązków, o których mowa w art. 178 ust. 1, art. 179 oraz art. 180. Przegląd decyzji polega na analizie, czy uzasadnione jest, aby utrzymać nałożony obowiązek w obowiązującym kształcie. Przegląd decyzji musi zostać przeprowadzony przez Prezesa UKE w ciągu 5 lat od wydania ostatecznej decyzji (art. 182 ust. 1 Pke). W ramach przeglądu Prezes UKE wydaje postanowienie o przeprowadzeniu postępowania lub braku podstaw do jego przeprowadzenia w sprawie, w której wydano tę decyzję. Wydanie postanowienia poprzedzone jest przeprowadzeniem postępowania konsultacyjnego i, w stosownych przypadkach, postępowania konsolidacyjnego (co wynika odpowiednio z treści art. 30 ust. 1 pkt 3, i art. 35 ust. 1 w związku z art. 30 ust. 1 pkt 3 Pke).

W art. 182 ust. 2 Pke przesądzono, że Prezes UKE jest zobowiązany wydać postanowienie o przeprowadzeniu postępowania w sprawie przeglądu decyzji, gdy zachodzą poważne wątpliwości co do tego, czy przesłanki nałożenia obowiązku są nadal spełnione albo czy w przypadku uchylenia obowiązku nadal byłyby podstawy do jego nałożenia w takim zakresie, jaki przewidywała decyzja.

Postępowanie, w którym zostało wydane postanowienie o przeprowadzeniu postępowania w sprawie przeglądu decyzji kończy się zgodnie z art. 182 ust. 4 Pke rozstrzygnięciem:

- stwierdzającym brak podstaw do zmiany lub uchylenia decyzji,
- zmianie decyzji, lub
- uchyleniu decyzji.

Również wydanie tego rozstrzygnięcia musi zostać poprzedzone postępowaniem konsultacyjnym zgodnie z art. 30 pkt 3 Pke, jak również postępowania konsolidacyjnego, jeżeli zachodzą przesłanki do jego przeprowadzenia.

Przeгляд ma charakter cykliczny, o czym stanowi ust. 4, co oznacza, że przegląd nie jest wykonywany jedynie jednokrotnie, tj. w terminie 5 lat od wydania ostatecznej decyzji nakładającej obowiązek dostępowy symetryczny – z wyłączeniem decyzji, o której mowa w art. 181 Pke (ust. 1) – ale również w terminie do 5 lat, liczonych od wydania każdego postanowienia o braku podstaw do przeprowadzenia postępowania w sprawie przeglądu decyzji w sprawie, a także w przypadku wydania decyzji o braku podstaw do zmiany lub uchylecia decyzji (ust. 3 pkt 1) lub zmianą decyzji (ust. 3 pkt 2), jeżeli takie rozstrzygnięcie nadal jest w obrocie prawnym. Nie podlegają przeglądowi decyzje uchylające decyzje zgodnie z art. 182 ust. 3 pkt 3, a także takie, które w inny sposób zostały wyeliminowane z obrotu prawnego.

Rozdział 3

Koordinacja dostępu telekomunikacyjnego

Na gruncie dotychczas obowiązujących przepisów podstawy do rozstrzygania sporów o dostęp, których co najmniej jedną stroną jest przedsiębiorca telekomunikacyjny, są rozproszone w Pt oraz w ustawie z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych. Sprawy sporne dotyczą dostępu telekomunikacyjnego w rozumieniu Pke, a więc m.in. dostępu do infrastruktury technicznej, dostępu do infrastruktury lub sieci, które zostały zbudowane, przebudowane lub wyremontowane ze środków publicznych; dostępu do nieruchomości w celu zapewnienia telekomunikacji, w tym budynków.

Przepisy projektowanego rozdziału mają zapewnić ujednoczenie regulacji związanej z procedurą rozstrzyganiem sporów o dostęp przez Prezesa UKE, co pozytywnie wpłynie na ich przejrzystość. Rozdział ten nie ma zastosowania do regulacji, które dotyczą dostępu telekomunikacyjnego, jak choćby art. 33 ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych, ale przyznają kompetencje do rozstrzygania sprawy spornej innemu organowi niż Prezes UKE. W takich przypadkach, gdy przepis nie zawiera odwołania do stosowania (choćby odpowiedniego) działu III rozdziału 3 Pke, przepisy te należy wyklądać zgodnie z zasadą *lex specialis derogat legi generali*.

Art. 183

Projektowany przepis art. 183 ust. 1 przewiduje ogólny, 60-dniowy termin na rozstrzygnięcie sporu przez Prezesa UKE, dotyczy to rozstrzygnięcia sporów pomiędzy przedsiębiorcami

komunikacji elektronicznej lub przedsiębiorcą komunikacji elektronicznej a innym podmiotem, gdy jest on zobowiązany do zapewnienia dostępu.

Zgodnie z proponowaną treścią art. 183 ust. 2, wniosek o rozstrzygnięcie sporu może złożyć każda ze stron sporu, jeżeli:

- jedna ze stron odmówiła zapewnienia dostępu telekomunikacyjnego, lub (art. 183 ust. 2 pkt 1),
- umowa o dostępie nie została zawarta lub zmieniona w terminie 60 dni od dnia wystąpienia przez jedną ze stron z wnioskiem o jej zawarcie lub zmianę, z zastrzeżeniem art. 174 ust. 5, chyba że przepisy ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych, lub postanowienie Prezesa UKE, o którym mowa w ust. 3, wskazują inny termin (art. 183 ust. 2 pkt 2).

Art. 183 ust. 3 nadaje kompetencję Prezesowi UKE do określenia, na wniosek strony negocjacji i w drodze postanowienia, krótszego terminu na zawarcie umowy o dostępie. Skrócenie terminu oznacza, w przypadku braku porozumienia stron, skuteczne skierowanie wniosku do Prezesa UKE o wydanie decyzji rozstrzygającej spór będzie możliwe szybciej.

Projektowany art. 183 ust. 4 zawiera wymogi, jakim musi czynić zadość wniosek o rozstrzygnięcie sporu kierowany do Prezesa UKE. W celu:

- właściwego ukształtowania decyzji wпадkowej co do zachowania terminu ponieważ wniosek wniesiony przed upływem terminu jest bezprzedmiotowy i zgodnie z art. 61a § 1 kpa organ administracji publicznej wydaje postanowienie o odmowie wszczęcia postępowania, oraz
- ustalenia zakresu rozstrzygnięcia Prezesa UKE,

konieczne jest przedłożenie:

- wniosku w sprawie zawarcia lub zmiany umowy o dostępie wraz ze wskazaniem okoliczności, w jaki sposób jego treść została przekazana drugiej stronie,
- dokumentów z negocjacji prowadzonych z drugą stroną, o ile takie negocjacje zostały przeprowadzone,
- projektu umowy o dostępie, z zaznaczeniem tych części umowy, co do których strony nie doszły do porozumienia.

Niezbędne jest również wniesienie opłaty w wysokości 25% przeciętnego wynagrodzenia, o której mowa w art. 183 ust. 7. Opłata ta jest pobierana przez UKE i zgodnie z przepisem ust. 12 stanowi dochód budżetu państwa.

Zgodnie z projektowanym art. 183 ust. 5, w przypadku gdy spór dotyczy zawartej umowy o dostępie oraz gdy treść stosunku zobowiązanego jest określona częściowo przez decyzję, o której mowa w ust. 1 lub w art. 187, a częściowo przez umowę o dostępie, do wniosku, o którym mowa w ust. 1, dołącza się również jednolity tekst umowy zawierający również postanowienia wynikające z decyzji.

Dotychczasowe doświadczenia Prezesa UKE wskazują, że ze względu na wielość materialnych podstaw związanych z obowiązkiem zapewnienia dostępu do określonych zasobów (aktów prawnych oraz aktów stosowania prawa) konieczny jest przepis, który umożliwiłby w sposób jednoznaczny łączne rozpoznawanie spraw spornych (a wcześniej prowadzenie jednego postępowania administracyjnego, obejmującego przedmiot wielu wniosków), o ile dotyczą tych samych stron, co konstytuuje art. 183 ust. 6 Pke.

Nowym rozwiązaniem jest wprowadzenie mechanizmu opłaty związanej z wnioskiem o rozstrzygnięcie sporu przez Prezesa UKE. Do wniesienia opłaty jest zobowiązany wnioskodawca (jest to w tym przypadku wymóg, a jego niewypełnienie stanowi brak, o którym mowa w art. 64 § 2 kpa), natomiast nie oznacza to, że to ten podmiot faktycznie poniesie te koszty, ponieważ w toku postępowania Prezes UKE oceni również w pewnym zakresie również przebieg negocjacji, czyli okoliczności, które są związane z uprawnieniem do złożenia wniosku o rozstrzygnięcie sporu. Ocena Prezesa UKE dotyczyć będzie wystąpienia okoliczności odnoszących się do: zajęcia stanowiska w sprawie wniosku rozpoczynającego negocjacje, a także okoliczności zaproponowania warunków dostępu telekomunikacyjnego na obiektywnych, przejrzystych, proporcjonalnych i niedyskryminacyjnych warunkach i ewentualnej odmowy zapewnienia dostępu telekomunikacyjnego na takich warunkach przez drugą stronę; okoliczności zaproponowania warunków dostępu telekomunikacyjnego na warunkach zgodnych z obowiązkami, w tym z nałożonymi obowiązkami regulacyjnymi lub obowiązkami dostępowymi symetrycznymi, i ewentualnej odmowy zapewnienia dostępu telekomunikacyjnego na takich warunkach przez drugą stronę, jak również przedstawienia warunków zgodnych z ofertą ramową, jeżeli taka oferta obowiązuje i ma zastosowanie w zakresie danego dostępu telekomunikacyjnego. W przypadku stwierdzenia wypełnienia którejkolwiek z przesłanek, o których mowa w art. 183 ust. 9 Pke, opłata ta zostanie w praktyce przerzucona na drugą stronę - inną niż wnioskodawca inicjujący postępowanie. Zapewnia to

mechanizm, zgodnie z którym opłata wniesiona przez wnioskodawcę może zostać mu zwrócona w terminie 14 dni, natomiast wtedy obowiązek wniesienia opłaty przez drugą ze stron wynikać będzie z treści postanowienia wydanego w toku postępowania, na które przysługuje zażalenie. Intencją projektodawcy jest, aby w sytuacji gdy dojdzie do merytorycznego rozstrzygnięcia sprawy, któraś ze stron poniosła koszt w wysokości 25% przeciętnego wynagrodzenia. Natomiast w sytuacji, gdy postępowanie jest umorzone, opłata podlega zwrotowi (art. 183 ust. 11 Pke).

Należy też zauważyć, że zgodnie z art. 16 EKŁE każda opłata administracyjna nałożona na przedsiębiorstwa udostępniające sieci lub świadczące usługi łączności elektronicznej zgodnie z ogólnym zezwoleniem lub na rzecz których zostało ustanowione prawo użytkowania powinna w całości pokrywać jedynie koszty administracyjne poniesione przez właściwy organ. Wskazana wysokość opłaty de facto i tak nie pokryje tych kosztów administracyjnych, natomiast powinna spełnić cel wykazany przez projektodawcę. Koszty prowadzenia postępowania administracyjnego są istotnie wyższe niż 25% przeciętnego wynagrodzenia (około 1300 zł).

Wysokość opłaty została ustalona na takim poziomie, aby nie stanowiła z jednej strony zapory inwestycyjnej, gwarantując tym samym możliwość uruchomienia związanych z nią procedur – umożliwiając podmiotom realizację uprawnień. Z drugiej strony brak opłaty mógłby stanowić zachętę do działań obstrukcyjnych – generowałby nadmierną ilość postępowań i wstrzymywałby realizację inwestycji do czasu wydania rozstrzygnięcia administracyjnego. Tym samym proponowana regulacja realizuje założenia wynikające z EKŁE, którą należy interpretować, że opłata nie powinna przewyższać rzeczywistych kosztów administracyjnych.

Zatem celem regulacji wynikającej z art. 183 ust. 7–13 Pke jest zachęcenie stron do racjonalnych negocjacji i dojścia do kompromisu w granicach obowiązującego prawa już na etapie negocjacji i zawarcia umowy o dostępie telekomunikacyjnym, jednocześnie ograniczając liczbę postępowań administracyjnych prowadzonych przez Prezesa UKE. Kwota została ustalona w wysokości 25% przeciętnego wynagrodzenia ponieważ znacznie niższa kwota mogłaby nie spełnić funkcji, dla której jest wprowadzana, jako zbyt niska dla przedsiębiorców komunikacji elektronicznej lub innych podmiotów zobowiązanych do zapewnienia dostępu telekomunikacyjnego, aby stanowić dla nich znaczący bodziec do prowadzenia negocjacji zgodnie z oczekiwaniami projektodawcy. Z drugiej strony, znacznie wyższa kwota mogłaby być postrzegana jako potencjalne ograniczenie prawa do skierowania sprawy do rozpoznania przez Prezesa UKE jako krajowego organu ds. rozstrzygania sporów o dostęp

telekomunikacyjny. Wreszcie należy wskazać, że postępowania związane z dostępem telekomunikacyjnym prowadzone przez Prezesa UKE są postępowaniami skomplikowanymi, a opłata w tej wysokości będzie dochodem budżetu państwa. Prezes UKE, w terminie do 31 marca każdego roku, ma obowiązek poinformować na stronie podmiotowej BIP UKE, o wysokości opłat, o których mowa w ust. 7 i 9, w kolejnym roku kalendarzowym.

Art. 184

Projektowany art. 184 ust. 1 Pke jest przepisem kompetencyjnym, wskazującym stosowanie zróżnicowanych rodzajów rozstrzygnięć w przypadku rozpatrywania spraw spornych przez Prezesa UKE. Prezes UKE załatwiając sprawę wydaje decyzję:

- określając treść stosunku zobowiązaniowego zastępującego umowę o dostępie (art. 184 pkt 1),
- zmieniając umowę lub decyzję o dostępie wydaną wcześniej, w całości lub w części (art. 184 pkt 2),
- zobowiązując strony do zmiany umowy o dostępie (art. 184 pkt 3),
- rozwiązując umowę (art. 184 pkt 4).

Projektowany art. 184 ust. 1 *in fine* wyznacza granice rozstrzygnięcia Prezesa UKE. Rozstrzygnięcie musi być zgodne z obowiązkami nałożonymi na strony, a także z celami polityki regulacyjnej określonymi w art. 407 ust. 2 Pke.

Prezes UKE, rozstrzygając spór o dostęp (z wyjątkiem sytuacji, gdy rozwiązuje umowę o dostępie), bierze pod uwagę konieczność zapewnienia przejrzystych i niedyskryminacyjnych warunków dostępu (art. 184 ust. 2).

Z art. 184 ust. 3 wynika skutek rozstrzygnięcia Prezesa UKE dla wcześniej zawartej i obowiązującej umowy o dostępie.

Natomiast regulacja zawarta w art. 184 ust. 4 pozwoli uniknąć problemów pojawiających się na gruncie aktualnych przepisów. Obecnie, jeżeli strona wniesie o zmianę umowy, a w toku postępowania umowa ta przestanie obowiązywać, Prezes UKE zobowiązany jest takie postępowanie umorzyć z uwagi na brak przedmiotu, tj. umowy, która mogłaby zostać zmieniona. Powoduje to często negatywne konsekwencje dla strony np. korzystającej z infrastruktury innego podmiotu, która z uwagi na brak obowiązywania umowy musi usunąć infrastrukturę telekomunikacyjną i zaprzestać świadczenia usług telekomunikacyjnych. Zaproponowana redakcja art. 184 ust. 4 umożliwi Prezesowi UKE wydanie w takiej sytuacji

decyzji zastępującej umowę o dostępie zamiast decyzji zmieniającej umowę, wyeliminuje więc ww. negatywne konsekwencje.

Art. 185

W myśl projektowanego art. 185 ust. 1 Prezes UKE rozstrzygając spór dotyczący dostępu może także nałożyć na stronę obowiązki dostępowe symetryczne, o ile spełnione zostaną przewidziane w przepisach wymogi dla nałożenia tych obowiązków, określone w dziale III rozdziale 2. Natomiast w przypadku, gdy stroną postępowania w sprawie o rozstrzygnięcie sporu jest podmiot, na który nałożono obowiązek, o którym mowa w art. 216 ust. 1 pkt 2, ale względem którego nie przeprowadzono procedury określonej w art. 217, Prezes UKE może określić opłaty należne temu podmiotowi od drugiej strony postępowania, stosując odpowiednio przepisy art. 217.

Art. 186

Prezes UKE, rozstrzygając spór o dostęp związany z obowiązkiem, o którym mowa w art. 180 ust. 1, może nałożyć na przedsiębiorcę telekomunikacyjnego uprawnionego do dostępu, obowiązek współużytkowania częstotliwości z przedsiębiorcą zobowiązanym do zapewnienia dostępu oraz określić jego warunki, w tym wskazać obszar geograficzny (art. 186 ust. 1). Obowiązek współużytkowania częstotliwości, o którym mowa w ust. 1, musi być obiektywny, przejrzysty, proporcjonalny i niedyskryminacyjny (art. 186 ust. 2). Do obowiązku współużytkowania częstotliwości, o którym mowa w ust. 1, stosuje się odpowiednio przepisy dotyczące przeglądu, o którym mowa w art. 182.

Art. 187

Art. 187 jest przepisem kompetencyjnym, zgodnie z którym Prezes UKE może, w drodze decyzji wydawanej z urzędu, zmienić umowę o dostępie lub decyzję rozstrzygającą spór o dostęp, w przypadkach uzasadnionych potrzebą zapewnienia ochrony interesów użytkowników końcowych, skutecznej konkurencji lub interoperacyjności usług, pod warunkiem, że będzie to zgodne z obowiązkami nałożonymi na strony.

Art. 188

Skutek prawny zawarcia umowy o dostępie w zakresie rozstrzygniętym decyzją Prezesa UKE został zastrzeżony w projektowanym art. 188. Decyzje Prezesa UKE rozstrzygające spór o dostęp lub decyzje wydawane na podstawie art. 187 Pke wygasają z mocy prawa w części

objętej umową. Dotyczy to przypadków, w których zawarcie umowy lub jej zmiana nastąpiły po wydaniu decyzji.

Art. 189

Projektowany art. 189 ma na celu ograniczenie prób dochodzenia ewentualnych roszczeń z tytułu niewykonania lub nienależytego wykonania obowiązków wynikających z decyzji o dostępie przed Prezesem UKE. Ze względu na zakres kompetencji Prezesa UKE, każda taka próba jest bezskuteczna.

Art. 190

Przepisy działu III rozdziału 3 mają co do zasady zastosowanie również do sporów transgranicznych, czyli sporów, w których jedną ze stron jest przedsiębiorca telekomunikacyjny z innego państwa członkowskiego. Postępowanie to zawiera z oczywistych względów pewne odmienności. Transponując postanowienia art. 27 ust. 2 EKŁE, w art. 190 ust. 3 przewidziany jest obowiązek zgłoszenia sporu przez Prezesa UKE do BEREC wraz z przedstawieniem stanu faktycznego, w celu doprowadzenia do spójnego rozstrzygnięcia sporu. W przypadku sporu transgranicznego, choć wpływa on na wymianę handlową między państwami członkowskimi, nie przeprowadza się postępowania konsolidacyjnego. Zgodnie z art. 23 ust. 1 EKŁE z obowiązku konsultacji wyłączone są m.in. sprawy określone w art. 27 EKŁE, a więc spory transgraniczne. W konsekwencji, spory transgraniczne nie są również objęte postępowaniem konsolidacyjnym zgodnie z art. 34 ust. 4 EKŁE.

Prezes UKE ma obowiązek współpracy z BEREC ze względu na konieczność najwłaściwszego i najskuteczniejszego rozstrzygnięcia sporu, spełniającego cele polityki regulacyjnej, o których mowa w art. 407 Pke, oraz uwzględniając stanowiska uczestników sporu, o czym stanowi ust. 4 przywołanego przepisu.

Natomiast przepis ust. 5 wskazuje, że Prezes UKE jest zobowiązany rozstrzygnąć spór w terminie miesiąca od wydania przez BEREC opinii, co wynika wprost z art. 27 ust. 3 EKŁE. Przepisy ustawy Pke odnoszą się także do sytuacji, w których BEREC z przyczyn obiektywnych lub subiektywnych nie wydał opinii w ciągu 4 miesięcy. W tej sytuacji wiąże Prezesa UKE termin pięciomiesięczny liczony od dnia, w którym nastąpiło zgłoszenie sporu do BEREC. Innymi słowy, Prezes UKE, w przypadku zgłoszenia sporu transgranicznego nie powinien rozstrzygać sprawy przed przedstawieniem przez BEREC opinii, chyba że nie została ona przekazana w terminie 4 miesięcy od jej zgłoszenia.

Rozdział 3

Decyzje obszarowe w zakresie dostępu telekomunikacyjnego

Specyfika rynku telekomunikacyjnego pokazuje, że dla skutecznego zaimplementowania określonych rozwiązań regulacyjnych, konieczne jest ich jednoczesne wdrożenie przez podmioty dysponujące największymi zasobami lub świadczące usługi dla znacznej liczby abonentów. W aktualnym stanie prawnym powyższe wymusza na Prezesie UKE konieczność jednoczesnego prowadzenia wielu analogicznych postępowań wobec różnych stron, w których podejmowane są w tym samym czasie takie same czynności (np. postępowania w przedmiocie określenia warunków dostępu do kanalizacji kablowej i kanalizacji telekomunikacyjnej budynku, czy postępowania dotyczące określenia warunków zapewnienia dostępu do infrastruktury telekomunikacyjnej w zakresie kabli telekomunikacyjnych w budynkach wielorodzinnych).

Co istotne, Prezes UKE nie ma możliwości równoczesnego prowadzenia analogicznych postępowań wobec wszystkich podmiotów zobowiązanych do zapewnienia dostępu wskazanego w ww. przepisach obecnie obowiązującej Pt lub ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych (np. wobec wszystkich właścicieli okablowania w budynku). Dla przykładu można wskazać, że do rejestru przedsiębiorców telekomunikacyjnych (którzy z racji posiadania tego statusu mają obowiązek zapewnienia dostępu do infrastruktury telekomunikacyjnej) wpisanych jest ok. 5000 podmiotów. W związku z powyższymi ograniczeniami i dużą liczbą podmiotów wydając decyzje określające ogólne warunki dostępu do określonych elementów infrastruktury w trybie decyzji indywidualnych, Prezes UKE dokonuje wyboru największych podmiotów tak, aby przyjęty przez Prezesa UKE model regulacji określonego rodzaju dostępu znalazł jak najszersze zastosowanie na rynku telekomunikacyjnym. Dokonanie takiego wyboru przez Prezesa UKE ułatwia zaś adresatom decyzji określających warunki zapewnienia dostępu podniesienie zarzutu dyskryminacji w stosunku do podmiotów, wobec których takie decyzje nie zostały wydane, pomimo że podmioty te także zobowiązane są do zapewnienia dostępu z mocy prawa.

W ocenie projektodawcy zasadnym jest umożliwienie Prezesowi UKE prowadzenie postępowań, które doprowadzą albo do wydania decyzji obszarowej o charakterze generalnym – a więc aktu stosowania prawa, którego adresat jest określony w sposób generalny, a nie indywidualny – albo do wydania decyzji indywidualnej. Problemy związane z zarzutami dotyczącymi dyskryminacji określonych podmiotów rozwiązuje zastosowanie instytucji decyzji obszarowych o charakterze generalnym, bowiem sytuacja wszystkich podmiotów

zobowiązanych do zapewnienia określonego rodzaju dostępu jest porównywalna – wiążą ich te same zasady, w tym samym czasie.

Zakres spraw regulowanych w drodze decyzji obszarowych

Propozycja wprowadzenia do Pke instytucji decyzji obszarowej obejmuje rozstrzyganie tą drogą spraw enumeratywnie określonych w Pke albo przez odesłanie – w ustawie z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych, tj. postępowań dotyczących:

- 1) określenia warunków zapewnienia dostępu do okablowania pomiędzy zakończeniami sieci w obiekcie budowlanym a najbliższym punktem dystrybucji (art. 175 w związku z art. 174 Pke);
- 2) rozszerzenia ustawowego obowiązku zapewnienia dostępu do okablowania o okablowanie poza pierwszym punktem dystrybucji (art. 178 Pke);
- 3) określenia warunków zapewnienia dostępu do okablowania poza pierwszym punktem dystrybucji (art. 175 w zw. z art. 178 Pke);
- 4) określenia warunków zapewnienia dostępu do infrastruktury technicznej przez operatorów sieci (art. 18 ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych);
- 5) określenia warunków zapewnienia dostępu do nieruchomości przez podmioty wskazane w art. 35a ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych.

Wymienione w pkt 1, 3–5 sprawy mają cechę wspólną – podmioty będące dysponentem określonego zasobu (infrastruktury, nieruchomości) z mocy prawa są zobowiązane do zapewnienia dostępu do tego dobra. Natomiast wydawana przez Prezesa UKE w tych przypadkach decyzja administracyjna (indywidualna) może określić sposób wykonania przez te podmioty ich ustawowego obowiązku (decyzja określająca warunki zapewnienia dostępu).

Z kolei wskazana w pkt 2 kompetencja odnosi się do nowego instrumentu przewidzianego w EKŁE, którego efektywne zastosowanie, na wzór już funkcjonującego rozwiązania francuskiego, powinno nastąpić w formie aktu stosowania prawa o charakterze generalnym, odnoszącego się do wyznaczonych obszarów, na których obowiązki o charakterze symetrycznym (niewynikające z pozycji rynkowej zobowiązanych podmiotów), powinny być rozszerzone ze względu na niemożliwe do pokonania w inny sposób bariery ekonomiczne.

Co warte podkreślenia, ze względu na elastyczność wymaganą do skutecznego rozwiązywania konkretnych problemów rynkowych, możliwość rozstrzygnięcia ww. spraw w drodze decyzji

obszarowej powinna pozostać instrumentem dodatkowym w stosunku do możliwości rozstrzygnięcia tych spraw w sposób dotychczasowy (decyzje indywidualne wobec każdego dysponenta). Ostateczna decyzja co do skorzystania z określonego mechanizmu załatwienia sprawy (decyzja obszarowa, czy decyzje indywidualne) będzie należała każdorazowo do Prezesa UKE, przy czym Prezes UKE powinien wziąć pod rozwagę przede wszystkim, czy wydanie rozstrzygnięcia w drodze decyzji obszarowej pozwoli w sposób pełniejszy urzeczywistnić zasadę niedyskryminacji.

Praktyka europejska

W wielu krajach europejskich przepisy określające ogólne zasady postępowania administracyjnego przewidują możliwość wydawania decyzji o charakterze generalnym, określanych niekiedy decyzjami regulacyjnymi. Jako przykłady podać można § 2 pkt c i in. norweskiej ustawy o postępowaniu administracyjnym (*Lov om behandlingsmåten i forvaltningsaker, LOV-1967-02-10, ze zm.*), § 35 i in. niemieckiej ustawy o postępowaniu administracyjnym (*Verwaltungsverfahrensgesetz in der Fassung der Bekanntmachung vom 23. Januar 2003 (BGBl. I S. 102), ze zm.*), art. 45 i in. hiszpańskiej ustawy o postępowaniu administracyjnym (*Ley 39/2015, de 1 de octubre, del Procedimiento Administrativo Común de las Administraciones Públicas*), art. 97 i nast. portugalskiej ustawy o postępowaniu administracyjnym (*DL n.º 4/2015, de 07 de Janeiro, Código do procedimento administrativo*).

Za wprowadzeniem możliwości rozstrzygnięcia spraw wskazanych powyżej w pkt 2 w drodze decyzji obszarowej przemawia fakt, że w innych państwach członkowskich UE tego rodzaju regulacje wynikają właśnie z aktów stosowania prawa o charakterze generalnym wydawanych przez krajowe organy regulacyjne, np.:

- we Francji – decyzja ARCEP nr 2009-1106 z dnia 22 grudnia 2009 r. określająca zasady dostępu do światłowodowych linii telekomunikacyjnych i umieszczania punktów dostępu na nieruchomościach prywatnych; decyzja ARCEP nr 2010-1312 z dnia 14 grudnia 2010 r. określająca warunki dostępu do bardzo szybkich światłowodowych linii łączności elektronicznej na całym terytorium, z wyjątkiem bardzo gęstych obszarów,
- w Chorwacji – rozporządzenie HAKOM nr OG 75/13 w sprawie sposobu i warunków dostępu i wspólnego korzystania z infrastruktury telekomunikacyjnej oraz udogodnień towarzyszących; rozporządzenie HAKOM nr OG 57/14 w sprawie sieci światłowodowych,

- we Włoszech – uchwała AGCOM nr 538/13/CONS regulująca zapewnienie przez wszystkich operatorów dostępu do kabli światłowodowych na odcinku od lokalu abonenta do pierwszego punktu koncentracji.

Decyzje o charakterze generalnym w prawie polskim i europejskim

Do dnia dzisiejszego do polskiego porządku prawnego nie wprowadzono ogólnej procedury wydawania decyzji o charakterze generalnym. Niemniej można wskazać na przepisy materialne stanowiące podstawę do wydawania takich decyzji. W kontekście propozycji odnoszących się do regulacji zagadnień telekomunikacyjnych, warto przede wszystkim zwrócić uwagę na kompetencję Komisji Nadzoru Finansowego przewidzianą w art. 23h ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o nadzorze nad rynkiem kapitałowym (Dz. U. z 2022 r. poz. 837). Decyzje wydawane na tej podstawie kształtują sytuację prawną nieokreślonej liczby podmiotów i odpowiednio stosuje się do nich przepisy kpa. W odniesieniu do decyzji rozszerzających ustawowy obowiązek zapewnienia dostępu do okablowania o okablowanie poza pierwszym punktem dystrybucji, wynikających z transpozycji art. 61 ust. 3 akapit 2 EKŁE, warto także wskazać na kompetencję przewidzianą w ustawie z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (Dz. U. z 2022 r. poz. 840) do wydania decyzji o wpisie układów urbanistycznych i ruralistycznych, historycznych zespołów budowlanych oraz terenów, na których znajduje się znaczna ilość zabytków archeologicznych, do rejestru zabytków.

W ocenie projektodawców, biorąc pod uwagę aktualnie obowiązujące procedury administracyjne, w szczególności tzw. ogólne postępowanie administracyjne, decyzje obszarowe, będące decyzjami o charakterze generalnym, powinny być wydawane przez Prezesa UKE przy odpowiednim zastosowaniu przepisów kpa. Jednakże z uwagi na konieczność ochrony interesu stron takich aktów, zasadnym jest dokładniejsze określenie odstępstw i odmienności względem zasad stosowanych przy rozstrzyganiu spraw indywidualnych. Istotnym jest przede wszystkim określenie zasad udziału stron w postępowaniu.

Decyzje obszarowe a ogólne zezwolenie w rozumieniu EKŁE

Możliwość wydania decyzji stanowiącej źródło konkretnych obowiązków przedsiębiorców telekomunikacyjnych jest nie tylko niesprzeczna z założeniami i przepisami EKŁE, ale stanowi rozwiązanie spójne z charakterem ogólnego zezwolenia.

Zgodnie z art. 13 ust. 1–2 EKŁE:

„1. Ogólne zezwolenie na dostarczanie sieci łączności elektronicznej lub świadczenie usług łączności elektronicznej oraz prawa użytkowania widma radiowego i prawa użytkowania zasobami numeracyjnymi mogą jedynie podlegać warunkom określonym w załączniku I. Warunki te muszą być niedyskryminacyjne, proporcjonalne i przejrzyste. W przypadku praw użytkowania widma radiowego, takie warunki muszą zapewniać jego efektywne i wydajne użytkowanie i być zgodne z art. 45 i 51, a w przypadku prawa użytkowania zasobami numeracyjnymi – zgodne z art. 94.

2. Szczególne obowiązki, które mogą być nałożone na przedsiębiorstwa udostępniające sieci i świadczące usługi łączności elektronicznej na podstawie art. 61 ust. 1 i 5 i art. 62, 68 i 83 lub na podmioty wyznaczone do świadczenia usługi powszechnej na podstawie niniejszej dyrektywy, muszą być prawnie oddzielone od praw i obowiązków wynikających z ogólnego zezwolenia. Celem zapewnienia przejrzystości, kryteria i procedury nakładania takich szczególnych obowiązków na poszczególne przedsiębiorstwa wskazuje się w ogólnym zezwoleniu.”.

Natomiast zgodnie z załącznikiem I do EKŁE:

„A. Ogólne warunki, którymi mogą zostać obwarowane ogólne zezwolenia

(...)

7. Obowiązki związane z dostępem do sieci inne niż te określone w art. 13, dotyczące przedsiębiorstw udostępniających sieci lub usługi łączności elektronicznej.”.

Oznacza to, że obowiązki związane z zapewnianiem dostępu, z wyjątkiem tych, o których mowa w art. 61 ust. 1 i 5 oraz w art. 62, art. 68 i art. 83 EKŁE, nie muszą być nakładane indywidualnie dla każdego z przedsiębiorców telekomunikacyjnych z osobna. Dopuszczalnym jest ukształtowanie pozycji przedsiębiorców telekomunikacyjnych w taki sposób, by już z racji korzystania z ogólnego zezwolenia ciążyły na nich określone obowiązki dostępowe. EKŁE zakłada przy tym, że nałożenie niektórych obowiązków powinno stanowić kompetencję krajowego organu regulacyjnego, realizowaną po spełnieniu szeregu wymogów (np. art. 61 ust. 3 akapit 2 EKŁE).

Wydawanie decyzji o charakterze generalnym jest jedynym dopuszczalnym rozwiązaniem, które pozwala spełnić dwa warunki:

- dotyczy wszystkich adresatów obowiązków, dzięki czemu możliwe jest zrealizowanie zasady niedyskryminacji. W przypadku prowadzenia wielu postępowań w

indywidualnych sprawach istnieje poważne ryzyko wystąpienia negatywnego zjawiska określanego jako „regulacyjna przewaga konkurencyjna”, które przejawia się m.in. że jeden (lub grupa podmiotów) zostaje objęty jakimś obowiązkiem z opóźnieniem, co nie wynika ze względów merytorycznych, ale ze względów na przebieg postępowania administracyjnego lub procedurę rozpatrywania środka zaskarżenia,

- nakładanie obowiązku stanowi kompetencję Prezesa UKE.

Art. 191

Przepis ust. 1 określa zakres rozstrzygnięć, które mogą być wydane w drodze decyzji obszarowej. Dotyczy to rozstrzygnięć, o których mowa w art. 175 ust. 1 i art. 178 ust. 1 Pke oraz art. 18 ust. 3 i art. 35a ust. 3 ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych. Rozstrzygnięcie takie dotyczą określonego obszaru i nieokreślonej liczby podmiotów, a Prezes UKE decydując się na wydanie rozstrzygnięcia w drodze decyzji obszarowej (zamiast indywidualnej), powinien w szczególności wziąć pod uwagę najpełniejszą realizację zasady niedyskryminacyjnego traktowania podmiotów zobowiązanych do zapewnienia dostępu na określonym obszarze.

Zgodnie z art. 191 ust. 2 decyzja obszarowa nie narusza tożsamyh materialnie rozstrzygnięć podjętych w drodze decyzji indywidualnych, chyba że Prezes UKE w decyzji obszarowej stwierdzi ich uchylenie, ze względu na konieczność zapewnienia jednolitości obowiązków dla wszystkich adresatów określonych w sposób rodzajowy przez decyzję generalną. Oznacza to, że w sytuacji, w której zdaniem Prezesa UKE występuje potrzeba zapewnienia jednakowych warunków również dla podmiotu, dla którego została uprzednio wydana decyzja indywidualna, może taką decyzję uchylić, wskazując ją w decyzji obszarowej. Dotyczy to sytuacji, w której adresat decyzji indywidualnej będzie również objęty decyzją obszarową jako podmiot określony w sposób rodzajowy.

W art. 191 ust. 3 zawarta jest szczególna regulacja, zgodnie z którą w przypadku wydania decyzji obszarowej w związku z art. 178 ust. 1 Prezes UKE jest obowiązany do określenia w decyzji kryteriów, które musi spełniać przedsiębiorca telekomunikacyjny do uznania, że skala prowadzonej działalności przez niego działalności nie uzasadnia realizacji nowych sieci o bardzo dużej przepustowości, ze względów ekonomicznych lub finansowych.

Natomiast art. 191 ust. 4 przesądza, że wezwanie odpowiednio – operatora sieci (pkt 1) i nadleśniczego Lasów Państwowych (pkt 2) nie jest *condicio sine qua non* do wydania decyzji generalnej na podstawie art. 191 ust. 1 pkt 3 i 4. Rozwiązanie to ma na celu wykluczenie

wykładni przepisów, zgodnie z którą adresatem rozstrzygnięć Prezesa UKE są tylko takie podmioty, do których wezwanie zostało skierowane. Konsekwencją jest to, że objęty decyzją generalną – określającą obiektywne, przejrzyste, proporcjonalne i niedyskryminacyjne warunki, na jakich powinien być zapewniany konkretny dostęp telekomunikacyjny – może być również podmiot, do którego nie zostało skierowane wezwanie do przedstawienia informacji w sprawie warunków zapewnienia dostępu, jak i podmiot do którego wezwanie zostało skierowane, ale nie przedstawił wymaganych informacji niezależnie od przyczyn takiego działania. Należy podkreślić, że użyty zwrot „Prezes UKE nie jest obowiązany” wskazuje, że nie ciąży na organie taki obowiązek, jednak oczywiście posiada on kompetencję do takiego działania, w ramach wykonywanej władzy dyskrecyjnej.

Art. 192–196

Art. 192 przesądza, że do decyzji obszarowej stosuje się odpowiednio przepisy kpa. „Odpowiednie stosowanie” stosowanie przepisów oznacza, że przepisy kpa są stosowane: wprost; z modyfikacjami (ponieważ nie jest możliwe stosowanie ich w całości wprost) lub nie mają zastosowania.

Decyzja obszarowa jest wydawana na okres nie dłuższy niż 7 lat (art. 193 ust. 1). Do decyzji obszarowej stosuje się zgodnie z art. 193 ust. 2 procedurę przeglądu, o której mowa w art. 182, z odpowiednimi modyfikacjami, polegającymi na tym, że:

- Prezes UKE wydaje z urzędu postanowienie, o którym mowa w art. 182 ust. 1, dotyczące określonego obszaru i nieokreślonej liczby podmiotów, do którego stosuje się odpowiednio przepisy art. 194–196 Pke oraz kpa (a więc to swoiste postanowienie obszarowe o charakterze generalnym), w terminie 4 lat od wydania ostatecznej decyzji obszarowej, co oznacza, że obowiązek przeglądu decyzji obszarowych musi zostać zrealizowany w krótszym o rok maksymalnym terminie, niż w przypadku innych obowiązków objętych przeglądem,
- rozstrzygnięcie, o którym mowa w art. 182 ust. 4, następuje w drodze decyzji obszarowej (zamiast decyzji indywidualnej).

Procedura wydania decyzji obszarowej, z uwagi na jej zakres i cechy, z jednej strony, musi wprowadzać odmienności w stosunku do ogólnego postępowania administracyjnego, a z drugiej, pozwalać adresatom decyzji na wyrażenie swojego stanowiska w sprawie, czy zapoznania się z aktami postępowania. W przypadku decyzji obszarowych nie jest możliwe prowadzenie klasycznego postępowania wyjaśniającego, gdyż w jego toku musiałby dojść do

zidentyfikowania stron postępowania, a pominięcie takiej strony skutkowałoby wadliwością toczącego się postępowania. Postępowanie w sprawie wydania decyzji obszarowej zostało skonstruowane w taki sposób, aby wszyscy adresaci decyzji mogli dowiedzieć się o wszczęciu postępowania i rozpoczęciu prac nad przygotowaniem tego aktu stosowania prawa oraz w odpowiednim terminie przedstawić swoje stanowisko. W tym celu w projekcie ustawy Pke wskazano, odrębny od kpa, tryb prowadzenia postępowania wyjaśniającego. Prezes UKE, zgodnie z art. 194 ust. 1 Pke, zobowiązany jest dokonać obwieszczenia i opublikować je na stronie podmiotowej BIP UKE. Obwieszczenie zawiera informacje o:

- przystąpieniu do opracowania projektu decyzji obszarowej, jej zmiany lub uchylecia, wraz z informacją o jej przedmiocie i założeniach,
- sposobie zapoznania się z aktami sprawy oraz o miejscu, w którym są one dostępne do wglądu,
- uprawnieniu do składania stanowisk, w tym sposobie, miejscu i terminie.

W celu zapewnienia transparentności procesu, przepisy art. 194 ust. 2 i 3 Pke przewidują także obowiązek udostępnienia obwieszczenia na stronach BIP właściwego, ze względu na obszar objęty decyzją obszarową, urzędu wojewódzkiego. W tym celu obwieszczenie przekazuje wojewodzie Prezes UKE. W przypadku gdy obszar decyzji obszarowej wykracza poza obszar jednego województwa, Prezes UKE ma obowiązek przekazania go do wszystkich wojewodów, na których również ciąży obowiązek publikacji na stronie podmiotowej BIP urzędu wojewódzkiego.

Ze względu na zagrożenie naruszenia przepisów proceduralnych przez organ niebędący jego gospodarzem, przepisy art. 194 ust. 4 i 5 Pke przewidują skutki w przypadku późniejszego, niż zakładany przez Prezesa UKE, opublikowania przez wojewodę obwieszczenia. Można wyróżnić 3 istotnie różne sytuacje:

- 1) opublikowanie obwieszczenia następuje w takim terminie, aby od momentu (dnia) jego publikacji na stronie podmiotowej Biuletynu Informacji Publicznej właściwego miejscowo urzędu wojewódzkiego do ostatniego dnia uprawniającego do składania stanowisk pozostało co najmniej 30 dni. W tym przypadku obwieszczenie jest skuteczne, a termin na składanie stanowisk nie ulega wydłużeniu;
- 2) opublikowanie obwieszczenia następuje – ze względu na zwłokę wojewody – w terminie, w którym od momentu (dnia) jego publikacji na stronie podmiotowej Biuletynu Informacji Publicznej właściwego miejscowo urzędu wojewódzkiego do

ostatniego dnia uprawniającego do składania stanowisk pozostało 29 dni lub mniej. W tej sytuacji termin na składanie stanowisk ulega z mocy prawa wydłużeniu do 30 dni od dnia udostępnienia obwieszczenia przez wojewodę na podstawie art. 194 ust. 4 Pke;

- 3) obwieszczenia nie zostało udostępnione przez wojewodę lub zostało udostępnione po terminie uprawniającym do składania stanowisk wskazanym przez Prezesa UKE. W tej sytuacji konieczna jest konwalidacja tej czynności przez ponowne udostępnienie obwieszczenia przez Prezesa UKE i ustaleniu nowego terminu uprawniającego do składania stanowisk zgodnie z art. 194 ust. 5 Pke. Do ponownego udostępnienia obwieszczenia stosuje się art. 194 ust. 1–5.

Opisana procedura zastępuje (i wyłącza) obowiązki organu w zakresie indywidualnego zawiadomienia stron o wszczęciu postępowania, o którym mowa w kpa. W tym zakresie przepis ten w ocenie projektodawcy stanowi *lex specialis*. Modyfikacji ulega prowadzenie postępowania wyjaśniającego (dowodowego) przez ograniczenie go do trybu, o którym mowa w projektowanym art. 194 Pke oraz do postępowania konsultacyjnego, i w stosownych przypadkach konsolidacyjnego. Organ prowadzący postępowanie dokonuje więc dwóch czynności spełniających wymagania w zakresie konsultacji wynikające z art. 23 EKŁE.

Należy podkreślić, że każdy zainteresowany może złożyć stanowisko w określonym przez Prezesa UKE terminie nie krótszym niż 30 dni (art. 195 ust. 1 Pke). Następnie, zgodnie z projektowanym art. 195 ust. 2, Prezes UKE udostępnia w BIP UKE raport ze złożonych w terminie stanowisk, wskazując główne uwagi w nich zawarte. Biorąc pod uwagę zastosowanie postępowania konsultacyjnego, i w stosownych przypadkach – konsultacyjnego, Prezes UKE będzie zwolniony z zasady wysłuchania stron, o której mowa w art. 10 kpa. Przepis art. 195 ust. 1 Pke w ocenie projektodawcy stanowi *lex specialis* w stosunku do przepisów kpa.

Przepisem odrębnym od kpa jest także projektowany art. 196 ust. 1, który wprost wskazuje odrębny niż przewidziany w kpa sposób zapoznania adresatów decyzji z jej treścią. Z uwagi na skierowanie decyzji do nieokreślonej liczby adresatów, decyzje obszarowe podlegają ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Urzędu Komunikacji Elektronicznej. Przepis art. 196 ust. 1 wyłącza więc tym samym doręczenie indywidualne decyzji stronom postępowania, o którym mowa w kpa. W przypadku postępowania w celu wydania decyzji obszarowej, Prezes UKE będzie zobowiązany do stosowania zasad postępowania administracyjnego takich jak np. zachowanie prawdy obiektywnej, analizy zebranego materiału dowodowego, itp.

Odrębności wynikające z charakteru decyzji obszarowej skutkują także, w ocenie projektodawcy, wyłączeniem przepisów kpa w zakresie wznowienia postępowania z uwagi na

brak zapewnienia uczestniczenia w postępowaniu. Możliwości wzruszenia decyzji w tym zakresie ograniczają się wyłącznie do kwestionowania formalnych działań Prezesa UKE związanych z publikacją i udostępnianiem obwieszczenia o wszczęciu postępowania oraz przeprowadzeniu postępowania konsultacyjnego, i w stosownych przypadkach – konsolidacyjnego. Na etapie prowadzenia postępowania w sprawie rozstrzyganej w drodze decyzji obszarowej nie jest bowiem obowiązkiem organu ustalenie katalogu stron.

Mając na uwadze *ratio legis* wprowadzenia decyzji obszarowej, projektodawca zdecydował się na znaczne wydłużenie czasu na złożenie skargi na decyzję obszarową, z terminu dwutygoniowego, wynikającego z art. 479⁵⁸ kpc do dwumiesięcznego. W tym zakresie art. 196 ust. 2 Pke stanowi *lex specialis* w stosunku do ww. przepisu kpc. Jednocześnie przepis ten stanowi termin zawity na złożenie skargi, a wniosek o przywrócenie terminu na złożenie odwołania jest niedopuszczalny o czym przesądza art. 196 ust. 4 Pke. Tym samym, po upływie ww. terminu, skarga powinna podlegać odrzuceniu. Rozwiązania te służą zabezpieczeniu adresatów wydanej decyzji przed jej uchynieniem w sytuacji, w której zastosowali się już do jej postanowień m.in. zawierając zobowiązania cywilnoprawne. Późniejsze uchynienie decyzji *ex nunc* w okresie jej 7-letniego obowiązywania stanowiłoby naruszenie zasady sprawiedliwości i niedyskryminacji.

Niezbędne jest również przesądzenie, że w przypadku, gdy więcej niż jeden uprawniony podmiot wniesie odwołanie, sąd zarządza połączenie wszystkich oddzielnych spraw toczących się przed nim a dotyczących tej samej decyzji obszarowej, w celu ich łącznego rozpoznania i rozstrzygnięcia (art. 196 ust. 3 Pke).

DZIAŁ IV

Regulowanie rynku komunikacji elektronicznej

Rozdział 1

Analiza rynków i nakładanie obowiązków regulacyjnych – art. 197–209

Analiza rynku jest jednym z głównych narzędzi regulowania rynku i należy do kluczowych kompetencji Prezesa UKE jako organu regulacyjnego w dziedzinie komunikacji elektronicznej. Regulowanie rynku obejmuje cykliczne podejmowanie sekwencji działań – począwszy od określenia rynku właściwego, przez ustalenie przedsiębiorcy lub przedsiębiorców o pozycji znaczącej i ostateczne rozstrzygnięcie w sprawie obowiązków regulacyjnych tych przedsiębiorców. W Pt regulacje dotyczące analiz rynku obejmowały przepisy art. 21–25f.

Art. 197

Przepis ten stanowi implementację art. 67 ust. 5 EKŁE, zgodnie z którym krajowe organy regulacyjne przeprowadzają analizę rynku właściwego i powiadamiają o planowanym środku Komisję Europejską w terminach wskazanych w tym przepisie. W stosunku do pakietu dyrektyw z 2002 r. zmienione zostały terminy powiadomienia Komisji Europejskiej. W związku z tym projektowany przepis przewiduje nowe wydłużone terminy w zakresie notyfikacji Komisji Europejskiej o planowanym rozstrzygnięciu kończącym postępowanie mające na celu określenie rynku właściwego, ustalenie, czy na rynku właściwym występuje przedsiębiorca komunikacji elektronicznej o znaczącej pozycji rynkowej lub przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej zajmujący kolektywną pozycję znaczącą, wyznaczenie takich przedsiębiorców, utrzymanie, zmianę albo uchylenie obowiązków regulacyjnych nałożonych na takich przedsiębiorców.

Art. 198

Przepis dotyczy procedury określania rynków ponadnarodowych i stanowi wdrożenie art. 65 oraz art. 66 ust. 1 EKŁE. Rynkami ponadnarodowymi są, zgodnie z art. 2 pkt 3 EKŁE, rynki zdefiniowane zgodnie z art. 65 obejmujące UE lub znaczną jej część, znajdujące się w więcej niż jednym państwie członkowskim. Dotychczasowy pakiet dyrektyw telekomunikacyjnych również zawierał postanowienia w tym zakresie przewidując, że Komisja Europejska po przeprowadzeniu konsultacji oraz uwzględniając opinie BEREC może przyjąć decyzje określającą rynki ponadnarodowe. W takim przypadku organy regulacyjne wspólnie przeprowadzają analizę rynku oraz działając wspólnie podejmują decyzję dotyczącą nałożenia, utrzymania, zmiany lub uchylenia wymogów regulacyjnych. EKŁE do tych postanowień dodało przepis dotyczący wspólnego zgłaszania Komisji Europejskiej, przez krajowe organy regulacyjne, planowanych środków oraz obowiązków regulacyjnych, możliwość wspólnego zgłaszania środków w przypadku niewystępowania rynków ponadnarodowych oraz występowania do BEREC z uzasadnionym wnioskiem o przeprowadzenie analizy popytu ponadnarodowego (gdy istnieje problem związany z popytem na dane produkty lub usługi).

Art. 199

Projektowany przepis art. 199 reguluje przeprowadzanie przez Prezesa UKE, po analizie rynku, postępowania w celu:

- 1) określenia rynku właściwego;

- 2) ustalenia, czy na rynku właściwym występuje przedsiębiorca komunikacji elektronicznej o znaczącej pozycji rynkowej lub przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej zajmujący kolektywną pozycję znaczącą;
- 3) wyznaczenia takich przedsiębiorców;
- 4) utrzymania, zmiany albo uchylenia obowiązków regulacyjnych nałożonych na takich przedsiębiorców.

Przepis ma na celu wdrożenie art. 64 oraz art. 67 ust. 1 EKŁE. Są to przepisy odpowiadające dotychczasowym art. 15 i art. 16 dyrektywy ramowej (wdrożone dotychczas w art. 22 ustawy Pt), jednakże je modyfikujące. Nowymi elementami dodanymi przez EKŁE, mającymi swoje odzwierciedlenie w projektowanym przepisie jest obowiązek wzięcia pod uwagę – przy definiowaniu rynku właściwego – stopnia konkurencji w zakresie infrastruktury na tych obszarach, wyniki analizy geograficznej (przez którą należy rozumieć na gruncie polskich regulacji przeprowadzaną na podstawie ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych – inwentaryzację przedstawiającą pokrycie istniejącą infrastrukturą telekomunikacyjną i publicznymi sieciami telekomunikacyjnymi, zapewniającymi lub umożliwiającymi zapewnienie szerokopasmowego dostępu do Internetu). W art. 67 ust. 1 EKŁE wprowadzono kryteria uzasadniające nałożenie obowiązków regulacyjnych, co znalazło swoje odzwierciedlenie w treści projektowanych przepisów.

Art. 200

Przepis stanowi wdrożenie art. 67 ust. 2 EKŁE, który nie miał dotychczas swojego odpowiednika w pakiecie dyrektyw telekomunikacyjnych. Przepis art. 200 reguluje obowiązek Prezesa UKE, badania, w trakcie przeprowadzania analizy rynku, rozwoju sytuacji rynkowej w ujęciu perspektywicznym, przy założeniu, że nie nałożono obowiązków regulacyjnych oraz określa elementy jakie należy brać pod uwagę przy takim badaniu. Celem regulacji będzie zbadanie m.in. tego czy rynek stanie się konkurencyjny w przyszłości, mimo iż obowiązki regulacyjne nie zostały nałożone.

Art. 201

Przepis art. 201 dotyczy postępowania wszczynanego z urzędu przez Prezesa UKE, które to jest kontynuacją postępowania, o którym mowa w art. 199 ust. 1. W sytuacji bowiem gdy na rynku właściwym nie występuje przedsiębiorca komunikacji elektronicznej o znaczącej pozycji rynkowej lub przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej zajmujący kolektywną pozycję

znaczącą, Prezes UKE wydaje decyzję, w której określa rynek właściwy w sposób określony w art. 199 ust. 1 pkt 1, stwierdza, że na tym rynku właściwym występuje skuteczna konkurencja. Prezes UKE może również uchylić nałożone obowiązki regulacyjne, jeżeli na tym rynku właściwym występował przedsiębiorca komunikacji elektronicznej o znaczącej pozycji rynkowej lub przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej zajmujący kolektywną pozycję znaczącą, którzy utracili tę pozycję. Zgodnie z dyspozycją zawartą w art. 67 ust. 3 akapit 2 EKŁE projekt ustawy wskazuje, iż Prezes UKE uwzględnia nie tylko sytuację działających na rynku przedsiębiorców komunikacji elektronicznej objętych tą decyzją, ale również sytuację użytkowników końcowych, a także zapewnia tym użytkownikom możliwość wyboru usług. Ponadto Prezes UKE może w decyzji, o której mowa w ust. 1, określić szczegółowe warunki i termin uchylenia obowiązków regulacyjnych w odniesieniu do obowiązujących umów o dostępie. Należy również wskazać, że projekt decyzji, o której mowa w projektowanym art. 201, podlega przepisom o postępowaniu konsultacyjnym, co wynika z art. 67 ust. 5 EKŁE. W ramach postępowania konsultacyjnego następuje zasięgnięcie opinii Prezesa UOKiK.

Art. 202

Przepis art. 202 dotyczy postępowania toczącego się na podstawie art. 199, w którym Prezes UKE określa czy na rynku występuje przedsiębiorca lub przedsiębiorcy o znaczącej pozycji rynkowej. Prezes UKE w przypadku ustalenia, że na rynku właściwym występuje przedsiębiorca komunikacji elektronicznej o znaczącej pozycji rynkowej lub przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej zajmujący kolektywną pozycję znaczącą, wydaje decyzję, w której określa rynek właściwy, wyznacza przedsiębiorcę o znaczącej pozycji oraz, biorąc pod uwagę określone w przepisie przesłanki, nakłada, utrzymuje, uchyla lub zmienia obowiązki regulacyjne. Przepis funkcjonował już w Pt. W ramach postępowania konsultacyjnego następuje zasięgnięcie opinii Prezesa UOKiK.

Art. 203

Przepis przesądza o odpowiednim stosowaniu przepisów art. 201, art. 202 i art. 205 w przypadku zmiany zakresu geograficznego lub produktowego danego rynku właściwego, która nie powoduje, że rynek ten obejmuje całkowicie inne usługi niż dotychczas.

Art. 204

Przepis art. 204 projektu dotyczy przedsiębiorstw wyłącznie hurtowych i zawiera regulacje, które dotychczas nie były regulowane ani na gruncie prawa unijnego ani w przepisach krajowych. Przepis ten stanowi implementację art. 80 EKŁE. Regulacja ta daje Prezesowi UKE

możliwość nałożenia w drodze decyzji, o której mowa w art. 202, wyłącznie obowiązków, o których mowa w art. 209 i art. 213 lub obowiązku stosowania niezawyżzonych cen na przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej o znaczącej pozycji rynkowej, który nie świadczy i nie planuje świadczyć usług komunikacji elektronicznej użytkownikom końcowym na obszarze państw członkowskich UE. Ponadto przepis ust. 1 projektu wskazuje, że przedsiębiorca taki nie może być członkiem grupy kapitałowej, której podmioty świadczą lub planują świadczyć usługi komunikacji elektronicznej użytkownikom końcowym na obszarze państw członkowskich UE oraz nie może być stroną umowy o wyłącznej współpracy z przedsiębiorcą komunikacji elektronicznej świadczącym usługi komunikacji elektronicznej użytkownikom końcowym.

Art. 205

Przepis art. 205 ust. 1 projektu dotyczy sytuacji, w której przedsiębiorca posiadający znaczącą pozycję rynkową utracił ją, ponieważ taką pozycję osiągnął na tym rynku inny przedsiębiorca. Przepis ten stanowi dla Prezesa UKE podstawę do uchylenia obowiązków nałożonych na przedsiębiorcę, który utracił pozycję znaczącą. Przepis art. 205 ust. 2 projektu stanowi implementację art. 67 ust. 3 akapit 2 EKŁE, który zobowiązuje państwa członkowskie do określenia terminu uchylenia obowiązków regulacyjnych i wskazuje na konieczność uwzględnienia sytuacji działających na rynku przedsiębiorców komunikacji elektronicznej objętych decyzją oraz użytkowników końcowych, a także zapewnienia tym użytkownikom możliwości wyboru usług. W związku z tym, że decyzja określająca termin uchylenia obowiązków regulacyjnych może dotyczyć dużej liczby przedsiębiorców niebędących stronami postępowania, to art. 205 ust. 3 przewiduje ogłoszenie tej decyzji na stronie podmiotowej BIP UKE.

Art. 206

Przepis określa zasady ustalania indywidualnej (ust. 1) i kolektywnej znaczącej pozycji rynkowej (ust. 2) w postępowaniu regulacyjnym i stanowi implementację art. 63 EKŁE. Wyznaczanie przedsiębiorców posiadających znaczącą pozycję rynkową następuje zgodnie z regułami unijnego prawa konkurencji oraz wytycznymi Komisji Europejskiej w sprawie analizy rynku i oceny znaczącej pozycji rynkowej, ustalonymi po przeprowadzeniu konsultacji z BEREC. Wytyczne w sprawie znaczącej pozycji rynkowej zawierają wskazówki dla krajowych organów regulacyjnych dotyczące zastosowania koncepcji znaczącej pozycji rynkowej w konkretnym kontekście regulacji *ex ante* rynków łączności elektronicznej. Obowiązek uwzględnienia przez Prezesa UKE kryteriów określonych w wytycznych KE wynika z art. 4 projektu.

Należy wskazać, że znacząca pozycja rynkowa odpowiada pozycji dominującej określonej w art. 102 TFUE. Zgodnie z projektem znaczącą pozycję rynkową posiada przedsiębiorca, który samodzielnie lub wspólnie z innymi zajmuje pozycje odpowiadającą dominacji, czyli dysponuje siłą ekonomiczną pozwalającą mu na zachowania w znacznym stopniu niezależne od konkurentów i konsumentów.

Art. 207

Przepis dotyczy przenoszenia pozycji znaczącej na rynek powiązany i stanowi implementację art. 63 ust. 3 EKŁE, zgodnie z którym jeżeli przedsiębiorstwo ma znaczącą pozycję na określonym rynku, może także być ono wyznaczone jako posiadające znaczącą pozycję rynkową na rynku blisko z tym rynkiem związanym, w przypadku gdy powiązania między obydwoma rynkami pozwalają na przeniesienie pozycji rynkowej z określonego rynku na ściśle powiązany rynek, tym samym zwiększając pozycję rynkową danego przedsiębiorstwa. Dla stwierdzenia pozycji znaczącej na rynku powiązanim, najpierw musi być ona ustalona na rynku pierwotnym. Należy wskazać, że zarówno EKŁE jak i przepisy projektu dopuszczają zastosowanie środków naprawczych na podstawie art. 69, art. 70, art. 71 i art. 74 EKŁE na ściśle powiązanim rynku, które mają na celu uniemożliwienie takiego przeniesienia. Istotną różnicą w stosunku do poprzednich regulacji krajowych i unijnych jest brak możliwości nałożenia przez Prezesa UKE obowiązków na rynkach detalicznych w przypadku gdy zastosowanie środków naprawczych nie przyniosło zamierzonych skutków.

Art. 208

Przepis jest implementacją art. 67 ust. 6 EKŁE, a jego celem jest uniknięcie opóźnień w zakresie prowadzenia postępowań regulacyjnych. Daje on możliwość zwrócenia się przez regulatora, w przypadku naruszenia terminów związanych z procedurą określania rynków, do BEREC o pomoc w sprawie przygotowania projektu decyzji regulacyjnej. Prezes UKE nie ma obowiązku występowania z wnioskiem o konsultację, a jedynie uprawnienie. W przypadku uzyskania konsultacji Prezes UKE powinien powiadomić KE o planowanym rozstrzygnięciu w terminie 6 miesięcy od uzyskania wyniku konsultacji od BEREC. Postanowienia przepisu nie wprowadzają nowych rozwiązań, są powieleniem zarówno dotychczasowych przepisów unijnych, jak i krajowych.

Art. 209

Przepis ten stanowi implementację art. 68 ust. 6 EKŁE, który w ramach nakładania, zmiany lub uchylania obowiązków zobowiązuje krajowe organy regulacyjne do uwzględniania wpływu

najnowszych zmian sytuacji rynkowej, dotyczących m.in. umów handlowych mających wpływ na dynamikę konkurencji. Projektowany przepis przyznaje Prezesowi UKE możliwość zmiany decyzji określającej przedsiębiorcę o znaczącej pozycji rynkowej przez nałożenie lub zmianę obowiązków regulacyjnych, biorąc pod uwagę adekwatność i proporcjonalność danego obowiązku do problemów rynkowych lub uchylenie nałożonych obowiązków regulacyjnych, jeżeli warunki na rynku właściwym uzasadniają uchylenie tych obowiązków.

Przepis jest nowym rozwiązaniem zarówno na gruncie prawa unijnego, jak i krajowego.

Rozdział 2

Obowiązki na rynkach hurtowych

Art. 210

Przepis wdraża art. 72 EKŁE dotyczący dostępu do obiektów inżynierii lądowej i wodnej. Art. 72 EKŁE nie miał swojego odpowiednika w pakiecie dyrektyw telekomunikacyjnych. Umożliwia on krajowemu organowi regulacyjnemu nałożenie na przedsiębiorcę obowiązku uwzględniania uzasadnionych wniosków o dostęp i użytkowanie obiektów inżynierii lądowej i wodnej jeżeli uzna, że m.in. odmowa przyznania dostępu uniemożliwiłaby powstanie trwale konkurencyjnego rynku i nie leżałaby w interesie użytkowników końcowych. Składniki aktywów, których dotyczy obowiązek, nie muszą przy tym stanowić elementu rynku właściwego. Przepis wymienia obiekty zaliczane do obiektów inżynierii lądowej i wodnej. Należy uznać, że obiekty te są de facto infrastrukturą pasywną. W projektowanym art. 210 odniesiono się zatem do definicji infrastruktury technicznej oraz uzupełniono go o elementy wskazane w dyrektywie, a wykraczające poza definicję infrastruktury technicznej.

Art. 211

Przepis wdraża częściowo art. 73 ust. 1 i 2 EKŁE dotyczący obowiązków związanych z dostępem telekomunikacyjnym i użytkowaniem specyficznych elementów sieci i urządzeń towarzyszących.

Przepis art. 211, analogicznie do dotychczas obowiązujących przepisów Pt umożliwia Prezesowi UKE nałożenie obowiązku uwzględnienia wniosków przedsiębiorców komunikacji elektronicznej o zapewnienie dostępu telekomunikacyjnego, w tym użytkowania elementów sieci oraz powiązanych zasobów. Przepis ponadto doprecyzowuje na czym może polegać ten obowiązek, wprowadzając nieznaczne modyfikacje w porównaniu do dotychczas obowiązujących regulacji. Przy tym nowym przykładem ww. obowiązku, przewidzianym w

EKŁE, jest m.in. zapewnienie dostępu do aktywnych lub wirtualnych elementów sieci telekomunikacyjnej i związanych z nimi usług.

Kolejnym nowym przepisem jest przepis nakazujący Prezesowi UKE, aby nakładając obowiązek zapewnienia dostępu wziął pod uwagę to czy m.in. inne, również planowane, formy dostępu lub obowiązek z art. 210 nie będą wystarczające do rozwiązania problemów rynkowych. W tym zakresie art. 211 Pke stanowi wdrożenie art. 73 ust. 2 akapit 1 EKŁE.

Art. 212

Przepis art. 212 stanowi implementację art. 73 ust. 2 i 3 EKŁE i dotyczy kwestii ustalania przez Prezesa UKE warunków dostępu telekomunikacyjnego w zasadniczej części powtarzając brzmienie dotychczasowego art. 35 Pt. EKŁE rozbudowuje katalog elementów jakie organ uwzględnia przy ustalaniu zakresu obowiązku dostępu. Nowym elementem, który wynika z EKŁE, jest obowiązek wzięcia przez organ pod uwagę m.in. inwestycji w sieci o bardzo dużej przepustowości oraz poziomów ryzyka związanych z tymi inwestycjami, prognozowanego rozwoju technologicznego związanego z projektowaniem sieci i zarządzaniem nimi, potrzeby zapewnienia neutralności technologicznej w zakresie projektowania sieci i zarządzania nimi.

Art. 213

Przepis wdraża art. 70 EKŁE dotyczący obowiązku niedyskryminacji.

Zasada niedyskryminacji wyrażona w projektowanym przepisie ma na celu, jak wskazuje motyw 184 EKŁE, zagwarantowanie, że przedsiębiorstwa o znaczącej pozycji rynkowej nie będą zniekształcać konkurencji, a w szczególności w sytuacji, gdy są to zintegrowane pionowo przedsiębiorstwa świadczące usługi innym przedsiębiorstwom, z którymi konkurują na rynkach detalicznych. EKŁE uznaje, iż zasada równoważności produktów stanowi najbardziej niezawodny sposób uzyskania skutecznej ochrony przed dyskryminacją.

Projektowany przepis w ust. 1 powtarza co do zasady treść dotychczasowego art. 36 Pt (który wdrażał w tym zakresie art. 10 dyrektywy o dostępie). EKŁE w porównaniu do dyrektywy o dostępie odnosi się przy tym do obowiązku przedsiębiorstwa, a nie jedynie operatora. Z tego względu należało uwzględnić tę zmianę i odnieść się w projektowanym przepisie do obowiązków przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej.

EKŁE ponadto uregulowało kwestię obowiązków, jakie krajowy organ regulacyjny może nałożyć w celu zapewnienia równego traktowania w zakresie dostępu. Fragment ten został wdrożony w projektowanym art. 213 ust. 2.

Art. 214

Przepis wdraża art. 69 ust. 1 i 3 EKŁE dotyczący obowiązku przejrzystości i w tym zakresie w zasadniczej części powtarza treść dotychczasowego przepisu Pt. Projektowany przepis reguluje zatem możliwość nałożenia przez Prezesa UKE na przedsiębiorcę o znaczącej pozycji rynkowej, w drodze decyzji, obowiązku ogłaszania lub udostępniania informacji w sprawach zapewnienia dostępu. Informacje są publikowane na stronie podmiotowej BIP UKE. Mogą one obejmować m.in. informacje księgowe, specyfikacje techniczne urządzeń i sieci, informacje dotyczące opłat.

Wprowadzenie obowiązku przejrzystości motyw 182 EKŁE uzasadnia to tym, iż jawność zasad i warunków dostępu oraz wzajemnych połączeń, w tym cen, służy przyspieszaniu negocjacji, unikaniu sporów i daje uczestnikom rynku pewność, że usługa nie jest świadczona na dyskryminujących warunkach. Otwartość i jawność technicznych interfejsów może mieć szczególne znaczenie dla zapewnienia interoperacyjności.

Art. 215

Przepis artykuł 215 projektu reguluje ogólne zasady dotyczące nakładania na przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej o znaczącej pozycji rynkowej obowiązku prowadzenia rachunkowości regulacyjnej wraz z odwołaniem do dalszych przepisów w art. 253–258, w tym określonych w wydawanym na podstawie art. 255 projektu akcie wykonawczym, które zawierają szczegółowe przepisy dotyczące rachunkowości regulacyjnej.

Przepis art. 215 jest odpowiednikiem art. 38 Pt.

Zgodnie z projektowanym ust. 2, podstawą do przygotowania sprawozdań z rachunkowości regulacyjnej stanowi zatwierdzona przez Prezesa UKE instrukcja, zdefiniowana w słowniku w art. 2 pkt 13.

Przepis art. 215 implementuje do polskiego prawa art. 71 EKŁE, zgodnie z którym regulator ma prawo do nałożenia obowiązku rozdzielności księgowej. Obowiązek rozdzielności księgowej został określony w polskim prawie jako obowiązek rachunkowości regulacyjnej, zdefiniowany w słowniku w art. 2 pkt 48, dodatkowo projektowany przepis art. 253 określa cel oraz sposób prowadzenia rachunkowości regulacyjnej.

Prawidłowe prowadzenie rachunkowości regulacyjnej ma umożliwić regulatorowi skuteczne badanie i monitorowanie transferów wewnętrznych u danego przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej oraz eliminowanie niedozwolonych transferów. Jest to szczególnie istotne dla

prawidłowego ustalania opłat hurtowych, ponieważ prawidłowy system rachunkowości regulacyjnej stanowi podstawę kalkulacji kosztów, te zaś są podstawą ustalania opłat hurtowych.

Art. 216

Projektowany przepis art. 216 wdrażający art. 74 EKŁE określa zasady dotyczące nakładania na przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej o znaczącej pozycji rynkowej obowiązków dotyczących kalkulacji kosztów świadczenia dostępu telekomunikacyjnego oraz stosowania opłat z tytułu dostępu telekomunikacyjnego.

W przepisie ust. 1 są wymienione 3 różne obowiązki dotyczące stosowania opłat z tytułu dostępu telekomunikacyjnego. Prezes UKE ma możliwość nałożenia na przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej tych obowiązków. Przesłanki nakładania obowiązków, określone w Pke, wynikają bezpośrednio z EKŁE, w szczególności z art. 74 ust. 1 i 2. Zgodnie z art. 74 ust. 1 akapit 2 zdanie 3 implementowanym w ust. 1, Prezes UKE ma umożliwić przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej o znaczącej pozycji rynkowej uzyskanie rozsądnej stopy zwrotu z zaangażowanego kapitału, uwzględniając wszelkie ryzyko typowe dla danego nowego przedsięwzięcia inwestycyjnego.

Metoda wskazana w ust. 1 pkt 1 jest metodą stosowania opłat z tytułu dostępu telekomunikacyjnego w oparciu o metodę kalkulacji kosztów – precyzyjnie regulowaną przez przepisy Pke, w szczególności definicję w słowniczku w art. 2 pkt 17 Pke oraz art. 257 i art. 258 Pke, a także przepisy rozporządzenia, wydawanego na podstawie art. 255. W Pt ta metoda była regulowana w art. 39.

W decyzji nakładającej ten obowiązek, Prezes UKE wskazuje przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej sposób kalkulacji kosztów spośród wymienionych w rozporządzeniu, wydanym na podstawie art. 255, oraz sposoby ustalania opłat, które będzie stosował w przypadkach, o których mowa w art. 217 ust. 5. Powyższe sposoby ustalania opłat nie są sprecyzowane w Pke i wynikają z aktualnej praktyki w innych krajach UE oraz zaleceń Komisji Europejskiej. Przykładami takich sposobów są wykorzystanie przez organ regulacyjny w tym celu poziomu opłat stosowanych na porównywalnych rynkach konkurencyjnych lub regulowanych (*benchmarking*), metoda ta jest zapisana w dyrektywie w art. 74 ust. 2, oraz metoda „cena detaliczna minus” (*retail minus*), stosowana szczególnie w przypadku konkurencyjnego rynku detalicznego.

Metoda wskazana w pkt 2 w ust. 1 jest metodą mniej restrykcyjnej kontroli opłat w stosunku do metody z pkt 1. W obecnym Pt ta metoda była regulowana w art. 40. Prezes UKE nakłada na przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej o znaczącej pozycji rynkowej obowiązek stosowania opłat z tytułu dostępu telekomunikacyjnego, w oparciu o koszty, które ponosi przedsiębiorca, wskazując jednocześnie sposoby weryfikacji i ustalania opłat. Powyższe sposoby, analogicznie jak w pkt 1 nie są sprecyzowane w Pke i wynikają z aktualnej praktyki w innych krajach UE oraz zaleceń Komisji Europejskiej.

Inaczej niż w przypadku obowiązku wynikającego z ust. 1 pkt 1, przedsiębiorca ma sam możliwość wyboru sposobu wyliczenia kosztów, może w tym celu skorzystać ze sposobów kalkulacji kosztów wskazanych w rozporządzeniu, wydawanym na podstawie przepisu art. 255.

Metoda wskazana w ust. 1 pkt 3, która jest nową regulacją, nakłada na przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej obowiązek stosowania opłat z tytułu dostępu telekomunikacyjnego w wysokości określonej przez Prezesa UKE. Przepis art. 74 EKŁE opisuje dwa sposoby ustalania cen (opłat), jednakże pierwsze zdanie tego artykułu, szczególnie przez użycie wyrażenia “w tym” wyraźnie wskazuje, że katalog sposobów ustalania cen (opłat) jest otwarty. Potwierdzają to też zalecenia Komisji Europejskiej, w których, na podstawie przepisów ówczesnie obowiązujących dyrektyw będących odpowiednikami art. 74 EKŁE, zalecano ustalanie opłat na podstawie modelu kalkulacji kosztów „bottom-up” (modelowanie oddolne), opartego o koszty ponoszone przez efektywnego operatora np. w zaleceniu Komisji z dnia 7 maja 2009 r. w sprawie uregulowań dotyczących stawek za zakańczanie połączeń w sieciach stacjonarnych i ruchomych (2009/396/WE) (Dz. Urz. UE L 124 z 20.05.2009, str. 67).

Powyższa metoda nie wymaga procesu oceny i weryfikacji przez regulatora ani kosztów, ani opłat, wynikających z uzasadnienia kosztowego, ponieważ opłaty są ustalone przez regulatora.

Metoda ustalania opłat określona w ust. 1 pkt 3 będzie mogła być zastosowana, zgodnie z ust. 4, tylko w dwóch sytuacjach. Pierwszy przypadek będzie mieć miejsce gdy Komisja Europejska lub BEREC wyda odpowiednie wytyczne, zalecenia lub wspólne stanowisko w tym zakresie. Druga przesłanka dotyczy sytuacji, gdy obowiązek stosowania opłat z ust.1 pkt 3 będzie nakładany na więcej niż jednego przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej na tym samym rynku właściwym lub rynku właściwym obejmującym takie same produkty lub usługi w połączeniu z warunkiem, że na tych rynkach powinny być stosowane symetryczne opłaty z tytułu dostępu telekomunikacyjnego.

Prezes UKE nakładając obowiązek, o którym mowa w ust. 1 pkt 3, będzie musiał uwzględnić koszty ponoszone przez efektywnie działającego przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej (hipotetycznego przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej, jaki funkcjonowałby na w pełni konkurencyjnym rynku) lub koszty ponoszone przez przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej, na którego ma być nałożony obowiązek, o którym mowa w ust. 1 pkt 3, oraz koszty innych przedsiębiorców komunikacji elektronicznej działających na tym samym lub rynku właściwym lub rynku właściwym obejmującym takie same produkty lub usługi. Pkt 2 jest szczególnie istotny w przypadku ustalania symetrycznych opłat na rynkach obejmujących takie same produkty lub usługi.

W wyjątkowych sytuacjach, kiedy Prezes UKE nie będzie mógł zastosować ust. 5, przy nakładaniu obowiązku, o którym mowa w ust. 1 pkt 3 będzie mógł uwzględnić opłaty z tytułu dostępu telekomunikacyjnego stosowane na porównywalnych rynkach konkurencyjnych lub regulowanych. Takie sytuacje mogą dotyczyć np. rynków nowych usług, gdzie określenie kosztów ponoszonych przez efektywnie działającego przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej może być niemożliwe.

Ust. 7 dotyczy nowej sytuacji, wskazanej w art. 74 ust. 1 akapit 3 EKŁE, związanej z inwestycjami poniesionymi przez przedsiębiorców komunikacji elektronicznej w budowę sieci składającej się z elementów światłowodowych (nowej generacji), w szczególności sieci o bardzo dużej przepustowości, które Prezes UKE musi wziąć pod uwagę przy podejmowaniu decyzji o konieczności nałożenia obowiązków dotyczących kalkulacji kosztów i stosowania opłat. Powyższy przepis ma zachęcić przedsiębiorców komunikacji elektronicznej do inwestycji w budowę sieci, w szczególności sieci o bardzo dużej przepustowości, które przy odpowiednich warunkach, wymienionych w tym przepisie, mogą doprowadzić do nienakładania lub uchylecia obowiązków regulacyjnych wskazanych w art. 216 w stosunku do danego przedsiębiorcy.

Art. 217

Przepis artykuł 217, wdrażający art. 74 EKŁE, określa zasady dotyczące weryfikacji kosztów i opłat z tytułu dostępu telekomunikacyjnego oraz ustalania opłat z tytułu dostępu telekomunikacyjnego. Projektowany art. 217 jest odpowiednikiem art. 39 ust. 2–6 i art. 40 ust. 2–5 Pt.

Zgodnie z ust. 1 przedsiębiorca komunikacji elektronicznej, na którego został nałożony obowiązek, o którym mowa w art. 216 ust. 1 pkt 2, przedstawia Prezesowi UKE szczegółowe

uzasadnienie wysokości opłat ustalonych w oparciu o koszty, które ponosi przedsiębiorca komunikacji elektronicznej.

Zgodnie z ust. 2 Prezes UKE weryfikuje ww. opłaty, ale tylko według sposobów wskazanych w decyzji nakładającej obowiązek z art. 216 ust. 1 pkt 2. Jeżeli wysokość opłat okaże się nieprawidłowa, Prezes UKE sam ustala wysokość opłat z tytułu dostępu telekomunikacyjnego lub ich maksymalny albo minimalny poziom, biorąc pod uwagę wytyczne z ust. 3.

Natomiast w przypadku nałożenia na przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej obowiązku, o którym mowa w art. 216 ust. 1 pkt 1, po otrzymaniu wyników kalkulacji kosztów od przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej, jest przeprowadzana ocena kosztów przez weryfikację przeprowadzoną przez biegłego rewidenta, wskazaną w art. 257 ust. 7.

Należy podkreślić, że w przypadku obowiązku kalkulacji kosztów nałożonego przez Prezesa UKE na przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej, tylko w przypadkach określonych w ust. 5 Prezes UKE sam może ustalić wysokość opłat z tytułu dostępu telekomunikacyjnego lub ich maksymalny albo minimalny poziom.

Przepis ust. 7 dotyczy szczególnej sytuacji, wymienionej w art. 74 ust. 1 akapit 2 EKŁE, związanej z wydatkami poniesionymi przez przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej na nowe przedsięwzięcie inwestycyjne, które Prezes UKE musi wziąć pod uwagę przy ustalaniu opłat z tytułu dostępu telekomunikacyjnego. Powyższe przepisy mają na celu zachętę dla przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej do realizacji nowych przedsięwzięć inwestycyjnych, w tym budowy sieci o bardzo dużej przepustowości. Przepis ust. 7 jest odpowiednikiem art. 39 ust. 6 i art. 40 ust. 5 Pt.

Art. 218

Projektowany przepis reguluje kwestię rozliczeń między przedsiębiorcami komunikacji elektronicznej związanych z przenoszeniem numerów (ust. 1) oraz wyborem dostawcy usług (ust. 2). Artykuł implementuje art. 106 EKŁE i łączy się z prawem dla abonentów do bezpłatnego przeniesienia numeru oraz wyboru dostawcy usług.

Projektowane przepisy informują tylko, że w przypadku ustanowienia opłat przez przedsiębiorców komunikacji elektronicznej związanych z przenoszeniem numerów lub wyborem dostawcy usług, opłaty te mają uwzględniać ponoszone koszty związane z tą usługą.

Przepis art. 218 jest odpowiednikiem art. 41 Pt.

Art. 219

Projektowany przepis dotyczy ustalania opłat za zakańczanie połączenia głosowego w sieciach stacjonarnych lub ruchomych i stanowi implementację nowej regulacji czyli art. 75 EKŁE. Zgodnie z przepisem ust. 1, przedsiębiorca komunikacji elektronicznej stosuje nie wyższe niż maksymalne opłaty, zgodnie z aktem delegowanym wydanym przez Komisję Europejską w tym zakresie. Zgodnie z najlepszą wiedzą projektodawcy w tym zakresie, na podstawie art. 75 ust.1 EKŁE, Komisja Europejska planuje wydać rozporządzenie, czyli akt delegowany, który nie będzie wymagał transpozycji jak każde rozporządzenie przyjmowane przez instytucje unijne, niezależnie czy ma charakter ustawodawczy (jak rozporządzenie), czy nieustawodawczy (jak np. rozporządzenie wykonawcze). Przepis ust. 1 porządkuje tylko regulacje w tym zakresie.

W przypadku niewydania przez Komisję Europejską ww. aktu delegowanego określającego maksymalne stawki za zakańczanie połączeń głosowych, zgodnie z projektowanym ust. 2, Prezes UKE może w drodze decyzji, nałożyć na przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej o znaczącej pozycji rynkowej obowiązek stosowania opłaty za zakańczanie połączeń w określonej przez Prezesa UKE wysokości. Prezes UKE określając opłaty będzie musiał wziąć pod uwagę zasady wymienione w ust. 3, stanowiące implementację zasad określonych w załączniku nr III do EKŁE.

Zgodnie z ust. 4, wdrażającym art. 75 ust. 3 EKŁE, Prezes UKE ma obowiązek monitorować wysokość opłat za zakańczanie połączeń głosowych w sieciach stacjonarnych lub ruchomych oraz zapewniać ich zgodność z opłatami określonymi w akcie delegowanym, wydawanym na podstawie art. 75 ust. 1 EKŁE. Zgodnie z ust. 5, Prezes UKE jest zobowiązany przedstawiać Komisji Europejskiej i BEREC sprawozdanie dotyczące stosowania opłat za zakańczanie połączeń głosowych w sieciach stacjonarnych lub ruchomych, co też jest wymogiem wynikającym z art. 75 ust. 3 EKŁE.

Projektodawca w ust. 3 pkt 1 użył angielskiego słowa „bottom-up” ze względu na to, że w języku polskim brak odpowiednika powyższego słowa, oznaczającego rodzaj model kosztowego służącego kalkulacji kosztów różnych usług telekomunikacyjnych, które byłoby w powszechnym użyciu, i nie budziło wątpliwości co do jego znaczenia. Dotychczas w aktach prawnych nie było tak szczegółowych zapisów i nazwa modelu się w nich nie pojawiała. Natomiast w powszechnym użyciu, m.in. w decyzjach Prezesa UKE używana jest tylko angielska nazwa tego modelu. W EKŁE ta nazwa została przetłumaczona, ale jej tłumaczenie

budziło wątpliwości już u projektodawcy Pke, dlatego zdecydowano się na użycie dodatkowo w Pke angielskiej nazwy.

Art. 220

Projektowany przepis dotyczy możliwości nałożenia przez Prezesa UKE na przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej o znaczącej pozycji rynkowej, na którego został nałożony obowiązek równego traktowania, obowiązek przygotowania i przedstawienia oferty ramowej o dostępie telekomunikacyjnym. Przepis stanowi wdrożenie art. 69 ust. 2–4 EKŁE, który reguluje kwestie obowiązku przejrzystości.

Projektowany art. 220 częściowo powtarza dotychczasową regulację Pt w tym zakresie, z uwzględnieniem zmian wynikających z EKŁE. Zasadniczą zmianą wynikającą z EKŁE w stosunku do dyrektywy o dostępie jest to, iż EKŁE nie określa już elementów, jakie powinna zawierać oferta ramowa. Elementy te były dotychczas określone w załączniku II do dyrektywy o dostępie. Zamiast tego zgodnie z art. 69 ust. 3 EKŁE to BEREC określa wytyczne w sprawie minimalnych kryteriów dotyczących oferty ramowej. Z tego względu projektowany przepis również nie zawiera już ustępów odnoszących się do elementów oferty ramowej. Prezes UKE będzie te elementy określał w decyzji dla przedsiębiorcy o znaczącej pozycji rynkowej, a przy tym w jak największym stopniu będzie obowiązany uwzględniać wytyczne BEREC w sprawie minimalnych kryteriów dotyczących oferty ramowej, o czym stanowi art. 69 ust. 4 EKŁE. Kwestię uwzględniania wytycznych BEREC reguluje przy tym projektowany art. 4 ust. 2.

Art. 221

Zgodnie z projektowanym przepisem Prezes UKE może dokonać kilku czynności w zakresie zatwierdzenia projektu oferty ramowej lub jej zmiany. Może bowiem zatwierdzić projekt oferty wydając decyzję administracyjną, o której mowa w art. 104 kpa. Przy czym warunkiem zatwierdzenia projektu oferty lub jej zmiany jest to, aby projekt odpowiadał przepisom prawa oraz potrzebom rynku wskazanym w decyzji nakładającej obowiązek przygotowania oferty, przepisom dotyczących oferty ramowej i dostępu. Prezes UKE może także zmienić projekt oferty ramowej lub jej zmiany i zatwierdzić projekt lub odrzucić proponowaną zmianę. Ponadto możliwe jest także samodzielne ustalenie oferty ramowej przez Prezesa UKE, w przypadku nieprzedstawienia jej w terminie przez przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej.

Prezes UKE może, z urzędu lub na uzasadniony wniosek przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej uprawnionego do dostępu telekomunikacyjnego, zobowiązać przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej do przygotowania zmiany oferty ramowej. Dodatkowo

wprowadzono regulację umożliwiającą przedstawienie Prezesowi UKE przez przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej zobowiązanego do przedłożenia oferty ramowej, projektu zmiany oferty ramowej. Celem przepisu jest przesądzenie, aby przedsiębiorca komunikacji elektronicznej zobowiązany do przedłożenia oferty ramowej nie musiał występować do Prezesa UKE z wnioskiem o zobowiązanie samego siebie do przedłożenia zmiany oferty, lecz mógł od razu przedłożyć Prezesowi UKE projekt zmiany oferty ramowej w celu jej zatwierdzenia. Należy przy tym podkreślić, że w obu wyżej opisanych przypadkach organ zobowiązany jest do oceny przedłożonego projektu zmiany oferty ramowej przez pryzmat zapotrzebowania na usługi lub zmiany warunków rynkowych i wydać w tym zakresie decyzję. Nie ma przy tym podstaw do różnicowania procesu w zależności od tego, kto jest inicjatorem zmiany. Należy podkreślić, że w każdym przypadku powinno być stwierdzone spełnienie przesłanek zmiany warunków rynkowych lub zapotrzebowania.

Prezes UKE obowiązany będzie, tak jak dotychczas na podstawie art. 43 Pt, niezwłocznie publikować zatwierdzone oferty ramowe lub ich zmiany na stronie podmiotowej BIP UKE. Dodatkowo wprowadzono obowiązek publikowania również ujednoliconych tekstów ofert ramowych. Regulacja ta zapewni większą przejrzystość wprowadzanych zmian w ofercie ramowej.

Art. 222

Projektowany przepis stanowi implementację art. 68 ust. 3 akapit 2 EKŁE dotyczącego nakładania obowiązków na przedsiębiorstwa wyznaczone jako posiadające znaczącą pozycję rynkową w wyjątkowych okolicznościach. Jednocześnie tożsamy przepis funkcjonował w ustawie Pt w art. 44.

Art. 223

Projektowany przepis stanowi podobnie jak art. 222 implementację art. 68 ust. 3 akapit 2 EKŁE i nie odbiega od dotychczasowych rozwiązań.

Projektowany przepis dotyczy wystąpienia Prezesa UKE o uzyskanie zgody Komisji Europejskiej na zastosowanie środków nieprzewidzianych dyrektywami i ustawą. Należy wskazać, że procedura uzyskania zgody nie jest typowym postępowaniem konsolidacyjnym. Zgoda Komisji Europejskiej jest wyrażana w formie decyzji, która jeśli jest pozytywna uprawnia Prezesa UKE do wydania decyzji nakładającej obowiązki objęte wnioskiem złożonym do Komisji Europejskiej. Prezes UKE może wycofać proponowany środek w trakcie

postępowania przed Komisją. Przy czym, zgodnie z przepisem ust. 2, w przypadku wydania decyzji przez Komisję Europejską Prezes UKE nakłada obowiązek.

Art. 224–230

Separacja funkcjonalna

Przepisy dotyczące separacji funkcjonalnej stanowią element regulacji dotyczącej dostępu. Zostały wprowadzone do Pt na mocy nowelizacji z 2012 r., wdrażającej znowelizowany pakiet dyrektyw telekomunikacyjnych. Dotychczasowy art. 44b–44g Pt wdrażał w tym zakresie art. 13a dyrektywy o dostępie (dotyczący możliwości nałożenia na przedsiębiorcę zintegrowanego pionowo obowiązku rozdziału funkcjonalnego) i art. 13b dyrektywy o dostępie (dotyczący dobrowolnego podziału przedsiębiorstwa zintegrowanego pionowo). EKŁE również reguluje te kwestie w art. 77 (podział funkcjonalny) oraz w art. 78 (dobrowolny podział przedsiębiorstwa zintegrowanego pionowo). Przepis art. 77 EKŁE powtarza treść art. 13a dyrektywy o dostępie i nie wprowadza żadnych modyfikacji. Natomiast art. 78 EKŁE będący odpowiednikiem art. 13b dyrektywy o dostępie zawiera szereg zmian.

Art. 224

Podział funkcjonalny

Projektowany przepis stanowi wdrożenie art. 77 ust. 1–3 EKŁE.

Przepis art. 77 EKŁE przewiduje możliwość nałożenia na przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej świadczącego usługi na rynku lub rynkach hurtowych oraz na odpowiadającym mu rynku detalicznym lub rynkach detalicznych (przedsiębiorcą zintegrowanym pionowo zintegrowanego pionowo) obowiązku rozdziału funkcjonalnego, w przypadku gdy obowiązki regulacyjne nałożone wcześniej na tego przedsiębiorcę nie zapewniły skutecznej konkurencji oraz gdy istnieją istotne i trwałe problemy konkurencyjne lub niewydolność rynków, związane z hurtowym oferowaniem określonych rynków produktów dostępu. Podział funkcjonalny, zgodnie z przepisem dyrektywy, ma polegać na wyodrębnieniu w ramach przedsiębiorcy zintegrowanego pionowo niezależnie działającej jednostki organizacyjnej, której zostałaby powierzona działalność związana z hurtowym oferowaniem produktów dostępu. Jednostka ta miałaby obowiązek dostarczania produktów i usług dostępu wszystkim przedsiębiorstwom, także innym jednostkom organizacyjnym działającym w ramach spółki dominującej, w takich samych terminach, na tych samych warunkach – dotyczących między innymi poziomów cen i usług – oraz z użyciem tych samych systemów i procesów.

Obowiązek rozdziału funkcjonalnego ma na celu w istotny sposób ograniczyć motywację do dyskryminacji oraz ma być pomocny przy weryfikacji i egzekwowaniu przestrzegania zasady niedyskryminacji. Nałożenie obowiązku rozdziału funkcjonalnego jest środkiem naprawczym, który może być stosowany wyjątkowo – w ww. przypadku. Zgodnie z wymogami EKŁE, gdy krajowy organ regulacyjny zamierza nałożyć obowiązek rozdziału funkcjonalnego obowiązany jest przedłożyć wniosek w tym zakresie Komisji Europejskiej. Uprzednie zatwierdzenie wniosków przez Komisję Europejską ma na celu zapobieganie zakłóceniom konkurencji na rynku wewnętrznym.

Projektowany przepis nie przewiduje zmian w porównaniu do dotychczas obowiązującego art. 44b Pt.

Art. 225

Projektowany przepis wdraża art. 77 ust. 3 akapit 2 EKŁE, zgodnie z którym po podjęciu przez Komisję Europejską decyzji w sprawie proponowanego środka zgodnie z art. 68 ust. 3 EKŁE, krajowy organ regulacyjny przeprowadza skoordynowaną analizę różnych rynków związanych z siecią dostępu. Na podstawie swojej oceny krajowy organ regulacyjny nakłada, utrzymuje, zmienia lub uchyla obowiązki. Przepis ten odnosi się do nakładania obowiązku rozdziału funkcjonalnego.

Projektowany przepis nie przewiduje zmian w porównaniu do dotychczas obowiązującego art. 44c Pt.

Art. 226

Przepis ten stanowi implementację art. 77 ust. 4 EKŁE, który, dla uniknięcia wątpliwości interpretacyjnych, wskazuje, że, nałożenie na przedsiębiorcę telekomunikacyjnego obowiązku podziału funkcjonalnego nie wyklucza możliwości nałożenia na tego przedsiębiorcę innych obowiązków regulacyjnych przewidzianych dla rynków hurtowych.

Projektowany przepis nie przewiduje zmian w porównaniu do dotychczas obowiązującego art. 44d Pt.

Art. 227

Projektowany przepis wprowadza w stosunku do osoby lub osób kierujących wydzieloną jednostką organizacyjną zakaz świadczenia pracy, wykonywania innych zajęć u przedsiębiorcy telekomunikacyjnego zintegrowanego pionowo, na którego nałożono obowiązek rozdziału funkcjonalnego lub w innej wydzielonej jednostce tego przedsiębiorcy, w spółce od niego

zależnej, wobec niego dominującej lub z nim powiązanej, a także zakaz pełnienia funkcji w organach lub pełnienia funkcji doradczych na rzecz tych podmiotów.

Art. 228

Projektowany przepis powtarza treść dotychczas obowiązującego art. 44f Pt.

Prezes UKE w decyzji o nałożeniu obowiązku rozdziału funkcjonalnego będzie określał m.in. status prawny wydzielonej jednostki. Przepis ust. 1 wskazuje, że w przypadku gdy formą wydzielonej jednostki nie jest odrębna osoba prawna (mowa tu o spółce kapitałowej), stosuje się do takiego podmiotu przepisy o oddziale. W momencie wprowadzania w 2012 r. do ustawy – Pt przepisów o separacji funkcjonalnej, jak i w procesie legislacyjnym niniejszego projektu uznano, iż najbardziej optymalną formą wydzielenia jednostki na gruncie prawa polskiego, spełniającą wymogi dyrektywy, jest oddział. Forma oddziału w pełni uwzględnia specyfikę instytucji separacji funkcjonalnej i potrzebę odrębności wyodrębnionej jednostki w stosunku do przedsiębiorcy, na którego jest nakładany przedmiotowy obowiązek.

Należy wskazać, że przepis ten został wprowadzony do Pt gdy obowiązywała ustawa z dnia z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2017 r. poz. 2168, z późn. zm.), zwana dalej „usdg”. Ustawa ta zawierała w art. 5 pkt 4 definicję oddziału, wskazując, że oddziałem jest wyodrębniona i samodzielna organizacyjnie część działalności gospodarczej, wykonywana przez przedsiębiorcę poza siedzibą przedsiębiorcy lub głównym miejscem wykonywania działalności. Usdg została zastąpiona przez ustawę z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców, która nie zawiera już definicji oddziału. Pojęcie to pojawia się natomiast w ustawie z dnia 6 marca 2018 r. o zasadach uczestnictwa przedsiębiorców zagranicznych i innych osób zagranicznych w obrocie gospodarczym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i jest zdefiniowane w art. 3 pkt 4 w sposób identyczny jak w usdg. Może zatem posłużyć przy interpretacji pojęcia „oddziału” na gruncie Pt.

Zgodnie z art. 38 pkt 1 lit. d ustawy z dnia 20 sierpnia 1997 r. o Krajowym Rejestrze Sądowym, jeżeli przedsiębiorca posiada oddziały, w rejestrze przedsiębiorców obok danych dotyczących przedsiębiorcy powinny być ujawnione także siedziby i adresy jego oddziałów.

Przepisy odnoszące się do oddziału znajdują się w Kc:

- 1) art. 43⁶ – firma oddziału osoby prawnej zawiera pełną nazwę tej osoby oraz określenie „oddział” ze wskazaniem miejscowości, w której oddział ma siedzibę,
- 2) art. 109⁵ – prokurę można ograniczyć do zakresu spraw wpisanych do rejestru oddziału przedsiębiorstwa (prokura oddziałowa).

Projektowany przepis reguluje równie kwestie z zakresu prawa pracy. Zgodnie z art. 3 ustawy z dnia 26 kwietnia 1974 r. – Kodeks pracy (Dz. U. z 2022 r. poz. 1510, z późn. zm.) pracodawcą jest jednostka organizacyjna, choćby nie posiadała osobowości prawnej, a także osoba fizyczna, jeżeli zatrudniają one pracowników. Możliwość uznania za pracodawcę oddziału spółki handlowej potwierdza orzecznictwo Sądu Najwyższego. Sąd Najwyższy stwierdził, że każda osoba prawna jest pracodawcą w rozumieniu art. 3 ustawy z dnia 26 kwietnia 1974 r. – Kodeks pracy, chyba że dla niektórych pracowników za pracodawcę należy uznać jednostkę organizacyjną stanowiącą jej część składową¹). Taka jednostka organizacyjna niewyposażona w osobowość prawną, musi być dostatecznie wyodrębniona pod względem organizacyjnym i finansowym oraz być uprawniona do samodzielnego zatrudniania pracowników (nie można jednak uznać za pracodawcę jednostki organizacyjnej, której kierownik przyjmuje i zwalnia pracowników wyłącznie na podstawie upoważnienia)²).

Z uwagi na powyższe w projektowanym art. 44f ust. 3 Pt stwierdzono, iż „Wydzielona jednostka organizacyjna jest odrębnym pracodawcą w ramach przedsiębiorstwa przedsiębiorcy telekomunikacyjnego, o którym mowa w art. 44b ust. 1, za którego uprawnienia i obowiązki pracodawcy wykonuje osoba lub osoby kierujące wydzieloną jednostką organizacyjną.”.

Art. 229

Dobrowolny podział przedsiębiorstwa zintegrowanego pionowo

Projektowany przepis stanowi implementację art. 78 EKŁE.

Przepis co do zasady tak jak dotychczasowy art. 44g ust. 1 Pt reguluje obowiązek powiadomienia Prezesa UKE, przez przedsiębiorcę telekomunikacyjnego o znaczącej pozycji rynkowej zintegrowanego pionowo, o planowanym przeniesieniu środków majątkowych lokalnej sieci dostępu lub ich znacznej części na odrębną osobę prawną mającą innego właściciela lub na nowo związany w tym celu podmiot. Zmiana w porównaniu do dotychczas obowiązujących przepisów dotyczy terminu dokonania zawiadomienia. Dotychczas zawiadomienia dokonywało się najpóźniej sześć miesięcy przed planowanym przeniesieniem środków majątkowych. Ze względu jednak na to, że EKŁE w art. 78 ust. 1 wskazuje, że poinformowanie organu powinno nastąpić co najmniej trzy miesiące przed planowanym przeniesieniem aktywów, analogiczną zmianę wprowadzono w projektowanym przepisie.

¹ wyr. SN z 6.11.1991 r., I PRN 47/91, OSP 1992, Nr 7–8, poz. 151

² Kodeks pracy. Komentarz, red. prof. dr hab. Wojciech Muszalski, Wyd. 12, Warszawa 2019

Nowym elementem wprowadzonym przez art. 78 ust. 1 akapit 3 EKŁE jest możliwość zobowiązania się przez przedsiębiorcę do stosowania określonych warunków dostępu do sieci w okresie po dokonaniu podziału. Celem tych zobowiązań jest zapewnienie stronom trzecim skutecznego i niedyskryminacyjnego dostępu. Zgodnie z EKŁE organ może przy tym uczynić określone warunki wiążącymi, a zatem zobowiązać przedsiębiorcę do ich stosowania w całości lub w części. Organ regulacyjny powinien przy tym monitorować wykonanie tych warunków. Regulacje te zawarte w EKŁE znalazły odzwierciedlenie w projektowanym przepisie.

Art. 230

Projektowany przepis wdraża art. 81 EKŁE, który nie miał swojego odpowiednika w pakiecie dyrektyw telekomunikacyjnych. Celem przepisu jest ułatwienie przechodzenia z tradycyjnych sieci miedzianych do sieci nowej generacji. Aby zapewnić nadzór nad tym procesem oraz aby go usprawnić EKŁE nakłada na krajowy organ regulacyjny obowiązek zapewnienia, aby proces wycofania lub zastąpienia elementów sieci obejmował przejrzysty harmonogram oraz warunki migracji, a także, aby przewidywał dostępność alternatywnych produktów o przynajmniej porównywalnej jakości pozwalających uzyskać dostęp do zmodernizowanej infrastruktury sieciowej, jeżeli jest to konieczne do ochrony konkurencji i praw użytkowników końcowych. Dyrektywa umożliwia organowi uchylene obowiązków dotyczących dostępu w odniesieniu do sieci miedzianej z chwilą ustanowienia odpowiedniego procesu migracji oraz zapewnienia zgodności z warunkami, o których powiadomił organ. Ma to na celu uniknięcie nieuzasadnionych opóźnień w migracji.

Powyższe postanowienia znalazły odzwierciedlenie w projektowanym przepisie, który uszczegóławia przy tym procedury powiadamiania organu (Prezesa UKE) o zamiarze migracji i zatwierdzania powiadomienia. Zgodnie z projektowanym art. 230 Pke, można wydzielić dwa tryby zatwierdzenia powiadomienia o migracji. Pierwszy - „ogólny”, zgodnie z którym nie później niż w terminie 12 miesięcy przed planowanym terminem rozpoczęcia migracji operator SMP złoży powiadomienie o zamiarze migracji z infrastruktury objętej obowiązkami regulacyjnym. Do tego trybu zastosowanie ma co do zasady ogólne postępowanie administracyjne. Dodatkowymi wymogami formalnymi powiadomienia (wniosku, podania) jest wykaz infrastruktury objętej migracją oraz przejrzysty harmonogram i warunki migracji z infrastruktury (dwa ostatnie dokumenty muszą zawierać terminy powiadamiania o migracji podmiotów korzystających z tej infrastruktury, oraz alternatywne sposoby zapewnienia dostępu telekomunikacyjnego umożliwiające świadczenie usług o co najmniej porównywalnej jakości dotychczasowym użytkownikom końcowym). Prezes UKE zatwierdza w całości, w drodze

decyzji, powiadomienie albo odmawia zatwierdzenia powiadomienia o zamiarze migracji z infrastruktury, jeżeli harmonogram i warunki migracji nie są przejrzyste i nie zapewniają ochrony konkurencji lub nie zapewniają ochrony praw użytkowników końcowych.

Drugi z trybów można określić jako „szczególny” lub uproszczony. Dotyczy on infrastruktury:

- 1) za pomocą której nie są świadczone usługi komunikacji elektronicznej użytkownikom końcowym, lub
- 2) w miejsce której został zapewniony alternatywny sposób zapewnienia dostępu telekomunikacyjnego, o którym mowa w ust. 3 pkt 2, tym samym użytkownikom końcowym, z wykorzystaniem wyłącznie stacjonarnej sieci telekomunikacyjnej spełniającej wymagania, o których mowa w art. 2 pkt 57 lit. a ustawy.

Wtedy termin na złożenie powiadomienia przed migracją jest krótszy i wynosi 3 zamiast 12 miesięcy. Operator dodatkowo załącza również oświadczenie o spełnieniu warunku wskazanego w ust. 2 pkt 1 lub 2. To oświadczenie wraz z wykazem, harmonogramem migracji i warunkami determinuje, który z ww. trybów ma zastosowanie. Zgodnie z trybem szczególnym, zastosowanie ma instytucja zgody milczącej. Prezes UKE ma 3 miesiące na wydanie decyzji, przy czym należy podkreślić, że w trakcie biegu terminu może też wskazać nowy termin załatwienia sprawy w formie postanowienia. Wtedy postępowanie będzie prowadzone zgodnie z trybem „ogólnym” i w danej sprawie (związanej z konkretnym powiadomieniem o migracji) nie ma zastosowanie milcząca zgoda. Poza ww. zastrzeżeniem, zastosowanie ma instytucja milczącego załatwienia sprawy określona w dziale II rozdziale 8a kpa.

Rozdział 3

Ograniczenia na rynkach detalicznych

Art. 231

Projektowany przepis dotyczy nakładania obowiązków na przedsiębiorcę telekomunikacyjnego o znaczącej pozycji rynkowej na rynku usług detalicznych i nie odbiega w sposób zasadniczy od dotychczasowej treści art. 46 Pt, z tym, że dotyczy obowiązków nakładanych na przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej o znaczącej pozycji rynkowej na danym rynku detalicznym. Zakres ten jest zatem szerszy niż dotychczas obowiązujący na gruncie Pt, który obejmował przedsiębiorców telekomunikacyjnych.

Przepis stanowi wdrożenie art. 83 EKŁE. Rynkami detalicznymi są rynki produktów i usług w zakresie usług telekomunikacyjnych dla użytkowników końcowych. Obowiązki mogą być nakładane, gdy analiza rynku wykaże, że dany rynek detaliczny nie jest skutecznie konkurencyjny oraz obowiązki dostępne nie doprowadziłyby do osiągnięcia celów polityki regulacyjnej.

Art. 232

Projektowany przepis jest analogiczny do dotychczasowej regulacji zawartej w Pt, z tą różnicą, iż dotyczy przedsiębiorców komunikacji elektronicznej. Przepis dotyczy przypadku, gdy na podstawie projektowanego art. 231 ust. 3 pkt 4 Prezes UKE nałoży obowiązek przedstawiania do zatwierdzenia informacji przedumownych. Możliwość nałożenia takiego obowiązku wynika z art. 83 ust. 2 EKŁE, który to przepis dotyczy m.in. możliwości zastosowania środków kontroli poszczególnych taryf.

Projektowany przepis uszczegóławia procedurę zatwierdzania przez Prezesa UKE informacji przedumownych, określając termin przedłożenia planowanych informacji przedumownych do zatwierdzenia, przewidując możliwość zgłoszenia sprzeciwu przez Prezesa UKE, oraz regulując kwestie publikowania na stronie podmiotowej BIP UKE informacji przedumownych.

Rozdział 4

Szczegółowe warunki regulacyjne

Proponowane przepisy rozdziału 4 „Szczegółowe warunki regulacyjne” – art. 233–236 projektu ustawy Pke mają na celu przeniesienie na grunt nowego aktu instytucji ustanowionych przepisem art. 43a Pt.

Postanowienia art. 43a Pt zostały wprowadzone ustawą z 29 października 2010 r. o zmianie ustawy — Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. , poz. 1499). Przyczynkiem do ich kodyfikacji były doświadczenia Prezesa UKE związane z zawarciem i wykonywaniem porozumienia pomiędzy Prezesem UKE a największym wówczas operatorem telekomunikacyjnym.

Regulacja ta ma na celu umożliwienie włączenia zobowiązań przedsiębiorcy uzgodnionych pomiędzy przedsiębiorcą a organem regulacyjnym w mechanizm regulacji rynków telekomunikacyjnych. Nowa regulacja w tym zakresie powtarza rozwiązania przyjęte w ustawie uchylanej. Wskazać jednakże należy, że proponowane przepisy zostały przystosowane do systematyki nowej kodyfikacji.

Art. 233

Przepisy tego artykułu wskazują, że postępowanie w sprawie zatwierdzenia szczegółowych warunków regulacyjnych jest postępowaniem wnioskowym. Podmiotem uprawnionym do złożenia wniosku jest przedsiębiorca komunikacji elektronicznej o znaczącej pozycji rynkowej. Przepis ten definiuje czym są „szczegółowe warunki regulacyjne” określają tym także zakres, którego dotyczyć może składany wniosek, wskazując na szczegółowe warunki wykonywania obowiązków regulacyjnych wcześniej nałożonych na przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej. Do zakresu wniosku należeć mogą również inne zobowiązania przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej, które mogą się przyczynić do skutecznej realizacji obowiązków regulacyjnych nałożonych na przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej, rozwoju równoprawnej i skutecznej konkurencji, rozwoju i wykorzystania infrastruktury telekomunikacyjnej oraz zapewnienia użytkownikom maksymalnych korzyści w zakresie różnorodności, ceny i jakości usług komunikacji elektronicznej.

Art. 234

Przepisy tego artykułu określają odrębny sposób prowadzenia postępowania w zakresie zatwierdzenia szczególnych warunków regulacyjnych, przez określenie uprawnień Prezesa UKE. Przyjęte rozwiązania dostosowane są do dynamicznej specyfiki prowadzenia ustaleń w tym zakresie.

Art. 235

Przepis ten określa sposób zatwierdzenia szczególnych warunków regulacyjnych, określa termin na podjęcie tego rozstrzygnięcia. Przede wszystkim jednak wskazuje na kryteria oceny wniosku, jakim są cele określone w art. 407 ust. 2 Pke.

Art. 236

W przepisie tym wskazane zostały przesłanki zatwierdzania propozycji zawartych we wniosku przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej. Przepis ust. 2 określa uprawnienia Prezesa UKE w zakresie określenia dodatkowe postanowienia decyzji, co do zastrzeżenia warunków i terminów.

Rozdział 5

Szczegółowe warunki inwestowania

Proponowane przepisy rozdziału 5 „Szczegółowe warunki inwestowania” – art. 237–252 projektu ustawy Pke, mają na celu implementację postanowień określonych w art. 76 i art. 79

oraz uwzględnienie motywów 198-201, 206 i 207 EKŁE, jak również załącznika IV do tej dyrektywy. Wspomniane przepisy dyrektywy odnoszą się do możliwości nadania krajowemu organowi regulacyjnemu możliwości zatwierdzania propozycji zobowiązań (sankcjonowania samoregulacji w drodze wydawanych decyzji) przedkładanych przez przedsiębiorców komunikacji elektronicznej o znaczącej pozycji rynkowej (tzw. przedsiębiorców SMP), w zakresie dostępu czy realizacji w drodze współinwestycji nowych sieci/elementów sieci, czy powiązanych zasobów.

Na wstępie należy zauważyć, że przyjęte przez europejskiego prawodawcę rozwiązania w art. 79 odnoszą się do zakresu wcześniej regulowanego, choć w węższym zakresie, przez art. 8 *dyrektywy 2002/19/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie dostępu do sieci łączności elektronicznej i urządzeń towarzyszących oraz wzajemnych połączeń (dyrektywa o dostępie)*. Wspomniany wyżej przepis art. 8 dyrektywy o dostępie znalazł swoje odzwierciedlenie na gruncie prawa krajowego w przepisach art. 43a uchylanego Prawa telekomunikacyjnego. Przepisy te były wprowadzone do niej ustawą z dnia 29 października 2010 r. o zmianie ustawy – Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. poz. 1499). Unormowania te upoważniały Prezesa UKE do zatwierdzania w drodze decyzji tzw. szczegółowych warunków regulacyjnych, nakładanych na przedsiębiorcę telekomunikacyjnego o znaczącej pozycji rynkowej. Szczegółowe warunki regulacyjne, zatwierdzane były przez Prezesa UKE na wniosek zainteresowanego przedsiębiorcy i określały szczegółowe warunki wykonywania obowiązków regulacyjnych wcześniej nałożonych na tego przedsiębiorcę telekomunikacyjnego, jak również innych zobowiązań tego przedsiębiorcy, mogących się przyczynić do skutecznej realizacji obowiązków regulacyjnych nałożonych na przedsiębiorcę telekomunikacyjnego, rozwoju równoprawnej i skutecznej konkurencji, rozwoju i wykorzystania nowoczesnej infrastruktury telekomunikacyjnej lub zapewnienia użytkownikom maksymalnych korzyści w zakresie różnorodności, ceny i jakości usług telekomunikacyjnych.

Co się zaś tyczy unormowań art. 76 dyrektywy, które wskazują na możliwość zatwierdzania propozycji zobowiązań odnoszących się do realizacji współinwestycji w sieci o bardzo dużej przepustowości, to do czynienia będziemy mieli z nowymi rozwiązaniami prawnymi. Proponowane rozwiązania mają na celu wprowadzenie mechanizmów prawnych mających na celu stworzenie m.in. systemu zachęt inwestycyjnych przy jednoczesnym zachowaniu konkurencyjności na rynku. Docelowym efektem wprowadzonej regulacji ma być wywarcie pozytywnego wpływu na uczestników rynku telekomunikacyjnego, skutkującego powstawaniem nowych sieci o bardzo dużej przepustowości, jednocześnie przy obniżaniu

kosztów ich budowy oraz zachowaniu zrównoważonego modelu inwestycyjnego związanego z brakiem konieczności powielania infrastruktury.

Decyzje krajowego organu regulacyjnego, wydawane na podstawie przepisów implementujących art. 79 ust. 3 akapit czwarty EKŁE – art. 242 projektu Pke, będą nadawać propozycjom zobowiązań charakter wiążący. Procedurze konsolidacji podlegać będą decyzje wydawane na podstawie art. 243 projektu Pke. Oznacza to, że decyzje Prezesa UKE muszą być notyfikowane zgodnie z projektowanym art. 35 i następnymi.

Projektowane przepisy mają na celu usankcjonowanie możliwości „samoregulacji” przedsiębiorców komunikacji elektronicznej o znaczącej pozycji rynkowej, przez zatwierdzanie propozycji zobowiązań w drodze decyzji Prezesa UKE. Należy wskazać, że dotychczas taka konstrukcja nie funkcjonowała na gruncie przepisów szerokokorozumianego prawa telekomunikacyjnego. Proponowane przepisy mają za zadanie umocowanie Prezesa UKE do zatwierdzania w drodze, objętych postępowaniem konsolidacyjnym, decyzji administracyjnych propozycji zobowiązań dotyczących warunków zapewnienia dostępu do należących do tych przedsiębiorców sieci telekomunikacyjnych lub powiązanych zasobów. Przepisy te sankcjonują zatwierdzanie przez Prezesa UKE również propozycji zobowiązań w zakresie określania zasad włączania się (przyłączania się) do współinwestycji, realizowanych przez tych przedsiębiorców o znaczącej pozycji rynkowej. W ślad za regulacją dyrektywy propozycja krajowego przepisu nie zawiera zamkniętego wyliczenia przedmiotu proponowanych do zatwierdzenia samoregulacji, dlatego też wskazuje ich zakres przez przykładowe wyliczenie – przepis zawiera sformułowanie „w szczególności”. W tym kontekście, należy podkreślić, że proponowana regulacja bezpośrednio odnosi się w art. 237 ust. 1 pkt 3, w ślad za wskazaniem motywu 206 *in fine*, również do kwestii zobowiązań związanych z *dobrowolnym podziałem przedsiębiorstwa zintegrowanego pionowo, które zostało wyznaczone jako posiadające znaczącą pozycję rynkową na co najmniej jednym rynku właściwym, mogą zwiększać przewidywalność i przejrzystość tego procesu dzięki ustanowieniu procedury wdrożenia planowanego podziału, np. w formie harmonogramu wdrażania według jasno określonych kluczowych etapów z podaniem przewidywalnych skutków braku realizacji niektórych etapów.*

Art. 237

Projektowane przepisy art. 237 dokonują implementacji art. 79 ust. 1 akapit pierwszy lit. a–c EKŁE. Wskazują one w pierwszej kolejności przesłanki podmiotowe, zgodnie z którymi przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej o znaczącej pozycji rynkowej będą mogli skorzystać

z nowej instytucji zatwierdzenia propozycji zobowiązań. Przepisy te od strony przedmiotowej wskazują na zakres jaki może być objęty propozycją zobowiązań. Przepis ust. 2 ma na celu doprecyzowanie podstawowego zakresu propozycji zobowiązań.

Art. 238

W projektowanym art. 238 zawarta została implementacja postanowień art. 79 ust. 2 lit. a EKŁE, który określa minimalny zakres postanowień, które mają być zawarte, w przedkładanych do zatwierdzenia, propozycjach zobowiązań. Przepisy wskazują zatem (oprócz przesłanek: *uczciwych, rozsądnych i otwartych na wszystkich uczestników rynku warunków*), jakie kwestie muszą być w tych propozycjach obligatoryjnie uregulowane: zapewnienie dostępu, zapewnienie zrównoważonej konkurencji, wskazanie szczegółowego harmonogramu i zakresu ich wdrażania oraz okresu obowiązywania.

Propozycja przepisów zawarta w art. 238–243 ma na celu określenie toku postępowania związanego z wydawaniem przez Prezesa UKE decyzji zatwierdzających propozycje zobowiązań. Propozycja ta odnosi się również bezpośrednio do wskazań motywu 205 *in medio*, który stanowi, że *należy ustanowić dla przedsiębiorstw procedurę składania zobowiązań, a dla krajowych organów regulacyjnych – procedurę ich oceny, z uwzględnieniem opinii uczestników rynku w drodze testu rynkowego, oraz – w stosownych przypadkach – nadania im mocy wiążącej wobec przedsiębiorstwa i możliwości ich egzekwowania przez krajowy organ regulacyjny*.

Należy zauważyć, że inicjatorem zatwierdzenia propozycji zobowiązań, a także podmiotem proponującym ich treść będzie zawsze poddany regulacji przedsiębiorca komunikacji elektronicznej. Natomiast na Prezesie UKE będzie spoczywał publicznoprawny obowiązek, związany z tym, by zobowiązania, w razie potrzeby poddane stosownym zmianom lub uzupełnieniom w stosunku do pierwotnej propozycji, były zgodne z przepisami prawa, nakładanymi na przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej obowiązkami regulacyjnymi, potrzebami rynku telekomunikacyjnego oraz by mogły się przyczyniać do skutecznej realizacji obowiązków regulacyjnych nałożonych na przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej, rozwoju równoprawnej i skutecznej konkurencji, rozwoju i wykorzystania nowoczesnej infrastruktury telekomunikacyjnej lub zapewnienia użytkownikom maksymalnych korzyści w zakresie różnorodności, ceny i jakości usług telekomunikacyjnych.

Art. 239

W myśl przepisów art. 239– 242 projektowanej ustawy realizowane są postulaty zawarte w *ab initio* postanowieniach motywu 206 EKŁE, który stanowi, że *krajowe organy regulacyjne powinny być w stanie uczynić zobowiązania wiążącymi w całości lub w części, na określony czas, który nie powinien być dłuższy niż okres, na który są składane, po przeprowadzeniu testu rynkowego w drodze publicznych konsultacji z zainteresowanymi stronami*. A zatem na mocy projektowanego przepisu art. 239 i następnych Prezes UKE będzie mógł, przed przeprowadzeniem testu rynkowego, o którym mowa w dalszych przepisach, odmówić zatwierdzenia propozycji zobowiązań, jeżeli z ich analizy wynika, że nie spełniają one przesłanek określonych w art. 238. Przepisy implementowanej dyrektywy wymagają od krajowych organów regulacyjnych prowadzenia „testu rynkowego”. Test ten na gruncie prawa krajowego realizowany będzie w drodze publicznych konsultacji z zainteresowanymi stronami, w ramach których prowadzona będzie analiza stanowisk konsultacyjnych składanych w terminie wyznaczonym przez Prezesa UKE, nie krótszym niż 30 dni.

Art. 240

Aby umożliwić zapoznanie się z propozycjami zobowiązań i aby umożliwić przeprowadzenie testu rynkowego art. 240 zobowiązuje Prezesa UKE do publikacji projektu propozycji zobowiązań w Biuletynie Informacji Publicznej. W tym zakresie projektowane przepisy dokonują implementacji postanowień art. 79 ust. 2 EKŁE.

Procedurę „testu rynkowego” realizują postanowienia projektowanego art. 241 ust. 1, w którym implementowane są dalsze postanowienia art. 79 ust. 2 EKŁE, przez wskazanie, nie wyłącznych, lecz obligatoryjnych kryteriów oceny szczególnie istotnych w stosunku do propozycji zobowiązań przez Prezesa UKE.

Art. 241

Przepisy ust. 1 określają przesłanki, według których Prezes UKE wstępnie ocenia złożone propozycje zobowiązań, przepis wskazuje na konieczność wzięcia pod uwagę również stanowisk złożonych w ramach konsultacji. Proponowane przepisy art. 241 ust. 2, doprecyzowują czynności podejmowane przez Prezesa UKE, zobowiązując go do zawiadomienia przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej o znaczącej pozycji rynkowej o wstępnej ocenie złożonych propozycji zobowiązań, uwzględniającej stanowiska złożone w ramach konsultacji. Stosownie do postanowień ust. 3, jeśli ze wstępnej oceny wynikałoby, że nie zostały spełnione kryteria wskazane w art. 238, wówczas przedsiębiorca komunikacji elektronicznej o znaczącej

pozycji rynkowej, w celu uwzględnienia wstępnej oceny, może dokonać zmiany propozycji zobowiązań. Prezesa UKE wyznacza co najmniej 14 dniowy termin, na dokonanie zmian.

Art. 242

Unormowania zawarte w art. 242 implementują postanowienia zawarte w art. 79 ust. 1, art. 79 ust. 2 akapit drugi, art. 79 ust. 3 akapit czwarty zd. 1. EKŁE. Przepisy ust. 1 umocowują Prezesa UKE do wydawania decyzji zatwierdzających propozycje zobowiązań. W ślad za europejskim prawodawcą propozycja przepisów krajowych art. 242 ust. 2, odnośnie do ram czasowych zatwierdzanej przez Prezesa UKE propozycji samoregulacji, wskazuje minimalny okres siedmiu lat, przy czym dotyczy on do propozycji związanych ze współinwestycjami w zakresie sieci o bardzo dużej przepustowości. Proponowany art. 242 ust. 3 potwierdza kompetencje Prezesa UKE związane z funkcją regulatora rynku i realizacją celów polityki regulacyjnej, jednocześnie dokonuje implementacji art. 79 ust. 3 i 4 EKŁE.

Art. 243

Regulacja art. 243 uzależnia od zawarcia umowy o współinwestycji możliwość zwrócenia się do Prezesa UKE o uchylanie obowiązków regulacyjnych, o ile te odnoszą się do zobowiązań dotyczących współinwestycji obejmujących sieci o bardzo dużej przepustowości, i odnoszących się bezpośrednio do związanych z nimi elementów nowej sieci. Powyższa regulacja stanowi zachętę dla stron umowy współinwestycji do podjęcia działań związanych z jej zawarciem.

Regulacja art. 243 ust. 2 potwierdza uprawnienie Prezesa UKE do nakładania, utrzymania lub zmieniania obowiązków regulacyjnych, co stanowi realizację wskazań zawartych *in medio* w motywie 205 dyrektywy, zgodnie z którym: *Bez uszczerbku jednak dla przepisów dotyczących traktowania regulacyjnego współinwestycji charakter złożonych zobowiązań jako takich nie ogranicza uprawnień dyskrecjonalnych przyznanych krajowemu organowi regulacyjnemu do wprowadzenia środków naprawczych w przedsiębiorstwie wyznaczonym jako posiadające znaczącą pozycję rynkową.*

Podobnie w przypadku tego przepisu, należy pamiętać, że również taka, wydana w stosownych przypadkach, decyzja krajowego organu regulacyjnego podlega procedurze konsolidacji. Oznacza to, że również ona powinna zostać notyfikowana zgodnie z projektowanym art. 35. To samo się tyczy również decyzji o przedłużających okres obowiązywania, jak również tych, które niezależnie od decyzji zatwierdzających propozycje zobowiązań, utrzymują lub zmieniają obowiązki regulacyjne. Zaś projektowany art. 243 ust. 3 potwierdza kompetencje Prezesa UKE

związane z funkcją regulatora rynku i realizacją celów polityki regulacyjnej, jednocześnie dokonując implementacji art. 76 ust. 2 akapit 1 i 2 EKŁE. Należy wskazać, że w tym zakresie projektowana regulacja odnosi się bezpośrednio również do postanowień motywu 205 *in fine*, który wskazuje, że w nawet w przypadku podjęcia przez *krajowe organy regulacyjne* (...) wiążących zobowiązań dotyczących wspóln inwestycji i decyzji o nienakładaniu obowiązków, *to procedura ta pozostaje bez uszczerbku dla stosowania procedury analizy rynku oraz obowiązku stosowania odpowiednich i proporcjonalnych środków naprawczych służących zaradzeniu stwierdzonym nieprawidłowościom w funkcjonowaniu rynku.*

Art. 244

Projektowane przepisy art. 244–251 stanowią implementację przepisów art. 76 EKŁE oraz złącznika IV do EKŁE. Ww. przepisy EKŁE oraz implementujące je przepisy mają za zadanie określenie warunków, na jakich przedsiębiorstwo posiadające znaczącą pozycję rynkową może skorzystać z możliwości zatwierdzania propozycji zobowiązań (samoregulacji) oraz wynikającej z nich, stanowiącej zachętę inwestycyjną, deregulacji odnoszącej się nowych sieci telekomunikacyjnych o bardzo dużej przepustowości, ich elementów oraz zasobów powiązanych powstających w drodze wspóln inwestycji. Konstruowane przepisy i zawarte w nich kryteria oceny postanowień zawartych przedkładanych propozycjach zobowiązań, zawierających oferty wspóln inwestycji, oraz wskazane w nich obligatoryjne elementy takich ofert oraz przyszłych umów, a także związanych z nimi kompetencji Prezesa UKE, mają za zadanie, w ramach realizacji celów polityki regulacyjnej, wyeliminowanie możliwości realizacji „pseudo wspóln inwestycji”. Przez powyższe należy rozumieć eliminowanie pozornych wspóln inwestycji mających służyć wyłącznie możliwości korzystania z deregulacji.

Projektowane przepisy art. 244 dotyczą decyzji wydawanych na podstawie art. 242, ale dotyczących realizacji nowych sieci (ich elementów i zasobów powiązanych). Przepisy te stanowią również odzwierciedlenie wytycznych zawartych w treści motywu 199. *Ab initio* przepis ten ma na celu określenie zakresu przedmiotu wspóln inwestycji oraz umocowanie Prezesa UKE do sformułowania warunków jakie mają spełnić propozycje zobowiązań oraz kryteriów ich oceny. Należy pamiętać, że w przypadku niespełnienia tych warunków, Prezes UKE będzie do zobowiązany nałożyć odpowiednie obowiązki regulacyjne.

Kolejne postanowienia art. 244 formułują kryteria, wg których Prezes UKE weryfikuje bądź ocenia propozycje zobowiązań obejmujących swoim zakresem wspóln inwestycje. W pierwszej kolejności zostały określone wymogi formalne, związane z upowszechnieniem informacji o możliwości udziału we wspóln inwestycji oraz wymogi o charakterze gwarancyjnym. Wymogi o

charakterze gwarancyjnym dotyczą tych postanowień mają zapewnić możliwość przyłączenia się do wspóln inwestycji, zapewnienie konkurencyjności stronom umowy, równego traktowania stron umowy, traktowania podmiotów trzecich w sposób nie ograniczający konkurencji. Dalsze wymogi, związane z oceną stron przystępujących do umowy, mają na celu zapewnienie możliwości realizacji umowy przez wskazanie racjonalnych kryteriów podmiotowych odnoszących się m.in. do zdolności finansowej. Wreszcie przepisy określają zasady formułowania warunków późniejszego przystępowania do umowy wspóln inwestycji, które mają uwzględniać zmieniające się otoczenie inwestycyjne.

Art. 245

Projektowany przepis art. 245 w ślad za ustawodawcą europejskim określa przesłanki otwartości (art. 244 pkt 2), wg których Prezes UKE będzie dokonywał oceny propozycji zobowiązań obejmującej ofertę wspóln inwestycji.

Art. 246

Podobnie jak art. 245, art. 246 również ma na celu doprecyzowanie przesłanek, wg których Prezes UKE będzie dokonywał weryfikacji (art. 244 pkt 3) propozycji zobowiązań obejmującej ofertę wspóln inwestycji, pod względem *możliwości skutecznego i zrównoważonego konkurowania w długiej perspektywie na rynkach detalicznych, na których działa przedsiębiorca t komunikacji elektronicznej posiadający znaczącą pozycję rynkową, innym wspóln inwestującym przedsiębiorcom komunikacji elektronicznej.*

Art. 247

Projektowany przepis art. 247 implementuje postanowienia załącznika IV EKŁE lit. c, tiret piąte *in fine*. W tym zakresie projektowany przepis ma na celu nałożenie obowiązków na podmiot powołany przez wspóln inwestorów do realizacji inwestycji. Obowiązki związane są z równym traktowaniem stron umowy wspóln inwestycji przez określenie zasad udostępniania przedmiotu wspóln inwestycji. W takim przypadku powołana spółka celowej ma obowiązek bezpośrednio lub pośrednio zapewniać dostęp do sieci wszystkim wspóln inwestorom. W ślad za EKŁE przepis ten stanowi, że takie udostępnianie odbywa się na zasadzie równoważności produktów oraz na uczciwych i racjonalnych warunkach, włączając warunki finansowe odzwierciedlające różne poziomy ryzyka zaakceptowanego przez poszczególnych wspóln inwestorów.

Art. 248

Projektowany przepis art. 248 odzwierciedla postanowienia zawarte w lit. c tiret piąte *ab initio* załącznika IV do EKŁE. Jego adresatem jest podmiot przygotowujący ofertę wspóln inwestycji, dlatego zawarte zostały w wyrazne wskazania odnośnie do postanowień oferty wspóln inwestycji związanych z kwestiami dostępu do sieci telekomunikacyjnej, elementów sieci i powiązanych zasobów, będących przedmiotem wspóln inwestycji.

Art. 249

Projektowany przepis art. 249 stanowi implementację wytycznych z załącznika IV lit. c, tiret czwarte odnośnie do postanowień umownych, ustanawiających zakaz postanowień ograniczających możliwość przenoszenia praw nabytych przez wspóln inwestorów na innych wspóln inwestorów lub inne podmioty gotowe przystąpić do umowy wspóln inwestycji. Przepis wiąże możliwość przeniesienia ww. praw z jednoczesnym przeniesieniem wszystkich obowiązków wynikających z umowy wspóln inwestycji, które wcześniej spoczywały na podmiocie przenoszącym prawa. Konstrukcja ta ma na celu zabezpieczenie interesu pozostałych wspóln inwestorów, nie dopuszczając do sytuacji, w której stroną stosunku umownego wspóln inwestycji byłby podmiot będący wyłącznie beneficjentem umowy, a w szczególności eliminuje sytuacje, w których podmiot zbywający, na którym pozostałyby obowiązki przestałby być uczestnikiem obrotu gospodarczego.

Art. 250

Przepisy projektowanego przepisu art. 250 odnoszą się do umów wspóln inwestycji. W przypadku gdy umowa wspóln inwestycji będzie dotyczyć kwestii związanych z dostępem telekomunikacyjnym odpowiednie zastosowanie będą znajdować przepisy art. 171 oraz przepisy dotyczące koordynacji dostępu.

Art. 251

Projektowany przepis art. 251 stanowi implementację postanowień art. 76 ust. 3 EKŁE. Dotyczy możliwości nałożenia przez regulatora dodatkowego obowiązku informacyjnego związanego z przekazywaniem informacji na temat dochowania postanowień decyzji zatwierdzającej propozycję zobowiązań. Przepis ten stanowi odrębną od przepisów implementujących postanowienia art. 20 EKŁE podstawę prawną dającą uprawnienia do żądania informacji (dot. np. konkretnych danych). W tym przypadku jednakże przepis odnosi się do składania do oświadczeń o zgodności w formie rocznych sprawozdań.

Art. 252

W projektowanym przepisie art. 252 określono zasady funkcjonowania instytucji umowy inwestycyjnej, którą obecnie reguluje art. 139a uchylanego Pt. Zgodnie z art. 252 ust. 1 jeżeli Prezes UKE uzna, że pokrycie terytorium Rzeczypospolitej Polskiej zasięgiem ruchomych publicznych sieci telekomunikacyjnych nie jest wystarczające, może zawrzeć z przedsiębiorcą telekomunikacyjnym umowę, zwaną dalej „umową inwestycyjną”, na mocy której w zamian za obniżenie opłaty, o której mowa w art. 23 ust. 1 (opłata telekomunikacyjna) lub w art. 24 ust. 1 (opłata za prawo do dysponowania częstotliwością), przedsiębiorca telekomunikacyjny zrealizuje inwestycję zapewniającą pokrycie zasięgiem ruchomych publicznych sieci telekomunikacyjnych na wskazanym przez Prezesa UKE obszarze, na którym takie pokrycie nie jest wystarczające. Zawarcie umowy następuje z uwzględnieniem przepisów dotyczących pomocy publicznej. Zgodnie z projektowanym art. 252 ust. 2, Prezes UKE ogłasza na stronie podmiotowej BIP UKE komunikat o zamiarze zawarcia umowy inwestycyjnej. Komunikat zawiera co najmniej wskazanie rodzaju inwestycji zapewniającej pokrycie zasięgiem ruchomych publicznych sieci telekomunikacyjnych, określenie obszaru lub obszarów, których ma dotyczyć inwestycja, oraz informację o terminie, w jakim przedsiębiorcy telekomunikacyjni mogą zgłaszać zainteresowanie zawarciem umowy inwestycyjnej. Zawarcie umowy inwestycyjnej nie może nastąpić przed upływem 30 dni od dnia upływu terminu na zgłoszenie zainteresowania jej zawarciem, co przesądza projektowany art. 252 ust. 3. Natomiast art. 252 ust. 4 zawiera przesłanki, które Prezes UKE bierze pod uwagę zawierając umowę inwestycyjną. Okolicznościami uwzględnianymi przez Prezesa UKE jest potrzeba użytkowników końcowych, potrzeby rynku oraz najnowocześniejsze osiągnięcia techniczne. Projektowany art. 252 ust. 5 zawiera katalog minimalnych postanowień umowy inwestycyjnej. Umowa składa się z postanowień dotyczących:

- rodzaju inwestycji wraz ze wskazaniem obszaru, na którym pokrycie zasięgiem ruchomych publicznych sieci telekomunikacyjnych nie jest wystarczające i którego ma dotyczyć inwestycja,
- sposobu, miejsca i warunków realizacji inwestycji przez przedsiębiorcę telekomunikacyjnego,
- harmonogramu realizacji inwestycji wraz ze wskazaniem terminu, od którego na wyznaczonym obszarze ma być zapewnione pokrycie zasięgiem ruchomych sieci telekomunikacyjnych wynikające z realizacji umowy inwestycyjnej,

- wskazania rodzaju opłat podlegających obniżeniu, kwot obniżenia tych opłat odpowiadających łącznie ustalonej wartości inwestycji oraz okresu, którego to obniżenie dotyczy.

Zgodnie z projektowanym art. 252 ust. 6 umowa inwestycyjna jest zawierana pod rygorem nieważności w formie aktu notarialnego (za co koszty ponosi przedsiębiorca telekomunikacyjny), a informacja o zawarciu umowy inwestycyjnej wraz z treścią tej umowy podlega niezwłocznej publikacji na stronie podmiotowej BIP UKE zgodnie z art. 252 ust. 7. W myśl art. 252 ust. 8 do zmiany umowy inwestycyjnej stosuje się przepisy art. 252 ust. 2–7. Ostatni z ustępów art. 252 zawiera delegację ustawową dla ministra właściwego do spraw informatyzacji, który może określić w drodze rozporządzenia, szczegółowe warunki i tryb udzielania pomocy publicznej w ramach umowy inwestycyjnej, kierując się koniecznością zachowania zgodności tych warunków i trybu z rynkiem wewnętrznym.

Rozdział 6

Rachunkowość regulacyjna i kalkulacja kosztów

Art. 253 - 258 są odpowiednikiem art. 49-54 Pt z nieznacznymi tylko zmianami.

Art. 253

Przepis wdraża art. 71 ust. 1 EKŁE i określa cel oraz sposób prowadzenia rachunkowości regulacyjnej.

Ten przepis należy czytać w połączeniu z definicją rachunkowości regulacyjnej ze słownika z art. 2 pkt 48 oraz z rozporządzeniem wydawanym na podstawie art. 255, oraz w przypadku rynku hurtowego – z art. 215.

Prowadzenie rachunkowości regulacyjnej powinno doprowadzić do przedstawienia funkcjonowania poszczególnych działów (działalności i usług) przedsiębiorcy w taki sposób, jak gdyby działały one jako odrębne części.

Jest to szczególnie ważne w przypadku przedsiębiorców pionowo zintegrowanych. Jeżeli przedsiębiorca świadczy usługi na rynkach hurtowych, w zakresie których jest przedsiębiorcą o znaczącej pozycji oraz usługi na rynkach detalicznych, gdzie konkuruje z innymi przedsiębiorcami, może mieć tendencje do przypisywania większej ilości kosztów do usług hurtowych, co spowoduje nieuzasadnione zawyżanie opłat hurtowych, a jednocześnie możliwości większej obniżki cen detalicznych przez tego przedsiębiorcę niż jego konkurenci na tym rynku.

Podobny problem może wystąpić w przypadku przedsiębiorców świadczących kilka usług dostępowych lub detalicznych na rynkach o różnym poziomie konkurencyjności. Przedsiębiorca może wówczas przypisywać większe koszty do tych usług, w zakresie których jest przedsiębiorcą o znaczącej pozycji, tym samym zniekształcając warunki działania na obydwu rynkach.

Art. 254

Ten artykuł nie ustanawia nowych praw lub obowiązków a jedynie wskazuje przepisy, na podstawie których można nałożyć na przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej obowiązek prowadzenia rachunkowości regulacyjnej lub kalkulacji kosztów w ramach regulacji rynków hurtowych i detalicznych. Rachunkowość regulacyjna i kalkulacja kosztów to odrębne obowiązki regulacyjne, które jednak są wzajemnie powiązane i często nakładane razem w celu osiągnięcia odpowiedniego efektu regulacyjnego.

Art. 255

Art. 255 jest upoważnieniem ustawowym do wydania rozporządzenia w sprawie prowadzenia przez przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej rachunkowości regulacyjnej i kalkulacji kosztów usług. Przepis wskazuje cel wydania rozporządzenia oraz zagadnienia, które powinny być w nim uregulowane.

Art. 71 EKŁE zaznacza, że krajowi regulatorzy mogą określić format oraz metodologię księgową, jakie mają być stosowane przez przedsiębiorców, które w polskim prawie szczegółowo są zapisane w rozporządzeniu wydawanym na podstawie art. 255.

Art. 256

Projektowany przepis wskazuje zasady dotyczące przechowywania dokumentacji związanej z prowadzeniem rachunkowości regulacyjnej lub kalkulacji kosztów przez przedsiębiorców komunikacji elektronicznej przez odesłanie do rozdziału 8 ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości, który określa zasady przechowywania dokumentacji księgowo-rachunkowej.

Art. 257

Przepis ust. 1 określa przesłanki oraz podmiot właściwy do określenia, w drodze decyzji, wskaźnika zwrotu kosztu zaangażowanego kapitału. Wskaźnik jest ustalany corocznie, odrębnie dla każdego przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej objętego obowiązkiem kalkulacji kosztów, który musi być przez niego stosowany podczas prowadzenia tej kalkulacji.

Wskaźnik zwrotu kosztu zaangażowanego kapitału jest jednym z elementów uwzględnianych

w wynikach kalkulacji kosztów, wynika to z przepisu art. 74 ust. 1 EKŁE „jeżeli krajowe organy regulacyjne uznają obowiązek kontroli cen za właściwe rozwiązanie, umożliwiając przedsiębiorstwu uzyskanie zwrotu stosownej części zainwestowanego kapitału, uwzględniając wszelkie ryzyko typowe dla konkretnego nowego przedsięwzięcia inwestycyjnego”. Wysokość wskaźnika zwrotu kosztu zaangażowanego kapitału ma wpływ na wynik kalkulacji kosztów i powinna z jednej strony zachęcać przedsiębiorcę do dokonywania inwestycji, z drugiej zaś strony przeciwdziałać ustanawianiu nadmiernych cen i zakłócaniu konkurencji.

Przepisy ust. 2–5 dotyczą procedury związanej z uzgadnianiem i zatwierdzeniem projektu instrukcji w zakresie rachunkowości regulacyjnej i projektu opisu kalkulacji kosztów. Procedura przygotowywania i zatwierdzenia instrukcji i opisu kalkulacji w tym obowiązujące terminy, jest jednakowa dla obydwu dokumentów. Ustawa wskazuje najważniejsze przepisy w tym temacie m.in. termin na uzgodnienie i zatwierdzenie dokumentów w formie decyzji Prezesa UKE oraz uprawnienie dla Prezesa UKE do dokonywania zmian w przedłożonych do zatwierdzenia projektach instrukcji lub opisu kalkulacji kosztów, jeżeli zmian tych nie dokona przedsiębiorca. Powyższe uprawnienie do zmian dokonywanych samodzielnie przez Prezesa UKE w dokumentach umożliwia ich zatwierdzenie w określonym terminie i zapobiega powstaniu luki prawnej uniemożliwiającej wykonanie przez przedsiębiorcę obowiązku prowadzenia rachunkowości regulacyjnej i kalkulacji kosztów. Terminy uzgadniania i zatwierdzania projektu instrukcji lub opisu kalkulacji kosztów są tak wyznaczone, by cała procedura zakończyła się do końca roku obrotowego, za który przedstawiane będą sprawozdania z prowadzonej rachunkowości regulacyjnej lub wyniki kalkulacji kosztów. Pozostałe przepisy dotyczące uzgadniania i zatwierdzenia projektu instrukcji w zakresie rachunkowości regulacyjnej i projektu opisu kalkulacji kosztów są zapisane w rozporządzeniu wydawanym na podstawie art. 255.

Projektowany ust. 6 daje Prezesowi UKE prawo do zasięgnięcia opinii niezależnych biegłych rewidentów lub ekspertów w przypadku wątpliwości dotyczących opracowanego przez przedsiębiorcę projektu instrukcji i projektu opisu kalkulacji kosztów oraz rzetelności i wiarygodności danych zawartych w sprawozdaniach z prowadzonej rachunkowości regulacyjnej i wynikach kalkulacji kosztów, co wynika z konieczności posiadania szczegółowej wiedzy i doświadczenia w zakresie rachunkowości i księgowości, żeby prawidłowo przeprowadzić proces zatwierdzania powyższych dokumentów.

Przepisy projektowanych ust. 7–10 regulują procedurę i termin weryfikacji sprawozdania z prowadzonej rachunkowości regulacyjnej oraz wyników kalkulacji kosztów, przeprowadzanej

na koszt przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej przez biegłego rewidenta, którego powołuje Prezes UKE oraz termin przekazywania tych dokumentów wraz ze sprawozdaniem biegłego rewidenta z weryfikacji dla Prezesa UKE oraz termin ich udostępnienia na stronie podmiotowej BIP UKE.

Weryfikacja sprawozdań z rachunkowości regulacyjnej oraz wyników kalkulacji kosztów i publikacja tych dokumentów wraz z opinią z ww. weryfikacji jest wymagana przepisami art. 71 ust. 2 oraz art. 74 ust. 4 EKŁE i zapewnia zachowanie obowiązku przejrzystości i dostępu do informacji.

Art. 258

Projektowany przepis reguluje przepisy dotyczące udostępniania na stronie podmiotowej BIP UKE instrukcji w zakresie rachunkowości regulacyjnej oraz opisu kalkulacji kosztów, te artykuły wdrażają art. 71 ust. 2 oraz art. 74 ust. 4 EKŁE i zapewniają zachowanie obowiązku przejrzystości i dostępu do informacji.

Dział V

Operator multipleksu i dostęp do multipleksu

Zgodnie z projektowanym art. 260 operator multipleksu będzie ustawowo obowiązany do umieszczania oraz rozpowszechniania w multipleksie programów radiofonicznych i telewizyjnych wskazanych w koncesji, jako przeznaczonych do rozpowszechniania lub rozprowadzania w tym multipleksie, zapewnienia dostępu do multipleksu nadawcy, który uzyskał koncesję na rozpowszechnianie programu radiofonicznego lub telewizyjnego w sposób cyfrowy drogą rozsiewczą naziemną w tym multipleksie, na warunkach równych i niedyskryminujących. Ponadto operator multipleksu powinien zapewnić nieprzerwaną cyfrową transmisję sygnału multipleksu, chyba że przerwa nastąpiła z przyczyn technicznych lub nadawca zaprzestał udostępniania programu.

Warunki uznane zostają za dyskryminujące, jeżeli operator multipleksu oferuje nadawcy tę samą usługę dostępu, na innych warunkach niż uprzednio oferował ją innemu nadawcy i gdy po stronie operatora multipleksu nie zachodzą żadne uzasadnione powody do zmiany oferty. Rozwiązanie to uwzględnia zalecenie CM/Rec(2018)1 Komitetu Ministrów dla państw członkowskich w sprawie pluralizmu w mediach i przejrzystości w zakresie własności mediów (przyjęte przez Komitet Ministrów 7 marca 2018 r. na 1309 spotkaniu Przedstawicieli Ministrów), zgodnie z którym państwa członkowskie powinny zapewnić, że dostawcy zawartości mają uczciwy dostęp do elektronicznych sieci komunikacyjnych.

Warunki dostępu do multipleksu zostaną określone w umowie. Zawarcie umowy powinno zostać poprzedzone negocjacjami. W umowie o dostępie do multipleksu operator multipleksu zobowiązuje się do zapewnienia dostępu do multipleksu za wynagrodzeniem oraz poniesienia wydatków z tytułu świadczenia usługi transmisji sygnału multipleksu, a nadawca zobowiązuje się do współdziałania z operatorem multipleksu, w szczególności przez udostępnienie swojego programu telewizyjnego.

Projektowane przepisy określają minimalny zakres postanowień, jakie powinny znaleźć się w umowie o dostępie do multipleksu. Zgodnie z zaprojektowanym przepisem umowa o dostępie do multipleksu powinna zawierać postanowienia dotyczące co najmniej:

- 1) warunków technicznych dostępu do multipleksu;
- 2) rozliczeń z tytułu zapewnienia dostępu do multipleksu;
- 3) postępowania w przypadku zmiany treści umowy;
- 4) warunków rozwiązania umowy;
- 5) okresu obowiązywania umowy;
- 6) sposobu i wysokości wynagrodzenia operatora multipleksu;
- 7) wykazu dokumentów, jakie strony umowy są obowiązane uzyskać lub dostarczyć w celu realizacji umowy wraz z podaniem terminów, w jakich powinno to nastąpić.

Projektowane przepisy ustawy nakładają obowiązki zarówno na operatora multipleksu, jak i nadawców, których programy będą rozprowadzane w multipleksie. Ponadto zapewnienie konsumentom atrakcyjnej oferty programowej wymagać będzie zwłaszcza w pierwszym etapie cyfryzacji przeprowadzenia skutecznych negocjacji między nadawcami prywatnymi a nadawcą publicznym. Przyznaje się Prezesowi UKE kompetencję do określenia terminu zakończenia negocjacji o zawarcie umowy o dostęp do multipleksu. Postanowienie w tym zakresie będzie wydane na pisemny wniosek każdej ze stron negocjacji lub z urzędu. Termin zakończenia negocjacji określony przez Prezesa UKE nie będzie mógł być dłuższy niż 90 dni, licząc od dnia wystąpienia z wnioskiem o zawarcie umowy o dostępie.

Może zaistnieć sytuacja, w której konieczne będzie zastosowanie rozwiązań, które umożliwią skuteczne rozstrzygnięcie kwestii spornych, jak również ustalenie zasad wzajemnej współpracy podmiotów uczestniczących w tym procesie przez niezależny podmiot. Dlatego też w ustawie zawarte zostały regulacje umożliwiające skuteczne i bezstronne rozstrzygnięcie kwestii spornych. Projektowane przepisy przyznają każdej ze stron negocjowanej umowy o dostępie

do multipleksu prawo do wystąpienia do Prezesa UKE z wnioskiem o wydanie decyzji w sprawie rozstrzygnięcia kwestii spornych lub określenia warunków współpracy (w przypadku niepodjęcia negocjacji o zawarcie umowy o dostępie do multipleksu, niezawarcia umowy w terminie 90 dni, licząc od dnia wystąpienia z wnioskiem o zawarcie umowy o dostępie, niezawarcia umowy o dostępie w terminie określonym jako termin zakończenia negocjacji przez Prezesa UKE w drodze postanowienia lub odmowy udzielenia dostępu do multipleksu).

Zasadne jest także określenie, co powinien zawierać wniosek w przedmiocie rozstrzygnięcia kwestii spornych lub ustalenia warunków współpracy. Wniosek ten powinien zawierać projekt umowy o dostępie wraz ze stanowiskami stron, z zaznaczeniem tych części umowy, co do których strony nie doszły do porozumienia. Prezes UKE będzie także uprawniony do wystąpienia z żądaniem przekazania, w terminie 14 dni od dnia otrzymania żądania, stanowisk stron wobec rozbieżności oraz dokumentów niezbędnych do rozpatrzenia wniosku.

Podjęcie przez Prezesa UKE decyzji o dostępie do multipleksu uwarunkowane powinno być następującymi kryteriami:

- 1) charakterem zaistniałych kwestii spornych oraz praktyczną możliwością wdrożenia rozwiązań dotyczących technicznych i ekonomicznych warunków dostępu do multipleksu;
- 2) obowiązkami operatora multipleksu;
- 3) koniecznością zapewnienia:
 - a) niedyskryminujących i równych warunków dostępu do multipleksu,
 - b) rozwoju konkurencyjnego rynku usług medialnych.

Taka decyzja zastępuje umowę o dostępie do multipleksu w zakresie objętym tą decyzją. Ponadto decyzja ta w zakresie obowiązków i zadań przedsiębiorcy w zakresie zawartości programowej, w tym transmisji obowiązkowej, podejmowana jest w porozumieniu z Krajową Radą Radiofonii i Telewizji, która powinna uwzględnić pozaekonomiczne interesy narodowe dotyczące kultury, języka i pluralizmu mediów. Pojęcie transmisji obowiązkowej, o którym mowa w tym przepisie, należy rozumieć w znaczeniu używanym na gruncie ustawy o radiofonii i telewizji.

W konsekwencji powyższych uregulowań Prezes UKE będzie mógł w drodze decyzji zmienić treść umowy o dostępie do multipleksu lub zobowiązać strony umowy do jej zmiany, w przypadkach uzasadnionych potrzebą zapewnienia dostępu do multipleksu na warunkach

równych i niedyskryminujących. Decyzja ta w zakresie zawartości programowej, podejmowana jest w porozumieniu z Krajową Radą Radiofonii i Telewizji.

Analogiczne regulacje funkcjonowały w ustawie Pt.

Dział VI

Urządzenia radiowe – art. 267–275

Projektowane przepisy działu VI. stanowią w przeważającej mierze powtórzenie przepisów art. 152-158c Pt i mają na celu wdrożenie dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/53/UE z dnia 16 kwietnia 2014 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich dotyczących udostępniania na rynku urządzeń radiowych i uchylającej dyrektywę 1999/5/WE. Dyrektywa ta określa m.in. wymagania jakie muszą spełniać urządzenia radiowe wprowadzane do obrotu lub oddawane do użytku; obowiązki producentów, importerów; zasady ekspozycji urządzeń radiowych na targach i wystawach; zasady sporządzania dokumentacji, deklaracji zgodności, oznakowania urządzeń. Regulacje te znalazły odzwierciedlenie w projektowanych przepisach, które stanowią *lex specialis* w stosunku do ustawy z dnia 13 kwietnia 2016 r. o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku (Dz. U. z 2022 r. poz. 1854), zwana dalej „SOZiNR”. W zakresie nieuregulowanym w projektowanej ustawie stosuje się przepisy SOZiNR.

Pke podobnie jak Pt wskazuje, że sposób i tryb przeprowadzania oceny zgodności urządzeń radiowych, przeznaczonych na potrzeby obronności i bezpieczeństwa państwa, określa ustawa z dnia 17 listopada 2006 r. o systemie oceny zgodności wyrobów przeznaczonych na potrzeby obronności i bezpieczeństwa państwa (Dz. U. z 2022 r. poz. 747). Dodatkowo wskazano, iż kwestie te określają również akty wykonawcze wydane na podstawie tej ustawy. Należy bowiem wskazać, że obecnie urządzenia podlegające ocenie zgodności wyrobów przeznaczonych na potrzeby obronności i bezpieczeństwa państwa, a także sposób i tryb przeprowadzania oceny zgodności są ujęte w rozporządzeniach z art. 10 ust. 1 ww. ustawy, tj.:

- rozporządzeniu Ministra Obrony Narodowej z dnia 11 stycznia 2013 r. w sprawie szczegółowego wykazu wyrobów podlegających ocenie zgodności oraz sposobu i trybu przeprowadzania oceny zgodności wyrobów przeznaczonych na potrzeby obronności państwa (Dz. U. z 2021 r. poz. 1628),
- rozporządzeniu Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 18 marca 2013 r. w sprawie przeprowadzania oceny zgodności wyrobów przeznaczonych na potrzeby

bezpieczeństwa państwa oraz wykazu tych wyrobów (Dz. U. z 2018 r. poz. 266, z późn. zm.).

Do wymagań dla urządzeń radiowych dyrektywa, jak i projektowane przepisy zaliczają wymagania dotyczące ochrony zdrowia i bezpieczeństwa osób i zwierząt domowych oraz ochrony mienia, wymagania w zakresie efektywnego wykorzystania częstotliwości i zasobów orbitalnych oraz wymagania w zakresie kompatybilności elektromagnetycznej (które zostały określone w ustawie z dnia 13 kwietnia 2007 r. o kompatybilności elektromagnetycznej (Dz. U. z 2022 r. poz. 2233)). Komisja Europejska w aktach delegowanych może również określić dodatkowe wymagania. Przykładem jest rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2019/320 z dnia 12 grudnia 2018 r. uzupełniające dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/53/UE w odniesieniu do stosowania zasadniczych wymagań, o których mowa w art. 3 ust. 3 lit. g) tej dyrektywy, w celu zapewnienia możliwości ustalenia lokalizacji osób dokonujących zgłoszeń alarmowych za pomocą urządzeń przenośnych, które wprowadza nowe zasadnicze wymaganie dla urządzeń przenośnych (np. smartfonów) odnośnie możliwości udostępniania w trakcie zgłoszeń alarmowych (tel. 112) informacji dotyczących lokalizacji uzyskanych za pomocą WiFi i GNSS (globalny system nawigacji satelitarnej). Urządzenia radiowe podlegają obowiązkowej ocenie zgodności z wymaganiami wskazanymi w projektowanych przepisach, a także przepisach UE.

W porównaniu do dotychczas obowiązującej regulacji zaktualizowano katalog urządzeń, do których nie stosuje się projektowanych przepisów (i przepisów dyrektywy 2014/53/UE). Przepisami tymi, tak jak dotychczas, nie są objęte m.in. urządzenia przeznaczone do używania wyłącznie w służbie radiokomunikacyjnej amatorskiej, urządzenia wyposażenia radiokomunikacyjnego objętego przepisami o wyposażeniu morskim. Wyłączeniem zostały objęte również określone urządzenia będące wyposażeniem lotniczym - statki powietrzne inne niż bezzałogowe statki powietrzne, a także związane z nimi silniki, śmigła, części i wyposażenie nieinstalowane oraz bezzałogowe statki powietrzne, a także związane z nimi silniki, śmigła, części i wyposażenie nieinstalowane, których projekt jest certyfikowany zgodnie z art. 56 ust. 1 tego rozporządzenia i które są przeznaczone jedynie do działania na częstotliwościach przydzielonych w regulacjach radiowych Międzynarodowego Związku Telekomunikacyjnego do celów chronionego użytkowania lotniczego. Wyłączenie to wynika z *art. 138 Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1139 z dnia 4 lipca 2018 r. w sprawie wspólnych zasad w dziedzinie lotnictwa cywilnego i utworzenia Agencji Unii Europejskiej ds. Bezpieczeństwa Lotniczego oraz zmieniające rozporządzenia Parlamentu*

Europejskiego i Rady (WE) nr 2111/2005, (WE) nr 1008/2008, (UE) nr 996/2010, (UE) nr 376/2014 i dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/30/UE i 2014/53/UE, a także uchylające rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 552/2004 i (WE) nr 216/2008 i rozporządzenie Rady (EWG) nr 3922/912018/1139. Przepis ten zmienia załącznik I pkt 3 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/53/UE. Wyłączenie będzie dotyczyło również, tak jak obecnie, wyposażenia radiokomunikacyjnego objętego przepisami ustawy z dnia 3 lipca 2002 r. – Prawo lotnicze (Dz.U. z 2022 r. poz. 1235, z późn. zm.) przeznaczonego jedynie do użytkowania w powietrzu. Dotyczy to urządzeń, które nie są regulowane prawem unijnym.

DZIAŁ VII

Publicznie dostępne usługi komunikacji elektronicznej

Świadczenie usług użytkownikom końcowym – zakres podmiotowy i przedmiotowy przepisów

W zakresie praw użytkowników końcowych EKŁE przewiduje pełną harmonizację, z wyraźnie wskazanymi wyjątkami np. art. 102 ust. 7 EKŁE, w którym dopuszczono możliwość utrzymania lub wprowadzania przepisów dotyczących aspektów nieuregulowanych w tym artykule, w szczególności, aby zająć się nowymi kwestiami. Określony w ten sposób poziom harmonizacji nie oznacza braku możliwości regulowania w przepisach krajowych kwestii niewynikających wprost z EKŁE. Zasada pełnej harmonizacji oznacza, że państwa członkowskie nie mogą, w zakresie kwestii uregulowanych w EKŁE, wprowadzać mniej lub bardziej rygorystycznych przepisów, co potwierdza brzmienie motywu 257 EKŁE.

Zakres podmiotowy stosowania przepisów dotyczących świadczenia usług użytkownikom końcowym jest zróżnicowany w zależności od rodzaju przewidzianego w przepisach uprawnienia. Niektóre z przepisów regulujących kwestie ochrony użytkowników końcowych (dotyczące przekazywania informacji przedumownych i zwięzłego podsumowania warunków umowy, maksymalnego okresu obowiązywania umowy i usług wiązanych) mają zastosowanie, zgodnie z art. 287 projektowanej ustawy, nie tylko do konsumentów, ale również do mikroprzedsiębiorców, małych przedsiębiorców w rozumieniu ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2021 r. poz. 162, z późn. zm.) oraz organizacji pozarządowych w rozumieniu art. 3 ust. 2 ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie (Dz. U. z 2022 r. poz. 1327, z późn. zm.). Z uwagi na zbliżoną pozycję negocjacyjną do konsumentów podmioty te powinny mieć możliwość

korzystania z takich samych uprawnień jak konsumenci, chyba że wyraźnie zdecydują się na rezygnację z przyznanych im praw np. gdy wolą negocjować zindywidualizowane warunki umowne z dostawcą usługi.

Przepisy dotyczące ochrony i uprawnień użytkowników końcowych są również zróżnicowane przedmiotowo – w zależności od rodzaju usług, których świadczenia dotyczą. Duża część uprawnień abonentów będzie wyłączona w przypadku świadczenia usług transmisyjnych stosowanych na potrzeby świadczenia usług komunikacji maszyna – maszyna (usługi transmisji na potrzeby komunikacji M2M), które nie są typowymi usługami abonenckimi. Zasadne jest zatem, aby dostawcy tych usług nie byli związani przepisami, których celem jest wyłącznie ochrona interesów abonentów.

Art. 276

W przepisie wprowadzono normę porządkującą dla całego działu VII, z której wynika, że ilekroć jest mowa o usłudze komunikacji elektronicznej lub usłudze wchodzącej w jej zakres należy przez to rozumieć usługę publicznie dostępną.

Art. 277

W przepisie ust. 1 zawarto generalne wyłączenie dotyczące adresatów obowiązków wskazanych w rozdziale I. Przywołany przepis stanowi implementację art. 98 EKŁE. Zgodnie z projektowanymi przepisami obowiązki wskazane w rozdziale I (z wyjątkiem obowiązku niedyskryminacji użytkowników) nie mają zastosowania do przedsiębiorców komunikacji elektronicznej świadczących wyłącznie usługi komunikacji interpersonalnej niewykorzystujące numerów, będących mikroprzedsiębiorcami w rozumieniu ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców. Takie podejście regulacyjne uwzględnia zasadę proporcjonalności, tak aby zakres obowiązków odpowiadał ich celowi jakim jest ochrona interesów użytkowników końcowych. Skala działalności mikroprzedsiębiorców świadczących usługi komunikacji interpersonalnej niewykorzystujące numerów jest ograniczona, zatem uzasadnione jest, aby zakres zobowiązań nakładanych na takich przedsiębiorców był relatywnie mniejszy. Również specyfika usług komunikacji interpersonalnej niewykorzystujących numerów, które nie są typowymi, samodzielnymi usługami abonenckimi przemawia za ograniczeniem zakresu zobowiązań wobec podmiotów je świadczących. W celu zabezpieczenia interesów użytkowników końcowych w przepisie ust. 2 wskazano, że mikroprzedsiębiorca ma obowiązek poinformować użytkownika końcowego przed zawarciem umowy o powyższym wyłączeniu, gdyż oznacza ono de facto ograniczenie wielu uprawnień użytkowników końcowych w

relacjach z takim dostawcą usług. Naruszenie obowiązku informacyjnego podlega karze nakładanej przez Prezesa UKE.

Art. 278 - umowa o świadczenie usług komunikacji elektronicznej

Przepis art. 278 wskazuje podstawę świadczenia publicznie dostępnych usług komunikacji elektronicznej, którą jest umowa o świadczenie usług komunikacji elektronicznej. Dla rozwiania wszelkich wątpliwości należy przy tym podkreślić, że w przypadku gdy dostawca świadczy jedynie usługi telekomunikacyjne (usługi komunikacji elektronicznej z wyłączeniem usługi komunikacji interpersonalnej niewykorzystującej numerów) zawiera również umowę o świadczenie usług komunikacji elektronicznej, a nie umowę o świadczenie usług telekomunikacyjnych, które mieszczą się w katalogu usług komunikacji elektronicznej.

Umowa może być zawarta w formie pisemnej, elektronicznej lub dokumentowej. Wymóg formy pisemnej, elektronicznej lub dokumentowej nie dotyczy umowy zawieranej przez dokonanie czynności faktycznych obejmujących w szczególności umowy o świadczenie usług przedpłaconych (prepaid), publicznie dostępnych usług komunikacji głosowej świadczonych za pomocą aparatu publicznego lub przez wybranie numeru dostępu do sieci dostawcy usług telekomunikacyjnych. Kwestia formy zawierania umowy nie jest regulowana na gruncie EKŁE. Zaproponowane w Pke rozwiązania odpowiadają rozwiązaniom wynikającym z ustawy Pt.

W projektowanym ust. 4 wprowadzono środki mające na celu przeciwdziałanie nieuczciwym praktykom niektórych dostawców usług, wprowadzając zakaz zawierania umów o świadczenie usług komunikacji elektronicznej poza lokalem przedsiębiorstwa (podczas sprzedaży bezpośredniej w tzw. formule door-to-door). Problem zawierania umów poza lokalem przedsiębiorstwa sygnalizowany był przez Prezesa UKE i UOKiK wielokrotnie. W związku licznymi przypadkami oszustw i wprowadzania w błąd wprowadzono przepisy, które pozwolą na wyeliminowanie lub znaczące zmniejszenie tego rodzaju niepożądanych zachowań. Zawieranie umów poza lokalem przedsiębiorstwa wiąże się niejednokrotnie z działaniem w pośpiechu i pod presją czasu oraz z ryzykiem zaskoczenia abonenta, jego nieprzygotowaniem i brakiem wiedzy odnośnie do prezentowanej oferty. Niedozwolone praktyki polegają m.in. na:

- niepodawanie nazwy dostawcy lub wprowadzanie w błąd, co do nazwy dostawcy usług (podawanie się za pracowników innych podmiotów),
- wprowadzanie abonentów w błąd przez informowanie o obowiązku podpisywania nowych umów, aneksów do umów lub innych dokumentów związanych ze świadczeniem usług

- telekomunikacyjnych oraz podawanie nieprawdziwych przyczyn tego obowiązku np. zmiana danych dotychczasowego dostawcy,
- nieinformowanie abonentów o dokonanej zmianie dostawcy usług oraz prawach i obowiązkach wynikających z tej procedury,
 - fałszowanie podpisów dostawców usług.

Ograniczenie sprzedaży „door to door” stosowane jest w ustawie prawo energetyczne oraz w stosunku do „nieumówionej wizyty w miejscu zamieszkania” w projekcie ustawy o zmianie ustawy o prawach konsumenta oraz niektórych innych ustaw (projekt ustawy dostępny jest na stronach internetowych Rządowego Centrum Legislacji pod numerem UC86).

Ze względu na występujące często na rynku nieprawidłowości związane notorycznym z wprowadzaniem w błąd abonentów na etapie zawierania umowy przez dostawcę usług komunikacji elektronicznej lub podmiot działający w jego imieniu, w art. 278 wprowadzono również przepis, który umożliwia Prezesowi UKE wydanie publicznego ostrzeżenia wskazującego osobę odpowiedzialną za naruszenie prawa oraz charakter tego naruszenia lub zakazanie temu dostawcy usług lub kierującemu przedsiębiorstwem telekomunikacyjnym wykonywanie działalności telekomunikacyjnej na okres do 5 lat. Prezes UKE w decyzji wskaże okres obowiązywania zakazu biorąc pod uwagę czas trwania stwierdzonych naruszeń i nieprawidłowości. Decyzji nadaje się rygor natychmiastowej wykonalności.

Art. 279

Informacje przedumowne – zakres, sposób doręczenia

Przepis art. 279 projektowanej ustawy dotyczy obowiązku udzielania konsumentowi określonych informacji przed zawarciem umowy (informacji przedumownych) przez dostawcę usług komunikacji elektronicznej i stanowi implementację art. 102 ust. 1 EKŁE oraz załącznika VIII. Jest to nowy obowiązek niewynikający z dotychczasowych przepisów ustawy Pt. Przedmiotowe przepisy mają odpowiednie zastosowanie również do użytkowników końcowych będących mikroprzedsiębiorcami i małymi przedsiębiorcami lub organizacjami pozarządowymi w rozumieniu art. 3 ust. 2 ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie. Projektowane przepisy nie mają natomiast zastosowania do świadczenia usług transmisji na potrzeby komunikacji M2M.

Celem udzielania informacji przedumownych jest umożliwienie konsumentowi podjęcia świadomej decyzji co do związania się umową, a tym samym dokonania wyboru najkorzystniejszej dla siebie oferty. Informacje przedumowne powinny być udzielone

konsumentowi przed zawarciem umowy. Informacje przedumowne udzielane są, co do zasady, na trwałym nośniku, z zastrzeżeniem ust. 7, dotyczącego braku możliwości doręczenia informacji przedumownych na trwałym nośniku. Powołanie się na brak możliwości doręczenia informacji przedumownych na trwałym nośniku dotyczyć może wyłącznie przejściowych trudności jakie zaistniały po stronie dostawcy usług, mających charakter obiektywny i niezależny od tego dostawcy. W takim wypadku dostawca usług udostępnia te informacje w postaci łatwych do pobrania dokumentów, ze wskazaniem ich źródła kierującego bezpośrednio do tych dokumentów oraz pouczeniem o konieczności ich pobrania, utrwalenia i późniejszego odtworzenia w niezmienionej postaci dla celów dowodowych. Powyższe wyłączenie dotyczy również zawierania umowy o świadczenie usług przedpłaconych. W przypadku tego typu usług, z uwagi na odformalizowany sposób ich nabywania oraz niewielki rozmiar zestawów startowych nie będzie możliwe przekazanie informacji przedumownych na trwałym nośniku np. przez zawarcie wszystkich wymaganych informacji na opakowaniu lub na dołączonych do opakowania dokumentach. W związku z tym w przypadku usług przedpłaconych konsument powinien zostać poinformowany o tym, gdzie może zapoznać się z informacjami przedumownymi. Zakres informacji przedumownych jest różny w zależności od rodzaju usług będących przedmiotem umowy. Na katalog informacji przedumownych składają się informacje wskazane w ust. 2-6: ust. 2 (ogólny katalog dotyczący wszystkich usług komunikacji elektronicznej), w ust. 3 (dodatkowy katalog informacji dotyczący usług dostępu do internetu i usług komunikacji interpersonalnej), w ust. 4 (dodatkowy katalog informacji dotyczący usług komunikacji interpersonalnej wykorzystujących numery), w ust. 5 (dodatkowy katalog informacji dotyczących wyłącznie usługi dostępu do internetu), w ust. 6 (katalog informacji wynikających z Upk), w zakresie w jakim informacje te nie zostały już uwzględnione w ramach informacji przekazywanych na podstawie ust. 2–6 oraz w zakresie w jakim informacje te dotyczą konkretnej nabywanej usługi tj. informacje z art. 8 Upk – w przypadku umów innych niż umowy zawierane poza lokalem przedsiębiorstwa lub na odległość i informacje z art. 12 Upk – w przypadku umów zawieranych poza lokalem przedsiębiorstwa lub na odległość). Odwołanie do Upk wskazuje, że w zakresie nieuregulowanym projektowaną ustawą stosuje się Upk np. regulacje dotyczące odstąpienia od umowy zawartej na odległość, jednak w przypadku, gdy dana kwestia została już uregulowana na gruncie ustawy Pke, stosuje się przepisy Pke. Ma to na celu ograniczenie konieczności dublowania informacji wymaganych w EKŁE i Dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/83/UE z dnia 25 października 2011 r. w sprawie praw konsumentów, zmieniającej dyrektywę Rady 93/13/EWG i dyrektywę 1999/44/WE Parlamentu Europejskiego i Rady oraz uchylającą dyrektywę Rady 85/577/EWG

i dyrektywę 97/7/WE Parlamentu Europejskiego i Rady. Należy bowiem wskazać, że Upk stosuje się wprost, jednak Pke doprecyzowuje poszczególne informacje. Dla przykładu art. 8 Upk wymaga przekazania informacji o głównych cechach świadczenia, z uwzględnieniem przedmiotu świadczenia, natomiast art. 279 ust. 2 Pke wymaga, aby wskazując główne cechy każdej usługi, wskazać wszelkie minimalne poziomy jakości usług, a w przypadku usług innych niż usługi dostępu do internetu, konkretne gwarantowane parametry jakości, albo oświadczenie o braku minimalnych poziomów jakości usług.

Jednocześnie należy podkreślić, że wszystkie pozostałe regulacje wynikające z Upk mają zastosowanie. Do szczególnie istotnych należy kwestia nałożenia na przedsiębiorcę ciężaru dowodu spełnienia obowiązków informacyjnych przed zawarciem umowy (art. 24 Upk) co ma na celu wyeliminowanie sytuacji patogennych, w których niewydawane są informacje przedumowne czy wreszcie konsekwencji nieprzekazania takich informacji w postaci braku możliwości pobierania opłat i kosztów za świadczone usługi.

Podkreślenia również wymaga, że obowiązek przekazywania informacji przedumownych nie wyłącza ani nie ogranicza obowiązków informacyjnych wobec konsumentów wynikających m.in. z art. 13 i 14 RODO. Przepisy te są stosowane wprost, niezależnie od Pke.

Informacje przedumowne, które przekonały abonenta do zawarcia umowy o świadczenie usług komunikacji elektronicznej i zostały przez niego zaakceptowane po podpisaniu umowy stają się jej integralną częścią i nie podlegają zmianie (ust. 8). Zmiana ta może nastąpić jedynie za wyraźnym porozumieniem stron. Ustawa Pke, wzorem art. 102 ust 4 EKŁE reguluje w sposób szczególnie kwestię zmiany treści informacji przedumownych. Zmiana ta może nastąpić przed zawarciem umowy co skutkuje tym, że to zmienione informacje staną się elementem treści umowy. Natomiast w przypadku zmiany elementów, których dotyczyły informacje przedumowne, już po zawarciu umowy dochodzi do zmiany treści zobowiązania umownego.

Art. 280

Informacje przedumowne – sposób przedstawiania

Zgodnie z ust. 1 dostawca usług przedstawia informacje przedumowne w jasny i zrozumiały sposób w jednym albo w dwóch wzorcach umownych (regulamin świadczenia usług komunikacji elektronicznej i cennik). Informacje przedumowne nie mogą być przenoszone do innych, niż ww. regulamin i cennik, wzorców umownych. Regulamin świadczenia usług komunikacji elektronicznej może zawierać te elementy informacji przedumownych, które odnoszą się do zakresu i warunków świadczenia usługi komunikacji elektronicznej, natomiast

cennik może zawierać elementy informacji przedumownych odnoszące się do wszelkich cen i opłat za usługę komunikacji elektronicznej. W związku z powyższym informacje przedumowne, stanowiące zamknięty katalog informacji mogą być przedstawione w maksymalnie dwóch dokumentach, zgodnie z ww. podziałem.

Konsument w ramach informacji przedumownych powinien uzyskać informacje o zasadach świadczenia usługi oraz cenach i wszelkich opłatach, które może ponieść w związku z korzystaniem z usługi. Dzięki uzyskaniu pełnej informacji na temat korzystania z usługi konsument nie będzie zaskakiwany dodatkowymi warunkami czy opłatami, które mogłyby zostać na niego nałożone w trakcie trwania umowy. Jednocześnie informacje, które konsument otrzyma, jako stające się integralną częścią umowy, powinny dotyczyć wybranej przez niego usługi, nie zaś stanowić przedstawienie informacji o wszelkich dostępnych usługach i ofertach. Informacje przedumowne powinny wskazywać najważniejsze cechy konkretnej, nabywanej usługi w taki sposób, aby konsument nie miał wątpliwości jaki jest zakres zobowiązań i uprawnień każdej ze stron umowy.

Zgodnie z ust. 3 na każde żądanie konsumenta wyrażone w trakcie obowiązywania umowy o świadczenie usług komunikacji elektronicznej dostawca usług ma obowiązek nieodpłatnie doręczyć konsumentowi informacje przedumowne na papierze lub innym trwałym nośniku wybranym przez konsumenta.

Przepis ust. 4 wskazuje obowiązek przedkładania przed dostawcę usług informacji przedumownych na każde żądanie Prezesa UKE, w terminie przez niego określonym.

Art. 281

Zwięzłe podsumowanie warunków umowy

Przepis art. 281 stanowi implementację art. 102 ust. 3 EKŁE. Jest to nowy obowiązek niewynikający z dotychczasowych przepisów ustawy Pt. W celu umożliwienia konsumentom łatwego zapoznania się z najważniejszymi warunkami umowy oraz porównywania różnych ofert dostawca usług komunikacji elektronicznej obowiązany jest doręczać im bezpłatnie na trwałym nośniku zwięzłe podsumowanie warunków umowy. Podsumowanie warunków umowy powinno być doręczone przed zawarciem umowy. Jedynie w przypadku, gdy z uwagi na obiektywne przeszkody techniczne (np. problem z wydrukowaniem dokumentu w salonie, problem z serwerem przy wysyłaniu maila) nie jest możliwe przedstawienie podsumowania warunków umowy przed jej zawarciem, dostawca usług przedstawia je niezwłocznie, gdy tylko stanie się to możliwe. Oświadczenie konsumenta o zawarciu umowy jest skuteczne, jeżeli

zostało potwierdzone po otrzymaniu podsumowania warunków umowy. W rezultacie umowa staje się skuteczna po otrzymaniu od konsumenta oświadczenia o chęci skorzystania z przedstawionych mu uprzednio warunków. Zastrzeżenie to ma uchronić konsumentów przed związaniem się warunkami umowy innymi niż zostały im przedstawione przed zawarciem umowy.

Zwięzłe podsumowanie, które przekonało abonenta do zawarcia umowy o świadczenie usług komunikacji elektronicznej, po podpisaniu umowy, staje się jej integralną częścią i nie podlega zmianie, chyba że umawiające się strony wyraźnie postanowią inaczej. Wzór podsumowania warunków umowy określony jest w Rozporządzeniu Wykonawczym Komisji Europejskiej (UE) 2019/2243 z dnia 17 grudnia 2019 r. ustanawiającym formularz zawierający podsumowanie warunków umowy, który ma być używany przez dostawców publicznie dostępnych usług łączności elektronicznej na podstawie dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1972 (Dz.U.UE.L.2019.336.274). Ze względu na stosowanie rozporządzenia wprost bez konieczności implementacji zrezygnowano z określania i publikowania w Pke wzoru podsumowania.

Art. 282

Umowa z konsumentem

Przepis art. 282 ust. 1 wskazuje katalog obligatoryjnych elementów umowy zawieranej z konsumentem w formie pisemnej, elektronicznej lub dokumentowej. Są to informacje, które nie są wymagane przez Upk czy EKŁE, a zdaniem projektodawcy są niezbędne z punktu widzenia abonenta, ponieważ są dla niego istotne i uwzględniają polskie warunki świadczenia usług telekomunikacyjnych. Taką istotną informacją jest np. wskazanie w umowie:

- 1) danych abonenta, ponieważ w informacjach przedumownych oraz zwięzłym podsumowaniu warunków umowy wymagane są jedynie dane dostawcy usług;
- 2) adresu poczty elektronicznej, numeru telefonu lub adres elektroniczny innego środka komunikacji elektronicznej dostawcy, gdyż ustawa o prawach konsumenta wymaga podania takich danych tylko w przypadku zawierania umów na odległość;
- 3) numeru przydzielonego abonentowi, który jest informacją zindywidualizowaną, a nie znajdującą się w informacjach przedumownych;
- 4) informacji od kiedy można korzystać z usług;
- 5) nazwy promocji, z której korzysta abonent, jeśli w informacjach przedumownych zostaną przedstawione różne warianty usług;

- 6) informacji jaka część abonamentu stanowi cenę za:
 - a) świadczone usługi;
 - b) instalację usług;
 - c) zakupione w ramach umowy o świadczenie usług komunikacji elektronicznej telekomunikacyjne urządzenie końcowe (tzw. telefony za 1 zł), jeśli w ramach umowy zostało wydane takie urządzenie;
- 7) tabeli z informacją o wysokości odszkodowania w przypadku przedterminowego wypowiedzenia umowy zawartej na czas określony z podziałem na poszczególne miesiące;
- 8) sposobów składania zamówień na dodatkowe pakiety taryfowe oraz opcje usług, które nie wpływają na główne cechy czy cenę świadczonych usług, jest to sytuacja, w której abonent korzystający z usługi tv dokupuje dodatkowy pakiet VOD;
- 9) okresu rozliczeniowego i sposobów dokonywania płatności;
- 10) okoliczności, kiedy może dojść do jednostronnej zmiany warunków umowy, sposobu komunikacji i przysługujących drugiej stronie uprawnień;
- 11) ograniczeń w dostępie lub korzystaniu z usług i aplikacji na telekomunikacyjnym urządzeniu końcowym zarówno sprzedanym jak i udostępnionym wraz z umową;
- 12) blokad założonych przez dostawcę usług lub na jego zlecenie na telekomunikacyjne urządzenie końcowego w tym SIMLock;
- 13) zasad, trybu i terminów składania oraz rozpatrywania reklamacji;
- 14) sposobów komunikowania przez dostawcę usług o zagrożeniach związanych ze świadczoną usługą, w tym sposoby ochrony bezpieczeństwa, prywatności i danych osobowych;
- 15) warunków zwrotu urządzenia po zakończeniu umowy np. dekodera wdzierżawionego przez dostawcę usług, ze wskazaniem na czyj koszt zwrot ma nastąpić.

W ust. 2 został określony ważny wymóg zawarcia wszystkich informacji, o których mowa w ust. 1, w jednym dokumencie oraz zakaz przenoszenia tych informacji do innych wzorców umownych. Zastrzeżenie takie jest korzystne z punktu widzenia konsumenta, który wszystkie najważniejsze informacje dotyczące usługi ma dostępne w jednym dokumencie, bez konieczności sięgania do innych dokumentów, w kilku różnych miejscach na stronie internetowej dostawcy usług. Ponadto informacje składające się na umowę powinny być przekazane w jasny i zrozumiały sposób.

Zgodnie z ust. 3 konsument ma prawo wyboru preferowanej formy zawarcia umowy, spośród oferowanych przez dostawcę usług, o czym powinien zostać przed zawarciem umowy poinformowany.

Art. 283

Korzystanie z dodatkowych pakietów taryfowych lub opcji usługi

W przypadku oferowania przez dostawcę usług okresowych promocji, których nie mógł przewidzieć w momencie zawierania umowy, na usługi dodatkowe np. pakiet VOD przy usłudze telewizji, czy dodatkowe minuty przy usłudze komunikacji głosowej, dostawca może przedstawić informacje o warunkach skorzystania z tej usługi i sposobie złożenia na nią zamówienia w dodatkowym dokumencie np. w regulaminie promocji. Wobec takich, dodatkowych usług zastosowanie mają przepisy Upk. Warunkiem skorzystania z powyższego wyjątku jest brak wpływu tych dodatkowych usług na główne cechy usługi głównej objętej umową oraz jej cenę. W ust. 2 zastrzeżono, że skorzystanie z dodatkowych pakietów taryfowych lub dodatkowych opcji usług, nie stanowi zmiany warunków umowy oraz nie wpływa na wysokość odszkodowania, o którym mowa w art. 298 ust. 1.

Art. 284

Umowa prepaid

Przepis art. 284 wskazuje katalog informacji umownych właściwy dla umów o świadczenie usług przedpłaconych (prepaid) zawieranych z konsumentem wraz ze sposobem udostępnienia informacji składających się na umowę o świadczenie usług przedpłaconych z rozróżnieniem na informacje, które powinny być udostępnione na trwałym nośniku oraz informacje udostępniane przez wskazanie źródła, z którego można pobrać zawierające te informacje dokumenty. Co do zasady informacje składające się na umowę o świadczenie usług prepaid są udostępniane w postaci łatwych do pobrania dokumentów, ze wskazaniem ich źródła, z pouczeniem o konieczności ich pobrania i utrwalenia w celu zachowania możliwości ich późniejszego odtworzenia w niezmienionej postaci, do celów dowodowych, z dodatkowym zastrzeżeniem, że wskazane źródło kierować ma bezpośrednio do tych dokumentów (np. link kierujący bezpośrednio do dokumentu na stronie). Wyjątek w sposobie udostępniania informacji stanowi informacja o przydzielonym numerze, która ma charakter zindywidualizowany i z tego powodu nie może być zamieszczona np. na stronie internetowej, stąd projektowane przepisy wprowadzają wymóg udostępnienia tej informacji na trwałym nośniku, czyli np. wprost na opakowaniu zestawu startowego prepaid lub w dołączonym do niego dokumencie.

W ust. 2 wskazano, że abonent usług prepaid w celu otrzymywania, w określonych w ustawie przypadkach, informacji i powiadomień może udostępnić dostawcy adres korespondencyjny, adres poczty elektronicznej lub wskazać inny środek komunikacji elektronicznej, o ile dostawca usług umożliwia korzystanie z takiego środka.

Nie ma oczywiście wątpliwości, iż przepisy dotyczące informacji przekazywanych konsumentom nie wyłączają obowiązków dotyczących ochrony danych osobowych, w szczególności wynikających z RODO.

W ust. 3 wskazano na obowiązek informowania konsumenta o uprawnieniu do otrzymania zwrotu środków zgromadzonych na koncie prepaid w przypadku wygaśnięcia ważności konta lub zmiany dostawcy usług. Obowiązek ten ma być realizowany niezwłocznie po rozpoczęciu świadczenia usług. Informacja wskazująca na uprawnienie konsumenta oraz sposób skorzystania z niego przekazywana będzie w wiadomości SMS wysyłanej na numer abonencki w oparciu, o który świadczona jest usługa przedpłacona.

Art. 285

Korzystanie z aparatów publicznych i NDS

W przepisie art. 285 uregulowano zasady świadczenia usług komunikacji elektronicznej np. w przypadku korzystania z aparatów publicznych lub usług komunikacji głosowej świadczonych przez wybór numeru dostępu do sieci dostawcy usług. W przypadku takich usług ich dostawca jest obowiązany do określenia zakresu i warunków wykonywania usług w regulaminie świadczenia usług telekomunikacyjnych oraz do podania tego regulaminu do publicznej wiadomości przez publikację na swojej stronie internetowej.

W ust. 2 wskazano, że abonent usług, o których mowa wyżej, w celu otrzymywania, w określonych w ustawie przypadkach, informacji i powiadomień może udostępnić dostawcy adres korespondencyjny, adres poczty elektronicznej lub wskazać inny środek komunikacji elektronicznej, o ile dostawca usług umożliwia korzystanie z takiego środka.

Art. 286

Dostępność dokumentów umownych dla osób z niepełnosprawnościami

Konsument z niepełnosprawnościami może żądać wydania informacji przedumownych, zwięzłego podsumowania warunków umowy oraz pozostałych informacji składających się na umowę o świadczenie usług komunikacji elektronicznej w postaci dla niego dostępnej.

Szczegóły dotyczące realizacji tego uprawnienia zostaną doprecyzowane w rozporządzeniu wydawanym na podstawie art. 334 ust. 3.

Art. 287

Rozszerzenie uprawnień konsumenckich

W artykule tym wskazano, które uprawnienia konsumenckie mają odpowiednie zastosowanie również do użytkowników końcowych będących mikroprzedsiębiorcami i małymi przedsiębiorcami lub organizacjami pozarządowymi w rozumieniu art. 3 ust. 2 ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie, chyba że wyrazili oni, najpóźniej w chwili zawarcia umowy zgodę na to, że przepisy te nie będą miały do nich zastosowania. Projektowane przepisy nie mają natomiast zastosowania do świadczenia usług transmisji na potrzeby komunikacji M2M.

Zgoda może zostać wyrażona w umowie o świadczenie usług komunikacji elektronicznej.

Art. 288

Umowy B2B

Przepis zawiera katalog podstawowych informacji jakie mają być przekazane w umowach o świadczenie usług komunikacji elektronicznej zawieranych z użytkownikami końcowymi innymi niż konsumenci oraz z mikroprzedsiębiorcami i małymi przedsiębiorcami lub organizacjami pozarządowymi w przypadku gdy zrzekli się oni możliwości korzystania z uprawnień konsumenckich (umowy zawierane z przedsiębiorcami). Przepis zbliżony jest do art. 56 ust. 3 ustawy Pt.

W ust. 2 wprowadzono wyłączenie stosowania przepisów o obowiązku publikowania aktualnych informacji o indywidualnie wynegocjowanych przez użytkowników końcowych niebędących konsumentami warunkach umowy. Wyłączenie dotyczy również możliwości innego sposobu określania wysokości odszkodowania za przedterminowe wypowiedzenie umowy przez abonenta lub z winy abonenta.

Art. 289

Oświadczenia w formie dokumentowej

Przepis art. 289 wskazuje, że w przypadku, gdy oświadczenia woli składane są w formie dokumentowej, dostawca publicznie dostępnych usług komunikacji elektronicznej utrwała i

doręcza abonentowi treść zaproponowanych i uzgodnionych warunków umowy oraz oświadczenie abonenta o związaniu się tymi warunkami na trwałym nośniku.

Art. 290

Rozwiązanie umowy w formie dokumentowej

Przepis art. 290 nakłada na dostawców usług, którzy dopuszczają możliwość zawarcia lub zmiany umowy o świadczenie usług komunikacji elektronicznej w formie dokumentowej, obowiązek przyjęcia w tej formie wypowiedzenia umowy oraz oświadczenia o odstąpieniu od umowy lub rozwiązaniu umowy za zgodą stron. Uprawnienie to przysługuje abonentowi niezależnie od sposobu w jaki zawarł umowę z dostawcą usług. Oznacza to, że w przypadku, gdy na dzień wypowiedzenia umowy dostawca usług umożliwia zawieranie lub zmianę umów w formie dokumentowej to abonent może skorzystać z dokumentowej formy wypowiedzenia swojej umowy, choćby umowa ta była zawarta w formie pisemnej.

Abonent powinien mieć możliwość wypowiedzenia umowy przede wszystkim przy wykorzystaniu poczty elektronicznej oraz dodatkowo przy wykorzystaniu innego środka komunikacji elektronicznej wskazanego przez dostawcę usług w umowie - jeżeli dostawca usług zdecyduje się na korzystanie z takiego środka.

W takim wypadku dostawca usług musi niezwłocznie, jednak nie później niż w terminie 1 dnia roboczego od dnia otrzymania wypowiedzenia, zawiadomić abonenta o jego otrzymaniu. Zawiadomienie następuje przez: wysłanie SMS (jeśli abonent wskazał w umowie do kontaktu numer niegeograficzny w umowie do kontaktu) lub wykonanie połączenia głosowego (jeżeli abonent wskazał w umowie do kontaktu numer geograficzny) lub wysłanie wiadomości email (o ile w umowie abonent wskazał adres email do kontaktu). Do zawiadomienia zastosowano rozwiązanie znane dotychczas z rynku premium rate oraz przepisów o przeniesieniu przydzielonego numeru przy zmianie dostawcy usług telekomunikacyjnych. Zgodnie z zaproponowanym rozwiązaniem obowiązek zawiadomienia uważa się za wykonany, jeśli dostawca usług wysłał SMS z informacją o otrzymaniu wypowiedzenia do abonentów, którzy wskazali jako numer kontaktowy numer niegeograficzny albo wykonał co najmniej 3 próby połączenia z abonentem, który jako numer kontaktowy wskazał numer geograficzny. Jednocześnie umożliwiono dostawcy usług poinformowanie abonenta przez wysłanie wiadomości na wskazany przez abonenta w umowie adres poczty elektronicznej.

Dostawca usług ma również obowiązek doręczenia na trwałym nośniku w terminie 14 dni od dnia złożenia przez abonenta oświadczenia woli o wypowiedzeniu umowy potwierdzenia

otrzymania wypowiedzenia z informacją o dacie wpływu wypowiedzenia, nazwie usługi, której dotyczy wypowiedzenie oraz dacie zakończenia świadczenia usługi.

Kwestia formy wypowiedzenia umowy nie była dotąd regulowana, nie jest również przedmiotem regulacji EKŁE. W praktyce abonent mógł wypowiedzieć umowę zwykle wyłącznie w formie pisemnej. Takie ograniczenie jest nieproporcjonalne do regulowanej obowiązującymi przepisami możliwości zawierania umowy w różnych formach: pisemnej, elektronicznej lub dokumentowej. Projektowana regulacja umożliwi abonentom rozwiązanie umowy bez konieczności wychodzenia z domu np. przez wiadomość e-mail. Jednocześnie w celu zabezpieczenia interesów abonenta przed oszustwami związanymi z wprowadzeniem w błąd w celu doprowadzenia do zmiany dostawcy usług wbrew woli abonenta przewiduje się obowiązek niezwłocznego zawiadomienia abonenta o otrzymaniu oświadczenia o wypowiedzeniu umowy oraz późniejszego potwierdzenia tego wypowiedzenia na trwałym nośniku.

W ustępie 5 wprowadzona została sankcja za nieprawidłowe realizowanie przez dostawcę usług obowiązków dotyczących wypowiedzenia umowy w formie dokumentowej lub utrudniania lub uniemożliwiania skorzystania z uprawnienia do wypowiedzenia umowy w formie dokumentowej. Przepis dotyczący możliwości wypowiedzenia umowy w formie dokumentowej obowiązuje od 2020 r. na gruncie ustawy Prawo telekomunikacyjne. W krótkim okresie jego obowiązywania zaobserwowano nieprawidłowości związane z utrudnianiem abonentom rozwiązywania umów w formie dokumentowej. Jednym z takich działań jest wprowadzenie nadmiarowych wymagań, które abonent musi spełnić, aby wypowiedzieć umowę w formie dokumentowej. Wymagania te są na tyle sformalizowane, że są porównywalne do wymogów towarzyszących formie pisemnej wypowiedzenia. Przykładem może być wymóg przesłania drogą elektroniczną zeskanowanego wypowiedzenia umowy zawierającego odręczny podpis abonenta. Taki nieprawidłowy sposób realizacji uprawnienia abonenta niweczy cel regulacji. Możliwość wypowiedzenia umowy w formie dokumentowej została wprowadzona w celu wyrównania pozycji obu stron umowy, tak aby zarówno zawarcie, jak i rozwiązanie umowy mogło odbywać się w formie dokumentowej, która jest dla wielu abonentów dużo wygodniejsza niż tradycyjna forma pisemna. Możliwość zakazania w drodze decyzji Prezesa UKE zawierania umów w formie dokumentowej, która jest formą preferowaną przez wielu dostawców usług, będzie motywowała ich do przestrzegania obowiązujących przepisów i dochowywania należytej staranności przy wypełnianiu ustawowych obowiązków związanych z dokumentową formą wypowiedzenia umowy. Decyzja Prezesa UKE w powyższym zakresie

określa w szczególności okres przez jaki dostawca usług nie może oferować możliwości zawarcia w formie dokumentowej. Przepisy wskazują, że przy wyznaczaniu tego okresu Prezes UKE powinien kierować się długością trwania naruszeń, tak aby zachować proporcjonalność nakładanej sankcji.

Art. 291

Rejestracja usług

Przepis art. 291 dotyczy obowiązku rejestracji abonentów, wprowadzonego pierwotnie do ustawy Pt przepisami ustawy z dnia 10 czerwca 2016 r. o działaniach antyterrorystycznych (Dz. U. z 2021 r. poz. 2234, z późn. zm.). Obowiązek podania danych w celu rejestracji obejmuje wszystkich abonentów z wyjątkiem abonentów korzystających z usług komunikacji interpersonalnej niewykorzystujących numerów, usług świadczonych za pomocą aparatu publicznego, korzystających z usług przez wybranie numeru dostępu do sieci dostawcy usług i abonentów usług przedpłaconych polegających na rozpowszechnianiu lub rozprowadzaniu programów drogą naziemną, kablową lub satelitarną.

W ust. 1 pkt 1 wskazany został zakres danych, które powinny być przekazane w przypadku osób fizycznych tj. imię i nazwisko, numer PESEL albo nazwę, serię i numer dokumentu potwierdzającego tożsamość, a w przypadku cudzoziemca, który nie jest obywatelem państwa członkowskiego albo Konfederacji Szwajcarskiej - numer paszportu lub karty pobytu. W ust. 1 pkt 2 zostały wskazane dane, które są wymagane względem abonentów niebędących osobami fizycznymi tj. nazwa, numer identyfikacyjny REGON lub NIP lub numer w Krajowym Rejestrze Sądowym albo ewidencji działalności gospodarczej, lub innym właściwym rejestrze.

Należy wyraźnie podkreślić, że obowiązek rejestracji abonenta nie może stanowić samoistnej podstawy do kopiowania dokumentu tożsamości. Wskazane w Pke sposoby potwierdzania danych dają podstawy do weryfikowania i potwierdzania danych wyłącznie w zakresie i celu wynikającym z obowiązku rejestracji.

Przepis ust. 2 wskazuje moment i sposób podania wymaganych danych – w przypadku abonenta będącego stroną umowy zawieranej w formie pisemnej, elektronicznej lub dokumentowej (abonent postpaid) dane powinny być podane bezpośrednio przy zawieraniu umowy, a w przypadku abonenta prepaid dane mogą być podane dostawcy usług również drogą elektroniczną albo w inny sposób określony przez dostawcę tych usług.

Warunkiem rozpoczęcia świadczenia usług jest dokonanie autoryzacji abonenta. Zgodnie z ust. 3 rozpoczęcie świadczenia może nastąpić nie wcześniej niż po potwierdzeniu zgodności

podanych przez abonenta danych z danymi zawartymi w dokumencie potwierdzającym tożsamość, również zaprezentowanym w publicznej aplikacji mobilnej, o której mowa w art. 19e ustawy o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne lub zawartymi we właściwym rejestrze, albo po podaniu przez abonenta wymaganych danych i potwierdzeniu ich drogą elektroniczną przy wykorzystaniu:

- a) środków identyfikacji elektronicznej służących do uwierzytelniania w systemie teleinformatycznym banku krajowego, spółdzielczej kasy oszczędnościowo-kredytowej lub instytucji płatniczej,
- b) danych weryfikowanych za pomocą kwalifikowanego certyfikatu podpisu elektronicznego lub podpisu osobistego w rozumieniu ustawy z dnia 6 sierpnia 2010 r. o dowodach osobistych,
- c) środków identyfikacji elektronicznej służących do uwierzytelniania w systemie teleinformatycznym dostawcy usług telekomunikacyjnych, jeżeli dane abonenta zostały już zweryfikowane w związku z inną umową,
- d) środków komunikacji elektronicznej wykorzystując zdalną identyfikację abonenta,
- e) danych weryfikowanych za pomocą podpisu zaufanego składanego za pomocą profilu zaufanego,
- f) danych potwierdzonych za pomocą certyfikatu użytkownika publicznej aplikacji mobilnej o którym mowa w art. 19e ust. 2a ustawy o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne, jeżeli użytkownik wyraził zgodę na tę formę podania danych.

Wychodząc naprzeciw postulatowi płynącemu od przedsiębiorców telekomunikacyjnych, dotyczących rozszerzenia katalogu zdalnych metod identyfikacji abonenta, w procedowanej ustawie przewidziano możliwość weryfikacji tożsamości za pomocą środków identyfikacji elektronicznej służących do uwierzytelniania w systemie teleinformatycznym spółdzielczej kasy oszczędnościowo-kredytowej i instytucji płatniczej, za pomocą podpisu osobistego, za pomocą zdalnej identyfikacji, za pomocą podpisu zaufanego oraz za pomocą publicznej aplikacji mobilnej to nowe formy potwierdzania tożsamości abonenta usług przedpłaconych. Wprowadzane zmiany mają za zadanie uproszczenie abonentom rozpoczęcia korzystania z usług komunikacji elektronicznej. Rejestracja abonenta w szerszym zakresie niż dotychczas bez konieczności wychodzenia z domu ma pozytywne znaczenie w szczególności w okresie pandemii chorób zakaźnych.

Zdalna identyfikacja polega na porównaniu wizerunku abonenta udostępnionego w trakcie procesu identyfikacji ze zdjęciem w dokumencie tożsamości oraz przedstawienia przez abonenta danych zawartych w dokumencie tożsamości, które są określone w ust. 1. Identyfikacja może odbywać się za pośrednictwem transmisji audiowizualnej oraz może być prowadzona z wykorzystaniem automatycznej analizy danych lub przez porównanie danych, o których mowa w przepisie przez osobę fizyczną działającą w imieniu przedsiębiorcy telekomunikacyjnego. W związku z nową metodą weryfikacji abonenta przepisy przewidują nadanie uprawnień Prezesowi UKE w zakresie nadzoru nad procesem zdalnej identyfikacji abonenta prowadzonym przez dostawcę usług. Prezes UKE może w drodze decyzji zawiesić ten rodzaj potwierdzania tożsamości abonenta w przypadku, gdy stwierdzi, że dostawca usług nie dokonuje go zgodnie z przepisami i z zachowaniem należytej staranności. Zawieszenie zdalnej identyfikacji następuje w drodze decyzji, w której Prezes UKE wskazuje warunki wznowienia zdalnej identyfikacji. Decyzji tej nadaje się rygor natychmiastowej wykonalności. Przed wznowieniem zdalnej identyfikacji dostawca usług telekomunikacyjnych ma obowiązek poinformować Prezesa UKE o środkach wdrożonych w celu spełnienia warunków wznowienia wskazanych w decyzji.

Weryfikacja tożsamości za pomocą danych zawartych w złożonym przez abonenta podpisie zaufanym może być wykorzystana wyłącznie do potwierdzenia tożsamości abonenta. Potwierdzenie tożsamości abonenta drogą elektroniczną jest możliwe także za pomocą publicznej aplikacji mobilnej przy wykorzystaniu certyfikatu użytkownika, który stanowi potwierdzenie integralności danych użytkownika z danymi zgromadzonymi w rejestrach państwowych. Z przepisów tych nie wynika możliwość udostępnienia wybranym przedsiębiorcom telekomunikacyjnym przez ministra właściwego do spraw informatyzacji części ww. usług w postaci np. interfejsu programistycznego aplikacji lub kodu źródłowego.

Art. 292

Warunki umów

Przepis art. 292 ust. 1 stanowi implementację art. 99 EKŁE. Treść nowych przepisów pozostaje zbliżona do dotychczasowych regulacji Pt. Przedmiotowy przepis zakazuje dyskryminacji użytkowników końcowych ze względu na obywatelstwo, miejsce zamieszkania lub miejsce ich siedziby. Wszelkie ewentualne odstępstwa od powyższego zakazu powinny być obiektywnie uzasadnione lub mieć podstawę w obowiązujących przepisach. Ustęp 2 przewiduje zakaz uzależniania zawarcia umowy od niezawierania umowy z innym dostawcą. Jest to zakaz żądania danych, które nie mają bezpośrednio znaczenia dla prawidłowego zawarcia i

wykonywania umowy o świadczenie usługi komunikacji elektronicznej. Celem przedmiotowego przepisu jest nie tylko ochrona interesów użytkowników końcowych, ale również ochrona równowagi konkurencyjnej na rynku. Dodatkowo ust. 6 zakazuje ustanawiania takich warunków umów, które zniechęcają lub uniemożliwiają abonentowi skorzystanie z uprawnienia do zmiany dostawcy usług.

Jednocześnie ust. 3 wskazuje w sposób enumeratywny warunki, od których dostawca usług może uzależniać zawarcie umowy tj. przedstawienia przez użytkownika końcowego dokumentów potwierdzających możliwość wykonania zobowiązania umownego, pozytywną ocenę wiarygodności płatniczej, zawarcie umowy o realizację przyłącza telekomunikacyjnego, o ile jest to niezbędne do świadczenia usług. Nie sposób określić zamkniętego katalogu tych dokumentów, jednak nie oznacza to zupełnej dowolności dostawcy usług. Pamiętać należy, że obowiązuje zasada minimalizacji przetwarzanych danych, która każdorazowo powinna być stosowana (również we wdrożonych procedurach) przez dostawcę usług. W przypadku zbierania przez dostawców usług danych nadmiarowych narażają się oni na zarzut naruszenia przepisów z zakresu ochrony danych osobowych.

W wyniku negatywnej oceny wiarygodności płatniczej dostawca usług może odmówić zawarcia umowy lub zawrzeć ją na warunkach mniej korzystnych dla użytkownika końcowego. W ust. 5 zawarto wyłączenie stosowania ust. 3 i 4 względem umów prepaid, korzystania z automatów publicznych oraz NDS. Z uwagi na specyfikę ww. usług dostawca usług nie ponosi ryzyka związanego z niezapłaceniem przez abonenta za świadczone usługi, tak jak w przypadku usług płatnych okresowo po wykonaniu usługi.

Nie ma wątpliwości, że zebranie dodatkowych informacji przez dostawcę wymaga spełnienia wymagań określonych w przepisach dotyczących danych osobowych, w szczególności RODO. Może to dotyczyć np. sytuacji, w której potencjalny klient będzie profilowany przez dostawcę usług.

Art. 293

Umowa o realizację przyłącza telekomunikacyjnego

Przepis art. 293 przewiduje możliwość zawarcia umowy z użytkownikiem końcowym wyłącznie o realizację przyłącza telekomunikacyjnego do publicznej sieci telekomunikacyjnej, która w odróżnieniu od umowy o zapewnienie przyłączenia dotyczy budowy fizycznych elementów składających się na przyłączy telekomunikacyjne, nie zaś pozostawiania przez abonenta w stanie przyłączenia do sieci. Umowa o realizację przyłącza telekomunikacyjnego

nie stanowi umowy o świadczenie usług komunikacji elektronicznej i zgodnie z ust. 4 nie obejmuje zapewnienia telekomunikacyjnych urządzeń końcowych. Zgodnie z ust. 2 dostawca usług telekomunikacyjnych na żądanie konsumenta rozkłada na raty opłatę za realizację przyłącza telekomunikacyjnego, w sposób uzgodniony z tym konsumentem, jednak nie na więcej niż 60 miesięcznych rat. W ust. 3 wskazane zostały niezbędne elementy umowy. W przypadku braku realizacji przyłącza telekomunikacyjnego w terminie określonym w umowie, użytkownik końcowy jest uprawniony do odstąpienia od umowy o realizację przyłącza telekomunikacyjnego oraz związanej z nią umowy o świadczenie usług komunikacji elektronicznej, w tym o zapewnienie przyłączenia do sieci (ust. 6). W przypadku braku odrębnego uregulowania w umowie, w przypadku skorzystania z prawa do wypowiedzenia umowy, o którym mowa powyżej, dostawcy usług nie przysługuje określona w umowie opłata przyłączeniowa, a uiszczona do dnia wypowiedzenia umowy część opłaty przyłączeniowej podlega zwrotowi użytkownikowi końcowemu, chyba że przyłączy zostanie doprowadzone w bezpośrednie sąsiedztwo lokalizacji użytkownika końcowego (zapewnia to równowagę zaspokojenia interesów ekonomicznych przedsiębiorcy i użytkownika). Strony mogą przy tym rozróżnić prawo własności wykonywanego przyłącza i to odrębnie dla odcinka poza oraz na nieruchomości użytkownika końcowego. Ponadto proponuje się doprecyzować, że w braku odrębnego uregulowania to dostawca usług jako podmiot profesjonalny odpowiadać ma za zebranie wszelkich zgód i zezwoleń niezbędnych do zrealizowania przyłącza. Warunki świadczenia usług w zakresie realizacji przyłącza telekomunikacyjnego publikowane są na stronie internetowej dostawcy usług. Możliwość zawarcia umowy o realizację przyłącza telekomunikacyjnego wynika również z obowiązujących przepisów Pt.

Art. 294

Publikacja informacji o warunkach usług

Przepis art. 294 dotyczy obowiązku publikowania przez dostawcę usługi dostępu do internetu lub publicznie dostępnej usługi komunikacji interpersonalnej aktualnych informacji dotyczących świadczonych przez siebie usług. Przepis ten stanowi implementację art. 103 ust. 1 EKŁE. Informacje o warunkach świadczenia usług powinny obejmować katalog wskazany w przedmiotowym przepisie i powinny być publikowane w jasny, zrozumiały, nadający się do odczytu maszynowego sposób i w formie dostępnej dla użytkowników końcowych z niepełnosprawnościami. Dostęp do informacji o ofertach i usługach ma kluczowe znaczenie dla łatwego porównywania cen i innych warunków świadczenia usług oferowanych na rynku.

Przepisy dotyczące publikowania informacji nie wyłączają obowiązków informacyjnych z zakresu ochrony danych osobowych, w szczególności wynikających z RODO.

Art. 295

Okres obowiązywania umowy

Przepis art. 295 w ust. 1 wskazuje maksymalny okres obowiązywania umowy zawieranej z konsumentem. Dotyczy to zarówno sytuacji, w których umowa została zawarta na czas określony, jak i umowy na czas nieokreślony z okresem promocji. Bez znaczenia pozostaje również kwestia czy jest to pierwsza czy kolejna umowa z tym samym dostawcą usług komunikacji elektronicznej. Przepis ten stanowi implementację art. 105 ust. 1 EKŁE. Termin 24 miesiące dotyczy usług telekomunikacyjnych innych niż usługi transmisji na potrzeby komunikacji M2M. Uprawnienie w zakresie maksymalnego terminu obowiązywania umowy obejmuje również mikroprzedsiębiorców, małych przedsiębiorców w rozumieniu ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców oraz organizacje pozarządowe w rozumieniu art. 3 ust. 2 ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie, chyba że podmioty te wyraźnie zgodziły się, aby przepisy nie miały w całości lub w części zastosowania do nich.

Jednocześnie w ust. 2 wskazano, że dostawca usług jest obowiązany do umożliwienia użytkownikowi końcowemu zawarcia umowy na okres nie dłuższy niż 12 miesięcy.

Art. 296

Automatyczne przedłużanie umowy

Przepis art. 296 reguluje zasady automatycznego przedłużania umów i stanowi implementację art. 105 ust. 3 EKŁE. Przepisy art. 296 dotyczą umów o świadczenie usług komunikacji elektronicznej w zakresie usług telekomunikacyjnych innych niż usługi transmisji na potrzeby komunikacji M2M. Przepis ten odnosi się do wszystkich umów podlegających automatycznemu przedłużeniu i powinien być stosowany również w sytuacjach, w których w ramach umów zawartych na czas nieoznaczony zawierane są umowy na czas oznaczony (promocje z oznaczonym okresem zobowiązania).

W ust. 1 uregulowane zostały zasady i termin wypowiedzenia automatycznie przedłużonej umowy. Użytkownik końcowy może wypowiedzieć taką umowę z zachowaniem miesięcznego okresu wypowiedzenia. W okresie wypowiedzenia abonent zobowiązany jest jedynie do ponoszenia opłat za świadczenie usług wynikających z umowy. Zastrzeżenie to ma chronić

abonenta przed poniesieniem przez niego jakichkolwiek konsekwencji finansowych związanych z przedłużeniem umowy, takich jak odszkodowanie, o którym mowa w art. 298 ust. 1.

Jednocześnie ust. 2 wprowadza ważny wymóg informacyjny wobec abonenta dotyczący zawiadomienia w sposób jasny i zrozumiały na trwałym nośniku, w rozsądnym terminie nie później niż 30 dni przed upływem okresu na jaki umowa została zawarta, o automatycznym przedłużeniu umowy, w szczególności o zmianie warunków świadczenia usług względem warunków wynikających z dotychczas trwającej umowy. Abonent powinien uzyskać informacje przed wszystkim w przypadku zmiany wysokości opłat czy dostępnych w ramach pakietu taryfowego minut, smsów czy ilości danych internetowych. Ponadto dostawca usług powiadamia abonenta o sposobie i terminie wypowiedzenia umowy oraz o najkorzystniejszych oferowanych pakietach taryfowych dotyczących tych usług, które abonentowi obecnie świadczy. Jednocześnie konieczność przekazania informacji w terminie rozsądnym nie później niż 30 dni przed upływem okresu na jaki umowa została zawarta, z jednej strony wskazuje na termin najpóźniejszy – 30 dni, z drugiej zaś strony limituje w sposób ogólny najwcześniejszy termin przekazania tych informacji, tak aby abonent nie był powiadamiany ze zbyt dużym wyprzedzeniem czasowym o mającym nastąpić przedłużeniu umowy. Zbyt wczesne powiadomienie abonenta może skutkować tym, że abonent nie będzie pamiętał, że powinien za kilka miesięcy umowę wypowiedzieć, jeśli nie zgadza się na jej kontynuację. Przepis ten ma za zadanie umożliwić abonentowi świadome podjęcie decyzji czy nadal chce korzystać z usług dotychczasowego dostawcy, a jeśli nie, to rozpocząć odpowiednio wcześniej działania zmierzające do rozwiązania umowy. Przepis ust. 3 wprowadza nowy obowiązek dla dostawców usług telekomunikacyjnych, innych niż usługi transmisji na potrzeby komunikacji M2M, polegający na informowaniu abonentów, których umowa o świadczenie usług komunikacji elektronicznej uległa automatycznemu przedłużeniu o najkorzystniejszych dla nich pakietach taryfowych dotyczących usług objętych umową, która uległa automatycznemu przedłużeniu. Przepis art. 296 stanowi implementację art. 105 ust. 3 EKŁE.

Art. 297

Połączenie z konsultantem

W celu uzyskania informacji dotyczących alternatywnych taryf, jeżeli są one dostępne, abonent ma możliwość uzyskania połączenia głosowego z konsultantem dostawcy usług.

Art. 298

Odszkodowanie w przypadku przedterminowego rozwiązania umowy

Przepis art. 298 dotyczy zakresu uprawnień dostawcy usług w przypadku wypowiedzenia umowy przed końcem okresu jej obowiązywania przez abonenta lub przez tego dostawcę z winy abonenta. W takiej sytuacji dostawca usług może dochodzić odszkodowania na podstawie przepisów Pke. Odszkodowanie nie przysługuje w przypadku wypowiedzenia przez konsumenta umowy przed rozpoczęciem przyłączenia go do publicznej sieci telekomunikacyjnej, a w przypadku gdy przyłączenie nie jest wykonywane przed rozpoczęciem świadczenia usług, chyba że przedmiotem roszczenia jest promocyjne urządzenie końcowe oraz w przypadku przeniesienia numeru od dostawcy usług, który przejął zobowiązania dotychczasowego dostawcy usług, który ogłosił upadłość. Przez promocyjne urządzenie końcowe należy rozumieć telekomunikacyjne urządzenie końcowe zakupione w ramach umowy o świadczenie usług komunikacji elektronicznej.

W ust. 3 wskazane zostało ograniczenie, co do wysokości odszkodowania jakie dostawca usług może mieć względem abonenta. Wysokość odszkodowania nie może przekroczyć:

- 1) z tytułu usługi telekomunikacyjnej – połowy sumy części opłaty abonamentowej lub innej okresowej opłaty stanowiącej opłatę za tę usługę wskazanej w art. 282 ust. 1 pkt 6 lit a lub art. 288 ust. 1 pkt 3 lit a, które abonent powinien uiścić do czasu zakończenia obowiązywania umowy;
- 2) z tytułu promocyjnego urządzenia końcowego - sumy części opłaty abonamentowej lub innej okresowej opłaty stanowiącej opłatę za to urządzenie wskazanej w art. 282 ust. 1 pkt 6 lit c lub art. 288 ust. 1 pkt 3 lit c, które abonent powinien uiścić do czasu zakończenia obowiązywania umowy.

Przykład:

Umowa została zawarta na 24 miesiące, opłata abonamentowa została określona przez dostawcę na kwotę 100 zł, z czego 40 zł stanowi opłata za usługę, 10 zł za przyłączenie i 50 zł za promocyjne urządzenie końcowe.

Jeżeli abonent zdecyduje się rozwiązać umowę po upływie 14 miesięcy maksymalna wysokość roszczenia będzie obliczana w następujący sposób:

$$10 \times [(\frac{1}{2} \times 40) + 50] = 700 \text{ zł}$$

Art. 299

Oferty wiązane

Przepis art. dotyczy kwestii dotąd nieregulowanych w Pt, obejmujących świadczenie usług w ramach ofert wiązanych tzw. ofert pakietowych. Przepisy z art. 299 stanowią implementację art. 107 EKŁE. Należy podkreślić, że projektowane przepisy regulują wyłącznie te oferty pakietowe, które obejmują co najmniej usługę dostępu do internetu lub publicznie dostępną usługę komunikacji interpersonalnej wykorzystującą numery. Umowa może obejmować poza powyżej wskazanymi usługami inne usługi komunikacji elektronicznej (np. linearne usługi medialne) lub promocyjne urządzenie końcowe. Przedmiotowa regulacja obejmuje świadczenie usług w oparciu o oferty wiązane użytkownikom końcowym będącym konsumentami. Zakres obowiązków dostawcy usług i uprawnień konsumenta został określony przez odwołanie do przepisów dotyczących: doręczania zwięzłego podsumowania warunków umowy, publikowania informacji na temat oferowanych usług, maksymalnego okresu obowiązywania umowy, automatycznego przedłużania umowy, zmiany umowy, zmiany dostawcy usługi dostępu do internetu i występowania stałych i znaczących rozbieżności między umową a wykonaniem usługi. Wskazane przepisy mają zastosowanie do wszystkich usług objętych umową. W przypadku, gdy abonent ma prawo do wypowiedzenia umowy z uwagi na jej niewykonanie lub nienależyte wykonanie w odniesieniu do którejkolwiek usługi wchodzących w skład pakietu, ma on również prawo do wypowiedzenia umowy w odniesieniu do wszystkich elementów pakietu.

W ust. 3 projektowane przepisy zawierają zastrzeżenie, że złożenie zamówienia na dodatkowe usługi lub promocyjne urządzenie końcowe, co do zasady, nie może powodować wydłużenia pierwotnego okresu obowiązywania umowy, chyba że konsument wyrazi na to zgodę.

Przepisy ust. 1 i 2 mają zastosowanie również do użytkowników końcowych będących mikroprzedsiębiorcami, małymi przedsiębiorcami lub organizacjami pozarządowymi w rozumieniu art. 3 ust. 2 ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie, chyba że wyraźnie zgodzili się, aby te przepisy nie miały do nich zastosowania.

Art. 300

Zmiana warunków umowy wynikająca z przepisów prawa

Przepis art 300 reguluje zasady i sposób informowania abonentów o dokonanych przez dostawcę publicznie dostępnych usług komunikacji elektronicznej jednostronnych zmianach warunków umów o świadczenie usług komunikacji elektronicznej oraz uprawnienia abonentów

w przypadku braku akceptacji wprowadzanych zmian. Projektowane przepisy stanowią implementację art. 105 ust. 4 EKŁE.

Przepis ust. 1 wskazuje okoliczności, w których abonent może wypowiedzieć umowę licząc się z konsekwencjami zapłaty odszkodowania za przedterminowe rozwiązanie umowy. Należą do nich przypadki zmian warunków umowy, które nie są wynikiem decyzji dostawcy usług – konieczność wprowadzenia zmian wynika bezpośrednio ze zmiany przepisów prawa, w szczególności ze zmiany stawek podatku od towarów i usług lub decyzji Prezesa UKE lub zaproponowane zmiany są wyłącznie na korzyść użytkowników końcowych lub mają charakter wyłącznie administracyjny, nie powodując negatywnych skutków dla abonentów. O zmianach dostawca usług informuje abonentów przez podanie do publicznej wiadomości na swojej stronie internetowej treści proponowanych zmian, z wyprzedzeniem co najmniej jednego miesiąca przed wprowadzeniem ich w życie. Jednocześnie abonent powinien zostać poinformowany o konieczności zapłaty odszkodowania, o którym mowa w art. 298 ust. 1, w przypadku skorzystania z prawa do wypowiedzenia umowy, przy czym termin na realizację tego prawa nie może być krótszy niż do dnia wejścia tych zmian w życie.

Przepisy ust. 4 i 5 precyzują dodatkowo, że zmiana danych identyfikujących lub kontaktowych przedsiębiorcy nie stanowi zmiany warunków umowy, zatem nie może być podstawą skorzystania z możliwości wypowiedzenia umowy bez konieczności zapłaty odszkodowania, o którym mowa w art. 298 ust. 1. W przypadku umów zawartych w formie pisemnej, elektronicznej lub dokumentowej dostawca przekazuje informacje na trwałym nośniku w postaci odpowiadającej formie, w jakiej została zawarta umowa, chyba że abonent złożył żądanie otrzymywania tych informacji w inny sposób, natomiast w przypadku umów prepaid informacje te dostawca usług publikuje na swojej stronie internetowej.

Art. 301

Zmiana warunków umowy na czas określony

Przepis ust. 1 wskazuje na możliwość dokonania jednostronnej zmiany warunków umowy zawartej na czas określony z powodu innych obiektywnych okoliczności niż wskazane w art. 300 ust. 1, na które dostawca usług nie miał wpływu. Przykładem takich okoliczności może być stan pandemii, który może wymuszać wprowadzenie zmian w dotychczasowych warunkach świadczenia usług.

Zasady informowania abonenta o zmianie warunków umowy w takim wypadku określa ust. 3. Forma informowania abonenta o zmianie warunków umowy, determinowana jest formą

zawarcia umowy – obowiązki informacyjne powinny być realizowane w takiej samej formie w jakiej zawarta została umowa. Natomiast w przypadku abonenta usług przedpłaconych informacja o zmianie warunków umowy powinna być doręczona na piśmie na udostępniony, zgodnie z art. 284 ust. 2 lub art. 285 ust. 2, adres korespondencyjny. Jednocześnie dostawca usług jest obowiązany do publikowania treści zmian na swojej stronie internetowej.

Powyższe obowiązki informacyjne powinny być realizowane na co najmniej miesiąc przed wprowadzeniem zmian w życie, chyba, że publikacja aktu prawnego, z którego wynika konieczność zmian następuje w terminie krótszym niż miesiąc przed jego wyjściem w życie lub taki okres wynika z decyzji Prezesa UKE. Wraz z informacją o planowanych zmianach abonent powinien otrzymać informację o prawie do wypowiedzenia umowy w przypadku braku akceptacji tych zmian. W przypadku skorzystania z tego prawa abonent nie jest zobowiązany do zapłaty odszkodowania, o którym mowa w art. 298 ust. 1 Pke. Natomiast do abonenta, który zdecyduje się na zachowanie telekomunikacyjnego urządzenia końcowego stosuje się art. 303 ust. 1 Pke.

Niezależnie od powyższego, zgodnie z art. 4, abonent może złożyć żądanie doręczenia treści zmian we wskazanej przez siebie formie, innej niż związana z formą zawarcia umowy np. na adres korespondencyjny, jeśli umowa zawarta jest w formie dokumentowej lub na adres poczty elektronicznej lub innego środka komunikacji elektronicznej, jeżeli dostawca umożliwia korzystanie z takiego środka w przypadku umowy zawartej w formie pisemnej.

Izby zrzeszające przedsiębiorców telekomunikacyjnych wskazują, że “większość abonentów, mimo usilnych starań dostawców usług, wciąż zawiera umowy w formie pisemnej.” Choć niejednokrotnie oznacza to konieczność informowania o zmianach również w formie pisemnej, Projektodawca odbiera tę okoliczność obecnie jako brak zaufania abonentów do innych form komunikacji ze swoim dostawcą usług. Nie budzi wątpliwości, że w perspektywie najbliższych kilkunastu lat wszyscy powinni mieć możliwość całkowitej rezygnacji z papierowego obrotu dokumentów i przejścia na komunikację zdalną, także w relacji między przedsiębiorcami a konsumentami. Jednak obecnie nie można całkowicie wykluczyć formy pisemnej jako podstawowej formy komunikowania, głównie ze względu na osoby, nieposiadające dostępu do internetu, szczególnie osoby starsze lub te które zwyczajnie preferują taki sposób kontaktu z dostawcą.

Ostatnie miesiące pokazały jak przydatnym narzędziem w komunikacji jest internet, po który coraz częściej sięgają również osoby starsze. Wciąż nie jest to jednak jeszcze zjawisko na skalę globalną. Potwierdzają to badania przeprowadzone przez Główny Urząd Statystyczny odnośnie

sytuacji osób starszych w Polsce. W 2018 r. z komputerów korzystało tylko 31,7 % osób w wieku 65-74 lata, a ponad połowa osób z tego przedziału wiekowego nigdy nie korzystała z komputera. Podobnie statystyki wyglądają jeśli chodzi o używanie internetu. Jeśli natomiast weźmiemy pod uwagę jeszcze starszych Polaków, 75+, to okazuje się, że jest ich w sieci jeszcze mniej, ok. 12-15%.

Zgodnie z ust. 5 w przypadku usług transmisji na potrzeby komunikacji M2M prawo wypowiedzenia umowy bez konieczności zwrotu odszkodowania, o którym mowa ust. 268 ust. 1, przysługuje wyłącznie konsumentom oraz pozostałym podmiotom z art. 287 Pke, które mogą skorzystać z przepisów konsumenckich w przypadku braku sprzeciwu przeciwko zastosowaniu wobec nich tych przepisów.

Art. 302

Zmiana warunków umowy na czas nieokreślony

Przepis ust. 1 wskazuje na możliwość dokonania jednostronnej zmiany warunków umowy zawartej na czas nieokreślony lub umowy, która automatycznie przedłużyła się na czas nieokreślony, z powodu wystąpienia innych okoliczności niż wskazane w art. 300 ust. 1. Dostawca usług może dokonywać takich zmian jeżeli możliwość wprowadzania zmiany przewidziano w treści umowy, określając w umowie okoliczności, w których zmiana może nastąpić. Sposób komunikowania o zmianach zbliżony jest do art. 300 ust. 2, jednak w przypadku umów zawartych na czas nieokreślony nie ma zastosowania przepis o odszkodowaniu z art. 298 ust. 1, w związku z tym dostawca informuje jedynie o możliwości wypowiedzenia umowy w przypadku braku akceptacji zmian, przy czym termin na realizację tego prawa nie może być krótszy niż do dnia wejścia tych zmian w życie.

Art. 303

Zwrot kosztu urządzenia

Przepis ust. 1 odnosi się do sytuacji odmiennej niż określona w art. 298 czyli tj. takiej, w której abonent, na mocy przepisów, jest uprawniony do wypowiedzenia umowy bez konieczności zwrotu odszkodowania tj. w przypadku: jednostronnej zmiany warunków umowy przez dostawcę usług z zastrzeżeniem art. 301 ust. 1 lub występowania istotnych rozbieżności między wykonaniem umowy a jej postanowieniami. W sytuacji, gdy abonent korzystając z uprawnienia do rozwiązania umowy chce zatrzymać telekomunikacyjne urządzenie końcowe wydane w ramach umowy przenoszącej własność urządzenia na abonenta (promocyjne urządzenie

końcowe), dostawca usług może żądać zapłaty odszkodowania w wysokości sumy części opłaty abonamentowej lub innej okresowej opłaty stanowiącej opłatę za:

- a) usługę wskazanej w art. 282 ust. 1 pkt 6 lit. a lub art. 288 ust. 1 pkt 3 lit. a, które abonent powinien uiścić do czasu zakończenia obowiązywania umowy lub
- b) urządzenie wskazanej w art. 282 ust. 1 pkt 6 lit. c lub art. 288 ust. 1 pkt 3 lit. c, które abonent powinien uiścić do czasu zakończenia obowiązywania umowy.

– w zależności od tego, która kwota będzie niższa.

Taki sposób uregulowania zakresu roszczeń stanowi kompromis między ochroną uzasadnionych interesów abonentów oraz zapewnieniem dostawcy usług możliwości uzyskania proporcjonalnego zwrotu części kosztu urządzenia.

Przepis stanowi implementację art. 105 ust. 6 EKŁE.

Przepis ust. 2 ma na celu zabezpieczenie interesów abonenta, który będącym uprawnionym do wypowiedzenia umowy korzysta z tego uprawnienia i decyduje się zachować promocyjne urządzenie końcowe. W takiej sytuacji dostawca usług nie powinien żądać jednorazowej zapłaty odszkodowania, gdyż obowiązek natychmiastowej zapłaty zniechęcałby abonenta do korzystania z uprawnienia do rozwiązania umowy. W związku z tym zdecydowano, że dostawca usług rozkłada kwotę odszkodowania na raty miesięczne. Liczba rat nie może być mniejsza niż liczba pozostałych do końca trwania umowy okresów rozliczeniowych. Dzięki takiemu zastrzeżeniu sytuacja abonenta nie ulegnie pogorszeniu w związku z wypowiedzeniem umowy.

W przypadku usług transmisji danych używanych do świadczenia usług komunikacji maszyna-maszyna uprawnienie, o którym mowa ust. 1–2, przysługuje wyłącznie konsumentom oraz pozostałym podmiotom z art. 287 Pke, które mogą skorzystać z przepisów konsumenckich w przypadku braku sprzeciwu przeciwko zastosowaniu wobec nich tych przepisów.

Art. 304

Zniesienie ograniczeń w korzystaniu z urządzenia

Przepis art. 304 wskazuje, że dostawca usług jest zobowiązany do bezpłatnego usunięcia wszelkich ograniczeń w zakresie korzystania z promocyjnego urządzenia końcowego, takich jak blokada SIM lock w każdym wypadku, w którym abonent uregulował wszystkie opłaty za to urządzenie. Obowiązek ten będzie się aktualizował zatem w przypadku: upływu okresu na jaki została zawarta umowa o świadczenie usług komunikacji elektronicznej, w ramach której

sprzedano urządzenie, zapłaty odszkodowania, o którym mowa w art. 298 ust. 1 albo zapłaty odszkodowania, o którym mowa w art. 303 ust. 1.

Przepis stanowi częściową implementację art. 105 ust. 6 EKŁE.

W przypadku usług transmisji na potrzeby komunikacji M2M uprawnienie, o którym mowa w art. 1–2, przysługuje wyłącznie konsumentom oraz pozostałym podmiotom z art. 287 Pke, które mogą skorzystać z przepisów konsumenckich i nie zrzekły się tego prawa.

Art. 305

Informacje publikowane przez Prezesa UKE

Przepis art. 305 dotyczy publikowania przez Prezesa UKE, na swojej stronie BIP, katalogu informacji istotnych z punktu widzenia użytkowników końcowych, dotyczących ich podstawowych praw i obowiązków. Publikacji podlegać będą informacje m.in. o: usłudze powszechnej, standardowych warunkach umów, sposobach ochrony bezpieczeństwa, prywatności i danych osobowych podczas korzystania z usług, sposobach pozasądowego rozwiązywania sporów między konsumentami a przedsiębiorcami telekomunikacyjnymi. W art. 2 wskazano, że Prezes UKE może zobligować dostawców usług do publikowania ww. informacji na ich stronach internetowych lub w punktach obsługi klienta. Przepis ten pozostaje tożsamy z regulacjami wynikającymi z Pt.

Art. 306

Informacja o metodzie pomiaru prędkości usługi dostępu do internetu

Przepis art. 306 przewiduje obowiązek informowania Prezesa UKE, na jego żądanie, o metodzie pomiaru prędkości usługi dostępu do internetu. Obowiązek ten dotyczy dostawców usług dostępu do internetu, którzy podają do publicznej wiadomości lub określają w umowie prędkość transmisji danych. Prezes UKE może w terminie 14 dni od dnia przekazania informacji o stosowanej przez dostawcę usługi metodzie pomiaru, zgłosić w formie decyzji sprzeciw co do tej metody, jeżeli uznał, że nie gwarantuje ona użytkownikom końcowym przejrzystych informacji o parametrach usługi lub nie zapewnia rzetelnego pomiaru. W decyzji tej Prezes UKE nakłada obowiązek stosowania określonej metody pomiaru prędkości transmisji danych. Brak sprzeciwu w ww. terminie uznawany jest za akceptację metody pomiaru. W przypadku nieprzekazania informacji o metodzie pomiaru Prezes UKE wydaje decyzję, w której nakłada na przedsiębiorcę obowiązek stosowania określonej metody pomiaru (ust. 6).

Na podstawie ust. 4 Prezes UKE jest uprawniony do przeprowadzania badania czy prędkość mierzona za pomocą metody, co do której Prezes UKE nie zgłosił sprzeciwu, nie jest mniejsza niż prędkość wynikająca z materiałów promocyjnych lub umów. Jeżeli w wyniku tego badania Prezes UKE ustali, że mierzona prędkość jest mniejsza niż deklarowana przez przedsiębiorcę, Prezes UKE nakłada w drodze decyzji obowiązek dostosowania tej prędkości, w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji (ust.5).

Przepisy te pozostają tożsame z regulacjami wynikającymi z ustawy Pt.

Art. 307

Niezależne narzędzie porównawcze

Przepis art. 307 dotyczy nowego uprawnienia dla użytkowników końcowych w postaci możliwości korzystania z niezależnego narzędzia porównawczego. Przepis ten stanowi implementację art. 103 ust. 2 i 3 EKŁE, który zobowiązuje państwa członkowskie do zapewnienia na swoim terytorium, aby użytkownicy końcowi mieli swobodny dostęp do co najmniej jednego takiego narzędzia.

Narzędzie porównawcze ma umożliwiać porównanie warunków świadczenia usług dostępu do internetu oraz publicznie dostępnych usług komunikacji interpersonalnej, w zakresie ceny i jakości – czyli tych parametrów, które z punktu widzenia użytkownika końcowego są najważniejsze i decydujące przy wyborze oferty. Przepis ust. 2 określa wymogi jakie narzędzie porównawcze powinno spełniać. Narzędzie porównawcze powinno być m.in. funkcjonalnie niezależne od dostawców usług, stosować jasne i obiektywne kryteria porównania, zapewniać dokładne i aktualne informacje zapisane prostym i jednoznacznym językiem. Zgodnie z ust. 1 zadaniem Prezesa UKE będzie dokonywanie analizy czy użytkownicy końcowi mają dostęp do przynajmniej jednego narzędzia porównawczego, które spełnia określone ustawowo wymogi. W celu skutecznej realizacji powyższego obowiązku projektowane przepisy w ust. 3 przyznają Prezesowi UKE uprawnienie do żądania od podmiotu udostępniającego na rynku bezpłatne narzędzie służące do porównywania ofert przekazania informacji niezbędnych do oceny tego narzędzia. Wyniki analizy publikowane będą na stronie podmiotowej BIP UKE (ust. 4).

Art. 308

Certyfikacja narzędzia porównawczego

Projektowane przepisy art. 308 przewidują możliwość wnioskowania przez dostawcę narzędzia porównawczego do Prezesa UKE o przyznanie prowadzonemu przez niego narzędziu

certyfikatu Prezesa UKE. Procedura certyfikacji określana jest przez Prezesa UKE i publikowana w postaci regulaminu na jego stronie podmiotowej BIP. Jednocześnie ust. 3 stanowi, że dostawcy narzędzia porównawczego mogą, do celów udostępniania narzędzi porównawczych, korzystać bezpłatnie z informacji publikowanych przez dostawców usług. Wymóg ten oznacza obowiązek udostępniania przez dostawców usług podmiotom prowadzącym narzędzia porównawcze danych niezbędnych do zasilenia narzędzia.

Art. 309

Narzędzie porównawcze zapewniane przez Prezesa UKE

Zgodnie z art. 309 ust. 1 w sytuacji, gdy z przeprowadzonej analizy wynika, że brak jest rynkowych narzędzi umożliwiających porównanie ofert lub żadne z rynkowych narzędzi nie spełnia określonych ustawowo kryteriów, wówczas to Prezes UKE zapewnia narzędzie porównawcze w ramach prowadzonego przez siebie systemu teleinformatycznego. Projektowane przepisy w art. 309 ust. 2 wprowadzają obowiązek aktualizacji informacji o cenie i jakości, o których mowa w art. 307 ust. 1, przekazanych do narzędzia porównawczego. W pojęciu aktualizacji informacji mieści się zarówno wprowadzenie informacji o nowej ofercie, zmiana dotychczasowej oferty jak i wycofanie dotychczasowej oferty (w przypadku zmiany danych związanej z wycofaniem oferty – wówczas dniem wejścia w życie zmiany jest dzień zaprzestania obowiązywania oferty).

Z kolei ust. 3 precyzuje, których podmiotów dotyczył będzie obowiązek przekazywania informacji o cenie i jakości, o których mowa w art. 307 ust. 1, wskazując na kryterium osiągnięcia w poprzednim roku kalendarzowym przychodu z tytułu wykonywania działalności telekomunikacyjnej w wysokości co najmniej dwutysięcznej krotności przeciętnego wynagrodzenia. W przypadku dostawców usług, których przychód z tytułu wykonywania działalności telekomunikacyjnej nie przekroczył dwutysięcznej krotności przeciętnego wynagrodzenia przekazanie informacji o cenie i jakości, o których mowa w art. 307 ust. 1, do narzędzia porównawczego będzie dobrowolne.

Jednocześnie każda zmiana przychodu skutkująca aktualizacją ww. obowiązku obliguje dostawcę do przekazania informacji o cenie i jakości, o których mowa w art. 307 ust. 1, w terminie do dnia 31 marca. Obowiązek dostawcy obejmuje przekazanie aktualnych i kompletnych informacji o cenie i jakości dotyczących wszystkich oferowanych przez siebie usług dostępu do internetu oraz publicznie dostępnych usług komunikacji interpersonalnej oraz ich aktualizację najpóźniej w dniu wejścia w życie zmiany tych informacji. Dostawcy usług,

którzy przekazywali informacje o cenie i jakości, o których mowa w art. 307 ust. 1, do narzędzia porównawczego, czy to w związku z ciążącym na nich obowiązkiem czy też dobrowolnie, a których przychód w poprzednim roku nie przekroczył dwutysięcznej krotności przeciętnego wynagrodzenia mogą wnioskować o usunięcie swoich danych z narzędzia porównawczego (ust. 5).

Informacje o cenie i jakości, o których mowa w art. 307 ust. 1, przekazywane będą na elektroniczną skrzynkę podawczą Prezesa UKE, na piśmie w postaci elektronicznej opatrzonym kwalifikowanym podpisem elektronicznym, podpisem osobistym albo podpisem zaufanym.

Prezes UKE poinformuje, na stronie podmiotowej BIP UKE, o adresie elektronicznym, pod którym udostępniony jest ten formularz. Określi również wzór przekazywanych informacji, w formie dokumentu elektronicznego w rozumieniu ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne. Uruchomienie narzędzia porównawczego poprzedza obwieszczenie Prezesa UKE, a dostawcy usług objęci obowiązkiem dostarczenia danych do narzędzia porównawczego przekazują te dane w terminie 3 miesięcy od obwieszczenia.

Brak realizacji obowiązku w zakresie przekazania danych lub ich aktualizacji w ustawowym terminie podlega karze.

Art. 310

Informowanie o jakości świadczonych usług

Przepis art. 310 dotyczy publikowania informacji na temat jakości usług i stanowi implementację art. 104 EKŁE. Informacje o jakości usług mają istotne znaczenie dla użytkowników końcowych, którzy dokonując wyboru usługi i jej dostawcy kierują się m.in. informacjami o jakości usługi. Celem przedmiotowego przepisu jest przyznanie Prezesowi UKE uprawnienia do nakładania wymogu publikacji informacji o jakości usług, jeżeli informacje takie nie są dostępne dla użytkowników końcowych. Zakres podmiotowy przepisu obejmuje dostawców usług dostępu do internetu i publicznie dostępnych usług komunikacji interpersonalnej, którzy kontrolują co najmniej kilka elementów sieci czy to bezpośrednio czy w sposób pośredni w oparciu o stosowną umowę o gwarantowanym poziomie jakości usług. Zgodnie z ust. 3 obowiązek publikacji informacji na temat jakości nakłada Prezes UKE, w drodze decyzji, w której określa termin publikacji informacji. W odniesieniu do usług komunikacji interpersonalnej, których jakość zależy od czynników zewnętrznych np.

stosowanej kontroli transmisji sygnału, Prezes UKE może w decyzji zobowiązać dostawcę usług do informowania konsumenta o wpływie czynników zewnętrznych na jakość świadczonych przez niego usług (ust. 2). Jednocześnie Prezes UKE może zażądać przekazania, przed opublikowaniem, informacji podlegających publikacji na podstawie decyzji (ust. 3 pkt 2). W ust. 4 przewidziana została fakultatywna delegacja ustawowa dla ministra właściwego do spraw informatyzacji do wydania rozporządzenia określającego wskaźniki jakości, metody pomiaru oraz treść, formę i sposób publikowania informacji o jakości usług. Wskaźniki jakości usług to parametry usługi, które mają dla użytkownika największe znaczenie, w związku z czym powinny być one określone w materiałach publikowanych przez dostawcę usług. Dla usługi dostępu do internetu będą to opóźnienie, zmienność opóźnienia czy utrata pakietów. Natomiast przy usługach komunikacji interpersonalnej wskaźnikami kluczowymi są czas i skuteczność zestawienia połączenia oraz jego jakość. Natomiast metody pomiaru to wskazanie w jaki technicznie sposób mają być mierzone ww. wskaźniki jakości usług.

Art. 311

Narzędzie monitorowania wykorzystania usług

Przepis art. 311 stanowi implementację art. 102 ust. 5 EKŁE dotyczącego zapewniania konsumentom narzędzia monitorowania i kontrolowania wykorzystania usług obejmującego dostęp do aktualnych informacji w tym zakresie. Zakres podmiotowy przepisu obejmuje dostawców usług dostępu do internetu i publicznie dostępnych usług komunikacji interpersonalnej, które są rozliczane w oparciu o czas albo ilość zużytych danych lub jednostek taryfikacyjnych. Dostawca ww. usług obowiązany jest zapewnić konsumentowi narzędzie monitorujące poziom wykorzystania usług oraz powiadamiać go przed osiągnięciem limitu zużycia usługi w ramach wybranego przez niego pakietu taryfowego i po całkowitym osiągnięciu określonych pułapów zużycia (ust. 2). Dostawca usług ma obowiązek poinformować o zbliżającym się osiągnięciu limitu zużycia usługi w ramach wybranego przez abonenta pakietu taryfowego – przed osiągnięciem tego limitu oraz całkowitym wykorzystaniu tego limitu – niezwłocznie po jego wykorzystaniu.

W ust. 3 doprecyzowuje się, że w przypadku usług komunikacji interpersonalnej wykorzystujących numery, świadczonych w stacjonarnej publicznej sieci telekomunikacyjnej obowiązek powiadamiania konsumenta o całkowitym wykorzystaniu limitu zużycia usługi realizowany jest nie później niż 48 godzin od momentu całkowitego wykorzystania tego limitu. Uprawnienie z art. 311 znajduje zastosowanie również do mikroprzedsiębiorców, małych

przedsiębiorców w rozumieniu ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców oraz organizacji pozarządowych w rozumieniu art. 3 ust. 2 ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie. Dotychczasowe przepisy Pt przewidywały zbliżony obowiązek dostawcy usług w postaci informowania abonenta o przekroczeniu limitu transmisji danych w ramach wykupionego pakietu.

W ust. 4 wskazuje się, że Minister właściwy do spraw informatyzacji ogłasza w swoim dzienniku urzędowym i na stronie podmiotowej BIP wykaz stron internetowych i aplikacji mobilnych jednostek sektora finansów publicznych i innych stron i aplikacji mobilnych, z których korzystanie nie wpływa na wykorzystanie limitu transmisji danych w ramach pakietu, z którego abonent korzysta. Jest to wyjątek od naliczania zużycia danych przy korzystaniu z usługi dostępu do internetu w sieci ruchomej.

W ust. 5 wskazuje się minimalny katalog informacji jakie powinny znaleźć się w wykazie, a także termin dostosowania zasad rozliczania zużycia transferu do zmian w wykazie stron i aplikacji.

Zgodnie z ust. 7 zmiana w zasadach świadczenia usług wynikająca ze zmian w wykazie stron, które nie są rozliczane w ramach pakietów taryfowych nie jest zmianą warunków umowy, stąd dostawca usług nie jest zobowiązany do wypełniania wymogów związanych z informowaniem abonentów. W przypadku zmian w wykazie dostawca usług powinien wdrożyć te zmiany w terminie 5 dni roboczych od ogłoszenia wykazu.

Art. 312–315 zachowanie ciągłości internetu w związku ze zmianą dostawcy usług

Art. 312

Ciągłość usługi dostępu do internetu

Przepis art. 312 dotyczy nowych uprawnień abonentów związanych ze zmianą dostawcy usługi internetu i stanowi implementację art. 106 ust. 1 EKŁE. Dotychczasowe przepisy regulowały jedynie przypadek zmiany numeru i przeniesienia numeru do innej lokalizacji lub do innej sieci w związku ze zmianą dostawcy usług głosowych. Mając na uwadze konieczność zagwarantowania ochrony praw abonentów usługi dostępu do internetu wprowadza się nowe obowiązki względem dotychczasowego i nowego dostawcy usługi dostępu do internetu.

W przepisie ust. 1 wskazane jest uprawnienie abonenta do zachowania ciągłości usługi, za wyjątkiem sytuacji, gdy byłoby to technicznie niemożliwe do zrealizowania. Obowiązkiem

nowego dostawcy jest rozpoczęcie świadczenia usługi w uzgodnionym z abonentem terminie, wskazanym w umowie (ust. 2).

Zgodnie z ust. 3 abonent żądając zmiany dostawcy usługi może wypowiedzieć umowę z dotychczasowym dostawcą usługi bez konieczności zachowania terminów wypowiedzenia określonych w rozwiązywanej umowie. W takim przypadku abonent uiszcza dotychczasowemu dostawcy usług opłatę w wysokości nieprzekraczającej opłaty abonamentowej za okres wypowiedzenia, nie wyższą niż opłata abonamentowa za jeden okres rozliczeniowy, powiększona o odszkodowanie, o którym mowa w art. 298.

W ust. 4 wskazane zostały tryby zmiany dostawcy usługi dostępu do internetu, które wskazać może abonent, tj. z zachowaniem okresu wypowiedzenia przewidzianego umową z dotychczasowym dostawcą usługi, bez zachowania okresu wypowiedzenia ze wskazaniem dnia zmiany dostawcy lub na koniec okresu promocyjnego wynikającego z umowy z dotychczasowym dostawcą usługi.

Przepis ust. 5 przewiduje zawieszenie skuteczności złożonego przez abonenta wypowiedzenia umowy z dotychczasowym dostawcą do czasu rozpoczęcia świadczenia usług przez nowego dostawcę. Zapis taki gwarantuje abonentowi zachowanie ciągłości usługi. Niezwłocznie po rozpoczęciu świadczenia usługi abonent otrzymuje potwierdzenie rozpoczęcia świadczenia usługi (ust. 6). Zgodnie z ust. 7 zmiana dostawcy usługi dostępu do internetu nie może powodować przerwy w świadczeniu usługi przekraczającej 1 dzień roboczy. Czynności związane z realizacją uprawnienia do zachowania ciągłości usługi w przypadku zmiany dostawcy usługi są dla abonenta bezpłatne (ust. 8).

W ust. 9 sformułowany został nakaz współpracy nowego i dotychczasowego dostawcy usług podczas procesu zmiany dostawcy usługi dostępu do internetu, tak aby zapewnić zachowanie ciągłości usługi dostępu do internetu. Jednocześnie doprecyzowano, że procesem tym kieruje nowy dostawca usługi. Wymiana informacji pomiędzy operatorami lub dostawcami usługi dostępu do internetu ma się odbywać drogą elektroniczną za pośrednictwem systemu zapewnianego przez Prezesa UKE.

W ust. 10 przewidziane zostało uprawnienie abonenta do zachowania, na jego żądanie, dostępu przez okres 6 miesięcy do poczty elektronicznej zapewnianej przez dotychczasowego dostawcę usługi dostępu do internetu. Uprawnienie to dotyczy sytuacji, gdy abonent korzysta z poczty elektronicznej, której adres związany jest z nazwą handlową lub znakiem towarowym tego dostawcy usług.

Art. 313

Opóźnienie lub nieskuteczna zmiana dostawcy internetu

W przepisie tym uregulowana została sytuacja, w której nie doszło do rozpoczęcia świadczenia usługi dostępu do internetu w uzgodnionym z abonentem terminie wynikającym z umowy. W takim przypadku dotychczasowy dostawca usługi kontynuuje jej świadczenie na dotychczasowych warunkach do czasu rozpoczęcia świadczenia usługi przez nowego dostawcę. Sytuacja nieskutecznej zmiany dostawcy usług, w której dotychczasowy dostawca świadczy usługę niejako w zastępstwie nowego dostawcy usług powinna być tymczasowa. W związku z tym w ust. 2 wskazano, że brak rozpoczęcia świadczenia usługi przez nowego dostawcę usługi w terminie 30 dni od terminu, w którym rozpoczęcie świadczenia usług miało nastąpić będzie wywoływać konkretne skutki prawne. Wypowiedzenie umowy z dotychczasowym dostawcą usługi, w przypadku braku przeciwnego oświadczenia abonenta, stanie się bezskuteczne, a umowa z nowym dostawcą usługi dostępu do internetu uważana będzie za niezawartą. O ww. skutkach dotychczasowy dostawca usługi informuje abonenta.

Przepisy ust. 3–5 regulują zasady odpowiedzialności odszkodowawczej w przypadku naruszenia ciągłości usługi dostępu do internetu. Jeżeli nie doszło do zmiany dostawcy usługi w uzgodnionym terminie, abonentowi przysługuje jednorazowe odszkodowanie od nowego dostawcy usługi za każdy rozpoczęty dzień opóźnienia w wysokości 1/4 sumy opłat miesięcznych za usługi komunikacji elektronicznej liczonej według rachunków z ostatnich trzech okresów rozliczeniowych. Odszkodowanie nie będzie przysługiwało abonentowi w przypadku gdy opóźnienie w dostępie do usługi nie przekroczyło 1 dnia roboczego.

Jednocześnie w przypadku gdy opóźnienie nastąpiło z przyczyn nieleżących po stronie nowego dostawcy usługi dostępu do internetu, dostawcy temu przysługuje zwrot wypłaconego odszkodowania lub jego części od podmiotu, po którego stronie leżały przyczyny opóźnienia.

Kwota odszkodowania obliczana jest na podstawie liczby rozpoczętych dni, które upłynęły od terminu, w którym miało nastąpić rozpoczęcie świadczenia usługi do dnia rozpoczęcia świadczenia usługi przez nowego dostawcę lub upływu 30-dniowego terminu, o którym mowa wyżej.

Artykuł 314

Realizacja uprawnień w zakresie ciągłości internetu oraz jej zawieszenie

Przepis ten przewiduje obowiązki dotychczasowego i nowego dostawcy usługi dostępu do internetu oraz operatora, w zakresie zapewnienia możliwości realizacji uprawnienia do zachowania ciągłości świadczenia usługi dostępu do internetu. Obowiązki te obejmują stworzenie odpowiednich warunków organizacyjnych i technicznych, a jeżeli możliwości takie istnieją – zapewnienie ich praktycznej realizacji. Na wniosek dostawcy usługi dostępu do internetu albo operatora Prezes UKE może, w drodze decyzji, zawiesić na czas określony realizację lub ograniczyć zakres realizacji uprawnienia do zachowania ciągłości usługi, jeżeli techniczne możliwości sieci wnioskodawcy nie pozwalają na realizację uprawnienia w całości lub części. Prezes UKE określa w decyzji również harmonogram przystosowania sieci do realizacji uprawnienia objętego wnioskiem. Zgodnie z ust. 3 Prezes UKE może z urzędu w drodze decyzji zawiesić realizację lub ograniczyć zakres realizacji uprawnienia do zachowania ciągłości dostępu do internetu dostawcy usług oraz operatorowi, który uporczywie w sposób wadliwy lub niezgodnie z wolą abonenta realizuje proces zmiany dostawcy usługi dostępu do internetu. Zawieszenie lub ograniczenie uprawnień pozostaje bez wpływu na proces zmiany dostawcy usługi dostępu do internetu, w którym dany dostawca jest dawcą.

Art. 315

System do wymiany komunikatów w zakresie zmiany dostawcy usługi dostępu do internetu

Przepis ten przewiduje utworzenie i prowadzenie przez Prezesa UKE systemu teleinformatycznego wymiany komunikatów pomiędzy operatorami lub dostawcami usługi dostępu do internetu na potrzeby realizacji uprawnienia do zachowania ciągłości świadczenia usługi dostępu do internetu. System ten może być zintegrowany z systemem PLI CBD. W związku z zarządzaniem systemem, Prezes UKE jest uprawniony do przetwarzania zgromadzonych w nim informacji i danych w celach związanych z zapewnieniem funkcjonalności systemu. Prezes UKE zapewnia przystępność systemu przez udostępnienie interfejsu dostępu. Ustęp 5 przewiduje delegację ustawową dla Rady Ministrów do określenia w drodze rozporządzenia, organizacji i funkcjonowania systemu oraz sposobu wymiany informacji pomiędzy operatorami lub dostawcami usługi dostępu do internetu w zakresie obsługi wniosków o zachowanie ciągłości świadczenia usług w związku ze zmianą dostawcy usługi dostępu do internetu.

Art. 316

W przepisie tym sprecyzowane zostało, które przepisy, a tym samym którą procedurę należy zastosować w sytuacji, gdy abonent będący stroną umowy, której przedmiotem jest zarówno usługa komunikacji głosowej i usługa dostępu do internetu świadczone w sieci ruchomej, korzysta jednocześnie z uprawnienia do zachowania ciągłości usługi przy zmianie dostawcy usługi dostępu do internetu świadczonego w technologii mobilnej i dostawcy usług głosowych z przeniesieniem numeru niegeograficznego. W takim wypadku zastosowanie powinna znaleźć procedura przeniesienia numeru.

Art. 317–321 zmiana numeru, przeniesienie numeru do innej lokalizacji, przeniesienie numeru w związku ze zmianą dostawcy usług

Art. 317

Zmiana przydzielonego numeru

Przepis ten przewiduje uprawnienie abonenta do zmiany przydzielonego numeru w przypadku, gdy dalsze korzystanie z dotychczasowego numeru jest dla niego uciążliwe. Przedmiotowe uprawnienie przysługuje abonentowi, któremu w ramach umowy przydzielony został numer. Szczegółowe warunki korzystania z tego uprawnienia uregulowane są w rozporządzeniu przewidzianym w art. 324. Uprawnienie to podobnie jak uprawnienia w zakresie przeniesienia numeru występują również na gruncie Pt.

Art. 318

Przeniesienie numeru do nowej lokalizacji

Przepis art. 318 reguluje kwestię przeniesienia numeru do nowej lokalizacji w związku ze zmianą przez abonenta miejsca zamieszkania, siedziby lub miejsca wykonywania działalności. Uprawnienie do przeniesienia numeru obejmuje w takim przypadku przeniesienie numeru w ramach istniejącej sieci tego samego operatora na obszarze całego kraju w przypadku numerów niegeograficznych, a w przypadku numerów geograficznych na obszarze o tym samym wskaźniku obszaru geograficznego.

Art. 319

Przeniesienie numeru w związku ze zmianą dostawcy usług

Przepis art. 319 dotyczy uprawnienia do zachowania numeru w przypadku zmiany dostawcy publicznie dostępnych usług komunikacji głosowej i stanowi implementację art. 106 ust. 2

EKŁE. Przeniesienie numeru może nastąpić do istniejącej sieci operatora na obszarze geograficznym – w przypadku numerów geograficznych, a w przypadku numerów niegeograficznych – na terenie całego kraju. Uprawnienie to nie obejmuje przenoszenia numerów między sieciami stacjonarnymi i ruchomymi (ust. 3).

Zgodnie z ust. 2 abonent zachowuje prawo do przeniesienia numeru przez okres 1 miesiąca od daty rozwiązania umowy lub doręczenia informacji o przejściu przez innego dostawcę usług zobowiązań dostawcy usług, któremu Prezes UKE cofnął przydział zasobów numeracji. Jest to nowe uprawnienie wynikające z art. 106 ust. 3 EKŁE. Jednocześnie podobnie jak w EKŁE, w Pke zastrzeżono, że abonent może zrzec się prawa do zachowania dotychczasowego numeru.

Zgodnie z ust. 4 abonent może przenosząc numer wypowiedzieć dotychczasową umowę bez zachowania terminów wypowiedzenia określonych w tej umowie, jednak w takim przypadku dostawcy usług przysługuje opłata w wysokości nieprzekraczającej opłaty abonamentowej za okres wypowiedzenia, nie wyższej jednak niż opłata abonamentowa za jeden okres rozliczeniowy, powiększona o odszkodowanie, o którym mowa w art. 298.

Zgodnie z ust. 5 abonent żądając przeniesienia numeru może wypowiedzieć umowę z dotychczasowym dostawcą:

- 1) z zachowaniem okresu wypowiedzenia wynikającego z umowy;
- 2) bez zachowania okresu wypowiedzenia, ze wskazaniem konkretnego terminu przeniesienia;
- 3) na koniec okresu obowiązywania umowy wymaganego do skorzystania z warunków promocyjnych wynikającego z umowy z dotychczasowym dostawcą usług.

Zgodnie z ust. 6 przeniesienie przydzielonego numeru następuje nie później niż w terminie 1 dnia roboczego od uzgodnionego z abonentem dnia rozpoczęcia świadczenia usługi przez nowego dostawcę, wskazanego umowie o świadczenie usług komunikacji elektronicznej. Jednocześnie doprecyzowano, że termin rozpoczęcia świadczenia usługi przez nowego dostawcę usługi powinien być zgodny z terminem rozwiązania umowy z dotychczasowym dostawcą usługi, tak aby możliwe było zachowanie ciągłości usługi.

Przeniesienie numeru jest potwierdzane abonentowi przez nowego dostawcę na trwałym nośniku (ust. 7).

W ust. 8 określono zasady współpracy nowego i dotychczasowego dostawcy usług. Nowy dostawca usług oraz dotychczasowy dostawca usług współpracują ze sobą w dobrej wierze podczas procedury przeniesienia numeru, przy czym procesem przeniesienia numeru kieruje

nowy dostawca usług. Wymiana informacji pomiędzy dostawcami usług w zakresie obsługi wniosków o przeniesienie numeru odbywa się drogą elektroniczną za pośrednictwem systemu PLI CBD. W ramach PLI CBD Prezes UKE prowadzi Bazę numerów przeniesionych. Operator publicznej sieci telekomunikacyjnej, który posiada przydział numeracji z PNK lub któremu udostępniono taką numerację na podstawie umowy ma obowiązek połączenia sieci z PLI CBD i aktualizacji danych dostępnych w Bazie. Za przeniesienie numeru nie pobiera się opłat od abonenta.

W ust. 10 wprowadzono dodatkową regulację dotyczącą przenoszenia numerów w przypadku upadłości przedsiębiorcy telekomunikacyjnego stanowiącą, że w takiej sytuacji wymiana informacji następuje pomiędzy Prezesem UKE a dostawcą usług, któremu przydzielone zostały zasoby numeracji.

Art. 320

Nieskuteczne przeniesienie numeru i odszkodowanie

Przepisy art. 320 regulują sytuację, w której nie doszło do przeniesienia numeru zgodnie z żądaniem abonenta. W takim wypadku dotychczasowy dostawca usługi wznawia lub kontynuuje świadczenie usługi na dotychczasowych warunkach do czasu przeniesienia numeru. Wznowienie świadczenia usługi następuje w takim terminie, aby utrata dostępu do usługi nie przekroczyła 1 dnia roboczego. Maksymalny wymiar przerwy w świadczeniu usługi wynika z art. 106 ust. 5 EKŁE. W przypadku skorzystania przez abonenta z uprawnienia do przeniesienia numeru rozwiązanie umowy następuje pod warunkiem zawieszającym tj. umowa nie ulega rozwiązaniu, a usługi są nadal świadczone przez dotychczasowego dostawcę usługi do czasu rozpoczęcia świadczenia usługi przez nowego dostawcę. Jednocześnie przepisy przewidują ograniczenie skutku zawieszającego w czasie do 30 dni od dnia, w którym nastąpić miało przeniesienie numeru. Świadczenie usług przez dotychczasowego dostawcę usług odbywa się na dotychczasowych warunkach zarówno w odniesieniu do zakresu usług oraz ich cen.

W ust. 3 wskazane jest uprawnienie abonenta do otrzymania odszkodowania od dotychczasowego dostawcy usługi w przypadku, gdy nie został dotrzymany termin przeniesienia numeru. Odszkodowanie w takich wypadkach wynosi $\frac{1}{4}$ sumy opłat miesięcznych za usługi telekomunikacyjne liczonych według rachunków z ostatnich 3 miesięcy lub $\frac{1}{4}$ sumy wartości doładowań konta w przypadku usług przedpłaconych. W przypadku gdy naruszenie terminu przeniesienia numeru nastąpiło z przyczyn nieleżących po stronie dotychczasowego dostawcy, dostawcy temu przysługuje zwrot odszkodowania od podmiotu, z

winy którego nastąpiło opóźnienie (ust. 4). Przepis ust. 5 odnosi się do uprawnienia do uzyskania od nowego dostawcy usługi odszkodowania w przypadku przeniesienia numeru bez zgody abonenta. Wysokość odszkodowania wynosi $\frac{1}{2}$ średniej opłaty miesięcznej liczonej według rachunków z ostatnich 3 okresów rozliczeniowych, a w przypadku usług przedpłaconych – w wysokości $\frac{1}{2}$ sumy wartości doładowań konta z ostatnich 3 miesięcy. Przepis ust. 6 wskazuje daty graniczne, które należy uwzględnić przy obliczaniu kwoty odszkodowania tj. dzień przeniesienia numeru lub dzień zakończenia obowiązywania kontynuowanej lub wznowionej umowy z dotychczasowym dostawcą usługi, a w przypadku przeniesienia numeru bez zgody abonenta - dzień przeniesienia numeru z powrotem do dotychczasowego dostawcy usługi albo uzyskania zgody abonenta na świadczenie usługi przez nowego dostawcę.

Art. 321

Baza numerów przeniesionych PLI CBD

Zgodnie z tym przepisem w ramach PLI CBD Prezes UKE prowadzi Bazę numerów przeniesionych zawierającą informację o aktualnym dostawcy usługi komunikacji głosowej. Operator publicznej sieci telekomunikacyjnej, który posiada przydział numeracji z PNK lub któremu udostępniono taką numerację na podstawie umowy ma obowiązek połączenia sieci z PLI CBD i aktualizacji danych dostępnych w bazie. Na podstawie ust. 3 Prezes UKE może umożliwić, na stronie podmiotowej BIP UKE, identyfikację dostawcy usług dla danego numeru publicznej sieci telekomunikacyjnej.

Art. 322

NDS i preselekcja

Artykuł 322 dotyczy uprawnienia abonenta, który korzysta z dostępu do sieci operatora o znaczącej pozycji rynkowej, do wyboru dostawcy usług. Wybór dostawcy może nastąpić każdorazowo przez wybranie numeru dostępu dostawcy usług (NDS) lub przez stałe zlecenie preselekcji (zlecenie kierowania połączeń do wybranego dostawcy usług). Zgodnie z ust. 3 jeżeli abonent nie wybierze dostawcy publicznie dostępnej usługi komunikacji głosowej połączenie jest realizowane przez dostawcę usługi zapewniającego przyłączenie do stacjonarnej publicznej sieci telekomunikacyjnej operatora o znaczącej pozycji rynkowej na rynku rozpoczynania połączeń w sieci stacjonarnej.

W ust. 4 wskazuje się, że dokonanie wyboru dostawcy usług, skutkujące zmianą dostawcy usług, nie może wiązać się z możliwością występowania przez dostawców usług z roszczeniami wobec abonenta

Art. 323

Realizacja uprawnień do przeniesienia numeru oraz jej zawieszenie

Przepis art. 323 dotyczy obowiązków w zakresie tworzenia warunków do realizacji uprawnień abonenckich związanych ze zmianą numeru, przeniesieniem numeru do innej lokalizacji lub do innego dostawcy usług. Na wniosek dostawcy usług lub operatora Prezes UKE może zawiesić realizację lub ograniczyć zakres realizacji uprawnień, jeżeli nie pozwalają na to możliwości techniczne. W takim wypadku Prezes UKE w decyzji określa harmonogram przystosowania sieci do realizacji uprawnień (ust. 2). Jednocześnie w związku z wprowadzeniem do Pke narzędzi służących do przeciwdziałania nadużyciom telekomunikacyjnym należy wprowadzić odpowiednie przepisy zawieszające realizację lub ograniczające zakres realizacji uprawnień, o których mowa w art. 318–322 dostawcom oraz operatorom, którzy uporczywie w sposób wadliwy lub niezgodnie z wolą abonenta realizują proces przeniesienia numeru. Zawieszenie lub ograniczenie uprawnień pozostaje bez wpływu na procesy przeniesienia numeru, w których dany dostawca jest dawcą.

Art. 324

Procedowanie i zakres wniosków o realizację uprawnień abonenckich

Przepis art. 324 wskazuje dopuszczalne formy składania wniosków o realizację uprawnień, o których mowa w art. 312 i art. 317–319 – formę pisemną, elektroniczną lub dokumentową. Abonent może wybrać formę złożenia wniosku spośród form oferowanych przez dostawcę usługi. Przepis ust. 2 zawiera zastrzeżenie, że w przypadku gdy wniosek o zmianę dostawcy usługi komunikacji głosowej wraz z przeniesieniem numeru lub wniosek o zmianę dostawcy usługi dostępu do internetu składany jest w formie dokumentowej, nowy dostawca usługi utrwała i doręcza abonentowi treść złożonego wniosku na trwałym nośniku.

Przepis ust. 3 zawiera katalog informacji, które powinien zawierać wniosek o realizację uprawnień, o których mowa w art. 312 i art. 317–319. Natomiast w ust. 4 wskazane jest jakie działania powinien podjąć dostawca usług, w przypadku gdy wniosek nie zawiera informacji niezbędnych dla jego realizacji. W takim przypadku dostawca usług zawiadamia abonenta o konieczności niezwłocznego uzupełnienia wniosku, jednocześnie informując abonenta, że nieuzupełnienie wniosku spowoduje pozostawienie go bez rozpatrzenia. Zgodnie z ust. 5 jeżeli

wniosek zostaje rozpatrzony negatywnie wówczas dostawca usług zawiadamia abonenta o tym fakcie podając przyczynę odmowy realizacji uprawnienia.

Przepis ust. 6 zawiera delegację ustawową dla ministra właściwego do spraw informatyzacji do wydania rozporządzenia określającego szczegółowy zakres informacji wymaganych dla wniosków o realizację uprawnień, o których mowa w art. 312 i art. 317–319 oraz tryb procedowania tych wniosków, a także szczegółowe warunki realizacji uprawnienia, o którym mowa w art. 322, uwzględniając dostępność usług telekomunikacyjnych, możliwości techniczne publicznych sieci telekomunikacyjnych, istniejące zasoby numeracji oraz konieczność zapewnienia efektywnej realizacji tych uprawnień.

Art. 325

Zwrot środków pre paid

Przepis art. 325 wprowadza nowe uprawnienie dla konsumentów korzystających z usług przedpłaconych w postaci możliwości otrzymania zwrotu pozostałych na koncie środków z doładowań w przypadku wygaśnięcia ważności konta rozumianej jako utrata możliwości odbierania połączeń przychodzących w ramach umowy o świadczenie usług przedpłaconych oraz w przypadku zmiany dostawcy usług. Przepis ten w zakresie zwrotu środków w przypadku zmiany dostawcy usług stanowi implementację art. 106 ust. 6 EKŁE. Zwrot środków odbywa się na wniosek konsumenta i może podlegać opłacie tylko jeżeli wynika to z umowy. Opłata taka powinna być proporcjonalna i odpowiadać rzeczywistym kosztom zwrotu i może być potrącana ze środków podlegających zwrotowi.

Przepis ust. 2 zawiera katalog danych, jakie może zawierać wniosek konsumenta o zwrot środków. Wniosek może zostać złożony w momencie w którym konsument decyduje się na rezygnację z usług dostawcy w tym przeniesienie numeru do innego dostawcy usług. Z kolei w ust. 4 stanowi, że konsument może, w każdym czasie począwszy od rejestracji kart prepaid, podać dostawcy usług komunikacji głosowej numer rachunku bankowego lub numer rachunku w spółdzielczej kasie oszczędnościowo-kredytowej, w celu skorzystania z uprawnienia do otrzymania zwrotu środków prepaid, a podanie numeru rachunku jest jednoznaczne ze złożeniem wniosku o zwrot środków z doładowań w przyszłości.

Zgodnie z ust. 3 konsument dokonuje wyboru sposobu uzyskania zwrotu spośród form dostępnych u danego dostawcy usług. Jednocześnie dostawca usług zobowiązany jest do umożliwienia konsumentowi uzyskania zwrotu na konto bankowe lub konto w SKOK. Zgodnie z ust. 6 w przypadku zmiany dostawcy usług zwrot środków nastąpić może po przeniesieniu

numeru. Taki zapis uwzględnia sytuacje, w których konsument rezygnuje z przeniesienia numeru lub gdy z innych przyczyn do przeniesienia numeru nie dochodzi. Kolejnym ważnym z punktu widzenia konsumenta uprawnieniem jest otrzymywanie informacji o przysługującym mu prawie do otrzymania zwrotu środków prepaid. Dostawca usług przed terminem przeniesienia numeru przesyła swojemu abonentowi na numer podlegający przeniesieniu SMS informujący o uprawnieniu oraz terminie wygaśnięcia tego uprawnienia.

Przepis ust. 7 limituje możliwość uzyskania zwrotu środków wskazując, że uprawnienie to wygasa po upływie 6 miesięcy od rozwiązania umowy o świadczenie usług.

Środki, które nie zostały odebrane przez konsumentów w tym terminie, pomniejszone o odprowadzony od nich podatek od towarów i usług, stanowiąc będą przychód Funduszu Szerokopasmowego.

Środki z doładowań, które mają podlegać przekazaniu na konto Funduszu Szerokopasmowego, powinny zostać pomniejszone o wartość podatku od towarów i usług odprowadzonego przez dostawców usług głosowych za okres rozliczeniowy, w którym dokonano sprzedaży tych doładowań. Wskazane pomniejszenie ma na celu wyeliminowanie sytuacji, w której dostawca usług przekazywałby do budżetu państwa dwukrotnie te same kwoty, raz jako podatek od towarów i usług, a następnie ponownie w kwocie pozostałych środków przekazywanych na rachunek Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej.

Jednocześnie na marginesie należy wskazać, że środki przekazywane na rzecz Funduszu Szerokopasmowego mogą być uznane za koszt uzyskania przychodu. Wynika to z art. 15 ustawy z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych (Dz. U. z 2021 r. poz. 1800, z późn. zm.) („Kosztami uzyskania przychodów są koszty poniesione w celu osiągnięcia przychodów ze źródła przychodów lub w celu zachowania albo zabezpieczenia źródła przychodów”). Wyjątki „co nie jest kosztem uzyskania przychodu” wpisane są wprost w art. 16 tej ustawy.

Dostawcy usług komunikacji głosowej będą zobowiązani corocznie do dnia 31 marca przekazać te środki na rachunek UKE. Jednocześnie informacje o wysokości tych środków będą przekazywane przez dostawców usługi komunikacji głosowej w ramach corocznej sprawozdawczości dla Prezesa UKE, wynikającej z art. 20 Pke. Następnie Prezes UKE będzie zobowiązany przekazywać te środki na rachunek Funduszu Szerokopasmowego. Część środków pozostałych na kontach pre paid konsumentów w wysokości wskazanej przez ministra właściwego do spraw informatyzacji przekazywana będzie Narodowemu Funduszowi Zdrowia

z przeznaczeniem na dofinansowanie świadczeń opieki zdrowotnej w zakresie profilaktyki i leczenia problemowego korzystania z nowych technologii cyfrowych przez dzieci i młodzież.

Ponadto dodano przepisy, analogiczne do przepisów art. 28 i 29 Pke dotyczących opłat z art. 23-25 Pke. Przepis ust. 11 stanowi podstawę prawną do odpowiedniego stosowania rozdziałów 5–6, 7–9 oraz 13–15 działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa, które dotyczą zobowiązań podatkowych i regulują kwestie zaległości podatkowych, odsetek za zwłokę, wygaśnięcia zobowiązań podatkowych, ulg, przedawnień, nadpłaty, odpowiedzialności solidarnej i podatkowej osób trzecich, a także praw i obowiązków następców prawnych i podmiotów przekształconych. Natomiast ust. 12 stanowi iż, do środków z doładowań, o których mowa w ust. 8, stosuje się przepisy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji w zakresie egzekucji obowiązków o charakterze pieniężnym. Kwestię tę reguluje dział II – egzekucja należności pieniężnych ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji. Egzekucji podlega należność główna oraz odsetki ustawowe. Prezes UKE, będący wierzycielem składa wnioski do organu egzekucyjnego (jakim jest właściwy naczelnik urzędu skarbowego), który to organ na podstawie wystawionego przez Prezesa UKE tytułu wykonawczego wszczyna egzekucję administracyjną.

W ust. 13 przewidziano możliwość wydania rozporządzenia, w którym określone zostanie jakich danych dostawca usług może żądać od konsumenta w ramach wniosku o zwrot środków prepaid. Ponadto w rozporządzeniu możliwe będzie określenie maksymalnej wysokości opłaty, jaką dostawca usług może pobrać w związku z realizacją wniosku o zwrot środków. Na podstawie obserwacji sposobu wdrożenia obowiązków z zakresu zwrotu środków prepaid przez dostawców usług minister właściwy do spraw informatyzacji zdecyduje czy zachodzi potrzeba podjęcia inicjatywy legislacyjnej. Warunki uzyskiwania zwrotu nie powinny zniechęcać konsumentów do ubiegania się o zwrot.

Art. 326

Spis abonentów

Przepis ten dotyczy świadczenia abonentom usług spisu abonentów i biura numerów. Zgodnie z ust. 1 dostawca publicznie dostępnych usług komunikacji głosowej świadczonych w stacjonarnej publicznej sieci telekomunikacyjnej może udostępniać swoim abonentom spis abonentów z obszaru strefy numeracyjnej, w której znajduje się zakończenie sieci abonenta. Przepis ust. 2 przedmiotowego przepisu dotyczy świadczenia usługi informacji o numerach. Mając na uwadze fakt, że EKŁE, w porównaniu do dotychczasowego pakietu dyrektyw, nie

przewiduje już w ramach usługi powszechnej obowiązek świadczenia usługi ogólnokrajowej informacji o numerach telefonicznych oraz usługi ogólnokrajowego spisu abonentów oraz mając na uwadze coraz mniejsze zainteresowanie korzystaniem z tych usług, nie jest zasadne utrzymywanie obowiązków oferowania ww. usług. Dostawca usług będzie mógł zdecydować czy chce oferować te usługi. Dotychczas na gruncie Pt dostawca usług telefonicznych świadczonych w sieci stacjonarnej miał obowiązek udostępniania swoim abonentom spisu abonentów oraz informacji o numerach telefonicznych. Zakres danych niezbędnych dla celów prowadzenia spisów abonentów wynika z art. 390 regulującego zasady funkcjonowania takich spisów.

Art. 327

Udostępnianie danych do spisu abonentów

Przepis art. 327 dotyczy obowiązku udostępniania przez dostawcę publicznie dostępnych usług komunikacji głosowej innym przedsiębiorcom telekomunikacyjnym danych niezbędnych dla celów prowadzenia spisów abonentów i informacji o numerach. Udostępnianie danych ma się odbywać z uwzględnieniem przepisów dotyczących umowy o połączeniu sieci, trybu postępowania prowadzącego do ustalenia warunków współpracy w przypadku braku porozumienia między stronami oraz z poszanowaniem przepisów o ochronie danych osobowych.

Art. 328 – 329

Wybieranie wieloczęstotliwościowe

Przepis art. 328 zapewnia użytkownikom usług w publicznych sieci telekomunikacyjnych możliwość wybierania wieloczęstotliwościowego DTMF. W art. 329 określony zostały obowiązek zapewnienia przez operatorów publicznych sieci telekomunikacyjnych przekazywania danych i sygnałów w celu zapewnienia prezentacji linii wywołującej i wybierania wieloczęstotliwościowego DTMF pomiędzy sieciami państw członkowskich.

Art. 330

Lokalizacja wywołań alarmowych

W art. 330 zamieszczono przepisy regulujące sprawy zapewnienia centrom powiadamiania ratunkowego informacji o lokalizacji zakończenia sieci, z którego zostało wykonane połączenie do numeru alarmowego. Przepis ust. 1 definiuje informację o lokalizacji zakończenia sieci w zależności od rodzaju sieci. W przypadku stacjonarnej publicznej sieci telekomunikacyjnej jest

to adres zainstalowania zakończenia sieci, natomiast dla publicznych sieci ruchomych jest to geograficzne położenie urządzenia końcowego ustalane w oparciu o dane pochodzące z sieci telekomunikacyjnej oraz w celu zwiększenia dokładności lokalizacji o dane pochodzące z urządzenia końcowego, jeżeli zapewnia ono taką możliwość. Informacja o lokalizacji powinna być przekazywana przez operatorów do systemu gromadzącego i udostępniającego informacje i dane od przedsiębiorców telekomunikacyjnych (PLI CBD). Istotną zmianą względem przepisów Pt jest uwzględnienie kodeksowego wymogu zapewnienia lokalizacji osoby wykonującej zgłoszenie alarmowe nie tylko, tak jak dotychczas, w oparciu o sieć, ale również w oparciu o dane z urządzenia końcowego.

W ust. 3 wskazano uprawnienie Prezes UKE do określenia, w drodze decyzji, dla danego operatora, szczegółowych wymagań dotyczących dokładności i niezawodności lokalizacji zakończenia sieci dla ruchomej publicznej sieci telekomunikacyjnej. Określając te wymagania Prezes UKE bierze pod uwagę możliwości techniczne i perspektywy rozwoju sieci danego operatora oraz potrzebę dokładnego lokalizowania zakończenia sieci w celu efektywnego niesienia pomocy przez służby ustawowo do tego powołane. W decyzji określa się także harmonogram dostosowania sieci do określonych w decyzji wymagań w zakresie dokładności i niezawodności lokalizacji zakończenia sieci.

Art. 331

Przekazywanie informacji przy wywołaniach alarmowych

Przepis art. określa wymagania jakie nałożono na operatorów publicznych sieci telekomunikacyjnych w związku z obowiązkiem zapewnienia informacji o lokalizacji przy powiadomieniach alarmowych. W przypadku operatorów sieci ruchomych są to dane lokalizacyjne pochodzące z sieci telekomunikacyjnej udostępniane w czasie rzeczywistym, a dla operatorów sieci stacjonarnych – w trybie wsadowym.

W ust. 2 wskazano pozostałe informacje obok lokalizacyjnych, które operatorzy są zobowiązani przekazać do systemu PLI CBD w celu zapewnienia jego prawidłowego funkcjonowania. Wskazany zakres danych obejmuje dane niezbędne służbom ustawowo powołanym do niesienia pomocy do realizacji ich obowiązków. W przepisie wskazano osobne katalogi przekazywanych danych w przypadku abonentów będących konsumentami oraz abonentów niebędących konsumentami. Rozróżnienie między dwoma kategoriami abonentów wynika z faktu, że w przypadku, gdy połączenie wykonuje abonent będący konsumentem można założyć, że zgłoszenie dotyczy tej osoby. W przypadku abonenta niebędącego konsumentem np. gdy

połączenie jest wykonywane z miejsca pracy/firmy nie jest istotne wskazanie danych takich jak PESEL abonenta, gdyż istnieje duże prawdopodobieństwo, że zgłoszenie może dotyczyć innej osoby, niekoniecznie tego abonenta.

Przepis ust. 4 reguluje sprawy przekazywania informacji lokalizacyjnych do systemu powiadamiania ratunkowego, a w ust. 5 określony termin aktualizacji danych, o których mowa w ust. 2 w przypadku pojawienia się zmian. Zmiany powinny być zgłoszone nie później niż następnego dnia od dnia zaistnienia ich zmiany. Natomiast jeżeli zmiany takie nie nastąpiły obowiązek przekazywania informacji powinien być realizowany nie rzadziej niż raz w miesiącu.

Zgodnie z ust. 3 systemem PLI CBD zarządza Prezes UKE oraz jest uprawniony do przetwarzania zgromadzonych w nim informacji i danych w celach związanych z zapewnieniem funkcjonalności systemu.

Przepis ust. 6 zawiera delegację ustawową do wydania przez Radę Ministrów rozporządzenia w sprawie systemu gromadzącego i udostępniającego informacje i dane od przedsiębiorców telekomunikacyjnych. Rozporządzenie określa warunki organizacyjne i techniczne gromadzenia danych związanych z powiadomieniami alarmowymi i udostępnianiem tych danych centrom powiadamiania ratunkowego oraz sposób wymiany informacji między dostawcami usług w zakresie obsługi wniosków o przeniesienie numeru.

W sytuacji powiadomień alarmowych zgodnie z ust. 7 przetwarzanie danych, o których mowa w ust. 2 nie wymaga zgody abonenta.

Art. 332

Dostęp do usług

Przepisy art. 332 nakazują operatorom publicznej sieci telekomunikacyjnej zapewnienie użytkownikom własnej sieci oraz użytkownikom z innych państw członkowskich możliwość dostępu do wszystkich numerów w UE, w tym do międzynarodowej sieci bezpłatnych numerów komunikacji głosowej niezależnie od stosowanej technologii i urządzeń oraz możliwość dostępu do usług wykorzystujących numery niegeograficzne. Obowiązek ten jest uzależniony od przesłanek technicznej i ekonomicznej wykonalności. W ust. 2 zawarte zostało wyłączenie ww. obowiązku obejmujące sytuację, gdy abonent zdecydował się ograniczyć połączenia przychodzące z poszczególnych obszarów geograficznych. Obowiązek z ust. 1 nie ma charakteru bezwzględny, gdyż na wniosek operatora Prezesa UKE może zawiesić realizację lub ograniczyć zakres realizacji obowiązków z uwagi na ograniczenia techniczne lub

ekonomiczne po stronie operatora. Prezes UKE określi harmonogram przystosowania sieci wnioskodawcy do realizacji obowiązku objętego wnioskiem. Powyższe obowiązki przewidziane były również na gruncie Pt.

Art. 333

Blokowanie skradzionych lub zgubionych urządzeń

Zgodnie z tym przepisem operator ruchomej publicznej sieci telekomunikacyjnej ma obowiązek podejmowania działań zmierzających do uniemożliwienia używania w jego sieci skradzionych albo zgubionych telekomunikacyjnych urządzeń końcowych. Ponadto operator ten jest zobowiązany do przekazywania informacji identyfikujących skradzione lub zgubione telekomunikacyjne urządzenia końcowe innym operatorom ruchomych publicznych sieci telekomunikacyjnych, w celu realizacji przez nich powyższego obowiązku. Zgodnie z ust. 2 termin na realizację obowiązku wynosi 1 dzień roboczy od dnia przedstawienia przez abonenta oświadczenia o kradzieży lub o zgubieniu telekomunikacyjnego urządzenia końcowego będącego jego własnością, numeru identyfikacyjnego tego urządzenia i dowodu jego nabycia lub innych danych jednoznacznie identyfikujących właściciela tego urządzenia. Jeśli informacja o urządzeniu pochodzi od innego operatora wówczas termin 1 dnia roboczego liczy się od daty otrzymania tej informacji. Abonent składając oświadczenie o zgubieniu lub kradzieży urządzenia jest obowiązany w tym oświadczeniu zawrzeć klauzulę o świadomości odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.

Art. 334

Dostęp dla osób z niepełnosprawnościami

Przepis art. 334 reguluje kwestię warunków dostępu osób z niepełnosprawnościami do usług komunikacji elektronicznej. Podstawowa zmiana względem dotychczasowych przepisów polega na rozszerzeniu zakresu podmiotowego adresatów obowiązków związanych z zapewnieniem dostępności osobom z niepełnosprawnościami na poziomie równoważnym dostępowi do usług z jakiego korzysta większość użytkowników końcowych. Dotychczas obowiązki te adresowane były do dostawców publicznie dostępnych usług telefonicznych, zgodnie z projektowaną ustawą obowiązki te obejmą wszystkich dostawców usług komunikacji elektronicznej, co odpowiada wymogom z art. 111 EKŁE.

Szczegółowe wymagania i zakres udogodnień dla osób z niepełnosprawnościami określać będzie akt wykonawczy wydany na podstawie upoważnienia ustawowego z ust. 3.

W ust. 2 przewidziany jest obowiązek Prezesa UKE publikowania na swojej stronie podmiotowej BIP informacji o normach i specyfikacjach publikowanych przez Komisję Europejską w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej, dotyczących udogodnień dla użytkowników końcowych z niepełnosprawnościami. Obowiązek ten zastępuje dotychczasowy obowiązek Prezesa UKE dotyczący publikowania informacji o urządzeniach końcowych przystosowanych do wykorzystywania przez osoby z niepełnosprawnościami. Większość dostępnych na rynku urządzeń końcowych typu smartfon jest dostosowanych dla użytkowników z niepełnosprawnościami, gdyż umożliwia indywidualne zmiany ustawień oprogramowania w zakresie dostępności, stąd dotychczasowy obowiązek stał się bezprzedmiotowy.

Art. 335

Usługi z dodatkowym świadczeniem

Przepis ten wskazuje obowiązki jakie ciążyą na dostawcy usługi z dodatkowym świadczeniem. Usługa ta została zdefiniowana w art. 2 pkt 81. Jest to usługa telekomunikacyjna wzbogacona o dodatkowe świadczenie, które może być realizowane przez dostawcę usługi telekomunikacyjnej lub inny podmiot organizacyjnie i funkcjonalnie niezależny od tego dostawcy, niekoniecznie będący przedsiębiorcą telekomunikacyjnym. Dostawcą usługi z dodatkowym świadczeniem jest przedsiębiorca telekomunikacyjny, który świadczy abonentowi tę usługę i ją rozlicza. Usługa z dodatkowym świadczeniem jest świadczona na podstawie umowy zawartej w drodze czynności faktycznych. Dotychczas ustawa Pł postuluje się pojęciem usługi o podwyższonej opłacie, jednak pojęcie to nie oddaje w pełni istoty tego rodzaju usług, których cechą charakterystyczną jest świadczenie dodatkowe, nie zaś wyższa, względem standardowych usług telekomunikacyjnych, opłata. Na rynku są bowiem dostępne usługi, które choć oferują dodatkowe świadczenie to nie ma ono odzwierciedlenia w cenie końcowej usługi. W związku z tym celem uniknięcia wątpliwości interpretacyjnych i praktycznych zasadne jest dokonanie powyżej opisanej zmiany definicyjnej. Na podstawie analizy dotychczasowych zgłoszeń do rejestru numerów usług o podwyższonej opłacie prowadzonego przez Prezesa UKE, które obejmują m.in. wskazanie rodzaju usługi, można stwierdzić, iż ze względu na przedmiot świadczenia wyróżniane są następujące usługi: konkursy i gry, kody dostępu do usług telekomunikacyjnych i płatnych stron internetowych, serwisy informacyjne, głosowania, plebiscyty, sondy, programy lojalnościowe, elementy multimedialne do telefonów komórkowych, horoskopy, czaty, komentarze do programów telewizyjnych, krzyżówki, mikropłatności, usługi rozrywkowe, erotyczne, połączenia

telekomunikacyjne w różnych relacjach, usługi wróżbiarskie, drobne ogłoszenia, życzenia, dostęp do wersji elektronicznej materiałów drukowanych, usługi informacji o numerach itp.

W ust. 2 wskazany został obowiązek informacyjny względem abonentów dotyczący bezpośredniego przekazywania informacji o usłudze z dodatkowym świadczeniem. W przypadku gdy informacja o numerze usługi jest przekazywana bezpośrednio abonentom, dostawca jest zobowiązany podać również cenę za jednostkę rozliczeniową albo cenę za połączenie (w przypadku usług rozlicznych za całe połączenie) ze wskazaniem ceny brutto oraz nazwę podmiotu realizującego świadczenie dodatkowe. Informacja o cenie jest kluczowa z punktu widzenia abonenta ponieważ usługi z dodatkowym świadczeniem nie są rozliczane w oparciu o warunki cenowe obejmujące typowe usługi transmisyjne takie jak połączenie głosowe, SMS czy MMS. Z kolei informacja o nazwie podmiotu realizującego świadczenie dodatkowe jest istotna dla abonenta w przypadku nieprawidłowości w świadczeniu usługi i składania reklamacji. Dodatkowe wymogi informacyjne zawarte zostały w ust. 3 dotyczącym informowania o cenie każdorazowo przed rozpoczęciem naliczania opłaty oraz w przypadku zmiany ceny w trakcie trwającego połączenia głosowego.

Projektowane przepisy w ust. 4 wprowadzają dodatkowe wymagania względem dostawcy usług z dodatkowym świadczeniem świadczonych w sposób powtarzalny na podstawie uprzedniego oświadczenia woli abonenta, czyli tzw. subskrypcji. Obok informacji wymaganych na podstawie ust. 2 dostawca usług ma obowiązek podać w sposób przejrzysty i czytelny informację o zasadach korzystania z usługi. Dostawca usługi ma obowiązek uzyskać zgodę abonenta na świadczenie usługi bezpośrednio przed rozpoczęciem jej świadczenia oraz umożliwić łatwą, bezpłatną i skuteczną rezygnację z usługi w każdym czasie, zgodnie z wolą abonenta. Powyższy wymóg stanowi mechanizm ochronny dla abonenta przed nieświadomym uruchomieniem usługi świadczonej na zasadzie subskrypcji.

Również w przypadku podawania informacji o usłudze z dodatkowym świadczeniem do publicznej wiadomości jej dostawca zobowiązany jest do podawania obok numeru usługi informacji o cenie i nazwie podmiotu realizującego świadczenie dodatkowe (ust. 6). W przypadku podawania informacji o usłudze o z dodatkowym świadczeniem do publicznej wiadomości w sposób graficzny przewiduje się dodatkowe wymagania dotyczące informacji o cenie odnoszące się do tła takiej informacji, rozmiaru czcionki i czasu jej prezentacji. Celem powyższych wymogów dotyczących wizualnej prezentacji informacji jest zapewnienie abonentowi jasnej i czytelnej informacji o kosztach korzystania z usługi.

Art. 336

Progi kwotowe dla usług z dodatkowym świadczeniem

W celu umożliwienia abonentom lepszej kontroli nad swoim wydatkami ponoszonymi z tytułu korzystania z usług z dodatkowym świadczeniem w art. 336 projektowanej ustawy przewidziana została możliwość określenia progu kwotowego dla tego typu usług, dla każdego okresu rozliczeniowego. W przypadku osiągnięcia wskazanego przez abonenta progu kwotowego dostawca usługi ma obowiązek natychmiast poinformować o tym abonenta oraz zablokować możliwości wykonywania połączeń na numery usług z dodatkowym świadczeniem i odbierania połączeń, które powodują obowiązek zapłaty (ust. 4). Zasady informowania abonenta doprecyzowuje ust. 6, zgodnie z którym w przypadku usług głosowych świadczonych w sieci stacjonarnej obowiązek informacyjny uważa się za zrealizowany, w przypadku gdy dostawca usługi wykonał co najmniej 3 próby połączenia z abonentem w ciągu 24 godzin od osiągnięcia progu kwotowego.

Zgodnie z ust. 2 dostawca usługi ma obowiązek oferowania abonentom co najmniej 4 progów kwotowych w wysokości: 0 (całkowita blokada płatnych usług z dodatkowym świadczeniem), 35, 100, 200 zł. W przypadku gdy abonent nie określił progu kwotowego, progiem domyślnym będzie próg wynoszący 35 zł. Po osiągnięciu wybranego lub domyślnego progu kwotowego abonent może dalej korzystać z usług z dodatkowym świadczeniem po określeniu wyższego progu (ust. 5).

Art. 337

Blokowanie usług z dodatkowym świadczeniem

W przepisie tym została przewidziana istotna z punktu widzenia abonenta możliwość zablokowania wszystkich połączeń zarówno wychodzących jak i przychodzących. Taka możliwość jest szczególnie użyteczna w przypadku korzystania z telefonu przez dziecko, ponieważ pozwala uchronić je przed kontaktem z treściami dla niego nieodpowiednimi.

Zgodnie z tym przepisem blokowanie połączeń odbywa się na żądanie abonenta i może dotyczyć wszystkich połączeń wychodzących lub przychodzących albo poszczególnych rodzajów usług lub też połączeń powyżej maksymalnej ceny jednostkowej określonej przez abonenta.

Art. 338

Brak możliwości pobrania opłaty za usługę z dodatkowym świadczeniem

W przepisie tym wprowadzono quasi sankcję za naruszenie przepisów regulujących zasady świadczenia usług z dodatkowym świadczeniem. Dostawca usług telekomunikacyjnych (który w świetle przepisów świadczy usługę z dodatkowym świadczeniem i rozlicza się z dostawcą dodatkowego świadczenia), w przypadku braku realizacji ciężących na nim obowiązków nie będzie mógł żądać od abonenta opłat za nieprawidłowo świadczone usługi. Przepis będzie motywował przedsiębiorców telekomunikacyjnych do szczegółowego i zgodnego z prawem i dobrymi obyczajami ustalania zasad współpracy z dostawcami dodatkowych świadczeń, a dla abonenta stanowił będzie zabezpieczenie przed nieprawidłowym świadczeniem usług.

Art. 339

Rejestr usług z dodatkowym świadczeniem

W celu zapewnienia kontroli regulatora nad rynkiem świadczenia usług z dodatkowym świadczeniem wprowadza się instytucję rejestru numerów wykorzystywanych do usług z dodatkowym świadczeniem, zwanego dalej „rejestrem numerów”. Obowiązkiem wpisu do rejestru numerów objęte są podmioty realizujące dodatkowe świadczenie. Rejestr numerów prowadzony jest przez Prezesa UKE w systemie teleinformatycznym i publikowany jest na stronie podmiotowej BIP UKE.

Przepis z ust. 3 w przeciwieństwie do innych przepisów dotyczących świadczenia usług z dodatkowym świadczeniem jest adresowany do operatora, w którego sieci tego rodzaju usługi mogą być świadczone przez dostawców publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych. W celu zabezpieczenia interesów abonentów przed nadużyciami występującymi na rynku premium rate przewiduje się, że operator ponosi odpowiedzialność w przypadku gdy w jego sieci dostępne będą usługi, które nie będą uwidocznione w rejestrze. Oznacza to, że operator będzie obowiązany do zablokowania usług z dodatkowym świadczeniem, jeśli nie będą one zgłoszone do rejestru numerów.

Art. 340

Zgłoszenie do rejestru

Informacje, które powinny być zawarte w zgłoszeniu do rejestru określa ust. 1. Zgłoszenia składane do rejestru numerów powinny zawierać także podpisane przez uprawnioną osobę oświadczenie określonej ustawowo treści, składane pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń. Wprowadzenie powyższego wymogu ma charakter dyscyplinujący dla podmiotów realizujących świadczenie dodatkowe. Termin składania zgłoszeń wynosi co najmniej 14 dni przed rozpoczęciem świadczenia usługi. Wyjątek od tej

zasady przewidziany został dla usług świadczonych w imieniu organu administracji publicznej lub organizacji pozarządowej lub innego podmiotu prowadzącego działalność pożytku publicznego na cele charytatywne (ust. 3). W takim wypadku zgłoszenie może być przekazane w terminie nie krótszym niż 2 dni robocze przed rozpoczęciem świadczenia.

Projektowane przepisy regulują również wymóg aktualizacji zgłoszeń w przypadku zmian w informacjach podlegających zgłoszeniu (ust. 4). W przypadku zgłoszenia aktualizacyjnego termin składania zgłoszeń zależy od rodzaju danych podlegających zmianie i wynosi 7 dni od dnia dokonania zmiany lub 14 dni przed dniem rozpoczęcia świadczenia na nowych warunkach – w przypadku danych mających istotne znaczenie z punktu widzenia abonenta takich jak np. przedmiot świadczenia dodatkowego czy cena.

Zgodnie z ust. 5 zgłoszenie do rejestru numerów oraz wzór zgłoszenia aktualizacyjnego wnoszone są na PUE UKE, w formie dokumentu elektronicznego opatrzonego kwalifikowanym podpisem elektronicznym, podpisem osobistym albo podpisem zaufanym. Przepis ust. 6 precyzuje moment, który należy uznać za moment wniesienia zgłoszenia, tj. datę wysłania dokumentu w urzędowym poświadczeniu odbioru, które jest automatycznie tworzone i udostępniane przez PUE UKE podmiotowi wnoszącemu zgłoszenie. Wzór dokumentu elektronicznego dla zgłoszenia do rejestru numerów i zgłoszenia aktualizacyjnego określa Prezes UKE i udostępnia go na stronie podmiotowej BIP UKE.

Art. 341

Wezwanie do uzupełnienia zgłoszenia

Projektowane przepisy przewidują również procedurę wezwania przez Prezesa UKE do uzupełnienia braków zgłoszenia oraz pozostawienia zgłoszenia bez rozpoznania. W przypadku braków w zgłoszeniu Prezes UKE wzywa podmiot dokonujący tego zgłoszenia do uzupełnienia braków w terminie 7 dni od dnia otrzymania wezwania pod rygorem pozostawienia zgłoszenia bez rozpoznania. Wskazanie terminu rozpoczęcia świadczenia usługi z dodatkowym świadczeniem, krótszego niż termin ustawowy skutkuje pozostawieniem zgłoszenia bez rozpoznania, o czym Prezes UKE niezwłocznie informuje podmiot realizujący dodatkowe świadczenie.

Wpis do rejestru numerów dokonywany jest przez Prezesa UKE w terminie 3 dni roboczych od otrzymania kompletnego zgłoszenia lub zgłoszenia aktualizacyjnego.

Art. 342

Termin zakończenia świadczenia usługi z dodatkowym świadczeniem i wykreślenie z rejestru

W celu zachowania aktualności rejestru numerów, w przypadku gdy podmiot zobowiązany nie przekazał w zgłoszeniu terminu zakończenia świadczenia usługi, ma on obowiązek poinformować Prezesa UKE o terminie zakończenia świadczenia usługi w terminie maksymalnie 7 dni od dnia kiedy to zakończenie nastąpiło.

Zgodnie z ust. 2 Prezes UKE wykreśla z rejestru numerów informacje dotyczące usługi z dodatkowym świadczeniem w przypadku upływu terminu zakończenia świadczenia usługi, przekazania przez podmiot realizujący dodatkowe świadczenie informacji o terminie zakończenia świadczenia usługi lub wydania decyzji nakazującej zablokowanie dostępu do usług lub zaprzestanie ich świadczenia.

Art. 343

Nadużycia związane ze świadczeniem usług

W przepisie tym uregulowana została kwestia ochrony użytkowników końcowych przed nadużyciami z wykorzystaniem sieci telekomunikacyjnej przez określenie warunków dla zablokowania dostępu do numeru lub usługi, wstrzymania pobierania opłat za połączenia, zaprzestania świadczenia usługi oraz usunięcia informacji promujących numer lub usługę z dodatkowym świadczeniem. Powyższe obowiązki nakładane są w drodze decyzji Prezesa UKE, której nadaje się rygor natychmiastowej wykonalności. Przedsiębiorca komunikacji elektronicznej ma obowiązek, zgodnie z decyzją, zablokować dostęp do numeru lub usługi. Podobnie podmiot realizujący dodatkowe świadczenie jest zobowiązany zaprzestać świadczenia usługi. W swojej decyzji Prezes UKE określa termin na zablokowanie dostępu do numeru lub usługi lub zaprzestanie świadczenia usługi nie krótszy niż 6 godzin od momentu doręczenia decyzji. Decyzja w powyższym zakresie może być ogłoszona ustnie przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej lub podmiotowi realizującemu dodatkowe świadczenie. Decyzja ogłoszona ustnie doręczana jest stronie na piśmie w terminie 14 dni od dnia jej ogłoszenia. Wprowadzenie możliwości ustnego ogłoszenia decyzji ma za zadanie umożliwienie Prezesowi UKE i przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej szybkiego reagowania na pojawiające się nadużycia.

Art. 344

Usługa fakultatywnego obciążania rachunku (direct billing)

Przepis art. 344 dotyczy usługi fakultatywnego obciążenia rachunku, która dotychczas nie była regulowana w obowiązujących przepisach Pt. Usługa ta polega na umożliwieniu przez dostawcę usług dokonywania płatności za aktywowane w sieci usługi, przez ich bezpośrednie doliczanie do rachunku za świadczenie usług komunikacji elektronicznej. Direct billing pozwala zarówno na jednorazowy, jak i cykliczny dostęp do różnego rodzaju płatnych treści czy usług. Taka forma płatności jest dla użytkowników wygodnym rozwiązaniem pod warunkiem, że gwarantuje odpowiedni poziom bezpieczeństwa. W przypadku korzystania z internetu mobilnego zdarza się, że informacja SMS o rozpoczęciu korzystaniu z usług direct billing oraz odpłatności za usługi jest wysyłana na numer (kartę SIM), który jest zainstalowany w urządzeniu, które nie odczytuje wiadomości SMS. Skutkiem takiej sytuacji jest obciążenie użytkownika kosztami usługi bez jego wiedzy. Jednocześnie zdarzają się również inne sytuacje, w których zgoda abonenta pozyskiwana jest w sposób niewłaściwy, gdzie abonent nie ma świadomości, z uwagi na brak odpowiednich informacji, że określone działanie poczytywane jest jako zgoda na płatność. Mając na uwadze konieczność zabezpieczenia interesów abonentów projektowane przepisy przewidują wprowadzenie obowiązku uzyskania zgody dla świadczenia usług direct billing przed jej rozpoczęciem. Oznacza to, że uruchomienie tej usługi możliwe jest jedynie w przypadku wyrażenia przez abonenta uprzedniej zgody na trwałym nośniku. Zgoda może być wyrażona przez wskazanie progu kwotowego spośród oferowanych przez dostawcę usług dla każdego okresu rozliczeniowego, a w przypadku jego braku - dla każdego miesiąca kalendarzowego. Dostawca usług ma obowiązek zaoferować co najmniej 4 takie progi: 0, 35, 70 i 100 złotych. W przypadku gdy abonent nie określi progu kwotowego wyniesie on 70 złotych. Jednocześnie w momencie osiągnięcia progu kwotowego abonent otrzyma informację o tym fakcie, a możliwość dalszego nabycia towarów i usług, które miałyby być objęte usługą fakultatywnego obciążania rachunku zostanie zablokowana. Mechanizm informowania o przekroczeniu progu w przypadku abonentów stacjonarnych usług głosowych został przyjęty na wzór mechanizmu funkcjonującego już w przypadku usług premium rate - obowiązek informowania uważa się za zrealizowany, jeżeli dostawca wykonał co najmniej trzy próby połączenia z abonentem w ciągu 24 godzin od momentu osiągnięcia progu kwotowego. Abonent w celu odblokowania usług w danym okresie rozliczeniowym musi określić wyższy próg.

Należy zaznaczyć, że Pke pozostaje bez uszczerbku dla obowiązujących przepisów regulujących kwestie podatkowe.

Art. 345

Uwierzytelnianie usługi fakultatywnego obciążania rachunku

Niezależnie od uzyskania generalnej zgody na rozliczanie usług w oparciu o usługę fakultatywnego obciążania rachunku dostawca usług ma obowiązek stosować dla każdego fakultatywnego obciążania rachunku autoryzację transakcji w oparciu o jeden spośród następujących elementów:

- a) wiedza o czymś, o czym wie wyłącznie abonent,
- b) posiadanie czegoś, co posiada wyłącznie abonent,
- c) cechy charakterystyczne abonenta.

Przepis ten pozostaje bez uszczerbku dla innych ustaw, które przewidują wyższy poziom autoryzacji. Przykładem autoryzacji we wskazany wyżej sposób jest wpisanie przez abonenta otrzymanego kodu weryfikacyjnego. W przypadku subskrypcji uwierzytelnienie może dotyczyć więcej niż jednego dodatkowego obciążenia rachunku. Jednocześnie dostawca usług umożliwia bezpłatną, skuteczną i natychmiastową rezygnację z konkretnej usługi fakultatywnego obciążania rachunku.

Art. 346

Wykaz wykonanych usług

Przepis art. 346 dotyczy uprawnienia abonenta do otrzymania podstawowego wykazu usług i stanowi implementację lit. a części A załącznika VI EKŁE. Uprawnienie do otrzymania wykazu wykonanych usług jest zawarte również w Pt.

Obowiązek ten dotyczy dostawców usług dostępu do internetu i publicznie dostępnych usług komunikacji interpersonalnej wykorzystujących numery. Przedmiotem obowiązku jest nieodpłatne doręczanie z każdą fakturą podstawowego wykazu wykonanych usług obejmującego informację o liczbie jednostek rozliczeniowych odpowiadającej wartości usług wykorzystanych przez abonenta. W wykazie uwzględniane są wyłącznie płatne usługi.

Przepis ust. 2 reguluje kwestię doręczania wykazu abonentowi usługi przedpłaconej świadczonej w ruchomej publicznej sieci telekomunikacyjnej. Warunkiem otrzymania wykazu, odmiennie niż w przypadku abonentów postpaid, jest złożenie żądania oraz udostępnienie danych kontaktowych. Obowiązek dotyczy wyłącznie usługi wykonanej po złożeniu żądania.

Pierwszy wykaz jest doręczany abonentowi w terminie 14 dni od dnia złożenia przez niego żądania, a każdy kolejny w terminie do 10. dnia miesiąca kalendarzowego.

Przepis ust. 3 obejmuje obowiązek uwzględniania w podstawowym wykazie wykonanych usług, w odniesieniu do usług świadczonych konsumentom, również informacji o usługach z dodatkowym świadczeniem. Informacje te dotyczą numeru wykorzystywanego do świadczenia usługi, strony BIP UKE, na której zamieszczony jest rejestr usług z dodatkowym świadczeniem, pouczenia o możliwości złożenia żądania zablokowania usług z dodatkowym świadczeniem.

Zgodnie z ust. 4 w celu zapewnienia abonentowi informacji o kosztach korzystania z usług nabywanych w drodze usługi fakultatywnego obciążania rachunku dostawca usług zamieszcza na fakturze informację o wartości nabytych poszczególnych towarów lub usług. Natomiast w celu umożliwienia identyfikacji podmiotu będącego dostawcą nabywanych towarów i usług np. na potrzeby składania reklamacji, na fakturze ma być również wskazana nazwa lub firma podmiotu, od którego abonent nabył towary lub usługi.

Art. 347

Szczegółowy wykaz wykonanych usług

Przepis art. 347 dotyczy uprawnienia abonenta korzystającego z publicznie dostępnych usług komunikacji interpersonalnej do żądania doręczenia mu szczegółowego wykazu wykonanych usług i stanowi implementację lit. a części A załącznika VI EKŁE. Uprawnienie to wynika również z obowiązującego Pt. W przeciwieństwie do wykazu podstawowego, o którym mowa w art. 346, za doręczenie wykazu szczegółowego może być pobierana opłata. Szczegółowy wykaz wykonanych usług zawiera informację o numerze wywoływanym, dacie oraz godzinie rozpoczęcia realizacji usługi, czasie jej trwania oraz wysokości opłaty za usługę z wyszczególnieniem ceny brutto i netto. Wykaz ten obejmuje wyłącznie płatne usługi.

Przepis ust. 3 wskazuje jaki zakres czasowy obejmuje obowiązek doręczenia szczegółowego wykazu wykonanych usług, w zależności od tego jakiego rodzaju usług żądanie dotyczy. W przypadku usług postpaid zakres ten liczony jest z uwzględnieniem okresów rozliczeniowych, natomiast w przypadku abonentów prepaid z uwzględnieniem miesiąca. Przepis ust. 4 dotyczy terminu doręczenia wykazu, z rozróżnieniem na abonentów postpaid i prepaid.

W ust. 5 uregulowane zostało dodatkowe uprawnienie w postaci możliwości żądania przez abonenta doręczenia szczegółowego wykazu obejmującego wykonane już uprzednio usługi (żądanie o charakterze wstecznym). Termin realizacji takiego żądania wynosi 14 dni.

Maksymalny zakres czasowy takiego żądania obejmuje w przypadku usług postpaid okresy rozliczeniowe poprzedzające nie więcej niż 12 miesięcy okres rozliczeniowy, w którym abonent złożył żądanie, a w przypadku abonenta prepaid - okres nie dłuższy niż 12 miesięcy poprzedzających termin złożenia przez abonenta żądania.

Art. 348

Projektowany art. 348 przesądza, iż w przypadku gdy dostęp do publicznej sieci telekomunikacyjnej za pośrednictwem lokalnej sieci radiowej może być świadczony przez dostawcę usługi dostępu do internetu przy użyciu urządzeń zlokalizowanych u tego użytkownika, niezbędna jest uprzednia zgoda tego użytkownika. Przepis ten stanowi transpozycję art. 56 ust. 3 EKŁE. Przedmiotowa kwestia nie była dotychczas regulowana w Pt.

Art. 349

Zgodnie z projektowanym art. 349, przedsiębiorca telekomunikacyjny nie może ograniczać ani uniemożliwiać, po pierwsze, korzystania z dostępu do publicznej sieci telekomunikacyjnej za pośrednictwem lokalnej sieci radiowej wybranej przez użytkownika końcowego, w przypadku gdy lokalna sieć radiowa została udostępniona. Po drugie, ww. podmiot nie może ograniczać ani umożliwiać udostępnienia lokalnej sieci radiowej na potrzeby korzystania z dostępu do sieci telekomunikacyjnej na rzecz innych użytkowników końcowych. Zakazy te wynikają z art. 56 ust. 4 EKŁE. Kwestia ta nie była dotychczas regulowana w Pt.

Rozdział 3

Usługa powszechna

Art. 350

Usługa powszechna – zakres

Przepis art. 350 definiuje usługę powszechną i stanowi implementację art. 84 ust. 1 EKŁE. Zgodnie z tym przepisem usługa powszechna obejmuje zestaw usług kluczowych z punktu widzenia użytkowników końcowych tj. usługę adekwatnego szerokopasmowego dostępu do internetu oraz publicznie dostępne usługi komunikacji głosowej.

Dostęp do szerokopasmowego internetu ma istotne znaczenie dla społeczeństwa i szeroko rozumianej gospodarki. Stanowi on fundament uczestnictwa w gospodarce cyfrowej i życiu społecznym ze względu na różnorodne usługi świadczone przez internet. Podstawowy dostęp do szerokopasmowego internetu jest masowo wykorzystywany do różnego rodzaju

działalności, w związku z czym jego zapewnienie jest jedną z podstawowych funkcji usługi powszechnej.

Usługi adekwatnego szerokopasmowego dostępu do internetu oraz publicznie dostępne usługi komunikacji głosowej powinny być dostępne dla wszystkich użytkowników końcowych oraz w cenach przystępnych dla konsumentów. Powyższe rozróżnienie podmiotowe jest konsekwencją przepisów EKŁE, które osobno regulują kwestię dostępności usług i ich przystępności cenowej. Usługi wchodzące w skład usługi powszechnej obejmują usługi świadczone w stałej lokalizacji z wykorzystaniem dowolnej technologii (przewodowej lub bezprzewodowej) z poszanowaniem reguł neutralności technologicznej.

Definiując usługę powszechną projektowane przepisy precyzują wymóg dobrej jakości usług. Wymóg ten wiąże się z zakresem usług, które adekwatny szerokopasmowy dostęp do internetu powinien zapewniać. W ust. 2 wskazany został minimalny katalog aplikacji, które w ramach korzystania z adekwatnego szerokopasmowego dostępu do internetu powinny być dostępne. Katalog ten obejmuje aplikacje powszechnie wykorzystywane w bieżących sprawach życia codziennego takie jak: zakupy przez internet, poszukiwanie pracy czy bankowość elektroniczna. Zakres usługi powszechnej na gruncie Pt różni się od katalogu usług wskazanych w Pke. Z zakresu usługi powszechnej wyłączone zostały usługi, których znaczenie dla użytkowników końcowych jest obecnie marginalne tj. usługa informacji o numerach, usługa ogólnokrajowego spisu abonentów, świadczenie usług za pomocą aparatów publicznych.

Mając na celu ochronę interesów konsumentów projektowane przepisy w ust. 3 gwarantują możliwość ograniczenia zakresu usług do minimum zgodnego z preferencjami konsumenta. W szczególności konsument ma możliwość ograniczenia usługi powszechnej wyłącznie do publicznie dostępnych usług komunikacji głosowej. W takim wypadku konsument nie jest zobligowany do ponoszenia dodatkowych opłat, ponad te z tytułu świadczenia publicznie dostępnych usług komunikacji głosowej. Jednocześnie projektowane przepisy precyzują skutki finansowe złożenia żądania ograniczenia zakresu usługi powszechnej w trakcie trwającego zobowiązania umownego odsyłając bezpośrednio do art. 298 dotyczącego ograniczenia wysokości roszczenia z tytułu jednostronnego rozwiązania umowy przez abonenta. Dodatkowy mechanizm ochronny wynika z ust. 4, który obliguje przedsiębiorcę świadczącego usługę powszechną do określenia warunków świadczenia usług, w tym usług dodatkowych, w taki sposób, aby konsument nie miał obowiązku ponoszenia opłat za usługi, które nie są wymagane dla świadczenia zamówionej usługi podstawowej. Projektowane przepisy z uwagi na konieczność ochrony interesów konsumentów zawierają dalej idące rozwiązania niż EKŁE, tak

aby dostawca usług nie mógł warunkować świadczenia publicznie dostępnej usługi komunikacji głosowej nabyciem innej usługi np. w ramach oferty wiązanej.

Art. 351

Delegacja ustawowa

Przepis art. 351 stanowi delegację dla ministra właściwego do spraw informatyzacji do określenia, w drodze rozporządzenia, minimalnej wymaganej przepustowości łącza dla usługi adekwatnego szerokopasmowego dostępu do internetu, uwzględniając konieczność zapewnienia konsumentom udziału w życiu społecznym i gospodarczym przez możliwość korzystania z aplikacji, o których mowa w art. 350 ust. 2.

Art. 352

Dostępność usługi powszechnej

Przepis ten stanowi implementację art. 86 EKŁE. Projektowane regulacje w zakresie dostępności usługi powszechnej, w tym w zakresie wyznaczania przedsiębiorcy zobowiązanego do świadczenia usługi powszechnej przewidują bardzo zbliżone rozwiązania do obowiązujących na gruncie Pt.

Zgodnie z projektowanym artykułem Prezes UKE dokonuje analizy dostępności dla użytkowników końcowych usług wchodzących w skład usługi powszechnej i ich jakości. Zgodnie z art. 352 ust. 1 projektowanych przepisów punktem odniesienia w procesie analizy ma być nie tylko aktualny na chwilę przeprowadzania analizy stan rynku telekomunikacyjnego, ale również stan przyszły tj. planowane i realizowane inwestycje. Takie podejście pozwoli na uwzględnienie również przyszłych inwestycji, które będą mieć wpływ na poprawę dostępności usług na określonym obszarze geograficznym kraju. Po przeprowadzeniu analizy Prezes UKE jest zobligowany do publikacji wyników analizy, celem skonsultowania ich z zainteresowanymi podmiotami. W przypadku stwierdzenia w wyniku analizy lub konsultacji braku dostępności lub braku odpowiedniej jakości którejkolwiek z usług składających się na usługę powszechną Prezes UKE przeprowadza konkurs, o którym mowa w art. 355, w przedmiocie nałożenia obowiązku świadczenia usługi na wskazanym obszarze. Obowiązek w zakresie dostępności określany jest w projektowanej ustawie, na potrzeby rozdziału 2, jako „obowiązek świadczenia usługi”.

Art. 353 –

Przystępność cenowa usługi powszechnej

Projektowane przepisy stanowią implementację art. 85 EKŁE. Przepisy Pke kładą szczególny nacisk na zapewnienie konsumentom przystępności cenowej usług wchodzących w skład usługi powszechnej. W odróżnieniu od Pt przepisy Pke różnicują adresatów uprawnień w zakresie przystępności cenowej oraz w zakresie dostępności usług, w ten sposób, że przystępność cenowa dotyczyć ma wyłącznie konsumentów. Punktem odniesienia dla oceny przystępności cenowej mają być grupy konsumentów o niskich dochodach lub szczególnych potrzebach społecznych (np. osoby z niepełnosprawnościami, osoby starsze lub zamieszkujące obszary wiejskie).

Zgodnie z art. 353 ust. 1 Prezes UKE analizuje ceny detaliczne publicznie dostępnych usług komunikacji głosowej i adekwatnego szerokopasmowego dostępu do internetu pod względem ich przystępności z uwzględnieniem dochodów konsumentów, w szczególności biorąc pod uwagę wysokość minimalnego wynagrodzenia za pracę i cen krajowych. Celem analizy jest ocena czy ceny usług są na poziomie dostępnym dla konsumentów i czy w rezultacie nie zachodzi potrzeba nałożenia obowiązku oferowania przez dostawców usług specjalnych pakietów cenowych. Specjalny pakiet cenowy oznacza pakiet cenowy oferowany na warunkach innych niż zwykle warunki komercyjne np. obejmujący podstawowy zakres usługi dostępnej w niższym abonamencie.

Procedura nakładania obowiązku w zakresie przystępności cenowej różni się od procedury nakładania obowiązku w zakresie dostępności usługi oraz obowiązujących w Pt rozwiązań. Zgodnie z projektowanymi przepisami, jeżeli analiza cen wykazała, że usługi nie są dostępne dla konsumentów o niskich dochodach lub szczególnych potrzebach Prezes UKE analizuje czy nałożenie obowiązku oferowania specjalnych pakietów cenowych na wszystkich dostawców usług wchodzących w skład usługi powszechnej nie będzie stanowić nadmiernego obciążenia administracyjnego lub finansowego dla przedsiębiorców lub dla samego Prezesa UKE. Wyniki analizy są konsultowane z zainteresowanymi podmiotami. Dalsze postępowanie Prezesa UKE jest ściśle uzależnione od wyników analizy i konsultacji. W przypadku, gdy w wyniku analizy i konsultacji wykazane zostało, że ceny detaliczne którejkolwiek z usług wchodzących w skład usługi powszechnej nie są przystępne tj. uniemożliwiają konsumentom o niskich dochodach lub szczególnych potrzebach społecznych (np. osoby z niepełnosprawnościami lub zamieszkujące tereny o ograniczonej dostępności usług) korzystanie z tych usług, Prezes UKE nakłada obowiązek oferowania specjalnych pakietów cenowych. Ustalając adresatów obowiązku Prezes UKE bierze pod uwagę wpływ przedmiotowego obowiązku na obciążenia przedsiębiorców świadczących usługi wchodzące w skład usługi powszechnej. W zależności

od wyników analizy i konsultacji Prezes UKE nakłada obowiązek oferowania specjalnego pakietu cenowego na: wszystkich przedsiębiorców świadczących usługi, o których mowa w art. 350 ust. 1 – w przypadku, gdy nie stwierdza zaistnienia przesłanki nadmiernego obciążenia lub nakłada ten obowiązek na wybranych w drodze konkursu przedsiębiorców – w przypadku stwierdzenia zaistnienia przesłanki nadmiernego obciążenia dla przedsiębiorców lub Prezesa UKE. Przedsiębiorca może być wyznaczony do zapewnienia przystępności cenowej w odniesieniu do pełnego zakresu usługi powszechnej lub jednej z usług wchodzących w jej skład. W decyzji nakładającej obowiązek oferowania specjalnego pakietu cenowego Prezes UKE może dodatkowo zobowiązać jej adresata do stosowania jednolitych cen w ramach specjalnego pakietu cenowego na obszarze geograficznym, na którym usługa objęta pakietem jest świadczona.

Art. 354

Przedsiębiorca wyznaczony

Przepis precyzuje kogo należy rozumieć przez przedsiębiorcę wyznaczonego.

Art. 355

Konkurs na przedsiębiorcę wyznaczonego

W przypadku wykazania braku dostępności usług oraz braku przystępności cenowej usług dla konsumentów, gdy nałożenie obowiązku oferowania specjalnego pakietu cenowego na wszystkich przedsiębiorców stanowiłoby nadmierne obciążenie, Prezes UKE ogłasza konkurs na przedsiębiorcę wyznaczonego do realizacji obowiązku oferowania specjalnego pakietu cenowego lub obowiązku świadczenia usługi. Projektowana ustawa w art. 354 precyzuje, że przez przedsiębiorcę wyznaczonego należy rozumieć tego przedsiębiorcę, który został wyznaczony do świadczenia usługi (obowiązek w zakresie dostępności) lub oferowania specjalnego pakietu cenowego, w konkursie, o którym mowa w art. 355 albo w trybie pozakonkursowym, o którym mowa w art. 356. Zasady wyłaniania przedsiębiorcy wyznaczonego pozostają, co do zasady, tożsame z tymi wynikającymi z obowiązujących przepisów ustawy Pt. W pierwszej kolejności przedsiębiorcy mogą na zasadzie dobrowolności brać udział w ogłaszanym przez Prezesa UKE konkursie. Dopiero gdy w tym trybie nie dojdzie do wyznaczenia przedsiębiorcy Prezes UKE wyznacza przedsiębiorcę poza procedurą konkursową.

Zgodnie z art. 355 ust. 2 warunki konkursu określone są z uwzględnieniem stopnia rozwoju usług telekomunikacyjnych, potrzeb użytkowników końcowych oraz potrzeb minimalizacji

znieszczenia lub ograniczeń konkurencji na danym obszarze. W ust. 3 określone zostały obligatoryjne elementy ogłoszenia konkursowego tj. wskazanie usługi objętej obowiązkiem świadczenia, ogólnych wymagań i obszaru realizacji obowiązku. Zgodnie z ust. 4 przedsiębiorca składa w konkursie ofertę zawierającą informacje, o których mowa w ogłoszeniu o konkursie wraz z wymaganymi dokumentami.

Do przeprowadzenia postępowania konkursowego Prezes UKE powołuje Komisję konkursową składającą się z pracowników UKE posiadających wiedzę i doświadczenie niezbędne do przeprowadzenia konkursu. Komisja dokonuje badania ofert w dwóch etapach. Kryteriami wyboru przedsiębiorcy są najniższy prognozowany koszt netto realizacji obowiązku oraz zdolność ekonomiczna i techniczna do realizacji tego obowiązku. Wyznaczenie przedsiębiorcy następuje w drodze decyzji Prezesa UKE. Zakres ogłoszenia, dokumentacji oraz tryb postępowania jest określany w akcie wykonawczym wydanym na podstawie ust. 9.

Przepisy dotyczące konkursu na przedsiębiorcę wyznaczonego w dużej mierze powtarzają rozwiązania obowiązujące już na gruncie Pt.

Art. 356–358

Wyznaczenie przedsiębiorcy

W pierwszej kolejności, w przypadku gdy zachodzi konieczność nałożenia obowiązku w zakresie dostępności lub przystępności cenowej usługi powszechnej, Prezes UKE przeprowadza konkurs na przedsiębiorcę wyznaczonego. Sposób postępowania w przypadku, gdy konkurs nie zakończył się nałożeniem obowiązku określa art. 356. Przepis ten dotyczy sytuacji, gdy żaden przedsiębiorca nie przystąpił do konkursu lub żaden z uczestników nie spełnił warunków konkursu lub nie daje rękojmi zapewnienia realizacji obowiązku będącego przedmiotem konkursu. W przypadku zaistnienia powyższych sytuacji Prezes UKE wyznacza przedsiębiorcę w drodze decyzji z uwzględnieniem zdolności tego przedsiębiorcy do realizacji obowiązku na wskazanym obszarze. W przypadku wyznaczenia przez Prezesa UKE przedsiębiorcy przewidziany jest mechanizm zwrotu kosztów wynikających z nieuzasadnionych obciążeń związanych ze świadczeniem usługi powszechnej.

Zgodnie z art. 358 informacja o wyznaczeniu przedsiębiorcy jest niezwłocznie przekazywana przez Prezesa UKE do Komisji Europejskiej oraz publikowana na stronie podmiotowej BIP UKE.

W art. 358 ust. 3 wynika bezpośrednio z art. 366 Pke ust. 1, zgodnie z którym przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej (czyli także podmioty świadczące publicznie dostępną usługę

komunikacji interpersonalnej niewykorzystującej numerów), po spełnieniu wymogu przychodowego, będą zobowiązani do udziału w pokryciu dopłaty do poniesionego przez przedsiębiorcę wyznaczonego kosztu netto. Aby rozliczyć dopłatę, Prezes UKE w pierwszej kolejności musi posiadać informacje o tym, które podmioty świadczą publicznie dostępną usługę komunikacji interpersonalnej niewykorzystującej numerów.

W celu zapewnienia Prezesowi UKE informacji w tym zakresie, proponuje się, aby podmioty świadczące publicznie dostępną usługę komunikacji interpersonalnej niewykorzystującej numerów, które nie mają obowiązku rejestracji w RPT i obowiązku sprawozdawczości, jedynie informowały Prezesa UKE o fakcie świadczenia tej usługi i to wyłącznie w okresie, w którym przedsiębiorca wyznaczony realizuje obowiązek w zakresie usługi powszechnej, a zatem w tych latach, w którym może powstać obowiązek udziału tych podmiotu w pokryciu dopłaty.

W przypadku naruszeń związanych z udzieleniem informacji, o której mowa w ust. 3, Prezes UKE, będzie mógł nałożyć na podmioty świadczące publicznie dostępną usługę komunikacji interpersonalnej niewykorzystującej numerów, karę o której mowa w art. 439 ust. 2 pkt 1 dotyczącą naruszeń związanych z obowiązkami informacyjnymi.

Art. 359–362

Obowiązki dotyczące określania warunków świadczenia usług składających się na usługę powszechną

Zgodnie z art. 359 przedsiębiorca, na którego nałożony został obowiązek świadczenia usługi lub oferowania specjalnego pakietu cenowego informuje Prezesa UKE o wejściu w życie informacji przedumownych w zakresie cen i opłat oraz warunków świadczenia specjalnego pakietu cenowego lub obowiązku świadczenia usługi, najpóźniej 7 dni przed ich wejściem w życie. Obowiązek ten dotyczy także zmian warunków świadczenia ww. usług i informacji przedumownych w zakresie cen i opłat. Informacja przekazywana przez przedsiębiorcę powinna wskazywać dokładne miejsce publikacji dokumentów. Z powyższym obowiązkiem wiąże się uprawnienie Prezesa UKE wskazane w ust. 2 dotyczące możliwości weryfikacji informacji przedumownych w zakresie cen i opłat i warunków świadczenia usług. W przypadku, gdy postanowienia zawarte w warunkach świadczenia usług lub informacji przedumownych w zakresie cen i opłat są sprzeczne z ustawą lub decyzją nakładającą obowiązek świadczenia usługi lub oferowania specjalnego pakietu cenowego Prezes UKE wydaje decyzję wskazując w niej zakres zmian, które powinny być dokonane oraz termin wprowadzenia ich w życie. Decyzja Prezesa UKE ma rygor natychmiastowej wykonalności.

Przedsiębiorca wyznaczony do realizacji obowiązku świadczenia usługi nie może odmówić zawarcia umowy o świadczenie tej usługi, pod warunkiem, że użytkownik końcowy spełnia warunki świadczenia tej usługi (art. 360). Umowa z użytkownikiem końcowym powinna być zawarta najpóźniej w terminie 30 dni od dnia złożenia wniosku i określać termin rozpoczęcia świadczenia usługi. Zgodnie z art. 361 przedsiębiorca wyznaczony do realizacji obowiązku świadczenia usługi zawiera, w terminie 30 dni od dnia złożenia wniosku, umowę, w której określa w szczególności termin rozpoczęcia świadczenia usługi.

Z art. 362 wynika istotne uprawnienie dla konsumentów dotyczące zawarcia umowy o świadczenie usług w oparciu o specjalny pakiet cenowy. Przedsiębiorca zobowiązany, na mocy decyzji Prezesa UKE, do oferowania specjalnego pakietu cenowego nie może odmówić konsumentowi zawarcia umowy po cenach wynikających z tego pakietu, jeżeli spełnia on warunki świadczenia usługi oraz warunki świadczenia specjalnego pakietu cenowego. Uzależnienie zawarcia umowy od spełnienia warunków świadczenia usługi zabezpiecza dostawcę usług przed koniecznością realizacji nieracjonalnych wniosków abonentów względem których świadczenie usługi byłoby niemożliwe np. ze względów technicznych. W celu zagwarantowania odpowiedniej realizacji obowiązku oferowania specjalnego pakietu cenowego – umożliwienia dostępu do usług osobom, które ze względów finansowych nie mogłyby korzystać z nich na zwykłych warunkach rynkowych, przedsiębiorca jest uprawniony do żądania wglądu do dokumentów uprawniających korzystanie ze specjalnego pakietu cenowego. Dokumentami takimi są dokumenty potwierdzające niskie dochody lub szczególne potrzeby np. zaświadczenie o niepełnosprawności. Możliwość weryfikacji uprawnienia konsumenta do skorzystania ze specjalnego pakietu cenowego chroni dostawcę usług przed koniecznością uwzględniania nieuzasadnionych lub nieracjonalnych wniosków. Zgodnie z ust. 3 zawarcie umowy powinno nastąpić nie później niż w terminie 30 dni od dnia złożenia wniosku przez konsumenta. Umowa powinna określać termin rozpoczęcia świadczenia usługi.

Art. 363

Zbycie środków majątkowych sieci dostępu przez przedsiębiorcę wyznaczonego

Przepis art. 363 reguluje sytuację zbycia przez przedsiębiorcę wyznaczonego środków majątkowych lokalnej sieci dostępu lub ich znacznej części, na rzecz odrębnego podmiotu. W takim wypadku przedsiębiorca wyznaczony ma obowiązek zawiadomić Prezesa UKE, najpóźniej na sześć miesięcy przed planowanym zbyciem, o zamiarze zbycia. Powziąwszy informację o zbyciu Prezes UKE może w drodze decyzji nałożyć, zmienić lub uchylić obowiązek świadczenia usługi biorąc pod uwagę wpływ zbycia środków na realizację tego

obowiązku, stan rynku telekomunikacyjnego w zakresie dostępności i jakości świadczenia tej usługi, planowane i realizowane przedsięwzięcia inwestycyjne, a także zdolność przedsiębiorcy telekomunikacyjnego do realizacji tego obowiązku na danym obszarze.

Przepis ten stanowi implementację art. 86 ust. 5 EKŁE i pozostaje tożsamy z przepisami Pt w tym zakresie.

Art. 364–368

Dopłata w zakresie realizacji obowiązków dotyczących usługi powszechnej

Art. 364–368 jest odpowiednikiem art. 95–99 Pt ze zmianami wynikającymi m.in. ze zmian w EKŁE dotyczących regulacji usługi powszechnej oraz zmienionego kręgu przedsiębiorców mających obowiązek udziału w pokryciu dopłaty do kosztów realizacji obowiązku świadczenia usługi powszechnej.

Art. 364

W projekcie przewiduje się ustanowienie dopłat w zakresie realizacji obowiązków dotyczących świadczenia usług stanowiących usługę powszechną. W projektowanych przepisach przyjęto mechanizm wspólnego finansowania przez określonych przedsiębiorców komunikacji elektronicznej kosztu netto realizacji ww. obowiązków. Kalkulacja kosztu netto realizacji obowiązku powinna uwzględniać przychody z tytułu realizacji danego obowiązku, koszty bezpośrednio związane z realizacją tego obowiązku oraz korzyści pośrednie, jakie uzyskuje przedsiębiorca w związku z jego realizacją. Szczegółowe zasady kalkulacji kosztu netto zostaną określone w rozporządzeniu ministra właściwego ds. informatyzacji. Zasady dotyczące finansowania obowiązku usługi powszechnej stanowią wdrożenie art. 89–91 EKŁE oraz załącznika VII.

Projektodawca wprowadził nowy sposób liczenia progu przychodów z działalności komunikacji elektronicznej, który jest wyznacznikiem tego, czy dany przedsiębiorca komunikacji elektronicznej jest zobligowany do finansowania dopłaty do poniesionego przez przedsiębiorcę wyznaczonego kosztu netto, jednocześnie zwiększając wysokość tego progu w stosunku do tej wynikającej z Pt.

Zamiast stałej wysokości progu zapisanego w ustawie, Prezes UKE co roku będzie obliczał i informował na stronie podmiotowej BIP UKE o wysokości progu, który będzie zależny od przeciętnego wynagrodzenia w gospodarce narodowej w poprzednim roku kalendarzowym, ogłaszanego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego na podstawie art. 20 pkt 1 lit. a

ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. Biorąc pod uwagę, że przeciętne wynagrodzenie w gospodarce narodowej w 2020 r. wyniosło 5 167,47 zł, wysokość progu przychodów z działalności komunikacji elektronicznej za rok 2020 wyniosłaby 20 669 880 zł, czyli tylko przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej, których przychód z działalności komunikacji elektronicznej w roku 2020 przekroczyłby 20 669 880 zł byłiby zobowiązani do udziału w pokryciu dopłaty za rok 2020.

Art. 365

Przedsiębiorca wyznaczony w przypadku wystąpienia kosztu netto związanego ze świadczeniem usługi objętej obowiązkiem, może złożyć wniosek, w terminie 6 m-cy od zakończenia roku kalendarzowego, do Prezesa UKE o przyznanie dopłaty do poniesionego kosztu netto. Dopłata może być przyznana wyłącznie w przypadku, jeśli realizacja obowiązku stanowi niesprawiedliwe obciążenie dla przedsiębiorcy. Prezes UKE weryfikuje sposób kalkulacji kosztu netto, na podstawie, dostarczonych przez przedsiębiorcę wyznaczonego, dokumentów. W tym celu powołuje biegłego rewidenta. Prezes UKE w drodze decyzji przyznaje ustaloną kwotę dopłaty, jeśli zweryfikowany koszt netto stanowi nieuzasadnione obciążenie dla przedsiębiorcy wyznaczonego.

Art. 366

Zgodnie z projektowanym przepisem, do finansowania dopłaty do poniesionego przez przedsiębiorcę wyznaczonego kosztu netto zobligowani będą przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej, których przychód w roku kalendarzowym za który przysługuje dopłata przekroczy próg, o którym mowa w art. 364 ust. 6, obliczony dla roku kalendarzowego, za który przysługuje dopłata. Określenie progu dochodowego ma na celu zwolnienie przedsiębiorców, których skala prowadzonej działalności jest nieduża.

Przepis ust. 2 jest uzupełnieniem przepisu z ust. 3 w art. 358, który umożliwi Prezesowi UKE przeprowadzenie postępowania konsultacyjnego listy podmiotów świadczących, w poprzednim roku kalendarzowym, publicznie dostępną usługę komunikacji interpersonalnej niewykorzystującej numerów, sporządzonej na podstawie informacji od tych podmiotów, przekazanych na podstawie art. 358 ust. 3. W rozliczeniu dopłaty kluczowe jest, aby lista tych podmiotów była kompletna, ponieważ na podstawie tej listy Prezes UKE będzie, zgodnie z art. 19 Pke, pozyskiwał od tych podmiotów dane o ich przychodach z tytułu świadczenia przedmiotowych usług. Jest to niezbędne do ustalenia, czy podmioty te spełniają wymóg przychodowy, określony w art. 366 Pke, a następnie uznania ich za przedsiębiorców obowiązanych do udziału w pokryciu dopłaty. Z kolei prawidłowe ustalenie zakresu

podmiotowego postępowania dopłatowych jest warunkiem niezbędnym do przeprowadzenia procesu rozliczenia dopłaty bez ryzyka skutecznie podnoszonych zarzutów w tym zakresie przez innych przedsiębiorców uczestniczących w postępowaniu dopłatowym, dot. m.in. uchylenia decyzji Prezesa UKE w tym przedmiocie.

Art. 367

Projektowany przepis reguluje sposób pozyskiwania środków finansowych w celu sfinansowania dopłaty. Prezes UKE, w drodze decyzji, określa przedsiębiorców obowiązanych do udziału w finansowaniu dopłaty związanej z realizacją obowiązku w zakresie usługi powszechnej oraz jednolity wskaźnik procentowy ich udziału w finansowaniu dopłaty oraz sposób ustalenia kwoty udziału poszczególnych przedsiębiorców komunikacji elektronicznej w pokryciu dopłaty. Stronami w prowadzonym przez Prezesa UKE postępowaniu administracyjnym jest każdy przedsiębiorca komunikacji elektronicznej obowiązany do udziału w finansowaniu dopłaty. Mechanizm finansowania kosztu netto spełnia zapisane w art. 90 ust.2 EKLE zasady przejrzystości, jak najmniejszego zakłócania rynku, niedyskryminacji i proporcjonalności m.in. przez ograniczenie wysokości udziału danego przedsiębiorcy w pokryciu dopłaty czy zależność udziału danego przedsiębiorcy od jego przychodów z działalności komunikacji elektronicznej.

Projektodawca wprowadza nowy sposób liczenia udziału danego przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej w pokryciu dopłaty jako iloczyn jednolitego wskaźnika procentowego, oraz kwoty przychodów tego przedsiębiorcy z działalności komunikacji elektronicznej w danym roku kalendarzowym, w części przekraczającej próg, o którym mowa w art. 364 ust. 6, obliczony dla roku kalendarzowego, za który przysługuje dopłata.. Jest to zasada analogiczna do tej obecnie stosowanej w przypadku finansowania obowiązku świadczenia usług powszechnych na podstawie ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. – Prawo pocztowe (Dz. U. 2022 r. poz. 896, z późn. zm.).

W związku z tym, że dotychczasowe postępowania administracyjne, dotyczące dopłaty w ramach usługi powszechnej, były bardzo długotrwałe, co wynikało m.in. z dużej ilości stron w postępowaniu (ponad 100) wprowadzono ustęp 3, który umożliwia w postępowaniu dotyczącym wydania decyzji w sprawie dopłaty nie zawieszać postępowania w przypadkach określonych w art. 97 § 1 pkt 1–3a ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego oraz daje możliwość, w ściśle określonych w tym ustępie przypadkach, wyznaczenie przez Prezesa UKE, z urzędu, przedstawiciela uprawnionego do działania w postępowaniu do czasu wyznaczenia przedstawiciela lub kuratora przez sąd.

Podobne rozwiązania funkcjonują już w:

- ustawie z dnia 8 lipca 2010 r. o szczególnych zasadach przygotowania do realizacji inwestycji w zakresie budowli przeciwpowodziowych (Dz. U. z 2021 r. poz. 1812) – art. 8 dotyczący postępowań w sprawie wydania decyzji o pozwoleniu na realizację inwestycji,
- ustawie z dnia 24 kwietnia 2009 r. o inwestycjach w zakresie terminalu regazyfikacyjnego skroplonego gazu ziemnego w Świnoujściu (Dz. U. z 2021 r. poz. 1836, z późn. zm.) – art. 9 dotyczący postępowań o ustalenie lokalizacji inwestycji w zakresie terminalu,
- ustawie z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych – art. 50 ust. 5 dotyczący postępowań w sprawach o ustalenie lokalizacji regionalnej sieci szerokopasmowej.

W celu uproszczenia i skrócenia procedury pokrycia dopłaty, wprowadzono jeszcze zmianę polegającą na tym, że Prezes UKE nie będzie wydawał jak dotychczas decyzji dla poszczególnych przedsiębiorców obowiązanych do udziału w finansowaniu dopłaty określającej kwotę ich udziału w pokryciu dopłaty. Decyzja, o której mowa w art. 367 ust. 1, będzie bowiem zawierała wszystkie niezbędne informacje umożliwiające każdemu przedsiębiorcy obowiązanemu samodzielne obliczenie tej kwoty. Prezes UKE będzie tylko, z urzędu, wydawał dla każdego przedsiębiorcy obowiązanego zaświadczenie o kwocie udziału w pokryciu dopłaty, ustalonej zgodnie z decyzją z art. 367 ust.1, w sytuacji gdy ta decyzja będzie już ostateczna. Zaświadczenie służy głównie informacji przedsiębiorcy, że decyzja z art. 367 ust. 1 określająca wysokość jego udziału w pokryciu dopłaty jest ostateczna. Do zaświadczenia wydawanego przez Prezesa UKE będą stosować się odpowiednio przepisy kpa, który zawiera przepisy dotyczące zaświadczenia wydawanego na żądanie.

Należności z tytułu dopłat do kosztu netto podlegają egzekucji zgodnie z przepisami ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.

Przepis art. 367 ust. 7 został zapisany w brzmieniu, które uwzględnia zmiany wynikające z art. 4 ustawy z dnia 4 lipca 2019 r. o zmianie ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1553, z późn. zm.), wprowadzone w związku z planowanym uchycieniem przepisów dotyczących opłaty komorniczej od dnia 1 stycznia 2022 r., i w takiej treści ma obowiązywać dopiero od 1 stycznia 2022 r. Jednakże w związku z tym, że ustawa Pke wejdzie w życie przed 1 stycznia 2022 r., w ustawie wprowadzającej Pke wprowadzono przepis przejściowy regulujący sytuacje dotyczące toczących się wcześniej

postępowań egzekucyjnych przeciwko przedsiębiorcy telekomunikacyjnemu, obowiązanemu do udziału w pokryciu dopłaty, w sprawie kwoty jego udziału w pokryciu dopłaty i wynikających z tych postępowań konsekwencji, czyli m.in. konieczności zapłaty opłaty komorniczej.

Art. 368

Prezes UKE gromadzi środki na dopłatę do kosztu netto na wyodrębnionym rachunku. Przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej zobowiązani do udziału w pokryciu dopłaty wpłacają należności w terminie 30 dni od dnia otrzymania zaświadczenia o kwocie udziału w pokryciu dopłaty. Zgodnie z ust. 2, przedsiębiorca uprawniony do otrzymania dopłaty nie uczestniczy w procesie przekazywania środków na rachunek UKE, co nie znaczy że nie uczestniczy w finansowaniu dopłaty. Otrzymywana przez niego dopłata jest po prostu pomniejszona o kwotę wynikającą z udziału tego przedsiębiorcy w finansowaniu dopłaty. Ust. 3 reguluje sytuację dotyczącą naliczania odsetek ustawowych w przypadku opóźnień we wpłatach przez przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej kwot udziału w pokryciu dopłaty. Zgodnie z obowiązkiem zapewnienia przejrzystości procesu finansowania usługi powszechnej, nakłada się na Prezesa UKE obowiązki w zakresie sprawozdawczości dotyczącej procesu ustalania oraz przyznawania dopłaty do kosztu netto realizacji obowiązku w zakresie świadczenia usługi powszechnej. W terminie 6 miesięcy od dnia uprawomocnienia się decyzji Prezesa UKE dotyczącej wyznaczenia przedsiębiorców obowiązanych do dopłaty, Prezes UKE udostępnia na stronie podmiotowej BIP UKE sprawozdanie, którego zakres z ust. 6 implementuje art. 91 ust. 2 EKŁE.

Przerwanie, ograniczenie lub zaprzestanie świadczenia usługi przez przedsiębiorcę wyznaczonego

Art. 369

Zgodnie z art. 369 przedsiębiorca wyznaczony może przerwać albo w istotnym zakresie ograniczyć realizację obowiązku świadczenia usługi lub oferowania specjalnego pakietu cenowego lub zmienić warunki realizacji tego obowiązku jedynie w przypadkach wskazanych w ustawie. Dotyczą one sytuacji, gdy zachodzą uzasadnione okoliczności uniemożliwiające spełnienie wymagań dotyczących zachowania ciągłości świadczenia usług w przypadku awarii sieci lub w sytuacjach szczególnego zagrożenia, zachowania ochrony integralności sieci, interoperacyjności usług, zachowania tajemnicy telekomunikacyjnej lub ochrony danych w sieci, spełniania wymagań dotyczących kompatybilności elektromagnetycznej. O zaistnieniu

powyższych okoliczności i czasie ich trwania przedsiębiorca obowiązany jest poinformować Prezesa UKE.

Przepis ten jest w swej treści zbliżony do regulacji zawartej w Pt.

Art. 370

Przepis art. 370 reguluje sytuację, kiedy przedsiębiorca wyznaczony z przyczyn od siebie niezależnych nie może realizować obowiązku świadczenia usługi lub oferowania specjalnego pakietu cenowego. W takim wypadku przedsiębiorca ma obowiązek poinformować Prezesa UKE o zamiarze zaprzestania świadczenia usługi, wskazując jednocześnie jakie działania podejmie w celu zapewnienia ciągłości świadczenia usługi. Mając na uwadze konieczność ochrony abonentów przed nagłym odłączeniem ich od usług przedsiębiorca wyznaczony nie może zaprzestać realizacji nałożonego na niego obowiązku do czasu przejścia tego obowiązku przez innego wyznaczonego przedsiębiorcę.

Przepis ten jest w swej treści zbliżony do regulacji zawartej w Pt.

Rozdział 4

Odpowiedzialność za niewykonanie lub nienależyte wykonanie usług komunikacji elektronicznej

Art. 371

Niewykonanie i nienależyte wykonanie usługi

Przepis ten dotyczy kwestii odpowiedzialności przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej za niewykonanie lub nienależyte wykonanie usługi. Odpowiedzialność ta jest uregulowana odrębnie w stosunku do usług wchodzących w skład usługi powszechnej i w stosunku do innych usług. Zgodnie z ust. 1 w odniesieniu do usług innych niż wchodzące w skład usługi powszechnej stosuje się ogólne zasady odpowiedzialności kontraktowej wynikające z przepisów Kc, z zastrzeżeniem art. 374, który uzależnia możliwość dochodzenia roszczeń na drodze sądowej lub pozasądowej od wyczerpania drogi postępowania reklamacyjnego.

Art. 372

Odpowiedzialność w przypadku usługi powszechnej

Przepis ten stanowi, że w przypadku usług wchodzących w skład usługi powszechnej do odpowiedzialności przedsiębiorcy zastosowanie mają jedynie zasady wskazane w projektowanej ustawie, z wyłączeniem zasad ogólnych wynikających z przepisów Kc.

Przepis ust. 2 przewiduje jednak wyjątek od powyższego ograniczenia odpowiedzialności w przypadku, gdy niewykonanie lub nienależyte wykonanie usługi wchodzącej w skład usługi powszechnej nastąpiło w wyniku umyślnej winy, rażącego niedbalstwa lub było następstwem czynu niedozwolonego.

Przepis ust. 3 określa zasady wypłaty odszkodowania i jego wysokość w przypadku przerwy w świadczeniu usługi powszechnej. Odszkodowanie przysługuje za każdy dzień przerwy w wysokości 1/15 średniej opłaty miesięcznej liczonej według rachunków z ostatnich trzech okresów rozliczeniowych, jednak za okres nie dłuższy niż ostatnie 12 miesięcy. Wypłata odszkodowania nie jest możliwa w przypadku, gdy w danym okresie rozliczeniowym łączny czas przerw nie przekroczył 36 godzin. Przepis ust. 5 obok odszkodowania przewiduje również zwrot opłaty abonamentowej w przypadkach, gdy przerwa trwała dłużej niż 12 godzin. W takim wypadku abonent za każdy dzień przerwy jest uprawniony do otrzymania zwrotu 1/30 miesięcznej opłaty abonamentowej.

Zgodnie z ust. 6 odszkodowanie przysługuje również abonentowi, któremu przedsiębiorca wyznaczony z własnej winy nie rozpoczął świadczenia usługi. Przepis ten dotyczy dwóch sytuacji: gdy nie doszło do zawarcia umowy w terminie wynikającym z art. 325 lub art. 326 ust. 2 (termin 30 dni od złożenia przez abonenta wniosku o zawarcie umowy) oraz gdy nie rozpoczęto świadczenia usług w terminie określonym w umowie o świadczenie usługi powszechnej. W powyższych wypadkach za każdy dzień przekroczenia terminu użytkownikowi końcowemu przysługuje odszkodowanie w wysokości 1/30 określonej w umowie miesięcznej opłaty abonamentowej. Przepis ust.7 wskazuje termin przedawniania roszczeń wynikających ze świadczenia usługi powszechnej.

Powyższy przepis pozostaje zbliżony do dotychczasowych regulacji Pt w tym zakresie.

Art. 373

Reklamacje

Przepis art. 373 reguluje uprawnienie abonenta do dochodzenia roszczeń na drodze postępowania reklamacyjnego usługi komunikacji elektronicznej lub usługi fakultatywnego obciążania rachunku. Tryb postępowania reklamacyjnego oraz warunki jakim powinna odpowiadać reklamacja zostały określone w rozporządzeniu wydanym na podstawie delegacji ustawowej zawartej w ust. 7. Przepis ust. 1 określa podstawy składania reklamacji, natomiast w ust. 2 wskazano maksymalny termin, w którym możliwe jest złożenie reklamacji usługi – tj. 12 miesięcy od końca okresu rozliczeniowego, w którym zakończyła się przerwa w

świadczeniu usługi, lub od dnia, w którym usługa została nienależycie wykonana lub miała być wykonana, lub od dnia doręczenia faktury zawierającej nieprawidłowe obliczenie należności z tytułu świadczenia usługi komunikacji elektronicznej lub usługi fakultatywnego obciążania rachunku. W ust. 3 wskazano sposoby składania reklamacji – w formie pisemnej, ustnie do protokołu lub telefonicznie, na wskazany w umowie o świadczenie usług komunikacji elektronicznej adres poczty elektronicznej oraz na adres innego środka komunikacji elektronicznej, o ile dostawca usług umożliwia korzystanie z innego środka komunikacji elektronicznej. Przepis ust. 4 wskazuje niezbędne elementy, które powinna zawierać reklamacja usługi.

W ust. 5 wskazany został termin rozpatrzenia reklamacji oraz sformułowane zostało ważne dla abonenta domniemanie faktyczne, z którego wynika, że bezskuteczny upływ terminu 30 dni oznacza, że dostawca usług uznał okoliczności wskazane w reklamacji i zaakceptował żądanie reklamującego. Przyjęcie powyższego założenia chroni abonenta przed skutkami nadmiernie długotrwałego rozpatrywania reklamacji przez dostawcę usług. W przypadku gdy reklamacja zostaje uwzględniona abonent otrzymuje zwrot opłaty poniesionej z tytułu doręczenia szczegółowego wykazu wykonanych usług telekomunikacyjnych. Ustęp 7 zawiera upoważnienie do wydania rozporządzenia określającego szczegółowy tryb postępowania reklamacyjnego oraz elementy, jakie powinna zawierać odpowiedź na reklamację usługi komunikacji elektronicznej lub usługi fakultatywnego obciążania rachunku mając na uwadze niezbędną ochronę interesu użytkownika końcowego, maksymalne uproszczenie procedury reklamacyjnej oraz zapewnienie jej przejrzystości.

Art. 374

Dochodzenie roszczeń

Przepis art. 374 wprowadza obowiązek wyczerpania drogi postępowania reklamacyjnego przez użytkownika końcowego przed dochodzeniem roszczeń na drodze postępowania sądowego lub postępowania w sprawie pozasądowego rozwiązywania sporów konsumenckich prowadzonego przez Prezesa UKE. W celu uniknięcia wątpliwości czy i kiedy użytkownik końcowy może skorzystać z powyższych sposobów dochodzenia roszczeń ustęp 2 precyzuje jak należy rozumieć wyczerpanie drogi postępowania reklamacyjnego. Wyczerpanie drogi postępowania reklamacyjnego oznacza nieuwzględnienie reklamacji lub w przypadku uwzględnienia reklamacji brak zapłaty dochodzonej należności w terminie 30 dni od dnia jej uwzględnienia .

Powyższy przepis pozostaje zbliżony do dotychczasowych regulacji Pt w tym zakresie.

Art. 375

Znaczące rozbieżności

Przepis ten przewiduje szczególny zakres odpowiedzialności w przypadku świadczenia usług konsumentom. Występowanie znaczących, stałych lub częstych, rozbieżności między rzeczywistym wykonaniem usługi telekomunikacyjnej a warunkami określonymi w umowie, uprawnia konsumenta po wyczerpaniu drogi reklamacyjnej, poza możliwością dochodzenia roszczeń z nienależytego wykonania umowy również do wypowiedzenia umowy, bez konieczności zapłaty roszczenia, o którym mowa w art. 298 ust. 1. Przykładem znaczących rozbieżności między rzeczywistym wykonaniem usług a warunkami określonymi w umowie mogą być np. brak zasięgu dla usług głosowych w miejscu zamieszkania, słaba jakość połączeń lub ich przerywanie uniemożliwiające korzystanie z usług.

Uprawnienie to nie ma zastosowania w przypadku usług dostępu do internetu. Przepis ten stanowi implementację art. 105 ust. 5 EKŁE i nie ma swojego odpowiednika w Pt.

Art. 376

Przerwanie biegu przedawnienia

Przepis ten dookreśla zasady obliczania terminu przedawnienia roszczeń z zakresu usług komunikacji elektronicznej lub usług fakultatywnego obciążania rachunku wskazując warunki w jakich termin ten ulega zawieszeniu, tj. w przypadku wniesienia reklamacji – od dnia jej wniesienia do dnia wyczerpania drogi postępowania reklamacyjnego.

Art. 377

Zaprzestanie świadczenia usług

Przepis ten reguluje kwestię niepłacenia przez abonentów rachunków oraz warunków zaprzestania w takim przypadku świadczenia usług przez dostawcę usług telekomunikacyjnych. Przepis ten stanowi implementację litery e) części A załącznika VI do EKŁE. Kwestia zaprzestania świadczenia usług i rozwiązania umowy z winy abonenta regulowana była dotychczas w Pt jedynie w odniesieniu do usługi powszechnej.

Zgodnie z projektowaną regulacją dostawca usług w przypadku opóźniania się abonenta z zapłatą obowiązany jest w pierwszej kolejności do powiadomienia tego abonenta o zamiarze zawieszenia świadczenia usługi, jeżeli abonent ten nie ureguluje zaległych należności w terminie 14 dni od dnia doręczenia abonentowi tego powiadomienia. Regulacja taka ma chronić abonenta przed nagłą i niespodziewaną utratą dostępu do usługi. Dopiero po bezskutecznym

upływie wyżej wskazanego terminu dostawca usług może zawiesić świadczenia usługi (ust. 2). Zgodnie z ust. 3 w przypadku złożenia reklamacji co do wysokości należności zawieszenie świadczenia usługi nie może nastąpić wcześniej niż po upływie 21 dni od dnia wyczerpania drogi postępowania reklamacyjnego, pod warunkiem zapłaty bezspornych należności.

W przypadku uregulowania zaległości z tytułu świadczenia usług przez abonenta dostawca usług ma obowiązek niezwłocznie, jednak nie później w terminie 3 dni roboczych, wznowić świadczenie usług (ust. 4). Przepis ust. 5 limituje wysokość opłaty za wznowienie świadczenia usług odnosząc się do rzeczywistych kosztów ponoszonych przez dostawcę usług. Przepis ust. 6 odnosi się do sytuacji, gdy abonent pomimo wezwania nie ureguluje zaległych należności. W takiej sytuacji dostawca usług może zawiadomić abonenta o zamiarze wypowiedzenia umowy z winy abonenta, które nastąpić może po upływie 7 dni od dnia doręczenia powiadomienia.

Powiadomienia w zakresie zamiaru zawieszenia świadczenia usług oraz wypowiedzenia umowy z winy abonenta dostawca usług doręcza bezpłatnie na trwałym nośniku na wskazany do kontaktu adres korespondencyjny, adres poczty elektronicznej lub adres innego środka komunikacji elektronicznej.

Art. 378

Postępowanie w sprawie pozasądowego rozwiązywania sporów konsumenckich (ADR)

Przepis art. 378 reguluje postępowanie w sprawie pozasądowego rozwiązywania sporów konsumenckich (postępowanie ADR). Postępowanie ADR może być wszczęte w przypadku zaistnienia sporu cywilnoprawnego między konsumentem a dostawcą usług telekomunikacyjnych. Celem postępowania jest polubowne zakończenie sporu. Przepisy regulujące postępowanie ADR zawarte są również w Pt. Pke nie wprowadza zmian względem obowiązujących regulacji, poza przeniesieniem części regulacji zawartych w rozporządzeniu wydawanym dotychczas na podstawie art. 109 ust. 12 Pt do treści ustawy.

Zgodnie z ust. 2 postępowanie ADR prowadzi Prezes UKE, który w tym zakresie jest podmiotem uprawnionym do prowadzenia postępowania w sprawie pozasądowego rozwiązywania sporów konsumenckich w rozumieniu ustawy z dnia 23 września 2016 r. o pozasądowym rozwiązywaniu sporów konsumenckich (Dz. U. poz. 1823). Do postępowania ADR stosuje się w zakresie nieuregulowanym ustawą przepisy ustawy z dnia 23 września 2016 r. o pozasądowym rozwiązywaniu sporów konsumenckich.

Art. 379

Wszczęcie postępowania ADR

Zgodnie z ust. 1 postępowanie może być wszczęte na wniosek konsumenta albo z urzędu, jeżeli wymaga tego ochrona interesu konsumenta. Niezbędne elementy wniosku określone zostały w art. 33 ust. 2 ustawy o pozasądowym rozwiązywaniu sporów konsumenckich, z tym zastrzeżeniem, że wnioskodawca może wnosić o przedstawienie stronom propozycji rozwiązania sporu. Prezes UKE ma obowiązek odmówić rozpatrzenia sporu w przypadku, gdy jego przedmiot wykracza poza kategorie sporów objęte właściwością Prezesa UKE (ust. 4). Jednocześnie ust. 5 wskazuje katalog przypadków, kiedy Prezes UKE może odmówić rozpatrzenia sporu, a więc pozostawia się regulatorowi pewien margines swobody w przedmiocie odmowy wszczęcia postępowania. W ust. 6 wskazano termin jaki Prezes UKE wyznacza na wyrażenie zgody na przedstawioną propozycję lub na zastosowanie się do niej.

W ust. 7 zawarta jest delegacja ustawowa do wydania rozporządzenia określającego tryb postępowania, sposób wnoszenia wniosków o wszczęcie postępowania oraz sposób wymiany informacji między stronami postępowania.

Art. 380

Pracownicy upoważnieni do prowadzenia postępowań ADR

W ust. 1 wskazano okres upoważnienia dla pracownika UKE oraz niezbędne wymagania, które powinien spełniać pracownik UKE, aby móc prowadzić postępowania ADR. W ust. 2 określono warunki, których zaistnienie skutkuje cofnięciem przez Prezesa UKE upoważnienia do prowadzenia postępowań ADR.

Rozdział 5

Tajemnica komunikacji elektronicznej oraz dane użytkowników końcowych

Zgodnie z ogólną regułą przyjętą w art. 276 ustawy, niniejszy rozdział odnosi się wyłącznie do publicznie dostępnych usług komunikacji elektronicznej. Zatem za każdym razem, gdy w przepisie jest mowa o usłudze komunikacji elektronicznej – chodzi o publicznie dostępną usługę komunikacji elektronicznej, usłudze telekomunikacyjnej – publicznie dostępną usługę telekomunikacyjną

Art. 381

Przepis ten jest implementacją art. 5 dyrektywy 58/2002/WE oraz odpowiednikiem art. 159 Pt. W przepisie tym jest mowa o poufności komunikacji i związanych z nią danych o ruchu za pośrednictwem publicznie dostępnej sieci łączności i publicznie dostępnych usług łączności elektronicznej. Konsekwentnie, przepisy powinny chronić komunikację elektroniczną. Tajemnica telekomunikacyjna odnosi się nie tylko do usług świadczonych przez przedsiębiorców telekomunikacyjnych, ale również przez dostawców usług komunikacji interpersonalnej niewykorzystującej numeracji.

Tajemnica komunikacji elektronicznej obejmuje dane użytkownika, treść indywidualnych komunikatów elektronicznych, dane transmisyjne, dane o lokalizacji oraz, jeżeli dotyczy, dane o próbach połączenia. Co do zasady, ujawnianie lub przetwarzanie treści albo danych objętych tajemnicą komunikacji elektronicznej narusza obowiązek zachowania tajemnicy komunikacji elektronicznej, chyba że przepisy szczególne, w tym ustawy, wskazują inaczej.

Przepisy dotyczące tajemnicy telekomunikacyjnej nie mają zastosowania do informacji ze swej istoty jawnych.

Zaznaczyć należy, że przepisy rozdziału 5 co do zasady odnoszą się do użytkowników końcowych. Zgodnie z definicjami przyjętymi w projekcie, każdy abonent jest użytkownikiem końcowym (abonent - użytkownik końcowy, który jest stroną umowy o świadczenie usług komunikacji elektronicznej zawartej z dostawcą publicznie dostępnych usług komunikacji elektronicznej), zatem wszystkie regulacje dotyczące użytkownika końcowego odnoszą się do abonenta.

Projekt ustawy reguluje przetwarzanie danych odnoszących się do konkretnych podmiotów, w tym osób fizycznych. Zatem dane zanonimizowane nie zostaną objęte regulacjami rozdziału 5.

Art. 382

W art. 382 ustawy wskazano podmioty zobowiązane do zachowania tajemnicy komunikacji elektronicznej. Przepis jest odpowiednikiem art. 160 Pt. Są to wszystkie podmioty uczestniczące w świadczeniu usług komunikacji elektronicznej. Katalog ten nie jest ograniczony do przedsiębiorców komunikacji elektronicznej, lecz rozszerzony o wszystkie podmioty z nimi współpracujące.

W przepisie wprowadzone zostało wyłączenie naruszenia tajemnicy telekomunikacyjnej, jeżeli komunikat elektroniczny został uzyskany w celu dokumentowania naruszenia ustawy.

Zgodnie z regulacją ust. 5, przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej są uprawnieni, działając na zlecenie organów administracji publicznej, do wysyłania komunikatów w interesie publicznym do użytkowników końcowych. Wysyłanie komunikatów w interesie publicznym nie jest marketingiem lub niezamówioną informacją handlową. Wysyłanie nie wymaga zbierania odrębnych zgód - dotyczących wysyłania komunikatów lub przetwarzania danych osobowych. Komunikaty w interesie publicznym mogą dotyczyć takich spraw jak nowe e-usługi administracji publicznej lub ich nowe funkcjonalności, jak również np. wpływających terminów do podjęcia określonych działań (np. podatkowych). Przedmiotowy przepis rozstrzyga pojawiające się wątpliwości przedsiębiorców komunikacji elektronicznej dotyczące podstawy prawnej przetwarzania danych użytkowników końcowych przez podmioty uczestniczące w wykonywaniu działalności komunikacji elektronicznej w sieciach publicznych oraz podmioty z nim współpracujące w celu wysyłania komunikatów w interesie publicznym do użytkowników końcowych. Dzięki przedmiotowemu przepisowi nie ma wątpliwości, iż działania takie na zlecenie organów administracji publicznej jest dopuszczalne na gruncie przepisów ochrony danych osobowych.

Art. 383

Wyłączenie odpowiedzialności podmiotu, o którym mowa w art. 5 ust. 3 dyrektywy 58/2002, za treści przesyłane z i do publicznej sieci telekomunikacyjnej w przypadku gdy podmiot ten nie jest inicjatorem przekazu tych danych (nie podejmuje decyzji o rozpoczęciu transmisji danych), nie wybiera odbiorców lub nie wybiera lub nie przekształca określonej informacji, która jest zawarta w przekazie, jest przewidziane w art. 383.

Przepis ten stanowi transpozycję art. 56 ust. 2 EKŁE, który odwołuje się do stosowania art. 12 dyrektywy 2000/31/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 8 czerwca 2000 r. w sprawie niektórych aspektów prawnych usług społeczeństwa informacyjnego, w szczególności handlu elektronicznego w ramach rynku wewnętrznego (dyrektywa o handlu elektronicznym).

Jednocześnie do projektowanego przepisu wprowadzono wyłączenie odpowiedzialności dostawcy usług komunikacji elektronicznej, do tej pory regulowane w ustawie z dnia 18 lipca 2020 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną (Dz. U. poz. 344). Z tego powodu w ustawie wprowadzającej Pke przewidziana została zmiana brzmienia art. 12 ustawy z dnia 18 lipca 2020 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną.

Wprowadzone zostało odpowiednie stosowanie art. 12 ust. 2 ustawy z dnia 18 lipca 2020 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną w zakresie wyłączenia odpowiedzialności za

„automatyczne i krótkotrwałe pośrednie przechowywanie transmitowanych danych, jeżeli działanie to ma wyłącznie na celu przeprowadzenie transmisji, a dane nie są przechowywane dłużej, niż jest to w zwykłych warunkach konieczne dla zrealizowania transmisji.” (wyłączenie odpowiedzialności).

Art. 384

Art. 351 ust. 1 jest implementacją art. 5 ust. 1 zd. 3 dyrektywy 58/2002. Zgodnie z tym przepisem, przetwarzanie danych objętych tajemnicą komunikacji elektronicznej, w tym danych osobowych, jest dopuszczalne wyłącznie w sytuacji, w której przetwarzanie dotyczy świadczonej usługi lub jest niezbędne do jej wykonania. Przepis odpowiada art. 161 Pt.

Proponuje się wyjaśnienie wątpliwości przez wskazanie, że dopuszczalna jest anonimizacja posiadanych przez operatorów i dostawców usług. Dzięki wprowadzeniu tego rozwiązania, przedsiębiorcy będą mogli dokonywać operacji na zanonimizowanych danych.

W art. 351 wprost wskazano, że operator jest uprawniony do przetwarzania danych osobowych w celu realizacji obowiązków, o których mowa w art. 21a ustawy z dnia 26 kwietnia 2007 r. o zarządzaniu kryzysowym (Dz. U. z 2022 r. poz. 261, z późn. zm.).

Art. 385

W art. 385 ust. 1 wskazano, że przedsiębiorca komunikacji elektronicznej, dysponujący danymi objętymi tajemnicą komunikacji elektronicznej, jest odpowiedzialny za jej ewentualne naruszenie tajemnicy przez podmioty działającego w jego imieniu, niezależnie od winy w wyborze. W ust. 2 wskazano, że przedsiębiorca komunikacji elektronicznej świadczący usługi na rzecz innego przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej jest uprawniony do przetwarzania danych użytkownika tego innego przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej, lecz tylko w zakresie w jakim jest to niezbędne do świadczonych przez niego usług. Dotychczas przedmiotowe regulacje znajdowały się w art. 162 Pt.

Art. 386

Przepisy art. 386 są implementacją art. 6 dyrektywy 58/2002. Wskazane w nim zostały zasady, na jakich przedsiębiorca komunikacji elektronicznej może przetwarzać dane transmisyjne. W szczególności dostawca usług komunikacji elektronicznej jest obowiązany do informowania użytkowników końcowych o celu przetwarzania danych transmisyjnych, jak również o zakresie tego przetwarzania. Zgodnie z ust. 3 należy również poinformować o okresie przetwarzania, jeżeli dane mają być przetwarzane dla celów marketingu usług komunikacji elektronicznej lub

świadczenia usług o wartości wzbogaconej, niezbędna jest zgoda użytkownika. W tym ostatnim przypadku podstawą prawną przetwarzania jest zgoda użytkownika. W ust. 4 ograniczony został katalog podmiotów, jakie mogą przetwarzać dane w imieniu dostawców usług komunikacji elektronicznej. Zagadnienia te uprzednio były regulowane w art. 163 oraz art. 165 Pt.

Art. 387

Art. 387 jest częściowo implementacją art. 9 dyrektywy 58/2002. W przepisie tym uregulowano zasady przetwarzania danych o lokalizacji przez dostawców usług komunikacji elektronicznej. Aby przetwarzać dane o lokalizacji, przedsiębiorca komunikacji elektronicznej jest obowiązany uzyskać zgodę użytkownika. Niezależnie od zgody, dopuszczalne jest przetwarzanie danych zanonimizowanych. W związku z podwyższonym poziomem prywatności danych lokalizacyjnych, przedmiotowe przetwarzanie związane jest z szczególnymi obowiązkami informacyjnymi. Obowiązek informacyjny względem użytkownika lub abonenta końcowego oraz obowiązek uzyskania zgody jest natomiast wyłączony w przypadku, gdy dane o lokalizacji są pozyskiwane w przypadkach, o których mowa w art. 45. Dane lokalizacyjne mogą być przetwarzane wyłącznie w celu świadczenia usług o wartości wzbogaconej oraz innych wskazanych w ustawie (art. 45 Pke).

Regulacja uprzednio znajdowała się w art. 166 Pt. W porównaniu do regulacji zawartej w Pt wprowadzono odniesienie do przetwarzania danych na podstawie art. 45 Pt, który to przepis zawiera nowe podstawy przetwarzania danych.

Art. 388

Przedmiotowa regulacja uprawnia podmioty działające w imieniu przedsiębiorców komunikacji elektronicznej do włączenia się do trwających połączeń, jeżeli jest to niezbędne do usunięcia awarii, zakłóceń lub w innym celu związanym z utrzymaniem sieci telekomunikacyjnej lub świadczeniem usługi komunikacji elektronicznej. Podmiot włączający się do połączenia jest obowiązany – w momencie włączenia – do poinformowania o tym fakcie osoby biorące udział w komunikacji. Regulacja uprzednio znajdowała się w art. 167 Pt.

Art. 389

W art. 389 ust. 1 wskazano obowiązek dostawców publicznie dostępnych usług komunikacji elektronicznej do rejestracji i przetwarzania danych o świadczonych usługach komunikacji elektronicznej, jeżeli jest to niezbędne do rozliczenia płatności za te usługi lub rozpatrzenia

reklamacji. Okres retencji przedmiotowych danych został ustalony na 12 miesięcy. Regulacja uprzednio znajdowała się w art. 168 Pt.

Art. 390

Przepisy dotyczące spisu abonentów są implementacją art. 12 dyrektywy 58/2002. Są one również implementacją art. 112 EKŁE oraz postanowień Załącznika VII pkt 2 EKŁE. Odpowiednikiem przepisu w Pt jest art. 169.

Dane przetwarzane przez przedsiębiorcę telekomunikacyjnego w celu umieszczenia ich w publicznie dostępnym spisie abonentów. Ze względu na ochronę prywatności, zamieszczenie danych abonenta w spisie może nastąpić wyłącznie po uzyskaniu zgody od tego abonenta.

Art. 391

Przepis wprowadza uprawnienie przedsiębiorcy telekomunikacyjnego do prowadzenia biura numerów. Prowadzenie biura numerów może zostać powierzone innemu podmiotowi, który nie musi być przedsiębiorcą telekomunikacyjnym. Poprzednio przedmiotowa kwestia była regulowana w art. 170 Pt.

Art. 392

Art. 359 ustawy jest odpowiednikiem art. 171 Pt. Jest jednocześnie implementacją art. 8 dyrektywy 2002/58. Przepisy stanowią również implementację art. 115 w zw. z Załącznikiem VI Część B lit. a EKŁE w zakresie identyfikacji linii wywołującej.

Zgodnie z przedmiotową regulacją, operator publicznej sieci telekomunikacyjnej, w której świadczone są publicznie dostępne usługi komunikacji głosowej zapewnia użytkownikom końcowym możliwość prezentacji identyfikacji zakończenia sieci, z którego inicjowane jest połączenie.

Z kolei dostawca usług komunikacji głosowej jest obowiązany zapewnić:

- 1) użytkownikowi wywołującemu – możliwość jednorazowego wyeliminowania prezentacji identyfikacji linii wywołującej u użytkownika wywoływanego podczas wywołania i połączenia;
- 2) abonentowi wywołującemu – możliwość stałego wyeliminowania prezentacji identyfikacji linii wywołującej u użytkownika wywoływanego podczas wywołania i połączenia, u operatora, do którego sieci jest przyłączony abonent będący stroną umowy z dostawcą usług;

- 3) abonentowi wywoływanemu – możliwość eliminacji dla połączeń przychodzących prezentacji identyfikacji linii wywołującej, a jeżeli taka prezentacja jest dostępna przed rozpoczęciem połączenia przychodzącego, także możliwość blokady połączeń przychodzących od użytkownika stosującego eliminację prezentacji identyfikacji linii wywołującej.

Ponadto, dostawca publicznie dostępnych usług komunikacji głosowej świadczonych w publicznej sieci telekomunikacyjnej zapewniając automatyczne przekazywanie wywołań jest obowiązany zapewnić abonentowi możliwość zablokowania, za pomocą prostych środków, automatycznego przekazywania przez osobę trzecią wywołań do telekomunikacyjnego urządzenia końcowego tego abonenta. Dostawca ten jest obowiązany informować abonentów o ww. uprawnieniach, zaś za ich realizowanie nie może pobierać opłat.

Art. 393

Postanowienia art. 393 stanowią o ochronie użytkowników końcowych przed nękaniami w związku z marketingiem bezpośrednim lub przesyłaniem niezamówionej informacji handlowej. Przepisy zastąpią obowiązujące regulacje art. 10 ustawy z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną oraz art. 172 Pt. Wraz z wprowadzeniem art. 393 uchylany jest art. 10 ustawy z dnia 18 lipca 2020 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną.

Automatyczne systemy wywołujące są to zautomatyzowane połączenia komunikacji głosowej, które łączą się z użytkownikiem końcowym i przekazują przygotowane uprzednio nagranie. Analogicznie mogą to być inne komunikaty.

Marketing bezpośredni oraz przesyłanie niezamówionej informacji handlowej mogą odbywać się w różnej formie, w szczególności: wiadomości poczty elektronicznej, telefony do użytkowników końcowych, wiadomości SMS lub MMS, jak również wszelkie inne formy komunikacji.

Co do zasady, zakazany jest marketing bezpośredni oraz przesyłanie niezamówionej informacji handlowej. Regulacja dotyczy wszystkich, nie tylko przedsiębiorców komunikacji elektronicznej. Marketing elektroniczny lub przesyłanie niezamówionej informacji handlowej są dopuszczalne, jeżeli użytkownik wyraził zgodę na ich otrzymywanie. Komunikacja nie może odbywać się na koszt użytkownika końcowego. Należy podkreślić, że zgoda powinna spełniać wymogi wskazane w RODO, gdyż zgodnie z Pke stosuje się tu wymogi zawarte w przepisach z zakresu ochrony danych osobowych. Zgoda zatem oznacza dobrowolne, konkretne, świadome i jednoznaczne okazanie woli, którym osoba, której dane dotyczą, w

formie oświadczenia lub wyraźnego działania potwierdzającego, przyzwala na przetwarzanie dotyczących jej danych osobowych. Zgoda może nie być wyraźna, jeżeli abonent lub użytkownik końcowy udostępnili w ww. celach identyfikujący go adres elektroniczny. Musi natomiast być konkretna, wskazywać kanał przyszłej komunikacji z klientem (np. sms, telefon, e-mail), cel, oraz przede wszystkim określać podmiot, na rzecz którego została udzielona. UOKiK w swoich decyzjach wskazywał na potrzebę zapewnienia realizacji zasady opcjonalności, tj. prawo do wyrażenia odrębnej zgody (lub odmowy jej wyrażenia) przez konsumenta m.in. w zakresie podmiotów, które będą uprawnione do stosowania marketingu³⁾. GODO (obecnie UODO) a także sądy administracyjne podkreślały również potrzebę rozdzielania zgód na różne cele (np. ogólnej zgody na przetwarzanie danych osobowych w celach marketingowych i dotychczasowej zgody z usude na przesyłanie informacji handlowej za pomocą środków komunikacji elektronicznej)⁴⁾, tak aby zapewnić użytkownikowi swobodny wybór w jakim celu i w jakim zakresie wyraża zgodę.

Przy konstruowaniu treści oświadczeń o wyrażeniu zgody warto kierować się wytycznymi organów ochrony danych osobowych i UOKiK wyrażonymi w dotychczas wydanych decyzjach oraz wskazówkami organów innych państw członkowskich⁵⁾.

Komunikaty marketingu bezpośredniego muszą być odróżniane od komunikatów technicznych lub obsługowych. Tym samym nie ma wątpliwości, że kontakt z klientem w tych celach (tj. technicznych, obsługowych itp.) nie jest objęty regulacją art. 393 Pke.

³⁾ Patrz decyzje UOKiK, m.in. decyzja UOKiK w sprawie Netii z 30 maja 2019 r. nr DOZIK 3/2019; https://www.uokik.gov.pl/aktualnosci.php?news_id=15607

⁴⁾ Wyrok WSA w Warszawie, sygn. II SA/Wa 269/11. W zaskarżonej do WSA decyzji GODO wskazano, iż w przypadku sformułowania jednego oświadczenia woli zawierającego w swej treści zgodę, o której mowa w przepisach uodo oraz tą wskazaną w usude, trudno mówić o spełnieniu przez administratora danych określonego w ustawie o ochronie danych osobowych wymogu zapewnienia osobie, której dane dotyczą, swobodnego i nieskrępowanego podjęcia decyzji i wyrażenia woli w sprawie zgody na przetwarzanie jej danych osobowych. Podmiot danych wyrażając chęć otrzymywania informacji handlowych na adres poczty elektronicznej musi jednocześnie złożyć oświadczenie woli w przedmiocie zgody na przetwarzanie jego danych osobowych w celach marketingowych wynikającą z przepisów ustawy o ochronie danych osobowych. Osoba, której dane dotyczą, zainteresowana otrzymywaniem materiałów reklamowych dotyczących usług i produktów oferowanych przez inne niż administrator danych podmioty, wyłącznie tzw. "pocztą tradycyjną", zobowiązana jest jednocześnie do wyrażenia woli na przesyłanie na jej adres poczty elektronicznej informacji handlowych. WSA wskazał, iż niekorzystne jest to dla osoby, która chce, aby w ograniczonym stopniu były przetwarzane jej dane osobowe, np. chciałaby otrzymywać informacje o produktach grupy (...) pocztą elektroniczną, ale nie jest zainteresowana innymi formami marketingu np. marketingiem telefonicznym. (...). Klauzula zgody na przetwarzanie danych osobowych w celach marketingowych i klauzula przetwarzania danych w celach związanych z otrzymywaniem informacji handlowych powinny być zatem oddzielone. Warto przy tym wskazać, że zarzuty dotyczyły ogólnie sformułowanej zgody na przetwarzanie danych osobowych w celach marketingowych.

⁵⁾ W tym zakresie warto przywołać wytyczne brytyjskiego organu ochrony danych osobowych, <https://ico.org.uk/media/for-organisations/documents/1555/direct-marketing-guidance.pdf>

Przedmiotowy przepis jest implementacją przepisów dwóch dyrektyw. Pierwszą jest art. 13 ust. 1 i 3 dyrektywy 2002/58, zgodnie z którym automatycznych systemów wywołujących i systemów łączności bez ludzkiej ingerencji (automatyczne urządzenia wywołujące), faksów lub poczty elektronicznej do celów marketingu bezpośredniego może być dozwolone jedynie wobec użytkowników końcowych, którzy uprzednio wyrazili na to zgodę. Przepisy te równolegle implementują art. 10 dyrektywy 2002/65/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 września 2002 r. dotyczącej sprzedaży konsumentom usług finansowych na odległość oraz zmieniającej dyrektywę Rady 90/619/EWG oraz dyrektywy 97/7/WE i 98/27/WE. Zgodnie z tą dyrektywą Warto zwrócić uwagę, że zgodnie z dyrektywą 2002/65/WE (art. 2 lit. e) “środki porozumiewania się na odległość” oznaczają wszelkie środki, które bez jednoczesnej fizycznej obecności dostawcy i konsumenta mogą być wykorzystywane do sprzedaży na odległość usługi pomiędzy tymi stronami.

Art. 394

W art. 394 regulowane jest pozyskiwanie informacji z urządzeń końcowych. Uprzednio regulacja znajdowała się w art. 173 Pt. Pozyskiwanie informacji oraz uzyskiwanie dostępu do informacji przechowywanej na urządzeniach końcowych jest dopuszczalne po uprzednim przekazaniu informacji do użytkownika końcowego oraz pozyskaniu zgody na takie działania. Zgoda może być wyrażona przez odpowiednie ustawienia oprogramowania na urządzeniu końcowym.

Przepis przewiduje wyjątek, tj. jeżeli przechowywanie lub uzyskanie informacji jest niezbędne do świadczenia transmisji komunikatu za pośrednictwem publicznej sieci telekomunikacyjnej lub świadczenia usług komunikacji elektronicznej.

Art. 395

Zgodnie z ogólną regulacją do zgód zbieranych od użytkowników końcowych w ustawie stosuje się przepisy ochrony danych osobowych, a więc przede wszystkim RODO i art. 7 RODO. Oznacza to w szczególności, że każda zgoda musi być konkretna, dobrowolna, świadoma i jednoznaczna. Podmiotowi wyrażającemu zgodę przysługuje również prawo do odwołania zgody. Podmiot zbierający zgody jest obowiązany do zapewnienia rozliczalności. Regulacja odpowiada art. 174 Pt.

Art. 396

Art. 396 jest implementacją art. 4 ust. 1a dyrektywy 58/2002. Wskazane zostały, ponad wymogi określone w Rozporządzeniu RODO, środki, jakie powinni wdrożyć dostawcy publicznie dostępnych usług komunikacji elektronicznej. Regulacja odpowiada art. 174¹ Pt.

Art. 397–399

Art. 364 jest implementacją art. 4 dyrektywy 58/2002 oraz uzupełnia regulacje rozporządzenie Komisji (UE) Nr 611/2013 z 24.6.2013 r. w sprawie środków mających zastosowanie przy powiadamianiu o przypadkach naruszenia danych osobowych, na mocy dyrektywy 2002/58/WE Parlamentu Europejskiego i Rady o prywatności i łączności elektronicznej. Wskazana została procedura obowiązująca dostawców usług komunikacji elektronicznej w przypadku naruszenia ochrony danych osobowych. W art. 365 wskazane zostało, że Prezes UODO kierując do dostawcy powszechnie dostępnych usług komunikacji elektronicznej wystąpienia zmierzające do zapewnienia skutecznej ochrony danych osobowych uwzględnia wytyczne Komisji Europejskiej dotyczące realizacji obowiązku powiadomienia użytkownika końcowego będącego osobą fizyczną o naruszeniu jego danych osobowych i wskazuje okoliczności, formę i sposób takiego powiadomienia. Zaznaczyć należy, że wypełnienie obowiązku informowania Prezesa UODO o naruszeniu danych osobowych, o którym mowa w art. 397 ust. 4, zgodnie z art. 95 RODO, wypełnia obowiązek zgłaszania naruszenia do Prezesa UODO o naruszeniu, o którym mowa w art. 33 RODO. Przepisy odpowiadają art. 174a–174c Pt.

Art. 400

Art. 400 jest implementacją art. 4 ust. 4 zdanie ostatnie dyrektywy 58/2002. Regulacja uprzednio znajdowała się w art. 174d Pt. Wskazany został szczególnie, niezależny od postanowień Rozporządzenia RODO, obowiązek prowadzenia przez dostawców publicznie dostępnych usług komunikacji elektronicznej rejestru naruszeń ochrony danych osobowych, wraz z jego minimalnym zakresem. Nie można wykluczyć sytuacji, że rozszerzony rejestr prowadzony przez dostawców na podstawie Rozporządzenia RODO spełnia wymagania art. 400. Powierzenie prowadzenia rejestru może zostać powierzone innemu podmiotowi, w szczególności prowadzącemu profesjonalne usługi w przedmiotowym zakresie.

Rozdział 6

Cyfrowe transmisje radiofoniczne i telewizyjne

Art. 401 – radiodyfuzja cyfrowa

Przepisy art. 401 projektowanej ustawy regulują zagadnienia związane z telewizją i radiofonią cyfrową i są one konsekwencją szczegółowych wymagań zawartych w EKŁE. Zgodnie z ust. 1, który stanowi implementację art. 113 ust. 3 EKŁE, konieczne jest zapewnienie pełnej interoperacyjności przez wyposażenie odbiorników cyfrowych i odbiorników radiofonii cyfrowej w złącza zdolne do przesyłania wszystkich koniecznych składników sygnału cyfrowego, włączając strumienie audio/wideo, informacje o API – w przypadku odbiorników cyfrowych.

Ustęp 2 stanowi, iż stosowanie API nie jest konieczne w przypadku samochodowych odbiorników radiofonicznych. Odbiorniki samochodowe fabrycznie montowane w pojazdach są fizycznie i systemowo zintegrowane z systemami pojazdu. Utworzenie otwartego interfejsu mogłoby stworzyć zagrożenie wykorzystania API do przejęcia kontroli nad kluczowymi systemami pojazdu, co w praktyce może prowadzić do przejęcia kontroli nad poruszającym się pojazdem, co stanowi istotne zagrożenie dla znajdujących się w pojeździe i innych uczestników ruchu.

Ustęp 3 stanowi implementację art. 113 EKŁE, w którym zobowiązuje się dostawców usług telewizji cyfrowej do zapewnienia możliwości bezpłatnego zwrotu sprzętu po zakończonej umowie pod warunkiem, iż nie jest on w pełni interoperacyjny z usługami telewizji cyfrowej innych dostawców, w tym tych, na które przeszedł użytkownik końcowy.

W ust. 4, który stanowi implementację art. 113 EKŁE, wskazano, że odbiorniki telewizyjne i pozostałe urządzenia używane do odbioru transmisji cyfrowych powinny umożliwiać odbiór niekodowanych cyfrowych transmisji telewizyjnych. Drugi wymóg dotyczy przystosowania odbiorników do dekodowania transmisji za pomocą jednolitego algorytmu kodowania (skramblowania), określonego w przepisach wykonawczych. Algorytm ten jest oparty na odpowiednim raporcie technicznym ETSI. Stosowanie jednolitego systemu kodowania ma zapobiegać wytworzeniu różnych systemów kodowania sygnału, które mogłyby zagrozić jednolitości rynku telewizyjnego. System kodowania ma stanowić podstawowe zabezpieczenie transmisji przed nieuprawnionym dostępem.

Ustęp 5 stanowi implementację art. 113 EKŁE. W ustępie tym określono, że użytkownicy końcowi powinni mieć możliwość korzystania z gwarancji interoperacyjności wszelkiego

sprzętu do odbioru sygnału radiofonicznego w nowych pojazdach kategorii M. Zgodnie z EKŁE odbiorniki samochodowe, w które wyposażane są pojazdy kategorii M udostępniane na rynku do sprzedaży lub wynajmu w Unii od dnia 21 grudnia 2020 r., powinny umożliwiać co najmniej odbiór niekodowanych transmisji radiofonicznych. Niemniej przepisy nie stoją na przeszkodzie, by samochodowe urządzenia radiowe w nowych pojazdach kategorii M były w stanie odbierać i odtwarzać usługi radiofoniczne świadczone za pomocą analogowych naziemnych programów radiofonicznych.

Z uwagi na fakt, iż zapisy EKŁE odnoszą się do odbiornika radiofonicznego i nie mają bezpośredniego przełożenia na pojazdy kategorii M nie znajduje uzasadnienia konieczność weryfikacji tego wymagania w toku procedury homologacji. Dlatego też wymóg ten pozostaje poza zakresem przedmiotowym przepisów ustawy - Prawo o ruchu drogowym pozostającej we właściwości Ministerstwa Infrastruktury. W związku powyższym obowiązek kontroli realizacji ww. obowiązku i sankcjonowania jego naruszenia zostanie wdrożony do ustawy Pke. Kontrolę przystosowania odbiorników samochodowych do odbioru cyfrowych transmisji będzie prowadził Prezes UKE. Nabywcy wewnątrzspółnotowi, jak również najemcy pojazdów kategorii M oferujący najem długoterminowy, którzy nie będą przestrzegać powyższego obowiązku, obciążeni zostaną przez Prezesa UKE karą pieniężną w wysokości do 3% uzyskanego przychodu.

Projektowane przepisy uwzględniają delegacje zmierzające do wydania wymagań technicznych dotyczących sprzętu naziemnej telewizji cyfrowej oraz naziemnej radiofonii cyfrowej, tak aby przygotować konsumentów do nowej techniki nadawania naziemnego oraz uniknąć podaży sprzętu, który nie byłby zgodny z wymaganiami technicznymi, które mają zostać wprowadzone.

Art. 402–404 – systemy warunkowego dostępu

Stosowanie systemów dostępu warunkowego zostało uregulowane w EKŁE i oznacza jakiegokolwiek środki techniczne, które powodują, że dostęp do chronionych usług nadawania radiofonicznego lub telewizyjnego w formie zrozumiałej jest uwarunkowany posiadaniem abonamentu lub innego, uprzednio uzyskanego indywidualnego zezwolenia. Innymi słowy, system warunkowego dostępu pozwala na pobieranie opłaty za dostęp do odkodowanego przekazu audiowizualnego. Usługa dostępu warunkowego obejmuje z reguły obsługę systemu uprawnień abonentów, kodowanie przekazu i obsługę urządzeń abonenckich pozwalających na odbiór.

W art. 402, który stanowi implementację art. 62 ust. 2 EKŁE, wskazano, iż po dokonaniu analizy wymogów dotyczących warunkowego dostępu do usług transmisji telewizji cyfrowej Prezes UKE może znieść albo zmienić wymogi nałożone na przedsiębiorstwa, które nie posiadają znaczącej pozycji na danym rynku. Takie zniesienie wymogów albo ich zmiana nie powinny negatywnie oddziaływać na dostęp użytkowników końcowych do takich usług ani na perspektywę efektywnej konkurencji.

Artykuł 404 implementuje art. 62 ust. 1 EKŁE i określa obowiązki skierowane do dysponentów praw własności przemysłowej do systemów dostępu warunkowego i usług świadczonych za ich pomocą. Rozróżnienie odnosi się do systemu warunkowego dostępu oraz usług polegających na dostępie warunkowym. Ponadto określono warunki przyznawania licencji producentom sprzętu konsumenckiego w odniesieniu do wspólnego interfejsu pozwalającego na połączenie wielu innych systemów dostępu, lub środków charakterystycznych dla innego systemu dostępu, pod warunkiem, że licencjobiorca spełnia odpowiednie i uzasadnione wymogi, zapewniając, w zakresie, w jakim go to dotyczy, bezpieczeństwo transakcji operatorów systemów warunkowego dostępu.

DZIAŁ VIII

Organy właściwe w sprawach komunikacji elektronicznej oraz postępowanie przed Prezesem UKE

Rozdział 1

Organy właściwe w sprawach komunikacji elektronicznej (art. 406–415)

Projektowane przepisy utrzymują dotychczasowe regulacje zawarte w ustawie Pt w zakresie struktury instytucjonalnej. Organami właściwymi w sprawach telekomunikacji pozostaje minister właściwy do spraw informatyzacji i Prezes UKE. Przepisy uwzględniają zmiany wynikające z EKŁE odnoszące się do krajowych organów regulacyjnych (Prezesa UKE). W tym zakresie projektowane przepisy stanowią wdrożenie art. 5–11 EKŁE, a ponadto w zakresie celów polityki regulacyjnej stanowią wdrożenie art. 3 EKŁE.

W porównaniu do dotychczasowej regulacji doprecyzowano katalog informacji jakie Prezes UKE powinien zawrzeć w corocznym sprawozdaniu ze swojej działalności regulacyjnej (dodano informacje na temat stanu rynku, decyzji wydanych przez Prezesa, zasobów ludzkich, finansowych i sposobu ich rozdysponowania oraz przyszłych planów). Nowością wynikająca z EKŁE jest wymóg przeprowadzenia konkursu na Prezesa UKE oraz konieczność zapewnienia, aby decyzja o odwołaniu Prezesa UKE podlegała kontroli sądowej w zakresie stanu

faktycznego, jak i kwestii prawnych. Art. 7 ust. 3 in fine, który dotyczy tej kwestii został wdrożony przez umożliwienie Prezesowi UKE odwołania się do sądu pracy w przypadku odwołania Prezesa UKE przed upływem kadencji. Przepisy tego rozdziału regulują również zakres działania Prezesa UKE. Jednakże katalog zadań i czynności objętych tym zakresem nie ma charakteru wyczerpującego. Dotyczy on m.in. działań regulacyjnych i kontrolnych prowadzonych w odniesieniu do rynków usług telekomunikacyjnych, gospodarowania zasobami telekomunikacyjnymi i kontroli kompatybilności elektromagnetycznej. Na podstawie bowiem art. 21 ustawy z dnia 13 kwietnia 2007 r. o kompatybilności elektromagnetycznej Prezes UKE jest organem uprawnionym do przeprowadzania kontroli spełniania przez urządzenia wymagań dotyczących kompatybilności elektromagnetycznej. Ponadto Prezes UKE wykonuje zadania z zakresu regulacji działalności pocztowej, określonych w ustawie z dnia 23 listopada 2012 r. – Prawo pocztowe oraz określonych w ustawie z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych (w sprawach warunków prowadzenia inwestycji telekomunikacyjnych), ustawie z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (Dz. U. z 2022 r. poz. 1693, z późn. zm.) (w sprawach związanych z budową i udostępnianiem kanałów technologicznych wzdłuż dróg publicznych), ustawie dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (w sprawach współdziałania przy wydawaniu decyzji dotyczących ograniczania sposobu korzystania z nieruchomości przez udzielenie zezwolenia na zakładanie i przeprowadzenie na nieruchomości urządzeń łączności publicznej, jeżeli właściciel nie wyraża na to zgody), oraz ustawie z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2022 r. poz. 503) (występowanie na prawach strony w postępowaniach w sprawie ustalenia lokalizacji inwestycji celu publicznego z zakresu łączności publicznej).

Art. 414 rozszerza zakres działania Prezesa UKE względem uprzednio obowiązującej ustawy Pt przez nadanie Prezesowi UKE uprawnień do prowadzenia kontroli obowiązku wyposażenia pojazdów kategorii M w samochodowe odbiorniki radiofoniczne zdolne do odbioru cyfrowych transmisji jak również obowiązku sprzedaży odbiorników sygnału telewizyjnego oraz odbiorników radiofonii cyfrowej spełniających wymagania wynikające z przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 368.

Rozdział 2

Działania kontrolne Prezesa UKE (art. 416–434)

Projektowane przepisy regulują kwestie weryfikacji przez Prezesa UKE przestrzegania przepisów, decyzji oraz postanowień z zakresu komunikacji elektronicznej lub spełniania

wymagań dotyczących kompatybilności elektromagnetycznej. Należy zwrócić uwagę, że zakres komunikacji elektronicznej obejmuje wszystkie regulacje wynikające z przepisów ustawy Pke, czyli zarówno kwestie związane z regulacją rynków, gospodarowaniem częstotliwościami i numeracją, jak i regulacje dotyczące odbiorników samochodowych.

Zaproponowane regulacje nie odbiegają w sposób zasadniczy od dotychczasowych rozwiązań przyjętych w Rozdziale 2. działu X ustawy Pt. Dla większej jasności i przejrzystości projektowana ustawa wymienia przykładowe działania jakie w ramach w/w weryfikacji Prezes UKE może podejmować. Należy wymienić tu oprócz prowadzenia kontroli oraz postępowania pokontrolnego, również monitorowanie widma radiowego oraz lokalizowanie źródła zakłóceń, które to działania są odrębne od kontroli i postępowania pokontrolnego. Należy tu wskazać, że kontrola jest skierowana przeciwko konkretnej osobie/podmiotowi, podczas gdy monitorowanie widma następuje w sytuacji, gdy nie jest jeszcze wiadome czy doszło w ogóle do naruszenia przepisów i pracownicy UKE badają (np. podczas objazdów samochodowych przy wykorzystaniu odpowiedniego sprzętu) czy na danym obszarze doszło do używania urządzeń radiowych, wykorzystania widma i następnie porównania wyników z wydanymi pozwoleniami, decyzjami.

Art. 416–427

Prezes UKE jest również organem uprawnionym do kontroli znajdujących się w obrocie lub oddanych do użytku wyrobów. Projektowana ustawa wymienia tu rozporządzenia Komisji Europejskiej, w zakresie których właściwy jest Prezes UKE i które stanowią środek wykonawczy do dyrektywy 2005/32/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 lipca 2005 r. ustanawiającej ogólne zasady ustalania wymogów dotyczących ekoprojektu dla produktów wykorzystujących energię oraz dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/125/WE z dnia 21 października 2009 r. ustanawiającej ogólne zasady ustalania wymogów dotyczących ekoprojektu dla produktów związanych z energią. Prezes UKE posiada również kompetencje w zakresie kontroli produktów wykorzystujących energię i znakowania efektywności energetycznej, a także kontroli aparatury. Projektowane przepisy w powyższym zakresie zawierają aktualizację katalogu aktów unijnych, który zawarty był również w ustawie Pt, w odniesieniu do których Prezes UKE posiada uprawnienia kontrolne.

Ponadto, Prezes jest organem kontrolującym w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 14 września 2012 r. o etykietowaniu energetycznym produktów związanych z energią (Dz. U. z 2020 r. poz. 378) i jest uprawniony do kontroli wprowadzanych do obrotu lub oddawanych do użytku produktów związanych z energią. Jest również organem przeprowadzającym kontrolę

realizacji programu znakowania efektywności energetycznej urządzeń biurowych w rozumieniu przepisów ustawy o etykietowaniu energetycznym produktów związanych z energią i jest uprawniony do kontroli realizacji programu znakowania efektywności energetycznej urządzeń biurowych.

W celu zapewnienia pewności prawnej i rzetelności przeprowadzenia kontroli utrzymano zawarte w ustawie Pt regulacje wymagające, aby kontrole przeprowadzali co do zasady pracownicy UKE (a zatem osoby pozostające w stosunku pracy) po okazaniu legitymacji służbowej oraz doręczeniu upoważnienia do przeprowadzenia kontroli. Minister właściwy do spraw informatyzacji określi przy tym wzór legitymacji.

Projektowana ustawa przewiduje wprowadzenie nowej regulacji dotyczącej, wymagającej podjęcia niezwłocznych działań, kontroli u osoby fizycznej. W takich sytuacjach bowiem powinno być dopuszczalne rozpoczęcie kontroli jedynie po okazaniu legitymacji służbowej, natomiast upoważnienie do przeprowadzenia kontroli będzie można doręczyć w terminie trzech dni od podjęcia kontroli. Określono również elementy upoważnienia do przeprowadzenia kontroli osoby fizycznej wzorowane na analogicznym katalogu z art. 49 ust. 7 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców. W związku z tym, że organ nie zawsze będzie miał pełne dane osoby kontrolowanej upoważnienie do przeprowadzenia kontroli będzie wskazywać oznaczenie osoby kontrolowanej. Należy podkreślić, że przepis ten będzie dotyczył kontroli w zakresie, który nie obejmuje prowadzonej przez tę osobę działalności gospodarczej. Przepis został wprowadzony, gdyż istnieje potrzeba szybkiego reagowania UKE w sytuacjach używania przez osoby fizyczne urządzeń powodujących zakłócenia, czy dopuszczania się przez takie osoby oszustw czy nadużyć.

Do kontroli działalności gospodarczej przedsiębiorcy będzie, tak jak dotychczas, stosowany rozdział 5 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców dotyczący ograniczeń kontroli. Rozdział ten określa m.in. prawo do odszkodowania za szkodę na skutek przeprowadzenia czynności kontrolnych z naruszeniem przepisów, reguły planowania kontroli, reguły uprzedniego powiadomienia przedsiębiorcy o kontroli. W tym ostatnim aspekcie należy wskazać, że art. 48 ust. 11 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców wymienione zostały przypadki, do których obowiązku zawiadomienia o zamiarze wszczęcia kontroli nie dokonuje się. Zasadne jest wyłączenie tego obowiązku również w przypadku kontroli przeprowadzanej przez Prezesa UKE, tak aby umożliwić sprawne przeprowadzanie kontroli. Wyłączenie to znajdzie się w ustawie wprowadzającej ustawę – Prawo komunikacji elektronicznej.

Ze względu na potrzebę zapewnienia efektywności, sprawności przeprowadzania kontroli, w szczególności w przypadku czynności wymagających eksperckiej wiedzy, utrzymano regulację dopuszczającą udział w czynnościach kontrolnych również innych osób – posiadających wiedzę specjalistyczną, które nie są pracownikami UKE. Osoby takie będą musiały również dysponować upoważnieniem udzielonym przez Prezesa UKE.

Projektowane przepisy na wzór dotychczasowych regulacji zawierają katalog czynności, do których przeprowadzający kontrolę jest upoważniony. Są to uprawnienia w szczególności dotyczące dostępu do materiałów, dokumentów, wstępu do obiektów, nieruchomości, nieodpłatnego pobierania próbek, wykonywania czynności kontrolno-pomiarowych. Z kontroli sporządza się protokoły.

Co do zasady kontrola może dotyczyć każdego podmiotu, który jest zobowiązany do przestrzegania przepisów, decyzji i postanowień z zakresu telekomunikacji. Kontrolę i postępowanie pokontrolne Prezes UKE wszczyna z urzędu.

Zakres kontroli prowadzonych przez Prezesa UKE dotyczy również szkodliwych zakłóceń elektromagnetycznych wpływających na PRS, w związku z wprowadzeniem do ustawy Pke przepisów regulujących wykorzystanie tej usługi na terenie Polski.

Zgodnie z Decyzją PRS, organ odpowiedzialny za korzystanie z PRS zapewnia, by ustanowiony został punkt kontaktowy udzielający w razie potrzeby wsparcia w zgłaszaniu wykrytych potencjalnie szkodliwych zakłóceń elektromagnetycznych wpływających na PRS. Biorąc pod uwagę profil działalności UKE oraz narzędzia, którymi może się posługiwać, zasadne jest, by to on pełnił rolę ww. punktu kontaktowego. W ramach tego, CPA Polska będzie informować UKE o zidentyfikowanych zakłóceniach na podstawie zgłoszeń otrzymanych z grupowych punktów kontaktowych użytkowników PRS.

Do kontroli oraz zaleceń pokontrolnych stosuje się przepisy rozdziału 8 Działu I ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeksu postępowania administracyjnego. W ten sposób możliwe będzie korzystanie z przyjętych na gruncie kpa rozwiązań dotyczących doręczeń.

Art. 428

Projektowane przepisy określają skutki stwierdzenia nieprawidłowości w następstwie przeprowadzonej kontroli, tj. możliwość nałożenia kary lub wydanie zaleceń pokontrolnych. W zaleceniach pokontrolnych Prezes wzywa podmiot kontrolowany do usunięcia nieprawidłowości lub udzielenia wyjaśnień oraz informuje o możliwości przedstawienia stanowiska odnośnie do stwierdzonych naruszeń. Dotychczas obowiązujące przepisy Pt nie

zawierały analogicznego przepisu dotyczącego przedstawienia stanowisk. Projektowana ustawa Pke w tym zakresie wdraża art. 30 ust. 2 EKŁE, z którego to przepisu wynika, że właściwy organ, w przypadku gdy stwierdzi że dane przedsiębiorstwo nie spełnia obowiązków (wynikających z wpisu do rejestru przedsiębiorców, prawa użytkowania widma, zasobów numeracyjnych lub innych szczególnych obowiązków wynikających z EKŁE) powiadamia o tym przedsiębiorstwo i zapewnia mu możliwość wypowiedzenia się w tej kwestii w rozsądnym terminie.

Zasadne jest utrzymanie dotychczasowej regulacji, umożliwiającej nałożenie kary na podstawie wyników kontroli, a nie dopiero po wydaniu zaleceń pokontrolnych (i braku usunięcia nieprawidłowości wskazanych w zaleceniu). Przeciwna regulacja mogłaby stanowić zachętę do nieprzestrzegania przepisów, gdyż kara groziłaby dopiero za nieusunięcie nieprawidłowości wykazanych w zaleceniu pokontrolnym. Nie zdecydowano się jednak na automatyczne nakładanie kary po stwierdzeniu naruszenia, pozostawiając wybór środka – nałożenie kary lub wydanie zaleceń pokontrolnych – do decyzji Prezesa UKE. Należy przy tym podkreślić, iż Prezes UKE może również nakładać kary – w przypadku gdy nie przeprowadzono kontroli, a naruszenie wykazano w inny sposób.

Projektowane przepisy wskazują, iż Prezes UKE w zaleceniach pokontrolnych będzie wskazywał termin na usunięcie nieprawidłowości lub udzielenie wyjaśnień, który co do zasady nie może być krótszy niż 30 dni (wyjątkiem są sytuacje gdy podmiot kontrolowany wyraził zgodę lub gdy naruszenia wskazane w zaleceniach pokontrolnych powtarzały się w przeszłości). Prezes UKE ustalając termin powinien w praktyce brać pod uwagę wszystkie czynniki, które wpływają na możliwość wykonania zaleceń, takie jak m.in. rodzaj i stopień naruszeń. Projekt przewiduje regulacje o charakterze dyscyplinującym podmiot kontrolowany w sytuacji niewykonania zaleceń. W takiej sytuacji Prezes UKE może wydać decyzję nakazującą usunięcie stwierdzonych nieprawidłowości. A w przypadku gdy nieprawidłowości występowały w przeszłości lub mają poważny charakter, a podmiot kontrolowany nie zastosował się do decyzji, Prezes UKE, na podstawie projektowanych przepisów będzie mógł, w drodze decyzji, zakazać podmiotowi kontrolowanemu wykonywania działalności telekomunikacyjnej, cofnąć pozwolenie, zmienić lub cofnąć rezerwację częstotliwości, zasobów orbitalnych lub przydział numeracji. W tym zakresie przeniesione zostały do projektowanej ustawy rozwiązania zawarte wcześniej w Pt. Decyzja ta stanowić będzie podstawę do wykreślenia podmiotu kontrolowanego z rejestru przedsiębiorców.

Art. 429

Projektowany przepis zawiera analogiczne do dotychczas obowiązujących przepisów Pt regulacje odnośnie do stwierdzonych w wyniku kontroli naruszeń obowiązków w ten sposób, że powoduje to zagrożenie dla obronności, bezpieczeństwa państwa, życia lub zdrowia ludzi lub zagrożenie wywołania poważnej szkody majątkowej, poważnych utrudnień w funkcjonowaniu sieci telekomunikacyjnej lub usług komunikacji elektronicznej.

Art. 430

Projektowane przepisy regulują kwestie używania urządzenia radiowego bez pozwolenia, a także bez określonych decyzji, wpisu do rejestru urządzeń radiowych używanych bez pozwolenia oraz przez osobę nieuprawnioną. Przepisy będą odnosiły się zatem również do używania urządzeń radiowych bez uzyskania decyzji Prezesa UKE dopuszczającej czasowe używanie urządzenia radiowego w celu zapewnienia przekazu informacji na okres nieprzekraczający 30 dni lub decyzji zezwalającej na czasowe używanie urządzenia radiowego nadawczego lub nadawczo-odbiorczego w celu przeprowadzenia badań, testów lub eksperymentów. Regulacje w tym zakresie nie odbiegają od tych zawartych dotychczas w Pt.

Projektowane przepisy określą przysługujące Prezesowi UKE kompetencje mające na celu zakazanie bezprawnego używania urządzeń radiowych, a także zabezpieczenie urządzeń przed dalszym ich używaniem czy obsługą oraz przyjęcie urządzeń do depozytu.

W powyższych kwestiach Prezes UKE wydaje decyzje administracyjne. Decyzje odnoszą się ściśle do wskazanych w przepisie form bezprawnego używania czy obsługiwania urządzeń, nie dotyczą innych sytuacji, w szczególności naruszeń warunków wykorzystania częstotliwości, zalegania z opłatami.

Prezes UKE, aby podjąć decyzję zakazującą bezprawne używanie urządzeń radiowych, musi wykazać, iż faktycznie zaistniał ten bezprawny stan. Może to nastąpić w ramach kontroli lub monitorowania widma.

Art. 431–433

Projektowane przepisy przenoszą treść dotychczas obowiązującego art. 204 i 204a Pt i regulują kwestie wystąpienia lub możliwego wystąpienia szkodliwych zakłóceń pracy urządzenia powodowanych przez inne urządzenie wytwarzające pole elektromagnetyczne.

Przepisy odnoszą się do urządzeń w rozumieniu ustawy z dnia 13 kwietnia 2007 r. o kompatybilności elektromagnetycznej. Ustawa ta dotyczy urządzeń, w tym aparatury, instalacji

stacjonarnej, komponentu oraz instalacji ruchomej w kontekście ich zdolności do zadowalającego działania w określonym środowisku elektromagnetycznym bez wprowadzania do tego środowiska niedopuszczalnych zaburzeń elektromagnetycznych (kompatybilność elektromagnetyczna). Urządzenia powinny być kompatybilne elektromagnetycznie. W zakresie zakłócanych urządzeń projektowane przepisy odnoszą się do tych urządzeń, które spełniają zasadnicze wymagania w zakresie kompatybilności elektromagnetycznej. Są to wymagania dotyczące niewywoływania w swoim środowisku zaburzeń elektromagnetycznych o wartościach przekraczających odporność na te zaburzenia innego urządzenia występującego w tym środowisku oraz posiadania wymaganej odporności na zaburzenia elektromagnetyczne. Przez odporność na zaburzenia elektromagnetyczne należy rozumieć zdolność urządzeń do działania zgodnie z przeznaczeniem bez ograniczania wykonywanych funkcji w przypadku wystąpienia zaburzeń elektromagnetycznych. Zaburzeniem elektromagnetycznym jest natomiast dowolne zjawisko elektromagnetyczne, które może obniżyć jakość działania urządzeń albo niekorzystnie wpłynąć na materię ożywioną i nieożywioną. Należy zatem ustalić czy zakłócanie urządzenie spełnia powyższe warunki i posiada odporność na zaburzenia elektromagnetyczne. Jeżeli urządzenie to nie spełnia wymagań wówczas nie podlega ochronie przed szkodliwymi zakłóceniami przewidzianej w projektowanych przepisach. Przepis nie wskazuje, iż urządzenie zakłócające musi również spełniać zasadnicze wymagania, co podyktowane jest tym, że przepis ma na celu ochronę urządzeń zakłócanych.

Projektowany art. 431 odnosi się do sytuacji stwierdzenia występowania szkodliwych zakłóceń. W takim przypadku Prezes UKE może wydać decyzję o, m.in. czasowym wstrzymaniu używania urządzenia powodującego szkodliwe zakłócenia, zmianie sposobu używania urządzenia, zastosowaniu środków technicznych, czasowym zajęciu urządzenia celem przeprowadzenia badań. Projektowany art. 432 dotyczy natomiast sytuacji, gdy Prezes UKE stwierdzi, że urządzenie może powodować szkodliwe zakłócenia i wymienia możliwe uprawnienia Prezesa UKE w tym zakresie.

O podjętych działaniach na podstawie projektowanych przepisów Prezes UKE jest obowiązany powiadomić Komisję Europejską i państwa członkowskie Unii Europejskiej, co wynika z dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/30/UE z 26 lutego 2014 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do kompatybilności elektromagnetycznej.

Art. 434

Projektowany przepis analogicznie do dotychczas obowiązujących rozwiązań w Pt wyłącza zasadniczo stosowanie przepisów dotyczących kontroli w odniesieniu do użytkowników rządowych, co podyktowane jest specyfiką ich funkcjonowania. Projektowany ust. 2 zawiera upoważnienie do wydania dla wskazanych w nim użytkowników rządowych rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów w sprawie usuwania zakłóceń powodowanych przez urządzenia używane przez tych użytkowników. Ponadto w ust. 3 zawarto upoważnienie do wydania przez Ministra Sprawiedliwości w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw informatyzacji rozporządzenia określającego sposób przeprowadzania kontroli i postępowania pokontrolnego przez Prezesa UKE wobec jednostek organizacyjnych Służby Więziennej.

Rozdział 3

Postępowanie przed Prezesem UKE

Projektowane przepisy bazują na rozwiązaniach wypracowanych już na gruncie ustawy Pt. Regulacje w tym zakresie zawiera Rozdział 3. działu X ustawy Pt (art. 206–207a).

Art. 435

Zgodnie z proponowanym przepisem postępowanie przed Prezesem UKE co do zasady toczy się na podstawie przepisów kpa. Odstępstwa od stosowania tej zasady będą wynikać z projektowanej ustawy Pke lub z ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych. Są to w szczególności przepisy dotyczące postępowania konsultacyjnego i konsolidacyjnego, odrębny tryb zaskarżania określonych decyzji Prezesa UKE.

Projektowany przepis jest konsekwencją brzmienia art. 31 EKŁE, który reguluje prawo odwołania się. Zgodnie z tym przepisem państwa członkowskie zapewniają, aby na poziomie krajowym istniały skuteczne mechanizmy umożliwiające użytkownikom lub przedsiębiorstwom udostępniającym sieci lub świadczącym usługi łączności elektronicznej lub udostępniającym urządzenia towarzyszące, których dotyczy dana decyzja wydana przez właściwy organ, korzystanie z prawa odwołania się od takiej decyzji do organu odwoławczego niezależnego od zaangażowanych stron oraz od wszelkiej zewnętrznej interwencji lub presji politycznej, która mogłaby przeszkodzić mu w niezależnej ocenie zawisłych przed nim spraw. Organ taki, który może być sądem, dysponuje odpowiednią wiedzą specjalistyczną pozwalającą mu na skuteczne wypełnianie swoich funkcji. Jeżeli organ odwoławczy nie jest organem sądowym, musi on zawsze sporządzić na piśmie uzasadnienie swojej decyzji. Ponadto w takim

przypadku decyzja takiego organu musi podlegać kontroli przez organ sądowy. Państwa członkowskie mają obowiązek zagwarantowania istnienia skutecznych środków odwoławczych.

Projektowany przepis przenosi w zakresie procedury odwoławczej regulacje zawarte w Pt, zatem można wyróżnić dwa tryby odwoławczego od decyzji Prezesa UKE. Pierwszy to tryb wynikający ze stosowania przepisów kpa oraz ustawy o postępowaniu przed sądami administracyjnymi. W trybie tym stronie, niezadowolonej z rozstrzygnięcia Prezesa UKE przysługuje wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy przez Prezesa UKE lub wniesienie skargi wprost do sądu administracyjnego. Na decyzję wydaną w wyniku ponownego rozpatrzenia sprawy stronie przysługuje skarga do wojewódzkiego sądu administracyjnego.

Drugi tryb stanowi odstępstwo od zasad przewidzianych w kpa i jak wskazuje projektowany przepis od decyzji i postanowień wymienionych w tym przepisie służy odwołanie do Sądu Okręgowego w Warszawie – sądu ochrony konkurencji i konsumentów. Przepis dotyczy w szczególności decyzji o ustaleniu znaczącej pozycji rynkowej, w sprawie nałożenia, zniesienia, zmiany lub uchylecia obowiązków regulacyjnych oraz obowiązków dostępowych symetrycznych, w sprawie nałożenia kar, wydawanych w sprawach spornych, wydawanych w związku z działaniami kontrolnymi Prezesa UKE. Rozpatrywanie tych spraw przez SOKiK wynika z ich specyfiki, potrzeby zagwarantowania, że odwołanie zostanie rozpatrzone również merytorycznie przez organ odwoławczy w rozumieniu przepisów EKŁE. Postępowania w sprawach odwołań, o których mowa w ust. 2 i 3, toczą się według przepisów kpc o postępowaniu w sprawach z zakresu regulacji telekomunikacji i poczty (479⁵⁷–479⁶⁷ kpc).

Art. 436

Przepis stanowi wdrożenie art. 31 ust. 3 EKŁE, który dotyczy obowiązku państw członkowskich gromadzenia informacji na temat ogólnego przedmiotu odwołań, liczby wniosków odwoławczych, czasu trwania postępowań odwoławczych oraz liczby wydanych decyzji o zastosowaniu środków tymczasowych. EKŁE wskazuje również, iż państwa członkowskie powinny na uzasadniony wniosek Komisji oraz BEREC przekazywać powyższe informacje oraz decyzje i orzeczenia. Obowiązki te znalazły odzwierciedlenie w projektowanym przepisie, którego adresatem jest Prezes UKE.

Art. 437

Projektowany przepis reguluje kwestie ograniczeń wglądu do akt w sytuacjach, gdy udostępnienie materiału dowodowego grozi ujawnieniem tajemnicy przedsiębiorstwa lub

innych tajemnic prawnie chronionych. Przepis odnosi się do postępowań, które dotyczą spraw spornych i w których zachodzi potrzeba uniemożliwienia dostępu pozostałym stronom do wszystkich zgromadzonych w postępowaniu materiałów. Regulacja ta uzupełnia ogólne regulacje zawarte w kpa odnoszące się, m.in. do ograniczenia zasady jawności postępowania dla stron w odniesieniu do akt sprawy zawierających informacje niejawne o klauzuli tajności „tajne” lub „ściśle tajne”, a także do innych akt, które organ administracji publicznej wyłączy ze względu na ważny interes państwowy. Ograniczenie dostępu strony do akt ze względu na potrzebę zapewnienia ochrony pozostałych tajemnic, w tym tajemnicy telekomunikacyjnej czy tajemnic zawodowych odbywać się będzie w oparciu o projektowany przepis.

Ograniczenie wglądu do akt będzie następowało na wniosek lub z urzędu, przy czym działanie Prezesa UKE z urzędu dotyczy tajemnic, których obowiązek ochrony wynika z innych przepisów. W przypadku natomiast, złożenia wniosku o ograniczenie, strona wnioskująca powinna również przedłożyć wersję dokumentu niezawierającą informacji objętych ograniczeniem, która zostanie udostępniona stronom. Ograniczenie wglądu do materiały dowodowego następuje w drodze postanowienia.

Projektowany przepis umożliwi również zastrzeżenie informacji, dokumentów lub ich części zawierających tajemnicę przedsiębiorstwa, przedstawianych Prezesowi UKE.

Przepis bazuje na treści art. 207 ustawy Pt jednak zawiera modyfikacje w zakresie kwestii zastrzegania informacji. Przepis w przeciwieństwie do regulacji Pt będzie miał zastosowanie nie tylko do postępowań objętych tą ustawą ale również ustawą z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych.

Art. 438

Projektowany przepis reguluje kwestie odstępstwa od przewidzianego w kpa sposobu doręczania decyzji czy informowania o innych czynnościach. W przypadku postępowań prowadzonych w sprawach dotyczących pozwoleń radiowych, rezerwacji częstotliwości oraz czasowego używania urządzenia radiowego w celu zapewnienia przekazu informacji zawiadomienia można dokonać przez obwieszczenie na stronie podmiotowej BIP UKE. Dokonywanie obwieszczenia zamiast doręczania stronie decyzji czy innych zawiadomień uzasadnione jest w sytuacjach, gdy niezbędne jest przyspieszenie postępowań, np. w przypadku organizacji dużych imprez masowych, na potrzeby których wydawane są m.in. pozwolenia radiowe, czy decyzje w sprawie czasowego używania urządzenia radiowego.

Warunkiem zastosowania takiego trybu zawiadamiania stron jest wystąpienie o to przez stronę albo wyrażenie przez stronę zgody na taki sposób zawiadamiania. W sytuacji gdy warunek ten jest spełniony, domniemywa się, że doręczenie pisma zostało dokonane z dniem opublikowania na stronie podmiotowej BIP UKE obwieszczenia.

Przepis powtarza treść art. 207a ustawy Pt.

DZIAŁ IX

Przepisy o karach pieniężnych i przepisy karne

Art. 439

EKŁE zobowiązuje państwa członkowskie do ustanowienia sankcji za naruszenia przepisów prawa krajowego. W art. 439 ust. 1 projektu zawarte zostały sankcje mające na celu zabezpieczenie wykonania obowiązków ciążących na przedsiębiorcach komunikacji elektronicznej oraz na innych podmiotach, które dopuściły się naruszeń. Dotyczą one m.in. naruszenia obowiązków w zakresie wpisu do rejestru, warunków dostępu, przekazywania Prezesowi UKE informacji, używania urządzenia radiowego bez wymaganego wpisu do rejestru urządzeń, niewykorzystywania częstotliwości przyznaných w rezerwacji częstotliwości czy wykorzystywania zasobów numeracji niezgodnie z przeznaczeniem. Katalog kar różni się od funkcjonującego na gruncie ustawy Pt (art. 209 Pt). Projektowany rozszerzony katalog kar wynika z dotychczasowych doświadczeń regulatora i powinien stać się skutecznym instrumentem służącym mobilizowaniu do terminowego i prawidłowego wykonywania podstawowych obowiązków wynikających z nowych regulacji. Projektowane przepisy upoważniają Prezesa UKE do nakładania w stosownych przypadkach odstrasżających sankcji finansowych. Postępowanie w sprawie nałożenia kary pieniężnej odbywa się w trybie administracyjnym i na Prezesie UKE ciąży obowiązek wykazania, że doszło do naruszenia przepisów prawa. Nałożone kary, tak jak obecnie, podlegają ściągnięciu w trybie przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.

Art. 440

Projektowany przepis w ust. 1 wskazuje, że używanie urządzenia radiowego nadawczego lub nadawczo-odbiorczego bez wymaganego pozwolenia, o którym mowa w ust. 138 Pke, stanowi wykroczenie. Przepis nie obejmuje swą dyspozycją przypadków, gdy do używania urządzenia nie jest wymagane pozwolenie np. urządzeń odbiorczych. W porównaniu do sankcji przewidzianych dotychczas w art. 208 Pt, tj. kary grzywny w wysokości do 1000 złotych, projektowana ustawa przewiduje surowszą karę grzywny wynoszącą do 5000 złotych, nie

niższą jednak niż 500 złotych. Wyższa od obecnej górna granica kary grzywny podyktowane jest tym, aby kara ta była wystarczająco odstraszająca. Przepis ten chroni również podmioty, które same używają urządzenia radiowe w sposób legalny. Orzekanie w tych sprawach będzie następowało, tak jak i obecnie, w trybie przepisów ustawy z dnia 24 sierpnia 2001 r. – Kodeks postępowania w sprawach o wykroczenia.

Projektowane przepisy w ust. 2 przewidują również, na wzór obecnych regulacji zawartych w ustawie Pt, karę grzywny, ograniczenia wolności czy pozbawienia wolności do lat 2 w przypadku działania w sposób uporczywy. Ze względu na grożącą sankcję, czyn, o którym mowa w tym ustępie, stanowi przestępstwo. Doprecyzowano zatem, że orzekanie będzie następowało w trybie przepisów ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks postępowania karnego.

Podobnie jak dotychczas, w ust. 4 i 5 wprowadzono zasadę przepadku urządzeń przeznaczonych lub służących do popełnienia czynu zabronionego, o którym mowa w ust. 1 i 2. Przedmiot objęty przepadkiem przechodzi na własność Skarbu Państwa z chwilą uprawomocnienia się wyroku. Zasada stosuje się również do przedmiotów niestanowiących własności sprawcy mając na celu zabezpieczenie przed ich ponownym użyciem. Orzeczenie przepadku przedmiotów jest fakultatywne, chyba że wystąpią dodatkowe okoliczności wymienione w ust. 5.

Nowością tego przepisu, jest ust. 3, który penalizuje uniemożliwianie dostępu do materiałów, dokumentów oraz innych danych niezbędnych do przeprowadzenia kontroli. Wykroczenie to również jest zagrożone karą grzywny w wysokości nie niższej niż 500 złotych i nie wyższą niż 5000 złotych.

Art. 441

W związku z wprowadzeniem do projektu PKE przepisów dotyczących przesyłania niezamówionej informacji handlowej (dotychczas znajdujących się w ustawie z dnia 18 lipca 2020 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną), zasadnym jest przeniesienie przepisów karnych z ustawy z dnia 18 lipca 2020 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną do ustawy Prawo komunikacji elektronicznej.

Art. 442

W niniejszym przepisie zostały uregulowane kwestie dotyczące nakładania kar pieniężnych na przedsiębiorców komunikacji elektronicznej, którzy wbrew przepisom ustawy nie stosują się

do nakazów i zakazów w niej określonych. Odpowiednikiem tego przepisu jest art. 210 Pt z modyfikacjami.

Prezes UKE nakłada karę w formie decyzji administracyjnej. Jej wysokość nie może przekroczyć 3% przychodu ukaranego podmiotu, osiągniętego w poprzednim roku kalendarzowym, przy czym ustawa nie przewiduje dolnej granicy kary pieniężnej.

Jeżeli podmiot w poprzednim roku kalendarzowym nie osiągnął przychodu lub osiągnął przychód w wysokości nieprzekraczającej 500 000 zł, Prezes UKE nakładając karę ustala przychód stanowiący podstawę wymiaru kary wg średniego przychodu podmiotu w trzech kolejnych latach kalendarzowych, poprzedzających rok nałożenia kary. Jeżeli zaś tak ustalony przychód nie przekroczy 500 000 zł, Prezes UKE będzie mógł wymierzyć karę do wysokości 15 000 zł.

Prezes UKE, ustalając wysokość kary pieniężnej, musi wziąć pod uwagę okoliczności określone w ust. 7. W celu umożliwienia ustalenia kary, Prezes UKE może żądać przekazania odpowiednich danych od podmiotu będącego stroną postępowania o nałożenie kary pieniężnej. 30 dniowy termin do wykonania obowiązku dostarczenia danych określony ustawą i nie może być skracany przez Prezesa UKE. W przypadku odmowy dostarczenia danych, niedostarczenia ich w ustalonym terminie lub braku możliwości ustalenia podstawy wymiaru kary pieniężnej na podstawie dostarczonych danych, Prezes UKE jest uprawniony do szacunkowego ustalenia podstawy wymiaru kary pieniężnej. Przepis ust. 8 ustala minimalną wysokość przychodu przedsiębiorstwa, od którego wymierzana jest kara pieniężna na 500 000 złotych.

Ust. 5 zawiera szczególną regulację dotyczącą niewypełniania obowiązku uzyskania zgody, o której mowa w art. 393. Prezes UKE w takim przypadku nakłada, biorąc pod uwagę charakter i zakres naruszenia, na podmiot karę pieniężną w wysokości do 3% przychodu ukaranego podmiotu, osiągniętego w poprzednim roku kalendarzowym lub do 1 mln zł, przy czym zastosowanie ma kwota wyższa.

Przepisy ust. 9 i 10 podobnie jak przepisy, które miały wejść w życie 1 stycznia 2021 r. w ramach ustawy z dnia 30 sierpnia 2019 r. o zmianie ustawy o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2019 r. poz. 1815, z późn. zm.) dookreślają, że administracyjne kary pieniężne, nakładane przez Prezesa UKE, stanowią przychód Funduszu Szerokopasmowego, a nie jak dotychczas dochód budżetu państwa.

Art. 443

Przepis stanowi powtórzenie regulacji zawartej w art. 210a Pt i reguluje kwestię sankcji za naruszenie obowiązków dotyczących bezpieczeństwa przetwarzania danych osobowych, w tym wdrożenia technicznych i organizacyjnych środków ochrony, obowiązków informacyjnych względem Prezesa Urzędu Ochrony Danych Osobowych oraz użytkownika (w przypadku naruszenia danych osobowych), a także obowiązków dotyczących prowadzenia rejestru naruszeń danych osobowych. Obowiązki te zostały nałożone na podstawie projektowanych art. 396 i art. 397 Pke na dostawcę publicznie dostępnych usług komunikacji elektronicznej. Organem uprawnionym do nakładania kar jest Prezes Urzędu Ochrony Danych Osobowych. Zastosowanie znajdują tu odpowiednio przepis dotyczące nakładania kar przez Prezesa UKE. Obowiązki, których dotyczy kara pieniężna przewidziana w projektowanym przepisie, oraz obowiązek ustanowienia sankcji wynika z wdrożenia rozporządzenia Komisji (UE) nr 611/2013 z dnia 24 czerwca 2013 r. w sprawie środków mających zastosowanie przy powiadamianiu o przypadkach naruszenia danych osobowych, na mocy dyrektywy 2002/58/WE Parlamentu Europejskiego i Rady o prywatności i łączności elektronicznej oraz dyrektywy 2002/58/WE o prywatności.

Art. 444

Decyzja PRS zobowiązuje państwa członkowskie UE do określenia sankcji mających zastosowanie w przypadku naruszenia obowiązków wynikających z Decyzji PRS oraz do zapewnienia stosowania tych sankcji. Sankcje te muszą być skuteczne, proporcjonalne i odstrasżające. Dlatego też projekt ustawy przewiduje wprowadzenie kar za podejmowanie działalności bez pozwolenia PRS oraz podejmowanych bez przestrzegania warunków zawartych w pozwoleniu PRS, a także za wywóz oraz transfer wewnątrzunijny sprzętu na potrzeby PRS i technologii PRS bez odpowiednich zezwoleń oraz bez przestrzegania określonych w nich warunków. Sankcje mają charakter proporcjonalny i odstrasżający. Określając wysokości grzywny oraz kar dodatkowych wzorowano się na kwotach przyjętych w prawie francuskim dotyczącym PRS, mając na względzie potrzebę zachowania jednolitych rozwiązań w krajach członkowskich UE korzystających z PRS.

Art. 445

Przepis o wejściu w życie stanowi, że ustawa wchodzi w życie w terminie i na zasadach określonych w ustawie z dnia Przepisy wprowadzające ustawę – Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U ...).

Projekt ustawy jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Projektowana regulacja nie zawiera przepisów technicznych w rozumieniu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039 oraz z 2004 r. poz. 597) i nie podlega notyfikacji Komisji Europejskiej.

Projektowana regulacja nie będzie wymagała notyfikacji Komisji Europejskiej w trybie ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej (Dz. U. z 2021 r. poz. 743 oraz z 2022 r. poz. 807).

Projekt nie wymaga przedstawienia właściwym organom i instytucjom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu, w celu uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnienia. Ogłoszona w Dzienniku Ustaw ustawa zostanie przekazana do Komisji Europejskiej jako krajowy środek wykonawczy.

Stosownie do postanowień art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248), projekt został udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej. Ponadto zgodnie z § 52 ust. 1 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2022 r. poz. 348) projekt został udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji, w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny.

<p>Nazwa projektu Projekt ustawy – Prawo komunikacji elektronicznej</p> <p>Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Kancelaria Prezesa Rady Ministrów</p> <p>Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Janusz Cieszyński – Sekretarz Stanu w KPRM</p> <p>Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu Tomasz Proć – Dyrektor Departamentu Telekomunikacji – Tomasz.Proc@mc.gov.pl tel. 22 556 84 94</p>	<p>Data sporządzenia 20.10.2022 r.</p> <p>Źródło: dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1972 z dnia 11 grudnia 2018 r. ustanawiająca Europejski kodeks łączności elektronicznej (Dz. Urz. UE L 321 z 17.12.2018, str. 1, z późn. zm.)</p> <p>Nr w Wykazie prac legislacyjnych i programowych Rady Ministrów: UC45</p>
--	--

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

W Polsce na przestrzeni ostatnich lat zaobserwować można dynamicznie postępujący proces informatyzacji gospodarki. Jest on następstwem rozwoju technologii informacyjno-komunikacyjnych (ICT), w tym ciągłej miniaturyzacji sprawiającej, że ICT znajdują coraz szersze zastosowanie we wszystkich gałęziach życia społeczno-gospodarczego. Wchodzące na rynek rozwiązania ICT dokonują przemian między innymi w kontaktach międzyludzkich, sposobie prowadzenia biznesu, edukacji, medycynie, a także w administracji państwowej. Usługi oparte na technikach ICT tworzą nową przestrzeń nie tylko informacyjną, ale przede wszystkim w obszarze produkcji oraz dystrybucji towarów i usług.

W najbliższych latach należy spodziewać się dalszych zmian w sposobie korzystania z internetu, a jednocześnie nowego wymiaru nabierze sama treść transmisji (przestanie mieć ona charakter czysto informacyjny, a coraz częściej będzie to interakcja).

Wraz z pojawianiem się coraz większej liczby bardziej dostępnych cenowo smartfonów, a także tabletów, oraz rozwojem mobilnego dostępu do internetu, dynamicznie pojawiających się aplikacji, zwiększonej dostępności techniki LTE, a wkrótce także kolejnej generacji systemów dostępu bezprzewodowego, zarówno polski jak i europejski rynek ICT wejdzie w fazę znaczących przemian, stając się istotnym elementem rozwoju Przemysłu 4.0.

Projekt ustawy – Prawo komunikacji elektronicznej (dalej „**Pke**”) kompleksowo reguluje między innymi kwestie wykonywania działalności polegającej na świadczeniu usług komunikacji elektronicznej, regulowania rynków komunikacji elektronicznej, warunki gospodarowania częstotliwościami, zasobami orbitalnymi oraz zasobami numeracji, a także prawa i obowiązki przedsiębiorców komunikacji elektronicznej, użytkowników urządzeń radiowych i użytkowników końcowych, zasady przetwarzania danych telekomunikacyjnych i ochrony tajemnicy komunikacji elektronicznej. Dotychczas materia ta była regulowana ustawą z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. z 2022 r. poz. 1648) (dalej „**Pt**”), która zostanie zastąpiona niniejszą ustawą.

Przepisy projektu stanowią implementację do polskiego porządku prawnego dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1972 z dnia 11 grudnia 2018 r. ustanawiającej Europejski kodeks łączności elektronicznej (dalej „**Kodeks**” lub „**EKLE**”).

Kodeks zastąpił obowiązujący do tej pory pakiet dyrektyw z 2002 r. Znowelizowany w 2009 r. Europejski kodeks łączności elektronicznej, który wszedł w życie 20 grudnia 2018 r., zawiera pakiet przepisów kompleksowo regulujących sektor łączności elektronicznej, określających w szczególności prawa i obowiązki zarówno organów regulacyjnych, przedsiębiorców, jak i użytkowników końcowych (w tym konsumentów). Kodeks zastąpił cztery obowiązujące dotąd dyrektywy stanowiące tzw. pakiet dyrektyw łączności elektronicznej:

1. dyrektywę ramową,
2. dyrektywę o dostępie,
3. dyrektywę o zezwoleniach,
4. dyrektywę o usłudze powszechnej.

Za wprowadzeniem nowego aktu prawnego przemawia zakres i ilość zmian oraz konieczność uporządkowania, przerehabrowania i niejednokrotnie uproszczenia dotychczas funkcjonujących przepisów z zakresu prawa telekomunikacyjnego.

Projekt reguluje funkcjonowanie rynku komunikacji elektronicznej w Polsce. Kolejne części projektu odnoszą się do następujących zagadnień:

- a) kwestie ogólne obejmujące między innymi wpis do rejestru przedsiębiorców telekomunikacyjnych i rejestru jednostek samorządu terytorialnego, obowiązki informacyjne podmiotów funkcjonujących na rynku komunikacji elektronicznej, obowiązki przedsiębiorców związane z bezpieczeństwem sieci i usług, obowiązki na rzecz

obronności i bezpieczeństwa państwa oraz opłaty związane z funkcjonowaniem na rynku komunikacji elektronicznej;

- b) gospodarowanie częstotliwościami oraz zasobami numeracji;
- c) kwestie zapewnienia dostępu do sieci telekomunikacyjnych;
- d) regulacja rynku komunikacji elektronicznej, w tym między innymi procedura analizy rynków właściwych, nakładanie obowiązków regulacyjnych, obowiązki na rynkach hurtowych, ograniczenia na rynkach detalicznych, szczegółowe warunki inwestowania oraz rachunkowość regulacyjna i kalkulacja kosztów;
- e) funkcjonowanie multipleksu;
- f) korzystanie z urządzeń radiowych;
- g) prawa użytkowników końcowych;
- h) funkcjonowanie usługi powszechnej, w tym tryb powoływania operatora wyznaczonego;
- i) funkcjonowanie organów właściwych w sprawach telekomunikacji oraz komunikacji elektronicznej.

Przepisy projektu w znacznej mierze regulują kwestie, które były przedmiotem regulacji Pt. Spośród zagadnień, które nie są regulowane w tej ustawie, należy wskazać w szczególności:

- a) jednoznaczne rozstrzygnięcie, że przedmiotem regulacji, jako działalność komunikacji elektronicznej, jest świadczenie publicznie dostępnych usług komunikacji interpersonalnej niewykorzystującej numerów;
- b) precyzyjne wskazanie, iż umożliwianie korzystania z publicznej sieci telekomunikacyjnej za pośrednictwem lokalnej sieci radiowej nie stanowi działalności telekomunikacyjnej, jeżeli jest to działalność dodatkowa w stosunku do wykonywanej przez podmiot działalności głównej;
- c) zmianę zakresu dokumentów składających się na umowę o świadczenie usług komunikacji elektronicznej (uprzednio umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych) zawieraną z konsumentem;
- d) regulację usługi tzw. direct billing (usługa dodatkowego obciążenia rachunku), polegającą na pośredniczeniu przez dostawcę publicznie dostępnych usług komunikacji elektronicznej w sprzedaży towarów lub świadczeniu usług niedostarczanych abonentom bezpośrednio przez tego dostawcę, której wartość jest uwzględniana na fakturze za wykonane usługi komunikacji elektronicznej;
- e) wprowadzenie uprawnienia Prezesa UKE do wydawania decyzji obszarowych, które w kompleksowy sposób będą mogły regulować kwestie dostępowe;
- f) wprowadzenie uprawnienia Prezesa UKE do podejmowania kontroli i nakładania kar w przypadku stwierdzenia nadużyć telekomunikacyjnych;
- g) wprowadzenie regulacji mających na celu zniechęcenie do prowadzenia wspóln inwestycji w infrastrukturę telekomunikacyjną;
- h) zapewnienie użytkownikom końcowym dostępu do niezależnego narzędzia porównawczego ofert usług komunikacji elektronicznej;
- i) zapewnienie przez wszystkich dostawców usług komunikacji elektronicznej użytkownikom końcowym z niepełnosprawnościami dostępu do udogodnień i świadczonych usług równoważnego dostępu do usług komunikacji elektronicznej, z jakiego korzysta większość użytkowników końcowych;
- j) koordynację użytkownika częstotliwości rządowych i przez Ministra Obrony Narodowej;
- k) wprowadzenie rozróżnienia regulacji dla częstotliwości zharmonizowanych oraz częstotliwości niepodlegających harmonizacji;
- l) wprowadzenie przepisów regulujących zarządzanie satelitarną usługą publiczną o regulowanym dostępie (PRS – public regulated service) europejskiego systemu radionawigacji satelitarnej Galileo, w tym umocowanie jednostki zarządzającej PRS w Polsce (Competent PRS Authority – CPA Polska).

Projektowi ustawy towarzyszy projekt ustawy wprowadzającej ustawę – Prawo komunikacji elektronicznej (dalej „WPke”). W WPke wskazane zostały odpowiednie przepisy intertemporalne oraz zmiany w innych ustawach wynikające z propozycji uchylenia ustawy Pt oraz uchwalenia Pke.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Projektowana ustawa jest kontynuacją rozwiązań obowiązujących na gruncie Pt. Kontynuacja przyjętych rozwiązań w znacznej mierze wynika z faktu, iż rozwiązania przyjęte w EKŁE powielają najlepsze wzorce wskazane w pakiecie dyrektyw z 2002 r.

W zakresie nowych lub zmienionych instytucji wprowadzanych do ram regulacyjnych, należy wskazać następujące zalety projektowanych rozwiązań:

- a) jednoznaczne rozstrzygnięcie, że przedmiotem regulacji są usługi komunikacji interpersonalnej niewykorzystującej numerów.

Zgodnie z EKŁE, regulacji, oprócz przedsiębiorców telekomunikacyjnych w rozumieniu dotychczasowych przepisów, będą podlegały podmioty świadczące usługi komunikacji interpersonalnej niewykorzystującej numerów, na przykład połączenia komunikatorami internetowymi lub poczty elektronicznej. Odmienna regulacja usług komunikacji interpersonalnej niewykorzystującej numerów wynika bezpośrednio z przepisów EKŁE.

Rozszerzenie regulacji zwiększy prawa użytkowników końcowych korzystających z usług komunikacji interpersonalnej niewykorzystującej numerów,

- b) doprecyzowanie okoliczności, iż umożliwianie korzystania z publicznej sieci telekomunikacyjnej za pośrednictwem lokalnej sieci radiowej nie stanowi działalności telekomunikacyjnej, jeżeli jest to działalność dodatkowa w stosunku do wykonywanej przez podmiot działalności głównej.

W toku stosowania przepisów Pt pojawiały się wątpliwości, czy zapewnienie dostępu do sieci internet przez lokalną sieć radiową w miejscach publicznie dostępnych (np. przez WiFi w sklepach lub hotelach) jest działalnością telekomunikacyjną. Kwestia ta została jednoznacznie rozstrzygnięta przez ustawodawcę europejskiego, który wskazał, że nie jest. Rozwiązanie to zostało wprowadzone do polskich przepisów.

Planowana regulacja pozytywnie wpłynie na rozwój sieci bezprzewodowych w miejscach publicznie dostępnych, co przełoży się na rozwój społeczeństwa informacyjnego przez łatwiejszy dostęp do sieci Internet poza miejscem zamieszkania lub miejscem pracy,

- c) ustawa będzie skutkowałą wydaniem rozporządzenia, które będzie miało korzystny wpływ na funkcjonowanie licznej grupy małych i średnich przedsiębiorców z branży telekomunikacyjnej, którzy wobec zniesienia wymogu budowy systemu współdziałających urządzeń technicznych (w rozumieniu § 2 ust. 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 13 września 2005 r. w sprawie *wypełniania przez przedsiębiorców telekomunikacyjnych zadań i obowiązków na rzecz obronności, bezpieczeństwa państwa oraz bezpieczeństwa i porządku publicznego*), zapewniających warunki dostępu i utrwalania, będą mogli wybrać prostsze organizacyjnie sposoby zapewnienia uprawnionym podmiotom warunków dostępu i utrwalania, unikając kosztów budowy zaawansowanego technicznie systemu. W rezultacie obniżą się koszty funkcjonowania na rynku telekomunikacyjnym licznych podmiotów słabszych kapitałowo. Dzięki mniej rygorystycznym wymaganiom wobec małych przedsiębiorców łatwiejsze będzie również rozpoczynanie działalności na rynku telekomunikacyjnym przez nowe podmioty.

Koszt dostosowania się przedsiębiorcy telekomunikacyjnego do wymogów związanych z ochroną informacji niejawnych kształtuje się na poziomie ok. 75 tys. zł jednorazowo (dostosowanie i wyposażenie, pierwsze świadectwo bezpieczeństwa przemysłowego), ok. 5 tys. zł miesięcznie (utrzymanie pełnomocnika i kancelarii tajnej) oraz ok. 25 tys. zł co pięć lat (odnowienie świadectwa bezpieczeństwa przemysłowego). Koszty te stanowią duże obciążenie dla małych przedsiębiorców, którzy przeważają i jest ich ok. 6 tys. (aktywni przedsiębiorcy).

Przedsiębiorcy obecnie funkcjonujący na rynku telekomunikacyjnym muszą spełniać bardziej rygorystyczne wymagania w zakresie stosowanych rozwiązań technicznych i organizacyjnych na potrzeby zapewnienia warunków dostępu i utrwalania. Uproszczenie wymagań pozwoli przeznaczyć większe środki na rozbudowę i unowocześnienie sieci telekomunikacyjnych oraz rozwój usług telekomunikacyjnych.

Projekt wymaga od przedsiębiorców telekomunikacyjnych dostosowania swoich systemów do jednolitej struktury udostępnianych właściwym podmiotom danych telekomunikacyjnych. Proponowane regulacje w tym zakresie będą generować koszty po stronie przedsiębiorców telekomunikacyjnych. Nie jest jednak możliwe wskazanie tych kosztów przez administrację rządową z uwagi na fakt, że systemy, które wymagają dostosowania, są w dyspozycji tych przedsiębiorców, a ich wielkość zależna będzie od struktury danych przyjętych w danym systemie. Struktura ta jest bowiem różna u różnych przedsiębiorców. Niezbędne jest zatem pozyskanie, w ramach konsultacji, od przedsiębiorców telekomunikacyjnych oszacowania powyższych kosztów,

- d) zmiana zakresu dokumentów składających się na umowę o świadczenie usług komunikacji elektronicznej (uprzednio umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych) zawieraną z konsumentem, innych niż usługi transmisji danych używane do świadczenia usług komunikacji maszyna-maszyna.

W obowiązującym reżimie prawnym co do zasady na umowę o świadczenie usług telekomunikacyjnych składały się umowa, regulaminy oraz cenniki. Zgodnie z nowymi regulacjami, wynikającymi z EKŁE, integralną częścią umowy stają informacje przedumowne (zawarte w jednym lub dwóch dokumentach) oraz zwięzłe podsumowanie warunków umowy. W dokumentach tych oraz w umowie powinny być uregulowane wszystkie kwestie obejmujące świadczoną usługę komunikacji elektronicznej.

W wyniku wprowadzonej regulacji, konsument, na etapie przedumownym, otrzyma komplet informacji o poszukiwanych usługach. W efekcie będzie mógł w prosty sposób porównać usługi świadczone przez różnych dostawców.

W tym kontekście należy zauważyć, że przepisy dotyczące zawierania umów z konsumentem należy stosować również wobec użytkowników końcowych będących mikroprzedsiębiorcami, małymi przedsiębiorcami lub organizacjami pozarządowymi w rozumieniu art. 3 ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie (Dz. U. z 2022 r. poz. 1327, z późn. zm.), chyba że wyrazili zgodę, iż przepisy te nie będą miały do nich zastosowania.

- e) regulacja usług tzw. direct billing (usługa fakultatywnego obciążenia rachunku), polegająca na pośredniczeniu przez dostawcę publicznie dostępnych usług komunikacji elektronicznej w sprzedaży towarów lub pośredniczeniu w płatności za te towary lub usługi, której wartość jest uwzględniana na rachunku za wykonane usługi komunikacji elektronicznej.

Zgodnie z postanowieniami Kodeksu w polskich przepisach powinny znaleźć się przepisy umożliwiające dezaktywację zdolności dostawców usług, będących stronami trzecimi do wykorzystywania rachunku podmiotu świadczącego usługę dostępu do internetu lub podmiotu świadczącego publicznie dostępną usługę łączności interpersonalnej, do nakładania opłat za ich produkty lub usługi. W projekcie uwzględniono również pojawiający się na polskim rynku usług komunikacji elektronicznej problem braku informacji użytkowników końcowych o opłatach doliczanych do rachunków za usługi komunikacji elektronicznej. Z tego względu podjęta została decyzja o konieczności kompleksowej regulacji przedmiotowej usługi. W szczególności wprowadzony został obowiązek pozyskania przez dostawcę usług komunikacji elektronicznej potwierdzenia, iż użytkownik chce korzystać z usługi dodatkowego obciążenia rachunku, jak również potwierdzenia każdego obciążenia.

Wprowadzenie regulacji na obecnym etapie rozwoju usługi dodatkowego obciążenia rachunku umożliwi dalszy rozwój tej usługi z uwzględnieniem interesów podmiotów, które świadczą przedmiotowe usługi w sposób zapewniający ochronę praw użytkowników końcowych, a w szczególności zapobiegnie rozwojowi modeli biznesowych opartych na niewiedzy użytkowników oraz braku świadomości ponoszenia dodatkowych kosztów,

- f) uprawnienie Prezesa UKE do wydawania decyzji obszarowych, które w kompleksowy sposób będą mogły regulować kwestie dostępowe.

Jednym z nowych rozwiązań przyjętych dla całego rynku telekomunikacyjnego jest uprawnienie Prezesa UKE do wydawania decyzji obszarowych. Przedmiotem decyzji obszarowych może być:

- dostęp do okablowania rozszerzony o elementy sieci telekomunikacyjnej wraz z powiązanymi zasobami,
- dostęp do infrastruktury technicznej operatorów sieci,
- dostęp do nieruchomości, w tym do budynku.

Prezes UKE nie ma możliwości równoczesnego prowadzenia analogicznych postępowań wobec wszystkich podmiotów zobowiązanych do zapewnienia dostępu wskazanego w ww. przepisach Pt lub ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych (Dz. U. z 2022 r. poz. 884) na przykład wobec wszystkich właścicieli okablowania w budynku. Dla przykładu można wskazać, że do rejestru przedsiębiorców telekomunikacyjnych, którzy z racji posiadania tego statusu mają obowiązek zapewnienia dostępu do infrastruktury telekomunikacyjnej, wpisanych jest ok. 5000 podmiotów. W związku z powyższymi ograniczeniami i dużą liczbą podmiotów, wydając decyzje określające ogólne warunki dostępu do określonych elementów infrastruktury w trybie decyzji indywidualnych, Prezes UKE dokonuje wyboru największych podmiotów, tak aby przyjęty przez Prezesa UKE model regulacji określonego rodzaju dostępu znalazł jak najszersze zastosowanie na rynku telekomunikacyjnym. Dokonanie takiego wyboru przez Prezesa UKE ułatwia zaś adresatom decyzji określających warunki zapewnienia dostępu podniesienie zarzutu dyskryminacji w stosunku do podmiotów, wobec których takie decyzje nie zostały wydane, mimo że podmioty te także są zobowiązane do zapewnienia dostępu z mocy prawa. Zaznaczyć należy, że uprawnienie Prezesa UKE do wydawania decyzji obszarowych nie wyklucza wydawania decyzji w zwykłym trybie,

- g) zwalczanie nadużyć telekomunikacyjnych.

Jednym z wielu problemów identyfikowanych na rynku komunikacji elektronicznej są tak zwane „nadużycia telekomunikacyjne”, to jest korzystanie z usług dostępowych niezgodnie z przeznaczeniem, co prowadzi do powiększenia przychodów przez nieuczciwych przedsiębiorców kosztem innych podmiotów, na przykład przez generowanie tak zwanego „sztucznego ruchu”. W projekcie jednoznacznie wskazuje się, że nadużycia są zakazane i zobowiązuje się przedsiębiorców telekomunikacyjnych do podejmowania proporcjonalnych działań, mających na celu zapobieganie nadużyciom telekomunikacyjnym i ich zwalczanie.

Wprowadzenie przedmiotowej instytucji ma na celu eliminowanie działań mających znamiona nadużycia, które wyrządzają szkodę przedsiębiorcy telekomunikacyjnemu,

- h) zachęcenie do prowadzenia współinwestycji w infrastrukturę telekomunikacyjną.

W projekcie proponuje się usankcjonowanie możliwości „samoregulacji” przedsiębiorców o znaczącej pozycji rynkowej, przez zatwierdzanie propozycji zobowiązań w drodze decyzji Prezesa UKE. Należy wskazać, że dotychczas taka konstrukcja nie funkcjonowała na gruncie przepisów szerokokorozumianego prawa telekomunikacyjnego. Proponowane przepisy mają za zadanie umocowanie Prezesa UKE do zatwierdzania w drodze objętych postępowaniem konsolidacyjnym decyzji administracyjnych propozycji zobowiązań dotyczących warunków zapewnienia dostępu do należących do tych przedsiębiorców sieci telekomunikacyjnych lub powiązanych zasobów. Przepisy te sankcjonują zatwierdzanie przez Prezesa UKE również propozycji zobowiązań w zakresie określania zasad włączania się (przyłączania się) do współinwestycji, realizowanych przez tych przedsiębiorców o znaczącej pozycji rynkowej. W ślad za regulacją dyrektywy propozycja krajowego przepisu nie zawiera zamkniętego wyliczenia proponowanych do zatwierdzenia samoregulacji, dlatego też wskazuje ich zakresy poprzez przykładowe wyliczenie.

Celem przedmiotowego rozwiązania jest zachęcenie przedsiębiorców telekomunikacyjnych o znaczącej pozycji rynkowej do wzmoczonego wysiłku inwestycyjnego, co będzie skutkowało większym zasięgiem usług komunikacji elektronicznej oraz wyższą jakością tych usług dla użytkowników końcowych,

- i) równoważny dostęp dla osób z niepełnosprawnościami.

Dotychczas obowiązek ten dotyczył jedynie dostawców usług telekomunikacyjnych. W projekcie proponuje się rozciągnięcie na wszystkich dostawców usług komunikacji elektronicznej obowiązku zapewnienia użytkownikom końcowym z niepełnosprawnościami dostępu do udogodnień i świadczonych usług równoważnego dostępu do usług komunikacji elektronicznej, z jakiego korzysta większość użytkowników końcowych. Dostawcy usług, publikując informacje o swoich usługach, będą zobligowani określać je w jasny, zrozumiały, umożliwiający odczyt maszynowy sposób i w formie dostępnej dla użytkowników końcowych z niepełnosprawnościami. Ponadto dostawcy usług komunikacji elektronicznej będą zobowiązani na każde żądanie konsumenta będącego osobą z niepełnosprawnościami doręczać informacje przedumowne, zwięzłe podsumowanie warunków umowy oraz pozostałe informacje zawarte w umowie o świadczenie usług komunikacji elektronicznej w postaci dostępnej dla osób z niepełnosprawnościami,

- j) zapewnienie użytkownikom końcowym dostępu do niezależnego narzędzia porównawczego ofert usług komunikacji elektronicznej.

Zgodnie z projektem użytkownicy końcowi powinni mieć dostęp do niezależnego narzędzia porównawczego dla ofert usług komunikacji elektronicznej (usługi dostępu do internetu oraz usługi komunikacji interpersonalnej wykorzystującej numery, natomiast usług komunikacji interpersonalnej niewykorzystujących numerów tylko w przypadku, gdy możliwe jest ich porównanie według cen, taryf i jakości usług). Proponuje się, aby w pierwszej kolejności narzędzie zostało opracowane przez niezależne podmioty. Jeżeli Prezes UKE stwierdzi, że na rynku nie funkcjonuje niezależne narzędzie porównawcze, powinien je samodzielnie opracować i uruchomić.

Dzięki temu rozwiązaniu użytkownicy końcowi będą mieli możliwość porównania ofert przedsiębiorców komunikacji elektronicznej i wyboru najdogodniejszej z nich,

- k) koordynacja użytkowania częstotliwości rządowych przez Ministra Obrony Narodowej.

Zgodnie z propozycją koordynacja częstotliwości będzie prowadzona przez Ministra Obrony Narodowej. W ramach Ministerstwa Obrony Narodowej funkcjonują jednostki wyspecjalizowane posiadające kompetencje do zarządzania częstotliwościami.

Jednolita koordynacja częstotliwości w użytkowaniu rządowym zapewni efektywne wykorzystanie zasobów częstotliwości przeznaczonych dla tych użytkowników oraz zminimalizuje ryzyko występowania zakłóceń powodowanych przez poszczególnych użytkowników,

- l) wprowadzenie rozróżnienia regulacji dla częstotliwości zharmonizowanych oraz częstotliwości niepodlegających harmonizacji.

Zgodnie z postanowieniami EKŁE, projekt w odmienny sposób reguluje zarządzanie częstotliwościami zharmonizowanymi oraz częstotliwościami nie podlegającymi harmonizacji. Przez częstotliwości zharmonizowane należy rozumieć częstotliwości, których dostępność i efektywne wykorzystanie uregulowano za pomocą zharmonizowanych warunków ustanowionych w drodze technicznego środka wykonawczego zgodnie z art. 4 decyzji nr 676/2002/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie ram regulacyjnych dotyczących polityki spektrum radiowego we Wspólnocie Europejskiej (decyzja o spektrum radiowym). Celem jest ustanowienie w Unii Europejskiej polityki i prawnych ram dla zapewnienia koordynacji koncepcji politycznych, a tam gdzie sytuacja tego wymaga, harmonizacja warunków dostępności i skutecznego korzystania ze spektrum

radiowego koniecznych do ustanowienia i funkcjonowania rynku wewnętrznego w obszarach objętych polityką Wspólnoty, takich jak łączność elektroniczna, transport oraz badania i rozwój. Aby osiągnąć ten cel Komisja, na podstawie art. 4 decyzji, przedkłada Komitetowi ds. Spektrum Radiowego właściwe techniczne środki wykonawcze w celu zapewnienia zharmonizowanych warunków dostępności i skutecznego wykorzystania spektrum radiowego,

- m) wprowadzenie do projektu Pke przepisów regulujących umocowanie jednostki zarządzającej usługą PRS w Polsce (Competent PRS Authority – CPA Polska), aby znalazły się w przepisach prawa powszechnie obowiązującego. Działalność CPA Polska powinna zostać uregulowana w Pke, ponieważ PRS, jako usługa systemu radionawigacji satelitarnej Galileo, wpisuje się w definicję usługi komunikacji elektronicznej zawartą w art. 2 pkt 76 projektu Pke, to jest „usługi polegające całkowicie lub głównie na przekazywaniu sygnałów, takie jak usługi transmisyjne stosowane na potrzeby świadczenia usług łączności maszyna–maszyna oraz na potrzeby nadawania”.

Z racji tego, że usługa PRS będzie nieograniczona i nieprzerwanie dostępna w każdej części świata nawet w przypadku całkowitego zablokowania innych usług systemu Galileo, co może być spowodowane na przykład działaniami terrorystycznymi lub wojennymi i w związku z tym jest planowana do wykorzystywania głównie przez organy administracji państw członkowskich oraz Europejską Służbę Działań Zewnętrznych, zasadne wydaje się umieszczenie podstawowych regulacji dotyczących PRS w wyodrębnionym rozdziale, w projekcie jest to rozdział 6 *Satelitarna usługa publiczna o regulowanym dostępie*.

Pke ureguje umiejscowienie CPA Polska w resorcie spraw wewnętrznych i administracji, w dziale administracji rządowej – sprawy wewnętrzne oraz określi:

- kto może korzystać z PRS,
 - konieczność posiadania pozwolenia na opracowywanie i produkowanie sprzętu na potrzeby PRS i technologii PRS,
 - konieczność posiadania zezwolenia organu odpowiedzialnego za kontrolę obrotu na wywóz poza Unię Europejską oraz transfer wewnątrzunijny sprzętu na potrzeby PRS i technologii PRS,
 - regulacje dotyczące kontroli ze strony CPA Polska i ABW, w celu ustalenia zgodności z regulacjami dotyczącymi PRS,
 - sankcje w przypadku niestosowania się do krajowych przepisów przyjętych na podstawie decyzji Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 1104/2011/UE z dnia 25 października 2011 r. w sprawie warunków dostępu do usługi publicznej o regulowanym dostępie oferowanej przez globalny system nawigacji satelitarnej utworzony w ramach programu Galileo,
- n) w porównaniu z Pt projektowana ustawa nakłada na podmioty świadczące publicznie dostępną usługę komunikacji interpersonalnej niewykorzystującą numerów obowiązki na rzecz bezpieczeństwa państwa oraz bezpieczeństwa i porządku publicznego w zakresie dotyczącym dostępu do danych związanych z usługami komunikacji elektronicznej świadczonymi przez te podmioty. Mając na uwadze coraz powszechniejsze wykorzystanie tego rodzaju usług, należy zapewnić podmiotom odpowiedzialnym za bezpieczeństwo państwa dostęp do takich danych podczas prowadzonych czynności operacyjno-rozpoznawczych, w ramach kontroli operacyjnej oraz przez wykorzystanie danych retencyjnych.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Projektowana regulacja jest związana z wdrożeniem do polskiego porządku prawnego postanowień dyrektywy EKŁE. Większość państw nie ma jeszcze wypracowanych finalnych wersji projektów aktów prawnych wdrażających EKŁE – są na etapie prac rządowych bądź konsultacji publicznych.

Większość państw, w których wyznaczono jednostki odpowiedzialne za PRS, nie posiada jeszcze krajowego ustawodawstwa dotyczącego PRS. Z przeprowadzonej analizy wynika, że państwa, które implementowały do swojego prawodawstwa zapisy dotyczące PRS i CPA, zrobiły to w aktach dotyczących: łączności elektronicznej, bezpieczeństwa informacji lub obronności państwa.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Prezes UKE	1	-	Prezes UKE jest organem regulacyjnym rynku usług komunikacji elektronicznej. Projekt Pke wpływa na prowadzone przez Prezesa UKE postępowania administracyjne oraz inne jego

			<p>kompetencje w zakresie regulacji rynku.</p> <p>W szczególności projekt Pke, kontynuując rozwiązania Pt w zakresie wskazania Prezesa UKE jako organu regulacyjnego właściwego na rynku usług telekomunikacyjnych i pocztowych. Wskazano również, że Prezes UKE wykonuje zadania przy pomocy Urzędu Komunikacji Elektronicznej. W projekcie, mając na uwadze postanowienia EKŁE, wskazano nowe zadania Prezesa UKE. Obejmują one w szczególności kompetencje w zakresie regulacji dotyczących dostawców usług komunikacji interpersonalnej niewykorzystujących numerów oraz w zakresie praw użytkowników końcowych (system do spraw obsługi wniosków o zachowanie ciągłości świadczenia usługi dostępu do internetu). Ponadto zakres działania Prezesa UKE zostanie rozszerzony o kontrole zgodności odbiorników telewizyjnych i radiofonicznych z wymaganiami technicznymi określonymi na podstawie aktów wykonawczych wydanych na podstawie przepisów Pke oraz kontrole wyposażenia pojazdów kat. M w samochodowe odbiorniki radiofoniczne zdolne do odbioru cyfrowych transmisji.</p>
Minister właściwy do spraw informatyzacji	1	-	<p>Minister właściwy do spraw informatyzacji będzie obowiązany do wydania szeregu rozporządzeń w związku z uchyceniem Pt oraz wejściem w życie Pke.</p> <p>Minister właściwy ds. informatyzacji nadzoruje organ regulacyjny, tj. Prezesa UKE w zakresie telekomunikacji.</p>
Minister Obrony Narodowej	1	-	<p>Minister Obrony Narodowej będzie obowiązany do koordynacji wykorzystania częstotliwości rządowych przez użytkowników rządowych.</p> <p>Minister Obrony Narodowej</p>

			będzie zaangażowany w opracowanie oraz wydanie niektórych aktów wykonawczych oraz do podejmowania działań związanych z obowiązkami na rzecz obronności, bezpieczeństwa państwa oraz bezpieczeństwa i porządku publicznego.
Minister właściwy do spraw wewnętrznych	1	-	Minister właściwy do spraw wewnętrznych będzie zaangażowany w opracowanie oraz wydanie niektórych aktów wykonawczych. Ponadto, będzie nadzorował CPA Polska.
Minister właściwy do spraw administracji publicznej	1	-	Minister właściwy do spraw administracji publicznej będzie zaangażowany w opracowanie oraz wydanie niektórych aktów wykonawczych.
Minister właściwy do spraw łączności	1	-	Minister właściwy do spraw łączności sprawuje nadzór nad Prezesem UKE w zakresie funkcjonowania rynku pocztowego.
Minister Sprawiedliwości	1	-	Minister Sprawiedliwości będzie zaangażowany w opracowanie oraz wydanie niektórych aktów wykonawczych oraz do podejmowania działań związanych z obowiązkami na rzecz obronności, bezpieczeństwa państwa oraz bezpieczeństwa i porządku publicznego.
Minister właściwy do spraw żeglugi śródlądowej oraz minister właściwy do spraw gospodarki morskiej	1	-	Minister właściwy do spraw żeglugi śródlądowej oraz minister właściwy do spraw gospodarki morskiej będą zaangażowani w opracowanie oraz wydanie przepisów wykonawczych w zakresie świadectw operatora urządzeń radiowych w służbie radiokomunikacyjnej morskiej i żeglugi śródlądowej.
Minister właściwy do spraw transportu	1	-	Minister właściwy do spraw transportu będzie zaangażowany w opracowanie oraz wydanie przepisów wykonawczych w zakresie świadectw operatora urządzeń radiowych w służbie radiokomunikacyjnej lotniczej.
Minister właściwy do spraw gospodarki	1	-	Minister właściwy do spraw gospodarki będzie wydawał zezwolenia na wywóz poza

			Unię Europejską i transfer wewnątrzunijny sprzętu na potrzeby PRS i technologii PRS.
Sąd Okręgowy w Warszawie – Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów	Brak możliwości oszacowania liczby odwołań, które będą rozpatrywane przez SOKiK	-	SOKiK będzie rozpatrywał odwołania od wskazanych w Pke decyzji oraz zażalenia na wskazane postanowienia Prezesa UKE.
Sąd Apelacyjny w Warszawie	Brak możliwości oszacowania liczby spraw	-	Orzekanie w sprawie apelacji od orzeczeń SOKiK.
Sąd Najwyższy	Brak możliwości oszacowania liczby spraw	-	Orzekanie w sprawach skarg kasacyjnych od orzeczeń Sądu Apelacyjnego w Warszawie.
Użytkownicy PRS	Ok. 20 000 - po roku 2025	Analiza MSWiA	Regulacja zasad dostępu do PRS.
Podmioty, którym mogą być zlecone zadania opracowywania lub produkowania sprzętu lub technologii PRS	Kilkanaście	Analiza MSWiA	Regulacja kwestii związanych z opracowywaniem lub produkowaniem sprzętu na potrzeby PRS lub technologii PRS.
Przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej niebędący przedsiębiorcami telekomunikacyjnymi	Brak danych	-	Podmioty świadczące usługi komunikacji interpersonalnej niewykorzystującej numerów będą podlegały regulacji w ograniczonym zakresie.
Przedsiębiorcy telekomunikacyjni	4124	Rejestr przedsiębiorców telekomunikacyjnych prowadzony przez Prezesa UKE https://bip.uke.gov.pl/rpt/rejestr-przedsiębiorcow-telekomunikacyjnych	Regulacja przedsiębiorców telekomunikacyjnych w Pke zasadniczo odpowiada ramom regulacyjnym w obowiązującym Pt, z pewnymi zastrzeżeniami. Nowe obowiązki obejmują w szczególności obsługę nowych praw użytkowników końcowych, w szczególności prawa do zachowania ciągłości świadczenia usług dostępu do internetu.
Użytkownicy rządowi	Brak danych		Regulacja użytkowników rządowych w Pke zasadniczo odpowiada ramom regulacyjnym w obowiązującym Pt – przy czym wprowadza się nową instytucję przydziału częstotliwości.
Nadawcy	Brak danych		Regulacja nadawców w Pke zasadniczo odpowiada ramom regulacyjnym w obowiązującym Pt, z pewnymi zastrzeżeniami.
Podmioty korzystające z numeracji maszyna-maszyna	Brak danych		Pke umożliwi przekazywanie przez Prezesa UKE zasobów numeracji podmiotom innym niż przedsiębiorcy telekomunikacyjni, w szczególności na potrzeby umożliwienia identyfikacji urządzeń IoT (ang. Internet of

			things) oraz komunikacji maszyna-maszyna.
Użytkownicy końcowi, w tym konsumenci	Brak danych		Regulacja użytkowników końcowych w Pke jest odmienna niż w Pt. Rozszerzony został zakres uprawnień użytkowników końcowych, w szczególności konsumentów, przez nałożenie na przedsiębiorców informacyjnych obowiązków przedumownych. Ustawa wprowadza nowe uprawnienia dla użytkowników końcowych.
Jednostki samorządu terytorialnego	2873	Główny Urząd Statystyczny https://stat.gov.pl/statystyka-regionalna/jednostki-terytorialne/podzial-administracyjny-polski/	Regulacja jednostek samorządu terytorialnego w Pke zasadniczo odpowiada ramom regulacyjnym w obowiązującym Pt.
Podmioty będące właścicielami nieruchomości, w tym nieruchomości budynkowych	Brak danych		Regulacja właścicieli nieruchomości w Pke zasadniczo odpowiada ramom regulacyjnym w obowiązującym Pt, z pewnymi zastrzeżeniami. Należy zwrócić uwagę, że wydawane przez Prezesa UKE decyzje generalne będą mogły dotyczyć również właścicieli nieruchomości, w tym budynków.
Osoby ubiegające się o świadectwo operatora urządzeń radiowych oraz ubiegające się o przedłużenie świadectwa	Brak danych	-	Projektowane przepisy regulują zasady ubiegania się o świadectwa operatora urządzeń radiowych.
Radioamatorzy	Brak danych	-	Projektowane przepisy regulują zasady ubiegania się o pozwolenie radiowe w służbie radiokomunikacyjnej amatorskiej.

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

W dniu 6 marca 2020 r. Minister Cyfryzacji rozpoczął prekonsultacje projektu ustawy – Pke wraz z uzasadnieniem oraz projektu ustawy WPke. W toku prekonsultacji następujące podmioty przedstawiły stanowisko odnoszące się do projektu:

- 1) Polska Izba Informatyki i Telekomunikacji,
- 2) Krajowa Izba Gospodarczej Elektroniki i Telekomunikacji,
- 3) Polska Izba Komunikacji Elektronicznej,
- 4) Krajowa Izba Komunikacji Ethernetowej,
- 5) Polska Izba Radiodifuzji Cyfrowej,
- 6) Związek Telewizji Kablowych w Polsce - Izba Gospodarcza,
- 7) Izba Gospodarki Elektronicznej,
- 8) Związek Pracodawców Mediów Elektronicznych Mediakom,
- 9) Spółdzielnia Mieszkaniowa w Grudziądzu,
- 10) SAYF,
- 11) Digital Virgo,
- 12) Centrum Technologii Mobilnych Mobiltek S.A.,
- 13) Polskie Stowarzyszenie Marketingu SMB,
- 14) Federacja Konsumentów,

- 15) Ogólnopolskie Porozumienie Organizacji Radioamatorskich,
- 16) Polski Związek Krótkofalowców,
- 17) Kancelaria Olesiński i Wspólnicy Sp. K.,
- 18) Polski Związek Przemysłu Motoryzacyjnego,
- 19) Exatel S.A.,
- 20) Ministerstwo Obrony Narodowej, w tym Wojskowe Biuro Zarządzania Częstotliwościami,
- 21) Ministerstwo Gospodarki Morskiej i Żeglugi Śródlądowej,
- 22) Ministerstwo Finansów,
- 23) Ministerstwo Infrastruktury,
- 24) Departament Prawa Unii Europejskiej – Kancelaria Prezesa Rady Ministrów,
- 25) Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji,
- 26) Urząd Komunikacji Elektronicznej,
- 27) Urząd Ochrony Konkurencji i Konsumentów,
- 28) Urząd Ochrony Danych Osobowych,
- 29) Polski Komitet Normalizacyjny,
- 30) Komitet Techniczny,
- 31) Osoba fizyczna – radioamator,
- 32) Związek Pracodawców Branży Internetowej IAB Polska,
- 33) Stowarzyszenie Praktyków Ochrony Danych Osobowych,
- 34) Ministerstwo Spraw Wewnętrznych i Administracji,
- 35) Kancelaria FORYTEK & PARTNERZY Adwokaci i Radcowie Prawni,
- 36) Osoby fizyczne – uwagi w zakresie marketingu i tajemnicy telekomunikacyjnej,
- 37) Kancelaria Szostek_Bar i Partnerzy.

W dniach:

- 1) 17 kwietnia 2020 r.,
- 2) 28 kwietnia 2020 r.,
- 3) 29 kwietnia 2020 r.,
- 4) 8 maja 2020 r.,
- 5) 15 maja 2020 r.,
- 6) 21 maja 2020 r. oraz
- 7) 22 maja 2020 r.

z podmiotami, które złożyły stanowiska w toku prekonsultacji, odbyły się warsztaty z wykorzystaniem środków porozumiewania się na odległość, na których zostały omówione zgłoszone uwagi.

Projekt został poddany konsultacjom publicznym oraz opiniowaniu, które trwały 30 dni (od 29 lipca do 28 sierpnia 2020 r.). Poniżej wskazano podmioty, do których został przesłany projekt ustawy w ramach konsultacji:

- 1) Polska Izba Informatyki i Telekomunikacji,
- 2) Krajowa Izba Gospodarczej Elektroniki i Telekomunikacji,
- 3) Polska Izba Komunikacji Elektronicznej,
- 4) Krajowa Izba Gospodarczej,
- 5) Krajowa Izba Komunikacji Ethernetowej,
- 6) Polska Izba Radiodifuzji Cyfrowej,
- 7) Polska Izba Handlu,
- 8) Izba Gospodarki Elektronicznej,
- 9) Krajowa Izba Gospodarki Cyfrowej,
- 10) Fundacja Bezpieczna Cyberprzestrzeń,
- 11) Polskie Towarzystwo Informatyczne,
- 12) Fundacja Nowoczesna Polska,
- 13) Fundacja Projekt Polska,
- 14) Internet Society Poland,
- 15) Stowarzyszenie Inżynierów Telekomunikacji,
- 16) Fundacja Panoptykon,
- 17) Związek Pracodawców Mediów Publicznych,
- 18) Związek Pracodawców Mediów Elektronicznych Mediakom,

- 19) Związek Pracodawców Branży Internetowej IAB Polska,
- 20) Związek Telewizji Kablowych w Polsce Izba Gospodarcza,
- 21) Związek Rzemiosła Polskiego,
- 22) Polskie Centrum Badań i Certyfikacji S.A.,
- 23) Polska Organizacja Handlu i Dystrybucji,
- 24) Naczelna Rada Zrzeszeń Handlu i Usług,
- 25) Polska Izba Producentów Urządzeń i Usług na rzecz Kolei,
- 26) Polskie Stowarzyszenie Marketingu SMB,
- 27) Fundacja ePaństwo,
- 28) Amerykańska Izba Handlowa,
- 29) Federacja Konsumentów,
- 30) Związek Importerów i Producentów Sprzętu Elektrycznego i Elektronicznego Branży RTV i IT – ZIPSEE „Cyfrowa Polska”,
- 31) Polski Związek Przemysłu Motoryzacyjnego,
- 32) Ogólnopolskie Porozumienie Organizacji Radioamatorskich,
- 33) Polski Związek Krótkofalowców,
- 34) Związek Harcerstwa Polskiego,
- 35) Związek Harcerstwa Rzeczypospolitej,
- 36) Liga Obrony Kraju,
- 37) Stowarzyszenie Praktyków Ochrony Danych Osobowych,
- 38) Sektorowa Rada ds. Kompetencji - Telekomunikacja i Cyberbezpieczeństwo,
- 39) Polska Izba Nieruchomości Komercyjnych,
- 40) Polska Rada Biznesu,
- 41) Naczelna Organizacja Techniczna.

W wyniku konsultacji zostały zgłoszone uwagi, głównie przez izby telekomunikacyjne. Uwagi te w części zostały uznane za zasadne.

W dniu 30 października 2020 r. zorganizowano spotkanie dotyczące procedowanej ustawy Pke i ustawy – WPke, w którym wzięli udział przede wszystkim przedstawiciele izb oraz Federacji Konsumentów.

Następnie z podmiotami, które zgłosiły uwagi do Pke oraz przepisów WPke, zorganizowano warsztaty w dniu 30 listopada 2020 r. mające na celu omówienie kluczowych zagadnień związanych z projektem.

Ponadto projekt ustawy został przekazany do zaopiniowania przez:

- 1) Radę Dialogu Społecznego,
- 2) Business Centre Club – Związek Pracodawców,
- 3) Niezależny Samorządny Związek Zawodowy „Solidarność”,
- 4) Ogólnopolskie Porozumienie Związków Zawodowych,
- 5) Forum Związków Zawodowych,
- 6) Pracodawców Rzeczypospolitej Polskiej,
- 7) Konfederację Lewiatan,
- 8) Związek Przedsiębiorców i Pracodawców,
- 9) Federację Związków Zawodowych Pracowników Automatyki i Telekomunikacji PKP,
- 10) Federację Związków Zawodowych Pracowników Telekomunikacji

oraz

- 1) Krajową Radę Radiofonii i Telewizji,
- 2) Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów,
- 3) Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej,
- 4) Prezesa Urzędu Ochrony Danych Osobowych,
- 5) Polski Komitet Normalizacyjny,
- 6) Wojskowe Biuro Zarządzania Częstotliwościami,
- 7) Rzecznika Małych i Średnich Przedsiębiorców,
- 8) Komisję Nadzoru Finansowego,
- 9) Rzecznika Praw Obywatelskich,
- 10) Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego.

Z podmiotami, które zgłosiły uwagi w ramach uzgodnień oraz opiniowania, zorganizowano konferencję uzgodnieniową w dniach 19–20 oraz 23 listopada 2020 r.

Stosownie do postanowień art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248), projekt został udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej. Ponadto zgodnie z § 52 ust. 1 uchwały Nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2022 r. poz. 348), został udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji, w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

(ceny stałe z r.)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]												
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Łącznie (0-10)	
Dochody ogółem													
budżet państwa													
JST													
pozostałe jednostki (oddzielnie)													
Wydatki ogółem													
budżet państwa													
JST													
pozostałe jednostki (oddzielnie)													
Saldo ogółem													
budżet państwa													
JST													
pozostałe jednostki (oddzielnie)													

Źródła finansowania Wpływ rozwiązań przewidzianych w Pke na sektor finansów publicznych został wskazany w OSR projektu ustawy WPke.

Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców, oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe

		Skutki							
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0-10)	
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z r.)	duże przedsiębiorstwa	0	Brak szacunku	Brak szacunku	Brak szacunku	Brak szacunku	Brak szacunku	Brak szacunku	
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	0	Brak szacunku	Brak szacunku	Brak szacunku	Brak szacunku	Brak szacunku	Brak szacunku	
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	0	Brak szacunku	Brak szacunku	Brak szacunku	Brak szacunku	Brak szacunku	Brak szacunku	
	Przedsiębiorcy telekomunikacyjni	0	Brak szacunku	Brak szacunku	Brak szacunku	Brak szacunku	Brak szacunku	Brak szacunku	
	Podmioty świadczące usługi komunikacji interpersonalnej niewykorzystującej numerów	0	Brak szacunku	Brak szacunku	Brak szacunku	Brak szacunku	Brak szacunku	Brak szacunku	
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa	Projekt PKE jest ewolucją rozwiązań dotychczas przyjętych w ustawie Pt, która jest ustawą z 2004 r., wielokrotnie nowelizowaną. Projekt PKE uspoźnia przyjęte uprzednio rozwiązania, jednocześnie wprowadzając wymogi wynikające z EKŁE:							

		<ul style="list-style-type: none"> - konieczność dostosowania systemów informatycznych przedsiębiorców komunikacji elektronicznej do wymogów nowej regulacji. Będzie to w szczególności związane z obowiązkiem przygotowania nowych dokumentów w zakresie obowiązków informacyjnych wobec użytkowników końcowych. Przedmiotowy obowiązek jest jednorazowym nowym obowiązkiem nałożonym na przedsiębiorców, - konieczność dostosowania dokumentacji przedstawianej użytkownikom końcowym, w szczególności konsumentom, podczas zawierania umowy o świadczenie usług komunikacji elektronicznej. Przedmiotowy obowiązek jest związany ze zmianą obowiązków informacyjnych (wprowadzenie obowiązku przedstawienia informacji przedumownych oraz zwięzłego podsumowania warunków umowy), - projekt wprowadza nowe przepisy obejmujące świadczenie usługi powszechnej. Ewentualne obciążenie obowiązkami w tym zakresie nastąpi po odpowiednim rozstrzygnięciu regulatora rynku, to jest Prezesa UKE, - Pke, względem Pt, zwiększa cyfryzację kontaktów przedsiębiorców z regulatorem rynku, co pozytywnie wpłynie na czas realizacji zadań przez Prezesa UKE oraz zmniejszy koszty po stronie przedsiębiorców. W intencji projektodawców, informatyzacja działań UKE wpłynie na obniżenie wymagań wobec przedsiębiorców, przez uproszczenie procedur.
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	Jw.
	Przedsiębiorcy telekomunikacyjni	Jw.
	Podmioty świadczące usługi komunikacji interpersonalnej niewykorzystującej numerów	<ul style="list-style-type: none"> - podmioty świadczące usługi komunikacji interpersonalnej niewykorzystującej numerów nie były do tej pory objęte regulacją, zatem będą musiały dostosować prowadzoną działalność do wymogów Pke, - zasadniczo wobec dostawców usług komunikacji interpersonalnej obciążenia się zwiększają. Katalog obowiązków został wskazany w pkt 8 OSR. Obciążenia wynikają bezpośrednio z przepisów EKŁE.
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	<ul style="list-style-type: none"> - zmiany obejmujące dokumenty, jakie użytkownik końcowy (konsument) otrzyma od przedsiębiorców komunikacji elektronicznej na etapie przedumownym ułatwią wybór usługodawcy najbardziej odpowiadającego potrzebom użytkownika, - wprowadzenie nowych praw użytkowników, np. prawo do zachowania ciągłości usługi dostępu do internetu, pozytywnie wpłynie na korzystanie z usług komunikacji elektronicznej.
	Użytkownicy końcowi (abonenci, konsumenci)	Projekt zasadniczo nie wprowadza nowych obowiązków dla użytkowników końcowych. Wprost przeciwnie – zgodnie z projektem prawa użytkowników końcowych będą przedstawiane w sposób bardziej transparentny, jasny i zrozumiały dla użytkowników końcowych.
Niemierzalne	-	-
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Nie dotyczy.	
8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu		
☐ nie dotyczy		
Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).	☒ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy	
☒ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☒ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	

Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektroniczności.	☒ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy	
<p>Komentarz:</p> <p>Projekt Pke przede wszystkim implementuje dyrektywę EKŁE.</p> <p>Projektodawca oprócz dostosowania obowiązujących przepisów do dyrektywy zdecydował przedłożyć kompleksową ustawę regulującą sektor komunikacji elektronicznej.</p> <p>Obciążenia regulacyjne względem podmiotów podlegających regulacji na gruncie Pt (w uproszczeniu przedsiębiorców telekomunikacyjnych) zasadniczo nie ulegają zmianie. Przedsiębiorcy będą zobowiązani do przebudowy systemów informatycznych – w związku z modyfikacją obowiązków. Obciążeniem w szczególności w pierwszym etapie będzie przygotowanie dokumentów przekazywanych użytkownikom końcowym (informacje przedumowne, podsumowanie warunków umowy, umowa).</p> <p>Nowym obciążeniem mogą być wydawane przez Prezesa UKE tak zwane decyzje obszarowe, obejmujące podmiotowo znaczny zakres podmiotów w zakresie zapewnienia dostępu. Do tej pory przedmiotowe decyzje były wydawane w zwykłym trybie administracyjnym.</p> <p>Ponadto projektodawca podniósł maksymalną wartość wskaźnika rocznej opłaty telekomunikacyjnej z 0,05% do 0,25% rocznych przychodów przedsiębiorcy telekomunikacyjnego obowiązującego do uiszczenia rocznej opłaty telekomunikacyjnej z tytułu prowadzenia działalności telekomunikacyjnej, jednakże jednocześnie zwolnił większą grupę przedsiębiorców telekomunikacyjnych z obowiązku uiszczenia tej opłaty przez podniesienie progu przychodów z tytułu prowadzenia działalności telekomunikacyjnej, który jest wyznacznikiem tego, czy dany przedsiębiorca telekomunikacyjny jest zobligowany do uiszczenia rocznej opłaty telekomunikacyjnej.</p> <p>Z kolei następuje regulacja dostawców usług komunikacji interpersonalnej niewykorzystującej numerów, którzy do tej pory nie podlegali regulacji. Wśród obowiązków nakładanych na dostawców usług komunikacji elektronicznej należy wskazać:</p> <ul style="list-style-type: none"> – obowiązek odpowiadania na zapytania Prezesa UKE na równi z przedsiębiorcami telekomunikacyjnymi – odpowiednik dzisiejszego art. 6 Pt, – obowiązki dotyczące obronności i bezpieczeństwa państwa, – uprawnienie Prezesa UKE do nakładania obowiązków regulacyjnych, – obowiązki informacyjne wobec użytkowników końcowych, – obowiązek udziału w pokryciu dopłaty do kosztów realizacji przez przedsiębiorcę wyznaczonego obowiązku w zakresie świadczenia usługi powszechnej. <p>Do nowych obciążeń dla dostawców usług komunikacji interpersonalnej niewykorzystującej numerów należy zaliczyć rozszerzenie na te podmioty obowiązków w zakresie zatrzymywania danych telekomunikacyjnych, udostępniania ich uprawnionym podmiotom oraz zapewnienia warunków dostępu i utrwalania przez uprawnione podmioty.</p>		
9. Wpływ na rynek pracy		
<p>Na potrzeby stosowania projektowanej ustawy utworzone zostaną dodatkowe, specjalistyczne miejsca pracy w urzędach państwowych: 9 etatów w Urzędzie Komunikacji Elektronicznej, 2 etaty w Ministerstwie Obrony Narodowej oraz 8 etatów w Sądzie Okręgowym w Warszawie – Sądzie Ochrony Konkurencji i Konsumentów oraz w Sądzie Apelacyjnym w Warszawie (2 etaty sędziowskie, 2 etaty asystenckie oraz 4 etaty urzędnicze).</p>		
10. Wpływ na pozostałe obszary		
☐ środowisko naturalne ☒ sytuacja i rozwój regionalny ☐ sądy powszechne, administracyjne lub wojskowe	☐ demografia ☐ mienie państwowe ☐ inne:	☒ informatyzacja ☐ zdrowie
Omówienie wpływu	<p>Projekt Pke reguluje sektor komunikacji elektronicznej, który bezpośrednio wiąże się z informatyzacją kraju.</p> <p>Niezawodne usługi komunikacji elektronicznej są niezbędne do dalszego rozwoju państwa, społeczeństwa informacyjnego oraz rozwoju nowoczesnej gospodarki.</p> <p>Ustawa wprowadza ramy regulacyjne umożliwiające dalszy rozwój tego sektora gospodarki, mając na celu zapewnienie bardzo szybkich sieci szerokopasmowych stacjonarnych oraz mobilnych.</p>	
11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego		
<p>Regulacje objęte projektem wejdą w życie w terminie wskazanym w WPke (z 6-miesięcznym okresem vacatio legis) z wyjątkiem:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) art. 43 ust. 1 pkt 1 lit. a tiret piąte oraz art. 45 ust. 2, które dotyczą udostępniania danych o lokalizacji – wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2023 r.; 2) przepisu art. 26 ust. 6–8, który reguluje kwestie rezerwy celowej, oraz art. 295 ust. 1, który wskazuje, że w przypadku konsumenta okres obowiązywania umowy określony w umowie o świadczenie usług komunikacji elektronicznej w zakresie usług telekomunikacyjnych, z wyłączeniem usług transmisji danych używanych do 		

świadczenia usług komunikacji maszyna-maszyna, zawieranej na czas określony nie może być dłuższy niż 24 miesiące – przepisy te wchodzi w życie w terminie 7 dni od dnia ogłoszenia ustawy;

- 3) przepisu art. 417 ust. 1 pkt 3, dotyczącego kontroli wyrobów, o których mowa w rozporządzeniu Komisji (UE) 2019/1782 z dnia 1 października 2019 r. ustanawiającym wymogi dotyczące ekoprojektu dla zasilaczy zewnętrznych na podstawie dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/125/WE oraz uchylającym rozporządzenie Komisji (WE) nr 278/2009 (Dz. Urz. UE L 272 z 25.10.2019, str. 95) – przepis ten wchodzi w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia ustawy;
- 4) art. 325, dotyczącego uzyskiwania przez konsumenta zwrotu środków prepaid – przepis ten wchodzi w życie po upływie 3 miesięcy od dnia ogłoszenia;
- 5) przepisu art. 417 ust. 1 pkt 5 oraz ust. 2 pkt 1 dotyczących prowadzonej przez Prezesa UKE kontroli wprowadzanych do obrotu lub oddawanych do użytku: produktów związanych z energią, o których mowa w rozporządzeniu delegowanym Komisji (UE) 2019/2013 z dnia 11 marca 2019 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1369 w odniesieniu do etykietowania energetycznego wyświetlaczy elektronicznych i uchylające rozporządzenie delegowane Komisji (UE) nr 1062/2010 (Dz. Urz. UE L 315 z 5.12.2019, str. 1) oraz wyrobów, o których mowa w rozporządzeniu Komisji (UE) 2019/2021 z dnia 1 października 2019 r. ustanawiającym wymogi dotyczące ekoprojektu dla wyświetlaczy elektronicznych zgodnie z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/125/WE, zmieniającym rozporządzenie Komisji (WE) nr 1275/2008 i uchylającym rozporządzenie Komisji (WE) nr 642/2009 (Dz. Urz. UE L 315 z 5.12.2019, str. 241) – przepisy te wejdą w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia ustawy.

12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?

Co do zasady efekty wejścia w życie projektu będą natychmiastowe i nie wymagają pomiaru, a w przypadku powzięcia informacji o niewłaściwym funkcjonowaniu proponowanych rozwiązań, w najbliższym możliwym terminie dokonane zostaną niezbędne zmiany.

13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)

Nie dotyczy.

TABELA ZGODNOŚCI
07.11.2022

TYTUŁ USTAWY		Projekt ustawy - Prawo komunikacji elektronicznej		
TYTUŁ WDRAŻANEGO AKTU PRAWNEGO / WDRAŻANYCH AKTÓW PRAWNYCH ¹⁾		Wdrożenie dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1972 z dnia 11 grudnia 2018 r. ustanawiającej europejski kodeks łączności elektronicznej (Dz. Urz. WE L 321/36 z 17.12.2018);		
Jedn. red.	Treść przepisu UE ³⁾	Konieczność wdrożenia	Jedn. red. (*)	
		T / N		
TYTUŁ WDRAŻANEGO AKTU PRAWNEGO / WDRAŻANYCH AKTÓW PRAWNYCH ¹⁾:		Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1972 z dnia 11 grudnia 2018 r. ustanawiającej europejski kodeks łączności elektronicznej (Dz. Urz. WE L 321/36 z 17.12.2018)		
Art. 1	Przedmiot, zakres stosowania i cele			
Art. 1 ust. 1	1. Niniejsza dyrektywa ustanawia zharmonizowane ramy prawne regulujące sieci łączności elektronicznej, usługi łączności elektronicznej, urządzenia i usługi towarzyszące i niektóre aspekty urządzeń końcowych. Określa ona zadania krajowych organów regulacyjnych i, w stosownych przypadkach, innych właściwych organów oraz zbiorów procedur w celu zapewnienia zharmonizowanego stosowania ram prawnych w obrębie Unii.	N		
Art. 1 ust. 2	2. Celami niniejszej dyrektywy są: a) wdrożenie rynku wewnętrznego w dziedzinie sieci i usług łączności elektronicznej	N		

	<p>prowadzące do realizacji i rozpowszechniania sieci o bardzo dużej przepustowości, powstania zrównoważonej konkurencji, interoperacyjności usług łączności elektronicznej, dostępności, bezpieczeństwa sieci i usług oraz korzyści dla użytkownika końcowego; oraz</p> <p>b) zapewnienie świadczenia w całej Unii publicznie dostępnych, przystępnych cenowo usług dobrej jakości poprzez skuteczną konkurencję i wybór, aby sprostać sytuacjom, w których rynek nie zaspokaja w sposób zadowalający potrzeb użytkowników końcowych, w tym użytkowników z niepełnosprawnościami, tak aby mieli oni dostęp do usług na równi z innymi użytkownikami końcowymi oraz ustanowić niezbędne prawa użytkowników końcowych.</p>			
Art. 1 ust. 3	<p>3. Postanowienia niniejszej dyrektywy pozostają bez uszczerbku dla:</p> <p>a) wymogów określonych w przepisach prawa krajowego zgodnie z prawem Unii lub w przepisach prawa Unii dotyczących usług świadczonych przy użyciu sieci i usług łączności elektronicznej;</p> <p>b) środków wprowadzanych na szczeblu Unii lub na szczeblu krajowym zgodnie z prawem Unii, niezbędnych do realizacji celów leżących w interesie ogólnym, w szczególności związanych z ochroną danych osobowych i prywatności, regulacjami dotyczącymi treści programów i polityką audiowizualną;</p> <p>c) działań podejmowanych przez państwa członkowskie do celów zachowania porządku publicznego i bezpieczeństwa publicznego oraz obronności;</p>	N		

	d) przepisów rozporządzeń (UE) nr 531/2012 i (UE) 2015/2120 oraz dyrektywy 2014/53/UE.			
Art. 1 ust. 4	4. Komisja, Organ Europejskich Regulatorów Łączności Elektronicznej („BEREC”) i organy, których to dotyczy zapewniają zgodność ich przetwarzania danych osobowych z unijnymi przepisami w zakresie ochrony danych.	N		
Art. 2	Definicje Do celów niniejszej dyrektywy stosuje się następujące definicje:	T	Art. 2	Art. 2. Określenia użyte w ustawie oznaczają: (...)
Art. 2 pkt 1	„sieć łączności elektronicznej” oznacza systemy transmisyjne, niezależnie do tego, czy opierają się na stałej infrastrukturze lub scentralizowanym zarządzaniu zasobami, oraz, w stosownych przypadkach, urządzenia przełączające lub routinguowe oraz inne zasoby, w tym nieaktywne elementy sieci, które umożliwiają przekazywanie sygnałów przewodowo, za pomocą radia, środków optycznych lub innych rozwiązań wykorzystujących fale, w tym sieci satelitarnych, stacjonarnych (komutowanych i pakietowych, w tym internetu) i sieci ruchomych, elektroenergetycznych systemów kablowych, w zakresie, w jakim są one wykorzystywane do przekazywania sygnałów, w sieciach nadawania radiowego i telewizyjnego oraz sieciach telewizji kablowej, niezależnie od rodzaju przekazywanej informacji;	T	Art. 2 pkt 58 i 42	Art. 2 pkt 58 i 42 58) sieć telekomunikacyjna – systemy transmisyjne, a także urządzenia telekomunikacyjne, oprócz telekomunikacyjnych urządzeń końcowych, oraz inne zasoby, w tym nieaktywne elementy sieci, które umożliwiają przekazywanie sygnałów za pomocą przewodów, fal radiowych, optycznych lub innych środków wykorzystujących energię elektromagnetyczną, niezależnie od rodzaju przekazywanej informacji; 42) publiczna sieć telekomunikacyjna – sieć telekomunikacyjną wykorzystywaną głównie do świadczenia publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych
Art. 2 pkt 2	„sieć o bardzo dużej przepustowości” oznacza albo sieć łączności elektronicznej, która w całości składa się z elementów światłowodowych co najmniej na odcinku do punktu dystrybucji w miejscu świadczenia usługi, albo sieć łączności elektronicznej, która	T	Art. 2 pkt 57	57) sieć o bardzo dużej przepustowości – publiczną sieć telekomunikacyjną: a) składającą się z linii światłowodowych co najmniej do punktu dystrybucji w miejscu świadczenia usługi, b) składającą się z linii światłowodowych co najmniej do stacji bazowej, lub

	jest w stanie zapewnić w typowych warunkach panujących w czasie największego natężenia ruchu podobną wydajność sieci pod względem dostępnego pasma „w górę” i „w dół” łącza, odporności, parametrów związanych z błędami oraz opóźnienia i jego zmienności; wydajność sieci można uznać za podobną bez względu na to, czy doświadczenia użytkownika końcowego różnią się w zależności od z natury różnych cech charakterystycznych nośnika danych, za pomocą którego sieć ostatecznie łączy się z punktem zakończenia sieci;			c) która umożliwia świadczenie usługi dostępu do internetu w typowych warunkach panujących w czasie największego ruchu w sieci, o podobnych parametrach jakościowych jak sieć telekomunikacyjna, o której mowa w lit. a - w przypadku sieci stacjonarnej lub jak sieć telekomunikacyjna, o której mowa w lit. b - w przypadku sieci bezprzewodowej; podobne parametry jakościowe usługi dostępu do internetu odnoszą się do: pobierania i wysyłania danych, odporności, parametrów związanych z błędami oraz opóźnienia i jego zmienności, a ich wartości spełniają wymagania określone w wytycznych Organu Europejskich Regulatorów Łączności Elektronicznej wydanych na podstawie art. 82 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1972 z dnia 11 grudnia 2018 r. ustanawiającej Europejski kodeks łączności elektronicznej (Dz. Urz. UE L 321 z 17.12.2018, str. 36);
Art. 2 pkt 3	„rynkı ponadnarodowe” oznaczają rynki zdefiniowane zgodnie z art. 65 obejmujące Unię lub znaczną jej część, znajdujące się w więcej niż jednym państwie członkowskim;	T	Art. 198 ust. 1, 2	Art. 198. 1. Prezes UKE może wraz z co najmniej jednym organem regulacyjnym innego państwa członkowskiego wystąpić do BEREC z uzasadnionym wnioskiem o przeprowadzenie analizy potencjalnego rynku ponadnarodowego obejmującego Unię Europejską lub znaczną jej część i znajdującego się w więcej niż jednym państwie członkowskim. 2. W przypadku rynku właściwego określonego w decyzji Komisji Europejskiej jako rynek ponadnarodowy Prezes UKE przeprowadza wraz z organem regulacyjnym innego państwa członkowskiego, o którym mowa w ust. 1, jego analizę.
Art. 2 pkt 4	„usługa łączności elektronicznej” oznacza usługę zazwyczaj świadczoną za wynagrodzeniem za pośrednictwem sieci łączności elektronicznej, która obejmuje, z wyjątkiem usług związanych z zapewnianiem albo wykonywaniem kontroli treści przekazywanych przy wykorzystaniu sieci lub usług łączności elektronicznej, następujące rodzaje usług: a) „usługę dostępu do internetu” zdefiniowaną w art. 2 akapit drugi pkt 2 rozporządzenia (UE) 2015/2120; b) „usługę łączności interpersonalnej”; oraz	T	Art. 2 pkt 76 , pkt 43, pkt 80, 46, 68, 69, 39, 40,	76) usługa komunikacji elektronicznej – usługę świadczoną za pośrednictwem sieci telekomunikacyjnej, zwykle za wynagrodzeniem, z wyłączeniem usług związanych z zapewnianiem albo wykonywaniem kontroli treści przekazywanych przy wykorzystaniu sieci telekomunikacyjnych lub usług komunikacji elektronicznej, obejmującą: a) usługę dostępu do internetu w rozumieniu art. 2 akapit drugi pkt 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/2120 z dnia 25 listopada 2015 r. ustanawiającego środki dotyczące dostępu do otwartego internetu oraz zmieniającego dyrektywę 2002/22/WE w sprawie usługi powszechnej i związanych z sieciami i usługami łączności elektronicznej praw użytkowników, a także rozporządzenie (UE) nr 531/2012 w sprawie roamingu w publicznych sieciach łączności ruchomej wewnątrz Unii (Dz. Urz. UE L 310 z 26.11.2015, str. 1–18, z późn. zm.), b) usługę komunikacji interpersonalnej,

	<p>c) usługi polegające całkowicie lub częściowo na przekazywaniu sygnałów, takie jak usługi transmisyjne stosowane na potrzeby świadczenia usług łączności maszyna–maszyna oraz na potrzeby nadawania</p>			<p>c) usługę polegającą całkowicie lub głównie na przekazywaniu sygnałów, w szczególności:</p> <ul style="list-style-type: none"> – przesyłanie sygnałów w ramach komunikacji interpersonalnej niezależnie od stosowanej technologii, – usługę transmisyjną stosowaną na potrzeby świadczenia usług komunikacji maszyna – maszyna oraz na potrzeby nadawania; <p>43) publicznie dostępna usługa komunikacji elektronicznej – usługę komunikacji elektronicznej dostępną dla ogółu użytkowników;</p> <p>80) usługa telekomunikacyjna – usługę komunikacji elektronicznej, o której mowa w pkt 76 lit. a lub c lub pkt 78 lit. a;</p> <p>46) publicznie dostępna usługa telekomunikacyjna – usługę telekomunikacyjną dostępną dla ogółu użytkowników;</p> <p>68) świadczenie usług komunikacji elektronicznej – świadczenie usług telekomunikacyjnych lub usług komunikacji interpersonalnej niewykorzystujących numerów;</p> <p>69) świadczenie usług telekomunikacyjnych – wykonywanie usług za pomocą własnej sieci, z wykorzystaniem sieci innego operatora lub sprzedaż we własnym imieniu i na własny rachunek usługi telekomunikacyjnej wykonywanej przez innego dostawcę usług telekomunikacyjnych;</p> <p>39) przedsiębiorca komunikacji elektronicznej – przedsiębiorcę telekomunikacyjnego lub podmiot świadczący publicznie dostępną usługę komunikacji interpersonalnej niewykorzystującą numerów;</p> <p>40) przedsiębiorca telekomunikacyjny – przedsiębiorcę lub inny podmiot uprawniony do wykonywania działalności gospodarczej na podstawie odrębnych przepisów, który wykonuje działalność gospodarczą polegającą na dostarczaniu publicznej sieci telekomunikacyjnej, świadczeniu powiązanych usług lub świadczeniu publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych, przy czym przedsiębiorca telekomunikacyjny, uprawniony do:</p> <p>a) świadczenia publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych, zwany jest „dostawcą usług telekomunikacyjnych”;</p>
--	--	--	--	--

				b) dostarczania publicznej sieci telekomunikacyjnej lub świadczenia powiązanych usług, zwany jest „operatorem”;
Art. 2 pkt 5	„usługa łączności interpersonalnej” oznacza usługę zazwyczaj świadczoną za wynagrodzeniem, która umożliwia bezpośrednią interpersonalną i interaktywną wymianę informacji za pośrednictwem sieci łączności elektronicznej między skończoną liczbą osób, w ramach której osoby inicjujące połączenie lub uczestniczące w nim decydują o jego odbiorcy lub odbiorcach, natomiast nie obejmuje ona usług, które umożliwiają interpersonalną i interaktywną komunikację wyłącznie jako podrzędną funkcję dodatkową, która jest nieodłącznie związana z inną usługą;	T	Art. 2 pkt 78 i pkt 44	78) usługa komunikacji interpersonalnej – usługę umożliwiającą bezpośrednią interpersonalną i interaktywną wymianę informacji za pośrednictwem sieci telekomunikacyjnej między skończoną liczbą osób, gdzie osoby inicjujące połączenie lub uczestniczące w nim decydują o jego odbiorcy lub odbiorcach, z wyłączeniem usług, w których interpersonalna i interaktywna komunikacja stanowi wyłącznie funkcję podrzędną względem innej usługi podstawowej, w tym usługę, która: a) umożliwia realizację połączeń z numerami z planu numeracji krajowej lub międzynarodowych planów numeracji, zwaną „usługą komunikacji interpersonalnej wykorzystującą numery”, b) nie umożliwia realizacji połączeń z numerami z planu numeracji krajowej lub międzynarodowych planów numeracji, zwaną „usługą komunikacji interpersonalnej niewykorzystującą numerów”; 44) publicznie dostępna usługa komunikacji interpersonalnej – usługę komunikacji interpersonalnej dostępną dla ogółu użytkowników;
Art. 2 pkt 6	„usługa łączności interpersonalnej wykorzystująca numery” oznacza usługę łączności interpersonalnej, która pozwala połączyć się z publicznie nadanymi zasobami numeracyjnymi, mianowicie numerem lub numerami z krajowych lub międzynarodowych planów numeracji, albo która umożliwia połączenia z numerem lub numerami z krajowych lub międzynarodowych planów numeracji;	T	Art. 2 pkt 78 lit a	78) usługa komunikacji interpersonalnej – usługę umożliwiającą bezpośrednią interpersonalną i interaktywną wymianę informacji za pośrednictwem sieci telekomunikacyjnej między skończoną liczbą osób, gdzie osoby inicjujące połączenie lub uczestniczące w nim decydują o jego odbiorcy lub odbiorcach, z wyłączeniem usług, w których interpersonalna i interaktywna komunikacja stanowi wyłącznie funkcję podrzędną względem innej usługi podstawowej, w tym usługę, która: a) umożliwia realizację połączeń z numerami z planu numeracji krajowej lub międzynarodowych planów numeracji, zwaną „usługą komunikacji interpersonalnej wykorzystującą numery”, b) b) (...)
Art. 2 pkt 7	„usługa łączności interpersonalnej niewykorzystująca numerów” oznacza usługę łączności interpersonalnej, która nie łączy się z publicznie nadanymi zasobami numeracyjnymi, mianowicie numerem lub numerami z krajowych lub międzynarodowych planów numeracji, ani nie umożliwia połączenia z numerem lub numerami	T	Art. 2 pkt 78 lit b	78) usługa komunikacji interpersonalnej – usługę umożliwiającą bezpośrednią interpersonalną i interaktywną wymianę informacji za pośrednictwem sieci telekomunikacyjnej między skończoną liczbą osób, gdzie osoby inicjujące połączenie lub uczestniczące w nim decydują o jego odbiorcy lub odbiorcach, z wyłączeniem usług, w których interpersonalna i interaktywna komunikacja stanowi wyłącznie funkcję podrzędną względem innej usługi podstawowej, w tym usługę, która: a) (...)

	z krajowych lub międzynarodowych planów numeracji;			b) b) nie umożliwia realizacji połączeń z numerami z planu numeracji krajowej lub międzynarodowych planów numeracji, zwaną „usługą komunikacji interpersonalnej niewykorzystującą numerów”;
Art. 2 pkt 8	„publiczna sieć łączności elektronicznej” oznacza sieć łączności elektronicznej wykorzystywaną całkowicie lub głównie do świadczenia publicznie dostępnych usług łączności elektronicznej, które wspierają przekazywanie informacji pomiędzy punktami zakończenia sieci;	T	Art. 2 pkt 42	42) publiczna sieć telekomunikacyjna – sieć telekomunikacyjną wykorzystywaną głównie do świadczenia publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych;
Art. 2 pkt 9	„punkt zakończenia sieci” oznacza fizyczne miejsce, w którym użytkownik końcowy otrzymuje dostęp do publicznej sieci łączności elektronicznej i które w przypadku sieci stosujących przełączanie lub przekierowywanie identyfikuje się za pomocą konkretnego adresu sieciowego i może być łączone z numerem lub nazwiskiem użytkownika końcowego;	T	Art. 2 pkt 89	89) zakończenie sieci – fizyczny punkt, w którym użytkownik końcowy otrzymuje dostęp do publicznej sieci telekomunikacyjnej; w przypadku sieci stosujących komutację lub przekierowywanie zakończenie sieci identyfikuje się za pomocą konkretnego adresu sieciowego, który może być przypisany do numeru lub nazwy abonenta;
Art. 2 pkt 10	„urządzenia towarzyszące” oznaczają usługi towarzyszące, infrastrukturę fizyczną oraz inne urządzenia lub elementy związane z siecią łączności elektronicznej lub usługami łączności elektronicznej, które umożliwiają lub wspierają dostarczanie usług za pośrednictwem tych sieci lub usług lub które mogą służyć do tego celu i obejmują budynki lub wejścia do budynków, okablowanie budynków, anteny, wieże i inne konstrukcje wsporcze, kanały, przewody, maszty, studzienki i szafki;	T	Art. 2 pkt 38	38) powiązane zasoby – powiązane usługi, infrastrukturę techniczną, okablowanie między zakończeniami sieci w obiekcie budowlanym a najbliższym punktem dystrybucji, anteny i urządzenia, powiązane z siecią telekomunikacyjną lub usługami komunikacji elektronicznej, które umożliwiają lub wspierają dostarczanie usług za pośrednictwem tych sieci lub usług, mogących służyć do tego celu;
Art. 2 pkt 11	„usługi towarzyszące” oznaczają takie usługi związane z siecią lub usługami łączności elektronicznej, które umożliwiają lub wspierają dostarczanie, samoświadczenie lub automatyczne świadczenie usług za pośrednictwem tych sieci lub usług, lub które mogą służyć do tego celu, i obejmują systemy translacji numerów lub systemy	T	Art. 2 pkt 37	37) powiązane usługi – usługi powiązane z siecią telekomunikacyjną lub usługami komunikacji elektronicznej, które umożliwiają lub wspierają świadczenie usług za pośrednictwem tych sieci lub usług lub które mogą służyć do tego celu, i obejmują systemy translacji numerów lub systemy o równoważnych funkcjach, systemy dostępu warunkowego i elektroniczne przewodniki po programach, jak również inne usługi, w szczególności usługi identyfikacji, lokalizacji oraz sygnalizowania obecności;

	o równoważnych funkcjach, systemy dostępu warunkowego i elektroniczne przewodniki po programach, jak również inne usługi, takie jak usługi identyfikacji, lokalizacji oraz sygnalizowania obecności;			
Art. 2 pkt 12	„system dostępu warunkowego” oznacza wszelkie środki techniczne, system uwierzytelniający lub rozwiązania, które powodują, że dostęp do chronionych usług nadawania radiowego lub telewizyjnego w formie zrozumiałej jest uwarunkowany posiadaniem abonamentu lub innego, uprzednio uzyskanego indywidualnego zezwolenia;	T	Art. 2 pkt 64	64) system dostępu warunkowego – środki lub rozwiązania techniczne, powodujące, że dostęp do zrozumiałej formy zabezpieczonych transmisji radiofonicznych lub telewizyjnych jest uwarunkowany posiadaniem abonamentu lub uprzednio uzyskanego indywidualnego zezwolenia;
Art. 2 pkt 13	„użytkownik” oznacza osobę fizyczną lub prawną korzystającą z publicznie dostępnych usług łączności elektronicznej lub wnioskującą o świadczenie takich usług;	T	Art. 2 pkt 85	85) użytkownik – podmiot korzystający z publicznie dostępnej usługi komunikacji elektronicznej lub żądający świadczenia takiej usługi;
Art. 2 pkt 14	„użytkownik końcowy” oznacza użytkownika, który nie udostępnia publicznych sieci łączności elektronicznej ani publicznie dostępnych usług łączności elektronicznej;	T	Art. 2 pkt 86	86) użytkownik końcowy – podmiot korzystający z publicznie dostępnej usługi komunikacji elektronicznej lub żądający świadczenia takiej usługi, dla zaspokojenia własnych potrzeb;
Art. 2 pkt 15	„konsument” oznacza jakąkolwiek osobę fizyczną korzystającą z publicznie dostępnych usług łączności elektronicznej lub wnioskującą o świadczenie takich usług dla celów niezwiązanych z jej działalnością handlową, gospodarczą, rzemiosłem lub wykonywaniem zawodu;	T	Art. 2 pkt 20	20) konsument – osobę fizyczną wnioskującą o świadczenie publicznie dostępnych usług komunikacji elektronicznej lub korzystającą z takich usług dla celów niezwiązanych bezpośrednio z jej działalnością gospodarczą lub wykonywaniem zawodu;
Art. 2 pkt 16	„dostarczanie sieci łączności elektronicznej” oznacza ustanowienie, obsługę, kontrolowanie i dostarczanie takiej sieci;	T	Art. 2 pkt 5	5) dostarczanie sieci telekomunikacyjnej – przygotowanie sieci telekomunikacyjnej w sposób umożliwiający świadczenie w niej usług, jej eksploatację, nadzór nad nią lub zapewnianie dostępu telekomunikacyjnego;
Art. 2 pkt 17	„zaawansowane urządzenia telewizji cyfrowej” oznaczają dekodery przeznaczone do podłączania telewizorów albo zintegrowanych zestawów telewizji cyfrowej, zdolne do odbierania usług cyfrowej telewizji interaktywnej;	T	Art. 2 pkt 30 i pkt 31	30) odbiornik radiofonii cyfrowej – urządzenie służące do odbioru cyfrowych transmisji radiofonicznych, zawierające co najmniej tuner obejmujący głowicę wysokiej częstotliwości i demodulator, a także demultiplekser i dekodery odbieranej usługi oraz antenę lub złącze antenowe;

				31) odbiornik sygnału telewizyjnego – urządzenie służące do odbioru cyfrowych transmisji telewizyjnych zawierające co najmniej tuner obejmujący głowicę wysokiej częstotliwości i demodulator, demultiplekser i dekodery odbieranej usługi oraz wyświetlacz obrazu albo niezawierające takiego wyświetlacza obrazu
Art. 2 pkt 18	„interfejs programu aplikacyjnego” lub „API” oznacza oprogramowanie interfejsu między aplikacjami, udostępnione przez nadawców lub dostawców usług oraz zasoby zaawansowanych urządzeń telewizji cyfrowej dla usług telewizji cyfrowej i radiowych;	T	Art. 2 pkt 15	15) interfejs programistyczny aplikacji – interfejs umożliwiający łączenie, współpracę, wymianę informacji między aplikacjami dostarczonymi przez nadawców lub dostawców usług a urządzeniami telewizji cyfrowej służącymi do przekazywania cyfrowych sygnałów umożliwiających świadczenie usług telewizyjnych lub radiofonicznych;
Art. 2 pkt 19	„przeznaczenie widma radiowego” oznacza wyznaczenie danego pasma widma radiowego do wykorzystywania w celu świadczenia jednego rodzaju lub kilku rodzajów służb radiokomunikacyjnych, w stosownych przypadkach na określonych warunkach;	T	Art. 62 ust. 1 i 2 Art. 2 pkt 59, 82, 83, 84	1. Przeznaczenie dla poszczególnych służb radiokomunikacyjnych częstotliwości lub zakresów częstotliwości, zwanych dalej „częstotliwościami”, oraz ich użytkowanie określa się w Krajowej Tabelicy Przeznaczeń Częstotliwości. 2. Częstotliwości mogą być użytkowane jako: 1) cywilne; 2) rządowe; 3) cywilno-rządowe. 59) służba radiokomunikacyjna – nadawanie, przesyłanie lub odbiór fal radiowych dla wypełnienia zadań określonych dla danej służby w międzynarodowych przepisach radiokomunikacyjnych; 82) użytkowanie cywilne – wykonywanie służby radiokomunikacyjnej przez podmioty inne niż podmioty będące użytkownikami rządowymi, w celu zaspokojenia potrzeb społecznych związanych z komunikacją bezprzewodową, realizowane w szczególności przez dostawców usług telekomunikacyjnych oraz nadawców radiofonicznych i telewizyjnych z wykorzystaniem częstotliwości przeznaczonych w Krajowej Tabelicy Przeznaczeń Częstotliwości do użytkowania cywilnego; 83) użytkowanie cywilno-rządowe – wykonywanie służby radiokomunikacyjnej w celu zaspokojenia potrzeb społecznych związanych z komunikacją bezprzewodową, realizowane w szczególności przez dostawców usług telekomunikacyjnych oraz nadawców radiofonicznych i telewizyjnych, a także wykonywanie służby radiokomunikacyjnej przez użytkowników rządowych, z wykorzystaniem częstotliwości przeznaczonych w Krajowej Tabelicy Przeznaczeń Częstotliwości do użytkowania cywilno-rządowego;

				84) użytkowanie rządowe – wykonywanie służby radiokomunikacyjnej przez użytkowników rządowych z wykorzystaniem częstotliwości przeznaczonych w Krajowej Tablicy Przeznaczeń Częstotliwości do użytkowania rządowego, w szczególności dla takich celów jak: obronność, bezpieczeństwo państwa, bezpieczeństwo i porządek publiczny oraz ochrona życia, zdrowia i mienia obywateli;
Art. 2 pkt 20	„szkodliwe zakłócenia” oznaczają zakłócenia, które zagrażają funkcjonowaniu usług radionawigacyjnych lub innych usług związanych z bezpieczeństwem lub które w inny sposób poważnie pogarszają, utrudniają lub wielokrotnie zakłócają usługę radiokomunikacyjną odbywającą się zgodnie z obowiązującymi przepisami międzynarodowymi, unijnymi lub krajowymi;	T	Art. 2 pkt 67	67) szkodliwe zakłócenia – zakłócenia, które: a) zagrażają funkcjonowaniu służby radionawigacyjnej lub innej służby radiokomunikacyjnej związanej z bezpieczeństwem lub b) w sposób poważny pogarszają, utrudniają lub wielokrotnie przerywają wykonywanie służby radiokomunikacyjnej działającej zgodnie z przepisami prawa
Art. 2 pkt 21	„bezpieczeństwo sieci i usług” oznacza zdolność sieci i usług łączności elektronicznej do odpierania, na danym poziomie pewności, wszelkich działań naruszających dostępność, autentyczność, integralność lub poufność tych sieci i usług, przechowywanych, przekazywanych lub przetwarzanych danych lub związanych z nimi usług oferowanych przez te sieci lub usługi łączności elektronicznej lub dostępnych za ich pośrednictwem;	T	ustawa o krajowym systemie cyberbezpieczeństwa (UD68)	2) <i>bezpieczeństwo sieci i usług komunikacji elektronicznej – zdolność sieci telekomunikacyjnych lub usług komunikacji elektronicznej do odpierania, przy zakładanym poziomie ryzyka, wszelkich działań naruszających dostępność, autentyczność, integralność lub poufność:</i> a) <i>tych sieci lub usług,</i> b) <i>przetwarzanych danych i treści objętych tajemnicą komunikacji elektronicznej,</i> c) <i>innych świadczonych przez przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej usług związanych z usługami komunikacji elektronicznej lub sieciami telekomunikacyjnymi tego przedsiębiorcy;</i>
Art. 2 pkt 22	„ogólne zezwolenie” oznacza ramy prawne określone przez państwo członkowskie zapewniające prawo świadczenia dostępu do sieci oraz usług łączności elektronicznej oraz określające szczególne obowiązki sektorowe, jakie mogą mieć zastosowanie w odniesieniu do wszystkich lub poszczególnych rodzajów sieci i usług łączności elektronicznej, zgodnie z niniejszą dyrektywą;	N	Przepisy ustawy Prawo komunikacji elektronicznej i aktów wykonawczych -	Art. 1. Ustawa określa: 1) zasady podejmowania, wykonywania i kontroli działalności polegającej na zapewnianiu komunikacji elektronicznej, zwanej dalej „działalnością komunikacji elektronicznej”, obejmującej: a) świadczenie publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych, dostarczanie publicznych sieci telekomunikacyjnych, w tym sieci i usług służących rozpowszechnianiu lub rozprowadzaniu programów radiofonicznych i telewizyjnych, lub świadczenie powiązanych usług, zwanej dalej „działalnością telekomunikacyjną” oraz b) świadczenie publicznie dostępnych usług komunikacji interpersonalnej niewykorzystujących numerów;

			całokształt regulacji	<ol style="list-style-type: none"> 2) prawa i obowiązki przedsiębiorców komunikacji elektronicznej; 3) zasady zapewniania dostępu do lokalnej sieci radiowej i korzystania z tej sieci; 4) zadania i obowiązki na rzecz obronności, bezpieczeństwa państwa oraz bezpieczeństwa i porządku publicznego, w zakresie komunikacji elektronicznej; 5) zasady uzyskiwania dostępu i korzystania z satelitarnej usługi publicznej o regulowanym dostępie, w ramach europejskiego systemu radionawigacji satelitarnej Galileo, oraz zarządzania tą usługą; 6) warunki gospodarowania częstotliwościami, zasobami orbitalnymi oraz zasobami numeracji; 7) prawa i obowiązki użytkowników urządzeń radiowych; 8) prawa i obowiązki użytkowników końcowych; 9) zasady dostępu telekomunikacyjnego oraz warunki regulowania rynków komunikacji elektronicznej; 10) wymagania, jakim powinny odpowiadać urządzenia radiowe; 11) warunki świadczenia usługi powszechnej; 12) wymagania dotyczące świadczenia użytkownikom końcowym z niepełnosprawnościami publicznie dostępnych usług komunikacji elektronicznej i udogodnień w zakresie dostępu do publicznie dostępnych usług komunikacji elektronicznej; 13) warunki przetwarzania danych, w tym danych osobowych, w ramach świadczenia publicznie dostępnych usług komunikacji elektronicznej oraz ochrony tajemnicy komunikacji elektronicznej; 14) funkcjonowanie organów właściwych w sprawach komunikacji elektronicznej, zasady ich współdziałania z innymi organami krajowymi oraz instytucjami Unii Europejskiej w zakresie regulacji komunikacji elektronicznej. <p>2. Nie stanowi działalności telekomunikacyjnej umożliwianie korzystania z publicznej sieci telekomunikacyjnej za pośrednictwem lokalnej sieci radiowej, jeżeli jest to działalność dodatkowa w stosunku do wykonywanej przez podmiot działalności głównej.</p>
Art. 2 pkt 23	„punkt dostępu bezprzewodowego o bliskim zasięgu” oznacza niewielkie urządzenie o niskiej mocy służące do bezprzewodowego dostępu do sieci, dysponujące małym zasięgiem i wykorzystujące widmo radiowe objęte obowiązkiem uzyskania zezwolenia lub widmo radiowe zwolnione z obowiązku uzyskania	T	Art. 36 pkt 2 lit. a tiret czwarty ustawy wprowadzające	Art. 36. W ustawie z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych (Dz. U. z 2019 r. poz. 2410 oraz z 2020 r. poz. 471, 695 i 875) wprowadza się następujące zmiany: <ol style="list-style-type: none"> 2) w art. 2: <ol style="list-style-type: none"> a) w ust. 1: <ul style="list-style-type: none"> – po pkt 10 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje pkt 11–13 w brzmieniu:

	zezwolenia lub też połączenie tych obu rodzajów widma, które może, być częścią publicznej sieci łączności elektronicznej, które może być wyposażone w antenę lub anteny o niskim oddziaływaniu na krajobraz i które pozwala użytkownikom uzyskać bezprzewodowy dostęp do sieci łączności elektronicznej, niezależnie od topologii tej sieci – ruchomej lub stałej;		j Pke w zakresie zmiany w art. 2 ust. 1 pkt 10 ustawy o wspieraniu rozwoju	„11) punkt dostępu bezprzewodowego o bliskim zasięgu – niewielkie urządzenie radiowe o małej mocy, wyposażone w jedną lub więcej anten o krótkim zasięgu i niskim oddziaływaniu na krajobraz, pozwalające użytkownikom uzyskać bezprzewodowy dostęp do sieci telekomunikacyjnej niezależnie od rodzaju tej sieci – ruchomej lub stacjonarnej, oraz posiadające cechy fizyczne i techniczne określone w aktach wykonawczych wydawanych przez Komisję Europejską, o których mowa w art. 57 ust. 2 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1972 z dnia 11 grudnia 2018 r. ustanawiającej Europejski kodeks łączności elektronicznej (Dz. Urz. UE L 321 z 17.12.2018 str. 36, Dz. Urz. UE L 334 z 27.12.2019, str. 164 oraz Dz. Urz. UE L 419 z 11.12.2020, str. 36);
Art. 2 pkt 24	„lokalna sieć radiowa” lub „RLAN” oznacza system dostępu bezprzewodowego o niskiej mocy i bliskim zasięgu, stwarzający niskie ryzyko zakłóceń dla innych tego typu systemów stosowanych w pobliżu przez innych użytkowników, wykorzystujący na zasadzie niewyłączości zharmonizowane widmo radiowe;	T	Art. 2 pkt 23	23) lokalna sieć radiowa – system dostępu bezprzewodowego o niskiej mocy i bliskim zasięgu, stwarzający niskie ryzyko zakłóceń dla innych tego typu systemów stosowanych w pobliżu przez innych użytkowników, wykorzystujący na zasadzie niewyłączości częstotliwości zharmonizowane;
Art. 2 pkt 25	„zharmonizowane widmo radiowe” oznacza widmo radiowe, którego dostępność i efektywne wykorzystanie uregulowano za pomocą zharmonizowanych warunków ustanowionych w drodze technicznego środka wykonawczego zgodnie z art. 4 decyzji nr 676/2002/WE;	T	Art. 2 pkt 4	4) częstotliwości zharmonizowane – częstotliwości, których dostępność i efektywne wykorzystanie uregulowano za pomocą zharmonizowanych warunków ustanowionych w drodze technicznego środka wykonawczego zgodnie z art. 4 decyzji nr 676/2002/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie ram regulacyjnych dotyczących polityki spektrum radiowego we Wspólnocie Europejskiej (decyzja o spektrum radiowym) (Dz. Urz. UE L 108 z 24 kwietnia 2002, str. 1–6....);
Art. 2 pkt 26	„współużytkowanie widma radiowego” oznacza dostęp dwóch lub więcej użytkowników do tych samych pasm widma radiowego na podstawie określonego mechanizmu współużytkowania, na które zezwolenie wydano w oparciu o ogólne zezwolenie, indywidualne prawa użytkownika widma radiowego lub ich kombinację, w tym podejścia regulacyjne, takie jak współdzielony dostęp, na który udzielono pozwolenia, mające na celu ułatwienie współużytkowania pasma widma radiowego, pod warunkiem zawarcia przez wszystkie	N/T	Brak konieczności przeniesienia definicji która zawiera w sobie de facto regulacje	Art. 85. 1. Dopuszcza się dokonywanie rezerwacji częstotliwości na rzecz kilku użytkowników. 2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, Prezes UKE, w drodze decyzji wydanej w trybie art. 86, ustala warunki współużytkowania częstotliwości, w szczególności w zakresie: 1) zapewnienia możliwości zarządzania obsługą użytkownika końcowego przez uprawnionego przedsiębiorcę telekomunikacyjnego i podejmowania rozstrzygnięć dotyczących wykonywania usług na jego rzecz; 2) przyznawania dostępu do interfejsów, protokołów lub innych kluczowych technologii niezbędnych do zapewnienia interoperacyjności usług. Art. 86. 1. Prezes UKE, w sprawach spornych dotyczących współużytkowania częstotliwości może, na wniosek użytkownika współużytkującego częstotliwości, w drodze postanowienia, nałożyć na użytkowników

	<p>zaangażowane strony wiążącej umowy, zgodnie z regułami współużytkowania uwzględnionymi w ich prawach użytkownika widma radiowego, tak aby zagwarantować wszystkim użytkownikom przewidywalne i rzetelne mechanizmy współużytkowania, bez uszczerbku dla stosowania przepisów prawa konkurencji;</p>		<p>merytoryczne Art. 85 ust. 1, 2, art. 86, art. 134</p>	<p>współużytkujących częstotliwości, z wyjątkiem użytkowników rządowych, obowiązek podjęcia negocjacji dotyczących współużytkowania częstotliwości, określając jednocześnie termin ich zakończenia, nie dłuższy niż 30 dni, licząc od dnia wydania postanowienia.</p> <p>2. W przypadku niepodjęcia negocjacji, o których mowa w ust. 1, przez podmiot do tego obowiązany lub braku zawarcia przez strony porozumienia warunki współużytkowania częstotliwości określa na wniosek strony Prezes UKE, w drodze decyzji, biorąc pod uwagę efektywne wykorzystanie częstotliwości.</p> <p>3. W przypadku częstotliwości wykorzystywanych dla celów rozpowszechniania lub rozprowadzania programów radiofonicznych lub telewizyjnych Prezes UKE wydaje decyzję, o której mowa w ust. 2, w porozumieniu z Przewodniczącym KRRiT. Niezajęcie stanowiska przez Przewodniczącego KRRiT w terminie 30 dni od dnia otrzymania projektu decyzji w sprawie współużytkowania jest równoznaczne z uzgodnieniem projektu.</p> <p>4. Wnioski, o których mowa w ust. 1 i 2, zawierają stanowiska poszczególnych użytkowników w zakresie współużytkowania częstotliwości, ze wskazaniem kwestii, co do których strony nie doszły do porozumienia.</p> <p>5. Strony są obowiązane do przedłożenia Prezesowi UKE, na jego żądanie, w terminie 14 dni dokumentów niezbędnych do rozpatrzenia wniosku oraz swoich stanowisk wobec rozbieżności.</p> <p>6. W sprawach, o których mowa w ust. 1, Prezes UKE może wydać na wniosek jednej ze stron decyzję, w której określa warunki współużytkowania częstotliwości do czasu ostatecznego rozstrzygnięcia sporu zgodnie z ust. 2.</p> <p>Art. 134. 1. Dopuszcza się dokonywanie przydziału częstotliwości na rzecz kilku użytkowników.</p> <p>2. W przypadku dokonywania przydziału częstotliwości na rzecz kilku użytkowników Prezes UKE może ustalić w przydziale częstotliwości warunki jego użytkowania.</p> <p>3. W sprawach spornych dotyczących współużytkowania częstotliwości Prezes UKE może, na wniosek podmiotu współużytkującego częstotliwości, w drodze postanowienia, nałożyć na współużytkowników częstotliwości, o których mowa w ust. 1, obowiązek podjęcia negocjacji dotyczących współużytkowania częstotliwości, określając jednocześnie termin ich zakończenia, nie dłuższy niż 30 dni, licząc od dnia wydania postanowienia.</p> <p>4. W przypadku niepodjęcia negocjacji, o których mowa w ust. 3, przez podmiot do tego obowiązany lub braku zawarcia przez strony porozumienia warunki współużytkowania częstotliwości określa, na wniosek strony, Prezes</p>
--	--	--	---	---

				<p>UKE, w drodze decyzji, biorąc pod uwagę efektywne wykorzystanie częstotliwości.</p> <p>5. Wnioski, o których mowa w ust. 3 i 4, powinny zawierać stanowiska poszczególnych użytkowników w zakresie współużytkowania częstotliwości, z wyszczególnieniem tych kwestii, co do których strony nie doszły do porozumienia.</p> <p>6. Strony są obowiązane do przedłożenia Prezesowi UKE, na jego żądanie, w terminie 14 dni, dokumentów niezbędnych do rozpatrzenia wniosku oraz swoich stanowisk wobec rozbieżności.</p> <p>7. W sprawach, o których mowa w ust. 2, Prezes UKE może wydać, na wniosek jednej ze stron, decyzję, w której określa warunki współużytkowania częstotliwości do czasu ostatecznego rozstrzygnięcia sporu zgodnie z ust. 3.</p>
Art. 2 pkt 27	<p>„dostęp” oznacza udostępnianie urządzeń lub usług innemu przedsiębiorstwu na określonych warunkach, na zasadzie albo wyłączności, albo braku wyłączności, na potrzeby świadczenia usług łączności elektronicznej, w tym świadczenia za ich pomocą usług społeczeństwa informacyjnego lub usług nadawania treści; obejmuje on między innymi: dostęp do elementów sieci i urządzeń towarzyszących, co może się wiązać z podłączeniem urządzeń za pomocą środków stacjonarnych lub niestacjonarnych (w szczególności obejmuje to dostęp do pętli lokalnej oraz urządzeń i usług niezbędnych do obsługi pętli lokalnej); dostęp do infrastruktury technicznej, w tym budynków, kanałów i masztów; dostęp do odpowiednich systemów oprogramowania, w tym do systemów wsparcia operacyjnego; dostęp do systemów informacyjnych lub baz danych na potrzeby przygotowywania zamówień, dostaw, zamawiania, konserwacji i reklamacji oraz fakturowania; dostęp do translacji numerów lub systemów o równoważnych funkcjach; dostęp do sieci stacjonarnych i ruchomych, w szczególności na potrzeby roamingu; dostęp do systemów dostępu</p>	T	Art. 2 pkt 7	<p>7) dostęp telekomunikacyjny – udostępnianie zasobów na rzecz przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej na potrzeby świadczenia usług komunikacji elektronicznej, w szczególności:</p> <ol style="list-style-type: none"> a) sieci telekomunikacyjnych i powiązanych zasobów, w tym infrastruktury technicznej, lokalnej pętli abonenckiej oraz obiektów i usług niezbędnych do obsługi lokalnej pętli abonenckiej, b) nieruchomości, w tym budynków, c) odpowiednich systemów oprogramowania, w tym do systemów wsparcia operacyjnego, d) systemów informacyjnych lub baz danych na potrzeby zamówień, dostaw, konserwacji i reklamacji oraz fakturowania, e) interfejsów, protokołów lub innych kluczowych technologii niezbędnych do zapewnienia interoperacyjności usług, f) usług sieci wirtualnych oraz g) multipleksu, z uwzględnieniem, że udostępnienie multipleksu następuje na rzecz nadawcy;

	warunkowego na potrzeby usług telewizji cyfrowej oraz dostęp do usług sieci wirtualnych;			
Art. 2 pkt 28	„wzajemne połączenia” oznaczają specyficzny rodzaj dostępu realizowanego pomiędzy operatorami sieci publicznych w formie fizycznego i logicznego połączenia elektronicznego pomiędzy publicznymi sieciami łączności użytkowymi przez jedno i to samo albo inne przedsiębiorstwo celem umożliwienia użytkownikom jednego przedsiębiorstwa porozumiewania się z użytkownikami tego samego lub innego przedsiębiorstwa albo zapewnienia dostępu do usług innego przedsiębiorstwa, przy czym usługi takie są świadczone przez powyższe podmioty albo inne podmioty, które mają dostęp do sieci;	T	Art. 2 pkt 36	36) połączenie sieci – fizyczne i logiczne połączenie publicznych sieci telekomunikacyjnych użytkowanych przez tego samego lub różnych przedsiębiorców telekomunikacyjnych, w celu umożliwienia użytkownikom korzystającym z usług lub sieci jednego przedsiębiorcy telekomunikacyjnego komunikowania się z użytkownikami korzystającymi z usług lub sieci tego samego lub innego przedsiębiorcy telekomunikacyjnego albo dostępu do usług dostarczanych przez innego przedsiębiorcę telekomunikacyjnego;
Art. 2 pkt 29	„operator” oznacza przedsiębiorstwo udostępniające lub upoważnione do dostarczania publicznych sieci łączności elektronicznej albo urządzeń towarzyszących;	T	Art. 2 pkt 40 lit. b	40) przedsiębiorca telekomunikacyjny – przedsiębiorcę lub inny podmiot uprawniony do wykonywania działalności gospodarczej na podstawie odrębnych przepisów, który wykonuje działalność gospodarczą polegającą na dostarczaniu publicznej sieci telekomunikacyjnej, świadczeniu powiązanych usług lub świadczeniu publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych, przy czym przedsiębiorca telekomunikacyjny, uprawniony do: <ul style="list-style-type: none"> a) (...) b) dostarczania publicznej sieci telekomunikacyjnej lub świadczenia powiązanych usług, zwany jest „operatorem”;
Art. 2 pkt 30	„pętla lokalna” oznacza fizyczną ścieżkę wykorzystywaną przez sygnały łączności elektronicznej łączącą punkt zakończenia sieci z przełącznicą albo równorzędnym urządzeniem w stacjonarnej publicznej sieci łączności elektronicznej;	T	Art. 2 pkt 21	21) lokalna pętla abonencka – fizyczny obwód łączący zakończenie sieci z punktem dystrybucji w stacjonarnej publicznej sieci telekomunikacyjnej, w szczególności z przełącznicą główną lub równoważnym urządzeniem;
Art. 2 pkt 31	„połączenie” oznacza połączenie, które dochodzi do skutku za pośrednictwem publicznie dostępnej usługi łączności	T	Art. 2 pkt 35	35) połączenie głosowe – połączenie ustanowione za pomocą publicznie dostępnej usługi komunikacji interpersonalnej pozwalające na dwukierunkową komunikację głosową;

	interpersonalnej umożliwiającej dwustronną łączność głosową;			
Art. 2 pkt 32	„usługa łączności głosowej” oznacza publicznie dostępną usługę łączności elektronicznej dla inicjowania i odbierania, bezpośrednio lub pośrednio, połączeń krajowych lub krajowych i międzynarodowych za pośrednictwem numeru lub numerów istniejących w krajowym lub międzynarodowym planie numeracji;	T	Art. 2 pkt 77, 45	77) usługa komunikacji głosowej – usługę telekomunikacyjną dla inicjowania i odbierania, bezpośrednio lub pośrednio, połączeń głosowych krajowych lub krajowych i międzynarodowych, za pomocą numeru lub numerów ustalonych w krajowym lub międzynarodowym planie numeracji; 45) publicznie dostępna usługa komunikacji głosowej – usługę telekomunikacyjną dla inicjowania i odbierania, bezpośrednio lub pośrednio, połączeń głosowych krajowych lub krajowych i międzynarodowych, za pomocą numeru lub numerów ustalonych w krajowym lub międzynarodowym planie numeracji, dostępną dla ogółu użytkowników;
Art. 2 pkt 33	„numer geograficzny” oznacza numer istniejący w krajowym planie numeracji, w którym część jego struktury cyfrowej zawiera informację o znaczeniu geograficznym wykorzystywaną do przekierowywania wywołań tam, gdzie fizycznie mieści się punkt zakończenia sieci;	T	Art. 2 pkt 28	28) numer geograficzny – numer ustalony w planie numeracji krajowej, w którym część ciągu cyfr zawiera wskaźnik obszaru geograficznego, wykorzystywany do kierowania połączeń do stałej lokalizacji zakończenia sieci
Art. 2 pkt 34	„numer niegeograficzny” to numer istniejący w krajowym planie numeracji niebędący numerem geograficznym, taki jak numery komórkowe, bezpłatne oraz o podwyższonej opłacie;	T	Art. 2 pkt 29	29) numer niegeograficzny – numer ustalony w planie numeracji krajowej, który nie zawiera ciągu cyfr określającego wskaźnik obszaru geograficznego, w szczególności numer zakończenia ruchomej publicznej sieci telekomunikacyjnej, numer, do którego połączenia są bezpłatne albo numer wykorzystywany do świadczenia usług z dodatkowym świadczeniem
Art. 2 pkt 35	„usługi pełnej konwersacji wideo i tekstowej” oznaczają multimedialną usługę konwersacji w czasie rzeczywistym, która zapewnia dwukierunkowy symetryczny przesył wideo, tekstu i głosu w czasie rzeczywistym między użytkownikami w co najmniej dwóch miejscach;	N		W EKŁE definicja ta występuje jedynie raz w art. 85 ust. 4, którego brzmienie ma charakter warunkowy (w stosownych przypadkach, w razie konieczności). Pke nie odwołuje się do pełnej konwersacji stosując bardziej ogólny i pojemny zwrot „dostęp równoważny”.
Art. 2 pkt 36	„publiczny punkt przyjmowania zgłoszeń o wypadkach” lub „PSAP” oznacza fizyczną lokalizację, która jako pierwsza przyjmuje zgłoszenia alarmowe pod nadzorem organu	T	Art. 3 ust. 1 i 2 ustawy o systemi	Art. 3 1. Tworzy się system powiadamiania ratunkowego, zwany dalej „systemem”. 2. System składa się z centrów powiadamiania ratunkowego, zwanych dalej „centrami”, tworzących jednolity system do obsługi zgłoszeń alarmowych, kierowanych do numerów alarmowych 112, 997, 998 i 999, umożliwiającą

	publicznego lub prywatnej organizacji uznanej przez państwo członkowskie;		e powiad amiania ratunko wego. Centra powiad aminia ratunko wego to krajow y odpowi ednik PSAP.	przekazanie zgłoszenia alarmowego w celu zaangażowania właściwych zasobów ratowniczych.
Art. 2 pkt 37	„najwłaściwszy publiczny punkt przyjmowania zgłoszeń o wypadkach” oznacza PSAP wyznaczony przez odpowiedzialne organy do przyjmowania zgłoszeń alarmowych z określonego obszaru lub zgłoszeń alarmowych określonego rodzaju;	T	Art. 8 ustawy o systemi e powiad amiania ratunko wego; Art. 41 ustawy Przepis y wprowa dzające ustawę – Prawo komuni kacji elektro nicznej – w zakresie zmiany	Art. 8 1. Do zadań centrum należy: 1) obsługa zgłoszeń alarmowych, z wyłączeniem systemów sygnalizacji pożarowej, o których mowa w ustawie z dnia 24 sierpnia 1991 r. o ochronie przeciwpożarowej (Dz.U. z 2018 r. poz. 620 i 1669 oraz z 2019 r. poz. 730), w tym: a) odbiór zgłoszenia alarmowego, b) powiązanie zgłoszenia alarmowego z danymi teleadresowymi miejsca zgłoszenia oraz jego pozycją geograficzną, ustalonymi w oparciu o dane pochodzące z sieci telekomunikacyjnych oraz o informacje z telekomunikacyjnego urządzenia końcowego, jeśli zapewnia ono taką możliwość, c) wybór odpowiedniej grupy podmiotów, do której zostaną skierowane zgromadzone dane o zgłoszeniu alarmowym, d) przekazanie, gdy zachodzi taka potrzeba, zgromadzonych danych drogą elektroniczną z wykorzystaniem systemu teleinformatycznego, a w uzasadnionych przypadkach wraz z przekierowaniem połączenia telefonicznego, zgodnie z kwalifikacją zgłoszenia, do Policji, Państwowej Straży Pożarnej, dysponentów zespołów ratownictwa medycznego lub do podmiotów, których numery telefoniczne są obsługiwane w ramach systemu, e) wymiana danych o zgłoszeniach alarmowych przetwarzanych w systemie teleinformatycznym, zgodnie z zakresem określonym na podstawie art. 5 ust. 6 pkt 4 oraz art. 13 ust. 3 pkt 3, z Policją, Państwową Strażą Pożarną,

			art. 8 ust. 1 pkt 1 lit. b ustawy o systemie powiadamiania ratunkowego	dysponentami zespołów ratownictwa medycznego lub innymi podmiotami, których numery telefoniczne są obsługiwane w ramach systemu.
Art. 2 pkt 38	„zgłoszenie alarmowe” oznacza zgłoszenie dokonane przez użytkownika końcowego do PSAP za pośrednictwem usług łączności interpersonalnej w celu zwrócenia się do służb ratunkowych o pomoc w sytuacjach nadzwyczajnych i otrzymania tej pomocy;	T	Art. 2 pkt 1 ustawa o systemie powiadamiania ratunkowego	Art. 2 Ilekroć w ustawie jest mowa o: 1) zgłoszeniu alarmowym - należy przez to rozumieć informację o wystąpieniu lub podejrzeniu wystąpienia nagłego zagrożenia życia lub zdrowia, w tym aktu przemocy, a także nagłego zagrożenia środowiska lub mienia oraz zagrożeń bezpieczeństwa i porządku publicznego, kierowaną do numerów obsługiwanych w ramach systemu powiadamiania ratunkowego, przez dostawcę publicznie dostępnych usług telefonicznych, z zewnętrznych systemów monitoringu albo z wykorzystaniem środków komunikacji, które umożliwiają niezwłoczne przekazanie tej informacji do centrum powiadamiania ratunkowego;
Art. 2 pkt 39	„służba ratunkowa” oznacza służbę uznaną przez dane państwo członkowskie za pełniącą taką funkcję i zapewniającą natychmiastową i szybką pomoc w szczególności w sytuacjach bezpośredniego zagrożenia życia lub zdrowia, zdrowia publicznego lub bezpieczeństwa publicznego lub bezpieczeństwa osób fizycznych, własności prywatnej lub publicznej lub też środowiska, zgodnie z prawem krajowym;	T/N		W przepisach krajowych funkcjonuje pojęcie „służb ustawowo powołanych do niesienia pomocy”, które nie jest całościowo definiowane. Zakres tego pojęcia jest ustanawiany na podstawie różnych przepisów ustawowych określających status jednostek wykonujących zadania publiczne, do których zadań należy niesienie pomocy. Do kręgu służb zobowiązanych ustawowo do niesienia pomocy należy: Państwowe Ratownictwo Medyczne, Policja, Państwowa Straż Pożarna, Górskie Ochotnicze Pogotowie Ratunkowe, Tatrzańskie Ochotnicze Pogotowie Ratunkowe, Wodne Ochotnicze Pogotowie Ratunkowe, straże gminne.
Art. 2 pkt 40	„informacje o lokalizacji osoby wykonującej połączenie” oznaczają, w publicznej sieci ruchomej, przetwarzane dane pochodzące z infrastruktury sieci lub z urządzenia telefonicznego, wskazujące położenie geograficzne ruchomego urządzenia	T	Art. 330 ust. 1	Art. 330. 1. Informacją o lokalizacji zakończenia sieci, z którego zostało wykonane połączenie do numeru alarmowego, jest w przypadku: 1) stacjonarnej publicznej sieci telekomunikacyjnej – dokładny adres zainstalowania zakończenia sieci; 2) ruchomej publicznej sieci telekomunikacyjnej – geograficzne położenie telekomunikacyjnego urządzenia końcowego użytkownika usług telekomunikacyjnych ustalane w oparciu o dane pochodzące z sieci

Art. 3 ust. 2	<p>2. W kontekście niniejszej dyrektywy krajowe organy regulacyjne i inne właściwe organy, a także BEREC, Komisja i państwa członkowskie dążą do realizacji każdego z następujących celów ogólnych, wymienionych w przypadkowej kolejności:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) promowanie łączności oraz dostępu do sieci o bardzo dużej przepustowości, w tym sieci stacjonarnych, ruchomych i bezprzewodowych, oraz korzystania z tych sieci przez wszystkich obywateli Unii i wszystkie unijne przedsiębiorstwa; b) promowanie konkurencji przy dostarczaniu sieci łączności elektronicznej oraz urzędów towarzyszących, w tym skutecznej konkurencji opartej na infrastrukturze, a także przy świadczeniu usług łączności elektronicznej i usług towarzyszących; c) przyczynianie się do rozwoju rynku wewnętrznego poprzez usuwanie istniejących przeszkód utrudniających inwestycje w sieci łączności elektronicznej, urządzenia towarzyszące i usługi towarzyszące oraz usługi łączności elektronicznej, a także udostępnienie tych sieci i urzędów oraz świadczenie tych usług w całej Unii, a także poprzez sprzyjanie ujednocnieniu warunków regulujących inwestycje w te sieci, urządzenia i usługi oraz ich udostępnianie i świadczenie, poprzez 	T	Art. 407 ust. 2 pkt 1-5	<p>2. Organy właściwe w sprawach telekomunikacji prowadzą politykę regulacyjną, mając na celu w szczególności:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) wspieranie konkurencji, w tym konkurencji opartej na infrastrukturze, w zakresie świadczenia usług komunikacji elektronicznej, dostarczania sieci telekomunikacyjnych oraz powiązanych zasobów, w tym: <ol style="list-style-type: none"> a) zapewnienie użytkownikom, w tym użytkownikom końcowym z niepełnosprawnościami, osiągnięcia maksymalnych korzyści w zakresie cen oraz różnorodności i jakości usług, niezależnie od lokalizacji użytkownika końcowego lub dostawcy usług, b) zapobieganie zniekształcaniu lub ograniczaniu konkurencji na rynku komunikacji elektronicznej, w tym poprzez nakładanie obowiązków regulacyjnych tylko w zakresie koniecznym do zagwarantowania skutecznej i równoważnej konkurencji w interesie użytkowników końcowych oraz zmianę lub uchylene nałożonych obowiązków regulacyjnych w sytuacji gdy warunek ten jest spełniony, c) efektywne inwestowanie w dziedzinie infrastruktury oraz promocję technologii innowacyjnych, d) zapewnienie przewidywalności regulacyjnej, e) uwzględnienie ryzyka inwestycyjnego; 2) wspieranie rozwoju rynku wewnętrznego, w tym: <ol style="list-style-type: none"> a) usuwanie istniejących barier na rynku komunikacji elektronicznej, b) wspieranie tworzenia i rozwoju transeuropejskich sieci oraz interoperacyjności usług ogólnoeuropejskich, c) zapewnienie równego traktowania oraz niedyskryminacji przedsiębiorców komunikacji elektronicznej, d) współpracę z innymi organami regulacyjnymi państw członkowskich, BEREC i Komisją Europejską, w celu spójnego wdrażania i stosowania przepisów, e) współpracę z innymi organami regulacyjnymi państw członkowskich i Komisją Europejską, w tym w ramach RSPG, a na ich wnioski - także z Parlamentem Europejskim i Radą, w zakresie: <ul style="list-style-type: none"> - planowania strategicznego, koordynacji i harmonizacji wykorzystania częstotliwości w Unii Europejskiej, w celu optymalizacji wykorzystania częstotliwości oraz unikania szkodliwych zakłóceń oraz - promowania koordynacji polityki w zakresie częstotliwości w Unii Europejskiej, a także zharmonizowanych warunków w odniesieniu do dostępności i efektywnego wykorzystania
------------------	--	---	-------------------------------	---

	<p>opracowywanie wspólnych przepisów i przewidywalnych podejść regulacyjnych, wspieranie skutecznego, wydajnego i skoordynowanego wykorzystania widma radiowego, otwartych innowacji, tworzenia i rozwijania sieci transeuropejskich, świadczenia, dostępności i interoperacyjności ogólnoeuropejskich usług oraz połączeń między użytkownikami końcowymi;</p> <p>d) wspieranie interesów obywateli Unii poprzez zapewnianie łączności i powszechnej dostępności i korzystania z sieci o bardzo wysokiej przepustowości, w tym sieci stacjonarnych, ruchomych i bezprzewodowych, oraz usług łączności elektronicznej; poprzez umożliwienie czerpania maksymalnych korzyści pod względem możliwości wyboru, ceny i jakości w oparciu o wydajną konkurencję; poprzez dbanie o bezpieczeństwo sieci i usług; poprzez zapewnianie wysokiego i powszechnego poziomu ochrony użytkowników końcowych dzięki niezbędnym przepisom sektorowym oraz poprzez zaspokajanie potrzeb – takich jak przystępne ceny – konkretnych grup społecznych, w szczególności użytkowników końcowych z niepełnosprawnościami, użytkowników końcowych będących osobami starszymi i użytkowników</p>			<p>częstotliwości, koniecznego do ustanowienia i funkcjonowania rynku wewnętrznego usług komunikacji elektronicznej;</p> <p>3) wspieranie efektywnego wykorzystania oraz zarządzania częstotliwościami, w tym:</p> <ol style="list-style-type: none"> a) dążenie do zapewnienia pokrycia terytorium Rzeczypospolitej Polskiej zasięgiem bezprzewodowej komunikacji szerokopasmowej o wysokiej jakości, w tym wysokiej prędkości transmisji danych, a także objęcia nią głównych szlaków transportowych, b) ułatwianie szybkiego rozwoju nowych technologii komunikacji bezprzewodowej i jej zastosowań, c) promowanie długoterminowych inwestycji przez zapewnienie przewidywalności i spójności podczas dokonywania, zmiany lub cofnięcia rezerwacji częstotliwości, dokonywania rezerwacji częstotliwości na kolejny okres lub ograniczenia sposobu wykorzystywania częstotliwości objętych rezerwacją, d) promowanie współużytkowania częstotliwości do podobnych lub różnych zastosowań częstotliwości zgodnie z przepisami prawa konkurencji, e) dążenie do spójności i przewidywalności w Unii Europejskiej, w zakresie dokonywania rezerwacji częstotliwości w kontekście ochrony zdrowia publicznego przy uwzględnieniu zalecenia Rady 1999/519/WE z dnia 12 lipca 1999 r. w sprawie ograniczenia narażenia ludności na pola elektromagnetyczne (od 0 Hz do 300 GHz), f) kierowanie się zasadą neutralności technologicznej przy gospodarowaniu częstotliwościami; <p>4) zachęcanie do inwestowania w sieci o bardzo dużej przepustowości oraz korzystania z tych sieci;</p> <p>5) promocję interesów obywateli Unii Europejskiej, w tym:</p> <ol style="list-style-type: none"> a) zapewnienie wszystkim obywatelom dostępu do usługi powszechnej, b) zapewnienie ochrony konsumenta w jego relacjach z przedsiębiorcą komunikacji elektronicznej, w szczególności ustanawiając proste i niedrogie procedury rozwiązywania sporów przed organem niezależnym od stron występujących w danym sporze, c) przyczynianie się do zapewnienia wysokiego poziomu ochrony danych osobowych, d) udostępnianie informacji dotyczących ustanawiania cen i warunków świadczenia publicznie dostępnych usług komunikacji elektronicznej,
--	--	--	--	---

	końcowych o szczególnych potrzebach społecznych, a także zapewnianie wyboru i równoważnego dostępu dla użytkowników końcowych z niepełnosprawnościami.			<ul style="list-style-type: none"> e) identyfikację potrzeb określonych grup społecznych, w szczególności użytkowników końcowych z niepełnosprawnościami oraz ze szczególnymi potrzebami społecznymi, f) zapewnienie bezpieczeństwa publicznej sieci telekomunikacyjnej, g) wspieranie procesu harmonizacji określonych numerów lub zakresów numeracji w obrębie Unii Europejskiej oraz upowszechnianie informacji o istnieniu europejskiego numeru alarmowego 112 i innych europejskich numerów zharmonizowanych, skierowanej do obywateli, w szczególności podróżujących między państwami członkowskimi, h) wspieranie pełnego korzystania przez użytkowników końcowych z informacji oraz możliwości ich rozpowszechniania oraz korzystania z dowolnych aplikacji i usług;
Art. 3 ust. 3	3. W przypadku gdy Komisja ustanawia wartości odniesienia i sporządza sprawozdania dotyczące skuteczności środków danego państwa członkowskiego odnoszących się do realizacji celów, o których mowa w ust. 2, Komisję, w razie potrzeby, wspomagają państwa członkowskie, krajowe organy regulacyjne, BEREC i RSPG.	N		
Art. 3 ust. 4	<p>4. W dążeniu do osiągnięcia założeń polityki, o których mowa w ust. 2, i określonych w niniejszym ustępie, krajowe organy regulacyjne i inne właściwe organy między innymi:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) promują przewidywalność regulacyjną poprzez zapewnienie spójnego podejścia regulacyjnego w kolejnych okresach przeglądu oraz poprzez współpracę ze sobą nawzajem, z BEREC, z RSPG oraz z Komisją; b) zapewniają, aby w podobnych okolicznościach nie występowała dyskryminacja w traktowaniu 	T	<p>Art. 407 ust. 2</p> <p>Pkt 1 lit. D</p> <p>Pkt 2 lit. C</p>	<p>2. Organy właściwe w sprawach telekomunikacji prowadzą politykę regulacyjną, mając na celu w szczególności:</p> <ul style="list-style-type: none"> d) zapewnienie przewidywalności regulacyjnej,

	<p>dostawców sieci i usług łączności elektronicznej;</p> <p>c) stosują prawo Unii w sposób neutralny technologicznie, o ile nie stoi to w sprzeczności z realizacją celów określonych w ust. 2;</p> <p>d) promują efektywne inwestycje i innowacje w zakresie nowej i rozszerzonej infrastruktury, w tym poprzez zapewnienie, aby każdy przypadek obowiązku udzielenia dostępu uwzględniał ryzyko, jakie ponoszą inwestujące przedsiębiorstwa, oraz poprzez zezwolenie, aby różne porozumienia o współpracy między inwestorami a stronami zwracającymi się o dostęp stanowiły dywersyfikację ryzyka inwestycyjnego przy zapewnieniu utrzymania konkurencji na rynku i zasady niedyskryminacji;</p> <p>e) w należyтым stopniu uwzględniają warunki związane z infrastrukturą, konkurencją, sytuacją użytkowników końcowych a w szczególności konsumentów w różnych obszarach geograficznych na terytorium danego państwa członkowskiego, w tym lokalną infrastrukturę zarządzaną przez osoby fizyczne na zasadach niekomercyjnych;</p> <p>f) nakładają ex ante obowiązki regulacyjne tylko w zakresie koniecznym do zagwarantowania</p>		<p>Pkt 7</p> <p>Art. 174 ust. 1 i ust. 6, art. 217 ust. 7</p> <p>Art. 199 ust. 1 pkt 3,4</p> <p>Art. 407 ust. 2 Pkt 1 lit. b, c i e</p>	<p>c) zapewnienie równego traktowania oraz niedyskryminacji przedsiębiorców komunikacji elektronicznej,</p> <p>7) zagwarantowanie neutralności technologicznej.</p> <p>Art. 174 ust. 1 i 6.</p> <p>1. Przedsiębiorca telekomunikacyjny, a także podmiot niebędący przedsiębiorcą telekomunikacyjnym, o ile jest właścicielem okablowania pomiędzy zakończeniami sieci w obiekcie budowlanym a najbliższym punktem dystrybucji – z wyjątkiem użytkownika rządowego, o którym mowa w art. 2 pkt 87 lit. a, b, d, e, g oraz h – na wniosek przedsiębiorcy telekomunikacyjnego, jest obowiązany zapewnić dostęp do tego okablowania wraz z powiązаныmi zasobami, jeżeli powielenie tego okablowania byłoby ekonomicznie nieefektywne lub technicznie niewykonalne.</p> <p>6. Dostęp, o którym mowa w ust. 1, jest:</p> <p>1) nieodpłatny, przy czym przedsiębiorca telekomunikacyjny ponosi proporcjonalną część ponoszonych przez zapewniającego dostęp kosztów utrzymania udostępnionej infrastruktury, z zastrzeżeniem pkt 2;</p> <p>2) odpłatny, jeżeli okablowanie pomiędzy zakończeniami sieci w obiekcie budowlanym, a najbliższym punktem dystrybucji jest własnością podmiotu, którego przeważającym przedmiotem działalności jest działalność telekomunikacyjna.</p> <p>Art. 217 ust. 7</p> <p>7. W przypadku gdy przedsiębiorca komunikacji elektronicznej poniósł wydatki na nowe przedsięwzięcie inwestycyjne, w tym budowę sieci składającej się z elementów światłowodowych, w tym sieci o bardzo dużej przepustowości, Prezes UKE, ustalając opłaty z tytułu dostępu telekomunikacyjnego, bierze pod uwagę wykonane przez przedsiębiorcę</p>
--	--	--	---	--

	<p>skutecznej i zrównoważonej konkurencji w interesie użytkowników końcowych, łagodzą lub znoszą takie obowiązki, kiedy tylko spełniony jest ten warunek.</p> <p>Państwa członkowskie zapewniają, aby krajowe organy regulacyjne i inne właściwe organy działały bezstronnie, obiektywnie, przejrzysto oraz w sposób niedyskryminujący i proporcjonalny.</p>			<p>komunikacji elektronicznej inwestycje oraz umożliwia temu przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej uzyskanie rozsądnej stopy zwrotu z zaangażowanego w nowe przedsięwzięcie inwestycyjne kapitału, uwzględniając ryzyko typowe dla danego nowego przedsięwzięcia inwestycyjnego.</p> <p>Art. 407 ust. 2 pkt 1 lit. c i e</p> <p>2. Organy właściwe w sprawach telekomunikacji prowadzą politykę regulacyjną, mając na celu w szczególności:</p> <p>b) zapobieganie zniekształcaniu lub ograniczaniu konkurencji na rynku komunikacji elektronicznej,</p> <p>(...)</p> <p>c) efektywne inwestowanie w dziedzinie infrastruktury oraz promocję technologii innowacyjnych,</p> <p>e) uwzględnienie ryzyka inwestycyjnego;</p> <p>Art. 199. 1. Po przeprowadzeniu analizy, o której mowa w art. 197 ust. 1, Prezes UKE przeprowadza postępowanie w celu:</p> <p>3) wyznaczenia przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej o znaczącej pozycji rynkowej lub przedsiębiorców komunikacji elektronicznej zajmujących kolektywną pozycję znaczącą, w przypadku stwierdzenia, że na rynku właściwym nie występuje skuteczna konkurencja, oraz nałożenia na tego przedsiębiorcę lub przedsiębiorców komunikacji elektronicznej zajmujących kolektywną pozycję znaczącą obowiązków regulacyjnych;</p> <p>4) utrzymania, zmiany albo uchylecia obowiązków regulacyjnych nałożonych na przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej o znaczącej pozycji rynkowej lub przedsiębiorców komunikacji elektronicznej zajmujących kolektywną pozycję znaczącą przed przeprowadzeniem analizy rynku.</p>
Art. 4	Planowanie strategiczne i koordynacja polityki w zakresie widma radiowego			
Art. 4 ust. 1	1. Państwa członkowskie współpracują ze sobą oraz z Komisją przy planowaniu	T	Art. 62 ust. 3	3. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, Krajową Tablicę Przeznaczeń Częstotliwości, realizując politykę państwa w zakresie gospodarki zasobami częstotliwości, spełniania wymagań dotyczących

	<p>strategicznym, koordynacji i harmonizacji wykorzystania widma radiowego w Unii zgodnie z politykami Unii w zakresie ustanowienia i funkcjonowania rynku wewnętrznego łączności elektronicznej. W tym celu biorą pod uwagę między innymi aspekty ekonomiczne, bezpieczeństwo, zdrowie, interes ogólny, wolność wypowiedzi, aspekty kulturalne, naukowe, społeczne i techniczne polityk Unii, jak również różne interesy społeczności użytkowników widma radiowego, mając na celu optymalizację wykorzystania widma radiowego oraz unikanie szkodliwych zakłóceń.</p>		<p>Art. 407 ust. 2 pkt 2 lit. e tiret 1</p>	<p>kompatybilności elektromagnetycznej oraz telekomunikacji, z uwzględnieniem:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) międzynarodowych przepisów radiokomunikacyjnych; 2) kierunków i celów polityki w zakresie planowania strategicznego, koordynacji i harmonizacji wykorzystania częstotliwości określonych w wieloletnich programach dotyczących polityki w zakresie częstotliwości przyjętych przez Parlament Europejski i Radę na podstawie art. 4 EKŁE; 3) zharmonizowanych warunków ustanowionych w drodze technicznych środków wykonawczych przyjętych zgodnie decyzją 676/2002/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie ram regulacyjnych dotyczących polityki spektrum radiowego we Wspólnocie Europejskiej (decyzja o spektrum radiowym), zwanej dalej „decyzją 676/2002/WE”; 4) wymagań dotyczących: <ol style="list-style-type: none"> a) zapewnienia warunków do harmonijnego rozwoju służb radiokomunikacyjnych oraz dziedzin nauki i techniki, wykorzystujących zasoby częstotliwości, b) wdrażania nowych, efektywnych technik radiokomunikacyjnych, c) obronności, bezpieczeństwa państwa oraz bezpieczeństwa i porządku publicznego, w tym ustaleń sojuszniczych dokumentów i porozumień cywilno-wojskowych dotyczących zharmonizowanych potrzeb widmowych NATO. <p>Art. 407 ust. 2 pkt 2 lit. e tiret 1</p> <ol style="list-style-type: none"> e) współpracę z innymi organami regulacyjnymi państw członkowskich i Komisją Europejską, w tym w ramach RSPG, a na ich wnioski także z Parlamentem Europejskim i Radą w zakresie: <ul style="list-style-type: none"> – planowania strategicznego, koordynacji i harmonizacji wykorzystania częstotliwości w Unii Europejskiej, mając na celu optymalizację wykorzystania częstotliwości oraz unikanie szkodliwych zakłóceń oraz
<p>Art. 4 ust. 2</p>	<p>2. Państwa członkowskie współpracują ze sobą oraz z Komisją w zakresie promowania koordynacji podejść do polityki widma radiowego w Unii oraz, w stosownych przypadkach, zharmonizowanych warunków w odniesieniu do dostępności i efektywnego wykorzystania widma radiowego, koniecznego</p>	<p>T</p>	<p>Art. 62 ust. 3</p>	<p>3. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, Krajową Tablicę Przeznaczeń Częstotliwości, realizując politykę państwa w zakresie gospodarki zasobami częstotliwości, spełniania wymagań dotyczących kompatybilności elektromagnetycznej oraz telekomunikacji, z uwzględnieniem:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) międzynarodowych przepisów radiokomunikacyjnych; 2) kierunków i celów polityki w zakresie planowania strategicznego, koordynacji i harmonizacji wykorzystania częstotliwości określonych w

	do ustanowienia i funkcjonowania rynku wewnętrznego łączności elektronicznej.			<p>wieloletnich programach dotyczących polityki w zakresie częstotliwości przyjętych przez Parlament Europejski i Radę na podstawie art. 4 EKŁE;</p> <p>3) zharmonizowanych warunków ustanowionych w drodze technicznych środków wykonawczych przyjętych zgodnie decyzją 676/2002/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie ram regulacyjnych dotyczących polityki spektrum radiowego we Wspólnocie Europejskiej (decyzja o spektrum radiowym), zwanej dalej „decyzją 676/2002/WE”;</p> <p>4) wymagań dotyczących:</p> <p>a) zapewnienia warunków do harmonijnego rozwoju służb radiokomunikacyjnych oraz dziedzin nauki i techniki, wykorzystujących zasoby częstotliwości,</p> <p>b) wdrażania nowych, efektywnych technik radiokomunikacyjnych,</p> <p>c) obronności, bezpieczeństwa państwa oraz bezpieczeństwa i porządku publicznego, w tym ustaleń sojuszniczych dokumentów i porozumień cywilno-wojskowych dotyczących zharmonizowanych potrzeb widmowych NATO.</p> <p>Art. 414 ust. 1 pkt 18</p> <p>Art. 407 ust. 2 pkt 2 lit. E tiret 2</p> <p>Art. 414 ust. 1 pkt 18</p> <p>1. Do zakresu działania Prezesa UKE należy w szczególności:</p> <p>18) prowadzenie transgranicznych koordynacji częstotliwości z innymi państwami, w tym zawieranie niezbędnych umów lub porozumień, w sposób i w terminach pozwalających na realizację zobowiązań wynikających z wiążących Rzeczpospolitą Polską umów międzynarodowych lub aktów prawnych Unii Europejskiej, dotyczących gospodarowania częstotliwościami;</p> <p>Art. 407 ust. 2 pkt 2 lit. e tiret 2</p> <p>e) współpracę z innymi organami regulacyjnymi państw członkowskich i Komisją Europejską, w tym w ramach RSPG, a na ich wniosek także z Parlamentem Europejskim i Radą w zakresie:</p> <p>– promowania koordynacji polityki w zakresie częstotliwości w Unii Europejskiej, a także zharmonizowanych warunków w odniesieniu do dostępności i efektywnego wykorzystania częstotliwości, koniecznego do ustanowienia i funkcjonowania rynku wewnętrznego usług komunikacji elektronicznej;</p>
Art. 4 ust. 3	3. Państwa członkowskie, w ramach RSPG współpracują ze sobą oraz z Komisją zgodnie z ust. 1, a także – na ich wniosek –	T	Art. 407 pkt 2 lit e	e) współpracę z innymi organami regulacyjnymi państw członkowskich i Komisją Europejską, w tym w ramach RSPG, a na ich wniosek - także z Parlamentem Europejskim i Radą, w zakresie:

	<p>z Parlamentem Europejskim i Radą, aby wspierać planowanie strategiczne i koordynację mechanizmów kształtowania polityki w zakresie widma radiowego w Unii poprzez:</p> <p>a) opracowanie najlepszych praktyk dotyczących kwestii związanych z widmem radiowym z myślą o wdrażaniu niniejszej dyrektywy;</p> <p>b) ułatwianie koordynacji między państwami członkowskimi z myślą o wdrażaniu niniejszej dyrektywy i innych przepisów prawa unijnego oraz o przyczynieniu się do rozwoju rynku wewnętrznego;</p> <p>c) koordynowanie swoich podejść do przydzielania i zezwalania na użytkowanie widma radiowego oraz publikowanie sprawozdań lub opinii dotyczących kwestii związanych z widmem radiowym.</p> <p>BEREC uczestniczy w kwestiach dotyczących jego kompetencji w odniesieniu do regulacji rynku i konkurencji w związku z widmem radiowym.</p>		<p>Art. 414 ust. 1 pkt 11</p>	<ul style="list-style-type: none"> – planowania strategicznego, koordynacji i harmonizacji wykorzystania częstotliwości w Unii Europejskiej, w celu optymalizacji wykorzystania częstotliwości oraz unikania szkodliwych zakłóceń oraz – promowania koordynacji polityki w zakresie częstotliwości w Unii Europejskiej, a także zharmonizowanych warunków w odniesieniu do dostępności i efektywnego wykorzystania częstotliwości, koniecznego do ustanowienia i funkcjonowania rynku wewnętrznego usług komunikacji elektronicznej <p>11) występowanie do RSPG z wnioskiem o pomoc w rozwiązaniu problemów lub sporów związanych z transgraniczną koordynacją częstotliwości lub szkodliwymi zakłóceniami o charakterze transgranicznym;</p>
<p>Art. 4 ust. 4</p>	<p>4. Komisja, w jak największym stopniu uwzględniając opinię RSPG, może przedkładać Parlamentowi Europejskiemu i Radzie wnioski ustawodawcze służące ustanowieniu wieloletnich programów dotyczących polityki w zakresie widma radiowego, określeniu kierunków i celów polityki w odniesieniu do planowania strategicznego oraz harmonizacji korzystania z widma radiowego zgodnie</p>	<p>N</p>		

	z niniejszą dyrektywą, a także celem zwolnienia zharmonizowanego widma radiowego na potrzeby wspólnego użytkownika lub na użytkowanie nie podlegające przyznaniu indywidualnych praw.			
Art. 5	Krajowe organy regulacyjne i inne właściwe organy			
Art. 5 ust. 1	<p>1. Państwa członkowskie zapewniają, by wszystkie zadania określone w niniejszej dyrektywie były realizowane przez właściwe organy.</p> <p>W ramach zakresu stosowania niniejszej dyrektywy krajowe organy regulacyjne odpowiadają za realizację co najmniej następujących zadań:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) regulację rynku ex ante, w tym nakładanie obowiązków w zakresie dostępu i wzajemnych połączeń; b) zapewnianie rozstrzygnięcia sporów między przedsiębiorstwami; c) prowadzenie spraw związanych z zarządzaniem widmem radiowym oraz podejmowanie decyzji w sprawie widma radiowego lub, w przypadku gdy te zadania zostaną przydzielone innym właściwym organom, zapewnianie doradztwa w odniesieniu do kształtowania rynku i do dotyczących konkurencji aspektów procesów krajowych związanych z prawami użytkownika widma w zakresie usług i sieci łączności elektronicznej; 	T	<p>Art. 407 ust. 1, art. 408, 183 ust. 1 w zakresie lit. b, Art. 414 ust. 1, w zakresie lit. c art. 68, 106, 128 w zakresie lit. a art. 197 ust. 1,</p>	<p>Art. 407. 1. Organami właściwymi w sprawach telekomunikacji są minister właściwy do spraw informatyzacji i Prezes UKE.</p> <p>Art. 408. 1. Prezes UKE jest organem regulacyjnym w dziedzinie rynku usług komunikacji elektronicznej i pocztowych.</p> <p>2. Prezes UKE jest centralnym organem administracji rządowej.</p> <p>3. Prezes UKE jest organem egzekucyjnym w zakresie administracyjnej egzekucji obowiązków o charakterze niepieniężnym wskazanych w przepisach ustawy, ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych oraz ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. – Prawo pocztowe (Dz. U. z 2022 r. poz. 896), a także obowiązków o charakterze niepieniężnym nałożonych na podstawie przepisów tych ustaw.</p> <p>Art. 183. 1. Prezes UKE, w drodze decyzji wydawanej na wniosek w sprawie rozstrzygnięcia sporu dotyczącego dostępu telekomunikacyjnego, w terminie 60 dni od dnia złożenia wniosku, rozstrzyga spór dotyczący tego dostępu między przedsiębiorcami komunikacji elektronicznej albo między przedsiębiorcą komunikacji elektronicznej a innym podmiotem, o ile jest on obowiązany do zapewnienia dostępu telekomunikacyjnego.</p> <p>Art. 414. 1. Do zakresu działania Prezesa UKE należy w szczególności:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) opracowywanie wskazanych przez ministra właściwego do spraw informatyzacji projektów aktów prawnych w zakresie komunikacji elektronicznej; 2) wykonywanie zadań krajowego organu regulacyjnego wynikających z przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 2018/1971 z dnia 11 grudnia 2018 r. ustanawiającego Organ Europejskich Regulatorów Łączności Elektronicznej (BEREC) oraz Agencję Wsparcia BEREC (Urząd BEREC), zmieniającego rozporządzenie (UE) 2015/2120 oraz uchylającego rozporządzenie (WE) nr 1211/2009; 3) analiza i ocena funkcjonowania rynków usług komunikacji elektronicznej; 4) monitorowanie jakości usług komunikacji elektronicznej;

	<p>d) przyczynianie się do ochrony praw użytkowników końcowych w sektorze łączności elektronicznej, w stosownych przypadkach, w porozumieniu z innymi właściwymi organami;</p> <p>e) ocenę i ściśle monitorowanie kwestii dotyczących kształtowania rynku i konkurencji w odniesieniu do otwartego dostępu do internetu;</p> <p>f) ocenę niesprawiedliwego obciążenia oraz obliczanie kosztu netto świadczenia usługi powszechnej;</p> <p>g) zapewnianie możliwości przenoszenia numerów między dostawcami;</p> <p>h) wykonywanie wszelkich innych zadań, które w niniejszej dyrektywie zastrzeżono dla krajowych organów regulacyjnych.</p> <p>Państwa członkowskie mogą powierzyć krajowym organom regulacyjnym inne zadania przewidziane w niniejszej dyrektywie i innych przepisach unijnych, w szczególności zadania związane z konkurencją na rynku lub wejściem na rynek, jak np. wydawaniem ogólnych zezwoleń, i zadania związane z rolą powierzoną BEREC. W przypadkach gdy zadania te związane z konkurencją na rynku lub wejściem na rynek są przydzielane innym właściwym organom, konsultują się one przed podjęciem decyzji z krajowymi organami regulacyjnymi. Do celów przyczyniania się</p>			<p>5) podejmowanie interwencji w sprawach dotyczących funkcjonowania rynków usług komunikacji elektronicznej oraz rynku aparatury, w tym rynku urządzeń telekomunikacyjnych, z własnej inicjatywy lub wniesionych przez zainteresowane podmioty, w szczególności użytkowników i przedsiębiorców komunikacji elektronicznej;</p> <p>6) kontrolowanie realizacji obowiązków wynikających z przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 531/2012 z dnia 13 czerwca 2012 r. w sprawie roamingu w publicznych sieciach łączności ruchomej wewnątrz Unii (Dz. Urz. UE L 172 z 30.06.2012, str. 10);</p> <p>7) realizacja obowiązków nałożonych na Prezesa UKE i kontrolowanie realizacji pozostałych obowiązków, wynikających z przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/2120 z dnia 25 listopada 2015 r. ustanawiającego środki dotyczące dostępu do otwartego internetu i dotyczące opłat detalicznych za uregulowane usługi łączności wewnątrzunijnej oraz zmieniającego dyrektywę 2002/22/WE, a także rozporządzenie (UE) nr 531/2012;</p> <p>8) zarządzanie zasobami częstotliwości przeznaczonymi do użytkowania cywilnego i cywilno-rządowego oraz tworzenie warunków dla rozwoju krajowych służb radiokomunikacyjnych przez zapewnianie Rzeczypospolitej Polskiej niezbędnych zasobów częstotliwości oraz dostępu do zasobów orbitalnych;</p> <p>9) współpraca z użytkownikami rządowymi w celu zapewnienia warunków do utrzymania ciągłości funkcjonowania systemów komunikacji elektronicznej tych użytkowników;</p> <p>10) realizacja harmonogramu rozdysponowania zasobów częstotliwości, o którym mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 62 ust. 4;</p> <p>11) występowanie do RSPG z wnioskiem o pomoc w rozwiązaniu problemów lub sporów związanych z transgraniczną koordynacją częstotliwości lub szkodliwymi zakłóceniami o charakterze transgranicznym;</p> <p>12) wykonywanie zadań i obowiązków na rzecz obronności, cyberbezpieczeństwa, bezpieczeństwa państwa oraz bezpieczeństwa i porządku publicznego;</p> <p>13) współpraca z krajowymi i międzynarodowymi organizacjami telekomunikacyjnymi;</p> <p>14) współpraca z Komisją Europejską i instytucjami Unii Europejskiej, a także z BEREC oraz organami regulacyjnymi innych państw członkowskich;</p> <p>15) współpraca z Prezesem UOKiK w sprawach dotyczących przestrzegania praw podmiotów korzystających z usług komunikacji elektronicznej, przeciwdziałania praktykom ograniczającym konkurencję oraz</p>
--	--	--	--	--

	<p>do realizacji zadań BEREC krajowe organy regulacyjne są uprawnione do gromadzenia niezbędnych danych i innych informacji od uczestników rynku.</p> <p>Państwa członkowskie mogą również przydzielać krajowym organom regulacyjnym inne zadania na podstawie prawa krajowego, w tym prawa krajowego wdrażającego prawo unijne.</p> <p>Państwa członkowskie wspierają w szczególności stabilność kompetencji krajowych organów regulacyjnych przy transponowaniu niniejszej dyrektywy w odniesieniu do podziału zadań wynikających z unijnych ram regulacyjnych ram łączności elektronicznej, zmienionych w 2009 r.</p>			<p>antykonkurencyjnym koncentracjom przedsiębiorców komunikacji elektronicznej i ich związków;</p> <p>16) współpraca z Krajową Radą Radiofonii i Telewizji w zakresie właściwości tego organu;</p> <p>17) wykonywanie, z upoważnienia ministra właściwego do spraw informatyzacji, zadań w sprawach międzynarodowej i unijnej polityki komunikacji elektronicznej;</p> <p>18) prowadzenie transgranicznych koordynacji częstotliwości z innymi państwami, w tym zawieranie niezbędnych umów lub porozumień, w sposób i w terminach pozwalających na realizację zobowiązań wynikających z wiążących Rzeczpospolitą Polską umów międzynarodowych lub aktów prawnych Unii Europejskiej, dotyczących gospodarowania częstotliwościami;</p> <p>19) przedstawianie Komisji Europejskiej, BEREC i organom regulacyjnym innych państw członkowskich informacji z zakresu komunikacji elektronicznej, w tym wykonywanie obowiązków notyfikacyjnych, obejmujących przekazywanie treści decyzji, o których mowa w art. 201 ust. 1, oraz informacji o przedsiębiorcach komunikacji elektronicznej, którzy zostali uznani za posiadających znaczącą pozycję rynkową, świadczących usługę powszechną i realizujących połączenia sieci telekomunikacyjnych oraz nałożonych na nich obowiązkach;</p> <p>20) przeprowadzanie konsultacji środowiskowych w sprawach związanych z zasięgiem, dostępnością oraz jakością usług komunikacji elektronicznej, z zainteresowanymi podmiotami i ich związkami, w szczególności z przedsiębiorcami komunikacji elektronicznej, użytkownikami, konsumentami, w tym użytkownikami końcowymi z niepełnosprawnościami, oraz producentami;</p> <p>21) kontrola obowiązku wyposażenia pojazdów kategorii M w samochodowe odbiorniki radiofoniczne zdolne do odbioru cyfrowych transmisji;</p> <p>22) kontrola obowiązku sprzedaży odbiorników sygnału telewizyjnego spełniających wymagania wynikające z przepisów wydanych na podstawie art. 401 ust. 6;</p> <p>23) kontrola obowiązku sprzedaży odbiorników radiofonii cyfrowej spełniających wymagania wynikające z przepisów wydanych na podstawie art. 401 ust. 7.</p> <p>Art. 68. 1. Prezes UKE dokonuje rezerwacji częstotliwości, jej zmiany lub cofnięcia. 2. Prezes UKE dokonuje rezerwacji częstotliwości na cele rozprowadzania lub</p>
--	--	--	--	--

				<p>rozpowszechniania programów radiofonicznych lub telewizyjnych, jej zmiany lub cofnięcia, w porozumieniu z Przewodniczącym KRRiT. Niezajęcie stanowiska przez Przewodniczącego KRRiT w terminie 30 dni od dnia otrzymania projektu decyzji w sprawie rezerwacji częstotliwości jest równoznaczne z uzgodnieniem projektu.</p> <p>3. Porozumienie, o którym mowa w ust. 2, nie jest wymagane w przypadku dokonania, zmiany lub cofnięcia rezerwacji częstotliwości na cele rozpowszechniania programów radiofonicznych w sposób analogowy, na które Przewodniczący KRRiT odpowiednio udzielił, zmienił lub cofnął koncesję.</p> <p>Art. 106. Postępowanie selekcyjne przeprowadza Prezes UKE.</p> <p>Art. 128. 1. Wykorzystywanie częstotliwości użytkowanych jako cywilno-rządowe przez użytkowników rządowych wymaga uzyskania przydziału częstotliwości.</p> <p>2. Przydziału częstotliwości, o którym mowa w ust. 1 dokonuje, zmienia lub cofa Prezes UKE.</p> <p>Art. 197. 1. Prezes UKE przeprowadza analizę rynku w zakresie produktów lub usług komunikacji elektronicznej.</p>
Art. 5 ust. 2	2. Krajowe organy regulacyjne i inne właściwe organy tego samego państwa członkowskiego lub różnych państw członkowskich zawierają między sobą, w razie potrzeby, porozumienia o współpracy w celu rozwijania współpracy regulacyjnej.	T	Art. 414 ust. 1 pkt 13 i 14	Art. 414. 1. Do zakresu działania Prezesa UKE należy w szczególności: <ul style="list-style-type: none"> 13) współpraca z krajowymi i międzynarodowymi organizacjami telekomunikacyjnymi; 14) współpraca z Komisją Europejską i instytucjami Unii Europejskiej, a także z BEREC oraz organami regulacyjnymi innych państw członkowskich;
Art. 5 ust. 3	3. Państwa członkowskie ogłaszają w formie łatwo dostępnej zakres zadań, jakie mają być realizowane przez krajowe organy regulacyjne i inne właściwe organy, a w szczególności, gdy takie zadania zostały przydzielone więcej niż jednemu organowi. W razie potrzeby, państwa członkowskie zapewnią wzajemną konsultację i współpracę pomiędzy powyższymi organami, pomiędzy tymi organami a krajowymi organami, którym powierzono wdrażanie przepisów z zakresu prawa konkurencji, lub przepisów z zakresu ochrony konsumenta, w zakresie obejmującym ich wspólne interesy.	T	Art. 414 ust. 1	Art. 414. 1. Do zakresu działania Prezesa UKE należy w szczególności: <ul style="list-style-type: none"> 1) opracowywanie wskazanych przez ministra właściwego do spraw informatyzacji projektów aktów prawnych w zakresie komunikacji elektronicznej; 2) wykonywanie zadań krajowego organu regulacyjnego wynikających z przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 2018/1971 z dnia 11 grudnia 2018 r. ustanawiającego Organ Europejskich Regulatorów Łączności Elektronicznej (BEREC) oraz Agencję Wsparcia BEREC (Urząd BEREC), zmieniającego rozporządzenie (UE) 2015/2120 oraz uchylającego rozporządzenie (WE) nr 1211/2009; 3) analiza i ocena funkcjonowania rynków usług komunikacji elektronicznej; 4) monitorowanie jakości usług komunikacji elektronicznej;

	<p>Jeżeli więcej niż jeden organ jest uprawniony do rozpatrywania takich spraw, państwa członkowskie zapewnią, by odpowiednie zadania każdego organu zostały ogłoszone w formie łatwo dostępnej.</p>			<ol style="list-style-type: none"> 5) podejmowanie interwencji w sprawach dotyczących funkcjonowania rynków usług komunikacji elektronicznej oraz rynku aparatury, w tym rynku urządzeń telekomunikacyjnych, z własnej inicjatywy lub wniesionych przez zainteresowane podmioty, w szczególności użytkowników i przedsiębiorców komunikacji elektronicznej; 6) kontrolowanie realizacji obowiązków wynikających z przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 531/2012 z dnia 13 czerwca 2012 r. w sprawie roamingu w publicznych sieciach łączności ruchomej wewnątrz Unii (Dz. Urz. UE L 172 z 30.06.2012, str. 10); 7) realizacja obowiązków nałożonych na Prezesa UKE i kontrolowanie realizacji pozostałych obowiązków, wynikających z przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/2120 z dnia 25 listopada 2015 r. ustanawiającego środki dotyczące dostępu do otwartego internetu i dotyczące opłat detalicznych za uregulowane usługi łączności wewnątrzunijnej oraz zmieniającego dyrektywę 2002/22/WE, a także rozporządzenie (UE) nr 531/2012; 8) zarządzanie zasobami częstotliwości przeznaczonymi do użytkowania cywilnego i cywilno-rządowego oraz tworzenie warunków dla rozwoju krajowych służb radiokomunikacyjnych przez zapewnianie Rzeczypospolitej Polskiej niezbędnych zasobów częstotliwości oraz dostępu do zasobów orbitalnych; 9) współpraca z użytkownikami rządowymi w celu zapewnienia warunków do utrzymania ciągłości funkcjonowania systemów komunikacji elektronicznej tych użytkowników; 10) realizacja harmonogramu rozdysponowania zasobów częstotliwości, o którym mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 62 ust. 4; 11) występowanie do RSPG z wnioskiem o pomoc w rozwiązaniu problemów lub sporów związanych z transgraniczną koordynacją częstotliwości lub szkodliwymi zakłóceniami o charakterze transgranicznym; 12) wykonywanie zadań i obowiązków na rzecz obronności, cyberbezpieczeństwa, bezpieczeństwa państwa oraz bezpieczeństwa i porządku publicznego; 13) współpraca z krajowymi i międzynarodowymi organizacjami telekomunikacyjnymi; 14) współpraca z Komisją Europejską i instytucjami Unii Europejskiej, a także z BEREC oraz organami regulacyjnymi innych państw członkowskich; 15) współpraca z Prezesem UOKiK w sprawach dotyczących przestrzegania praw podmiotów korzystających z usług komunikacji elektronicznej, przeciwdziałania praktykom ograniczającym konkurencję oraz
--	--	--	--	---

				<p>antykonkurencyjnym koncentracjom przedsiębiorców komunikacji elektronicznej i ich związków;</p> <p>16) współpraca z Krajową Radą Radiofonii i Telewizji w zakresie właściwości tego organu;</p> <p>17) wykonywanie, z upoważnienia ministra właściwego do spraw informatyzacji, zadań w sprawach międzynarodowej i unijnej polityki komunikacji elektronicznej;</p> <p>18) prowadzenie transgranicznych koordynacji częstotliwości z innymi państwami, w tym zawieranie niezbędnych umów lub porozumień, w sposób i w terminach pozwalających na realizację zobowiązań wynikających z wiążących Rzeczpospolitą Polską umów międzynarodowych lub aktów prawnych Unii Europejskiej, dotyczących gospodarowania częstotliwościami;</p> <p>19) przedstawianie Komisji Europejskiej, BEREC i organom regulacyjnym innych państw członkowskich informacji z zakresu komunikacji elektronicznej, w tym wykonywanie obowiązków notyfikacyjnych, obejmujących przekazywanie treści decyzji, o których mowa w art. 201 ust. 1, oraz informacji o przedsiębiorcach komunikacji elektronicznej, którzy zostali uznani za posiadających znaczącą pozycję rynkową, świadczących usługę powszechną i realizujących połączenia sieci telekomunikacyjnych oraz nałożonych na nich obowiązkach;</p> <p>20) przeprowadzanie konsultacji środowiskowych w sprawach związanych z zasięgiem, dostępnością oraz jakością usług komunikacji elektronicznej, z zainteresowanymi podmiotami i ich związkami, w szczególności z przedsiębiorcami komunikacji elektronicznej, użytkownikami, konsumentami, w tym użytkownikami końcowymi z niepełnosprawnościami, oraz producentami;</p> <p>21) kontrola obowiązku wyposażenia pojazdów kategorii M w samochodowe odbiorniki radiofoniczne zdolne do odbioru cyfrowych transmisji;</p> <p>22) kontrola obowiązku sprzedaży odbiorników sygnału telewizyjnego spełniających wymagania wynikające z przepisów wydanych na podstawie art. 401 ust. 6;</p> <p>23) kontrola obowiązku sprzedaży odbiorników radiofonii cyfrowej spełniających wymagania wynikające z przepisów wydanych na podstawie art. 401 ust. 7.</p>
Art. 5 ust. 4	4. Państwa członkowskie powiadomią Komisję o wszystkich krajowych organach	N		

	regulacyjnych i innych właściwych organach, którym zostały przydzielone zadania wynikające z niniejszej dyrektywy, oraz o zakresie odpowiedzialności każdego z tych organów, a także o wszelkich dotyczących ich zmianach.			
Art. 6	Niezależność krajowych organów regulacyjnych i innych właściwych organów			
Art. 6 ust. 1	1. Państwa członkowskie gwarantują niezależność krajowych organów regulacyjnych i innych właściwych organów, zapewniając, by były one prawnie oddzielone i funkcjonalnie niezależne od każdej osoby fizycznej lub prawnej udostępniających sieci, urzędzenia lub usługi łączności elektronicznej. Państwa członkowskie, które zachowują prawo własności przedsiębiorstw udostępniających sieci lub świadczących usługi łączności elektronicznej lub które będą sprawowały nad nimi kontrolę, zobowiązane są zapewnić skuteczny strukturalny rozdział funkcji regulacyjnych od działalności związanej z wykonywaniem prawa własności lub kontroli.	T	Art. 406	Art. 406. Organy administracji publicznej pełniące kontrolę nad przedsiębiorcą komunikacji elektronicznej lub posiadające pakiet kontrolny przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej zapewniają strukturalny rozdział funkcji związanych z prowadzeniem polityki regulacyjnej od funkcji związanych z wykonywaniem przez nie zadań i uprawnień właścicielskich wobec tego przedsiębiorcy.
Art. 6 ust. 2	2. Państwa członkowskie zapewniają, aby krajowe organy regulacyjne i inne właściwe organy wykonywały swoje uprawnienia w sposób bezstronny, przejrzysty i terminowy. Państwa członkowskie zapewniają, aby organy te posiadały wystarczające zasoby techniczne, finansowe i ludzkie do wykonywania przydzielonych im zadań.	T	Przepisy KPA, Art. 415	Art. 415. 1. Prezes UKE wykonuje zadania przy pomocy UKE. 2. UKE prowadzi gospodarkę finansową na zasadach określonych dla jednostek budżetowych. 3. Minister właściwy do spraw informatyzacji, po zasięgnięciu opinii ministra właściwego do spraw łączności, w drodze zarządzenia, nadaje statut UKE, określając jego komórki organizacyjne. 4. Statut UKE może przewidywać utworzenie przez Prezesa UKE zamiejscowych jednostek organizacyjnych. Prezes UKE, tworząc zamiejscową jednostkę organizacyjną, określa jej siedzibę, właściwość rzeczową oraz miejscową, z uwzględnieniem zasadniczego podziału terytorialnego państwa.

Art. 7	Powolywanie i odwoływanie członków krajowych organów regulacyjnych			
Art. 7 ust. 1	1. Szefa krajowego organu regulacyjnego lub, w stosownych przypadkach, członków organu kolegiального pełniącego tę funkcję w krajowym organie regulacyjnym lub ich zastępców powołuje się w drodze otwartego i przejrzystego postępowania kwalifikacyjnego na co najmniej trzyletnią kadencję, spośród osób o uznanej pozycji i doświadczeniu zawodowym, w oparciu o osiągnięcia, umiejętności, wiedzę i doświadczenie. Państwa członkowskie zapewniają ciągłość procesu podejmowania decyzji.	T	Art. 410, art. 412	<p>Art. 410. 1. Prezesa UKE powołuje i odwołuje Sejm Rzeczypospolitej Polskiej na wniosek Prezesa Rady Ministrów. Kadencja Prezesa UKE trwa 5 lat.</p> <p>2. Kandydat na Prezesa UKE wskazywany przez Prezesa Rady Ministrów Sejmowi Rzeczypospolitej Polskiej we wniosku, o którym mowa w ust. 1, jest wyłaniany w drodze otwartego i konkurencyjnego naboru.</p> <p>3. Do naboru, o którym mowa w ust. 2, może przystąpić osoba, która łącznie spełnia następujące warunki:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) posiada tytuł zawodowy magistra, magistra inżyniera lub równorzędny; 2) jest obywatelem polskim; 3) korzysta z pełni praw publicznych; 4) nie była skazana prawomocnym wyrokiem za umyślne przestępstwo lub umyślne przestępstwo skarbowe; 5) posiada kompetencje kierownicze; 6) posiada co najmniej 5-letni okres zatrudnienia na podstawie umowy o pracę, powołania, wyboru, mianowania, spółdzielczej umowy o pracę lub świadczenia usług na podstawie innej umowy lub wykonywania działalności gospodarczej na własny rachunek, w tym co najmniej 3-letnie doświadczenie na stanowiskach kierowniczych lub samodzielnych albo wynikające z prowadzenia działalności gospodarczej na własny rachunek; 7) posiada wykształcenie i wiedzę z zakresu spraw należących do właściwości Prezesa UKE; 8) posiada co najmniej 3-letnie doświadczenie w pracy na stanowiskach związanych z telekomunikacją lub pocztą; 9) cieszy się nieposzlakowaną opinią. <p>4. Informację o naborze kandydatów na stanowisko Prezesa UKE ogłasza się przez umieszczenie ogłoszenia w miejscu powszechnie dostępnym w siedzibie Kancelarii Prezesa Rady Ministrów oraz w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Kancelarii Prezesa Rady Ministrów. Ogłoszenie zawiera:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) nazwę i adres urzędu przeprowadzającego nabór; 2) określenie stanowiska; 3) wymagania związane ze stanowiskiem wynikające z przepisów prawa; 4) zakres zadań wykonywanych na stanowisku; 5) wskazanie wymaganych dokumentów; 6) termin i miejsce składania dokumentów;

				<p>7) informację o metodach i technikach naboru.</p> <p>5. Termin, o którym mowa w ust. 4 pkt 6, nie może być krótszy niż 10 dni od dnia opublikowania ogłoszenia w Biuletynie Informacji Publicznej Kancelarii Prezesa Rady Ministrów.</p> <p>6. Nabór kandydata na stanowisko Prezesa UKE przeprowadza zespół powołany przez Szefa Kancelarii Prezesa Rady Ministrów, liczący co najmniej 3 osoby, których wiedza i doświadczenie dają rękojmię wyłonienia najlepszych kandydatów. W toku naboru ocenia się doświadczenie zawodowe, wiedzę niezbędną do wykonywania zadań na stanowisku Prezesa UKE oraz kompetencje kierownicze kandydatów.</p> <p>7. Ocena wiedzy i kompetencji kierowniczych, o których mowa w ust. 6 w zdaniu drugim, może być dokonana na zlecenie zespołu przez osobę niebędącą członkiem zespołu, która posiada odpowiednie kwalifikacje do dokonania tej oceny.</p> <p>8. Członek zespołu oraz osoba, o której mowa w ust. 7, mają obowiązek zachowania w tajemnicy informacji dotyczących kandydatów na stanowisko Prezesa UKE uzyskanych w trakcie naboru.</p> <p>9. W toku naboru zespół wyłania nie więcej niż 3 kandydatów na stanowisko Prezesa UKE, których przedstawia za pośrednictwem Szefa Kancelarii Prezesa Rady Ministrów Prezesowi Rady Ministrów.</p> <p>10. Z przeprowadzonego naboru zespół sporządza protokół zawierający:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) nazwę i adres urzędu przeprowadzającego nabór; 2) liczbę kandydatów; 3) imiona, nazwiska i adresy nie więcej niż 3 najlepszych kandydatów uszeregowanych według poziomu spełniania przez nich wymagań określonych w ogłoszeniu o naborze; 4) informację o zastosowanych metodach i technikach naboru; 5) uzasadnienie dokonanego wyboru albo powody niewyłonienia kandydata; 6) informację o składzie zespołu. <p>11. Po przeprowadzeniu naboru, o którym mowa w ust. 2, Prezes Rady Ministrów spośród osób o których mowa w ust. 9, które uzyskały najlepszy wynik, wskazuje jedną, której kandydatura na Prezesa UKE przedstawiana jest we wniosku kierowanym przez Prezesa Rady Ministrów do Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej.</p> <p>Art. 412. 1. Minister właściwy do spraw informatyzacji, na wniosek Prezesa UKE, powołuje zastępców Prezesa UKE do spraw telekomunikacyjnych oraz, po zasięgnięciu opinii ministra właściwego do spraw łączności, do spraw pocztowych, spośród osób wyłonionych w drodze otwartego i</p>
--	--	--	--	--

			<p>konkurencyjnego naboru. Minister właściwy do spraw informatyzacji odwołuje zastępcę Prezesa UKE, na wniosek Prezesa UKE, wyłącznie w przypadkach zaprzestania spełniania wymagań, o których mowa w ust. 2.</p> <p>2. Stanowisko zastępcy Prezesa UKE może zajmować osoba, która:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) posiada tytuł zawodowy magistra, magistra inżyniera lub równorzędny; 2) jest obywatelem polskim; 3) korzysta z pełni praw publicznych; 4) nie była skazana prawomocnym wyrokiem za umyślne przestępstwo lub umyślne przestępstwo skarbowe; 5) posiada kompetencje kierownicze; 6) posiada co najmniej 6-letni staż pracy, w tym co najmniej 3-letni staż pracy na stanowisku kierowniczym; 7) posiada wykształcenie i wiedzę z zakresu spraw należących do właściwości Prezesa UKE. <p>3. Informację o naborze na stanowisko zastępcy Prezesa UKE udostępnia się w miejscu powszechnie dostępnym w siedzibie urzędu oraz na stronie podmiotowej BIP UKE i Biuletynu Informacji Publicznej Kancelarii Prezesa Rady Ministrów. Ogłoszenie zawiera:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) nazwę i adres urzędu przeprowadzającego nabór; 2) określenie stanowiska; 3) wymagania związane ze stanowiskiem wynikające z przepisów prawa; 4) zakres zadań wykonywanych na stanowisku; 5) wskazanie wymaganych dokumentów; 6) termin i miejsce składania dokumentów; 7) informację o metodach i technikach naboru. <p>4. Termin, o którym mowa w ust. 3 pkt 6, nie może być krótszy niż 10 dni od dnia udostępnienia ogłoszenia w Biuletynie Informacji Publicznej Kancelarii Prezesa Rady Ministrów.</p> <p>5. Nabór na stanowisko zastępcy Prezesa UKE przeprowadza zespół powołany przez Prezesa UKE, liczący co najmniej 3 osoby, których wiedza i doświadczenie dają rękojmię wyłonienia najlepszych kandydatów. W toku naboru ocenia się doświadczenie zawodowe kandydata, wiedzę niezbędną do wykonywania zadań na stanowisku, na które jest przeprowadzany nabór, oraz kompetencje kierownicze.</p> <p>6. Ocena wiedzy i kompetencji kierowniczych, o których mowa w ust. 5 w zdaniu drugim, może być dokonana na zlecenie zespołu przez osobę</p>
--	--	--	---

				<p>niebędącą członkiem zespołu, która posiada odpowiednie kwalifikacje do dokonania tej oceny.</p> <p>7. Członek zespołu oraz osoba, o której mowa w ust. 6, mają obowiązek zachowania w tajemnicy informacji dotyczących osób ubiegających się o stanowisko, uzyskanych w trakcie naboru.</p> <p>8. W toku naboru zespół wyłania nie więcej niż 3 kandydatów, których przedstawia ministrowi właściwemu do spraw informatyzacji.</p> <p>9. Z przeprowadzonego naboru zespół sporządza protokół zawierający:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) nazwę i adres urzędu przeprowadzającego nabór; 2) określenie stanowiska, na które był prowadzony nabór, oraz liczbę kandydatów; 3) imiona, nazwiska i adresy nie więcej niż 3 najlepszych kandydatów uszeregowanych według poziomu spełniania przez nich wymagań określonych w ogłoszeniu o naborze; 4) informację o zastosowanych metodach i technikach naboru; 5) uzasadnienie dokonanej wyboru albo powody niewyłonienia kandydata; 6) informację o składzie zespołu. <p>10. Wynik naboru udostępnia się niezwłocznie na stronie podmiotowej Biuletynu Informacji Publicznej Kancelarii Prezesa Rady Ministrów oraz na stronie podmiotowej BIP UKE. Informacja o wyniku naboru zawiera:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) nazwę i adres urzędu przeprowadzającego nabór; 2) określenie stanowiska, na które był prowadzony nabór; 3) imiona, nazwisko wybranego kandydata oraz jego miejsce zamieszkania w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. - Kodeks cywilny albo informację o niewyłonieniu kandydata.
Art. 7 ust. 2	2. Państwa członkowskie zapewniają, aby szefów krajowych organów regulacyjnych lub, w stosownych przypadkach, członków organu kolegiального pełniącego tę funkcję w krajowym organie regulacyjnym lub ich zastępców można było odwołać w trakcie ich kadencji tylko wtedy, gdy przestaną oni spełniać warunki wymagane do wykonywania obowiązków określonych w prawie krajowym przed ich powołaniem.	T	Art. 411 ust. 1 i 5-7, art. 412 ust. 1	Art. 411. <p>1. Prezes UKE może być odwołany przed upływem kadencji, na którą został powołany, wyłącznie w przypadku zaprzestania spełniania warunków, o których mowa w art. 410 ust. 3.</p> <p>5. Kadencja Prezesa UKE ulega skróceniu w przypadku: śmierci Prezesa UKE; choroby trwale uniemożliwiającej wykonywanie zadań przez Prezesa UKE; złożenia rezygnacji przez Prezesa UKE.</p> <p>6. Do skrócenia kadencji Prezesa UKE z przyczyn, o których mowa w ust. 5, przepisy o odwołaniu Prezesa UKE stosuje się odpowiednio.</p>

				<p>7. W przypadku skrócenia kadencji Prezesa UKE z przyczyn, o których mowa w ust. 5, do czasu powołania nowego Prezesa UKE obowiązki Prezesa sprawuje wskazany przez Prezesa Rady Ministrów zastępca Prezesa UKE.</p> <p>Art. 412. 1. Minister właściwy do spraw informatyzacji, na wniosek Prezesa UKE, powołuje zastępców Prezesa UKE do spraw telekomunikacyjnych oraz, po zasięgnięciu opinii ministra właściwego do spraw łączności, do spraw pocztowych, spośród osób wyłonionych w drodze otwartego i konkurencyjnego naboru. Minister właściwy do spraw informatyzacji odwołuje zastępcę Prezesa UKE, na wniosek Prezesa UKE, wyłącznie w przypadkach zaprzestania spełniania wymagań, o których mowa w ust. 2.</p>
Art. 7 ust. 3	<p>3. Decyzję o odwołaniu szefa danego krajowego organu regulacyjnego lub, w stosownych przypadkach, członków organu kolegialnego pełniącego tę funkcję podaje się do wiadomości publicznej w chwili odwołania. Odwołany szef krajowego organu regulacyjnego lub, w stosownych przypadkach, członkowie organu kolegialnego pełniącego tę funkcję otrzymują uzasadnienie decyzji. W przypadku, gdy nie doszłoby do jego publikacji, może być ono opublikowane na wniosek tej osoby. Państwa członkowskie zapewniają, aby decyzja ta podlegała kontroli sądowej w zakresie stanu faktycznego, jak i kwestii prawnych.</p>	T	<p>Art. 411 ust. 2-4</p>	<p>Art. 411</p> <p>2. Informację o odwołaniu Prezesa UKE wskazującą powody jego odwołania podaje się niezwłocznie do publicznej wiadomości przez ogłoszenie jej treści na stronie podmiotowej Biuletynu Informacji Publicznej ministra właściwego do spraw informatyzacji i ministra właściwego do spraw łączności.</p> <p>3. W przypadku odwołania Prezesa UKE przed upływem kadencji z powodów, o których mowa w ust. 1, Prezesowi UKE przysługuje odwołanie do sądu pracy. Przepisy art. 45 § 2 i 3 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. - Kodeks pracy (Dz. U. z 2020 r. poz. 1320, z 2021 r. poz. 1162 oraz z 2022 r. poz. 655) stosuje się odpowiednio.</p> <p>4. Sąd pracy rozpatruje odwołanie Prezesa UKE, o którym mowa w ust. 3, nie później niż w terminie 7 dni od dnia otrzymania odwołania.</p>
Art. 8	<p>Polityczna niezależność i odpowiedzialność krajowych organów regulacyjnych</p>			
Art. 8 ust. 1	<p>1. Nie naruszając art. 10, krajowe organy regulacyjne działają niezależnie i obiektywnie, w tym w zakresie opracowywania procedur wewnętrznych i organizacji personelu, działają w przejrzysty i odpowiedzialny sposób zgodnie z prawem Unii i nie występują o instrukcje do żadnego innego podmiotu ani nie przyjmują takich instrukcji w związku z wykonywaniem</p>	T	<p>Art. 409 ust. 4</p> <p>Art. 34a ustawy o Radzie Ministrów</p>	<p>Art. 409</p> <p>4. Prezes UKE przekazuje na żądanie ministra właściwego do spraw informatyzacji i ministra właściwego do spraw łączności informacje o swojej działalności.</p> <p>Art. 34a</p> <p>1. Minister, w celu dostosowania do polityki ustalonej przez Radę Ministrów zasad i kierunków działania podległych lub nadzorowanych centralnych organów administracji rządowej, innych urzędów lub jednostek organizacyjnych niemających osobowości prawnej, może wydawać</p>

	<p>zadań przydzielonych im na podstawie prawa krajowego wdrażającego prawo Unii. Nie wyklucza to nadzoru zgodnie z krajowym prawem konstytucyjnym. Decyzje krajowych organów regulacyjnych mogą zostać zawieszane lub uchylone wyłącznie przez organy odwoławcze ustanowione zgodnie z art. 31.</p>		<p>Art. 435</p>	<p>kierownikom urzędów centralnych oraz kierownikom innych urzędów i jednostek organizacyjnych wiążące ich wytyczne i polecenia.</p> <p>2. Wytyczne i polecenia, o których mowa w ust. 1, nie mogą dotyczyć rozstrzygnięć co do istoty sprawy załatwianej w drodze decyzji administracyjnej.</p> <p>3. Wytyczne i polecenia, o których mowa w ust. 1, wydane ustnie, wymagają potwierdzenia na piśmie.</p> <p>4. Przepisów ust. 1-3 nie stosuje się do organów, urzędów i jednostek organizacyjnych wchodzących w skład zespolonej administracji rządowej, chyba że przepisy szczególne stanowią inaczej.</p> <p>Art. 435. 1. Postępowanie przed Prezesem UKE toczy się na podstawie przepisów ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego ze zmianami wynikającymi z ustawy oraz ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych.</p> <p>2. Odwołanie do Sądu Okręgowego w Warszawie – sądu ochrony konkurencji i konsumentów przysługuje od decyzji w sprawach:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) o ustaleniu znaczącej pozycji rynkowej, o których mowa w art. 202; 2) nałożenia, zmiany lub uchylecia obowiązków regulacyjnych, o których mowa w art. 199 ust. 4; 3) nałożenia, uchylecia, zmiany lub utrzymania obowiązków dostępowych symetrycznych, o których mowa w art. 177 ust. 1; 4) nałożenia kar przez Prezesa UKE; 5) o których mowa w art. 428 ust. 4–6 – wydawanych w wyniku działań kontrolnych; 6) o których mowa w: <ol style="list-style-type: none"> a) art. 164 ust. 4, b) art. 166, c) art. 175 ust. 1, d) art. 183 ust. 1, e) art. 187, f) art. 191, g) art. 201 ust. 1, h) art. 217 ust. 3 i 5, i) art. 221, j) art. 230 ust. 5 i 8, k) art. 232 ust. 2, l) art. 235, m) art. 239,
--	---	--	------------------------	---

			<p>Art. 36 pkt 13 lit. c; art. 36 pkt 16 lit. c; art. 36 pkt 38 lit. b ustawy wprowadzające j PKE</p>	<p>n) art. 242 ust. 1 i 3, o) art. 250, p) art. 278 ust. 5, q) art. 290 ust. 5, r) art. 327 ust. 2, s) art. 403; t) o których mowa w ustawie z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych, w: a) art. 13 ust. 2, b) art. 18 ust. 3, c) art. 22 ust. 1, d) art. 25d ust. 1, e) art. 27 ust. 1, f) art. 30 ust. 1, 1a i 3, g) art. 35a ust. 3.</p> <p>3. Na postanowienia, o których mowa w art. 182 ust. 1 i art. 193 ust. 2 pkt 1, przysługuje zażalenie do sądu ochrony konkurencji i konsumentów.</p> <p>4. Decyzje, o których mowa w ust. 2, z wyjątkiem decyzji w sprawie nałożenia kar, podlegają natychmiastowemu wykonaniu.</p> <p>5. Postępowania w sprawach odwołań i zażaleń, o których mowa w ust. 2 i 3, toczą się według przepisów ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. z 2021 r. poz. 1805, z późn. zm.¹⁾) o postępowaniu w sprawach z zakresu regulacji komunikacji elektronicznej i poczty.</p> <p>6. Na postanowienie wydane w trybie art. 106 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego przez organ współdziałający z Prezesem UKE zażalenie nie przysługuje.</p> <p>Art. 36 pkt 13 lit. c ustawy wprowadzającej PKE</p> <p>Celem zmiany jest przyspieszenie procesu wydawania decyzji w zakresie określenia warunków dostępu do infrastruktury technicznej. Dotychczasowe brzmienie przepisów wymaga akceptacji przez Prezesa UKE wszystkich (z wyjątkiem warunków finansowych) kwestii zgłoszonych przez regulatora - Prezesa URE lub Prezesa UTK, co znacząco wpływa na efektywność</p>
--	--	--	--	--

¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2021 r. poz. 1981, 2052, 2262, 2270, 2289, 2328 i 2459 oraz z 2022 r. poz. 1, 366 i 480

			<p> prorowadzenia postępowania i osiągnięcie celu jakim jest realizacja szybkiej sieci telekomunikacyjnej. W skrajnych sytuacjach, w przypadku braku uzgodnienia projektu decyzji z innymi wymaganymi organami, może to doprowadzić do niemożliwości zakończenia postępowania administracyjnego wydaniem decyzji ustalającej warunki dostępu do infrastruktury technicznej. Z oczywistych względów takie rozwiązanie w praktyce może przełożyć się na opóźnienie czy też całkowite umożliwienie realizacji szybkich sieci telekomunikacyjnych z wykorzystaniem dostępu do infrastruktury technicznej, co należy uznać za jedną z istotnych barier dla procesu inwestycyjnego w telekomunikacji. Należy ponadto podkreślić, iż przepisy Dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/61/UE z dnia 15 maja 2014 r. w sprawie środków mających na celu zmniejszenie kosztów realizacji szybkich sieci łączności elektronicznej (dalej również „Dyrektywa kosztowa”) w części dotyczącej dostępu do infrastruktury technicznej (art. 3), które zostały implementowane m.in. do przepisów dotyczących dostępu do infrastruktury technicznej operatorów sieci, nie przewidują jakiegokolwiek formy obowiązku uzgadniania lub opiniowania decyzji krajowego regulatora sektora telekomunikacyjnego z innymi krajowymi regulatorami sektorowymi. Natomiast takie rozwiązanie jest niezgodne z art. 8 ust. 1 EKŁE, zgodnie z którym <i>„krajowe organy regulacyjne działają niezależnie i obiektywnie, w tym w zakresie opracowywania procedur wewnętrznych i organizacji personelu, działają w przejrzysty i odpowiedzialny sposób zgodnie z prawem Unii i nie występują o instrukcje do żadnego innego podmiotu ani nie przyjmują takich instrukcji w związku z wykonywaniem zadań przydzielonych im na podstawie prawa krajowego wdrażającego prawo Unii. Nie wyklucza to nadzoru zgodnie z krajowym prawem konstytucyjnym. Decyzje krajowych organów regulacyjnych mogą zostać zawieszane lub uchylone wyłącznie przez organy odwoławcze ustanowione zgodnie z art. 31.”</i> „Uzgodnienie” oznacza procedurę, w ramach prowadzonego postępowania administracyjnego, w której Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej musi bezwarunkowo uzyskać akceptację ze strony Prezesa URE/Prezesa UTK w kwestiach będących przedmiotem rozstrzygnięcia, jeżeli takie rozstrzygnięcie odnosi się do infrastruktury technicznej przedsiębiorstwa energetycznego lub przedsiębiorstwa zapewniającego infrastrukturę techniczną na potrzeby transportu kolejowego. Jest to więc niewątpliwie nawet dalej idące ograniczenie Prezesa UKE niż wskazane w polskiej wersji językowej EKŁE „instrukcje”. </p> <p> Art. 36 pkt 16 lit. c ustawy wprowadzającej PKE </p>
--	--	--	--

				<p>Proponuje się uchylene 22 ust. 5 Megaustawy w związku z projektowanym art. 183 ust. 1 pkt 2 Pke, przewidującym możliwość wydania przez Prezesa UKE decyzji rozstrzygającej spór zmieniającej w całości lub w części umowę o dostępie. Natomiast zgodnie z ogólną regułą wyrażoną w art. 188 Pke, zawarcie umowy o dostępie w przedmiocie określonym wcześniej decyzją, skutkuje wygaśnięciem z mocy prawa decyzji w zakresie objętym umową.</p> <p>Art. 36 pkt 38 lit. b ustawy wprowadzającej PKE</p> <p>Usuwa się odesłanie do odpowiedniego przepisu art. 22 ust. 5-8 Megaustawy, który to przepis zostaje uchylony. Uzgodnienie rozstrzygnięć starosty, w niektórych przypadkach, z Prezesem URE oraz Prezesem UTK uznaje się za nadmiarowe i niezgodne z Dyrektywą kosztową oraz EKŁE, co zostało wskazane w uzasadnieniu do art. 30 pkt 13 lit. c niniejszej nowelizacji</p>
Art. 8 ust. 2	2. Krajowe organy regulacyjne składają raz do roku sprawozdanie dotyczące między innymi stanu rynku łączności elektronicznej, decyzji, które wydały, swoich zasobów ludzkich i finansowych oraz sposobu ich rozdysponowania, a także przyszłych planów. Sprawozdania tych organów podaje się do wiadomości publicznej.	T	Art. 409 ust. 1 i 3	<p>Art. 409 1. Prezes UKE składa ministrowi właściwemu do spraw informatyzacji oraz ministrowi właściwemu do spraw łączności, w celu zaopiniowania, coroczne sprawozdanie ze swojej działalności regulacyjnej, w szczególności w zakresie stanu rynku komunikacji elektronicznej, decyzji, które wydał, zasobów ludzkich, finansowych i sposobu ich rozdysponowania oraz przyszłych planów, a także realizacji polityki rządu i unijnej polityki komunikacji elektronicznej, za rok poprzedni, w terminie do dnia 30 kwietnia.</p> <p>2.(...)</p> <p>3. Minister właściwy do spraw informatyzacji, w terminie miesiąca od dnia przedstawienia sprawozdania przez Prezesa UKE, przekazuje Prezesowi Rady Ministrów sprawozdanie wraz z opinią własną i ministra właściwego do spraw łączności.</p>
Art. 9	Zdolność regulacyjna krajowych organów regulacyjnych			
Art. 9 ust. 1	1. Państwa członkowskie zapewniają, aby krajowe organy regulacyjne miały oddzielne budżety roczne i posiadały autonomię w wykonaniu przyznanego budżetu. Budżety te są podawane do wiadomości publicznej.	T	Art. 415 ust. 2, odrębny budżet Art. 114 Ustawy o finansa	<p>Art. 415. 1. Prezes UKE wykonuje zadania przy pomocy UKE.</p> <p>2. UKE prowadzi gospodarkę finansową na zasadach określonych dla jednostek budżetowych.</p> <p>Ustawa z dnia 4 kwietnia 2019 roku o finansach publicznych (Dz. U. z 2019 r. poz. 869 ze zm.) – art. 109 ust. 1 i art. 114</p> <p>Art. 109 ust. 1</p> <p>1. Ustawa budżetowa jest podstawą gospodarki finansowej państwa w danym roku budżetowym.</p>

		<p>ch publicznych, Rozporządzenie Ministra Finansów w sprawie klasyfikacji części budżetowych oraz określenia ich dysponentów</p>	<p>Art. 114</p> <p>1. Budżet państwa składa się z części odpowiadających organom władzy publicznej, kontroli państwowej, sądom, trybunałom i innym organom wymienionym w art. 139 ust. 2, administracji rządowej, przy czym dla poszczególnych działów administracji rządowej oraz dla urzędów nadzorowanych przez Prezesa Rady Ministrów ustala się odpowiednio odrębne części budżetu.</p> <p>2. W odrębnych częściach budżetu państwa ujmuje się:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) subwencje ogólne dla jednostek samorządu terytorialnego; 2) rezerwę ogólną; 3) rezerwy celowe; 4) obsługę długu Skarbu Państwa; 5) środki własne Unii Europejskiej; 6) przychody i rozchody związane z finansowaniem potrzeb pożyczkowych budżetu państwa; 7) dochody, o których mowa w art. 111 pkt 16. <p>3. W uzasadnionych przypadkach, na wniosek właściwego ministra, w budżecie państwa mogą być tworzone odrębne części dla:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) urzędów centralnych nadzorowanych przez ministra; 2) państwowych jednostek organizacyjnych, które nie są organami władzy lub administracji rządowej; 3) zadań ogólnych, jeżeli wyodrębnienie części jest uzasadnione koniecznością zapewnienia bieżącej kontroli dochodów lub wydatków. <p>4. Częściami budżetu państwa dysponują dysponenci części budżetowych, jeżeli odrębne ustawy nie stanowią inaczej.</p> <p>5. Dochody i wydatki oraz przychody i rozchody budżetu państwa klasyfikuje się według zasad określonych w art. 39 oraz według części budżetowych, o których mowa w ust. 1-4.</p> <p>6. Minister Finansów ustala, w drodze rozporządzenia, klasyfikację części budżetowych oraz dysponentów części budżetowych dla części budżetowych, o których mowa w ust. 1-3, mając na celu zapewnienie przejrzystości gospodarowania środkami budżetu państwa.</p> <p>Rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 4 grudnia 2009 r. w sprawie klasyfikacji części budżetowych oraz określenia ich dysponentów (Dz.U. z 2020 r. poz. 361) – § 1 pkt 76, §2 ust.1.</p> <p>§1 Ustala się następującą klasyfikację części budżetowych: (...)pkt 76 Urząd Komunikacji Elektronicznej.</p>
--	--	--	---

				§ 2 ust. 1. Częściami budżetu państwa dysponują, z zastrzeżeniem ust. 2, dysponenci części budżetowych określani w art. 2 pkt 8 oraz art. 114 ust. 4 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych.
Art. 9 ust. 2	2. Bez uszczerbku dla obowiązku zapewnienia krajowym organom regulacyjnym odpowiednich zasobów finansowych i ludzkich, aby mogły realizować powierzone im zadania, autonomia finansowa nie może stać na przeszkodzie nadzorowi ani kontroli zgodnie z przepisami krajowego prawa konstytucyjnego. Wszelką kontrolę budżetu krajowych organów regulacyjnych wykonuje się w przejrzysty sposób, a jej wyniki podaje się do wiadomości publicznej.	N	Zasady ogólne, Ustawa o Najwyższej Izbie Kontroli	Ustawa z dnia 23 grudnia 1994 r. o Najwyższej Izbie Kontroli (Dz. U. z 2020 r. poz. 1200) — art. 2 ust. 1, art. 10. Art. 2 ust. 1. 1. Najwyższa Izba Kontroli kontroluje działalność organów administracji rządowej, Narodowego Banku Polskiego, państwowych osób prawnych i innych państwowych jednostek organizacyjnych. Art. 10. Prezes Najwyższej Izby Kontroli podaje do wiadomości publicznej, z zachowaniem przepisów o tajemnicy ustawowo chronionej, dokumenty, o których mowa w art. 7 ust. 1 i 1a, art. 8 i art. 9, oraz wystąpienia pokontrolne.
Art. 9 ust. 3	3. Państwa członkowskie zapewniają również, aby krajowe organy regulacyjne miały odpowiednie zasoby finansowe i ludzkie umożliwiające im aktywne uczestnictwo w pracach BEREC i przyczynianie się do realizowanych przez niego funkcji.	N	Odrębny budżet	
Art. 10	Udział krajowych organów regulacyjnych w BEREC			
Art. 10 ust. 1	1. Państwa członkowskie zapewniają, aby ich odpowiednie krajowe organy regulacyjne aktywnie wspierały cele BEREC w promowaniu lepszej koordynacji i spójności regulacyjnej.	T	Art. 414 ust. 1 pkt 2 i 14	Art. 414. 1. Do zakresu działania Prezesa UKE należy w szczególności: 2) wykonywanie zadań krajowego organu regulacyjnego wynikających z przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 2018/1971 z dnia 11 grudnia 2018 r. ustanawiającego Organ Europejskich Regulatorów Łączności Elektronicznej (BEREC) oraz Agencję Wsparcia BEREC (Urząd BEREC), zmieniającego rozporządzenie (UE) 2015/2120 oraz uchylającego rozporządzenie (WE) nr 1211/2009); (...)

				14) współpraca z Komisją Europejską i instytucjami Unii Europejskiej, a także z BEREC oraz organami regulacyjnymi innych państw członkowskich;
Art. 10 ust. 2	2. Państwa członkowskie zapewniają, aby krajowe organy regulacyjne, przyjmując swoje własne decyzje dotyczące ich rynków krajowych, w jak największym stopniu uwzględniały wytyczne, opinie, zalecenia, wspólne stanowiska, najlepsze praktyki i metodologie przyjmowane przez BEREC.	T	Art. 4 ust. 3	3. Prezes UKE uwzględnia przy stosowaniu ustawy w największym możliwie stopniu wytyczne, opinie, zalecenia, wspólne stanowiska, najlepsze praktyki i metodologie przyjmowane przez Organ Europejskich Regulatorów Łączności Elektronicznej, zwany dalej „BEREC”, w ich aktualnym brzmieniu.
Art. 11	Współpraca z organami krajowymi Krajowe organy regulacyjne, inne właściwe organy przewidziane w niniejszej dyrektywie oraz krajowe organy ds. ochrony konkurencji zobowiązane są do dostarczania sobie wzajemnie informacji niezbędnych do stosowania niniejszej dyrektywy. W odniesieniu do wymienianych informacji obowiązują unijne przepisy dotyczące ochrony danych, a organ, którą otrzymał dane informacje, zapewnia taki sam stopień poufności jak organ, który ją dostarczył.	T	Art. 414 ust. 1 pkt 15 i 16	Art. 414. 1. Do zakresu działania Prezesa UKE należy w szczególności: 15) współpraca z Prezesem UOKiK w sprawach dotyczących przestrzegania praw podmiotów korzystających z usług komunikacji elektronicznej, przeciwdziałania praktykom ograniczającym konkurencję oraz antykonkurencyjnym koncentracjom przedsiębiorców komunikacji elektronicznej i ich związków; 16) współpraca z Krajową Radą Radiofonii i Telewizji w zakresie właściwości tego organu;
Art. 12	Ogólne zezwolenie na sieci i usługi łączności elektronicznej			
Art. 12 ust. 1	1. Państwa członkowskie zapewniają swobodę dostarczania sieci łączności elektronicznej i świadczenia usług łączności elektronicznej na warunkach określonych w niniejszej dyrektywie. W tym celu państwa członkowskie nie będą utrudniać przedsiębiorstwu dostarczania sieci łączności elektronicznej ani świadczenia usług łączności elektronicznej, chyba że jest to niezbędne z przyczyn określonych w art. 52 ust. 1 TFUE. Każde takie ograniczenie swobody	N	Art. 5 ust. 1 i 2 - określający jedyne wymóg podjęcia a działalności	Art. 5. 1. Działalność telekomunikacyjna będąca działalnością gospodarczą jest działalnością regulowaną i podlega wpisowi do rejestru przedsiębiorców telekomunikacyjnych, zwanego dalej „rejestrem PT”. 2. Wpisowi do rejestru PT podlega również działalność telekomunikacyjna prowadzona przez przedsiębiorcę telekomunikacyjnego z innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej (UE) oraz państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, zwanych dalej „państwami członkowskimi”, albo państwa, które zawarło z UE i jej państwami członkowskimi umowę regulującą swobodę świadczenia usług, który czasowo świadczy na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej usługi na zasadach określonych odpowiednio w przepisach Traktatu o funkcjonowaniu Unii

	dostarczania sieci łączności elektronicznej i świadczenia usług łączności elektronicznej należycie uzasadnia się, a ograniczenie to zgłasza się do Komisji.			Europejskiej, umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym albo w przepisach innej umowy regulującej swobodę świadczenia usług.
Art. 12 ust. 2	2. Dostarczanie sieci łączności elektronicznej lub świadczenie usług łączności elektronicznej innych niż usług łączności interpersonalnej niewykorzystujących numerów może jedynie podlegać ogólnemu zezwoleniu, bez uszczerbku dla szczegółowych obowiązków, o których mowa w art. 13 ust. 2, lub praw, o których mowa w art. 46 i 94.	T	Art. 5 ust. 1 i 2	Art. 5. 1. Działalność telekomunikacyjna będąca działalnością gospodarczą jest działalnością regulowaną i podlega wpisowi do rejestru przedsiębiorców telekomunikacyjnych, zwanego dalej „rejestrem PT”. 2. Wpisowi do rejestru PT podlega również działalność telekomunikacyjna prowadzona przez przedsiębiorcę telekomunikacyjnego z innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej (UE) oraz państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, zwanych dalej „państwami członkowskimi”, albo państwa, które zawarło z UE i jej państwami członkowskimi umowę regulującą swobodę świadczenia usług, który czasowo świadczy na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej usługi na zasadach określonych odpowiednio w przepisach Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym albo w przepisach innej umowy regulującej swobodę świadczenia usług.
Art. 12 ust. 3	3. Jeżeli państwo członkowskie uzna wymóg zgłoszenia za uzasadniony w odniesieniu do przedsiębiorstw podlegających ogólnemu zezwoleniu, dane państwo członkowskie może wymagać od takich przedsiębiorstw wyłącznie dokonania zgłoszenia krajowemu organowi regulacyjnemu lub innemu właściwemu organowi. Państwo członkowskie nie może od takich przedsiębiorstw wymagać uzyskania jednoznacznej decyzji lub innego aktu administracyjnego od takiego organu lub jakiegokolwiek innego organu przed rozpoczęciem wykonywania uprawnień wynikających z ogólnego zezwolenia. Po dokonaniu zgłoszenia, jeżeli było ono wymagane, przedsiębiorstwo może rozpocząć działalność z zastrzeżeniem, w razie potrzeby, przepisów dotyczących praw użytkownika przewidzianych w niniejszej dyrektywie.	T	Art. 5 ust. 1 i 2 Art. 8	Art. 5. 1. Działalność telekomunikacyjna będąca działalnością gospodarczą jest działalnością regulowaną i podlega wpisowi do rejestru przedsiębiorców telekomunikacyjnych, zwanego dalej „rejestrem PT”. 2. Wpisowi do rejestru PT podlega również działalność telekomunikacyjna prowadzona przez przedsiębiorcę telekomunikacyjnego z innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej (UE) oraz państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, zwanych dalej „państwami członkowskimi” albo państwa, które zawarło z UE i jej państwami członkowskimi umowę regulującą swobodę świadczenia usług, który czasowo świadczy na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej usługi na zasadach określonych odpowiednio w przepisach Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym albo w przepisach innej umowy regulującej swobodę świadczenia usług. Art. 8. 1. Prezes UKE dokonuje wpisu wnioskodawcy do rejestru PT albo rejestru JST w terminie do 3 dni roboczych od dnia wpływu tego wniosku lub od dnia uzupełnienia wniosku. 2. W przypadku gdy wniosek nie zawiera danych, o których mowa w art. 6 ust. 1 albo art. 7 ust. 1, lub oświadczenia, o którym mowa w art. 6 ust. 2 albo art. 7 ust. 2, Prezes UKE niezwłocznie, jednak nie później niż przed upływem terminu, o którym mowa w ust. 1, wzywa wnioskodawcę do uzupełnienia

				<p>wniosku w terminie 7 dni od dnia doręczenia wezwania. Wniosek nieuzupełniony w wyznaczonym terminie pozostawia się bez rozpoznania.</p> <p>3. Jeżeli Prezes UKE, z wyjątkiem ust. 2, nie dokona wpisu w terminie, o którym mowa w ust. 1, wnioskodawca może rozpocząć wykonywanie działalności telekomunikacyjnej.</p> <p>4. Prezes UKE korzysta z informacji zawartych w publicznie dostępnych rejestrach w postaci elektronicznej w zakresie danych objętych wnioskiem o wpis do rejestru PT albo rejestru JST, w szczególności w celu weryfikacji danych wskazanych we wniosku o wpis do rejestru PT albo rejestru JST. W przypadku wystąpienia rozbieżności między informacjami zawartymi w publicznie dostępnych rejestrach a informacjami zawartymi we wniosku o wpis, Prezes UKE przyjmuje dane z rejestru, o czym informuje wnioskodawcę.</p> <p>5. Prezes UKE prostuje z urzędu wpis do rejestru PT albo rejestru JST zawierający oczywiste błędy lub niezgodności ze stanem faktycznym.</p>
Art. 12 ust. 4	<p>4. Na zgłoszenie, o którym mowa w ust. 3, składa się co najwyżej złożona właściwemu krajowemu organowi regulacyjnemu lub innemu właściwemu organowi deklaracja osoby fizycznej lub prawnej o zamiarze rozpoczęcia dostarczania sieci łączności elektronicznej lub świadczenia usług łączności elektronicznej, wraz z możliwie najkrótszą informacją wymaganą w celu umożliwienia BEREC i temu organowi prowadzenia rejestru lub wykazu dostawców sieci i usług łączności elektronicznej. Taka informacja ogranicza się do:</p> <p>a) nazwy dostawcy;</p> <p>b) statusu prawnego, formy prawnej i numeru rejestracyjnego dostawcy, jeżeli dany dostawca jest zarejestrowany w rejestrze handlowym lub innym podobnym rejestrze publicznym w Unii;</p>	T	<p>Art. 6 ust. 1 Art. 12</p>	<p>Art. 6. 1. Wpis do rejestru PT dokonywany jest na wniosek przedsiębiorcy lub innego podmiotu uprawnionego do wykonywania działalności gospodarczej na podstawie odrębnych przepisów, zawierający następujące dane:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) firmę lub nazwę wnioskodawcy, jego siedzibę i adres lub adres stałego miejsca wykonywania działalności gospodarczej, jeżeli wnioskodawca posiada takie miejsce; 2) oznaczenie formy prawnej wnioskodawcy; 3) numer identyfikacji podatkowej (NIP) albo numer w innym właściwym rejestrze prowadzonym w państwie członkowskim albo innym państwie określonym w art. 5 ust. 2, o ile przedsiębiorca taki numer posiada; 4) imię, nazwisko, adres do korespondencji, adres poczty elektronicznej i numer telefonu osoby wyznaczonej do kontaktu z Prezesem UKE; 5) krótki opis sieci telekomunikacyjnej, usługi telekomunikacyjnej lub powiązanych usług, których dotyczy wniosek; 6) planowaną datę rozpoczęcia działalności telekomunikacyjnej, a w przypadku przedsiębiorcy telekomunikacyjnego z państwa członkowskiego albo innego państwa określonego w art. 5 ust. 2 - również planowaną datę zakończenia działalności; 7) adres strony internetowej wnioskodawcy, jeżeli taką stronę posiada; 8) obszar, na którym będzie wykonywana działalność telekomunikacyjna. <p>2. Wniosek o wpis do rejestru PT zawiera oświadczenie osoby uprawnionej do reprezentowania przedsiębiorcy lub innego podmiotu uprawnionego do wykonywania działalności gospodarczej na podstawie odrębnych przepisów, o następującej treści: „Świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie</p>

	<p>c) adresu geograficznego głównego miejsca prowadzenia działalności dostawcy w Unii, jeżeli ma to zastosowanie, oraz drugorzędnego oddziału w państwie członkowskim, o ile takowy istnieje;</p> <p>d) adresu strony internetowej dostawcy, jeżeli ma to zastosowanie, związanej z dostarczaniem sieci lub świadczeniem usług łączności elektronicznej;</p> <p>e) osoby wyznaczonej do kontaktów i danych kontaktowych;</p> <p>f) krótkiego opisu sieci, które dostawca zamierza udostępnić, lub usług, które zamierza świadczyć;</p> <p>g) państw członkowskich, których to dotyczy; oraz</p> <p>h) planowanej daty rozpoczęcia działalności.</p> <p>Państwa członkowskie nie mogą nakładać żadnych dodatkowych ani odrębnych wymogów w zakresie zgłaszania.</p> <p>Aby zbliżyć do siebie wymogi dotyczące zgłaszania, BEREC publikuje wytyczne dotyczące wzoru zgłoszenia i utrzymuje unijną bazę danych dotyczących zgłoszeń przekazywanych właściwym organom. W tym celu właściwe organy przekazują BEREC bez zbędnej zwłoki za pomocą środków</p>		<p>Art. 18</p>	<p>falszywego oświadczenia wynikającej z art. 233 § 6 Kodeksu karnego oświadczam, że:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) dane zawarte we wniosku są zgodne z prawdą; 2) znane mi są warunki wykonywania działalności telekomunikacyjnej, której dotyczy wniosek, wynikające z ustawy z dnia r. – Prawo komunikacji elektronicznej i podmiot wnioskujący je spełnia.”. Klauzula ta zastępuje pouczenie organu uprawnionego do odebrania oświadczenia o odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia. <p>Art. 12. 1. Jeżeli nastąpiła zmiana danych, o których mowa w art. 6 ust. 1 i art. 7 ust. 1, podmiot wpisany do rejestru PT albo rejestru JST, z wyjątkiem przypadku określonego w ust. 5, jest obowiązany w terminie 14 dni od dnia zmiany tych danych złożyć do Prezesa UKE wniosek o zmianę wpisu w rejestrze PT albo w rejestrze JST.</p> <p>2. Wniosek o zmianę wpisu zawiera numer z rejestru PT albo numer z rejestru JST, dane podlegające zmianie oraz oświadczenie, o którym mowa w art. 6 ust. 2 albo art. 7 ust. 2.</p> <p>3. W przypadku gdy wniosek o zmianę wpisu nie zawiera danych, o których mowa w ust. 2, stosuje się przepis art. 8 ust. 2.</p> <p>4. Prezes UKE na podstawie wniosku o zmianę wpisu dokonuje zmiany wpisu w rejestrze PT albo rejestrze JST i wystawia aktualne zaświadczenie w trybie, o którym mowa w art. 11.</p> <p>5. Jeżeli dane, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1 w zakresie firmy lub adresu stałego miejsca wykonywania działalności gospodarczej lub pkt 7, zostały zmienione w Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej, Prezes UKE z urzędu dokonuje zmiany wpisu w rejestrze PT i wystawia aktualne zaświadczenie w trybie, o którym mowa w art. 11.</p> <p>Art. 18. Prezes UKE niezwłocznie przekazuje do BEREC drogą elektroniczną dane z każdego wniosku, na podstawie którego dokonano wpisu do rejestru PT lub dane zawarte we wniosku o zmianę wpisu w rejestrze PT.</p> <p>5. Prezes UKE w terminie 3 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy, o której mowa w art. 1, przekazuje do Organu Europejskich Regulatorów Łączności Elektronicznej (BEREC) treść wpisów do rejestru, o którym mowa w art. 10 ust. 1 ustawy uchylanej w art. 58, dokonanych przed dniem wejścia w życie ustawy, o której mowa w art. 1.</p> <p>Art. 98 ust. 5</p> <p>5. Prezes UKE w terminie 3 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy, o której mowa w art. 1, przekazuje do Organu Europejskich Regulatorów Łączności</p>
--	---	--	-----------------------	---

	elektronicznych każde otrzymane zgłoszenie. Zgłoszenia przekazane właściwym organom przed dniem 21 grudnia 2020 r., są przesyłane do BEREC do dnia 21 grudnia 2021 r.		Art. 98 ust. 5 ustawy wprowadzającej Pke	Elektronicznej (BEREC) treść wpisów do rejestru, o którym mowa w art. 10 ust. 1 ustawy uchylanej w art. 58, dokonanych przed dniem wejścia w życie ustawy, o której mowa w art. 1
Art. 13	Warunki, którymi obwarowano ogólne zezwolenie i prawa użytkownika widma radiowego i zasobów numeracyjnych, oraz szczególne obowiązki			
Art. 13 ust. 1	1. Ogólne zezwolenie na dostarczanie sieci łączności elektronicznej lub świadczenie usług łączności elektronicznej oraz prawa użytkownika widma radiowego i prawa użytkownika zasobami numeracyjnymi mogą jedynie podlegać warunkom określonym w załączniku I. Warunki te muszą być niedyskryminacyjne, proporcjonalne i przejrzyste. W przypadku praw użytkownika widma radiowego, takie warunki muszą zapewniać jego efektywne i wydajne użytkowanie i być zgodne z art. 45 i 51, a w przypadku prawa użytkownika zasobami numeracyjnymi – zgodne z art. 94.	N		
Art. 13 ust. 2	2. Szczególne obowiązki, które mogą być nałożone na przedsiębiorstwa udostępniające sieci i świadczące usługi łączności elektronicznej na podstawie art. 61 ust. 1 i 5 i art. 62, 68 i 83 lub na podmioty wyznaczone do świadczenia usługi powszechnej na podstawie niniejszej dyrektywy, muszą być prawnie oddzielone od praw i obowiązków wynikających z ogólnego zezwolenia. Celem zapewnienia przejrzystości, kryteria i procedury nakładania takich szczególnych	T	Art. 199 ust. 1 (w zakresie art. 68 EKŁE) Art. 231 ust. 1 (w zakresie art. 83 EKŁE)	Art. 199. 1. Po przeprowadzeniu analizy, o której mowa w art. 197 ust. 1, Prezes UKE przeprowadza postępowanie w celu: 1) określenia rynku właściwego, zgodnie z prawem konkurencji, uwzględniając uwarunkowania krajowe, konkurencję w zakresie infrastruktury telekomunikacyjnej na danym obszarze i wyniki inwentaryzacji, o której mowa w ustawie z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych, w zakresie produktów i usług komunikacji elektronicznej, zwanego dalej „rynkiem właściwym”; 2) ustalenia, czy na rynku właściwym występuje przedsiębiorca komunikacji elektronicznej o znaczącej pozycji rynkowej lub przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej zajmujący kolektywną pozycję znaczącą;

	<p>obowiązków na poszczególne przedsiębiorstwa wskazuje się w ogólnym zezwoleniu.</p>		<p>Art. 403, 355</p> <p>3) wyznaczenia przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej o znaczącej pozycji rynkowej lub przedsiębiorców komunikacji elektronicznej zajmujących kolektywną pozycję znaczącą, w przypadku stwierdzenia, że na rynku właściwym nie występuje skuteczna konkurencja, oraz nałożenia na tego przedsiębiorcę lub przedsiębiorców komunikacji elektronicznej zajmujących kolektywną pozycję znaczącą obowiązków regulacyjnych;</p> <p>4) utrzymania, zmiany albo uchylenia obowiązków regulacyjnych nałożonych na przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej o znaczącej pozycji rynkowej lub przedsiębiorców komunikacji elektronicznej zajmujących kolektywną pozycję znaczącą przed przeprowadzeniem analizy rynku.</p> <p>Art. 231. 1. Jeżeli w wyniku analizy, o której mowa w art. 197 ust. 1, Prezes UKE stwierdzi, że:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) dany rynek detaliczny nie jest skutecznie konkurencyjny, 2) obowiązki, o których mowa w art. 210–215, art. 216 ust. 1 i art. 220, nie doprowadziłyby do osiągnięcia celów, o których mowa w art. 407 ust. 2 – nakłada na przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej o znaczącej pozycji rynkowej na danym rynku detalicznym co najmniej jeden z obowiązków, o których mowa w ust. 2. <p>Art. 403. Po przeprowadzeniu analizy rynku zgodnie z art. 197, Prezes UKE może, w drodze decyzji, znieść w stosunku do przedsiębiorcy telekomunikacyjnego nieposiadającego znaczącej pozycji na rynku dostarczania systemów dostępu warunkowego obowiązek, o którym mowa w art. 402 ust. 1, po przeprowadzeniu postępowania konsultacyjnego i konsolidacyjnego, o ile uchylenie tego obowiązku nie naruszy:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) dostępu użytkowników końcowych do programów radiofonicznych i telewizyjnych, wynikającego z nałożonego obowiązku transmisji obowiązkowej; 2) skutecznej konkurencji na rynku detalicznych usług telewizji cyfrowej i na rynku detalicznych usług radiofonii cyfrowej oraz na rynku dostarczania systemów dostępu warunkowego i rynku powiązanych zasobów. <p>Art. 355. 1. Prezes UKE ogłasza na stronie podmiotowej BIP UKE konkurs na przedsiębiorcę wyznaczonego.</p> <p>2. Prezes UKE ustala warunki konkursu, kierując się stopniem rozwoju usług telekomunikacyjnych, potrzebami użytkowników końcowych oraz potrzebą</p>
--	---	--	--

				<p>minimalizacji zniekształceń lub ograniczeń konkurencji na danym obszarze w zakresie usługi, której dotyczy obowiązek.</p> <p>3. W ogłoszeniu o konkursie Prezes UKE określa :</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) przedmiot konkursu poprzez wskazanie obowiązku w zakresie usługi lub usług, o których mowa w art. 350 ust. 1; 2) obszar, na którym ma być realizowany obowiązek, o którym mowa w pkt 1; 3) ogólne wymagania dotyczące realizacji obowiązku, o którym mowa w pkt 1; 4) inne wymagane informacje i dokumenty, o których mowa w przepisach wydanych na podstawie ust. 9. <p>4. Przedsiębiorca składa w konkursie ofertę zawierającą informacje, o których mowa w ogłoszeniu o konkursie wraz z wymaganymi dokumentami.</p> <p>5. Kryteriami wyboru przedsiębiorcy w konkursie są najniższy prognozowany koszt netto realizacji obowiązku, o którym mowa w ust. 3 pkt 1, oraz zdolność ekonomiczna i techniczna przedsiębiorcy do realizacji tego obowiązku.</p> <p>6. Do przeprowadzenia postępowania konkursowego Prezes UKE powołuje Komisję konkursową składającą się z pracowników UKE posiadających wiedzę i doświadczenie niezbędne do przeprowadzenia konkursu. Komisja dokonuje badania ofert w dwóch etapach.</p> <p>7. Prezes UKE, w drodze decyzji, wyznacza wybranego w konkursie przedsiębiorcę do realizacji obowiązku będącego przedmiotem konkursu.</p> <p>8. W decyzji, o której mowa w ust. 7, której przedmiotem jest nałożenie obowiązku oferowania specjalnego pakietu cenowego, Prezes UKE może dodatkowo nałożyć obowiązek stosowania jednolitych cen w ramach specjalnego pakietu cenowego, na obszarze świadczenia usługi, której dotyczy ten pakiet.</p> <p>9. Minister właściwy do spraw informatyzacji określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy zakres ogłoszenia o konkursie, oferty i wymagane dokumenty oraz szczegółowy tryb postępowania konkursowego w sprawie wyłonienia przedsiębiorcy wyznaczonego, mając na uwadze potrzebę zachowania przejrzystości i obiektywności postępowania oraz umożliwienie Prezesowi UKE wyboru przedsiębiorcy zgodnie z kryteriami, o których mowa w ust. 5.</p>
Art. 13 ust. 3	3. Ogólne zezwolenie zawiera jedynie te warunki, które są właściwe dla danego sektora i które zostały określone w częściach A, B i C załącznika I oraz nie pokrywają się	N		

	z warunkami, które mają zastosowanie do przedsiębiorstw na mocy innych przepisów prawa krajowego.			
Art. 13 ust. 4	4. Przyznając prawa użytkowania widma radiowego lub zasobów numeracyjnych, państwa członkowskie nie mogą powielać warunków zawartych w ogólnym zezwoleniu.	T	<p>w zakresie widma radiowego: art. 87, 130, 140, 141</p> <p>w zakresie numeracji art. 139, 159</p>	<p>Art. 87. 1. Prezes UKE w rezerwacji częstotliwości określa:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) uprawniony podmiot, na rzecz którego dokonano rezerwacji częstotliwości, oraz jego siedzibę i adres; 2) zakres częstotliwości lub pozycje orbitalne objęte rezerwacją; 3) obszar, na którym mogą być wykorzystywane częstotliwości; 4) rodzaje służby radiokomunikacyjnej; 5) okres obowiązywania rezerwacji; 6) okres wykorzystywania częstotliwości; 7) termin, w którym podmiot jest obowiązany rozpocząć wykorzystywanie częstotliwości; 8) wymagania w zakresie wykorzystania częstotliwości oraz wskazanie czy ich realizacja jest możliwa w drodze dzierżawy lub przekazania do użytkowania częstotliwości; 9) warunki wydania pozwolenia radiowego uwzględniające warunki wynikające z wiążących Rzeczpospolitą Polską umów międzynarodowych; 10) zobowiązania podmiotu podjęte w ramach postępowania selekcyjnego, o ile zostały podjęte; 11) wymagania dotyczące bezpieczeństwa i integralności infrastruktury telekomunikacyjnej i usług ustalone przez Prezesa UKE z uwzględnieniem rekomendacji i wytycznych Agencji Unii Europejskiej ds. Cyberbezpieczeństwa (ENISA), po zasięgnięciu opinii Kolegium do Spraw Cyberbezpieczeństwa, o którym mowa w art. 64 ustawy z dnia 5 lipca 2018 r. o krajowym systemie cyberbezpieczeństwa, jeżeli rezerwacja będzie obejmować co najmniej 30% obszaru kraju i jest dokonywana bez przeprowadzenia postępowania selekcyjnego, o którym mowa w art. 104 ust. 3 lub po przeprowadzeniu aukcji lub przetargu, o których mowa w art. 104 ust. 3 pkt 2. <p>2. W rezerwacji częstotliwości dotyczącej zajętych zasobów częstotliwości, o których mowa w art. 105 ust. 2, dokonywanej dla podmiotu wyłonionego w drodze postępowania selekcyjnego określa się okres rezerwacji częstotliwości rozpoczynający się nie wcześniej niż w dniu, w którym częstotliwości staną się dostępne.</p> <p>3. W rezerwacji częstotliwości Prezes UKE może także określić w szczególności:</p>

			<ol style="list-style-type: none"> 1) warunki wykorzystywania częstotliwości, w tym także w ramach współużytkowania częstotliwości, o których mowa w art. 141 ust. 1; 2) wymagania dotyczące zapobiegania szkodliwym zaburzeniom elektromagnetycznym lub kolizjom z przyznanymi na rzecz innych podmiotów rezerwacjami częstotliwości, przydziałami częstotliwości, pozwoleniami lub decyzjami o prawie do wykorzystania częstotliwości; 3) obowiązki ochronne w zakresie promieniowania elektromagnetycznego; 4) proporcjonalne i niedyskryminujące ograniczenia sposobu wykorzystywania częstotliwości objętych rezerwacją mogące polegać na określeniu rodzaju: <ol style="list-style-type: none"> a) sieci radiowych lub rodzaju technik dostępu radiowego, które mogą być używane z wykorzystaniem tych częstotliwości, z uwzględnieniem art. 88 ust. 1, b) usługi telekomunikacyjnej, która powinna być świadczona z wykorzystaniem tych częstotliwości, z uwzględnieniem art. 88 ust. 2, c) usługi telekomunikacyjnej objętej zakazem świadczenia z wykorzystaniem tych częstotliwości, z uwzględnieniem art. 88 ust. 3; 5) możliwość lub obowiązek współużytkowania częstotliwości lub dostępu do elementów sieci telekomunikacyjnej i usług dodatkowych służących do wykorzystywania częstotliwości objętych rezerwacją; 6) możliwość lub obowiązek zapewnienia dostępu telekomunikacyjnego na potrzeby roamingu lokalnego; 7) obowiązek uruchamiania, wspólnie z innym podmiotem, infrastruktury na potrzeby dostarczania sieci lub świadczenia usług, które uzależnione są od wykorzystania częstotliwości objętych rezerwacją; 8) wyłączenie możliwości dokonania rezerwacji częstotliwości na kolejny okres. <p>4. Prezes UKE w rezerwacji częstotliwości może zwolnić z obowiązku uzyskania pozwolenia radiowego, o ile zawarte zostały porozumienia międzynarodowe z państwami sąsiadującymi dotyczące warunków wykorzystywania częstotliwości w rejonach przygranicznych oraz jeżeli określono warunki wykorzystywania częstotliwości, o których mowa w art. 141 ust. 1.</p> <p>5. Prezes UKE w rezerwacji częstotliwości przeznaczonych do rozpowszechniania lub rozprowadzania programów w sposób cyfrowy drogą rozszewczą naziemną lub rozszewczą satelitarną ponadto:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) określa programy telewizyjne lub radiofoniczne umieszczone w multipleksie, zwane dalej „audiowizualnymi składnikami”; 2) porządkuje w multipleksie jego audiowizualne składniki;
--	--	--	--

			<p>3) określa proporcje udziału audiowizualnych składników w multipleksie;</p> <p>4) określa obszar, na którym mogą być rozpowszechniane lub rozprowadzane audiowizualne składniki multipleksu.</p> <p>6. Prezes UKE w rezerwacji częstotliwości przeznaczonych do rozpowszechniania lub rozprowadzania programów w sposób cyfrowy drogą rozsiewczą naziemną określa ponadto:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) parametry i standardy techniczne cyfrowej transmisji telewizyjnej i radiofonicznej; 2) wykorzystanie pojemności multipleksu. <p>Art. 130. 1. W przydziale częstotliwości określa się:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) uprawniony podmiot będący użytkownikiem rządowym, na rzecz którego dokonano przydziału częstotliwości, oraz jego adres; 2) zakres częstotliwości objęty przydziałem częstotliwości; 3) obszar lub lokalizację, w której mogą być wykorzystywane częstotliwości; 4) rodzaj służby radiokomunikacyjnej; 5) termin, w którym podmiot jest uprawniony do rozpoczęcia wykorzystywania częstotliwości; 6) okres lub termin, w którym podmiot jest uprawniony do wykorzystywania częstotliwości; 7) warunki wykorzystywania częstotliwości, o których mowa w art. 141 ust. 1, z uwzględnieniem warunków wynikających z umów międzynarodowych, których Rzeczpospolita Polska jest stroną. <p>2. W przydziale częstotliwości można określić:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) termin, w którym podmiot jest obowiązany rozpocząć wykorzystywanie częstotliwości; 2) wymagania dotyczące zapobiegania szkodliwym zakłóceniom elektromagnetycznym lub kolizjom z przyznanymi na rzecz innych podmiotów rezerwacjami częstotliwości, przydziałami częstotliwości, pozwoleńiami lub decyzjami o prawie do wykorzystania częstotliwości, o których mowa w art. 152 lub art. 153. <p>Art. 140. 1. Pozwolenie określa:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) uprawniony podmiot oraz jego siedzibę i adres; 2) rodzaj, wyróżnik typu oraz nazwę producenta urządzeń radiowych, których dotyczy pozwolenie; 3) warunki wykorzystywania częstotliwości; 4) warunki używania urządzenia, w szczególności rodzaj służby radiokomunikacyjnej lub sieci telekomunikacyjnej, w której urządzenie może być wykorzystywane;
--	--	--	--

			<p>5) okres ważności;</p> <p>6) termin rozpoczęcia wykorzystywania częstotliwości, nie dłuższy niż 12 miesięcy od dnia wydania pozwolenia.</p> <p>2. W pozwoleniu można określić warunki używania urządzenia i obowiązki użytkownika w sytuacjach szczególnych zagrożeń.</p> <p>3. Pozwolenie może zawierać przydział sygnałów identyfikacyjnych lub znaków wywoławczych. Znaki wywoławcze nie podlegają zmianie w okresie obowiązywania pozwolenia.</p> <p>4. Pozwolenie uprawnia do wykorzystywania objętych pozwoleniem częstotliwości, sygnałów identyfikacyjnych oraz znaków wywoławczych.</p> <p>5. Prezes UKE może w pozwoleniu zobowiązać podmiot do informowania o przerwach w wykorzystywaniu częstotliwości trwających powyżej 14 dni.</p> <p>6. Przepisu ust. 1 pkt 2 w zakresie wyróżnika typu oraz nazwy producenta urządzeń radiowych, których dotyczy pozwolenie, oraz przepisów ust. 5 i art. 146 ust. 2 pkt 4 nie stosuje się do pozwoleń w służbie radiokomunikacyjnej amatorskiej.</p> <p>7. W pozwoleniu radiowym wydawanym na cele rozpowszechniania lub rozprowadzania programów radiofonicznych lub telewizyjnych w sposób rozsiewczy naziemny Prezes UKE może określić dodatkowo warunki wykorzystywania częstotliwości, o których mowa w art. 141 ust. 1, zgodnie z wymaganiami określonymi w art. 87 ust. 3, na wypadek konserwacji urządzenia objętego pozwoleniem.</p> <p>Art. 141. 1. Warunki wykorzystywania częstotliwości określają w szczególności:</p> <p>1) dla urządzenia radiowego naziemnego lub rezerwacji częstotliwości w celu świadczenia usług telekomunikacyjnych za pomocą takich urządzeń:</p> <ol style="list-style-type: none"> a) częstotliwość lub częstotliwości graniczne kanałów lub zakresów częstotliwości albo numery kanałów, b) lokalizację urządzenia albo obszar jego przemieszczania, c) moc promieniowaną lub moc wyjściową, d) polaryzację, wysokość zawieszenia i charakterystykę promieniowania anteny nadawczej, e) rodzaj sygnału i parametry techniczne jego nadawania; <p>2) dla naziemnej stacji satelitarnej lub rezerwacji częstotliwości dla świadczenia usług telekomunikacyjnych za pomocą nadawczo-odbiorczego urządzenia radiowego umieszczonego na sztucznym satelicie Ziemi:</p> <ol style="list-style-type: none"> a) nazwę wykorzystywanego satelity i jego położenie,
--	--	--	---

				<p>b) odpowiednio, lokalizację naziemnej stacji satelitarnej lub obszar jej przemieszczania,</p> <p>c) częstotliwość lub częstotliwości skrajne zakresów częstotliwości lub kanałów częstotliwości albo numery kanałów, wykorzystywane do transmisji sygnałów w kierunkach: kosmos-Ziemia i Ziemia-kosmos,</p> <p>d) rodzaj sygnału i parametry techniczne jego nadawania.</p> <p>2. Przepisów ust. 1 pkt 1 lit. d oraz e nie stosuje się do pozwoleń w służbie radiokomunikacyjnej amatorskiej.</p> <p>Art. 159. 1. Prezes UKE, w drodze decyzji, przyznaje prawo do wykorzystywania zasobów numeracji, zgodnie z planami numeracji krajowej dla publicznych sieci telekomunikacyjnych, przedsiębiorcom telekomunikacyjnym, jednostkom samorządu terytorialnego prowadzącym działalność w zakresie telekomunikacji i podmiotom, o których mowa w art. 2 pkt 87 lit. a, b, d oraz h, oraz podmiotom wskazanym przez ministra właściwego do spraw energii do wykonywania zadań, o których mowa w art. 67 ust. 1, na ich wniosek.</p> <p>2. Prezes UKE, w drodze decyzji, może przyznać prawo do wykorzystywania zasobów numeracji, zgodnie z planami numeracji krajowej dla publicznych sieci telekomunikacyjnych, podmiotowi uprawnionemu do prowadzenia działalności gospodarczej innemu niż podmioty wskazane w ust. 1, na jego wniosek, na potrzeby świadczenia usług innych niż publicznie dostępne usługi telekomunikacyjne, o ile dostępne zasoby numeracji są wystarczające do zaspokojenia obecnego i prognozowanego zapotrzebowania na numerację, a podmioty te wykażą swoją zdolność do efektywnego gospodarowania zasobami numeracji.</p> <p>3. Przyznanie prawa do wykorzystywania zasobów numeracji o ustalonym przeznaczeniu następuje w terminie nie dłuższym niż 3 tygodnie od dnia złożenia wniosku.</p> <p>4. Prezes UKE przyznaje prawo do wykorzystywania zasobów numeracji, o którego przyznanie wpłynął więcej niż jeden wniosek:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) po przeprowadzeniu postępowania konsultacyjnego, 2) w drodze przetargu, jeżeli w postępowaniu konsultacyjnym stwierdzono konieczność przeprowadzenia takiego postępowania – w terminie nie dłuższym niż 6 tygodni od dnia złożenia pierwszego wniosku. <p>5. Przetarg przeprowadza Prezes UKE. Ogłoszenie o przetargu Prezes UKE udostępnia w prasie codziennej o zasięgu ogólnokrajowym oraz na stronie podmiotowej BIP UKE.</p>
--	--	--	--	--

				<p>6. Do przetargu stosuje się odpowiednio przepisy art. 110, art. 112 ust. 1, art. 120, art. 121 ust. 1, art. 122 oraz art. 123.</p> <p>7. Decydującym kryterium oceny ofert jest wysokość kwoty zadeklarowanej przez podmiot wnoszący o przyznanie prawa do wykorzystywania zasobów numeracji.</p> <p>8. Przyznanie prawa do wykorzystywania zasobów numeracji może określać warunki wykorzystywania lub udostępniania numeracji, w szczególności:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) wskazywać usługę komunikacji elektronicznej, dla której przyznana numeracja ma być wykorzystywana, z podaniem wymogów związanych ze świadczeniem usługi oraz zasad taryfowych i cen maksymalnych; 2) zobowiązania przedsiębiorcy, któremu przyznano prawo do wykorzystywania zasobów numeracji, przyjęte w drodze przetargu, o którym mowa w ust. 4 pkt 2; 3) obowiązek niedyskryminującego dostępu do usług komunikacji elektronicznej z wykorzystaniem numeracji przyznanej innym przedsiębiorcom. <p>9. Przyznanie prawa do wykorzystywania zasobów numeracji transgranicznie na terenie Unii Europejskiej określa warunki jej wykorzystywania uwzględniające przestrzeganie praw konsumentów i zasad użytkowania zasobów numeracji w państwach członkowskich, w których ta numeracja będzie użytkowana.</p>
Art. 14	<p>Deklaracje o umożliwianiu wykonywania prawa instalowania urządzeń i prawa do wzajemnych połączeń</p> <p>Właściwe organy wydają w terminie jednego tygodnia od otrzymania wniosku przedsiębiorstwa, standardową deklarację stwierdzającą w danym przypadku, że przedsiębiorstwo dokonało zgłoszenia zgodnie z art. 12 ust. 3. Takie deklaracje szczegółowo określają, w jakich okolicznościach przedsiębiorstwo udostępniające sieci lub świadczące usługi łączności elektronicznej na podstawie ogólnego zezwolenia jest uprawnione do składania wniosku o przyznanie prawa instalowania urządzeń, negocjowania wzajemnych połączeń oraz uzyskania dostępu do wzajemnych połączeń, w celu umożliwienia</p>	T	Art. 11	<p>Art. 11. 1. Prezes UKE, w terminie 7 dni od dnia dokonania wpisu, wydaje z urzędu zaświadczenie o wpisie do rejestru PT albo rejestru JST.</p> <p>2. Zaświadczenie zawiera:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) numer z rejestru PT albo numer z rejestru JST; 2) datę wpływu wniosku o wpis do rejestru PT albo rejestru JST oraz datę dokonania wpisu; 3) dane, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1–3 i 5–8 albo art. 7 ust. 1 pkt 1–7 i 9–10; 4) informację o prawach przysługujących podmiotom wpisanym do rejestru PT albo rejestru JST na podstawie ustawy oraz ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych; 5) datę wydania zaświadczenia; 6) sygnaturę zaświadczenia. <p>3. Zaświadczenie mające moc dokumentu urzędowego wydaje się w postaci elektronicznej i doręcza przy użyciu Platformy Usług Elektronicznych Urzędu Komunikacji Elektronicznej, zwanej dalej „PUE UKE”.</p>

	wykonywania tychże praw na przykład na innych szczeblach władzy państwowej lub w stosunku do innych przedsiębiorstw. W stosownych przypadkach taką deklarację można także wydawać jako automatyczną odpowiedź na zgłoszenie, o którym mowa w art. 12 ust. 3.		Art. 12 ust. 4	<p>4. Zaświadczenie może być wielokrotnie pobierane z PUE UKE w formie wydruku przez podmiot, który je uzyskał. Wydruk ten ma moc zrównaną z mocą zaświadczenia wydanego przez Prezesa UKE.</p> <p>5. Prezes UKE umożliwia weryfikację zaświadczenia, o którym mowa w ust. 4, przez stronę podmiotową BIP UKE, po podaniu:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) sygnatury, którą opatrzone jest zaświadczenie; 2) numeru z rejestru PT albo numeru z rejestru JST; 3) daty wydania zaświadczenia. <p>6. W przypadku gdy dane zawarte w zaświadczeniu różnią się od danych zawartych w rejestrze, przyjmuje się, że wiążący charakter mają dane zawarte w rejestrze.</p> <p>4. Prezes UKE na podstawie wniosku, o którym mowa w ust. 1, dokonuje zmiany wpisu w rejestrze PT albo rejestrze JST i wystawia aktualne zaświadczenie w trybie, o którym mowa w art. 11.</p>
Art. 15	Minimalna lista praw wynikających z ogólnego zezwolenia			
Art. 15 ust. 1	<p>1. Przedsiębiorstwa podlegające ogólnemu zezwoleniu na mocy art. 12 mają prawo do:</p> <ol style="list-style-type: none"> a) dostarczania sieci łączności elektronicznej i świadczenia usług łączności elektronicznej; b) występowania z wnioskiem o przyznanie praw niezbędnych do instalowania urządzeń zgodnie z art. 43; c) wykorzystywania, z zastrzeżeniem przepisów art. 13, 46 i 55, widma radiowego w odniesieniu do sieci i usług łączności elektronicznej; d) tego, by rozpatrzono ich wnioski o przyznanie niezbędnych praw 		<p>Art. 181 w zakresie lit. b</p> <p>Art. 181. Prezes UKE może, w drodze decyzji, nałożyć na operatora obowiązek kolokacji, udostępniania elementów sieci telekomunikacyjnej oraz powiązanych zasobów, które zostały umieszczone na nieruchomości w związku z wykonywaniem uprawnień wynikających z przepisów prawa, wyroku sądu lub decyzji, o ile nałożenie takiego obowiązku jest niezbędne w celu ochrony środowiska, zdrowia publicznego, bezpieczeństwa publicznego lub z uwagi na realizację celów planowania i zagospodarowania przestrzennego.</p> <p>50) rezerwacja częstotliwości – określenie częstotliwości lub zasobów orbitalnych, które we wskazanym w rezerwacji okresie pozostają w dyspozycji podmiotu na rzecz którego dokonano rezerwacji, przeniesiono uprawnienia do częstotliwości lub uprawnienia do dysponowania częstotliwościami na cele związane z uzyskiwaniem pozwoleń radiowych;</p> <p>Art. 63. 1. Prezes UKE ustala plany zagospodarowania częstotliwości oraz zmiany tych planów w miarę potrzeb i możliwości technicznych.</p> <p>2. W odniesieniu do częstotliwości przeznaczonych do rozpowszechniania programów radiofonicznych i telewizyjnych Prezes UKE ustala plany zagospodarowania częstotliwości oraz zmiany tych planów w uzgodnieniu z Przewodniczącym KRRiT na jego wniosek lub z własnej inicjatywy.</p>	
			w zakresie litery c - art. 2 pkt 50, art. 63 Art. 69 ust. 1, art. 100, art. 129,	

	użytkowania zasobów numeracyjnych zgodnie z art. 94.		136, 137 i art. 138 ust. 1-6 i 8	<p>3. Plany zagospodarowania częstotliwości oraz ich zmiany uwzględniają w szczególności:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) politykę państwa w zakresie gospodarki częstotliwościami; 2) politykę państwa w zakresie radiofonii i telewizji oraz telekomunikacji; 3) spełnianie wymagań dotyczących kompatybilności elektromagnetycznej; 4) spełnianie wymagań dotyczących obronności, bezpieczeństwa państwa oraz bezpieczeństwa i porządku publicznego; 5) uzgodnione przeznaczenia częstotliwości w ramach Unii Europejskiej; 6) potrzebę efektywnego wykorzystania częstotliwości, a także założenia polityki wydawania uprawnień do wykorzystywania częstotliwości objętych planem zagospodarowania częstotliwości; 7) konieczność zapewnienia neutralności technologicznej i usługowej; 8) zasadę zmniejszania ograniczeń sposobu wykorzystania częstotliwości. <p>4. Plany zagospodarowania częstotliwości oraz ich zmiany nie mogą naruszać dokonanych rezerwacji częstotliwości lub przydziałów częstotliwości.</p> <p>5. Prezes UKE udostępnia na stronie podmiotowej BIP UKE informację o przystąpieniu do opracowania planu zagospodarowania określonego zakresu częstotliwości lub do opracowania jego zmiany, w tym projekt planu zagospodarowania określonego zakresu częstotliwości lub projekt jego zmiany wraz z uzasadnieniem. Przepisy o postępowaniu konsultacyjnym stosuje się, z wyjątkiem art. 31 ust. 2 zdanie pierwsze.</p> <p>6. Przepisu ust. 5 nie stosuje się do planu zagospodarowania częstotliwości przeznaczonych do rozpowszechniania lub rozprowadzania programów radiofonicznych w sposób analogowy.</p> <p>7. Prezes UKE udziela nieodpłatnie zainteresowanym podmiotom informacji, niebędących informacją przetworzoną, o możliwości wykorzystania częstotliwości.</p> <p>Art. 69. 1. Rezerwacji częstotliwości dokonuje się dla podmiotu, który spełnia wymagania określone ustawą, oraz jeżeli częstotliwości:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) są dostępne, z wyjątkiem art. 65 ust. 6 i art. 105 ust. 2; 2) zostały przeznaczone w Krajowej Tablicy Przeznaczeń Częstotliwości dla wnioskowanej służby radiokomunikacyjnej i użytkowania oraz plan zagospodarowania częstotliwości przewiduje ich zagospodarowanie zgodnie z wnioskiem; 3) mogą być chronione przed szkodliwymi zakłóceniami; 4) mogą być wykorzystywane przez urządzenie radiowe bez powodowania szkodliwych zaburzeń elektromagnetycznych lub kolizji z przyznanymi na rzecz innych podmiotów rezerwacjami, przydziałami częstotliwości,
--	--	--	---	---

				<p>pozwoleniami radiowymi lub decyzjami, o których mowa w art. 152 lub art.153;</p> <p>5) mogą być wykorzystywane w sposób efektywny;</p> <p>6) zostały międzynarodowo uzgodnione w zakresie i w formie określonych w międzynarodowych przepisach radiokomunikacyjnych lub wiążących Rzeczpospolitą Polską umowach międzynarodowych – w przypadku gdy zachodzi możliwość powodowania szkodliwych zakłóceń poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej.</p> <p>2. W przypadku dokonywania rezerwacji częstotliwości lub jej zmiany, w celu:</p> <p>1) rozpowszechniania programów radiofonicznych w sposób analogowy drogą rozszewczą naziemną,</p> <p>2) rozpowszechniania lub rozprowadzania w sposób cyfrowy drogą rozszewczą naziemną programów telewizyjnych na multipleksie pierwszym lub multipleksie drugim przez nadawców posiadających koncesję lub koncesję na kolejny okres,</p> <p>3) wykonywania ustawowych zadań przez spółki, o których mowa w art. 26 ust. 2 i 3 ustawy z dnia 29 grudnia 1992 r. o radiofonii i telewizji – Prezes UKE wydaje decyzję niezwłocznie. Przepisów art. 104 i art. 105 nie stosuje się.</p> <p>Art. 100. 1. Prezes UKE odmawia udzielenia rezerwacji częstotliwości w przypadku, gdy:</p> <p>1) wnioskodawca nie jest w stanie wywiązać się z warunków związanych z wykorzystaniem częstotliwości lub zasobów orbitalnych;</p> <p>2) zachodzą okoliczności, o których mowa w art. 99 ust. 1 pkt 3;</p> <p>3) powodowałyby to naruszenie wiążących Rzeczpospolitą Polską umów międzynarodowych;</p> <p>4) zachodzi konieczność przeprowadzenia postępowania selekcyjnego, a wniosek o rezerwację częstotliwości złożony został przed ogłoszeniem postępowania selekcyjnego;</p> <p>5) w postępowaniu selekcyjnym podmiot nie został wyłoniony jako ten, dla którego zostanie dokonana rezerwacja częstotliwości;</p> <p>6) udzielenie rezerwacji częstotliwości uniemożliwiłoby realizację zobowiązań wynikających z wiążących Rzeczpospolitą Polską umów międzynarodowych lub aktów prawnych Unii Europejskiej, dotyczących gospodarowania częstotliwościami.</p> <p>2. W okresie ważności rezerwacji częstotliwości Prezes UKE może odmówić wydania lub cofnąć pozwolenie radiowe na używanie urządzenia radiowego</p>
--	--	--	--	---

			<p>wykorzystującego częstotliwości objęte rezerwacją z tytułu wystąpienia jednej z następujących okoliczności:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) zagrożenia obronności, bezpieczeństwa państwa lub bezpieczeństwa i porządku publicznego; 2) naruszenia wiążących Rzeczpospolitą Polską umów międzynarodowych; 3) zakłócenia pracy urzędów lub sieci telekomunikacyjnych; 4) niespełniania warunków, o których mowa w art. 69 ust. 1 pkt 2, chyba że uległ zmianie stan prawny lub faktyczny przyjęty za podstawę dokonania rezerwacji częstotliwości; 5) braku możliwości realizacji zobowiązań wynikających z wiążących Rzeczpospolitą Polską umów międzynarodowych lub aktów prawnych Unii Europejskiej, dotyczących gospodarowania częstotliwościami. <p>3. Odmowa udzielenia rezerwacji częstotliwości, jej zmiana lub cofnięcie w przypadku, o którym mowa w art. 99 ust. 1 pkt 3, a także odmowa wydania pozwolenia radiowego lub jego cofnięcie w przypadku, o którym mowa w art. 99 ust. 1 pkt 3, następuje niezwłocznie po zasięgnięciu opinii lub na wniosek Ministra Obrony Narodowej, ministra właściwego do spraw wewnętrznych, Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego lub Szefa Agencji Wywiadu, w zakresie ich właściwości.</p> <p>4. Jeżeli uzasadnienie opinii lub wniosku organów, o których mowa w ust. 3, wskazujące na okoliczności prowadzące do zagrożenia obronności, bezpieczeństwa państwa lub bezpieczeństwa i porządku publicznego zawiera informacje niejawne, zamiast uzasadnienia stronie doręcza się zawiadomienie, że uzasadnienie takie zostało sporządzone.</p> <p>5. Organy, o których mowa w ust. 3, przedstawiają opinię w terminie 21 dni od dnia wystąpienia przez Prezesa UKE o opinię, o której mowa w ust. 3.</p> <p>6. W przypadku gdy organy, o których mowa w ust. 3, nie zajmą stanowiska w terminie, o którym mowa w ust. 5, wymóg zasięgnięcia opinii uznaje się za spełniony.</p> <p>7. W przypadku odmowy wydania pozwolenia radiowego lub jego cofnięcia w przypadku, o którym mowa w art. 99 ust. 1 pkt 3, decyzji nadaje się rygor natychmiastowej wykonalności.</p> <p>Art. 129. Przydziału częstotliwości dokonuje się dla podmiotu, który spełnia wymagania określone ustawą oraz jeżeli częstotliwości:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) są dostępne; 2) zostały przeznaczone w Krajowej Tablicy Przeznaczeń Częstotliwości dla wnioskowanej służby radiokomunikacyjnej oraz plan zagospodarowania częstotliwości przewiduje ich zagospodarowanie zgodnie z wnioskiem; 3) mogą być chronione przed szkodliwymi zakłóceniami;
--	--	--	--

			<p>4) mogą być wykorzystywane przez urządzenie radiowe bez powodowania szkodliwych zakłóceń lub kolizji z przyznanymi na rzecz innych podmiotów rezerwacjami częstotliwości, przydziałami częstotliwości, pozwoleniami radiowymi lub decyzjami, o których mowa w art. 152 lub art. 153;</p> <p>5) będą wykorzystywane w sposób efektywny;</p> <p>6) zostały międzynarodowo uzgodnione w zakresie i formie określonej w międzynarodowych przepisach radiokomunikacyjnych lub umowach, których Rzeczpospolita Polska jest stroną – w przypadku gdy zachodzi możliwość powodowania szkodliwych zakłóceń poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej;</p> <p>7) nie kolidują z pracą urzędów kontrolno-pomiarowych UKE.</p> <p>Art. 136. Prezes UKE odmawia dokonania przydziału częstotliwości w przypadku, gdy:</p> <p>1) nie zostały spełnione przesłanki, o których mowa w art. 129;</p> <p>2) wnioskodawca nie jest w stanie wywiązać się z warunków związanych z wykorzystaniem częstotliwości;</p> <p>3) zachodzą okoliczności, o których mowa w art. 135 ust. 1 pkt 1–3;</p> <p>4) powodowałoby to naruszenie umów międzynarodowych, których Rzeczpospolita Polska jest stroną;</p> <p>5) postanowił o konieczności przeprowadzenia przetargu, aukcji albo konkursu na wnioskowane częstotliwości, a wniosek o przydział częstotliwości złożony został przed ogłoszeniem przetargu, aukcji albo konkursu;</p> <p>6) dokonanie przydziału częstotliwości uniemożliwiłoby realizację zobowiązań wynikających z wiążących Rzeczpospolitą Polską umów międzynarodowych lub aktów prawnych Unii Europejskiej, dotyczących gospodarowania częstotliwościami.</p> <p>Art. 137. 1. Do odmowy, zmiany lub cofnięcia przydziału częstotliwości z przyczyn, o których mowa w art. 135 ust.1 pkt 3 stosuje się przepisy art. 100 ust. 3–6.</p> <p>2. Do odmowy z przyczyn, o których mowa w art. 136 pkt 6, zmiany lub cofnięcia z przyczyn, o których mowa w art. 135 ust.1 pkt 7, przydziału częstotliwości wykorzystywanych na rzecz obronności, bezpieczeństwa państwa lub bezpieczeństwa i porządku publicznego stosuje się przepisy art. 100 ust. 3–6.</p>
--	--	--	---

				<p>Art. 138. 1. Z wyjątkiem art. 145, art. 152 i art. 153, używanie urządzenia radiowego wymaga posiadania pozwolenia radiowego, zwanego dalej „pозwoleнием”.</p> <p>2. Prezes UKE wydaje pozwolenie w drodze decyzji.</p> <p>3. Postępowanie w sprawie wydania pozwolenia wszczyna się na wniosek zainteresowanego podmiotu.</p> <p>4. Podmiot posiadający rezerwację częstotliwości lub podmiot przez niego upoważniony lub podmiot, któremu częstotliwości zostały wydierżawione lub przekazane do użytkowania zgodnie z art. 96, o ile nie została wydana decyzja, o której mowa w art. 96 ust. 5, może żądać wydania pozwolenia dotyczącego wykorzystania zasobu częstotliwości objętego rezerwacją częstotliwości w okresie jej obowiązywania.</p> <p>5. Do pozwolenia stosuje się odpowiednio przepis art. 65.</p> <p>6. W przypadku wygaśnięcia lub rozwiązania umowy o wydierżawienie częstotliwości lub umowy o przekazanie częstotliwości do użytkowania, o których mowa w art. 96, Prezes UKE stwierdza wygaśnięcie pozwolenia wydanego zgodnie z ust. 4.</p> <p>7. W przypadku częstotliwości radiowych, których przeznaczenie określono w Krajowej Tablicy Przeznaczeń Częstotliwości lub ustalono w planie zagospodarowania częstotliwości, Prezes UKE wydaje decyzję w terminie 6 tygodni od dnia złożenia wniosku.</p> <p>8. Termin, o którym mowa w ust. 7, nie ma zastosowania w przypadkach wymagających uzgodnień międzynarodowych lub wynikających z wiążących Rzeczpospolitą Polską umów międzynarodowych dotyczących użytkowania częstotliwości radiowych lub pozycji orbitalnych.</p>
Art. 15 ust. 2	<p>2. Jeżeli takie przedsiębiorstwa udostępniają sieci łączności elektronicznej lub świadczą usługi łączności elektronicznej na rzecz ogółu ludności, ogólne zezwolenie uprawnia je do:</p> <p>a) negocjowania wzajemnych połączeń z oraz – tam gdzie ma to zastosowanie – uzyskiwania dostępu lub wzajemnych połączeń od innych dostawców udostępniających publiczne sieci łączności elektronicznej lub publicznie dostępne usługi łączności elektronicznej,</p>		<p>Art. 170 w zakresie lit. a</p> <p>w zakresie sie lit. b</p>	<p>Art. 170. 1. Na potrzeby zapewnienia świadczenia publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych i ich interoperacyjności w obrębie całej Unii Europejskiej, operator jest obowiązany do prowadzenia negocjacji w celu zawarcia umowy o dostępie w zakresie połączenia sieci i interoperacyjności usług na wniosek innego przedsiębiorcy telekomunikacyjnego.</p> <p>2. Operator jest obowiązany, na uzasadniony wniosek użytkownika rządowego, o którym mowa w art. 2 pkt 87 lit. a, b, d, e, g oraz h, do prowadzenia negocjacji w celu zawarcia umowy, o której mowa w ust. 1.</p> <p>Art. 354. Przez przedsiębiorcę wyznaczonego rozumie się przedsiębiorcę, który jest wyznaczany w decyzji, o której mowa w art. 355 ust. 7 albo w art. 356, do realizacji obowiązku oferowania specjalnego pakietu cenowego lub</p>

	<p>objętych ogólnym zezwoleniem, w obrębie Unii zgodnie z niniejszą dyrektywą;</p> <p>b) ubiegania się o wyznaczenie do świadczenia różnych elementów usługi powszechnej lub prowadzenia działalności w różnych częściach terytorium państwowego zgodnie z art. 86 lub 87.</p>		<p>art. 354 i art. 319 obowiązku świadczenia usługi, oraz przedsiębiorcę, na którego nałożono obowiązek świadczenia usługi w trybie art. 363 ust. 2.</p> <p>Art. 355. 1. Prezes UKE ogłasza na stronie podmiotowej BIP UKE konkurs na przedsiębiorcę wyznaczonego.</p> <p>2. Prezes UKE ustala warunki konkursu, kierując się stopniem rozwoju usług telekomunikacyjnych, potrzebami użytkowników końcowych oraz potrzebą minimalizacji zniekształceń lub ograniczeń konkurencji na danym obszarze w zakresie usługi, której dotyczy obowiązek.</p> <p>3. W ogłoszeniu o konkursie Prezes UKE określa :</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) przedmiot konkursu poprzez wskazanie obowiązku w zakresie usługi lub usług, o których mowa w art. 350 ust. 1; 2) obszar, na którym ma być realizowany obowiązek, o którym mowa w pkt 1; 3) ogólne wymagania dotyczące realizacji obowiązku, o którym mowa w pkt 1; 4) inne wymagane informacje i dokumenty, o których mowa w przepisach wydanych na podstawie ust. 9. <p>4. Przedsiębiorca składa w konkursie ofertę zawierającą informacje, o których mowa w ogłoszeniu o konkursie wraz z wymaganymi dokumentami.</p> <p>5. Kryteriami wyboru przedsiębiorcy w konkursie są najniższy prognozowany koszt netto realizacji obowiązku, o którym mowa w ust. 3 pkt 1, oraz zdolność ekonomiczna i techniczna przedsiębiorcy do realizacji tego obowiązku.</p> <p>6. Do przeprowadzenia postępowania konkursowego Prezes UKE powołuje Komisję konkursową składającą się z pracowników UKE posiadających wiedzę i doświadczenie niezbędne do przeprowadzenia konkursu. Komisja dokonuje badania ofert w dwóch etapach.</p> <p>7. Prezes UKE, w drodze decyzji, wyznacza wybranego w konkursie przedsiębiorcę do realizacji obowiązku będącego przedmiotem konkursu.</p> <p>8. W decyzji, o której mowa w ust. 7, której przedmiotem jest nałożenie obowiązku oferowania specjalnego pakietu cenowego, Prezes UKE może dodatkowo nałożyć obowiązek stosowania jednolitych cen w ramach specjalnego pakietu cenowego, na obszarze świadczenia usługi, której dotyczy ten pakiet.</p> <p>9. Minister właściwy do spraw informatyzacji określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy zakres ogłoszenia o konkursie, oferty i wymagane dokumenty oraz szczegółowy tryb postępowania konkursowego w sprawie wyłonienia przedsiębiorcy wyznaczonego, mając na uwadze potrzebę zachowania przejrzystości i obiektywności postępowania oraz umożliwienie</p>
--	--	--	--

				Prezesowi UKE wyboru przedsiębiorcy zgodnie z kryteriami, o których mowa w ust. 5.
Art. 16	Opłaty administracyjne			
Art. 16 ust. 1	<p>1. Każda opłata administracyjna nałożona na przedsiębiorstwa udostępniające sieci lub świadczące usługi łączności elektronicznej zgodnie z ogólnym zezwoleniem lub na rzecz których zostało ustanowione prawo użytkowania winna:</p> <p>a) w całości pokrywać jedynie koszty administracyjne, poniesione przy zarządzaniu, sprawowaniu nadzoru lub wdrażaniu systemu ogólnych zezwoleń, praw użytkowania i szczegółowych obowiązków, o których mowa w art. 13 ust. 2, w tym kosztów współpracy międzynarodowej, związanych z harmonizacją i standaryzacją, analizą rynku, monitorowaniem zgodności ze stanem prawnym lub sprawowaniem kontroli rynku w inny sposób, jak również prac normatywnych związanych z przygotowaniem i wdrażaniem prawa wtórnego oraz decyzji administracyjnych, takich jak decyzje o dostępie do sieci i wzajemnych połączeniach; oraz</p> <p>b) być nakładana na poszczególne przedsiębiorstwa w sposób obiektywny, przejrzysty i proporcjonalny, zmniejszając w ten sposób dodatkowe koszty administracyjne oraz związane opłaty.</p>	T	<p>Art. 23</p> <p>Art. 23. 1. Przedsiębiorca telekomunikacyjny uiszcza roczną opłatę telekomunikacyjną związaną z realizacją zadań w zakresie telekomunikacji przez organy administracji, o których mowa w art. 407 ust. 1, w tym:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) prowadzeniem rejestru PT; 2) wydawaniem decyzji administracyjnych, z wyłączeniem decyzji, za które przepisy odrębne przewidują pobieranie opłat; 3) badaniem, weryfikacją i kontrolą rynków właściwych produktów i usług telekomunikacyjnych; 4) rozstrzyganiem sporów między przedsiębiorcami telekomunikacyjnymi; 5) współpracą z instytucjami unijnymi i międzynarodowymi w zakresie wynikającym z przepisów prawa krajowego i unijnego oraz zawartych umów międzynarodowych; 6) pozostałymi zadaniami związanymi z funkcjonowaniem Prezesa UKE i ministra właściwego do spraw informatyzacji oraz obsługujących ich urzędów, z wyłączeniem prowadzenia gospodarki zasobami numeracji i częstotliwości. <p>2. Wysokość opłaty, o której mowa w ust. 1, stanowi iloczyn rocznych przychodów z tytułu prowadzenia działalności telekomunikacyjnej przedsiębiorcy telekomunikacyjnego obowiązującego do uiszczenia opłaty, uzyskanych w roku obrotowym poprzedzającym o 2 lata rok, za który ta opłata jest należna, i wskaźnika opłaty, z uwzględnieniem ust. 3 i 4.</p> <p>3. Wysokość opłaty, o której mowa w ust. 1, ulega obniżeniu o kwotę wynikającą z umowy, o której mowa w art. 252 ust. 1.</p> <p>4. Wysokość opłaty, o której mowa w ust. 1, nie może przekroczyć 0,25% rocznych przychodów przedsiębiorcy telekomunikacyjnego obowiązującego do uiszczenia rocznej opłaty telekomunikacyjnej z tytułu prowadzenia działalności telekomunikacyjnej uzyskanych w roku obrotowym poprzedzającym o 2 lata rok, za który ta opłata jest należna.</p> <p>5. Przedsiębiorca telekomunikacyjny uiszcza opłatę, o której mowa w ust. 1, po upływie 2 lat od dnia rozpoczęcia prowadzenia działalności telekomunikacyjnej.</p> <p>6. Prezes UKE corocznie, w terminie do 31 marca, informuje na stronie podmiotowej BIP UKE o wysokości progu przychodów z tytułu prowadzenia</p>	

	<p>Państwa członkowskie mogą zdecydować o niepobieraniu opłat administracyjnych od przedsiębiorstw, których obroty nie przekraczają określonego progu lub których działalność nie pozwala uzyskać minimalnego udziału w rynku lub ma bardzo ograniczony zasięg terytorialny.</p>			<p>działalności telekomunikacyjnej w poprzednim roku obrotowym, obliczonym w sposób wskazany w ust. 7.</p> <p>7. Wysokość progu przychodów z tytułu prowadzenia działalności telekomunikacyjnej w poprzednim roku obrotowym stanowi ośmiotysięczną krotność przeciętnego wynagrodzenia w gospodarce narodowej, wskazanego w ostatnim komunikacie Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego, o którym mowa w art. 20 pkt 1 lit. a ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2022 r. poz. 504), zwanego dalej „przeciętnym wynagrodzeniem”.</p> <p>8. Opłatę, o której mowa w ust. 1, uiszcza przedsiębiorca telekomunikacyjny, którego przychody z tytułu prowadzenia działalności telekomunikacyjnej osiągnięte w roku obrotowym poprzedzającym o 2 lata rok, za który ta opłata jest należna, przekroczyły próg, o którym mowa w ust. 6, obliczony dla roku obrotowego poprzedzającego o 2 lata rok, za który ta opłata jest należna.</p> <p>9. Opłatę, o której mowa w ust. 1, uiszcza się w ratach kwartalnych w wysokości równej 1/4 opłaty rocznej.</p> <p>10. Opłatę, o której mowa w ust. 1, można uiszczać w ratach półrocznych, w wysokości równej 1/2 opłaty rocznej, lub jednorazowo, z uwzględnieniem ust. 11.</p> <p>11. O wyborze sposobu uiszczenia opłaty, o której mowa w ust. 1, jednorazowo lub w ratach półrocznych, przedsiębiorca telekomunikacyjny zawiadamia pisemnie Prezesa UKE w terminie do końca lutego roku, za który opłata jest należna.</p> <p>12. Minister właściwy do spraw informatyzacji przekazuje Prezesowi UKE, w terminie 4 miesięcy od zakończenia roku budżetowego, zestawienie wydatków związanych z wykonywaniem zadań, o których mowa w ust. 1, poniesionych w roku poprzednim.</p> <p>13. Prezes UKE udostępnia corocznie na stronie podmiotowej BIP UKE, w terminie 5 miesięcy od zakończenia roku budżetowego, zestawienie wydatków związanych z wykonywaniem zadań, o których mowa w ust. 1, poniesionych w roku poprzednim oraz sumę wpływów z rocznej opłaty telekomunikacyjnej pobranej w roku poprzednim.</p> <p>14. Minister właściwy do spraw informatyzacji określi, w drodze rozporządzenia, sposób ustalania wysokości wskaźnika opłaty, o której mowa w ust. 1, oraz terminy i sposób jej uiszczenia, kierując się wysokością wydatków Prezesa UKE i ministra właściwego do spraw informatyzacji, związanych z wykonywaniem ich zadań w zakresie telekomunikacji, o których mowa w ust. 1, przyjętych w ustawie budżetowej na rok poprzedzający rok, za</p>
--	--	--	--	--

				<p>który opłata ta jest należna, wysokością przychodów przedsiębiorców telekomunikacyjnych z tytułu prowadzenia działalności telekomunikacyjnej w roku poprzedzającym o 2 lata rok, za który opłata ta jest należna, oraz potrzebą wyrównania wysokości wpływów z tej opłaty w roku poprzednim i wysokością wydatków, o których mowa w ust. 13.</p> <p>15. Minister właściwy do spraw informatyzacji ogłasza w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski” do dnia 15 grudnia każdego roku komunikat o wysokości wskaźnika opłaty, o której mowa w ust. 1.</p>
Art. 16 ust. 2	2. Nakładając opłaty administracyjne, krajowy organ regulacyjny lub inny właściwy organ publikuje roczny bilans swoich wydatków administracyjnych oraz całkowitej kwoty zebranych opłat. W razie wystąpienia różnicy pomiędzy całkowitą kwotą zebranych opłat a wydatkami administracyjnymi, dokonuje się stosownej korekty.	T	Art. 23 ust. 12-15	<p>Art. 23 ust. 12-15</p> <p>12. Minister właściwy do spraw informatyzacji przekazuje Prezesowi UKE, w terminie 4 miesięcy od zakończenia roku budżetowego, zestawienie wydatków związanych z wykonywaniem zadań, o których mowa w ust. 1, poniesionych w roku poprzednim.</p> <p>13. Prezes UKE udostępnia corocznie na stronie podmiotowej BIP UKE, w terminie 5 miesięcy od zakończenia roku budżetowego, zestawienie wydatków związanych z wykonywaniem zadań, o których mowa w ust. 1, poniesionych w roku poprzednim oraz sumę wpływów z rocznej opłaty telekomunikacyjnej pobranej w roku poprzednim.</p> <p>14. Minister właściwy do spraw informatyzacji określi, w drodze rozporządzenia, sposób ustalania wysokości wskaźnika opłaty, o której mowa w ust. 1, oraz terminy i sposób jej uiszczania, kierując się wysokością wydatków Prezesa UKE i ministra właściwego do spraw informatyzacji, związanych z wykonywaniem ich zadań w zakresie telekomunikacji, o których mowa w ust. 1, przyjętych w ustawie budżetowej na rok poprzedzający rok, za który opłata ta jest należna, wysokością przychodów przedsiębiorców telekomunikacyjnych z tytułu prowadzenia działalności telekomunikacyjnej w roku poprzedzającym o 2 lata rok, za który opłata ta jest należna, oraz potrzebą wyrównania wysokości wpływów z tej opłaty w roku poprzednim i wysokością wydatków, o których mowa w ust. 13.</p> <p>15. Minister właściwy do spraw informatyzacji ogłasza w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski” do dnia 15 grudnia każdego roku komunikat o wysokości wskaźnika opłaty, o której mowa w ust. 1.</p>
Art. 17	Rozdzielność księgową i sprawozdania finansowe			

<p>Art. 17 ust. 1</p>	<p>1. Państwa członkowskie nakładają na przedsiębiorstwa udostępniające publiczne sieci łączności elektronicznej lub świadczące publicznie dostępne usługi łączności elektronicznej, mające specjalne lub wyłączne prawo świadczenia usług w innych sektorach w tym samym lub w innym państwie członkowskim, obowiązek:</p> <p>a) prowadzenia rozdzielnej księgowości dla działalności związanej z dostarczaniem sieci lub świadczeniem usług łączności elektronicznej, w takim zakresie, w jakim byłoby to niezbędne, gdyby ta działalność prowadzona była przez prawnie niezależne od siebie podmioty, dla potrzeb identyfikacji wszystkich elementów kosztów i przychodów, wraz z podstawą ich kalkulacji oraz szczegółowym wskazaniem zastosowanych metod ich uzyskania, związanych z taką działalnością, w tym wyszczególnienie podziału środków trwałych i kosztów strukturalnych; lub</p> <p>b) wprowadzenia strukturalnego rozdziału działalności związanej z dostarczaniem sieci lub usług łączności elektronicznej.</p> <p>Państwa członkowskie mogą zrezygnować z zastosowania wymogów, o których mowa w akapicie pierwszym, wobec przedsiębiorstw, których roczny obrót z działalności związanej z sieciami i usługami łączności elektronicznej w Unii nie przekracza 50 mln EUR.</p>	<p>N</p>	<p>do wskaza nia przy wprowa dzeniu praw specjal nych i wyłącz nych</p>	
-----------------------	---	----------	--	--

<p>Art. 17 ust. 2</p>	<p>2. Jeżeli przedsiębiorstwa udostępniające publiczne sieci łączności elektronicznej lub świadczące publicznie dostępne usługi łączności elektronicznej nie podlegają wymogom określonym w przepisach prawa spółek i nie spełniają wymogów określonych w przepisach prawa Unii o prowadzeniu księgowości przez małe i średnie przedsiębiorstwa, ich sprawozdania finansowe sporządza się i przekazuje do zbadania niezależnemu biegłemu rewidentowi, a następnie publikuje. Badanie przeprowadza się zgodnie z odpowiednimi przepisami prawa U26nii i prawa krajowego.</p> <p>Akapit pierwszy niniejszego ustępu ma również zastosowanie w odniesieniu do rozdzielnej księgowości prowadzonej zgodnie z ust. 1 akapit pierwszy lit. a).</p>	<p>N</p>	<p>Ustawa o rachunkowości</p>	<p>Ustawa z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości (Dz. U. z 2021 poz. 217) — art. 2 ust. 1, ust. 2a-3, art. 3 ust.1 pkt 1), art. 11 ust. 1 pkt 1), art. 64, art. 69 ust. 1-1b, art. 70</p> <p>Art. 2, ust. 1, ust. 2a-3</p> <p>1. Przepisy ustawy o rachunkowości, zwanej dalej „ustawą”, stosuje się, z zastrzeżeniem ust. 3, do mających siedzibę lub miejsce sprawowania zarządu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej:</p> <p>1) spółek handlowych (osobowych i kapitałowych, w tym również w organizacji) oraz spółek cywilnych, z zastrzeżeniem pkt 2, a także innych osób prawnych, z wyjątkiem Skarbu Państwa i Narodowego Banku Polskiego;</p> <p>2) osób fizycznych, spółek cywilnych osób fizycznych, spółek cywilnych osób fizycznych i przedsiębiorstwa w spadku, spółek jawnych osób fizycznych, spółek partnerskich oraz przedsiębiorstw w spadku działających zgodnie z ustawą z dnia 5 lipca 2018 r. o zarządzie sukcesyjnym przedsiębiorstwem osoby fizycznej i innych ułatwieniach związanych z sukcesją przedsiębiorstw (Dz.U. poz. 1629 oraz z 2019 r. poz. 1495), jeżeli ich przychody netto ze sprzedaży towarów, produktów i operacji finansowych za poprzedni rok obrotowy wyniosły co najmniej równowartość w walucie polskiej 2 000 000 euro;</p> <p>2a) przedsiębiorstw w spadku działających zgodnie z ustawą z dnia 5 lipca 2018 r. o zarządzie sukcesyjnym przedsiębiorstwem osoby fizycznej i innych ułatwieniach związanych z sukcesją przedsiębiorstw, jeżeli na dzień poprzedzający dzień otwarcia spadku prowadzone były księgi rachunkowe;</p> <p>3) jednostek organizacyjnych działających na podstawie Prawa bankowego, przepisów o obrocie papierami wartościowymi, przepisów o funduszach inwestycyjnych i zarządzaniu alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi, przepisów o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej, przepisów o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych lub przepisów o organizacji i funkcjonowaniu funduszy emerytalnych, bez względu na wielkość przychodów;</p> <p>4) gmin, powiatów, województw i ich związków, a także:</p> <p>a) państwowych, gminnych, powiatowych i wojewódzkich jednostek budżetowych,</p> <p>b) gminnych, powiatowych i wojewódzkich zakładów budżetowych;</p> <p>c) (<i>uchylona</i>)</p>
-----------------------	--	----------	--------------------------------------	--

			<p>5) jednostek organizacyjnych niemających osobowości prawnej, z wyjątkiem spółek, o których mowa w pkt 1 i 2;</p> <p>6) oddziałów i przedstawicielstw przedsiębiorców zagranicznych w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 6 marca 2018 r. o zasadach uczestnictwa przedsiębiorców zagranicznych i innych osób zagranicznych w obrocie gospodarczym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (Dz.U. z 2020 r. poz. 1252);</p> <p>7) jednostek niewymienionych w pkt 1-6, jeżeli otrzymują one na realizację zadań zleconych dotacje lub subwencje z budżetu państwa, budżetów jednostek samorządu terytorialnego lub funduszy celowych - od początku roku obrotowego, w którym dotacje lub subwencje zostały im przyznane. (...)</p> <p>2a. Do spółek jawnych osób fizycznych oraz spółek partnerskich, których przychody netto ze sprzedaży towarów, produktów i operacji finansowych za poprzedni rok obrotowy wyniosły mniej niż równowartość w walucie polskiej 2 000 000 euro i które nie stosują zasad rachunkowości określonych ustawą na podstawie ust. 2, stosuje się art. 70a.</p> <p>2b. Przepisy ustawy stosuje się również, bez względu na wielkość przychodów, do alternatywnych spółek inwestycyjnych w rozumieniu przepisów o funduszach inwestycyjnych i zarządzaniu alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi, w tym uprawnionych do posługiwania się nazwą „EuVECA” albo „EuSEF”.</p> <p>3. Jednostki sporządzające sprawozdania finansowe zgodnie z Międzynarodowymi Standardami Rachunkowości, Międzynarodowymi Standardami Sprawozdawczości Finansowej oraz związanymi z nimi interpretacjami ogłoszonymi w formie rozporządzeń Komisji Europejskiej, zwanymi dalej „MSR”, stosują przepisy ustawy oraz przepisy wykonawcze wydane na jej podstawie, w zakresie nieuregulowanym przez MSR.</p> <p>Art. 3 ust. 1 pkt 1) 1. Ilekroć w ustawie jest mowa o: 1) jednostce - rozumie się przez to podmioty i osoby określone w art. 2 ust. 1;</p> <p>Art. 11 1. Księgi rachunkowe są prowadzone przez jednostkę.</p> <p>Art. 64</p>
--	--	--	---

				<p>1. Badaniu podlegają roczne skonsolidowane sprawozdania finansowe grup kapitałowych oraz roczne sprawozdania finansowe - kontynuujących działalność:</p> <p>1) banków krajowych, oddziałów instytucji kredytowych, oddziałów banków zagranicznych, zakładów ubezpieczeń, zakładów reasekuracji, głównych oddziałów i oddziałów zakładów ubezpieczeń, głównych oddziałów i oddziałów zakładów reasekuracji oraz oddziałów zagranicznych firm inwestycyjnych;</p> <p>1a) spółdzielczych kas oszczędnościowo-kredytowych;</p> <p>2) jednostek działających na podstawie przepisów o obrocie papierami wartościowymi oraz przepisów o funduszach inwestycyjnych i zarządzaniu alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi oraz jednostek, o których mowa w art. 2 ust. 2b;</p> <p>2a) jednostek działających na podstawie przepisów o organizacji i funkcjonowaniu funduszy emerytalnych;</p> <p>2b) krajowych instytucji płatniczych i instytucji pieniądza elektronicznego;</p> <p>3) spółek akcyjnych, z wyjątkiem spółek będących na dzień bilansowy w organizacji;</p> <p>4) pozostałych jednostek, które w poprzedzającym roku obrotowym, za który sporządzono sprawozdania finansowe, spełniły co najmniej dwa z następujących warunków:</p> <p>a) średnioroczne zatrudnienie w przeliczeniu na pełne etaty wyniosło co najmniej 50 osób,</p> <p>b) suma aktywów bilansu na koniec roku obrotowego stanowiła równowartość w walucie polskiej co najmniej 2 500 000 euro,</p> <p>c) przychody netto ze sprzedaży towarów i produktów oraz operacji finansowych za rok obrotowy stanowiły równowartość w walucie polskiej co najmniej 5 000 000 euro.</p> <p>2. W jednostkach sporządzających łączne sprawozdania finansowe, o których mowa w art. 51 ust. 1, warunki określone w ust. 1 stosuje się do łącznego rocznego sprawozdania finansowego.</p> <p>3. Badaniu podlegają sprawozdania finansowe spółek przejmujących i spółek nowo zawiązanych, sporządzone za rok obrotowy, w którym nastąpiło połączenie, a także roczne sprawozdania finansowe jednostek sporządzone zgodnie z MSR.</p> <p>4. Badaniu podlegają również roczne połączone sprawozdania finansowe funduszy inwestycyjnych z wydzielonymi subfunduszami oraz roczne sprawozdania jednostkowe subfunduszy.</p>
--	--	--	--	---

				<p>Art. 69, ust. 1-1b.</p> <p>1. Kierownik jednostki składa we właściwym rejestrze sądowym roczne sprawozdanie finansowe, sprawozdanie z badania, jeżeli podlegało ono badaniu, odpis uchwały bądź postanowienia organu zatwierdzającego o zatwierdzeniu rocznego sprawozdania finansowego i podziale zysku lub pokryciu straty, a w przypadku jednostek, o których mowa w art. 49 ust. 1 - także sprawozdanie z działalności - w ciągu 15 dni od dnia zatwierdzenia rocznego sprawozdania finansowego.</p> <p>1a.(<i>uchylony</i>)</p> <p>1b. Kierownik oddziału przedsiębiorcy zagranicznego składa we właściwym rejestrze sądowym roczne sprawozdanie finansowe oddziału.</p> <p>Art. 70</p> <p>1. Kierownik jednostki, o której mowa w art. 64, do której nie ma zastosowania art. 69, jest obowiązany złożyć wprowadzenie do sprawozdania finansowego stanowiące część informacji dodatkowej, bilans, rachunek zysków i strat, zestawienie zmian w kapitale (funduszu) własnym oraz rachunek przepływów pieniężnych za rok obrotowy, do ogłoszenia w ciągu 15 dni od dnia ich zatwierdzenia, wraz ze sprawozdaniem z badania oraz odpisem uchwały bądź postanowienia organu zatwierdzającego o zatwierdzeniu sprawozdania finansowego i podziale zysku lub pokryciu straty.</p> <p>2. Ogłoszenie, o którym mowa w ust. 1, następuje w „Monitorze Sądowym i Gospodarczym”.</p>
Art. 18	Zmiana praw i obowiązków			
Art. 18 ust. 1	1. Państwa członkowskie zapewniają, aby prawa, warunki oraz procedury dotyczące ogólnych zezwoleń, praw użytkowania widma radiowego lub zasobów numeracyjnych albo praw instalowania urządzeń mogły być zmieniane jedynie w obiektywnie uzasadnionych przypadkach oraz w sposób proporcjonalny, uwzględniając w stosownych przypadkach szczególne warunki dotyczące zbywalnych praw użytkowania widma radiowego lub zasobów numeracyjnych.	T	<p>Art. 99, art. 135 Art. 146 w zakresie widma</p> <p>Art. 187 w zakresie instalacji urządzeń</p>	<p>Art. 99. 1. Prezes UKE, w drodze decyzji, może zmienić lub cofnąć rezerwację częstotliwości w przypadku:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) stwierdzenia, że używanie urządzenia radiowego zgodnie z rezerwacją częstotliwości powoduje szkodliwe zakłócenia lub szkodliwe zaburzenia elektromagnetyczne; 2) zmiany w Krajowej Tablicy Przeznaczeń Częstotliwości przeznaczenia częstotliwości objętych rezerwacją częstotliwości; 3) wystąpienia okoliczności prowadzących do zagrożenia obronności, bezpieczeństwa państwa lub bezpieczeństwa i porządku publicznego; 4) nierozpoczęcia wykorzystywania częstotliwości objętych rezerwacją częstotliwości w terminie, o którym mowa w art. 87 ust. 1 pkt 7, z przyczyn leżących po stronie podmiotu dysponującego rezerwacją częstotliwości;

			<p>W zakresie numeracji art. 160, 161</p>	<p>5) zaprzestania wykorzystywania częstotliwości przez co najmniej 6 miesięcy, z przyczyn leżących po stronie podmiotu dysponującego rezerwacją częstotliwości;</p> <p>6) wystąpienia powtarzających się naruszeń warunków wykorzystania częstotliwości lub obowiązku wnoszenia opłat za częstotliwości;</p> <p>7) niewywiązywania się z zobowiązań, o których mowa w art. 87 ust. 1 pkt 10, z przyczyn leżących po stronie podmiotu dysponującego rezerwacją częstotliwości;</p> <p>8) gdy częstotliwości objęte rezerwacją są wykorzystywane w sposób nieefektywny;</p> <p>9) gdy jest to konieczne dla realizacji zobowiązań wynikających z wiążących Rzeczpospolitą Polską umów międzynarodowych lub aktów prawnych Unii Europejskiej, dotyczących gospodarowania częstotliwościami;</p> <p>10) stwierdzenia, że na skutek transakcji handlowej, w szczególności skutkującej przejściem kontroli w rozumieniu art. 4 pkt 4 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów nad podmiotem dysponującym rezerwacją częstotliwości, doszło do nadmiernego skupienia częstotliwości przez podmiot lub grupę kapitałową.</p> <p>2. Przepisu ust. 1 pkt 10 nie stosuje się, jeżeli strony transakcji handlowej zgłosiły na piśmie Prezesowi UKE zamiar jej przeprowadzenia, a Prezes UKE potwierdził, że zamierzona transakcja handlowa nie będzie prowadziła do nadmiernego skupienia częstotliwości. Prezes UKE zawiadamia strony transakcji handlowej o swoim stanowisku w tej sprawie w terminie 30 dni od dnia otrzymania zgłoszenia zamiaru przeprowadzenia transakcji. W przypadku niezawiadomienia przez Prezesa UKE stron transakcji handlowej w tym terminie uznaje się, że Prezes UKE potwierdził, że zamierzona transakcja handlowa nie będzie prowadziła do nadmiernego skupienia częstotliwości.</p> <p>3. Przepisu ust. 1 pkt 10 nie stosuje się po upływie 5 lat od dnia dokonania transakcji handlowej.</p> <p>4. Niezależnie od przesłanek, o których mowa w ust. 1, Prezes UKE może zmienić rezerwację częstotliwości w zakresie warunków wykorzystywania częstotliwości, o których mowa w art. 141 ust. 1, również w przypadku gdy praca urządzenia radiowego jest zakłócana przez inne urządzenia lub sieci telekomunikacyjne.</p> <p>5. Niezależnie od przesłanek, o których mowa w ust. 1 i 4, Prezes UKE zmienia rezerwację częstotliwości w zakresie ograniczeń, o których mowa w art. 87 ust. 3 pkt 4, jeżeli nie zachodzi konieczność utrzymania tych</p>
--	--	--	--	--

			<p>ograniczeń, w szczególności gdy wynika to z przeglądu, o którym mowa w art. 414 ust. 3.</p> <p>6. Prezes UKE, w celu zapewnienia ładu w gospodarce częstotliwościami oraz zwiększenia efektywności wykorzystywanych częstotliwości, może dokonać zmiany przydzielonych rezerwacji częstotliwości z danego zakresu częstotliwości przez zamianę częstotliwości objętych rezerwacją na częstotliwości o analogicznych właściwościach. Zmiana może dotyczyć całości lub części częstotliwości objętych rezerwacją.</p> <p>7. Prezes UKE, w przypadku, o którym mowa w ust. 6, może wszcząć i prowadzić jedno postępowanie oraz wydać jedną decyzję lub odrębne decyzje dla każdej z rezerwacji częstotliwości albo prowadzić odrębne postępowania zakończone wydaniem odrębnych decyzji.</p> <p>8. Zmiany warunków wykorzystania lub cofnięcia rezerwacji częstotliwości przeznaczonych do rozpowszechniania lub rozprowadzania programów radiofonicznych lub telewizyjnych Prezes UKE dokonuje w porozumieniu z Przewodniczącym KRRiT. Niezajęcie stanowiska przez Przewodniczącego KRRiT w terminie 30 dni od dnia otrzymania projektu decyzji jest równoznaczne z uzgodnieniem projektu decyzji.</p> <p>Art. 135. 1. Przydział częstotliwości może zostać zmieniony lub cofnięty, w drodze decyzji Prezesa UKE, w przypadku:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) stwierdzenia, że używanie urządzenia radiowego zgodnie z przydziałem częstotliwości powoduje szkodliwe zakłócenia lub szkodliwe zaburzenia elektromagnetyczne; 2) zmiany w Krajowej Tablicy Przeznaczeń Częstotliwości przeznaczenia częstotliwości objętych przydziałem częstotliwości; 3) wystąpienia okoliczności prowadzących do zagrożenia obronności, bezpieczeństwa państwa lub bezpieczeństwa i porządku publicznego; 4) nierozpoczęcia wykorzystywania częstotliwości objętych przydziałem w terminie, o którym mowa w art. 130 ust. 2 pkt 1, z przyczyn leżących po stronie podmiotu dysponującego przydziałem częstotliwości; 5) wystąpienia powtarzających się naruszeń warunków wykorzystania częstotliwości lub obowiązku wnoszenia opłat za częstotliwości; 6) gdy częstotliwości objęte przydziałem częstotliwości są wykorzystywane w sposób nieefektywny; 7) gdy jest to konieczne dla realizacji zobowiązań wynikających z wiążących Rzeczpospolitą Polską umów międzynarodowych lub aktów prawnych Unii Europejskiej, dotyczących gospodarowania częstotliwościami.
--	--	--	---

			<p>2. Okoliczności, o których mowa w ust. 1 pkt 3, 4 i 6 nie mają zastosowania do przydziałów częstotliwości dokonanych na rzecz Ministra Obrony Narodowej.</p> <p>Art. 146. 1. Do cofnięcia lub zmiany pozwolenia stosuje się odpowiednio przepisy art. 95 i art. 99–102.</p> <p>2. Prezes UKE może także cofnąć pozwolenie lub zmienić warunki wykorzystywania częstotliwości w przypadku:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) stwierdzenia, że używanie urządzenia radiowego zgodnie z pozwoleniem zakłóca pracę innych urządzeń lub sieci telekomunikacyjnych; 2) zmiany w Krajowej Tablicy Przeznaczeń Częstotliwości przeznaczenia częstotliwości objętych pozwoleniem; 3) nierozpoczęcia wykorzystywania częstotliwości objętych pozwoleniem w terminie 6 miesięcy od dnia wydania pozwolenia lub dnia rozpoczęcia ich wykorzystywania wskazanego w pozwoleniu; 4) niewywiązania się przez podmiot z obowiązku, o którym mowa w art. 140 ust. 5. <p>3. Prezes UKE może zmienić warunki wykorzystywania częstotliwości również w przypadku, gdy:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) częstotliwości objęte pozwoleniem są wykorzystywane w stopniu niewielkim lub w sposób nieefektywny; 2) praca urządzenia radiowego jest zakłócana przez inne urządzenia lub sieci telekomunikacyjne. <p>4. W przypadku odmowy wydania pozwolenia przepis art. 103 stosuje się odpowiednio.</p> <p>5. Pozwolenie wygasa w przypadku wygaśnięcia rezerwacji częstotliwości, z wyjątkiem zmiany pozwolenia radiowego, o której mowa art. 142 ust. 5.</p> <p>Art. 187. Prezes UKE może, w drodze decyzji, zmienić umowę o dostępie lub decyzję, o której mowa w art. 183 ust. 1, w przypadkach uzasadnionych potrzebą zapewnienia ochrony interesów użytkowników końcowych, skutecznej konkurencji lub zapewnieniem interoperacyjności usług, o ile będzie to zgodne z obowiązkami stron.</p> <p>Art. 160. 1. Prezes UKE odmawia przyznania prawa do wykorzystywania zasobów numeracji, jeżeli wnioskowane przeznaczenie numeracji nie jest zgodne z planem numeracji krajowej dla publicznych sieci telekomunikacyjnych.</p>
--	--	--	--

			<p>2. Prezes UKE może odmówić przyznania prawa do wykorzystywania nowego zakresu numeracji, jeżeli wykorzystywane jest mniej niż 75%:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) wszystkich wcześniej przyznanych zakresów numeracji lub 2) wcześniej przyznanych zakresów numeracji w ramach tego samego wyróżnika sieci lub wskaźnika strefy numeracyjnej, którego dotyczy wnioszek o przyznanie prawa do wykorzystywania zasobów numeracji. <p>Art. 161. 1. Prezes UKE może cofnąć prawo do wykorzystywania zasobów numeracji albo zmienić jego zakres, jeżeli:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) nastąpiły zmiany we właściwym planie numeracji krajowej dla publicznych sieci telekomunikacyjnych; 2) podmiot, który uzyskał w drodze decyzji prawo do wykorzystywania zasobów numeracji, nie wykorzystuje przyznanego zakresu numeracji w sposób efektywny pod względem ilościowym, a w przypadku numerów dostępu i podobnych pojedynczych numerów nie uruchomił usługi określonej takim numerem w terminie 12 miesięcy od otrzymania decyzji o przyznaniu prawa do wykorzystywania zasobów numeracji; 3) podmiot, który uzyskał w drodze decyzji prawo do wykorzystywania zasobów numeracji, wykorzystuje przyznaną numerację w sposób niezgodny z warunkami przyznania numeracji lub jej przeznaczeniem określonym we właściwym planie numeracji krajowej dla publicznych sieci telekomunikacyjnych; 4) podmiot, który uzyskał w drodze decyzji prawo do wykorzystywania zasobów numeracji, nie wnosi opłat za prawo do wykorzystywania numeracji. <p>2. Prezes UKE może cofnąć prawo do wykorzystywania zasobów numeracji, jeżeli istnieje bezpośrednie zagrożenie naruszenia w krótkim czasie interoperacyjności lub ciągłości świadczenia publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych w publicznych sieciach telekomunikacyjnych albo naruszenie takie nastąpiło.</p> <p>3. W przypadkach, o których mowa w ust. 1, Prezes UKE przed wydaniem decyzji w sprawie cofnięcia prawa do wykorzystywania zasobów numeracji lub zmiany zakresu prawa do wykorzystywania zasobów numeracji prowadzącej do ograniczenia tego prawa przeprowadza postępowanie konsultacyjne.</p> <p>4. Przepisu ust. 3 nie stosuje się w przypadku cofnięcia prawa do wykorzystywania zasobów numeracji, o którym mowa w ust. 2, wymagającego pilnego działania Prezesa UKE.</p>
--	--	--	---

				<p>5. Decyzja o cofnięciu prawa do wykorzystywania zasobów numeracji albo o zmianie jego zakresu:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) uwzględnia konieczność zachowania interoperacyjności i ciągłości świadczenia publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych; 2) może być podjęta po bezskutecznym wezwaniu podmiotu do usunięcia przyczyny nieprawidłowości w przypadkach, o których mowa w ust. 1 pkt 2 i 3 oraz ust. 2. <p>6. W sytuacji, o której mowa w ust. 2, Prezes UKE prowadząc postępowanie w sprawie cofnięcia prawa do wykorzystywania zasobów numeracji oraz przyznania prawa do wykorzystywania zasobów numeracji innemu przedsiębiorcy telekomunikacyjnemu, może:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) pominąć wezwanie, o którym mowa w ust. 5 pkt 2; 2) pominąć postępowanie konsultacyjne i procedurę przetargową, o której mowa w art. 159 ust. 4; 3) przyznać prawo do wykorzystywania zasobów numeracji, biorąc pod uwagę: <ol style="list-style-type: none"> a) możliwości techniczne przyjmowania i kierowania połączeń na numery z przydzielanego bloku numerów, b) liczbę przeniesionych numerów z bloków numerów, dla których Prezes UKE cofnął prawo do wykorzystywania zasobów numeracji, c) liczbę abonentów w danej strefie numeracyjnej oraz d) przydział numeracji w bloku sąsiadującym z przydzielanym blokiem numerów; 4) zwolnić przedsiębiorcę telekomunikacyjnego, który otrzymał prawo do wykorzystywania zasobów numeracji, z opłat za numerację, o których mowa w art. 25, na okres nie dłuższy niż 1 rok. <p>7. W przypadku braku wniosków o przyznanie prawa do wykorzystywania zasobów numeracji Prezes UKE, w drodze decyzji, przyznaje prawo do wykorzystywania zasobów numeracji przedsiębiorcy telekomunikacyjnemu, biorąc pod uwagę przesłanki, o których mowa w ust. 6 pkt 3.</p> <p>8. Przedsiębiorca telekomunikacyjny, który otrzymał prawo do wykorzystywania zasobów numeracji na warunkach określonych w ust. 6 pkt 3 oraz w ust. 7, informuje abonenta o przejęciu zobowiązań dostawcy usług telekomunikacyjnych, któremu Prezes UKE cofnął prawo do wykorzystywania zasobów numeracji, i świadczeniu usług ze wskazaniem terminu końcowego nie krótszego niż miesiąc. Jednocześnie przedsiębiorca ten informuje abonenta o konieczności zawarcia przed upływem tego terminu</p>
--	--	--	--	---

				umowy o świadczenie usług komunikacji elektronicznej albo przeniesienia numeru do innego dostawcy usług w celu zachowania ciągłości świadczenia usług.
Art. 18 ust. 2	2. Z wyjątkiem przypadków, w których proponowane zmiany są niewielkie i zostały uzgodnione z posiadaczem praw lub ogólnego zezwolenia, zamiar wprowadzenia takich zmian ogłasza się w odpowiedni sposób. Zainteresowanym stronom, w tym użytkownikom i konsumentom, przyznaje się wystarczająco dużo czasu na wypowiedzenie się w kwestii proponowanych zmian. Okres ten nie może być krótszy niż cztery tygodnie, z wyjątkiem okoliczności nadzwyczajnych. Zmiany podlegają publikacji z podaniem ich uzasadnienia.	T	Art. 90, Art. 84	Art. 90. 1. Prezes UKE niezwłocznie udostępnia na stronie podmiotowej BIP UKE informację o wszczęciu postępowania w sprawie zmiany lub cofnięcia rezerwacji częstotliwości i przeprowadza postępowanie konsultacyjne w tej sprawie. 2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się: 1) gdy zmiana ma charakter nieistotny i jest dokonywana na wniosek lub za zgodą podmiotu dysponującego rezerwacją częstotliwości; 2) w wyjątkowych przypadkach, wymagających pilnego działania ze względu na wystąpienie okoliczności, o których mowa w art. 99 ust. 1 pkt 3; 3) gdy zmiana dotyczy rezerwacji częstotliwości na cele rozpowszechniania programów radiofonicznych w sposób analogowy drogą rozsiewczą naziemną. 3. Za zmianę nieistotną nie można w szczególności uznać zmiany, która prowadzi do rozszerzenia zakresu uprawnień wynikających z rezerwacji częstotliwości. Art. 84. Prezes UKE niezwłocznie udostępnia decyzję o dokonaniu lub zmianie rezerwacji częstotliwości na stronie podmiotowej BIP UKE.
Art. 19	Ograniczenie lub cofnięcie praw			
Art. 19 ust. 1	1. Bez uszczerbku dla art. 30 ust. 5 i 6 państwa członkowskie nie ograniczają ani nie cofają praw instalowania urządzeń ani praw użytkowania widma radiowego lub zasobów numeracyjnych przed upływem okresu, na jaki zostały one przyznane, chyba że jest to uzasadnione na podstawie ust. 2 niniejszego artykułu i, w stosownych przypadkach, zgodnie z załącznikiem I oraz odpowiednimi przepisami prawa krajowego dotyczącymi odszkodowania w przypadku cofnięcia praw.	T N w zakresie cofania praw instalowania urządzeń	Art. 94 w zakresie widma W zakresie numeracji art. 161 ust. 1	Art. 94. 1. Prezes UKE, w drodze decyzji, może zmienić lub cofnąć rezerwację częstotliwości w przypadku: 1) stwierdzenia, że używanie urządzenia radiowego zgodnie z rezerwacją częstotliwości powoduje szkodliwe zakłócenia lub szkodliwe zaburzenia elektromagnetyczne; 2) zmiany w Krajowej Tablicy Przeznaczeń Częstotliwości przeznaczenia częstotliwości objętych rezerwacją częstotliwości; 3) wystąpienia okoliczności prowadzących do zagrożenia obronności, bezpieczeństwa państwa lub bezpieczeństwa i porządku publicznego; 4) nierozpoczęcia wykorzystywania częstotliwości objętych rezerwacją częstotliwości w terminie, o którym mowa w art. 87 ust. 1 pkt 7, z przyczyn leżących po stronie podmiotu dysponującego rezerwacją częstotliwości; 5) zaprzestania wykorzystywania częstotliwości przez co najmniej 6 miesięcy, z przyczyn leżących po stronie podmiotu dysponującego rezerwacją częstotliwości;

			<p>6) wystąpienia powtarzających się naruszeń warunków wykorzystania częstotliwości lub obowiązku wnoszenia opłat za częstotliwości;</p> <p>7) niewywiązywania się z zobowiązań, o których mowa w art. 87 ust. 1 pkt 10, z przyczyn leżących po stronie podmiotu dysponującego rezerwacją częstotliwości;</p> <p>8) gdy częstotliwości objęte rezerwacją są wykorzystywane w sposób nieefektywny;</p> <p>9) gdy jest to konieczne dla realizacji zobowiązań wynikających z wiążących Rzeczpospolitą Polską umów międzynarodowych lub aktów prawnych Unii Europejskiej, dotyczących gospodarowania częstotliwościami;</p> <p>10) stwierdzenia, że na skutek transakcji handlowej, w szczególności skutkującej przejęciem kontroli w rozumieniu art. 4 pkt 4 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów nad podmiotem dysponującym rezerwacją częstotliwości, doszło do nadmiernego skupienia częstotliwości przez podmiot lub grupę kapitałową.</p> <p>2. Przepisu ust. 1 pkt 10 nie stosuje się, jeżeli strony transakcji handlowej zgłosiły na piśmie Prezesowi UKE zamiar jej przeprowadzenia, a Prezes UKE potwierdził, że zamierzona transakcja handlowa nie będzie prowadziła do nadmiernego skupienia częstotliwości. Prezes UKE zawiadamia strony transakcji handlowej o swoim stanowisku w tej sprawie w terminie 30 dni od dnia otrzymania zgłoszenia zamiaru przeprowadzenia transakcji. W przypadku niezawiadomienia przez Prezesa UKE stron transakcji handlowej w tym terminie uznaje się, że Prezes UKE potwierdził, że zamierzona transakcja handlowa nie będzie prowadziła do nadmiernego skupienia częstotliwości.</p> <p>3. Przepisu ust. 1 pkt 10 nie stosuje się po upływie 5 lat od dnia dokonania transakcji handlowej.</p> <p>4. Niezależnie od przesłanek, o których mowa w ust. 1, Prezes UKE może zmienić rezerwację częstotliwości w zakresie warunków wykorzystywania częstotliwości, o których mowa w art. 141 ust. 1, również w przypadku gdy praca urządzenia radiowego jest zakłócana przez inne urządzenia lub sieci telekomunikacyjne.</p> <p>5. Niezależnie od przesłanek, o których mowa w ust. 1 i 4, Prezes UKE zmienia rezerwację częstotliwości w zakresie ograniczeń, o których mowa w art. 87 ust. 3 pkt 4, jeżeli nie zachodzi konieczność utrzymywania tych ograniczeń, w szczególności gdy wynika to z przeglądu, o którym mowa w art. 414 ust. 3.</p> <p>6. Prezes UKE, w celu zapewnienia ładu w gospodarce częstotliwościami oraz zwiększenia efektywności wykorzystywanych częstotliwości, może dokonać</p>
--	--	--	--

				<p>zmiany przydzielonych rezerwacji częstotliwości z danego zakresu częstotliwości przez zamianę częstotliwości objętych rezerwacją na częstotliwości o analogicznych właściwościach. Zmiana może dotyczyć całości lub części częstotliwości objętych rezerwacją.</p> <p>7. Prezes UKE, w przypadku, o którym mowa w ust. 6, może wszcząć i prowadzić jedno postępowanie oraz wydać jedną decyzję lub odrębne decyzje dla każdej z rezerwacji częstotliwości albo prowadzić odrębne postępowania zakończone wydaniem odrębnych decyzji.</p> <p>8. Zmiany warunków wykorzystania lub cofnięcia rezerwacji częstotliwości przeznaczonych do rozpowszechniania lub rozprowadzania programów radiofonicznych lub telewizyjnych Prezes UKE dokonuje w porozumieniu z Przewodniczącym KRRiT. Niezajęcie stanowiska przez Przewodniczącego KRRiT w terminie 30 dni od dnia otrzymania projektu decyzji jest równoznaczne z uzgodnieniem projektu decyzji.</p> <p>Art. 161. 1. Prezes UKE może cofnąć prawo do wykorzystywania zasobów numeracji albo zmienić jego zakres, jeżeli:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) nastąpiły zmiany we właściwym planie numeracji krajowej dla publicznych sieci telekomunikacyjnych; 2) podmiot, który uzyskał w drodze decyzji prawo do wykorzystywania zasobów numeracji, nie wykorzystuje przyznanego zakresu numeracji w sposób efektywny pod względem ilościowym, a w przypadku numerów dostępu i podobnych pojedynczych numerów nie uruchomił usługi określonej takim numerem w terminie 12 miesięcy od otrzymania decyzji o przyznaniu prawa do wykorzystywania zasobów numeracji; 3) podmiot, który uzyskał w drodze decyzji prawo do wykorzystywania zasobów numeracji, wykorzystuje przyznaną numerację w sposób niezgodny z warunkami przyznania numeracji lub jej przeznaczeniem określonym we właściwym planie numeracji krajowej dla publicznych sieci telekomunikacyjnych; 4) podmiot, który uzyskał w drodze decyzji prawo do wykorzystywania zasobów numeracji, nie wnosi opłat za prawo do wykorzystywania numeracji.
Art. 19 ust. 2	2. Mając na względzie konieczność zapewnienia efektywnego i wydajnego wykorzystania widma radiowego lub wdrożenia technicznych środków wykonawczych przyjętych na podstawie art. 4	N	Zasady ogólne KC	

	decyzji nr 676/2002/WE, państwa członkowskie mogą dopuścić ograniczenie lub cofnięcie praw użytkownika widma radiowego, w tym praw, o których mowa w art. 49 niniejszej dyrektywy, w oparciu o ustanowione wcześniej i jasno określone procedury, zgodnie z zasadami proporcjonalności i niedyskryminacji. W takich przypadkach, posiadacze takich praw mogą, w stosownych przypadkach i zgodnie z prawem unijnym i odpowiednimi przepisami krajowymi, otrzymać odpowiednią rekompensatę.			
Art. 19 ust. 3	3. Zmiana wykorzystania widma radiowego w wyniku zastosowania art. 45 ust. 4 lub 5 nie stanowi sama w sobie przesłanki uzasadniającej cofnięcie prawa użytkownika widma radiowego.	T	Art. 63 ust. 4	4. Plany zagospodarowania częstotliwości oraz ich zmiany nie mogą naruszać dokonanych rezerwacji częstotliwości lub przydziałów częstotliwości.
Art. 19 ust. 4	4. Każdy zamiar ograniczenia lub cofnięcia praw wynikających z ogólnego zezwolenia na użytkowanie widma radiowego lub indywidualnych praw użytkownika widma radiowego lub zasobów numeracyjnych bez zgody posiadacza tych praw poddaje się pod konsultacje z zainteresowanymi stronami zgodnie z art. 23.	T	Art. 90 ust. 1-3, w zakresie widma W zakresie numeracji art. 161 ust. 2 i 3	Art. 90. 1. Prezes UKE niezwłocznie udostępnia na stronie podmiotowej BIP UKE informację o wszczęciu postępowania w sprawie zmiany lub cofnięcia rezerwacji częstotliwości i przeprowadza postępowanie konsultacyjne w tej sprawie. 2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się: gdy zmiana ma charakter nieistotny i jest dokonywana na wniosek lub za zgodą podmiotu dysponującego rezerwacją częstotliwości; w wyjątkowych przypadkach, wymagających pilnego działania ze względu na wystąpienie okoliczności, o których mowa w art. 99 ust. 1 pkt 3; gdy zmiana dotyczy rezerwacji częstotliwości na cele rozpowszechniania programów radiofonicznych w sposób analogowy drogą rozsiewczą naziemną. 3. Za zmianę nieistotną nie można w szczególności uznać zmiany, która prowadzi do rozszerzenia zakresu uprawnień wynikających z rezerwacji częstotliwości. Art. 161

				<p>2. Prezes UKE informuje na stronie podmiotowej UKE o cofnięciu prawa do wykorzystywania zasobów numeracji oraz o możliwości przydziału tej numeracji innemu przedsiębiorcy telekomunikacyjnemu.</p> <p>5. Decyzja o cofnięciu prawa do wykorzystywania zasobów numeracji albo o zmianie jego zakresu:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) uwzględnia konieczność zachowania interoperacyjności i ciągłości świadczenia publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych; 2) może być podjęta po bezskutecznym wezwaniu podmiotu do usunięcia przyczyny nieprawidłowości w przypadkach, o których mowa w ust. 1 pkt 2 i 3 oraz ust. 2.
Art. 20	Żądanie informacji od przedsiębiorstw			
Art. 20 ust. 1	<p>1. Państwa członkowskie zapewniają, aby przedsiębiorstwa dostarczające sieci i świadczące usługi łączności elektronicznej, urządzenia towarzyszące lub usługi towarzyszące dostarczały wszystkich informacji, w tym informacji o charakterze finansowym, niezbędnych krajowym organom regulacyjnym, innym właściwym organom i BEREC do zapewnienia zgodności z przepisami niniejszej dyrektywy i rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1971⁽⁴⁴⁾ lub przyjętych zgodnie z nimi decyzji lub opinii. Krajowe organy regulacyjne i, w razie konieczności ze względu na wykonywane zadania, inne właściwe organy mają prawo żądać od tych przedsiębiorstw w szczególności dostarczania informacji o przyszłym rozwoju sieci lub usług, który mógłby wywrzeć wpływ na usługi hurtowe udostępniane konkurentom przez te przedsiębiorstwa, a także informacji o sieciach łączności elektronicznej i urządzeniach towarzyszących, które są zdezagregowane na</p>	T	Art. 19 Art. 20	<p>Art. 19. 1. Przedsiębiorca komunikacji elektronicznej lub podmiot, który uzyskał pozwolenie radiowe, o którym mowa w art. 138 ust. 1, rezerwację częstotliwości lub zasobów orbitalnych lub prawo do wykorzystywania zasobów numeracji, z wyłączeniem użytkownika rządowego, jest obowiązany do przekazywania na żądanie Prezesa UKE informacji, w szczególności informacji o charakterze finansowym, informacji o przyszłym rozwoju sieci lub usług oraz istniejącej infrastrukturze telekomunikacyjnej, niezbędnych do wykonywania przez Prezesa UKE jego uprawnień i obowiązków.</p> <p>2. W przypadku gdy niezbędne do wykonywania przez Prezesa UKE jego uprawnień i obowiązków informacje pozyskane na podstawie ust. 1 są niewystarczające, Prezes UKE może pozyskiwać te informacje od innych podmiotów działających na rynku komunikacji elektronicznej lub innych rynkach ściśle powiązanych z tym rynkiem. Podmioty te mają obowiązek przekazania informacji na uzasadnione żądanie Prezesa UKE.</p> <p>3. Przedsiębiorca o znaczącej pozycji rynkowej na rynku hurtowym jest obowiązany do przekazywania, na żądanie Prezesa UKE, danych księgowych dotyczących rynków detalicznych związanych z tym rynkiem hurtowym.</p> <p>4. Żądania, o których mowa w ust. 1–3, są proporcjonalne do celu, jakiego mają służyć, oraz zawierają:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) wskazanie podmiotu obowiązującego do przekazania informacji; 2) datę; 3) wskazanie żądanych informacji oraz okresu, którego dotyczą;

<p>poziomie lokalnym i na tyle szczegółowe, aby zapewnić przeprowadzenie analizy geograficznej i określenie obszarów zgodnie z art. 22.</p> <p>W przypadku gdy informacje zebrane zgodnie z akapitem pierwszym są niewystarczające, aby krajowe organy regulacyjne, inne właściwe organy i BEREC wykonywały swoje zadania regulacyjne na mocy prawa unijnego, takie informacje mogą być pozyskiwane od innych stosownych przedsiębiorstw działających w sektorze łączności elektronicznej lub w ściśle powiązanych sektorach.</p> <p>Od przedsiębiorstw wyznaczonych jako posiadające znaczącą pozycję na rynkach hurtowych można również wymagać, by przedstawiały dane księgowe dotyczące rynków detalicznych, które są związane z tymi rynkami hurtowymi.</p> <p>Krajowe organy regulacyjne i inne właściwe organy mogą żądać informacji od pojedynczych punktów informacyjnych utworzonych na podstawie dyrektywy 2014/61/UE.</p> <p>Każdy wniosek o informacje musi być proporcjonalny do wykonywanego zadania i musi być uzasadniony.</p> <p>Przedsiębiorstwa niezwłocznie dostarczają informacji na żądanie w wymaganym terminie i na wymaganym poziomie szczegółowości.</p>			<p>4) wskazanie celu, jakiego informacje mają służyć;</p> <p>5) wskazanie terminu przekazania informacji adekwatnego do zakresu tego żądania, nie krótszego niż 7 dni;</p> <p>6) uzasadnienie;</p> <p>7) pouczenie o zagrożeniu karą, o której mowa w art. 439 ust. 2 pkt 1.</p> <p>5. Prezes UKE może zastosować do pozyskania informacji, o których mowa w ust. 1–3, opracowane przez siebie formularze, dążąc do ujednoczenia i zapewnienia spójności pozyskanych informacji.</p> <p>Art. 20. 1. Przedsiębiorca telekomunikacyjny jest obowiązany do przedkładania Prezesowi UKE, w terminie do dnia 31 marca, danych za poprzedni rok kalendarzowy dotyczących rodzaju i zakresu wykonywanej działalności telekomunikacyjnej, wielkości sprzedaży usług telekomunikacyjnych oraz informacji o wysokości pozostałych na koncie środków z doładowań, do których w poprzednim roku kalendarzowym wygasło uprawnienie konsumenta, o którym mowa w art. 325 ust. 1, pomniejszonych o odprowadzony od nich podatek od towarów i usług.</p> <p>2. Obowiązkowi przedłożenia danych oraz informacji o których mowa w ust. 1, w terminie określonym w ust. 1, podlega także podmiot wykreślony z rejestru PT, za okres wykonywanej działalności telekomunikacyjnej w roku, w którym nastąpiło wykreślenie z rejestru.</p> <p>3. Dane oraz informacja, o których mowa w ust. 1, przekazywane są w postaci elektronicznej z wykorzystaniem formularza elektronicznego udostępnionego na PUE UKE, i opatrzonej kwalifikowanym podpisem elektronicznym, podpisem zaufanym albo podpisem osobistym.</p> <p>4. Dane oraz informacja o których mowa w ust. 1, o których mowa w ust. 1, uznaje się za przekazane w terminie określonym jako data wysłania dokumentu w urzędowym poświadczeniu odbioru, które jest automatycznie tworzone i udostępniane przez PUE UKE podmiotowi przekazującemu te dane oraz informację.</p> <p>5. Prezes UKE informuje, na stronie podmiotowej BIP UKE, o adresie strony internetowej PUE UKE, na której udostępniony jest formularz elektroniczny, o którym mowa w ust. 3.</p> <p>6. Minister właściwy do spraw informatyzacji określi, w drodze rozporządzenia szczegółowy zakres danych oraz informacji, o których</p>
---	--	--	---

				<p>mowa w ust. 1, wraz z objaśnieniami co do sposobu ich przedstawiania, kierując się koniecznością zapewnienia Prezesowi UKE informacji niezbędnych do właściwego realizowania jego obowiązków oraz potrzebą uproszczenia i jednolicenia procesu przekazywania danych.</p> <p>7. Prezes UKE określi wzór dokumentu, przy użyciu którego przekazywane są dane oraz informacja, o których mowa w ust. 1, w formie dokumentu elektronicznego w rozumieniu ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne.</p>
Art. 20 ust. 2	<p>2. Państwa członkowskie zapewniają, by krajowe organy regulacyjne i inne właściwe organy dostarczały Komisji, na jej uzasadniony wniosek, informacje, które są niezbędne dla realizacji przez Komisję jej zadań wynikających z TFUE. Informacja, której żąda Komisja, winna być proporcjonalna w świetle realizacji tychże zadań. Jeżeli dostarczona informacja odnosi się do informacji dostarczonej uprzednio przez przedsiębiorstwo na żądanie organu, informuje się o tym dane przedsiębiorstwa. Stosownie do potrzeb oraz jeżeli organ dostarczający informacje nie zastrzegł w wyraźny i uzasadniony sposób inaczej, Komisja udostępnia otrzymaną informację innemu organowi tego typu w innym państwie członkowskim.</p> <p>Z zastrzeżeniem wymogów określonych w ust. 3 państwa członkowskie zapewniają, by informacja dostarczona jednemu organowi została udostępniona innemu organowi tego typu w tym samym lub innym państwie członkowskim oraz BEREC, w odpowiedzi na jego uzasadniony wniosek, jeżeli jest to niezbędne dla umożliwienia tymże organom albo BEREC wypełniania obowiązków wynikających z prawa Unii.</p>	T	Art. 21	<p>Art. 21. 1. Prezes UKE zapewnia dostęp do informacji otrzymanych od podmiotu, o którym mowa w art. 19 ust. 1–3, organom regulacyjnym państw członkowskich, BEREC i Komisji Europejskiej, chyba że przepisy odrębne stanowią inaczej.</p> <p>2. Prezes UKE informuje podmiot, o którym mowa w art. 19 ust. 1–3, o udostępnieniu, na podstawie ust. 1, informacji dostarczonej uprzednio przez ten podmiot na żądanie Prezesa UKE.</p>

<p>Art. 20 ust. 3</p>	<p>3. Jeżeli dana informacja zebrana zgodnie z ust. 1, w tym informacja zebrana w kontekście analizy geograficznej, została uznana przez dany krajowy organ regulacyjny lub inny właściwy organ za informację poufną zgodnie z przepisami prawa Unii i prawa krajowego o tajemnicy handlowej, Komisja, BEREC oraz wszelkie inne zainteresowane właściwe organy zapewniają taką tajemnicę. Taka tajemnica nie utrudnia terminowej wymiany informacji między właściwym organem, Komisją, BEREC i jakimikolwiek innymi zainteresowanymi właściwymi organami do celów przeglądu, monitorowania i nadzorowania stosowania niniejszej dyrektywy.</p>	<p>T</p>	<p>Art. 22</p>	<p>Art. 22. 1. Podmiot udostępniający Prezesowi UKE na jego żądanie lub na podstawie przepisów ustawy lub ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych informacje lub dokumenty zawierające tajemnicę przedsiębiorstwa może je zastrzec w całości lub w części.</p> <p>2. Zastrzeżenie, o którym mowa w ust. 1, nie może dotyczyć rozliczeń z tytułu dostępu telekomunikacyjnego. Zastrzeżenie części informacji lub dokumentu dotyczącego rozliczeń z tytułu dostępu telekomunikacyjnego uważa się za nieskuteczne.</p> <p>3. Zastrzegając część informacji lub dokumentu podmiot przekazuje uzasadnienie zastrzeżenia informacji lub dokumentu oraz informacje lub dokumenty niezawierające zastrzeżonych części. W przypadku nieprzekazania informacji lub dokumentu niezawierających zastrzeżonych części zastrzeżenie uważa się za nieskuteczne.</p> <p>4. Prezes UKE może, w drodze decyzji, uchylić zastrzeżenie, jeżeli uzna, że zastrzeżone części informacji lub dokumentu nie stanowią tajemnicy przedsiębiorstwa.</p> <p>5. Zastrzeżenie uwzględnia się przy udostępnianiu informacji lub dokumentów oraz zapewnianiu dostępu do informacji publicznej.</p> <p>6. W przypadku ustawowego obowiązku przekazania informacji lub dokumentów otrzymanych od podmiotu, o którym mowa w ust. 1, innym organom krajowym, zagranicznym organom regulacyjnym, Komisji Europejskiej lub BEREC informacje i dokumenty Prezes UKE przekazuje wraz z zastrzeżeniem i pod warunkiem jego przestrzegania.</p>
<p>Art. 20 ust. 4</p>	<p>4. Państwa członkowskie zapewniają, by krajowe organy regulacyjne i inne właściwe organy, działając zgodnie z przepisami krajowymi dotyczącymi publicznego dostępu do informacji oraz przepisami prawa Unii i prawa krajowego o tajemnicy handlowej i o ochronie danych osobowych, publikowały informacje, które przyczyniają się do rozwoju otwartego i konkurencyjnego rynku.</p>	<p>T</p>	<p>Art. 4 ust. 4 i 5</p> <p>Art. 9</p> <p>Art. 413</p>	<p>4. Prezes UKE prowadzi rejestr PT oraz rejestr JST w systemie teleinformatycznym.</p> <p>5. Rejestr PT i rejestr JST są jawne i udostępniane w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej, zwanej dalej „stroną podmiotową BIP UKE”.</p> <p>Art. 9. Rejestr PT obejmuje następujące dane:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) kolejny numer wpisu, zwany dalej „numerem z rejestru PT”; 2) datę wpływu wniosku o wpis do rejestru PT oraz datę dokonania wpisu; 3) dane, o których mowa w art. 6 ust. 1; 4) datę wykreślenia wpisu z rejestru PT – w przypadku wykreślenia wpisu z rejestru PT. <p>Art. 413. 1. Prezes UKE wydaje Dziennik Urzędowy Urzędu Komunikacji Elektronicznej.</p>

				<p>2. W dzienniku urzędowym, o którym mowa w ust. 1, ogłasza się w szczególności:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) zarządzenia; 2) przepisy międzynarodowe; 3) ogłoszenia, obwieszczenia i komunikaty; 4) decyzje obszarowe. <p>2. Prezes UKE na podstawie informacji uzyskanych od przedsiębiorców komunikacji elektronicznej oraz innych podmiotów dysponujących infrastrukturą telekomunikacyjną lub realizujących inwestycje w tym zakresie, w terminie do dnia 30 czerwca, sporządza i udostępnia raport o stanie rynku komunikacji elektronicznej za rok ubiegły, uwzględniający pokrycie terytorium Rzeczypospolitej Polskiej zasięgiem stacjonarnych i ruchomych publicznych sieci telekomunikacyjnych oraz przedstawia prognozy inwestycyjne dotyczące rozwoju tych sieci. Prezes UKE udostępnia raport na stronie podmiotowej BIP UKE.</p> <p>7. Prezes UKE udziela nieodpłatnie zainteresowanym podmiotom informacji, niebędącej informacją przetworzoną, o możliwości wykorzystania częstotliwości.</p>
Art. 20 ust. 5	5. Krajowe organy regulacyjne i inne właściwe organy publikują warunki publicznego dostępu do informacji, o którym mowa w ust. 4, w tym procedury zapewniające uzyskanie takiego dostępu.	N	przepisy ogólne – zapisy w ustawie Pke	
Art. 21	Informacje wymagane w związku z ogólnym zezwoleniem, prawem użytkowania oraz szczegółowymi obowiązkami			
Art. 21 ust. 1	1. Niezależnie od informacji wymaganych na podstawie art. 20 i obowiązku dostarczania informacji i sporządzania sprawozdań wynikającego z przepisów prawa krajowego, ale nie wynikającego z ogólnego zezwolenia, krajowe organy regulacyjne i inne właściwe organy mogą zażądać od przedsiębiorstw dostarczenia informacji w związku z ogólnym	T	Art. 19 ust. 1 i 4, art. 20	Art. 19. 1. Przedsiębiorca komunikacji elektronicznej lub podmiot, który uzyskał pozwolenie radiowe, o którym mowa w art. 138 ust. 1, rezerwację częstotliwości lub zasobów orbitalnych lub prawo do wykorzystywania zasobów numeracji, z wyłączeniem użytkownika rządowego, jest obowiązany do przekazywania na żądanie Prezesa UKE informacji, w szczególności informacji o charakterze finansowym, informacji o przyszłym rozwoju sieci lub usług oraz istniejącej infrastrukturze telekomunikacyjnej, niezbędnych do wykonywania przez Prezesa UKE jego uprawnień i obowiązków.

<p>zezwoleń, prawami użytkownika lub szczegółowymi obowiązkami, o których mowa w art. 13 ust. 2, które są proporcjonalne i obiektywnie uzasadnione, w szczególności w celach:</p> <p>a) systematycznej lub dotyczącej konkretnych przypadków weryfikacji przestrzegania warunku 1 z części A, warunków 2 i 6 z części D oraz warunków 2 i 7 z części E załącznika I oraz przestrzegania obowiązków, o których mowa w art. 13 ust. 2;</p> <p>b) dotyczącej konkretnych przypadków weryfikacji zgodności z warunkami określonymi w załączniku I, jeżeli złożono skargę lub właściwy organ miał inne powody, ażeby twierdzić, że dany warunek nie został spełniony, albo w przypadku dochodzenia prowadzonego przez właściwy organ z urzędu;</p> <p>c) procedury i oceny wniosków o przyznanie prawa użytkownika;</p> <p>d) publikacji zestawień dotyczących przeglądów jakości oraz cen usług, z uwagi na interes konsumenta;</p> <p>e) jasno określone cele statystyczne, badawcze lub cele sprawozdawczości;</p> <p>f) przeprowadzania analizy rynku dla celów niniejszej dyrektywy, w tym</p>			<p>4. Żądania, o których mowa w ust. 1–3, są proporcjonalne do celu, jakiemu mają służyć, oraz zawierają:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) wskazanie podmiotu obowiązującego do przekazania informacji; 2) datę; 3) wskazanie żądanych informacji oraz okresu, którego dotyczą; 4) wskazanie celu, jakiemu informacje mają służyć; 5) wskazanie terminu przekazania informacji adekwatnego do zakresu tego żądania, nie krótszego niż 7 dni; 6) uzasadnienie; 7) pouczenie o zagrożeniu karą, o której mowa w art. 439 ust. 2 pkt 1. <p>Art. 20. 1. Przedsiębiorca telekomunikacyjny jest obowiązany do przedkładania Prezesowi UKE, w terminie do dnia 31 marca, danych za poprzedni rok kalendarzowy dotyczących rodzaju i zakresu wykonywanej działalności telekomunikacyjnej, wielkości sprzedaży usług telekomunikacyjnych oraz informacji o wysokości pozostałych na koncie środków z doładowań, do których w poprzednim roku kalendarzowym wygasło uprawnienie konsumenta, o którym mowa w art. 325 ust. 1, pomniejszonych o odprowadzony od nich podatek od towarów i usług.</p> <p>2. Obowiązkowi przedłożenia danych oraz informacji o których mowa w ust. 1, w terminie określonym w ust. 1, podlega także podmiot wykreślony z rejestru PT, za okres wykonywanej działalności telekomunikacyjnej w roku, w którym nastąpiło wykreślenie z rejestru.</p> <p>3. Dane oraz informacja, o których mowa w ust. 1, przekazywane są w postaci elektronicznej z wykorzystaniem formularza elektronicznego udostępnionego na PUE UKE, i opatrzonej kwalifikowanym podpisem elektronicznym, podpisem zaufanym albo podpisem osobistym.</p> <p>4. Dane oraz informacja o których mowa w ust. 1, o których mowa w ust. 1, uznaje się za przekazane w terminie określonym jako data wysłania dokumentu w urzędowym poświadczeniu odbioru, które jest automatycznie tworzone i udostępniane przez PUE UKE podmiotowi przekazującemu te dane oraz informację.</p>
--	--	--	---

	<p>danych dotyczących rynków niższego szczebla lub rynków detalicznych związanych z rynkami poddawanych analizie lub dotyczących tych rynków;</p> <p>g) zagwarantowanie efektywnego użytkowania widma radiowego i zasobów numeracyjnych i zapewnienie skutecznego zarządzania nimi;</p> <p>h) ocenę przyszłych zmian w dziedzinie sieci lub usług, które mogłyby mieć wpływ na usługi hurtowe udostępniane konkurentom, na zasięg terytorialny, na możliwości uzyskania dostępu do sieci przysługujące użytkownikom końcowym lub na określanie obszarów na podstawie art. 22;</p> <p>i) prowadzenie analiz geograficznych;</p> <p>j) udzielanie odpowiedzi na uzasadnione wnioski BEREC o udzielenie informacji.</p> <p>Informacje, o których mowa w akapicie pierwszym lit. a) i b) oraz d)–j), nie mogą być wymagane przed uzyskaniem dostępu do rynku lub jako warunek dostępu do rynku.</p> <p>BEREC może opracować wzory wniosków o informacje, w razie potrzeby, aby ułatwić skonsolidowaną prezentację i analizę uzyskanych informacji.</p>			<p>5. Prezes UKE informuje, na stronie podmiotowej BIP UKE, o adresie strony internetowej PUE UKE, na której udostępniony jest formularz elektroniczny, o którym mowa w ust. 3.</p> <p>6. Minister właściwy do spraw informatyzacji określi, w drodze rozporządzenia szczegółowy zakres danych oraz informacji, o których mowa w ust. 1, wraz z objaśnieniami co do sposobu ich przedstawiania, kierując się koniecznością zapewnienia Prezesowi UKE informacji niezbędnych do właściwego realizowania jego obowiązków oraz potrzebą uproszczenia i jednolicenia procesu przekazywania danych.</p> <p>7. Prezes UKE określi wzór dokumentu, przy użyciu którego przekazywane są dane oraz informacja, o których mowa w ust. 1, w formie dokumentu elektronicznego w rozumieniu ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne.</p>
Art. 21 ust. 2	2. Jeśli chodzi o prawa użytkownika widma, informacje, o których mowa w ust.1 muszą	N	Art. 19 ust. 1	Art. 19. 1. Przedsiębiorca komunikacji elektronicznej lub podmiot, który uzyskał pozwolenie radiowe, o którym mowa w art. 138 ust. 1, rezerwację częstotliwości lub zasobów orbitalnych lub prawo do

	dotyczyć w szczególności efektywnego i wydajnego wykorzystania widma radiowego oraz spełnienia wszelkich obowiązków zapewnienia zasięgu i odpowiedniej jakości usług, którymi obwarowano prawa użytkownika widma radiowego, i ich weryfikacji.			wykorzystywania zasobów numeracji, z wyłączeniem użytkownika rządowego, jest obowiązany do przekazywania na żądanie Prezesa UKE informacji, w szczególności informacji o charakterze finansowym, informacji o przyszłym rozwoju sieci lub usług oraz istniejącej infrastrukturze telekomunikacyjnej, niezbędnych do wykonywania przez Prezesa UKE jego uprawnień i obowiązków.
Art. 21 ust. 3	3. Jeżeli krajowy organ regulacyjny lub inny właściwy organ zażąda od przedsiębiorstw dostarczenia informacji, o których mowa w ust. 1, informuje je o szczególnym celu, w jakim dana informacja ma zostać wykorzystana.	T	Art. 19 ust. 4 pkt 4	4. Żądania, o których mowa w ust. 1–3, są proporcjonalne do celu, jakiemu mają służyć, oraz zawierają: 1) wskazanie podmiotu obowiązującego do przekazania informacji; 2) datę; 3) wskazanie żądanych informacji oraz okresu, którego dotyczą; 4) wskazanie celu, jakiemu informacje mają służyć; 5) wskazanie terminu przekazania informacji adekwatnego do zakresu tego żądania, nie krótszego niż 7 dni; 6) uzasadnienie; 7) pouczenie o zagrożeniu karą, o której mowa w art. 439 ust. 2 pkt 1.
Art. 21 ust. 4	4. Krajowe organy regulacyjne lub inne właściwe organy nie mogą ponownie żądać udostępnienia informacji, o które wystąpił już BEREC na podstawie art. 40 rozporządzenia (UE) 2018/1971, w przypadku gdy BEREC udostępnił tym organom otrzymane informacje.	N		
Art. 22	Analizy geograficzne realizacji sieci			
Art. 22 ust. 1	1. Krajowe organy regulacyjne lub inne właściwe organy przeprowadzają analizę geograficzną zasięgu sieci łączności elektronicznej, które są w stanie zapewnić szerokopasmową transmisję danych (zwane dalej „sieciami szerokopasmowymi”), do dnia 21 grudnia 2023 r. i aktualizują ją nie rzadziej niż co trzy lata. Analiza geograficzna zawiera analizę obecnego geograficznego zasięgu sieci szerokopasmowych na ich terytorium, wymaganą do realizacji zadań krajowych	N N	Art. 36 pkt 23 lit. a ust. wpr. PKE Art. 36 pkt 23 lit. b	Art. 36 pkt 23 lit. a a) w ust. 1: – pkt 1 otrzymuje brzmienie: „1) informacje o usługach transmisji danych zapewniających szerokopasmowy dostęp do Internetu oraz świadczonych z nimi w pakiecie, w oparciu o infrastrukturę telekomunikacyjną i publiczne sieci telekomunikacyjne zapewniające szerokopasmowy dostęp do Internetu, usługach komunikacji głosowej i usługach rozprowadzania programów radiowych i telewizyjnych;”, – w pkt 2 wyrazy „budynkami umożliwiającymi kolokację” zastępuje się wyrazami „obiektami budowlanymi umożliwiającymi kolokację”, Art. 36 pkt 23 lit. b tiret trzecie

	<p>organów regulacyjnych lub innych właściwych organów na podstawie niniejszej dyrektywy, jak również na potrzeby badań wymaganych w celu stosowania przepisów dotyczących pomocy państwa.</p> <p>Ta analiza geograficzna może również zawierać prognozę obejmującą okres ustalony przez odpowiedni organ dotyczącą zasięgu sieci szerokopasmowych, w tym sieci o bardzo dużej przepustowości, na ich terytorium.</p> <p>Taka prognoza musi uwzględniać wszystkie odpowiednie informacje, w tym informacje na temat planowanych przez przedsiębiorstwa lub organy publiczną realizację sieci o bardzo dużej przepustowości i przeprowadzenia znaczących modernizacji lub rozbudowy sieci o prędkości pobierania danych na poziomie przynajmniej 100 Mb/s. W tym celu krajowe organy regulacyjne lub inne właściwe organy występują do przedsiębiorstw i organów publicznych o przekazanie takich informacji w zakresie, w jakim informacje te są dostępne i mogą być przekazane bez nadmiernych nakładów.</p>	<p>T</p> <p>T</p>	<p>tiret trzecie ust. wpr. PKE</p> <p>Art. 36 pkt 23 lit. c ust. wpr. PKE</p>	<p>– część wspólna otrzymuje brzmienie:</p> <p>„– przekazują aktualne, zgodne ze stanem faktycznym, kompletne oraz adekwatne do potrzeb wykonania obowiązku, o którym mowa w ust. 1, informacje o posiadanej infrastrukturze telekomunikacyjnej, przebiegu światłowodowych linii kablowych zapewniających lub umożliwiających zapewnienie szerokopasmowego dostępu do Internetu oraz posiadane w postaci elektronicznej informacje o przebiegu innych niż światłowodowe linii kablowych zapewniających lub umożliwiających zapewnienie szerokopasmowego dostępu do Internetu, informacje o posiadanych publicznych sieciach telekomunikacyjnych, obiektach budowlanych umożliwiających kolokację, świadczonych usługach transmisji danych zapewniających szerokopasmowy dostęp do Internetu, usługach komunikacji głosowej i usługach rozprowadzania programów radiowych i telewizyjnych świadczonych w pakiecie z usługami transmisji danych zapewniających szerokopasmowy dostęp do Internetu.”,</p> <p>Art. 36 pkt 23 lit. c</p> <p>c) ust. 2a i 2b otrzymują brzmienie:</p> <p>„2a. Informacje o:</p> <p>1) posiadanej infrastrukturze telekomunikacyjnej, publicznych sieciach telekomunikacyjnych, przebiegu światłowodowych linii kablowych zapewniających lub umożliwiających zapewnienie szerokopasmowego dostępu do Internetu oraz posiadane w postaci elektronicznej informacje o przebiegu innych niż światłowodowe linii kablowych zapewniających lub umożliwiających zapewnienie szerokopasmowego dostępu do Internetu - przekazuje się w terminie:</p> <p>a) do dnia 15 września – za okres od dnia 1 stycznia do dnia 30 czerwca,</p> <p>b) do dnia 28 lutego – za okres od dnia 1 lipca do dnia 31 grudnia poprzedniego roku;</p> <p>2) obiektach budowlanych umożliwiających kolokację, świadczonych usługach transmisji danych zapewniających szerokopasmowy dostęp do Internetu, usługach komunikacji głosowej i usługach rozprowadzania programów radiowych i telewizyjnych świadczonych w pakiecie z usługami transmisji danych zapewniających szerokopasmowy dostęp do Internetu–</p>
--	---	-------------------	--	---

	<p>Krajowy organ regulacyjny decyduje w odniesieniu do zadań przypisanych mu wyraźnie na mocy niniejszej dyrektywy o stopniu, w jakim należałoby oprzeć się na całości lub części informacji zebranych w kontekście takiej prognozy.</p> <p>W przypadku gdy analiza geograficzna nie jest prowadzona przez krajowy organ regulacyjny, jest prowadzona we współpracy z tym organem w zakresie, w jakim może to być istotne dla jego zadań.</p> <p>Informacje zgromadzone w ramach analizy geograficznej muszą być na odpowiednim poziomie szczegółowości lokalnej i obejmować wystarczająco dokładne informacje na temat jakości usługi i jej parametrów oraz muszą być przetwarzane zgodnie z art. 20 ust. 3.</p>	<p>T</p> <p>N</p> <p>T</p>	<p>Art. 36 pkt 23 lit. g ust. wpr. PKE</p> <p>Art. 36 pkt 23 lit. j ust. wpr. PKE</p>	<p>przekazuje się corocznie w terminie do dnia 28 lutego według stanu na dzień 31 grudnia poprzedniego roku.</p> <p>2b. Podmioty, o których mowa w ust. 2, które nie posiadają infrastruktury telekomunikacyjnej, publicznych sieci telekomunikacyjnych, obiektów budowlanych umożliwiających kolokację i nie świadczą usług transmisji danych zapewniających szerokopasmowy dostęp do Internetu ani nie świadczą w pakiecie z nimi usług komunikacji głosowej i usług rozprowadzania programów radiowych i telewizyjnych przekazują Prezesowi UKE corocznie w terminie do dnia 28 lutego według stanu na dzień 31 grudnia poprzedniego roku oświadczenie, że nie posiadają infrastruktury telekomunikacyjnej, publicznych sieci telekomunikacyjnych, obiektów budowlanych umożliwiających kolokację i nie świadczą usług transmisji danych zapewniających szerokopasmowy dostęp do Internetu ani nie świadczą w pakiecie z nimi usług komunikacji głosowej i usług rozprowadzania programów radiowych i telewizyjnych.”,</p> <p>Art. 36 pkt 23 lit. g h) ust. 6a otrzymuje brzmienie: „6a. Informacje, o których mowa w ust. 2, Prezes UKE może wykorzystywać w zakresie niezbędnym do wykonywania jego uprawnień i obowiązków określonych w art. 414 ust. 1 ustawy z dnia ... 2021 r. – Prawo komunikacji elektronicznej.”,</p> <p>Art. 36 pkt 23 lit. h j) w ust. 7: – pkt 1 i 2 otrzymują brzmienie: „1) rodzaj infrastruktury oraz informacje o świadczonych usługach transmisji danych zapewniających szerokopasmowy dostęp do Internetu, informacje o świadczonych w pakiecie z tymi usługami usługach komunikacji głosowej i usługach rozprowadzania programów radiowych i telewizyjnych, podlegających inwentaryzacji i skalę map, na których dokonuje się inwentaryzacji, o której mowa w ust. 1, 2)szczegółową postać elektroniczną oraz elektroniczny format przekazywania danych”, – część wspólna otrzymuje brzmienie: „– kierując się potrzebą zapewnienia szczegółowego, rzetelnego i wiarygodnego zbioru informacji o jakości istniejącej infrastruktury</p>
--	---	----------------------------	---	---

				telekomunikacyjnej, publicznych sieci telekomunikacyjnych zapewniających lub umożliwiających zapewnienie szerokopasmowego dostępu do Internetu oraz świadczonych usług transmisji danych zapewniających szerokopasmowy dostęp do Internetu oraz usług komunikacji głosowej i usług rozprowadzania programów radiowych i telewizyjnych świadczonych w pakiecie z usługami transmisji danych zapewniających szerokopasmowy dostęp do Internetu, a także potrzebą usprawnienia i ujednoczenia procesu przekazywania danych.”;
Art. 22 ust. 2	2. Krajowe organy regulacyjne lub inne właściwe organy mogą zidentyfikować obszar o wyraźnych granicach terytorialnych, jeżeli informacje zgromadzone i prognoza przygotowana na podstawie ust.1 pozwolą stwierdzić, że w okresie objętym daną prognozą żadne przedsiębiorstwo ani żaden organ publiczny nie wdrożyły ani nie planują wdrożyć sieci o bardzo dużej przepustowości ani też przeprowadzić znaczącej modernizacji lub rozbudowy swojej sieci, pozwalającej uzyskać wydajność pod względem prędkości pobierania danych na poziomie przynajmniej 100 Mb/s. Krajowe organy regulacyjne lub inne właściwe organy publikują listę zidentyfikowanych obszarów.	T	Art. 36 pkt 30 ust. wpr. PKE	po art. 29r dodaje się art. 29s w brzmieniu: „Art. 29s. 1. Minister właściwy do spraw informatyzacji, na podstawie informacji gromadzonych w SIDUSIS, może określić obszary geograficzne, na których nie jest możliwe świadczenie i w ciągu 3 lat nie jest planowane zapewnienie możliwości świadczenia za pomocą publicznych sieci telekomunikacyjnych usług transmisji danych zapewniających szerokopasmowy dostęp do Internetu o przepustowości co najmniej 100 Mb/s. 2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, minister właściwy do spraw informatyzacji publikuje w SIDUSIS informacje o określonych przez niego obszarach geograficznych wraz z otwartym zaproszeniem do zgłaszania zamiaru objęcia danego obszaru publiczną siecią telekomunikacyjną zapewniającą lub umożliwiającą świadczenie usług transmisji danych zapewniających szerokopasmowy dostęp do Internetu o przepustowości co najmniej 100 Mb/s, zawierającym pouczenie o zakresie informacji wymaganych w zgłoszeniu oraz informację o sposobie i terminie wnoszenia zgłoszeń. 3. Minister właściwy do spraw informatyzacji publikuje w SIDUSIS zgłoszenia otrzymane w terminie określonym w zaproszeniu, z wyjątkiem informacji objętych zastrzeżeniem ze względu na tajemnicę przedsiębiorstwa.”;
Art. 22 ust. 3	3. W obrębie zidentyfikowanego obszaru odpowiednie organy mogą zaprosić przedsiębiorstwa i organy publiczne do zgłaszania zamiaru wdrożenia sieci o bardzo dużej przepustowości w okresie objętym daną prognozą. W przypadkach gdy w wyniku tego zaproszenia przedsiębiorstwo lub organ publiczny zgłosi zamiar dokonania tego,	T	Art. 36 pkt 30 ust. wpr. PKE	po art. 29r dodaje się art. 29s w brzmieniu: „Art. 29s. 1. Minister właściwy do spraw informatyzacji, na podstawie informacji gromadzonych w SIDUSIS, może określić obszary geograficzne, na których nie jest możliwe świadczenie i w ciągu 3 lat nie jest planowane zapewnienie możliwości świadczenia za pomocą publicznych sieci telekomunikacyjnych usług transmisji danych zapewniających szerokopasmowy dostęp do Internetu o przepustowości co najmniej 100 Mb/s. 2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, minister właściwy do spraw informatyzacji publikuje w SIDUSIS informacje o określonych przez niego

	<p>odpowiedni organ może wymagać od innych przedsiębiorstw i organów publicznych, aby zgłosiły każdy zamiar wdrożenia w tym obszarze sieci o bardzo dużej przepustowości lub przeprowadzenia znaczącej modernizacji lub rozbudowy swojej sieci, pozwalającej uzyskać wydajność pod względem prędkości pobierania danych na poziomie co najmniej 100 Mb/s w tym obszarze. Odpowiedni organ określa informacje, które należy uwzględnić w takich zgłoszeniach, aby zapewnić poziom szczegółowości przynajmniej podobny do tego, który uwzględniono w prognozie na podstawie ust. 1. Organ ten informuje również – w oparciu o informacje zgromadzone na podstawie ust. 1 – każde przedsiębiorstwo lub każdy organ publiczny, które wyraziły zainteresowanie, o tym, czy zidentyfikowany obszar jest objęty lub prawdopodobnie zostanie objęty zasięgiem sieci dostępu nowej generacji oferującej prędkość pobierania danych poniżej 100 Mb/s.</p>			<p>obszarach geograficznych wraz z otwartym zaproszeniem do zgłaszania zamiaru objęcia danego obszaru publiczną siecią telekomunikacyjną zapewniającą lub umożliwiającą świadczenie usług transmisji danych zapewniających szerokopasmowy dostęp do Internetu o przepustowości co najmniej 100 Mb/s, zawierającym pouczenie o zakresie informacji wymaganych w zgłoszeniu oraz informację o sposobie i terminie wnoszenia zgłoszeń.</p> <p>3. Minister właściwy do spraw informatyzacji publikuje w SIDUSIS zgłoszenia otrzymane w terminie określonym w zaproszeniu, z wyjątkiem informacji objętych zastrzeżeniem ze względu na tajemnicę przedsiębiorstwa.”</p>
<p>Art. 22 ust. 4</p>	<p>4. Środki na podstawie ust. 3 są stosowane zgodnie z wydatną, obiektywną, przejrzystą i niedyskryminacyjną procedurą, która gwarantuje, że żadne przedsiębiorstwo nie zostanie z góry wykluczone z postępowania.</p>	T	<p>Art. 36 pkt 30 ust. wpr. PKE</p>	<p>po art. 29r dodaje się art. 29s w brzmieniu: „Art. 29s. 1. Minister właściwy do spraw informatyzacji, na podstawie informacji gromadzonych w SIDUSIS, może określić obszary geograficzne, na których nie jest możliwe świadczenie i w ciągu 3 lat nie jest planowane zapewnienie możliwości świadczenia za pomocą publicznych sieci telekomunikacyjnych usług transmisji danych zapewniających szerokopasmowy dostęp do Internetu o przepustowości co najmniej 100 Mb/s. 2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, minister właściwy do spraw informatyzacji publikuje w SIDUSIS informacje o określonych przez niego obszarach geograficznych wraz z otwartym zaproszeniem do zgłaszania zamiaru objęcia danego obszaru publiczną siecią telekomunikacyjną zapewniającą lub umożliwiającą świadczenie usług transmisji danych zapewniających szerokopasmowy dostęp do Internetu o przepustowości co najmniej 100 Mb/s, zawierającym pouczenie o zakresie informacji wymaganych w zgłoszeniu oraz informację o sposobie i terminie wnoszenia zgłoszeń.</p>

				3. Minister właściwy do spraw informatyzacji publikuje w SIDUSIS zgłoszenia otrzymane w terminie określonym w zaproszeniu, z wyjątkiem informacji objętych zastrzeżeniem ze względu na tajemnicę przedsiębiorstwa.”;
Art. 22 ust. 5	<p>5. Państwa członkowskie zapewniają, aby krajowe organy regulacyjne oraz inne właściwe organy, organy lokalne, regionalne i krajowe, które są odpowiedzialne na swoim terytorium za przydział środków publicznych na realizację sieci łączności elektronicznej, za opracowanie krajowych planów szerokopasmowych, określenie obowiązków w zakresie zasięgu, obwarowujących prawa użytkownika widma oraz za weryfikację dostępności usług wchodzących w zakres obowiązku świadczenia usługi powszechnej, brały pod uwagę wyniki analizy geograficznej i procedur skutkujących określeniem obszarów na podstawie ust. 1, 2 i 3.</p> <p>Państwa członkowskie zapewniają, aby organy przeprowadzające analizę geograficzną udostępniły jej wyniki pod warunkiem zapewnienia przez organ otrzymujący takiego samego poziomu poufności i ochrony tajemnicy handlowej jak organ udostępniający oraz informowały strony, które przekazały informacje. Wyniki te udostępnia się również BEREC i Komisji na ich wnioski i na tych samych warunkach.</p>	T	<p>Art. 36 pkt 23 lit. g ust. wpr. PKE</p>	<p>g) ust. 6a otrzymuje brzmienie: „6a. Informacje, o których mowa w ust. 2, Prezes UKE może wykorzystywać w zakresie niezbędnym do wykonywania jego uprawnień i obowiązków określonych w art. 414 ust. 1 ustawy z dnia ... 2022 r. – Prawo komunikacji elektronicznej.”;</p> <p>po art. 29r dodaje się art. 29s w brzmieniu: „Art. 29s. 1. Minister właściwy do spraw informatyzacji, na podstawie informacji gromadzonych w SIDUSIS, może określić obszary geograficzne, na których nie jest możliwe świadczenie i w ciągu 3 lat nie jest planowane zapewnienie możliwości świadczenia za pomocą publicznych sieci telekomunikacyjnych usług transmisji danych zapewniających szerokopasmowy dostęp do Internetu o przepustowości co najmniej 100 Mb/s. 2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, minister właściwy do spraw informatyzacji publikuje w SIDUSIS informacje o określonych przez niego obszarach geograficznych wraz z otwartym zaproszeniem do zgłaszania zamiaru objęcia danego obszaru publiczną siecią telekomunikacyjną zapewniającą lub umożliwiającą świadczenie usług transmisji danych zapewniających szerokopasmowy dostęp do Internetu o przepustowości co najmniej 100 Mb/s, zawierającym pouczenie o zakresie informacji wymaganych w zgłoszeniu oraz informację o sposobie i terminie wnoszenia zgłoszeń. 3. Minister właściwy do spraw informatyzacji publikuje w SIDUSIS zgłoszenia otrzymane w terminie określonym w zaproszeniu, z wyjątkiem informacji objętych zastrzeżeniem ze względu na tajemnicę przedsiębiorstwa.”;</p>
		T	<p>Art. 36 pkt 30 ust. wpr. PKE</p>	

Art. 22 ust. 6	6. Jeżeli odpowiednie informacje nie są dostępne na rynku, właściwe organy udostępniają bezpośrednio te dane z analizy geograficznej, które nie są objęte tajemnicą handlową, zgodnie z dyrektywą 2003/98/WE w celu umożliwienia ponownego wykorzystania tych informacji. Jeżeli takie narzędzia nie są dostępne na rynku, organy te udostępniają także użytkownikom końcowym narzędzia informacyjne umożliwiające im określenie możliwości dostępu do sieci na różnych obszarach, z poziomem szczegółowości pomocnym w dokonaniu wyboru operatora lub dostawcy usług.	T	Art. 36 pkt 30 ust. wpr. PKE	po art. 29r dodaje się art. 29s w brzmieniu: „Art. 29s. 1. Minister właściwy do spraw informatyzacji, na podstawie informacji gromadzonych w SIDUSIS, może określić obszary geograficzne, na których nie jest możliwe świadczenie i w ciągu 3 lat nie jest planowane zapewnienie możliwości świadczenia za pomocą publicznych sieci telekomunikacyjnych usług transmisji danych zapewniających szerokopasmowy dostęp do Internetu o przepustowości co najmniej 100 Mb/s. 2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, minister właściwy do spraw informatyzacji publikuje w SIDUSIS informacje o określonych przez niego obszarach geograficznych wraz z otwartym zaproszeniem do zgłaszania zamiaru objęcia danego obszaru publiczną siecią telekomunikacyjną zapewniającą lub umożliwiającą świadczenie usług transmisji danych zapewniających szerokopasmowy dostęp do Internetu o przepustowości co najmniej 100 Mb/s, zawierającym pouczenie o zakresie informacji wymaganych w zgłoszeniu oraz informację o sposobie i terminie wnoszenia zgłoszeń. 3. Minister właściwy do spraw informatyzacji publikuje w SIDUSIS zgłoszenia otrzymane w terminie określonym w zaproszeniu, z wyjątkiem informacji objętych zastrzeżeniem ze względu na tajemnicę przedsiębiorstwa.”;
Art. 22 ust. 7	7. Do dnia 21 czerwca 2020 r. BEREC – aby przyczynić się do spójnego stosowania analiz geograficznych i prognoz – po konsultacji z zainteresowanymi podmiotami i w ścisłej współpracy z Komisją i właściwymi organami krajowymi, wyda wytyczne służące pomocą krajowym organom regulacyjnym lub innym właściwym organom w konsekwentnym wypełnianiu ich obowiązków wynikających z niniejszego artykułu.	N		
Art. 23	Mechanizm konsultacji oraz zapewniania przejrzystości			
Art. 23 ust. 1	1. Z wyjątkiem sytuacji objętych art. 26 lub 27 lub art. 32 ust. 10 państwa członkowskie zapewniają, aby krajowe organy regulacyjne lub inne właściwe organy, które zamierzają podjąć środki zgodnie z niniejszą dyrektywą	T	Art. 30, art. 31 ust. 2, art. 32, art. 34	Art. 30. 1. Prezes UKE przed podjęciem rozstrzygnięcia w sprawach: 1) decyzji wydawanej na podstawie art. 175 ust. 1, 2) nałożenia, uchylecia, zmiany lub utrzymania obowiązków, o których mowa w art. 178 ust. 1, art. 179 ust. 1, art. 180 i art. 181, 3) postanowień wydawanych na podstawie art. 182 ust. 1 i 4 oraz decyzji wydawanej na podstawie art. 182 ust. 3,

	<p>lub zamierzają wprowadzić ograniczenia zgodnie z art. 45 ust. 4 i 5, które mają znaczący wpływ na rynek właściwy, umożliwiły zainteresowanym stronom wypowiedzenie się w kwestii planowanego środka w rozsądnym terminie, mając na względzie złożoność sprawy, z wyjątkiem wyjątkowych okoliczności, a w każdym razie w terminie nie krótszym niż 30 dni.</p>		<p>4) decyzji wydawanej na podstawie art. 183 ust. 1, 5) decyzji wydawanej na podstawie art. 187, 6) załatwianych w drodze decyzji o której mowa w art. 191 ust. 1, 7) określenia rynku właściwego, o którym mowa w art. 199 ust. 1 pkt 1, a także jego analizy i wyznaczenia przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej o znaczącej pozycji rynkowej lub przedsiębiorców komunikacji elektronicznej zajmujących kolektywną pozycję znaczącą, lub uchylecia decyzji w tej sprawie, 8) nałożenia, uchylecia, utrzymania lub zmiany obowiązków regulacyjnych w stosunku do przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej o znaczącej pozycji rynkowej lub nieposiadającego takiej pozycji, 9) decyzji wydawanych na podstawie art. 217 ust. 3 i 5, 10) decyzji wydawanej na podstawie art. 221 ust. 1, 11) decyzji wydawanej na podstawie art. 230 ust. 8, 12) decyzji wydawanej na podstawie art. 235, 13) decyzji wydawanej na podstawie art. 257 ust. 1, 14) innych wskazanych w ustawie z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych – przeprowadza postępowanie, w ramach którego umożliwia zainteresowanym podmiotom wyrażenie w określonym terminie stanowiska do projektu rozstrzygnięcia, zwane dalej „postępowaniem konsultacyjnym”.</p> <p>2. Postępowanie konsultacyjne jest prowadzone także w innych sprawach wskazanych w ustawie.</p> <p>Art. 31 ust. 2</p> <p>2. Prezes UKE informuje o wszczęciu postępowania konsultacyjnego Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zwanego dalej „Prezesem UOKiK”. W sprawach dotyczących rynków transmisji radiofonicznych i telewizyjnych Prezes UKE informuje o wszczęciu postępowania konsultacyjnego również Przewodniczącego Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji, zwanego dalej „Przewodniczącym KRRiT”.</p> <p>Art. 32. 1. W wyjątkowych przypadkach, wymagających pilnego działania ze względu na bezpośrednie i poważne zagrożenie konkurencyjności lub interesów użytkowników, Prezes UKE może bez przeprowadzenia postępowania konsultacyjnego wydać rozstrzygnięcie w sprawach, o których mowa w art. 30, na okres nieprzekraczający 6 miesięcy.</p>
--	--	--	--

				<p>2. Wydanie kolejnego rozstrzygnięcia w sprawach, o których mowa w ust. 1, w tym również rozstrzygnięcia w treści odpowiadającej – z wyjątkiem okresu obowiązywania – rozstrzygnięciu wydanemu w trybie określonym w ust. 1, poprzedza się postępowaniem konsultacyjnym. Rozstrzygnięcie to wyłącza stosowanie rozstrzygnięcia, o którym mowa w ust. 1, przed upływem okresu jego obowiązywania.</p> <p>Art. 34 Art. 34. Do spraw, o których mowa w art. 30, nie stosuje się przepisu art. 79a ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2021 r. poz. 735,1491 i 2052).</p>
Art. 23 ust. 2	2. Na użytek art. 35 właściwe organy informują RSPG w momencie publikacji o wszelkich projektach środków, które wchodzi w zakres procedury selekcji konkurencyjnej lub porównawczej na podstawie art. 55 ust. 2 i odnoszą się do użytkowania widma radiowego, co do którego ustalono zharmonizowane warunki w technicznych środkach wykonawczych zgodnie z art. 4 decyzji nr 676/2002/WE, tak aby umożliwić jego użytkowanie w bezprzewodowych szerokopasmowych sieciach i usługach łączności elektronicznej (zwanym dalej „beprzewodowymi usługami i sieciami szerokopasmowymi”).	T	Art. 109 ust. 1	<p>Art. 109. 1. Wraz ze wszczęciem postępowania konsultacyjnego Prezes UKE informuje RSPG o zamiarze i planowanych warunkach rozdysponowania, w drodze postępowania selekcyjnego, częstotliwości zharmonizowanych na potrzeby świadczenia bezprzewodowych usług szerokopasmowych. Przekazując informację, o której mowa w zdaniu pierwszym, Prezes UKE może zwrócić się do RSPG o zwołanie forum wzajemnej oceny, wskazując jednocześnie proponowany termin tego forum.</p>
Art. 23 ust. 3	3. Krajowe organy regulacyjne i inne właściwe organy ogłaszają swoje krajowe procedury konsultacyjne. Państwa członkowskie zapewniają, aby utworzono jeden punkt informacyjny, który będzie umożliwiał dostęp do wszystkich bieżących konsultacji.	T	Art. 31 ust. 1, art. 33	<p>Art. 31. 1. Prezes UKE ogłasza rozpoczęcie postępowania konsultacyjnego, udostępniając na stronie podmiotowej BIP UKE:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) informacje określające przedmiot postępowania konsultacyjnego, sposób zgłaszania stanowisk do projektu rozstrzygnięcia oraz termin zgłaszania tych stanowisk nie krótszy niż 30 dni od dnia jego udostępnienia; 2) projekt rozstrzygnięcia wraz z uzasadnieniem. <p>Art. 33. 1. Prezes UKE udostępnia na stronie podmiotowej BIP UKE informacje o toczących się postępowaniach konsultacyjnych wraz z</p>

				<p>dodatkowymi dokumentami i tymi stanowiskami uczestników, które nie stanowią tajemnic prawnie chronionych.</p> <p>2. Prezes UKE udostępnia na stronie podmiotowej BIP UKE rozstrzygnięcie wydane po przeprowadzeniu postępowania konsultacyjnego, z wyłączeniem części stanowiących tajemnice prawnie chronione.</p>
Art. 23 ust. 4	4. Wyniki procedur konsultacyjnych podaje się do wiadomości publicznej, z wyjątkiem przypadków dotyczących informacji, które zgodnie z przepisami prawa Unii i prawa krajowego o tajemnicy handlowej są informacjami poufnymi.	T	Art. 31 ust. 3	3. Wyniki postępowania konsultacyjnego udostępniane są na stronie podmiotowej BIP UKE, przez udostępnienie tych stanowisk uczestników, które nie stanowią tajemnic prawnie chronionych.
Art. 24	Konsultacje zainteresowanych stron			
Art. 24 ust. 1	<p>1. Państwa członkowskie we właściwym stopniu zapewniają, aby właściwe organy w porozumieniu, gdy to odpowiednie, z krajowymi organami regulacyjnymi brały pod uwagę stanowiska użytkowników końcowych, w szczególności konsumentów i użytkowników końcowych z niepełnosprawnościami, wytwórców oraz przedsiębiorstw, które udostępniają sieci lub usługi łączności elektronicznej, w kwestiach związanych z wszystkimi prawami użytkowników końcowych i konsumentów, w tym z równoważnym dostępem i możliwościami wyboru dla użytkowników końcowych z niepełnosprawnościami, dotyczącymi publicznie dostępnych usług łączności elektronicznej, w szczególności w przypadkach, gdy mają one znaczący wpływ na rynek.</p> <p>Państwa członkowskie zapewniają, aby w stosownych przypadkach, właściwe organy w porozumieniu, z krajowymi organami regulacyjnymi ustanowiły mechanizm konsultacji dostępny dla użytkowników</p>	T	<p>Art. 414 ust. 1 pkt 20</p> <p>Art. 30, art. 31, art. 33</p>	<p>20. przeprowadzanie konsultacji środowiskowych w sprawach związanych z zasięgiem, dostępnością oraz jakością usług komunikacji elektronicznej, z zainteresowanymi podmiotami i ich związkami, w szczególności z przedsiębiorcami komunikacji elektronicznej, użytkownikami, konsumentami, w tym użytkownikami końcowymi z niepełnosprawnościami, oraz producentami;</p> <p>Art. 30. 1. Prezes UKE przed podjęciem rozstrzygnięcia w sprawach:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) decyzji wydawanej na podstawie art. 175 ust. 1, 2) nałożenia, uchylecia, zmiany lub utrzymania obowiązków, o których mowa w art. 178 ust. 1, art. 179 ust. 1, art. 180 i art. 181, 3) postanowień wydawanych na podstawie art. 182 ust. 1 i 4 oraz decyzji wydawanej na podstawie art. 182 ust. 3, 4) decyzji wydawanej na podstawie art. 183 ust. 1, 5) decyzji wydawanej na podstawie art. 187, 6) załatwianych w drodze decyzji o której mowa w art. 191 ust. 1, 7) określenia rynku właściwego, o którym mowa w art. 199 ust. 1 pkt 1, a także jego analizy i wyznaczenia przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej o znaczącej pozycji rynkowej lub przedsiębiorców komunikacji elektronicznej zajmujących kolektywną pozycję znaczącą, lub uchylecia decyzji w tej sprawie, 8) nałożenia, uchylecia, utrzymania lub zmiany obowiązków regulacyjnych w stosunku do przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej o znaczącej pozycji rynkowej lub nieposiadającego takiej pozycji, 9) decyzji wydawanych na podstawie art. 217 ust. 3 i 5, 10) decyzji wydawanej na podstawie art. 221 ust. 1,

	<p>końcowych niepełnosprawnościami, zapewniający, aby ich decyzje w kwestiach związanych z prawami użytkowników końcowych i konsumentów, dotyczącymi publicznie dostępnych usług łączności elektronicznej, należyście uwzględniały interesy konsumentów w dziedzinie łączności elektronicznej.</p>			<p>11) decyzji wydawanej na podstawie art. 230 ust. 8, 12) decyzji wydawanej na podstawie art. 235, 13) decyzji wydawanej na podstawie art. 257 ust. 1, 14) innych wskazanych w ustawie z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych – przeprowadza postępowanie, w ramach którego umożliwia zainteresowanym podmiotom wyrażenie w określonym terminie stanowiska do projektu rozstrzygnięcia, zwane dalej „postępowaniem konsultacyjnym”.</p> <p>2. Postępowanie konsultacyjne jest prowadzone także w innych sprawach wskazanych w ustawie.</p> <p>Art. 31. 1. Prezes UKE ogłasza rozpoczęcie postępowania konsultacyjnego, udostępniając na stronie podmiotowej BIP UKE:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) informacje określające przedmiot postępowania konsultacyjnego, sposób zgłaszania stanowisk do projektu rozstrzygnięcia oraz termin zgłaszania tych stanowisk nie krótszy niż 30 dni od dnia jego udostępnienia; 2) projekt rozstrzygnięcia wraz z uzasadnieniem. <p>2. Prezes UKE informuje o wszczęciu postępowania konsultacyjnego Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zwanego dalej „Prezesem UOKiK”. W sprawach dotyczących rynków transmisji radiofonicznych i telewizyjnych Prezes UKE informuje o wszczęciu postępowania konsultacyjnego również Przewodniczącego Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji, zwanego dalej „Przewodniczącym KRRiT”.</p> <p>3. Wyniki postępowania konsultacyjnego udostępniane są na stronie podmiotowej BIP UKE, przez udostępnienie tych stanowisk uczestników, które nie stanowią tajemnic prawnie chronionych.</p> <p>Art. 33. 1. Prezes UKE udostępnia na stronie podmiotowej BIP UKE informacje o toczących się postępowaniach konsultacyjnych wraz z dodatkowymi dokumentami i tymi stanowiskami uczestników, które nie stanowią tajemnic prawnie chronionych.</p> <p>2. Prezes UKE udostępnia na stronie podmiotowej BIP UKE rozstrzygnięcie wydane po przeprowadzeniu postępowania konsultacyjnego, z wyłączeniem części stanowiących tajemnice prawnie chronione</p>
<p>Art. 24 ust. 2</p>	<p>2. Zainteresowane strony mogą opracować, pod przewodnictwem właściwych organów w porozumieniu, gdy to odpowiednie, z krajowymi organami regulacyjnymi, mechanizmy dotyczące konsumentów, grup użytkowników i dostawców usług, mające na</p>	<p>N</p>		

	<p>zapewnianych przez ten organ lub podmiot użytkownikom końcowym innym niż konsumenci, w szczególności mikroprzedsiębiorstwom i małym przedsiębiorstwom.</p>		<p>2. Wniosek o wszczęcie postępowania w sprawie pozasądowego rozwiązywania sporów konsumenckich zawiera co najmniej elementy określone w art. 33 ust. 2 ustawy z dnia 23 września 2016 r. o pozasądowym rozwiązywaniu sporów konsumenckich, z tym że wnioskodawca może wnosząc o przedstawienie stronom propozycji rozwiązania sporu.</p> <p>3. Do wniosku o wszczęcie postępowania w sprawie pozasądowego rozwiązywania sporów konsumenckich dołącza się uzasadnienie żądania strony oraz kopie posiadanych przez wnioskodawcę dokumentów potwierdzających informacje zawarte we wniosku.</p> <p>4. Prezes UKE odmawia rozpatrzenia sporu w przypadku, gdy jego przedmiot wykracza poza kategorie sporów objęte właściwością Prezesa UKE.</p> <p>5. Prezes UKE może odmówić rozpatrzenia sporu w przypadku, gdy:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) wnioskodawca nie podjął, przed złożeniem wniosku o wszczęcie postępowania w sprawie pozasądowego rozwiązywania sporów konsumenckich, próby kontaktu z dostawcą usług komunikacji elektronicznej i bezpośredniego rozwiązania sporu, w tym nie wyczerpał drogi postępowania reklamacyjnego; 2) spór jest błahy lub wniosek o wszczęcie postępowania w sprawie pozasądowego rozwiązywania sporów konsumenckich spowoduje uciążliwość dla dostawcy usług komunikacji elektronicznej; 3) przed Prezesem UKE, innym właściwym podmiotem albo sądem toczy się sprawa o to samo roszczenie między tymi samymi stronami albo sprawa taka została już rozpatrzona przez Prezesa UKE, inny właściwy podmiot albo sąd; 4) wartość przedmiotu sporu jest niższa niż 20 zł; 5) wnioskodawca złożył wniosek o wszczęcie postępowania w sprawie pozasądowego rozwiązywania sporów konsumenckich po upływie roku od dnia, w którym podjął próbę kontaktu z dostawcą usług komunikacji elektronicznej i bezpośredniego rozwiązania sporu; 6) rozpatrzenie sporu spowodowałoby poważne zakłócenie działania Prezesa UKE. <p>6. W toku postępowania w sprawie pozasądowego rozwiązywania sporów konsumenckich Prezes UKE zapoznaje dostawcę usług komunikacji elektronicznej z roszczeniem konsumenta, przedstawia stronom sporu przepisy prawa mające zastosowanie w sprawie oraz propozycję rozwiązania sporu, wyznaczając stronom postępowania 14-dniowy termin na wyrażenie zgody na przedstawioną propozycję lub na zastosowanie się do niej.</p> <p>7. Minister właściwy do spraw informatyzacji określi, w drodze rozporządzenia:</p>
--	---	--	--

				<p>1) szczegółowy tryb prowadzenia postępowania w sprawie pozasądowego rozwiązywania sporów konsumenckich,</p> <p>2) sposób wnoszenia wniosków o wszczęcie postępowania w sprawie pozasądowego rozwiązywania sporów konsumenckich,</p> <p>3) sposób wymiany informacji między stronami postępowania w sprawie pozasądowego rozwiązywania sporów konsumenckich</p> <p>– mając na uwadze konieczność zapewnienia łatwego dostępu do postępowania w sprawie pozasądowego rozwiązywania sporów konsumenckich, sprawnego ich rozwiązywania oraz bezstronnego i niezależnego prowadzenia tego postępowania.</p> <p>Art. 380. 1. Prezes UKE pisemnie upoważnia pracownika UKE do prowadzenia postępowań w sprawie pozasądowego rozwiązywania sporów konsumenckich na czas określony nie krótszy niż 3 lata. Upoważniony pracownik UKE jest osobą prowadzącą postępowanie w rozumieniu ustawy z dnia 23 września 2016 r. o pozasądowym rozwiązywaniu sporów konsumenckich.</p> <p>2. Prezes UKE upoważnia do prowadzenia postępowań w sprawie pozasądowego rozwiązywania sporów konsumenckich pracownika UKE , który posiada:</p> <p>1) wykształcenie wyższe;</p> <p>2) wiedzę z zakresu wykonywania działalności komunikacji elektronicznej i ochrony praw konsumenta;</p> <p>3) co najmniej roczne doświadczenie zawodowe związane z rynkiem komunikacji elektronicznej.</p> <p>3. Prezes UKE cofa pracownikowi UKE upoważnienie przed upływem okresu, na jaki zostało udzielone, w przypadku:</p> <p>1) rażącego naruszenia prawa przy wykonywaniu funkcji osoby prowadzącej postępowanie;</p> <p>2) skazania prawomocnym wyrokiem za popełnione umyślnie przestępstwo lub przestępstwo skarbowe;</p> <p>3) choroby trwale uniemożliwiającej wykonywanie zadań;</p> <p>4) złożenia rezygnacji.</p>
Art. 25 ust. 2	2. Bez uszczerbku dla dyrektywy 2013/11/UE, w przypadku gdy taki spór dotyczy stron z różnych państw członkowskich, państwa członkowskie współdziałają ze sobą przy rozwiązywaniu sporów.	N		

Art. 26	Rozstrzygnięcie sporów między przedsiębiorstwami			
Art. 26 ust. 1	1. Jeżeli w związku z obowiązkami wynikającymi z niniejszej dyrektywy dojdzie do sporu między dostawcami sieci i usług łączności elektronicznej w państwie członkowskim lub do sporu między takimi przedsiębiorstwami a innymi przedsiębiorstwami w państwie członkowskim czerpiącymi korzyści z obowiązku zapewnienia dostępu lub wzajemnych połączeń lub pomiędzy dostawcami sieci lub usług łączności elektronicznej w państwie członkowskim a dostawcami urządzeń towarzyszących, nie naruszając przepisów ust. 2, krajowy organ regulacyjny na wniosek którejkolwiek ze stron wydaje wiążącą decyzję celem rozstrzygnięcia sporu w jak najkrótszym terminie na podstawie jasnych i skutecznych procedur, a w każdym razie w terminie nieprzekraczającym czterech miesięcy, chyba że zachodzą wyjątkowe okoliczności. Dane państwo członkowskie wymaga, aby wszystkie strony sporu w pełni współpracowały z krajowym organem regulacyjnym.	T	Art. 183	<p>Art. 183. 1. Prezes UKE, w drodze decyzji wydawanej na wniosek w sprawie rozstrzygnięcia sporu dotyczącego dostępu telekomunikacyjnego, w terminie 60 dni od dnia złożenia wniosku, rozstrzyga spór dotyczący tego dostępu między przedsiębiorcami komunikacji elektronicznej albo między przedsiębiorcą komunikacji elektronicznej a innym podmiotem, o ile jest on obowiązany do zapewnienia dostępu telekomunikacyjnego.</p> <p>2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, może złożyć każda ze stron sporu, jeżeli:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) jedna ze stron odmówiła zapewnienia dostępu telekomunikacyjnego lub 2) umowa o dostępie nie została zawarta lub zmieniona w terminie 60 dni od dnia wystąpienia przez jedną ze stron z wnioskiem o jej zawarcie lub zmianę, z zastrzeżeniem art. 174 ust. 5, chyba że przepisy ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych lub postanowienie Prezesa UKE, o którym mowa w ust. 3, wskazują inny termin. <p>3. Prezes UKE może, w drodze postanowienia, określić termin krótszy niż 60 dni na zawarcie lub zmianę umowy o dostępie, po upływie którego strona sporu może złożyć wniosek, o którym mowa w ust. 1.</p> <p>4. Do wniosku, o którym mowa w ust. 1, dołącza się:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) wniosek w sprawie zawarcia lub zmiany umowy o dostępie wraz ze wskazaniem okoliczności, w jaki sposób jego treść została przekazana drugiej stronie; 2) dokumenty z negocjacji, o ile zostały one przeprowadzone; 3) projekt umowy o dostępie, z zaznaczeniem tych części umowy, co do których strony nie doszły do porozumienia. <p>5. W przypadku gdy spór dotyczy zawartej umowy o dostępie oraz gdy treść stosunku zobowiązanego jest określona częściowo przez decyzję, o której mowa w ust. 1 lub w art. 187, a częściowo przez umowę o dostępie, do wniosku, o którym mowa w ust. 1, dołącza się również jednolity tekst tej umowy zawierający wszystkie dotychczasowe zmiany.</p> <p>6. Prezes UKE może wydać decyzję, o której mowa w ust. 1, gdy przedmiot sporu między przedsiębiorcami telekomunikacyjnymi albo między przedsiębiorcą komunikacji elektronicznej a podmiotem zobowiązanym do zapewnienia dostępu telekomunikacyjnego, dotyczy obowiązków wynikających z przepisów ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych lub decyzji Prezesa UKE nakładającej obowiązek dostępowy symetryczny lub obowiązek regulacyjny, o ile</p>

				<p>realizacja tych obowiązków wymaga zawarcia umowy o dostępie pomiędzy tymi samymi stronami. W przypadku gdy przewidziane są różne terminy na złożenie wniosku, o którym mowa w ust. 2, stosuje się termin najdłuższy.</p> <p>7. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, podlega opłacie w wysokości 25% przeciętnego wynagrodzenia.</p> <p>8. Prezes UKE w postanowieniu wydanym w toku postępowania rozstrzyga, czy strona sporu:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) nie zajęła stanowiska w sprawie wniosku, o którym mowa w ust. 4 pkt 1, lub 2) ma obowiązek zawrzeć umowę o dostępie na warunkach zaproponowanych w toku negocjacji przez drugą stronę, o ile były obiektywne, przejrzyste, proporcjonalne i niedyskryminacyjne, a odmówiła jej zawarcia, lub 3) powinna zawrzeć umowę o dostępie na warunkach zaproponowanych w toku negocjacji przez drugą stronę, jeżeli były zgodne z obowiązkami, w tym z nałożonymi obowiązkami regulacyjnymi lub obowiązkami dostępowymi symetrycznymi, a odmówiła jej zawarcia, lub 4) ma obowiązek zawrzeć umowę o dostępie na warunkach nie gorszych niż określone w ofercie ramowej, jeżeli taka oferta ramowa obowiązuje. <p>9. Prezes UKE w postanowieniu, o którym mowa w ust. 8, w przypadku stwierdzenia:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) wystąpienia co najmniej jednej z okoliczności, o której mowa w ust. 8, w stosunku do strony, która nie złożyła wniosku, o którym mowa w ust. 1 - nakłada na tę stronę opłatę w wysokości 25% przeciętnego wynagrodzenia, a opłata, o której mowa w ust. 7, podlega zwrotowi w terminie 14 dni od dnia wydania postanowienia; 2) że nie wystąpiła żadna z okoliczności, o których mowa w ust. 8 - rozstrzyga, że opłata o której mowa w ust. 7, nie podlega zwrotowi. <p>10. Na postanowienie, o którym mowa w ust. 8, służy zażalenie.</p> <p>11. W przypadku umorzenia postępowania opłata, o której mowa w ust. 7, podlega zwrotowi w terminie 14 dni.</p> <p>12. Opłaty, o których mowa w ust. 7 i ust. 9 pkt 1, są pobierane przez UKE i stanowią dochód budżetu państwa. Przepisy art. 27 i art. 28 stosuje się.</p> <p>13. Prezes UKE, corocznie, w terminie do dnia 31 marca, informuje na stronie podmiotowej BIP UKE, o wysokości opłat, o których mowa w ust. 7 i 9, w kolejnym roku kalendarzowym.</p>
--	--	--	--	--

Art. 26 ust. 2	2. Państwa członkowskie mogą przyjąć przepisy umożliwiające krajowym organom regulacyjnym odstąpienie od rozstrzygnięcia sporu, jeżeli istnieją inne mechanizmy, w tym mediacja, które dają większą szansę na rozstrzygnięcie sporu w krótszym czasie i zgodnie z celami określonymi w art. 3. Krajowy organ regulacyjny niezwłocznie informuje o tym strony. Jeżeli po upływie czterech miesięcy spór nie zostanie rozstrzygnięty, zaś strona domagająca się naprawienia szkody nie wszczęła postępowania przed sądem, krajowy organ regulacyjny wydaje, na wniosek którejkolwiek ze stron, wiążącą decyzję celem rozstrzygnięcia sporu w możliwie najkrótszym terminie, a w każdym razie w terminie nieprzekraczającym czterech miesięcy.	N		
Art. 26 ust. 3	3. Rozstrzygając dany spór, krajowy organ regulacyjny wydaje decyzje, uwzględniając cele określone w art. 3. Jakikolwiek obowiązek nałożony na przedsiębiorstwo przez krajowy organ regulacyjny w związku z rozstrzygnięciem sporu powinny być zgodne z niniejszą dyrektywą.	T	Art. 184-185	<p>Art. 184. 1. Prezes UKE, rozstrzygając spór dotyczący dostępu telekomunikacyjnego, może:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) określić treść stosunku zobowiązaniowego zastępującego umowę o dostępie, 2) zmienić w całości lub w części umowę o dostępie lub decyzję, o której mowa w art. 183 ust. 1 i art. 187, 3) zobowiązać strony umowy o dostępie do jej zmiany, 4) rozwiązać umowę o dostępie <p>– o ile będzie to zgodne z obowiązkami stron oraz celami określonymi w art. 407 ust. 2.</p> <p>2. Wydając rozstrzygnięcia, o których mowa w ust. 1 pkt 1 - 3, Prezes UKE bierze pod uwagę konieczność zapewnienia przejrzystych i niedyskryminacyjnych warunków dostępu.</p> <p>3. Decyzja rozstrzygająca spór o dostęp, o której mowa w ust. 1 pkt 1 i 2, w zakresie nią objętym zastępuje umowę o dostępie.</p> <p>4. Prezes UKE może wydać decyzję rozstrzygającą spór dotyczący dostępu także wtedy, gdy w toku postępowania przed Prezesem UKE umowa o dostępie została rozwiązana lub upłynął termin jej obowiązywania.</p>

				<p>Art. 185. 1. Prezes UKE rozstrzygając spór, o którym mowa w art. 183 ust. 1, może nałożyć na podmiot będący stroną postępowania obowiązek dostępowy symetryczny. Przepisy działu III rozdziału 1 stosuje się odpowiednio.</p> <p>2. Jeżeli stroną postępowania w sprawie o wydanie decyzji, o której mowa w art. 183 ust. 1, jest podmiot, na który nałożono obowiązek, o którym mowa w art. 216 ust. 1 pkt 2, ale względem którego nie zastosowano przepisów art. 217, Prezes UKE może określić opłaty należne temu podmiotowi od drugiej strony postępowania. Przepis art. 217 stosuje się odpowiednio.</p>
Art. 26 ust. 4	4. Decyzję wydaną przez krajowy organ regulacyjny podaje się do wiadomości publicznej, przy zachowaniu wymogów związanych z tajemnicą handlową. Krajowy organ regulacyjny przedstawia stronom, których dotyczy dana decyzja wyczerpujące uzasadnienie.	N	Art. 107 § 1 pkt 6 Kodeksu postępowania administracyjnego	Uzasadnienie jest elementem decyzji administracyjnej, która jest formą rozstrzygnięcia sporu.
Art. 26 ust. 5	5. Procedury, o których mowa w ust. 1, 3 oraz 4, nie stanowią przeszkody dla żadnej ze stron we wniesieniu powództwa do sądu.	N		
Art. 27	Rozstrzygnięcie sporów transgranicznych			
Art. 27 ust. 1	1. W przypadku sporu powstałego w związku ze stosowaniem niniejszej dyrektywy pomiędzy przedsiębiorstwami w różnych państwach członkowskich stosuje się ust. 2, 3 i 4 niniejszego artykułu. Przepisów tych nie stosuje się do sporów dotyczących koordynacji widma radiowego objętych art. 28.	N		
Art. 27 ust. 2	2. Każda ze stron może przekazać spór danemu krajowemu organowi regulacyjnemu lub danym krajowym organom regulacyjnym.	T	Art. 190	<p>Art. 190. 1. Przepisy niniejszego rozdziału stosuje się również do sporów transgranicznych, z zastrzeżeniem ust. 2–5.</p> <p>2. Sporem transgranicznym jest spór, w którym jedną ze stron jest przedsiębiorca komunikacji elektronicznej z innego państwa członkowskiego.</p>

	W przypadku gdy spór wpływa na wymianę handlową między państwami członkowskimi, właściwe krajowe organy regulacyjne zgłaszają taki spór do BEREC w celu doprowadzenia do spójnego rozstrzygnięcia sporu, zgodnie z celami określonymi w art. 3.			<p>3. W przypadku gdy spór transgraniczny ma wpływ na wymianę handlową między państwami członkowskimi, Prezes UKE zgłasza taki spór do BEREC wraz z przedstawieniem stanu faktycznego, w celu doprowadzenia do spójnego rozstrzygnięcia sporu. W przypadku takiego sporu nie przeprowadza się postępowania konsolidacyjnego, o którym mowa w dziale I rozdziale 4 oddziale 2.</p> <p>4. Prezes UKE ściśle współpracuje z BEREC w celu określenia właściwego i skutecznego rozstrzygnięcia sporu, spełniającego cele, o których mowa w art. 407 ust. 2, biorąc jednocześnie pod uwagę stanowiska uczestników sporu.</p> <p>5. Prezes UKE rozstrzyga spór w terminie miesiąca od wydania opinii przez BEREC, a w przypadku braku wydania tej opinii w terminie 4 miesięcy - w terminie 5 miesięcy od zgłoszenia, o którym mowa w ust. 3.</p> <p>6. W wyjątkowych przypadkach, wymagających pilnego działania ze względu na bezpośrednie i poważne zagrożenie konkurencyjności lub interesów użytkowników końcowych, Prezes UKE może wydać decyzję w sprawach spornych na okres nieprzekraczający 6 miesięcy, przed otrzymaniem opinii BEREC.</p>
Art. 27 ust. 3	3. W przypadku takiego zgłoszenia BEREC, w jak najkrótszym czasie, a w każdym razie w terminie czterech miesięcy, chyba że zachodzą wyjątkowe okoliczności wydaje opinię zachęcającą krajowy organ regulacyjny lub krajowe organy regulacyjne do podjęcia konkretnego działania w celu rozstrzygnięcia sporu lub do zaniechania danego działania.	N		
Art. 27 ust. 4	4. Dany krajowy organ regulacyjny lub dane krajowe organy regulacyjne wstrzymują się z podjęciem działań mających na celu rozstrzygnięcie sporu do czasu wydania przez BEREC opinii. W wyjątkowych okolicznościach, w których istnieje konieczność podjęcia pilnych działań, aby zagwarantować konkurencję lub ochronić interesy użytkowników końcowych, dowolny z krajowych organów regulacyjnych może –	N		

	albo na wniosek stron, albo z własnej inicjatywy – zastosować środki tymczasowe.			
Art. 27 ust. 5	5. Wszelkie obowiązki nałożone na przedsiębiorstwo przez krajowy organ regulacyjny w ramach rozstrzygnięcia sporu muszą być zgodne z przepisami niniejszej dyrektywy, w jak największym stopniu uwzględniać opinię przyjętą przez BEREC i muszą zostać przyjęte w terminie jednego miesiąca od daty wydania tej opinii.	T	Art. 4 ust. 3, art. 190 ust. 5	Art. 190 ust. 5 5. Prezes UKE rozstrzyga spór w terminie miesiąca od wydania opinii przez BEREC, a w przypadku braku wydania tej opinii w terminie 4 miesięcy - w terminie 5 miesięcy od zgłoszenia, o którym mowa w ust. 3. Art. 4 ust. 3 3. Prezes UKE uwzględnia przy stosowaniu ustawy, w możliwie największym stopniu, wytyczne, opinie, zalecenia, wspólne stanowiska, najlepsze praktyki i metodologie przyjmowane przez Organ Europejskich Regulatorów Łączności Elektronicznej, zwany dalej „BEREC”, w ich aktualnym brzmieniu.
Art. 27 ust. 6	6. Procedura, o której mowa w ust. 2, nie stanowi przeszkody dla żadnej ze stron we wniesieniu powództwa do sądu.	N		
Art. 28	Koordinacja widma radiowego między państwami członkowskimi			
Art. 28 ust. 1	1. Państwa członkowskie i ich właściwe organy zapewniają, aby wykorzystanie widma radiowego było zorganizowane na ich terytorium w sposób, który nie uniemożliwia żadnemu innemu państwu członkowskiemu zezwalania na swoim terytorium na wykorzystanie zharmonizowanego widma radiowego zgodnie z przepisami prawa Unii, zwłaszcza ze względu na szkodliwe zakłócenia transgraniczne między państwami członkowskimi. Państwa członkowskie stosują w tym celu wszelkie niezbędne środki bez uszczerbku dla spoczywających na nich obowiązków wynikających z przepisów prawa międzynarodowego i postanowień odpowiednich umów międzynarodowych, takich jak Regulamin radiokomunikacyjny ITU i regionalne porozumienia radiowe ITU.	T	Art. 69 ust. 1 pkt 3, 4 i 6	Art. 69. 1. Rezerwacji częstotliwości dokonuje się dla podmiotu, który spełnia wymagania określone ustawą, oraz jeżeli częstotliwości: 1) są dostępne, z wyjątkiem art. 65 ust. 6 i art. 105 ust. 2; 2) zostały przeznaczone w Krajowej Tablicy Przeznaczeń Częstotliwości dla wnioskowanej służby radiokomunikacyjnej i użytkowania oraz plan zagospodarowania częstotliwości przewiduje ich zagospodarowanie zgodnie z wnioskiem; 3) mogą być chronione przed szkodliwymi zakłóceniami; 4) mogą być wykorzystywane przez urządzenie radiowe bez powodowania szkodliwych zaburzeń elektromagnetycznych lub kolizji z przyznanymi na rzecz innych podmiotów rezerwacjami, przydziałami częstotliwości, pozwoleńiami radiowymi lub decyzjami, o których mowa w art. 152 lub art.153; 5) mogą być wykorzystywane w sposób efektywny; 6) zostały międzynarodowo uzgodnione w zakresie i w formie określonych w międzynarodowych przepisach radiokomunikacyjnych lub wiążących Rzeczpospolitą Polską umowach międzynarodowych – w przypadku gdy zachodzi możliwość powodowania szkodliwych zakłóceń poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej.

			Art. 414 ust. 1 pkt 18	1. Do zakresu działania Prezesa UKE należy w szczególności: 18) prowadzenie transgranicznych koordynacji częstotliwości z innymi państwami, w tym zawieranie niezbędnych umów lub porozumień, w sposób i w terminach pozwalających na realizację zobowiązań wynikających z wiążących Rzeczpospolitą Polską umów międzynarodowych lub aktów prawnych Unii Europejskiej, dotyczących gospodarowania częstotliwościami;
Art. 28 ust. 2	2. Państwa członkowskie współpracują ze sobą i, w stosownych przypadkach, za pośrednictwem RSPG przy transgranicznej koordynacji wykorzystania widma radiowego w celu: a) zapewnienia zgodności z ust. 1; b) rozwiązywania wszelkich problemów lub sporów związanych z transgraniczną koordynacją lub szkodliwymi zakłóceniami transgranicznymi – między państwami członkowskimi, a także z państwami trzecimi – które uniemożliwiają państwowemu członkowskim wykorzystanie zharmonizowanego widma radiowego na ich terytorium.	T	Art. 407 ust. 2 pkt 2 lit. E Art. 414 ust. 1 pkt 18	Art. 407 ust. 2 pkt 2 lit. e 2. Organy właściwe w sprawach telekomunikacji prowadzą politykę regulacyjną, mając na celu w szczególności: 2) wspieranie rozwoju rynku wewnętrznego, w tym: e) współpracę z innymi organami regulacyjnymi państw członkowskich i Komisją Europejską, w tym w ramach RSPG, a na ich wnioski - także z Parlamentem Europejskim i Radą, w zakresie: – planowania strategicznego, koordynacji i harmonizacji wykorzystania częstotliwości w Unii Europejskiej, w celu optymalizacji wykorzystania częstotliwości oraz unikania szkodliwych zakłóceń oraz – promowania koordynacji polityki w zakresie częstotliwości w Unii Europejskiej, a także zharmonizowanych warunków w odniesieniu do dostępności i efektywnego wykorzystania częstotliwości, koniecznego do ustanowienia i funkcjonowania rynku wewnętrznego usług komunikacji elektronicznej; 18) prowadzenie transgranicznych koordynacji częstotliwości z innymi państwami, w tym zawieranie niezbędnych umów lub porozumień, w sposób i w terminach pozwalających na realizację zobowiązań wynikających z wiążących Rzeczpospolitą Polską umów międzynarodowych lub aktów prawnych Unii Europejskiej, dotyczących gospodarowania częstotliwościami;
Art. 28 ust. 3	3. Aby zapewnić zgodność z ust. 1, każde państwo członkowskie, którego dotyczy dana sytuacja może zwrócić się do RSPG o zastosowanie jej dobrych usług w celu rozwiązania wszelkich problemów lub sporów związanych z transgraniczną koordynacją lub	T	Art. 414 ust. 1 pkt 11	1. Do zakresu działania Prezesa UKE należy w szczególności: 11) występowanie do RSPG z wnioskiem o pomoc w rozwiązaniu problemów lub sporów związanych z transgraniczną koordynacją częstotliwości lub szkodliwymi zakłóceniami o charakterze transgranicznym;

	szkodliwymi zakłóceniami transgranicznymi. W stosownych przypadkach, RSPG może wydać opinię, w której proponuje skoordynowane rozwiązanie dotyczące takiego problemu lub sporu.			
Art. 28 ust. 4	<p>4. W przypadku gdy działania, o których mowa w ust. 2 lub 3 nie rozwiązały problemu lub sporu i na wniosek któregoś z państw członkowskich, którego to dotyczy, Komisja może, uwzględniając w jak największym stopniu opinię RSPG zalecającą skoordynowane rozwiązanie na podstawie ust. 3, przyjąć decyzje wydane w drodze aktów wykonawczych, skierowane do tych państw członkowskich, których dotyczy niewyeliminowane szkodliwe zakłócenie w celu wyeliminowania szkodliwych zakłóceń transgranicznych między dwoma lub kilkoma państwami członkowskimi, które to zakłócenia uniemożliwiają im użytkowanie zharmonizowanego widma radiowego na ich terytorium.</p> <p>Te decyzje wykonawcze są przyjmowane zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 118 ust. 4.</p>	N		
Art. 28 ust. 5	<p>5. Na wniosek państw członkowskich, których to dotyczy, Unia udziela im wsparcia prawnego, politycznego i technicznego w celu rozwiązania kwestii koordynacji widma radiowego z państwami sąsiadującymi z Unią, w tym z państwami kandydującymi i przystępującymi, tak by umożliwić zainteresowanym państwom członkowskim wypełnienie obowiązków na mocy prawa unijnego. Udzielając takiej pomocy, Unia promuje wdrażanie polityk unijnych.</p>	N		

Art. 29	Sankcje			
Art. 29 ust. 1	<p>1. Państwa członkowskie ustanawiają przepisy dotyczące sankcji, w tym, w razie potrzeby, grzywnien i innych niż karne określonych z góry lub okresowych sankcji, mających zastosowanie do naruszeń krajowych przepisów przyjętych na podstawie niniejszej dyrektywy lub dowolnej wiążącej decyzji przyjętej przez Komisję, krajowy organ regulacyjny lub inny właściwy organ na podstawie niniejszej dyrektywy oraz wprowadzają wszelkie środki niezbędne, by zapewnić ich wykonanie. W granicach określonych przepisami krajowego prawa krajowe organy regulacyjne lub inne właściwe organy mają prawo nakładać takie sankcje. Przewidziane sankcje muszą być odpowiednie, skuteczne, proporcjonalne i odstraszające.</p>	T	Art. 439, art. 441 ust. 1, 2, 4, 5 Art. 442 ust. 1-8	Art. 439. 1. Kto: <ol style="list-style-type: none"> 1) wykonuje działalność telekomunikacyjną bez złożenia kompletnego wniosku o wpis do rejestru PT albo wykonuje działalność telekomunikacyjną w zakresie nieobjętym wnioskiem o wpis do rejestru PT, 2) nie wypełnia obowiązku złożenia wniosku do Prezesa UKE o zmianę wpisu w rejestrze PT w przypadku, o którym mowa w art. 12 ust. 1, 3) nie wypełnia obowiązku złożenia do Prezesa UKE wniosku o wykreślenie z rejestru PT w przypadku, o którym mowa w art. 15, 4) nie wypełnia lub nienależyte wypełnia obowiązki na rzecz obronności, bezpieczeństwa państwa oraz bezpieczeństwa i porządku publicznego, o których mowa w art. 39 ust. 1, 2, 7 i 8, art. 41 ust. 1 i 3, art. 43 ust. 1, 3 i 10, art. 44 ust. 4, art. 45, art. 47 ust. 1–3 i 5, art. 48 ust. 1–3, art. 51 ust. 1 i 2 i art. 54 ust. 1–3, 5) nie stosuje się do obowiązków nałożonych decyzjami, o których mowa w art. 40 ust. 1–3 i 5 oraz art. 53, 6) wykorzystuje częstotliwości, zasoby numeracji lub zasoby orbitalne, nie posiadając do tego uprawnień lub niezgodnie z posiadanymi uprawnieniami, 7) używa urządzenia radiowego bez wymaganego wpisu do rejestru urządzeń, o którym mowa w art. 147 ust. 1, albo decyzji, o której mowa w art. 152 i art. 153, albo używa tego urządzenia niezgodnie z tym wpisem albo tą decyzją, 8) nie wykorzystuje, z przyczyn leżących po jego stronie, częstotliwości przyznanych w rezerwacji częstotliwości przez okres co najmniej 6 miesięcy, 9) wykorzystuje zasoby numeracji niezgodnie z przeznaczeniem, o którym mowa w art. 159, 10) udostępnia zasoby numeracji nie będąc do tego uprawnionym na podstawie art. 164 ust. 1, 11) nie wypełnia obowiązków związanych ze zmianą numeracji, o których mowa w art. 167 ust. 2, 4 i 6, 12) nie wypełnia warunków zapewnienia dostępu, określonych w decyzji wydanej na podstawie art. 175 ust. 1, 13) nie wypełnia lub nienależyte wypełnia obowiązek wynikający z decyzji lub decyzji obszarowej nakładającej obowiązek dostępowy symetryczny, o którym mowa w art. 178 ust. 1,

				<p>14) nie wypełnia lub nienależyście wypełnia obowiązek wynikający z decyzji nakładającej obowiązek dostępowy symetryczny niezbędny dla zapewnienia łączności z użytkownikiem końcowym, o którym mowa w art. 179 ust. 1 pkt 1,</p> <p>15) nie wypełnia lub nienależyście wypełnia obowiązek wynikający z decyzji nakładającej obowiązek dostępowy symetryczny zapewnienia dostępu do interfejsu programistycznego aplikacji lub elektronicznego przewodnika po programach, o którym mowa w art. 179 ust. 1 pkt 2,</p> <p>16) nie wypełnia lub nienależyście wypełnia obowiązek udostępniania niezbędnych danych do celów prowadzenia spisów abonentów i informacji o numerach innym dostawcom usługi komunikacji głosowej, świadczącym usługę informacji o numerach telefonicznych, w tym usługę informacji o numerach obejmującą wszystkich abonentów usług komunikacji głosowej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, o którym mowa w art. 179 ust. 1 pkt 3,</p> <p>17) nie wypełnia lub nienależyście wypełnia obowiązek wynikający z decyzji nakładającej obowiązek dostępowy symetryczny, o którym mowa w art. 180 ust. 1,</p> <p>18) nie wypełnia lub nienależyście wypełnia obowiązek wynikający z decyzji nakładającej obowiązek dostępowy symetryczny kolokacji, udostępniania elementów sieci telekomunikacyjnej oraz powiązanych zasobów, o którym mowa w art. 181,</p> <p>19) nie wypełnia lub nienależyście wypełnia obowiązki wynikające z decyzji rozstrzygającej spór o dostęp telekomunikacyjny, o której mowa w art. 183 ust. 1,</p> <p>20) nie wypełnia lub nienależyście wypełnia obowiązki wynikające z decyzji, o której mowa w art. 187,</p> <p>21) nie wypełnia lub nienależyście wypełnia, wynikające z decyzji, obowiązki regulacyjne w zakresie dostępu telekomunikacyjnego, o których mowa w art. 210, art. 211 ust. 1, art. 213 i art. 214 ust. 1,</p> <p>22) nie wypełnia lub nienależyście wypełnia obowiązki regulacyjne związane z prowadzeniem rachunkowości regulacyjnej lub kalkulacji kosztów,</p> <p>23) nie wypełnia lub nienależyście wypełnia obowiązki regulacyjne, wynikające z decyzji, o których mowa w art. 216 ust. 1 pkt 2 i 3,</p> <p>24) nie wypełnia lub nienależyście wypełnia obowiązki lub wymagania dotyczące ofert określających ramowe warunki umów o dostępie telekomunikacyjnym,</p>
--	--	--	--	---

				<p>25) nie wypełnia lub nienależyście wypełnia obowiązki opracowania i przedłożenia do zatwierdzenia przez Prezesa UKE oraz stosowania oferty ramowej o dostępie telekomunikacyjnym,</p> <p>26) stosuje opłaty za zakańczanie połączeń w stacjonarnych lub ruchomych publicznych sieciach telekomunikacyjnych niezgodne z aktem delegowanym wydanym przez Komisję Europejską na podstawie art. 75 ust. 1 EKŁE,</p> <p>27) stosuje opłaty za zakańczanie połączeń w stacjonarnych lub ruchomych publicznych sieciach telekomunikacyjnych niezgodne z decyzją Prezesa UKE, o której mowa w art. 219 ust. 2,</p> <p>28) nie wypełnia lub nienależyście wypełnia obowiązki, o których mowa w art. 228 ust. 2, art. 229 ust. 1–3, 5 i 6 lub wynikające z decyzji obowiązki, o których mowa w art. 222 i art. 224 ust. 1 lub narusza zakaz, o którym mowa w art. 227,</p> <p>29) nie wypełnia lub nienależyście wypełnia obowiązki, o których mowa w art. 231 ust. 2 i 3 i art. 232 ust. 1-3,</p> <p>30) nie wypełnia lub nienależyście wypełnia szczegółowe warunki regulacyjne zatwierdzone decyzją, o której mowa w art. 235,</p> <p>31) nie wypełnia lub nienależyście wypełnia obowiązki wynikające z decyzji, o której mowa w art. 242 ust. 1,</p> <p>32) nie wypełnia lub nienależyście wypełnia obowiązku przekazania Prezesowi UKE sprawozdania, o którym mowa w art. 251,</p> <p>33) nie wypełnia warunków określonych w umowie inwestycyjnej, o której mowa w art. 252 ust. 1,</p> <p>34) nie wypełnia lub nienależyście wypełnia nałożone na niego obowiązki operatora multipleksu, o których mowa w art. 260 ust. 1,</p> <p>35) wprowadza do obrotu lub oddaje do użytku urządzenie radiowe, nie podając informacji, o których mowa w art. 269 ust. 2,</p> <p>36) narusza obowiązki informacyjne w stosunku do użytkowników końcowych,</p> <p>37) narusza zakazy, o których mowa w art. 278 ust. 4 i 8,</p> <p>38) nie wypełnia lub nienależyście wypełnia obowiązki dotyczące zawierania umowy o świadczenie usług komunikacji elektronicznej, o których mowa w art. 279–288,</p> <p>39) nie wypełnia lub nienależyście wypełnia obowiązki dotyczące składania przez abonenta oświadczeń woli w formie dokumentowej, o których mowa w art. 289,</p>
--	--	--	--	---

				<p>40) nie wypełnia lub nienależyście wypełnia obowiązki dotyczące rozwiązania, wypowiedzenia albo odstąpienia od umowy w formie dokumentowej, o których mowa w art. 290 ust. 1–4,</p> <p>41) narusza zakaz, o którym mowa w art. 290 ust. 5,</p> <p>42) świadczy usługi telekomunikacyjne bez potwierdzenia danych podanych przez abonenta zgodnie z art. 291 ust. 1,</p> <p>43) narusza warunki dostępu do usług, warunki zawarcia umowy o świadczenie usług komunikacji elektronicznej lub warunki świadczenia usług określone w art. 292 ust. 1–3 i 6,</p> <p>44) narusza obowiązek, o którym mowa w art. 294,</p> <p>45) nie wypełnia lub nienależyście wypełnia obowiązki dotyczące okresu obowiązywania umowy o świadczenie usług komunikacji elektronicznej, o których mowa w art. 295,</p> <p>46) nie wypełnia lub nienależyście wypełnia obowiązki dotyczące automatycznego przedłużenia umowy, o których mowa w art. 296,</p> <p>47) żąda od abonenta odszkodowania niezgodnie z art. 298 lub art. 303,</p> <p>48) uniemożliwia realizację uprawnień abonenta, o których mowa w art. 299,</p> <p>49) nie wypełnia lub nienależyście wypełnia obowiązki w zakresie jednostronnej zmiany warunków umowy, o których mowa w art. 300–302,</p> <p>50) nie wypełnia lub nienależyście wypełnia obowiązek dotyczący usuwania ograniczeń w zakresie korzystania z promocyjnego urządzenia końcowego, o którym mowa w art. 304,</p> <p>51) nie wypełnia lub nienależyście wypełnia obowiązek publikowania informacji wynikający z decyzji, o której mowa w art. 305 ust. 2,</p> <p>52) nie wypełnia lub nienależyście wypełnia obowiązek dotyczący usługi dostępu do internetu określony w art. 306 ust. 1 oraz w decyzjach, o których mowa w art. 306 ust. 2, 5 i 6,</p> <p>53) nie przekazuje Prezesowi UKE informacji, o których mowa w art. 307 ust. 3,</p> <p>54) nie wypełnia lub nienależyście wypełnia obowiązek publikowania informacji wynikający z decyzji, o której mowa w art. 310 ust. 1, lub obowiązek informacyjny, o którym mowa w art. 310 ust. 2,</p> <p>55) uniemożliwia lub utrudnia korzystanie z uprawnień abonenckich, o których mowa w art. 312, art. 313, art. 317–320 lub art. 322,</p> <p>56) nie realizuje lub nienależyście realizuje uprawnienia abonenta oraz obowiązki, o których mowa w art. 312, art. 313, art. 317–320 lub art. 322,</p> <p>57) nie wypełnia lub nienależyście wypełnia obowiązki, o których mowa w art. 321 ust. 2,</p>
--	--	--	--	--

				<p>58) nie wypełnia lub nienależyście wypełnia obowiązek dotyczący zapewnienia możliwości realizacji uprawnień abonenta, o którym mowa w art. 314 ust. 1 lub art. 323 ust. 1,</p> <p>59) nie wypełnia lub nienależyście wypełnia obowiązki, o których mowa w art. 325,</p> <p>60) nie stosuje się do wymagań dotyczących dokładności i niezawodności lokalizacji zakończenia sieci dla ruchomej publicznej sieci telekomunikacyjnej wynikających z decyzji, o której mowa w art. 330 ust. 3,</p> <p>61) nie wypełnia lub nienależyście wypełnia obowiązki dotyczące przekazywania i aktualizacji danych, o których mowa w art. 331 ust. 1, 2 i 4,</p> <p>62) nie wypełnia lub nienależyście wypełnia obowiązek, o którym mowa w art. 332 ust. 1 ,</p> <p>63) nie zapewnia lub nienależyście zapewnia użytkownikom końcowym z niepełnosprawnościami dostęp do świadczonych przez siebie udogodnień i usług, o którym mowa w art. 334 ust. 1,</p> <p>64) nie wypełnia lub nienależyście wypełnia obowiązki dotyczące świadczenia usług z dodatkowym świadczeniem określone w art. 335–337,</p> <p>65) żąda od abonenta zapłaty niezgodnie z art. 338,</p> <p>66) umożliwia świadczenie usługi z dodatkowym świadczeniem niezgodnie z art. 339 ust. 3,</p> <p>67) nie przekazuje w terminie zgłoszenia, zgłoszenia aktualizacyjnego lub informacji o terminie zakończenia świadczenia usługi z dodatkowym świadczeniem, o których mowa w art. 340 ust. 1 i 4 oraz art. 342 ust. 1,</p> <p>68) nie wypełnia lub nienależyście wypełnia obowiązki wynikające z decyzji, o których mowa w art. 343 ust. 1,</p> <p>69) nie wypełnia lub nienależyście wypełnia obowiązek uzyskania zgody abonenta na świadczenie usługi fakultatywnego obciążania rachunku, o którym mowa w art. 344 ust. 1,</p> <p>70) nie wypełnia lub nienależyście wypełnia obowiązki, określone w art. 344 ust. 3–7 oraz art. 345 ust. 1 i 3,</p> <p>71) świadczy dostęp do publicznej sieci telekomunikacyjnej za pośrednictwem lokalnej sieci radiowej przy użyciu urządzeń zlokalizowanych u użytkownika końcowego bez jego uprzedniej zgody, o której mowa w art. 348,</p> <p>72) narusza nakaz, o którym mowa w art. 349,</p> <p>73) nie wypełnia lub nienależyście wypełnia obowiązki związane z realizacją uprawnień konsumentów lub uprawnień użytkowników końcowych w</p>
--	--	--	--	--

				<p>zakresie usługi powszechnej, o których mowa w art. 350 ust. 3 i 4 oraz art. 360–362,</p> <p>74) nie wypełnia obowiązku świadczenia usługi lub obowiązku oferowania specjalnego pakietu cenowego lub wypełnia je niezgodnie z decyzją, o której mowa w art. 353 ust. 4, art. 355 ust. 7, art. 356 lub art. 363 ust. 2,</p> <p>75) nie wypełnia lub nienależyście wypełnia obowiązki, o których mowa w art. 359 ust. 1, art. 363 ust. 1, art. 369 i art. 370,</p> <p>76) nie wypełnia obowiązku zmiany informacji przedumownych dotyczących specjalnego pakietu cenowego lub obowiązku świadczenia usługi wynikającego z decyzji, o której mowa w art. 359 ust. 3, lub wypełnia go niezgodnie z tą decyzją,</p> <p>77) nie realizuje lub nienależyście realizuje procedurę reklamacji wynikającą z art. 373,</p> <p>78) nie wypełnia lub nienależyście wypełnia obowiązki względem abonenta, o których mowa w art. 377,</p> <p>79) narusza obowiązek zachowania tajemnicy komunikacji elektronicznej,</p> <p>80) nie wypełnia obowiązków, o których mowa w art. 386 i art. 387,</p> <p>81) przetwarza dane objęte tajemnicą komunikacji elektronicznej lub dane użytkowników bez podstawy prawnej,</p> <p>82) nie wypełnia lub nienależyście wypełnia obowiązki, o których mowa w art. 392,</p> <p>83) używa automatycznych systemów wywołujących lub używa telekomunikacyjnych urządzeń końcowych do celów przesyłania niezamówionej informacji handlowej bez uprzedniego uzyskania zgody abonenta lub użytkownika końcowego,</p> <p>84) przechowuje informacje w urządzeniach końcowych abonenta lub użytkownika końcowego lub uzyskuje dostęp do informacji przechowywanych na tych urządzeniach lub instaluje oprogramowanie w telekomunikacyjnym urządzeniu końcowym niezgodnie z art. 394,</p> <p>85) będąc przedsiębiorcą, którego działalność polega na sprzedaży odbiorników sygnału telewizyjnego lub odbiorników radiofonii cyfrowej dokonuje sprzedaży odbiornika sygnału telewizyjnego lub odbiornika radiofonii cyfrowej, niespełniającego wymagań, o których mowa w art. 401,</p> <p>86) będąc importerem lub nabywcą wewnątrzspółnotowym pojazdów kategorii M sprzedaje pojazdy kategorii M wyposażone w samochodowy odbiornik radiofoniczny nieprzystosowany do odbioru cyfrowych transmisji naziemnych,</p>
--	--	--	--	--

			<p>87) będąc podmiotem wynajmującym pojazdy kategorii M wynajmuje długoterminowo pojazdy kategorii M wyposażone w samochodowy odbiornik radiofoniczny nieprzystosowany do odbioru cyfrowych transmisji naziemnych,</p> <p>88) nie wykonuje obowiązków, o których mowa w art. 402,</p> <p>89) nie wypełnia warunków zapewnienia dostępu do infrastruktury technicznej, o którym mowa w art. 18 ust. 3 ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych, wynikających z decyzji lub decyzji obszarowej,</p> <p>90) nie wypełnia warunków zapewnienia dostępu określonych w decyzji lub decyzji obszarowej wydanej na podstawie art. 35a ust. 3 ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych,</p> <p>91) nie wypełnia lub nienależyście wypełnia obowiązek, o którym mowa w art. 21a ust. 3 ustawy z dnia 26 kwietnia 2007 r. o zarządzaniu kryzysowym,</p> <p>92) nie wypełnia obowiązków określonych w art. 3–5, art. 6a–6f, art. 7, art. 9, art. 11, art. 12, art. 14 oraz art. 15 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 531/2012 z dnia 13 czerwca 2012 r. w sprawie roamingu w publicznych sieciach łączności ruchomej wewnątrz Unii,</p> <p>93) nie wypełnia obowiązków określonych w art. 3, art. 4, art. 5 ust. 2 i art. 5a rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/2120 z dnia 25 listopada 2015 r. ustanawiającego środki dotyczące dostępu do otwartego internetu i dotyczące opłat detalicznych za uregulowane usługi łączności wewnętrznej oraz zmieniającego dyrektywę 2002/22/WE, a także rozporządzenie (UE) nr 531/2012,</p> <p>94) utrudnia lub uniemożliwia wykonywanie czynności kontrolnych przez Prezesa UKE</p> <p style="padding-left: 40px;">– podlega karze pieniężnej.</p> <p>2. Prezes UKE, jeżeli przemawia za tym charakter lub zakres naruszenia, może nałożyć karę pieniężną na podmiot, który:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) nie wypełnia obowiązku udzielania informacji lub dostarczania dokumentów przewidzianych ustawą lub ustawą z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych lub udziela informacji niepełnych lub nieprawdziwych, lub dostarcza dokumenty zawierające informacje niepełne lub nieprawdziwe; 2) nie realizuje lub nienależyście realizuje zobowiązania, o których mowa w art. 87 ust. 1 pkt 10;
--	--	--	--

			<p>3) nie wypełnia obowiązku przekazania Prezesowi UKE umowy, o którym mowa w art. 164 ust. 5;</p> <p>4) narusza zakaz, o którym mowa w art. 173 ust. 1;</p> <p>5) nie wypełnia lub nienależyście wypełnia obowiązek, o którym mowa w art. 173 ust. 2;</p> <p>6) nie przekazuje, zgodnie z art. 309, danych dotyczących świadczonych usług do narzędzia porównawczego zapewnianego przez Prezesa UKE lub nie aktualizuje tych danych;</p> <p>7) nie wypełnia lub nienależyście wypełnia obowiązek, o którym mowa w art. 311 ust. 1–3;</p> <p>8) nie wypełnia lub nienależyście wypełnia obowiązki dotyczące skradzionych albo zgubionych telekomunikacyjnych urządzeń końcowych, o których mowa w art. 333 ust. 1 i 2;</p> <p>9) nie doręcza abonentowi podstawowego lub szczegółowego wykazu wykonanych usług lub doręcza ten wykaz niezgodnie z art. 346 lub art. 347;</p> <p>10) nie wypełnia obowiązków uzyskania zgody użytkownika końcowego, o których mowa w art. 394;</p> <p>11) nie wypełnia, z przyczyn leżących po jego stronie, obowiązku zapewnienia dostępu, o którym mowa w art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych;</p> <p>12) nie wypełnia lub nienależyście wypełnia umowę o dostępie, w tym w zakresie rozliczeń z tego tytułu, określonych w umowie o dostępie, o którym mowa w art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych;</p> <p>13) nie wypełnia, z przyczyn leżących po jego stronie, obowiązku zapewnienia dostępu, o którym mowa w art. 30 ust. 1, 1a i 3 ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych;</p> <p>14) nie wypełnia lub nienależyście wypełnia umowę o dostępie, o którym mowa w art. 30 ust. 1, 1a lub 3 ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych,</p> <p>3. Kara, o której mowa w ust. 1 i 2, może zostać nałożona także w przypadku, gdy podmiot zaprzestał naruszania prawa lub naprawił wyrządzoną szkodę,</p>
--	--	--	--

			<p>jeżeli Prezes UKE uzna, że przemawiają za tym czas trwania, zakres lub skutki naruszenia.</p> <p>4. Niezależnie od kar pieniężnych, o których mowa w ust. 1 i 2, Prezes UKE może nałożyć na kierującego przedsiębiorstwem telekomunikacyjnym, w szczególności osobę pełniącą funkcję kierowniczą lub wchodzącą w skład organu zarządzającego przedsiębiorcy telekomunikacyjnego lub związku takich przedsiębiorców, karę pieniężną w wysokości do 300% jego miesięcznego wynagrodzenia, naliczanego jak dla celów ekwiwalentu za urlop wypoczynkowy.</p> <p>Art. 440. 1. Kto bez wymaganego pozwolenia używa urządzenia radiowego nadawczego lub nadawczo-odbiorczego, podlega karze grzywny od 500 do 5000 zł.</p> <p>2. Jeżeli sprawca czynu określonego w ust. 1 działa w sposób uporczywy, podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności od lat 2.</p> <p>3. Kto uniemożliwia dostęp do materiałów, dokumentów, danych urzędów, aparatury i sieci, o którym mowa w art. 419 ust. 4 pkt 2, podlega karze grzywny od 500 do 5000 zł.</p> <p>4. Sąd może orzec przepadek urządzeń przeznaczonych lub służących do popełnienia czynu określonego w ust. 1 i 2, chociażby nie stanowiły one własności sprawcy.</p> <p>5. Sąd orzeka przepadek urządzeń przeznaczonych lub służących do popełnienia czynu określonego w ust. 1 i 2, chociażby nie stanowiły one własności sprawcy, jeżeli ich używanie zagraża życiu lub zdrowiu człowieka. Przepis art. 195 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny wykonawczy (Dz. U. z 2021 r. poz. 53, 472, 1236 i 2054 oraz z 2022 r. poz. 22 i 655). stosuje się niezależnie od wartości przedmiotów, których przepadek orzeczono.</p> <p>Art. 442. 1. Kary pieniężne, o których mowa w art. 439 ust. 1 i 2, nakłada Prezes UKE, w drodze decyzji, w wysokości do 3% przychodu ukaranego podmiotu, osiągniętego w poprzednim roku kalendarzowym. Decyzji o nałożeniu kary pieniężnej nie nadaje się rygoru natychmiastowej wykonalności.</p> <p>2. W przypadku gdy podmiot w roku kalendarzowym poprzedzającym rok nałożenia kary pieniężnej nie osiągnął przychodu lub osiągnął przychód w wysokości nieprzekraczającej 500 000 zł, Prezes UKE, nakładając karę pieniężną, uwzględnia średni przychód osiągnięty przez podmiot w 3</p>
--	--	--	---

			<p>kolejnych latach kalendarzowych poprzedzających rok nałożenia kary pieniężnej.</p> <p>3. W przypadku gdy podmiot nie osiągnął przychodu w okresie, o którym mowa w ust. 2, lub gdy przychód podmiotu w tym okresie nie przekracza 500 000 zł, Prezes UKE może nałożyć na podmiot karę pieniężną w wysokości nieprzekraczającej 15 000 zł.</p> <p>4. W przypadku gdy przed wydaniem decyzji o nałożeniu kary pieniężnej podmiot nie dysponuje danymi finansowymi niezbędnymi do ustalenia przychodu za rok kalendarzowy poprzedzający rok nałożenia kary pieniężnej, Prezes UKE, nakładając karę pieniężną, uwzględni:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) przychód osiągnięty przez podmiot w roku kalendarzowym poprzedzającym ten rok; 2) w przypadku, o którym mowa w ust. 2 – średni przychód osiągnięty przez podmiot w 3 kolejnych latach kalendarzowych poprzedzających ten rok. Przepis ust. 3 stosuje się odpowiednio. <p>5. W przypadku niewypełnienia obowiązku uzyskania zgody użytkownika końcowego, o której mowa w art. 393, Prezes UKE nakłada na podmiot, biorąc pod uwagę charakter i zakres naruszenia, karę pieniężną w wysokości do 3% przychodu ukaranego podmiotu, osiągniętego w poprzednim roku kalendarzowym lub do 1 000 000 zł, przy czym zastosowanie ma kwota wyższa. Przepisów ust. 2, 3 i 7 nie stosuje się.</p> <p>6. W przypadku gdy podmiot powstał w wyniku połączenia lub przekształcenia innych podmiotów, obliczając wysokość jego przychodu, o którym mowa w ust. 1, Prezes UKE uwzględni przychód osiągnięty przez te podmioty w roku kalendarzowym poprzedzającym rok nałożenia kary. Przepisy ust. 2–4 stosuje się odpowiednio.</p> <p>7. Ustalając wysokość kary pieniężnej, Prezes UKE uwzględni charakter i zakres naruszenia, dotychczasową działalność podmiotu oraz jego możliwości finansowe.</p> <p>8. Podmiot jest obowiązany do dostarczenia Prezesowi UKE, na każde jego żądanie, w terminie 30 dni od dnia otrzymania żądania, danych niezbędnych do określenia podstawy wymiaru kary pieniężnej. W przypadku niedostarczenia danych lub gdy dostarczone dane uniemożliwiają ustalenie podstawy wymiaru kary, Prezes UKE może ustalić podstawę wymiaru kary pieniężnej w sposób szacunkowy, nie mniejszą jednak niż kwota 500 000 zł.</p> <p>9. Kary, o których mowa w art. 439 ust. 1 i 2, stanowią przychód Funduszu.</p> <p>10. Prezes UKE przekazuje na rachunek Funduszu środki pochodzące z kar w terminie 30 dni od dnia ich pobrania.</p>
--	--	--	---

				<p>11. Kary pieniężne podlegają egzekucji w trybie przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji w zakresie egzekucji obowiązków o charakterze pieniężnym.</p> <p>12. W zakresie nieuregulowanym w ustawie oraz Kodeksie postępowania administracyjnego do kar pieniężnych stosuje się odpowiednio przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa, z tym że uprawnienia organów podatkowych określone w tych przepisach przysługują Prezesowi UKE.</p>
Art. 29 ust. 2	<p>2. Państwa członkowskie przewidują sankcje w kontekście procedury, o której mowa w art. 22 ust. 3, jedynie w przypadku gdy przedsiębiorstwo lub organ publiczny świadomie lub w sposób rażąco niedbały przekazują mylące, błędne lub niepełne informacje.</p> <p>Przy określaniu kwoty grzywien lub okresowych sankcji nakładanych na przedsiębiorstwo lub organ publiczny za świadome lub rażąco niedbałe przekazanie mylących, błędnych lub niepełnych informacji w kontekście procedury, o której mowa w art. 22 ust. 3, uwzględnia się, między innymi, czy postępowanie przedsiębiorstwa lub organu publicznego miało negatywny wpływ na konkurencję i, w szczególności, czy wbrew pierwotnie przekazanej informacji lub wszelkiej ich aktualizacji przedsiębiorstwo lub organ publiczny wdrożył, rozbudował albo zmodernizował sieć lub nie wdrożył sieci lub nie dostarczył obiektywnego uzasadnienia tej zmiany planu.</p>			
Art. 30	<p>Zgodność z warunkami ogólnego zezwolenia lub praw użytkowania widma radiowego i zasobów numeracyjnych oraz zgodność ze szczegółowymi obowiązkami</p>			

<p>Art. 30 ust. 1</p>	<p>1. Państwa członkowskie zapewniają, aby ich odpowiednie właściwe organy monitorowały i nadzorowały przestrzeganie warunków, którymi obwarowano ogólne zezwolenie lub prawa użytkowania widma radiowego i zasobów numeracyjnych, szczególnych obowiązków, o których mowa w art. 13 ust. 2, oraz obowiązku użytkowania widma radiowego w wydajny i skuteczny sposób zgodnie z art. 4, art. 45 ust. 1 oraz art. 47.</p> <p>Właściwe organy mają prawo żądać, aby przedsiębiorstwa podlegające ogólnemu zezwoleniu lub korzystające z prawa użytkowania widma radiowego lub zasobów numeracyjnych dostarczyły wszystkich informacji niezbędnych do sprawdzenia, czy spełniono warunki, którymi obwarowano ogólne zezwolenie lub prawa użytkowania widma radiowego i zasobów numeracyjnych, lub szczególne obowiązki, o których mowa w art. 13 ust. 2 lub art. 47, zgodnie z art. 21.</p>	<p>T</p>	<p>Art. 416, art. 418 Art. 419 ust. 1 i 4, art. 420-427</p>	<p>Art. 416. 1. Prezes UKE jest uprawniony do weryfikacji przestrzegania przepisów, decyzji oraz postanowień z zakresu komunikacji elektronicznej lub spełniania wymagań dotyczących kompatybilności elektromagnetycznej.</p> <p>2. W ramach weryfikacji, o której mowa w ust. 1, Prezes UKE może w szczególności monitorować częstotliwości, lokalizować źródła zakłóceń lub nielegalnych emisji, prowadzić kontrole i postępowania pokontrolne.</p> <p>Art. 418. Kontrolę i postępowanie pokontrolne Prezes UKE wszczyna z urzędu.</p> <p>Art. 419. 1. Pracownikom UKE przysługuje, po okazaniu legitymacji służbowej oraz doręczeniu upoważnienia do przeprowadzenia kontroli, prawo:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) dostępu do materiałów, dokumentów oraz innych danych niezbędnych do przeprowadzenia kontroli, a także sporządzania ich kopii; 2) wstępu do wszystkich obiektów i nieruchomości oraz pomieszczeń podmiotu podlegającego kontroli, zwanego dalej „podmiotem kontrolowanym”; 3) prowadzenia oględzin kontrolowanych sieci telekomunikacyjnych i aparatury; 4) zabezpieczenia przed dalszym używaniem lub przyjęcia do depozytu urządzeń radiowych używanych bez wymaganego pozwolenia lub obsługiwanych przez nieuprawnioną osobę; 5) czasowego zajęcia aparatury w trybie, o którym mowa w art. 430, w celu przeprowadzenia badań prowadzących do ustalenia przyczyn szkodliwych zakłóceń; 6) nieodpłatnego pobierania próbek wprowadzonej do obrotu lub oddanej do użytku aparatury, w tym telekomunikacyjnych urządzeń końcowych i urządzeń radiowych, w celu przeprowadzenia badań w zakresie spełniania przez tę aparaturę wymagań oraz zatrzymania próbek do czasu prawomocnego zakończenia postępowania; 7) nieodpłatnego pobierania próbek wprowadzonych do obrotu lub oddanych do użytku wyrobów, o których mowa w art. 417 ust. 1, oraz zatrzymania próbek do czasu prawomocnego zakończenia postępowania; 8) nieodpłatnego pobierania próbek wprowadzanych do obrotu lub oddawanych do użytku produktów, o których mowa w art. 417 ust. 2, oraz zatrzymania próbek do czasu prawomocnego zakończenia postępowania; 9) wykonywania czynności kontrolno-pomiarowych, badań sieci telekomunikacyjnych, urządzeń telekomunikacyjnych oraz innej
-----------------------	---	----------	---	--

				<p>aparatury, a także kontroli jakości świadczonych usług komunikacji elektronicznej;</p> <p>10) legitymowania osoby w celu stwierdzenia jej tożsamości, jeżeli jest to niezbędne na potrzeby kontroli.</p> <p>4. Kierownik podmiotu kontrolowanego, osoba upoważniona lub inny pracownik podmiotu kontrolowanego, który może być uznany za osobę, o której mowa w art. 97 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny, jak również kontrolowana osoba fizyczna jest obowiązana udzielać pracownikowi UKE, o którym mowa w ust. 1, wszelkich potrzebnych informacji oraz zapewnić mu:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) warunki sprawnego przeprowadzenia kontroli; 2) dostęp do materiałów, dokumentów, danych urządzeń, aparatury i sieci, o których mowa w ust. 1; 3) wstęp do obiektów, nieruchomości i pomieszczeń, o których mowa w ust. 1; 4) nieodpłatne udostępnienie podlegających kontroli sieci telekomunikacyjnych, urządzeń telekomunikacyjnych oraz innej aparatury, w celu przeprowadzenia badań. <p>Art. 420. 1. W czynnościach kontrolnych może brać udział osoba posiadająca wiedzę specjalistyczną, niebędąca pracownikiem UKE, upoważniona przez Prezesa UKE do wykonywania czynności kontrolnych. Osoba ta jest zobowiązana do nieujawniania informacji stanowiących tajemnicę przedsiębiorstwa, w posiadanie których weszła w związku z wykonywanymi czynnościami kontrolnymi.</p> <p>2. Osoba, o której mowa w ust. 1, może brać udział w czynnościach kontrolnych po doręczeniu kontrolowanemu upoważnienia Prezesa UKE.</p> <p>Art. 421. Czynności kontrolne mogą być prowadzone w sposób zdalny. Wyniki pomiarów wykonywanych zdalnie zawierają dane umożliwiające identyfikację wykorzystywanych przez Prezesa UKE urządzeń kontrolno-pomiarowych.</p> <p>Art. 422. 1. Z kontroli sporządza się protokół, który podpisuje pracownik przeprowadzający kontrolę.</p> <p>2. Protokół, o którym mowa w ust. 1, zawiera w szczególności:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) oznaczenie podmiotu kontrolowanego, czasu i miejsca przeprowadzania kontroli;
--	--	--	--	--

				<p>2) wskazanie zakresu kontroli oraz osób w niej uczestniczących;</p> <p>3) opis przebiegu kontroli;</p> <p>4) ustalenia z przeprowadzonej kontroli.</p> <p>3. Pracownik przeprowadzający kontrolę może, z urzędu lub na wniosek podmiotu kontrolowanego, prostować błędy pisarskie i rachunkowe lub inne oczywiste pomyłki w protokole kontroli, o którym mowa w ust. 1.</p> <p>4. Protokół, o którym mowa w ust. 1, podpisuje także kierownik podmiotu kontrolowanego lub osoba przez niego upoważniona albo kontrolowana osoba fizyczna.</p> <p>Art. 423. Do czynności kontrolnych oraz badań, o których mowa w art. 419- 421 oraz art. 424, stosuje się przepisy o ochronie informacji niejawnych oraz o tajemnicy komunikacji elektronicznej, a także o ochronie danych osobowych.</p> <p>Art. 424. 1. Do pobierania i badania próbek aparatury, w tym urządzeń radiowych, w zakresie spełniania przez nią wymagań oraz do pobierania i badania próbek wyrobów, o których mowa w art. 417 ust. 1, stosuje się odpowiednio przepisy art. 27–31 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2020 r. poz. 1706).</p> <p>2. Do pobierania i badania próbek produktów, o których mowa w art. 417 ust. 2, stosuje się odpowiednio przepisy art. 27–31 ustawy, o której mowa w ust. 1, oraz akty delegowane w rozumieniu art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 14 września 2012 r. o etykietowaniu energetycznym produktów związanych z energią.</p> <p>Art. 425. Do kontroli urządzeń w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 13 kwietnia 2007 r. o kompatybilności elektromagnetycznej nie stosuje się przepisów art. 419 ust. 1 pkt 1, 2, 4, 7 i 8.</p> <p>Art. 426. 1. Do kontroli działalności gospodarczej przedsiębiorcy stosuje się przepisy rozdziału 5 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców.</p> <p>2. Do kontroli oraz zaleceń pokontrolnych stosuje się przepisy działu I rozdziału 8 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego.</p> <p>Art. 427. 1. Legitymacja służbowa pracownika UKE zawiera:</p> <p>1) nazwę urzędu;</p> <p>2) imię i nazwisko pracownika;</p> <p>3) numer legitymacji;</p> <p>4) datę wystawienia;</p> <p>5) wizerunek twarzy pracownika;</p> <p>6) podpis wystawcy.</p>
--	--	--	--	--

				2. Minister właściwy do spraw informatyzacji określi, w drodze rozporządzenia, wzór legitymacji służbowej pracownika UKE oraz opis tego wzoru, kierując się koniecznością zapewnienia identyfikacji pracownika.
Art. 30 ust. 2	2. W przypadku gdy właściwy organ stwierdzi, że dane przedsiębiorstwo nie spełnia co najmniej jednego spośród warunków, którymi obwarowano ogólne zezwolenie lub prawa użytkowania widma radiowego i zasobów numeracyjnych, lub szczególnych obowiązków, o których mowa w art. 13 ust. 2, powiadamia o tym przedsiębiorstwo i zapewnia mu możliwość wypowiedzenia się w tej kwestii w rozsądnym terminie.	T	Art. 428 ust.1 pkt 2	Art. 428. 1. Jeżeli w wyniku kontroli, o której mowa w art. 416 ust. 2, stwierdzono, że podmiot kontrolowany nie wypełnia odnoszących się do niego obowiązków wynikających z przepisów prawa lub decyzji wydanej przez Prezesa UKE, Prezes UKE: 1) (...) 2) wydaje zalecenia pokontrolne, w których wzywa podmiot kontrolowany do usunięcia nieprawidłowości lub udzielenia wyjaśnień oraz informuje o możliwości przedstawienia stanowiska odnośnie do stwierdzonych naruszeń.
Art. 30 ust. 3	3. Właściwy organ uprawniony jest do żądania zaprzestania naruszeń, o których mowa w ust. 2, niezwłocznie albo w rozsądnym terminie, a także przyjmuje odpowiednie i proporcjonalne środki służące zapewnieniu przestrzegania przepisów. W tym celu państwa członkowskie nadają właściwym organom uprawnienia do nakładania: a) w stosownych przypadkach, odstraszających sankcji finansowych, które mogą obejmować sankcje okresowe z mocą wsteczną; oraz b) nakazów zaprzestania lub opóźnienia świadczenia usługi lub pakietu usług, których kontynuowanie prowadziłoby do znaczącej szkody dla konkurencji, do czasu osiągnięcia zgodności z zobowiązaniami dotyczącymi dostępu nałożonymi po przeprowadzeniu analizy rynku zgodnie z art. 67.	T	Art. 428 ust. 1-5	Art. 428. 1. Jeżeli w wyniku kontroli, o której mowa w art. 416 ust. 2, stwierdzono, że podmiot kontrolowany nie wypełnia odnoszących się do niego obowiązków wynikających z przepisów prawa lub decyzji wydanej przez Prezesa UKE, Prezes UKE: 1) nakłada karę, o której mowa w art. 439, w przypadku stwierdzenia naruszeń wskazanych w tym przepisie, niezależnie od prowadzonego wobec tego podmiotu postępowania pokontrolnego, lub 2) wydaje zalecenia pokontrolne, w których wzywa podmiot kontrolowany do usunięcia nieprawidłowości lub udzielenia wyjaśnień oraz informuje o możliwości przedstawienia stanowiska odnośnie do stwierdzonych naruszeń. 2. Usunięcie nieprawidłowości, udzielenie wyjaśnień i przedstawienie stanowiska, o których mowa w ust. 1 pkt 2, następuje w terminie wskazanym przez Prezesa UKE, nie krótszym niż 30 dni od dnia doręczenia zaleceń pokontrolnych podmiotowi kontrolowanemu. 3. W zaleceniach pokontrolnych, o których mowa w ust. 1 pkt 2, Prezes UKE może określić inny termin usunięcia nieprawidłowości, udzielenia wyjaśnień lub przedstawienia stanowiska odnośnie do stwierdzonych naruszeń. Termin określony w wezwaniu może być krótszy niż 30 dni jedynie w przypadku, gdy podmiot kontrolowany, do którego odnosi się wezwanie, wyraził na to zgodę lub gdy naruszenia wskazane w zaleceniach pokontrolnych powtarzały się w przeszłości. 4. Jeżeli po upływie 30 dni od dnia doręczenia zaleceń pokontrolnych lub po upływie terminu, o którym mowa w ust. 2, podmiot kontrolowany nie usunie wskazanych nieprawidłowości albo udzielone wyjaśnienia lub

	Właściwe organy niezwłocznie zawiadamiają dane przedsiębiorstwo o środkach oraz uzasadnieniu ich zastosowania oraz wyznaczają rozsądny termin, w którym przedsiębiorstwo musi się do nich zastosować.			<p>przedstawione stanowisko odnośnie do stwierdzonych naruszeń okażą się niewystarczające, Prezes UKE wydaje decyzję, w której nakazuje usunięcie stwierdzonych nieprawidłowości oraz może:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) wskazać środki, jakie powinien zastosować podmiot kontrolowany, w celu usunięcia nieprawidłowości; 2) określić termin, w którym ma nastąpić usunięcie nieprawidłowości; 3) nałożyć karę, o której mowa w art. 439, chyba że na podstawie ust. 1 pkt 1 zostało już wszczęte postępowanie w sprawie nałożenia kary za niewypełnienie tych obowiązków. <p>5. W przypadku przedsiębiorców komunikacji elektronicznej, na których zostały nałożone obowiązki, o których mowa w art. 211, art. 213–215, art. 216 ust. 1, art. 219 ust. 2, art. 220 lub art. 222, Prezes UKE może, w drodze decyzji, nakazać zaprzestanie lub opóźnienie świadczenia usługi komunikacji elektronicznej, której dalsze świadczenie mogłoby prowadzić do znaczącej szkody dla konkurencji, do czasu wypełnienia tych obowiązków.</p>
Art. 30 ust. 4	4. Niezależnie od przepisów ust. 2 i 3 niniejszego artykułu państwa członkowskie upoważniają właściwy organ do nakładania w stosownych przypadkach sankcji finansowych na przedsiębiorstwa z tytułu nieprzekazania informacji zgodnie z obowiązkami nałożonymi na podstawie art. 21 ust. 1 akapit pierwszy lit. a) lub b) i art. 69 w rozsądnym terminie określonym przez właściwy organ.	T	Art. 439 ust. 2 pkt. 1	<p>2. Prezes UKE, jeżeli przemawia za tym charakter lub zakres naruszenia, może nałożyć karę pieniężną na podmiot, który:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) nie wypełnia obowiązku udzielania informacji lub dostarczania dokumentów przewidzianych ustawą lub ustawą z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych lub udziela informacji niepełnych lub nieprawdziwych, lub dostarcza dokumenty zawierające informacje niepełne lub nieprawdziwe;
Art. 30 ust. 5	5. W przypadkach poważnego naruszenia lub powtarzających się naruszeń warunków ogólnego zezwolenia lub warunków związanych z prawami użytkownika widma radiowego i zasobów numeracyjnych lub szczególnych obowiązków, o których mowa w art. 13 ust. 2 lub art. 47 ust. 1 lub 2, w przypadku gdy środki służące zapewnieniu przestrzegania przepisów, o których mowa w ust. 3 niniejszego artykułu, okażą się nieskuteczne, państwa członkowskie przyznają właściwym organom uprawnienia	T	Art. 428 ust. 6-10, art. 441 ust. 1-3	<p>Art. 428</p> <p>6. Jeżeli nieprawidłowości, o których mowa w ust. 1, występowały w przeszłości lub mają poważny charakter, a podmiot kontrolowany nie zastosował się do decyzji, o której mowa w ust. 4 lub 5, Prezes UKE może, w drodze decyzji, zakazać podmiotowi kontrolowanemu wykonywania działalności polegającej na świadczeniu usług komunikacji elektronicznej na okres od roku do 3 lat, cofnąć pozwolenie radiowe, zmienić lub cofnąć rezerwację częstotliwości, zasobów orbitalnych lub przydział zasobów numeracji. Jeżeli decyzja odnosi się do działalności polegającej na rozpowszechnianiu programów radiowych lub telewizyjnych, Prezes UKE wydaje ją w porozumieniu z Przewodniczącym KRRiT.</p>

	<p>do uniemożliwienia przedsiębiorstwu dalszego dostarczania sieci lub świadczenia usług łączności elektronicznej albo do zawieszania lub cofania tych praw użytkownika. Państwa członkowskie przyznają właściwemu organowi uprawnienia do nakładania sankcji, które są skuteczne, proporcjonalne i odstraszające. Te sankcje mogą być stosowane do okresu każdego naruszenia, nawet jeżeli takie naruszenie zostało później naprawione.</p>		<p>7. W przypadku gdy przesłanką wydania decyzji, o której mowa w ust. 6, jest zagrożenie przez działalność podmiotu kontrolowanego obronności, bezpieczeństwa państwa lub bezpieczeństwa i porządku publicznego, Prezes UKE przed jej wydaniem zasięga opinii Ministra Obrony Narodowej, ministra właściwego do spraw wewnętrznych, Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego lub Szefa Agencji Wywiadu, w zakresie ich właściwości. Jeżeli uzasadnienie do opinii tych organów zawiera informacje niejawne, zamiast uzasadnienia doręcza się zawiadomienie, że uzasadnienie zostało sporządzone.</p> <p>8. Organy, o których mowa w ust. 7, są obowiązane w terminie 30 dni wydać opinię zawierającą stanowisko w zakresie niezbędnym do ustalenia, czy działalność podmiotu kontrolowanego może prowadzić do zagrożenia obronności, bezpieczeństwa państwa lub bezpieczeństwa i porządku publicznego.</p> <p>9. Jeżeli organy, o których mowa w ust. 7, nie wydadzą opinii w terminie 30 dni, uznaje się, że wymóg uzyskania opinii został spełniony.</p> <p>10. Decyzji, o której mowa w ust. 6, nadaje się rygor natychmiastowej wykonalności. Decyzja ta stanowi podstawę do wykreślenia podmiotu kontrolowanego z rejestru PT.</p> <p>Art. 439. 1. Kto:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) wykonuje działalność telekomunikacyjną bez złożenia kompletnego wniosku o wpis do rejestru PT albo wykonuje działalność telekomunikacyjną w zakresie nieobjętym wnioskiem o wpis do rejestru PT, 2) nie wypełnia obowiązku złożenia wniosku do Prezesa UKE o zmianę wpisu w rejestrze PT w przypadku, o którym mowa w art. 12 ust. 1, 3) nie wypełnia obowiązku złożenia do Prezesa UKE wniosku o wykreślenie z rejestru PT w przypadku, o którym mowa w art. 15, 4) nie wypełnia lub nienależyście wypełnia obowiązki na rzecz obronności, bezpieczeństwa państwa oraz bezpieczeństwa i porządku publicznego, o których mowa w art. 39 ust. 1, 2, 7 i 8, art. 41 ust. 1 i 3, art. 43 ust. 1, 3 i 10, art. 44 ust. 4, art. 45, art. 47 ust. 1–3 i 5, art. 48 ust. 1–3, art. 51 ust. 1 i 2 i art. 54 ust. 1–3, 5) nie stosuje się do obowiązków nałożonych decyzjami, o których mowa w art. 40 ust. 1–3 i 5 oraz art. 53,
--	--	--	---

				<p>6) wykorzystuje częstotliwości, zasoby numeracji lub zasoby orbitalne, nie posiadając do tego uprawnień lub niezgodnie z posiadanymi uprawnieniami,</p> <p>7) używa urządzenia radiowego bez wymaganego wpisu do rejestru urządzeń, o którym mowa w art. 147 ust. 1, albo decyzji, o której mowa w art. 152 i art. 153, albo używa tego urządzenia niezgodnie z tym wpisem albo tą decyzją,</p> <p>8) nie wykorzystuje, z przyczyn leżących po jego stronie, częstotliwości przyznanych w rezerwacji częstotliwości przez okres co najmniej 6 miesięcy,</p> <p>9) wykorzystuje zasoby numeracji niezgodnie z przeznaczeniem, o którym mowa w art. 159,</p> <p>10) udostępnia zasoby numeracji nie będąc do tego uprawnionym na podstawie art. 164 ust. 1,</p> <p>11) nie wypełnia obowiązków związanych ze zmianą numeracji, o których mowa w art. 167 ust. 2, 4 i 6,</p> <p>12) nie wypełnia warunków zapewnienia dostępu, określonych w decyzji wydanej na podstawie art. 175 ust. 1,</p> <p>13) nie wypełnia lub nienależyście wypełnia obowiązek wynikający z decyzji lub decyzji obszarowej nakładającej obowiązek dostępowy symetryczny, o którym mowa w art. 178 ust. 1,</p> <p>14) nie wypełnia lub nienależyście wypełnia obowiązek wynikający z decyzji nakładającej obowiązek dostępowy symetryczny niezbędny dla zapewnienia łączności z użytkownikiem końcowym, o którym mowa w art. 179 ust. 1 pkt 1,</p> <p>15) nie wypełnia lub nienależyście wypełnia obowiązek wynikający z decyzji nakładającej obowiązek dostępowy symetryczny zapewnienia dostępu do interfejsu programistycznego aplikacji lub elektronicznego przewodnika po programach, o którym mowa w art. 179 ust. 1 pkt 2,</p> <p>16) nie wypełnia lub nienależyście wypełnia obowiązek udostępniania niezbędnych danych do celów prowadzenia spisów abonentów i informacji o numerach innym dostawcom usługi komunikacji głosowej, świadczącym usługę informacji o numerach telefonicznych, w tym usługę informacji o numerach obejmującą wszystkich abonentów usług komunikacji głosowej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, o którym mowa w art. 179 ust. 1 pkt 3,</p> <p>17) nie wypełnia lub nienależyście wypełnia obowiązek wynikający z decyzji nakładającej obowiązek dostępowy symetryczny, o którym mowa w art. 180 ust. 1,</p>
--	--	--	--	--

				<p>18) nie wypełnia lub nienależyście wypełnia obowiązek wynikający z decyzji nakładającej obowiązek dostępowy symetryczny kolokacji, udostępniania elementów sieci telekomunikacyjnej oraz powiązanych zasobów, o którym mowa w art. 181,</p> <p>19) nie wypełnia lub nienależyście wypełnia obowiązki wynikające z decyzji rozstrzygającej spór o dostęp telekomunikacyjny, o której mowa w art. 183 ust. 1,</p> <p>20) nie wypełnia lub nienależyście wypełnia obowiązki wynikające z decyzji, o której mowa w art. 187,</p> <p>21) nie wypełnia lub nienależyście wypełnia, wynikające z decyzji, obowiązki regulacyjne w zakresie dostępu telekomunikacyjnego, o których mowa w art. 210, art. 211 ust. 1, art. 213 i art. 214 ust. 1,</p> <p>22) nie wypełnia lub nienależyście wypełnia obowiązki regulacyjne związane z prowadzeniem rachunkowości regulacyjnej lub kalkulacji kosztów,</p> <p>23) nie wypełnia lub nienależyście wypełnia obowiązki regulacyjne, wynikające z decyzji, o których mowa w art. 216 ust. 1 pkt 2 i 3,</p> <p>24) nie wypełnia lub nienależyście wypełnia obowiązki lub wymagania dotyczące ofert określających ramowe warunki umów o dostępie telekomunikacyjnym,</p> <p>25) nie wypełnia lub nienależyście wypełnia obowiązki opracowania i przedłożenia do zatwierdzenia przez Prezesa UKE oraz stosowania oferty ramowej o dostępie telekomunikacyjnym,</p> <p>26) stosuje opłaty za zakańczanie połączeń w stacjonarnych lub ruchomych publicznych sieciach telekomunikacyjnych niezgodne z aktem delegowanym wydanym przez Komisję Europejską na podstawie art. 75 ust. 1 EKŁE,</p> <p>27) stosuje opłaty za zakańczanie połączeń w stacjonarnych lub ruchomych publicznych sieciach telekomunikacyjnych niezgodne z decyzją Prezesa UKE, o której mowa w art. 219 ust. 2,</p> <p>28) nie wypełnia lub nienależyście wypełnia obowiązki, o których mowa w art. 228 ust. 2, art. 229 ust. 1–3, 5 i 6 lub wynikające z decyzji obowiązki, o których mowa w art. 222 i art. 224 ust. 1 lub narusza zakaz, o którym mowa w art. 227,</p> <p>29) nie wypełnia lub nienależyście wypełnia obowiązki, o których mowa w art. 231 ust. 2 i 3 i art. 232 ust. 1-3,</p> <p>30) nie wypełnia lub nienależyście wypełnia szczegółowe warunki regulacyjne zatwierdzone decyzją, o której mowa w art. 235,</p> <p>31) nie wypełnia lub nienależyście wypełnia obowiązki wynikające z decyzji, o której mowa w art. 242 ust. 1,</p>
--	--	--	--	--

				<p>32) nie wypełnia lub nienależyście wypełnia obowiązku przekazania Prezesowi UKE sprawozdania, o którym mowa w art. 251,</p> <p>33) nie wypełnia warunków określonych w umowie inwestycyjnej, o której mowa w art. 252 ust. 1,</p> <p>34) nie wypełnia lub nienależyście wypełnia nałożone na niego obowiązki operatora multipleksu, o których mowa w art. 260 ust. 1,</p> <p>35) wprowadza do obrotu lub oddaje do użytku urządzenie radiowe, nie podając informacji, o których mowa w art. 269 ust. 2,</p> <p>36) narusza obowiązki informacyjne w stosunku do użytkowników końcowych,</p> <p>37) narusza zakazy, o których mowa w art. 278 ust. 4 i 8,</p> <p>38) nie wypełnia lub nienależyście wypełnia obowiązki dotyczące zawierania umowy o świadczenie usług komunikacji elektronicznej, o których mowa w art. 279–288,</p> <p>39) nie wypełnia lub nienależyście wypełnia obowiązki dotyczące składania przez abonenta oświadczeń woli w formie dokumentowej, o których mowa w art. 289,</p> <p>40) nie wypełnia lub nienależyście wypełnia obowiązki dotyczące rozwiązania, wypowiedzenia albo odstąpienia od umowy w formie dokumentowej, o których mowa w art. 290 ust. 1–4,</p> <p>41) narusza zakaz, o którym mowa w art. 290 ust. 5,</p> <p>42) świadczy usługi telekomunikacyjne bez potwierdzenia danych podanych przez abonenta zgodnie z art. 291 ust. 1,</p> <p>43) narusza warunki dostępu do usług, warunki zawarcia umowy o świadczenie usług komunikacji elektronicznej lub warunki świadczenia usług określone w art. 292 ust. 1–3 i 6,</p> <p>44) narusza obowiązek, o którym mowa w art. 294,</p> <p>45) nie wypełnia lub nienależyście wypełnia obowiązki dotyczące okresu obowiązywania umowy o świadczenie usług komunikacji elektronicznej, o których mowa w art. 295,</p> <p>46) nie wypełnia lub nienależyście wypełnia obowiązki dotyczące automatycznego przedłużenia umowy, o których mowa w art. 296,</p> <p>47) żąda od abonenta odszkodowania niezgodnie z art. 298 lub art. 303,</p> <p>48) uniemożliwia realizację uprawnień abonenta, o których mowa w art. 299,</p> <p>49) nie wypełnia lub nienależyście wypełnia obowiązki w zakresie jednostronnej zmiany warunków umowy, o których mowa w art. 300–302,</p> <p>50) nie wypełnia lub nienależyście wypełnia obowiązek dotyczący usuwania ograniczeń w zakresie korzystania z promocyjnego urządzenia końcowego, o którym mowa w art. 304,</p>
--	--	--	--	--

				<p>51) nie wypełnia lub nienależyście wypełnia obowiązek publikowania informacji wynikający z decyzji, o której mowa w art. 305 ust. 2,</p> <p>52) nie wypełnia lub nienależyście wypełnia obowiązek dotyczący usługi dostępu do internetu określony w art. 306 ust. 1 oraz w decyzjach, o których mowa w art. 306 ust. 2, 5 i 6,</p> <p>53) nie przekazuje Prezesowi UKE informacji, o których mowa w art. 307 ust. 3,</p> <p>54) nie wypełnia lub nienależyście wypełnia obowiązek publikowania informacji wynikający z decyzji, o której mowa w art. 310 ust. 1, lub obowiązek informacyjny, o którym mowa w art. 310 ust. 2,</p> <p>55) uniemożliwia lub utrudnia korzystanie z uprawnień abonenckich, o których mowa w art. 312, art. 313, art. 317–320 lub art. 322,</p> <p>56) nie realizuje lub nienależyście realizuje uprawnienia abonenta oraz obowiązki, o których mowa w art. 312, art. 313, art. 317–320 lub art. 322,</p> <p>57) nie wypełnia lub nienależyście wypełnia obowiązki, o których mowa w art. 321 ust. 2,</p> <p>58) nie wypełnia lub nienależyście wypełnia obowiązek dotyczący zapewnienia możliwości realizacji uprawnień abonenta, o którym mowa w art. 314 ust. 1 lub art. 323 ust. 1,</p> <p>59) nie wypełnia lub nienależyście wypełnia obowiązki, o których mowa w art. 325,</p> <p>60) nie stosuje się do wymagań dotyczących dokładności i niezawodności lokalizacji zakończenia sieci dla ruchomej publicznej sieci telekomunikacyjnej wynikających z decyzji, o której mowa w art. 330 ust. 3,</p> <p>61) nie wypełnia lub nienależyście wypełnia obowiązki dotyczące przekazywania i aktualizacji danych, o których mowa w art. 331 ust. 1, 2 i 4,</p> <p>62) nie wypełnia lub nienależyście wypełnia obowiązek, o którym mowa w art. 332 ust. 1,</p> <p>63) nie zapewnia lub nienależyście zapewnia użytkownikom końcowym z niepełnosprawnościami dostęp do świadczonych przez siebie udogodnień i usług, o którym mowa w art. 334 ust. 1,</p> <p>64) nie wypełnia lub nienależyście wypełnia obowiązki dotyczące świadczenia usług z dodatkowym świadczeniem określone w art. 335–337,</p> <p>65) żąda od abonenta zapłaty niezgodnie z art. 338,</p> <p>66) umożliwia świadczenie usługi z dodatkowym świadczeniem niezgodnie z art. 339 ust. 3,</p>
--	--	--	--	---

				<p>67) nie przekazuje w terminie zgłoszenia, zgłoszenia aktualizacyjnego lub informacji o terminie zakończenia świadczenia usługi z dodatkowym świadczeniem, o których mowa w art. 340 ust. 1 i 4 oraz art. 342 ust. 1,</p> <p>68) nie wypełnia lub nienależyście wypełnia obowiązki wynikające z decyzji, o których mowa w art. 343 ust. 1,</p> <p>69) nie wypełnia lub nienależyście wypełnia obowiązek uzyskania zgody abonenta na świadczenie usługi fakultatywnego obciążania rachunku, o którym mowa w art. 344 ust. 1,</p> <p>70) nie wypełnia lub nienależyście wypełnia obowiązki, określone w art. 344 ust. 3–7 oraz art. 345 ust. 1 i 3,</p> <p>71) świadczy dostęp do publicznej sieci telekomunikacyjnej za pośrednictwem lokalnej sieci radiowej przy użyciu urządzeń zlokalizowanych u użytkownika końcowego bez jego uprzedniej zgody, o której mowa w art. 348,</p> <p>72) narusza nakaz, o którym mowa w art. 349,</p> <p>73) nie wypełnia lub nienależyście wypełnia obowiązki związane z realizacją uprawnień konsumentów lub uprawnień użytkowników końcowych w zakresie usługi powszechnej, o których mowa w art. 350 ust. 3 i 4 oraz art. 360–362,</p> <p>74) nie wypełnia obowiązku świadczenia usługi lub obowiązku oferowania specjalnego pakietu cenowego lub wypełnia je niezgodnie z decyzją, o której mowa w art. 353 ust. 4, art. 355 ust. 7, art. 356 lub art. 363 ust. 2,</p> <p>75) nie wypełnia lub nienależyście wypełnia obowiązki, o których mowa w art. 359 ust. 1, art. 363 ust. 1, art. 369 i art. 370,</p> <p>76) nie wypełnia obowiązku zmiany informacji przedumownych dotyczących specjalnego pakietu cenowego lub obowiązku świadczenia usługi wynikającego z decyzji, o której mowa w art. 359 ust. 3, lub wypełnia go niezgodnie z tą decyzją,</p> <p>77) nie realizuje lub nienależyście realizuje procedurę reklamacji wynikającą z art. 373,</p> <p>78) nie wypełnia lub nienależyście wypełnia obowiązki względem abonenta, o których mowa w art. 377,</p> <p>79) narusza obowiązek zachowania tajemnicy komunikacji elektronicznej,</p> <p>80) nie wypełnia obowiązków, o których mowa w art. 386 i art. 387,</p> <p>81) przetwarza dane objęte tajemnicą komunikacji elektronicznej lub dane użytkowników bez podstawy prawnej,</p> <p>82) nie wypełnia lub nienależyście wypełnia obowiązki, o których mowa w art. 392,</p>
--	--	--	--	--

				<p>83) używa automatycznych systemów wywołujących lub używa telekomunikacyjnych urządzeń końcowych do celów przesyłania niezamówionej informacji handlowej bez uprzedniego uzyskania zgody abonenta lub użytkownika końcowego,</p> <p>84) przechowuje informacje w urządzeniach końcowych abonenta lub użytkownika końcowego lub uzyskuje dostęp do informacji przechowywanych na tych urządzeniach lub instaluje oprogramowanie w telekomunikacyjnym urządzeniu końcowym niezgodnie z art. 394,</p> <p>85) będąc przedsiębiorcą, którego działalność polega na sprzedaży odbiorników sygnału telewizyjnego lub odbiorników radiofonii cyfrowej dokonuje sprzedaży odbiornika sygnału telewizyjnego lub odbiornika radiofonii cyfrowej, niespełniającego wymagań, o których mowa w art. 401,</p> <p>86) będąc importerem lub nabywcą wewnątrzspółnotowym pojazdów kategorii M sprzedaje pojazdy kategorii M wyposażone w samochodowy odbiornik radiofoniczny nieprzystosowany do odbioru cyfrowych transmisji naziemnych,</p> <p>87) będąc podmiotem wynajmującym pojazdy kategorii M wynajmuje długoterminowo pojazdy kategorii M wyposażone w samochodowy odbiornik radiofoniczny nieprzystosowany do odbioru cyfrowych transmisji naziemnych,</p> <p>88) nie wykonuje obowiązków, o których mowa w art. 402,</p> <p>89) nie wypełnia warunków zapewnienia dostępu do infrastruktury technicznej, o którym mowa w art. 18 ust. 3 ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych, wynikających z decyzji lub decyzji obszarowej,</p> <p>90) nie wypełnia warunków zapewnienia dostępu określonych w decyzji lub decyzji obszarowej wydanej na podstawie art. 35a ust. 3 ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych,</p> <p>91) nie wypełnia lub nienależyście wypełnia obowiązek, o którym mowa w art. 21a ust. 3 ustawy z dnia 26 kwietnia 2007 r. o zarządzaniu kryzysowym,</p> <p>92) nie wypełnia obowiązków określonych w art. 3–5, art. 6a–6f, art. 7, art. 9, art. 11, art. 12, art. 14 oraz art. 15 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 531/2012 z dnia 13 czerwca 2012 r. w sprawie roamingu w publicznych sieciach łączności ruchomej wewnątrz Unii,</p> <p>93) nie wypełnia obowiązków określonych w art. 3, art. 4, art. 5 ust. 2 i art. 5a rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/2120 z dnia 25 listopada 2015 r. ustanawiającego środki dotyczące dostępu do</p>
--	--	--	--	---

				<p>otwartego internetu i dotyczące opłat detalicznych za uregulowane usługi łączności wewnętrznej oraz zmieniającego dyrektywę 2002/22/WE, a także rozporządzenie (UE) nr 531/2012,</p> <p>94) utrudnia lub uniemożliwia wykonywanie czynności kontrolnych przez Prezesa UKE</p> <p>– podlega karze pieniężnej.</p> <p>2. Prezes UKE, jeżeli przemawia za tym charakter lub zakres naruszenia, może nałożyć karę pieniężną na podmiot, który:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) nie wypełnia obowiązku udzielania informacji lub dostarczania dokumentów przewidzianych ustawą lub ustawą z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych lub udziela informacji niepełnych lub nieprawdziwych, lub dostarcza dokumenty zawierające informacje niepełne lub nieprawdziwe; 2) nie realizuje lub nienależyście realizuje zobowiązania, o których mowa w art. 87 ust. 1 pkt 10; 3) nie wypełnia obowiązku przekazania Prezesowi UKE umowy, o którym mowa w art. 164 ust. 5; 4) narusza zakaz, o którym mowa w art. 173 ust. 1; 5) nie wypełnia lub nienależyście wypełnia obowiązek, o którym mowa w art. 173 ust. 2; 6) nie przekazuje, zgodnie z art. 309, danych dotyczących świadczonych usług do narzędzia porównawczego zapewnianego przez Prezesa UKE lub nie aktualizuje tych danych; 7) nie wypełnia lub nienależyście wypełnia obowiązek, o którym mowa w art. 311 ust. 1–3; 8) nie wypełnia lub nienależyście wypełnia obowiązki dotyczące skradzionych albo zgubionych telekomunikacyjnych urządzeń końcowych, o których mowa w art. 333 ust. 1 i 2; 9) nie doręcza abonentowi podstawowego lub szczegółowego wykazu wykonanych usług lub doręcza ten wykaz niezgodnie z art. 346 lub art. 347; 10) nie wypełnia obowiązków uzyskania zgody użytkownika końcowego, o których mowa w art. 394; 11) nie wypełnia, z przyczyn leżących po jego stronie, obowiązku zapewnienia dostępu, o którym mowa w art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych; 12) nie wypełnia lub nienależyście wypełnia umowę o dostępie, w tym w zakresie rozliczeń z tego tytułu, określonych w umowie o dostępie, o
--	--	--	--	--

				<p>którym mowa w art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych;</p> <p>13) nie wypełnia, z przyczyn leżących po jego stronie, obowiązku zapewnienia dostępu, o którym mowa w art. 30 ust. 1, 1a i 3 ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych;</p> <p>14) nie wypełnia lub nienależyte wypełnia umowę o dostępie, o którym mowa w art. 30 ust. 1, 1a lub 3 ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych,</p> <p>3. Kara, o której mowa w ust. 1 i 2, może zostać nałożona także w przypadku, gdy podmiot zaprzestał naruszania prawa lub naprawił wyrządzoną szkodę, jeżeli Prezes UKE uzna, że przemawiają za tym czas trwania, zakres lub skutki naruszenia.</p>
Art. 30 ust. 6	<p>6. Niezależnie od ust. 2, 3 i 5 niniejszego artykułu, w przypadku gdy właściwy organ może on niezwłocznie podjąć środki tymczasowe mające na celu naprawienie sytuacji, zanim zostanie wydana ostateczna decyzja w tej sprawie, wtedy gdy dysponuje dowodem naruszenia warunków związanych z ogólnym zezwoleniem, prawami użytkownika widma radiowego i zasobów numeracyjnych lub obowiązków szczególnych, o których mowa w art. 13 ust. 2 lub art. 47 ust. 1 lub 2, a naruszenie to stanowi bezpośrednie i poważne zagrożenie dla bezpieczeństwa publicznego lub zdrowia publicznego albo spowoduje poważne problemy gospodarcze lub operacyjne dla innych dostawców lub użytkowników korzystających z sieci lub usług łączności elektronicznej lub innych użytkowników widma radiowego, może. Właściwy organ zapewnia danemu przedsiębiorstwu rozsądną możliwość wypowiedzenia się w danej kwestii i zaproponowania ewentualnych środków naprawczych. W stosownych przypadkach właściwy organ może zatwierdzić środki</p>	T	Art. 429	<p>Art. 429. 1. Jeżeli w wyniku kontroli, o której mowa w art. 416 ust. 2, Prezes UKE stwierdzi, że podmiot kontrolowany narusza nałożone na niego obowiązki w sposób powodujący:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) bezpośrednie i poważne zagrożenie dla obronności, bezpieczeństwa państwa, bezpieczeństwa i porządku publicznego lub życia i zdrowia ludzi, 2) zagrożenie wywołania poważnej szkody majątkowej lub poważnych utrudnień w funkcjonowaniu sieci telekomunikacyjnych lub usług komunikacji elektronicznej dla przedsiębiorców komunikacji elektronicznej, użytkowników końcowych lub podmiotów posiadających prawo do korzystania z częstotliwości <ul style="list-style-type: none"> – podejmuje działania zmierzające do usunięcia zagrożeń. <p>2. Działania, o których mowa w ust. 1, mogą w szczególności obejmować wydanie decyzji nakazującej podmiotowi kontrolowanemu podjęcie działań zmierzających do usunięcia zagrożenia, w tym decyzji nakazującej wstrzymanie wykonywania działalności polegającej na świadczeniu usług komunikacji elektronicznej. Decyzji nadaje się rygor natychmiastowej wykonalności.</p> <p>3. Prezes UKE podejmuje działania, o których mowa w ust. 1, po uprzednim wezwaniu podmiotu kontrolowanego do usunięcia naruszeń lub udzielenia wyjaśnień.</p> <p>4. Podmiot kontrolowany, do którego odnoszą się działania, o których mowa w ust. 1, może w każdym czasie przedstawiać Prezesowi UKE swoje stanowisko oraz propozycje działań zmierzających do usunięcia naruszeń wynikających z niewykonania nałożonych na niego obowiązków, o których mowa w ust. 1. Podejmując działania zmierzające do usunięcia zagrożenia,</p>

	tymczasowe, które mogą obowiązywać przez maksymalnie trzy miesiące, ale które – w sytuacji gdy nie zostały zakończone procedury egzekwowania – mogą zostać przedłużone na kolejny okres nie dłuższy niż trzy miesiące.			Prezes UKE uwzględni stanowisko i propozycje zgłoszone przez podmiot kontrolowany. 5. Działania, o których mowa w ust. 1, Prezes UKE może także podejmować na wniosek organów właściwych w sprawach obronności, bezpieczeństwa państwa lub bezpieczeństwa i porządku publicznego. Jeżeli uzasadnienie wniosku tych organów zawiera informacje niejawne, zamiast uzasadnienia doręcza się informację, że zostało ono sporządzone. 6. W przypadku wydania decyzji nakazującej podmiotowi kontrolowanemu wstrzymanie wykonywania działalności polegającej na świadczeniu usług komunikacji elektronicznej Prezes UKE określa w niej termin jej obowiązywania, nie dłuższy niż 3 miesiące. W przypadku gdy zagrożenia będące przyczyną wydania tej decyzji nie zostaną przez podmiot kontrolowany usunięte w wymaganym terminie, Prezes UKE może przedłużyć termin obowiązywania decyzji o kolejne 3 miesiące. 7. Niezależnie od podjęcia działań, o których mowa w ust. 1, Prezes UKE wszczyna procedurę, o której mowa w art. 428.
Art. 30 ust. 7	7. Przedsiębiorstwa mają prawo odwołania się od środków wprowadzonych na mocy niniejszego artykułu, zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 31.	T	Art. 435 ust. 2 pkt 5	Art. 435 2. Odwołanie do Sądu Okręgowego w Warszawie – sądu ochrony konkurencji i konsumentów przysługuje od decyzji w sprawach: (...) 5) o których mowa w art. 428 ust. 4-6 - wydawanych w wyniku działań kontrolnych;
Art. 31	Prawo odwołania się			
Art. 31 ust. 1	1. Państwa członkowskie zapewniają, aby na poziomie krajowym istniały skuteczne mechanizmy umożliwiające użytkownikom lub przedsiębiorstwom udostępniającym sieci lub świadczącym usługi łączności elektronicznej lub udostępniającym urządzenia towarzyszące, których dotyczy dana decyzja wydana przez właściwy organ, korzystanie z prawa odwołania się od takiej decyzji do organu odwoławczego niezależnego od zaangażowanych stron oraz od wszelkiej	T	Art. 435	Art. 435. 1. Postępowanie przed Prezesem UKE toczy się na podstawie przepisów ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego ze zmianami wynikającymi z ustawy oraz ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych. 2. Odwołanie do Sądu Okręgowego w Warszawie – sądu ochrony konkurencji i konsumentów przysługuje od decyzji w sprawach: 1) o ustaleniu znaczącej pozycji rynkowej, o których mowa w art. 202; 2) nałożenia, zmiany lub uchylenia obowiązków regulacyjnych, o których mowa w art. 199 ust. 4; 3) nałożenia, uchylenia, zmiany lub utrzymania obowiązków dostępowych symetrycznych, o których mowa w art. 177 ust. 1; 4) nałożenia kar przez Prezesa UKE;

	<p>zewewnętrznej interwencji lub presji politycznej, która mogłaby przeszkodzić mu w niezależnej ocenie zawisłych przed nim spraw. Organ taki, który może być sądem, dysponuje odpowiednią wiedzą specjalistyczną pozwalającą mu na skuteczne wypełnianie swoich funkcji. Państwa członkowskie zapewniają, aby aspekty merytoryczne każdej sprawy zostały właściwie rozpatrzone.</p> <p>Do czasu rozpatrzenia odwołania decyzja właściwego organu pozostaje w mocy, chyba że zgodnie z prawem krajowym zostaną zastosowane środki przejściowe.</p>		<p>5) o których mowa w art. 428 ust. 4–6 – wydawanych w wyniku działań kontrolnych;</p> <p>6) o których mowa w:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) art. 164 ust. 4, b) art. 166, c) art. 175 ust. 1, d) art. 183 ust. 1, e) art. 187, f) art. 191, g) art. 201 ust. 1, h) art. 217 ust. 3 i 5, i) art. 221, j) art. 230 ust. 5 i 8, k) art. 232 ust. 2, l) art. 235, m) art. 239, n) art. 242 ust. 1 i 3, o) art. 250, p) art. 278 ust. 5, q) art. 290 ust. 5, r) art. 327 ust. 2, s) art. 403; <p>1) o których mowa w ustawie z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych, w::</p> <ul style="list-style-type: none"> a) art. 13 ust. 2, b) art. 18 ust. 3, c) art. 22 ust. 1, d) art. 25d ust. 1, e) art. 27 ust. 1, f) art. 30 ust. 1, 1a i 3, g) art. 35a ust. 3. <p>3. Na postanowienia, o których mowa w art. 182 ust. 1 i art. 193 ust. 2 pkt 1, przysługuje zażalenie do sądu ochrony konkurencji i konsumentów.</p> <p>4. Decyzje, o których mowa w ust. 2, z wyjątkiem decyzji w sprawie nałożenia kar, podlegają natychmiastowemu wykonaniu.</p> <p>5. Postępowania w sprawach odwołań i zażaleń, o których mowa w ust. 2 i 3, toczą się według przepisów ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks</p>
--	--	--	--

				postępowania cywilnego (Dz. U. z 2021 r. poz. 1805, z późn. zm. ²⁾) o postępowaniu w sprawach z zakresu regulacji komunikacji elektronicznej i poczty. 6. Na postanowienie wydane w trybie art. 106 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego przez organ współdziałający z Prezesem UKE zażalenie nie przysługuje.
Art. 31 ust. 2	2. Jeżeli organ odwoławczy, o którym mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, nie jest organem sądowym, musi on zawsze sporządzić na piśmie uzasadnienie swojej decyzji. Ponadto w takim przypadku decyzja takiego organu musi podlegać kontroli przez organ sądowy w rozumieniu art. 267 TFUE. Państwa członkowskie gwarantują istnienie skutecznych środków odwoławczych.	N		
Art. 31 ust. 3	3. Państwa członkowskie gromadzą informacje na temat ogólnego przedmiotu odwołań, liczby wniosków odwoławczych, czasu trwania postępowań odwoławczych oraz liczby wydanych decyzji o zastosowaniu środków tymczasowych. Na uzasadniony wniosek Komisji oraz BEREC państwa członkowskie przekazują im takie informacje, oraz decyzje lub orzeczenia.	T	Art. 436	Art. 436. 1. Prezes UKE gromadzi informacje na temat ogólnego przedmiotu odwołań, liczby wniosków odwoławczych, czasu trwania postępowań odwoławczych oraz liczby wydanych decyzji o zastosowaniu środków tymczasowych. 2. Na uzasadniony wniosek Komisji Europejskiej oraz BEREC Prezes UKE przekazuje informacje, o których mowa w ust. 1, oraz decyzje i orzeczenia.
Art. 32	Konsolidacja rynku wewnętrznego w zakresie łączności elektronicznej			
Art. 32 ust. 1	1. Realizując swoje zadania wynikające z przepisów niniejszej dyrektywy, krajowe organy regulacyjne w jak największym stopniu uwzględniają cele określone w art. 3.	T	Art. 407 ust. 2	Art. 407 ust. 2 2. Organy właściwe w sprawach telekomunikacji prowadzą politykę regulacyjną, mając na celu w szczególności: (...)

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2021 r. poz. 1981, 2052, 2262, 2270, 2289, 2328 i 2459 oraz z 2022 r. poz. 1, 366 i 480

Art. 32 ust. 2	2. Krajowe organy regulacyjne przyczyniają się do rozwoju rynku wewnętrznego poprzez przejrzystą współpracę między sobą, z Komisją i z BEREC, tak aby zapewnić jednolite stosowanie niniejszej dyrektywy we wszystkich państwach członkowskich. W tym celu krajowe organy regulacyjne w szczególności współpracują z Komisją i BEREC przy określaniu rodzajów instrumentów i środków naprawczych najodpowiedniejszych do zastosowania w określonych sytuacjach rynkowych.	N		Jest to przepis ogólny, skierowany do wszystkich NRA
Art. 32 ust. 3	3. O ile zalecenia lub wytyczne przyjęte zgodnie z art. 34 nie stanowią inaczej, po zakończeniu konsultacji publicznych, jeżeli są wymagane, na podstawie art. 23, jeśli krajowy organ regulacyjny zamierza podjąć środek, który: <ul style="list-style-type: none"> a) jest objęty zakresem stosowania art. 61, 64, 67, 68 lub 83; oraz b) może oddziaływać na wymianę handlową pomiędzy państwami członkowskimi; publikuje on projektowany środek i informuje o nim jednocześnie Komisję, BEREC i krajowe organy regulacyjne w innych państwach członkowskich, podając uzasadnienie tego środka, zgodnie z art. 20 ust. 3. Krajowe organy regulacyjne, BEREC i Komisja mogą przedstawić swoje uwagi dotyczące planowanego środka w terminie jednego miesiąca. Termin jednomiesięczny nie może zostać przedłużony.	T	Art. 35, Art. 36 ust. 1	<p>Art. 35. 1. Jeżeli rozstrzygnięcia, o których mowa w art. 30 ust. 1, mogą mieć wpływ na stosunki handlowe między państwami członkowskimi, Prezes UKE, niezwłocznie po zakończeniu postępowania konsultacyjnego i rozpatrzeniu stanowisk uczestników tego postępowania, rozpoczyna postępowanie konsolidacyjne, przekazując Komisji Europejskiej, BEREC i organom regulacyjnym innych państw członkowskich projekty rozstrzygnięć wraz z ich uzasadnieniem.</p> <p>2. Jednocześnie z przekazaniem Komisji Europejskiej projektów rozstrzygnięć, o którym mowa w ust. 1, Prezes UKE udostępnia na stronie podmiotowej BIP UKE dokumenty przekazane Komisji Europejskiej a następnie udostępnia otrzymane w tej sprawie opinie i decyzje Komisji Europejskiej. Udostępnieniu nie podlegają informacje stanowiące tajemnice prawnie chronione.</p> <p>Art. 36. 1. Prezes UKE podejmuje rozstrzygnięcie, uwzględniając w możliwie najszerszym zakresie, przedstawione w terminie miesiąca od dnia otrzymania projektu rozstrzygnięcia, opinie Komisji Europejskiej, BEREC lub organu regulacyjnego innego państwa. O podjęciu rozstrzygnięcia Prezes UKE zawiadamia Komisję Europejską.</p>

Art. 32 ust. 4	<p>4. Projektowany środek, o którym mowa w ust. 3 niniejszego artykułu, nie może zostać przyjęty przez kolejne dwa miesiące, w przypadku gdy celem tego środka jest:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) zdefiniowanie rynku właściwego różnego od tych, które zdefiniowano w zaleceniu, o którym mowa w art. 64 ust. 1; lub b) wyznaczenie przedsiębiorstwa jako posiadającego, samodzielnie albo łącznie z innymi, znaczącą pozycję rynkową, zgodnie z art. 67 ust. 3 lub 4; oraz środek ten oddziaływałby na wymianę handlową pomiędzy państwami członkowskimi, a Komisja poinformowała krajowy organ regulacyjny o swojej opinii, zgodnie z którą projektowany środek stanowiłby przeszkodę w funkcjonowaniu rynku wewnętrznego, lub o swoich poważnych wątpliwościach co do zgodności tego środka z przepisami prawa Unii, a w szczególności z celami, o których mowa w art. 3. Ten dwumiesięczny termin nie może zostać przedłużony. W takim przypadku Komisja informuje BEREC i krajowe organy regulacyjne o swoich zastrzeżeniach i jednocześnie publikuje je. 	T	Art. 36 ust. 2	<p>Art. 36 ust. 2</p> <p>2. Jeżeli w zakresie ustalenia znaczącej pozycji rynkowej oraz w zakresie zdefiniowania rynku właściwego różnego od tych, które zdefiniowano w zaleceniu Komisji Europejskiej w sprawie właściwych rynków produktów i usług w sektorze komunikacji elektronicznej podlegających regulacji ex ante, Komisja Europejska poinformuje Prezesa UKE o swojej opinii, w której stwierdzi, że proponowane rozstrzygnięcie stanowi przeszkodę w funkcjonowaniu jednolitego rynku, lub o swoich poważnych wątpliwościach co do zgodności tego środka z przepisami prawa Unii Europejskiej, Prezes UKE zawiesza postępowanie na okres 2 miesiące. W przypadku gdy w tym okresie Komisja Europejska wyda decyzję, w której wezwie do wycofania w całości lub w części projektu rozstrzygnięcia, Prezes UKE uwzględni stanowisko Komisji Europejskiej i dokonuje zmiany projektu rozstrzygnięcia lub umarza postępowanie w terminie 6 miesięcy od dnia wydania decyzji przez Komisję Europejską.</p>
Art. 32 ust. 5	<p>5. BEREC publikuje opinię na temat zastrzeżeń Komisji, o których mowa w ust. 4, wskazując, czy uważa, że projektowany środek powinien być utrzymany, zmieniony czy wycofany, i przedstawia w tym celu w stosownych przypadkach szczegółowe propozycje.</p>	N		

<p>Art. 32 ust. 6</p>	<p>6. W terminie dwóch miesięcy, o którym mowa w ust. 4, Komisja może:</p> <p>a) podjąć decyzję, zgodnie z którą krajowy organ regulacyjny będzie musiał wycofać projektowany środek; albo</p> <p>b) podjąć decyzję o wycofaniu zastrzeżeń, o których mowa w ust. 4.</p> <p>Przed podjęciem decyzji Komisja w jak największym stopniu uwzględni opinię BEREC.</p> <p>Decyzje, o których mowa w akapicie pierwszym lit. a) powinny zawierać szczegółową i obiektywną analizę, dlaczego Komisja uznaje, że projektowany środek nie powinien zostać przyjęty, łącznie ze szczegółowymi propozycjami w sprawie jego zmiany.</p>	<p>N</p>		
<p>Art. 32 ust. 7</p>	<p>7. W przypadku gdy Komisja przyjęła, zgodnie z ust. 6 akapit pierwszy lit. a) niniejszego artykułu decyzję wymagającą od krajowego organu regulacyjnego wycofania planowanego środka, krajowy organ regulacyjny zmienia lub wycofuje projektowany środek w terminie sześciu miesięcy od daty decyzji Komisji. Gdy projektowany środek zostaje zmieniony, krajowy organ regulacyjny przystępuje do konsultacji publicznych zgodnie z art. 23, i zgłasza zmieniony projektowany środek Komisji zgodnie z ust. 3 niniejszego artykułu.</p>	<p>T</p>	<p>Art. 36 ust. 2, 3</p>	<p>2. Jeżeli w zakresie ustalenia znaczącej pozycji rynkowej oraz w zakresie zdefiniowania rynku właściwego różnego od tych, które zdefiniowano w zaleceniu Komisji Europejskiej w sprawie właściwych rynków produktów i usług w sektorze komunikacji elektronicznej podlegających regulacji ex ante, Komisja Europejska poinformuje Prezesa UKE o swojej opinii, w której stwierdzi, że proponowane rozstrzygnięcie stanowi przeszkodę w funkcjonowaniu jednolitego rynku, lub o swoich poważnych wątpliwościach co do zgodności tego środka z przepisami prawa Unii Europejskiej, Prezes UKE zawiesza postępowanie na okres 2 miesięcy. W przypadku gdy w tym okresie Komisja Europejska wyda decyzję, w której wezwie do wycofania w całości lub w części projektu rozstrzygnięcia, Prezes UKE uwzględni stanowisko Komisji Europejskiej i dokonuje zmiany projektu rozstrzygnięcia lub umarza postępowanie w terminie 6 miesięcy od dnia wydania decyzji przez Komisję Europejską.</p> <p>3. W przypadku zmiany projektu rozstrzygnięcia przez Prezesa UKE dokonanej zgodnie z ust. 2, stosuje się przepisy art. 30 - 38. Nie stanowi zmiany projektu rozstrzygnięcia zmiana uzasadnienia tego projektu.</p>

Art. 32 ust. 8	8. Krajowy organ regulacyjny uwzględnia w jak największym stopniu uwagi innych krajowych organów regulacyjnych, BEREC i Komisji i może – z wyjątkiem sytuacji objętych zakresem stosowania ust. 4 i ust. 6 lit. a) – przyjąć odpowiedni projektowany środek, a w przypadku jego przyjęcia – powiadamia o tym Komisję.	T	Art. 36 ust. 1	Art. 36. 1. Prezes UKE podejmuje rozstrzygnięcie, uwzględniając w możliwie najszerszym zakresie, przedstawione w terminie miesiąca od dnia otrzymania projektu rozstrzygnięcia, opinie Komisji Europejskiej, BEREC lub organu regulacyjnego innego państwa. O podjęciu rozstrzygnięcia Prezes UKE zawiadamia Komisję Europejską.
Art. 32 ust. 9	9. Krajowy organ regulacyjny przekazuje Komisji i BEREC wszystkie przyjęte ostateczne środki objęte zakresem ust. 3 lit. a) i b).	T	Art. 36 ust. 4	Art. 36 ust. 4 4. Prezes UKE przekazuje Komisji Europejskiej i BEREC informacje o wszystkich przyjętych ostatecznie rozstrzygnięciach, o których mowa w art. 35.
Art. 32 ust. 10	10. W wyjątkowych okolicznościach, w przypadku gdy krajowy organ regulacyjny uzna, że zachodzi pilna potrzeba podjęcia działania w celu ochrony konkurencji i interesów użytkowników, w drodze odstępstwa od procedury określonej w ust. 3 i 4 może on niezwłocznie przyjąć proporcjonalne i tymczasowe środki. O przyjęciu tych środków zawiadamia niezwłocznie Komisję, pozostałe krajowe organy regulacyjne i BEREC, przedstawiając odpowiednie uzasadnienie. Decyzja krajowego organu regulacyjnego o nadaniu tym środkom trwałego charakteru lub przedłużeniu terminu ich stosowania podlega ust. 3 i 4.	T	Art. 38	Art. 38. 1. Do spraw objętych postępowaniem konsolidacyjnym stosuje się przepis art. 32. 2. Prezes UKE powiadamia niezwłocznie Komisję Europejską, BEREC i organy regulacyjne innych państw członkowskich o wydaniu rozstrzygnięcia, o którym mowa w art. 32 ust. 1, przedstawiając uzasadnienie
Art. 32 ust. 11	11. Krajowy organ regulacyjny może w każdej chwili wycofać projektowany środek.	T	Art. 36 ust. 5	Art. 36 ust. 5 5. Prezes UKE może wycofać projektowane rozstrzygnięcie na każdym etapie postępowania konsolidacyjnego.
Art. 33	Procedura dotycząca spójnego stosowania środków naprawczych			
Art. 33 ust. 1	1. Jeżeli projektowany środek, objęty art. 32 ust. 3, ma na celu nałożenie, zmianę lub uchylenie obowiązku nałożonego na	T	Art. 37 ust. 1	Art. 37. 1. Jeżeli w odniesieniu do rozstrzygnięcia, o którym mowa w art. 35, w zakresie nałożenia, zmiany lub uchylenia obowiązku dostępowego symetrycznego nałożonego na podstawie art. 178 ust. 1, art. 179 ust. 1, oraz

	<p>przedsiębiorstwo na podstawie art. 61 lub 67 w związku z art. 69–76 oraz art. 83 Komisja może w terminie miesiąca, o którym mowa w art. 32 ust. 3, poinformować dany krajowy organ regulacyjny i BEREC o powodach uznania, że projektowany środek stanowiłby przeszkodę dla rynku wewnętrznego lub budzi poważne wątpliwości co do zgodności tego środka z prawem Unii. W takim przypadku projektowany środek nie jest przyjmowany w kolejnych trzech miesiącach następujących po zgłoszeniu dokonany przez Komisję.</p> <p>W przypadku braku takiego zgłoszenia właściwy krajowy organ regulacyjny może przyjąć projektowany środek, uwzględniając w jak największym zakresie wszelkie uwagi Komisji, BEREC lub innego krajowego organu regulacyjnego.</p>			<p>art. 180, obowiązku regulacyjnego nałożonego na przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej na podstawie art. 210, art. 211, art. 213–215, art. 216 ust. 1, art. 219 ust. 2, art. 220 lub art. 231 ust. 2, Komisja Europejska w terminie, o którym mowa w art. 36 ust. 1, zawiadomi Prezesa UKE oraz BEREC o powodach uznania, że projekt rozstrzygnięcia stanowiłby przeszkodę do tworzenia jednolitego rynku lub że istnieją poważne wątpliwości co do zgodności tego rozstrzygnięcia z prawem Unii Europejskiej – rozstrzygnięcie to nie może zostać przyjęte przez 3 miesiące od dnia otrzymania zawiadomienia przez Prezesa UKE.</p>
Art. 33 ust. 2	<p>2. W terminie trzech miesięcy, o którym mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, Komisja, BEREC i właściwy krajowy organ regulacyjny ściśle współpracują w celu określenia najwłaściwszego i najskuteczniejszego środka w świetle celów ustanowionych w art. 3, biorąc jednocześnie pod uwagę opinie uczestników rynku i konieczność zapewnienia rozwoju spójnej praktyki regulacyjnej.</p>	T	Art. 37 ust. 2	<p>Art. 37 ust. 2 2. Prezes UKE w terminie 3 miesięcy od dnia otrzymania zawiadomienia, o którym mowa w ust. 1, przy współpracy z Komisją Europejską oraz z BEREC przygotowuje projekt rozstrzygnięcia spełniający cele, o których mowa w art. 407 ust. 2, biorąc jednocześnie pod uwagę opinie uczestników rynku i konieczność zapewnienia rozwoju spójnej praktyki regulacyjnej.</p>
Art. 33 ust. 3	<p>3. W ciągu sześciu tygodni od rozpoczęcia trzymiesięcznego okresu, o którym mowa w ust. 1, BEREC wydaje opinię na temat zgłoszenia Komisji, o którym mowa w ust. 1, wskazując, czy uważa, że projektowany środek powinien zostać zmieniony czy wycofany, i przedstawia w tym celu w stosownych przypadkach szczegółowe propozycje. Opinię tę uzasadnia się i podaje do publicznej wiadomości.</p>	N		

<p>Art. 33 ust. 4</p>	<p>4. Jeżeli BEREC podziela w swojej opinii wątpliwości Komisji, podejmuje on ścisłą współpracę z odpowiednim krajowym organem regulacyjnym w celu określenia najwłaściwszego i najskuteczniejszego środka. Przed upływem trzymiesięcznego okresu, o którym mowa w ust. 1, krajowy organ regulacyjny może:</p> <p>a) zmienić lub wycofać projektowany środek, uwzględniając w jak największym stopniu zgłoszenie Komisji, o którym mowa w ust. 1, oraz opinię BEREC; albo</p> <p>b) utrzymać swój projektowany środek.</p>	<p>T</p>	<p>Art. 37 ust. 3 i 4</p>	<p>Art. 37 ust. 3 i 4</p> <p>3. Jeżeli BEREC podziela stanowisko Komisji Europejskiej wyrażone w zawiadomieniu, o którym mowa w ust. 1, Prezes UKE współpracuje z BEREC w celu określenia najwłaściwszego i najskuteczniejszego rozstrzygnięcia.</p> <p>4. Prezes UKE przed upływem 3 miesięcy od dnia otrzymania zawiadomienia, o którym mowa w ust. 1, może:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) zmienić projektowane rozstrzygnięcie, uwzględniając w jak największym stopniu zawiadomienie Komisji Europejskiej, o którym mowa w ust. 1, oraz opinię BEREC; 2) wycofać projektowane rozstrzygnięcie; 3) podtrzymać swoje projektowane rozstrzygnięcie.
<p>Art. 33 ust. 5</p>	<p>5. W ciągu jednego miesiąca od upływu trzymiesięcznego okresu, o którym mowa w ust. 1, oraz przy uwzględnieniu w jak największym stopniu opinii BEREC, jeżeli została ona wydana, Komisja może:</p> <p>a) wydać zalecenie zobowiązujące właściwy krajowy organ regulacyjny do zmiany lub wycofania planowanego środka, włącznie z przedstawieniem szczegółowych propozycji w tym zakresie, i zawierające uzasadnienie wydania tego zalecenia, w szczególności jeżeli BEREC nie podziela poważnych wątpliwości Komisji;</p> <p>b) podjąć decyzję o wycofaniu zastrzeżeń zgłoszonych zgodnie z ust. 1; lub</p>	<p>N</p> <p>N</p>		<p>Art. 37 ust. 7</p>

	<p>c) w przypadku planowanych środków objętych art. 61 ust. 3 akapit drugi lub art. 76 ust. 2 – podjąć decyzję zobowiązującą krajowy organ regulacyjny do wycofania planowanego środka, jeżeli BEREC zgłosi Komisji poważne wątpliwości, które zawierają szczegółową i obiektywną analizę, dlaczego Komisja uznaje, że projektowany środek nie powinien zostać przyjęty, łącznie ze szczegółowymi propozycjami w sprawie zmiany planowanego środka, pod warunkiem zastosowania odpowiednio procedury, o której mowa w art. 32 ust. 7.</p>	T (w zakresie obowiązku organu zmiany projektowanego środka)	Art. 37 ust. 7	7. W terminie 6 miesięcy od dnia wydania przez Komisję Europejską decyzji zobowiązującej do wycofania projektowanego rozstrzygnięcia, o którym mowa w art. 178 ust. 1 i art. 243 ust. 1 lub 2, Prezes UKE uwzględnia stanowisko Komisji Europejskiej i zmienia projekt rozstrzygnięcia oraz wszczyna postępowanie konsultacyjne lub umarza postępowanie. Przepis art. 36 ust. 3 stosuje się odpowiednio.
Art. 33 ust. 6	<p>6. W ciągu jednego miesiąca od wydania przez Komisję zalecenia na mocy ust. 5 lit. a) lub wycofania zastrzeżeń zgodnie z ust. 5 lit. b) właściwy krajowy organ regulacyjny przedstawia Komisji i BEREC ostatecznie przyjęty środek.</p> <p>Okres ten można wydłużyć, tak aby umożliwić krajowemu organowi regulacyjnemu wszczęcie konsultacji publicznych zgodnie z art. 23.</p>	T	Art. 37 ust. 5	<p>Art. 37 ust. 5</p> <p>5. W terminie miesiąca od wydania przez Komisję Europejską zalecenia zawierającego zobowiązanie do zmiany lub wycofania projektowanego rozstrzygnięcia lub wycofania przez Komisję Europejską zastrzeżeń odnośnie do projektowanego rozstrzygnięcia, w przypadku gdy BEREC nie podzieliła stanowiska Komisji Europejskiej, nie wydał opinii lub jeżeli Prezes UKE zmienił lub utrzymał projektowane rozstrzygnięcie zgodnie z ust. 4, Prezes UKE przesyła Komisji Europejskiej i BEREC treść ostatecznie przyjętego rozstrzygnięcia. Termin, o którym mowa w zdaniu pierwszym, może być wydłużony przez Prezesa UKE w przypadku potrzeby przeprowadzenia postępowania konsultacyjnego, o którym mowa w art. 30.</p>
Art. 33 ust. 7	<p>7. Jeżeli krajowy organ regulacyjny postanawia nie zmieniać lub też nie wycofywać planowanego środka na podstawie zalecenia wydanego zgodnie z ust. 5 lit. a), przedstawia on uzasadnienie.</p>	T	Art. 37 ust. 6	<p>Art. 37 ust. 6</p> <p>6. W przypadku gdy Prezes UKE postanowi o podtrzymaniu projektowanego rozstrzygnięcia, pomimo negatywnego stanowiska wyrażonego przez Komisję Europejską w zaleceniu, o którym mowa w ust. 5, przedstawia Komisji Europejskiej uzasadnienie.</p>

Art. 33 ust. 8	8. Krajowy organ regulacyjny może wycofać proponowany projektowany środek na każdym etapie procedury.	T	Art. 37 ust. 8	Art. 37 ust. 8 8. Prezes UKE może wycofać projektowane rozstrzygnięcie na każdym etapie postępowania.
Art. 34	Przepisy wykonawcze Po przeprowadzeniu konsultacji publicznych i konsultacji z krajowymi organami regulacyjnymi, a także po uwzględnieniu w jak największym stopniu opinii BEREC, Komisja może przyjąć zalecenia lub wytyczne w odniesieniu do art. 32, w których określa formę, treść i stopień szczegółowości zgłoszeń wymaganych zgodnie z art. 32 ust. 3, okoliczności, w których zgłoszenia nie będą wymagane, oraz sposób obliczania terminów.	N		
Art. 35	Proces wzajemnej oceny			
Art. 35 ust. 1	1. W przypadku gdy krajowy organ regulacyjny lub inny właściwy organ zamierza przeprowadzić procedurę selekcji zgodnie z art. 55 ust. 2 w odniesieniu do pasm widma radiowego, dla którego zostały ustanowione zharmonizowane warunki w technicznych środkach wykonawczych zgodnie z decyzją nr 676/2002/WE w celu umożliwienia jego wykorzystania do celów szerokopasmowych bezprzewodowych sieci i usług, informuje on, na podstawie art. 23, RSPG o wszelkich planowanych środkach, które wchodzą w zakres procedury selekcji konkurencyjnej lub porównawczej na podstawie art. 55 ust. 2 i wskazuje, czy i kiedy zamierza zwrócić się do RSPG o zwołanie forum wzajemnej oceny. W odpowiedzi na taki wniosek RSPG organizuje forum wzajemnej oceny w celu omówienia i wymiany poglądów na temat przekazanych planowanych środków i ułatwia	T	Art. 109 ust. 1	Art. 109. 1. Wraz ze wszczęciem postępowania konsultacyjnego Prezes UKE informuje RSPG o zamiarze i planowanych warunkach rozdysponowania, w drodze postępowania selekcyjnego, częstotliwości zharmonizowanych na potrzeby świadczenia bezprzewodowych usług szerokopasmowych. Przekazując informację, o której mowa w zdaniu pierwszym, Prezes UKE może zwrócić się do RSPG o zwołanie forum wzajemnej oceny, wskazując jednocześnie proponowany termin tego forum.

	wymianę doświadczeń i najlepszych praktyk w zakresie tych planowanych środków. Forum wzajemnej oceny składa się z członków RSPG, którego przedstawiciel organizuje forum i mu przewodniczy.			
Art. 35 ust. 2	2. Najpóźniej podczas publicznych konsultacji prowadzonych na podstawie art. 23 RSPG może wyjątkowo podjąć inicjatywę zwołania forum wzajemnej oceny zgodnie z regulaminem wewnętrznym dotyczącym jego zorganizowania w celu wymiany doświadczeń i najlepszych praktyk dotyczących planowanego środka związanego z procedurą selekcji, w przypadku gdy uzna, że projektowany środek w sposób znaczący naruszałby zdolność organu regulacyjnego lub innego właściwego organu do realizacji celów określonych w art. 3, 45, 46 i 47.	N		
Art. 35 ust. 3	3. RSPG określa z wyprzedzeniem i podaje do publicznej wiadomości obiektywne kryteria wyjątkowego zwołania forum wzajemnej oceny.	N		
Art. 35 ust. 4	4. Podczas prac forum wzajemnej oceny krajowy organ regulacyjny lub inny właściwy organ udziela wyjaśnień co do sposobu, w jaki projektowany środek: <ul style="list-style-type: none"> a) wspiera rozwój rynku wewnętrznego, transgraniczne świadczenie usług, a także konkurencję i maksymalizuje korzyści dla konsumentów oraz ogólnie realizuje cele określone w art. 3, 45, 46 i 47 niniejszej dyrektywy, a także w decyzjach nr 676/2002/WE i nr 243/2012/UE; 	T	Art. 109 ust. 2	2. Podczas forum wzajemnej oceny Prezes UKE udziela wyjaśnień w jaki sposób planowane postępowanie selekcyjne: <ol style="list-style-type: none"> 1) wspiera rozwój rynku wewnętrznego, transgraniczne świadczenie usług, a także konkurencję i maksymalizuje korzyści dla konsumentów oraz ogólnie realizuje cele określone w art. 407 ust. 2, a także w decyzji nr 676/2002/WE i decyzji Parlamentu Europejskiego i Rady nr 243/2012/UE z dnia 14 marca 2012 r. w sprawie ustanowienia wieloletniego programu dotyczącego polityki w zakresie widma radiowego (Dz. Urz. UE L 81 z 21.03.2012, str. 7–17); 2) zapewnia efektywne wykorzystanie częstotliwości; 3) zapewnia stabilne i przewidywalne warunki inwestycyjne dla dotychczasowych i przyszłych użytkowników częstotliwości przy rozwoju sieci na potrzeby świadczenia usług telekomunikacyjnych z wykorzystaniem częstotliwości.

	<p>b) zapewnia efektywne i wydajne wykorzystanie widma radiowego; oraz</p> <p>c) zapewnia stabilne i przewidywalne warunki inwestycyjne dla dotychczasowych i przyszłych użytkowników widma radiowego przy realizacji sieci na potrzeby świadczenia usług łączności elektronicznej, które wykorzystują widmo radiowe.</p>			
Art. 35 ust. 5	5. W forum wzajemnej oceny mogą dobrowolnie uczestniczyć eksperci z innych właściwych organów oraz BEREC.	N		
Art. 35 ust. 6	6. Forum wzajemnej oceny jest zwoływane tylko raz podczas całego krajowego procesu przygotowań i konsultacji w ramach jednolitej procedury selekcji dotyczącej jednego lub kilku pasm widma radiowego, chyba że krajowy organ regulacyjny lub inny właściwy organ zwróci się o ponowne zwołanie forum.	T (w zakresie możliwości zwócenia się przez organ regulacyjny o ponowne zwołanie forum)	Art. 109 ust. 3	3. Prezes UKE może wystąpić do RSPG o ponowne zwołanie forum wzajemnej oceny.
Art. 35 ust. 7	7. Na wniosek krajowego organu regulacyjnego lub właściwego organu, który zwrócił się o zorganizowanie posiedzenia, RSPG może przyjąć sprawozdanie dotyczące sposobu, w jaki projektowany środek realizuje cele określone w ust. 4, odzwierciedlając poglądy wymienione na forum wzajemnej oceny.	T	Art. 109 ust. 4	4. Prezes UKE, po zakończeniu forum wzajemnej oceny, może zwrócić się do RSPG z wnioskiem o: <ol style="list-style-type: none"> 1) przyjęcie sprawozdania z forum wzajemnej oceny; 2) opinię na temat planowanego rozdysponowania częstotliwości.
Art. 35 ust. 8	8. RSPG publikuje każdego roku w lutym sprawozdanie dotyczące planowanych środków omawianych na podstawie ust. 1 i 2.	N		

	W sprawozdaniu wskazuje się odnotowane doświadczenia i najlepsze praktyki.			
Art. 35 ust. 9	9. Po zakończeniu forum wzajemnej oceny, na wniosek krajowego organu regulacyjnego lub innego właściwego organu, który zwrócił się o zorganizowanie posiedzenia, RSPG może przyjąć opinię na temat planowanego środka.	T	Art. 109 ust. 4	4. Prezes UKE, po zakończeniu forum wzajemnej oceny, może zwrócić się do RSPG z wnioskiem o: 1) przyjęcie sprawozdania z forum wzajemnej oceny; 2) opinię na temat planowanego rozdysponowania częstotliwości.
Art. 36	Zharmonizowane przydzielanie widma radiowego Jeżeli wykorzystanie widma radiowego zostało zharmonizowane i osiągnięto porozumienie co do warunków i procedur dostępu do nich, a przedsiębiorstwa, którym ma zostać przyznane prawo użytkowania widma radiowego, zostały wybrane zgodnie z zasadami wynikającymi z umów międzynarodowych i przepisów prawa Unii, państwa członkowskie przyznają zgodnie z tymi zasadami prawo użytkowania takiego widma radiowego. Jeżeli wszystkie krajowe warunki, którymi obwarowano prawo użytkowania danego widma radiowego, zostały spełnione w przypadku powszechnej procedury selekcji, państwa członkowskie nie nakładają żadnych dalszych warunków, ani nie ustalają dodatkowych kryteriów czy procedur, które ograniczałyby, modyfikowały lub opóźniały właściwą realizację wspólnego przyznawania takiego widma radiowego.		Art. 64 ust. 1	Art. 64. 1. Prezes UKE zapewnia możliwość wykorzystywania częstotliwości zharmonizowanych na potrzeby usług szerokopasmowych, w terminie 30 miesięcy od dnia wejścia w życie technicznego środka wykonawczego, o którym mowa w art. 4 decyzji nr 676/2002/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie ram regulacyjnych dotyczących polityki spektrum radiowego we Wspólnocie Europejskiej (Dz. Urz. UE L 108 z 24.04.2002, str. 1).
Art. 37	Procedura wspólnego udzielania zezwoleń w celu przyznania indywidualnych praw użytkowania widma radiowego Dwa państwa członkowskie lub większa ich liczba mogą współpracować ze sobą oraz z RSPG przy uwzględnieniu zainteresowania wyrażonego przez uczestników rynku poprzez wspólne określenie wspólnych aspektów	T	Art. 127	Art. 127. 1. Postępowanie selekcyjne może zostać przeprowadzone wspólnie z właściwym organem innego państwa członkowskiego. Przepisy art. 106–126 stosuje się odpowiednio, przy czym kompetencje Prezesa UKE przewidziane w tych przepisach wykonuje Prezes UKE w porozumieniu z właściwym organem innego państwa członkowskiego. 2. W przypadku gdy pomimo zgłoszonego przez uczestników rynku zainteresowania wspólnym przeprowadzeniem postępowania selekcyjnego państwa członkowskie nie działają wspólnie, Prezes UKE informuje tych

	<p>procedury udzielania zezwoleń, a także, w stosownych przypadkach, wspólne przeprowadzanie procedury selekcji w celu przyznania indywidualnych praw użytkowania widma radiowego.</p> <p>Przy planowaniu procedury wspólnego udzielania zezwoleń państwa członkowskie mogą brać pod uwagę następujące kryteria:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) właściwe organy wszczynają i przeprowadzają indywidualną krajową procedurę udzielania zezwoleń według wspólnie uzgodnionego harmonogramu; b) procedura przewiduje, w stosownych przypadkach, wspólne warunki i procedury selekcji i przyznawania indywidualnych praw użytkowania widma radiowego dla państw członkowskich, których to dotyczy; c) procedura przewiduje, w stosownych przypadkach, wspólne lub porównywalne warunki, którymi obwarowane mają zostać indywidualne prawa użytkowania widma radiowego w państwach członkowskich, których to dotyczy, m.in. umożliwiające przydzielenie użytkownikom podobnych bloków widma radiowego; d) procedura jest otwarta w każdym momencie dla innych państw członkowskich – do czasu zakończenia procedury wspólnego udzielania zezwoleń. 			uczestników rynku o powodach odmowy wspólnego przeprowadzenia postępowania selekcyjnego
--	--	--	--	---

	W przypadku gdy mimo zainteresowania wyrażonego przez uczestników rynku państwa członkowskie nie działają wspólnie, informują one tych uczestników rynku o powodach swojej decyzji.			
Art. 38	Procedury harmonizacji			
Art. 38 ust. 1	1. W przypadku gdy Komisja stwierdzi, że rozbieżności we wdrażaniu przez krajowe organy regulacyjne lub inne właściwe organy zadań regulacyjnych określonych w niniejszej dyrektywie mogłyby stwarzać przeszkody w tworzeniu rynku wewnętrznego, może ona wydać zalecenie lub, z zastrzeżeniem ust. 3 niniejszego artykułu, przyjmując decyzje w drodze aktów wykonawczych w celu zapewnienia zharmonizowanego stosowania niniejszej dyrektywy oraz w celu przyspieszenia realizacji celów określonych w art. 3, w jak największym stopniu uwzględniając opinię BEREC lub w stosownych przypadkach RSPG.	N		
Art. 38 ust. 2	2. Państwa członkowskie zapewniają, aby przy wypełnianiu swoich zadań krajowe organy regulacyjne i inne właściwe organy w jak największym stopniu uwzględniały zalecenia, o których mowa w ust. 1. W przypadku gdy krajowy organ regulacyjny lub inny właściwy organ postanowi nie stosować się do danego zalecenia, informuje o tym Komisję, uzasadniając swoje stanowisko.	T	Art. 4 ust. 1 i 2	Art. 4. 1. Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej, zwany dalej „Prezesem UKE”, uwzględnia przy stosowaniu ustawy, w możliwie największym stopniu, wytyczne i zalecenia Komisji Europejskiej w ich aktualnym brzmieniu. 2. W przypadku zaleceń Komisji Europejskiej, które mają na celu zapewnienie zharmonizowanego stosowania dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1972 z dnia 11 grudnia 2018 r. ustanawiającej Europejski kodeks łączności elektronicznej, zwanej dalej „EKŁE”, Prezes UKE może odstąpić od stosowania tych zaleceń, powiadamiając o tym Komisję Europejską i uzasadniając swoje stanowisko.
Art. 38 ust. 3	3. Decyzje przyjęte zgodnie z ust. 1 mogą zawierać jedynie określenie zharmonizowanego lub skoordynowanego podejścia w celu rozwiązania następujących kwestii:	N		

	<p>a) niespójnego wdrażania przez krajowe organy regulacyjne ogólnych podejść regulacyjnych dotyczących regulacji rynków łączności elektronicznej w zastosowaniu art. 64 i 67, jeżeli tworzy to barierę dla rynku wewnętrznego. Decyzje takie nie odnoszą się do szczegółowych powiadomień wydawanych przez krajowe organy regulacyjne zgodnie z art. 32.</p> <p>(i) W takim przypadku Komisja przedstawia projekt decyzji jedynie:</p> <p>co najmniej po dwóch latach od przyjęcia swojego zalecenia dotyczącego tej samej kwestii, oraz</p> <p>(ii) przy uwzględnieniu w jak największym stopniu opinii BEREC w tej sprawie na temat przyjęcia takiej decyzji, którą to opinię BEREC dostarcza w okresie trzech miesięcy od wystąpienia o nią przez Komisję;</p> <p>b) numerowania, w tym zakresów numerów, przenoszenia numerów i identyfikatorów, systemów translacji numerów i adresów oraz dostępu do służb ratunkowych za pomocą jednolitego europejskiego numeru alarmowego „112”.</p>			
--	--	--	--	--

Art. 38 ust. 4	4. Akty wykonawcze, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, są przyjmowane zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 118 ust. 4.	N		
Art. 38 ust. 5	5. BEREC może z własnej inicjatywy doradzić Komisji, czy należy przyjąć środki zgodnie z ust. 1.	N		
Art. 38 ust. 6	6. Jeżeli Komisja nie przyjęła zalecenia, ani decyzji w ciągu roku od daty przyjęcia przez BEREC opinii wskazującej na to, że w realizacji przez krajowe organy regulacyjne lub inne właściwe organy zadań regulacyjnych określonych w niniejszej dyrektywie istnieją rozbieżności, które mogą tworzyć barierę dla rynku wewnętrznego, informuje ona Parlament Europejski i Radę o powodach ich nieprzyjęcia i podaje te powody do wiadomości publicznej. W przypadku gdy Komisja przyjmie zalecenie zgodnie z ust. 1, ale przez kolejne dwa lata utrzymywać się będzie niespójne wdrażanie tworzące przeszkody na rynku wewnętrznym, Komisja, w przypadku gdy zastosowanie ma ust. 3, przyjmuje decyzję w drodze aktów wykonawczych, zgodnie z ust. 4. W przypadku gdy Komisja nie przyjmie decyzji w ciągu kolejnego roku od któregośkolwiek zalecenia przyjętego zgodnie z akapitem drugim, informuje Parlament Europejski i Radę o powodach nieprzyjęcia i podaje te powody do wiadomości publicznej.	N		
Art. 39	Normalizacja			
Art. 39 ust. 1	1. Komisja sporządza i publikuje w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej listę norm nieobowiązkowych lub specyfikacji, które mogą posłużyć za podstawę do wszczęcia	N		

	<p>procedury harmonizacji w dziedzinie dostarczania sieci łączności elektronicznej, usług łączności elektronicznej oraz urządzeń i usług towarzyszących. W razie potrzeby Komisja może, po konsultacji z Komitetem ustanowionym na mocy dyrektywy (UE) 2015/1535, zażądać od europejskich organizacji normalizacyjnych (Europejskiego Komitetu Normalizacyjnego — CEN, Europejskiego Komitetu Normalizacyjnego Elektrotechniki — CENELEC i Europejskiego Instytutu Norm Telekomunikacyjnych — ETSI) ustanowienia norm.</p>			
<p>Art. 39 ust. 2</p>	<p>2. Państwa członkowskie zachęcają do stosowania norm lub specyfikacji, o których mowa w ust. 1, przy świadczeniu usług, udostępnianiu technicznych interfejsów lub funkcji sieciowych, w takim zakresie, w jakim jest to niezbędne dla zapewnienia interoperacyjności usług, łączności typu koniec–koniec, ułatwienia zmiany dostawcy i przenoszenia numerów i identyfikatorów oraz dla zwiększenia użytkownikom swobody wyboru.</p>	N	Art. 3	<p>Art. 3. 1. Dla zwiększenia efektywności telekomunikacji minister właściwy do spraw informatyzacji może, w drodze rozporządzenia, wprowadzić do stosowania wymagania i zalecenia międzynarodowe o charakterze specjalistycznym, w tym dotyczące bezpieczeństwa i prawidłowości telekomunikacji, gospodarowania zasobami numeracji, częstotliwościami oraz zasobami orbitalnymi, ustanawiane w szczególności przez:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) Europejską Konferencję Administracji Pocztowych i Telekomunikacyjnych (CEPT), 2) Europejski Instytut Norm Telekomunikacyjnych (ETSI), 3) Europejski Komitet Normalizacyjny Elektrotechniki (CENELEC), 4) Międzynarodową Komisję Elektrotechniczną (IEC), 5) Międzynarodowy Związek Telekomunikacyjny (ITU), 6) Radę Północnoatlantycką (NAC) <p>– biorąc pod uwagę jednakowe traktowanie podmiotu polskiego i podmiotu obcego, jeżeli wiążące Rzeczpospolitą Polską umowy międzynarodowe, w tym wiążące uchwały organizacji międzynarodowych ustanowionych tymi umowami, przewidują jednakowe traktowanie tych podmiotów.</p> <p>2. Wymagania i zalecenia, o których mowa w ust. 1, zwane są dalej „przepisami międzynarodowymi”.</p>
<p>Art. 39 ust. 3</p>	<p>3. Jeżeli normy lub specyfikacje, o których mowa w ust. 1, nie zostały odpowiednio wdrożone, przez co interoperacyjność usług w jednym państwie członkowskim</p>	N		

	lub większej ich liczbie nie może zostać zapewniona, wdrożenie takich norm lub specyfikacji może stać się obowiązkowe, zgodnie z procedurą określoną w ust. 4, w takim zakresie, w jakim jest to niezbędne dla zapewnienia interoperacyjności usług i zapewnienia użytkownikom większej swobody wyboru.			
Art. 39 ust. 4	4. W przypadku gdy Komisja zamierza wprowadzić obowiązek wdrożenia niektórych norm lub specyfikacji, publikuje odpowiednią informację w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej oraz wzywa wszystkie zainteresowane strony do publicznego wypowiedzenia się w tej sprawie. Komisja podejmuje, w drodze aktów wykonawczych, odpowiednie środki wykonawcze oraz wprowadza obowiązek wdrożenia odpowiednich norm, zamieszczając odesłanie do nich jako norm obowiązkowych na liście norm lub specyfikacji opublikowanej w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.	N		
Art. 39 ust. 5	5. W przypadku gdy Komisja uzna, że normy lub specyfikacje, o których mowa w ust. 1, nie przyczyniają się już do świadczenia zharmonizowanych usług łączności elektronicznej, nie odpowiadają już potrzebom konsumentów lub utrudniają postęp technologiczny, usuwa je z listy norm lub specyfikacji, o której mowa w ust. 1.	N		
Art. 39 ust. 6	6. Jeżeli Komisja uzna, że normy lub specyfikacje, o których mowa w ust. 4, nie przyczyniają się już do świadczenia zharmonizowanych usług łączności elektronicznej, nie odpowiadają już potrzebom konsumenta lub utrudniają postęp technologiczny, w drodze środków	N		

	wykonawczych, usuwa te normy lub specyfikacje z listy norm lub specyfikacji, o której mowa w ust. 1.			
Art. 39 ust. 7	7. Akty wykonawcze, o których mowa w ust. 4 i 6 niniejszego artykułu, przyjmowane są zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 118 ust. 4.	N		
Art. 39 ust. 8	8. Przepisy niniejszego artykułu nie mają zastosowania w odniesieniu do podstawowych wymogów, specyfikacji interfejsów lub zharmonizowanych norm, do których stosuje się dyrektywę 2014/53/UE.	N		
Art. 40	Bezpieczeństwo sieci i usług			
Art. 40 ust. 1	<p>1. Państwa członkowskie zapewniają, aby dostawcy udostępniający publiczne sieci łączności elektronicznej lub świadczące publicznie dostępne usługi łączności elektronicznej podejmowały właściwe i proporcjonalne środki techniczne i organizacyjne w razie wystąpienia zagrożenia dla bezpieczeństwa sieci lub usług. Środki te muszą zapewniać poziom bezpieczeństwa proporcjonalny do istniejącego ryzyka z uwzględnieniem aktualnego stanu wiedzy i technologii. W szczególności wprowadza się środki, obejmujące, w stosowanych przypadkach, szyfrowanie, zapobiegające wpływowi i minimalizujące wpływ, jaki na użytkowników i na inne sieci i usługi mogą mieć przypadki stwarzające zagrożenie bezpieczeństwa.</p> <p>Agencja Unii Europejskiej ds. Bezpieczeństwa Sieci i Informacji (ENISA) ułatwia zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 526/2013 ⁽⁴⁵⁾ koordynację</p>	T	ustawa o krajowym systemie cyberbezpieczeństwa (UD68)	<p><i>Art. 20a. Art. 20a. 1. Przedsiębiorca komunikacji elektronicznej, w celu zapewnienia ciągłości świadczenia usług komunikacji elektronicznej lub dostarczania sieci telekomunikacyjnej, jest obowiązany uwzględniać możliwość wystąpienia sytuacji szczególnego zagrożenia.</i></p> <p><i>2. Przedsiębiorca komunikacji elektronicznej:</i></p> <ol style="list-style-type: none"> <i>1) przeprowadza systematyczne szacowanie ryzyka wystąpienia sytuacji szczególnego zagrożenia;</i> <i>2) podejmuje środki techniczne i organizacyjne zapewniające poufność, integralność, dostępność i autentyczność przetwarzanych danych, a także poziom bezpieczeństwa adekwatny do poziomu zidentyfikowanego ryzyka, minimalizujące w szczególności wpływ, jaki na sieci telekomunikacyjne, usługi komunikacji elektronicznej lub podmioty korzystające z tych sieci lub usług może mieć wystąpienie sytuacji szczególnego zagrożenia, dotyczące następujących obszarów:</i> <ol style="list-style-type: none"> <i>a) zapewnienia bezpieczeństwa infrastruktury telekomunikacyjnej,</i> <i>b) postępowania w przypadku wystąpienia sytuacji szczególnego zagrożenia,</i> <i>c) odtwarzania dostarczania sieci telekomunikacyjnych lub przywracania świadczenia usług komunikacji elektronicznej,</i> <i>d) monitorowania, kontroli i testowania sieci telekomunikacyjnych lub usług komunikacji elektronicznej</i> <i>e) – przy uwzględnieniu aktualnego stanu wiedzy technicznej oraz kosztów wprowadzenia tych środków;</i>
		N		

	państw członkowskich, aby uniknąć powstawania rozbieżnych krajowych wymogów, które mogą tworzyć ryzyko dla bezpieczeństwa i bariery dla rynku wewnętrznego.			<p>3) dokumentuje czynności, o których mowa w pkt 1 i 2.</p> <p>3. Przedsiębiorca telekomunikacyjny sporządzający plan działań w sytuacji szczególnego zagrożenia, dokumentuje w tym planie czynności, o których mowa w ust. 2 pkt 1 i 2.</p> <p>4. Przedsiębiorca komunikacji elektronicznej:</p> <p>a) wyznacza dwie osoby odpowiedzialne za utrzymywanie kontaktów z podmiotami krajowego systemu cyberbezpieczeństwa,</p> <p>b) przekazuje do Prezesa UKE dane osoby, o której mowa w ust. 1 pkt 1, zawierające imię i nazwisko, numer telefonu oraz adres poczty elektronicznej, w terminie 14 dni od dnia jej wyznaczenia, a także informacje o zmianie tych danych – w terminie 14 dni od dnia ich zmiany. Prezes UKE przekazuje te dane do CSIRT Telco oraz do właściwego CSIRT GOV, CSIRT MON lub CSIRT NASK.</p> <p>5. Przepisu ust. 4 nie stosuje się do przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej, który jest mikroprzedsiębiorcą, małym przedsiębiorcą lub średnim przedsiębiorcą:</p> <p>6. Minister właściwy do spraw informatyzacji może, w drodze rozporządzenia, określić dla danego rodzaju działalności wykonywanej przez przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej minimalny zakres środków, o których mowa w ust. 2 pkt 2, lub sposób ich dokumentowania, biorąc pod uwagę rekomendacje międzynarodowe o charakterze specjalistycznym, skalę działalności wykonywanej przez przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej oraz mając na uwadze potrzebę podejmowania przez tego przedsiębiorcę działań zapewniających bezpieczeństwo sieci i usług komunikacji elektronicznej.</p>
Art. 40 ust. 2	<p>2. Państwa członkowskie zapewniają, aby podmioty udostępniające publiczne sieci łączności elektronicznej lub świadczące publicznie dostępne usługi łączności elektronicznej powiadamiały bez zbędnej zwłoki właściwy organ o incydentach związanych z bezpieczeństwem, które miały znaczący wpływ na funkcjonowanie sieci lub usług.</p> <p>Aby określić istotność wpływu danego incydentu związanego z bezpieczeństwem,</p>	T	ustawa o krajowym systemie cyberbezpieczeństwa (UD68)	<p>Art. 20d 1. Przedsiębiorca komunikacji elektronicznej:</p> <p>1) uznaje incydent telekomunikacyjny za poważny incydent telekomunikacyjny, o którym mowa w art. 20d ust. 3;</p> <p>2) zgłasza poważny incydent telekomunikacyjny, niezwłocznie, nie później niż w ciągu 24 godzin od momentu jego wykrycia, do CSIRT Telco;</p> <p>3) współdziała podczas obsługi poważnego incydentu telekomunikacyjnego i incydentu krytycznego z właściwym CSIRT MON, CSIRT NASK lub CSIRT GOV, przekazując niezbędne dane, w tym dane osobowe;</p> <p>4) współdziała z CSIRT Telco podczas obsługi poważnego incydentu telekomunikacyjnego lub incydentu krytycznego, przekazując niezbędne dane, w tym dane osobowe.</p>

	<p>uwzględnia się w szczególności następujące parametry, gdy są dostępne:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) liczbę użytkowników, których dotyczy incydent związany z bezpieczeństwem; b) czas trwania incydentu zwanego z bezpieczeństwem; c) geograficzny zasięg obszaru dotkniętego incydem zwanym z bezpieczeństwem; d) zakres wpływu na funkcjonowanie sieci lub usługi; e) zakres wpływu na działalność ekonomiczną i społeczną. 			<p>2. Zgłoszenie, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, przekazywane jest w postaci elektronicznej, a w przypadku braku możliwości przekazania go w postaci elektronicznej przy użyciu innych dostępnych środków komunikacji.</p> <p>3. Minister właściwy do spraw informatyzacji określi, w drodze rozporządzenia, biorąc pod uwagę rekomendacje ENISA, progi uznania incydentu telekomunikacyjnego za poważny incydent telekomunikacyjny, uwzględniając:</p> <ul style="list-style-type: none"> 1) liczbę użytkowników, na których incydent telekomunikacyjny miał wpływ; 2) czas trwania skutków incydentu telekomunikacyjnego; 3) obszar, na którym wystąpiły skutki incydentu telekomunikacyjnego; 4) zakres wpływu incydentu telekomunikacyjnego na funkcjonowanie sieci i usług; 5) wpływ incydentu telekomunikacyjnego na zachowanie tajemnicy komunikacji elektronicznej; 6) wpływ incydentu telekomunikacyjnego na świadczenie usług kluczowych oraz funkcjonowanie infrastruktury krytycznej w rozumieniu ustawy z dnia 26 kwietnia 2007 r. o zarządzaniu kryzysowym; 7) wpływ incydentu telekomunikacyjnego na połączenia do numerów alarmowych; 8) wpływ incydentu telekomunikacyjnego na wykonywanie obowiązków na rzecz obronności, bezpieczeństwa państwa oraz bezpieczeństwa i porządku publicznego. <p>Art. 20e. 1. Zgłoszenie, o którym mowa w art. 20d ust. 1 pkt 2, zawiera:</p> <ul style="list-style-type: none"> 1) dane podmiotu zgłaszającego, w tym firmę przedsiębiorcy, numer we właściwym rejestrze, jeśli został nadany; 2) imię i nazwisko, numer telefonu oraz adres poczty elektronicznej osoby dokonującej zgłoszenia; 3) imię i nazwisko, numer telefonu oraz adres poczty elektronicznej osoby uprawnionej do składania wyjaśnień dotyczących zgłaszanych informacji; 4) opis wpływu incydentu telekomunikacyjnego na sieci i usługi, w tym: <ul style="list-style-type: none"> a) sieci telekomunikacyjne, na które poważny incydent telekomunikacyjny miał wpływ, b) usługi komunikacji elektronicznej zgłaszającego, na które poważny incydent telekomunikacyjny miał wpływ, c) liczbę użytkowników usługi komunikacji elektronicznej, na których poważny incydent telekomunikacyjny miał wpływ, d) moment wystąpienia i wykrycia poważnego incydentu telekomunikacyjnego oraz czas jego trwania,
--	--	--	--	---

			<p>e) zasięg geograficzny obszaru, którego dotyczy poważny incydent telekomunikacyjny,</p> <p>f) wpływ poważnego incydentu telekomunikacyjnego na świadczenie usługi kluczowej przez innych operatorów usług kluczowych,</p> <p>g) wpływ poważnego incydentu telekomunikacyjnego na świadczenie usługi cyfrowej przez innych dostawców usług cyfrowych,</p> <p>h) przyczynę zaistnienia poważnego incydentu telekomunikacyjnego i sposób jego przebiegu oraz skutki jego oddziaływania na sieci telekomunikacyjne lub świadczone usługi komunikacji elektronicznej,</p> <p>i) wpływ poważnego incydentu telekomunikacyjnego na połączenia z numerami alarmowymi,</p> <p>j) wpływ poważnego incydentu telekomunikacyjnego na możliwość realizacji zadań lub obowiązków na rzecz obronności, bezpieczeństwa państwa oraz bezpieczeństwa i porządku publicznego;</p> <p>5) informacje umożliwiające właściwemu CSIRT MON, CSIRT NASK lub CSIRT GOV określenie czy poważny incydent telekomunikacyjny dotyczy dwóch lub większej liczby państw członkowskich Unii Europejskiej;</p> <p>6) informacje o podjętych działaniach zapobiegawczych;</p> <p>7) informacje o podjętych działaniach naprawczych.</p> <p>2. Zgłoszenie, o którym mowa w art. 20d ust. 1 pkt 2, może zawierać inne istotne informacje.</p> <p>3. Przedsiębiorca komunikacji elektronicznej przekazuje informacje znane mu w chwili dokonywania zgłoszenia, które uzupełnia w trakcie obsługi incydentu telekomunikacyjnego.</p> <p>4. Przedsiębiorca komunikacji elektronicznej może przekazać, w niezbędnym zakresie, w zgłoszeniu, o którym mowa w art. 20d ust. 1 pkt 2, informacje stanowiące tajemnice prawnie chronione, w tym stanowiące tajemnicę przedsiębiorstwa, gdy jest to konieczne do obsługi incydentu telekomunikacyjnego przez właściwy CSIRT MON, CSIRT NASK lub CSIRT GOV oraz CSIRT Telco.</p> <p>5. Właściwy CSIRT MON, CSIRT NASK lub CSIRT GOV oraz CSIRT Telco może zwrócić się do przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej o uzupełnienie zgłoszenia o informacje, w tym informacje stanowiące tajemnice prawnie chronione, w zakresie niezbędnym do obsługi incydentu telekomunikacyjnego.</p> <p>6. W zgłoszeniu przedsiębiorca komunikacji elektronicznej oznacza informacje stanowiące tajemnice prawnie chronione, w tym stanowiące tajemnicę przedsiębiorstwa.</p>
--	--	--	--

	<p>W stosownych przypadkach dany właściwy organ informuje właściwe organy innych państw członkowskich oraz ENISA. W przypadku gdy właściwy organ uzna, że ujawnienie incydentu związanego z bezpieczeństwem leży w interesie publicznym, może podać tę informację do wiadomości publicznej lub nałożyć taki obowiązek na podmioty.</p> <p>Raz w roku właściwy organ przekazuje Komisji i ENISA sprawozdanie podsumowujące otrzymane zgłoszenia i działania podjęte zgodnie z niniejszym ustępem.</p>			<p>Art. 20h. Art. 20h. 1. Prezes UKE kierując się rekomendacjami ENISA dotyczącymi raportowania incydentów telekomunikacyjnych:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) informuje o wystąpieniu poważnego incydentu telekomunikacyjnego organy regulacyjne innych państw członkowskich oraz ENISA, jeżeli uzna charakter tego incydentu za istotny; 2) przekazuje Komisji Europejskiej oraz ENISA sprawozdanie za rok poprzedni zawierające informacje o poważnych incydentach telekomunikacyjnych. <p>2. Prezes UKE może, publikować na stronie podmiotowej Biuletynu Informacji Publicznej Urzędu Komunikacji Elektronicznej, w przypadkach uzasadnionych interesem publicznym, informację o wystąpieniu poważnego incydentu telekomunikacyjnego.</p> <p>3. Prezes UKE informuje niezwłocznie, w terminie nie dłuższym niż 3 dni, przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej, u którego wystąpił poważny incydent telekomunikacyjny, o opublikowaniu informacji, o której mowa w ust. 2, wraz ze wskazaniem adresu elektronicznego, pod którym udostępniona jest ta informacja.</p> <p>4. Przedsiębiorca komunikacji elektronicznej, o którym mowa w ust. 3, jest obowiązany opublikować na swojej stronie internetowej informację o wystąpieniu poważnego incydentu telekomunikacyjnego oraz umieścić adres elektroniczny, o którym mowa w ust. 3, niezwłocznie, nie później niż w terminie 3 dni od otrzymania informacji, o której mowa w ust. 3.</p> <p>5. Prezes UKE może, w drodze decyzji, nałożyć na przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej, o którym mowa w ust. 3, obowiązek podania do publicznej wiadomości informacji o wystąpieniu poważnego incydentu telekomunikacyjnego, wskazując sposób jej publikacji, jeżeli sposoby opublikowania informacji, o których mowa w ust. 2 i 3, w niewystarczającym stopniu służą ochronie interesu publicznego.”;</p>
<p>Art. 40 ust. 3</p>	<p>3. Państwa członkowskie zapewniają, aby w przypadku szczególnego i znacznego zagrożenia wystąpieniem incydentu związanego z bezpieczeństwem w publicznych sieciach łączności elektronicznej lub w ramach dostępnych publicznie usług łączności elektronicznej podmioty udostępniające takie sieci lub świadczące takie usługi informowały swoich użytkowników, na których takie</p>	<p>T</p>	<p>ustawa o krajowym systemie cyberbezpieczeństwie</p>	<p>Art. 20f. 1. Przedsiębiorca komunikacji elektronicznej publikuje na swojej stronie internetowej informację o:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) potencjalnych zagrożeniach związanych z korzystaniem przez użytkowników z usług komunikacji elektronicznej; 2) rekomendowanych środkach ostrożności i najbardziej popularnych sposobach zabezpieczania telekomunikacyjnych urządzeń końcowych przed oprogramowaniem złośliwym lub szpiegującym; 3) przykładowych konsekwencjach braku lub nieodpowiedniego zabezpieczenia telekomunikacyjnych urządzeń końcowych.

	zagrożenie może mieć wpływ, o wszelkich możliwych środkach ochronnych lub naprawczych, które użytkownicy mogą podjąć. W stosownych przypadkach podmioty powinny informować swoich użytkowników również o samym zagrożeniu.		ństwa (UD68)	<p>2. Przedsiębiorca komunikacji elektronicznej, w przypadku szczególnego i znacznego zagrożenia wystąpienia incydentu telekomunikacyjnego, informuje o nim swoich użytkowników, na których takie zagrożenie może mieć wpływ, w tym o możliwych środkach, które użytkownicy ci mogą podjąć, oraz związanych z tym kosztach.</p> <p>3. Przedsiębiorca komunikacji elektronicznej, informuje, w tym na swojej stronie internetowej, o incydencie telekomunikacyjnym i jego wpływie na dostępność świadczonych usług, jeżeli w jego ocenie ten wpływ jest istotny.</p>
Art. 40 ust. 4	4. Przepisy niniejszego artykułu nie naruszają przepisów rozporządzenia (UE) 2016/679 oraz dyrektywy 2002/58/WE.	N		
Art. 40 ust. 5	5. Komisja, w jak największym stopniu uwzględniając opinię ENISA, może przyjąć akty wykonawcze określające szczegółowo techniczne i organizacyjne środki, o których mowa w ust. 1, a także okoliczności, format i procedury stosowane w odniesieniu do wymogów dotyczących zgłoszenia na podstawie ust. 2. Opierają się one w jak najszerszym zakresie na normach europejskich i międzynarodowych i nie uniemożliwiają państwom członkowskim przyjmowania dodatkowych wymogów służących osiągnięciu celów określonych w ust. 1. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 118 ust. 4.	N		
Art. 41	Wdrożenie i egzekwowanie			
Art. 41 ust. 1	1. Państwa członkowskie zapewniają, aby w celu wdrożenia art. 40 właściwe organy były uprawnione do wydawania wiążących instrukcji – w tym instrukcji dotyczących środków wymaganych, aby zaradzić incydentowi związanemu z bezpieczeństwem lub aby zapobiec wystąpieniu takiego	T	ustawa o krajowym systemie cyberbe	<i>Art. 20b. 1. Prezes UKE, może dokonywać oceny zastosowanych przez przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej środków technicznych i organizacyjnych, o których mowa w art. 20a ust. 2 pkt 2, kierując się rekomendacjami Agencji Unii Europejskiej do spraw Cyberbezpieczeństwa, zwanej dalej „ENISA”.</i>

	<p>incydentu, gdy zidentyfikowano znaczne zagrożenie, oraz terminów wdrożenia – podmiotom udostępniającym publiczne sieci łączności elektronicznej lub świadczącym publicznie dostępne usługi łączności elektronicznej.</p>		<p>zpieczeństwa (UD68)</p> <p>2. Przedsiębiorca komunikacji elektronicznej jest obowiązany do przekazania Prezesowi UKE, na jego żądanie, informacji niezbędnych do dokonania oceny.</p> <p>3. Żądanie, o którym mowa w ust. 2, zawiera:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) wskazanie podmiotu obowiązującego do przekazania informacji; 2) datę; 3) wskazanie zakresu żądanych informacji oraz okresu, którego dotyczą; 4) wskazanie celu, jakemu informacje mają służyć; 5) wskazanie terminu przekazania informacji adekwatnego do zakresu tego żądania, nie krótszego niż 7 dni; 6) pouczenie o zagrożeniu karą, o której mowa w art. 76a ust. 1 pkt 4. <p>4. Prezes UKE może, w drodze decyzji, w przypadku powstania w wyniku dokonanej oceny, o której mowa w ust. 1, uzasadnionych wątpliwości co do stosowania właściwych środków technicznych i organizacyjnych, nałożyć na przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej obowiązki:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) uzupełnienia i właściwego zastosowania środków technicznych i organizacyjnych lub 2) poddania się, na własny koszt, audytowi bezpieczeństwa przeprowadzanemu przez wykwalifikowany, wybrany przez przedsiębiorcę, niezależny podmiot i udostępnienia Prezesowi UKE wyników tego audytu. <p>5. W decyzji, o której mowa w ust. 4:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) w pkt 1, Prezes UKE wskazuje termin wdrożenia dodatkowych środków technicznych i organizacyjnych; 2) w pkt 2, Prezes UKE określa termin udostępnienia wyników audytu bezpieczeństwa. <p>6. Do audytu bezpieczeństwa, o którym mowa w ust. 5 pkt 2, stosuje się odpowiednio art. 15 ust. 2 pkt 1 i 2 oraz ust. 3–5. Audytorzy, o których mowa w art. 15 ust. 2 pkt 2, wykonujący audyt bezpieczeństwa muszą być niezależni od przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej, u którego prowadzony jest audyt bezpieczeństwa.</p> <p>Art. 54a. Prezes UKE może, po otrzymaniu wniosku od CSIRT MON, CSIRT NASK, CSIRT GOV lub CSIRT Telco wezwać przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej do usunięcia w wyznaczonym terminie podatności, które doprowadziły lub mogły doprowadzić do incydentu telekomunikacyjnego lub krytycznego.;</p>
Art. 41 ust. 2	2. Państwa członkowskie zapewniają, aby właściwe organy były uprawnione do	T	<p>ustawa o krajow</p> <p>Art. 20b. 1. Prezes UKE, może dokonywać oceny zastosowanych przez przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej środków technicznych i organizacyjnych, o których mowa w art. 20a ust. 2 pkt 2, kierując się</p>

	<p>wymagania od podmiotów udostępniających publiczne sieci łączności elektronicznej lub świadczących publicznie dostępne usługi łączności elektronicznej:</p> <p>a) dostarczania informacji potrzebnych do oceny bezpieczeństwa ich sieci i usług, w tym do oceny udokumentowanych polityk bezpieczeństwa; oraz</p> <p>b) poddania się audytowi bezpieczeństwa przeprowadzanemu przez wykwalifikowany niezależny podmiot lub właściwy organ i udostępnienia właściwemu organowi wyników takiego audytu. Koszty wspomnianego audytu ponosi dostawca.</p>		<p>ym systemie cyberbezpieczeństwa (UD68)</p>	<p>rekomendacjami Agencji Unii Europejskiej do spraw Cyberbezpieczeństwa, zwanej dalej „ENISA”.</p> <p>2. Przedsiębiorca komunikacji elektronicznej jest obowiązany do przekazania Prezesowi UKE, na jego żądanie, informacji niezbędnych do dokonania oceny.</p> <p>3. Żądanie, o którym mowa w ust. 2, zawiera:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) wskazanie podmiotu obowiązującego do przekazania informacji; 2) datę; 3) wskazanie zakresu żądanych informacji oraz okresu, którego dotyczą; 4) wskazanie celu, jakiego informacje mają służyć; 5) wskazanie terminu przekazania informacji adekwatnego do zakresu tego żądania, nie krótszego niż 7 dni; 6) pouczenie o zagrożeniu karą, o której mowa w art. 76a ust. 1 pkt 4. <p>4. Prezes UKE może, w drodze decyzji, w przypadku powstania w wyniku dokonanej oceny, o której mowa w ust. 1, uzasadnionej wątpliwości co do stosowania właściwych środków technicznych i organizacyjnych, nałożyć na przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej obowiązki:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) uzupełnienia i właściwego zastosowania środków technicznych i organizacyjnych lub 2) poddania się, na własny koszt, audytowi bezpieczeństwa przeprowadzanemu przez wykwalifikowany, wybrany przez przedsiębiorcę, niezależny podmiot i udostępnienia Prezesowi UKE wyników tego audytu. <p>5. W decyzji, o której mowa w ust. 4:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) w pkt 1, Prezes UKE wskazuje termin wdrożenia dodatkowych środków technicznych i organizacyjnych; 2) w pkt 2, Prezes UKE określa termin udostępnienia wyników audytu bezpieczeństwa. <p>6. Do audytu bezpieczeństwa, o którym mowa w ust. 5 pkt 2, stosuje się odpowiednio art. 15 ust. 2 pkt 1 i 2 oraz ust. 3–5. Audytorzy, o których mowa w art. 15 ust. 2 pkt 2, wykonujący audyt bezpieczeństwa muszą być niezależni od przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej, u którego prowadzony jest audyt bezpieczeństwa.</p>
<p>Art. 41 ust. 3</p>	<p>3. Państwa członkowskie zapewniają, aby właściwe organy posiadały wszelkie uprawnienia niezbędne do badania przypadków nieprzestrzegania wymogów oraz ich wpływu na bezpieczeństwo sieci i usług.</p>	<p>T</p>	<p>ustawa o krajowym systemie</p>	<p>Art. 20b. 1. Prezes UKE, może dokonywać oceny zastosowanych przez przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej środków technicznych i organizacyjnych, o których mowa w art. 20a ust. 2 pkt 2, kierując się rekomendacjami Agencji Unii Europejskiej do spraw Cyberbezpieczeństwa, zwanej dalej „ENISA”.</p>

			cyberbezpieczeństwa (UD68)	
Art. 41 ust. 4	4. Państwa członkowskie zapewniają, aby – w celu wdrożenia przepisów art. 40 – właściwe organy dysponowały uprawnieniami pozwalającymi im zwracać się o pomoc do Zespołu Reagowania na Incydynty związane z Bezpieczeństwem Komputerowym (CSIRT) wyznaczonego na podstawie art. 9 dyrektywy (UE) 2016/1148 w związku z problemami wchodzącymi w zakres zadań CSIRT zgodnie z pkt 2 załącznika I do tej dyrektywy.	T	ustawa o krajowym systemie cyberbezpieczeństwa (UD68)	<i>Art. 34a. 1. CSIRT MON, CSIRT NASK, CSIRT GOV i CSIRT Telco przekazują informacje o incydentach telekomunikacyjnych Prezesowi UKE w celu realizacji obowiązków, o których mowa w art. 20h ust. 1 pkt 1. 2. CSIRT MON, CSIRT NASK, CSIRT GOV i CSIRT Telco raz na pół roku przygotowują sprawozdania dotyczące liczby i rodzajów poważnych incydentów telekomunikacyjnych Prezesowi UKE oraz Pełnomocnikowi. 3. CSIRT MON, CSIRT NASK, CSIRT GOV i CSIRT Telco uzgadniają z Prezesem UKE sposób i tryb przekazywania informacji, o których mowa w ust. 1;</i>
Art. 41 ust. 5	5. Właściwe organy, w stosownych przypadkach oraz zgodnie z prawem krajowym, konsultują się i współpracują z odpowiednimi krajowymi organami ścigania, właściwymi organami w rozumieniu art. 8 ust. 1 dyrektywy (UE) 2016/1148 oraz krajowymi organami ds. ochrony danych.	T	Inne akty prawne	Przepis implementowany poprzez nadanie odpowiednim uprawnieniom właściwym organom we właściwych ustawach kompetencyjnych.
Art. 42	Oplaty za prawo użytkowania widma radiowego oraz prawo instalowania urządzeń			
Art. 42 ust. 1	1. Państwa członkowskie mogą zezwolić właściwym organom na nakładanie opłat za prawo użytkowania widma radiowego lub prawo instalowania urządzeń, które są wykorzystywane do dostarczania sieci łączności elektronicznej i urządzeń towarzyszących lub do świadczenia usług łączności elektronicznej, na własności publicznej lub prywatnej bądź nad lub pod taką własnością, które to opłaty zapewniają optymalne wykorzystanie powyższych zasobów. Państwa członkowskie zapewniają,	N	w zakresie widma - art. 24, art. 26-28	Art. 24. 1. Podmiot, który uzyskał prawo do dysponowania częstotliwością w rezerwacji częstotliwości, uiszcza roczną opłatę za prawo do dysponowania częstotliwością. 2. Wysokość opłaty, o której mowa w ust. 1, ulega obniżeniu o kwotę wynikającą z umowy, o której mowa w art. 252 ust. 1. 3. Obowiązek ponoszenia opłaty, o której mowa w ust. 1, nie dotyczy podmiotu, któremu częstotliwości zostały wydzierżawione lub przekazane do użytkowania zgodnie z art. 96 oraz podmiotu upoważnionego, o którym mowa w art. 138 ust. 4. 4. Opłatę, o której mowa w ust. 1, uiszcza również podmiot nieposiadający rezerwacji częstotliwości, który uzyskał prawo do wykorzystywania częstotliwości w pozwoleniu radiowym, na podstawie decyzji, o której mowa w art. 152 lub art. 153.

	<p>by takie opłaty były obiektywnie uzasadnione, przejrzyste, niedyskryminujące i proporcjonalne stosownie do ogólnych celów niniejszej dyrektywy.</p>			<p>5. Podmiot, na rzecz którego dokonano rezerwacji częstotliwości w drodze postępowania, o którym mowa w art. 104 ust. 3, uiszcza dodatkową opłatę za dokonanie rezerwacji częstotliwości, w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji w sprawie rezerwacji częstotliwości, w kwocie zadeklarowanej w tym postępowaniu, nie niższej niż opłata roczna, o której mowa w ust. 1, ustalonej zgodnie z warunkami podanymi w rezerwacji częstotliwości.</p> <p>6. Podmiot, na rzecz którego dokonano rezerwacji częstotliwości na kolejny okres w drodze postępowania, o którym mowa w art. 93 ust. 1, uiszcza w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji w sprawie rezerwacji częstotliwości jednorazową opłatę za dokonanie rezerwacji częstotliwości na kolejny okres w kwocie stanowiącej iloczyn:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) wartości częstotliwości o szerokości 1 MHz dla takiego samego obszaru i wykorzystywania częstotliwości, uzyskanej w wyniku przeprowadzenia ostatniego przetargu, aukcji albo konkursu na rezerwację częstotliwości z danego zakresu częstotliwości; 2) ilości MHz objętych rezerwacją częstotliwości na kolejny okres; 3) średniorocznych wskaźników cen towarów i usług konsumpcyjnych ogółem udostępnianych przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego, za okres od roku, w którym przeprowadzono ostatni przetarg, aukcję albo konkurs na rezerwację częstotliwości, o których mowa w pkt 1, do roku poprzedzającego rok, w którym złożono wniosek o dokonanie rezerwacji częstotliwości na kolejny okres. <p>7. W przypadku dokonania rezerwacji częstotliwości na kolejny okres, inny niż okres, na który wydano rezerwację częstotliwości, o których mowa w ust. 6 pkt 1, opłatę określa się proporcjonalnie do okresu, na jaki dokonywana jest ta rezerwacja częstotliwości.</p> <p>8. Jeżeli w wyniku przetargu, aukcji albo konkursu dokonano więcej niż jednej rezerwacji częstotliwości, wartość częstotliwości o szerokości 1 MHz, o której mowa w ust. 6 pkt 1, zostaje uśredniona w stosunku do opłat jednorazowych za rezerwację częstotliwości zadeklarowanych przez wyłonione podmioty.</p> <p>9. W przypadku złożenia wniosku o dokonanie rezerwacji częstotliwości na kolejny okres z zakresu, dla którego nie były wcześniej przeprowadzone przetarg, aukcja albo konkurs albo zostały one przeprowadzone, ale nie zostały rozstrzygnięte, kwotę opłaty ustala Prezes UKE na podstawie opinii powołanego przez siebie biegłego lub biegłych w sprawie wartości rynkowej tych częstotliwości. Koszt opinii biegłego lub biegłych ponosi podmiot, który złożył wniosek o dokonanie rezerwacji częstotliwości na kolejny okres, w</p>
--	--	--	--	---

				<p>terminie 14 dni od dnia zawiadomienia wnioskodawcy przez Prezesa UKE o sporządzeniu opinii.</p> <p>10. Opłata, o której mowa w ust. 1, w poszczególnych służbach radiokomunikacyjnych nie może być wyższa niż:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) w służbie stałej satelitarnej za prawo do dysponowania częstotliwością przez jedną stację – pięciokrotność przeciętnego wynagrodzenia; 2) w służbie satelitarnego badania Ziemi za prawo do dysponowania częstotliwością przez jedną stację – 125% przeciętnego wynagrodzenia; 3) w służbie meteorologii satelitarnej za prawo do dysponowania częstotliwością przez jedną stację – 125% przeciętnego wynagrodzenia; 4) w służbie radionawigacji satelitarnej za prawo do dysponowania częstotliwością przez jedną stację – 125% przeciętnego wynagrodzenia; 5) w służbie operacji kosmicznych za prawo do dysponowania częstotliwością przez jedną stację – 125% przeciętnego wynagrodzenia; 6) w służbie badań kosmosu za prawo do dysponowania częstotliwością przez jedną stację – 125% przeciętnego wynagrodzenia; 7) w służbie radiodyfuzji satelitarnej za prawo do dysponowania częstotliwością przez jedną stację – ośmiokrotność przeciętnego wynagrodzenia; 8) w służbie ruchomej satelitarnej za prawo do dysponowania częstotliwością przez jedną stację – dwudziestokrotność przeciętnego wynagrodzenia; 9) w służbie ruchomej satelitarnej za prawo do dysponowania częstotliwościami o łącznej szerokości 1 MHz wykorzystywanymi przez uzupełniające elementy naziemne systemów satelitarnej komunikacji ruchomej na obszarze jednej gminy lub mniejszym – 625 zł; 10) w służbie radiolokalizacyjnej za prawo do dysponowania częstotliwością przez jedną stację radarową – 1250 zł; 11) w służbie lotniczej za prawo do dysponowania częstotliwościami o łącznej szerokości 1 kHz przez jeden system lotniskowy – 125 zł; 12) w służbie morskiej i żeglugi śródlądowej: <ol style="list-style-type: none"> a) za prawo do dysponowania częstotliwościami o łącznej szerokości 1 kHz przez jedną stację nadbrzeżną w relacji łączności brzeg–statek – 125 zł, b) za prawo do dysponowania częstotliwościami o łącznej szerokości 1 kHz przez każdą stację lądową przezożną lub przenożną w relacji łączności brzeg–statek – 125 zł; 13) w służbie radiodyfuzji naziemnej:
--	--	--	--	---

				<p>a) za prawo do dysponowania częstotliwościami o łącznej szerokości 1 kHz na obszarze jednej gminy lub mniejszym, w zakresie poniżej 300 kHz – 0,63 zł,</p> <p>b) za prawo do dysponowania częstotliwościami o łącznej szerokości 1 kHz na obszarze jednej gminy lub mniejszym, w zakresie od 300 kHz do 3000 kHz – 138 zł,</p> <p>c) za prawo do dysponowania częstotliwościami o łącznej szerokości 1 kHz na obszarze jednej gminy lub mniejszym, w zakresie powyżej 3 MHz do 30 MHz – 500 zł,</p> <p>d) za prawo do dysponowania częstotliwościami o łącznej szerokości 1 kHz na obszarze jednej gminy lub mniejszym, w zakresie powyżej 30 MHz do 174 MHz:</p> <ul style="list-style-type: none"> – w przypadku gminy wiejskiej – 2,81 zł, – w przypadku gminy miejsko-wiejskiej – 2,81 zł, – w przypadku gminy miejskiej, z wyłączeniem miast na prawach powiatu – 8,13 zł, – w przypadku miasta na prawach powiatu – 30 zł, <p>e) za prawo do dysponowania jednym kanałem telewizyjnym przez jedną stację telewizyjną analogową w zakresie powyżej 174 MHz – dwudziestopięciokrotności przeciętnego wynagrodzenia,</p> <p>f) za prawo do dysponowania częstotliwościami o łącznej szerokości 1 MHz, wykorzystywanymi przez system cyfrowy na obszarze jednej gminy lub mniejszym, w zakresie powyżej 174 MHz do 862 MHz:</p> <ul style="list-style-type: none"> – w przypadku gminy wiejskiej – 431,25 zł, – w przypadku gminy miejsko-wiejskiej – 431,25 zł, – w przypadku gminy miejskiej, z wyłączeniem miast na prawach powiatu – 25% przeciętnego wynagrodzenia, – w przypadku miasta na prawach powiatu – 125% przeciętnego wynagrodzenia, <p>g) za prawo do dysponowania częstotliwościami o łącznej szerokości 1 MHz, wykorzystywanymi przez system cyfrowy na obszarze jednej gminy lub mniejszym, w zakresie powyżej 862 MHz – 600 zł;</p> <p>14) w służbie stałej:</p> <p>a) za prawo do dysponowania częstotliwościami o łącznej szerokości 1 kHz na obszarze jednej gminy lub mniejszym, w zakresie do 470 MHz – 125 zł,</p>
--	--	--	--	---

				<ul style="list-style-type: none"> b) za prawo do dysponowania częstotliwościami o łącznej szerokości 1 kHz na obszarze jednej gminy lub mniejszym, w zakresie powyżej 470 MHz do 3400 MHz – 12,50 zł, c) za prawo do dysponowania częstotliwościami o łącznej szerokości 1 MHz na obszarze jednej gminy lub mniejszym, w zakresie powyżej 3400 MHz – 625 zł, d) za prawo do dysponowania częstotliwościami o łącznej szerokości 1 kHz, w zakresie częstotliwości poniżej 30 MHz – 50% przeciętnego wynagrodzenia, e) za prawo do dysponowania częstotliwościami o łącznej szerokości 1 kHz, w jednym przęśle linii radiowej, w zakresie od 30 MHz do 1 GHz – 6,25 zł, f) za prawo do dysponowania częstotliwościami o łącznej szerokości 1 MHz, w jednym przęśle linii radiowej, w zakresie powyżej 1 GHz do 11,7 GHz – 125% przeciętnego wynagrodzenia, g) za prawo do dysponowania częstotliwościami o łącznej szerokości 1 MHz, w jednym przęśle linii radiowej, w zakresie powyżej 11,7 GHz – 50% przeciętnego wynagrodzenia; <p>15) w służbie ruchomej lądowej:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) za prawo do dysponowania częstotliwościami o łącznej szerokości 1 kHz na obszarze jednej gminy lub mniejszym, w zakresie do 470 MHz wykorzystywanymi przez urządzenia radiowe wykorzystujące kanały radiowe o szerokości poniżej 200 kHz – 125 zł, b) za prawo do dysponowania częstotliwościami o łącznej szerokości 1 MHz na obszarze jednej gminy lub mniejszym, w zakresie do 470 MHz, wykorzystywanymi przez urządzenia radiowe wykorzystujące kanały radiowe o szerokości 200 kHz i większej – 500 zł, c) za prawo do dysponowania częstotliwościami o łącznej szerokości 1 kHz na obszarze jednej gminy lub mniejszym, w zakresie powyżej 470 MHz do 3400 MHz wykorzystywanymi przez urządzenia radiowe wykorzystujące kanały radiowe o szerokości poniżej 200 kHz – 12,50 zł, d) za prawo do dysponowania częstotliwościami o łącznej szerokości 1 MHz na obszarze jednej gminy lub mniejszym, w zakresie powyżej 470 MHz do 3400 MHz, wykorzystywanymi przez urządzenia radiowe wykorzystujące kanały radiowe o szerokości 200 kHz i większej – 500 zł,
--	--	--	--	--

				<p>e) za prawo do dysponowania częstotliwościami o łącznej szerokości 1 MHz na obszarze jednej gminy lub mniejszym, w zakresie powyżej 3400 MHz – 625 zł.</p> <p>16) w służbach wymienionych w art. 24 ust. 10 pkt 1-15 za prawo do dysponowania częstotliwością przez jedną stację radiową w wyłącznej strefie ekonomicznej - pięciokrotność przeciętnego wynagrodzenia.</p> <p>11. Limity opłat, o których mowa w ust. 10, obniża się do 50% w przypadku wykorzystywania częstotliwości wyłącznie do:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) świadczenia doraźnej pomocy przy ratowaniu życia i zdrowia ludzkiego przez jednostki ochrony zdrowia oraz jednostki ratownictwa górskiego, wodnego i górniczego; 2) prowadzenia akcji przez jednostki organizacyjne, których statutowym obowiązkiem jest planowanie, prowadzenie i uczestnictwo w akcjach zapobiegania i łagodzenia skutków klęsk żywiołowych i katastrof; 3) systemów radiokomunikacji wykorzystywanych w służbie morskiej i w żegludze śródlądowej przez administrację morską i administrację śródlądową oraz Morską Służbę Poszukiwania i Ratownictwa w zakresie bezpieczeństwa żeglugi i ochrony brzegów; 4) wykonywania zadań z zakresu łączności kolejowej w ramach Europejskiego Systemu Zarządzania Ruchem Kolejowym (ERTMS); 5) rozpowszechniania lub rozprowadzania programów radiofonicznych lub telewizyjnych niezawierających przekazów handlowych; 6) wykonywania zadań, o których mowa w art. 67 ust. 1, przez podmioty, o których mowa w art. 67 ust. 2. <p>12. Nie pobiera się opłat za prawo do dysponowania częstotliwością:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) w służbie radiokomunikacyjnej morskiej i żeglugi śródlądowej: <ol style="list-style-type: none"> a) w morskim paśmie VHF: <ul style="list-style-type: none"> – w kanale 16 (156,800 MHz), – w kanale 70 (156,525 MHz), b) w morskim paśmie MF: 2174,5 kHz, 2182 kHz, 2187,5 kHz, c) w zakresie 406,0–406,1 MHz, d) przez jednostki pływające w relacji łączności statek–statek i statek–brzeg; 2) wykorzystywaną przez stacje nadawcze w służbie radionawigacyjnej i radiolokacyjnej morskiej i żeglugi śródlądowej; 3) w służbie radiokomunikacyjnej lotniczej;
--	--	--	--	---

				<p>a) za częstotliwości używane w niebezpieczeństwie i dla zapewnienia bezpieczeństwa: 121,5 MHz, 123,1 MHz, 243 MHz,</p> <p>b) przez statki powietrzne, w relacji łączności statek powietrzny–Ziemia i statek powietrzny–statek powietrzny;</p> <p>4) wykorzystywaną przez stacje nadawcze w służbie radionawigacyjnej i radiolokacyjnej lotniczej;</p> <p>5) w służbie radiokomunikacyjnej amatorskiej w zakresach częstotliwości przydzielonych w Krajowej Tablicy Przeznaczeń Częstotliwości dla służby amatorskiej;</p> <p>6) wykorzystywaną na podstawie decyzji, o której mowa w art. 153, wyłącznie w celu przeprowadzenia badań, testów lub eksperymentów związanych z wprowadzaniem nowych technologii.</p> <p>13. Użytkownicy rządowi, o których mowa w art. 2 pkt 87 lit. a, b, d, e, g oraz h, wnoszą opłaty za prawo do dysponowania częstotliwością. Opłata za prawo do dysponowania częstotliwością przez jednostki sił zbrojnych państw obcych, przebywające czasowo na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie wiążących Rzeczpospolitą Polską umów międzynarodowych, zawarta jest w opłacie ryczałtowej za prawo do dysponowania częstotliwością, wnoszonej przez Ministra Obrony Narodowej.</p> <p>14. Z wyjątkiem ust. 13, obowiązek uiszczania opłaty za prawo do dysponowania częstotliwością ustaje w dniu, w którym złożono wniosek o rezygnację z rezerwacji częstotliwości lub pozwolenia.</p> <p>15. W przypadku gdy we wniosku, o którym mowa w ust. 14, określono termin rezygnacji z rezerwacji częstotliwości lub pozwolenia, obowiązek uiszczania opłaty za prawo do dysponowania częstotliwością ustaje w dniu, w którym przypada ten termin.</p> <p>16. W przypadku cofnięcia rezerwacji częstotliwości, pozwolenia lub decyzji, o której mowa w art. 152 lub art. 153, uiszczona opłata nie podlega zwrotowi. W przypadku stwierdzenia nieważności decyzji w sprawie rezerwacji częstotliwości lub pozwolenia lub decyzji, o której mowa w art. 152 lub art. 153, opłaty pobrane za dysponowanie częstotliwością nie podlegają zwrotowi, jeżeli częstotliwości były wykorzystywane.</p> <p>17. Opłatę, o której mowa w ust. 1, uiszcza się w ratach kwartalnych w wysokości równej 1/4 opłaty rocznej.</p> <p>18. Opłatę, o której mowa w ust. 13, uiszcza się w ratach kwartalnych w wysokości równej 1/4 opłaty rocznej. Podmiot może uiszczać opłatę jednorazowo za cały rok albo w ratach półrocznych w wysokości równej 1/2 opłaty rocznej.</p>
--	--	--	--	--

			<p>19. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, wysokość opłat, o których mowa w ust. 1, terminy i sposób ich uiszczania, mając na uwadze w szczególności:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) warunki wykorzystywania częstotliwości oraz koszty prowadzenia gospodarki częstotliwościami; 2) potrzebę zagwarantowania optymalnego i efektywnego wykorzystania zasobów częstotliwości; 3) konieczność stymulowania rozwoju konkurencji na rynku; 4) potrzebę zapobiegania wykluczeniu informacyjnemu, w szczególności na obszarach wiejskich; 5) specyfikę przeznaczenia i wykorzystywania częstotliwości; 6) korzyści społeczne związane z wykorzystaniem danego zasobu częstotliwości. <p>20. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, wysokość, terminy i sposób uiszczania opłat, o których mowa w ust. 13, z uwzględnieniem specyfiki wykorzystywania częstotliwości przez użytkowników rządowych, o których mowa w art. 2 pkt 87 lit. a, b, d, e, g oraz h użytkujących częstotliwości przeznaczone do użytkowania rządowego lub cywilno-rządowego.</p> <p>21. Podmiot wnioskujący o pozwolenie radiowe, o którym mowa w art. 138 ust. 1, wydawane w związku z wykonywaniem działalności polegającej na świadczeniu usług komunikacji elektronicznej, dostarczaniu sieci telekomunikacyjnych lub powiązanych zasobów, uiszcza wraz z wnioskiem jednorazową opłatę za prawo używania urządzenia radiowego objętego tym pozwoleniem w wysokości 65% przeciętnego wynagrodzenia w gospodarce narodowej, wskazanego w komunikacie Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego, o którym mowa w art. 20 pkt 1 lit. a ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, ogłoszonym w poprzednim roku kalendarzowym. Jeżeli pozwolenie radiowe, o którym mowa w art. 138 ust. 1, nie zostało wydane, opłata podlega zwrotowi. Opłata ponoszona jest za każde pozwolenie, o którym mowa w wykazie pozwoleń, o którym mowa w art. 142 ust. 6</p> <p>22. Prezes UKE corocznie, w terminie do 31 marca, ogłasza, na stronie podmiotowej BIP UKE, informację o wysokości opłaty, o której mowa w ust. 21, w kolejnym roku kalendarzowym.</p> <p>Art. 26. 1. Opłaty, o których mowa w art. 23–25, są pobierane przez Urząd Komunikacji Elektronicznej, zwany dalej „UKE”, i stanowią dochód budżetu państwa lub przychód Funduszu Szerokopasmowego, o którym mowa</p>
--	--	--	--

			<p>w art. 16a ust. 1 ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych, zwanego dalej „Funduszem”.</p> <p>2. Prezes UKE przekazuje na rachunek Funduszu stanowiące przychód tego Funduszu środki pobrane z tytułu opłat, o których mowa w art. 24 ust. 1 i art. 25 ust. 1, w wysokości określonej w art. 16a ust. 3 pkt 1 i 2 ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych, środki pobrane z tytułu opłaty, o której mowa w art. 24 ust. 21, w wysokości określonej w ust. 3 pkt 1, oraz środki, o których mowa w ust. 4 w terminie 30 dni od dnia ich pobrania.</p> <p>3. W przypadku pozwolenia radiowego, o którym mowa w art. 138 ust. 1, dotyczącego stacji bazowej, opłata, o której mowa w art. 24 ust. 21, stanowi w:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) 50% przychód Funduszu; 2) 50% dochód gminy, na której terenie położona jest stacja bazowa, której dotyczy pozwolenie. <p>4. W pozostałych przypadkach, nieobjętych ust. 3, opłata, o której mowa w art. 24 ust. 21, stanowi przychód Funduszu.</p> <p>5. Prezes UKE przekazuje na rachunek gminy, o której mowa w ust. 3 pkt 2, środki pochodzące z opłat, o których mowa w art. 24 ust. 21, w terminie 30 dni od dnia ich pobrania.</p> <p>6. W budżecie państwa tworzy się rezerwę celową do wysokości odpowiadającej kwocie wpływów z opłaty, o której mowa w art. 23 ust. 1, za trzeci i czwarty kwartał roku poprzedniego oraz za pierwszy i drugi kwartał roku bieżącego na realizację przez ministra właściwego do spraw informatyzacji oraz przez Prezesa UKE zadań w zakresie telekomunikacji, o których mowa w art. 23 ust. 1.</p> <p>7. Rezerwa celowa, o której mowa w ust. 6, jest tworzona na wniosek ministra właściwego do spraw informatyzacji.</p> <p>8. Podziału rezerwy celowej, o której mowa w ust. 6, dokonuje się na wniosek dysponenta części budżetowej po uzyskaniu akceptacji ministra właściwego do spraw informatyzacji. Przepis art. 154 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2021 r. poz. 305, z późn. zm.³⁾) stosuje się odpowiednio.</p>
--	--	--	---

³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. poz. 1236, 1535, 1773, 1927, 1981, 2054 i 2270 oraz z 2022 r. poz. 583, 655 i 1079.

				<p>Art. 27. Do opłat, o których mowa w art. 23–art.25, stosuje się przepisy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji w zakresie egzekucji obowiązków o charakterze pieniężnym.</p> <p>Art. 28. W zakresie nieuregulowanym w ustawie do opłat, o których mowa w art. 23–art. 25, stosuje się odpowiednio przepisy działu III rozdziałów 5,6, 7–9 oraz 13–15 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2021 r. poz. 1540, późn. zm.⁴⁾). Uprawnienia organów podatkowych określone w tych przepisach przysługują Prezesowi UKE.</p>
Art. 42 ust. 2	<p>2. W odniesieniu do praw użytkowania widma radiowego państwa członkowskie <u>dążą</u> do zapewnienia, aby obowiązujące opłaty były ustalane na poziomie, który zapewni skuteczne przydzielanie i wykorzystanie widma radiowego, w tym przez:</p> <p>a) ustalenie cen wywoławczych jako opłat minimalnych za prawa użytkowania widma radiowego przez uwzględnienie wartości tych praw w przypadku ich ewentualnego alternatywnego użytkowania;</p> <p>b) uwzględnienie kosztów wiążących się z warunkami, którymi obwarowano te prawa; oraz</p> <p>c) stosowanie w możliwie najlepszym zakresie warunków płatności powiązanych z faktyczną dostępnością do celów praw wykorzystania danego widma radiowego.</p>	N	Art. 24	<p>Art. 24. 1. Podmiot, który uzyskał prawo do dysponowania częstotliwością w rezerwacji częstotliwości, uiszcza roczną opłatę za prawo do dysponowania częstotliwością.</p> <p>2. Wysokość opłaty, o której mowa w ust. 1, ulega obniżeniu o kwotę wynikającą z umowy, o której mowa w art. 252 ust. 1.</p> <p>3. Obowiązek ponoszenia opłaty, o której mowa w ust. 1, nie dotyczy podmiotu, któremu częstotliwości zostały wydzierżawione lub przekazane do użytkowania zgodnie z art. 96 oraz podmiotu upoważnionego, o którym mowa w art. 138 ust. 4.</p> <p>4. Opłatę, o której mowa w ust. 1, uiszcza również podmiot nieposiadający rezerwacji częstotliwości, który uzyskał prawo do wykorzystywania częstotliwości w pozwoleniu radiowym, na podstawie decyzji, o której mowa w art. 152 lub art. 153.</p> <p>5. Podmiot, na rzecz którego dokonano rezerwacji częstotliwości w drodze postępowania, o którym mowa w art. 104 ust. 3, uiszcza dodatkową opłatę za dokonanie rezerwacji częstotliwości, w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji w sprawie rezerwacji częstotliwości, w kwocie zadeklarowanej w tym postępowaniu, nie niższej niż opłata roczna, o której mowa w ust. 1, ustalonej zgodnie z warunkami podanymi w rezerwacji częstotliwości.</p> <p>6. Podmiot, na rzecz którego dokonano rezerwacji częstotliwości na kolejny okres w drodze postępowania, o którym mowa w art. 93 ust. 1, uiszcza w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji w sprawie rezerwacji częstotliwości jednorazową opłatę za dokonanie rezerwacji częstotliwości na kolejny okres w kwocie stanowiącej iloczyn:</p>

⁴⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2021 r. poz. 1598, 2076, 2105 2262 i 2328 oraz z 2022 r. poz. 835.

			<p>1) wartości częstotliwości o szerokości 1 MHz dla takiego samego obszaru i wykorzystywania częstotliwości, uzyskanej w wyniku przeprowadzenia ostatniego przetargu, aukcji albo konkursu na rezerwację częstotliwości z danego zakresu częstotliwości;</p> <p>2) ilości MHz objętych rezerwacją częstotliwości na kolejny okres;</p> <p>3) średniorocznych wskaźników cen towarów i usług konsumpcyjnych ogółem udostępnianych przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego, za okres od roku, w którym przeprowadzono ostatni przetarg, aukcję albo konkurs na rezerwację częstotliwości, o których mowa w pkt 1, do roku poprzedzającego rok, w którym złożono wniosek o dokonanie rezerwacji częstotliwości na kolejny okres.</p> <p>7. W przypadku dokonania rezerwacji częstotliwości na kolejny okres, inny niż okres, na który wydano rezerwację częstotliwości, o których mowa w ust. 6 pkt 1, opłatę określa się proporcjonalnie do okresu, na jaki dokonywana jest ta rezerwacja częstotliwości.</p> <p>8. Jeżeli w wyniku przetargu, aukcji albo konkursu dokonano więcej niż jednej rezerwacji częstotliwości, wartość częstotliwości o szerokości 1 MHz, o której mowa w ust. 6 pkt 1, zostaje uśredniona w stosunku do opłat jednorazowych za rezerwację częstotliwości zadeklarowanych przez wyłonione podmioty.</p> <p>9. W przypadku złożenia wniosku o dokonanie rezerwacji częstotliwości na kolejny okres z zakresu, dla którego nie były wcześniej przeprowadzone przetarg, aukcja albo konkurs albo zostały one przeprowadzone, ale nie zostały rozstrzygnięte, kwotę opłaty ustala Prezes UKE na podstawie opinii powołanego przez siebie biegłego lub biegłych w sprawie wartości rynkowej tych częstotliwości. Koszt opinii biegłego lub biegłych ponosi podmiot, który złożył wniosek o dokonanie rezerwacji częstotliwości na kolejny okres, w terminie 14 dni od dnia zawiadomienia wnioskodawcy przez Prezesa UKE o sporządzeniu opinii.</p> <p>10. Opłata, o której mowa w ust. 1, w poszczególnych służbach radiokomunikacyjnych nie może być wyższa niż:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) w służbie stałej satelitarnej za prawo do dysponowania częstotliwością przez jedną stację – pięciokrotność przeciętnego wynagrodzenia; 2) w służbie satelitarnej badania Ziemi za prawo do dysponowania częstotliwością przez jedną stację – 125% przeciętnego wynagrodzenia; 3) w służbie meteorologii satelitarnej za prawo do dysponowania częstotliwością przez jedną stację – 125% przeciętnego wynagrodzenia; 4) w służbie radionawigacji satelitarnej za prawo do dysponowania częstotliwością przez jedną stację – 125% przeciętnego wynagrodzenia;
--	--	--	---

				<p>5) w służbie operacji kosmicznych za prawo do dysponowania częstotliwością przez jedną stację – 125% przeciętnego wynagrodzenia;</p> <p>6) w służbie badań kosmosu za prawo do dysponowania częstotliwością przez jedną stację – 125% przeciętnego wynagrodzenia;</p> <p>7) w służbie radiodyfuzji satelitarnej za prawo do dysponowania częstotliwością przez jedną stację – ośmiokrotność przeciętnego wynagrodzenia;</p> <p>8) w służbie ruchomej satelitarnej za prawo do dysponowania częstotliwością przez jedną stację – dwudziestokrotność przeciętnego wynagrodzenia;</p> <p>9) w służbie ruchomej satelitarnej za prawo do dysponowania częstotliwościami o łącznej szerokości 1 MHz wykorzystywanymi przez uzupełniające elementy naziemne systemów satelitarnej komunikacji ruchomej na obszarze jednej gminy lub mniejszym – 625 zł;</p> <p>10) w służbie radiolokalizacyjnej za prawo do dysponowania częstotliwością przez jedną stację radarową – 1250 zł;</p> <p>11) w służbie lotniczej za prawo do dysponowania częstotliwościami o łącznej szerokości 1 kHz przez jeden system lotniskowy – 125 zł;</p> <p>12) w służbie morskiej i żeglugi śródlądowej:</p> <p>a) za prawo do dysponowania częstotliwościami o łącznej szerokości 1 kHz przez jedną stację nadbrzeżną w relacji łączności brzeg–statek – 125 zł,</p> <p>b) za prawo do dysponowania częstotliwościami o łącznej szerokości 1 kHz przez każdą stację lądową przewoźną lub przenośną w relacji łączności brzeg–statek – 125 zł;</p> <p>13) w służbie radiodyfuzji naziemnej:</p> <p>a) za prawo do dysponowania częstotliwościami o łącznej szerokości 1 kHz na obszarze jednej gminy lub mniejszym, w zakresie poniżej 300 kHz – 0,63 zł,</p> <p>b) za prawo do dysponowania częstotliwościami o łącznej szerokości 1 kHz na obszarze jednej gminy lub mniejszym, w zakresie od 300 kHz do 3000 kHz – 138 zł,</p> <p>c) za prawo do dysponowania częstotliwościami o łącznej szerokości 1 kHz na obszarze jednej gminy lub mniejszym, w zakresie powyżej 3 MHz do 30 MHz – 500 zł,</p> <p>d) za prawo do dysponowania częstotliwościami o łącznej szerokości 1 kHz na obszarze jednej gminy lub mniejszym, w zakresie powyżej 30 MHz do 174 MHz:</p> <p>– w przypadku gminy wiejskiej – 2,81 zł,</p>
--	--	--	--	---

				<ul style="list-style-type: none"> - w przypadku gminy miejsko-wiejskiej – 2,81 zł, - w przypadku gminy miejskiej, z wyłączeniem miast na prawach powiatu – 8,13 zł, - w przypadku miasta na prawach powiatu – 30 zł, <p>e) za prawo do dysponowania jednym kanałem telewizyjnym przez jedną stację telewizyjną analogową w zakresie powyżej 174 MHz – dwudziestopięciokrotności przeciętnego wynagrodzenia,</p> <p>f) za prawo do dysponowania częstotliwościami o łącznej szerokości 1 MHz, wykorzystywanymi przez system cyfrowy na obszarze jednej gminy lub mniejszym, w zakresie powyżej 174 MHz do 862 MHz:</p> <ul style="list-style-type: none"> - w przypadku gminy wiejskiej – 431,25 zł, - w przypadku gminy miejsko-wiejskiej – 431,25 zł, - w przypadku gminy miejskiej, z wyłączeniem miast na prawach powiatu – 25% przeciętnego wynagrodzenia, - w przypadku miasta na prawach powiatu – 125% przeciętnego wynagrodzenia, <p>g) za prawo do dysponowania częstotliwościami o łącznej szerokości 1 MHz, wykorzystywanymi przez system cyfrowy na obszarze jednej gminy lub mniejszym, w zakresie powyżej 862 MHz – 600 zł;</p> <p>14) w służbie stałej:</p> <p>a) za prawo do dysponowania częstotliwościami o łącznej szerokości 1 kHz na obszarze jednej gminy lub mniejszym, w zakresie do 470 MHz – 125 zł,</p> <p>b) za prawo do dysponowania częstotliwościami o łącznej szerokości 1 kHz na obszarze jednej gminy lub mniejszym, w zakresie powyżej 470 MHz do 3400 MHz – 12,50 zł,</p> <p>c) za prawo do dysponowania częstotliwościami o łącznej szerokości 1 MHz na obszarze jednej gminy lub mniejszym, w zakresie powyżej 3400 MHz – 625 zł,</p> <p>d) za prawo do dysponowania częstotliwościami o łącznej szerokości 1 kHz, w zakresie częstotliwości poniżej 30 MHz – 50% przeciętnego wynagrodzenia,</p> <p>e) za prawo do dysponowania częstotliwościami o łącznej szerokości 1 kHz, w jednym przęśle linii radiowej, w zakresie od 30 MHz do 1 GHz – 6,25 zł,</p> <p>f) za prawo do dysponowania częstotliwościami o łącznej szerokości 1 MHz, w jednym przęśle linii radiowej, w zakresie powyżej 1 GHz do 11,7 GHz – 125% przeciętnego wynagrodzenia,</p>
--	--	--	--	--

				<p>g) za prawo do dysponowania częstotliwościami o łącznej szerokości 1 MHz, w jednym prześle linii radiowej, w zakresie powyżej 11,7 GHz – 50% przeciętnego wynagrodzenia;</p> <p>15) w służbie ruchomej lądowej:</p> <p>a) za prawo do dysponowania częstotliwościami o łącznej szerokości 1 kHz na obszarze jednej gminy lub mniejszym, w zakresie do 470 MHz wykorzystywanymi przez urządzenia radiowe wykorzystujące kanały radiowe o szerokości poniżej 200 kHz – 125 zł,</p> <p>b) za prawo do dysponowania częstotliwościami o łącznej szerokości 1 MHz na obszarze jednej gminy lub mniejszym, w zakresie do 470 MHz, wykorzystywanymi przez urządzenia radiowe wykorzystujące kanały radiowe o szerokości 200 kHz i większej – 500 zł,</p> <p>c) za prawo do dysponowania częstotliwościami o łącznej szerokości 1 kHz na obszarze jednej gminy lub mniejszym, w zakresie powyżej 470 MHz do 3400 MHz wykorzystywanymi przez urządzenia radiowe wykorzystujące kanały radiowe o szerokości poniżej 200 kHz – 12,50 zł,</p> <p>d) za prawo do dysponowania częstotliwościami o łącznej szerokości 1 MHz na obszarze jednej gminy lub mniejszym, w zakresie powyżej 470 MHz do 3400 MHz, wykorzystywanymi przez urządzenia radiowe wykorzystujące kanały radiowe o szerokości 200 kHz i większej – 500 zł,</p> <p>e) za prawo do dysponowania częstotliwościami o łącznej szerokości 1 MHz na obszarze jednej gminy lub mniejszym, w zakresie powyżej 3400 MHz – 625 zł.</p> <p>11. Limity opłat, o których mowa w ust. 10, obniża się do 50% w przypadku wykorzystywania częstotliwości wyłącznie do:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) świadczenia doraźnej pomocy przy ratowaniu życia i zdrowia ludzkiego przez jednostki ochrony zdrowia oraz jednostki ratownictwa górskiego, wodnego i górniczego; 2) prowadzenia akcji przez jednostki organizacyjne, których statutowym obowiązkiem jest planowanie, prowadzenie i uczestnictwo w akcjach zapobiegania i łagodzenia skutków klęsk żywiołowych i katastrof; 3) systemów radiokomunikacji wykorzystywanych w służbie morskiej i w żegludze śródlądowej przez administrację morską i administrację śródlądową oraz Morską Służbę Poszukiwania i Ratownictwa w zakresie bezpieczeństwa żeglugi i ochrony brzegów; 4) wykonywania zadań z zakresu łączności kolejowej w ramach Europejskiego Systemu Zarządzania Ruchem Kolejowym (ERTMS);
--	--	--	--	--

			<p>5) rozpowszechniania lub rozprowadzania programów radiofonicznych lub telewizyjnych niezawierających przekazów handlowych;</p> <p>6) wykonywania zadań, o których mowa w art. 67 ust. 1, przez podmioty, o których mowa w art. 67 ust. 2.</p> <p>12. Nie pobiera się opłat za prawo do dysponowania częstotliwością:</p> <p>1) w służbie radiokomunikacyjnej morskiej i żeglugi śródlądowej:</p> <ol style="list-style-type: none"> a) w morskim paśmie VHF: <ul style="list-style-type: none"> – w kanale 16 (156,800 MHz), – w kanale 70 (156,525 MHz), b) w morskim paśmie MF: 2174,5 kHz, 2182 kHz, 2187,5 kHz, c) w zakresie 406,0–406,1 MHz, d) przez jednostki pływające w relacji łączności statek–statek i statek–brzeg; <p>2) wykorzystywaną przez stacje nadawcze w służbie radionawigacyjnej i radiolokacyjnej morskiej i żeglugi śródlądowej;</p> <p>3) w służbie radiokomunikacyjnej lotniczej:</p> <ol style="list-style-type: none"> a) za częstotliwości używane w niebezpieczeństwie i dla zapewnienia bezpieczeństwa: 121,5 MHz, 123,1 MHz, 243 MHz, b) przez statki powietrzne, w relacji łączności statek powietrzny–Ziemia i statek powietrzny–statek powietrzny; <p>4) wykorzystywaną przez stacje nadawcze w służbie radionawigacyjnej i radiolokacyjnej lotniczej;</p> <p>5) w służbie radiokomunikacyjnej amatorskiej w zakresach częstotliwości przydzielonych w Krajowej Tablicy Przeznaczeń Częstotliwości dla służby amatorskiej;</p> <p>6) wykorzystywaną na podstawie decyzji, o której mowa w art. 153, wyłącznie w celu przeprowadzenia badań, testów lub eksperymentów związanych z wprowadzaniem nowych technologii.</p> <p>13. Użytkownicy rządowi, o których mowa w art. 2 pkt 87 lit. a, b, d, e, g oraz h, wnoszą opłaty za prawo do dysponowania częstotliwością. Opłata za prawo do dysponowania częstotliwością przez jednostki sił zbrojnych państw obcych, przebywające czasowo na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie wiążących Rzeczpospolitą Polską umów międzynarodowych, zawarta jest w opłacie ryczałtowej za prawo do dysponowania częstotliwością, wnoszonej przez Ministra Obrony Narodowej.</p> <p>14. Z wyjątkiem ust. 13, obowiązek uiszczania opłaty za prawo do dysponowania częstotliwością ustaje w dniu, w którym złożono wniosek o rezygnację z rezerwacji częstotliwości lub pozwolenia.</p>
--	--	--	--

			<p>15. W przypadku gdy we wniosku, o którym mowa w ust. 14, określono termin rezygnacji z rezerwacji częstotliwości lub pozwolenia, obowiązek uiszczania opłaty za prawo do dysponowania częstotliwością ustaje w dniu, w którym przypada ten termin.</p> <p>16. W przypadku cofnięcia rezerwacji częstotliwości, pozwolenia lub decyzji, o której mowa w art. 152 lub art. 153, uiszczona opłata nie podlega zwrotowi. W przypadku stwierdzenia nieważności decyzji w sprawie rezerwacji częstotliwości lub pozwolenia lub decyzji, o której mowa w art. 152 lub art. 153, opłaty pobrane za dysponowanie częstotliwością nie podlegają zwrotowi, jeżeli częstotliwości były wykorzystywane.</p> <p>17. Opłatę, o której mowa w ust. 1, uiszcza się w ratach kwartalnych w wysokości równej 1/4 opłaty rocznej.</p> <p>18. Opłatę, o której mowa w ust. 13, uiszcza się w ratach kwartalnych w wysokości równej 1/4 opłaty rocznej. Podmiot może uiszczać opłatę jednorazowo za cały rok albo w ratach półrocznych w wysokości równej 1/2 opłaty rocznej.</p> <p>19. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, wysokość opłat, o których mowa w ust. 1, terminy i sposób ich uiszczania, mając na uwadze w szczególności:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) warunki wykorzystywania częstotliwości oraz koszty prowadzenia gospodarki częstotliwościami; 2) potrzebę zagwarantowania optymalnego i efektywnego wykorzystania zasobów częstotliwości; 3) konieczność stymulowania rozwoju konkurencji na rynku; 4) potrzebę zapobiegania wykluczeniu informacyjnemu, w szczególności na obszarach wiejskich; 5) specyfikę przeznaczenia i wykorzystywania częstotliwości; 6) korzyści społeczne związane z wykorzystaniem danego zasobu częstotliwości. <p>20. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, wysokość, terminy i sposób uiszczania opłat, o których mowa w ust. 13, z uwzględnieniem specyfiki wykorzystywania częstotliwości przez użytkowników rządowych, o których mowa w art. 2 pkt 87 lit. a, b, d, e, g oraz h użytkujących częstotliwości przeznaczone do użytkowania rządowego lub cywilno-rządowego.</p> <p>21. Podmiot wnioskujący o pozwolenie radiowe, o którym mowa w art. 138 ust. 1, wydawane w związku z wykonywaniem działalności polegającej na świadczeniu usług komunikacji elektronicznej, dostarczaniu sieci telekomunikacyjnych lub powiązanych zasobów, uiszcza wraz z wnioskiem</p>
--	--	--	--

				<p>jednorazową opłatę za prawo używania urządzenia radiowego objętego tym pozwoleniem w wysokości 65% przeciętnego wynagrodzenia w gospodarce narodowej, wskazanego w komunikacie Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego, o którym mowa w art. 20 pkt 1 lit. a ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, ogłoszonym w poprzednim roku kalendarzowym. Jeżeli pozwolenie radiowe, o którym mowa w art. 138 ust. 1, nie zostało wydane, opłata podlega zwrotowi. Opłata ponoszona jest za każde pozwolenie, o którym mowa w wykazie pozwoleń, o którym mowa w art. 142 ust. 6</p> <p>22. Prezes UKE corocznie, w terminie do 31 marca, ogłasza, na stronie podmiotowej BIP UKE, informację o wysokości opłaty, o której mowa w ust. 21, w kolejnym roku kalendarzowym.</p>
Art. 43	Prawa drogi			
Art. 43 ust. 1	<p>1. Państwa członkowskie zapewniają, aby w przypadku gdy właściwy organ rozpatruje wnioski o przyznanie prawa:</p> <ul style="list-style-type: none"> - do instalowania urządzeń na własności publicznej lub prywatnej bądź nad lub pod taką własnością, złożony przez przedsiębiorstwo uprawnione do dostarczania publicznych sieci łączności, lub - do instalowania urządzeń na własności publicznej lub prywatnej bądź nad lub pod taką własnością, złożony przez przedsiębiorstwo uprawnione do dostarczania sieci łączności elektronicznej, ale nie na rzecz ogółu ludności, organ ten: <ul style="list-style-type: none"> a) działał na podstawie prostych, skutecznych, przejrzystych i ogólnodostępnych procedur, stosowanych bez dyskryminacji i bez zwłoki, przy czym w każdym przypadku – z wyjątkiem przypadku pozbawienia praw – podejmował 	N	<p>art. 39 ust. 3 ustawy o drogach publicznych; art. 124 ustawy o gospodarce nieruchomościami; art. 21 ust. 2, art. 30 ust. 5 oraz art. 33 ustawy o wspieraniu rozwoju</p>	<p>Wiele przepisów w polskim prawie mieści się do instytucji prawa drogi w rozumieniu art. 43 ust. 1 EKŁE. Wśród tych rozwiązań, spełniających wymagania określone w art. 43 ust. 1 EKŁE, należy wskazać:</p> <ul style="list-style-type: none"> – tzw. decyzję lokalizacyjną (art. 39 ust. 3 ustawy o drogach publicznych); – tzw. służebność administracyjna – zezwolenie na zakładanie urządzeń przesyłowych (art. 124 ustawy o gospodarce nieruchomościami); – dostęp do infrastruktury technicznej (art. 21 ust. 2 ustawy o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych); – dostęp do nieruchomości na potrzeby telekomunikacji w budynku (art. 30 ust. 5 ustawy o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych); – dostęp do nieruchomości na potrzeby umieszczenia na nieruchomości obiektów i urządzeń infrastruktury telekomunikacyjnej w celu niezwiązanym z zapewnieniem telekomunikacji w budynku znajdującym się na tej nieruchomości (art. 33 ustawy o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych).

	<p>decyzję w terminie sześciu miesięcy od daty wpłynięcia wniosku, oraz</p> <p>b) stosował się do zasad przejrzystości i niedyskryminacji, przy określaniu warunków związane z tymi prawami.</p> <p>Procedury, o których mowa w lit. a) i b), mogą różnić się między sobą w zależności od tego, czy wnioskodawca dostarcza publiczne sieci łączności elektronicznej czy też nie.</p>		usług i sieci telekomunikacyjnych	
Art. 43 ust. 2	2. Państwa członkowskie zapewniają, aby w przypadku gdy władze państwowe lub lokalne zachowują prawo własności lub kontrolę nad przedsiębiorstwami dostarczającymi publiczne sieci łączności elektronicznej lub publicznie dostępne usługi łączności elektronicznej, istniał skuteczny i strukturalny rozdział funkcji polegającej na przyznawaniu praw, o których mowa w ust. 1, od działalności związanych z wykonywaniem prawa własności lub kontroli.	N		
Art. 44	Kolokacja oraz współużytkowanie elementów sieci i urządzeń towarzyszących przez dostawców sieci łączności elektronicznej			
Art. 44 ust. 1	1. W przypadku gdy operator skorzystał z uprawnienia przewidzianego w prawie krajowym do instalowania urządzeń na, nad lub pod publiczną lub prywatną nieruchomością albo skorzystał z procedury prowadzącej do wywłaszczenia lub uzyskania prawa użytkowania nieruchomości, właściwe organy mogą nałożyć obowiązek kolokacji i współużytkowania zainstalowanych elementów sieci i urządzeń towarzyszących, aby chronić środowisko, zdrowie publiczne,	T	Art. 181; art. 2 pkt 18	<p>Art. 181. Prezes UKE może, w drodze decyzji, nałożyć na operatora obowiązek kolokacji, udostępniania elementów sieci telekomunikacyjnej oraz powiązanych zasobów, które zostały umieszczone na nieruchomości w związku z wykonywaniem uprawnień wynikających z przepisów prawa, wyroku sądu lub decyzji, o ile nałożenie takiego obowiązku jest niezbędne w celu ochrony środowiska, zdrowia publicznego, bezpieczeństwa publicznego lub z uwagi na realizację celów planowania i zagospodarowania przestrzennego.</p> <p>Art. 2 pkt 18. kolokacja – udostępnianie fizycznej przestrzeni lub urządzeń technicznych w celu umieszczenia i podłączenia niezbędnego sprzętu</p>

	<p>bezpieczeństwo publiczne lub by osiągnąć cele zagospodarowania przestrzennego.</p> <p>Obowiązek kolokacji lub współużytkowania zainstalowanych elementów sieci i urządzeń oraz współużytkowania nieruchomości może zostać nałożony wyłącznie po odpowiednio długim okresie konsultacji publicznych, w trakcie których wszystkim zainteresowanym stronom zapewnia się możliwość wyrażenia swojego stanowiska, oraz wyłącznie na konkretnych obszarach, na których takie współużytkowanie uznano za niezbędne w świetle realizacji celów przewidzianych w akapicie pierwszym. Właściwe organy mogą nałożyć obowiązek współużytkowania takich urządzeń lub nieruchomości, w tym gruntów, budynków, wejść do budynków, okablowania budynków, masztów, anten, wież i innych konstrukcji wsporczych, kanałów kablowych, kanałów, studzienek, szafek lub środków ułatwiających koordynację robót publicznych. W razie konieczności państwo członkowskie może wyznaczyć krajowy organ regulacyjny lub inny właściwy organ do poszczególnych, jednego lub więcej następujących zadań:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) koordynowania procesu przewidzianego w niniejszym artykule; b) działania jako pojedynczy punkt informacyjny; c) ustanawiania przepisów regulujących podział kosztów współużytkowania urządzeń lub własności oraz kosztów koordynacji robót inżynierskich. 			<p>operatora podłączającego swoją sieć telekomunikacyjną do sieci innego operatora lub korzystającego z dostępu do lokalnej pętli abonenckiej;</p>
--	--	--	--	--

Art. 44 ust. 2	2. Środki podejmowane przez właściwy organ zgodnie z niniejszym artykułem muszą być obiektywne, przejrzyste, niedyskryminacyjne i proporcjonalne. W razie potrzeby realizację tych środków koordynują krajowe organy regulacyjne.	T	Art. 177 ust. 2 w zw. z art. 181	Art. 177. 1. Przez obowiązek dostępowy symetryczny rozumie się obowiązek nakładany przez Prezesa UKE, o którym mowa w art. 178 ust. 1, art. 179 ust. 1, art. 180 ust. 1 oraz art. 181. 2. Prezes UKE, nakładając obowiązek dostępowy symetryczny, zapewnia, aby był on obiektywny, przejrzysty, proporcjonalny i niedyskryminacyjny.
Art. 45	Zarządzanie widmem radiowym			
Art. 45 ust. 1	1. W należyтым stopniu uwzględniając fakt, że widmo radiowe jest dobrem publicznym, które ma istotną wartość społeczną, kulturalną i ekonomiczną, państwa członkowskie zapewniają efektywne zarządzanie widmem radiowym do celów dostarczania sieci łączności elektronicznej i świadczenia usług łączności elektronicznej na ich terytorium zgodnie z art. 3 i 4. Zapewniają także, aby przeznaczenie widma radiowego na użytek sieci i usług łączności elektronicznej i wydawanie ogólnych zezwoleń lub indywidualnych praw do użytkowania takiego widma radiowego przez właściwe organy odbywały się według obiektywnych, przejrzystych, sprzyjających konkurencji, niedyskryminacyjnych i proporcjonalnych kryteriów. Stosując niniejszy artykuł, państwa członkowskie przestrzegają odpowiednich umów międzynarodowych, w tym Regulaminu Radiokomunikacyjnego ITU i innych porozumień przyjętych w ramach ITU mających zastosowanie do widma radiowego, takich jak porozumienie osiągnięte na Regionalnej Konferencji Radiokomunikacyjnej w 2006 r., oraz mogą brać pod uwagę względy polityki publicznej.	N	Art. 62 ust. 3 Art. 63	3. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, Krajową Tablicę Przeznaczeń Częstotliwości, realizując politykę państwa w zakresie gospodarki zasobami częstotliwości, spełniania wymagań dotyczących kompatybilności elektromagnetycznej oraz telekomunikacji, z uwzględnieniem: 1) międzynarodowych przepisów radiokomunikacyjnych; 2) kierunków i celów polityki w zakresie planowania strategicznego, koordynacji i harmonizacji wykorzystania częstotliwości określonych w wieloletnich programach dotyczących polityki w zakresie częstotliwości przyjętych przez Parlament Europejski i Radę na podstawie art. 4 EKŁE; 3) zharmonizowanych warunków ustanowionych w drodze technicznych środków wykonawczych przyjętych zgodnie decyzją 676/2002/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie ram regulacyjnych dotyczących polityki spektrum radiowego we Wspólnocie Europejskiej (decyzja o spektrum radiowym), zwanej dalej „decyzją 676/2002/WE”; 4) wymagań dotyczących: a) zapewnienia warunków do harmonijnego rozwoju służb radiokomunikacyjnych oraz dziedzin nauki i techniki, wykorzystujących zasoby częstotliwości, b) wdrażania nowych, efektywnych technik radiokomunikacyjnych, c) obronności, bezpieczeństwa państwa oraz bezpieczeństwa i porządku publicznego, w tym ustaleń sojuszniczych dokumentów i porozumień cywilno-wojskowych dotyczących zharmonizowanych potrzeb widmowych NATO. Art. 63. 1. Prezes UKE ustala plany zagospodarowania częstotliwości oraz zmiany tych planów w miarę potrzeb i możliwości technicznych. 2. W odniesieniu do częstotliwości przeznaczonych do rozpowszechniania programów radiofonicznych i telewizyjnych Prezes UKE

			<p>Art. 407 ust. 2 pkt 3</p>	<p>ustala plany zagospodarowania częstotliwości oraz zmiany tych planów w uzgodnieniu z Przewodniczącym KRRiT na jego wniosek lub z własnej inicjatywy.</p> <p>3. Plany zagospodarowania częstotliwości oraz ich zmiany uwzględniają w szczególności:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) politykę państwa w zakresie gospodarki częstotliwościami; 2) politykę państwa w zakresie radiofonii i telewizji oraz telekomunikacji; 3) spełnianie wymagań dotyczących kompatybilności elektromagnetycznej; 4) spełnianie wymagań dotyczących obronności, bezpieczeństwa państwa oraz bezpieczeństwa i porządku publicznego; 5) uzgodnione przeznaczenia częstotliwości w ramach Unii Europejskiej; 6) potrzebę efektywnego wykorzystania częstotliwości, a także założenia polityki wydawania uprawnień do wykorzystywania częstotliwości objętych planem zagospodarowania częstotliwości; 7) konieczność zapewnienia neutralności technologicznej i usługowej; 8) zasadę zmniejszania ograniczeń sposobu wykorzystania częstotliwości. <p>4. Plany zagospodarowania częstotliwości oraz ich zmiany nie mogą naruszać dokonanych rezerwacji częstotliwości lub przydziałów częstotliwości.</p> <p>5. Prezes UKE udostępnia na stronie podmiotowej BIP UKE informację o przystąpieniu do opracowania planu zagospodarowania określonego zakresu częstotliwości lub do opracowania jego zmiany, w tym projekt planu zagospodarowania określonego zakresu częstotliwości lub projekt jego zmiany wraz z uzasadnieniem. Przepisy o postępowaniu konsultacyjnym stosuje się, z wyjątkiem art. 31 ust. 2 zdanie pierwsze.</p> <p>6. Przepisu ust. 5 nie stosuje się do planu zagospodarowania częstotliwości przeznaczonych do rozpowszechniania lub rozprowadzania programów radiofonicznych w sposób analogowy.</p> <p>7. Prezes UKE udziela nieodpłatnie zainteresowanym podmiotom informacji, niebędącej informacją przetworzoną, o możliwości wykorzystania częstotliwości.</p> <p>Art. 407 ust. 2 pkt 3</p> <ol style="list-style-type: none"> 3) wspieranie efektywnego wykorzystania oraz zarządzania częstotliwościami, w tym: <ol style="list-style-type: none"> a) dążenie do zapewnienia pokrycia terytorium Rzeczypospolitej Polskiej zasięgiem bezprzewodowej komunikacji szerokopasmowej o wysokiej jakości, w tym wysokiej prędkości transmisji danych, a także objęcia nią głównych szlaków transportowych,
--	--	--	-------------------------------------	--

				<ul style="list-style-type: none"> b) ułatwianie szybkiego rozwoju nowych technologii komunikacji bezprzewodowej i jej zastosowań, c) promowanie długoterminowych inwestycji przez zapewnienie przewidywalności i spójności podczas dokonywania, zmiany lub cofnięcia rezerwacji częstotliwości, dokonywania rezerwacji częstotliwości na kolejny okres lub ograniczenia sposobu wykorzystywania częstotliwości objętych rezerwacją, d) promowanie współużytkowania częstotliwości do podobnych lub różnych zastosowań częstotliwości zgodnie z przepisami prawa konkurencji, e) dążenie do spójności i przewidywalności w Unii Europejskiej, w zakresie dokonywania rezerwacji częstotliwości w kontekście ochrony zdrowia publicznego przy uwzględnieniu zalecenia Rady 1999/519/WE z dnia 12 lipca 1999 r. w sprawie ograniczenia narażenia ludności na pola elektromagnetyczne (od 0 Hz do 300 GHz), f) kierowanie się zasadą neutralności technologicznej przy gospodarowaniu częstotliwościami;
Art.4 5 ust. 2	<p>2. Państwa członkowskie wspierają proces harmonizacji wykorzystania widma radiowego przez sieci i usługi łączności elektronicznej w obrębie Unii, mając na uwadze potrzebę zapewnienia jego efektywnego i wydajnego użytkowania oraz osiągnięcie takich korzyści dla konsumentów, jak konkurencja, ekonomia skali i interoperacyjność sieci i usług. W procesie tym postępują one zgodnie z art. 4 niniejszej dyrektywy i decyzją nr 676/2002/WE m.in. poprzez:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) dążenie do objęcia swojego terytorium krajowego i ludności zasięgiem bezprzewodowej łączności szerokopasmowej o wysokiej jakości i szybkości przesyłu danych, a także objęcia nią głównych krajowych i europejskich szlaków transportowych, w tym wzdłuż transeuropejskiej sieci transportowej, 	N	Art. 407 ust. 2 pkt 2 lit. e i pkt 3	<p>2. Organy właściwe w sprawach telekomunikacji prowadzą politykę regulacyjną, mając na celu w szczególności:</p> <ul style="list-style-type: none"> e) współpracę z innymi organami regulacyjnymi państw członkowskich i Komisją Europejską, w tym w ramach RSPG, a na ich wniosek - także z Parlamentem Europejskim i Radą, w zakresie: <ul style="list-style-type: none"> - planowania strategicznego, koordynacji i harmonizacji wykorzystania częstotliwości w Unii Europejskiej, w celu optymalizacji wykorzystania częstotliwości oraz unikania szkodliwych zakłóceń oraz - promowania koordynacji polityki w zakresie częstotliwości w Unii Europejskiej, a także zharmonizowanych warunków w odniesieniu do dostępności i efektywnego wykorzystania częstotliwości, koniecznego do ustanowienia i funkcjonowania rynku wewnętrznego usług komunikacji elektronicznej; <p>3) wspieranie efektywnego wykorzystania oraz zarządzania częstotliwościami, w tym:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) dążenie do zapewnienia pokrycia terytorium Rzeczypospolitej Polskiej zasięgiem bezprzewodowej komunikacji szerokopasmowej o

	<p>o których mowa w rozporządzeniu (UE) nr 1315/2013 ⁽⁴⁶⁾);</p> <p>b) ułatwianie szybkiego rozwoju w Unii nowych technologii łączności bezprzewodowej i jej zastosowań, w tym, w stosownych przypadkach, w ramach podejścia międzysektorowego;</p> <p>c) zapewnienie przewidywalności i spójności podczas przyznawania, odnowy, zmiany, ograniczenia i wycofania praw użytkownika widma radiowego, aby promować długoterminowe inwestycje;</p> <p>d) zapewnienie zapobiegania szkodliwym zakłóceniom transgranicznym lub krajowym zgodnie z, odpowiednio, art. 28 i 46 oraz podejmowanie w tym względzie odpowiednich działań prewencyjnych i naprawczych;</p> <p>e) promowanie współużytkowania widma radiowego do podobnych lub różnych zastosowań widma radiowego zgodnie z prawem konkurencji;</p> <p>f) stosowanie najwłaściwszego i najmniej uciążliwego systemu udzielania zezwoleń zgodnie z art. 46, tak aby maksymalizować elastyczność i wydajność wykorzystania widma radiowego i jego współużytkowanie;</p>			<p>wysokiej jakości, w tym wysokiej prędkości transmisji danych, a także objęcia nią głównych szlaków transportowych,</p> <p>b) ułatwianie szybkiego rozwoju nowych technologii komunikacji bezprzewodowej i jej zastosowań,</p> <p>c) promowanie długoterminowych inwestycji przez zapewnienie przewidywalności i spójności podczas dokonywania, zmiany lub cofnięcia rezerwacji częstotliwości, dokonywania rezerwacji częstotliwości na kolejny okres lub ograniczenia sposobu wykorzystywania częstotliwości objętych rezerwacją,</p> <p>d) promowanie współużytkowania częstotliwości do podobnych lub różnych zastosowań częstotliwości zgodnie z przepisami prawa konkurencji,</p> <p>e) dążenie do spójności i przewidywalności w Unii Europejskiej, w zakresie dokonywania rezerwacji częstotliwości w kontekście ochrony zdrowia publicznego przy uwzględnieniu zalecenia Rady 1999/519/WE z dnia 12 lipca 1999 r. w sprawie ograniczenia narażenia ludności na pola elektromagnetyczne (od 0 Hz do 300 GHz),</p> <p>f) kierowanie się zasadą neutralności technologicznej przy gospodarowaniu częstotliwościami;</p>
--	---	--	--	---

<p>g) stosowanie zasad przyznawania, przenoszenia, odnawiania, zmieniania i cofania praw wykorzystania widma radiowego, które są jasno i przejrzysto ustanowione, aby zagwarantować pewność regulacyjną oraz spójność i przewidywalność regulacji;</p> <p>h) dążenie do spójności i przewidywalności w całej Unii, jeśli chodzi o sposób udzielania zezwoleń na użytkowanie widma radiowego w kontekście ochrony zdrowia publicznego przy uwzględnieniu zalecenia 1999/519/WE.</p> <p>Do celu akapitu pierwszego oraz w kontekście rozwoju technicznych środków wykonawczych dla widma radiowego na mocy decyzji nr 676/2002/WE, Komisja może zwrócić się do RSPG o wydanie opinii zalecającej najodpowiedniejsze system(-y) wydawania zezwoleń do celów użytkowania widma radiowego w tym paśmie lub jego częściach. W stosownych przypadkach oraz przy uwzględnieniu w jak największym stopniu takiej opinii, Komisja może przyjąć zalecenie mające na celu promowanie spójnego podejścia w Unii w odniesieniu do systemu(-ów) wydawania zezwoleń do celów użytkowania tego pasma.</p> <p>W przypadku gdy Komisja rozważa przyjęcie środków zgodnie z art. 39 ust. 1, 4, 5 i 6, może zwrócić się do RSPG o opinię na temat konsekwencji takiej normy lub specyfikacji dla koordynacji, harmonizacji i dostępności widma radiowego. Przy podejmowaniu wszelkich</p>			
--	--	--	--

	dalszych kroków Komisja w jak największym stopniu uwzględnia opinię RSPG.			
Art.4 5 ust. 3	<p>3. W przypadku braku popytu na rynku krajowym lub regionalnym na wykorzystanie pasma w zharmonizowanym widmie radiowym, państwa członkowskie mogą zezwolić na alternatywne wykorzystanie całości lub części tego pasma, w tym na dotychczasowe wykorzystanie, zgodnie z ust. 4 i 5 niniejszego artykułu, pod warunkiem że:</p> <p>a) brak popytu na rynku na wykorzystanie takiego pasma stwierdzono w wyniku konsultacji publicznych zgodnie z art. 23, w tym perspektywicznej oceny popytu na rynku;</p> <p>b) takie alternatywne wykorzystanie nie uniemożliwia ani nie utrudnia dostępności albo wykorzystania tego pasma w innych państwach członkowskich; oraz</p> <p>c) państwo członkowskie, którego to dotyczy, należycie uwzględnia długoterminową dostępność lub długoterminowe wykorzystanie takiego pasma w Unii oraz efekt skali w odniesieniu do urządzeń, będący wynikiem użytkowania zharmonizowanego widma radiowego w Unii.</p> <p>Każda decyzja dopuszczająca wyjątkowe alternatywne wykorzystanie podlega regularnemu przeglądowi i w każdym przypadku zostaje poddana szybko przeglądowi na należycie uzasadniony wniosek skierowany przez przyszłego użytkownika do organu właściwego do spraw użytkowania pasma</p>	N	art. 65	<p>Art. 65. 1. Prezes UKE dopuszcza dysponowanie częstotliwościami zharmonizowanymi na potrzeby innych systemów niż wskazane w technicznym środku wykonawczym, o którym mowa w art. 4 decyzji nr 676/2002/WE, zwane dalej „alternatywnym wykorzystaniem”, w przypadku gdy:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) stwierdzi brak popytu na wykorzystywanie danego zakresu częstotliwości na potrzeby systemów, dla których dokonano harmonizacji; 2) alternatywne wykorzystanie nie uniemożliwia ani nie utrudnia wykorzystania danego zakresu częstotliwości na potrzeby systemów, dla których dokonano harmonizacji w innym państwie członkowskich; 3) nie wpłynie to negatywnie na długoterminowe korzyści wynikające z wykorzystania danego zakresu częstotliwości w Unii Europejskiej na potrzeby systemów, dla których dokonano harmonizacji. <p>2. Prezes UKE przeprowadza postępowanie konsultacyjne dotyczące zbadania popytu, o którym mowa w ust. 1 pkt 1.</p> <p>3. W przypadku gdy Prezes UKE wydał decyzję w sprawie rezerwacji częstotliwości umożliwiającą alternatywne wykorzystanie, dokonuje przeglądu wystąpienia przesłanek, o których mowa w ust. 1, w odniesieniu do wydanych decyzji, nie rzadziej niż co 2 lata oraz na wniosek o rezerwację częstotliwości zharmonizowanych na potrzeby systemów, dla których dokonano harmonizacji, lub wniosek o pozwolenie na używanie urządzenia radiowego w systemach, dla których dokonano harmonizacji, dotyczące częstotliwości, których wykorzystanie byłoby znacząco utrudnione lub niemożliwe ze względu na alternatywne wykorzystanie.</p> <p>4. W decyzji dokonującej rezerwacji częstotliwości zharmonizowanych Prezes UKE cofa lub zmienia rezerwację umożliwiającą alternatywne wykorzystanie w zakresie, w jakim znacząco utrudnia lub uniemożliwia wykorzystanie tych częstotliwości na potrzeby systemów, dla których dokonano harmonizacji.</p> <p>5. W decyzji, o której mowa w ust. 4, Prezes UKE określa termin cofnięcia decyzji umożliwiającą alternatywne wykorzystanie oraz termin dokonania rezerwacji częstotliwości na potrzeby systemów, dla których dokonano harmonizacji, nie krótsze niż 3 miesiące od wydania decyzji.</p> <p>6. Częstotliwości alternatywnie wykorzystywane uważa się za dostępne na potrzeby systemów, dla których dokonano harmonizacji.</p> <p>7. Prezes UKE informuje Komisję Europejską i państwa członkowskie Unii Europejskiej o wydaniu decyzji umożliwiającą alternatywne wykorzystanie i</p>

	zgodnie z technicznym środkiem harmonizującym. Państwo członkowskie informuje Komisję i pozostałe państwa członkowskie o podjętej decyzji, wraz z jej uzasadnieniem, oraz o wynikach każdego przeglądu.			o uzasadnieniu dla takiej decyzji oraz o wynikach przeglądu, o którym mowa w ust. 3.
Art.4 5 ust. 4	<p>4. Bez uszczerbku dla akapitu drugiego, państwa członkowskie zapewniają, aby wszystkie rodzaje technologii wykorzystywane do dostarczania sieci łączności elektronicznej lub świadczenia usług łączności elektronicznej mogły być stosowane w wykorzystaniu widma radiowego, uznanego w krajowym planie przeznaczenia częstotliwości za dostępne dla usług łączności elektronicznej zgodnie z prawem Unii.</p> <p>Państwa członkowskie mogą jednak ustanowić proporcjonalne i niedyskryminacyjne ograniczenia określonych rodzajów użytkowanych sieci radiowych lub technologii dostępu bezprzewodowego wykorzystywanych w usługach łączności elektronicznej, w przypadku gdy jest to uzasadnione koniecznością:</p> <p>a) uniknięcia szkodliwych zakłóceń;</p> <p>b) ochrony zdrowia publicznego przed oddziaływaniem pól elektromagnetycznych, uwzględniając w jak największym stopniu zalecenie 1999/519/WE;</p> <p>c) zapewnienia jakości technicznej usługi;</p>	T/N	<p>Art. 407 ust. 2 pkt 3 lit. f</p> <p>Art. 88</p>	<p>Art. 407 ust. 2 pkt 3 lit. f</p> <p>f) kierowanie się zasadą neutralności technologicznej przy gospodarowaniu częstotliwościami;</p> <p>Art. 88. 1. Prezes UKE może określić w rezerwacji częstotliwości ograniczenie, o którym mowa w art. 87 ust. 3 pkt 4 lit. a, w przypadku gdy wprowadzenie takiego ograniczenia jest uzasadnione koniecznością:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) uniknięcia szkodliwych zaburzeń elektromagnetycznych lub szkodliwych zakłóceń; 2) ochrony ludności przed oddziaływaniem pól elektromagnetycznych; 3) zapewnienia odpowiedniej jakości technicznej usługi; 4) zapewnienia jak najszerzego współużytkowania częstotliwości; 5) zagwarantowania efektywnego wykorzystania częstotliwości; 6) zapewnienia realizacji celu leżącego w interesie publicznym, w szczególności takiego jak: <ol style="list-style-type: none"> a) ochrona życia i zdrowia ludzi, b) wspieranie spójności społecznej, regionalnej lub terytorialnej, c) unikanie nieefektywnego wykorzystywania częstotliwości, d) promowanie różnorodności kulturowej i językowej oraz pluralizmu mediów, w szczególności przez świadczenie nadawczych usług radiofonicznych i telewizyjnych. <p>2. Ograniczenie, o którym mowa w art. 87 ust. 3 pkt 4 lit. b, Prezes UKE może określić w przypadku, gdy jest ono uzasadnione koniecznością realizacji celu leżącego w interesie publicznym, o którym mowa w ust. 1 pkt 6.</p> <p>3. Ograniczenie, o którym mowa w art. 87 ust. 3 pkt 4 lit. c, Prezes UKE może określić w przypadku, gdy jest ono uzasadnione koniecznością ochrony usług związanych z zapewnieniem ochrony życia i zdrowia ludzi.</p> <p>4. Do decyzji o rezerwacji częstotliwości zawierającej ograniczenia, o których mowa w art. 87 ust. 3 pkt 4, stosuje się przepisy o postępowaniu konsultacyjnym. Przepisu zdania pierwszego nie stosuje się do decyzji wydawanej po postępowaniu selekcyjnym.</p>

	<p>d) zapewnienia jak najszerszego współużytkowania widma radiowego;</p> <p>e) zagwarantowania efektywnego wykorzystania widma radiowego; lub</p> <p>f) zapewnienia realizacji celu leżącego w interesie ogólnym zgodnie z ust. 5.</p>			
Art.4 5 ust. 5	<p>5. Bez uszczerbku dla akapitu drugiego, państwa członkowskie zapewniają, aby wszystkie rodzaje usług łączności elektronicznej mogły być stosowane w wykorzystaniu widma radiowego, uznanego w krajowym planie przeznaczenia częstotliwości za dostępne dla usług łączności elektronicznej zgodnie z prawem Unii. Państwa członkowskie mogą jednak ustanowić proporcjonalne i niedyskryminacyjne ograniczenia rodzajów świadczonych usług łączności elektronicznej, w tym w razie konieczności w celu spełnienia wymogu ustanowionego w Regulaminie Radiokomunikacyjnym ITU.</p> <p>Środki, które wymagają świadczenia usług łączności elektronicznej w określonym paśmie dostępnym dla tych usług, są uzasadnione koniecznością realizacji celu leżącego w interesie ogólnym określonego przez państwa członkowskie zgodnie z prawem Unii; do celów tych należy między innymi:</p> <p>a) bezpieczeństwo życia;</p> <p>b) wspieranie spójności społecznej, regionalnej lub terytorialnej;</p>	T/N	Art. 88 ust. 1 pkt 6	<p>6) zapewnienia realizacji celu leżącego w interesie publicznym, w szczególności takiego jak:</p> <p>a) ochrona życia i zdrowia ludzi,</p> <p>b) wspieranie spójności społecznej, regionalnej lub terytorialnej,</p> <p>c) unikanie nieefektywnego wykorzystywania częstotliwości,</p> <p>d) promowanie różnorodności kulturowej i językowej oraz pluralizmu mediów, w szczególności przez świadczenie nadawczych usług radiofonicznych i telewizyjnych.</p>

	<p>c) unikanie nieefektywnego wykorzystania widma radiowego; lub</p> <p>d) promowanie różnorodności kulturowej i językowej oraz pluralizmu mediów, na przykład świadczenie nadawczych usług radiowych i telewizyjnych.</p> <p>Środek, który zakazuje świadczenia jakiegokolwiek innej usługi łączności elektronicznej w określonym paśmie, można zastosować wyłącznie w przypadku, gdy jest to uzasadnione koniecznością ochrony usług związanych z bezpieczeństwem życia. Państwa członkowskie mogą również w drodze wyjątku rozszerzyć zakres takiego środka, aby zrealizować inne cele leżące w interesie ogólnym określone przez państwa członkowskie zgodnie z prawem Unii.</p>			
Art.4 5 ust. 6	6. Państwa członkowskie dokonują regularnego przeglądu konieczności ograniczeń, o których mowa w ust. 4 i 5, oraz podają do wiadomości publicznej wyniki takich przeglądów.	T	Art. 99 ust. 5 Art. 414 ust. 3	Art. 99 ust. 5 5. Niezależnie od przesłanek, o których mowa w ust. 1 i 4, Prezes UKE zmienia rezerwację częstotliwości w zakresie ograniczeń, o których mowa w art. 87 ust. 3 pkt 4, jeżeli nie zachodzi konieczność utrzymania tych ograniczeń, w szczególności gdy wynika to z przeglądu, o którym mowa w art. 414 ust. 3. Art. 414 ust. 3 3. Prezes UKE dokonuje, nie rzadziej niż co 2 lata, regularnego przeglądu konieczności stosowania w decyzjach w sprawie rezerwacji częstotliwości ograniczeń, o których mowa w art. 87 ust. 3 pkt 4, oraz udostępnia jego wyniki na stronie podmiotowej BIP UKE.
Art.4 5 ust. 7	7. Ograniczenia wprowadzone przed dniem 25 maja 2011 r. muszą spełnić wymogi ust. 4 i 5 do dnia 20 grudnia 2018 r.	N		
Art. 46	Zezwolenie na użytkowanie widma radiowego			
Art. 46 ust. 1	1. Państwa członkowskie ułatwiają korzystanie z widma radiowego, w tym jego	N	art. 133, art. 138, 139, art.	Art. 133. Informację o dokonaniu przydziału częstotliwości Prezes UKE niezwłocznie publikuje na stronie podmiotowej BIP UKE. Informacja ta zawiera numer przydziału częstotliwości, zakres częstotliwości objętych

<p>współużytkowanie, na podstawie ogólnych zezwoleń oraz ograniczają przyznawanie indywidualnych praw do użytkowania widma radiowego do sytuacji, w których prawa te są niezbędne, aby zmaksymalizować wydajne wykorzystanie widma w świetle zapotrzebowania, uwzględniając kryteria określone w akapicie drugim. We wszystkich pozostałych przypadkach państwa członkowskie określają warunki wykorzystania widma radiowego w ogólnym zezwoleniu.</p> <p>W tym celu państwa członkowskie decydują o najodpowiedniejszym systemie udzielania zezwoleń na użytkowanie widma radiowego stosownie do:</p> <ol style="list-style-type: none"> a) cech szczególnych danego widma radiowego; b) konieczności ochrony przed szkodliwymi zakłóceniami; c) opracowania wiarygodnych warunków współdzielenia widma radiowego, w stosownych przypadkach; d) potrzeby zapewnienia technicznej jakości łączności lub usługi; e) innych celów leżących w interesie ogólnym określonych przez państwa członkowskie zgodnie z prawem Unii; f) potrzeby zagwarantowania efektywnego wykorzystania widma radiowego. 		<p>142, art. 143, art. 145, art. 147, art. 148, art. 149, art. 150, Art. 151, art. 152, Art. 153, art. 154, Art. 155, art. 156</p>	<p>przydziałem częstotliwości oraz okres, na jaki został dokonany przydział częstotliwości.</p> <p>Art. 138. 1. Z wyjątkiem art. 145, art. 152 i art. 153, używanie urządzenia radiowego wymaga posiadania pozwolenia radiowego, zwanego dalej „pozwoleniem”.</p> <ol style="list-style-type: none"> 2. Prezes UKE wydaje pozwolenie w drodze decyzji. 3. Postępowanie w sprawie wydania pozwolenia wszczyna się na wniosek zainteresowanego podmiotu. 4. Podmiot posiadający rezerwację częstotliwości lub podmiot przez niego upoważniony lub podmiot, któremu częstotliwości zostały wydierżawione lub przekazane do użytkowania zgodnie z art. 96, o ile nie została wydana decyzja, o której mowa w art. 96 ust. 5, może żądać wydania pozwolenia dotyczącego wykorzystania zasobu częstotliwości objętego rezerwacją częstotliwości w okresie jej obowiązywania. 5. Do pozwolenia stosuje się odpowiednio przepis art. 65. 6. W przypadku wygaśnięcia lub rozwiązania umowy o wydierżawienie częstotliwości lub umowy o przekazanie częstotliwości do użytkowania, o których mowa w art. 96, Prezes UKE stwierdza wygaśnięcie pozwolenia wydanego zgodnie z ust. 4. 7. W przypadku częstotliwości radiowych, których przeznaczenie określono w Krajowej Tablicy Przeznaczeń Częstotliwości lub ustalono w planie zagospodarowania częstotliwości, Prezes UKE wydaje decyzję w terminie 6 tygodni od dnia złożenia wniosku. 8. Termin, o którym mowa w ust. 7, nie ma zastosowania w przypadkach wymagających uzgodnień międzynarodowych lub wynikających z wiążących Rzeczpospolitą Polską umów międzynarodowych dotyczących użytkowania częstotliwości radiowych lub pozycji orbitalnych. <p>Art. 139. Przepisu art. 138 ust. 1 nie stosuje się do urządzeń radiowych wykorzystywanych przez użytkowników rządowych.</p> <p>Art. 142. 1. Prezes UKE wydaje pozwolenie podmiotowi, który spełnia wymagania określone ustawą, oraz jeżeli:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) nie zachodzi żadna z okoliczności, o których mowa w art. 100 ust. 2 pkt 1–3 i 5; 2) częstotliwości objęte wnioskiem: <ol style="list-style-type: none"> a) są dostępne, b) zostały przeznaczone w Krajowej Tablicy Przeznaczeń Częstotliwości dla wnioskowanej służby radiokomunikacyjnej i użytkowania oraz
---	--	---	---

	<p>Przy rozważaniu stosowania systemu ogólnego zezwolenia lub przyznawania indywidualnych praw użytkownika zharmonizowanego widma radiowego z uwzględnieniem technicznych środków wykonawczych przyjętych zgodnie z art. 4 decyzji nr 676/2002/WE, państwa członkowskie dążą do minimalizacji problemu szkodliwych zakłóceń, w tym w przypadku współużytkowania widma radiowego, w oparciu o kombinację ogólnego zezwolenia i indywidualnych praw użytkownika.</p> <p>W stosownych przypadkach państwa członkowskie rozważają możliwość wydania zezwolenia na użytkownika widma radiowego w oparciu o kombinację ogólnego zezwolenia i indywidualnych praw użytkownika, biorąc pod uwagę możliwe skutki różnych kombinacji ogólnego zezwolenia i indywidualnych praw użytkownika oraz stopniowego przechodzenia z jednej kategorii do drugiej na konkurencję, innowacje i wchodzenie na rynek.</p> <p>Państwa członkowskie dążą do minimalizowania ograniczeń dotyczących wykorzystania widma radiowego, biorąc w odpowiednim stopniu pod uwagę rozwiązania techniczne w zakresie postępowania w przypadku szkodliwych zakłóceń tak, aby wprowadzić możliwie najmniej uciążliwy system wydawania zezwoleń.</p>			<p>plan zagospodarowania częstotliwości przewiduje ich zagospodarowanie zgodne z wnioskiem,</p> <p>c) mogą być wykorzystywane przez urządzenie radiowe bez powodowania szkodliwych zaburzeń elektromagnetycznych lub kolizji z przyznanymi na rzecz innych podmiotów rezerwacjami częstotliwości, przydziałami częstotliwości, pozwoleniami lub decyzjami o prawie do wykorzystywania częstotliwości,</p> <p>d) zostały międzynarodowo uzgodnione w zakresie i formie określonych w międzynarodowych przepisach radiokomunikacyjnych lub wiążących Rzeczpospolitą Polską umowach międzynarodowych, w przypadku gdy zachodzi możliwość powodowania szkodliwych zakłóceń poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej,</p> <p>3) będą wykorzystywane w sposób efektywny;</p> <p>4) urządzenie pracujące na podstawie pozwolenia może być chronione przed szkodliwymi zakłóceniami;</p> <p>5) wnioskodawca przedłoży:</p> <p>a) dokument potwierdzający spełnienie przez urządzenie wymagań, o których mowa w art. 268 ust. 1–3 albo – w przypadku urządzeń wykorzystywanych w służbie radiokomunikacji morskiej i żeglugi śródlądowej lub w służbie radiokomunikacji lotniczej – dokument potwierdzający objęcie tych urządzeń przepisami, o których mowa odpowiednio w art. 268 ust. 7 pkt 2 lub 3,</p> <p>b) dokument potwierdzający rejestrację statku powietrznego, morskiego lub żeglugi śródlądowej w Rzeczypospolitej Polskiej – w przypadku ubiegania się o wydanie pozwolenia radiowego w służbie radiokomunikacji morskiej i żeglugi śródlądowej lub w służbie radiokomunikacji lotniczej,</p> <p>c) dokument potwierdzający uzyskanie zgody operatora satelity na wykorzystywanie transpondera – w przypadku pozwolenia dla naziemnej stacji w służbie satelitarnej,</p> <p>d) dokument potwierdzający pozytywny wynik egzaminu z wiedzy i umiejętności z zakresu obsługi urządzeń radiowych w służbie radiokomunikacyjnej amatorskiej lub dokument równoważny wydany przez uprawniony organ zagraniczny - w przypadku ubiegania się o wydanie pozwolenia radiowego w służbie radiokomunikacji amatorskiej;</p> <p>6) urządzenie nie koliduje z pracą urządzeń kontrolno-pomiarowych UKE.</p>
--	--	--	--	--

			<p>2. Prezes UKE udostępnia wykaz urządzeń kontrolno-pomiarowych UKE, o których mowa w ust. 1 pkt 5 oraz art. 129 pkt 7, wraz z warunkami ochrony tych urządzeń na stronie podmiotowej BIP UKE.</p> <p>3. Obowiązek, o którym mowa w ust. 1 pkt 4 lit. a, nie dotyczy urządzeń przeznaczonych do wyłącznego używania w służbie radiokomunikacyjnej amatorskiej, niebędących przedmiotem oferty handlowej.</p> <p>4. Prezes UKE wydaje pozwolenia na okres nieprzekraczający 10 lat, a dla służby radiokomunikacyjnej amatorskiej - na okres nieprzekraczający 25 lat. W przypadku pozwolenia dotyczącego wykorzystania zasobu częstotliwości objętego rezerwacją częstotliwości w okresie jej obowiązywania, który jest dłuższy niż 10 lat, okres obowiązywania pozwolenia może zostać zrównany z okresem obowiązywania tej rezerwacji.</p> <p>5. W przypadku przedłużenia rezerwacji częstotliwości zgodnie z art. 92 lub dokonania rezerwacji częstotliwości na kolejny okres w drodze postępowania, o którym mowa w art. 93 ust. 1, Prezes UKE na wniosek podmiotu dysponującego rezerwacją częstotliwości w drodze decyzji, dokonuje zmiany pozwoleń radiowych wydanych w oparciu o tę rezerwację częstotliwości przez:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) wskazanie zakresów częstotliwości i rezerwacji częstotliwości albo rezerwacji częstotliwości dokonanej na kolejny okres w oparciu, o którą wydane jest pozwolenie, 2) zmianę okresu obowiązywania pozwolenia dotyczącego wykorzystania zasobu częstotliwości objętego rezerwacją, tak aby zrównać go z okresem obowiązywania tej rezerwacji częstotliwości albo rezerwacji częstotliwości dokonanej na kolejny okres <ul style="list-style-type: none"> - o ile nie nastąpiła zmiana warunków wykorzystywania częstotliwości wskazanych w rezerwacji częstotliwości uniemożliwiająca korzystanie z urządzeń wskazanych w pozwoleniu radiowym oraz sprzyja to efektywnemu i harmonijnemu gospodarowaniu zasobami częstotliwości. <p>6. Wniosek, o którym mowa w ust. 5, zawiera wykaz pozwoleń, których dotyczy.</p> <p>7. W przypadku, o którym mowa w ust. 5, Prezes UKE wszczyna i prowadzi jedno postępowanie oraz wydaje jedną decyzję w sprawie zmiany wskazanych pozwoleń.</p> <p>Art. 143. 1. W służbie radiokomunikacyjnej amatorskiej Prezes UKE wydaje pozwolenia kategorii 1, kategorii 3, kategorii 5 i pozwolenia dodatkowe. W pozwoleniu Prezes UKE wskazuje znak wywoławczy, za pomocą którego identyfikuje się stację amatorską.</p>
--	--	--	---

			<p>2. Prezes UKE wydaje pozwolenie w służbie radiokomunikacyjnej amatorskiej osobie fizycznej na podstawie zaświadczenia o pozytywnym wyniku egzaminu z wiedzy i umiejętności osoby ubiegającej się o pozwolenie, z zastrzeżeniem art. 142 ust. 1.</p> <p>3. Prezes UKE wydaje pozwolenie w służbie radiokomunikacyjnej amatorskiej osobie prawnej, w tym terenowej jednostce organizacyjnej stowarzyszenia posiadającego osobowość prawną, a także stowarzyszeniu zwykłemu w rozumieniu ustawy z dnia 7 kwietnia 1989 r. – Prawo o stowarzyszeniach (Dz. U. z 2020 r. poz. 2261), na podstawie pozwolenia kategorii 1 lub równoważnego dokumentu wydanego przez uprawniony organ zagraniczny osoby upoważnionej do ubiegania się o wydanie pozwolenia dla tej osoby prawnej, która ukończyła 18 lat.</p> <p>4. Pozytywny wynik egzaminu, o którym mowa w ust. 2 i 3, jest ważny bezterminowo.</p> <p>Art. 145. 1. Nie wymaga pozwolenia używanie urządzeń radiowych przeznaczonych wyłącznie do odbioru.</p> <p>2. Nie wymaga pozwolenia używanie urządzenia radiowego nadawczego lub nadawczo-odbiorczego:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) używanego przez zagraniczny statek powietrzny, morski lub statek żeglugi śródlądowej, zgodnie z międzynarodowymi przepisami radiokomunikacyjnymi, jeżeli urządzenie zostało dopuszczone do używania przez właściwy organ; 2) używanego, zgodnie z przepisami międzynarodowymi, w służbie amatorskiej przez cudzoziemca oraz obywatela polskiego stale rezydującego za granicą podczas pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, jeżeli jednorazowo pobyt taki nie jest dłuższy niż 90 dni; 3) końcowego: <ol style="list-style-type: none"> a) dołączanego do zakończenia sieci telekomunikacyjnej, z wyłączeniem urządzeń stosowanych w służbie lotniczej, morskiej lub żeglugi śródlądowej, b) służącego do utrzymywania łączności z przebywającym krótkookresowo na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub znajdującym się na nim w tranzycie, zagranicznym pojazdem, statkiem powietrznym, morskim lub statkiem żeglugi śródlądowej, przytwierdzonego w sposób trwały do tego pojazdu lub statku, wykorzystującego międzynarodowo uzgodnione zakresy częstotliwości; 4) wykorzystującego zakresy częstotliwości zarezerwowane na rzecz podmiotu uprawnionego do dysponowania częstotliwością lub, za zgodą
--	--	--	---

				<p>tego podmiotu, podmiotu przez niego upoważnionego lub któremu częstotliwości zostały wydierżawione lub przekazane do użytkowania zgodnie z art. 96, o ile nie została wydana decyzja, o której mowa w art. 96 ust. 5, jeżeli rezerwacja częstotliwości przewiduje zwolnienie z obowiązku uzyskania pozwolenia i określa warunki wykorzystywania częstotliwości;</p> <p>5) będącego urządzeniem klasy 1, o którym mowa w art. 269 ust. 3.</p> <p>3. Urządzenia klasy 1, o których mowa w art. 269 ust. 3, nie podlegają ochronie przed szkodliwymi zakłóceniami powodowanymi przez inne urządzenia.</p> <p>4. Minister właściwy do spraw informatyzacji może, w drodze rozporządzenia, określić rozszerzony zakres urządzeń radiowych nadawczych lub nadawczo-odbiorczych, które mogą być używane bez pozwolenia, określając:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) warunki używania urządzeń radiowych nadawczych lub nadawczo-odbiorczych, które mogą być używane bez pozwolenia, 2) rodzaje służb radiokomunikacyjnych, w których urządzenia te mogą być używane <ul style="list-style-type: none"> – uwzględniając przepisy międzynarodowe oraz kierując się zasadą zwiększania liczby rodzajów takich urządzeń, przy uwzględnieniu potrzeby harmonijnego gospodarowania częstotliwościami. <p>Art. 147. 1. Używanie urządzenia radiowego nadawczego lub nadawczo-odbiorczego, niewymagającego pozwolenia na podstawie art. 145 ust. 2 pkt 4, podlega wpisowi do rejestru urządzeń radiowych używanych bez pozwolenia, zwanego dalej „rejestrem urządzeń”.</p> <p>2. Prezes UKE prowadzi rejestr urządzeń w systemie teleinformatycznym.</p> <p>3. Rejestr urządzeń obejmuje w szczególności:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) kolejny numer wpisu; 2) datę otrzymania wniosku oraz datę dokonania wpisu; 3) dane, o których mowa w art. 148 ust. 1 pkt 1-3, 5 i 6. <p>4. Rejestr urządzeń jest jawny i jest udostępniany na stronie podmiotowej BIP UKE.</p> <p>Art. 148. 1. Prezes UKE dokonuje wpisu do rejestru urządzeń na podstawie złożonego przez podmiot uprawniony do dysponowania częstotliwością wniosku zawierającego następujące dane:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) nazwę (firmę) podmiotu uprawnionego do dysponowania częstotliwością, jego siedzibę i adres; 2) oznaczenie formy prawnej podmiotu uprawnionego do dysponowania częstotliwością;
--	--	--	--	---

			<p>3) numer decyzji w sprawie rezerwacji częstotliwości;</p> <p>4) imię, nazwisko, adres i numer telefonu osoby upoważnionej do kontaktowania się w imieniu podmiotu uprawnionego do dysponowania częstotliwością;</p> <p>5) warunki wykorzystywania częstotliwości, o których mowa w art. 141 ust. 1 pkt 1;</p> <p>6) przewidywaną datę rozpoczęcia używania urządzenia.</p> <p>2. Wniosek o wpis do rejestru urządzeń zawiera oświadczenie osoby uprawnionej do reprezentowania podmiotu, o którym mowa w ust. 1, o następującej treści: „Świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia wynikającej z art. 233 § 6 Kodeksu karnego oświadczam, że:</p> <p>1) dane zawarte we wniosku o wpis do rejestru urządzeń są zgodne z prawdą;</p> <p>2) znane mi są i spełniam wynikające z ustawy z dnia ... r. – Prawo komunikacji elektronicznej warunki używania urządzenia radiowego, którego dotyczy wniosek;</p> <p>3) urządzenie radiowe objęte wnioskiem spełnia odnoszące się do niego wymagania, o których mowa w art. 269 ust. 1–3. Klauzula ta zastępuje pouczenie organu uprawnionego do odebrania oświadczenia o odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.</p> <p>3. Do wniosku o wpis do rejestru urządzeń składanego przez podmiot upoważniony, o którym mowa w art. 138 ust. 4, dołącza się upoważnienie do wykorzystywania częstotliwości udzielone przez podmiot uprawniony do dysponowania częstotliwością, wskazujące zakres częstotliwości, obszar, na którym częstotliwości mogą być wykorzystywane oraz okres, w którym podmiot jest uprawniony do wykorzystywania częstotliwości.</p> <p>4. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, opatruje się kwalifikowanym podpisem elektronicznym, podpisem zaufanym albo podpisem osobistym.</p> <p>Art. 149. 1. Prezes UKE dokonuje wpisu urządzenia do rejestru urządzeń w terminie do 21 dni roboczych od dnia otrzymania wniosku, o którym mowa w art. 148 ust. 1, lub od dnia uzupełnienia tego wniosku.</p> <p>2. W przypadku gdy wniosek nie zawiera danych, o których mowa w art. 148 ust. 1, lub oświadczenia, o którym mowa w art. 148 ust. 2, albo w przypadku stwierdzenia, że we wniosku błędnie określono dane, o których mowa w art. 148 ust. 1, Prezes UKE niezwłocznie, jednak nie później niż przed upływem terminu, o którym mowa w ust. 1, wzywa wnioskodawcę do uzupełnienia</p>
--	--	--	---

				<p>wniosku w terminie 7 dni od dnia doręczenia wezwania. Wniosek nieuzupełniony w wyznaczonym terminie pozostawia się bez rozpoznania.</p> <p>3. Jeżeli Prezes UKE, z zastrzeżeniem ust. 2, nie dokona wpisu w terminie, o którym mowa w ust. 1, a od dnia otrzymania wniosku o wpis do rejestru urzędzeń upłynęło 28 dni roboczych, podmiot uprawniony do dysponowania częstotliwością może rozpocząć jej wykorzystywanie za pomocą urzędzenia, którego dotyczył wniosek, po uprzednim zawiadomieniu Prezesa UKE na piśmie utrwalonym w postaci papierowej lub elektronicznej.</p> <p>4. Prezes UKE prostuje z urzędu wpis do rejestru urzędzeń zawierający oczywiste błędy lub niezgodności ze stanem faktycznym.</p> <p>Art. 150. 1. W przypadku zmiany danych, o których mowa w art. 148 ust. 1, podmiot wpisany do rejestru urzędzeń jest obowiązany w terminie 7 dni od dnia zmiany tych danych złożyć do Prezesa UKE wniosek o zmianę wpisu w rejestrze urzędzeń.</p> <p>2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, zawiera numer z rejestru urzędzeń, dane podlegające zmianie oraz oświadczenie, o którym mowa w art. 148 ust. 2.</p> <p>3. W przypadku braków formalnych wniosku o zmianę wpisu stosuje się przepis art. 149 ust. 1.</p> <p>4. Prezes UKE na podstawie wniosku, o którym mowa w ust. 1, dokonuje zmiany wpisu w rejestrze urzędzeń.</p> <p>Art. 151. 1. Prezes UKE wykreśla wpis do rejestru urzędzeń w przypadku wygaśnięcia rezerwacji częstotliwości albo na wniosek podmiotu uprawnionego do dysponowania rezerwacją</p> <p>2. Prezes UKE może wykreślić wpis do rejestru urzędzeń, jeżeli zachodzą okoliczności, o których mowa w art. 99 ust. 1.</p> <p>Art. 152. 1. Prezes UKE, w drodze decyzji, na wniosek zainteresowanego podmiotu, może dopuścić czasowe używanie urzędzenia radiowego w zakresach częstotliwości cywilnych lub cywilno-rządowych w celu zapewnienia przekazu informacji na okres nieprzekraczający 30 dni.</p> <p>2. Prezes UKE, wydając decyzję, o której mowa w ust. 1, kieruje się obiektywnymi, przejrzystymi, niedyskryminacyjnymi i proporcjonalnymi kryteriami.</p> <p>3. Do wniosku, o którym mowa w ust. 1, dołącza się oryginał lub kopię:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) dokumentu potwierdzającego spełnienie przez urządzenie wymagań, o których mowa w art. 268 ust. 1–3; 2) pełnomocnictwa – jeżeli strona działa przez pełnomocnika; 3) dowodu uiszczenia opłaty za prawo do wykorzystywania częstotliwości, o której mowa w art. 24 ust. 4.
--	--	--	--	---

				<p>4. Dokumenty, o których mowa w ust. 3, można składać w języku angielskim. Przepisu art. 33 § 2 i 3 oraz art. 76a § 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego nie stosuje się.</p> <p>5. Obowiązek wniesienia opłaty za prawo do wykorzystywania częstotliwości, o której mowa w art. 24 ust. 4, powstaje z chwilą złożenia wniosku, o którym mowa w ust. 1.</p> <p>6. W decyzji, o której mowa w ust. 1, Prezes UKE określa:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) rodzaj, wyróżnik typu oraz nazwę producenta urządzenia radiowego, którego dotyczy decyzja; 2) uprawniony podmiot oraz jego siedzibę i adres lub adres stałego miejsca wykonywania działalności gospodarczej, jeżeli podmiot posiada takie miejsce; 3) warunki wykorzystania częstotliwości; 4) warunki używania urządzenia radiowego, w szczególności rodzaj służby, w której jest wykorzystywane urządzenie; 5) okres obowiązywania decyzji; 6) termin rozpoczęcia wykorzystania częstotliwości. <p>7. Prezes UKE odmawia wydania decyzji, o której mowa w ust. 1, albo cofa tę decyzję, jeżeli wystąpi jedna z okoliczności, o których mowa w art. 100 ust. 2 pkt 1–3.</p> <p>Art. 153. 1. Prezes UKE, w drodze decyzji, na wniosek zainteresowanego podmiotu, może zezwolić na czasowe używanie urządzenia radiowego nadawczego lub nadawczo-odbiorczego w celu przeprowadzenia badań, testów lub eksperymentów w zakresach częstotliwości cywilnych lub cywilno-rządowych, pod warunkiem przedstawienia celu oraz harmonogramu prowadzenia tych badań, testów lub eksperymentów.</p> <p>2. Decyzję, o której mowa w ust. 1, dotyczącą używania urządzeń radiowych służących do rozprowadzania lub rozpowszechniania programów radiofonicznych lub telewizyjnych, Prezes UKE wydaje w porozumieniu z Przewodniczącym KRRiT. Niezajęcie stanowiska przez Przewodniczącego KRRiT w terminie 10. dni roboczych od dnia otrzymania projektu decyzji jest równoznaczne z uzgodnieniem projektu.</p> <p>3. Stroną postępowania w sprawie o wydanie decyzji, o której mowa w ust. 1, jest także podmiot dysponujący rezerwacją częstotliwości.</p> <p>4. Zezwolenie, o którym mowa w ust. 1, nie może być wydane na okres dłuższy niż rok.</p> <p>5. Zezwolenie, o którym mowa w ust. 1, może być na wniosek zainteresowanego podmiotu jednokrotnie przedłużone na okres nie dłuższy niż rok, po przedłożeniu sprawozdania z dotychczas wykonanych działań w</p>
--	--	--	--	--

				<p>zakresie badań, testów lub eksperymentów w ramach tego zezwolenia. Prezes UKE odmawia przedłużenia zezwolenia w przypadku nieprzedłożenia takiego sprawozdania.</p> <p>6. Podmiot, który uzyskał zezwolenie, o którym mowa w ust. 1, jest obowiązany przedłożyć Prezesowi UKE sprawozdanie z przeprowadzonych badań, testów lub eksperymentów, w terminie nie dłuższym niż 14 dni od dnia ich zakończenia.</p> <p>7. Sprawozdanie, o którym mowa w ust. 5 lub 6, z zastrzeżeniem przepisów o ochronie własności przemysłowej i intelektualnej, zawiera w szczególności:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) określenie urządzeń radiowych wykorzystanych w badaniach, testach lub eksperymentach oraz ich parametry; 2) opis metodyki badań, testów lub eksperymentów i ich wyniki; 3) wnioski wynikające z przeprowadzonych badań, testów lub eksperymentów. <p>8. Do wydania decyzji, o której mowa w ust. 1, przepisy art. 152 ust. 3, 5 i 6 stosuje się.</p> <p>9. Prezes UKE, w drodze decyzji, odmawia zezwolenia albo cofa zezwolenie, jeżeli wystąpi jedna z okoliczności, o których mowa w art. 100 ust. 2 pkt 1-3.</p> <p>10. Prezes UKE, w drodze decyzji, odmawia zezwolenia, jeżeli podmiot, który będąc do tego zobowiązany, nie złożył sprawozdania z przeprowadzonych badań, testów lub eksperymentów.</p> <p>11. Prezes UKE, w drodze decyzji, może cofnąć zezwolenie, jeżeli podmiot nie rozpoczął badań, testów lub eksperymentów w terminie 3 miesięcy od dnia rozpoczęcia wykorzystywania częstotliwości określonego w zezwoleniu.</p> <p>Art. 154. Prezes UKE udostępnia na stronie podmiotowej BIP UKE informacje o wydanych pozwoleń, rezerwacjach częstotliwości oraz decyzjach o zezwoleniu na czasowe używanie urządzeń radiowych, o których mowa w art. 152 oraz art. 153, obejmujące:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) nazwę (firmę) podmiotu uprawnionego; 2) zakres częstotliwości; 3) obszar, na którym częstotliwości mogą być wykorzystywane lub lokalizację stacji; 4) okres obowiązywania decyzji. <p>Art. 155. 1. Czasowe używanie urządzenia radiowego nadawczego lub nadawczo-odbiorczego, wykorzystującego częstotliwości użytkowane jako cywilne lub cywilno-rządowe, służącego do komunikacji w systemie naziemnym lub satelitarnym przez misje dyplomatyczne, urzędy konsularne, zagraniczne misje specjalne oraz przedstawicielstwa organizacji międzynarodowych, korzystające z przywilejów i immunitetów na podstawie</p>
--	--	--	--	--

				<p>ustaw, umów i zwyczajów międzynarodowych, mające swe siedziby na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, wymaga uzyskania pisemnej zgody Prezesa UKE, zatwierdzonej przez ministra właściwego do spraw zagranicznych, oraz dopuszczalne jest wyłącznie w zakresie związanym z działalnością dyplomatyczną tych podmiotów, chyba że odpowiednie wiążące Rzeczpospolitą Polską umowy międzynarodowe stanowią inaczej lub wymaga tego zasada wzajemności.</p> <p>2. Wniosek o wydanie zgody składany jest do Prezesa UKE, za pośrednictwem ministra właściwego do spraw zagranicznych niezwłocznie, jednak nie później niż w terminie 7 dni roboczych przed planowanym rozpoczęciem wykorzystywania częstotliwości.</p> <p>3. W wyjątkowych przypadkach, wymagających pilnego działania ze względu na ważny interes państwa, wniosek o wydanie zgody może zostać złożony bez zachowania terminu, o którym mowa w ust. 2. Prezes UKE może pozostawić taki wniosek bez rozpoznania, w przypadku gdy ze względów technicznych lub organizacyjnych brak jest możliwości jego rozpatrzenia przed planowanym rozpoczęciem wykorzystywania częstotliwości przez wnioskodawcę.</p> <p>4. Wniosek o wydanie zgody zawiera:</p> <ol style="list-style-type: none">1) cel, w którym będzie używane urządzenie;2) obszar wykorzystywania częstotliwości albo obszar przemieszczania urządzenia;3) termin rozpoczęcia oraz zakończenia wykorzystywania częstotliwości;4) typ i rodzaj urządzenia;5) moc wyjściową urządzenia;6) częstotliwości nadawania i odbioru;7) szerokość kanału i rodzaj emisji;8) imię, nazwisko, adres do korespondencji, adres poczty elektronicznej i numer telefonu osoby wyznaczonej do kontaktu w sprawie technicznych warunków wykorzystania częstotliwości lub używania urządzenia radiowego. <p>5. Prezes UKE wydaje zgodę na używanie urządzenia, o którym mowa w ust. 1, jeżeli urządzenie to nie będzie powodować szkodliwych zakłóceń w pracy innych urządzeń lub nie będzie prowadzić do wystąpienia okoliczności, o których mowa w art. 99 ust. 1 pkt 3. W przypadku stwierdzenia możliwości wystąpienia takich zakłóceń lub okoliczności Prezes UKE nie wydaje zgody oraz informuje wnioskodawcę, za pośrednictwem ministra właściwego do spraw zagranicznych, o możliwości zmiany wniosku w wyznaczonym terminie, ze wskazaniem zakresu tych zmian.</p>
--	--	--	--	--

			<p>6. Prezes UKE wydaje zgodę na używanie urządzenia radiowego, o którym mowa w ust. 1, na okres nieprzekraczający 30 dni.</p> <p>7. W przypadku gdy urządzenie radiowe, o którym mowa w ust. 1, powoduje szkodliwe zakłócenia lub prowadzi do wystąpienia okoliczności, o których mowa w art. 99 ust. 1 pkt 3, Prezes UKE:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) określa nowe warunki wykorzystania częstotliwości albo 2) stwierdza konieczność zaprzestania używania urządzenia radiowego – informując o tym użytkownika urządzenia radiowego, za pośrednictwem ministra właściwego do spraw zagranicznych. <p>8. W przypadku stwierdzenia, że urządzenie radiowe, o którym mowa w ust. 1, wykorzystywane jest niezgodnie z warunkami określonymi w wydanej zgodzie, Prezes UKE informuje użytkownika urządzenia radiowego, za pośrednictwem ministra właściwego do spraw zagranicznych, o konieczności dostosowania, w określonym terminie, warunków wykorzystania częstotliwości do warunków, na które wydano zgodę.</p> <p>9. Prezes UKE informuje użytkownika urządzenia radiowego, za pośrednictwem ministra właściwego do spraw zagranicznych, o cofnięciu zgody w przypadku niedostosowania wykorzystania częstotliwości do warunków, na które wydano zgodę w terminie przez niego wyznaczonym.</p> <p>Art. 156. 1. Czasowe używanie urządzenia radiowego nadawczego lub nadawczo-odbiorczego, wykorzystującego częstotliwości użytkowane jako rządowe, służącego do komunikacji w systemie naziemnym lub satelitarnym przez misje dyplomatyczne, urzędy konsularne, zagraniczne misje specjalne oraz przedstawicielstwa organizacji międzynarodowych, korzystające z przywilejów i immunitetów na podstawie ustaw, umów i zwyczajów międzynarodowych, mające swe siedziby na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, wymaga uzyskania pisemnej zgody Ministra Obrony Narodowej, zatwierdzonej przez ministra właściwego do spraw zagranicznych, oraz dopuszczalne jest wyłącznie w zakresie związanym z działalnością dyplomatyczną tych podmiotów, chyba że odpowiednie wiążące Rzeczpospolitą Polską umowy międzynarodowe stanowią inaczej lub wymaga tego zasada wzajemności.</p> <p>2. Wniosek o wydanie zgody składany jest do Ministra Obrony Narodowej za pośrednictwem ministra właściwego do spraw zagranicznych niezwłocznie, jednak nie później niż w terminie 7 dni roboczych przed planowanym rozpoczęciem wykorzystywania częstotliwości. W przypadku przekazania przez ministra właściwego do spraw zagranicznych wniosku o wydanie zgody do Prezesa UKE, Prezes UKE niezwłocznie przekazuje wniosek do Ministra Obrony Narodowej.</p>
--	--	--	---

				<p>3. Minister Obrony Narodowej może powierzyć realizację zadań, o których mowa w ust. 1 i 2, kierownikowi komórki organizacyjnej lub jednostki organizacyjnej podległej Ministrowi Obrony Narodowej lub przez niego nadzorowanej, właściwej w sprawach zarządzania częstotliwościami.</p> <p>4. Do spraw związanych z wyrażaniem przez Ministra Obrony Narodowej zgody, o której mowa w ust. 1, przepisy art. 155 ust. 3–9 stosuje się odpowiednio.</p>
Art. 46 ust. 2	2. Podejmując decyzję na podstawie ust. 1 mającą na celu ułatwienie współużytkowania widma radiowego, właściwe organy zapewniają, aby warunki współużytkowania widma radiowego były jednoznacznie określone w zezwoleniu. Takie warunki ułatwiają wydajne wykorzystanie widma radiowego, konkurencję i innowacje.	T	Art. 87 ust. 3 pkt 1	<p>3. W rezerwacji częstotliwości Prezes UKE może także określić w szczególności:</p> <p>1) warunki wykorzystywania częstotliwości, w tym także w ramach współużytkowania częstotliwości, o których mowa w art. 141 ust. 1;</p>
Art. 47	Warunki dotyczące indywidualnych praw użytkownika widma radiowego			
Art. 47 ust. 1	<p>1. Właściwe organy obwarowują warunkami indywidualne prawa użytkownika widma radiowego zgodnie z art. 13 ust. 1 w taki sposób, aby zapewnić optymalne i najefektywniejsze i najwydajniejsze użytkowanie widma radiowego. Przed przydzieleniem lub odnowieniem takich praw, wyraźnie określają wszelkie takie warunki, w tym wymagany poziom użytkowania oraz możliwość spełnienia tego wymogu przez obrót prawami i ich dzierżawę aby zapewnić wykonanie tych warunków zgodnie z art. 30. Warunki, którymi obwarowano odnowienie prawa użytkownika widma radiowego, nie mogą zapewniać nienależnej przewagi dotychczasowym posiadaczom tych praw.</p> <p>Takie warunki określają wszelkie mające zastosowanie parametry, w tym obowiązujący</p>	T	Art. 87 ust. 1, (w zakresie akapitu 3) Art. 81	<p>Art. 87. 1. Prezes UKE w rezerwacji częstotliwości określa:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) uprawniony podmiot, na rzecz którego dokonano rezerwacji częstotliwości, oraz jego siedzibę i adres; 2) zakres częstotliwości lub pozycje orbitalne objęte rezerwacją; 3) obszar, na którym mogą być wykorzystywane częstotliwości; 4) rodzaje służby radiokomunikacyjnej; 5) okres obowiązywania rezerwacji; 6) okres wykorzystywania częstotliwości; 7) termin, w którym podmiot jest obowiązany rozpocząć wykorzystywanie częstotliwości; 8) wymagania w zakresie wykorzystania częstotliwości oraz wskazanie czy ich realizacja jest możliwa w drodze dzierżawy lub przekazania do użytkownika częstotliwości; 9) warunki wydania pozwolenia radiowego uwzględniające warunki wynikające z wiążących Rzeczpospolitą Polską umów międzynarodowych; 10) zobowiązania podmiotu podjęte w ramach postępowania selekcyjnego, o ile zostały podjęte; 11) wymagania dotyczące bezpieczeństwa i integralności infrastruktury telekomunikacyjnej i usług ustalone przez Prezesa UKE z

	<p>termin na wdrożenie praw, którego niedotrzymanie uprawniałoby właściwy organ do wycofania prawa użytkowania lub wprowadzenia innych środków.</p> <p>Właściwe organy odpowiednio wcześniej i w przejrzysty sposób odbywają konsultacje z zainteresowanymi stronami i informują je o warunkach, którymi mają zostać obwarowane indywidualne prawa użytkowania, przed ich nałożeniem. Organy te z wyprzedzeniem określają kryteria oceny spełnienia tych warunków i informują o nich zainteresowane strony w przejrzysty sposób.</p>			<p>uwzględnieniem rekomendacji i wytycznych Agencji Unii Europejskiej ds. Cyberbezpieczeństwa (ENISA), po zasięgnięciu opinii Kolegium do Spraw Cyberbezpieczeństwa, o którym mowa w art. 64 ustawy z dnia 5 lipca 2018 r. o krajowym systemie cyberbezpieczeństwa, jeżeli rezerwacja będzie obejmować co najmniej 30% obszaru kraju i jest dokonywana bez przeprowadzenia postępowania selekcyjnego, o którym mowa w art. 104 ust. 3 lub po przeprowadzeniu aukcji lub przetargu, o których mowa w art. 104 ust. 3 pkt 2.</p> <p>Art. 81. Przed wydaniem decyzji w sprawie rezerwacji częstotliwości, nieopowiedzonej przetargiem, aukcją albo konkursem, zwanych dalej „postępowaniem selekcyjnym”, Prezes UKE przekazuje stronie projekt rozstrzygnięcia, wyznaczając odpowiedni, nie krótszy niż 14 dni, termin na zajęcie stanowiska.</p>
<p>Art. 47 ust. 2</p>	<p>2. Obwarowując warunkami indywidualne prawa wykorzystania widma radiowego, właściwe organy mogą zwłaszcza w celu zapewnienia efektywnego i wydajnego wykorzystania widma radiowego lub wspierania większego zasięgu, przewidzieć następujące możliwości:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) współużytkowania infrastruktury pasywnej lub aktywnej, która opiera się na widmie radiowym, lub współużytkowania widma radiowego,; b) zawierania komercyjnych umów dostępu do usług roamingu; c) uruchamiania wspólnie infrastruktury na potrzeby dostarczania sieci lub świadczenia usług, które uzależnione są od wykorzystania widma radiowego. <p>Ustalając warunki którymi obwarowano prawa użytkowania widma radiowego, właściwe</p>	<p>N</p>	<p>Art. 87 ust. 3 pkt 5-7</p>	<p>3. W rezerwacji częstotliwości Prezes UKE może także określić w szczególności:</p> <ul style="list-style-type: none"> 5) możliwość lub obowiązek współużytkowania częstotliwości lub dostępu do elementów sieci telekomunikacyjnej i usług dodatkowych służących do wykorzystywania częstotliwości objętych rezerwacją; 6) możliwość lub obowiązek zapewnienia dostępu telekomunikacyjnego na potrzeby roamingu lokalnego; 7) obowiązek uruchamiania, wspólnie z innym podmiotem, infrastruktury na potrzeby dostarczania sieci lub świadczenia usług, które uzależnione są od wykorzystania częstotliwości objętych rezerwacją;

	organy nie zabraniają współużytkowania widma radiowego. Wdrożenie przez przedsiębiorstwa warunków nałożonych na podstawie niniejszego ustępu nadal podlega przepisom prawa konkurencji.			
Art. 48	Przyznawanie indywidualnych praw użytkowania widma radiowego			
Art. 48 ust. 1	1. W przypadku gdy konieczne jest przyznanie indywidualnych praw użytkowania widma radiowego, państwa członkowskie przyznają takie prawa – na wniosek – każdemu przedsiębiorstwu do celów dostarczania sieci łączności elektronicznej lub świadczenia usług na podstawie ogólnego zezwolenia, o którym mowa w art. 12, z zastrzeżeniem art. 13, art. 21 ust. 1 lit. c) i art. 55, oraz wszelkich innych przepisów zapewniających skuteczne wykorzystanie tych zasobów zgodnie z niniejszą dyrektywą.	T	Art. 82 ust. 1, art. 132 Art. 138 Art. 142	Art. 82. 1. Prezes UKE wydaje decyzję w sprawie rezerwacji częstotliwości w terminie 6 tygodni od dnia złożenia wniosku przez podmiot ubiegający się o rezerwację częstotliwości, z uwzględnieniem ust. 2. Art. 132. 1. Prezes UKE dokonuje przydziału częstotliwości w terminie 6 tygodni od dnia złożenia wniosku przez podmiot ubiegający się o przydział częstotliwości, z zastrzeżeniem ust. 2. 2. Jeżeli dokonanie przydziału częstotliwości wymaga przeprowadzenia uzgodnień międzynarodowych, Prezes UKE dokonuje przydziału częstotliwości w terminie 6 tygodni od dnia zakończenia uzgodnień międzynarodowych. 3. Wniosek o dokonanie przydziału częstotliwości dla misji dyplomatycznej, urzędu konsularnego, zagranicznej misji specjalnej oraz przedstawicielstwa organizacji międzynarodowej, korzystających z przywilejów i immunitetów na podstawie ustaw, umów i zwyczajów międzynarodowych, mających swe siedziby na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej składa się za pośrednictwem ministra właściwego do spraw zagranicznych. Art. 138. 1. Z wyjątkiem art. 145, art. 152 i art. 153, używanie urządzenia radiowego wymaga posiadania pozwolenia radiowego, zwanego dalej „pozwoleniem”. 2. Prezes UKE wydaje pozwolenie w drodze decyzji. 3. Postępowanie w sprawie wydania pozwolenia wszczyna się na wniosek zainteresowanego podmiotu. 4. Podmiot posiadający rezerwację częstotliwości lub podmiot przez niego upoważniony lub podmiot, któremu częstotliwości zostały wydierżawione lub przekazane do użytkowania zgodnie z art. 96, o ile nie została wydana decyzja, o której mowa w art. 96 ust. 5, może żądać wydania pozwolenia dotyczącego wykorzystania zasobu częstotliwości objętego rezerwacją częstotliwości w okresie jej obowiązywania. 5. Do pozwolenia stosuje się odpowiednio przepis art. 65. 6. W przypadku wygaśnięcia lub rozwiązania umowy o wydierżawienie częstotliwości lub umowy o przekazanie częstotliwości do użytkowania, o

				<p>których mowa w art. 96, Prezes UKE stwierdza wygaśnięcie pozwolenia wydanego zgodnie z ust. 4.</p> <p>7. W przypadku częstotliwości radiowych, których przeznaczenie określono w Krajowej Tablicy Przeznaczeń Częstotliwości lub ustalono w planie zagospodarowania częstotliwości, Prezes UKE wydaje decyzję w terminie 6 tygodni od dnia złożenia wniosku.</p> <p>8. Termin, o którym mowa w ust. 7, nie ma zastosowania w przypadkach wymagających uzgodnień międzynarodowych lub wynikających z wiążących Rzeczpospolitą Polską umów międzynarodowych dotyczących użytkowania częstotliwości radiowych lub pozycji orbitalnych.</p> <p>Art. 142. 1. Prezes UKE wydaje pozwolenie podmiotowi, który spełnia wymagania określone ustawą, oraz jeżeli:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) nie zachodzi żadna z okoliczności, o których mowa w art. 100 ust. 2 pkt 1–3 i 5; 2) częstotliwości objęte wnioskiem: <ol style="list-style-type: none"> a) są dostępne, b) zostały przeznaczone w Krajowej Tablicy Przeznaczeń Częstotliwości dla wnioskowanej służby radiokomunikacyjnej i użytkowania oraz plan zagospodarowania częstotliwości przewiduje ich zagospodarowanie zgodne z wnioskiem, c) mogą być wykorzystywane przez urządzenie radiowe bez powodowania szkodliwych zaburzeń elektromagnetycznych lub kolizji z przyznanymi na rzecz innych podmiotów rezerwacjami częstotliwości, przydziałami częstotliwości, pozwoleniami lub decyzjami o prawie do wykorzystywania częstotliwości, d) zostały międzynarodowo uzgodnione w zakresie i formie określonych w międzynarodowych przepisach radiokomunikacyjnych lub wiążących Rzeczpospolitą Polską umowach międzynarodowych, w przypadku gdy zachodzi możliwość powodowania szkodliwych zakłóceń poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej, e) będą wykorzystywane w sposób efektywny; 3) urządzenie pracujące na podstawie pozwolenia może być chronione przed szkodliwymi zakłóceniami; 4) wnioskodawca przedłoży: <ol style="list-style-type: none"> a) dokument potwierdzający spełnienie przez urządzenie wymagań, o których mowa w art. 268 ust. 1–3 albo – w przypadku urządzeń wykorzystywanych w służbie radiokomunikacji morskiej i żeglugi śródlądowej lub w służbie radiokomunikacji lotniczej – dokument
--	--	--	--	--

				<p>potwierdzający objęcie tych urządzeń przepisami, o których mowa odpowiednio w art. 268 ust. 7 pkt 2 lub 3,</p> <p>b) dokument potwierdzający rejestrację statku powietrznego, morskiego lub żeglugi śródlądowej w Rzeczypospolitej Polskiej – w przypadku ubiegania się o wydanie pozwolenia radiowego w służbie radiokomunikacji morskiej i żeglugi śródlądowej lub w służbie radiokomunikacji lotniczej,</p> <p>c) dokument potwierdzający uzyskanie zgody operatora satelity na wykorzystywanie transpondera – w przypadku pozwolenia dla naziemnej stacji w służbie satelitarnej,</p> <p>d) dokument potwierdzający pozytywny wynik egzaminu z wiedzy i umiejętności z zakresu obsługi urządzeń radiowych w służbie radiokomunikacyjnej amatorskiej lub dokument równoważny wydany przez uprawniony organ zagraniczny - w przypadku ubiegania się o wydanie pozwolenia radiowego w służbie radiokomunikacji amatorskiej;</p> <p>5) urządzenie nie koliduje z pracą urządzeń kontrolno-pomiarowych UKE.</p> <p>2. Prezes UKE udostępnia wykaz urządzeń kontrolno-pomiarowych UKE, o których mowa w ust. 1 pkt 5 oraz art. 129 pkt 7, wraz z warunkami ochrony tych urządzeń na stronie podmiotowej BIP UKE.</p> <p>3. Obowiązek, o którym mowa w ust. 1 pkt 4 lit. a, nie dotyczy urządzeń przeznaczonych do wyłącznego używania w służbie radiokomunikacyjnej amatorskiej, niebędących przedmiotem oferty handlowej.</p> <p>4. Prezes UKE wydaje pozwolenia na okres nieprzekraczający 10 lat, a dla służby radiokomunikacyjnej amatorskiej - na okres nieprzekraczający 25 lat. W przypadku pozwolenia dotyczącego wykorzystania zasobu częstotliwości objętego rezerwacją częstotliwości w okresie jej obowiązywania, który jest dłuższy niż 10 lat, okres obowiązywania pozwolenia może zostać zrównany z okresem obowiązywania tej rezerwacji.</p> <p>5. W przypadku przedłużenia rezerwacji częstotliwości zgodnie z art. 92 lub dokonania rezerwacji częstotliwości na kolejny okres w drodze postępowania, o którym mowa w art. 93 ust. 1, Prezes UKE na wniosek podmiotu dysponującego rezerwacją częstotliwości w drodze decyzji, dokonuje zmiany pozwoleń radiowych wydanych w oparciu o tę rezerwację częstotliwości przez:</p> <p>1) wskazanie zakresów częstotliwości i rezerwacji częstotliwości albo rezerwacji częstotliwości dokonanej na kolejny okres w oparciu, o którą wydane jest pozwolenie,</p>
--	--	--	--	--

				<p>2) zmianę okresu obowiązywania pozwolenia dotyczącego wykorzystania zasobu częstotliwości objętego rezerwacją, tak aby zrównać go z okresem obowiązywania tej rezerwacji częstotliwości albo rezerwacji częstotliwości dokonanej na kolejny okres</p> <p>– o ile nie nastąpiła zmiana warunków wykorzystywania częstotliwości wskazanych w rezerwacji częstotliwości uniemożliwiająca korzystanie z urządzeń wskazanych w pozwoleniu radiowym oraz sprzyja to efektywnemu i harmonijnemu gospodarowaniu zasobami częstotliwości.</p> <p>6. Wniosek, o którym mowa w ust. 5, zawiera wykaz pozwoleń, których dotyczy.</p> <p>7. W przypadku, o którym mowa w ust. 5, Prezes UKE wszczyna i prowadzi jedno postępowanie oraz wydaje jedną decyzję w sprawie zmiany wskazanych pozwoleń.</p>
Art. 48 ust. 2	2. Bez uszczerbku dla szczegółowych kryteriów i procedur przyjętych przez państwa członkowskie w celu przyznawania indywidualnych praw użytkowania widma radiowego dostawcom treści radiowych lub telewizyjnych, aby osiągnąć cele leżące w interesie ogólnym zgodnie z prawem Unii, indywidualne prawa użytkowania widma radiowego są przyznawane w oparciu o otwarte, obiektywne, przejrzyste, niedyskryminacyjne i proporcjonalne procedury, a w przypadku częstotliwości radiowych – zgodnie z art. 45.	T	Art. 104	<p>Art. 104. 1. Prezes UKE udostępnia na stronie podmiotowej BIP UKE informację o zajętych zasobach częstotliwości oraz aktualizuje ją nie rzadziej niż raz w miesiącu. Prezes UKE może także ogłosić informację o dostępnym zasobie częstotliwości.</p> <p>2. W przypadku wpłynięcia wniosku o rezerwację częstotliwości z dostępnego zasobu częstotliwości Prezes UKE udostępnia niezwłocznie na stronie podmiotowej BIP UKE informację o wpłynięciu wniosku. Udostępniając informację o wpłynięciu wniosku Prezes UKE wyznacza zainteresowanym podmiotom termin 14 dni na złożenie wniosku o rezerwację częstotliwości. Jeżeli w terminie wyznaczonym przez Prezesa UKE zostanie złożony wniosek o rezerwację częstotliwości, którego uwzględnienie spowoduje przekroczenie dostępnego zasobu częstotliwości, wówczas zachodzi brak dostatecznego zasobu częstotliwości.</p> <p>3. W przypadku braku dostatecznego zasobu częstotliwości podmiot, dla którego zostanie dokonana rezerwacja częstotliwości, jest wyłaniany w drodze postępowania selekcyjnego:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) konkursu - w przypadku rezerwacji częstotliwości na cele rozpowszechniania w sposób cyfrowy lub rozprowadzania programów radiofonicznych lub telewizyjnych; 2) przetargu albo aukcji – w pozostałych przypadkach.
Art. 48 ust. 3	3. Wyjątek od stosowania wymogu otwartych procedur może mieć zastosowanie w przypadkach, gdy przyznanie	N	Art. 69 ust. 2	<p>2. W przypadku dokonywania rezerwacji częstotliwości lub jej zmiany, w celu:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) rozpowszechniania programów radiofonicznych w sposób analogowy drogą rozsiewczą naziemną,

	indywidualnych praw użytkowania widma radiowego dostawcom treści radiowych lub telewizyjnych jest konieczne do osiągnięcia celu leżącego w interesie ogólnym określonego przez państwa członkowskie zgodnie z prawem Unii.			<p>2) rozpowszechniania lub rozprowadzania w sposób cyfrowy drogą rozszewczą naziemną programów telewizyjnych na multipleksie pierwszym lub multipleksie drugim przez nadawców posiadających koncesję lub koncesję na kolejny okres,</p> <p>3) wykonywania ustawowych zadań przez spółki, o których mowa w art. 26 ust. 2 i 3 ustawy z dnia 29 grudnia 1992 r. o radiofonii i telewizji – Prezes UKE wydaje decyzję niezwłocznie. Przepisów art. 104 i art. 105 nie stosuje się.</p> <p>Art. 89 ust. 2 2. Przepisu ust. 1 pkt 3 nie stosuje się do rezerwacji częstotliwości na cele rozpowszechniania programów radiofonicznych w sposób analogowy drogą rozszewczą naziemną.</p>
Art. 48 ust. 4	4. Właściwe organy rozpatrują wnioski o indywidualne prawa użytkowania widma radiowego w ramach procedury selekcji według obiektywnych, przejrzystych, proporcjonalnych i niedyskryminacyjnych kryteriów kwalifikowalności, które określono z wyprzedzeniem i które odzwierciedlają warunki, którymi mają zostać obwarowane te prawa. Właściwe organy mają prawo żądać od wnioskodawców wszelkich informacji niezbędnych, aby ocenić – w świetle tych kryteriów – ich zdolność do spełnienia tych warunków. Jeżeli właściwy organ stwierdzi, że wnioskodawca nie posiada wymaganej zdolności, wydaje należycie uzasadnioną decyzję w tym zakresie.	T	<p>Art. 112 Art. 113, art. 114, art. 115, art. 116, Art. 117</p> <p>Art. 112. 1. Prezes UKE, z zastrzeżeniem art. 113 ust. 3, określa w dokumentacji w szczególności:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) przedmiot i zakres postępowania selekcyjnego; 2) warunki uczestnictwa w postępowaniu selekcyjnym; 3) kryteria oceny ofert; 4) wymagania, jakim powinna odpowiadać oferta; 5) minimum kwalifikacyjne albo wskazuje, że minimum kwalifikacyjne nie zostało ustalone; 6) zasady ustalenia wyników postępowania selekcyjnego. <p>2. W dokumentacji określa się które części oferty uczestnika postępowania selekcyjnego będą stanowiły zobowiązania, o których mowa w art. 87 ust. 1 pkt 10.</p> <p>3. Dokumentację udostępnia się za opłatą, która nie może przekroczyć kosztów wykonania dokumentacji. Opłata jest pobierana przez Urząd Komunikacji Elektronicznej.</p> <p>Art. 113. 1. Prezes UKE, określając warunki uczestnictwa w przetargu albo w aukcji, może w szczególności wskazać zasoby częstotliwości, którymi dysponowanie:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) wyłącza z udziału w przetargu albo aukcji podmiot dysponujący tym zasobem lub podmioty z grupy kapitałowej dysponującej tym zasobem lub 2) ogranicza zasoby częstotliwości, o których rezerwację może ubiegać się podmiot dysponujący tym zasobem lub podmioty z grupy kapitałowej dysponującej tym zasobem, lub 3) uprawnia do udziału w przetargu albo aukcji podmiot dysponujący tym zasobem lub podmioty z grupy kapitałowej dysponującej tym zasobem. <p>2. Prezes UKE, określając warunki uczestnictwa w postępowaniu selekcyjnym, może wskazać:</p>	

			<p>1) wymagania, jakie powinien spełniać podmiot składający ofertę, w szczególności dotyczące jego wiarygodności finansowej lub doświadczenia w wykonywaniu działalności telekomunikacyjnej;</p> <p>2) że tylko jeden podmiot z danej grupy kapitałowej może uczestniczyć w postępowaniu selekcyjnym.</p> <p>3. Warunki uczestnictwa w konkursie, w zakresie dodatkowych obowiązków i zadań przedsiębiorcy dotyczących zawartości programowej, w tym warunków dotyczących transmisji obowiązkowej, określa w zakresie wynikającym z ustawy z dnia 29 grudnia 1992 r. o radiofonii i telewizji Przewodniczący KRRiT na wniosek Prezesa UKE, w terminie 30 dni od dnia otrzymania wniosku, uwzględniając pozaekonomiczne interesy narodowe dotyczące kultury, języka i pluralizmu mediów.</p> <p>Art. 114. 1. Prezes UKE określa w dokumentacji przetargowej albo aukcyjnej wysokość wadium, biorąc pod uwagę znaczenie społeczne i gospodarcze przedmiotu przetargu albo aukcji.</p> <p>2. Wysokość wadium nie może być niższa niż 5% opłaty, o której mowa w art. 24 ust. 1, i wyższa niż 5000% tej opłaty, jednakże nie niższa niż 500 zł. W przypadku przetargu i aukcji na kilka rezerwacji częstotliwości - wysokość wadium i obowiązek wpłaty dotyczą każdej rezerwacji.</p> <p>3. Utratę wadium powoduje:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) wycofanie oferty z przetargu albo aukcji po upływie terminu na składanie ofert; 2) niezadeklarowanie kwoty pierwszego postąpienia w aukcji; 3) niewniesienie wymaganego depozytu; 4) rezygnacja przez podmiot wyłoniony, o którym mowa w art. 120 ust. 2 lub 3, z uzyskania rezerwacji częstotliwości. <p>4. W przypadku gdy uczestnik przetargu albo aukcji został podmiotem wyłonionym dla więcej niż jednej rezerwacji częstotliwości, przepis ust. 3 stosuje się odpowiednio do każdej oferty.</p> <p>5. Wadium wniesione przez podmiot wyłoniony, o którym mowa w art. 120 ust. 2 lub 3, podlega zaliczeniu na poczet dodatkowej opłaty, o której mowa w art. 24 ust. 5. W przypadku gdy wadium jest wyższe od tej opłaty, Prezes UKE w terminie 21 dni od dnia, w którym decyzja o dokonaniu rezerwacji częstotliwości stała się ostateczna, zwraca nadwyżkę.</p> <p>6. Wadium wniesione przez uczestnika przetargu albo aukcji, który spełnił warunki uczestnictwa w przetargu albo aukcji oraz osiągnął minimum kwalifikacyjne, jeżeli zostało określone w dokumentacji, podlega zwrotowi w terminie 21 dni od dnia, w którym decyzja o dokonaniu rezerwacji częstotliwości stała się ostateczna, a w przypadku uczestnika przetargu albo</p>
--	--	--	--

			<p>aukcji, który nie spełnił warunków uczestnictwa w przetargu albo aukcji lub nie osiągnął minimum kwalifikacyjnego - w terminie 14 dni od dnia ogłoszenia wyników przetargu albo aukcji albo uznania ich za nierozstrzygnięte.</p> <p>7. W przypadku unieważnienia przetargu albo aukcji przed dokonaniem rezerwacji częstotliwości zwrot wadium następuje w terminie 21 dni od dnia, w którym decyzja o unieważnieniu przetargu albo aukcji stała się ostateczna.</p> <p>Art. 115. 1. Prezes UKE może określić w dokumentacji aukcyjnej wymóg wniesienia depozytu, sposób ustalania jego wysokości, w tym wysokość wskaźnika procentowego przyjmowanego do ustalania wysokości depozytu, oraz zasady wnoszenia depozytu.</p> <p>2. Wysokość depozytu nie może być niższa niż 20% i wyższa niż 100% sumy wszystkich ofert danego uczestnika aukcji złożonych w momencie ogłoszenia konieczności wniesienia depozytu.</p> <p>3. Niewniesienie przez uczestnika aukcji wymaganego depozytu powoduje jego wykluczenie. Wykluczony uczestnik nie może składać kolejnych ofert, traci wniesiony depozyt, a złożone przez niego oferty tracą ważność.</p> <p>4. Rezygnacja przez podmiot wyłoniony, o którym mowa w art. 120 ust. 2, z uzyskania rezerwacji częstotliwości powoduje utratę depozytu w kwocie stanowiącej iloczyn wskaźnika procentowego przyjmowanego do ustalenia wysokości depozytu i opłaty zadeklarowanej przez podmiot za tę rezerwację częstotliwości w momencie ostatniego ogłoszenia konieczności wniesienia depozytu.</p> <p>5. Depozyt wniesiony przez podmiot wyłoniony, o którym mowa w art. 120 ust. 2 lub 3, jeżeli nie zrezygnował on z uzyskania rezerwacji częstotliwości, podlega zaliczeniu na poczet opłaty, o której mowa w art. 24 ust. 5, w części, w której ta opłata nie została pokryta z wadium. W przypadku gdy depozyt jest wyższy od części opłaty niepokrytej z wadium, Prezes UKE w terminie 21 dni od dnia, w którym decyzja o dokonaniu rezerwacji częstotliwości stała się ostateczna, zwraca nadwyżkę.</p> <p>6. Depozyt wniesiony przez uczestnika aukcji, który nie został podmiotem wyłonionym, podlega zwrotowi w terminie 21 dni od dnia, w którym decyzja o dokonaniu rezerwacji częstotliwości stała się ostateczna, albo w terminie 14 dni od dnia uznania aukcji za nierozstrzygniętą.</p> <p>7. W przypadku unieważnienia aukcji przed dokonaniem rezerwacji częstotliwości zwrot depozytu następuje w terminie 21 dni od dnia, w którym decyzja o unieważnieniu aukcji stała się ostateczna.</p>
--	--	--	--

				<p>Art. 116. 1. Ofertę składaną w ramach postępowania selekcyjnego sporządza się zgodnie z wymogami dokumentacji oraz składa w terminie określonym w ogłoszeniu o wszczęciu postępowania selekcyjnego.</p> <p>2. Oferta zawiera podpisane przez osobę uprawnioną do reprezentowania uczestnika tego postępowania oświadczenie, składane pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń, że informacje zawarte w ofercie są zgodne z prawdą. Oświadczenie zawiera klauzulę następującej treści: „Świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia wynikającej z art. 233 § 6 Kodeksu karnego oświadczam, że informacje zawarte w ofercie są zgodne z prawdą.”. Klauzula ta zastępuje pouczenie organu uprawnionego do odebrania oświadczenia o odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.</p> <p>Art. 117. 1. Kryteriami oceny ofert w przetargu są:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) zachowanie warunków konkurencji; 2) wysokość kwoty zadeklarowanej przez uczestnika przetargu; 3) inne niż określone w pkt 1 i 2 obiektywne kryteria, jeżeli zostały zamieszczone w dokumentacji. <p>2. Prezes UKE spośród kryteriów, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i 2, wskazuje w dokumentacji najistotniejsze kryterium oceny ofert w przetargu, mając na uwadze cele polityki regulacyjnej i stan konkurencji na rynku.</p> <p>3. Kryterium oceny ofert w aukcji jest wysokość kwoty zadeklarowanej przez uczestnika aukcji.</p> <p>4. Kryteriami oceny ofert w konkursie są:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) zachowanie warunków konkurencji; 2) inne niż określone w pkt 1 obiektywne kryteria, jeżeli zostały zamieszczone w dokumentacji. <p>5. W przypadku określenia w dokumentacji konkursowej więcej niż jednego kryterium oceny ofert, Prezes UKE wskazuje najistotniejsze kryterium oceny ofert, mając na uwadze cele polityki regulacyjnej i stan konkurencji na rynku.</p> <p>6. W sprawie zachowania warunków konkurencji, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i ust. 4 pkt 1, Prezes UKE zasięga opinii Prezesa UOKiK.</p>
Art. 48 ust. 5	5. Przyznając indywidualne prawa użytkownika widma radiowego, państwa członkowskie określają, czy prawa te mogą być przekazane lub wdzierżawione przez	T	Art. 96 ust. 1	Art. 96. 1. Podmiot dysponujący rezerwacją częstotliwości może wdzierżawić lub przekazać do użytkowania na podstawie innego tytułu prawnego częstotliwości objęte rezerwacją częstotliwości, na rzecz innego podmiotu.

	posiadacza prawa i na jakich warunkach. Zastosowanie ma art. 45 i 51.			
Art. 48 ust. 6	6. Właściwy organ podejmuje, ogłasza i podaje do wiadomości publicznej decyzje dotyczące przyznawania indywidualnych praw użytkownika widma radiowego jak najszybciej po wpłynięciu do niego kompletnej dokumentacji wniosku i w terminie sześciu tygodni w przypadku widma radiowego, które uznano za dostępne na potrzeby usług łączności elektronicznej w danym krajowym planie przeznaczenia częstotliwości. Ten termin pozostaje bez uszczerbku dla art. 55 ust. 7 i dla obowiązujących postanowień umów międzynarodowych dotyczących wykorzystania widma radiowego lub pozycji orbitalnych.	T	Art. 82 Art. 132 Art. 138 ust. 7 i 8	Art. 82. 1. Prezes UKE wydaje decyzję w sprawie rezerwacji częstotliwości w terminie 6 tygodni od dnia złożenia wniosku przez podmiot ubiegający się o rezerwację częstotliwości, z uwzględnieniem ust. 2. 2. Jeżeli dokonanie rezerwacji częstotliwości wymaga przeprowadzenia postępowania selekcyjnego albo uzgodnień międzynarodowych, Prezes UKE wydaje decyzję w sprawie rezerwacji częstotliwości w terminie 6 tygodni od dnia ogłoszenia wyników postępowania selekcyjnego albo zakończenia uzgodnień międzynarodowych. Art. 132. 1. Prezes UKE dokonuje przydziału częstotliwości w terminie 6 tygodni od dnia złożenia wniosku przez podmiot ubiegający się o przydział częstotliwości, z zastrzeżeniem ust. 2. 2. Jeżeli dokonanie przydziału częstotliwości wymaga przeprowadzenia uzgodnień międzynarodowych, Prezes UKE dokonuje przydziału częstotliwości w terminie 6 tygodni od dnia zakończenia uzgodnień międzynarodowych. 3. Wniosek o dokonanie przydziału częstotliwości dla misji dyplomatycznej, urzędu konsularnego, zagranicznej misji specjalnej oraz przedstawicielstwa organizacji międzynarodowej, korzystających z przywilejów i immunitetów na podstawie ustaw, umów i zwyczajów międzynarodowych, mających swe siedziby na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej składa się za pośrednictwem ministra właściwego do spraw zagranicznych. Art. 138 ust. 7 i 8 7. W przypadku częstotliwości radiowych, których przeznaczenie określono w Krajowej Tablicy Przeznaczeń Częstotliwości lub ustalono w planie zagospodarowania częstotliwości, Prezes UKE wydaje decyzję w terminie 6 tygodni od dnia złożenia wniosku. 8. Termin, o którym mowa w ust. 7, nie ma zastosowania w przypadkach wymagających uzgodnień międzynarodowych lub wynikających z wiążących Rzeczpospolitą Polską umów międzynarodowych dotyczących użytkowania częstotliwości radiowych lub pozycji orbitalnych.
Art. 49	Czas obowiązywania praw			
Art. 49 ust. 1	w drodze indywidualnych praw użytkownika na czas określony, zapewniają, aby prawo użytkownika przyznawano na okres, który jest odpowiedni z punktu widzenia zamierzonych	T	Art. 80 ust. 2	2. Prezes UKE, ustalając okres obowiązywania rezerwacji częstotliwości, bierze pod uwagę: 1) charakter usług świadczonych przez podmiot wnioskujący o rezerwację częstotliwości;

	celów zgodnie z art. 55 ust. 2, przy odpowiednim uwzględnieniu konieczności zapewnienia konkurencji, a także w szczególności efektywnego i wydajnego użytkowania widma radiowego i wspierania innowacji i skutecznych inwestycji, w tym poprzez dopuszczenie odpowiedniego okresu amortyzacji inwestycji.			<ol style="list-style-type: none"> 2) inwestycje konieczne do wykorzystywania rezerwowanych częstotliwości, w tym okres ich amortyzacji; 3) międzynarodowe kierunki rozwoju wykorzystywania częstotliwości; 4) konieczność zapewnienia równoprawnej i skutecznej konkurencji; 5) wspieranie rozwoju infrastruktury telekomunikacyjnej oraz innowacyjnych technologii; 6) zapewnienie odpowiedniej jakości lub zasięgu usług telekomunikacyjnych; 7) zapewnianie efektywnego gospodarowania częstotliwościami; 8) czas obowiązywania innych rezerwacji częstotliwości o analogicznych właściwościach.
Art. 49 ust. 2	<p>2. W przypadku gdy państwa członkowskie przyznają indywidualne prawa użytkowania widma radiowego, w odniesieniu do których ustalone zostały zharmonizowane warunki ustanowione poprzez techniczne środki wykonawcze zgodnie z decyzją nr 676/2002/WE, aby umożliwić użytkowanie do celów usług bezprzewodowej szerokopasmowej łączności elektronicznej (zwanej dalej „usługami bezprzewodowej łączności szerokopasmowej”) w ograniczonym okresie, zapewniają one przewidywalność regulacyjną dla posiadaczy praw w okresie co najmniej 20 lat dotyczącą warunków inwestycji w infrastrukturę, która opiera się na wykorzystaniu takiego widma radiowego, uwzględniając wymogi, o których mowa w ust. 1. Niniejszy artykuł podlega, w stosownych przypadkach, zmianom warunków, którymi obwarowano te prawa użytkowania zgodnie z art. 18.</p> <p>W tym celu państwa członkowskie zapewniają, aby prawa te były ważne przez co najmniej 15 lat i obejmowały, jeżeli jest to konieczne do spełnienia akapitu pierwszego, odpowiednie przedłużenie ich obowiązywania na warunkach określonych w niniejszym ustępie.</p>	T	<p>Art. 80 ust. 1</p> <p>Art. 92</p>	<p>Art. 80. 1. Rezerwacji częstotliwości dokonuje się na czas określony nie dłuższy niż 15 lat, a w przypadku rezerwacji częstotliwości zharmonizowanych na potrzeby systemów szerokopasmowych, rezerwacji częstotliwości dokonuje się na czas nie krótszy niż 15 lat i nie dłuższy niż 20 lat.</p> <p>Art. 92. 1. Prezes UKE może przedłużyć rezerwację częstotliwości zharmonizowanych na potrzeby systemów szerokopasmowych na wniosek podmiotu, który w czasie wykorzystywania tych częstotliwości nie naruszył rażąco warunków wykorzystywania częstotliwości określonych w ustawie, przepisach wykonawczych do ustawy i decyzji o rezerwacji częstotliwości, na okres do 5 lat, przy czym łączny czas obowiązywania tej rezerwacji częstotliwości nie może być dłuższy niż 20 lat. Przy przedłużaniu rezerwacji częstotliwości zharmonizowanych na potrzeby systemów szerokopasmowych nie przeprowadza się postępowania selekcyjnego.</p> <p>2. Prezes UKE w porozumieniu z Prezesem UOKiK może, w drodze decyzji, odmówić przedłużenia rezerwacji częstotliwości zharmonizowanych na potrzeby systemów szerokopasmowych, jeżeli przemawia za tym potrzeba zapewnienia równoprawnej i skutecznej konkurencji, w szczególności w przypadku, gdy przedłużenie rezerwacji częstotliwości mogłoby doprowadzić do nadmiernego skupienia częstotliwości przez dany podmiot lub grupę kapitałową, w której znajduje się dany podmiot.</p> <p>3. Prezes UKE może, w drodze decyzji, odmówić przedłużenia rezerwacji częstotliwości zharmonizowanych na potrzeby systemów szerokopasmowych:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) w przypadku konieczności dostosowania czasu obowiązywania rezerwacji częstotliwości zharmonizowanych na potrzeby systemów szerokopasmowych do innych rezerwacji częstotliwości o analogicznych właściwościach;

<p>Państwa członkowskie udostępniają w przejrzysty sposób wszystkim zainteresowanym stronom przed przyznaniem praw użytkowania ogólne kryteria przedłużania obowiązywania praw użytkowania jako część warunków określonych na mocy art. 55 ust. 3 i 6. Takie ogólne kryteria odnoszą się do:</p> <p>a) potrzeby zapewnienia efektywnego i wydajnego wykorzystania danego widma radiowego, celów określonych w art. 45 ust. 2 lit. a) i b) lub potrzeby realizacji celów leżących w ogólnym interesie odnoszących się do ochrony bezpieczeństwa życia, porządku publicznego, bezpieczeństwa publicznego lub obrony; lub</p> <p>b) potrzeby zapewnienia niezakłóconej konkurencji.</p> <p>Co najmniej dwa lata przed zakończeniem początkowego okresu obowiązywania danego indywidualnego prawa użytkowania właściwy organ przeprowadza obiektywną i perspektywiczną ocenę ogólnych kryteriów przedłużenia okresu obowiązywania tego prawa użytkowania w świetle art. 45 ust. 2 lit. c). Pod warunkiem że właściwy organ nie wszczął działania egzekucyjnego w odniesieniu do niezgodności z warunkami praw użytkowania na podstawie art. 30, przyznaje wydłużenie okresu obowiązywania prawa użytkowania, chyba że uzna, że takie przedłużenie nie spełniałoby ogólnych kryteriów ustalonych zgodnie z akapitem trzecim lit. a) lub lit. b) niniejszego ustępu.</p>		<p>2) w przypadku gdy rezerwacja częstotliwości zharmonizowanych na potrzeby systemów szerokopasmowych umożliwia ich alternatywne wykorzystanie;</p> <p>3) jeżeli przemawia za tym potrzeba istotnego zwiększenia efektywności wykorzystania częstotliwości.</p> <p>4. Prezes UKE, w drodze decyzji, odmawia przedłużenia rezerwacji częstotliwości zharmonizowanych na potrzeby systemów szerokopasmowych w przypadku wystąpienia przesłanek, o których mowa w art. 99 ust. 1 pkt 3 lub art. 100 ust. 1 pkt 1, 3 lub 6. Przepisy art. 100 ust. 3–6 stosuje się.</p> <p>5. W przypadku wydania przez Prezesa UKE decyzji o odmowie przedłużenia rezerwacji częstotliwości zharmonizowanych na potrzeby systemów szerokopasmowych stosuje się przepisy art. 104, art. 106 i art. 107.</p> <p>6. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, składa się nie wcześniej niż 4 lata przed upływem okresu wykorzystywania częstotliwości zharmonizowanych na potrzeby systemów szerokopasmowych i nie później niż 3 lata przed upływem tego okresu. Prezes UKE wydaje decyzję w sprawie przedłużenia rezerwacji tych częstotliwości nie później niż 2 lata przed upływem okresu ich wykorzystywania.</p> <p>7. Prezes UKE udostępnia na stronie podmiotowej BIP UKE informację o zamiarze przedłużenia lub odmowy przedłużenia rezerwacji częstotliwości zharmonizowanych na potrzeby systemów szerokopasmowych oraz określa termin na przedstawienie stanowiska nie krótszy niż 3 miesiące od dnia udostępnienia tej informacji.</p>
--	--	--

	<p>Na podstawie tej oceny właściwy organ powiadamia posiadacza praw, czy wydłużenie okresu obowiązywania prawa użytkowania może zostać przyznane.</p> <p>Jeżeli takie wydłużenie nie może zostać przyznane, właściwy organ stosuje art. 48 w odniesieniu do przyznania praw użytkowania w przypadku konkretnego pasma widma radiowego.</p> <p>Wszelkie środki na mocy niniejszego ustępu muszą być proporcjonalne, niedyskryminacyjne, przejrzyste i uzasadnione.</p> <p>Na zasadzie odstępstwa od art. 23 zainteresowane strony mają możliwość przedstawiania uwag do wszelkich planowanych środków na podstawie akapitów trzeciego i czwartego niniejszego ustępu przez okres przynajmniej trzech miesięcy.</p> <p>Niniejszy ustęp pozostaje bez uszczerbku dla stosowania art. 19 i 30.</p> <p>Określając opłaty za prawa użytkowania, państwa członkowskie uwzględniają mechanizm przewidziany w niniejszym ustępie.</p>			
Art. 49 ust. 3	<p>3. Państwa członkowskie mogą odstąpić od stosowania ust. 2 niniejszego artykułu w należycie uzasadnionych następujących przypadkach:</p> <p>a) w ograniczonych obszarach geograficznych, w których dostęp do szybkich sieci jest znacznie utrudniony lub jest niemożliwy i gdy jest to konieczne do zapewnienia realizacji celów określonych w art. 45 ust. 2;</p>	N	Art. 80 ust. 3 pkt 2	<p>3. Prezes UKE może dokonać rezerwacji częstotliwości zharmonizowanych na potrzeby systemów szerokopasmowych na czas krótszy niż określony w ust. 1 w przypadku:</p> <p>2) gdy rezerwacja częstotliwości umożliwi ich alternatywne wykorzystanie.</p>

	<p>b) w przypadku konkretnych projektów krótkoterminowych;</p> <p>c) w przypadku użytkowania eksperymentalnego;</p> <p>d) w przypadku wykorzystywania widma radiowego, które zgodnie z art. 45 ust. 4 i 5 może funkcjonować jednocześnie z usługami bezprzewodowej szerokopasmowej łączności; lub</p> <p>e) w przypadku alternatywnego wykorzystywania widma radiowego zgodnie z art. 45 ust. 3.</p>			
Art. 49 ust. 4	4. Państwa członkowskie mogą dostosować czas obowiązywania praw określony w niniejszym artykule, aby zapewnić jednoczesne wygaśnięcie okresu obowiązywania praw w jednym paśmie lub kilku pasmach.	N	Art. 80 ust. 3 pkt 1	3. Prezes UKE może dokonać rezerwacji częstotliwości zharmonizowanych na potrzeby systemów szerokopasmowych na czas krótszy niż określony w ust. 1 w przypadku: 1) konieczności dostosowania czasu obowiązywania rezerwacji częstotliwości do innych rezerwacji częstotliwości o analogicznych właściwościach
Art. 50	Odnowienie indywidualnych praw użytkowania zharmonizowanego widma radiowego			
Art. 50 ust. 1	1. Krajowe organy regulacyjne lub inne właściwe organy podejmują decyzję w sprawie odnowienia indywidualnych praw użytkowania zharmonizowanego widma radiowego odpowiednio wcześniej przed wygaśnięciem okresu obowiązywania tych praw z wyjątkiem gdy w momencie przeznaczenia wyraźnie wykluczono możliwość odnowienia. Do tego celu organy te oceniają potrzebę takiego	T	Art. 87 ust. 3 pkt 8 Art. 93 ust. 1, ust. 8-12	Art. 87 ust. 3 pkt 8 3. W rezerwacji częstotliwości Prezes UKE może także określić w szczególności: 8) wyłączenie możliwości dokonania rezerwacji częstotliwości na kolejny okres. Art. 93. 1. Prezes UKE może dokonać rezerwacji częstotliwości zharmonizowanych na kolejny okres, na wniosek podmiotu dysponującego tą

	odnowienia z własnej inicjatywy lub na wniosek posiadacza praw, przy czym w tym drugim przypadku nie wcześniej niż pięć lat przed wygaśnięciem okresu obowiązywania danych praw. Powyższa procedura pozostaje bez uszczerbku dla klauzul regulujących odnowienie praw mających zastosowanie do istniejących praw.			<p>rezerwacją, kierując się celami określonymi w art. 407 ust. 2 oraz potrzebą zapewnienia najbardziej efektywnego wykorzystania częstotliwości, a także biorąc pod uwagę potrzebę zapewnienia ciągłości świadczenia usług telekomunikacyjnych.</p> <p>8. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, składa się nie wcześniej niż 5 lat przed upływem okresu wykorzystywania częstotliwości zharmonizowanych i nie później niż rok przed upływem tego okresu. W przypadku rezerwacji częstotliwości zharmonizowanych wydanych na okres roku lub krótszy, wniosek składa się nie później niż 6 miesięcy przed upływem okresu ich wykorzystywania.</p> <p>9. W przypadku gdy w dniu złożenia wniosku, o którym mowa w ust. 1, w zakresie rezerwacji częstotliwości zharmonizowanych objętej tym wnioskiem toczy się postępowanie, o którym mowa w ust. 11, postępowanie wszczęte na wniosek, o którym mowa w ust. 1, ulega zawieszeniu do czasu wydania ostatecznego rozstrzygnięcia na podstawie ust. 11. Wydanie ostatecznej decyzji stwierdzającej brak możliwości dokonania rezerwacji częstotliwości zharmonizowanych na kolejny okres skutkuje bezprzedmiotowością postępowania wszczętego na wniosek, o którym mowa w ust. 1.</p> <p>10. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, złożony bez zachowania terminu, o którym mowa w ust. 8, Prezes UKE pozostawia bez rozpoznania.</p> <p>11. Prezes UKE może z urzędu wydać decyzję, w której stwierdzi brak możliwości dokonania rezerwacji częstotliwości zharmonizowanych na kolejny okres. Przepisy ust. 2–5 stosuje się.</p> <p>12. Postępowanie w sprawie wydania decyzji o której mowa w ust. 11 Prezes UKE wszczyna nie wcześniej niż 5 lat przed upływem okresu wykorzystywania częstotliwości zharmonizowanych. W przypadku gdy postępowanie ma dotyczyć rezerwacji częstotliwości zharmonizowanych, w zakresie której prowadzone jest postępowanie wszczęte na wniosek, o którym mowa w ust. 1 Prezes UKE nie wszczyna postępowania.</p>
Art. 50 ust. 2	<p>2. Podejmując decyzję na podstawie ust. 1 niniejszego artykułu, właściwe organy uwzględniają między innymi:</p> <p>a) osiągnięcie celów określonych w art. 3, art. 45 ust. 2 i art. 48 ust. 2, a także celów polityki publicznej wynikających z przepisów prawa unijnego lub krajowego;</p>	T	Art. 93 ust. 1-4	<p>Art. 93. 1. Prezes UKE może dokonać rezerwacji częstotliwości zharmonizowanych na kolejny okres, na wniosek podmiotu dysponującego tą rezerwacją, kierując się celami określonymi w art. 407 ust. 2 oraz potrzebą zapewnienia najbardziej efektywnego wykorzystania częstotliwości, a także biorąc pod uwagę potrzebę zapewnienia ciągłości świadczenia usług telekomunikacyjnych.</p> <p>2. Prezes UKE odmawia dokonania rezerwacji częstotliwości zharmonizowanych na kolejny okres w przypadku, gdy:</p>

	<p>b) wdrożenie technicznego środka wykonawczego przyjętego zgodnie z art. 4 decyzji nr 676/2002/WE;</p> <p>c) wyniki przeglądu prawidłowego wykonania warunków, którymi obwarowano dane prawo;</p> <p>d) konieczność wspierania lub unikania zakłócenia konkurencji zgodnie z art. 52;</p> <p>e) konieczność zwiększenia wydajności wykorzystania widma radiowego w świetle postępu technologicznego lub zmian sytuacji rynkowej;</p> <p>f) konieczność unikania poważnych zakłóceń w świadczeniu usług.</p>			<p>1) podmiot w okresie rezerwacji naruszył rażąco warunki wykorzystywania częstotliwości określone w ustawie, przepisach wykonawczych do ustawy i w decyzji o rezerwacji częstotliwości;</p> <p>2) wystąpią przesłanki, o których mowa w art. 99 ust. 1 pkt 3 lub art. 100 ust. 1 pkt 1, 3 i 6;</p> <p>3) przemawia za tym potrzeba zapewnienia równoprawnej i skutecznej konkurencji, w szczególności w przypadku, gdy dokonanie rezerwacji częstotliwości zharmonizowanych na kolejny okres mogłoby doprowadzić do nadmiernego skupienia częstotliwości przez dany podmiot lub grupę kapitałową, w której znajduje się dany podmiot.</p> <p>3. Do odmowy dokonania rezerwacji częstotliwości zharmonizowanych na kolejny okres stosuje się przepisy art. 100 ust. 3–6.</p> <p>4. W przypadku, o którym mowa w ust. 2 pkt 3, Prezes UKE wydaje decyzję w porozumieniu z Prezesem UOKiK.</p>
Art. 50 ust. 3	<p>3. Rozważając ewentualne odnowienie indywidualnych praw użytkownika zharmonizowanego widma radiowego, w którego przypadku istnieje ograniczona liczba praw użytkownika na podstawie ust. 2 niniejszego artykułu, właściwe organy przeprowadzają otwarte, przejrzyste i niedyskryminujące postępowanie oraz między innymi:</p> <p>a) zapewniają wszystkim zainteresowanym stronom możliwość wyrażenia opinii w ramach konsultacji publicznych zgodnie z art. 23; oraz</p>	T	Art. 93 ust. 5-7	<p>Art. 93 ust. 5-7</p> <p>5. Prezes UKE przed wydaniem decyzji w sprawie dokonania rezerwacji częstotliwości zharmonizowanych na kolejny okres przeprowadza postępowanie konsultacyjne.</p> <p>6. W przypadku złożenia w ramach postępowania konsultacyjnego wniosku o rezerwację częstotliwości zharmonizowanych przez podmiot, który zapewnia efektywne ich wykorzystanie oraz nie posiada rezerwacji częstotliwości o analogicznych właściwościach, Prezes UKE może odmówić dokonania rezerwacji na kolejny okres.</p> <p>7. W przypadku wydania przez Prezesa UKE decyzji o odmowie rezerwacji częstotliwości zharmonizowanych na kolejny okres stosuje się przepisy art. 104, art. 106 i art. 107.</p>

	<p>b) wyraźnie określają powody tego ewentualnego odnowienia.</p> <p>Krajowy organ regulacyjny lub inny właściwy organ uwzględniają wszelkie wynikające z konsultacji przeprowadzonych na podstawie akapitu pierwszego niniejszego ustępu dowody na popyt rynkowy ze strony przedsiębiorstw innych niż te, które posiadają prawa użytkownika widma radiowego w danym paśmie, przy podejmowaniu decyzji w sprawie odnowienia praw użytkownika lub o zorganizowaniu nowej procedury selekcji w celu przyznania praw użytkownika na podstawie art. 55.</p>			
Art. 50 ust. 4	<p>4. Decyzji o odnowieniu indywidualnych praw użytkownika zharmonizowanego widma radiowego może towarzyszyć przegląd opłat, a także innych związanych z nimi warunków. W stosownych przypadkach, krajowe organy regulacyjne lub inne właściwe organy mogą dokonać korekty opłat z tytułu praw użytkownika zgodnie z art. 42.</p>	N	Art. 24 ust. 6 i 7	<p>6. Podmiot, na rzecz którego dokonano rezerwacji częstotliwości na kolejny okres w drodze postępowania, o którym mowa w art. 93 ust. 1, uiszcza w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji w sprawie rezerwacji częstotliwości jednorazową opłatę za dokonanie rezerwacji częstotliwości na kolejny okres w kwocie stanowiącej iloczyn:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) wartości częstotliwości o szerokości 1 MHz dla takiego samego obszaru i wykorzystywania częstotliwości, uzyskanej w wyniku przeprowadzenia ostatniego przetargu, aukcji albo konkursu na rezerwację częstotliwości z danego zakresu częstotliwości; 2) ilości MHz objętych rezerwacją częstotliwości na kolejny okres; 3) średniorocznych wskaźników cen towarów i usług konsumpcyjnych ogółem udostępnianych przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego, za okres od roku, w którym przeprowadzono ostatni przetarg, aukcję albo konkurs na rezerwację częstotliwości, o których mowa w pkt 1, do roku poprzedzającego rok, w którym złożono wniosek o dokonanie rezerwacji częstotliwości na kolejny okres. <p>7. W przypadku dokonania rezerwacji częstotliwości na kolejny okres, inny niż okres, na który wydano rezerwację częstotliwości, o których mowa w ust. 6 pkt 1, opłatę określa się proporcjonalnie do okresu, na jaki dokonywana jest ta rezerwacja częstotliwości.</p>
Art. 51	Przekazanie lub dzierżawa indywidualnych praw użytkownika widma radiowego			

<p>Art. 51 ust. 1</p>	<p>1. Państwa członkowskie zapewniają, aby przedsiębiorstwa mogły przekazywać lub wdzierżwiać innym przedsiębiorstwom indywidualne prawa użytkowania widma radiowego.</p> <p>Państwa członkowskie mogą określić, że niniejszy ustęp nie ma zastosowania, jeżeli przysługujące przedsiębiorstwu indywidualne prawo użytkowania widma radiowego przyznano początkowo bezpłatnie lub przydzielono do celów nadawania.</p>	<p>T</p>	<p>Art. 95 ust. 1, 5-7 i 96 ust. 1, 6-7 i 9</p>	<p>Art. 95. 1. Prezes UKE na wniosek, z wyłączeniem rezerwacji częstotliwości na cele rozpowszechniania programów radiofonicznych w sposób analogowy drogą rozsiewczą naziemną, dokonuje zmiany podmiotu dysponującego rezerwacją częstotliwości, w tym także na rzecz kilku użytkowników, jeżeli podmiot:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) dysponujący rezerwacją częstotliwości wskaże w tym wniosku podmiot, który będzie dysponował rezerwacją częstotliwości lub współużytkował częstotliwość w wyniku tej zmiany; 2) wskazany we wniosku wyrazi zgodę na przejęcie lub w przypadku współużytkowania częstotliwości przyjęcie uprawnień i obowiązków wynikających ze zmiany podmiotu dysponującego rezerwacją częstotliwości i spełnia wymagania określone ustawą. <p>5. W przypadku gdy zmiana podmiotu dysponującego rezerwacją częstotliwości wiąże się z ich współużytkowaniem, stosuje się przepisy art. 85 i art. 86.</p> <p>6. Prezes UKE dokonuje zmiany podmiotu dysponującego rezerwacją częstotliwości dokonaną w drodze postępowania selekcyjnego, po zasięgnięciu opinii Prezesa UOKiK w sprawie zachowania warunków konkurencji.</p> <p>7. Prezes UKE podejmuje decyzję w sprawie zmiany podmiotu dysponującego rezerwacją częstotliwości na cele rozpowszechniania w sposób cyfrowy lub rozprowadzania programów radiofonicznych lub telewizyjnych, w porozumieniu z Przewodniczącym KRRiT.</p> <p>Art. 96. 1. Podmiot dysponujący rezerwacją częstotliwości może wdzierżawić lub przekazać do użytkowania na podstawie innego tytułu prawnego częstotliwości objęte rezerwacją częstotliwości, na rzecz innego podmiotu.</p> <p>6. W przypadku częstotliwości przeznaczonych na potrzeby rozpowszechniania lub rozprowadzania programów radiofonicznych lub telewizyjnych Prezes UKE wydaje decyzję, o której mowa w ust. 5 pkt 2, w porozumieniu z Przewodniczącym KRRiT.</p> <p>7. Przepis ust. 2 stosuje się odpowiednio w przypadku wygaśnięcia lub rozwiązania umowy o wdzierżawienie częstotliwości lub ich przekazanie do użytkowania na rzecz innego podmiotu.</p> <p>9. Podmiot, któremu częstotliwości zostały wdzierżawione lub przekazane do użytkowania i któremu wydano decyzję o zakazie wykorzystywania częstotliwości, o której mowa w ust. 5, nie może ubiegać się o wydanie pozwolenia radiowego z wykorzystaniem tych częstotliwości.</p>
-----------------------	--	----------	--	---

<p>Art. 51 ust. 2</p>	<p>2. Państwa członkowskie zapewniają, aby przedsiębiorstwa powiadamiały zgodnie z procedurami krajowymi o zamiarze lub fakcie przekazania lub dzierżawy praw użytkowania widma radiowego właściwy organ, a także by taki zamiar lub fakt przekazania podawano do wiadomości publicznej. W przypadku zharmonizowanego widma radiowego każde takie przekazanie musi być zgodne z takim zharmonizowanym użytkowaniem.</p>	<p>T</p>	<p>Art. 95 ust. 2 i 8</p>	<p>Art. 95 ust. 2 i 8</p> <p>2. Podmiot dysponujący rezerwacją częstotliwości we wniosku dotyczącym części zakresu częstotliwości lub pozycji orbitalnych objętych rezerwacją częstotliwości lub części obszaru, na którym mogą być wykorzystywane częstotliwości, określa również:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) zakres częstotliwości lub pozycji orbitalnych, którymi będzie dysponował podmiot wskazany we wniosku; 2) obszar, zgodnie z administracyjnym podziałem kraju, na którym będą mogły być wykorzystywane częstotliwości przez podmiot wskazany we wniosku; 3) propozycję podziału uprawnień, innych niż określone w pkt 1 i 2, oraz obowiązków wynikających z rezerwacji częstotliwości, w tym zobowiązań, o których mowa w art. 87 ust. 1 pkt 10, odpowiednio do zakresu częstotliwości lub pozycji orbitalnych objętych rezerwacją częstotliwości lub obszaru, na którym będą mogły być wykorzystywane częstotliwości przez podmiot wskazany we wniosku. <p>8. Prezes UKE udostępnia niezwłocznie na stronie podmiotowej BIP UKE informację o wydaniu decyzji o zmianie podmiotu dysponującego rezerwacją częstotliwości obejmującą nazwę (firmę) podmiotu, na rzecz którego przeniesiono rezerwację częstotliwości, lub podmiotów współużytkujących częstotliwość, zakres częstotliwości, obszar objęty rezerwacją częstotliwości oraz okres obowiązywania tej rezerwacji.</p> <p>Art. 96 ust. 2, 3 i 8</p> <p>2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, podmiot dysponujący rezerwacją częstotliwości zawiadamia Prezesa UKE, a w przypadku częstotliwości przeznaczonych na cele rozpowszechniania lub rozprowadzania programów radiofonicznych lub telewizyjnych - także Przewodniczącego KRRiT, o wydzierżawieniu częstotliwości lub przekazaniu ich do użytkowania, nie później niż w terminie 14 dni od dnia zawarcia umowy.</p> <p>3. W zawiadomieniu, o którym mowa w ust. 2, określa się podmiot, na rzecz którego wydzierżawiono lub któremu przekazano do użytkowania częstotliwości objęte rezerwacją częstotliwości, jego adres lub siedzibę oraz okres, na jaki umowa została zawarta. Jeżeli umowa dotyczy udostępnienia części zakresu częstotliwości objętych rezerwacją częstotliwości lub części obszaru, na którym mogą być wykorzystywane częstotliwości, zawiadomienie określa również:</p>
-----------------------	---	----------	---------------------------	---

				<p>1) zakres częstotliwości, którymi będzie dysponował podmiot wskazany w zawiadomieniu, lub</p> <p>2) obszar, na którym częstotliwości będą mogły być wykorzystywane przez podmiot wskazany w zawiadomieniu.</p> <p>8. Prezes UKE niezwłocznie udostępnia na stronie podmiotowej BIP UKE treść zawiadomienia, o którym mowa w ust. 2, oraz w przypadku podjęcia decyzji, o której mowa w ust. 5, informację o jej treści.</p>
Art. 51 ust. 3	<p>3. Państwa członkowskie dopuszczają przekazanie lub dzierżawę praw użytkowania widma radiowego pod warunkiem utrzymania pierwotnych warunków, którymi obwarowano te prawa użytkowania. Bez uszczerbku dla konieczności zapewnienia niezakłóconej konkurencji, w szczególności zgodnie z art. 52, państwa członkowskie:</p> <p>a) obejmują przekazywanie i dzierżawę procedurą, która jest jak najmniej uciążliwa;</p> <p>b) nie sprzeciwiają się dzierżawie praw użytkowania widma radiowego, jeżeli wydzierżawiający zobowiąże się do dalszego ponoszenia odpowiedzialności za wypełnienie pierwotnych warunków, którymi obwarowano prawo użytkowania;</p> <p>c) nie sprzeciwiają się przekazaniu praw użytkowania widma radiowego, chyba że występuje wyraźne ryzyko, iż nowy posiadacz tych praw nie jest w stanie wypełnić pierwotnych warunków, którymi obwarowano prawo użytkowania.</p> <p>Wszelkie opłaty administracyjne nakładane na przedsiębiorstwa w związku z rozpatrywaniem</p>	T	Art. 95 ust. 2-4	<p>Art. 95 ust. 2-4</p> <p>2. Podmiot dysponujący rezerwacją częstotliwości we wniosku dotyczącym części zakresu częstotliwości lub pozycji orbitalnych objętych rezerwacją częstotliwości lub części obszaru, na którym mogą być wykorzystywane częstotliwości, określa również:</p> <p>1) zakres częstotliwości lub pozycji orbitalnych, którymi będzie dysponował podmiot wskazany we wniosku;</p> <p>2) obszar, zgodnie z administracyjnym podziałem kraju, na którym będą mogły być wykorzystywane częstotliwości przez podmiot wskazany we wniosku;</p> <p>3) propozycję podziału uprawnień, innych niż określone w pkt 1 i 2, oraz obowiązków wynikających z rezerwacji częstotliwości, w tym zobowiązań, o których mowa w art. 87 ust. 1 pkt 10, odpowiednio do zakresu częstotliwości lub pozycji orbitalnych objętych rezerwacją częstotliwości lub obszaru, na którym będą mogły być wykorzystywane częstotliwości przez podmiot wskazany we wniosku.</p> <p>3. Prezes UKE odmawia zmiany podmiotu dysponującego rezerwacją częstotliwości w zakresie, o którym mowa w ust. 1 lub 2, jeżeli:</p> <p>1) zachodzi uzasadnione przypuszczenie, że wnioskowana zmiana nie przyczyni się do osiągnięcia celów określonych w art. 407 ust. 2 lub</p> <p>2) zachodzi uzasadnione przypuszczenie, że podmiot, który został wskazany we wniosku, nie wywiąże się z obowiązków wynikających z rezerwacji częstotliwości, w tym zobowiązań, o których mowa w art. 87 ust. 1 pkt 10, lub</p> <p>3) propozycja podziału uprawnień, innych niż określone w ust. 2 pkt 1 i 2, oraz obowiązków wynikających z rezerwacji częstotliwości, w tym zobowiązań, o których mowa w art. 87 ust. 1 pkt 10, nie odpowiada zakresowi częstotliwości lub pozycji orbitalnych objętych rezerwacją częstotliwości lub obszarowi, na którym mają być wykorzystywane częstotliwości przez podmiot wskazany we wniosku.</p>

<p>wniosku o przekazanie lub dzierżawę prawa użytkowania widma radiowego są zgodne z art. 16.</p> <p>Lit. a), b) i c) akapitu pierwszego pozostają bez uszczerbku dla przysługujących państw członkowskim kompetencji do egzekwowania w dowolnym czasie wobec zarówno wydierżawiającego, jak i dzierżawcy spełnienia warunków, którymi obwarowano prawa użytkowania, zgodnie z przepisami prawa krajowego.</p> <p>Właściwe organy ułatwiają przekazanie lub dzierżawę praw użytkowania widma radiowego poprzez terminowe rozpatrywanie wszelkich wniosków o dostosowanie warunków, którymi obwarowano dane prawa, oraz poprzez zapewnienie możliwości podziału lub dezagregacji, w możliwie szerokim zakresie, praw lub odpowiedniego widma radiowego, którego te prawa dotyczą.</p> <p>Mając na względzie ewentualne przekazanie lub dzierżawę prawa użytkowania widma radiowego, właściwe organy podają do wiadomości publicznej – w momencie utworzenia danego prawa – odpowiednie szczegółowe informacje dotyczące zbywalnych praw indywidualnych w standardowym formacie elektronicznym i zapewniają ich publiczną dostępność przez cały okres ważności danego prawa.</p> <p>Komisja może przyjmować środki wykonawcze służące określeniu tych odpowiednich szczegółowych informacji.</p> <p>Te środki wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 118 ust. 4.</p>		<p>Art. 96 ust. 4 i 5</p> <p>Art.84</p>	<p>4. Z wyjątkiem zmiany podmiotu dysponującego rezerwacją częstotliwości oraz zmian, o których mowa w ust. 2, rezerwacja częstotliwości nie ulega zmianie. o których mowa w ust. 2, rezerwacja częstotliwości nie ulega zmianie.</p> <p>Art. 96 ust. 4 i 5</p> <p>4. Podmiot, któremu częstotliwości zostały wydierżawione lub przekazane do użytkowania, jest obowiązany wykorzystywać je zgodnie z ustawą oraz wymogami określonymi w rezerwacji częstotliwości.</p> <p>5. Prezes UKE może, w drodze decyzji, zmienić warunki wykorzystywania częstotliwości lub zakazać ich wykorzystywania przez podmiot, o którym mowa w ust. 4, w przypadku:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) zaistnienia okoliczności, o których mowa w art. 99 ust. 1 pkt 3 i 8; 2) gdy wykorzystywanie tych częstotliwości przez ten podmiot mogłoby doprowadzić do zakłócenia konkurencji, w szczególności przez nadmierne skupienie częstotliwości przez dany podmiot lub przez grupę kapitałową; w tym zakresie Prezes UKE zasięga opinii Prezesa UOKiK. <p>Art. 84. Prezes UKE niezwłocznie udostępnia decyzję o dokonaniu lub zmianie rezerwacji częstotliwości na stronie podmiotowej BIP UKE.</p>
---	--	---	---

Art. 52	Konkurencja			
Art. 52 ust. 1	1. Przy podejmowaniu decyzji w sprawie przyznania, zmiany lub odnowienia praw użytkownika widma radiowego na potrzeby sieci i usług łączności elektronicznej zgodnie z niniejszą dyrektywą krajowe organy regulacyjne lub inne właściwe organy wspierają efektywną konkurencję i unikają zakłóceń konkurencji na rynku wewnętrznym.	T	Art. 98	<p>Art. 98. Prezes UKE, w celu wspierania równoprawnej i skutecznej konkurencji, w szczególności zapobiegania nadmiernemu skupieniu częstotliwości przez podmiot lub podmioty z grupy kapitałowej, uwzględniając warunki rynkowe, w tym w szczególności oceniając w sposób obiektywny i perspektywiczny warunki konkurencji, a także prawdopodobny wpływ na dotychczasowe i przyszłe inwestycje uczestników rynku, może:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) w decyzji w sprawie dokonania rezerwacji częstotliwości lub dokonania rezerwacji częstotliwości zharmonizowanych na kolejny okres: <ol style="list-style-type: none"> a) ograniczyć zasoby częstotliwości przyznawane podmiotowi, b) nałożyć obowiązki w zakresie zapewnienia dostępu telekomunikacyjnego, w szczególności dostępu do infrastruktury służącej do wykorzystywania częstotliwości objętych dokonaną rezerwacją częstotliwości, w tym na potrzeby roamingu lokalnego, w odniesieniu do danego zasobu częstotliwości lub zasobu o analogicznych właściwościach, c) odmówić przyznania całości lub części zasobu objętego wnioskiem, jeżeli zachodzi potrzeba przeznaczenia tego zasobu dla nowego podmiotu, d) odmówić dokonania rezerwacji częstotliwości, e) zakazać lub określić warunki zmiany podmiotu dysponującego rezerwacją częstotliwości lub wydzierżawienia, lub przekazania do użytkownika częstotliwości objętych rezerwacją, gdy istnieje prawdopodobieństwo poważnego zakłócenia konkurencji; 2) odmówić, w drodze decyzji, zmiany rezerwacji częstotliwości, która prowadzi do zmiany sposobu wykorzystywania zasobu częstotliwości; 3) w decyzji w sprawie zmiany rezerwacji częstotliwości: <ol style="list-style-type: none"> a) nałożyć obowiązki w zakresie zapewnienia dostępu telekomunikacyjnego, w szczególności dostępu do infrastruktury służącej do wykorzystywania częstotliwości objętych dokonaną rezerwacją, w tym na potrzeby roamingu lokalnego, w odniesieniu do danego zasobu częstotliwości lub zasobu o analogicznych właściwościach, b) zakazać lub określić warunki zmiany podmiotu dysponującego rezerwacją częstotliwości lub wydzierżawienia, lub przekazania do użytkownika częstotliwości objętych rezerwacją, gdy istnieje prawdopodobieństwo poważnego zakłócenia konkurencji.

<p>Art. 52 ust. 2</p>	<p>2. W przypadku gdy państwa członkowskie przyznają, zmieniają lub odnawiają prawa użytkownika widma radiowego, ich krajowy organ regulacyjny lub inne właściwe organy, na podstawie opinii przekazanej przez krajowy organ regulacyjny, może podejmować odpowiednie środki, takie jak:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) ograniczenie ilości pasm widma radiowego, na które przyznaje się prawa użytkownika dowolnemu przedsiębiorstwu, lub, w uzasadnionych przypadkach, obwarowanie tych praw użytkownika warunkami, takimi jak zapewnienie dostępu hurtowego czy usług roamingu krajowego lub regionalnego, w niektórych pasmach lub w niektórych grupach pasm o podobnej charakterystyce; b) zarezerwowanie, w stosownych i uzasadnionych przypadkach w zależności od konkretnej sytuacji na rynku krajowym, określonej części pasma lub grupy pasm widma radiowego z myślą o przydzieleniu ich nowym operatorom; c) odmowa przyznania nowych praw użytkownika widma radiowego lub zezwolenia na nowe użytkowanie widma radiowego w określonych pasmach lub obwarowanie przyznania nowych praw użytkownika widma radiowego lub wydania zezwolenia na nowe wykorzystanie widma radiowego określonymi warunkami, 	<p>T</p>	<p>Art. 98</p>	<p>Art. 98. Prezes UKE, w celu wspierania równoprawnej i skutecznej konkurencji, w szczególności zapobiegania nadmiernemu skupieniu częstotliwości przez podmiot lub podmioty z grupy kapitałowej, uwzględniając warunki rynkowe, w tym w szczególności oceniając w sposób obiektywny i perspektywiczny warunki konkurencji, a także prawdopodobny wpływ na dotychczasowe i przyszłe inwestycje uczestników rynku, może:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) w decyzji w sprawie dokonania rezerwacji częstotliwości lub dokonania rezerwacji częstotliwości zharmonizowanych na kolejny okres: <ol style="list-style-type: none"> a) ograniczyć zasoby częstotliwości przyznawane podmiotowi, b) nałożyć obowiązki w zakresie zapewnienia dostępu telekomunikacyjnego, w szczególności dostępu do infrastruktury służącej do wykorzystywania częstotliwości objętych dokonaną rezerwacją częstotliwości, w tym na potrzeby roamingu lokalnego, w odniesieniu do danego zasobu częstotliwości lub zasobu o analogicznych właściwościach, c) odmówić przyznania całości lub części zasobu objętego wnioskiem, jeżeli zachodzi potrzeba przeznaczenia tego zasobu dla nowego podmiotu, d) odmówić dokonania rezerwacji częstotliwości, e) zakazać lub określić warunki zmiany podmiotu dysponującego rezerwacją częstotliwości lub wydzierżawienia, lub przekazania do użytkowania częstotliwości objętych rezerwacją, gdy istnieje prawdopodobieństwo poważnego zakłócenia konkurencji; 2) odmówić, w drodze decyzji, zmiany rezerwacji częstotliwości, która prowadzi do zmiany sposobu wykorzystywania zasobu częstotliwości; 3) w decyzji w sprawie zmiany rezerwacji częstotliwości: <ol style="list-style-type: none"> a) nałożyć obowiązki w zakresie zapewnienia dostępu telekomunikacyjnego, w szczególności dostępu do infrastruktury służącej do wykorzystywania częstotliwości objętych dokonaną rezerwacją, w tym na potrzeby roamingu lokalnego, w odniesieniu do danego zasobu częstotliwości lub zasobu o analogicznych właściwościach, b) zakazać lub określić warunki zmiany podmiotu dysponującego rezerwacją częstotliwości lub wydzierżawienia, lub przekazania do użytkowania częstotliwości objętych rezerwacją, gdy istnieje prawdopodobieństwo poważnego zakłócenia konkurencji.
-----------------------	---	----------	-----------------------	--

	<p>aby zapobiec zakłóceniom konkurencji wynikłym z przeznaczenia, przekazania lub akumulacji praw użytkowania;</p> <p>d) włączenie warunków wprowadzających zakaz przekazywania praw użytkowania widma radiowego niepodlegającego unijnej lub krajowej procedurze dotyczącej kontroli połączeń lub obwarowujących takie transfery warunkami, gdy istnieje prawdopodobieństwo poważnego zakłócenia konkurencji;</p> <p>e) zmiana aktualnych praw zgodnie z niniejszą dyrektywą, jeżeli będzie to niezbędne, aby zaradzić zaistniałym zakłóceniom konkurencji, które wynikają z przekazania lub akumulowania praw użytkowania widma radiowego.</p> <p>Krajowe organy regulacyjne oraz inne właściwe organy, uwzględniając warunki rynkowe i dostępne wartości odniesienia, opierają swoją decyzję na obiektywnej i perspektywicznej ocenie panujących na rynku warunków konkurencji oraz tego, czy środki te są konieczne, aby utrzymać lub osiągnąć efektywną konkurencję, a także prawdopodobnego wpływu tych środków na dotychczasowe i przyszłe inwestycje uczestników rynku, zwłaszcza inwestycje związane z uruchamianiem sieci. Dokonując tego, uwzględniają one podejście do analizy rynku określone w art. 67 ust. 2.</p>			
--	--	--	--	--

Art. 52 ust. 3	3. Stosując przepisy ust. 2 niniejszego artykułu, krajowe organy regulacyjne lub inne właściwe organy postępują zgodnie z procedurami przewidzianymi w art. 18, 19, 23 i 35.	N	Przepisy stosuje się na zasadach ogólnych	
Art. 53	Skoordynowany termin przyznawania praw			
Art. 53 ust. 1	1. Państwa członkowskie współpracują w celu koordynacji wykorzystania zharmonizowanego widma radiowego do celów sieci i usługi łączności elektronicznej w Unii, należycie uwzględniając zróżnicowane sytuacje panujące na rynkach poszczególnych państw członkowskich. Może to obejmować określenie jednego wspólnego maksymalnego terminu lub, w stosownych przypadkach, kilku wspólnych terminów, przed upływem których należy zezwolić na wykorzystanie konkretnego zharmonizowanego widma radiowego.	N	Art. 414 ust. 1 pkt 18	Art. 414 ust. 1 pkt 18 1. Do zakresu działania Prezesa UKE należy w szczególności: 18) prowadzenie transgranicznych koordynacji częstotliwości z innymi państwami, w tym zawieranie niezbędnych umów lub porozumień, w sposób i w terminach pozwalających na realizację zobowiązań wynikających z wiążących Rzeczpospolitą Polską umów międzynarodowych lub aktów prawnych Unii Europejskiej, dotyczących gospodarowania częstotliwościami;
Art. 53 ust. 2	2. W przypadku, gdy ustanowiono zharmonizowane warunki w drodze technicznych środków wykonawczych zgodnie z decyzją nr 676/2002/WE w celu umożliwienia wykorzystania widma radiowego do celów sieci i usług bezprzewodowej szerokopasmowej łączności, państwa członkowskie umożliwiają użytkowanie takiego widma radiowego możliwie jak najszybciej i najpóźniej 30 miesięcy po przyjęciu tego środka lub możliwie jak najszybciej po uchyleniu jakiegokolwiek decyzji umożliwiającej alternatywne użytkowanie w drodze wyjątku na podstawie art. 45 ust. 3 niniejszej dyrektywy. Nie narusza to decyzji	T	Art. 62 ust. 3 pkt 3, ust. 4	3. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, Krajową Tablicę Przeznaczeń Częstotliwości, realizując politykę państwa w zakresie gospodarki zasobami częstotliwości, spełniania wymagań dotyczących kompatybilności elektromagnetycznej oraz telekomunikacji, z uwzględnieniem: 3) zharmonizowanych warunków ustanowionych w drodze technicznych środków wykonawczych przyjętych zgodnie z decyzją 676/2002/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie ram regulacyjnych dotyczących polityki spektrum radiowego we Wspólnocie Europejskiej (decyzja o spektrum radiowym), zwanej dalej „decyzją 676/2002/WE”; 4. Minister właściwy do spraw informatyzacji może określić, w drodze rozporządzenia, harmonogram rozdysponowania określonych zasobów częstotliwości użytkowanych jako cywilne w użytkowaniu cywilnym lub cywilno-rządowym, z uwzględnieniem: 1) polityki państwa w zakresie gospodarki zasobami częstotliwości;

	(UE) 2017/899 oraz prawa inicjatywy Komisji do proponowania aktów ustawodawczych.		Art. 64 ust. 1	<p>2) przeznaczeń częstotliwości określonych w Krajowej Tablicy Przeznaczeń Częstotliwości;</p> <p>3) wymagań stosowanych przy określaniu Krajowej Tablicy Przeznaczeń Częstotliwości.</p> <p>Art. 64. 1. Prezes UKE zapewnia możliwość wykorzystywania częstotliwości zharmonizowanych na potrzeby usług szerokopasmowych, w terminie 30 miesięcy od dnia wejścia w życie technicznego środka wykonawczego, o którym mowa w art. 4 decyzji nr 676/2002/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie ram regulacyjnych dotyczących polityki spektrum radiowego we Wspólnocie Europejskiej (Dz. Urz. UE L 108 z 24.04.2002, str. 1).</p>
Art. 53 ust. 3	<p>3. Państwo członkowskie może przesunąć termin przewidziany w ust. 2 niniejszego artykułu w odniesieniu do konkretnego pasma w następujących okolicznościach:</p> <p>a) w zakresie uzasadnionym przez ograniczenie wykorzystania tego pasma w oparciu o cel leżący w interesie ogólnym przewidziany w art. 45 ust. 5 lit. a) lub d);</p> <p>b) w przypadku nierozstrzygniętych kwestii koordynacji transgranicznej skutkujących powstaniem szkodliwych zakłóceń z państwami trzecimi, pod warunkiem że dotknięte państwo członkowskie zwróciło się o pomoc Unii, stosownie do przypadku, na podstawie art. 28 ust. 5;</p> <p>c) zagwarantowanie bezpieczeństwa narodowego i obrony; lub</p> <p>d) siła wyższa.</p> <p>Państwa członkowskie, których to dotyczy dokonują przeglądu takiego przesunięcia terminu nie rzadziej niż co dwa lata.</p>	N	Art. 64 ust. 2, 3 i 4	<p>2. Termin, o którym mowa w ust. 1, ulega wydłużeniu w odniesieniu do określonego zakresu częstotliwości, na czas występowania następujących przesłanek:</p> <p>1) konieczności zapewnienia realizacji celu leżącego w interesie publicznym w zakresie ochrony życia i zdrowia ludzi lub promowania różnorodności kulturowej i językowej oraz pluralizmu mediów, w szczególności przez świadczenie nadawczych usług radiofonicznych i telewizyjnych;</p> <p>2) nierozstrzygniętych kwestii związanych z transgranicznymi koordynacjami częstotliwości z państwami spoza Unii Europejskiej, skutkujących powstaniem szkodliwych zakłóceń, pod warunkiem że minister właściwy do spraw informatyzacji wystąpi do Komisji Europejskiej o pomoc Unii Europejskiej w rozstrzygnięciu tych kwestii;</p> <p>3) konieczności zagwarantowania bezpieczeństwa i obronności państwa;</p> <p>4) wystąpienia siły wyższej.</p> <p>3. Minister właściwy do spraw informatyzacji nie rzadziej niż co 2 lata ocenia aktualność przesłanek wydłużenia terminu, o których mowa w ust. 2. Wyniki oceny minister właściwy do spraw informatyzacji udostępnia na swojej stronie podmiotowej Biuletynu Informacji Publicznej.</p> <p>4. W przypadku wydłużenia terminu, o którym mowa w ust. 1, ze względu na przesłanki o których mowa w ust. 2 pkt 3 i 4, minister właściwy do spraw informatyzacji przed przystąpieniem do oceny, o której mowa w ust. 3, zasięga opinii Ministra Obrony Narodowej lub ministra właściwego do spraw wewnętrznych.</p>

Art. 53 ust. 4	<p>4. Państwo członkowskie może przesunąć termin przewidziany w ust. 2 w odniesieniu do konkretnego pasma w niezbędnym zakresie i do 30 miesięcy w przypadku:</p> <p>a) nierozstrzygniętych kwestii koordynacji transgranicznej skutkujących szkodliwą ingerencją między państwami członkowskimi, pod warunkiem że takie dotknięte państwo członkowskie na czas podejmuje wszelkie niezbędne środki na podstawie art. 28 ust. 3 i 4;</p> <p>b) potrzeby zapewnienia technicznej migracji aktualnych użytkowników danego pasma, ze względu na złożoność zapewnienia migracji.</p>	N	Art. 64 ust. 5	<p>5. Termin, o którym mowa w ust. 1, ulega wydłużeniu o nie więcej niż 30 miesięcy w odniesieniu do określonego zakresu częstotliwości w przypadku:</p> <p>1) nierozstrzygniętych kwestii związanych z transgranicznymi koordynacjami częstotliwości z państwami członkowskimi Unii Europejskiej, skutkujących powstaniem szkodliwych zakłóceń, pod warunkiem, że Prezes UKE przed upływem terminu, o którym mowa w ust. 1, wystąpił do Zespołu ds. Polityki Spektrum Radiowego, ustanowionego decyzją Komisji z dnia 11 czerwca 2019 r. ustanawiającą Zespół ds. Polityki Spektrum Radiowego i uchylającą decyzję 2002/622/WE (Dz. Urz. UE C 196/18 z 12.6.2019), zwanego dalej „RSPG”, z wnioskiem o pomoc w rozwiązaniu tych kwestii, a w przypadku nierozstrzygnięcia tych kwestii- minister właściwy do spraw informatyzacji wystąpił do Komisji Europejskiej z wnioskiem o ich rozstrzygnięcie;</p> <p>2) potrzeby zapewnienia technicznej migracji podmiotów wykorzystujących dany zakres częstotliwości, ze względu na złożoność tego procesu.</p>
Art. 53 ust. 5	<p>5. W przypadku przesunięcia terminu na mocy ust. 3 lub 4 państwo członkowskie, którego to dotyczy powiadamia w odpowiednim czasie pozostałe państwa członkowskie i Komisję, przedstawiając powody.</p>	T	Art. 64 ust. 6	<p>6. Minister właściwy do spraw informatyzacji niezwłocznie zawiadamia państwa członkowskie Unii Europejskiej oraz Komisję Europejską o wydłużeniu terminu, o którym mowa w ust. 1, przedstawiając uzasadnienie tego przedłużenia.</p>
Art. 54	<p>Skoordynowany termin przydzielania konkretnych pasm 5G</p>			
Art. 54 ust. 1	<p>1. Do dnia 31 grudnia 2020 r. w odniesieniu do naziemnych systemów zdolnych do świadczenia usług bezprzewodowej szerokopasmowej łączności państwa członkowskie, gdy jest to konieczne dla ułatwienia realizacji sieci 5G, podejmują wszelkie odpowiednie środki, aby:</p> <p>a) zreorganizować i umożliwić użytkowanie wystarczająco dużych bloków zakresu częstotliwości 3,4–3,8 GHz;</p>	N		

	b) umożliwić użytkowanie przynajmniej 1 GHz zakresu częstotliwości 24,25–27,5 GHz, pod warunkiem że istnieją niezbite dowody świadczące o popycie rynkowym i braku znacznych ograniczeń dla migracji istniejących użytkowników lub o zwolnieniu pasma.			
Art. 54 ust. 2	2. Państwa członkowskie mogą jednak przedłużyć termin określony w ust. 1 niniejszego artykułu, jeżeli jest to uzasadnione, zgodnie z art. 45 ust. 3 lub art. 53 ust. 2, 3 lub 4.	N		
Art. 54 ust. 3	3. Środki podejmowane na podstawie ust. 1 niniejszego artykułu spełniają zharmonizowane warunki ustanowione w drodze technicznych środków wykonawczych przyjętych przez Komisję zgodnie z art. 4 decyzji nr 676/2002/WE.	N		
Art. 55	Procedura ograniczania liczby praw użytkowania, które mają zostać przyznane dla widma radiowego			
Art. 55 ust. 1	1. Bez uszczerbku dla art. 53, państwo członkowskie, które stwierdzi, że prawo użytkowania widma radiowego nie może podlegać warunkom ogólnego zezwolenia, i które rozważa, czy ograniczyć liczbę praw użytkowania, które mają zostać przyznane dla widma radiowego, między innymi: <p>a) wyraźnie wskazuje powody ograniczenia praw użytkowania, w szczególności poprzez odpowiednie rozważenie potrzeby zwiększenia korzyści dla użytkowników oraz</p>	T	Art. 108 ust. 1	Art. 108. 1. Prezes UKE przed rozpoczęciem postępowania selekcyjnego przeprowadza postępowanie konsultacyjne, udostępniając projekt ogłoszenia o przetargu, aukcji albo konkursie, projekt dokumentacji przetargowej, aukcyjnej albo konkursowej i projekt rozstrzygnięcia decyzji w sprawie rezerwacji częstotliwości, która zostanie wydana po przeprowadzeniu postępowania, o którym mowa w art. 121 ust. 1, a także podając przyczyny wyboru trybu postępowania selekcyjnego oraz cel, którego osiągnięciu ma służyć to postępowanie.

	<p>ułatwiania rozwoju konkurencji, oraz dokonuje przeglądu tego ograniczenia, w stosownych przypadkach, w regularnych odstępach czasu lub na uzasadniony wniosek zainteresowanego przedsiębiorstwa;</p> <p>b) zapewnia wszystkim zainteresowanym stronom, w tym użytkownikom i konsumentom, możliwość wypowiedzenia się w kwestii jakichkolwiek ograniczeń w ramach konsultacji publicznych zgodnie z art. 23.</p>			
Art. 55 ust. 2	<p>2. Jeżeli państwo członkowskie stwierdzi, że należy ograniczyć liczbę praw użytkowania, wyraźnie określa i uzasadnia cele, jakie przyświecają procedurze selekcji konkurencyjnej lub porównawczej na podstawie niniejszego artykułu, oraz w miarę możliwości określa je w ujęciu ilościowym, zwracając należytą uwagę na konieczność osiągnięcia celów krajowych oraz celów związanych z rynkiem wewnętrznym. Cele, które państwo członkowskie może sformułować pod kątem konkretnej procedury selekcji, muszą, oprócz wspierania konkurencji, być ograniczone do jednego z następujących aspektów lub większej ich liczby:</p> <p>a) wspieranie zasięgu;</p> <p>b) zapewnienie wymaganej jakości usług;</p> <p>c) wspieranie efektywnego wykorzystania widma radiowego, w tym przez uwzględnienie warunków</p>	T	Art. 108	<p>Art. 108. 1. Prezes UKE przed rozpoczęciem postępowania selekcyjnego przeprowadza postępowanie konsultacyjne, udostępniając projekt ogłoszenia o przetargu, aukcji albo konkursie, projekt dokumentacji przetargowej, aukcyjnej albo konkursowej i projekt rozstrzygnięcia decyzji w sprawie rezerwacji częstotliwości, która zostanie wydana po przeprowadzeniu postępowania, o którym mowa w art. 121 ust. 1, a także podając przyczyny wyboru trybu postępowania selekcyjnego oraz cel, którego osiągnięciu ma służyć to postępowanie.</p> <p>2. Cel, o którym mowa w ust. 1, oprócz wspierania równoprawnej konkurencji, może dodatkowo obejmować:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) wspieranie zasięgu sieci i usług telekomunikacyjnych; 2) zapewnienie odpowiedniej jakości usług; 3) wspieranie efektywnego wykorzystania częstotliwości; 4) tworzenie warunków do rozwoju działalności opartej na innowacyjnych technologiach. <p>3. Po zakończeniu postępowania konsultacyjnego Prezes UKE udostępnia na stronie podmiotowej BIP UKE, wraz ze stanowiskami uczestników, które nie stanowią tajemnic prawnie chronionych:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) informacje o wyborze trybu postępowania selekcyjnego, uzasadniając ten wybór, oraz 2) informacje dotyczące forum wzajemnej oceny, o którym mowa w art. 109, o ile było zwołane. <p>.</p>

	<p>związanych z prawami użytkownika i poziomowi opłat;</p> <p>d) wspieranie innowacji i rozwoju działalności gospodarczej.</p> <p>Krajowy organ regulacyjny lub inny właściwy organ wyraźnie określa procedurę selekcji, w tym każdy wstępny etap pozwalający uzyskać dostęp do procedury selekcji, i uzasadnia wybór danej procedury. Organ ten wyraźnie informuje również o wynikach każdej odnośnej oceny konkurencji, uwarunkowań technicznych i warunków ekonomicznych na danym rynku i prezentuje powody ewentualnego zastosowania i wyboru środków na podstawie art. 35.</p>			
Art. 55 ust. 3	3. Państwa członkowskie publikują każdą decyzję dotyczącą wybranej procedury selekcji i powiązanych warunków, wyraźnie podając jej uzasadnienie. Publikują również warunki, którymi obwarowane zostaną prawa użytkownika.	T	Art. 108 ust. 3	3. Po zakończeniu postępowania konsultacyjnego Prezes UKE udostępnia na stronie podmiotowej BIP UKE, wraz ze stanowiskami uczestników, które nie stanowią tajemnic prawnie chronionych: <ol style="list-style-type: none"> 1) informacje o wyborze trybu postępowania selekcyjnego, uzasadniając ten wybór, oraz 2) informacje dotyczące forum wzajemnej oceny, o którym mowa w art. 109, o ile było zwołane.
Art. 55 ust. 4	4. Po określeniu procedury selekcyjnej państwa członkowskie zapraszają do składania wniosków o przyznanie praw użytkownika.	T	Art. 110	Art. 110. 1. Prezes UKE ogłasza postępowanie selekcyjne niezwłocznie po zakończeniu postępowania konsultacyjnego w tej sprawie. 2. Ogłoszenie o przetargu, aukcji albo konkursie wraz z dokumentacją przetargową, aukcyjną albo konkursową, zwaną dalej „dokumentacją”, oraz projektem rozstrzygnięcia decyzji w sprawie rezerwacji częstotliwości, która zostanie wydana po przeprowadzeniu postępowania, o którym mowa w art. 121 ust. 1, udostępnia się na stronie podmiotowej BIP UKE. Ogłoszenie o przetargu, aukcji albo konkursie zawiera informacje o rozpoczęciu postępowania selekcyjnego oraz terminie na złożenie ofert.
Art. 55 ust. 5	5. Jeżeli państwo członkowskie uzna, że dodatkowe prawa użytkownika widma radiowego lub kombinacja ogólnego zezwolenia i indywidualnych praw mogą być	N	Ogólne zasady postępowania selekcyj	Art. 110. 1. Prezes UKE ogłasza postępowanie selekcyjne niezwłocznie po zakończeniu postępowania konsultacyjnego w tej sprawie. 2. Ogłoszenie o przetargu, aukcji albo konkursie wraz z dokumentacją przetargową, aukcyjną albo konkursową, zwaną dalej „dokumentacją”, oraz projektem rozstrzygnięcia decyzji w sprawie rezerwacji częstotliwości, która

	przyznane, publikuje te ustalenia i rozpoczyna procedurę przyznania takich praw.		<p>nego - Art. 110, art. 89 ust. 1 (ograniczenie możliwości zmiany rezerwacji – konieczność prowadzenia selekcji)</p>	<p>zostanie wydana po przeprowadzeniu postępowania, o którym mowa w art. 121 ust. 1, udostępnia się na stronie podmiotowej BIP UKE. Ogłoszenie o przetargu, aukcji albo konkursie zawiera informacje o rozpoczęciu postępowania selekcyjnego oraz terminie na złożenie ofert.</p> <p>Art. 89. 1. Zmiana rezerwacji częstotliwości nie może polegać na:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) zwiększeniu zasobów częstotliwości pozostających w dyspozycji podmiotu, wyrażonych w MHz; 2) zamianie zasobów częstotliwości na inne zasoby, chyba że jest ona dokonywana na podstawie art. 99 ust. 1 pkt 9 lub ust. 6; 3) rozszerzeniu obszaru, na którym mogą być wykorzystywane częstotliwości.
Art. 55 ust. 6	6. W przypadku gdy należy ograniczyć przyznawanie praw użytkowania widma radiowego, państwa członkowskie przyznają takie prawa według kryteriów selekcji i procedury selekcyjnej, które muszą być obiektywne, przejrzyste, niedyskryminacyjne oraz proporcjonalne. Każde takie kryterium selekcji musi przyznawać odpowiednią wagę celom i wymaganiom określonym w art. 3, 4, 28 i 45.	T	<p>Art. 117 -126</p>	<p>Art. 117. 1. Kryteriami oceny ofert w przetargu są:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) zachowanie warunków konkurencji; 2) wysokość kwoty zadeklarowanej przez uczestnika przetargu; 3) inne niż określone w pkt 1 i 2 obiektywne kryteria, jeżeli zostały zamieszczone w dokumentacji. <p>2. Prezes UKE spośród kryteriów, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i 2, wskazuje w dokumentacji najistotniejsze kryterium oceny ofert w przetargu, mając na uwadze cele polityki regulacyjnej i stan konkurencji na rynku.</p> <p>3. Kryterium oceny ofert w aukcji jest wysokość kwoty zadeklarowanej przez uczestnika aukcji.</p> <p>4. Kryteriami oceny ofert w konkursie są:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) zachowanie warunków konkurencji; 2) inne niż określone w pkt 1 obiektywne kryteria, jeżeli zostały zamieszczone w dokumentacji. <p>5. W przypadku określenia w dokumentacji konkursowej więcej niż jednego kryterium oceny ofert, Prezes UKE wskazuje najistotniejsze kryterium oceny ofert, mając na uwadze cele polityki regulacyjnej i stan konkurencji na rynku.</p> <p>6. W sprawie zachowania warunków konkurencji, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i ust. 4 pkt 1, Prezes UKE zasięga opinii Prezesa UOKiK.</p> <p>Art. 118. 1. Badanie ofert w postępowaniu selekcyjnym odbywa się w dwóch etapach.</p>

			<p>2. Badanie ofert przeprowadza komisja powołana przez Prezesa UKE spośród osób będących pracownikami UKE oraz posiadających wiedzę i doświadczenie niezbędne do przeprowadzenia postępowania selekcyjnego.</p> <p>Art. 119. Po zadeklarowaniu kwoty pierwszego postąpienia uczestnik aukcji nie może wycofać oferty.</p> <p>Art. 120. 1. Wyniki postępowania selekcyjnego Prezes UKE udostępnia na stronie podmiotowej BIP UKE, w formie listy albo list uczestników tego postępowania, którzy spełnili warunki uczestnictwa oraz osiągnęli minimum kwalifikacyjne, jeżeli zostało ono określone w dokumentacji, uszeregowanych w kolejności według malejącej liczby uzyskanych punktów.</p> <p>2. Podmiotem wyłonionym, o którym mowa w art. 104 ust. 3, jest uczestnik postępowania selekcyjnego, który:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) spełnił warunki uczestnictwa w postępowaniu selekcyjnym; 2) osiągnął minimum kwalifikacyjne, jeżeli zostało ono określone w dokumentacji; 3) na liście, o której mowa w ust. 1, zajął najwyższą pozycję, a w przypadku gdy zgodnie z dokumentacją lista dotyczy więcej niż jednej rezerwacji częstotliwości – pozycję nie niższą niż liczba tych rezerwacji. <p>3. W przypadku rezygnacji podmiotu wyłonionego z rezerwacji częstotliwości lub wystąpienia po stronie podmiotu wyłonionego okoliczności, o których mowa w art. 99 ust. 1 pkt 3 lub art. 100 ust. 1, zanim decyzja w sprawie rezerwacji częstotliwości stała się ostateczna, podmiotem wyłonionym staje się uczestnik postępowania selekcyjnego zajmujący kolejną pozycję na liście, o której mowa w ust. 1, i spełniający warunki, o których mowa w ust. 2 pkt 1 i 2.</p> <p>Art. 121. 1. Po ogłoszeniu wyników postępowania selekcyjnego Prezes UKE niezwłocznie, z urzędu, wszczyna postępowanie w sprawie rezerwacji częstotliwości.</p> <p>2. Prezes UKE dokonuje, w drodze decyzji, rezerwacji częstotliwości na rzecz podmiotu albo podmiotów wyłonionych w drodze postępowania selekcyjnego, o ile nie zachodzi żadna z przesłanek, o których mowa w art. 99 ust. 1 pkt 3 oraz art. 100 ust. 1 pkt 1, 3 i 6. Stroną postępowania jest podmiot wyłoniony w drodze postępowania selekcyjnego, a w przypadku, o którym mowa w art. 65, również podmiot alternatywnie wykorzystujący częstotliwości. Decyzji nadaje się rygor natychmiastowej wykonalności.</p> <p>3. Jeżeli przedmiotem postępowania selekcyjnego była więcej niż jedna rezerwacja częstotliwości, Prezes UKE może wszcząć i prowadzić jedno postępowanie dla więcej niż jednej rezerwacji częstotliwości. W takim</p>
--	--	--	---

			<p>przypadku Prezes UKE wydaje odrębne decyzje dla każdej z rezerwacji częstotliwości.</p> <p>Art. 122. 1. Prezes UKE uznaje, w drodze decyzji, postępowanie selekcyjne za nierozstrzygnięte:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) jeżeli żaden z uczestników nie spełnił warunków uczestnictwa w postępowaniu selekcyjnym lub nie osiągnął minimum kwalifikacyjnego, jeżeli zostało określone w dokumentacji; 2) w przypadku gdy w sytuacji, o której mowa w art. 120 ust. 3, nie ma innych uczestników; w przypadku postępowania selekcyjnego, które dotyczyło różnych rezerwacji częstotliwości, uznanie tego postępowania za nierozstrzygnięte odnosi się tylko do rezerwacji częstotliwości, dla której na liście nie ma innych uczestników. <p>2. Postępowanie selekcyjne jest nierozstrzygnięte, jeżeli w terminie wskazanym w ogłoszeniu o wszczęciu postępowania selekcyjnego żaden podmiot nie przystąpił do tego postępowania. Informacja w tej sprawie jest udostępniana na stronie podmiotowej BIP UKE.</p> <p>Art. 123. 1. Prezes UKE, w drodze decyzji, na wniosek uczestnika postępowania selekcyjnego złożony w terminie 21 dni od dnia ogłoszenia wyników tego postępowania lub z urzędu, unieważnia postępowanie, jeżeli zostały rażąco naruszone przepisy prawa lub interesy jego uczestników.</p> <p>2. Uczestnikowi postępowania selekcyjnego od decyzji w sprawie unieważnienia tego postępowania, przysługuje wniosek do Prezesa UKE o ponowne rozpatrzenie sprawy, a po wyczerpaniu tego trybu – skarga do sądu administracyjnego.</p> <p>3. Uczestnikowi postępowania selekcyjnego nie przysługuje inny tryb kontroli rozstrzygnięć podejmowanych w postępowaniu selekcyjnym niż określony w ust. 1 i 2.</p> <p>Art. 124. 1. Po unieważnieniu postępowania selekcyjnego, jeżeli jest możliwe usunięcie w ten sposób naruszeń przepisów prawa lub interesów jego uczestników, które stanowiły przyczynę unieważnienia tego postępowania, Prezes UKE przeprowadza czynności niezbędne do usunięcia tych naruszeń.</p> <p>2. Czynności, o których mowa w ust. 1, przeprowadza się:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) w oparciu o warunki uczestnictwa w postępowaniu selekcyjnym, wymagania, jakim powinna odpowiadać oferta, oraz kryteria oceny ofert, określone przed unieważnieniem postępowania selekcyjnego w dokumentacji; 2) w stosunku do ofert złożonych w terminie przed unieważnieniem postępowania selekcyjnego.
--	--	--	--

			<p>3. W przypadku gdy istnieje potrzeba przeprowadzenia czynności, o których mowa w ust. 1, Prezes UKE ocenia oferty i w przypadku przetargu lub konkursu w sprawie zachowania warunków konkurencji zasięga opinii Prezesa UOKiK w stosunku do tych ofert.</p> <p>4. Podmiotem wyłonionym po przeprowadzeniu czynności, o których mowa w ust. 1, nie może zostać podmiot, który został wyłoniony przed unieważnieniem postępowania selekcyjnego i zrezygnował z rezerwacji częstotliwości zanim decyzja w sprawie rezerwacji częstotliwości stała się ostateczna, lub nie uiszczył zadeklarowanej opłaty, o której mowa w art. 24 ust. 5.</p> <p>5. W przypadku gdy zgodnie z warunkami postępowania selekcyjnego uczestnik złożył więcej niż jedną ofertę, przepis ust. 4 stosuje się wyłącznie do oferty, w stosunku do której podmiot wyłoniony przed unieważnieniem tego postępowania zrezygnował z rezerwacji częstotliwości, zanim decyzja w sprawie rezerwacji częstotliwości stała się ostateczna, lub nie uiszczył zadeklarowanej opłaty, o której mowa w art. 24 ust. 5.</p> <p>6. Do czynności, o których mowa w ust. 1, stosuje się odpowiednio przepis art. 123 ust. 1.</p> <p>Art. 125. 1. Zmiana wyników postępowania selekcyjnego będąca konsekwencją unieważnienia tego postępowania stanowi podstawę wznowienia postępowania w sprawie rezerwacji częstotliwości dokonanej po przeprowadzeniu tego postępowania.</p> <p>2. Postępowania w sprawie rezerwacji częstotliwości nie wznawia się, jeżeli od dnia ogłoszenia wyników postępowania selekcyjnego upłynęło 10 lat.</p> <p>3. Decyzji w sprawie rezerwacji częstotliwości nie uchyla się, jeżeli od dnia jej doręczenia lub ogłoszenia upłynęło 10 lat.</p> <p>Art. 126. Minister właściwy do spraw informatyzacji określi, w drodze rozporządzenia:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) szczegółowy tryb ogłaszania postępowania selekcyjnego, 2) szczegółowe wymagania co do zawartości dokumentacji, 3) szczegółowe warunki i tryb organizowania, przeprowadzania i zakończenia postępowania selekcyjnego, w tym: <ol style="list-style-type: none"> a) powoływania i pracy komisji przetargowej, komisji aukcyjnej oraz komisji konkursowej, b) sposób wpłaty i zwrotu wadium – w przypadku przetargu oraz aukcji, c) sposób wpłaty i zwrotu depozytu – w przypadku aukcji – kierując się potrzebą zapewnienia obiektywnych, przejrzystych i niedyskryminujących żadnego uczestnika warunków postępowania selekcyjnego, przejrzystych warunków podejmowania rozstrzygnięć oraz
--	--	--	--

				<p>zapewniając właściwe poinformowanie podmiotów zainteresowanych uzyskaniem rezerwacji częstotliwości.</p> <p>Art. 89. 1. Zmiana rezerwacji częstotliwości nie może polegać na:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) zwiększeniu zasobów częstotliwości pozostających w dyspozycji podmiotu, wyrażonych w MHz; 2) zamianie zasobów częstotliwości na inne zasoby, chyba że jest ona dokonywana na podstawie art. 99 ust. 1 pkt 9 lub ust. 6; 3) rozszerzeniu obszaru, na którym mogą być wykorzystywane częstotliwości. <p>2. Przepisu ust. 1 pkt 3 nie stosuje się do rezerwacji częstotliwości na cele rozpowszechniania programów radiofonicznych w sposób analogowy drogą rozsiewczą naziemną.</p>
Art. 55 ust. 7	<p>7. W razie przeprowadzenia procedury selekcji konkurencyjnej lub porównawczej państwa członkowskie mogą przedłużyć maksymalny termin sześciu tygodni, o którym mowa w art. 48 ust. 6 o tyle, o ile jest to niezbędne dla zapewnienia, by procedury były sprawiedliwe, otwarte i przejrzyste dla wszystkich zainteresowanych stron, jednakże nie dłużej niż o okres ośmiu miesięcy, z zastrzeżeniem wszelkich szczególnych harmonogramów ustalonych na podstawie art. 53.</p> <p>Powyższe terminy pozostają bez uszczerbku dla postanowień obowiązujących umów międzynarodowych dotyczących wykorzystania widma radiowego i koordynacji satelitarnej.</p>	T	Art. 107	<p>Art. 107. 1. Postępowanie selekcyjne jest postępowaniem odrębnym od postępowania w sprawie rezerwacji częstotliwości. Do postępowania selekcyjnego nie stosuje się przepisów ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego.</p> <p>2. Termin zakończenia postępowania selekcyjnego nie może być dłuższy niż 8 miesięcy od dnia wpłynięcia wniosku, o którym mowa w art. 104 ust. 2 zdanie pierwsze.</p>
Art. 55 ust. 8	8. Niniejszy artykuł pozostaje bez uszczerbku dla przekazywania praw użytkowania widma radiowego zgodnie z art. 51.	N		
Art. 56	Dostęp do lokalnych sieci radiowych			

Art. 56 ust. 1	<p>1. Właściwe organy zezwalają na zapewnianie dostępu do publicznej sieci łączności elektronicznej za pośrednictwem RLAN, jak również na wykorzystywanie zharmonizowanego widma radiowego w celu zapewnienia takiego dostępu, wyłącznie na warunkach mającego zastosowanie ogólnego zezwolenia odnoszących się do użytkowania widma radiowego, o których mowa w art. 46 ust. 1.</p> <p>W przypadku gdy takie zapewnianie dostępu nie jest częścią działalności gospodarczej lub ma charakter dodatkowy w stosunku do działalności gospodarczej lub usługi publicznej, która nie jest uzależniona od przekazywania sygnałów w tych sieciach, przedsiębiorstwo, organ publiczny lub użytkownik końcowy, którzy zapewniają taki dostęp, nie podlegają ogólnemu zezwoleniu na dostarczanie sieci i usług łączności elektronicznej na podstawie art. 12, obowiązkom dotyczącym praw użytkowników końcowych na podstawie części III tytuł II ani obowiązkowi zapewnienia wzajemnego połączenia ich sieci na podstawie art. 61 ust. 1.</p>	T	Art. 1 ust. 2	Art. 1 ust. 2. Nie stanowi działalności telekomunikacyjnej umożliwianie korzystania z publicznej sieci telekomunikacyjnej za pośrednictwem lokalnej sieci radiowej, jeżeli jest to działalność dodatkowa w stosunku do wykonywanej przez podmiot działalności głównej
Art. 56 ust. 2	2. Stosuje się art. 12 dyrektywy 2000/31/WE.	T	Art. 383	<p>Art. 383. 1. Dostawca usług komunikacji elektronicznej oraz podmiot umożliwiający korzystanie z dostępu do publicznej sieci telekomunikacyjnej za pośrednictwem lokalnej sieci radiowej, nie odpowiadają za treść komunikatów elektronicznych, jeżeli:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) nie są inicjatorami przekazu tych komunikatów elektronicznych, 2) nie wybierają odbiorcy tych komunikatów elektronicznych oraz 3) nie wybierają oraz nie przekształcają treści komunikatów elektronicznych. <p>2. Przepis art. 12 ust. 2 ustawy z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną stosuje się odpowiednio.</p>
Art. 56 ust. 3	3. Właściwe organy nie uniemożliwiają podmiotom udostępniającym publiczne sieci łączności elektronicznej lub świadczącym	T	Art. 348	Art. 348. Dostęp do publicznej sieci telekomunikacyjnej za pośrednictwem lokalnej sieci radiowej może być świadczony przez dostawcę usługi dostępu do internetu przy użyciu urządzeń zlokalizowanych u użytkownika

	publicznie dostępne usługi łączności elektronicznej zapewniania publicznego dostępu do ich sieci za pośrednictwem RLAN, które mogą znajdować się w lokalu użytkownika końcowego, o ile spełnione są warunki ogólnego zezwolenia i uzyskano uprzednią świadomą zgodę użytkownika końcowego.			końcowego, w szczególności: w jego miejscu zamieszkania, siedzibie lub miejscu wykonywania działalności, za jego uprzednią zgodą.
Art. 56 ust. 4	<p>4. Zgodnie w szczególności z art. 3 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2015/2120 właściwe organy zapewniają, aby podmioty udostępniające publiczne sieci łączności elektronicznej lub świadczące publicznie dostępne usługi łączności elektronicznej nie ograniczały jednostronnie ani nie uniemożliwiały użytkownikom końcowym:</p> <p>a) dostępu do wybranych przez siebie RLAN udostępnianych przez osoby trzecie; lub</p> <p>b) zezwalania – na zasadzie wzajemności lub w bardziej powszechny sposób – innym użytkownikom końcowym na dostęp do sieci takich podmiotów poprzez RLAN, w tym w ramach inicjatyw osób trzecich, które grupują i udostępniają publicznie RLAN różnych użytkowników końcowych.</p>	T	Art. 349 pkt 2	<p>Art. 349. Przedsiębiorca telekomunikacyjny nie może ograniczać ani uniemożliwiać:</p> <p>2) udostępnienia lokalnej sieci radiowej na potrzeby korzystania z dostępu do sieci telekomunikacyjnej na rzecz użytkowników końcowych.</p>
Art. 56 ust. 5	<p>5. Właściwe organy nie ograniczają ani nie uniemożliwiają użytkownikom końcowym zezwalania – na zasadzie wzajemności lub w inny sposób – innym użytkownikom końcowym na dostęp do ich RLAN, w tym w ramach inicjatyw osób trzecich, które grupują i udostępniają publicznie RLAN różnych użytkowników końcowych.</p>	T	Art. 349 pkt 1	<p>Art. 349. Przedsiębiorca telekomunikacyjny nie może ograniczać ani uniemożliwiać:</p> <p>1) korzystania z dostępu do publicznej sieci telekomunikacyjnej za pośrednictwem lokalnej sieci radiowej wybranej przez użytkownika końcowego, w przypadku gdy lokalna sieć radiowa została udostępniona;</p>

Art. 56 ust. 6	<p>6. Właściwe organy nie ograniczają z nieuzasadnionych powodów możliwości zapewniania publicznego dostępu do RLAN:</p> <p>a) organom sektora publicznego lub w przestrzeniach publicznych w pobliżu lokali zajmowanych przez te organy sektora publicznego, gdy takie zapewnianie dostępu ma charakter dodatkowy w stosunku do usług publicznych świadczonych w tym lokalu;</p> <p>b) inicjatywom organizacji pozarządowych lub organów sektora publicznego mającym na celu grupowanie i udostępnienie – na zasadzie wzajemności lub w bardziej powszechny sposób – RLAN różnych użytkowników końcowych, w tym, w stosownych przypadkach, RLAN, do których dostęp publiczny zapewnia się zgodnie z lit. a).</p>	N		
Art. 57	Wdrożenie i eksploatacja punktów dostępu bezprzewodowego o bliskim zasięgu			
Art. 57 ust. 1	<p>1. Właściwe organy nie ograniczają z nieuzasadnionych powodów uruchamiania punktów dostępu bezprzewodowego o bliskim zasięgu. Państwa członkowskie dążą do zapewnienia, aby wszelkie przepisy dotyczące uruchamiania punktów dostępu bezprzewodowego o bliskim zasięgu były spójne na szczeblu krajowym. Przepisy te publikuje się przed ich stosowaniem</p> <p>W szczególności właściwe organy nie uzależniają uruchamiania punktów dostępu bezprzewodowego o bliskim zasięgu mających</p>	T	Art. 5 pkt 2 lit. a-i oraz pkt 3 ustawy wprowadzające j PKE	Art. 5. W ustawie z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (Dz. U. z 2021 r. poz. 1376 i 1595 oraz z 2022 r. poz. 32, 655 i 1261) wprowadza się następujące zmiany: 2)w art. 39: a)w ust. 1a wyrazy „ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. z 2021 r. poz. 576)” zastępuje się wyrazami „ustawy z dnia ... 2022 r. – Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. poz. ...)”, b)w ust. 3 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie: „W szczególnie uzasadnionych przypadkach lokalizowanie w pasie drogowym obiektów budowlanych lub urządzeń niezwiązanych z potrzebami zarządzania drogami lub potrzebami ruchu drogowego oraz reklam, za zastrzeżeniem ust. 3 ¹ , może nastąpić wyłącznie za zezwoleniem właściwego

	<p>cechy określone na podstawie ust. 2 od jakiegokolwiek indywidualnego pozwolenia w zakresie planowania przestrzennego lub innych indywidualnych uprzednich pozwoleń.</p> <p>Na zasadzie odstępstwa od akapitu drugiego niniejszego ustępu właściwe organy mogą wymagać zezwoleń na uruchamianie punktów dostępu bezprzewodowego o bliskim zasięgu na budynkach lub w miejscach o wartości architektonicznej, historycznej lub przyrodniczej chronionych zgodnie z prawem krajowym lub, w razie konieczności, ze względów bezpieczeństwa publicznego. Art. 7 dyrektywy 2014/61/UE ma zastosowanie przy przyznawaniu tych zezwoleń.</p>			<p>zarządcy drogi, wydawanym w drodze decyzji administracyjnej – zezwolenie nie jest wymagane w przypadku wydania decyzji, o której mowa w ust. 7, lub w przypadku zawarcia umowy, o której mowa w ust. 7a lub w art. 22 ust. 2, 2a, 2c.”,</p> <p>c) po ust. 3 dodaje się ust. 3¹–3⁴ w brzmieniu:</p> <p>„3¹. W pasie drogowym mogą być instalowane punkty dostępu bezprzewodowego o bliskim zasięgu, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 11 ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych (Dz. U. z 2022 r. poz. 884), zwane dalej „punktami dostępu”, przy czym może to nastąpić wyłącznie za zezwoleniem właściwego zarządcy drogi, wydawanym w drodze decyzji administracyjnej.</p> <p>3². Zarządca drogi może odmówić wydania zezwolenia na instalację punktów dostępu wyłącznie, jeżeli ich umieszczenie spowodowałoby zagrożenie bezpieczeństwa ruchu drogowego.</p> <p>3³. Do instalowania w pasie drogowym punktów dostępu nie stosuje się przepisów art. 40 ust. 1 i 3.</p> <p>3⁴. W przypadku gdy umieszczenie w pasie drogowym dotyczy jednocześnie punktów dostępu i innej infrastruktury telekomunikacyjnej, zarządca drogi rozpatruje wnioski o wydanie decyzji, o których mowa w ust. 3 i 3¹, łącznie w ramach jednego postępowania administracyjnego i wydaje jedną decyzję administracyjną.”,</p> <p>d) ust. 3aa otrzymuje brzmienie:</p> <p>„3aa. W przypadku gdy decyzja, o której mowa w ust. 3¹ lub 3⁴, lub gdy decyzja, o której mowa w ust. 3, dotyczy lokalizacji w pasie drogowym infrastruktury telekomunikacyjnej, w decyzji tej określa się dodatkowo, czy w okresie 4 lat od jej wydania jest planowana budowa, przebudowa lub remont odcinka drogi, którego dotyczy decyzja, o ile wynika to wprost z uchwały budżetowej jednostki samorządu terytorialnego, wieloletniej prognozy finansowej jednostki samorządu terytorialnego, programu wieloletniego wydanego na podstawie art. 136 ust. 2 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2021 r. poz. 305, późn. zm.⁵⁾) lub planów, o których mowa w art. 20 pkt 1 lub 2 niniejszej ustawy.”,</p> <p>e) po ust. 3aa dodaje się ust. 3ab w brzmieniu:</p>
--	---	--	--	---

5) Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2021 r. poz. 1236, 1535, 1773, 1927, 1981, 2054 i 2270 oraz z 2022 r. poz. 583, 655, 1079 i 1283.

				<p>„3ab. W decyzji, o której mowa w ust. 3¹ i 3⁴, określa się w szczególności sposób, termin, miejsce i warunki umieszczenia w pasie drogowym punktów dostępu.”,</p> <p>f) ust. 3b otrzymuje brzmienie:</p> <p>„3b. W przypadku gdy właściwy organ nie wyda decyzji, o której mowa w ust. 3 lub 3⁴, w terminie 65 dni od dnia złożenia wniosku, a w odniesieniu do infrastruktury telekomunikacyjnej w rozumieniu przepisów ustawy z dnia ... 2022 r. – Prawo komunikacji elektronicznej oraz decyzji, o której mowa w ust. 3¹ – w terminie 45 dni od dnia złożenia wniosku, organ wyższego stopnia, a w przypadku braku takiego organu – organ nadzorujący, wymierza temu organowi, w drodze postanowienia, na które przysługuje zażalenie, karę pieniężną w wysokości 500 zł za każdy dzień zwłoki.”,</p> <p>g)ust. 4 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„4. Utrzymanie obiektów i urządzeń, o których mowa w ust. 3 i 3¹, należy do ich posiadaczy.”,</p> <p>h)po ust. 4 dodaje się ust. 4a w brzmieniu:</p> <p>„4a. Ponowne uruchomienie oraz rekonfiguracja punktów dostępu, w przypadku ich przełożenia przez zarządcę drogi w sytuacjach, o których mowa w ust. 5a, lub w przypadkach uszkodzeń publicznej infrastruktury technicznej, o której mowa w ustawie z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych, na której są zainstalowane te punkty dostępu, należy do ich posiadaczy, którzy ponoszą koszty ponownego uruchomienia oraz rekonfiguracji punktów dostępu.”,</p> <p>i) ust. 5a otrzymuje brzmienie:</p> <p>„5a. Z zastrzeżeniem art. 32 ust. 3, jeżeli budowa, przebudowa lub remont drogi wymaga przełożenia punktów dostępu lub innej infrastruktury telekomunikacyjnej umieszczonej w pasie drogowym, koszt tego przełożenia ponosi:</p> <p>1)zarządca drogi – w przypadku przełożenia punktów dostępu gdy nie upłynęły 3 lata, a w przypadku innej infrastruktury telekomunikacyjnej umieszczonej w pasie drogowym gdy nie upłynęły 4 lata, od dnia wydania decyzji, o której mowa w ust. 3, 3¹ lub 3⁴, pod warunkiem zachowania dotychczasowych właściwości użytkowych oraz parametrów technicznych infrastruktury telekomunikacyjnej;</p> <p>3)w art. 40 ust. 12 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„12. Za zajęcie pasa drogowego:</p> <p>1) bez zezwolenia zarządcy drogi lub bez zawarcia umowy, o której mowa w art. 22 ust. 2, 2a, 2c, lub bez decyzji, o której mowa w art. 39 ust. 3¹ lub 3⁴,</p>
--	--	--	--	--

			<p>Art. 36 pkt 12 oraz 32 ustawy wprowadzające j PKE</p>	<p>2) z przekroczeniem terminu zajęcia określonego w zezwoleniu zarządcy drogi lub w umowie, o której mowa w art. 22 ust. 2, 2a, 2c, lub w decyzji, o której mowa w art. 39 ust. 3¹ lub 3⁴,</p> <p>3) o powierzchni większej niż określona w zezwoleniu zarządcy drogi lub w umowie, o której mowa w art. 22 ust. 2, 2a, 2c, lub w decyzji, o której mowa w art. 39 ust. 3¹ lub 3⁴</p> <p>– zarządca drogi wymierza, w drodze decyzji administracyjnej, karę pieniężną w wysokości 10-krotności opłaty ustalonej zgodnie z ust. 4-6.”.</p> <p>Art. 12. W ustawie z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane (Dz. U. z 2021 r. poz. 2351 oraz z 2022 r. poz. 88) w art. 29:</p> <p>1) w ust. 4 w pkt 3 w lit. d średnik zastępuje się przecinkiem i dodaje się lit. e w brzmieniu:</p> <p>„e) punktów dostępu bezprzewodowego o bliskim zasięgu, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 11 ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych (Dz. U. z 2022 r. poz. 884);”;</p> <p>3) w ust. 8 wyrazy „art. 4 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. - Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. z 2021 r. poz. 576)” zastępuje się wyrazami „art. 2 pkt 87 ustawy z dnia ... 2022 r. – Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. poz. ...)”.</p> <p>Art. 36. W ustawie z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych (Dz. U. z 2019 r. poz. 2410 oraz z 2020 r. poz. 471, 695 i 875) wprowadza się następujące zmiany:</p> <p>12) art. 17 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„Art. 17. 1. Operator sieci zapewnia przedsiębiorcom telekomunikacyjnym dostęp do infrastruktury technicznej, w tym współkorzystanie z niej, w celu realizacji szybkiej sieci telekomunikacyjnej lub powiązanych zasobów.</p> <p>2. Do dostępu do publicznej infrastruktury technicznej w celu umieszczania w niej lub na niej punktów dostępu bezprzewodowego o bliskim zasięgu stosuje się przepisy dotyczące infrastruktury technicznej. W przypadku, o którym mowa w zdaniu pierwszym, przepisy dotyczące operatora sieci stosuje się do właściciela lub zarządcy publicznej infrastruktury technicznej.</p>
--	--	--	---	--

				<p>3. Dostęp telekomunikacyjny do infrastruktury technicznej, o którym mowa w ust. 1, jest odpłatny, chyba że:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) strony umowy postanowią inaczej lub 2) dotyczy on publicznej infrastruktury technicznej w celu umieszczania w niej lub na niej punktów dostępu bezprzewodowego o bliskim zasięgu.”; <p>Art. 13 ust. wpr. PKE 32) w art. 33 ust. 1–3 otrzymują brzmienie:</p> <p>„1. W przypadkach innych niż określone w art. 30 ust. 1 i 1a właściciel, użytkownik wieczysty nieruchomości lub zarządca nieruchomości jest obowiązany zapewnić operatorom, użytkownikom rządowym, o których mowa w art. 2 pkt 87 lit. a, b, d, e oraz h ustawy z dnia ... 2022 r. – Prawo komunikacji elektronicznej, oraz jednostkom samorządu terytorialnego wykonującym działalność, o której mowa w art. 3 ust. 1, dostęp do nieruchomości, w tym do budynku, polegający na umożliwieniu umieszczenia na nich elementów sieci telekomunikacyjnej oraz powiązanych zasobów, a także ich eksploatacji i konserwacji, jeżeli nie uniemożliwia to racjonalnego korzystania z nieruchomości, w szczególności nie prowadzi do istotnego zmniejszenia wartości nieruchomości.</p> <p>2. Dostęp, o którym mowa w ust. 1, jest odpłatny, chyba że:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) strony umowy o dostępie postanowią inaczej; 2) dotyczy umieszczenia, eksploatacji i konserwacji punktów dostępu bezprzewodowego o bliskim zasięgu na nieruchomościach, o których mowa w ust. 1, stanowiących obszar kolejowy, o którym mowa w art. 4 pkt 8 ustawy z dnia 28 marca 2003 r. o transporcie kolejowym (Dz. U. 2021 r. poz. 1984 oraz z 2022 r. poz. 727). <p>3. Termin zawarcia umowy o dostępie, o którym mowa w ust. 1, wynosi 30 dni od dnia wystąpienia przez operatora, użytkownika rządowego, o którym mowa w art. 2 pkt 87 lit. a, b, d, e oraz h ustawy z dnia ... 2022 r. – Prawo komunikacji elektronicznej, lub jednostkę samorządu terytorialnego wykonującą działalność, o której mowa w art. 3 ust. 1, z wnioskiem o jej zawarcie. Przepis art. 30 ust. 5d stosuje się odpowiednio.”;</p>
Art. 57 ust. 2	2. Komisja określa w drodze aktów wykonawczych fizyczne i techniczne cechy,	N		

	<p>takie jak maksymalna wielkość, masa i, w stosownych przypadkach, moc nadawania punktów dostępu bezprzewodowego o bliskim zasięgu.</p> <p>Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 118 ust. 4.</p> <p>Pierwszy taki akt wykonawczy zostanie przyjęty do dnia 30 czerwca 2020 r.</p>			
Art. 57 ust. 3	<p>3. Niniejszy artykuł nie narusza podstawowych wymogów określonych w dyrektywie 2014/53/UE ani systemu wydawania zezwoleń mającego zastosowanie do użytkowania odpowiedniego widma radiowego.</p>	N		
Art. 57 ust. 4	<p>4. Państwa członkowskie, stosując w odpowiednich przypadkach procedury przyjęte zgodnie z dyrektywą 2014/61/UE, zapewniają, aby operatorzy mieli prawo dostępu do każdej zarządzanej przez krajowe, regionalne lub lokalne organy publiczne infrastruktury technicznej, która nadaje się pod względem technicznym do umieszczenia punktów dostępu bezprzewodowego o bliskim zasięgu lub która jest niezbędna do połączenia takich punktów dostępu z siecią szkieletową, w tym wyposażenia ulic, np. latarni, znaków ulicznych, sygnalizacji świetlnej, billboardów, przystanków autobusowych i tramwajowych oraz stacji metra. Organy publiczne spełniają wszystkie uzasadnione wnioski o dostęp na uczciwych, rozsądnych, przejrzystych i niedyskryminacyjnych warunkach, które są podawane do wiadomości w pojedynczym punkcie informacyjnym.</p>	T	<p>Art. 5 pkt 2 lit. a-i, pkt 3 ustawy wprowadzające j PKE</p>	<p>Art. 6. W ustawie z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (Dz. U. z 2021 r. poz. 1376 i 1595 oraz z 2022 r. poz. 32, 655 i 1261) wprowadza się następujące zmiany:</p> <p>2) w art. 39:</p> <p>a) w ust. 1a wyrazy „ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. z 2021 r. poz. 576)” zastępuje się wyrazami „ustawy z dnia ... 2022 r. – Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. poz. ...)”,</p> <p>b) w ust. 3 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:</p> <p>„W szczególnie uzasadnionych przypadkach lokalizowanie w pasie drogowym obiektów budowlanych lub urządzeń niezwiązanych z potrzebami zarządzania drogami lub potrzebami ruchu drogowego oraz reklam, z zastrzeżeniem ust. 3¹, może nastąpić wyłącznie za zezwoleniem właściwego zarządcy drogi, wydawanym w drodze decyzji administracyjnej – zezwolenie nie jest wymagane w przypadku wydania decyzji, o której mowa w ust. 7, lub w przypadku zawarcia umowy, o której mowa w ust. 7a lub w art. 22 ust. 2, 2a, 2c.”,</p> <p>c) po ust. 3 dodaje się ust. 3¹–3⁴ w brzmieniu:</p> <p>„3¹. W pasie drogowym mogą być instalowane punkty dostępu bezprzewodowego o bliskim zasięgu, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 10 ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych (Dz. U. z 2022 r. poz. 884), zwane dalej „punktami</p>

				<p>dostępu”, przy czym może to nastąpić wyłącznie za zezwoleniem właściwego zarządcy drogi, wydawanym w drodze decyzji administracyjnej.</p> <p>3². Zarządca drogi może odmówić wydania zezwolenia na instalację punktów dostępu wyłącznie, jeżeli ich umieszczenie spowodowałoby zagrożenie bezpieczeństwa ruchu drogowego.</p> <p>3³. Do instalowania w pasie drogowym punktów dostępu nie stosuje się przepisów art. 40 ust. 1 i 3.</p> <p>3⁴. W przypadku gdy umieszczenie w pasie drogowym dotyczy jednocześnie punktów dostępu i innej infrastruktury telekomunikacyjnej, zarządca drogi rozpatruje wnioski o wydanie decyzji, o których mowa w ust. 3 i 3¹, łącznie w ramach jednego postępowania administracyjnego i wydaje jedną decyzję administracyjną.”</p> <p>d)ust. 3aa otrzymuje brzmienie:</p> <p>„3aa. W przypadku gdy decyzja, o której mowa w ust. 3¹ lub 3⁴, lub gdy decyzja, o której mowa w ust. 3, dotyczy lokalizacji w pasie drogowym infrastruktury telekomunikacyjnej, w decyzji tej określa się dodatkowo, czy w okresie 4 lat od jej wydania jest planowana budowa, przebudowa lub remont odcinka drogi, którego dotyczy decyzja, o ile wynika to wprost z uchwały budżetowej jednostki samorządu terytorialnego, wieloletniej prognozy finansowej jednostki samorządu terytorialnego, programu wieloletniego wydanego na podstawie art. 136 ust. 2 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2021 r. poz. 305, późn. zm.⁶⁾) lub planów, o których mowa w art. 20 pkt 1 lub 2 niniejszej ustawy.”</p> <p>e)po ust. 3aa dodaje się ust. 3ab w brzmieniu:</p> <p>„3ab. W decyzji, o której mowa w ust. 3¹ i 3⁴, określa się w szczególności sposób, termin, miejsce i warunki umieszczenia w pasie drogowym punktów dostępu.”</p> <p>f) ust. 3b otrzymuje brzmienie:</p> <p>„3b. W przypadku gdy właściwy organ nie wyda decyzji, o której mowa w ust. 3 lub 3⁴, w terminie 65 dni od dnia złożenia wniosku, a w odniesieniu do infrastruktury telekomunikacyjnej w rozumieniu przepisów ustawy z dnia ... 2022 r. – Prawo komunikacji elektronicznej oraz decyzji, o której mowa w ust. 3¹ – w terminie 45 dni od dnia złożenia wniosku, organ wyższego stopnia, a w przypadku braku takiego organu – organ nadzorujący, wymierza</p>
--	--	--	--	--

6) Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2021 r. poz. 1236, 1535, 1773, 1927, 1981, 2054 i 2270 oraz z 2022 r. poz. 583, 655, 1079 i 1283.

				<p>temu organowi, w drodze postanowienia, na które przysługuje zażalenie, karę pieniężną w wysokości 500 zł za każdy dzień zwłoki.”,</p> <p>g)ust. 4 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„4. Utrzymanie obiektów i urządzeń, o których mowa w ust. 3 i 3¹, należy do ich posiadaczy.”,</p> <p>h)po ust. 4 dodaje się ust. 4a w brzmieniu:</p> <p>„4a. Ponowne uruchomienie oraz rekonfiguracja punktów dostępu, w przypadku ich przełożenia przez zarządcę drogi w sytuacjach, o których mowa w ust. 5a, lub w przypadkach uszkodzeń publicznej infrastruktury technicznej, o której mowa w ustawie z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych, na której są zainstalowane te punkty dostępu, należy do ich posiadaczy, którzy ponoszą koszty ponownego uruchomienia oraz rekonfiguracji punktów dostępu.”,</p> <p>i) ust. 5a otrzymuje brzmienie:</p> <p>„5a. Z zastrzeżeniem art. 32 ust. 3, jeżeli budowa, przebudowa lub remont drogi wymaga przełożenia punktów dostępu lub innej infrastruktury telekomunikacyjnej umieszczonej w pasie drogowym, koszt tego przełożenia ponosi:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1)zarządca drogi – w przypadku przełożenia punktów dostępu gdy nie upłynęły 3 lata, a w przypadku innej infrastruktury telekomunikacyjnej umieszczonej w pasie drogowym gdy nie upłynęły 4 lata, od dnia wydania decyzji, o której mowa w ust. 3, 3¹ lub 3⁴, pod warunkiem zachowania dotychczasowych właściwości użytkowych oraz parametrów technicznych infrastruktury telekomunikacyjnej; 2)właściciel infrastruktury telekomunikacyjnej – w przypadku gdy: <ol style="list-style-type: none"> a)upłynęły 4 lata, a w przypadku przełożenia punktów dostępu 3 lata od dnia wydania decyzji, o której mowa w ust. 3, 3¹ lub 3⁴, b)na żądanie właściciela wprowadzono ulepszenia w infrastrukturze telekomunikacyjnej, c)infrastruktura telekomunikacyjna lub punkty dostępu zostały zlokalizowane w pasie drogowym, mimo że zarządca drogi zawarł w decyzji, o której mowa w ust. 3, 3¹ lub 3⁴, informację o planowanej w okresie 4 lat budowie, przebudowie lub remoncie odcinka drogi, którego dotyczy ta decyzja.”, 3) w art. 40 ust. 12 otrzymuje brzmienie: <p>„12. Za zajęcie pasa drogowego:</p>
--	--	--	--	--

			<p>Art. 36 pkt 2 lit a tire czwarte i 12 ustawy wprowadzające j PKE</p>	<p>1) bez zezwolenia zarządcy drogi lub bez zawarcia umowy, o której mowa w art. 22 ust. 2, 2a, 2c, lub bez decyzji, o której mowa w art. 39 ust. 3¹ lub 3⁴,</p> <p>2) z przekroczeniem terminu zajęcia określonego w zezwoleniu zarządcy drogi lub w umowie, o której mowa w art. 22 ust. 2, 2a, 2c, lub w decyzji, o której mowa w art. 39 ust. 3¹ lub 3⁴,</p> <p>3) o powierzchni większej niż określona w zezwoleniu zarządcy drogi lub w umowie, o której mowa w art. 22 ust. 2, 2a, 2c, lub w decyzji, o której mowa w art. 39 ust. 3¹ lub 3⁴ – zarządca drogi wymierza, w drodze decyzji administracyjnej, karę pieniężną w wysokości 10-krotności opłaty ustalonej zgodnie z ust. 4-6.”.</p> <p>Art. 36. W ustawie z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych (Dz. U. z 2022 r. poz. 884) wprowadza się następujące zmiany:</p> <p>12) publiczna infrastruktura techniczna – infrastrukturę techniczną w przestrzeni publicznej, będącą własnością albo w zarządzie jednostek samorządu terytorialnego, jednostek organizacyjnych jednostek samorządu terytorialnego, państwowych osób prawnych, innych państwowych jednostek organizacyjnych oraz podmiotów wykonujących zadania z zakresu użyteczności publicznej z choćby częściowym udziałem Skarbu Państwa w strukturze własnościowej, nadającą się pod względem technicznym do umieszczania w niej lub na niej punktów dostępu bezprzewodowego o bliskim zasięgu lub niezbędną do połączenia takich punktów z siecią telekomunikacyjną, w szczególności: latarnie, konstrukcje wsporcze znaków drogowych, konstrukcje wsporcze sygnalizatorów świetlnych, konstrukcje wsporcze urządzeń bezpieczeństwa ruchu drogowego, tablice i urządzenia reklamowe, a także przystanki kolejowe, autobusowe i tramwajowe oraz stacje kolejowe i metra;12)</p> <p>13) art. 17 otrzymuje brzmienie:</p>
--	--	--	--	--

				<p>„Art. 17. 1. Operator sieci zapewnia przedsiębiorcom telekomunikacyjnym dostęp do infrastruktury technicznej, w tym współkorzystanie z niej, w celu realizacji szybkiej sieci telekomunikacyjnej lub powiązanych zasobów.</p> <p>2. Do dostępu do publicznej infrastruktury technicznej w celu umieszczania w niej lub na niej punktów dostępu bezprzewodowego o bliskim zasięgu stosuje się przepisy dotyczące infrastruktury technicznej. W przypadku, o którym mowa w zdaniu pierwszym, przepisy dotyczące operatora sieci stosuje się do właściciela lub zarządcy publicznej infrastruktury technicznej.</p> <p>3. Dostęp telekomunikacyjny do infrastruktury technicznej, o którym mowa w ust. 1, jest odpłatny, chyba że:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) strony umowy postanowią inaczej lub 2) dotyczy on publicznej infrastruktury technicznej w celu umieszczania w niej lub na niej punktów dostępu bezprzewodowego o bliskim zasięgu.”; 32) w art. 33 ust. 1–3 otrzymują brzmienie: <ul style="list-style-type: none"> „1. W przypadkach innych niż określone w art. 30 ust. 1 i 1a właściciel, użytkownik wieczysty nieruchomości lub zarządca nieruchomości jest obowiązany zapewnić operatorom, użytkownikom rządowym, o których mowa w art. 2 pkt 87 lit. a, b, d, e oraz h ustawy z dnia ... 2022 r. – Prawo komunikacji elektronicznej, oraz jednostkom samorządu terytorialnego wykonującym działalność, o której mowa w art. 3 ust. 1, dostęp do nieruchomości, w tym do budynku, polegający na umożliwieniu umieszczenia na nich elementów sieci telekomunikacyjnej oraz powiązanych zasobów, a także ich eksploatacji i konserwacji, jeżeli nie uniemożliwia to racjonalnego korzystania z nieruchomości, w szczególności nie prowadzi do istotnego zmniejszenia wartości nieruchomości. 2. Dostęp, o którym mowa w ust. 1, jest odpłatny, chyba że: <ol style="list-style-type: none"> 1) strony umowy o dostępie postanowią inaczej; 2) dotyczy umieszczenia, eksploatacji i konserwacji punktów dostępu bezprzewodowego o bliskim zasięgu na nieruchomościach, o których mowa w ust. 1, stanowiących obszar kolejowy, o którym mowa w art. 4 pkt 8 ustawy z dnia 28 marca 2003 r. o transporcie kolejowym (Dz. U. 2021 r. poz. 1984 oraz z 2022 r. poz. 727).
--	--	--	--	--

				3. Termin zawarcia umowy o dostępie, o którym mowa w ust. 1, wynosi 30 dni od dnia wystąpienia przez operatora, użytkownika rządowego, o którym mowa w art. 2 pkt 87 lit. a, b, d, e oraz h ustawy z dnia ... 2022 r. – Prawo komunikacji elektronicznej, lub jednostkę samorządu terytorialnego wykonującą działalność, o której mowa w art. 3 ust. 1, z wnioskiem o jej zawarcie. Przepis art. 30 ust. 5d stosuje się odpowiednio.”;
Art. 57 ust. 5	5. Bez uszczerbku dla wszelkich umów handlowych uruchamianie punktów dostępu bezprzewodowego o bliskim zasięgu nie podlega żadnym opłatom niebędącym opłatami administracyjnymi zgodnie z art. 16.	T	Jw. Art. 17 ust. 2 pkt 2 ustawy o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych	Art. 17 ust. 2 pkt 2 Dostęp telekomunikacyjny do infrastruktury technicznej, o którym mowa w ust. 1, jest odpłatny, chyba że: 1) strony umowy postanowią inaczej lub 2) dotyczy on publicznej infrastruktury technicznej w celu umieszczenia w niej lub na niej punktów dostępu bezprzewodowego o bliskim zasięgu.”;
Art. 58	Regulacje techniczne dotyczące pól elektromagnetycznych Procedury ustanowione w dyrektywie (UE) 2015/1535 stosuje się w odniesieniu do każdego planowanego przez państwo członkowskie środka, który w odniesieniu do pól elektromagnetycznych nakładałby wymogi inne niż wymogi przewidziane w zaleceniu nr 1999/519/WE.	N	Art. 169 ust. 3	3. Przedsiębiorca telekomunikacyjny z państwa członkowskiego będący stroną negocjacji umowy o dostępie nie jest obowiązany do dokonania wpisu do rejestru PT, jeżeli nie wykonuje działalności telekomunikacyjnej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.
Art. 59	Ogólne ramy dotyczące dostępu i wzajemnych połączeń			
Art. 59 ust. 1	1. Państwa członkowskie zapewniają, by nie istniały ograniczenia, które utrudniałyby przedsiębiorstwom w tym samym państwie członkowskim albo w różnych państwach	T	Art. 169 ust. 3	3. Przedsiębiorca telekomunikacyjny z państwa członkowskiego będący stroną negocjacji umowy o dostępie nie jest obowiązany do dokonania wpisu do rejestru PT, jeżeli nie wykonuje działalności telekomunikacyjnej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej

	członkowskich prowadzenie pomiędzy sobą negocjacji w sprawie umów o technicznych i handlowych warunkach dotyczących dostępu lub wzajemnych połączeń, zgodnie z prawem Unii. Przedsiębiorstwo ubiegające się o dostęp albo wzajemne połączenia nie musi mieć zezwolenia na prowadzenie działalności w państwie członkowskim, w którym ubiega się o dostęp albo wzajemne połączenia, jeżeli nie świadczy usług i nie obsługuje sieci w tym państwie członkowskim.			
Art. 59 ust. 2	2. Nie naruszając przepisów art. 114, państwa członkowskie nie mogą utrzymywać w mocy prawnych czy administracyjnych środków, które nakładałyby na przedsiębiorstwa zapewniające dostęp albo wzajemne połączenia wymóg oferowania różnych warunków różnym przedsiębiorstwom w odniesieniu do równoważnych usług lub środki nakładające obowiązki, które nie są związane z faktycznie świadczonymi usługami związanymi z dostępem i wzajemnymi połączeniami, bez uszczerbku dla wymogów określonych w załączniku I.	N		
Art. 60	Prawa i obowiązki przedsiębiorstw			
Art. 60 ust. 1	1. Operatorzy publicznych sieci łączności elektronicznej mają prawo, a na wniosek innego przedsiębiorstwa uprawnionego do wystąpienia z takim wnioskiem na podstawie art. 15 – obowiązek negocjowania wzajemnych połączeń w celu świadczenia publicznie dostępnych usług łączności elektronicznej, aby zapewnić świadczenie usług i ich interoperacyjność w obrębie całej Unii. Operatorzy zapewniają dostęp i wzajemne połączenia innym przedsiębiorstwom na warunkach zgodnych z obowiązkami	T	Art. 169 ust. 1; art. 170	Art. 169. 1. Strony negocjujące umowę o dostępie uwzględniają nałożone na nie obowiązki ustawowe, a także nałożone na nie obowiązki dostępowe symetryczne oraz obowiązki regulacyjne. Art. 170. 1. Na potrzeby zapewnienia świadczenia publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych i ich interoperacyjności w obrębie całej Unii Europejskiej, operator jest obowiązany do prowadzenia negocjacji w celu zawarcia umowy o dostępie w zakresie połączenia sieci i interoperacyjności usług na wniosek innego przedsiębiorcy telekomunikacyjnego. 2. Operator jest obowiązany, na uzasadniony wniosek użytkownika rządowego, o którym mowa w art. 2 pkt 87 lit. a, b, d, e, g oraz h, do prowadzenia negocjacji w celu zawarcia umowy, o której mowa w ust. 1

	nałożonymi przez krajowy organ regulacyjny zgodnie z art. 61, 62 i 68.			
Art. 60 ust. 2	2. Nie naruszając art. 21, państwa członkowskie wymagają, by przedsiębiorstwa, które otrzymują od innych przedsiębiorstw informacje przed negocjacjami w sprawie zawarcia porozumień o dostępie albo wzajemnych połączeniach, w ich trakcie albo po ich zakończeniu, używały tych informacji wyłącznie w celach, w jakich je otrzymały, oraz by zachowały przekazywane lub zachowywane informacje w poufności. Takie przedsiębiorstwa nie mogą przekazywać otrzymanych informacji innym stronom, a w szczególności innym oddziałom, jednostkom zależnym lub partnerom, którym mogłyby one zapewnić przewagę konkurencyjną.	T	Art. 169 ust. 2	2. Informacje uzyskane w związku z negocjacjami umowy o dostępie mogą być wykorzystane wyłącznie zgodnie z ich przeznaczeniem i podlegają obowiązkowi zachowania poufności, także po zakończeniu negocjacji.
Art. 60 ust. 3	3. Państwa członkowskie mogą postanowić, że negocjacje powinny być prowadzone za pośrednictwem neutralnych pośredników, gdy wymagają tego warunki konkurencji.	N		
Art. 61	Prawa i zakres odpowiedzialności krajowych organów regulacyjnych i innych właściwych organów w zakresie dostępu i wzajemnych połączeń			
Art. 61 ust. 1	1. Dla realizacji celów określonych w art. 3 krajowe organy regulacyjne lub inne właściwe organy w przypadku akapitu pierwszego lit. b) i c) ust. 2 niniejszego artykułu wspierają, a w stosownych przypadkach zapewniają – zgodnie z niniejszą dyrektywą – odpowiedni dostęp i wzajemne połączenia oraz interoperacyjność usług, wykonując swoje zadania w taki sposób, aby promować wydajność, zrównoważoną konkurencję, realizację sieci o bardzo dużej przepustowości,	T (w zakresie akapitu 1) N (w zakresie akapitu 2)	Art. 407 ust. 2	Art. 407 2. Organy właściwe w sprawach telekomunikacji prowadzą politykę regulacyjną, mając na celu w szczególności: 1) wspieranie konkurencji, w tym konkurencji opartej na infrastrukturze, w zakresie świadczenia usług komunikacji elektronicznej, dostarczania sieci telekomunikacyjnych oraz powiązanych zasobów, w tym: a) zapewnienie użytkownikom, w tym użytkownikom końcowym z niepełnosprawnościami, osiągnięcia maksymalnych korzyści w zakresie cen oraz różnorodności i jakości usług, niezależnie od lokalizacji użytkownika końcowego lub dostawcy usług,

	<p>efektywne inwestycje i innowacje oraz zapewnić maksymalne korzyści użytkownikom końcowym.</p> <p>Organy te zapewniają wytyczne i podają do publicznej wiadomości odpowiednie procedury pozwalające uzyskać dostęp oraz wzajemne połączenia, aby zapewnić małym i średnim przedsiębiorstwom oraz operatorom o ograniczonym zasięgu geograficznym możliwość czerpania korzyści z nałożonych obowiązków.</p>			<ul style="list-style-type: none"> b) zapobieganie zniekształcaniu lub ograniczaniu konkurencji na rynku komunikacji elektronicznej, w tym przez nakładanie obowiązków regulacyjnych tylko w zakresie koniecznym do zagwarantowania skutecznej i równoważnej konkurencji w interesie użytkowników końcowych oraz zmianę lub uchylenie nałożonych obowiązków regulacyjnych w sytuacji, gdy warunek ten jest spełniony, c) efektywne inwestowanie w dziedzinie infrastruktury oraz promocję technologii innowacyjnych, d) zapewnienie przewidywalności regulacyjnej, e) uwzględnienie ryzyka inwestycyjnego; <p>2) wspieranie rozwoju rynku wewnętrznego, w tym:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) usuwanie istniejących barier na rynku komunikacji elektronicznej, b) wspieranie tworzenia i rozwoju transeuropejskich sieci oraz interoperacyjności usług ogólnoeuropejskich, c) zapewnienie równego traktowania oraz niedyskryminacji przedsiębiorców komunikacji elektronicznej, d) współpracę z innymi organami regulacyjnymi państw członkowskich, BEREC i Komisją Europejską, w celu spójnego wdrażania i stosowania przepisów, e) współpracę z innymi organami regulacyjnymi państw członkowskich i Komisją Europejską, w tym w ramach RSPG, a na ich wnioski - także z Parlamentem Europejskim i Radą, w zakresie: <ul style="list-style-type: none"> - planowania strategicznego, koordynacji i harmonizacji wykorzystania częstotliwości w Unii Europejskiej, w celu optymalizacji wykorzystania częstotliwości oraz unikania szkodliwych zakłóceń oraz - promowania koordynacji polityki w zakresie częstotliwości w Unii Europejskiej, a także zharmonizowanych warunków w odniesieniu do dostępności i efektywnego wykorzystania częstotliwości, koniecznego do ustanowienia i funkcjonowania rynku wewnętrznego usług komunikacji elektronicznej; <p>3) wspieranie efektywnego wykorzystania oraz zarządzania częstotliwościami, w tym:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) dążenie do zapewnienia pokrycia terytorium Rzeczypospolitej Polskiej zasięgiem bezprzewodowej komunikacji szerokopasmowej o wysokiej jakości, w tym wysokiej prędkości transmisji danych, a także objęcia nią głównych szlaków transportowych, b) ułatwianie szybkiego rozwoju nowych technologii komunikacji bezprzewodowej i jej zastosowań,
--	--	--	--	--

				<ul style="list-style-type: none"> c) promowanie długoterminowych inwestycji przez zapewnienie przewidywalności i spójności podczas dokonywania, zmiany lub cofnięcia rezerwacji częstotliwości, dokonywania rezerwacji częstotliwości na kolejny okres lub ograniczenia sposobu wykorzystywania częstotliwości objętych rezerwacją, d) promowanie współużytkowania częstotliwości do podobnych lub różnych zastosowań częstotliwości zgodnie z przepisami prawa konkurencji, e) dążenie do spójności i przewidywalności w Unii Europejskiej, w zakresie dokonywania rezerwacji częstotliwości w kontekście ochrony zdrowia publicznego przy uwzględnieniu zalecenia Rady 1999/519/WE z dnia 12 lipca 1999 r. w sprawie ograniczenia narażenia ludności na pola elektromagnetyczne (od 0 Hz do 300 GHz), f) kierowanie się zasadą neutralności technologicznej przy gospodarowaniu częstotliwościami; <p>4) zachęcanie do inwestowania w sieci o bardzo dużej przepustowości oraz korzystania z tych sieci;</p> <p>5) promocję interesów obywateli Unii Europejskiej, w tym:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) zapewnienie wszystkim obywatelom dostępu do usługi powszechnej, b) zapewnienie ochrony konsumenta w jego relacjach z przedsiębiorcą komunikacji elektronicznej, w szczególności ustanawiając proste i niedrogie procedury rozwiązywania sporów przed organem niezależnym od stron występujących w danym sporze, c) przyczynianie się do zapewnienia wysokiego poziomu ochrony danych osobowych, d) udostępnianie informacji dotyczących ustanawiania cen i warunków świadczenia publicznie dostępnych usług komunikacji elektronicznej, e) identyfikację potrzeb określonych grup społecznych, w szczególności użytkowników końcowych z niepełnosprawnościami oraz ze szczególnymi potrzebami społecznymi, f) zapewnienie bezpieczeństwa publicznej sieci telekomunikacyjnej, g) wspieranie procesu harmonizacji określonych numerów lub zakresów numeracji w obrębie Unii Europejskiej oraz upowszechnianie informacji o istnieniu europejskiego numeru alarmowego 112 i innych europejskich numerów zharmonizowanych, skierowanej do obywateli, w szczególności podróżujących między państwami członkowskimi,
--	--	--	--	---

				<p>h) wspieranie pełnego korzystania przez użytkowników końcowych z informacji oraz możliwości ich rozpowszechniania oraz korzystania z dowolnych aplikacji i usług;</p> <p>6) realizację polityki w zakresie wolności wypowiedzi i informacji, promowania różnorodności kulturowej i językowej, jak również pluralizmu mediów;</p> <p>7) zagwarantowanie neutralności technologicznej.</p>
Art. 61 ust. 2	<p>2. W szczególności i bez uszczerbku dla środków, które mogłyby zostać podjęte w stosunku do przedsiębiorstw wyznaczonych jako posiadających znaczącą pozycję rynkową zgodnie z art. 68, krajowe organy regulacyjne lub inne właściwe organy mogą w przypadku lit. b) i c) niniejszego akapitu nakładać:</p> <p>a) w granicach tego, co niezbędne dla zapewnienia możliwości połączenia typu koniec–koniec, obowiązki na przedsiębiorstwa, które podlegają ogólnemu zezwoleniu i które kontrolują dostęp do użytkowników końcowych, w tym, w uzasadnionym przypadku, obowiązek wzajemnych połączeń ich sieci w sytuacji, kiedy nie zostało to jeszcze zrealizowane;</p> <p>b) w uzasadnionych przypadkach i w niezbędnym zakresie na przedsiębiorstwa podlegające ogólnemu zezwoleniu i kontrolujące dostęp do użytkowników końcowych – obowiązek zapewnienia interoperacyjności swoich usług;</p> <p>c) w uzasadnionych przypadkach gdy łączność typu koniec–koniec między</p>	T	Art. 179 ust. 1 pkt 1 i 2, ust. 2-4; art. 2 pkt 9 i 16	<p>Art. 179. 1. Prezes UKE może, w drodze decyzji, nałożyć na:</p> <p>1) przedsiębiorcę telekomunikacyjnego – obowiązki niezbędne dla zapewnienia łączności z użytkownikiem końcowym, w tym:</p> <p>a) obowiązek połączenia sieci, jeżeli takie połączenie nie zostało jeszcze zrealizowane, oraz</p> <p>b) obowiązek zapewnienia interoperacyjności usług;</p> <p>2) operatora – obowiązki zapewnienia dostępu do: interfejsu programistycznego aplikacji oraz elektronicznego przewoźnika po programach, o ile jest to niezbędne dla korzystania przez użytkowników końcowych z cyfrowych usług radiowych i telewizyjnych oraz związanych z tymi usługami udogodnień, które służą zapewnieniu możliwości zapoznania się z treścią przez osoby z niepełnosprawnościami;</p> <p>2. Prezes UKE może nałożyć obowiązek, o którym mowa w ust. 1 pkt 1 lit. b, na podmiot świadczący usługi komunikacji interpersonalnej niewykorzystującej numerów, które osiągnęły znaczny poziom zasięgu i upowszechnienia wśród użytkowników, wyłącznie w sytuacji, gdy możliwość komunikowania się między użytkownikami końcowymi jest zagrożona ze względu na brak interoperacyjności między usługami komunikacji interpersonalnej oraz takie zagrożenie zostało stwierdzone przez Komisję Europejską.</p> <p>3. W przypadku, o którym mowa w ust. 2, charakter i zakres obowiązku, który może zostać nałożony, wynika ze środków wykonawczych Komisji Europejskiej, przyjętych na podstawie art. 61 ust. 2 ppkt (ii) EKŁE.</p> <p>4. Udogodnienia, o których mowa w ust. 1 pkt 2, stanowią w szczególności:</p> <p>1) napisy dla niesłyszących;</p> <p>2) audiodeskrypcja;</p> <p>3) tłumaczenie na język migowy.</p>

	<p>użytkownikami końcowymi jest zagrożona ze względu na brak interoperacyjności między usługami łączności interpersonalnej i w zakresie, w jakim jest to niezbędne do zapewnienia łączności typu koniec–koniec między użytkownikami końcowymi – obowiązki na odpowiednich dostawców usług łączności interpersonalnej niewykorzystujące numerów, które osiągnęły znaczny poziom zasięgu i upowszechnienie wśród użytkowników, tak aby zapewniły interoperacyjność swoich usług;</p> <p>d) na operatorów, w granicach tego, co jest niezbędne do zapewnienia użytkownikom końcowym dostępu do cyfrowych usług radiowych i telewizyjnych i powiązanych usług uzupełniających, określonych przez państwa członkowskie – obowiązek zapewnienia dostępu do innych urzędzeń, o których mowa w załączniku II część II, na sprawiedliwych, rozsądnych i niedyskryminujących warunkach.</p> <p>Obowiązki, o których mowa w akapicie pierwszym lit. c), mogą zostać wyłącznie nałożone:</p> <p>(i) w zakresie koniecznym do zapewnienia interoperacyjności usług łączności interpersonalnej i mogą obejmować proporcjonalne obowiązki nałożone na dostawców tych usług dotyczących</p>			<p>Art. 2</p> <p>9) elektroniczny przewodnik po programach – środek lub rozwiązanie techniczne stosowane w systemach telewizji cyfrowej, umożliwiające wybór programów, zawierające dodatkowe dane opisujące programy występujące w cyfrowym sygnale telewizyjnym</p> <p>16) interoperacyjność usług – zdolność sieci telekomunikacyjnych oraz odbiorników sygnału telewizyjnego i odbiorników radiofonii cyfrowej, a także aplikacji do efektywnej współpracy w celu zapewnienia wzajemnego dostępu użytkowników do usług świadczonych za ich pomocą;</p>
--	---	--	--	---

	<p>publikowania i zezwalania na wykorzystanie, modyfikowanie i redystrybucję istotnych informacji przez organy i innych dostawców lub obowiązek stosowania lub wdrożenia norm lub specyfikacji wymienionych w art. 39 ust. 1 lub wszelkich innych odnośnych norm europejskich lub międzynarodowych,</p> <p>(ii) w przypadku gdy Komisja – po konsultacji z BEREC i należyтым uwzględnieniu jego opinii – stwierdziła istnienie znacznego zagrożenia dla łączności typu koniec–koniec między użytkownikami końcowymi na terenie całej Unii lub co najmniej trzech państw członkowskich oraz przyjęła środki wykonawcze określające charakter i zakres obowiązków, które mogą zostać nałożone.</p> <p>Akty wykonawcze, o których mowa akapicie drugim ppkt (ii) należy przyjąć zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 118 ust. 4.</p>			
Art. 61 ust. 3	3. W szczególności i bez uszczerbku dla ust. 1 i ust. 2 krajowe organy regulacyjne mogą – na uzasadniony wniosek – nakładać obowiązki udzielenia dostępu do okablowania i przewodów oraz urządzeń towarzyszących wewnątrz budynków lub na odcinku do pierwszego punktu koncentracji lub dystrybucji określonego przez krajowy organ	T (w zakresie akapitó w 1-3) N (w zakresie	Art. 174 ust. 1-5; art. 178; art. 2 pkt 47	Art. 174. 1. Przedsiębiorca telekomunikacyjny, a także podmiot niebędący przedsiębiorcą telekomunikacyjnym, o ile jest właścicielem okablowania pomiędzy zakończeniami sieci w obiekcie budowlanym a najbliższym punktem dystrybucji – z wyjątkiem użytkownika rządowego, o którym mowa w art. 2 pkt 87 lit. a, b, d, e, g oraz h – na wniosek przedsiębiorcy telekomunikacyjnego, jest obowiązany zapewnić dostęp do tego okablowania wraz z powiązаныmi zasobami, jeżeli powielenie tego okablowania byłoby ekonomicznie nieefektywne lub technicznie niewykonalne.

<p>regulacyjny, jeżeli punkt ten znajduje się poza budynkiem. Jeżeli powielenie takich elementów sieci byłoby ekonomicznie nieefektywne lub fizycznie niewykonalne, obowiązki w tym zakresie mogą zostać nałożone na dostawców sieci łączności elektronicznej lub na właścicieli takiego okablowania i przewodów oraz urządzeń towarzyszących, którzy nie są dostawcami sieci łączności elektronicznej. Nałożone warunki dostępu mogą obejmować szczegółowe zasady dotyczące dostępu do takich elementów sieci oraz do urządzeń towarzyszących i usług towarzyszących, przejrzystości i niedyskryminacji oraz zasady podziału kosztów dostępu, które w odpowiednich przypadkach powinny uwzględniać czynniki ryzyka.</p> <p>W przypadku gdy krajowy organ regulacyjny stwierdzi, po uwzględnieniu, w stosownych przypadkach, obowiązków wynikających z jakiegokolwiek analizy rynku właściwego, że obowiązki nałożone zgodnie z akapitem pierwszym w niewystarczającym stopniu przyczynią się do usunięcia wysokich i stałych ekonomicznych lub fizycznych barier dla powielenia, które leżą u podstaw istniejącej lub rozwijającej się na rynku sytuacji ograniczającej korzyści wynikające z konkurencji dla użytkowników końcowych, to może – na uczciwych i rozsądnych warunkach – rozszerzyć obowiązek zapewnienia dostępu o elementy sieci poza pierwszym punktem koncentracji lub dystrybucji, ale wyłącznie do punktu, który uzna za najbliższy użytkowników końcowych i jednocześnie umożliwiający obsługę takiej liczby zakończeń sieci, aby dla efektywnego</p>	<p>akapitu 4)</p>	<p>2. Jeżeli okablowanie wraz z powiązаныmi zasobami, o których mowa w ust. 1, stanowi części składowe nieruchomości, do zapewnienia dostępu jest obowiązany właściciel, użytkownik wieczysty lub zarządca nieruchomości.</p> <p>3. W przypadku, o którym mowa w ust. 2, stosuje się odpowiednio przepisy art. 30 ust. 4, ust. 5 pkt 5 i ust. 5d ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych.</p> <p>4. W przypadku zmiany właściciela, użytkownika wieczystego lub zarządcy nieruchomości po wystąpieniu z wnioskiem o zawarcie umowy o dostępie, o którym mowa w ust. 1, a przed złożeniem wniosku w sprawie rozstrzygnięcia sporu przez Prezesa UKE, przepisy art. 30 ust. 5 pkt 5 ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych oraz art. 30 § 4 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego stosuje się odpowiednio.</p> <p>5. Termin zawarcia umowy o dostępie, o którym mowa w ust. 1, wynosi 30 dni od dnia wystąpienia przez przedsiębiorcę telekomunikacyjnego z wnioskiem o jej zawarcie.</p> <p>Art. 178. 1. Prezes UKE może, w drodze decyzji, określić obszar geograficzny, na którym obowiązek zapewnienia dostępu, o którym mowa w art. 174 ust. 1, przez:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) przedsiębiorcę telekomunikacyjnego lub 2) podmiot, o którym mowa w art. 27 ust. 1 ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych <ul style="list-style-type: none"> – rozszerzony jest o elementy sieci telekomunikacyjnej wraz z powiązаныmi zasobami, wykraczające poza punkty dystrybucji znajdujące się najbliżej zakończeń sieci w obiektach budowlanych, ale nie dalej niż do pierwszego punktu dystrybucji, w którym liczba obsługiwanych zakończeń sieci uzasadnia ubieganie się o dostęp przez efektywnie działającego przedsiębiorcę telekomunikacyjnego. <p>2. Decyzja, o której mowa w ust. 1, może dotyczyć tylko obszaru geograficznego, na którym obowiązek zapewnienia dostępu, o którym mowa w art. 174 ust. 1, nie przyczynia się do wyeliminowania trwałych i wysokich barier inwestycyjnych zagrażających ograniczeniem lub ograniczających korzyści użytkowników końcowych wynikających z konkurencji. Prezes UKE, wydając tę decyzję, bierze pod uwagę nałożone obowiązki regulacyjne.</p> <p>3. Decyzja, o której mowa w ust. 1, nie dotyczy:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej, o którym mowa w art. 204 ust. 1, umożliwiającego świadczenie każdemu przedsiębiorcy telekomunikacyjnemu usług komunikacji elektronicznej użytkownikom
--	--------------------------	--

	<p>wnioskodawcy ubieganie się o dostęp było ekonomicznie uzasadnione. Określając zakres rozszerzenia poza pierwszy punkt koncentracji lub dystrybucji, krajowy organ regulacyjny w jak największym stopniu uwzględnia odpowiednie wytyczne BEREC. Jeżeli jest to uzasadnione ze względów technicznych lub ekonomicznych, krajowe organy regulacyjne mogą nałożyć obowiązki dotyczące aktywnego lub wirtualnego dostępu.</p> <p>Krajowe organy regulacyjne nie nakładają na dostawców sieci łączności elektronicznej obowiązków zgodnie z akapitem drugim, w przypadku gdy stwierdzą, że:</p> <p>a) dostawca spełnia kryteria wymienione w art. 80 ust. 1 oraz zapewnia na uczciwych, niedyskryminacyjnych i rozsądnych warunkach realny i podobny alternatywny sposób docierania do użytkowników końcowych poprzez świadczenie dostępu do sieci o bardzo dużej przepustowości, każdemu przedsiębiorcy, na uczciwych, niedyskryminujących i rozsądnych warunkach. Krajowe organy regulacyjne mogą rozszerzyć zakres tego wyłączenia na innych dostawców oferujących dostęp do sieci o bardzo dużej przepustowości na uczciwych, niedyskryminacyjnych i racjonalnych warunkach; lub</p> <p>b) nałożenie obowiązków podważyłoby zasadność realizacji nowej sieci z ekonomicznego lub finansowego</p>		<p>końcowym, przez dostęp do sieci o bardzo dużej przepustowości na niedyskryminujących i rozsądnych warunkach;</p> <p>2) przedsiębiorcy telekomunikacyjnego, którego skala prowadzonej działalności nie uzasadnia realizacji nowych sieci o bardzo dużej przepustowości, ze względów ekonomicznych lub finansowych.</p> <p>Art. 2 pkt 47</p> <p>47) punkt dystrybucji – fizyczny punkt, w którym możliwe jest zapewnienie dostępu telekomunikacyjnego wymagającego połączenia elementów sieci telekomunikacyjnej przedsiębiorcy telekomunikacyjnego z elementami sieci telekomunikacyjnej lub powiązanymi zasobami znajdującymi się między tym punktem a zakończeniami sieci;</p>
--	---	--	---

	<p>punktu widzenia, w szczególności przez mniejsze lokalne projekty.</p> <p>Na zasadzie odstępstwa od lit. a) akapitu trzeciego krajowe organy regulacyjne mogą nakładać obowiązki na dostawców sieci łączności elektronicznej spełniające kryteria określone w lit. a), w przypadku gdy dana sieć jest finansowana ze środków publicznych.</p> <p>Do dnia 21 grudnia 2020 r. BEREC publikuje wytyczne w celu wspierania spójnego stosowania niniejszego ustępu, określając odpowiednie kryteria służące określeniu:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) pierwszego punktu koncentracji lub dystrybucji; b) punktu, poza pierwszym punktem koncentracji lub dystrybucji, który jest zdolny do zapewnienia obsługi takiej liczby użytkowników końcowych, która umożliwi efektywnemu przedsiębiorstwu pokonanie stwierdzonych istotnych barier dla powielenia; c) które realizowane sieci można uznać za nowe; d) które projekty można uznać za małe; oraz e) które ekonomiczne lub fizyczne przeszkody dla powielania są wysokie i stałe. 			
Art. 61 ust. 4	4. Bez uszczerbku dla ust. 1 i ust. 2 państwa członkowskie zapewniają, aby właściwym organom przysługiwały uprawnienia do nakładania na przedsiębiorstwa, które	T	Art. 180; art. 186	Art. 180. 1. Prezes UKE może, jeżeli taka możliwość została określona w rezerwacji częstotliwości, o której mowa w art. 87 ust. 3, w drodze decyzji, nałożyć na przedsiębiorcę telekomunikacyjnego obowiązek:

<p>udostępniają lub otrzymały zezwolenie na dostarczenie sieci łączności elektronicznej, obowiązków w zakresie współdzielenia infrastruktury pasywnej lub obowiązków zawarcia lokalnych umów dostępu do usług roamingu w obu przypadkach, jeżeli jest to bezpośrednio wymagane do lokalnego świadczenia usług, które uzależnione są od wykorzystywania widma radiowego, zgodnie z prawem Unii, i pod warunkiem, że żadnemu przedsiębiorstwu nie zapewniono realnego i podobnego alternatywnego sposobu dostępu do użytkowników końcowych na uczciwych i rozsądnych warunkach. Właściwe organy mogą nakładać takie obowiązki, pod warunkiem że możliwość taka została wyraźnie przewidziana w momencie przyznawania praw do użytkowania widma radiowego i wyłącznie wtedy, gdy jest to uzasadnione ze względu na to, że w dziedzinie podlegającej takim obowiązkom rozmieszczenie na zasadach rynkowych infrastruktury dostarczania sieci lub świadczenia usług, które zależą od wykorzystania widma radiowego, napotyka ekonomiczne lub fizyczne przeszkody nie do pokonania, a zatem dostęp użytkowników końcowych do sieci lub usług jest bardzo niewydolny lub kompletnie go brak. W takich okolicznościach, gdy dostęp i współdzielenie infrastruktury pasywnej nie są same w sobie wystarczające do zaradzenia sytuacji, krajowe organy regulacyjne mogą nakładać obowiązki dotyczące współdzielenia infrastruktury aktywnej.</p> <p>Właściwe organy uwzględniają:</p> <p>a) potrzebę maksymalizacji zasięgu sieci w całej Unii, wzdłuż głównych szlaków transportowych oraz</p>			<p>1) zapewnienia dostępu do nieaktywnych elementów sieci telekomunikacyjnej i powiązanych zasobów lub</p> <p>2) zapewnienia dostępu do aktywnych elementów sieci telekomunikacyjnych i usług dodatkowych, o ile nałożenie obowiązku, o którym mowa w pkt 1, byłoby niewystarczające w świetle przesłanek, o których mowa w ust. 3 lub</p> <p>3) zapewnienia dostępu na potrzeby roamingu lokalnego, o ile nałożenie obowiązku, o którym mowa w pkt 1, byłoby niewystarczające w świetle przesłanek, o których mowa w ust. 3.</p> <p>2. Prezes UKE nakłada obowiązki, o których mowa w ust. 1, w przypadku gdy:</p> <p>1) jest to niezbędne do lokalnego świadczenia usług telekomunikacyjnych, które uzależnione są od wykorzystywania częstotliwości;</p> <p>2) przedsiębiorca telekomunikacyjny nie zapewnia podobnego, alternatywnego dostępu, na uczciwych i rozsądnych warunkach, umożliwiającego dotarcie do użytkowników końcowych przez przedsiębiorców telekomunikacyjnych;</p> <p>3) dostęp ma być zapewniony na obszarze, na którym trudne do pokonania bariery techniczne lub ekonomiczne ograniczają, ze szkodą dla użytkowników końcowych, możliwość realizacji sieci o bardzo dużej przepustowości lub świadczenie usług telekomunikacyjnych.</p> <p>3. Wydając decyzję, o której mowa w ust. 1, Prezes UKE bierze pod uwagę potrzebę wspierania skierowanych do operatorów na danym obszarze zachęt do uruchamiania infrastruktury oraz:</p> <p>1) stan konkurencji infrastrukturalnej i usługowej;</p> <p>2) efektywne wykorzystanie częstotliwości;</p> <p>3) innowacje technologiczne;</p> <p>4) techniczną możliwość współużytkowania lub związanych z tym warunków;</p> <p>5) potrzebę poszerzania obszaru, na którym możliwy jest dostęp do sieci o bardzo dużej przepustowości, w szczególności wzdłuż głównych szlaków komunikacyjnych oraz na obszarach o niższej gęstości zaludnienia;</p> <p>6) zwiększenie konkurencyjności w zakresie jakości i wyboru usług oferowanych użytkownikom końcowym.</p> <p>Art. 186. 1. Prezes UKE, rozstrzygając spór, o którym mowa w art. 183 ust. 1, o dostęp telekomunikacyjny związany z obowiązkiem, o którym mowa w art. 180 ust. 1, może nałożyć na przedsiębiorcę telekomunikacyjnego uprawnionego do tego dostępu obowiązek współużytkowania częstotliwości z</p>
---	--	--	--

	<p>w poszczególnych obszarach geograficznych, a także możliwość znacznego zwiększenia możliwości wyboru oraz podniesienia jakości usług dla użytkowników końcowych;</p> <p>b) wydajne wykorzystanie widma radiowego;</p> <p>c) techniczną wykonalność współużytkowania lub związanych z tym warunków;</p> <p>d) stan konkurencji infrastrukturalnej jak i usługowej;</p> <p>e) innowacje technologiczne;</p> <p>f) nadrzędną potrzebę wspierania skierowanych do operatorów na danym obszarze zachęt do uruchamiania przede wszystkim infrastruktury.</p> <p>W przypadku rozstrzygnięcia sporu właściwe organy mogą nałożyć na beneficjenta obowiązek dotyczący współdzielenia lub dostępu, m.in. obowiązek współdzielenia widma radiowego z operatorem infrastruktury na danym obszarze.</p>			<p>przedsiębiorcą zobowiązanym do zapewnienia dostępu telekomunikacyjnego, na określonym obszarze geograficznym, i określić inne warunki takiego współużytkowania.</p> <p>2. Prezes UKE, nakładając obowiązek współużytkowania częstotliwości, o którym mowa w ust. 1, zapewnia, aby był on obiektywny, przejrzysty, proporcjonalny i niedyskryminacyjny.</p> <p>3. Do obowiązku współużytkowania częstotliwości, o którym mowa w ust. 1, przepis art. 182 stosuje się odpowiednio.</p>
<p>Art. 61 ust. 5</p>	<p>5. Obowiązki i warunki nałożone zgodnie z ust. 1–4 niniejszego artykułu muszą być obiektywne, przejrzyste, proporcjonalne i niedyskryminacyjne i muszą być wdrażane zgodnie z procedurami, o których mowa w art. 23, 32 i 33. Krajowe organy regulacyjne i inne właściwe organy, które nałożyły takie</p>	<p>T</p>	<p>Art. 177; art. 182</p>	<p>Art. 177. 1. Przez obowiązek dostępowy symetryczny rozumie się obowiązek nakładany przez Prezesa UKE, o którym mowa w art. 178 ust. 1, art. 179 ust. 1, art. 180 ust. 1 oraz art. 181.</p> <p>2. Prezes UKE, nakładając obowiązek dostępowy symetryczny, zapewnia, aby był on obiektywny, przejrzysty, proporcjonalny i niedyskryminacyjny</p>

	<p>obowiązki i warunki oceniają wyniki obowiązywania tych obowiązków i warunków w terminie pięciu lat od przyjęcia poprzedniego środka przyjętego w stosunku do tych samych przedsiębiorstw oraz ustalają, czy w świetle zmieniających się warunków należałoby je znieść lub zmienić. Organy te informują o wynikach swojej oceny zgodnie procedurami, o których mowa w art. 23, 32 i 33.</p>			<p>Art. 182. 1. Prezes UKE w terminie 5 lat od wydania ostatecznej decyzji nakładającej obowiązek dostępowy symetryczny, z wyłączeniem decyzji, o której mowa w art. 181, wydaje z urzędu postanowienie o:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) przeprowadzeniu postępowania w sprawie przeglądu tej decyzji; 2) braku podstaw do przeprowadzenia postępowania, o którym mowa w pkt 1. <p>2. Postanowienie, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, Prezes UKE wydaje, jeżeli zachodzą poważne wątpliwości co do tego, czy przesłanki nałożenia obowiązku są nadal spełnione albo czy w przypadku uchylenia obowiązku nadal byłyby podstawy do jego nałożenia w takim zakresie, jaki przewidywała decyzja.</p> <p>3. W przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, Prezes UKE wydaje decyzję o:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) braku podstaw do zmiany lub uchylenia decyzji; 2) zmianie decyzji; 3) uchyleniu decyzji. <p>4. W terminie 5 lat od wydania postanowienia, o którym mowa w ust. 1, Prezes UKE wydaje kolejne postanowienie, o którym mowa w ust. 1 pkt 1 albo 2, w sprawie, w której obowiązuje decyzja, o której mowa w ust. 1 lub ust. 3 pkt 1 lub 2. Do postanowienia, o którym mowa w zdaniu pierwszym, stosuje się ust. 2i 3.</p>
<p>Art. 61 ust. 6</p>	<p>6. Na użytek ust. 1 i 2 niniejszego artykułu, państwa członkowskie zapewniają, aby krajowy organ regulacyjny był uprawniony do interweniowania z własnej inicjatywy, w uzasadnionych przypadkach, w celu zapewnienia przestrzegania celów polityki określonych w art. 3, zgodnie z niniejszą dyrektywą oraz procedurami, o których mowa w art. 23 i 32.</p>	<p>T</p>	<p>Art. 182</p>	<p>Art. 182. 1. Prezes UKE w terminie 5 lat od wydania ostatecznej decyzji nakładającej obowiązek dostępowy symetryczny, z wyłączeniem decyzji, o której mowa w art. 181, wydaje z urzędu postanowienie o:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) przeprowadzeniu postępowania w sprawie przeglądu tej decyzji; 2) braku podstaw do przeprowadzenia postępowania, o którym mowa w pkt 1. <p>2. Postanowienie, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, Prezes UKE wydaje, jeżeli zachodzą poważne wątpliwości co do tego, czy przesłanki nałożenia obowiązku są nadal spełnione albo czy w przypadku uchylenia obowiązku nadal byłyby podstawy do jego nałożenia w takim zakresie, jaki przewidywała decyzja.</p> <p>3. W przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, Prezes UKE wydaje decyzję o:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) braku podstaw do zmiany lub uchylenia decyzji; 2) zmianie decyzji; 3) uchyleniu decyzji.

				4. W terminie 5 lat od wydania postanowienia, o którym mowa w ust. 1, Prezes UKE wydaje kolejne postanowienie, o którym mowa w ust. 1 pkt 1 albo 2, w sprawie, w której obowiązuje decyzja, o której mowa w ust. 1 lub ust. 3 pkt 1 lub 2. Do postanowienia, o którym mowa w zdaniu pierwszym, stosuje się ust. 2i 3.
Art. 61 ust. 7	7. Do dnia 21 czerwca 2020 r., aby przyczynić się do spójnego określania przez krajowe organy regulacyjne lokalizacji punktów zakończenia sieci, BEREC, po odbyciu konsultacji z zainteresowanymi stronami oraz w ścisłej współpracy z Komisją, przyjmie wytyczne w sprawie wspólnych podejść do określania punktu zakończenia sieci w różnych topologiach sieci. Krajowe organy regulacyjne w jak największym stopniu uwzględniają te wytyczne przy określaniu lokalizacji punktów zakończenia sieci.	N (z wyjątkiem zdania ostatniego) T (w zakresie zdania ostatniego)	Art. 4 ust. 3	Art. 4. ust. 3. 3. Prezes UKE uwzględnia przy stosowaniu ustawy, w możliwie największym stopniu, wytyczne, opinie, zalecenia, wspólne stanowiska, najlepsze praktyki i metodologie przyjmowane przez Organ Europejskich Regulatorów Łączności Elektronicznej, zwany dalej „BEREC”, w ich aktualnym brzmieniu.
Art. 62	Systemy dostępu warunkowego oraz inne urządzenia			
Art. 62 ust. 1	1. Państwa członkowskie zapewniają, by warunki określone w załączniku II część I miały zastosowanie w odniesieniu do dostępu warunkowego telewizorów i radiosłuchaczy w Unii do cyfrowych usług telewizyjnych i radiowych, niezależnie od sposobu transmisji.	T	Art. 402 ust. 1 i art. 404 ust. 1, 2 i 3	Art. 402. 1. Przedsiębiorca telekomunikacyjny dostarczający system dostępu warunkowego oferuje nadawcom na równych i niedyskryminujących warunkach usługi techniczne umożliwiające odbiór cyfrowych transmisji radiofonicznych i telewizyjnych za pomocą dekodatorów zainstalowanych w sieciach lub u abonentów. Art. 404. 1. Posiadacze praw własności przemysłowej obejmujących systemy dostępu warunkowego oraz usługi świadczone za ich pomocą są obowiązani do zawierania umów licencyjnych z producentami odbiorników sygnału telewizyjnego i odbiorników radiofonii cyfrowej na równych i niedyskryminujących warunkach. 2. Postanowienia umów licencyjnych, o których mowa w ust. 1, nie powinny zabraniać, ograniczać ani zniechęcać do umieszczenia w urządzeniach, o których mowa w ust. 1: 1) wspólnego interfejsu pozwalającego na połączenie z innymi systemami dostępu warunkowego, 2) elementów właściwych dla innych systemów dostępu warunkowego, jeżeli licencjobiorca przestrzega warunków gwarantujących

				<p>bezpieczeństwo transakcji dokonywanych przez operatorów systemów dostępu warunkowego</p> <p>– z uwzględnieniem czynników technicznych i ekonomicznych.</p> <p>3. W zakresie nieuregulowanym w ust. 1 i 2 do umów licencyjnych stosuje się przepisy ustawy z dnia 30 czerwca 2000 r. – Prawo własności przemysłowej (Dz. U. z 2021 r. poz. 324).</p>
Art. 62 ust. 2	<p>2. Jeżeli w wyniku dokonanej analizy rynku, przeprowadzonej zgodnie z art. 67 ust. 1 krajowy organ regulacyjny ustali, że jedno lub kilka przedsiębiorstw nie posiada znaczącej pozycji rynkowej na rynku właściwym, może zmienić albo znieść warunki w odniesieniu do tych przedsiębiorstw, zgodnie z procedurami, o których mowa w art. 23 oraz 32, jednakże wyłącznie w zakresie:</p> <p>a) w jakim taka zmiana lub zniesienie nie naruszyłyby dostępu użytkowników końcowych do programów, kanałów oraz usług radiowych i telewizyjnych określonych zgodnie z art. 114; oraz</p> <p>b) w jakim taka zmiana lub zniesienie nie naruszyłyby perspektyw efektywnej konkurencji na rynkach dla:</p> <p>(i) detalicznych cyfrowych usług radiowych i telewizyjnych; oraz</p> <p>(ii) systemów dostępu warunkowego i innych urządzeń towarzyszących.</p> <p>Strony, których dotyczy zmiana lub zniesienie danych warunków, powiadamia się o tym z odpowiednim wyprzedzeniem.</p>	T	Art. 403	<p>Art. 403. Po przeprowadzeniu analizy rynku zgodnie z art. 197, Prezes UKE może, w drodze decyzji, znieść w stosunku do przedsiębiorcy telekomunikacyjnego nieposiadającego znaczącej pozycji na rynku dostarczania systemów dostępu warunkowego obowiązek, o którym mowa w art. 402 ust. 1, po przeprowadzeniu postępowania konsultacyjnego i konsolidacyjnego, o ile uchylenie tego obowiązku nie naruszy:</p> <p>1) dostępu użytkowników końcowych do programów radiofonicznych i telewizyjnych, wynikającego z nałożonego obowiązku transmisji obowiązkowej;</p> <p>2) skutecznej konkurencji na rynku detalicznych usług telewizji cyfrowej i na rynku detalicznych usług radiofonii cyfrowej oraz na rynku dostarczania systemów dostępu warunkowego i rynku powiązanych zasobów</p>

Art. 62 ust. 3	3. Warunki stosowane zgodnie z niniejszym artykułem pozostają bez uszczerbku dla przysługujących państwom członkowskim uprawnień w zakresie nakładania obowiązków w związku z aspektami prezentacyjnymi elektronicznych przewodników po programach oraz podobnych środków prezentacji i nawigacji.	N		
Art. 62 ust. 4	4. Niezależnie od ust. 1 niniejszego artykułu państwa członkowskie mogą zezwolić swoim krajowym organom regulacyjnym, możliwie najszybciej po dniu 20 grudnia 2018 r., a następnie regularnie w określonych odstępach czasu, zezwolić na dokonanie przeglądu warunków stosowanych zgodnie z niniejszym artykułem, poprzez przeprowadzenie analizy rynku zgodnie z art. 67 ust. 1 celem określenia, czy należy utrzymać w mocy, zmienić albo znieść stosowane warunki.	N		
Art. 63	Przedsiębiorstwa posiadające znaczącą pozycję rynkową			
Art. 63 ust. 1	1. Jeżeli przepisy niniejszej dyrektywy nakładają na krajowe organy regulacyjne obowiązek ustalenia, czy przedsiębiorstwa posiadają znaczącą pozycję rynkową, zgodnie z procedurą określoną w art. 67, stosuje się przepisy ust. 2 niniejszego artykułu.	N		
Art. 63 ust. 2	2. Uznaje się, że przedsiębiorstwo posiada znaczącą pozycję rynkową, jeżeli samodzielnie lub wspólnie z innymi ma pozycję równoważną pozycji dominującej, mianowicie tak silną pozycję ekonomiczną, że zapewnia mu ona możliwość postępowania według swojego uznania, nie bacząc na innych konkurentów, klientów i, ostatecznie, konsumentów.	T	Art. 206, art. 199 ust. 1 pkt 2, art. 4 ust. 1-2	Art. 206. 1. Przedsiębiorca komunikacji elektronicznej zajmuje znaczącą pozycję rynkową, jeżeli na rynku właściwym samodzielnie posiada pozycję ekonomiczną odpowiadającą dominacji w rozumieniu przepisów prawa Unii Europejskiej. 2. Dwóch lub więcej przedsiębiorców komunikacji elektronicznej zajmuje kolektywną pozycję znaczącą, jeżeli nawet przy braku powiązań organizacyjnych lub innych związków między nimi posiadają na rynku właściwym pozycję ekonomiczną odpowiadającą dominacji w rozumieniu przepisów prawa Unii Europejskiej.

	Oceniając, czy co najmniej dwa przedsiębiorstwa posiadają dominującą pozycję na rynku, krajowe organy regulacyjne w szczególności postępują zgodnie z przepisami prawa Unii i uwzględniają w jak największym stopniu wytyczne dotyczące analizy rynku i oceny znaczącej pozycji rynkowej, publikowane przez Komisję zgodnie z art. 64.			<p>Art. 199. 1. Po przeprowadzeniu analizy, o której mowa w art. 197 ust. 1, Prezes UKE przeprowadza postępowanie w celu:</p> <p>(...)</p> <p>2) ustalenia, czy na rynku właściwym występuje przedsiębiorca komunikacji elektronicznej o znaczącej pozycji rynkowej lub przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej zajmujący kolektywną pozycję znaczącą</p> <p>Art. 4. 1. Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej, zwany dalej „Prezesem UKE”, uwzględnia przy stosowaniu ustawy, w możliwie największym stopniu, wytyczne i zalecenia Komisji Europejskiej w ich aktualnym brzmieniu.</p> <p>2. W przypadku zaleceń Komisji Europejskiej, które mają na celu zapewnienie zharmonizowanego stosowania dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1972 z dnia 11 grudnia 2018 r. ustanawiającej Europejski kodeks łączności elektronicznej, zwanej dalej „EKŁE”, Prezes UKE może odstąpić od stosowania tych zaleceń, powiadamiając o tym Komisję Europejską i uzasadniając swoje stanowisko.</p>
Art. 63 ust. 3	3. Jeżeli przedsiębiorstwo ma znaczącą pozycję na określonym rynku, może także być ono wyznaczone jako posiadające znaczącą pozycję rynkową na rynku blisko z tym rynkiem związanym, w przypadku gdy powiązania między obydwooma rynkami pozwalają na przeniesienie pozycji rynkowej z określonego rynku na ściśle powiązany rynek, tym samym zwiększając pozycję rynkową danego przedsiębiorstwa. Dlatego też na podstawie art. 69, 70, 71 i 74 na ściśle powiązany rynek można zastosować środki naprawcze, które mają na celu uniemożliwienie takiego przeniesienia.	T	Art. 207	<p>Art. 207. 1. Przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej zajmującego znaczącą pozycję na rynku właściwym można uznać za zajmującego znaczącą pozycję na innym rynku właściwym, jeżeli powiązania pomiędzy tymi rynkami są tego rodzaju, że umożliwiają przeniesienie siły rynkowej przedsiębiorcy z rynku właściwego na drugi rynek właściwy (rynek powiązany), wzmacniając pozycję tego przedsiębiorcy.</p> <p>2. W celu uniemożliwienia przeniesienia znaczącej pozycji z rynku właściwego na rynek powiązany, Prezes UKE, po przeprowadzeniu analizy, o której mowa w art. 197 ust. 1, może nałożyć na rynku powiązany na przedsiębiorcę, o którym mowa w ust. 1, obowiązki, o których mowa w art. 213–215, art. 216 ust. 1 oraz w art. 220.</p>
Art. 64	Procedura określania i definiowania rynków			
Art. 64 ust. 1	1. Po przeprowadzeniu konsultacji publicznych, w tym konsultacji z krajowymi organami regulacyjnymi, a także po uwzględnieniu w jak największym stopniu opinii BEREC, Komisja przyjmuje zalecenie	N		

	<p>w sprawie właściwych rynków produktów i usług („zalecenie”). Zalecenie określa te rynki produktów i usług sektora łączności elektronicznej, których cechy mogą uzasadnić nałożenie wymogów regulacyjnych określonych w niniejszej dyrektywie, bez uszczerbku dla rynków, które mogą zostać zdefiniowane w szczególnych przypadkach na podstawie przepisów prawa konkurencji. Komisja definiuje rynki zgodnie z zasadami prawa konkurencji.</p> <p>Komisja uwzględnia rynki produktów i usług w zaleceniu, jeżeli – w wyniku obserwacji ogólnych tendencji w Unii – stwierdzi, że każde z trzech kryteriów wymienionych w art. 67 ust. 1 jest spełnione.</p> <p>Komisja dokonuje przeglądu zalecenia do dnia 21 grudnia 2020 r. i następnie regularnie po tym dniu.</p>			
Art. 64 ust. 2	<p>2. Po przeprowadzeniu konsultacji z BEREC Komisja publikuje wytyczne dotyczące analizy rynku i oceny znaczącej pozycji rynkowej (zwane dalej „wytycznymi w sprawie znaczącej pozycji rynkowej”), które muszą być zgodne z odpowiednimi przepisami prawa konkurencji. Wytyczne w sprawie znaczącej pozycji rynkowej zawierają wskazówki dla krajowych organów regulacyjnych dotyczące zastosowania koncepcji znaczącej pozycji rynkowej w konkretnym kontekście regulacji ex ante rynków łączności elektronicznej przy uwzględnieniu trzech kryteriów wymienionych w art. 67 ust. 1.</p>	N		
Art. 64 ust. 3	<p>3. Uwzględniając w jak największym stopniu treść zalecenia oraz wytycznych w sprawie znaczącej pozycji rynkowej, krajowe organy regulacyjne definiują – zgodnie z zasadami</p>	T	<p>Art. 199 ust. 1 pkt 1, art. 4</p>	<p>Art. 199. 1. Po przeprowadzeniu analizy, o której mowa w art. 197 ust. 1, Prezes UKE przeprowadza postępowanie w celu:</p> <p>4) określenia rynku właściwego, zgodnie z prawem konkurencji, uwzględniając uwarunkowania krajowe, konkurencję w zakresie</p>

	<p>prawa konkurencji – rynki właściwe stosownie do okoliczności krajowych, a w szczególności właściwe rynki geograficzne na swoim terytorium, przy uwzględnieniu między innymi stopnia konkurencji w zakresie infrastruktury na tych obszarach. W stosownych przypadkach krajowe organy regulacyjne uwzględniają również wyniki analizy geograficznej przeprowadzonej zgodnie z art. 22 ust. 1. Organy te postępują zgodnie z procedurami, o których mowa w art. 23 i 32, zanim zdefiniują rynki różne od tych, które zdefiniowano w zaleceniu.</p>		<p>ust. 1-2, art. 30 pkt 7, art. 35</p>	<p>infrastruktury telekomunikacyjnej na danym obszarze i wyniki inwentaryzacji, o której mowa w ustawie z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych, w zakresie produktów i usług komunikacji elektronicznej, zwanego dalej „rynkiem właściwym”;</p> <p>Art. 30. Prezes UKE przed podjęciem rozstrzygnięcia w sprawach: (...) 7) określenia rynku właściwego, o którym mowa w art. 199 ust. 1 pkt 1, a także jego analizy i wyznaczenia przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej o znaczącej pozycji rynkowej lub przedsiębiorców komunikacji elektronicznej zajmujących kolektywną pozycję znaczącą, lub uchylecia decyzji w tej sprawie, (...) – przeprowadza postępowanie, w ramach którego umożliwi zainteresowanym podmiotom wyrażenie w określonym terminie stanowiska do projektu rozstrzygnięcia, zwane dalej „postępowaniem konsultacyjnym”.</p> <p>Art. 35. 1. Jeżeli rozstrzygnięcia, o których mowa w art. 30 ust. 1, mogą mieć wpływ na stosunki handlowe między państwami członkowskimi, Prezes UKE, niezwłocznie po zakończeniu postępowania konsultacyjnego i rozpatrzeniu stanowisk uczestników tego postępowania, rozpoczyna postępowanie konsolidacyjne, przekazując Komisji Europejskiej, BEREC i organom regulacyjnym innych państw członkowskich projekty rozstrzygnięć wraz z ich uzasadnieniem.</p> <p>Art. 4. 1. Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej, zwany dalej „Prezesem UKE”, uwzględnia przy stosowaniu ustawy, w możliwym największym stopniu, wytyczne i zalecenia Komisji Europejskiej w ich aktualnym brzmieniu. 2. W przypadku zaleceń Komisji Europejskiej, które mają na celu zapewnienie zharmonizowanego stosowania dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1972 z dnia 11 grudnia 2018 r. ustanawiającej Europejski kodeks łączności elektronicznej, zwanej dalej „EKŁE”, Prezes UKE może odstąpić od stosowania tych zaleceń, powiadamiając o tym Komisję Europejską i uzasadniając swoje stanowisko.</p>
--	---	--	--	--

Art. 65	Procedura określania rynków ponadnarodowych			
Art. 65 ust. 1	1. Jeżeli Komisja lub przynajmniej dwa krajowe organy regulacyjne wystąpią z uzasadnionym wnioskiem zawierającym stosowne dowody, BEREC przeprowadza analizę potencjalnego rynku ponadnarodowego. Po przeprowadzeniu konsultacji i uwzględnieniu w jak największym stopniu analizy przeprowadzonej przez BEREC, Komisja może przyjąć decyzje określające rynki ponadnarodowe zgodnie z zasadami prawa konkurencji oraz z uwzględnieniem w jak największym stopniu zalecenia i wytycznych w sprawie znaczącej pozycji rynkowej przyjętych zgodnie z art. 64.	T (w zakresie uprawnień krajowego organu regulacyjnego)	art. 198 ust. 1	Art. 198 ust. 1 Art. 198. 1. Prezes UKE może wraz z co najmniej jednym organem regulacyjnym innego państwa członkowskiego wystąpić do BEREC z uzasadnionym wnioskiem o przeprowadzenie analizy potencjalnego rynku ponadnarodowego obejmującego Unię Europejską lub znaczną jej część i znajdującego się w więcej niż jednym państwie członkowskim.
Art. 65 ust. 2	2. W przypadku rynków ponadnarodowych określonych zgodnie z ust. 1 niniejszego artykułu dane krajowe organy regulacyjne wspólnie przeprowadzają analizę rynku, mając przede wszystkim na uwadze treść wytycznych w sprawie znaczącej pozycji rynkowej, a następnie, działając wspólnie, podejmują decyzję dotyczącą nałożenia, utrzymania, zmiany lub uchylenia obowiązków regulacyjnych, o których mowa w art. 67 ust. 4. Zainteresowane krajowe organy regulacyjne wspólnie zgłaszają Komisji swoje planowane środki dotyczące analizy rynku oraz wszelkich obowiązków regulacyjnych na podstawie art. 32 i 33. Co najmniej dwa krajowe organy regulacyjne mogą również wspólnie zgłosić swoje planowane środki dotyczące analizy rynku i wszelkich obowiązków regulacyjnych w przypadku niewystępowania rynków ponadnarodowych, jeżeli uznają, że warunki	T	Art. 198 ust. 2-4	Art. 198 ust. 2-4 2. W przypadku rynku właściwego określonego w decyzji Komisji Europejskiej jako rynek ponadnarodowy Prezes UKE przeprowadza wraz z organem regulacyjnym innego państwa członkowskiego, o którym mowa w ust. 1, jego analizę. 3. Prezes UKE wraz z organem regulacyjnym innego państwa członkowskiego, o którym mowa w ust. 1, zgłasza Komisji Europejskiej projekty rozstrzygnięć kończących postępowanie, o którym mowa w art. 199 ust. 1. 4. W przypadku rynku właściwego niebędącego rynkiem ponadnarodowym Prezes UKE może wraz z organem regulacyjnym innego państwa członkowskiego, o którym mowa w ust. 1, zgłosić Komisji Europejskiej projekty rozstrzygnięć kończących postępowanie, o którym mowa w art. 199 ust. 1, o ile uzna wraz z organem regulacyjnym innego państwa członkowskiego, o którym mowa w ust. 1, że warunki rynkowe występujące na obszarze tych państw są wystarczająco jednorodne.

	rynkowe w ich jurysdykcjach są wystarczająco jednorodne.			
Art. 66	Procedura identyfikacji popytu ponadnarodowego			
Art. 66 ust. 1	<p>1. BEREC przeprowadza analizę popytu ponadnarodowego wśród użytkowników końcowych na produkty i usługi, które są oferowane na terenie Unii na rynku lub rynkach wymienionych w zaleceniu, jeżeli wpłynie do niego od Komisji lub od przynajmniej dwóch zainteresowanych krajowych organów regulacyjnych uzasadniony wniosek zawierający stosowne dowody wskazujące na konieczność rozwiązania poważnego problemu związanego z popytem. BEREC może również przeprowadzić taką analizę, jeżeli wpłynie do niego od uczestnika rynku uzasadniony wniosek zawierający stosowne dowody i BEREC uzna, że istnieje konieczność rozwiązania poważnego problemu związanego z popytem. Analiza BEREC pozostaje bez uszczerbku dla wszelkich ustaleń stwierdzających istnienie rynków ponadnarodowych zgodnie z art. 65 ust. 1 oraz wszelkich ustaleń stwierdzających istnienie krajowych lub regionalnych rynków geograficznych, dokonanych przez krajowe organy regulacyjne zgodnie z art. 64 ust. 3.</p> <p>Ta analiza popytu ponadnarodowego wśród użytkowników końcowych może obejmować produkty i usługi, które są oferowane na rynkach produktów lub usług, które krajowy organ regulacyjny lub większa liczba tych organów – uwzględniając uwarunkowania krajowe – określiły w różny sposób, pod warunkiem że tymi produktami i usługami</p>	T (w zakresie uprawnień krajowego organu regulacyjnego do złożenia wniosku)	Art. 198 ust. 5	Art. 198 ust. 5 5. W przypadku konieczności rozwiązania poważnego problemu związanego z popytem na produkty lub usługi komunikacji elektronicznej Prezes UKE może wraz z co najmniej jednym organem regulacyjnym innego państwa członkowskiego złożyć do BEREC uzasadniony wniosek o przeprowadzenie analizy popytu ponadnarodowego na te produkty lub usługi wśród użytkowników końcowych.

	można zastąpić produkty i usługi oferowane na jednym z rynków wymienionych w zaleceniu.			
Art. 66 ust. 2	2. Jeżeli BEREC stwierdzi, że popyt ponadnarodowy wśród użytkowników końcowych istnieje, jest znaczny i nie jest w wystarczającym stopniu zaspokajany przez produkty dostarczane lub usługi świadczone na zasadach komercyjnych lub w trybie regulowanym, BEREC, po przeprowadzeniu konsultacji z zainteresowanymi stronami oraz w ścisłej współpracy z Komisją, wydaje wytyczne dotyczące wspólnych podejść, które krajowe organy regulacyjne powinny stosować, aby zaspokoić stwierdzony popyt ponadnarodowy, w tym, w stosownych przypadkach, przy wprowadzaniu przez nie środków naprawczych zgodnie z art. 68. Krajowe organy regulacyjne uwzględniają w jak największym stopniu te wytyczne przy wykonywaniu swoich zadań regulacyjnych w swojej jurysdykcji. Wytyczne te mogą stanowić podstawę interoperacyjności produktów hurtowego dostępu w całej Unii i mogą zawierać wskazówki dotyczące harmonizacji specyfikacji technicznych produktów hurtowego dostępu zdolnych zaspokoić ten stwierdzony popyt ponadnarodowy.	N (T - w zakresie uwzględnianym przez krajowe organy regulacyjne wytycznych BEREC)	Art. 4 ust. 3	Art. 4 ust. 3 3. Prezes UKE uwzględnia przy stosowaniu ustawy, w możliwie największym stopniu, wytyczne, opinie, zalecenia, wspólne stanowiska, najlepsze praktyki i metodologie przyjmowane przez Organ Europejskich Regulatorów Łączności Elektronicznej, zwany dalej „BEREC”, w ich aktualnym brzmieniu.
Art. 67	Procedura analizy rynku			
Art. 67 ust. 1	1. Krajowe organy regulacyjne ustalają, czy rynek właściwy określony zgodnie z art. 64 ust. 3 jest tego rodzaju, że uzasadnia nałożenie obowiązków regulacyjnych określonych w niniejszej dyrektywie. Państwa członkowskie zapewniają, aby analizę przeprowadzano w stosownych przypadkach we współpracy z krajowymi organami	T	Art. 4 ust. 1 i 2, art. 30 pkt 7 i 8, art. 31 ust. 2, art. 35, art.	Art. 197. 1. Prezes UKE przeprowadza analizę rynku w zakresie produktów lub usług komunikacji elektronicznej. Art. 199. 1. Po przeprowadzeniu analizy, o której mowa w art. 197 ust. 1, Prezes UKE przeprowadza postępowanie w celu: 1) określenia rynku właściwego, zgodnie z prawem konkurencji, uwzględniając uwarunkowania krajowe, konkurencję w zakresie infrastruktury telekomunikacyjnej na danym obszarze i wyniki inwentaryzacji, o której mowa w ustawie z dnia 7 maja 2010 r. o

	<p>ds. konkurencji. Krajowe organy regulacyjne uwzględniają w jak największym stopniu wytyczne w sprawie znaczącej pozycji rynkowej oraz, przeprowadzając taką analizę, postępują zgodnie z procedurami, o których mowa w art. 23 i 32.</p>		<p>414 ust. 1 pkt 15, art. 199 ust. 1</p>	<p>wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych, w zakresie produktów i usług komunikacji elektronicznej, zwanego dalej „rynkem właściwym”;</p> <ol style="list-style-type: none"> 2) ustalenia, czy na rynku właściwym występuje przedsiębiorca komunikacji elektronicznej o znaczącej pozycji rynkowej lub przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej zajmujący kolektywną pozycję znaczącą; 3) wyznaczenia przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej o znaczącej pozycji rynkowej lub przedsiębiorców komunikacji elektronicznej zajmujących kolektywną pozycję znaczącą, w przypadku stwierdzenia, że na rynku właściwym nie występuje skuteczna konkurencja, oraz nałożenia na tego przedsiębiorcę lub przedsiębiorców komunikacji elektronicznej zajmujących kolektywną pozycję znaczącą obowiązków regulacyjnych; 4) utrzymania, zmiany albo uchylecia obowiązków regulacyjnych nałożonych na przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej o znaczącej pozycji rynkowej lub przedsiębiorców komunikacji elektronicznej zajmujących kolektywną pozycję znaczącą przed przeprowadzeniem analizy rynku. <p>Art. 30. Prezes UKE przed podjęciem rozstrzygnięcia w sprawach: (...)</p> <ol style="list-style-type: none"> 8) określenia rynku właściwego, o którym mowa w art. 199 ust. 1 pkt 1, a także jego analizy i wyznaczenia przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej o znaczącej pozycji rynkowej lub przedsiębiorców komunikacji elektronicznej zajmujących kolektywną pozycję znaczącą, lub uchylecia decyzji w tej sprawie, 9) nałożenia, uchylecia, utrzymania lub zmiany obowiązków regulacyjnych w stosunku do przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej o znaczącej pozycji rynkowej lub nieposiadającego takiej pozycji, <p>(...)</p> <p>- przeprowadza postępowanie, w ramach którego umożliwi zainteresowanym podmiotom wyrażenie w określonym terminie stanowiska do projektu rozstrzygnięcia, zwane dalej „postępowaniem konsultacyjnym”.</p> <p>Art. 31 ust. 2</p> <p>2. Prezes UKE informuje o wszczęciu postępowania konsultacyjnego Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zwanego dalej „Prezesem UOKiK”. W sprawach dotyczących rynków transmisji radiofonicznych i telewizyjnych Prezes UKE informuje o wszczęciu postępowania</p>
--	---	--	--	--

	<p>Rynek może być tego rodzaju, że uzasadnia nałożenie obowiązków regulacyjnych określonych w niniejszej dyrektywie, jeżeli</p>	T	<p>Art. 199 ust. 2 i 3</p>	<p>konsultacyjnego również Przewodniczącego Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji, zwanego dalej „Przewodniczącym KRRiT”.</p> <p>Art. 35. 1. Jeżeli rozstrzygnięcia, o których mowa w art. 30 ust. 1, mogą mieć wpływ na stosunki handlowe między państwami członkowskimi, Prezes UKE, niezwłocznie po zakończeniu postępowania konsultacyjnego i rozpatrzeniu stanowisk uczestników tego postępowania, rozpoczyna postępowanie konsolidacyjne, przekazując Komisji Europejskiej, BEREC i organom regulacyjnym innych państw członkowskich projekty rozstrzygnięć wraz z ich uzasadnieniem.</p> <p>Art. 4. 1. Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej, zwany dalej „Prezesem UKE”, uwzględnia przy stosowaniu ustawy, w możliwie największym stopniu, wytyczne i zalecenia Komisji Europejskiej w ich aktualnym brzmieniu.</p> <p>2. W przypadku zaleceń Komisji Europejskiej, które mają na celu zapewnienie zharmonizowanego stosowania dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1972 z dnia 11 grudnia 2018 r. ustanawiającej Europejski kodeks łączności elektronicznej, zwanej dalej „EKŁE”, Prezes UKE może odstąpić od stosowania tych zaleceń, powiadamiając o tym Komisję Europejską i uzasadniając swoje stanowisko.</p> <p>Art. 414. 1. Do zakresu działania Prezesa UKE należy w szczególności:</p> <p>15) współpraca z Prezesem UOKiK w sprawach dotyczących przestrzegania praw podmiotów korzystających z usług komunikacji elektronicznej, przeciwdziałania praktykom ograniczającym konkurencję oraz antykonkurencyjnym koncentracjom przedsiębiorców komunikacji elektronicznej i ich związków;</p> <p>Art. 199</p> <p>2. Rynek właściwy może podlegać regulacji, gdy spełnione są łącznie następujące kryteria:</p> <p>1) występują trudne do przezwyciężenia i niemające przejściowego charakteru prawne lub ekonomiczne bariery w dostępie do rynku;</p>
--	---	---	-----------------------------------	--

	<p>spełnione są wszystkie następujące trzy kryteria:</p> <p>a) występują trudne do przewyciężenia i niemające przejściowego charakteru bariery strukturalne lub prawno-regulacyjne w dostępie do rynku;</p> <p>b) struktura rynku nie sprzyja osiągnięciu efektywnej konkurencji w odpowiednim horyzoncie czasowym, przy uwzględnieniu stanu konkurencji opartej na infrastrukturze i innych źródeł konkurencji stanowiących przyczynę istnienia barier w dostępie do rynku;</p> <p>c) same przepisy prawa konkurencji są niewystarczające, aby odpowiednio zaradzić stwierdzonym nieprawidłowościom w funkcjonowaniu rynku.</p> <p>W przypadku gdy krajowy organ regulacyjny przeprowadza analizę rynku, który uwzględniono w zaleceniu, kryteria określone w akapicie drugim lit. a), b) i c) uznaje za spełnione, chyba że ten krajowy organ regulacyjny stwierdzi, że jedno lub kilka spośród tych kryteriów nie jest spełnionych w konkretnych okolicznościach krajowych.</p>			<p>2) struktura rynku nie sprzyja osiągnięciu efektywnej konkurencji w odpowiednim horyzoncie czasowym, mając na uwadze stan konkurencji, w tym w zakresie infrastruktury telekomunikacyjnej;</p> <p>3) przepisy prawa konkurencji są niewystarczające, aby odpowiednio przeciwdziałać stwierdzonym nieprawidłowościom w funkcjonowaniu rynku.</p> <p>3. Kryteria, o których mowa w ust. 2, uznaje się za spełnione w przypadku rynku właściwego wskazanego w zaleceniu Komisji Europejskiej. Prezes UKE może jednak w decyzji, o której mowa w art. 201, stwierdzić, że co najmniej jedno kryterium wskazane w ust. 2 nie jest spełnione.</p>
<p>Art. 67 ust. 2</p>	<p>2. Przeprowadzając analizę wymaganą na podstawie ust. 1, krajowy organ regulacyjny analizuje rozwój sytuacji rynkowej w ujęciu perspektywicznym, przy założeniu braku regulacji wprowadzonej na podstawie niniejszego artykułu na rynku właściwym,</p>	<p>T</p>	<p>Art. 200</p>	<p>Art. 200. Przeprowadzając analizę, o której mowa w art. 197 ust. 1, Prezes UKE bada rozwój sytuacji rynkowej w ujęciu perspektywicznym, przy założeniu braku nałożonych obowiązków regulacyjnych na rynku właściwym, z uwzględnieniem wszystkich następujących elementów:</p> <p>1) zmian sytuacji rynkowej mających wpływ na prawdopodobieństwo tego, że sytuacja na rynku właściwym będzie zmierzać w kierunku efektywnej konkurencji;</p>

	<p>z uwzględnieniem wszystkich następujących elementów:</p> <p>a) zmian sytuacji rynkowej mających wpływ na prawdopodobieństwo tego, że sytuacja na rynku właściwym będzie zmierzać w kierunku efektywnej konkurencji;</p> <p>b) wszelkich istotnych źródeł presji konkurencji, na poziomie hurtowym i detalicznym, niezależnie od tego, czy za źródło tej presji uznaje się sieci łączności elektronicznej, usługi łączności elektronicznej czy też inne rodzaje usług lub rozwiązań, które są porównywalne z perspektywy użytkownika końcowego, i niezależnie od tego, czy tego rodzaju presja stanowi element rynku właściwego;</p> <p>c) innych rodzajów regulacji i środków wprowadzonych i wpływających na rynek właściwy lub powiązany rynek detaliczny (powiązane rynki detaliczne) w danym okresie, w tym m.in. obowiązków nałożonych zgodnie z art. 44, 60 i 61;</p> <p>d) obowiązki nałożone na innych rynkach właściwych na podstawie niniejszego artykułu.</p>			<p>2) wszelkich istotnych źródeł presji konkurencji, na poziomie hurtowym i detalicznym, niezależnie od tego, czy za źródło tej presji uznaje się sieci telekomunikacyjne, usługi komunikacji elektronicznej czy też inne rodzaje usług lub rozwiązań, które są porównywalne z perspektywy użytkownika końcowego, i niezależnie od tego, czy tego rodzaju presja stanowi element rynku właściwego;</p> <p>3) innych rodzajów regulacji i środków wprowadzonych i wpływających na rynek właściwy lub detaliczny rynek powiązany w danym okresie, w tym obowiązków, o których mowa w art. 169 ust. 1, art. 174 ust. 1, art. 175 ust. 1, art. 178 ust. 1, art. 179 ust. 1, art. 180 ust. 1 i art. 181 ust. 1;</p> <p>4) obowiązków regulacyjnych nałożonych na innych rynkach właściwych.</p>
Art. 67 ust. 3	3. Jeżeli krajowy organ regulacyjny ustali, że rynek właściwy nie jest takiego rodzaju, że uzasadnia nałożenie obowiązków regulacyjnych zgodnie z procedurą przewidzianą w ust. 1 i 2 niniejszego artykułu,	T	Art. 201, art. 205	Art. 201. 1. Po przeprowadzeniu postępowania, o którym mowa w art. 199 ust. 1, Prezes UKE, w przypadku ustalenia, że na rynku właściwym nie występuje przedsiębiorca komunikacji elektronicznej o znaczącej pozycji rynkowej lub przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej zajmujący kolektywną pozycję znaczącą, wydaje decyzję, w której: <p>1) określa rynek właściwy w sposób określony w art. 199 ust. 1 pkt 1;</p>

	<p>lub w przypadku niespełnienia warunków określonych w ust. 4 niniejszego artykułu, nie nakłada ani nie utrzymuje żadnych szczegółowych obowiązków regulacyjnych zgodnie z art. 68. W przypadku gdy istnieją już sektorowe obowiązki regulacyjne nałożone zgodnie z art. 68, krajowy organ regulacyjny uchyla te obowiązki nałożone na przedsiębiorstwa na tym rynku właściwym.</p> <p>Krajowe organy regulacyjne zapewniają, aby stronom, na które takie uchylenie obowiązków będzie miało wpływ, zapewniono odpowiedni okres uchylenia, określony na podstawie wyważenia konieczności zapewnienia stabilnego procesu transformacji beneficjentom tych obowiązków i użytkownikom końcowym oraz możliwości wyboru dla użytkowników końcowych, oraz aby regulacja nie trwała dłużej, niż jest to konieczne. Określając taki okres uchylenia, krajowe organy regulacyjne mogą ustalić specjalne warunki i okresy uchylenia w odniesieniu do istniejących umów w sprawie dostępu.</p>			<p>2) stwierdza, że na tym rynku właściwym występuje skuteczna konkurencja;</p> <p>3) uchyla nałożone obowiązki regulacyjne, jeżeli na tym rynku właściwym występował przedsiębiorca komunikacji elektronicznej o znaczącej pozycji rynkowej lub przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej zajmujący kolektywną pozycję znaczącą, którzy utracili tę pozycję.</p> <p>2. Prezes UKE w decyzji, o której mowa w ust. 1, określa odpowiedni termin uchylenia obowiązków regulacyjnych, uwzględniający sytuację działających na rynku przedsiębiorców komunikacji elektronicznej oraz użytkowników końcowych, a także zapewniając tym użytkownikom możliwość wyboru usług. Prezes UKE może w decyzji, o której mowa w ust. 1, określić szczegółowe warunki i termin uchylenia obowiązków regulacyjnych w odniesieniu do obowiązujących umów o dostępie.</p> <p>Art. 205. 1. Jeżeli przed wydaniem decyzji, o której mowa w art. 202, na tym samym rynku właściwym występował przedsiębiorca komunikacji elektronicznej o znaczącej pozycji rynkowej lub przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej zajmujący kolektywną pozycję znaczącą, którzy utracili tę pozycję, Prezes UKE, w drodze decyzji, określa termin uchylenia obowiązków regulacyjnych, uwzględniając sytuację działających na rynku przedsiębiorców komunikacji elektronicznej oraz użytkowników końcowych, a także zapewniając tym użytkownikom możliwość wyboru usług.</p> <p>2. Prezes UKE w decyzji, o której mowa w ust. 1, może określić szczegółowe warunki i termin uchylenia obowiązków regulacyjnych w odniesieniu do obowiązujących umów o dostępie.</p> <p>3. Decyzję, o której mowa w ust. 1, Prezes UKE udostępnia na stronie podmiotowej BIP UKE.</p>
<p>Art. 67 ust. 4</p>	<p>4. W przypadku gdy krajowy organ regulacyjny ustali, że na rynku właściwym uzasadnione jest nałożenie obowiązków regulacyjnych zgodnie z ust. 1 i 2 niniejszego artykułu, wskazuje on przedsiębiorstwa, które samodzielnie lub wspólnie z innymi posiadają znaczącą pozycję na tym właściwym rynku, zgodnie z art. 63. Krajowy organ regulacyjny nakłada na takie przedsiębiorstwa odpowiednie szczególne obowiązki regulacyjne zgodnie</p>	<p>T</p>	<p>Art. 202</p>	<p>Art. 202. Po przeprowadzeniu postępowania, o którym mowa w art. 199 ust. 1, Prezes UKE, w przypadku ustalenia, że na rynku właściwym występuje przedsiębiorca komunikacji elektronicznej o znaczącej pozycji rynkowej lub przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej zajmujący kolektywną pozycję znaczącą, wydaje decyzję, w której:</p> <p>1) określa rynek właściwy w sposób określony w art. 199 ust. 1 pkt 1;</p> <p>2) wyznacza przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej o znaczącej pozycji rynkowej lub przedsiębiorców komunikacji elektronicznej zajmujących kolektywną pozycję znaczącą oraz:</p> <p>a) nakłada, utrzymuje lub zmienia obowiązki regulacyjne, biorąc pod uwagę adekwatność i proporcjonalność danego obowiązku do</p>

	z art. 68 lub utrzymuje lub zmienia już istniejące obowiązki, jeżeli uzna, że w przypadku braku tych obowiązków rezultatem dla użytkowników końcowych nie byłaby skuteczna konkurencja.			<p>problemów rynkowych, których rozwiązanie służy realizacji celów określonych w art. 407 ust. 2, lub</p> <p>b) uchyła nałożone obowiązki regulacyjne, jeżeli przedsiębiorca komunikacji elektronicznej lub przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej nie utracili tej pozycji, ale warunki na rynku właściwym uzasadniają uchylenie tych obowiązków.</p>
Art. 67 ust. 5	<p>5. Środki podjęte zgodnie z ust. 3 i 4 niniejszego artykułu podlegają procedurom, o których mowa w art. 23 i 32. Krajowe organy regulacyjne przeprowadzają analizę rynku właściwego i powiadamiają o odpowiednim planowanym środku zgodnie z art. 32:</p> <p>a) w terminie pięciu lat od przyjęcia poprzedniego środka, jeżeli krajowy organ regulacyjny określił rynek właściwy i ustalił, które przedsiębiorstwa mają znaczącą pozycję rynkową; ten pięcioletni termin może być wydłużony w drodze wyjątku maksymalnie o rok, w przypadku gdy krajowy organ regulacyjny powiadomił Komisję o planowanym wydłużeniu tego terminu, wraz z uzasadnieniem, nie później niż na cztery miesiące przed upływem tego pięcioletniego terminu, a Komisja w ciągu jednego miesiąca od otrzymania powiadomienia nie wyraziła sprzeciwu;</p> <p>b) w przypadku rynków niezgłoszonych uprzednio Komisji – w terminie trzech lat od przyjęcia zmienionego zalecenia w sprawie rynków właściwych; lub</p>	T	Art. 197 ust. 2-4	<p>Art. 197 ust. 2-4</p> <p>2. Prezes UKE, nie później niż w terminie 5 lat od podjęcia poprzedniego rozstrzygnięcia, o którym mowa w art. 199 ust. 1 pkt 3 lub 4, dotyczącego danego rynku właściwego, notyfikuje Komisji Europejskiej projekt rozstrzygnięcia kończącego postępowanie, o którym mowa w art. 199 ust. 1.</p> <p>3. Prezes UKE w przypadku rynków niezgłoszonych wcześniej Komisji Europejskiej, nie później niż w terminie 3 lat od przyjęcia zmienionego zalecenia Komisji Europejskiej, notyfikuje Komisji Europejskiej projekt rozstrzygnięcia kończącego postępowanie, o którym mowa w art. 199 ust. 1.</p> <p>4. Prezes UKE w uzasadnionych przypadkach może zwrócić się do Komisji Europejskiej, nie później niż na 4 miesiące przed upływem terminu, o którym mowa w ust. 2, z wnioskiem o przedłużenie tego terminu, o maksymalnie 1 rok. W przypadku niezgłoszenia przez Komisję Europejską sprzeciwu w ciągu miesiąca od wystąpienia z wnioskiem przez Prezesa UKE termin ulega przedłużeniu zgodnie z wnioskiem.</p>

	c) w przypadku państw członkowskich, które niedawno przystąpiły do Unii – w terminie trzech lat od ich przystąpienia.			
Art. 67 ust. 6	6. W przypadku gdy krajowy organ regulacyjny w terminie określonym w ust. 5 niniejszego artykułu stwierdzi, że nie może ukończyć lub że nie zakończył analizy rynku właściwego określonego w zaleceniu, BEREC pomaga mu, na wniosek, zakończyć analizę konkretnego rynku i szczególnych obowiązków, które mają zostać nałożone. Po uzyskaniu takiej pomocy krajowy organ regulacyjny, którego to dotyczy, powiadamia Komisję o planowanym środku zgodnie z art. 32 w ciągu sześciu miesięcy od upływu terminu określonego w ust. 5 niniejszego artykułu.	T	Art. 208	Art. 208. 1. Prezes UKE, w przypadku niedotrzymania terminów, o których mowa w art. 197 ust. 2–4, może wystąpić do BEREC z wnioskiem o konsultację w sprawie analizy wskazanego rynku i utrzymania, zmiany albo uchylecia obowiązków regulacyjnych nałożonych na przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej o znaczącej pozycji rynkowej lub przedsiębiorców komunikacji elektronicznej zajmujących kolektywną pozycję znaczącą przed przeprowadzeniem analizy rynku. 2. Prezes UKE powiadamia Komisję Europejską o projektowanym rozstrzygnięciu w ciągu 6 miesięcy od uzyskania wyniku konsultacji od BEREC.
Art. 68	Nakładanie, zmiana albo uchylenie obowiązków			
Art. 68 ust. 1	1. Państwa członkowskie zapewniają, by krajowe organy regulacyjne były upoważnione do nakładania obowiązków, określonych w art. 69–74 oraz 76–81.	T	Dział IV, rozdział I Analiza rynków i nakładanie obowiązków regulacyjnych, art. 199 ust. 4, art. 202, art.	DZIAŁ IV. REGULOWANIE RYNKU KOMUNIKACJI ELEKTRONICZNEJ ROZDZIAŁ 1 Analiza rynków i nakładanie obowiązków regulacyjnych Art. 199 ust. 4 4. Przez obowiązek regulacyjny rozumie się obowiązek, o którym mowa w art. 210, art. 211, art. 213–215, art. 216 ust. 1, art. 219 ust. 2, art. 220, art. 222, art. 224 lub art. 231. Art. 202. Po przeprowadzeniu postępowania, o którym mowa w art. 199 ust. 1, Prezes UKE, w przypadku ustalenia, że na rynku właściwym występuje przedsiębiorca komunikacji elektronicznej o znaczącej pozycji rynkowej lub przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej zajmujący kolektywną pozycję znaczącą, wydaje decyzję, w której:

		<p>210, 211 ust. 1, art. 213-215, art. 216, art. 219 ust. 2, art. 220 ust. 1, art. 224 ust. 1, art. 230 ust. 1-6</p>	<p>1) określa rynek właściwy w sposób określony w art. 199 ust. 1 pkt 1;</p> <p>2) wyznacza przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej o znaczącej pozycji rynkowej lub przedsiębiorców komunikacji elektronicznej zajmujących kolektywną pozycję znaczącą oraz:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) nakłada, utrzymuje lub zmienia obowiązki regulacyjne, biorąc pod uwagę adekwatność i proporcjonalność danego obowiązku do problemów rynkowych, których rozwiązanie służy realizacji celów określonych w art. 407 ust. 2, lub b) uchyla nałożone obowiązki regulacyjne, jeżeli przedsiębiorca komunikacji elektronicznej lub przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej nie utracili tej pozycji, ale warunki na rynku właściwym uzasadniają uchylenie tych obowiązków. <p>Art. 210. Prezes UKE może, w drodze decyzji, zgodnie z przesłankami, o których mowa w art. 202 pkt 2 lit. a, nałożyć na przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej o znaczącej pozycji rynkowej obowiązek uwzględniania uzasadnionych wniosków przedsiębiorców komunikacji elektronicznej o zapewnienie im dostępu do infrastruktury technicznej, okablowania pomiędzy zakończeniami sieci w obiekcie budowlanym a najbliższym punktem dystrybucji lub anteny, w tym również niezwiązanych z danym rynkiem właściwym, biorąc pod uwagę, że odmowa zapewnienia tego dostępu uniemożliwiłaby powstanie trwale konkurencyjnego rynku i naruszałaby interes użytkowników końcowych.</p> <p>Art. 211. 1. Prezes UKE może, w drodze decyzji, nałożyć na przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej o znaczącej pozycji rynkowej obowiązek uwzględniania uzasadnionych wniosków przedsiębiorców komunikacji elektronicznej o zapewnienie im dostępu telekomunikacyjnego, w tym użytkowania elementów sieci oraz powiązanych zasobów, w szczególności biorąc pod uwagę poziom konkurencyjności rynku detalicznego i interes użytkowników końcowych.</p> <p>Art. 213. 1. Prezes UKE może, w drodze decyzji, zgodnie z przesłankami, o których mowa w art. 202 pkt 2 lit. a, nałożyć na przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej o znaczącej pozycji rynkowej obowiązek równego traktowania przedsiębiorców komunikacji elektronicznej w zakresie dostępu telekomunikacyjnego, w szczególności przez oferowanie jednakowych warunków w porównywalnych okolicznościach, przeprowadzanie testów ekonomicznej odtwarzalności, a także oferowanie usług oraz udostępnianie informacji na warunkach nie gorszych od stosowanych w ramach własnego</p>
--	--	---	---

			<p>przedsiębiorstwa, lub w stosunkach z podmiotami zależnymi lub innymi podmiotami, z którymi ten przedsiębiorca współpracuje.</p> <p>2. Prezes UKE, nakładając obowiązek, o którym mowa w ust. 1, może w celu zapewnienia równego traktowania przedsiębiorców komunikacji elektronicznej w zakresie dostępu telekomunikacyjnego nałożyć obowiązek takiego samego traktowania tych przedsiębiorców w zakresie dostępu, w szczególności przez oferowanie jednakowych warunków, umożliwiając konkurencję na rynku detalicznym, a także oferowanie usług oraz udostępnianie informacji na takich samych warunkach, w tym samym czasie, takiej samej jakości, jak stosowanych w ramach własnego przedsiębiorstwa.</p> <p>Art. 214. 1. Prezes UKE może, w drodze decyzji, zgodnie z przesłankami, o których mowa w art. 202 pkt 2 lit. a, nałożyć na przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej o znaczącej pozycji rynkowej obowiązek ogłaszania lub udostępniania informacji w sprawach zapewnienia dostępu telekomunikacyjnego, w szczególności dotyczących informacji księgowych, specyfikacji technicznych sieci i urządzeń telekomunikacyjnych, charakterystyki sieci, zasad i warunków świadczenia usług oraz korzystania z sieci, a także opłat.</p> <p>2. Prezes UKE określa w decyzji, o której mowa w ust. 1, stopień uszczegółowienia informacji oraz formę, miejsce i terminy ogłaszania lub udostępniania tych informacji.</p> <p>3. Prezes UKE może żądać od przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej o znaczącej pozycji rynkowej dostarczania dokumentów oraz udzielania informacji w celu weryfikacji realizowania obowiązków, o których mowa w ust. 1, art. 213 i art. 220.</p> <p>4. Informacje, o których mowa w ust. 3, Prezes UKE udostępnia na stronie podmiotowej BIP UKE.</p> <p>Art. 215. 1. Prezes UKE może, w drodze decyzji, zgodnie z przesłankami, o których mowa w art. 202 pkt 2 lit. a, nałożyć na przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej o znaczącej pozycji rynkowej obowiązek prowadzenia rachunkowości regulacyjnej w sposób umożliwiający identyfikację przepływów transferów wewnętrznych związanych z działalnością w zakresie dostępu telekomunikacyjnego, zgodnie z przepisami art. 253–258.</p> <p>2. Przedsiębiorca komunikacji elektronicznej prowadzi rachunkowość regulacyjną zgodnie z instrukcją zatwierdzoną przez Prezesa UKE.</p> <p>Art. 216. 1. Prezes UKE, uwzględniając potrzebę promowania konkurencji oraz długofalowe interesy użytkowników końcowych związane z rozwojem sieci składającej się z elementów światłowodowych, a zwłaszcza sieci o</p>
--	--	--	--

				<p>bardzo dużej przepustowości, może, w szczególności w sytuacji, gdy analiza rynku wykazała, że przedsiębiorca komunikacji elektronicznej o znaczącej pozycji rynkowej może utrzymywać opłaty na nadmiernie wysokim lub niskim poziomie ze szkodą dla użytkowników końcowych, zgodnie z przesłankami, o których mowa w art. 202 pkt 2 lit. a, oraz biorąc pod uwagę korzyści związane z istnieniem przewidywalnych i stabilnych opłat, inwestycje dokonane przez przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej o znaczącej pozycji rynkowej oraz promocję realizacji nowych inwestycji, w tym w sieci o bardzo dużej przepustowości, w drodze decyzji, nałożyć na przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej o znaczącej pozycji rynkowej obowiązek:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) kalkulacji uzasadnionych kosztów świadczenia dostępu telekomunikacyjnego, wskazując sposoby kalkulacji kosztów, jakie przedsiębiorca komunikacji elektronicznej powinien stosować na podstawie przepisów wydanych na podstawie art. 255, zgodnie z zatwierdzonym przez Prezesa UKE opisem kalkulacji kosztów oraz stosowania, w oparciu o tę kalkulację, opłat z tytułu dostępu telekomunikacyjnego, uwzględniających zwrot uzasadnionych kosztów, które ponosi przedsiębiorca komunikacji elektronicznej, 2) stosowania opłat z tytułu dostępu telekomunikacyjnego, w oparciu o koszty, które ponosi przedsiębiorca komunikacji elektronicznej, 3) stosowania opłat z tytułu dostępu telekomunikacyjnego w wysokości określonej przez Prezesa UKE <ul style="list-style-type: none"> – umożliwiając uzyskanie przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej o znaczącej pozycji rynkowej rozsądnej stopy zwrotu z zaangażowanego kapitału z uwzględnieniem ryzyka typowego dla danego nowego przedsięwzięcia inwestycyjnego. <p>2. Prezes UKE w decyzji dotyczącej obowiązku, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, wskazuje sposoby ustalania opłat, które będzie stosował w przypadkach, o których mowa w art. 217 ust. 5.</p> <p>3. W decyzji dotyczącej obowiązku, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, Prezes UKE wskazuje sposoby weryfikacji i ustalania opłat.</p> <p>4. Prezes UKE może nałożyć obowiązek, o którym mowa w ust. 1 pkt 3, w sytuacji gdy:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) na tym samym rynku właściwym lub rynku właściwym obejmującym takie same produkty lub usługi komunikacji elektronicznej obowiązek, o którym mowa w ust. 1 pkt 3, jest nakładany na więcej niż jednego przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej oraz gdy na powyższych
--	--	--	--	--

			<p>rynkach powinny być stosowane symetryczne opłaty z tytułu dostępu telekomunikacyjnego lub</p> <p>2) w wytycznych, wspólnych stanowiskach lub zaleceniach Komisja Europejska lub BEREC wskażą metodę ustalania opłat z tytułu dostępu telekomunikacyjnego, inną od tych, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i 2, jako najbardziej odpowiednią dla rynku właściwego, na którym przedsiębiorca komunikacji elektronicznej, na którego ma być nałożony obowiązek, o którym mowa w ust. 1 pkt 3, zajmuje znaczącą pozycję rynkową.</p> <p>5. Prezes UKE przy nakładaniu obowiązku, o którym mowa w ust. 1 pkt 3, uwzględnia:</p> <p>1) koszty ponoszone przez efektywnie działającego przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej lub</p> <p>2) koszty ponoszone przez przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej, na którego ma być nałożony obowiązek, o którym mowa w ust. 1 pkt 3, oraz koszty innych przedsiębiorców komunikacji elektronicznej działających na tym samym rynku właściwym lub rynku właściwym obejmującym takie same produkty lub usługi komunikacji elektronicznej.</p> <p>6. Jeżeli Prezes UKE nie może zastosować przepisu ust. 5, przy nakładaniu obowiązku, o którym mowa w ust. 1 pkt 3, uwzględnia opłaty z tytułu dostępu telekomunikacyjnego stosowane na porównywalnych rynkach konkurencyjnych lub regulowanych.</p> <p>7. W przypadku gdy przedsiębiorca komunikacji elektronicznej dokonał inwestycji w budowę sieci składającej się z elementów światłowodowych, w szczególności sieci o bardzo dużej przepustowości, i zapewnił skuteczny i niedyskryminujący dostęp telekomunikacyjny do takiej sieci na warunkach konkurencyjnych oraz istnieje konkurencja cenowa na rynku detalicznym odpowiadającym rynkowi hurtowemu, na którym świadczy usługi ten przedsiębiorca komunikacji elektronicznej, Prezes UKE może nie nakładać obowiązków regulacyjnych, o których mowa w ust. 1, lub może je uchylić.</p> <p>Art. 219.</p> <p>2. W przypadku niewydania aktu delegowanego na podstawie art. 75 ust. 1 EKŁE, Prezes UKE może, w drodze decyzji, nałożyć zgodnie z przesłankami, o których mowa w art. 202 pkt 2 lit. a, na przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej o znaczącej pozycji rynkowej obowiązek stosowania opłaty za zakańczanie połączeń głosowych w określonej wysokości.</p> <p>Art. 220. 1. Prezes UKE może, w drodze decyzji, zgodnie z przesłankami, o których mowa w art. 202 pkt 2 lit. a, nałożyć na przedsiębiorcę komunikacji</p>
--	--	--	---

			<p>elektronicznej o znaczącej pozycji rynkowej, na którego został nałożony obowiązek równego traktowania zgodnie z art. 213, lub wraz z tym obowiązkiem - obowiązek przygotowania i przedstawienia w określonym terminie projektu oferty ramowej o dostępie telekomunikacyjnym, której zakres, stopień szczegółowości oraz sposób udostępnienia określi w decyzji.</p> <p>Art. 224. 1. Jeżeli nałożone uprzednio obowiązki regulacyjne w zakresie dostępu telekomunikacyjnego, o których mowa w art. 210, art. 211, art. 213–215, art. 216 ust. 1 i art. 220, nie zapewniły na rynku hurtowym lub rynkach hurtowych skutecznej konkurencji oraz istnieją na tym rynku lub rynkach trwałe i wysokie bariery konkurencyjne lub rynkowe, Prezes UKE może, po przeprowadzeniu analizy, o której mowa w art. 197 ust. 1, w zakresie tego rynku hurtowego lub rynków hurtowych, nałożyć na przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej świadczącego usługi na rynku lub rynkach hurtowych oraz na odpowiadającym mu rynku detalicznym lub rynkach detalicznych, zwanego dalej „przedsiębiorcą zintegrowanym pionowo”, obowiązek rozdziału funkcjonalnego, polegający na wykonywaniu działalności związanej ze świadczeniem usług hurtowego dostępu telekomunikacyjnego przez wyodrębnioną, działającą niezależnie jednostkę organizacyjną, zwaną dalej „wydzieloną jednostką organizacyjną”, lub przez kilka wydzielonych jednostek organizacyjnych.</p> <p>Art. 230. 1. Przedsiębiorca komunikacji elektronicznej o znaczącej pozycji rynkowej przedstawia Prezesowi UKE powiadomienie o zamiarze migracji z infrastruktury objętej obowiązkami regulacyjnymi, w tym dotychczasowej infrastruktury niezbędnej do eksploatacji sieci miedzianej, polegającej na:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) trwałym wycofaniu z eksploatacji sieci miedzianej, 2) zastąpieniu części sieci miedzianej nowymi elementami umożliwiającymi świadczenie usług o wyższych parametrach jakościowych, 3) trwałym wycofaniu lub zastąpieniu infrastruktury niezbędnej do eksploatacji sieci miedzianej <p>– nie później niż w terminie 12 miesięcy przed planowanym terminem rozpoczęcia migracji, z zastrzeżeniem ust. 2.</p> <p>2. Jeżeli powiadomienie o zamiarze migracji z infrastruktury objętej obowiązkami regulacyjnymi dotyczy infrastruktury:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) za pomocą której nie są świadczone usługi komunikacji elektronicznej użytkownikom końcowym,
--	--	--	---

			<p>2) w miejsce której został zapewniony alternatywny sposób zapewnienia dostępu telekomunikacyjnego, o którym mowa w ust. 3 pkt 2, tym samym użytkownikom końcowym, z wykorzystaniem wyłącznie stacjonarnej sieci telekomunikacyjnej spełniającej wymagania, o których mowa w art. 2 pkt 57 lit. a</p> <p>– przedsiębiorca komunikacji elektronicznej o znaczącej pozycji rynkowej przedstawia Prezesowi UKE powiadomienie o zamiarze migracji z tej infrastruktury nie później niż w terminie 3 miesięcy przed planowanym terminem rozpoczęcia migracji.</p> <p>3. Do powiadomienia o zamiarze migracji z infrastruktury objętej obowiązkami regulacyjnymi, z zastrzeżeniem ust. 4, załącza się jej wykaz oraz przejrzysty harmonogram i warunki migracji z infrastruktury, o której mowa w ust. 1, określające w szczególności:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) terminy powiadamiania o migracji podmiotów korzystających z tej infrastruktury; 2) alternatywne sposoby zapewnienia dostępu telekomunikacyjnego umożliwiające świadczenie usług o co najmniej porównywalnej jakości dotychczasowym użytkownikom końcowym. <p>4. Jeżeli powiadomienie o zamiarze migracji z infrastruktury objętej obowiązkami regulacyjnymi dotyczy infrastruktury, o której mowa w ust. 2, załącza się również oświadczenie o spełnieniu warunku wskazanego w ust. 2 pkt 1 lub 2.</p> <p>5. Prezes UKE, w drodze decyzji:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) zatwierdza powiadomienie o zamiarze migracji z infrastruktury objętej obowiązkami regulacyjnymi; 2) odmawia zatwierdzenia powiadomienia o zamiarze migracji z infrastruktury, jeżeli harmonogram i warunki migracji nie są przejrzyste i nie zapewniają ochrony konkurencji lub nie zapewniają ochrony praw użytkowników końcowych. <p>6. Jeżeli powiadomienie o zamiarze migracji z infrastruktury objętej obowiązkami regulacyjnymi dotyczy infrastruktury, o której mowa w ust. 2, a Prezes UKE nie wyda decyzji lub nie wskaże nowego terminu załatwienia sprawy w formie postanowienia, w terminie 3 miesięcy od dnia doręczenia Prezesowi UKE powiadomienia o zamiarze migracji z infrastruktury objętej obowiązkami regulacyjnymi spełniającego wymagania, o których mowa w ust. 2–4, powiadomienie to uznaje się za zatwierdzone w sposób milczący.</p>
--	--	--	---

Art. 68 ust. 2	2. Jeżeli w wyniku analizy rynku przeprowadzonej zgodnie z art. 67 dane przedsiębiorstwo zostało wyznaczone jako posiadające znaczącą pozycję rynkową na danym rynku, krajowe organy regulacyjne nakładają, stosownie do przypadku dowolne spośród obowiązków wymienionych w art. 69–74 i art. 76 i 80. Zgodnie z zasadą proporcjonalności krajowy organ regulacyjny wybiera najmniej interwencyjny sposób podejścia do problemów zidentyfikowanych w analizie rynku.	T	Art. 199 ust. 4, art. 202	<p>Art. 199 ust. 4 4. Przez obowiązek regulacyjny rozumie się obowiązek, o którym mowa w art. 210, art. 211, art. 213–215, art. 216 ust. 1, art. 219 ust. 2, art. 220, art. 222, art. 224 lub art. 231.</p> <p>Art. 202. Po przeprowadzeniu postępowania, o którym mowa w art. 199 ust. 1, Prezes UKE, w przypadku ustalenia, że na rynku właściwym występuje przedsiębiorca komunikacji elektronicznej o znaczącej pozycji rynkowej lub przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej zajmujący kolektywną pozycję znaczącą, wydaje decyzję, w której:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) określa rynek właściwy w sposób określony w art. 199 ust. 1 pkt 1; 2) wyznacza przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej o znaczącej pozycji rynkowej lub przedsiębiorców komunikacji elektronicznej zajmujących kolektywną pozycję znaczącą oraz: <ol style="list-style-type: none"> a) nakłada, utrzymuje lub zmienia obowiązki regulacyjne, biorąc pod uwagę adekwatność i proporcjonalność danego obowiązku do problemów rynkowych, których rozwiązanie służy realizacji celów określonych w art. 407 ust. 2, lub b) uchyla nałożone obowiązki regulacyjne, jeżeli przedsiębiorca komunikacji elektronicznej lub przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej nie utracili tej pozycji, ale warunki na rynku właściwym uzasadniają uchYLENIE tych obowiązków.
Art. 68 ust. 3	3. Krajowe organy regulacyjne nakładają obowiązki określone w art. 69–74 i art. 76, i 80 wyłącznie na przedsiębiorstwa, które zostały wyznaczone jako posiadające znaczącą pozycję rynkową zgodnie z ust. 2 niniejszego artykułu. Bez uszczerbku dla: <ol style="list-style-type: none"> a) art. 61 i 62; b) art. 44 oraz 17 niniejszej dyrektywy, warunku nr 7 w części D załącznika I, stosowanego na mocy art. 13 ust. 1 niniejszej dyrektywy, oraz art. 97 i 106 niniejszej dyrektywy, a także stosownych przepisów 	T	Art. 202, art. 222, art. 223	<p>Art. 202. Po przeprowadzeniu postępowania, o którym mowa w art. 199 ust. 1, Prezes UKE, w przypadku ustalenia, że na rynku właściwym występuje przedsiębiorca komunikacji elektronicznej o znaczącej pozycji rynkowej lub przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej zajmujący kolektywną pozycję znaczącą, wydaje decyzję, w której:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) określa rynek właściwy w sposób określony w art. 199 ust. 1 pkt 1; 2) wyznacza przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej o znaczącej pozycji rynkowej lub przedsiębiorców komunikacji elektronicznej zajmujących kolektywną pozycję znaczącą oraz: <ol style="list-style-type: none"> a) nakłada, utrzymuje lub zmienia obowiązki regulacyjne, biorąc pod uwagę adekwatność i proporcjonalność danego obowiązku do problemów rynkowych, których rozwiązanie służy realizacji celów określonych w art. 407 ust. 2, lub b) uchyla nałożone obowiązki regulacyjne, jeżeli przedsiębiorca komunikacji elektronicznej lub przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej nie utracili tej pozycji, ale warunki na rynku

	<p>dyrektywy 2002/58/WE, które nakładają obowiązki na przedsiębiorstwa inne niż te, które zostały wyznaczone jako posiadające znaczącą pozycję rynkową; lub</p> <p>c) zobowiązań wynikających z prawa międzynarodowego,</p> <p>W wyjątkowych okolicznościach, w przypadku gdy krajowy organ regulacyjny zamierza nałożyć na przedsiębiorstwa wyznaczone jako posiadające znaczącą pozycję rynkową obowiązki w odniesieniu do dostępu lub wzajemnych połączeń inne niż ustanowione w art. 69–74 i art. 76 i 80, przedstawia on odpowiedni wniosek Komisji.</p> <p>Komisja w jak największym stopniu uwzględniając opinię BEREC, podejmuje decyzję zezwalającą krajowemu organowi regulacyjnemu na podjęcie takich środków lub uniemożliwiających mu ich podjęcie.</p> <p>Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą doradczą, o której mowa w art. 118 ust. 3.</p>			<p>właściwym uzasadniają uchylenie tych obowiązków.</p> <p>Art. 222. W szczególnych przypadkach Prezes UKE może, w drodze decyzji, nałożyć na przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej o znaczącej pozycji rynkowej inne niż wymienione w art. 210, art. 211, art. 213–215, art. 216 ust. 1 i art. 220 obowiązki w zakresie dostępu telekomunikacyjnego..</p> <p>Art. 223. 1. Niezwłocznie po zakończeniu postępowania konsultacyjnego dotyczącego nałożenia obowiązków, o których mowa w art. 222, innych niż przewidziane w art. 219 ust. 2 lub art. 224 Prezes UKE występuje do Komisji Europejskiej z wnioskiem o uzyskanie zgody na nałożenie tych obowiązków. Do wniosku Prezes UKE dołącza projekty rozstrzygnięć wraz z uzasadnieniem.</p> <p>2. W przypadku pozytywnego rozpatrzenia przez Komisję Europejską wniosku, o którym mowa w ust. 1, Prezes UKE, w drodze decyzji, nakłada obowiązki, o których mowa w art. 222.</p>
<p>Art. 68 ust. 4</p>	<p>4. Obowiązki nałożone zgodnie z niniejszym artykułem muszą:</p> <p>a) opierać się na charakterze problemu stwierdzonego przez krajowy organ regulacyjny w jego analizie rynku, w stosownych przypadkach uwzględniając identyfikację popytu ponadnarodowego na podstawie art. 66;</p>	<p>T</p>	<p>Art. 30, art. 35, art. 202, art. 223</p>	<p>Art. 202. Po przeprowadzeniu postępowania, o którym mowa w art. 199 ust. 1, Prezes UKE, w przypadku ustalenia, że na rynku właściwym występuje przedsiębiorca komunikacji elektronicznej o znaczącej pozycji rynkowej lub przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej zajmujący kolektywną pozycję znaczącą, wydaje decyzję, w której:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) określa rynek właściwy w sposób określony w art. 199 ust. 1 pkt 1; 2) wyznacza przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej o znaczącej pozycji rynkowej lub przedsiębiorców komunikacji elektronicznej zajmujących kolektywną pozycję znaczącą oraz: <ol style="list-style-type: none"> a) nakłada, utrzymuje lub zmienia obowiązki regulacyjne, biorąc pod uwagę adekwatność i proporcjonalność danego obowiązku do problemów rynkowych, których rozwiązanie służy realizacji celów określonych w art. 407 ust. 2, lub

	<p>b) być proporcjonalne z uwzględnieniem, w miarę możliwości, kosztów i korzyści;</p> <p>c) być uzasadnione w świetle celów określonych w art. 3; oraz</p> <p>d) zostać nałożone po przeprowadzeniu konsultacji zgodnie z art. 23 i 32.</p>			<p>b) uchyla nałożone obowiązki regulacyjne, jeżeli przedsiębiorca komunikacji elektronicznej lub przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej nie utracili tej pozycji, ale warunki na rynku właściwym uzasadniają uchylenie tych obowiązków.</p> <p>Art. 30. 1. Prezes UKE przed podjęciem rozstrzygnięcia w sprawach:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) decyzji wydawanej na podstawie art. 175 ust. 1, 2) nałożenia, uchylenia, zmiany lub utrzymania obowiązków, o których mowa w art. 178 ust. 1, art. 179 ust. 1, art. 180 i art. 181, 3) postanowień wydawanych na podstawie art. 182 ust. 1 i 4 oraz decyzji wydawanej na podstawie art. 182 ust. 3, 4) decyzji wydawanej na podstawie art. 183 ust. 1, 5) decyzji wydawanej na podstawie art. 187, 6) załatwianych w drodze decyzji o której mowa w art. 191 ust. 1, 7) określenia rynku właściwego, o którym mowa w art. 199 ust. 1 pkt 1, a także jego analizy i wyznaczenia przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej o znaczącej pozycji rynkowej lub przedsiębiorców komunikacji elektronicznej zajmujących kolektywną pozycję znaczącą, lub uchylenia decyzji w tej sprawie, 8) nałożenia, uchylenia, utrzymania lub zmiany obowiązków regulacyjnych w stosunku do przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej o znaczącej pozycji rynkowej lub nieposiadającego takiej pozycji, 9) decyzji wydawanych na podstawie art. 217 ust. 3 i 5, 10) decyzji wydawanej na podstawie art. 221 ust. 1, 11) decyzji wydawanej na podstawie art. 230 ust. 8, 12) decyzji wydawanej na podstawie art. 235, 13) decyzji wydawanej na podstawie art. 257 ust. 1, 14) innych wskazanych w ustawie z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych <ul style="list-style-type: none"> – przeprowadza postępowanie, w ramach którego umożliwia zainteresowanym podmiotom wyrażenie w określonym terminie stanowiska do projektu rozstrzygnięcia, zwane dalej „postępowaniem konsultacyjnym”. <p>2. Postępowanie konsultacyjne jest prowadzone także w innych sprawach wskazanych w ustawie.</p> <p>Art. 35. 1. Jeżeli rozstrzygnięcia, o których mowa w art. 30 ust. 1, mogą mieć wpływ na stosunki handlowe między państwami członkowskimi, Prezes UKE, niezwłocznie po zakończeniu postępowania konsultacyjnego i rozpatrzeniu stanowisk uczestników tego postępowania, rozpoczyna postępowanie</p>
--	--	--	--	---

				<p>konsolidacyjne, przekazując Komisji Europejskiej, BEREC i organom regulacyjnym innych państw członkowskich projekty rozstrzygnięć wraz z ich uzasadnieniem.</p> <p>2. Jednocześnie z przekazaniem Komisji Europejskiej projektów rozstrzygnięć, o którym mowa w ust. 1, Prezes UKE udostępnia na stronie podmiotowej BIP UKE dokumenty przekazane Komisji Europejskiej a następnie udostępnia otrzymane w tej sprawie opinie i decyzje Komisji Europejskiej. Udostępnieniu nie podlegają informacje stanowiące tajemnice prawnie chronione.</p> <p>Art. 223. 1. Niezwłocznie po zakończeniu postępowania konsultacyjnego dotyczącego nałożenia obowiązków, o których mowa w art. 222, innych niż przewidziane w art. 219 ust. 2 lub art. 224 Prezes UKE występuje do Komisji Europejskiej z wnioskiem o uzyskanie zgody na nałożenie tych obowiązków. Do wniosku Prezes UKE dołącza projekty rozstrzygnięć wraz z uzasadnieniem.</p> <p>2. W przypadku pozytywnego rozpatrzenia przez Komisję Europejską wniosku, o którym mowa w ust. 1, Prezes UKE, w drodze decyzji, nakłada obowiązki, o których mowa w art. 222.</p>
Art. 68 ust. 5	5. W związku z koniecznością przestrzegania zobowiązań międzynarodowych, o których mowa w ust. 3 akapit pierwszy tiret trzecie niniejszego artykułu krajowe organy regulacyjne zawiadamiają Komisję o podjętych przez nie decyzjach w kwestii nakładania, zmiany lub uchylecia obowiązków dotyczących przedsiębiorstw, zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 32.	T	Art. 30, art. 35	<p>Art. 30. 1. Prezes UKE przed podjęciem rozstrzygnięcia w sprawach:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) decyzji wydawanej na podstawie art. 175 ust. 1, 2) nałożenia, uchylecia, zmiany lub utrzymania obowiązków, o których mowa w art. 178 ust. 1, art. 179 ust. 1, art. 180 i art. 181, 3) postanowień wydawanych na podstawie art. 182 ust. 1 i 4 oraz decyzji wydawanej na podstawie art. 182 ust. 3, 4) decyzji wydawanej na podstawie art. 183 ust. 1, 5) decyzji wydawanej na podstawie art. 187, 6) załatwianych w drodze decyzji o której mowa w art. 191 ust. 1, 7) określenia rynku właściwego, o którym mowa w art. 199 ust. 1 pkt 1, a także jego analizy i wyznaczenia przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej o znaczącej pozycji rynkowej lub przedsiębiorców komunikacji elektronicznej zajmujących kolektywną pozycję znaczącą, lub uchylecia decyzji w tej sprawie, 8) nałożenia, uchylecia, utrzymania lub zmiany obowiązków regulacyjnych w stosunku do przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej o znaczącej pozycji rynkowej lub nieposiadającego takiej pozycji, 9) decyzji wydawanych na podstawie art. 217 ust. 3 i 5, 10) decyzji wydawanej na podstawie art. 221 ust. 1, 11) decyzji wydawanej na podstawie art. 230 ust. 8, 12) decyzji wydawanej na podstawie art. 235,

				<p>13) decyzji wydawanej na podstawie art. 257 ust. 1,</p> <p>14) innych wskazanych w ustawie z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych</p> <p>– przeprowadza postępowanie, w ramach którego umożliwia zainteresowanym podmiotom wyrażenie w określonym terminie stanowiska do projektu rozstrzygnięcia, zwane dalej „postępowaniem konsultacyjnym”.</p> <p>2. Postępowanie konsultacyjne jest prowadzone także w innych sprawach wskazanych w ustawie.</p> <p>Art. 35. 1. Jeżeli rozstrzygnięcia, o których mowa w art. 30 ust. 1, mogą mieć wpływ na stosunki handlowe między państwami członkowskimi, Prezes UKE, niezwłocznie po zakończeniu postępowania konsultacyjnego i rozpatrzeniu stanowisk uczestników tego postępowania, rozpoczyna postępowanie konsolidacyjne, przekazując Komisji Europejskiej, BEREC i organom regulacyjnym innych państw członkowskich projekty rozstrzygnięć wraz z ich uzasadnieniem.</p> <p>2. Jednocześnie z przekazaniem Komisji Europejskiej projektów rozstrzygnięć, o którym mowa w ust. 1, Prezes UKE udostępnia na stronie podmiotowej BIP UKE dokumenty przekazane Komisji Europejskiej a następnie udostępnia otrzymane w tej sprawie opinie i decyzje Komisji Europejskiej. Udostępnieniu nie podlegają informacje stanowiące tajemnice prawnie chronione.</p>
Art. 68 ust. 6	<p>6. Krajowe organy regulacyjne uwzględniają wpływ najnowszych zmian sytuacji rynkowej, dotyczących m.in. umów handlowych, w tym umów współinwestycji, mających wpływ na dynamikę konkurencji.</p> <p>Jeżeli te zmiany nie są na tyle istotne, aby wymagały nowej analizy rynku zgodnie z art. 67, krajowy organ regulacyjny ocenia bezzwłocznie, czy należy dokonać przeglądu obowiązków nałożonych na przedsiębiorstwa uznane za posiadające znaczącą pozycję rynkową i zmienić poprzednią decyzję, w tym przez uchylenie obowiązków lub nałożenie nowych obowiązków, aby zapewnić, by te obowiązki nadal spełniały warunki określone w ust. 4 niniejszego artykułu. Tak zmienione</p>	T	<p>Art. 30, art. 35, art. 209</p>	<p>Art. 209. 1. W przypadku zmiany sytuacji rynkowej związanej w szczególności z zawarciem lub rozwiązaniem umów handlowych, w tym umów w zakresie współinwestowania, mających wpływ na konkurencję na rynku telekomunikacyjnym, nieuzasadniającej przeprowadzenia nowej analizy rynku, o której mowa w art. 197 ust. 1, Prezes UKE niezwłocznie dokonuje oceny w zakresie konieczności dokonania przeglądu nałożonych obowiązków regulacyjnych.</p> <p>2. Prezes UKE, po przeprowadzeniu oceny, o której mowa w ust. 1, może zmienić decyzję, o której mowa w art. 202, przez:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) nałożenie lub zmianę obowiązków regulacyjnych, biorąc pod uwagę adekwatność i proporcjonalność danego obowiązku do problemów rynkowych, których rozwiązanie służy realizacji celów określonych w art. 407 ust. 2, lub 2) uchylenie nałożonych obowiązków regulacyjnych, jeżeli warunki na rynku właściwym uzasadniają uchylenie tych obowiązków. <p>Art. 30. 1. Prezes UKE przed podjęciem rozstrzygnięcia w sprawach:</p>

	<p>obowiązki mogą zostać nałożone tylko po przeprowadzeniu konsultacji zgodnie z art. 23 i 32.</p>		<ol style="list-style-type: none"> 1) decyzji wydawanej na podstawie art. 175 ust. 1, 2) nałożenia, uchylecia, zmiany lub utrzymania obowiązków, o których mowa w art. 178 ust. 1, art. 179 ust. 1, art. 180 i art. 181, 3) postanowień wydawanych na podstawie art. 182 ust. 1 i 4 oraz decyzji wydawanej na podstawie art. 182 ust. 3, 4) decyzji wydawanej na podstawie art. 183 ust. 1, 5) decyzji wydawanej na podstawie art. 187, 6) załatwianych w drodze decyzji o której mowa w art. 191 ust. 1, 7) określenia rynku właściwego, o którym mowa w art. 199 ust. 1 pkt 1, a także jego analizy i wyznaczenia przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej o znaczącej pozycji rynkowej lub przedsiębiorców komunikacji elektronicznej zajmujących kolektywną pozycję znaczącą, lub uchylecia decyzji w tej sprawie, 8) nałożenia, uchylecia, utrzymania lub zmiany obowiązków regulacyjnych w stosunku do przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej o znaczącej pozycji rynkowej lub nieposiadającego takiej pozycji, 9) decyzji wydawanych na podstawie art. 217 ust. 3 i 5, 10) decyzji wydawanej na podstawie art. 221 ust. 1, 11) decyzji wydawanej na podstawie art. 230 ust. 8, 12) decyzji wydawanej na podstawie art. 235, 13) decyzji wydawanej na podstawie art. 257 ust. 1, 14) innych wskazanych w ustawie z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych <ul style="list-style-type: none"> – przeprowadza postępowanie, w ramach którego umożliwia zainteresowanym podmiotom wyrażenie w określonym terminie stanowiska do projektu rozstrzygnięcia, zwane dalej „postępowaniem konsultacyjnym”. <p>2. Postępowanie konsultacyjne jest prowadzone także w innych sprawach wskazanych w ustawie.</p> <p>Art. 35. 1. Jeżeli rozstrzygnięcia, o których mowa w art. 30 ust. 1, mogą mieć wpływ na stosunki handlowe między państwami członkowskimi, Prezes UKE, niezwłocznie po zakończeniu postępowania konsultacyjnego i rozpatrzeniu stanowisk uczestników tego postępowania, rozpoczyna postępowanie konsolidacyjne, przekazując Komisji Europejskiej, BEREC i organom regulacyjnym innych państw członkowskich projekty rozstrzygnięć wraz z ich uzasadnieniem.</p> <p>2. Jednocześnie z przekazaniem Komisji Europejskiej projektów rozstrzygnięć, o którym mowa w ust. 1, Prezes UKE udostępnia na stronie podmiotowej BIP UKE dokumenty przekazane Komisji Europejskiej a następnie udostępnia otrzymane w tej sprawie opinie i decyzje Komisji</p>
--	--	--	---

				Europejskiej. Udostępnieniu nie podlegają informacje stanowiące tajemnice prawnie chronione.
Art. 69	Obowiązek przejrzystości			
Art. 69 ust. 1	1. Krajowe organy regulacyjne mogą, zgodnie z art. 68, nałożyć obowiązek przejrzystości w odniesieniu do wzajemnych połączeń lub dostępu, wymagając od przedsiębiorstw podania do publicznej wiadomości określonych informacji, na przykład informacji księgowych, cen, specyfikacji technicznych, danych o sieci i ich spodziewanych zmian a także warunków dostępu i użytkowania, w tym również wszelkich warunków zmieniających dostęp do usług i aplikacji lub korzystanie z nich, w szczególności w odniesieniu do odejścia od dotychczasowej infrastruktury, jeżeli państwa członkowskie dopuszczają takie warunki zgodnie z prawem Unii.	T	Art. 214	<p>Art. 214. 1. Prezes UKE może, w drodze decyzji, zgodnie z przesłankami, o których mowa w art. 202 pkt 2 lit. a, nałożyć na przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej o znaczącej pozycji rynkowej obowiązek ogłaszania lub udostępniania informacji w sprawach zapewnienia dostępu telekomunikacyjnego, w szczególności dotyczących informacji księgowych, specyfikacji technicznych sieci i urządzeń telekomunikacyjnych, charakterystyki sieci, zasad i warunków świadczenia usług oraz korzystania z sieci, a także opłat.</p> <p>2. Prezes UKE określa w decyzji, o której mowa w ust. 1, stopień uszczegółowienia informacji oraz formę, miejsce i terminy ogłaszania lub udostępniania tych informacji.</p> <p>3. Prezes UKE może żądać od przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej o znaczącej pozycji rynkowej dostarczania dokumentów oraz udzielania informacji w celu weryfikacji realizowania obowiązków, o których mowa w ust. 1, art. 213 i art. 220.</p> <p>4. Informacje, o których mowa w ust. 3, Prezes UKE udostępnia na stronie podmiotowej BIP UKE.</p>
Art. 69 ust. 2	2. W szczególności, jeżeli dane przedsiębiorstwo podlega obowiązkowi niedyskryminacji, krajowe organy regulacyjne mogą zobowiązać to przedsiębiorstwo do opublikowania oferty ramowej, która będzie wystarczająco szczegółowa, aby zapewnić, by przedsiębiorstwa nie były zmuszane do płacenia za urządzenia, które nie są niezbędne dla świadczenia danej usługi. Oferta ta musi zawierać opis istotnych ofert podzielonych na różne elementy w zależności od potrzeb rynku oraz warunki, w tym te dotyczące cen. Krajowe organy regulacyjne są uprawnione między innymi do wprowadzenia zmian do oferty ramowej celem realizacji obowiązków nałożonych na mocy niniejszej dyrektywy.	T	Art. 220, art. 201	<p>Art. 220. 1. Prezes UKE może, w drodze decyzji, zgodnie z przesłankami, o których mowa w art. 202 pkt 2 lit. a, nałożyć na przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej o znaczącej pozycji rynkowej, na którego został nałożony obowiązek równego traktowania zgodnie z art. 213, lub wraz z tym obowiązkiem - obowiązek przygotowania i przedstawienia w określonym terminie projektu oferty ramowej o dostępie telekomunikacyjnym, której zakres, stopień szczegółowości oraz sposób udostępnienia określi w decyzji.</p> <p>2. Oferta ramowa o dostępie telekomunikacyjnym powinna określać warunki i zasady współpracy z przedsiębiorcą komunikacji elektronicznej, o którym mowa w ust. 1, oraz opłaty za usługi w zakresie dostępu telekomunikacyjnego w taki sposób, aby przedsiębiorca korzystający z dostępu telekomunikacyjnego nie był zobowiązany do korzystania z zasobów, które nie są konieczne do korzystania z tego dostępu.</p> <p>3. Oferta ramowa o dostępie telekomunikacyjnym powinna składać się z wyodrębnionych pakietów, które będą zawierać odpowiednie, ze względu na wykonywaną przez przedsiębiorców telekomunikacyjnych działalność telekomunikacyjną, elementy dostępu.</p>

				<p>Art. 221. 1. Prezes UKE zatwierdza, w drodze decyzji, projekt oferty ramowej lub jej zmiany, jeżeli odpowiada on przepisom prawa i potrzebom rynku wskazanym w decyzji nakładającej obowiązek przedłożenia oferty ramowej, albo odmawia zatwierdzenia zmiany, albo zmienia przedłożony projekt oferty ramowej lub jej zmiany i go zatwierdza, a w przypadku nieprzedstawienia projektu oferty ramowej lub jej zmiany w terminie – samodzielnie ustala ofertę ramową lub jej zmianę w całości lub w części.</p> <p>2. W przypadku zmiany zapotrzebowania na usługi lub zmiany warunków rynkowych Prezes UKE może, z urzędu lub na uzasadniony wniosek przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej uprawnionego do dostępu telekomunikacyjnego, zobowiązać przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej do przygotowania zmiany oferty ramowej w całości lub w części.</p> <p>3. W przypadku zmiany zapotrzebowania na usługi lub zmiany warunków rynkowych przedsiębiorca komunikacji elektronicznej zobowiązany do przedłożenia oferty ramowej może przedłożyć Prezesowi UKE projekt zmiany takiej oferty w celu jej zatwierdzenia.</p> <p>4. Wraz z przedstawieniem do zatwierdzenia projektu oferty ramowej lub jej zmiany przedsiębiorca komunikacji elektronicznej przekazuje informacje i dokumenty wykazujące zgodność oferty ramowej z wymogami prawa i obowiązkami regulacyjnymi.</p> <p>5. Prezes UKE niezwłocznie udostępnia ofertę ramową, o której mowa w ust. 1, lub jej zmianę wraz z ujednoliconym tekstem oferty ramowej na stronie podmiotowej BIP UKE.</p> <p>6. W przypadku uchylecia obowiązku stosowania oferty ramowej umowy zawarte na podstawie oferty ramowej na czas nieokreślony mogą być rozwiązane lub zmienione nie wcześniej niż po upływie 90 dni od dnia, w którym zniesiono ten obowiązek, jeżeli inny termin nie został określony przez Prezesa UKE w decyzji uchylającej ten obowiązek.</p> <p>7. Przedsiębiorca komunikacji elektronicznej, na którego został nałożony obowiązek, o którym mowa w art. 220 ust. 1, jest obowiązany do zawierania umów o dostępie na warunkach nie gorszych dla pozostałych stron umowy, niż określone w ofercie ramowej, o której mowa w ust. 1.</p>
Art. 69 ust. 3	3. Krajowe organy regulacyjne mogą szczegółowo określić, jakie informacje powinny być dostarczone, w jakim stopniu szczegółowości, oraz określić sposób ich publikacji.	T	Art. 220 ust. 1	Art. 220. 1. Prezes UKE może, w drodze decyzji, zgodnie z przesłankami, o których mowa w art. 202 pkt 2 lit. a, nałożyć na przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej o znaczącej pozycji rynkowej, na którego został nałożony obowiązek równego traktowania zgodnie z art. 213, lub wraz z tym obowiązkiem - obowiązek przygotowania i przedstawienia w określonym terminie projektu oferty ramowej o dostępie telekomunikacyjnym, której zakres, stopień szczegółowości oraz sposób udostępnienia określi w decyzji.

<p>Art. 69 ust. 4</p>	<p>4. Do dnia 21 grudnia 2019 r., aby przyczynić się do spójnego stosowania przejrzystych obowiązków, BEREC, po przeprowadzeniu konsultacji z zainteresowanymi stronami oraz w ścisłej współpracy z Komisją, wydaje wytyczne w sprawie minimalnych kryteriów dotyczących oferty ramowej i w razie konieczności dokonuje ich przeglądu, aby dostosować je do zmian sytuacji rynkowej i postępu technologicznego. Określając te minimalne kryteria, BEREC realizuje cele określone w art. 3 i uwzględnia potrzeby beneficjentów obowiązków zapewnienia dostępu oraz użytkowników końcowych aktywnych w więcej niż jednym państwie członkowskim oraz wszelkie wytyczne BEREC stwierdzające istnienie popytu ponadnarodowego zgodnie z art. 66 oraz wszelkie odnośne decyzje Komisji.</p> <p>Niezależnie od ust. 3 niniejszego artykułu, w przypadku gdy przedsiębiorstwo na mocy art. 72 lub 73 obarczone jest obowiązkami w zakresie hurtowego dostępu do infrastruktury sieciowej, krajowe organy regulacyjne zapewniają opublikowanie oferty ramowej, uwzględniając w jak największym stopniu wytyczne BEREC w sprawie minimalnych kryteriów dotyczących oferty ramowej, zapewniają, aby określone zostały kluczowe wskaźniki efektywności, w stosownym przypadku, i odnośne poziomy usług, oraz ściśle monitorują je i zapewniają zgodność z nimi. Ponadto krajowe organy regulacyjne mogą w razie konieczności określić wcześniej odnośne sankcje finansowe zgodnie z prawem unijnym i krajowym.</p>	<p>N</p> <p>T</p>	<p>Art. 4 ust. 3, art. 221 ust. 5, art. 416 ust. 1, art. 439 ust. 1 pkt 25</p>	<p>Art. 4 ust. 3 3. Prezes UKE uwzględnia przy stosowaniu ustawy, w możliwie największym stopniu, wytyczne, opinie, zalecenia, wspólne stanowiska, najlepsze praktyki i metodologie przyjmowane przez Organ Europejskich Regulatorów Łączności Elektronicznej, zwany dalej „BEREC”, w ich aktualnym brzmieniu.</p> <p>Art. 221 ust. 5 5. Prezes UKE niezwłocznie udostępnia ofertę ramową, o której mowa w ust. 1, lub jej zmianę wraz z ujednoliconym tekstem oferty ramowej na stronie podmiotowej BIP UKE.</p> <p>Art. 416. 1. Prezes UKE jest uprawniony do weryfikacji przestrzegania przepisów, decyzji oraz postanowień z zakresu komunikacji elektronicznej lub spełniania wymagań dotyczących kompatybilności elektromagnetycznej</p> <p>Art. 439 ust. 1 pkt 25</p> <p>1. Kto: (...)</p>
-----------------------	--	-------------------	---	---

				27) nie wypełnia lub nienależycie wypełnia obowiązki opracowania i przedłożenia do zatwierdzenia przez Prezesa UKE oraz stosowania oferty ramowej o dostępie telekomunikacyjnym,
Art. 70	Obowiązek niedyskryminacji			
Art. 70 ust. 1	1. W odniesieniu do wzajemnych połączeń lub dostępu krajowy organ regulacyjny może nałożyć, zgodnie z art. 68, obowiązek niedyskryminacji.	T	Art. 213	<p>Art. 213. 1. Prezes UKE może , w drodze decyzji, zgodnie z przesłankami, o których mowa w art. 202 pkt 2 lit. a, nałożyć na przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej o znaczącej pozycji rynkowej obowiązek równego traktowania przedsiębiorców komunikacji elektronicznej w zakresie dostępu telekomunikacyjnego, w szczególności przez oferowanie jednakowych warunków w porównywalnych okolicznościach, przeprowadzanie testów ekonomicznej odtwarzalności, a także oferowanie usług oraz udostępnianie informacji na warunkach nie gorszych od stosowanych w ramach własnego przedsiębiorstwa, lub w stosunkach z podmiotami zależnymi lub innymi podmiotami, z którymi ten przedsiębiorca współpracuje.</p> <p>2. Prezes UKE, nakładając obowiązek, o którym mowa w ust. 1, może w celu zapewnienia równego traktowania przedsiębiorców komunikacji elektronicznej w zakresie dostępu telekomunikacyjnego nałożyć obowiązek takiego samego traktowania tych przedsiębiorców w zakresie dostępu, w szczególności przez oferowanie jednakowych warunków, umożliwiając konkurencję na rynku detalicznym, a także oferowanie usług oraz udostępnianie informacji na takich samych warunkach, w tym samym czasie, takiej samej jakości, jak stosowanych w ramach własnego przedsiębiorstwa.</p>
Art. 70 ust. 2	2. Obowiązek niedyskryminacji zapewnia w szczególności, aby przedsiębiorstwa stosowały podobne wymogi w podobnych okolicznościach w stosunku do innych podmiotów świadczących podobne usługi oraz świadczyły tym innym przedsiębiorstwom usługi i udostępniały informacje na takich samych warunkach i o tej samej jakości jak te, które zapewniają na potrzeby własnych usług lub usług świadczonych przez swoje jednostki zależne lub partnerów. Krajowe organy regulacyjne – aby zapewnić równorzędność dostępu – mogą na to przedsiębiorstwo nałożyć obowiązek dostarczenia produktów i usług	T	Art. 213	<p>Art. 213. 1. Prezes UKE może , w drodze decyzji, zgodnie z przesłankami, o których mowa w art. 202 pkt 2 lit. a, nałożyć na przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej o znaczącej pozycji rynkowej obowiązek równego traktowania przedsiębiorców komunikacji elektronicznej w zakresie dostępu telekomunikacyjnego, w szczególności przez oferowanie jednakowych warunków w porównywalnych okolicznościach, przeprowadzanie testów ekonomicznej odtwarzalności, a także oferowanie usług oraz udostępnianie informacji na warunkach nie gorszych od stosowanych w ramach własnego przedsiębiorstwa, lub w stosunkach z podmiotami zależnymi lub innymi podmiotami, z którymi ten przedsiębiorca współpracuje.</p> <p>2. Prezes UKE, nakładając obowiązek, o którym mowa w ust. 1, może w celu zapewnienia równego traktowania przedsiębiorców komunikacji elektronicznej w zakresie dostępu telekomunikacyjnego nałożyć obowiązek takiego samego traktowania tych przedsiębiorców w zakresie dostępu, w szczególności przez oferowanie jednakowych warunków, umożliwiając</p>

	dostępu wszystkim przedsiębiorstwom, w tym samemu sobie, według tego samego harmonogramu, na tych samych warunkach, w tym dotyczących ceny i poziomów usług, oraz za pomocą tych samych systemów i procesów.			konkurencję na rynku detalicznym, a także oferowanie usług oraz udostępnianie informacji na takich samych warunkach, w tym samym czasie, takiej samej jakości, jak stosowanych w ramach własnego przedsiębiorstwa
Art. 71	Obowiązki związane z rozdzielną księgową			
Art. 71 ust. 1	<p>1. Krajowy organ regulacyjny może, zgodnie z art. 68, nałożyć w odniesieniu do niektórych rodzajów działalności związanej z wzajemnymi połączeniami lub dostępem obowiązków rozdzielną księgową.</p> <p>W szczególności krajowy organ regulacyjny może zobowiązać przedsiębiorstwo zintegrowane wertykalnie do ujawnienia hurtowych cen swoich usług oraz swoich wewnętrznych cen transferowych między innymi po to, aby zapewnić wykonanie obowiązku niedyskryminacji przewidzianego w art. 70 lub, w razie potrzeby, aby zapobiec nieuczciwemu subsydiowaniu skrośnemu. Krajowe organy regulacyjne mogą określić format oraz metodologię księgową, jakie mają być stosowane.</p>		<p>Art. 2 pkt 13 i pkt 48, Art. 215 Art. 253 Art. 254 ust. 1 Art. 255</p>	<p>Art. 2</p> <p>13) instrukcja – opracowaną przez przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej szczegółową instrukcję w zakresie prowadzonej przez niego rachunkowości regulacyjnej, zawierającą opis przyjętych w jego przedsiębiorstwie sposobów wyodrębnienia aktywów i pasywów, przychodów i kosztów do działalności w zakresie dostępu telekomunikacyjnego lub usług na rynku detalicznym;</p> <p>48) rachunkowość regulacyjna – szczególny, w stosunku do rachunkowości prowadzonej na podstawie przepisów ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości (Dz. U. z 2021 r. poz. 217, 2105 i 2106), rodzaj rachunkowości prowadzonej przez przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej w odniesieniu do jego działalności w zakresie świadczenia dostępu telekomunikacyjnego lub usług na rynku detalicznym, zgodnie z instrukcją na dany rok obrotowy zatwierdzoną przez Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej ;</p> <p>Art. 215. 1. Prezes UKE może, w drodze decyzji, zgodnie z przesłankami, o których mowa w art. 202 pkt 2 lit. a, nałożyć na przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej o znaczącej pozycji rynkowej obowiązek prowadzenia rachunkowości regulacyjnej w sposób umożliwiający identyfikację przepływów transferów wewnętrznych związanych z działalnością w zakresie dostępu telekomunikacyjnego, zgodnie z przepisami art. 253–258.</p> <p>2. Przedsiębiorca komunikacji elektronicznej prowadzi rachunkowość regulacyjną zgodnie z instrukcją zatwierdzoną przez Prezesa UKE.</p> <p>Art. 253.1. Celem rachunkowości regulacyjnej jest wyodrębnienie i przypisanie aktywów, pasywów, przychodów i kosztów przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej do działalności w zakresie dostępu telekomunikacyjnego lub działalności w zakresie usług na rynku detalicznym, tak jakby każdy rodzaj działalności był świadczony przez innego przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej, a także ustalenie przychodów i</p>

				<p>związanych z nimi kosztów odrębnie dla każdej z usług objętych kalkulacją kosztów.</p> <p>2. Rachunkowość regulacyjną prowadzi się w sposób umożliwiający identyfikację przepływów transferów wewnętrznych między poszczególnymi rodzajami działalności, o których mowa w ust. 1</p> <p>Art. 254. 1. Rachunkowość regulacyjną prowadzi przedsiębiorca komunikacji elektronicznej, na którego nałożono ten obowiązek na podstawie art. 215 lub art. 231 ust. 3 pkt 3 lit. a.</p> <p>Art. 255. Minister właściwy do spraw informatyzacji w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) sposoby przypisania aktywów i pasywów, przychodów i kosztów do działalności lub usług, o których mowa w art. 253 ust. 1, 2) sposób i terminy dokonywania aktualizacji wyceny określonych rodzajów środków trwałych, wartości niematerialnych i prawnych oraz dokonanych od tych środków i wartości odpisów amortyzacyjnych, 3) sposoby kalkulacji kosztów usług w zakresie dostępu telekomunikacyjnego lub usług na rynku detalicznym, 4) tryb i terminy uzgadniania i zatwierdzania przez Prezesa UKE opracowanego przez przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej projektu instrukcji oraz projektu opisu kalkulacji kosztów, 5) zakres przekazywanych Prezesowi UKE: <ol style="list-style-type: none"> a) sprawozdań z prowadzonej rachunkowości regulacyjnej, przyjmując zasadę, że dane zawarte w sprawozdaniach są sprawdzalne w rozumieniu ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości, b) wyników kalkulacji kosztów <ul style="list-style-type: none"> – mając na celu promocję efektywności, zrównoważonej konkurencji oraz zapewnienia maksymalnej korzyści dla użytkowników końcowych, w tym związanych z rozwojem sieci o bardzo dużej przepustowości, a także uwzględniając konieczność ochrony konsumentów i konkurentów przed nadużywaniem przez przedsiębiorców komunikacji elektronicznej, na których nałożono obowiązek prowadzenia rachunkowości regulacyjnej lub kalkulacji kosztów, ich pozycji rynkowej, konieczność stymulowania rozwoju rynku komunikacji elektronicznej, promocję realizacji nowych inwestycji, w tym w sieci o bardzo dużej przepustowości, oraz konieczność umożliwienia działalności kontrolnej Prezesowi UKE wobec działalności wykonywanej przez tych przedsiębiorców.
--	--	--	--	---

<p>Art. 71 ust. 2</p>	<p>2. Nie naruszając art. 20, krajowe organy regulacyjne mogą, celem ułatwienia weryfikacji wykonywania obowiązku przejrzystości i niedyskryminacji, zobowiązać przedsiębiorstwa do dostarczenia im na ich żądanie dokumentów księgowych, w tym danych dotyczących przychodów uzyskiwanych od osób trzecich. Krajowe organy regulacyjne mogą publikować te informacje w takim zakresie, w jakim przyczynia się to do ustanowienia otwartego i konkurencyjnego rynku, mając na uwadze przestrzeganie przepisów prawa unijnego i krajowego w zakresie tajemnicy handlowej.</p>		<p>Art. 255 Art. 256 Art. 257 ust. 2 - 10 Art. 258 ust. 1</p>	<p>Art. 255. Minister właściwy do spraw informatyzacji w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) sposoby przypisania aktywów i pasywów, przychodów i kosztów do działalności lub usług, o których mowa w art. 253 ust. 1, 2) sposób i terminy dokonywania aktualizacji wyceny określonych rodzajów środków trwałych, wartości niematerialnych i prawnych oraz dokonanych od tych środków i wartości odpisów amortyzacyjnych, 3) sposoby kalkulacji kosztów usług w zakresie dostępu telekomunikacyjnego lub usług na rynku detalicznym, 4) tryb i terminy uzgadniania i zatwierdzania przez Prezesa UKE opracowanego przez przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej projektu instrukcji oraz projektu opisu kalkulacji kosztów, 5) zakres przekazywanych Prezesowi UKE: <ol style="list-style-type: none"> a) sprawozdań z prowadzonej rachunkowości regulacyjnej, przyjmując zasadę, że dane zawarte w sprawozdaniach są sprawdzalne w rozumieniu ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości, b) wyników kalkulacji kosztów <ul style="list-style-type: none"> – mając na celu promocję efektywności, zrównoważonej konkurencji oraz zapewnienia maksymalnej korzyści dla użytkowników końcowych, w tym związanych z rozwojem sieci o bardzo dużej przepustowości, a także uwzględniając konieczność ochrony konsumentów i konkurentów przed nadużywaniem przez przedsiębiorców komunikacji elektronicznej, na których nałożono obowiązek prowadzenia rachunkowości regulacyjnej lub kalkulacji kosztów, ich pozycji rynkowej, konieczność stymulowania rozwoju rynku komunikacji elektronicznej, promocję realizacji nowych inwestycji, w tym w sieci o bardzo dużej przepustowości, oraz konieczność umożliwienia działalności kontrolnej Prezesowi UKE wobec działalności wykonywanej przez tych przedsiębiorców. <p>Art. 256. Przedsiębiorca komunikacji elektronicznej przechowuje dokumentację związaną z prowadzeniem rachunkowości regulacyjnej lub kalkulacji kosztów, stosując odpowiednio przepisy rozdziału 8 ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości.</p> <p>Art. 257</p> <p>2. Prezes UKE uzgadnia projekt instrukcji i projekt opisu kalkulacji kosztów w terminie do 150 dni od dnia przedłożenia przez przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej projektu Prezesowi UKE.</p>
-----------------------	--	--	---	--

				<p>3. Prezes UKE, w drodze decyzji, zatwierdza projekt instrukcji i projekt opisu kalkulacji kosztów w terminie do 90 dni od dnia zakończenia uzgodnień, o których mowa w ust. 2.</p> <p>4. Prezes UKE, w ramach procedury uzgadniania i zatwierdzania projektu instrukcji i projektu opisu kalkulacji kosztów, może wzywać przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej do dokonania zmian, uzupełnienia informacji zawartych w projekcie instrukcji lub projekcie opisu kalkulacji kosztów lub do przedłożenia wyjaśnień. Przedsiębiorca dokonuje zmian, uzupełnień lub przedkłada wyjaśnienia w terminie 14 dni od dnia otrzymania wezwania.</p> <p>5. Prezes UKE w decyzji, o której mowa w ust. 3, może dokonać zmian w przedłożonych przez przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej do zatwierdzenia projekcie instrukcji lub projekcie opisu kalkulacji kosztów, jeżeli zmian tych nie dokona przedsiębiorca komunikacji elektronicznej na wezwanie Prezesa UKE w terminie, o którym mowa w ust. 4.</p> <p>6. Prezes UKE może zasięgać opinii niezależnych biegłych rewidentów lub ekspertów w przypadku wątpliwości dotyczących opracowanego przez przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej projektu instrukcji i projektu opisu kalkulacji kosztów oraz rzetelności i wiarygodności danych zawartych w sprawozdaniach z prowadzonej rachunkowości regulacyjnej i wynikach kalkulacji kosztów.</p> <p>7. Sprawozdania z prowadzonej rachunkowości regulacyjnej oraz wyniki kalkulacji kosztów podlegają weryfikacji pod kątem zgodności z przepisami prawa oraz zatwierdzonymi przez Prezesa UKE instrukcją i opisem kalkulacji kosztów, na koszt przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej, w terminie 6 miesięcy od zakończenia roku obrotowego, przez niezależnego od przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej biegłego rewidenta.</p> <p>8. Prezes UKE powołuje biegłego rewidenta do przeprowadzenia weryfikacji, o której mowa w ust. 7.</p> <p>9. Przedsiębiorca komunikacji elektronicznej przekazuje Prezesowi UKE sprawozdania z prowadzonej rachunkowości regulacyjnej lub wyniki kalkulacji kosztów, wraz ze sprawozdaniem biegłego rewidenta z weryfikacji, o której mowa w ust. 7, niezwłocznie po jej zakończeniu i przedłożeniu przez biegłego rewidenta sprawozdania z tej weryfikacji.</p> <p>10. Prezes UKE udostępnia na stronie podmiotowej BIP UKE sprawozdania z prowadzonej rachunkowości regulacyjnej, wyniki kalkulacji kosztów oraz sprawozdanie biegłego rewidenta z weryfikacji, o której mowa w ust. 7, w terminie 8 miesięcy od zakończenia roku obrotowego.</p>
--	--	--	--	---

				Art.258 ust.1 1. Prezes UKE udostępnia na stronie podmiotowej BIP UKE zatwierdzoną instrukcję, tak aby zapewniona była prezentacja sposobów wyodrębniania i przypisywania aktywów i pasywów, przychodów i kosztów.
Art. 72	Dostęp do obiektów inżynierii lądowej i wodnej			
Art. 72 ust. 1	1. Krajowe organy regulacyjne mogą nałożyć na przedsiębiorstwa, zgodnie z art. 68, obowiązek uwzględnienia uzasadnionych wniosków o dostęp i użytkowanie obiektów inżynierii lądowej i wodnej, w tym, ale nie tylko, budynków, wejść do budynków, okablowania budynków, anten, wież i innych konstrukcji nośnych, słupów, masztów, kanałów kablowych, przewodów, studzienek rewizyjnych, studzienek włazowych i szafek ulicznych, jeżeli po rozważeniu analizy rynku krajowy organ regulacyjny uzna, że odmowa przyznania dostępu lub ustanowienie nieracjonalnych warunków mających podobny skutek uniemożliwiłyby powstanie trwale konkurencyjnego rynku i nie leżałyby w interesie użytkowników końcowych.	T	Art. 210	Art. 210. Prezes UKE może, w drodze decyzji, zgodnie z przesłankami, o których mowa w art. 202 pkt 2 lit. a, nałożyć na przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej o znaczącej pozycji rynkowej obowiązek uwzględniania uzasadnionych wniosków przedsiębiorców komunikacji elektronicznej o zapewnienie im dostępu do infrastruktury technicznej, okablowania pomiędzy zakończeniami sieci w obiekcie budowlanym a najbliższym punktem dystrybucji lub anteny, w tym również niezwiązanych z danym rynkiem właściwym, biorąc pod uwagę, że odmowa zapewnienia tego dostępu uniemożliwiłaby powstanie trwale konkurencyjnego rynku i naruszałaby interes użytkowników końcowych.
Art. 72 ust. 2	2. Krajowe organy regulacyjne mogą nałożyć na przedsiębiorstwa obowiązek zapewnienia dostępu zgodnie z niniejszym artykułem, niezależnie od tego, czy według analizy rynku składniki aktywów, których dotyczy ten obowiązek, stanowią element rynku właściwego, jednak pod warunkiem że obowiązek ten jest proporcjonalny i konieczny, aby osiągnąć cele określone w art. 3.	T	Art. 210	Art. 210. Prezes UKE może, w drodze decyzji, zgodnie z przesłankami, o których mowa w art. 202 pkt 2 lit. a, nałożyć na przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej o znaczącej pozycji rynkowej obowiązek uwzględniania uzasadnionych wniosków przedsiębiorców komunikacji elektronicznej o zapewnienie im dostępu do infrastruktury technicznej, okablowania pomiędzy zakończeniami sieci w obiekcie budowlanym a najbliższym punktem dystrybucji lub anteny, w tym również niezwiązanych z danym rynkiem właściwym, biorąc pod uwagę, że odmowa zapewnienia tego dostępu uniemożliwiłaby powstanie trwale konkurencyjnego rynku i naruszałaby interes użytkowników końcowych.
Art. 73	Obowiązki związane z dostępem i użytkowaniem specyficznych elementów sieci i urządzeń towarzyszących			

<p>Art. 73 ust. 1</p>	<p>1. Krajowy organ regulacyjny może nałożyć na przedsiębiorstwa, zgodnie z art. 68, obowiązek uwzględnienia uzasadnionych wniosków o dostęp i użytkowanie specyficznych elementów sieci oraz do urządzeń towarzyszących, w szczególności jeżeli krajowe organy regulacyjne uznają, że odmowa przyznania dostępu lub ustanowienie nierozsądnych zasad i warunków mających podobny skutek uniemożliwiłyby powstanie trwale konkurencyjnego rynku detalicznego i nie leżałyby w interesie użytkowników końcowych.</p> <p>Krajowe organy regulacyjne mogą wymagać od przedsiębiorstw między innymi:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) przyznawania osobom trzecim dostępu do i użytkowania konkretnych fizycznych elementów sieci i urządzeń towarzyszących, w stosownych przypadkach, w tym uwolnionego dostępu do pętli i podpętli lokalnej; b) przyznawania osobom trzecim dostępu do określonych aktywnych lub wirtualnych elementów lub usług sieciowych; c) negocjowania w dobrej wierze z przedsiębiorstwami ubiegającymi się o dostęp; d) niewycofywania dostępu do urządzeń, jeżeli taki dostęp został już przyznany; 	<p>T</p>	<p>Art. 211</p>	<p>Art. 211. 1. Prezes UKE może, w drodze decyzji, nałożyć na przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej o znaczącej pozycji rynkowej obowiązek uwzględniania uzasadnionych wniosków przedsiębiorców komunikacji elektronicznej o zapewnienie im dostępu telekomunikacyjnego, w tym użytkowania elementów sieci oraz powiązanych zasobów, w szczególności biorąc pod uwagę poziom konkurencyjności rynku detalicznego i interes użytkowników końcowych.</p> <p>2. Prezes UKE nakłada obowiązek, o którym mowa w ust. 1, zgodnie z przesłankami, o których mowa w art. 202 pkt 2 lit. a, biorąc pod uwagę, czy inne, w tym planowane, formy dostępu do produktów hurtowych na tym samym rynku lub rynku powiązanych lub obowiązek nałożony zgodnie z art. 210 są wystarczające do rozwiązania problemów rynkowych.</p> <p>3. Obowiązek, o którym mowa w ust. 1, może polegać w szczególności na:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) zapewnieniu możliwości zarządzania obsługą użytkownika końcowego przez uprawnionego przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej i podejmowania rozstrzygnięć dotyczących wykonywania usług na jego rzecz; 2) zapewnieniu określonych elementów sieci telekomunikacyjnej, powiązanych zasobów lub lokalnych pętli abonenckich, w tym pętli lub podpętli; 3) zapewnieniu dostępu do aktywnych lub wirtualnych elementów sieci telekomunikacyjnej i związanych z nimi usług; 4) oferowaniu usług na warunkach hurtowych w celu ich dalszej sprzedaży przez innego przedsiębiorcę; 5) przyznawaniu dostępu do interfejsów, protokołów lub innych kluczowych technologii niezbędnych dla interoperacyjności usług, w tym usług sieci wirtualnych; 6) zapewnieniu kolokacji lub innych form wspólnego korzystania z powiązanych zasobów; 7) zapewnieniu funkcji sieci niezbędnych do zapewnienia pełnej interoperacyjności usług; 8) zapewnieniu usług roamingu lokalnego w sieciach ruchomych; 9) zapewnieniu systemów wspierania działalności operacyjnej lub innych systemów oprogramowania niezbędnych dla skutecznej konkurencji, w tym systemów taryfowych, systemów wystawiania faktur i pobierania należności; 10) zapewnieniu powiązanych usług w dziedzinie transmisji radiofonicznych lub telewizyjnych;
-----------------------	---	----------	------------------------	---

	<p>e) oferowania określonych usług hurtowo celem ich odsprzedaży osobom trzecim;</p> <p>f) przyznania otwartego dostępu do technicznych interfejsów, protokołów albo innych kluczowych technologii niezbędnych do zapewnienia interoperacyjności usług albo wirtualnych usług sieciowych;</p> <p>g) zapewnienia kolokacji lub innych form współużytkowania urządzeń towarzyszących;</p> <p>h) świadczenia szczególnych usług niezbędnych dla zapewnienia użytkownikom interoperacyjności usług typu koniec–koniec lub usług roamingu w sieciach ruchomych;</p> <p>i) zapewnienia dostępu do systemów wsparcia operacyjnego albo podobnych systemów programowych niezbędnych dla zapewnienia uczciwej konkurencji przy świadczeniu usług;</p> <p>j) zapewnienia wzajemnych połączeń pomiędzy sieciami albo urządzeniami sieciowymi;</p> <p>k) zapewnienia dostępu do usług towarzyszących, takich jak usługi identyfikacji, lokalizacji i sygnalizowania obecności.</p>			<p>11) zapewnieniu połączenia sieci lub urządzeń telekomunikacyjnych;</p> <p>12) prowadzeniu negocjacji w sprawie dostępu w dobrej wierze lub utrzymywaniu uprzednio ustanowionego dostępu do określonych sieci telekomunikacyjnych, urządzeń lub powiązanych zasobów;</p> <p>13) zapewnieniu dostępu do powiązanych usług, w tym usług identyfikacji, lokalizacji i sygnalizowania obecności.</p> <p>4. Prezes UKE może w decyzji, o której mowa w ust. 1, określić dodatkowe warunki związane z realizacją obowiązków wskazanych w ust. 1, w celu zapobiegania nadużyciom telekomunikacyjnym i zapewnienia uczciwego korzystania z dostępu telekomunikacyjnego.</p> <p>5. Wniosek przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej o zapewnienie mu dostępu telekomunikacyjnego uważa się za uzasadniony, jeżeli uwzględnia on zakres obowiązku ustalonego w decyzji, o której mowa w ust. 1, oraz warunki, o których mowa w art. 212 ust. 1.</p>
--	--	--	--	--

	Krajowe organy regulacyjne mogą obwarować powyższe obowiązki warunkami dotyczącymi uczciwości, zasadności i terminowości.			
Art. 73 ust. 2	<p>2. Rozważając stosowność nałożenia dowolnego z ewentualnych szczegółowych obowiązków, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, a zwłaszcza oceniając – zgodnie z zasadą proporcjonalności – czy i w jaki sposób należy nałożyć te obowiązki, krajowe organy regulacyjne analizują, czy inne formy dostępu do produktów hurtowych na tym samym lub powiązanim rynku hurtowym nie wystarczyłyby, aby w interesie użytkowników końcowych zaradzić stwierdzonemu problemowi. Ocena ta obejmuje komercyjne oferty dostępu, dostęp regulowany na podstawie art. 61 lub istniejący lub planowany dostęp regulowany do innych produktów hurtowych na podstawie niniejszego artykułu. Krajowe organy regulacyjne biorą pod uwagę w szczególności następujące elementy:</p> <p>a) techniczną i ekonomiczną opłacalność użytkownika lub instalacji konkurencyjnych urządzeń, mając na uwadze tempo rozwoju rynku oraz rodzaj danych wzajemnych połączeń lub dostępu, w tym możliwość zastosowania innych rozwiązań dotyczących dostępu do sieci, takich jak dostęp do kanałów;</p> <p>b) oczekiwany rozwój technologiczny mający wpływ na projektowanie sieci i zarządzanie nimi;</p>	T	Art. 211 ust. 2, art. 212 ust. 2	<p>Art. 211 ust. 2:</p> <p>2. Prezes UKE nakłada obowiązek, o którym mowa w ust. 1, zgodnie z przesłankami, o których mowa w art. 202 pkt 2 lit. a, biorąc pod uwagę, czy inne, w tym planowane, formy dostępu do produktów hurtowych na tym samym rynku lub rynku powiązanim lub obowiązek nałożony zgodnie z art. 210 są wystarczające do rozwiązania problemów rynkowych.</p> <p>Art. 212 ust. 2:</p> <p>2. Przy ustalaniu zakresu obowiązku dostępu telekomunikacyjnego Prezes UKE uwzględnia w szczególności:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) techniczną i ekonomiczną możliwość korzystania lub instalowania konkurencyjnych urządzeń, mając na uwadze tempo rozwoju rynku oraz rodzaj wzajemnych połączeń sieci lub dostępu telekomunikacyjnego, w tym możliwość zastosowania innych rozwiązań związanych z dostępem telekomunikacyjnym, takich jak dostęp do kanalizacji kablowej; 2) możliwość zapewnienia oferowanego dostępu telekomunikacyjnego z uwzględnieniem posiadanej pojemności sieci; 3) wstępne inwestycje dokonane przez właściciela urządzeń lub powiązanych zasobów, mając na uwadze ryzyko inwestycyjne oraz z uwzględnieniem infrastruktury zrealizowanej w całości lub części ze środków publicznych, z której korzysta przedsiębiorca komunikacji elektronicznej, ze szczególnym uwzględnieniem inwestycji w sieci o bardzo dużej przepustowości oraz poziomów ryzyka związanych z tymi inwestycjami; 4) konieczność zapewnienia konkurencji w dłuższym okresie, w tym promowanie efektywnego inwestowania w dziedzinie infrastruktury oraz innowacyjnych modeli biznesowych wspierających zrównoważoną konkurencję, w szczególności opartych na współinwestowaniu w sieci; 5) odpowiednie prawa własności intelektualnej; 6) świadczenie usług obejmujących swoim zasięgiem kontynent europejski; 7) prognozowany rozwój technologiczny związany z projektowaniem sieci i zarządzaniem nimi; 8) potrzebę zapewnienia neutralności technologicznej w zakresie projektowania sieci i zarządzania nimi.

	<p>c) potrzebę zapewnienia neutralności technologicznej umożliwiającej zainteresowanym stronom projektowanie ich własnych sieci i zarządzanie nimi;</p> <p>d) możliwość zapewnienia oferowanego dostępu, mając na uwadze dostępną przepustowość;</p> <p>e) wstępną inwestycję właściciela urządzenia, przy uwzględnieniu wszelkich poczynionych inwestycji publicznych i ryzyka związanego z inwestycją, ze szczególnym uwzględnieniem inwestycji w sieci o bardzo dużej przepustowości oraz poziomów ryzyka związanego z tymi sieciami;</p> <p>f) potrzebę ochrony konkurencji w długoterminowej perspektywie, ze szczególnym uwzględnieniem efektywnej ekonomicznie konkurencji opartej na infrastrukturze oraz innowacyjnych modeli biznesowych wspierających zrównoważoną konkurencję, takich jak modele oparte na współinwestycjach w sieci;</p> <p>g) w zależności od okoliczności ewentualne odpowiednie prawa własności intelektualnej;</p> <p>h) świadczenie usług ogólnoeuropejskich.</p>			
--	---	--	--	--

	W przypadku gdy krajowy organ regulacyjny rozważa, zgodnie z art. 68, nałożenie obowiązków na podstawie art. 72 lub niniejszego artykułu, analizuje on, czy samo nałożenie obowiązków zgodnie z art. 72 byłoby proporcjonalnym środkiem służącym promowaniu konkurencji i interesów użytkownika końcowego.			
Art. 73 ust. 3	3. Nakładając na przedsiębiorstwa obowiązek zapewnienia dostępu zgodnie z niniejszym artykułem, krajowe organy regulacyjne mogą określić warunki techniczne lub operacyjne, które podmiot zapewniający ten dostęp lub podmioty z niego korzystające będą musiały spełnić, w przypadku gdy jest to niezbędne do zapewnienia prawidłowego funkcjonowania sieci. Obowiązki przestrzegania szczególnych norm lub specyfikacji technicznych muszą być zgodne z normami i specyfikacjami określonymi zgodnie z art. 39	T	Art. 212 ust. 1	Art. 212. 1. Prezes UKE może określić w decyzji, o której mowa w art. 211 ust. 1, w zakresie niezbędnym dla zapewnienia prawidłowego funkcjonowania sieci telekomunikacyjnej, techniczne lub eksploatacyjne warunki, jakie przedsiębiorca komunikacji elektronicznej zapewniający dostęp telekomunikacyjny lub przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej korzystający z takiego dostępu będą musieli spełnić.
Art. 74	Kontrola cen i obowiązki związane z systemem księgowania kosztów			
Art. 74 ust. 1	1. Krajowe organy regulacyjne mogą nałożyć na przedsiębiorstwa, zgodnie z art. 68, obowiązki związane ze zwrotem kosztów oraz kontrolą cen, w tym obowiązki związane z oparciem cen o koszty oraz obowiązki dotyczące systemów księgowania kosztów, w odniesieniu do udostępniania szczególnych rodzajów wzajemnych połączeń lub dostępu, w sytuacjach gdy analiza rynku wskazuje, że brak skutecznej konkurencji oznacza, że dane przedsiębiorstwo może utrzymywać ceny na nadmiernie wysokim poziomie lub stosować zaniżanie cen ze szkodą dla użytkowników końcowych.		Art. 2 pkt 17) Art. 216 ust. 1 i ust. 7 Art. 217 ust. 7 Art. 254 ust. 2 Art. 257 ust.1	Art. 2 pkt 17) 17) kalkulacja kosztów – wyliczanie przez przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej kosztów związanych ze świadczeniem usług, odrębnie dla każdej z usług, dla której przedsiębiorca jest obowiązany prowadzić kalkulację kosztów, zgodnie z zatwierdzonym przez Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej opisem kalkulacji kosztów na dany rok obrotowy;; Art. 216. 1. Prezes UKE, uwzględniając potrzebę promowania konkurencji oraz długofalowe interesy użytkowników końcowych związane z rozwojem sieci składającej się z elementów światłowodowych, a zwłaszcza sieci o bardzo dużej przepustowości, może, w szczególności w sytuacji, gdy analiza rynku wykazała, że przedsiębiorca komunikacji elektronicznej o znaczącej pozycji rynkowej może utrzymywać opłaty na nadmiernie wysokim lub niskim poziomie ze szkodą dla użytkowników końcowych, zgodnie z

<p>Przy ustalaniu, czy obowiązki dotyczące kontroli cen byłyby właściwe czy też nie, krajowe organy regulacyjne uwzględniają potrzebę promowania konkurencji oraz długofalowe interesy użytkowników końcowych związane z realizacją i rozpowszechnieniem sieci nowej generacji, a zwłaszcza sieci o bardzo dużej przepustowości. W szczególności w celu zachęcenia przedsiębiorstw do inwestowania, w tym również w sieci nowej generacji, krajowe organy regulacyjne biorą pod uwagę dokonane przez przedsiębiorstwo inwestycje. Jeżeli krajowe organy regulacyjne uznają obowiązek kontroli cen za właściwe rozwiązanie, umożliwiają przedsiębiorstwu uzyskanie zwrotu stosownej części zainwestowanego kapitału, uwzględniając wszelkie ryzyko typowe dla konkretnego nowego przedsięwzięcia inwestycyjnego.</p> <p>Krajowe organy regulacyjne rozważają nienakładanie ani nieutrzymywanie obowiązków na podstawie niniejszego artykułu, jeżeli stwierdzą, że obecna jest wyraźna presja cenowa oraz że zapewniony jest skuteczny i niedyskryminujący dostęp zgodnie z art. 69–73, w tym w szczególności z wynikami testu ekonomicznej odtwarzalności wprowadzonego zgodnie z art. 70.</p> <p>Jeżeli krajowe organy regulacyjne za właściwe uznają wprowadzenie obowiązków kontroli cen w odniesieniu do dostępu do istniejących elementów sieci, biorą również pod uwagę korzyści związane z istnieniem przewidywalnych i stabilnych cen hurtowych dla zapewnienia skutecznego wejścia na rynek oraz wystarczających zachęt dla wszystkich</p>			<p>przesłankami, o których mowa w art. 202 pkt 2 lit. a, oraz biorąc pod uwagę korzyści związane z istnieniem przewidywalnych i stabilnych opłat, inwestycje dokonane przez przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej o znaczącej pozycji rynkowej oraz promocję realizacji nowych inwestycji, w tym w sieci o bardzo dużej przepustowości, w drodze decyzji, nałożyć na przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej o znaczącej pozycji rynkowej obowiązek:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) kalkulacji uzasadnionych kosztów świadczenia dostępu telekomunikacyjnego, wskazując sposoby kalkulacji kosztów, jakie przedsiębiorca komunikacji elektronicznej powinien stosować na podstawie przepisów wydanych na podstawie art. 255, zgodnie z zatwierdzonym przez Prezesa UKE opisem kalkulacji kosztów oraz stosowania, w oparciu o tę kalkulację, opłat z tytułu dostępu telekomunikacyjnego, uwzględniających zwrot uzasadnionych kosztów, które ponosi przedsiębiorca komunikacji elektronicznej, 2) stosowania opłat z tytułu dostępu telekomunikacyjnego, w oparciu o koszty, które ponosi przedsiębiorca komunikacji elektronicznej, 3) stosowania opłat z tytułu dostępu telekomunikacyjnego w wysokości określonej przez Prezesa UKE <p>– umożliwiając uzyskanie przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej o znaczącej pozycji rynkowej rozsądnej stopy zwrotu z zaangażowanego kapitału z uwzględnieniem ryzyka typowego dla danego nowego przedsięwzięcia inwestycyjnego.</p> <p>(...)</p> <p>7. W przypadku gdy przedsiębiorca komunikacji elektronicznej dokonał inwestycji w budowę sieci składającej się z elementów światłowodowych, w szczególności sieci o bardzo dużej przepustowości, i zapewnił skuteczny i niedyskryminujący dostęp telekomunikacyjny do takiej sieci na warunkach konkurencyjnych oraz istnieje konkurencja cenowa na rynku detalicznym odpowiadającym rynkowi hurtowemu, na którym świadczy usługi ten przedsiębiorca komunikacji elektronicznej, Prezes UKE może nie nakładać obowiązków regulacyjnych, o których mowa w ust. 1, lub może je uchylić.</p> <p>Art. 217 ust. 7</p> <p>7. W przypadku, gdy przedsiębiorca komunikacji elektronicznej poniósł wydatki na nowe przedsięwzięcie inwestycyjne, w tym budowę sieci składającej się z elementów światłowodowych, w tym sieci o bardzo dużej przepustowości, Prezes UKE, ustalając opłaty z tytułu dostępu telekomunikacyjnego, bierze pod uwagę wykonane przez przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej inwestycje oraz umożliwia temu przedsiębiorcy</p>
--	--	--	---

	przedsiębiorstw do realizacji nowych i bardziej zaawansowanych sieci.			<p>komunikacji elektronicznej uzyskanie rozsądnej stopy zwrotu z zaangażowanego w nowe przedsięwzięcie inwestycyjne kapitału, uwzględniając ryzyko typowe dla danego nowego przedsięwzięcia inwestycyjnego.</p> <p>Art. 254 ust. 2 2. Kalkulację kosztów prowadzi przedsiębiorca komunikacji elektronicznej, na którego nałożono ten obowiązek na podstawie art. 216 ust. 1 pkt 1 lub art. 231 ust. 3 pkt 3 lit. b.</p> <p>Art. 257. ust. 1 1. Prezes UKE określi corocznie, w drodze decyzji, dla przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej, na którego nałożył obowiązek prowadzenia kalkulacji kosztów, wskaźnik zwrotu kosztu zaangażowanego kapitału, który przedsiębiorca komunikacji elektronicznej stosuje w kalkulacji kosztów, uwzględniając udokumentowane koszty pozyskania kapitału, pozycję przedsiębiorcy na rynku kapitałowym, typowe ryzyko związane z zaangażowaniem kapitału, zwłaszcza dla nowych przedsięwzięć inwestycyjnych, oraz koszty zaangażowania kapitału na porównywalnych rynkach.</p>
Art. 74 ust. 2	2. Krajowe organy regulacyjne zapewniają, by wszelkie mechanizmy uzyskiwania zwrotu kosztów oraz metodologie taryfikacji, jakie mają obowiązywać, służyły promowaniu realizacji nowych i bardziej zaawansowanych sieci, wydajności oraz zrównoważonej konkurencji i maksymalizacji trwałych korzyści dla użytkownika końcowego. W tym względzie krajowe organy regulacyjne mogą także brać pod uwagę ceny obowiązujące na porównywalnych rynkach konkurencyjnych.	T	Art. 216 ust. 1-6	<p>Art. 216. 1. Prezes UKE, uwzględniając potrzebę promowania konkurencji oraz długofalowe interesy użytkowników końcowych związane z rozwojem sieci składającej się z elementów światłowodowych, a zwłaszcza sieci o bardzo dużej przepustowości, może, w szczególności w sytuacji, gdy analiza rynku wykazała, że przedsiębiorca komunikacji elektronicznej o znaczącej pozycji rynkowej może utrzymywać opłaty na nadmiernie wysokim lub niskim poziomie ze szkodą dla użytkowników końcowych, zgodnie z przesłankami, o których mowa w art. 202 pkt 2 lit. a, oraz biorąc pod uwagę korzyści związane z istnieniem przewidywalnych i stabilnych opłat, inwestycje dokonane przez przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej o znaczącej pozycji rynkowej oraz promocję realizacji nowych inwestycji, w tym w sieci o bardzo dużej przepustowości, w drodze decyzji, nałożyć na przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej o znaczącej pozycji rynkowej obowiązek:</p> <p>1) kalkulacji uzasadnionych kosztów świadczenia dostępu telekomunikacyjnego, wskazując sposoby kalkulacji kosztów, jakie przedsiębiorca komunikacji elektronicznej powinien stosować na podstawie przepisów wydanych na podstawie art. 255, zgodnie z zatwierdzonym przez Prezesa UKE opisem kalkulacji kosztów oraz stosowania, w oparciu o tę kalkulację, opłat z tytułu dostępu</p>

				<p>telekomunikacyjnego, uwzględniających zwrot uzasadnionych kosztów, które ponosi przedsiębiorca komunikacji elektronicznej,</p> <p>2) stosowania opłat z tytułu dostępu telekomunikacyjnego, w oparciu o koszty, które ponosi przedsiębiorca komunikacji elektronicznej,</p> <p>3) stosowania opłat z tytułu dostępu telekomunikacyjnego w wysokości określonej przez Prezesa UKE</p> <p>– umożliwiając uzyskanie przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej o znaczącej pozycji rynkowej rozsądnej stopy zwrotu z zaangażowanego kapitału z uwzględnieniem ryzyka typowego dla danego nowego przedsięwzięcia inwestycyjnego.</p> <p>2. Prezes UKE w decyzji dotyczącej obowiązku, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, wskazuje sposoby ustalania opłat, które będzie stosował w przypadkach, o których mowa w art. 217 ust. 5.</p> <p>3. W decyzji dotyczącej obowiązku, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, Prezes UKE wskazuje sposoby weryfikacji i ustalania opłat.</p> <p>4. Prezes UKE może nałożyć obowiązek, o którym mowa w ust. 1 pkt 3, w sytuacji gdy:</p> <p>1) na tym samym rynku właściwym lub rynku właściwym obejmującym takie same produkty lub usługi komunikacji elektronicznej obowiązek, o którym mowa w ust. 1 pkt 3, jest nakładany na więcej niż jednego przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej oraz gdy na powyższych rynkach powinny być stosowane symetryczne opłaty z tytułu dostępu telekomunikacyjnego lub</p> <p>2) w wytycznych, wspólnych stanowiskach lub zaleceniach Komisja Europejska lub BEREC wskażą metodę ustalania opłat z tytułu dostępu telekomunikacyjnego, inną od tych, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i 2, jako najbardziej odpowiednią dla rynku właściwego, na którym przedsiębiorca komunikacji elektronicznej, na którego ma być nałożony obowiązek, o którym mowa w ust. 1 pkt 3, zajmuje znaczącą pozycję rynkową.</p> <p>5. Prezes UKE przy nakładaniu obowiązku, o którym mowa w ust. 1 pkt 3, uwzględnia:</p> <p>1) koszty ponoszone przez efektywnie działającego przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej lub</p> <p>2) koszty ponoszone przez przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej, na którego ma być nałożony obowiązek, o którym mowa w ust. 1 pkt 3, oraz koszty innych przedsiębiorców komunikacji elektronicznej działających na tym samym rynku właściwym lub rynku właściwym obejmującym takie same produkty lub usługi komunikacji elektronicznej.</p>
--	--	--	--	---

				6. Jeżeli Prezes UKE nie może zastosować przepisu ust. 5, przy nakładaniu obowiązku, o którym mowa w ust. 1 pkt 3, uwzględnia opłaty z tytułu dostępu telekomunikacyjnego stosowane na porównywalnych rynkach konkurencyjnych lub regulowanych.
Art. 74 ust. 3	3. Jeżeli dane przedsiębiorstwo ma obowiązek określania cen w zależności od kosztów, to na nim spoczywa ciężar dowodu, że opłaty są określone w zależności od kosztów, uwzględniając rozsądną stopę zwrotu z inwestycji. W celu obliczenia kosztów skutecznego świadczenia danej usługi krajowe organy regulacyjne mogą zastosować metody księgowania kosztów inne od tych, które stosuje przedsiębiorstwo. Krajowe organy regulacyjne mogą zażądać od danego przedsiębiorstwa całościowego uzasadnienia stosowanych cen, a w razie potrzeby – odpowiedniego dostosowania tych cen.	T	Art. 217 ust. 1-3	Art. 217. 1. Przedsiębiorca komunikacji elektronicznej, na którego został nałożony obowiązek, o którym mowa w art. 216 ust. 1 pkt 2, przedstawia Prezesowi UKE, na jego żądanie, szczegółowe uzasadnienie wysokości opłat ustalonych w oparciu o koszty, które ponosi przedsiębiorca. Przedsiębiorca komunikacji elektronicznej może przedstawić uzasadnienie wysokości opłat w oparciu o jeden ze sposobów kalkulacji kosztów, określony w przepisach wydanych na podstawie art. 255. 2. W celu oceny prawidłowości wysokości opłat ustalonych przez przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej, na którego został nałożony obowiązek, o którym mowa w art. 216 ust. 1 pkt 2, Prezes UKE stosuje jeden ze sposobów weryfikacji opłat wskazanych zgodnie z art. 216 ust. 3. 3. W przypadku gdy według przeprowadzonej oceny, o której mowa w ust. 2, wysokość opłat ustalonych przez przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej jest nieprawidłowa, Prezes UKE ustala, w drodze decyzji, wysokość opłat lub ich maksymalny albo minimalny poziom, stosując sposoby ustalania opłat wskazane zgodnie z art. 216 ust. 3, biorąc pod uwagę promocję realizacji nowych inwestycji, w tym w sieci o bardzo dużej przepustowości, promocję efektywności i zrównoważonej konkurencji oraz zapewnienie maksymalnych korzyści dla użytkowników końcowych, a także umożliwienie przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej uzyskanie rozsądnej stopy zwrotu z zaangażowanego kapitału, uwzględniając wszelkie ryzyko typowe dla danego nowego przedsięwzięcia inwestycyjnego.
Art. 74 ust. 4	4. Jeżeli wdrożenie danego systemu księgowania kosztów jest obowiązkowe, aby umożliwić kontrolę cen, krajowe organy regulacyjne zapewnią, by został udostępniony publicznie opis danego systemu księgowania kosztów, zawierający co najmniej wskazanie kategorii, do jakich zostały zaliczone odpowiednie koszty, oraz reguł stosowanych w zakresie rozdziału kosztów. Wykwalifikowany niezależny podmiot	T	Art. 217 ust. 4 – 6 Art. 256 Art. 257 ust. 2-10 Art. 258 ust. 2	Art. 217 ust. 4 - 6 4. W celu oceny wysokości kosztów, o których mowa w art. 216 ust. 1 pkt 1, Prezes UKE przeprowadza weryfikację, o której mowa w art. 257 ust. 7. 5. W przypadku: 1) braku możliwości przeprowadzenia weryfikacji, o której mowa w art. 257 ust. 7, z przyczyn leżących po stronie przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej, 2) odmowy wyrażenia przez biegłego rewidenta opinii po przeprowadzeniu weryfikacji, o której mowa w art. 257 ust. 7, z uwagi na zaistnienie

	<p>weryfikuje zgodność z wymogami systemu księgowania kosztów i publikuje co roku oświadczenie o zgodności z obowiązującymi wymogami.</p>			<p>okoliczności uniemożliwiających jej sformułowanie z przyczyn leżących po stronie przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej,</p> <p>3) wyrażenia przez biegłego rewidenta opinii negatywnej albo opinii z zastrzeżeniami, po przeprowadzeniu weryfikacji, o której mowa w art. 257 ust. 7,</p> <p>4) wystąpienia różnic pomiędzy wysokością opłat ustalonych przez przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej a wysokością kosztów zweryfikowanych zgodnie z ust. 4</p> <p>– Prezes UKE ustala, w drodze decyzji, wysokość opłat z tytułu dostępu telekomunikacyjnego lub ich maksymalny albo minimalny poziom stosując sposoby wskazane zgodnie z art. 216 ust. 2, biorąc pod uwagę promocję realizacji nowych inwestycji, w tym w sieci o bardzo dużej przepustowości, promocję efektywności i zrównoważonej konkurencji oraz zapewnienie maksymalnych korzyści dla użytkowników końcowych, jak również zwrot uzasadnionych kosztów.</p> <p>6. W przypadku gdy na przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej został nałożony obowiązek, o którym mowa w art. 220 ust. 1, Prezes UKE może ustalić opłaty, o których mowa w ust. 3 i 5, w decyzji, o której mowa w art. 221 ust. 1.</p> <p>Art. 256. Przedsiębiorca komunikacji elektronicznej przechowuje dokumentację związaną z prowadzeniem rachunkowości regulacyjnej lub kalkulacji kosztów, stosując odpowiednio przepisy rozdziału 8 ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości.</p> <p>Art. 257 ust. 2-10</p> <p>2. Prezes UKE uzgadnia projekt instrukcji i projekt opisu kalkulacji kosztów w terminie do 150 dni od dnia przedłożenia przez przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej projektu Prezesowi UKE.</p> <p>3. Prezes UKE, w drodze decyzji, zatwierdza projekt instrukcji i projekt opisu kalkulacji kosztów w terminie do 90 dni od dnia zakończenia uzgodnień, o których mowa w ust. 2.</p> <p>4. Prezes UKE, w ramach procedury uzgadniania i zatwierdzania projektu instrukcji i projektu opisu kalkulacji kosztów, może wzywać przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej do dokonania zmian, uzupełnienia informacji zawartych w projekcie instrukcji lub projekcie opisu kalkulacji kosztów lub do przedłożenia wyjaśnień. Przedsiębiorca dokonuje zmian, uzupełnień lub przedkłada wyjaśnienia w terminie 14 dni od dnia otrzymania wezwania.</p>
--	---	--	--	---

				<p>5. Prezes UKE w decyzji, o której mowa w ust. 3, może dokonać zmian w przedłożonych przez przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej do zatwierdzenia projekcie instrukcji lub projekcie opisu kalkulacji kosztów, jeżeli zmian tych nie dokona przedsiębiorca komunikacji elektronicznej na wezwanie Prezesa UKE w terminie, o którym mowa w ust. 4.</p> <p>6. Prezes UKE może zasięgać opinii niezależnych biegłych rewidentów lub ekspertów w przypadku wątpliwości dotyczących opracowanego przez przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej projektu instrukcji i projektu opisu kalkulacji kosztów oraz rzetelności i wiarygodności danych zawartych w sprawozdaniach z prowadzonej rachunkowości regulacyjnej i wynikach kalkulacji kosztów.</p> <p>7. Sprawozdania z prowadzonej rachunkowości regulacyjnej oraz wyniki kalkulacji kosztów podlegają weryfikacji pod kątem zgodności z przepisami prawa oraz zatwierdzonymi przez Prezesa UKE instrukcją i opisem kalkulacji kosztów, na koszt przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej, w terminie 6 miesięcy od zakończenia roku obrotowego, przez niezależnego od przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej biegłego rewidenta.</p> <p>8. Prezes UKE powołuje biegłego rewidenta do przeprowadzenia weryfikacji, o której mowa w ust. 7.</p> <p>9. Przedsiębiorca komunikacji elektronicznej przekazuje Prezesowi UKE sprawozdania z prowadzonej rachunkowości regulacyjnej lub wyniki kalkulacji kosztów, wraz ze sprawozdaniem biegłego rewidenta z weryfikacji, o której mowa w ust. 7, niezwłocznie po jej zakończeniu i przedłożeniu przez biegłego rewidenta sprawozdania z tej weryfikacji.</p> <p>10. Prezes UKE udostępnia na stronie podmiotowej BIP UKE sprawozdania z prowadzonej rachunkowości regulacyjnej, wyniki kalkulacji kosztów oraz sprawozdanie biegłego rewidenta z weryfikacji, o której mowa w ust. 7, w terminie 8 miesięcy od zakończenia roku obrotowego.</p> <p>Art. 258 ust.2</p> <p>2. Prezes UKE udostępnia na stronie podmiotowej BIP UKE zatwierdzony opis kalkulacji kosztów, tak aby zapewniona była prezentacja głównych grup kosztów oraz sposobów ich przypisania na poszczególne rodzaje usług.</p>
Art. 75	Stawki za zakańczanie połączeń			
Art. 75 ust. 1	1. Do dnia 31 grudnia 2020 r. Komisja, uwzględniając w jak największym stopniu	N		

	<p>opinię BEREC, przyjmuje akt delegowany zgodnie z art. 117 uzupełniający niniejszą dyrektywę określający jednolitą maksymalną ogólnounijną stawkę za zakończenie połączenia głosowego w sieci ruchomej oraz jednolitą maksymalną ogólnounijną stawkę za zakończenie połączenia głosowego w sieci stacjonarnej (zwane łącznie „ogólnounijnymi stawkami za zakończenie połączenia głosowego”), które są nakładane na każde przedsiębiorstwo działające na rynku usługi zakończenia połączeń głosowych w sieci, odpowiednio, ruchomej i stacjonarnej w jakimkolwiek państwie członkowskim.</p> <p>W tym celu Komisja:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) stosuje się do zasad, kryteriów i parametrów przewidzianych w załączniku III; b) przy ustalaniu po raz pierwszy ogólnounijnych stawek uwzględnia średnią ważoną efektywnych kosztów w sieciach stacjonarnych i ruchomych ustalonych zgodnie z zasadami określonymi w załączniku III stosowanych w całej Unii. Ogólnounijne stawki w pierwszym akcie delegowanym nie mogą być wyższe od najwyższych stawek, które obowiązywały na sześć miesięcy przed przyjęciem aktu delegowanego we wszystkich państwach członkowskich po dokonaniu wszelkich niezbędnych dostosowań w związku z wyjątkowymi krajowymi okolicznościami; 			
--	--	--	--	--

	<p>c) ustalając maksymalne stawki za zakańczanie połączeń w Unii, uwzględnia całkowitą liczbę użytkowników końcowych w każdym państwie członkowskim, aby zapewnić odpowiednią wagę poszczególnych maksymalnych stawek za zakańczanie połączeń, a także uwarunkowania krajowe, które prowadzą do znacznych różnic między państwami członkowskimi;</p> <p>d) uwzględnia informacje na temat rynków przekazane przez BEREC, krajowe organy regulacyjne lub bezpośrednio przez przedsiębiorstwa udostępniające sieci łączności elektronicznej i świadczące usługi łączności elektronicznej; oraz</p> <p>e) rozważa konieczność wprowadzenia okresu przejściowego nieprzekraczającego 12 miesięcy, tak aby umożliwić dostosowania w państwach członkowskich, w których jest to konieczne na podstawie uprzednio wprowadzonych stawek.</p>			
Art. 75 ust. 2	2. Uwzględniając w jak największym stopniu opinię BEREC, Komisja dokonuje przeglądu aktów delegowanych przyjętych na podstawie niniejszego artykułu co pięć lat i rozważa w każdym takim przypadku, stosując kryteria wymienione w art. 67 ust. 1, czy nadal konieczne jest ustalenie ogólnounijnych stawek za zakańczanie połączeń głosowych. W przypadku gdy zgodnie z niniejszym	T/N	Art. 219 ust. 2-3	<p>Art. 219.</p> <p>2. W przypadku niewydania aktu delegowanego na podstawie art. 75 ust. 1 EKŁE, Prezes UKE może, w drodze decyzji, nałożyć zgodnie z przesłankami, o których mowa w art. 202 pkt 2 lit. a, na przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej o znaczącej pozycji rynkowej obowiązek stosowania opłaty za zakańczanie połączeń głosowych w określonej wysokości.</p> <p>3. Prezes UKE, określając opłaty, o których mowa w ust. 2, uwzględnia:</p>

	<p>ustępem Komisja postanowi, po dokonaniu swojego przeglądu, nie wprowadzać maksymalnej stawki za zakańczanie połączeń głosowych w sieci ruchomej lub maksymalnej stawki za zakańczanie połączeń w sieci stacjonarnej lub żadnej z nich, krajowe organy regulacyjne mogą przeprowadzić analizy rynku dotyczące rynku zakańczania połączeń głosowych zgodnie z art. 67, aby ocenić, czy wprowadzenie obowiązków regulacyjnych jest konieczne. Jeżeli w wyniku takiej analizy krajowy organ regulacyjny wprowadza oparte na kosztach stawki za zakańczanie połączeń na danym rynku właściwym, kieruje się zasadami, kryteriami i parametrami ustanowionymi w załączniku III, a jego projekt środka podlega procedurze, o której mowa w art. 23, 32 i 33.</p>			<ol style="list-style-type: none"> 1) koszty ponoszone przez efektywnie działającego przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej ujmowane w wartościach bieżących jako podstawę wyznaczania opłat z tytułu usług zakańczania połączeń głosowych, przy czym metoda kalkulacji kosztów stosowana do wyliczania kosztów efektywnie działającego przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej opiera się na modelowaniu oddolnym (bottom-up) i wykorzystuje długookresowe koszty przyrostowe związane z ruchem sieciowym ponoszone w celu świadczenia na rzecz innych podmiotów hurtowej usługi zakańczania połączeń głosowych; 2) długookresowe koszty przyrostowe usługi zakańczania połączeń głosowych ustalone jako różnica między całkowitymi długookresowymi kosztami świadczenia wszystkich usług przez przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej a całkowitymi długookresowymi kosztami tego przedsiębiorcy w przypadku nieświadczenia usługi zakańczania połączeń głosowych na rzecz innych podmiotów; 3) do kosztów przyrostowych tylko te koszty związane z ruchem sieciowym, których by uniknięto, gdyby usługa zakańczania połączeń głosowych na rzecz innych podmiotów nie była świadczona; 4) koszty związane z dodatkową pojemnością sieci tylko w zakresie, w jakim wynikają one z konieczności zwiększenia pojemności sieci w celu obsługi dodatkowego ruchu związanego z zakańczaniem połączeń głosowych na rzecz innych podmiotów; 5) okoliczność, że do kosztów przyrostowych zakańczania połączeń w sieciach ruchomych nie zalicza się opłat, o których mowa w art. 24; 6) wyłącznie koszty rozliczeń międzyoperatorskich, koszty związane z zawieraniem umów międzyoperatorskich oraz inne koszty związane bezpośrednio ze świadczeniem usługi zakańczania połączeń na rzecz innych podmiotów; 7) domniemanie, że wszyscy przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej świadczący usługi zakańczania połączeń głosowych w stacjonarnej publicznej sieci telekomunikacyjnej, bez względu na ich skalę działalności, ponoszą takie same koszty jednostkowe jak efektywnie działający przedsiębiorca komunikacji elektronicznej; 8) w przypadku przedsiębiorców komunikacji elektronicznej świadczących usługi telekomunikacyjne w ruchomej publicznej sieci telekomunikacyjnej - minimalną skalę działalności jako udział w rynku na poziomie nie mniejszym niż 20%; 9) amortyzację ekonomiczną jako właściwą metodę amortyzacji aktywów;
--	---	--	--	---

				10) koszty usług zakańczania połączeń głosowych odzwierciedlające koszty efektywnie działającego przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej stosującego nowoczesne i wydajne technologie oraz sieć szkieletową opartą na protokole IP uwzględniającą technologie, które z dużym prawdopodobieństwem będą wykorzystywane w okresie obowiązywania maksymalnych opłat za usługi zakańczania połączeń głosowych, przy czym w przypadku stacjonarnych publicznych sieci telekomunikacyjnych Prezes UKE przyjmuje, że połączenia opierają się wyłącznie na komutacji pakietów.
Art. 75 ust. 3	3. Krajowe organy regulacyjne ściśle monitorują i zapewniają zgodność ze stosowaniem ogólnounijnych stawek za zakańczanie połączeń przez dostawców usług zakańczania połączeń głosowych. Krajowe organy regulacyjne mogą w każdym momencie zażądać od dostawcy usług zakańczania połączeń, aby zmienił stawki, które nakłada na inne przedsiębiorstwa, jeżeli nie są one zgodne z aktem delegowanym, o którym mowa w ust. 1. Krajowe organy regulacyjne corocznie składają Komisji i BEREC sprawozdania dotyczące stosowania niniejszego artykułu.	T	Art. 219 ust. 1 oraz ust. 4-5, art. 441 pkt 28	Art. 219 1. Przedsiębiorca komunikacji elektronicznej stosuje opłaty za zakańczanie połączeń głosowych nie wyższe niż maksymalne opłaty za zakańczanie połączenia głosowego w stacjonarnych lub ruchomych publicznych sieciach telekomunikacyjnej zgodne z aktem delegowanym wydanym przez Komisję Europejską na podstawie art. 75 ust. 1 EKŁE. 4. Prezes UKE monitoruje wysokość opłat za zakańczanie połączeń głosowych w stacjonarnych lub ruchomych publicznych sieciach telekomunikacyjnych oraz zapewnia ich zgodność z opłatami określonymi w akcie delegowanym wydanym na podstawie art. 75 ust. 1 EKŁE. 5. Prezes UKE corocznie przedstawia sprawozdanie Komisji Europejskiej i BEREC dotyczące stosowania opłat za zakańczanie połączeń głosowych w stacjonarnych lub ruchomych publicznych sieciach telekomunikacyjnych. Art. 441. 1. Kto: (...) 26) stosuje opłaty za zakańczanie połączeń w stacjonarnych lub ruchomych publicznych sieciach telekomunikacyjnych niezgodne z aktem delegowanym wydanym przez Komisję Europejską na podstawie art. 75 ust. 1 EKŁE, (...) - podlega karze pieniężnej.
Art. 76	Traktowanie nowych elementów sieci o bardzo dużej przepustowości w ujęciu regulacyjnym		Art. 244-250	Art. 76 i 79 implementowane łącznie w PKE w Rozdziale 5 "Szczegółowe warunki inwestowania" z pominięciem Art. 252 Część regulacji ujęta wspólnie z przepisami implementującymi Art. 79 (w ich wspólnym zakresie proceduralnym), a także przepisami załącznika IV do EKŁE

<p>Art. 76 ust. 1</p>	<p>1. Przedsiębiorstwa, które zostały wyznaczone jako posiadające znaczącą pozycję rynkową na jednym lub kilku rynkach właściwych zgodnie z art. 67, mogą zgodnie z procedurą określoną w art. 79 i z zastrzeżeniem akapitu drugiego niniejszego ustępu proponować przyjęcie zobowiązania do otwarcia realizacji nowej sieci o bardzo dużej przepustowości, która składa się z elementów światłowodowych do obiektów użytkownika końcowego lub stacji bazowej, na współinwestycje, na przykład przez zaoferowanie współwłasności lub długoterminowe dzielenie ryzyka przez współfinansowanie lub umowy zakupu prowadzące do uzyskania szczególnych praw o charakterze strukturalnym przez innych dostawców sieci lub usług łączności elektronicznej.</p> <p>Gdy krajowy organ regulacyjny ocenia te proponowane zobowiązania, określa w szczególności, czy oferta dotycząca współinwestowania spełnia wszystkie następujące warunki:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) przez cały okres eksploatacji sieci oferta jest otwarta dla wszystkich dostawców sieci lub usług łączności elektronicznej; b) oferta umożliwiłaby innym współinwestorom, którzy są dostawcami sieci lub usług łączności elektronicznej, konkurowanie w skuteczny i zrównoważony sposób w długiej perspektywie na rynkach niższego szczebla, na których działa przedsiębiorstwo uznane jako 	<p>T</p>	<p>Art. 244-250 w zw z art. 237</p>	<p>Art. 244. W przypadku gdy propozycja zobowiązań, o której mowa w art. 237 ust. 1 pkt 2, dotyczy rozpoczęcia realizacji nowej sieci, o której mowa w art. 2 pkt 57 lit. a lub b, w tym przez zaoferowanie współwłasności, długoterminowego dzielenia ryzyka przez współfinansowanie lub umowy zakupu prowadzącej do uzyskania szczególnych praw o charakterze strukturalnym przez innych przedsiębiorców komunikacji elektronicznej, Prezes UKE:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) weryfikuje udostępnienie na stronie internetowej przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej posiadającego znaczącą pozycję rynkową oferty współinwestycji i łatwość zapoznania się z nią; 2) ocenia otwartość oferty współinwestycji dla wszystkich przedsiębiorców komunikacji elektronicznej przez cały okres eksploatacji sieci, o której mowa w art. 2 pkt 57 lit. a lub b; 3) weryfikuje możliwość zachowania skutecznej i zrównoważonej konkurencji w długiej perspektywie czasowej na rynkach detalicznych, na których działa przedsiębiorca komunikacji elektronicznej posiadający znaczącą pozycję rynkową, innym współinwestującym przedsiębiorcom komunikacji elektronicznej; 4) weryfikuje podanie do publicznej wiadomości oferty współinwestycji na co najmniej 6 miesięcy przed datą planowanego rozpoczęcia realizacji nowej sieci, o której mowa w art. 2 pkt 57 lit. a lub b; 5) weryfikuje możliwość korzystania przez współinwestorów, od początku realizacji współinwestycji, z sieci która pozwala na świadczenie usług o co najmniej porównywalnej jakości; 6) weryfikuje warunki współinwestycji pod względem możliwości dotarcia do użytkowników końcowych przez przedsiębiorców komunikacji elektronicznej ubiegających się o dostęp telekomunikacyjny, którzy nie uczestniczą we współinwestycji; 7) weryfikuje zawarte w ofercie współinwestycji warunki dotyczące zdolności finansowej podmiotu przystępującego, związane z: 8) wykazaniem zdolności do realizowania płatności etapowych, w oparciu o które zaplanowano świadczenie usług z użyciem infrastruktury wybudowanej w ramach współinwestycji, 9) akceptacją planu strategicznego, w oparciu o który opracowano w szczególności średniookresowe plany świadczenia usług z użyciem infrastruktury wybudowanej w ramach współinwestycji 10) – o ile warunki takie zostały w ofercie współinwestycji zawarte; 11) ocenia wpływ współinwestycji na poziom konkurencji, w tym analizuje zaspokojenie przyszłego popytu przez wybudowanie nowych elementów
-----------------------	---	----------	-------------------------------------	--

	<p>posiadające znaczną pozycję rynkową, na warunkach, które obejmują między innymi:</p> <p>(i) uczciwe, racjonalne i niedyskryminacyjne warunki umożliwiające dostęp do pełnych przepustowości sieci w zakresie, w jakim podlega ona współinwestowaniu;</p> <p>(ii) elastyczność, jeśli chodzi o wartość i moment udziału każdego współinwestora;</p> <p>(iii) możliwość zwiększenia tego udziału w przyszłości; oraz</p> <p>c) wzajemne prawa przyznane przez współinwestorów po realizacji infrastruktury będącej przedmiotem współinwestycji;</p> <p>d) oferta jest podawana do wiadomości publicznej przez przedsiębiorstwa w odpowiednim czasie i jeżeli przedsiębiorstwo nie spełnia kryteriów wymienionych w art. 80 ust. 1 co najmniej sześć miesięcy przed rozpoczęciem realizacji nowej sieci, okres ten może zostać przedłużony w zależności od okoliczności krajowych;</p> <p>e) podmioty ubiegające się o dostęp, które nie uczestniczą we współinwestycji, mogą od samego</p>			<p>sieci, które w znacznym stopniu przyczynią się do uruchomienia sieci, o której mowa w art. 2 pkt 57 lit. a lub b.</p> <p>Art. 245. Prezes UKE, dokonując oceny, o której mowa w art. 244 pkt 2, weryfikuje:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) przejrzystość i niedyskryminacyjny charakter planu zawiązania i dalszej realizacji współinwestycji; 2) możliwość ubiegania się przez podmioty niebędące współinwestorami o dostęp telekomunikacyjny do elementów sieci o bardzo dużej przepustowości na podstawie przejrzystych i niedyskryminacyjnych warunków; 3) postanowienia oferty współinwestycji, w tym dotyczące kosztów ponoszonych przez każdego współinwestora, oraz postanowienia dotyczące osiąganych przez nich przychodów pod kątem: <ol style="list-style-type: none"> a) uwzględnienia stopni ryzyka ponoszonego przez poszczególnych współinwestorów na różnych etapach realizacji oraz sytuacji na rynkach detalicznych pod kątem poziomu konkurencji, b) zachowania zachęt do udziału we współinwestycji na różnych jej etapach. <p>Art. 246. Prezes UKE weryfikuje postanowienia oferty współinwestycji, w zakresie o którym mowa w art. 244 pkt 3, pod kątem:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) racjonalności i niedyskryminacji oraz godziwych warunków, uwzględniając moment przystąpienia do współinwestycji oraz możliwość dostępu do pełnych przepustowości sieci, w zakresie, w jakim podlega ona współinwestycji; 2) adekwatności wartości wymaganego wkładu finansowego do skali inwestycji lub do momentu przystąpienia do udziału we współinwestycji każdego współinwestora w celu nabycia praw; 3) możliwości zwiększenia udziału we współinwestycji, przy jednoczesnym zapewnieniu odpowiedniego poziomu zaangażowania na początku realizacji inwestycji z uwzględnieniem pozycji rynkowej współinwestorów. <p>Art. 247. W przypadku zawiązania spółki celowej utworzonej na potrzeby realizacji współinwestycji spółka ta zapewnia dostęp telekomunikacyjny do sieci wszystkim współinwestorom, bezpośrednio lub pośrednio, na zasadzie równoważności produktów oraz na godziwych i racjonalnych warunkach, uwzględniając warunki finansowe odzwierciedlające różne poziomy ryzyka ponoszonego przez poszczególnych współinwestorów.</p> <p>Art. 248. 1. Oferta współinwestycji zawiera przejrzyste, godziwe i racjonalne warunki wzajemnego prawa dostępu do sieci telekomunikacyjnej, elementów</p>
--	---	--	--	---

	<p>początku korzystać z takiej samej jakości, szybkości przesyłu danych, warunków i możliwości dotarcia do użytkowników końcowych jak przed realizacją, przy uzupełnieniu mechanizmem dostosowania w miarę upływu czasu, potwierdzonym przez krajowy organ regulacyjny w świetle rozwoju sytuacji na powiązanych rynkach detalicznych, przy czym mechanizm ten zachowuje zachęty do udziału we wspólninwestycji; taki mechanizm musi zapewniać, aby podmioty ubiegające się o dostęp miały dostęp do elementów sieci o bardzo dużej przepustowości zarówno w czasie, jak i na podstawie przejrzystych i niedyskryminujących warunków, które odpowiednio uwzględniają stopnie ryzyka ponoszonego przez poszczególnych wspólninwestorów na różnych etapach realizacji oraz biorą pod uwagę sytuację na rynkach detalicznych pod kątem konkurencji;</p> <p>f) oferta spełnia co najmniej kryteria określone w załączniku IV i jest sporządzana w dobrej wierze.</p>			<p>sieci i powiązanych zasobów, będących przedmiotem wspólninwestycji, do celów świadczenia usług na rynku detalicznym.</p> <p>2. Wspólninwestorzy przyznają sobie dostęp do przedmiotu wspólninwestycji na podstawie umowy wspólninwestycji spełniającej warunki, o których mowa w ust. 1.</p> <p>Art. 249. 1. Przenoszenie praw nabytych, wynikających z zawarcia umowy wspólninwestycji na innego wspólninwestora lub inny podmiot gotowy przystąpić do tej umowy jest dozwolone, z zastrzeżeniem ust. 2.</p> <p>2. Warunkiem przeniesienia praw, o których mowa w ust. 1, jest zobowiązanie się podmiotu, na który przenoszone są prawa, do wypełniania wszystkich pierwotnych zobowiązań wynikających z umowy wspólninwestycji, a spoczywających na podmiocie przenoszącym prawa.</p> <p>3. Czynność prawna polegająca na przenoszeniu praw nabytych wynikających z zawarcia umowy wspólninwestycji na podmioty, o których mowa w ust. 1, z naruszeniem ust. 2 jest nieważna.</p>
<p>Art. 76 ust. 2</p>	<p>2. Jeżeli krajowy organ regulacyjny stwierdzi, uwzględniając wyniki testu rynkowego przeprowadzonego zgodnie z przepisami art. 79 ust. 2, że złożone zobowiązanie w zakresie wspólninwestycji spełnia warunki określone w ust. 1 niniejszego artykułu, czyni te zobowiązanie wiążącym na podstawie art. 79 ust. 3 i nie nakłada żadnych dodatkowych obowiązków na podstawie art. 68, jeżeli chodzi</p>	<p>T</p>	<p>Art. 243</p>	<p>Art. 243. 1. Prezes UKE, w drodze decyzji, na wniosek przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej o znaczącej pozycji rynkowej, który zawarł umowę o wspólninwestycji w zakresie elementów nowej sieci o bardzo dużej przepustowości, uchyla obowiązki regulacyjne nałożone na tego przedsiębiorcę w zakresie objętym wspólninwestycją.</p> <p>2. Prezes UKE może, w drodze decyzji, biorąc pod uwagę przesłanki, o których mowa w art. 202 pkt 2 lit. a, nałożyć, utrzymać lub zmienić obowiązki regulacyjne, niezależnie od decyzji, o której mowa w art. 242 ust. 1, a w przypadku, gdy decyzja ta dotyczy propozycji zobowiązań, o której mowa w</p>

	<p>o elementy nowej sieci o bardzo dużej przepustowości, które są przedmiotem tych zobowiązań, jeśli przynajmniej jeden potencjalny współinwestor zawarł umowę współinwestycji z przedsiębiorstwem uznanym za posiadającego znaczącą pozycję rynkową.</p> <p>Pierwszy akapit pozostaje bez uszczerbku dla traktowania, w ujęciu regulacyjnym okoliczności, które nie spełniają warunków określonych w ust. 1 niniejszego artykułu, biorąc pod uwagę wyniki jakiegokolwiek testu rynkowego przeprowadzonego zgodnie z art. 79 ust. 2, ale które mają wpływ na konkurencję i są uwzględniane do celów art. 67 i 68.</p> <p>W drodze wyjątku od akapitu pierwszego niniejszego ustępu krajowy organ regulacyjny może w należycie uzasadnionych okolicznościach nałożyć, utrzymać lub dostosowywać środki naprawcze zgodnie z art. 68–74, jeżeli chodzi o nowe sieci o bardzo dużej przepustowości, tak aby zająć się znaczącymi problemami dotyczącymi konkurencji na konkretnych rynkach, w przypadku gdy krajowy organ regulacyjny ustali, że w związku ze szczególnymi cechami tych rynków w przeciwnym razie nie można byłoby zająć się tymi problemami dotyczącymi konkurencji.</p>			<p>art. 237 ust. 1 pkt 2 - jeżeli w inny sposób nie można uniknąć zagrożenia dla konkurencji lub przemawia za tym aktualna sytuacja na rynku właściwym.</p> <p>3. W przypadku zawarcia umowy współinwestycji przez przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej o znaczącej pozycji rynkowej Prezes UKE nie nakłada obowiązków regulacyjnych w zakresie objętym współinwestycją w sieci o bardzo dużej przepustowości.</p>
<p>Art. 76 ust. 3</p>	<p>3. Krajowe organy regulacyjne stale monitorują zgodność z warunkami określonymi w ust. 1 i mogą wymagać od przedsiębiorstwa, które zostało wyznaczone jako posiadające znaczącą pozycję rynkową, aby przekazywało im roczne oświadczenia o zgodności.</p> <p>Niniejszy artykuł pozostaje bez uszczerbku dla uprawnień krajowego organu regulacyjnego do</p>	<p>T</p>	<p>Art. 251</p>	<p>Art. 251. Prezes UKE może zobowiązać przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej o znaczącej pozycji rynkowej, którego dotyczy decyzja, o której mowa w 242 ust. 1, do przekazywania rocznego sprawozdania z realizacji umowy współinwestycji.</p>

	podjęcia decyzji na podstawie art. 26 ust. 1 w przypadku sporu powstałego między przedsiębiorstwami w odniesieniu do umowy o współinwestycji uznanej przez ten organ za spełniającą warunki określone w ust. 1 niniejszego artykułu.			
Art. 76 ust. 4	4. Po konsultacji z zainteresowanymi stronami i w ścisłej współpracy z Komisją BEREC publikuje wytyczne w celu wspierania spójnego stosowania przez krajowe organy regulacyjne warunków określonych w ust. 1 i kryteriów określonych w załączniku IV.	N		
Art. 77	Podział funkcjonalny			
Art. 77 ust. 1	<p>1. W przypadku gdy krajowy organ regulacyjny stwierdzi, że odpowiednie obowiązki nałożone na mocy art. 69–74 nie zapewniły skutecznej konkurencji oraz że istnieją istotne i trwałe problemy w zakresie konkurencji lub przypadki zawodności rynku związane z hurtowym oferowaniem określonych rynków produktów dostępu, może on, w drodze wyjątku – zgodnie z art. 68 ust. 3 akapit drugi – nałożyć na przedsiębiorstwa zintegrowane pionowo obowiązek powierzenia działalności związanej z hurtowym oferowaniem odnośnych produktów dostępu niezależnie działającej jednostce organizacyjnej.</p> <p>Taka jednostka organizacyjna dostarcza produkty i usługi dostępu wszystkim przedsiębiorstwom, także innym jednostkom organizacyjnym działającym w ramach spółki dominującej, w takich samych terminach, na tych samych warunkach – dotyczących między innymi poziomów cen i usług – oraz z użyciem tych samych systemów i procesów.</p>	T	Art. 224 ust. 1 i 2, art. 227 i 228	<p>Art. 224. 1. Jeżeli nałożone uprzednio obowiązki regulacyjne w zakresie dostępu telekomunikacyjnego, o których mowa w art. 210, art. 211, art. 213–215, art. 216 ust. 1 i art. 220, nie zapewniły na rynku hurtowym lub rynkach hurtowych skutecznej konkurencji oraz istnieją na tym rynku lub rynkach trwałe i wysokie bariery konkurencyjne lub rynkowe, Prezes UKE może, po przeprowadzeniu analizy, o której mowa w art. 197 ust. 1, w zakresie tego rynku hurtowego lub rynków hurtowych, nałożyć na przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej świadczącego usługi na rynku lub rynkach hurtowych oraz na odpowiadającym mu rynku detalicznym lub rynkach detalicznych, zwanego dalej „przedsiębiorcą zintegrowanym pionowo”, obowiązek rozdziału funkcjonalnego, polegający na wykonywaniu działalności związanej ze świadczeniem usług hurtowego dostępu telekomunikacyjnego przez wyodrębnioną, działającą niezależnie jednostkę organizacyjną, zwaną dalej „wydzieloną jednostką organizacyjną”, lub przez kilka wydzielonych jednostek organizacyjnych.</p> <p>2. Wydzielona jednostka organizacyjna zapewnia dostęp telekomunikacyjny innym przedsiębiorcom komunikacji elektronicznej, na zasadach określonych w art. 213 ust. 2.</p> <p>Art. 227 i art. 228 [przepisy nie wynikają wprost z EKŁE natomiast stanowią pośrednie wdrożenie art. 77 ust. 1 EKŁE w zakresie formalno-prawnych zagadnień funkcjonowania niezależnie działającej jednostki organizacyjnej]</p>

				<p>Art. 227. Osoba kierująca wydzieloną jednostką organizacyjną nie może jednocześnie świadczyć pracy lub usług u przedsiębiorcy zintegrowanego pionowo, na którego nałożono obowiązek rozdziału funkcjonalnego, lub w innej niż wydzielona jednostka organizacyjna jednostce organizacyjnej tego przedsiębiorcy, lub w spółce od niego zależnej, wobec niego dominującej lub z nim powiązanej w rozumieniu ustawy z dnia 15 września 2000 r. – Kodeks spółek handlowych ani pełnić funkcji w ich organach lub pełnić na rzecz tych podmiotów funkcji doradczych.</p> <p>Art. 228. 1. Do wydzielonej jednostki organizacyjnej, w przypadku gdy nie ma ona formy odrębnej osoby prawnej, w zakresie nieuregulowanym w ustawie stosuje się odpowiednio przepisy o oddziale przedsiębiorcy.</p> <p>2. Przedsiębiorca zintegrowany pionowo, na którego nałożono obowiązek rozdziału funkcjonalnego, obowiązany jest do wyboru nazwy wydzielonej jednostki organizacyjnej, w terminie określonym w decyzji, o której mowa w art. 224 ust. 4. Nazwa handlowa powinna pozwalać na identyfikację tej jednostki jako jednostki wydzielonej od tego przedsiębiorcy i być przez niego używana w obrocie handlowym.</p> <p>3. Wydzielona jednostka organizacyjna jest odrębnym pracodawcą w ramach przedsiębiorstwa przedsiębiorcy zintegrowanego pionowo, za którego uprawnienia i obowiązki pracodawcy wykonuje osoba lub osoby kierujące wydzieloną jednostką organizacyjną.</p> <p>4. Osoba lub osoby kierujące wydzieloną jednostką organizacyjną uprawnione są do reprezentowania jej na zewnątrz na zasadach prokury oddziałowej.</p>
Art. 77 ust. 2	<p>2. Gdy krajowy organ regulacyjny zamierza nałożyć obowiązek podziału funkcjonalnego, przedkłada on Komisji wniosek, który obejmuje:</p> <p>a) dowody potwierdzające ustalenia krajowego organu regulacyjnego, o których mowa w ust. 1;</p> <p>b) uzasadnioną ocenę, z której wynika, że w rozsądnym terminie nie zaistnieje skuteczna i trwała konkurencja oparta na infrastrukturze lub zaistnieje ona w niewielkim stopniu;</p>	T	Art. 224 ust. 3	<p>Art. 224 ust. 3</p> <p>3. Przed nałożeniem na przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej obowiązku rozdziału funkcjonalnego Prezes UKE występuje do Komisji Europejskiej z wnioskiem o uzyskanie zgody na nałożenie tego obowiązku, do którego dołącza:</p> <p>1) wyniki analizy, o której mowa w art. 197 ust. 1, w zakresie rynku hurtowego albo rynków hurtowych, potwierdzające, że wcześniej nałożone obowiązki regulacyjne w zakresie dostępu telekomunikacyjnego nie zapewniły na rynku hurtowym lub rynkach hurtowych, o których mowa w ust. 1, skutecznej konkurencji oraz że istnieją na tym rynku lub rynkach trwałe i wysokie bariery konkurencyjne lub rynkowe;</p> <p>2) uzasadnioną ocenę, że w rozsądnym terminie nie zaistnieje lub zaistnieje w niewielkim stopniu na rynku hurtowym lub rynkach hurtowych, o</p>

	<p>c) analizę spodziewanego wpływu na krajowy organ regulacyjny, na przedsiębiorstwo, w szczególności na pracowników oddzielnego przedsiębiorstwa i na całość sektora łączności elektronicznej, oraz na zachęty do inwestowania w sektor jako całość – w szczególności w związku z potrzebą zapewnienia spójności społecznej i terytorialnej – a także na inne zainteresowane strony, w tym przede wszystkim analizę spodziewanego wpływu na konkurencję i analizę wszelkich potencjalnych skutków dla konsumentów;</p> <p>d) analizę przyczyn uzasadniających, że obowiązek ten byłby najskuteczniejszym sposobem wprowadzenia w życie środków naprawczych mających na celu rozwiązanie problemów związanych z konkurencją lub usunięcie zidentyfikowanych nieprawidłowości rynkowych.</p>			<p>których mowa w ust. 1, skuteczna i trwała konkurencja w zakresie infrastruktury telekomunikacyjnej;</p> <p>3) analizę spodziewanego wpływu nałożenia obowiązku rozdziału funkcjonalnego na przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej, o którym mowa w ust. 1, w tym na sytuację pracowników wydzielonej jednostki organizacyjnej, na działalność Prezesa UKE oraz na rynek komunikacji elektronicznej, w tym ocenę wpływu na motywację do inwestowania na tym rynku komunikacji elektronicznej, a także informację o spodziewanym wpływie na konkurencję oraz o potencjalnych skutkach dla konsumentów;</p> <p>4) uzasadnienie zastosowania rozdziału funkcjonalnego jako najskuteczniejszego środka naprawczego, który ma na celu usunięcie barier związanych z konkurencją lub zidentyfikowanych nieprawidłowości na rynku hurtowym lub rynkach hurtowych;</p> <p>5) projekt decyzji w sprawie rozdziału funkcjonalnego obejmujący określenie:</p> <p>a) charakteru i stopnia rozdziału funkcjonalnego, ze wskazaniem w szczególności statusu prawnego wydzielonej jednostki organizacyjnej, biorąc pod uwagę stanowisko przedsiębiorcy, na którego ma być nałożony obowiązek rozdziału funkcjonalnego co do tego statusu, o ile takie stanowisko zostało przedstawione przez niego w ramach postępowania konsultacyjnego,</p> <p>b) początkowych składników majątkowych wydzielonej jednostki organizacyjnej oraz rodzaju dostarczanych przez nią produktów lub usług,</p> <p>c) rozwiązań w zakresie zarządzania wydzieloną jednostką organizacyjną, w tym zasad dotyczących stworzenia w niej odpowiedniej struktury zachęt, zapewniających niezależność pracowników tej jednostki od przedsiębiorcy zintegrowanego pionowo, innych jednostek tego przedsiębiorcy, spółek od niego zależnych, wobec niego dominujących lub z nim powiązanych w rozumieniu ustawy z dnia 15 września 2000 r. – Kodeks spółek handlowych (Dz. U. z 2020 r. poz. 1526 i 2320 oraz z 2021 r. poz. 2052),</p> <p>d) trybu realizacji obowiązku rozdziału funkcjonalnego, w tym harmonogramu jego realizacji,</p> <p>e) zasad zapewniających przejrzystość procedur operacyjnych, w szczególności w odniesieniu do innych zainteresowanych przedsiębiorców komunikacji elektronicznej,</p>
--	---	--	--	--

				<p>f) terminu do wyboru nazwy handlowej, o której mowa w art. 228 ust. 2,</p> <p>g) programu monitorowania przestrzegania obowiązku rozdziału funkcjonalnego w szczególności obejmującego:</p> <ul style="list-style-type: none"> – publikację przez przedsiębiorcę zintegrowanego pionowo corocznego sprawozdania lub – obowiązek przeprowadzania przez niezależnych audytorów cyklicznych audytów.
Art. 77 ust. 3	<p>3. Projektowany środek obejmuje następujące elementy:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) dokładny charakter i stopień podziału, ze wskazaniem w szczególności statusu prawnego oddzielnej jednostki organizacyjnej; b) wskazanie majątku wydzielonej jednostki organizacyjnej i produktów lub usług dostarczanych przez tę jednostkę; c) rozwiązania w zakresie zarządzania zapewniające niezależność personelu zatrudnionego przez oddzielną jednostkę organizacyjną i odpowiednią strukturę zachęt; d) zasady zapewniające przestrzeganie obowiązków; e) zasady zapewniające przejrzystość procedur operacyjnych, w szczególności w odniesieniu do innych zainteresowanych stron; 	T	<p>Art. 224 ust. 3 pkt 5, ust. 4 i 5, art. 225, art. 30, art. 35</p>	<p>Art. 224.</p> <p>3. Przed nałożeniem na przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej obowiązku rozdziału funkcjonalnego Prezes UKE występuje do Komisji Europejskiej z wnioskiem o uzyskanie zgody na nałożenie tego obowiązku, do którego dołącza:(...)</p> <p>5)projekt decyzji w sprawie rozdziału funkcjonalnego obejmujący określenie:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) charakteru i stopnia rozdziału funkcjonalnego, ze wskazaniem w szczególności statusu prawnego wydzielonej jednostki organizacyjnej, biorąc pod uwagę stanowisko przedsiębiorcy, na którego ma być nałożony obowiązek rozdziału funkcjonalnego co do tego statusu, o ile takie stanowisko zostało przedstawione przez niego w ramach postępowania konsultacyjnego, b) początkowych składników majątkowych wydzielonej jednostki organizacyjnej oraz rodzaju dostarczanych przez nią produktów lub usług, c) rozwiązań w zakresie zarządzania wydzieloną jednostką organizacyjną, w tym zasad dotyczących stworzenia w niej odpowiedniej struktury zachęt, zapewniających niezależność pracowników tej jednostki od przedsiębiorcy zintegrowanego pionowo, innych jednostek tego przedsiębiorcy, spółek od niego zależnych, wobec niego dominujących lub z nim powiązanych w rozumieniu ustawy z dnia 15 września 2000 r. – Kodeks spółek handlowych (Dz. U. z 2020 r. poz. 1526 i 2320 oraz z 2021 r. poz. 2052), d) trybu realizacji obowiązku rozdziału funkcjonalnego, w tym harmonogramu jego realizacji, e) zasad zapewniających przejrzystość procedur operacyjnych, w szczególności w odniesieniu do innych zainteresowanych przedsiębiorców komunikacji elektronicznej, f) terminu do wyboru nazwy handlowej, o której mowa w art. 228 ust. 2,

	<p>f) program monitorowania zapewniający przestrzeganie wymogów, obejmujący między innymi publikację corocznego sprawozdania.</p> <p>Po podjęciu przez Komisję decyzji zgodnie z art. 68 ust. 3 w sprawie planowanego środka, krajowy organ regulacyjny przeprowadza skoordynowaną analizę różnych rynków związanych z siecią dostępu zgodnie z procedurą określoną w art. 67. Na podstawie tej analizy krajowy organ regulacyjny nakłada, utrzymuje, zmienia lub uchyla obowiązki zgodnie z procedurami określonymi w art. 23 i 32.</p>			<p>g) programu monitorowania przestrzegania obowiązku rozdziału funkcjonalnego w szczególności obejmującego:</p> <ul style="list-style-type: none"> – publikację przez przedsiębiorcę zintegrowanego pionowo corocznego sprawozdania lub – obowiązek przeprowadzania przez niezależnych audytorów cyklicznych audytów. <p>4. W przypadku pozytywnego rozpatrzenia przez Komisję Europejską wniosku, o którym mowa w ust. 3, Prezes UKE, w drodze decyzji, nakłada obowiązek rozdziału funkcjonalnego.</p> <p>5. Uzasadnienie decyzji, o której mowa w ust. 4, zawiera w szczególności okoliczności wskazane w ust. 3 pkt 1–4.</p> <p>Art. 225. W przypadku wydania decyzji, o której mowa w art. 224 ust. 4, Prezes UKE przeprowadza, zgodnie z art. 197 ust. 1, skoordynowaną analizę rynków właściwych związanych z siecią dostępu telekomunikacyjnego oraz nakłada, utrzymuje, zmienia lub uchyla inne obowiązki regulacyjne.</p> <p>Art. 30. 1. Prezes UKE przed podjęciem rozstrzygnięcia w sprawach:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) decyzji wydawanej na podstawie art. 175 ust. 1, 2) nałożenia, uchylecia, zmiany lub utrzymania obowiązków, o których mowa w art. 178 ust. 1, art. 179 ust. 1, art. 180 i art. 181, 3) postanowień wydawanych na podstawie art. 182 ust. 1 i 4 oraz decyzji wydawanej na podstawie art. 182 ust. 3, 4) decyzji wydawanej na podstawie art. 183 ust. 1, 5) decyzji wydawanej na podstawie art. 187, 6) załatwianych w drodze decyzji o której mowa w art. 191 ust. 1, 7) określenia rynku właściwego, o którym mowa w art. 199 ust. 1 pkt 1, a także jego analizy i wyznaczenia przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej o znaczącej pozycji rynkowej lub przedsiębiorców komunikacji elektronicznej zajmujących kolektywną pozycję znaczącą, lub uchylecia decyzji w tej sprawie, 8) nałożenia, uchylecia, utrzymania lub zmiany obowiązków regulacyjnych w stosunku do przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej o znaczącej pozycji rynkowej lub nieposiadającego takiej pozycji, 9) decyzji wydawanych na podstawie art. 217 ust. 3 i 5, 10) decyzji wydawanej na podstawie art. 221 ust. 1, 11) decyzji wydawanej na podstawie art. 230 ust. 8, 12) decyzji wydawanej na podstawie art. 235, 13) decyzji wydawanej na podstawie art. 257 ust. 1,
--	--	--	--	--

				<p>14) innych wskazanych w ustawie z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych</p> <p>– przeprowadza postępowanie, w ramach którego umożliwia zainteresowanym podmiotom wyrażenie w określonym terminie stanowiska do projektu rozstrzygnięcia, zwane dalej „postępowaniem konsultacyjnym”.</p> <p>2. Postępowanie konsultacyjne jest prowadzone także w innych sprawach wskazanych w ustawie.</p> <p>Art. 35. 1. Jeżeli rozstrzygnięcia, o których mowa w art. 30 ust. 1, mogą mieć wpływ na stosunki handlowe między państwami członkowskimi, Prezes UKE, niezwłocznie po zakończeniu postępowania konsultacyjnego i rozpatrzeniu stanowisk uczestników tego postępowania, rozpoczyna postępowanie konsolidacyjne, przekazując Komisji Europejskiej, BEREC i organom regulacyjnym innych państw członkowskich projekty rozstrzygnięć wraz z ich uzasadnieniem.</p>
Art. 77 ust. 4	4. Przedsiębiorstwo, któremu narzucono podział funkcjonalny, może podlegać każdemu z obowiązków, o których mowa w art. 69–74 w odniesieniu do rynków, na których wyznaczone zostało jako posiadające znaczącą pozycję rynkową zgodnie z art. 67, lub każdemu innemu obowiązkowi zatwierdzonemu przez Komisję zgodnie z art. 68 ust. 3.	T	Art. 226	Art. 226. Przedsiębiorca komunikacji elektronicznej, na którego nałożono obowiązek, o którym mowa w art. 224 ust. 1, może podlegać innym obowiązkom regulacyjnym w zakresie dostępu telekomunikacyjnego, o których mowa w art. 210, art. 211, art. 213–215, art. 216 ust. 1, art. 220 i art. 222, w odniesieniu do rynku, na którym został wyznaczony jako przedsiębiorca o znaczącej pozycji rynkowej.
Art. 78	Dobrowolny podział przedsiębiorstwa zintegrowanego pionowo			
Art. 78 ust. 1	1. Przedsiębiorstwa, które zgodnie z art. 67 wyznaczone zostało jako posiadające znaczącą pozycję rynkową na jednym lub kilku rynkach właściwych, informują krajowy organ regulacyjny co najmniej trzy miesiące przed jakimkolwiek planowanym przeniesieniem aktywów składających się na lokalną sieć dostępu lub ich znacznej części na odrębną osobę prawną mającą innego właściciela lub planowanym ustanowieniem oddzielnej jednostki organizacyjnej w celu dostarczania wszystkim dostawcom detalicznym, w tym	T	Art. 229 ust. 1-3 i 5, art. 227 i art. 228	Art. 229 ust. 1-3, 5 Art. 229. 1. Przedsiębiorca komunikacji elektronicznej o znaczącej pozycji rynkowej zintegrowany pionowo, w celu zapewnienia wszystkim dostawcom usług świadczącym usługi na rzecz użytkowników końcowych, w tym samemu sobie, możliwości korzystania z równoważnego dostępu telekomunikacyjnego, jest obowiązany zawiadomić Prezesa UKE o planowanym przeniesieniu całości lub znacznej części środków majątkowych lokalnej sieci dostępu na odrębną osobę prawną mającą innego właściciela lub na nowo zawiązany w tym celu podmiot. Zawiadomienia dokonuje się najpóźniej na 3 miesiące przed planowanym przeniesieniem środków majątkowych.

<p>swoim własnym jednostkom detalicznym, w pełni równoważnych produktów dostępu.</p> <p>Przedsiębiorstwa te informują krajowy organ regulacyjny także o każdej zmianie tego zamiaru oraz o ostatecznym wyniku podziału.</p> <p>Takie przedsiębiorstwa mogą również składać zobowiązania dotyczące warunków dostępu, które mają mieć zastosowanie do ich sieci w okresie wdrożenia po wdrożeniu proponowanej formy podziału, z myślą o zapewnieniu stronom trzecim skutecznego i niedyskryminacyjnego dostępu. Złożone zobowiązania muszą zawierać wystarczająco szczegółowe informacje, w tym na temat harmonogramu wdrożenia i okresu ich obowiązywania, aby umożliwić krajowemu organowi regulacyjnemu wykonywanie swoich zadań zgodnie z ust. 2 niniejszego artykułu. Te zobowiązania mogą obowiązywać dłużej niż przez maksymalny okres przewidziany na przeprowadzenie analizy rynku określony w art. 67 ust. 5.</p>			<p>2. Przedsiębiorca, o którym mowa w ust. 1, niezwłocznie zawiadamia Prezesa UKE o każdej zmianie planowanego przeniesienia całości lub znacznej części środków majątkowych lokalnej sieci dostępu na odrębną osobę prawną mającą innego właściciela lub na nowo związany w tym celu podmiot.</p> <p>3. Przedsiębiorca, o którym mowa w ust. 1, może zobowiązać się do stosowania określonych warunków niedyskryminującego dostępu telekomunikacyjnego w okresie po przeniesieniu całości lub znacznej części środków majątkowych lokalnej sieci dostępu na odrębną osobę prawną mającą innego właściciela lub na nowo związany w tym celu podmiot, do czasu zapewnienia możliwości korzystania z równoważnego dostępu telekomunikacyjnego, o którym mowa w ust. 1. Przedsiębiorca określa szczegółowe informacje dotyczące stosowania określonych warunków niedyskryminującego dostępu telekomunikacyjnego, o których mowa w zdaniu pierwszym, w tym dotyczące harmonogramu wdrożenia tych warunków i okresu ich obowiązywania.</p> <p>5. Przedsiębiorca, o którym mowa w ust. 1, zawiadamia Prezesa UKE o przeniesieniu całości lub znacznej części środków majątkowych lokalnej sieci na odrębną osobę prawną mającą innego właściciela lub na nowo związany w tym celu podmiot</p> <p>Art. 227 i art. 228 [przepisy nie wynikają wprost z EKŁE natomiast stanowią pośrednie wdrożenie art. 77 ust. 1 EKŁE w zakresie formalno-prawnych zagadnień funkcjonowania niezależnie działającej jednostki organizacyjnej]</p> <p>Art. 227. Osoba kierująca wydzieloną jednostką organizacyjną nie może jednocześnie świadczyć pracy lub usług u przedsiębiorcy zintegrowanego pionowo, na którego nałożono obowiązek rozdziału funkcjonalnego, lub w innej niż wydzielona jednostka organizacyjna jednostce organizacyjnej tego przedsiębiorcy, lub w spółce od niego zależnej, wobec niego dominującej lub z nim powiązanej w rozumieniu ustawy z dnia 15 września 2000 r. – Kodeks spółek handlowych ani pełnić funkcji w ich organach lub pełnić na rzecz tych podmiotów funkcji doradczych.</p> <p>Art. 228. 1. Do wydzielonej jednostki organizacyjnej, w przypadku gdy nie ma ona formy odrębnej osoby prawnej, w zakresie nieuregulowanym w ustawie stosuje się odpowiednio przepisy o oddziale przedsiębiorcy.</p> <p>2. Przedsiębiorca zintegrowany pionowo, na którego nałożono obowiązek rozdziału funkcjonalnego, obowiązany jest do wyboru nazwy wydzielonej jednostki organizacyjnej, w terminie określonym w decyzji, o której mowa w</p>
---	--	--	--

				<p>art. 224 ust. 4. Nazwa handlowa powinna pozwalać na identyfikację tej jednostki jako jednostki wydzielonej od tego przedsiębiorcy i być przez niego używana w obrocie handlowym.</p> <p>3. Wydzielona jednostka organizacyjna jest odrębnym pracodawcą w ramach przedsiębiorstwa przedsiębiorcy zintegrowanego pionowo, za którego uprawnienia i obowiązki pracodawcy wykonuje osoba lub osoby kierujące wydzieloną jednostką organizacyjną.</p> <p>4. Osoba lub osoby kierujące wydzieloną jednostką organizacyjną uprawnione są do reprezentowania jej na zewnątrz na zasadach prokury oddziałowej.</p>
Art. 78 ust. 2	<p>2. Krajowy organ regulacyjny ocenia wpływ planowanej transakcji w tym, w stosownych przypadkach, złożonych zobowiązań na istniejące obowiązki regulacyjne wynikające z niniejszej dyrektywy.</p> <p>W tym celu krajowy organ regulacyjny przeprowadza analizę różnych rynków związaną z siecią dostępu zgodnie z procedurą określoną w art. 67.</p> <p>Krajowy organ regulacyjny bierze pod uwagę wszelkie zobowiązania złożone przez przedsiębiorstwo, ze szczególnym uwzględnieniem celów określonych w art. 3. W tym celu krajowy organ regulacyjny przeprowadza konsultacje ze stronami trzecimi zgodnie z art. 23 oraz zwraca się w szczególności do tych stron trzecich, których bezpośrednio dotyczy planowana transakcja.</p> <p>Na podstawie swojej analizy krajowy organ regulacyjny nakłada, utrzymuje, zmienia lub uchyla obowiązki zgodnie z procedurami określonymi w art. 23 i 32, stosując, w odpowiednim przypadku, art. 80. W swojej decyzji krajowy organ regulacyjny może uczynić zobowiązania wiążącymi w całości lub w części. Na zasadzie odstępstwa od art. 67</p>	T	Art. 229 ust. 4 i 6	<p>Art. 229 ust. 4 i 6</p> <p>4. Prezes UKE przeprowadza skoordynowaną analizę rynków właściwych związanych z siecią dostępu, w celu określenia wpływu działań, o których mowa w ust. 1, na te rynki, i zawiadamia przedsiębiorcę, o którym mowa w ust. 1, o jej zakończeniu, nie później niż w dniu poprzedzającym dzień planowanego przeniesienia całości lub znacznej części środków majątkowych lokalnej sieci dostępu na odrębną osobę prawną mającą innego właściciela lub na nowo zawiązany w tym celu podmiot.</p> <p>6. Prezes UKE po otrzymaniu zawiadomienia, o którym mowa w ust. 5, w oparciu o wyniki analizy, o której mowa w ust. 4, przeprowadza postępowanie, o którym mowa w art. 199 ust. 1, i nakłada, utrzymuje, zmienia lub uchyla obowiązki regulacyjne. Prezes UKE może zobowiązać przedsiębiorcę, o którym mowa w ust. 1, do stosowania całości lub części określonych warunków niedyskryminującego dostępu telekomunikacyjnego, o których mowa w ust. 3.</p>

	ust. 5 krajowy organ regulacyjny może uczynić zobowiązania wiążącymi w całości lub w części przez cały okres, na który je złożono.			
Art. 78 ust. 3	3. Nie naruszając art. 80, prawnie lub operacyjnie wyodrębniona jednostka, która została wyznaczona jako posiadająca znaczącą pozycję rynkową w odniesieniu do określonych rynków zgodnie z art. 67 może podlegać, stosownie do przypadku, każdemu z obowiązków, o których mowa w art. 69–74, lub każdemu innemu obowiązkowi zatwierdzonemu przez Komisję zgodnie z art. 68 ust. 3, w przypadku gdy złożone zobowiązania są niewystarczające, aby osiągnąć cele określone w art. 3.	T	Art. 229 ust. 7	Art. 229 ust. 7 7. Odrębna osoba prawna lub nowo zawiązany podmiot, o których mowa w ust. 1, może podlegać obowiązkom regulacyjnym w zakresie dostępu telekomunikacyjnego, o których mowa w art. 210, art. 211, art. 213–215, art. 216 ust. 1, art. 220 i art. 222 w odniesieniu do rynku, na którym jej lub jego pozycję uznano za znaczącą.
Art. 78 ust. 4	4. Krajowy organ regulacyjny monitoruje wykonanie zobowiązań złożonych przez przedsiębiorstwa, którym nadał wiążący charakter zgodnie z ust. 2, i rozważa przedłużenie okresu ich obowiązywania w przypadku upływu okresu, na jaki je pierwotnie złożono.	T	Art. 229 ust. 8	Art. 229 ust. 8 8. Prezes UKE monitoruje wykonywanie określonych warunków niedyskryminującego dostępu telekomunikacyjnego, o których mowa w ust. 3, do których stosowania przedsiębiorca, o którym mowa w ust. 1, został zobowiązany na podstawie przepisu ust. 6, pod kątem zasadności przedłużenia ich stosowania.
Art. 79	Procedura zaciągania zobowiązań			Art.. 76 i 79 implementowane łącznie w PKE w Rozdziale 5 “Szczegółowe warunki inwestowania” z pominięciem Art. 252 Część regulacji ujęta wspólnie z przepisami implementującymi Art. 79 (w ich wspólnym zakresie proceduralnym,) a także przepisami załącznika IV do EKŁE
Art. 79 ust. 1	1. Przedsiębiorstwa wyznaczone jako posiadające znaczącą pozycję rynkową mogą złożyć krajowemu organowi regulacyjnemu przyjęcie zobowiązań dotyczących warunków dostępu lub współinwestowania, lub obu, mających zastosowanie do ich sieci w odniesieniu między innymi do: a) porozumień o współpracy mających znaczenie dla oceny stosownych	N	Art. 237	Art. 237. 1. Przedsiębiorca komunikacji elektronicznej o znaczącej pozycji rynkowej może przedstawić Prezesowi UKE propozycję zobowiązań odnoszących się do warunków zapewnienia dostępu telekomunikacyjnego lub współinwestowania, mających zastosowanie do jego sieci telekomunikacyjnych lub powiązanych zasobów, dotyczącą w szczególności: 1) porozumień o współpracy mających znaczenie dla oceny obowiązków regulacyjnych, 2) współinwestycji w sieci o bardzo dużej przepustowości, 3) skutecznego i niedyskryminacyjnego dostępu telekomunikacyjnego innych przedsiębiorców komunikacji elektronicznej, zarówno w okresie

	<p>i proporcjonalnych obowiązków na podstawie art. 68;</p> <p>b) współinwestycji w sieci o bardzo dużej przepustowości na podstawie art. 76; lub</p> <p>c) efektywnego i niedyskryminacyjnego dostępu stron trzecich na podstawie art. 78, zarówno w okresie wdrożenia dobrowolnego podziału przedsiębiorstwa zintegrowanego pionowo jak i po wdrożeniu proponowanej formy podziału.</p> <p>Propozycja zobowiązań powinna być wystarczająco szczegółowa, w tym jeżeli chodzi o harmonogram i zakres ich wdrażania oraz czas ich trwania, aby umożliwić krajowemu organowi regulacyjnemu przeprowadzenie oceny na podstawie ust. 2 niniejszego artykułu. Takie zobowiązania mogą wykraczać poza okresy przewidziane na przeprowadzenie analizy rynku określone w art. 67 ust. 5.</p>			<p>wdrożenia dobrowolnego podziału przedsiębiorstwa przedsiębiorcy zintegrowanego pionowo, jak i po jego wdrożeniu – zwaną dalej „propozycją zobowiązań”.</p> <p>2. Propozycja zobowiązań zawiera szczegółowy harmonogram i zakres ich wykonywania oraz czas obowiązywania.</p>
<p>Art. 79 ust. 2</p>	<p>2. Aby ocenić wszelkie zobowiązania złożone przez przedsiębiorstwo na podstawie ust. 1 niniejszego artykułu, krajowy organ regulacyjny przeprowadza – z wyjątkiem, gdy takie zobowiązania wyraźnie nie spełniają co najmniej jednego spośród istotnych warunków lub kryteriów – test rynkowy, w szczególności dotyczący proponowanych warunków, przez przeprowadzenie publicznych konsultacji z zainteresowanymi stronami, w szczególności innymi stronami trzecimi, których bezpośrednio to dotyczy. Potencjalni współinwestorzy lub podmioty ubiegające się</p>		<p>Art. 238-241</p>	<p>Art. 238. Propozycja zobowiązań w szczególności:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) jest oparta na uczciwych, rozsądnych i otwartych na wszystkich uczestników rynku warunkach; 2) zapewnia dostęp telekomunikacyjny, w tym do sieci o bardzo dużej przepustowości, innym podmiotom, oferowany z dostatecznym wyprzedzeniem przed uruchomieniem usług detalicznych; 3) w interesie użytkowników końcowych zapewnia zrównoważoną konkurencję na rynkach detalicznych i ułatwia współpracę przy realizacji sieci o bardzo dużej przepustowości. <p>Art. 240. Prezes UKE przed przeprowadzeniem oceny propozycji zobowiązań udostępnia ją na stronie podmiotowej BIP UKE i wyznacza nie krótszy niż 30 dni termin na zgłaszanie stanowisk konsultacyjnych.</p>

<p>o dostęp mogą udzielić opinii na temat zgodności złożonych zobowiązań z warunkami przewidzianymi w art. 68, 76 lub 78, stosownie do przypadku, i mogą zaproponować zmiany.</p> <p>Jeżeli chodzi o zobowiązania złożone na podstawie niniejszego artykułu, krajowy organ regulacyjny, oceniając obowiązki na podstawie art. 68 ust. 4, zwraca szczególną uwagę na:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) dowody dotyczące uczciwego i rozsądnego charakteru złożonych zobowiązań; b) otwartości zobowiązań na wszystkich uczestników rynku; c) dostępność z odpowiednim wyprzedzeniem, na rozsądnych i niedyskryminujących warunkach, w tym do sieci o bardzo dużej przepustowości, przed uruchomieniem powiązanych usług detalicznych; oraz d) ogólną adekwatność złożonych zobowiązań, tak aby umożliwić zrównoważoną konkurencję na rynkach niższego szczebla i ułatwić opartą na współpracy realizację i rozpowszechnianie sieci o bardzo dużej przepustowości w interesie użytkowników końcowych. <p>Biorąc pod uwagę wszystkie opinie wyrażone w ramach konsultacji oraz zakres rozciągłości stopień, w jakim te opinie są reprezentatywne dla poszczególnych zainteresowanych stron, krajowy organ regulacyjny informuje przedsiębiorstwo wyznaczone jako posiadające</p>			<p>Art. 241. 1. Prezes UKE, dokonując wstępnej oceny propozycji zobowiązań, bierze pod uwagę przesłanki, o których mowa w art. 238, a także odpowiednio przesłanki, o których mowa w art. 244, oraz stanowiska złożone w ramach konsultacji.</p> <p>2. Prezes UKE zawiadamia przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej o znaczącej pozycji rynkowej o wstępnej ocenie złożonej propozycji zobowiązań.</p> <p>3. Przedsiębiorca komunikacji elektronicznej o znaczącej pozycji rynkowej, w celu uwzględnienia wstępnej oceny, może dokonać zmiany propozycji zobowiązań w terminie wyznaczonym przez Prezesa UKE, nie krótszym niż 14 dni.</p>
--	--	--	--

	<p>znaczącą pozycję rynkową o swoich wstępnych wnioskach co do tego, czy złożone zobowiązania spełniają cele, kryteria i procedury określone w niniejszym artykule i w art. 68, 76 lub 78, stosownie do przypadku, i na jakich warunkach może on rozważyć uczynienie tych zobowiązań wiążącymi. Przedsiębiorstwo może zmienić swoją początkową ofertę, aby uwzględnić wstępne wnioski krajowego organu regulacyjnego, z myślą o spełnieniu kryteriów określonych w niniejszym artykule i w art. 68, 76 lub 78, stosownie do przypadku.</p>			
<p>Art. 79 ust. 3</p>	<p>3. Bez uszczerbku dla art. 76 ust. 2 akapit pierwszy krajowy organ regulacyjny może wydać decyzję, aby uczynić te zobowiązania wiążącymi w całości lub w części.</p> <p>Na zasadzie odstępstwa od art. 67 ust. 5 krajowy organ regulacyjny może uczynić niektóre lub wszystkie zobowiązania wiążącymi przez określony czas, który może być całym czasem, na który je złożono, a w przypadku zobowiązań dotyczących współinwestycji, którym nadano wiążący charakter na podstawie art. 76 ust. 2 akapit pierwszy, czyni je wiążącymi na okres co najmniej siedmiu lat.</p> <p>Z zastrzeżeniem art. 76, niniejszy artykuł pozostaje bez uszczerbku dla stosowania procedury analizy rynku na podstawie art. 67 i dla nakładania obowiązków na podstawie art. 68.</p> <p>W przypadku gdy krajowy organ regulacyjny czyni zobowiązania wiążącymi na podstawie niniejszego artykułu, ocenia na podstawie art. 68 konsekwencje tej decyzji dla rozwoju rynku i odpowiedniość wszelkich obowiązków,</p>	N	<p>Art. 242 ust 1 i 2</p>	<p>Art. 242. 1. Prezes UKE, w drodze decyzji, po przeprowadzeniu oceny propozycji zobowiązań, z zastrzeżeniem art. 241:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) zatwierdza propozycję zobowiązań w całości - jeżeli propozycja zobowiązań w całości uwzględnia wstępną ocenę propozycji zobowiązań, w tym przesłanki o których mowa w art. 238, oraz odpowiednio przesłanki, o których mowa w art. 244; 2) może zatwierdzić propozycję zobowiązań w części, w której propozycja zobowiązań uwzględnia wstępną ocenę propozycji zobowiązań, w tym przesłanki o których mowa w art. 238, oraz odpowiednio przesłanki, o których mowa w art. 244 - jeżeli uzna, że przyczyni się do osiągnięcia celów określonych w art. 407 ust. 2. <p>2. W przypadku propozycji zobowiązań dotyczącej współinwestycji w sieci o bardzo dużej przepustowości Prezes UKE w decyzji, o której mowa w ust. 1, określa termin wykonywania zatwierdzonych zobowiązań na okres co najmniej 7 lat.</p>

	które nałożył lub w przypadku braku tych zobowiązań zamierzałby nałożyć, na podstawie tego artykułu lub art. 69–74. Przy zgłaszaniu odpowiedniego planowanego środka na mocy art. 68 zgodnie z art. 32 krajowy organ regulacyjny dołącza do zgłoszonego planowanego środka decyzję dotyczącą zobowiązań.			
Art. 79 ust. 4	4. Krajowy organ regulacyjny monitoruje, nadzoruje i zapewnia zgodność z zobowiązaniami, którym nadał wiążący charakter zgodnie z ust. 3 niniejszego artykułu, w taki sam sposób, w jaki monitoruje, nadzoruje i zapewnia zgodność z obowiązkami nałożonymi na podstawie art. 68, i rozważa przedłużenie okresu ich obowiązywania w przypadku upływu okresu, na jaki je pierwotnie złożono. Jeżeli krajowy organ regulacyjny stwierdzi, że przedsiębiorstwo nie przestrzega zobowiązań, które stały się wiążące zgodnie z ust. 3 niniejszego artykułu, może nałożyć kary na takie przedsiębiorstwo zgodnie z art. 29. Bez uszczerbku dla procedury zapewniania zgodności szczegółowych obowiązków na mocy art. 30 krajowy organ regulacyjny może ponownie ocenić obowiązki nałożone zgodnie z art. 68 ust. 6.		Art. 242 ust. 3 Art. 243 ust. 2	3. Prezes UKE może, w drodze decyzji, ze względu na potrzebę wspierania zrównoważonej, długoterminowej konkurencji oraz potrzeby użytkowników końcowych, przedłużyć okres obowiązywania decyzji, o której mowa w ust. 1. 2. Prezes UKE może, w drodze decyzji, biorąc pod uwagę przesłanki, o których mowa w art. 202 pkt 2 lit. a, nałożyć, utrzymać lub zmienić obowiązki regulacyjne, niezależnie od decyzji, o której mowa w art. 242 ust. 1, a w przypadku, gdy decyzja ta dotyczy propozycji zobowiązań, o której mowa w art. 237 ust. 1 pkt 2 - jeżeli w inny sposób nie można uniknąć zagrożenia dla konkurencji lub przemawia za tym aktualna sytuacja na rynku właściwym.
Art. 80	Przedsiębiorstwa wyłącznie hurtowe			
Art. 80 ust. 1	1. Krajowy organ regulacyjny, który uzna przedsiębiorstwo, które nie jest obecne na żadnym rynku detalicznym usług łączności elektronicznej, za posiadające znaczącą pozycję rynkową na jednym lub kilku rynkach hurtowych zgodnie z art. 67 rozpatrzy, czy przedsiębiorstwo to ma następujące cechy:	T	Art. 204 ust. 1	Art. 204. 1. Prezes UKE w przypadku ustalenia, że na rynku właściwym występuje przedsiębiorca komunikacji elektronicznej o znaczącej pozycji rynkowej, który nie świadczy i nie planuje świadczyć usług komunikacji elektronicznej użytkownikom końcowym na obszarze państw członkowskich Unii Europejskiej i który: 1) nie jest członkiem grupy kapitałowej, której podmioty świadczą lub planują świadczyć usługi komunikacji elektronicznej użytkownikom końcowym na obszarze państw członkowskich Unii Europejskiej,

	<p>a) wszystkie spółki i jednostki organizacyjne w ramach przedsiębiorstwa, wszystkie spółki kontrolowane, lecz niekoniecznie będące całkowitą własnością tego samego końcowego właściciela, oraz wszelcy udziałowcy mogący sprawować kontrolę nad danym przedsiębiorstwem prowadzą obecnie lub planują prowadzić w przyszłości działalność jedynie na hurtowych rynkach usług łączności elektronicznej, a przez to nie prowadzą działalności na jakimkolwiek detalicznym rynku usług łączności elektronicznej świadczonych na rzecz użytkowników końcowych w Unii;</p> <p>b) przedsiębiorstwo nie jest zobowiązane do współpracy z pojedynczym, odrębnym przedsiębiorstwem działającym na rynku niższego szczebla, które jest aktywne na jakimkolwiek detalicznym rynku usług łączności elektronicznej świadczonych na rzecz użytkowników końcowych, z powodu umowy na wyłączność lub umowy, która ma faktycznie charakter umowy na wyłączność.</p>			<p>2) nie jest stroną umowy o wyłącznej współpracy z dostawcą usług komunikacji elektronicznej świadczącym usługi użytkownikom końcowym</p> <p>– może, w drodze decyzji, o której mowa w art. 202, nałożyć wyłącznie obowiązki, o których mowa w art. 211 i art. 213, lub obowiązek stosowania niezawyżonych opłat.</p>
<p>Art. 80 ust. 2</p>	<p>2. Jeżeli krajowy organ regulacyjny stwierdzi, że warunki określone w ust. 1 niniejszego artykułu są spełnione, może nałożyć na to przedsiębiorstwo wyłącznie obowiązki na podstawie art. 70 i 73 lub związane z uczciwymi i rozsądnymi cenami, jeżeli jest to uzasadnione analizą rynku, włączając</p>	<p>T</p>	<p>Art. 204 ust. 1</p>	<p>Art. 204. 1. Prezes UKE w przypadku ustalenia, że na rynku właściwym występuje przedsiębiorca komunikacji elektronicznej o znaczącej pozycji rynkowej, który nie świadczy i nie planuje świadczyć usług komunikacji elektronicznej użytkownikom końcowym na obszarze państw członkowskich Unii Europejskiej i który:</p> <p>1) nie jest członkiem grupy kapitałowej, której podmioty świadczą lub planują świadczyć usługi komunikacji elektronicznej użytkownikom końcowym na obszarze państw członkowskich Unii Europejskiej,</p>

	perspektywiczną oceną prawdopodobnego postępowania przedsiębiorstwa wyznaczonego jako posiadające znaczącą pozycję rynkową.			2) nie jest stroną umowy o wyłącznej współpracy z dostawcą usług komunikacji elektronicznej świadczącym usługi użytkownikom końcowym – może, w drodze decyzji, o której mowa w art. 202, nałożyć wyłącznie obowiązki, o których mowa w art. 211 i art. 213, lub obowiązek stosowania niezawyżonych opłat.
Art. 80 ust. 3	3. Krajowy organ regulacyjny dokonuje przeglądu obowiązków nałożonych na przedsiębiorstwo zgodnie z niniejszym artykułem w dowolnym czasie, jeżeli stwierdzi, że warunki określone w ust. 1 niniejszego artykułu nie są już spełnione, i zastosuje, odpowiednio, przepisy art. 67–74. Przedsiębiorstwa bez zbędnej zwłoki informują krajowy organ regulacyjny o wszelkiej zmianie okoliczności mających znaczenie dla ust. 1 lit. a) i b) niniejszego artykułu.	T	Art. 204 ust. 2, 3 i 4	Art. 204 ust. 2, 3, 4 2. Jeżeli Prezes UKE stwierdzi, że występują lub mogą wystąpić problemy w zakresie konkurencji ze szkodą dla użytkowników końcowych wynikające z warunków oferowanych przez przedsiębiorcę, o którym mowa w ust. 1, może zmienić decyzję, o której mowa w ust. 1, przez nałożenie obowiązków, o których mowa w art. 210, art. 214, art. 215 lub art. 216 ust. 1, a także przez zmianę obowiązków, o których mowa w ust. 1. 3. Przedsiębiorca, który przestał spełniać warunki, o których mowa w ust. 1, niezwłocznie informuje o tym Prezesa UKE. 4. W przypadku gdy przedsiębiorca przestał spełniać warunki, o których mowa w ust. 1, Prezes UKE przeprowadza analizę rynku, o której mowa w art. 197 ust. 1.
Art. 80 ust. 4	4. Krajowy organ regulacyjny dokonuje również przeglądu obowiązków nałożonych na przedsiębiorstwo zgodnie z niniejszym artykułem, jeżeli na podstawie dowodów dotyczących warunków oferowanych przez przedsiębiorstwo swoim klientom na rynkach niższego szczebla stwierdzi, że występują lub mogą wystąpić problemy w zakresie konkurencji ze szkodą dla użytkowników końcowych, które to problemy wymagają nałożenia jednego lub więcej obowiązków określonych w art. 69, 71, 72 lub 74 lub też modyfikacji obowiązków nałożonych zgodnie z ust. 2 niniejszego artykułu.	T	Art. 204 ust. 2	Art. 204 ust. 2 2. Jeżeli Prezes UKE stwierdzi, że występują lub mogą wystąpić problemy w zakresie konkurencji ze szkodą dla użytkowników końcowych wynikające z warunków oferowanych przez przedsiębiorcę, o którym mowa w ust. 1, może zmienić decyzję, o której mowa w ust. 1, przez nałożenie obowiązków, o których mowa w art. 210, art. 214, art. 215 lub art. 216 ust. 1, a także przez zmianę obowiązków, o których mowa w ust. 1.
Art. 80 ust. 5	5. Nałożenie obowiązków oraz ich przegląd zgodnie z niniejszym artykułem następuje zgodnie z procedurami, o których mowa w art. 23, 32 i 33.	T	Art. 30,35,37	Art. 30. 1. Prezes UKE przed podjęciem rozstrzygnięcia w sprawach: 1) decyzji wydawanej na podstawie art. 175 ust. 1, 2) nałożenia, uchylecia, zmiany lub utrzymania obowiązków, o których mowa w art. 178 ust. 1, art. 179 ust. 1, art. 180 i art. 181, 3) postanowień wydawanych na podstawie art. 182 ust. 1 i 4 oraz decyzji wydawanej na podstawie art. 182 ust. 3,

			<p>4) decyzji wydawanej na podstawie art. 183 ust. 1, 5) decyzji wydawanej na podstawie art. 187, 6) załatwianych w drodze decyzji o której mowa w art. 191 ust. 1, 7) określenia rynku właściwego, o którym mowa w art. 199 ust. 1 pkt 1, a także jego analizy i wyznaczenia przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej o znaczącej pozycji rynkowej lub przedsiębiorców komunikacji elektronicznej zajmujących kolektywną pozycję znaczącą, lub uchylecia decyzji w tej sprawie, 8) nałożenia, uchylecia, utrzymania lub zmiany obowiązków regulacyjnych w stosunku do przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej o znaczącej pozycji rynkowej lub nieposiadającego takiej pozycji, 9) decyzji wydawanych na podstawie art. 217 ust. 3 i 5, 10) decyzji wydawanej na podstawie art. 221 ust. 1, 11) decyzji wydawanej na podstawie art. 230 ust. 8, 12) decyzji wydawanej na podstawie art. 235, 13) decyzji wydawanej na podstawie art. 257 ust. 1, 14) innych wskazanych w ustawie z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych – przeprowadza postępowanie, w ramach którego umożliwia zainteresowanym podmiotom wyrażenie w określonym terminie stanowiska do projektu rozstrzygnięcia, zwane dalej „postępowaniem konsultacyjnym”.</p> <p>2. Postępowanie konsultacyjne jest prowadzone także w innych sprawach wskazanych w ustawie.</p> <p>Art. 35. 1. Jeżeli rozstrzygnięcia, o których mowa w art. 30 ust. 1, mogą mieć wpływ na stosunki handlowe między państwami członkowskimi, Prezes UKE, niezwłocznie po zakończeniu postępowania konsultacyjnego i rozpatrzeniu stanowisk uczestników tego postępowania, rozpoczyna postępowanie konsolidacyjne, przekazując Komisji Europejskiej, BEREC i organom regulacyjnym innych państw członkowskich projekty rozstrzygnięć wraz z ich uzasadnieniem.</p> <p>Art. 37. 1. Jeżeli w odniesieniu do rozstrzygnięcia, o którym mowa w art. 35, w zakresie nałożenia, zmiany lub uchylecia obowiązku dostępowego symetrycznego nałożonego na podstawie art. 178 ust. 1, art. 179 ust. 1, oraz art. 180, obowiązku regulacyjnego nałożonego na przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej na podstawie art. 210, art. 211, art. 213–215, art. 216 ust. 1, art. 219 ust. 2, art. 220 lub art. 231 ust. 2, Komisja Europejska w terminie, o którym mowa w art. 36 ust. 1, zawiadomi Prezesa UKE oraz BEREC o</p>
--	--	--	---

				<p>powodach uznania, że projekt rozstrzygnięcia stanowiłby przeszkodę do tworzenia jednolitego rynku lub że istnieją poważne wątpliwości co do zgodności tego rozstrzygnięcia z prawem Unii Europejskiej – rozstrzygnięcie to nie może zostać przyjęte przez 3 miesiące od dnia otrzymania zawiadomienia przez Prezesa UKE.</p> <p>2. Prezes UKE w terminie 3 miesięcy od dnia otrzymania zawiadomienia, o którym mowa w ust. 1, przy współpracy z Komisją Europejską oraz z BEREC przygotowuje projekt rozstrzygnięcia spełniający cele, o których mowa w art. 407 ust. 2, biorąc jednocześnie pod uwagę opinie uczestników rynku i konieczność zapewnienia rozwoju spójnej praktyki regulacyjnej.</p> <p>3. Jeżeli BEREC podziela stanowisko Komisji Europejskiej wyrażone w zawiadomieniu, o którym mowa w ust. 1, Prezes UKE współpracuje z BEREC w celu określenia najwłaściwszego i najsukuczniejszego rozstrzygnięcia.</p> <p>4. Prezes UKE przed upływem 3 miesięcy od dnia otrzymania zawiadomienia, o którym mowa w ust. 1, może:</p> <ol style="list-style-type: none">1) zmienić projektowane rozstrzygnięcie, uwzględniając w jak największym stopniu zawiadomienie Komisji Europejskiej, o którym mowa w ust. 1, oraz opinię BEREC;2) wycofać projektowane rozstrzygnięcie;3) podtrzymać swoje projektowane rozstrzygnięcie. <p>5. W terminie miesiąca od wydania przez Komisję Europejską zalecenia zawierającego zobowiązanie do zmiany lub wycofania projektowanego rozstrzygnięcia lub wycofania przez Komisję Europejską zastrzeżeń odnośnie do projektowanego rozstrzygnięcia, w przypadku gdy BEREC nie podziela stanowiska Komisji Europejskiej, nie wydał opinii lub jeżeli Prezes UKE zmienił lub utrzymał projektowane rozstrzygnięcie zgodnie z ust. 4, Prezes UKE przesyła Komisji Europejskiej i BEREC treść ostatecznie przyjętego rozstrzygnięcia. Termin, o którym mowa w zdaniu pierwszym, może być wydłużony przez Prezesa UKE w przypadku potrzeby przeprowadzenia postępowania konsultacyjnego, o którym mowa w art. 30.</p> <p>6. W przypadku gdy Prezes UKE postanowi o podtrzymaniu projektowanego rozstrzygnięcia, pomimo negatywnego stanowiska wyrażonego przez Komisję Europejską w zaleceniu, o którym mowa w ust. 5, przedstawia Komisji Europejskiej uzasadnienie.</p> <p>7. W terminie 6 miesięcy od dnia wydania przez Komisję Europejską decyzji zobowiązującej do wycofania projektowanego rozstrzygnięcia, o którym mowa w art. 178 ust. 1 i art. 243 ust. 1 lub 2, Prezes UKE uwzględnia stanowisko Komisji Europejskiej i zmienia projekt rozstrzygnięcia oraz</p>
--	--	--	--	--

				wszczyna postępowanie konsultacyjne lub umarza postępowanie. Przepis art. 36 ust. 3 stosuje się odpowiednio. 8. Prezes UKE może wycofać projektowane rozstrzygnięcie na każdym etapie postępowania.
Art. 81	Migracja z dotychczasowej infrastruktury			
Art. 81 ust. 1	1. Przedsiębiorstwa, które wyznaczono jako posiadające znaczącą pozycję rynkową na jednym lub kilku rynkach właściwych zgodnie z art. 67, powiadamiają krajowy organ regulacyjny w odpowiednim czasie o zamiarze wycofania z eksploatacji lub zastąpienia nową infrastrukturą części sieci, w tym dotychczasowej infrastruktury niezbędnej do eksploatacji sieci miedzianej, które podlegają obowiązkom na podstawie art. 68–80.	T	Art. 230 ust. 1	Art. 230. 1. Przedsiębiorca komunikacji elektronicznej o znaczącej pozycji rynkowej przedstawia Prezesowi UKE powiadomienie o zamiarze migracji z infrastruktury objętej obowiązkami regulacyjnymi, w tym dotychczasowej infrastruktury niezbędnej do eksploatacji sieci miedzianej, polegające na: 1) trwałym wycofaniu z eksploatacji sieci miedzianej, 2) zastąpieniu części sieci miedzianej nowymi elementami umożliwiającymi świadczenie usług o wyższych parametrach jakościowych, 3) trwałym wycofaniu lub zastąpieniu infrastruktury niezbędnej do eksploatacji sieci miedzianej – nie później niż w terminie 12 miesięcy przed planowanym terminem rozpoczęcia migracji, z zastrzeżeniem ust. 2.
Art. 81 ust. 2	2. Krajowy organ regulacyjny zapewnia, aby proces wycofania z eksploatacji lub zastąpienia elementów sieci obejmował przejrzysty harmonogram oraz warunki, w tym odpowiedni okres wypowiedzenia przewidziany na migrację, a także aby przewidywał dostępność alternatywnych produktów o przynajmniej porównywalnej jakości pozwalających uzyskać dostęp do zmodernizowanej infrastruktury sieciowej, które zastąpią wymienione elementy, gdy jest to konieczne, w celu ochrony konkurencji i praw użytkowników końcowych. W odniesieniu do składników aktywów, które planuje się wycofać z eksploatacji lub zastąpić, krajowy organ regulacyjny może uchylić obowiązki, gdy ustali, że podmiot zapewniający dostęp:	T	Art. 230 ust. 2-9	2. Jeżeli powiadomienie o zamiarze migracji z infrastruktury objętej obowiązkami regulacyjnymi dotyczy infrastruktury: 1) za pomocą której nie są świadczone usługi komunikacji elektronicznej użytkownikom końcowym, 2) w miejsce której został zapewniony alternatywny sposób zapewnienia dostępu telekomunikacyjnego, o którym mowa w ust. 3 pkt 2, tym samym użytkownikom końcowym, z wykorzystaniem wyłącznie stacjonarnej sieci telekomunikacyjnej spełniającej wymagania, o których mowa w art. 2 pkt 57 lit. a – przedsiębiorca komunikacji elektronicznej o znaczącej pozycji rynkowej przedstawia Prezesowi UKE powiadomienie o zamiarze migracji z tej infrastruktury nie później niż w terminie 3 miesięcy przed planowanym terminem rozpoczęcia migracji. 3. Do powiadomienia o zamiarze migracji z infrastruktury objętej obowiązkami regulacyjnymi, z zastrzeżeniem ust. 4, załącza się jej wykaz oraz przejrzysty harmonogram i warunki migracji z infrastruktury, o której mowa w ust. 1, określające w szczególności: 1) terminy powiadamiania o migracji podmiotów korzystających z tej infrastruktury;

	<p>a) ustanowił odpowiednie warunki sprzyjające migracji, w tym udostępnił alternatywny produkt dostępu o co najmniej porównywalnej jakości, do tej jaka istniała przy użyciu dotychczasowej infrastruktury, zapewniający możliwość dotarcia do tych samych użytkowników końcowych; oraz</p> <p>b) przestrzegał warunków i procedury, o których powiadomił krajowy organ regulacyjny zgodnie z niniejszym artykułem.</p> <p>Tego uchylecia obowiązków dokonuje się zgodnie z procedurami, o których mowa w art. 23, 32 i 33.</p>			<p>2) alternatywne sposoby zapewnienia dostępu telekomunikacyjnego umożliwiające świadczenie usług o co najmniej porównywalnej jakości dotychczasowym użytkownikom końcowym.</p> <p>4. Jeżeli powiadomienie o zamiarze migracji z infrastruktury objętej obowiązkami regulacyjnymi dotyczy infrastruktury, o której mowa w ust. 2, załącza się również oświadczenie o spełnieniu warunku wskazanego w ust. 2 pkt 1 lub 2.</p> <p>5. Prezes UKE, w drodze decyzji:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) zatwierdza powiadomienie o zamiarze migracji z infrastruktury objętej obowiązkami regulacyjnymi; 2) odmawia zatwierdzenia powiadomienia o zamiarze migracji z infrastruktury, jeżeli harmonogram i warunki migracji nie są przejrzyste i nie zapewniają ochrony konkurencji lub nie zapewniają ochrony praw użytkowników końcowych. <p>6. Jeżeli powiadomienie o zamiarze migracji z infrastruktury objętej obowiązkami regulacyjnymi dotyczy infrastruktury, o której mowa w ust. 2, a Prezes UKE nie wyda decyzji lub nie wskaże nowego terminu załatwienia sprawy w formie postanowienia, w terminie 3 miesięcy od dnia doręczenia Prezesowi UKE powiadomienia o zamiarze migracji z infrastruktury objętej obowiązkami regulacyjnymi spełniającego wymagania, o których mowa w ust. 2–4, powiadomienie to uznaje się za zatwierdzone w sposób milczący.</p> <p>7. Przepisu art. 31 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego nie stosuje się w postępowaniu w sprawie zatwierdzenia powiadomienia o zamiarze migracji z infrastruktury objętej obowiązkami regulacyjnymi.</p> <p>8. Prezes UKE, w przypadku zatwierdzenia powiadomienia o zamiarze migracji z infrastruktury objętej obowiązkami regulacyjnymi, może, w drodze decyzji, uchylić obowiązki regulacyjne w zakresie dostępu telekomunikacyjnego do sieci miedzianej lub infrastruktury niezbędnej do eksploatacji sieci miedzianej objętej migracją, jeżeli przedsiębiorca komunikacji elektronicznej o znaczącej pozycji rynkowej przestrzega postanowień zatwierdzonego powiadomienia.</p> <p>9. Prezes UKE może połączyć postępowania wszczęte na podstawie różnych powiadomień o zamiarze migracji z infrastruktury objętej obowiązkami regulacyjnymi i wydać jedną decyzję, o której mowa w ust. 5, jeżeli powiadomienia o zamiarze migracji z infrastruktury objętej obowiązkami regulacyjnymi pochodzą od tego samego wnioskodawcy.</p>
--	--	--	--	--

Art. 81 ust. 3	3. Niniejszy artykuł pozostaje bez uszczerbku dla dostępności produktów regulowanych narzuconej przez krajowy organ regulacyjny w odniesieniu do zmodernizowanej infrastruktury sieciowej zgodnie z procedurami określonymi w art. 67 i 68.	N	Brak konieczności dodawania takiego zastrzeżenia wprost - wynika z przepisów	
Art. 82	Wytyczne BEREC dotyczące sieci o bardzo dużej przepustowości Do dnia 21 grudnia 2020 r. BEREC, po przeprowadzeniu konsultacji z zainteresowanymi stronami oraz w ścisłej współpracy z Komisją, wyda wytyczne w sprawie kryteriów, które mają być spełnione przez sieć, aby została ona uznana za sieć o bardzo dużej przepustowości, w szczególności pod względem przepustowości łącza służącego do nadawania w dół i w górę, odporności, parametrów związanych z błędami oraz opóźnienia i jego zmienności. Krajowe organy regulacyjne w jak największym stopniu uwzględniają te wytyczne. Do dnia 31 grudnia 2025 r. BEREC zaktualizuje te wytyczne, a następnie będzie je regularnie aktualizować.			
Art. 83	Ograniczenia regulacyjne w usługach detalicznych			
Art. 83 ust. 1	1. Państwa członkowskie mogą zapewnić, aby krajowe organy regulacyjne nakładały odpowiednie obowiązki regulacyjne na przedsiębiorstwa uznane za posiadające	T	Art. 2 pkt 55 Art. 231 ust. 1	Art. 2 pkt 55 55) rynek detaliczny – rynek produktów i usług w zakresie usług komunikacji elektronicznej dla użytkowników końcowych

	<p>znaczną pozycję rynkową na danym rynku detalicznym, zgodnie z art. 63, w przypadku gdy:</p> <p>a) w wyniku analizy rynku przeprowadzonej zgodnie z art. 67 krajowy organ regulacyjny ustali, że dany rynek detaliczny określony zgodnie z art. 64 nie jest skutecznie konkurencyjny; oraz</p> <p>b) krajowy organ regulacyjny stwierdzi, że obowiązki nałożone na mocy art. 69–74 nie doprowadziłyby do osiągnięcia celów określonych w art. 3.</p>			<p>Art. 231.</p> <p>1. Jeżeli w wyniku analizy, o której mowa w art. 197 ust. 1, Prezes UKE stwierdzi, że:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) dany rynek detaliczny nie jest skutecznie konkurencyjny, 2) obowiązki, o których mowa w art. 210–215, art. 216 ust. 1 i art. 220, nie doprowadziłyby do osiągnięcia celów, o których mowa w art. 407 ust. 2 – nakłada na przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej o znaczącej pozycji rynkowej na danym rynku detalicznym co najmniej jeden z obowiązków, o których mowa w ust. 2..
Art. 83 ust. 2	<p>2. Obowiązki nałożone na mocy ust. 1 niniejszego artykułu opierają się na naturze zidentyfikowanego problemu oraz są proporcjonalne i uzasadnione w świetle celów określonych w art. 3. Nałożone obowiązki mogą obejmować wymogi, aby określone przedsiębiorstwa nie ustanawiały nadmiernych cen, nie hamowały wejścia na rynek ani nie ograniczały konkurencji w drodze ustalania drapieżnych cen, nie okazywały niezасłużonych preferencji określonym użytkownikom końcowym ani nieracjonalnie nie łączyły usług. Wobec takich przedsiębiorstw krajowe organy regulacyjne mogą zastosować odpowiednie środki limitowania cen detalicznych, środki kontroli poszczególnych taryf lub środki zorientowania taryf na koszty lub ceny na porównywalnych rynkach w celu ochrony interesów użytkownika końcowego przy jednoczesnym wspieraniu skutecznej konkurencji.</p>	T	<p>Art. 231 ust. 2-4, Art. 232, art. 254</p>	<p>Art. 231 ust. 2-4</p> <p>2. Prezes UKE może, w drodze decyzji, nałożyć na przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej o znaczącej pozycji rynkowej na rynku usług detalicznych następujące obowiązki:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) nieustalania zawyżonych cen usług; 2) nieutrudniania wejścia na rynek innym przedsiębiorcom; 3) nieograniczania konkurencji przez ustalanie cen usług zaniżonych w stosunku do kosztów ich świadczenia; 4) niestosowania nieuzasadnionych preferencji dla określonych użytkowników końcowych; 5) niezobowiązania użytkownika końcowego do korzystania z usług, które są dla niego zbędne. <p>3. W decyzji, o której mowa w ust. 2, Prezes UKE może w szczególności:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) określić maksymalne ceny usług; 2) określić wymagany przedział cen usług ustalony na podstawie cen stosowanych na porównywalnych rynkach państw członkowskich; 3) nałożyć obowiązek: <ol style="list-style-type: none"> a) prowadzenia rachunkowości regulacyjnej zgodnie z zatwierdzoną przez Prezesa UKE instrukcją, b) prowadzenia kalkulacji kosztów usług zgodnie z zatwierdzonym przez Prezesa UKE opisem kalkulacji kosztów, c) określania cen usług na podstawie kosztów ich świadczenia;

				<p>4) nałożyć obowiązek przedstawiania do zatwierdzenia informacji, o których mowa w art. 279.</p> <p>4. Prezes UKE w decyzji nakładającej obowiązek, o którym mowa w ust. 3 pkt 3 lit. b, określi sposoby kalkulacji kosztów usług świadczonych na danym rynku detalicznym, jakie powinien stosować przedsiębiorca komunikacji elektronicznej, na podstawie przepisów wydanych na podstawie art. 255.</p> <p>Art. 232. 1. Przedsiębiorca komunikacji elektronicznej, na którego nałożono obowiązek, o którym mowa w art. 231 ust. 3 pkt 4, przedkłada Prezesowi UKE projekty informacji, o których mowa w art. 279, wraz z uzasadnieniem, w terminie co najmniej 30 dni przed planowanym terminem wprowadzenia ich w życie lub ich zmiany.</p> <p>2. Prezes UKE, w drodze decyzji, w terminie 30 dni od dnia przedłożenia projektu informacji, o których mowa w art. 279, lub ich zmiany, może zgłosić sprzeciw, jeżeli projekty te są sprzeczne z decyzją, o której mowa w art. 231 ust. 2, lub z przepisami ustawy i zobowiązać przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej do przedstawienia poprawionych informacji, o których mowa w art. 279, w części objętej sprzeciwem.</p> <p>3. Prezes UKE może zażądać od obowiązanej przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej przedłożenia dodatkowych dokumentów lub udzielenia dodatkowych informacji. Do tego czasu termin, o którym mowa w ust. 2, zawieszają się.</p> <p>4. Informacje, o których mowa w art. 279, lub ich zmiana objęte sprzeciwem Prezesa UKE nie wchodzi w życie.</p> <p>5. Prezes UKE udostępnia na stronie podmiotowej BIP UKE informacje, o których mowa w art. 279, lub ich zmianę.</p> <p>Art. 254. 1. Rachunkowość regulacyjną prowadzi przedsiębiorca komunikacji elektronicznej, na którego nałożono ten obowiązek na podstawie art. 215 lub art. 231 ust. 3 pkt 3 lit. a.</p> <p>2. Kalkulację kosztów prowadzi przedsiębiorca komunikacji elektronicznej, na którego nałożono ten obowiązek na podstawie art. 216 ust. 1 pkt 1 lub art. 231 ust. 3 pkt 3 lit. b.</p>
Art. 83 ust. 3	3. Krajowe organy regulacyjne zapewniają, aby w przypadku gdy przedsiębiorstwo podlega regulacjom taryf detalicznych lub innym istotnym ograniczeniom detalicznym, wprowadzone zostały w życie konieczne i właściwe systemy księgowania kosztów.		Art. 231 ust. 3-4, art. 255,	Art. 231 ust. 3 i 4 3. W decyzji, o której mowa w ust. 2, Prezes UKE może w szczególności: 1) określić maksymalne ceny usług; 2) określić wymagany przedział cen usług ustalony na podstawie cen stosowanych na porównywalnych rynkach państw członkowskich; 3) nałożyć obowiązek:

	<p>Krajowe organy regulacyjne mogą określić format oraz metodologię księgową, jakie mają być stosowane. Zgodność z wymogami systemu księgowania kosztów podlega weryfikacji przez wykwalifikowany niezależny podmiot. Krajowe organy regulacyjne zapewniają coroczną publikację oświadczenia o takiej zgodności.</p>	<p>art. 257 ust. 7-10</p>	<p>a) prowadzenia rachunkowości regulacyjnej zgodnie z zatwierdzoną przez Prezesa UKE instrukcją, b) prowadzenia kalkulacji kosztów usług zgodnie z zatwierdzonym przez Prezesa UKE opisem kalkulacji kosztów, c) określania cen usług na podstawie kosztów ich świadczenia;</p> <p>4) nałożyć obowiązek przedstawiania do zatwierdzenia informacji, o których mowa w art. 279.</p> <p>4. Prezes UKE w decyzji nakładającej obowiązek, o którym mowa w ust. 3 pkt 3 lit. b, określi sposoby kalkulacji kosztów usług świadczonych na danym rynku detalicznym, jakie powinien stosować przedsiębiorca komunikacji elektronicznej, na podstawie przepisów wydanych na podstawie art. 255.</p> <p>Art. 255. Minister właściwy do spraw informatyzacji w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) sposoby przypisania aktywów i pasywów, przychodów i kosztów do działalności lub usług, o których mowa w art. 253 ust. 1, 2) sposób i terminy dokonywania aktualizacji wyceny określonych rodzajów środków trwałych, wartości niematerialnych i prawnych oraz dokonanych od tych środków i wartości odpisów amortyzacyjnych, 3) sposoby kalkulacji kosztów usług w zakresie dostępu telekomunikacyjnego lub usług na rynku detalicznym, 4) tryb i terminy uzgadniania i zatwierdzania przez Prezesa UKE opracowanego przez przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej projektu instrukcji oraz projektu opisu kalkulacji kosztów, 5) zakres przekazywanych Prezesowi UKE: <ol style="list-style-type: none"> a) sprawozdań z prowadzonej rachunkowości regulacyjnej, przyjmując zasadę, że dane zawarte w sprawozdaniach są sprawdzalne w rozumieniu ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości, b) wyników kalkulacji kosztów <ul style="list-style-type: none"> – mając na celu promocję efektywności, zrównoważonej konkurencji oraz zapewnienia maksymalnej korzyści dla użytkowników końcowych, w tym związanych z rozwojem sieci o bardzo dużej przepustowości, a także uwzględniając konieczność ochrony konsumentów i konkurentów przed nadużywaniem przez przedsiębiorców komunikacji elektronicznej, na których nałożono obowiązek prowadzenia rachunkowości regulacyjnej lub kalkulacji kosztów, ich pozycji rynkowej, konieczność stymulowania rozwoju rynku komunikacji elektronicznej, promocję realizacji nowych inwestycji, w tym w
--	--	----------------------------------	---

				<p>sieci o bardzo dużej przepustowości, oraz konieczność umożliwienia działalności kontrolnej Prezesowi UKE wobec działalności wykonywanej przez tych przedsiębiorców.</p> <p>Art. 257.</p> <p>7. Sprawozdania z prowadzonej rachunkowości regulacyjnej oraz wyniki kalkulacji kosztów podlegają weryfikacji pod kątem zgodności z przepisami prawa oraz zatwierdzonymi przez Prezesa UKE instrukcją i opisem kalkulacji kosztów, na koszt przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej, w terminie 6 miesięcy od zakończenia roku obrotowego, przez niezależnego od przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej biegłego rewidenta.</p> <p>8. Prezes UKE powołuje biegłego rewidenta do przeprowadzenia weryfikacji, o której mowa w ust. 7.</p> <p>9. Przedsiębiorca komunikacji elektronicznej przekazuje Prezesowi UKE sprawozdania z prowadzonej rachunkowości regulacyjnej lub wyniki kalkulacji kosztów, wraz ze sprawozdaniem biegłego rewidenta z weryfikacji, o której mowa w ust. 7, niezwłocznie po jej zakończeniu i przedłożeniu przez biegłego rewidenta sprawozdania z tej weryfikacji.</p> <p>10. Prezes UKE udostępnia na stronie podmiotowej BIP UKE sprawozdania z prowadzonej rachunkowości regulacyjnej, wyniki kalkulacji kosztów oraz sprawozdanie biegłego rewidenta z weryfikacji, o której mowa w ust. 7, w terminie 8 miesięcy od zakończenia roku obrotowego.</p>
Art. 83 ust. 4	4. Bez uszczerbku dla art. 85 i 88, krajowe organy regulacyjne nie stosują mechanizmów ograniczeń detalicznych wymienionych w ust. 1 niniejszego artykułu do rynków geograficznych lub rynków detalicznych, co do których to rynków stwierdzają, że istnieje na nich skuteczna konkurencja.	N	Art. 231 ust. 1 pkt 1	<p>Art. 231. 1. Jeżeli w wyniku analizy, o której mowa w art. 197 ust. 1, Prezes UKE stwierdzi, że: (...)</p> <p>1) dany rynek detaliczny nie jest skutecznie konkurencyjny,</p>
Art. 84	Przystępna cenowo usługa powszechna			
Art. 84 ust. 1	1. Państwa członkowskie zapewniają, aby wszyscy konsumenci na ich terytorium mieli dostęp po przystępnej cenie, w świetle szczególnych uwarunkowań krajowych, do usługi adekwatnego szerokopasmowego dostępu do internetu i do usług łączności	T	Art. 350 ust. 1	<p>Art. 350. 1. Usługę powszechną stanowią usługa adekwatnego szerokopasmowego dostępu do internetu i usługa komunikacji głosowej świadczone z wykorzystaniem dowolnej technologii, w ruchomej publicznej sieci telekomunikacyjnej lub stacjonarnej publicznej sieci telekomunikacyjnej, z zachowaniem dobrej jakości i po przystępnej cenie, dostępne w stałej lokalizacji na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.</p>

	głosowej na poziomie jakości określonym na ich terytorium, w tym do łącza umożliwiającego skorzystanie z tych usług, w stałej lokalizacji.			
Art. 84 ust. 2	2. Ponadto państwa członkowskie mogą też zapewniać przystępność cenową usług, o których mowa w ust. 1, nieświadczonych w stałej lokalizacji, jeżeli uznają to za konieczne do zapewnienia pełnego społecznego i ekonomicznego uczestnictwa konsumentów w życiu społecznym.	N		Fakultatywny przepis. Nie ma obowiązku implementacji
Art. 84 ust. 3	3. Każde państwo członkowskie, w świetle uwarunkowań krajowych i minimalnej przepustowości łącza, z której korzysta większość konsumentów na terytorium tego państwa członkowskiego, i przy uwzględnieniu sprawozdania BEREC dotyczącego najlepszych praktyk, określa usługę szerokopasmowego dostępu do internetu do celów ust. 1, aby zapewnić przepustowość łącza niezbędną do społecznego i ekonomicznego udziału w życiu społecznym. Usługa adekwatnego szerokopasmowego dostępu do internetu musi być w stanie zapewnić przepustowość łącza niezbędną do umożliwienia przynajmniej korzystania z minimalnego zestawu usług określonego w załączniku V. Do dnia 21 grudnia 2020 r. BEREC sporządza, w celu przyczynienia się do spójnego stosowania niniejszego artykułu, po konsultacji z zainteresowanymi stronami i w ścisłej współpracy z Komisją, uwzględniając dostępne dane Komisji (Eurostatu), sprawozdanie dotyczące najlepszych praktyk państw członkowskich do wspierania usługi adekwatnego szerokopasmowego dostępu do	T	Art. 351	Art. 351. Minister właściwy do spraw informatyzacji może określić, w drodze rozporządzenia, minimalną wymaganą przepustowość łącza dla usługi adekwatnego szerokopasmowego dostępu do internetu, biorąc pod uwagę konieczność zapewnienia konsumentom udziału w życiu społecznym i gospodarczym przez możliwość korzystania z aplikacji, o których mowa w art. 350 ust. 2.

	internetu na podstawie akapitu pierwszego. Sprawozdanie to jest aktualizowane regularnie, aby odzwierciedlać postęp technologiczny i zmiany wzorców korzystania przez konsumentów.			
Art. 84 ust. 4	4. Na wniosek konsumenta funkcjonalność łącza, o którym mowa w ust. 1 i, w stosownych przypadkach, ust. 2, może zostać ograniczona tak, aby obsługiwało ono połączenia głosowe.	T	Art. 350 ust. 3	Art. 350. 3. Konsument może żądać ograniczenia zakresu usług, o których mowa w ust. 1, wyłącznie do usługi komunikacji głosowej. W takim przypadku przedsiębiorca świadczący usługi, o których mowa w ust. 1, nie może żądać opłat innych niż opłaty z tytułu świadczenia usługi komunikacji głosowej. Jeżeli żądanie ograniczenia zakresu usług złożone zostaje w trakcie obowiązywania umowy, dostawca usług może dochodzić od konsumenta roszczenia na zasadach określonych w art. 298 ust. 3.
Art. 84 ust. 5	5. Państwa członkowskie mogą rozszerzyć zakres stosowania przepisów niniejszego artykułu na użytkowników końcowych, którzy są mikroprzedsiębiorstwami oraz małymi i średnimi przedsiębiorstwami oraz organizacjami non-profit.	N		Fakultatywny przepis. Nie ma obowiązku implementacji
Art. 85	Świadczenie przystępnej cenowo usługi powszechnej			
Art. 85 ust. 1	1. Krajowe organy regulacyjne w porozumieniu z innymi właściwymi organami monitorują zmiany i wysokość cen detalicznych za dostępne na rynku usługi wskazane w art. 84 ust. 1, w szczególności w porównaniu z cenami krajowymi i krajowymi dochodami konsumentów.	T	Art. 353 ust. 1-3	Art. 353.1. Prezes UKE analizuje: 1) wysokość i zmiany cen detalicznych usług, o których mowa w art. 350 ust. 1, pod względem ich przystępności, z uwzględnieniem cen krajowych oraz dochodów konsumentów, w szczególności biorąc pod uwagę relację cen detalicznych usług, o których mowa w art. 350 ust. 1, oraz wysokość minimalnego wynagrodzenia za pracę; 2) obciążenia administracyjne lub finansowe dla Prezesa UKE lub przedsiębiorców świadczących usługi, o których mowa w art. 350 ust. 1, związane z obowiązkiem oferowania pakietu cenowego na warunkach innych niż zwykłe warunki komercyjne, zwanego dalej „specjalnym pakietem cenowym”. 2. Analizę, o której mowa w ust. 1 pkt 2, Prezes UKE przeprowadza w przypadku gdy, analiza, o której mowa w ust. 1 pkt 1, wykazała, że ceny detaliczne którejkolwiek z usług, o których mowa w art. 350 ust. 1,

				<p>uniemożliwiają konsumentom o niskich dochodach lub szczególnych potrzebach społecznych dostęp do tych usług.</p> <p>3. Wyniki analiz, o których mowa w ust. 1, Prezes UKE udostępnia na stronie podmiotowej BIP UKE w celu ich skonsultowania z zainteresowanymi podmiotami. Do konsultacji stosuje się odpowiednio art. 31 ust. 2.</p>
Art. 85 ust. 2	<p>2. Jeżeli państwa członkowskie stwierdzą, że w świetle uwarunkowań krajowych ceny detaliczne, o których mowa w art. 84 ust. 1 nie są przystępne, ponieważ uniemożliwiają konsumentom o niskich dochodach lub szczególnych potrzebach społecznych dostęp do tych usług, przyjmują one środki w celu zapewnienia dla takich konsumentów przystępności cenowej usługi adekwatnego szerokopasmowego dostępu do internetu i usług łączności głosowej co najmniej w stałej lokalizacji.</p> <p>W tym celu państwa członkowskie mogą zapewnić, aby to wsparcie było udzielane takim konsumentom do celów łączności, lub zobowiązać podmioty świadczące takie usługi do zaoferowania tym konsumentom wariantów taryfowych lub pakietów, które różnią się od taryf lub pakietów oferowanych na normalnych warunkach komercyjnych, lub mogą zrealizować oba te działania. W tym celu państwa członkowskie mogą zobowiązać te podmioty do stosowania ujednoczonych taryf, w tym uśredniania geograficznego, na całym terytorium.</p> <p>W wyjątkowych okolicznościach, w szczególności w przypadku gdy nałożenie obowiązków na podstawie akapitu drugiego niniejszego ustępu na wszystkich dostawców skutkowałoby wykazaniem nadmiernym obciążeniem administracyjnym lub</p>	T	<p>Art. 353 ust. 4-5, 360, 361 362</p>	<p>Art. 353.</p> <p>4. W przypadku gdy wyniki analiz lub konsultacji, o których mowa w ust. 3, wykazały, że:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) ceny detaliczne którejkolwiek z usług, o których mowa w art. 350 ust. 1, uniemożliwiają konsumentom o niskich dochodach lub szczególnych potrzebach społecznych dostęp do tych usług, 2) nałożenie obowiązku oferowania specjalnego pakietu cenowego na wszystkich przedsiębiorców świadczących usługi, o których mowa w art. 350 ust. 1, nie będzie skutkowało nadmiernym obciążeniem administracyjnym lub finansowym dla Prezesa UKE lub dla tych przedsiębiorców <p>– Prezes UKE w celu zapewnienia tym konsumentom dostępu i korzystania z usług, o których mowa w art. 350 ust. 1, nakłada, w drodze decyzji, na przedsiębiorców telekomunikacyjnych świadczących usługi, o których mowa w art. 350 ust. 1, obowiązek oferowania specjalnego pakietu cenowego.</p> <p>5. W przypadku gdy wyniki analiz, o których mowa w ust. 1, lub konsultacji, o których mowa w ust. 3, wykazały, że ceny detaliczne którejkolwiek z usług, o których mowa w art. 350 ust. 1, uniemożliwiają konsumentom o niskich dochodach lub szczególnych potrzebach społecznych dostęp do tych usług oraz nałożenie obowiązku oferowania specjalnego pakietu cenowego, w sposób, o którym mowa w ust. 4, skutkowałoby nadmiernym obciążeniem administracyjnym lub finansowym dla Prezesa UKE lub przedsiębiorców, o których mowa w ust. 4, Prezes UKE przeprowadza konkurs, o którym mowa w art. 355.</p> <p>Art. 360. Przedsiębiorca wyznaczony do realizacji obowiązku świadczenia usługi jest obowiązany do zawarcia umowy o jej świadczenie, chyba że użytkownik końcowy nie spełni warunków świadczenia tej usługi.</p> <p>Art. 361. Przedsiębiorca wyznaczony do realizacji obowiązku świadczenia usługi zawiera umowę o której mowa w art. 360, w terminie 30 dni od dnia złożenia wniosku o jej zawarcie określając w niej w szczególności termin rozpoczęcia świadczenia usługi.</p>

	<p>finansowym dla dostawców, państwo członkowskie może wyjątkowo zdecydować o nałożeniu obowiązku oferowania tych specjalnych opcji taryfowych lub pakietów wyłącznie na wyznaczone przedsiębiorstwa. Art. 86 ma odpowiednio zastosowanie do takich wyznaczeń. W przypadku gdy państwo członkowskie wyznacza przedsiębiorstwa, zapewnia ono, aby wszyscy konsumenci o niskich dochodach lub szczególnych potrzebach społecznych korzystali z wyboru przedsiębiorstw oferujących opcje taryfowe zaspokajające ich potrzeby, chyba że zapewnienie takiego wyboru jest niemożliwe lub stworzyłoby nadmierne dodatkowe obciążenie organizacyjne lub finansowe.</p> <p>Państwa członkowskie zapewniają, aby konsumentom uprawnionym do tych wariantów taryfowych lub pakietów przysługiwało prawo zawarcia umowy albo z dostawcą usługi, o której mowa w art. 84 ust. 1, albo z przedsiębiorstwem wyznaczonym zgodnie z niniejszym ustępem oraz aby ich numery pozostały dla nich dostępne przez odpowiedni okres i aby nie nastąpiło nieuzasadnione wyłączenie usługi.</p>			<p>Art. 362. 1. Przedsiębiorca zobowiązany do oferowania specjalnego pakietu cenowego jest obowiązany do zawarcia umowy o świadczenie usług, na które oferowany jest specjalny pakiet cenowy, po cenach określonych w tym pakiecie, o ile konsument spełnia warunki świadczenia usług oraz warunki świadczenia specjalnego pakietu cenowego.</p> <p>2. W przypadku wyboru przez konsumenta specjalnego pakietu cenowego przedsiębiorca zobowiązany do oferowania takiego pakietu może żądać wglądu do dokumentów potwierdzających niskie dochody lub szczególne potrzeby społeczne konsumenta.</p> <p>3. Przedsiębiorca zobowiązany do oferowania specjalnego pakietu cenowego zawiera w terminie 30 dni od dnia złożenia wniosku o zawarcie umowy, o której mowa w ust. 1, umowę, w której określa w szczególności termin rozpoczęcia świadczenia usługi.</p>
<p>Art. 85 ust. 3</p>	<p>3. Państwa członkowskie zapewniają, aby przedsiębiorstwa, które oferują warianty taryfowe lub pakiety konsumentom o niskich dochodach lub szczególnych potrzebach społecznych na podstawie ust. 2, informowały krajowe organy regulacyjne i inne właściwe organy o szczegółowych elementach tych ofert. Krajowe organy regulacyjne w porozumieniu z innymi właściwymi organami zapewniają, aby warunki, na jakich przedsiębiorstwa oferują warianty taryfowe lub pakiety na podstawie ust. 2, były w pełni przejrzyste oraz były</p>	<p>T</p>	<p>Art. 359</p>	<p>Art. 359. 1. Przedsiębiorca, na którego nałożono obowiązek oferowania specjalnego pakietu cenowego lub obowiązek świadczenia usługi, jest obowiązany do przekazania Prezesowi UKE informacji o wejściu w życie informacji przedumownych dotyczących:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) cen i opłat wynikających ze specjalnego pakietu cenowego i warunków świadczenia tego pakietu, 2) zakresu i warunków realizacji obowiązku świadczenia usługi – lub dokonania ich zmiany, wraz ze wskazaniem dokładnego miejsca ich publikacji na swojej stronie internetowej, w terminie nie dłuższym niż 7 dni od dnia ich wejścia w życie. <p>2. Prezes UKE może wszcząć postępowanie w sprawie weryfikacji informacji przedumownych, o których mowa w ust. 1.</p>

	publikowane i stosowane zgodnie z zasadą niedyskryminacji. Krajowe organy regulacyjne w porozumieniu z innymi właściwymi organami mogą zażądać modyfikacji lub wycofania takich planów taryfowych lub pakietów.			3. Jeżeli informacje przedumowne są sprzeczne z ustawą lub decyzją, o której mowa w art. 353 ust. 4, art. 355 ust. 7, art. 356 lub art. 363 ust. 2, Prezes UKE określa, w drodze decyzji, zakres zmian oraz termin ich wprowadzenia w życie. Decyzja podlega natychmiastowemu wykonaniu.
Art. 85 ust. 4	4. Państwa członkowskie zapewniają, aby w świetle uwarunkowań krajowych wsparcie to świadczone, w stosownych przypadkach, konsumentom z niepełnosprawnościami i, w stosownych przypadkach, wprowadzono inne szczególne środki, aby zapewnić dostępność i przystępność cenową urzędzeń końcowych oraz specjalnych urzędzeń i specjalnych usług, które usprawniają równorzędny dostęp, w tym, w razie konieczności, usług pełnej konwersacji i usług przekazu.	T	Art. 334	Art. 334. 1. Dostawca usług komunikacji elektronicznej zapewnia użytkownikom końcowym z niepełnosprawnościami dostęp do świadczonych przez siebie udogodnień i dostęp do świadczonych przez siebie usług równoważny dostępowi do usług komunikacji elektronicznej z jakiego korzysta większość użytkowników końcowych, oraz publikuje informacje o tych udogodnieniach i usługach na swojej stronie internetowej. 2. Prezes UKE udostępnia na stronie podmiotowej BIP UKE informacje o normach i specyfikacjach opublikowanych przez Komisję Europejską w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej, dotyczących udogodnień i usług dla użytkowników końcowych z niepełnosprawnościami. 3. Minister właściwy do spraw informatyzacji określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe wymagania dotyczące świadczenia udogodnień i usług dla osób z niepełnosprawnościami przez dostawców publicznie dostępnych usług komunikacji elektronicznej, biorąc pod uwagę potrzebę zapewnienia użytkownikom końcowym z niepełnosprawnościami dostępu równoważnego dostępowi do usług komunikacji elektronicznej, z jakiego korzysta większość użytkowników końcowych.
Art. 85 ust. 5	5. Stosując przepisy niniejszego artykułu, państwa członkowskie dążą do minimalizacji zakłóceń na rynku.	T	Art.355 ust. 1 i 2	Art. 355. 1. Prezes UKE ogłasza na stronie podmiotowej BIP UKE konkurs na przedsiębiorcę wyznaczonego. 2. Prezes UKE ustala warunki konkursu, kierując się stopniem rozwoju usług telekomunikacyjnych, potrzebami użytkowników końcowych oraz potrzebą minimalizacji zniekształceń lub ograniczeń konkurencji na danym obszarze w zakresie usługi, której dotyczy obowiązek.
Art. 85 ust. 6	6. Państwa członkowskie mogą rozszerzyć zakres stosowania niniejszego artykułu na użytkowników końcowych, którzy są mikroprzedsiębiorstwami, małymi i średnimi przedsiębiorstwami oraz organizacjami non-profit.	N		Fakultatywny przepis. Nie ma obowiązku implementacji
Art. 86	Dostępność usługi powszechnej			

Art. 86 ust. 1	1. Jeżeli państwo członkowskie stwierdziło, przy uwzględnieniu wyników – o ile są dostępne – analizy geograficznej przeprowadzonej zgodnie z art. 22 ust. 1 oraz, w razie konieczności, wszelkich dodatkowych dowodów, że na swoim terytorium lub jego różnych częściach w normalnych warunkach handlowych lub przy użyciu innych ewentualnych narzędzi polityki publicznej nie można zapewnić adekwatnego szerokopasmowego dostępu do internetu w stałej lokalizacji określonej zgodnie z art. 84 ust. 3 oraz usługi łączności głosowej, może ono nałożyć odpowiednie obowiązki świadczenia usługi powszechnej, aby uwzględnić wszystkie rozsądne wnioski użytkowników końcowych o dostęp do tych usług w odpowiednich częściach jego terytorium.	T	Art. 352	Art. 352. 1. Prezes UKE dokonuje analizy dostępności i jakości świadczenia usług, o których mowa w art. 350 ust. 1, uwzględniając stan rynku telekomunikacyjnego oraz planowane i realizowane na tym rynku przedsięwzięcia inwestycyjne. 2. Wyniki analizy, o której mowa w ust. 1, Prezes UKE udostępnia na stronie podmiotowej BIP UKE w celu ich skonsultowania z zainteresowanymi podmiotami. Do konsultacji stosuje się odpowiednio przepis art. 31 ust. 2. 3. Jeżeli wyniki analizy lub konsultacji wykazały, że którakolwiek z usług, o których mowa w art. 350 ust. 1, nie jest dostępna lub świadczona z zachowaniem dobrej jakości, Prezes UKE przeprowadza konkurs, o którym mowa w art. 355, którego przedmiotem jest nałożenie obowiązku świadczenia tych usług na wskazanym obszarze, zwanym dalej „obowiązkiem świadczenia usługi”.
Art. 86 ust. 2	2. Państwa członkowskie określają najwydajniejsze i najwłaściwsze podejście pozwalające zapewnić dostępność w stałej lokalizacji usługi adekwatnego szerokopasmowego dostępu do internetu określonej zgodnie z art. 84 ust. 3 oraz usługi łączności głosowej, przestrzegając jednocześnie zasady obiektywizmu, przejrzystości, niedyskryminacji i proporcjonalności. Państwa członkowskie dążą do minimalizacji zakłóceń na rynku, w szczególności świadczenia usług po cenach lub na warunkach odbiegających od normalnych warunków komercyjnych, zapewniając jednocześnie ochronę interesu publicznego.	T	Art. 352 ust. 3	Art. 352 (...) 3. Jeżeli wyniki analizy lub konsultacji wykazały, że którakolwiek z usług, o których mowa w art. 350 ust. 1, nie jest dostępna lub świadczona z zachowaniem dobrej jakości, Prezes UKE przeprowadza konkurs, o którym mowa w art. 355, którego przedmiotem jest nałożenie obowiązku świadczenia tych usług na wskazanym obszarze, zwanym dalej „obowiązkiem świadczenia usługi”.
Art. 86 ust. 3	3. W szczególności, jeżeli państwa członkowskie postanowią nałożyć obowiązki, aby zapewnić użytkownikom końcowym	T	Art. 352 ust. 3, 356, 357	Art. 352 (...)

	dostępność w stałej lokalizacji usługi adekwatnego szerokopasmowego dostępu do internetu określonego zgodnie z art. 84 ust. 3 oraz usług łączności głosowej, mogą wyznaczyć jedno przedsiębiorstwo lub większą ich liczbę jako odpowiedzialne za zagwarantowanie takiego dostępu na całym terytorium kraju. Państwa członkowskie mogą wyznaczyć różne przedsiębiorstwa lub grupy przedsiębiorstw do celów świadczenia usług adekwatnego szerokopasmowego dostępu do internetu oraz usług łączności głosowej w stałej lokalizacji lub objęcia zasięgiem różnych części terytorium kraju.			<p>3. Jeżeli wyniki analizy lub konsultacji wykazały, że którakolwiek z usług, o których mowa w art. 350 ust. 1, nie jest dostępna lub świadczona z zachowaniem dobrej jakości, Prezes UKE przeprowadza konkurs, o którym mowa w art. 355, którego przedmiotem jest nałożenie obowiązku świadczenia tych usług na wskazanym obszarze, zwanym dalej „obowiązkiem świadczenia usługi”.</p> <p>Art. 356. Prezes UKE wyznacza, w drodze decyzji, przedsiębiorcę telekomunikacyjnego do realizacji obowiązku będącego przedmiotem konkursu, biorąc pod uwagę jego zdolność do realizacji tego obowiązku na danym obszarze, jeżeli:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) do konkursu w terminie wskazanym w ogłoszeniu nie przystąpił żaden przedsiębiorca telekomunikacyjny; 2) żaden z uczestników konkursu nie spełnił warunków uczestnictwa w konkursie; 3) żaden z uczestników konkursu nie zapewnił realizacji obowiązku będącego przedmiotem konkursu. <p>Art. 357. 1. Prezes UKE w decyzjach, o których mowa w art. 353 ust. 4, art. 355 ust. 7 i art. 356, określa w szczególności:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) obowiązek w zakresie usługi lub usług, o których mowa w art. 350 ust. 1; 2) obszar, na którym ma być realizowany obowiązek, o którym mowa w pkt 1; 3) termin rozpoczęcia realizacji obowiązku, o którym mowa w pkt 1; 4) okres realizacji obowiązku, o którym mowa w pkt 1; 5) wymagania dotyczące realizacji obowiązku, o którym mowa w pkt 1. <p>2. Prezes UKE w decyzji, o której mowa w art. 355 ust. 7, określa zaoferowany przez przedsiębiorcę wyznaczonego prognozowany koszt netto realizacji obowiązku, do którego został wyznaczony.</p> <p>3. W decyzjach nakładających obowiązek oferowania specjalnego pakietu cenowego Prezes UKE określa szczególne potrzeby społeczne konsumentów.</p>
Art. 86 ust. 4	4. Wyznaczając przedsiębiorstwa na części lub całości terytorium kraju, celem zapewnienia dostępności usług zgodnie z ust. 3 niniejszego artykułu, państwa członkowskie stosują wydajny, obiektywny, przejrzysty i niedyskryminacyjny mechanizm wyznaczania, w którym żadne przedsiębiorstwo nie jest z góry wykluczone z procesu wyznaczania. Takie metody	T	Art. 354-356	<p>Art. 354. Przez przedsiębiorcę wyznaczonego rozumie się przedsiębiorcę, który jest wyznaczany w decyzji, o której mowa w art. 355 ust. 7 albo w art. 356, do realizacji obowiązku oferowania specjalnego pakietu cenowego lub obowiązku świadczenia usługi, oraz przedsiębiorcę, na którego nałożono obowiązek świadczenia usługi w trybie art. 363 ust. 2.</p> <p>Art. 355. 1. Prezes UKE ogłasza na stronie podmiotowej BIP UKE konkurs na przedsiębiorcę wyznaczonego.</p> <p>2. Prezes UKE ustala warunki konkursu, kierując się stopniem rozwoju usług telekomunikacyjnych, potrzebami użytkowników końcowych oraz potrzebą</p>

	<p>wyznaczania muszą zapewnić, aby usługa adekwatnego szerokopasmowego dostępu do internetu i usługi łączności głosowej w stałej lokalizacji były świadczone w sposób racjonalny pod względem kosztów, oraz mogą być stosowane jako sposób ustalania kosztu netto obowiązku świadczenia usługi powszechnej zgodnie z art. 89.</p>		<p>minimalizacji zniekształceń lub ograniczeń konkurencji na danym obszarze w zakresie usługi, której dotyczy obowiązek.</p> <p>3. W ogłoszeniu o konkursie Prezes UKE określa :</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) przedmiot konkursu poprzez wskazanie obowiązku w zakresie usługi lub usług, o których mowa w art. 350 ust. 1; 2) obszar, na którym ma być realizowany obowiązek, o którym mowa w pkt 1; 3) ogólne wymagania dotyczące realizacji obowiązku, o którym mowa w pkt 1; 4) inne wymagane informacje i dokumenty, o których mowa w przepisach wydanych na podstawie ust. 9. <p>4. Przedsiębiorca składa w konkursie ofertę zawierającą informacje, o których mowa w ogłoszeniu o konkursie wraz z wymaganymi dokumentami.</p> <p>5. Kryteriami wyboru przedsiębiorcy w konkursie są najniższy prognozowany koszt netto realizacji obowiązku, o którym mowa w ust. 3 pkt 1, oraz zdolność ekonomiczna i techniczna przedsiębiorcy do realizacji tego obowiązku.</p> <p>6. Do przeprowadzenia postępowania konkursowego Prezes UKE powołuje Komisję konkursową składającą się z pracowników UKE posiadających wiedzę i doświadczenie niezbędne do przeprowadzenia konkursu. Komisja dokonuje badania ofert w dwóch etapach.</p> <p>7. Prezes UKE, w drodze decyzji, wyznacza wybranego w konkursie przedsiębiorcę do realizacji obowiązku będącego przedmiotem konkursu.</p> <p>8. W decyzji, o której mowa w ust. 7, której przedmiotem jest nałożenie obowiązku oferowania specjalnego pakietu cenowego, Prezes UKE może dodatkowo nałożyć obowiązek stosowania jednolitych cen w ramach specjalnego pakietu cenowego, na obszarze świadczenia usługi, której dotyczy ten pakiet.</p> <p>9. Minister właściwy do spraw informatyzacji określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy zakres ogłoszenia o konkursie, oferty i wymagane dokumenty oraz szczegółowy tryb postępowania konkursowego w sprawie wyłonienia przedsiębiorcy wyznaczonego, mając na uwadze potrzebę zachowania przejrzystości i obiektywności postępowania oraz umożliwienie Prezesowi UKE wyboru przedsiębiorcy zgodnie z kryteriami, o których mowa w ust. 5.</p> <p>Art. 356. Prezes UKE wyznacza, w drodze decyzji, przedsiębiorcę telekomunikacyjnego do realizacji obowiązku będącego przedmiotem konkursu, biorąc pod uwagę jego zdolność do realizacji tego obowiązku na danym obszarze, jeżeli:</p>
--	---	--	--

				<ol style="list-style-type: none"> 1) do konkursu w terminie wskazanym w ogłoszeniu nie przystąpił żaden przedsiębiorca telekomunikacyjny; 2) żaden z uczestników konkursu nie spełnił warunków uczestnictwa w konkursie; 3) żaden z uczestników konkursu nie zapewni realizacji obowiązku będącego przedmiotem konkursu.
Art. 86 ust. 5	5. W przypadku gdy przedsiębiorstwo wyznaczone zgodnie z ust. 3 niniejszego artykułu zamierza zbyć znaczną część lub całość swoich aktywów składających się na jego lokalną sieć dostępu na rzecz odrębnego podmiotu prawnego należącego do innego właściciela, informuje ono krajowy organ regulacyjny lub inny właściwy organ z góry i w odpowiednim czasie, aby umożliwić temu organowi ocenę wpływu zamierzonej transakcji na zapewnianie w stałej lokalizacji usługi adekwatnego szerokopasmowego dostępu do internetu określonej zgodnie z art. 84 ust. 3 oraz usługi łączności głosowej. Krajowy organ regulacyjny lub inny właściwy organ może nałożyć, zmienić lub uchylić szczególne obowiązki zgodnie z art. 13 ust. 2.	T	Art. 363	<p>Art. 363. 1. W przypadku gdy przedsiębiorca wyznaczony do realizacji obowiązku świadczenia usługi zamierza zbyć całość lub znaczną część środków majątkowych lokalnej sieci dostępu na rzecz odrębnego podmiotu należącego do innego właściciela, zawiadamia o tym Prezesa UKE, najpóźniej na 6 miesięcy przed planowanym przeniesieniem środków majątkowych.</p> <p>2. Prezes UKE może w drodze decyzji nałożyć, zmienić lub uchylić obowiązek świadczenia usługi, biorąc pod uwagę wpływ zbycia środków, o których mowa w ust. 1, na realizację tego obowiązku, stan rynku telekomunikacyjnego w zakresie dostępności i jakości świadczenia tej usługi oraz planowane i realizowane przedsięwzięcia inwestycyjne oraz zdolność przedsiębiorcy telekomunikacyjnego do realizacji tego obowiązku na danym obszarze.</p> <p>3. Do wydania decyzji, o której mowa w ust. 2, przepis art. 357 ust. 1 stosuje się odpowiednio.</p>
Art. 87	Status dotychczasowej usługi powszechnej Państwa członkowskie mogą nadal zapewniać dostępność lub przystępność cenową innych usług niż usługa adekwatnego szerokopasmowego dostępu do internetu określona zgodnie z art. 83 ust. 3 i usługi łączności głosowej w stałej lokalizacji, które obowiązywały przed 20 grudnia 2018 r., jeżeli zapotrzebowanie na te usługi zostanie stwierdzone w świetle warunków krajowych. W przypadku wyznaczenia przez państwa członkowskie przedsiębiorstw na części lub całości ich krajowego terytorium do celów	N		Nie ma przedsiębiorcy wyznaczonego od 2011 r. więc nie ma potrzeby implementacji tego przepisu.

	<p>świadczenia tych usług stosuje się art. 86. Finansowanie tych obowiązków musi przebiegać zgodnie z art. 90. Państwa członkowskie dokonują przeglądu obowiązków nałożonych na podstawie niniejszego artykułu do 21 grudnia 2021 r., a następnie co trzy lata.</p>			
Art. 88	Kontrola wydatków			
Art. 88 ust. 1	<p>1. Państwa członkowskie zapewniają, aby przy zapewnieniu urządzeń i świadczeniu usług dodatkowych wobec tych, o których mowa w art. art. 84 dostawcy usługi adekwatnego szerokopasmowego dostępu do internetu i usług połączeń głosowych zgodnie z art. 84–87 ustanawiały warunki w taki sposób, aby użytkownik końcowy nie był zobligowany do płacenia za usługi dodatkowe lub usługi, które nie są konieczne lub wymagane dla zamówionej usługi.</p>	T	Art. 350 ust. 4	Art. 350 4. Przedsiębiorca świadczący usługi, o których mowa w ust. 1, dostarczając usługi dodatkowe w stosunku do tych usług ustanawia warunki korzystania z usług w taki sposób, aby konsument nie był zobligowany do płacenia za usługi dodatkowe lub usługi, które nie są konieczne lub wymagane do świadczenia zamówionej usługi.
Art. 88 ust. 2	<p>2. Państwa członkowskie zapewniają, aby ci dostawcy usługi adekwatnego szerokopasmowego dostępu do internetu oraz usług łączności głosowej, o których mowa w art. 84, i świadczące usługi zgodnie z art. 85 oferowali określone urządzenia i usługi wymienione w załączniku VI część A, w stosownych przypadkach, w celu umożliwienia konsumentom monitorowania i kontrolowania wydatków. Państwa członkowskie zapewniają aby tacy dostawcy wprowadzili system pozwalający unikać nieuzasadnionego odłączenia usług łączności głosowej lub usługi adekwatnego szerokopasmowego dostępu do internetu konsumentom w odniesieniu do konsumentów, o których mowa w art. 85, w tym odpowiedni mechanizm umożliwiający weryfikację</p>	T		Zapisy tego art. zostaną implementowane w przepisach dotyczących praw użytkowników końcowych tj. implementacji art. 115 EKŁE.

	<p>ciągłego zainteresowania korzystaniem z tej usługi.</p> <p>Państwa członkowskie mogą rozszerzyć zakres stosowania niniejszego ustępu na użytkowników końcowych, którzy są mikroprzedsiębiorstwami oraz małymi i średnimi przedsiębiorstwami oraz organizacjami non-profit.</p>			
Art. 88 ust. 3	<p>3. Każde państwo członkowskie zapewnia, aby właściwy organ był w stanie uchylać wymagania określone w ust. 2 na części lub na całości swojego krajowego terytorium, jeśli właściwy organ uzna, że ta usługa dodatkowa jest szeroko dostępna.</p>	T		<p>Obowiązki, o których mowa w załączniku VI nakładane są na wszystkich dostawców usług komunikacji elektronicznej w drodze ustawy. Te obowiązki, które są powszechnie dostępne – system przedpłat, nie zostały wprowadzone do Pke. Minister właściwy do spraw informatyzacji oraz Prezes UKE jako organy właściwe w sprawach komunikacji elektronicznej analizować będą dostępność usług i w razie potrzeby rozważana będzie interwencja legislacyjna.</p>
Art. 89	<p>Określanie kosztów obowiązku świadczenia usługi powszechnej</p>			
Art. 89 ust. 1	<p>1. W przypadku gdy krajowe organy regulacyjne uznają, że świadczenie usługi adekwatnego szerokopasmowego dostępu do internetu określonej zgodnie art. 84 ust. 3 i usług łączności głosowej, jak określono w art. 84, 85 i 86, lub dalsze świadczenie dotychczasowych usług powszechnych, jak określono w art. 87, może stanowić niesprawiedliwe obciążenie dla podmiotów świadczących te usługi i występujących o rekompensatę, krajowe organy regulacyjne obliczają koszty netto świadczenia takich usług.</p> <p>W tym celu krajowe organy regulacyjne:</p> <p>a) obliczają koszt netto obowiązku świadczenia usługi powszechnej, biorąc pod uwagę każdą korzyść rynkową przypadającą na podmiot świadczący usługę adekwatnego szerokopasmowego dostępu do</p>		<p>Art. 364 Art. 365</p>	<p>Art. 364. 1. Przedsiębiorcy wyznaczonemu przysługuje dopłata do kosztów realizacji obowiązku, do którego został wyznaczony, zwana dalej „dopłatą”, gdy jego realizacja jest nierentowna.</p> <p>2. Prezes UKE ustala dopłatę w wysokości kosztu netto realizacji obowiązku, do którego przedsiębiorca został wyznaczony. Koszt netto realizacji tego obowiązku dotyczy tylko kosztów, których przedsiębiorca wyznaczony nie poniósłby, gdyby nie został wyznaczony do realizacji tego obowiązku.</p> <p>3. W przypadku wyznaczenia przedsiębiorcy w drodze decyzji, o której mowa w art. 355 ust. 7, dopłata nie może być wyższa niż zaoferowany w konkursie prognozowany koszt netto realizacji obowiązku, do którego ten przedsiębiorca został wyznaczony.</p> <p>4. Kalkulacja kosztu netto, o którym mowa w ust. 2, dla każdego obowiązku, do którego realizacji dany przedsiębiorca został wyznaczony, uwzględnia:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) koszty bezpośrednio związane z realizacją tego obowiązku; 2) przychody z realizacji tego obowiązku; 3) korzyści pośrednie związane z realizacją tego obowiązku. <p>5. Minister właściwy do spraw informatyzacji określi, w drodze rozporządzenia, sposób obliczania kosztu netto realizacji obowiązku w zakresie usługi lub usług, o których mowa w art. 350 ust. 1, mając na celu</p>

	<p>internetu określoną zgodnie z art. 84 ust. 3 i usługi łączności głosowej, jak określono w art. 84, 85 i 86, lub dalej świadczącego dotychczasowe usługi powszechne, jak określono w art. 87, zgodnie z załącznikiem VII; lub</p> <p>b) wykorzystują koszty netto świadczenia usługi powszechnej określone przez mechanizm wyznaczania zgodnie z art. 86 ust. 4.</p>			<p>konieczność ustalenia dla przedsiębiorcy wyznaczonego odpowiedniej wysokości dopłaty z uwzględnieniem zasad przejrzystości i niedyskryminacji oraz umożliwienie przez Prezesa UKE weryfikacji kosztu netto.</p> <p>6. Prezes UKE corocznie, w terminie do 31 marca, informuje na stronie podmiotowej BIP UKE o wysokości progu przychodu z działalności komunikacji elektronicznej w poprzednim roku kalendarzowym, obliczonym w sposób wskazany w ust. 7.</p> <p>7. Wysokość progu przychodu z działalności komunikacji elektronicznej w poprzednim roku kalendarzowym stanowi czterotysięczną krotność przeciętnego wynagrodzenia.</p> <p>Art. 365. 1. Przedsiębiorca wyznaczony może złożyć wniosek o dopłatę w terminie 6 miesięcy od zakończenia roku kalendarzowego, w którym, w ocenie tego przedsiębiorcy, wystąpił koszt netto. Prezes UKE niezwłocznie udostępnia na stronie podmiotowej BIP UKE informację o wpłynięciu wniosku przedsiębiorcy wyznaczonego o dopłatę.</p> <p>2. Przedsiębiorca wyznaczony przedstawia Prezesowi UKE wyliczoną wysokość kosztu netto, a także rachunki lub inne dokumenty zawierające dane lub informacje służące za podstawę obliczenia tego kosztu. Do przeprowadzenia analizy tej dokumentacji Prezes UKE powołuje biegłego rewidenta.</p> <p>3. Prezes UKE, w terminie 120 dni od dnia złożenia wniosku, weryfikuje koszt netto i w zależności od wyników tej weryfikacji przyznaje, w drodze decyzji, ustaloną kwotę dopłaty bądź odmawia jej przyznania. Prezes UKE przyznaje ustaloną kwotę dopłaty, jeżeli stwierdzi, że zweryfikowany koszt netto stanowi nieuzasadnione obciążenie przedsiębiorcy wyznaczonego.</p>
Art. 89 ust. 2	<p>2. Rachunki lub inne informacje służące za podstawę obliczania kosztu netto obowiązku świadczenia usługi powszechnej na mocy ust. 1 akapit drugi lit. a) są przedmiotem audytów lub weryfikacji przeprowadzanych przez krajowy organ regulacyjny lub organ niezależny od zainteresowanych stron i są zatwierdzane przez ten krajowy organ regulacyjny. Wyniki kalkulacji kosztu oraz wnioski z audytu muszą być publicznie dostępne.</p>		<p>Art. 365 ust. 2-3 Art. 368 ust. 7</p>	<p>Art. 365</p> <p>2. Przedsiębiorca wyznaczony przedstawia Prezesowi UKE wyliczoną wysokość kosztu netto, a także rachunki lub inne dokumenty zawierające dane lub informacje służące za podstawę obliczenia tego kosztu. Do przeprowadzenia analizy tej dokumentacji Prezes UKE powołuje biegłego rewidenta.</p> <p>3. Prezes UKE, w terminie 120 dni od dnia złożenia wniosku, weryfikuje koszt netto i w zależności od wyników tej weryfikacji przyznaje, w drodze decyzji, ustaloną kwotę dopłaty bądź odmawia jej przyznania. Prezes UKE przyznaje ustaloną kwotę dopłaty, jeżeli stwierdzi, że zweryfikowany koszt netto stanowi nieuzasadnione obciążenie przedsiębiorcy wyznaczonego.</p>

				<p>Art. 368</p> <p>7. Prezes UKE, w terminie 6 miesięcy od dnia, w którym decyzja, o której mowa w art. 367 ust. 1, stała się ostateczna, sporządza i udostępnia na stronie podmiotowej BIP UKE sprawozdanie obejmujące:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) koszt netto realizacji obowiązku w zakresie usługi lub usług, o których mowa w art. 350 ust. 1; 2) wyniki analizy i weryfikacji, o których mowa w art. 365 ust. 2 i 3, z uwzględnieniem korzyści pośrednich związanych z realizacją tego obowiązku; 3) udział przedsiębiorców komunikacji elektronicznej obowiązanych do pokrycia dopłaty; 4) wysokość dopłaty przekazanej przedsiębiorcy wyznaczonemu.
Art. 90	Finansowanie obowiązku świadczenia usługi powszechnej			
Art. 90 ust. 1	<p>1. W przypadku gdy, na podstawie kalkulacji kosztu netto, o której mowa w art. 89, krajowe organy regulacyjne stwierdzą, iż na danym dostawcy spoczywają niesprawiedliwe obciążenia, państwa członkowskie, na wniosek zainteresowanego dostawcy, decydują o dokonaniu jednej lub obu z poniższych czynności:</p> <ol style="list-style-type: none"> a) wprowadzeniu mechanizmu kompensowania temu dostawcy określonego kosztu netto, na przejrzystych warunkach, z funduszy publicznych; b) podzieleniu kosztu netto obowiązku świadczenia usługi powszechnej pomiędzy dostawcami sieci usług łączności elektronicznej. 		Art. 366	<p>Art. 366. 1. Przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej, których przychód z działalności komunikacji elektronicznej w roku kalendarzowym, za który przysługuje dopłata, przekroczył próg, o którym mowa w art. 364 ust. 6, obliczony dla roku kalendarzowego, za który przysługuje dopłata, są obowiązani do udziału w pokryciu dopłaty.</p> <p>2. Jeżeli w poprzednim roku kalendarzowym przedsiębiorca wyznaczony realizował obowiązek, o którym mowa w art. 354, Prezes UKE, w terminie do dnia 30 czerwca, wszczyna postępowanie konsultacyjne dotyczące listy podmiotów świadczących, w poprzednim roku kalendarzowym, publicznie dostępną usługę komunikacji interpersonalnej niewykorzystującej numerów, sporządzonej na podstawie informacji od tych podmiotów, przekazanych na podstawie art. 358 ust. 3. Do konsultacji stosuje się odpowiednio przepisy art. 31 i art. 33.</p>
Art. 90 ust. 2	<p>2. W przypadku gdy koszt netto jest ponoszony wspólnie zgodnie z ust. 1 lit. b) niniejszego artykułu, państwa</p>		Art. 367 i 368	<p>Art. 367. 1. Prezes UKE, po ustaleniu należnej dopłaty, określa, w drodze decyzji, przedsiębiorców komunikacji elektronicznej obowiązanych do pokrycia dopłaty, jednolity wskaźnik procentowego udziału tych przedsiębiorców w pokryciu dopłaty oraz sposób ustalenia kwoty udziału</p>

<p>członkowskie ustanawiają mechanizm dzielenia kosztów, zarządzany przez krajowy organ regulacyjny lub organ niezależny od beneficjentów pod nadzorem krajowego organu regulacyjnego. Dopuszcza się finansowanie jedynie kosztu netto, ustalonego zgodnie z art. 89, obowiązków ustanowionych w art. 84–87.</p> <p>Mechanizm dzielenia kosztów respektuje zasady przejrzystości, jak najmniejszego zakłócania rynku, niedyskryminacji i proporcjonalności, zgodnie z zasadami określonymi w załączniku VII część B. Państwa członkowskie mogą zdecydować o niewymaganiu wkładów od przedsiębiorstw, których krajowy obrót jest niższy od wyznaczonego limitu.</p> <p>Żadne opłaty związane z dzieleniem kosztu obowiązku świadczenia usługi powszechnej nie będą łączone i są określane oddzielnie dla każdego przedsiębiorstwa. Takich opłat nie nakłada się na przedsiębiorstwa nieświadczące usług na terytorium państwa członkowskiego, które ustanowiło mechanizm dzielenia kosztów, ani nie pobiera się od takich przedsiębiorstw.</p>			<p>poszczególnych przedsiębiorców komunikacji elektronicznej w pokryciu dopłaty.</p> <p>2. Jednolity wskaźnik procentowego udziału wszystkich przedsiębiorców komunikacji elektronicznej obowiązanych do udziału w pokryciu dopłaty stanowi iloraz kwoty dopłaty, która podlega pokryciu, do sumy kwot przychodów tych przedsiębiorców z działalności komunikacji elektronicznej w danym roku kalendarzowym, w części przekraczającej próg, o którym mowa w art. 364 ust. 6, obliczony dla roku kalendarzowego, za który przysługuje dopłata.</p> <p>3. W postępowaniu w sprawie wydania decyzji, o której mowa w ust. 1:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) w przypadkach określonych w art. 97 § 1 pkt 1–3a ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. -Kodeks postępowania administracyjnego nie zawieszają się postępowania; 2) przepisy art. 30 § 5 i art. 34 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego stosuje się odpowiednio, z zastrzeżeniem, że Prezes UKE wyznacza z urzędu przedstawiciela uprawnionego do działania w postępowaniu do czasu wyznaczenia przedstawiciela lub kuratora przez sąd. <p>4. Wysokość udziału danego przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej w pokryciu dopłaty stanowi iloczyn jednolitego wskaźnika procentowego, o którym mowa w ust. 2, oraz kwoty przychodów tego przedsiębiorcy z działalności komunikacji elektronicznej w danym roku kalendarzowym, w części przekraczającej próg, o którym mowa w art. 364 ust. 6, obliczony dla roku kalendarzowego, za który przysługuje dopłata, i nie może być wyższa niż 1% tych przychodów.</p> <p>5. Prezes UKE, w terminie 30 dni od dnia, w którym decyzja, o której mowa w ust. 1, stała się ostateczna, wydaje z urzędu zaświadczenie dla przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej o kwocie udziału w pokryciu dopłaty ustalonej zgodnie z decyzją. Do zaświadczenia stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego.</p> <p>6. Kwota udziału w pokryciu dopłaty podlega administracyjnej egzekucji należności pieniężnych.</p> <p>7. Jeżeli kwota udziału w pokryciu dopłaty uzyskana została od przedsiębiorcy w drodze egzekucji, kwotę wydatków związanych z przekazaniem egzekwowanej należności przedsiębiorcy wyznaczonemu uprawnionemu do otrzymania dopłaty pokrywa przedsiębiorca komunikacji elektronicznej obowiązany do udziału w pokryciu dopłaty, przeciwko któremu toczyło się to postępowanie egzekucyjne.</p>
---	--	--	--

				<p>Art. 368. 1. Kwotę udziału w pokryciu dopłaty wpłaca się na wyodrębniony rachunek UKE wykorzystywany do transferów pieniężnych od przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej obowiązującego do udziału w pokryciu dopłaty do przedsiębiorcy wyznaczonego uprawnionego do otrzymania tej dopłaty, w terminie 30 dni od dnia otrzymania zaświadczenia o kwocie udziału w pokryciu dopłaty.</p> <p>2. Obowiązek, o którym mowa w ust. 1, nie dotyczy przedsiębiorcy wyznaczonego uprawnionego do otrzymania dopłaty.</p> <p>3. W przypadku opóźnienia we wpłacie kwoty udziału w pokryciu dopłaty w stosunku do terminu wskazanego w ust. 1, przez przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej obowiązującego do udziału w pokryciu dopłaty, nalicza się odsetki ustawowe za opóźnienie.</p> <p>4. Odsetki od środków finansowych zgromadzonych na rachunku UKE, o którym mowa w ust. 1, powiększają kwotę zgromadzonych na nim środków finansowych.</p> <p>5. Prezes UKE niezwłocznie po uzyskaniu kolejnych wpłat od przedsiębiorców na rachunek UKE przekazuje je jako dopłatę przedsiębiorcy wyznaczonemu uprawnionemu do jej otrzymania.</p> <p>6. Jeżeli ustalona kwota dopłaty przewyższa kwotę środków zgromadzonych na rachunku UKE, obowiązek dopłaty w kolejnym roku kalendarzowym powiększa się o zaległą kwotę.</p> <p>7. Prezes UKE, w terminie 6 miesięcy od dnia, w którym decyzja, o której mowa w art. 367 ust. 1, stała się ostateczna, sporządza i udostępnia na stronie podmiotowej BIP UKE sprawozdanie obejmujące:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) koszt netto realizacji obowiązku w zakresie usługi lub usług, o których mowa w art. 350 ust. 1; 2) wyniki analizy i weryfikacji, o których mowa w art. 365 ust. 2 i 3, z uwzględnieniem korzyści pośrednich związanych z realizacją tego obowiązku; 3) udział przedsiębiorców komunikacji elektronicznej obowiązujących do pokrycia dopłaty; 4) wysokość dopłaty przekazanej przedsiębiorcy wyznaczonemu.
Art. 91	Przejrzystość			
Art. 91 ust. 1	1. W przypadku gdy koszt netto obowiązku świadczenia usługi powszechnej ma zostać obliczony zgodnie z art. 89, krajowe organy		Art. 364 Art. 367	Art. 364. 1. Przedsiębiorcy wyznaczonemu przysługuje dopłata do kosztów realizacji obowiązku, do którego został wyznaczony, zwana dalej „dopłatą”, gdy jego realizacja jest nierentowna.

	<p>regulacyjne zapewniają, aby zasady kalkulacji kosztu netto, w tym szczegóły zastosowanej metody, były publicznie dostępne.</p> <p>W przypadku ustanowienia określonego w art. 90 ust. 2 mechanizmu dzielenia kosztu netto obowiązku świadczenia usługi powszechnej, krajowe organy regulacyjne zapewniają, aby zasady dzielenia kosztów i zasady dotyczące kompensowania kosztu netto były publicznie dostępne.</p>		<p>2. Prezes UKE ustala dopłatę w wysokości kosztu netto realizacji obowiązku, do którego przedsiębiorca został wyznaczony. Koszt netto realizacji tego obowiązku dotyczy tylko kosztów, których przedsiębiorca wyznaczony nie poniósłby, gdyby nie został wyznaczony do realizacji tego obowiązku.</p> <p>3. W przypadku wyznaczenia przedsiębiorcy w drodze decyzji, o której mowa w art. 355 ust. 7, dopłata nie może być wyższa niż zaoferowany w konkursie prognozowany koszt netto realizacji obowiązku, do którego ten przedsiębiorca został wyznaczony.</p> <p>4. Kalkulacja kosztu netto, o którym mowa w ust. 2, dla każdego obowiązku, do którego realizacji dany przedsiębiorca został wyznaczony, uwzględnia:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) koszty bezpośrednio związane z realizacją tego obowiązku; 2) przychody z realizacji tego obowiązku; 3) korzyści pośrednie związane z realizacją tego obowiązku. <p>5. Minister właściwy do spraw informatyzacji określi, w drodze rozporządzenia, sposób obliczania kosztu netto realizacji obowiązku w zakresie usługi lub usług, o których mowa w art. 350 ust. 1, mając na celu konieczność ustalenia dla przedsiębiorcy wyznaczonego odpowiedniej wysokości dopłaty z uwzględnieniem zasad przejrzystości i niedyskryminacji oraz umożliwienie przez Prezesa UKE weryfikacji kosztu netto.</p> <p>6. Prezes UKE corocznie, w terminie do 31 marca, informuje na stronie podmiotowej BIP UKE o wysokości progu przychodu z działalności komunikacji elektronicznej w poprzednim roku kalendarzowym, obliczonym w sposób wskazany w ust. 7.</p> <p>7. Wysokość progu przychodu z działalności komunikacji elektronicznej w poprzednim roku kalendarzowym stanowi czterotysięczną krotność przeciętnego wynagrodzenia.</p> <p>Art. 367. 1. Prezes UKE, po ustaleniu należnej dopłaty, określa, w drodze decyzji, przedsiębiorców komunikacji elektronicznej obowiązanych do pokrycia dopłaty, jednolity wskaźnik procentowego udziału tych przedsiębiorców w pokryciu dopłaty oraz sposób ustalenia kwoty udziału poszczególnych przedsiębiorców komunikacji elektronicznej w pokryciu dopłaty.</p> <p>2. Jednolity wskaźnik procentowego udziału wszystkich przedsiębiorców komunikacji elektronicznej obowiązanych do udziału w pokryciu dopłaty stanowi iloraz kwoty dopłaty, która podlega pokryciu, do sumy kwot przychodów tych przedsiębiorców z działalności komunikacji</p>
--	--	--	--

				<p>elektronicznej w danym roku kalendarzowym, w części przekraczającej próg, o którym mowa w art. 364 ust. 6, obliczony dla roku kalendarzowego, za który przysługuje dopłata.</p> <p>3. W postępowaniu w sprawie wydania decyzji, o której mowa w ust. 1:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) w przypadkach określonych w art. 97 § 1 pkt 1–3a ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. -Kodeks postępowania administracyjnego nie zawieszają się postępowania; 2) przepisy art. 30 § 5 i art. 34 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego stosuje się odpowiednio, z zastrzeżeniem, że Prezes UKE wyznacza z urzędu przedstawiciela uprawnionego do działania w postępowaniu do czasu wyznaczenia przedstawiciela lub kuratora przez sąd. <p>4. Wysokość udziału danego przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej w pokryciu dopłaty stanowi iloczyn jednolitego wskaźnika procentowego, o którym mowa w ust. 2, oraz kwoty przychodów tego przedsiębiorcy z działalności komunikacji elektronicznej w danym roku kalendarzowym, w części przekraczającej próg, o którym mowa w art. 364 ust. 6, obliczony dla roku kalendarzowego, za który przysługuje dopłata, i nie może być wyższa niż 1% tych przychodów.</p> <p>5. Prezes UKE, w terminie 30 dni od dnia, w którym decyzja, o której mowa w ust. 1, stała się ostateczna, wydaje z urzędu zaświadczenie dla przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej o kwocie udziału w pokryciu dopłaty ustalonej zgodnie z decyzją. Do zaświadczenia stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego.</p> <p>6. Kwota udziału w pokryciu dopłaty podlega administracyjnej egzekucji należności pieniężnych.</p> <p>7. Jeżeli kwota udziału w pokryciu dopłaty uzyskana została od przedsiębiorcy w drodze egzekucji, kwotę wydatków związanych z przekazaniem egzekwowanej należności przedsiębiorcy wyznaczonemu uprawnionemu do otrzymania dopłaty pokrywa przedsiębiorca komunikacji elektronicznej obowiązany do udziału w pokryciu dopłaty, przeciwko któremu toczyło się to postępowanie egzekucyjne</p>
Art. 91 ust. 2	2. Z zastrzeżeniem unijnych i krajowych przepisów dotyczących tajemnicy handlowej, krajowe organy regulacyjne publikują roczne sprawozdanie podające szczegółowe informacje dotyczące wyliczonego kosztu		Art. 368 ust. 7	<p>Art. 368.</p> <p>7. Prezes UKE, w terminie 6 miesięcy od dnia, w którym decyzja, o której mowa w art. 367 ust. 1, stała się ostateczna, sporządza i udostępnia na stronie podmiotowej BIP UKE sprawozdanie obejmujące:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) koszt netto realizacji obowiązku w zakresie usługi lub usług, o których mowa w art. 350 ust. 1;

	obowiązku świadczenia usługi powszechnej, określające wkłady poczynione przez wszystkie zaangażowane przedsiębiorstwa, w tym wszelkich korzyści rynkowych, jakie mogły przyspaść przedsiębiorstwu lub przedsiębiorstwom z tytułu obowiązków świadczenia usługi powszechnej określonych w art. 84–87.			<p>2) wyniki analizy i weryfikacji, o których mowa w art. 365 ust. 2 i 3, z uwzględnieniem korzyści pośrednich związanych z realizacją tego obowiązku;</p> <p>3) udział przedsiębiorców komunikacji elektronicznej obowiązanych do pokrycia dopłaty;</p> <p>4) wysokość dopłaty przekazanej przedsiębiorcy wyznaczonemu.</p>
Art. 92	Dodatkowe usługi obowiązkowe Państwa członkowskie mogą zdecydować o publicznym udostępnieniu usług, dodatkowych niewymienionych w zakresie obowiązku świadczenia usługi powszechnej, o którym mowa w art. 84–87, publicznie dostępnych na swoim własnym terytorium. W takich okolicznościach nie wolno nakładać żadnych mechanizmów kompensacyjnych dotyczących konkretnych przedsiębiorstw.	N		Przepis ma charakter fakultatywny.
Art. 93	Zasoby numeracyjne			
Art. 93 ust. 1	1. Państwa członkowskie zapewniają, aby krajowe organy regulacyjne lub inne właściwe organy poddawały kontroli przyznawanie praw do wykorzystania wszystkich krajowych zasobów numeracyjnych oraz zarządzanie krajowym planem numeracji oraz aby do celów świadczenia publicznie dostępnych usług łączności elektronicznej udostępniały odpowiednie zasoby numeracyjne. Państwa członkowskie zapewniają, aby ustanowione zostały obiektywne, przejrzyste i niedyskryminacyjne procedury przyznawania praw do wykorzystania krajowych zasobów numeracyjnych.	T	Art. 159 ust. 1, 4 – 8 Art. 160 i 161 ust. 1, 3, 5	Art. 159. 1. Prezes UKE, w drodze decyzji, przyznaje prawo do wykorzystywania zasobów numeracji, zgodnie z planami numeracji krajowej dla publicznych sieci telekomunikacyjnych, przedsiębiorcom telekomunikacyjnym, jednostkom samorządu terytorialnego prowadzącym działalność w zakresie telekomunikacji i podmiotom, o których mowa w art. 2 pkt 87 lit. a, b, d oraz h, oraz podmiotom wskazanym przez ministra właściwego do spraw energii do wykonywania zadań, o których mowa w art. 67 ust. 1, na ich wniosek. (...) 4. Prezes UKE przyznaje prawo do wykorzystywania zasobów numeracji, o którego przyznanie wpłynął więcej niż jeden wniosek: 1) po przeprowadzeniu postępowania konsultacyjnego, 2) w drodze przetargu, jeżeli w postępowaniu konsultacyjnym stwierdzono konieczność przeprowadzenia takiego postępowania – w terminie nie dłuższym niż 6 tygodni od dnia złożenia pierwszego wniosku. 5. Przetarg przeprowadza Prezes UKE. Ogłoszenie o przetargu Prezes UKE udostępnia w prasie codziennej o zasięgu ogólnokrajowym oraz na stronie podmiotowej BIP UKE.

			<p>6. Do przetargu stosuje się odpowiednio przepisy art. 110, art. 112 ust. 1, art. 120, art. 121 ust. 1, art. 122 oraz art. 123.</p> <p>7. Decydującym kryterium oceny ofert jest wysokość kwoty zadeklarowanej przez podmiot wnoszący o przyznanie prawa do wykorzystywania zasobów numeracji.</p> <p>8. Przyznanie prawa do wykorzystywania zasobów numeracji może określać warunki wykorzystywania lub udostępniania numeracji, w szczególności:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) wskazywać usługę komunikacji elektronicznej, dla której przyznana numeracja ma być wykorzystywana, z podaniem wymogów związanych ze świadczeniem usługi oraz zasad taryfowych i cen maksymalnych; 2) zobowiązania przedsiębiorcy, któremu przyznano prawo do wykorzystywania zasobów numeracji, przyjęte w drodze przetargu, o którym mowa w ust. 4 pkt 2; 3) obowiązek niedyskryminującego dostępu do usług komunikacji elektronicznej z wykorzystaniem numeracji przyznanej innym przedsiębiorcom. <p>Art. 160. 1. Prezes UKE odmawia przyznania prawa do wykorzystywania zasobów numeracji, jeżeli wnioskowane przeznaczenie numeracji nie jest zgodne z planem numeracji krajowej dla publicznych sieci telekomunikacyjnych.</p> <p>2. Prezes UKE może odmówić przyznania prawa do wykorzystywania nowego zakresu numeracji, jeżeli wykorzystywane jest mniej niż 75%:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) wszystkich wcześniej przyznanych zakresów numeracji lub 2) wcześniej przyznanych zakresów numeracji w ramach tego samego wyróżnika sieci lub wskaźnika strefy numeracyjnej, którego dotyczy wniosek o przyznanie prawa do wykorzystywania zasobów numeracji. <p>Art. 161. 1. Prezes UKE może cofnąć prawo do wykorzystywania zasobów numeracji albo zmienić jego zakres, jeżeli:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) nastąpiły zmiany we właściwym planie numeracji krajowej dla publicznych sieci telekomunikacyjnych; 2) podmiot, który uzyskał w drodze decyzji prawo do wykorzystywania zasobów numeracji, nie wykorzystuje przyznanego zakresu numeracji w sposób efektywny pod względem ilościowym, a w przypadku numerów dostępu i podobnych pojedynczych numerów nie uruchomił usługi określonej takim numerem w terminie 12 miesięcy od otrzymania decyzji o przyznaniu prawa do wykorzystywania zasobów numeracji; 3) podmiot, który uzyskał w drodze decyzji prawo do wykorzystywania zasobów numeracji, wykorzystuje przyznaną numerację w sposób
--	--	--	---

				<p>niezgodny z warunkami przyznania numeracji lub jej przeznaczeniem określonym we właściwym planie numeracji krajowej dla publicznych sieci telekomunikacyjnych;</p> <p>4) podmiot, który uzyskał w drodze decyzji prawo do wykorzystywania zasobów numeracji, nie wnosi opłat za prawo do wykorzystywania numeracji.</p> <p>(...)</p> <p>3. W przypadkach, o których mowa w ust. 1, Prezes UKE przed wydaniem decyzji w sprawie cofnięcia prawa do wykorzystywania zasobów numeracji lub zmiany zakresu prawa do wykorzystywania zasobów numeracji prowadzącej do ograniczenia tego prawa przeprowadza postępowanie konsultacyjne.</p> <p>(...)</p> <p>5. Decyzja o cofnięciu prawa do wykorzystywania zasobów numeracji albo o zmianie jego zakresu:</p> <p>1) uwzględnia konieczność zachowania interoperacyjności i ciągłości świadczenia publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych;</p> <p>2) może być podjęta po bezskutecznym wezwaniu podmiotu do usunięcia przyczyny nieprawidłowości w przypadkach, o których mowa w ust. 1 pkt 2 i 3 oraz ust. 2.</p> <p>(...)</p>
Art. 93 ust. 2	2. Krajowe organy regulacyjne lub inne właściwe organy mogą także przyznać prawa użytkownika zasobów numeracyjnych z krajowych planów numeracji na potrzeby świadczenia określonych usług przedsiębiorstwom innym niż dostawcy sieci lub usług łączności elektronicznej, pod warunkiem że udostępniono zasoby numeracyjne, którą są odpowiednie, aby zaspokoić popyt obecnie i w bliskiej przyszłości. Przedsiębiorstwa te wykazują swoją zdolność do zarządzania zasobami numeracyjnymi i spełniają wszelkie stosowne wymogi określone na podstawie art. 94. Krajowe organy regulacyjne lub inne właściwe organy mogą zawiesić dalsze przyznawanie praw użytkownika zasobów numeracyjnych	T	Art. 159 ust. 2	Art. 159. 2. Prezes UKE, w drodze decyzji, może przyznać prawo do wykorzystywania zasobów numeracji, zgodnie z planami numeracji krajowej dla publicznych sieci telekomunikacyjnych, podmiotowi uprawnionemu do prowadzenia działalności gospodarczej innemu niż podmioty wskazane w ust. 1, na jego wniosek, na potrzeby świadczenia usług innych niż publicznie dostępne usługi telekomunikacyjne, o ile dostępne zasoby numeracji są wystarczające do zaspokojenia obecnego i prognozowanego zapotrzebowania na numerację, a podmioty te wykażą swoją zdolność do efektywnego gospodarowania zasobami numeracji.

	<p>tym przedsiębiorstwom, jeżeli zostanie wykazane, że istnieje ryzyko wyczerpania zasobów numeracyjnych.</p> <p>Do dnia 21 czerwca 2020 r., aby przyczynić się do spójnego stosowania przepisów niniejszego ustępu, BEREC przyjmuje, po przeprowadzeniu konsultacji z zainteresowanymi stronami oraz w ścisłej współpracy z Komisją, wytyczne w sprawie wspólnych kryteriów oceny zdolności zarządzania zasobami numeracyjnymi oraz ryzyka wyczerpania zasobów numeracyjnych.</p>			
Art. 93 ust. 3	<p>3. Krajowe organy regulacyjne lub inne właściwe organy zapewniają, aby krajowe plany i procedury numeracji były stosowane w sposób gwarantujący równe traktowanie wszystkich podmiotów świadczących publicznie dostępne usługi łączności elektronicznej oraz przedsiębiorstw, które kwalifikują się zgodnie z ust. 2. W szczególności państwa członkowskie zapewniają, aby przedsiębiorstwa, którym przyznano prawo użytkowania zasobów numeracyjnych, nie dyskryminowały innych dostawców usług łączności elektronicznej w odniesieniu do zasobów numeracyjnych używanych przy zapewnianiu dostępu do ich usług.</p>	T	<p>Art. 159 ust. 4-7 Art. 164</p>	<p>Art. 159 (...)</p> <p>4. Prezes UKE przyznaje prawo do wykorzystywania zasobów numeracji, o którego przyznanie wpłynął więcej niż jeden wniosek:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) po przeprowadzeniu postępowania konsultacyjnego, 2) w drodze przetargu, jeżeli w postępowaniu konsultacyjnym stwierdzono konieczność przeprowadzenia takiego postępowania – w terminie nie dłuższym niż 6 tygodni od dnia złożenia pierwszego wniosku. <p>5. Przetarg przeprowadza Prezes UKE. Ogłoszenie o przetargu Prezes UKE udostępnia w prasie codziennej o zasięgu ogólnokrajowym oraz na stronie podmiotowej BIP UKE.</p> <p>6. Do przetargu stosuje się odpowiednio przepisy art. 110, art. 112 ust. 1, art. 120, art. 121 ust. 1, art. 122 oraz art. 123.</p> <p>7. Decydującym kryterium oceny ofert jest wysokość kwoty zadeklarowanej przez podmiot wnioskujący o przyznanie prawa do wykorzystywania zasobów numeracji.</p> <p>Art. 164. 1. Podmiot, który uzyskał w drodze decyzji prawo do wykorzystywania zasobów numeracji na podstawie art. 159 ust. 1, udostępnia przyznane zasoby numeracji podmiotom, o których mowa w art. 159 ust. 1:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) współpracującym z jego siecią telekomunikacyjną lub 2) dostarczającym usługi telekomunikacyjne <p>– na ich wniosek, na podstawie pisemnej umowy o udostępnieniu zasobów numeracji albo umowy o dostępie w zakresie połączenia sieci, o której mowa w art. 171.</p>

				<p>2. Umowa o udostępnieniu zasobów numeracji może ustalać warunki wykorzystywania udostępnionej numeracji.</p> <p>3. Podmiot, który uzyskał, w drodze decyzji, prawo do wykorzystywania zasobów numeracji odmawia zawarcia umowy o udostępnieniu zasobów numeracji w przypadku braku zasobów numeracji lub gdy udostępnienie zasobów numeracji mogłoby utrudnić albo ograniczyć wykonywanie działalności przez ten podmiot.</p> <p>4. Do umowy o udostępnieniu zasobów numeracji stosuje się odpowiednio przepisy art. 168, art. 183, art. 184 i art. 187.</p> <p>5. Do umowy o udostępnieniu zasobów numeracji stosuje się przepis art. 176, z zastrzeżeniem, że umowa jest przekazywana przez podmiot udostępniający przyznane zasoby numeracji.</p>
Art. 93 ust. 4	<p>4. Każde państwo członkowskie zapewnia, aby krajowe organy regulacyjne lub inne właściwe organy udostępniały zakres niegeograficznych numerów, które mogą być wykorzystywane do świadczenia usług łączności elektronicznej innych niż usługi łączności interpersonalnej na terenie całej Unii, nie naruszając rozporządzenia (UE) nr 531/2012 oraz art. 97 ust. 2 niniejszej dyrektywy. W przypadku gdy prawa użytkownika zasobów numeracyjnych przyznano zgodnie z ust. 2 niniejszego artykułu przedsiębiorstwom innym niż dostawcy sieci lub usług łączności elektronicznej, przepisy niniejszego ustępu stosuje się do konkretnych usług, do których świadczenia przyznano prawa użytkownika.</p> <p>Krajowe organy regulacyjne lub inne właściwe organy zapewniają, aby warunki, wymienione w załączniku I część E, które mogą dotyczyć praw użytkownika zasobów numeracyjnych wykorzystywanych do świadczenia usług poza państwem członkowskim danego kodu kraju oraz ich egzekwowanie były tak samo rygorystyczne jak warunki obowiązujące w stosunku do usług świadczonych na</p>	T	Art. 162 ust. 1-2	<p>Art. 162. 1. Minister właściwy do spraw informatyzacji określi, w drodze rozporządzenia plan numeracji krajowej dla publicznych sieci telekomunikacyjnych, określając w szczególności zakres planu oraz formaty numerów, w tym numerów wykorzystywanych na potrzeby transgranicznego świadczenia na terenie Unii Europejskiej usług komunikacji elektronicznej innych niż usługi komunikacji interpersonalnej, uwzględniając obecne i prognozowane potrzeby przedsiębiorców telekomunikacyjnych oraz użytkowników, w tym służb ustawowo powołanych do niesienia pomocy, ustalenia przepisów międzynarodowych, w szczególności dotyczące długoterminowych, ogólnoeuropejskich planów numeracji, a także wiążące Rzeczpospolitą Polską umowy międzynarodowe.</p> <p>2. Minister właściwy do spraw informatyzacji określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe wymagania dotyczące gospodarowania numeracją w sieciach telekomunikacyjnych, uwzględniając obecne i prognozowane potrzeby przedsiębiorców telekomunikacyjnych oraz użytkowników, w tym służb ustawowo powołanych do niesienia pomocy, ustalenia przepisów międzynarodowych, w szczególności dotyczące długoterminowych, ogólnoeuropejskich planów numeracji, a także wiążące Rzeczpospolitą Polską umowy międzynarodowe.</p>

<p>terytorium państwa członkowskiego danego kodu kraju i ich egzekwowanie, zgodnie z niniejszą dyrektywą. Krajowe organy regulacyjne lub inne właściwe organy zapewniają również zgodnie z art. 94 ust. 6, aby podmioty wykorzystujące zasoby numeracyjne kodu ich kraju w innych państwach członkowskich przestrzegały przepisów dotyczących ochrony konsumentów oraz innych przepisów krajowych dotyczących użytkowania zasobów numeracyjnych obowiązujących w tych państwach członkowskich, w których użytkowane są te zasoby numeracyjne. Obowiązek ten pozostaje bez uszczerbku dla uprawnień w zakresie egzekwowania przepisów przysługujących właściwym organom tych państw członkowskich.</p> <p>BEREC wspiera krajowe organy regulacyjne lub inne właściwe organy na ich wniosek w zakresie koordynacji ich działalności, aby zapewnić wydajne zarządzanie zasobami numeracyjnymi z prawem do ekstraterytorialnego użytkowania na terenie Unii.</p> <p>Aby ułatwić krajowym organom regulacyjnym lub innym właściwym organom monitorowanie zgodności z wymogami niniejszego ustępu, BEREC tworzy bazę danych dotyczących zasobów numeracyjnych z prawem ekstraterytorialnego użytkowania na terenie Unii. Do tego celu krajowe organy regulacyjne lub inne właściwe organy przekazują BEREC stosowne informacje. W przypadku gdy zasoby numeracyjne z prawem ekstraterytorialnego użytkowania na terenie Unii nie są przyznawane przez krajowy organ regulacyjny, właściwy organ odpowiedzialny za ich</p>			
---	--	--	--

	przyznanie lub zarządzanie nimi konsultuje się z krajowym organem regulacyjnym.			
Art. 93 ust. 5	<p>5. Państwa członkowskie zapewniają, aby kod „00” był standardowym prefiksem międzynarodowym. Możliwe jest przyjmowanie lub dalsze stosowanie szczególnych rozwiązań dotyczących wykorzystania usług łączności interpersonalnej wykorzystującej numery między sąsiadującymi ze sobą lokalizacjami, między którymi przebiega granica państw członkowskich.</p> <p>Państwa członkowskie mogą wyrazić zgodę na współużytkowanie wspólnego planu numeracji dla wszystkich lub określonych kategorii numerów. Użytkownicy końcowi dotknięci tymi rozwiązaniami i porozumieniami otrzymują pełne informacje o takich rozwiązaniach lub porozumieniach.</p>	T	Art. 162 ust. 1 - 2 (prefix 00 wskaza ny jest w rozporządzeniu wydany m na podsta wie tej delegacji ustawowej)	<p>Art. 162. 1. Minister właściwy do spraw informatyzacji określi, w drodze rozporządzenia plan numeracji krajowej dla publicznych sieci telekomunikacyjnych, określając w szczególności zakres planu oraz formaty numerów, w tym numerów wykorzystywanych na potrzeby transgranicznego świadczenia na terenie Unii Europejskiej usług komunikacji elektronicznej innych niż usługi komunikacji interpersonalnej, uwzględniając obecne i prognozowane potrzeby przedsiębiorców telekomunikacyjnych oraz użytkowników, w tym służb ustawowo powołanych do niesienia pomocy, ustalenia przepisów międzynarodowych, w szczególności dotyczące długoterminowych, ogólnoeuropejskich planów numeracji, a także wiążące Rzeczpospolitą Polską umowy międzynarodowe.</p> <p>2. Minister właściwy do spraw informatyzacji określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe wymagania dotyczące gospodarowania numeracją w sieciach telekomunikacyjnych, uwzględniając obecne i prognozowane potrzeby przedsiębiorców telekomunikacyjnych oraz użytkowników, w tym służb ustawowo powołanych do niesienia pomocy, ustalenia przepisów międzynarodowych, w szczególności dotyczące długoterminowych, ogólnoeuropejskich planów numeracji, a także wiążące Rzeczpospolitą Polską umowy międzynarodowe.</p> <p>Przepis o charakterze fakultatywnym.</p>
Art. 93 ust. 6	6. Bez uszczerbku dla art. 106 państwa członkowskie promują przydzielanie zdalne, w miarę możliwości technicznych, aby ułatwić zmianę dostawców sieci lub usług łączności elektronicznej przez użytkowników końcowych, zwłaszcza dostawców i użytkowników końcowych usług łączności maszyna–maszyna.	T		Realizacja tego warunku wynika z ogółu przepisów dotyczących gospodarowania numeracją, w tym aktów wykonawczych.

Art. 93 ust. 7	7. Państwa członkowskie zapewniają, by krajowe plany numeracji oraz wszelkie kolejne uzupełnienia czy zmiany tych planów były publikowane przy zastosowaniu jedynie tych ograniczeń, które zostały nałożone ze względu na bezpieczeństwo narodowe.	T	Art. 163	Art. 163. 1. Prezes UKE opracowuje i udostępnia na stronie podmiotowej BIP UKE zbiorcze zestawienia przyznaných zasobów numeracji w postaci Tablic Zagospodarowania Numeracji oraz wykaz gmin w strefach numeracyjnych. 2. Prezes UKE udziela nieodpłatnie zainteresowanym podmiotom informacji o dostępnej numeracji.
Art. 93 ust. 8	8. Państwa członkowskie wspierają proces harmonizacji określonych numerów lub zakresów numeracyjnych w obrębie Unii, w przypadku gdy sprzyja to zarówno funkcjonowaniu rynku wewnętrznego, jak i rozwojowi usług ogólnoeuropejskich. W razie konieczności, aby sprostać niezaspokojonemu transgranicznemu lub ogólnoeuropejskiemu popytowi na zasoby numeracyjne, Komisja, w jak największym stopniu uwzględniając opinię BEREC, przyjmuje akty wykonawcze harmonizujące określone numery lub zakresy numeracyjne. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 118 ust. 4.	T	Art. 407 ust. 2 pkt 5 lit. g	Art. 407 g) wspieranie procesu harmonizacji określonych numerów lub zakresów numeracji w obrębie Unii Europejskiej oraz upowszechnianie informacji o istnieniu europejskiego numeru alarmowego 112 i innych europejskich numerów zharmonizowanych, skierowanej do obywateli, w szczególności podróżujących między państwami członkowskimi,
Art. 94	Procedura przyznawania praw użytkowania zasobów numeracyjnych			
Art. 94 ust. 1	1. W przypadku gdy konieczne jest przyznanie indywidualnych praw użytkowania zasobów numeracyjnych, krajowe organy regulacyjne lub inne właściwe organy przyznają takie prawa – na wniosek – każdemu przedsiębiorstwu w związku z dostarczaniem sieci lub usług łączności elektronicznej objętych ogólnym zezwoleniem, o którym mowa w art. 12, z zastrzeżeniem art. 13 i art. 21 ust. 1 lit. c) oraz wszelkich innych przepisów zapewniających skuteczne	T	Art. 159 ust. 1	Art. 159. 1. Prezes UKE, w drodze decyzji, przyznaje prawo do wykorzystywania zasobów numeracji, zgodnie z planami numeracji krajowej dla publicznych sieci telekomunikacyjnych, przedsiębiorcom telekomunikacyjnym, jednostkom samorządu terytorialnego prowadzącym działalność w zakresie telekomunikacji i podmiotom, o których mowa w art. 2 pkt 87 lit. a, b, d oraz h, oraz podmiotom wskazanym przez ministra właściwego do spraw energii do wykonywania zadań, o których mowa w art. 67 ust. 1, na ich wniosek.

	wykorzystanie tych zasobów numeracyjnych zgodnie z przepisami niniejszej dyrektywy.			
Art. 94 ust. 2	<p>2. Prawa użytkowania zasobów numeracyjnych są przyznawane w oparciu o otwarte, obiektywne, przejrzyste, niedyskryminacyjne i proporcjonalne procedury.</p> <p>Przyznając prawa użytkowania zasobów numeracyjnych, krajowe organy regulacyjne lub inne właściwe organy określają, czy prawa te mogą być przekazane przez posiadacza prawa, i na jakich warunkach.</p> <p>W przypadku gdy krajowe organy regulacyjne lub inne właściwe organy przyznają prawo użytkowania zasobów numeracyjnych na czas określony, czas trwania tego okresu powinien być odpowiedni dla danej usługi z punktu widzenia zamierzonych celów, przy odpowiednim uwzględnieniu konieczności umożliwienia właściwego okresu amortyzacji inwestycji.</p>	T	Art. 159 ust. 4-8	<p>Art. 159 (...)</p> <p>4. Prezes UKE przyznaje prawo do wykorzystywania zasobów numeracji, o którego przyznanie wpłynął więcej niż jeden wniosek:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) po przeprowadzeniu postępowania konsultacyjnego, 2) w drodze przetargu, jeżeli w postępowaniu konsultacyjnym stwierdzono konieczność przeprowadzenia takiego postępowania – w terminie nie dłuższym niż 6 tygodni od dnia złożenia pierwszego wniosku. <p>5. Przetarg przeprowadza Prezes UKE. Ogłoszenie o przetargu Prezes UKE udostępnia w prasie codziennej o zasięgu ogólnokrajowym oraz na stronie podmiotowej BIP UKE.</p> <p>6. Do przetargu stosuje się odpowiednio przepisy art. 110, art. 112 ust. 1, art. 120, art. 121 ust. 1, art. 122 oraz art. 123.</p> <p>7. Decydującym kryterium oceny ofert jest wysokość kwoty zadeklarowanej przez podmiot wnioskujący o przyznanie prawa do wykorzystywania zasobów numeracji.</p> <p>8. Przyznanie prawa do wykorzystywania zasobów numeracji może określać warunki wykorzystywania lub udostępniania numeracji, w szczególności:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) wskazywać usługę komunikacji elektronicznej, dla której przyznana numeracja ma być wykorzystywana, z podaniem wymogów związanych ze świadczeniem usługi oraz zasad taryfowych i cen maksymalnych; 2) zobowiązania przedsiębiorcy, któremu przyznano prawo do wykorzystywania zasobów numeracji, przyjęte w drodze przetargu, o którym mowa w ust. 4 pkt 2; 3) obowiązek niedyskryminującego dostępu do usług komunikacji elektronicznej z wykorzystaniem numeracji przyznanej innym przedsiębiorcom.
Art. 94 ust. 3	<p>3. Krajowe organy regulacyjne lub inne właściwe organy, podejmują decyzje dotyczące przyznawania praw użytkowania zasobów numeracyjnych jak najszybciej po wpłynięciu kompletnej dokumentacji wniosku i w terminie trzech tygodni – w przypadku zasobów numeracyjnych do realizacji szczególnych zadań w ramach krajowego planu numeracji.</p>	T	Art. 159 ust. 3	<p>Art. 159 (...)</p> <p>3. Przyznanie prawa do wykorzystywania zasobów numeracji o ustalonym przeznaczeniu następuje w terminie nie dłuższym niż 3 tygodnie od dnia złożenia wniosku.</p>

	Takie decyzje są podawane do wiadomości publicznej.			
Art. 94 ust. 4	4. W przypadku gdy po konsultacji przeprowadzonej z zainteresowanymi stronami zgodnie z art. 23 krajowe organy regulacyjne lub inne właściwe organy stwierdziły, że prawa użytkownika zasobów numeracyjnych o szczególnym znaczeniu gospodarczym mają być przyznawane po przeprowadzeniu konkurencyjnej lub porównawczej procedury selekcji, krajowe organy regulacyjne lub inne właściwe organy mogą przedłużyć termin trzech tygodni, o którym mowa w ust. 3 niniejszego artykułu o kolejne trzy tygodnie.	T	Art. 159 ust. 4	Art. 159 (...) 4. Prezes UKE przyznaje prawo do wykorzystywania zasobów numeracji, o którego przyznanie wpłynął więcej niż jeden wniosek: 1) po przeprowadzeniu postępowania konsultacyjnego, 2) w drodze przetargu, jeżeli w postępowaniu konsultacyjnym stwierdzono konieczność przeprowadzenia takiego postępowania – w terminie nie dłuższym niż 6 tygodni od dnia złożenia pierwszego wniosku.
Art. 94 ust. 5	5. Krajowe organy regulacyjne lub inne właściwe organy nie ograniczają liczby indywidualnych praw użytkownika, które mają zostać przyznane, z wyjątkiem sytuacji, gdy jest to niezbędne do zapewnienia skutecznego wykorzystania zasobów numeracyjnych.	T	Art. 160	Art. 160. 1. Prezes UKE odmawia przyznania prawa do wykorzystywania zasobów numeracji, jeżeli wnioskowane przeznaczenie numeracji nie jest zgodne z planem numeracji krajowej dla publicznych sieci telekomunikacyjnych. 2. Prezes UKE może odmówić przyznania prawa do wykorzystywania nowego zakresu numeracji, jeżeli wykorzystywane jest mniej niż 75%: 1) wszystkich wcześniej przyznanych zakresów numeracji lub 2) wcześniej przyznanych zakresów numeracji w ramach tego samego wyróżnika sieci lub wskaźnika strefy numeracyjnej, którego dotyczy wnioski o przyznanie prawa do wykorzystywania zasobów numeracji.
Art. 94 ust. 6	6. Jeżeli prawo użytkownika zasobów numeracyjnych obejmuje ich ekstraterytorialne użytkowanie na terenie Unii zgodnie z art. 93 ust. 4, krajowy organ regulacyjny lub inny właściwy organ obwarowuje te prawa użytkownika szczególnymi warunkami, aby zapewnić zgodność z wszystkimi odnośnymi krajowymi przepisami z zakresu ochrony konsumentów i przepisami prawa krajowego regulującymi użytkowanie zasobów numeracyjnych, obowiązującymi w państwach członkowskich, w których użytkowane są dane zasoby numeracyjne.	T	Art. 159 ust. 9	Art. 159 9. Przyznanie prawa do wykorzystywania zasobów numeracji transgranicznie na terenie Unii Europejskiej określa warunki jej wykorzystywania uwzględniające przestrzeganie praw konsumentów i zasad użytkowania zasobów numeracji w państwach członkowskich, w których ta numeracja będzie użytkowana.

	<p>Na wniosek krajowego organu regulacyjnego lub innego właściwego organu państwa członkowskiego, w którym użytkowane są zasoby numeracyjne, wykazujący naruszenie obowiązujących w tym państwie członkowskim odnośnych przepisów z zakresu ochrony konsumentów lub przepisów prawa krajowego dotyczących użytkowania zasobów numeracyjnych, krajowy organ regulacyjny lub inny właściwy organ państwa członkowskiego, w którym przyznano prawa użytkowania zasobów numeracyjnych, egzekwuje warunki, którymi obwarowano te prawa na mocy akapitu pierwszego niniejszego ustępu, zgodnie z art. 30, w tym w poważnych przypadkach – cofając prawa ekstraterytorialnego użytkowania zasobów numeracyjnych przyznane danemu przedsiębiorstwu.</p> <p>BEREC ułatwia i koordynuje wymianę informacji między właściwymi organami różnych zaangażowanych państw członkowskich oraz zapewnia odpowiednią koordynację prowadzonych przez nie prac.</p>	T	Art. 159 ust. 9 w zw. z art. 161 ust. 1 pkt 3	Art. 161. 1. Prezes UKE może cofnąć prawo do wykorzystywania zasobów numeracji albo zmienić jego zakres, jeżeli: <ol style="list-style-type: none"> 1) nastąpiły zmiany we właściwym planie numeracji krajowej dla publicznych sieci telekomunikacyjnych; 2) podmiot, który uzyskał w drodze decyzji prawo do wykorzystywania zasobów numeracji, nie wykorzystuje przyznanego zakresu numeracji w sposób efektywny pod względem ilościowym, a w przypadku numerów dostępu i podobnych pojedynczych numerów nie uruchomił usługi określonej takim numerem w terminie 12 miesięcy od otrzymania decyzji o przyznaniu prawa do wykorzystywania zasobów numeracji; 3) podmiot, który uzyskał w drodze decyzji prawo do wykorzystywania zasobów numeracji, wykorzystuje przyznaną numerację w sposób niezgodny z warunkami przyznania numeracji lub jej przeznaczeniem określonym we właściwym planie numeracji krajowej dla publicznych sieci telekomunikacyjnych; 4) podmiot, który uzyskał w drodze decyzji prawo do wykorzystywania zasobów numeracji, nie wnosi opłat za prawo do wykorzystywania numeracji.
Art. 94 ust. 7	7. Niniejszy artykuł ma także zastosowanie, w przypadku gdy krajowe organy regulacyjne lub inne właściwe organy przyznają prawa użytkowania zasobów numeracyjnych przedsiębiorstwom innym niż dostawcy sieci lub usług łączności elektronicznej zgodnie z art. 93 ust. 2.	T	Art. 159 – 161	Przepisy dotyczące gospodarowania numeracją są takie same bez względu na podmiot uzyskujący przydział numeracji.
Art. 95	Opłaty za prawo użytkowania zasobów numeracyjnych <p>Państwa członkowskie mogą zezwolić krajowym organom regulacyjnym lub innym właściwym organom na nakładanie opłat za prawo użytkowania zasobów numeracyjnych,</p>	T	Art. 25	Art. 25. 1. Podmiot, który uzyskał w drodze decyzji prawo do wykorzystywania zasobów numeracji, uiszcza roczne opłaty za prawo do wykorzystywania zasobów numeracji. <p>2. Opłaty, o których mowa w ust. 1, obejmują pełny rok kalendarzowy. Jeżeli w danym roku kalendarzowym podmiot posiada prawo do wykorzystywania zasobów numeracji przez okres krótszy od roku kalendarzowego, uiszcza on</p>

	<p>które odzwierciedlają potrzebę zapewnienia optymalnego wykorzystania tych zasobów. Państwa członkowskie zapewniają, by takie opłaty były obiektywnie uzasadnione, przejrzyste, niedyskryminacyjne i proporcjonalne stosownie do celu, jakiemu mają służyć, oraz by uwzględniały cele określone w art. 3.</p>		<p>opłatę w wysokości odpowiadającej 1/12 rocznej opłaty za każdy rozpoczęty miesiąc kalendarzowy, w którym podmiotowi to prawo przysługiwało.</p> <p>3. W przypadku cofnięcia przydziału numeracji lub zmiany jego zakresu z przyczyn określonych w art. 161 ust. 1 pkt 2–4 i ust. 2 podmiot uiszcza opłaty, o których mowa w ust. 1, obejmujące pełny rok kalendarzowy.</p> <p>4. Opłaty, o których mowa w ust. 1, uiszcza się jednorazowo za cały rok, za który są należne, lub w ratach półrocznych w wysokości równej 1/2 tych opłat.</p> <p>5. Opłaty, o których mowa w ust. 1, nie mogą być wyższe niż:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) za numer abonencki – 0,44 zł; 2) za numer dla komunikacji maszyna-maszyna – 0,35 zł; 3) za wyróżnik AB sieci telekomunikacyjnej przyznany podmiotowi wykonującemu działalność telekomunikacyjną – czterdziestopięciokrotność przeciętnego wynagrodzenia; 4) za wyróżnik ruchomej sieci telekomunikacyjnej (PLMN) – czterystapięćdziesięciokrotność przeciętnego wynagrodzenia; 5) za wyróżnik dla komunikacji maszyna-maszyna – trzystasześćdziesięciokrotność przeciętnego wynagrodzenia; 6) za numer dostępu do sieci (NDS) – piętnastokrotność przeciętnego wynagrodzenia; 7) za numer 118CDU – piętnastokrotność przeciętnego wynagrodzenia; 8) za numer dostępu do sieci teleinformatycznej (NDSI) – 687,50 zł; 9) za numer strefowy abonenckich usług specjalnych za każdą strefę numeracyjną, w której przysługuje prawo do wykorzystywania numeru – 40% przeciętnego wynagrodzenia; 10) za krajowy numer dostępu do usług sieci inteligentnej – 35 zł; 11) za numer DNIC+PNIC w sieci transmisji danych z komutacją pakietów – dziewięciokrotność przeciętnego wynagrodzenia; 12) za numer punktu sygnalizacyjnego – trzykrotność przeciętnego wynagrodzenia; 13) za numer zamkniętej grupy użytkowników (CUG) za każde osiem numerów CUG – 68,75 zł; 14) za kod sieci ruchomej (MNC) – 25% przeciętnego wynagrodzenia; 15) za kod sieci ATM – 25% przeciętnego wynagrodzenia; 16) za numer rutingowy (NR) – 22,5% przeciętnego wynagrodzenia. <p>6. Za numery alarmowe, z którymi połączenia są bezpłatne dla abonentów, opłata nie jest pobierana. 7. Obowiązek uiszczenia opłat, o których mowa w ust. 1, ustaje nie później niż z upływem 30 dni od dnia złożenia wniosku o rezygnacji z prawa do wykorzystywania zasobów numeracji.</p>
--	---	--	---

				<p>8. Prezes UKE corocznie, w terminie do dnia 31 marca, informuje na stronie podmiotowej BIP UKE, o wysokości opłat, o których mowa w ust. 5, w kolejnym roku kalendarzowym.</p> <p>9. Minister właściwy do spraw informatyzacji w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, wysokość, terminy i sposób uiszczania opłat, o których mowa w ust. 1, mając na uwadze kwoty określone w ust. 5 oraz warunki wykorzystania zasobów numeracji, a także kierując się kosztami prowadzenia gospodarki zasobami numeracji oraz potrzebą zagwarantowania optymalnego wykorzystania zasobów numeracji.</p>
Art. 96	Infolinia umożliwiająca zgłaszanie przypadków zaginięcia dzieci i telefon zaufania dla dzieci			
Art. 96 ust. 1	1. Państwa członkowskie zapewniają, aby użytkownicy końcowi mieli bezpłatny dostęp do usługi umożliwiającej połączenie z infolinią pozwalającą zgłaszać przypadki zaginięcia dzieci. Infolinia ta jest udostępniana pod numerem „116000”.	T	Art. 165 ust. 2 i 3	<p>Art. 165 (...)</p> <p>2. Numery zaczynające się od 116 przeznaczone są do świadczenia usług o walorze społecznym, przy czym:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) numer 116000 stanowi numer infolinii umożliwiającej zgłaszanie przypadków zaginięcia dzieci; 2) numer 116111 stanowi numer telefonu zaufania dla dzieci. <p>3. Połączenia do numerów zaczynających się od 116 są bezpłatne dla użytkowników końcowych. (...)</p>
Art. 96 ust. 2	2. Państwa członkowskie zapewniają, aby użytkownicy końcowi z niepełnosprawnościami w możliwie jak największym stopniu mieli dostęp do usług świadczonych pod numerem „116000”. Środki wprowadzane w celu ułatwienia użytkownikom końcowym z niepełnosprawnościami dostępu do tych usług podczas podróży w innych państwach członkowskich opierają się na zapewnieniu zgodności z odpowiednimi normami lub specyfikacjami ustanowionymi zgodnie z art. 39.	T	Art. 334 ust. 1	Art. 334. 1. Dostawca usług komunikacji elektronicznej zapewnia użytkownikom końcowym z niepełnosprawnościami dostęp do świadczonych przez siebie usług i dostęp do świadczonych przez siebie usług równoważny dostępowi do usług komunikacji elektronicznej z jakiego korzysta większość użytkowników końcowych, oraz publikuje informacje o tych udogodnieniach i usługach na swojej stronie internetowej.

Art. 96 ust. 3	3. Państwa członkowskie przyjmują odpowiednie środki w celu zapewnienia, aby organ lub przedsiębiorstwo, któremu został przydzielony numer „116000”, przeznaczył zasoby niezbędne do funkcjonowania infolinii.	N		Kwestia finansowania numeru 116000 nie jest regulowana w ustawie. Dysponent numeru 116000 może przystępować do otwartych konkursów i otrzymywać dotacje z budżetu państwa.
Art. 96 ust. 4	4. Państwa członkowskie i Komisja zapewniają, aby użytkownicy końcowi byli odpowiednio informowani o istnieniu i korzystaniu z usług świadczonych pod numerem „116000” i, w stosownych przypadkach, pod numerem „116111”.	T	Art. 165 ust. 4	Art. 165 4. Minister właściwy do spraw administracji publicznej prowadzi działania w zakresie zwiększania świadomości społecznej i wiedzy na temat numeru 116000 i 116111.
Art. 97	Dostęp do numerów i usług			
Art. 97 ust. 1	1. Państwa członkowskie zapewniają, aby – w przypadku gdy jest to ekonomicznie wykonalne, z wyjątkiem sytuacji, gdy wywoływany użytkownik końcowy postanowił ze względów ekonomicznych ograniczyć dostęp stron wywołujących z poszczególnych obszarów geograficznych – krajowe organy regulacyjne lub inne właściwe organy podejmowały wszelkie niezbędne kroki w celu zapewnienia, aby użytkownicy końcowi mieli możliwość: a) dostępu w Unii do usług wykorzystujących numery niegeograficzne oraz możliwość korzystania z takich usług; oraz b) dostępu, niezależnie od technologii i urządzeń wykorzystywanych przez operatora, do wszystkich numerów w Unii, również numerów uwzględnionych w krajowych planach numeracji państw członkowskich	T	Art. 332	Art. 332 1. Operator publicznej sieci telekomunikacyjnej, w której świadczone są usługi komunikacji głosowej, zapewnia użytkownikom końcowym swojej sieci oraz użytkownikom końcowym z innych państw członkowskich, w przypadku gdy jest to technicznie i ekonomicznie wykonalne, możliwość dostępu: 1) w Unii Europejskiej do usług wykorzystujących numery niegeograficzne oraz możliwość korzystania z takich usług; 2) do wszystkich numerów w Unii Europejskiej, w tym numerów uwzględnionych w krajowych planach numeracji i należących do powszechnej międzynarodowej sieci bezpłatnych numerów telefonicznych (UIFN), niezależnie od technologii i urządzeń wykorzystywanych przez operatora. 2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do przypadków, gdy wywoływany abonent ograniczył połączenia przychodzące od użytkowników końcowych zlokalizowanych w poszczególnych obszarach geograficznych. 3. Prezes UKE na wniosek operatora publicznej sieci telekomunikacyjnej, w której świadczone są usługi komunikacji głosowej, może, w drodze decyzji, zawiesić realizację lub ograniczyć zakres realizacji obowiązku, o którym mowa w ust. 1, jeżeli ze względów technicznych lub ekonomicznych wnioskodawca nie ma możliwości realizacji tego obowiązku w całości lub części. W przypadku zawieszenia realizacji obowiązku na czas oznaczony, Prezes UKE w decyzji określa także harmonogram przystosowania sieci wnioskodawcy do realizacji obowiązku objętego wnioskiem.

	i należących do powszechnej międzynarodowej sieci bezpłatnych numerów telefonicznych (UIFN).			
Art. 97 ust. 2	2. Państwa członkowskie zapewniają, aby krajowe organy regulacyjne lub inne właściwe organy mogły wymagać od podmiotów udostępniających publiczne sieci łączności elektronicznej lub świadczących publicznie dostępne usługi łączności elektronicznej zablokowania w indywidualnych przypadkach dostępu do numerów lub usług, w przypadku gdy jest to uzasadnione ze względu na oszustwo lub nadużycie, oraz wymagać, aby w takich przypadkach dostawcy usług łączności elektronicznej wstrzymali wypłatę dochodów z odpowiednich połączeń wzajemnych lub innych usług.	T	Art. 343	Art. 343. 1. Prezes UKE może, gdy jest to uzasadnione ochroną użytkowników końcowych przed nadużyciami telekomunikacyjnymi lub innymi nadużyciami z wykorzystaniem sieci telekomunikacyjnej, w drodze decyzji, nakazać: 1) przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej zablokowanie dostępu do numeru lub usługi oraz nałożyć obowiązek wstrzymania pobierania opłat za połączenia lub usługi zrealizowane po upływie tego terminu; 2) podmiotowi realizującemu dodatkowe świadczenie zaprzestanie świadczenia usługi; 3) usługodawcy w rozumieniu ustawy z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną (Dz. U. z 2020 r. poz. 344) usunięcie wszystkich publicznie dostępnych informacji zawartych w systemie teleinformatycznym, którym posługuje się usługodawca, zmierzających do promocji lub reklamy numeru lub usługi z dodatkowym świadczeniem. 2. W decyzji, o której mowa w ust. 1 pkt 1 i 2, Prezes UKE określa termin na zablokowanie dostępu do numeru lub usługi lub zaprzestanie świadczenia usługi nie krótszy niż 6 godzin od momentu doręczenia decyzji. 3. Decyzja, o której mowa w ust. 1 pkt 1 i 2, może być ogłoszona ustnie przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej lub podmiotowi realizującemu dodatkowe świadczenie. Decyzja ogłoszona ustnie doręczana jest stronie na piśmie w terminie 14 dni od dnia jej ogłoszenia. 4. Decyzji, o której mowa w ust. 1, nadaje się rygor natychmiastowej wykonalności. 5. Decyzję, o której mowa w ust. 1 pkt 1, dotyczącą usługi z dodatkowym świadczeniem lub numeru wykorzystywanego do świadczenia usługi z dodatkowym świadczeniem doręcza się także podmiotowi realizującemu dodatkowe świadczenie.
Art. 98	Klauzula wyłączająca niektóre mikroprzedsiębiorstwa Z wyjątkiem art. 99 i 100, niniejszy tytuł nie ma zastosowania do mikroprzedsiębiorstw świadczących usługi łączności interpersonalnej niewykorzystujące numerów, chyba że	T	Art. 277	Art. 277. 1. Przepisów niniejszego rozdziału, z wyjątkiem art. 292 ust. 1, nie stosuje się do przedsiębiorców komunikacji elektronicznej świadczących wyłącznie usługi komunikacji interpersonalnej niewykorzystujące numerów będących mikroprzedsiębiorcami w rozumieniu ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców. 2. Przedsiębiorca, o którym mowa w ust. 1, informuje użytkowników końcowych przed zawarciem umowy o świadczenie usług komunikacji elektronicznej o wyłączeniu stosowania przepisu, o którym mowa w ust. 1.

	<p>świadczą oni także inne usługi łączności elektronicznej.</p> <p>Państwa członkowskie zapewniają, aby użytkownicy końcowi byli informowani o wyłączeniu, o którym mowa w ust. 1 przed zawarciem umowy z mikroprzedsiębiorstwem korzystającym z takiego wyłączenia</p>			
Art. 99	<p>Niedyskryminacja</p> <p>Dostawcy sieci lub usług łączności elektronicznej nie stosują wobec użytkowników końcowych żadnych innych wymogów lub ogólnych warunków dotyczących dostępu do tych sieci lub usług lub ich używania ze względów związanych z obywatelstwem, miejscem zamieszkania lub miejscem siedziby użytkownika końcowego, chyba że takie inne traktowanie jest obiektywnie uzasadnione.</p>	T	Art. 292 ust. 1	Art. 292. 1. Przedsiębiorca komunikacji elektronicznej zapewnia, aby warunki dostępu do usługi komunikacji elektronicznej nie dyskryminowały użytkowników końcowych ze względu na obywatelstwo, miejsce zamieszkania lub miejsce ich siedziby, chyba że ustanowienie odmiennych warunków jest obiektywnie uzasadnione lub wynika z obowiązujących przepisów.
Art. 100	Gwarancje praw podstawowych			
Art. 100 ust. 1	1. Krajowe środki dotyczące dostępu użytkowników końcowych do usług i aplikacji lub korzystania z nich za pośrednictwem sieci łączności elektronicznej przestrzegają postanowień Karty.	T		Realizacja tego warunku wynika z ogółu przepisów dotyczących dostępu i korzystania z usług.
Art. 100 ust. 2	2. Jeżeli jakikolwiek środek związany z dostępem użytkowników końcowych – za pomocą sieci łączności elektronicznej – do usług i aplikacji lub z korzystaniem taką drogą z usług lub aplikacji mógłby ograniczyć wykonywanie praw lub wolności uznanych przez Kartę, nakłada się go wyłącznie wtedy, gdy jest przewidziany przepisami prawa i przestrzega tych praw lub wolności, jest proporcjonalny, konieczny oraz autentycznie realizuje cele leżące w interesie ogólnym	T		Wskazane warunki są uwzględnione w całości przepisów regulujących prawa użytkowników końcowych.

	uznane przez prawo Unii lub potrzebę ochrony praw i wolności innych osób zgodnie z art. 52 ust. 1 Karty i z ogólnymi zasadami prawa Unii, w tym z prawem do skutecznego środka odwoławczego i do rzetelnego procesu. Środki takie stosuje się wyłącznie z należyтым poszanowaniem zasady domniemania niewinności i prawa do prywatności. Gwarantuje się uprzednią rzetelną i bezstronną procedurę, uwzględniającą prawo zainteresowanej osoby lub zainteresowanych osób do bycia wysłuchanymi, z zastrzeżeniem potrzeby ustanowienia dla należytych ustalonych pilnych przypadków odpowiednich warunków oraz zabezpieczeń proceduralnych zgodnych z Kartą.			
Art. 101	Poziom harmonizacji			
Art. 101 ust. 1	1. Państwa członkowskie nie utrzymują w swoim prawie krajowym ani do niego nie wprowadzają przepisów dotyczących ochrony użytkowników końcowych, odbiegających od art. 102–115, w tym bardziej lub mniej rygorystycznych przepisów w celu zapewnienia różnego poziomu ochrony, chyba że przepisy niniejszego tytułu stanowią inaczej.	N		Wdrożenie tego artykułu wynika z brzmienia ogółu przepisów dotyczących użytkowników końcowych.
Art. 101 ust. 2	2. Do dnia 21 grudnia 2021 r. państwa członkowskie mogą nadal stosować bardziej rygorystyczne krajowe przepisy dotyczące ochrony konsumentów odbiegające od przepisów określonych w art. 102–115, pod warunkiem że te przepisy obowiązywały w dniu 20 grudnia 2018 r., a wszelkie ograniczenia dla funkcjonowania rynku wewnętrznego z nich wynikające są proporcjonalne do celu, jakim jest ochrona konsumentów.	N		Przepis nie wymaga implementacji.

	Państwa członkowskie powiadamiają Komisję do dnia 21 grudnia 2019 r. o wszelkich krajowych przepisach, które mają być stosowane na podstawie niniejszego ustępu.			
Art. 102	Wymogi informacyjne dotyczące umów	T		
Art. 102 ust. 1	<p>1. Zanim konsument zostanie związany umową lub odnośną ofertą, podmioty świadczące publicznie dostępne usługi łączności elektronicznej inne niż usługi transmisji używane do świadczenia usług łączności maszyna–maszyna przekazują informacje, o których mowa w art. 5 i 6 dyrektywy 2011/83/UE, oprócz informacji wymienionych w załączniku VIII do niniejszej dyrektywy w zakresie, w jakim te informacje dotyczą usługi, którą te podmioty świadczą.</p> <p>Informacje te przekazywane są w jasny i zrozumiały sposób na trwałym nośniku w rozumieniu art. 2 pkt 10 dyrektywy 2011/83/UE lub, w wypadku gdy przekazanie informacji na trwałym nośniku nie jest możliwe, w postaci udostępnionego przez dostawcę, łatwego do pobrania udostępniane przez dostawcę. Dostawca wyraźnie zwraca uwagę konsumentów na dostępność tego dokumentu i wskazuje na potrzebę jego pobrania do celów dowodowych, dostępu w przyszłości i odtworzenia w niezmienionej postaci.</p> <p>Na żądanie, informacje te są przekazywane w formie dostępnym dla użytkowników końcowych z niepełnosprawnościami zgodnie z prawem Unii harmonizującym wymogi dotyczące dostępności produktów i usług.</p>	T	Art. 279, 286	<p>Art. 279. 1. Przed zawarciem z konsumentem umowy o świadczenie usług komunikacji elektronicznej, w zakresie usług komunikacji elektronicznej innych niż usługi transmisji danych używane do świadczenia usług komunikacji maszyna-maszyna, dostawca usług komunikacji elektronicznej doręcza konsumentowi, na trwałym nośniku dotyczące tej usługi informacje, o których mowa w ust. 2–6, zwane dalej „informacjami przedumownymi”.</p> <p>2. Informacje przedumowne określają:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) główne cechy każdej usługi, w tym wszelkie minimalne poziomy jakości usług, a w przypadku usług innych niż usługi dostępu do internetu - konkretne gwarantowane parametry jakości, albo oświadczenie o braku minimalnych poziomów jakości usług; 2) cenę usługi, w tym cenę za jej aktywację, opłatę abonamentową lub inną okresową opłatę, cenę za jednostkę rozliczeniową usługi oraz inne powtarzalne lub oparte na zużyciu opłaty; 3) okres obowiązywania umowy oraz warunki przedłużenia i sposób zakończenia obowiązywania umowy, w tym: <ol style="list-style-type: none"> a) minimalne wykorzystanie usługi lub okres obowiązywania umowy wymagany do skorzystania z warunków promocyjnych, b) warunki zmiany dostawcy usług komunikacji elektronicznej oraz wysokość i zasady wypłaty odszkodowania za opóźnienia lub nadużycia związane ze zmianą dostawcy usług komunikacji elektronicznej, a także procedury stosowane w tym zakresie, c) zasady zwrotu pozostałych na koncie środków z doładowań – w przypadku usług przedpłaconych, d) odszkodowanie należne w momencie wypowiedzenia umowy w trybie art. 298 ust. 1, wraz z informacją na temat odblokowania telekomunikacyjnego urządzenia końcowego zakupionego w ramach umowy o świadczenie usług komunikacji elektronicznej, zwanego dalej „promocyjnym urządzeniem końcowym”, lub warunki jego zwrotu w przypadku nieskorzystania z uprawnienia, o którym mowa w art. 303, ze wskazaniem strony, która poniesie koszt tego zwrotu;

				<p>4) wysokość odszkodowania oraz zasady i termin jego wypłaty, w szczególności w przypadku, gdy nie został osiągnięty określony w umowie poziom jakości świadczonej usługi lub jeżeli dostawca usług komunikacji elektronicznej nie zareagował odpowiednio na naruszenie bezpieczeństwa, zagrożenie lub lukę w systemie bezpieczeństwa;</p> <p>5) zakres działań podejmowanych przez dostawcę usług komunikacji elektronicznej w związku z przypadkami naruszenia bezpieczeństwa sieci lub usług, zagrożeniami takiego naruszenia lub podatnością na wystąpienie naruszenia, które mogą mieć wpływ na usługi świadczone konsumentowi.</p> <p>3. W przypadku umowy o świadczenie usług komunikacji elektronicznej w zakresie usługi dostępu do internetu lub usługi komunikacji interpersonalnej dostawca tych usług w ramach informacji przedumownych doręcza również informacje o:</p> <p>1) wszelkich oferowanych minimalnych poziomach jakości usługi, z uwzględnieniem parametrów istotnych dla użytkowników końcowych z niepełnosprawnościami, metod ich pomiaru, treści i formy publikacji informacji oraz mechanizmów certyfikacji jakości, w tym o:</p> <p>a) opóźnieniach transmisji pakietów danych, zmienności tych opóźnień, utracie pakietów danych – w odniesieniu do usług dostępu do internetu,</p> <p>b) czasie realizacji połączenia, prawdopodobieństwie wystąpienia nieudanego wywołania połączenia lub opóźnieniu w wywołaniu połączenia – w odniesieniu do usługi komunikacji interpersonalnej, w której dostawca kontroluje co najmniej kilka elementów sieci lub ma służącą do tego celu umowę o gwarantowaniu poziomu usług z przedsiębiorcą komunikacji elektronicznej zapewniającym dostęp do sieci;</p> <p>2) warunkach korzystania z udostępnionego przez dostawcę usług abonentowi na czas obowiązywania umowy o świadczenie usług komunikacji elektronicznej telekomunikacyjnego urządzenia końcowego, zwanego dalej „wydanym urządzeniem końcowym”, w tym o związanych z tym opłatach;</p> <p>3) cenie usługi z uwzględnieniem informacji dotyczących:</p> <p>a) każdego z pakietów taryfowych przewidzianych umową w zakresie:</p> <ul style="list-style-type: none"> – rodzaju oferowanych usług, – liczby jednostek rozliczeniowych dostępnych w ramach pakietu taryfowego w okresie rozliczeniowym, cen za jednostkę
--	--	--	--	---

				<p>rozliczeniową usługi po wykorzystaniu tego pakietu oraz innych powtarzalnych opłat,</p> <p>b) możliwości przeniesienia niewykorzystanej w okresie rozliczeniowym liczby jednostek rozliczeniowych na kolejny okres rozliczeniowy, jeżeli opcja ta dostępna jest w umowie – w przypadku planu taryfowego obejmującego wstępnie ustaloną liczbę jednostek rozliczeniowych,</p> <p>c) środków zapewnienia przejrzystości rachunku i monitorowania poziomu wykorzystania usługi,</p> <p>d) numerów lub usług, które podlegają szczególnym warunkom cenowym, w tym usług z dodatkowym świadczeniem, ceny za jednostkę rozliczeniową usługi albo w przypadku usługi taryfikowanej za całe połączenie – ceny za połączenie,</p> <p>e) ceny poszczególnych elementów umowy, o której mowa w art. 299, jeżeli usługi lub urządzenia oferowane na podstawie tej umowy są również oferowane oddzielnie,</p> <p>f) warunków i opłat dotyczących usług posprzedażnych, obsługi klienta i konserwacji,</p> <p>g) sposobów uzyskania informacji na temat obowiązujących cen i kosztów usług serwisowych;</p> <p>4) warunkach rezygnacji z oferty wiązanej lub jej elementów;</p> <p>5) danych osobowych, które są przekazywane przed rozpoczęciem świadczenia usługi i przetwarzane w związku z jej świadczeniem;</p> <p>6) udogodnieniach i usługach przeznaczonych dla użytkowników końcowych z niepełnosprawnościami oraz sposobie uzyskania aktualnych informacji;</p> <p>7) sposobach inicjowania procedur pozasądowego rozwiązywania sporów, w tym sporów krajowych i transgranicznych.</p> <p>4. W przypadku umowy o świadczenie usług komunikacji elektronicznej w zakresie usługi komunikacji interpersonalnej wykorzystującej numery dostawca usług komunikacji elektronicznej, w ramach informacji przedumownych, doręcza również informacje o:</p> <p>1) ograniczeniach w kierowaniu połączeń do numerów alarmowych lub ograniczeniach w dostępie do informacji o lokalizacji dzwoniącego użytkownika końcowego ze względu na brak możliwości technicznych;</p> <p>2) prawie decydowania o umieszczaniu danych abonenta w spisie abonentów oraz rodzaju danych umieszczonych w spisie.</p> <p>5. W przypadku umowy o świadczenie usług komunikacji elektronicznej w zakresie usługi dostępu do internetu dostawca tej usługi, w ramach informacji</p>
--	--	--	--	---

				<p>przedumownych, doręcza również informacje, o których mowa w art. 4 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/2120 z dnia 25 listopada 2015 r. ustanawiającego środki dotyczące dostępu do otwartego internetu i dotyczące opłat detalicznych za uregulowane usługi łączności wewnętrznej oraz zmieniającego dyrektywę 2002/22/WE, a także rozporządzenie (UE) nr 531/2012.</p> <p>6. Informacje przedumowne w zakresie, w jakim nie zostało to uwzględnione w ust. 2–5, zawierają pozostałe informacje wynikające z:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) art. 8 ustawy z dnia 30 maja 2014 r. o prawach konsumenta – w przypadku umów innych niż umowy zawierane poza lokalem przedsiębiorstwa lub na odległość; 2) art. 12 ustawy z dnia 30 maja 2014 r. o prawach konsumenta – w przypadku umów zawieranych poza lokalem przedsiębiorstwa lub na odległość. <p>7. W przypadku zawierania umowy o świadczenie usług przedpłaconych oraz w przypadku, gdy nie jest możliwe doręczenie na trwałym nośniku informacji, o których mowa w ust. 2–6, dostawca usług komunikacji elektronicznej udostępnia je w postaci łatwych do pobrania dokumentów, ze wskazaniem ich źródła kierującego bezpośrednio do tych dokumentów, z pouczeniem o konieczności ich pobrania i utrwalenia w celu zachowania możliwości ich późniejszego odtworzenia w niezmienionej postaci, dla celów dowodowych.</p> <p>8. Zaakceptowane przez konsumenta informacje przedumowne stają się integralną częścią umowy o świadczenie usług komunikacji elektronicznej, o której mowa w art. 282 lub art. 284, i nie podlegają zmianie, chyba że umawiające się strony wyraźnie postanowią inaczej.</p> <p>Art. 286. Na żądanie konsumenta z niepełnosprawnościami informacje przedumowne, zwięzłe podsumowanie warunków umowy oraz pozostałe informacje zawarte w umowie o świadczenie usług komunikacji elektronicznej, o których mowa w art. 282 lub art. 284, doręczane są w postaci dostępnej dla osób z niepełnosprawnościami.</p>
Art. 102 ust. 2	2. Informacje, o których mowa w ust. 1, 3 i 5, przekazuje się również użytkownikom końcowym, którzy są mikroprzedsiębiorstwami lub małymi przedsiębiorstwami lub organizacjami non-profit, chyba że wyraźnie zgodzili się oni, by odnośne przepisy	T	Art. 287	Art. 287. 1. Przepisy art. 279–282, art. 286, art. 295 ust. 1, art. 299 ust. 1 i 3, art. 311 oraz art. 325 stosuje się odpowiednio do użytkownika końcowego będącego mikroprzedsiębiorcą, małym przedsiębiorcą lub organizacją pozarządową w rozumieniu art. 3 ust. 2 ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie (Dz. U. z 2020 r. poz. 1057,

	w całości lub w części nie miały do nich zastosowania.			z późn. zm. ⁷⁾), chyba że wyraził on, najpóźniej w chwili zawarcia umowy o świadczenie usług komunikacji elektronicznej, zgodę na to, że przepisy te nie będą miały do niego zastosowania. 2. Zgoda, o której mowa w ust. 1, może zostać wyrażona w umowie o świadczenie usług komunikacji elektronicznej.
Art. 102 ust. 3	3. Dostawcy świadczący publicznie dostępne usługi łączności elektronicznej inne niż usługi transmisji używane do świadczenia usług łączności maszyna–maszyna przekazują konsumentom zwięzłe i łatwe do odczytania podsumowanie warunków umowy. To podsumowanie zawiera główne elementy spośród wymogów informacyjnych zgodnie z ust. 1. Te główne elementy obejmują co najmniej: a) nazwę, adres i dane kontaktowe dostawcy oraz, jeśli są one inne, dane kontaktowe na potrzeby składania skarg; b) główne cechy każdej świadczonej usługi; c) odpowiednie ceny z tytułu aktywacji usługi łączności elektronicznej i wszelkie powtarzalne lub oparte na zużyciu opłaty, w przypadku gdy usługa jest świadczona za bezpośrednią opłatą pieniężną; d) okres obowiązywania umowy oraz warunki jej przedłużenia i rozwiązania;	T	Art. 281 ust. 1 i 2	Art. 281.1. Dostawca usług komunikacji elektronicznej przed zawarciem z konsumentem umowy o świadczenie usług komunikacji elektronicznej, w zakresie usług komunikacji elektronicznej innych niż usługi transmisji danych używane do świadczenia usług komunikacji maszyna-maszyna, bezpłatnie doręcza konsumentowi na trwałym nośniku podsumowanie głównych elementów informacji przedumownych, zgodne z wzorem określonym w akcie wykonawczym, o którym mowa w art. 102 ust. 3 EKŁE, zawierające w szczególności: 1) nazwę, adres i dane kontaktowe dostawcy oraz dane kontaktowe na potrzeby składania reklamacji, jeśli są one inne, 2) główne cechy każdej świadczonej usługi, 3) cenę usługi, w tym cenę za jej aktywację, opłatę abonamentową lub inną okresową opłatę i cenę za jednostkę rozliczeniową usługi, 4) okres obowiązywania umowy oraz warunki jej przedłużenia i zakończenia obowiązywania, 5) informacje, czy i w jakim zakresie udogodnienia i usługi przeznaczone są dla użytkowników końcowych z niepełnosprawnościami, 6) podsumowanie informacji wymaganych na podstawie art. 4 ust. 1 lit. d oraz e rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/2120 z dnia 25 listopada 2015 r. ustanawiającego środki dotyczące dostępu do otwartego internetu i dotyczące opłat detalicznych za uregulowane usługi łączności wewnętrznej oraz zmieniającego dyrektywę 2002/22/WE, a także rozporządzenie (UE) nr 531/2012 w odniesieniu do usług dostępu do internetu – zwane dalej „zwięzłym podsumowaniem warunków umowy”. 3. W przypadku gdy z uwagi na obiektywne przyczyny techniczne nie jest możliwe przedstawienie konsumentowi zwięzłego podsumowania warunków umowy przed zawarciem umowy, dostawca usług komunikacji elektronicznej przedstawia je niezwłocznie. Oświadczenie konsumenta o zawarciu umowy

⁷⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2020 r. poz. 1038, 1243, 1535 i 2490 oraz z 2022 r. poz. 857 i 1079.)

	<p>e) stopień, w jakim dane produkty i usługi przeznaczone są dla użytkowników końcowych z niepełnosprawnościami;</p> <p>f) w odniesieniu do usług dostępu do internetu – podsumowanie informacji wymaganych na podstawie art. 4 ust. 1 lit. d) i e) rozporządzenia (UE) 2015/2120.</p> <p>Do dnia 21 grudnia 2019 r. Komisja, po przeprowadzeniu konsultacji z BEREC, przyjmie akt wykonawczy określający formularz zawierający podsumowanie warunków umowy, który ma być używany przez dostawców w celu spełnienia ich obowiązków wynikających z niniejszego ustępu.</p> <p>Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 118 ust. 4.</p> <p>Dostawcy usług podlegających obowiązkom na mocy ust. 1 należycie podają wymagane informacje w formularzu zawierającym podsumowanie warunków umowy i przekazują to podsumowanie warunków umowy bezpłatnie konsumentom przed zawarciem umowy, w tym umów zawieranych na odległość. W przypadku gdy z uwagi na obiektywne powody techniczne nie jest możliwe przedstawienie podsumowania warunków umowy w danym momencie, przedstawia się je później bez zbędnej zwłoki, a umowa staje się skuteczna, gdy konsument potwierdzi swoją zgodę po otrzymaniu tego podsumowania warunków umowy.</p>			<p>jest skuteczne, jeżeli zostało potwierdzone po otrzymaniu tego podsumowania. (...)</p>
--	--	--	--	---

Art. 102 ust. 4	4. Informacje, o których mowa w ust. 1 i 3, stają się integralną częścią umowy i nie podlegają zmianie, chyba że umawiające się strony wyraźnie postanowią inaczej.	T	Art. 281 ust. 3	Art. 281 (...) 3. Zaakceptowane przez konsumenta zwięzłe podsumowanie warunków umowy staje się integralną częścią umowy o świadczenie usług komunikacji elektronicznej, o której mowa w art. 282 lub art. 284, i nie podlega zmianie, chyba że umawiające się strony wyraźnie postanowią inaczej.
Art. 102 ust. 5	5. W przypadku gdy usługi dostępu do internetu lub publicznie dostępne usługi łączności interpersonalnej są rozliczane w oparciu o czas albo ilość wykorzystanych danych lub jednostek, ich dostawcy oferują konsumentom narzędzie pozwalające monitorować i kontrolować wykorzystanie każdej z tych usług. Narzędzie to obejmuje dostęp do aktualnych informacji dotyczących poziomu wykorzystania usług uwzględnionych w planie taryfowym. W szczególności dostawcy powiadamiają konsumentów przed osiągnięciem pułapów zużycia ilości danych, ustalonych przez właściwe organy w porozumieniu, w stosownych przypadkach, z krajowymi organami regulacyjnymi i zawartych w ich planach taryfowych i gdy usługa zawarta w ich planie taryfowym zostanie w pełni wykorzystana.	T	Art. 311 ust. 1 i 2	Art. 311. 1. Dostawca usługi dostępu do internetu lub usługi komunikacji interpersonalnej rozliczanych w oparciu o czas albo ilość wykorzystanych danych lub jednostek taryfikacyjnych zapewnia konsumentowi narzędzie umożliwiające monitorowanie oraz kontrolowanie wykorzystania tych usług, obejmujące dostęp do aktualnych informacji w tym zakresie. 2. Dostawca, o którym mowa w ust. 1, powiadamia konsumenta o: 1) zbliżającym się osiągnięciu limitu zużycia usługi w ramach wybranego przez niego pakietu taryfowego – przed osiągnięciem tego limitu; 2) całkowitym wykorzystaniu tego limitu – niezwłocznie po jego wykorzystaniu. (...)
Art. 102 ust. 6	6. Państwa członkowskie mogą utrzymać w swoim prawie krajowym lub wprowadzić do niego przepisy nakładające na dostawców wymóg przekazywania dodatkowych informacji na temat poziomu zużycia oraz mające na celu tymczasowe zablokowanie dalszego korzystania z odpowiedniej usługi w związku z przekroczeniem limitu finansowego lub limitu ilości danych ustalonego przez właściwy organ.	N		Przepis ma charakter fakultatywny.
Art. 102 ust. 7	7. Państwa członkowskie mają swobodę utrzymywania lub wprowadzania w ich	N		Przepis ma charakter fakultatywny.

	krajowych przepisach prawnych dotyczących aspektów nieregulowanych w niniejszym artykule, w szczególności aby zająć się nowymi kwestiami.			
Art. 103	Przejrzystość, porównywanie ofert i publikacja informacji			
Art. 103 ust. 1	1. Właściwe organy w porozumieniu, w stosownych przypadkach, z krajowymi organami regulacyjnymi zapewniają, aby w przypadku gdy dostawcy usług dostępu do internetu lub publicznie dostępnych usług łączności interpersonalnej uzależniają świadczenie tych usług od określonych warunków, informacje, o których mowa w załączniku IX, były publikowane w jasny, zrozumiały, nadający się do odczytu maszynowego sposób i w formie dostępnej dla użytkowników końcowych z niepełnosprawnościami, zgodnie z prawem Unii harmonizującym wymogi dotyczące dostępności produktów i usług, przez wszystkich takich dostawców lub przez sam właściwy organ w porozumieniu, w stosownych przypadkach, z krajowym organem regulacyjnym. Informacje te są regularnie aktualizowane. Właściwe organy w porozumieniu, w stosownych przypadkach, z krajowymi organami regulacyjnymi mogą określić dodatkowe wymogi dotyczące formy, w jakiej należy publikować te informacje. Informacje te dostarczane są właściwemu organowi i, w stosownych przypadkach, krajowemu organowi regulacyjnemu, na jego wniosek, przed ich opublikowaniem.	T	Art. 294	Art. 294. Art. 294. Dostawca usług komunikacji elektronicznej świadczący usługę dostępu do internetu lub usługę komunikacji interpersonalnej publikuje na swojej stronie internetowej w sposób jasny, zrozumiały oraz umożliwiający odczyt maszynowy, w formie dostępnej dla użytkowników końcowych z niepełnosprawnościami, aktualne informacje dotyczące: 1) swoich danych kontaktowych, w tym adres poczty elektronicznej, numery telefonów oraz adres elektroniczny innego środka komunikacji elektronicznej, jeśli dostawca korzysta z innego środka komunikacji elektronicznej; 2) oferowanych usług dostępu do internetu i usług komunikacji interpersonalnej; 3) głównych cech każdej usługi, w tym minimalnych poziomów jakości usług, a w przypadku usług innych niż usługi dostępu do internetu, gwarantowane parametry jakości, albo oświadczenie o braku minimalnych poziomów jakości usług, a także ograniczeń w dostępie lub korzystaniu z promocyjnego urządzenia końcowego lub wydanego urządzenia końcowego; 4) ceny usługi, w tym ceny za jej aktywację, opłaty abonamentowej i ceny za jednostkę rozliczeniową usługi, w tym informacji o pakietach taryfowych obejmujących: 1) rodzaj oferowanych usług, a) liczbę jednostek rozliczeniowych dostępnych w ramach pakietu taryfowego w okresie rozliczeniowym oraz cenę za jednostkę rozliczeniową usługi po ich wykorzystaniu, b) cenę w przypadku numerów lub usług, które podlegają szczególnym warunkom cenowym, w tym usług z dodatkowym świadczeniem, cenę za jednostkę rozliczeniową usługi albo w przypadku usługi taryfikowanej za całe połączenie – cenę za połączenie, c) opłaty związane z korzystaniem z wydanego urządzenia końcowego;

				<p>5) zakresu usług posprzedażnych, obsługi klienta i konserwacji oraz dane kontaktowe świadczących je podmiotów;</p> <p>6) standardowych warunków umowy, w tym:</p> <ol style="list-style-type: none"> a) okresu obowiązywania umowy, b) odszkodowania należnego w momencie wypowiedzenia umowy w trybie art. 298 ust. 1, c) warunków rezygnacji z oferty związanej lub jej elementów, d) procedur i opłat związanych z przeniesieniem numerów lub innych danych identyfikacyjnych; <p>7) możliwości kierowania połączeń do numerów alarmowych, w tym o:</p> <ol style="list-style-type: none"> a) dostępie do służb ratunkowych oraz na temat lokalizacji dzwoniącego użytkownika końcowego – w przypadku świadczenia usług komunikacji interpersonalnej wykorzystujących numery lub wszelkich ograniczeniach lokalizacji, b) stopniu, w jakim zapewniony jest dostęp do służb ratunkowych – w przypadku świadczenia usług komunikacji interpersonalnej niewykorzystujących numerów; <p>8) udogodnień i usług przeznaczonych dla użytkowników końcowych z niepełnosprawnościami;</p> <p>9) sposobów rozstrzygania sporów.</p>
Art. 103 ust. 2	<p>2. Właściwe organy w porozumieniu, w stosownych przypadkach, z krajowymi organami regulacyjnymi zapewniają, aby użytkownicy końcowi mieli bezpłatny dostęp do przynajmniej jednego niezależnego narzędzia porównawczego, która umożliwia im porównanie i ocenę różnych usług dostępu do internetu i publicznie dostępnych usług łączności interpersonalnej wykorzystujących numery oraz, w stosownych przypadkach, publicznie dostępnych usług łączności interpersonalnej niewykorzystujących numerów w odniesieniu do:</p> <ol style="list-style-type: none"> a) cen i taryf usług świadczonych za powtarzalną lub bezpośrednią pieniężną opartą na zużyciu opłat; oraz 	T	Art. 307 ust. 1	<p>Art. 307. 1. Prezes UKE analizuje, czy użytkownicy końcowi mają dostęp do bezpłatnego narzędzia porównawczego umożliwiającego porównanie dostępnych na rynku ofert usług dostępu do internetu oraz usług komunikacji interpersonalnej wykorzystujących numery, natomiast usług komunikacji interpersonalnej niewykorzystujących numerów tylko w przypadku, gdy możliwe jest ich porównanie według cen, taryf i jakości usług, spełniającego wymagania, o których mowa w ust. 2, w zakresie:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) ceny usługi, w tym ceny za jej aktywację, opłaty abonamentowej i ceny za jednostkę rozliczeniową usługi oraz liczby jednostek rozliczeniowych dostępnych w ramach pakietu taryfowego w okresie rozliczeniowym oraz cen za jednostkę rozliczeniową usługi po ich wykorzystaniu, 2) jakości usługi, w przypadku gdy oferowana jest minimalna jakość usługi lub na przedsiębiorcę nałożony jest wymóg publikowania takich informacji na podstawie art. 310 – zwanego dalej „narzędziem porównawczym”.

	<p>b) wyników pod kątem jakości usługi, w przypadku gdy oferowana jest minimalna jakość usługi lub na przedsiębiorstwo nałożony jest wymóg publikowania takich informacji na podstawie art. 104.</p>			
<p>Art. 103 ust. 3</p>	<p>3. Narzędzie porównawcze, o którym mowa ust. 2 musi:</p> <p>a) być funkcjonalnie niezależna od dostawców takich usług, zapewniając tym samym takim dostawcom równe traktowanie w wynikach wyszukiwania;</p> <p>b) w wyraźny sposób informować o właścicielach narzędzia porównawczego i obsługujących go podmiotach;</p> <p>c) formułować jasne i obiektywne kryteria, według których dokonuje się porównania;</p> <p>d) używać prostego i jednoznacznego języka;</p> <p>e) zapewniać dokładne i aktualne informacje oraz podawać datę ostatniej aktualizacji;</p> <p>f) być otwarta dla każdego dostawcy usługi dostępu do internetu lub publicznie dostępnych usług łączności interpersonalnej udostępniającego</p>	T	<p>Art. 307 ust. 2</p>	<p>Art. 307 (...)</p> <p>2. Narzędzie porównawcze spełnia następujące wymogi:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) jest funkcjonalnie niezależne od dostawców usług, o których mowa w ust. 1, zapewniając dostawcom równe traktowanie w wynikach wyszukiwania; 2) zawiera informacje o dostawcy narzędzia; 3) określa jasne i obiektywne kryteria porównywania; 4) zawarte w nim informacje sformułowane są w sposób prosty i jednoznaczny; 5) zawiera dokładne i aktualne informacje oraz zawiera datę ostatniej aktualizacji; 6) jest otwarte dla każdego dostawcy usług, o których mowa w ust. 1, udostępniającego odpowiednie informacje; 7) zawiera informacje, o których mowa w ust. 1, dotyczące usług świadczonych przez dostawców usług, o których mowa w ust. 1, posiadających łącznie znaczny udział w rynku świadczenia tych usług; 8) w przypadku gdy prezentowane informacje nie obejmują wszystkich usług, o których mowa w ust. 1, dostępnych na rynku – udostępnia informację o tym fakcie przed wyświetleniem wyników; 9) zapewnia skuteczną procedurę zgłaszania nieprawidłowości w prezentowanych informacjach; 10) umożliwia odrębne porównanie warunków świadczenia usług, o których mowa w ust. 1, dostępnych dla konsumentów oraz dla innych użytkowników końcowych..

	<p>odpowiednie informacje oraz uwzględnić szeroki zakres ofert obejmujących znaczną część rynku oraz wyświetlać – w przypadku gdy prezentowane informacje nie stanowią całościowego przeglądu rynku – jednoznaczne oświadczenie o tej treści przed wyświetleniem wyników;</p> <p>g) zapewnić skuteczną procedurę zgłaszania nieprawidłowych informacji;</p> <p>h) obejmować możliwość porównywania cen, taryf i wyników pod kątem jakości usługi między ofertami dostępnymi dla konsumentów oraz, jeżeli wymagają tego państwa członkowskie, między tymi ofertami a standardowymi ofertami publicznie dostępnymi dla innych użytkowników końcowych.</p> <p>Narzędzia porównawcze spełniające wymogi określone w lit. a)–h) podlegają certyfikacji, na wniosek dostawcy narzędzia porównawczego, przez właściwe organy w porozumieniu, w stosownych przypadkach, z krajowymi organami regulacyjnymi.</p> <p>Do celów udostępniania tych niezależnych narzędzi porównawczych osoby trzecie mają prawo do bezpłatnego korzystania z informacji publikowanych w otwartych formatach danych przez dostawców usługi dostępu do internetu lub publicznie dostępne usługi łączności interpersonalnej.</p>		<p>Art. 308</p>	<p>Art. 308. 1. Narzędzie porównawcze podlega certyfikacji przez Prezesa UKE, na wniosek podmiotu oferującego to narzędzie.</p> <p>2. Prezes UKE określa procedurę certyfikacji w regulaminie, który udostępnia na stronie podmiotowej BIP UKE.</p> <p>3. Do celów udostępniania narzędzia porównawczego podmioty oferujące narzędzia porównawcze mają prawo do bezpłatnego korzystania z informacji publikowanych w otwartych formatach danych przez dostawców usługi dostępu do internetu lub usługi komunikacji interpersonalnej.</p>
<p>Art. 103 ust. 4</p>	<p>4. Państwa członkowskie mogą wymagać, aby dostawcy usług dostępu do internetu lub publicznie dostępnych usług łączności</p>	<p>T</p>	<p>Art. 305</p>	<p>Art. 305.</p> <p>1. Prezes UKE udostępnia na stronie podmiotowej BIP UKE informacje dotyczące podstawowych praw i obowiązków abonentów usługi dostępu do</p>

<p>interpersonalnej wykorzystujących numery lub obydwa te rodzaje usług rozpowszechniały bezpłatnie wśród dotychczasowych i nowych użytkowników końcowych informacje użyteczności publicznej, w stosownych przypadkach, za pomocą środków, których zwykle używają do kontaktów z użytkownikami końcowymi. W takim przypadku te informacje użyteczności publicznej są przekazywane w standaryzowanym formacie przez właściwe organy publiczne i dotyczą między innymi następujących zagadnień:</p> <p>a) najpowszechniejszych sposobów wykorzystywania usług dostępu do internetu i publicznie dostępnych usług łączności interpersonalnej wykorzystujących numery do działań niezgodnych z prawem lub do rozpowszechniania szkodliwych treści – zwłaszcza w przypadku gdy może to naruszać prawa i wolności innych osób – w tym przypadków naruszania praw ochrony danych, praw autorskich i praw pokrewnych, oraz konsekwencji prawnych tych czynów; oraz</p> <p>b) sposobów ochrony przed zagrożeniami dla bezpieczeństwa osobistego, prywatności i danych osobowych podczas korzystania z usług dostępu do internetu i publicznie dostępnych usług łączności interpersonalnej wykorzystujących numery.</p>			<p>internetu lub usługi komunikacji interpersonalnej wykorzystującej numery, w tym informacje dotyczące:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) usługi powszechnej; 2) standardowych warunków umowy o świadczenie usług komunikacji elektronicznej, w tym o zapewnienie przyłączenia do publicznej sieci telekomunikacyjnej; 3) wskazania, jakie sposoby wykorzystania usług są niezgodne z prawem lub stanowią rozpowszechnianie szkodliwych treści, w tym przypadki naruszenia praw autorskich i pokrewnych, oraz wskazania konsekwencji prawnych tych czynów; 4) sposobów ochrony bezpieczeństwa, prywatności i danych osobowych podczas korzystania z usług; 5) sposobów pozasądowego rozwiązywania sporów między konsumentami a przedsiębiorcami komunikacji elektronicznej. <p>2. Prezes UKE może, w drodze decyzji, nałożyć na dostawcę usługi, o której mowa w ust. 1, obowiązek publikowania na ich stronach internetowych lub w punktach obsługi klienta informacji, o których mowa w ust. 1.</p>
---	--	--	---

Art. 104	Jakość usług dotycząca dostępu do internetu i publicznie dostępnych usług łączności interpersonalnej			
Art. 104 ust. 1	<p>1. Krajowe organy regulacyjne w porozumieniu z innymi właściwymi organami mogą wymagać od podmiotów świadczących usługi dostępu do internetu i publicznie dostępne usługi łączności interpersonalnej publikowania wyczerpujących, porównywalnych, wiarygodnych, przyjaznych dla użytkownika i aktualnych informacji dla użytkowników końcowych na temat jakości swoich usług w zakresie, w jakim kontrolują one przynajmniej kilka elementów sieci albo bezpośrednio, albo na podstawie służącej do tego celu umowy o gwarantowanym poziomie usług, oraz na temat środków podjętych w celu zapewnienia równorzędnego dostępu użytkownikom końcowym z niepełnosprawnościami. Krajowe organy regulacyjne w porozumieniu z innymi właściwymi organami mogą również wymagać od podmiotów świadczących publicznie dostępne usługi łączności interpersonalnej, aby informowały konsumenta, jeżeli jakość świadczonych usług zależy od czynników zewnętrznych, takich jak kontrola transmisji sygnału lub dostępność sieci.</p> <p>Informacje te dostarczane są krajowemu organowi regulacyjnemu i, w stosownych przypadkach, innym właściwym organom na wniosek, przed ich opublikowaniem.</p> <p>Środki mające na celu zapewnienie jakości usług muszą być zgodne z rozporządzeniem (UE) 2015/2120.</p>	T	Art. 310 ust. 1-3	<p>Art. 310. 1. Prezes UKE może, w drodze decyzji, nałożyć na dostawcę usługi dostępu do internetu lub usługi komunikacji interpersonalnej, który kontroluje bezpośrednio lub na podstawie umowy o gwarantowanym poziomie jakości usług co najmniej kilka elementów sieci, obowiązek publikowania w jasny i zrozumiały sposób rzetelnych i aktualnych informacji o jakości świadczonych usług oraz o środkach zapewniających użytkownikom końcowym z niepełnosprawnościami równorzędny dostęp do tych usług.</p> <p>2. Jeżeli jakość usług komunikacji interpersonalnej zależy od czynników zewnętrznych, Prezes UKE może w decyzji, o której mowa w ust. 1, nałożyć na dostawcę tych usług obowiązek informowania konsumenta o wpływie czynników zewnętrznych na jakość tych usług.</p> <p>3. W decyzji, o której mowa w ust. 1, Prezes UKE:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) określa termin publikacji informacji, o których mowa w ust. 1 i 2; 2) może zażądać przekazania informacji, o których mowa w ust. 1 i 2, przed ich opublikowaniem. <p>(...)</p>

Art. 104 ust. 2	<p>2. Krajowe organy regulacyjne w porozumieniu z innymi właściwymi organami określają, uwzględniając w jak największym stopniu wytyczne BEREC, wskaźniki jakości usług, które mają być mierzone, odnośne metody ich pomiaru oraz treść, formę i sposób podawania informacji przeznaczonych do opublikowania, w tym ewentualne mechanizmy certyfikacji jakości. W stosownych przypadkach stosuje się wskaźniki, definicje i metody pomiaru określone w załączniku X.</p> <p>Do dnia 21 czerwca 2020 r., aby przyczynić się do spójnego stosowania przepisów niniejszego ustępu oraz załącznika X, BEREC przyjmuje, po przeprowadzeniu konsultacji z zainteresowanymi stronami oraz w ścisłej współpracy z Komisją, wytyczne wyszczególniające odnośne wskaźniki jakości usług, w tym wskaźniki istotne dla użytkowników końcowych z niepełnosprawnościami, odnośne metody pomiaru, treść i formę publikacji informacji, a także w sprawie mechanizmów certyfikacji jakości.</p>	T	Art. 310 ust. 4	<p>Art. 310 (...)</p> <p>4. Minister właściwy do spraw informatyzacji może określić, w drodze rozporządzenia, wskaźniki dotyczące jakości poszczególnych usług, metody pomiaru jakości usług oraz zakres informacji, o których mowa w ust. 1, oraz formę i sposób publikowania tych informacji, kierując się potrzebą zapewnienia użytkownikom końcowym dostępu do jasnych i zrozumiałych informacji o jakości usług.</p>
Art. 105	Okres obowiązywania umowy i rozwiązanie umowy			
Art. 105 ust. 1	<p>1. Państwa członkowskie zapewniają, aby warunki i procedury regulujące rozwiązanie umowy nie zniechęcały do zmiany podmiotu świadczącego usługi oraz aby umowy zawierane między konsumentami a dostawcami świadczącymi publicznie dostępne usługi łączności elektronicznej inne niż usługi łączności interpersonalnej niewykorzystujące numerów oraz inne niż usługi transmisji używane do świadczenia usług łączności</p>	T	Art. 295	<p>Art. 295. 1. W przypadku konsumenta okres obowiązywania umowy określony w umowie o świadczenie usług komunikacji elektronicznej w zakresie usług telekomunikacyjnych, z wyłączeniem usług transmisji danych używanych do świadczenia usług komunikacji maszyna-maszyna, zawieranej na czas określony, nie może być dłuższy niż 24 miesiące.</p> <p>2. Dostawca usług telekomunikacyjnych zapewnia użytkownikowi końcowemu możliwość zawarcia umowy, o której mowa w ust. 1, również na okres nie dłuższy niż 12 miesięcy</p>

	<p>maszyna–maszyna przewidywały okres zobowiązania nie dłuższy niż 24 miesiące. Państwa członkowskie mogą przyjąć lub utrzymać przepisy zezwalające na krótsze maksymalne okresy zobowiązania umownego.</p> <p>Niniejszy ustęp nie ma zastosowania do okresu obowiązywania umowy ratalnej, w sytuacji gdy konsument zgodził się w odrębnej umowie na płatności ratalne wyłącznie za uruchomienie fizycznego łącza, w szczególności do sieci o bardzo dużej przepustowości. Umowa ratalna o uruchomienie fizycznego łącza nie obejmuje urządzeń końcowych, takich jak router lub modem, i nie uniemożliwia konsumentom korzystania z praw przysługujących im na mocy niniejszego artykułu.</p>			
Art. 105 ust. 2	<p>2. Ust. 1 stosuje się również do użytkowników końcowych, którzy są mikroprzedsiębiorstwami, małymi przedsiębiorstwami lub organizacjami non-profit, chyba że wyraźnie zgodzili się oni, by odnośne przepisy nie miały do nich zastosowania.</p>	T	Art. 287	<p>Art. 287. 1. Przepisy art. 279–282, art. 286, art. 295 ust. 1, art. 299 ust. 1 i 3, art. 311 oraz art. 325 stosuje się odpowiednio do użytkownika końcowego będącego mikroprzedsiębiorcą, małym przedsiębiorcą lub organizacją pozarządową w rozumieniu art. 3 ust. 2 ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie (Dz. U. z 2020 r. poz. 1057, z późn. zm.⁸⁾), chyba że wyraził on, najpóźniej w chwili zawarcia umowy o świadczenie usług komunikacji elektronicznej, zgodę na to, że przepisy te nie będą miały do niego zastosowania.</p> <p>2. Zgoda, o której mowa w ust. 1, może zostać wyrażona w umowie o świadczenie usług komunikacji elektronicznej.</p>
Art. 105 ust. 3	<p>3. W przypadku gdy postanowienia umowy lub przepisy prawa krajowego przewidują automatyczne przedłużenie zawartej na czas określony umowy o usługę łączności elektronicznej inną niż usługi łączności interpersonalnej niewykorzystujące numerów oraz inną niż usługi transmisji używane do</p>	T	Art. 296	<p>Art. 296.</p> <p>1. Abonent może wypowiedzieć w każdym czasie, z zachowaniem miesięcznego okresu wypowiedzenia, umowę o świadczenie usług komunikacji elektronicznej w zakresie usług telekomunikacyjnych, z wyłączeniem usług transmisji danych używanych do świadczenia usług komunikacji maszyna-maszyna, która po upływie okresu, na jaki została zawarta, ze względu na brak przeciwnego oświadczenia abonenta, uległa automatycznemu przedłużeniu. W okresie wypowiedzenia abonent ponosi</p>

⁸⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2020 r. poz. 1038, 1243, 1535 i 2490 oraz z 2022 r. poz. 857 i 1079.)

	<p>świadczenia usług łączności maszyna–maszyna, państwa członkowskie zapewniają, aby po takim przedłużeniu z zastosowaniem okresu wypowiedzenia określonego przez państwa członkowskie, nie dłuższego niż miesiąc, bez ponoszenia jakichkolwiek kosztów, z wyjątkiem kosztu otrzymywania usługi podczas okresu wypowiedzenia. Przed automatycznym przedłużeniem umowy dostawcy – w sposób wyraźny i w odpowiednim czasie oraz na trwałym nośniku – informują użytkowników końcowych o wygaśnięciu zobowiązania umownego i o sposobach rozwiązania umowy. Ponadto dostawca jednocześnie udziela użytkownikom końcowym porad na temat najlepszych taryf dotyczących jego usług. Dostawcy przekazują użytkownikom końcowym informacje o najlepszych taryfach co najmniej raz do roku.</p>			<p>jedynie opłaty za świadczenie usług telekomunikacyjnych objętych umową lub zamówionych w czasie trwania umowy pakietów taryfowych lub dodatkowych opcji usług.</p> <p>2. Przed automatycznym przedłużeniem umowy, o której mowa w ust. 1, dostawca usług telekomunikacyjnych doręcza abonentowi na trwałym nośniku, w rozsądnym terminie, nie później niż 30 dni przed upływem okresu, na jaki umowa została zawarta, jasne i zrozumiałe informacje o automatycznym przedłużeniu umowy, w szczególności zmiany warunków świadczenia usług względem warunków obowiązujących w okresie, na jaki została zawarta umowa, o której mowa w ust. 1, sposobach i terminach jej wypowiedzenia, a także najkorzystniejszych oferowanych przez siebie pakietach taryfowych dotyczących usług objętych umową, o której mowa w ust. 1.</p> <p>3. W przypadku gdy umowa, o której mowa w ust. 1, uległa automatycznemu przedłużeniu, dostawca usług telekomunikacyjnych, co najmniej raz w roku, informuje abonenta o najkorzystniejszych oferowanych przez siebie pakietach taryfowych dotyczących usług objętych umową, o której mowa w ust. 1.</p>
<p>Art. 105 ust. 4</p>	<p>4. Użytkownicy końcowi mają prawo rozwiązać swoją umowę bez ponoszenia jakichkolwiek dalszych kosztów z chwilą otrzymania zawiadomienia o zmianach warunków umownych proponowanych przez podmiot świadczący publicznie dostępne usługi łączności elektronicznej inne niż usługi łączności interpersonalnej niewykorzystujące numerów, chyba że proponowane zmiany są wyłącznie na korzyść użytkowników końcowych, mają charakter czysto administracyjny i nie wywołują negatywnych skutków dla użytkowników końcowych lub są bezpośrednio nakładane przez przepisy unijne lub krajowe.</p> <p>Dostawcy zawiadamiają użytkowników końcowych z przynajmniej miesięcznym wyprzedzeniem o każdej zmianie warunków</p>	<p>T</p>	<p>Art. 300-302</p>	<p>Art. 300. 1. Dostawca usług komunikacji elektronicznej może dokonać jednostronnej zmiany warunków umowy o świadczenie usług komunikacji elektronicznej w przypadku, gdy:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) konieczność wprowadzenia zmian wynika: <ol style="list-style-type: none"> a) bezpośrednio ze zmiany przepisów prawa, w szczególności ze zmiany stawek podatku od towarów i usług, b) z decyzji Prezesa UKE; 2) proponowane zmiany: <ol style="list-style-type: none"> a) są wyłącznie na korzyść abonentów, w tym powodują obniżenie cen usług komunikacji elektronicznej lub dodanie nowej usługi, b) mają charakter wyłącznie administracyjny i nie pociągają za sobą negatywnych skutków dla abonentów. <p>2. W przypadku braku akceptacji zmian, o których mowa w ust. 1, abonent może wypowiedzieć umowę z zastrzeżeniem konieczności zapłaty odszkodowania, o którym mowa w art. 298 ust. 1, przy czym termin na realizację tego prawa nie może być krótszy niż do dnia wejścia tych zmian w życie.</p> <p>3. Dostawca usług komunikacji elektronicznej w przypadku, o którym mowa w ust. 1, podaje do publicznej wiadomości przez publikację na swojej stronie</p>

	<p>umownych oraz jednocześnie informują ich o przysługującym im prawie rozwiązania umowy bez ponoszenia jakichkolwiek dalszych kosztów w przypadku niezaakceptowania nowych warunków. Z prawa do rozwiązania umowy można skorzystać w terminie jednego miesiąca od zawiadomienia. Państwa członkowskie mogą przedłużyć ten termin o kolejne trzy miesiące. Państwa członkowskie zapewniają, aby zawiadomienia dokonywano w jasny i zrozumiały sposób na trwałym nośniku.</p>			<p>internetowej treść proponowanych zmian, z wyprzedzeniem co najmniej miesiąca przed wprowadzeniem ich w życie. Okres ten może być krótszy, jeżeli publikacja aktu prawnego, z którego wynika konieczność wprowadzenia zmian, następuje z wyprzedzeniem krótszym niż miesiąc przed jego wejściem w życie lub okres taki wynika z decyzji Prezesa UKE, przy czym termin na realizację tego prawa nie może być krótszy niż do dnia wejścia tych zmian w życie. Jednocześnie z publikacją, o której mowa w zdaniu pierwszym, dostawca usług informuje abonenta o uprawnieniu, o którym mowa w ust. 2.</p> <p>4. Dostawca usług komunikacji elektronicznej niezwłocznie informuje abonentów będących stroną umowy zawartej w formie pisemnej, elektronicznej lub dokumentowej o zmianie swoich danych identyfikujących lub kontaktowych na trwałym nośniku w postaci odpowiadającej formie, w jakiej została zawarta umowa, chyba że abonent złożył żądanie otrzymywania tych informacji na piśmie na wskazany adres korespondencyjny lub drogą elektroniczną na wskazany przez abonenta adres poczty elektronicznej lub adres elektroniczny innego środka komunikacji elektronicznej. Informacja o powyższych zmianach nie stanowi zmiany warunków umowy.</p> <p>5. Dostawca usług komunikacji elektronicznej dla abonentów niebędących stroną umowy zawartej w formie pisemnej, elektronicznej lub dokumentowej niezwłocznie podaje do publicznej wiadomości przez publikację na swojej stronie internetowej informacje o zmianie swoich danych identyfikujących lub kontaktowych. Informacja o powyższych zmianach nie stanowi zmiany warunków umowy.</p> <p>Art. 301. 1. Dostawca usług komunikacji elektronicznej może dokonać jednostronnej zmiany warunków umowy o świadczenie usług komunikacji elektronicznej zawartej na czas określony, jeżeli konieczność wprowadzenia zmiany wynika z innych obiektywnych okoliczności niż wskazane w art. 300 ust. 1, na które dostawca usług komunikacji elektronicznej nie ma wpływu, jeżeli możliwość wprowadzania zmiany przewidziano w treści umowy.</p> <p>2. W przypadku braku akceptacji zmian, o których mowa w ust. 1, abonent może wypowiedzieć umowę bez konieczności zapłaty odszkodowania, o którym mowa w art. 298 ust. 1, przy czym termin na realizację tego prawa nie może być krótszy niż do dnia wejścia tych zmian w życie.</p> <p>3. Dostawca usług komunikacji elektronicznej w przypadku, o którym mowa w ust. 1:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) doręcza abonentowi będącemu stroną umowy zawartej w formie pisemnej, elektronicznej lub dokumentowej treść każdej proponowanej zmiany na trwałym nośniku w postaci odpowiadającej formie, w jakiej zawarta została umowa, chyba że abonent złożył żądanie określone w ust. 4,
--	--	--	--	--

				<p>2) doręcza na piśmie abonentowi niebędącemu stroną umowy zawartej w formie pisemnej, elektronicznej lub dokumentowej, który udostępnił adres korespondencyjny zgodnie z art. 284 ust. 2 lub art. 285 ust. 2, na ten adres, treść każdej proponowanej zmiany, chyba że abonent złożył żądanie określone w ust. 4,</p> <p>3) podaje do publicznej wiadomości przez publikację na swojej stronie internetowej treść każdej proponowanej zmiany – z wyprzedzeniem co najmniej miesiąca przed wprowadzeniem tych zmian w życie, informując jednocześnie abonenta o uprawnieniu, o którym mowa w ust. 2.</p> <p>4. Abonent może żądać doręczania treści każdej proponowanej zmiany w formie innej niż wskazana w ust. 3, wskazując w tym celu adres korespondencyjny, adres poczty elektronicznej lub adres elektroniczny innego środka komunikacji elektronicznej, o ile dostawca usług komunikacji elektronicznej umożliwia korzystanie z innego środka komunikacji elektronicznej.</p> <p>5. W przypadku usługi transmisji danych używanej do świadczenia usług komunikacji maszyna-maszyna uprawnienie, o którym mowa w ust. 2, przysługuje wyłącznie użytkownikom końcowym będącym konsumentami, mikroprzedsiębiorcami, małymi przedsiębiorcami lub organizacjami pozarządowymi w rozumieniu art. 3 ust. 2 ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie.</p> <p>Art. 302. 1. Dostawca usług komunikacji elektronicznej może dokonać jednostronnej zmiany warunków umowy o świadczenie usług komunikacji elektronicznej zawartej na czas nieokreślony lub umowy, o której mowa w art. 296 ust. 1, jeżeli możliwość wprowadzania zmiany przewidziano w treści umowy, określając w umowie okoliczności, w których zmiana może nastąpić.</p> <p>2. W przypadku braku akceptacji zmian, o których mowa w ust. 1, abonent może wypowiedzieć umowę, przy czym termin na realizację tego prawa nie może być krótszy niż do dnia wejścia tych zmian w życie.</p> <p>3. Dostawca usług komunikacji elektronicznej, w przypadku, o którym mowa w ust. 1:</p> <p>1) doręcza abonentowi będącemu stroną umowy zawartej w formie pisemnej, elektronicznej lub dokumentowej treść każdej proponowanej zmiany na trwałym nośniku w postaci odpowiadającej formie, w jakiej zawarta została umowa, chyba że abonent złożył żądanie określone w art. 301 ust. 4,</p> <p>2) doręcza na piśmie abonentowi niebędącemu stroną umowy zawartej w formie pisemnej, elektronicznej lub dokumentowej, który udostępnił adres</p>
--	--	--	--	---

				<p>korespondencyjny zgodnie z art. 284 ust. 2 lub art. 285 ust. 2, na ten adres, treść każdej proponowanej zmiany, chyba że abonent złożył żądanie określone w art. 301 ust. 4,</p> <p>3) podaje do publicznej wiadomości przez publikację na swojej stronie internetowej treść każdej proponowanej zmiany</p> <p>– z wyprzedzeniem co najmniej miesiąca przed wprowadzeniem tych zmian w życie informując jednocześnie abonenta o uprawnieniu, o którym mowa w ust. 2.</p>
Art. 105 ust. 5	<p>5. Wszelkie znaczące rozbieżności, stałe lub występujące często, między rzeczywistym wykonaniem usługi łączności elektronicznej innej niż usługa dostępu do internetu lub usługa łączności interpersonalnej niewykorzystująca numerów a wykonaniem wskazanymi w umowie są uznawane za podstawę do uruchomienia środków ochrony prawnej dostępnych dla konsumenta zgodnie z prawem krajowym, łącznie z prawem do bezpłatnego rozwiązania umowy.</p>	T	Art. 375	<p>Art. 375. W przypadku występowania znaczących, stałych lub częstych, rozbieżności między rzeczywistym wykonaniem usług telekomunikacyjnych, z wyłączeniem usługi dostępu do internetu, a warunkami określonymi w umowie, konsument po wyczerpaniu drogi postępowania reklamacyjnego może, poza uprawnieniem do dochodzenia roszczenia z nienależytego wykonania umowy, wypowiedzieć umowę z winy dostawcy usług telekomunikacyjnych. W takim przypadku dostawcy usług nie przysługuje odszkodowanie, o którym mowa w art. 298 ust. 1</p>
Art. 105 ust. 6	<p>6. W przypadku gdy użytkownik końcowy ma prawo rozwiązać umowę o publicznie dostępną usługę łączności elektronicznej inną niż usługa łączności interpersonalnej niewykorzystująca numerów przed końcem uzgodnionego okresu umowy na podstawie niniejszej dyrektywy lub innych przepisów prawa unijnego lub krajowego, od użytkownika końcowego nie można domagać się żadnej rekompensaty z wyjątkiem rekompensaty za zachowane dotowane urządzenie końcowe.</p> <p>Jeżeli użytkownik końcowy decyduje się na zachowanie urządzenia końcowego stanowiącego element oferty w momencie zawarcia umowy, należna rekompensata nie przekracza wartości obliczonej pro rata temporis uzgodnionej w momencie zawarcia</p>	T	Art. 298, 303, 304	<p>Art. 298.</p> <p>1. Dostawca usług telekomunikacyjnych może dochodzić odszkodowania w przypadku, gdy umowa o świadczenie usług komunikacji elektronicznej, w tym o zapewnienie przyłączenia do publicznej sieci telekomunikacyjnej, została wypowiedziana przez abonenta lub przez tego dostawcę z winy abonenta, przed upływem okresu, na jaki została zawarta.</p> <p>2. Odszkodowanie, o którym mowa w ust. 1, nie przysługuje w przypadku:</p> <p>1) wypowiedzenia przez konsumenta umowy o świadczenie usług komunikacji elektronicznej przed rozpoczęciem przyłączenia go do publicznej sieci telekomunikacyjnej, a w przypadku gdy przyłączenie nie jest wykonywane - przed rozpoczęciem świadczenia usług telekomunikacyjnych, chyba że przedmiotem odszkodowania jest promocyjne urządzenie końcowe;</p> <p>2) przeniesienia numeru w następstwie sytuacji, o której mowa w art. 161 ust. 2.</p> <p>3. Odszkodowanie, o którym mowa w ust. 1, nie może przekroczyć:</p> <p>1) z tytułu usługi telekomunikacyjnej – połowy sumy części opłaty abonamentowej lub innej okresowej opłaty stanowiącej opłatę za tę</p>

<p>umowy lub części opłaty za usługę pozostałej do zakończenia umowy w zależności od tego, która z tych kwot jest niższa.</p> <p>Państwa członkowskie mogą określić inne metody obliczania stawki rekompensaty, pod warunkiem że taka metoda nie spowoduje, że poziom rekompensaty będzie przewyższał rekompensatę obliczoną zgodnie z drugim akapitem.</p> <p>Dostawca znosi nieodpłatnie wszelkie ograniczenia użytkowania tych urządzeń końcowych w innych sieciach w momencie określonym przez państwa członkowskie, a najpóźniej w momencie uiszczenia tej rekompensaty.</p>			<p>usługę, wskazanej w art. 282 ust. 1 pkt 6 lit. a lub art. 288 ust. 1 pkt 3 lit. a, które abonent powinien uiścić do czasu zakończenia obowiązywania umowy;</p> <p>2) z tytułu promocyjnego urządzenia końcowego – sumy części opłaty abonamentowej lub innej okresowej opłaty stanowiącej opłatę za to urządzenie, wskazanej w art. 282 ust. 1 pkt 6 lit. c lub art. 288 ust. 1 pkt 3 lit. c, które abonent powinien uiścić do czasu zakończenia obowiązywania umowy.</p> <p>Art. 303. 1. Jeżeli abonent korzystając z uprawnienia, o którym mowa w art. 301 ust. 2 lub art. 375, decyduje się zachować promocyjne urządzenie końcowe dostawca usług telekomunikacyjnych może żądać od abonenta:</p> <p>1) odszkodowania w wysokości sumy części opłaty abonamentowej lub innej okresowej opłaty stanowiącej opłatę za usługę telekomunikacyjną wskazanej w art. 282 ust. 1 pkt 6 lit. a lub art. 288 ust. 1 pkt 3 lit. a, które abonent powinien uiścić do czasu zakończenia obowiązywania umowy, albo</p> <p>2) odszkodowania, o którym mowa w art. 298 ust. 3 pkt 2 – w zależności od tego, które z tych odszkodowań jest niższe.</p> <p>2. Dostawca usług telekomunikacyjnych rozkłada na raty odszkodowanie, o którym mowa w ust. 1, przy czym liczba rat w cyklu miesięcznym nie może być mniejsza niż liczba pozostałych okresów rozliczeniowych wynikających z wypowiedzianej umowy o świadczenie usług komunikacji elektronicznej.</p> <p>3. W przypadku usługi transmisji danych używanej do świadczenia usług komunikacji maszyna-maszyna przepisy ust. 1 stosuje się wyłącznie wobec użytkowników końcowych będących konsumentami, mikroprzedsiębiorcami, małymi przedsiębiorcami lub organizacjami pozarządowymi w rozumieniu art. 3 ust. 2 ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie.</p> <p>Art. 304. 1. Dostawca usług telekomunikacyjnych bezpłatnie usuwa wszelkie ograniczenia w zakresie korzystania z promocyjnego urządzenia końcowego, o ile zostały one wprowadzone przez dostawcę usług lub na jego zlecenie, w przypadku:</p> <p>1) upływu okresu, na jaki została zawarta umowa o świadczenie usług komunikacji elektronicznej, w ramach której sprzedano urządzenie;</p> <p>2) zapłaty odszkodowania, o którym mowa w art. 298 ust. 1;</p> <p>3) zapłaty odszkodowania, o którym mowa w art. 303 ust. 1.</p> <p>2. W przypadku usługi transmisji danych używanej do świadczenia usług komunikacji maszyna-maszyna przepisy ust. 1 pkt 3 stosuje się wyłącznie</p>
---	--	--	---

				wobec użytkowników końcowych będących konsumentami, mikroprzedsiębiorcami, małymi przedsiębiorcami lub organizacjami pozarządowymi w rozumieniu art. 3 ust. 2 ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie.
Art. 105 ust. 7	7. Jeżeli chodzi o usługi transmisji używane do usług łączności maszyna-maszyna, prawa wymienione w ust. 4 i 6 przysługują jedynie użytkownikom końcowym, którzy są konsumentami, mikroprzedsiębiorstwami, małymi przedsiębiorstwami lub organizacjami non-profit.	T	Art. 303 ust. 3	Art. 303 (...) 3. W przypadku usługi transmisji danych używanej do świadczenia usług komunikacji maszyna-maszyna przepisy ust. 1 stosuje się wyłącznie wobec użytkowników końcowych będących konsumentami, mikroprzedsiębiorcami, małymi przedsiębiorcami lub organizacjami pozarządowymi w rozumieniu art. 3 ust. 2 ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie.
Art. 106	Zmiana dostawcy i przenoszenie numerów			
Art. 106 ust. 1	1. W przypadku zmiany dostawcy usług dostępu do internetu dostawcy, których to dotyczy, przekazują użytkownikowi końcowemu odpowiednie informacje przed rozpoczęciem procesu zmiany dostawcy oraz w jego trakcie oraz zapewniają ciągłość usługi dostępu do internetu, chyba że jest to technicznie niewykonalne. Przejmujący dostawca zapewnia aktywację usługi dostępu do internetu w najkrótszym możliwym terminie w dniu i terminie wyraźnie uzgodnionym z użytkownikiem końcowym. Dotychczasowy dostawca dalej świadczy swoje usługi dostępu do internetu na tych samych warunkach do czasu aktywacji usług dostępu do internetu przez przejmującego dostawcę. Utrata dostępu do usługi w trakcie procesu zmiany dostawcy nie może trwać dłużej niż jeden dzień roboczy. Krajowe organy regulacyjne zapewniają wydajny i prosty przebieg procesu zmiany dostawcy z perspektywy użytkownika końcowego.	T	Art. 312-314	Art. 312. 1. Abonent będący stroną umowy z dostawcą usługi dostępu do internetu w przypadku zmiany dostawcy tej usługi ma prawo do zachowania ciągłości świadczenia usługi, chyba że nie jest to technicznie wykonalne. 2. Nowy dostawca usługi dostępu do internetu rozpoczyna świadczenie tej usługi w uzgodnionym z abonentem terminie określonym w umowie o świadczenie usług komunikacji elektronicznej. 3. Abonent, żądając zmiany dostawcy usługi dostępu do internetu może wypowiedzieć umowę z dotychczasowym dostawcą usługi dostępu do internetu bez zachowania terminów wypowiedzenia określonych w rozwiązywanej umowie. W takim przypadku abonent jest obowiązany do uiszczenia opłaty dotychczasowemu dostawcy usług w wysokości nieprzekraczającej opłaty abonamentowej za okres wypowiedzenia, nie wyższej jednak niż opłata abonamentowa za jeden okres rozliczeniowy, powiększonej o odszkodowanie, o którym mowa w art. 298 ust. 1. 4. W przypadku skorzystania przez abonenta z uprawnienia, o którym mowa w ust. 1, abonent określa tryb zmiany dostawcy usługi: 1) z zachowaniem okresu wypowiedzenia przewidzianego umową z dotychczasowym dostawcą usługi; 2) bez zachowania okresu wypowiedzenia przewidzianego umową z dotychczasowym dostawcą usługi dostępu do internetu, ze wskazaniem konkretnego terminu przeniesienia; 3) na koniec okresu obowiązywania umowy wymaganego do skorzystania z warunków promocyjnych wynikającego z umowy z dotychczasowym dostawcą usługi dostępu do internetu.

				<p>5. Wypowiedzenie umowy z dotychczasowym dostawcą usługi dostępu do internetu staje się skuteczne z chwilą rozpoczęcia świadczenia usługi przez nowego dostawcę usługi dostępu do internetu.</p> <p>6. Nowy dostawca usługi dostępu do internetu potwierdza abonentowi niezwłocznie rozpoczęcie świadczenia usługi na trwałym nośniku.</p> <p>7. Zmiana dostawcy usługi dostępu do internetu nie może powodować przerwy w świadczeniu tej usługi dłuższej niż 1 dzień roboczy.</p> <p>8. Za czynności związane z realizacją uprawnienia, o którym mowa w ust. 1, nie pobiera się opłat od abonenta.</p> <p>9. Nowy dostawca usługi dostępu do internetu oraz dotychczasowy dostawca usługi dostępu do internetu współpracują ze sobą w dobrej wierze podczas procesu zmiany dostawcy usługi dostępu do internetu, tak aby zapewnić zachowanie ciągłości usługi dostępu do internetu w terminie określonym w ust. 2, przy czym procesem zmiany dostawcy usługi kieruje nowy dostawca usługi.</p> <p>10. Wymiana informacji między operatorami lub dostawcami usługi dostępu do internetu w zakresie realizacji uprawnienia, o którym mowa w ust. 1, odbywa się drogą elektroniczną za pośrednictwem systemu, o którym mowa w art. 315.</p> <p>11. W przypadku zakończenia obowiązywania umowy o świadczenie usługi komunikacji elektronicznej w zakresie usługi dostępu do internetu, w ramach której dostawca usługi zapewniał dostęp do poczty elektronicznej, której adres związany jest z nazwą handlową lub znakiem towarowym tego dostawcy usługi, abonent może żądać od dostawcy zapewnienia bezpłatnego dostępu do tej poczty przez okres 6 miesięcy od dnia rozwiązania zakończenia umowy.</p> <p>Art. 313. 1. W przypadku gdy rozpoczęcie świadczenia usług przez nowego dostawcę usługi dostępu do internetu nie nastąpiło w terminie, o którym mowa w art. 312 ust. 2, dotychczasowy dostawca usługi dostępu do internetu kontynuuje świadczenie usługi na dotychczasowych warunkach do czasu rozpoczęcia świadczenia usługi przez nowego dostawcę usługi dostępu do internetu.</p> <p>2. Jeżeli rozpoczęcie świadczenia usługi przez nowego dostawcę usługi dostępu do internetu nie nastąpiło w terminie 30 dni od terminu, o którym mowa w art. 312 ust. 2:</p> <ol style="list-style-type: none">1) wypowiedzenie umowy z dotychczasowym dostawcą usługi dostępu do internetu ze względu na brak przeciwnego oświadczenia abonenta staje się bezskuteczne,2) umowę z nowym dostawcą usługi dostępu do internetu uważa się za niezawartą
--	--	--	--	--

			<p>– o czym dotychczasowy dostawca usługi informuje abonenta.</p> <p>3. Jeżeli nie doszło do zmiany dostawcy usługi dostępu do internetu w terminie, o którym mowa w art. 312 ust. 2, abonentowi przysługuje jednorazowe odszkodowanie od nowego dostawcy usługi za każdy rozpoczęty dzień opóźnienia w wysokości 1/4 sumy opłat miesięcznych za usługi komunikacji elektronicznej liczonej według rachunków z ostatnich trzech okresów rozliczeniowych, chyba że opóźnienie nie przekroczyło 1 dnia roboczego lub brak możliwości realizacji zmiany dostawcy usługi dostępu do internetu nastąpił z przyczyn leżących po stronie systemu, o którym mowa w art. 315.</p> <p>4. W przypadku gdy opóźnienie, o którym mowa w ust. 3, nastąpiło z przyczyn nieleżących po stronie nowego dostawcy usługi dostępu do internetu, dostawcy temu przysługuje zwrot wypłaconego odszkodowania lub jego części od podmiotu, po którego stronie leżały przyczyny opóźnienia.</p> <p>5. W przypadku, o którym mowa w ust. 3, kwotę odszkodowania oblicza się na podstawie liczby rozpoczętych dni, które upłynęły od terminu, o którym mowa w art. 312 ust. 2, do dnia rozpoczęcia świadczenia usługi przez nowego dostawcę usługi dostępu do internetu lub upływu terminu, o którym mowa w ust. 2.</p> <p>Art. 314. 1. Dostawca usług telekomunikacyjnych będący stroną umowy o świadczenie usług komunikacji elektronicznej w zakresie usługi dostępu do internetu, nowy dostawca usługi dostępu do internetu oraz operator są obowiązani zapewnić możliwość realizacji uprawnienia abonenta, o którym mowa w art. 312, przez stworzenie odpowiednich warunków organizacyjnych i technicznych do realizacji tego uprawnienia, a jeżeli możliwości takie istnieją – zapewnić jego realizację.</p> <p>2. Na wniosek dostawcy usługi dostępu do internetu albo operatora, o których mowa w ust. 1, Prezes UKE może, w drodze decyzji, zawiesić na czas określony realizację lub ograniczyć zakres realizacji uprawnienia, o którym mowa w art. 312, jeżeli techniczne możliwości sieci wnioskodawcy nie pozwalają na realizację uprawnienia w całości lub części, określając jednocześnie harmonogram przystosowania tej sieci do realizacji uprawnienia objętego wnioskiem.</p> <p>3. Prezes UKE może z urzędu, w drodze decyzji, zawiesić realizację lub ograniczyć zakres realizacji uprawnienia, o którym mowa w art. 312, dostawcy usługi oraz operatorowi, który uporczywie w sposób wadliwy lub niezgodnie z wolą abonenta realizuje proces zmiany dostawcy usługi dostępu do internetu. Zawieszenie lub ograniczenie realizacji uprawnienia nie dotyczy zmiany dostawcy usługi dostępu do internetu, w której dostawca, któremu zawieszono</p>
--	--	--	---

				lub ograniczono zakres realizacji uprawnienia, jest dotychczasowym dostawcą.
Art. 106 ust. 2	2. Państwa członkowskie zapewniają, aby wszyscy użytkownicy końcowi posiadający numery należące do krajowego planu numeracji mieli na swój wniosek prawo zachowania dotychczasowego numeru lub dotychczasowych numerów niezależnie od tego, które przedsiębiorstwo świadczy usługę, zgodnie z załącznikiem VI część C.	T	Art. 319 ust. 1 i 3	Art. 319. 1. Abonent będący stroną umowy z dostawcą usługi komunikacji głosowej, w której przydzielony jest abonentowi numer z planu numeracji krajowej dla publicznych sieci telekomunikacyjnych, może żądać przy zmianie dostawcy usługi komunikacji głosowej przeniesienia przydzielonego numeru do istniejącej sieci operatora na: 1) obszarze geograficznym – w przypadku numerów geograficznych; 2) terenie całego kraju – w przypadku numerów niegeograficznych. (...) 3. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do przenoszenia numerów między stacjonarnymi i ruchomymi publicznymi sieciami telekomunikacyjnymi.
Art. 106 ust. 3	3. W przypadku gdy użytkownik końcowy rozwiązuje umowę, państwa członkowskie zapewniają, aby użytkownik końcowy mógł zachować prawo do przeniesienia numeru z krajowego planu numeracji do innego dostawcy przez minimalnie jeden miesiąc od daty rozwiązania umowy, chyba że użytkownik końcowy zrzeknie się tego prawa.	T	Art. 319 ust. 2	2. Abonent zachowuje prawo do przeniesienia przydzielonego numeru również w terminie miesiąca od dnia: 1) zakończenia obowiązywania umowy z dotychczasowym dostawcą usługi komunikacji głosowej – chyba że abonent zrzekł się tego prawa; 2) doręczenia informacji o przejęciu zobowiązań dostawcy usług, któremu Prezes UKE cofnął prawo do wykorzystania zasobów numeracji na podstawie art. 161 ust. 2.
Art. 106 ust. 4	4. Krajowe organy regulacyjne zapewniają, aby ceny, jakie wobec siebie stosują dostawcy, związane z przenoszeniem numerów odzwierciedlały ponoszone koszty oraz aby wobec użytkowników końcowych nie stosowano żadnych bezpośrednich opłat.	T	Art. 218, 319 ust. 9	Art. 218. 1. Opłaty za wzajemne korzystanie z połączonych sieci związane z realizacją przenoszenia numerów między sieciami uwzględniają ponoszone koszty. 2. Opłaty za wzajemne korzystanie z połączonych sieci i za dostęp telekomunikacyjny związane z realizacją wyboru dostawcy usług telekomunikacyjnych uwzględniają ponoszone koszty. Art. 319 (...) 9. Za przeniesienie przydzielonego numeru nie pobiera się opłat od abonenta. (...)
Art. 106 ust. 5	5. Przenoszenie numerów, a następnie ich aktywacja przeprowadzane są w jak najkrótszym czasie w dniu wyraźnie	T	Art. 319 ust. 4-6, Art. 320 ust. 1 i 2	Art. 319 (...) 4. Abonent, żądając przeniesienia przydzielonego numeru może wypowiedzieć umowę z dotychczasowym dostawcą usługi komunikacji

	<p>uzgodnionym z użytkownikiem końcowym. W każdym przypadku użytkownikom końcowym, którzy zawarli umowę w sprawie przeniesienia numeru do nowego dostawcy, aktywuje się numer w ciągu jednego dnia roboczego od daty uzgodnionej z użytkownikiem końcowym. W przypadku nieudanego przebiegu procesu przeniesienia numeru dotychczasowy dostawca ponownie aktywuje numer oraz powiązane usługi użytkownika końcowego do czasu pomyślnego przeniesienia. Dotychczasowy dostawca dalej świadczy swoje usługi na tych samych warunkach do czasu aktywacji usług przejmującego dostawcy. W każdym przypadku utrata dostępu do usługi w trakcie procesu przenoszenia numerów i zmiany dostawcy nie może trwać dłużej niż jeden dzień roboczy. Operatorzy, których sieci lub urządzenia dostępu są używane przez albo dostawcę dotychczasowego, albo przejmującego, albo przez obu z nich, zapewniają, aby nie nastąpiła utrata usługi, która opóźniłaby proces zmiany i przeniesienia numeru.</p>			<p>głosowej bez zachowania terminów wypowiedzenia określonych w rozwiązywanej umowie. W takim przypadku abonent jest obowiązany do uiszczenia opłaty dotychczasowemu dostawcy usługi w wysokości nieprzekraczającej opłaty abonamentowej za okres wypowiedzenia, nie wyższej jednak niż opłata abonamentowa za jeden okres rozliczeniowy, powiększonej o odszkodowanie, o którym mowa w art. 298 ust. 1.</p> <p>5. Abonent, żądając przeniesienia przydzielonego numeru określa tryb tego przeniesienia:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) z zachowaniem okresu wypowiedzenia przewidzianego umową z dotychczasowym dostawcą usługi komunikacji głosowej; 2) bez zachowania okresu wypowiedzenia przewidzianego umową z dotychczasowym dostawcą usługi komunikacji głosowej, ze wskazaniem konkretnego terminu przeniesienia; 3) na koniec okresu obowiązywania umowy wymaganego do skorzystania z warunków promocyjnych wynikającego z umowy z dotychczasowym dostawcą usługi komunikacji głosowej. <p>6. Przeniesienie przydzielonego numeru następuje nie później niż w terminie 1 dnia roboczego od uzgodnionego z abonentem dnia rozpoczęcia świadczenia usługi przez nowego dostawcę usługi komunikacji głosowej, wskazanego w umowie o świadczenie usług komunikacji elektronicznej z przeniesieniem przydzielonego numeru. Termin rozpoczęcia świadczenia usługi przez nowego dostawcę usługi komunikacji głosowej powinien być zgodny z terminem rozwiązania umowy z dotychczasowym dostawcą usługi komunikacji głosowej.</p> <p>Art. 320.</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. W przypadku gdy przeniesienie przydzielonego numeru nie doszło do skutku w terminie, o którym mowa w art. 319 ust. 6, dotychczasowy dostawca usługi komunikacji głosowej wznawia lub kontynuuje świadczenie usługi na dotychczasowych warunkach do czasu przeniesienia numeru. Wznowienie świadczenia usługi następuje w takim terminie, aby utrata dostępu przez abonenta do świadczonych usług nie przekroczyła 1 dnia roboczego. 2. W przypadku gdy dotychczasowy dostawca usługi wznawia lub kontynuuje świadczenie usługi na podstawie wypowiedzianej umowy, zakończenie jej obowiązywania następuje z chwilą rozpoczęcia świadczenia usługi przez nowego dostawcę usługi, jednak w terminie nie dłuższym niż przez 30 dni od dnia, w którym nastąpić miało przeniesienie numeru. <p>(...)</p>
--	---	--	--	---

<p>Art. 106 ust. 6</p>	<p>6. Przejmujący dostawca kieruje procesem zmiany dostawcy i przeniesienia numeru określonym w ust. 1 i 5, a zarówno przejmujący dostawca, jak i dotychczasowy dostawca współpracują w dobrej wierze. Nie opóźniają oni ani nie utrudniają procesów zmiany dostawcy i przeniesienia numeru, nie przenoszą oni także numerów ani nie przełączają użytkowników końcowych bez ich wyraźnej zgody. Umowy użytkowników końcowych zawarte z dotychczasowym dostawcą ulegają automatycznemu rozwiązaniu po ukończeniu procesu zmiany dostawcy.</p> <p>Krajowe organy regulacyjne mogą ustanowić szczegóły procesów zmiany dostawcy i przenoszenia numerów, uwzględniając krajowe przepisy o umowach, możliwości techniczne oraz potrzebę zachowania ciągłości usług świadczonych na rzecz użytkownika końcowego. Obejmuje to, jeżeli jest to technicznie wykonalne, możliwość zrealizowania procesu przeniesienia numeru zdalnie, chyba że użytkownik końcowy wystąpi z innym wnioskiem. Krajowe organy regulacyjne wprowadzają także odpowiednie środki zapewniające ochronę i odpowiednie informowanie użytkowników końcowych w trakcie zmiany i przenoszenia numeru oraz zapewniają, aby ich numery nie były przenoszone do innego dostawcy wbrew ich woli.</p> <p>Dotychczasowi dostawcy dokonują na wniosek zwrotu wszelkiego pozostałego salda na rzecz konsumentów korzystających z usług w systemie przedpłat. Zwrot może podlegać opłacie, jedynie jeżeli zostało to określone w umowie. Wszelkie takie opłaty są</p>	<p>T</p>	<p>Art. 319 ust. 7-8 Art. 325</p>	<p>Art. 319 (...)</p> <p>7. Nowy dostawca usługi komunikacji głosowej doręcza abonentowi na trwałym nośniku potwierdzenie przeniesienia numeru.</p> <p>8. Nowy dostawca usługi komunikacji głosowej oraz dotychczasowy dostawca usługi komunikacji głosowej współpracują ze sobą w dobrej wierze podczas procesu przeniesienia numeru, tak aby zapewnić przeniesienie numeru w terminie określonym w ust. 6, przy czym procesem przeniesienia numeru kieruje nowy dostawca usługi. Wymiana informacji między dostawcami usług w zakresie obsługi wniosków o przeniesienie przydzielonego numeru odbywa się drogą elektroniczną za pośrednictwem systemu, o którym mowa w art. 331 ust. 3. (...)</p> <p>Art. 325. 1. W przypadku wygaśnięcia ważności konta, rozumianego jako utrata możliwości odbierania połączeń przychodzących w ramach umowy o świadczenie usług przedpłaconych, oraz w przypadku zmiany dostawcy usługi komunikacji głosowej wraz z przeniesieniem przydzielonego numeru, dostawca usługi komunikacji głosowej zwraca konsumentowi, na jego wniosek, pozostałe na koncie środki z doładowań.</p> <p>2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, konsument składa w formie pisemnej, elektronicznej lub dokumentowej. Wyboru formy złożenia wniosku konsument dokonuje spośród form oferowanych przez dostawcę usługi przy zawarciu umowy. Wniosek zawiera informacje niezbędne dla jego realizacji, w szczególności:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) dane konsumenta; 2) wskazanie żądania konsumenta; 3) wskazanie numeru rachunku bankowego lub numeru rachunku w spółdzielczej kasie oszczędnościowo-kredytowej, jeżeli zwrot środków ma nastąpić na ten rachunek, albo innego sposobu uzyskania zwrotu pozostałych na koncie środków z doładowań, o którym mowa w ust. 3. <p>3 Konsument dokonuje wyboru sposobu uzyskania zwrotu pozostałych na koncie środków z doładowań spośród form dostępnych u danego dostawcy usługi komunikacji głosowej. Dostawca usługi zobowiązany jest do umożliwienia konsumentowi uzyskania zwrotu na jego rachunek bankowy lub rachunek w spółdzielczej kasie oszczędnościowo-kredytowej.</p> <p>4. Konsument może podać dostawcy usługi komunikacji głosowej numer rachunku bankowego lub numer rachunku w spółdzielczej kasie oszczędnościowo-kredytowej, w celu skorzystania z uprawnienia, o którym</p>
------------------------	--	----------	---	---

	<p>proporcjonalne i współmierne do rzeczywistych kosztów ponoszonych przez dotychczasowego dostawcę w związku ze zwrotem.</p>		<p>mowa w ust. 1, w trakcie podawania danych, o których mowa w art. 291 ust. 1, lub w późniejszym czasie. Podanie numeru rachunku oznacza złożenie wniosku, o którym mowa w ust. 1.</p> <p>5. Zwrot środków, o którym mowa w ust. 1, może podlegać opłacie. Opłata ta jest proporcjonalna i odpowiada ponoszonym kosztom zwrotu oraz jest potrącana ze środków podlegających zwrotowi.</p> <p>6. W przypadku zmiany dostawcy usługi komunikacji głosowej wraz z przeniesieniem numeru zwrot pozostałych na koncie środków z doładowań następuje po przeniesieniu numeru. Przed terminem przeniesienia numeru dotychczasowy dostawca informuje konsumenta, przez wysłanie krótkiej wiadomości tekstowej (SMS) na numer podlegający przeniesieniu, o uprawnieniu, o którym mowa w ust. 1, oraz terminie wygaśnięcia tego uprawnienia.</p> <p>7. Uprawnienie konsumenta, o którym mowa w ust. 1, wygasa po upływie 6 miesięcy od wygaśnięcia ważności konta lub przeniesienia numeru.</p> <p>8. Dostawcy usługi komunikacji głosowej corocznie, w terminie do dnia 30 kwietnia, przekazują na wyodrębniony rachunek UKE środki z doładowań, do których w poprzednim roku kalendarzowym wygasło uprawnienie konsumenta, o którym mowa w ust. 1, pomniejszone o odprowadzony od nich podatek od towarów i usług.</p> <p>9. Po upływie terminu, o którym mowa w ust. 7, środki z doładowań, o których mowa w ust. 8, stanowią przychód Funduszu.</p> <p>10. Prezes UKE corocznie, w terminie do dnia 31 maja, przekazuje na rachunek Funduszu środki z doładowań, o których mowa w ust. 8. Środki z doładowań, w wysokości wskazanej przez ministra właściwego do spraw informatyzacji, dysponent Funduszu przekazuje Narodowemu Funduszowi Zdrowia z przeznaczeniem na finansowanie lub dofinansowanie świadczeń opieki zdrowotnej w zakresie profilaktyki i leczenia problemowego korzystania z nowych technologii cyfrowych przez dzieci i młodzież. Finansowanie lub dofinansowanie tych świadczeń następuje zgodnie z przepisami ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (Dz. U. z 2021 r. poz. 1285, z późn. zm.⁹⁾).</p> <p>11. W zakresie nieuregulowanym w ustawie do środków z doładowań, o których mowa w ust. 8, stosuje się odpowiednio przepisy działu III rozdziałów</p>
--	---	--	--

⁹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. w 2021 r. poz. 1292, 1559, 1773, 1834, 1981, 2105, 2120, 2232, 2270, 2427 i 2469 oraz z 2022 r. poz. 64, 91, 526, 583 i 655.

				<p>5, 6, 7–9 oraz 13-15 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa. Uprawnienia organów podatkowych określone w tych przepisach przysługują Prezesowi UKE.</p> <p>12. Do środków z doładowań, o których mowa w ust. 8, stosuje się przepisy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji w zakresie egzekucji obowiązków o charakterze pieniężnym.</p> <p>13. Minister właściwy do spraw informatyzacji może, w drodze rozporządzenia, określić szczegółowy zakres danych, jakie zawiera wniosek o zwrot pozostałych na koncie środków z doładowań, oraz maksymalną wysokość opłaty, o której mowa w ust. 5, biorąc pod uwagę konieczność zapewnienia takich warunków uzyskiwania zwrotu, które nie będą zniechęcać konsumentów do ubiegania się o zwrot tych środków.</p>
Art. 106 ust. 7	7. Państwa członkowskie ustanawiają przepisy dotyczące nakładania kar, w przypadku niespełnienia przez dostawcę obowiązków wynikających z niniejszego artykułu, w tym opóźnień i nadużyć w przenoszeniu, spowodowanych przez dostawcę lub w jego imieniu.	T	Art. 439 Pkt 56 i 56	<p>55) uniemożliwia lub utrudnia korzystanie z uprawnień abonenckich, o których mowa w art. 312, art. 313, art. 317–320 lub art. 322,</p> <p>56) nie realizuje lub nienależyte realizuje uprawnienia abonenta oraz obowiązki, o których mowa w art. 312, art. 313, art. 317–320 lub art. 322,,</p>
Art. 106 ust. 8	8. Państwa członkowskie ustanawiają zasady przyznawania przez dostawców rekompensaty użytkownikom końcowym w łatwy sposób w odpowiednim czasie w przypadku niespełnienia przez dostawców obowiązków wynikających z niniejszego artykułu, jak również w przypadku opóźnień lub nadużyć podczas procesu przenoszenia i zmiany dostawcy oraz gdy nie dojdzie do wizyty serwisowej i instalacyjnej.	T	Art. 313 ust. 3-5, art. 320 ust. 3-6	<p>Art. 313 (...)</p> <p>3. Jeżeli nie doszło do zmiany dostawcy usługi dostępu do internetu w terminie, o którym mowa w art. 312 ust. 2, abonentowi przysługuje jednorazowe odszkodowanie od nowego dostawcy usługi za każdy rozpoczęty dzień opóźnienia w wysokości 1/4 sumy opłat miesięcznych za usługi komunikacji elektronicznej liczonej według rachunków z ostatnich trzech okresów rozliczeniowych, chyba że opóźnienie nie przekroczyło 1 dnia roboczego lub brak możliwości realizacji zmiany dostawcy usługi dostępu do internetu nastąpił z przyczyn leżących po stronie systemu, o którym mowa w art. 315.</p> <p>4. W przypadku gdy opóźnienie, o którym mowa w ust. 3, nastąpiło z przyczyn nieleżących po stronie nowego dostawcy usługi dostępu do internetu, dostawcy temu przysługuje zwrot wypłaconego odszkodowania lub jego części od podmiotu, po którego stronie leżały przyczyny opóźnienia.</p> <p>5. W przypadku, o którym mowa w ust. 3, kwotę odszkodowania oblicza się na podstawie liczby rozpoczętych dni, które upłynęły od terminu, o którym mowa w art. 312 ust. 2, do dnia rozpoczęcia świadczenia usługi przez nowego</p>

				<p>dostawcę usługi dostępu do internetu lub upływu terminu, o którym mowa w ust. 2.</p> <p>Art. 320. (...)</p> <p>3. W przypadku niedotrzymania terminu przeniesienia numeru, o którym mowa w art. 319 ust. 6, abonentowi przysługuje od dotychczasowego dostawcy usługi jednorazowe odszkodowanie za każdy rozpoczęty dzień opóźnienia, w wysokości 1/4 sumy opłat miesięcznych liczonej według rachunków za usługi telekomunikacyjne z ostatnich 3 okresów rozliczeniowych, a w przypadku abonentów usługi przedpłaconej - w wysokości 1/4 sumy wartości doładowań konta z ostatnich 3 miesięcy, chyba że brak możliwości realizacji przeniesienia numeru nastąpił z przyczyn leżących po stronie systemu, o którym mowa w art. 331 ust. 3.</p> <p>4. W przypadku gdy opóźnienie w przeniesieniu numeru nastąpiło z przyczyn nieleżących po stronie dotychczasowego dostawcy usługi komunikacji głosowej, dostawcy temu przysługuje zwrot wypłaconego odszkodowania lub jego części od podmiotu, po którego stronie leżały przyczyny opóźnienia.</p> <p>5. W przypadku przeniesienia numeru bez zgody abonenta, abonentowi przysługuje od nowego dostawcy usługi komunikacji głosowej jednorazowe odszkodowanie za każdy rozpoczęty dzień od dnia przeniesienia numeru, w wysokości 1/2 średniej opłaty miesięcznej liczonej według rachunków za usługi telekomunikacyjne z ostatnich 3 okresów rozliczeniowych, a w przypadku abonentów usługi przedpłaconej - w wysokości 1/2 sumy wartości doładowań konta z ostatnich 3 miesięcy.</p> <p>6. Kwotę odszkodowania, o którym mowa w ust. 3 i 5, oblicza się na podstawie liczby rozpoczętych dni, które upłynęły:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) w przypadku, o którym mowa w ust. 3 – do dnia przeniesienia numeru lub dnia zakończenia obowiązywania kontynuowanej lub wznowionej umowy, o której mowa w ust. 2, z dotychczasowym dostawcą usługi; 2) w przypadku, o którym mowa w ust. 5 – do dnia przeniesienia numeru do sieci dotychczasowego dostawcy usługi komunikacji głosowej lub uzyskania zgody abonenta na świadczenie usług przez nowego dostawcę usługi komunikacji głosowej z wykorzystaniem dotychczasowego numeru
Art. 106 ust. 9	9. Oprócz informacji wymaganych na mocy załącznika VIII państwa członkowskie zapewniają, aby użytkownicy końcowi byli odpowiednio informowani o istnieniu tego	T	Art. 279 ust. 2 pkt 3 lit. b)	Art. 279 (...) 2. Informacje przedumowne określają: 3) okres obowiązywania umowy oraz warunki przedłużenia i sposób zakończenia obowiązywania umowy, w tym:

	prawa do rekompensaty, o których mowa w ust. 7 i 8.			<p>a) (...)</p> <p>b) warunki zmiany dostawcy usług komunikacji elektronicznej oraz wysokość i zasady wypłaty odszkodowania za opóźnienia lub nadużycia związane ze zmianą dostawcy usług komunikacji elektronicznej, a także procedury stosowane w tym zakresie,</p>
Art. 107	Oferty wiązane			
Art. 107 ust. 1	1. Jeżeli pakiet usług lub pakiet usług i urządzeń końcowych oferowany konsumentowi zawiera co najmniej usługę dostępu do internetu lub publicznie dostępną usługę łączności interpersonalnej wykorzystującą numery, art. 102 ust. 3, art. 103 ust. 1, art. 105 i art. 106 ust. 1 mają zastosowanie do wszystkich elementów pakietu, w tym odpowiednio do tych elementów, które w przeciwnym razie nie byłyby objęte tymi przepisami.	T	Art. 299 ust. 1	Art. 299. 1. Jeżeli konsument zawiera umowę o świadczenie usług komunikacji elektronicznej obejmującą co najmniej usługę dostępu do internetu lub usługę komunikacji interpersonalnej wykorzystującą numery wraz z inną usługą komunikacji elektronicznej lub promocyjnym urządzeniem końcowym, przepisy art. 281, art. 294, art. 295, art. 296, art. 300–304, art. 312–314 oraz art. 375 dostawca usług stosuje odpowiednio do wszystkich usług objętych tą umową. (...)
Art. 107 ust. 2	2. W przypadku gdy konsument – na mocy prawa Unii lub prawa krajowego zgodnie z prawem Unii – ma prawo do rozwiązania umowy w odniesieniu do któregośkolwiek z elementów pakietu, o którym mowa w ust. 1 przed upływem uzgodnionego okresu obowiązywania umowy ze względu na brak zgodności z umową lub niezrealizowanie dostawy, państwa członkowskie dają konsumentowi prawo do rozwiązania umowy w odniesieniu do wszystkich elementów tego pakietu.	T	Art. 299 ust. 2	Art. 299 (...) 2. Jeżeli konsument ma prawo do wypowiedzenia umowy przed upływem okresu jej obowiązywania ze względu na niewykonanie lub nienależyte wykonanie umowy, uprawnienie to obejmuje wszystkie usługi objęte umową. (...)
Art. 107 ust. 3	3. Wykupienie dodatkowych usług lub urządzeń końcowych udostępnianych lub rozpowszechnianych przez ten sam podmiot świadczący usługi dostępu do internetu lub publicznie dostępne usługi łączności interpersonalnej wykorzystujące numery nie powoduje przedłużenia	T	Art. 299 ust. 3	Art. 299 (...) 3. W przypadku złożenia zamówienia na dodatkowe usługi lub promocyjne urządzenie końcowe termin obowiązywania umowy, o której mowa w ust. 1, nie ulega przedłużeniu, chyba że konsument wyraził na to zgodę

	pierwotnego okresu trwania umowy, do której dodawane są takie usługi lub urządzenia końcowe, chyba że konsument wyraźnie zgodzi się na takie przedłużenie przy wykupowaniu dodatkowych usług lub urządzeń końcowych.			
Art. 107 ust. 4	4. Ust. 1 i 3 stosuje się również do użytkowników końcowych, którzy są mikroprzedsiębiorstwami, małymi przedsiębiorstwami lub organizacjami non-profit, chyba że wyraźnie zgodzili się oni, by odnośne przepisy w całości lub w części nie miały do nich zastosowania.	T	Art. 287	Art. 287. 1. Przepisy art. 279–282, art. 286, art. 295 ust. 1, art. 299 ust. 1 i 3, art. 311 oraz art. 325 stosuje się odpowiednio do użytkownika końcowego będącego mikroprzedsiębiorcą, małym przedsiębiorcą lub organizacją pozarządową w rozumieniu art. 3 ust. 2 ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie (Dz. U. z 2020 r. poz. 1057, z późn. zm. ¹⁰⁾), chyba że wyraził on, najpóźniej w chwili zawarcia umowy o świadczenie usług komunikacji elektronicznej, zgodę na to, że przepisy te nie będą miały do niego zastosowania. 2. Zgoda, o której mowa w ust. 1, może zostać wyrażona w umowie o świadczenie usług komunikacji elektronicznej.
Art. 107 ust. 5	5. Państwa członkowskie mogą też stosować ust. 1 w odniesieniu do innych przepisów określonych w niniejszym tytule.	N		Przepis o charakterze fakultatywnym nie wymagający wdrożenia.
Art. 108	Dostępność usług Państwa członkowskie przyjmują wszelkie niezbędne środki, aby zapewnić jak największą dostępność usług łączności głosowej i usług dostępu do internetu świadczonych za pośrednictwem publicznych sieci łączności elektronicznej w przypadku awarii sieci w wyniku katastrofy lub w przypadku działania siły wyższej. Państwa członkowskie zapewniają, aby dostawcy usług łączności głosowej podejmowali wszelkie niezbędne środki w celu zapewnienia nieprzerwanego dostępu do służb ratunkowych i nieprzerwanej transmisji publicznych ostrzeżeń.	T	Art. 39-40	Art. 39. 1. Przedsiębiorca telekomunikacyjny, z wyjątkiem przypadków, o których mowa w przepisach wydanych na podstawie ust. 9, jest obowiązany posiadać aktualny i uzgodniony oraz wprowadzony do stosowania plan działań w sytuacji szczególnego zagrożenia, zwany dalej „planem”, obejmujący w szczególności: 1) współpracę z innymi przedsiębiorcami telekomunikacyjnymi, w tym z zagranicznymi przedsiębiorcami telekomunikacyjnymi; 2) współpracę z podmiotami: a) wykonującymi zadania w zakresie ratownictwa oraz niesienia pomocy ludności, b) wykonującymi zadania na rzecz obronności, cyberbezpieczeństwa, bezpieczeństwa państwa oraz bezpieczeństwa i porządku publicznego, c) właściwymi w sprawach zarządzania kryzysowego - wskazanymi przez organy określone w przepisach wydanych na podstawie ust. 9, zwane dalej „organami uzgadniającymi plan”; 3) środki techniczne i organizacyjne zapewniające poufność, integralność, dostępność i autentyczność przetwarzanych danych, a także poziom

¹⁰⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2020 r. poz. 1038, 1243, 1535 i 2490 oraz z 2022 r. poz. 857 i 1079.)

				<p>bezpieczeństwa adekwatny do poziomu zidentyfikowanego ryzyka, minimalizujące w szczególności wpływ, jaki na sieci telekomunikacyjne, usługi komunikacji elektronicznej lub podmioty korzystające z tych sieci lub usług może mieć wystąpienie sytuacji szczególnego zagrożenia z uwzględnieniem aktualnego stanu wiedzy technicznej oraz kosztów wprowadzenia tych środków;</p> <p>4) utrzymanie ciągłości dostarczania publicznych sieci telekomunikacyjnych lub świadczenia publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych;</p> <p>5) odtwarzanie dostarczania publicznych sieci telekomunikacyjnych lub przywrócenie świadczenia publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych, z uwzględnieniem pierwszeństwa dla podmiotów, o których mowa w pkt 2, będących abonentami tego przedsiębiorcy telekomunikacyjnego, w przypadku utraty ciągłości dostarczania tych sieci lub usług;</p> <p>6) techniczne i organizacyjne przygotowanie do realizacji obowiązków, o których mowa w art. 40 ust. 1 pkt 3;</p> <p>7) sposób udostępniania urządzeń telekomunikacyjnych, o którym mowa w art. 41 ust. 1, przez przedsiębiorców telekomunikacyjnych;</p> <p>8) 8) ewidencję i gromadzenie rezerw przeznaczonych na utrzymanie ciągłości świadczenia publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych i ich odtworzenia w sytuacji szczególnego zagrożenia oraz współpracę z dostawcami sprzętu oraz usług serwisowych i naprawczych.</p> <p>2. Przedsiębiorca telekomunikacyjny sporządza plan w terminie 12 miesięcy od dnia powstania obowiązku jego sporządzenia.</p> <p>3. Przedsiębiorca telekomunikacyjny sporządza projekt planu na podstawie danych, określonych w przepisach wydanych na podstawie ust. 9, udostępnionych przez organy uzgadniające plan, obejmujących w szczególności kwestie bezpieczeństwa środowiskowego, a także potrzeby w zakresie świadczenia, utrzymania i odtwarzania usług telekomunikacyjnych oraz dostępu telekomunikacyjnego. Organy uzgadniające plan mogą wskazać inne organy administracji rządowej właściwe do udostępnienia tych danych, w terminie 7 dni od otrzymania wystąpienia. Dane są udostępniane w terminie 14 dni od dnia otrzymania wystąpienia przedsiębiorcy o udostępnienie danych.</p> <p>4. Przedsiębiorca telekomunikacyjny sporządzający plan dokonuje uzgodnienia projektu planu z organami uzgadniającymi plan. Organy te uzgadniają projekt planu i przesyłają potwierdzenie jego uzgodnienia w terminie 30 dni od dnia otrzymania projektu planu albo odmawiają uzgodnienia projektu planu, wskazując jednocześnie przyczynę braku</p>
--	--	--	--	--

				<p>uzgodnienia oraz wyznaczając termin jego uzupełnienia i ponownego przesłania do uzgodnienia nie krótszy niż 14 dni. Niezajęcie stanowiska przez organ uzgadniający plan w terminie 30 dni od dnia otrzymania projektu planu jest równoznaczne z uzgodnieniem projektu planu.</p> <p>5. Przedsiębiorca telekomunikacyjny przekazuje Prezesowi UKE projekt planu uzgodniony z organami uzgadniającymi plan. Prezes UKE dokonuje sprawdzenia kompletności planu, a w przypadku stwierdzenia braku kompletności planu określa zakres i termin jego uzupełnienia nie krótszy niż 14 dni.</p> <p>6. Plan zachowuje ważność przez 3 lata od daty jego wprowadzenia do stosowania przez przedsiębiorcę.</p> <p>7. Plan podlega aktualizacji:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) przed upływem terminu, o którym mowa w ust. 6; 2) w przypadku wystąpienia okoliczności wpływających na jego zawartość, określonych w przepisach wydanych na podstawie ust. 9; 3) na wniosek organu uzgadniającego plan lub wskazany przez ten organ inny organ administracji rządowej, w przypadku zmiany danych, o których mowa w ust. 3. <p>8. W przypadku wystąpienia sytuacji szczególnego zagrożenia lub po uzyskaniu informacji o jej wystąpieniu od podmiotów, o których mowa w ust. 1 pkt 2, przedsiębiorca telekomunikacyjny podejmuje niezwłocznie działania określone w planie.</p> <p>9. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) szczegółową zawartość planu oraz tryb jego sporządzania, 2) zakres danych udostępnianych przedsiębiorcy telekomunikacyjnemu przez organy uzgadniające plan lub przez organy administracji rządowej właściwe do ich udostępnienia, 3) tryb uzgadniania planu, jego uzupełnienia w przypadku braku kompletności oraz wprowadzenia do stosowania przez przedsiębiorcę telekomunikacyjnego, 4) szczegółowe okoliczności aktualizacji planu oraz jej tryb, 5) organy uzgadniające plan oraz zakres tych uzgodnień, 6) sposób i zakres przekazywania planu organom uzgadniającym plan, 7) rodzaje działalności telekomunikacyjnej lub rodzaje przedsiębiorców telekomunikacyjnych niepodlegających obowiązkowi sporządzania planu – mając na uwadze zakres i rodzaj wykonywanej działalności telekomunikacyjnej, wielkość przedsiębiorcy telekomunikacyjnego i jego znaczenie dla obronności, cyberbezpieczeństwa, bezpieczeństwa państwa oraz
--	--	--	--	--

			<p>bezpieczeństwa i porządku publicznego a także potrzebę zapewnienia prawidłowych, kompletnych i aktualnych informacji.</p> <p>Art. 40. 1. Prezes UKE w sytuacji szczególnego zagrożenia może, w drodze decyzji, nałożyć na przedsiębiorcę telekomunikacyjnego obowiązki dotyczące:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) utrzymania ciągłości dostarczania publicznych sieci telekomunikacyjnych lub świadczenia publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych; 2) odtwarzania dostarczania publicznych sieci telekomunikacyjnych lub przywrócenia świadczenia publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych, z uwzględnieniem pierwszeństwa dla: <ol style="list-style-type: none"> a) podmiotów wykonujących zadania w zakresie ratownictwa, niesienia pomocy ludności, a także zadania na rzecz obronności, cyberbezpieczeństwa, bezpieczeństwa państwa oraz bezpieczeństwa i porządku publicznego oraz podmiotów właściwych w sprawach zarządzania kryzysowego, b) operatorów usług kluczowych, o których mowa w ustawie z dnia 5 lipca 2018 r. o krajowym systemie cyberbezpieczeństwa (Dz. U. z 2020 r. poz. 1369, z 2021 r. poz. 2333 i 2445 oraz z 2022 r. poz. 655), c) operatorów infrastruktury krytycznej, o których mowa w ustawie z dnia 26 kwietnia 2007 r. o zarządzaniu kryzysowym <ul style="list-style-type: none"> – w przypadku utraty ciągłości dostarczania tych sieci lub usług; 3) ograniczenia zakresu lub obszaru: <ol style="list-style-type: none"> a) eksploatacji publicznych sieci telekomunikacyjnych i urządzeń telekomunikacyjnych, b) świadczenia niektórych publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych, c) używania urządzeń radiowych <ul style="list-style-type: none"> – kierując się rozmiarem zagrożenia i potrzebą ograniczenia jego skutków, uwzględniając zasady minimalizowania negatywnych skutków nałożonych obowiązków dla ciągłości lub ograniczenia świadczenia publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych i dla działalności gospodarczej przedsiębiorcy telekomunikacyjnego. <p>2. Prezes UKE w przypadku ogłoszenia jednego ze stopni alarmowych CRP, o których mowa w art. 15 ust. 2 ustawy z dnia 10 czerwca 2016 r. o działaniach antyterrorystycznych (Dz. U. z 2021 r. poz. 2234 oraz z 2022 r. poz. 583 i 655), może, w drodze decyzji, nałożyć na przedsiębiorcę telekomunikacyjnego obowiązki, o których mowa w ust. 1 pkt 3, kierując się wytyczną, o której mowa w ust. 1.</p>
--	--	--	--

			<p>3. Prezes UKE w przypadku wystąpienia trwałych lub cyklicznych zakłóceń urządzenia radiowego wykorzystywanego bezpośrednio na rzecz obronności, bezpieczeństwa państwa oraz bezpieczeństwa i porządku publicznego może, w drodze decyzji, nałożyć na przedsiębiorcę telekomunikacyjnego obowiązek, o których mowa w ust. 1 pkt 3 lit. c, kierując się wytyczną, o której mowa w ust. 1.</p> <p>4. Prezes UKE, wydaje decyzję, o której mowa w ust. 1–3, z urzędu lub na uzasadniony wniosek Ministra Obrony Narodowej, Komendanta Głównego Policji, Komendanta Centralnego Biura Śledczego Policji, Komendanta Centralnego Biura Zwalczania Cyberprzestępczości, komendanta wojewódzkiego Policji, Komendanta Głównego Straży Granicznej, komendanta Oddziału Straży Granicznej, Komendanta Głównego Żandarmerii Wojskowej, Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Szefa Służby Kontrwywiadu Wojskowego lub Komendanta Służby Ochrony Państwa. Prezes UKE może ogłosić przedsiębiorcy telekomunikacyjnemu decyzję ustnie, bez uzasadnienia, w całości lub części, jeżeli wymagają tego względy bezpieczeństwa państwa. Decyzja ogłoszona ustnie doręczana jest temu przedsiębiorcy telekomunikacyjnemu na piśmie w terminie 14 dni od dnia jej ogłoszenia.</p> <p>5. Prezes UKE może, w przypadku wprowadzenia stanu nadzwyczajnego, podwyższenia stanu gotowości obronnej państwa w razie zewnętrznego zagrożenia bezpieczeństwa państwa albo wydania postanowienia o dniu, w którym rozpoczyna się czas wojny, albo wystąpienia przez właściwy organ z wnioskiem o wprowadzenie stanu nadzwyczajnego, podwyższenia stanu gotowości obronnej państwa w razie zewnętrznego zagrożenia bezpieczeństwa państwa albo wydanie tego postanowienia, w drodze decyzji, na uzasadniony wniosek podmiotu, o którym mowa w ust. 4, na czas określony nałożyć na przedsiębiorcę telekomunikacyjnego obowiązek ograniczenia zakresu lub obszaru wykorzystania zasobów częstotliwości radiowych, kierując się wytyczną, o której mowa w ust. 1, oraz minimalizacją skutków związanych z roszczeniem o odszkodowanie, o którym mowa w ust. 9.</p> <p>6. Decyzję, o której mowa w ust. 5, Prezes UKE wydaje na czas określony, nie dłuższy niż czas trwania sytuacji, o których mowa w ust. 5.</p> <p>7. W przypadku wprowadzenia ograniczenia, o którym mowa w ust. 5, przedsiębiorca telekomunikacyjny nie uiszcza opłaty za prawo dysponowania częstotliwością, o której mowa w art. 24 ust. 1, za okres wprowadzenia ograniczenia.</p>
--	--	--	--

				<p>8. Prezes UKE może, na uzasadniony wniosek podmiotu, o którym mowa w ust. 4, zezwolić temu podmiotowi na wykorzystywanie przez czas określony, nie dłuższy niż czas, na który wydana została decyzja, o której mowa w ust. 5, zasobów częstotliwości radiowych, o których mowa w ust. 5.</p> <p>9. Do roszczenia o odszkodowanie z tytułu strat poniesionych przez przedsiębiorcę telekomunikacyjnego wskutek wydania decyzji, o której mowa w ust 5, stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 22 listopada 2002 r. o wyrównywaniu strat majątkowych wynikających z ograniczenia w czasie stanu nadzwyczajnego wolności i praw człowieka i obywatela (Dz. U. poz. 1955).</p> <p>10. Decyzjom, o których mowa w ust. 1–3 oraz 5, nadaje się rygor natychmiastowej wykonalności.</p>
Art. 109	Zgłoszenia alarmowe i jednolity europejski numer alarmowy			
Art. 109 ust. 1	<p>1. Państwa członkowskie zapewniają, aby wszyscy użytkownicy końcowi usług, o których mowa w ust. 2, w tym także użytkownicy publicznych automatów telefonicznych, mogli uzyskać dostęp do służb ratunkowych za pomocą zgłoszeń alarmowych bezpłatnie i bez konieczności użycia jakiegokolwiek środka płatniczego, za pośrednictwem jednolitego europejskiego numeru alarmowego „112” oraz za pośrednictwem jakiegokolwiek krajowego numeru alarmowego określonego przez państwa członkowskie.</p> <p>Państwa członkowskie promują dostęp do służb ratunkowych za pomocą jednolitego europejskiego numeru alarmowego „112” z sieci łączności elektronicznej, które nie są publiczne, ale które umożliwiają połączenia z sieciami publicznymi, w szczególności</p>	T	<p>Art. 165 ust. 1</p> <p>Art. 41 pkt 9 ustawy w sprawie wdrażania ustawy – Prawo komunikacji elektronicznej – w zakresie zmiany</p>	<p>Art. 165. 1. Numer 112 stanowi wspólny numer alarmowy dla wszystkich służb ustawowo powołanych do niesienia pomocy. (...)</p> <p>Art. 41 pkt 9 W ustawie z dnia 22 listopada 2013 r. o systemie powiadamiania ratunkowego (Dz. U. z 2021 r. poz. 268 i 2445) wprowadza się następujące zmiany:w art. 20 ust. 1 otrzymuje brzmienie: „1. Dostawca publicznie dostępnych usług komunikacji interpersonalnej wykorzystujących numery z planu numeracji krajowej lub międzynarodowych planów numeracji i umożliwiających nawiązywanie połączeń z numerami z tych planów zapewnia: 1) swoim użytkownikom końcowym, w tym korzystającym z aparatów publicznych, bezpłatne połączenia z numerami alarmowymi; 2) kierowanie: a) połączeń głosowych do numerów alarmowych 112, 997, 998 i 999 do właściwego terytorialnie centrum powiadamiania ratunkowego oraz połączeń głosowych do innych numerów alarmowych do właściwych terytorialnie jednostek służb ustawowo powołanych do niesienia pomocy, b) krótkich wiadomości tekstowych (sms) do numeru alarmowego 112 do centralnego punktu systemu powiadamiania ratunkowego.”.</p>

	gdy przedsiębiorstwo odpowiedzialne za tę sieć nie zapewnia alternatywnego i łatwego dostępu do służb ratunkowych.	N	art. 20 ustawy o systemie powiadamiania ratunkowego	
Art. 109 ust. 2	2. Po konsultacji z krajowymi organami regulacyjnymi i służbami ratunkowymi oraz dostawcami usług łączności elektronicznej państwa członkowskie zapewniają, aby dostawcy publicznie dostępnych usług łączności interpersonalnej wykorzystujących numery, w przypadku gdy te usługi umożliwiają użytkownikom końcowym nawiązywanie połączeń z numerem należącym do krajowego lub międzynarodowego planu numeracji, zapewniali dostęp do służb ratunkowych za pomocą zgłoszeń alarmowych kierowanych do najwłaściwszego PSAP.	T	Art. 41 pkt 1-5, 7-8 i 13 ustawy Przepisy wprowadzające ustawę – Prawo komunikacji elektronicznej	Art. 41 ustawy Przepisy wprowadzające ustawę – Prawo komunikacji elektronicznej: Art. 40. W ustawie z dnia 22 listopada 2013 r. o systemie powiadamiania ratunkowego (Dz. U. z 2021 r. poz. 268 i 2445) wprowadza się następujące zmiany: 1)w art. 2 w pkt 1, w art. 5 w ust. 1 i 3 w pkt 7, w art. 21 w ust. 1 7 i w art. 29 w ust. 1 i 3 wyrazy „usług telefonicznych” zastępuje się wyrazami „usług komunikacji interpersonalnej wykorzystujących numery z planu numeracji krajowej lub międzynarodowych planów numeracji i umożliwiających nawiązywanie połączeń z numerami z tych planów”; 2)w art. 2 w pkt 2, w art. 8 w ust. 1 w pkt 1 w lit. d, w art.13 w ust. 2 w pkt 2 i w art. 32 w ust. 1 i 2 użyte w różnej liczbie i różnym przypadku wyrazy „połączenia telefonicznego” zastępuje się użytymi w różnej liczbie i różnym przypadku wyrazami „połączenia głosowego”; 3) w art. 2 w pkt 4 wyrazy „art. 2 pkt 43 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. z 2019 r. poz. 2460 oraz z 2020 r. poz. 374, 695 i 875)” zastępuje się wyrazami „art. 2 pkt 72 ustawy z dnia... Prawo komunikacji elektronicznej (...)”; 4)w art. 8 w ust. 1 w pkt 1 lit. b otrzymuje brzmienie: „b)powiązanie zgłoszenia alarmowego z danymi teleadresowymi miejsca zgłoszenia oraz jego pozycją geograficzną, ustalonymi na podstawie danych pochodzących z sieci telekomunikacyjnych oraz o informacji z telekomunikacyjnego urządzenia końcowego, jeżeli zapewnia ono taką możliwość,”; 5)po art. 13 dodaje się art. 13a w brzmieniu: „Art. 13a. 1. System teleinformatyczny łączy się i wymienia dane z systemami teleinformatycznymi innych podmiotów niż wymienione w art. 13 ust. 1 przez sieć teleinformatyczną na potrzeby obsługi numerów alarmowych, za pośrednictwem centralnego punktu systemu powiadamiania ratunkowego.

				<p>Centralny punkt systemu powiadamiania ratunkowego może być wykorzystywany również przez System Wspomagania Dowodzenia Policji, System Wspomagania Decyzji Państwowej Straży Pożarnej oraz System Wspomagania Dowodzenia Państwowego Ratownictwa Medycznego.</p> <p>2. Minister właściwy do spraw administracji publicznej określi, w drodze rozporządzenia, organizację, funkcjonowanie oraz wymagania techniczne dla centralnego punktu systemu powiadamiania ratunkowego, o którym mowa w ust. 1, mając na uwadze zapewnienie sprawnej dystrybucji informacji i danych centrom powiadamiania ratunkowego oraz jednostkom Policji, Państwowej Straży Pożarnej i dyspozytoriom medycznym.”;</p> <p>6)w art. 14 w ust. 1 wyrazy „w art. 78 ust. 4 pkt 1 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne, informacje dotyczące lokalizacji zakończenia sieci, z którego zostało wykonane połączenie do numeru alarmowego 112 albo innego numeru alarmowego, oraz dane dotyczące abonenta, o których mowa w art. 78 ust. 2 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne.” zastępuje się wyrazami „w art. 331 ust. 3 pkt 1 ustawy z dnia ... 2022 r. – Prawo komunikacji elektronicznej, informacje dotyczące lokalizacji zakończenia sieci, z którego zostało wykonane połączenie do numeru alarmowego 112 albo innego numeru alarmowego, oraz dane dotyczące abonenta, o których mowa w art. 331 ust. 2 ustawy z dnia ... 2022 r. – Prawo komunikacji elektronicznej.”;</p> <p>7)w art. 15 w ust. 1 wyrazy „art. 2 pkt 29 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne” zastępuje się wyrazami „art. 2 pkt 44 ustawy z dnia ... 2022 r. – Prawo komunikacji elektronicznej”;</p> <p>8)w art. 19 w ust. 1 w pkt 1 wyrazy „art. 78 ust. 4 pkt 1 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne;” zastępuje się wyrazami „art. 331 ust. 3 pkt 1 ustawy z dnia ... 2022 r. – Prawo komunikacji elektronicznej;”;</p> <p>9)w art. 20 ust. 1 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„1. Dostawca publicznie dostępnych usług komunikacji interpersonalnej wykorzystujących numery z planu numeracji krajowej lub międzynarodowych planów numeracji i umożliwiających nawiązywanie połączeń z numerami z tych planów zapewnia:</p> <p>1) swoim użytkownikom końcowym, w tym korzystającym z aparatów publicznych, bezpłatne połączenia z numerami alarmowymi;</p> <p>2) kierowanie:</p> <p>a) połączeń głosowych do numerów alarmowych 112, 997, 998 i 999 do właściwego terytorialnie centrum powiadamiania ratunkowego oraz połączeń głosowych do innych numerów alarmowych do właściwych terytorialnie jednostek służb ustawowo powołanych do niesienia pomocy,</p>
--	--	--	--	--

				b)krótkich wiadomości tekstowych (sms) do numeru alarmowego 112 do centralnego punktu systemu powiadamiania ratunkowego.”.
Art. 109 ust. 3	3. Państwa członkowskie zapewniają właściwe odbieranie i obsługę wszystkich zgłoszeń alarmowych kierowanych pod jednolity europejski numer alarmowy „112” w sposób najlepiej odpowiadający krajowej organizacji systemów alarmowych. Takie zgłoszenia alarmowe odbiera się i obsługuje co najmniej z taką samą sprawnością i skutecznością jak zgłoszenia alarmowe kierowane pod krajowe numery alarmowe, jeżeli są one w dalszym ciągu wykorzystywane.	T	Art. 3 ustawy o systemie powiadamiania ratunkowego	Art. 3 1. Tworzy się system powiadamiania ratunkowego, zwany dalej „systemem”. 2. System składa się z centrów powiadamiania ratunkowego, zwanych dalej „centrami”, tworzących jednolity system do obsługi zgłoszeń alarmowych, kierowanych do numerów alarmowych 112, 997, 998 i 999, umożliwiającą przekazanie zgłoszenia alarmowego w celu zaangażowania właściwych zasobów ratowniczych. (...)
Art. 109 ust. 4	4. Do dnia 21 grudnia 2020 r., a następnie co dwa lata, Komisja przedstawia Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie w sprawie skuteczności wdrożenia jednolitego europejskiego numeru alarmowego „112”.	N		
Art. 109 ust. 5	5. Państwa członkowskie zapewniają dostęp użytkowników końcowych z niepełnosprawnościami do służb ratunkowych za pomocą zgłoszeń alarmowych, równoważny dostępowi, który mają inni użytkownicy końcowi zgodnie z prawem Unii harmonizującym wymogi dotyczące dostępności produktów i usług. Komisja oraz krajowe organy regulacyjne lub inne właściwe organy podejmują odpowiednie środki w celu zapewnienia, aby użytkownicy końcowi z niepełnosprawnościami, gdy podróżują do innego państwa członkowskiego mogli mieć dostęp do służb ratunkowych na takich samych zasadach co pozostali użytkownicy końcowi, w miarę możliwości bez wcześniejszej rejestracji. Środki te mają zapewnić interoperacyjność we wszystkich państwach członkowskich i opierają się w jak	T	Art. 41 ustawy Przepisy wprowadzające ustawę – Prawo komunikacji elektronicznej Przepisy wprowadzające ustawę – Prawo komunikacji elektronicznej – w zakresie zmiany art. 20 ust. 1 pkt 2 lit. b ustawy	Art. 41 pkt 9 ustawy Przepisy wprowadzające ustawę – Prawo komunikacji elektronicznej: 8) w art. 20 ust. 1 otrzymuje brzmienie: „1. Dostawca publicznie dostępnych usług komunikacji interpersonalnej wykorzystujących numery z planu numeracji krajowej lub międzynarodowych planów numeracji i umożliwiających nawiązywanie połączeń z numerami z tych planów zapewnia: 1) swoim użytkownikom końcowym, w tym korzystającym z aparatów publicznych, bezpłatne połączenia z numerami alarmowymi; 2) kierowanie: a) połączeń głosowych do numerów alarmowych 112, 997, 998 i 999 do właściwego terytorialnie centrum powiadamiania ratunkowego oraz połączeń głosowych do innych numerów alarmowych do właściwych terytorialnie jednostek służb ustawowo powołanych do niesienia pomocy, b) krótkich wiadomości tekstowych (sms) do numeru alarmowego 112 do centralnego punktu systemu powiadamiania ratunkowego.”.

	największym stopniu na europejskich normach lub specyfikacjach ustanowionych zgodnie z art. 39. Takie środki nie uniemożliwiają państwom członkowskim przyjmowania dodatkowych wymogów zmierzających do realizacji celów określonych w niniejszym artykule.		o systemie powiadamiania ratunkowego	
Art. 109 ust. 6	6. Państwa członkowskie zapewniają, aby informacje o lokalizacji osoby wykonującej połączenie były udostępniane najodpowiedniejszemu PSAP bezzwłocznie po otrzymaniu zgłoszenia alarmowego.	T	Art. 14 ustawy o systemie powiadamiania ratunkowego Art.330 ust. 2-4	Art. 14 1. Centrum uzyskuje nieodpłatnie, za pośrednictwem centralnego punktu systemu powiadamiania ratunkowego, o którym mowa w art. 78 ust. 4 pkt 1 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. - Prawo telekomunikacyjne, informacje dotyczące lokalizacji zakończenia sieci, z którego zostało wykonane połączenie do numeru alarmowego 112 albo innego numeru alarmowego, oraz dane dotyczące abonenta, o których mowa w art. 78 ust. 2 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. - Prawo telekomunikacyjne. 2. Centrum uzyskuje nieodpłatnie dostęp do danych przestrzennych i związanych z nimi usług, udostępnianych za pośrednictwem systemu, o którym mowa w art. 40 ust. 3e ustawy z dnia 17 maja 1989 r. - Prawo geodezyjne i kartograficzne (Dz.U. z 2019 r. poz. 725 i 730). Art. 330 (...) 2. Informacja o lokalizacji zakończenia sieci przekazywana jest do systemu, o którym mowa w art. 331 ust. 3. 3. Prezes UKE może określić, w drodze decyzji, dla danego operatora, szczegółowe wymagania dotyczące dokładności i niezawodności lokalizacji zakończenia sieci dla ruchomej publicznej sieci telekomunikacyjnej, biorąc pod uwagę możliwości techniczne i perspektywy rozwoju sieci danego operatora oraz potrzebę dokładnego lokalizowania zakończenia sieci w celu efektywnego niesienia pomocy przez służby ustawowo do tego powołane. Prezes UKE w decyzji określa także harmonogram dostosowania sieci do określonych w decyzji wymagań w zakresie dokładności i niezawodności lokalizacji zakończenia sieci. Art. 331. 1. Operator publicznej sieci telekomunikacyjnej jest obowiązany nieodpłatnie udostępniać Prezesowi UKE informacje dotyczące lokalizacji zakończenia sieci, z którego zostało wykonane połączenie do numeru alarmowego: 1) w czasie rzeczywistym – w przypadku operatora ruchomej publicznej sieci telekomunikacyjnej,
		T		

	<p>Informacje te obejmują informacje o lokalizacji oparte na sieci i informacje o lokalizacji osoby wykonującej połączenie pochodzące z urządzenia telefonicznego, jeżeli jest to technicznie wykonalne.</p>		<p>Art. 331</p>	<p>2) w trybie wsadowym – w przypadku operatora stacjonarnej publicznej sieci telekomunikacyjnej – w celu udostępnienia tych danych, za pośrednictwem systemu, o którym mowa w ust. 3, odpowiednio właściwemu terytorialnie centrum powiadamiania ratunkowego albo właściwym terytorialnie jednostkom służb ustawowo powołanych do niesienia pomocy.</p> <p>2. Dostawca usługi komunikacji głosowej jest obowiązany, dla zapewnienia funkcjonalności systemu, o którym mowa w ust. 3, nieodpłatnie przekazywać Prezesowi UKE:</p> <p>1) w przypadku abonenta będącego konsumentem:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) dane, o których mowa w art. 390 ust. 1, 2) adres miejsca zamieszkania i adres korespondencyjny - jeżeli jest on inny niż adres miejsca zamieszkania, 3) numer PESEL,, 4) nazwę, serię i numer dokumentu potwierdzającego tożsamość, a w przypadku cudzoziemca, który nie jest obywatelem państwa członkowskiego albo Konfederacji Szwajcarskiej – numer paszportu lub karty pobytu, <p>2) w przypadku abonenta niebędącego konsumentem – numer abonenta oraz siedzibę lub miejsce wykonywania działalności gospodarczej, firmę lub nazwę i formę organizacyjną tego abonenta, a w przypadku stacjonarnej publicznej sieci telekomunikacyjnej – także nazwę miejscowości oraz ulicy, przy której znajduje się zakończenie sieci, udostępnione abonentowi – o ile abonent udostępnił te dane.</p> <p>3. Prezes UKE zarządza systemem teleinformatycznym realizującym funkcjonalności, o których mowa w ust. 4 oraz w art. 319 ust. 8, oraz przetwarza zgromadzone w nim informacje i dane w celach związanych z zapewnieniem funkcjonalności systemu.</p> <p>4. Informacje i dane, o których mowa w ust. 1 i 2, powinny być przekazywane do systemu, o którym mowa w ust. 3, w którym są gromadzone i nieodpłatnie udostępniane:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) centralnemu punktowi systemu powiadamiania ratunkowego – w przypadku połączeń do numeru alarmowego 112 oraz do numerów alarmowych ustalonych dla Policji, Państwowej Straży Pożarnej i dyspozytorni medycznej, chyba że służba ustawowo powołana do niesienia pomocy, wykorzystująca dany numer alarmowy, posiada własny punkt centralny mogący współpracować z systemem, albo
--	--	--	------------------------	---

	<p>Państwa członkowskie zapewniają, aby ustalenie i przekazanie informacji o lokalizacji osoby wykonującej połączenie nie wiązało się z żadnymi kosztami dla użytkownika końcowego i PSAP w odniesieniu do wszystkich zgłoszeń alarmowych kierowanych pod jednolity europejski numer alarmowy „112”. Państwa członkowskie mogą rozszerzyć ten obowiązek na zgłoszenia alarmowe kierowane pod krajowe numery alarmowe. Właściwe organy regulacyjne, w razie konieczności po konsultacji z BEREC, określają kryteria dokładności i niezawodności podanych informacji o lokalizacji osoby wykonującej połączenie.</p>		<p>Art. 41 pkt 4) ustawy wPKE</p>	<p>2) innym niż wymienione w pkt 1 służbom ustawowo powołanym do niesienia pomocy – w przypadku połączeń do innych numerów alarmowych.</p> <p>5. Dostawca usługi komunikacji głosowej przekazuje, dla zapewnienia funkcjonalności systemu, o którym mowa w ust. 3, aktualne dane, o których mowa w ust. 2, niezwłocznie, jednak nie później niż następnego dnia od dnia zaistnienia ich zmiany, a jeżeli zmiany takie nie nastąpiły nie rzadziej niż raz w miesiącu.</p> <p>6. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, organizację i funkcjonowanie systemu, o którym mowa w ust. 3, warunki organizacyjne i techniczne gromadzenia i przekazywania do tego systemu informacji i danych od przedsiębiorcy telekomunikacyjnego i ich udostępniania odpowiednio centrom powiadamiania ratunkowego oraz jednostkom terytorialnym służb ustawowo powołanych do niesienia pomocy oraz sposób wymiany informacji między dostawcami usług w zakresie obsługi wniosków o przeniesienie numeru, biorąc pod uwagę ciągłość działania systemu, a także potrzebę wspierania obsługi przenieszenia numerów oraz efektywność niesienia pomocy przez te służby i zapewnienie ciągłości świadczenia przez przedsiębiorcę telekomunikacyjnego usług telekomunikacyjnych, dostarczania sieci telekomunikacyjnych lub świadczenia powiązanych usług.</p> <p>7. Przekazywanie danych, o którym mowa w ust. 2, nie wymaga zgody abonenta.</p> <p>Art. 41. W ustawie z dnia 22 listopada 2013 r. o systemie powiadamiania ratunkowego (Dz. U. z 2019 r. poz. 1077 oraz z 2020 r. poz. 568, 695 i 1899) wprowadza się następujące zmiany:</p> <p>4) w art. 8 w ust. 1 w pkt 1 lit. b otrzymuje brzmienie: „b)powiązanie zgłoszenia alarmowego z danymi teled adresowymi miejsca zgłoszenia oraz jego pozycją geograficzną, ustalonymi na podstawie danych pochodzących z sieci telekomunikacyjnych oraz o informacji z telekomunikacyjnego urządzenia końcowego, jeżeli zapewnia ono taką możliwość,”;</p>
--	--	--	--	--

Art. 109 ust. 7	7. Państwa członkowskie zapewniają, aby użytkownicy końcowi byli odpowiednio informowani o istnieniu jednolitego europejskiego numeru alarmowego „112” oraz o korzystaniu z niego, a także o funkcjach dostępu do tego numeru, w tym poprzez podejmowanie inicjatyw skierowanych do osób podróżujących między państwami członkowskimi oraz użytkowników końcowych z niepełnosprawnościami. Informacje te są przekazywane w przystępnych	T	Art. 4 pkt 2 ustawy o systemie powiadamiania ratunkowego	Art. 4 Minister właściwy do spraw administracji publicznej: 2) zapewnia upowszechnianie wiedzy o numerach alarmowych;

	formatach dostosowanych do różnych rodzajów niepełnosprawności. Komisja wspiera i uzupełnia działania państw członkowskich.			
Art. 109 ust. 8	<p>8. W celu zapewnienia skutecznego dostępu do służb ratunkowych za pomocą zgłoszeń alarmowych kierowanych pod jednolity europejski numer alarmowy „112” w państwach członkowskich Komisja, po konsultacji z BEREC, przyjmuje akty delegowane zgodnie z art. 117, uzupełniające ust. 2, 5 i 6 niniejszego artykułu, w sprawie środków koniecznych, aby zapewnić kompatybilność, interoperacyjność, jakość, niezawodność i ciągłość obsługi zgłoszeń alarmowych w Unii w odniesieniu do rozwiązań służących określaniu lokalizacji osoby wykonującej połączenie, dostępu dla użytkowników końcowych z niepełnosprawnościami i przekierowywania zgłoszeń do najwłaściwszego PSAP. Pierwsze takie akty delegowane przyjmuje się do dnia 21 grudnia 2022 r.</p> <p>Te akty delegowane przyjmuje się jednak bez uszczerbku dla organizacji służb ratunkowych i nie wywierają one żadnego wpływu na tę organizację, która pozostaje w wyłącznej kompetencji państw członkowskich.</p> <p>BEREC prowadzi bazę danych zawierającą numery służb ratunkowych państw członkowskich zgodnie z zaleceniem E.164, jeżeli taka baza danych nie jest prowadzona przez inną organizację, w celu zapewnienia, aby służby ratunkowe z różnych państw członkowskich mogły się ze sobą kontaktować.</p>	N	<p>Art. 407 ust. 2 pkt 5 lit. g</p> <p>Art. 4 pkt 2 ustawy o systemie powiadomiania ratunkowego</p>	<p>Art. 407</p> <p>2. Organy właściwe w sprawach telekomunikacji prowadzą politykę regulacyjną, mając na celu w szczególności:</p> <p>5)</p> <p>g) wspieranie procesu harmonizacji określonych numerów lub zakresów numeracji w obrębie Unii Europejskiej oraz upowszechnianie informacji o istnieniu europejskiego numeru alarmowego 112 i innych europejskich numerów zharmonizowanych, skierowanej do obywateli, w szczególności podróżujących między państwami członkowskimi</p> <p>Art. 4 Minister właściwy do spraw administracji publicznej: (...)</p> <p>2) zapewnia upowszechnianie wiedzy o numerach alarmowych;</p>
Art. 110	Publiczny system ostrzegania			

Art. 110 ust. 1	1. Do dnia 21 czerwca 2022 r. państwa członkowskie zapewnią, aby w przypadku działania publicznych systemów ostrzegania w odniesieniu do zbliżających się lub pogłębiających się stanów wyjątkowych i katastrof publiczne ostrzeżenia były przekazywane użytkownikom końcowym, których to dotyczy, przez podmioty świadczące usługi ruchomej łączności interpersonalnej wykorzystujące numery.	T	Art. 21a ust. 3 ustawy o zarządzaniu kryzysowym	Art. 21a 3. Operator ruchomej publicznej sieci telekomunikacyjnej w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. - Prawo telekomunikacyjne (Dz.U. z 2019 r. poz. 2460 oraz z 2020 r. poz. 374), zwany dalej „operatorem”, jest obowiązany, na żądanie dyrektora Centrum, do niezwłocznego, nieodpłatnego wysłania lub wysyłania, komunikatów do wszystkich lub określonych przez dyrektora Centrum grup użytkowników końcowych, w szczególności przebywających na określonym przez niego obszarze, jednorazowo lub przez wskazany przez dyrektora Centrum okres.
Art. 110 ust. 2	2. Niezależnie od ust. 1 państwa członkowskie mogą, uwzględniając w jak największym stopniu wytyczne BEREC, ustalić, aby publiczne ostrzeżenia były przekazywane za pomocą publicznie dostępnych usług łączności elektronicznej innych niż usługi, o których mowa w ust. 1, i innych niż usługi nadawcze, lub za pomocą aplikacji mobilnej polegającej na usłudze dostępu do internetu, pod warunkiem że skuteczność publicznego systemu ostrzegania jest równoważna pod względem zakresu i zdolności docierania do użytkowników końcowych, w tym tych jedynie czasowo obecnych na danym obszarze. Użytkownicy końcowi mogą w łatwy sposób otrzymywać publiczne ostrzeżenia. Do dnia 21 czerwca 2020 r. i po konsultacji z organami odpowiedzialnymi za PSAP, BEREC opublikuje wytyczne na temat sposobu oceny tego, czy skuteczność publicznych ostrzeżeń na mocy niniejszego ustępu jest równoważna skuteczności ostrzeżeń na mocy ust. 1.	N		
Art. 111	Równoważny dostęp i wybór dla użytkowników końcowych z niepełnosprawnościami			

Art. 111 ust. 1	<p>1. Państwa członkowskie zapewniają, aby właściwe organy określiły wymogi, które mają spełniać podmioty świadczące publicznie dostępne usługi łączności elektronicznej, aby zapewnić użytkownikom końcowym z niepełnosprawnościami:</p> <p>a) dostęp do usług łączności elektronicznej, w tym powiązanych informacji umownych przekazanych zgodnie z art. 102, równoważny dostępowi, jaki ma większość użytkowników końcowych; oraz</p> <p>b) korzystanie z możliwości wyboru przedsiębiorstw i usług dostępnych dla większości użytkowników końcowych.</p>	T	Art. 334 ust. 1 i 3	<p>Art. 334.1. Dostawca usług komunikacji elektronicznej zapewnia użytkownikom końcowym z niepełnosprawnościami dostęp do świadczonych przez siebie udogodnień i dostęp do świadczonych przez siebie usług równoważny dostępowi do usług komunikacji elektronicznej z jakiego korzysta większość użytkowników końcowych, oraz publikuje informacje o tych udogodnieniach i usługach na swojej stronie internetowej.</p> <p>(...)</p> <p>3. Minister właściwy do spraw informatyzacji określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe wymagania dotyczące świadczenia udogodnień i usług dla osób z niepełnosprawnościami przez dostawców publicznie dostępnych usług komunikacji elektronicznej, biorąc pod uwagę potrzebę zapewnienia użytkownikom końcowym z niepełnosprawnościami dostępu równoważnego dostępowi do usług komunikacji elektronicznej, z jakiego korzysta większość użytkowników końcowych.</p>
Art. 111 ust. 2	<p>2. Wprowadzając środki, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, państwa członkowskie zachęcają do przestrzegania odnosnych norm lub specyfikacji ustanowionych zgodnie z art. 39.</p>	T	Art. 334 ust. 2	<p>Art. 334</p> <p>2. Prezes UKE udostępnia na stronie podmiotowej BIP UKE informacje o normach i specyfikacjach opublikowanych przez Komisję Europejską w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej, dotyczących udogodnień i usług dla użytkowników końcowych z niepełnosprawnościami.</p>
Art. 112	Usługi biura numerów i spisu abonentów			
Art. 112 ust. 1	<p>1. Państwa członkowskie zapewniają, aby wszystkie podmioty świadczące usługi łączności interpersonalnej wykorzystujące numery, które przydzielają numery z planu numeracji, spełniały wszystkie racjonalne wnioski o udostępnienie do celów świadczenia publicznie dostępnych usług biura numerów i spisów abonentów ważnych informacji w uzgodnionym formacie i na uczciwych, obiektywnych, odzwierciedlających koszty i niedyskryminacyjnych warunkach.</p>	T	Art. 327	<p>Art. 327.</p> <p>1. Dostawca usługi komunikacji głosowej udostępnia niezbędne dane dla celów prowadzenia spisów abonentów i informacji o numerach innym dostawcom usługi komunikacji głosowej, prowadzącym spisy abonentów lub świadczącym usługę informacji o numerach telefonicznych, w tym usługę ogólnokrajowego spisu abonentów oraz usługę informacji o numerach obejmującej wszystkich abonentów usług komunikacji głosowej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.</p> <p>2. Udostępnienie danych następuje na podstawie umowy, do której stosuje się odpowiednio przepisy działu III rozdziału 3. W umowie określa się w szczególności formę udostępnienia danych.</p> <p>3. Do usługi informacji o numerach telefonicznych oraz do sporządzania spisu abonentów i związanego z tym udostępniania danych stosuje się odpowiednio przepisy art. 384 i art. 390</p>

Art. 112 ust. 2	2. Krajowe organy regulacyjne są upoważnione do nakładania obowiązki i warunki na przedsiębiorstwa kontrolujące dostęp użytkowników końcowych do usług biura numerów, zgodnie z art. 61. Takie obowiązki i warunki muszą być obiektywne, sprawiedliwe, niedyskryminacyjne i przejrzyste.		Art. 179 ust.1 pkt 3	Art. 179. 1. Prezes UKE może, w drodze decyzji, nałożyć na: 3) dostawcę usługi komunikacji głosowej – obowiązek udostępniania niezbędnych danych dla celów prowadzenia spisów abonentów i informacji o numerach innym dostawcom usługi komunikacji głosowej, świadczącym usługę informacji o numerach telefonicznych, w tym usługę informacji o numerach obejmującą wszystkich abonentów usług komunikacji głosowej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.
Art. 112 ust. 3	3. Państwa członkowskie nie utrzymują żadnych ograniczeń regulacyjnych, które uniemożliwiałyby użytkownikom końcowym w jednym państwie członkowskim bezpośredni dostęp do biura numerów w innym państwie członkowskim w drodze wywołania głosowego lub wiadomości SMS oraz podejmują środki zapewniające taki dostęp zgodnie z art. 97.	T	Art. 332	Art. 332. 1. Operator publicznej sieci telekomunikacyjnej, w której świadczone są usługi komunikacji głosowej, zapewnia użytkownikom końcowym swojej sieci oraz użytkownikom końcowym z innych państw członkowskich, w przypadku gdy jest to technicznie i ekonomicznie wykonalne, możliwość dostępu: 1) w Unii Europejskiej do usług wykorzystujących numery niegeograficzne oraz możliwość korzystania z takich usług; 2) do wszystkich numerów w Unii Europejskiej, w tym numerów uwzględnionych w krajowych planach numeracji i należących do powszechnej międzynarodowej sieci bezpłatnych numerów telefonicznych (UIFN), niezależnie od technologii i urządzeń wykorzystywanych przez operatora. 2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do przypadków, gdy wywoływany abonent ograniczył połączenia przychodzące od użytkowników końcowych zlokalizowanych w poszczególnych obszarach geograficznych. 3. Prezes UKE na wniosek operatora publicznej sieci telekomunikacyjnej, w której świadczone są usługi komunikacji głosowej, może, w drodze decyzji, zawiesić realizację lub ograniczyć zakres realizacji obowiązku, o którym mowa w ust. 1, jeżeli ze względów technicznych lub ekonomicznych wnioskodawca nie ma możliwości realizacji tego obowiązku w całości lub części. W przypadku zawieszenia realizacji obowiązku na czas oznaczony, Prezes UKE w decyzji określa także harmonogram przystosowania sieci wnioskodawcy do realizacji obowiązku objętego wnioskiem.
Art. 112 ust. 4	4. Niniejszy artykuł stosuje się z zastrzeżeniem wymogów zawartych w prawie Unii dotyczących ochrony danych osobowych i prywatności oraz, w szczególności, art. 12 dyrektywy 2002/58/WE.	T	Art. 390 ust. 2-7	Art. 390 2. Abonenci, przed umieszczeniem ich danych w spisie, są informowani nieodpłatnie o celu spisu lub telefonicznej informacji o numerach, w których ich dane osobowe mogą się znajdować, a także o możliwości wykorzystywania spisu za pomocą funkcji wyszukiwania dostępnych w jego elektronicznej postaci.

				<p>3. Zamieszczenie w spisie danych identyfikujących abonenta będącego osobą fizyczną może nastąpić wyłącznie po uprzednim wyrażeniu przez niego zgody na dokonanie tych czynności.</p> <p>4. Rozszerzenie zakresu danych, o których mowa w ust. 1, wymaga zgody abonenta.</p> <p>5. Udostępnianie w spisie lub za pośrednictwem służb informacyjnych danych identyfikujących abonentów innych niż wymienieni w ust. 3 nie może naruszać słuszych interesów tych podmiotów.</p> <p>6. Przedsiębiorca telekomunikacyjny jest obowiązany zabezpieczyć spisy wydawane w postaci elektronicznej w sposób uniemożliwiający wykorzystanie zawartych w nich danych niezgodnie z przeznaczeniem.</p> <p>7. Przedsiębiorca telekomunikacyjny jest obowiązany informować abonenta o przekazaniu jego danych innym przedsiębiorcom, w celu publikacji spisu lub świadczenia usługi informacji o numerach telefonicznych.</p>
Art. 113	Interoperacyjność samochodowych odbiorników radiowych oraz odbiorników radiowych i sprzętu telewizji cyfrowej dostępnych dla konsumentów			
Art. 113 ust. 1	1. Państwa członkowskie zapewniają interoperacyjność samochodowych odbiorników radiowych oraz konsumenckiego sprzętu telewizji cyfrowej zgodnie z załącznikiem XI.	T	Art. 401	<p>Art. 401. 1. Publiczne sieci telekomunikacyjne używane do cyfrowych transmisji radiofonicznych i telewizyjnych oraz odbiorniki sygnału telewizyjnego i odbiorniki radiofonii cyfrowej zapewniają interoperacyjność usług cyfrowych transmisji radiofonicznych i telewizyjnych, w szczególności przez stosowanie otwartego interfejsu programistycznego aplikacji.</p> <p>2. Stosowanie otwartego interfejsu programistycznego aplikacji nie jest wymagane w przypadku samochodowych odbiorników radiofonicznych.</p> <p>3. Dostawca usług telekomunikacyjnych, po zakończeniu okresu obowiązywania umowy, umożliwia darmowy i dogodny dla użytkownika końcowego zwrot odbiornika sygnału telewizyjnego udostępnionego przez tego dostawcę, chyba że dostawca usług wykaże, że odbiornik sygnału telewizyjnego umożliwia odbiór usług cyfrowych transmisji telewizyjnych świadczonych przez innych dostawców.</p> <p>4. Odbiornik sygnału telewizyjnego umożliwia:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) odbiór niekodowanych cyfrowych transmisji telewizyjnych; 2) dekodowanie za pomocą jednolitego algorytmu kodowania cyfrowych transmisji telewizyjnych kodowanych, określonego w przepisach wydanych na podstawie ust. 6.

				<p>5. Samochodowe odbiorniki radiofoniczne umożliwiają odbiór i odtwarzanie co najmniej usług radiofonii cyfrowej świadczonych za pośrednictwem naziemnych cyfrowych transmisji radiofonicznych.</p> <p>6. Minister właściwy do spraw informatyzacji określi, w drodze rozporządzenia, wymagania techniczne i eksploatacyjne dla odbiorników sygnału telewizyjnego, mając na uwadze zapewnienie interoperacyjności usług oraz ułatwienie dostępu do cyfrowych transmisji telewizyjnych osobom z niepełnosprawnościami.</p> <p>7. Minister właściwy do spraw informatyzacji określi, w drodze rozporządzenia, wymagania techniczne i eksploatacyjne dla odbiorników radiofonii cyfrowej, w tym samochodowych odbiorników radiofonicznych, mając na uwadze efektywne wykorzystanie częstotliwości oraz zapewnienie interoperacyjności usług.</p>
Art. 113 ust. 2	2. Państwa członkowskie mogą przyjąć środki zapewniające interoperacyjność innych konsumenckich odbiorników radiowych, ograniczając wpływ na rynek odbiorników radiowych niskiej klasy i zapewniając, aby takie środki nie były stosowane do produktów, w których odbiornik radiowy ma charakter jedynie pomocniczy (takich jak smartfony), i do urządzeń używanych przez radioamatorów.	N	Art. 401 ust. 7	<p>Art. 401 (...)</p> <p>7. Minister właściwy do spraw informatyzacji określi, w drodze rozporządzenia, wymagania techniczne i eksploatacyjne dla odbiorników radiofonii cyfrowej, w tym samochodowych odbiorników radiofonicznych, mając na uwadze efektywne wykorzystanie częstotliwości oraz zapewnienie interoperacyjności usług.</p> <p>Rozporządzenie Ministra Cyfryzacji z dnia 7 października 2019 r. w sprawie wymagań technicznych i eksploatacyjnych dla odbiorników cyfrowych w pkt 16. 2 załącznika:</p> <p>16.2. <i>Interfejs cyfrowy</i> <i>Odbiornik zintegrowany (iDTV) wyposażony jest w gniazdo wejściowe HDMI typu A, zgodnie z High-Definition Multimedia Interface [30] zabezpieczone HDCP zgodnie z High-bandwidth Digital Content Protection System [28]. W przypadku STB gniazdo HDMI posiada funkcję wyjścia sygnału do wyświetlacza. W przypadku odbiornika zintegrowanego (iDTV) umożliwiającego wyświetlanie obrazu UHD wymagany jest Standard HDMI 2.1 zgodnie z High-Definition Multimedia Interface, Version 2.1 [31] z obsługą HDR i ARC oraz HDCP 2.2 zgodnie z High-bandwidth Digital Content Protection System, Mapping HDCP to HDMI, Revision 2.2 [29]. Wymaganie posiadania gniazda wejściowego HDMI nie dotyczy odbiornika</i></p>

				<i>zintegrowanego (iDTV) zawierającego wyświetlacz obrazu o przekątnej równej albo mniejszej niż 30 cm.</i>
Art. 113 ust. 3	<p>3. Państwa członkowskie zachęcają podmioty świadczące cyfrowe usługi telewizyjne do zapewnienia, w stosownych przypadkach, aby sprzęt telewizji cyfrowej, który oni przekazują swoim użytkownikom końcowym, był interoperacyjny, tak aby sprzęt telewizji cyfrowej mógł być, gdy jest to technicznie wykonalne, ponownie wykorzystany przez inne podmioty świadczące cyfrowe usługi telewizyjne.</p> <p>Bez uszczerbku dla art. 5 ust. 2 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/19/UE ⁽⁴⁷⁾ państwa członkowskie zapewniają, aby po zakończeniu umowy użytkownicy końcowi mieli możliwość oddania sprzętu telewizji cyfrowej w ramach darmowej i łatwej procedury, chyba że dostawca wykaże, że nie jest on w pełni interoperacyjny z usługami telewizji cyfrowej innych dostawców, w tym tych, do których przeszedł użytkownik końcowy.</p> <p>Zakłada się, że sprzęt telewizji cyfrowej, który jest zgodny ze zharmonizowanymi normami, do których odniesienia zostały opublikowane w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej, lub z częścią takich norm, spełnia wymóg interoperacyjności określony w akapicie drugim objęty tymi normami lub ich częścią.</p>	T	Art. 401 ust. 3	<p>Art. 401 (...)</p> <p>3. Dostawca usług telekomunikacyjnych, po zakończeniu okresu obowiązywania umowy, umożliwia darmowy i dogodny dla użytkownika końcowego zwrot odbiornika sygnału telewizyjnego udostępnionego przez tego dostawcę, chyba że dostawca usług wykaże, że odbiornik sygnału telewizyjnego umożliwia odbiór usług cyfrowych transmisji telewizyjnych świadczonych przez innych dostawców.</p> <p>(...)</p>
Art. 114	Transmisja obowiązkowa			
Art. 114 ust. 1	1. Państwa członkowskie mogą nakładać uzasadnione obowiązki dotyczące transmisji obowiązkowej związane z nadawaniem określonych kanałów radiowych	T	Art. 43 ust. 1 i 2 ustawy o	8) art. 43 otrzymuje brzmienie: „Art. 43. 1. Operator rozprowadzający programy w sieci telekomunikacyjnej, z wyłączeniem podmiotu rozprowadzającego program w sposób cyfrowy drogą rozsiewczą naziemną w multipleksie, obowiązany jest na własny koszt

	<p>i telewizyjnych oraz powiązanych usług uzupełniających, w szczególności usług ułatwiających odpowiedni dostęp użytkownikom końcowym z niepełnosprawnościami i zapewniających dane wspierające usługi telewizji hybrydowej i elektroniczne przewodniki po programach, na przedsiębiorstwa, które podlegają ich jurysdykcji i udostępniają sieci i świadczą usługi łączności elektronicznej wykorzystywane do rozpowszechniania wśród ogółu obywateli kanałów radiowych lub telewizyjnych, w przypadku gdy dla znacznej liczby użytkowników końcowych takie sieci i usługi są głównym sposobem odbierania kanałów radiowych i telewizyjnych. Takie obowiązki nakłada się jedynie wtedy, gdy są one niezbędne do realizacji celów leżących w interesie ogólnym, wyraźnie określonych przez każde państwo członkowskie, przy czym obowiązki te muszą być proporcjonalne i przejrzyste.</p>		<p>radiofonii i telewizji</p>	<p>do rozprowadzania, a także do odpowiedniego wyeksponowania i zapewnienia łatwego dostępu dla wszystkich odbiorców jego usługi w zakresie rozprowadzania programów do:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) programów, o których mowa w art. 26 ust. 2 pkt 1, 2) regionalnego programu, o którym mowa w art. 26 ust. 2 pkt 3, właściwego dla danego obszaru 3) programów określonych w przepisach wykonawczych wydanych na podstawie ust. 4 <ul style="list-style-type: none"> - wraz z elementami uzupełniającymi te programy, a rozpowszechnianymi równocześnie z nimi, takimi jak ułatwienia dostępu do treści, dane wspierające telewizję hybrydową i elektroniczne przewodniki po programach, przy czym programy określone w ust. 1 pkt 1 i 2 zostaną umieszczone w układzie programów w elektronicznym przewodniku po programach na pozycjach od 1 do 5 w kolejności: ogólnokrajowe programy ogólnotematyczne I, II, regionalne programy, o których mowa w art. 26 ust. 2 pkt 3, wyspecjalizowany program informacyjno-publicystyczny oraz program o tematyce kulturalno-artystycznej. <p>2. Obowiązek, o którym mowa w ust. 1, jest nałożony na operatorów, którzy łącznie spełniają następujące wymagania:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) podmioty te rozprowadzają programy dla zidentyfikowanych, uprawnionych na podstawie umowy z podmiotem rozprowadzającym odbiorców wyłącznie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej; 2) urządzenia używane przez odbiorców do odbioru programów są przyłączone do sieci tego operatora lub operator stosuje zabezpieczenia techniczne lub rozwiązania informatyczne zapewniające odbiór programów wyłącznie w sposób stacjonarny. <p>(...)</p> <p>4. Krajowa Rada określi, w drodze rozporządzenia, po przeprowadzeniu otwartych konsultacji publicznych, listę programów podlegających obowiązkowi rozprowadzania obejmującą co najmniej programy, o których mowa w art. 26 ust. 2 pkt 2 i 4, dostępne drogą rozszewcą naziemną, oraz sposób umieszczenia programów, w układzie programów w elektronicznym przewodniku po programach, przy czym programy, o których mowa w art. 26 ust. 2 pkt 2 i 4, dostępne drogą rozszewcą naziemną będą zajmowały kolejne pozycje po pozycji 5, uwzględniając interes społeczny w zakresie dostępu do informacji, dóbr kultury i sztuki, upowszechniania sportu, dorobku nauki, edukacji obywatelskiej, potrzeb mniejszości narodowych i etnicznych, a także zachowanie pluralizmu źródeł informacji i zwiększenia różnorodności ogólnodostępnej oferty programowej oraz konieczności promowania</p>
--	---	--	--------------------------------------	---

				<p>programów objętych tym obowiązkiem, zapewniając odpowiednie wyeksponowanie i łatwy dostęp odbiorców do tych programów..</p> <p>5. Liczba programów określonych w rozporządzeniu, o którym mowa w ust. 4, nie może być większa niż 20.</p> <p>6. Krajowa Rada określi, w drodze rozporządzenia, właściwy obszar, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, dla poszczególnych regionalnych programów telewizji publicznej uwzględniając lokalizację terenowych oddziałów spółki Telewizja Polska – Spółka Akcyjna oraz techniczne uwarunkowania rozprowadzania programów.</p> <p>7. Podmiot zobowiązany do rozprowadzania programów na podstawie ust. 1 i 2, lub przepisów wydanych na podstawie ust. 3, może rozpocząć rozprowadzanie tych programów po uzyskaniu pisemnej zgody nadawcy.</p> <p>8. Nadawca, który rozpowszechnia program, o którym mowa w ust. 1, nie może odmówić bez ważnych powodów podmiotowi zobowiązanemu do jego rozprowadzania na podstawie ust. 1 i 2, zgody na rozprowadzanie tego programu, ani nie może uzależnić jej udzielenia od uiszczenia jakiegokolwiek wynagrodzenia.</p> <p>9. Za ważny powód do odmowy zgody przez nadawcę uważa się w szczególności brak uprawnień do jej udzielenia w zakresie praw autorskich lub praw pokrewnych do audycji w programie lub ich elementów, o ile zezwolenie to nie zostało skutecznie uzyskane przez podmiot rozprowadzający od innego podmiotu uprawnionego, w szczególności od organizacji zbiorowego zarządzania prawami autorskimi lub prawami pokrewnymi. Ważnym powodem jest także bezzasadna odmowa przez podmiot zobowiązany do rozprowadzania programu zawarcia umowy z nadawcą określającej warunki rozprowadzania programu.</p> <p>10. Nadawca może uzależnić zgodę na rozprowadzanie programu, o którym mowa w ust. 1, od wykazania przez podmiot zobowiązany do jego rozprowadzania, przesłanek, o których mowa w ust. 2 lub 3.</p> <p>11. W przypadku podmiotu zobowiązanego do rozprowadzania programów na podstawie przepisów wydanych na podstawie ust. 3 nadawca może odmówić zgody na rozprowadzanie danego programu bez względu na istnienie powodów określonych w ust. 8-10.</p> <p>12. W razie odmowy zgody przez nadawcę na rozprowadzanie programu zgodnie z ust.11 obowiązek rozprowadzania danego programu ulega zawieszeniu wobec danego podmiotu zobowiązanego na okres do czasu późniejszej pisemnej propozycji wyrażenia zgody nadawcy tego programu, w szczególności jego propozycji zawarcia umowy. Odmowa zgody wymaga formy pisemnej.</p>
--	--	--	--	--

				<p>13. Przepisy niniejszego artykułu pozostają bez uszczerbku dla przepisów ustawy z dnia 4 lutego 1994 r. o prawie autorskim i prawach pokrewnych, z zastrzeżeniem ust. 8.</p> <p>14. Przepisy niniejszego artykułu pozostają bez uszczerbku dla przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1128 z dnia 14 czerwca 2017 r. w sprawie transgranicznego przenoszenia na rynku wewnętrznym usług online w zakresie treści, Dz. Urz. UE z dnia 30 czerwca 2017 r., L 168, s. 1 i n. W szczególności odbiór programów objętych obowiązkiem rozprowadzania, zgodnie z przepisami niniejszego artykułu lub przepisami wydanymi na jego podstawie, w ramach, objętej rozporządzeniem (UE) 2017/1128, usługi online w zakresie treści przez abonenta zamieszkałego w Rzeczypospolitej Polskiej, który czasowo przebywa w innym państwie członkowskim, w rozumieniu tego rozporządzenia, traktuje się tak, jakby miał miejsce na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. Przy stosowaniu przepisów ust. 7-11 nadawca może uzależnić zgodę, o której mowa w tych przepisach, od wykazania przez podmiot zobowiązany do rozprowadzania programu, że dokonuje on weryfikacji państwa zamieszkania zgodnie z art. 5 tego rozporządzenia.</p> <p>15. Podmioty rozprowadzające programy zapewniają odbiorcom bezpośredni i natychmiastowy dostęp do programu po jego wywołaniu przy pomocy oznaczenia danego programu lub audycji w jego ramach, w szczególności bez przekazów handlowych, ogłoszeń lub innych treści niestanowiących elementu danego programu, pomiędzy wywołaniem programu przy pomocy jego oznaczenia a dostępem do sygnału tego programu, chyba że treści te pochodzą od nadawcy danego programu lub uzyskano jego zgodę, a treści zostały odpowiednio oznaczone i nie naruszają przepisów ustawy. Przepis art. 44b ust. 2 stosuje się odpowiednio.”</p> <p>16. Pozyskanie sygnału programu przez podmiot rozprowadzający program następuje z udostępnionego temu podmiotowi przez danego nadawcę źródła sygnału programu, o ile nie wskaże on innego źródła sygnału.</p> <p>17. Przewodniczący Krajowej Rady przeprowadza ocenę realizacji obowiązku, o którym mowa w ust. 1, 2 i 5, oraz przepisach wydanych na podstawie ust. 3 i 4, nie rzadziej niż raz na pięć lat, kierując się interesem społecznym w zakresie dostarczania informacji, udostępniania dóbr kultury i sztuki, ułatwiania korzystania z oświaty, sportu i dorobku nauki i upowszechniania edukacji obywatelskiej. Wyniki oceny Przewodniczący Krajowej Rady przedstawia ministrowi właściwemu do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego, który podejmuje działania konieczne do zapewnienia, aby obowiązki te, były proporcjonalne i przejrzyste oraz</p>
--	--	--	--	--

				nakładane jedynie wtedy, gdy jest to niezbędne do realizacji wymienionych celów.”; 9) uchyla się art. 43a;
Art. 114 ust. 2	2. Do dnia 21 grudnia 2019 r., a następnie co pięć lat, państwa członkowskie dokonują przeglądu obowiązków, o których mowa w ust. 1, z wyjątkiem przypadków, w których państwa członkowskie przeprowadziły taki przegląd w ciągu czterech poprzednich lat.	T	Art. 43 ust. 3 ustawy o radiofonii i telewizji	3. Krajowa Rada może określić, w drodze rozporządzenia, po przeprowadzeniu otwartych konsultacji publicznych, inne niż określone w ust. 2, rodzaje podmiotów rozprawdzających programy, wobec których to podmiotów stosuje się ust. 1, jeżeli: 1) podmioty te rozprawdzają programy dla zidentyfikowanych, uprawnionych na podstawie umowy z podmiotem rozprawdzającym odbiorców wyłącznie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i 2) dany rodzaj rozprawdzania służy znacznej liczbie odbiorców do odbioru programów telewizyjnych - uwzględniając interes społeczny w zakresie dostępu do informacji, dóbr kultury i sztuki, upowszechniania sportu, dorobku nauki, edukacji obywatelskiej, potrzeb mniejszości narodowych i etnicznych, pluralizmu źródeł informacji i różnorodności ogólnodostępnej oferty programowej.
Art. 114 ust. 3	3. Ani ust. 1 niniejszego artykułu, ani art. 59 ust. 2 nie naruszają zdolności państw członkowskich do ustalania odpowiedniego wynagrodzenia, jeśli takie się określa, odnośnie do środków podejmowanych zgodnie z niniejszym artykułem, jednocześnie zapewniając, aby w podobnych okolicznościach dostawcy sieci i usług łączności elektronicznej byli traktowani w równy sposób. W przypadku gdy przewidziano wynagrodzenie, państwa członkowskie zapewniają, aby w prawie krajowym wyraźnie określony został obowiązek wypłaty wynagrodzenia, a także, w stosownych przypadkach, kryteria obliczania tego wynagrodzenia. Państwa członkowskie zapewniają także, aby obowiązek ten stosowano w proporcjonalny i przejrzysty sposób.	N		
Art. 115	Zapewnienie dodatkowych usług			

Art. 115 ust. 1	1. Bez uszczerbku dla art. 88 ust. 2, państwa członkowskie zapewniają, aby właściwe organy w porozumieniu, w stosownych przypadkach, z krajowymi organami regulacyjnymi mogły wymagać od wszystkich podmiotów świadczących usługi dostępu do internetu lub publicznie dostępne usługi łączności interpersonalnej wykorzystujące numery udostępniania bezpłatnie całości lub części usług dodatkowych wymienionych w załączniku VI część B, z zastrzeżeniem możliwości technicznych, jak również całości lub części usług dodatkowych wymienionych w załączniku VI część A.	T	Art. 347, 337, 293 ust. 2, 377, 297, 311, 392,	Treść artykułów przy załączniku VI
Art. 115 ust. 2	2. W celu zapewnienia wyższego poziomu ochrony konsumenta państwa członkowskie mogą rozszerzyć wykaz dodatkowych usług zawarty w załączniku VI części A i B w związku z ust. 1.	N		
Art. 115 ust. 3	3. Państwo członkowskie może podjąć decyzję o odstąpieniu od stosowania ust. 1 na całości lub części swojego terytorium, jeśli uważa, po wzięciu pod uwagę stanowisk zainteresowanych stron, że istnieje wystarczający dostęp do tych dodatkowych usług.	N		
Art. 116	Dostosowanie załączników Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 117 dotyczących zmiany załączników V, VI, IX, X oraz XI, aby uwzględnić rozwój technologiczny i społeczny lub zmiany popytu na rynku.	N		
Art. 117	Wykonywanie przekazanych uprawnień			

Art. 117 ust. 1	1. Powierzenie Komisji uprawnień do przyjęcia aktów delegowanych podlega warunkom określonym w niniejszym artykule.	N		
Art. 117 ust. 2	2. Uprawnienia do przyjęcia aktów delegowanych, o których mowa w art. 75, 109 i 116, powierza się Komisji na pięć lat od dnia 20 grudnia 2018 r. Komisja sporządza sprawozdanie dotyczące przekazania uprawnień nie później niż dziewięć miesięcy przed końcem okresu pięciu lat. Przekazanie uprawnień zostaje automatycznie przedłużone na takie same okresy, chyba że Parlament Europejski lub Rada sprzeciwią się takiemu przedłużeniu nie później niż trzy miesiące przed końcem każdego okresu.	N		
Art. 117 ust. 3	3. Przekazanie uprawnień, o którym mowa w art. 75, 109 i 116, może zostać w dowolnym momencie odwołane przez Parlament Europejski lub przez Radę. Decyzja o odwołaniu kończy przekazanie określonych w niej uprawnień. Decyzja o odwołaniu staje się skuteczna od następnego dnia po jej opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej lub w określonym w tej decyzji późniejszym terminie. Nie wpływa ona na ważność jakichkolwiek już obowiązujących aktów delegowanych.	N		
Art. 117 ust. 4	4. Przed przyjęciem aktu delegowanego Komisja konsultuje się z ekspertami wyznaczonymi przez wszystkie państwa członkowskie zgodnie z zasadami określonymi w Porozumieniu międzyinstytucjonalnym z dnia 13 kwietnia 2016 r. w sprawie lepszego stanowienia prawa.	N		
Art. 117 ust. 5	5. Niezwłocznie po przyjęciu aktu delegowanego Komisja przekazuje go	N		

	równocześnie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.			
Art. 117 ust. 6	6. Akt delegowany przyjęty na podstawie art. 75, 109 i 116 wchodzi w życie tylko wówczas, gdy Parlament Europejski albo Rada nie wyraziły sprzeciwu w terminie dwóch miesięcy od przekazania tego aktu Parlamentowi Europejskiemu i Radzie, lub gdy, przed upływem tego terminu, zarówno Parlament Europejski, jak i Rada poinformowały Komisję, że nie wniosą sprzeciwu. Termin ten przedłuża się o dwa miesiące z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady.	N		
Art. 118	Komitet			
Art. 118 ust. 1	1. Komisję wspomaga komitet („Komitet ds. Łączności”). Komitet ten jest komitetem w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr 182/2011.	N		
Art. 118 ust. 2	2. W odniesieniu do aktów wykonawczych, o których mowa w art. 28 ust. 4 akapit drugi, Komisję wspomaga Komitet ds. Spektrum Radiowego ustanowiony na podstawie art. 3 ust. 1 decyzji nr 676/2002/WE. Komitet ten jest komitetem w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr 182/2011.	N		
Art. 118 ust. 3	3. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 4 rozporządzenia (UE) nr 182/2011. W przypadku gdy opinia komitetu ma być uzyskana w drodze procedury pisemnej, procedura ta kończy się bez osiągnięcia rezultatu, jeżeli przed upływem terminu na wydanie opinii zdecyduje o tym przewodniczący komitetu lub wniosą o to	N		

	członkowie komitetu. W takim przypadku przewodniczący w rozsądnym terminie zwołuje posiedzenie komitetu.			
Art. 118 ust. 4	4. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 5 rozporządzenia (UE) nr 182/2011, przy uwzględnieniu art. 8 tego rozporządzenia. W przypadku gdy opinia komitetu ma być uzyskana w drodze procedury pisemnej, procedura ta kończy się bez osiągnięcia rezultatu, jeżeli przed upływem terminu na wydanie opinii zdecyduje o tym przewodniczący komitetu lub wniosą o to członkowie komitetu. W takim przypadku przewodniczący w rozsądnym terminie zwołuje posiedzenie komitetu.	N		
Art. 119	Wymiana informacji			
Art. 119 ust. 1	1. Komisja udostępnia Komitetowi ds. Łączności wszelkie odpowiednie informacje uzyskane w wyniku regularnie prowadzonych konsultacji z przedstawicielami operatorów sieciowych, dostawców usług, użytkowników, konsumentów, producentów oraz związków zawodowych, jak również krajów trzecich i międzynarodowych organizacji.	N		
Art. 119 ust. 2	2. Mając na uwadze politykę Unii w dziedzinie łączności elektronicznej, Komitet ds. Łączności wspiera wymianę informacji pomiędzy państwami członkowskimi oraz pomiędzy państwami członkowskimi a Komisją, dotyczących sytuacji i rozwoju działalności regulacyjnej w zakresie sieci i usług łączności elektronicznej.	N		
Art. 120	Publikacja informacji			

Art. 120 ust. 1	1. Państwa członkowskie zapewniają, by bieżąca informacja dotycząca wdrażania niniejszej dyrektywy była publicznie dostępna w sposób zapewniający wszystkim zainteresowanym stronom łatwy dostęp do niej. Państwa członkowskie zamieszczają w krajowym dzienniku urzędowym odpowiednią wzmiankę na temat miejsca i sposobu opublikowania tej informacji. Pierwsza taka wzmianka publikowana jest przed dniem 21 grudnia 2020 r., po czym kolejne wzmianki publikuje się każdorazowo w przypadku zmian zawartych w niej informacji.	N		
Art. 120 ust. 2	2. Państwa członkowskie przedkładają Komisji kopie takich wzmianek z chwilą ich publikacji. Komisja przekazuje te informacje w razie potrzeby Komitetowi ds. Łączności.	N		
Art. 120 ust. 3	3. Państwa członkowskie zapewniają, aby wszystkie odpowiednie informacje na temat praw, warunków, procedur, kosztów, opłat i decyzji związanych z ogólnymi zezwoleniami, prawami użytkownika i prawami instalowania urządzeń były publikowane oraz uaktualniane w odpowiedni sposób, tak aby zapewnić łatwy dostęp do tych informacji wszystkim zainteresowanym stronom.	N	Art. 5 ust. 4 i 5	4. Prezes UKE prowadzi rejestr PT oraz rejestr JST w systemie teleinformatycznym. 5. Rejestr PT i rejestr JST są jawne i udostępniane w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej, zwanej dalej „stroną podmiotową BIP UKE”.
Art. 120 ust. 4	4. Jeżeli informacja, o której mowa w ust. 3, pochodzi z różnych szczebli władzy państwowej, a w szczególności jeżeli jest to informacja o procedurach i warunkach przyznawania prawa instalowania urządzeń, właściwy organ, uwzględniając związane z tym koszty, podejmuje stosowne wysiłki, ażeby zagwarantować łatwo zrozumiałą dla użytkowników przegląd takich informacji,	N	Art. 29b pkt 1 pkt 1 ustawy o wspieraniu rozwoju	Art. 29b 1. W ramach punktu informacyjnego do spraw telekomunikacji zapewnia się każdemu operatorowi sieci, o ile nie zagraża to bezpieczeństwu państwa, dostęp do posiadanych przez Prezesa UKE informacji: 1) w zakresie procedur i formalności wymaganych przed rozpoczęciem robót budowlanych dotyczących infrastruktury telekomunikacyjnej, w trakcie ich wykonywania oraz do ich zakończenia i rozpoczęcia użytkowania tej infrastruktury, w tym informacji o wymaganych decyzjach, zgłoszeniach i

	zawierający informację na temat poszczególnych szczebli władzy państwowej oraz odpowiedzialnych organów, celem ułatwienia składania wniosków o przyznanie prawa instalowania urządzeń.			zawiadomieniach do właściwych organów, a także zwolnieniach z obowiązku ich uzyskania lub dokonania;
Art. 120 ust. 5	5. Państwa członkowskie zapewniają, by szczególne obowiązki nałożone na przedsiębiorstwa na mocy przepisów niniejszej dyrektywy podlegały publikacji oraz aby określono odnośne rynki towarów i usług oraz rynki geograficzne. Z zastrzeżeniem potrzeby ochrony tajemnicy handlowej państwa członkowskie zapewniają, by uaktualniona informacja była publicznie dostępna w sposób zapewniający wszystkim zainteresowanym stronom łatwy dostęp do tej informacji.	N		
Art. 120 ust. 6	6. Państwa członkowskie dostarczają Komisji informacje, które udostępniają publicznie zgodnie z ust. 5. Komisja udostępnia te informacje w przystępny sposób oraz przekazuje je w razie potrzeby Komitetowi ds. Łączności.	N		
Art. 121	Powiadamianie i monitorowanie			
Art. 121 ust. 1	1. Krajowe organy regulacyjne powiadamiają Komisję najpóźniej do dnia 21 grudnia 2020 r., oraz następnie niezwłocznie w okresie późniejszym, o nazwach przedsiębiorstw mających obowiązek świadczenia usług powszechnych na mocy art. 85 ust. 2, art. 86 lub 87.	T	Art. 358	Art. 358. 1. Prezes UKE niezwłocznie przekazuje Komisji Europejskiej listę przedsiębiorców telekomunikacyjnych, na których nałożono obowiązek w zakresie usługi powszechnej. 2. Prezes UKE udostępnia na stronie podmiotowej BIP UKE listę, o której mowa w ust. 1, wraz ze wskazaniem zakresu obowiązku realizowanego przez każdego z przedsiębiorców telekomunikacyjnych. 3. Jeżeli w poprzednim roku kalendarzowym przedsiębiorca wyznaczony realizował obowiązek, o którym mowa w art. 354, podmioty świadczące publicznie dostępną usługę komunikacji interpersonalnej niewykorzystując numerów, w terminie do dnia 31 marca, przekazują do Prezesa UKE informację o świadczeniu tej usługi w poprzednim roku kalendarzowym.

Art. 121 ust. 2	2. Krajowe organy regulacyjne przekazują Komisji nazwy przedsiębiorstw wyznaczonych jako posiadające znaczącą pozycję rynkową dla celów niniejszej dyrektywy oraz obowiązki, jakie zostały na nich nałożone na mocy niniejszej dyrektywy. Jakakolwiek zmiana obowiązków nałożonych na przedsiębiorstwa lub przedsiębiorstwa objęte niniejszą dyrektywą musi być niezwłocznie notyfikowana Komisji.			
Art. 122	Procedura przeglądu			
Art. 122 ust. 1	<p>1. Do dnia 21 grudnia 2025 r., a następnie co pięć lat, Komisja dokonuje przeglądu stosowania niniejszej dyrektywy oraz składa Parlamentowi Europejskiemu oraz Radzie sprawozdania.</p> <p>Przeglądy te oceniają w szczególności wpływ art. 61 ust. 3 oraz art. 76, 78 i 79 na rynek oraz to, czy uprawnienia ex ante i inne uprawnienia interwencyjne na podstawie niniejszej dyrektywy są wystarczające, aby umożliwić krajowym organom regulacyjnym zajęcie się problemem niekonkurencyjnych oligopolistycznych struktur rynkowych oraz zapewnić, aby konkurencja na rynkach łączności elektronicznej nadal się rozwijała z korzyścią dla użytkowników końcowych.</p> <p>W tym celu Komisja może zażądać od państw członkowskich informacji, które winny zostać dostarczone bez nieuzasadnionej zwłoki.</p>	N		
Art. 122 ust. 2	2. Do dnia 21 grudnia 2025 r., a następnie co pięć lat, Komisja dokonuje przeglądu zakresu usługi powszechnej, w szczególności w celu zaproponowania Parlamentowi Europejskiemu	N		

	<p>i Radzie zmian i określenia na nowo tego zakresu.</p> <p>Taki przegląd przeprowadza się z uwzględnieniem zmian społecznych, ekonomicznych i technologicznych, biorąc pod uwagę, między innymi, mobilność i szybkość przesyłania danych w świetle dominujących technologii wykorzystywanych przez większość użytkowników końcowych. Komisja przedkłada Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie dotyczące wyników tego przeglądu.</p>			
Art. 122 ust. 3	<p>3. Do dnia 21 grudnia 2021 r., a następnie co trzy lata, BEREC publikuje opinię na temat krajowego wdrażania i funkcjonowania ogólnego zezwolenia oraz na temat ich wpływu na funkcjonowanie rynku wewnętrznego.</p> <p>Komisja może, uwzględniając w jak największym stopniu opinię BEREC opublikować sprawozdanie na temat stosowania tytułu II rozdział II części I oraz załącznika I i może przedstawić wniosek ustawodawczy służący zmianie tych przepisów, w przypadku gdy uzna to za konieczne w celu usunięcia przeszkód w prawidłowym funkcjonowaniu rynku wewnętrznego.</p>	N		
Art. 123	Szczególna procedura przeglądowa dotycząca praw użytkowników końcowych			
Art. 123 ust. 1	<p>1. BEREC monitoruje rozwój rynku i rozwój technologiczny w odniesieniu do różnych rodzajów usług łączności elektronicznej oraz publikuje, do dnia 21 grudnia 2021 r., a następnie co trzy lata lub na uzasadniony wniosek co najmniej dwóch swoich członków państw członkowskich, opinię w sprawie tego</p>	N		

	<p>rozwoju i jego wpływu na stosowanie tytułu III części III.</p> <p>W tej opinii BEREC ocenia, w jakim stopniu tytuł III części III spełnia cele określone w art. 3. Opinia ta uwzględnia w szczególności zakres stosowania tytułu III części III, jeżeli chodzi o rodzaje objętych usług łączności elektronicznej. Na podstawie opinii BEREC analizuje w szczególności:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) w jakim stopniu użytkownicy końcowi wszystkich usług łączności elektronicznej mają możliwość dokonywania swobodnych i świadomych wyborów, również na podstawie kompletnych informacji zawartych w umowie, i mają możliwość łatwej zmiany podmiotu świadczącego im usługi łączności elektronicznej; b) w jakim stopniu jakkolwiek brak zdolności, o których mowa w lit. a) doprowadził do zakłóceń na rynku lub szkody dla użytkownika końcowego; c) w jakim stopniu skuteczny dostęp do służb ratunkowych jest znacznie zagrożony, w szczególności ze względu na większe wykorzystanie usług łączności interpersonalnej niewykorzystujących numerów, brak interoperacyjności lub rozwój technologiczny; 			
--	--	--	--	--

	d) prawdopodobny koszt wszelkich potencjalnych dostosowań obowiązków określonych w tytule III części III lub wpływ na innowacje dla dostawców usług łączności elektronicznej.			
Art. 123 ust. 2	2. Komisja, uwzględniając w jak największym stopniu opinię BEREC, publikuje sprawozdanie dotyczące stosowania tytułu III części III i przekazuje wniosek ustawodawczy w sprawie zmiany tego tytułu, w przypadku gdy uzna, że jest to konieczne do zapewnienia, aby cele określone w art. 3 mogły być nadal spełniane.	N		
Art. 124	Transpozycja			
Art. 124 ust. 1	1. Państwa członkowskie przyjmują i publikują, najpóźniej do dnia 21 grudnia 2020 r., przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy. Niezwłocznie przekazują Komisji tekst tych przepisów. Państwa członkowskie stosują te przepisy od dnia 21 grudnia 2020 r. Przepisy przyjęte przez państwa członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Przepisy te zawierają także wskazanie, że w istniejących przepisach ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odniesienia do dyrektyw uchylonych niniejszą dyrektywą należy odczytywać jako odniesienia do niniejszej dyrektywy. Metody dokonywania takiego odniesienia i formułowania takiego wskazania określone są przez państwa członkowskie.	N	Art. 1 ustawy wprowadzającej Pke	Art. 1. Ustawa z dnia ... 2022 r. – Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. poz. ...) wchodzi w życie po upływie 6 miesięcy od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem: 1) art. 43 ust. 1 pkt 1 lit. a tiret piąte oraz art. 45 ust. 2, które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2023 r.; 2) art. 26 ust. 6–8 oraz art. 295 ust. 1, które wchodzi w życie po upływie 7 dni od dnia ogłoszenia; 3) art. 325, który wchodzi w życie po upływie 3 miesięcy od dnia ogłoszenia; 4) art. 417 ust. 1 pkt 3 i 5 oraz ust. 2 pkt 1, które wchodzi w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia.

Art. 124 ust. 2	<p>2. W drodze odstępstwa od ust. 1 niniejszego artykułu, art. 53 ust. 2, 3 i 4 niniejszej dyrektywy ma zastosowanie od dnia 20 grudnia 2018 r., w przypadku gdy ustanowiono zharmonizowane warunki w drodze technicznych środków wykonawczych zgodnie z decyzją nr 676/2002/WE, celem umożliwienia użytkowania widma radiowego w bezprzewodowych sieciach i usługach szerokopasmowych. W odniesieniu do pasm widma radiowego, dla których zharmonizowane warunki nie zostały ustanowione do dnia 20 grudnia 2018 r., zastosowanie ma art. 53 ust. 2, 3 i 4 niniejszej dyrektywy od daty przyjęcia technicznych środków wykonawczych zgodnie z art. 4 decyzji nr 676/2002/WE.</p> <p>W drodze odstępstwa od ust. 1 niniejszego artykułu, państwa członkowskie stosują środki konieczne do zapewnienia zgodności z art. 54 od dnia 31 grudnia 2020 r.</p>	N		
Art. 124 ust. 3	<p>3. Państwa członkowskie przekazują Komisji tekst podstawowych przepisów prawa krajowego, przyjętych w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą.</p>	N		
Art. 125	<p>Uchylenie</p> <p>Dyrektywy 2002/19/WE, 2002/20/WE, 2002/21/WE, 2002/22/WE, wymienione w załączniku XII część A, tracą moc od dnia 21 grudnia 2020 r., bez uszczerbku dla zobowiązań państw członkowskich dotyczących terminów przeniesienia do prawa krajowego i stosowania dyrektyw określonych w załączniku XII część B.</p>	N		

	<p>Art. 5 decyzji nr 243/2012/UE zostaje skreślony ze skutkiem od dnia 21 grudnia 2020 r.</p> <p>Odesłanie do uchylonych dyrektyw należy odczytywać jako odesłanie do niniejszej dyrektywy, zgodnie z tabelą korelacji w załączniku XIII.</p>			
Art. 126	<p>Wejście w życie</p> <p>Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie trzeciego dnia po jej opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.</p>	N		
Art. 127	<p>Adresaci</p> <p>Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich.</p> <p>Sporządzono w Strasburgu dnia 11 grudnia 2018 r.</p>	N		
Załącznik I	<p>WYKAZ WARUNKÓW, KTÓRYMI MOGĄ ZOSTAĆ OBWAROWANE OGÓLNE ZEZWOLENIA, PRAWA UŻYTKOWANIA WIDMA RADIOWEGO I PRAWA UŻYTKOWANIA ZASOBÓW NUMERACYJNYCH</p>			
Część A.	<p>Ogólne warunki, którymi mogą zostać obwarowane ogólne zezwolenia</p>	N	<p>warunki fakultatywne – Przepisy ustawy nie wykraczają poza te warunki</p>	

Część B.	Szczegółowe warunki, którymi może zostać obwarowane ogólne zezwolenie na dostarczanie sieci łączności elektronicznej		warunki fakultatywne – Przepisy ustawy nie wykraczają poza te warunki	
Część C.	Szczegółowe warunki, którymi może zostać obwarowane ogólne zezwolenie na świadczenie usług łączności elektronicznej z wyjątkiem usług łączności interpersonalnej niewykorzystujących numerów		warunki fakultatywne – Przepisy ustawy nie wykraczają poza te warunki	
Część D.	Wymogi, którymi mogą zostać obwarowane prawa użytkownika widma radiowego		warunki fakultatywne – Przepisy ustawy nie wykraczają poza te warunki	

Część E.	Warunki, którymi mogą zostać obwarowane prawa użytkowania zasobów numeracyjnych		warunki fakultatywne – Przepisy ustawy nie wykraczają poza te warunki	
Załącznik II	WARUNKI DOSTĘPU TELEWIZORÓW I RADIOSŁUCHACZY Z UNII DO CYFROWYCH USŁUG TELEWIZYJNYCH I RADIOWYCH			
Część I	Warunki związane z systemami dostępu warunkowego stosowane zgodnie z art. 62 ust. 1	T	Art. 402 ust. 1 i art. 404 ust. 1, 2 i 3	<p>Art. 402. 1. Przedsiębiorca telekomunikacyjny dostarczający system dostępu warunkowego oferuje nadawcom na równych i niedyskryminujących warunkach usługi techniczne umożliwiające odbiór cyfrowych transmisji radiofonicznych i telewizyjnych za pomocą dekodatorów zainstalowanych w sieciach lub u abonentów.</p> <p>Art. 404. 1. Posiadacze praw własności przemysłowej obejmujących systemy dostępu warunkowego oraz usługi świadczone za ich pomocą są obowiązani do zawierania umów licencyjnych z producentami odbiorników sygnału telewizyjnego i odbiorników radiofonii cyfrowej na równych i niedyskryminujących warunkach.</p> <p>2. Postanowienia umów licencyjnych, o których mowa w ust. 1, nie powinny zabraniać, ograniczać ani zniechęcać do umieszczenia w urządzeniach, o których mowa w ust. 1:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) wspólnego interfejsu pozwalającego na połączenie z innymi systemami dostępu warunkowego, 2) elementów właściwych dla innych systemów dostępu warunkowego, jeżeli licencjobiorca przestrzega warunków gwarantujących bezpieczeństwo transakcji dokonywanych przez operatorów systemów dostępu warunkowego <p>– z uwzględnieniem czynników technicznych i ekonomicznych.</p>

				3. W zakresie nieuregulowanym w ust. 1 i 2 do umów licencyjnych stosuje się przepisy ustawy z dnia 30 czerwca 2000 r. – Prawo własności przemysłowej (Dz. U. z 2021 r. poz. 324).
Część II	Inne urzędy, w stosunku do których mogą być zastosowane warunki określone w art. 61 ust. 2 lit. d)	T	Art. 401 ust. 4	4. Odbiornik sygnału telewizyjnego umożliwia: 1) odbiór niekodowanych cyfrowych transmisji telewizyjnych; 2) dekodowanie za pomocą jednolitego algorytmu kodowania cyfrowych transmisji telewizyjnych kodowanych, określonego w przepisach wydanych na podstawie ust. 6.
Załącznik III	KRYTERIA USTALANIA HURTOWYCH STAWEK ZA ZAKAŃCZANIE POŁĄCZEŃ GŁOSOWYCH		Art. 219 ust. 3	Art. 219 ust. 3 3. Prezes UKE, określając opłaty, o których mowa w ust. 2, uwzględnia: 1) koszty ponoszone przez efektywnie działającego przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej ujmowane w wartościach bieżących jako podstawę wyznaczania opłat z tytułu usług zakańczania połączeń głosowych, przy czym metoda kalkulacji kosztów stosowana do wyliczania kosztów efektywnie działającego przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej opiera się na modelowaniu oddolnym (bottom-up) i wykorzystuje długookresowe koszty przyrostowe związane z ruchem sieciowym ponoszone w celu świadczenia na rzecz innych podmiotów hurtowej usługi zakańczania połączeń głosowych; 2) długookresowe koszty przyrostowe usługi zakańczania połączeń głosowych ustalone jako różnica między całkowitymi długookresowymi kosztami świadczenia wszystkich usług przez przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej a całkowitymi długookresowymi kosztami tego przedsiębiorcy w przypadku nieświadczenia usługi zakańczania połączeń głosowych na rzecz innych podmiotów; 3) do kosztów przyrostowych tylko te koszty związane z ruchem sieciowym, których by uniknięto, gdyby usługa zakańczania połączeń głosowych na rzecz innych podmiotów nie była świadczona; 4) koszty związane z dodatkową pojemnością sieci tylko w zakresie, w jakim wynikają one z konieczności zwiększenia pojemności sieci w celu obsługi dodatkowego ruchu związanego z zakańczaniem połączeń głosowych na rzecz innych podmiotów; 5) okoliczność, że do kosztów przyrostowych zakańczania połączeń w sieciach ruchomych nie zalicza się opłat, o których mowa w art. 24; 6) wyłącznie koszty rozliczeń międzyoperatorskich, koszty związane z zawieraniem umów międzyoperatorskich oraz inne koszty związane

				<p>bezpośrednio ze świadczeniem usługi zakańczania połączeń na rzecz innych podmiotów;</p> <p>7) domniemanie, że wszyscy przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej świadczący usługi zakańczania połączeń głosowych w stacjonarnej publicznej sieci telekomunikacyjnej, bez względu na ich skalę działalności, ponoszą takie same koszty jednostkowe jak efektywnie działający przedsiębiorca komunikacji elektronicznej;</p> <p>8) w przypadku przedsiębiorców komunikacji elektronicznej świadczących usługi telekomunikacyjne w ruchomej publicznej sieci telekomunikacyjnej - minimalną skalę działalności jako udział w rynku na poziomie nie mniejszym niż 20%;</p> <p>9) amortyzację ekonomiczną jako właściwą metodę amortyzacji aktywów;</p> <p>10) koszty usług zakańczania połączeń głosowych odzwierciedlające koszty efektywnie działającego przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej stosującego nowoczesne i wydajne technologie oraz sieć szkieletową opartą na protokole IP uwzględniającą technologie, które z dużym prawdopodobieństwem będą wykorzystywane w okresie obowiązywania maksymalnych opłat za usługi zakańczania połączeń głosowych, przy czym w przypadku stacjonarnych publicznych sieci telekomunikacyjnych Prezes UKE przyjmuje, że połączenia opierają się wyłącznie na komutacji pakietów.</p>
Załącznik IV	KRYTERIA OCENY OFERT DOTYCZĄCYCH WSPÓLINWESTYCJI		Art. 244-249	<p>Art. 244. W przypadku gdy propozycja zobowiązań, o której mowa w art. 237 ust. 1 pkt 2, dotyczy rozpoczęcia realizacji nowej sieci, o której mowa w art. 2 pkt 57 lit. a lub b, w tym przez zaoferowanie współwłasności, długoterminowego dzielenia ryzyka przez współfinansowanie lub umowy zakupu prowadzącej do uzyskania szczególnych praw o charakterze strukturalnym przez innych przedsiębiorców komunikacji elektronicznej, Prezes UKE:</p> <p>1) weryfikuje udostępnienie na stronie internetowej przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej posiadającego znaczącą pozycję rynkową oferty współinwestycji i łatwość zapoznania się z nią;</p> <p>2) ocenia otwartość oferty współinwestycji dla wszystkich przedsiębiorców komunikacji elektronicznej przez cały okres eksploatacji sieci, o której mowa w art. 2 pkt 57 lit. a lub b;</p> <p>3) weryfikuje możliwość zachowania skutecznej i zrównoważonej konkurencji w długiej perspektywie czasowej na rynkach detalicznych, na których działa przedsiębiorca komunikacji elektronicznej posiadający</p>

				<p>znaczącą pozycję rynkową, innym współinwestującym przedsiębiorcom komunikacji elektronicznej;</p> <p>4) weryfikuje podanie do publicznej wiadomości oferty współinwestycji na co najmniej 6 miesięcy przed datą planowanego rozpoczęcia realizacji nowej sieci, o której mowa w art. 2 pkt 57 lit. a lub b;</p> <p>5) weryfikuje możliwość korzystania przez współinwestorów, od początku realizacji współinwestycji, z sieci która pozwala na świadczenie usług o co najmniej porównywalnej jakości;</p> <p>6) weryfikuje warunki współinwestycji pod względem możliwości dotarcia do użytkowników końcowych przez przedsiębiorców komunikacji elektronicznej ubiegających się o dostęp telekomunikacyjny, którzy nie uczestniczą we współinwestycji;</p> <p>7) weryfikuje zawarte w ofercie współinwestycji warunki dotyczące zdolności finansowej podmiotu przystępującego, związane z:</p> <p style="padding-left: 20px;">a) wykazaniem zdolności do realizowania płatności etapowych, w oparciu o które zaplanowano świadczenie usług z użyciem infrastruktury wybudowanej w ramach współinwestycji,</p> <p style="padding-left: 20px;">b) akceptacją planu strategicznego, w oparciu o który opracowano w szczególności średniookresowe plany świadczenia usług z użyciem infrastruktury wybudowanej w ramach współinwestycji</p> <p>– o ile warunki takie zostały w ofercie współinwestycji zawarte;</p> <p>8) ocenia wpływ współinwestycji na poziom konkurencji, w tym analizuje zaspokojenie przyszłego popytu przez wybudowanie nowych elementów sieci, które w znacznym stopniu przyczynią się do uruchomienia sieci, o której mowa w art. 2 pkt 57 lit. a lub b.</p> <p>Art. 245. Prezes UKE, dokonując oceny, o której mowa w art. 244 pkt 2, weryfikuje:</p> <p>1) przejrzystość i niedyskryminacyjny charakter planu zawiązania i dalszej realizacji współinwestycji;</p> <p>2) możliwość ubiegania się przez podmioty niebędące współinwestorami o dostęp telekomunikacyjny do elementów sieci o bardzo dużej przepustowości na podstawie przejrzystych i niedyskryminacyjnych warunków;</p> <p>3) postanowienia oferty współinwestycji, w tym dotyczące kosztów ponoszonych przez każdego współinwestora, oraz postanowienia dotyczące osiągniętych przez nich przychodów pod kątem:</p> <p style="padding-left: 20px;">a) uwzględnienia stopni ryzyka ponoszonego przez poszczególnych współinwestorów na różnych etapach realizacji oraz sytuacji na rynkach detalicznych pod kątem poziomu konkurencji,</p>
--	--	--	--	--

				<p>b) zachowania zachęt do udziału we wspóln inwestycji na różnych jej etapach.</p> <p>Art. 246. Prezes UKE weryfikuje postanowienia oferty wspóln inwestycji, w zakresie o którym mowa w art. 244 pkt 3, pod kątem:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) racjonalności i niedyskryminacji oraz godziwych warunków, uwzględniając moment przystąpienia do wspóln inwestycji oraz możliwość dostępu do pełnych przepustowości sieci, w zakresie, w jakim podlega ona wspóln inwestycji; 2) adekwatności wartości wymaganego wkładu finansowego do skali inwestycji lub do momentu przystąpienia do udziału we wspóln inwestycji każdego wspóln inwestora w celu nabycia praw; 3) możliwości zwiększenia udziału we wspóln inwestycji, przy jednoczesnym zapewnieniu odpowiedniego poziomu zaangażowania na początku realizacji inwestycji z uwzględnieniem pozycji rynkowej wspóln inwestorów. <p>Art. 247. W przypadku zawiązania spółki celowej utworzonej na potrzeby realizacji wspóln inwestycji spółka ta zapewnia dostęp telekomunikacyjny do sieci wszystkim wspóln inwestorom, bezpośrednio lub pośrednio, na zasadzie równoważności produktów oraz na godziwych i racjonalnych warunkach, uwzględniając warunki finansowe odzwierciedlające różne poziomy ryzyka ponoszonego przez poszczególnych wspóln inwestorów.</p> <p>Art. 248. 1. Oferta wspóln inwestycji zawiera przejrzyste, godziwe i racjonalne warunki wzajemnego prawa dostępu do sieci telekomunikacyjnej, elementów sieci i powiązanych zasobów, będących przedmiotem wspóln inwestycji, do celów świadczenia usług na rynku detalicznym.</p> <p>2. Wspóln inwestorzy przyznają sobie dostęp do przedmiotu wspóln inwestycji na podstawie umowy wspóln inwestycji spełniającej warunki, o których mowa w ust. 1.</p> <p>Art. 249. 1. Przenoszenie praw nabytych, wynikających z zawarcia umowy wspóln inwestycji na innego wspóln inwestora lub inny podmiot gotowy przystąpić do tej umowy jest dozwolone, z zastrzeżeniem ust. 2.</p> <p>2. Warunkiem przeniesienia praw, o których mowa w ust. 1, jest zobowiązanie się podmiotu, na który przenoszone są prawa, do wypełniania wszystkich pierwotnych zobowiązań wynikających z umowy wspóln inwestycji, a spoczywających na podmiocie przenoszącym prawa.</p> <p>3. Czynność prawna polegająca na przeniesieniu praw nabytych wynikających z zawarcia umowy wspóln inwestycji na podmioty, o których mowa w ust. 1, z naruszeniem ust. 2 jest nieważna.</p>
--	--	--	--	---

Załącznik V	MINIMALNY ZESTAW USŁUG, KTÓRE USŁUGA ADEKWATNEGO SZEROKOPASMOWEGO DOSTĘPU DO INTERNETU MUSI BYĆ W STANIE WSPIERAĆ ZGODNIE Z ART. 84 ust. 3	T		
	<p>1) poczta elektroniczna;</p> <p>2) wyszukiwarki umożliwiające wyszukiwanie i znajdowanie wszelkiego rodzaju informacji;</p> <p>3) podstawowe internetowe narzędzia na potrzeby szkolenia i kształcenia;</p> <p>4) gazety lub wiadomości internetowe; 5) zakupy lub zamawianie towarów lub usług w internecie;</p> <p>6) poszukiwanie pracy i narzędzia służące poszukiwaniu pracy;</p> <p>7) sieci kontaktów zawodowych;</p> <p>8) bankowość internetowa;</p> <p>9) korzystanie z usług administracji elektronicznej;</p> <p>10) media społecznościowe i komunikatory internetowe;</p> <p>11) połączenia głosowe i wideo (jakość standardowa).</p>		Art. 350 ust. 2	<p>Art. 350 (...)</p> <p>2. Usługa adekwatnego szerokopasmowego dostępu do internetu umożliwia korzystanie z aplikacji używanych powszechnie w bieżących sprawach życia codziennego, takich jak:</p> <p>1) poczta elektroniczna;</p> <p>2) wyszukiwarki informacji;</p> <p>3) podstawowe internetowe narzędzia na potrzeby szkolenia i kształcenia;</p> <p>4) gazety lub wiadomości internetowe;</p> <p>5) zakupy lub zamawianie towarów lub usług w internecie;</p> <p>6) poszukiwanie pracy i narzędzia służące poszukiwaniu pracy;</p> <p>7) sieci kontaktów zawodowych;</p> <p>8) bankowość internetowa;</p> <p>9) usługi organów administracji publicznej;</p> <p>10) media społecznościowe i komunikatory internetowe;</p> <p>11) połączenia głosowe i wideo w jakości standardowej. (...)</p>
Załącznik VI	OPIS USŁUG DODATKOWYCH I USŁUG, O KTÓRYCH MOWA W ART. 88 (KONTROLA WYDATKÓW), W ART. 115 (ZAPEWNIENIE USŁUG DODATKOWYCH) I W ART. 106	T		

	(ZMIANA DOSTAWCY I PRZENOSZENIE NUMERÓW)			
Część A	Usługi dodatkowe i usługi, o których mowa w art. 88 i 115	T/N – zakres usług dodatkowych do decyzji p. czł.	Lit. a) - Art. 346 i 347	<p>Art. 346. 1. Dostawca usługi dostępu do internetu lub usługi komunikacji interpersonalnej wykorzystującej numery doręcza abonentowi nieodpłatnie, z każdym rachunkiem, podstawowy wykaz wykonanych usług zawierający informację o zrealizowanych płatnych usługach, z podaniem dla każdego typu usług liczby jednostek rozliczeniowych odpowiadającej wartości usług zrealizowanych przez abonenta.</p> <p>2. W przypadku usługi przedpłaconej dostawca usługi dostępu do internetu lub usługi komunikacji interpersonalnej wykorzystującej numery doręcza nieodpłatnie, na żądanie abonenta, który ma przydzielony numer oraz udostępnił swoje dane, o których mowa w art. 284 ust. 2, podstawowy wykaz wykonanych usług obejmujący wyłącznie usługi wykonane po złożeniu tego żądania. Pierwszy wykaz jest doręczany abonentowi w terminie 14 dni od dnia złożenia przez niego żądania, a kolejne w terminie do 10. dnia każdego miesiąca kalendarzowego.</p> <p>3. W przypadku skorzystania przez abonenta z usługi z dodatkowym świadczeniem dostawca usług telekomunikacyjnych zawiera w podstawowym wykazie wykonanych usług:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) numer wykorzystywany do świadczenia tej usługi; 2) informację o stronie podmiotowej BIP UKE, na której udostępniony jest rejestr, o którym mowa w art. 339 ust. 1; 3) informację o możliwości złożenia żądania, o którym mowa w art. 337. <p>4. W przypadku skorzystania przez abonenta z usługi fakultatywnego obciążania rachunku dostawca usług komunikacji elektronicznej zawiera w podstawowym wykazie wykonanych usług:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) nazwę towaru lub usługi; 2) nazwę lub firmę podmiotu, od którego abonent nabył towary lub usługi; 3) cenę towaru lub usługi. <p>Art. 347.</p> <p>1. Dostawca usługi komunikacji interpersonalnej wykorzystującej numery doręcza na żądanie abonenta, który ma przydzielony numer, szczegółowy wykaz wykonanych usług, za który może być pobierana opłata.</p> <p>2. Szczegółowy wykaz wykonanych usług zawiera informację o zrealizowanych płatnych usługach, z podaniem, dla każdej usługi: numeru wywoływanego, daty oraz godziny rozpoczęcia realizacji usługi, czasu jej trwania oraz wysokości opłaty za usługę z wyszczególnieniem ceny brutto i netto.</p>

			<p>Lit. b) - Art. 337</p>	<p>3. Dostawca usługi komunikacji interpersonalnej wykorzystującej numery doręcza abonentowi szczegółowy wykaz wykonanych usług poczynszy od odpowiednio bieżącego okresu rozliczeniowego albo miesiąca, w którym abonent złożył żądanie, do końca okresu rozliczeniowego albo miesiąca, w czasie którego upływa uzgodniony z abonentem termin zaprzestania doręczania tego wykazu.</p> <p>4. Dostawca usługi komunikacji interpersonalnej wykorzystującej numery doręcza szczegółowy wykaz wykonanych usług, w przypadku:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) abonenta będącego stroną umowy zawartej w formie pisemnej, elektronicznej lub dokumentowej - wraz z rachunkiem wystawionym za okres rozliczeniowy, którego dotyczy ten wykaz, a jeżeli nie jest to możliwe – najpóźniej w ciągu 14 dni od dnia zgłoszenia żądania; 2) abonenta usługi przedpłaconej, który udostępnił swoje dane, o których mowa w art. 284 ust. 2 - pierwszy wykaz w terminie 14 dni od dnia złożenia przez niego żądania, a każdy kolejny w terminie do 10. dnia miesiąca kalendarzowego. <p>5. Dostawca usługi komunikacji interpersonalnej wykorzystującej numery doręcza, na żądanie abonenta, w terminie 14 dni od dnia złożenia żądania, szczegółowy wykaz usług obejmujący:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) okresy rozliczeniowe poprzedzające nie więcej niż 12 miesięcy okres rozliczeniowy, w którym abonent złożył żądanie - w przypadku abonenta będącego stroną umowy zawartej w formie pisemnej, elektronicznej lub dokumentowej z dostawcą; 2) okres nie dłuższy niż 12 miesięcy poprzedzających termin złożenia przez abonenta żądania - w przypadku abonenta usługi przedpłaconej, który udostępnił swoje dane, o których mowa w art. 284 ust. 2. <p>Art. 337. Dostawca usług telekomunikacyjnych jest obowiązany, na żądanie abonenta, do:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) nieodpłatnego blokowania połączeń wychodzących na numery usług z dodatkowym świadczeniem lub połączeń przychodzących z takich numerów; 2) nieodpłatnego blokowania połączeń wychodzących na numery poszczególnych rodzajów usług z dodatkowym świadczeniem lub połączeń przychodzących z takich numerów; 3) umożliwienia abonentowi określenia maksymalnej ceny za jednostkę rozliczeniową usługi albo ceny za połączenie, w przypadku usługi taryfikowanej za całe połączenie, i nieodpłatnego blokowania połączeń wychodzących na numery usług z dodatkowym świadczeniem, których cena
--	--	--	----------------------------------	---

			<p>Lit. c) – decyzja o niewdrażaniu</p> <p>Lit. d) – art. 293 ust. 2</p> <p>Lit. e)- art. 377</p>	<p>przekracza cenę maksymalną określoną przez abonenta w żądaniu, lub połączeń przychodzących z takich numerów.</p> <p>Art. 293. (...) 2. Na żądanie konsumenta dostawca usług telekomunikacyjnych rozkłada na raty opłatę za realizację przyłącza telekomunikacyjnego w sposób uzgodniony z tym konsumentem, przy czym liczba rat w cyklu miesięcznym nie może przekroczyć 60.</p> <p>Art. 377. Art. 377. 1. Dostawca usług telekomunikacyjnych, wobec którego abonent opóźnia się z zapłatą za świadczoną usługę, powiadamia tego abonenta o zamiarze zawieszenia świadczenia tej usługi, jeżeli abonent nie zapłaci zaległych należności w terminie 14 dni od dnia doręczenia powiadomienia. 2. Po bezskutecznym upływie terminu, o którym mowa w ust. 1, dostawca usług telekomunikacyjnych może zawiesić świadczenie usługi telekomunikacyjnej, co do której abonent opóźnia się z zapłatą. 3. W przypadku złożenia reklamacji dotyczącej wysokości należności z tytułu świadczenia usługi, zawieszenie świadczenia usługi nie może nastąpić wcześniej niż po upływie 21 dni od dnia wyczerpania drogi postępowania reklamacyjnego, o którym mowa w art. 374 ust. 2, pod warunkiem zapłaty bezspornych należności. 4. Dostawca usług telekomunikacyjnych, który zawiesił świadczenie usługi, o której mowa w ust. 2, niezwłocznie, nie później niż w terminie 3 dni od zapłaty zaległych należności z tytułu świadczenia usługi, wznawia jej świadczenie. 5. Jeżeli dostawca usług przewiduje opłatę za wznowienie świadczenia usługi, opłata ta odpowiada ponoszonym kosztom wznowienia świadczenia usługi. 6. Jeżeli w terminie 7 dni od dnia zawieszenia świadczenia usługi telekomunikacyjnej nie ustały przyczyny ich zawieszenia, dostawca usług telekomunikacyjnych powiadamia abonenta o zamiarze wypowiedzenia umowy z winy abonenta po upływie 7 dni od dnia doręczenia tego powiadomienia, w przypadku gdy abonent nie zapłaci zaległych należności.</p>
--	--	--	--	---

			<p>Lit. f) – art. 297</p> <p>Lit. g) – art. 311 ust. 1 i 2</p> <p>Lit. h) – art. 344 ust. 1 i 2</p>	<p>7. Powiadomienie, o którym mowa w ust. 1 i 6, doręcza się bezpłatnie na trwałym nośniku na wskazany przez abonenta do kontaktu adres korespondencyjny, adres poczty elektronicznej lub adres innego środka komunikacji elektronicznej, jeżeli dostawca usług umożliwia korzystanie z innego środka komunikacji elektronicznej.</p> <p>Art. 297. Dostawca usług telekomunikacyjnych zapewnia abonentom możliwość uzyskania połączenia głosowego z konsultantem dostawcy usług, w tym w celu uzyskania informacji dotyczących alternatywnych taryf, jeżeli takie są dostępne.</p> <p>Art. 311. 1. Dostawca usługi dostępu do internetu lub usługi komunikacji interpersonalnej rozliczanych w oparciu o czas albo ilość wykorzystanych danych lub jednostek taryfikacyjnych zapewnia konsumentowi narzędzie umożliwiające monitorowanie oraz kontrolowanie wykorzystania tych usług, obejmujące dostęp do aktualnych informacji w tym zakresie.</p> <p>2. Dostawca, o którym mowa w ust. 1, powiadamia konsumenta o:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) zbliżającym się osiągnięciu limitu zużycia usługi w ramach wybranego przez niego pakietu taryfowego – przed osiągnięciem tego limitu; 2) całkowitym wykorzystaniu tego limitu – niezwłocznie po jego wykorzystaniu. <p>3. W przypadku usługi komunikacji interpersonalnej wykorzystującej numery świadczonej w stacjonarnej publicznej sieci telekomunikacyjnej obowiązek, o którym mowa w ust. 2 pkt 2, realizowany jest nie później niż 48 godzin od momentu całkowitego wykorzystania tego limitu.</p> <p>Art. 344. 1. Świadczenie usługi fakultatywnego obciążania rachunku wymaga uzyskania uprzedniej zgody abonenta na uruchomienie tej usługi. Dostawca usług komunikacji elektronicznej utrwała i doręcza abonentowi, na trwałym nośniku, wyrażoną zgodę.</p> <p>2. Zgoda, o której mowa w ust. 1, może zostać udzielona przez wybór progu kwotowego dla usługi fakultatywnego obciążania rachunku dla każdego okresu rozliczeniowego, a w przypadku jego braku – dla każdego miesiąca kalendarzowego.</p>
--	--	--	--	--

Część B	Usługi dodatkowe, o których mowa w art. 115	T	<p>Lit. a) – art. 392 ust. 1</p> <p>Lit. b) – art. 312 ust. 11</p>	<p>Art. 392. 1. Operator, w którego sieci świadczone są usługi komunikacji głosowej, zapewnia użytkownikowi końcowemu możliwość prezentacji identyfikacji zakończenia sieci, z którego inicjowane jest połączenie, zwanej dalej „prezentacją identyfikacji linii wywołującej”, przed dokonaniem połączenia.</p> <p>Art. 312. (...) 11. W przypadku zakończenia obowiązywania umowy o świadczenie usługi komunikacji elektronicznej w zakresie usługi dostępu do internetu, w ramach której dostawca usługi zapewniał dostęp do poczty elektronicznej, której adres związany jest z nazwą handlową lub znakiem towarowym tego dostawcy usługi, abonent może żądać od dostawcy zapewnienia bezpłatnego dostępu do tej poczty przez okres 6 miesięcy od dnia rozwiązania zakończenia umowy.</p>
Część C	Wprowadzenie w życie przepisów o przenoszeniu numerów, o którym mowa w art. 106	T	Art. 319 ust. 1	<p>Art. 319. 1. Abonent będący stroną umowy z dostawcą usługi komunikacji głosowej, w której przydzielany jest abonentowi numer z planu numeracji krajowej dla publicznych sieci telekomunikacyjnych, może żądać przy zmianie dostawcy usługi komunikacji głosowej przeniesienia przydzielonego numeru do istniejącej sieci operatora na:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) obszarze geograficznym – w przypadku numerów geograficznych; 2) terenie całego kraju – w przypadku numerów niegeograficznych.
Załącznik VII	OBLICZANIE KOSZTU NETTO OBOWIĄZKU ŚWIADCZENIA USŁUGI POWSZECHNEJ, JEŚLI TAKI KOSZT WYSTĘPUJE, ORAZ USTANAWIANIE MECHANIZMÓW REKOMPENSATY LUB DZIELENIA KOSZTÓW ZGODNIE Z ART. 89 I 890			

Część A	Kalkulacja kosztu netto		Art. 364 i 365	<p>Art. 364. 1. Przedsiębiorcy wyznaczonemu przysługuje dopłata do kosztów realizacji obowiązku, do którego został wyznaczony, zwana dalej „dopłatą”, gdy jego realizacja jest nierentowna.</p> <p>2. Prezes UKE ustala dopłatę w wysokości kosztu netto realizacji obowiązku, do którego przedsiębiorca został wyznaczony. Koszt netto realizacji tego obowiązku dotyczy tylko kosztów, których przedsiębiorca wyznaczony nie poniósłby, gdyby nie został wyznaczony do realizacji tego obowiązku.</p> <p>3. W przypadku wyznaczenia przedsiębiorcy w drodze decyzji, o której mowa w art. 355 ust. 7, dopłata nie może być wyższa niż zaoferowany w konkursie prognozowany koszt netto realizacji obowiązku, do którego ten przedsiębiorca został wyznaczony.</p> <p>4. Kalkulacja kosztu netto, o którym mowa w ust. 2, dla każdego obowiązku, do którego realizacji dany przedsiębiorca został wyznaczony, uwzględnia:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) koszty bezpośrednio związane z realizacją tego obowiązku; 2) przychody z realizacji tego obowiązku; 3) korzyści pośrednie związane z realizacją tego obowiązku. <p>5. Minister właściwy do spraw informatyzacji określi, w drodze rozporządzenia, sposób obliczania kosztu netto realizacji obowiązku w zakresie usługi lub usług, o których mowa w art. 350 ust. 1, mając na celu konieczność ustalenia dla przedsiębiorcy wyznaczonego odpowiedniej wysokości dopłaty z uwzględnieniem zasad przejrzystości i niedyskryminacji oraz umożliwienie przez Prezesa UKE weryfikacji kosztu netto.</p> <p>6. Prezes UKE corocznie, w terminie do 31 marca, informuje na stronie podmiotowej BIP UKE o wysokości prognozy przychodu z działalności komunikacji elektronicznej w poprzednim roku kalendarzowym, obliczonym w sposób wskazany w ust. 7.</p> <p>7. Wysokość prognozy przychodu z działalności komunikacji elektronicznej w poprzednim roku kalendarzowym stanowi czterotysięczną krotność przeciętnego wynagrodzenia.</p> <p>Art. 365. 1. Przedsiębiorca wyznaczony może złożyć wniosek o dopłatę w terminie 6 miesięcy od zakończenia roku kalendarzowego, w którym, w ocenie tego przedsiębiorcy, wystąpił koszt netto. Prezes UKE niezwłocznie udostępnia na stronie podmiotowej BIP UKE informację o wpłynięciu wniosku przedsiębiorcy wyznaczonego o dopłatę.</p> <p>2. Przedsiębiorca wyznaczony przedstawia Prezesowi UKE wyliczoną wysokość kosztu netto, a także rachunki lub inne dokumenty zawierające dane lub informacje służące za podstawę obliczenia tego kosztu. Do</p>
------------	-------------------------	--	-----------------------	--

				<p>przeprowadzenia analizy tej dokumentacji Prezes UKE powołuje biegłego rewidenta.</p> <p>3. Prezes UKE, w terminie 120 dni od dnia złożenia wniosku, weryfikuje koszt netto i w zależności od wyników tej weryfikacji przyznaje, w drodze decyzji, ustaloną kwotę dopłaty bądź odmawia jej przyznania. Prezes UKE przyznaje ustaloną kwotę dopłaty, jeżeli stwierdzi, że zweryfikowany koszt netto stanowi nieuzasadnione obciążenie przedsiębiorcy wyznaczonego.</p>
Część B	Rekompensata kosztów netto obowiązku świadczenia usług powszechnych		Art. 366-368	<p>Art. 364. 1. Przedsiębiorcy wyznaczonemu przysługuje dopłata do kosztów realizacji obowiązku, do którego został wyznaczony, zwana dalej „dopłatą”, gdy jego realizacja jest nierentowna.</p> <p>2. Prezes UKE ustala dopłatę w wysokości kosztu netto realizacji obowiązku, do którego przedsiębiorca został wyznaczony. Koszt netto realizacji tego obowiązku dotyczy tylko kosztów, których przedsiębiorca wyznaczony nie poniósłby, gdyby nie został wyznaczony do realizacji tego obowiązku.</p> <p>3. W przypadku wyznaczenia przedsiębiorcy w drodze decyzji, o której mowa w art. 355 ust. 7, dopłata nie może być wyższa niż zaoferowany w konkursie prognozowany koszt netto realizacji obowiązku, do którego ten przedsiębiorca został wyznaczony.</p> <p>4. Kalkulacja kosztu netto, o którym mowa w ust. 2, dla każdego obowiązku, do którego realizacji dany przedsiębiorca został wyznaczony, uwzględnia:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) koszty bezpośrednio związane z realizacją tego obowiązku; 2) przychody z realizacji tego obowiązku; 3) korzyści pośrednie związane z realizacją tego obowiązku. <p>5. Minister właściwy do spraw informatyzacji określi, w drodze rozporządzenia, sposób obliczania kosztu netto realizacji obowiązku w zakresie usługi lub usług, o których mowa w art. 350 ust. 1, mając na celu konieczność ustalenia dla przedsiębiorcy wyznaczonego odpowiedniej wysokości dopłaty z uwzględnieniem zasad przejrzystości i niedyskryminacji oraz umożliwienie przez Prezesa UKE weryfikacji kosztu netto.</p> <p>6. Prezes UKE corocznie, w terminie do 31 marca, informuje na stronie podmiotowej BIP UKE o wysokości progu przychodu z działalności komunikacji elektronicznej w poprzednim roku kalendarzowym, obliczonym w sposób wskazany w ust. 7.</p> <p>7. Wysokość progu przychodu z działalności komunikacji elektronicznej w poprzednim roku kalendarzowym stanowi czterotysięczną krotność przeciętnego wynagrodzenia.</p>

			<p>Art. 365. 1. Przedsiębiorca wyznaczony może złożyć wniosek o dopłatę w terminie 6 miesięcy od zakończenia roku kalendarzowego, w którym, w ocenie tego przedsiębiorcy, wystąpił koszt netto. Prezes UKE niezwłocznie udostępnia na stronie podmiotowej BIP UKE informację o wpłynięciu wniosku przedsiębiorcy wyznaczonego o dopłatę.</p> <p>2. Przedsiębiorca wyznaczony przedstawia Prezesowi UKE wyliczoną wysokość kosztu netto, a także rachunki lub inne dokumenty zawierające dane lub informacje służące za podstawę obliczenia tego kosztu. Do przeprowadzenia analizy tej dokumentacji Prezes UKE powołuje biegłego rewidenta.</p> <p>3. Prezes UKE, w terminie 120 dni od dnia złożenia wniosku, weryfikuje koszt netto i w zależności od wyników tej weryfikacji przyznaje, w drodze decyzji, ustaloną kwotę dopłaty bądź odmawia jej przyznania. Prezes UKE przyznaje ustaloną kwotę dopłaty, jeżeli stwierdzi, że zweryfikowany koszt netto stanowi nieuzasadnione obciążenie przedsiębiorcy wyznaczonego.</p> <p>Art. 366. 1. Przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej, których przychód z działalności komunikacji elektronicznej w roku kalendarzowym, za który przysługuje dopłata, przekroczył próg, o którym mowa w art. 364 ust. 6, obliczony dla roku kalendarzowego, za który przysługuje dopłata, są obowiązani do udziału w pokryciu dopłaty.</p> <p>2. Jeżeli w poprzednim roku kalendarzowym przedsiębiorca wyznaczony realizował obowiązek, o którym mowa w art. 354, Prezes UKE, w terminie do dnia 30 czerwca, wszczyna postępowanie konsultacyjne dotyczące listy podmiotów świadczących, w poprzednim roku kalendarzowym, publicznie dostępną usługę komunikacji interpersonalnej niewykorzystującej numerów, sporządzonej na podstawie informacji od tych podmiotów, przekazanych na podstawie art. 358 ust. 3. Do konsultacji stosuje się odpowiednio przepisy art. 31 i art. 33.</p> <p>Art. 367. 1. Prezes UKE, po ustaleniu należnej dopłaty, określa, w drodze decyzji, przedsiębiorców komunikacji elektronicznej obowiązanych do pokrycia dopłaty, jednolity wskaźnik procentowego udziału tych przedsiębiorców w pokryciu dopłaty oraz sposób ustalenia kwoty udziału poszczególnych przedsiębiorców komunikacji elektronicznej w pokryciu dopłaty.</p> <p>2. Jednolity wskaźnik procentowego udziału wszystkich przedsiębiorców komunikacji elektronicznej obowiązanych do udziału w pokryciu dopłaty stanowi iloraz kwoty dopłaty, która podlega pokryciu, do sumy kwot przychodów tych przedsiębiorców z działalności komunikacji elektronicznej w danym roku kalendarzowym, w części przekraczającej próg,</p>
--	--	--	--

			<p>o którym mowa w art. 364 ust. 6, obliczony dla roku kalendarzowego, za który przysługuje dopłata.</p> <p>3. W postępowaniu w sprawie wydania decyzji, o której mowa w ust. 1:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) w przypadkach określonych w art. 97 § 1 pkt 1–3a ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. -Kodeks postępowania administracyjnego nie zawiesza się postępowania; 2) przepisy art. 30 § 5 i art. 34 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego stosuje się odpowiednio, z zastrzeżeniem, że Prezes UKE wyznacza z urzędu przedstawiciela uprawnionego do działania w postępowaniu do czasu wyznaczenia przedstawiciela lub kuratora przez sąd. <p>4. Wysokość udziału danego przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej w pokryciu dopłaty stanowi iloczyn jednolitego wskaźnika procentowego, o którym mowa w ust. 2, oraz kwoty przychodów tego przedsiębiorcy z działalności komunikacji elektronicznej w danym roku kalendarzowym, w części przekraczającej próg, o którym mowa w art. 364 ust. 6, obliczony dla roku kalendarzowego, za który przysługuje dopłata, i nie może być wyższa niż 1% tych przychodów.</p> <p>5. Prezes UKE, w terminie 30 dni od dnia, w którym decyzja, o której mowa w ust. 1, stała się ostateczna, wydaje z urzędu zaświadczenie dla przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej o kwocie udziału w pokryciu dopłaty ustalonej zgodnie z decyzją. Do zaświadczenia stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego.</p> <p>6. Kwota udziału w pokryciu dopłaty podlega administracyjnej egzekucji należności pieniężnych.</p> <p>7. Jeżeli kwota udziału w pokryciu dopłaty uzyskana została od przedsiębiorcy w drodze egzekucji, kwotę wydatków związanych z przekazaniem egzekwowanej należności przedsiębiorcy wyznaczonemu uprawnionemu do otrzymania dopłaty pokrywa przedsiębiorca komunikacji elektronicznej obowiązany do udziału w pokryciu dopłaty, przeciwko któremu toczyło się to postępowanie egzekucyjne.</p> <p>Art. 368. 1. Kwotę udziału w pokryciu dopłaty wpłaca się na wyodrębniony rachunek UKE wykorzystywany do transferów pieniężnych od przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej obowiązane do udziału w pokryciu dopłaty do przedsiębiorcy wyznaczonego uprawnionego do otrzymania tej dopłaty, w terminie 30 dni od dnia otrzymania zaświadczenia o kwocie udziału w pokryciu dopłaty.</p>
--	--	--	---

				<p>2. Obowiązek, o którym mowa w ust. 1, nie dotyczy przedsiębiorcy wyznaczonego uprawnionego do otrzymania dopłaty.</p> <p>3. W przypadku opóźnienia we wpłacie kwoty udziału w pokryciu dopłaty w stosunku do terminu wskazanego w ust. 1, przez przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej obowiązującego do udziału w pokryciu dopłaty, nalicza się odsetki ustawowe za opóźnienie.</p> <p>4. Odsetki od środków finansowych zgromadzonych na rachunku UKE, o którym mowa w ust. 1, powiększają kwotę zgromadzonych na nim środków finansowych.</p> <p>5. Prezes UKE niezwłocznie po uzyskaniu kolejnych wpłat od przedsiębiorców na rachunek UKE przekazuje je jako dopłatę przedsiębiorcy wyznaczonemu uprawnionemu do jej otrzymania.</p> <p>6. Jeżeli ustalona kwota dopłaty przewyższa kwotę środków zgromadzonych na rachunku UKE, obowiązek dopłaty w kolejnym roku kalendarzowym powiększa się o zaległą kwotę.</p> <p>7. Prezes UKE, w terminie 6 miesięcy od dnia, w którym decyzja, o której mowa w art. 367 ust. 1, stała się ostateczna, sporządza i udostępnia na stronie podmiotowej BIP UKE sprawozdanie obejmujące:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) koszt netto realizacji obowiązku w zakresie usługi lub usług, o których mowa w art. 350 ust. 1; 2) wyniki analizy i weryfikacji, o których mowa w art. 365 ust. 2 i 3, z uwzględnieniem korzyści pośrednich związanych z realizacją tego obowiązku; 3) udział przedsiębiorców komunikacji elektronicznej obowiązanych do pokrycia dopłaty; 4) wysokość dopłaty przekazanej przedsiębiorcy wyznaczonemu.
Załącznik VIII	WYMOGI DOTYCZĄCE INFORMACJI, KTÓRE NALEŻY PRZEKAZAĆ ZGODNIE Z ART. 102 (WYMOGI INFORMACYJNE DOTYCZĄCE UMÓW)			
Część A	Wymogi informacyjne dotyczące dostawców świadczących publicznie dostępne usługi łączności elektronicznej inne niż usługi transmisji używane do świadczenia usług łączności maszyna–maszyna	T	Art. 279 ust. 2	<p>Art. 279. (...)</p> <p>2. Informacje przedumowne określają:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) główne cechy każdej usługi, w tym wszelkie minimalne poziomy jakości usług, a w przypadku usług innych niż usługi dostępu do internetu - konkretne gwarantowane parametry jakości, albo oświadczenie o braku minimalnych poziomów jakości usług;

				<p>2) cenę usługi, w tym cenę za jej aktywację, opłatę abonamentową lub inną okresową opłatę, cenę za jednostkę rozliczeniową usługi oraz inne powtarzalne lub oparte na zużyciu opłaty;</p> <p>3) okres obowiązywania umowy oraz warunki przedłużenia i sposób zakończenia obowiązywania umowy, w tym:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) minimalne wykorzystanie usługi lub okres obowiązywania umowy wymagany do skorzystania z warunków promocyjnych, b) warunki zmiany dostawcy usług komunikacji elektronicznej oraz wysokość i zasady wypłaty odszkodowania za opóźnienia lub nadużycia związane ze zmianą dostawcy usług komunikacji elektronicznej, a także procedury stosowane w tym zakresie, c) zasady zwrotu pozostałych na koncie środków z doładowań – w przypadku usług przedpłaconych, d) odszkodowanie należne w momencie wypowiedzenia umowy w trybie art. 298 ust. 1, wraz z informacją na temat odblokowania telekomunikacyjnego urządzenia końcowego zakupionego w ramach umowy o świadczenie usług komunikacji elektronicznej, zwanego dalej „promocyjnym urządzeniem końcowym”, lub warunki jego zwrotu w przypadku nieskorzystania z uprawnienia, o którym mowa w art. 303, ze wskazaniem strony, która poniesie koszt tego zwrotu; <p>4) wysokość odszkodowania oraz zasady i termin jego wypłaty, w szczególności w przypadku, gdy nie został osiągnięty określony w umowie poziom jakości świadczonej usługi lub jeżeli dostawca usług komunikacji elektronicznej nie zareagował odpowiednio na naruszenie bezpieczeństwa, zagrożenie lub lukę w systemie bezpieczeństwa;</p> <p>5) zakres działań podejmowanych przez dostawcę usług komunikacji elektronicznej w związku z przypadkami naruszenia bezpieczeństwa sieci lub usług, zagrożeniami takiego naruszenia lub podatnością na wystąpienie naruszenia, które mogą mieć wpływ na usługi świadczone konsumentowi.</p>
Część B	Wymogi dotyczące informacji w przypadku dostawców usługi dostępu do internetu i publicznie dostępnych usług łączności interpersonalnej	T	Art. 279 ust. 3-6	<p>Art. 279 (...)</p> <p>3. W przypadku umowy o świadczenie usług komunikacji elektronicznej w zakresie usługi dostępu do internetu lub usługi komunikacji interpersonalnej dostawca tych usług w ramach informacji przedumownych doręcza również informacje o:</p>

				<p>1) wszelkich oferowanych minimalnych poziomach jakości usługi, z uwzględnieniem parametrów istotnych dla użytkowników końcowych z niepełnosprawnościami, metod ich pomiaru, treści i formy publikacji informacji oraz mechanizmów certyfikacji jakości, w tym o:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) opóźnieniach transmisji pakietów danych, zmienności tych opóźnień, utracie pakietów danych – w odniesieniu do usług dostępu do internetu, b) czasie realizacji połączenia, prawdopodobieństwie wystąpienia nieudanego wywołania połączenia lub opóźnieniu w wywołaniu połączenia – w odniesieniu do usługi komunikacji interpersonalnej, w której dostawca kontroluje co najmniej kilka elementów sieci lub ma służącą do tego celu umowę o gwarantowaniu poziomu usług z przedsiębiorcą komunikacji elektronicznej zapewniającym dostęp do sieci; <p>2) warunkach korzystania z udostępnionego przez dostawcę usług abonentowi na czas obowiązywania umowy o świadczenie usług komunikacji elektronicznej telekomunikacyjnego urządzenia końcowego, zwanego dalej „wydanym urządzeniem końcowym”, w tym o związanych z tym opłatach;</p> <p>3) cenie usługi z uwzględnieniem informacji dotyczących:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) każdego z pakietów taryfowych przewidzianych umową w zakresie: <ul style="list-style-type: none"> – rodzaju oferowanych usług, – liczby jednostek rozliczeniowych dostępnych w ramach pakietu taryfowego w okresie rozliczeniowym, cen za jednostkę rozliczeniową usługi po wykorzystaniu tego pakietu oraz innych powtarzalnych opłat, b) możliwości przeniesienia niewykorzystanej w okresie rozliczeniowym liczby jednostek rozliczeniowych na kolejny okres rozliczeniowy, jeżeli opcja ta dostępna jest w umowie – w przypadku planu taryfowego obejmującego wstępnie ustaloną liczbę jednostek rozliczeniowych, c) środków zapewnienia przejrzystości rachunku i monitorowania poziomu wykorzystania usługi, d) numerów lub usług, które podlegają szczególnym warunkom cenowym, w tym usług z dodatkowym świadczeniem, ceny za jednostkę rozliczeniową usługi albo w przypadku usługi taryfikowanej za całe połączenie – ceny za połączenie,
--	--	--	--	--

				<p>e) ceny poszczególnych elementów umowy, o której mowa w art. 299, jeżeli usługi lub urządzenia oferowane na podstawie tej umowy są również oferowane oddzielnie,</p> <p>f) warunków i opłat dotyczących usług posprzedażnych, obsługi klienta i konserwacji,</p> <p>g) sposobów uzyskania informacji na temat obowiązujących cen i kosztów usług serwisowych;</p> <p>4) warunkach rezygnacji z oferty wiązanej lub jej elementów;</p> <p>5) danych osobowych, które są przekazywane przed rozpoczęciem świadczenia usługi i przetwarzane w związku z jej świadczeniem;</p> <p>6) udogodnieniach i usługach przeznaczonych dla użytkowników końcowych z niepełnosprawnościami oraz sposobie uzyskania aktualnych informacji;</p> <p>7) sposobach inicjowania procedur pozasądowego rozwiązywania sporów, w</p> <p>4. W przypadku umowy o świadczenie usług komunikacji elektronicznej w zakresie usługi komunikacji interpersonalnej wykorzystującej numery dostawca usług komunikacji elektronicznej, w ramach informacji przedumownych, doręcza również informacje o:</p> <p>1) ograniczeniach w kierowaniu połączeń do numerów alarmowych lub ograniczeniach w dostępie do informacji o lokalizacji dzwoniącego użytkownika końcowego ze względu na brak możliwości technicznych;</p> <p>2) prawie decydowania o umieszczaniu danych abonenta w spisie abonentów oraz rodzaju danych umieszczonych w spisie.</p> <p>5. W przypadku umowy o świadczenie usług komunikacji elektronicznej w zakresie usługi dostępu do internetu dostawca tej usługi, w ramach informacji przedumownych, doręcza również informacje, o których mowa w art. 4 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/2120 z dnia 25 listopada 2015 r. ustanawiającego środki dotyczące dostępu do otwartego internetu i dotyczące opłat detalicznych za uregulowane usługi łączności wewnętrznej oraz zmieniającego dyrektywę 2002/22/WE, a także rozporządzenie (UE) nr 531/2012.</p> <p>6. Informacje przedumowne w zakresie, w jakim nie zostało to uwzględnione w ust. 2–5, zawierają pozostałe informacje wynikające z:</p> <p>1) art. 8 ustawy z dnia 30 maja 2014 r. o prawach konsumenta – w przypadku umów innych niż umowy zawierane poza lokalem przedsiębiorstwa lub na odległość;</p> <p>2) art. 12 ustawy z dnia 30 maja 2014 r. o prawach konsumenta – w przypadku umów zawieranych poza lokalem przedsiębiorstwa lub na odległość.</p>
--	--	--	--	---

Załącznik IX	INFORMACJE PODLEGAJĄCE PUBLIKACJI ZGODNIE Z ART. 103 (PRZEJRZYSTOŚĆ I PUBLIKOWANIE INFORMACJI)	T	Art. 294	<p>Art. 294. Dostawca usług komunikacji elektronicznej świadczący usługę dostępu do internetu lub usługę komunikacji interpersonalnej publikuje na swojej stronie internetowej w sposób jasny, zrozumiały oraz umożliwiający odczyt maszynowy, w formie dostępnej dla użytkowników końcowych z niepełnosprawnościami, aktualne informacje dotyczące:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) swoich danych kontaktowych, w tym adres poczty elektronicznej, numery telefonów oraz adres elektroniczny innego środka komunikacji elektronicznej, jeśli dostawca korzysta z innego środka komunikacji elektronicznej; 2) oferowanych usług dostępu do internetu i usług komunikacji interpersonalnej; 3) głównych cech każdej usługi, w tym minimalnych poziomów jakości usług, a w przypadku usług innych niż usługi dostępu do internetu, gwarantowane parametry jakości, albo oświadczenie o braku minimalnych poziomów jakości usług, a także ograniczeń w dostępie lub korzystaniu z promocyjnego urządzenia końcowego lub wydanego urządzenia końcowego; 4) ceny usługi, w tym ceny za jej aktywację, opłaty abonamentowej i ceny za jednostkę rozliczeniową usługi, w tym informacji o pakietach taryfowych obejmujących: <ol style="list-style-type: none"> a) rodzaj oferowanych usług, b) liczbę jednostek rozliczeniowych dostępnych w ramach pakietu taryfowego w okresie rozliczeniowym oraz cenę za jednostkę rozliczeniową usługi po ich wykorzystaniu, c) cenę w przypadku numerów lub usług, które podlegają szczególnym warunkom cenowym, w tym usług z dodatkowym świadczeniem, cenę za jednostkę rozliczeniową usługi albo w przypadku usługi taryfikowanej za całe połączenie – cenę za połączenie, d) opłaty związane z korzystaniem z wydanego urządzenia końcowego; 5) zakresu usług posprzedażnych, obsługi klienta i konserwacji oraz dane kontaktowe świadczących je podmiotów; 6) standardowych warunków umowy, w tym: <ol style="list-style-type: none"> a) okresu obowiązywania umowy, b) odszkodowania należnego w momencie wypowiedzenia umowy w trybie art. 298 ust. 1, c) warunków rezygnacji z oferty wiązanej lub jej elementów,
--------------	--	---	----------	--

				<p>d) procedur i opłat związanych z przeniesieniem numerów lub innych danych identyfikacyjnych;</p> <p>7) możliwości kierowania połączeń do numerów alarmowych, w tym o:</p> <p>a) dostępie do służb ratunkowych oraz na temat lokalizacji dzwoniącego użytkownika końcowego – w przypadku świadczenia usług komunikacji interpersonalnej wykorzystujących numery lub wszelkich ograniczeniach lokalizacji,</p> <p>b) stopniu, w jakim zapewniony jest dostęp do służb ratunkowych – w przypadku świadczenia usług komunikacji interpersonalnej niewykorzystujących numerów;</p> <p>8) udogodnień i usług przeznaczonych dla użytkowników końcowych z niepełnosprawnościami;</p> <p>9) sposobów rozstrzygania sporów.</p>
Załącznik X	PARAMETRY JAKOŚCI USŁUG	T	Art. 310 ust. 4	<p>Art. 310 (...)</p> <p>4. Minister właściwy do spraw informatyzacji może określić, w drodze rozporządzenia, wskaźniki dotyczące jakości poszczególnych usług, metody pomiaru jakości usług oraz zakres informacji, o których mowa w ust. 1, oraz formę i sposób publikowania tych informacji, kierując się potrzebą zapewnienia użytkownikom końcowym dostępu do jasnych i zrozumiałych informacji o jakości usług</p>
Załącznik XI	INTEROPERACYJNOŚĆ SAMOCHODOWYCH ODBIORNIKÓW RADIOWYCH I KONSUMENCKIEGO SPRZĘTU TELEWIZJI CYFROWEJ, O KTÓREJ MOWA W ART. 113	T	Art. 401 ust. 5-7	<p>Art. 401</p> <p>5. Samochodowe odbiorniki radiofoniczne umożliwiają odbiór i odtwarzanie co najmniej usług radiofonii cyfrowej świadczonych za pośrednictwem naziemnych cyfrowych transmisji radiofonicznych.</p> <p>6. Minister właściwy do spraw informatyzacji określi, w drodze rozporządzenia, wymagania techniczne i eksploatacyjne dla odbiorników sygnału telewizyjnego, mając na uwadze zapewnienie interoperacyjności usług oraz ułatwienie dostępu do cyfrowych transmisji telewizyjnych osobom z niepełnosprawnościami.</p> <p>7. Minister właściwy do spraw informatyzacji określi, w drodze rozporządzenia, wymagania techniczne i eksploatacyjne dla odbiorników radiofonii cyfrowej, w tym samochodowych odbiorników radiofonicznych, mając na uwadze efektywne wykorzystanie częstotliwości oraz zapewnienie interoperacyjności usług.</p>

Załącznik XII				
Część A		N		
Część B		N		
Załącznik XIII	TABELA KORELACJI	N		

1) w wypadku projektu usuwającego naruszenie Komisji należy wpisać nr naruszenia, zaś w wypadku wykonywania orzeczeń Trybunału Sprawiedliwości (czy to w trybie prejudycjalnym czy skargowym) należy podać datę wyroku i sygnaturę sprawy.

2) tabelę zbieżności dla przepisów Unii Europejskiej można wygenerować przy pomocy systemu e-step (www.e-step.pl/urzednik). W wypadku konieczności dodania uzasadnienia dla przekroczenia minimum europejskiego należy dodać odpowiednią kolumnę.

3) w tej części należy wskazać przepisy dyrektywy, decyzji ramowej, przepisy prawa UE, których naruszenie wskazała Komisja lub których wykładni dokonał Trybunał Sprawiedliwości

(*) jeżeli do wdrożenia danego przepisu UE potrzebne jest oprócz przepisu przenoszącego treść, także wprowadzenie przepisów zapewniających stosowanie (np. przepisy proceduralne, przepisy karne itp.), w tabeli powinny znaleźć się wszystkie te przepisy wraz z oznaczeniem ich jednostek redakcyjnych

TABELA ZGODNOŚCI 12.10.2022 r.

<p>TYTUŁ USTAWY</p>	<p>1) Projekt ustawy - Prawo komunikacji elektronicznej; 2) Projekt ustawy wprowadzającej ustawę – Prawo komunikacji elektronicznej</p>
<p>TYTUŁ WDRAŻANEGO AKTU PRAWNEGO / WDRAŻANYCH AKTÓW PRAWNYCH ¹⁾</p>	<p>1) Wdrożenie dyrektywy 2000/31/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 8 czerwca 2000 r. w sprawie niektórych aspektów prawnych usług społeczeństwa informacyjnego, w szczególności handlu elektronicznego w ramach rynku wewnętrznego (dyrektywa o handlu elektronicznym) 2) Wdrożenie dyrektywy 2002/77/WE z dnia 16 września 2002 r. w sprawie konkurencji na rynkach sieci i usług łączności elektronicznej (Dz. Urz. WE L 249 z 17.09.2002); 3) Wdrożenie dyrektywy 2002/58/WE z dnia 12 lipca 2002 r. w sprawie przetwarzania danych osobowych i ochrony prywatności w sektorze łączności elektronicznej (Dz. Urz. WE L 201 z 31.07.2002); 4) Wdrożenie dyrektywy 2014/53/UE z dnia 16 kwietnia 2014 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich dotyczących udostępniania na rynku urządzeń radiowych i uchylającej dyrektywę 1999/5/UE (Dz. Urz. UE L 153 z 22.05.2014, str. 62); 5) Wdrożenie Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/30/UE z dnia 26 lutego 2014 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do kompatybilności elektromagnetycznej (Dz. Urz. UE L 96 z 29.03.2014, str. 79); 6) Wdrożenie dyrektywy 2002/65/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 września 2002 r. dotycząca sprzedaży konsumentom usług finansowych na odległość oraz zmieniająca dyrektywę Rady 90/619/EWG oraz dyrektywy 97/7/WE i 98/27/W; 7) Wdrożenie rozporządzeń UE dotyczących wymagań w zakresie ekoprojektów; 8) Wdrożenie rozporządzeń UE dotyczących etykietowania energetycznego; 9) Wdrożenie decyzji Komisji Europejskiej 2000/299/WE z 6.4.2000 r. ustanawiającej wstępną klasyfikację urządzeń radiowych i końcowych urządzeń</p>

telekomunikacyjnych oraz związanych z nimi znaków identyfikacyjnych (Dz.Urz. WE L Nr 97, s. 13);

- 10) Wdrożenie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 2021/696 z dnia 28 kwietnia 2021 r. ustanawiającego Unijny program kosmiczny i Agencję Unii Europejskiej ds. Programu Kosmicznego oraz uchylającego rozporządzenia (UE) nr 912/2010, (UE) nr 1285/2013 i (UE) nr 377/2014 oraz decyzję nr 541/2014/UE (Dz. U. UE L 170 z 12.5.2021, str. 69-148);
- 11) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/11/UE z dnia 21 maja 2013 r. w sprawie alternatywnych metod rozstrzygania sporów konsumenckich oraz zmiany rozporządzenia (WE) nr 2006/2004 i dyrektywy 2009/22/WE (dyrektywa w sprawie ADR w sporach konsumenckich);
- 12) Wdrożenie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 531/2012 z dnia 13 czerwca 2012 r. w sprawie roamingu w publicznych sieciach łączności ruchomej wewnątrz Unii (Dz. Urz. UE 2012, L 172/10, ze zm.);
- 13) Wdrożenie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/2120 z dnia 25 listopada 2015 r. ustanawiającego środki dotyczące dostępu do otwartego internetu i dotyczącego opłat detalicznych za regulowane usługi łączności wewnątrzunijnej oraz zmieniającego dyrektywę 2002/22/WE, a także rozporządzenie (UE) nr 531/2012 (Dz. Urz. UE 2015, L 310/1, ze zm.);
- 14) Wdrożenie rozporządzenia Komisji (UE) nr 611/2013 z dnia 24 czerwca 2013 r. w sprawie środków mających zastosowanie przy powiadamianiu o przypadkach naruszenia danych osobowych, na mocy dyrektywy 2002/58/WE Parlamentu Europejskiego i Rady o prywatności i łączności elektronicznej (Dz. Urz. UE L 173 z 26.06.2013, str. 2);
- 15) Wdrożenie decyzji Parlamentu Europejskiego i Rady nr 1104/2011/UE z dnia 25 października 2011 r. w sprawie warunków dostępu do usługi publicznej o regulowanym dostępie (Dz. Urz. UE L Nr 287, s. 1);
- 16) Wdrożenie decyzji delegowanej Komisji Europejskiej z dnia 15 września 2015 r. uzupełniającej decyzję Parlamentu Europejskiego i Rady Nr 1104/2011/UE w odniesieniu do wspólnych minimalnych norm, których muszą przestrzegać organy odpowiedzialne za PRS (LIMITED)

PRZEPISY UNII EUROPEJSKIEJ ²⁾				
Jedn. red.	Treść przepisu UE ³⁾	Koniec zność wdrożenia	Jedn. red. (*)	Treść przepisu/ów ustawy (*)
TYTUŁ WDRAŻANEGO AKTU PRAWNEGO / WDRAŻANYCH AKTÓW PRAWNYCH ¹⁾:		Dyrektywa 2000/31/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 8 czerwca 2000 r. w sprawie niektórych aspektów prawnych usług społeczeństwa informacyjnego, w szczególności handlu elektronicznego w ramach rynku wewnętrznego (dyrektywa o handlu elektronicznym)		
Art. 12 ust. 1	1. Państwa Członkowskie zapewniają, żeby w przypadku świadczenia usługi społeczeństwa informacyjnego polegającej na transmisji w sieci telekomunikacyjnej informacji przekazanych przez usługobiorcę lub na zapewnianiu dostępu do sieci telekomunikacyjnej usługodawca nie był odpowiedzialny za przekazywane informacje, jeżeli: <ul style="list-style-type: none"> a) nie jest inicjatorem przekazu; b) nie wybiera odbiorcy przekazu; oraz c) nie wybiera oraz nie modyfikuje informacji zawartych w przekazie. 	T	Art. 383	Art. 383. 1. Dostawca usług komunikacji elektronicznej oraz podmiot umożliwiający korzystanie z dostępu do publicznej sieci telekomunikacyjnej za pośrednictwem lokalnej sieci radiowej, nie odpowiadają za treść komunikatów elektronicznych, jeżeli: <ol style="list-style-type: none"> 1) nie są inicjatorami przekazu tych komunikatów elektronicznych, 2) nie wybierają odbiorcy tych komunikatów elektronicznych oraz 3) nie wybierają oraz nie przekształcają treści komunikatów elektronicznych. 2. Przepis art. 12 ust. 2 ustawy z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną stosuje się odpowiednio.
TYTUŁ WDRAŻANEGO AKTU PRAWNEGO / WDRAŻANYCH AKTÓW PRAWNYCH ¹⁾:		Dyrektywa Komisji 2002/77/WE z dnia 16 września 2002 r. w sprawie konkurencji na rynkach sieci i usług łączności elektronicznej		

Art. 1	Definicje. Do celów niniejszej dyrektywy stosuje się następujące definicje:			
Pkt 1	„sieć łączności elektronicznej” oznacza systemy przekazu i, w stosownych przypadkach, urządzenia przełączające lub routinguowe oraz inne urządzenia pozwalające na przekazywanie sygnałów za pomocą kabla, drogą radiową, optyczną lub innymi środkami elektromagnetycznymi, w tym sieci satelitarne, stałe (komutacja łączy i pakietów, w tym Internet) oraz ruchome sieci naziemne, a także okablowanie elektryczne w zakresie, w jakim są wykorzystywane do celów przesyłania sygnałów, sieci wykorzystywane do nadawania programów radiowych i telewizyjnych oraz sieci telewizji kablowej, bez względu na rodzaj przesyłanych informacji;	T Zbli- żo na do EKŁE art. 2 pkt 1	Art. 2 pkt 58	58) sieć telekomunikacyjna – systemy transmisyjne, a także urządzenia telekomunikacyjne, oprócz telekomunikacyjnych urządzeń końcowych, oraz inne zasoby, w tym nieaktywne elementy sieci, które umożliwiają przekazywanie sygnałów za pomocą przewodów, fal radiowych, optycznych lub innych środków wykorzystujących energię elektromagnetyczną, niezależnie od rodzaju przekazywanej informacji
Pkt 2	„publiczna sieć łączności” oznacza sieć łączności elektronicznej wykorzystywaną w całości lub głównie do świadczenia publicznych usług łączności elektronicznej;	T	Art. 2 pkt 42	42) publiczna sieć telekomunikacyjna – sieć telekomunikacyjną wykorzystywaną głównie do świadczenia publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych;
Pkt 3	„usługi łączności elektronicznej” oznaczają usługi normalnie świadczone za wynagrodzeniem, które obejmują w całości lub głównie przesyłanie sygnałów za pomocą sieci łączności elektronicznej, w tym usługi telekomunikacyjne i usługi transmisji w sieciach używanych do nadawania, ale z wyłączeniem usług polegających na zapewnianiu lub wykonywaniu kontroli redaktorskiej nad treścią przekazywaną za	T - rozbie- żność z EKŁE		

	pomocą sieci i usług łączności elektronicznej; nie obejmuje to usług społeczeństwa informacyjnego, określonych w art. 1 dyrektywy 98/34/WE, które nie polegają w całości lub głównie na przesyłaniu sygnałów w sieciach łączności elektronicznej;			
Pkt 4	„publicznie dostępne usługi łączności elektronicznej” oznaczają usługi łączności elektronicznej dostępne ogółowi społeczeństwa;	T	Art. 2 pkt 46	46) publicznie dostępna usługa telekomunikacyjna – usługę telekomunikacyjną dostępną dla ogółu użytkowników;
Pkt 5	„prawa wyłączne” oznaczają prawa przyznane przez Państwo Członkowskie jednemu przedsiębiorstwu poprzez jakikolwiek instrument prawny, regulacyjny lub administracyjny, zastrzegając dla niego prawo do świadczenia usług łączności elektronicznej lub podjęcia działalności w zakresie łączności elektronicznej w obrębie określonego obszaru geograficznego;	N		
Pkt 6	„prawa specjalne” oznaczają prawa przyznane przez Państwo Członkowskie ograniczonej liczbie przedsiębiorstw poprzez jakikolwiek instrument prawny, regulacyjny lub administracyjny, który w obrębie określonego obszaru geograficznego:	N		
a)	wyznacza lub ogranicza do dwu lub więcej liczbę przedsiębiorstw, które uzyskały zezwolenie na świadczenie usług łączności elektronicznej lub podejmowanie działalności w zakresie łączności elektronicznej, inaczej niż	N		

	zgodnie z obiektywnymi, proporcjonalnymi i niedyskryminacyjnymi kryteriami, lub			
b)	przyznaje przedsiębiorstwom, inaczej niż zgodnie z takimi kryteriami, korzyści prawne lub regulacyjne, które istotnie wpływają na zdolność jakiegokolwiek innego przedsiębiorstwa do świadczenia tych samych usług łączności elektronicznej lub podjęcia tej samej działalności z zakresu łączności elektronicznej w obrębie tego samego obszaru geograficznego na zasadniczo równoważnych warunkach;	N		
Pkt 7	„sieć naziemno-satelitarna” oznacza konfigurację dwu lub więcej stacji naziemnych współpracujących ze sobą za pomocą satelity;	N		
Pkt 8	„sieć telewizji kablowej” oznacza każdą opartą głównie na okablowaniu infrastrukturę, utworzoną zasadniczo do celów dostarczania lub rozpowszechniania audycji radiowych lub telewizyjnych dla publiczności.	Poza zakresie m Pke		
Art. 2	Prawa wyłączne i specjalne w odniesieniu do sieci łączności elektronicznej i usług łączności elektronicznej.			
Art. 2 ust. 1	1. Państwa Członkowskie nie przyznają oraz nie utrzymują w mocy praw wyłącznych lub specjalnych w odniesieniu do tworzenia i/lub zapewnienia sieci łączności elektronicznej, lub w odniesieniu do świadczenia publicznie dostępnych usług łączności elektronicznej.	N	Norma adresowana do p.czl	

Art. 2 ust. 2	2. Państwa Członkowskie podejmują wszelkie środki niezbędne do zapewnienia, aby każde przedsiębiorstwo było uprawnione do świadczenia usług łączności elektronicznej lub do utworzenia, rozszerzenia lub zapewnienia sieci łączności elektronicznej.	N	Art 5 ust. 1 i 2	Art. 5. 1. Działalność telekomunikacyjna będąca działalnością gospodarczą jest działalnością regulowaną i podlega wpisowi do rejestru przedsiębiorców telekomunikacyjnych, zwanego dalej „rejestrem PT”. 2. Wpisowi do rejestru PT podlega również działalność telekomunikacyjna prowadzona przez przedsiębiorcę telekomunikacyjnego z innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej (UE) oraz państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, zwanych dalej „państwami członkowskimi” albo państwa, które zawarło z UE i jej państwami członkowskimi umowę regulującą swobodę świadczenia usług, który czasowo świadczy na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej usługi na zasadach określonych odpowiednio w przepisach Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym albo w przepisach innej umowy regulującej swobodę świadczenia usług.
Art 2 ust. 3	3. Państwa Członkowskie zapewniają, aby nie były nałożone lub utrzymane żadne ograniczenia w zakresie świadczenia usług łączności elektronicznej za pomocą sieci łączności elektronicznej, utworzonych przez dostawców usług łączności elektronicznej, za pomocą infrastruktur zapewnianych przez strony trzecie, lub przy współużytkowaniu sieci, innych urządzeń lub terenu bez uszczerbku dla przepisów dyrektyw 2002/19/WE, 2002/20/WE, 2002/21/WE i 2002/22/WE.	N	Norma adreso wna do p.czył	
Art. 2 ust. 4	4. Państwa Członkowskie zapewniają, aby ogólne zezwolenie udzielone przedsiębiorstwu na świadczenie usług łączności elektronicznej lub utworzenie i/lub zapewnienie sieci łączności elektronicznej, jak również aby warunki związane z tym zezwoleniem opierały	T	Art. 5 ust. 1 i 2	Art. 5. 1. Działalność telekomunikacyjna będąca działalnością gospodarczą jest działalnością regulowaną i podlega wpisowi do rejestru przedsiębiorców telekomunikacyjnych, zwanego dalej „rejestrem PT”. 2. Wpisowi do rejestru PT podlega również działalność telekomunikacyjna prowadzona przez przedsiębiorcę telekomunikacyjnego z innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej (UE) oraz państw członkowskich

	się na obiektywnych, niedyskryminacyjnych, proporcjonalnych i przejrzystych kryteriach.			Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, zwanych dalej „państwami członkowskimi” albo państwa, które zawarło z UE i jej państwami członkowskimi umowę regulującą swobodę świadczenia usług, który czasowo świadczy na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej usługi na zasadach określonych odpowiednio w przepisach Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym albo w przepisach innej umowy regulującej swobodę świadczenia usług.
Art. 2 ust. 5	5. W odniesieniu do każdej decyzji podjętej na podstawach określonych w art. 3 ust. 1 dyrektywy 2002/20/WE uniemożliwiającej przedsiębiorstwu świadczenie usług lub zapewnienie sieci łączności elektronicznej podaje się przyczyny. Każda z poszkodowanych stron powinna mieć możliwość zakwestionowania takiej decyzji przed organem niezależnym od stron oraz w ostateczności przed sądem lub trybunałem.	N – dyrekt ywa uchyło na		
Art. 3	Przedsiębiorstwa publiczne zintegrowane wertykalnie. W uzupełnieniu do wymagań określonych w art. 2 ust. 2 i bez uszczerbku dla art. 14 dyrektywy 2002/21/WE Państwa Członkowskie zapewniają, aby przedsiębiorstwa publiczne zintegrowane wertykalnie zapewniające sieci łączności elektronicznej oraz posiadające pozycję dominującą nie dyskryminowały na korzyść własnej działalności.	N	Art. 406	Art. 406. Organy administracji publicznej pełniące kontrolę nad przedsiębiorcą komunikacji elektronicznej lub posiadające pakiet kontrolny przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej zapewniają strukturalny rozdział funkcji związanych z prowadzeniem polityki regulacyjnej od funkcji związanych z wykonywaniem przez nie zadań i uprawnień właścicielskich wobec tego przedsiębiorcy.
Art. 4	Prawo do wykorzystywania częstotliwości. Bez uszczerbku dla szczególnych kryteriów i procedur przyjętych przez Państwa	T	Art. 104	Art. 104. 1. Prezes UKE udostępnia na stronie podmiotowej BIP UKE informację o zajętych zasobach częstotliwości oraz aktualizuje ją nie

	<p>Członkowskie w odniesieniu do przyznawania praw do wykorzystywania częstotliwości radiowych dostawcom usług w dziedzinie nadawania programów radiowych lub telewizyjnych, mając na celu realizowanie celów o interesie ogólnym zgodnie z prawem wspólnotowym:</p> <p>1) Państwa Członkowskie nie przyznają praw wyłącznych lub specjalnych do wykorzystywania częstotliwości w odniesieniu do świadczenia usług łączności elektronicznej;</p> <p>2) przydzielanie częstotliwości w odniesieniu do usług łączności elektronicznej opiera się na obiektywnych, przejrzystych, niedyskryminacyjnych oraz proporcjonalnych kryteriach.</p>			<p>rzadziej niż raz w miesiącu. Prezes UKE może także ogłosić informację o dostępnym zasobie częstotliwości.</p> <p>2. W przypadku wpłynięcia wniosku o rezerwację częstotliwości z dostępnego zasobu częstotliwości Prezes UKE udostępnia niezwłocznie na stronie podmiotowej BIP UKE informację o wpłynięciu wniosku. Udostępniając informację o wpłynięciu wniosku Prezes UKE wyznacza zainteresowanym podmiotom termin 14 dni na złożenie wniosku o rezerwację częstotliwości. Jeżeli w terminie wyznaczonym przez Prezesa UKE zostanie złożony wniosek o rezerwację częstotliwości, którego uwzględnienie spowoduje przekroczenie dostępnego zasobu częstotliwości, wówczas zachodzi brak dostatecznego zasobu częstotliwości.</p> <p>3. W przypadku braku dostatecznego zasobu częstotliwości podmiot, dla którego zostanie dokonana rezerwacja częstotliwości, jest wyłaniany w drodze postępowania selekcyjnego:</p> <p>1) konkursu – w przypadku rezerwacji częstotliwości na cele rozpowszechniania w sposób cyfrowy lub rozprowadzania programów radiofonicznych lub telewizyjnych;</p> <p>2) przetargu albo aukcji – w pozostałych przypadkach.</p>
Art. 5	Usługi informacyjne. Państwa Członkowskie zapewniają, aby wszelkie prawa wyłączne i/lub specjalne w odniesieniu do tworzenia i świadczenia usług informacyjnych na ich terytorium, włącznie z publikacją książek telefonicznych, jak i usługami informacji telefonicznej, zostały uchylone.	N		
Art. 6	Obowiązki świadczenia usługi powszechnej.			
Art. 6 ust. 1	1. Każdy program narodowy na podstawie dyrektywy 2002/22/WE, mający na celu	N-dyrekt		

	podzielenie kosztu netto wynikającego z obowiązków świadczenia usługi powszechnej opiera się na obiektywnych, przejrzystych i niedyskryminacyjnych kryteriach oraz jest zgodny z zasadą proporcjonalności i najmniejszego zakłócenia rynku. W szczególności, gdy obowiązki świadczenia usługi powszechnej są nałożone w całości lub częściowo na przedsiębiorstwo państwowe świadczące usługi łączności elektronicznej, uwzględnia się to przy obliczaniu każdego udziału w kosztach netto wynikających z obowiązków świadczenia usługi powszechnej.	ywa uchylo na		
Art. 6 ust. 2	2. Państwa Członkowskie powiadamiają Komisję o każdym programie określonym w ust. 1.	N- dyrekt ywa uchylo na		
Art. 7	Satelity.			
Art. 7 ust. 1	1. Państwa Członkowskie zapewniają, aby wszelkie regulacyjne zakazy lub ograniczenia w ofercie pojemności segmentu kosmicznego w odniesieniu do mającego zezwolenie operatora sieci naziemno-satelitarnej zostały usunięte oraz upoważniają na swoim terytorium każdego dostawcę segmentu do sprawdzenia, czy sieć naziemno-satelitarna używana w połączeniu z segmentem danego dostawcy jest zgodna z opublikowanymi warunkami dostępu do pojemności segmentu takiej osoby.	N		Brak ograniczeń

Art. 7 ust. 2	2. Państwa Członkowskie będące stroną konwencji międzynarodowych ustanawiających międzynarodowe organizacje satelitarne, w przypadku gdy takie konwencje nie są zgodne z regułami konkurencji Traktatu WE, podejmują wszelkie właściwe kroki zmierzające do wyeliminowania tych niezgodności.	N		Brak niezgodności
Art. 8	Sieci telewizji kablowej.			
Art. 8 ust. 1	1. Każde Państwo Członkowskie zapewnia, aby żadne przedsiębiorstwo zapewniające publiczne sieci łączności elektronicznej nie obsługiwało swojej sieci telewizji kablowej przy wykorzystaniu tej samej osoby prawnej, jaką wykorzystuje przy obsłudze innej publicznej sieci łączności elektronicznej, w przypadku gdy takie przedsiębiorstwo: <ul style="list-style-type: none"> a) jest kontrolowane przez to Państwo Członkowskie lub korzysta z praw specjalnych; oraz b) dominuje na znacznej części wspólnego rynku w zakresie zapewniania publicznej sieci łączności elektronicznej oraz świadczenia publicznie dostępnych usług telefonicznych; oraz c) obsługuje sieć telewizji kablowej utworzoną na mocy prawa specjalnego lub wyłącznego na tym samym obszarze geograficznym. 	N		

Art. 8 ust. 2	2. Pojęcie „publicznie dostępne usługi telefoniczne” uznane jest za równoznaczne z pojęciem „publiczne usługi telefonii głosowej” określonym w art. 1 dyrektywy 1999/64/WE.	N		
Art. 8 ust. 3	3. Państwa Członkowskie, które uznają, iż istnieje dostateczna konkurencja w zapewnianiu infrastruktury i usług pętli lokalnej na ich terenie, powiadamiają Komisję odpowiednio. Informacje takie obejmują szczegółowy opis struktury rynku. Przekazane informacje są udostępniane każdej zainteresowanej stronie na wniosek, uwzględniając uzasadniony interes przedsiębiorstw w zakresie ochrony tajemnicy handlowej.	N		
Art. 8 ust. 4	4. Komisja decyduje w odpowiednim czasie, po wysłuchaniu uwag tych stron, czy obowiązek prawnej odrębności może zostać zniesiony w zainteresowanym Państwie Członkowskim.			
Art. 8 ust. 5	5. Komisja dokona oceny stosowania niniejszego artykułu nie później niż dnia 31 grudnia 2004 r.	N		
Art. 9	Państwa Członkowskie nie później niż do dnia 24 lipca 2003 r. przekazują Komisji takie informacje, które pozwolą Komisji na	N		

	potwierdzenie, że przepisy niniejszej dyrektywy zostały wykonane.			
Art. 10	Utrata mocy. Dyrektywa 90/388/WE, zmieniona dyrektywą wymienioną w części A załącznika I, traci moc z dniem 25 lipca 2003 r., bez uszczerbku dla obowiązków Państw Członkowskich w odniesieniu do terminów transpozycji ustanowionych w części B załącznika I. Odniesienia do dyrektyw, które utraciły moc, są traktowane jako odniesienia do niniejszej dyrektywy i odczytywane zgodnie z tabelą korelacji w załączniku II.	N		
Art. 11	Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w <i>Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich</i> .	N		
Art. 12	Niniejsza dyrektywa skierowana jest do Państw Członkowskich.	N		
Załącznik I.	Wykaz dyrektyw, które tracą moc oraz daty transpozycji.	N		
Załącznik II.	Tabela korelacji.	N		

TYTUŁ WDRAŻANEGO AKTU PRAWNEGO / WDRAŻANYCH AKTÓW PRAWNYCH ¹⁾ :		DYREKTYWA 2002/58/WE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY z dnia 12 lipca 2002 r. dotycząca przetwarzania danych osobowych i ochrony prywatności w sektorze łączności elektronicznej (dyrektywa o prywatności i łączności elektronicznej)		
Art. 1	Zakres i cel			
Art. 1 ust. 1	1. Niniejsza dyrektywa przewiduje harmonizację przepisów krajowych wymaganych do zapewnienia równoważnego poziomu ochrony podstawowych praw i wolności, w szczególności prawa do prywatności i poufności, w odniesieniu do przetwarzania danych osobowych w sektorze łączności elektronicznej oraz w celu zapewnienia swobodnego przepływu we Wspólnocie tego typu danych oraz urządzeń i usług łączności elektronicznej.	N	Art. 1 pkt 13	Art. 1. Ustawa określa: (...) 13) warunki przetwarzania danych, w tym danych osobowych, w ramach świadczenia publicznie dostępnych usług komunikacji elektronicznej oraz ochrony tajemnicy komunikacji elektronicznej;
Art. 1 ust. 2	2. Przepisy niniejszej dyrektywy dookreślają i uzupełniają dyrektywę 95/46/WE zgodnie z celami przedstawionymi w ust. 1. Ponadto zapewniają ochronę uzasadnionych interesów abonentów będących osobami prawnymi.	N		
Art. 1 ust. 3	3. Niniejsza dyrektywa nie ma zastosowania do działalności, która wykracza poza zakres Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską, takiej jak działalność określona w tytułach V i VI Traktatu o Unii Europejskiej, ani, w żadnym wypadku do działalności dotyczącej bezpieczeństwa publicznego, obronności, bezpieczeństwa państwa (włączając dobrobyt gospodarczy państwa, gdy działalność odnosi się do spraw bezpieczeństwa	N		

	państwa) i działalności państwa w dziedzinie prawa karnego.			
Art. 2	Definicje Z zastrzeżeniem innych przepisów, stosuje się definicje z dyrektywy 95/46/WE i dyrektywy 2002/21/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie wspólnych ram regulacyjnych sieci i usług łączności elektronicznej (dyrektywa ramowa)(1). Stosuje się również następujące definicje:	N		
Art. 2 li. a	a) „użytkownik” oznacza każdą osobę fizyczną korzystającą z publicznie dostępnych usług łączności elektronicznej, do celów prywatnych lub handlowych, niekoniecznie na podstawie abonamentu za te usługi;	T	Art. 2 pkt 85	85) użytkownik – podmiot korzystający z publicznie dostępnej usługi komunikacji elektronicznej lub żądający świadczenia takiej usługi
Art. 2 lit. b	b) „dane o ruchu” oznaczają wszelkie dane przetwarzane do celów przekazywania komunikatu w sieci łączności elektronicznej lub naliczania opłat za te usługi;	T	Art. 381 ust. 1 pkt 3	Art. 381. 1. Tajemnica komunikowania się w sieciach telekomunikacyjnych, zwana dalej „tajemnicą komunikacji elektronicznej”, obejmuje: (...) 3) dane transmisyjne, które oznaczają dane przetwarzane do celów przekazywania komunikatów elektronicznych w sieciach telekomunikacyjnych lub naliczania opłat za usługi komunikacji elektronicznej i mogą obejmować dane lokalizacyjne, które oznaczają wszelkie dane przetwarzane w sieci telekomunikacyjnej lub w ramach usług komunikacji elektronicznej wskazujące położenie geograficzne telekomunikacyjnego urządzenia końcowego użytkownika usług komunikacji elektronicznej;

<p>Art. 2 lit. c</p>	<p>c) „dane dotyczące lokalizacji” oznaczają wszelkie dane przetwarzane w sieci łączności elektronicznej lub w ramach usług łączności elektronicznej, wskazujące położenie geograficzne urządzenia końcowego użytkownika publicznie dostępnych usług łączności elektronicznej;</p>	<p>T</p>	<p>Art. 381 ust. 1 pkt 3 i 4</p>	<p>Art. 381. 1. Tajemnica komunikowania się w sieciach telekomunikacyjnych, zwana dalej „tajemnicą komunikacji elektronicznej”, obejmuje:</p> <p>(...)</p> <p>3) dane transmisyjne, które oznaczają dane przetwarzane do celów przekazywania komunikatów elektronicznych w sieciach telekomunikacyjnych lub naliczania opłat za usługi komunikacji elektronicznej i mogą obejmować dane lokalizacyjne, które oznaczają wszelkie dane przetwarzane w sieci telekomunikacyjnej lub w ramach usług komunikacji elektronicznej wskazujące położenie geograficzne telekomunikacyjnego urządzenia końcowego użytkownika usług komunikacji elektronicznej;</p> <p>4) dane o lokalizacji, które oznaczają dane lokalizacyjne wykraczające poza dane niezbędne do transmisji komunikatu elektronicznego lub wystawienia rachunku;</p>
<p>Art. 2 lit. d</p>	<p>d) „komunikat” oznacza każdą informację wymienianą lub przekazaną między określoną liczbą stron za pośrednictwem usług publicznie dostępnej łączności elektronicznej. Nie obejmuje on informacji przekazanej jako część publicznych usług nadawczych przez sieć łączności elektronicznej, z wyjątkiem zakresu, w jakim informacja może się odnosić do możliwego do zidentyfikowania abonenta lub użytkownika otrzymującego informację;</p>	<p>T</p>	<p>Art. 2 pkt 19</p>	<p>19) komunikat elektroniczny – każdą informację wymienianą lub przekazywaną między określonymi użytkownikami za pośrednictwem publicznie dostępnych usług komunikacji elektronicznej; nie obejmuje on informacji przekazanej jako część transmisji radiofonicznych lub telewizyjnych transmitowanych poprzez sieć telekomunikacyjną, z wyjątkiem informacji odnoszącej się do możliwego do zidentyfikowania użytkownika otrzymującego informację;</p>

Art. 2 lit. f	f) „zgoda” użytkownika lub abonenta odpowiada zgodzie podmiotu danych określonej w dyrektywie 95/46/WE;	N	Art. 395	Art. 395. Do uzyskania zgody abonenta lub użytkownika końcowego stosuje się odpowiednio przepisy o ochronie danych osobowych.
Art. 2 lit. g	g) usługi tworzące wartość dodaną oznaczają wszelkie usługi, które wymagają przetwarzania danych o ruchu lub danych dotyczących lokalizacji innych niż dane o ruchu wykraczające poza dane niezbędne do transmisji komunikatu lub naliczenia za nią opłaty;	T	Art. 2 pkt 79	79) usługa o wartości wzbogacanej – każdą usługę wymagającą przetworzenia danych o lokalizacji;
Art. 2 lit h	h) „poczta elektroniczna” oznacza wiadomość tekstową, głosową, dźwiękową lub obrazkową wysłaną za pośrednictwem publicznej sieci łączności, która może być przechowywana w sieci lub terminalu odbiorcy do chwili jej odebrania przez odbiorcę ;	N		
Art. 2 lit. i	i) „naruszenie danych osobowych” oznacza naruszenie bezpieczeństwa prowadzące do przypadkowego lub bezprawnego zniszczenia, utraty, zmiany, nieuprawnionego ujawnienia lub dostępu do danych osobowych przekazywanych, przechowywanych lub w inny sposób przetwarzanych w związku ze świadczeniem publicznie dostępnych usług łączności elektronicznej we Wspólnocie.	T	Art. 397 ust. 2	Art. 397. (...) 2. Przez naruszenie danych osobowych rozumie się przypadkowe lub bezprawne zniszczenie, utratę, zmianę, nieuprawnione ujawnienie lub dostęp do danych osobowych przetwarzanych przez przedsiębiorcę telekomunikacyjnego w związku ze świadczeniem usług telekomunikacyjnych.
Art. 3	Usługi Niniejsza dyrektywa ma zastosowanie do przetwarzania danych osobowych w związku z dostarczaniem publicznie dostępnych usług	N		Rozdział 5 Tajemnica komunikacji elektronicznej oraz dane użytkowników końcowych

	<p>łączości elektronicznej w publicznych sieciach łączości we Wspólnocie, włącznie z publicznymi sieciami łączości służącymi do zbierania danych i obsługi urządzeń identyfikacyjnych</p>			<p>Art. 381. 1. Tajemnica komunikowania się w sieciach telekomunikacyjnych, zwana dalej „tajemnicą komunikacji elektronicznej”, obejmuje:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) dane dotyczące użytkownika; 2) komu i gdzie; 3) dane transmisyjne, które oznaczają dane przetwarzane do celów przekazywania komunikatów elektronicznych w sieciach telekomunikacyjnych lub naliczania opłat za usługi komunikacji elektronicznej i mogą obejmować dane lokalizacyjne, które oznaczają wszelkie dane przetwarzane w sieci telekomunikacyjnej lub w ramach usług komunikacji elektronicznej wskazujące położenie geograficzne telekomunikacyjnego urządzenia końcowego użytkownika usług komuniacji i gdzie; 4) dane o lokalizacji, które oznaczają dane lokalizacyjne wykraczające poza dane niezbędne do transmisji komunikatu elektronicznego lub wywołania ruchu; 5) dane o próbach uzyskania połączenia między zakończeniami sieci, w tym dane o nieudanych próbach połączeń, oznaczających połączenia między telekomunikacyjnymi urządzeniami końcowymi lub zakończeniami sieci, które zostały zestawione i nie zostały odebrane przez użytkownika końcowego lub nastąpiło przerwanie zestawianych połączeń. <p>[z art. 276 wynika, iż te pojęcia odnoszą się do publicznie dostępnych usług]</p>
Art. 4	Bezpieczeństwo przetwarzania			
Art. 4 ust. 1	1. Dostawca publicznie dostępnych usług łączości elektronicznej musi podjąć właściwe środki techniczne i organizacyjne w celu	T	Nowelizacja UKSC	<p>Art. 20a. 2. <i>Przedsiębiorca komunikacji elektronicznej:</i></p> <ol style="list-style-type: none"> 1) <i>przeprowadza systematyczne szacowanie ryzyka wystąpienia sytuacji szczególnego zagrożenia;</i>

	zapewnienia bezpieczeństwa oferowanych przez siebie usług, jeśli to konieczne, wraz z dostawcą publicznej sieci komunikacyjnej w odniesieniu do bezpieczeństwa sieci. Uwzględniając najnowocześniejsze osiągnięcia techniczne oraz koszty ich wprowadzenia, środki te zapewniają poziom bezpieczeństwa odpowiedni do stopnia ryzyka.		(UD68) Art. 20a ust. 2	<p>2) podejmuje środki techniczne i organizacyjne zapewniające poufność, integralność, dostępność i autentyczność przetwarzanych danych, a także poziom bezpieczeństwa adekwatny do poziomu zidentyfikowanego ryzyka, minimalizujące w szczególności wpływ, jaki na sieci telekomunikacyjne, usługi komunikacji elektronicznej lub podmioty korzystające z tych sieci lub usług może mieć wystąpienie sytuacji szczególnego zagrożenia, dotyczące następujących obszarów:</p> <p>a) zapewnienia bezpieczeństwa infrastruktury telekomunikacyjnej,</p> <p>b) postępowania w przypadku wystąpienia sytuacji szczególnego zagrożenia,</p> <p>c) odtwarzania dostarczania sieci telekomunikacyjnych lub przywracania świadczenia usług komunikacji elektronicznej,</p> <p>d) monitorowania, kontroli i testowania sieci telekomunikacyjnych lub usług komunikacji elektronicznej</p> <p>– przy uwzględnieniu aktualnego stanu wiedzy technicznej oraz kosztów wprowadzenia tych środków;</p> <p>3) dokumentuje czynności, o których mowa w pkt 1 i 2.</p>
Art. 4 ust. 1a	1a. Bez uszczerbku dla dyrektywy 95/46/WE środki, o których mowa w ust. 1, muszą co najmniej: — zapewniać, aby do danych osobowych mógł mieć dostęp wyłącznie uprawniony personel w dozwolonych prawem celach, — chronić przechowywane lub przekazywane dane osobowe przed przypadkowym lub bezprawnym zniszczeniem, przypadkową utratą lub zmianą oraz nieuprawnionym lub bezprawnym przechowywaniem, przetwarzaniem, dostępem lub ujawnieniem, oraz	T	Art. 396, art. 398, art. 399	<p>Art. 396. Dostawca usług komunikacji elektronicznej obowiązany jest wdrożyć odpowiednie techniczne i organizacyjne środki ochrony zapewniające bezpieczeństwo przetwarzania danych osobowych. Niezależnie od wymogów wskazanych w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 środki ochrony zapewniają co najmniej:</p> <p>1) aby dostęp do danych osobowych miała osoba posiadająca upoważnienie wydane przez administratora danych;</p> <p>2) ochronę przechowywanych lub przekazywanych danych osobowych przed przypadkowym lub bezprawnym zniszczeniem, przypadkową utratą lub zmianą oraz nieuprawnionym lub bezprawnym przechowywaniem, przetwarzaniem, dostępem lub ujawnieniem;</p> <p>3) wdrożenie polityki bezpieczeństwa w odniesieniu do przetwarzania danych osobowych.</p>

	— zapewnić wdrożenie polityki bezpieczeństwa w odniesieniu do przetwarzania danych osobowych. Właściwe organy krajowe muszą być w stanie kontrolować środki przyjęte przez dostawcę publicznie dostępnych usług łączności elektronicznej oraz wydawanie zaleceń dotyczących najlepszych praktyk dotyczących poziomu bezpieczeństwa, do jakiego środki te powinny prowadzić.			<p>Art. 398. Do sprawowanej przez Prezesa UODO kontroli wykonywania przez dostawcę usług komunikacji elektronicznej obowiązków, o których mowa w art. 396, art. 397 oraz art. 400, stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 10 maja 2018 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2019 r. poz. 1781).</p> <p>Art. 399. Prezes UODO, kierując wystąpienie, o którym mowa w art. 52 ust. 1 ustawy z dnia 10 maja 2018 r. o ochronie danych osobowych, do dostawcy usług komunikacji elektronicznej, uwzględnia wytyczne Komisji Europejskiej dotyczące realizacji obowiązku powiadomienia abonenta lub użytkownika końcowego będącego osobą fizyczną o naruszeniu jego danych osobowych i wskazuje okoliczności, formę i sposób takiego powiadomienia. Prezes UODO może udostępniać wystąpienia w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Prezesa Urzędu Ochrony Danych Osobowych, o ile nie będą one zawierać informacji stanowiących tajemnicę przedsiębiorstwa.</p>
Art. 4 ust. 2	2. W przypadku szczególnego ryzyka naruszenia bezpieczeństwa sieci, dostawca publicznie dostępnych usług łączności elektronicznej musi poinformować abonentów o zaistniałym ryzyku i, w przypadku gdy ryzyko wykracza poza zakres środków zaradczych, które może podjąć dostawca usług, włącznie z wynikającymi z nich ewentualnymi kosztami.	T	Nowelizacja UKSC (UD68) Art. 20f ust. 2	<i>Art. 20f. (...) 2. Przedsiębiorca komunikacji elektronicznej, w przypadku szczególnego i znacznego zagrożenia wystąpienia incydentu telekomunikacyjnego, informuje o nim swoich użytkowników, na których takie zagrożenie może mieć wpływ, w tym o możliwych środkach, które użytkownicy ci mogą podjąć, oraz związanych z tym kosztach.</i>
Art. 4 ust. 3	3. W przypadku naruszenia danych osobowych, dostawca publicznie dostępnych usług łączności elektronicznej bez zbędnej zwłoki powiadamia o tym przypadku naruszenia danych osobowych właściwy organ krajowy.	T	Art. 397	Art. 397. 1. Dostawca usług komunikacji elektronicznej zawiadamia Prezesa Urzędu Ochrony Danych Osobowych, zwanego dalej “Prezesem UODO”, o naruszeniu danych osobowych w terminie i na zasadach określonych w rozporządzeniu Komisji (UE) nr 611/2013 z dnia 24 czerwca 2013 r. w sprawie środków mających zastosowanie przy powiadamianiu o przypadkach naruszenia danych osobowych, na mocy dyrektywy 2002/58/WE Parlamentu Europejskiego i Rady o prywatności i łączności

	<p>W przypadku gdy naruszenie danych osobowych może wyrzucić niekorzystny wpływ na dane osobowe lub prywatność abonenta lub osoby fizycznej, dostawca bez zbędnej zwłoki powiadamia również o takim naruszeniu abonenta lub osobę fizyczną. Powiadomienie danego abonenta lub osoby fizycznej o naruszeniu danych osobowych nie jest wymagane, jeżeli dostawca wykazał zgodnie z wymogami właściwego organu, że wdrożył odpowiednie technologiczne środki ochrony oraz że środki te zostały zastosowane do danych, których dotyczyło naruszenie bezpieczeństwa.</p> <p>Tego rodzaju technologiczne środki ochrony muszą sprawiać, że dane stają się nieczytelne dla każdego, kto nie jest uprawniony do dostępu do nich.</p> <p>Bez uszczerbku dla obowiązku powiadomienia przez dostawcę danych abonentów lub osób fizycznych, jeżeli dostawca nie powiadomił jeszcze abonenta lub osoby fizycznej o</p>		<p>elektronicznej (Dz. Urz. UE L 173 z 26.06.2013, str. 2), zwanym dalej „rozporządzeniem 611/2013”.</p> <p>2. Przez naruszenie danych osobowych rozumie się przypadkowe lub bezprawne zniszczenie, utratę, zmianę, nieuprawnione ujawnienie lub dostęp do danych osobowych przetwarzanych przez przedsiębiorcę telekomunikacyjnego w związku ze świadczeniem usług telekomunikacyjnych.</p> <p>3. Prezes UODO zapewnia bezpieczne środki elektroniczne służące do powiadamiania o przypadkach naruszenia danych osobowych, o których mowa w ust. 1, oraz informacje dotyczące trybu dostępu do tych środków i ich stosowania.</p> <p>4. W przypadku, gdy naruszenie danych osobowych może mieć niekorzystny wpływ na prawa abonenta lub użytkownika końcowego będącego osobą fizyczną, dostawca usług telekomunikacyjnych niezwłocznie zawiadamia o takim naruszeniu również tego abonenta lub użytkownika końcowego na zasadach określonych w rozporządzeniu 611/2013, z zastrzeżeniem ust. 7.</p> <p>5. Zgodę, o której mowa w art. 3 ust. 5 rozporządzenia 611/2013, Prezes UODO wydaje w drodze decyzji.</p> <p>6. Przez naruszenie danych osobowych, które może wyrzucić niekorzystny wpływ na prawa abonenta lub użytkownika końcowego będącego osobą fizyczną, rozumie się takie naruszenie, które w szczególności może skutkować nieuprawnionym posługiwaniem się danymi osobowymi, szkodą majątkową, naruszeniem dóbr osobistych, ujawnieniem tajemnicy bankowej lub innej ustawowo chronionej tajemnicy zawodowej.</p> <p>7. Zawiadomienie, o którym mowa w ust. 4, nie jest wymagane, jeżeli dostawca usług komunikacji elektronicznej wykazał wdrożenie technologicznych środków ochrony, o których mowa w art. 4 ust. 1 i 2 rozporządzenia 611/2013, które uniemożliwiają odczytanie danych przez osoby nieuprawnione oraz zastosowanie tych środków do danych, których ochrona została naruszona.</p>
--	---	--	--

	<p>naruszeniu danych osobowych, właściwy organ krajowy – po rozważeniu możliwych niekorzystnych skutków tego naruszenia – może wymagać, aby dostawca to uczynił. Powiadomienie skierowane do abonenta lub osoby fizycznej zawiera co najmniej opis charakteru naruszenia danych osobowych oraz dane punktów kontaktowych, w których można uzyskać więcej informacji; zawiera ono także informacje o zalecanych środkach mających na celu złagodzenie ewentualnych niekorzystnych skutków tego naruszenia danych osobowych. Powiadomienie właściwego organu krajowego zawiera ponadto opis konsekwencji naruszenia danych osobowych i opis proponowanych lub podjętych przez dostawcę środków mających zaradzić naruszeniu.</p>			<p>8. Dostawca usług komunikacji elektronicznej wykazuje spełnienie warunków, o których mowa w ust. 7, przekazując niezwłocznie Prezesowi UODO odpowiednią dokumentację.</p> <p>9. Jeżeli dostawca usług komunikacji elektronicznej nie zawiadomił abonenta lub użytkownika końcowego będącego osobą fizyczną o fakcie naruszenia danych osobowych, Prezes UODO może nałożyć, w drodze decyzji, na tego dostawcę obowiązek przekazania temu abonentowi lub użytkownikowi końcowemu, takiego zawiadomienia, biorąc pod uwagę możliwe niekorzystne skutki naruszenia.</p> <p>10. W przypadku, gdy naruszenie danych osobowych ma wpływ na abonentów lub użytkowników końcowych będących osobami fizycznymi z innych państw członkowskich, Prezes UODO informuje inne zainteresowane organy z państw członkowskich.</p>
Art. 4 ust. 4	<p>4. Z zastrzeżeniem wszelkich technicznych środków wykonawczych przyjętych na mocy ust. 5 właściwe organy krajowe mogą przyjąć wytyczne i w razie konieczności wydać instrukcje dotyczące okoliczności, w których dostawcy zobowiązani są do powiadamiania o naruszeniu danych osobowych, a także dotyczące formy takiego powiadomienia oraz sposobu, w jaki ma być dokonane takie powiadomienie. Właściwe organy krajowe muszą mieć również możliwość kontrolowania, czy dostawcy spełniają swoje obowiązki związane z powiadamianiem określone w niniejszym ustępie, oraz nakładają odpowiednie</p>	T	Art. 398, 399, 400 art. 443	<p>Art. 398. Do sprawowanej przez Prezesa UODO kontroli wykonywania przez dostawcę usług komunikacji elektronicznej obowiązków, o których mowa w art. 396, art. 397 oraz art. 400, stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 10 maja 2018 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2019 r. poz. 1781).</p> <p>Art. 399. Prezes UODO, kierując wystąpienie, o którym mowa w art. 52 ust. 1 ustawy z dnia 10 maja 2018 r. o ochronie danych osobowych, do dostawcy usług komunikacji elektronicznej uwzględnia wytyczne Komisji Europejskiej dotyczące realizacji obowiązku powiadomienia abonenta lub użytkownika końcowego będącego osobą fizyczną o naruszeniu jego danych osobowych i wskazuje okoliczności, formę i sposób takiego powiadomienia. Prezes UODO może udostępniać wystąpienia w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Prezesa UODO, o ile nie będą one zawierać informacji stanowiących tajemnicę przedsiębiorstwa.</p>

	<p>kary w przypadku niewykonywania tych obowiązków.</p> <p>Dostawcy prowadzą rejestr naruszeń ochrony danych osobowych, w tym faktów towarzyszących naruszeniom, ich skutków i podjętych działań naprawczych; rejestr ten musi być wystarczający, tak aby umożliwić właściwemu organowi krajowemu sprawdzenie zgodności z przepisami ust. 3. Rejestr zawiera wyłącznie informacje niezbędne do realizacji tego celu.</p>		<p>Art. 400. 1. Dostawca usług komunikacji elektronicznej prowadzi rejestr naruszeń danych osobowych, w tym faktów towarzyszących naruszeniom, ich skutków i podjętych działań, zawierający:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) opis charakteru naruszenia danych osobowych; 2) informacje o zaleconych przez dostawcę usług komunikacji elektronicznej środkach mających na celu złagodzenie ewentualnych niekorzystnych skutków naruszenia danych osobowych; 3) informacje o działaniach podjętych przez dostawcę usług komunikacji elektronicznej; 4) informacje o fakcie poinformowania lub braku poinformowania abonenta lub użytkownika końcowego będącego osobą fizyczną o wystąpieniu naruszenia danych osobowych; 5) opis skutków naruszenia danych osobowych; 6) opis zaproponowanych przez dostawcę usług komunikacji elektronicznej środków naprawczych. <p>2. Dostawca usług komunikacji elektronicznej może powierzyć, w drodze umowy, innemu przedsiębiorcy prowadzenie rejestru, o którym mowa w ust. 1.</p> <p>Art. 443. 1. Kto nie wypełnia obowiązku:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) wdrożenia technicznych i organizacyjnych środków ochrony, o których mowa w art. 396, 2) informacyjnego względem Prezesa UODO, o którym mowa w art. 397 ust. 1, 3) informacyjnego względem abonenta lub użytkownika końcowego, o którym mowa w art. 397 ust. 4, 4) prowadzenia rejestru naruszeń danych osobowych, o którym mowa w art. 400 ust. 1 <p>– podlega karze pieniężnej nakładanej przez Prezesa UODO w wysokości do 3% przychodu ukaranego podmiotu osiągniętego w poprzednim roku kalendarzowym.</p>
--	--	--	--

				2. Do kar nakładanych na podstawie ust. 1 stosuje się odpowiednio przepisy art. 439 ust. 3 i 4 oraz art. 442 ust. 1–4 oraz 6–11. Uprawnienia Prezesa UKE określone w tych przepisach przysługują Prezesowi UODO.
Art. 4 ust. 5	5. W celu zapewnienia spójności we wdrażaniu środków, o których mowa w ust. 2, 3 i 4, Komisja – po konsultacji z Europejską Agencją ds. Bezpieczeństwa Sieci i Informacji (ENISA), Grupą Roboczą ds. ochrony osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych powołaną na mocy art. 29 dyrektywy 95/46/WE oraz Europejskim Inspektorem Ochrony Danych – może przyjąć techniczne środki wykonawcze dotyczące okoliczności, formy i trybu mających zastosowanie do wymogów dotyczących informowania i powiadamiania, o których mowa w niniejszym artykule. Przyjmując te środki Komisja angażuje wszystkie zainteresowane strony, aby uzyskać w szczególności informacje o najlepszych dostępnych technicznych i ekonomicznych środkach wdrażania niniejszego artykułu. Środki te, mające na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszej dyrektywy poprzez jej uzupełnienie, przyjmowane są zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 14a ust. 2.	N		
Art. 5	Poufność komunikacji			
Art. 5 ust. 1	1. Państwa Członkowskie zapewniają, poprzez ustawodawstwo krajowe, poufność komunikacji i związanych z nią danych o ruchu	T	Art. 381 ust. 2, art.	Art. 381. (...) 2. Zakazane jest przetwarzanie informacji objętych tajemnicą komunikacji elektronicznej, o których mowa w ust. 1 pkt 2-5, przez osoby inne niż nadawca i odbiorca komunikatu elektronicznego, chyba że:

	<p>za pośrednictwem publicznie dostępnej sieci łączności i publicznie dostępnych usług łączności elektronicznej. W szczególności zakazują słuchania, nagrywania, przechowywania lub innych rodzajów przejęcia lub nadzoru komunikatu i związanych z nim danych o ruchu przez osoby inne niż użytkownicy, bez zgody zainteresowanych użytkowników, z wyjątkiem upoważnienia zgodnego z art. 15 ust. 1. Niniejszy ustęp nie zabrania technicznego przechowywania, które jest niezbędne do przekazania komunikatu bez uszczerbku dla zasady poufności.</p>		<p>382, art. 385, art. 391</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1) będzie to przedmiotem usługi lub będzie to niezbędne do jej wykonania; 2) nastąpi za zgodą nadawcy lub odbiorcy, których dane te dotyczą; 3) dokonanie tych czynności jest niezbędne w celu rejestrowania komunikatów elektronicznych i związanych z nimi danych transmisyjnych, stosowanego w zgodnej z prawem praktyce handlowej dla celów zapewnienia dowodów transakcji handlowej lub celów łączności w działalności handlowej; 4) będzie to konieczne z innych powodów przewidzianych ustawą lub przepisami odrębnymi. <p>Art. 382. 1. Podmiot uczestniczący w wykonywaniu działalności komunikacji elektronicznej w publicznych sieciach telekomunikacyjnych oraz podmioty z nim współpracujące są obowiązane do zachowania tajemnicy komunikacji elektronicznej.</p> <p>2. Podmioty, o których mowa w ust. 1, są obowiązane do zachowania należytej staranności, w zakresie uzasadnionym względami technicznymi lub ekonomicznymi, przy zabezpieczaniu urządzeń telekomunikacyjnych, publicznych sieci telekomunikacyjnych oraz danych przed ujawnieniem tajemnicy komunikacji elektronicznej.</p> <p>3. Osoba, która korzystając z urządzenia radiowego lub końcowego, zapoznała się z komunikatem elektronicznym dla niej nieprzeznaczonym, jest obowiązana do zachowania tajemnicy komunikacji elektronicznej. Przepisy art. 381 ust. 3 i 4 stosuje się odpowiednio.</p> <p>4. Nie stanowi naruszenia tajemnicy komunikacji elektronicznej zarejestrowanie przez organ wykonujący kontrolę działalności komunikacji elektronicznej komunikatu elektronicznego uzyskanego w sposób, o którym mowa w ust. 3, w celu udokumentowania faktu naruszenia przepisu ustawy.</p> <p>5. Podmioty, o których mowa w ust. 1, działając na zlecenie organów administracji publicznej, mogą wysyłać komunikaty elektroniczne w interesie publicznym do użytkowników końcowych.</p>
--	---	--	--	---

				<p>Art. 385. 1. Przedsiębiorca komunikacji elektronicznej ponosi odpowiedzialność za naruszenie tajemnicy komunikacji elektronicznej przez podmioty działające w jego imieniu.</p> <p>2. Przedsiębiorca komunikacji elektronicznej świadczący usługę na rzecz użytkownika innego przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej ma prawo, w niezbędnym zakresie, przetwarzać dane dotyczące tego użytkownika oraz dane o wykonanych na jego rzecz usługach komunikacji elektronicznej.</p> <p>Art. 391. Przedsiębiorca telekomunikacyjny jest uprawniony do udzielania informacji o numerach abonentów lub powierzenia tej czynności innemu podmiotowi z zachowaniem wszystkich warunków i ograniczeń przewidzianych w przepisach niniejszego rozdziału.</p>
Art. 5 ust. 2	2. Ustęp 1 nie dotyczy jakichkolwiek przypadków prawnie dozwolonego rejestrowania komunikatów i związanych z nimi danych o ruchu stosowanego w zgodnej z prawem praktyce handlowej do celów zapewnienia dowodów transakcji handlowej lub do celów łączności w działalności handlowej.	T	Art. 381 ust. 2 pkt 3	<p>Art. 381. (...) 2. Zakazane jest przetwarzanie informacji objętych tajemnicą komunikacji elektronicznej, o których mowa w ust. 1 pkt 2-5, przez osoby inne niż nadawca i odbiorca komunikatu elektronicznego, chyba że:</p> <p>(...)</p> <p>3) dokonanie tych czynności jest niezbędne w celu rejestrowania komunikatów elektronicznych i związanych z nimi danych transmisyjnych, stosowanego w zgodnej z prawem praktyce handlowej dla celów zapewnienia dowodów transakcji handlowej lub celów łączności w działalności handlowej</p>
Art. 5 ust. 3	3. Państwa członkowskie zapewniają, aby przechowywanie informacji lub uzyskanie dostępu do informacji już przechowywanych w urządzeniu końcowym abonenta lub użytkownika było dozwolone wyłącznie pod warunkiem że dany abonent lub użytkownik wyraził zgodę zgodnie z dyrektywą 95/46/WE po otrzymaniu jasnych i wyczerpujących informacji, między innymi o celach przetwarzania. Nie stanowi to przeszkody dla		Art. 394	<p>Art. 394. 1. Przechowywanie informacji lub uzyskiwanie dostępu do informacji już przechowywanej w telekomunikacyjnym urządzeniu końcowym abonenta lub użytkownika końcowego jest dozwolone, pod warunkiem, że:</p> <p>1) abonent lub użytkownik końcowy zostanie uprzednio poinformowany w sposób jednoznaczny, łatwy i zrozumiały, o:</p> <p>a) celu przechowywania i uzyskiwania dostępu do tej informacji,</p> <p>b) możliwości określenia przez niego warunków przechowywania lub uzyskiwania dostępu do tej informacji za pomocą ustawień</p>

	<p>każdego technicznego przechowywania danych ani dostępu do nich jedynie w celu wykonania transmisji komunikatu za pośrednictwem sieci łączności elektronicznej, lub gdy jest to ściśle niezbędne w celu świadczenia usługi przez dostawcę usługi społeczeństwa informacyjnego, wyraźnie zażądanej przez abonenta lub użytkownika</p>		<p>oprogramowania zainstalowanego w wykorzystywanym przez niego telekomunikacyjnym urządzeniu końcowym lub konfiguracji usługi;</p> <ol style="list-style-type: none"> 2) abonent lub użytkownik końcowy, po otrzymaniu informacji, o których mowa w pkt 1, wyrazi na to zgodę; 3) przechowywana informacja lub uzyskiwanie do niej dostępu nie powoduje zmian konfiguracyjnych w telekomunikacyjnym urządzeniu końcowym użytkownika końcowego i oprogramowaniu zainstalowanym w tym urządzeniu. <p>2. Abonent lub użytkownik końcowy może wyrazić zgodę, o której mowa w ust. 1 pkt 2, za pomocą ustawień oprogramowania zainstalowanego w wykorzystywanym przez niego telekomunikacyjnym urządzeniu końcowym lub konfiguracji usługi.</p> <p>3. Warunków, o których mowa w ust. 1, nie stosuje się, jeżeli przechowywanie lub uzyskanie dostępu do informacji, o której mowa w ust. 1, jest konieczne do:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) wykonania transmisji komunikatu elektronicznego za pośrednictwem publicznej sieci telekomunikacyjnej lub 2) dostarczania usługi telekomunikacyjnej lub usługi świadczonej drogą elektroniczną, żądanej przez abonenta lub użytkownika końcowego. <p>4. Podmioty świadczące usługi telekomunikacyjne lub usługi drogą elektroniczną mogą instalować oprogramowanie w telekomunikacyjnym urządzeniu końcowym abonenta lub użytkownika końcowego przeznaczonym do korzystania z tych usług lub korzystać z tego oprogramowania, pod warunkiem, że abonent lub użytkownik końcowy:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) przed instalacją oprogramowania zostanie poinformowany bezpośrednio, w sposób jednoznaczny, łatwy i zrozumiały, o celu, w jakim zostanie zainstalowane oprogramowanie, oraz sposobach korzystania przez podmiot świadczący usługi z tego oprogramowania; 2) zostanie poinformowany bezpośrednio, w sposób jednoznaczny, łatwy i zrozumiały, o sposobie usunięcia oprogramowania z telekomunikacyjnego urządzenia końcowego użytkownika;
--	--	--	--

				3) przed instalacją oprogramowania wyrazi zgodę na jego instalację i używanie.
Art. 6	Dane o ruchu			
Art. 6 ust. 1	1. Dane o ruchu dotyczące abonentów i użytkowników przetwarzane i przechowywane przez dostawcę publicznej sieci łączności lub publicznie dostępnych usług łączności elektronicznej muszą zostać usunięte lub uczynione anonimowymi, gdy nie są już potrzebne do celów transmisji komunikatu, bez uszczerbku dla przepisów ust. 2, 3 i 5 niniejszego artykułu oraz art. 15 ust. 1.	T	Art. 384	Art. 384. 1. Informacje, o których mowa w art. 381 ust. 1 pkt 2-5, objęte tajemnicą komunikacji elektronicznej mogą być przetwarzane wyłącznie na potrzeby świadczonej usługi komunikacji elektronicznej. Przetwarzanie w innych celach jest dopuszczalne jedynie na podstawie przepisów ustawowych. 2. Dostawca usług komunikacji elektronicznej może zanonimizować informacje, o których mowa w art. 381 ust. 1 pkt 2-5. 3. Operator przetwarza dane osobowe użytkowników końcowych w zakresie niezbędnym do realizacji obowiązków, o których mowa w art. 21a ustawy z dnia 26 kwietnia 2007 r. o zarządzaniu kryzysowym.
Art. 6 ust. 2	2. Można przetwarzać dane o ruchu niezbędne do celów naliczania opłat abonenta i opłat rozliczeń międzyoperatorskich. Przetwarzanie takie jest dozwolone tylko do końca okresu, w którym rachunek może być zgodnie z prawem zakwestionowany lub w którym należy uiścić opłatę.	T	Art. 386 ust. 2 pkt 1 i 2	Art. 386. (...) 2. Przetwarzanie danych transmisyjnych, niezbędnych dla celów naliczania opłat od użytkowników i opłat z tytułu rozliczeń operatorskich jest dozwolone: 1) po uprzednim poinformowaniu użytkownika o rodzaju danych transmisyjnych, które będą przetwarzane przez dostawcę usług komunikacji elektronicznej, oraz o okresie tego przetwarzania; 2) tylko do końca okresu, w którym dostawca usług komunikacji elektronicznej może dochodzić roszczeń od abonenta, a abonent jest obowiązany je zaspokoić, lub do końca okresu, w którym abonent może dochodzić roszczenia od dostawcy usług komunikacji elektronicznej, a ten dostawca jest obowiązany je zaspokoić.
Art. 6 ust. 3	3. Do celów wprowadzania na rynek usług łączności elektronicznej lub świadczenia usług tworzących wartość wzbogaconą, dostawca publicznie dostępnych usług łączności elektronicznej może przetwarzać dane określone w ust. 1, w zakresie i przez czas	T	Art. 381 ust. 3, art. 386 ust. 3, art. 395	Art. 381. (...) 3. Z wyjątkiem przypadków określonych w ustawie, przetwarzanie informacji objętych tajemnicą komunikacji elektronicznej, o których mowa w ust. 1 pkt 2-5, narusza obowiązek zachowania tajemnicy komunikacji elektronicznej. Art. 386. (...) 3. Dostawca usług komunikacji elektronicznej może przetwarzać dane transmisyjne, o których mowa w ust. 1 pkt 3, w zakresie

	niezbędny dla tego rodzaju usług lub wprowadzania ich na rynek, jeżeli abonent lub użytkownik, których dane dotyczą, uprzednio wyraził na to zgodę. Użytkownicy lub abonenci mają w każdej chwili możliwość odwołania swojej zgody na przetwarzanie danych o ruchu.			i przez czas niezbędny do celów marketingu usług komunikacji elektronicznej lub świadczenia usług o wartości wzbogaczonej, jeżeli użytkownik wyraził na to zgodę. 4. Do przetwarzania danych transmisyjnych, zgodnie z ust. 1-3, uprawnione są podmioty działające z upoważnienia dostawców usług komunikacji elektronicznej, zajmujące się naliczaniem opłat, zarządzaniem ruchem w sieciach telekomunikacyjnych, obsługą klienta, systemem wykrywania nadużyć finansowych, marketingiem usług komunikacji elektronicznej lub świadczeniem usług o wartości wzbogaczonej. Podmioty te mogą przetwarzać dane transmisyjne wyłącznie do celów niezbędnych przy wykonywaniu tych działań. Art. 395. Do uzyskania zgody abonenta lub użytkownika końcowego stosuje się odpowiednio przepisy o ochronie danych osobowych.
Art. 6 ust. 4	4. Dostawca usług musi poinformować abonenta lub użytkownika o rodzajach danych o ruchu, które są przetwarzane oraz o okresie tego przetwarzania do celów wymienionych w ust. 2 oraz, przed uzyskaniem zgody, do celów wymienionych w ust. 3.	T	Art. 386 ust. 1 i 3 Art. 388	Art. 386. 1. Dostawca usług komunikacji elektronicznej jest obowiązany poinformować użytkownika końcowego lub abonenta w szczególności o: 1) zakresie i celu przetwarzania danych transmisyjnych oraz innych danych ich dotyczących; 2) możliwościach wpływu na zakres tego przetwarzania; 3) rodzaju danych transmisyjnych, które będą przetwarzane, oraz o okresie tego przetwarzania do celów marketingu usług komunikacji elektronicznej lub świadczenia usług o wartości wzbogaczonej. (...) 3. Dostawca usług komunikacji elektronicznej może przetwarzać dane transmisyjne, o których mowa w ust. 1 pkt 3, w zakresie i przez czas niezbędny do celów marketingu usług komunikacji elektronicznej lub świadczenia usług o wartości wzbogaczonej, jeżeli użytkownik wyraził na to zgodę. Art. 388. Podmioty działające w imieniu przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej mogą włączyć się do trwającego połączenia, jeżeli jest to niezbędne do usunięcia awarii, zakłóceń lub w innym celu związanym z

				utrzymaniem sieci telekomunikacyjnej lub świadczeniem usługi komunikacji elektronicznej, pod warunkiem sygnalizacji tego faktu osobom uczestniczącym w połączeniu.
Art. 6 ust. 5	5. Przetwarzanie danych o ruchu, zgodnie z ust. 1-3 i 4, musi być ograniczone do osób działających z upoważnienia dostawców publicznych sieci łączności i publicznie dostępnych usług łączności elektronicznej, zajmujących się naliczaniem opłat lub ruchem, obsługą klienta, systemem wykrywania nadużyć finansowych, marketingiem usług łączności elektronicznej lub świadczeniem usług tworzących wartość dodaną, oraz musi być ograniczone do celów niezbędnych przy takich działaniach.	T	Art. 386 ust. 4	Art. 386. (...) 4. Do przetwarzania danych transmisyjnych, zgodnie z ust. 1-3, uprawnione są podmioty działające z upoważnienia dostawców usług komunikacji elektronicznej, zajmujące się naliczaniem opłat, zarządzaniem ruchem w sieciach telekomunikacyjnych, obsługą klienta, systemem wykrywania nadużyć finansowych, marketingiem usług komunikacji elektronicznej lub świadczeniem usług o wartości wzbogaczonej. Podmioty te mogą przetwarzać dane transmisyjne wyłącznie do celów niezbędnych przy wykonywaniu tych działań.
Art. 6 ust. 6	6. Przepisy ust. 1-3 i 5 stosuje się bez uszczerbku dla możliwości otrzymywania przez właściwe organy informacji na temat danych o ruchu, zgodnie ze obowiązującym ustawodawstwem, w celu rozstrzygnięcia sporów, w szczególności sporów dotyczących rozliczeń międzyoperatorskich lub naliczania opłat.	T	Art. 389	Art. 389. 1. Dostawca usług telekomunikacyjnych jest obowiązany do rejestracji danych o wykonanych usługach telekomunikacyjnych, w zakresie umożliwiającym ustalenie należności za wykonanie tych usług oraz rozpatrzenie reklamacji. 2. Dostawca usług telekomunikacyjnych przechowuje dane, o których mowa w ust. 1, przez okres 12 miesięcy, a w przypadku wniesienia reklamacji - przez okres niezbędny do rozstrzygnięcia sporu.
Art. 7	Szczegółowe wykazy połączeń			
Art. 7 ust. 1	1. Abonenci mają prawo do otrzymywania rachunków, które nie są szczegółowe.	T	Art. 346 ust. 1 i 2	Art. 346. 1. Dostawca usługi dostępu do internetu lub usługi komunikacji interpersonalnej wykorzystującej numery doręcza abonentowi nieodpłatnie, z każdym rachunkiem, podstawowy wykaz wykonanych usług zawierający informację o zrealizowanych płatnych usługach, z podaniem dla każdego typu usług liczby jednostek rozliczeniowych odpowiadającej wartości usług zrealizowanych przez abonenta.

				2. W przypadku usługi przedpłaconej dostawca usługi dostępu do internetu lub usługi komunikacji interpersonalnej wykorzystującej numery doręcza nieodpłatnie, na żądanie abonenta, który ma przydzielony numer oraz udostępnił swoje dane, o których mowa w art. 284 ust. 2, podstawowy wykaz wykonanych usług obejmujący wyłącznie usługi wykonane po złożeniu tego żądania. Pierwszy wykaz jest doręczany abonentowi w terminie 14 dni od dnia złożenia przez niego żądania, a każdy kolejny w terminie do 10. dnia każdego miesiąca kalendarzowego.
Art. 7 ust. 2	2. Państwa Członkowskie stosują przepisy prawa krajowego w celu pogodzenia praw abonentów otrzymujących szczegółowe wykazy połączeń z prawem do prywatności użytkowników dzwoniących i abonentów wybieranych, na przykład przez uzyskanie pewności, że zapewniono tym użytkownikom i abonentom wystarczające, alternatywne, gwarantujące prywatność metody łączności i uiszczania opłat.	N	Art. 392 ust. 11	Art. 392. (...) 11. Użytkownik końcowy ponoszący koszty połączeń przychodzących nie może otrzymywać danych umożliwiających pełną identyfikację numeru wywołującego.
Art. 8	Wyświetlanie i ograniczenie identyfikacji rozmów przychodzących i wychodzących			
Art. 8 ust. 1	1. W przypadku gdy oferowane jest wyświetlanie identyfikacji rozmów przychodzących dostawca usług musi zaoferować użytkownikowi wybierającemu, w sposób prosty i wolny od opłat, zablokowanie wyświetlania identyfikacji rozmów przychodzących przy poszczególnych połączeniach telefonicznych. Abonent	T	Art. 392 ust. 1, 2 i 6	Art. 392. 1. Operator, w którego sieci świadczone są usługi komunikacji głosowej, zapewnia użytkownikowi końcowemu możliwość prezentacji identyfikacji zakończenia sieci, z którego inicjowane jest połączenie, zwanej dalej „prezentacją identyfikacji linii wywołującej”, przed dokonaniem połączenia. 2. Dostawca usługi komunikacji głosowej umożliwiającej prezentację identyfikacji linii wywołującej jest obowiązany zapewnić za pomocą prostych środków:

	wybierający musi mieć taką możliwość w odniesieniu do każdej linii.			<ol style="list-style-type: none"> 1) użytkownikowi wywołującemu - możliwość jednorazowego wyeliminowania prezentacji identyfikacji linii wywołującej u użytkownika wywoływanego podczas wywołania i połączenia; 2) abonentowi wywołującemu - możliwość stałego wyeliminowania prezentacji identyfikacji linii wywołującej u użytkownika wywoływanego podczas wywołania i połączenia, u operatora, do którego sieci jest przyłączony abonent będący stroną umowy z dostawcą usługi; 3) abonentowi wywoływanemu - możliwość eliminacji dla połączeń przychodzących prezentacji identyfikacji linii wywołującej, a jeżeli taka prezentacja jest dostępna przed rozpoczęciem połączenia przychodzącego, także możliwość blokady połączeń przychodzących od użytkownika stosującego eliminację prezentacji identyfikacji linii wywołującej. <p>(...)</p> <p>6. Z tytułu korzystania przez abonenta z możliwości eliminacji lub blokowania, o których mowa w ust. 2-4, nie pobiera się opłat.</p>
Art. 8 ust. 2	2. W przypadku gdy oferowane jest wyświetlanie identyfikacji rozmów przychodzących, dostawca usług musi zaoferować abonentowi wybieranemu, w sposób prosty i wolny od opłat w przypadku uzasadnionego korzystania z tej funkcji, zablokowanie wyświetlania identyfikacji rozmów przychodzących.	T	Art. 392 ust. 1, 2 i 6	<p>Art. 392. 1. Operator, w którego sieci świadczone są usługi komunikacji głosowej, zapewnia użytkownikowi końcowemu możliwość prezentacji identyfikacji zakończenia sieci, z którego inicjowane jest połączenie, zwanej dalej „prezentacją identyfikacji linii wywołującej”, przed dokonaniem połączenia.</p> <p>2. Dostawca usługi komunikacji głosowej umożliwiającej prezentację identyfikacji linii wywołującej jest obowiązany zapewnić za pomocą prostych środków:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) użytkownikowi wywołującemu - możliwość jednorazowego wyeliminowania prezentacji identyfikacji linii wywołującej u użytkownika wywoływanego podczas wywołania i połączenia; 2) abonentowi wywołującemu - możliwość stałego wyeliminowania prezentacji identyfikacji linii wywołującej u użytkownika wywoływanego podczas wywołania i połączenia, u operatora, do

				<p>którego sieci jest przyłączony abonent będący stroną umowy z dostawcą usługi;</p> <p>3) abonentowi wywoływanemu - możliwość eliminacji dla połączeń przychodzących prezentacji identyfikacji linii wywołującej, a jeżeli taka prezentacja jest dostępna przed rozpoczęciem połączenia przychodzącego, także możliwość blokady połączeń przychodzących od użytkownika stosującego eliminację prezentacji identyfikacji linii wywołującej.</p> <p>(...)</p> <p>6. Z tytułu korzystania przez abonenta z możliwości eliminacji lub blokowania, o których mowa w ust. 2-4, nie pobiera się opłat.</p>
Art. 8 ust. 3	<p>3. W przypadku gdy oferowane jest wyświetlanie identyfikacji rozmów przychodzących oraz w przypadku gdy wyświetlenie identyfikacji rozmowy przychodzącej następuje przed rozpoczęciem połączenia, dostawca usługi musi zaoferować abonentowi wybieranemu możliwość odrzucenia, w prosty sposób, rozmów przychodzących, gdy wyświetlanie identyfikacji rozmowy przychodzącej zostało zablokowane przez użytkownika lub abonenta wybierającego.</p>	T	<p>Art. 392 ust. 1, 2 i 6</p>	<p>Art. 392. 1. Operator, w którego sieci świadczone są usługi komunikacji głosowej, zapewnia użytkownikowi końcowemu możliwość prezentacji identyfikacji zakończenia sieci, z którego inicjowane jest połączenie, zwanej dalej „prezentacją identyfikacji linii wywołującej”, przed dokonaniem połączenia.</p> <p>2. Dostawca usługi komunikacji głosowej umożliwiającej prezentację identyfikacji linii wywołującej jest obowiązany zapewnić za pomocą prostych środków:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) użytkownikowi wywołującemu - możliwość jednorazowego wyeliminowania prezentacji identyfikacji linii wywołującej u użytkownika wywoływanego podczas wywołania i połączenia; 2) abonentowi wywołującemu - możliwość stałego wyeliminowania prezentacji identyfikacji linii wywołującej u użytkownika wywoływanego podczas wywołania i połączenia, u operatora, do którego sieci jest przyłączony abonent będący stroną umowy z dostawcą usługi; 3) abonentowi wywoływanemu - możliwość eliminacji dla połączeń przychodzących prezentacji identyfikacji linii wywołującej, a jeżeli taka prezentacja jest dostępna przed rozpoczęciem połączenia przychodzącego, także możliwość blokady połączeń przychodzących

				<p>od użytkownika stosującego eliminację prezentacji identyfikacji linii wywołującej.</p> <p>(...)</p> <p>6. Z tytułu korzystania przez abonenta z możliwości eliminacji lub blokowania, o których mowa w ust. 2-4, nie pobiera się opłat.</p>
Art. 8 ust. 4	4. W przypadku gdy oferowane jest wyświetlanie identyfikacji rozmów wychodzących, dostawca usług musi zaoferować abonentowi wybieranemu, w sposób prosty i wolny od opłat, zablokowanie wyświetlania identyfikacji rozmów wychodzących u użytkownika wybierającego.	T	Art. 392 ust. 3-6	<p>Art. 392. (...) 3. Dostawca usługi komunikacji głosowej zapewniającej prezentację identyfikacji zakończenia sieci, do której zostało przekierowane połączenie, zwaną dalej „prezentacją identyfikacji linii wywoływanej”, jest obowiązany zapewnić abonentowi wywoływanemu możliwość eliminacji, za pomocą prostych środków, prezentacji identyfikacji linii wywoływanej u użytkownika wywołującego.</p> <p>4. Dostawca usługi komunikacji głosowej zapewniającej automatyczne przekazywanie wywołań jest obowiązany zapewnić abonentowi możliwość zablokowania, za pomocą prostych środków, automatycznego przekazywania przez osobę trzecią wywołań do telekomunikacyjnego urządzenia końcowego tego abonenta.</p> <p>5. Dostawca usługi komunikacji głosowej jest obowiązany do poinformowania abonentów, że wykorzystywana przez niego sieć telekomunikacyjna zapewnia prezentację identyfikacji linii wywołującej lub wywoływanej, a także o możliwościach, o których mowa w ust. 2-4.</p> <p>6. Z tytułu korzystania przez abonenta z możliwości eliminacji lub blokowania, o których mowa w ust. 2-4, nie pobiera się opłat.</p>
Art. 8 ust. 5	5. Przepisy ust. 1 stosuje się również w odniesieniu do połączeń do państw trzecich wychodzących ze Wspólnoty. Przepisy ust. 2, 3 i 4 stosuje się również do rozmów przychodzących z państw trzecich.	N		Art. 392 nie różnicuje połączeń wewnątrz krajowych i międzynarodowych
Art. 8 ust. 6	6. W przypadku gdy oferowane jest wyświetlanie identyfikacji rozmów przychodzących i/lub wychodzących Państwa Członkowskie zapewniają, że dostawcy	T	Art. 392 ust. 5	Art. 392. (...) 5. Dostawca usługi komunikacji głosowej jest obowiązany do poinformowania abonentów, że wykorzystywana przez niego sieć telekomunikacyjna zapewnia prezentację identyfikacji linii wywołującej lub wywoływanej, a także o możliwościach, o których mowa w ust. 2-4.

	publicznie dostępnych usług łączności elektronicznej podają do wiadomości publicznej informację na ten temat oraz na temat możliwości określonych w ust. 1–3 i 4.			
Art. 9	Dane dotyczące lokalizacji inne niż dane o ruchu			
Art. 9 ust. 1	1. W przypadku gdy dane dotyczące lokalizacji inne niż dane o ruchu, odnoszące się do użytkowników lub abonentów publicznych sieci łączności lub publicznie dostępnych usług łączności elektronicznej, mogą być przetwarzane, przetwarzanie może mieć miejsce tylko wówczas gdy dane te są anonimowe, lub za zgodą użytkowników lub abonentów, w zakresie i przez okres niezbędny do świadczenia usługi tworzącej wartość dodaną. Przed uzyskaniem zgody użytkowników lub abonentów dostawca usług musi ich poinformować o rodzaju danych dotyczących lokalizacji innych niż dane o ruchu, które będą przetwarzane, o celach i okresie ich przetwarzania oraz o tym, czy dane zostaną przekazane stronie trzeciej do celów świadczenia usługi tworzącej wartość dodaną. Użytkownicy lub abonenci mają możliwość odwołania w każdej chwili swojej zgody na przetwarzanie danych dotyczących lokalizacji innych niż dane o ruchu.	T	Art. 387 ust. 1 i 2	Art. 387. 1. W celu wykorzystania danych o lokalizacji dostawca usług komunikacji elektronicznej jest obowiązany: 1) na potrzeby świadczenia usługi o wartości wzboganej uzyskać zgodę abonenta lub użytkownika końcowego na przetwarzanie dotyczących go danych o lokalizacji, która, z zastrzeżeniem art. 395, może być wycofana okresowo lub w związku z konkretnym połączeniem lub 2) dokonać anonimizacji tych danych. 2. Dostawca usług komunikacji elektronicznej jest obowiązany poinformować abonenta lub użytkownika końcowego przed uzyskaniem jego zgody o rodzaju danych o lokalizacji, które będą przetwarzane, o celach i okresie ich przetwarzania oraz o tym, czy dane zostaną przekazane innemu podmiotowi do celów świadczenia usługi tworzącej wartość wzboganą.
Art. 9 ust. 2	2. W przypadku gdy uzyskana została zgoda użytkowników lub abonentów na przetwarzanie	T	Art. 387 ust. 1	Art. 387. 1. W celu wykorzystania danych o lokalizacji dostawca usług komunikacji elektronicznej jest obowiązany:

	danych dotyczących lokalizacji innych niż dane o ruchu, użytkownik lub abonent musi nadal posiadać możliwość, w sposób prosty i wolny od opłat, czasowego odwołania zgody na przetwarzanie tych danych w przypadku każdego połączenia z siecią lub każdej transmisji komunikatu.			<ol style="list-style-type: none"> 1) na potrzeby świadczenia usługi o wartości wzbogaczonej uzyskać zgodę abonenta lub użytkownika końcowego na przetwarzanie dotyczących go danych o lokalizacji, która, z zastrzeżeniem art. 395, może być wycofana okresowo lub w związku z konkretnym połączeniem, lub 2) dokonać anonimizacji tych danych.
Art. 9 ust. 3	3. Przetwarzanie danych dotyczących lokalizacji innych niż dane o ruchu, zgodnie z ust. 1 i 2, musi być ograniczone do osób działających z upoważnienia dostawcy publicznej sieci łączności lub publicznie dostępnych usług łączności elektronicznej lub strony trzeciej świadczącej usługę tworząc a wartość dodaną oraz musi być ograniczone do celów niezbędnych do świadczenia usługi tworzącej wartość dodaną.	T	Art. 387 ust. 3 i 4	Art. 387. (...) 3. Do przetwarzania danych, o których mowa w ust. 1, uprawnione są podmioty: <ol style="list-style-type: none"> 1) działające z upoważnienia dostawcy usług komunikacji elektronicznej; 2) świadczące usługę o wartości wzbogaczonej. 4. Dane o lokalizacji mogą być przetwarzane wyłącznie w celach niezbędnych do świadczenia usług o wartości wzbogaczonej oraz innych wskazanych w ustawie.
Art. 10	Wyjątki Państwa Członkowskie zapewniają, że posiadają przejrzyste procedury regulujące sposób, w jaki dostawca publicznej sieci łączności i/lub publicznie dostępnych usług łączności elektronicznej może pominąć: <ol style="list-style-type: none"> a) zablokowanie wyświetlania identyfikacji rozmów przychodzących, tymczasowo, na wniosek abonenta o ustalenie numerów linii w przypadku otrzymywania dokuczliwych lub złośliwych telefonów. W takich przypadkach, zgodnie z prawem krajowym, dane zawierające identyfikację abonenta dzwoniącego są przechowywane i mogą być udostępnione przez 	N	Art. 392 ust. 7-10	Art. 392. (...) 7. Eliminacja prezentacji identyfikacji linii wywołującej może być anulowana: <ol style="list-style-type: none"> 1) na żądanie służb ustawowo powołanych do niesienia pomocy, a także uprawnionych podmiotów, w zakresie i na warunkach określonych w odrębnych przepisach, lub 2) przez dostawcę usług zapewniającego przyłączenie do publicznej sieci telekomunikacyjnej, w której świadczone są usługi komunikacji głosowej, lub operatora, do którego sieci został przyłączony abonent będący stroną umowy z dostawcą usług zapewniającym przyłączenie do publicznej sieci telekomunikacyjnej, w której świadczone są usługi komunikacji głosowej, na wniosek abonenta, jeżeli wnioskujący uprawdopodobni, że do jego telekomunikacyjnego urządzenia końcowego są kierowane połączenia uciążliwe lub zawierające groźby, w celu identyfikacji numerów użytkowników końcowych wywołujących tego abonenta.

	<p>dostawcę publicznej sieci łączności i/lub publicznie dostępnych usług łączności elektronicznej;</p> <p>b) zablokowanie wyświetlania identyfikacji rozmów przychodzących i czasową odmowę lub brak zgody abonenta lub użytkownika na przetwarzanie danych o lokalizacji, w przypadku poszczególnych linii dla organizacji zajmujących się połączeniami alarmowymi i uznanymi przez Państwo Członkowskie za organizacje pełniące takie funkcje, włączając organy przestrzegania prawa, pogotowie ratunkowe i straż pożarną, do celów odpowiadania na takie połączenia.</p>			<p>8. Przedsiębiorca telekomunikacyjny jest obowiązany do zapewnienia służbom ustawowo powołanym do niesienia pomocy dostępu do identyfikacji linii wywołującej oraz danych dotyczących lokalizacji, bez uprzedniej zgody zainteresowanych abonentów lub użytkowników, jeżeli jest to konieczne do umożliwienia tym służbom wykonywania ich zadań w możliwie najbardziej efektywny sposób.</p> <p>9. Dane identyfikujące użytkowników wywołujących, w przypadkach, o których mowa w ust. 7, są rejestrowane przez operatora na żądanie:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) służb i podmiotów, o których mowa w ust. 7 pkt 1; 2) abonenta, o którym mowa w ust. 7 pkt 2. <p>10. Dane, o których mowa w ust. 9, pozostają w dyspozycji przedsiębiorcy telekomunikacyjnego. Do ich udostępniania stosuje się przepis art. 45.</p>
Art. 11	<p>Automatyczne przekazywanie połączeń</p> <p>Państwa Członkowskie zapewniają, że każdy abonent, w sposób prosty i wolny od opłat, posiada możliwość zablokowania automatycznego przekazywania połączeń przez stronę trzecią do terminala tego abonenta.</p>	T	Art. 392 ust. 4 i 6	<p>Art. 392. (...) 4. Dostawca usługi komunikacji głosowej zapewniającej automatyczne przekazywanie wywołań jest obowiązany zapewnić abonentowi możliwość zablokowania, za pomocą prostych środków, automatycznego przekazywania przez osobę trzecią wywołań do telekomunikacyjnego urządzenia końcowego tego abonenta.</p> <p>(...)</p> <p>6. Z tytułu korzystania przez abonenta z możliwości eliminacji lub blokowania, o których mowa w ust. 2-4, nie pobiera się opłat.</p>
Art. 12	Spisy abonentów			
Art. 12 ust. 1	1. Państwa Członkowskie zapewniają, że abonenci są informowani w sposób wolny od opłat oraz przed umieszczeniem ich danych w	T	Art. 279 ust. 4, art.	Art. 279. (...) 4. W przypadku umowy o świadczenie usług komunikacji elektronicznej w zakresie usługi komunikacji interpersonalnej

	<p>spisach abonentów, o celu(-ach) spisów abonentów wydawanych w formie druku lub elektronicznej, publicznie dostępnych lub uzyskiwanych w telefonicznej informacji o numerach, w których ich dane osobowe mogą się znajdować oraz o wszelkich dalszych możliwościach wykorzystania na podstawie funkcji wyszukiwania znajdującej się w wersji elektronicznej spisu.</p>	<p>288, art. 390</p>	<p>wykorzystującej numery, dostawca usług komunikacji elektronicznej, w ramach informacji przedumownych, doręcza również informacje o:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) ograniczeniach w kierowaniu połączeń do numerów alarmowych lub ograniczeniach w dostępie do informacji o lokalizacji dzwoniącego użytkownika końcowego ze względu na brak możliwości technicznych; 2) prawie decydowania o umieszczaniu danych abonenta w spisie abonentów oraz rodzaju danych umieszczonych w spisie. <p>Art. 288. 1. Umowa o świadczenie usług komunikacji elektronicznej zawierana z użytkownikiem końcowym innym niż wskazany w art. 282 i art. 287, określa w szczególności:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) strony umowy; (...) 19) dane dotyczące funkcjonalności świadczonej usługi obejmujące informacje o: <ol style="list-style-type: none"> a) ograniczeniach w kierowaniu połączeń do numerów alarmowych lub dostępie do informacji o lokalizacji dzwoniącego użytkownika końcowego ze względu na brak możliwości technicznych, b) zasadach umieszczania danych abonenta w spisie abonentów; <p>Art. 390. 1. Dane osobowe przetwarzane przez przedsiębiorcę telekomunikacyjnego zawarte w publicznie dostępnym spisie abonentów, zwanym dalej „spisem”, wydawanym w postaci papierowej lub w postaci elektronicznej, a także udostępniane za pośrednictwem służb informacyjnych przedsiębiorcy telekomunikacyjnego są ograniczone do:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) numeru abonenta lub znaku identyfikującego abonenta; 2) nazwiska i imion abonenta; 3) nazwy miejscowości oraz ulicy w miejscu zamieszkania, przy której znajduje się zakończenie sieci, udostępnione abonentowi – w przypadku stacjonarnej publicznej sieci telekomunikacyjnej albo nazwy miejscowości
--	--	---------------------------------	--

			<p>oraz ulicy w miejscu zamieszkania – w przypadku ruchomej publicznej sieci telekomunikacyjnej.</p> <p>2. Abonenci, przed umieszczeniem ich danych w spisie, są informowani nieodpłatnie o celu spisu lub telefonicznej informacji o numerach, w których ich dane osobowe mogą się znajdować, a także o możliwości wykorzystywania spisu za pomocą funkcji wyszukiwania dostępnych w jego elektronicznej postaci.</p> <p>3. Zamieszczenie w spisie danych identyfikujących abonenta będącego osobą fizyczną może nastąpić wyłącznie po uprzednim wyrażeniu przez niego zgody na dokonanie tych czynności.</p> <p>4. Rozszerzenie zakresu danych, o których mowa w ust. 1, wymaga zgody abonenta.</p> <p>5. Udostępnianie w spisie lub za pośrednictwem służb informacyjnych danych identyfikujących abonentów innych niż wymienieni w ust. 3 nie może naruszać słusznym interesów tych podmiotów.</p> <p>6. Przedsiębiorca telekomunikacyjny jest obowiązany zabezpieczyć spisy wydawane w postaci elektronicznej w sposób uniemożliwiający wykorzystanie zawartych w nich danych niezgodnie z przeznaczeniem.</p> <p>7. Przedsiębiorca telekomunikacyjny jest obowiązany informować abonenta o przekazaniu jego danych innym przedsiębiorcom, w celu publikacji spisu lub świadczenia usługi informacji o numerach telefonicznych.</p>
Art. 12 ust. 2	2. Państwa Członkowskie zapewniają, że abonenci posiadają możliwość ustalenia czy ich dane osobowe znajdują się w publicznym spisie abonentów, a jeżeli tak, to które, w zakresie, w jakim te dane są niezbędne do celu spisu abonentów określonego przez dostawcę spisu abonentów i sprawdzania, poprawiania lub wycofywania tych danych. Zastrzeżenie numeru, sprawdzanie, poprawianie lub	T	<p>Art. 390 Art. 390. 1. Dane osobowe przetwarzane przez przedsiębiorcę telekomunikacyjnego zawarte w publicznie dostępnym spisie abonentów, zwanym dalej „spisem”, wydawanym w postaci papierowej lub w postaci elektronicznej, a także udostępniane za pośrednictwem służb informacyjnych przedsiębiorcy telekomunikacyjnego są ograniczone do:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) numeru abonenta lub znaku identyfikującego abonenta; 2) nazwiska i imion abonenta; 3) nazwy miejscowości oraz ulicy w miejscu zamieszkania, przy której znajduje się zakończenie sieci, udostępnione abonentowi – w przypadku stacjonarnej publicznej sieci telekomunikacyjnej albo nazwy miejscowości

	wycofywanie danych osobowych ze spisu abonentów jest wolne od opłat.			<p>oraz ulicy w miejscu zamieszkania – w przypadku ruchomej publicznej sieci telekomunikacyjnej.</p> <p>2. Abonenci, przed umieszczeniem ich danych w spisie, są informowani nieodpłatnie o celu spisu lub telefonicznej informacji o numerach, w których ich dane osobowe mogą się znajdować, a także o możliwości wykorzystywania spisu za pomocą funkcji wyszukiwania dostępnych w jego elektronicznej postaci.</p> <p>3. Zamieszczenie w spisie danych identyfikujących abonenta będącego osobą fizyczną może nastąpić wyłącznie po uprzednim wyrażeniu przez niego zgody na dokonanie tych czynności.</p> <p>4. Rozszerzenie zakresu danych, o których mowa w ust. 1, wymaga zgody abonenta.</p> <p>5. Udostępnianie w spisie lub za pośrednictwem służb informacyjnych danych identyfikujących abonentów innych niż wymienieni w ust. 3 nie może naruszać słusznym interesów tych podmiotów.</p> <p>6. Przedsiębiorca telekomunikacyjny jest obowiązany zabezpieczyć spisy wydawane w postaci elektronicznej w sposób uniemożliwiający wykorzystanie zawartych w nich danych niezgodnie z przeznaczeniem.</p> <p>7. Przedsiębiorca telekomunikacyjny jest obowiązany informować abonenta o przekazaniu jego danych innym przedsiębiorcom, w celu publikacji spisu lub świadczenia usługi informacji o numerach telefonicznych.</p>
Art. 12 ust. 3	3. Państwa Członkowskie mogą wymagać, aby dla jakiegokolwiek celu publicznego spisu abonentów innego niż przeszukiwanie danych do kontaktu osób, na podstawie podania ich nazwiska oraz, w miarę potrzeb, minimalnej ilości innych danych identyfikacyjnych, wymagana była dodatkowa zgoda abonentów.	N		Przepis fakultatywny
Art. 12 ust. 4	4. Przepisy ust. 1 i 2 stosuje się do abonentów będących osobami fizycznymi. Państwa	T	Art. 390 ust. 3 i 6	Art. 390. (...) 3. Zamieszczenie w spisie danych identyfikujących abonenta będącego osobą fizyczną może nastąpić wyłącznie po uprzednim wyrażeniu przez niego zgody na dokonanie tych czynności.

	Członkowskie zapewniają również, że, w ramach prawa wspólnotowego i obowiązującego ustawodawstwa krajowego, uzasadnione interesy abonentów innych niż osoby fizyczne, w odniesieniu do ich umieszczenia w publicznych spisach abonentów, posiadają wystarczającą ochronę.			(...) 6. Przedsiębiorca telekomunikacyjny jest obowiązany zabezpieczyć spisy wydawane w postaci elektronicznej w sposób uniemożliwiający wykorzystanie zawartych w nich danych niezgodnie z przeznaczeniem.
Art. 13	Komunikaty niezamówione			
Art. 13 ust. 1	1. Używanie automatycznych systemów wywołujących i systemów łączności bez ludzkiej ingerencji (automatyczne urządzenia wywołujące), faksów lub poczty elektronicznej do celów marketingu bezpośredniego może być dozwolone jedynie wobec abonentów lub użytkowników, którzy uprzednio wyrazili na to zgodę.	T	Art. 393	Art. 393. 1. Zakazane jest używanie: 1) automatycznych systemów wywołujących, 2) telekomunikacyjnych urządzeń końcowych, w szczególności w ramach korzystania z usług komunikacji interpersonalnej – do celów przesyłania niezamówionej informacji handlowej w rozumieniu ustawy z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną, w tym marketingu bezpośredniego, do abonenta lub użytkownika końcowego, chyba że uprzednio wyraził on na to zgodę. 2. Zgoda, o której mowa w ust. 1, może być wyrażona przez udostępnienie przez abonenta lub użytkownika końcowego identyfikującego go adresu elektronicznego w rozumieniu ustawy z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną, w celu przesyłania niezamówionej informacji handlowej. 3. Używanie środków, o których mowa w ust. 1, do przesyłania niezamówionej informacji handlowej, w tym marketingu bezpośredniego, nie może odbywać się na koszt użytkownika końcowego lub abonenta. 4. Działanie, o którym mowa w ust. 1, stanowi czyn nieuczciwej konkurencji w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 16 kwietnia 1993 r. o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji (Dz. U. z 2020 r. poz. 1913 oraz z 2021 r. poz. 1655).
Art. 13 ust. 2	2. Niezależnie od przepisów ust. 1, w przypadku gdy osoba fizyczna lub prawna otrzymuje od swoich klientów szczegółowe elektroniczne	T	Art. 393 ust. 2	Art. 393. (...) 2. Zgoda, o której mowa w ust. 1, może być wyrażona przez udostępnienie przez abonenta lub użytkownika końcowego identyfikującego go adresu elektronicznego w rozumieniu ustawy z dnia 18

	<p>dane kontaktowe dotyczące kontaktu z nimi za pomocą poczty elektronicznej, w kontekście sprzedaży produktu lub usługi, zgodnie z dyrektywą 95/46/WE, ta sama osoba fizyczna lub prawna może używać tych szczegółowych elektronicznych danych kontaktowych na potrzeby marketingu bezpośredniego swoich własnych podobnych produktów lub usług, pod warunkiem że klienci zostali jasno i wyraźnie poinformowani o możliwości sprzeciwienia się, w prosty i wolny od opłat sposób, takiemu wykorzystywaniu elektronicznych danych kontaktowych w chwili ich pobierania oraz przy każdej okazji otrzymywania wiadomości, w przypadku klientów, którzy początkowo nie sprzeciwili się takiemu wykorzystywaniu.</p>			<p>lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną, w celu przesyłania niezamówionej informacji handlowej.</p>
<p>Art. 13 ust. 3</p>	<p>3. Państwa członkowskie podejmują odpowiednie środki w celu zapewnienia, aby niezamówione komunikaty do celów marketingu bezpośredniego, w przypadkach innych niż określone w ust. 1 i 2, nie były dozwolone bez zgody abonentów lub użytkowników bądź w odniesieniu do abonentów lub użytkowników, którzy nie życzą sobie otrzymywania tego typu komunikatów, przy czym wybór między tymi opcjami zostaje ustalony przez przepisy krajowe, z uwzględnieniem faktu, że obie te opcje muszą być dla abonenta lub użytkownika bezpłatne.</p>	<p>T</p>	<p>Art. 393 ust. 1</p>	<p>Art. 393. 1. Zakazane jest używanie:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) automatycznych systemów wywołujących, 2) telekomunikacyjnych urządzeń końcowych, w szczególności w ramach korzystania z usług komunikacji interpersonalnej <ul style="list-style-type: none"> – do celów przesyłania niezamówionej informacji handlowej w rozumieniu ustawy z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną, w tym marketingu bezpośredniego, do abonenta lub użytkownika końcowego, chyba że uprzednio wyraził on na to zgodę.

Art. 13 ust. 4	4. W każdym przypadku zakazana jest praktyka wysyłania poczty elektronicznej do celów marketingu bezpośredniego, która ukrywa lub zataja tożsamość nadawcy, w którego imieniu wysyłany jest komunikat, lub która narusza art. 6 dyrektywy 2000/31/WE, oraz bez ważnego adresu, na który odbiorca może wysłać żądanie zaprzestania takich komunikatów, lub która zachęca odbiorców do odwiedzenia stron internetowych naruszających ten artykuł dyrektywy 2000/31/WE.	T	Obecnie brzmienie art. 9 ust. 1 i 2 ustawy o świadczeniu usług drogą elektroniczną	Art. 9. 1. Informacja handlowa jest wyraźnie wyodrębniana i oznaczana w sposób niebudzący wątpliwości, że jest to informacja handlowa. 2. Informacja handlowa zawiera: 1) oznaczenie podmiotu, na którego zlecenie jest ona rozpowszechniana, oraz jego adresy elektroniczne; 2) wyraźny opis form działalności promocyjnej, w szczególności obniżek cen, nieodpłatnych świadczeń pieniężnych lub rzeczowych i innych korzyści związanych z promowanym towarem, usługą lub wizerunkiem, a także jednoznaczne określenie warunków niezbędnych do skorzystania z tych korzyści, o ile są one składnikiem oferty; 3) wszelkie informacje, które mogą mieć wpływ na określenie zakresu odpowiedzialności stron, w szczególności ostrzeżenia i zastrzeżenia.
Art. 13 ust. 5	5. Ust. 1 i 3 stosują się do abonentów będących osobami fizycznymi. Państwa członkowskie zapewniają również, aby – w ramach prawa wspólnotowego oraz mających zastosowanie przepisów krajowych – uzasadnione interesy abonentów innych niż osoby fizyczne były wystarczająco chronione w związku z uciążliwymi komunikatami.	T	Art. 393 ust. 1	Art. 393. 1. Zakazane jest używanie: 1) automatycznych systemów wywołujących, 2) telekomunikacyjnych urządzeń końcowych, w szczególności w ramach korzystania z usług komunikacji interpersonalnej – do celów przesyłania niezamówionej informacji handlowej w rozumieniu ustawy z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną, w tym marketingu bezpośredniego, do abonenta lub użytkownika końcowego, chyba że uprzednio wyraził on na to zgodę.
Art. 13 ust. 6	6. Bez uszczerbku dla jakichkolwiek środków administracyjnych, w odniesieniu do których mogą zostać przyjęte przepisy, między innymi na mocy art. 15a ust. 2, państwa członkowskie zapewniają, aby każda osoba fizyczna lub prawna, która odczuła negatywne skutki naruszeń przepisów krajowych przyjętych na mocy niniejszego artykułu, a zatem mająca uzasadniony interes w tym, by położyć kres takim naruszeniom lub ich zakazać, w tym także	N	Art. 414 ust. 1 pkt 5, art. 416, art. 439 ust. 1 pkt 80-84, ust. 2 pkt 1 i	Możliwość podjęcia działań prawnych przez osobę fizyczną/osobę prawną, która odczuła negatywne skutki naruszenia przepisów wdrażających dyrektywę 2002/58 wynika z przepisów ogólnych ustawy – Kodeks postępowania cywilnego. Art. 414. 1. Do zakresu działania Prezesa UKE należy w szczególności: (...) 5) podejmowanie interwencji w sprawach dotyczących funkcjonowania rynków usług komunikacji elektronicznej oraz rynku aparatury, w tym rynku urządzeń telekomunikacyjnych, z własnej inicjatywy lub

	<p>dostawca usług łączności elektronicznej chroniący własne uzasadnione interesy gospodarcze, mogła podjąć działania prawne przeciwko takim naruszeniom. Państwa członkowskie mogą także ustalić szczególne zasady dotyczące sankcji mających zastosowanie do dostawców usług łączności elektronicznej, którzy przez zaniedbanie przyczyniają się do naruszeń przepisów krajowych przyjętych na podstawie niniejszego artykułu.</p>	<p>10, ust. 3, art. 443</p>	<p>wniesionych przez zainteresowane podmioty, w szczególności użytkowników i przedsiębiorców komunikacji elektronicznej;</p> <p>Art. 416. 1. Prezes UKE jest uprawniony do weryfikacji przestrzegania przepisów, decyzji oraz postanowień z zakresu komunikacji elektronicznej lub spełniania wymagań dotyczących kompatybilności elektromagnetycznej.</p> <p>Art. 439. 1. Kto:</p> <p>(...)</p> <p>80) nie wypełnia obowiązków, o których mowa w art. 386 i art. 387,</p> <p>81) przetwarza dane objęte tajemnicą komunikacji elektronicznej lub dane użytkowników bez podstawy prawnej,</p> <p>82) nie wypełnia lub nienależycie wypełnia obowiązki, o których mowa w art. 392,</p> <p>83) używa automatycznych systemów wywołujących lub używa telekomunikacyjnych urządzeń końcowych do celów przesyłania niezamówionej informacji handlowej bez uprzedniego uzyskania zgody abonenta lub użytkownika końcowego,</p> <p>84) przechowuje informacje w urządzeniach końcowych abonenta lub użytkownika końcowego lub uzyskuje dostęp do informacji przechowywanych na tych urządzeniach lub instaluje oprogramowanie w telekomunikacyjnym urządzeniu końcowym niezgodnie z art. 394,</p> <p>(...)</p> <p>- podlega karze pieniężnej.</p> <p>2. Prezes UKE, jeżeli przemawia za tym charakter lub zakres naruszenia, może nałożyć karę pieniężną na podmiot, który:</p> <p>1) nie wypełnia obowiązku udzielania informacji lub dostarczania dokumentów przewidzianych ustawą lub ustawą z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych lub udziela</p>
--	---	------------------------------------	---

				<p>informacji niepełnych lub nieprawdziwych, lub dostarcza dokumenty zawierające informacje niepełne lub nieprawdziwe;</p> <p>(...)</p> <p>10) nie wypełnia obowiązków uzyskania zgody użytkownika końcowego, o których mowa w art. 394;</p> <p>3. Kara, o której mowa w ust. 1 i 2, może zostać nałożona także w przypadku, gdy podmiot zaprzestał naruszania prawa lub naprawił wyrządzoną szkodę, jeżeli Prezes UKE uzna, że przemawiają za tym czas trwania, zakres lub skutki naruszenia.</p> <p>Art. 443. 1. Kto nie wypełnia obowiązku:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) wdrożenia technicznych i organizacyjnych środków ochrony, o których mowa w art. 396, 2) informacyjnego względem Prezesa UODO, o którym mowa w art. 397 ust. 1, 3) informacyjnego względem abonenta lub użytkownika końcowego, o którym mowa w art. 397 ust. 4, 4) prowadzenia rejestru naruszeń danych osobowych, o którym mowa w art. 400 ust. 1 <p>– podlega karze pieniężnej nakładanej przez Prezesa UODO w wysokości do 3% przychodu ukaranego podmiotu osiągniętego w poprzednim roku kalendarzowym.</p> <p>2. Do kar nakładanych na podstawie ust. 1 stosuje się odpowiednio przepisy art. 439 ust. 3 i 4 oraz art. 442 ust. 1–4 oraz 6–11. Uprawnienia Prezesa UKE określone w tych przepisach przysługują Prezesowi UODO.</p>
Art. 14	Charakterystyka techniczna i normalizacja			
Art. 14 ust. 1	1. Przy wykonywaniu przepisów niniejszej dyrektywy, Państwa Członkowskie zapewniają, z zastrzeżeniem przepisów ust. 2 i 3, że nie zostaną nałożone żadne wymagania obowiązkowe dotyczące szczególnej	N		Pke nie przewiduje dodatkowych wymagań dla urządzeń ponad te, które wynikają z EKŁE oraz dyrektyw z zakresu systemu oceny zgodności (m.in. dyrektywy 2014/53/UE i 2014/30/UE).

	charakterystyki technicznej terminali lub innych urządzeń łączności elektronicznej, które mogłyby utrudniać wprowadzanie urządzeń na rynek oraz do swobodnego obrotu w i między Państwami Członkowskimi.			
Art. 14 ust. 2	2. W przypadkach gdy przepisy niniejszej dyrektywy mogą być wykonywane wyłącznie przez wprowadzenie wymogu szczególnych cech technicznych w sieci łączności elektronicznej, Państwa Członkowskie powiadamiają Komisję, zgodnie z procedurą przewidzianą w dyrektywie 98/34/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 czerwca 1998 r. ustanawiającej procedurę udzielania informacji w zakresie norm i przepisów technicznych oraz zasad dotyczących usług społeczeństwa informacyjnego (1).	N	Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych	Notyfikacja Komisji Europejskiej przepisów technicznych następuje na podstawie Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych.
Art. 14 ust. 3	3. W miarę potrzeb, możliwe jest przyjęcie środków w celu zapewnienia, że terminal jest skonstruowany w sposób zgodny z prawem użytkowników do ochrony i kontroli używania ich danych osobowych, zgodnie z dyrektywą 1999/5/WE i decyzją Rady 87/95/EWG z dnia	N		

	22 grudnia 1986 r. w sprawie normalizacji w dziedzinie technologii informatycznych i telekomunikacji (2).			
Art. 14a	Procedura komitetowa			
Art. 14a ust. 1	1. Komisja wspierana jest przez Komitet ds. Łączności ustanowiony na mocy art. 22 dyrektywy 2002/21/WE (dyrektywa ramowa).	N		
Art. 14a ust. 2	2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu, stosuje się art. 5a ust. 1–4 i art. 7 decyzji 1999/468/WE, z uwzględnieniem przepisów jej art. 8.	N		
Art. 14a ust. 3	3. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu, stosuje się art. 5a ust. 1, 2, 4 i 6 oraz art. 7 decyzji 1999/468/WE, z uwzględnieniem przepisów jej art. 8.	N		
Art. 15	Stosowanie niektórych przepisów dyrektywy 95/46/WE			
Art. 15 ust. 1	1. Państwa Członkowskie mogą uchwalić środki ustawodawcze w celu ograniczenia zakresu praw i obowiązków przewidzianych w art. 5, 6, art. 8 ust. 1–4, i art. 9 tej dyrektywy, gdy takie ograniczenia stanowią środki niezbędne, właściwe i proporcjonalne w ramach społeczeństwa demokratycznego do zapewnienia bezpieczeństwa narodowego (i.e. bezpieczeństwa państwa), obronności, bezpieczeństwa publicznego oraz zapobiegania,	N	Art. 47-50, art. 381 ust. 2 pkt 4, art. 381 ust. 3-4, art. 392 ust. 7-10	Art. 47. 1. Przedsiębiorca komunikacji elektronicznej, z wyłączeniem podmiotów, o których mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 49 ust. 2, jest obowiązany na własny koszt: 1) zatrzymywać i przechowywać na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej dane, o których mowa w art. 49 ust. 1, generowane w publicznej sieci telekomunikacyjnej lub przez niego przetwarzane, przez okres 12 miesięcy, licząc od dnia połączenia lub nieudanej próby połączenia, a z dniem upływu tego okresu dane te niszczyć, z wyjątkiem tych, które zostały zabezpieczone, zgodnie z przepisami odrębnymi;

	<p>dochodzenia, wykrywania i karania przestępstw kryminalnych lub niedozwolonego używania systemów łączności elektronicznej, jak określono w art. 13 ust. 1 dyrektywy 95/46/WE. W tym celu, Państwa Członkowskie mogą, między innymi, uchwalić środki ustawodawcze przewidujące przechowywanie danych przez określony czas uzasadnione na podstawie zasad ustanowionych w niniejszym ustępie. Wszystkie środki określone w niniejszym ustępie są zgodne z ogólnymi zasadami prawa wspólnotowego, w tym zasadami określonymi w art. 6 ust. 1 i 2 Traktatu o Unii Europejskiej.</p>		<p>2) udostępniać dane, o których mowa w pkt 1, uprawnionym podmiotom, a także sądowi i prokuratorowi, zgodnie z wymaganiami określonymi w przepisach wykonawczych wydanych na podstawie art. 49 ust. 3, oraz na zasadach i w trybie określonych w przepisach odrębnych;</p> <p>3) chronić dane, o których mowa w pkt 1, przed przypadkowym lub bezprawnym zniszczeniem, utratą lub zmianą, nieuprawnionym lub bezprawnym przechowywaniem, przetwarzaniem, dostępem lub ujawnieniem, zgodnie z przepisami ust. 5, art. 381–400 oraz podejmując środki techniczne i organizacyjne, o których mowa w art. 39 ust. 1 pkt 3.</p> <p>2. Obowiązkom, o których mowa w ust. 1, podlegają dane dotyczące połączeń zrealizowanych i nieudanych prób połączeń, o których mowa w art. 381 ust. 1 pkt 5.</p> <p>3. Obowiązki, o których mowa w ust. 1, realizowane są w sposób, który nie powoduje ujawniania komunikatu elektronicznego.</p> <p>4. Udostępnianie danych, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, może nastąpić za pomocą środków komunikacji elektronicznej, chyba że przepisy odrębne stanowią inaczej.</p> <p>5. W celu ochrony danych, o której mowa w ust. 1 pkt 3, przedsiębiorca komunikacji elektronicznej stosuje właściwe środki techniczne i organizacyjne oraz zapewnia dostęp do tych danych jedynie upoważnionym pracownikom.</p> <p>Art. 48. 1. W przypadku zaprzestania działalności telekomunikacyjnej przez przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej, przedsiębiorca komunikacji elektronicznej przejmujący użytkowników tego przedsiębiorcy jest obowiązany przyjąć dane, o których mowa w art. 47 ust. 1 pkt 1, zatrzymane i przechowywane przez tego przedsiębiorcę, do dalszego przechowywania, udostępniania oraz ochrony, z uwzględnieniem</p>
--	---	--	--

			<p>ust. 2 pkt 1. Przedsiębiorca komunikacji elektronicznej o przyjęciu tych danych informuje Prezesa UKE.</p> <p>2. W przypadku:</p> <ol style="list-style-type: none">1) zaprzestania działalności telekomunikacyjnej przez przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej i nie przejęcia danych, o których mowa w art. 47 ust. 1 pkt 1, przez żadnego przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej,2) ogłoszenia upadłości przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej – przedsiębiorca ten jest obowiązany do przekazania tych danych, do dalszego przechowywania, udostępniania oraz ochrony Prezesowi UKE, wraz z uzasadnieniem. <p>3. Przedsiębiorca komunikacji elektronicznej, o którym mowa w ust. 2, przekazuje dane, o których mowa w art. 47 ust. 1 pkt 1, Prezesowi UKE w terminie do 90 dni od dnia zaprzestania działalności telekomunikacyjnej albo ogłoszenia upadłości, na informatycznym nośniku danych w postaci zapisu w formacie tekstowym lub innym formacie umożliwiającym ich odczyt za pomocą powszechnie dostępnych urządzeń informatycznych i oprogramowania.</p> <p>4. Prezes UKE po upływie 12 miesięcy od dnia przekazania danych, zgodnie z ust. 3, niezwłocznie niszczy te dane. Prezes UKE może udostępniać dane wyłącznie w okresie 12 miesięcy od dnia zatrzymania danych przez przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej.</p> <p>5. Prezes Rady Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy sposób przekazywania Prezesowi UKE danych w przypadku, o którym mowa w ust. 2, oraz sposób udostępniania przez Prezesa UKE tych danych podmiotom, o których mowa w art. 47 ust. 1 pkt 2, w celu zapewnienia realizacji przez te podmioty ich ustawowych zadań oraz mając na uwadze konieczność zapewnienia dostępu tym podmiotom do danych, o których mowa w 47 ust. 1 pkt 1.</p>
--	--	--	--

			<p>Art. 49. 1. Obowiązkiem, o którym mowa w art. 47 ust. 1, objęte są dane dotyczące publicznie dostępnych usług komunikacji elektronicznej niezbędne do:</p> <ol style="list-style-type: none">1) ustalenia zakończenia sieci, telekomunikacyjnego urządzenia końcowego oraz użytkownika końcowego:<ol style="list-style-type: none">a) inicjującego połączenie,b) do którego kierowane jest połączenie;2) określenia:<ol style="list-style-type: none">a) daty i godziny połączenia oraz czasu jego trwania,b) rodzaju połączenia,c) lokalizacji telekomunikacyjnego urządzenia końcowego,d) danych jednoznacznie identyfikujących użytkownika w sieci. <p>2. Minister właściwy do spraw informatyzacji w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw wewnętrznych oraz po zasięgnięciu opinii Ministra – Koordynatora Służb Specjalnych, jeżeli został on powołany, określi, w drodze rozporządzenia:</p> <ol style="list-style-type: none">1) szczegółowy wykaz danych, o których mowa w ust. 1,2) rodzaj przedsiębiorców komunikacji elektronicznej niepodlegających obowiązkowi zatrzymywania i przechowywania tych danych<ul style="list-style-type: none">– mając na uwadze rodzaj wykonywanej działalności telekomunikacyjnej, potrzebę unikania wielokrotnego zatrzymywania i przechowywania tych samych danych, ich efektywnej analizy oraz optymalizację kosztów ponoszonych przez przedsiębiorców komunikacji elektronicznej. <p>3. Prezes Rady Ministrów, określi, w drodze rozporządzenia, wymagania dotyczące rodzaju, struktury, sposobu zapisu oraz elektronicznego formatu</p>
--	--	--	--

			<p>udostępnianych danych, o których mowa w ust. 1, mając na uwadze zapewnienie przekazywania tych danych podmiotom, o których mowa w art. 47 ust. 1 pkt 2, w jednolitej formie, pozwalającej na ich efektywną analizę i optymalizację nakładów finansowych na jej przeprowadzenie.</p> <p>Art. 50. 1. Wykonywanie obowiązków, o których mowa w art. 43 ust. 1, art. 45 ust. 1, oraz art. 47 ust. 1, przedsiębiorca komunikacji elektronicznej może powierzyć, w drodze umowy, innemu przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej.</p> <p>2. Dopuszcza się możliwość wspólnego wykonywania obowiązków, o których mowa w art. 43 ust. 1 pkt 1, art. 45 ust. 1 oraz art. 47 ust. 1, przez dwóch lub więcej przedsiębiorców komunikacji elektronicznej.</p> <p>3. Wspólne wykonywanie obowiązków, o którym mowa w ust. 2, może być wykonywane za pomocą tych samych interfejsów.</p> <p>4. Szczegółowe zasady współpracy przedsiębiorców komunikacji elektronicznej w zakresie wspólnego wykonywania obowiązków, o którym mowa w ust. 1 i 2, reguluje umowa zawarta pomiędzy tymi przedsiębiorcami. Powierzenie lub wspólne wykonywanie tych obowiązków nie zwalnia żadnej ze stron z indywidualnej odpowiedzialności za ich wykonywanie.</p> <p>Art. 381. (...) 2. Zakazane jest przetwarzanie informacji objętych tajemnicą komunikacji elektronicznej, o których mowa w ust. 1 pkt 2-5, przez osoby inne niż nadawca i odbiorca komunikatu elektronicznego, chyba że: (...)</p> <p>4) będzie to konieczne z innych powodów przewidzianych ustawą lub przepisami odrębnymi.</p> <p>3. Z wyjątkiem przypadków określonych w ustawie, przetwarzanie informacji objętych tajemnicą komunikacji elektronicznej, o których mowa w ust. 1 pkt 2-5, narusza obowiązek zachowania tajemnicy komunikacji elektronicznej.</p>
--	--	--	---

			<p>4. Przepisów ust. 2 i 3 nie stosuje się do informacji ze swojej istoty jawnych, z przeznaczenia publicznych lub ujawnionych postanowieniem sądu wydanym w postępowaniu karnym, postanowieniem prokuratora lub na podstawie odrębnych przepisów.</p> <p>Art. 392. (...) 7. Eliminacja prezentacji identyfikacji linii wywołującej może być anulowana:</p> <ol style="list-style-type: none">1) na żądanie służb ustawowo powołanych do niesienia pomocy, a także uprawnionych podmiotów, w zakresie i na warunkach określonych w odrębnych przepisach, lub2) przez dostawcę usług zapewniającego przyłączenie do publicznej sieci telekomunikacyjnej, w której świadczone są usługi komunikacji głosowej lub operatora, do którego sieci został przyłączony abonent będący stroną umowy z dostawcą usług zapewniającym przyłączenie do publicznej sieci telekomunikacyjnej, w której świadczone są usługi komunikacji głosowej, na wniosek abonenta, jeżeli wnioskujący uprawdopodobni, że do jego telekomunikacyjnego urządzenia końcowego są kierowane połączenia uciążliwe lub zawierające groźby, w celu identyfikacji numerów użytkowników końcowych wywołujących tego abonenta. <p>8. Przedsiębiorca telekomunikacyjny jest obowiązany do zapewnienia służbom ustawowo powołanym do niesienia pomocy dostępu do identyfikacji linii wywołującej oraz danych dotyczących lokalizacji, bez uprzedniej zgody zainteresowanych abonentów lub użytkowników, jeżeli jest to konieczne do umożliwienia tym służbom wykonywania ich zadań w możliwie najbardziej efektywny sposób.</p> <p>9. Dane identyfikujące użytkowników wywołujących, w przypadkach, o których mowa w ust. 7, są rejestrowane przez operatora na żądanie:</p> <ol style="list-style-type: none">1) służb i podmiotów, o których mowa w ust. 7 pkt 1;2) abonenta, o którym mowa w ust. 7 pkt 2. <p>10. Dane, o których mowa w ust. 9, pozostają w dyspozycji przedsiębiorcy telekomunikacyjnego. Do ich udostępniania stosuje się przepis art. 45.</p>
--	--	--	--

Art. 15 ust. 1a	1a. Ustępu 1 nie stosuje się do danych, których zatrzymywanie jest wyraźnie wymagane na mocy dyrektywy 2006/24/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 marca 2006 r. w sprawie zatrzymywania danych wygenerowanych lub przetworzonych w związku ze świadczeniem ogólnie dostępnych usług łączności elektronicznej lub udostępnianiem publicznych sieci łączności (1) dla celów określonych w art. 1 ust. 1 tej dyrektywy.	N		
Art. 15 ust. 1b	1b. Dostawcy ustanawiają wewnętrzne procedury odpowiedzi na wnioski o dostęp do danych osobowych użytkownika w oparciu o krajowe przepisy przyjęte zgodnie z art. 1. Na żądanie przedstawiają oni właściwemu organowi krajowemu informacje o tych procedurach, liczbie otrzymanych wniosków, ich uzasadnieniu prawnym oraz udzielonej przez nich odpowiedzi.	N		Regulacja zawarta jest obecnie w RODO
Art. 15 ust. 2	2. Przepisy rozdziału III dotyczącego środków zaskarżenia, odpowiedzialności i sankcji dyrektywy 95/46/WE stosuje się w odniesieniu do przepisów krajowych przyjętych zgodnie z niniejszą dyrektywą i w odniesieniu do indywidualnych uprawnień wynikających z niniejszej dyrektywy.	N	Art. 443	Art. 443. 1. Kto nie wypełnia obowiązku: 1) wdrożenia technicznych i organizacyjnych środków ochrony, o których mowa w art. 396, 2) informacyjnego względem Prezesa UODO, o którym mowa w art. 397 ust. 1, 3) informacyjnego względem abonenta lub użytkownika końcowego, o którym mowa w art. 397 ust. 4, 4) prowadzenia rejestru naruszeń danych osobowych, o którym mowa w art. 400 ust. 1

				<p>– podlega karze pieniężnej nakładanej przez Prezesa UODO w wysokości do 3% przychodu ukaranego podmiotu osiągniętego w poprzednim roku kalendarzowym.</p> <p>2. Do kar nakładanych na podstawie ust. 1 stosuje się odpowiednio przepisy art. 439 ust. 3 i 4 oraz art. 442 ust. 1–4 oraz 6–11. Uprawnienia Prezesa UKE określone w tych przepisach przysługują Prezesowi UODO.</p>
Art. 15 ust. 3	3. Grupa Robocza ds. Ochrony Osób Fizycznych w Zakresie Przetwarzania Danych Osobowych powołana zgodnie z art. 29 dyrektywy 95/46/WE podejmuje również zadania ustanowione w art. 30 wspomnianej dyrektywy w odniesieniu do spraw objętych niniejszą dyrektywą, mianowicie ochrony podstawowych praw i wolności oraz uzasadnionego interesu w sektorze łączności elektronicznej.	N		
Art. 15a	Wdrażanie i egzekwowanie			
Art. 15a ust. 1	1. Państwa członkowskie ustanawiają przepisy dotyczące kar, w tym w stosownych przypadkach sankcji karnych, mających zastosowanie w przypadku naruszeń krajowych przepisów przyjętych zgodnie z niniejszą dyrektywą, i podejmują wszelkie niezbędne środki w celu zapewnienia, aby zasady te zostały wdrożone. Przewidziane sankcje muszą być skuteczne, proporcjonalne i odstraszające oraz mogą być stosowane w odniesieniu do okresu, w którym występowało jakiegokolwiek naruszenie, nawet w przypadku gdy naruszenie to następnie naprawiono. Państwa	T	Art. 416 ust.1, art. 441, art. 439 ust. 1 pkt 80-84, ust. 2 pkt 1 i 10, ust. 3, art. 442 ust. 5, art. 443	Art. 416. 1. Prezes UKE jest uprawniony do weryfikacji przestrzegania przepisów, decyzji oraz postanowień z zakresu komunikacji elektronicznej lub spełniania wymagań dotyczących kompatybilności elektromagnetycznej. Art. 441. 1. Kto przesyła za pomocą środków komunikacji elektronicznej niezamówione informacje handlowe, podlega karze grzywny. 2. Ściganie wykroczenia, o którym mowa w ust. 1, następuje na żądanie pokrzywdzonego. Art. 439. 1. Kto: (...) 80) nie wypełnia obowiązków, o których mowa w art. 386 i art. 387,

	<p>członkowskie powiadają Komisję o tych przepisach najpóźniej do dnia 25 maja 2011 r. i powiadają ją niezwłocznie o wszelkich późniejszych zmianach mających na nie wpływ.</p>		<p>81) przetwarza dane objęte tajemnicą komunikacji elektronicznej lub dane użytkowników bez podstawy prawnej,</p> <p>82) nie wypełnia lub nienależyście wypełnia obowiązki, o których mowa w art. 392,</p> <p>83) używa automatycznych systemów wywołujących lub używa telekomunikacyjnych urządzeń końcowych do celów przesyłania niezamówionej informacji handlowej bez uprzedniego uzyskania zgody abonenta lub użytkownika końcowego,</p> <p>84) przechowuje informacje w urządzeniach końcowych abonenta lub użytkownika końcowego lub uzyskuje dostęp do informacji przechowywanych na tych urządzeniach lub instaluje oprogramowanie w telekomunikacyjnym urządzeniu końcowym niezgodnie z art. 394,</p> <p>(...)</p> <p>- podlega karze pieniężnej.</p> <p>2. Prezes UKE, jeżeli przemawia za tym charakter lub zakres naruszenia, może nałożyć karę pieniężną na podmiot, który:</p> <p>1) nie wypełnia obowiązku udzielania informacji lub dostarczania dokumentów przewidzianych ustawą lub ustawą z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych lub udziela informacji niepełnych lub nieprawdziwych, lub dostarcza dokumenty zawierające informacje niepełne lub nieprawdziwe;</p> <p>(...)</p> <p>10) nie wypełnia obowiązków uzyskania zgody użytkownika końcowego, o których mowa w art. 394;</p> <p>3. Kara, o której mowa w ust. 1 i 2, może zostać nałożona także w przypadku, gdy podmiot zaprzestał naruszania prawa lub naprawił wyrządzoną szkodę, jeżeli Prezes UKE uzna, że przemawiają za tym czas trwania, zakres lub skutki naruszenia.</p> <p>Art. 443. 1. Kto nie wypełnia obowiązku:</p>
--	---	--	--

			<ol style="list-style-type: none">1) wdrożenia technicznych i organizacyjnych środków ochrony, o których mowa w art. 396,2) informacyjnego względem Prezesa UODO, o którym mowa w art. 397 ust. 1,3) informacyjnego względem abonenta lub użytkownika końcowego, o którym mowa w art. 397 ust. 4,4) prowadzenia rejestru naruszeń danych osobowych, o którym mowa w art. 400 ust. 1 <p>– podlega karze pieniężnej nakładanej przez Prezesa UODO w wysokości do 3% przychodu ukaranego podmiotu osiągniętego w poprzednim roku kalendarzowym.</p> <p>2. Do kar nakładanych na podstawie ust. 1 stosuje się odpowiednio przepisy art. 439 ust. 3 i 4 oraz art. 442 ust. 1–4 oraz 6–11. Uprawnienia Prezesa UKE określone w tych przepisach przysługują Prezesowi UODO.</p> <p>Art. 442. (...) 5. W przypadku niewypełniania obowiązku uzyskania zgody użytkownika końcowego, o której mowa w art. 393, Prezes UKE nakłada na podmiot, biorąc pod uwagę charakter i zakres naruszenia, karę pieniężną w wysokości do 3% przychodu ukaranego podmiotu, osiągniętego w poprzednim roku kalendarzowym lub do 1 000 000 zł, przy czym zastosowanie ma kwota wyższa. Przepisów ust. 2, 3 i 7 nie stosuje się.</p> <p>Art. 443. 1. Kto nie wypełnia obowiązku:</p> <ol style="list-style-type: none">1) wdrożenia technicznych i organizacyjnych środków ochrony, o których mowa w art. 396,2) informacyjnego względem Prezesa UODO, o którym mowa w art. 397 ust. 1,3) informacyjnego względem abonenta lub użytkownika końcowego, o którym mowa w art. 397 ust. 4,4) prowadzenia rejestru naruszeń danych osobowych, o którym mowa w art. 400 ust. 1
--	--	--	---

				<p>– podlega karze pieniężnej nakładanej przez Prezesa UODO w wysokości do 3% przychodu ukaranego podmiotu osiągniętego w poprzednim roku kalendarzowym.</p> <p>2. Do kar nakładanych na podstawie ust. 1 stosuje się odpowiednio przepisy art. 439 ust. 3 i 4 oraz art. 442 ust. 1–4 oraz 6–11. Uprawnienia Prezesa UKE określone w tych przepisach przysługują Prezesowi UODO.</p>
Art. 15a ust. 2	2. Bez uszczerbku dla wszelkich ewentualnie dostępnych środków prawnych, państwa członkowskie zapewniają, aby właściwy organ krajowy oraz, w stosownych przypadkach, inne podmioty krajowe dysponowały uprawnieniami do nakazania zaprzestania naruszeń, o których mowa w ust. 1.	T	Art. 428	<p>Art. 428. 1. Jeżeli w wyniku kontroli, o której mowa w art. 416 ust. 2, stwierdzono, że podmiot kontrolowany nie wypełnia odnoszących się do niego obowiązków wynikających z przepisów prawa lub decyzji wydanej przez Prezesa UKE, Prezes UKE:</p> <p>1) nakłada karę, o której mowa w art. 439, w przypadku stwierdzenia naruszeń wskazanych w tym przepisie, niezależnie od prowadzonego wobec tego podmiotu postępowania pokontrolnego, lub</p> <p>2) wydaje zalecenia pokontrolne, w których wzywa podmiot kontrolowany do usunięcia nieprawidłowości lub udzielenia wyjaśnień oraz informuje o możliwości przedstawienia stanowiska odnośnie do stwierdzonych naruszeń.</p> <p>2. Usunięcie nieprawidłowości, udzielenie wyjaśnień i przedstawienie stanowiska, o których mowa w ust. 1 pkt 2, następuje w terminie wskazanym przez Prezesa UKE, nie krótszym niż 30 dni od dnia doręczenia zaleceń pokontrolnych podmiotowi kontrolowanemu.</p> <p>3. W zaleceniach pokontrolnych, o których mowa w ust. 1 pkt 2, Prezes UKE może określić inny termin usunięcia nieprawidłowości, udzielenia wyjaśnień lub przedstawienia stanowiska odnośnie do stwierdzonych naruszeń. Termin określony w wezwaniu może być krótszy niż 30 dni jedynie w przypadku, gdy podmiot kontrolowany, do którego odnosi się wezwanie, wyraził na to zgodę lub gdy naruszenia wskazane w zaleceniach pokontrolnych powtarzały się w przeszłości.</p> <p>4. Jeżeli po upływie 30 dni od dnia doręczenia zaleceń pokontrolnych lub po upływie terminu, o którym mowa w ust. 2, podmiot kontrolowany nie usunie wskazanych nieprawidłowości albo udzielone wyjaśnienia lub</p>

			<p>przedstawione stanowisko odnośnie do stwierdzonych naruszeń okażą się niewystarczające, Prezes UKE wydaje decyzję, w której nakazuje usunięcie stwierdzonych nieprawidłowości oraz może:</p> <ol style="list-style-type: none">1) wskazać środki, jakie powinien zastosować podmiot kontrolowany, w celu usunięcia nieprawidłowości;2) określić termin, w którym ma nastąpić usunięcie nieprawidłowości;3) nałożyć karę, o której mowa w art. 439, chyba że na podstawie ust. 1 pkt 1 zostało już wszczęte postępowanie w sprawie nałożenia kary za niewypełnienie tych obowiązków. <p>(...)</p> <p>6. Jeżeli nieprawidłowości, o których mowa w ust. 1, występowały w przeszłości lub mają poważny charakter, a podmiot kontrolowany nie zastosował się do decyzji, o której mowa w ust. 4 lub 5, Prezes UKE może, w drodze decyzji, zakazać podmiotowi kontrolowanemu wykonywania działalności polegającej na świadczeniu usług komunikacji elektronicznej na okres od roku do 3 lat, cofnąć pozwolenie radiowe, zmienić lub cofnąć rezerwację częstotliwości, zasobów orbitalnych lub przydział zasobów numeracji. Jeżeli decyzja odnosi się do działalności polegającej na rozpowszechnianiu programów radiowych lub telewizyjnych, Prezes UKE wydaje ją w porozumieniu z Przewodniczącym KRRiT.</p> <p>7. W przypadku gdy przesłanką wydania decyzji, o której mowa w ust. 6, jest zagrożenie przez działalność podmiotu kontrolowanego obronności, bezpieczeństwa państwa lub bezpieczeństwa i porządku publicznego, Prezes UKE przed jej wydaniem zasięga opinii Ministra Obrony Narodowej, ministra właściwego do spraw wewnętrznych, Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego lub Szefa Agencji Wywiadu, w zakresie ich właściwości. Jeżeli uzasadnienie do opinii tych organów zawiera informacje niejawne, zamiast uzasadnienia doręcza się zawiadomienie, że uzasadnienie zostało sporządzone.</p> <p>8. Organy, o których mowa w ust. 7, są obowiązane w terminie 30 dni wydać opinię zawierającą stanowisko w zakresie niezbędnym do ustalenia, czy działalność podmiotu kontrolowanego może prowadzić do zagrożenia</p>
--	--	--	--

				<p>obronności, bezpieczeństwa państwa lub bezpieczeństwa i porządku publicznego.</p> <p>9. Jeżeli organy, o których mowa w ust. 7, nie wydadzą opinii w terminie 30 dni, uznaje się, że wymóg uzyskania opinii został spełniony.</p> <p>10. Decyzji, o której mowa w ust. 6, nadaje się rygor natychmiastowej wykonalności. Decyzja ta stanowi podstawę do wykreślenia podmiotu kontrolowanego z rejestru PT.</p>
Art. 15a ust. 3	<p>3. Państwa członkowskie zapewniają, aby właściwe organy krajowe oraz, w stosownych przypadkach, inne podmioty krajowe dysponowały uprawnieniami i środkami niezbędnymi do prowadzenia dochodzeń, w tym uprawnieniami do uzyskiwania wszelkich istotnych informacji, których mogą potrzebować, aby monitorować i egzekwować przestrzeganie przepisów krajowych przyjętych zgodnie z niniejszą dyrektywą.</p>	T	<p>Art. 19, art. 416 ust. 1</p>	<p>Art. 19. 1. Przedsiębiorca komunikacji elektronicznej lub podmiot, który uzyskał pozwolenie radiowe, o którym mowa w art. 138 ust. 1, rezerwację częstotliwości lub zasobów orbitalnych lub prawo do wykorzystywania zasobów numeracji, z wyłączeniem użytkownika rządowego, jest obowiązany do przekazywania na żądanie Prezesa UKE informacji, w szczególności informacji o charakterze finansowym, informacji o przyszłym rozwoju sieci lub usług oraz istniejącej infrastrukturze telekomunikacyjnej, niezbędnych do wykonywania przez Prezesa UKE jego uprawnień i obowiązków.</p> <p>2. W przypadku gdy niezbędne do wykonywania przez Prezesa UKE jego uprawnień i obowiązków informacje pozyskane na podstawie ust. 1 są niewystarczające, Prezes UKE może pozyskiwać te informacje od innych podmiotów działających na rynku komunikacji elektronicznej lub innych rynkach ściśle powiązanych z tym rynkiem. Podmioty te mają obowiązek przekazania informacji na uzasadnione żądanie Prezesa UKE.</p> <p>3. Przedsiębiorca o znaczącej pozycji rynkowej na rynku hurtowym jest obowiązany do przekazywania, na żądanie Prezesa UKE, danych księgowych dotyczących rynków detalicznych związanych z tym rynkiem hurtowym.</p> <p>4. Żądania, o których mowa w ust. 1–3, są proporcjonalne do celu, jakiemu mają służyć, oraz zawierają:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) wskazanie podmiotu obowiązującego do przekazania informacji; 2) datę; 3) wskazanie żądanych informacji oraz okresu, którego dotyczą; 4) wskazanie celu, jakiemu informacje mają służyć;

			<p>5) wskazanie terminu przekazania informacji adekwatnego do zakresu tego żądania, nie krótszego niż 7 dni;</p> <p>6) uzasadnienie;</p> <p>7) pouczenie o zagrożeniu karą, o której mowa w art. 439 ust. 2 pkt 1.</p> <p>5. Prezes UKE może zastosować do pozyskania informacji, o których mowa w ust. 1–3, opracowane przez siebie formularze, dążąc do ujednoczenia i zapewnienia spójności pozyskanych informacji.</p> <p>Art. 416. 1. Prezes UKE jest uprawniony do weryfikacji przestrzegania przepisów, decyzji oraz postanowień z zakresu komunikacji elektronicznej lub spełniania wymagań dotyczących kompatybilności elektromagnetycznej.</p>
Art. 15a ust. 4	4. Właściwe krajowe organy regulacyjne mogą przyjmować środki w celu zapewnienia efektywnej współpracy transgranicznej w zakresie egzekwowania przepisów krajowych przyjętych zgodnie z niniejszą dyrektywą oraz tworzenia zharmonizowanych warunków świadczenia usług obejmujących transgraniczny przepływ danych. Krajowe organy regulacyjne przekazują Komisji – w odpowiednim czasie przed przyjęciem takich środków – podsumowanie podstawy do działania, przewidywane środki i proponowany przebieg działań. Po zbadaniu takich informacji oraz konsultacjach z ENISA i Grupą Roboczą ds. Ochrony Osób Fizycznych w zakresie Przetwarzania Danych Osobowych ustanowioną na mocy art. 29 dyrektywy 95/46/WE, Komisja może zgłaszać do nich uwagi lub wydawać zalecenia, w szczególności w celu zapewnienia, aby przewidywane środki	N	Przepis fakultatywny dotyczący współpracy międzynarodowej krajowych organów regulacyjnych.

	nie wpływały niekorzystnie na funkcjonowanie rynku wewnętrznego. Przy podejmowaniu decyzji dotyczącej omawianych środków krajowe organy regulacyjne uwzględniają w jak największym stopniu uwagi lub zalecenia Komisji.			
Art. 16	Przepisy przejściowe			
Art. 16 ust. 1	1. Przepisów art. 12 nie stosuje się do publikacji spisów abonentów już wydanych lub wprowadzonych do obrotu w wersji drukowanej lub w elektronicznej formie off-line przed wejściem w życie przepisów krajowych przyjętych stosownie do niniejszej dyrektywy.	N		Zasada lex retro non agit (przepis odnosił się do sytuacji wdrożenia dyrektywy w 2004 r.)
Art. 16 ust. 2	2. W przypadku gdy dane osobowe abonentów usług stacjonarnej lub przenośnej publicznej telefonii głosowej są zawarte w publicznym spisie abonentów, zgodnie z przepisami dyrektywy 95/46/WE i art. 11 dyrektywy 97/66/WE, przed wejściem w życie przepisów prawa krajowego przyjętych na mocy niniejszej dyrektywy, dane osobowe tych abonentów mogą pozostać w tym spisie abonentów w wersji drukowanej lub elektronicznej, włączając wersje ze zwrótnymi funkcjami wyszukiwania, chyba że abonenci, po otrzymaniu pełnej informacji o celach i opcjach zgodnie z art. 12 niniejszej dyrektywy, oświadczą inaczej.	N		
Art. 17	Transpozycja			

Art. 17 ust. 1	1. Przed dniem 31 października 2003 r. Państwa Członkowskie wprowadzą w życie przepisy niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy i niezwłocznie powiadomią o tym Komisję. Przepisy przyjęte przez Państwa Członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienia takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Państwa Członkowskie określają metody dokonywania takich odniesień.	N		Odnosnik w ustawie Pke: „Niniejsza ustawa w zakresie swojej regulacji wdraża: 2) dyrektywę 2002/58/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 lipca 2002 r. dotycząca przetwarzania danych osobowych i ochrony prywatności w sektorze łączności elektronicznej (dyrektywa o prywatności i łączności elektronicznej)
Art. 17 ust. 2	2. Państwa Członkowskie prześlą Komisji teksty przepisów prawa krajowego, które przyjmą w dziedzinie regulowanej niniejszą dyrektywą oraz każdej kolejnej zmiany tych przepisów.	N		
Art. 18	Przegląd Komisja przekazuje Parlamentowi Europejskiemu i Radzie, najpóźniej trzy lata od dnia, określonego w art. 17 ust. 1, sprawozdanie w sprawie stosowania niniejszej dyrektywy i jej wpływu na podmioty gospodarcze i konsumentów, w szczególności w odniesieniu do przepisów o niezamówionych komunikatach, uwzględniając otoczenie międzynarodowe. W tym celu, Komisja może żądać informacji od Państw Członkowskich, które powinny być dostarczone bez zbędnej zwłoki. Komisja przedkłada, gdzie stosowne, wnioski w sprawie zmian niniejszej dyrektywy, uwzględniając wyniki tego sprawozdania, wszelkie zmiany w sektorze oraz wszelkie inne wnioski, które uzna za niezbędne w celu	N		

	poprawy skuteczności stosowania niniejszej dyrektywy.			
Art. 19	Uchylenie Dyrektywa 97/66/WE traci moc z dniem określonym w art. 17 ust. 1. Odniesienia do uchylonej dyrektywy traktuje się jak odniesienia do niniejszej dyrektywy.	N		
Art. 20	Wejście w życie Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie z dniem jej opublikowania w Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich.	N		
Art. 21	Adresaci Niniejsza dyrektywa skierowana jest do Państw Członkowskich.	N		
TYTUŁ WDRAŻANEGO AKTU PRAWNEGO / WDRAŻANYCH AKTÓW PRAWNYCH ¹⁾:		DYREKTYWA 2014/53/UE z dnia 16 kwietnia 2014 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich dotyczących udostępniania na rynku urządzeń radiowych i uchylającej dyrektywę 1999/5/UE (Dz. Urz. UE L 153 z 22.05.2014, str. 62)		
	ROZDZIAŁ I PRZEPISY OGÓLNE			
Art. 1	Przedmiot i zakres			
Art.1 ust. 1	1. Niniejsza dyrektywa określa ramy prawne dotyczące udostępniania na rynku i oddawania do użytku w Unii urządzeń radiowych.	N	Art. 1 pkt 10, art. 267 ust. 1	Art. 1. Ustawa określa: (...) 10) wymagania, jakim powinny odpowiadać urządzenia radiowe;

				Art. 267. 1. W zakresie nieuregulowanym w niniejszym dziale stosuje się przepisy ustawy z dnia 13 kwietnia 2016 r. o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku (Dz. U. z 2022 r. poz. 5).
Art. 1 ust. 2	2. Niniejsza dyrektywa nie ma zastosowania do urządzeń wymienionych w załączniku I.	N	Art. 268 ust. 5 i 7	Art. 268. (...) 5. Urządzenia radiowe podlegają obowiązkowej ocenie zgodności z wymaganiami, o których mowa w ust. 1-3. (...) 7. Przepisu ust. 5 nie stosuje się do: 1) urządzeń przeznaczonych do używania wyłącznie w służbie radiokomunikacyjnej amatorskiej, niebędących przedmiotem oferty handlowej, w tym: a) zestawów części do montażu urządzeń, b) urządzeń zmodyfikowanych przez radioamatorów dla własnych potrzeb w celu używania w służbie radiokomunikacyjnej amatorskiej, c) urządzeń zbudowanych samodzielnie przez radioamatorów, które służą celom eksperymentalnym i naukowym w ramach służby radiokomunikacyjnej amatorskiej; 2) urządzeń wyposażenia radiokomunikacyjnego objętych przepisami o wyposażeniu morskim; 3) wyposażenia radiokomunikacyjnego objętego przepisami ustawy z dnia 3 lipca 2002 r. – Prawo lotnicze przeznaczonego jedynie do użytkowania w powietrzu lub następującego wyposażenia lotniczego objętego przepisami rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1139 z dnia 4 lipca 2018 r. w sprawie wspólnych zasad w dziedzinie lotnictwa cywilnego i utworzenia Agencji Unii Europejskiej ds. Bezpieczeństwa Lotniczego oraz zmieniającego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 2111/2005, (WE) nr 1008/2008, (UE) nr 996/2010, (UE) nr 376/2014 i dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/30/UE i 2014/53/UE, a także uchylającego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 552/2004 i (WE) nr 216/2008 i rozporządzenie Rady (EWG) nr 3922/912018/1139 (Dz. Urz. UE L 2122 z 22.08.2018, str. 1) i przeznaczonego jedynie do użytkowania w powietrzu:

				<p>a) statków powietrznych innych niż bezzałogowe statki powietrzne, a także związane z nimi silników, śmigieł, części i wyposażenia nieinstalowanego,</p> <p>b) bezzałogowych statków powietrznych, a także związanych z nimi silników, śmigieł, części i wyposażenia nieinstalowanego, których projekt jest certyfikowany zgodnie z art. 56 ust. 1 tego rozporządzenia i które są przeznaczone jedynie do działania na częstotliwościach wykorzystywanych w lotnictwie, zgodnie z przeznaczeniem określonym w Krajowej Tablicy Przeznaczeń Częstotliwości;</p> <p>4) zestawów kontrolnych zbudowanych według indywidualnego projektu, przeznaczonych dla specjalistów i wykorzystywanych wyłącznie w ośrodkach badawczo-rozwojowych do celów badawczo-rozwojowych.</p>
Art. 1 ust. 3	3. Niniejsza dyrektywa nie ma zastosowania do urządzeń radiowych wykorzystywanych wyłącznie do celów związanych z bezpieczeństwem publicznym, obronnością, bezpieczeństwem państwa, w tym również dobrobytem gospodarczym państwa w przypadku działań dotyczących kwestii bezpieczeństwa państwa, oraz działaniami państwa w obszarze prawa karnego.	N	Art. 267 ust. 2	Art. 267. (...) 2. Sposób i tryb przeprowadzania oceny zgodności urządzeń radiowych przeznaczonych na potrzeby obronności i bezpieczeństwa państwa określa ustawa z dnia 17 listopada 2006 r. o systemie oceny zgodności wyrobów przeznaczonych na potrzeby obronności i bezpieczeństwa państwa (Dz. U. z 2022 r. poz. 747) oraz przepisy wydane na podstawie tej ustawy.
Art. 1 ust. 4	4. Urządzenia radiowe wchodzące w zakres niniejszej dyrektywy nie podlegają przepisom dyrektywy 2014/35/UE, z wyjątkiem przypadków określonych w art. 3 ust. 1 lit. a) niniejszej dyrektywy.	N		Zob. implementacja art. 3 ust. 1 lit. a
Art. 2	Definicje			
Art. 2 ust. 1	1. Do celów niniejszej dyrektywy stosuje się następujące definicje:			

	1) „urządzenie radiowe” oznacza produkt elektryczny lub elektroniczny, który celowo emituje lub odbiera fale radiowe na potrzeby radiokomunikacji lub radiolokacji, lub produkt elektryczny lub elektroniczny, który musi zostać uzupełniony o dodatkowy element, taki jak np. antena, aby mógł celowo emitować lub odbierać fale radiowe na potrzeby radiokomunikacji lub radiolokacji;	T	Art. 2 pkt 73	73) urządzenie radiowe – urządzenie telekomunikacyjne, które celowo emituje lub odbiera fale radiowe na potrzeby radiokomunikacji lub radiolokacji, lub urządzenie telekomunikacyjne, które musi zostać uzupełnione o dodatkowy element, aby mogło celowo emitować lub odbierać fale radiowe na potrzeby radiokomunikacji lub radiolokacji;
	2) „radiokomunikacja” oznacza komunikację za pomocą fal radiowych;	N		
	3) "radiolokacja" oznacza określanie położenia, prędkości lub innych charakterystyk obiektu, lub uzyskiwanie informacji dotyczących tych parametrów, poprzez właściwości propagacyjne fal radiowych;	T	Art. 2 pkt 49	49) radiolokacja – określanie położenia, prędkości lub innych parametrów obiektu lub uzyskiwanie informacji dotyczących tych parametrów dzięki właściwościom propagacyjnym fal radiowych;
	4) "fale radiowe" oznaczają fale elektromagnetyczne o częstotliwościach niższych niż 3 000 GHz, rozchodzące się w przestrzeni bez pomocy sztucznego przewodnika;	T	Art. 2 pkt 10	10) fale radiowe – fale elektromagnetyczne o częstotliwościach niższych niż 3000 GHz, rozchodzące się w przestrzeni bez pomocy sztucznego przewodnika;
	5) "interfejs radiowy" oznacza specyfikację regulowanego wykorzystania widma radiowego;	N		
	6) "klasa urządzeń radiowych" oznacza klasę określającą poszczególne kategorie urządzeń radiowych, które zgodnie z niniejszą dyrektywą uznaje się za podobne, oraz te	T	Art. 269 ust. 1-4	Art. 269. 1. Urządzenie radiowe, wobec którego państwo członkowskie stosuje ograniczenia w zakresie wprowadzania go do obrotu lub oddawania do użytku lub wobec którego obowiązują wymagania dotyczące konieczności uzyskania pozwolenia na używanie urządzenia radiowego, stanowi urządzenie klasy 2.

	interfejsy radiowe, do współpracy z którymi urządzenia radiowe zostały zaprojektowane;			<p>2. W przypadku urządzenia klasy 2 informacje dostępne na opakowaniu oraz podane w instrukcji towarzyszącej urządzeniu radiowemu umożliwiają określenie państwa członkowskiego lub obszaru geograficznego w obrębie danego państwa członkowskiego, w których istnieją ograniczenia we wprowadzaniu do obrotu lub oddawaniu do użytku lub obowiązują wymagania dotyczące konieczności uzyskania pozwolenia na używanie urządzenia.</p> <p>3. Urządzenia radiowe, wobec których państwa członkowskie nie stosują ograniczeń w zakresie wprowadzania ich do obrotu lub oddawania do użytku, stanowią urządzenia klasy 1.</p> <p>4. Prezes UKE udostępnia na stronie podmiotowej BIP UKE przykładową listę urządzeń radiowych stanowiących urządzenia klasy 1.</p>
	7) "szkodliwe zakłócenia" oznaczają szkodliwe zakłócenia zgodnie z definicją w art. 2 lit. r) dyrektywy 2002/21/WE Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽¹⁴⁾ ;	T	Art. 2 pkt 67	67) szkodliwe zakłócenia – zakłócenia, które: <ul style="list-style-type: none"> a) zagrażają funkcjonowaniu służby radionawigacyjnej lub innej służby radiokomunikacyjnej związanej z bezpieczeństwem lub b) w sposób poważny pogarszają, utrudniają lub wielokrotnie przerywają wykonywanie służby radiokomunikacyjnej działającej zgodnie z przepisami prawa;
	8) "zaburzenie elektromagnetyczne" oznacza zaburzenie elektromagnetyczne zdefiniowane w art. 3 ust. 1 pkt 5 dyrektywy 2014/30/UE;	T	Art. 2 pkt 66	66) szkodliwe zaburzenie elektromagnetyczne – zaburzenie elektromagnetyczne w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 13 kwietnia 2007 r. o kompatybilności elektromagnetycznej, które przekracza dopuszczalne poziomy zaburzeń;
Art. 3	Zasadnicze wymagania			
Art. 3 ust. 1	1. Urządzenia radiowe są konstruowane w taki sposób, aby zapewnić: <ul style="list-style-type: none"> a) ochronę zdrowia i bezpieczeństwa osób i zwierząt domowych oraz ochronę mienia, w tym również realizację celów odnoszących się do wymagań dotyczących bezpieczeństwa 	T	Art. 268 ust. 1 i 2	Art. 268. 1. Urządzenia radiowe wprowadzane do obrotu lub oddawane do użytku powinny spełniać wymagania w zakresie: <ul style="list-style-type: none"> 1) ochrony zdrowia i bezpieczeństwa osób i zwierząt domowych oraz ochrony mienia; 2) efektywnego wykorzystania zasobów częstotliwości lub zasobów orbitalnych w celu unikania szkodliwych zakłóceń;

	<p>zawartych w dyrektywie 2014/35/UE, ale bez zastosowania limitu napięcia elektrycznego;</p> <p>b) odpowiedni poziom kompatybilności elektromagnetycznej zgodnie z dyrektywą 2014/30/UE.</p>		<p>3) kompatybilności elektromagnetycznej, określone w przepisach o kompatybilności elektromagnetycznej, w zakresie wynikającym z ich przeznaczenia.</p> <p>2. W zakres wymagań, o których mowa w ust. 1 pkt 1, wchodzi w szczególności następujące wymagania:</p> <p>1) na urządzeniu radiowym, a w przypadku braku takiej możliwości - w dołączonej dokumentacji, zamieszcza się podstawowe informacje, których znajomość i stosowanie są warunkiem, aby urządzenie radiowe było użytkowane bezpiecznie i zgodnie z jego przeznaczeniem;</p> <p>2) urządzenie radiowe, łącznie z jego częściami składowymi, jest wykonane w sposób zapewniający jego bezpieczny oraz prawidłowy montaż i przyłączenie;</p> <p>3) w celu ochrony przed zagrożeniami stwarzanymi przez urządzenie radiowe stosuje się odpowiednie środki techniczne zapewniające:</p> <p>a) ochronę osób oraz zwierząt domowych przed niebezpieczeństwem urazu fizycznego lub innej szkody, mogących powstać w wyniku bezpośredniego lub pośredniego kontaktu,</p> <p>b) niedopuszczenie do wytworzenia temperatury, łuków lub promieniowania, które mogłyby spowodować niebezpieczeństwo,</p> <p>c) ochronę osób, zwierząt domowych oraz mienia przed niebezpieczeństwem o charakterze nieelektrycznym, które, jak wynika z doświadczenia, może być spowodowane przez urządzenie radiowe,</p> <p>d) odpowiednią do przewidywanych warunków izolację;</p> <p>4) w celu ochrony przed zagrożeniami mogącymi powstać wskutek oddziaływania na urządzenie radiowe czynników zewnętrznych, stosuje się odpowiednie środki techniczne zapewniające, że to urządzenie radiowe nie naraża osób, zwierząt domowych oraz mienia na zagrożenia wynikające z:</p> <p>a) jego właściwości mechanicznych,</p>
--	---	--	--

				<p>b) wpływów niemechanicznych, w dających się przewidzieć warunkach otoczenia,</p> <p>c) przeciążeń, w możliwych do przewidzenia okolicznościach;</p> <p>5) urządzenie radiowe jest projektowane i wytwarzane w taki sposób, aby zapewniona była jego zgodność z zasadami ochrony przed zagrożeniami, o których mowa w pkt 3 i 4, w sytuacji gdy jest ono użytkowane w sposób zgodny z przeznaczeniem i utrzymywane we właściwym stanie technicznym.</p>
Art. 3 ust. 2	2. Urządzenia radiowe skonstruowane są w taki sposób, aby w celu unikania szkodliwych zakłóceń skutecznie wykorzystywały widmo radiowe i wspierały jego efektywne wykorzystanie.	T	Art. 268 ust. 1 pkt 2	<p>Art. 268. 1. Urządzenia radiowe wprowadzane do obrotu lub oddawane do użytku powinny spełniać wymagania w zakresie:</p> <p>(...)</p> <p>2) efektywnego wykorzystania zasobów częstotliwości lub zasobów orbitalnych w celu unikania szkodliwych zakłóceń;</p>
Art. 3 ust. 3	<p>3. Urządzenia radiowe w obrębie określonych kategorii lub klas skonstruowane są w sposób gwarantujący spełnienie następujących zasadniczych wymagań:</p> <p>a) urządzenia radiowe współdziałają z dodatkowymi elementami, w szczególności z uniwersalnymi ładowarkami;</p> <p>b) urządzenia radiowe współdziałają za pośrednictwem sieci z innymi urządzeniami radiowymi;</p> <p>c) urządzenia radiowe mogą być podłączane do interfejsów właściwego typu w całej Unii;</p>	T	Art. 268 ust. 3 i 4	<p>Art. 268. (...) 3. Urządzenia radiowe powinny spełniać również dodatkowe wymagania wynikające z przepisów Unii Europejskiej oraz z przepisów wydanych na podstawie ust. 4.</p> <p>4. Minister właściwy do spraw informatyzacji może, w przypadku przyjęcia przez Komisję Europejską aktów delegowanych, o których mowa w art. 3 ust. 3 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/53/UE z dnia 16 kwietnia 2014 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich dotyczących udostępniania na rynku urządzeń radiowych i uchylającej dyrektywę 1999/5/WE (Dz. Urz. UE L 153 z 22.05.2014, str. 62, Dz. Urz. UE L 16/66 z 23.1.2015, str. 1, Dz. Urz. UE L 82/1 z 27.3.2015, str. 1, Dz. Urz. UE L 212/1 z 22.8.2018, str. 1, Dz. Urz. UE L 55/1 z 25.2.2019, str.1, Dz. Urz. UE L 7/6 z 12.1.2022, str. 1), określić, w drodze rozporządzenia, dodatkowe wymagania dla poszczególnych kategorii lub klas urządzeń radiowych, które powinny być spełniane przez urządzenia radiowe objęte tymi kategoriami lub klasami, oraz określić termin, do którego urządzenia niespełniające wymagań określonych w rozporządzeniu</p>

<p>d) urządzenia radiowe nie wywierają niepożądanego wpływu na sieć i jej funkcjonowanie ani też nie wykorzystują zasobów sieciowych w nieodpowiedni sposób, powodując tym samym niedopuszczalne obniżenie poziomu usług;</p> <p>e) urządzenia radiowe mają wbudowane systemy zabezpieczające w celu zapewnienia ochrony danych osobowych i prywatności użytkownika i abonenta;</p> <p>f) urządzenia radiowe wyposażone są w funkcje, które zapewniają ochronę przed oszustwami;</p> <p>g) urządzenia radiowe wyposażone są w funkcje, które zapewniają dostęp do służb ratunkowych;</p> <p>h) urządzenia radiowe wyposażone są w funkcje ułatwiające korzystanie z nich przez osoby niepełnosprawne;</p> <p>i) urządzenia radiowe wyposażone są w funkcje zapewniające możliwość pobrania do tego urządzenia wyłącznie takiego oprogramowania, w przypadku którego potwierdzono zgodność kombinacji oprogramowania i urządzenia radiowego.</p>			<p>mogą zostać wprowadzone do obrotu lub oddane do użytku, mając na uwadze bezpieczeństwo używania urządzeń radiowych oraz konieczność zapewnienia ich efektywnego współdziałania z innymi urządzeniami.</p>
---	--	--	--

	Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 44, określających kategorie lub klasy urządzeń radiowych objęte poszczególnymi wymaganiami określonymi w akapicie pierwszym lit. a)–i) niniejszego ustępu.			
Art. 5	<p>Rejestracja typów urządzeń radiowych objętych niektórymi kategoriami</p> <p>1. Od dnia 12 czerwca 2018 r. producenci rejestrują typy urządzeń radiowych objęte kategoriami urządzeń radiowych wykazujących niski poziom zgodności z zasadniczymi wymaganiami określonymi w art. 3 w centralnym systemie, o którym mowa w ust. 4 niniejszego artykułu, przed wprowadzeniem do obrotu urządzeń radiowych objętych tymi kategoriami. Rejestrując takie typy urządzeń radiowych, producenci dostarczają część lub w uzasadnionych przypadkach całość dokumentacji technicznej, którą wymieniono w załączniku V lit. a), d), e), f), g), h) i i). Komisja nadaje każdemu zarejestrowanemu typowi urządzenia radiowego numer ewidencyjny, który producenci umieszczają na urządzeniu radiowym wprowadzanym do obrotu.</p> <p>2. Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 44, określających kategorie urządzeń radiowych objęte wymogiem określonym w ust. 1 niniejszego artykułu, a także elementy dokumentacji technicznej, które należy dostarczyć, z</p>	T	Art. 273	<p>Art. 273. 1. Producent przed wprowadzeniem urządzenia radiowego do obrotu, rejestruje typy urządzeń radiowych w centralnym systemie udostępnionym przez Komisję Europejską oraz umieszcza na urządzeniu radiowym numer ewidencyjny nadany przez Komisję Europejską.</p> <p>2. Minister właściwy do spraw informatyzacji może, w drodze rozporządzenia, określić:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) urządzenia radiowe objęte wymogiem rejestracji, o którym mowa w ust. 1, 2) dokumentację techniczną dołączaną w ramach rejestracji, 3) sposób rejestracji, 4) sposób umieszczania na urządzeniu radiowym numeru ewidencyjnego nadanego przez Komisję Europejską <p>– mając na uwadze wydane w tym zakresie akty delegowane Komisji Europejskiej, o których mowa w art. 5 ust. 2 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/53/UE z dnia 16 kwietnia 2014 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich dotyczących udostępniania na rynku urządzeń radiowych i uchylającej dyrektywę 1999/5/WE, oraz kierując się potrzebą poprawienia wydajności i skuteczności nadzoru rynku i zapewnienia wysokiego poziomu zgodności urządzeń radiowych z wymaganiami.</p>

	<p>uwzględnieniem informacji w sprawie zgodności urządzeń radiowych dostarczonych przez państwa członkowskie zgodnie z art. 47 ust. 1 i po dokonaniu oceny ryzyka niespełnienia zasadniczych wymagań.</p> <p>3. Komisja przyjmuje akty wykonawcze ustalające reguły postępowania dotyczące rejestracji i reguły postępowania dotyczące umieszczania numeru ewidencyjnego na urządzeniu radiowym w odniesieniu do kategorii określonych w aktach delegowanych przyjętych zgodnie z ust. 2 niniejszego artykułu. Wspomniane akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 45 ust. 3.</p> <p>4. Komisja udostępnia centralny system umożliwiający producentom rejestrację wymaganych informacji. System ten zapewnia właściwą kontrolę dostępu do informacji o charakterze poufnym.</p> <p>5. Po rozpoczęciu stosowania aktu delegowanego przyjętego na podstawie ust. 2 niniejszego artykułu skutki tego aktu są przedmiotem oceny w sprawozdaniach przygotowywanych zgodnie z art. 47 ust. 1 i 2.</p>	<p>T</p> <p>N</p> <p>N</p>		
Art. 6	<p>Udostępnienie na rynku</p> <p>Państwa członkowskie przyjmują właściwe środki w celu zapewnienia, by na rynku udostępniane były tylko urządzenia radiowe spełniające wymagania niniejszej dyrektywy.</p>		Dział VI	Dział VI. Urządzenia radiowe (art. 267-275 Pke)

Art. 7	<p>Oddawanie do użytku i wykorzystywanie urządzeń radiowych</p> <p>Państwa członkowskie zezwalają na oddawanie urządzeń radiowych do użytku i wykorzystywanie ich, jeżeli spełniają one wymagania niniejszej dyrektywy, kiedy są odpowiednio zainstalowane i konserwowane oraz wykorzystywane zgodnie z przeznaczeniem. Bez uszczerbku dla ich zobowiązań na mocy decyzji nr 676/2002/WE oraz nie naruszając warunków dotyczących pozwoleń na korzystanie z częstotliwości zgodnie z prawem Unii, w szczególności zgodnie z art. 9 ust. 3 i 4 dyrektywy 2002/21/WE, państwa członkowskie mogą wprowadzić dodatkowe wymagania dotyczące oddawania do użytku lub wykorzystywania urządzeń radiowych wyłącznie z powodów związanych ze skutecznym i efektywnym wykorzystaniem widma radiowego, unikaniem szkodliwych zakłóceń, unikaniem zaburzeń elektromagnetycznych lub zdrowiem publicznym.</p>	T	Art. 268 ust. 9	Art. 268. (...) 9. Wymagania, o których mowa w ust. 1-3, dotyczące oddawanych do użytku i wykorzystywanych urządzeń radiowych, odnoszą się do sytuacji, w których urządzenia te są odpowiednio zainstalowane i konserwowane oraz używane zgodnie z przeznaczeniem.
Art. 9	<p>Swobodny przepływ urządzeń radiowych</p>			
Art. 9 ust. 1	<p>1. Państwa członkowskie nie utrudniają, z powodów odnoszących się do aspektów objętych niniejszą dyrektywą, udostępniania na rynku na swoim terytorium urządzeń radiowych, które są zgodne z niniejszą dyrektywą.</p>	N		Brak takich utrudnień w prawie polskim

Art. 9 ust. 2	2. Państwa członkowskie nie utrudniają wystawiania podczas targów, wystaw lub podobnych imprez urządzeń radiowych niezgodnych z wymogami niniejszej dyrektywy, pod warunkiem że widoczne oznakowanie jasno wskazuje, iż takie urządzenia radiowe nie mogą być udostępniane na rynku ani oddawane do użytku, dopóki nie zostanie zapewniona ich zgodność z niniejszą dyrektywą. Urządzenia radiowe można demonstrować jedynie, jeśli przyjęto odpowiednie środki określone przez państwa członkowskie w celu uniknięcia szkodliwych zakłóceń, zaburzeń elektromagnetycznych i zagrożenia dla zdrowia lub bezpieczeństwa osób lub zwierząt domowych lub bezpieczeństwa mienia.	T	Art. 271	Art. 271. 1. Dopuszcza się eksponowanie na targach, wystawach i pokazach urządzeń radiowych podlegających obowiązkowej ocenie zgodności z wymaganiami, o których mowa w art. 268 ust. 1–3, bez deklaracji zgodności i oznakowania CE w celu ich prezentacji, pod warunkiem uwidocznienia informacji, że wystawione urządzenie nie może być wprowadzone do obrotu ani przekazane do używania do czasu zapewnienia zgodności urządzenia z wymaganiami. 2. Urządzenia radiowe można demonstrować jedynie, jeśli zapewniono odpowiednie środki w celu uniknięcia szkodliwych zakłóceń, szkodliwych zaburzeń elektromagnetycznych i zagrożenia dla zdrowia lub bezpieczeństwa osób i zwierząt domowych oraz bezpieczeństwa mienia.
	Rozdział II Obowiązki podmiotów gospodarczych			
Art. 10	Obowiązki producentów			
Art. 10 ust. 2	2. Producenci zapewniają, aby urządzenia radiowe były skonstruowane w taki sposób, by można było ich używać w co najmniej jednym państwie członkowskim bez naruszenia mających zastosowanie wymogów dotyczących wykorzystania widma radiowego.	T	Art. 272 ust. 5	Art. 272. (...) 5. Producent zapewnia, aby urządzenie radiowe było skonstruowane w taki sposób, aby można było go używać w co najmniej jednym państwie członkowskim bez naruszenia mających zastosowanie wymogów dotyczących wykorzystania częstotliwości.
Art. 10 ust. 6	6. Producenci są zobowiązani zapewnić opatrzenie urządzeń radiowych, które wprowadzili do obrotu, nazwą typu, numerem	T	Art. 272 ust. 1 pkt 1	Art. 272. 1. Producent jest obowiązany umieścić na urządzeniu radiowym lub, w przypadku gdy wielkość lub rodzaj urządzenia to uniemożliwiają, na opakowaniu lub w dokumencie załączonym do urządzenia radiowego:

	partii lub serii lub inną informacją umożliwiającą ich identyfikację, lub w przypadku gdy wielkość lub rodzaj urządzenia to uniemożliwiają, umieszczenie wymaganych informacji na opakowaniu lub w dokumencie załączonym do urządzenia radiowego.			1) nazwę typu, numer partii lub serii lub inną informację umożliwiającą identyfikację tego urządzenia;
Art. 10 ust. 7	7. Producenci są zobowiązani umieścić na urządzeniach radiowych, a jeżeli wielkość lub rodzaj urządzeń radiowych to uniemożliwiają - na opakowaniu lub w dokumencie załączonym do tych urządzeń, swoją nazwę, zarejestrowaną nazwę handlową lub zarejestrowany znak towarowy i swój pocztowy adres kontaktowy. W adresie zostaje wskazany jeden punkt, w którym można skontaktować się z producentem. Dane kontaktowe są podawane w języku łatwo zrozumiałym dla użytkowników końcowych i organów nadzoru rynku.	T	Art. 272 ust. 1 pkt 2, ust. 2	Art. 272. 1. Producent jest obowiązany umieścić na urządzeniu radiowym lub, w przypadku gdy wielkość lub rodzaj urządzenia to uniemożliwiają, na opakowaniu lub w dokumencie załączonym do urządzenia radiowego: (...) 2) swoją nazwę, zarejestrowaną nazwę handlową lub zarejestrowany znak towarowy, o ile taki posiada, oraz pocztowy adres kontaktowy. 2. Pocztowy adres kontaktowy, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, podaje się w języku polskim.
Art. 10 ust. 8	8. Producenci zapewniają dołączenie do urządzenia radiowego instrukcji obsługi oraz informacji na temat bezpieczeństwa w języku łatwo zrozumiałym dla konsumentów i innych użytkowników końcowych, określonym przez zainteresowane państwo członkowskie. Instrukcje obejmują informacje wymagane w celu wykorzystywania urządzenia radiowego zgodnie z przeznaczeniem. Informacje takie obejmują, w stosownych przypadkach, opis dodatkowych elementów i komponentów, w tym opis oprogramowania, które umożliwiają funkcjonowanie urządzenia radiowego zgodnie z przeznaczeniem. Takie instrukcje i informacje	T	Art. 272 ust. 3 pkt 2, ust. 4	Art. 272. (...) 3. Producent załącza do urządzenia radiowego, podlegającego obowiązkowej ocenie zgodności z wymaganiami, o których mowa w art. 268 ust. 1-3, sporządzone w jasnej, zrozumiałej i czytelnej formie, w języku polskim: (...) 2) instrukcję obsługi oraz informacje na temat bezpieczeństwa. 4. Instrukcja, o której mowa w ust. 3 pkt 2, obejmuje informacje wymagane w celu wykorzystywania urządzenia radiowego zgodnie z przeznaczeniem. Informacje takie obejmują, w stosownych przypadkach, opis dodatkowych elementów i komponentów, w tym opis oprogramowania, które umożliwiają używanie urządzenia radiowego zgodnie z przeznaczeniem. W przypadku urządzenia radiowego celowo emitującego fale radiowe wymagane jest również podanie następujących informacji: 1) zakresu częstotliwości, w którym pracuje urządzenie radiowe;

	<p>na temat bezpieczeństwa, jak również wszelkie etykiety, muszą być jasne, zrozumiałe i czytelne.</p> <p>W przypadku urządzeń radiowych celowo emitujących fale radiowe wymagane jest również podanie następujących informacji:</p> <p>a) zakresu(-ów) częstotliwości, w którym (których) pracuje urządzenie radiowe;</p> <p>b) maksymalnej mocy częstotliwości radiowej emitowanej w zakresie(-ach) częstotliwości, w którym (których) pracuje urządzenie radiowe.</p>			2) maksymalnej mocy częstotliwości radiowej emitowanej w zakresie częstotliwości, w którym pracuje urządzenie radiowe.
Art. 10 ust. 9	<p>9. Producenci zapewniają, by do każdego urządzenia radiowego dołączona była kopia deklaracji zgodności UE lub uproszczona deklaracja zgodności UE. Jeżeli dostarcza się uproszczoną deklarację zgodności UE, to powinna ona zawierać dokładny adres internetowy, pod którym można uzyskać pełny tekst deklaracji zgodności UE.</p>	T	Art. 273 ust. 3 pkt 1	<p>Art. 273. (...) 3. Producent załącza do urządzenia radiowego, podlegającego obowiązkowej ocenie zgodności z wymaganiami, o których mowa w art. 268 ust. 1-3, sporządzone w jasnej, zrozumiałej i czytelnej formie, w języku polskim:</p> <p>1) kopię deklaracji zgodności lub uproszczoną deklarację zgodności zawierającą adres internetowy, pod którym można uzyskać pełny tekst deklaracji zgodności;</p> <p>[Treść uproszczonej deklaracji określona jest w rozporz. z art. 12 SOZINR – w § 20]</p>
Art. 10 ust. 10	<p>10. W przypadku ograniczeń w oddawaniu do użytku lub wymagań dotyczących konieczności uzyskania zezwolenia na używanie urządzenia informacje dostępne na opakowaniu umożliwiają określenie państw członkowskich lub obszaru geograficznego w obrębie danego państwa członkowskiego, w których istnieją ograniczenia w oddawaniu do użytku lub obowiązują wymagania dotyczące konieczności</p>	T	Art. 269 ust. 2 i 5	<p>Art. 269. (...) 2. W przypadku urządzenia klasy 2 informacje dostępne na opakowaniu oraz podane w instrukcji towarzyszącej urządzeniu radiowemu umożliwiają określenie państwa członkowskiego lub obszaru geograficznego w obrębie danego państwa członkowskiego, w których istnieją ograniczenia we wprowadzaniu do obrotu lub oddawaniu do użytku lub obowiązują wymagania dotyczące konieczności uzyskania pozwolenia na używanie urządzenia.</p> <p>(...)</p>

	uzyskania zezwolenia na używanie urządzenia. Informacje takie powinny być podane w instrukcjach towarzyszących urządzeniom radiowym. Komisja może przyjąć akty wykonawcze określające sposoby podawania tych informacji. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą doradczą, o której mowa w art. 45 ust. 2.			5. Minister właściwy do spraw informatyzacji może określić, w drodze rozporządzenia, sposób podawania informacji, o których mowa w ust. 2, mając na uwadze wydane przez Komisję Europejską w tym zakresie przepisy, o których mowa w art. 10 ust. 10 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/53/UE z dnia 16 kwietnia 2014 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich dotyczących udostępniania na rynku urządzeń radiowych i uchylającej dyrektywę 1999/5/WE, oraz uwzględniając konieczność zapewnienia przejrzystości tych informacji.
Art. 12	Obowiązki importerów			
Art. 12 ust. 2	2. Przed wprowadzeniem urządzenia radiowego do obrotu importerzy gwarantują, że producent przeprowadził odpowiednią procedurę oceny zgodności, o której mowa w art. 17, oraz że urządzenia radiowe są skonstruowane w taki sposób, że można ich używać w co najmniej jednym państwie członkowskim bez naruszenia mających zastosowanie wymogów dotyczących wykorzystania widma radiowego. Gwarantują oni, że producent sporządził dokumentację techniczną, że urządzenie radiowe jest opatrzone oznakowaniem CE, że towarzyszą mu informacje i dokumenty, o których mowa w art. 10 ust. 8, 9 i 10, oraz że producent spełnił wymagania określone w art. 10 ust. 6 i 7.	T	Art. 272 ust. 6	Art. 272. (...) 6. Przed wprowadzeniem urządzenia radiowego do obrotu lub oddaniem do użytku importer zapewnia, że producent przeprowadził procedurę oceny zgodności oraz że urządzenie radiowe jest skonstruowane w taki sposób, aby można było go używać w co najmniej jednym państwie członkowskim bez naruszenia mających zastosowanie wymogów dotyczących wykorzystania częstotliwości, a także zapewnia, że do urządzenia radiowego dołączone są dokumenty i informacje, o których mowa w ust. 1–4 oraz w art. 269 ust. 2.
Art. 12 ust. 3	3. Importerzy są zobowiązani umieścić na urządzeniu radiowym, a jeżeli nie jest to możliwe - na opakowaniu lub w dokumencie dołączonym do urządzenia radiowego, swoją nazwę, zarejestrowaną nazwę handlową lub zarejestrowany znak towarowy i swój pocztowy	T	Art. 272 ust. 7	Art. 272. (...) 7. Importer ma obowiązek umieścić na urządzeniu radiowym swoją nazwę, zarejestrowaną nazwę handlową lub zarejestrowany znak towarowy, o ile taki posiada, oraz pocztowy adres kontaktowy. Jeżeli nie jest możliwe umieszczenie tych danych na urządzeniu radiowym, w szczególności ze względu na jego wielkość lub konieczność otwarcia opakowania w celu podania danych importera, importer umieszcza je na

	adres kontaktowy. Obejmuje to przypadki, w których czynność tę uniemożliwia wielkość urządzeń radiowych oraz w których importerzy musieliby otworzyć opakowanie, aby podać swoją nazwę i adres kontaktowy na urządzeniu radiowym. Dane kontaktowe są podawane w języku łatwo zrozumiałym dla użytkowników końcowych i organów nadzoru rynku.			opakowaniu lub w dołączonym do urządzenia radiowego dokumencie. Dane te powinny być podane w języku polskim.
Art. 13	Obowiązki dystrybutorów			
Art. 13 ust. 2	2. Przed udostępnieniem urządzenia radiowego na rynku dystrybutorzy sprawdzają, czy urządzenie radiowe jest opatrzone oznakowaniem CE i czy towarzyszą mu wymagane na mocy niniejszej dyrektywy dokumenty oraz instrukcje i informacje dotyczące bezpieczeństwa w języku zrozumiałym dla konsumentów i innych użytkowników końcowych w państwie członkowskim, w którym urządzenie radiowe ma być udostępnione na rynku, a także czy producent i importer spełnili wymagania określone odpowiednio w art. 10 ust. 2 i 6-10 oraz w art. 12 ust. 3.	T	Art. 272 ust. 8	Art. 272. (...) 8. Przed udostępnieniem urządzenia radiowego na rynku dystrybutor sprawdza czy producent spełnił wymagania, o których mowa w ust. 1–5 oraz w art. 269 ust. 2, a importer - wymagania, o których mowa w ust. 6 i 7.
	Rozdział III Zgodność urządzeń radiowych			
Art. 16	Domniemanie zgodności urządzeń radiowych W przypadku urządzeń radiowych zgodnych z normami zharmonizowanymi, do których odniesienia zostały opublikowane w <i>Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej</i> , lub z ich	T	Art. 268 ust. 8	Art. 268. (...) 8. Domniemywa się, że urządzenie radiowe jest zgodne z wymaganiami, o których mowa w ust. 1-3, jeżeli jest zgodne z odpowiednimi obejmującymi je postanowieniami norm zharmonizowanych lub ich częściami.

	częściami, domniemywa się, że spełniają one zasadnicze wymagania określone w art. 3 objęte takimi normami lub ich częściami.			
Art. 17	Procedury oceny zgodności			
Art. 17 ust. 1	1. Producent dokonuje oceny zgodności urządzenia radiowego w celu spełnienia zasadniczych wymagań określonych w art. 3. Ocena zgodności obejmuje wszystkie przewidywane warunki eksploatacji, a w przypadku zasadniczego wymagania określonego w art. 3 ust. 1 lit. a) - również dające się racjonalnie przewidzieć warunki. Jeżeli urządzenie radiowe może występować w różnych konfiguracjach, ocena zgodności potwierdza, czy urządzenie to spełnia zasadnicze wymagania określone w art. 3 we wszystkich możliwych konfiguracjach.		Art. 268 ust. 5 i 6	Art. 268. (...) 5. Urządzenia radiowe podlegają obowiązkowej ocenie zgodności z wymaganiami, o których mowa w ust. 1-3. 6. Producent dokonuje oceny zgodności urządzenia radiowego z wymaganiami, o których mowa w ust. 1-3. Ocena zgodności obejmuje wszystkie przewidywane warunki eksploatacji, a w przypadku wymagań dotyczących zapewnienia ochrony zdrowia i bezpieczeństwa osób i zwierząt domowych oraz ochrony mienia - również dające się racjonalnie przewidzieć warunki eksploatacji. Jeżeli urządzenie radiowe może występować w różnych konfiguracjach, ocena zgodności potwierdza, czy urządzenie to spełnia wymagania określone w ust. 1-3 we wszystkich możliwych konfiguracjach.
Art. 20	Reguły i warunki umieszczania oznakowania CE i numeru identyfikacyjnego jednostki notyfikowanej 1. Oznakowanie CE umieszcza się tak, by było widoczne, czytelne i niemożliwe do usunięcia z urządzenia radiowego lub z jego tabliczki znamionowej, chyba że nie ma takiej możliwości lub jest to nieuzasadnione z uwagi na rodzaj urządzenia radiowego. Oznakowanie CE umieszcza się również w sposób widoczny i czytelny na opakowaniu. 2. Oznakowanie CE umieszcza się przed wprowadzeniem urządzenia radiowego do obrotu.	T	Art. 274	Art. 274. 1. Przed wprowadzeniem urządzenia radiowego do obrotu lub oddaniem go do użytku producent, po wystawieniu deklaracji zgodności, umieszcza na urządzeniu oznakowanie CE. 2. Po oznakowaniu CE podaje się numer identyfikacyjny jednostki notyfikowanej, jeżeli stosowana jest procedura oceny zgodności urządzeń radiowych z wymaganiami na podstawie systemu pełnego zapewnienia jakości, o którym mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 12 ustawy z dnia 13 kwietnia 2016 r. o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku. Numer identyfikacyjny jednostki notyfikowanej ma taką samą wysokość jak oznakowanie CE i umieszczany jest przez jednostkę notyfikowaną lub producenta, według wskazówek jednostki notyfikowanej.

	<p>3. Po oznakowaniu CE podaje się numer identyfikacyjny jednostki notyfikowanej, jeżeli stosowana jest procedura oceny zgodności określona w załączniku IV.</p> <p>Numer identyfikacyjny jednostki notyfikowanej musi mieć taką samą wysokość jak oznakowanie CE.</p> <p>Numer identyfikacyjny jednostki notyfikowanej umieszcza sama jednostka notyfikowana lub producent albo jego upoważniony przedstawiciel, według wskazówek jednostki notyfikowanej.</p> <p>4. Państwa członkowskie korzystają z istniejących mechanizmów w celu zapewnienia prawidłowego stosowania systemu regulującego oznakowanie CE oraz podejmują odpowiednie działania w przypadku nieprawidłowego stosowania tego oznakowania.</p>			
<p>Art. 21</p>	<p>Dokumentacja techniczna</p> <p>1. Dokumentacja techniczna zawiera wszystkie istotne dane i informacje dotyczące środków zastosowanych przez producenta, aby zapewnić zgodność urządzenia radiowego z zasadniczymi wymaganiami określonymi w art. 3. Zawiera ona co najmniej elementy wymienione w załączniku V.</p> <p>2. Dokumentacja techniczna sporządzana jest przed wprowadzeniem urządzenia radiowego do obrotu i jest systematycznie aktualizowana.</p> <p>3. Dokumentację techniczną i korespondencję odnoszącą się do procedury badania typu UE</p>	<p>T</p>	<p>Art. 275</p>	<p>Art. 275. 1. Dokumentacja techniczna sporządzana jest przed wprowadzeniem urządzenia radiowego do obrotu lub oddaniem do użytku i jest systematycznie aktualizowana.</p> <p>2. W przypadku gdy dokumentacja techniczna nie zawiera wystarczających informacji potwierdzających zgodność urządzenia radiowego z wymaganiami, Prezes UKE może wezwać producenta lub importera do zlecenia przeprowadzenia badania przez jednostkę notyfikowaną upoważnioną do oceny zgodności w odniesieniu do urządzeń radiowych na koszt producenta lub importera oraz do przedstawienia w określonym terminie dokumentacji technicznej, która potwierdzi zgodność urządzenia radiowego z wymaganiami, o których mowa w art. 268 ust. 1–5.</p>

	<p>sporządza się w urzędowym języku państwa członkowskiego, w którym ustanowiona jest jednostka notyfikowana, lub w języku możliwym do przyjęcia przez tę jednostkę.</p> <p>4. W przypadku gdy dokumentacja techniczna nie jest zgodna z ust. 1, 2 lub 3 niniejszego artykułu, i w związku z tym nie zawiera wystarczającej ilości stosownych danych i informacji dotyczących środków użytych w celu zapewnienia zgodności urządzenia radiowego z zasadniczymi wymaganiami określonymi w art. 3, organ nadzoru rynku może zwrócić się do producenta lub importera o zlecenie przeprowadzenia badania przez organ akceptowalny dla organu nadzoru rynku, na koszt producenta lub importera i w określonym terminie, aby sprawdzić zgodność z zasadniczymi wymaganiami określonymi w art. 3.</p>			
Rozdział V	Rozdział V Nadzór rynku unijnego i kontrola urządzeń radiowych wprowadzanych na rynek unijny oraz unijna procedura ochronna	T	Art. 270, art. 416, art. 417 ust. 3	<p>Art. 270. 1. Podmiot wprowadzający do obrotu lub oddający do użytku urządzenie radiowe jest obowiązany udzielić Prezesowi UKE, na każde jego żądanie, wyjaśnień dotyczących tego urządzenia, jego przeznaczenia oraz właściwości technicznych i eksploatacyjnych, a także wskazać zakres jego zastosowania.</p> <p>2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do urządzeń radiowych przekazywanych do używania przez użytkowników rządowych.</p> <p>Art. 416. 1. Prezes UKE jest uprawniony do weryfikacji przestrzegania przepisów, decyzji oraz postanowień z zakresu komunikacji elektronicznej lub spełniania wymagań dotyczących kompatybilności elektromagnetycznej.</p>

				<p>Art. 417. (...) 3. Prezes UKE jest uprawniony do kontroli znajdującej się w obrocie lub oddanej do użytku aparatury w zakresie spełniania wymagań określonych w dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/30/UE z dnia 26 lutego 2014 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do kompatybilności elektromagnetycznej (Dz. Urz. UE L 96 z 29.03.2014, str. 79) i urządzeń radiowych w zakresie spełniania wymagań określonych w dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/53/UE z dnia 16 kwietnia 2014 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich dotyczących udostępniania na rynku urządzeń radiowych i uchylającej dyrektywę 1999/5/WE.</p>
	<p>Rozdział VII Przepisy końcowe i przejściowe</p>			
<p>Art. 46</p>	<p>Sankcje Państwa członkowskie ustanawiają przepisy o sankcjach mających zastosowanie w przypadku naruszenia przez podmioty gospodarcze przepisów prawa krajowego przyjętych na podstawie niniejszej dyrektywy i stosują wszelkie niezbędne środki, aby zapewnić ich wykonanie. Przepisy te mogą przewidywać sankcje karne za poważne naruszenia. Przewidziane sankcje są skuteczne, proporcjonalne i odstraszające.</p>	<p>T</p>	<p>Art. 439 ust. 1 pkt 37, pkt 94, ust. 2 pkt 1</p>	<p>Art. 439. 1. Kto: (...) 35) wprowadza do obrotu lub oddaje do użytku urządzenie radiowe, nie podając informacji, o których mowa w art. 269 ust. 2, (...) 94) utrudnia lub uniemożliwia wykonywanie czynności kontrolnych przez Prezesa UKE - podlega karze pieniężnej 2. Prezes UKE, jeżeli przemawia za tym charakter lub zakres naruszenia, może nałożyć karę pieniężną na podmiot, który: 1) nie wypełnia obowiązku udzielania informacji lub dostarczania dokumentów przewidzianych ustawą lub ustawą z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych lub udziela informacji niepełnych lub nieprawdziwych, lub dostarcza dokumenty zawierające informacje niepełne lub nieprawdziwe;</p>
<p>Załącznik I</p>	<p>ZAŁĄCZNIKI ZAŁĄCZNIK I URZĄDZENIA NIEOBJĘTE NINIEJSZĄ DYREKTYWĄ</p>	<p>T</p>	<p>Art. 268 ust. 5 i 7</p>	<p>Art. 268. (...) 5. Urządzenia radiowe podlegają obowiązkowej ocenie zgodności z wymaganiami, o których mowa w ust. 1-3. (...) 7. Przepisu ust. 5 nie stosuje się do:</p>

<p>1. Urządzenia radiowe używane przez radioamatorów w rozumieniu art. 1 definicja 56 Regulaminu radiokomunikacyjnego Międzynarodowego Związku Telekomunikacyjnego (ITU), chyba że urządzenia takie są udostępnione na rynku. Następujące urządzenia są traktowane jako urządzenia nieudostępniane na rynku:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) zestawy radiowe do montażu i użytku przez radioamatorów; b) urządzenia radiowe zmodyfikowane przez radioamatorów na ich potrzeby; c) urządzenia zbudowane samodzielnie przez radioamatorów, które służą celom eksperymentalnym i naukowym w ramach służby radiokomunikacyjnej amatorskiej. <p>2. Wyposażenie statków objęte przepisami dyrektywy Rady 96/98/WE.</p> <p>3. Poniższe wyposażenie lotnicze, w przypadku gdy wyposażenie to wchodzi w zakres stosowania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1139 (2) i jest przeznaczone jedynie do użytkowania w powietrzu:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) statki powietrzne inne niż bezzałogowe statki powietrzne, a także związane z nimi silniki, śmigła, części i wyposażenie nieinstalowane; 		<p>1) urządzeń przeznaczonych do używania wyłącznie w służbie radiokomunikacyjnej amatorskiej, niebędących przedmiotem oferty handlowej, w tym:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) zestawów części do montażu urządzeń, b) urządzeń zmodyfikowanych przez radioamatorów dla własnych potrzeb w celu używania w służbie radiokomunikacyjnej amatorskiej, c) urządzeń zbudowanych samodzielnie przez radioamatorów, które służą celom eksperymentalnym i naukowym w ramach służby radiokomunikacyjnej amatorskiej; <p>2) urządzeń wyposażenia radiokomunikacyjnego objętych przepisami o wyposażeniu morskim;</p> <p>3) wyposażenia radiokomunikacyjnego objętego przepisami ustawy z dnia 3 lipca 2002 r. – Prawo lotnicze przeznaczonego jedynie do użytkowania w powietrzu lub następującego wyposażenia lotniczego objętego przepisami rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1139 z dnia 4 lipca 2018 r. w sprawie wspólnych zasad w dziedzinie lotnictwa cywilnego i utworzenia Agencji Unii Europejskiej ds. Bezpieczeństwa Lotniczego oraz zmieniającego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 2111/2005, (WE) nr 1008/2008, (UE) nr 996/2010, (UE) nr 376/2014 i dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/30/UE i 2014/53/UE, a także uchylającego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 552/2004 i (WE) nr 216/2008 i rozporządzenie Rady (EWG) nr 3922/912018/1139 (Dz. Urz. UE L 2122 z 22.08.2018, str. 1) i przeznaczonego jedynie do użytkowania w powietrzu:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) statków powietrznych innych niż bezzałogowe statki powietrzne, a także związane z nimi silników, śmigieł, części i wyposażenia nieinstalowanego, b) bezzałogowych statków powietrznych, a także związanych z nimi silników, śmigieł, części i wyposażenia nieinstalowanego, których projekt jest certyfikowany zgodnie z art. 56 ust. 1 tego rozporządzenia i które są przeznaczone jedynie do działania na częstotliwościach wykorzystywanych
--	--	---

	<p>b) bezzałogowe statki powietrzne, a także związane z nimi silniki, śmigła, części i wyposażenie nieinstalowane, których projekt jest certyfikowany zgodnie z art. 56 ust. 1 tego rozporządzenia i które są przeznaczone jedynie do działania na częstotliwościach przydzielonych w regulacjach radiowych Międzynarodowego Związku Telekomunikacyjnego do celów chronionego użytkowania lotniczego</p> <p>4. Zestawy kontrolne zbudowane według indywidualnego projektu, przeznaczone dla specjalistów i wykorzystywane wyłącznie w ośrodkach badawczo-rozwojowych do odnośnych celów.</p>			<p>w lotnictwie, zgodnie z przeznaczeniem określonym w Krajowej Tablicy Przeznaczeń Częstotliwości;</p> <p>4) zestawów kontrolnych zbudowanych według indywidualnego projektu, przeznaczonych dla specjalistów i wykorzystywanych wyłącznie w ośrodkach badawczo-rozwojowych do celów badawczo-rozwojowych.</p>
Załącznik IV	<p>ZAŁĄCZNIK IV</p> <p>MODUŁ OCENY ZGODNOŚCI H</p> <p>ZGODNOŚĆ OPARTA NA PEŁNYM ZAPEWNIENIU JAKOŚCI</p>			
Załącznik IV pkt 5	<p>5. Oznakowanie CE i deklaracja zgodności UE</p> <p>5.1. Producent umieszcza oznakowanie CE zgodnie z art. 19 i 20 oraz, na odpowiedzialność jednostki notyfikowanej, o której mowa w pkt 3.1, jej numer identyfikacyjny na każdym urządzeniu radiowym spełniającym odpowiednie wymagania określone w art. 3.</p>	T	Art. 274	<p>Art. 274. 1. Przed wprowadzeniem urządzenia radiowego do obrotu lub oddaniem go do użytku producent, po wystawieniu deklaracji zgodności, umieszcza na urządzeniu oznakowanie CE.</p> <p>2. Po oznakowaniu CE podaje się numer identyfikacyjny jednostki notyfikowanej, jeżeli stosowana jest procedura oceny zgodności urządzeń radiowych z wymaganiami na podstawie systemu pełnego zapewnienia jakości, o którym mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 12 ustawy z dnia 13 kwietnia 2016 r. o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku. Numer identyfikacyjny jednostki notyfikowanej ma taką samą</p>

				wysokość jak oznakowanie CE i umieszczany jest przez jednostkę notyfikowaną lub producenta, według wskazówek jednostki notyfikowanej.
TYTUŁ WDRAŻANEGO AKTU PRAWNEGO / WDRAŻANYCH AKTÓW PRAWNYCH ¹⁾:		DYREKTYWA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY 2014/30/UE Z DNIA 26 LUTEGO 2014 R. W SPRAWIE HARMONIZACJI USTAWODAWSTW PAŃSTW CZŁONKOWSKICH ODNOSZĄCYCH SIĘ DO KOMPATYBILNOŚCI ELEKTROMAGNETYCZNEJ (DZ. URZ. UE L 96 Z 29.03.2014, STR. 79)		
Art. 2	<p style="text-align: center;"><i>Artykuł 2</i> Zakres</p> <p>1. Niniejsza dyrektywa ma zastosowanie do urzędzeń, o których mowa w art. 3.</p> <p>2. Niniejsza dyrektywa nie ma zastosowania do:</p> <p>(...)</p> <p>b) poniższego wyposażenia lotniczego, w przypadku gdy wyposażenie to wchodzi w zakres stosowania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1139 i jest przeznaczone jedynie do użytkowania w powietrzu:</p> <p>(i) statki powietrzne inne niż bezzałogowe statki powietrzne, a także związane z nimi silniki, śmigła, części i wyposażenie nieinstalowane;</p> <p>(ii) bezzałogowe statki powietrzne, a także związane z nimi silniki, śmigła, części i wyposażenie nieinstalowane, których projekt jest certyfikowany zgodnie z art. 56 ust. 1 tego rozporządzenia i które są przeznaczone jedynie do działania na częstotliwościach przydzielonych w regulacjach radiowych Międzynarodowego Związku</p>	T	Art. 34 pkt 2 lit. b ustawy wprowadzającej PKE	<p>Art. 34. W ustawie z dnia 13 kwietnia 2007 r. o kompatybilności elektromagnetycznej (Dz. U. z 2019 r. poz. 2388 oraz z 2022 r. poz. 974) wprowadza się następujące zmiany:</p> <p>(...)</p> <p>2) w art. 5:</p> <p>(...) b) pkt 7 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„7) wyposażenia lotniczego objętego przepisami ustawy z dnia 3 lipca 2002 r. – Prawo lotnicze (Dz. U. z 2022 r. poz. 1235) lub następującego wyposażenia lotniczego objętego przepisami rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1139 z dnia 4 lipca 2018 r. w sprawie wspólnych zasad w dziedzinie lotnictwa cywilnego i utworzenia Agencji Unii Europejskiej ds. Bezpieczeństwa Lotniczego oraz zmieniającego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 2111/2005, (WE) nr 1008/2008, (UE) nr 996/2010, (UE) nr 376/2014 i dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/30/UE i 2014/53/UE, a także uchylającego rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 552/2004 i (WE) nr 216/2008 i rozporządzenie Rady (EWG) nr 3922/91 (Dz. Urz. UE L 212 z 22.08.2018, str. 1) i przeznaczonego jedynie do użytkowania w powietrzu:</p> <p>a) statków powietrznych innych niż bezzałogowe statki powietrzne, a także związanych z nim silników, śmigieł, części i wyposażenia nieinstalowanego,</p> <p>b) bezzałogowych statków powietrznych, a także związanych z nimi silników, śmigieł, części i wyposażenia nieinstalowanego, których projekt jest certyfikowany zgodnie z art. 56 ust. 1 tego rozporządzenia i które są</p>

	Telekomunikacyjnego do celów chronionego użytkowania lotniczego.			przeznaczone jedynie do działania na częstotliwościach wykorzystywanych w lotnictwie, zgodnie z przeznaczeniem określonym w Krajowej Tablicy Przeznaczeń Częstotliwości;”,
Art. 3 ust. 1 pkt 2	Artykuł 3 Definicje 1. Do celów niniejszej dyrektywy stosuje się następujące definicje: 2) „aparatura” oznacza każde gotowe urządzenie lub ich kombinacje udostępnione na rynku jako pojedyncze jednostki funkcjonalne przeznaczone dla użytkownika końcowego i które mogą wytwarzać zaburzenia elektromagnetyczne, lub na których działanie takie zaburzenia mogą mieć wpływ;	T	Art. 2 pkt 3	3) aparatura – aparaturę w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 13 kwietnia 2007 r. o kompatybilności elektromagnetycznej (Dz. U. z 2019 r. poz. 2388 oraz z 2022 r. poz. 974); [Główne wdrożenie dyrektywy 2014/30/UE nastąpiło w ustawie z dnia 13 kwietnia 2007 r. o kompatybilności elektromagnetycznej, w Pke natomiast znajdują się regulacje dotyczące m.in. kontroli w zakresie zgodności z przepisami dyrektywy EMC stąd potrzeba w Pke posłużenia się definicjami z ustawy o kompatybilności elektromagnetycznej]
Rozdział 5	ROZDZIAŁ 5 NADZÓR RYNKU UNIJNEGO I KONTROLA APARATURY WPROWADZANEJ NA RYNEK UNII ORAZ PROCEDURA OCHRONNA NA POZIOMIE UNII	T	Dział VIII, rozdział 2	Przepisy Działu VIII, rozdziału 2: „Działania kontrolne Prezesa UKE” , w szczególności: Art. 416. 1. Prezes UKE jest uprawniony do weryfikacji przestrzegania przepisów, decyzji oraz postanowień z zakresu komunikacji elektronicznej lub spełniania wymagań dotyczących kompatybilności elektromagnetycznej. 2. W ramach weryfikacji, o której mowa w ust. 1, Prezes UKE może w szczególności monitorować częstotliwości, lokalizować źródła zakłóceń lub nielegalnych emisji, prowadzić kontrole i postępowania pokontrolne. Art. 417. (...) 3. Prezes UKE jest uprawniony do kontroli znajdującej się w obrocie lub oddanej do użytku aparatury w zakresie spełniania wymagań określonych w dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/30/UE z dnia 26 lutego 2014 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw

			<p>członkowskich odnoszących się do kompatybilności elektromagnetycznej (Dz. Urz. UE L 96 z 29.03.2014, str. 79) i urządzeń radiowych w zakresie spełniania wymagań określonych w dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/53/UE z dnia 16 kwietnia 2014 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich dotyczących udostępniania na rynku urządzeń radiowych i uchylającej dyrektywę 1999/5/WE.</p> <p>Art. 419. 1. Pracownikom UKE przysługuje, po okazaniu legitymacji służbowej oraz doręczeniu upoważnienia do przeprowadzenia kontroli, prawo:</p> <ol style="list-style-type: none">1) dostępu do materiałów, dokumentów oraz innych danych niezbędnych do przeprowadzenia kontroli, a także sporządzania ich kopii;2) wstępu do wszystkich obiektów i nieruchomości oraz pomieszczeń podmiotu podlegającego kontroli, zwanego dalej „podmiotem kontrolowanym”;3) prowadzenia oględzin kontrolowanych sieci telekomunikacyjnych i aparatury;4) zabezpieczenia przed dalszym użytkowaniem lub przyjęcia do depozytu urządzeń radiowych używanych bez wymaganego pozwolenia lub obsługiwanych przez nieuprawnioną osobę;5) czasowego zajęcia aparatury w trybie, o którym mowa w art. 430, w celu przeprowadzenia badań prowadzących do ustalenia przyczyn szkodliwych zakłóceń;6) nieodpłatnego pobierania próbek wprowadzonej do obrotu lub oddanej do użytku aparatury, w tym telekomunikacyjnych urządzeń końcowych i urządzeń radiowych, w celu przeprowadzenia badań w zakresie spełniania przez tę aparaturę wymagań oraz zatrzymania próbek do czasu prawomocnego zakończenia postępowania;
--	--	--	--

				<p>7) nieodpłatnego pobierania próbek wprowadzonych do obrotu lub oddanych do użytku wyrobów, o których mowa w art. 417 ust. 1, oraz zatrzymania próbek do czasu prawomocnego zakończenia postępowania;</p> <p>8) nieodpłatnego pobierania próbek wprowadzanych do obrotu lub oddawanych do użytku produktów, o których mowa w art. 417 ust. 2, oraz zatrzymania próbek do czasu prawomocnego zakończenia postępowania;</p> <p>9) wykonywania czynności kontrolno-pomiarowych, badań sieci telekomunikacyjnych, urządzeń telekomunikacyjnych oraz innej aparatury, a także kontroli jakości świadczonych usług komunikacji elektronicznej;</p> <p>10) legitymowania osoby w celu stwierdzenia jej tożsamości, jeżeli jest to niezbędne na potrzeby kontroli.</p>
TYTUŁ WDRAŻANEGO AKTU PRAWNEGO / WDRAŻANYCH AKTÓW PRAWNYCH ¹⁾:		Dyrektywa 2002/65/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 września 2002 r. dotycząca sprzedaży konsumentom usług finansowych na odległość oraz zmieniająca dyrektywę Rady 90/619/EWG oraz dyrektywy 97/7/WE i 98/27/W		
Art. 10	<p style="text-align: center;">Niezamówione wiadomości</p> <p>1. Zastosowanie przez dostawcę następujących technik porozumiewania się na odległość wymaga wcześniejszej zgody konsumenta:</p> <p>a) automatycznych urządzeń wywołujących bez ludzkiej ingerencji (automatyczne urządzenia wywołujące);</p> <p>b) faksów.</p> <p>2. Państwa Członkowskie zapewnią, aby środki porozumiewania się na odległość inne niż określone w ust. 1, jeśli pozwalają na indywidualne porozumiewanie się:</p>	T	Art. 393	<p>Art. 393. 1. Zakazane jest używanie:</p> <p>1) automatycznych systemów wywołujących,</p> <p>2) telekomunikacyjnych urządzeń końcowych, w szczególności w ramach korzystania z usług komunikacji interpersonalnej – dla celów przesyłania niezamówionej informacji handlowej w rozumieniu ustawy z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną, w tym marketingu bezpośredniego, do abonenta lub użytkownika końcowego, chyba że uprzednio wyraził on na to zgodę.</p> <p>2. Zgoda, o której mowa w ust. 1, może być wyrażona przez udostępnienie przez abonenta lub użytkownika końcowego identyfikującego go adresu elektronicznego w rozumieniu ustawy z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną, w celu przesyłania niezamówionej informacji handlowej.</p>

	<p>a) nie były dozwolone, chyba że otrzymano zgodę danych konsumentów; lub</p> <p>b) mogły być stosowane wyłącznie, gdy konsument nie wyraził wyraźnego sprzeciwu.</p> <p>3. Środki określone w ust. 1 i 2 nie będą powodować kosztów dla konsumentów.</p>			<p>3. Używanie środków, o których mowa w ust. 1, dla przesyłania niezamówionej informacji handlowej, w tym marketingu bezpośredniego, nie może odbywać się na koszt użytkownika końcowego lub abonenta.</p> <p>4. Działanie, o którym mowa w ust. 1, stanowi czyn nieuczciwej konkurencji w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 16 kwietnia 1993 r. o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji (Dz. U. z 2020 r. poz. 1913 oraz z 2021 r. poz. 1655).</p>
TYTUŁ WDRAŻANEGO AKTU PRAWNEGO / WDRAŻANYCH AKTÓW PRAWNYCH ¹⁾:		Rozporządzenia UE dotyczące wymagań w zakresie ekoprojektów		
	<p>Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1275/2008 z dnia 17 grudnia 2008 r. w sprawie wykonania dyrektywy 2005/32/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do wymogów dotyczących ekoprojektu dla zużycia energii przez elektryczne i elektroniczne urządzenia gospodarstwa domowego i urządzenia biurowe w trybie czuwania i wyłączenia (Dz. Urz. UE L 339 z 18.12.2008, str. 45)</p>	T	Art. 417 ust. 1 pkt 1	<p>Art. 417. 1. Prezes UKE, jako organ wyspecjalizowany w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. o systemie oceny zgodności (Dz. U. z 2021 r. poz. 1344 oraz z 2022 r. poz. 974), jest uprawniony do kontroli znajdujących się w obrocie lub oddanych do użytku wyrobów, o których mowa w:</p> <p>1) rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1275/2008 z dnia 17 grudnia 2008 r. w sprawie wykonania dyrektywy 2005/32/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do wymogów dotyczących ekoprojektu dla zużycia energii przez elektryczne i elektroniczne urządzenia gospodarstwa domowego i urządzenia biurowe w trybie czuwania i wyłączenia (Dz. Urz. UE L 339 z 18.12.2008, str. 45);</p>
	<p>Rozporządzenie Komisji (WE) nr 107/2009 z dnia 4 lutego 2009 r. w sprawie wykonania dyrektywy 2005/32/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do wymogów dotyczących ekoprojektu dla prostych set-top boksów (Dz. Urz. UE L 36 z 05.02.2009, str. 8)</p>	T	Art. 417 ust. 1 pkt 2	<p>Art. 417. 1. Prezes UKE, jako organ wyspecjalizowany w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. o systemie oceny zgodności (Dz. U. z 2021 r. poz. 1344 oraz z 2022 r. poz. 974), jest uprawniony do kontroli znajdujących się w obrocie lub oddanych do użytku wyrobów, o których mowa w:</p> <p>(...)</p> <p>2) rozporządzeniu Komisji (WE) nr 107/2009 z dnia 4 lutego 2009 r. w sprawie wykonania dyrektywy 2005/32/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do wymogów dotyczących</p>

				ekoprojektu dla prostych set-top boksów (Dz. Urz. UE L 36 z 05.02.2009, str. 8);
	Rozporządzenie Komisji (UE) 2019/1782 z dnia 1 października 2019 r. ustanawiające wymogi dotyczące ekoprojektu dla zasilaczy zewnętrznych na podstawie dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/125/WE oraz uchylające rozporządzenie Komisji (WE) nr 278/2009 (Dz. Urz. UE L 272 z 25.10.2019, str. 95)	T	Art. 417 ust. 1 pkt 3	Art. 417. 1. Prezes UKE, jako organ wyspecjalizowany w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. o systemie oceny zgodności (Dz. U. z 2021 r. poz. 1344 oraz z 2022 r. poz. 974), jest uprawniony do kontroli znajdujących się w obrocie lub oddanych do użytku wyrobów, o których mowa w: (...) 3) rozporządzeniu Komisji (UE) 2019/1782 z dnia 1 października 2019 r. ustanawiającym wymogi dotyczące ekoprojektu dla zasilaczy zewnętrznych na podstawie dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/125/WE oraz uchylającym rozporządzenie Komisji (WE) nr 278/2009 (Dz. Urz. UE L 272 z 25.10.2019, str. 95);
	Rozporządzenie Komisji (WE) nr 278/2009 z dnia 6 kwietnia 2009 r. w sprawie wykonania dyrektywy 2005/32/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do wymogów dotyczących ekoprojektu w zakresie zużycia energii elektrycznej przez zasilacze zewnętrzne w stanie bez obciążenia oraz ich średniej sprawności podczas pracy (Dz. Urz. UE L 93 z 07.04.2009, str. 3)	T	Art. 417 ust. 1 pkt 4	Art. 417. 1. Prezes UKE, jako organ wyspecjalizowany w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. o systemie oceny zgodności (Dz. U. z 2021 r. poz. 1344 oraz z 2022 r. poz. 974), jest uprawniony do kontroli znajdujących się w obrocie lub oddanych do użytku wyrobów, o których mowa w: (...) 4) rozporządzeniu Komisji (WE) nr 278/2009 z dnia 6 kwietnia 2009 r. w sprawie wykonania dyrektywy 2005/32/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do wymogów dotyczących ekoprojektu w zakresie zużycia energii elektrycznej przez zasilacze zewnętrzne w stanie bez obciążenia oraz ich średniej sprawności podczas pracy (Dz. Urz. UE L 93 z 07.04.2009, str. 3);
	Rozporządzenie Komisji (UE) 2019/2021 z dnia 1 października 2019 r. ustanawiające wymogi dotyczące ekoprojektu dla wyświetlaczy elektronicznych zgodnie z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/125/WE, zmieniające	T	Art. 417 ust. 1 pkt 5	Art. 417. 1. Prezes UKE, jako organ wyspecjalizowany w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. o systemie oceny zgodności (Dz. U. z 2021 r. poz. 1344 oraz z 2022 r. poz. 974), jest uprawniony do kontroli znajdujących się w obrocie lub oddanych do użytku wyrobów, o których mowa w: (...)

	rozporządzenie Komisji (WE) nr 1275/2008 i uchylające rozporządzenie Komisji (WE) nr 278/2009 (Dz. Urz. UE L 315 z 5.12.2019, str. 241)			5) rozporządzeniu Komisji (UE) 2019/2021 z dnia 1 października 2019 r. ustanawiającym wymogi dotyczące ekoprojektu dla wyświetlaczy elektronicznych zgodnie z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/125/WE, zmieniającym rozporządzenie Komisji (WE) nr 1275/2008 i uchylającym rozporządzenie Komisji (WE) nr 278/2009 (Dz. Urz. UE L 315 z 5.12.2019, str. 241);
	Rozporządzenie Komisji (WE) nr 642/2009 z dnia 22 lipca 2009 r. w sprawie wykonania dyrektywy 2005/32/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do wymogów dotyczących ekoprojektu dla telewizorów (Dz. Urz. UE L 191 z 23.07.2009, str. 42)	T	Art. 417 ust. 1 pkt 6	Art. 417. 1. Prezes UKE, jako organ wyspecjalizowany w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. o systemie oceny zgodności (Dz. U. z 2021 r. poz. 1344 oraz z 2022 r. poz. 974), jest uprawniony do kontroli znajdujących się w obrocie lub oddanych do użytku wyrobów, o których mowa w: (...) 6) rozporządzeniu Komisji (WE) nr 642/2009 z dnia 22 lipca 2009 r. w sprawie wykonania dyrektywy 2005/32/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do wymogów dotyczących ekoprojektu dla telewizorów (Dz. Urz. UE L 191 z 23.07.2009, str. 42);
	Rozporządzenie Komisji (UE) nr 617/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wykonania dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/125/WE w odniesieniu do wymogów dotyczących ekoprojektu dla komputerów i serwerów (Dz. Urz. UE L 175 z 27.06.2013, str. 13)	T	Art. 417 ust. 1 pkt 7	Art. 417. 1. Prezes UKE, jako organ wyspecjalizowany w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. o systemie oceny zgodności (Dz. U. z 2021 r. poz. 1344 oraz z 2022 r. poz. 974), jest uprawniony do kontroli znajdujących się w obrocie lub oddanych do użytku wyrobów, o których mowa w: (...) 7) rozporządzeniu Komisji (UE) nr 617/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wykonania dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/125/WE w odniesieniu do wymogów dotyczących ekoprojektu dla komputerów i serwerów (Dz. Urz. UE L 175 z 27.06.2013, str. 13).
TYTUŁ WDRAŻANEGO AKTU PRAWNEGO / WDRAŻANYCH AKTÓW PRAWNYCH ¹⁾:		Rozporządzenia UE w zakresie etykietowania energetycznego		

	<p>Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2019/2013 z dnia 11 marca 2019 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1369 w odniesieniu do etykietowania energetycznego wyświetlaczy elektronicznych i uchylającym rozporządzenie delegowane Komisji (UE) nr 1062/2010 (Dz. Urz. UE L 315 z 5.12.2019, str. 1)</p>	T	<p>Art. 417 ust. 2 pkt 1</p>	<p>Art. 417. (...) 2. Prezes UKE jako organ: 1) kontrolujący w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 14 września 2012 r. o etykietowaniu energetycznym produktów związanych z energią (Dz. U. z 2020 r. poz. 378) jest uprawniony do kontroli wprowadzanych do obrotu lub oddawanych do użytku produktów związanych z energią, o których mowa w rozporządzeniu delegowanym Komisji (UE) 2019/2013 z dnia 11 marca 2019 r. uzupełniającym rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1369 w odniesieniu do etykietowania energetycznego wyświetlaczy elektronicznych i uchylającym rozporządzenie delegowane Komisji (UE) nr 1062/2010 (Dz. Urz. UE L 315 z 5.12.2019, str. 1);</p>
	<p>Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 106/2008 z dnia 15 stycznia 2008 r. w sprawie unijnego programu znakowania efektywności energetycznej urządzeń biurowych (Dz. Urz. UE L 39 z 13.02.2008, str. 1, z późn. zm.189)</p>	T	<p>Art. 417 ust. 2 pkt 2</p>	<p>Art. 417. (...) 2. Prezes UKE jako organ: (...) 2) przeprowadzający kontrolę realizacji programu znakowania efektywności energetycznej urządzeń biurowych w rozumieniu przepisów ustawy, o której mowa w pkt 1, jest uprawniony do kontroli realizacji programu znakowania efektywności energetycznej urządzeń biurowych, o którym mowa w art. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 106/2008 z dnia 15 stycznia 2008 r. w sprawie unijnego programu znakowania efektywności energetycznej urządzeń biurowych (Dz. Urz. UE L 39 z 13.02.2008, str. 1, z późn. zm.).</p>
<p>TYTUŁ WDRAŻANEGO AKTU PRAWNEGO / WDRAŻANYCH AKTÓW PRAWNYCH ¹⁾:</p>		<p>Decyzja Komisji Europejskiej 2000/299/WE z 6.4.2000 r. ustanawiającej wstępną klasyfikację urządzeń radiowych i końcowych urządzeń telekomunikacyjnych oraz związanych z nimi znaków identyfikacyjnych (Dz.Urz. WE L Nr 97, s. 13)</p>		
	<p>Artykuł 1 1. Urządzenia radiowe i końcowe urządzenia telekomunikacyjne, które mogą być wprowadzane do obrotu i do użytku bez</p>	T	<p>Art. 269 ust. 1-4</p>	<p>Art. 269. 1. Urządzenie radiowe, wobec którego państwo członkowskie stosuje ograniczenia w zakresie wprowadzania go do obrotu lub oddawania do użytku lub wobec którego obowiązują wymagania dotyczące konieczności uzyskania pozwolenia na używanie urządzenia radiowego, stanowi urządzenie klasy 2.</p>

	<p>ograniczeń, będą stanowiły jedną klasę. Klasa ta zwana będzie "Klasą 1". Ta klasa urządzeń nie posiada przypisanego jej znaku identyfikacyjnego klasy urządzeń.</p> <p>2. Urządzenia radiowe, wobec którego Państwa Członkowskie stosują ograniczenia w oddawaniu do użytku, przewidziane w art. 7 ust. 2 dyrektywy 1999/5/WE, lub wobec którego Państwa Członkowskie stosują ograniczenia we wprowadzaniu do obrotu, przewidziane w art. 9 ust. 5 dyrektywy 1999/5/WE, będą stanowiły jedną klasę. Klasa ta zwana będzie "Klasą 2". Urządzeniu w ramach tej klasy przypisuje się następujący znak identyfikacyjny klasy urządzeń:</p>			<p>2. W przypadku urządzenia klasy 2 informacje dostępne na opakowaniu oraz podane w instrukcji towarzyszącej urządzeniu radiowemu umożliwiają określenie państwa członkowskiego lub obszaru geograficznego w obrębie danego państwa członkowskiego, w których istnieją ograniczenia we wprowadzaniu do obrotu lub oddawaniu do użytku lub obowiązują wymagania dotyczące konieczności uzyskania pozwolenia na używanie urządzenia.</p> <p>3. Urządzenia radiowe, wobec których państwa członkowskie nie stosują ograniczeń w zakresie wprowadzania ich do obrotu lub oddawania do użytku, stanowią urządzenia klasy 1.</p> <p>4. Prezes UKE udostępnia na stronie podmiotowej BIP UKE przykładową listę urządzeń radiowych stanowiących urządzenia klasy 1.</p>
<p>TYTUŁ WDRAŻANEGO AKTU PRAWNEGO / WDRAŻANYCH AKTÓW PRAWNYCH ¹⁾:</p>		<p>Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 2021/696 z dnia 28 kwietnia 2021 r. ustanawiające Unijny program kosmiczny i Agencję Unii Europejskiej ds. Programu Kosmicznego oraz uchylające rozporządzenia (UE) nr 912/2010, (UE) nr 1285/2013 i (UE) nr 377/2014 oraz decyzję nr 541/2014/UE (Dz. U. UE L 170 z 12.5.2021, str. 69—148)</p>		
<p>Art. 45 ust. 1 lit. d</p>	<p>d) usługę publiczną o regulowanym dostępie (PRS), zarezerwowaną dla użytkowników upoważnionych przez władze publiczne, przeznaczoną do newralgicznych aplikacji, które wymagają wysokiego poziomu ciągłości świadczenia usług, w tym w dziedzinie bezpieczeństwa i obronności, wykorzystującą silne zaszyfrowane sygnały; usługa ta jest bezpłatna dla państw członkowskich, Rady, Komisji, ESDZ i, w stosownych przypadkach, odpowiednio upoważnionych agencji Unii;</p>	<p>T</p>	<p>Art. 2 pkt 55</p>	<p>55) satelitarna usługa publiczna o regulowanym dostępie – satelitarną usługę publiczną o regulowanym dostępie w rozumieniu art. 45 ust. 1 lit. d rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 2021/696 z dnia 28 kwietnia 2021 r. ustanawiającego Unijny program kosmiczny i Agencję Unii Europejskiej ds. Programu Kosmicznego oraz uchylające rozporządzenia (UE) nr 912/2010, (UE) nr 1285/2013 i (UE) nr 377/2014 oraz decyzję nr 541/2014/UE (UE) (Dz. U. UE L 170 z 12.5.2021, str. 69);</p>

	<p>kwestię pobierania opłat od pozostałych uczestników PRS, o których mowa w art. 2 decyzji nr 1104/2011/UE, ocenia się w indywidualnych przypadkach, a odpowiednie postanowienia określa się w umowach zawartych na podstawie art. 3 ust. 5 tej decyzji; dostęp do PRS jest regulowany zgodnie z decyzją nr 1104/2011/UE;</p>			
<p>TYTUŁ WDRAŻANEGO AKTU PRAWNEGO / WDRAŻANYCH AKTÓW PRAWNYCH ¹⁾:</p>		<p>Decyzja Parlamentu Europejskiego i Rady nr 1104/2011/UE z dnia 25 października 2011 r. w sprawie warunków dostępu do usługi publicznej o regulowanym dostępie (Dz. Urz. UE L Nr 287, s. 1)</p>		
<p>Art. 2 lit. b</p>	<p>Artykuł 2 b) „użytkownicy PRS” oznaczają osoby fizyczne lub prawne odpowiednio upoważnione przez uczestnika PRS do posiadania lub używania odbiornika PRS.</p>	<p>T</p>	<p>Art. 2 pkt 88</p>	<p>88) użytkownik satelitarnej usługi o regulowanym dostępie – podmiot upoważniony przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych do posiadania lub używania sprzętu na potrzeby satelitarnej usługi publicznej o regulowanym dostępie, służącego do odbioru sygnału satelitarnej usługi publicznej o regulowanym dostępie;</p> <p>W zakresie pojęć sprzęt na potrzeby PRS wdrażany akt to Decyzja delegowana Komisji Europejskiej z dnia 15 września 2015 r. uzupełniająca decyzję Parlamentu Europejskiego i Rady Nr 1104/2011/UE w odniesieniu do wspólnych minimalnych norm, których muszą przestrzegać organy odpowiedzialne za PRS (LIMITED). W dalszej części tabeli.</p>
<p>Art. 3 ust. 3</p>	<p>Artykuł 3 3. Każde państwo członkowskie, które korzysta z PRS, suwerennie podejmuje decyzję o kategoriach osób fizycznych zamieszkałych na jego terytorium lub pełniących oficjalne obowiązki za granicą w imieniu tego państwa członkowskiego, a także osób prawnych mających siedzibę na jego terytorium, które są upoważnione do bycia użytkownikami PRS,</p>	<p>T</p>	<p>Art. 56 ust. 1</p>	<p>Art. 56. 1. PRS może być świadczona na rzecz użytkowników PRS i grup użytkowników PRS, w szczególności na rzecz jednostek administracji rządowej, na potrzeby bezpieczeństwa państwa, bezpieczeństwa i porządku publicznego, obronności, ochrony granic, ratownictwa, ratownictwa morskiego, zarządzania kryzysowego, imigracji, ratownictwa medycznego, bezpieczeństwa przewozów kolejowych, obrony cywilnej, oraz innych zainteresowanych podmiotów istotnych dla społeczeństwa.</p>

	<p>jak i o zastosowaniach PRS, zgodnie z art. 8 oraz pkt 1 ppkt (i) oraz (ii) załącznika. Zastosowania te mogą obejmować zastosowania związane z bezpieczeństwem.</p>			
<p>Art. 5 ust. 1 lit. a)</p>	<p>Artykuł 5</p> <p>1. Organ odpowiedzialny za PRS wyznaczany jest przez:</p> <p>a) każde państwo członkowskie, które korzysta z PRS, i każde państwo członkowskie, na którego terytorium ma swoją siedzibę jeden z podmiotów, o których mowa w art. 7 ust. 1; w takim przypadku organ odpowiedzialny za PRS ma siedzibę na terytorium danego państwa członkowskiego, które niezwłocznie powiadamia Komisję o takim wyznaczeniu;</p>	<p>T</p>	<p>Art. 55 ust. 1, 3 i 4, jak również art. 18 ustawy wprowadzającej</p>	<p>Art. 55. 1. Organem odpowiedzialnym za satelitarną usługę publiczną o regulowanym dostępie, zwaną dalej „PRS”, jest minister właściwy do spraw wewnętrznych.</p> <p>(...)</p> <p>3. Minister właściwy do spraw wewnętrznych realizuje zadania w zakresie PRS przy pomocy jednostki zarządzającej PRS, funkcjonującej w strukturze organizacyjnej urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw wewnętrznych, zwanej dalej „jednostką zarządzającą”.</p> <p>4. Do zadań ministra właściwego do spraw wewnętrznych, o których mowa w ust. 3, należy w szczególności:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) zarządzanie PRS; 2) udzielanie dostępu do informacji dotyczących PRS będących w posiadaniu jednostki zarządzającej; 3) wydawanie pozwoleń na dostęp do PRS i produkowanie sprzętu na potrzeby PRS lub opracowywanie technologii PRS; 4) sprawowanie nadzoru nad użytkownikami PRS; 5) wnioskowanie o wydanie akredytacji Rady ds. Akredytacji Bezpieczeństwa (Security Accreditation Board), działającej przy Agencji Unii Europejskiej ds. Programu Kosmicznego, zwanej dalej „SAB”, podmiotom, którym mogą być zlecone zadania produkowania sprzętu na potrzeby PRS lub opracowywania technologii PRS; 6) przeprowadzanie kontroli podmiotów produkujących sprzęt na potrzeby PRS i opracowujących technologie PRS, w tym prowadzących prace badawczo-rozwojowe. <p><u>Ustawa wprowadzająca</u></p>

				Art. 18. W ustawie z dnia 4 września 1997 r. o działach administracji rządowej (Dz. U. z 2021 r. poz. 1893, z późn. zm. ¹⁾) w art. 29 w ust. 1 w pkt 10 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 11 w brzmieniu: „11) satelitarnej usługi publicznej o regulowanym dostępie systemu radionawigacji satelitarnej Galileo.”.
Art. 7	Artykuł 7 Produkcja i bezpieczeństwo odbiorników i modułów bezpieczeństwa 1. Z zastrzeżeniem wymogów określonych w art. 5 ust. 5, państwo członkowskie może powierzyć produkcję odbiorników PRS lub związanych z nimi modułów bezpieczeństwa podmiotom mającym siedzibę na jego terytorium lub na terytorium innego państwa członkowskiego. Rada, Komisja lub ESDZ mogą powierzyć produkcję odbiorników PRS lub związanych z nimi modułów bezpieczeństwa na własny użytek podmiotom mającym siedzibę na terytorium państwa członkowskiego.	T	Art. 57 i art. 60	Art. 57. 1. Dostęp do PRS, produkowanie sprzętu na potrzeby PRS lub opracowywanie technologii PRS, w tym prowadzenie prac badawczo-rozwojowych, wymaga posiadania pozwolenia, zwanego dalej „pozwoleniem PRS”. 2. Minister właściwy do spraw wewnętrznych, w drodze decyzji, na wniosek zainteresowanego podmiotu, wydaje pozwolenie PRS na dostęp do PRS lub na produkowanie sprzętu na potrzeby PRS lub opracowywanie technologii PRS, w tym prowadzenie prac badawczo-rozwojowych. 3. Wniosek, o którym mowa w ust. 2, składa się na piśmie utrwalonym w postaci papierowej opatrzonym podpisem własnoręcznym lub w postaci elektronicznej, opatrzonym kwalifikowanym podpisem elektronicznym, podpisem zaufanym albo podpisem osobistym lub kwalifikowaną pieczęcią elektroniczną ze wskazaniem w treści pisma osoby opatrującej pismo pieczęcią. 4. Pozwolenie PRS jest wydawane na czas określony, nie dłuższy niż 5 lat. 5. Podmiot, który uzyskał pozwolenie na dostęp do PRS prowadzi rejestr sprzętu na potrzeby PRS lub technologii PRS będących w posiadaniu tego podmiotu oraz imienny rejestr osób mających dostęp do sprzętu na potrzeby PRS lub technologii PRS będących w posiadaniu tego podmiotu. 6. Podmiot, który uzyskał pozwolenie na produkowanie sprzętu na potrzeby PRS lub opracowywanie technologii PRS, w tym prowadzenie prac badawczo-rozwojowych, prowadzi imienną listę osób zaangażowanych w prace nad opracowaniem lub produkcją odbiorników
oraz Art. 3 ust. 3	2. Rada Akredytacji w zakresie Bezpieczeństwa może w każdej chwili cofnąć zezwolenie na produkcję odbiorników PRS lub związanych z nimi modułów bezpieczeństwa, które przyznała podmiotowi, o którym mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, jeśli środki przewidziane w art. 5 ust. 5 lit. b) nie są przestrzegane.			

1) Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2021 r. poz. 2368 i 2469 oraz z 2022 r. poz. 350, 807 i 847.

	<p>Artykuł 3</p> <p>3. Każde państwo członkowskie, które korzysta z PRS, suwerennie podejmuje decyzję o kategoriach osób fizycznych zamieszkałych na jego terytorium lub pełniących oficjalne obowiązki za granicą w imieniu tego państwa członkowskiego, a także osób prawnych mających siedzibę na jego terytorium, które są upoważnione do bycia użytkownikami PRS, jak i o zastosowaniach PRS, zgodnie z art. 8 oraz pkt 1 ppkt (i) oraz (ii) załącznika.</p> <p>Zastosowania te mogą obejmować zastosowania związane z bezpieczeństwem.</p>		<p>lub modułów bezpieczeństwa, zawierającą informacje o posiadanych przez daną osobę poświadczeniach bezpieczeństwa osobowego lub upoważnieniach do dostępu do informacji niejawnych.</p> <p>7. Pozwolenie PRS na dostęp do PRS wydaje się podmiotowi, jeżeli:</p> <ol style="list-style-type: none">1) przekazał szczegółowe informacje dotyczące celu oraz zadań, do których niezbędny będzie dla wnioskodawcy dostęp do PRS;2) wykazał, że zadania będą dotyczyły bezpieczeństwa państwa, bezpieczeństwa i porządku publicznego, obronności, ochrony granic, ratownictwa, ratownictwa morskiego, zarządzania kryzysowego, imigracji, ratownictwa medycznego, bezpieczeństwa przewozów kolejowych, obrony cywilnej lub innych działań istotnych dla społeczeństwa;3) przekazał szczegółowe informacje na temat warunków, w jakich przechowywane będą sprzęt na potrzeby PRS i technologia PRS;4) przekazał plan zarządzania PRS;5) zobowiązał się do przestrzegania zasad bezpieczeństwa i poufności związanych z dostępem do PRS oraz do poddawania się kontrolom niezbędnym do weryfikacji prawidłowości informacji przedstawionych we wniosku oraz spełnienia warunków wydania pozwolenia PRS;6) zobowiązał się do prowadzenia rejestru sprzętu na potrzeby PRS lub technologii PRS będących w posiadaniu tego podmiotu oraz imiennego rejestru osób mających dostęp do sprzętu na potrzeby PRS lub technologii PRS będących w posiadaniu tego podmiotu;7) złożył wniosek o przyznanie dostępu do PRS, o którym mowa w ust. 2. <p>8. Pozwolenie PRS na produkowanie sprzętu na potrzeby PRS lub opracowywanie technologii PRS, w tym prowadzenie prac badawczo-rozwojowych, wydaje się w przypadku gdy podmiot:</p> <ol style="list-style-type: none">1) posiada świadectwo bezpieczeństwa przemysłowego, o którym mowa w art. 11 ust. 5 decyzji Rady z dnia 23 września 2013 r. w sprawie przepisów bezpieczeństwa dotyczących ochrony informacji niejawnych UE (2013/488/UE) (Dz. Urz. UE L 274 z 15.10.2013 str. 1, Dz. Urz. UE L 125/72 z 26.4.2014, str. 1, Dz. Urz. UE L 31/33 z 7.2.2015, str. 1, Dz. Urz. UE L 325/53 z 20.12.2018, str. 1, Dz. Urz. UE L 215/3 z 19.8.2019, str. 1,
--	--	--	---

			<p>Dz. Urz. UE L 336/291 z 30.12.2019, str. 1, Dz. Urz. UE L 233/1 z 1.7.2021, str. 1) w przypadku gdy informacje dotyczące PRS, sprzęt na potrzeby PRS lub technologia PRS, które podmiot ma wykorzystywać w obrębie swojego zakładu, oznaczono klauzulą tajności CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIAL lub wyższą;</p> <p>2) posiada aktualną akredytację SAB uzyskaną za pośrednictwem jednostki zarządzającej;</p> <p>3) zatrudnia pracowników o stosownych poświadczeniach bezpieczeństwa, w przypadku gdy informacje dotyczące PRS, sprzęt na potrzeby PRS lub technologia PRS, które ma wykorzystywać w obrębie swojego zakładu, oznaczono klauzulą tajności CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIAL lub wyższą;</p> <p>4) stanowi własność wyłączną albo poprzez udział większościowy państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub członkowie zarządu są obywatelami państw członkowskich Unii Europejskiej posiadającymi poświadczenie bezpieczeństwa przyznane przez państwo członkowskie Unii Europejskiej, którym podmiot ten przekazał wyłączne uprawnienia podejmowania decyzji związanych z PRS - w przypadku modułów bezpieczeństwa PRS i innych produktów kryptograficznych PRS;</p> <p>5) określił miejsca wykonywania działalności będącej przedmiotem wniosku;</p> <p>6) wskazał potencjalnych użytkowników, dla których będzie przeznaczony produkowany sprzęt na potrzeby PRS lub będzie opracowywana technologia PRS;</p> <p>7) przekazał imienną listę osób zaangażowanych w prace nad opracowaniem lub produkcją odbiorników lub modułów bezpieczeństwa;</p> <p>8) zobowiązał się do przestrzegania zasad bezpieczeństwa i poufności związanych z produkowaniem sprzętu na potrzeby PRS lub opracowywaniem technologii PRS oraz do poddawania się kontrolom niezbędnym do weryfikacji prawidłowości informacji przedstawionych we wniosku oraz spełnienia warunków wydania pozwolenia PRS;</p>
--	--	--	---

			<p>9) złożył wniosek o pozwolenie PRS na produkowanie sprzętu na potrzeby PRS lub opracowywanie technologii PRS, o którym mowa w ust. 2.</p> <p>9. Wniosek o dostęp do PRS zawiera w szczególności oznaczenie wnioskodawcy, w tym jego nazwę, adres siedziby albo adres zamieszkania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, wnioskowany okres obowiązywania pozwolenia oraz szczegółowe informacje dotyczące zakresu działalności, w tym określenie celu oraz zadań, do których niezbędny będzie dla wnioskodawcy dostęp do PRS oraz obszar wykonywania działalności będącej przedmiotem wniosku, a także informacje, o których mowa w ust. 7 pkt 3, oraz zobowiązania, o których mowa w ust. 7 pkt 5 i 6.</p> <p>10. Wniosek o pozwolenie PRS na produkowanie sprzętu na potrzeby PRS lub opracowywanie technologii PRS zawiera w szczególności oznaczenie wnioskodawcy, w tym jego nazwę, adres siedziby albo adres zamieszkania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, wnioskowany okres obowiązywania pozwolenia oraz potwierdzenie spełnienia warunków, o których mowa w ust. 8 pkt 1, 3 i 4 przez załączenie potwierdzonych za zgodność z oryginałem kopii dokumentów je potwierdzających oraz informacje, o których mowa w ust. 8 pkt 2 i 5-7, oraz zobowiązanie, o którym mowa w ust. 8 pkt 8.</p> <p>11. Pozwolenie PRS na dostęp do PRS zawiera :</p> <ol style="list-style-type: none">1) wskazanie upoważnionego podmiotu oraz jego siedzibę i adres;2) okres obowiązywania pozwolenia;3) zakres działalności, w jakiej może być użyta PRS;4) obszar, na którym dany podmiot może korzystać z PRS;5) określenie warunków przechowywania sprzętu na potrzeby PRS i technologii PRS;6) informację o obowiązku prowadzenia przez podmiot na bieżąco:<ol style="list-style-type: none">a) rejestru sprzętu na potrzeby PRS lub technologii PRS będących w posiadaniu podmiotu,b) rejestru osób mających dostęp do sprzętu na potrzeby PRS lub technologii PRS będących w posiadaniu podmiotu.
--	--	--	---

			<p>12. Pozwolenie PRS na produkowanie sprzętu na potrzeby PRS lub opracowywanie technologii PRS zawiera:</p> <ol style="list-style-type: none">1) wskazanie upoważnionego podmiotu oraz jego siedziby i adresu;2) określenie przedmiotu pozwolenia PRS;3) okres obowiązywania pozwolenia PRS;4) określenie miejsca wykonywania działalności objętej pozwoleniem PRS;5) określenie potencjalnych użytkowników dla których będzie przeznaczony produkowany sprzęt na potrzeby PRS lub dla których będzie opracowywana technologia PRS;6) klauzulę o konieczności utrzymania przez podmiot, któremu udzielono pozwolenia PRS, statusu właścicielskiego, o którym mowa w ust. 8 pkt 4, przez cały okres ważności pozwolenia PRS;7) klauzulę o konieczności utrzymania ciągłości akredytacji SAB w całym okresie ważności pozwolenia PRS;8) klauzulę o konieczności posiadania świadectwa bezpieczeństwa przemysłowego, o którym mowa w art. 11 ust. 5 decyzji Rady z dnia 23 września 2013 r. w sprawie przepisów bezpieczeństwa dotyczących ochrony informacji niejawnych UE (2013/488/UE), w przypadku, gdy informacje dotyczące PRS, sprzęt na potrzeby PRS lub technologia PRS, które podmiot ma wykorzystywać w obrębie swojego zakładu, oznaczono klauzulą tajności CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIAL lub wyższą;9) zobowiązanie podmiotu do przestrzegania zasad bezpieczeństwa i poufności związanych z produkowaniem sprzętu na potrzeby PRS lub opracowywaniem technologii PRS oraz do poddawania się kontrolom niezbędnym do weryfikacji prawidłowości informacji przedstawionych we wniosku oraz spełnienia warunków wydania pozwolenia PRS;10) klauzulę zobowiązującą podmiot do przekazywania jednostce zarządzającej aktualizacji imiennej listy osób zaangażowanych w prace nad opracowaniem lub produkcją odbiorników lub modułów bezpieczeństwa w terminie 14 dni od dnia zaistnienia zmiany.
--	--	--	--

			<p>13. Pozwolenie PRS może także zawierać warunki i ograniczenia dotyczące parametrów technicznych lub właściwości sprzętu i technologii opracowanych na potrzeby PRS, ich przeznaczenia lub zastosowania końcowego oraz ich dystrybucji.</p> <p>14. Minister właściwy do spraw wewnętrznych może odmówić wydania pozwolenia PRS na dostęp do PRS lub pozwolenia PRS na produkowanie sprzętu na potrzeby PRS lub opracowywanie technologii PRS w przypadku zagrożenia bezpieczeństwa państwa, obronności oraz bezpieczeństwa i porządku publicznego, konieczności przestrzegania zobowiązań międzynarodowych, w szczególności w odniesieniu do bezpieczeństwa PRS oraz ochrony informacji dotyczących tej usługi.</p> <p>15. Minister właściwy do spraw wewnętrznych może uchylić, cofnąć, zmienić lub zawiesić pozwolenie PRS w przypadku niespełniania przez podmiot warunków wyszczególnionych w pozwoleniu PRS lub w przypadku, gdy jest to uzasadnione koniecznością wywiązania się z zobowiązań międzynarodowych zaciągniętych przez Rzeczpospolitą Polską, ochroną PRS, ochroną porządku publicznego lub bezpieczeństwa publicznego..</p> <p>16. W przypadku, o którym mowa w ust. 15, minister właściwy do spraw wewnętrznych informuje podmiot, któremu wydane zostało pozwolenie PRS, o wszczęciu postępowania w sprawie uchylenia, cofnięcia, zmiany lub zawieszenia pozwolenia PRS.</p> <p>17. Od decyzji ministra właściwego do spraw wewnętrznych, o których mowa w ust. 2, 14 i 15, nie przysługuje wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy.</p> <p>18. Podmiot posiadający pozwolenie PRS może wystąpić do ministra właściwego do spraw wewnętrznych z wnioskiem o zmianę pozwolenia PRS w przypadku zmiany warunków, o których mowa w ust. 11 pkt 3–5 oraz ust. 12 pkt 2 i 4.</p> <p>Art. 60. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia:</p>
--	--	--	---

				<p>1) strukturę i sposób zarządzania PRS, kierując się koniecznością zapewnienia skutecznego zarządzania użytkownikami i zastosowaniami PRS;</p> <p>2) szczegółowy zakres informacji zawartych we wnioskach o wydanie:</p> <p>a) pozwoleń PRS,</p> <p>b) zezwoleń na wywóz poza Unię Europejską i transfer wewnątrzunijny sprzętu lub technologii zaprojektowanych na potrzeby PRS</p> <p>- mając na uwadze konieczność zapewnienia bezpieczeństwa PRS.</p>
Art. 9	<p>Artykuł 9</p> <p>Ograniczenia wywozowe</p> <p>Wywóz poza Unię sprzętu, technologii i oprogramowania związanych ze stosowaniem, opracowywaniem i produkcją na potrzeby PRS dozwolony jest jedynie zgodnie z art. 8 i pkt 3 załącznika oraz na podstawie umów, o których mowa w art. 3 ust. 5, lub na podstawie umów dotyczących szczegółowych zasad przyjmowania i działania stacji odniesienia.</p>	T	Art. 58	<p>Art. 58. 1. Minister właściwy do spraw gospodarki, po zasięgnięciu opinii ministra właściwego do spraw wewnętrznych, udziela, w drodze decyzji, zezwolenia na wywóz poza Unię Europejską i zezwolenia na transfer wewnątrzunijny sprzętu lub technologii opracowanych na potrzeby PRS, na wniosek zainteresowanego podmiotu, z zastrzeżeniem ust. 2 i 3.</p> <p>2. Wywóz sprzętu lub technologii opracowanych na potrzeby PRS poza Unię Europejską odbywa się na warunkach określonych w decyzji Parlamentu Europejskiego i Rady Nr 1104/2011/UE z dnia 25 października 2011 r. w sprawie warunków dostępu do usługi publicznej o regulowanym dostępie oferowanej przez globalny system nawigacji satelitarnej utworzony w ramach programu Galileo (Dz. Urz. UE L 287 z 4.11.2011 str. 1) oraz jest ograniczony do krajów, które są upoważnione do korzystania z PRS na mocy umów zawartych z Unią Europejską, chyba że przepisy odrębne stanowią inaczej.</p> <p>3. Transfer sprzętu na potrzeby PRS lub technologii PRS do państw członkowskich UE jest dozwolony, jeżeli podmiot dokonujący transferu wewnątrzunijnego oraz podmiot otrzymujący w wyniku tego transferu sprzęt na potrzeby PRS lub technologię PRS:</p> <p>1) uzyskał akredytację SAB zgodnie z art. 5 ust. 5 lit. a decyzji Parlamentu Europejskiego i Rady nr 1104/2011/UE z dnia 25 października 2011 r. w sprawie warunków dostępu do usługi publicznej o regulowanym dostępie oferowanej przez globalny system nawigacji satelitarnej utworzony w ramach programu Galileo;</p>

			<p>2) jest jednostką zarządzającą;</p> <p>3) jest użytkownikiem PRS, który uzyskał odpowiednie zezwolenie na udział w transferze wewnątrzunijnym.</p> <p>4. Transfer wewnątrzunijny sprzętu na potrzeby PRS lub technologii PRS między państwami członkowskimi Unii Europejskiej jest dozwolony zgodnie z przepisami rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 2021/821 z dnia 20 maja 2021 r. ustanawiającego unijny system kontroli wywozu, pośrednictwa, pomocy technicznej, tranzytu i transferu produktów podwójnego zastosowania (Dz. Urz. UE L 206 z 11.06.2021, str. 1, Dz. Urz. UE L 3 z 06.01.2022, str. 1 i Dz. Urz. UE L 130 z 04.05.2022, str. I/1).</p> <p>5. Przemieszczanie sprzętu na potrzeby PRS i technologii PRS z terytorium jednego państwa członkowskiego na terytorium innego państwa członkowskiego przez jednostkę zarządzającą lub użytkownika PRS, w celu wykonywania w obrębie Unii Europejskiej urzędowych obowiązków, nie stanowi transferu wewnątrzunijnego.</p> <p>6. Minister właściwy do spraw gospodarki wydaje zezwolenie na wywóz poza Unię Europejską i zezwolenie na transfer wewnątrzunijny sprzętu lub technologii opracowanych na potrzeby PRS, w przypadku gdy podmiot:</p> <p>1) posiada pozwolenie PRS na produkowanie sprzętu na potrzeby PRS lub opracowywanie technologii PRS lub pozwolenie PRS na dostęp do PRS;</p> <p>2) określił cel oraz wskazał miejsce docelowe i okres wywozu poza Unię Europejską lub transferu wewnątrzunijnego sprzętu na potrzeby PRS lub technologii PRS;</p> <p>3) złożył wniosek o wydanie zezwolenia na wywóz poza Unię Europejską i transfer wewnątrzunijny sprzętu lub technologii zaprojektowanych na potrzeby PRS, o którym mowa w ust. 1.</p> <p>7. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, zawiera w szczególności oznaczenie wnioskodawcy, w tym jego nazwę, adres siedziby albo adres zamieszkania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, oraz przedmiot wywozu poza Unię Europejską lub transferu wewnątrzunijnego oraz parametry techniczne przedmiotowego sprzętu i technologii, jak również cel oraz</p>
--	--	--	---

				<p>miejsce docelowe i okres wywozu poza Unię Europejską lub transferu wewnątrzunijnego sprzętu na potrzeby PRS lub technologii PRS.</p> <p>8. Minister właściwy do spraw gospodarki może zawiesić, zmienić, uchylić lub cofnąć zezwolenie, o którym mowa w ust. 1, w przypadku stwierdzenia braku zgodności między realizowaną przez podmiot operacją wywozu lub transferu a warunkami zezwolenia.</p> <p>9. W przypadku, o którym mowa w ust. 8, minister właściwy do spraw gospodarki informuje podmiot, któremu wydane zostało zezwolenie o wszczęciu postępowania w sprawie zawieszenia, zmiany, uchylenia lub cofnięcia zezwolenia.</p>
Art. 15	<p>Artykuł 15</p> <p>Sankcje</p> <p>Państwa członkowskie określają sankcje, które stosuje się w przypadku naruszenia krajowych przepisów przyjętych na podstawie niniejszej decyzji. Sankcje te muszą być skuteczne, proporcjonalne i odstraszające.</p>	T	<p>Art. 444, jak również art. 25 ustawy wprowadzającej</p>	<p>Art. 444. 1. Kto podejmuje działalność określoną w art. 57 ust. 1 bez pozwolenia PRS lub bez przestrzegania warunków zawartych w pozwoleniu PRS, podlega grzywnie w wysokości do 540 stawek dziennych.</p> <p>2. Kto uchybia obowiązkowi przewidzianemu w art. 58, podlega grzywnie w wysokości do 135 stawek dziennych.</p> <p><u>Ustawa wprowadzająca</u></p> <p>Art. 25. W ustawie z dnia 28 października 2002 r. o odpowiedzialności podmiotów zbiorowych za czyny zabronione pod groźbą kary (Dz. U. z 2020 r. poz. 358 oraz z 2021 r. poz. 1177) w art. 16 w ust. 1 w pkt 20 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 21 w brzmieniu: „21) określone w art. 444 ustawy z dnia 2022 r. – Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. ...)”.</p>
TYTUŁ WDRAŻANEGO AKTU PRAWNEGO / WDRAŻANYCH AKTÓW PRAWNYCH ¹⁾:		Decyzja delegowana Komisji Europejskiej z dnia 15 września 2015 r. uzupełniająca decyzję Parlamentu Europejskiego i Rady Nr 1104/2011/UE w odniesieniu do wspólnych minimalnych norm, których muszą przestrzegać organy odpowiedzialne za PRS (LIMITED)		
Art. 2	LIMITED	T	Art. 2 pkt 88	88) użytkownik satelitarnej usługi o regulowanym dostępie – podmiot upoważniony przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych do posiadania lub używania sprzętu na potrzeby satelitarnej usługi

			(w zakresie pojęć sprzętu na potrzeby PRS oraz technologie PRS)	publicznej o regulowanym dostępie, służącego do odbioru sygnału satelitarnej usługi publicznej o regulowanym dostępie;
Art. 3 ust. 3	LIMITED	T	Art. 55 ust. 2, 5 i 6, <u>jak również art. 21 pkt 1 ustawy wprowadzającej</u>	<p>Art. 55. (...) 2. Minister właściwy do spraw wewnętrznych realizując zadania w zakresie PRS współpracuje z Szefem Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego.</p> <p>5. Do zadań Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego w ramach współpracy, o której mowa w ust. 2, należy:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) zarządzanie informacjami niejawnymi PRS; 2) zarządzanie kluczami kryptograficznymi PRS oraz ich dystrybucja; 3) dokonywanie sprawdzeń podmiotów na potrzeby przyznawania im akredytacji SAB; 4) odzyskiwanie lub niszczenie dokumentacji zawierającej informacje niejawne PRS oraz technologii PRS i sprzętu na potrzeby PRS będących w posiadaniu podmiotów produkujących sprzęt na potrzeby PRS i opracowujących technologie PRS, w tym prowadzących prace badawczo-rozwojowe, w przypadku cofnięcia im akredytacji SAB; 5) przeprowadzanie, w zakresie właściwości Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, kontroli podmiotów mających pozwolenie PRS na produkowanie sprzętu na potrzeby PRS lub opracowywanie technologii PRS, w tym prowadzenie prac badawczo-rozwojowych. 6. Szef Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego może upoważnić jednostkę zarządzającą do realizacji zadań, o których mowa w ust. 5 pkt 1–4.

				<p><u>Ustawa wprowadzająca</u> Art. 21. W ustawie z dnia 24 maja 2002 r. o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu (Dz. U. z 2022 r. poz. 557) wprowadza się następujące zmiany: 1) w art. 5 w ust. 1 po pkt 3 dodaje się pkt 3a w brzmieniu: „3a) realizowanie zadań, we współpracy z ministrem właściwym do spraw wewnętrznych, związanych z ustanowieniem i funkcjonowaniem systemu zarządzania kluczami kryptograficznymi PRS, w szczególności wykonywanie funkcji organu do spraw dystrybucji produktów kryptograficznych;”;</p>
Art. 6 ust. 6	LIMITED	T	Art. 59	<p>Art. 59. 1. Minister właściwy do spraw wewnętrznych, we współpracy z Szefem Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, przeprowadza kontrole użytkowników PRS, producentów sprzętu na potrzeby PRS lub technologii PRS oraz podmiotów zaangażowanych w rozwój technologiczny PRS w celu nadzorowania przestrzegania obowiązków nałożonych na mocy ustawy oraz decyzji wydanych na jej podstawie. 2. Kontrole, o których mowa w ust. 1, prowadzone są przez upoważnionych pracowników jednostki zarządzającej na podstawie upoważnienia imiennego do przeprowadzenia kontroli, wydanego przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych, po okazaniu legitymacji służbowej wydanej przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych oraz przez pracowników Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego w zakresie jej właściwości. 3. Osoba prowadząca kontrolę ma prawo do: 1) swobodnego wstępu na teren, do obiektów i pomieszczeń kontrolowanej jednostki organizacyjnej; 2) wglądu do dokumentów, ksiąg oraz innych nośników informacji należących do kontrolowanej jednostki organizacyjnej, dotyczących PRS; 3) żądania sporządzenia oraz wydania kopii dokumentów i nośników informacji, o których mowa w pkt 2;</p>

				4) sprawdzania, czy działalność kontrolowanej jednostki organizacyjnej jest wykonywana zgodnie z przepisami dotyczącymi PRS oraz warunkami określonymi w pozwoleniu PRS.
Art. 7 ust. 1	LIMITED	T	Art. 56 ust. 2	Art. 56. (...) 2. Minister właściwy do spraw wewnętrznych organizuje użytkowników PRS w grupy, kierując się potrzebą efektywnego wykorzystania PRS na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej.
TYTUŁ WDRAŻANEGO AKTU PRAWNEGO / WDRAŻANYCH AKTÓW PRAWNYCH ¹⁾:		Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/11/UE z dnia 21 maja 2013 r. w sprawie alternatywnych metod rozstrzygania sporów konsumenckich oraz zmiany rozporządzenia (WE) nr 2006/2004 i dyrektywy 2009/22/WE (dyrektywa w sprawie ADR w sporach konsumenckich)		
Art. 5 i 6	<p><i>Artykuł 5</i></p> <p>Dostępność podmiotów ADR i postępowań ADR</p> <p>1. Państwa członkowskie ułatwiają konsumentom dostęp do postępowań ADR i zapewniają możliwość poddania sporów objętych niniejszą dyrektywą i dotyczących przedsiębiorcy mającego siedzibę na ich terytoriach pod rozstrzygnięcie podmiotu ADR, który spełnia wymogi określone w niniejszej dyrektywie.</p> <p>2. Państwa członkowskie zapewniają, aby podmioty ADR:</p> <p>aprowadziły aktualną stronę internetową)umożliwiająca stronom łatwy dostęp do informacji dotyczących postępowań ADR i pozwalającą konsumentom na wniesienie skargi i przekazanie wymaganych dokumentów towarzyszących w formie elektronicznej;</p>	T	Art. 378-380	<p>Art. 378. 1. Spór cywilnoprawny między konsumentem a dostawcą usług komunikacji elektronicznej może być zakończony polubownie w drodze postępowania w sprawie pozasądowego rozwiązywania sporów konsumenckich.</p> <p>2. Postępowanie w sprawie pozasądowego rozwiązywania sporów konsumenckich prowadzi Prezes UKE, który w tym zakresie jest podmiotem uprawnionym do prowadzenia postępowania w sprawie pozasądowego rozwiązywania sporów konsumenckich w rozumieniu ustawy z dnia 23 września 2016 r. o pozasądowym rozwiązywaniu sporów konsumenckich (Dz. U. poz. 1823).</p> <p>3. W zakresie nieuregulowanym w niniejszej ustawie stosuje się przepisy ustawy z dnia 23 września 2016 r. o pozasądowym rozwiązywaniu sporów konsumenckich.</p> <p>Art. 379. 1. Postępowanie w sprawie pozasądowego rozwiązywania sporów konsumenckich prowadzi się na wniosek konsumenta albo z urzędu, jeżeli wymaga tego ochrona interesu konsumenta.</p> <p>2. Wniosek o wszczęcie postępowania w sprawie pozasądowego rozwiązywania sporów konsumenckich zawiera co najmniej elementy określone w art. 33 ust. 2 ustawy z dnia 23 września 2016 r. o pozasądowym</p>

<p>budostępniały stronom, na ich wniosek,)informacje określone w lit. a) na trwałym nośniku;</p> <p>cw stosownych przypadkach, umożliwiały)konsumentom wnoszenie skarg w formie nieelektronicznej;</p> <p>dumożliwiały wymianę informacji między)stronami za pomocą środków elektronicznych lub – w stosownych przypadkach – pocztą;</p> <p>eumożliwiały rozpatrzenie zarówno sporów)krajowych, jak i transgranicznych, w tym sporów objętych rozporządzeniem (UE) nr 524/2013; oraz</p> <p>fprzy rozstrzygnięciu sporów objętych niniejszą)dyrektywą podejmowały środki niezbędne do tego, by przetwarzanie danych osobowych było zgodne z zasadami ochrony danych osobowych określonymi w przepisach krajowych w sprawie wdrożenia dyrektywy 95/46/WE w państwie członkowskim, w którym dany podmiot ADR ma siedzibę.</p> <p>3. Państwa członkowskie mogą wypełnić obowiązek nałożony w ust. 1 poprzez zapewnienie istnienia dodatkowego podmiotu ADR właściwego do rozstrzygnięcia sporów określonych w tym ustępie, do których rozstrzygnięcia żaden istniejący podmiot ADR nie jest właściwy. Państwa członkowskie mogą</p>		<p>rozwiązywaniu sporów konsumenckich, z tym że wnioskodawca może wnosić o przedstawienie stronom propozycji rozwiązania sporu.</p> <p>3. Do wniosku o wszczęcie postępowania w sprawie pozasądowego rozwiązywania sporów konsumenckich dołącza się uzasadnienie żądania strony oraz kopie posiadanych przez wnioskodawcę dokumentów potwierdzających informacje zawarte we wniosku.</p> <p>4. Prezes UKE odmawia rozpatrzenia sporu w przypadku, gdy jego przedmiot wykracza poza kategorie sporów objęte właściwością Prezesa UKE.</p> <p>5. Prezes UKE może odmówić rozpatrzenia sporu w przypadku, gdy:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) wnioskodawca nie podjął, przed złożeniem wniosku o wszczęcie postępowania w sprawie pozasądowego rozwiązywania sporów konsumenckich, próby kontaktu z dostawcą usług komunikacji elektronicznej i bezpośredniego rozwiązania sporu, w tym nie wyczerpał drogi postępowania reklamacyjnego; 2) spór jest błahy lub wniosek o wszczęcie postępowania w sprawie pozasądowego rozwiązywania sporów konsumenckich spowoduje uciążliwości dla dostawcy usług komunikacji elektronicznej; 3) przed Prezesem UKE, innym właściwym podmiotem albo sądem toczy się sprawa o to samo roszczenie między tymi samymi stronami albo sprawa taka została już rozpatrzona przez Prezesa UKE, inny właściwy podmiot albo sąd; 4) wartość przedmiotu sporu jest niższa niż 20 zł; 5) wnioskodawca złożył wniosek o wszczęcie postępowania w sprawie pozasądowego rozwiązywania sporów konsumenckich po upływie roku od dnia, w którym podjął próbę kontaktu z dostawcą usług komunikacji elektronicznej i bezpośredniego rozwiązania sporu; 6) rozpatrzenie sporu spowodowałoby poważne zakłócenie działania Prezesa UKE. <p>6. W toku postępowania w sprawie pozasądowego rozwiązywania sporów konsumenckich Prezes UKE zapoznaje dostawcę usług komunikacji elektronicznej z roszczeniem konsumenta, przedstawia stronom sporu</p>
--	--	--

<p>również wypełnić ten obowiązek, korzystając z podmiotów ADR mających siedzibę w innym państwie członkowskim lub regionalnych, transgranicznych lub ogólnoeuropejskich podmiotów rozstrzygania sporów, w przypadku gdy przedsiębiorcy z różnych państw członkowskich są objęci zakresem działania tego samego podmiotu ADR, bez uszczerbku dla ich odpowiedzialności w zakresie zagwarantowania pełnego zasięgu i dostępu do podmiotów ADR.</p> <p>4. Państwa członkowskie mogą według swego uznania zezwolić podmiotom ADR na utrzymanie w mocy lub wprowadzenie przepisów proceduralnych, które umożliwią im odmowę rozpatrzenia danego sporu ze względu na to, że:</p> <p>akonsument nie podjął próby skontaktowania) się z danym przedsiębiorcą, aby omówić swoją skargę i rozwiązać problem bezpośrednio z przedsiębiorcą;</p> <p>bspór jest błahy lub skarga służy spowodowaniu) uciążliwości dla drugiej strony;</p> <p>cspór jest lub był uprzednio rozpatrywany przez) inny podmiot ADR lub przez sąd;</p> <p>dwartość przedmiotu sporu jest wyższa lub) niższa od pewnego ustalonego z góry progu finansowego;</p>			<p>przepisy prawa mające zastosowanie w sprawie oraz propozycję rozwiązania sporu, wyznaczając stronom postępowania 14-dniowy termin na wyrażenie zgody na przedstawioną propozycję lub na zastosowanie się do niej.</p> <p>7. Minister właściwy do spraw informatyzacji określi, w drodze rozporządzenia:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) szczegółowy tryb prowadzenia postępowania w sprawie pozasądowego rozwiązywania sporów konsumenckich, 2) sposób wnoszenia wniosków o wszczęcie postępowania w sprawie pozasądowego rozwiązywania sporów konsumenckich, 3) sposób wymiany informacji między stronami postępowania w sprawie pozasądowego rozwiązywania sporów konsumenckich <p>– mając na uwadze konieczność zapewnienia łatwego dostępu do postępowania w sprawie pozasądowego rozwiązywania sporów konsumenckich, sprawnego ich rozwiązywania oraz bezstronnego i niezależnego prowadzenia tego postępowania.</p> <p>Art. 380. 1. Prezes UKE pisemnie upoważnia pracownika UKE do prowadzenia postępowań w sprawie pozasądowego rozwiązywania sporów konsumenckich na czas określony nie krótszy niż 3 lata. Upoważniony pracownik UKE jest osobą prowadzącą postępowanie w rozumieniu ustawy z dnia 23 września 2016 r. o pozasądowym rozwiązywaniu sporów konsumenckich.</p> <p>2. Prezes UKE upoważnia do prowadzenia postępowań w sprawie pozasądowego rozwiązywania sporów konsumenckich pracownika UKE , który posiada:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) wykształcenie wyższe; 2) wiedzę z zakresu wykonywania działalności komunikacji elektronicznej i ochrony praw konsumenta; 3) co najmniej roczne doświadczenie zawodowe związane z rynkiem komunikacji elektronicznej.
--	--	--	--

<p>ekonsument nie poddał sporu pod rozpatrzenie)podmiotu ADR w ustalonym z góry terminie, który nie może być krótszy niż jeden rok od daty złożenia przedsiębiorcy skargi;</p> <p>frozpatrzenie tego typu sporu spowodowałyby)poważne zakłócenie skutecznego działania podmiotu ADR.</p> <p>W przypadku gdy zgodnie ze swoimi przepisami proceduralnymi podmiot ADR nie jest w stanie rozpatrzyć skargi, która została mu przedłożona, podmiot ten w terminie trzech tygodni od otrzymania skargi przedstawia obu stronom uzasadnienie przyczyn niemożności rozpatrzenia danego sporu.</p> <p>Takie przepisy proceduralne nie mogą znacząco utrudniać konsumentom dostępu do postępowań ADR, w tym w przypadku sporów transgranicznych.</p> <p>5. Państwa członkowskie zapewniają, by w przypadku gdy podmioty ADR mają możliwość ustalania z góry progów finansowych ograniczających dostęp do postępowań ADR, progi te nie były ustalane na poziomie, który w znaczący sposób ograniczyłby konsumentom dostęp do rozpatrywania skarg przez podmioty ADR.</p> <p>6. W przypadkach, w których zgodnie z przepisami proceduralnymi, o których mowa w ust. 4, podmiot ADR nie jest w stanie rozpatrzyć skargi, która została mu przedłożona, od państwa członkowskiego nie wymaga się</p>			<p>3. Prezes UKE cofa pracownikowi UKE upoważnienie przed upływem okresu, na jaki zostało udzielone, w przypadku:</p> <ol style="list-style-type: none">1) rażącego naruszenia prawa przy wykonywaniu funkcji osoby prowadzącej postępowanie;2) skazania prawomocnym wyrokiem za popełnione umyślnie przestępstwo lub przestępstwo skarbowe;3) choroby trwale uniemożliwiającej wykonywanie zadań;4) złożenia rezygnacji.
---	--	--	--

<p>zagwarantowania konsumentowi możliwości złożenia skargi do innego podmiotu ADR.</p> <p>7. W przypadkach, w których podmiot ADR zajmujący się sporami w konkretnym sektorze gospodarki jest właściwy do rozpatrywania sporów dotyczących prowadzącego działalność w tym sektorze przedsiębiorcy, który nie jest członkiem organizacji lub zrzeszenia prowadzącego lub finansującego podmiot ADR, uznaje się, że państwo członkowskie wypełniło swój obowiązek wynikający z ust. 1 również w odniesieniu do sporów odnoszących się do tego przedsiębiorcy.</p> <p><i>Artykuł 6</i></p> <p>Wiedza fachowa, niezależność i bezstronność</p> <p>1. Państwa członkowskie zapewniają, by osoby fizyczne odpowiedzialne za ADR posiadały niezbędną wiedzę fachową i były niezależne oraz bezstronne. Zapewnia się to poprzez dopilnowanie, by takie osoby:</p> <ul style="list-style-type: none">a) miały konieczną wiedzę i umiejętności w dziedzinie alternatywnego lub sądowego rozstrzygnięcia sporów konsumenckich, jak również ogólną znajomość prawa;b) były powoływane na wystarczający czas gwarantujący niezależność ich działania i nie mogły zostać zwolnione z ich obowiązków bez wyraźnej przyczyny;			
--	--	--	--

<p>nie otrzymywały żadnych wytycznych od)którejkolwiek ze stron lub od ich przedstawicieli;</p> <p>dotrzymywały wynagrodzenie niepowiązane z) wynikiem danego postępowania;</p> <p>ebez zbędnej zwłoki ujawniły podmiotowi ADR)wszelkie okoliczności, które mogą wpłynąć lub być postrzegane jako wpływające na ich niezależność lub bezstronność lub powodować konflikt interesów z jedną ze stron sporu, o którego rozstrzygnięcie są proszone. Obowiązek ujawniania takich okoliczności obowiązuje przez cały czas trwania procedury ADR. Nie ma on zastosowania w przypadku, gdy podmiotem ADR jest pojedyncza osoba fizyczna.</p> <p>2. Państwa członkowskie zapewniają, by podmioty ADR miały procedury zapewniające, by w przypadku zaistnienia okoliczności, o których mowa w ust. 1 lit. e):</p> <p>adana osoba fizyczna została zastąpiona inną)osobą fizyczną, której zostanie powierzone prowadzenie postępowania ADR; lub – w przypadku braku takiej możliwości –</p> <p>bdana osoba fizyczna powstrzymała się od)prowadzenia danego postępowania ADR, a podmiot ADR – tam, gdzie jest to możliwe – zaproponował stronom przekazanie sporu innemu podmiotowi ADR właściwemu do</p>			
--	--	--	--

	<p>rozpatrzenia tego sporu; lub – w przypadku braku takiej możliwości –</p> <p>cokoliczności zostały ujawnione stronom, a)dana osoba fizyczna została dopuszczona do dalszego prowadzenia danego postępowania ADR tylko wtedy, gdy strony nie wyraziły sprzeciwu po otrzymaniu informacji o zachodzących okolicznościach i o swoim prawie do sprzeciwu.</p> <p>Niniejszy ustęp pozostaje bez uszczerbku dla art. 9 ust. 2 lit. a).</p> <p>W przypadku gdy podmiotem ADR jest pojedyncza osoba fizyczna, stosuje się wyłącznie lit. b) i c) akapitu pierwszego niniejszego ustępu.</p> <p>3. Jeżeli państwa członkowskie zezwolą na uznanie postępowań, o których mowa w art. 2 ust. 2 lit. a), za postępowania ADR w rozumieniu niniejszej dyrektywy, zapewniają one, by oprócz ogólnych wymogów zawartych w ust. 1 i 5 postępowania te spełniały następujące wymogi szczególne:</p> <p>osoby fizyczne odpowiedzialne za)rozstrzygnięcie sporów są mianowane przez ciało kolegium złożone z równej liczby przedstawicieli organizacji konsumentów i przedstawicieli przedsiębiorcy lub są członkami tego ciała kolegium; mianowanie następuje po przeprowadzeniu przejrzystego postępowania;</p>			
--	--	--	--	--

<p>bokres kadencji osób fizycznych) odpowiedzialnych za rozstrzyganie sporów wynosi co najmniej trzy lata, by zagwarantować niezawisłość ich działań;</p> <p>cosoby fizyczne odpowiedzialne za) rozstrzyganie sporów zobowiązują się nie pracować na rzecz przedsiębiorcy, organizacji zawodowej lub stowarzyszenia branżowego, do których należy dany przedsiębiorca, przez okres trzech lat od zakończenia ich funkcji w podmiocie zajmującym się rozstrzyganiem sporów;</p> <p>dpodmiot zajmujący się rozstrzyganiem sporów) nie ma żadnego powiązania hierarchicznego ani funkcjonalnego z przedsiębiorcą, jest wyraźnie oddzielony od podmiotów operacyjnych należących do przedsiębiorcy i dysponuje wystarczającym budżetem, by realizować swe zadania, oddzielnym w stosunku do budżetu ogólnego przedsiębiorcy.</p> <p>4. W przypadku gdy osoby fizyczne odpowiedzialne za ADR są zatrudnione wyłącznie przez stowarzyszenie branżowe lub organizację zawodową, do których należy dany przedsiębiorca, lub też otrzymują wynagrodzenie wyłącznie od nich, państwa członkowskie zapewniają, by oprócz ogólnych wymogów zawartych w ust. 1 i 5 dysponowały one oddzielnym i celowym budżetem</p>			
--	--	--	--

	<p>wystarczającym do wypełniania przez nie swych zadań.</p> <p>Niniejszy ustęp nie dotyczy przypadków, gdy dane osoby fizyczne wchodzi w skład organu kolegiального składającego się z równej liczby przedstawicieli danego stowarzyszenia branżowego lub organizacji zawodowej, przez które są zatrudnieni lub od których otrzymują wynagrodzenie, oraz organizacji konsumentów.</p> <p>5. Państwa członkowskie zapewniają, by podmioty ADR, w których osoby fizyczne odpowiedzialne za rozstrzyganie sporów stanowią część organu kolegiального, zapewniały w tym organie równą liczbę przedstawicieli interesów konsumentów i przedstawicieli interesów przedsiębiorców.</p> <p>6. Do celów ust. 1 lit. a) państwa członkowskie zachęcają podmioty ADR do prowadzenia szkoleń dla osób fizycznych odpowiadających za ADR. Jeżeli prowadzone są takie szkolenia, właściwe organy, na podstawie informacji otrzymanych zgodnie z art. 19 ust. 3 lit. g), monitorują programy szkoleniowe tworzone przez podmioty ADR.</p>			
TYTUŁ WDRAŻANEGO AKTU PRAWNEGO / WDRAŻANYCH AKTÓW PRAWNYCH:		Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 531/2012 z dnia 13 czerwca 2012 r. w sprawie roamingu w publicznych sieciach łączności ruchomej wewnątrz Unii (Dz. Urz. UE 2012, L 172/10, ze zm.);		
Art. 16 ust. 1	Artykuł 16 Nadzór i egzekwowanie	T	Art. 414 ust. 1 pkt 6	Art. 414. 1. Do zakresu działania Prezesa UKE należy w szczególności: (...)

	1. Krajowe organy regulacyjne monitorują i nadzorują przestrzeganie niniejszego rozporządzenia na terytorium podlegającym ich właściwości			6) kontrolowanie realizacji obowiązków wynikających z przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 531/2012 z dnia 13 czerwca 2012 r. w sprawie roamingu w publicznych sieciach łączności ruchomej wewnątrz Unii (Dz. Urz. UE L 172 z 30.06.2012, str. 10);
Art. 18	Artykuł 18 Sankcje Państwa członkowskie przyjmują przepisy dotyczące sankcji mających zastosowanie w przypadku naruszeń niniejszego rozporządzenia i podejmują wszelkie działania niezbędne dla zapewnienia ich wdrożenia. Przewidziane sankcje są skuteczne, proporcjonalne i odstraszające. Państwa członkowskie powiadamiają Komisję o tych przepisach do dnia 30 czerwca 2013 r. oraz powiadamiają ją niezwłocznie o wszelkich późniejszych zmianach mających wpływ na te przepisy.	T	Art. 439 ust. 1 pkt 92	Art. 439. 1. Kto: (...) 92) nie wypełnia obowiązków określonych w art. 3-5 oraz art. 6a-6f, art. 7, art. 9, art. 11, art. 12, art. 14 oraz art. 15 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 531/2012 z dnia 13 czerwca 2012 r. w sprawie roamingu w publicznych sieciach łączności ruchomej wewnątrz Unii, (...) - podlega karze pieniężnej.
TYTUŁ WDRAŻANEGO AKTU PRAWNEGO / WDRAŻANYCH AKTÓW PRAWNYCH:		Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/2120 z dnia 25 listopada 2015 r. ustanawiającego środki dotyczące dostępu do otwartego internetu i dotyczące opłat detalicznych za uregulowane usługi łączności wewnątrzunijnej oraz zmieniającego dyrektywę 2002/22/WE, a także rozporządzenie (UE) nr 531/2012		
Art. 4 ust. 1	Artykuł 4 Środki w zakresie przejrzystości w celu zapewnienia dostępu do otwartego internetu	T	Art. 279 ust. 5	Art. 279. (...) 5. W przypadku umowy o świadczenie usług komunikacji elektronicznej w zakresie usługi dostępu do internetu dostawca tej usługi, w ramach informacji przedumownych, doręcza również informacje, o których mowa w art. 4 ust. 1 rozporządzenia (UE) Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/2120 z dnia 25 listopada 2015 r.

<p>1. Dostawcy usług dostępu do internetu zapewniają, aby każda umowa, która obejmuje usługę dostępu do internetu, zawierała co najmniej następujące elementy:</p> <p>a) informację o tym, w jaki sposób środki zarządcze stosowane przez tego dostawcę mogłyby wpłynąć na jakość usług dostępu do internetu, prywatność użytkowników końcowych i ochronę jego danych osobowych;</p> <p>b) jasne i zrozumiałe wyjaśnienie, w jaki sposób limity ilości danych, prędkość oraz inne parametry jakości usług mogą w praktyce wpłynąć na usługi dostępu do internetu, a w szczególności na korzystanie z treści, aplikacji i usług;</p> <p>c) jasne i zrozumiałe wyjaśnienie, w jaki sposób którekolwiek usługi, o których mowa w art. 3 ust. 5, z których korzysta użytkownik końcowy, mogłyby w praktyce wpłynąć na usługi dostępu do internetu świadczone na rzecz tego użytkownika końcowego;</p> <p>d) jasne i zrozumiałe wyjaśnienie dotyczące minimalnych, zwykle dostępnych, maksymalnych i deklarowanych prędkości pobierania i wysyłania danych w ramach usług dostępu do internetu w przypadku sieci stacjonarnych lub dotyczące szacunkowych</p>		ustanawiającego środki dotyczące dostępu do otwartego internetu i dotyczące opłat detalicznych za uregulowane usługi łączności wewnętrznej oraz zmieniającego dyrektywę 2002/22/WE, a także rozporządzenie (UE) nr 531/2012.
--	--	--

	<p>maksymalnych i deklarowanych prędkości pobierania i wysyłania danych w ramach usług dostępu do internetu w przypadku sieci ruchomych oraz tego, w jaki sposób znaczne odstępstwa od odpowiednich deklarowanych prędkości pobierania i wysyłania danych mogłyby wpływać na korzystanie przez użytkowników końcowych z praw określonych w art. 3 ust. 1;</p> <p>jasne i zrozumiałe wyjaśnienie, jakie środki ochrony prawnej przysługują konsumentowi zgodnie z prawem krajowym w przypadku jakichkolwiek stałych lub regularnie powtarzających się rozbieżności pomiędzy faktycznym wykonaniem usługi dostępu do internetu pod względem prędkości lub innych parametrów jakości usługi a wykonaniem opisanym zgodnie z lit. a)–d).</p> <p>Dostawcy usługi dostępu do internetu publikują informacje, o których mowa w akapicie pierwszym.</p>			
<p>Art. 5</p>	<p><i>Artykuł 5</i></p> <p>Nadzór i egzekwowanie wykonywania przepisów</p>	<p>T</p>	<p>Art. 414 ust. 1 pkt 7</p>	<p>Art. 414. 1. Do zakresu działania Prezesa UKE należy w szczególności:</p> <p>(...)</p> <p>7) realizacja obowiązków nałożonych na Prezesa UKE i kontrolowanie realizacji pozostałych obowiązków, wynikających z przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/2120 z dnia 25 listopada 2015 r. ustanawiającego środki dotyczące dostępu</p>

<p>1. Krajowe organy regulacyjne ściśle monitorują i zapewniają zgodność z art. 3 i 4 oraz wspierają dalszą dostępność niedyskryminacyjnego dostępu do internetu z zachowaniem poziomów jakości, które odzwierciedlają postęp techniczny. W związku z tym krajowe organy regulacyjne mogą wprowadzać wymogi dotyczące charakterystyk technicznych, wymogi minimalne dotyczące jakości usług oraz inne odpowiednie i niezbędne środki w odniesieniu do jednego lub większej liczby dostawców łączności elektronicznej dla ludności, w tym dostawców usług dostępu do internetu.</p> <p>Krajowe organy regulacyjne publikują coroczne sprawozdania dotyczące monitorowania i dokonanych ustaleń oraz przedkładają je Komisji i BEREC.</p> <p>2. Na wniosek krajowego organu regulacyjnego dostawcy łączności elektronicznej dla ludności, w tym dostawcy usług dostępu do internetu, udostępniają temu krajowemu organowi regulacyjnemu informacje związane z obowiązkami określonymi w art. 3 i 4, w szczególności informacje dotyczące sposobu zarządzania przepustowością sieci i ruchem, a także uzasadnienie wszelkich stosowanych środków zarządzania ruchem. Dostawcy ci udzielają żądanej informacji w wyznaczonym terminie i</p>		<p>do otwartego internetu i dotyczące opłat detalicznych za uregulowane usługi łączności wewnątrzunijnej oraz zmieniającego dyrektywę 2002/22/WE, a także rozporządzenie (UE) nr 531/2012;</p>
---	--	--

	<p>na poziomie szczegółowości wymaganym przez krajowy organ regulacyjny.</p> <p>3. Do dnia 30 sierpnia 2016 r. BEREC – aby przyczynić się do spójnego stosowania niniejszego rozporządzenia – po konsultacji z zainteresowanymi podmiotami i w ścisłej współpracy z Komisją, wyda wytyczne dotyczące realizacji obowiązków krajowych organów regulacyjnych wynikających z niniejszego artykułu.</p> <p>4. Niniejszy artykuł pozostaje bez uszczerbku dla zadań powierzonych przez państwa członkowskie krajowym organom regulacyjnym lub innym właściwym organom zgodnie z prawem Unii.</p>			
Art. 6	<p>Artykuł 6</p> <p>Sankcje</p> <p>Państwa członkowskie przyjmują przepisy dotyczące sankcji mających zastosowanie w przypadku naruszenia art. 3, 4 i 5 oraz podejmują wszelkie działania niezbędne do zapewnienia ich wdrożenia. Przewidziane sankcje muszą być skuteczne, proporcjonalne i odstraszające. Państwa członkowskie powiadamiają Komisję o tych przepisach i środkach w terminie do dnia 30 kwietnia 2016 r. oraz niezwłocznie powiadamiają Komisję o wszelkich późniejszych zmianach, które mają na nie wpływ.</p>	T	Art. 439 ust. 1 pkt 93	<p>Art. 439. 1. Kto:</p> <p>(...)</p> <p>93) nie wypełnia obowiązków określonych w art. 3, art. 4, art. 5 ust. 2 i art. 5a rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/2120 z dnia 25 listopada 2015 r. ustanawiającego środki dotyczące dostępu do otwartego internetu i dotyczące opłat detalicznych za uregulowane usługi łączności wewnętrznej oraz zmieniającego dyrektywę 2002/22/WE, a także rozporządzenie (UE) nr 531/2012,</p> <p>(...)</p> <p>- podlega karze pieniężnej.</p>

TYTUŁ WDRAŻANEGO AKTU PRAWNEGO / WDRAŻANYCH AKTÓW PRAWNYCH:		Rozporządzenie Komisji (UE) nr 611/2013 z dnia 24 czerwca 2013 r. w sprawie środków mających zastosowanie przy powiadamianiu o przypadkach naruszenia danych osobowych, na mocy dyrektywy 2002/58/WE Parlamentu Europejskiego i Rady o prywatności i łączności elektronicznej (Dz. Urz. UE L 173 z 26.06.2013, str. 2)		
Art. 2 ust. 1 i 2	<p>Artykuł 2. Powiadomienie właściwego organu krajowego.</p> <p>1. Dostawca powiadamia właściwy organ krajowy o wszystkich przypadkach naruszenia danych osobowych.</p> <p>2. Dostawca powiadamia właściwy organ krajowy o przypadku naruszenia danych osobowych nie później niż 24 godziny po wykryciu naruszenia danych osobowych, jeśli jest to wykonalne.</p> <p>W powiadomieniu skierowanym do właściwego organu krajowego dostawca zawiera informacje określone w załączniku I.</p>	T	Art. 397 ust. 1	<p>Art. 397. 1. Dostawca usług komunikacji elektronicznej zawiadamia Prezesa Urzędu Ochrony Danych Osobowych, zwanego dalej “Prezesem UODO”, o naruszeniu danych osobowych w terminie i na zasadach określonych w rozporządzeniu Komisji Europejskiej (UE) nr 611/2013 z dnia 24 czerwca 2013 r. w sprawie środków mających zastosowanie przy powiadamianiu o przypadkach naruszenia danych osobowych, na mocy dyrektywy 2002/58/WE Parlamentu Europejskiego i Rady o prywatności i łączności elektronicznej (Dz. Urz. UE L 173 z 26.06.2013, str. 2), zwanym dalej „rozporządzeniem 611/2013”.</p>
Art. 2 ust. 3	<p>3. Jeśli nie wszystkie informacje określone w załączniku I są dostępne i konieczne jest dalsze badanie przypadku naruszenia danych osobowych, zezwala się dostawcy na wstępne powiadomienie właściwego organu krajowego nie później niż 24 godziny po wykryciu naruszenia danych osobowych. Takie wstępne powiadomienie właściwego organu krajowego zawiera informacje określone w załączniku I sekcja 1. Dostawca przedkłada właściwemu organowi krajowemu drugie powiadomienie najszybciej, jak to możliwe i najpóźniej w ciągu</p>	T	Art. 397 ust. 1	<p>Art. 397. 1. Dostawca usług komunikacji elektronicznej zawiadamia Prezesa Urzędu Ochrony Danych Osobowych, zwanego dalej “Prezesem UODO”, o naruszeniu danych osobowych w terminie i na zasadach określonych w rozporządzeniu Komisji Europejskiej (UE) nr 611/2013 z dnia 24 czerwca 2013 r. w sprawie środków mających zastosowanie przy powiadamianiu o przypadkach naruszenia danych osobowych, na mocy dyrektywy 2002/58/WE Parlamentu Europejskiego i Rady o prywatności i łączności elektronicznej (Dz. Urz. UE L 173 z 26.06.2013, str. 2), zwanym dalej „rozporządzeniem 611/2013”.</p>

	<p>trzech dni po wstępnym powiadomieniu. Takie drugie powiadomienie zawiera informacje określone w załączniku I sekcja 2 oraz w stosownych przypadkach uaktualnienie wcześniej przekazanych informacji.</p> <p>Jeżeli dostawca, mimo zbadania przypadku, nie jest w stanie przedstawić wszystkich informacji w terminie trzech dni od wstępnego powiadomienia, przedstawia we wspomnianym terminie te informacje, którymi dysponuje, oraz przedkłada właściwemu organowi krajowemu uzasadnienie opóźnienia w przekazaniu pozostałych informacji. Dostawca jak najszybciej przekazuje pozostałe informacje właściwemu organowi krajowemu oraz w stosownych przypadkach jak najszybciej aktualizuje wcześniej przekazane informacje.</p>			
Art. 2 ust. 4	<p>4. Właściwy organ krajowy zapewnia wszystkim dostawcom posiadającym siedzibę w państwie członkowskim, którego to dotyczy, bezpieczne środki elektroniczne służące do powiadamiania o przypadkach naruszenia danych osobowych oraz informacje dotyczące trybu dostępu do tych środków i ich stosowania. W stosownych przypadkach Komisja organizuje spotkania z właściwymi organami krajowymi w celu ułatwienia stosowania niniejszego przepisu.</p>	T	Art. 397 ust. 3	Art. 397. (...) 3. Prezes UODO zapewnia bezpieczne środki elektroniczne służące do powiadamiania o przypadkach naruszenia danych osobowych, o których mowa w ust. 1, oraz informacje dotyczące trybu dostępu do tych środków i ich stosowania.

Art. 2 ust. 5	<p>5. Jeżeli naruszenie danych osobowych ma wpływ na abonentów lub osoby fizyczne z państw członkowskich innych niż państwo właściwego organu krajowego, który powiadomiono o naruszeniu danych osobowych, organ ten informuje inne zainteresowane organy krajowe.</p> <p>Aby ułatwić stosowanie niniejszego przepisu, Komisja tworzy i utrzymuje wykaz właściwych organów krajowych i odpowiednich punktów kontaktowych.</p>	T	Art. 397 ust. 10	<p>Art. 397. (...) 10. W przypadku gdy naruszenie danych osobowych ma wpływ na abonentów lub użytkowników końcowych będących osobami fizycznymi z innych państw członkowskich, Prezes UODO informuje inne zainteresowane organy z państw członkowskich o tym naruszeniu.</p>
Art. 3	<p>Artykuł 3. Powiadomienie abonenta lub osoby fizycznej.</p> <p>1. Jeśli istnieje prawdopodobieństwo, że naruszenie danych osobowych wywoła niekorzystne skutki dla danych osobowych lub prywatności abonenta lub osoby fizycznej, dostawca, oprócz powiadomienia, o którym mowa w art. 2, powiadamia również o naruszeniu tego abonenta lub tę osobę fizyczną.</p> <p>2. Prawdopodobieństwo, że naruszenie danych osobowych może mieć niekorzystne skutki dla danych osobowych lub prywatności abonenta lub osoby fizycznej, ocenia się, biorąc od uwagę w szczególności następujące okoliczności:</p> <p>a)</p> <p>charakter i treść odnośnych danych osobowych, zwłaszcza jeśli dane te związane są z informacjami finansowymi, szczególnymi kategoriami danych, o których mowa w art. 8 ust. 1 dyrektywy 95/46/WE, danymi</p>	T	Art. 397 ust. 4-6	<p>Art. 397. (...) 4. W przypadku, gdy naruszenie danych osobowych może mieć niekorzystny wpływ na prawa abonenta lub użytkownika końcowego będącego osobą fizyczną, dostawca usług telekomunikacyjnych niezwłocznie zawiadamia o takim naruszeniu również tego abonenta lub użytkownika końcowego na zasadach określonych w rozporządzeniu 611/2013, z zastrzeżeniem ust. 7.</p> <p>5. Zgodę, o której mowa w art. 3 ust. 5 rozporządzenia 611/2013, Prezes UODO wydaje w drodze decyzji.</p> <p>6. Przez naruszenie danych osobowych, które może wywrzeć niekorzystny wpływ na prawa abonenta lub użytkownika końcowego będącego osobą fizyczną, rozumie się takie naruszenie, które w szczególności może skutkować nieuprawnionym posługiwaniem się danymi osobowymi, szkodą majątkową, naruszeniem dóbr osobistych, ujawnieniem tajemnicy bankowej lub innej ustawowo chronionej tajemnicy zawodowej.</p>

dotyczącymi poczty elektronicznej, danymi dotyczącymi lokalizacji, internetowymi plikami rejestru, rejestrami przeszukiwanych stron internetowych i wykazami wykonanych usług telekomunikacyjnych;

b)

prawdopodobne konsekwencje naruszenia danych osobowych dla danego abonenta lub osoby fizycznej, szczególnie jeżeli naruszenie mogłoby skutkować kradzieżą lub sfalszowaniem tożsamości, uszkodzeniem ciała, cierpieniem psychicznym, upokorzeniem lub naruszeniem dobrego imienia; oraz

c)

okoliczności, w jakich doszło do naruszenia danych osobowych, w szczególności to, gdzie skradziono dane oraz kiedy dostawca dowiedział się, że dane są w posiadaniu nieupoważnionej strony trzeciej.

3. Powiadomienie abonenta lub osoby fizycznej następuje bez zbędnej zwłoki po wykryciu naruszenia danych osobowych, jak określono w art. 2 ust. 2 akapit trzeci. Powyższe nie jest zależne od powiadomienia o naruszeniu danych osobowych skierowanego do właściwego organu krajowego, o którym mowa w art. 2.

4. W powiadomieniu skierowanym do abonenta lub osoby fizycznej dostawca zawiera informacje określone w załączniku II. Powiadomienie skierowane do abonenta lub osoby fizycznej sformułowane jest w sposób jasny i łatwo zrozumiały. Dostawca nie

<p>wykorzystuje powiadomienia jako okazji do promowania lub reklamowania nowych lub dodatkowych usług.</p> <p>5. W wyjątkowych okolicznościach, gdy powiadomienie abonenta lub osoby fizycznej może zaszkodzić należytemu zbadaniu przypadku naruszenia danych osobowych, dostawca zezwala się, po uprzednim uzyskaniu zgody właściwego organu krajowego, na powiadomienie abonenta lub osoby fizycznej w późniejszym terminie, który właściwy organ krajowy uzna za możliwy do celów powiadomienia o naruszeniu danych osobowych zgodnie z niniejszym artykułem.</p> <p>6. Dostawca powiadamia abonenta lub osobę fizyczną o naruszeniu danych osobowych, używając środków komunikacji zapewniających szybkie dotarcie informacji i odpowiednio zabezpieczonych zgodnie z najnowszym stanem wiedzy w tej dziedzinie. Informacja o naruszeniu dotyczy naruszenia i nie jest powiązana z informacjami na inny temat.</p> <p>7. Jeżeli w terminie, o którym mowa w ust. 3, oraz mimo odpowiednich starań, dostawca związany z końcowym użytkownikiem bezpośrednim stosunkiem umownym nie jest w stanie zidentyfikować wszystkich osób fizycznych, wobec których naruszenie danych osobowych prawdopodobnie ma niekorzystne skutki, dostawca może w tymże terminie powiadomić te osoby poprzez ogłoszenia w</p>			
--	--	--	--

	głównych mediach krajowych lub regionalnych w danych państwach członkowskich. Ogłoszenia te zawierają informacje określone w załączniku II, w razie potrzeby w formie skróconej. W takim przypadku dostawca nadal podejmuje odpowiednie starania, by zidentyfikować te osoby i jak najszybciej przekazać im informacje określone w załączniku II.			
Art. 4 ust. 1 i 2	<p>Artykuł 4. Technologiczne środki ochrony.</p> <p>1. Na zasadzie odstępstwa od art. 3 ust. 1 powiadomienie danego abonenta lub osoby fizycznej o naruszeniu danych osobowych nie jest wymagane, jeżeli dostawca wykazał w sposób wymagany przez właściwy organ krajowy, że wprowadził w życie odpowiednie technologiczne środki ochrony oraz że środki te zostały zastosowane do danych, których dotyczyło naruszenie bezpieczeństwa. Tego rodzaju technologiczne środki ochrony sprawiają, że dane stają się nieczytelne dla każdego, kto nie jest uprawniony do dostępu do nich.</p> <p>2. Dane uznaje się za nieczytelne, jeżeli:</p> <p>a) zostały bezpiecznie zaszyfrowane z użyciem ustandaryzowanego algorytmu, klucz używany do odszyfrowywania tych danych nie został złamany w wyniku naruszenia bezpieczeństwa, oraz został wygenerowany w sposób, który uniemożliwia osobie nieupoważnionej poznanie</p>	T	Art. 397 ust. 7 i 8	<p>Art. 397. (...) 7. Zawiadomienie, o którym mowa w ust. 4, nie jest wymagane, jeżeli dostawca usług komunikacji elektronicznej wykazał wdrożenie technologicznych środków ochrony, o których mowa w art. 4 ust. 1 i 2 rozporządzenia 611/2013, które uniemożliwiają odczytanie danych przez osoby nieuprawnione oraz zastosowanie tych środków do danych, których ochrona została naruszona.</p> <p>8. Dostawca usług komunikacji elektronicznej wykazuje spełnienie warunków, o których mowa w ust. 7, przekazując niezwłocznie Prezesowi UODO odpowiednią dokumentację.</p>

	<p>go za pomocą dostępnych technologicznie środków; lub</p> <p>b) zostały zastąpione wartością klucza haszującego, obliczoną za pomocą standaryzowanej kryptograficznej funkcji haszującej z kluczem tajnym, klucz użyty do haszowania tych danych nie został złamany w wyniku naruszenia bezpieczeństwa, oraz został wygenerowany w sposób, który uniemożliwia osobie nieupoważnionej poznanie go za pomocą dostępnych technologicznie środków.</p>			
--	---	--	--	--

12.10.2022

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

L.p.	Jedn. red.	Treść przepisu projektu	Uzasadnienie wprowadzenia przepisu
ustawa - Prawo komunikacji elektronicznej			
1.	Art. 2 pkt 1	1) abonent – użytkownika, który jest stroną umowy o świadczenie usług komunikacji elektronicznej zawartej z dostawcą usług komunikacji elektronicznej;	Konieczność zdefiniowania abonenta wynika z faktu, że Pke reguluje szereg uprawnień i obowiązków abonentów. Pojęcie to występuje w Pt.
2.	Art. 2 pkt 2	2) aparat publiczny – publicznie dostępny telefon, w którym połączenie opłacane jest automatycznie, w szczególności za pomocą monety, żetonu, karty telefonicznej lub karty płatniczej;	Pojęcie aparatu publicznego występuje w przepisach dotyczących regulowania w regulaminie zasad świadczenia usług za pomocą aparatów publicznych, stąd konieczność ich definiowania. Pojęcie występuje w Pt.
3.	Art. 2 pkt 6	6) dostawca usług komunikacji elektronicznej – dostawcę publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych lub podmiot świadczący publicznie dostępne usługi komunikacji interpersonalnej niewykorzystujące numerów;	Pojęcie dostawcy usług komunikacji elektronicznej wprowadzono w związku z koniecznością właściwego wskazania adresatów poszczególnych obowiązków względem abonentów usług komunikacji elektronicznej.
4.	Art. 2 pkt 8	8) dostęp do lokalnej pętli abonenckiej – korzystanie z lokalnej pętli abonenckiej lub lokalnej podpętli abonenckiej pozwalające na pełne wykorzystanie możliwości lokalnej pętli abonenckiej lub wykorzystanie części możliwości lokalnej pętli abonenckiej przy zachowaniu możliwości korzystania z lokalnej pętli abonenckiej przez innego przedsiębiorcę telekomunikacyjnego;	Definicja wprowadzona w celu doprecyzowania definicji kolokacji, która stanowi obowiązek dostępowy zgodnie z PKE.
5.	Art. 2 pkt 11	11) infrastruktura techniczna – infrastrukturę techniczną w rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt 6 ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych (Dz. U. z 2021 r. poz. 777, 784 i 2333);	Odesłanie do znaczenia definicji zawartego w Megaustawie.

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

6.	Art. 2 pkt 12	12) infrastruktura telekomunikacyjna – fizyczne elementy sieci telekomunikacyjnej wykorzystywane do zapewnienia telekomunikacji, w szczególności urządzenia telekomunikacyjne, linie kablowe, a także powiązane zasoby, z wyjątkiem powiązanych usług, budynków i wejść do budynków;	Definicja na potrzeby wielu przepisów PKE oraz Megaustawy.
7.	Art.2 pkt 14	14) interfejs – układ elektryczny, elektroniczny lub optyczny, z oprogramowaniem albo bez oprogramowania, lub oprogramowanie umożliwiające łączenie, współpracę i wymianę sygnałów o określonej postaci pomiędzy urządzeniami połączonymi za jego pośrednictwem zgodnie z odpowiednią specyfikacją techniczną;	Definicja wprowadzona w związku z definicją interfejsu programistycznego aplikacji.
8.	Art. 2 pkt 22	22) lokalna podpętla abonencka – część lokalnej pętli abonenckiej łączącej zakończenie sieci z pośrednim punktem dystrybucji w stacjonarnej publicznej sieci telekomunikacyjnej, w szczególności z koncentratorem lub innym urządzeniem dostępu pośredniego do stacjonarnej publicznej sieci telekomunikacyjnej;	Definicja wprowadzona w związku z definicjami kolokacji, dostępu do lokalnej pętli abonenckiej i lokalnej pętli abonenckiej.
9.	Art. 2 pkt 24	24) multipleks – zespolony strumień danych cyfrowych, składający się z dwóch lub więcej strumieni utworzonych z danych wchodzących w skład treści programów radiofonicznych lub telewizyjnych oraz z danych dodatkowych, obejmujących w szczególności dane związane z systemem dostępu warunkowego lub usługami powiązanymi;	Pojęcie multipleksu zostało wprowadzone z uwagi na regulowanie w Pke obowiązków operatora multipleksu.
10.	Art. 2 pkt 25	25) nadawca – nadawcę w rozumieniu art. 4 pkt 5 ustawy z dnia 29 grudnia 1992 r. o radiofonii i telewizji (Dz. U. z 2020 r. poz. 805, z 2021 r. poz. 1676 oraz z 2022 r. poz. 857);	W związku z używaniem w ustawie pojęcia nadawcy należy odwołać się do definicji z ustawy o radiofonii i telewizji.

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

11.	Art. 2 pkt 26	26) nadużycie telekomunikacyjne – świadczenie usługi telekomunikacyjnej lub korzystanie z tej usługi lub urządzeń telekomunikacyjnych w sposób niezgodny z ich przeznaczeniem lub przepisami prawa, których celem lub skutkiem jest wyrządzenie szkody przedsiębiorcy telekomunikacyjnemu lub osiągnięcie nienależnych korzyści;	W związku z decyzją o wprowadzeniu przepisów, których celem jest zwalczanie nadużyć należy wprowadzić definicję nadużycia telekomunikacyjnego.
12.	Art. 2 pkt 27	27) numer alarmowy – numer ustalony w ustawie lub w planie numeracji krajowej dla publicznych sieci telekomunikacyjnych udostępniany służbom ustawowo powołanym do niesienia pomocy;	Definicja wprowadzona w związku z regulowaniem uprawnień abonentów w zakresie dostępu do numerów alarmowych.
13.	Art. 2 pkt 30	30) odbiornik radiofonii cyfrowej – urządzenie służące do odbioru cyfrowych transmisji radiofonicznych, zawierające co najmniej tuner obejmujący głowicę wysokiej częstotliwości i demodulator, a także demultiplekser i dekodery odbieranej usługi oraz antenę lub złącze antenowe;	Konieczność wprowadzenia definicji wynika z regulowania wymagań dla tych odbiorników.
14.	Art. 2 pkt 31	31) odbiornik sygnału telewizyjnego – urządzenie służące do odbioru cyfrowych transmisji telewizyjnych zawierające co najmniej tuner obejmujący głowicę wysokiej częstotliwości i demodulator, demultiplekser i dekodery odbieranej usługi oraz wyświetlacz obrazu albo niezawierające takiego wyświetlacza obrazu;	Konieczność wprowadzenia definicji wynika z regulowania wymagań dla tych odbiorników.
15.	Art. 2 pkt 32	32) operator multipleksu – podmiot, który: a) uzyskał rezerwację częstotliwości w służbie radiodifuzyjnej na rozpowszechnianie lub rozprowadzanie programów telewizyjnych lub radiofonicznych w sposób cyfrowy drogą rozsiewczą naziemną w multipleksie oraz b) prowadzi działalność telekomunikacyjną i posiada własną infrastrukturę telekomunikacyjną lub zawarł	Konieczność wprowadzenia tej definicji wynika z regulowania w Pke obowiązków operatora multipleksu.

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

		umowę o świadczenie usługi transmisji sygnału multipleksu z operatorem sieci nadawczej;	
16.	Art. 2 pkt 33	33) operator sieci nadawczej – przedsiębiorcę telekomunikacyjnego świadczącego usługi transmisji sygnałów radiodfuzyjnych drogą rozsiewczą naziemną;	Konieczność wprowadzenia tej definicji wynika z regulowania w Pke obowiązków operatora sieci nadawczej.
17.	Art. 2 pkt 34	34) połączenie – fizyczne lub logiczne połączenie telekomunikacyjnych urządzeń końcowych pozwalające na przesłanie komunikatów elektronicznych;	W związku z używaniem pojęcia w ustawie konieczne jest jego zdefiniowanie na potrzeby tego aktu prawnego. Połączenie oznacza fizyczne lub logiczne połączenie telekomunikacyjnych urządzeń końcowych pozwalające na przesłanie przekazów telekomunikacyjnych. Połączenie służy do przesyłania treści rozmów telefonicznych i innych informacji przekazywanych za pomocą sieci telekomunikacyjnych.
18.	Art. 2 pkt 41	41) przyłącze telekomunikacyjne: a) odcinek linii kablowej podziemnej, linii kablowej nadziemnej lub kanalizacji kablowej, zawarty między złączem rozgałęźnym a zakończeniem tych linii lub kanalizacji w obiekcie budowlanym, b) system bezprzewodowy łączący instalację wewnętrzną obiektu budowlanego z węzłem publicznej sieci telekomunikacyjnej – umożliwiający korzystanie w obiekcie budowlanym z publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych;	Konieczność tej definicji wynika instytucji umowy o realizację przyłącza telekomunikacyjnego, uregulowanej w art. 293 Pke.
19.	Art. 2 pkt 51	51) ruchoma publiczna sieć telekomunikacyjna – publiczną sieć telekomunikacyjną, w której zakończenia sieci nie mają stałej lokalizacji;	Konieczność zdefiniowania sieci ruchomej oraz sieci stacjonarnej wynika z odrębnych regulacji dla podmiotów świadczących usługi w tych sieciach.
20.	Art. 2 pkt 54	54) ruchoma sieć telekomunikacyjna – sieć telekomunikacyjną, w której zakończenia sieci nie mają stałej lokalizacji;	Konieczność zdefiniowania sieci ruchomej oraz sieci stacjonarnej wynika z odrębnych regulacji dla podmiotów świadczących usługi w tych sieciach.

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

21.	Art. 2 pkt 56	56) samochodowy odbiornik radiofoniczny – odbiornik radiofonii cyfrowej wbudowany do pojazdów kategorii M, o których mowa w pkt 1 załącznika nr 2 do ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 2022 r. poz. 988 i 1002);	W związku z regulowaniem w ustawie wymagań dla odbiorników samochodowych zasadnym jest ich zdefiniowanie.
22.	Art. 2 pkt 60	60) służba radiokomunikacyjna amatorska – służbę radiokomunikacyjną mającą na celu nawiązywanie wzajemnych łączności, badania techniczne oraz indywidualne szkolenie wykonywane w celach niezarobkowych przez uprawnione osoby wyłącznie dla potrzeb własnych;	Zadania poszczególnych służb radiokomunikacyjnych wynikają zasadniczo z Regulaminu Radiokomunikacyjnego, jednak służba radiokomunikacyjna amatorska ma charakter szczególny, w związku z czym ustawa Pke, tak samo jak Pt, przewiduje w tym zakresie dodatkowe odrębne regulacje. Definicja tej służby wynika z Regulaminu Radiokomunikacyjnego, a jej bardzo istotnym elementem jest wskazanie, że działalność radioamatorska nie może służyć celom zarobkowym.
23.	Art. 2 pkt 61	61) stacjonarna publiczna sieć telekomunikacyjna – publiczną sieć telekomunikacyjną, w której zakończenia sieci mają stałą lokalizację;	Konieczność zdefiniowania sieci ruchomej oraz sieci stacjonarnej wynika z odrębnych regulacji dla podmiotów świadczących usługi w tych sieciach.
24.	Art. 2 pkt 62	62) stacjonarna sieć telekomunikacyjna – sieć telekomunikacyjną, w której zakończenia sieci mają stałą lokalizację;	Konieczność zdefiniowania sieci ruchomej oraz sieci stacjonarnej wynika z odrębnych regulacji dla podmiotów świadczących usługi w tych sieciach.
25.	Art. 2 pkt 63	63) sygnał multipleksu – sygnał radiowy transmitowany z użyciem kanału lub bloku częstotliwościowego w służbie radiodyfuzyjnej przenoszący treści zawarte w multipleksie;	Konieczność wprowadzenia tej definicji wynika z regulowania w Pke warunków dostępu do multipleksu.
26.	Art. 2 pkt 65	65) sytuacja szczególnego zagrożenia – sytuację: a) wymagającą współpracy przedsiębiorców komunikacji elektronicznej z organami administracji publicznej i innymi podmiotami wykonującymi zadania w zakresie ratownictwa,	Konieczność zdefiniowania sytuacji szczególnego zagrożenia wynika z potrzeby wskazania w jakich sytuacjach wymagane jest podjęcie stosownych działań.

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

		<p>niesienia pomocy, zarządzania kryzysowego, utrzymania porządku publicznego oraz obronności i bezpieczeństwa państwa:</p> <ul style="list-style-type: none"> – w przypadku wystąpienia sytuacji kryzysowej, w rozumieniu ustawy z dnia 26 kwietnia 2007 r. o zarządzaniu kryzysowym (Dz. U. z 2022 r. poz. 261 i 583), – w czasie obowiązywania stanów nadzwyczajnych, – w warunkach zewnętrznego zagrożenia bezpieczeństwa państwa i w czasie wojny, <p>b) stanowiącą bezpośrednie zagrożenie dla bezpieczeństwa sieci i usług komunikacji elektronicznej.</p>	
27.	Art. 2 pkt 70	70) telekomunikacja – nadawanie, odbiór lub transmisję informacji, niezależnie od ich rodzaju, za pomocą przewodów, fal radiowych bądź optycznych lub innych środków wykorzystujących energię elektromagnetyczną;	Konieczność zdefiniowania pojęcia w związku z używaniem w ustawie.
28.	Art. 2 pkt 72	72) trwały nośnik – trwały nośnik w rozumieniu ustawy z dnia 30 maja 2014 r. o prawach konsumenta (Dz. U. z 2020 r. poz. 287 oraz z 2021 r. poz. 2105);	W związku z używaniem pojęcia w ustawie konieczne jest odwołanie do definicji z ustawy o prawach konsumenta.
29.	Art. 2 pkt 74	74) urządzenie telekomunikacyjne – urządzenie elektryczne lub elektroniczne przeznaczone do zapewniania telekomunikacji;	Konieczność zdefiniowania urządzenia telekomunikacyjnego wynika z regulowania w Pke zasad używania i udostępniania tych urządzeń.
30.	Art. 2 pkt 75	75) usługa fakultatywnego obciążania rachunku – usługę polegającą na pośredniczeniu przez dostawcę usług komunikacji elektronicznej w sprzedaży towarów lub świadczeniu usług lub pośredniczeniu w płatności za te towary lub usługi, której wartość jest uwzględniana na	Konieczność wprowadzenia definicji wynika z regulowania zasad świadczenia tego typu usług.

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

		rachunku za wykonane usługi komunikacji elektronicznej lub pokrywana ze środków z doładowań;	
31.	Art. 2 pkt 81	81) usługa z dodatkowym świadczeniem – publicznie dostępną usługę telekomunikacyjną wraz z innym świadczeniem, które może być realizowane przez podmiot inny niż dostawca usług telekomunikacyjnych;	Konieczność wprowadzenia definicji wyniku z regulowania zasad świadczenia tego typu usług.
32.	Art. 2 pkt 87	87) użytkownik rządowy wykonujące działalność w zakresie telekomunikacji lub używające urządzeń radiowych: a) komórki organizacyjne i jednostki organizacyjne podległe Ministrowi Obrony Narodowej lub przez niego nadzorowane, komórki organizacyjne i jednostki organizacyjne podległe ministrowi właściwemu do spraw administracji publicznej lub przez niego nadzorowane oraz organy i jednostki organizacyjne nadzorowane lub podległe ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych – dla własnych potrzeb, b) komórki organizacyjne i jednostki organizacyjne podległe ministrowi właściwemu do spraw administracji publicznej lub przez niego nadzorowane, organy i jednostki organizacyjne podległe ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych oraz jednostki organizacyjne Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego w odniesieniu do sieci telekomunikacyjnej eksploatowanej przez te organy i jednostki na potrzeby Kancelarii Prezydenta, Kancelarii Sejmu, Kancelarii Senatu i administracji rządowej, c) jednostki sił zbrojnych państw obcych oraz jednostki organizacyjne innych zagranicznych organów państwowych, przebywające czasowo na terytorium	Definicja uwzględnia katalog podmiotów dotychczas wskazywanych w art. 4 Pt. Art. 4 Pt wskazywał, że przepisu dotyczącego wymogu posiadania pozwolenia radiowego, nie stosuje się do wykonywania działalności telekomunikacyjnej oraz używania urządzeń radiowych w przypadku wymienionych w tym przepisie podmiotów publicznych, w zakresie określonej przepisem działalności. Zatem przepis określał pośrednio grupę użytkowników, którzy w określonych okolicznościach są traktowani odmiennie od pozostałych użytkowników widma radiowego. Katalog ten pozostaje aktualny i zawiera m.in. komórki organizacyjne i jednostki organizacyjne podległe Ministrowi Obrony Narodowej, ministrowi właściwemu do spraw administracji publicznej, ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych, jednostki organizacyjne ABW, CBA, AW.

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

		<p>Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie wiążących Rzeczpospolitą Polską umów międzynarodowych – na czas pobytu,</p> <p>d) jednostki organizacyjne Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu i Centralnego Biura Antykorupcyjnego – dla własnych potrzeb,</p> <p>e) jednostki organizacyjne podległe ministrowi właściwemu do spraw zagranicznych – dla własnych potrzeb,</p> <p>f) misje dyplomatyczne, urzędy konsularne, zagraniczne misje specjalne oraz przedstawicielstwa organizacji międzynarodowych, korzystające z przywilejów i immunitetów na podstawie ustaw, umów i zwyczajów międzynarodowych, mające swe siedziby na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej –w zakresie związanym z działalnością dyplomatyczną tych podmiotów,</p> <p>g) jednostki organizacyjne Służby Więziennej – dla własnych potrzeb,</p> <p>h) jednostki organizacyjne Krajowej Administracji Skarbowej – dla własnych potrzeb;</p>	
33.	Art. 2 pkt 90	90) zasoby orbitalne – pozycje na orbicie geostacjonarnej lub orbity satelitarne, które są lub mogą być wykorzystywane do umieszczenia sztucznych satelitów Ziemi przeznaczonych do zapewniania telekomunikacji.	Definicja wskazująca, że przez zasoby orbitalne należy rozumieć pozycje na orbicie geostacjonarnej lub orbity satelitarne, które są lub mogą być wykorzystywane do umieszczenia sztucznych satelitów Ziemi przeznaczonych do zapewniania telekomunikacji, jest tożsama z definicją zawartą w ustawie Pt (art. 2 pkt 53). Orbita geostacjonarna to orbita okołozemska, zapewniająca krążącemu po niej satelicie zachowanie stałej pozycji nad wybranym punktem równika Ziemi. Orbita geostacjonarna jest orbitą kołową i przebiega na

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

			wysokości 35 786 km nad równikiem (42 160 km od środka Ziemi). Orbita satelitarna to z kolei droga, po której porusza się sztuczny satelita. W powyższym zakresie obowiązują regulacje międzynarodowe.
34.	Art. 5 ust. 3	3. Działalność, o której mowa w art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych, niebędąca działalnością gospodarczą, prowadzona przez jednostkę samorządu terytorialnego na własną rzecz lub przez jednostkę samorządu terytorialnego w imieniu innych jednostek na podstawie zawartego porozumienia, a także formie wyodrębnionej, w szczególności w formie związku jednostek samorządu terytorialnego, stowarzyszenia jednostek samorządu terytorialnego, spółki kapitałowej lub spółdzielni z udziałem jednostki samorządu terytorialnego wymaga uzyskania wpisu do rejestru jednostek samorządu terytorialnego wykonujących działalność w zakresie telekomunikacji, zwanego dalej „rejestrem JST”.	W związku z prowadzeniem przez niektóre jednostki samorządu terytorialnego działalności w zakresie telekomunikacji, niebędącej gospodarczą działalnością telekomunikacyjną, konieczne jest wprowadzenie przepisów związanych z wpisem do odpowiedniego rejestru. W przypadku jednostek samorządu terytorialnego wykonujących działalność w zakresie telekomunikacji konieczne będzie złożenie wniosku o wpis do rejestru jednostek samorządu terytorialnego zwanego „rejestrem JST”. Jest to rejestr odrębny od rejestru przedsiębiorców telekomunikacyjnych z tego powodu ma osobno wyodrębnione przepisy bez odesłań jak w dotychczasowym art. 13a Pt. Należy przy tym podkreślić, że działalność telekomunikacyjna jednostek samorządowych może być, w zależności od jej charakteru (zakresu działalności), wpisana do rejestru JSR albo do rejestru przedsiębiorców telekomunikacyjnych, względnie do obydwu rejestrów.
35.	Art. 7	Art. 7. 1. Wpis do rejestru JST dokonywany jest na wniosek jednostki samorządu terytorialnego wykonującej działalność w zakresie telekomunikacji, zawierający następujące dane: 1) nazwę, siedzibę i adres wnioskodawcy; 2) numer identyfikacji podatkowej (NIP);	W związku z prowadzeniem przez niektóre jednostki samorządu terytorialnego działalności w zakresie telekomunikacji, niebędącej gospodarczą działalnością telekomunikacyjną, konieczne jest wprowadzenie przepisów związanych z wpisem do odpowiedniego rejestru.

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

	<p>3) identyfikator jednostki samorządu terytorialnego w krajowym rejestrze urzędowym podziału terytorialnego kraju „TERYT”;</p> <p>4) oznaczenie formy prawnej prowadzenia przez wnioskodawcę działalności w zakresie telekomunikacji;</p> <p>5) firmę lub nazwę podmiotu prowadzącego działalność w zakresie telekomunikacji, jeżeli ta działalność jest prowadzona w formie wyodrębnionej;</p> <p>6) opis działalności w zakresie telekomunikacji, której dotyczy wnioski;</p> <p>7) numer i datę podjęcia uchwały organu stanowiącego jednostki samorządu terytorialnego o rozpoczęciu działalności w zakresie telekomunikacji;</p> <p>8) imię, nazwisko, adres do korespondencji, adres poczty elektronicznej i numer telefonu osoby wyznaczonej do kontaktu z Prezesem UKE;</p> <p>9) obszar, na którym będzie wykonywana działalność w zakresie telekomunikacji;</p> <p>10) planowaną datę rozpoczęcia działalności w zakresie telekomunikacji.</p> <p>2. Wniosek o wpis do rejestru JST zawiera oświadczenie osoby uprawnionej do reprezentowania jednostki samorządu terytorialnego o następującej treści: „Świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia wynikającej z art. 233 § 6 Kodeksu karnego oświadczam, że:</p> <p>1) dane zawarte we wniosku są zgodne z prawdą;</p> <p>2) znane są mi warunki wykonywania działalności w zakresie telekomunikacji, której dotyczy wnioski, wynikające z ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych oraz ustawy z dnia r. – Prawo komunikacji elektronicznej i podmiot</p>	
--	--	--

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

		wnoszący je spełnia.”. Klauzula ta zastępuje pouczenie organu uprawnionego do odebrania oświadczenia o odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.	
36.	Art. 10	<p>Art. 10. Rejestr JST obejmuje następujące dane:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) kolejny numer wpisu, zwany dalej „numerem z rejestru JST”; 2) datę wpływu wniosku o wpis do rejestru JST oraz datę dokonania wpisu; 3) dane, o których mowa w art. 7 ust. 1; 4) datę wykreślenia wpisu z rejestru JST - w przypadku wykreślenia wpisu z rejestru JST. 	W związku z prowadzeniem przez niektóre jednostki samorządu terytorialnego działalności w zakresie telekomunikacji, niebędącej gospodarczą działalnością telekomunikacyjną, konieczne jest wprowadzenie przepisów związanych z wpisem do odpowiedniego rejestru.
37.	Art. 13	<p>Art. 13. 1. Prezes UKE wykreśla z rejestru PT przedsiębiorcę telekomunikacyjnego:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) na wniosek przedsiębiorcy telekomunikacyjnego; 2) w przypadku wydania decyzji o zakazie wykonywania działalności telekomunikacyjnej; 3) po uzyskaniu informacji z Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej albo Krajowego Rejestru Sądowego o wykreśleniu przedsiębiorcy telekomunikacyjnego z tych rejestrów; 4) po uzyskaniu informacji o wydaniu prawomocnego orzeczenia zakazującego przedsiębiorcy telekomunikacyjnemu prowadzenia działalności gospodarczej objętej wpisem; 5) w przypadku niewypełnienia przez przedsiębiorcę telekomunikacyjnego obowiązków informacyjnych, o których mowa w art. 20 ust. 1, za 2 kolejne lata; 6) po upływie terminu zakończenia działalności wskazanego we wniosku o wpis przez przedsiębiorcę z państwa członkowskiego albo innego państwa określonego w art. 5 ust. 2. 	Przepisy dotyczące rejestru dla zapewnienia ich funkcjonalności wymagają wprowadzenia regulacji, w tym dotyczących kwestii proceduralnych, niewynikających bezpośrednio z EKŁE.

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

		2. Wykreślenie przedsiębiorcy z rejestru PT z powodów, o których mowa w ust. 1 pkt 2 i 4–6, następuje w drodze decyzji.	
38.	Art. 14	Art. 14. Prezes UKE wykreśla podmiot z rejestru JST: 1) na wniosek tego podmiotu; 2) w przypadku zniesienia podmiotu.	W związku z prowadzeniem przez niektóre jednostki samorządu terytorialnego działalności w zakresie telekomunikacji, niebędącej gospodarczą działalnością telekomunikacyjną, konieczne jest wprowadzenie przepisów związanych z wpisem do odpowiedniego rejestru.
39.	Art. 15	Art. 15. 1. Jeżeli podmiot wpisany do rejestru PT albo rejestru JST zaprzestał wykonywania działalności objętej wpisem, jest obowiązany złożyć do Prezesa UKE wniosek o wykreślenie z rejestru PT albo rejestru JST w terminie 14 dni od dnia zaprzestania wykonywania tej działalności. 2. Wniosek o wykreślenie z rejestru zawiera numer z rejestru PT albo rejestru JST oraz datę zaprzestania wykonywania działalności objętej wpisem. 3. Prezes UKE na podstawie wniosku, o którym mowa w ust. 1, dokonuje wykreślenia wpisu w rejestrze PT albo rejestrze JST. 4. Wykreślenie wpisu z rejestru PT albo rejestru JST podmiotu do niego wpisanego nie oznacza usunięcia danych z rejestru PT albo rejestru JST. 5. W przypadku gdy podmiot wpisany do rejestru PT albo rejestru JST nie podjął wykonywania działalności objętej wpisem i nie zamierza wykonywać jej w przyszłości, przepisy ust. 1–4 stosuje się odpowiednio.	Przepisy dotyczące rejestru dla zapewnienia ich funkcjonalności wymagają wprowadzenia regulacji, w tym dotyczących kwestii proceduralnych, niewynikających bezpośrednio z EKŁE.
40.	Art. 16	Art. 16. 1. Przedsiębiorca telekomunikacyjny, który został wykreślony z rejestru PT na skutek wydania decyzji o zakazie wykonywania działalności telekomunikacyjnej,	Przepisy dotyczące rejestru dla zapewnienia ich funkcjonalności wymagają wprowadzenia regulacji, w tym dotyczących kwestii proceduralnych, niewynikających bezpośrednio z EKŁE.

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

		<p>może uzyskać ponowny wpis do rejestru PT nie wcześniej niż po upływie okresu, na jaki została wydana decyzja.</p> <p>2. Nie może uzyskać wpisu do rejestru PT wnioskodawca, który w okresie 3 lat poprzedzających złożenie wniosku wykonywał działalność telekomunikacyjną będącą działalnością gospodarczą wymagającą dokonania wpisu do rejestru PT bez uzyskania takiego wpisu. Nie dotyczy to sytuacji określonej w art. 8 ust. 3 lub art. 13 ust. 1 pkt 5.</p>	
41.	Art. 17	<p>Art. 17. 1. Wniosek, o którym mowa w art. 6, art. 7, art. 12 i art. 15, składa się w postaci elektronicznej z wykorzystaniem formularza elektronicznego udostępnionego na PUE UKE, i opatruje kwalifikowanym podpisem elektronicznym, podpisem zaufanym albo podpisem osobistym.</p> <p>2. Wniosek, o którym mowa w art. 6, art. 7, art. 12 i art. 15, uznaje się za złożony w terminie określonym jako data wysłania dokumentu w urzędowym poświadczeniu odbioru, które jest automatycznie tworzone i udostępniane przez PUE UKE wnioskodawcy.</p> <p>3. Prezes UKE informuje, na stronie podmiotowej BIP UKE, o adresie strony internetowej PUE UKE, na której udostępniono formularz elektroniczny, o którym mowa w ust. 1.</p> <p>4. Prezes UKE określi wzór wniosku, o którym mowa w ust. 1, w formie dokumentu elektronicznego w rozumieniu ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne (Dz. U. z 2021 r. poz. 2070).</p>	Przepisy dotyczące rejestru dla zapewnienia ich funkcjonalności wymagają wprowadzenia regulacji, w tym dotyczących kwestii proceduralnych, niewynikających bezpośrednio z EKŁE.
42.	Art. 26 ust. 2-8	2. Prezes UKE przekazuje na rachunek Funduszu stanowiące przychód tego Funduszu środki pobrane z tytułu opłat, o których mowa w art. 24 ust. 1 i art. 25 ust. 1, w wysokości określonej w art. 16a ust. 3 pkt 1 i 2 ustawy z	Konieczność uregulowania kwestii związanych z Funduszem Szerokopasmowym.

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

	<p>dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych, środki pobrane z tytułu opłaty, o której mowa w art. 24 ust. 21, w wysokości określonej w ust. 3 pkt 1, oraz środki, o których mowa w ust. 4 w terminie 30 dni od dnia ich pobrania.</p> <p>3. W przypadku pozwolenia radiowego, o którym mowa w art. 138 ust. 1, dotyczącego stacji bazowej, opłata, o której mowa w art. 24 ust. 21, stanowi w:</p> <ol style="list-style-type: none">1) 50% przychód Funduszu;2) 50% dochód gminy, na której terenie położona jest stacja bazowa, której dotyczy pozwolenie. <p>4. W pozostałych przypadkach, nieobjętych ust. 3, opłata, o której mowa w art. 24 ust. 21, stanowi przychód Funduszu.</p> <p>5. Prezes UKE przekazuje na rachunek gminy, o której mowa w ust. 3 pkt 2, środki pochodzące z opłat, o których mowa w art. 24 ust. 21, w terminie 30 dni od dnia ich pobrania.</p> <p>6. W budżecie państwa tworzy się rezerwę celową do wysokości odpowiadającej kwocie wpływów z opłaty, o której mowa w art. 23 ust. 1, za trzeci i czwarty kwartał roku poprzedniego oraz za pierwszy i drugi kwartał roku bieżącego na realizację przez ministra właściwego do spraw informatyzacji oraz przez Prezesa UKE zadań w zakresie telekomunikacji, o których mowa w art. 23 ust. 1, w tym na wynagrodzenia pracowników urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw informatyzacji oraz UKE realizujących te zadania.</p> <p>7. Rezerwa celowa, o której mowa w ust. 6, jest tworzona na wniosek ministra właściwego do spraw informatyzacji.</p> <p>8. Podziału rezerwy celowej, o której mowa w ust. 6, dokonuje się na wniosek dysponenta części budżetowej po uzyskaniu akceptacji ministra właściwego do spraw</p>	
--	---	--

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

		informatyzacji. Przepis art. 154 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2021 r. poz. 305, z późn. zm. ¹⁾) stosuje się odpowiednio.	
43.	Art. 29	Art. 29. Podmiot, który złożył wniosek o rezerwację częstotliwości lub zasobów orbitalnych wymagający poniesienia kosztów związanych z rejestracją w Międzynarodowym Związku Telekomunikacyjnym (ITU) sieci wykorzystującej częstotliwości lub zasoby orbitalne objęte wnioskiem ponosi koszty tej procedury w terminie 6 miesięcy od dnia wystawienia faktury przez Międzynarodowy Związek Telekomunikacyjny (ITU).	Przepis ma na celu uregulowanie sytuacji, kiedy przydzielenie rezerwacji częstotliwości lub zasobów orbitalnych wiąże się z dodatkowymi kosztami administracyjnymi związanymi z rejestracją w ITU. W takiej sytuacji obowiązany do poniesienia tych kosztów będzie podmiot, który złożył wniosek o rezerwację częstotliwości lub zasobów orbitalnych – czyli podmiot, który uzyska prawo do dysponowania cennymi zasobami dla własnych potrzeb.
44.	Art. 39	Art. 39. 1. Przedsiębiorca telekomunikacyjny, z wyjątkiem przypadków, o których mowa w przepisach wydanych na podstawie ust. 9, jest obowiązany posiadać aktualny i uzgodniony oraz wprowadzony do stosowania plan działań w sytuacji szczególnego zagrożenia, zwany dalej „planem”, obejmujący w szczególności: 1) współpracę z innymi przedsiębiorcami telekomunikacyjnymi, w tym z zagranicznymi przedsiębiorcami telekomunikacyjnymi; 2) współpracę z podmiotami: a) wykonującymi zadania w zakresie ratownictwa oraz niesienia pomocy ludności, b) wykonującymi zadania na rzecz obronności, cyberbezpieczeństwa, bezpieczeństwa państwa oraz bezpieczeństwa i porządku publicznego,	Przepisy niezbędne do sporządzenia przez przedsiębiorcę telekomunikacyjnego planu działania w sytuacji szczególnego zagrożenia.

¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. poz. 1236, 1535, 1773, 1927, 1981, 2054 i 2270 oraz z 2022 r. poz. 583, 655 i 1079.

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

	<p>c) właściwymi w sprawach zarządzania kryzysowego</p> <p>– wskazanymi przez organy określone w przepisach wydanych na podstawie ust. 9, zwane dalej „organami uzgadniającymi plan”;</p> <p>3) środki techniczne i organizacyjne zapewniające poufność, integralność, dostępność i autentyczność przetwarzanych danych, a także poziom bezpieczeństwa adekwatny do poziomu zidentyfikowanego ryzyka, minimalizujące w szczególności wpływ, jaki na sieci telekomunikacyjne, usługi komunikacji elektronicznej lub podmioty korzystające z tych sieci lub usług może mieć wystąpienie sytuacji szczególnego zagrożenia z uwzględnieniem aktualnego stanu wiedzy technicznej oraz kosztów wprowadzenia tych środków;</p> <p>4) utrzymanie ciągłości dostarczania publicznych sieci telekomunikacyjnych lub świadczenia publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych;</p> <p>5) odtwarzanie dostarczania publicznych sieci telekomunikacyjnych lub przywrócenie świadczenia publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych, z uwzględnieniem pierwszeństwa dla podmiotów, o których mowa w pkt 2, będących abonentami tego przedsiębiorcy telekomunikacyjnego, w przypadku utraty ciągłości dostarczania tych sieci lub usług;</p> <p>6) techniczne i organizacyjne przygotowanie do realizacji obowiązków, o których mowa w art. 40 ust. 1 pkt 3;</p>	
--	--	--

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

	<p>7) sposób udostępniania urządzeń telekomunikacyjnych, o którym mowa w art. 41 ust. 1, przez przedsiębiorców telekomunikacyjnych;</p> <p>8) ewidencję i gromadzenie rezerw przeznaczonych na utrzymanie ciągłości świadczenia publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych i ich odtworzenia w sytuacji szczególnego zagrożenia oraz współpracę z dostawcami sprzętu oraz usług serwisowych i naprawczych.</p> <p>2. Przedsiębiorca telekomunikacyjny sporządza plan w terminie 12 miesięcy od dnia powstania obowiązku jego sporządzenia.</p> <p>3. Przedsiębiorca telekomunikacyjny sporządza projekt planu na podstawie danych, określonych w przepisach wydanych na podstawie ust. 9, udostępnionych przez organy uzgadniające plan, obejmujących w szczególności kwestie bezpieczeństwa środowiskowego, a także potrzeby w zakresie świadczenia, utrzymania i odtwarzania usług telekomunikacyjnych oraz dostępu telekomunikacyjnego. Organy uzgadniające plan mogą wskazać inne organy administracji rządowej właściwe do udostępnienia tych danych, w terminie 7 dni od otrzymania wystąpienia. Dane są udostępniane w terminie 14 dni od dnia otrzymania wystąpienia przedsiębiorcy o udostępnienie danych.</p> <p>4. Przedsiębiorca telekomunikacyjny sporządzający plan dokonuje uzgodnienia projektu planu z organami uzgadniającymi plan. Organy te uzgadniają projekt planu i przesyłają potwierdzenie jego uzgodnienia w terminie 30 dni od dnia otrzymania projektu planu albo odmawiają uzgodnienia projektu planu, wskazując jednocześnie</p>	
--	---	--

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

	<p>przyczynę braku uzgodnienia oraz wyznaczając termin jego uzupełnienia i ponownego przesłania do uzgodnienia nie krótszy niż 14 dni. Niezajęcie stanowiska przez organ uzgadniający plan w terminie 30 dni od dnia otrzymania projektu planu jest równoznaczne z uzgodnieniem projektu planu.</p> <p>5. Przedsiębiorca telekomunikacyjny przekazuje Prezesowi UKE projekt planu uzgodniony z organami uzgadniającymi plan. Prezes UKE dokonuje sprawdzenia kompletności planu, a w przypadku stwierdzenia braku kompletności planu określa zakres i termin jego uzupełnienia nie krótszy niż 14 dni.</p> <p>6. Plan zachowuje ważność przez 3 lata od daty jego wprowadzenia do stosowania przez przedsiębiorcę.</p> <p>7. Plan podlega aktualizacji:</p> <ol style="list-style-type: none">1) przed upływem terminu, o którym mowa w ust. 6;2) w przypadku wystąpienia okoliczności wpływających na jego zawartość, określonych w przepisach wydanych na podstawie ust. 9;3) na wniosek organu uzgadniającego plan lub wskazany przez ten organ inny organ administracji rządowej, w przypadku zmiany danych, o których mowa w ust. 3. <p>8. W przypadku wystąpienia sytuacji szczególnego zagrożenia lub po uzyskaniu informacji o jej wystąpieniu od podmiotów, o których mowa w ust. 1 pkt 2, przedsiębiorca telekomunikacyjny podejmuje niezwłocznie działania określone w planie.</p> <p>9. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia:</p>	
--	--	--

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

		<ol style="list-style-type: none"> 1) szczegółową zawartość planu oraz tryb jego sporządzania, 2) zakres danych udostępnianych przedsiębiorcy telekomunikacyjnemu przez organy uzgadniające plan lub przez organy administracji rządowej właściwe do ich udostępnienia, 3) tryb uzgadniania planu, jego uzupełnienia w przypadku braku kompletności oraz wprowadzenia do stosowania przez przedsiębiorcę telekomunikacyjnego, 4) szczegółowe okoliczności aktualizacji planu oraz jej tryb, 5) organy uzgadniające plan oraz zakres tych uzgodnień, 6) sposób i zakres przekazywania planu organom uzgadniającym plan, 7) rodzaje działalności telekomunikacyjnej lub rodzaje przedsiębiorców telekomunikacyjnych niepodlegających obowiązkowi sporządzania planu <ul style="list-style-type: none"> – mając na uwadze zakres i rodzaj wykonywanej działalności telekomunikacyjnej, wielkość przedsiębiorcy telekomunikacyjnego i jego znaczenie dla obronności, cyberbezpieczeństwa, bezpieczeństwa państwa oraz bezpieczeństwa i porządku publicznego a także potrzebę zapewnienia prawidłowych, kompletnych i aktualnych informacji. 	
45.	Art. 40	<p>Art. 40. 1. Prezes UKE w sytuacji szczególnego zagrożenia może, w drodze decyzji, nałożyć na przedsiębiorcę telekomunikacyjnego obowiązki dotyczące:</p>	Regulacje nadają Prezesowi uprawnienie do nałożenia w sytuacji szczególnego zagrożenia, na przedsiębiorcę telekomunikacyjnego obowiązku utrzymania świadczenia usług lub dostarczania sieci,

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

	<p>1) utrzymania ciągłości dostarczania publicznych sieci telekomunikacyjnych lub świadczenia publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych;</p> <p>2) odtwarzania dostarczania publicznych sieci telekomunikacyjnych lub przywrócenia świadczenia publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych, z uwzględnieniem pierwszeństwa dla:</p> <p>a) podmiotów wykonujących zadania w zakresie ratownictwa, niesienia pomocy ludności, a także zadania na rzecz obronności, cyberbezpieczeństwa, bezpieczeństwa państwa oraz bezpieczeństwa i porządku publicznego oraz podmiotów właściwych w sprawach zarządzania kryzysowego,</p> <p>b) operatorów usług kluczowych, o których mowa w ustawie z dnia 5 lipca 2018 r o krajowym systemie cyberbezpieczeństwa (Dz. U. z 2020 r. poz. 1369, z 2021 r. poz. 2333 i 2445 oraz z 2022 r. poz. 655),</p> <p>c) operatorów infrastruktury krytycznej, o których mowa w ustawie z dnia 26 kwietnia 2007 r. o zarządzaniu kryzysowym</p> <p>– w przypadku utraty ciągłości dostarczania tych sieci lub usług;</p> <p>3) ograniczenia zakresu lub obszaru:</p> <p>a) eksploatacji publicznych sieci telekomunikacyjnych i urządzeń telekomunikacyjnych,</p> <p>b) świadczenia niektórych publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych,</p> <p>c) używania urządzeń radiowych</p>	<p>lub ich odtwarzania, jak również uprawnienie do wprowadzenia ograniczeń w tym zakresie.</p> <p><u>Przewidziano również możliwość czasowego ograniczenia zakresu lub obszaru wykorzystania zasobów częstotliwości radiowych w przypadku ogłoszenia stanu nadzwyczajnego. Ograniczenie wykorzystania częstotliwości przez przedsiębiorcę telekomunikacyjnego mogłoby nastąpić w drodze decyzji.</u></p>
--	--	--

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

		<p>– kierując się rozmiarem zagrożenia i potrzebą ograniczenia jego skutków, uwzględniając zasady minimalizowania negatywnych skutków nałożonych obowiązków dla ciągłości lub ograniczenia świadczenia publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych i dla działalności gospodarczej przedsiębiorcy telekomunikacyjnego.</p> <p>2. Prezes UKE w przypadku ogłoszenia jednego ze stopni alarmowych CRP, o których mowa w art. 15 ust. 2 ustawy z dnia 10 czerwca 2016 r. o działaniach antyterrorystycznych (Dz. U. z 2021 r. poz. 2234 oraz z 2022 r. poz. 583 i 655), może, w drodze decyzji, nałożyć na przedsiębiorcę telekomunikacyjnego obowiązki, o których mowa w ust. 1 pkt 3, kierując się wytyczną, o której mowa w ust. 1.</p> <p>3. Prezes UKE w przypadku wystąpienia trwałych lub cyklicznych zakłóceń urządzenia radiowego wykorzystywanego bezpośrednio na rzecz obronności, bezpieczeństwa państwa oraz bezpieczeństwa i porządku publicznego może, w drodze decyzji, nałożyć na przedsiębiorcę telekomunikacyjnego obowiązek, o których mowa w ust. 1 pkt 3 lit. c, kierując się wytyczną, o której mowa w ust. 1.</p> <p>4. Prezes UKE, wydaje decyzję, o której mowa w ust. 1–3, z urzędu lub na uzasadniony wniosek Ministra Obrony Narodowej, Komendanta Głównego Policji, Komendanta Centralnego Biura Śledczego Policji, Komendanta Centralnego Biura Zwalczania Cyberprzestępczości, komendanta wojewódzkiego Policji, Komendanta Głównego Straży Granicznej, komendanta Oddziału Straży Granicznej, Komendanta Głównego Żandarmerii</p>	
--	--	---	--

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

		<p>Wojskowej, Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Szefa Służby Kontrwywiadu Wojskowego lub Komendanta Służby Ochrony Państwa. Prezes UKE może ogłosić przedsiębiorcy telekomunikacyjnemu decyzję ustnie, bez uzasadnienia, w całości lub części, jeżeli wymagają tego względy bezpieczeństwa państwa. Decyzja ogłoszona ustnie doręczana jest temu przedsiębiorcy telekomunikacyjnemu na piśmie w terminie 14 dni od dnia jej ogłoszenia.</p> <p>5. Prezes UKE może, w przypadku wprowadzenia stanu nadzwyczajnego, podwyższenia stanu gotowości obronnej państwa w razie zewnętrznego zagrożenia bezpieczeństwa państwa albo wydania postanowienia o dniu, w którym rozpoczyna się czas wojny, albo wystąpienia przez właściwy organ z wnioskiem o wprowadzenie stanu nadzwyczajnego, podwyższenia stanu gotowości obronnej państwa w razie zewnętrznego zagrożenia bezpieczeństwa państwa albo wydanie tego postanowienia, w drodze decyzji, na uzasadniony wniosek podmiotu, o którym mowa w ust. 4, na czas określony nałożyć na przedsiębiorcę telekomunikacyjnego obowiązek ograniczenia zakresu lub obszaru wykorzystania zasobów częstotliwości radiowych, kierując się wytyczną, o której mowa w ust. 1, oraz minimalizacją skutków związanych z roszczeniem o odszkodowanie, o którym mowa w ust. 9.</p> <p>6. Decyzję, o której mowa w ust. 5, Prezes UKE wydaje na czas określony, nie dłuższy niż czas trwania sytuacji, o których mowa w ust. 5.</p> <p>7. W przypadku wprowadzenia ograniczenia, o którym mowa w ust. 5, przedsiębiorca telekomunikacyjny nie uiszcza opłaty za prawo dysponowania częstotliwością, o</p>	
--	--	---	--

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

		<p>której mowa w art. 24 ust. 1, za okres wprowadzenia ograniczenia.</p> <p>8. Prezes UKE może, na uzasadniony wniosek podmiotu, o którym mowa w ust. 4, zezwolić temu podmiotowi na wykorzystywanie przez czas określony, nie dłuższy niż czas, na który wydana została decyzja, o której mowa w ust. 5, zasobów częstotliwości radiowych, o których mowa w ust. 5.</p> <p>9. Do roszczenia o odszkodowanie z tytułu strat poniesionych przez przedsiębiorcę telekomunikacyjnego wskutek wydania decyzji, o której mowa w ust. 5, stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 22 listopada 2002 r. o wyrównywaniu strat majątkowych wynikających z ograniczenia w czasie stanu nadzwyczajnego wolności i praw człowieka i obywatela (Dz. U. poz. 1955).</p> <p>10. Decyzjom, o których mowa w ust. 1–3 oraz 5, nadaje się rygor natychmiastowej wykonalności.</p>	
46.	Art. 41	<p>Art. 41. 1. Przedsiębiorca telekomunikacyjny w sytuacji szczególnego zagrożenia jest obowiązany do nieodpłatnego udostępniania urządzeń telekomunikacyjnych niezbędnych do przeprowadzenia akcji ratowniczej innemu przedsiębiorcy telekomunikacyjnemu lub podmiotowi, o którym mowa w art. 39 ust. 1 pkt 2, biorąc pod uwagę konieczność utrzymania ciągłości wykonywania działalności telekomunikacyjnej przez tego przedsiębiorcę.</p> <p>2. Obowiązek, o którym mowa w ust. 1, nie dotyczy urządzeń telekomunikacyjnych:</p> <p>1) przewidzianych przez przedsiębiorcę telekomunikacyjnego sporządzającego plan, o którym mowa w art. 39 ust. 1, do realizacji działań, o których mowa w art. 39 ust. 1 pkt 4 i 5;</p>	<p>Przepisy umożliwiają, w sytuacji szczególnego zagrożenia:</p> <p>1) udostępnianie przez przedsiębiorców telekomunikacyjnych określonym podmiotom lub innym przedsiębiorcom urządzeń telekomunikacyjnych,</p> <p>2) wsparcie przez podmioty niebędące przedsiębiorcami telekomunikacyjnymi poprzez udostępnienie podmiotom biorącym udział w akcjach ratowniczych urządzeń radiowych.</p>

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

	<p>2) wykorzystanych dla zapewnienia telekomunikacji na potrzeby obronności, bezpieczeństwa państwa oraz bezpieczeństwa i porządku publicznego.</p> <p>3. Podmioty niebędące przedsiębiorcami telekomunikacyjnymi używające radiowych urządzeń nadawczych lub nadawczo-odbiorczych stosowanych w służbach radiokomunikacyjnych są obowiązane, w sytuacji szczególnego zagrożenia do nieodpłatnego udostępniania urządzeń telekomunikacyjnych niezbędnych do przeprowadzenia akcji ratowniczej podmiotom koordynującym działania ratownicze, podmiotom właściwym w sprawach zarządzania kryzysowego, służbom ustawowo powołanym do niesienia pomocy, a także innym podmiotom realizującym zadania na rzecz obronności, bezpieczeństwa państwa oraz bezpieczeństwa i porządku publicznego.</p> <p>4. Przepis ust. 3 stosuje się podczas przeprowadzania akcji ratowniczej o zasięgu międzynarodowym, co najmniej w zakresie ustalonym w wiążących Rzeczpospolitą Polską umowach międzynarodowych.</p> <p>5. Urządzenia telekomunikacyjne, o których mowa w ust. 1, oraz radiowe urządzenia nadawcze lub nadawczo-odbiorcze, o których mowa w ust. 3, udostępnia się na podstawie pisemnego żądania innego przedsiębiorcy telekomunikacyjnego, o którym mowa w ust. 1, podmiotu, o którym mowa w art. 39 ust. 1 pkt 2, lub podmiotu, o którym mowa w ust. 3. W sprawach niecierpiących zwłoki, w przypadku, o którym mowa w ust. 3, gdy wydanie żądania na piśmie nie jest możliwe, urządzenie to udostępnia się na podstawie ustnego żądania przedstawiciela tego podmiotu.</p> <p>6. Zwrot urządzenia telekomunikacyjnego, o którym mowa w ust. 1, oraz radiowego urządzenia nadawczego lub</p>	
--	--	--

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

	<p>nadawczo-odbiorczego, o którym mowa w ust. 3, następuje po ustaniu przyczyny udostępnienia, w terminie i miejscu określonych przez przedsiębiorcę telekomunikacyjnego lub podmiot niebędący przedsiębiorcą telekomunikacyjnym, odpowiednio z innym przedsiębiorcą telekomunikacyjnym, o którym mowa w ust. 1, podmiotem, o którym mowa w art. 39 ust. 1 pkt 2, lub podmiotem, o którym mowa w ust. 3. Z czynności zwrotu sporządza się protokół.</p> <p>7. Jeżeli ze względu na utratę albo zniszczenie urządzenia telekomunikacyjnego, o którym mowa w ust. 1, lub radiowego urządzenia nadawczego lub nadawczo-odbiorczego, o którym mowa w ust. 3, niemożliwy jest jego zwrot, inny przedsiębiorca telekomunikacyjny, o którym mowa w ust. 1, podmiot, o którym mowa w art. 39 ust. 1 pkt 2, lub podmiot, o którym mowa w ust. 3, niezwłocznie zawiadamia o tym fakcie odpowiednio przedsiębiorcę telekomunikacyjnego lub podmiot niebędący przedsiębiorcą telekomunikacyjnym i sporządza protokół utraty albo zniszczenia urządzenia.</p> <p>8. Do roszczeń o odszkodowanie z tytułu:</p> <p>1) utraty albo zniszczenia urządzenia telekomunikacyjnego udostępnionego podmiotowi, o którym mowa w ust. 1, oraz radiowego urządzenia nadawczego lub nadawczo-odbiorczego udostępnionego podmiotom, o których mowa w ust. 3, stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 22 listopada 2002 r. o wyrównywaniu strat majątkowych wynikających z ograniczenia w czasie stanu nadzwyczajnego wolności i praw człowieka i obywatela;</p> <p>2) utraty albo zniszczenia urządzenia telekomunikacyjnego udostępnionego innemu</p>	
--	--	--

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

		<p>przedsiębiorcy telekomunikacyjnemu o którym mowa w ust. 1, stosuje się przepisy Kodeksu cywilnego.</p> <p>9. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, tryb nieodpłatnego udostępniania urządzeń telekomunikacyjnych, o których mowa w ust. 1, oraz radiowych urządzeń nadawczych lub nadawczo-odbiorczych, o których mowa w ust. 3, odpowiednio przez przedsiębiorców telekomunikacyjnych oraz podmioty niebędące przedsiębiorcami telekomunikacyjnymi, a także tryb i sposób ich zwrotu, mając na uwadze konieczność zachowania zasady minimalizowania negatywnych skutków udostępniania tych urządzeń oraz brak możliwości ich zwrotu ze względu na utratę lub zniszczenie.</p>	
47.	Art. 42	<p>Art. 42. W przypadkach i na zasadach określonych w przepisach odrębnych Minister Obrony Narodowej, Komendant Główny Policji, Komendant Centralnego Biura Śledczego Policji, Komendant Centralnego Biura Zwalczania Cyberprzestępczości, komendant wojewódzki Policji, Komendant Główny Straży Granicznej, komendant Oddziału Straży Granicznej, Komendant Główny Żandarmerii Wojskowej, komendant Oddziału Żandarmerii Wojskowej, Szef Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Szef Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Komendant Służby Ochrony Państwa oraz Szef Krajowej Administracji Skarbowej mogą zarządzić o zastosowaniu urządzeń uniemożliwiających telekomunikację na określonym obszarze.</p>	<p>Przepis informujący, że w przypadkach i na zasadach określonych w przepisach odrębnych określone organy mogą wykorzystywać urządzenia uniemożliwiające telekomunikację (zagłuszające). Uprawnienia tych organów uregulowane są w ustawach kompetencyjnych.</p>
48.	Art. 43-52	<p>Art. 43. 1. Przedsiębiorca komunikacji elektronicznej, z wyjątkiem przypadków, o których mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 46 ust. 1, jest obowiązany do:</p> <p>1) zapewnienia warunków technicznych i organizacyjnych dostępu i utrwalania, zwanych dalej</p>	<p>Pakiet przepisów regulujących obowiązki przedsiębiorców telekomunikacyjnych zapewniające wykonywanie przez uprawnione podmioty zadań związanych z bezpieczeństwem państwa, w tym tzw. przechwytywanie danych (lawful interception) np. w</p>

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

	<p>„warunkami dostępu i utrwalania”, umożliwiających jednoczesne i wzajemnie niezależne:</p> <p>a) uzyskiwanie przez Policję, Biuro Nadzoru Wewnętrznego, Straż Graniczną, Służbę Ochrony Państwa, Agencję Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Służbę Kontrwywiadu Wojskowego, Żandarmerię Wojskową, Centralne Biuro Antykorupcyjne i Krajową Administrację Skarbową, zwane dalej „uprawnionymi podmiotami”, w sposób określony w ust. 7, dostępu do informacji przesyłanych lub powstałych w ramach świadczonej publicznie dostępnej usługi komunikacji elektronicznej:</p> <ul style="list-style-type: none">– komunikatów elektronicznych przesyłanych w ramach świadczonej publicznie dostępnej usługi telekomunikacyjnej, nadawanych lub odbieranych przez użytkownika końcowego lub telekomunikacyjne urządzenie końcowe,– danych abonentów związanych z komunikatami elektronicznymi przesyłanymi w ramach świadczonej publicznie dostępnej usługi telekomunikacyjnej, obejmujących:<ul style="list-style-type: none">– dane, o których mowa w art. 291 ust. 1,– przydzielony numer, o ile został przydzielony, a w przypadku przyłączenia do stacjonarnej sieci telekomunikacyjnej także adres zakończenia sieci,– adres korespondencyjny oraz adres wskazany na potrzeby komunikacji elektronicznej, o ile zostały przez abonenta podane,– danych, o których mowa w art. 381 ust. 1 pkt 1 i 3–5, związanych z komunikatami elektronicznymi	<p>trakcie kontroli operacyjnej, oraz obejmujące tzw. retencję danych (data retention).</p>
--	--	---

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

	<p>przesyłanymi w ramach świadczonej publicznie dostępnej usługi telekomunikacyjnej,</p> <ul style="list-style-type: none">– danych lokalizacyjnych, o których mowa w art. 381 ust. 1 pkt 3, powstających lub transmitowanych w publicznej sieci telekomunikacyjnej innego przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej w ramach roamingu krajowego, powstałych w związku ze świadczoną publicznie dostępną usługą komunikacji elektronicznej,– danych o lokalizacji, o których mowa w art. 381 ust. 1 pkt 4, w sposób zapewniający bieżącą i aktualną lokalizację urządzenia na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, bez względu na technologię świadczonej usługi, powstałych w związku ze świadczoną publicznie dostępną usługą komunikacji elektronicznej, <p>b) uzyskiwanie przez uprawnione podmioty danych, o których mowa w art. 384 i art. 385 ust. 2, związanych ze świadczoną publicznie dostępną usługą komunikacji elektronicznej, wraz z towarzyszącymi jej powiązаныmi usługami,</p> <p>c) utrwalanie przez uprawnione podmioty komunikatów elektronicznych i danych, o których mowa w lit. a i b;</p> <p>2) zapewnienia warunków technicznych do utrwalania i udostępniania, na własny koszt, na rzecz sądu i prokuratora, przez podmiot wskazany w postanowieniu sądu lub prokuratora, komunikatów elektronicznych i danych, o których mowa w pkt 1 lit. a i b.</p> <p>2. Obowiązkowi, o którym mowa w ust. 1, nie podlegają przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej, którzy nie przesyłają komunikatów elektronicznych lub danych, o</p>	
--	---	--

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

	<p>których mowa w ust. 1 pkt 1 lit. a drugie tiret oraz art. 381 ust. 1 pkt 1 i 3–5, związanych z tymi komunikatami.</p> <p>3. Przedsiębiorca komunikacji elektronicznej zapewnia, na własny koszt, warunki dostępu i utrwalania w zakresie wszystkich świadczonych publicznie dostępnych usług komunikacji elektronicznej, począwszy od dnia rozpoczęcia działalności telekomunikacyjnej, a w przypadku rozpoczęcia świadczenia nowej publicznie dostępnej usługi komunikacji elektronicznej - od dnia jej uruchomienia.</p> <p>4. Uprawniony podmiot wspólnie z przedsiębiorcą komunikacji elektronicznej, w terminie 24 godzin od momentu zgłoszenia przez uprawniony podmiot zapotrzebowania na piśmie w postaci papierowej lub elektronicznej, z uwzględnieniem możliwości technicznych i finansowych przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej oraz wymogów określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 46 ust. 1, określają sposób realizacji przez przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej warunków dostępu i utrwalania, o których mowa w ust. 1 pkt 1 lit. a i b.</p> <p>5. Warunki dostępu i utrwalania mogą być zapewniane za pomocą interfejsów zlokalizowanych w miejscach obejmowanych przez sieć przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej, na zasadach określonych i uzgodnionych w umowach zawartych przez uprawnione podmioty z przedsiębiorcą komunikacji elektronicznej.</p> <p>6. Umowa, o której mowa w ust. 5, określa co najmniej współudział stron w kosztach zastosowania interfejsów oraz procedurę współpracy w przypadku awarii powodującej brak możliwości zapewnienia warunków dostępu i utrwalania za pomocą interfejsu, o którym mowa w ust. 5.</p>	
--	---	--

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

	<p>7. W przypadku braku uzgodnień w zakresie lokalizacji interfejsu uprawnione podmioty wskazują miejsce lokalizacji pozostające w obrębie publicznej sieci telekomunikacyjnej przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej, umożliwiające techniczną realizację interfejsu, niezbędną ochronę tego miejsca wynikającą z przepisów odrębnych oraz minimalizację nakładów ponoszonych przez przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej i uprawnione podmioty.</p> <p>8. Z wyjątkiem ust. 9 zapewnienie warunków dostępu i utrwalania umożliwia uprawnionym podmiotom dostęp do komunikatów elektronicznych powstałych w związku ze świadczoną publicznie dostępną usługą komunikacji elektronicznej i do danych bez udziału pracowników przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej.</p> <p>9. Za zgodą uprawnionego podmiotu warunki dostępu i utrwalania mogą być zapewnione przy niezbędnym współudziale upoważnionych pracowników przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej gwarantujących prawidłową realizację czynności w zakresie określonym przez uprawniony podmiot.</p> <p>10. Przedsiębiorca komunikacji elektronicznej będący mikroprzedsiębiorcą albo małym przedsiębiorcą w rozumieniu ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2021 r. poz. 162 i 2105 oraz z 2022 r. poz. 24) realizuje obowiązek zapewnienia warunków dostępu i utrwalania proporcjonalnie do skali prowadzonej działalności, osiągniętych przychodów oraz możliwości technicznych, w szczególności z możliwością wykorzystania urządzeń uprawnionego podmiotu lub w sposób, o którym mowa w art. 50 ust. 1.</p>	
--	--	--

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

		<p>Art. 44. 1. Prezes UKE, na wniosek przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej uzasadniony obiektywnymi i niezależnymi od tego przedsiębiorcy technicznymi lub organizacyjnymi przyczynami uniemożliwiającymi dalsze wykonywanie obowiązku zapewnienia warunków dostępu i utrwalania, po uzyskaniu opinii uprawnionych podmiotów, może w całości lub w części, w drodze decyzji, obowiązek ten zawiesić na okres nie dłuższy niż 6 miesięcy.</p> <p>2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, składa się w terminie nie dłuższym niż 14 dni od dnia wystąpienia przyczyny uniemożliwiającej dalsze wykonywanie obowiązku zapewnienia warunków dostępu i utrwalania, o której mowa w ust. 1. Do wniosku dołącza się harmonogram osiągnięcia przez przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej pełnej zdolności do wykonywania obowiązku.</p> <p>3. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej rozpoczynającego działalność telekomunikacyjną lub rozpoczynającego świadczenie nowej publicznie dostępnej usługi komunikacji elektronicznej.</p> <p>4. Złożenie wniosku lub zawieszenie obowiązku zapewnienia warunków dostępu i utrwalania nie zwalnia przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej z obowiązku zapewnienia warunków dostępu i utrwalania, w zakresie posiadanych możliwości technicznych, organizacyjnych i finansowych.</p>	
--	--	---	--

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

	<p>Art. 45. Przedsiębiorca komunikacji elektronicznej jest obowiązany, na własny koszt, do:</p> <ol style="list-style-type: none">1) przygotowania technicznych i organizacyjnych warunków udostępniania przetwarzanych przez siebie danych, o których mowa w art. 43 ust. 1 pkt 1 lit. a tiret drugie, art. 381 ust. 1 pkt 1 i 3–5 oraz art. 384 i art. 385 ust. 2,2) udostępniania uprawnionym podmiotom, a także sądowi i prokuratorowi, przetwarzanych przez siebie danych, o których mowa w art. 43 ust. 1 pkt 1 lit. a tiret drugie, art. 381 ust. 1 pkt 1 i 3–5 oraz art. 384 i art. 385 ust. 2 <p>– związanych ze świadczoną publicznie dostępną usługą komunikacji elektronicznej wraz z towarzyszącymi jej powiązаныmi usługami, na zasadach i przy zachowaniu procedur określonych w przepisach odrębnych.</p> <p>2. Udostępnianie przez przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej danych o lokalizacji urządzenia końcowego, o których mowa w art. 381 ust. 1 pkt 4, odbywa się w sposób zapewniający bieżącą i aktualną lokalizację urządzenia na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, bez względu na technologię świadczonej usługi.</p> <p>3. W przypadku telekomunikacyjnego urządzenia końcowego znajdującego się poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej, udostępnianie danych, o których mowa w art. 381 ust. 1 pkt 4, polega na przekazaniu przez przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej wszelkich danych otrzymywanych od podmiotu zagranicznego, w</p>	
--	---	--

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

	<p>szczegółności bieżącego identyfikatora kraju oraz bieżącego identyfikatora sieci.</p> <p>4. Do udostępniania danych o lokalizacji urządzenia końcowego, o których mowa w art. 381 ust. 1 pkt 4, z wyjątkiem ust. 3, zobowiązany jest przedsiębiorca, z którym użytkownik końcowy zawarł umowę o świadczenie publicznie dostępnych usług komunikacji elektronicznej, w tym o świadczenie usług przedpłaconych.</p> <p>5. W przypadku użytkowników końcowych, którzy zawarli umowę o świadczenie publicznie dostępnych usług komunikacji elektronicznej z przedsiębiorcą nieświadczącym usług na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, a korzystają z usługi roamingu świadczonego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, dane o lokalizacji urządzeń końcowych, o których mowa w art. 381 ust. 1 pkt 4, udostępnia przedsiębiorca komunikacji elektronicznej, z którego sieci korzysta to urządzenie.</p> <p>Art. 46. 1. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia:</p> <p>1) wymagania i sposoby zapewnienia warunków dostępu i utrwalania, o których mowa w art. 43 ust. 1 pkt 1, oraz przygotowania technicznych i organizacyjnych warunków udostępniania danych, o których mowa w art. 45 ust. 1, oraz ich udostępniania, z wyłączeniem spraw uregulowanych przepisami wydanymi na podstawie art. 242 ustawy Kodeks postępowania karnego (Dz. U. z 2021 r. poz. 534, 1023 i 2447 oraz z 2022 r. poz. 655 i 958) kierując się zakresem i rodzajem świadczonych publicznie dostępnych usług komunikacji elektronicznej lub wielkością publicznej sieci telekomunikacyjnej przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej oraz osiągnięciem celu przy jak najniższych</p>	
--	--	--

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

	<p>nakładach finansowych przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej i uprawnionych podmiotów;</p> <p>2) szczegółowe rodzaje przedsiębiorców komunikacji elektronicznej niepodlegających obowiązkowi zapewnienia warunków dostępu i utrwalania, o których mowa w art. 43 ust. 1 pkt 1, lub przygotowania technicznych i organizacyjnych warunków udostępniania danych, o których mowa w art. 45 ust. 1, oraz ich udostępniania, kierując się rodzajem świadczonych publicznie dostępnych usług komunikacji elektronicznej.</p> <p>2. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, wymagania techniczne i eksploatacyjne dla interfejsów, o których mowa w art. 43 ust. 5, umożliwiających zapewnienie warunków dostępu i utrwalania, o których mowa w art. 43 ust. 1 pkt 1, oraz przygotowanie technicznych i organizacyjnych warunków udostępniania danych, o których mowa w art. 45 ust. 1, oraz ich udostępniania, kierując się osiągnięciem celu przy jak najniższych nakładach finansowych przedsiębiorców komunikacji elektronicznej i uprawnionych podmiotów.</p> <p>Art. 47. 1. Przedsiębiorca komunikacji elektronicznej, z wyłączeniem podmiotów, o których mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 49 ust. 2, jest obowiązany na własny koszt:</p> <p>1) zatrzymywać i przechowywać na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej dane, o których mowa w art. 49 ust. 1, generowane w publicznej sieci telekomunikacyjnej lub przez niego przetwarzane, przez okres 12 miesięcy, licząc od dnia połączenia lub nieudanej próby połączenia, a</p>	
--	---	--

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

	<p>z dniem upływu tego okresu dane te niszczyć, z wyjątkiem tych, które zostały zabezpieczone, zgodnie z przepisami odrębnymi;</p> <p>2) udostępniać dane, o których mowa w pkt 1, uprawnionym podmiotom, a także sądowi i prokuratorowi, zgodnie z wymaganiami określonymi w przepisach wykonawczych wydanych na podstawie art. 49 ust. 3, oraz na zasadach i w trybie określonych w przepisach odrębnych;</p> <p>3) chronić dane, o których mowa w pkt 1, przed przypadkowym lub bezprawnym zniszczeniem, utratą lub zmianą, nieuprawnionym lub bezprawnym przechowywaniem, przetwarzaniem, dostępem lub ujawnieniem, zgodnie z przepisami ust. 5, art. 381–400 oraz podejmując środki techniczne i organizacyjne, o których mowa w art. 39 ust. 1 pkt 3.</p> <p>2. Obowiązkom, o których mowa w ust. 1, podlegają dane dotyczące połączeń zrealizowanych i nieudanych prób połączeń, o których mowa w art. 381 ust. 1 pkt 5.</p> <p>3. Obowiązki, o których mowa w ust. 1, realizowane są w sposób, który nie powoduje ujawniania komunikatu elektronicznego.</p> <p>4. Udostępnianie danych, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, może nastąpić za pomocą środków komunikacji elektronicznej, chyba że przepisy odrębne stanowią inaczej.</p> <p>5. W celu ochrony danych, o której mowa w ust. 1 pkt 3, przedsiębiorca komunikacji elektronicznej stosuje właściwe środki techniczne i organizacyjne oraz zapewnia dostęp do tych danych jedynie upoważnionym pracownikom.</p>	
--	--	--

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

		<p>Art. 48. 1. W przypadku zaprzestania działalności telekomunikacyjnej przez przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej, przedsiębiorca komunikacji elektronicznej przejmujący użytkowników tego przedsiębiorcy jest obowiązany przyjąć dane, o których mowa w art. 47 ust. 1 pkt 1, zatrzymane i przechowywane przez tego przedsiębiorcę, do dalszego przechowywania, udostępniania oraz ochrony, z uwzględnieniem ust. 2 pkt 1. Przedsiębiorca komunikacji elektronicznej o przyjęciu tych danych informuje Prezesa UKE.</p> <p>2. W przypadku:</p> <ol style="list-style-type: none">1) zaprzestania działalności telekomunikacyjnej przez przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej i nie przejęcia danych, o których mowa w art. 47 ust. 1 pkt 1, przez żadnego przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej,2) ogłoszenia upadłości przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej <p>– przedsiębiorca ten jest obowiązany do przekazania tych danych, do dalszego przechowywania, udostępniania oraz ochrony Prezesowi UKE, wraz z uzasadnieniem.</p> <p>3. Przedsiębiorca komunikacji elektronicznej, o którym mowa w ust. 2, przekazuje dane, o których mowa w art. 47 ust. 1 pkt 1, Prezesowi UKE w terminie do 90 dni od dnia zaprzestania działalności telekomunikacyjnej albo ogłoszenia upadłości, na informatycznym nośniku danych</p>	
--	--	---	--

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

		<p>w postaci zapisu w formacie tekstowym lub innym formacie umożliwiającym ich odczyt za pomocą powszechnie dostępnych urządzeń informatycznych i oprogramowania.</p> <p>4. Prezes UKE po upływie 12 miesięcy od dnia przekazania danych, zgodnie z ust. 3, niezwłocznie niszczy te dane. Prezes UKE może udostępniać dane wyłącznie w okresie 12 miesięcy od dnia zatrzymania danych przez przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej.</p> <p>5. Prezes Rady Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy sposób przekazywania Prezesowi UKE danych w przypadku, o którym mowa w ust. 2, oraz sposób udostępniania przez Prezesa UKE tych danych podmiotom, o których mowa w art. 47 ust. 1 pkt 2, w celu zapewnienia realizacji przez te podmioty ich ustawowych zadań oraz mając na uwadze konieczność zapewnienia dostępu tym podmiotom do danych, o których mowa w 47 ust. 1 pkt 1.</p> <p>Art. 49. 1. Obowiązkiem, o którym mowa w art. 47 ust. 1, objęte są dane dotyczące publicznie dostępnych usług komunikacji elektronicznej niezbędne do:</p> <p>1) ustalenia zakończenia sieci, telekomunikacyjnego urządzenia końcowego oraz użytkownika końcowego:</p> <ul style="list-style-type: none">a) inicjującego połączenie,b) do którego kierowane jest połączenie; <p>2) określenia:</p> <ul style="list-style-type: none">a) daty i godziny połączenia oraz czasu jego trwania,b) rodzaju połączenia,	
--	--	---	--

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

	<p>c) lokalizacji telekomunikacyjnego urządzenia końcowego,</p> <p>d) danych jednoznacznie identyfikujących użytkownika w sieci.</p> <p>2. Minister właściwy do spraw informatyzacji w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw wewnętrznych oraz po zasięgnięciu opinii Ministra – Koordynatora Służb Specjalnych, jeżeli został on powołany, określi, w drodze rozporządzenia:</p> <p>1) szczegółowy wykaz danych, o których mowa w ust. 1,</p> <p>2) rodzaj przedsiębiorców komunikacji elektronicznej niepodlegających obowiązkowi zatrzymywania i przechowywania tych danych</p> <p>– mając na uwadze rodzaj wykonywanej działalności telekomunikacyjnej, potrzebę unikania wielokrotnego zatrzymywania i przechowywania tych samych danych, ich efektywnej analizy oraz optymalizację kosztów ponoszonych przez przedsiębiorców komunikacji elektronicznej.</p> <p>3. Prezes Rady Ministrów, określi, w drodze rozporządzenia, wymagania dotyczące rodzaju, struktury, sposobu zapisu oraz elektronicznego formatu udostępnianych danych, o których mowa w ust. 1, mając na uwadze zapewnienie przekazywania tych danych podmiotom, o których mowa w art. 47 ust. 1 pkt 2, w jednolitej formie, pozwalającej na ich efektywną analizę i optymalizację nakładów finansowych na jej przeprowadzenie.</p>	
--	---	--

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

		<p>Art. 50. 1. Wykonywanie obowiązków, o których mowa w art. 43 ust. 1, art. 45 ust. 1, oraz art. 47 ust. 1, przedsiębiorca komunikacji elektronicznej może powierzyć, w drodze umowy, innemu przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej.</p> <p>2. Dopuszcza się możliwość wspólnego wykonywania obowiązków, o których mowa w art. 43 ust. 1 pkt 1, art. 45 ust. 1 oraz art. 47 ust. 1, przez dwóch lub więcej przedsiębiorców komunikacji elektronicznej.</p> <p>3. Wspólne wykonywanie obowiązków, o którym mowa w ust. 2, może być wykonywane za pomocą tych samych interfejsów.</p> <p>4. Szczegółowe zasady współpracy przedsiębiorców komunikacji elektronicznej w zakresie wspólnego wykonywania obowiązków, o którym mowa w ust. 1 i 2, reguluje umowa zawarta pomiędzy tymi przedsiębiorcami. Powierzenie lub wspólne wykonywanie tych obowiązków nie zwalnia żadnej ze stron z indywidualnej odpowiedzialności za ich wykonywanie.</p> <p>Art. 51. 1. Przedsiębiorca komunikacji elektronicznej jest obowiązany do wskazania Prezesowi UKE:</p> <p>1) jednostki organizacyjnej lub osoby mającej siedzibę lub miejsce zamieszkania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej uprawnionej do reprezentowania tego przedsiębiorcy w sprawach związanych z wykonywaniem obowiązków, o których mowa w art. 43 ust. 1 pkt 1, art. 45</p>	
--	--	---	--

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

	<p>ust. 1 lub art. 47 ust. 1 – niezwłocznie po rozpoczęciu działalności telekomunikacyjnej;</p> <p>2) przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej, który będzie w jego imieniu wykonywał obowiązki, o których mowa w art. 43 ust. 1, art. 45 ust. 1 lub art. 47 ust. 1 – niezwłocznie po zawarciu umowy, o której mowa w art. 50 ust. 4;</p> <p>3) przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej, wspólnie z którym będzie wykonywał obowiązki, o których mowa w art. 43 ust. 1 pkt 1, art. 45 ust. 1 lub art. 47 ust. 1 – niezwłocznie po zawarciu umowy, o której mowa w art. 50 ust. 4.</p> <p>2. Przedsiębiorca komunikacji elektronicznej jest obowiązany do poinformowania Prezesa UKE o każdorazowej zmianie danych podmiotu albo osoby, o których mowa w ust. 1, oraz umowy, o której mowa w art. 50 ust. 4, niezwłocznie, nie później niż w terminie 14 dni od zmiany tych danych lub umowy.</p> <p>3. Prezes UKE przekazuje niezwłocznie informacje, o których mowa w ust. 1 i 2, Ministrowi Sprawiedliwości, Ministrowi Obrony Narodowej, ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych, ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych, Szefowi Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Szefowi Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Szefowi Służby Kontrwywiadu Wojskowego, a także Ministrowi Koordynatorowi Służb Specjalnych – jeżeli został powołany.</p> <p>Art. 52. Prezes UKE udostępnia uprawnionym podmiotom informacje o przeniesionych numerach zawarte w bazie danych, o której mowa w art. 321 ust. 1, na zasadach i w trybie określonych w przepisach odrębnych.</p>	
--	---	--

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

49.	Art. 53	<p>Art. 53. Prezes UKE, na uzasadnione żądanie uprawnionego podmiotu, niezwłocznie nakłada na przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej, w drodze decyzji, obowiązek blokowania, nie później niż w terminie 6 godzin liczonych od otrzymania decyzji, połączeń lub komunikatów elektronicznych przesyłanych w związku ze świadczoną publicznie dostępną usługą telekomunikacyjną, jeżeli mogą one zagrażać obronności, bezpieczeństwu państwa oraz bezpieczeństwu i porządkowi publicznemu, albo umożliwienia dokonania takiej blokady przez uprawnione podmioty. Prezes UKE może ogłosić przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej decyzję ustnie. Decyzja ogłoszona ustnie doręczana jest temu przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej na piśmie w terminie 14 dni od dnia jej ogłoszenia. Decyzji nadaje się rygor natychmiastowej wykonalności.</p>	Przepis uprawniający do żądania przez uprawnione podmioty blokowania połączeń lub komunikatów elektronicznych zagrażających bezpieczeństwu państwa.
50.	Art. 54	<p>Art. 54. 1. Przedsiębiorca telekomunikacyjny, z uwzględnieniem wyłączenia, o którym mowa w przepisach wydanych na podstawie ust. 6, jest obowiązany przekazywać Prezesowi UKE dane dotyczące infrastruktury telekomunikacyjnej posiadanej przez tego przedsiębiorcę, niezbędnej do przygotowania systemów łączności na potrzeby obronności, bezpieczeństwa państwa oraz bezpieczeństwa i porządku publicznego.</p> <p>2. Dane, o których mowa w ust. 1, przedsiębiorca telekomunikacyjny przekazuje Prezesowi UKE corocznie, w terminie do dnia 31 marca według stanu na dzień 31 grudnia poprzedniego roku.</p> <p>3. Przedsiębiorca telekomunikacyjny przekazuje Prezesowi UKE dane w postaci elektronicznej, na informatycznym nośniku danych, w formie dokumentu elektronicznego,</p>	Przepisy dotyczące przekazywaniaart przez przedsiębiorców telekomunikacyjnych danych dotyczących infrastruktury telekomunikacyjnej na potrzeby obronne i bezpieczeństwa państwa oraz ich gromadzenia przez Prezesa UKE w dedykowanej bazie danych i udostępnianie MON i MSWiA.

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

		<p>w rozumieniu ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne, zamieszczonego na stronie BIP UKE.</p> <p>4. Dane, o których mowa w ust. 1, są gromadzone w bazie danych utworzonej i zarządzanej przez Prezesa UKE.</p> <p>5. Prezes UKE udostępnia Ministrowi Obrony Narodowej oraz ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych dane dotyczące infrastruktury telekomunikacyjnej, z wykorzystaniem systemu teleinformatycznego tych podmiotów lub w postaci elektronicznej, na informatycznym nośniku danych, w postaci zapisu w formacie umożliwiającym ich odczyt za pomocą powszechnie dostępnych urządzeń informatycznych i oprogramowania.</p> <p>6. Minister właściwy do spraw informatyzacji, po zasięgnięciu opinii Ministra Obrony Narodowej oraz ministra właściwego do spraw wewnętrznych, określi, w drodze rozporządzenia:</p> <ol style="list-style-type: none">1) szczegółowy zakres przekazywanych danych o infrastrukturze telekomunikacyjnej, o których mowa w ust. 1,2) rodzaje przedsiębiorców telekomunikacyjnych niepodlegających obowiązkowi przekazywania danych – mając na uwadze warunki i sposób przygotowania systemów łączności na potrzeby obronności, bezpieczeństwa państwa oraz bezpieczeństwa i porządku publicznego, wielkość przedsiębiorcy telekomunikacyjnego i jego znaczenie dla gospodarki i obronności, a także potrzebę uproszczenia i ujednolicenia procesu przekazywania danych.	
51.	Art. 61	Art. 61. Ilekroć w niniejszym rozdziale jest mowa o grupie kapitałowej, rozumie się przez to grupę kapitałową w	Na potrzeby rozdziału I w dziale II w art. 61, tak jak to miało miejsce w Pt w art. 110a, utworzone zostało

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

		<p>rozumieniu art. 4 pkt 14 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. z 2021 r. poz. 275), przy czym przez przedsiębiorcę rozumie się przedsiębiorcę w rozumieniu ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców, a także:</p> <p>1) osobę fizyczną, osobę prawną, a także jednostkę organizacyjną niemającą osobowości prawnej, której ustawa przyznaje zdolność prawną, organizującą lub świadczącą usługi o charakterze użyteczności publicznej, które nie są działalnością gospodarczą w rozumieniu ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców;</p> <p>2) osobę fizyczną wykonującą zawód we własnym imieniu i na własny rachunek lub prowadzącą działalność w ramach wykonywania takiego zawodu;</p> <p>3) osobę fizyczną, która posiada kontrolę w rozumieniu ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów nad co najmniej jednym przedsiębiorcą, choćby nie prowadziła działalności gospodarczej w rozumieniu ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców;</p> <p>4) związek przedsiębiorców w rozumieniu ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów.</p>	<p>generalne odesłanie do przepisów ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. z 2021 r. poz. 275) zwaną dalej „UOKiK”, dotyczące grupy kapitałowej.</p> <p>Podobnie jak w przepisach UOKiK dotyczących kontroli koncentracji definicja przedsiębiorcy obejmie również niektóre inne podmioty (np. osoby prawne, jednostki organizacyjne niemające osobowości prawnej, związki przedsiębiorców), a w szczególności osoby fizyczne (np. wykonujące zawód we własnym imieniu i na własny rachunek lub posiadające kontrolę nad co najmniej jednym przedsiębiorcą).</p>
52.	Art. 66	<p>Art. 66. Podmiot, o którym mowa w art. 15 ust. 1 ustawy z dnia 8 września 2000 r. o komercjalizacji i restrukturyzacji przedsiębiorstwa państwowego „Polskie Koleje Państwowe” (Dz. U. z 2021 r. poz. 146 oraz z 2022 r. poz. 655), wykonujący zadania z zakresu łączności kolejowej w ramach Europejskiego Systemu Zarządzania Ruchem Kolejowym (ERTMS) na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, wykorzystuje częstotliwości do wykonywania tych zadań na podstawie decyzji o rezerwacji częstotliwości</p>	<p>Projektowana ustawa nie wprowadza nowych rozwiązań w zakresie Europejskiego Systemu Zarządzania Ruchem Kolejowym. Przepis nie wynika z EKŁE, ale powstał w związku z decyzją Komisji 2006/679/WE z 28 marca 2006 r. dotyczącą technicznej specyfikacji dla interoperacyjności odnoszącą się do podsystemu sterowania ruchem kolejowym transeuropejskiego systemu kolei konwencjonalnych. Zgodnie z art. 15 ust. 1 ustawy z</p>

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

		wydanej przez Prezesa UKE po uzgodnieniu z ministrem właściwym do spraw transportu. Przepisu art. 104 ust. 3 nie stosuje się.	dnia 8 września 2000 r. o komercjalizacji, restrukturyzacji i prywatyzacji przedsiębiorstwa państwowego „Polskie Koleje Państwowe” podmiotem wyznaczonym ustawowo do realizacji zadań w zakresie GSM-R jest spółka akcyjna powołana do prowadzenia działalności w zakresie zarządzania liniami kolejowymi, działająca pod firmą „PKP Polskie Linie Kolejowe Spółka Akcyjna”. Wydanie rezerwacji częstotliwości dla użytkownika systemu GSM-R następuje po uzgodnieniu z ministrem właściwym do spraw transportu. W związku z tym, że dysponent częstotliwości przeznaczonych dla systemu GSM-R jest wyznaczony ustawowo, to przy udzielaniu rezerwacji nie stosuje się procedury przetargowej. Przepis funkcjonował już w ustawie Pt w art. 115 ² .
53.	Art. 67	<p>Art. 67. 1. Prezes UKE, w uzgodnieniu z ministrem właściwym do spraw energii, zapewnia odpowiednie częstotliwości do realizacji zadań z zakresu komunikacji głosowej i transmisji danych do zarządzania sieciami przesyłu lub dystrybucji paliw gazowych, płynnych lub energii elektrycznej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w celu:</p> <p>1) zapewnienia tym sieciom bezpieczeństwa, ciągłości działania, usuwania awarii lub monitoringu zdarzeń</p>	Projektowana regulacja ma na celu zapewnienie odpowiednich zasobów częstotliwości dla potrzeb związanych z zarządzaniem sieciami energetycznymi tak jak to ma miejsce już obecnie. Po raz pierwszy została wprowadzona do polskiego systemu prawnego nowelizacją ustawy - Prawo telekomunikacyjne w maju 2018 r. Przepis ust. 1 nakłada na Prezesa UKE obowiązek zapewnienia odpowiednich częstotliwości, w szczególności określając sposób ich wykorzystania do realizacji dwóch wskazanych w przepisie rodzajów wykorzystania, tj. łączności głosowej i transmisji danych. Przepis ust. 2 wyłącza możliwość stosowania procedur selekcyjnych wskazanych w art. 99 ust. 3 nawet w przypadku stwierdzenia ograniczonej zasobów częstotliwości dla realizacji

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

		<p>powodujących zagrożenia dla dostaw energii lub jej nośników lub</p> <p>2) zapewnienia odbiorcom ciągłości dostaw energii lub jej nośników.</p> <p>2. Podmioty wskazane przez ministra właściwego do spraw energii wykorzystują częstotliwości do wykonywania zadań, o których mowa w ust. 1, na podstawie decyzji o rezerwacji częstotliwości wydanej przez Prezesa UKE po uzgodnieniu z ministrem właściwym do spraw energii. Przepisu art. 104 ust. 3 nie stosuje się.</p> <p>3. W przypadku udzielenia rezerwacji częstotliwości na rzecz kilku użytkowników, zgodnie z art. 85 ust. 1, kompetencje określone w art. 86 Prezes UKE wykonuje w uzgodnieniu z ministrem właściwym do spraw energii.</p>	<p>wskazanych celów. Zgodnie z przepisem wybór podmiotu lub podmiotów, które powinny otrzymać rezerwację częstotliwości, należy do ministra właściwego do spraw energii, który może wskazać jeden lub większą liczbę podmiotów uprawnionych. Potrzeba utrzymania regulacji, mimo że częstotliwości zostały już faktycznie na te potrzeby przydzielone, wynika min. z konieczności zagwarantowania możliwości odnowienia tej rezerwacji.</p>
54.	Art. 70	<p>Art. 70. Do użytkownika rządowego dysponującego częstotliwościami przeznaczonymi w Krajowej Tablicy Przeznaczeń Częstotliwości dla użytkowania rządowego lub cywilno-rządowego, przepisów dotyczących rezerwacji częstotliwości nie stosuje się.</p>	<p>Ze względu na specyfikę użytkowania częstotliwości dla zastosowań niecywilnych przepisów dotyczących rezerwacji częstotliwości nie stosuje się do użytkowników rządowych, dysponujących częstotliwościami przeznaczonymi w Krajowej Tablicy Przeznaczeń Częstotliwości dla użytkowania rządowego lub cywilno-rządowego. Jednocześnie ustawa wskazuje, że koordynacji wykorzystania częstotliwości przez użytkowników rządowych dokonuje Minister Obrony Narodowej. Ze względu na posiadane odpowiednie doświadczenie oraz kompetencje proponuje się aby organem tym był właśnie Minister Obrony Narodowej, w którego strukturach funkcjonuje Wojskowe Biuro Zarządzania Częstotliwościami.</p>

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

55.	Art. 71	<p>Art. 71. 1. Koordynacji wykorzystania częstotliwości przez użytkowników rządowych w zakresach częstotliwości będących w użytkowaniu rządowym, w tym ich rozdziału pomiędzy poszczególnych użytkowników rządowych dokonuje Minister Obrony Narodowej w uzgodnieniu z zainteresowanym użytkownikiem rządowym.</p> <p>2. Minister Obrony Narodowej może powierzyć realizację zadań, o których mowa w ust. 1, art. 72-79 oraz art. 83 kierownikowi komórki organizacyjnej lub jednostki organizacyjnej podległej Ministrowi Obrony Narodowej lub przez niego nadzorowanej, właściwej w sprawach zarządzania częstotliwościami.</p>	<p>Ze względu na specyfikę użytkowania częstotliwości dla zastosowań niecywilnych przepisów dotyczących rezerwacji częstotliwości nie stosuje się do użytkowników rządowych, dysponujących częstotliwościami przeznaczonymi w Krajowej Tablicy Przeznaczeń Częstotliwości dla użytkowania rządowego lub cywilno-rządowego. Jednocześnie ustawa wskazuje, że koordynacji wykorzystania częstotliwości przez użytkowników rządowych dokonuje Minister Obrony Narodowej. Ze względu na posiadane odpowiednie doświadczenie oraz kompetencje proponuje się aby organem tym był właśnie Minister Obrony Narodowej, w którego strukturach funkcjonuje Wojskowe Biuro Zarządzania Częstotliwościami.</p>
56.	Art. 72	<p>Art. 72. 1. Wykorzystywanie częstotliwości użytkowanych jako rządowe przez użytkowników rządowych wymaga uzyskania przydziału częstotliwości.</p> <p>2. W ramach koordynacji, o której mowa w art. 71 ust. 1, Minister Obrony Narodowej dokonuje, zmienia, czasowo zawiesza lub cofa przydział częstotliwości, o którym mowa w ust. 1.</p> <p>3. Do przydziału częstotliwości, o którym mowa w ust. 1, dokonywanego przez Ministra Obrony Narodowej nie stosuje się przepisów art. 128-137.</p>	<p>Ze względu na specyfikę użytkowania częstotliwości dla zastosowań niecywilnych przepisów dotyczących rezerwacji częstotliwości nie stosuje się do użytkowników rządowych, dysponujących częstotliwościami przeznaczonymi w Krajowej Tablicy Przeznaczeń Częstotliwości dla użytkowania rządowego lub cywilno-rządowego. Jednocześnie ustawa wskazuje, że koordynacji wykorzystania częstotliwości przez użytkowników rządowych dokonuje Minister Obrony Narodowej. Ze względu na posiadane odpowiednie doświadczenie oraz kompetencje proponuje się aby organem tym był właśnie Minister Obrony Narodowej, w którego strukturach funkcjonuje Wojskowe Biuro Zarządzania Częstotliwościami.</p>

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

57.	Art. 73	<p>Art. 73. 1. Przydział częstotliwości użytkowanych jako rządowe, następuje na wniosek użytkownika rządowego składany do Ministra Obrony Narodowej.</p> <p>2. Przydziału częstotliwości dokonuje się dla użytkownika rządowego, który spełnia wymagania określone ustawą oraz jeżeli wnioskowane częstotliwości:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) są dostępne; 2) zostały przeznaczone w Krajowej Tablicy Przeznaczeń Częstotliwości dla wnioskowanej służby radiokomunikacyjnej oraz możliwe jest ich zagospodarowanie zgodnie z wnioskiem; 3) mogą być chronione przed szkodliwymi zakłóceniami; 4) mogą być wykorzystywane przez urządzenie radiowe bez powodowania szkodliwych zakłóceń lub kolizji z przyznanymi na rzecz innych podmiotów przydziałami częstotliwości; 5) zostały międzynarodowo uzgodnione przez Prezesa UKE w zakresie i formie określonej w międzynarodowych przepisach radiokomunikacyjnych lub umowach, których Rzeczpospolita Polska jest stroną – jeżeli jest to wymagane. 	<p>Ze względu na specyfikę użytkowania częstotliwości dla zastosowań niecywilnych przepisów dotyczących rezerwacji częstotliwości nie stosuje się do użytkowników rządowych, dysponujących częstotliwościami przeznaczonymi w Krajowej Tablicy Przeznaczeń Częstotliwości dla użytkowania rządowego lub cywilno-rządowego. Jednocześnie ustawa wskazuje, że koordynacji wykorzystania częstotliwości przez użytkowników rządowych dokonuje Minister Obrony Narodowej. Ze względu na posiadane odpowiednie doświadczenie oraz kompetencje proponuje się aby organem tym był właśnie Minister Obrony Narodowej, w którego strukturach funkcjonuje Wojskowe Biuro Zarządzania Częstotliwościami.</p>
58.	Art. 74	<p>Art. 74. 1. W przydziale częstotliwości określa się:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) uprawniony podmiot będący użytkownikiem rządowym, na rzecz którego dokonano przydziału częstotliwości; 2) częstotliwość lub zakres częstotliwości objęty przydziałem częstotliwości; 3) obszar lub lokalizację, w której mogą być wykorzystywane częstotliwości; 4) rodzaj służby radiokomunikacyjnej; 5) okres lub termin, w którym użytkownik rządowy jest uprawniony do wykorzystywania częstotliwości. 	<p>Ze względu na specyfikę użytkowania częstotliwości dla zastosowań niecywilnych przepisów dotyczących rezerwacji częstotliwości nie stosuje się do użytkowników rządowych, dysponujących częstotliwościami przeznaczonymi w Krajowej Tablicy Przeznaczeń Częstotliwości dla użytkowania rządowego lub cywilno-rządowego. Jednocześnie ustawa wskazuje, że koordynacji wykorzystania częstotliwości przez użytkowników rządowych dokonuje Minister Obrony Narodowej. Ze względu na posiadane odpowiednie doświadczenie oraz</p>

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

		<p>2. W przydziale częstotliwości można określić:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) termin, w jakim użytkownik rządowy jest obowiązany rozpocząć wykorzystywanie częstotliwości; 2) wymagania dotyczące zapobiegania szkodliwym zakłóceniom elektromagnetycznym lub kolizjom z przyznanymi na rzecz innych podmiotów, przydziałami częstotliwości; 3) warunki wykorzystywania częstotliwości, o których mowa w art. 141, z uwzględnieniem warunków wynikających z umów międzynarodowych, których Rzeczpospolita Polska jest stroną. 	<p>kompetencje proponuje się aby organem tym był właśnie Minister Obrony Narodowej, w którego strukturach funkcjonuje Wojskowe Biuro Zarządzania Częstotliwościami.</p>
59.	Art. 75	<p>Art. 75. Przydziału częstotliwości dokonuje się na czas określony, nie dłuższy niż 15 lat, biorąc pod uwagę:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) charakter zadań wykonywanych przez użytkownika rządowego wnoszącego o przydział częstotliwości; 2) międzynarodowe kierunki rozwoju wykorzystywania częstotliwości. 	<p>Ze względu na specyfikę użytkowania częstotliwości dla zastosowań niecywilnych przepisów dotyczących rezerwacji częstotliwości nie stosuje się do użytkowników rządowych, dysponujących częstotliwościami przeznaczonymi w Krajowej Tablicy Przeznaczeń Częstotliwości dla użytkowania rządowego lub cywilno-rządowego. Jednocześnie ustawa wskazuje, że koordynacji wykorzystania częstotliwości przez użytkowników rządowych dokonuje Minister Obrony Narodowej. Ze względu na posiadane odpowiednie doświadczenie oraz kompetencje proponuje się aby organem tym był właśnie Minister Obrony Narodowej, w którego strukturach funkcjonuje Wojskowe Biuro Zarządzania Częstotliwościami.</p>
60.	Art. 76	<p>Art. 76. 1. Minister Obrony Narodowej dokonuje przydziału częstotliwości w terminie 6 tygodni od dnia złożenia wniosku przez użytkownika rządowego ubiegającego się o przydział częstotliwości lub uzyskania informacji o warunkach przeprowadzonej koordynacji</p>	<p>Ze względu na specyfikę użytkowania częstotliwości dla zastosowań niecywilnych przepisów dotyczących rezerwacji częstotliwości nie stosuje się do użytkowników rządowych, dysponujących częstotliwościami przeznaczonymi w Krajowej</p>

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

		<p>międzynarodowej przez Prezesa UKE, o której mowa w ust. 3.</p> <p>2. Jeżeli dokonanie przydziału częstotliwości wymaga przeprowadzenia uzgodnień międzynarodowych, Minister Obrony Narodowej informuje wnioskującego użytkownika rządowego o konieczności dokonania takich uzgodnień wstępnie określając ramy przydziału częstotliwości.</p> <p>3. W przypadku zaistnienia okoliczności określonych w ust. 2 wnioskujący użytkownik rządowy zwraca się do Prezesa UKE o dokonanie koordynacji międzynarodowej w ramach wstępnie określonych przez Ministra Obrony Narodowej ram przydziału częstotliwości.</p> <p>4. O warunkach przeprowadzonej koordynacji międzynarodowej Prezes UKE informuje Ministra Obrony Narodowej i użytkownika rządowego.</p> <p>5. Wniosek o dokonanie przydziału częstotliwości dla użytkownika rządowego, o którym mowa w art. 2 pkt 87 lit. f, składa się za pośrednictwem ministra właściwego do spraw zagranicznych.</p>	<p>Tablicy Przeznaczeń Częstotliwości dla użytkownika rządowego lub cywilno-rządowego. Jednocześnie ustawa wskazuje, że koordynacji wykorzystania częstotliwości przez użytkowników rządowych dokonuje Minister Obrony Narodowej. Ze względu na posiadane odpowiednie doświadczenie oraz kompetencje proponuje się aby organem tym był właśnie Minister Obrony Narodowej, w którego strukturach funkcjonuje Wojskowe Biuro Zarządzania Częstotliwościami.</p>
61.	Art. 77	<p>Art. 77. 1. Dopuszcza się dokonywanie przydziału częstotliwości na rzecz kilku użytkowników.</p> <p>2. W przypadku dokonywania przydziału częstotliwości na rzecz kilku użytkowników Minister Obrony Narodowej może ustalić w przydziale częstotliwości dodatkowe warunki jego współużytkowania.</p> <p>3. W przypadku zaistnienia kwestii spornych między użytkownikami rządowymi dotyczących planowanego wykorzystania widma częstotliwości radiowych, Minister Obrony Narodowej, na wniosek spornych stron, zobowiązuje użytkowników rządowych do podjęcia negocjacji dotyczących współużytkowania częstotliwości oraz osiągnięcia porozumienia w tej sprawie, określając</p>	<p>Ze względu na specyfikę użytkowania częstotliwości dla zastosowań niecywilnych przepisów dotyczących rezerwacji częstotliwości nie stosuje się do użytkowników rządowych, dysponujących częstotliwościami przeznaczonymi w Krajowej Tablicy Przeznaczeń Częstotliwości dla użytkownika rządowego lub cywilno-rządowego. Jednocześnie ustawa wskazuje, że koordynacji wykorzystania częstotliwości przez użytkowników rządowych dokonuje Minister Obrony Narodowej. Ze względu na posiadane odpowiednie doświadczenie oraz kompetencje proponuje się aby organem tym był właśnie Minister Obrony Narodowej, w którego</p>

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

	<p>jednocześnie termin zakończenia tych negocjacji, nie dłuższy niż 30 dni od dnia nałożenia zobowiązania. O zawarciu porozumienia strony informują Ministra Obrony Narodowej.</p> <p>4. W przypadku niepodjęcia negocjacji, o których mowa w ust. 3, lub braku zawarcia przez strony porozumienia, warunki współużytkowania częstotliwości określa Minister Obrony Narodowej, biorąc pod uwagę efektywne wykorzystanie częstotliwości.</p> <p>5. Wniosek, o którym mowa w ust. 3, zawiera stanowisko poszczególnych użytkowników w zakresie współużytkowania częstotliwości, z wyszczególnieniem kwestii spornych.</p> <p>6. Strony są obowiązane do przedłożenia Ministrowi Obrony Narodowej, na jego żądanie, w terminie 14 dni od dnia otrzymania żądania, dokumentów niezbędnych do rozpatrzenia wniosku oraz swoich stanowisk wobec rozbieżności.</p> <p>7. W przypadku gdy stroną sporu, o którym mowa w ust. 3, jest Minister Obrony Narodowej, stroną inicjującą podjęcie negocjacji i osiągnięcie porozumienia jest Minister Obrony Narodowej. W tym przypadku, w trakcie negocjacji oraz w porozumieniu stron uwzględnia się efektywność wykorzystywania częstotliwości oraz potrzeby częstotliwościowe Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej oraz wojsk sojusznicznych.</p> <p>8. W przypadku gdy stroną sporu jest Minister Obrony Narodowej, a strony nie osiągną porozumienia, warunki współużytkowania częstotliwości określa na wniosek strony Prezes Rady Ministrów, biorąc pod uwagę względy obronności i bezpieczeństwa państwa, konieczność zachowania porządku publicznego, ochronę zdrowia i</p>	strukturach funkcjonuje Wojskowe Biuro Zarządzania Częstotliwościami.
--	---	---

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

		mienia obywateli oraz efektywne wykorzystanie częstotliwości.	
62.	Art. 78	<p>Art. 78. Minister Obrony Narodowej może zmienić, cofnąć lub czasowo zawiesić przydział częstotliwości, w przypadku:</p> <p>1) stwierdzenia, że używanie urządzenia radiowego zgodnie z przydziałem częstotliwości powoduje szkodliwe zakłócenia lub szkodliwe zaburzenia elektromagnetyczne;</p> <p>2) zmiany w Krajowej Tablicy Przeznaczeń Częstotliwości przeznaczenia częstotliwości objętych przydziałem częstotliwości;</p> <p>3) gdy jest to konieczne dla realizacji zobowiązań wynikających z wiążących Rzeczpospolitą Polską umów międzynarodowych, zobowiązań sojuszniczych dotyczących gospodarowania częstotliwościami oraz dla zabezpieczenia realizacji zadań obronnych przez Siły Zbrojne Rzeczypospolitej Polskiej oraz wojska sojusznicze w warunkach bezpośredniego zewnętrznego zagrożenia bezpieczeństwa państwa.</p>	Ze względu na specyfikę użytkowania częstotliwości dla zastosowań niecywilnych przepisów dotyczących rezerwacji częstotliwości nie stosuje się do użytkowników rządowych, dysponujących częstotliwościami przeznaczonymi w Krajowej Tablicy Przeznaczeń Częstotliwości dla użytkowania rządowego lub cywilno-rządowego. Jednocześnie ustawa wskazuje, że koordynacji wykorzystania częstotliwości przez użytkowników rządowych dokonuje Minister Obrony Narodowej. Ze względu na posiadane odpowiednie doświadczenie oraz kompetencje proponuje się aby organem tym był właśnie Minister Obrony Narodowej, w którego strukturach funkcjonuje Wojskowe Biuro Zarządzania Częstotliwościami.
63.	Art. 79	<p>Art. 79. Minister Obrony Narodowej może odmówić dokonania przydziału częstotliwości w przypadku, gdy:</p> <p>1) nie zostały spełnione przesłanki, o których mowa w art. 73 ust. 2;</p> <p>2) użytkownik rządowy nie ma możliwości wywiązania się z warunków związanych z wykorzystaniem częstotliwości;</p> <p>3) zachodzą okoliczności, o których mowa w art. 78;</p> <p>4) powodowałyby to naruszenie umów międzynarodowych, których Rzeczpospolita Polska jest stroną;</p> <p>5) dokonanie przydziału częstotliwości uniemożliwiłoby realizację zobowiązań wynikających z wiążących</p>	Ze względu na specyfikę użytkowania częstotliwości dla zastosowań niecywilnych przepisów dotyczących rezerwacji częstotliwości nie stosuje się do użytkowników rządowych, dysponujących częstotliwościami przeznaczonymi w Krajowej Tablicy Przeznaczeń Częstotliwości dla użytkowania rządowego lub cywilno-rządowego. Jednocześnie ustawa wskazuje, że koordynacji wykorzystania częstotliwości przez użytkowników rządowych dokonuje Minister Obrony Narodowej. Ze względu na posiadane odpowiednie doświadczenie oraz kompetencje proponuje się aby organem tym był właśnie Minister Obrony Narodowej, w którego

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

		Rzeczpospolitą Polską umów międzynarodowych, zobowiązań sojuszniczych, dotyczących gospodarowania częstotliwościami.	strukturach funkcjonuje Wojskowe Biuro Zarządzania Częstotliwościami.
64.	Art. 83	Art. 83. W przypadku częstotliwości użytkowanych jako cywilno-rządowe Prezes UKE w uzgodnieniu z Ministrem Obrony Narodowej dokonuje rezerwacji częstotliwości na rzecz użytkowników niebędących użytkownikami rządowymi.	Ze względu na posiadane odpowiednie doświadczenie oraz kompetencje proponuje się aby organem odpowiedzialnym za koordynację ze strony użytkowników rządowych był Minister Obrony Narodowej, w którego strukturach funkcjonuje Wojskowe Biuro Zarządzania Częstotliwościami.
65.	Art. 91	Art. 91. 1. W przypadku zwolnienia części pojemności multipleksu objętego rezerwacją udzieloną nadawcy lub nadawcom w celu rozpowszechniania lub rozprowadzania w sposób cyfrowy drogą rozświeczną naziemną programów telewizyjnych na tym multipleksie, Przewodniczący KRRiT przeprowadza postępowanie o udzielenie koncesji na rozpowszechnianie programu w sposób cyfrowy, drogą rozświeczną naziemną w tym multipleksie, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 29 grudnia 1992 r. o radiofonii i telewizji. 2. Do dokonania rezerwacji na zwolnioną część multipleksu stosuje się art. 69.	Przepis reguluje sytuację zwolnienia części pojemności multipleksu z powodu rezygnacji użytkownika tej części.
66.	Art. 94	Art. 94. Wniosek o dokonanie rezerwacji częstotliwości na cele rozpowszechniania programów radiofonicznych w sposób analogowy drogą rozświeczną naziemną oraz wniosek o dokonanie rezerwacji częstotliwości na cele rozpowszechniania i rozprowadzania programów telewizyjnych w sposób cyfrowy drogą rozświeczną naziemną, po udzieleniu koncesji na kolejny okres, składa się nie wcześniej niż na 4 lata przed upływem okresu wykorzystywania częstotliwości określonego w rezerwacji częstotliwości. Wniosek złożony bez zachowania terminu,	Przepis określa termin na złożenie wniosku o rezerwację częstotliwości na cele rozpowszechniania programów radiofonicznych w sposób analogowy drogą rozświeczną naziemną oraz wniosku o dokonanie rezerwacji częstotliwości na cele rozpowszechniania i rozprowadzania programów telewizyjnych w sposób cyfrowy drogą rozświeczną naziemną, w sytuacji kiedy podmiot otrzymał od KRRiT koncesję na kolejny okres. Regulacja ma na

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

		o którym mowa w zdaniu pierwszym, Prezes UKE pozostawia bez rozpoznania.	celu zapobieganie przedwczesnemu składaniu wniosków o rezerwację.
67.	Art. 97	<p>Art. 97. 1. Jeżeli w przypadku, o którym mowa w art. 99 ust. 1 pkt 7, Prezes UKE uzna, że pokrycie terytorium Rzeczypospolitej Polskiej zasięgiem sieci telekomunikacyjnych nie jest wystarczające, może, w drodze decyzji, zobowiązać podmiot dysponujący rezerwacją częstotliwości do wykorzystywania częstotliwości w sposób zgodny ze zobowiązaniami wskazanymi w rezerwacji częstotliwości, określając:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) harmonogram realizacji pokrycia zasięgiem sieci telekomunikacyjnych, 2) obszary, które mają zostać objęte zasięgiem sieci telekomunikacyjnych lub odsetek mieszkańców, który ma zostać objęty tym zasięgiem <p>- biorąc pod uwagę potrzeby użytkowników końcowych, potrzeby rynku i rozwój techniki telekomunikacyjnej.</p> <p>2. W sprawach decyzji, o której mowa w ust. 1, stosuje się odpowiednio przepisy art. 31 i art. 32.</p>	W przypadku kiedy podmiot dysponujący rezerwacją częstotliwości nie wywiązuje się ze swoich zobowiązań podjętych w ramach postępowania selekcyjnego, a Prezes UKE uzna, że pokrycie terytorium Rzeczypospolitej Polskiej zasięgiem sieci telekomunikacyjnych nie jest wystarczające, może podjąć działania zmierzające do zapewnienia realizacji przez podmiot tych zobowiązań. W tym celu może w drodze decyzji zobowiązać podmiot dysponujący rezerwacją częstotliwości do wykorzystywania częstotliwości w sposób zgodny z tymi zobowiązaniami, określając harmonogram realizacji pokrycia zasięgiem sieci telekomunikacyjnych oraz obszary, które mają zostać objęte zasięgiem sieci telekomunikacyjnych lub odsetek mieszkańców, który ma zostać objęty tym zasięgiem. Decyzja w tej sprawie podlegać będzie postępowaniu konsultacyjnemu. Podkreślić należy, że przepis dotyczy wyłącznie sytuacji niewywiązywania się z już wcześniej podjętych przez podmiot zobowiązań. Regulacje w zbliżonym kształcie funkcjonowały już na gruncie ustawy Pt.
68.	Art. 101	<p>Art. 101. 1. Prezes UKE niezwłocznie doręcza Przewodniczącemu KRRiT ostateczną decyzję o zmianie rezerwacji częstotliwości przeznaczonych do rozpowszechniania lub rozprowadzania programów radiofonicznych lub telewizyjnych w sposób cyfrowy drogą</p>	Przepis jest tożsamy z przepisem art. 123 ust. 13-14 Pt. Celem dodania ust. 13 i 14 było umożliwienie płynnego przeniesienia nadawców w zakres 470–694 MHz. Do realizacji tego celu niezbędne jest również dokonanie zmian w obowiązujących koncesjach w zakresie pasma 700 MHz. Aby móc wszcząć

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

		<p>naziemną, wydaną na podstawie art. 99 ust. 1 pkt 2 lub 9 lub ust. 6.</p> <p>2. W przypadku zmiany częstotliwości dokonywanej na podstawie art. 99 ust. 1 pkt 9 lub ust. 6 przepisu art. 104 ust. 3 nie stosuje się.</p>	<p>postępowanie w sprawie zmiany koncesji nadawców obecnych w paśmie 700 MHz, niezbędne jest wydanie przez Prezesa UKE decyzji o zmianie rezerwacji częstotliwości przeznaczonych do rozpowszechniania lub rozprowadzania programów w sposób cyfrowy drogą naziemną, zawierającej takie dane jak: multipleks, obszar rozpowszechniania oraz parametry sygnalizacyjne – identyfikatory ID. Dopiero na podstawie takiej ostatecznej decyzji Przewodniczący KRRiT może wszcząć postępowanie w sprawie zmiany koncesji, a co za tym idzie – dokonać zmiany koncesji.</p>
69.	Art. 102	<p>Art. 102. Rezerwacja częstotliwości na rozpowszechnianie programów radiofonicznych lub telewizyjnych udzielona w celu wykonywania uprawnień wynikających z koncesji, o których mowa w art. 69 ust. 2 pkt 1 i 2 wygasa w przypadku cofnięcia przez Przewodniczącego KRRiT tej koncesji lub jej wygaśnięcia.</p>	<p>Podmiot rozpowszechniający programy radiofoniczne lub telewizyjne obowiązany jest uzyskać koncesję (zgodnie z ustawą z dnia 29 grudnia 1992 r. o radiofonii i telewizji) i rezerwację częstotliwości. Postępowania administracyjne w sprawie udzielenia, zmiany lub cofnięcia koncesji oraz rezerwacji częstotliwości są prowadzone niezależnie. Konieczne jest wskazanie wprost powiązania pomiędzy tymi postępowaniami, zwłaszcza w kwestii kolejności uzyskiwania tych uprawnień, szczególnie w przypadku cofnięcia koncesji na rozpowszechnianie programów radiofonicznych lub telewizyjnych i wygaśnięcia rezerwacji. Konieczne jest rozstrzygnięcie, że w takim przypadku wygaśnięcia koncesji wygasa również rezerwacja częstotliwości udzielona w celu wykonania wynikających z koncesji uprawnień.</p> <p>Regulacje w zbliżonym kształcie funkcjonowały już na gruncie ustawy Pt.</p>

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

70.	Art. 103	<p>Art. 103. 1. Podmiotowi, któremu cofnięto rezerwację częstotliwości z powodu niewywiązywania się z obowiązku, o którym mowa w art. 24 ust. 1, 6 lub 9, można udzielić rezerwacji częstotliwości nie wcześniej niż po upływie 3 lat od dnia wydania decyzji o cofnięciu rezerwacji częstotliwości.</p> <p>2. Podmiot, któremu cofnięto rezerwację częstotliwości z powodu niewywiązywania się z obowiązku, o którym mowa w art. 24 ust. 5, może uzyskać rezerwację częstotliwości lub może zostać uczestnikiem postępowania selekcyjnego nie wcześniej niż po upływie 6 lat od dnia wydania decyzji o cofnięciu rezerwacji częstotliwości.</p> <p>3. Podmiot wyłoniony, o którym mowa w art. 104 ust. 3, który zrezygnował z uzyskania rezerwacji częstotliwości, może uzyskać rezerwację częstotliwości lub może zostać uczestnikiem postępowania selekcyjnego nie wcześniej niż po upływie 6 lat od dnia ogłoszenia wyników postępowania selekcyjnego, w którym został podmiotem wyłonionym.</p> <p>4. Podmiot, który po doręczeniu decyzji o dokonaniu rezerwacji częstotliwości na kolejny okres zrezygnował z rezerwacji częstotliwości zanim decyzja stała się ostateczna, może uzyskać rezerwację obejmującą te częstotliwości lub może zostać uczestnikiem postępowania selekcyjnego na rezerwację obejmującą te częstotliwości nie wcześniej niż po upływie 6 lat od dnia wpływu do Prezesa UKE oświadczenia o rezygnacji. Przepisu nie stosuje się, gdy opłata za dokonanie rezerwacji częstotliwości ustalona została na podstawie art. 24 ust. 9 lub rezerwacja została dokonana na okres krótszy niż wskazany we wniosku, z zastrzeżeniem, że okres wskazany we wniosku nie przekraczał maksymalnego okresu rezerwacji częstotliwości określonego w art. 80 ust. 1.</p>	<p>Zaproponowane przepisy mają charakter sankcyjny i nakładają na podmiot, któremu cofnięto rezerwację z powodu niewywiązywania się z obowiązku wnoszenia opłat za częstotliwości lub podmiot wyłoniony, na rzecz którego dokonano rezerwacji po przetargu, aukcji albo konkursie, a który nie uiszczył dodatkowej opłaty za dokonanie rezerwacji lub będąc podmiotem wyłonionym w procedurze selekcyjnej zrezygnował z ubiegania się o rezerwację, zakaz ubiegania się o rezerwację przez określony czas (3 lub 6 lat).</p> <p>Wprowadzane mechanizmy mają nie tylko charakter sankcyjny, ale również prewencyjny, zabezpieczający prawidłowy przebieg bieżącego oraz kolejnych postępowań selekcyjnych. Wskazany w ust. 2, 3 i 4 termin 6 lat będzie odpowiednim środkiem prewencyjnym wobec podmiotów startujących w procedurach selekcyjnych, których zamiarem nie jest uzyskanie rezerwacji częstotliwości, a jedynie prowadzenie działań mających na celu utrudnienie uzyskania stosownej rezerwacji przez konkurentów. Chronione są w ten sposób interesy innych uczestników, jak i Skarbu Państwa.</p> <p>Zaproponowany termin jest adekwatny, biorąc pod uwagę fakt, że procedury selekcyjne (dotyczące najatrakcyjniejszych częstotliwości) przeprowadzane są coraz rzadziej (z uwagi na coraz mniejszą ilość widma radiowego, które może być przekazane do dysponowania). Sześcioletni okres zakazu jest zatem skorelowany z dotychczasową częstotliwością prowadzenia procedur selekcyjnych. Wprowadzenie</p>
-----	----------	---	---

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

			<p>krótszego okresu mogłoby doprowadzić do sytuacji, że taki nieuczciwy uczestnik procedury selekcyjnej nie poniósłby konsekwencji, a w związku z tym cel wprowadzenia ust. 2, 3 i 4 nie zostałby osiągnięty.</p> <p>Regulacje w zbliżonym kształcie funkcjonowały już na gruncie ustawy Pt.</p>
71.	Art. 105	<p>Art. 105. 1. Prezes UKE może, z własnej inicjatywy, ogłosić postępowanie selekcyjne na rezerwację częstotliwości.</p> <p>2. Postępowanie selekcyjne może dotyczyć także zajętych zasobów częstotliwości, w przypadku których termin, w którym staną się one dostępne, będzie znany najpóźniej w dniu ogłoszenia tego postępowania.</p>	<p>Prezes UKE ogłasza postępowanie selekcyjne nie tylko w przypadku, kiedy podmiot złożył wniosek o rezerwację częstotliwości, a brak jest dostatecznych zasobów, ale także może to zrobić z własnej inicjatywy. Zasadniczo postępowanie ogłasza się na częstotliwości dostępne, jednak projektowany przepis pozwala na ogłoszenie selekcji na zajęte zasoby częstotliwości w przypadku których termin, w którym staną się one dostępne, będzie znany najpóźniej w dniu ogłoszenia postępowania selekcyjnego.</p> <p>Wprowadzenie możliwości ogłoszenia procedury selekcyjnej odnośnie do zasobów częstotliwości, które nie są jeszcze dostępne, pozwoli zapewnić efektywne i ciągłe wykorzystywanie częstotliwości. Odmienne rozwiązanie skutkowałoby tym, że częstotliwości nie byłyby wykorzystywane nie tylko przez okres przygotowania i prowadzenia procedury selekcyjnej, ale również przez czas, w którym dysponent rezerwacji częstotliwości uzyskuje stosowne pozwolenia radiowe lub wpisy do rejestru urządzeń radiowych, które pozwolą mu na rozpoczęcie wykorzystywania częstotliwości i świadczenie usług. Proponowane rozwiązanie pozwoli zatem dysponentom rezerwacji</p>

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

			<p>częstotliwości na wcześniejsze przeprowadzenie prac związanych z planowaniem i budową sieci radiowej, co będzie skutkowało szybszym (po dacie, od której będzie obowiązywała rezerwacja) rozpoczęciem wykorzystywania częstotliwości i świadczenia usług.</p> <p>Regulacje w zbliżonym kształcie funkcjonowały już na gruncie ustawy Pt.</p>
72.	Art. 107	<p>Art. 107. W przypadku usług o charakterze ciągłym objętych definicją usługi fakultatywnego obciążania rachunku świadczonych w dniu ogłoszenia ustawy, o której mowa w art. 1, zgoda i autoryzacje, o których mowa w art. 344 ust. 1 lub 2 oraz art. 345 ust. 2 ustawy, o której mowa w art. 1, nie są wymagane przez okres trwania umowy o świadczenie usług komunikacji elektronicznej zawartej na czas określony z dostawcą usługi komunikacji elektronicznej świadczącym temu abonentowi również usługę fakultatywnego obciążania rachunku, lecz nie dłużej niż przez 24 miesiące od dnia ogłoszenia ustawy.</p> <p>WPKE Art. 62. W przypadku usług powtarzalnych, o których mowa w art. 345 ust. 2 ustawy, o której mowa w art. 1, świadczonych w dniu ogłoszenia ustawy, o której mowa w art. 1, zgoda i autoryzacje, o których mowa w art. 344 ust. 1 lub 2 oraz art. 345 ust. 2 ustawy, o której mowa w art. 1, nie są wymagane przez okres trwania umowy o świadczenie usług komunikacji elektronicznej zawartej na czas określony z dostawcą usługi komunikacji elektronicznej świadczącym abonentowi również usługę fakultatywnego obciążania rachunku, lecz nie dłużej niż przez 24 miesiące od dnia ogłoszenia ustawy.</p>	<p>Przepisy mają na celu zapewnienie dotychczasowym użytkownikom usług fakultatywnego obciążania rachunku możliwości nieprzerwanego korzystania z tych usług od chwili ogłoszenia ustawy Pke. Zaproponowany przepis przejściowy pozwoli wyeliminować sytuacje, w których abonent nie potwierdził swojej zgody na świadczone mu już dotychczas usługi, co w konsekwencji obligowałoby dostawcę usług do zaprzestania świadczenia usług fakultatywnego obciążania rachunku, choć abonent nie zgłaszał zastrzeżeń co do sposobu i warunków ich świadczenia.</p> <p>Dostawcy usług komunikacji będą musieli uzyskać zgody na świadczenie usług tylko od tych abonentów, którzy w momencie ogłoszenia Pke nie korzystali w sposób ciągły usługi fakultatywnego obciążania rachunku. Zwolnienie z obowiązku pozyskiwania zgód i autoryzacji będzie obowiązywać tylko przez okres trwania umowy o świadczenie usług komunikacji elektronicznej zawartej z dostawcą, który świadczy abonentowi dodatkowo usługę fakultatywnego obciążania rachunku, nie dłużej jednak niż przez okres 24 miesięcy od dnia ogłoszenia ustawy.</p>

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

73.	Art. 111	<p>Art. 111. 1. Prezes UKE może odwołać postępowanie selekcyjne przed upływem terminu wyznaczonego na złożenie ofert, jeżeli taka możliwość została zastrzeżona w treści dokumentacji.</p> <p>2. Informacje o odwołaniu postępowania selekcyjnego wraz ze wskazaniem przyczyn odwołania Prezes UKE udostępnia na stronie podmiotowej BIP UKE.</p> <p>3. Prezes UKE nie udziela informacji o podmiotach, które złożyły oferty w odwołanym postępowaniu selekcyjnym.</p> <p>4. Oferty złożone w ramach odwołanego postępowania selekcyjnego zwracane są bez otwierania. Zwrot wniesionego wadium następuje w terminie 7 dni od dnia odwołania przetargu albo aukcji.</p>	<p>Uregulowanie uprawniające Prezesa UKE do odwołania postępowania selekcyjnego w terminie wyznaczonym na złożenie ofert, który został określony w ogłoszeniu, jeżeli taka możliwość została zastrzeżona w treści dokumentacji jest uzasadnione potrzebą umożliwienia Prezesowi UKE rezygnacji z przeprowadzenia postępowania, jeżeli jego przeprowadzenie, z powodu zmienionych warunków, byłoby niezasadne. Ust. 4 reguluje kwestie zwrotu dokumentów oraz wadium.</p> <p>Regulacje w tożsamym kształcie funkcjonowały już na gruncie ustawy Pt.</p>
74.	Art. 131	<p>Art. 131. Przydziału częstotliwości dokonuje się na czas określony, nie dłuższy niż 15 lat, biorąc pod uwagę:</p> <p>1) charakter zadań wykonywanych przez podmiot wnioskujący o przydział częstotliwości;</p> <p>2) międzynarodowe kierunki rozwoju wykorzystywania częstotliwości.</p>	<p>Przepis reguluje okres na jaki dokonywany jest przydział częstotliwości cywilno-rządowych. Przydziały nie obejmują częstotliwości zharmonizowanych zatem nie podlegają w tym zakresie regulacji EKŁE.</p>
75.	Art. 132 ust. 3	<p>Art. 132. (...) 3. Wniosek o dokonanie przydziału częstotliwości dla misji dyplomatycznej, urzędu konsularnego, zagranicznej misji specjalnej oraz przedstawicielstwa organizacji międzynarodowej, korzystających z przywilejów i immunitetów na podstawie ustaw, umów i zwyczajów międzynarodowych, mających swe siedziby na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej składa się za pośrednictwem ministra właściwego do spraw zagranicznych.</p>	<p>Przepis reguluje kwestię składania wniosku o przydział częstotliwości dla misji dyplomatycznych.</p>

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

76.	Art. 144	<p>Art. 144. 1. Egzaminów osób ubiegających się o pozwolenie w służbie radiokomunikacyjnej amatorskiej, w tym egzaminów poprawkowe, przeprowadza komisja powołana przez Prezesa UKE spośród osób posiadających odpowiednią wiedzę, praktyczne doświadczenie w zakresie ocenianych kompetencji, a w przypadku powierzenia egzaminów organizacji radioamatorskiej, komisja powołana spośród osób posiadających odpowiednią wiedzę, praktyczne doświadczenie w zakresie ocenianych kompetencji zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie ust. 6.</p> <p>2. Prezes UKE może powierzyć przeprowadzanie egzaminów w służbie radiokomunikacyjnej amatorskiej, w tym egzaminów poprawkowych, organizacji zrzeszającej radioamatorów, jeżeli organizacja ta:</p> <ol style="list-style-type: none">1) posiada strukturę organizacyjną umożliwiającą organizację egzaminów na terenie każdego z województw;2) daje rękojmię prawidłowo przeprowadzonego egzaminu, w szczególności w zakresie przestrzegania przepisów dotyczących ochrony danych osobowych;3) posiada doświadczenie w prowadzeniu działalności związanej ze służbą radiokomunikacyjną amatorską adekwatne do rangi przeprowadzanych egzaminów;4) zapewni pomieszczenia i warunki organizacyjne pracy komisji oraz zapewni warunki do przeprowadzenia egzaminu z wiedzy i umiejętności, o którym mowa w ust. 1, w sposób niedyskryminujący osób z niepełnosprawnościami;5) przedstawi koncepcję organizacji egzaminów. <p>3. Powierzenie przeprowadzenia egzaminów, o których mowa w ust. 2, następuje w drodze nieodpłatnej umowy zawierającej co najmniej:</p>	<p>Projektowany przepis zawiera regulacje dotyczące egzaminów osób ubiegających się o pozwolenie w służbie radiokomunikacyjnej amatorskiej. Co do zasady egzaminów takie przeprowadzać będzie komisja powołana przez Prezesa UKE, przy czym Prezes UKE może skorzystać z instytucji powierzenia przeprowadzania egzaminów w służbie radiokomunikacyjnej amatorskiej organizacji zrzeszającej radioamatorów. Zgodnie z projektem organizacja taka będzie musiała spełnić warunki określone w ustawie, a powierzenie nastąpi w drodze nieodpłatnej umowy, której podstawowe elementy określa projektowany akt.</p> <p>Zarówno egzaminów przeprowadzane przez Prezesa UKE, jak i przez organizację radioamatorską są odpłatne.</p>
-----	----------	---	---

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

	<ol style="list-style-type: none">1) możliwość wypowiedzenia jej przez Prezesa UKE w każdym czasie;2) zobowiązanie organizacji, o której mowa w ust. 2, do przedstawienia listy osób, które uzyskały pozytywny wynik egzaminu w terminie 7 dni od dnia jego zakończenia;3) zobowiązanie organizacji, o której mowa w ust. 2, do przedstawienia sprawozdania z wykonania umowy – w terminie do dnia 31 marca za poprzedni rok kalendarzowy;4) listę miejscowości, w których zostaną przeprowadzone, egzaminy oraz częstotliwość egzaminów w tych miejscowościach;5) zobowiązanie do przekazywania Prezesowi UKE oraz publikacji do dnia 15 grudnia harmonogramu przeprowadzania egzaminów na kolejny rok;6) minimalne warunki, jakim powinny odpowiadać pomieszczenia egzaminacyjne;7) listę kandydatów na egzaminatorów. <p>4. Prezes UKE udostępnia na stronie podmiotowej BIP UKE harmonogram przeprowadzania egzaminów na kolejny rok w terminie do dnia 31 grudnia.</p> <p>5. Za przeprowadzenie egzaminu w służbie radiokomunikacyjnej amatorskiej zorganizowanego przez Prezesa UKE pobiera się opłatę w wysokości nie wyższej niż 150 zł.</p> <p>6. Minister właściwy do spraw informatyzacji określi, w drodze rozporządzenia, dla służby radiokomunikacyjnej amatorskiej:</p> <ol style="list-style-type: none">1) szczegółowy zakres pozwoleń,2) wymagania niezbędne do uzyskania pozwolenia i zakres wymogów egzaminacyjnych,3) tryb przeprowadzania egzaminów, w tym egzaminów poprawkowych,	
--	--	--

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

		<p>4) tryb powoływania komisji egzaminacyjnej, 5) wysokość opłat za przeprowadzenie egzaminu, 6) wysokość opłat za wydanie pozwolenia, 7) okres ważności pozwoleń, 8) sposób identyfikacji stacji amatorskiej</p> <p>– biorąc pod uwagę międzynarodowe przepisy radiokomunikacyjne, rodzaj pozwolenia, zapewnienie dostępności do wykonywania służby radiokomunikacyjnej amatorskiej, zapewnienie właściwej organizacji i odpowiedniego poziomu merytorycznego egzaminu oraz potrzebę zapewnienia efektywnej i bezstronnej pracy komisji.</p>	
77.	Art. 157	<p>Art. 157. 1. Obsługiwanie urządzenia radiowego nadawczego lub nadawczo-odbiorczego używanego w służbie radiokomunikacyjnej lotniczej, morskiej i żeglugi śródlądowej wymaga posiadania świadectwa operatora urządzeń radiowych lub posiadania dokumentu równoważnego, wydanego przez uprawniony organ zagraniczny.</p> <p>2. Obsługiwanie urządzenia radiowego nadawczego lub nadawczo-odbiorczego używanego w służbie radiokomunikacyjnej amatorskiej wymaga posiadania pozwolenia radiowego lub w przypadku, o którym mowa w art. 145 ust. 2 pkt 2, dokumentu równoważnego wydanego przez uprawniony organ zagraniczny.</p> <p>3. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do osób wykonujących obowiązki w zakresie zadań komórek organizacyjnych i jednostek organizacyjnych podległych Ministrowi Obrony Narodowej lub przez niego nadzorowanych oraz użytkowników rządowych, o których mowa w art. 2 pkt 87 lit. c.</p>	<p>Analogicznie do rozwiązań zawartych w Pt przepis wskazuje, że obsługiwanie urządzenia radiowego nadawczego lub nadawczo-odbiorczego używanego w służbie radiokomunikacyjnej lotniczej, morskiej i żeglugi śródlądowej wymaga posiadania świadectwa operatora urządzeń radiowych lub dokumentu równoważnego, wydanego przez uprawniony organ zagraniczny.</p> <p>Różnicą w stosunku do obecnie obowiązujących przepisów jest to, że obsługiwanie urządzenia radiowego nadawczego lub nadawczo-odbiorczego używanego w służbie radiokomunikacyjnej amatorskiej wymaga posiadania pozwolenia radiowego, a nie świadectwa operatora urządzeń radiowych, jak ma to miejsce obecnie.</p> <p>Podobnie jak obecnie obowiązek posiadania świadectwa operatora nie dotyczy osób obsługujących urządzenia radiokomunikacji</p>

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

			lotniczej, morskiej i żeglugi śródlądowej wykonywanej przez komórki i jednostki organizacyjne podległe MON, a także jednostki sił zbrojnych innych państw oraz jednostki zagranicznych organów państwowych w okresie pobytu na terenie Polski.
78.	Art. 158	<p>Art. 158. 1. Prezes UKE wydaje świadectwo operatora urządzeń radiowych na podstawie pozytywnego wyniku egzaminu z wiedzy i umiejętności osoby ubiegającej się o świadectwo operatora urządzeń radiowych oraz po udokumentowaniu przez nią wymaganej praktyki.</p> <p>2. Prezes UKE wydaje duplikat świadectwa operatora urządzeń radiowych albo dokonuje wymiany świadectwa operatora urządzeń radiowych na wniosek posiadacza tego świadectwa.</p> <p>3. Świadectwo operatora urządzeń radiowych w służbie radiokomunikacyjnej morskiej wydane na podstawie Międzynarodowej konwencji o wymaganiach w zakresie wyszkolenia marynarzy, wydawania im świadectw oraz pełnienia wacht, 1978, sporządzonej w Londynie dnia 7 lipca 1978 r. (Dz. U. z 1984 r. poz. 201, z późn. zm.²⁾) wydaje się na okres 5 lat i podlega ono odnowieniu.</p> <p>4. Wniosek o odnowienie świadectwa operatora urządzeń radiowych w służbie radiokomunikacyjnej morskiej składa się Prezesowi UKE, w czasie ważności świadectwa lub nie później niż w ciągu 12 miesięcy od dnia utraty ważności tego świadectwa. Odnowienie świadectwa odbywa się na</p>	<p>Projekt przewiduje, że wydawanie świadectw operatora urządzeń radiowych pozostanie w zakresie kompetencji Prezesa UKE. Organ ten po zdaniu egzaminu przez osobę zainteresowaną i na podstawie udokumentowanej praktyki wydaje jej świadectwo operatora. Należy podkreślić, że przepis ust. 1 określa w sposób wyczerpujący warunki, od których spełnienia uzależnione jest wydanie świadectwa operatora, w postaci zdanego egzaminu i udokumentowanej praktyki, co powoduje, że wydanie świadectwa przez Prezesa UKE nie ma charakteru czynności uznaniowej. Jeżeli bowiem określona osoba spełnia warunki określone przepisami prawa, wówczas Prezes UKE jest zobowiązany do wydania świadectwa na wniosek tej osoby.</p> <p>Egzaminy przeprowadzają komisje powołane przez Prezesa UKE, z wyjątkami określonymi w ust. 3. Kompetencję bowiem do przeprowadzania egzaminów dla osób obsługujących urządzenia radiowe w służbie radiokomunikacji lotniczej powierzono Prezesowi Urzędu Lotnictwa</p>

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej Konwencji zostały ogłoszone w Dz. U. z 1984 r. poz. 202, z 1999 r. poz. 286, z 2013 r. poz. 1092 i 1093, z 2018 r. poz. 1866 i 2088 oraz z 2019 r. poz. 103.

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

	<p>warunkach określonych w przepisach wydanych na podstawie przepisu ust. 12.</p> <p>5. Egzaminy osób ubiegających się o świadectwo operatora urządzeń radiowych w służbie radiokomunikacyjnej morskiej i żeglugi śródlądowej przeprowadza komisja powołana przez Prezesa UKE spośród osób posiadających odpowiednią wiedzę oraz praktyczne doświadczenie w zakresie ocenianych kompetencji. Prezes UKE może powierzyć przeprowadzanie egzaminów Centralnej Morskiej Komisji Egzaminacyjnej lub centralnej komisji egzaminacyjnej działającej przy dyrektorze urzędu żeglugi śródlądowej określonym przez ministra właściwego do spraw żeglugi śródlądowej.</p> <p>6. Egzaminy osób ubiegających się o świadectwo operatora urządzeń radiowych w służbie radiokomunikacyjnej morskiej i żeglugi śródlądowej, w tym egzaminy poprawkowe, przeprowadza się jednoetapowo na sesjach egzaminacyjnych.</p> <p>7. Egzaminy osób ubiegających się o świadectwo operatora urządzeń radiowych w służbie radiokomunikacyjnej lotniczej przeprowadza komisja egzaminacyjna, o której mowa w art. 99 ustawy z dnia 3 lipca 2002 r. – Prawo lotnicze (Dz. U. z 2020 r. poz. 1970 oraz z 2021 r. poz. 784, 847 i 1898 oraz z 2022 r. poz. 655), w trybie określonym w przepisach wydanych na podstawie art. 99 ust. 6 tej ustawy.</p> <p>8. Osoba ubiegająca się o przystąpienie do egzaminu, o którym mowa w ust. 5, w terminie co najmniej 14 dni przed terminem egzaminu, składa Prezesowi UKE wniosek o wydanie świadectwa operatora urządzeń radiowych lub dokonuje w formie elektronicznej zgłoszenia na egzamin.</p>	<p>Cywilnego, który jest organem regulacyjnym właściwym w sprawach lotnictwa cywilnego. Prezes UKE może również powierzyć przeprowadzanie egzaminów w służbie radiokomunikacyjnej morskiej i żeglugi śródlądowej - Centralnej Morskiej Komisji Egzaminacyjnej lub centralnej komisji egzaminacyjnej działającej przy dyrektorze urzędu żeglugi śródlądowej określonym przez ministra właściwego do spraw żeglugi śródlądowej.</p> <p>Kluczową zmianą w stosunku do Pt jest zmiana podmiotów odpowiedzialnych za wydanie rozporządzenia w sprawie świadectw operatora urządzeń radiowych, które reguluje m. in. rodzaje i wzory świadectw operatora urządzeń radiowych, zakres wymogów egzaminacyjnych, zakres, tryb i okres niezbędnych szkoleń oraz praktyki. Dotychczas ten akt wykonawczy wydawany był przez ministra właściwego do spraw informatyzacji. W projekcie przewidziano, że za wydanie przedmiotowego aktu odpowiedzialni będą ministrowie właściwi merytorycznie w kwestiach będących przedmiotem rozporządzenia. Taka konstrukcja wynika z zakresu merytorycznego rozporządzenia, które określa m. in. wymogi egzaminacyjne w służbie radiokomunikacji lotniczej, morskiej i żeglugi śródlądowej. Kwestie te bowiem pozostają poza właściwością merytoryczną ministra właściwego do spraw informatyzacji. Dotychczasowe doświadczenia ministra właściwego do spraw informatyzacji związane z wydaniem tego aktu wskazują na konieczność przekazania delegacji</p>
--	---	---

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

	<p>9. Osoba ubiegająca się o świadectwo operatora urządzeń radiowych w służbie radiokomunikacyjnej lotniczej składa Prezesowi UKE wniosek o wydanie świadectwa po zdaniu egzaminu, o którym mowa w ust. 7.</p> <p>10. Za przeprowadzenie egzaminu oraz za wydanie świadectwa operatora urządzeń radiowych, wydanie duplikatu świadectwa lub wymianę świadectwa pobiera się opłaty w wysokości:</p> <ol style="list-style-type: none">1) za przeprowadzenie egzaminu - od 150 zł do 300 zł;2) za wydanie świadectwa - od 20 zł do 35 zł;3) za wydanie duplikatu świadectwa - od 15 do 25 zł;4) za wymianę świadectwa - od 15 zł do 25 zł. <p>11. Świadectwo operatora urządzeń radiowych w służbie radiokomunikacji lotniczej wydaje się na czas nieokreślony.</p> <p>12. Minister właściwy do spraw żeglugi śródlądowej i minister właściwy do spraw gospodarki morskiej w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw informatyzacji określają, w drodze rozporządzenia:</p> <ol style="list-style-type: none">1) rodzaje i wzory świadectw operatora urządzeń radiowych w służbie radiokomunikacyjnej morskiej i żeglugi śródlądowej,2) warunki wydawania i odnawiania świadectw oraz zakres uprawnień wynikających z tych świadectw,3) zakres wymogów egzaminacyjnych, zakres i okres niezbędnych szkoleń oraz praktyki,4) tryb przeprowadzania egzaminów, w tym egzaminów poprawkowych,	<p>do wydania rozporządzenia w sprawie świadectw operatora urządzeń radiowych właściwym działom administracji, które posiadają odpowiednie pod względem merytorycznym komórki i zasoby kadrowe.</p>
--	---	---

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

	<p>5) tryb powoływania komisji egzaminacyjnej,</p> <p>6) wysokość opłat za przeprowadzenie egzaminu i wydanie świadectwa operatora urządzeń radiowych w służbie radiokomunikacyjnej morskiej i żeglugi śródlądowej oraz jego duplikatu</p> <p>– biorąc pod uwagę międzynarodowe przepisy radiokomunikacyjne, przepisy międzynarodowe oraz zapewnienie właściwej organizacji i odpowiedniego poziomu merytorycznego egzaminu oraz potrzebę zapewnienia efektywnej i bezstronnej pracy komisji, a także kierując się zasadą, że opłaty nie powinny stanowić bariery dla osób zainteresowanych obsługą urządzeń radiowych.</p> <p>13. Minister właściwy do spraw transportu w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw informatyzacji określi, w drodze rozporządzenia:</p> <p>1) rodzaje świadectw operatora urządzeń radiowych w służbie radiokomunikacyjnej lotniczej,</p> <p>2) wzór świadectwa operatora urządzeń radiowych w służbie radiokomunikacyjnej lotniczej,</p> <p>3) wymagania w zakresie szkolenia oraz wymagania egzaminacyjne w zakresie wiedzy i umiejętności osób ubiegających się o świadectwo operatora urządzeń radiowych w służbie radiokomunikacyjnej lotniczej,</p> <p>4) wymagania w zakresie wieku osób przystępujących do egzaminu na świadectwo operatora urządzeń radiowych w służbie radiokomunikacyjnej lotniczej,</p>	
--	---	--

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

		<p>5) tryb wydawania świadectwa operatora urządzeń radiowych w służbie radiokomunikacyjnej lotniczej i duplikatu tego świadectwa oraz wymiany tego świadectwa,</p> <p>6) wysokość opłat za przeprowadzenie egzaminu oraz wydanie świadectwa operatora urządzeń radiowych w służbie radiokomunikacyjnej lotniczej, wydanie duplikatu tego świadectwa i wymianę tego świadectwa</p> <p style="padding-left: 20px;">– biorąc pod uwagę międzynarodowe przepisy radiokomunikacyjne oraz przepisy międzynarodowe, a także uwzględniając koszty przeprowadzenia egzaminu, wydania świadectwa i duplikatu.</p>	
79.	Art. 161 ust. 2, 4, 6- 8	<p>Art. 161. (...) 2. Prezes UKE może cofnąć prawo do wykorzystywania zasobów numeracji, jeżeli istnieje bezpośrednie zagrożenie naruszenia w krótkim czasie interoperacyjności lub ciągłości świadczenia publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych w publicznych sieciach telekomunikacyjnych albo naruszenie takie nastąpiło.</p> <p>4. Przepisu ust. 3 nie stosuje się w przypadku cofnięcia prawa do wykorzystywania zasobów numeracji, o którym mowa w ust. 2, wymagającego pilnego działania Prezesa UKE.</p> <p>6. W sytuacji, o której mowa w ust. 2, Prezes UKE prowadząc postępowanie w sprawie cofnięcia prawa do wykorzystywania zasobów numeracji oraz przyznania prawa do wykorzystywania zasobów numeracji innemu przedsiębiorcy telekomunikacyjnemu, może:</p> <p>1) pominąć wezwanie, o którym mowa w ust. 5 pkt 2;</p>	Przepisy te regulują kwestię upadłości przedsiębiorcy telekomunikacyjnego i adresują ważny problem występujący na rynku dotyczący zagrożenia ciągłości usług świadczonych abonentom w sytuacji upadłości przedsiębiorcy.

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

	<p>2) pominąć postępowanie konsultacyjne i procedurę przetargową, o której mowa w art. 159 ust. 4;</p> <p>3) przyznać prawo do wykorzystywania zasobów numeracji, biorąc pod uwagę:</p> <ul style="list-style-type: none">a) możliwości techniczne przyjmowania i kierowania połączeń na numery z przydzielanego bloku numerów,b) liczbę przeniesionych numerów z bloków numerów, dla których Prezes UKE cofnął prawo do wykorzystywania zasobów numeracji,c) liczbę abonentów w danej strefie numeracyjnej orazd) przydział numeracji w bloku sąsiadującym z przydzielanym blokiem numerów; <p>4) zwolnić przedsiębiorcę telekomunikacyjnego, który otrzymał prawo do wykorzystywania zasobów numeracji, z opłat za numerację, o których mowa w art. 25, na okres nie dłuższy niż 1 rok.</p> <p>7. W przypadku braku wniosków o przyznanie prawa do wykorzystywania zasobów numeracji Prezes UKE, w drodze decyzji, przyznaje prawo do wykorzystywania zasobów numeracji przedsiębiorcy telekomunikacyjnemu, biorąc pod uwagę przesłanki, o których mowa w ust. 6 pkt 3.</p> <p>8. Przedsiębiorca telekomunikacyjny, który otrzymał prawo do wykorzystywania zasobów numeracji na warunkach określonych w ust. 6 pkt 3 oraz w ust. 7, informuje abonenta o przejęciu zobowiązań dostawcy usług telekomunikacyjnych, któremu Prezes UKE cofnął prawo do wykorzystywania zasobów numeracji, i świadczeniu usług ze wskazaniem terminu końcowego nie krótszego niż</p>	
--	---	--

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

		miesiąc. Jednocześnie przedsiębiorca ten informuje abonenta o konieczności zawarcia przed upływem tego terminu umowy o świadczenie usług komunikacji elektronicznej albo przeniesienia numeru do innego dostawcy usług w celu zachowania ciągłości świadczenia usług.	
80.	Art. 162 ust. 4	Art. 162. (...) 4. Minister właściwy do spraw informatyzacji może określić, w drodze rozporządzenia szczegółowe wymagania dotyczące adresowania dla właściwego kierowania połączeń, numeracji punktów sygnalizacyjnych oraz tworzenia i udostępniania znaków identyfikujących abonenta, uwzględniając obecne i prognozowane potrzeby przedsiębiorców telekomunikacyjnych oraz użytkowników, ustalenia przepisów międzynarodowych, w szczególności dotyczące długoterminowych, ogólnoeuropejskich planów numeracji, a także wiążące Rzeczpospolitą Polską umowy międzynarodowe.	Przepis zawiera delegację ustawową uprawniającą do uregulowania zasad właściwego kierowania połączeń m.in. w zakresie numerów przeniesionych i alarmowych.
81.	Art. 166	Art. 166. Do przydziału, odmowy przydziału lub cofania przydziału znaków identyfikujących abonenta oraz do ich udostępniania lub odmowy udostępnienia stosuje się odpowiednio przepisy art. 159-162 i art. 164.	Przepis wskazujący, które przepisy należy stosować w odniesieniu do znaków identyfikujących abonenta.
82.	Art. 167	Art. 167. 1. Podmiot, który uzyskał, w drodze decyzji, prawo do wykorzystywania zasobów numeracji, może dokonać niezbędnej zmiany numeracji dla określonych obszarów swojej sieci telekomunikacyjnej lub zmiany indywidualnych numerów abonentów tej sieci, w przypadku zmiany przydziału zakresu numeracji albo przebudowy lub rozbudowy eksploatowanej sieci telekomunikacyjnej.	Przepisy dotyczące zmiany numeracji funkcjonują już na gruncie Pt. Zasadne jest regulowanie również w Pke przypadków, kiedy dopuszczalne jest wprowadzanie zmian w numeracji. Jednocześnie z punktu widzenia interesów abonentów istotne jest zachowanie przepisów określających wymogi w zakresie informowania abonentów o zmianach przydzielonych im numerów.

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

		<p>2. Podmiot, który uzyskał, w drodze decyzji, prawo do wykorzystywania zasobów numeracji, podaje do publicznej wiadomości planowane zmiany numeracji, dla określonych obszarów sieci telekomunikacyjnej, co najmniej na 90 dni przed terminem wprowadzenia tych zmian.</p> <p>3. Prezes UKE, na wniosek podmiotu, o którym mowa w ust. 2, może w drodze decyzji skrócić okres, o którym mowa w ust. 2.</p> <p>4. Podmiot, który uzyskał, w drodze decyzji, prawo do wykorzystywania zasobów numeracji, jest obowiązany zawiadomić, na piśmie w postaci papierowej, abonentów, którzy udostępnili adres korespondencyjny, o planowanej zmianie ich indywidualnych numerów oraz o ich nowych numerach, co najmniej na 90 dni przed terminem wprowadzenia zmiany. Abonentom, którzy nie udostępnili adresu korespondencyjnego, ale udostępnili inne dane, o których mowa w art. 284 ust. 2, zawiadomienie doręcza się na adres poczty elektronicznej lub na adres elektroniczny innego środka komunikacji elektronicznej.</p> <p>5. Prezes UKE, na wniosek podmiotu, o którym mowa w ust. 4, może w drodze decyzji skrócić okres, o którym mowa w ust. 4.</p> <p>6. Podmiot, który uzyskał, w drodze decyzji, prawo do wykorzystywania zasobów numeracji, jest obowiązany do zapewnienia bezpłatnej, automatycznej informacji słownej o wprowadzonych zmianach numeracji, o których mowa w ust. 1 i 4, dostępnej pod poprzednimi numerami, przez okres nie krótszy niż 12 miesięcy.</p>	
83.	Art. 168	Art. 168. 1. Dostęp telekomunikacyjny świadczony jest na podstawie umowy zawieranej w formie dokumentowej pod rygorem nieważności, zwanej dalej „umową o dostępie”,	Zasadą jest świadczenie dostępu telekomunikacyjnego na podstawie umowy o dostępie, wyjątkiem jest sytuacja, gdy treść zobowiązania pomiędzy stronami jest określona na

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

		<p>lub na podstawie decyzji, o której mowa w art. 183 oraz w art. 187.</p> <p>2. Umowa o dostępie określa warunki dostępu telekomunikacyjnego i związanej z nim współpracy.</p>	<p>podstawie rozstrzygnięcia Prezesa UKE. Przepisy ustawy przewidują dla umowy o dostępie formę dokumentową pod rygorem nieważności. Dotychczas obowiązującą formą dla umowy o dostępie była forma pisemna.</p> <p>Forma dokumentowa jest jedną z form zawierania umów przewidzianą przepisami ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. - Kodeks cywilny (Dz. U. z 2020 r. poz. 1740 i 2320 oraz z 2021 r. poz. 1509 i 2459), zwanego dalej również "Kc". Proponowane zmiany wpisują się w prowadzone przez rząd działania zmierzające do cyfryzacji państwa i gospodarki. Wprowadzana forma dokumentowa umożliwia złożenie oświadczenia woli w postaci dokumentu w sposób umożliwiający ustalenie osoby składającej oświadczenie. W myśl art. 773 Kc dokumentem jest nośnik informacji umożliwiający zapoznanie się z jej treścią. W celu zapewnienia odpowiedniego poziomu pewności obrotu na rynku telekomunikacyjnym oraz obowiązkami przedsiębiorców, dla umowy o dostępie zastrzeżony jest rygor nieważności.</p> <p>Umowa o dostępie określa warunki dostępu i związanej z nim współpracy ustalone w trakcie negocjacji. Negocjacje są trybem zawarcia umowy. Zgodnie z art. 72 § 1 Kc, jeżeli strony prowadzą negocjacje w celu zawarcia oznaczonej umowy, umowa zostaje zawarta, gdy strony dojdą do porozumienia co do wszystkich jej postanowień, które były przedmiotem negocjacji. Należy podkreślić, że poza przedsiębiorcami telekomunikacyjnym, stroną negocjacji mogą być innego rodzaju podmioty – m.in. operatorzy sieci w</p>
--	--	---	--

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

			rozumieniu ustawy o wspieraniu rozwoju, jednostki samorządu terytorialnego, właściciele, użytkownicy wieczyści lub zarządcy.
84.	Art. 171	<p>Art. 171. 1. Umowa, o której mowa w art. 170 ust. 1, zawiera postanowienia dotyczące co najmniej:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) umiejscowienia punktów połączenia sieci telekomunikacyjnych; 2) warunków technicznych połączenia sieci telekomunikacyjnych; 3) rozliczeń z tytułu: <ol style="list-style-type: none"> a) zapewnienia dostępu telekomunikacyjnego, b) wzajemnego korzystania z sieci telekomunikacyjnych, c) niewykonania lub nienależytego wykonania świadczonych wzajemnie usług telekomunikacyjnych; 4) sposobów wypełniania wymagań w zakresie: <ol style="list-style-type: none"> a) interoperacyjności usług, b) integralności sieci, c) zachowania ciągłości świadczenia usług telekomunikacyjnych w przypadku awarii sieci telekomunikacyjnych lub w sytuacjach szczególnych zagrożeń, d) zachowania tajemnicy komunikacji elektronicznej i ochrony danych w sieci, e) kompatybilności elektromagnetycznej; 5) procedur rozstrzygania sporów; 6) postępowania w przypadkach: <ol style="list-style-type: none"> a) zmiany umowy, b) weryfikacji interoperacyjności usług świadczonych w połączonych sieciach telekomunikacyjnych, ze szczególnym 	<p>Projektowany przepis art. 171 ust. 1 zawiera wyczerpujące wyliczenie rodzajów postanowień, które muszą być zawarte w umowie o dostępie w zakresie połączenia sieci. Zgodnie z minimalnymi wymogami, umowa ta powinna zawierać postanowienia dotyczące:</p> <p>umiejscowienia punktów połączenia sieci telekomunikacyjnych;</p> <p>warunków technicznych połączenia sieci telekomunikacyjnych;</p> <p>rozliczeń z tytułu zapewnienia dostępu oraz wzajemnego korzystania z sieci; telekomunikacyjnych oraz niewykonania lub nienależytego wykonania świadczonych wzajemnie usług telekomunikacyjnych;</p> <p>sposobów wypełniania wymagań w zakresie interoperacyjności usług, integralności sieci, postępowania w sytuacjach szczególnych zagrożeń oraz awarii, zachowania tajemnicy komunikacji elektronicznej i ochrony danych w sieci oraz dotyczących kompatybilności elektromagnetycznej;</p> <p>procedur rozstrzygania sporów;</p> <p>postępowania w przypadkach zmian treści umowy; badań interoperacyjności usług świadczonych w połączonych sieciach telekomunikacyjnych, ze szczególnym uwzględnieniem badań jakości usług</p>

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

		<p>uwzględnieniem badań jakości usług telekomunikacyjnych,</p> <p>c) przebudowy połączonych sieci telekomunikacyjnych,</p> <p>d) zmiany oferowanych usług telekomunikacyjnych,</p> <p>e) zmiany przydzielonych zasobów numeracji;</p> <p>7) warunków rozwiązania umowy, dotyczących w szczególności zachowania ciągłości świadczenia usługi powszechnej, jeżeli jest świadczona w łączonych sieciach telekomunikacyjnych, ochrony interesów użytkowników, a także bezpieczeństwa sieci i usług komunikacji elektronicznej;</p> <p>8) rodzajów wzajemnie świadczonych usług telekomunikacyjnych;</p> <p>9) działań podejmowanych w związku z przypadkami nadużycia telekomunikacyjnego.</p> <p>2. W przypadku gdy stroną umowy, o której mowa w art. 170 ust. 1, jest użytkownik rządowy, o którym mowa w art. 2 pkt 87 lit. a, b, d, e, g oraz h, postanowienia umowne mogą obejmować w szczególności postanowienia dotyczące specyficznych potrzeb tego użytkownika rządowego wynikających z przysługujących mu uprawnień, w tym w szczególności dotyczące rozbudowy sieci telekomunikacyjnej w zakresie niezbędnym do przyłączenia tej sieci na wniosek tego użytkownika rządowego.</p>	<p>telekomunikacyjnych; przebudowy połączonych sieci telekomunikacyjnych; zmian oferty usług telekomunikacyjnych oraz zmian numeracji;</p> <p>warunków rozwiązania umowy, dotyczących w szczególności zachowania ciągłości świadczenia usługi powszechnej, jeżeli jest świadczona w łączonych sieciach telekomunikacyjnych, ochrony interesów użytkowników, a także bezpieczeństwa sieci i usług;</p> <p>rodzajów wzajemnie świadczonych usług telekomunikacyjnych;</p> <p>działań podejmowanych w związku z przypadkami nadużycia telekomunikacyjnego.</p> <p>Przepis w podobnym brzmieniu funkcjonował już w Pt (art. 31).</p> <p>Natomiast redakcja art. 171 ust. 2 stanowi przeniesienie dotychczasowej regulacji zawartej w Rozporządzeniu Ministra Infrastruktury w sprawie szczegółowych wymagań dla zapewnienia dostępu telekomunikacyjnego z dnia 21 lipca 2008 r. Ustęp 2 wskazuje, że w umowie o dostępie w zakresie połączenia sieci, której stroną jest użytkownik rządowy, o którym mowa 2 pkt 88 lit. a, b, d, e, g oraz h, może zawierać inne postanowienia, w tym związane z rozbudową sieci zgodnie z potrzebami ww. użytkownika rządowego.</p>
85.	Art. 172	<p>Art. 172. W przypadku wystąpienia szczególnego zagrożenia dla obronności, bezpieczeństwa państwa lub bezpieczeństwa i porządku publicznego, użytkownik</p>	<p>Przepis zawiera uprawnienie użytkownika rządowego o którym mowa 2 pkt 88 lit. a, b, d, e, g oraz h, do czasowego odłączenia swojej sieci telekomunikacyjnej od publicznej sieci</p>

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

		<p>rządowy, o którym mowa w art. 2 pkt 87 lit. a, b, d, e, g oraz h, może czasowo odłączyć swoją sieć telekomunikacyjną od publicznej sieci telekomunikacyjnej przedsiębiorcy telekomunikacyjnego. Użytkownik ten niezwłocznie powiadamia właściwego operatora oraz Prezesa UKE o tym odłączeniu. O przywróceniu połączenia użytkownik rządowy informuje właściwego operatora oraz Prezesa UKE.</p>	<p>telekomunikacyjnej, przy zastrzeżeniu, że na użytkownika tym spoczywa obowiązek poinformowania o tym fakcie operatora, do którego sieci został przyłączony oraz Prezesa UKE. Uprawnienie to zostało przeniesione z Rozporządzenia Ministra Infrastruktury w sprawie szczegółowych wymagań dla zapewnienia dostępu telekomunikacyjnego z dnia 21 lipca 2008 r.</p>
86.	Art. 173	<p>Art. 173. 1. Zakazane są nadużycia telekomunikacyjne, w szczególności:</p> <p>1) inicjowanie wysyłania lub odbieranie komunikatów elektronicznych lub połączeń głosowych w sieci telekomunikacyjnej z wykorzystaniem urządzeń telekomunikacyjnych lub programów, których celem nie jest skorzystanie z usługi telekomunikacyjnej, lecz ich zarejestrowanie na punkcie połączenia sieci telekomunikacyjnych bądź przez systemy rozliczeniowe (sztuczny ruch);</p> <p>2) nieuprawnione modyfikowanie informacji adresowej w postaci numeru telefonu lub identyfikatora użytkownika wysyłającego komunikat elektroniczny albo wywołującego połączenie głosowe, uniemożliwiające lub istotnie utrudniające ustalenie, przez użytkowników rządowych lub przedsiębiorców telekomunikacyjnych uczestniczących w dostarczeniu komunikatu elektronicznego albo realizacji połączenia głosowego, numeru telefonu lub identyfikatora, przy użyciu którego nastąpiło ustanowienie przez użytkownika połączenia głosowego albo wysłanie komunikatu elektronicznego (nieuprawniona zmiana informacji adresowej).</p> <p>2. Przedsiębiorca telekomunikacyjny jest obowiązany do podejmowania proporcjonalnych działań mających na celu</p>	<p>Przepisy dotyczące zwalczania nadużyć są przepisami nowymi. Dotychczas tematyka ta nie była regulowana, jednak potrzeba jej uregulowania była od jakiegoś czasu zgłaszana przez rynek. Brak regulacji jest niekorzystny zarówno dla przedsiębiorców jak i użytkowników usług, którzy odczuwają skutki nadużyć powodujących zagrożenie bezpieczeństwa sieci i usług.</p>

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

		<p>zapobieganie nadużyciom telekomunikacyjnym i ich zwalczanie.</p> <p>3. Przedsiębiorcy telekomunikacyjni mogą przetwarzać i wzajemnie udostępniać informacje, w tym informacje objęte tajemnicą komunikacji elektronicznej, z wyłączeniem komunikatu elektronicznego oraz danych lokalizacyjnych, niezbędne do identyfikacji, zapobiegania oraz zwalczania nadużyć telekomunikacyjnych.</p> <p>4. Do przetwarzania danych osobowych przez przedsiębiorców telekomunikacyjnych przepisu art. 15 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz. Urz. UE L 119 z 04.05.2016, str. 1, Dz. Urz. UE L 314/72 z 22.11.2016, str. 1, Dz. Urz. UE L 127/2 z 23.5.2018, str. 1, Dz. Urz. UE L 74,35 z 4.3.2021, str. 1), zwanego dalej „rozporządzeniem 2016/679”, nie stosuje się w zakresie, w jakim jest to niezbędne dla identyfikacji, zapobiegania oraz zwalczania przestępstw na szkodę przedsiębiorcy telekomunikacyjnego.</p>	
87.	Art. 175	<p>Art. 175. 1. Prezes UKE może, w drodze decyzji, określić obiektywne, przejrzyste, proporcjonalne i niedyskryminacyjne warunki, na jakich jest zapewniany dostęp, o którym mowa:</p> <p>1) w art. 174 ust. 1, przez przedsiębiorcę telekomunikacyjnego, podmiot niebędący przedsiębiorcą telekomunikacyjnym, o ile jest właścicielem okablowania pomiędzy zakończeniami sieci w obiekcie budowlanym a najbliższym punktem dystrybucji, a także podmiot</p>	Projektowany art. 175 ust. 1 stanowi podstawę do określenia przez Prezesa UKE obiektywnych, przejrzystych, niedyskryminujących i proporcjonalnych warunki, na jakich powinien być zapewniany dostęp, o których mowa w art. 174 lub art. 178 Pke, jeżeli przemawia za tym potrzeba zapewnienia skutecznej konkurencji oraz interes użytkowników końcowych. Podmioty zobowiązane do zapewnienia dostępu do wskazanych poprzez

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

	<p>zobowiązany do zapewnienia dostępu zgodnie z art. 174 ust. 2,</p> <p>2) w art. 178 ust. 1, przez przedsiębiorcę telekomunikacyjnego</p> <p>– jeżeli przemawia za tym potrzeba zapewnienia skutecznej konkurencji oraz interes użytkowników końcowych.</p> <p>2. Umowy o dostępie, o którym mowa w art. 174 ust. 1 lub w art. 178 ust. 1, są zawierane przez podmioty zobowiązane do zapewnienia takiego dostępu, na warunkach nie gorszych niż określone w decyzji, o której mowa w ust. 1, jeżeli została wydana.</p> <p>3. Prezes UKE może zmienić decyzję, o której mowa w ust. 1, w przypadkach uzasadnionych potrzebą zapewnienia ochrony interesów użytkowników końcowych lub zapewnienia skutecznej konkurencji.</p> <p>4. Jeżeli właścicielem okablowania pomiędzy zakończeniami sieci w obiekcie budowlanym a pierwszym punktem dystrybucji, służącego inteligentnemu opomiarowaniu, jest operator systemu dystrybucyjnego, decyzję, o której mowa w ust. 1 pkt 1, wydaje się w uzgodnieniu z Prezesem Urzędu Regulacji Energetyki, zwanym dalej „Prezesem URE”. Niezajęcie stanowiska przez Prezesa URE w terminie 30 dni od dnia przedstawienia projektu decyzji uznaje się za brak zastrzeżeń do projektu.</p> <p>5. Uzgodnienie, o którym mowa w ust. 4, nie obejmuje finansowych warunków współpracy, w zakresie których Prezes URE przedstawia opinię.</p>	<p>odesłanie zasobów. muszą zawierać umowy na warunkach nie gorszych niż określone w decyzji wydanej przez Prezesa UKE (art. 175 ust. 2). Rzeczone decyzje mogą zostać wydane na podstawie:</p> <ul style="list-style-type: none">– art. 175 ust. 1 i art. 174 ust. 1, gdy adresatem obowiązku ustawowego będzie przedsiębiorca telekomunikacyjny lub podmiot niebędący przedsiębiorcą telekomunikacyjnym, o ile jest właścicielem okablowania pomiędzy zakończeniami sieci w obiekcie budowlanym, a najbliższym punktem dystrybucji, a także podmiot zobowiązany do zapewnienia dostępu zgodnie z art. 174 ust. 2 Pke;– art. 175 ust. 1 i art. 178 ust. 1, gdy obowiązek został nałożony na przedsiębiorcę telekomunikacyjnego, a warunki będą odnosić się do rozszerzonego obowiązku dostępowego, o którym mowa w art. 178 Pke. <p>W art. 175 ust. 3 przewidziane są przesłanki do zmiany rozstrzygnięcia, o którym mowa w ust. 1, przesłankami do zmiany rozstrzygnięcia jest ochrony interesów użytkowników końcowych lub zapewnienia ochrony skutecznej konkurencji, przy czym zgodnie z użytym spójnikiem „lub”, podstawa do zmiany decyzji zachodzi w przypadku spełnienia którejkolwiek z wymienionych przesłanek.</p>
--	--	---

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

88.	Art. 176	<p>Art. 176. 11. Umowa o dostępie, utrwalona na trwałym nośniku, przekazywana jest Prezesowi UKE, w terminie 14 dni od dnia jej zawarcia, przez:</p> <p>1) przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej o znaczącej pozycji rynkowej, jeżeli umowa o dostępie związana jest z nałożonym na podstawie art. 211 ust. 1 obowiązkiem regulacyjnym;</p> <p>2) zobowiązanego do zapewnienia dostępu, o którym mowa w art. 174 ust. 1, jeżeli jest nim podmiot, o którym mowa w art. 174 ust. 6 pkt 2;</p> <p>3) zobowiązanego do zapewnienia dostępu, o którym mowa w art. 178 ust. 1;</p> <p>4) operatora zobowiązanego do zapewnienia dostępu, o którym mowa w art. 179 ust. 1 pkt 1.</p> <p>2. Obowiązek przekazania umów o dostępie, o których mowa w ust. 1, dotyczy również zmiany umowy.</p> <p>3. Umowy o dostępie, o których mowa w ust. 1 i 2, z zastrzeżeniem przepisu art. 22, są jawne. Prezes UKE udostępnia je nieodpłatnie zainteresowanym podmiotom na ich wnioski. Wyłączenie z obowiązku jawności nie może obejmować rozliczeń z tytułu dostępu telekomunikacyjnego.</p>	<p>Zgodnie z projektowanym art. 176 ust. 1, treść umowy o dostępie, utrwalonej na trwałym nośniku, przekazuje Prezesowi UKE w terminie 14 dni:</p> <ul style="list-style-type: none"> – przedsiębiorca komunikacji elektronicznej o znaczącej pozycji rynkowej, jeżeli umowa o dostępie związana jest z nałożonym na podstawie art. 211 ust. 1 obowiązkiem regulacyjnym; – zobowiązany do zapewnienia dostępu, o którym mowa w art. 174 ust. 1, jeżeli jest nim podmiot, którego przeważającym przedmiotem działalności jest działalność telekomunikacyjna, a więc specyficzny przedsiębiorca telekomunikacyjny, dla którego dostęp jest odpłatny; – zobowiązany do zapewnienia dostępu, o którym mowa w art. 178 ust. 1; – operator zobowiązany do zapewnienia dostępu, o którym mowa w art. 179 ust. 1 pkt 1. <p>W art. 176 ust. 2 jest doprecyzowanie, że obowiązek, o którym mowa w ust. 1 aktualizuje się również w przypadku zmiany umowy.</p> <p>Umowy o dostęp są co do zasady jawne i podlegają, zgodnie z projektowanym art. 176 ust. 3, bezpłatnemu udostępnieniu na wnioski. Projektowany przepis zawiera zastrzeżenie, że wyłączenie jawności nie może obejmować</p>
-----	----------	---	---

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

			rozliczeń z tytułu dostępu. Podobny przepis funkcjonował już w Pt (art. 33).
89.	Art. 188	Art. 188. W przypadku zawarcia przez zainteresowane strony umowy o dostępie, decyzje, o których mowa w art. 183 ust. 1 i art. 187, wygasają z mocy prawa w części objętej tą umową.	Skutek prawny zawarcia umowy o dostępie w zakresie rozstrzygniętym decyzją Prezesa UKE został zastrzeżony w projektowanym art. 188. Decyzje Prezesa UKE rozstrzygające spór o dostęp lub decyzje wydawane na podstawie art. 187 Pke wygasają z mocy prawa w części objętej umową. Dotyczy to przypadków, w których zawarcie umowy lub jej zmiana nastąpiły po wydaniu decyzji.
90.	Art. 189	Art. 189. W sprawach dochodzenia roszczeń z tytułu niewykonania lub nienależytego wykonania obowiązków wynikających z decyzji o dostępie telekomunikacyjnym, właściwa jest droga postępowania sądowego.	Projektowany art. 189 ma na celu ograniczenie prób dochodzenia ewentualny roszczeń z tytułu niewykonania lub nienależnego wykonania obowiązków wynikających z decyzji o dostępie przed Prezesem UKE. Ze względu na zakres kompetencji Prezesa UKE, każda taka próba jest bezskuteczna.
91.	Art. 191-196	<p>Art. 191. 1. Prezes UKE, w sprawach, o których mowa w:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) art. 175 ust. 1, 2) art. 178 ust. 1, 3) art. 18 ust. 3 ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych, 4) art. 35a ust. 3 ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych, w przypadku gdy adresatem rozstrzygnięcia jest nadleśniczy Lasów Państwowych <p style="text-align: center;">– może wydać decyzję dotyczącą określonego obszaru i nieokreślonej liczby podmiotów, w szczególności biorąc</p>	<p>Projektowana instytucja decyzji obszarowej, jako aktu stosowania prawa o charakterze generalnym, do wydania której kompetencja została nadana Prezesowi UKE, jest rozwiązaniem nowym w tej gałęzi prawa, niezwykle potrzebnym z perspektywy prowadzenia skutecznej polityki regulacyjnej. Instytucja ta funkcjonuje w wielu krajach europejskich i jest zgodna z EKŁE.</p> <p>Szczegółowe wyjaśnienie regulacji zawarte jest w uzasadnieniu do PKE.</p>

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

	<p>pod uwagę zasadę niedyskryminacji, zwana dalej „decyzją obszarową”.</p> <p>2. Decyzja obszarowa nie narusza decyzji wydanych na podstawie przepisów, o których mowa w ust. 1, chyba że Prezes UKE w decyzji obszarowej uchyli te decyzje ze względu na potrzebę ujednoczenia nałożonych obowiązków.</p> <p>3. W przypadku gdy rozstrzygnięcie, o którym mowa w art. 178 ust. 1, jest wydawane w drodze decyzji obszarowej, Prezes UKE określa w tej decyzji kryteria, które musi spełniać przedsiębiorca telekomunikacyjny, aby skorzystać z wyłączenia, o którym mowa w art. 178 ust. 3 pkt 2.</p> <p>4. W przypadku gdy rozstrzygnięcie, o którym mowa w:</p> <p>1) art. 18 ust. 3 ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych, jest wydawane w drodze decyzji obszarowej, Prezes UKE nie jest obowiązany do wezwania operatora sieci do przedstawienia informacji w sprawie warunków zapewnienia dostępu do infrastruktury technicznej na podstawie art. 18 ust. 2 tej ustawy,</p> <p>2) art. 35a ust. 3 ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych, w przypadku gdy adresatami rozstrzygnięcia są nadleśniczy Lasów Państwowych, jest wydawane w drodze decyzji obszarowej, Prezes UKE nie jest obowiązany do wezwania na podstawie art. 35a ust. 2 tej ustawy nadleśniczego Lasów Państwowych do przedstawienia informacji w sprawie warunków zapewnienia dostępu, o którym mowa w art. 30 ust. 1 i 3, lub w art. 33 ust. 1 tej ustawy</p>	
--	---	--

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

	<p>– do określenia obiektywnych, przejrzystych, proporcjonalnych i niedyskryminacyjnych warunków, na jakich powinien być zapewniany dostęp.</p> <p>Art. 192. Do decyzji obszarowej stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego, z zastrzeżeniem przepisów niniejszego rozdziału.</p> <p>Art. 193. 1. Decyzja obszarowa wydawana jest na okres nie dłuższy niż 7 lat.</p> <p>2. Do decyzji obszarowej stosuje się przepis art. 182, z tym że:</p> <ol style="list-style-type: none">1) postanowienie, o którym mowa w art. 182 ust. 1, dotyczące określonego obszaru i nieokreślonej liczby podmiotów, do którego stosuje się odpowiednio przepisy art. 194–196 oraz ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego, Prezes UKE wydaje z urzędu w terminie 4 lat od wydania ostatecznej decyzji obszarowej;2) rozstrzygnięcie, o którym mowa w art. 182 ust. 3, następuje w drodze decyzji obszarowej. <p>Art. 194. 1. Prezes UKE przed wydaniem decyzji obszarowej udostępnia na stronie podmiotowej BIP UKE obwieszczenie o:</p> <ol style="list-style-type: none">1) przystąpieniu do opracowania projektu decyzji obszarowej, jej zmiany lub uchylecia, wraz z informacją o jej przedmiocie i założeniach;2) sposobie zapoznania się z aktami sprawy oraz o miejscu, w którym są one dostępne do wglądu;	
--	--	--

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

	<p>3) uprawnieniu do składania stanowisk, w tym o sposobie, miejscu i terminie ich składania.</p> <p>2. Prezes UKE przekazuje obwieszczenie, o którym mowa w ust. 1, do wojewody właściwego ze względu na obszar objęty decyzją obszarową, w celu udostępnienia go przez właściwego wojewodę na stronie podmiotowej Biuletynu Informacji Publicznej.</p> <p>3. W przypadku gdy obszar decyzji obszarowej przekracza obszar jednego województwa, obwieszczenie, o którym mowa w ust. 1, przekazuje się wszystkim właściwym wojewodom.</p> <p>4. W przypadku gdy termin udostępnienia przez wojewodę obwieszczenia, o którym mowa w ust. 1, uniemożliwia złożenie stanowisk z zachowaniem terminu na składanie tych stanowisk wyznaczonego przez Prezesa UKE w obwieszczeniu, termin ten ulega wydłużeniu do 30 dni od dnia udostępnienia obwieszczenia przez wojewodę.</p> <p>5. W przypadku gdy wojewoda nie udostępni obwieszczenia lub udostępni obwieszczenie po terminie uprawniającym do składania stanowisk, Prezes UKE ponownie udostępnia obwieszczenie, wskazując nowy termin uprawniający do składania stanowisk.</p> <p>6. Do ponownego udostępnienia obwieszczenia stosuje się przepisy ust. 1–5.</p> <p>Art. 195. 1. Każdy jest uprawniony do składania stanowisk, o których mowa w art. 194 ust. 1 pkt 3, w wyznaczonym przez Prezesa UKE terminie, nie krótszym niż 30 dni.</p>	
--	---	--

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

		<p>2. Prezes UKE udostępnia na stronie podmiotowej BIP UKE raport ze złożonych w terminie stanowisk, wskazując w szczególności główne uwagi zawarte w stanowiskach.</p> <p>Art. 196. 1. Decyzja obszarowa podlega ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Urzędu Komunikacji Elektronicznej.</p> <p>2. Odwołanie od decyzji obszarowej wnosi się w terminie 2 miesięcy od dnia, w którym decyzja obszarowa została ogłoszona.</p> <p>3. Sąd zarządza połączenie wszystkich oddzielnych spraw toczących się przed nim w celu ich łącznego rozpoznania i rozstrzygnięcia, jeżeli dotyczą tej samej decyzji obszarowej.</p> <p>4. Wniosek o przywrócenie terminu na złożenie odwołania jest niedopuszczalny.</p>	
92.	Art. 203	<p>Art. 203. W przypadku zmiany zakresu geograficznego lub produktowego danego rynku właściwego, która nie powoduje, że rynek ten obejmuje całkowicie inne usługi niż dotychczas, przepisy art. 201, art. 202 i art. 205 stosuje się odpowiednio.</p>	Przepis przesądza o odpowiednim stosowaniu przepisów art. 201, art. 202 i art. 205 w przypadku zmiany zakresu geograficznego lub produktowego danego rynku właściwego, która nie powoduje, że rynek ten obejmuje całkowicie inne usługi niż dotychczas.
93.	Art. 230 ust.2	<p>Art. 230. (...) 2. Jeżeli powiadomienie o zamiarze migracji z infrastruktury objętej obowiązkami regulacyjnymi dotyczy infrastruktury:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) za pomocą której nie są świadczone usługi komunikacji elektronicznej użytkownikom końcowym, 2) w miejsce której został zapewniony alternatywny sposób zapewnienia dostępu telekomunikacyjnego, o którym mowa w ust. 3 pkt 2, tym samym użytkownikom końcowym, z wykorzystaniem 	Przepis ma na celu różnicowanie migrowanej infrastruktury na używaną i nieużywaną, a także na tą która została już zastąpiona sieciami stacjonarnymi NGA. Rozróżnienie ma pozwolić na przyspieszenie procesu wycofywania infrastruktury opartej na miedzi.

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

		<p>wyłącznie stacjonarnej sieci telekomunikacyjnej spełniającej wymagania, o których mowa w art. 2 pkt 57 lit. a</p> <p>– przedsiębiorca komunikacji elektronicznej o znaczącej pozycji rynkowej przedstawia Prezesowi UKE powiadomienie o zamiarze migracji z tej infrastruktury nie później niż w terminie 3 miesięcy przed planowanym terminem rozpoczęcia migracji.</p>	
94.	Art. 233-236	<p>Art. 233. Przedsiębiorca komunikacji elektronicznej o znaczącej pozycji rynkowej, na którego nałożone zostały obowiązki regulacyjne w zakresie dostępu telekomunikacyjnego, może złożyć do Prezesa UKE wniosek o zatwierdzenie propozycji:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) szczegółowych warunków wykonywania obowiązków regulacyjnych wcześniej nałożonych na przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej, 2) innych zobowiązań przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej, które mogą się przyczynić do skutecznej realizacji obowiązków regulacyjnych nałożonych na przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej, rozwoju równoprawnej i skutecznej konkurencji, rozwoju i wykorzystania infrastruktury telekomunikacyjnej oraz zapewnienia użytkownikom maksymalnych korzyści w zakresie różnorodności, ceny i jakości usług komunikacji elektronicznej <p>– zwanych dalej „szczegółowymi warunkami regulacyjnymi”.</p> <p>Art. 234. Prezes UKE, prowadząc postępowanie w sprawie zatwierdzenia szczegółowych warunków regulacyjnych, może:</p>	<p>Przepisy art..233-236 stanowią razem rozdział 4 pt. Szczegółowe warunki regulacyjne. Przepisy te w bardzo zbliżonym kształcie funkcjonowały już na gruncie uchylanej ustawy Prawo telekomunikacyjne jako art. 43a. Celem tych przepisów jest umożliwienie włączenia zobowiązań przedsiębiorcy uzgodnionych pomiędzy przedsiębiorcą a regulatorem w mechanizm regulacji rynków telekomunikacyjnych. Wszczęcie postępowania w sprawie zatwierdzenia szczegółowych warunków regulacyjnych jest możliwe wyłącznie na wniosek przedsiębiorcy o znaczącej pozycji, na którego nałożono obowiązki regulacyjne. Obowiązki regulacyjne powinny dotyczyć dostępu telekomunikacyjnego.</p> <p>Zadaniem przepisów tego rozdziału nie jest jednak tworzenie procedury alternatywnej względem tej opisaney w rozdziale 5, czy stworzenie podstaw do uchylania obowiązków. Zadaniem przepisów jest uszczegółowienie obowiązków już nałożonych obowiązków.</p>

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

		<ol style="list-style-type: none">1) prowadzić z przedsiębiorcą komunikacji elektronicznej uzgodnienia dotyczące szczegółowych warunków regulacyjnych, w tym zwoływać spotkania robocze przedstawicieli Prezesa UKE i upoważnionych do dokonywania uzgodnień przedstawicieli przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej oraz organizacji społecznych, jeżeli zostały dopuszczone do udziału w postępowaniu na prawach strony;2) wzywać przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej, we wskazanym terminie, do uzupełnienia propozycji szczegółowych warunków regulacyjnych lub dokonania w nich zmian;3) żądać przedłożenia przez przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej, we wskazanym terminie, wyjaśnień związanych z propozycjami szczegółowych warunków regulacyjnych;4) zasięgać opinii ekspertów lub biegłych w zakresie związanym z propozycjami szczegółowych warunków regulacyjnych. <p>Art. 235. Prezes UKE, w drodze decyzji, zatwierdza albo odmawia zatwierdzenia szczegółowych warunków regulacyjnych w terminie 90 dni od dnia złożenia wniosku, o którym mowa w art. 233, biorąc pod uwagę cele, o których mowa w art. 407 ust. 2.</p> <p>Art. 236. 1. Prezes UKE w decyzji, o której mowa w art. 235, może zatwierdzić szczegółowe warunki regulacyjne zawarte we wniosku przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej, jeżeli:</p> <ol style="list-style-type: none">1) są zgodne z przepisami prawa;	
--	--	---	--

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

		<p>2) są zgodne z nałożonymi na przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej obowiązkami regulacyjnymi;</p> <p>3) odpowiadają potrzebom rynku;</p> <p>4) mogą się przyczynić do skutecznej realizacji obowiązków regulacyjnych nałożonych na przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej, rozwoju równoprawnej i skutecznej konkurencji, rozwoju i wykorzystania nowoczesnej infrastruktury telekomunikacyjnej oraz zapewnienia użytkownikom maksymalnych korzyści w zakresie różnorodności, ceny i jakości usług komunikacji elektronicznej.</p> <p>2. Prezes UKE w decyzji, o której mowa w art. 235, może zastrzec warunki lub terminy.</p>	
95.	Art. 260	<p>Art. 260. 1. Operator multipleksu jest obowiązany do:</p> <p>1) umieszczania oraz rozpowszechniania lub rozprowadzania w multipleksie programów radiofonicznych i telewizyjnych nadawców posiadających koncesję na rozpowszechnianie programów w tym multipleksie;</p> <p>2) zapewnienia dostępu do multipleksu nadawcy, który uzyskał koncesję na rozpowszechnianie programu radiofonicznego lub telewizyjnego w sposób cyfrowy drogą rozsiewczą naziemną w tym multipleksie, na warunkach równych i niedyskryminujących;</p> <p>3) zapewnienia nieprzerwanej cyfrowej transmisji sygnału multipleksu, chyba że przerwa nastąpiła z przyczyn technicznych lub nadawca zaprzestał udostępniania programu.</p> <p>2. Warunki uznane zostają za dyskryminujące, jeżeli operator multipleksu oferuje nadawcy tę samą usługę</p>	<p>Przepis ten określa obowiązki operatora multipleksu naziemnej telewizji cyfrowej. Obowiązki te są regulowane również obecnie w Pt. Zgodnie z zaprojektowanym art. 260 operator multipleksu będzie ustawowo obowiązany do umieszczania oraz rozpowszechniania w multipleksie programów radiofonicznych i telewizyjnych wskazanych w koncesji, jako przeznaczonych do rozpowszechniania lub rozprowadzania w tym multipleksie, zapewnienia dostępu do multipleksu nadawcy, który uzyskał koncesję na rozpowszechnianie programu radiofonicznego lub telewizyjnego w sposób cyfrowy drogą rozsiewczą naziemną w tym multipleksie, na warunkach równych i niedyskryminujących. Ponadto operator multipleksu powinien zapewnić nieprzerwaną</p>

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

		dostępu na innych warunkach, niż uprzednio oferował ją innemu nadawcy, oraz gdy po stronie operatora multipleksu nie zachodzą żadne uzasadnione powody do zmiany oferty.	cyfrową transmisję sygnału multipleksu, chyba że przerwa nastąpiła z przyczyn technicznych lub nadawca zaprzestał udostępniania programu.
96.	Art. 261	<p>Art. 261. 1. Operator multipleksu jest obowiązany, na wniosek nadawcy, prowadzić negocjacje o zawarcie umowy o dostępie do multipleksu w celu zapewnienia nadawcy dostępu do multipleksu. Nadawca, który uzyskał koncesję na rozpowszechnianie programu radiofonicznego lub telewizyjnego w sposób cyfrowy drogą rozsiewczą naziemną w danym multipleksie, jest obowiązany prowadzić negocjacje o zawarcie umowy o dostępie do multipleksu, na wniosek operatora tego multipleksu, w celu zapewnienia operatorowi dostępu do programu, który ma być transmitowany w tym multipleksie.</p> <p>2. Informacje uzyskane w związku z negocjacjami mogą być wykorzystane wyłącznie zgodnie z ich przeznaczeniem i podlegają obowiązkowi zachowania poufności, także po ich zakończeniu.</p>	Przepis ten reguluje obowiązek prowadzenia przez operatora negocjacji umowy o dostęp do multipleksu, jeżeli nadawca zawnioskuje o to.
97.	Art. 262	<p>Art. 262. 1. Operator multipleksu i nadawca ustalają warunki dostępu do multipleksu i związanej z tym współpracy w umowie o dostępie do multipleksu, zawartej na piśmie.</p> <p>2. W umowie o dostępie do multipleksu operator multipleksu zobowiązuje się do zapewnienia nadawcy dostępu do multipleksu za wynagrodzeniem oraz poniesienia wydatków z tytułu świadczenia usługi transmisji sygnału multipleksu, a nadawca zobowiązuje się do współdziałania z operatorem multipleksu, w szczególności przez udostępnienie swojego programu telewizyjnego.</p>	Przepis ten wskazuje niezbędne elementy umowy o dostępie do multipleksu.

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

		<p>3. Umowa o dostępie do multipleksu zawiera postanowienia dotyczące co najmniej:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) warunków technicznych dostępu do multipleksu; 2) rozliczeń z tytułu zapewnienia dostępu do multipleksu; 3) postępowania w przypadku zmiany treści umowy; 4) warunków rozwiązania umowy; 5) okresu obowiązywania umowy; 6) sposobu i wysokości wynagrodzenia operatora multipleksu; 7) wykazu dokumentów, jakie strony umowy są obowiązane uzyskać lub dostarczyć w celu realizacji umowy, wraz z podaniem terminów, w jakich powinno to nastąpić. 	
98.	Art. 263	<p>Art. 263. 1. Prezes UKE może, na pisemny wniosek każdej ze stron negocjacji o zawarcie umowy o dostępie do multipleksu, w drodze postanowienia, określić termin zakończenia tych negocjacji, nie dłuższy niż 90 dni, licząc od dnia wystąpienia z wnioskiem o zawarcie umowy o dostępie do multipleksu.</p> <p>2. W przypadku niepodjęcia negocjacji o zawarcie umowy o dostępie do multipleksu, odmowy udzielenia dostępu do multipleksu lub niezawarcia umowy o dostępie do multipleksu w terminie, o którym mowa w ust. 1, lub niezawarcia umowy w terminie 90 dni, licząc od dnia wystąpienia z wnioskiem o zawarcie takiej umowy, każda ze stron może zwrócić się do Prezesa UKE z wnioskiem o wydanie decyzji w sprawie rozstrzygnięcia kwestii spornych lub określenia warunków współpracy.</p> <p>3. Wniosek o wydanie decyzji w sprawie rozstrzygnięcia kwestii spornych lub określenia warunków</p>	Przepis ten wprowadza uprawnienie dla Prezesa UKE do wskazania terminu zakończenia negocjacji, tak aby uniknąć sytuacji przedłużania się bezowocnych negocjacji.

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

		<p>współpracy powinien zawierać projekt umowy o dostępie do multipleksu, zawierający stanowiska stron w zakresie określonym w niniejszym dziale, z zaznaczeniem tych części umowy, co do których strony nie doszły do porozumienia.</p> <p>4. Strony są obowiązane do przedłożenia Prezesowi UKE, na jego żądanie, w terminie 14 dni od dnia otrzymania żądania, swoich stanowisk wobec rozbieżności.</p>	
99.	Art. 264	<p>Art. 264. 1. Prezes UKE, w drodze decyzji, rozstrzyga kwestie sporne lub określa warunki współpracy w terminie 90 dni od dnia złożenia wniosku o wydanie tej decyzji, biorąc pod uwagę następujące kryteria:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) charakter zaistniałych kwestii spornych oraz praktyczną możliwość wdrożenia rozwiązań dotyczących technicznych i ekonomicznych warunków dostępu do multipleksu; 2) obowiązki operatora multipleksu; 3) konieczność zapewnienia: <ol style="list-style-type: none"> a) niedyskryminujących i równych warunków dostępu do multipleksu, b) rozwoju konkurencyjnego rynku usług medialnych. <p>2. Decyzja, o której mowa w ust. 1, w zakresie obowiązków i zadań dotyczących zawartości programowej, w tym transmisji obowiązkowej, wydawana jest w porozumieniu z Przewodniczącym KRRiT, z uwzględnieniem pozaekonomicznych interesów narodowych dotyczących kultury, języka i pluralizmu mediów.</p> <p>3. Decyzja, o której mowa w ust. 1, zastępuje umowę o dostępie do multipleksu w zakresie objętym tą decyzją.</p>	Przepis ten daje Prezesowi UKE uprawnienie do rozstrzygania sporów wynikłych z umowy o dostęp oraz wydawania decyzji zastępującej taką umowę.

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

		4. W przypadku zawarcia przez zainteresowane strony umowy o dostępie do multipleksu decyzja, o której mowa w ust. 1, wygasa z mocy prawa w części objętej umową.	
100.	Art. 265	<p>Art. 265. 1. Prezes UKE, na wniosek strony, może, w drodze decyzji, zmienić umowę o dostępie do multipleksu lub decyzję, o której mowa w art. 264 ust. 1, w przypadkach uzasadnionych potrzebą zapewnienia dostępu do multipleksu na warunkach równych i niedyskryminujących. Przepisy art. 262–264 stosuje się odpowiednio.</p> <p>2. Do wniosku o zmianę umowy o dostępie do multipleksu, która została przynajmniej raz zmieniona, dołącza się jednolity tekst tej umowy zawierający wszystkie dotychczasowe zmiany.</p> <p>3. Prezes UKE, w decyzji, o której mowa w ust. 1, może zmienić w całości lub w części umowę o dostępie lub decyzję, o której mowa w art. 183 ust. 1 i art. 187, lub zobowiązać strony umowy o dostępie do multipleksu do jej zmiany.</p> <p>4. Decyzja, o której mowa w ust. 1, w zakresie obowiązków i zadań dotyczących zawartości programowej, w tym transmisji obowiązkowej, wydawana jest w porozumieniu z Przewodniczącym KRRiT, przy uwzględnieniu pozaekonomicznych interesów narodowych dotyczących kultury, języka i pluralizmu mediów.</p>	Przepis ten dotyczy uprawnienia do występowania do Prezesa UKE z wnioskiem o zmianę umowy o dostępie do multipleksu.
101.	Art. 266	Art. 266. Przepisy niniejszego działu nie mają zastosowania, jeżeli operatorem multipleksu są nadawcy, którzy uzyskali rezerwację częstotliwości na podstawie art. 85 ust. 1.	Przepis ten ma charakter porządkujący i wskazuje zakres zastosowania przepisów działu V.
102.	Art. 276	Art. 276. Na potrzeby niniejszego działu ilekroć jest mowa o usłudze komunikacji elektronicznej lub usłudze	Przepis o charakterze porządkującym.

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

		wchodzącej w jej zakres należy przez to rozumieć usługę publicznie dostępną, czyli usługę dostępną dla ogółu użytkowników.	
103.	Art. 278	<p>Art. 278. 1. Świadczenie usług komunikacji elektronicznej odbywa się na podstawie umowy o świadczenie usług komunikacji elektronicznej.</p> <p>2. Umowę o świadczenie usług komunikacji elektronicznej zawiera się w formie pisemnej, elektronicznej lub dokumentowej.</p> <p>3. Wymóg formy pisemnej, elektronicznej lub dokumentowej nie dotyczy umowy o świadczenie usług komunikacji elektronicznej zawieranej przez dokonanie czynności faktycznych obejmującej w szczególności umowy o świadczenie usług przedpłaconych świadczonych w publicznej sieci telekomunikacyjnej, zwanej dalej „umową o świadczenie usług przedpłaconych”, usług komunikacji głosowej świadczonych za pomocą aparatu publicznego lub przez wybranie numeru dostępu do sieci dostawcy usług telekomunikacyjnych.</p> <p>4. Umowa o świadczenie usług komunikacji elektronicznej nie może być zawarta z dostawcą usług w gospodarstwie domowym poza lokalem przedsiębiorstwa w rozumieniu ustawy z dnia 30 maja 2014 r. o prawach konsumenta podczas nieumówionej wizyty przedsiębiorcy w miejscu zamieszkania lub zwykłego pobytu konsumenta. Umowa ta zawarta poza lokalem przedsiębiorstwa jest nieważna.</p> <p>5. W przypadku uporczywego naruszania obowiązków dotyczących zawierania umowy o świadczenie usług komunikacji elektronicznej, o których mowa w ust. 1–4 oraz w art. 279–289, w szczególności przez wprowadzanie abonenta w błąd na etapie zawierania umowy przez dostawcę usług komunikacji elektronicznej lub podmiot</p>	Podstawa świadczenia usług telekomunikacyjnych i forma zawarcia umowy są obecnie regulowane w Pt. Zasadne jest utrzymanie tych przepisów w dostosowanym do nowej ustawy brzmieniu, gdyż stanowią one podstawę regulowania zasad świadczenia usług na rynku komunikacji elektronicznej i uwzględniają specyfikę tego rynku. Dodatkowo przepisy przewidują sankcję za naruszanie przepisów dotyczących zawierania umów oraz wprowadzają sankcję nieważności w przypadku zawierania umów o świadczenie usług komunikacji elektronicznej podczas nieumówionej wizyty w miejscu zamieszkania lub zwykłego pobytu konsumenta. Celem tych przepisów jest zwalczanie nadużyć pojawiających się na etapie zawierania umowy.

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

	<p>działający w jego imieniu i na jego rzecz, Prezes UKE może, w drodze decyzji:</p> <ol style="list-style-type: none">1) wydać publiczne ostrzeżenie wskazujące osobę odpowiedzialną za naruszenie prawa oraz charakter tego naruszenia lub2) zakazać temu dostawcy usług wykonywania działalności telekomunikacyjnej na okres do 5 lat. <p>6. Prezes UKE przekazuje do publicznej wiadomości informację w szczególności o treści rozstrzygnięcia ostatecznej decyzji, o której mowa w ust. 5, oraz rodzaju i charakterze naruszenia, imieniu i nazwisku osoby fizycznej lub firmie (nazwie) podmiotu, na który została nałożona sankcja, o której mowa w ust. 5.</p> <p>7. Prezes UKE wskazuje w decyzji okres obowiązywania zakazu, o którym mowa w ust. 5 pkt 2, biorąc pod uwagę czas trwania stwierdzonych naruszeń i nieprawidłowości.</p> <p>8. Zakaz, o którym mowa w ust. 5 pkt 2, Prezes UKE może nałożyć na kierującego przedsiębiorstwem telekomunikacyjnym, w szczególności osobę pełniącą funkcję kierowniczą lub wchodzącą w skład organu zarządzającego przedsiębiorcy telekomunikacyjnego lub związku takich przedsiębiorców.</p> <p>9. Informacje, o których mowa w ust. 6, dotyczące imienia i nazwiska osoby, na którą została nałożona sankcja, Prezes UKE udostępnia na swojej stronie internetowej przez okres 5 lat, licząc od dnia ich udostępnienia.</p> <p>10. Decyzji, o której mowa w ust. 5, nadaje się rygor natychmiastowej wykonalności.</p>	
--	---	--

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

104.	Art. 280	<p>Art. 280. 1. Dostawca usług komunikacji elektronicznej, innych niż usługi transmisji danych używane do świadczenia usług komunikacji maszyna-maszyna, przedstawia informacje przedumowne w jasny i zrozumiały sposób w jednym wzorcu umownym albo w dwóch wzorcach, o których mowa w ust. 2. Informacje przedumowne nie mogą być przenoszone do innych wzorców umownych.</p> <p>2. Dostawca usług, o którym mowa w ust. 1, może zawrzeć informacje przedumowne określające:</p> <p>1) zakres i warunki świadczenia usługi komunikacji elektronicznej - w regulaminie świadczenia usług komunikacji elektronicznej;</p> <p>2) wszelkie ceny i opłaty za usługę komunikacji elektronicznej - w cenniku - i informacje te nie mogą być przenoszone do innych wzorców umownych.</p> <p>3. Dostawca usług, o którym mowa w ust. 1, doręcza nieodpłatnie informacje przedumowne na papierze lub innym trwałym nośniku wybranym przez konsumenta także na każde żądanie konsumenta wyrażone w trakcie obowiązywania umowy o świadczenie usług komunikacji elektronicznej.</p> <p>4. Dostawca usług, o którym mowa w ust.1, jest obowiązany do przedłożenia informacji przedumownych Prezesowi UKE, na każde jego żądanie, w terminie przez niego określonym.</p>	Przepis wskazuje w ilu wzorcach umownych powinny być zawarte informacje przedumowne oraz w jaki sposób są one doręczane abonentowi. Dodatkowo wskazano podstawę prawną dla Prezesa UKE kontrolowania informacji przedumownych stosowanych przez dostawców usług.
105.	Art. 282	<p>Art. 282. 1. Umowa o świadczenie usług komunikacji elektronicznej, w zakresie usług komunikacji elektronicznej innych niż usługi transmisji danych używane do świadczenia usług komunikacji maszyna-maszyna,</p>	Określenie minimalnych elementów umowy jest niezbędne z uwagi na walor informacyjny dla abonentów, którzy sięgając do umowy znają swoje uprawnienia i obowiązki.

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

	<p>zawierana z konsumentem w formie pisemnej, elektronicznej lub dokumentowej określa w szczególności:</p> <ol style="list-style-type: none">1) strony umowy;2) dane kontaktowe przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej, w tym adres poczty elektronicznej, numery telefonów oraz adres elektroniczny innego środka komunikacji elektronicznej, jeśli dostawca korzysta z innego środka komunikacji elektronicznej, za pomocą których abonent może szybko i efektywnie kontaktować się z przedsiębiorcą komunikacji elektronicznej;3) numer przydzielony abonentowi, a w przypadku przyłączenia do stacjonarnej publicznej sieci telekomunikacyjnej – także adres zakończenia sieci;4) termin przyłączenia do publicznej sieci telekomunikacyjnej lub termin rozpoczęcia świadczenia usług;5) wybrany przez abonenta pakiet taryfowy, jeżeli w informacjach przedumownych były przedstawione różne pakiety taryfowe;6) wskazanie wszystkich elementów składających się na opłatę abonamentową lub inną okresową opłatę, w tym część opłaty stanowiącej cenę za:<ol style="list-style-type: none">a) świadczenie usługi komunikacji elektronicznej,b) zapewnienie przyłączenia do publicznej sieci telekomunikacyjnej,c) promocyjne urządzenie końcowe– jeżeli zostały one uwzględnione w opłacie abonamentowej lub innej okresowej opłacie;7) informację o wysokości odszkodowania w przypadku wypowiedzenia umowy przez abonenta lub z winy abonenta przed upływem okresu, na jaki umowa	
--	---	--

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

		<p>została zawarta, w zależności od czasu, który pozostał do końca obowiązywania umowy;</p> <p>8) sposoby składania zamówień na dodatkowe pakiety taryfowe oraz dodatkowe opcje usługi;</p> <p>9) okres rozliczeniowy i sposoby dokonywania płatności;</p> <p>10) tryb i warunki dokonywania zmiany umowy;</p> <p>11) ograniczenia w dostępie lub korzystaniu z usług i aplikacji;</p> <p>12) ograniczenia w zakresie korzystania z telekomunikacyjnego urządzenia końcowego, o ile zostały one wprowadzone przez dostawcę usług komunikacji elektronicznej lub na jego zlecenie;</p> <p>13) zasady, tryb i terminy składania reklamacji;</p> <p>14) sposoby przekazywania abonentowi informacji o zagrożeniach związanych ze świadczoną usługą, w tym o sposobach ochrony bezpieczeństwa, prywatności i danych osobowych;</p> <p>15) warunki zwrotu wydanego urządzenia końcowego, w przypadku zakończenia umowy, ze wskazaniem strony, która poniesie koszt zwrotu.</p> <p>2. Informacje, o których mowa w ust. 1, przedstawione w jasny i zrozumiały sposób zawarte są w jednym dokumencie i nie mogą być przenoszone do innych wzorców umownych.</p> <p>3. Konsument ma prawo dokonania wyboru formy zawarcia umowy spośród form oferowanych przez dostawcę usług komunikacji elektronicznej. Dostawca ma obowiązek poinformowania konsumenta o przysługującym mu prawie wyboru formy zawarcia umowy przed jej zawarciem.</p>	
106.	Art. 283	<p>Art. 283. 1. W przypadku dodatkowych pakietów taryfowych lub dodatkowych opcji usług, o których mowa w art. 282 ust. 1 pkt 8, zamawianych w okresie</p>	Przepis ten reguluje sytuacje zamawiania dodatkowych usług już w czasie trwania umowy o świadczenie usług komunikacji elektronicznej.

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

		<p>obowiązywania umowy o świadczenie usług komunikacji elektronicznej, jeżeli skorzystanie z nich nie wpływa na główne cechy usługi oraz wysokość opłaty abonamentowej, informacje o warunkach świadczenia tych dodatkowych pakietów taryfowych lub dodatkowych opcji usług mogą być zawarte w odrębnym wzorcu określającym warunki ich świadczenia.</p> <p>2. Skorzystanie z dodatkowych pakietów taryfowych lub dodatkowych opcji usług, nie stanowi zmiany warunków umowy oraz nie wpływa na wysokość odszkodowania, o którym mowa w art. 298 ust. 1.</p>	<p>Stanowi on wyjątek od ogólnej zasady ograniczającej możliwość przenoszenia informacji przedumownych do innych wzorców umowy. Brak tej regulacji wymuszałby przekazywanie informacji o wszelkich możliwych do zamówienia usługach już na etapie zawierania umowy, nawet jeśli abonent nie deklarowałby chęci korzystania z nich w momencie zawarcia umowy.</p>
107.	Art. 284	<p>Art. 284 1. Umowa o świadczenie usług przedpłaconych zawierana z konsumentem obejmuje informacje, o których mowa w art. 282 ust. 1:</p> <p>1) pkt 3 – które dostawca usług komunikacji elektronicznej udostępnia w pakiecie startowym usługi przedpłaconej;</p> <p>2) pkt 2, 4, 5, 8-10, 13 i 14 – które dostawca usług komunikacji elektronicznej udostępnia w postaci łatwych do pobrania dokumentów, ze wskazaniem ich źródła kierującego bezpośrednio do tych dokumentów, z pouczeniem o konieczności ich pobrania i utrwalenia w celu zachowania możliwości ich późniejszego odtworzenia w niezmienionej postaci, dla celów dowodowych.</p> <p>2. Abonent będący stroną umowy o świadczenie usług przedpłaconych w celu otrzymywania, w określonych w ustawie przypadkach, informacji i powiadomień może udostępnić dostawcy usług adres korespondencyjny, adres poczty elektronicznej lub adres elektroniczny innego środka komunikacji elektronicznej, o ile dostawca usług umożliwia korzystanie z innego środka komunikacji elektronicznej.</p>	<p>Zasadnym jest uregulowanie jakie elementy składają się na umowę o świadczenie usług przedpłaconych z uwagi na istotne rozbieżności w zasadach świadczenia usług post paid i pre paid. Różnice między tymi usługami dotyczą nie tylko zakresu informacji składających się na umowę, ale również sposobu przekazywania tych informacji, który ma charakter odformalizowany podobnie jak samo zawarcie umowy.</p>

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

		3. Dostawca usług komunikacji głosowej niezwłocznie po rozpoczęciu świadczenia usług przedpłaconych informuje konsumenta, przez wysłanie krótkiej wiadomości tekstowej (SMS), o możliwości oraz sposobie skorzystania z uprawnienia, o którym mowa w art. 325 ust. 1.	
108.	Art. 285	<p>Art. 285. 1. Dostawca usług telekomunikacyjnych dla abonentów niebędących stroną umowy zawartej w formie pisemnej, elektronicznej lub dokumentowej, z wyłączeniem usług przedpłaconych, jest obowiązany do określenia zakresu i warunków świadczenia usług telekomunikacyjnych w regulaminie świadczenia usług telekomunikacyjnych oraz podania tego regulaminu do publicznej wiadomości przez publikację na swojej stronie internetowej.</p> <p>2. Abonent, o którym mowa w ust. 1, w celu otrzymywania, w określonych w ustawie przypadkach, informacji i powiadomień może udostępnić dostawcy usług adres korespondencyjny, adres poczty elektronicznej lub adres elektroniczny innego środka komunikacji elektronicznej, o ile dostawca usług umożliwia korzystanie z innego środka komunikacji elektronicznej.</p>	Artykuł ten reguluje zasady świadczenia usług innych niż tradycyjne usługi abonamentowe i usługi przedpłacone np. korzystania z publicznych aparatów telefonicznych. Z uwagi na specyfikę tych usług zasadne jest ich odrębne uregulowanie poprzez wskazanie na konieczność określenia warunków świadczenia usługi w publicznie dostępnym regulaminie, tak aby użytkownik usług mógł się z nim z łatwością zapoznać.
109.	Art. 288	<p>Art. 288. 1. Umowa o świadczenie usług komunikacji elektronicznej zawierana z użytkownikiem końcowym innym niż wskazany w art. 282 i art. 287 określa w szczególności:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) strony umowy; 2) dane kontaktowe przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej; 3) główne cechy świadczonej usługi ze wskazaniem wszystkich elementów składających się na opłatę 	Artykuł ten wskazuje jakie są niezbędne elementy umowy o świadczenie usług komunikacji elektronicznej zawieranej z użytkownikami niebędącymi konsumentami. Regulacja w tym zakresie jest podstawą funkcjonowania stosunku zobowiązaniowego dostawcy usług i abonenta biznesowego (B2B).

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

	<p>abonamentową lub inną okresową opłatę, w tym część opłaty stanowiącej cenę za:</p> <ul style="list-style-type: none">a) świadczenie usługi komunikacji elektronicznej,b) zapewnienie przyłączenia do publicznej sieci telekomunikacyjnej,c) promocyjne urządzenie końcowe<ul style="list-style-type: none">– jeżeli zostały one uwzględnione w opłacie abonamentowej lub innej okresowej opłacie;4) dane dotyczące jakości usług, w szczególności minimalne oferowane poziomy jakości usług;5) cenę usługi, w tym cenę za jej aktywację, cenę za jednostkę rozliczeniową usługi oraz inne powtarzalne lub oparte na zużyciu opłaty;6) numer przydzielony abonentowi, a w przypadku przyłączenia do stacjonarnej publicznej sieci telekomunikacyjnej – także adres zakończenia sieci;7) termin przyłączenia do publicznej sieci telekomunikacyjnej lub termin rozpoczęcia świadczenia usług;8) okres obowiązywania umowy oraz warunki przedłużenia i wypowiedzenia umowy, w tym:<ul style="list-style-type: none">a) minimalne wykorzystanie usługi lub okres obowiązywania umowy, wymagane do skorzystania z warunków promocyjnych,b) warunki zmiany dostawcy usług komunikacji elektronicznej oraz wysokość i zasady wypłaty odszkodowania za opóźnienia lub nadużycia związane ze	
--	--	--

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

	<p>zmianą dostawcy usług komunikacji elektronicznej, a także procedury stosowane w tym zakresie,</p> <p>c) odszkodowanie należne w momencie wypowiedzenia umowy w trybie art. 298 ust. 1, w tym informacje na temat odblokowania telekomunikacyjnego promocyjnego urządzenia końcowego lub warunki jego zwrotu w przypadku nieskorzystania z uprawnienia, o którym mowa w art. 303, ze wskazaniem strony, która poniesie koszt tego zwrotu;</p> <p>9) pakiet taryfowy, jeżeli na świadczone usługi obowiązują różne pakiety taryfowe;</p> <p>10) okres rozliczeniowy i sposoby dokonywania płatności;</p> <p>11) sposób składania zamówień na pakiety taryfowe oraz dodatkowe opcje usługi;</p> <p>12) tryb i warunki dokonywania zmiany umowy;</p> <p>13) ograniczenia w dostępie lub korzystaniu z usług i aplikacji;</p> <p>14) ograniczenia w zakresie korzystania z telekomunikacyjnego urządzenia końcowego, o ile zostały one wprowadzone przez dostawcę usług komunikacji elektronicznej lub na jego zlecenie;</p> <p>15) zasady, tryb i terminy składania oraz rozpatrywania reklamacji;</p> <p>16) sposoby uzyskania informacji na temat obowiązujących cen i kosztów usług serwisowych;</p>	
--	--	--

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

	<p>17) warunki korzystania z wydanego urządzenia końcowego, w tym opłaty związane z korzystaniem z tego urządzenia;</p> <p>18) warunki zwrotu wydanego urządzenia końcowego, w przypadku zakończenia obowiązywania umowy , ze wskazaniem strony, która poniesie koszt tego zwrotu;</p> <p>19) dane dotyczące funkcjonalności świadczonej usługi obejmujące informacje o:</p> <p>a) ograniczeniach w kierowaniu połączeń do numerów alarmowych lub dostępie do informacji o lokalizacji dzwoniącego użytkownika końcowego ze względu na brak możliwości technicznych,</p> <p>b) zasadach umieszczania danych abonenta w spisie abonentów;</p> <p>20) zakres działań podejmowanych przez dostawcę usług komunikacji elektronicznej w związku z przypadkami naruszenia bezpieczeństwa sieci lub usług, zagrożeniami takiego naruszenia lub podatnością na wystąpienie naruszenia, które mogą mieć wpływ na usługi świadczone abonentowi oraz sposób informowania abonenta o tych działaniach;</p> <p>21) wysokość odszkodowania oraz zasady i terminy jego wypłaty, w szczególności w przypadku, gdy nie został osiągnięty określony w umowie poziom jakości świadczonej usługi.</p> <p>2. Do umowy, o której mowa w ust. 1, nie stosuje się przepisów art. 294, art. 297 oraz art. 298 ust. 3, jeżeli warunki umowy ustalane są indywidualnie.</p>	
--	--	--

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

110.	Art. 289	<p>Art. 289. W przypadku gdy oświadczenia woli składane są w formie dokumentowej, dostawca usług komunikacji elektronicznej utrwała i doręcza abonentowi treść zaproponowanych i uzgodnionych warunków umowy oraz oświadczenie abonenta o związaniu się tymi warunkami na trwałym nośniku.</p>	Zasadne jest uregulowanie w przepisach obowiązku utrwalania oświadczeń woli abonenta składanych w formie dokumentowej na trwałym nośniku z uwagi na ochronę interesów abonentów i możliwość odtwarzania treści tych oświadczeń w przyszłości, dla celów dowodowych.
111.	Art. 290	<p>Art. 290. 1. Dostawca usług komunikacji elektronicznej, który umożliwia zawarcie lub zmianę umowy o świadczenie usług komunikacji elektronicznej w formie dokumentowej, jest obowiązany, bez względu na formę zawarcia umowy, umożliwić jej rozwiązanie za zgodą obu stron, jak również odstąpienie od niej albo jej wypowiedzenie, w formie dokumentowej, w szczególności przy wykorzystaniu poczty elektronicznej lub innego środka komunikacji elektronicznej wskazanego przez dostawcę usług w umowie.</p> <p>2. W przypadku złożenia przez abonenta oświadczenia o wypowiedzeniu umowy w formie dokumentowej dostawca usług niezwłocznie, lecz nie później niż w ciągu 1 dnia roboczego od chwili otrzymania tego oświadczenia, zawiadamia abonenta o jego otrzymaniu przez:</p> <p>1) wysłanie krótkiej wiadomości tekstowej (SMS) na numer wskazany przez abonenta do kontaktu, widniejący w umowie podlegającej wypowiedzeniu – w przypadku abonenta, który wskazał numer niegeograficzny;</p> <p>2) wykonanie połączenia głosowego na numer wskazany przez abonenta do kontaktu, widniejący w umowie podlegającej wypowiedzeniu – w przypadku abonenta, który wskazał numer geograficzny;</p>	Przepis ten wprowadza ważną z punktu widzenia abonenta zasadę, że w przypadku kiedy dostawca usług umożliwia zawarcie umowy w formie dokumentowej powinien również umożliwiać jej rozwiązanie w takiej formie. Regulacja ta ma na celu poprawę sytuacji abonenta będącego słabszą stroną stosunku zobowiązaniowego poprzez umożliwienie mu rozwiązania umowy np. emailem, nie zaś wyłącznie w formie pisemnej, jak często miało to miejsce w praktyce.

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

		<p>3) wysłanie wiadomości na adres poczty elektronicznej wskazany przez abonenta do kontaktu widniejący w umowie podlegającej wypowiedzeniu.</p> <p>3. Obowiązek zawiadomienia w sposób, o którym mowa w ust. 2 pkt 2, uznaje się za wykonany, jeśli dostawca usług wykonał co najmniej 3 próby połączenia z abonentem.</p> <p>4. Dostawca usług potwierdza abonentowi na trwałym nośniku przyjęcie oświadczenia, o którym mowa w ust. 2, w terminie 14 dni od dnia złożenia tego oświadczenia, wskazując nazwę usługi będącej przedmiotem wypowiedzenia, dzień otrzymania wypowiedzenia i dzień zakończenia świadczenia usługi.</p> <p>5. W przypadku uporczywego naruszania obowiązków, o których mowa w ust. 1–4, lub uniemożliwiania albo utrudniania abonentowi rozwiązania umowy o świadczenie usług komunikacji elektronicznej za zgodą obu stron, jak również odstąpienia od niej albo jej wypowiedzenia, w formie dokumentowej przez dostawcę usług komunikacji elektronicznej, Prezes UKE może, w drodze decyzji, zakazać temu dostawcy usług zawierania z abonentem umowy o świadczenie usług komunikacji elektronicznej w formie dokumentowej.</p> <p>6. Prezes UKE wskazuje w decyzji, o której mowa w ust. 5, okres obowiązywania zakazu, nie dłuższy niż 3 lata, biorąc pod uwagę czas trwania stwierdzonych naruszeń i nieprawidłowości. Decyzji nadaje się rygor natychmiastowej wykonalności.</p>	
112.	Art. 291	<p>Art. 291. 1. Abonent, z wyłączeniem abonenta korzystającego z usługi komunikacji interpersonalnej niewykorzystującej numerów, abonenta korzystającego z</p>	Przepisy te obecnie funkcjonują na gruncie Pt i zostały wprowadzone ustawą z dnia 10 czerwca 2016 r. o działaniach antyterrorystycznych. Z uwagi na ich

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

	<p>usługi komunikacji głosowej świadczonej za pomocą aparatu publicznego lub przez wybranie numeru dostępu do sieci dostawcy usług telekomunikacyjnych oraz abonenta usługi przedpłaconej polegającej na rozpowszechnianiu lub rozprowadzaniu programów telewizyjnych drogą naziemną, kablową lub satelitarną, podaje dostawcy usług telekomunikacyjnych następujące dane:</p> <ol style="list-style-type: none">1) w przypadku abonenta będącego osobą fizyczną:<ol style="list-style-type: none">a) imię (imiona) i nazwisko,b) numer PESEL, jeżeli go posiada, albo nazwę, serię i numer dokumentu potwierdzającego tożsamość, a w przypadku cudzoziemca, który nie jest obywatelem państwa członkowskiego albo Konfederacji Szwajcarskiej – numer paszportu lub karty pobytu;2) w przypadku abonenta niebędącego osobą fizyczną:<ol style="list-style-type: none">a) nazwę,b) numer identyfikacyjny REGON lub NIP lub numer w Krajowym Rejestrze Sądowym albo informację o wpisie do Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej lub innym właściwym rejestrze. <p>2. Abonent podaje dane, o których mowa w ust. 1, przy zawieraniu umowy w formie pisemnej, elektronicznej lub dokumentowej. Abonent będący stroną umowy o świadczenie usług przedpłaconych podaje dane, o których mowa w ust. 1, dostawcy usług. Dane mogą być podane również drogą elektroniczną albo w inny sposób określony przez dostawcę tych usług.</p> <p>3. Dostawca usług telekomunikacyjnych rozpoczyna świadczenie tych usług:</p>	<p>cel i znaczenie dla ochrony bezpieczeństwa i porządku publicznego zasadne jest ich powielenie w nowej ustawie. Jednocześnie przepisy te zostały zmodyfikowane w taki sposób aby umożliwić dostawcom usług zdalne zarejestrowanie abonenta poprzez wykorzystanie metod wideoidentyfikacji, podpisu osobistego, podpisu zaufanego oraz za pomocą publicznej aplikacji mobilnej. Rozwiązanie takie pozwoli na rejestrację karty SIM, która jest niezbędnym warunkiem rozpoczęcia świadczenia usług bez konieczności wychodzenia przez abonenta z domu.</p>
--	--	--

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

	<p>1) nie wcześniej niż po potwierdzeniu zgodności podanych przez abonenta danych z danymi określonymi w ust. 1:</p> <p>a) pkt 1, zawartymi w dokumencie potwierdzającym tożsamość abonenta będącego osobą fizyczną,</p> <p>b) pkt 2, zawartymi we właściwym rejestrze albo</p> <p>2) po podaniu przez abonenta danych określonych w ust. 1 i potwierdzeniu ich drogą elektroniczną z wykorzystaniem:</p> <p>a) środków identyfikacji elektronicznej służących do uwierzytelniania w systemie teleinformatycznym banku krajowego, spółdzielczej kasy oszczędnościowo-kredytowej lub krajowej instytucji płatniczej,</p> <p>b) danych weryfikowanych za pomocą kwalifikowanego certyfikatu podpisu elektronicznego lub certyfikatu podpisu osobistego w rozumieniu art. 12e ust. 1 ustawy z dnia 6 sierpnia 2010 r. o dowodach osobistych (Dz. U. z 2022 r. poz. 671),</p> <p>c) środków identyfikacji elektronicznej służących do uwierzytelniania w systemie teleinformatycznym dostawcy usług telekomunikacyjnych, jeżeli dane abonenta zostały już zweryfikowane w związku z inną umową,</p> <p>d) środków komunikacji elektronicznej, wykorzystując identyfikację abonenta polegającą na porównaniu jego wizerunku udostępnianego w trakcie procesu identyfikacji, w tym za pośrednictwem transmisji audiowizualnej, i danych, o których mowa w ust. 1 pkt 1, podanych przez abonenta z wizerunkiem tego abonenta i danymi określonymi w warstwie graficznej dokumentu tożsamości,</p>	
--	--	--

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

	<p>o którym mowa w ust. 1 pkt 1 lit. b, okazanym przez niego w trakcie procesu identyfikacji, w tym za pośrednictwem transmisji audiowizualnej,</p> <p>e) danych weryfikowanych za pomocą podpisu zaufanego w rozumieniu art. 3 pkt 14a ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne,</p> <p>f) danych potwierdzonych za pomocą certyfikatu użytkownika publicznej aplikacji mobilnej, o którym mowa w art. 19e ust. 2a ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne, jeżeli użytkownik wyraził zgodę na tę formę podania danych.</p> <p>4. Potwierdzenia, o którym mowa w ust. 3, dostawca usług telekomunikacyjnych może dokonać również za pośrednictwem osoby trzeciej działającej w imieniu dostawcy usług telekomunikacyjnych.</p> <p>5. Potwierdzenia danych abonenta weryfikowanych za pomocą podpisu zaufanego, o którym mowa w ust. 3 pkt 2 lit. e, dostawca usług telekomunikacyjnych może dokonywać tylko w celu potwierdzenia danych abonenta.</p> <p>6. W przypadku gdy Prezes UKE uzna, że dostawca usług dokonuje weryfikacji, o której mowa w ust. 3 pkt 2 lit. d, niezgodnie z ustawą lub bez zachowania należytej staranności, zawiesza, w drodze decyzji, możliwość potwierdzania w ten sposób tożsamości abonenta, wskazując warunki wznowienia weryfikacji. Decyzji nadaje się rygor natychmiastowej wykonalności.</p> <p>7. Przed wznowieniem weryfikacji, o której mowa w ust. 3 pkt 2 lit. d, dostawca usług telekomunikacyjnych informuje</p>	
--	---	--

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

		Prezesa UKE o środkach wdrożonych w celu spełnienia warunków wskazanych w decyzji, o której mowa w ust. 6.	
113.	Art. 292 ust. 2-6	<p>Art. 292. (...) 2. Dostawca usług komunikacji elektronicznej nie może uzależniać zawarcia umowy o świadczenie usług komunikacji elektronicznej, w tym o zapewnienie przyłączenia do publicznej sieci telekomunikacyjnej, od niezawierania z innym dostawcą usług komunikacji elektronicznej umowy o świadczenie usług komunikacji elektronicznej, w tym o zapewnienie przyłączenia do publicznej sieci telekomunikacyjnej.</p> <p>3. Dostawca usług komunikacji elektronicznej może uzależnić zawarcie umowy o świadczenie usług komunikacji elektronicznej, w tym o zapewnienie przyłączenia do sieci, od:</p> <p>1) przedstawienia przez użytkownika końcowego dokumentów potwierdzających możliwość wykonania zobowiązania wobec dostawcy usług wynikającego z umowy;</p> <p>2) pozytywnej oceny wiarygodności płatniczej użytkownika końcowego wynikającej z danych będących w posiadaniu dostawcy usług lub udostępnionych mu przez biuro informacji gospodarczej w trybie określonym w ustawie z dnia 9 kwietnia 2010 r. o udostępnianiu informacji gospodarczych i wymianie danych gospodarczych (Dz. U. z 2021 r. poz. 2057); w przypadku gdy dostawca dokonuje takiej oceny powiadamia o tym użytkownika końcowego;</p>	Warunki dotyczące zawierania umów uregulowane są w tożsamy sposób na gruncie Pt. Przepisy te chronią abonentów przed wprowadzaniem nadmiarowych warunków i wymogów przez dostawcę usług na etapie zawierania umowy.

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

	<p>3) zawarcia umowy o realizację przyłącza telekomunikacyjnego, o której mowa w art. 293 ust. 1, o ile realizacja takiego przyłącza jest niezbędna do świadczenia usług telekomunikacyjnych, w tym zapewnienia przyłączenia do publicznej sieci telekomunikacyjnej.</p> <p>4. Dostawca usług komunikacji elektronicznej może odmówić użytkownikowi końcowemu zawarcia umowy o świadczenie usług komunikacji elektronicznej, w tym o zapewnienie przyłączenia do publicznej sieci telekomunikacyjnej lub zawrzeć umowę o świadczenie usług komunikacji elektronicznej, w tym o zapewnienie przyłączenia do publicznej sieci telekomunikacyjnej, na warunkach mniej korzystnych dla użytkownika końcowego w przypadku negatywnej oceny wiarygodności płatniczej tego użytkownika dokonanej na podstawie informacji udostępnionych przez biuro informacji gospodarczej, o którym mowa w ust. 3 pkt 2, w szczególności przez żądanie zabezpieczenia wiarygodności wynikających z tej umowy.</p> <p>5. Do umów o świadczenie usług komunikacji elektronicznej zawieranych przez dokonanie czynności faktycznych, o których mowa w art. 278 ust. 3, nie stosuje się przepisów ust. 3 i 4.</p> <p>6. Warunki umowy o świadczenie usług komunikacji elektronicznej, w tym o zapewnienie przyłączenia do publicznej sieci telekomunikacyjnej, nie mogą uniemożliwiać lub utrudniać abonentowi korzystania z prawa do zmiany dostawcy usług telekomunikacyjnych.</p>	
--	---	--

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

114.	Art. 293 ust. 1 i 3-9	<p>Art. 293. 1. Dostawca usług telekomunikacyjnych może zawrzeć z użytkownikiem końcowym w formie pisemnej, elektronicznej albo dokumentowej umowę obejmującą wyłącznie realizację przyłącza telekomunikacyjnego do publicznej sieci telekomunikacyjnej, o którym mowa w art. 2 pkt 41 lit. a, zwaną dalej „umową o realizację przyłącza telekomunikacyjnego”. Umowa o realizację przyłącza telekomunikacyjnego nie stanowi umowy o świadczenie usług komunikacji elektronicznej, w tym o zapewnienie przyłączenia do publicznej sieci telekomunikacyjnej. (...)</p> <p>3. Umowa o realizację przyłącza telekomunikacyjnego zawiera postanowienia dotyczące co najmniej:</p> <ol style="list-style-type: none">1) wysokości i sposobu uiszczenia opłaty za realizację przyłącza telekomunikacyjnego;2) technologii realizacji przyłącza telekomunikacyjnego;3) fizycznego przebiegu przyłącza telekomunikacyjnego w zakresie, w jakim dotyczy nieruchomości będącej własnością lub w posiadaniu albo w zarządzie użytkownika końcowego;4) terminu realizacji przyłącza telekomunikacyjnego;5) prawa własności realizowanego przyłącza telekomunikacyjnego, które może być ustanawiane odrębnie dla jego fizycznego przebiegu poza nieruchomością oraz na nieruchomości będącej własnością	Przepisy te regulują funkcjonującą już na gruncie Pt, jak również w praktyce instytucję umowy o realizację przyłącza telekomunikacyjnego.
------	-----------------------	--	---

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

	<p>lub w posiadaniu albo w zarządzie użytkownika końcowego;</p> <p>6) odpowiedzialności stron za niedotrzymanie warunków umowy, w szczególności odpowiedzialności dostawcy usług telekomunikacyjnych za niedotrzymanie terminu realizacji przyłącza telekomunikacyjnego.</p> <p>4. Umowa o realizację przyłącza telekomunikacyjnego nie obejmuje zapewnienia telekomunikacyjnych urządzeń końcowych.</p> <p>5. Do umowy o realizację przyłącza telekomunikacyjnego stosuje się odpowiednio przepisy art. 292 ust. 3 pkt 1 i 2 oraz ust. 4 i 6.</p> <p>6. O ile strony umowy o realizację przyłącza telekomunikacyjnego nie postanowią inaczej:</p> <p>1) dostawca usług telekomunikacyjnych odpowiada za uzyskanie wszelkich zgód, uzgodnień, zezwoleń i decyzji wymaganych do realizacji przyłącza telekomunikacyjnego;</p> <p>2) użytkownik końcowy jest uprawniony do odstąpienia od umowy o realizację przyłącza telekomunikacyjnego oraz związanej z nią umowy o świadczenie usług komunikacji elektronicznej, w tym o zapewnienie przyłączenia do publicznej sieci telekomunikacyjnej - w przypadku niedotrzymania przez dostawcę usług telekomunikacyjnych terminu realizacji</p>	
--	--	--

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

		<p>przyłącza telekomunikacyjnego, o którym mowa w ust. 3 pkt 4;</p> <p>3) dostawca usług telekomunikacyjnych zwraca część opłaty przyłączeniowej uiszczonej przez użytkownika końcowego do dnia odstąpienia od umowy, chyba że przyłącze telekomunikacyjne zostało doprowadzone w bezpośrednie sąsiedztwo nieruchomości będącej własnością lub w posiadaniu albo w zarządzie użytkownika końcowego - w przypadku skorzystania z prawa do odstąpienia od umowy przez użytkownika końcowego.</p> <p>7. Dostawca usług telekomunikacyjnych, który umożliwia zawarcie umowy o realizację przyłącza telekomunikacyjnego, publikuje na swojej stronie internetowej warunki świadczenia usług w zakresie realizacji przyłącza telekomunikacyjnego, obejmujące co najmniej elementy kształtujące opłatę za realizację przyłącza telekomunikacyjnego, określone w sposób umożliwiający użytkownikowi końcowemu samodzielne obliczenie przybliżonej wartości tej opłaty.</p>	
115.	Art. 298	<p>Art. 298. 1. Dostawca usług telekomunikacyjnych może dochodzić odszkodowania w przypadku, gdy umowa o świadczenie usług komunikacji elektronicznej, w tym o zapewnienie przyłączenia do publicznej sieci telekomunikacyjnej, została wypowiedziana przez abonenta lub przez tego dostawcę z winy abonenta, przed upływem okresu, na jaki została zawarta.</p>	<p>Celem tej regulacji jest ograniczenie wysokości odszkodowania jakiego dostawca usług może żądać od abonenta w przypadku odstąpienia przez niego od zawartej umowy, a tym samym eliminowanie sytuacji, w których abonent rezygnując z usług danego dostawcy naraża się na dotkliwe konsekwencje finansowe.</p>

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

		<p>2. Odszkodowanie, o którym mowa w ust. 1, nie przysługuje w przypadku:</p> <p>1) wypowiedzenia przez konsumenta umowy o świadczenie usług komunikacji elektronicznej przed rozpoczęciem przyłączenia go do publicznej sieci telekomunikacyjnej, a w przypadku gdy przyłączenie nie jest wykonywane - przed rozpoczęciem świadczenia usług telekomunikacyjnych, chyba że przedmiotem odszkodowania jest promocyjne urządzenie końcowe;</p> <p>2) przeniesienia numeru w następstwie sytuacji, o której mowa w art. 161 ust. 2.</p> <p>3. Odszkodowanie, o którym mowa w ust. 1, nie może przekroczyć:</p> <p>1) z tytułu usługi telekomunikacyjnej – połowy sumy części opłaty abonamentowej lub innej okresowej opłaty stanowiącej opłatę za tę usługę, wskazanej w art. 282 ust. 1 pkt 6 lit. a lub art. 288 ust. 1 pkt 3 lit. a, które abonent powinien uiścić do czasu zakończenia obowiązywania umowy;</p> <p>2) z tytułu promocyjnego urządzenia końcowego – sumy części opłaty abonamentowej lub innej okresowej opłaty stanowiącej opłatę za to urządzenie, wskazanej w art. 282 ust. 1 pkt 6 lit. c lub art. 288 ust. 1 pkt 3 lit. c, które abonent powinien uiścić do czasu zakończenia obowiązywania umowy.</p>	
116.	Art. 306	Art. 306. 1. Przedsiębiorca telekomunikacyjny świadczący usługę dostępu do internetu podający do publicznej	Celem regulacji jest wprowadzenie w Pke obowiązku informowania Prezesa UKE, na jego żądanie, o

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

	<p>wiadomości, w szczególności w materiałach informacyjnych lub promocyjnych, lub określający w umowie o świadczenie usług komunikacji elektronicznej prędkość transmisji danych na żądanie Prezesa UKE informuje go o stosowanej metodzie pomiaru, na podstawie której dokonuje pomiaru wskaźnika tej prędkości.</p> <p>2. Prezes UKE może w terminie 14 dni od dnia przekazania informacji, o której mowa w ust. 1, zgłosić w formie decyzji sprzeciw co do stosowanej przez przedsiębiorcę telekomunikacyjnego metody pomiaru, jeżeli nie gwarantuje ona użytkownikom końcowym przejrzystych informacji o parametrach jakościowych usługi lub nie zapewnia rzetelnego pomiaru. Niezgłoszenie sprzeciwu przez Prezesa UKE w terminie 14 dni od dnia przekazania informacji uważa się za wyrażenie przez Prezesa UKE zgody na stosowanie przez przedsiębiorcę telekomunikacyjnego metody pomiaru.</p> <p>3. W decyzji, o której mowa w ust. 2, Prezes UKE nakłada na przedsiębiorcę telekomunikacyjnego obowiązek stosowania określonej metody, na podstawie której przedsiębiorca dokonuje pomiaru wskaźnika prędkości transmisji danych, mając na uwadze potrzebę zagwarantowania użytkownikom końcowym przejrzystych informacji o parametrach jakościowych usługi.</p> <p>4. Prezes UKE jest uprawniony do przeprowadzania badania, czy prędkość transmisji danych mierzona za pomocą metody pomiaru wskaźnika prędkości transmisji danych, co do której Prezes UKE nie zgłosił sprzeciwu, o którym mowa w ust. 2, lub określonej w decyzji Prezesa</p>	<p>metodzie pomiaru prędkości usługi dostępu do internetu.</p> <p>Przepisy te pozostają tożsame z regulacjami wynikającymi z ustawy Pt.</p>
--	---	---

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

		<p>UKE, o której mowa w ust. 2 lub 6, nie jest mniejsza niż prędkość transmisji danych, o której mowa w ust. 1.</p> <p>5. Jeżeli w wyniku badania, o którym mowa w ust. 4, Prezes UKE ustalił, że prędkość transmisji danych mierzona za pomocą metody pomiaru wskaźnika prędkości transmisji danych, co do której Prezes UKE nie zgłosił sprzeciwu, o którym mowa w ust. 2, lub określonej w decyzji Prezesa UKE, o której mowa w ust. 2 lub 6, jest mniejsza niż prędkość transmisji danych, o której mowa w ust. 1, Prezes UKE nakłada w drodze decyzji na przedsiębiorcę telekomunikacyjnego świadczącego usługę dostępu do internetu obowiązek dostosowania tej prędkości transmisji danych do prędkości transmisji danych, o której mowa w ust. 1, w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji.</p> <p>6. W przypadku nieprzekazania informacji, o których mowa w ust. 1, Prezes UKE wydaje decyzję, w której nakłada na przedsiębiorcę telekomunikacyjnego obowiązek stosowania określonej metody pomiaru, na podstawie której przedsiębiorca dokonuje pomiaru wskaźnika prędkości transmisji danych, mając na uwadze potrzebę zagwarantowania użytkownikom końcowym przejrzystych informacji o parametrach jakościowych usługi.</p>	
117.	Art. 307 ust. 3 i 4	<p>Art. 307. (...) 3. Podmiot oferujący narzędzie porównawcze, na żądanie Prezesa UKE, w terminie wskazanym w żądaniu, nie krótszym niż 7 dni, przekazuje informacje niezbędne do oceny, czy użytkownicy końcowi mają dostęp do narzędzia porównawczego.</p>	<p>Przepis ten daje Prezesowi UKE podstawę żądania informacji, na podstawie których może on ustalić czy użytkownicy mają dostęp do przynajmniej jednego rynkowego narzędzia porównawczego spełniającego określone wymagania. Regulacja ta stanowi ważne uzupełnienie przepisów dotyczących narzędzia porównawczego, gdyż od wyników analiz</p>

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

		4. Wyniki analizy, o której mowa w ust. 1, Prezes UKE udostępnia na stronie podmiotowej BIP UKE nie rzadziej niż co 24 miesiące.	prowadzonych przez Prezesa UKE zależy decyzja w zakresie udostępniania narzędzia przez regulatora.
118.	Art. 309	<p>Art. 309. 1. Jeżeli analiza, o której mowa w art. 307 ust. 1, wykazała, że użytkownicy końcowi nie mają dostępu do narzędzia porównawczego, Prezes UKE zapewnia to narzędzie w systemie teleinformatycznym.</p> <p>2. Dostawca usług, o których mowa w art. 307 ust. 1, który przekazał informacje o cenie i jakości, o których mowa w art. 307 ust. 1, oferowanych przez siebie usług dostępu do internetu lub usług komunikacji interpersonalnej, do narzędzia porównawczego zapewnianego przez Prezesa UKE aktualizuje te informacje nie później niż w dniu wejścia w życie ich zmiany.</p> <p>3. Dostawca usług, o których mowa w art. 307 ust. 1, którego przychód z tytułu wykonywania działalności telekomunikacyjnej w poprzednim roku kalendarzowym wyniósł co najmniej dwutysięczną krotność przeciętnego wynagrodzenia i dane dotyczące świadczonych przez niego usług nie są udostępnione w narzędziu porównawczym, przekazuje aktualne i kompletne informacje o cenie i jakości, o których mowa w art. 307 ust. 1, dotyczące wszystkich oferowanych przez siebie usług dostępu do internetu lub usług komunikacji interpersonalnej do narzędzia porównawczego zapewnianego przez Prezesa UKE, do dnia 31 marca.</p> <p>4. Prezes UKE umożliwia dostawcy usług, o których mowa w art. 307 ust. 1, którego przychód z tytułu wykonywania działalności telekomunikacyjnej w poprzednim roku kalendarzowym nie przekroczył dwutysięcznej krotności przeciętnego wynagrodzenia, na jego wniosek,</p>	Regulacja ta stanowi uzupełnienie przepisów dotyczących niezależnego narzędzia porównawczego. Przepisy te odnoszą się do sytuacji, gdy stwierdzony zostanie brak rynkowego narzędzia porównawczego spełniającego wymogi ustawowe i narzędzie takie zapewniał będzie Prezes UKE. W celu zapewnienia Prezesowi UKE niezbędnych i aktualnych danych, którymi narzędzie będzie zasilane, wprowadzony został obowiązek przekazywania niezbędnych danych przez dostawców usług.

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

	<p>wprowadzanie informacji o cenie i jakości usługi, o których mowa w art. 307 ust. 1, dotyczących wszystkich oferowanych przez siebie usług dostępu do internetu lub usług komunikacji interpersonalnej do narzędzia porównawczego. Wprowadzane dane powinny być aktualne i kompletne.</p> <p>5. Dostawca usług, o których mowa w art. 307 ust. 1, którego przychód z tytułu wykonywania działalności telekomunikacyjnej w poprzednim roku kalendarzowym nie przekroczył dwutysięcznej krotności przeciętnego wynagrodzenia i informacje dotyczące świadczonych przez niego usług są udostępnione w narzędziu porównawczym, może złożyć wniosek o ich usunięcie z narzędzia porównawczego.</p> <p>6. Informacje o cenie i jakości usługi, o których mowa w art. 307 ust. 1, przekazywane są przy użyciu formularza elektronicznego zamieszczonego na PUE UKE, na piśmie w postaci elektronicznej, opatrzone kwalifikowanym podpisem elektronicznym, podpisem zaufanym albo podpisem osobistym.</p> <p>7. Informacje o cenie i jakości usługi, o których mowa w art. 307 ust. 1, uznaje się za przekazane w terminie określonym jako dzień wysłania dokumentu w urzędowym poświadczeniu odbioru, które jest automatycznie tworzone i udostępniane przez PUE UKE podmiotowi przekazującemu te informacje.</p> <p>8. Prezes UKE informuje, na stronie podmiotowej BIP UKE, o adresie strony internetowej PUE UKE, na której udostępniony jest formularz elektroniczny, o którym mowa w ust. 6.</p>	
--	--	--

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

		<p>9. Prezes UKE określi wzór informacji o cenie i jakości usługi, o których mowa w art. 307 ust. 1, w formie dokumentu elektronicznego w rozumieniu ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne.</p> <p>10. Prezes UKE corocznie, w terminie do 31 marca, informuje na stronie podmiotowej BIP UKE o wysokości przychodu dostawcy usług, o którym mowa w ust. 3–5, w kolejnym roku kalendarzowym.</p>	
119.	Art. 311 ust. 4-8	<p>Art. 311. (...) 4. Minister właściwy do spraw informatyzacji ogłasza w swoim dzienniku urzędowym i zamieszcza na stronie podmiotowej Biuletynu Informacji Publicznej ministra właściwego do spraw informatyzacji wykaz stron internetowych i aplikacji mobilnych jednostek sektora finansów publicznych i innych stron internetowych i aplikacji mobilnych, z których korzystanie nie wpływa na wykorzystanie limitu transmisji danych oraz zmiany tego wykazu.</p> <p>5. W wykazie o którym mowa w ust. 4 umieszcza się dane identyfikujące stronę internetową lub aplikację mobilną, w szczególności określając w przypadku strony internetowej nazwę podmiotu nadzorującego funkcjonowanie strony i adres strony, a w przypadku aplikacji mobilnej nazwę podmiotu udostępniającego aplikację i nazwę aplikacji.</p>	<p>Analogiczne przepisy zostały wprowadzone do ustawy Pt przepisami tarczy antykryzysowej 3.0. Przewidują one ważne z punktu widzenia abonentów uprawnienie do korzystania ze stron jednostek sektora finansów publicznych bez uszczuplenia pakietu danych internetowych.</p>

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

		<p>6. Korzystanie przez abonenta ze stron internetowych i aplikacji mobilnych określonych w wykazie, o którym mowa w ust. 4, nie wpływa na wykorzystanie przez abonenta limitu transmisji danych w ramach wybranego przez abonenta pakietu, chyba że abonent przebywa poza granicami kraju i korzysta z tych stron w ramach usług roamingu międzynarodowego.</p> <p>7. Nie stanowi zmiany warunków umowy o świadczenie usług komunikacji elektronicznej, w zakresie usług telekomunikacyjnych, stosowanie się przez dostawcę usług telekomunikacyjnych do zmian w wykazie, o którym mowa w ust. 4.</p> <p>8. W przypadku zmian w wykazie, o którym mowa w ust. 4, dostawca usługi, o którym mowa w ust. 1, dostosowuje zasady rozliczania transmisji danych zgodnie z tym wykazem najpóźniej w terminie 5 dni roboczych od dnia ogłoszenia wykazu.</p>	
120.	Art. 315	<p>Art. 315. 1. Prezes UKE zapewnia funkcjonowanie systemu teleinformatycznego służącego do wymiany komunikatów pomiędzy operatorami lub dostawcami usługi dostępu do internetu na potrzeby realizacji uprawnienia, o którym mowa w art. 312.</p> <p>2. System, o którym mowa w ust. 1 może być zintegrowany z systemem, o którym mowa w art. 331 ust. 3.</p> <p>3. Prezes UKE zarządza systemem teleinformatycznym, o którym mowa w ust. 1, oraz jest uprawniony do przetwarzania zgromadzonych w nim informacji i danych w</p>	Przepis ten określa podstawy do funkcjonowania systemu wymiany informacji między dostawcami usługi dostępu do internetu, który będzie wspomagał realizację uprawnienia abonenta do zachowania ciągłości usługi dostępu do internetu przy zmianie dostawcy usługi.

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

		<p>celach związanych z zapewnieniem funkcjonalności systemu.</p> <p>4. Prezes UKE udostępnia usługi sieciowe zapewniające dostęp do systemu teleinformatycznego, o którym mowa w ust. 1, uwzględniając liczbę abonentów obsługiwanych przez dostawców usługi dostępu do internetu.</p> <p>5. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, organizację i funkcjonowanie systemu teleinformatycznego, o którym mowa w ust. 1, oraz sposób wymiany informacji między operatorami lub dostawcami usługi dostępu do internetu zapewniający ciągłość świadczenia usługi dostępu do internetu, biorąc pod uwagę ciągłość działania systemu oraz potrzebę wspierania obsługi zmiany dostawcy usługi dostępu do internetu i zapewnienie ciągłości świadczenia przez przedsiębiorcę telekomunikacyjnego usług telekomunikacyjnych, dostarczania sieci telekomunikacyjnych lub świadczenia powiązanych usług, a także ograniczenia w korzystaniu przez operatorów i dostawców usługi dostępu do internetu z usług sieciowych, o których mowa w ust. 4.</p>	
121.	Art. 316	<p>Art. 316. W przypadku gdy abonent będący stroną umowy, której przedmiotem jest usługa komunikacji głosowej świadczona na numerze niegeograficznym i usługa dostępu do internetu świadczona w ruchomej publicznej sieci telekomunikacyjnej korzysta jednocześnie z uprawnienia, o którym mowa w art. 312 ust. 1, i uprawnienia, o którym mowa w art. 319 ust. 1, realizacja uprawnień abonenta jest wykonywana na podstawie przepisów art. 319 i art. 320.</p>	Przepis rozstrzyga, które przepisy należy stosować w sytuacji korzystania jednocześnie z uprawnienia do przeniesienia numeru i zachowania ciągłości usługi dostępu do internetu.
122.	Art. 317	<p>Art. 317. Abonent usługi komunikacji głosowej może żądać zmiany przydzielonego numeru, jeżeli wykaże, że korzystanie z przydzielonego numeru jest uciążliwe.</p>	Przepis ten reguluje ważne uprawnienie abonenta dotyczące możliwości zmiany przydzielonego numeru.

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

123.	Art. 318	<p>Art. 318. W przypadku zmiany miejsca zamieszkania, siedziby lub miejsca wykonywania działalności abonent będący stroną umowy zawartej w formie pisemnej, elektronicznej lub dokumentowej z dostawcą usługi komunikacji głosowej zapewniającym przyłączenie do publicznej sieci telekomunikacyjnej operatora, wykorzystujący przydzielony numer należący do planu numeracji krajowej dla publicznych sieci telekomunikacyjnych, może żądać przeniesienia przydzielonego numeru w ramach istniejącej sieci tego samego operatora na obszarze:</p> <p>1) o tym samym wskaźniku obszaru geograficznego - w przypadku numerów geograficznych;</p> <p>2) całego kraju - w przypadku numerów niegeograficznych.</p>	Przepis ten dotyczy uprawnienia abonenta w zakresie przeniesienia numeru w związku ze zmianą miejsca zamieszkania lub wykonywania działalności.
124.	Art. 319 ust. 10	<p>Art. 319. (...) 10. W przypadku, o którym mowa w art. 161 ust. 6 pkt 3 i ust. 7, wymiana informacji w zakresie obsługi wniosków o przeniesienie przydzielonego numeru odbywa się między Prezesem UKE a dostawcą usługi, któremu przydzielone zostały zasoby numeracji.</p>	Przepisy dotyczące obowiązków dostawców usług w zakresie wymiany informacji o procesach przeniesienia numeru funkcjonują na gruncie Pt. Celem tych regulacji jest zapewnienie sprawności i niezawodności procesów przenoszenia numerów. Przepisy te mają bezpośrednie przełożenie na skuteczność realizacji uprawnień abonentów w zakresie przenoszenia numerów.
125.	Art. 321	<p>Art. 321. 1. Prezes UKE prowadzi bazę danych zawierającą przeniesione numery, o których mowa w art. 319 ust. 1, oraz powiązane z nimi informacje o aktualnym dostawcy usługi komunikacji głosowej. Baza danych jest częścią systemu, o którym mowa w art. 331 ust. 3.</p>	Przepis ten stanowi podstawę funkcjonowania Platformy Lokalizacyjno-Informacyjnej z Centralną Bazą Danych.

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

		<p>2. Operator publicznej sieci telekomunikacyjnej posiadający przydział zasobów numeracji z planu numeracji krajowej dla publicznych sieci telekomunikacyjnych oraz operator, któremu udostępniono numerację na podstawie umowy, o której mowa w art. 164, jest obowiązany połączyć tę sieć bezpośrednio lub za pośrednictwem publicznej sieci telekomunikacyjnej innego operatora z bazą danych, o której mowa w ust. 1. Operator posiadający przydział numeracji z planu numeracji krajowej dla publicznych sieci telekomunikacyjnych oraz operator, któremu udostępniono numerację na podstawie umowy, o której mowa w art. 164, jest obowiązany dokonywać na bieżąco aktualizacji danych w bazie, o której mowa w ust. 1.</p> <p>3. Prezes UKE, na podstawie danych zawartych w bazie danych, o której mowa w ust. 1, może umożliwić, na stronie podmiotowej BIP UKE, identyfikację dostawcy usługi dla danego numeru publicznej sieci telekomunikacyjnej.</p>	
126.	Art. 322	<p>Art. 322. 1. Abonent usługi komunikacji głosowej będący stroną umowy z dostawcą usług telekomunikacyjnych zapewniającym przyłączenie do stacjonarnej publicznej sieci telekomunikacyjnej operatora o znaczącej pozycji rynkowej na rynku rozpoczynania połączeń w sieci stacjonarnej może wybrać dowolnego dostawcę usługi komunikacji głosowej, którego usługi są dostępne w połączonych sieciach.</p> <p>2. Wyboru dostawcy usługi komunikacji głosowej, o którym mowa w ust. 1, abonent dokonuje przez wybranie podczas inicjowania połączenia ciągu cyfr zawierającego numer dostępu dostawcy usługi albo złożenie w formie pisemnej zlecenia kierowania wskazanymi rodzajami</p>	Przepis ten reguluje uprawnienia abonenckie – realizacja połączeń przez numer dostępu do sieci oraz zlecenie preselekcji.

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

		<p>połączeń do wybranego dostawcy publicznie dostępnej usługi komunikacji głosowej.</p> <p>3. W przypadku gdy abonent w celu realizacji danego połączenia nie wybierze dostawcy publicznie dostępnej usługi komunikacji głosowej w sposób wskazany w ust. 2, połączenie jest realizowane przez dostawcę usługi zapewniającego przyłączenie do stacjonarnej publicznej sieci telekomunikacyjnej operatora o znaczącej pozycji rynkowej na rynku rozpoczynania połączeń w sieci stacjonarnej.</p> <p>4. Z tytułu dokonania wyboru dostawcy usługi komunikacji głosowej, o którym mowa w ust. 1, nie przysługuje odszkodowanie, o którym mowa w art. 298 ust. 1, w stosunku do abonenta.</p>	
127.	Art. 323	<p>Art. 323. 1. Dostawca usług telekomunikacyjnych będący stroną umowy, w której przydzielany jest abonentowi numer z planu numeracji krajowej dla publicznych sieci telekomunikacyjnych, i operator umożliwiający odbieranie połączeń za pomocą tego numeru, są obowiązani zapewnić możliwości do realizacji uprawnień abonenta, o których mowa w art. 317–320 i art. 322, polegające na stworzeniu odpowiednich warunków technicznych lub zawarciu umowy, o której mowa w art. 164 albo art. 171, a jeżeli możliwości takie istnieją – zapewnić ich realizację.</p> <p>2. Na wniosek dostawcy usług telekomunikacyjnych albo operatora, o których mowa w ust. 1, Prezes UKE może, w drodze decyzji, na czas określony, zawiesić realizację lub ograniczyć zakres realizacji określonego uprawnienia, o którym mowa w art. 317–320 i art. 322, jeżeli techniczne możliwości sieci wnioskodawcy nie pozwalają na realizację uprawnienia w całości lub części, określając jednocześnie</p>	<p>Artykuł ten dotyczy obowiązków w zakresie tworzenia warunków do realizacji uprawnień abonenckich związanych ze zmianą numeru, przeniesieniem numeru do innej lokalizacji lub do innego dostawcy usług oraz zmianą dostawcy internetu. Na wniosek dostawcy usług lub operatora Prezes UKE zawiesić realizację lub ograniczyć zakres realizacji uprawnienia. Jednocześnie w związku z wprowadzeniem do Pke narzędzi służących do przeciwdziałania nadużyciom telekomunikacyjnym należy wprowadzić odpowiednie przepisy zawieszające realizację lub ograniczające zakres realizacji uprawnień, o którym mowa w art. 317–320 i art. 322 dostawcom oraz operatorom, którzy uporczywie w sposób wadliwy lub niezgodnie z wolą abonenta realizują proces przeniesienia numeru. Zawieszenie lub ograniczenie</p>

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

		<p>harmonogram przystosowania tej sieci do realizacji uprawnienia objętego wnioskiem.</p> <p>3. Prezes UKE może z urzędu, w drodze decyzji, zawiesić realizację lub ograniczyć zakres realizacji określonego uprawnienia, o którym mowa w art. 317–320 i art. 322, dostawcy oraz operatorowi, który uporczywie w sposób wadliwy lub niezgodnie z wolą abonenta realizuje proces zmiany lub przeniesienia numeru. Zawieszenie lub ograniczenie realizacji uprawnień nie dotyczy procesów przeniesienia numeru, w których dostawca, któremu zawieszono lub ograniczono zakres realizacji uprawnienia, jest dotychczasowym dostawcą.</p>	<p>uprawnień pozostaje bez wpływu na procesy przeniesienia numeru w których dany dostawca jest dawcą.</p>
128.	Art. 324	<p>Art. 324. 1. W celu realizacji uprawnień, o których mowa w art. 312 i art. 317–319, abonent składa wniosek w formie pisemnej, elektronicznej lub dokumentowej. Wyboru formy złożenia wniosku abonent dokonuje spośród form oferowanych przez dostawcę usługi.</p> <p>2. W przypadku realizacji uprawnień, o których mowa w art. 312 i art. 319, gdy wniosek składany jest w formie dokumentowej, nowy dostawca usług utrwała i doręcza abonentowi treść złożonego wniosku na trwałym nośniku.</p> <p>3. Wniosek o realizację uprawnień, o których mowa w art. 312 i art. 317–319, w zależności od uprawnienia zawiera informacje niezbędne dla jego realizacji, w szczególności:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) dane abonenta; 2) wskazanie żądania abonenta; 3) informacje o wybranym przez abonenta sposobie przekazywania przez dostawcę usług informacji w zakresie obsługi wniosku; 	<p>Przepis reguluje formę składania wniosków służących realizacji uprawnień abonenckich oraz podstawowe elementy takiego wniosku. Dodatkowo w przepisie tym zawarta jest delegacja ustawowa do wydania rozporządzenia określającego sposoby składania i procedowania wniosków o realizację uprawnień abonenckich.</p>

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

		<p>4) inne informacje, o których mowa w przepisach wydawanych na podstawie ust. 6.</p> <p>4. W przypadku gdy wniosek o realizację uprawnień, o których mowa w art. 312 i art. 317–319, nie zawiera informacji niezbędnych dla jego realizacji, dostawca usług zawiadamia abonenta o konieczności jego niezwłocznego uzupełnienia wraz z pouczeniem, że nieuzupełnienie wniosku spowoduje pozostawienie wniosku bez rozpatrzenia.</p> <p>5. W przypadku odmowy realizacji uprawnień, o których mowa w art. 312 i art. 317–319, dostawca usług zawiadamia abonenta o odmowie wraz z podaniem przyczyny odmowy.</p> <p>6. Minister właściwy do spraw informatyzacji określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy zakres informacji wymaganych dla wniosków o realizację uprawnień, o których mowa w art. 312 i art. 317–319, oraz tryb procedowania tych wniosków, a także szczegółowe warunki realizacji uprawnienia, o którym mowa w art. 322, uwzględniając dostępność usług telekomunikacyjnych, możliwości techniczne publicznych sieci telekomunikacyjnych, istniejące zasoby numeracji oraz konieczność zapewnienia efektywnej realizacji tych uprawnień.</p>	
129.	Art. 325 ust. 8-13	<p>Art. 325. (...) 8. Dostawcy usługi komunikacji głosowej corocznie, w terminie do dnia 30 kwietnia, przekazują na wyodrębniony rachunek UKE środki z doładowań, do których w poprzednim roku kalendarzowym wygasło uprawnienie konsumenta, o którym mowa w ust. 1, pomniejszone o odprowadzony od nich podatek od towarów i usług.</p>	Przepisy regulują przeznaczenie środków z doładowań, których zwrotu nie zażądał konsument w momencie wygaśnięcia ważności konta lub przeniesienia numeru. Środki te będą stanowić przychód Funduszu Szerokopasmowego. Dodatkowo uregulowano procedurę przekazywania tych środków na rachunek Funduszu.

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

		<p>9. Po upływie terminu, o którym mowa w ust. 7, środki z doładowań, o których mowa w ust. 8, stanowią przychód Funduszu.</p> <p>10. Prezes UKE corocznie, w terminie do dnia 31 maja, przekazuje na rachunek Funduszu środki z doładowań, o których mowa w ust. 8. Środki z doładowań, w wysokości wskazanej przez ministra właściwego do spraw informatyzacji, dysponent Funduszu przekazuje Narodowemu Funduszowi Zdrowia z przeznaczeniem na finansowanie lub dofinansowanie świadczeń opieki zdrowotnej w zakresie profilaktyki i leczenia problemowego korzystania z nowych technologii cyfrowych przez dzieci i młodzież. Finansowanie lub dofinansowanie tych świadczeń następuje zgodnie z przepisami ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (Dz. U. z 2021 r. poz. 1285, z późn. zm.³⁾).</p> <p>11. W zakresie nieuregulowanym w ustawie do środków z doładowań, o których mowa w ust. 8, stosuje się odpowiednio przepisy działu III rozdziałów 5, 6, 7–9 oraz 13-15 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa. Uprawnienia organów podatkowych określone w tych przepisach przysługują Prezesowi UKE.</p> <p>12. Do środków z doładowań, o których mowa w ust. 8, stosuje się przepisy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji w zakresie egzekucji obowiązków o charakterze pieniężnym.</p>	
--	--	--	--

³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. w 2021 r. poz. 1292, 1559, 1773, 1834, 1981, 2105, 2120, 2232, 2270, 2427 i 2469 oraz z 2022 r. poz. 64, 91, 526, 583 i 655.

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

		13. Minister właściwy do spraw informatyzacji może, w drodze rozporządzenia, określić szczegółowy zakres danych, jakie zawiera wniosek o zwrot pozostałych na koncie środków z doładowań, oraz maksymalną wysokość opłaty, o której mowa w ust. 5, biorąc pod uwagę konieczność zapewnienia takich warunków uzyskiwania zwrotu, które nie będą zniechęcać konsumentów do ubiegania się o zwrot tych środków.	
130.	Art. 326	<p>Art. 326. 1. Dostawca usługi komunikacji głosowej świadczonej w stacjonarnej publicznej sieci telekomunikacyjnej może udostępniać swojemu abonentowi, po cenie uwzględniającej koszty, aktualny spis swoich abonentów posiadających przydzielone numery, z obszaru strefy numeracyjnej, w której znajduje się zakończenie sieci danego abonenta.</p> <p>2. Dostawca usługi komunikacji głosowej może świadczyć swoim abonentom usługę informacji o numerach telefonicznych, obejmującą co najmniej jego abonentów, z wyłączeniem abonentów korzystających z usług komunikacji głosowej świadczonych za pomocą aparatu publicznego lub przez wybranie numeru dostępu do sieci dostawcy usług oraz abonentów usług przedpłaconych polegających na rozpowszechnianiu lub rozprowadzaniu programów telewizyjnych drogą naziemną, kablową lub satelitarną.</p>	EKŁE, w przeciwieństwie do dyrektywy o usłudze powszechnej nie nakłada obowiązku udostępniania spisu abonentów. W związku z tym w Pke jest to usługa fakultatywna. Jednocześnie z uwagi na fakt, że takie usługi są jeszcze dostępne na rynku zasadne jest utrzymanie obowiązującej w Pt regulacji, w tym zakresie.
131.	Art. 328	Art. 328. Operator publicznej sieci telekomunikacyjnej, w której świadczone są usługi komunikacji głosowej, zapewnia użytkownikom końcowym możliwość wybierania wieloczęstotliwościowego (DTMF).	Artykuł 328 zapewnia użytkownikom usług w publicznych sieci telekomunikacyjnych możliwość wybierania wieloczęstotliwościowego DTMF.

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

132.	Art. 329	<p>Art. 329. Operator publicznej sieci telekomunikacyjnej, w której świadczone są usługi komunikacji głosowej, zapewnia przekazywanie danych i sygnałów w celu ułatwienia oferowania udogodnień prezentacji identyfikacji linii wywołującej i wybierania wieloczęstotliwościowego (DTMF), o których mowa w art. 328 i art. 392 ust. 1, między sieciami operatorów państw członkowskich.</p>	<p>W art. 329 określony zostały obowiązek zapewnienia przez operatorów publicznych sieci telekomunikacyjnych przekazywania danych i sygnałów w celu zapewnienia prezentacji linii wywołującej i wybierania wieloczęstotliwościowego DTMF pomiędzy sieciami państw członkowskich.</p>
133.	Art. 333	<p>Art. 333. 1. Operator ruchomej publicznej sieci telekomunikacyjnej jest obowiązany do:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) uniemożliwienia używania w jego sieci skradzionych albo zgubionych telekomunikacyjnych urządzeń końcowych; 2) przekazywania informacji identyfikujących skradzione lub zgubione telekomunikacyjne urządzenia końcowe innym operatorom ruchomych publicznych sieci telekomunikacyjnych, w celu realizacji przez nich czynności, o których mowa w pkt 1. <p>2. Czynności, o których mowa w ust. 1, dokonywane są przez operatora w terminie 1 dnia roboczego od dnia przedstawienia przez abonenta oświadczenia o kradzieży lub o zgubieniu telekomunikacyjnego urządzenia końcowego będącego jego własnością, numeru identyfikacyjnego tego urządzenia i dowodu jego nabycia lub innych danych jednoznacznie identyfikujących właściciela tego urządzenia. W przypadku uzyskania informacji identyfikujących skradzione urządzenia od innego operatora, termin 1 dnia roboczego liczy się od tej daty.</p> <p>3. Oświadczenie, o którym mowa w ust. 2 zawiera klauzulę o następującej treści: „Świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia wynikającej z art. 233</p>	<p>Regulacja jest niezbędna z uwagi na konieczność wyeliminowania negatywnych dla abonenta skutków utraty telekomunikacyjnego urządzenia końcowego.</p>

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

		§ 6 Kodeksu karnego oświadczam, że informacje zawarte w oświadczeniu są zgodne z prawdą”.	
134.	Art. 335	<p>Art. 335. 1. Świadczenie usługi z dodatkowym świadczeniem odbywa się na podstawie umowy o świadczenie usług komunikacji elektronicznej zawartej w sposób określony w art. 278 ust. 3.</p> <p>2. Dostawca usługi z dodatkowym świadczeniem jest obowiązany podawać wraz z numerem tej usługi przekazywanym bezpośrednio abonentom cenę za jednostkę rozliczeniową usługi albo cenę za połączenie, w przypadku usługi taryfikowanej za całe połączenie, ze wskazaniem ceny brutto oraz nazwę podmiotu realizującego dodatkowe świadczenie.</p> <p>3. Dostawca usługi z dodatkowym świadczeniem jest obowiązany bezpłatnie zapewnić użytkownikowi końcowemu publicznej sieci telekomunikacyjnej, każdorazowo, przed rozpoczęciem naliczania opłaty za połączenie głosowe, informację o cenie za jednostkę rozliczeniową usługi albo cenie za połączenie, w przypadku usługi taryfikowanej za całe połączenie, oraz o możliwości nieodpłatnego blokowania połączeń, o którym mowa w art. 337. Jeżeli w trakcie połączenia głosowego zmianie ulegnie wysokość opłaty, dostawca usługi z dodatkowym świadczeniem jest obowiązany poinformować użytkownika końcowego o zmianie wysokości opłaty na 10 sekund przed zmianą jej wysokości.</p> <p>4. W przypadku gdy usługa z dodatkowym świadczeniem świadczona jest w sposób powtarzalny, na podstawie uprzedniego oświadczenia woli abonenta, jej dostawca jest obowiązany:</p>	<p>Artykuł ten reguluje zasady świadczenia usług z dodatkowym świadczeniem (tzw. premium rate), w szczególności wskazuje obowiązki jakie ciążyą na dostawcy usługi z dodatkowym świadczeniem. Regulacje te, obowiązujące na gruncie Pt, chronią abonentów przed nadużyciami na rynku premium rate.</p>

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

	<p>1) wraz z informacją, o której mowa w ust. 2, podać informację o zasadzie korzystania z usługi w sposób przejrzysty i czytelny dla abonenta;</p> <p>2) uzyskać zgodę abonenta na świadczenie usługi z dodatkowym świadczeniem bezpośrednio przed rozpoczęciem jej świadczenia;</p> <p>3) umożliwić abonentowi dokonanie skutecznej i natychmiastowej rezygnacji z usługi w każdym czasie, w sposób prosty i wolny od opłat.</p> <p>5. Podmiot podający do publicznej wiadomości informację o usłudze z dodatkowym świadczeniem jest obowiązany podawać wraz z numerem tej usługi cenę za jednostkę rozliczeniową usługi albo cenę za połączenie, w przypadku usługi taryfikowanej za całe połączenie, ze wskazaniem ceny brutto oraz nazwę podmiotu realizującego dodatkowe świadczenie.</p> <p>6. W przypadku gdy informacja o usłudze z dodatkowym świadczeniem, o której mowa w ust. 2, podawana jest do publicznej wiadomości w sposób graficzny:</p> <p>1) tło informacji nie może utrudniać lub uniemożliwiać zapoznania się z ceną za jednostkę rozliczeniową usługi albo ceną za połączenie, w przypadku usługi taryfikowanej za całe połączenie;</p> <p>2) rozmiar czcionki ceny za jednostkę rozliczeniową usługi albo ceny za połączenie, w przypadku usługi taryfikowanej za całe połączenie, nie może być mniejszy niż 60% rozmiaru czcionki numeru tej usługi;</p> <p>3) czas prezentacji ceny za jednostkę rozliczeniową usługi albo ceny za połączenie, w przypadku usługi taryfikowanej za całe połączenie, nie może być krótszy niż czas prezentacji numeru tej usługi.</p>	
--	--	--

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

135.	Art. 336	<p>Art. 336. 1. Dostawca usług telekomunikacyjnych bezpłatnie zapewnia abonentowi określenie progu kwotowego dla usług z dodatkowym świadczeniem, dla każdego okresu rozliczeniowego, a w przypadku jego braku – dla każdego miesiąca kalendarzowego.</p> <p>2. Dostawca usług telekomunikacyjnych jest obowiązany oferować abonentom co najmniej cztery progi kwotowe, które wynoszą 0, 35, 100 i 200 zł.</p> <p>3. W przypadku gdy abonent nie określił progu kwotowego, o którym mowa w ust. 2, próg ten wynosi 35 zł dla każdego okresu rozliczeniowego, a w przypadku jego braku – dla każdego miesiąca kalendarzowego.</p> <p>4. W momencie osiągnięcia progu kwotowego dostawca usług telekomunikacyjnych jest obowiązany do:</p> <ol style="list-style-type: none">1) natychmiastowego poinformowania abonenta o osiągnięciu progu kwotowego ;2) zablokowania możliwości wykonywania połączeń na numery usług z dodatkowym świadczeniem i odbierania połączeń z takich numerów, chyba że nie będą powodowały obowiązku zapłaty po stronie abonenta. <p>5. Po osiągnięciu progu kwotowego wykonywanie połączeń na numery usług z dodatkowym świadczeniem i odbieranie połączeń z takich numerów w danym okresie rozliczeniowym, a w przypadku jego braku – w danym miesiącu kalendarzowym, oprócz połączeń, które nie powodują obowiązku zapłaty po stronie abonenta, jest możliwe wyłącznie po określeniu przez abonenta wyższego progu kwotowego do wysokości tego progu.</p> <p>6. W przypadku usług komunikacji głosowej świadczonych w stacjonarnych publicznych sieciach telekomunikacyjnych obowiązek, o którym mowa w ust. 4 pkt 1, uważa się za wykonany, jeżeli dostawca usługi komunikacji głosowej</p>	Regulacje w zakresie możliwości wyboru progu kwotowego, do wysokości którego usługi z dodatkowym świadczeniem mogą być świadczone pozwalają abonentowi kontrolować swoje wydatki i unikać szokująco wysokich rachunków.
------	----------	---	---

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

		wykonał co najmniej 3 próby połączenia z abonentem w ciągu 24 godzin od momentu osiągnięcia progu kwotowego.	
136.	Art. 338	Art. 338. W przypadku zrealizowania usługi z dodatkowym świadczeniem z naruszeniem obowiązków, o których mowa w art. 335 ust. 2-4, art. 336 ust. 1-5 oraz art. 337, dostawca usług telekomunikacyjnych nie może żądać od abonenta zapłaty za tę usługę.	Przepis dyscyplinujący dostawców usług do świadczenia usług z dodatkowym świadczeniem zgodnie z przepisami i wolą abonenta.
137.	Art. 339	Art. 339. 1. Prezes UKE prowadzi jawny rejestr numerów wykorzystywanych do świadczenia usługi z dodatkowym świadczeniem, zwany dalej „rejestrem numerów”, w systemie teleinformatycznym i udostępnia go na stronie podmiotowej BIP UKE. 2. Rejestr numerów zawiera informacje, o których mowa w art. 340 ust. 1. 3. Operator, w którego sieci telekomunikacyjnej będzie uruchomiona usługa z dodatkowym świadczeniem umożliwia jej świadczenie wyłącznie, gdy jest ona wpisana do rejestru numerów.	Przepis ten reguluje instytucję rejestru numerów wykorzystywanych do świadczenia usług z dodatkowym świadczeniem. Obowiązek zgłoszenia do rejestru prowadzonego przez Prezesa UKE pozwala na kontrolę przez regulatora działalności prowadzonej przez przedsiębiorców. Uzyskanie wpisu do rejestru jest warunkiem niezbędnym dla prowadzenia działalności polegającej na realizowaniu świadczenia dodatkowego w ramach usług z dodatkowym świadczeniem.
138.	Art. 340	Art. 340. 1. Podmiot realizujący dodatkowe świadczenie w terminie co najmniej 14 dni przed dniem rozpoczęcia świadczenia tej usługi przekazuje Prezesowi UKE zgłoszenie zawierające informacje o: 1) nazwie (firmie), adresie i siedzibie oraz adresie poczty elektronicznej i numerze telefonu, które umożliwiają szybki i efektywny kontakt; 2) numerze identyfikacji podatkowej (NIP), o ile go posiada; 3) realizowaniu dodatkowego świadczenia w imieniu podmiotów, o których mowa w ust. 3; 4) rodzaju dodatkowego świadczenia, ze wskazaniem, czy jest realizowane w postaci: a) wiadomości SMS,	Przepis ten wskazuje zakres informacji, które powinny być przekazane do rejestru numerów z dodatkowym świadczeniem.

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

	<p>b) wiadomości MMS, c) połączenia głosowego, d) innej, ze wskazaniem jakiej; 5) przedmiocie dodatkowego świadczenia, ze wskazaniem, czy dotyczy: a) serwisu informacyjno-usługowego, b) edukacji, c) rozrywki, d) działalności charytatywnej, e) treści przeznaczonych dla osób pełnoletnich, f) innych, ze wskazaniem jakich; 6) identyfikatorze usługi z dodatkowym świadczeniem, w przypadku gdy na jednym numerze będzie świadczona więcej niż jedna usługa; 7) numerze wykorzystywanym do świadczenia usługi z dodatkowym świadczeniem; 8) nazwie (firmie), adresie i siedzibie operatora, w którego sieci telekomunikacyjnej będzie uruchomiona usługa z dodatkowym świadczeniem; 9) stosowanej jednostce rozliczeniowej, wraz ze wskazaniem, czy usługa jest świadczona w sposób, o którym mowa w art. 335 ust. 4; 10) cenie netto i brutto za jednostkę rozliczeniową usługi z dodatkowym świadczeniem albo za połączenie w przypadku usługi taryfikowanej za całe połączenie; 11) terminie rozpoczęcia świadczenia usługi z dodatkowym świadczeniem przez dostawcę usług telekomunikacyjnych oraz, o ile jest znany, terminie zakończenia jej świadczenia.</p> <p>2. Zgłoszenie, o którym mowa w ust. 1, zawiera również podpisane przez osobę uprawnioną do reprezentowania podmiotu realizującego dodatkowe świadczenie</p>	
--	--	--

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

	<p>oświadczenie o następującej treści: „Świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia wynikającej z art. 233 § 6 Kodeksu karnego oświadczam, że informacje zawarte w zgłoszeniu do rejestru numerów są zgodne z prawdą.”. Klauzula ta zastępuje pouczenie organu uprawnionego do odebrania oświadczenia o odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.</p> <p>3. Jeżeli podmiot realizuje dodatkowe świadczenie w imieniu:</p> <ol style="list-style-type: none">1) organu administracji publicznej,2) organizacji pozarządowej, o której mowa w art. 3 ust. 2 ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie, lub innego podmiotu prowadzącego działalność pożytku publicznego, o którym mowa w art. 3 ust. 3 tej ustawy, z przeznaczeniem na cele działalności charytatywnej <p>– zgłoszenie, o którym mowa w ust. 1, może być przekazane Prezesowi UKE w terminie nie krótszym niż 2 dni robocze przed dniem rozpoczęcia świadczenia usługi z dodatkowym świadczeniem.</p> <p>4. W przypadku zmiany informacji, o których mowa w ust. 1:</p> <ol style="list-style-type: none">1) pkt 1 lub 5 – nie później niż w terminie 7 dni od dnia dokonania zmiany,2) pkt 2- 4, 6 lub 7 – w terminie co najmniej 14 dni przed dniem rozpoczęcia świadczenia usługi z dodatkowym świadczeniem na warunkach określonych w zgłoszeniu aktualizacyjnym <p>– podmiot realizujący dodatkowe świadczenie przekazuje Prezesowi UKE zgłoszenie aktualizacyjne zawierające</p>	
--	---	--

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

		<p>informacje, które uległy zmianie, wraz z oświadczeniem, o którym mowa w ust. 2.</p> <p>5. Zgłoszenie, o którym mowa w ust. 1 i 4, oraz informację, o której mowa w art. 342 ust. 1, składa się na PUE UKE, w formie dokumentu elektronicznego opatrzonego kwalifikowanym podpisem elektronicznym, podpisem zaufanym albo podpisem osobistym.</p> <p>6. Zgłoszenie, o którym mowa w ust. 1 i 4, oraz informację, o której mowa w art. 342 ust. 1, uznaje się za złożone w terminie określonym jako dzień wysłania dokumentu w urzędowym poświadczeniu odbioru, które jest automatycznie tworzone i udostępniane przez PUE UKE podmiotowi wnoszącemu to zgłoszenie lub informację, o której mowa w art. 342 ust. 1.</p> <p>7. Prezes UKE udostępnia na stronie podmiotowej BIP UKE wzór dokumentu elektronicznego, o którym mowa w ust. 5.</p> <p>8. Prezes UKE określi wzór zgłoszenia, o którym mowa w ust. 5, w formie dokumentu elektronicznego w rozumieniu ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne.</p>	
139.	Art. 341	<p>Art. 341. 1. Jeżeli zgłoszenie, o którym mowa w art. 340 ust. 1 albo 4, nie zawiera wszystkich wymaganych informacji lub oświadczenia, o którym mowa w art. 340 ust. 2, Prezes UKE wzywa podmiot dokonujący tego zgłoszenia do uzupełnienia braków w terminie 7 dni od dnia otrzymania wezwania pod rygorem pozostawienia zgłoszenia bez rozpoznania.</p> <p>2. Wskazanie w zgłoszeniu, o którym mowa w art. 340 ust. 1 albo w ust. 4 pkt 2, terminu rozpoczęcia świadczenia usługi z dodatkowym świadczeniem, krótszego niż termin</p>	Przepis ten reguluje termin i zasady dokonywania wpisu do rejestru numerów z dodatkowym świadczeniem.

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

		<p>określony odpowiednio w art. 340 ust. 1, 3 i ust. 4 pkt. 2, skutkuje pozostawieniem zgłoszenia bez rozpoznania, o czym Prezes UKE niezwłocznie informuje podmiot realizujący dodatkowe świadczenie.</p> <p>3. Prezes UKE, w terminie 3 dni roboczych od dnia otrzymania kompletnego zgłoszenia, o którym mowa w art. 340 ust. 1 lub 4, dokonuje wpisu do rejestru numerów lub aktualizacji tego wpisu. W przypadku, o którym mowa w ust. 340 ust. 3, Prezes UKE dokonuje wpisu do rejestru numerów niezwłocznie po otrzymaniu kompletnego zgłoszenia.</p>	
140.	Art. 342	<p>Art. 342. 1. W przypadku, gdy podmiot realizujący dodatkowe świadczenie nie wskazał w zgłoszeniu, o którym mowa w art. 340 ust. 1 lub ust. 4 informacji o terminie zakończenia świadczenia usługi z dodatkowym świadczeniem, podmiot ten w terminie 7 dni od dnia zakończenia świadczenia tej usługi przez dostawcę usług telekomunikacyjnych przekazuje Prezesowi UKE informację o terminie zakończenia jej świadczenia.</p> <p>2. Prezes UKE wykreśla z rejestru numerów informacje dotyczące usługi z dodatkowym świadczeniem w przypadku:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) upływu terminu zakończenia świadczenia usługi, o którym mowa w art. 340 ust. 1 pkt 11; 2) przekazania przez podmiot realizujący dodatkowe świadczenie informacji, o której mowa w ust. 1; 3) wydania decyzji, o której mowa w art. 343 ust. 1 pkt 1 lub 2. 	Przepis ten reguluje zasady wykreślenia z rejestru.
141.	Art. 343	<p>Art. 343. 1. Prezes UKE może, gdy jest to uzasadnione ochroną użytkowników końcowych przed nadużyciami telekomunikacyjnymi lub innymi</p>	W przepisie tym uregulowana została kwestia ochrony użytkowników końcowych przed nadużyciami z wykorzystaniem sieci telekomunikacyjnej poprzez określenie warunków

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

	<p>nadużyciami z wykorzystaniem sieci telekomunikacyjnej, w drodze decyzji, nakazać:</p> <ol style="list-style-type: none">1) przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej zablokowanie dostępu do numeru lub usługi oraz nałożyć obowiązek wstrzymania pobierania opłat za połączenia lub usługi zrealizowane po upływie tego terminu;2) podmiotowi realizującemu dodatkowe świadczenie zaprzestanie świadczenia usługi;3) usługodawcy w rozumieniu ustawy z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną (Dz. U. z 2020 r. poz. 344) usunięcie wszystkich publicznie dostępnych informacji zawartych w systemie teleinformatycznym, którym posługuje się usługodawca, zmierzających do promocji lub reklamy numeru lub usługi z dodatkowym świadczeniem. <p>2. W decyzji, o której mowa w ust. 1 pkt 1 i 2, Prezes UKE określa termin na zablokowanie dostępu do numeru lub usługi lub zaprzestanie świadczenia usługi nie krótszy niż 6 godzin od momentu doręczenia decyzji.</p> <p>3. Decyzja, o której mowa w ust. 1 pkt 1 i 2, może być ogłoszona ustnie przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej lub podmiotowi realizującemu dodatkowe świadczenie. Decyzja ogłoszona ustnie doręczana jest stronie na piśmie w terminie 14 dni od dnia jej ogłoszenia.</p> <p>4. Decyzji, o której mowa w ust. 1, nadaje się rygor natychmiastowej wykonalności.</p> <p>5. Decyzję, o której mowa w ust. 1 pkt 1, dotyczącą usługi z dodatkowym świadczeniem lub numeru wykorzystywanego do świadczenia usługi z dodatkowym</p>	<p>dla zablokowania dostępu do numeru lub usługi, wstrzymania pobierania opłat za połączenia, zaprzestania świadczenia usługi oraz usunięcia informacji promujących numer lub usługę z dodatkowym świadczeniem.</p>
--	--	---

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

		<p>świadczeniem doręcza się także podmiotowi realizującemu dodatkowe świadczenie.</p>	
142.	Art. 344 ust. 3-6	<p>3. Dostawca usług komunikacji elektronicznej jest obowiązany oferować abonentom co najmniej cztery progi kwotowe, które wynoszą 0, 35, 70 i 100 złotych. Dostawca ten potwierdza abonentowi na trwałym nośniku wybrany przez abonenta próg kwotowy.</p> <p>4. W przypadku gdy abonent, udzielając zgody, o której mowa w ust. 1, nie określił progu kwotowego, próg ten wynosi 70 złotych dla każdego okresu rozliczeniowego, a w przypadku jego braku - dla każdego miesiąca kalendarzowego.</p> <p>5. W momencie osiągnięcia progu kwotowego dostawca usług komunikacji elektronicznej jest obowiązany do:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) natychmiastowego poinformowania abonenta o tym fakcie; 2) zablokowania możliwości nabycia towarów lub usług z wykorzystaniem usługi fakultatywnego obciążania rachunku. <p>6. Po osiągnięciu progu kwotowego w danym okresie rozliczeniowym, a w przypadku jego braku – w danym miesiącu kalendarzowym, świadczenie usługi fakultatywnego obciążenia rachunku jest możliwe wyłącznie po określeniu przez abonenta wyższego progu kwotowego, do wysokości tego progu.</p> <p>7. Dostawca usług, o którym mowa w ust. 1, umożliwia abonentowi skuteczne i natychmiastowe wycofanie zgody na świadczenie usługi fakultatywnego obciążania rachunku w każdym czasie, w sposób prosty i wolny od opłat.</p>	<p>Przepis ten stanowi podstawę ważnego dla abonentów korzystających z usługi fakultatywnego obciążenia rachunku uprawnienia w zakresie ustalenia progu kwotowego dla tego typu usług. Jednocześnie w momencie osiągnięcia progu kwotowego abonent otrzyma informację o tym fakcie, a możliwość dalszego nabycia towarów i usług, które miałyby być objęte usługą fakultatywnego obciążania rachunku zostanie zablokowana.</p> <p>W celu zapewnienia abonentowi informacji o kosztach korzystania z usług nabywanych w drodze direct billinga dostawca usług zamieszcza na fakturze informację o wartości nabytych poszczególnych towarów lub usług. Natomiast w celu umożliwienia identyfikacji podmiotu będącego dostawcą nabywanych towarów i usług np. na potrzeby składania reklamacji, na fakturze ma być również wskazana nazwa lub firma podmiotu, od którego abonent nabył towary lub usługi.</p>

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

143.	Art. 345	<p>Art. 345. 1. Dostawca usług komunikacji elektronicznej zapewnia dla każdego fakultatywnego obciążania rachunku autoryzację usługi przy pomocy co najmniej jednego z elementów uwierzytelniania należącego do kategorii:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) wiedza o czymś, o czym wie wyłącznie abonent, 2) posiadanie czegoś, co posiada wyłącznie abonent, 3) cechy charakterystyczne abonenta <p>- chyba że przepisy odrębne przewidują wyższy poziom autoryzacji.</p> <p>2. W przypadku usług fakultatywnego obciążania rachunku świadczonych w sposób powtarzalny autoryzacja może dotyczyć więcej niż jednego fakultatywnego obciążenia rachunku.</p> <p>3. Dostawca usług, o którym mowa w ust. 1, umożliwia abonentowi dokonanie skutecznej i natychmiastowej rezygnacji z usługi, o której mowa w ust. 2, w każdym czasie, w sposób prosty i wolny od opłat.</p>	Przepis ten reguluje zasady autoryzacji każdej transakcji nabycia usługi rozliczanej w drodze fakultatywnego obciążania rachunku.
144.	Art. 358 ust. 3 Art. 366 ust. 2	<p>Art. 358 (...) 3. Jeżeli w poprzednim roku kalendarzowym przedsiębiorca wyznaczony realizował obowiązek, o którym mowa w art. 354, podmioty świadczące publicznie dostępną usługę komunikacji interpersonalnej niewykorzystując numerów, w terminie do dnia 31 marca, przekazują do Prezesa UKE informację o świadczeniu tej usługi w poprzednim roku kalendarzowym.</p> <p>Art. 366. (...) 2. Jeżeli w poprzednim roku kalendarzowym przedsiębiorca wyznaczony realizował obowiązek, o którym mowa w art. 354, Prezes UKE w terminie do dnia 30 czerwca, wszczyna postępowanie konsultacyjne</p>	Przepis wynikające z włączenia podmiotów świadczących publicznie dostępną usługę komunikacji interpersonalnej niewykorzystującej numerów, po spełnieniu wymogu przychodowego, do kręgu przedsiębiorców zobowiązanych do udziału w pokryciu dopłaty do poniesionego przez przedsiębiorcę wyznaczonego kosztu netto. W celu zapewnienia Prezesowi UKE informacji niezbędnych do rozliczenia dopłaty, wprowadzono przepisy o przekazywaniu Prezesowi UKE przez te podmioty informacji o fakcie świadczenia tej usługi i to wyłącznie w okresie, w którym przedsiębiorca

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

		dotyczące listy podmiotów świadczących, w poprzednim roku kalendarzowym, publicznie dostępną usługę komunikacji interpersonalnej niewykorzystującej numerów, sporządzonej na podstawie informacji od tych podmiotów, przekazanych na podstawie art. 358 ust.3. Do konsultacji stosuje się odpowiednio art. 31 i art. 33.	wyznaczony realizuje obowiązek w zakresie usługi powszechnej, a zatem w tych latach, w którym może powstać obowiązek udziału tych podmiotów w pokryciu dopłaty. Ponadto wprowadzono przepis umożliwiający Prezesowi UKE przeprowadzenie postępowania konsultacyjnego listy podmiotów świadczących, w poprzednim roku kalendarzowym, publicznie dostępną usługę komunikacji interpersonalnej niewykorzystującej numerów, sporządzonej na podstawie informacji od tych podmiotów, co jest dodatkowym mechanizmem wspierającym, aby lista tych podmiotów była kompletna.
145.	Art. 369	<p>Art. 369. Przedsiębiorca wyznaczony może przerwać albo w istotnym zakresie ograniczyć realizację obowiązku świadczenia usługi lub oferowania specjalnego pakietu cenowego lub zmienić warunki realizacji tych obowiązków, jeżeli zachodzą uzasadnione okoliczności uniemożliwiające spełnienie wymagań dotyczących:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) zachowania ciągłości świadczenia usług telekomunikacyjnych, w przypadku awarii sieci telekomunikacyjnej lub w sytuacjach szczególnego zagrożenia, 2) zachowania ochrony integralności sieci, 3) interoperacyjności usług, 4) zachowania tajemnicy komunikacji elektronicznej lub ochrony danych w sieci, 5) spełniania wymagań dotyczących kompatybilności elektromagnetycznej <p>- informując Prezesa UKE o przyczynach, czasie trwania lub przewidywanym terminie, w którym realizacja</p>	Projektowane przepisy regulują sytuację przerwania lub ograniczenia usług wchodzących w skład usługi powszechnej. Wprowadzenie przedmiotowych przepisów ma na celu zagwarantowanie ciągłości świadczenia usług.

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

		obowiązku będzie przerwana, ograniczona lub zostaną zmienione warunki realizacji tego obowiązku.	
146.	Art. 370	<p>Art. 370. 1. Przedsiębiorca wyznaczony, który z przyczyn nieleżących po jego stronie nie może dalej realizować obowiązku świadczenia usługi lub oferowania specjalnego pakietu cenowego, informuje Prezesa UKE o zamiarze zaprzestania realizacji tego obowiązku, a także o działaniach prowadzących do zachowania ciągłości jego realizacji.</p> <p>2. Przedsiębiorca wyznaczony nie może zaprzestać realizowania obowiązku świadczenia usługi lub oferowania specjalnego pakietu cenowego do czasu przejęcia jego realizacji przez innego przedsiębiorcę wyznaczonego.</p>	Projektowane przepisy regulują sytuację zaprzestania świadczenia usług wchodzących w skład usługi powszechnej. Celem tych przepisów jest zapewnienie ciągłości usług dla abonentów.
147.	Art. 371	<p>Art. 371. 1. Do odpowiedzialności przedsiębiorców komunikacji elektronicznej za niewykonanie lub nienależyte wykonanie usługi komunikacji elektronicznej stosuje się przepisy ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny (Dz. U. z 2020 r. poz. 1740 i 2320 oraz z 2021 r. poz. 1509 i 2459), z zastrzeżeniem art. 372 ust. 1 oraz art. 374 ust. 1.</p> <p>2. Przedsiębiorca komunikacji elektronicznej świadczący usługi międzynarodowe odpowiada za ich niewykonanie lub nienależyte wykonanie w zakresie i na zasadach ustalonych w wiążących Rzeczpospolitą Polską umowach międzynarodowych.</p>	Przepis ten dotyczy kwestii odpowiedzialności przedsiębiorcy za niewykonanie lub nienależyte wykonanie usługi. Odpowiedzialność ta jest uregulowana odrębnie w stosunku do usług wchodzących w skład usługi powszechnej i w stosunku do innych usług. Powyższy przepis pozostaje zbliżony do dotychczasowych regulacji Pt w tym zakresie.
148.	Art. 372	<p>Art. 372. 1. Przedsiębiorca wyznaczony odpowiada za niewykonanie lub nienależyte wykonanie usługi powszechnej jedynie w zakresie określonym ustawą.</p> <p>2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się, jeżeli niewykonanie lub nienależyte wykonanie usługi powszechnej było wynikiem</p>	Przepis ten stanowi, że w przypadku usług wchodzących w skład usługi powszechnej do odpowiedzialności przedsiębiorcy zastosowanie mają jedynie zasady wskazane w projektowanej ustawie, z wyłączeniem zasad ogólnych

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

	<p>winy umyślnej, rażącego niedbalstwa przedsiębiorcy wyznaczonego lub następstwem czynu niedozwolonego.</p> <p>3. Za każdy dzień przerwy w świadczeniu usługi powszechnej płatnej okresowo, abonentowi przysługuje odszkodowanie w wysokości 1/15 średniej opłaty miesięcznej liczonej według rachunków z ostatnich 3 okresów rozliczeniowych, jednak za okres nie dłuższy niż ostatnie 12 miesięcy.</p> <p>4. Odszkodowanie nie przysługuje, jeżeli w okresie rozliczeniowym łączny czas przerw był krótszy niż 36 godzin.</p> <p>5. Niezależnie od odszkodowania, za każdy dzień, w którym nastąpiła przerwa w świadczeniu usługi powszechnej płatnej okresowo trwająca dłużej niż 12 godzin, abonentowi przysługuje zwrot 1/30 miesięcznej opłaty abonamentowej.</p> <p>6. Z tytułu niedotrzymania z winy przedsiębiorcy wyznaczonego terminu:</p> <ol style="list-style-type: none">1) zawarcia umowy, o którym mowa w art. 361 i art. 362 ust. 3,2) rozpoczęcia świadczenia usług, określonego w umowie, o której mowa w art. 360 i art. 362 ust. 1 <p>– za każdy dzień przekroczenia terminu przysługuje użytkownikowi końcowemu od przedsiębiorcy wyznaczonego odszkodowanie w wysokości 1/30 określonej w umowie miesięcznej opłaty abonamentowej stosowanej przez tego przedsiębiorcę za świadczenie usługi powszechnej płatnej okresowo.</p> <p>7. Roszczenia dochodzone na podstawie ust. 3–6 przedawniają się z upływem 12 miesięcy od końca okresu rozliczeniowego, w którym zakończyła się przerwa w świadczeniu usługi powszechnej, albo od dnia, w którym</p>	<p>wynikających z przepisów Kodeksu cywilnego. Tożsama regulacja wynika z Pt.</p> <p>Przepis ten dodatkowo określa zasady wypłaty odszkodowania i jego wysokość w przypadku przerwy w świadczeniu usługi powszechnej. Jest on niezbędny z punktu widzenia zapewnienia prawidłowego funkcjonowania instytucji usługi powszechnej.</p>
--	---	--

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

		usługa została nienależycie wykonana lub miała być wykonana.	
149.	Art. 373	<p>Art. 373. 1. Dostawca usług komunikacji elektronicznej jest obowiązany do rozpatrzenia reklamacji usługi komunikacji elektronicznej lub usługi fakultatywnego obciążania rachunku z tytułu:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) niedotrzymania z winy przedsiębiorcy wyznaczonego terminu zawarcia umowy o świadczenie usługi powszechnej; 2) niedotrzymania z winy dostawcy usług określonego w umowie o świadczenie usług komunikacji elektronicznej terminu rozpoczęcia świadczenia tych usług; 3) niewykonania lub nienależytego wykonania usługi komunikacji elektronicznej; 4) nieprawidłowego obliczenia należności z tytułu świadczenia usługi komunikacji elektronicznej lub usługi fakultatywnego obciążania rachunku. <p>2. Reklamacja może być złożona w terminie 12 miesięcy od końca okresu rozliczeniowego, w którym zakończyła się przerwa w świadczeniu usługi komunikacji elektronicznej, lub od dnia, w którym usługa została nienależycie wykonana lub miała być wykonana, lub od dnia doręczenia faktury zawierającej nieprawidłowe obliczenie należności z tytułu świadczenia usługi komunikacji elektronicznej lub usługi fakultatywnego obciążania rachunku. Reklamację złożoną po upływie tego terminu pozostawia się bez rozpoznania, o czym dostawca usług niezwłocznie powiadamia użytkownika składającego reklamację, zwanego dalej „reklamującym”.</p> <p>3. Reklamację wnosi się:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) w formie pisemnej; 2) ustnie do protokołu; 	Artykuł ten reguluje uprawnienie abonenta do dochodzenia roszczeń na drodze postępowania reklamacyjnego usługi komunikacji elektronicznej lub usługi fakultatywnego obciążania rachunku.

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

	<p>3) telefonicznie;</p> <p>4) na adres poczty elektronicznej wskazany w umowie o świadczenie usług komunikacji elektronicznej;</p> <p>5) na adres innego środka komunikacji elektronicznej, o ile dostawca usług umożliwia korzystanie z innego środka komunikacji elektronicznej.</p> <p>4. Reklamacja zawiera w szczególności:</p> <p>1) imię i nazwisko albo nazwę (firmę) oraz adres zamieszkania albo siedziby reklamującego;</p> <p>2) określenie przedmiotu reklamacji oraz reklamowanego okresu;</p> <p>3) przedstawienie okoliczności uzasadniających reklamację;</p> <p>4) przydzielony reklamującemu numer, którego dotyczy reklamacja, numer ewidencyjny nadany reklamującemu przez dostawcę usług lub adres miejsca zakończenia sieci;</p> <p>5) datę złożenia wniosku o zawarcie umowy – w przypadku reklamacji, o której mowa w art. 373 ust. 1 pkt 1;</p> <p>6) datę zawarcia umowy o świadczenie usług komunikacji elektronicznej i określony w niej termin rozpoczęcia świadczenia usługi – w przypadku reklamacji, o której mowa w art. 373 ust. 1 pkt 2;</p> <p>7) wysokość kwoty odszkodowania lub innej należności wynikających z umowy o świadczenie usług komunikacji elektronicznej lub z przepisów prawa – w przypadku gdy reklamujący żąda ich wypłaty;</p> <p>8) numer rachunku bankowego, numer rachunku w spółdzielczej kasie oszczędnościowo-kredytowej lub adres właściwy do wypłaty odszkodowania lub innej należności</p>	
--	--	--

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

		<p>albo wniosek o zaliczenie ich na poczet przyszłych płatności – w przypadku, o którym mowa w pkt 7;</p> <p>9) sposób, w jaki ma zostać przekazana odpowiedź na reklamację;</p> <p>10) podpis reklamującego – w przypadku reklamacji złożonej w formie pisemnej.</p> <p>5. Jeżeli dostawca, o którym mowa w ust. 1, nie rozpatrzył reklamacji usługi komunikacji elektronicznej lub usługi fakultatywnego obciążania rachunku w terminie 30 dni od dnia jej złożenia, uważa się, że uznał żądanie określone w reklamacji za uzasadnione. Przez rozpatrzenie reklamacji rozumie się wysłanie przed upływem tego terminu odpowiedzi zawierającej informacje o uwzględnieniu lub nieuwzględnieniu reklamacji wraz z uzasadnieniem.</p> <p>6. W przypadku uwzględnienia reklamacji usługi komunikacji elektronicznej lub usługi fakultatywnego obciążania rachunku opłata, o której mowa w art. 347 ust. 1, podlega zwrotowi.</p> <p>7. Minister właściwy do spraw informatyzacji określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy tryb postępowania reklamacyjnego oraz elementy, jakie powinna zawierać odpowiedź na reklamację usługi komunikacji elektronicznej lub usługi fakultatywnego obciążania rachunku mając na uwadze niezbędną ochronę interesu użytkownika końcowego, maksymalne uproszczenie procedury reklamacyjnej oraz zapewnienie jej przejrzystości.</p>	
150.	Art. 374	<p>Art. 374. 1. Prawo dochodzenia w postępowaniu sądowym lub w postępowaniu w sprawie pozasądowego rozwiązywania sporów konsumenckich, o którym mowa w art. 378, roszczeń określonych w ustawie przysługuje</p>	<p>Przepis ten wprowadza obowiązek wyczerpania drogi postępowania reklamacyjnego przez użytkownika końcowego przed dochodzeniem roszczeń na drodze postępowania sądowego lub</p>

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

		<p>użytkownikowi końcowemu po wyczerpaniu drogi postępowania reklamacyjnego.</p> <p>2. Drogę postępowania reklamacyjnego w przypadku, o którym mowa w ust. 1, uważa się za wyczerpaną, jeżeli reklamacja nie została uwzględniona lub dostawca usług komunikacji elektronicznej nie zapłacił dochodzonej należności w terminie 30 dni od dnia, w którym reklamacja usługi komunikacji elektronicznej została uwzględniona.</p>	<p>postępowania w sprawie pozasądowego rozwiązywania sporów konsumenckich prowadzonego przez Prezesa UKE. W celu uniknięcia wątpliwości czy i kiedy użytkownik końcowy może skorzystać z powyższych sposobów dochodzenia roszczeń ustęp 2 precyzuje jak należy rozumieć wyczerpanie drogi postępowania reklamacyjnego.</p>
151.	Art. 376	<p>Art. 376. Bieg przedawnienia roszczeń zawiesza się na okres od dnia wniesienia reklamacji usługi komunikacji elektronicznej do dnia wyczerpania drogi postępowania reklamacyjnego, o którym mowa w art. 374 ust. 2.</p>	<p>Przepis ten dookreśla zasady obliczania terminu przedawnienia roszczeń z zakresu usług komunikacji elektronicznej lub usług fakturowania wskazując warunki w jakich termin ten ulega zawieszeniu, tj. w przypadku wniesienia reklamacji – od dnia jej wniesienia do dnia udzielenia odpowiedzi, w granicach ustawowego terminu rozpatrzenia reklamacji.</p>
152.	Art. 405	<p>Art. 405. 1. W sprawach spornych wynikających z umowy o transmisji sygnału multipleksu rozstrzyga Prezes UKE, w drodze decyzji, na wniosek operatora multipleksu lub operatora sieci nadawczej.</p> <p>2. Prezes UKE może wydać na wniosek jednej ze stron decyzję, w której określa warunki współpracy do czasu ostatecznego rozstrzygnięcia sporu.</p>	<p>Projektowane przepisy regulują procedurę rozstrzygania sporów wynikłych z umowy o transmisji sygnału multipleksu.</p>
153.	Art. 409 ust. 2	<p>Art. 409. (...) 2. Minister właściwy do spraw łączności opiniuje sprawozdanie w zakresie działalności pocztowej i przekazuje opinię ministrowi właściwemu do spraw informatyzacji w terminie 20 dni od przedstawienia sprawozdania przez Prezesa UKE.</p>	<p>Regulacja nie wynika z EKŁE, jednak jest przeniesiona z ustawy Pt – dotyczy kompetencji Prezesa UKE jako organu regulacyjnego w zakresie rynku pocztowego.</p>
154.	Art. 419 ust. 2, 3 i 5	<p>Art. 419. (...) 2. Jeżeli okoliczności faktyczne uzasadniają niezwłoczne podjęcie kontroli u osoby fizycznej, w</p>	<p>Projektowana ustawa przewiduje wprowadzenie nowej regulacji dotyczącej, wymagającej podjęcia</p>

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

		<p>zakresie, który nie obejmuje prowadzonej przez tę osobę działalności gospodarczej, może być ona podjęta po okazaniu legitymacji służbowej. Upoważnienie do przeprowadzenia kontroli doręcza się kontrolowanej osobie niezwłocznie, nie później jednak niż w terminie 3 dni roboczych od dnia podjęcia kontroli.</p> <p>3. Upoważnienie do przeprowadzenia kontroli osoby fizycznej zawiera w szczególności:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) wskazanie podstawy prawnej kontroli; 2) oznaczenie organu kontroli; 3) datę i miejsce wystawienia; 4) imię i nazwisko pracownika UKE uprawnionego do przeprowadzenia kontroli oraz numer jego legitymacji służbowej; 5) oznaczenie kontrolowanej osoby; 6) określenie zakresu przedmiotowego kontroli; 7) wskazanie daty rozpoczęcia i przewidywanego terminu zakończenia kontroli; 8) imię, nazwisko oraz podpis osoby udzielającej upoważnienia z podaniem zajmowanego stanowiska; 9) pouczenie o prawach i obowiązkach kontrolowanej osoby. <p>(...)</p> <p>5. Kontrolowana osoba fizyczna może wnieść sprzeciw wobec podjęcia i wykonywania kontroli przez Prezesa UKE z naruszeniem przepisów. Sprzeciw wymaga uzasadnienia. Przepisy art. 59 ust. 3-16 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. - Prawo przedsiębiorców stosuje się odpowiednio.</p>	<p>niezwłocznych działań, kontroli u osoby fizycznej. W takich sytuacjach bowiem powinno być dopuszczalne rozpoczęcie kontroli jedynie po okazaniu legitymacji służbowej, natomiast upoważnienie do przeprowadzenia kontroli będzie można doręczyć w terminie trzech dni od podjęcia kontroli. Określono również elementy upoważnienia do przeprowadzenia kontroli osoby fizycznej wzorowane na analogicznym katalogu z art. 49 ust. 7 ustawy – Prawo przedsiębiorców. Należy podkreślić, że przepis ten będzie dotyczył kontroli w zakresie, który nie obejmuje prowadzonej przez tę osobę działalności gospodarczej. Przepis został wprowadzony, gdyż istnieje potrzeba szybkiego reagowania UKE w sytuacjach używania przez osoby fizyczne urządzeń powodujących zakłócenia, czy dopuszczania się przez takie osoby oszustw czy nadużyć.</p>
155.	Art. 430	<p>Art. 430. 1. W przypadku stwierdzenia używania urządzenia radiowego bez wymaganego pozwolenia, decyzji, o której mowa w art. 152 lub art. 153, lub wpisu do rejestru, o którym mowa w art. 147 ust. 1, lub obsługiwania</p>	<p>Projektowane przepisy regulują kwestie używania urządzenia radiowego bez pozwolenia, a także bez określonych decyzji, wpisu do rejestru urządzeń radiowych używanych bez pozwolenia oraz przez</p>

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

	<p>tego urządzenia przez osobę nieuprawnioną, Prezes UKE wydaje użytkownikowi urządzenia decyzję zakazującą używania lub obsługiwanego urządzenia radiowego przez osobę nieuprawnioną. Decyzji nadaje się rygor natychmiastowej wykonalności.</p> <p>2. Decyzja, o której mowa w ust. 1, może zawierać rozstrzygnięcie o zabezpieczeniu urządzenia radiowego przed dalszym używaniem lub obsługą albo o przejęciu urządzenia do depozytu.</p> <p>3. Prezes UKE uchyla decyzję w części dotyczącej zabezpieczenia urządzenia radiowego wydaną w związku z:</p> <ol style="list-style-type: none">1) brakiem pozwolenia – z dniem wydania użytkownikowi pozwolenia, chyba że sąd orzekł przepadek urządzenia;2) jego obsługą przez osobę nieuprawnioną – niezwłocznie po udokumentowaniu, że osoba obsługująca urządzenie radiowe posiada wymagane świadectwo operatora urządzeń radiowych, a w służbie radiokomunikacyjnej amatorskiej – wymagane pozwolenie;3) brakiem decyzji, o której mowa w art. 152 i art. 153 – z dniem wydania użytkownikowi decyzji, chyba że sąd orzekł przepadek urządzenia;4) brakiem wpisu do rejestru, o którym mowa w art. 147 ust. 1 – z dniem wpisania urządzenia radiowego do rejestru. <p>4. Urządzenie radiowe przyjęte do depozytu z powodu:</p> <ol style="list-style-type: none">1) braku pozwolenia – jest zwracane użytkownikowi po wydaniu mu pozwolenia, chyba że sąd orzekł przepadek urządzenia;2) obsługi przez osobę nieuprawnioną – jest zwracane użytkownikowi niezwłocznie po udokumentowaniu, że osoba obsługująca urządzenie radiowe posiada wymagane	<p>osobę nieuprawnioną. Przepisy będą odnosiły się zatem również do używania urządzeń radiowych bez uzyskania decyzji Prezesa UKE dopuszczającej czasowe używanie urządzenia radiowego w celu zapewnienia przekazu informacji na okres nieprzekraczający 30 dni lub decyzji zezwalającej na czasowe używanie urządzenia radiowego nadawczego lub nadawczo-odbiorczego w celu przeprowadzenia badań, testów lub eksperymentów. Regulacje w tym zakresie nie odbiegają od tych zawartych dotychczas w Pt.</p> <p>Projektowane przepisy określą przysługujące Prezesowi UKE kompetencje mające na celu zakazanie bezprawnego używania urządzeń radiowych a także zabezpieczenie urządzeń przed dalszym ich używaniem czy obsługą oraz przyjęcie urządzeń do depozytu.</p> <p>W powyższych kwestiach Prezes UKE wydaje decyzje administracyjne. Decyzje odnoszą się ściśle do wskazanych w przepisie form bezprawnego używania czy obsługiwanego urządzeń, nie dotyczą innych sytuacji, w szczególności naruszeń warunków wykorzystania częstotliwości, zalegania z opłatami.</p> <p>Prezes UKE, aby podjąć decyzję zakazującą bezprawne używanie urządzeń radiowych musi wykazać, iż faktycznie zaistniał ten bezprawny stan. Może to nastąpić w ramach kontroli lub monitorowania widma.</p>
--	--	--

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

		<p>świadczenie operatora urządzeń radiowych, a w służbie radiokomunikacyjnej amatorskiej – wymagane pozwolenie;</p> <p>3) braku decyzji, o której mowa w art. 152 i art. 153 – jest zwracane użytkownikowi niezwłocznie po wydaniu decyzji, chyba że sąd orzekł przepadek urządzenia;</p> <p>4) braku wpisu do rejestru, o którym mowa w art. 147 ust. 1 – jest zwracane użytkownikowi niezwłocznie po dokonaniu wpisu urządzenia radiowego do rejestru.</p> <p>5. W przypadku gdy nie została spełniona którakolwiek z określonych w ust. 4 przesłanek zwrotu użytkownikowi urządzenia radiowego przyjętego do depozytu, do urządzenia radiowego stosuje się przepisy ustawy z dnia 18 października 2006 r. o likwidacji niepodjętych depozytów (Dz. U. poz. 208 i 1537 oraz z 2009 r. poz. 157 i 1241).</p> <p>6. W przypadku wydania wymaganego pozwolenia, decyzja, o której mowa w ust. 1, wydana na skutek braku wymaganego pozwolenia wygasa.</p>	
156.	Art. 431	<p>Art. 431. 1. W przypadku stwierdzenia, że urządzenie w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 13 kwietnia 2007 r. o kompatybilności elektromagnetycznej, wytwarzające pole elektromagnetyczne powoduje szkodliwe zakłócenie pracy innego urządzenia spełniającego zasadnicze wymagania w rozumieniu przepisów tej ustawy, Prezes UKE może wydać decyzję o:</p> <p>1) czasowym wstrzymaniu używania urządzenia wytwarzającego szkodliwe zaburzenia elektromagnetyczne;</p> <p>2) zmianie sposobu używania urządzenia;</p> <p>3) zastosowaniu środków technicznych prowadzących do eliminacji szkodliwego zakłócenia, na koszt podmiotu, któremu wydano decyzję;</p>	Projektowane przepisy przenoszą treść dotychczas obowiązującego art. 204 i 204a Pt i regulują kwestie wystąpienia lub możliwego wystąpienia szkodliwych zakłóceń pracy urządzenia powodowanych przez inne urządzenie wytwarzające pole elektromagnetyczne.

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

	<p>4) czasowym zajęciu urzędnika w celu przeprowadzenia badań niezbędnych do ustalenia przyczyn wystąpienia szkodliwych zakłóceń.</p> <p>2. Decyzji, o której mowa w ust. 1, nadaje się rygor natychmiastowej wykonalności.</p> <p>3. Prezes UKE może uzależnić wydanie czasowo zajętego urzędnika od zgody jego użytkownika na usunięcie, na koszt tego użytkownika, przyczyn powodujących niezgodność urzędnika z zasadniczymi wymaganiami, w szczególności przyczyn wystąpienia szkodliwych zakłóceń.</p> <p>4. W przypadku stwierdzenia, że urządzenie używane przez użytkowników rządowych, o których mowa w art. 2 pkt 87 lit. a–f oraz h, powoduje szkodliwe zakłócenie, Prezes UKE występuje niezwłocznie do właściwego ministra, Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Szefa Agencji Wywiadu albo Szefa Centralnego Biura Antykorupcyjnego o podjęcie działań w celu eliminacji szkodliwego zakłócenia.</p> <p>5. W przypadku, o którym mowa w ust. 4, Prezes UKE określa dane charakteryzujące szkodliwe zakłócenie oraz wyznacza termin jego usunięcia, nie dłuższy niż 15 dni.</p> <p>6. Prezes UKE, na wniosek właściwego ministra, Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Szefa Agencji Wywiadu albo Szefa Centralnego Biura Antykorupcyjnego, udziela użytkownikom rządowym, o których mowa w art. 2 pkt 87 lit. a–f oraz h, stosownie do posiadanych środków technicznych, niezbędnej pomocy w określeniu źródła oraz sposobu eliminacji szkodliwego zakłócenia powodowanego przez używane przez te podmioty urządzenie.</p> <p>7. Prezes UKE może wystąpić do właściwego ministra, Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Szefa Agencji Wywiadu albo Szefa Centralnego Biura</p>	
--	--	--

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

		Antykorupcyjnego z wnioskiem o powołanie komisji wspólnej w celu określenia źródła szkodliwego zakłócenia lub sposobu jego eliminacji. 8. Prezes UKE niezwłocznie informuje użytkownika rządowego, o którym mowa w art. 2 pkt 87 lit. a–f oraz h, będącego użytkownikiem urządzenia, którego praca jest szkodliwie zakłócana, o podjętych działaniach i wyznaczonym terminie eliminacji szkodliwego zakłócenia.	
157.	Art. 432	Art. 432. W przypadku stwierdzenia, że urządzenie w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 13 kwietnia 2007 r. o kompatybilności elektromagnetycznej, wytwarzające pole elektromagnetyczne, może powodować w określonym miejscu szkodliwe zakłócenie pracy innego urządzenia spełniającego zasadnicze wymagania w rozumieniu przepisów tej ustawy, Prezes UKE może podjąć działania w celu wyjaśnienia okoliczności, w jakich takie zakłócenie może wystąpić, i wydać zalecenia pokontrolne, których wykonanie pozwoli na wyeliminowanie możliwości wystąpienia takiego zakłócenia.	Projektowane przepisy przenoszą treść dotychczas obowiązującego art. 204 i 204a Pt i regulują kwestie wystąpienia lub możliwego wystąpienia szkodliwych zakłóceń pracy urządzenia powodowanych przez inne urządzenie wytwarzające pole elektromagnetyczne.
158.	Art. 433	Art. 433. Prezes UKE informuje Komisję Europejską i państwa członkowskie Unii Europejskiej o działaniach podjętych w przypadkach, o których mowa w art. 431 lub 432.	Projektowane przepisy przenoszą treść dotychczas obowiązującego art. 204 i 204a Pt i regulują kwestie wystąpienia lub możliwego wystąpienia szkodliwych zakłóceń pracy urządzenia powodowanych przez inne urządzenie wytwarzające pole elektromagnetyczne.
159.	Art. 434	Art. 434. 1. Przepisów art. 419–431 nie stosuje się do podmiotów, o których mowa w art. 2 pkt 87 lit. a–f oraz h, wykonujących we własnym zakresie zadania określone w przepisach odrębnych. 2. Prezes Rady Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, tryb postępowania w przypadku stwierdzenia, że urządzenie	Projektowany przepis analogicznie do dotychczas obowiązujących rozwiązań w Pt wyłącza zasadniczo stosowanie przepisów dotyczących kontroli w odniesieniu do użytkowników rządowych, co podyktowane jest specyfiką ich funkcjonowania. Projektowany ust. 2 zawiera upoważnienie do wydania dla wskazanych w nim użytkowników

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

		<p>w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 13 kwietnia 2007 r. o kompatybilności elektromagnetycznej, wytwarzające pole elektromagnetyczne, używane przez podmioty, o których mowa w art. 2 pkt 87 lit. a–f oraz h, powoduje szkodliwe zakłócenie pracy innego urządzenia, spełniającego zasadnicze wymagania w rozumieniu przepisów tej ustawy, uwzględniając charakter zadań realizowanych przez te podmioty oraz słuszny interes użytkownika urządzenia, którego praca jest zakłócana.</p> <p>3. Prezes UKE, przeprowadzając kontrolę jednostek organizacyjnych Służby Więziennej, w terminie 7 dni przed przystąpieniem do czynności kontrolnych, zawiadamia na piśmie kierownika jednostki organizacyjnej Służby Więziennej o terminie, przedmiocie i zakresie kontroli.</p> <p>4. Minister Sprawiedliwości w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw informatyzacji określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy tryb przeprowadzania kontroli i postępowania pokontrolnego przez Prezesa UKE jednostek organizacyjnych Służby Więziennej, uwzględniając charakter zadań realizowanych przez te jednostki oraz słuszny interes użytkowników urzędzeń, których praca jest zakłócana albo może być zakłócana.</p> <p>5. Decyzje, o których mowa w art. 428–431, niezwłocznie po ich wydaniu, doręcza się kierownikowi jednostki kontrolowanej, której decyzje te dotyczą, oraz kierownikowi jednostki nadzoru.</p> <p>6. W przypadku zajęcia urządzenia radiowego pracownik UKE sporządza protokół czasowego zajęcia urządzenia.</p>	<p>rządowych rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów w sprawie usuwania zakłóceń powodowanych przez urządzenia używane przez tych użytkowników. Ponadto w ust. 4 zawarto upoważnienie do wydania przez Ministra Sprawiedliwości w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw informatyzacji rozporządzenia określającego sposób przeprowadzania postępowania kontrolnego i pokontrolnego przez Prezesa UKE wobec jednostek organizacyjnych Służby Więziennej.</p>
160.	Art. 437	<p>Art. 437. 1. W postępowaniach prowadzonych na podstawie ustawy lub ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych</p>	<p>Projektowany przepis reguluje kwestie ograniczeń wglądu do akt w sytuacjach, gdy udostępnienie materiału dowodowego grozi ujawnieniem tajemnicy</p>

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

		<p>Prezes UKE, w drodze postanowienia, może na uzasadniony wniosek strony ograniczyć pozostałym stronom prawo wglądu do materiału dowodowego, jeżeli udostępnienie tego materiału grozi ujawnieniem tajemnicy przedsiębiorstwa, lub z urzędu w przypadku innych tajemnic prawnie chronionych.</p> <p>2. Strona może zastrzec informacje, dokumenty lub ich części zawierające tajemnicę przedsiębiorstwa, przedstawiane Prezesowi UKE.</p> <p>3. Strona wnioskująca ograniczenie, o którym mowa w ust. 2, jest obowiązana przedłożyć wersję dokumentu niezawierającą informacji objętych ograniczeniem, która zostanie udostępniona stronom.</p> <p>4. W przypadku nieprzedstawienia wersji dokumentu niezawierającej informacji objętych zastrzeżeniem, zastrzeżenie uważa się za nieskuteczne.</p>	<p>przedsiębiorstwa lub innych tajemnic prawnie chronionych. Przepis odnosi się do postępowań, które dotyczą spraw spornych i w których zachodzi potrzeba uniemożliwienia dostępu pozostałym stronom do wszystkich zgromadzonych w postępowaniu materiałów. Regulacja ta uzupełnia ogólne regulacje zawarte w kpa odnoszące się, m.in. do ograniczenia zasady jawności postępowania dla stron w odniesieniu do akt sprawy zawierających informacje niejawne o klauzuli tajności „tajne” lub „ściśle tajne”, a także do innych akt, które organ administracji publicznej wyłączy ze względu na ważny interes państwowy. Ograniczenie dostępu strony do akt ze względu na potrzebę zapewnienia ochrony pozostałych tajemnic, w tym tajemnicy telekomunikacyjnej czy tajemnic zawodowych odbywać się będzie w oparciu o projektowany przepis.</p> <p>Ograniczenie wglądu do akt będzie następowało na wniosek lub z urzędu, przy czym działanie Prezesa UKE z urzędu dotyczy tajemnic, których obowiązek ochrony wynika z innych przepisów. W przypadku natomiast, złożenia wniosku o ograniczenie, strona wnioskująca powinna również przedłożyć wersję dokumentu niezawierającą informacji objętych ograniczeniem, która zostanie udostępniona stronom. Ograniczenie wglądu do materiały dowodowego następuje w drodze postanowienia.</p> <p>Projektowany przepis umożliwia również zastrzeżenie informacji, dokumentów lub ich części</p>
--	--	--	---

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

			<p>zawierających tajemnicę przedsiębiorstwa, przedstawianych Prezesowi UKE.</p> <p>Przepis bazuje na treści art. 207 ustawy Pt jednak zawiera modyfikacje w zakresie kwestii zastrzegania informacji. Przepis w przeciwieństwie do regulacji Pt będzie miał zastosowanie nie tylko do postępowań objętych tą ustawą ale również ustawą z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych.</p>
161.	Art. 438	<p>Art. 438. 1. W postępowaniach prowadzonych w sprawach dotyczących pozwoleń radiowych, rezerwacji częstotliwości oraz czasowego używania urządzenia radiowego w celu zapewnienia przekazu informacji, o którym mowa w art. 152, Prezes UKE może zawiadamiać stronę o decyzjach i innych czynnościach poprzez obwieszczenie na stronie podmiotowej BIP UKE, jeżeli strona wystąpiła o takie jej zawiadomienie albo wyraziła na nie zgodę.</p> <p>2. Doręczenie pisma uważa się za dokonane z dniem udostępnienia na stronie podmiotowej BIP UKE obwieszczenia, o którym mowa w ust. 1.</p>	<p>Projektowany przepis reguluje kwestie odstępstwa od przewidzianego w kpa sposobu doręczania decyzji czy informowania o innych czynnościach. W przypadku postępowań prowadzonych w sprawach dotyczących pozwoleń radiowych, rezerwacji częstotliwości oraz czasowego używania urządzenia radiowego w celu zapewnienia przekazu informacji zawiadomienia można dokonać poprzez obwieszczenie na stronie podmiotowej BIP UKE. Dokonywanie obwieszczenia zamiast doręczania stronie decyzji czy innych zawiadomień uzasadnione jest w sytuacjach, gdy niezbędne jest przyspieszenie postępowań, np. w przypadku organizacji dużych imprez masowych, na potrzeby których wydawane są m.in. pozwolenia radiowe, czy decyzje w sprawie czasowego używania urządzenia radiowego.</p> <p>Warunkiem zastosowania takiego trybu zawiadamiania stron jest wystąpienie o to przez stronę albo wyrażenie przez stronę zgody na taki sposób zawiadamiania. W sytuacji gdy warunek ten jest spełniony, domniemywa się, że doręczenie pisma</p>

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

			zostało dokonane z dniem opublikowania na stronie podmiotowej BIP UKE obwieszczenia. Przepis powtarza treść art. 207a ustawy Pt.
162.	Art. 442 ust. 9 i 10	Art. 442. (...) 9. Kary, o których mowa w art. 441 ust. 1 i 2, stanowią przychód Funduszu. 10. Prezes UKE przekazuje na rachunek Funduszu środki pochodzące z kar w terminie 30 dni od dnia ich pobrania.	Konieczność uregulowania kwestii związanych z Funduszem Szerokopasmowym.
Ustawa - Przepisy wprowadzające ustawę - Prawo komunikacji elektronicznej			
163.	Art. 2	Art. 2. W ustawie z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. z 2021 r. poz. 1805, z późn. zm. ⁴⁾) wprowadza się następujące zmiany: 1) w części pierwszej w księdze pierwszej w tytule VII w tytule działu IVd wyraz „telekomunikacji” zastępuje się wyrazami „komunikacji elektronicznej”; 2) w art. 479 ⁵⁷ w pkt 2 wyrazy „ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. z 2021 r. poz. 576)” zastępuje się wyrazami „ustawy z dnia ... 2022 r. – Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. poz. ...)”; 3) w art. 479 ⁵⁸ w § 1 wyraz „dwutygodniowym” zastępuje się wyrazem „miesiąca”; 4) w art. 479 ⁶¹ w § 1 i w art. 479 ^{66a} wyraz „telekomunikacji” zastępuje się wyrazami „komunikacji elektronicznej”.	Projekt przewiduje zmianę tytułu działu IVD tytułu VII księgi pierwszej kpc „Postępowanie w sprawach z zakresu telekomunikacji i poczty” na „Postępowanie w sprawach z zakresu regulacji komunikacji elektronicznej i poczty”. Zmiana wynika z poszerzenia zakresu przedmiotowego projektu ustawy – Prawo komunikacji elektronicznej na szerzej rozumianą niż telekomunikacja - komunikację elektroniczną. Zmiana w art. 479 ⁵⁷ ma charakter dostosowawczy i polega na zastąpieniu odwołania do Pt odwołaniem do Pke. Kolejną proponowaną zmianą jest wydłużenie w art. 479 ⁵⁸ § 1 terminu na wniesienie odwołania od decyzji Prezesa UKE. Obecnie odwołanie wnosi się w terminie dwutygodniowym od dnia doręczenia decyzji. Po zmianie odwołanie będzie wnoszone w terminie miesiąca. Proponowany termin jest analogiczny do terminu określonego w przepisach dotyczących postępowania w sprawach

⁴⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2021 r. poz. 1981, 2052, 2262, 2270, 2289, 2328 i 2459 oraz z 2022 r. poz. 1, 366, 480, 807, 830, 974 i 1098.

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

			odwołań od decyzji Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów. Zmiana uwzględnia zgłaszane w tym zakresie postulaty rynku i zapewnia odpowiedni czas na sporządzenie odwołań od decyzji, które niejednokrotnie dotyczą skomplikowanej i złożonej materii. Należy podkreślić, że przepis ten na mocy art. 479 ⁶⁶ stosuje się odpowiednio również do zażaleń na postanowienia Prezesa UKE;
164.	Art. 3	<p>Art. 3. W ustawie z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. z 2022 r. poz. 479) w art. 20 dodaje się § 4 w brzmieniu:</p> <p>a) w art. 3a w § 1:</p> <ul style="list-style-type: none"> • wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie: <p>„§ 1. W zakresie zobowiązań powstałych w przypadkach określonych w art. 8 i art. 21 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa, długów celnych powstałych w przypadkach określonych w art. 77 ust. 1 oraz art. 81 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 z dnia 9 października 2013 r. ustanawiającego unijny kodeks celny, podatków wykazanych w zgłoszeniu celnym, składek na ubezpieczenie społeczne, opłat paliwowych oraz opłat dodatkowych, o których mowa w ustawie z dnia 27 października 1994 r. o autostradach płatnych oraz o Krajowym Funduszu Drogowym (Dz.U. z 2020 r. poz. 2268 oraz z 2021 r. poz. 802, 1005, 1595, 2328 i 2427), dopłat, o których mowa w ustawie z dnia 19 listopada 2009 r. o grach hazardowych (Dz.U. z 2020 r. poz. 2094 oraz z 2021 r. poz. 802 i 815), opłat za gospodarowanie odpadami</p>	<p>Zmiany w art. 3a wynikają z konieczności zapewnienia skutecznej egzekucji należności z tytułu środków z doładowań, do których w poprzednim roku kalendarzowym wygasło uprawnienie konsumenta, które zgodnie z art. 325 dostawcy usługi komunikacji głosowej mają obowiązek przekazać na rachunek UKE. Zmiany są konieczne, ponieważ wysokość tych środków nie wynika wprost ani z przepisów prawa, ani z decyzji czy postanowienia. Wysokość tych środków i ewentualna należność do egzekucji będzie wynikała z informacji składanej przez dostawcę usługi komunikacji głosowej na podstawie art. 20 ust. 1 Pke. Zmiana polega na uzupełnieniu katalogu dokumentów wskazanych w art. 3a (§ 1) o informację określoną w art. 20 ust. 1 Pke. Ponadto uzupełniono też § 2 w art. 3a wskazując, że na tej informacji z art. 20 ust. 1 Pke musi być zawarte pouczenie, że stanowi on podstawę do wystawienia tytułu wykonawczego. Dodany w art. 20 § 4 umożliwia pełnienie funkcji organu egzekucyjnego w zakresie egzekucji administracyjnej i ma na celu wskazanie jasnej</p>

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

	<p>komunalnymi, o których mowa w art. 6h ustawy z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (Dz.U. z 2021 r. poz. 888, 1648 i 2151), opłat emisyjnych oraz opłat za korzystanie ze środowiska, o których mowa w ustawie z dnia 27 kwietnia 2001 r. - Prawo ochrony środowiska (Dz.U. z 2021 r. poz. 1973, 2127 i 2269), daniny solidarnościowej, o której mowa w rozdziale 6a ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz.U. z 2021 r. poz. 1128, z późn. zm.⁴⁾), opłat, o których mowa w art. 9² ust. 1 oraz w art. 13² ust. 1 ustawy z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi (Dz.U. z 2021 r. poz. 1119 i 2469 oraz z 2022 r. poz. 24), opłaty, o której mowa w art. 12a ust. 1 ustawy z dnia 11 września 2015 r. o zdrowiu publicznym (Dz.U. z 2021 r. poz. 1956 i 2469), uznanego przez jednostkę samorządu terytorialnego zwrotu do budżetu państwa całej nienależnej kwoty części oświatowej subwencji ogólnej, o którym mowa w art. 37a ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 13 listopada 2003 r. o dochodach jednostek samorządu terytorialnego (Dz.U. z 2021 r. poz. 1672, 1901 i 1927), a także środków z doładowań, o których mowa w art. 325 ust. 8 ustawy z dnia ... 2022 r. – Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. z....poz...), stosuje się również egzekucję administracyjną, jeżeli wynikają one odpowiednio:”</p> <ul style="list-style-type: none"> • w pkt 14 kropkę zastępuję się średnikiem i dodaje się pkt 15 w brzmieniu: „15) z informacji, o której mowa w art. 20 ust. 1 ustawy z dnia ... 2022 r. – Prawo komunikacji elektronicznej.” b) w art. 3a w § 2 pkt 1 otrzymuje brzmienie: 	<p>podstawy prawnej dla organów, innych niż wskazane w nowelizowanej ustawie, do pełnienia funkcji organu egzekucyjnego w zakresie egzekucji administracyjnej obowiązków o charakterze niepieniężnym.</p> <p>Zmiana została wprowadzona na, zgłoszony w trakcie prekonsultacji, wniosek Ministerstwa Finansów w związku z projektowanym art. 408 ust. 3 Pke. Zgodnie z tym przepisem Prezes UKE jest organem egzekucyjnym w zakresie administracyjnej egzekucji obowiązków o charakterze niepieniężnym wskazanych w przepisach Pke, ustawy o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych oraz ustawy - Prawo pocztowe. Zbliżony treścią przepis znajdował się już w art. 190 ust. 9 Pt. Uprawnienia Prezesa UKE zdaniem projektodawcy wynikały również z art. 20 § 2 ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji. Przepis ten wskazuje, że w przypadkach określonych szczególnymi przepisami jako organ egzekucyjny w zakresie egzekucji administracyjnej obowiązków o charakterze niepieniężnym działają także organy powołane do ochrony spokoju, bezpieczeństwa, porządku, zdrowia publicznego lub mienia społecznego. Ustawa Pke (jak i obecnie Pt) wskazuje, że do zakresu działania Prezesa UKE należy wykonywanie obowiązków na rzecz obronności, bezpieczeństwa państwa i porządku publicznego. Prezes UKE posiadając ww. obowiązki w zakresie bezpieczeństwa był uznawany, na podstawie tego przepisu oraz regulacji zawartej w Pt za organ egzekucyjny w zakresie egzekucji administracyjnej</p>
--	---	--

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

		<p>„1) w deklaracji, w zeznaniu, w zgłoszeniu celnym, w deklaracji rozliczeniowej, w informacji o opłacie paliwowej, w wezwaniu do wniesienia opłaty dodatkowej, w informacji o dopłatach, w deklaracji o wysokości opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi, w zawiadomieniu o wysokości opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi, w rozliczeniu zamknięcia, w informacji o opłacie emisyjnej, w deklaracji o wysokości daniny solidarnościowej, w wykazie zawierającym informacje i dane o zakresie korzystania ze środowiska oraz o wysokości należnych opłat, w informacji, o której mowa w art. 9² ust. 17 pkt 1 ustawy z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi, w informacji, o której mowa w art. 12g ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 11 września 2015 r. o zdrowiu publicznym, w zbiorczej deklaracji miesięcznej, o której mowa w art. 13² ust. 2 ustawy z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi, w oświadczeniu, o którym mowa w art. 37a ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 13 listopada 2003 r. o dochodach jednostek samorządu terytorialnego, lub w informacji, o której mowa w art. 20 ust. 1 ustawy z dnia ... 2022 r. – Prawo komunikacji elektronicznej zostało zamieszczone pouczenie, że stanowią one podstawę do wystawienia tytułu wykonawczego;”</p> <p>„§ 4. Organem egzekucyjnym w zakresie egzekucji administracyjnej obowiązków o charakterze niepieniężnym może być ponadto inny organ w zakresie określonym odrębnymi ustawami.”.</p>	<p>obowiązków o charakterze niepieniężnym. Ministerstwo Finansów mając zastrzeżenia do takiej interpretacji oraz widząc pewną lukę prawną w przepisach egzekucyjnych uznało za konieczne dodanie projektowanego przepisu, który jasno wskazywałby na możliwość pełnienia przez organy niewymienione w art. 20 nowelizowanej ustawy, funkcji organu egzekucyjnego w zakresie egzekucji administracyjnej obowiązków o charakterze niepieniężnym w zakresie wskazanym w przepisach odrębnych. Analogiczną możliwość przewiduje już art. 19 § 8 ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji, który wskazuje, że organem egzekucyjnym w egzekucji administracyjnej należności pieniężnych może być organ inny niż organy wymienione w tym artykule - w zakresie określonym odrębnymi ustawami.</p> <p>Ze względu na powyższe wprowadzono do niniejszej ustawy przedmiotową nowelizację art. 20 ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji. Zmiana wiąże się bezpośrednio z zakresem obowiązków i uprawnień Prezesa UKE. Jednocześnie nie jest zasadne ograniczanie dodawanego przepisu jedynie do kompetencji Prezesa UKE. W opinii Ministerstwa Finansów zauważona luka prawna powinna zostać uzupełniona poprzez rozwiązania o charakterze systemowym;</p>
165.	Art. 4	<p>Art. 4. W ustawie z dnia 6 lipca 1982 r. o księgach wieczystych i hipotece (Dz. U. z 2019 r. poz. 2204, z 2021 r. poz. 1177 i 1978 oraz z 2022 r. poz. 872)</p>	

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

		w art. 36 ⁴ w ust. 8 w pkt 26 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 27 w brzmieniu: „27) Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej	
166.	Art. 5	<p>Art. 5. W ustawie z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (Dz. U. z 2021 r. poz. 1376 i 1595 oraz z 2022 r. poz. 32, 655 i 1261) wprowadza się następujące zmiany:</p> <p>1) w art. 20 w pkt 19 wyrazy „art. 39 ust. 7” zastępuje się wyrazami „art. 39 ust. 7g”;</p> <p>2) w art. 39:</p> <p>a) w ust. 1a wyrazy „ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. z 2021 r. poz. 576)” zastępuje się wyrazami „ustawy z dnia ... 2022 r. – Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. poz. ...)”;</p> <p>b) w ust. 3 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie: „W szczególnie uzasadnionych przypadkach lokalizowanie w pasie drogowym obiektów budowlanych lub urządzeń niezwiązanych z potrzebami zarządzania drogami lub potrzebami ruchu drogowego oraz reklam, z zastrzeżeniem ust. 3¹, może nastąpić wyłącznie za zezwoleniem właściwego zarządcy drogi, wydawanym w drodze decyzji administracyjnej – zezwolenie nie jest wymagane w przypadku wydania decyzji, o której mowa w ust. 7, lub w przypadku zawarcia umowy, o której mowa w ust. 7a lub w art. 22 ust. 2, 2a, 2c.”;</p> <p>c) po ust. 3 dodaje się ust. 3¹–3⁴ w brzmieniu: „3¹. W pasie drogowym mogą być instalowane punkty dostępu bezprzewodowego</p>	<p>Art. 5 pkt 1 Zmiany w art. 20 pkt 19 ustawy z dnia 21 marca 1985 r. polegają na zmianie błędnego odwołania do art. 39 ust. 7. Zmiana nie ma charakteru zmiany merytorycznej.</p> <p>Art. 5 pkt 2 lit. a-b Zmiany w art. 39 ust. 1a i 3b ustawy z dnia 21 marca 1985 r. polegają na zmianie odwołania z „ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. - Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. z 2017 r. poz. 1907, z późn. zm.)” na „ustawy z dnia ... 2020 r. Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. poz....)”. Zmiana nie ma charakteru zmiany merytorycznej. Z kolei zmiany w art. 20 pkt 19 mają na celu wyeliminowanie błędnego odwołania do opłat za udostępnianie kanałów technologicznych, które w chwili obecnej uregulowane są w art. 39 ust. 7g. Natomiast zmiany w art. 39 ust. 3 mają na celu wyeliminowanie błędnego odwołania do umów, o których mowa w art. 39 ust. 7. W chwili obecnej umowy te zawarte są art. 39 w ust. 7a ustawy. Z tą zmianą związane jest dodanie decyzji, o których mowa w art. 39 ust. 7. Dodatkowo, w celu wyeliminowania wątpliwości interpretacyjnych pomiędzy regulacjami zawartymi w art. 39 i nowododawanymi przepisami dotyczącymi punktów dostępu bezprzewodowego o bliskim zasięgu, w zdaniu pierwszym art. 39 ust. 3 przesądzono, że lokalizowanie punktów dostępu bezprzewodowego</p>

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

		<p>o bliskim zasięgu, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 11 ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych (Dz. U. z 2022 r. poz. 884), zwane dalej „punktami dostępu”, przy czym może to nastąpić wyłącznie za zezwoleniem właściwego zarządcy drogi, wydawanym w drodze decyzji administracyjnej.</p> <p>3². Zarządca drogi może odmówić wydania zezwolenia na instalację punktów dostępu wyłącznie, jeżeli ich umieszczenie spowodowałoby zagrożenie bezpieczeństwa ruchu drogowego.</p> <p>3³. Do instalowania w pasie drogowym punktów dostępu nie stosuje się przepisów art. 40 ust. 1 i 3.</p> <p>3⁴. W przypadku gdy umieszczenie w pasie drogowym dotyczy jednocześnie punktów dostępu i innej infrastruktury telekomunikacyjnej, zarządca drogi rozpatruje wnioski o wydanie decyzji, o których mowa w ust. 3 i 3¹, łącznie w ramach jednego postępowania administracyjnego i wydaje jedną decyzję administracyjną.”,</p> <p>d) ust. 3aa otrzymuje brzmienie:</p> <p>„3aa. W przypadku gdy decyzja, o której mowa w ust. 3¹ lub 3⁴, lub gdy decyzja, o której mowa w ust. 3, dotyczy lokalizacji w pasie drogowym infrastruktury telekomunikacyjnej, w decyzji tej określa się dodatkowo, czy w okresie 4 lat od jej wydania jest planowana budowa, przebudowa lub remont odcinka drogi,</p>	<p>o bliskim zasięgu, realizowane jest na podstawie decyzji, o której mowa w art. 39 ust. 3¹. Wykorzystanie infrastruktury technicznej na cele instalacji punktów dostępu będzie odbywać się na podstawie przepisów Megaustawy. Art. 1 ust. 3 Megaustawy jasno wskazuje, że przepisów art. 17 – art. 26 Megaustawy nie stosuje się do lokalizowania infrastruktury telekomunikacyjnej w pasach drogowych dróg publicznych. Tak więc każda nowa infrastruktura techniczna będzie objęta reżimem art. 39 i 40 ustawy o drogach publicznych w obecnym brzmieniu.</p> <p>Lokalizowanie w pasie drogowym punktów dostępu bezprzewodowego o bliskim zasięgu</p> <p>Art. 57 EKŁE stanowi, że wdrażanie punktów dostępu bezprzewodowego o bliskim zasięgu powinno się odbywać bez jakichkolwiek zezwoleń indywidualnych za wyjątkiem sytuacji gdy punkty dostępu bezprzewodowego o bliskim zasięgu mają być uruchamiane na budynkach lub w miejscach o wartości architektonicznej, historycznej lub przyrodniczej chronionych zgodnie z prawem krajowym lub, w razie konieczności, ze względów bezpieczeństwa publicznego. Projektodawca analizując obowiązujący stan prawny w tym zakresie, wynikający z przepisów ustawy o drogach publicznych uznał, iż najlepszym i najbardziej efektywnym instrumentem prawnym będzie decyzja administracyjna na wzór decyzji lokalizacyjnej, o której mowa w art. 39 ust. 3 ustawy o drogach publicznych. Rozwiązanie takie jest zgodne z EKŁE, ponieważ wartością chronioną jest „bezpieczeństwo</p>
--	--	---	--

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

		<p>którego dotyczy decyzja, o ile wynika to wprost z uchwały budżetowej jednostki samorządu terytorialnego, wieloletniej prognozy finansowej jednostki samorządu terytorialnego, programu wieloletniego wydanego na podstawie art. 136 ust. 2 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2021 r. poz. 305, późn. zm.⁵⁾) lub planów, o których mowa w art. 20 pkt 1 lub 2 niniejszej ustawy.”,</p> <p>e) po ust. 3aa dodaje się ust. 3ab w brzmieniu: „3ab. W decyzji, o której mowa w ust. 3¹ i 3⁴, określa się w szczególności sposób, termin, miejsce i warunki umieszczenia w pasie drogowym punktów dostępu.”,</p> <p>f) ust. 3b otrzymuje brzmienie: „3b. W przypadku gdy właściwy organ nie wyda decyzji, o której mowa w ust. 3 lub 3⁴, w terminie 65 dni od dnia złożenia wniosku, a w odniesieniu do infrastruktury telekomunikacyjnej w rozumieniu przepisów ustawy z dnia ... 2022 r. – Prawo komunikacji elektronicznej oraz decyzji, o której mowa w ust. 3¹ – w terminie 45 dni od dnia złożenia wniosku, organ wyższego stopnia, a w przypadku braku takiego organu – organ nadzorujący, wymierza temu organowi, w drodze postanowienia, na które przysługuje zażalenie, karę pieniężną w wysokości 500 zł za każdy dzień zwłoki.”,</p>	<p>publiczne”, przejawiające się koniecznością sprawdzenia przez zarządcę drogi, czy w indywidualnym przypadku, umieszczenie takich punktów nie spowodowałoby zagrożenia bezpieczeństwa ruchu drogowego. Jest to jedyna przesłanka do odmowy wydania zezwolenia na instalację punktów dostępu w pasie drogowym (art. 39 ust. 3² ustawy o drogach publicznych).</p> <p>Zaproponowane uregulowania bazują więc na sprawdzonych rozwiązaniach zawartych w ustawie o drogach publicznych. Tak przyjęty model gwarantuje zarówno zarządcom dróg jak i podmiotom, które będą instalowały punkty dostępu bezprzewodowego o bliskim zasięgu, zachowanie w większości dotychczasowych mechanizmów funkcjonujących w ustawie o drogach publicznych i zabezpiecza w pełni ich interesy. Ponadto, zmiany w art. 40 ust. 12 pozwolą zarządcom dróg na nałożenie stosownych kar administracyjnych, jeżeli instalacja punktów dostępu będzie odbywać się bez decyzji, o której mowa w art. 39 ust. 3¹, lub niezgodnie z tą decyzją.</p> <p>Art. 5 pkt 2 lit. c</p> <p>W projektowanym art. 39 ust. 3¹ przesądzono, że instalowanie punktów dostępu bezprzewodowego o bliskim zasięgu może nastąpić wyłącznie za zezwoleniem właściwego zarządcy drogi, wydawanym w drodze decyzji administracyjnej. W art. 39 ust. 3² wskazano, że jedyną przesłanką</p>
--	--	--	---

5) Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2021 r. poz. 1236, 1535, 1773, 1927, 1981, 2054 i 2270 oraz z 2022 r. poz. 583, 655, 1079 i 1283.

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

		<p>g) ust. 4 otrzymuje brzmienie: „4. Utrzymanie obiektów i urządzeń, o których mowa w ust. 3 i 3¹, należy do ich posiadaczy.”,</p> <p>h) po ust. 4 dodaje się ust. 4a w brzmieniu: „4a. Ponowne uruchomienie oraz rekonfiguracja punktów dostępu, w przypadku ich przełożenia przez zarządcę drogi w sytuacjach, o których mowa w ust. 5a, lub w przypadkach uszkodzeń publicznej infrastruktury technicznej, o której mowa w ustawie z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych, na której są zainstalowane te punkty dostępu, należy do ich posiadaczy, którzy ponoszą koszty ponownego uruchomienia oraz rekonfiguracji punktów dostępu.”,</p> <p>i) ust. 5a otrzymuje brzmienie: „5a. Z zastrzeżeniem art. 32 ust. 3, jeżeli budowa, przebudowa lub remont drogi wymaga przełożenia punktów dostępu lub innej infrastruktury telekomunikacyjnej umieszczonej w pasie drogowym, koszt tego przełożenia ponosi:</p> <p>1) zarządca drogi – w przypadku przełożenia punktów dostępu gdy nie upłynęły 3 lata, a w przypadku innej infrastruktury telekomunikacyjnej umieszczonej w pasie drogowym gdy nie upłynęły 4 lata, od dnia wydania decyzji, o której mowa w ust. 3, 3¹ lub 3⁴, pod warunkiem zachowania dotychczasowych właściwości użytkowych</p>	<p>odmowy wydania zezwolenia jest zagrożenie bezpieczeństwa ruchu drogowego. Art. 39 ust. 3³ rozstrzyga, że do instalacji punktów dostępu wymagana jest jedynie jedno zezwolenia zarządcy drogi, tj. decyzja, o której mowa w ust. 3¹. Tak więc podmiot, który planuje instalowanie punktów dostępu w pasie drogowym zostaje zwolniony z obowiązku uzyskania decyzji na zajęcie pasa drogowego, o których mowa w art. 40 ust. 1, a także opłat z tym związanych (art. 40 ust. 3 ustawy o drogach publicznych). To rozwiązanie jest w pełni zgodne z art. 57 ust. 5 EKŁE, zgodnie z którym uruchamianie punktów dostępu bezprzewodowego o bliskim zasięgu nie podlega żadnym opłatom niebędącym opłatami administracyjnymi zgodnie z art. 16 tejże dyrektywy. Opłata za zajęcie pasa drogowego nie mieści się w pojęciu „opłaty administracyjnej” w rozumieniu EKŁE, więc konieczne jest wyłączenie stosowania art. 40 ust. 3 ustawy o drogach publicznych.</p> <p>W przypadku gdy umieszczenie w pasie drogowym dotyczy jednocześnie infrastruktury telekomunikacyjnej i punktów dostępu, zarządca drogi proceduje wnioski o wydanie decyzji, o których mowa w ust. 3 i 3¹, łącznie i wydaje jedną decyzję administracyjną, o czym przesądza nowododany art. 39 ust. 3⁴. W praktyce oznacza, że w jednym rozstrzygnięciu, tj. wydaniu zezwolenia w formie decyzji, odniesie się do obu żądań składających się na jedną sprawę administracyjną, w oparciu o relewantne dla tych żądań przepisy (np. różne są przesłanki odmowy udzielenia zezwolenia). Taki</p>
--	--	---	--

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

		<p>oraz parametrów technicznych infrastruktury telekomunikacyjnej;</p> <p>2) właściciel infrastruktury telekomunikacyjnej – w przypadku gdy:</p> <p>a) upłynęły 4 lata, a w przypadku przełożenia punktów dostępu 3 lata od dnia wydania decyzji, o której mowa w ust. 3, 3¹ lub 3⁴,</p> <p>b) na żądanie właściciela wprowadzono ulepszenia w infrastrukturze telekomunikacyjnej,</p> <p>c) infrastruktura telekomunikacyjna lub punkty dostępu zostały zlokalizowane w pasie drogowym, mimo że zarządca drogi zawarł w decyzji, o której mowa w ust. 3, 3¹ lub 3⁴, informację o planowanej w okresie 4 lat budowie, przebudowie lub remoncie odcinka drogi, którego dotyczy ta decyzja.”,</p> <p>n) po ust. 6c dodaje się ust. 6ca i 6cb w brzmieniu:</p> <p style="padding-left: 20px;">„6ca. Wniosek, o którym mowa w ust. 6c, składa się przy użyciu formularza elektronicznego zamieszczonego przez ministra właściwego do spraw informatyzacji w systemie teleinformatycznym udostępnionym pod adresem „www.gov.pl”, w formie dokumentu elektronicznego opatrzonego kwalifikowanym podpisem elektronicznym, podpisem zaufanym albo podpisem osobistym.</p> <p style="padding-left: 20px;">6cb. Minister właściwy do spraw informatyzacji określi wzór wniosku, o którym mowa w ust. 6ca, w formie dokumentu</p>	<p>obowiązek połączenia różnych żądań (wniosków wywodzonych na podstawie różnych przepisów prawa materialnego) jest rozwiązaniem występującym w systemie prawa. Zarządca, prowadząc indywidualną sprawę, może uznać za zasadne wydanie rozstrzygnięcia uwzględniające jedynie część żądań (np. gdy spełnione są przesłanki do lokalizacji punktów dostępu, ale nie do infrastruktury telekomunikacyjnej –będącej infrastrukturą powiązaną na gruncie tej instytucji – lub odwrotnie). Nakaz połączenia wniosków oznacza, że są one objęte jednym postępowaniem i jednym rozstrzygnięciem jako jedna sprawa administracyjna. Nie oznacza to, że mamy do czynienia z kolizją przepisów i potrzebą stosowania zasad wykładni prawa dla nich przewidzianą. Takie rozwiązanie pozwoli wyeliminować niczym nieuzasadnioną niepewność inwestycyjną po stronie przedsiębiorcy, a także pozwoli ograniczyć koszty związane z wydawaniem decyzji przez zarządcę drogi, ze względu na zmniejszeniu liczby czynności w jednym postępowaniu („łącznym”) w stosunku do sumy czynności, które byłyby wykonywane odrębnie dla każdego z postępowań.</p> <p>Art. 5 pkt 2 lit. d</p> <p>Zmiana w istniejącym art. 39 ust. 3aa i 3b polega na dodaniu odwołania również do decyzji dotyczącej punktów dostępu.</p> <p>Art. 5 pkt 2 lit. e</p> <p>Po ust. 3aa zaproponowano dodanie ust. 3ab, który wskazuje co ma określać decyzja dotycząca punktów</p>
--	--	--	---

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

		<p>elektronicznego w rozumieniu ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne (Dz. U. z 2021 r. poz. 2070 oraz z 2022 r. poz. 1087).”,</p> <p>o) ust. 7aa otrzymuje brzmienie: „7aa. W przypadku niezawarcia umowy, o której mowa w ust. 7a, w terminie 30 dni od dnia złożenia wniosku o udostępnienie kanału technologicznego, każda ze stron może zwrócić się do Prezesa UKE z wnioskiem o wydanie decyzji w sprawie udostępnienia tego kanału. Prezes UKE wydaje decyzję w sprawie udostępnienia kanału technologicznego w terminie 60 dni od dnia złożenia wniosku o jej wydanie, biorąc pod uwagę w szczególności konieczność zapewnienia niedyskryminacyjnych i proporcjonalnych warunków udostępnienia kanału.”;</p> <p>3) w art. 40 ust. 12 otrzymuje brzmienie: „12. Za zajęcie pasa drogowego:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) bez zezwolenia zarządcy drogi lub bez zawarcia umowy, o której mowa w art. 22 ust. 2, 2a, 2c, lub bez decyzji, o której mowa w art. 39 ust. 3¹ lub 3⁴, 2) z przekroczeniem terminu zajęcia określonego w zezwoleniu zarządcy drogi lub w umowie, o której mowa w art. 22 ust. 2, 2a, 2c, lub w decyzji, o której mowa w art. 39 ust. 3¹ lub 3⁴, 3) o powierzchni większej niż określona w zezwoleniu zarządcy drogi lub w umowie, 	<p>dostępu, czyli: sposób, termin, miejsce i warunki umieszczenia w pasie drogowym tych punktów dostępu. Art. 5 pkt 2 lit. f Zmiana w art. 39 ust. 3b polega na aktualizacji odesłania do ustawy z dnia ... 2021 r. – Prawo komunikacji elektronicznej oraz wprowadzeniu odesłania do decyzji, o której mowa w art. 39 ust. 3⁴. Art. 5 pkt 2 lit. g-i Zmiana w ust. 4 reguluje kwestię utrzymania punktów dostępu, natomiast zmiany w ust. 5 regulują kto i kiedy jest obowiązany do przełożenia punktów dostępu jeżeli jest to spowodowane budową, przebudową lub remontem drogi. Dodatkowo nowododawany art. 39 ust. 4a przesądza, że kwestia ponownego uruchomienia i rekonfiguracji punktów dostępu w sytuacji, w sytuacjach o których mowa w ust. 5a lub w przypadkach uszkodzeń publicznej infrastruktury technicznej, o której mowa w ustawie o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych, na której zainstalowane są te punkty dostępu, należy do posiadaczy tych punktów i to oni ponoszą koszty ponownego uruchomienia oraz rekonfiguracji. Zmiany w art. 39 ust. 5a polegają na uwzględnieniu w regulacji decyzji dotyczących punktów dostępu. Art. 5 pkt 2 lit. m Wnioski o zwolnienie z obowiązku budowy kanału technologicznego mają być składane w postaci elektronicznej według wzoru określonego przez ministra właściwego do spraw informatyzacji.</p>
--	--	--	--

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

		<p>o której mowa w art. 22 ust. 2, 2a, 2c, lub w decyzji, o której mowa w art. 39 ust. 3¹ lub 3⁴ – zarządca drogi wymierza, w drodze decyzji administracyjnej, karę pieniężną w wysokości 10-krotności opłaty ustalonej zgodnie z ust. 4-6.”.</p>	<p>Zgodnie z art. 16a ust. 1 pkt 3 ustawy o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne, w przypadku gdy w przepisach prawa został wskazany organ właściwy do określenia wzoru dokumentu, jeżeli przepisy te nie wykluczają przesyłania dokumentów drogą elektroniczną, organ ten, udostępni na ePUAP lub w innym systemie teleinformatycznym formularz elektroniczny umożliwiający wygenerowanie dokumentu elektronicznego w celu złożenia go za pomocą środków komunikacji elektronicznej. W związku z tym minister właściwy do spraw informatyzacji, określając wzór zgodnie z art. 16a, będzie zobowiązany jednocześnie do udostępnienia usługi online z dedykowanym formularzem elektronicznym pozwalającym na wniesienie takiego wniosku. Elektronicznie składanie wniosków przyspieszy obieg dokumentów w postępowaniu administracyjnym. Natomiast udostępnienie wzoru wniosku na serwisie gov.pl poprawi jakość składanych wniosków dzięki określeniu podstawowych informacji niezbędnych do rozstrzygnięcia sprawy.</p> <p>Dodatkowo proponowane regulacje mają za cel optymalizację wydatków jednostek samorządu terytorialnego w związku ze zmniejszeniem wpływów do budżetów samorządów związanych z panującą epidemią COVID-19, jak również koniecznością zwiększenia wydatków samorządów w celu zapobiegania oraz usunięcia skutków tej epidemii.</p> <p>Art. 5 pkt 2 lit. n</p>
--	--	---	--

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

			<p>Zmiany w art. 39 ust. 7aa mają charakter porządkowy w związku ze zmianami wprowadzonymi w art. 22 ust. 1 ustawy o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych.</p> <p>Art. 5 pkt 3</p> <p>Zmiana w art. 40 ust 12 mają a celu zdyscyplinowanie podmiotów, które będą wdrażały punkty dostępu, do przestrzegania decyzji. W przypadku gdy punkty dostępu będą wdrażane bez takiej decyzji, lub niezgodnie z jej postanowieniami zarządca drogi będzie mógł w drodze decyzji administracyjnej nałożyć karę pieniężną na taki podmiot;</p>
167.	Art. 6	<p>Art. 6. W ustawie z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (Dz. U. z 2021 r. poz. 1882, 2333, 2447 i 2448 oraz z 2022 r. poz. 655 i 1115) wprowadza się następujące zmiany:</p> <p>1) w art. 18c w ust. 1 i 2 po wyrazach „Komendant Główny Policji” dodaje się wyrazy „Komendant Centralnego Biura Śledczego Policji, Komendant Centralnego Biura Zwalczania Cyberprzestępczości”;</p> <p>2) w art. 20c w ust. 1:</p> <p>a) we wprowadzeniu do wyliczenia wyrazy „przekazu telekomunikacyjnego” zastępuje się wyrazami „komunikatu elektronicznego przesyłanego w ramach świadczonej publicznie dostępnej usługi telekomunikacyjnej”;</p> <p>b) pkt 1 otrzymuje brzmienie: „1) art. 45 ust. 1 i art. 49 ustawy z dnia ... 2022 r. – Prawo komunikacji elektronicznej</p>	<p>Zmiany mają charakter dostosowujący i polegają na zmianie odesłania do ustawy Pt na odesłania do Pke oraz zmianie odesłań do konkretnych przepisów Pt na odpowiadające im przepisy Pke. Odnosi się to do regulacji dotyczących dostępu uprawnionych podmiotów do danych telekomunikacyjnych wskazanych w art. 180c i art. 180d Pt, uzyskiwania danych z wykazu, o którym mowa w art. 179 ust. 9 Pt oraz uzyskiwania dostępu do danych, o których mowa w art. 161 Pt. Dane te będą na gruncie Pke wskazane odpowiednio w art. 45, art. 48, art. 52 oraz art. 384. W związku z tym należało zmienić odesłania do tych artykułów.</p> <p>Ponadto w związku z dokonaną w Pke zmianą terminologiczną w porównaniu do dotychczas obowiązujących przepisów PT, tj. rezygnacją z definiowania i posługiwania się pojęciem „przekaz</p>

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

		<p>(Dz. U. poz. ...), zwane dalej „danymi telekomunikacyjnymi”;</p> <p>3) w art. 20cb w ust. 1 pkt 1 i 2 otrzymują brzmienie:</p> <p>„1) o których mowa w art. 43 ust. 1 pkt 1 lit. a tiret drugie ustawy z dnia ... 2022 r. – Prawo komunikacji elektronicznej;</p> <p>2) o których mowa w art. 384 ustawy z dnia ... 2022 r. – Prawo komunikacji elektronicznej,”.</p>	<p>telekomunikacyjny”, gdyż pojęcie to mieści się w pojęciu „komunikat elektroniczny” - stosowanej zmiany nazewnictwa należało również dokonać w zmienianych ustawach. W tym celu pojęcie „przekaz telekomunikacyjny” zastąpiono pojęciem „komunikat elektroniczny przesyłany w związku ze świadczoną publicznie dostępną usługą telekomunikacyjną”.</p>
168.	Art. 7	<p>Art. 7. W ustawie z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej (Dz. U. z 2022 r. poz. 1061 i 1115) wprowadza się następujące zmiany:</p> <p>1) w art. 10b w ust. 1:</p> <p>a) we wprowadzeniu do wyliczenia wyrazy „przekazu telekomunikacyjnego” zastępuje się wyrazami „komunikatu elektronicznego przesyłanego w ramach świadczonej publicznie dostępnej usługi telekomunikacyjnej”,</p> <p>b) pkt 1 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„1) art. 45 ust. 1 i art. 49 ustawy z dnia ... 2022 r. – Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. poz. ...), zwane dalej „danymi telekomunikacyjnymi”;</p> <p>2) w art. 10bb w ust. 1 pkt 1 i 2 otrzymują brzmienie:</p> <p>„1) o których mowa w art. 43 ust. 1 pkt 1 lit. a tiret drugie ustawy z dnia ... 2022 r. – Prawo komunikacji elektronicznej;</p> <p>2) o których mowa w art. 384 ustawy z dnia ... 2022 r. – Prawo komunikacji elektronicznej,”.</p>	<p>Zmiany mają charakter dostosowujący i polegają na zmianie odesłania do ustawy Pt na odesłania do Pke oraz zmianie odesłań do konkretnych przepisów Pt na odpowiadające im przepisy Pke. Odnosi się to do regulacji dotyczących dostępu uprawnionych podmiotów do danych telekomunikacyjnych wskazanych w art. 180c i art. 180d Pt, uzyskiwania danych z wykazu, o którym mowa w art. 179 ust. 9 Pt oraz uzyskiwania dostępu do danych, o których mowa w art. 161 Pt. Dane te będą na gruncie Pke wskazane odpowiednio w art. 45, art. 48, art. 52 oraz art. 384. W związku z tym należało zmienić odesłania do tych artykułów.</p> <p>Ponadto w związku z dokonaną w Pke zmianą terminologiczną w porównaniu do dotychczas obowiązujących przepisów PT, tj. rezygnacją z definiowania i posługiwania się pojęciem „przekaz telekomunikacyjny”, gdyż pojęcie to mieści się w pojęciu „komunikat elektroniczny” - stosowanej zmiany nazewnictwa należało również dokonać w zmienianych ustawach. W tym celu pojęcie „przekaz telekomunikacyjny” zastąpiono pojęciem „komunikat elektroniczny przesyłany w związku ze</p>

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

			świadczoną publicznie dostępną usługą telekomunikacyjną”.
169.	Art. 8	<p>Art. 8. W ustawie z dnia 24 sierpnia 1991 r. o ochronie przeciwpożarowej (Dz. U. z 2021 r. poz. 869 i 2490) w art. 14i ust. 1 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„1. SWD PSP uzyskuje nieodpłatnie, za pośrednictwem centralnego punktu systemu powiadamiania ratunkowego, o którym mowa w art. 331 ust. 4 pkt 1 ustawy z dnia ... 2022 r. – Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. poz. ...), informacje dotyczące lokalizacji zakończenia sieci, z którego zostało wykonane połączenie do numeru alarmowego 112 albo innego numeru alarmowego, oraz dane dotyczące abonenta, o których mowa w art. 331 ust. 2 ustawy z dnia ... 2022 r. – Prawo komunikacji elektronicznej.”.</p>	Zmiana związana z uchynieniem ustawy Prawo telekomunikacyjne i uchwaleniem nowej ustawy – Prawo komunikacji elektronicznej.
170.	Art. 9	<p>Art. 9. W ustawie z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych (Dz. U. z 2021 r. poz. 1800, z późn. zm.⁶⁾) w art. 15 w ust. 1q pkt 1 i 2 otrzymują brzmienie:</p> <p>„1) kwota dopłaty, o której mowa w art. 364 ust. 1 ustawy z dnia ... 2022 r. – Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. poz. ...);</p> <p>2) kwota rocznej opłaty telekomunikacyjnej, o której mowa w art. 23 ustawy wymienionej w pkt 1.”.</p>	Zmiana związana z uchynieniem ustawy Prawo telekomunikacyjne i uchwaleniem nowej ustawy – Prawo komunikacji elektronicznej.

6) Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2021 r. 1927, 2105, 2106, 2269 i 2427 oraz z 2022 r. poz. 583, 655, 830, 872, 1079 i 1265.

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

171.	Art. 10	<p>Art. 10. W ustawie z dnia 29 grudnia 1992 r. o radiofonii i telewizji (Dz. U. z 2020 r. poz. 805, z 2021 r. poz. 1676 oraz z 2022 r. poz. 857) wprowadza się następujące zmiany:</p> <p>1) w art. 4 w pkt 30 wyrazy „ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. z 2019 r. poz. 2460 oraz z 2020 r. poz. 374) zastępuje się wyrazami „ustawy z dnia ... 2022 r. – Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. poz. ...)”;</p> <p>2) w art. 26:</p> <p>a) uchyla się ust. 5,</p> <p>b) dodaje się ust. 6 w brzmieniu:</p> <p>„6. Do umów zawieranych przez jednostki publicznej radiofonii i telewizji, których przedmiotem są usługi rozpowszechniania lub rozprowadzania programów dla odbiorców za granicą w innych językach niż język polski, jak również do usług telekomunikacyjnych niezbędnych dla realizacji rozpowszechniania lub rozprowadzania tych programów – nie stosuje się przepisów o zamówieniach publicznych.”;</p> <p>c) w ust. 8 wyrazy „art. 115 ust. 3 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne” zastępuje się wyrazami „art. 87 ust. 5 ustawy z dnia ... 2022 r. – Prawo komunikacji elektronicznej.”;</p> <p>3) w art. 36 dodaje się ust. 3a i 3b w brzmieniu:</p> <p>„3a. Koncesja może zostać udzielona na okres krótszy niż 10 lat na wniosek podmiotu ubiegającego się o udzielenie koncesji lub w przypadku wystąpienia konieczności wyrównania czasu trwania uprawnień do</p>	<p>Przepis, oprócz zmian legislacyjnych mających na celu dostosowanie odesłań do ustawy Pke przewiduje zmianę merytoryczną w art. 36 ustawy o radiofonii i telewizji. Obecny art. 36 ust. 3 wskazuje, iż koncesja jest udzielana na okres 10 lat. Okres ten w szczególnych sytuacjach powinien być jednak elastyczny, umożliwiający wyrównania czasu trwania uprawnień w różnych rezerwacjach częstotliwości na tym samym multipleksie. Jest to szczególnie istotne w przypadku, gdy zajdzie konieczność uzupełnienia zwolnionego miejsca na multipleksie lub gdy istnieje potrzeba aby terminy ważności koncesji były takie same dla każdej koncesji na danym multipleksie. W związku z tym proponuje się dodanie kolejnego ustępu umożliwiającego w takiej sytuacji, oraz na wniosek podmiotu, wydanie koncesji na czas krótszy niż 10 lat. Jednocześnie należy podkreślić, że organ nie ma tu dowolności w określaniu krótszego czasu na jaki udzielona będzie koncesja. Przepis wprost wskazuje, że w przypadku udzielenia koncesji na okres krótszy niż 10 lat z powodu konieczności wyrównania czasu trwania uprawnień na tym samym multipleksie, datę końcową obowiązywania tej koncesji ustala się zgodnie z datą koncesji najdalej sięgającą w czasie spośród dat końcowych obowiązywania koncesji w ramach tego multipleksu w chwili udzielania tej koncesji.</p> <p>W przypadku udzielenia koncesji na okres krótszy niż 10 lat opłatę za nią określa się proporcjonalnie do okresu, na jaki udzielana jest koncesja. Jest to regulacja analogiczna do uregulowań dotyczących</p>
------	---------	--	--

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

	<p>dysponowania częstotliwością na tym samym multipleksie.</p> <p>3b. W przypadku udzielenia koncesji na okres krótszy niż 10 lat z powodu konieczności wyrównania czasu trwania uprawnień na tym samym multipleksie, datę końcową obowiązywania tej koncesji ustala się zgodnie z datą koncesji najdalej sięgającą w czasie spośród dat końcowych obowiązywania koncesji w ramach tego multipleksu w chwili udzielania tej koncesji.”;</p> <p>4) w art. 37:</p> <p>a) w ust. 3 wyrazy „art. 114 ust. 3 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne” zastępuje się wyrazami „art. 69 ustawy z dnia ... 2022 r. – Prawo komunikacji elektronicznej”;</p> <p>b) uchyla się ust. 3a;</p> <p>5) w art. 38a w ust. 5 wyrazy „ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne” zastępuje się wyrazami „ustawy z dnia ... 2022 r. – Prawo komunikacji elektronicznej”;</p> <p>6) w art. 38b w ust. 1 wyrazy „art. 123 ust. 13 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne” zastępuje się wyrazami „art. 101 ust. 1 ustawy z dnia ... 2022 r. – Prawo komunikacji elektronicznej”;</p> <p>7) w art. 40:</p> <p>a) w ust. 1 w zdaniu pierwszym wyrazy „ustawie z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne” zastępuje się wyrazami „ustawie z dnia ... 2022 r. – Prawo komunikacji elektronicznej”;</p> <p>b) po ust. 11 dodaje się ust. 11a w brzmieniu:</p>	<p>opłat za rezerwację częstotliwości w przypadku dokonania rezerwacji na kolejny okres inny niż okres, na który wydano rezerwację będącą podstawą do ustalenia jednorazowej opłaty za rezerwację. Takie rozwiązanie zabezpiecza interesy nadawców, którzy w przypadku wystąpienia konieczności udzielenia koncesji na czas krótszy niż 10 lat lub zawnioskowania o taki okres, nie będą obowiązani do uiszczenia pełnej opłaty koncesyjnej, a jedynie kwoty proporcjonalnej do czasu trwania uprawnienia;</p>
--	---	--

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

		<p>„11a. W przypadku udzielenia koncesji na okres krótszy niż 10 lat opłatę określa się proporcjonalnie do okresu, na jaki jest udzielana koncesja.”;</p> <p>(...)</p> <p>10) użyty w art. 20 w ust. 1a, w art. 44 ust. 2, w ust. 4 we wprowadzeniu do wyliczenia i w pkt 2, w ust. 8 w zdaniu pierwszym i w ust. 9 w zdaniu pierwszym, w art. 53b w ust. 1 trzykrotnie, w ust. 2 i w ust. 3 w różnej liczbie i przypadku wyraz „operator” zastępuje się odpowiedniej liczbie i przypadku wyrazem „podmiot”;</p> <p>11) użyty w art. 44 ust. 7, w ust. 8 w zdaniu drugim i w art. 45 w ust. 3 w pkt 2 i 2a wyraz „operator” zastępuje się użytym w odpowiedniej liczbie i przypadku wyrazami „podmiot rozprawdzający program”.</p>	
172.	Art. 11	<p>Art. 11. W ustawie z dnia 4 lutego 1994 r. o prawie autorskim i prawach pokrewnych (Dz. U. z 2021 r. poz. 1062 oraz z 2022 r. poz. 655) w art. 6¹ w ust. 4 wyrazy „ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. z 2021 r. poz. 576)” zastępuje się wyrazami „ustawy z dnia ... 2022 r. – Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. poz. ...)”.</p>	Zmiana związana z uchycieniem ustawy Prawo telekomunikacyjne i uchwaleniem nowej ustawy – Prawo komunikacji elektronicznej.
173.	Art. 12	<p>Art. 12. W ustawie z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane (Dz. U. z 2021 r. poz. 2351 oraz z 2022 r. poz. 88) w art. 29:</p> <p>1) w ust. 4 w pkt 3 w lit. d średnik zastępuje się przecinkiem i dodaje się lit. e w brzmieniu: „e) punktów dostępu bezprzewodowego o bliskim zasięgu, o których mowa w art. 2 ust. 1</p>	Art. 57 EKŁE stanowi, że wdrażanie punktów dostępu bezprzewodowego o bliskim zasięgu powinno się odbywać bez jakichkolwiek zezwoleń indywidualnych za wyjątkiem zezwolenia ogólnego, które dotyczy wykorzystywania częstotliwości radiowych. W związku z tym konieczne jest przesądzenie w ustawie Prawo budowlane, że

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

		<p>pkt 11 ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych (Dz. U. z 2022 r. poz. 884);”;</p> <p>2) w ust. 8 wyrazy „art. 4 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. - Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. z 2021 r. poz. 576)” zastępuje się wyrazami „art. 2 pkt 87 ustawy z dnia ... 2022 r. – Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. poz. ...)”.</p>	<p>instalowanie punktów dostępu bezprzewodowego o bliskim zasięgu nie wymaga uzyskania pozwolenia na budowę oraz dokonania zgłoszenia robót budowlanych organowi administracji architektoniczno-budowlanej;</p>
174.	Art. 13	<p>Art. 13. W ustawie z dnia 29 czerwca 1995 r. o statystyce publicznej (Dz. U. z 2022 r. poz. 459 i 830) w art. 35b w ust. 5 wyrazy „art. 159 ust. 1 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. z 2021 r. poz. 576)” zastępuje się wyrazami „art. 381 ust. 1 ustawy z dnia ... 2022 r. – Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. poz. ...)”.</p>	<p>Zmiana związana z uchycieniem ustawy Prawo telekomunikacyjne i uchwaleniem nowej ustawy – Prawo komunikacji elektronicznej – dostosowanie odwołania i terminologii.</p>
175.	Art. 14	<p>Art. 14. W ustawie z dnia 14 grudnia 1995 r. o urzędzie Ministra Obrony Narodowej (Dz. U. z 2019 r. poz. 196 oraz z 2022 r. poz. 655) po art. 2 dodaje się art. 2a w brzmieniu:</p> <p>„Art. 2a.1. W celu zapewnienia bezpieczeństwa państwa, mając na uwadze ochronę interesów Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej oraz jednostek sił zbrojnych państw obcych przebywających czasowo na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie umów, których Rzeczpospolita Polska jest stroną, Minister Obrony Narodowej może zarządzić o zastosowaniu urządzeń uniemożliwiających telekomunikację na określonym obszarze, przez czas niezbędny do wykonywania określonych zadań (lub czynności), z uwzględnieniem konieczności</p>	<p>Wprowadzenie do art. 42 projektu ustawy - Prawo komunikacji elektronicznej poprawki polegającej na rozszerzeniu listy podmiotów uprawnionych do „zarządzenia o zastosowaniu urządzeń uniemożliwiających telekomunikację na określonym obszarze” o Ministra Obrony Narodowej zachodzi konieczność wprowadzenia do ustawy z dnia 14 grudnia 1995 r. o urzędzie Ministra Obrony Narodowej, zmiany, która określi przypadki i zasady wydania wyżej wymienionego zarządzenia;</p>

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

		<p>minimalizacji skutków braku możliwości korzystania z usług telekomunikacyjnych.</p> <p>2. Minister Obrony Narodowej może powierzyć realizację zadania, o którym mowa w ust. 1, kierownikowi komórki organizacyjnej lub jednostki organizacyjnej podległej Ministrowi Obrony Narodowej lub przez niego nadzorowanej, właściwej w sprawach zarządzania częstotliwościami.</p> <p>3. O zastosowaniu urządzeń, o których mowa w ust. 1, podmioty, o których mowa w ust. 1 i 2, niezwłocznie informują Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej.”.</p>	
176.	Art. 15	<p>Art. 15. W ustawie z dnia 21 czerwca 1996 r. o szczególnych formach sprawowania nadzoru przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych (Dz. U. z 2021 r. poz. 2073 i 2448) wprowadza się następujące zmiany:</p> <p>1) w art. 11w w ust. 1:</p> <p>a) we wprowadzeniu do wyliczenia wyrazy „przekazu telekomunikacyjnego” zastępuje się wyrazami „komunikatu elektronicznego przesyłanego w ramach świadczonej publicznie dostępnej usługi telekomunikacyjnej”;</p> <p>b) pkt 1 otrzymuje brzmienie: „1) art. 45 ust. 1 i art. 49 ustawy z dnia ... 2022 r. – Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. poz. ...), zwane dalej „danymi telekomunikacyjnymi””;</p>	<p>Zmiany mają charakter dostosowujący i polegają na zmianie odesłania do ustawy Pt na odesłania do Pke oraz zmianie odesłań do konkretnych przepisów Pt na odpowiadające im przepisy Pke. Odnosi się to do regulacji dotyczących dostępu uprawnionych podmiotów do danych telekomunikacyjnych wskazanych w art. 180c i art. 180d Pt, uzyskiwania danych z wykazu, o którym mowa w art. 179 ust. 9 Pt oraz uzyskiwania dostępu do danych, o których mowa w art. 161 Pt. Dane te będą na gruncie Pke wskazane odpowiednio w art. 45, art. 48, art. 52 oraz art. 384. W związku z tym należało zmienić odesłania do tych artykułów.</p> <p>Ponadto w związku z dokonaną w Pke zmianą terminologiczną w porównaniu do dotychczas obowiązujących przepisów PT, tj. rezygnacją z definiowania i posługiwania się pojęciem „przekaz telekomunikacyjny”, gdyż pojęcie to mieści się w</p>

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

		<p>2) w art. 11y w ust. 1 pkt 1 i 2 otrzymują brzmienie:</p> <p>„1) o których mowa w art. 43 ust. 1 pkt 1 lit. a tiret drugiej ustawy z dnia ... 2022 r. – Prawo komunikacji elektronicznej,</p> <p>2) o których mowa w art. 384 ustawy z dnia ... 2022 r. – Prawo komunikacji elektronicznej.”.</p>	<p>pojęciu „komunikat elektroniczny” - stosowanej zmiany nazewnictwa należało również dokonać w zmienianych ustawach. W tym celu pojęcie „przekaz telekomunikacyjny” zastąpiono pojęciem „komunikat elektroniczny przesyłany w związku ze świadczoną publicznie dostępną usługą telekomunikacyjną”.</p>
177.	Art. 16	<p>Art. 16. W ustawie z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks postępowania karnego (Dz. U. z 2021 r. poz. 534, 1023 i 2447 oraz z 2022 r. poz. 655 i 958) wprowadza się następujące zmiany:</p> <p>1) w art. 218 w § 1 wyrazy „art. 180c i art. 180d ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. z 2019 r. poz. 2460 oraz z 2020 r. poz. 374, 695 i 875)” zastępuje się wyrazami „art. 45 ust. 1 i art. 49 ustawy z dnia ... 2022 r. – Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. poz. ...)”;</p> <p>2) w art. 237 w § 5 wyrazy „ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne” zastępuje się wyrazami „ustawy z dnia ... 2022 r. – Prawo komunikacji elektronicznej”.</p>	<p>Zmiana związana z uchycieniem ustawy Prawo telekomunikacyjne i uchwaleniem nowej ustawy – Prawo komunikacji elektronicznej - zmieniono odwołania do Pt na odwołania do Pke oraz zmieniono odwołania do art. 180c i art. 180d Pt na odwołania do odpowiadających im art. 45, art. 49 Pke.</p>
178.	Art. 17	<p>Art. 17. W ustawie z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (Dz. U. z 2021 r. poz. 1899) w art. 4 pkt 18 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„18) łączności publicznej – należy przez to rozumieć sieci telekomunikacyjne oraz powiązane zasoby służące zapewnieniu publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych w rozumieniu przepisów ustawy z dnia ... 2022 r. – Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. poz. ...)”.</p>	<p>Zmiana związana z uchycieniem ustawy Prawo telekomunikacyjne i uchwaleniem nowej ustawy – Prawo komunikacji elektronicznej.</p>

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

179.	Art. 18	<p>Art. 18. W ustawie z dnia 4 września 1997 r. o działach administracji rządowej (Dz. U. z 2021 r. poz. 1893, z późn. zm.⁷⁾) w art. 29 w ust. 1 w pkt 10 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 11 w brzmieniu:</p> <p style="padding-left: 40px;">„11) satelitarnej usługi publicznej o regulowanym dostępie systemu radionawigacji satelitarnej Galileo.”.</p>	<p>W związku z kompleksowym uregulowaniem zarządzania PRS w przepisach ustawy – Prawo komunikacji elektronicznej, w tym umocowaniem funkcjonującej w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych i Administracji, jednostki zarządzającej w Polsce PRS (Competent PRS Authority – CPA Polska) zasadne jest dodanie „satelitarnej usługi publicznej o regulowanym dostępie systemu radionawigacji satelitarnej Galileo” do katalogu spraw w zakresie działu „sprawy wewnętrzne” w ustawie z dnia 4 września 1997 r. o działach administracji rządowej;</p>
180.	Art. 19	<p>Art. 19. W ustawie z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2021 r. poz. 1973, 2127 i 2269 oraz z 2022 r. poz. 1079 i 1260) w art. 147a w ust. 1b w pkt 2 wyrazy „art. 2 pkt 37 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. z 2021 r. poz. 576)” zastępuje się wyrazami „art. 2 pkt 61 ustawy z dnia ... 2022 r. – Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. poz. ...)”.</p>	<p>Zmiana związana z uchyceniem ustawy Prawo telekomunikacyjne i uchwaleniem nowej ustawy – Prawo komunikacji elektronicznej.</p>
181.	Art. 20	<p>Art. 20. W ustawie z dnia 24 sierpnia 2001 r. o Żandarmerii Wojskowej i wojskowych organach</p>	<p>Zmiany mają charakter dostosowujący i polegają na zmianie odesłania do ustawy Pt na odesłania do Pke oraz zmianie odesłań do konkretnych przepisów Pt na odpowiadające im przepisy Pke. Odnosi się to do regulacji dotyczących dostępu uprawnionych podmiotów do danych telekomunikacyjnych wskazanych w art. 180c i art. 180d Pt, uzyskiwania danych z wykazu, o którym mowa w art. 179 ust. 9 Pt</p>

⁷⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2021 r. poz. 2368 i 2469 oraz z 2022 r. poz. 350, 807 i 847.

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

		<p>porządkowych (Dz. U. z 2021 r. poz. 1214 oraz z 2022 r. poz. 655) wprowadza się następujące zmiany:</p> <p>1) w art. 30 w ust. 1:</p> <p style="padding-left: 20px;">a) wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:</p> <p style="padding-left: 40px;">„W celu zapobiegania lub wykrywania przestępstw, w tym przestępstw skarbowych, popełnionych przez osoby, o których mowa w art. 3 ust. 2, albo w celu ratowania życia lub zdrowia ludzkiego bądź wsparcia działań poszukiwawczych lub ratowniczych Żandarmeria Wojskowa może uzyskiwać dane niestanowiące treści odpowiednio, komunikatu elektronicznego przesyłanego w ramach świadczonej publicznie dostępnej usługi telekomunikacyjnej, przesyłki pocztowej albo przekazu w ramach usługi świadczonej drogą elektroniczną, określone w:”,</p> <p style="padding-left: 20px;">b) pkt 1 otrzymuje brzmienie:</p> <p style="padding-left: 40px;">„1) art. 45 ust. 1 i art. 49 ustawy z dnia ... 2022 r. – Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. poz. ...), zwane dalej „danymi telekomunikacyjnymi”,”;</p> <p>2) w art. 30c w ust. 1:</p> <p style="padding-left: 20px;">a) we wprowadzeniu do wyliczenia wyrazy „art. 3 ust. 2 pkt 1, 3, 4, 5 i 6” zastępuje się wyrazami „art. 3 ust. 2”,</p> <p style="padding-left: 20px;">b) pkt 1 i 2 otrzymują brzmienie:</p> <p style="padding-left: 40px;">„1) o których mowa w art. 43 ust. 1 pkt 1 lit. a tiret drugie ustawy z dnia ... 2022 r. – Prawo komunikacji elektronicznej,</p>	<p>oraz uzyskiwania dostępu do danych, o których mowa w art. 161 Pt. Dane te będą na gruncie Pke wskazane odpowiednio w art. 45, art. 49 oraz art. 384. W związku z tym należało zmienić odesłania do tych artykułów.</p> <p>Ponadto w związku z dokonaną w Pke zmianą terminologiczną w porównaniu do dotychczas obowiązujących przepisów PT, tj. rezygnacją z definiowania i posługiwania się pojęciem „przekaz telekomunikacyjny”, gdyż pojęcie to mieści się w pojęciu „komunikat elektroniczny” - stosowanej zmiany nazewnictwa należało również dokonać w zmienianych ustawach. W tym celu pojęcie „przekaz telekomunikacyjny” zastąpiono pojęciem „komunikat elektroniczny przesyłany w związku ze świadczoną publicznie dostępną usługą telekomunikacyjną”.</p>
--	--	---	---

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

		2) o których mowa w art. 384 ustawy z dnia ... 2022 r. – Prawo komunikacji elektronicznej.”.	
182.	Art. 21	<p>Art. 21. W ustawie z dnia 24 maja 2002 r. o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu (Dz. U. z 2022 r. poz. 557) wprowadza się następujące zmiany:</p> <p>1) w art. 5 w ust. 1 po pkt 3 dodaje się pkt 3a w brzmieniu: „3a) realizowanie zadań, we współpracy z ministrem właściwym do spraw wewnętrznych, związanych z ustanowieniem i funkcjonowaniem systemu zarządzania kluczami kryptograficznymi PRS, w szczególności wykonywanie funkcji organu do spraw dystrybucji produktów kryptograficznych;”;</p> <p>2) w art. 28 w ust. 1: a) we wprowadzeniu do wyliczenia wyrazy „przekazu telekomunikacyjnego” zastępuje się wyrazami „komunikatu elektronicznego przesyłanego w ramach świadczonej publicznie dostępnej usługi telekomunikacyjnej”, b) pkt 1 otrzymuje brzmienie: „1) art. 45 ust. 1 i art. 49 ustawy z dnia ... 2022 r. – Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. poz. ...), zwane dalej „danymi telekomunikacyjnymi”.”;</p> <p>3) w art. 28b w ust. 1 pkt 1 i 2 otrzymują brzmienie: „1) o których mowa w art. 43 ust. 1 pkt 1 lit. a tiret drugie ustawy z dnia ... 2022 r. – Prawo komunikacji elektronicznej,</p>	<p>Zmiany mają charakter dostosowujący i polegają na zmianie odesłania do ustawy Pt na odesłania do Pke oraz zmianie odesłań do konkretnych przepisów Pt na odpowiadające im przepisy Pke. Odnosi się to do regulacji dotyczących dostępu uprawnionych podmiotów do danych telekomunikacyjnych wskazanych w art. 180c i art. 180d Pt, uzyskiwania danych z wykazu, o którym mowa w art. 179 ust. 9 Pt oraz uzyskiwania dostępu do danych, o których mowa w art. 161 Pt. Dane te będą na gruncie Pke wskazane odpowiednio w art. 45, art. 49 oraz art. 384. W związku z tym należało zmienić odesłania do tych artykułów.</p> <p>Ponadto w związku z dokonaną w Pke zmianą terminologiczną w porównaniu do dotychczas obowiązujących przepisów PT, tj. rezygnacją z definiowania i posługiwania się pojęciem „przekaz telekomunikacyjny”, gdyż pojęcie to mieści się w pojęciu „komunikat elektroniczny” - stosowanej zmiany nazewnictwa należało również dokonać w zmienianych ustawach. W tym celu pojęcie „przekaz telekomunikacyjny” zastąpiono pojęciem „komunikat elektroniczny przesyłany w związku ze świadczoną publicznie dostępną usługą telekomunikacyjną”.</p>

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

		2) o których mowa w art. 384 ustawy z dnia ... 2022 r. – Prawo komunikacji elektronicznej,”.	Dodatkowo, uzupełniono art. 5 ust. 1 ustawy o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego i Agencji Wywiadu poprzez dodanie pkt 3a dotyczącego zarządzania satelitarną usługą publiczną o regulowanym dostępie PRS, w związku z kompleksowym uregulowaniem w Pke oraz ustawie o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego i Agencji Wywiadu zagadnień związanych z PRS, w tym działalności jednostki zarządzającej PRS – CPA Polska (Competent PRS Authority). Część zadań CPA powinna być wykonywana we współpracy lub za zgodą krajowej władzy bezpieczeństwa (National Security Authority – NSA) oraz <u>organu ds. dystrybucji produktów kryptograficznych (Crypto Distribution Authority – CDA)</u> . W Polsce funkcję obu organów pełni Agencja Bezpieczeństwa Wewnętrznego, przy czym dotychczas w żadnym akcie prawnym nie wskazano, że ABW jest <u>organem ds. dystrybucji produktów kryptograficznych</u> . W związku z tym, w ustawie z dnia 24 maja 2012 r. o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego i Agencji Wywiadu (Dz. U. z 2020 r. poz. 27.) należało wprowadzić zapis określający współpracę Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego z ministrem właściwym do spraw wewnętrznych w obszarze zarządzania kluczami kryptograficznymi PRS w Polsce, w szczególności pełnienie przez Agencję Bezpieczeństwa Wewnętrznego funkcji <u>organu ds. dystrybucji produktów kryptograficznych</u> .
--	--	--	--

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

183.	Art. 22	<p>Art. 22. W ustawie z dnia 3 lipca 2002 r. – Prawo lotnicze (Dz. U. z 2022 r. poz. 1235) wprowadza się następujące zmiany:</p> <p>1) w art. 125 w ust. 2 wyrazy „art. 111 ust. 3 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. z 2019 r. poz. 2460 oraz z 2020 r. poz. 374, 695 i 875)” zastępuje się wyrazami „art. 62 ust. 3 ustawy z dnia ... 2022 r. – Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. poz. ...)”;</p> <p>2) w art. 212 w ust. 1 w pkt 4 wyrazy „art. 111 ust. 3 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne” zastępuje się wyrazami „art. 62 ust. 3 ustawy z dnia ... 2022 r. – Prawo komunikacji elektronicznej”.</p>	Zmiana związana z uchycieniem ustawy Prawo telekomunikacyjne i uchwaleniem nowej ustawy – Prawo komunikacji elektronicznej.
184.	Art. 23	<p>Art. 23. W ustawie z dnia 5 lipca 2002 r. o ochronie niektórych usług świadczonych drogą elektroniczną opartych lub polegających na dostępie warunkowym (Dz. U. z 2015 r. poz. 1341) w art. 4 w ust. 1 wyrazy „art. 2 pkt 35 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. z 2014 r. poz. 243, z późn. zm.²⁾)” zastępuje się wyrazami „art. 2 pkt 59 ustawy z dnia ... 2022 r. – Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. poz. ...)”.</p>	Zmiana związana z uchycieniem ustawy Prawo telekomunikacyjne i uchwaleniem nowej ustawy – Prawo komunikacji elektronicznej.
185.	Art. 24	<p>Art. 24. W ustawie z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną (Dz. U. z 2020 r. poz. 344) wprowadza się następujące zmiany:</p> <p>1) w art. 2:</p> <p style="padding-left: 20px;">a) w pkt 3 wyrazy „ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. z 2019 r. poz. 2460)” zastępuje się wyrazami „ustawy</p>	Zmiana związana z uchycieniem ustawy Prawo telekomunikacyjne i uchwaleniem nowej ustawy – Prawo komunikacji elektronicznej.

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

		<p>z dnia ... 2022 r. – Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. poz. ...)”,</p> <p>b) w pkt 4 wyrazy „ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne” zastępuje się wyrazami „ustawy z dnia ... 2022 r. – Prawo komunikacji elektronicznej”;</p> <p>2) uchyla się art. 10;</p> <p>3) w art. 12 w ust. 1 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie: „Usługodawca, który świadczy usługi drogą elektroniczną obejmujące transmisję w sieci telekomunikacyjnej danych przekazywanych przez odbiorcę usługi, nie ponosi odpowiedzialności za treść tych danych, jeżeli:”;</p> <p>4) uchyla się art. 24;</p> <p>5) art. 25 otrzymuje brzmienie: „Art. 25. Orzekanie w sprawach o czyny określone w art. 23 następuje w trybie przepisów o postępowaniu w sprawach o wykroczenia.”.</p>	
186.	Art. 26	<p>Art. 25. W ustawie z dnia 28 października 2002 r. o odpowiedzialności podmiotów zbiorowych za czyny zabronione pod groźbą kary (Dz. U. z 2020 r. poz. 358 oraz z 2021 r. poz. 1177) w art. 16 w ust. 1 w pkt 20 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 21 w brzmieniu: „21) określone w art. 444 ustawy z dnia 2022 r. – Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. ...)”.</p>	Celem zmiany ustawy jest uwzględnienie w katalogu przestępstw w stosunku do których przepisy ww. ustawy mają zastosowanie, przestępstw określonych w przepisach 444 oraz 445 ustawy Pke.

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

187.	Art. 26	<p>Art. 26. W ustawie z dnia 28 lutego 2003 r. – Prawo upadłościowe (Dz. U. z 2020 r. poz. 1228, z późn. zm.⁸⁾) w art. 53 w ust. 6 w zdaniu pierwszym wyrazy „ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. z 2019 r. poz. 2460 oraz z 2020 r. poz. 374, 695 i 875)” zastępuje się wyrazami „ustawy z dnia ... 2022 r. – Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. poz. ...)”.</p>	Zmiana związana z uchynieniem ustawy Prawo telekomunikacyjne i uchwaleniem nowej ustawy – Prawo komunikacji elektronicznej.
188.	Art. 27	<p>Art. 27. W ustawie z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (Dz. U. z 2021 r. poz. 1285, z późn. zm.⁹⁾) w art. 116 w ust. 1 po pkt 7h dodaje się pkt 7i w brzmieniu: „7i) środki, o których mowa w art. 325 ust. 8 ustawy z dnia...2022 r. – Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. poz. ...)”.</p>	Niezbędne jest dokonanie zmian wynikających ze zmiany brzmienia art. 325 ust. 8 Pke.
189.	Art. 28	<p>Art. 28. W ustawie z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne (Dz. U. z 2021 r. poz. 2070 oraz z 2022 r. poz. 1087) wprowadza się następujące zmiany: 1) w art. 2 dodaje się ust. 5 w brzmieniu: „5. Przepis art. 20ae ustawy stosuje się również do podmiotu, o którym mowa w art. 2 pkt 42 lit. a ustawy z dnia ... 2022 r. – Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. poz. ...) w zakresie, o którym mowa w art. 291 ust. 3 pkt 2 lit. e tej ustawy.”;</p>	Wprowadzane zmiany są konsekwencją zmian w procesie weryfikacji abonenta przeprowadzanym przed rozpoczęciem świadczenia usług telekomunikacyjnych. W ustawie Prawo komunikacji elektronicznej dopuszczono możliwość weryfikacji tożsamości abonenta za pomocą danych zawartych w złożonym przez abonenta podpisie zaufanym, z zastrzeżeniem, że podpis ten może być wykorzystany wyłącznie do potwierdzenia tożsamości abonenta. Weryfikacja ta może być dokonana tylko za pomocą

8) Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2020 r. poz. 2320, z 2021 r. poz. 1080, 1177, 1598 i 2140 oraz z 2022 r. poz. 655, 807 i 872.

9) Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2021 r. poz. 1292, 1559, 1773, 1834, 1981, 2105, 2120, 2232, 2270, 2427 i 2469 oraz z 2022 r. poz. 64, 91, 526, 583, 655, 807, 974 i 1002.

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

		<p>2) w art. 3 w pkt 3 wyrazy „ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. z 2021 r. poz. 576)” zastępuje się wyrazami „ustawy z dnia ... 2022 r. – Prawo komunikacji elektronicznej”;</p> <p>3) w art. 20ae po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu: „2a. Skutek, o którym mowa w ust. 1, wywołuje opatrzenie danych podpisem zaufanym również w stosunku do podmiotu, o którym mowa w art. 2 pkt 42 lit. a ustawy z dnia ... 2022 r. – Prawo komunikacji elektronicznej, w zakresie, o którym mowa w art. 291 ust. 3 pkt 2 lit. e tej ustawy, jeżeli obie strony wyrażą na to zgodę.”.</p>	<p>narzędzia określonego w rozporządzeniu wydanym przez ministra właściwego do spraw informatyzacji na podstawie art. 20d ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne. Skutkiem tego będzie możliwość korzystania przez wszystkich przedsiębiorców telekomunikacyjnych z tego samego narzędzia przygotowanego przez ministra właściwego do spraw informatyzacji jako kompletnej i zupełnej usługi świadczonej online. Możliwość weryfikacji złożonego podpisu zaufanego przez dostawców usług telekomunikacyjnych jest nieodpłatna. Z przepisów tych nie wynika możliwość udostępnienia wybranym przedsiębiorcom telekomunikacyjnym przez ministra właściwego do spraw informatyzacji części ww. narzędzia w postaci np. interfejsu programistycznego aplikacji lub kodu źródłowego;</p>
190.	Art. 29	<p>Art. 29. W ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o nadzorze nad rynkiem kapitałowym (Dz. U. z 2022 r. poz. 837) w art. 38 w ust. 5 w pkt 1 wyrazy „ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. z 2021 r. poz. 676 oraz z 2022 r. poz. 501)” zastępuje się wyrazami „ustawy z dnia ... 2022 r. – Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. poz. ...)”.</p>	<p>Zmiana związana z uchycieniem ustawy Prawo telekomunikacyjne i uchwaleniem nowej ustawy – Prawo komunikacji elektronicznej.</p>
191.	Art. 30	<p>Art. 30. W ustawie z dnia 9 czerwca 2006 r. o Centralnym Biurze Antykorupcyjnym (Dz. U. z 2021 r. poz. 1671 i 2333) wprowadza się następujące zmiany:</p> <p>1) w art. 18 w ust. 1:</p> <p>a) we wprowadzeniu do wyliczenia wyrazy „przekazu telekomunikacyjnego” zastępuje się</p>	<p>Zmiany mają charakter dostosowujący i polegają na zmianie odesłania do ustawy Pt na odesłania do Pke oraz zmianie odesłań do konkretnych przepisów Pt na odpowiadające im przepisy Pke. Odnosi się to do regulacji dotyczących dostępu uprawnionych podmiotów do danych telekomunikacyjnych</p>

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

		<p>wyrazami „komunikatu elektronicznego przesyłanego w ramach świadczonej publicznie dostępnej usługi telekomunikacyjnej”,</p> <p>b) pkt 1 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„1) art. 45 ust. 1 i art. 49 ustawy z dnia ... 2022 r. – Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. poz. ...), zwane dalej „danymi telekomunikacyjnymi”,”;</p> <p>2) w art. 18b w ust. 1 pkt 1 i 2 otrzymują brzmienie:</p> <p>„1) o których mowa w art. 43 ust. 1 pkt 1 lit. a tiret drugie ustawy z dnia ... 2022 r. – Prawo komunikacji elektronicznej,</p> <p>2) o których mowa w art. 384 ustawy z dnia ... 2022 r. – Prawo komunikacji elektronicznej,”.</p>	<p>wskazanych w art. 180c i art. 180d Pt, uzyskiwania danych z wykazu, o którym mowa w art. 179 ust. 9 Pt oraz uzyskiwania dostępu do danych, o których mowa w art. 161 Pt. Dane te będą na gruncie Pke wskazane odpowiednio w art. 45, art. 49 oraz art. 384. W związku z tym należało zmienić odesłania do tych artykułów.</p> <p>Ponadto w związku z dokonaną w Pke zmianą terminologiczną w porównaniu do dotychczas obowiązujących przepisów PT, tj. rezygnacją z definiowania i posługiwania się pojęciem „przekaz telekomunikacyjny”, gdyż pojęcie to mieści się w pojęciu „komunikat elektroniczny” - stosowanej zmiany nazewnictwa należało również dokonać w zmienianych ustawach. W tym celu pojęcie „przekaz telekomunikacyjny” zastąpiono pojęciem „komunikat elektroniczny przesyłany w związku ze świadczoną publicznie dostępną usługą telekomunikacyjną”.</p>
192.	Art. 31	<p>Art. 31. W ustawie z dnia 9 czerwca 2006 r. o Służbie Kontrwywiadu Wojskowego oraz Służbie Wywiadu Wojskowego (Dz. U. z 2022 r. poz. 502 i 655) wprowadza się następujące zmiany:</p> <p>1) w art. 31 ust. 11 oraz w art. 32 ust. 2-5 wyrazy „przedsiębiorca telekomunikacyjny” zastępuje się użytymi w odpowiednim przypadku wyrazami „przedsiębiorca komunikacji elektronicznej”;</p> <p>2) w art. 32 w ust. 1:</p>	<p>Zmiany mają charakter dostosowujący i polegają na zmianie odesłania do ustawy Pt na odesłania do Pke oraz zmianie odesłań do konkretnych przepisów Pt na odpowiadające im przepisy Pke. Odnosi się to do regulacji dotyczących dostępu uprawnionych podmiotów do danych telekomunikacyjnych wskazanych w art. 180c i art. 180d Pt, uzyskiwania danych z wykazu, o którym mowa w art. 179 ust. 9 Pt oraz uzyskiwania dostępu do danych, o których mowa w art. 161 Pt. Dane te będą na gruncie Pke wskazane odpowiednio w art. 45, art. 49 oraz art. 384.</p>

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

		<p>a) we wprowadzeniu do wyliczenia wyrazy „przekazu telekomunikacyjnego” zastępuje się wyrazami „komunikatu elektronicznego”,</p> <p>b) pkt 1 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„1) art. 45 ust. 1 i art. 49 ustawy z dnia ... 2022 r. – Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. poz. ...), zwane dalej „danymi telekomunikacyjnymi”,”;</p> <p>3) w art. 32b w ust. 1 pkt 1 i 2 otrzymują brzmienie:</p> <p>„1) o których mowa w art. 43 ust. 1 pkt 1 lit. a tiret drugie ustawy z dnia ... 2022 r. – Prawo komunikacji elektronicznej,</p> <p>2) o których mowa w art. 384 ustawy z dnia ... 2022 r. – Prawo komunikacji elektronicznej,”.</p>	<p>W związku z tym należało zmienić odesłania do tych artykułów.</p> <p>Ze względu na specyfikę działania służb regulowanych zmienianą ustawą zdecydowano się na rozszerzenie katalogu podmiotowego przedsiębiorców zobowiązanych do udostępniania danych i zapewniających warunki do przeprowadzenia kontroli operacyjnej – na wszystkich przedsiębiorców komunikacji elektronicznej. W związku z czym w art. 31 ust. 11 oraz w art. 32 ust. 2-5 tej ustawy wyrazy „przedsiębiorca telekomunikacyjny” zastąpiono wyrazami „przedsiębiorca komunikacji elektronicznej”.</p> <p>Ponadto w związku z dokonaną w Pke zmianą terminologiczną w porównaniu do dotychczas obowiązujących przepisów PT, tj. rezygnacją z definiowania i posługiwania się pojęciem „przekaz telekomunikacyjny”, gdyż pojęcie to mieści się w pojęciu „komunikat elektroniczny” - stosowanej zmiany nazewnictwa należało również dokonać w zmienianej ustawie. W tym celu pojęcie „przekaz telekomunikacyjny” zastąpiono pojęciem „komunikat elektroniczny”.</p>
193.	Art. 32	<p>Art. 32. W ustawie z dnia 8 września 2006 r. o Państwowym Ratownictwie Medycznym (Dz. U. z 2021 r. poz. 2053 i 2459 oraz z 2022 r. poz. 974) w art. 24d ust. 1 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„1. SWD PRM uzyskuje za pośrednictwem centralnego punktu systemu powiadamiania ratunkowego, o którym mowa w art. 331 ust. 3 pkt 1 ustawy z dnia ... 2022 r. – Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U.</p>	

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

		poz. ...), informacje dotyczące lokalizacji zakończenia sieci, z którego zostało wykonane połączenie do numeru alarmowego 112 albo innego numeru alarmowego, oraz dane dotyczące abonenta, o których mowa w art. 331 ust. 2 ustawy z dnia ... 2022 r. – Prawo komunikacji elektronicznej.”.	
194.	Art. 33	<p>Art. 33. W ustawie z dnia 16 listopada 2006 r. o opłacie skarbowej (Dz. U. z 2021 r. poz. 1923 oraz z 2022 r. poz. 91, 655, 764 i 830) w załączniku do ustawy:</p> <p>1) w części I:</p> <p style="padding-left: 20px;">a) w ust. 36 w kolumnie 4 dodaje się pkt 4 w brzmieniu:</p> <p style="padding-left: 40px;">„4) dokonanie wpisu do rejestru przedsiębiorców telekomunikacyjnych”,</p> <p style="padding-left: 20px;">b) w ust. 53 w kolumnie 4 w pkt 4 wyraz „telekomunikacji” zastępuje się wyrazami „komunikacji elektronicznej”;</p> <p>2) w części III uchyla się ust. 32.</p>	Zmiana o charakterze legislacyjnym w stosunku do obecnych regulacji. Dodatkowo w związku z wprowadzeniem w Pke nowej opłaty za prawo używania urządzenia objętego pozwoleniem radiowym, wprowadzono wyłączenie od pobierania opłaty skarbowej od wydania pozwolenia i jego przedłużenia.
195.	Art. 34	<p>Art. 34. W ustawie z dnia 13 kwietnia 2007 r. o kompatybilności elektromagnetycznej (Dz. U. z 2019 r. poz. 2388 oraz z 2022 r. poz. 974) wprowadza się następujące zmiany:</p> <p>1) w art. 5:</p> <p style="padding-left: 20px;">a) w pkt 4 we wprowadzeniu do wyliczenia wyrazy „art. 2 pkt 46 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. z 2018 r. poz. 1954, z późn. zm.²⁾),” zastępuje się wyrazami „art. 2 pkt 75 ustawy z dnia ... 2022 r. – Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. poz. ...),”;</p>	Zmiana pierwsza związana jest z uchYLENIEM ustawy Prawo telekomunikacyjne i uchwaleniem nowej ustawy – Prawo komunikacji elektronicznej. Zmiana trzecia ma charakter porządkujący.

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

		<p>b) pkt 7 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„7) wyposażenia lotniczego objętego przepisami ustawy z dnia 3 lipca 2002 r. – Prawo lotnicze (Dz. U. z 2022 r. poz. 1235) lub następującego wyposażenia lotniczego objętego przepisami rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1139 z dnia 4 lipca 2018 r. w sprawie wspólnych zasad w dziedzinie lotnictwa cywilnego i utworzenia Agencji Unii Europejskiej ds. Bezpieczeństwa Lotniczego oraz zmieniającego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 2111/2005, (WE) nr 1008/2008, (UE) nr 996/2010, (UE) nr 376/2014 i dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/30/UE i 2014/53/UE, a także uchylającego rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 552/2004 i (WE) nr 216/2008 i rozporządzenie Rady (EWG) nr 3922/91 (Dz. Urz. UE L 212 z 22.08.2018, str. 1) i przeznaczonego jedynie do użytkowania w powietrzu:</p> <p>a) statków powietrznych innych niż bezzałogowe statki powietrzne, a także związanych z nim silników, śmigieł, części i wyposażenia nieinstalowanego,</p> <p>b) bezzałogowych statków powietrznych, a także związanych z nimi silników, śmigieł, części i wyposażenia</p>	
--	--	---	--

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

		<p>nieinstalowanego, których projekt jest certyfikowany zgodnie z art. 56 ust. 1 tego rozporządzenia i które są przeznaczone jedynie do działania na częstotliwościach wykorzystywanych w lotnictwie, zgodnie z przeznaczeniem określonym w Krajowej Tablicy Przeznaczeń Częstotliwości;”;</p> <p>c) w pkt 8 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 9 w brzmieniu: „9) wyrobów przeznaczonych na potrzeby obronności i bezpieczeństwa państwa, do których stosuje się przepisy ustawy z dnia 17 listopada 2006 r. o systemie oceny zgodności wyrobów przeznaczonych na potrzeby obronności i bezpieczeństwa państwa (Dz. U. z 2022 r. poz. 747).”;</p> <p>2) w art. 22 i w art. 24 w ust. 1 wyrazy „z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne” zastępuje się wyrazami „ustawy z dnia ... 2022 r. – Prawo komunikacji elektronicznej”.</p>	
196.	Art. 35	<p>Art. 35. W ustawie z dnia 26 kwietnia 2007 r. o zarządzaniu kryzysowym (Dz. U. z 2022 r. poz. 261 i 583) w art. 21a:</p> <p>1) w ust. 3 wyrazy „ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. z 2021 r. poz. 576)” zastępuje się wyrazami „ustawy z dnia.... 2022 r. – Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. poz. ...)”;</p>	Zmiana związana z uchynieniem ustawy Prawo telekomunikacyjne i uchwaleniem nowej ustawy – Prawo komunikacji elektronicznej.

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

		<p>2) po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu: „3a. Obowiązek, o którym mowa w ust. 3, nie obejmuje wysyłania komunikatu użytkownikom końcowym, których karty SIM są zainstalowane i wykorzystywane w urządzeniach używanych wyłącznie do świadczenia usług komunikacji maszyna-maszyna.”.</p>	
197.	Art. 36 pkt 1-2 lit. a tiret czwarty	<p>Art. 36. W ustawie z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych (Dz. U. z 2022 r. poz. 884) wprowadza się następujące zmiany:</p> <p>1) w art. 1 w ust. 1 pkt 3 otrzymuje brzmienie: „3) zasady zapewnienia dostępu telekomunikacyjnego w zakresie nieuregulowanym ustawą z dnia ... 2022 r. – Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. poz. ...);”;</p> <p>2) w art. 2: a) w ust. 1: – w pkt 4 po wyrazach „linię kablową podziemną i nadziemną,” dodaje się wyrazy „punkt dostępu bezprzewodowego o bliskim zasięgu, przenośne wolnostojące maszty antenowe,”; – pkt 6 otrzymuje brzmienie: „6) infrastruktura techniczna – każdy element infrastruktury lub sieci, który może służyć do umieszczenia w nim lub na nim elementów sieci telekomunikacyjnej lub infrastruktury telekomunikacyjnej, nie stając się jednocześnie aktywnym elementem tej</p>	<p>Art. 36 pkt 2 lit. a tiret pierwsze Do definicji „infrastruktury telekomunikacyjnej o nieznacznym oddziaływaniu” w art. 2 pkt 4, dodaje się dwa desygnaty: „punkt dostępu bezprzewodowego o bliskim zasięgu” oraz „przenośne wolnostojące maszty antenowe”.</p> <p>Art. 36 pkt 2 lit. a tiret drugie Definicja infrastruktury technicznej zawartej w art. 2 ust. 1 pkt 6 została rozszerzona o „antenowe konstrukcje wsporcze”. Zmiana ma na celu wyeliminowanie wątpliwości interpretacyjnych związanych z określaniem desygnatów pojęcia infrastruktury technicznej.</p> <p>Art. 36 pkt 2 lit. a tiret trzecie Zmiana definicji „punkt styku” na „miejsce dostępu” w art. 2 ust. 1 pkt 9 jest spowodowana obecną nieprzejrzystością siatki pojęciowej, spowodowaną występowaniem podobnie brzmiących definiendum na gruncie szeroko pojętego prawa telekomunikacyjnego.</p>

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

		<p>sieci telekomunikacyjnej, taki jak rurociągi, kanalizacja, maszty, kanały, komory, studzienki, szafki, budynki i wejścia do budynków, instalacje antenowe, antenowe konstrukcje wsporcze, wieże i słupy, z wyłączeniem:</p> <p>a) kabli, w tym włókien światłowodowych,</p> <p>b) elementów sieci wykorzystywanych do zaopatrzenia w wodę przeznaczoną do spożycia przez ludzi,</p> <p>c) kanałów technologicznych w rozumieniu art. 4 pkt 15a ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (Dz. U. z 2021 r. poz. 1376 i 1595 oraz z 2022 r. poz. 32, 655 i 1261);”,</p> <p>– pkt 9 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„9) miejsce dostępu – miejsce w budynku bądź poza nim, w którym znajduje się lub w którym można umieścić punkt dystrybucji wspólny dla istniejących bądź przyszłych zakończeń sieci w budynku i jednocześnie najbliższy tych zakończeń;”,</p>	
198.	Art. 36 pkt 2 lit. a tiret piąty ustawy	- po pkt 10 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje pkt 11-13 w brzmieniu: (...)	Projektowana definicja wewnątrzbudynkowej infrastruktury technicznej jest nową definicją, związaną ze zmianami w art. 30 Megaustawy.

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

	wprowadzającej PKE w zakresie zmian brzmienia art. 2 ust. 1 pkt 12	13) wewnątrzbudynkowa infrastruktura techniczna – infrastrukturę techniczną pomiędzy miejscem dostępu a zakończeniem sieci, a także odcinek kanalizacji kablowej pomiędzy złączem rozgałęźnym poza budynkiem a miejscem dostępu, w przypadku gdy miejsce dostępu znajduje się w budynku.”,	Definicja ta jednoznacznie przesądza, że infrastruktura techniczna pomiędzy miejscem dostępu a zakończeniem sieci w budynku stanowi wewnątrzbudynkową infrastrukturę techniczną.
199.	Art. 36 pkt 3-11	<p>3) w art. 3:</p> <p>a) ust. 1 i 1a otrzymują brzmienie:</p> <p>„1. Jednostka samorządu terytorialnego może w celu zaspokajania zbiorowych potrzeb wspólnoty samorządowej:</p> <p>1) budować lub eksploatować sieci telekomunikacyjne i powiązane zasoby oraz nabywać prawa do sieci telekomunikacyjnych i powiązanych zasobów;</p> <p>2) dostarczać sieci telekomunikacyjne lub zapewniać dostęp do sieci telekomunikacyjnych lub powiązanych zasobów;</p> <p>3) świadczyć, z wykorzystaniem posiadanych sieci telekomunikacyjnych i powiązanych zasobów, usługi na rzecz:</p> <p>a) przedsiębiorców telekomunikacyjnych,</p> <p>b) użytkowników rządowych, o których mowa w art. 2 pkt 87 lit. a, b, d, e oraz h ustawy z dnia ... 2022 r. – Prawo komunikacji elektronicznej,</p>	<p>Art. 36 pkt 3-7, pkt 8 lit. a, pkt 9-10.</p> <p>Ww. zmiany w ustawie z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych polegają na zastąpieniu dotychczasowych odwołań do Prawa telekomunikacyjnego odwołaniem do Prawa komunikacji elektronicznej. usunięciu odwołań do przepisów uchylonych lub na dostosowaniu siatki pojęciowej uwzględniając definicje zawarte w Pke.</p> <p>Art. 36 pkt 8 lit. b</p> <p>Proponowane zmiany art. 13 ust. 2 Megaustawy są związane z potrzebą dostosowania odesłań do rozdziałów Pke dotyczących konsultacji, zasad ogólnych dostępu telekomunikacyjnego oraz koordynacji dostępu, a także uwypukleniem skutku, jaki niesie ze sobą niezawarcie umowy o dostępie we wskazanym terminie. Z obecnie obowiązujących przepisów wynika, że jednostka samorządu terytorialnego jest zobowiązana zawrzeć umowę o dostępie telekomunikacyjnym w terminie 30 dni od dnia wystąpienia o jej zawarcie. Niedotrzymanie wskazanego terminu skutkuje nabyciem uprawnienia przez obie strony negocjacji do wniesienia wniosku o</p>

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

		<p>c) użytkowników końcowych – w zakresie i na warunkach określonych w art. 6 i 7.</p> <p>1a. Działalność polegająca na budowie sieci telekomunikacyjnych i powiązanych zasobów może być podjęta, jeżeli na danym obszarze:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) nie istnieją sieci telekomunikacyjne i powiązane zasoby; 2) istniejące sieci telekomunikacyjne i powiązane zasoby nie są dostępne lub nie odpowiadają zapotrzebowaniu jednostki samorządu terytorialnego.”, <p>b) w ust. 2 pkt 1 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„1) przy zachowaniu kompatybilności i łączalności z innymi sieciami telekomunikacyjnymi tworzonymi przez podmioty publiczne lub finansowanymi ze środków publicznych w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2021 r. poz. 305, 1236, 1535, 1773, 1927, 1981, 2054 i 2270 oraz z 2022 r. poz. 583, 655 i 1283) oraz przy zagwarantowaniu przedsiębiorcom telekomunikacyjnym, na zasadach równego traktowania, współkorzystania z sieci telekomunikacyjnych i powiązanych zasobów oraz dostępu do nich;”;</p> <p>4) w art. 5 wyrazy „ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne” zastępuje się wyrazami „ustawy z dnia ... 2022 r. – Prawo komunikacji elektronicznej”;</p>	<p>rozstrzygnięcie sporu do Prezesa UKE i właśnie ta okoliczność powinna wynikać z redakcji art. 13 ust. 2. Proponowana treść art. 13 ust. 2 pkt 1 Megaustawy nie pozostawia wątpliwości, że jest to przepis odrębny, o którym mowa w art. 162 ust. 2 pkt 2 lit. b Pke.</p> <p>Art. 36 pkt 8 lit. c i d</p> <p>Zmiany w art. 13 ust. 3 i ust. 4 Megaustawy mają na celu uproszczenie przepisów przesadzających, że obowiązki regulacyjne nałożone na przedsiębiorcę telekomunikacyjnego mają zastosowanie w tym samym zakresie i na tych samych warunkach do elementów sieci telekomunikacyjnej, powiązanych zasobów oraz usług i innych elementów objętych dostępem telekomunikacyjnym, nawet gdy zasoby te zostały udostępnione przedsiębiorcy telekomunikacyjnemu przez:</p> <ul style="list-style-type: none"> ☐ jednostki samorządu terytorialnego, lub ☐ podmiot, który zawarł z jednostką samorządu terytorialnego umowę koncesji w rozumieniu ustawy z dnia 21 października 2016 r. o umowie koncesji na roboty budowlane lub usługi lub umowę o partnerstwie publiczno-prywatnym w rozumieniu ustawy z dnia 19 grudnia 2008 r. o partnerstwie publiczno-prywatnym w zakresie elementów sieci telekomunikacyjnej, powiązanych zasobów oraz usług i innych elementów objętych dostępem.
--	--	---	---

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

	<p>5) w art. 8 pkt 1 otrzymuje brzmienie: „1) udostępniać przedsiębiorcy telekomunikacyjnemu sieci telekomunikacyjne oraz powiązane zasoby w zamian za opłaty niższe niż koszt wytworzenia;”;</p> <p>6) art. 10 otrzymuje brzmienie: „Art. 10. Podmiot, który wykorzystał środki publiczne, w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych, do budowy, przebudowy lub remontu infrastruktury telekomunikacyjnej wykorzystywanej do świadczenia publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych lub publicznej sieci telekomunikacyjnej, lub nabył prawa do takiej infrastruktury lub sieci oraz powiązanych zasobów, z wyłączeniem użytkowników rządowych, o których mowa w art. 2 pkt 87 lit. a, b, d, e oraz h ustawy z dnia ... 2022 r. – Prawo komunikacji elektronicznej, jest obowiązany prowadzić ewidencję w sposób umożliwiający odrębne obliczanie kosztów i przychodów, zysków i strat w zakresie budowy oraz nabywania praw do infrastruktury telekomunikacyjnej, sieci telekomunikacyjnych oraz powiązanych zasobów, a także działalności telekomunikacyjnej.”;</p> <p>7) art. 12 otrzymuje brzmienie: „Art. 12. Operator jest obowiązany prowadzić negocjacje w celu zawarcia umowy o dostępie w zakresie połączenia sieci na uzasadniony wniosek jednostki samorządu terytorialnego.”;</p> <p>8) w art. 13: a) ust. 1–3 otrzymują brzmienie:</p>	<p>Art. 36 pkt 11 Zmiany w art. 16a ust. 3 Megaustawy polegają na rozszerzeniu katalogu przychodów Funduszu Szerokopasmowego, m.in. o:</p> <ul style="list-style-type: none"> – kary pieniężne, o których mowa w art. 76a ust. 1 ustawy z dnia 5 lipca 2018 r. o krajowym systemie cyberbezpieczeństwa (Dz. U. z 2020 r. poz. 1369, z 2021 r. poz. 2333, 2445, oraz z 2022 r. poz. 655), – środki za prawo używania urządzenia radiowego objętego pozwoleniem radiowym, – pozostałe na koncie środki z doładowań kont prepaid, o których mowa w art. 325 ust. 6 ustawy - Prawo komunikacji elektronicznej. <p>Ponadto, w związku z wdrażaniem Funduszu w trudnych realiach pandemicznych, konieczne jest wprowadzenie ustawowych usprawnień w sposobie zarządzania oraz wydatkowania środków Funduszu, aby zapewnić efektywność procesu dystrybucji środków i korzystania ze wsparcia przez beneficjentów Funduszu.</p> <p>W związku z powyższym proponuje się:</p> <p>1) nowelizację katalogu przeznaczeń środków Funduszu, poprzez uzupełnienie go o:</p> <p>a) wspieranie opracowywania dokumentów planistycznych w obszarze rozwoju podaży i popytu na usługi dostępu do szybkiego internetu – aby móc wspierać w szczególności jednostki samorządu</p>
--	---	--

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

		<p>„1. Jednostka samorządu terytorialnego jest obowiązana uwzględnić uzasadnione wnioski przedsiębiorców telekomunikacyjnych, użytkowników rządowych, o których mowa w art. 2 pkt 87 lit. a, b, d, e oraz h ustawy z dnia ... 2022 r. – Prawo komunikacji elektronicznej, oraz innych jednostek samorządu terytorialnego o zapewnienie im dostępu, w tym użytkownika elementów sieci telekomunikacyjnej oraz powiązanych zasobów.</p> <p>2. Do zapewnienia dostępu telekomunikacyjnego stosuje się przepisy działu I rozdziału 4 oraz działu III rozdziału 1 i 3 ustawy z dnia ... 2022 r. – Prawo komunikacji elektronicznej, z tym że:</p> <p>1) jednostka samorządu terytorialnego wykonująca działalność, o której mowa w art. 3 ust. 1, jest obowiązana równo traktować przedsiębiorców telekomunikacyjnych, w szczególności przez oferowanie jednakowych warunków w porównywalnych okolicznościach;</p> <p>2) wniosek w sprawie wydania decyzji rozstrzygającej spór dotyczący dostępu może złożyć każda ze stron sporu, jeżeli w terminie 30 dni od dnia wystąpienia przez jedną ze stron z wnioskiem w sprawie zawarcia umowy o dostępie taka umowa nie została zawarta.</p>	<p>terytorialnego w opracowywaniu dokumentów wyznaczających kierunki ich działań w obszarze umożliwienia swoim mieszkańcom powszechnego i równego dostępu do usług łączności elektronicznej,</p> <p>b) poradnictwo w zakresie rozwoju kompetencji cyfrowych i korzystania z usług telekomunikacyjnych, które mają być udzielane użytkownikom końcowym najbardziej potrzebującym (np. osobom wykluczonym, ubogim, starszym), tak aby mogli oni skorzystać z profesjonalnej pomocy w zakresie niejasności m.in. prawnych, merytorycznych w korzystaniu z nowoczesnych usług cyfrowych; jednocześnie udzielanie porad w zakresie rozwoju kompetencji cyfrowych i korzystania z usług telekomunikacyjnych, ma za zadanie rozwijanie świadomości i wiedzy użytkowników końcowych na temat korzyści płynących z posiadania dostępu do sieci szerokopasmowych,</p> <p>c) dofinansowanie lub finansowanie świadczeń opieki zdrowotnej w zakresie profilaktyki i leczenia problemowego korzystania z nowych technologii cyfrowych przez dzieci i młodzież,</p> <p>d) działań w obszarze cyfryzacji obszaru edukacji i wychowania przedszkolnego,</p> <p>e) finansowania zadań dysponenta Funduszu oraz jednostek podległych lub nadzorowanych przez dysponenta Funduszu</p>
--	--	--	--

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

		<p>3. W przypadku uzyskania dostępu telekomunikacyjnego przez przedsiębiorcę telekomunikacyjnego od:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) jednostki samorządu terytorialnego lub 2) podmiotu, który zawarł z jednostką samorządu terytorialnego umowę koncesji, w rozumieniu ustawy z dnia 21 października 2016 r. o umowie koncesji na roboty budowlane lub usługi, lub umowę o partnerstwie publiczno-prywatnym, w rozumieniu ustawy z dnia 19 grudnia 2008 r. o partnerstwie publiczno-prywatnym, w zakresie elementów sieci telekomunikacyjnej, powiązanych zasobów oraz usług i innych elementów objętych dostępem <p>– obowiązki regulacyjne nałożone na tego przedsiębiorcę telekomunikacyjnego stosuje się, w tym samym zakresie i na tych samych warunkach, do elementów sieci telekomunikacyjnej, powiązanych zasobów oraz usług i innych elementów objętych tym dostępem.”,</p> <p>b) uchyla się ust. 4;</p> <p>9) w art. 14 wyrazy „prawa telekomunikacyjnego” zastępuje się wyrazami „prawa komunikacji elektronicznej”;</p> <p>10) w art. 16 w ust. 1 pkt 1–3 otrzymują brzmienie: „1) budować lub eksploatować infrastrukturę telekomunikacyjną, sieci telekomunikacyjne i powiązane zasoby oraz nabywać prawa do</p>	<p>w obszarze telekomunikacji oraz związanej z obsługą Funduszu;</p> <ol style="list-style-type: none"> 2) skreślenie formy udzielania wsparcia w postaci pożyczek oraz uzupełnienie form wsparcia o finansowanie (obok dofinansowania) – ze względu na ograniczony budżet Funduszu oraz funkcjonowanie Funduszu w otoczeniu interwencyjnym państwa, w którym w innych źródłach finansowych oferowane są różnego rodzaju produkty finansowe o charakterze pożyczkowym, wsparcie w postaci pożyczki nie będzie atrakcyjne dla potencjalnych beneficjentów Funduszu; z kolei wprowadzenie formy finansowania ma na celu uniknięcie wątpliwości co do możliwości udzielania ze środków Funduszu wsparcia w wysokości 100% wartości działań, na które udziela się wsparcia; 3) umożliwienie udzielania wsparcia – poza trybem naboru wniosków – także w drodze indywidualnego wezwania potencjalnego beneficjenta do złożenia wniosku – takie rozwiązanie jest stosowane w systemie wydatkowania środków europejskich i znacznie przyspiesza udzielanie wsparcia na potrzeby najpilniejsze. Jednocześnie wprowadzenie tego szczególnego trybu będzie neutralne z punktu widzenia stosowania ogólnych reguł udzielania pomocy publicznej; 4) w zakresie wydatkowania środków Funduszu odwołanie do rygoru wydatkowania środków europejskich określonego w tej ustawie – aby zapewnić dysponentowi Funduszu elastyczność
--	--	--	---

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

		<p>infrastruktury telekomunikacyjnej, sieci telekomunikacyjnych i powiązanych zasobów;</p> <p>2) dostarczać sieci telekomunikacyjne lub zapewniać dostęp do infrastruktury telekomunikacyjnej, sieci telekomunikacyjnych oraz powiązanych zasobów;</p> <p>3) świadczyć, z wykorzystaniem posiadanej infrastruktury telekomunikacyjnej, sieci telekomunikacyjnych oraz powiązanych zasobów, usługi na rzecz przedsiębiorców telekomunikacyjnych.”;</p> <p>11) w art. 16a:</p> <p>a) w ust. 3:</p> <p>– pkt 1–3 otrzymują brzmienie:</p> <p>„1) wpływy z opłat za prawo do wykorzystywania zasobów numeracji, o których mowa w art. 25 ust. 1 ustawy z dnia ... 2022 r. – Prawo komunikacji elektronicznej;</p> <p>2) 15% wpływów z opłat za prawo do dysponowania częstotliwością, o których mowa w art. 24 ust. 1 ustawy, o której mowa w pkt 1;</p> <p>3) wpływy z kar pieniężnych, o których mowa w art. 29d ust. 13 art. 29q ustawy oraz art. 439 ust. 1 i 2 i art. 443 ust. 1 ustawy, o której mowa w pkt 1;”;</p> <p>– po pkt 3 dodaje się pkt 3a w brzmieniu:</p> <p>„3a) wpływy z opłat, o których mowa w art. 26 ust. 3 pkt 1 i ust. 4 ustawy, o której mowa w pkt 1;”;</p>	<p>w kreowaniu warunków udzielania, rozliczania i zwrotu wsparcia ze środków Funduszu, której nie gwarantuje stosowanie przepisów o dotacjach celowych, przedmiotowych i podmiotowych;</p> <p>5) uchylenie przepisu o obligatoryjnym rozporządzeniu ministra właściwego do spraw informatyzacji, określającym szczegółowe warunki i tryb udzielania wsparcia – w obliczu ww. propozycji nowelizacji, które wyczerpują regulują warunki i tryby udzielania wsparcia ze środków Funduszu, takie rozporządzenie staje się bezprzedmiotowe.</p>
--	--	---	---

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

		<ul style="list-style-type: none">– w pkt 6 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 7 w brzmieniu: „7) środki, o których mowa w art. 325 ust. 8 ustawy, o której mowa w pkt 1.”,b) ust. 4 otrzymuje brzmienie: „4. Środki Funduszu przeznacza się na:<ul style="list-style-type: none">1) działania wspierające rozwój szybkich sieci telekomunikacyjnych przez dofinansowanie lub finansowanie:<ul style="list-style-type: none">a) budowy szybkich sieci telekomunikacyjnych,b) przebudowy sieci szerokopasmowych w celu dostosowania do standardu szybkich sieci szerokopasmowych,c) wykonywania przyłączy telekomunikacyjnych do lokalizacji użytkownika końcowego,d) opracowywania dokumentów planistycznych i analitycznych w obszarze rozwoju sieci szerokopasmowych;2) działania mające na celu pobudzenie popytu użytkowników końcowych na usługi związane z szerokopasmowym dostępem do Internetu przez dofinansowanie lub finansowanie:<ul style="list-style-type: none">a) zakupu usług telekomunikacyjnych,b) zakupu urządzeń multimedialnych,c) organizacji szkoleń rozwijających kompetencje cyfrowe lub udziału w tych szkoleniach,	
--	--	---	--

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

		<p>d) poradnictwa w zakresie rozwoju kompetencji cyfrowych i korzystania z usług telekomunikacyjnych;</p> <p>3) koszty utrzymania i uruchomienia systemu, o którym mowa w art. 29j;</p> <p>4) dofinansowanie lub finansowanie funkcjonowania Koordynatora Szerokopasmowego, o którym mowa w art. 29p ust. 1;</p> <p>5) finansowanie lub dofinansowanie świadczeń opieki zdrowotnej w zakresie profilaktyki i leczenia problemowego korzystania z nowych technologii cyfrowych przez dzieci i młodzież;</p> <p>6) działania związane z cyfryzacją jednostek wchodzących w skład systemu oświaty;</p> <p>7) finansowanie zadań dysponenta Funduszu oraz jednostek podległych lub nadzorowanych przez dysponenta Funduszu w obszarze telekomunikacji oraz związanych z obsługą Funduszu.”,</p> <p>c) ust. 5 i 6 otrzymują brzmienie:</p> <p>„5. Wsparcia ze środków Funduszu udziela się w drodze otwartego i niedyskryminacyjnego naboru wniosków o udzielenie wsparcia albo w drodze indywidualnego wezwania do złożenia wniosku o udzielenie wsparcia.</p> <p>6. Warunkiem ubiegania się o wsparcie ze środków Funduszu jest spełnienie wymagań określonych każdorazowo dla danego naboru wniosków o udzielenie wsparcia albo</p>	
--	--	---	--

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

		<p>w indywidualnym wezwaniu do złożenia wniosku o udzielenie wsparcia.”,</p> <p>d) po ust. 8 dodaje się ust. 8a w brzmieniu:</p> <p>„8a. Do wsparcia ze środków Funduszu stosuje się odpowiednio przepisy art. 206 ust. 1, ust. 2 pkt 1–4 i 5–8, ust. 3 i 5 oraz art. 207 ust. 1–8, ust. 9 pkt 1 i ust. 10, 11, 12 i 12a ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych, przy czym:</p> <p>1) przez instytucję zarządzającą, o której mowa w tych przepisach, rozumie się dysponenta Funduszu, a przez instytucję pośredniczącą, o której mowa w tych przepisach, rozumie się instytucję mu podległą lub przez niego nadzorowaną,</p> <p>2) od decyzji, o której mowa w art. 207 ust. 9 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych, wydanej w stosunku do beneficjenta Funduszu przez:</p> <ul style="list-style-type: none"> – dysponenta Funduszu – przysługuje stronie wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy, – instytucję podległą dysponentowi Funduszu lub przez niego nadzorowaną – przysługuje odwołanie do dysponenta Funduszu.”, <p>f) uchyla się ust. 9;</p> 	
200.	Art. 36 pkt 13-16 lit. b, art. 36 pkt 16 lit. d- 23	<p>13) w art. 18:</p> <p>a) uchyla się ust. 1;</p> <p>b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„3. Po przedstawieniu przez operatora sieci informacji w sprawie warunków zapewnienia dostępu do infrastruktury technicznej, Prezes UKE może, w drodze decyzji, określić obiektywne, przejrzyste,</p>	<p>Art. 36 pkt 13 lit. b i d, pkt 15, pkt 17, pkt 19-21</p> <p>Ww. zmiany w ustawie z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych polegają na zastąpieniu dotychczasowych odwołań do Prawa</p>

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

		<p>proporcjonalne i niedyskryminacyjne warunki, na jakich powinien być zapewniany dostęp do infrastruktury technicznej. Przepis art. 22 ust. 1–4 stosuje się odpowiednio.”,</p> <p>c) dodaje się ustęp 11 w brzmieniu:</p> <p>„11. Prezes UKE przed przyjęciem rozstrzygnięcia w sprawie, o której mowa w ust. 3, przeprowadza postępowanie konsultacyjne. Stosuje się dział I, rozdział 4, oddział I ustawy z dnia ... – Prawo komunikacji elektronicznej.”;</p> <p>14) w art. 19:</p> <p>a) uchyla się ust. 2,</p> <p>b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„3. Wniosek o dostęp do infrastruktury technicznej określa elementy szybkiej sieci telekomunikacyjnej wraz z infrastrukturą telekomunikacyjną, planowane do realizacji, wraz ze wstępnym harmonogramem ich realizacji.”,</p> <p>c) w ust. 4:</p> <p>– pkt 1 i 2 otrzymują brzmienie:</p> <p>„1) umieszczenie elementów szybkiej sieci telekomunikacyjnej lub infrastruktury telekomunikacyjnej w infrastrukturze technicznej objętej wnioskiem nie jest możliwe ze względów technicznych;</p> <p>2) nie ma dostępnej przestrzeni do umieszczenia elementów szybkiej sieci telekomunikacyjnej lub infrastruktury telekomunikacyjnej, z uwzględnieniem przyszłego zapotrzebowania operatora sieci na miejsce w infrastrukturze technicznej objętej wnioskiem, co wynika z przedstawionego przez operatora sieci</p>	<p>telekomunikacyjnego odwołaniem do Prawa komunikacji elektronicznej. usunięciu odwołań do przepisów uchylonych lub na dostosowaniu siatki pojęciowej uwzględniając definicje zawarte w Pke.</p> <p>Art. 36 pkt 13 lit. a</p> <p>Uchyla się art. 18 ust. 1 w związku z tym, że regulacja, która ma zastosowanie w przypadku do którego odnosi się ten przepis, została zawarta w art. 148 Pke. Zmiana w tym zakresie dotyczy formy – umowa o dostępie, w tym umowa o dostępie do infrastruktury technicznej, zawierana jest pod rygorem nieważności w formie dokumentowej, a nie na piśmie, jak było to uregulowane dotychczas w uchylanym art. 18 ust. 1 Megaustawy.</p> <p>Art. 36 pkt 14</p> <p>Konieczne jest uchylene art. 19 ust. 2, ze względu, że powieliła ona regulację art. 149 ust. 2 Pke.</p> <p>Art. 36 pkt 15</p> <p>Projektuje się uchylene art. 20 i art. 21, ponieważ w przypadku określonym w tym przepisie zastosowanie mieć będzie art. 162 ust. 4-5 Pke. Natomiast kompetencja przewidziana w art. 21 ust. 3 jest skonsumowana przez inne przepisy, w tym uprawnienia Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej jako organu prowadzącego postępowanie administracyjne, wynikające z ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (tj. Dz. U. z 2020 r. poz. 256 ze</p>
--	--	---	--

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

		<p>harmonogramu planowanej do realizacji inwestycji obejmującej pozostałe miejsca w infrastrukturze technicznej;”,</p> <p>– pkt 5 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„5) zapewnia przedsiębiorcy telekomunikacyjnemu inny, niż określony we wniosku, skuteczny dostęp do sieci i powiązanych zasobów, w szczególności do włókna światłowodowego, który:</p> <p>a) spełnia potrzeby przedsiębiorcy telekomunikacyjnego w zakresie zapewnienia szybkich sieci telekomunikacyjnych oraz infrastruktury telekomunikacyjnej,</p> <p>b) jest oferowany na warunkach niezakłócających uczciwej konkurencji.”;</p> <p>d) w ust. 5 zwrot „na piśmie” wykreśla się,</p> <p>15) uchyla się art. 20-21;</p> <p>16) w art. 22:</p> <p>a) ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:</p> <p>„Art. 22. 1. Do zapewnienia dostępu do infrastruktury technicznej przez operatora sieci stosuje się przepisy działu III rozdziału 3 ustawy z dnia ... 2021 r. – Prawo komunikacji elektronicznej, z zastrzeżeniem ustępów kolejnych.</p> <p>2. Prezes UKE, wydając decyzję rozstrzygającą spór dotyczący dostępu do infrastruktury technicznej przedsiębiorcy telekomunikacyjnego, bierze pod uwagę, aby opłaty z tytułu dostępu umożliwiały zwrot poniesionych przez przedsiębiorcę telekomunikacyjnego kosztów, oraz uwzględniały wpływ zapewnienia dostępu na plan biznesowy tego przedsiębiorcy telekomunikacyjnego, w szczególności na realizowane przez niego inwestycje dotyczące</p>	<p>zm.), zwanej dalej “Kpa”. Z powyższych względów, proponuje się uchylene ust. 3 jako zbędnego.</p> <p>Art. 36 pkt 16 lit. a</p> <p>Proponowane nowe brzmienie art. 22 w ustępie pierwszym zawiera odwołanie do przepisów związanych z koordynacją dostępu, zawartych w dziale III rozdziału 3 Pke, zastrzegając zmiany wynikające z kolejnych ustępów. W związku z wprowadzeniem na podstawie art. 162 ust. 1 Pke terminu 60 dni na rozpatrzenie wniosku o rozstrzygnięcie sporu, w tym sporu o dostępu do infrastruktury technicznej, przez Prezesa UKE, należy zmienić brzmienie art. 22 ust. 1, który stanowił przepis o charakterze <i>lex specialis</i>. Termin 60 dni na wydanie decyzji w sprawie dostępu do infrastruktury technicznej nie ulega więc zmianie w stosunku do obecnego stanu prawnego.</p> <p>Zgodnie z projektowanym art. 22 ust. 2 ustawy, Prezes UKE, wydając decyzję rozstrzygającą spór dotyczący dostępu do infrastruktury technicznej przedsiębiorcy telekomunikacyjnego, bierze pod uwagę, aby opłaty z tytułu dostępu umożliwiały zwrot poniesionych przez przedsiębiorcę telekomunikacyjnego kosztów, oraz uwzględniały wpływ zapewnienia dostępu na plan biznesowy tego przedsiębiorcy telekomunikacyjnego, w szczególności na realizowane przez niego inwestycje dotyczące szybkich sieci telekomunikacyjnych oraz infrastruktury telekomunikacyjnej. Zmiana w stosunku do obecnego brzmienia art. 22 ust. 2 polega przede wszystkim na usunięciu odwołania do celów</p>
--	--	--	---

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

		<p>szybkich sieci telekomunikacyjnych oraz powiązanych zasobów.”,</p> <p>b) ust. 4 otrzymuje brzmienie: „4. Operator sieci, w terminie 14 dni od dnia otrzymania zawiadomienia o wszczęciu postępowania w sprawie wydania decyzji rozstrzygającej spór dotyczący dostępu do infrastruktury technicznej, przedstawia Prezesowi UKE uzasadnienie wysokości opłat z tytułu dostępu do infrastruktury technicznej, w którym uwzględnia kryteria, o których mowa w ust. 2 lub 3.”,</p> <p>c) uchyla się ust. 5, d) uchyla się ust. 8; e) ust. 9 otrzymuje brzmienie: „9. Prezes UKE może, w drodze decyzji, zmienić umowę o dostępie do infrastruktury technicznej lub decyzję, o której mowa w art. 183 ust. 1 ustawy z dnia ... 2021 r. – Prawo komunikacji elektronicznej, dotyczącą infrastruktury technicznej, również w przypadkach uzasadnionych potrzebą zapewnienia ochrony interesów odbiorców usług świadczonych przez podmioty wykonujące zadania z zakresu użyteczności publicznej.”,</p> <p>17) uchyla się art. 23; 18) art. 24 otrzymuje brzmienie: „Art. 24. Do umowy o dostępie do infrastruktury technicznej stosuje się art. 176 ustawy z dnia ... 2021 r. – Prawo komunikacji elektronicznej, z zastrzeżeniem, że umowa jest przekazywana przez operatora sieci zobowiązanego do zapewnienia dostępu.”;</p> <p>19) uchyla się art. 24a; 20) w art. 25a:</p>	<p>określonych w art. 8 dyrektywy 2002/21/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie wspólnych ram regulacyjnych sieci i usług łączności elektronicznej (dyrektywa ramowa).</p> <p>Art. 36 pkt 16 lit. c</p> <p>Proponuje się uchylenie 22 ust. 5 Megaustawy w związku z projektowanym art. 162 ust. 1 pkt 2 Pke, przewidującym możliwość wydania przez Prezesa UKE decyzji rozstrzygającej spór zmieniającej w całości lub w części umowę o dostępie. Natomiast zgodnie z ogólną regułą wyrażoną w art. 166 Pke, zawarcie umowy o dostępie w przedmiocie określonym wcześniej decyzją, skutkuje wygaśnięciem z mocy prawa decyzji w zakresie objętym umową.</p> <p>Nie ulega również wątpliwości, że w postępowaniu związanym ze zmianą decyzji należy stosować również przepisy art. 22 Megaustawy, w związku z powyższym zasadne wydaje się również uchylenie art. 22 ust. 10 w obecnym brzmieniu.</p> <p>Art. 36 pkt 17</p> <p>Zgodnie z dotychczasowym brzmieniem art. 23 Megaustawy: „Do decyzji w sprawie dostępu do infrastruktury technicznej stosuje się odpowiednio przepisy działu I rozdziału 3 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. - Prawo telekomunikacyjne”, a więc przepisy ustanawiające postępowanie konsultacyjne. Postępowanie konsultacyjne będzie miało zastosowanie, ale na podstawie art. 30 pkt 4 Pke, który przesądza, że Prezes UKE przeprowadza je</p>
--	--	--	---

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

		<p>a) w ust. 1 po wyrazach „szybką sieć telekomunikacyjną” dodaje się wyrazy „wraz z infrastrukturą telekomunikacyjną.”,</p> <p>b) w ust. 3 po wyrazach „szybką sieć telekomunikacyjną” dodaje się wyrazy „wraz z infrastrukturą telekomunikacyjną.”,</p> <p>c) w ust. 7 w zdaniu pierwszym po wyrazach „szybkich sieci telekomunikacyjnych” dodaje się wyrazy „wraz z infrastrukturą telekomunikacyjną”,</p> <p>d) w ust. 8 po wyrazach „szybkiej sieci telekomunikacyjnej” dodaje się wyrazy „wraz z infrastrukturą telekomunikacyjną”;</p> <p>21) w art. 25b w ust. 2 po wyrazach „szybkiej sieci telekomunikacyjnej” dodaje się wyrazy „wraz z infrastrukturą telekomunikacyjną”;</p> <p>22) art. 27 otrzymuje brzmienie: „Art. 27. 1. Podmiot, który:</p> <p>1) wykorzystał środki publiczne w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych do:</p> <p>a) budowy, przebudowy lub remontu sieci telekomunikacyjnej lub infrastruktury telekomunikacyjnej, lub</p> <p>b) nabycia praw do sieci telekomunikacyjnej lub infrastruktury telekomunikacyjnej,</p> <p>2) nabył prawa do sieci telekomunikacyjnej lub infrastruktury telekomunikacyjnej, o których mowa w pkt 1 lit. a</p> <p>– zapewnia dostęp telekomunikacyjny do takich sieci lub infrastruktury przedsiębiorcom telekomunikacyjnym.</p>	<p>przed podjęciem rozstrzygnięcia w sprawie spornej o dostęp na podstawie art. 183 ust. 1 Pke. Z powyższych względów art. 23 należy uchylić jako potencjalnie „zdublowaną” regulację.</p> <p>Art. 36 pkt 18</p> <p>W związku z proponowanym wprowadzeniem w art. 155 Pke ogólnej zasady w zakresie obowiązku przekazywania umowy o dostępie, w tym umowy o dostępie do infrastruktury technicznej, oraz kwestii związanej z jawnością umów o dostępie, zmiana w art. 24 Megaustawy polega na odesłaniu do stosowania ww. przepisu.</p> <p>Art. 36 pkt 22</p> <p>Nowelizacja art. 27 Megaustawy w zasadniczym zakresie nie zawiera zmian o charakterze merytorycznym i polega na dostosowaniu jego brzmienia do nowej struktury przepisów o dostępie do infrastruktury technicznej, w związku z czym – dla czytelności - proponuje się nadać nowe brzmienie art. 27 w całości. Merytoryczną zmianą w art. 27 Megaustawy jest odejście od „względności” obowiązku zapewniania dostępu do sieci telekomunikacyjnych, których budowa lub nabycie było finansowane ze środków publicznych. Zgodnie z dotychczasowym art. 27 ust. 1, o istnieniu tego obowiązku <i>de facto</i> rozstrzygały akty (przepisy prawa, decyzje, umowy, itp.), na podstawie których udzielono finansowania publicznego na budowę lub zakup sieci telekomunikacyjnych. Wg projektowanego brzmienia art. 27 ust. 1, obowiązek udzielenia dostępu do sieci telekomunikacyjnych,</p>
--	--	---	--

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

		<p>2. Obowiązek, o którym mowa w ust. 1, dotyczy całości sieci telekomunikacyjnej lub infrastruktury telekomunikacyjnej, która została zbudowana, przebudowana, wyremontowana lub w stosunku do której nabyto prawa z wykorzystaniem środków publicznych, także w zakresie, w jakim finansowanie części tej sieci lub infrastruktury nastąpiło ze środków prywatnych.</p> <p>3. Dostęp, o którym mowa w ust. 1, jest odpłatny, chyba że strony umowy postanowią inaczej.</p> <p>4. Do zapewnienia dostępu, o którym mowa w ust. 1, stosuje się przepisy działu III rozdziału 3 ustawy z dnia ... 2022 r. – Prawo komunikacji elektronicznej oraz art. 18 ust. 2–3, 6–8 i 11, art. 19 ust. 1 i 2a oraz art. 24 ustawy, z tym że:</p> <p>1) Prezes UKE wydaje decyzję rozstrzygającą spór dotyczący dostępu biorąc pod uwagę w szczególności zasady zapewnienia dostępu określone w decyzjach, umowach lub innych aktach, na podstawie których nastąpiło finansowanie ze środków publicznych budowy, przebudowy lub remontu sieci telekomunikacyjnej lub powiązanych zasobów, lub nabycia praw do nich a także kierując się koniecznością zapewnienia niedyskryminacyjnych i proporcjonalnych warunków dostępu oraz rozwoju konkurencji;</p> <p>2) Prezes UKE może z urzędu zmienić umowę o dostępie albo decyzję rozstrzygającą spór dotyczący dostępu wyłącznie w przypadkach uzasadnionych potrzebą zapewnienia ochrony interesów użytkowników końcowych, zmianą zapotrzebowania na usługi, zmianą sytuacji</p>	<p>„finansowanych” ze środków publicznych, będzie następował z mocy samej Megaustawy. Akty, na podstawie których udzielone zostało wsparcie publiczne, w zakresie, w jakim określają warunki zapewniania dostępu do wspieranej infrastruktury telekomunikacyjnej, będą nadal brane pod uwagę przez Prezesa UKE w postępowaniach rozstrzygających spory o dostęp do tej infrastruktury co więcej, obowiązek dostępu hurtowego dotyczyć będzie także tych elementów (odcinków) sieci zrealizowanej w ramach projektu, które nie były dofinansowane w tym projekcie i zostały sfinansowane w całości ze środków własnych beneficjenta.</p> <p>Jednocześnie projekt zawiera przepis przejściowy, zgodnie z którym ustawowy (tj. z mocy prawa) obowiązek udzielania dostępu do infrastruktury wspieranej ze środków publicznych nie będzie dotyczyć infrastruktury, co do której wsparcie publiczne zostało udzielone przed wejściem w życie znowelizowanego art. 27 ust. 1.</p>
--	--	--	---

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

		rynkowej lub potrzebą wykonania obowiązku zapewnienia dostępu, o którym mowa w ust. 1. 5. Przepisy ust. 3 i 4 stosuje się do zmiany umowy o dostępie, o którym mowa w ust. 1.”;	
201.	Art. 36 pkt 23	<p>23) w art. 29:</p> <p>a) w ust. 1:</p> <p>- pkt 1 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„1) informacje o usługach transmisji danych zapewniających szerokopasmowy dostęp do Internetu oraz świadczonych z nimi w pakiecie, w oparciu o infrastrukturę telekomunikacyjną i publiczne sieci telekomunikacyjne zapewniające szerokopasmowy dostęp do Internetu, usługach komunikacji głosowej i usługach rozprowadzania programów radiowych i telewizyjnych;”</p> <p>– w pkt 2 wyrazy „budynkami umożliwiającymi kolokację” zastępuje się wyrazami „obiektami budowlanymi umożliwiającymi kolokację”</p> <p>b) w ust. 2:</p> <p>– uchyla się pkt 1,</p> <p>– pkt 1a otrzymuje brzmienie:</p> <p>„1a) jednostki samorządu terytorialnego;”</p> <p>– część wspólna otrzymuje brzmienie:</p> <p>„– przekazują aktualne, zgodne ze stanem faktycznym, kompletne oraz adekwatne do potrzeb wykonania obowiązku, o którym mowa w ust. 1, informacje o posiadanej infrastrukturze telekomunikacyjnej, publicznych sieciach telekomunikacyjnych, budynkach umożliwiających kolokację, świadczonych usługach transmisji danych zapewniających szerokopasmowy dostęp do Internetu.”</p> <p>c) ust. 2a i 2b otrzymują brzmienie:</p> <p>„2a. Informacje o:</p>	Zmiany polegają na uporządkowaniu zasad prowadzenia inwentaryzacji infrastruktury i usług telekomunikacyjnych w związku z jej uzupełnieniem o planowane inwestycje w sieci szerokopasmowe oraz w związku z udostępnieniem od 2022 r. nowego systemu teleinformatycznego obsługującego Punkt informacyjny do spraw telekomunikacji, za pomocą którego prowadzona będzie inwentaryzacja.

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

	<p>1) posiadanej infrastrukturze telekomunikacyjnej, publicznych sieciach telekomunikacyjnych, przebiegu światłowodowych linii kablowych zapewniających lub umożliwiających zapewnienie szerokopasmowego dostępu do Internetu oraz posiadane w postaci elektronicznej informacje o przebiegu innych niż światłowodowe linii kablowych zapewniających lub umożliwiających zapewnienie szerokopasmowego dostępu do Internetu - przekazuje się w terminie:</p> <p>a) do dnia 15 września – za okres od dnia 1 stycznia do dnia 30 czerwca,</p> <p>b) do dnia 28 lutego – za okres od dnia 1 lipca do dnia 31 grudnia poprzedniego roku;</p> <p>2) obiektach budowlanych umożliwiających kolokację, świadczonych usługach transmisji danych zapewniających szerokopasmowy dostęp do Internetu, usługach komunikacji głosowej i usługach rozprowadzania programów radiowych i telewizyjnych świadczonych w pakiecie z usługami transmisji danych zapewniających szerokopasmowy dostęp do Internetu – przekazuje się corocznie w terminie do dnia 28 lutego według stanu na dzień 31 grudnia poprzedniego roku.</p> <p>2b. Podmioty, o których mowa w ust. 2, które nie posiadają infrastruktury telekomunikacyjnej, publicznych sieci telekomunikacyjnych, obiektów budowlanych umożliwiających kolokację i nie świadczą usług transmisji danych zapewniających szerokopasmowy dostęp do Internetu ani nie świadczą w pakiecie z nimi usług komunikacji głosowej i usług rozprowadzania programów radiowych i telewizyjnych przekazują Prezesowi UKE corocznie w terminie do dnia</p>	
--	--	--

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

		<p>28 lutego według stanu na dzień 31 grudnia poprzedniego roku oświadczenie, że nie posiadają infrastruktury telekomunikacyjnej, publicznych sieci telekomunikacyjnych, obiektów budowlanych umożliwiających kolokację i nie świadczą usług transmisji danych zapewniających szerokopasmowy dostęp do Internetu ani nie świadczą w pakiecie z nimi usług komunikacji głosowej i usług rozprowadzania programów radiowych i telewizyjnych.”,</p> <p>d) po ust. 2b dodaje się ust. 2c w brzmieniu: „2c. Informacje, o których mowa w ust. 2 lub oświadczenie, o którym mowa w ust. 2b, przekazuje się za pomocą strony internetowej systemu teleinformatycznego, o którym mowa w art. 29b ust. 2.”,</p> <p>e) ust. 3 otrzymuje brzmienie: „3. Do informacji, o których mowa w ust. 2, stosuje się odpowiednio przepis art. 22 ustawy z dnia ... 2021 r. - Prawo komunikacji elektronicznej.”,</p> <p>f) w ust. 6 po wyrazach „danych z niej pochodzących,” dodaje się wyrazy „za pomocą strony internetowej, o której mowa w art. 29a ust. 2.”,</p> <p>g) ust. 6a otrzymuje brzmienie: „6a. Informacje, o których mowa w ust. 2 Prezes UKE może wykorzystywać w zakresie niezbędnym do wykonywania jego uprawnień i obowiązków określonych w art. 414 ust. 1 ustawy z dnia ... 2022 r. – Prawo komunikacji elektronicznej.”,</p> <p>h) w ust. 7: – pkt 1 i 2 otrzymują brzmienie:</p>	
--	--	--	--

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

	<p>„1) rodzaj infrastruktury oraz informacje o świadczonych usługach transmisji danych zapewniających szerokopasmowy dostęp do Internetu, informacje o świadczonych w pakiecie z tymi usługami usługach komunikacji głosowej i usługach rozprowadzania programów radiowych i telewizyjnych podlegających inwentaryzacji i skalę map, na których dokonuje się inwentaryzacji, o której mowa w ust. 1,</p> <p>2) szczegółową postać elektroniczną oraz elektroniczny format przekazywania danych,”</p> <p>– część wspólna otrzymuje brzmienie:</p> <p>„– kierując się potrzebą zapewnienia szczegółowego, rzetelnego i wiarygodnego zbioru informacji o jakości istniejącej infrastruktury telekomunikacyjnej, publicznych sieci telekomunikacyjnych zapewniających lub umożliwiających zapewnienie szerokopasmowego dostępu do Internetu oraz świadczonych usług transmisji danych zapewniających szerokopasmowy dostęp do Internetu oraz usług komunikacji głosowej i usług rozprowadzania programów radiowych i telewizyjnych świadczonych w pakiecie z usługami transmisji danych zapewniających szerokopasmowy dostęp do Internetu, a także potrzebą usprawnienia i ujednolicenia procesu przekazywania danych.”;</p> <p>24) w art. 29b ust. 6 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„6. Do informacji, o których mowa w ust. 1 pkt 4, w zakresie infrastruktury technicznej przedsiębiorców telekomunikacyjnych stosuje się odpowiednio przepis art. 22 ustawy z dnia ... 2021 r. – Prawo komunikacji elektronicznej.”;</p> <p>25) w art. 29c w ust. 1:</p>	
--	---	--

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

	<p>a) zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie: „Operator sieci przekazuje Prezesowi UKE w systemie teleinformatycznym, o którym mowa w art. 29b ust. 2, posiadane w postaci elektronicznej informacje, o których mowa w art. 29b ust. 1 pkt 3 lub 4, z wyjątkiem informacji objętych wykazem, o którym mowa w art. 29d ust. 6a, w celu ich udostępniania przez punkt informacyjny do spraw telekomunikacji.”,</p> <p>b) w zdaniu drugim wyrazy „do dnia 31 marca” zastępuje się wyrazami „do dnia 28 lutego”;</p> <p>26) w art. 29d:</p> <p>a) ust. 4 otrzymuje brzmienie: „4. Właściwy zarządca drogi przekazuje Prezesowi UKE w systemie teleinformatycznym, o którym mowa w art. 29b ust. 2, posiadane w postaci elektronicznej informacje o kanałach technologicznych zlokalizowanych w pasie drogowym na obszarze jego właściwości, w zakresie, o którym mowa w art. 29b ust. 1 pkt 3 lub 4.”,</p> <p>b) w ust. 5:</p> <ul style="list-style-type: none">– uchyla się pkt 2,– pkt 3 otrzymuje brzmienie: <p>„3) art. 29b ust. 1 pkt 4, w zakresie kanałów technologicznych – najpóźniej na 2 miesiące przed dniem złożenia wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej, o pozwoleniu na budowę albo dniem zgłoszenia przebudowy drogi publicznej.”,</p> <p>c) po ust. 6 dodaje się ust. 6a w brzmieniu: „6a. Na wniosek Prezesa UKE dyrektor Rządowego Centrum Bezpieczeństwa udostępnia Prezesowi UKE, w terminie 14 dni od dnia otrzymania wniosku, wykazy infrastruktury krytycznej, o których mowa w art. 5 ust. 2 pkt</p>	
--	---	--

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

		<p>3 lit. k ustawy z dnia 26 kwietnia 2007 r. o zarządzaniu kryzysowym, znajdującej się na terenie województw i objęte wojewódzkimi planami zarządzania kryzysowego.”;</p> <p>27) w art. 29e pkt 2 otrzymuje brzmienie: „2) szczegółową postać elektroniczną oraz elektroniczny format przekazywania informacji, o których mowa w art. 29b ust. 1 pkt 3,4 i 6,”;</p> <p>28) w art. 29f pkt 1 otrzymuje brzmienie: „1) sposób prezentowania informacji gromadzonych w bazie danych, o której mowa w art. 29b ust. 2,”;</p> <p>29) w art. 29h w ust. 1 pkt 4 i 5 otrzymują brzmienie: „4) wynikających z pozwoleń, o których mowa w art. 138 ust. 1 ustawy z dnia ... 2021 r. – Prawo komunikacji elektronicznej;</p> <p>5) pochodzących z rejestru urządzeń, o którym mowa w art. 147 ust. 1 ustawy, o której mowa w pkt 4;”.</p>	
202.	Art. 36 pkt 30-32	<p>30) po art. 29r dodaje się art. 29s w brzmieniu:</p> <p>„Art. 29s. 1. Minister właściwy do spraw informatyzacji, na podstawie informacji gromadzonych w SIDUSIS, może określić obszary geograficzne, na których nie jest możliwe świadczenie i w ciągu 3 lat nie jest planowane zapewnienie możliwości świadczenia za pomocą publicznych sieci telekomunikacyjnych usług transmisji danych zapewniających szerokopasmowy dostęp do Internetu o przepustowości co najmniej 100 Mb/s.</p> <p>2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, minister właściwy do spraw informatyzacji publikuje w SIDUSIS informacje o określonych przez niego obszarach geograficznych wraz z otwartym zaproszeniem do zgłaszania zamiaru objęcia danego obszaru publiczną siecią telekomunikacyjną zapewniającą lub umożliwiającą</p>	<p>Art. 36 pkt 30</p> <p>Przepis dotyczy informacji gromadzonych w SIDUSIS oraz działania ministra właściwego do spraw informatyzacji w tym zakresie.</p> <p>Art. 36 pkt 31 lit. a</p> <p>Dotychczasowa regulacja art. 30 Megaustawy, ze względu na posługiwanie się pojęciami: „instalacji telekomunikacyjnej” budynku oraz „punktu styku” zdefiniowanego poprzez odwołanie do pojęcia instalacji telekomunikacyjnej budynku, łączy 3 różne mechanizmy przewidziane w prawie europejskim:</p> <p>dostęp do wewnątrzbudynkowej infrastruktury technicznej (art. 9 ust. 2-3 Dyrektywy kosztowej),</p>

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

	<p>świadczenie usług transmisji danych zapewniających szerokopasmowy dostęp do Internetu o przepustowości co najmniej 100 Mb/s, zawierającym pouczenie o zakresie informacji wymaganych w zgłoszeniu oraz informację o sposobie i terminie wnoszenia zgłoszeń.</p> <p>3. Minister właściwy do spraw informatyzacji publikuje w SIDUSIS zgłoszenia otrzymane w terminie określonym w zaproszeniu, z wyjątkiem informacji objętych zastrzeżeniem ze względu na tajemnicę przedsiębiorstwa.”,</p> <p>31) w art. 30:</p> <p>a) ust. 1 i 1a otrzymują brzmienie:</p> <p>„1. Właściciel, użytkownik wieczysty lub zarządca nieruchomości jest obowiązany zapewnić przedsiębiorcy telekomunikacyjnemu dostęp telekomunikacyjny do nieruchomości, w tym do budynku, polegający na umożliwieniu:</p> <p>1) doprowadzenia szybkiej sieci telekomunikacyjnej wraz z powiązаныmi zasobami aż do miejsca dostępu,</p> <p>2) doprowadzenia szybkiej sieci telekomunikacyjnej wraz z powiązаныmi zasobami dalej niż do miejsca dostępu, jeżeli elementy tej sieci wraz z powiązаныmi zasobami zostaną umieszczone w istniejącej wewnątrzbudynkowej infrastrukturze technicznej, a jeśli brak jest takiej infrastruktury albo jest ona niedostępna, to wówczas gdy:</p> <p>a) użytkownik końcowy, który nie posiada przyłączenia do szybkiej sieci odpowiadającej jego potrzebom, wyraził zgodę, lub</p> <p>b) przedsiębiorca telekomunikacyjny wykona wewnątrzbudynkową infrastrukturę techniczną</p>	<p>dostęp do budynku w celu doprowadzenia swojej sieci w lokalu abonenta, jeśli brak jest dostępnej wewnątrzbudynkowej infrastruktury technicznej (art. 9 ust. 5 Dyrektywy kosztowej),</p> <p>dostęp do okablowania wewnątrz budynków lub okablowania na odcinku do pierwszego punktu koncentracji lub dystrybucji (art. 12 ust. 3 dyrektywy ramowej – obecnie art. 61 ust. 2 EKŁE).</p> <p>Korzystanie ze „zbiorczego” pojęcia instalacji telekomunikacyjnej budynku, które obejmuje zarówno okablowanie w budynku, jak i wewnątrzbudynkową infrastrukturę techniczną powoduje liczne problemy.</p> <p>Przede wszystkim prawo wykonania nowej instalacji telekomunikacyjnej budynku zostało uzależnione od dostępności istniejącej instalacji telekomunikacyjnej budynku, podczas gdy z art. 9 ust. 5 Dyrektywy kosztowej wynika, że co najwyżej sposób doprowadzenia łączy do abonenta powinien być uzależniony od dostępności wewnątrzbudynkowej infrastruktury technicznej (kanalizacji telekomunikacyjnej budynku), a nie od dostępności okablowania. Inny problem to jednoznaczne przesądzenie, czy „szczątkowa” instalacja telekomunikacyjna budynku (np. kabel łatwego dostępu bez zakończeń w lokalach) to już instalacja telekomunikacyjna budynku, czy jednak nie.</p> <p>Z tych względów, aby uporządkować uprawnienia przedsiębiorców telekomunikacyjnych zasadnym jest uporządkowanie siatki pojęciowej i ustalenie prawidłowych zależności pomiędzy różnymi stanami</p>
--	--	--

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

	<p>przystosowaną do umieszczenia w niej lub na niej dodatkowych elementów sieci telekomunikacyjnej oraz powiązanych zasobów także przez innych przedsiębiorców telekomunikacyjnych,</p> <p>3) korzystania z miejsca dostępu,</p> <p>4) utrzymywania, eksploatacji, przebudowy lub remontu elementów szybkiej sieci telekomunikacyjnej oraz powiązanych zasobów, które stanowią własność tego przedsiębiorcy telekomunikacyjnego lub z których korzysta na podstawie innego tytułu prawnego,</p> <p>5) umożliwieniu wejścia na teren nieruchomości, w tym do budynku, w zakresie niezbędnym do korzystania z dostępu, o którym mowa w pkt 1–4 i ust. 3 – w zakresie w jakim ma to służyć zapewnieniu telekomunikacji wyłącznie w budynku na tej nieruchomości.</p> <p>1a. Właściciel, użytkownik wieczysty lub zarządca nieruchomości jest obowiązany zapewnić przedsiębiorcy telekomunikacyjnemu dostęp, o którym mowa w ust. 1, także wtedy, gdy ma to służyć zapewnieniu telekomunikacji w budynku na sąsiedniej nieruchomości, której właścicielem, użytkownikiem wieczystym lub zarządcą jest ten sam podmiot.</p> <p>b) po ust. 1a dodaje się ust. 1aa w brzmieniu: „1aa. Wewnątrzbudynkową infrastrukturę techniczną uważa się za niedostępną w szczególności, gdy:</p> <p>1) jej właściciel nie podjął negocjacji z przedsiębiorcą telekomunikacyjnym w sprawie dostępu do tej infrastruktury;</p> <p>2) jej właściciel odmówił przedsiębiorcy telekomunikacyjnemu dostępu do tej infrastruktury;</p>	<p>faktycznymi a uprawnieniami przedsiębiorców. Zasadnym jest przede wszystkim usunięcie z siatki pojęciowej (wykorzystywanej na potrzeby Pke i Megaustawy) pojęcia instalacji telekomunikacyjnej budynku w zakresie dotychczasowego art. 30 ust. 1-5d i korzystanie z pojęć:</p> <p>wewnątrzbudynkowa infrastruktura techniczna (jak w Dyrektywie kosztowej) – podzbiór infrastruktury technicznej, która jest podzbiorem powiązanych zasobów,</p> <p>okablowania pomiędzy zakończeniami sieci w obiekcie budowlanym, a najbliższym punktem dystrybucji – podzbiór powiązanych zasobów.</p> <p>Usunięcie instalacji telekomunikacyjnej budynku wymaga jednak ponownego określenia definicji punktu dostępu z art. 2 pkt 11 Dyrektywy kosztowej („punkt styku” z Megaustawy, zmienia się na „miejsce dostępu”). Definicja ta ma następujące funkcje:</p> <p>określa do jakiego miejsca przedsiębiorca telekomunikacyjny może bezwarunkowo doprowadzić swoją sieć (art. 9 ust. 1 Dyrektywy kosztowej),</p> <p>określa granicę, od której infrastruktura techniczna jest wewnątrzbudynkową infrastrukturą techniczną (której udostępnianie jest obowiązkiem nie tylko operatora sieci, ale każdego jej posiadacza – art. 9 ust. 2 Dyrektywy kosztowej).</p> <p>określa granicę, od której wykonanie przez przedsiębiorcę telekomunikacyjnego okablowania w</p>
--	---	--

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

	<p>3) oferowane warunki dostępu do tej infrastruktury są dyskryminujące lub ze względu na oferowane zawyżone opłaty za dostęp do tej infrastruktury jej wykorzystanie jest dla przedsiębiorcy telekomunikacyjnego ekonomicznie nieefektywne;</p> <p>4) jej wykorzystanie na potrzeby umieszczenia w niej lub na niej elementów szybkiej sieci telekomunikacyjnej wraz z powiązanymi zasobami zgodnie z zamierzeniem przedsiębiorcy telekomunikacyjnego jest technicznie niewykonalne.”,</p> <p>c) w ust. 1b wykreśla się zwrot „choćby w budynku istniała lub była wykonywana inna instalacja telekomunikacyjna”, a przecinek poprzedzający zastępuje się kropką,</p> <p>d) w ust. 1c wyrazy „przyłącza telekomunikacyjnego, wykonaniu instalacji telekomunikacyjnej budynku, doprowadzeniu kolejnego kabla telekomunikacyjnego do budynku lub umieszczeniu takiego kabla w istniejącej kanalizacji kablowej” zastępuje się wyrazami „szybkiej sieci telekomunikacyjnej wraz z powiązanymi zasobami do miejsca dostępu lub dalej niż do miejsca dostępu”,</p> <p>e) w ust. 1e pkt 1-3 otrzymują brzmienie:</p> <p>„1) danych kontaktowych właściciela infrastruktury telekomunikacyjnej znajdującej się na nieruchomości;</p> <p>2) podmiotach korzystających z miejsca dostępu;</p> <p>3) innych przedsiębiorcach telekomunikacyjnych korzystających z infrastruktury telekomunikacyjnej znajdującej się na nieruchomości;”,</p> <p>f) ust. 3 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„3. Właściciel wewnętrznej infrastruktury technicznej jest obowiązany zapewnić przedsiębiorcy</p>	<p>nowej wewnętrznej infrastruktury technicznej (w tym/lub natynkowo) uzależnione jest m.in. od dostępności istniejącej wewnętrznej infrastruktury technicznej.</p> <p>Zgodnie z definicją punktu dostępu zawartego w Dyrektywie kosztowej, jest to: „punkt fizyczny znajdujący się wewnątrz lub na zewnątrz budynku, dostępny dla przedsiębiorstwa dostarczającego lub upoważnionego do dostarczania publicznych sieci łączności, za pomocą którego to punktu udostępniane jest połączenie z wewnętrzną infrastrukturą techniczną przystosowaną do szybkich łączy.”.</p> <p>Definicja ta spełnia wskazane wyżej funkcje tylko wtedy, gdy faktycznie istnieje wewnętrzna infrastruktura techniczna. Kiedy jej nie ma, powstaje luka i niepewność z nią związana. Dlatego zasadnym jest zdefiniowanie tego punktu w taki sposób, by odnosił się do funkcji, niż do konkretnego stanu infrastruktury.</p> <p>Dzięki definicji miejsca dostępu będzie można wskazać, że:</p> <p>przedsiębiorca może doprowadzić sieć aż do takiego miejsca w budynku (ewentualnie poza nim), w którym będą zbiegać się wszystkie jego przyszłe kable/włókna z danego budynku,</p> <p>przedsiębiorca może bezwarunkowo doprowadzić sieć aż do takiego miejsca w budynku (ewentualnie poza nim), w którym będzie mógł skorzystać z okablowania rozprowadzonego po budynku (przez innego przedsiębiorcę bądź inny podmiot).</p>
--	--	---

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

	<p>telekomunikacyjnemu dostęp do tej infrastruktury na potrzeby umieszczenia w niej lub na niej elementów szybkiej sieci telekomunikacyjnej wraz z powiązanymi zasobami, jeżeli powielenie takiej infrastruktury byłoby ekonomicznie nieefektywne lub technicznie niewykonalne. Jeżeli wewnątrzbudynkowa infrastruktura techniczna stanowi części składowe nieruchomości, do zapewnienia dostępu obowiązany jest właściciel, użytkownik wieczysty lub zarządca nieruchomości”,</p> <p>g) ust. 3a otrzymuje brzmienie: „3a. Dostęp, o którym mowa w: 1) ust. 1 jest nieodpłatny, przy czym przedsiębiorca telekomunikacyjny ponosi: a) koszty doprowadzenia, utrzymywania, eksploatacji, przebudowy lub remontu elementów szybkiej sieci telekomunikacyjnej oraz powiązanych zasobów będących własnością tego przedsiębiorcy telekomunikacyjnego lub z których korzysta na podstawie innego tytułu prawnego, w tym przywrócenia stanu poprzedniego nieruchomości, b) koszty, które wystąpiły po stronie zapewniającego dostęp, jeżeli są konieczne, zaistniały bezpośrednio na skutek zapewnienia takiego dostępu i nie są związane ze zwykłą działalnością zapewniającego dostęp, 2) ust. 3 jest: a) z zastrzeżeniem lit. b, odpłatny jeżeli wewnątrzbudynkowa infrastruktura techniczna jest własnością podmiotu, którego przeważającym przedmiotem działalności jest działalność telekomunikacyjna. Opłaty za ten dostęp powinny umożliwiać zwrot proporcjonalnej części poniesionych</p>	<p>sposób doprowadzenia łącza do abonenta (tj. cała analiza dostępności wewnątrzbudynkowej infrastruktury technicznej, ewentualny wymóg zgody abonenta) zaczyna się od tego jednego miejsca w budynku.</p> <p>Proponowane zmiany odnoszą się do definicji miejsca dostępu oraz wewnątrzbudynkowej infrastruktury technicznej wprowadzonych na gruncie niniejszej nowelizacji. Zgodnie z proponowaną treścią art. 30 ust. 1 Megaustawy, właściciel, użytkownik wieczysty lub zarządca nieruchomości jest zobowiązany zapewnić dostęp polegający na: umożliwieniu doprowadzenia szybkiej sieci telekomunikacyjnej wraz z powiązanymi zasobami, w tym infrastrukturą techniczną, aż do miejsca dostępu. W stosunku do dotychczasowego uprawnienia związanego z możliwością doprowadzenia przyłącza telekomunikacyjnego, należy podkreślić, że „miejsce dostępu”, może znajdować się w obiekcie budowlanym lub poza nim. Użyte pojęcie „powiązanych zasobów” ma swoją legalną definicję w art. 2 Pke, zgodnie z którą na powiązane zasoby składa się również okablowanie pomiędzy zakończeniami sieci w obiekcie budowlanym a najbliższym punktem dystrybucji, anteny i urządzenia powiązane z siecią telekomunikacyjną lub usługami komunikacji elektronicznej, które umożliwiają lub wspierają dostarczanie usług za pośrednictwem tych sieci lub usług, które mogą służyć do tego celu;</p>
--	---	--

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

	<p>przez ten podmiot kosztów powstania tej infrastruktury oraz ponoszonych przez ten podmiot kosztów jej utrzymania oraz uwzględniać wpływ zapewnienia dostępu na plan biznesowy tego podmiotu, w szczególności na realizowane przez niego inwestycje dotyczące szybkich sieci telekomunikacyjnych oraz powiązanych zasobów, albo</p> <p>b) nieodpłatny jeżeli wewnątrzbudynkowa infrastruktura techniczna jest własnością podmiotu, dla którego działalność telekomunikacyjna nie jest przeważającym przedmiotem działalności, przy czym przedsiębiorca telekomunikacyjny ponosi proporcjonalną część kosztów utrzymania tej infrastruktury.”,</p> <p>h) uchyla się ust. 3b,</p> <p>i) ust. 4 otrzymuje brzmienie: 4. Zawarcie umowy o dostępie, o którym mowa w ust. 1 i 3, stanowi czynność zwykłego zarządu.”,</p> <p>j) w ust. 5: – wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie: „Do dostępu, o którym mowa w ust. 1, 1a i 3, stosuje się przepisy działu III rozdziału 3 ustawy z dnia ... 2021 r. - Prawo komunikacji elektronicznej, z tym że:” – pkt 2 otrzymuje brzmienie: „2) Prezes UKE wydaje decyzję o dostępie, o którym mowa w ust. 1 pkt 5, także wówczas, jeżeli dla istniejących elementów sieci telekomunikacyjnych oraz powiązanych zasobów warunki dostępu nie są określone w umowie lub umowa taka wygasła, chyba że przedsiębiorca telekomunikacyjny wykonał je, nie mając tytułu prawnego do dysponowania nieruchomością na ten cel oraz wbrew woli lub bez wiedzy właściciela, użytkownika wieczystego lub zarządcy nieruchomości.”,</p>	<p>umożliwieniu doprowadzenia szybkiej sieci telekomunikacyjnej wraz z powiązanymi zasobami dalej niż do miejsca dostępu, pod warunkiem, że elementy tej sieci wraz z powiązanymi zasobami zostaną umieszczone w istniejącej wewnątrzbudynkowej infrastrukturze technicznej, a jeśli brak jest takiej dostępnej infrastruktury, to wówczas gdy wynika to z potrzeby użytkownika końcowego nie posiadającego przyłączenia do szybkiej sieci, który wyraził na to zgodę lub gdy przedsiębiorca telekomunikacyjny wykona wewnątrzbudynkową infrastrukturę techniczną przystosowaną do umieszczenia w niej lub na niej dodatkowych elementów sieci telekomunikacyjnej oraz powiązanych zasobów przez innych przedsiębiorców telekomunikacyjnych,</p> <p>umożliwieniu korzystania z miejsca dostępu;</p> <p>umożliwieniu utrzymywania, eksploatacji, przebudowy lub remontu elementów sieci telekomunikacyjnej oraz powiązanych zasobów będących własnością tego przedsiębiorcy telekomunikacyjnego lub z których korzysta na podstawie innego tytułu prawnego;</p> <p>umożliwieniu wejścia na teren nieruchomości, w tym do budynku, w zakresie niezbędnym do korzystania z ww. form dostępu.</p> <p>Omówiony obowiązek zapewnienia dostępu na rzecz przedsiębiorcy telekomunikacyjnego jest związany z celem, któremu ma służyć, tj. zapewnianiu telekomunikacji, wyłącznie w budynku na tej nieruchomości (art. 30 ust. 1 Megaustawy) oraz – co</p>
--	---	---

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

	<p>– w pkt 4 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 5 i 6 w brzmieniu:</p> <p>„5) Stronami postępowania w sprawie wydania decyzji o dostępie, o którym mowa w ust. 1, a w przypadku, o którym mowa w ust. 3 zdanie drugie także o dostępie, o którym mowa w ust. 3, są przedsiębiorca telekomunikacyjny oraz właściciel, użytkownik wieczysty lub zarządca nieruchomości, do którego przedsiębiorca telekomunikacyjny wystąpił z wnioskiem o zapewnienie tego dostępu. W razie zmiany zarządcy nieruchomości, ustania zarządu albo utraty przez dotychczasowego zarządcę uprawnienia do zawarcia umowy o dostęp, o którym mowa w ust. 1 lub ust. 3, na jego miejsce wstępuje nowy zarządca nieruchomości, a w przypadku jego braku - właściciel lub użytkownik wieczysty nieruchomości.”</p> <p>„6) W przypadku zmiany właściciela, użytkownika wieczystego lub zarządcy nieruchomości po wystąpieniu z wnioskiem o zawarcie umowy o dostęp, o którym mowa w ust. 1, a w przypadku, o którym mowa w ust. 3 zdanie drugie także o dostępie, o którym mowa w ust. 3, a przed złożeniem wniosku o wydanie decyzji o dostępie do Prezesa UKE przepisy pkt 5 oraz art. 30 § 4 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2021 r. poz. 735) stosuje się odpowiednio.”</p> <p>k) uchyla się ust. 5b-5c, l) ust. 5e otrzymuje brzmienie:</p> <p>„5e. Przepisy ust. 1–1f oraz 3–5d stosuje się odpowiednio do każdego, komu przysługuje skuteczne względem właściciela, użytkownika wieczystego lub zarządcy nieruchomości lub właściciela wewnątrzbudynkowej infrastruktury technicznej prawo</p>	<p>nie było przewidziane w dotychczasowej regulacji, ale jest uzasadnione – gdy ma to służyć zapewnieniu telekomunikacji w budynku na sąsiedniej nieruchomości, której właścicielem, użytkownikiem wieczystym lub zarządcą jest ten sam podmiot (art. 30 ust. 1a w brzmieniu nadanym niniejszą nowelizacją).</p> <p>Zgodnie z nowym brzmieniem art. 30 ust. 1a Megaustawy, właściciel, użytkownik wieczysty lub zarządca nieruchomości jest obowiązany zapewnić przedsiębiorcy telekomunikacyjnemu dostęp, o którym mowa w ust. 1, także wtedy, gdy ma to służyć zapewnieniu telekomunikacji w budynku na sąsiedniej nieruchomości, której właścicielem, użytkownikiem wieczystym lub zarządcą jest ten sam podmiot. Przepis odnosi się do sytuacji, co do których odmienne poglądy uczestników rynku przekładały się na istotną wątpliwość co do właściwego zastosowania przepisów art. 30 i art. 33 Megaustawy na kanwie poszczególnych stanów faktycznych. Ustęp 1a przesądza o konieczności wystąpienia tzw. podwójnej tożsamości podmiotowej – zarówno po ustronieniu uprawnionego (ubiegającego lub korzystającego) do dostępu, o którym mowa w art. 30 ust. 1, jak również zobowiązanego do zapewnienia dostępu.</p> <p>Nowy art. 30 ust. 1aa reguluje tę samą materię co dotychczasowy art. 30 ust. 1a Megaustawy. Poza oznaczeniem ustępu i zmianą części przepisu, zmiany dotyczą:</p> <p>uspójnieniu redakcji przepisów w zakresie pkt 1-2;</p>
--	---	--

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

	<p>korzystania z miejsca dostępu lub wewnątrzbudynkowej infrastruktury technicznej.”,</p> <p>m) uchyla się ust. 5f,</p> <p>n) dodaje się ust. 5g w brzmieniu:</p> <p>„5g. Właściciel lub użytkownik wieczysty nieruchomości nie może żądać ustanowienia za wynagrodzeniem służebności przesyłu na rzecz przedsiębiorcy telekomunikacyjnego, jeżeli zachodzą przesłanki zapewnienia temu przedsiębiorcy telekomunikacyjnemu dostępu, o którym mowa w ust. 1 i 1a.”;</p> <p>32) uchyla się art. 31 i 32;</p> <p>33) w art. 33 ust. 1–3 otrzymują brzmienie:</p> <p>„1. W przypadkach innych niż określone w art. 30 ust. 1 i 1a właściciel, użytkownik wieczysty nieruchomości lub zarządca nieruchomości jest obowiązany zapewnić operatorom, użytkownikom rządowym, o których mowa w art. 2 pkt 88 lit. a, b, d, e oraz h ustawy z dnia ... 2021 r. – Prawo komunikacji elektronicznej, oraz jednostkom samorządu terytorialnego wykonującym działalność, o której mowa w art. 3 ust. 1, dostęp do nieruchomości, w tym do budynku, polegający na umożliwieniu umieszczenia na nich elementów sieci telekomunikacyjnej oraz powiązanych zasobów, a także ich eksploatacji i konserwacji, jeżeli nie uniemożliwia to racjonalnego korzystania z nieruchomości, w szczególności nie prowadzi do istotnego zmniejszenia wartości nieruchomości.</p> <p>2. Dostęp, o którym mowa w ust. 1 jest odpłatny, chyba że:</p> <p>1) strony umowy o dostępie postanowią inaczej;</p> <p>2) dotyczy umieszczenia, eksploatacji i konserwacji punktów dostępu bezprzewodowego o bliskim zasięgu na</p>	<p>uproszczeniu przesłanki, o której mowa w pkt 3, zgodnie z której nowym brzmieniem, wewnątrzbudynkowa infrastruktura techniczna jest niedostępna, jeżeli warunki dostępu do tej infrastruktury są dyskryminujące lub ekonomicznie nieefektywne dla ubiegającego się o dostęp;</p> <p>zmiany przesłanki „technologicznej” na bardziej adekwatną, zgodnie z którą wewnątrzbudynkowa infrastruktura techniczna jest niedostępna, jeżeli wykorzystanie jej na potrzeby umieszczenia w niej lub na niej elementów szybkiej sieci telekomunikacyjnej wraz z powiązаныmi zasobami, zgodnie z zamierzeniem przedsiębiorcy telekomunikacyjnego, jest technicznie niewykonalne. W tym zakresie należy zauważyć że jest to rozwiązanie uwzględniające dotychczasowe uprawnienie do wykonania instalacji telekomunikacyjnej ze względu na „nieodpowiadanie zapotrzebowaniu przedsiębiorcy telekomunikacyjnego” (art. 30 ust. 1 pkt 3 lit. b Megaustawy w dotychczasowym brzmieniu).</p> <p>–</p> <p>Art. 36 pkt 31 lit. b i nast.</p> <p>Ww. zmiany w ustawie z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych polegają na zastąpieniu dotychczasowych odwołań do Prawa telekomunikacyjnego odwołaniem do Prawa komunikacji elektronicznej. usunięciu odwołań do</p>
--	--	---

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

	<p>nieruchomościach, o których mowa w ust. 1, stanowiących obszar kolejowy, o którym mowa w art. 4 pkt 8 ustawy z dnia 28 marca 2003 r. o transporcie kolejowym (Dz. U. z 2019 r. poz. 710, 730 i 1214, 1979, 2020, z 2020 r. poz. 284, 400, 462, 695 i 875).</p> <p>3. Termin zawarcia umowy o dostępie, o którym mowa w ust. 1, wynosi 30 dni od dnia wystąpienia przez operatora, użytkownika rządowego, o którym mowa w art. 2 pkt 88 lit. a, b, d, e oraz h ustawy z dnia ... 2021 r. – Prawo komunikacji elektronicznej, lub jednostkę samorządu terytorialnego wykonującą działalność, o której mowa w art. 3 ust. 1 z wnioskiem o jej zawarcie. Przypisy art. 30 ust 5d stosuje się odpowiednio.”;</p>	<p>przepisów uchylonych lub na dostosowaniu siatki pojęciowej uwzględniając definicje zawarte w Pke.</p> <p>Art. 36 pkt 31 lit. f</p> <p>Zmiana w art. 30 ust. 3 Megaustawy jest konsekwencją zmian w zakresie definicji oraz zmian wynikających z proponowanego brzmienia art. 30 ust. 1 Megaustawy.</p> <p>Art. 36 pkt 31 lit. g</p> <p>Zgodnie ze zmianami w art. 30 ust. 3a Megaustawy, dostęp, o którym mowa w art. 30 ust. 1 jest nieodpłatny, przy czym przedsiębiorca telekomunikacyjny ponosi:</p> <ul style="list-style-type: none">☐ koszty doprowadzenia, utrzymywania, eksploatacji, przebudowy lub remontu elementów szybkiej sieci telekomunikacyjnej oraz powiązanych zasobów będących własnością tego przedsiębiorcy telekomunikacyjnego lub z których korzysta na podstawie innego tytułu prawnego, w tym przywrócenia stanu poprzedniego nieruchomości,☐ koszty, które wystąpiły po stronie zapewniającego dostęp, jeżeli są konieczne, zaistniały bezpośrednio na skutek zapewnienia takiego dostępu i nie są związane ze zwykłą działalnością zapewniającego dostęp.
--	--	--

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

			<p>Natomiast dostęp, o którym mowa w art. 30 ust. 3 Megaustawy, jest:</p> <ul style="list-style-type: none">☐ odpłatny jeżeli wewnątrzbudynkowa infrastruktura techniczna jest własnością podmiotu, dla którego działalność telekomunikacyjna nie jest przeważającym przedmiotem działalności. Opłaty za ten dostęp powinny umożliwiać zwrot proporcjonalnej części poniesionych przez ten podmiot kosztów powstania tej infrastruktury oraz ponoszonych przez ten podmiot kosztów jej utrzymania oraz uwzględniać wpływ zapewnienia dostępu na plan biznesowy tego podmiotu, w szczególności na realizowane przez niego inwestycje dotyczące szybkich sieci telekomunikacyjnych oraz powiązanych zasobów, albo☐ nieodpłatny jeżeli wewnątrzbudynkowa infrastruktura techniczna jest własnością podmiotu, dla którego działalność telekomunikacyjna nie jest przeważającym przedmiotem działalności, przy czym przedsiębiorca telekomunikacyjny ponosi proporcjonalną część kosztów utrzymania tej infrastruktury. <p>Art. 36 pkt 31 lit. h oraz i</p> <p>Zmiany polegające na uchyleniu 30 ust. 3b oraz wprowadzeniu nowego brzmienia art. 30 ust. 4 mają służyć uproszczeniu dotychczasowych przepisów w zakresie ponoszenia kosztów przez korzystającego z dostępu, a także utrzymują rozwiązanie przesądzające, że zawarcie umowy o dostępie, o</p>
--	--	--	---

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

			<p>którym mowa w art. 30 ust. 1 i 3, stanowią czynność z zakresu zwykłego zarządu.</p> <p>Art. 36 pkt 31 lit. h</p> <p>Uchyła się ust. 3b jako zbędny – koszty dotyczące dostępu, o którym mowa w art. 30 ust. 1 i ust. 3 Megaustawy będą uregulowane w całości w nowym brzmieniu art. 30 ust. 3a.</p> <p>Art. 36 pkt 31 lit. i</p> <p>Zmiany polegające na wprowadzeniu nowego brzmienia art. 30 ust. 4 wynikają z:</p> <ul style="list-style-type: none">☐ uregulowania zawartego w art. 168 ust. 2 Pke, zgodnie z którym umowa o dostępie określa warunki dostępu telekomunikacyjnego (w rozumieniu Pke, a więc obejmujące dostęp do nieruchomości, w tym do budynków niezależnie od tego, czy dysponentem jest przedsiębiorca telekomunikacyjny, czy inny podmiot zobowiązany do zapewnienia dostępu) oraz związanej z nim współpracy. Z tego powodu należy usunąć art. 30 ust. 4 zdanie pierwsze Megaustawy;☐ konieczności uspoźnienia brzmienia treści dotychczasowego art. 30 ust. 4 zdanie drugie Megaustawy, przy zachowaniu rozwiązania polegającego na tym, że zawarcie umowy o dostępie, o którym mowa w art. 30 ust. 1 i 3 Megaustawy, stanowi czynność zwykłego zarządu. Ze względu, że obowiązek zapewnienia dostępu do okablowania w budynku znajduje się w Pke zgodnie z projektem tejże ustawy, również w art. 174 ust. 3 Pke znajduje
--	--	--	---

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

			<p>się odesłanie do odpowiedniego stosowania art. 30 ust. 4 Megaustawy.</p> <p>Art. 36 pkt 31 lit. j tiret drugie</p> <p>Natomiast zgodnie z art. 30 ust. 5 pkt 2 Prezes UKE wydaje decyzję o dostępie, o którym mowa w ust. 1 pkt 5, także wówczas, jeżeli dla istniejących elementów szybkich sieci telekomunikacyjnych oraz powiązanych zasobów warunki dostępu nie są określone w umowie lub umowa taka wygasła, chyba że przedsiębiorca telekomunikacyjny wykonał je, nie mając tytułu prawnego do dysponowania nieruchomością na ten cel oraz wbrew woli lub bez wiedzy właściciela, użytkownika wieczystego lub zarządcy nieruchomości.</p> <p>Art. 36 pkt 31 lit. k</p> <p>Przepis art. 30 ust. 5c Megaustawy w dotychczasowym brzmieniu jest zbędny, ponieważ możliwość stosowania art. 49 Kpa, w przypadkach, gdy liczba stron postępowania przekracza 20 – lub innymi słowy, gdy w postępowaniu bierze udział więcej niż 20 stron – wynika wprost z treści art. 49a Kpa, który wszedł w życie 1 czerwca 2017 r.</p> <p>Art. 36 pkt 31 lit. l</p> <p>Proponowane zmiany w art. 30 ust. 5e wynikają ze zmian w definicjach oraz propozycji zmian zawartych we wcześniejszych ustępach rzeczonoego artykułu.</p> <p>Art. 36 pkt 31 lit. m</p>
--	--	--	---

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

			<p>Art. 30 ust. 5f w obecnym brzmieniu jest zbędny, ponieważ treść art. 30 nie przewiduje już rozróżnienia polegającego na wyłączeniu spod obowiązków zapewnienia dostępu, o którym mowa w art. 30 ust. 1, właściciela, użytkownika wieczystego lub zarządcy nieruchomości, „niebędącego przedsiębiorcą telekomunikacyjnym”.</p> <p>Art. 36 pkt 31 lit. n</p> <p>W efekcie zidentyfikowanej przez uczestników rynku, niezgodnej z ratio legis przepisów Megaustawy, praktyk żądania przez dysponentów nieruchomości ustanowienia służebności przesyłu na podstawie przepisów ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. Kodeks cywilny, konieczne jest wskazanie <i>expressis verbis</i>, że właściciel lub użytkownik wieczysty nieruchomości nie może żądać ustanowienia za wynagrodzeniem służebności przesyłu na rzecz przedsiębiorcy telekomunikacyjnego, jeżeli zachodzą przesłanki zapewnienia temu przedsiębiorcy telekomunikacyjnemu dostępu, o którym mowa w art. 30 ust. 1 i 1a Megaustawy w brzmieniu nadanym niniejszą nowelizacją.</p> <p>Art. 36 pkt 32</p> <p>Uprawnienia użytkownika końcowego, do których odnosi się art. 31 i 32 Megaustawy, niezależnie od stosunku prawnego łączącego użytkownika końcowego z właścicielem nieruchomości, przysługują na podstawie przepisów odnoszących się</p>
--	--	--	--

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

			<p>do różnego rodzaju zobowiązań, zawartych w ustawie dnia 23 kwietnia 1964 r. Kodeks cywilny (tj. Dz. U. z 2019 r. poz. 1145 ze zm.), zwana dalej „Kc”. Tytułem przykładu, zgodnie z art. 684 Kc, „<i>najemca może założyć w najętym lokalu oświetlenie elektryczne, gaz, telefon, radio i inne podobne urządzenia, chyba że sposób ich założenia sprzeciwia się obowiązującym przepisom albo zagraża bezpieczeństwu nieruchomości. Jeżeli do założenia urządzeń potrzebne jest współdziałanie wynajmującego, najemca może domagać się tego współdziałania za zwrotem wynikłych stąd kosztów</i>”. Proponuje się więc uchylene art. 31 i 32 jako zbędnych i powielających uprawnienia wynikające z innych obowiązujących przepisów.</p> <p>Art. 36 pkt 33</p> <p>Zmiany w brzmieniu art. 33 ust. 1 służą zmniejszeniu wątpliwości interpretacyjnych związanych z uprawnieniami i obowiązkami w zakresie dostępu do nieruchomości na podstawie art. 30 ust. 1 (i art. 30 ust. 1a w brzmieniu nadanym niniejszą nowelizacją), a art. 33 Megaustawy. Doprecyzowanie polega na wskazaniu, że obowiązek z art. 33 ust. 1 dotyczy „innych przypadków niż określone w art. 30 ust. 1 i 1a”. Pozostałe zmiany w brzmieniu art. 33 ust. 1 związane są z potrzebą dostosowaniem postanowień do innych zmian, wynikających również z projektu ustawy Pke, która to uchyla ustawę Pt.</p> <p>Nowe brzmienie art. 33 ust. 2 związane jest z przesądzeniem, że umieszczanie, eksploatacja oraz konserwacja punktów dostępu bezprzewodowego o</p>
--	--	--	--

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

			<p>bliskim zasięgu na nieruchomościach stanowiących obszar kolejowy, o którym mowa w art. 4 pkt 8 ustawy z dnia 28 marca 2003 r. o transporcie kolejowym, będzie nieodpłatne. Powyższe rozwiązanie wpisuje się w jeden z głównych celów strategicznych Komunikatu Gigabit Society (powielanego także w dokumentach krajowych), a mianowicie zapewnienia do roku 2025 niezakłóconego dostępu do sieci 5G na wszystkich obszarach miejskich i na wszystkich głównych szlakach komunikacyjnych (a więc także kolejowych). W celu stworzenia przyjaznych warunków dla realizacji nowoczesnych sieci telekomunikacyjnych służących zapewnieniu dostępu do usług telekomunikacyjnych na szlakach kolejowych, uzasadnione jest zatem, aby dostęp do nieruchomości, stanowiących obszar kolejowy, w celu umieszczania na nich punktów dostępu bezprzewodowego o bliskim zasięgu, był nieodpłatny. Beneficjentem takiej regulacji będą nie tylko przedsiębiorcy telekomunikacyjni, ale przede wszystkim pasażerowie korzystający z transportu kolejowego, którzy będą mieli możliwość uzyskania dostępu, w trakcie korzystania z transportu kolejowego, do nowoczesnych usług telekomunikacyjnych realizowanych przy wykorzystaniu punktów dostępu bezprzewodowego o bliskim zasięgu. Możliwość korzystania z nowoczesnych usług telekomunikacyjnych w trakcie korzystania z transportu kolejowego stanowić będzie również niewątpliwą zachętę dla pasażerów do korzystania z tego typu transportu, a zatem jest</p>
--	--	--	---

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

			<p>potencjalnie korzystna także z punktu widzenia przewoźników kolejowych, w tym podmiotów zapewniających dostęp do nieruchomości stanowiących obszar kolejowy. Wskazać należy również, iż tego typu rozwiązania przewidujące pewnego rodzaju „uprzywilejowanie” określonej formy dostępu do nieruchomości czy określonej infrastruktury w związku z uznaniem istotności celu, który będzie realizowany za pomocą tak uzyskanego dostępu już teraz występują w przepisach, zarówno na poziomie krajowym jak i unijnym. Tytułem przykładu wskazać można choćby nieodpłatny dostęp do nieruchomości w celu związanym z zapewnieniem telekomunikacji na danej nieruchomości (przewidziany w art. 30 Megaustawy) czy przewidziany w art. 57 ust. 4 i 5 EKŁE (a znajdujący odzwierciedlenie w projektowanym art. 17a Megaustawy) nieodpłatny dostęp: „do każdej zarządzanej przez krajowe, regionalne lub lokalne organy publiczne infrastruktury technicznej, która nadaje się pod względem technicznym do umieszczenia punktów dostępu bezprzewodowego o bliskim zasięgu lub która jest niezbędna do połączenia takich punktów dostępu z siecią szkieletową”. W tym miejscu warto również podkreślić, iż jak zostało wskazane w SOR „Cyfryzacja i innowacyjność potrzebują odpowiedniej infrastruktury telekomunikacyjnej. Dostęp do szybkiego internetu napędza rozwój społeczno-gospodarczy i jest jedną z podstawowych potrzeb, której zaspokojenie umożliwia społeczeństwu korzystanie z usług i aplikacji</p>
--	--	--	---

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

			<p>ułatwiających życie codzienne. Dzięki sieciom szerokopasmowym możliwe jest ograniczenie kosztów prowadzenia działalności gospodarczej, m.in. poprzez nowe modele biznesowe, lepsze zautomatyzowanie produkcji czy dostęp do nowych narzędzi cyfrowych. Coraz bardziej zaawansowane usługi cyfrowe wymagają coraz wyższych przepustowości. Rozwój sieci w tym kierunku jest zatem kołem zamachowym innowacji wzmacniających konkurencyjność gospodarki i poziom życia obywateli. (...) Szerokopasmowy dostęp do internetu, podobnie jak inne techniki informacyjno-komunikacyjne (ICT), stanowi katalizator wzrostu gospodarczego, zarówno w skali globalnej, jak i regionalnej. (...) Podstawowym wymogiem wystąpienia tych efektów jest dostępność nowoczesnej infrastruktury, dlatego rolą państwa w tym zakresie jest tworzenie przyjaznych warunków dla budowy sieci szerokopasmowych (mobilnych i stacjonarnych) oraz interwencja publiczna ze środków krajowych i unijnych maksymalizująca pozytywny wpływ tych sieci na gospodarkę i społeczeństwo.”. Wprowadzenie nieodpłatnego dostępu do nieruchomości stanowiących obszar kolejowy na cele związane z umieszczaniem punktów dostępu bezprzewodowego o bliskim zasięgu stanowi właśnie wyraz realizacji roli państwa w zakresie „tworzenia przyjaznych warunków dla budowy sieci szerokopasmowych (mobilnych i stacjonarnych)”.</p> <p>Zmiany w art. 33 ust. 3 wynikają z:</p>
--	--	--	---

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

			<ul style="list-style-type: none">☐ uregulowania zawartego w art. 168 ust. 2 Pke, zgodnie z którym umowa o dostępie określa warunki dostępu telekomunikacyjnego (w rozumieniu Pke, a więc obejmujące dostęp do nieruchomości, w tym do budynków niezależnie od tego, czy dysponentem jest przedsiębiorca telekomunikacyjny, czy inny podmiot zobowiązany do zapewnienia dostępu) oraz związanej z nim współpracy;☐ art. 168 ust. 1 Pke, który dla umowy o dostępie jest przewiduje formę dokumentową pod rygorem nieważności. Projektuje się więc rezygnację z obowiązku zawierania umowy na piśmie, także o dostępie, o którym mowa w art. 33;☐ konieczności uzupełnienia katalogu podmiotów w ślad za art. 33 ust. 1 Megaustawy, z którymi również warunki korzystania z nieruchomości powinny być ustalone w terminie 30 dni od dnia wystąpienia z wnioskiem o zawarcie umowy w zakresie rzeczzonego dostępu.☐ dodaje się zdanie, zgodnie z którym art. 30 ust 5d Megaustawy stosuje się odpowiednio. „Odpowiednie stosowanie” w ocenie projektodawcy oznacza, że przewidziany skutek związania następców prawnych właścicieli i użytkowników wieczystych nieruchomości objętych umową lub decyzją oraz innych podmiotów władających tą nieruchomością dotyczy umów oraz decyzji w sprawie dostępu, o którym mowa w art. 33 (a nie art. 30 ust. 1 i 3) Megaustawy. <p>Należy podkreślić, że w związku z niezmienioną treścią art. 33 ust. 7 Megaustawy, spór o dostęp o</p>
--	--	--	---

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

			dostęp, o którym mowa w art. 33 Megaustawy, będzie rozstrzygany w oparciu o przepisu tego artykułu i odpowiednie stosowanie przepisów, do których odsyła. W tym kontekście regulacja art. 33 Megaustawy ma charakter <i>lex specialis</i> w stosunku do Działu III Rozdziału 3 Pke.
203.	Art. 36 pkt 34 - 40	<p>34) uchyla się art. 35;</p> <p>35) w art. 35a:</p> <p>a) w ust. 1 w części wspólnej skreśla się wyrazy „umieszczania na nieruchomości obiektów i urządzeń, o którym mowa w”;</p> <p>b) ust. 3 i 4 otrzymują brzmienie: „3. Po przedstawieniu informacji, o której mowa w ust. 1, lub upływie terminu, o którym mowa w ust. 2, Prezes UKE, kierując się potrzebą zapewnienia skutecznej konkurencji oraz zapewnienia telekomunikacji, może, w drodze decyzji, określić obiektywne, przejrzyste, proporcjonalne i niedyskryminacyjne warunki zapewnienia dostępu, o którym mowa w: art. 30 ust. 1, art. 30 ust. 1a, art. 30 ust. 3, lub art. 33 ust. 1.</p> <p>4. Podmioty, o których mowa w ust. 1, wobec których została wydana decyzja w sprawie określenia warunków zapewnienia dostępu, o którym mowa w art. 30 ust. 1, 1a i 3 lub w art. 33 ust. 1, są obowiązane do zawierania, w zakresie swojej właściwości, umów o tym dostępie na warunkach nie gorszych niż określone w tej decyzji.”;</p> <p>c) ust. 6 i 7 otrzymują brzmienie: „6. Podmioty, o których mowa w ust. 1 pkt 2 i 3, zamieszczają na swoich stronach internetowych aktualne</p>	<p>Art. 36 pkt 37 lit. a tiret pierwsze, pkt 37 lit. b i lit. c tiret drugie, pkt 38-40</p> <p>Ww. zmiany w ustawie z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych polegają na zastąpieniu dotychczasowych odwołań do Prawa telekomunikacyjnego odwołaniem do Prawa komunikacji elektronicznej. usunięciu odwołań do przepisów uchylonych lub na dostosowaniu siatki pojęciowej uwzględniając definicje zawarte w Pke.</p> <p>Art. 36 pkt 34</p> <p>Proponuje się uchylenie art. 35 Megaustawy. Infrastruktura techniczna, o której mowa w rzeczonym przepisie, jest udostępniana przez operatorów sieci w oparciu o inne przepisy ustawy, a spory o dostęp do tej infrastruktury rozstrzyga Prezes UKE.</p> <p>Art. 36 pkt 35 lit. d</p>

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

	<p>warunki zapewnienia dostępu, o którym mowa w art. 30 ust. 1 i 3 oraz w art. 33 ust. 1, uwzględniające warunki określone decyzją, o której mowa w ust. 3.</p> <p>7. Podmioty, o których mowa w ust. 1 pkt 2 i 3, przekazują Prezesowi UKE za pomocą strony internetowej systemu teleinformatycznego, o którym mowa w art. w ust. 2, informacje o adresach swoich stron internetowych w terminie 7 dni od dnia zamieszczenia na nich warunków zapewnienia dostępu, o którym mowa w art. 30 ust. 1 i 3 oraz w art. 33 ust. 1. Informacja jest udostępniana przez punkt informacyjny do spraw telekomunikacji.”,</p> <p>d) dodaje się ust. 8 w brzmieniu:</p> <p>„8. Prezes UKE przed przyjęciem rozstrzygnięcia w sprawie, o której mowa w ust. 3, przeprowadza postępowanie konsultacyjne. Stosuje się dział I, rozdział 4, oddział I ustawy z dnia ... – Prawo komunikacji elektronicznej.”;</p> <p>36) uchyla się art. 36;</p> <p>37) w art. 36a:</p> <p>a) w ust. 2:</p> <p>– w pkt 1 po wyrazach „szybkiej sieci telekomunikacyjnej” dodaje się wyrazy „wraz z powiązanymi zasobami”,</p> <p>– pkt 2 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„2) zaprojektowaniu i wykonaniu przez operatora sieci infrastruktury technicznej, w szczególności kanalizacji kablowej, szafy kablowej, miejsca dostępu lub antenowej konstrukcji wsporczej, uwzględniającej potrzeby przedsiębiorcy telekomunikacyjnego dotyczące realizacji elementów szybkiej sieci telekomunikacyjnej wraz z powiązanymi zasobami, jeżeli powielenie tej infrastruktury przez przedsiębiorcę telekomunikacyjnego jest</p>	<p>Dodany do art. 35a Megaustawy ust. 8 przesądza, że Prezes UKE przed przyjęciem rozstrzygnięcia w sprawie o której mowa w art. 35a ust. 3 Megaustawy, przeprowadza się postępowanie konsultacyjne zgodnie z regulacją zawartą w Pke. Innymi słowy, jest to „inne rozstrzygnięcie wskazane w ustawie z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych” w rozumieniu art. 30 pkt 13 Pke.</p> <p>Art. 36 pkt 36</p> <p>Proponuje się usunięcie art. 36 Megaustawy jako przepisu zbędnego i powodującego istotne wątpliwości interpretacyjne w związku z odesłaniem do odpowiedniego stosowania przepisów art. 33 i 34 Megaustawy.</p> <p>Art. 36 pkt 37 lit. a tiret pierwsze i drugie</p> <p>Zmiany w projektowanym nowym brzmieniu art. 36 ust. 2 pkt 1 i 2 Megaustawy wynikają, po pierwsze, z potrzeby doprecyzowania, na czym polega koordynacja robót. Przedmiotem koordynacji może być się tylko wykonanie robót dotyczących szybkiej sieci telekomunikacyjnej, ale zgodnie z proponowanym brzmieniem również powiązanych z zasobów w rozumieniu projektowanego art. 2 pkt 40 Pke. Po drugie, w art. 36a ust. 2 pkt 2 Megaustawy zastąpiono określenie „punkt styku” na „miejsce dostępu” oraz usunięto wyrażenie „uwzględniającej potrzeby przedsiębiorcy telekomunikacyjnego dotyczące realizacji elementów szybkiej sieci telekomunikacyjnej” jako zbyteczne.</p>
--	---	--

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

	<p>ekonomicznie nieefektywne lub technicznie niewykonalne.”,</p> <p>b) w ust. 3 w pkt 1 po wyrazach „szybkiej sieci telekomunikacyjnej” dodaje się wyrazy „wraz z powiązаныmi zasobami”,</p> <p>c) w ust. 5 w pkt 3: – wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie: „3) zaoferuje przedsiębiorcy telekomunikacyjnemu skuteczny dostęp do elementów swojej sieci, w szczególności do włókna światłowodowego, który:”, – w lit. a po wyrazach „szybkich sieci telekomunikacyjnych” dodaje się wyrazy „wraz z powiązаныmi zasobami”;</p> <p>38) w art. 36b: a) ust. 3 otrzymuje brzmienie: „3. Do umowy o koordynacji robót budowlanych przepisy art. 183 ust. 1, 2, 4 i 5 ustawy z dnia ... 2021 r. – Prawo komunikacji elektronicznej oraz art. 19 ust. 1 i 2a oraz art. 24 stosuje się odpowiednio, z tym że decyzje wydaje starosta albo wojewoda.”,</p> <p>b) dodaje się ust. 3a w brzmieniu: „3a. Do umowy o koordynacji robót budowlanych stosuje się art. 176 ustawy z dnia ... 2021r. – Prawo komunikacji elektronicznej, z zastrzeżeniem, że umowa jest przekazywana przez strony tej umowy.”;</p> <p>39) w art. 36c: a) w ust. 1 zdanie drugie otrzymuje brzmienie: „Przepis art. 183 ust. 4 ustawy z dnia ... 2021 r. – Prawo komunikacji elektronicznej stosuje się odpowiednio.”,</p>	<p>Art. 36 pkt 37 lit. c tiret pierwsze</p> <p>Zmiana w art. 36a ust. 5 pkt 3 Megaustawy jest związana z potrzebą wyjaśnienia, że włókno światłowodowe jest elementem sieci, ale nie jest elementem infrastruktury technicznej, co wynika wprost z definicji tej infrastruktury zawartej w art. 2 pkt 6 Megaustawy.</p> <p>Art. 36 pkt 38 lit. b</p> <p>W związku z proponowanym wprowadzeniem w art. 176 Pke ogólnej zasady w zakresie obowiązku przekazywania umowy o dostępie, zawarte w dotychczasowym brzmieniu art. 36b ust. 3 Megaustawy odesłanie do odpowiedniego stosowania art. 24 Megaustawy należy zastąpić, poprzez odesłanie bezpośrednio do stosowania się art. 176 Pke, z zastrzeżeniem, że umowa jest przekazywana przez operatora sieci zobowiązanego do zapewnienia dostępu. Odesłanie w kształcie zaproponowanym poprzez brzmienie nowego ust. 3a w art. 36b jest niezbędne do utrzymania dotychczas obowiązującego rozwiązania, ponieważ umowa o koordynacji robót budowlanych nie jest umową o dostępie.</p> <p>Art. 36 pkt 39 lit. a</p> <p>Zmiana nie stanowi zmiany merytorycznej, ponieważ w zakresie wymogów w zakresie wniosku kierowanego do starosty o rozstrzygnięcie sporu o koordynację robót, dotychczasowe odesłanie do odpowiedniego stosowania uchylonego art. 21 ust. 2a Megaustawy zastępuje się odesłaniem do</p>
--	---	---

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

		<p>b) w ust. 5 wyrazy „art. 22 ust. 5-8” zastępuje się wyrazami „art. 22 ust. 6-7a”;</p> <p>40) w art. 36e:</p> <p>a) w ust. 7 po wyrazach „szybkich sieci telekomunikacyjnych” dodaje się wyrazy „wraz z powiązаныmi zasobami”,</p> <p>b) w ust. 8 po wyrazach „szybkiej sieci telekomunikacyjnej” dodaje się wyrazy „wraz z powiązаныmi zasobami”.</p>	odpowiedniego stosowania art. 183 ust. 4 ustawy Pke.
204.	Art. 37	<p>Art. 37. W ustawie z dnia 5 sierpnia 2010 r. o ochronie informacji niejawnych (Dz. U. z 2019 r. poz. 742 oraz z 2022 r. poz. 655) w art. 51 w ust. 1 w zdaniu drugim wyrazy „ art. 179 ust. 4a ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. z 2018 r. poz. 1954, 2245 i 2354)” zastępuje się wyrazami „art. 43 ust. 4 ustawy z dnia ... 2022 r. – Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. poz. ...)”.</p>	Zmiana związana z uchycieniem ustawy Prawo telekomunikacyjne i uchwaleniem nowej ustawy – Prawo komunikacji elektronicznej.
205.	Art. 38	<p>Art. 38. W ustawie z dnia 30 czerwca 2011 r. o wdrożeniu naziemnej telewizji cyfrowej (Dz. U. z 2016 r. poz. 649) wprowadza się następujące zmiany:</p> <p>1) w art. 2:</p> <p>a) w pkt 1 wyrazy „art. 2 pkt 20a ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. z 2014 r. poz. 243, z późn. zm.)” zastępuje się wyrazami „art. 2 pkt 24 ustawy z dnia ... 2022 r. – Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. poz. ...)”,</p> <p>b) w pkt 3 wyrazy „odbiornik cyfrowy, o którym mowa w art. 2 pkt 23a ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne” zastępuje się wyrazami „odbiornik sygnału telewizyjnego,</p>	Zmiana związana z uchycieniem ustawy Prawo telekomunikacyjne i uchwaleniem nowej ustawy – Prawo komunikacji elektronicznej.

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

		<p>o którym mowa w art. 2 pkt 31 ustawy z dnia ... 2022 r. – Prawo komunikacji elektronicznej”;</p> <p>c) w pkt 5 wyrazy „art. 2 pkt 23c ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne;” zastępuje się wyrazami „art. 2 pkt 33 ustawy z dnia ... 2022 r. – Prawo komunikacji elektronicznej;”;</p> <p>d) w pkt 6 wyrazy „art. 2 pkt 38a ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne;” zastępuje się wyrazami „art. 2 pkt 63 ustawy z dnia ... 2022 r. – Prawo komunikacji elektronicznej;”;</p> <p>2) w art. 6 w ust. 1 wyrazy „art. 132 ust. 3 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne;” zastępuje się wyrazami „art. 401 ust. 6 ustawy z dnia ... 2022 r. – Prawo komunikacji elektronicznej;”;</p> <p>3) w art. 7 w ust. 1 i 2, w art. 8 i w art. 10 w ust. 1 i 2 wyrazy „art. 112 ust. 2 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne” zastępuje się wyrazami „art. 63 ust. 2 ustawy z dnia ... 2022 r. – Prawo komunikacji elektronicznej;”;</p> <p>4) w art. 11 wyrazy „ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne.” zastępuje się wyrazami „ustawy z dnia ... 2022 r. – Prawo komunikacji elektronicznej.”.</p>	
206.	Art. 39	<p>Art. 39. W ustawie z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych (Dz. U. z 2021 r. poz. 1907, 1814 i 2140) w art. 6 w pkt 12:</p> <p>1) wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie: „transakcji płatniczych przeprowadzanych przez przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej,</p>	Zmiana w ustawie o usługach płatniczych polega na dostosowaniu używanego w niej słownictwa (abonent/użytkownik końcowy) tak aby było zgodne z definicjami ustawowymi wynikającymi z Pke.

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

		<p>dokonywanych obok usług komunikacji elektronicznej na rzecz abonenta, doliczanych do należności za usługi komunikacji elektronicznej”;</p> <p>2) w części wspólnej wyrazy „usługi telekomunikacyjne” zastępuje się wyrazami „usługi komunikacji elektronicznej”.</p>	
207.	Art. 40	<p>Art. 40. W ustawie z dnia 23 listopada 2012 r. – Prawo pocztowe (Dz. U. z 2020 r. poz. 1041):</p> <p>1) po rozdziale 10 dodaje się rozdział 10a w brzmieniu: “Rozdział 10a. Organy właściwe w sprawach poczty Art. 120a. 1. Organami właściwymi w sprawach poczty są minister właściwy do spraw łączności i Prezes UKE.</p> <p>2. Organem regulacyjnym w dziedzinie rynku usług pocztowych jest Prezes UKE.</p> <p>Art. 120b. 1. Do zakresu działania Prezesa UKE, jako organu regulacyjnego w dziedzinie rynku usług pocztowych, należy w szczególności:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) opracowywanie wskazanych przez ministra właściwego do spraw łączności projektów aktów prawnych w zakresie poczty; 2) współpraca z krajowymi i międzynarodowymi organizacjami pocztowymi; 3) analiza i ocena funkcjonowania rynku usług pocztowych; 4) wykonywanie obowiązków na rzecz obronności, bezpieczeństwa państwa oraz bezpieczeństwa i porządku publicznego; 5) współpraca z Komisją Europejską i instytucjami Unii Europejskiej oraz organami regulacyjnymi 	<p>Zmiana polega na dodaniu Rozdziału 10a. Organy właściwe w sprawach poczty, który powtarza treść dotychczasowej regulacji odnoszącej się do usług pocztowych zawartej dotychczas w poszczególnych ustępach art. 189, art. 192 oraz w art. 192a ustawy Pt. Przeniesienie tej regulacji do ustawy - Prawo pocztowe ma charakter porządkujący.</p> <p>Ponadto dodano ust. 2 w art. 121, który umożliwi stosowanie, do prowadzonych przez Prezesa UKE kontroli oraz zaleceń pokontrolnych, przepisów rozdziału 8 Działu I ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeksu postępowania administracyjnego, tj. przepisów o doręczeniach.</p>

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

		<p>innych państw członkowskich;</p> <p>6) podejmowanie interwencji w sprawach dotyczących funkcjonowania rynku usług pocztowych, z własnej inicjatywy lub wniesionych przez zainteresowane podmioty;</p> <p>7) współpraca z Prezesem UOKiK w sprawach dotyczących przestrzegania praw podmiotów korzystających z usług pocztowych, przeciwdziałania praktykom ograniczającym konkurencję oraz antykonkurencyjnym koncentracjom operatorów pocztowych i ich związków;</p> <p>8) przedstawianie Komisji Europejskiej informacji z zakresu poczty, w tym:</p> <p>a) o nazwie i adresie operatora wyznaczonego świadczącego usługi powszechne,</p> <p>b) o sposobie udostępniania korzystającym z usług powszechnych szczegółowych i aktualnych informacji dotyczących charakteru oferowanych usług, warunków dostępu, cen i minimalnych wymagań w zakresie czasu przebiegu przesyłek pocztowych,</p> <p>c) o przyjętych dla obrotu krajowego minimalnych wymaganiach dotyczących czasu przebiegu przesyłek pocztowych i przyznanym odstępstwie w tym zakresie,</p> <p>d) o przyznanym odstępstwie od częstotliwości opróżniania nadawczych skrzynek pocztowych i doręczania przesyłek z jednoczesnym przekazaniem tej informacji pocztowym organom regulacyjnym państw członkowskich Unii Europejskiej,</p> <p>e) danych statystycznych o krajowym rynku pocztowym oraz, na żądanie Komisji Europejskiej,</p>	
--	--	--	--

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

	<p>informacji o systemie rachunku kosztów stosowanym przez operatora wyznaczonego;</p> <p>9) kontrola obowiązku umieszczania oddawczych skrzynek pocztowych;</p> <p>10) wykonywanie zadań wynikających z przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/644 z dnia 18 kwietnia 2018 r. w sprawie transgranicznych usług doręczania paczek (Dz.Urz. UE L 112 z 02.05.2018, str. 19).</p> <p>2. Prezes UKE, wykonując obowiązek, o którym mowa w ust. 1 pkt 9, ma prawo wstępu na teren nieruchomości, na których znajdują się oddawcze skrzynki pocztowe.</p> <p>Art. 120c. 1. Prezes UKE, co najmniej raz na 4 lata, przeprowadza badanie społeczne zapotrzebowania na usługi powszechne, obejmujące w szczególności badanie:</p> <p>1) środowiska technologicznego, ekonomicznego i społecznego oraz związanych z tym potrzeb korzystających z usług powszechnych;</p> <p>2) sposobu wypełniania przez operatora wyznaczonego obowiązku zapewnienia dostępności i jakości usług powszechnych.</p> <p>2. Wyniki badania, o którym mowa w ust. 1, Prezes UKE niezwłocznie przekazuje ministrowi właściwemu do spraw łączności oraz udostępnia na stronie podmiotowej BIP.”;</p> <p>2) w art. 121 dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 i dodaje się ust. 2 w brzmieniu: „2. Do kontroli oraz zaleceń pokontrolnych stosuje się przepisy działu I rozdziału 8 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeksu postępowania administracyjnego.”.</p>	
--	--	--

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

208.	Art. 41	<p>Art. 41. W ustawie z dnia 22 listopada 2013 r. o systemie powiadamiania ratunkowego (Dz. U. z 2021 r. poz. 268 i 2445) wprowadza się następujące zmiany:</p> <p>1) w art. 2 w pkt 1, w art. 5 w ust. 1 i 3 w pkt 7, w art. 21 w ust. 1-7 i w art. 29 w ust. 1 i 3 wyrazy „usług telefonicznych” zastępuje się wyrazami „usług komunikacji interpersonalnej wykorzystujących numery z planu numeracji krajowej lub międzynarodowych planów numeracji i umożliwiającym nawiązywanie połączeń z numerami z tych planów”;</p> <p>2) w art. 2 w pkt 2, w art. 8 w ust. 1 w pkt 1 w lit. d, w art. 13 w ust. 2 w pkt 2 i w art. 32 w ust. 1 i 2 użyte w różnej liczbie i różnym przypadku wyrazy „połączenia telefonicznego” zastępuje się użytymi w różnej liczbie i różnym przypadku wyrazami „połączenia głosowego”;</p> <p>3) w art. 2 w pkt 4 wyrazy „art. 2 pkt 43 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. z 2019 r. poz. 2460 oraz z 2020 r. poz. 374, 695 i 875)” zastępuje się wyrazami „art. 2 pkt 71 ustawy z dnia... Prawo komunikacji elektronicznej (...)”;</p> <p>4) w art. 8 w ust. 1 w pkt 1 lit. b otrzymuje brzmienie: „b) powiązanie zgłoszenia alarmowego z danymi teleadresowymi miejsca zgłoszenia oraz jego pozycją geograficzną, ustalonymi na podstawie danych pochodzących z sieci telekomunikacyjnych oraz o informacji z telekomunikacyjnego urządzenia końcowego, jeżeli zapewnia ono taką możliwość.”;</p>	<p>Wprowadzono zmiany wynikające z konieczności zapewnienia możliwości wysyłania na numer alarmowy 112 krótkich wiadomości tekstowych. Kierując się stwierdzonymi trudnościami (technicznymi i finansowymi) w dostarczeniu sms do właściwych terytorialnie centrów powiadamiania ratunkowego, zdecydowano o zmianie sposobu kierowania sms. Zmiana ta jest korzystana zarówno dla systemu powiadamiania ratunkowego, jak i dla operatorów telekomunikacyjnych. Pozwoli na wykorzystanie istniejącej infrastruktury (centralny punkt systemu powiadamiania ratunkowego), której odpowiednie modyfikacje i późniejsze utrzymanie będzie mniej kosztowne, niż budowa nowej, odrębnej struktury i – co za tym idzie – przyniesie oszczędności dla budżetu państwa.</p> <p>Powyższa zmiana podyktowana jest koniecznością rozszerzenia wykorzystania centralnego punktu systemu powiadamiania ratunkowego, nie zawiązując go tylko do pozyskiwania danych lokalizacyjnych z PLI CBD.</p> <p>Z uwagi na szybko zachodzące zmiany w zakresie potrzeb wykorzystania CP SPR, w tym wynikające z prawa UE, delegację do wydania rozporządzenia o CPSPR dotychczas zawartą w Pt przeniesiono do ustawy o systemie powiadamiania ratunkowego.</p> <p>Wprowadzono również zmiany dostosowujące słownictwo występujące na gruncie ustawy o systemie powiadamiania ratunkowego do słownictwa stosowanego w Pke.</p>
------	---------	---	--

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

		<p>5) po art. 13 dodaje się art. 13a w brzmieniu:</p> <p>„Art. 13a. 1. System teleinformatyczny łączy się i wymienia dane z systemami teleinformatycznymi innych podmiotów niż wymienione w art. 13 ust. 1 przez sieć teleinformatyczną na potrzeby obsługi numerów alarmowych, za pośrednictwem centralnego punktu systemu powiadamiania ratunkowego. Centralny punkt systemu powiadamiania ratunkowego może być wykorzystywany również przez System Wspomagania Dowodzenia Policji, System Wspomagania Decyzji Państwowej Straży Pożarnej oraz System Wspomagania Dowodzenia Państwowego Ratownictwa Medycznego.</p> <p>2. Minister właściwy do spraw administracji publicznej określi, w drodze rozporządzenia, organizację, funkcjonowanie oraz wymagania techniczne dla centralnego punktu systemu powiadamiania ratunkowego, o którym mowa w ust. 1, mając na uwadze zapewnienie sprawnej dystrybucji informacji i danych centrom powiadamiania ratunkowego oraz jednostkom Policji, Państwowej Straży Pożarnej i dyspozytoriom medycznym.”;</p> <p>6) w art. 14 w ust. 1 wyrazy „w art. 78 ust. 4 pkt 1 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne, informacje dotyczące lokalizacji zakończenia sieci, z którego zostało wykonane połączenie do numeru alarmowego 112 albo innego numeru alarmowego, oraz dane dotyczące abonenta, o których mowa w art. 78 ust. 2 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne.” zastępuje się</p>	
--	--	---	--

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

		<p>wyrazami „w art. 331 ust. 4 pkt 1 ustawy z dnia ... 2022 r. – Prawo komunikacji elektronicznej, informacje dotyczące lokalizacji zakończenia sieci, z którego zostało wykonane połączenie do numeru alarmowego 112 albo innego numeru alarmowego, oraz dane dotyczące abonenta, o których mowa w art. 331 ust. 2 ustawy z dnia ... 2022 r. – Prawo komunikacji elektronicznej.”;</p> <p>7) w art. 15 w ust. 1 wyrazy „art. 2 pkt 29 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne” zastępuje się wyrazami „art. 2 pkt 42 ustawy z dnia ... 2022 r. – Prawo komunikacji elektronicznej”;</p> <p>8) w art. 19 w ust. 1 w pkt 1 wyrazy „art. 78 ust. 4 pkt 1 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne;” zastępuje się wyrazami „art. 331 ust. 4 pkt 1 ustawy z dnia ... 2022 r. – Prawo komunikacji elektronicznej;”;</p> <p>9) w art. 20 ust. 1 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„1. Dostawca publicznie dostępnych usług komunikacji interpersonalnej wykorzystujących numery z planu numeracji krajowej lub międzynarodowych planów numeracji i umożliwiających nawiązywanie połączeń z numerami z tych planów zapewnia:</p> <ol style="list-style-type: none">1) swoim użytkownikom końcowym, w tym korzystającym z aparatów publicznych, bezpłatne połączenia z numerami alarmowymi;2) kierowanie:<ol style="list-style-type: none">a) połączeń głosowych do numerów alarmowych 112, 997, 998 i 999 do właściwego terytorialnie centrum powiadamiania ratunkowego oraz połączeń	
--	--	---	--

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

		<p>głosowych do innych numerów alarmowych do właściwych terytorialnie jednostek służb ustawowo powołanych do niesienia pomocy,</p> <p>b) krótkich wiadomości tekstowych (sms) do numeru alarmowego 112 do centralnego punktu systemu powiadamiania ratunkowego.”.</p>	
209.	Art. 42	<p>Art. 42. W ustawie z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach (Dz. U. z 2021 r. poz. 2354 oraz z 2022 r. poz. 91, 583, 830 i 835) w art. 3:</p> <p>1) w pkt 15 wyrazy „art. 2 pkt 35 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. z 2021 r. poz. 576);” zastępuje się wyrazami „art. 2 pkt 59 ustawy z dnia ... 2022 r. – Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. poz. ...)”;</p> <p>2) w pkt 19 wyrazy „art. 2 pkt 46 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne;” zastępuje się wyrazami „art. 2 pkt 75 ustawy z dnia ... 2022 r. – Prawo komunikacji elektronicznej;”.</p>	Zmiana związana z uchycieniem ustawy Prawo telekomunikacyjne i uchwaleniem nowej ustawy – Prawo komunikacji elektronicznej.
210.	Art. 43	<p>Art. 43. W ustawie z dnia 30 maja 2014 r. o prawach konsumenta (Dz. U. z 2020 r. poz. 287 oraz z 2021 r. poz. 2105) wprowadza się następujące zmiany:</p> <p>1) w art. 3 w ust. 1 w pkt 6 wyrazy „zawieranych z dostawcą usług, o którym mowa w art. 2 pkt 27 lit. a ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. z 2019 r. poz. 2460)” zastępuje się wyrazami „zawieranych z dostawcą</p>	Zmiana związana z uchycieniem ustawy Prawo telekomunikacyjne i uchwaleniem nowej ustawy – Prawo komunikacji elektronicznej.

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

		<p>usług telekomunikacyjnych, o którym mowa w art. 2 pkt 42 lit. a ustawy z dnia ... 2022 r. – Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. poz. ...)”;</p> <p>2) art. 11 otrzymuje brzmienie: „Art. 11. Bez uszczerbku dla prawa dostawcy usług telekomunikacyjnych, o którym mowa w art. 2 pkt 42 lit. a ustawy z dnia ... 2022 r. – Prawo komunikacji elektronicznej, do pobierania opłat za połączenia głosowe, jeżeli przedsiębiorca wskazuje numer telefonu przeznaczony do kontaktowania się z nim w sprawie zawartej umowy, opłata dla konsumenta za połączenie z tym numerem nie może być wyższa niż opłata za zwykłe połączenie głosowe, zgodnie z pakietem taryfowym dostawcy usług telekomunikacyjnych, z którego korzysta konsument.”.</p>	
211.	Art. 44	<p>Art. 44. W ustawie z dnia 19 grudnia 2014 r. o rybołówstwie morskim (Dz. U. z 2022 r. poz. 540) w art. 14 w ust. 5 w pkt 4 wyrazy „ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. z 2021 r. poz. 576)” zastępuje się wyrazami „ustawy z dnia ... 2022 r. – Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. poz. ...)”.</p>	Zmiana związana z uchycieniem ustawy Prawo telekomunikacyjne i uchwaleniem nowej ustawy – Prawo komunikacji elektronicznej.
212.	Art. 45	<p>Art. 45. W ustawie z dnia 15 maja 2015 r. – Prawo restrukturyzacyjne (Dz. U. z 2021 r. poz. 1588 i 2140 oraz z 2022 r. poz. 655) w art. 235 w ust. 7 wyrazy „ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. z 2021 r. poz. 576)” zastępuje się wyrazami „ustawy z dnia ... 2022 r. – Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. poz. ...)”.</p>	Zmiana związana z uchycieniem ustawy Prawo telekomunikacyjne i uchwaleniem nowej ustawy – Prawo komunikacji elektronicznej.

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

213.	Art. 46	<p>Art. 46. W ustawie z dnia 16 listopada 2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej (Dz. U. z 2022 r. poz. 813, 835 i 1079) wprowadza się następujące zmiany:</p> <p>1) w art. 114 w ust. 1:</p> <p style="padding-left: 20px;">a) we wprowadzeniu do wyliczenia wyrazy „przekazu telekomunikacyjnego” zastępuje się wyrazami „komunikatu elektronicznego przesyłanego w ramach świadczonej publicznie dostępnej usługi telekomunikacyjnej”,</p> <p style="padding-left: 20px;">b) pkt 1 otrzymuje brzmienie: „1) art. 45 ust. 1 i art. 49 ustawy z dnia ... 2022 r. – Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. poz. ...), zwane dalej „danymi telekomunikacyjnymi”,”;</p> <p>2) w art. 115 w ust. 1 pkt 1 i 2 otrzymują brzmienie: „1) dane, o których mowa w art. 43 ust. 1 pkt 1 lit. a tiret drugie ustawy z dnia ... 2022 r. – Prawo komunikacji elektronicznej, 2) dane, o których mowa w art. 384 ustawy z dnia ... 2022 r. – Prawo komunikacji elektronicznej,”.</p>	<p>Zmiany mają charakter dostosowujący i polegają na zmianie odesłania do ustawy Pt na odesłania do Pke oraz zmianie odesłań do konkretnych przepisów Pt na odpowiadające im przepisy Pke. Odnosi się to do regulacji dotyczących dostępu uprawnionych podmiotów do danych telekomunikacyjnych wskazanych w art. 180c i art. 180d Pt, uzyskiwania danych z wykazu, o którym mowa w art. 179 ust. 9 Pt oraz uzyskiwania dostępu do danych, o których mowa w art. 161 Pt. Dane te będą na gruncie Pke wskazane odpowiednio w art. 45, art. 49 oraz art. 384. W związku z tym należało zmienić odesłania do tych artykułów.</p> <p>Ponadto w związku z dokonaną w Pke zmianą terminologiczną w porównaniu do dotychczas obowiązujących przepisów PT, tj. rezygnacją z definiowania i posługiwania się pojęciem „przekaz telekomunikacyjny”, gdyż pojęcie to mieści się w pojęciu „komunikat elektroniczny” - stosowanej zmiany nazewnictwa należało również dokonać w zmienianych ustawach. W tym celu pojęcie „przekaz telekomunikacyjny” zastąpiono pojęciem „komunikat elektroniczny przesyłany w związku ze świadczoną publicznie dostępną usługą telekomunikacyjną”.</p>
214.	Art. 47	<p>Art. 47. W ustawie z dnia 2 grudnia 2016 r. o wyposażeniu morskim (Dz. U. z 2019 r. poz. 955) wprowadza się następujące zmiany:</p> <p>1) w art. 15 w ust. 4 wyrazy „ustawie z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. z 2018 r.</p>	<p>Zmiana związana z uchyceniem ustawy Prawo telekomunikacyjne i uchwaleniem nowej ustawy – Prawo komunikacji elektronicznej.</p>

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

		<p>poz. 1954, 2245 i 2354 oraz z 2019 r. poz. 643 i 730), zwanej dalej „Prawem telekomunikacyjnym”.” zastępuje się wyrazami „ustawie z dnia ... 2022 r. – Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. poz. ...), zwanej dalej „Prawem komunikacji elektronicznej”.”;</p> <p>2) w art. 16 w ust. 5, w art. 17 w ust. 4 oraz w art. 18 w ust. 6 wyrazy „Prawie telekomunikacyjnym” zastępuje się wyrazami „Prawie komunikacji elektronicznej”.</p>	
215.	Art. 48	<p>Art. 48. W ustawie z dnia 27 października 2017 r. o Ogólnopolskiej Sieci Edukacyjnej (Dz. U. z 2021 r. poz. 989 oraz z 2022 r. poz. 1002) w art. 11 pkt 4 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„4) związane z uzyskaniem dostępu telekomunikacyjnego, o którym mowa w art. 2 pkt 7 ustawy z dnia ... 2022 r. – Prawo komunikacji elektronicznej;”.</p>	Zmiana związana z uchycieniem ustawy Prawo telekomunikacyjne i uchwaleniem nowej ustawy – Prawo komunikacji elektronicznej.
216.	Art. 49	<p>Art. 49. W ustawie z dnia 8 grudnia 2017 r. o Służbie Ochrony Państwa (Dz. U. z 2021 r. poz. 575, 1728 i 2333 oraz z 2022 r. poz. 655 i 1115) wprowadza się następujące zmiany:</p> <p>1) w art. 57 w ust. 1:</p> <p>a) we wprowadzeniu do wyliczenia wyrazy „przekazu telekomunikacyjnego” zastępuje się wyrazami „komunikatu elektronicznego przesyłanego w ramach świadczonej publicznie dostępnej usługi telekomunikacyjnej”;</p> <p>b) pkt 1 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„1) art. 45 ust. 1 i art. 49 ustawy z dnia ... 2022 r. – Prawo komunikacji elektronicznej</p>	Zmiany mają charakter dostosowujący i polegają na zmianie odesłania do ustawy Pt na odesłania do Pke oraz zmianie odesłań do konkretnych przepisów Pt na odpowiadające im przepisy Pke. Odnosi się to do regulacji dotyczących dostępu uprawnionych podmiotów do danych telekomunikacyjnych wskazanych w art. 180c i art. 180d Pt, uzyskiwania danych z wykazu, o którym mowa w art. 179 ust. 9 Pt oraz uzyskiwania dostępu do danych, o których mowa w art. 161 Pt. Dane te będą na gruncie Pke wskazane odpowiednio w art. 45, art. 49 oraz art. 384. W związku z tym należało zmienić odesłania do tych artykułów.

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

		<p>(Dz. U. poz. ...), zwane dalej „danymi telekomunikacyjnymi”,”;</p> <p>2) w art. 59 w ust. 1 pkt 1 i 2 otrzymują brzmienie:</p> <p>„1) o których mowa w art. 43 ust. 1 pkt 1 lit. a tiret drugie ustawy z dnia ... 2022 r. – Prawo komunikacji elektronicznej,</p> <p>2) o których mowa w art. 384 ustawy z dnia ... 2022 r. – Prawo komunikacji elektronicznej,”.</p>	<p>Ponadto w związku z dokonaną w Pke zmianą terminologiczną w porównaniu do dotychczas obowiązujących przepisów PT, tj. rezygnacją z definiowania i posługiwania się pojęciem „przekaz telekomunikacyjny”, gdyż pojęcie to mieści się w pojęciu „komunikat elektroniczny” - stosowanej zmiany nazewnictwa należało również dokonać w zmienianych ustawach. W tym celu pojęcie „przekaz telekomunikacyjny” zastąpiono pojęciem „komunikat elektroniczny przesyłany w związku ze świadczoną publicznie dostępną usługą telekomunikacyjną”.</p>
217.	Art. 50	<p>Art. 50. W ustawie z dnia 1 marca 2018 r. o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu (Dz. U. z 2022 r. poz. 593, 655 i 835) w art. 96 w ust. 2 pkt 3 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„3) przetwarzać informacje, o których mowa w art. 76 ust. 1 pkt 5, objęte tajemnicą komunikacji elektronicznej w rozumieniu przepisów ustawy z dnia ... 2022 r. – Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. poz. ...)”.</p>	<p>Zmiana związana z uchycieniem ustawy Prawo telekomunikacyjne i uchwaleniem nowej ustawy – Prawo komunikacji elektronicznej.</p>
218.	Art. 51	<p>Art. 51. W ustawie z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2021 r. poz. 162 i 2105 oraz z 2022 r. poz. 24 i 974) wprowadza się następujące zmiany:</p> <p>1) w art. 48 w ust. 11 w pkt 13 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 14 w brzmieniu:</p> <p>„14) kontrola jest prowadzona na podstawie przepisów ustawy z dnia ... 2022 r. – Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. poz. ...)”.</p>	<p>Zmiana art. 48 ust. 11 oraz art. 50 ust. 2 ustawy – Prawo przedsiębiorców, polega na wyłączeniu obowiązku zawiadomienia o zamiarze wszczęcia kontroli oraz wyłączeniu obowiązku wykonywania czynności kontrolnych w obecności przedsiębiorcy lub osoby przez niego upoważnionej - w przypadku kontroli prowadzonej przez Prezesa UKE na podstawie ustawy Pke.</p>

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

		<p>w zakresie funkcjonowania infrastruktury telekomunikacyjnej lub korzystania z niej.”;</p> <p>2) w art. 50 w ust. 2 po pkt 3 dodaje się pkt 3a w brzmieniu:</p> <p>„3a) kontrola jest prowadzona w toku postępowania prowadzonego na podstawie przepisów ustawy z dnia ... 2022 r. – Prawo komunikacji elektronicznej w zakresie funkcjonowania infrastruktury telekomunikacyjnej lub korzystania z niej;”.</p>	<p>Należy wskazać, że obecne regulacje wynikające z Prawa przedsiębiorców uniemożliwiają przeprowadzenie w określonych wypadkach realnych kontroli i nie uwzględniają w żaden sposób specyfiki rynku telekomunikacyjnego. Dotyczy to w szczególności sytuacji powodowania szkodliwych zakłóceń i prowadzenia działań stanowiących nadużycia telekomunikacyjne, w tym także dokonywania oszustw. W sytuacji spełnienia wymogów określonych w Prawie przedsiębiorców, czyli zawiadomienia z wyprzedzeniem o planowanej kontroli, przedsiębiorca na czas tej kontroli zaprzestaje podejmowania działań niezgodnych z prawem. Należy przy tym zauważyć, że Prawo przedsiębiorców zawiera już obecnie szereg wyłączeń kiedy nie trzeba dokonywać uprzedniego zawiadomienia, np. w przypadku kontrolowania jakości paliw, czy kontroli podejmowanych na podstawie Prawa energetycznego. Żadne z tych wyłączeń nie znajduje jednak zastosowania w sytuacjach kontroli prowadzonych przez UKE. W szczególności nie można skorzystać z wyłączenia dotyczącego przeciwdziałaniu popełnieniu przestępstwa lub wykroczenia, ponieważ nieprzestrzeganie przepisów PT lub PKE nie stanowi przestępstwa ani wykroczenia. Z tego względu wprowadzana zmianę należy uznać za konieczną celem umożliwienia sprawnego przeprowadzania przez Prezesa UKE kontroli, na podstawie ustawy Pke.</p>
--	--	---	---

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

219.	Art. 52	<p>Art. 52. W ustawie z dnia 6 marca 2018 r. o zasadach uczestnictwa przedsiębiorców zagranicznych i innych osób zagranicznych w obrocie gospodarczym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 2022 r. poz. 470) w art. 12 w ust. 1 pkt 18 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„18) ustawie z dnia ... 2022 r. – Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. poz. ...)”.</p>	Zmiana związana z uchycieniem ustawy Prawo telekomunikacyjne i uchwaleniem nowej ustawy – Prawo komunikacji elektronicznej.
220.	Art. 53	<p>Art. 53. W ustawie z dnia 31 lipca 2019 r. o powszechnym spisie rolnym w 2020 r. (Dz. U. poz. 1728 oraz z 2020 r. poz. 1486) w art. 10 w ust. 4 wyrazy „art. 159 ust. 1 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. z 2018 r. poz. 1954, 2245 i 2354 oraz z 2019 r. poz. 643, 730 i 1030)” zastępuje się wyrazami „art. 381 ust. 1 ustawy z dnia...2022 r. – Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. poz. ...)”.</p>	Zmiana związana z uchycieniem ustawy Prawo telekomunikacyjne i uchwaleniem nowej ustawy – Prawo komunikacji elektronicznej – dostosowanie odesłań.
221.	Art. 54	<p>Art. 54. W ustawie z dnia 9 sierpnia 2019 r. o narodowym spisie powszechnym ludności i mieszkań w 2021 r. (Dz. U. z 2021 r. poz. 1143) wprowadza się następujące zmiany:</p> <p>1) w art. 12:</p> <p>a) w ust. 1 w pkt 2 wyrazy „ustawie z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. z 2021 r. poz. 576)” zastępuje się wyrazami „ustawie z dnia ...2022 r. – Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. poz. ...)”,</p> <p>b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„3. Przekazanie Prezesowi Głównego Urzędu Statystycznego danych, o których mowa w ust. 22 załącznika nr 2 do ustawy, przez dostawców publicznie dostępnych usług</p>	Zmiana związana z uchycieniem ustawy Prawo telekomunikacyjne i uchwaleniem nowej ustawy – Prawo komunikacji elektronicznej – dostosowanie odesłań oraz terminologii.

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

		<p>komunikacji głosowej nie stanowi naruszenia tajemnicy komunikowania się w sieciach telekomunikacyjnych, o której mowa w art. 381 ust. 1 ustawy z dnia ...2022 r. – Prawo komunikacji elektronicznej.”,</p> <p>c) w załączniku nr 2 w ust. 22:</p> <ul style="list-style-type: none"> – użyte w różnej liczbie i różnym przypadku wyrazy „publicznie dostępna usługa telefoniczna” zastępuje się użytymi w odpowiedniej liczbie i odpowiednim przypadku wyrazami „publicznie dostępna usługa komunikacji głosowej”, – wyrazy „ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. z 2019 r. poz. 2460 oraz z 2020 r. poz. 374, 695 i 875)” zastępuje się wyrazami „ustawy z dnia ...2022 r. – Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. poz. ...)”. 	
222.	Art. 55	<p>Art. 55. W ustawie z dnia 30 sierpnia 2019 r. o zmianie ustawy o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1815, z 2020 r. poz. 695 oraz z 2021 r. poz. 2333) wprowadza się następujące zmiany:</p> <p>w art. 1 w pkt 10:</p> <p>w lit. a uchyla się tiret drugie,</p> <p>w lit. b uchyla się tiret pierwsze i trzecie,</p> <p>uchyla się lit. c w zakresie art. 29 ust. 2a;</p> <p>w art. 18 ust. 4 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„4. Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej wydaje, na wniosek, o którym mowa w ust. 1, lub z urzędu, decyzję w sprawie obniżenia opłaty, biorąc pod</p>	<p>Zmiany ustawy dostosowują przepisy ustawy z dnia 7 maja 2010 r., które wejdą w życie z dniem 1 stycznia 2022 r., do zmian w zakresie zasad prowadzenia inwentaryzacji infrastruktury i usług telekomunikacyjnych, wynikających z wdrożenia art. 22 EKŁE.</p>

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

		uwagę koszty wykazane w analizie, o której mowa w ust. 3, oraz kierując się zapewnieniem zrównoważonej konkurencji w zakresie rozpowszechniania lub rozprowadzania programów telewizyjnych.”.	
223.	Art. 56	<p>Art. 56. W ustawie z dnia 11 marca 2022 r. o obronie Ojczyzny (Dz. U. poz. 655 i 974) w art. 628 w ust. 5 pkt 8 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„8) urządzenia i sieci telekomunikacyjne:</p> <p>a) ujęte w planach działania, o których mowa w art. 39 ust. 1 ustawy z dnia ... 2022 r. – Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. poz. ...), przewidziane do użycia na potrzeby jednostek organizacyjnych, o których mowa w ust. 2,</p> <p>b) niezbędne do wykonania decyzji nałożonych na przedsiębiorców telekomunikacyjnych przez Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej w trybie określonym w art. 40 ust. 1 ustawy z dnia ... 2022 r. – Prawo komunikacji elektronicznej;”.</p>	Zmiana związana z uchyleniem ustawy Prawo telekomunikacyjne i uchwaleniem nowej ustawy – Prawo komunikacji elektronicznej.
224.	Art. 57	<p>Art. 57. W ustawie z dnia 12 marca 2022 r. o pomocy obywatelom Ukrainy w związku z konfliktem zbrojnym na terytorium tego państwa (Dz. U. poz. 583, z późn. zm.¹⁰⁾) w art. 104 wyrazy „art. 60b ust. 1 pkt 1 lit. b ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. z 2021 r. poz. 576 oraz z 2022 r. poz. 501)” zastępuje się wyrazami „art. 291 ust. 1 pkt 1 lit. b ustawy z dnia ...</p>	Zmiana związana z uchyleniem ustawy Prawo telekomunikacyjne i uchwaleniem nowej ustawy – Prawo komunikacji elektronicznej.

¹⁰⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2022 r. poz. 682, 683, 684, 830, 930, 1002 i 1087.

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

		2022 r. – Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. poz. ...)”.	
225.	Rozdział 3. Przepis uchylający, przepisy epizodyczne, przejściowe, dostosowujące i przepis końcowy	Art. 58-117	Przepisy niezbędne do prawidłowego wprowadzenia w życie regulacji ustawy - Prawo komunikacji elektronicznej.

RAPORT Z KONSULTACJI PUBLICZNYCH I OPINIOWANIA
PROJEKTU USTAWY - PRAWO KOMUNIKACJI ELEKTRONICZNEJ

1. Informacje ogólne.

Przepisy projektu ustawy - Prawo komunikacji elektronicznej stanowią implementację do polskiego porządku prawnego dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1972 z dnia 11 grudnia 2018 r. ustanawiającej Europejski kodeks łączności elektronicznej.

Kodeks zastąpił obowiązujący do tej pory pakiet dyrektyw z 2002 roku, znolizowany w 2009 r. Europejski Kodeks Łączności Elektronicznej, który wszedł w życie 20 grudnia 2018 r. zawiera pakiet przepisów kompleksowo regulujących sektor łączności elektronicznej, określających w szczególności prawa i obowiązki zarówno organów regulacyjnych, przedsiębiorców, jak i użytkowników końcowych (w tym konsumentów). Kodeks zastąpił cztery obowiązujące dotąd dyrektywy stanowiące tzw. pakiet dyrektyw łączności elektronicznej:

1. dyrektywę ramową,
2. dyrektywę o dostępie,
3. dyrektywę o zezwoleniach,
4. dyrektywę o usłudze powszechnej.

2. Przebieg konsultacji.

W dniu 6 marca 2020 r. Minister Cyfryzacji rozpoczął prekonsultacje projektu ustawy - Prawo komunikacji elektronicznej wraz z uzasadnieniem oraz projektu ustawy wprowadzającej ustawę – Prawo komunikacji elektronicznej.

W toku prekonsultacji następujące podmioty przedstawiły stanowisko odnoszące się do projektu:

- 1) Polska Izba Informatyki i Telekomunikacji,
- 2) Krajowa Izba Gospodarczej Elektroniki i Telekomunikacji,
- 3) Polska Izba Komunikacji Elektronicznej,
- 4) Krajowa Izba Komunikacji Ethernetowej,
- 5) Polska Izba Radiodifuzji Cyfrowej,
- 6) Związek Telewizji Kablowych w Polsce - Izba Gospodarcza,
- 7) Izba Gospodarki Elektronicznej,
- 8) Związek Pracodawców Mediów Elektronicznych Mediakom,
- 9) Spółdzielnia Mieszkaniowa w Grudziądzu,
- 10) SAYF,
- 11) Digital Virgo,
- 12) Centrum Technologii Mobilnych Mobiltek S.A.,
- 13) Polskie Stowarzyszenie Marketingu SMB,
- 14) Federacja Konsumentów,
- 15) Ogólnopolskie Porozumienie Organizacji Radioamatorskich,

- 16) Polski Związek Krótkofalowców,
- 17) Kancelaria Olesiński i Wspólnicy Sp. K.,
- 18) Polski Związek Przemysłu Motoryzacyjnego,
- 19) Exatel S.A.,
- 20) Ministerstwo Obrony Narodowej, w tym Wojskowe Biuro Zarządzania Częstotliwościami,
- 21) Ministerstwo Gospodarki Morskiej i Żeglugi Śródlądowej,
- 22) Ministerstwo Finansów,
- 23) Ministerstwo Infrastruktury,
- 24) Departament Prawa Unii Europejskiej - Kancelaria Prezesa Rady Ministrów,
- 25) Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji,
- 26) Urząd Komunikacji Elektronicznej,
- 27) Urząd Ochrony Konkurencji i Konsumentów,
- 28) Urząd Ochrony Danych Osobowych,
- 29) Polski Komitet Normalizacyjny,
- 30) Komitet Techniczny,
- 31) Osoba fizyczna - radioamator
- 32) Związek Pracodawców Branży Internetowej IAB Polska,
- 33) Stowarzyszenie Praktyków Ochrony Danych Osobowych,
- 34) Ministerstwo Spraw Wewnętrznych i Administracji,
- 35) Kancelaria FORYTEK & PARTNERZY Adwokaci i Radcowie Prawni,
- 36) Osoby fizyczne – uwagi w zakresie marketingu i tajemnicy telekomunikacyjnej,
- 37) Kancelaria Szostek_Bar i Partnerzy.

W dniach:

- 1) 17 kwietnia 2020 r.,
- 2) 28 kwietnia 2020 r.,
- 3) 29 kwietnia 2020 r.,
- 4) 8 maja 2020 r.,
- 5) 15 maja 2020 r.,
- 6) 21 maja 2020 r. oraz
- 7) 22 maja 2020 r.

z podmiotami, które złożyły stanowiska w toku prekonsultacji, odbyły się warsztaty z wykorzystaniem środków porozumiewania się na odległość, na których zostały omówione zgłoszone uwagi.

Projekt został poddany konsultacjom publicznym oraz opiniowaniu, które trwały 30 dni (od 29 lipca do 28 sierpnia 2020 r.).

Poniżej wskazano podmioty, do których został przesłany projekt ustawy w ramach konsultacji:

- 1) Polska Izba Informatyki i Telekomunikacji,
- 2) Krajowa Izba Gospodarczej Elektroniki i Telekomunikacji,
- 3) Polska Izba Komunikacji Elektronicznej,
- 4) Krajowa Izba Gospodarczej,
- 5) Krajowa Izba Komunikacji Ethernetowej,

- 6) Polska Izba Radiodifuzji Cyfrowej,
- 7) Polska Izba Handlu,
- 8) Izba Gospodarki Elektronicznej,
- 9) Krajowa Izba Gospodarki Cyfrowej,
- 10) Fundacja Bezpieczna Cyberprzestrzeń,
- 11) Polskie Towarzystwo Informatyczne,
- 12) Fundacja Nowoczesna Polska,
- 13) Fundacja Projekt Polska,
- 14) Internet Society Poland,
- 15) Stowarzyszenie Inżynierów Telekomunikacji,
- 16) Fundacja Panoptykon,
- 17) Związek Pracodawców Mediów Publicznych,
- 18) Związek Pracodawców Mediów Elektronicznych Mediakom,
- 19) Związek Pracodawców Branży Internetowej IAB Polska,
- 20) Związek Telewizji Kablowych w Polsce Izba Gospodarcza,
- 21) Związek Rzemiosła Polskiego
- 22) Polskie Centrum Badań i Certyfikacji S.A.,
- 23) Polska Organizacja Handlu i Dystrybucji,
- 24) Naczelna Rada Zrzeszeń Handlu i Usług,
- 25) Polska Izba Producentów Urządzeń i Usług na rzecz Kolei,
- 26) Polskie Stowarzyszenie Marketingu SMB,
- 27) Fundacja ePaństwo,
- 28) Amerykańska Izba Handlowa,
- 29) Federacja Konsumentów,
- 30) Związek Importerów i Producentów Sprzętu Elektrycznego i Elektronicznego Branży RTV i IT – ZIPSEE „Cyfrowa Polska”,
- 31) Polski Związek Przemysłu Motoryzacyjnego,
- 32) Ogólnopolskie Porozumienie Organizacji Radioamatorskich,
- 33) Polski Związek Krótkofalowców,
- 34) Związek Harcerstwa Polskiego,
- 35) Związek Harcerstwa Rzeczypospolitej,
- 36) Liga Obrony Kraju,
- 37) Stowarzyszenie Praktyków Ochrony Danych Osobowych,
- 38) Sektorowa Rada ds. Kompetencji - Telekomunikacja i Cyberbezpieczeństwo,
- 39) Polska Izba Nieruchomości Komercyjnych,
- 40) Polska Rada Biznesu;
- 41) Naczelna Organizacja Techniczna

Dnia 30 października 2020 r. zorganizowano spotkanie dotyczące procedowanej ustawy Pke i ustawy – Przepisy wprowadzające Pke, w którym wzięli udział przede wszystkim przedstawiciele izb oraz Federacji Konsumentów.

Następnie, z podmiotami, które zgłosiły uwagi do Pke oraz przepisów wprowadzających ustawę Pke zorganizowano warsztaty dnia 30 listopada 2020 r. mające na celu omówienie kluczowych zagadnień związanych z projektem.

Ponadto projekt ustawy został przekazany do zaopiniowania przez:

- 1) Radę Dialogu Społecznego,
- 2) Business Centre Club – Związek Pracodawców,
- 3) Niezależny Samorządny Związek Zawodowy „Solidarność”;
- 4) Ogólnopolskie Porozumienie Związków Zawodowych;
- 5) Forum Związków Zawodowych;
- 6) Pracodawców Rzeczypospolitej Polskiej;
- 7) Konfederację Lewiatan;
- 8) Związek Przedsiębiorców i Pracodawców
- 9) Federację Związków Zawodowych Pracowników Automatyki i Telekomunikacji PKP
- 10) Federację Związków Zawodowych Pracowników Telekomunikacji.

oraz

- 1) Krajową Radę Radiofonii i Telewizji;
- 2) Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów;
- 3) Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej;
- 4) Prezesa Urzędu Ochrony Danych Osobowych;
- 5) Polski Komitet Normalizacyjny;
- 6) Wojskowe Biuro Zarządzania Częstotliwościami;
- 7) Rzecznika Małych i Średnich Przedsiębiorców;
- 8) Komisję Nadzoru Finansowego;
- 9) Rzecznika Praw Obywatelskich;
- 10) Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego.

Z podmiotami, które zgłosiły uwagi w ramach uzgodnień oraz opiniowania zorganizowano konferencję uzgodnieniową w dniach 19-20 oraz 23 listopada 2020 r.

3. Omówienie wyników przeprowadzonych konsultacji publicznych i opiniowania

W wyniku konsultacji została zgłoszona duża ilość uwag, głównie przez izby telekomunikacyjne, ale również przez organizacje konsumenckie. Uwagi te w części zostały uznane za zasadne.

Szczegółowe omówienie wyników konsultacji i opiniowania znajduje się w tabeli stanowiącej załącznik do Raportu.

4. Przedstawienie wyników zasięgnięcia opinii, dokonania konsultacji albo uzgodnienia projektu z właściwymi organami i instytucjami Unii Europejskiej, w tym Europejskim Bankiem Centralnym

Projekt ustawy nie wymaga przedłożenia właściwym instytucjom i organom Unii Europejskiej lub Europejskiemu Bankowi Centralnemu w celu uzyskania opinii, dokonania konsultacji lub uzgodnienia.

5. Wskazanie podmiotów, które zgłosiły zainteresowanie pracami nad projektem w trybie przepisów o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa, wraz ze wskazaniem kolejności dokonania zgłoszeń albo informację o ich braku.

Nie odnotowano zgłoszeń zainteresowanych podmiotów w trybie przepisów o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa.

Uwagi z opiniowania do projektu ustawy – Prawo komunikacji elektronicznej (UC45)

Lp.	Art.	Podmiot	Treść uwagi	Stanowisko
Uwagi ogólne				
1.	Propozycja dodania nowego przepisu	GUS	<p>W celu ograniczenia wątpliwości operatorów przekazujących do GUS numery telefonów abonentów GUS proponuje dodanie artykułu o następującym brzmieniu:</p> <p><i>„Art.... Dostawcy usług komunikacji elektronicznej świadczący publicznie dostępne usługi komunikacji głosowej, udostępniają zgromadzone dane jednostkowe o abonentach będących osobami fizycznymi prowadzącymi działalność gospodarczą lub nieprowadzącymi takiej działalności, służbom statystyki publicznej w zakresie i dla potrzeb wynikających z przepisów o statystyce publicznej.”.</i></p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Proponowany przepis jest bardzo daleko idący, zawiera nieograniczony zakres danych, przy czym brak jest uzasadnienia dla wprowadzenia takiej generalnej zasady w Pke. Należy zwrócić uwagę, że dane dotyczące abonentów będących osobami fizycznymi są szczególnie wrażliwe, zatem kwestia ich generalnego udostępnienia powinna być w każdym przypadku dogłębnie przeanalizowana.</p>
2.		UKE	<p>W zakresie projektowanych przepisów dotyczących gospodarowania częstotliwościami należy skreślić zapisy związane z problematyką zaburzeń elektromagnetycznych, w tym odnoszące się do: „szkodliwych zaburzeń elektromagnetycznych” (np. art. 82 ust. 3 pkt 2), „promieniowania elektromagnetycznego” (np. art. 82 ust. 3 pkt 3) oraz „oddziaływania pól elektromagnetycznych” (np. art. 83 ust. 1 pkt 2). Zgodnie z przepisami ustawy o kompatybilności elektromagnetycznej zaburzeniem elektromagnetycznym jest dowolne zjawisko elektromagnetyczne, które może obniżyć jakość działania urządzeń albo niekorzystnie wpłynąć na materię żywą i nieżywą. Możliwość wystąpienia takiego zjawiska powinna być badana przez producenta danego urządzenia przed wprowadzeniem go do obrotu lub oddaniem do użytku, nie zaś w procesie przyznawania częstotliwości konkretnemu podmiotowi. Ponadto art. 5 ustawy o kompatybilności elektromagnetycznej stanowi, że jej przepisów</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>W tym zakresie zamiarem projektodawcy jest przeniesienie bez zmian obowiązujących na gruncie Pt regulacji, które do tej pory nie budziły wątpliwości.</p>

			nie stosuje się do szeregu urządzeń radiowych lub ich części. Zdolność do powodowania zaburzeń elektromagnetycznych tym bardziej nie powinna być przedmiotem analizy ze strony Prezesa UKE w procesie gospodarowania częstotliwościami.	
3.	Art 274	UKE	<p>Pozytywnie należy ocenić propozycję projektodawcy, zgodnie z którą certyfikacja narzędzia porównawczego ma odbywać się w oparciu o procedurę określoną w regulaminie przez Prezesa UKE.</p> <p>Zaproponowane rozwiązanie jest optymalne pod względem ochrony konsumentów oraz gospodarowania środkami publicznymi. Ponadto gwarantuje ono równe traktowanie przedsiębiorców prowadzących działalność w zakresie porównania usług na rynku telekomunikacyjnym oraz na innych rynkach, gdzie porównywane są usługi np. na rynku finansowym.</p>	Dziękujemy za pozytywną ocenę przepisów.
4.Przepisy				
5.	art. 1 pkt 1 lit. a	UKE	<p>Art. 1 pkt 1 lit. a pokrywa się z pkt 3, co prowadzi do licznych problemów interpretacyjnych. Czy działalność, o której mowa w obu przepisach to ta sama działalność? Czy działalność polegająca na dostarczaniu sieci i świadczeniu usług służących rozpowszechnianiu lub rozprowadzaniu programów radiofonicznych i telewizyjnych jest działalnością telekomunikacyjną, zdefiniowaną w pkt 1 lit. a?</p> <p>Zasadnym jest więc połączenie pkt 1 lit. a oraz pkt 3, jeżeli oba dotyczą działalności telekomunikacyjnej.</p>	Uwaga uwzględniona
6.	Art. 1 pkt 4	UKE	<p>W celu dostosowania projektowanego przepisu do projektowanego art. 2 pkt 4 (definicja „bezpieczeństwa sieci i usług”) oraz do terminologii projektowanego działu I rozdział 5 „Bezpieczeństwo sieci i usług oraz zadania i obowiązki na rzecz obronności, bezpieczeństwa państwa oraz bezpieczeństwa i porządku publicznego”, w przepisie tym wyraz „telekomunikacji” należy zastąpić wyrazami „komunikacji elektronicznej”.</p>	Uwaga bezprzedmiotowa. Obszar regulacji w zakresie „bezpieczeństwa sieci i usług” przeniesiono do projektu nowelizacji ustawy o krajowym systemie cyberbezpieczeństwa.
7.	Art. 2 Pkt 14	UKE	<p>Należy mieć na względzie, że urządzenia telekomunikacyjne i linie kablowe wchodzą w zakres pojęcia „sieci telekomunikacyjnych”, zaś powiązane zasoby nie. Z tego względu należy rozważyć zmianę redakcji omawianego przepisu, np.: „fizyczne elementy sieci telekomunikacyjnej, w szczególności urządzenia telekomunikacyjne i linie kablowe, a także powiązane zasoby, oprócz...”.</p>	Uwaga uwzględniona
8.	Art. 2 pkt 23 i 24	UKE	<p>W art. 2 pkt 50 zdefiniowany został punkt dystrybucji. Z kolei w definicjach lokalnej pętli abonenckiej oraz lokalnej podpętli abonenckiej występuje termin punkt dostępu do stacjonarnej publicznej sieci telekomunikacyjnej. Dla spójności terminologicznej zasadnym byłoby odwołanie się w definicjach lokalnej pętli abonenckiej oraz lokalnej</p>	Uwaga uwzględniona

			<p>podpętli abonenckiej do pojęcia punktu dystrybucji, skoro dostęp do lokalnej pętli bądź podpętli abonenckiej jest przykładem „dostępu wymagającego połączenia elementów sieci telekomunikacyjnej przedsiębiorcy telekomunikacyjnego z elementami sieci telekomunikacyjnej lub powiązanych zasobami znajdującymi się pomiędzy tym punktem a zakończeniami sieci”. Przykładowo, definicja lokalnej pętli abonenckiej mogłaby brzmieć: „fizyczny obwód łączący zakończenie sieci z punktem dystrybucji w stacjonarnej publicznej sieci telekomunikacyjnej (...)”. W nawiązaniu do zaproponowanych powyżej wyrazów „w stacjonarnej publicznej sieci telekomunikacyjnej”, należy zauważyć, że także w definicji pętli lokalnej w EKŁE (art. 2 pkt 30) użyty jest przyimek „w”, gdyż jeden jej koniec wyznaczany jest przez przełącznicę albo równorzędne urządzenie w stacjonarnej publicznej sieci łączności elektronicznej.</p>	
9.	Art. 2 pkt 40	UKE	<p>W definicji powiązanych zasobów należy rozważyć zmianę fragmentu „okablowanie pomiędzy zakończeniem sieci w obiekcie budowlanym a najbliższym punktem dystrybucji” na „fizyczny obwód łączący zakończenie sieci w obiekcie budowlanym z najbliższym punktem dystrybucji” (por. definicję lokalnej pętli abonenckiej – art. 2 pkt 23), ponieważ „okablowanie pomiędzy zakończeniem sieci w obiekcie budowlanym a najbliższym punktem dystrybucji” jest tym samym co „fizyczny obwód łączący zakończenie sieci w obiekcie budowlanym z najbliższym punktem dystrybucji”. Ewentualna zmiana wymagałaby dostosowania pozostałych przepisów projektowanej ustawy, w szczególności dotyczących obowiązku zapewnienia dostępu do okablowania.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona Skoro jak wskazuje UKE fragmenty są tożsame, to brak jest z tego powodu uzasadnienia do ich zamiany.</p>
10.	Art. 2 pkt 44	UKE	<p>Proponuje się skreślić definicję przyłącza telekomunikacyjnego. W projektowanej ustawie to pojęcie nie jest już stosowane w sprawach dotyczących dostępu. Używane jest ono tylko w przepisach dotyczących umowy o realizację przyłącza telekomunikacyjnego, wprowadzonej ostatnią nowelizacją Megaustawy. Posługiwanie się zaś tym pojęciem w odniesieniu do umów zawieranych z użytkownikiem końcowym uprawnionym do lokalu mieszkalnego na potrzeby zapewnienia telekomunikacji w tym lokalu nie jest właściwe. Przedmiotem takiej umowy nie może być doprowadzenie przyłącza telekomunikacyjnego. Po pierwsze dlatego, że definicja przyłącza telekomunikacyjnego nie obejmuje odcinka instalacji telekomunikacyjnej wewnątrz budynku prowadzącego do lokalu mieszkalnego. Po drugie, uprawniony do lokalu mieszkalnego nie jest władny zawierać umów mających za przedmiot cały budynek. Należy zatem w art. 263 i nast. Pke zastąpić pojęcie „umowa o realizację przyłącza telekomunikacyjnego” innym pojęciem, np. „umowa o doprowadzenie sieci dostępu do miejsca świadczenia usługi”. Pojęcie „sieć dostępu” zostało bowiem zdefiniowane w art. 2 pkt 57.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona Definicja pojęcia przyłącza telekomunikacyjnego jest potrzebna zarówno dla rozumienia zakresu stosowania przepisów o umowie o realizację przyłącza telekomunikacyjnego (której możliwość zawierania wynika wprost z EKŁE), jak również na potrzeby Megaustawy, w której pojęcie to występować będzie chociażby w przepisach dotyczących Funduszu Szerokopasmowego.</p>

11.	Art. 2 pkt 75	UKNF	<p>Zgodnie z definicją wskazaną w art. 2 pkt 75 PKE usługa dodatkowego obciążania rachunku oznacza usługę polegającą na pośredniczeniu przez dostawcę usług komunikacji elektronicznej w sprzedaży towarów lub świadczeniu usług niedostarczanych abonentom bezpośrednio przez tego dostawcę, której wartość jest uwzględniana na fakturze za wykonane usługi komunikacji elektronicznej i nie przekracza kwot wskazanych w art. 6 pkt 12 ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych (Dz. U. z 2020 r. poz. 794). <u>Przepis ten (w proponowanym brzmieniu) nie powinien odnosić się do wyłączenia określonego w art. 6 pkt 12 u.u.p. Zakres działalności objęty usługą dodatkowego obciążania rachunku jest inny, znacznie szerszy niż zakres działalności objętej wyłączeniem z u.u.p. Zgodnie z wyłączeniem, o którym mowa w art. 6 pkt 12 u.u.p., przepisów tej ustawy nie stosuje się do „transakcji płatniczych przeprowadzanych przez przedsiębiorcę telekomunikacyjnego, dokonywanych obok usług telekomunikacyjnych na rzecz użytkownika końcowego, doliczanych do należności za usługi telekomunikacyjne: a) w celu nabycia treści cyfrowych lub usług głosowych, niezależnie od urządzenia stosowanego do nabycia lub wykorzystania treści cyfrowych lub b) dokonywanych za pomocą urządzenia elektronicznego lub z jego użyciem, jeżeli transakcja płatnicza jest przeprowadzana w ramach zbiorów publicznych lub w celu zakupu biletów, w szczególności komunikacyjnych, parkingowych oraz biletów wstępu na imprezy artystyczne, rozrywkowe lub sportowe – jeżeli wartość pojedynczej transakcji płatniczej, o której mowa w lit. a lub b, nie przekracza równowartości w walucie polskiej 50 euro oraz łączna wartość transakcji płatniczych dotyczących jednego użytkownika końcowego, także w przypadku gdy należności za usługi telekomunikacyjne są opłacane z góry, nie przekracza równowartości w walucie polskiej 300 euro miesięcznie, przy czym kwoty wyrażone w euro oblicza się przy zastosowaniu kursu średniego ogłaszanego przez NBP, obowiązującego w dniu 31 października poprzedniego roku”. <u>Przepis ten wyraźnie wskazuje, że wyłączeniem tym, z zastrzeżeniem określonych limitów, objęte są tylko transakcje płatnicze: dokonywane w celu nabycia treści cyfrowych lub usług głosowych lub przeprowadzane w ramach zbiorów publicznych lub w celu zakupu biletów, w szczególności komunikacyjnych, parkingowych oraz biletów wstępu na imprezy artystyczne, rozrywkowe lub sportowe. Rodzaj i przedmiot tych transakcji jest więc ograniczony i wyraźnie określony, natomiast z proponowanych przepisów PKE takie ograniczenie nie wynika. Regulacje te nie są tożsame. Zgodnie z przepisem art. 2 pkt 75 PKE przedmiot usługi dodatkowego obciążania rachunku jest w zasadzie nieograniczony.</u></u></p> <p>Jeśli więc zamiarem ustawodawcy jest uregulowanie kwestii przedmiotu usługi dodatkowego obciążania rachunku w takim zakresie jak ma to miejsce w przypadku</p>	<p>Uwaga uwzględniona Definicja usługi dodatkowego obciążania rachunku została odpowiednio zmieniona poprzez m.in. usunięcie odwołania do ustawy o usługach płatniczych, tak aby było jasne, że definicją tą objęty jest szeroki katalog usług. Odnosząc się do kwestii różnic definicyjnych między Pke, a ustawą o usługach płatniczych należy wskazać, że ustawa o usługach płatniczych podobnie jak Pke powinna odwoływać się do definicji abonenta, nie zaś użytkownika końcowego, ponieważ nie jest możliwe, aby doliczyć opłatę za usługę osobie, która nie jest abonentem dostawcy usług, czyli np. faktycznego użytkownika danego urządzenia końcowego.</p>
-----	---------------	------	--	--

			<p>wyłączeń z art. 6 pkt 12 u.u.p., na co wskazuje odwołanie się do tego przepisu, należy stosownie zmodyfikować definicję tej usługi (art. 2 pkt 75 PKE), tak aby była zgodna z brzmieniem art. 6 pkt 12 u.u.p.</p> <p><u>Jeżeli jednak intencją jest wprowadzenie szerokiego rozumienia przedmiotu usługi dodatkowego obciążania rachunku (pozostawienie aktualnego brzmienia – sprzedaż towarów lub świadczeniu usług) to, stanowiłaby ona usługę płatniczą. Oznaczałoby to, że jej świadczenie wymagałoby uzyskania statusu dostawcy usług płatniczych.</u></p> <p>Dodatkowo trzeba wskazać, że definicja z art. 2 pkt 75 PKE odwołuje się abonentu. Natomiast w przepisie art. 6 pkt 12 u.u.p. mowa jest o użytkowniku końcowym, a nie abonencie. Są to dwa różne podmioty, co wynika z definicji zawartych w PKE: · abonent – użytkownik końcowy, który jest stroną umowy o świadczenie publicznie dostępnych usług komunikacji elektronicznej zawartej z dostawcą usług komunikacji elektronicznej oraz · użytkownik końcowy – podmiot korzystający z publicznie dostępnej usługi komunikacji elektronicznej lub żądający świadczenia takiej usługi, dla zaspokojenia własnych potrzeb. Limity, o których mowa w art. 6 pkt 12 u.u.p. dotyczą użytkowników końcowych, czyli tych osób które de facto korzystają z telefonu (abonamentu), a nie abonentów, którzy zawarli umowę o świadczenie usług telekomunikacyjnych</p>	
12.	Art. 2 pkt. 75/art.308 ust. 6	UKNF	<p>Odnosząc się do przepisu art. 308 ust. 6 PKE wprowadzającego wymóg stosowania silnego uwierzytelnienia w przypadku świadczenia usługi dodatkowego obciążania rachunku, należy wskazać, że pozostawienie tego wymogu zależy od ewentualnej zmiany brzmienia definicji tej usługi (art. 2 pkt 75 PKE). Jeśli brzmienie tego przepisu nie zostanie dostosowane do brzmienia art. 6 pkt 12 u.u.p. podmiot świadczący usługę dodatkowego obciążania rachunku będzie musiał uzyskać status dostawcy usług płatniczych. Wówczas zastosowanie będzie miał przepis art. 32i u.u.p. określający obowiązek stosowania silnego uwierzytelnienia. W przypadku dostosowania zakresu tej usługi do wyłączenia z art. 6 pkt 12 u.u.p., wymóg stosowania silnego uwierzytelnienia nie będzie miał zastosowania.</p>	<p>Uwaga bezprzedmiotowa W projekcie Pke zrezygnowano z wymogu silnego uwierzytelniania.</p>
13.	art. 2 pkt 75 oraz art. 308 usługa dodatkowego obciąża	UOKiK	<p>Zmiany w regulacji usług typu <i>direct billing</i> w stosunku do projektu przedstawionego w prekonsultacjach, w tym wprowadzenie nowej nazwy i definicji ww. usług, ocenić należy pozytywnie.</p> <p>Projekt nie rozwiewa jednak wszystkich wątpliwości związanych z umiejscowieniem w systemie prawa usługi dodatkowego obciążania rachunku. Do usługi znajdują zastosowanie nie tylko wskazane w projekcie przepisy ustawy o usługach płatniczych (z uwzględnieniem wyłączenia wskazanego w art. 6 pkt 12 ww. ustawy), ale również ustawa o świadczeniu usług drogą elektroniczną oraz ustawa o prawach konsumenta.</p>	<p>Uwaga kierunkowo uwzględniona Definicja usługi dodatkowego obciążania rachunku zostanie zmieniona w ten sposób, aby uwzględnić obydwa modele świadczenia usług typu direct billing czyli pośredniczenie w</p>

nia rachunku		<p>Projekt w obecnym kształcie nie uwzględnia relacji pomiędzy ww. ustawami, co w celu uniknięcia ewentualnych wątpliwości przy przyszłym stosowaniu przepisów powinno zostać wyjaśnione w uzasadnieniu. Nie jest również jasne, czy intencją projektodawcy jest objęcie pojęciem usługi dodatkowego obciążania rachunku wszystkich usług typu <i>direct billing</i> funkcjonujących obecnie na rynku, czy też wyłącznie usług obejmujących „czyste” pośrednictwo.</p> <p>Zgodnie z brzmieniem przepisu definicja obejmuje usługę polegającą na pośredniczeniu przez dostawcę usług komunikacji elektronicznej w sprzedaży towarów lub świadczeniu usług niedostarczanych abonentom bezpośrednio przez dostawcę, której wartość nie przekracza kwot wskazanych w art. 6 pkt 12 ustawy o usługach płatniczych. Ww. usługa na gruncie rozwiązań zawartych w PKE jest więc kwalifikowana jako usługa płatnicza, która zarówno ze względu na przedmiot transakcji rozliczanej w ramach usługi dodatkowego obciążania rachunku, jak i jej wartość podlegać będzie jednak wyłączeniu ze stosowania większości ww. regulacji.</p> <p>Wskazać należy, iż obecne brzmienie przepisu i wskazana w nim klasyfikacja może nie uwzględniać swoim zakresem wszystkich stanów faktycznych, które skutkować będą naliczeniem i pobraniem przez przedsiębiorcę telekomunikacyjnego opłat za usługi świadczone przez inne podmioty (niezależnie od roli, którą w ww. czynnościach spełniać będzie przedsiębiorca telekomunikacyjny).</p> <p>W praktyce usługi typu <i>direct billing</i> funkcjonują na rynku w ramach dwóch modeli (o odmiennym nazewnictwie i przyjętej klasyfikacji w zależności od przedsiębiorcy). W ramach pierwszego z nich przedsiębiorcy umożliwiają abonentom nabycie dostępu do treści cyfrowych (np. gier) oferowanych przez podmioty trzecie. Uzyskanie dostępu do ww. treści oraz naliczenie opłaty na rachunku umożliwiają narzędzia zapewnione przez samych przedsiębiorców telekomunikacyjnych (a zatem nie można mówić tu o „czystym” pośrednictwie). W ramach drugiego modelu przedsiębiorcy biernie uczestniczą w procesie pobierania opłat, tj. zapewniają możliwość uregulowania należności za treści cyfrowe podmiotów trzecich dostępne na platformach takich jak Microsoft Store, Google Play czy Samsung Galaxy Apps z wykorzystaniem narzędzi dostarczanych przez platformy.</p> <p>Ze wstępnej analizy wynika, iż świadczone obecnie przez przedsiębiorców usługi typu <i>direct billing</i> w części mogą być uznawane za usługi płatnicze w rozumieniu ustawy o usługach płatniczych, które z uwagi na wartość nabywanych produktów lub treści cyfrowych podlegać będą wyłączeniu z zastosowania przepisów ww. regulacji zgodnie z art. 6 pkt 12 ustawy o usługach płatniczych, w części zaś mogą być usługami o podobnym charakterze, które w ocenie przedsiębiorców świadczących ww. usługi nie</p>	<p>nabyciu usług oferowanych przez podmioty trzecie oraz pośredniczenie w samej płatności.</p>
--------------	--	---	--

			<p>stanowią usług płatniczych (kwalifikowane mogą być natomiast np. jako usługi świadczone drogą elektroniczną).</p> <p>Brak doprecyzowania zakresu usługi dodatkowego obciążania rachunku poprzez posłużenie się niezdefiniowanym pojęciem „pośredniczenia” i brak doprecyzowania relacji pomiędzy nowymi regulacjami PKE a innymi ustawami np. usude może powodować, iż rozwiązania przewidziane na gruncie PKE w praktyce nie znajdują zastosowania do sytuacji świadczenia usług nieobjętych obecnie ustawą o usługach płatniczych (z doświadczeń UOKiK wynika, że w tym obszarze pojawia się na rynku najwięcej nieprawidłowości). Konieczne jest zatem doprecyzowanie definicji usługi dodatkowego obciążania rachunku oraz relacji pomiędzy ww. ustawami, przynajmniej w uzasadnieniu do ustawy. W ocenie Prezesa UOKiK usługa dodatkowego obciążania rachunku powinna obejmować swoim zakresem wszystkie usługi skutkujące doliczeniem do rachunku za usługi telekomunikacyjne (komunikacji elektronicznej) płatności za treści cyfrowe lub usługi podmiotów trzecich niezależnie od formuły współpracy przedsiębiorcy telekomunikacyjnego z kontrahentem.</p> <p>Zmiana definicji ww. usługi mogłaby przyjąć następującą postać: <i>Usługa dodatkowego obciążania rachunku – usługa polegająca na pośredniczeniu przez dostawcę usług komunikacji elektronicznej w sprzedaży towarów lub świadczeniu usług lub uczestniczeniu w ich zamówieniu lub dostarczeniu, której wartość jest uwzględniana na fakturze za wykonane usługi komunikacji elektronicznej i nie przekracza kwot wskazanych w art. 6 pkt 12 ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych.</i></p>	
14.	Art. 3 ust. 2 pkt 6	UKE	<p>W ramach zawartego w tym przepisie katalogu podmiotów, których wymagania i zalecenia (dotyczące m. in. gospodarowania częstotliwościami i zasobami orbitalnymi) będą mogły zostać wprowadzone do stosowania w drodze rozporządzenia, proponuje się skreślić Radę Północnoatlantycką (NAC). Podmiot ten, w przeciwieństwie do pozostałych podmiotów wymienionych w niniejszym przepisie (których wymagania i zalecenia mogą skutecznie wpływać na realizację celu określonego w art. 3 ust. 2), de facto nie jest podmiotem wyspecjalizowanym w dziedzinie telekomunikacji (w tym nie określa warunków technicznych w tym zakresie), w związku z czym nie jest zasadne uwzględnianie przez Prezesa UKE ustanowionych przez ten podmiot wymagań i zaleceń.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona Regulacja została dodana na skutek uwzględnienia uwagi MON zgłoszonej w ramach prekonsultacji.</p>
15.	Art 7 ust. 1 pkt 3	GUS	<p>GUS proponuje doprecyzowanie brzmienia art. 7 ust. 1 pkt. 3, w którym użyto określenia „numer TERYT”.</p> <p>Użyte w projekcie ustawy określenie „numer TERYT” jest niejednoznaczne – można je rozumieć jako określenie ogólne zawierające wszystkie składowe adresu, tj. zarówno kod TERYT (dla województwa, powiatu, gminy), jak i identyfikator TERYT w</p>	<p>Uwaga uwzględniona</p>

			<p>przypadku miejscowości i ulicy. Wyjaśnienia zatem wymaga, co było w tym przypadku intencją projektodawcy.</p> <p>Możliwym rozwiązaniem byłoby zastąpienie określenia „numer TERYT” określeniem „identyfikator TERYT” – vide art. 47 ust. 2 ustawy z dnia 29 czerwca 1995 r. o statystyce publicznej (Dz. U. z 2020 r. poz. 443). Zmiana ta spowoduje jednak ograniczenie się wyłącznie do miejscowości i ulicy w adresie.</p>	
16.	Art. 11	UKE	<p>W toku prac nad systemem rejestrów UKE (obsługującym rejestr PT, rejestr JST i rejestr operatorów pocztowych) oraz w ramach współpracy z Ministerstwem Cyfryzacji, uznano, że pożądaną funkcjonalnością ww. systemu będzie możliwość samodzielnego pobrania z niego zaświadczenia o wpisie lub zmianie wpisu do rejestru przedsiębiorców telekomunikacyjnych lub rejestru jednostek samorządu terytorialnego wykonujących działalność w zakresie telekomunikacji, co nie znalazło odzwierciedlenia w przepisach Pke. Zgodnie z przyjętymi założeniami, zaświadczenie o wpisie powinno być wydawane przez organ z urzędu tylko jeden raz (tak, jak jest to uregulowane w projektowanym art. 11 ust. 1 Pke), ale niezależnie od tego powinna istnieć możliwość samodzielnego pobrania zaświadczenia o wpisie przez wpisany do rejestru podmiot, które obejmowałoby m. in. datę jego pobrania. Przepisy powinny ponadto jasno stanowić, że samodzielnie pobrane z systemu rejestrów UKE zaświadczenie, jak również wydruk samodzielnie pobranego zaświadczenia mają moc dokumentu urzędowego oraz ewentualnie wskazywać na możliwość weryfikacji jego prawdziwości online.</p>	Uwaga uwzględniona
17.	Art. 11 ust. 3	UKE	<p>Proponuje się ujednoczenie sposobu doręczania zaświadczeń o wpisie do rejestru PT i rejestru JST w ten sposób, aby następowało to wyłącznie poprzez PUE UKE.</p> <p>Art. 11 ust. 3 w obecnym brzmieniu stanowi, że zaświadczenie doręcza się za pomocą środków komunikacji elektronicznej. Stwarza to ryzyko zwracania się do UKE z prośbami o przesłanie zaświadczenia za pomocą środków komunikacji elektronicznej wybranych przez zainteresowanego (np. e-mail).</p>	Uwaga uwzględniona
18.	Art. 16 ust. 2	UKE	<p>W nawiązaniu do wprowadzanego tym przepisem 3-letniego zakazu uzyskania wpisu do rejestru PT należy zauważyć, że w praktyce zdarzały się sytuacje, że po wykreśleniu z powodu dwukrotnego niewypełnienia obowiązków sprawozdawczych, przedsiębiorcy nadal prowadzili działalność telekomunikacyjną, mieli abonentów korzystających z ich usług i zwracali się do Urzędu z prośbą o umożliwienie im dalszego prowadzenia tej działalności (wpisania do rejestru PT). Proponuje się zatem rozważenie możliwości wprowadzenia wyjątku od reguły z art. 16 ust. 2 w odniesieniu do sytuacji wskazanej w art. 13 pkt 5 (wykreślenie za niewypełnienie obowiązków informacyjnych za dwa kolejne lata).</p>	Uwaga uwzględniona

19.	Art. 19 ust. 1	UODO	Art. 19 ust. 1 projektu ustawy stanowi, że przedsiębiorca komunikacji elektronicznej lub podmiot, który uzyskał pozwolenie radiowe, o którym mowa w art. 122 ust. 1, rezerwację częstotliwości lub zasobów orbitalnych lub przydział zasobów numeracji, z wyłączeniem użytkownika rządowego, jest obowiązany do przekazywania na żądanie Prezesa UKE informacji niezbędnych do wykonywania przez Prezesa UKE jego uprawnień i obowiązków, określonych w art. 382 ust. 1. Jeśli wśród tych informacji znajdować się będą również dane osobowe, to przepis wymaga doprecyzowania – poprzez wskazanie tych danych – dla zachowania zgodności z zasadą zgodności z prawem, rzetelności i przejrzystości wyrażoną w art. 5 ust. 1 lit. a RODO2. Uwaga była zgłaszana w trakcie prekonsultacji projektu ustawy. Uwaga odnosi się analogicznie do art. 40 ust. 2 projektu ustawy.	Uwaga nieuwzględniona Zastosowanie mają przepisy i regulacje ogólne dotyczące danych osobowych.
20.	Art. 20 ust. 1	UODO	Art. 20 ust. 1 projektu ustawy stanowi, że przedsiębiorca telekomunikacyjny jest obowiązany do przedkładania Prezesowi UKE, w terminie do dnia 31 marca, danych za poprzedni rok kalendarzowy dotyczących rodzaju i zakresu wykonywanej działalności telekomunikacyjnej oraz wielkości sprzedaży usług telekomunikacyjnych. Zgodnie zaś z art. 20 ust. 5 projektu ustawy Prezes UKE określi wzór dokumentu, przy użyciu którego przekazywane są dane, o których mowa w ust. 1, w formie dokumentu elektronicznego w rozumieniu ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne. Jeśli wśród tych informacji znajdować się będą również dane osobowe, to przepis wymaga doprecyzowania – poprzez wskazanie tych danych – dla zachowania zgodności z zasadą zgodności z prawem, rzetelności i przejrzystości wyrażoną w art. 5 ust. 1 lit. a RODO. W konsekwencji, jeśli informacje, których mowa w ust. 1 zawierać będą dane osobowe, to wzór dokumentu elektronicznego, o którym mowa w art. 20 ust. 5 powinien być ustalony aktem wykonawczym do projektowanej ustawy – tak aby zakres przetwarzanych danych osobowych wynikał z prawa powszechnie obowiązującego. Uwaga była zgłaszana w trakcie prekonsultacji projektu ustawy.	Uwaga nieuwzględniona Zastosowanie mają przepisy i regulacje ogólne dotyczące danych osobowych.
21.	Art. 20 ust. 2	UKE	W art. 20 ust. 2 jest mowa o „sprawozdaniu”, podczas gdy w innych miejscach w art. 20 Pke występuje wyraz „dane”. W celu zachowania spójności dokumentu proponuje się zatem ujednoczenie terminologii.	Uwaga uwzględniona
22.	Art. 20 ust. 3	UKE	W projektowanym art. 20 ust. 3 i w innych przepisach ustawy powinno się pisać o „formularzu elektronicznym” (w liczbie pojedynczej). Obecnie sprawozdanie, o którym mowa w art. 7 Prawa telekomunikacyjnego to jednolity dokument, gdzie formularze szczegółowe stanowią załączniki do Formularza 00 i dołączane są do niego w zależności od rodzaju prowadzonej przez przedsiębiorcę w danym roku sprawozdawczym	Uwaga uwzględniona

			działalności telekomunikacyjnej. Sprawozdanie z art. 20 Pke powinno zachować tą formę.	
23.	Art. 20 ust. 4	UKE	W projektowanym przepisie powinno się pisać o „formularzu elektronicznym” i „adresie elektronicznym” (w liczbie pojedynczej), z przyczyn wskazanych w uwadze UKE do art. 20 ust. 3.	Uwaga uwzględniona
24.	Art. 22 ust. 2	UKE	Proponuje się uzupełnić przepis o obowiązek uzasadnienia wniosku o zastrzeżenie informacji lub dokumentów udostępnianych Prezesowi UKE. Znajomość powodów złożenia takiego wniosku przez przedsiębiorcę jest dla organu niezbędna do podjęcia trafnego rozstrzygnięcia w przedmiocie ewentualnego uchylenia zastrzeżenia (art. 22 ust. 3).	Uwaga uwzględniona
25.	art. 26 ust. 2, art. 332 ust. 1, 3-5, art. 410 ust. 10	UKNF	We wskazanych przepisach dodać wyraz „bankowy” po wyrazie „rachunek”	Uwaga uwzględniona
26.	Art. 31 ust. 4	UKE	Przepis stanowi, że konsultowany projekt rozstrzygnięcia w drodze decyzji generalnej „udostępniany jest również na stronie podmiotowej BIP UKE”. Należy zauważyć, że zgodnie z ust. 1 pkt 2, na stronie podmiotowej BIP UKE udostępnia się wszystkie projekty rozstrzygnięć objęte postępowaniem konsultacyjnym.	Uwaga uwzględniona
27.	Art. 33	UKE	W przepisie mowa jest o wyłączeniu obowiązku publikacji informacji stanowiących tajemnice prawnie chronione. Obecnie, na gruncie przepisów Prawa telekomunikacyjnego, w praktyce pojawia się jednak problem dopuszczalności, czy wręcz obowiązku, publikowania danych osobowych zawartych w nieobjętych tajemnicami prawnie chronionymi projektach konsultowanych decyzji i stanowiskach konsultacyjnych. Wątpliwości dotyczą nie tylko danych osobowych oznaczających strony postępowania czy podmioty zgłaszające stanowiska konsultacyjne, ale także takich informacji jak numery ksiąg wieczystych nieruchomości, których udostępnienia dotyczą prowadzone postępowania. Kwestia ta powinna zostać jednoznacznie rozstrzygnięta w przepisach prawa, aby uniknąć wątpliwości w zakresie zgodności działalności Prezesa UKE z przepisami o ochronie danych osobowych.	Uwaga nieuwzględniona Zastosowanie mają przepisy i regulacje ogólne dotyczące danych osobowych.

28.	Art. 35 ust. 2	UKE	Nie jest jasne, czy w tym przepisie chodzi tylko o opinie i decyzje otrzymane w tej sprawie od Komisji Europejskiej, czy również o opinie i decyzje otrzymane od BEREC i organów regulacyjnych innych państw członkowskich (por. ust. 1). Ponadto należy zwrócić uwagę na brak wyłączenia spod obowiązku publikacji, ze względu na ochronę tajemnic prawnie chronionych, dokumentów przekazywanych Komisji Europejskiej w ramach postępowania konsolidacyjnego oraz otrzymanych w tej sprawie opinii i decyzji (art. 35 ust. 2).	Uwaga uwzględniona W art. 35 ust. 2 dopisano, iż przepis dotyczy opinii i decyzji otrzymanych od Komisji Europejskiej oraz dodano zastrzeżenie dot. tajemnic prawnie chronionych.
29.	Art. 37 ust. 1	UKE	Zakres projektowanych środków objętych zakazem przyjęcia w okresie trzech miesięcy jest zbyt wąski. Zgodnie z art. 33 EKŁE, zakaz ten obejmuje też środki, o których mowa w art. 61 EKŁE.	Uwaga uwzględniona
30.	Art. 37 ust. 7	UKE	Przepis powinien odsyłać do decyzji, o których mowa w art. 158 ust. 1 oraz do decyzji, o których mowa w art. 154 ust. 1 pkt 2, nie zaś do decyzji, o których mowa w art. 154 ust. 1. Zgodnie z art. 33 ust. 5 EKŁE obowiązek wycofania środka dotyczy bowiem środków podjętych zgodnie z art. 61 ust. 3 akapit drugi EKŁE.	Uwaga uwzględniona w zakresie uzupełnienia odniesienia do art. 158 ust. 1 zamiast do art. 154 ust 1.
31.	Art. 42 ust. 2 pkt 1 lit. h	UKE	Zawarte w projektowanym przepisie odesłanie („o których mowa w art. 46-56 ustawy”) powinno obejmować odpowiednie przepisy wchodzące wyłącznie w zakres działu I, rozdziału 5, oddziału 2 „Zadania i obowiązki na rzecz obronności, bezpieczeństwa państwa oraz bezpieczeństwa i porządku publicznego”.	Uwaga bezprzedmiotowa Przepisy przeniesiono do projektu nowelizacji ustawy o krajowym systemie cyberbezpieczeństwa. Proponuje się w ukSC zawężenie do art. 50, 51, 53, 55, 61
32.	Art. 42 ust. 8	UKE	W ramach projektowanego przepisu należy doprecyzować rodzaj informacji (czego ma ona dotyczyć) o uzupełnienie której Prezes UKE może zwrócić się do przedsiębiorcy telekomunikacyjnego (podobnie jak ma to miejsce w przypadku np. ust. 3, 6 i 7). Dodatkowo proponuje się po wyrazach „w zakresie niezbędnym do realizacji zadań” dodać wyrazy „przez Prezesa UKE” oraz skreślić wyrazy „o których mowa w ustawie”.	Uwaga bezprzedmiotowa Przepisy przeniesiono do projektu nowelizacji ustawy o krajowym systemie cyberbezpieczeństwa.
33.	Art. 47 ust. 1 pkt 6	UKE	Proponuje się, aby techniczne i organizacyjne przygotowania, o których mowa w projektowanym przepisie, dotyczyły realizacji decyzji Prezesa UKE, o której mowa w projektowanym art. 48 ust. 1, nie zaś wyłącznie ograniczeń w działalności telekomunikacyjnej, o których mowa w art. 48 ust. 1 pkt 3.	Uwaga uwzględniona Proponuje się: „technicznych i organizacyjnych przygotowań do realizacji obowiązków, o których mowa w art. 48 ust. 1”
34.	Art. 47 ust. 3	UKE	W związku z projektowanym przepisem, zgodnie z którym "Prezes UKE dokonuje sprawdzenia kompletności planu" Urząd dostrzega potrzebę określenia dodatkowej	Uwaga uwzględniona Proponuje się treść:

			<p>kompetencji Prezesa UKE, w myśl której, w przypadku stwierdzenia przez Prezesa UKE braku kompletności planu, organ ten będzie mógł określić zakres i termin jego uzupełnienia. Jednocześnie należy zauważyć, że część przepisów dotyczących trybu pracy nad planem zostanie zawarta w ustawie, a część w rozporządzeniu wydanym na podstawie projektowanego art. 47 ust. 5. Co więcej, jak wynika z niniejszej uwagi, część przepisów o charakterze trybowym zawartych w ustawie będzie niepełna. Ze względu na to proponuje się rozważyć zasadność rozszerzenia delegacji ustawowej zawartej w art. 47 ust. 5 w taki sposób, aby wszystkie przepisy z zakresu trybu pracy nad planem zostały zawarte w rozporządzeniu.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • w art. 47 ust. 3 na końcu istniejącego przepisu „Prezes UKE dokonuje sprawdzenia kompletności planu” dodać „a w przypadku stwierdzenia braku kompletności określi zakres i termin uzupełnienia.” • w art. 47 ust. 5 1) lit. a) po wyrazach „...tryb jego sporządzania, uzgadniania...” dodać wyrazy „uzupełnienia kompletności” oraz dalszy ciąg pozostawić bez zmian.
35.	Art. 53	UKE	<p>W projektowanym przepisie należy skreślić wyrazy „zapewnienia warunków dostępu i utrwalania oraz” (niniejszy przepis powinien ograniczać się wyłącznie do kwestii udostępniania danych). Należy bowiem zauważyć, że kwestia zapewnienia warunków dostępu i utrwalania została już uregulowana w projektowanym art. 51. Dodatkowo w projektowanym art. 54 ust. 1 pkt 1 wskazano „wymagania i sposoby zapewnienia warunków dostępu i utrwalania, o których mowa w art. 51 ust. 1 pkt 1, oraz udostępniania danych, o których mowa w art. 53”.</p>	Uwaga uwzględniona
36.	Art. 54 ust. 2	UODO	<p>Delegacja do wydania rozporządzenia, o której mowa w art. 54 ust. 2 projektowanej ustawy powinna zostać rozszerzona o sformułowanie, (...) kierując się osiągnięciem celu przy jak najniższych nakładach finansowych przedsiębiorcy telekomunikacyjnego i uprawnionych podmiotów a także bezpieczeństwem wykonywanych operacji. Przepis w takim kształcie w sposób pełniejszy odpowiadać będzie zasadzie poufności i integralności, o której mowa w art. 5 ust. 1 lit f RODO3. Uwaga była zgłaszana w trakcie prekonsultacji projektu ustawy.</p>	Uwaga nieuwzględniona Bezpieczeństwo wykonywanych operacji zagwarantowane jest poprzez ochronę informacji niejawnych i właściwą dla interfejsów.
37.	Art. 55 ust. 1 pkt 2	GUS	<p>W świetle dążeń GUS do umożliwienia statystyce publicznej odpowiedniego wykorzystywania danych ze źródeł prywatnych GUS proponuje włączenie Głównego Urzędu Statystycznego do katalogu instytucji mających prawo dostępu do tych źródeł. Obecny artykuł 55 ust. 1 pkt 2 projektowanej ustawy – Prawo komunikacji elektronicznej wśród podmiotów uprawnionych wskazuje wyłącznie sądy oraz prokuraturę.</p>	Uwaga nieuwzględniona Brak uzasadnienia w jakim celu GUSowi niezbędne są dane podlegające retencji.

38.	Art. 57 ust. 1	UODO	<p>Art. 57 ust. 1 projektu ustawy stanowi, że wykonywanie obowiązków, o których mowa w art. 51 ust. 1 pkt 1 oraz art. 53, przedsiębiorca telekomunikacyjny, a w przypadku wykonywania obowiązków, o których mowa w art. 55 ust. 1, operator publicznej sieci telekomunikacyjnej lub dostawca publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych, może powierzyć, w drodze umowy, innemu przedsiębiorcy telekomunikacyjnemu. Powierzenie to nie zwalnia powierzającego z odpowiedzialności za wykonywanie tych obowiązków. Uzasadnionym jest zatem pytanie jakie relacje mają być w ten sposób budowane z punktu widzenia określenia ról poszczególnych podmiotów w procesie / procesach przetwarzania danych osobowych. Czy powierzenie realizacji zadań oznacza, że przedsiębiorca telekomunikacyjny, któremu powierzono realizację zadania/zadań staje się odrębnym administratorem, czy też projektodawca chce wprowadzić rozwiązanie polegające na powierzeniu przetwarzania danych. Jeśli intencją projektodawcy jest aby wykonywanie obowiązków odbywało się w drodze powierzenia w rozumieniu art. 28 RODO, to analizowana propozycja przepisu jest niewystarczająca, jako niespełniająca wszystkich warunków dla instrumentu prawnego z art. 28 RODO. Projektodawca powinien przewidzieć zatem normy odpowiadające elementom, o których stanowi wskazany przepis RODO, jak również powinien w uzasadnieniu do projektowanej ustawy odnieść się w jaki sposób „powierzenie obowiązków”, o którym mowa w art. 57 ust. 1 projektu ustawy, będzie wiązało się z powierzeniem danych na mocy instrumentu prawnego z art. 28 RODO. Uwaga była zgłaszana w trakcie prekonsultacji projektu ustawy.</p>	<p>Uwaga uwzględniona Proponuje się odwołanie do art. 28 RODO i dopisanie na końcu ust. 1: „<i>Do powierzenia stosuje się przepisy art. 28 Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE</i>”</p>
39.	Art. 58 ust. 1	UKE	<p>Mając na uwadze zamieszczoną w projektowanym art. 2 pkt 42 definicję „przedsiębiorcy telekomunikacyjnego”, w zawartym w projektowanym art. 58 ust. 1 wprowadzeniu do wyliczenia należy skreślić wyrazy "operator publicznej sieci telekomunikacyjnej" oraz "dostawca publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych".</p>	<p>Uwaga uwzględniona</p>
40.	art. 60 oraz art. 61 ust. 2 i 3	UKE	<p>Niniejsze projektowane przepisy, z uwagi na przedmiot ich regulacji, nie powinny zostać zamieszczone w grupie przepisów dotyczących problematyki zadań i obowiązków na rzecz obronności, bezpieczeństwa państwa oraz bezpieczeństwa i porządku publicznego.</p>	<p>Uwaga częściowo uwzględniona Propozycja przeniesienia przepisów art. 60 oraz art. 61 ust. 2 i 3 w inne miejsce ustawy. Art. 60 ust. 1 powinien pozostać.</p>
41.	Art. 65 ust. 7	UKE	<p>Proponuje się skreślić projektowany przepis albo dokonać jego zmiany w sposób wiążący się z zapewnieniem odpłatności z tytułu udzielanych przez Prezesa UKE informacji o możliwości wykorzystania częstotliwości.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona Przepis został wypracowany w ramach prekonsultacji projektu</p>

			<p>Niniejsza propozycja wynika w szczególności z faktu, iż przewidziane w projektowanym przepisie informacje o możliwości wykorzystania częstotliwości są już aktualnie nieodpłatnie dostępne na stronie podmiotowej BIP UKE, na której publikowane są informacje o dostępnych i zajętych zasobach częstotliwości. Informacje na temat zasobów częstotliwości można również uzyskać poprzez stronę internetową „Otwarte dane” (www.dane.gov.pl). Co więcej, informacje na temat zasobów częstotliwości udzielane są w trybie regulowanym ustawą o dostępie do informacji publicznej. Jednocześnie należy podkreślić, że aktualnie obowiązujący art. 112 ust. 6 Prawa telekomunikacyjnego jest wielokrotnie wykorzystywany przez zainteresowane podmioty do występowania do Prezesa UKE z „wnioskami” o dokonanie, de facto, technicznej analizy możliwości wykorzystania częstotliwości w danej lokalizacji. Dla przykładu, na przestrzeni lat 2010-2018 w samym tylko przypadku częstotliwości przeznaczonych do rozpowszechniania lub rozprowadzania programów radiofonicznych w sposób analogowy takich wniosków było ok. 3000. Należy przy tym wskazać, że ww. analizy nie ograniczają się wyłącznie do ustalenia, czy odpowiedni zasób częstotliwości jest dostępny, lecz są one jednocześnie związane z koniecznością dokonania żmudnych obliczeń numerycznych. Co prawda, temu podobne analizy powinny być przeprowadzane przez UKE, lecz jedynie na etapie postępowań administracyjnych w ramach np. dokonywania rezerwacji częstotliwości lub udzielania pozwoleń radiowych. Tak sporządzone analizy odnośnie konkretnych, przeważnie już uruchomionych stacji radiowych, znajdują się w aktach spraw i są dostępne w trybie ustawy o dostępie do informacji publicznej. W oparciu o te, jak i inne udostępniane informacje (przede wszystkim o dostępnych i zajętych zasobach częstotliwości), zainteresowany podmiot może sam sporządzić analizę wykorzystywania częstotliwości z hipotetycznymi parametrami lub zlecić jej wykonanie wyspecjalizowanemu, komercyjnym jednostkom badawczym lub doradczym.</p> <p>Jednocześnie należy zaznaczyć, że zawarty w uzasadnieniu do projektowanego art. 65 ust. 7 zapis, zgodnie z którym, chodzi w tym przepisie o „informacje podstawowe, będące w posiadaniu Urzędu, a nie sporządzanie przez Prezesa UKE analiz, które można na zasadach komercyjnych pozyskać na rynku”, nie stanowi dostatecznej gwarancji uniknięcia nadmiernego wykorzystywania projektowanego przepisu przez zainteresowane podmioty.</p>	ustawy i wychodzi naprzeciw oczekiwaniom rynku.
42.	Art. 82 ust. 1 pkt 11	UKE	<p>Proponuje się skreślić projektowany przepis. Niniejsza uwaga wynika z faktu, iż Prezes UKE, jako organ regulacyjny w dziedzinie rynku usług telekomunikacyjnych i pocztowych, nie jest organem wyspecjalizowanym w dziedzinie cyberbezpieczeństwa. W ramach prowadzonej przez ten organ gospodarki częstotliwościami zagadnienia dotyczące „bezpieczeństwa” ograniczają się do kwestii związanych z występowaniem</p>	Uwaga nieuwzględniona Regulacje są niezbędne ze względów bezpieczeństwa.

			<p>szkodliwych zakłóceń w określonych pasmach częstotliwości, które to zakłócenia mogłyby mieć negatywny wpływ na pracę urządzeń radiowych wykorzystywanych np. przez służby ustawowo powołane do niesienia pomocy. Ponadto, w związku z ogłoszeniem w dniu 29 czerwca 2020 r. rozporządzenia Ministra Cyfryzacji z dnia 22 czerwca 2020 r. w sprawie minimalnych środków technicznych i organizacyjnych oraz metod, jakie przedsiębiorcy telekomunikacyjni są obowiązani stosować w celu zapewnienia bezpieczeństwa lub integralności sieci lub usług (Dz. U. poz. 1130) nie jest zasadne nakładanie na Prezesa UKE obowiązku określania wymagań w zakresie bezpieczeństwa i integralności infrastruktury telekomunikacyjnej i usług w decyzjach rezerwacyjnych. Rozporządzenie to zawiera bowiem szczegółowy katalog wymogów, które przedsiębiorcy telekomunikacyjni, w tym dysponenti rezerwacji częstotliwości, powinni uwzględniać w swojej bieżącej działalności. Przepisy ww. rozporządzenia korespondują z wymaganiami jakie nakłada ustawa o krajowym systemie cyberbezpieczeństwa, a także biorą pod uwagę wytyczne Komisji Europejskiej oraz Europejskiej Agencji do spraw Bezpieczeństwa Sieci i Informacji. W związku z tym niezasadne jest powielanie wymogów wynikających z ww. rozporządzenia w decyzji rezerwacyjnej. Co więcej, uzasadnienie do projektowanego art. 82 w żaden sposób nie nawiązuje do rozwiązania przewidzianego w ust. 1 pkt 11. Dodatkowo, w związku z niniejszą uwagą, w ustawie o krajowym systemie cyberbezpieczeństwa proponuje się skreślić przepis art. 65 ust. 1 pkt 1a.</p>	
43.	Art. 86	UKE	<p>W odniesieniu do projektowanego przepisu poważne wątpliwości budzi skuteczność wykorzystywania zwolnionej części multipleksu w wyniku "porozumienia" zainteresowanych nią podmiotów rynkowych. W związku z tym proponuje się dokonanie zmiany projektowanego art. 86 Pke tak, aby na jego podstawie, w przypadku zwolnienia części pojemności multipleksu objętego rezerwacją częstotliwości udzieloną nadawcy lub nadawcom w celu rozpowszechniania lub rozprowadzania w sposób cyfrowy, drogą rozsiewczą naziemną, programów telewizyjnych na tym multipleksie, Przewodniczący KRRiT przeprowadzał postępowanie o udzielenie koncesji na rozpowszechnianie programu w sposób cyfrowy, drogą rozsiewczą naziemną, w tym multipleksie (zgodnie z przepisami ustawy o radiofonii i telewizji). Do dokonania rezerwacji częstotliwości w ramach zwolnionej części multipleksu zastosowanie miałby w szczególności projektowany art. 72 ust. 2 Pke. Powyższa propozycja ma celu zapewnienie organom administracji skutecznych narzędzi gospodarowania zasobami częstotliwości przeznaczonymi do rozpowszechniania lub rozprowadzania programów telewizyjnych w sposób cyfrowy, drogą rozsiewczą naziemną, w przypadku zwolnienia części multipleksu przez nadawcę. Dodatkowo zaproponowane rozwiązanie pozwoli zachować</p>	<p>Uwaga zasadna do uwzględnienia – propozycja wykreślenia, zgodnie z postulatem KRRiT, tak by w stosunku do zwolnionego strumienia w MUXie, prowadzone było postępowanie w sprawie udzielenia koncesji</p>

			organom administracji kontrolę nad sytuacją rynkową związaną z funkcjonowaniem multipleksów.	
44.	Art 86	KRRiT	Propozycja zawarta w projekcie stanowi powtórzenie rozwiązań znanych z ustawy Prawo telekomunikacyjne, które wprowadzono w 2011 r. ustawą o wdrożeniu naziemnej telewizji cyfrowej jako rozwiązanie tymczasowe. Proponujemy wykreślenie przepisu, który w sposób szczególny reguluje kwestię zagospodarowania miejsca na multipleksie w przypadku rezygnacji użytkownika z jego części. Rezygnacja z szczegółowego przepisu oznaczałaby, że na zwolnione miejsce przeprowadzane jest postępowanie w sprawie udzielenia koncesji zapoczątkowane ogłoszeniem Przewodniczącego KRRiT oraz wydaniem przez Prezesa UKE decyzji rezerwacyjnej tj. w taki sposób w jaki multipleks został zagospodarowany.	Uwaga uwzględniona
45.	Art. 88 ust. 4	UOKiK	W projektowanym art. 88 ust. 4 zawarto niewłaściwe odesłanie. Przepis ten powinien odsyłać do ust. 2 pkt 3 (odmowa dokonania rezerwacji na kolejny okres w przypadku, gdy przemawia za tym potrzeba zapewnienia równoprawnej i skutecznej konkurencji, w szczególności w przypadku, gdy dokonanie rezerwacji częstotliwości na kolejny okres mogłoby doprowadzić do nadmiernego skupienia częstotliwości przez dany podmiot lub grupę kapitałową, w której znajduje się dany podmiot).	Uwaga uwzględniona
46.	Art. 118 ust. 3	UOKiK	Art. 118 ust. 3 projektu przewiduje obowiązek zasięgnięcia opinii Prezesa UOKiK w przypadku, gdy istnieje potrzeba przeprowadzenia czynności niezbędnych do usunięcia naruszeń będących przyczyną unieważnienia postępowania selekcyjnego. Zgodnie z art. 118 ust. 2, projektu Prezes UKE przeprowadza te czynności w stosunku do ofert złożonych w terminie w oparciu o warunki uczestnictwa w postępowaniu selekcyjnym, wymagania, jakim powinna odpowiadać oferta, oraz kryteria oceny ofert, określone przed unieważnieniem postępowania selekcyjnego w dokumentacji. Mając na uwadze powyższe zasadne wydaje się doprecyzowanie zakresu opinii przedstawianej przez Prezesa UOKiK analogicznie do brzmienia art. 112 ust. 6 projektu, który wskazuje na konieczność zasięgnięcia opinii Prezesa UOKiK w sprawie zachowania warunków konkurencji w ramach procedury oceny ofert złożonych w przetargu lub konkursie.	Uwaga uwzględniona
47.	Art. 132	UKE	Projektowany przepis proponuje się rozszerzyć o możliwość wykreślenia przez Prezesa UKE wpisu z rejestru urządzeń we wszystkich okolicznościach, o których mowa w art. 94 ust. 1, nie zaś tylko w ust. 1 pkt 1-3 lub pkt 9. Ponadto proponuje się uzupełnić ten przepis o możliwość dokonywania przez Prezesa UKE zmiany wpisu do rejestru urządzeń z urzędu lub na wniosek. Wyżej wskazane propozycje mają na celu zapewnienie Prezesowi UKE większej skuteczności i zarazem elastyczności w gospodarowaniu zasobami częstotliwości	Uwaga uwzględniona

			<p>wykorzystywanymi przez urządzenia radiowe podlegające wpisowi do rejestru. Jest to szczególnie istotne w przypadku gospodarowania częstotliwościami pozostającymi w dyspozycji podmiotów wskazanych w art. 127 ust. 2 pkt 4 (w tym m. in. którym częstotliwości wydzierżawiono, bądź którym zostały one przekazane do użytkowania). Jednocześnie należy zaznaczyć, że na podstawie projektowanych przepisów (dotyczących wpisu do rejestru urządzeń) dokonywanie wpisu do rejestru urządzeń i jego wykreślenie pozostają jedynymi narzędziami, za pomocą których Prezes UKE może nadzorować wykorzystywanie częstotliwości przez podmioty wymienione w art. 127 ust. 2 pkt 4. Powoduje to, iż organ regulacyjny ma ograniczony zakres środków, za pomocą których może sprawować nadzór nad wykorzystywaniem zasobów częstotliwości przez takie podmioty. Należy przy tym podkreślić, że w wielu przypadkach wykreślenie wpisu do rejestru urządzeń jest zbyt daleko idącym środkiem zapewnienia efektywnej gospodarki częstotliwościami. Wystarczające dla regulatora oraz podmiotu wykorzystującego częstotliwości może okazać się dostosowanie wpisu do rejestru do zaistniałych okoliczności jedynie poprzez jego zmianę.</p> <p>Na podstawie projektowanego przepisu o dokonanie zmian we wpisie do rejestru urządzeń powinien móc wnioskować dysponent rezerwacji, a także inne podmioty wskazane w art. 127 ust. 2 pkt 4.</p>	
48.	Art. 151 ust. 2	UKE	W art. 151 ust. 2 proponuje się zastąpienie wyrazu „również” wyrazem „w szczególności”. Propozycja ma na celu uspoźnienie przepisu z treścią ust. 1, gdzie katalog postanowień umownych ma charakter otwarty.	Uwaga uwzględniona
49.	Art. 151 ust. 3	UKE	Przepis zawiera wyrażenie gramatycznie niepoprawne („o którym mowa 2 pkt 86 lit. a, b, d, e, g oraz h”). Ponadto jest on treściowo niepowiązany z pozostałymi ustępami art. 151, które dotyczą elementów umowy o dostępie w zakresie połączenia sieci, w związku z czym powinien zostać ujęty w innym miejscu (jako nowy artykuł lub ustęp innego artykułu).	Uwaga uwzględniona
50.	Art. 152	UKE	Z konstrukcji ust. 7 wynika, że wydawane na podstawie tego przepisu postanowienie Prezesa UKE de facto rozstrzygałoby sprawę co do jej istoty. W związku z tym zaproponowana forma aktu administracyjnego, tj. postanowienia, budzi poważne wątpliwości w kontekście art. 123 Kpa, zgodnie z którym, postanowienia dotyczą poszczególnych kwestii wynikających w toku postępowania, lecz nie rozstrzygają o istocie sprawy. Zgodnie z art. 104 Kpa to akt w formie decyzji administracyjnej rozstrzyga sprawę co do jej istoty w całości lub części.	Uwaga uwzględniona
			Ponadto, w odniesieniu do zawartego w ust. 7 zapisu „wskazuje środki zaradcze spośród zaproponowanych przez przedsiębiorcę” pojawia się wątpliwość – czy zasadne jest	

			<p>ograniczanie kompetencji Prezesa UKE do wskazania wyłącznie środków zaradczych spośród zaproponowanych przez przedsiębiorcę, nawet jeżeli, w opinii Prezesa UKE, środki te będą niewystarczające lub nieproporcjonalne względem nadużycia telekomunikacyjnego?</p> <p>Dodatkowo, w projektowanym ust. 9, w pkt 1-3 wskazano trzy obligatoryjne elementy wydawanej przez Prezesa UKE decyzji. W związku z tym pojawia się pytanie – co z określeniem w tej decyzji elementów wskazanych w pkt 2 i 3 w przypadku, w którym nie doszło do nadużycia telekomunikacyjnego? W odniesieniu do pkt 2 niejasne jest także, czy w decyzji Prezesa UKE mogą zostać określone środki zaradcze jedynie spośród środków zaproponowanych przez przedsiębiorcę telekomunikacyjnego.</p> <p>Co więcej, zawarty w ust. 6 wyraz „Wystąpienie” powinien zostać zastąpiony wyrazem „Zgłoszenie”. Należy bowiem zauważyć, że podstawą do wszczęcia postępowania przed Prezesem UKE powinno być „zgłoszenie” przez przedsiębiorcę telekomunikacyjnego wystąpienia nadużycia telekomunikacyjnego (zgodnie m. in. z uzasadnieniem do tego przepisu – patrz str. 72 uzasadnienia), nie zaś samo „wystąpienie” nadużycia telekomunikacyjnego.</p> <p>W odniesieniu do ust. 7 niejasny jest również powód użycia przez projektodawcę (jedynie w tym przepisie) wyrazu „bezzwłocznie”. Należy bowiem zauważyć, że w pozostałych, odpowiednich przepisach projektowanej ustawy posłużono się wyrazem „niezwłocznie”.</p> <p>W ust. 8 i 9 zawarte są również nieprawidłowe odesłania do ust. 6.</p>	
51.	Art. 153 ust. 2	UKE	Zamiast „o którym mowa w ust. 1, stanowi część składową nieruchomości” powinno być „o których mowa w ust. 1, stanowią części składowe nieruchomości”.	Uwaga uwzględniona
52.	Art. 153 ut. 4	UKE	Zamiast „umowy o dostęp” powinno być „umowy o dostępie”. Przepis powinien też wyraźnie zaznaczać, że jego zastosowanie dotyczy sytuacji, o której mowa w ust. 2. Ponadto, w opiniowanym przepisie znajduje się wadliwe odesłanie do „ust. 5b ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych” zamiast do art. 30 ust. 5b tej ustawy (na marginesie należy zauważyć, że treść ust. 5b Megaustawy powinna zostać ujęta jako jeden z punktów w art. 30 ust. 5 tej ustawy a nie jako osobny ustęp).	Uwaga uwzględniona
53.	Art. 153 ust. 5 i 6	UKE	Proponuje się przeredagować przepisy poprzez zmianę użytego sformułowania „dostępu do okablowania wraz z powiązаныmi zasobami, o którym mowa w ust. 1” na sformułowanie „dostępu, o którym mowa w ust. 1”.	Uwaga uwzględniona

54.	art. 153 ust. 7	UKE	W przepisie powinno zostać wyraźnie zaznaczone, że zwrot kosztów dotyczy tylko części kosztów związanych z utrzymaniem okablowania (analogicznie, jak jest to obecnie uregulowane w art. 22 ust. 3 Megaustawy). Niezależnie od powyższego, fragment: „do okablowania wraz z powiązanymi zasobami pomiędzy zakończeniami sieci w obiekcie budowlanym, a najbliższym punktem dystrybucji” należy zamienić na „o którym mowa w ust. 1”, natomiast wyrazy „tego okablowania” trzeba zamienić na: „udostępnionych elementów infrastruktury telekomunikacyjnej”. Zwrot „tego okablowania” jest bowiem niewłaściwy, ponieważ chodzi tu nie tylko o koszty związane z udostępnieniem okablowania, lecz również powiązanych zasobów.	Uwaga uwzględniona
55.	art. 154 ust. 1 pkt 1 oraz ust. 2	UKE	W obu przepisach wyrażenie „do okablowania wraz z powiązanymi zasobami” jest zbędne i należy je usunąć.	Uwaga uwzględniona
56.	art. 155 ust. 1 pkt 2	UKE	Wyrażenie „do okablowania wraz z powiązanymi zasobami” jest zbędne i należy je usunąć. Celowe jest również zrezygnowanie z obowiązku przekazywania umów zawieranych w warunkach, o których mowa w art. 153 ust. 7 (umowy o udostępnienie okablowania wraz z powiązanymi zasobami, których właścicielem nie jest przedsiębiorca telekomunikacyjny).	Uwaga uwzględniona
57.	art. 156	UKE	Przepis dotyczy decyzji o dostępie symetrycznym, dlatego artykuł ten powinien być umiejscowiony w dziale III, rozdziale 2 po art. 161.	Uwaga uwzględniona
58.	art. 162 ust. 2 pkt 2 w zw. z ust. 3	UKE	W ust. 2 pkt 2 wskazany został termin 60-dniowy, jako właściwy dla wystąpienia z wnioskiem o wydanie decyzji w każdym przypadku, gdy przepisy odrębne nie przewidują innego terminu. Z kolei w ust. 3 mowa jest o możliwości skrócenia terminu 90-dniowego, mimo że żaden przepis nie określa tak długiego terminu. Przepisy te są więc ze sobą niespójne. Mając na uwadze powyższe, zasadnym jest pozostawienie w ust. 2 pkt 2 60-dniowego terminu, a jednocześnie usunięcie ust. 3. Skracanie terminów 60-dniowych nie stanowiłoby efektywnego narzędzia ułatwiającego szybsze rozstrzygnięcie sporów. Już obecnie Prezes UKE ma możliwość skracania terminów 90-dniowych, lecz z uwagi na konieczność przeprowadzenia postępowania administracyjnego i dokonania związanych z tym czynności formalnych, terminy te skracane są o zaledwie kilka dni, bądź wydanie postanowienia w czasie krótszym niż 90 dni od rozpoczęcia negocjacji okazuje się	Uwaga nieuwzględniona Oczywista omyłka pisarska znalazła się w uzasadnieniu do ustawy w zakresie projektowanego art. 162 ust. 2 Pke. Zgodnie z założeniami, 60dniowy termin na negocjacje jest terminem ogólnym (zasadą), natomiast niektóre przepisy szczegółowe stanowią, że termin ten wynosi 30 dni. Natomiast rzeczone

			niemożliwe. Należy też wskazać, że możliwość wystąpienia do Prezesa UKE z wnioskiem o skrócenie terminu negocjacji, które jest narzędziem przydatnym tylko wtedy, gdy jedna ze stron negocjacji nie odmówiła zawarcia umowy, stanowi czynnik zniechęcający strony do szukania porozumienia na drodze umownej.	uprawnienie do złożenia wniosku o skrócenie terminu ma również charakter szczególny, nie jest instytucją co do swojej istoty nową, ponadto cechuje się powierzeniem Prezesowi UKE w znacznym stopniu dyskrecjonalnego władztwa.
59.	art. 162 ust. 6 zdanie pierwsze	UKE	Brzmienie przepisu nie oddaje intencji jego wprowadzenia, którą jest wskazanie, że Prezes UKE może jedną decyzją i w jednym postępowaniu rozstrzygnąć spór dotyczący różnych rodzajów dostępu, których obowiązek zapewnienia może wynikać z różnych podstaw. W szczególności zamieszczone w tym przepisie odwołanie do stosowania ust. 1-5 nie spowoduje osiągnięcia celu wskazanego w zdaniu poprzedzającym. Zamiast tego należy napisać wprost, że spór rozstrzygany decyzją, o której mowa w art. 162 ust. 1 Pke, może dotyczyć różnych obowiązków zapewnienia dostępu.	Uwaga uwzględniona
60.	art. 165 ust. 1	UKE	Zamiast „i określa” powinno być „i określić”.	Uwaga uwzględniona
61.	art. 166	UKE	Zamiast odesłania do art. 163 ust. 1 powinno być odesłanie do art. 162 ust. 1.	Uwaga uwzględniona
62.	art. 169 ust. 1	UKE	Przepisy o rozwiązywaniu sporów transgranicznych nie powinny znajdować się w rozdziale dotyczącym koordynacji dostępu, ponieważ zgodnie z art. 27 EKŁE mogą one dotyczyć wszelkich, a nie tylko związanych z dostępem, sporów powstałych w związku ze stosowaniem tej dyrektywy pomiędzy przedsiębiorstwami w różnych państwach członkowskich, z wyjątkiem sporów dotyczących koordynacji widma radiowego. Zasadnym wydaje się więc przeniesienie procedury rozwiązywania sporów transgranicznych np. do działu I rozdziału 4, jako osobny oddział.	Uwaga nieuwzględniona Zgłaszający uwagę nie wskazał jakie postępowania powinny być dodatkowo uwzględnione w przedmiotowym przepisie, zatem nie jest zrozumiałe dlaczego nie proponuje się przeniesienia przepisu do innego działu.
63.	art. 172 ust. 2 pkt 1	UKE	Zakreślony w tym przepisie 3-letni termin na przegląd decyzji generalnych wydaje się mało realny do dotrzymania. Z tego względu proponuje się ujednoczenie go z ogólnym terminem przeglądu obowiązków symetrycznych, który wynosi 5 lat (art. 156 ust. 1).	Uwaga częściowo uwzględniona Proponuje się określić termin 4-letni

64.	art. 173 ust. 5	UKE	Ponieważ zwłoka wojewody przekraczająca 7 dni może wpływać na istotne przedłużenie postępowania wynikające z konieczności powtórzenia czynności związanych z publikacją, bardziej racjonalnym jest przyjęcie zasady określonej w ust. 4 (przedłużenie terminu na składanie stanowisk) bez względu na długość zwłoki wojewody.	Uwaga częściowo uwzględniona Proponuje się nowe brzmienie przepisu, który przesądzi sytuacje, w których wojewoda nie udostępni informacji w BIP lub dokona tego po przekroczeniu terminu określonego przez Prezesa UKE dla zgłaszania stanowisk.
65.	art. 180 ust. 3	UKE	Przepis ten należy usunąć jako zbędny i przedłużający postępowanie regulacyjne. Prezes UOKiK jest informowany o rozpoczęciu postępowania konsultacyjnego i wtedy też może złożyć swoją opinię (art. 31 ust. 2). Ewentualnie można przenieść wydanie postanowienia przez Prezesa UOKiK na etap postępowania konsultacyjnego, co można osiągnąć poprzez nadanie ust. 3 w art. 180 następującego brzmienia: „3. Decyzję, o której mowa w ust. 1, wydaje się po zasięgnięciu opinii Prezesa UOKiK, wydanej w formie postanowienia. O wydanie opinii Prezes UKE zwraca się do Prezesa UOKiK z chwilą wszczęcia postępowania konsultacyjnego.”.	Uwaga nieuwzględniona W tym zakresie należy utrzymać regulacje z Pt. O takie rozwiązanie w ramach prekonsultacji wnioskował UOKiK.
66.	art. 181 ust. 2	UKE	Przepis ten należy usunąć jako zbędny i przedłużający postępowanie regulacyjne. Prezes UOKiK jest informowany o rozpoczęciu postępowania konsultacyjnego i wtedy też może złożyć swoją opinię (art. 31 ust. 2). Ewentualnie można przenieść wydanie postanowienia przez Prezesa UOKiK na etap postępowania konsultacyjnego, co można osiągnąć poprzez nadanie ust. 2 w art. 181 następującego brzmienia: „2. Decyzję, o której mowa w ust. 1, wydaje się po zasięgnięciu opinii Prezesa UOKiK, wydanej w formie postanowienia. O wydanie opinii Prezes UKE zwraca się do Prezesa UOKiK z chwilą wszczęcia postępowania konsultacyjnego.”.	Uwaga nieuwzględniona W tym zakresie należy utrzymać regulacje z Pt. O takie rozwiązanie w ramach prekonsultacji wnioskował UOKiK.
67.	art. 196 ust. 3	UKE	Z treści przepisu należy usunąć fragment: „z ust.”.	Uwaga uwzględniona
68.	art. 208 ust. 6	UKE	W przepisie tym występuje błędne odwołanie do art. 164, podczas gdy powinno być odwołanie do art. 178 ust. 1.	Uwaga uwzględniona
69.	art. 210 ust. 1 pkt 2	UKE	Powinno być odwołanie do art. 375 ust. 2, a nie do art. 374 ust. 2.	Uwaga uwzględniona

70.	art. 218 ust. 2	UKE	<p>W zakresie inwestycji w sieci o bardzo dużej przepustowości przepis ten jest implementacją art. 76 ust. 2 ostatni akapit EKŁE, który stanowi że: „W drodze wyjątku od akapitu pierwszego niniejszego ustępu krajowy organ regulacyjny może w należycie uzasadnionych okolicznościach nałożyć, utrzymać lub dostosowywać środki naprawcze zgodnie z art. 68–74, jeżeli chodzi o nowe sieci o bardzo dużej przepustowości, tak aby zająć się znaczącymi problemami dotyczącymi konkurencji na konkretnych rynkach, w przypadku gdy krajowy organ regulacyjny ustali, że w związku ze szczególnymi cechami tych rynków w przeciwnym razie nie można byłoby zająć się tymi problemami dotyczącymi konkurencji.”.</p> <p>Z tego względu zamieszczenie w projektowanym art. 218 ust. 2 (który in principio, przewiduje uprawnienia Prezesa UKE do nałożenia, utrzymania lub zmiany obowiązków regulacyjnych), odwołania do art. 180 Pke (dotyczącego stwierdzenia skutecznej konkurencji), budzi wątpliwości. Wątpliwości te potęguje uzależnienie możliwości odpowiedniego zastosowania art. 180 od spełnienia warunku, że: „w inny sposób nie można uniknąć zagrożenia dla konkurencji (...)”.</p>	Uwaga uwzględniona
71.	art. 218 ust. 3	UKE	Ust. 3 w art. 218 powinien dotyczyć wyłącznie wspóln inwestycji w sieci o bardzo dużej przepustowości (zob. art. 76 ust. 2 EKŁE).	Uwaga uwzględniona
72.	art. 218 ust. 4	UKE	Decyzja dotycząca zatwierdzenia zobowiązań, o której mowa w art. 217 ust. 1, nie powinna być konsolidowana., gdyż obowiązek taki nie wynika z przepisów EKŁE (zob. art. 32 ust. 3 EKŁE).	Uwaga uwzględniona
73.	Art. 226	UKE	Zgodnie z art. 76 ust. 3 w zw. z ust. 1 i 2 EKŁE, zobowiązanie do przekazywania rocznego sprawozdania z realizacji umowy wspóln inwestycji powinno dotyczyć tylko wspóln inwestycji w sieci o bardzo dużej przepustowości.	Uwaga uwzględniona
74.	Art. 252 ust. 6 oraz art. 253 ust. 3	UOKiK	W przedłożonym projekcie PKE proponuje się nałożenie na abonenta obowiązku informowania dostawcy usług komunikacji elektronicznej o zmianie podanych danych kontaktowych przez abonenta. Brak wypełnienia powyższego obowiązku ma skutkować domniemaniem skutecznego doręczenia informacji i powiadomień przez dostawcę usług. Ww. rozwiązanie należy uznać za zbyt daleko idące i obniżające poziom ochrony konsumentów, również w odniesieniu do innych sektorów rynku. Skutkiem regulacji jest wprowadzenie przepisu szczególnego wyłączającego zasady ogólne dot. doręczeń zawarte w Kodeksie cywilnym, a co za tym idzie uprzywilejowanie dostawców usług komunikacji elektronicznej. Warto zauważyć, że takie rozwiązanie <u>nie występuje</u> w innych branżach. Brak jest podstaw do wprowadzania szczególnych regulacji w przypadku sektora telekomunikacyjnego. Co istotne, podobne postanowienia wielokrotnie były uznawane za niedozwolone i znajdują się w rejestrze klauzul	Uwaga uwzględniona

		<p>niedozwolonych (por. postanowienia zawarte w rejestrze klauzul niedozwolonych pod numerem 3470; 2354, 1207, 3355).</p> <p>Zgodnie z zasadami ogólnymi, ciężar dowodu doręczenia danej przesyłki spoczywa na podmiocie składającym tą drogą określone oświadczenie woli. W przypadku kierowania określonych informacji przez dostawcę usług do konsumenta, to dostawca powinien zatem udowodnić, że dane pismo zostało dostarczone. Przedsiębiorca, jako profesjonalista, powinien być w stanie ww. fakt wykazać, a jego odpowiedzialność w tym zakresie nie może być przerzucana na słabszą stronę stosunku prawnego, jaką jest konsument. Wprowadzenie konstrukcji domniemania doręczenia powoduje również nierówność w stosunkach pomiędzy konsumentem a przedsiębiorcą. Ten ostatni nie ma obowiązku informowania konsumenta o zmianie adresu jednostek organizacyjnych, w ramach których działa (np. salony sprzedaży w miejscu zamieszkania konsumenta).</p> <p>Proponowane rozwiązanie może godzić w bezpieczeństwo obrotu pomiędzy konsumentem a dostawcą usług i wywoływać daleko idące konsekwencje. Uznanie informacji za doręczoną oznacza, że będzie ona wiązać konsumenta także w sytuacji, gdy nie wiedział, że przedsiębiorca skierował do niego jakąkolwiek wiadomość. Domniemanie doręczenia obowiązuje zaś dostawcę usług nawet wtedy, gdy jest on w pełni świadomy tego, że dana informacja nie została konsumentowi przekazana (np. dostawca może otrzymać zwrotną informację o tym, że wysłany przez niego mail nie został doręczony).</p> <p>Przepisy art. 252 ust. 6 oraz art. 253 ust. 3 projektu nie nakładają w takim przypadku obowiązku podjęcia próby skomunikowania się z konsumentem w inny sposób - np. z użyciem innych danych kontaktowych otrzymanych przez konsumenta. Zgodnie z literalnym brzmieniem przepisu, zmiana jednej z ww. danych skutkuje domniemaniem, że informacje i powiadomienia zostały skutecznie doręczone konsumentowi – niezależnie od tego, że przedsiębiorca miał możliwość ich dostarczenia także na inne sposoby. W myśl art. 252 ust. 6 oraz 253 ust. 3 abonent może bowiem udostępnić dostawcy adres korespondencyjny, adres poczty elektronicznej lub wskazać inny środek komunikacji elektronicznej (np. numer telefonu).</p> <p>Konsekwencje projektowanej regulacji mogą dotyczyć także procesu windykacji należności przez dostawcę usług. Przykładowo po zakończeniu umowy konsument, niebędący już abonentem, nie ma obowiązku aktualizowania danych do kontaktu. W tym czasie dostawca usług może zaś nałożyć np. karę za brak zwrotu lub opóźnienie w zwrocie sprzętu, co powinien zakomunikować w odpowiedni sposób konsumentowi. W związku z ogólnym brzmieniem przepisu przedsiębiorcy mogą twierdzić, iż także wtedy będą oni uprawnieni do zastosowania domniemania doręczenia.</p>	
--	--	---	--

			<p>Należy także pamiętać o istotnych trudnościach, jakie mogą wiązać się z obaleniem ww. domniemania przez konsumenta, zwłaszcza biorąc pod uwagę fakt, iż konsument może nie mieć świadomości, że dostawca usług wysłał do niego jakiegokolwiek informacje.</p> <p>Na uwagę zasługują również kwestie redakcyjne i użyty zaimek „go” („<i>Abonent w przypadku zmian danych do kontaktu jest obowiązany <u>go</u> zaktualizować z zastrzeżeniem, że brak aktualizacji skutkuje domniemaniem skutecznego doręczenia informacji i powiadomień</i>”). Wydaje się, że bardziej stosowny byłby w tym przypadku zaimek „je” (dane), gdyż – jak się wydaje - przepis dotyczy obowiązku aktualizacji wszystkich danych do kontaktu podanych dostawcy usług.</p> <p>Dodatkowo literalne brzmienie przepisów może prowadzić do wniosku, że brak aktualizacji jednej z danych kontaktowych przez konsumenta skutkuje tym, że przedsiębiorca nie musi udowadniać tego, iż taka informacja została przez niego faktycznie wysłana (nie musi jej wysłać). Tymczasem sam fakt braku powiadomienia przez konsumenta o zmianie danych kontaktowych nie powinien przesądzać o tym, czy dana informacja została rzeczywiście skierowana do konsumenta oraz czy do niego dotarła.</p>	
75.	art. 253 ust. 1	UKE	<p>Proponuje się przeredagowanie przepisu w taki sposób, żeby wskazywał jakie informacje stanowią obligatoryjny element umowy zawieranej z konsumentem poprzez użycie sformułowania „stanowią integralną część umowy” lub innego analogicznego zwrotu (patrz art. 252 ust. 4 projektu), zamiast sformułowania „składają się”. Należy przy tym wskazać, że sformułowanie wskazujące, że dane informacje „stanowią integralną część umowy” stosowane jest w przepisach dotyczących ochrony konsumentów np. w art. 22 ustawy o prawach konsumenta.</p>	Uwaga uwzględniona
76.	Art. 255	UODO	<p>Art. 255 projektu ustawy określa jakich informacji dostawca publicznie dostępnych usług komunikacji elektronicznej udziela konsumentowi przed zawarciem umowy. Jeżeli chodzi o informacje dot. przetwarzania danych osobowych, to z art. 255 ust. 3 pkt 5 projektu ustawy wynika, że konsumentowi są przekazywane jedynie informacje dotyczące danych osobowych, które są przekazywane przed rozpoczęciem świadczenia usługi i przetwarzane w związku z jej świadczeniem. Tymczasem konsumentowi powinny być przekazywane informacje w zdecydowanie szerszym zakresie. Oprócz informacji wynikających z art. 102 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/172 z dnia 11 grudnia 2018 r. ustanawiającej Europejski kodeks łączności elektronicznej (Dz. U. UE. L. z 2018 r. Nr 321, str. 36, z późn. zm.), konsumentowi na etapie zawierania umowy powinny być przekazywane informacje, o których mowa w art. 13 (ewentualnie z art. 14) RODO. Nie jest zatem dopuszczalne ograniczenie – mocą przepisów ustawy Prawo komunikacji elektronicznej – zakresu praw wynikających z</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Zgodnie z zasadami techniki legislacyjnej PKE nie powieliła przepisów innych ustaw. Jeśli w innych ustawach zostały nałożone jakieś obowiązki informacyjne to wciąż obowiązują i w pke nie zostaną powtórzone. Art. 102 ust. 1 EKŁE wprost odwołuje się do art. 5 i 6 Dyrektywy 2011/83/UE i z tego powodu został uwzględniony w art. 255</p>

			ogólnego rozporządzenia o ochronie danych, w szczególności zakresu przekazywanych informacji, przeciwnie analizowane przepisy tej ustawy powinny zapewniać stosowanie wskazanych przepisów RODO. Dodatkowo zwrócić należy uwagę, że ww. informacje powinny być przekazywane konsumentowi w przypadku zawierania z nim wszystkich umów o świadczenie usług komunikacji elektronicznej, w związku z którymi będą przetwarzane jego dane osobowe, nie zaś wyłącznie umowy o świadczenie publicznie dostępnych usług dostępu do internetu i publicznie dostępnych usług komunikacji interpersonalnej – tak jak stanowi projektowany art. 255 ust. 3. Wskazywana realizacja praw konsumenta jest konieczna dla zachowania zgodności analizowanych regulacji z zasadą zgodności z prawem, rzetelności i przejrzystości wyrażoną w art. 5 ust. 1 lit. a RODO, jak i z zasadą rozliczalności (art. 5 ust. 2 RODO). Uwaga była zgłaszana w trakcie prekonsultacji projektu ustawy.	Pke. W załączniku VIII EKŁE jest wskazane, że informacje przedumowne podawane są bez uszczerbku dla art. 13 RODO.
77.	Art. 255 ust. 2 pkt 2	UOKiK	Przepis przewiduje obowiązek poinformowania konsumentów o cenie usługi, w tym cenie za jej aktywację, opłacie abonamentowej i cenie za jednostkę rozliczeniową usługi. Wymagania wynikające z EKŁE wydają się jednak szersze. Załącznik VIII część A pkt 2 przewiduje dla dostawców usług komunikacji elektronicznej obowiązek poinformowania o wszelkich powtarzalnych lub opartych na zużyciu opłatach. W projektowanym przepisie tymczasem wątpliwości może budzić pojęcie „usługi” (występujące w projekcie w liczbie pojedynczej). Pojęcie to powinno obejmować wszystkie usługi objęte daną umową, w tym również usługi dodatkowe (np. dostęp do określonych pakietów kanałów wykupiony na określony czas). Obecne brzmienie może rodzić w tym zakresie wątpliwości. Ponadto ww. sformułowanie może wykluczyć z obowiązków informacyjnych inne powtarzalne opłaty niebędące opłatami za usługi komunikacji elektronicznej, takie jak np. opłaty za najem sprzętu. W związku z powyższym wskazane byłoby posłużenie się w ww. przepisie sformułowaniem z EKŁE (wszelkie powtarzalne lub oparte na zużyciu opłatach).	Uwaga uwzględniona
78.	Art. 255 ust. 6	UOKiK	W prekonsultacjach do projektu PKE z dnia 6 marca 2020 r. UOKiK wskazywał na potrzebę doprecyzowania relacji występującej pomiędzy przepisami PKE a ustawy o prawach konsumenta. Kwestia ta została uwzględniona w uzasadnieniu do aktualnego projektu PKE, zgodnie z którym: <i>„Odwołanie do ustawy o prawach konsumenta wskazuje, że w zakresie nieuregulowanym projektowaną ustawą stosuje się ustawę o prawach konsumenta np. regulacje dotyczące odstąpienia od umowy zawartej na odległość, jednak w przypadku, gdy dana kwestia została już uregulowana na gruncie ustawy Pke, stosuje się przepisy Pke”</i> . Modyfikację należy ocenić jako idącą w dobrym kierunku.	Uwaga kierunkowo uwzględniona Dokonano zmian w zakresie formy doręczania zwięzłego podsumowania warunków umowy oraz uzupełniono uzasadnienie przepisów.

			<p>W tym miejscu należy zaznaczyć, że stosowania ustawy o prawach konsumenta nie można ograniczać do przypadku, w którym określone kwestie nie są regulowane przez projekt PKE. Przykładowo, zgodnie z art. 256 projektu PKE zwięzłe podsumowanie warunków powinno zostać doręczone konsumentowi w formie dokumentowej. Nie wyklucza to jednak stosowania w tym zakresie regulacji mieszczących się w ustawie o prawach konsumenta – w szczególności art. 20 ust. 2. Jeśli przedsiębiorca zdecyduje się na umieszczenie informacji, o których mowa w art. 256 ust. 3 PKE oraz informacji, które powinny być zamieszczone w potwierdzeniu warunków ustalonych w trakcie rozmowy telefonicznych, o którym mowa w art. 20 ust. 2 upk w jednym dokumencie - dokument ten musi spełnić cechy trwałego nośnika, choć powyższe nie wynika z treści art. 256 PKE.</p>	
79.	Art. 255 ust. 7	UOKiK	<p>Art. 255 ust. 7 projektu przewiduje wyjątek od obowiązku doręczenia informacji przedkontraktowych na trwałym nośniku dla umów o świadczenie usług przedpłaconych. Ww. wyjątek jest jednak niezgodny z EKŁE. Art. 102 ust. 1 zd. 2 EKŁE wprowadza bowiem jedynie wyjątek dla „wypadków, gdy przekazanie informacji na trwałym nośniku nie jest możliwe”. Wymóg ten w odniesieniu do ww. umów nie jest spełniony.</p> <p>Jednocześnie rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2019/2243 z dnia 17 grudnia 2019 r. ustanawiające formularz zawierający podsumowanie warunków umowy (zwane dalej: „rozporządzeniem 2019/2243”), który ma być używany przez dostawców publicznie dostępnych usług łączności elektronicznej (również na etapie przedkontraktowym, jak w przypadku ww. informacji), także wskazuje, że wymóg potwierdzenia na trwałym nośniku określonych informacji jest możliwy do spełnienia (choć utrudniony) w przypadku usług typu pre-paid. KE uwzględnia ograniczenia związane z dystrybucją ww. usług, do czego odnosi się w motywie 6 ww. rozporządzenia, zwracając uwagę na to, że usługi przedpłacone sprzedawane są głównie w punktach sprzedaży detalicznej i mogą wymagać zmniejszenia wielkości tekstu podsumowania warunków umowy, gdy jest to uzasadnione, np. w celu dopasowania tekstu do wielkości opakowania lub urządzenia. Rozporządzenie nie wskazuje jednak na możliwość nieprzekazania ww. informacji na trwałym nośniku.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Specyfika świadczenia usług prepaid, w tym m.in. zawieranie umów na świadczenie tych usług poprzez dokonanie czynności faktycznych wskazuje na odformalizowanie w zakresie warunków świadczenia usług.</p> <p>Dlatego też przekazanie informacji przedumownych może w ocenie projektodawcy następować w postaci łatwych do pobrania dokumentów, ze wskazaniem źródła kierującego bezpośrednio do tych dokumentów, z pouczeniem o konieczności ich pobrania i utrwalenia w celu zachowania możliwości ich późniejszego odtworzenia w niezmienionej postaci, do celów dowodowych. Należy podkreślić istotną różnicę między usługami abonamentowymi a usługami prepaid, gdzie w przypadku tych</p>

				ostatnich abonent może w każdej chwili zrezygnować z usług danego dostawcy jeśli nie jest zadowolony z jego usług. Zatem przypadek, gdy abonent z różnych powodów nie zapoznał się z dokumentami przedumownymi lub ich nie pobrał nie będzie miał tak dotkliwych skutków prawnych dla niego jak w przypadku usług abonamentowych, gdzie abonent jest związany umową terminową.
80.	Art. 256 ust. 1	UOKiK	<p>W treści tego przepisu wprowadzono znaczącą zmianę. W porównaniu z poprzednią wersją projektu zrezygnowano z wymogu trwałego nośnika w odniesieniu do zwięzłego podsumowania warunków umowy. Aktualnie zwięzłe podsumowanie warunków umowy ma być przekazane konsumentowi w formie dokumentowej. <u>Wpływ zmiany na poziom ochrony konsumentów należy ocenić negatywnie.</u> Jednocześnie wątpliwości co do intencji projektodawcy może budzić posłużenie się sformułowaniem „doręcza”, co może wskazywać na konieczność przesłania (na trwałym nośniku), a nie tylko udostępnienia konsumentom ww. formularza. Nie jest również jasne, czy do ww. formularza zastosowanie miałby znaleźć art. 257 PKE. Wykładnię przepisu należałoby doprecyzować w uzasadnieniu.</p> <p>Rezygnacja z wymogu trwałego nośnika, przy założeniu przekazywania ww. formularza w formie dokumentowej, oznaczałaby, że dostawca usług będzie mógł przekazać ww. potwierdzenie np. w formie linku do strony internetowej, nad której treścią sprawuje kontrolę. W przeciwieństwie do rozwiązania zastosowanego do usług przedpłaconych (por. art. 255 ust. 7 projektu) w takim przypadku dostawca nie ma jednak nawet obowiązku pouczenia o konieczności pobrania i utrwalenia informacji znajdujących się pod danym adresem w celu zachowania możliwości ich późniejszego odtworzenia w niezmienionej postaci, do celów dowodowych. Rozwiązanie to należy ocenić jako niekorzystne dla konsumentów i nierealizujące celów przyświecających ustawodawcy unijnemu. Celem art. 102 ust. 3 EKŁE oraz rozporządzenia 2019/2243, odnoszącego się do formularza zawierającego podsumowanie warunków umowy, jest zapewnienie możliwości zapoznania się przez konsumenta z najważniejszymi warunkami zawieranej umowy. Podsumowanie warunków umowy musi skupiać się na kluczowych</p>	Uwaga uwzględniona

			<p>informacjach, których konsument potrzebuje, aby porównać oferty i podjąć świadomą decyzję (por. art. 2 ust. 4 rozporządzenia 2019/2243). Istotne znaczenie podsumowania podkreśla ponadto instytucja zawieszenia skuteczności zawarcia umowy w sytuacji, gdy przedstawienie podsumowania warunków przed zawarciem umowy nie jest możliwe z uwagi na obiektywne powody techniczne (EKŁE - art. 102 ust. 3 <i>in fine</i>). Z kolei motywy rozporządzenia (por. motyw 2, motyw 6) wskazują na konieczność przekazywania podsumowania warunków umowy w części sytuacji nie tylko na trwałym nośniku, lecz wręcz w formie pisemnej.</p> <p>Podsumowanie warunków w formie dokumentowej może nie realizować ww. założeń. Im trudniej dostępne dla konsumenta, tym mniej realne staje się jego uprawnienie do zapoznania się z jego treścią. Szczególnie istotne w tym zakresie jest również to, aby konsument w przypadku ewentualnego sporu z przedsiębiorcą dysponował możliwością powołania się na udostępniony przez dostawcę usług dokument. Projektowane rozwiązania mogą tego nie zapewniać (w sytuacji udostępniania podsumowania na stronie internetowej przedsiębiorcy).</p> <p>Co istotne, forma, w jakiej ma zostać przekazane zwięzłe podsumowanie, może różnić się od formy, w jakiej konsument zdecydował się zawrzeć umowę (por. art. 252 projektu). Oznacza to, że mimo wyboru przez abonenta np. formy pisemnej, zwięzłe podsumowanie może być przekazane w postaci linku prowadzącego do strony internetowej, na której operator umieszcza zwięzłe podsumowanie. A zatem pomimo formalnego uprawnienia do dokonania wyboru formy pisemnej, co jest szczególnie istotne dla konsumentów o niższych kompetencjach cyfrowych, kluczowy dokument podsumowujący najistotniejsze elementy umowy może być dla konsumentów trudno dostępny, przy jednoczesnym zachowaniu przez przedsiębiorcę możliwości ingerencji w jego treść w przypadku udostępniania go na stronie internetowej przedsiębiorcy. Biorąc pod uwagę art. 252 ust. 4 PKE, zgodnie z którym podsumowanie stanowi integralną część umowy, wymóg przekazywania podsumowania warunków umowy w formie dokumentowej może naruszać przepisy PKE dotyczące formy zawarcia umowy, wprowadzając formy hybrydowe (pisemno-dokumentowe).</p>	
81.	Art. 260 ust. 1	UOKiK	<p>Uregulowanie sposobu wypowiedzenia umowy w sposób umożliwiający wykorzystanie również środków komunikacji elektronicznej w sytuacji, gdy dostawca usług dopuszcza opcję zawarcia umowy w formie dokumentowej należy ocenić pozytywnie. Niezależnie od tego sformułowanie przepisu budzi wątpliwości interpretacyjne. Nie jest jasne, czy wymóg umożliwienia przez dostawcę usług zawarcia umowy w formie dokumentowej należy traktować ogólnie czy też odnosić do konkretnego przypadku. Zgodnie bowiem z literalną wykładnią możliwość wypowiedzenia umowy w formie dokumentowej istnieje wtedy, gdy w momencie woli wypowiedzenia przez konsumenta umowy dostawca usług</p>	Uwaga uwzględniona

			<p>zapewnia (innym konsumentom) możliwości zawarcia umowy w formie dokumentowej. Oznacza to, że opcja wypowiedzenia umowy w formie dokumentowej będzie dostępna dla konkretnego konsumenta niezależnie od tego, w jakiej formie zawarł on umowę. Takie rozwiązanie należy ocenić jako korzystne i pożądane dla ochrony konsumentów. Brak poruszenia tej kwestii w uzasadnieniu może prowadzić jednak do innej interpretacji przepisu przez przedsiębiorców. W konsekwencji dostawcy usług mogą umożliwić konsumentom wypowiedzenie umowy w formie dokumentowej jedynie wtedy, gdy umowa, którą chce wypowiedzieć konsument, była zawarta w formie dokumentowej. Taka sytuacja może przyczyniać się do zmniejszenia ochrony konsumentów. Należy także pamiętać, że możliwość zawarcia umowy w formie dokumentowej na rynku telekomunikacyjnym została wprowadzona stosunkowo niedawno (nowelizacja Prawa telekomunikacyjnego w tym zakresie weszła w życie 12 grudnia 2018 r.). Oznacza to, że istotna część konsumentów może obecnie pozostawać związana umowami zawartymi w formie pisemnej, co wykluczałoby możliwość wypowiedzenia umowy w formie dokumentowej, a w rezultacie stanowiło dla nich utrudnienie. Wobec powyższego kwestia ta wymaga doprecyzowania w uzasadnieniu.</p>	
82.	Art. 261 ust. 1-4	UODO	<p>Przepisy projektowanej ustawy powinny przewidywać, że wskazywane w art. 261 ust. 1 – 4 sposoby potwierdzania danych dają jedynie podstawy do weryfikowania i potwierdzania danych tylko w zakresie określonym tymi przepisami, a sposoby te nie mogą prowadzić do utrwalania zawierających dane osobowe dokumentów tożsamości czy danych w zakresie szerszym. Również w przypadku korzystania z potwierdzania danych za pośrednictwem osoby trzeciej (art. 261 ust. 4) nie może do takiego utrwalania dochodzić. Dokumenty tożsamości zawierają znacznie szersze spektrum danych niż jest to niezbędne do weryfikacji tożsamości, dlatego nie może dochodzić do ich kopiowania przez dostawców usług telekomunikacyjnych, aby nie naruszać zasady zgodności z prawem oraz przejrzystości (art. 5 ust. 1 lit a RODO), zasady ograniczenia celu (art. 5 ust. 1 lit. b RODO4) i zasady minimalizacji danych (art. 5 ust. 1 lit. c RODO5). Uwaga była zgłaszana w trakcie prekonsultacji projektu ustawy.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona Wskazane przez UODO regulacje wynikają z RODO i nie będą powielane w Pke.</p>
83.	Art. 261 ust. 3 pkt 2	UODO	<p>Zgodnie z art. 261 ust. 3 pkt 2 dostawca usług telekomunikacyjnych rozpoczyna świadczenie tych usług po podaniu przez abonenta danych określonych w ust. 1 i potwierdzeniu ich drogą elektroniczną przy wykorzystaniu środków komunikacji elektronicznej wykorzystując wideoidentyfikację abonenta polegającą na porównaniu jego wizerunku udostępnianego w czasie rzeczywistym za pośrednictwem transmisji audiowizualnej z wizerunkiem tego abonenta określonym w warstwie graficznej dokumentu tożsamości, o którym mowa w ust. 1 pkt 1 lit. b, okazanym przez niego w czasie rzeczywistym za pośrednictwem transmisji audiowizualnej oraz weryfikacji czy</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona Podniesienie przez UODO zarzutu, że zastosowanie wideoidentyfikacji spowoduje naruszenie art. 9 RODO, tj. naruszenia praw lub wolności osób fizycznych, w tym danych</p>

		<p>imię (imiona), nazwisko, numer PESEL, seria i numer dowodu osobistego, data wydania dowodu osobistego i termin jego ważności podane przez abonenta zgadzają się z danymi zgromadzonymi w Rejestrze Dowodów Osobistych, o którym mowa w ustawie z dnia 6 sierpnia 2010 r. o dowodach osobistych po uprzednim uzyskaniu przez dostawcę usług decyzji, o której mowa w art. 68 ust. 3 ustawy z dnia 6 sierpnia 2010 r. o dowodach osobistych. Należy pamiętać, że instytucja wideoidentyfikacji konsumentów może powodować wysokie ryzyko naruszenia praw lub wolności osób fizycznych, w tym nie tylko danych tzw. zwykłych, ale także szczególnych kategorii danych – art. 9 RODO (w tym np. biometrycznych, danych dotyczących zdrowia, danych o pochodzeniu rasowym czy etnicznym) czy danych dotyczących krajowego numeru identyfikacyjnego (art. 87 RODO). Korzystanie z technologii, która będzie umożliwiała identyfikację wizerunku, ściśle wiąże się z koniecznością zrealizowania przez administratora wielu przesłanek, dokonaniem oceny skutków dla ochrony danych oraz ograniczeniem do minimum potencjalnie uzyskiwanych danych. Zgodnie z art. 35 RODO – odnoszącym się w szczególności do procesów przetwarzania dokonywanych z użyciem nowych technologii oraz takich, które ze względu na swój charakter, zakres, kontekst i cele z dużym prawdopodobieństwem może powodować wysokie ryzyko naruszenia praw i wolności osób fizycznych - każdy podmiot, także projektodawca w związku z przyjmowaniem podstawy prawnej przetwarzania danych musi ocenić, czy istnieje ryzyko naruszenia praw i wolności osób w tym poufności, integralności oraz dostępności danych. W sytuacji gdy operacje przetwarzania mogą wiązać się z wysokim ryzykiem naruszenia praw lub wolności osób fizycznych, należy zobowiązać administratora do dokonania oceny skutków dla ochrony danych w celu oszacowania w szczególności źródła, charakteru, specyfiki i powagi tego ryzyka. Wyniki oceny należy uwzględnić przy określaniu odpowiednich środków, które należy zastosować, by wykazać, że przetwarzanie danych osobowych odbywa się zgodnie z RODO. Mając na uwadze istotny poziom ryzyka związanego z wideoidentyfikacją w celu potwierdzenia tożsamości osoby – instytucja ta powinna zostać poddana przez projektodawcę analizie w ramach oceny skutków dla ochrony danych, o której mowa w art. 35 RODO, w związku z ust. 10 tego artykułu. Z uzasadnienia ani oceny skutków regulacji projektowanej ustawy nie wynika aby projektodawca taką ocenę przeprowadził. Tym samym brak jest z jego strony właściwej analizy wprowadzanego rozwiązania, która być może wykluczyłaby je jako zbyt ryzykowne dla praw osób, których dane dotyczą albo doprowadziłaby projektodawcę do wniosku, że konieczne są właściwe zabezpieczenia tych praw mocą przepisów ustawy – Prawo komunikacji elektronicznej. Z tych względów przewidziana w projektowanym art. 261 ust. 3 pkt 2 lit. d instytucja wideoidentyfikacji powinna zostać usunięta z projektowanej ustawy. Instytucji</p>	<p>biometrycznych, danych dotyczących zdrowia, o pochodzeniu rasowym i etnicznym jest zbyt daleko idące. Naruszenie praw lub wolności osób fizycznych zaistniałoby wówczas, gdyby zaistnienie decyzji biznesowej przedsiębiorcy dotyczącej np. podpisania umowy z daną osobą wiązało się z spełnieniem przesłanki o której mowa wyżej. Samo udostępnienie wizerunku w celu porównania z zdjęciem zawartym w dowodzie osobistym nie może stanowić naruszenie prawa lub wolności, ponieważ nie podlega ocenie, a jedynie porównaniu wizerunku. W przypadku zastosowaniu wykładni przepisów jaką zaprezentował PUODO, również okazanie dokumentu tożsamości oraz porównanie wizerunku zawartego z wizerunkiem osoby go okazującej podczas zawierania tradycyjnej transakcji w siedzibę przedsiębiorcy byłoby naruszeniem praw o których mowa w uwadze. Tego rodzaju wykładnia umożliwiłaby podciągnięcie</p>
--	--	--	---

			wideoidentyfikacji nie było w wersji ustawy będącej przedmiotem prekonsultacji i nie wydają się aby jej wprowadzanie było poprzedzone oceną skutków dla ochrony danych, o której mowa w art. 35 RODO.	każdej czynności prawnej w której co najmniej jedna strona żąda okazania dokumentu tożsamości w celu porównania wizerunku tam zawartego z wizerunkiem osoby z którą podejmuje czynności do naruszenia praw lub wolności jednostki.
84.	Art. 261	UKE	Proponuje się umieszczenie art. 261 w dziale I - Postanowienia ogólne, rozdział 5 – Bezpieczeństwo sieci i usług oraz zadania i obowiązki na rzecz obronności, bezpieczeństwa państwa oraz bezpieczeństwa i porządku publicznego. Obowiązek rejestracji abonentów pre-paid został wprowadzony ustawą z dnia 10 czerwca 2016 r. o działaniach antyterrorystycznych. Celem powyższego obowiązku jest wyeliminowanie anonimowości użytkowników pre-paid będącej dogodnym narzędziem do komunikowania się przestępców, w tym osobom zaangażowanym w działalność terrorystyczną, a także przeciwdziałanie zjawisku fałszywych powiadomień o podłożeniu ładunków wybuchowych, których celem jest wywołanie działań właściwych służb i doprowadzenie do zakłócenia funkcjonowania organów państwa. Podanie danych oraz potwierdzenie ich prawdziwości warunkuje w ogóle rozpoczęcie świadczenia usług telekomunikacyjnych oraz dotyczy bezpieczeństwa sieci i usług, co ma związek z bezpieczeństwem państwa.	Uwaga nieuwzględniona Omawiane przepisy dotyczące abonentów i znajdują się w zespole przepisów dot. regulacji statusu abonenta w relacjach z dostawcą usług telekomunikacyjnych.
85.	Art. 263 ust. 3 pkt 1	UODO	Art. 263 ust. 3 pkt 1 projektowanej ustawy stanowi, że dostawca publicznie dostępnych usług komunikacji elektronicznej może uzależnić zawarcie umowy o świadczenie usług komunikacji elektronicznej, w tym o zapewnienie przyłączenia do sieci m. in. od: doręczenia przez użytkownika końcowego dokumentów potwierdzających możliwość wykonania zobowiązania wobec dostawcy usług wynikającego z umowy. Użyte pojęcie „dokumentów” ma charakter zbyt ogólny, z projektowanego przepisu nie wiadomo jakie miałyby być to dokumenty i jakie dane osobowe miałyby zawierać – przyjęcie takiego rozwiązania prowadzić będzie do przetwarzania danych w bliżej nieokreślonym zakresie a także w zakresie nadmiarowym w stosunku do celu przewidzianego tym przepisem, co oznaczać będzie niezgodność z zasadami dotyczącymi przetwarzania danych osobowych, w szczególności z zasadą zgodności z prawem oraz przejrzystości (art. 5 ust. 1 lit a RODO), zasadą ograniczenia celu (art. 5 ust. 1 lit. b RODO) i zasadą minimalizacji danych (art. 5 ust. 1 lit. c RODO). Zgodnie z art. 263 ust. 3 pkt 2 projektowanej ustawy, dostawca publicznie dostępnych usług komunikacji elektronicznej może uzależnić	Uwaga nieuwzględniona Dostawca usług powinien zbierać dokumenty, które pozwolą wykazać możliwość wykonania umowy przez przyszłego abonenta. Nie sposób określić zamkniętego katalogu tych dokumentów – pamiętać należy, że obowiązuje zasada minimalizacji przetwarzanych danych, która każdorazowo powinna być stosowana (również we wdrożonych procedurach) przez

		<p>zawarcie umowy o świadczenie usług komunikacji elektronicznej, w tym o zapewnienie przyłączenia do sieci m. in. od pozytywnej oceny wiarygodności płatniczej użytkownika końcowego wynikającej z danych będących w posiadaniu dostawcy usług lub udostępnionych mu przez biuro informacji gospodarczej w trybie określonym w ustawie z dnia 9 kwietnia 2010 r. o udostępnianiu informacji gospodarczych i wymianie danych gospodarczych (Dz. U. z 2018 r. poz. 470, z późn. zm.); dostawca usług powiadamia użytkownika końcowego o wystąpieniu takiego zastrzeżenia. W pierwszej kolejności należy zwrócić uwagę, że przepis nie precyzuje na czym owa „pozytywna ocena wiarygodności płatniczej” użytkownika miałyby polegać, jak również jakie są obiektywne kryteria takiej oceny. Jakie miałyby być źródło danych uwzględnianych w tej ocenie. Przyjęcie takiego nieostrego określenia oznacza niepewność po stronie użytkownika końcowego co do tego jakie – dotyczące jego osoby – kryteria gwarantują mu zawarcie umowy o świadczenie usług komunikacji elektronicznej. Przyjęcie takiego rozwiązania oznacza również, że oprócz danych będących w posiadaniu dostawcy usług brane będą pod uwagę na potrzeby tejże oceny nie tylko bliżej nieznanie użytkownikowi kryteria ale również dane, które dostawca usług z nich „wynioskował”. Dokonanie oceny użytkownika na podstawie bliżej nieokreślonych danych prowadzi jednocześnie będzie do profilowania, o którym mowa w art. 4 pkt 4 RODO, co oznacza konieczność uzupełnienia regulacji ustawy Prawo komunikacji elektronicznej o rozwiązania odpowiadające gwarancjom wynikającym z przepisów RODO odnoszącym się do zautomatyzowanego podejmowania decyzji, w tym profilowania. W dalszej kolejności należy zwrócić uwagę, że w przewidzianym trybie dostawca usług może występować do BIG niezależnie od informacji i dokumentów, które przedstawia użytkownik końcowy. Użytkownik końcowy nie może się też sprzeciwić wymianie informacji pomiędzy dostawcą usług a BIG, jest tylko o tym informowany. Zgodnie z art. 263 ust. 3 pkt 2 informacja ta ma mieć formę „zastrzeżenia”. Również to sformułowanie ma charakter zbyt ogólny oraz zachodzi wątpliwość czy w związku z „zastrzeżeniem” będą przekazywane użytkownikowi wszystkie informacje o jego prawach, wynikających również z RODO. Jest to szczególnie istotne, jeśli w ramach „oceny wiarygodności płatniczej użytkownika” miałyby dochodzić do zautomatyzowanego podejmowania decyzji czy profilowania. Takie uprawnienie dostawcy usług powinno być w sposób wyraźny wskazane w przepisach projektowanej ustawy oraz być odpowiadać gwarancjom wynikającym przepisów RODO, w szczególności z jego art. 22. Reasumując, przepis w powyższym kształcie jest niezgodny z zasadą zgodności z prawem oraz przejrzystości, o której stanowi art. 5 ust. 1 lit. a RODO. Uwaga była zgłaszana w trakcie prekonsultacji projektu ustawy.</p>	<p>dostawcę usług. Zaznaczyć należy, że również Prezes UODO w uwadze nie zaproponował katalogu. Odnosząc się do nadmiarowości, wskazać należy, że w przypadku zbierania przez dostawców usług danych nadmiarowych, naruszone zostaną przepisy ochrony danych osobowych i możliwa stanie się interwencja Prezesa UODO. W zakresie uwagi dotyczącej profilowania, Prezes UODO nie wskazał, dlaczego ogólne regulacje dotyczące przetwarzania danych osobowych są niewystarczające i powinna zostać wprowadzona regulacja szczególna. Taka regulacja nie została również zaproponowana</p>
--	--	--	---

86.	Art. 264	UODO	Art. 264 projektowanej ustawy określa jakie informacje są publikowane przez dostawcę usług komunikacji elektronicznej świadczącego usługę dostępu do internetu lub publicznie dostępną usługę komunikacji interpersonalnej. Informacje te służą ochronie praw użytkowników końcowych. Dla zapewnienia odpowiedniego poziomu ochrony danych osobowych oraz przejrzystości przetwarzania zasadne jest aby wśród tych informacji były również te dotyczące przetwarzania danych osobowych użytkowników końcowych. Zakres tych informacji powinien być spójny i dlatego właściwym byłoby publikowanie informacji w zakresie odpowiadającym art. 13 RODO. Powtórzyć bowiem wypada, że nie jest dopuszczalne ograniczanie – mocą przepisów ustawy Prawo komunikacji elektronicznej – zakresu przekazywanych informacji, przeciwnie analizowane przepisy tej ustawy powinny zapewniać stosowanie wskazanych przepisów RODO. Uwaga była zgłaszana w trakcie prekonsultacji projektu ustawy.	Uwaga nieuwzględniona Zakres informacji wynika z implementacji art. 103 EKŁE oraz załącznika IX do EKŁE. Z uwagi na pełną harmonizację w zakresie wdrażania przepisów konsumenckich katalog ten nie powinien ulegać rozszerzeniu na gruncie przepisów krajowych.
87.	Art. 266	UOKiK	W uzasadnieniu posłużono się uproszczeniem, wskazując, że „Zastrzeżenie to ma chronić abonenta przed obciążaniem go karą umowną lub opłatami za uruchomienie dodatkowych usług, a także przed wyłączeniem usług, które miał zagwarantowane w dotychczasowej umowie”. Zgodnie z art. 483 § 1 Kodeksu cywilnego, karę umowną można zastrzec wyłącznie jako naprawienie szkody wynikłej z nienależytego wykonania zobowiązania niepieniężnego. W przypadku umów o świadczenie usług komunikacji elektronicznej świadczenie konsumenta ma natomiast charakter pieniężny. W związku z tym proponujemy następujące brzmienie ww. zdania: „Zastrzeżenie to ma chronić abonenta przed poniesieniem przez niego jakichkolwiek konsekwencji finansowych związanych z przedłużeniem umowy, takich jak roszczenie, o którym mowa w art. 268 (...)”.	Uwaga uwzględniona
88.	art. 266 ust. 1 zdanie drugie	UKE	Proponuje się przeredagowanie zdania drugiego i wyodrębnienie do oddzielnej jednostki redakcyjnej w następujący sposób: „W razie skorzystania z prawa wypowiedzenia umowy, o którym mowa w ust. 1, dostawcy publicznie dostępnych usług komunikacji elektronicznej nie przysługuje roszczenie, o którym mowa w art. 268 ust. 1.”.	Uwaga nieuwzględniona Art. 105 ust. 3 stanowi, że abonent ma prawo wypowiedzenia umowy bez ponoszenia jakichkolwiek kosztów, z wyjątkiem kosztu otrzymania usługi podczas okresu wypowiedzenia
89.	Art. 268 ust. 2 pkt 1	UOKiK	W treści przepisu lub w uzasadnieniu warto byłoby podkreślić, że w sytuacji wypowiedzenia umowy przed rozpoczęciem usług konsument dysponuje możliwością zwrócenia dostawcy telekomunikacyjnego urządzenia końcowego. Roszczenie operatora	Uwaga nieuwzględniona W ocenie projektodawcy brak jest uzasadnienia dla wprowadzenie możliwości

			<p>w tym zakresie jest natomiast aktualne dopiero w przypadku braku skorzystania przez konsumenta z ww. możliwości.</p>	<p>zwrotu urządzenia wydanego w ramach umowy. Przepis ma ochronić przed dochodzeniem od konsumenta odszkodowania w przypadku gdy ulga została udzielona jedynie na usługę (niższa cena), a ze względu na fakt, że usługa nie została uruchomiona nie mógł skorzystać z ulgi. W przypadku wydania urządzenia końcowego przed rozpoczęciem świadczenia usług, możliwa jest sytuacja, że abonent rozpocznie korzystanie z urządzenia, co może mieć negatywny wpływ na jego wartość rynkową. Nie ma podstaw do nakładania na dostawcę obowiązku przyjęcia zwrotu takiego urządzenia. Należy dodatkowo podkreślić, że przepis ten daje już szersze uprawnienia niż wynikają z ustawy o prawach konsumenta, gdzie w przypadku umowy w lokalu nie ma prawa zwrotu urządzenia, a przy umowie na odległość konsument ma 14 dni na odstąpienie od umowy. Przepis reguluje okres m.in. po możliwości odstąpienia od umowy, a jeszcze przed terminem rozpoczęcia świadczenia usług.</p>
--	--	--	---	---

90.	Art. 268 ust. 3	UOKiK	<p>Rozwiązanie przyjęte w art. 268 ust. 3 PKE należy ocenić pozytywnie z uwagi na występujące na rynku zjawisko sztucznego zawyżania udzielanych konsumentom ulg, które często istotnie przekraczają sumę opłat abonamentowych uiszczanych przez konsumenta, co w większości przypadków nie znajduje uzasadnienia ekonomicznego (przedsiębiorca udziela wyższego „rabatu”, niż na danej umowie zarabia).</p> <p>Należy jednak zauważyć, że wyrażenie „ulga” użyte w art. 268 ust. 3 pkt 2 powinno być użyte w liczbie mnogiej. W praktyce, kształtując warunki umowy, przedsiębiorca może udzielić różnego rodzaju ulg (np. ulga za abonament, ulga za sprzęt, ulga za aktywację i inne). Użycie wyrażenia w liczbie pojedynczej mogłoby przyczynić się do obchodzenia ww. regulacji i zwiększania przez dostawców usług pozostałych ulg, które konsument miałby zwracać na dotychczasowych zasadach.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona Zgodnie z zasadami techniki prawodawczej w przypadku, gdy akt prawny posługuje się liczbą pojedynczą należy przez to rozumieć każdy jeden przypadek.</p>
91.	Art. 268 ust. 4	UOKiK	<p>Wątpliwości budzi treść art. 268 ust. 4 pkt 1 PKE, zgodnie z którym dostawca usług jest uprawniony do żądania części opłaty abonamentowej stanowiącej koszt telekomunikacyjnego urządzenia końcowego. Z uwagi na możliwość swobodnego kształtowania ceny, za jaką operator oferuje sprzedaż ww. urządzenia i ulgę, jakiej z tego tytułu udziela, ww. regulacja może być wykorzystana przez dostawcę usług do sztucznego zawyżania ceny i obchodzenia w ten sposób ograniczeń związanych z nowymi zasadami rozliczeń finansowych przy rozwiązywaniu umów zawartych na czas oznaczony (art. 268 ust. 1 PKE) poprzez zwiększenie ulgi na urządzenie.</p> <p>Wątpliwości budzi ponadto zakres przypadków, w jakich ww. rozwiązanie będzie miało zastosowanie (por. art. 266 ust. 1; art. 270 ust. 1 oraz art. 339 PKE; przypadki sprzedaży sprzętu na raty czy też udzielania ulg na sprzęt). Analizując brzmienie przepisu oraz uzasadnienia, trudno jednoznacznie wyodrębnić sytuacje, w których dostawca usług byłby w praktyce uprawniony do żądania części opłaty abonamentowej stanowiącej koszt urządzenia, o której mowa w art. 268 ust. 4 pkt 1 PKE.</p> <p>W odniesieniu do przypadku wskazanego w art. 266 ust. 1, nie jest jasne, w jakich przypadkach dostawca mógłby żądać części opłaty abonamentowej stanowiącej koszt urządzenia w sytuacji automatycznego przedłużenia umowy na czas oznaczony lub nieoznaczony. Nie wydaje się bowiem, aby przepis ten miał zastosowanie do konsumentów, którzy – oprócz umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych – zawarli umowę sprzedaży na raty, której przedmiotem jest nabycie telekomunikacyjnego urządzenia końcowego. Nawet w przypadku, gdy liczba rat miesięcznych (np. 36 rat) przekracza liczbę miesięcy, na jaką konsument zawarł umowę (np. 24 miesiące) – jej zakończenie nie wpływa na wykonywanie obowiązków z tytułu ww. umowy sprzedaży. Rata za sprzęt nie stanowi części opłaty abonamentowej, o której mowa w projekcie.</p> <p>W rezultacie jedynym potencjalnym przypadkiem, w którym dostawca usług mógłby żądać części opłaty abonamentowej stanowiącej koszt urządzenia jest sytuacja, w której</p>	<p>Uwaga częściowo uwzględniona Doprecyzowano katalog sytuacji do których przepis będzie miał zastosowanie.</p>

		<p>przedsiębiorca, przedłużając umowę w sposób automatyczny (por. art. 266 PKE), udziela konsumentowi kolejnej ulgi na sprzęt udostępniony konsumentowi na podstawie umowy, której okres oznaczony został już zakończony. Oznacza to, że w ramach automatycznego przedłużenia umowy konsumentowi jest udzielana ulga za sprzęt, podczas gdy konsument nie otrzymuje nowego telekomunikacyjnego urządzenia końcowego. Takie rozwiązanie należy jednak uznać za niedopuszczalne ze względu na „skonsumowanie” już wartości ulgi w czasie, na który pierwotna umowa została zawarta. Celem przepisu jest ukrócenie negatywnych konsekwencji związanych z automatycznym przedłużaniem umów i domaganiem się zwrotu ulg w przypadku wypowiedzenia ich przez konsumenta przed upływem okresu, na jaki zostały automatycznie przedłużone. Zgodnie z art. 266 ust. 1 PKE, w okresie wypowiedzenia umowy przedłużonej automatycznie przez dostawcę usług abonent ponosi <u>jedynie</u> opłaty za świadczenie usług telekomunikacyjnych objętych umową.</p> <p>Udzielanie ulgi na sprzęt w ramach automatycznego przedłużenia umowy może prowadzić do występowania nierówności pomiędzy konsumentami. Konsument, który rozwiąże umowę wraz z upływem okresu, na jaki została zawarta (składając oświadczenie o braku woli jej przedłużenia) - będzie mógł zachować urządzenie końcowe bez jakichkolwiek dodatkowych opłat. Jeśli jednak zapomni on wysłać stosownego oświadczenia, umowa przedłuży się automatycznie. Jeśli będzie chciał ją wypowiedzieć oraz zatrzymać ww. urządzenie, dostawca będzie uprawniony do dochodzenia od niego kwoty, o której mowa w art. 268 ust. 4.</p> <p>W zakresie zastosowania art. 339, podobnie jak w przypadku przepisu omówionego powyżej nie jest jasne, jakie konkretnie sytuacje związane ze złożeniem przez konsumenta reklamacji lub zakończenia procedury z tym związanej byłyby podstawą do dochodzenia przez dostawcę usług roszczeń, o których mowa w art. 268 ust. 4.</p> <p>Podsumowując, ww. kwestie wymagają doprecyzowania i wyjaśnienia. Niezależnie od powyższego należy zauważyć, że art. 268 ust. 4 pkt 1 PKE nie wskazuje wymiaru, w jakim dostawcy usług należny jest zwrot części opłaty abonamentowej stanowiącej koszt urządzenia. Ustawodawca posługuje się w tym zakresie jedynie sformułowaniem „część opłaty abonamentowej stanowiącej koszt urządzenia”. Z treści postanowienia powinno natomiast jasno wynikać, że zwrotowi może podlegać proporcjonalnie - jedynie taka część opłaty abonamentowej, jaka wynika z okresu pozostałego do zakończenia danej umowy.</p> <p>W art. 268 ust. 4 pkt 2 PKE zastosowano także błędne odesłanie (przepis ten odsyła do art. 268 ust. 2 PKE, a nie – jak powinien – do art. 268 ust. 3 PKE).</p>	<p>Uwaga kierunkowo uwzględniona</p> <p>Uwaga uwzględniona W zakresie zmiany odesłania</p>
--	--	--	--

92.	Art. 268 ust. 5	UOKiK	<p>Wątpliwości budzi także treść art. 268 ust. 5 PKE. Nie jest bowiem jasne, w jakim momencie następuje obowiązek usunięcia przez dostawcę usług wszelkich ograniczeń w zakresie korzystania z telekomunikacyjnego urządzenia końcowego.</p> <p>Sformułowanie „spłata” sugeruje, iż przepis ten odnosi się do konsumentów, którzy zawarli z dostawcą umowę sprzedaży telekomunikacyjnego urządzenia końcowego na raty. Jednocześnie w artykule ustawodawca odsyła do art. 268 ust. 4 PKE, który – jak się wydaje – nie dotyczy problematyki sprzedaży sprzętu na raty, ale kwestii ulg na urządzenie udzielanych przez dostawców. Uiszczając opłatę abonamentową, konsument nie „spłaca” ulgi za sprzęt, jaka została udzielona w danym miesiącu.</p> <p><u>Bardziej czytelne byłoby zatem użycie sformułowania „zapłaty ceny”.</u> W przypadku sprzedaży na raty moment ten oznaczałby spłatę ostatniej raty. W innym przypadku byłby to co do zasady moment zawarcia umowy i wydania rzeczy. W praktyce - oprócz sprzedaży urządzeń na raty - częstym rozwiązaniem jest bowiem sytuacja, w której dostawca usług sprzedaje telekomunikacyjne urządzenie końcowe za kwotę symboliczną (np. 1 zł) bądź też taką, która odpowiada jedynie części ceny rynkowej (np. wartość urządzenia to 1500 zł, a konsument musi zapłacić 200 zł). Z uwagi na znaczną wartość sprzętu dostawca udziela konsumentowi ulgi na urządzenie, która jest określona w umowie. W takim przypadku ze „spłatą” mamy jednak do czynienia już w momencie zawarcia umowy i zapłaty ww. kwoty. <u>Jeśli zamiarem projektodawcy było objęcie zakresem przepisu również ww. sytuacji, wskazane byłoby przedstawienie w uzasadnieniu obszerniejszych wyjaśnień w tym zakresie.</u></p> <p><u>Niezależnie od tego należy zauważyć, że rozwiązanie, w którym usunięcie ograniczeń w korzystaniu z urządzenia końcowego byłoby możliwe dopiero w momencie spłaty wszystkich rat lub momencie zakończenia umowy zawartej na okres oznaczony (w momencie „skonsumowania” ulgi) należy ocenić jako niekorzystne dla konsumentów oraz pozbawione uzasadnienia (w szczególności jeśli przyjąć, że przepis znajduje zastosowanie również do urządzeń zakupionych przez konsumenta, na które udzielono ulgi).</u></p> <p>Ograniczenia, jakie dostawcy usług wprowadzają w zakresie korzystania z urządzeń końcowych, polegają nie tylko na blokadzie simlock, ale także na instalowaniu na telefonach konsumentów programów (których konsument nie może samodzielnie usunąć) umożliwiających ich zablokowanie przez dostawcę usług w sytuacji zalegania przez konsumenta z opłatami (abstrahując od oceny tej praktyki na gruncie obowiązującego prawa). <u>Zgodnie z obecnym brzmieniem przepisu dostawca mógłby zablokować możliwość korzystania z urządzenia, jeśli konsument opóźnia się z opłatami – pod warunkiem, że urządzenie to nie zostało „spłacone” w rozumieniu art. 268 ust. 5 PKE.</u> Takie rozwiązanie nie występuje w żadnej innej branży i należy je ocenić jako zbyt</p>	<p>Uwaga uwzględniona w zakresie doprecyzowania momentu spłaty urządzenia</p> <p>Uwaga wyjaśniona w zakresie dopuszczalności stosowania blokady SIMLock</p> <p>EKŁE dopuszcza stosowanie SIMLock regulując jednocześnie sposób i czas ich usuwania.</p>
-----	------------------------	-------	--	---

			<p><u>daleko idące. Przykładowo, w przypadku opóźnienia przez konsumenta w spłacie opłat z tytułu zakupu sprzętu AGD typu smart (np. pralki czy odkurzacza) przepisy nie przewidują dla sprzedawcy uprawnienia do stosowania czasowej blokady możliwości korzystania z takiego urządzenia.</u> Nie ma zatem podstaw do tego, aby branża telekomunikacyjna była szczególnie uprzywilejowana w tym zakresie. W przypadku natomiast blokady simlock jej działanie w ogóle nie jest uzależnione od prawidłowego wywiązywania się przez konsumenta z umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych, uniemożliwia ona natomiast konsumentowi swobodne rozporządzenie nabytą rzeczą. <u>Takie ograniczenie daje się uzasadnić jedynie w sytuacji, w której dochodzi do sprzedaży telefonu na raty.</u></p> <p>W celu zapewnienia jednoznacznego rozumienia ww. przepisu wskazane byłoby odniesienie się do ww. kwestii w uzasadnieniu oraz wprowadzonej zaproponowanej zmiany.</p> <p>Warto przy tym zauważyć, że w EKŁE pozostawia państwom członkowskim swobodę co do określenia momentu usunięcia ograniczeń użytkowania urządzeń końcowych (por. art. 105 ust. 6 in fine EKŁE).</p>	
93.	Art. 269 ust. 1	UOKiK	<p>W przepisie tym, obok usługi komunikacji elektronicznej, została wymieniona usługa „linearnej usługi medialnej”. Takie sformułowanie może być podstawą do twierdzenia przez przedsiębiorców, iż usługi telewizji nie należy kwalifikować jako usługi komunikacji elektronicznej, co należy uznać za sprzeczne z dotychczasowym stanowiskiem orzecznictwa i doktryny. W wyroku z dnia 21 kwietnia 2016 r. (por. sygn. III SK 21/15) Sąd Najwyższy przesądził, iż usługę telewizji kablowej należy traktować jako usługę telekomunikacyjną (por. także wyrok TSUE w sprawie C-518/11). Należy zauważyć, że zgodnie z projektem (por. art. 2 pkt 69 PKE) definicja świadczenia usług telekomunikacyjnych nie uległa zmianie w porównaniu z definicją zawartą w dotychczasowej ustawie (por. art. 2 pkt 41 Pt). Przez świadczenie usług telekomunikacyjnych należy w dalszym ciągu rozumieć wykonywanie usług za pomocą własnej sieci, z wykorzystaniem sieci innego operatora lub sprzedaż we własnym imieniu i na własny rachunek usługi telekomunikacyjnej wykonywanej przez innego dostawcę usług. W myśl art. 2 pkt 68 PKE świadczenie usług oznacza natomiast świadczenie usług telekomunikacyjnych lub usług komunikacji interpersonalnej niewykorzystujących numerów. Wobec powyższego, na gruncie obecnego projektu nie jest jasne, jakiego rodzaju regulacje miałyby zastosowanie do usług telewizji. Należy pamiętać, że regulacje te nie powinny różnić się od zasad stosowanych wobec użytkowników korzystających z usług dostępu do Internetu czy usług telefonicznych. W przeciwnym razie implementacja EKŁE mogłaby przyczynić się do znacznego obniżenia</p>	<p>Uwaga bezprzedmiotowa Z przepisu usunięto odwołanie do linearnej usługi medialnej.</p>

			<p>ochrony konsumentów korzystających z usług telewizyjnych, co należy uznać za rozwiązanie niekorzystne.</p> <p>Niezależnie od powyższego należy zauważyć, że pojęcie „linearnej usługi medialnej” nie zostało zdefiniowane w projekcie, co wiąże się z trudnościami w jego wykładni. Nie wiadomo bowiem jakie usługi wchodzi w jego zakres. Przepis ten nie zawiera też odwołania do innego aktu prawnego, który definiowałby ww. usługę. Warto zauważyć, że pojęcie linearnej audiowizualnej usługi medialnej zostało umieszczone w dyrektywie Parlamentu Europejskiego I Rady 2010/13/UE z dnia 10 marca 2010 r. w sprawie koordynacji niektórych przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych państw członkowskich dotyczących świadczenia audiowizualnych usług medialnych (dalej jako: „dyrektywa o audiowizualnych usługach medialnych”).</p> <p>Zgodnie z art. 1 lit. e) dyrektywy o audiowizualnych usługach medialnych, „rozpowszechnianie telewizyjne” lub „przekaz telewizyjny” (tzn. linearna audiowizualna usługa medialna) oznacza audiowizualną usługę medialną świadczoną przez dostawcę usług medialnych umożliwiającą równoczesny odbiór audycji na podstawie układu audycji. Zgodnie z informacją zamieszczoną na stronie Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji (por. http://www.krrit.gov.pl/regulacje-prawne/unia-europejska/dyrektywa-medialna/pytania-i-odpowiedzi/) linearne audiowizualne usługi medialne to rozpowszechnianie tradycyjnego programu telewizyjnego, webcasting, telewizja mobilna, telewizja IPTV, a także takie usługi jak: sekwencyjne udostępnianie audycji (Near Video on Demand), czy transmisja strumieniowa (live streaming). Inaczej mówiąc, są to przekazy telewizyjne (rozpowszechnianie telewizyjne) świadczone przez dostawców usług medialnych, umożliwiające równoczesny dla wszystkich użytkowników odbior audycji w ramach pewnego układu tych audycji.</p> <p>Ww. pojęcie obejmuje zatem szerszy zakres usług niż tylko usługa telewizji satelitarnej lub kablowej, które były do tej pory utożsamiane z usługami telekomunikacyjnymi. <u>Należałoby przesądzić, w jaki sposób – zgodnie z nowym projektem – należy rozumieć pojęcie „usługi linearnej” oraz jak powinno się kwalifikować</u></p> <p>a) usługi „telewizji tradycyjnej” – telewizja satelitarna i kablowa b) pozostałe usługi, jakie potencjalnie wchodzi w skład pojęcia linearnej audiowizualnej usługi medialnej.</p>	
94.	Art. 270 ust. 1	UOKiK	<p>Wątpliwości budzi przewidziana w art. 270 ust. 1 PKE możliwość dokonania przez dostawcę zmian umowy zawartej na czas oznaczony w przypadku zmiany stawek podatku od towarów i usług bez uprawnienia konsumenta do bezkosztowego rozwiązania umowy w sytuacji wprowadzenia takich zmian. Przepis obarcza konsekwencjami zmian ustawowych w zakresie wysokości obciążeń podatkowych wyłącznie konsumenta, który w sytuacji wzrostu stawki VAT, nie ma możliwości</p>	<p>Uwaga wyjaśniona Zmiana stawki podatku VAT jest sytuacją niezależną dla obydwu stron, również dla dostawcy usług. Nie ma zatem podstaw umożliwić abonentom</p>

			<p>bezkosztowego wypowiedzenia umowy, mimo że zmiany te są od niego niezależne, a decydując się na zawarcie umowy, oceniał swoje możliwości finansowe w odniesieniu do konkretnej (najczęściej niższej) ceny usługi. W ten sposób ryzyko prowadzenia działalności gospodarczej przez przedsiębiorców telekomunikacyjnych przerzucane jest na ich abonentów. <u>Wskazane byłoby zatem, w sytuacji zmiany stawki VAT, umożliwienie konsumentom wypowiedzenia umowy bez konsekwencji finansowych lub z ich ograniczeniem (np. o połowę), co zapewniłoby równą pozycję stron.</u></p>	<p>wypowiedzenie umowy bez konieczności zwrotu odszkodowania.</p>
95.	Art. 270 ust. 3	UOKiK	<p>Redakcja art. 270 PKE w obecnym kształcie wskazuje, że dostawca może dokonać jednostronnej zmiany warunków umowy <u>jedynie</u> z przyczyn określonych w art. 270 pkt 1 PKE (z obowiązkiem zwrotu odszkodowania w przypadku braku ich akceptacji przez abonenta) oraz innych okoliczności niż wskazane w ust. 1, na które dostawca usług komunikacji elektronicznej nie ma wpływu (brak obowiązku zwrotu odszkodowania w przypadku braku ich akceptacji przez abonenta). Na taką wykładnię wskazuje również usunięcie z katalogu elementów umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych wymogu zamieszczenia informacji o warunkach dokonywania zmian umowy (dotychczasowy art. 56 ust. 3 pkt 9 Pt, obecnie art. 252 ust. 1 pkt 8 PKE zawiera jedynie informację o trybie dokonywania zmian). Szerszych wyjaśnień w tym zakresie nie zawiera uzasadnienie do ustawy.</p> <p>Powyższa zmiana stanowiłaby istotną modyfikację w stosunku do obecnych rozwiązań prawnych dotyczących jednostronnych zmian warunków umowy. W przypadku uznania, że dostawcy uprawnieni będą do dokonania zmian warunków umów wyłącznie w przypadkach wskazanych w ust. 1 i 3 ww. artykułu, powyższe rozwiązanie będzie niespójne z aktualną linią orzeczniczą zarówno TSUE, jak i SN^[1], zgodnie z którą jednostronna zmiana warunków umowy jest dopuszczalna pod warunkiem spełnienia przez dostawcę określonych wymogów w postaci zamieszczenia ważnej klauzuli modyfikacyjnej w umowie (określenie warunków dokonywania zmian).</p> <p>W judykaturze przyjmuje się, że jednostronna zmiana umowy jest dopuszczalna tylko wówczas, gdy strony uprzednio wprowadziły do tej umowy klauzulę modyfikacyjną o odpowiednim stopniu przejrzystości i z góry sprecyzowały, co może stanowić „ważną przyczynę” dokonania zmiany (por. np. wyrok SN, sygn. III CZP 29/17). Wymóg zamieszczenia w umowie klauzuli modyfikacyjnej jest również spójny z regulacjami zawartymi w art. 102 ust. 4 EKŁE, zgodnie z którym informacje, o których mowa w ust. 1 i 3 (obowiązki informacyjne), stają się integralną częścią umowy i nie podlegają zmianie, chyba że umawiające się strony wyraźnie postanowią inaczej. W obecnym projekcie PKE druga część ww. przepisu nie jest implementowana.</p> <p>Zdaniem Prezesa UOKiK, uwzględniając również regularnie zgłaszane przez konsumentów nieprawidłowości związane z dokonywaniem przez przedsiębiorców</p>	<p>Uwaga częściowo uwzględniona</p> <p>Pke nie wypowiada się odnośnie do obowiązku zamieszczania klauzuli modyfikacyjnej, gdyż regulacje w tym zakresie zawarte są w kodeksie cywilnym.</p> <p>Uwzględniono uwagę w zakresie uzupełnienia przepisów dotyczących informacji przedumownych poprzez dodanie zastrzeżenia niezmienności tych informacji, chyba że umawiające się strony postanowią inaczej.</p> <p>W ocenie projektodawcy nie jest możliwe sformułowanie zamkniętego katalogu sytuacji, w których możliwe jest dokonanie jednostronnej zmiany umowy. Sytuacje te w dalszym ciągu musiałyby pozostać w pewnym stopniu niedookreślone ponieważ nie sposób przewidzieć sytuacji</p>

		<p>jednostronnych zmian warunków umowy, celowe byłoby uregulowanie w projekcie kwestii warunków wprowadzania przez dostawców jednostronnych zmian warunków umów poprzez wskazanie zamkniętego katalogu okoliczności uprawniających dostawców do dokonania takich zmian, z rozróżnieniem umów zawartych na czas oznaczony i nieoznaczony.</p> <p>Mając na uwadze odmienny charakter zawieranych w branży telekomunikacyjnej umów na czas oznaczony i nieoznaczony, zamieszczone przez przedsiębiorców klauzule modyfikacyjne powinny bowiem uwzględniać inny katalog okoliczności oraz zapewnić różny poziom elastyczności stosunku prawnego – mniejszy w przypadku umów zawieranych na czas oznaczony (które nie powinny ulegać zmianom), większy w przypadku umów zawartych na czas nieoznaczony. Zaproponowaną w projekcie w ust. 3 okoliczność (sytuacje niezależne od przedsiębiorcy) należy uznać za odpowiednią (i wyczerpującą) w kontekście umów zawartych na czas oznaczony. W przypadku umów zawartych na czas nieoznaczony można by rozważyć uelastycznienie okoliczności uzasadniających możliwość dokonania przez przedsiębiorcę jednostronnej zmiany.</p> <p>Niezależnie od powyższego wskazać należy, że redakcja art. 270 ust. 3 PKE, która wskazuje, iż zmiana umowy przez dostawcę jest dopuszczalna w innych okoliczności, niż wskazane w ust. 1, na które dostawca usług komunikacji elektronicznej nie ma wpływu, pozostawia pole do dowolnej interpretacji dla dostawców oraz stwarza ryzyko wystąpienia ewentualnych nadużyć. Podkreślić należy, że nie wszystkie okoliczności w praktyce określane przez rynek jako „niezależne od dostawców” uprawniać będą do dokonania takich zmian. Za taką okoliczność nie można uznać braku porozumienia z nadawcą kanału, na co wskazywali przedstawiciele rynku w trakcie warsztatów zorganizowanych przez Ministerstwo. Biorąc pod uwagę obecny model współpracy dostawców telewizji z nadawcami, należy zauważyć, że dostawcy mają świadomość możliwego wzrostu opłat za dany kanał narzuconego przez silniejszą stronę stosunku prawnego (nadawcę). Wiedząc o takiej okoliczności, mogą ją uwzględnić przy kształtowaniu relacji z konsumentami. Już na etapie zawarcia umowy z konsumentem możliwe do przewidzenia są mechanizmy, które zapewniłyby konsumentowi przejrzystą informacją o dostępności danego kanału u dostawcy tj. czasie w którym zostanie on zagwarantowany w umowie (np. precyzyjna informacja, że dany kanał gwarantowany będzie przez dostawcę przez okres 12 miesięcy). Dostawcy telewizji mają również możliwość podjęcia ewentualnej decyzji o skróceniu okresów, na jakie zawierają oni z konsumentami umowy. W przypadku braku pewności dostawców co do możliwości porozumienia z danym nadawcą, np. w sytuacji podwyżki cen kanałów, zawieranie umów na krótsze okresy ograniczyłoby negatywne skutki takiej sytuacji. W związku z powyższym wskazane byłoby wyjaśnienie ww. przesłanki w uzasadnieniu i wskazanie</p>	<p>przyszłych, które będą mieć wpływ na możliwość świadczenia usług na niezmiennych warunkach.</p> <p>Uwzględniono uwagę dotyczącą odmiennego uregulowania możliwości dokonywania zmian w umowach zawartych na czas nieoznaczonych.</p> <p>Kwestia ewentualnego nadużywania klauzuli dotyczącej okoliczności, na które dostawca usług nie ma wpływu dotyczy kwestii wykonywania/stosowania przepisów oraz ich egzekwowania przez uprawnione organy.</p> <p>Uwaga kierunkowo uwzględniona</p>
--	--	---	---

			<p>szerszego niż obecnie katalogu przykładowych okoliczności, które będą uprawniały do dokonywania jednostronnych zmian warunków umów przez dostawców (np. zaprzestanie nadawania kanału).</p> <p>Ponadto na gruncie projektowanych uregulowań możliwość jednostronnej zmiany umowy w trakcie trwania stosunku umownego o charakterze ciągłym, w tym również na czas oznaczony, z przyczyn niezależnych od strony (lub stron) zastrzeżona jest wyłącznie na korzyść silniejszej strony stosunku prawnego (przedsiębiorcy), bez analogicznego uprawnienia po stronie konsumenta, nawet w sytuacji zaistnienia uzasadnionych ku temu okoliczności (np. zmiany miejsca zamieszkania konsumenta z przyczyn od niego niezależnych takich jak wypowiedzenie umowy najmu przez wynajmującego).</p> <p><u>Wskazane byłoby zatem umożliwienie konsumentowi bezkosztowe rozwiązanie umowy w sytuacji wystąpienia takich okoliczności, w szczególności w sytuacji zmiany miejsca zamieszkania.</u></p> <p>^[1] Por. wyrok SN, sygn. I NSK 4/18, uchwała SN, sygn. III CZP 141/91; wyrok SN, sygn. III CZP 50/92; wyrok SN, sygn. II CKN 933/33; wyrok SN, sygn. I CSK 313/12 oraz wyroki TSUE w sprawach o sygnaturach C-92/11, C-472/10, C-143/13, C-26/13, C-260/18, C-618/10.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Taki przepis mógłby być źródłem nadużyć ze strony abonentów, wobec braku obowiązku meldunkowego i konieczności przedstawiania „prawa” do lokalu na etapie kontraktowania. Dostawca nigdy nie byłby w stanie zweryfikować czy abonent rzeczywiście zmienił miejsce zamieszkania.</p>
96.	art. 270 ust. 1 - 4	UKE	<p>Proponuje się przeformułowanie art. 270 w taki sposób, żeby wynikało z niego wprost, iż abonentowi przysługuje prawo do wypowiedzenia umowy w przypadku braku akceptacji jednostronnej zmiany warunków umowy dokonanej przez dostawcę. W odrębnej jednostce redakcyjnej przepis powinien nakładać na dostawcę publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych obowiązek informacyjny w związku z dokonaniem takiej zmiany. Taka konstrukcja przepisów pozwoli uniknąć wątpliwości interpretacyjnych.</p>	<p>Uwaga uwzględniona</p>
97.	art. 273 ust. 4	UKE	<p>Proponuje się skreślić przepis ust. 4. Wyniki analizy, o której mowa w ust. 1, będą dostępne w trybie informacji publicznej. Proponuje się, aby na stronie podmiotowej BIP UKE publikowana była tylko informacja o adresach stron internetowych, na których udostępnione zostały narzędzia porównawcze.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Analiza powinna być transparentna i ogólnie dostępna, nie tylko doręczana w odpowiedzi na wniosek.</p>
98.	Art. 279 ust. 1	UODO	<p>Art. 279 ust. 1 projektu ustawy stanowi, że dostawca usług komunikacji głosowej udostępnia niezbędne dane dla celów prowadzenia spisów abonentów i informacji o numerach innym dostawcom publicznie dostępnych usług komunikacji głosowej, prowadzącym spisy abonentów lub świadczącym usługę informacji o numerach telefonicznych, w tym usługę ogólnokrajowego spisu abonentów oraz usługę informacji o numerach obejmującej wszystkich abonentów publicznie dostępnych usług</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Zakres danych niezbędnych dla celów prowadzenia spisów abonentów wynika z art. 357 regulującego zasady funkcjonowania takich spisów.</p>

			<p>komunikacji głosowej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. Przepis powinien wskazywać zakres danych jakie mają być w ten sposób udostępniane. Kryterium niezbędności jest w tym przypadku zbyt ogólne. Jednocześnie art. 279 ust. 2 stanowi, że udostępnienie tych danych następuje na podstawie umowy. Powstają zatem uzasadnione wątpliwości jakie relacje mają być w ten sposób budowane z punktu widzenia określenia ról podmiotów biorących udział w procesie/procesach przetwarzania danych osobowych. W przypadku umowy dotyczącej udostępnienia danych dostawcy usług komunikacji głosowej mogą zarówno być zarówno odrębnymi administratorami jak i wejść w relację współadministrowania. A jeżeli miałyby dochodzić do współadministrowania to przepisy ustawy Prawo komunikacji elektronicznej w tym zakresie odpowiadać powinny postanowieniom art. 26 RODO. Uwaga była zgłaszana w trakcie prekonsultacji projektu ustawy.</p>	<p>Z przedmiotowego przepisu wynika, że dane zawarte w spisie powinny być ograniczone do:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) numeru abonenta lub znaku identyfikującego abonenta; 2) nazwiska i imion abonenta; 3) nazwy miejscowości oraz ulicy w miejscu zamieszkania, przy której znajduje się zakończenie sieci, udostępnione abonentowi - w przypadku stacjonarnej publicznej sieci telekomunikacyjnej albo nazwy miejscowości oraz ulicy w miejscu zamieszkania - w przypadku ruchomej publicznej sieci telekomunikacyjnej. <p>Zatem danymi niezbędnymi do prowadzenia spisu będą wskazane powyżej dane.</p>
99.	art. 279 ust. 2	UKE	Zamiast odwołania do działu III rozdziału 2 powinno być chyba odesłanie do działu III rozdziału 3 (Koordynacja dostępu).	Uwaga uwzględniona
100.	Art. 282 ust. 9	UODO	Zgodnie z art. 282 ust. 9 projektowanej ustawy Prezes UKE prowadzi bazę danych zawierającą przeniesione numery, o których mowa w ust. 1. Baza danych jest częścią systemu, o którym mowa w art. 295 ust. 3. Przepis nie normuje jednak jakie dane będą zawarte w tej bazie – czy będą to tylko przeniesione numery i nie będzie możliwości skojarzenia ich z osobami fizycznymi. Nie jest również jasne w jaki sposób baza ta będzie powiązana z systemem, o którym mowa w art. 295 ust. 3 projektowanej ustawy. Dla zapewnienia przejrzystości przetwarzania danych zawartych w bazie przeniesionych numerów, kwestie te wymagają wyjaśnienia przez projektodawcę. Należy przy tym wskazać, że Prezes UKE w tym przypadku stawać się będzie administratorem ze wszystkimi tego konsekwencjami tego faktu, nawet jeśli to będą tylko numery telefonów	<p>Uwaga częściowo uwzględniona</p> <p>Doprecyzowano co zawiera baza danych poprzez wskazanie, że są to przeniesione numery oraz powiązana z nimi informacja o aktualnym dostawcy usługi komunikacji głosowej.</p>

			<p>– dane choćby pośrednio prowadzące do identyfikacji, i co najmniej potencjalnie pozwalające na powiązanie z innymi danymi, którymi dysponuje Prezes UKE wykonując inne swoje kompetencje. A zatem tym bardziej kwestie te wymagają powtórnej analizy i wyjaśnienia przez projektodawcę. Uwaga była zgłaszana w trakcie prekonsultacji projektu ustawy.</p>	<p>Jednocześnie należy wskazać, że zgodnie z projektowanymi przepisami oraz obowiązującymi przepisami Pt baza danych jest częścią systemu PLI CBD – Platformy Lokalizacyjno-Informacyjnej z Centralną Bazą Danych. PLI CBD jest zbudowana jako dwa kompletne, identyczne, współpracujące ze sobą systemy, umieszczone w oddzielnych lokalizacjach, każdy składający się z następujących zintegrowanych części:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) Centralnej Bazy Danych - gromadzącej dane; 2) Platformy Lokalizacyjno-Informacyjnej - gromadzącej i przekazującej informacje o lokalizacji do centralnego punktu lub służbom ustawowo powołanym do niesienia pomocy; 3) aplikacji pośredniczącej w wymianie pomiędzy dostawcami usług informacji w zakresie obsługi wniosków o przeniesienie numeru.
101.	art. 284 ust. 3, art.351 ust. 3	UKNF	Zmienić sformułowanie „konto bankowe” na „rachunek bankowy”.	Uwaga uwzględniona

102.	Art. 284	UOKiK	<p>Z uwagi na wątpliwości w zakresie znaczenia określenia „rozwiązanie umowy”, w szczególności w przypadku usług typu pre-paid, w ramach których do zawarcia umów dochodzi w formie per facta concludentia, proponujemy poniższą zmianę w treści przepisu. Zaproponowana treść w sposób jednoznaczny określa, w jakiej sytuacji konsument może złożyć wniosek o zwrot środków pozostałych na jego koncie, zabezpieczając tym samym obie strony umowy.</p> <p><i>Art. 284. 1. W przypadku wygaśnięcia ważności konta na połączenia wychodzące i przychodzące lub w przypadku zmiany przez abonenta dostawcy publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych, dostawca usług telekomunikacyjnych zwraca abonentowi pozostałe na koncie środki z doładowań. Zwrot następuje na wniosek abonenta.</i></p> <p>(...)</p> <p><i>4. Uprawnienie abonenta, o którym mowa w ust. 1, wygasa po upływie roku od wygaśnięcia ważności konta na połączenia wychodzące i przychodzące lub w przypadku zmiany przez abonenta dostawcy publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych.</i></p>	Uwaga uwzględniona
103.	art. 287 ust. 1	UKE	Należy poprawić błędne odesłanie do art. 274, powinno być odesłanie do art. 286.	Uwaga uwzględniona
104.	Art. 288 ust. 3	UKE	<p>Propozycja poprawienia brzmienia przepisu jak niżej:</p> <p>„3. Prezes UKE udostępnia usługi sieciowe zapewniające dostęp do systemu teleinformatycznego, o którym mowa w ust. 1, uwzględniając liczbę abonentów obsługiwanych przez dostawców usługi dostępu do internetu.”.</p>	Uwaga uwzględniona
105.	Art. 288 ust. 4	UKE	W odniesieniu do użytego w przepisie pojęcia „usług towarzyszących” należy zauważyć, że na gruncie Pke zostało ono zastąpione pojęciem „powiązanych usług” (zdefiniowanym w art. 2 pkt 39).	Uwaga uwzględniona
106.	Art. 289 ust. 3	UKE	Proponuje się wpisanie w art. 289 ust. 3 wprost (bez odsyłania), od którego dnia należy liczyć wysokość odszkodowania przysługującego abonentowi. Brzmienie art. 286 ust. 2, do którego odsyła art. 298 ust. 3 może budzić wątpliwości, czy chodzi o dzień rozwiązania umowy z dotychczasowym dostawcą usługi dostępu do internetu, czy o dzień po upływie 1 dnia roboczego od dnia rozwiązania umowy z dotychczasowym dostawcą usługi dostępu do internetu.	Uwaga uwzględniona
107.	Art. 293	UODO	Zgodnie z art. 293 projektowanej ustawy, operator publicznej sieci telekomunikacyjnej, w której świadczone są publicznie dostępne usługi komunikacji głosowej, zapewnia przekazywanie danych i sygnałów w celu ułatwienia oferowania udogodnień prezentacji identyfikacji linii wywołującej i wybierania wieloczęstotliwościowego (DTMF), o których mowa w art. 292 i art. 358 ust. 1, pomiędzy sieciami operatorów państw	Uwaga nieuwzględniona Niezasadne jest wskazywanie w ustawie, że chodzi o sygnały transmisyjne przekazywane w trakcie połączenia, gdyż wynika

			<p>członkowskich. Doprecyzowania wymaga komu oraz jakie dane i sygnały będą przekazywane przez operatora publicznej sieci telekomunikacyjnej. Z przepisu wynika natomiast jedynie, że ma to się odbywać – w bliżej nieokreślony sposób - pomiędzy sieciami operatorów państw członkowskich. Uwaga była zgłaszana w trakcie prekonsultacji projektu ustawy.</p>	<p>to z istoty usługi wybierania wieloczęstotliwościowego i prezentacji identyfikacji linii wywołującej. Dane jakie są przekazywane obejmują wyświetlanie abonentowi dzwoniącego numeru oraz informacje o wybranym w ramach DTMF numerze. Wskazywanie powyższych informacji sprowadzałby się do definiowania w sposób nadmiarowy ww. usług.</p>
108.	Art. 295	UODO	<p>Art. 295 projektowanej ustawy reguluje funkcjonowanie systemu, w ramach którego Prezes UKE przetwarza dane użytkowników, którzy wykonali połączenie na numer alarmowy. Zakres danych, które będą przetwarzane w tym systemie jest bardzo szeroki. Są to m. in. takie dane jak numer PESEL, dokładny adres zamieszkania i adres korespondencyjny (art. 295 ust. 2) oraz dane geolokalizujące osobę (art. 294 ust. 1 pkt 2 w związku z art. 294 ust. 2). Projektodawca nie wykazał jednak zasadności przetwarzania danych na potrzeby tego systemu ani niezbędności wykorzystania poszczególnych danych do tak określonego celu z uwzględnieniem zasady minimalizacji danych (art. 5 ust. 1 lit c RODO6). Ponadto zauważyć należy, że projektowane przepisy nie odnoszą się w ogóle do kwestii retencji danych w nim przetwarzanych, co nie odpowiada zasadzie ograniczenia przetwarzania wynikającej art. 5 ust. 1 lit. e RODO7Ustalenie tych zasad jest natomiast konieczne dla zapewnienia odpowiedniego poziomu ochrony danych osobowych przetwarzanych w tym systemie. W ramach systemu dostęp do danych będzie miała również Policja (art. 295 ust. 3 pkt 1), której ustawowe zadania nie ograniczają się wyłącznie do niesienia pomocy. W konsekwencji, zarówno podmiot prowadzący system jak i każdy sięgający do tych danych będzie ich administratorem w związku z wykonywanymi na danych czynnościami i realizowanymi celami, należy zatem wnikliwie rozważyć kto, na jakich zasadach i dla realizacji jakich rzeczywistych celów musi – niezbędność – dane przetwarzać. Zgodnie z art. 295 ust. 5 Prezes UKE zarządza systemem, o którym mowa w ust. 3, oraz jest uprawniony do przetwarzania zgromadzonych w nim informacji i danych w celach związanych z zapewnieniem funkcjonalności systemu. Z uwagi na fakt, że Prezes UKE jest administratorem przetwarzanych w systemie danych w zakresie zarządzania nim, to zgodnie z art. 6 ust. 1 lit. c RODO wypełnia obowiązek prawny w tym zakresie, nie zaś „jest uprawniony”,</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona Wskazany zakres danych obejmuje dane niezbędne służbom ustawowo powołanym do niesienia pomocy do realizacji ich obowiązków. Doprecyzowano w przepisach, że katalog przekazywanych danych obejmuje dane dotyczące abonentów będących konsumentami oraz abonentów niebędących konsumentami. Rozróżnienie między dwoma kategoriami abonentów wynika z faktu, że w przypadku, gdy dzwoni abonent będący konsumentem można założyć, że zgłoszenie dotyczy tej osoby. W przypadku abonenta niebędącego konsumentem np. gdy połączenie jest wykonywane z miejsca pracy/firmy nie jest istotne wskazanie danych takich jak</p>

			<p>co powinno znaleźć odpowiednie odzwierciedlenie w brzmieniu przepisu. Ponadto, konieczne jest ustalenie zasad retencji danych przetwarzanych w systemie, o którym mowa w art. 295, w przepisach rangi ustawy, dla zachowania zgodności z zasadą ograniczenia przechowywania. Delegacja do wydania rozporządzenia z art. 295 ust. 6 projektowanej ustawy powinna zostać rozszerzona o wytyczne dotyczące bezpieczeństwa operacji przetwarzania danych w systemie, o którym mowa w art. 295 ust. 3 projektowanej ustawy. Tym samym w projektowanym w art. 295 ust. 6, po słowach „sprawność działania systemu” powinno zostać dodane sformułowanie „i bezpieczeństwo przetwarzanych w nim danych oraz ich integralność”. Przepis w takim kształcie w sposób pełniejszy odpowiadać będzie zasadzie poufności i integralności, o której mowa w art. 5 ust. 1 lit f RODO. Uwaga była zgłaszana w trakcie prekonsultacji projektu ustawy. Uwaga odnosi się analogicznie do art. 295 ust. 7 projektowanej ustawy.</p>	<p>PESEL abonenta, gdyż istnieje duże prawdopodobieństwo, że zgłoszenie może dotyczyć innej osoby, niekoniecznie tego abonenta.</p> <p>Systematyka przepisów dotyczących PLI CBD zaproponowana w projekcie ustawy powinna pozostać w obecnym brzmieniu, gdyż uwzględnia podwójną rolę jaką pełni PLI CBD – usprawnienie procesów przenoszenia numerów oraz zapewniania informacji o lokalizacji osoby wykonującej połączenie na numery alarmowe.</p>
109.	Art. 295 ust. 2	GUS	<p>Przepis określa, że w przypadku abonenta będącego konsumentem dostawca usługi komunikacji głosowej jest zobowiązany dostarczać Prezesowi UKE adres miejsca zamieszkania i adres korespondencyjny (jeżeli jest on inny niż adres zamieszkania) oraz nazwę, serię i numer dokumentu potwierdzającego tożsamość, tymczasem żadne przepisy ustawy nie nakładają na abonenta obowiązku udostępnienia dostawcy usługi adresu zamieszkania i adresu korespondencyjnego, zaś nazwa, seria i numer dokumentu potwierdzającego tożsamość może być podawana zamiennie z numerem PESEL. Zgodnie z Art. 261 ust. 1 pkt. 1 abonent będący osobą fizyczną podaje dostawcy usług telekomunikacyjnych imię i nazwisko oraz numer PESEL (jeżeli go posiada) <u>albo</u> nazwę, serię i numer dokumentu potwierdzającego tożsamość.</p> <p>Art.252 ust.6 oraz art. 253 ust. 3 wskazują jedynie, że abonent <u>może</u> udostępnić dostawcy usługi adres korespondencyjny, ale żaden przepis nie nakłada takiego obowiązku.</p>	<p>Uwaga uwzględniona częściowo</p> <p>Uwzględniono uwagę w zakresie stosowania łącznie numeru PESEL i nazwy oraz serii, a także numeru dokumentu tożsamości w art. 261. Nie uwzględniono uwagi w zakresie obowiązku podania przez abonenta adresu zamieszkania i adresu korespondencyjnego. Propozycja ta jest nadmiarowa.</p>
110.	USŁUGI PREMIUM (usługa z dodatk	UOKiK	<p>Wskazane byłoby zamieszczenie w projekcie dotyczącym usług z dodatkowym świadczeniem wymogu, zgodnie z którym dostawca usług zamieszcza na rachunku nazwę lub firmę podmiotu realizującego dodatkowe świadczenie. Takie rozwiązanie ułatwiłoby konsumentom dochodzenie roszczeń również od tych podmiotów, w sytuacji, gdy nieprawidłowości dotyczyły np. treści dodatkowego świadczenia. Wskazać należy, że w praktyce abonenci nie są świadomi, jak wygląda współpraca i powiązania pomiędzy dostawcą usługi a kontrahentami tj. podmiotami realizującymi dodatkowe świadczenie.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Abonent może ustalić nazwę lub firmę podmiotu realizującego dodatkowe świadczenie dzięki zamieszczonej na fakturze informacji o stronie podmiotowej BIP UKE, na</p>

	owym świadczeniem)		Ewentualne reklamacje kierowane są do dostawcy usługi premium (przedsiębiorcy telekomunikacyjnego), który nie zawsze udziela pełnej informacji o podmiocie realizującym dodatkowe świadczenie. Zamieszczenie jasnej informacji o nazwie lub firmie takiego podmiotu na rachunku może przyczynić się do wzmocnienia poziomu ochrony konsumentów. Ww. rozwiązanie mogłoby być również uwzględnione w art. 309 ust. 3 PKE.	której udostępniony jest rejestr usług z dodatkowym świadczeniem. Jest to o tyle korzystniejsze rozwiązanie względem umieszczania tej informacji na fakturze, gdyż gwarantuje aktualność tych informacji.
111.	Art. 299 pkt 2	UOKiK	Ze względu na zauważalne na rynku nieprawidłowości związane ze świadczeniem usług premium wskazane byłoby uspoźnienie ww. przepisu z obecnymi uregulowaniami przewidzianymi przy świadczeniu usługi dodatkowego obciążania rachunku. tj. z art. 308 ust. 6. W obecnym brzmieniu ww. artykuł przewiduje silne uwierzytelnienie abonenta dla każdego dodatkowego obciążania rachunku. Mając na uwadze powyższe, za uzasadnione uznać należałoby uspoźnienie regulacji w zakresie usług premium i wprowadzenie dodatkowego mechanizmu zabezpieczającego przy wyrażaniu zgody na świadczenie usługi z dodatkowym świadczeniem o charakterze subskrypcji. Takie rozwiązanie mogłoby zostać wprowadzone poprzez wymóg utrwalenia zgody na włączenie subskrypcji na trwałym nośniku lub też innego mechanizmu np. analogicznie jak przy usługach direct billing w postaci wprowadzenia wymogu zastosowania silnego uwierzytelnienia abonenta na świadczenie usługi z dodatkowym świadczeniem o charakterze subskrypcji (przed rozpoczęciem jej świadczenia). Rozwiązanie to pozwoliłoby ograniczyć problem nieświadomego wyrażania „zgody” przez konsumentów oraz uchronienie przed poniesieniem (w stosunku np. tygodniowym czy miesięcznym) dodatkowych, większych kosztów.	Uwaga nieuwzględniona Przepisy dotyczące premium rate wynikające z Pt pozwoliły na wyeliminowanie wielu nieprawidłowości na rynku, zatem zasadne jest pozostawienie aktualnego brzmienia przepisów. Jednocześnie należy wskazać, że wymóg silnego uwierzytelniania został złagodzony w przypadku usług dodatkowego obciążania rachunku, tak aby skomplikowana procedura wyrażania zgody na świadczenie usługi nie zniechęcała do korzystania z niej.
112.	Art. 302	UODO	Doprecyzowania wymaga jakie dane mają być zawarte w jawnym rejestrze numerów wykorzystywanych do świadczenia usługi z dodatkowym świadczeniem, o którym mowa w art. 302 ust. 1 projektowanej ustawy, zgodnie z zasadami ograniczenia celu i minimalizacji danych. Uwaga była zgłaszana w trakcie prekonsultacji projektu ustawy.	Uwaga uwzględniona
113.	Art. 308	UOKiK	Pozytywnie ocenić należy wprowadzenie regulacji przewidujących konieczność stosowania przez dostawcę silnego uwierzytelnienia abonenta dla każdego dodatkowego obciążenia rachunku. Pewne wątpliwości na gruncie powyższego rozwiązania może budzić jednak sytuacja, w której konsument dokonywać będzie potwierdzenia zakupu towaru lub usługi poprzez wpisanie otrzymanego kodu weryfikacyjnego np. numeru PIN	Uwaga nieuwzględniona Wymóg silnego uwierzytelniania został złagodzony w przypadku usług dodatkowego obciążania

			<p>przesłanego uprzednio na urządzenie końcowe drogą SMS. Biorąc pod uwagę funkcjonujące obecnie na rynku modele świadczonych usług dodatkowego obciążenia rachunku, wyróżnić należy sytuacje, w których ww. kod PIN (traktowany na gruncie ustawy o usługach płatniczych jako element posiadania) z uwagi na konstrukcję świadczonej usługi wczytany lub uzupełniony zostaje na stronie internetowej lub aplikacji mobilnej automatycznie. W powyższym przypadku konsument nie musi wpisywać go samodzielnie. Powyższe wzbudza wątpliwości w zakresie świadomego wyrażania przez konsumentów „zgody” na świadczenie i aktywację usług (towarów) uwzględnianych na fakturze i objętych rozliczeniem w ramach ww. usługi.</p> <p>Odpowiedzialność przedsiębiorców telekomunikacyjnych</p> <p>Art. 308 PKE nie przewiduje sankcji dla przedsiębiorcy usług za jego naruszenie w toku świadczenia na rzecz konsumentów usługi dodatkowego obciążania rachunku. W konsekwencji konsumenci korzystający z ww. usługi oraz narażeni na wystąpienie ewentualnych nieprawidłowości w toku jej świadczenia nie otrzymują dodatkowej ochrony. Warto byłoby uzupełnić ww. regulacje o mechanizmy zapewniające możliwość ich egzekucji w praktyce, analogiczne do tych przewidzianych w art. 10 ust. 2 ustawy o prawach konsumenta oraz art. 306 PKE w obecnym brzmieniu, który określa sytuacje, w których dostawca usługi telekomunikacyjnej nie jest uprawniony do zapłaty za usługę z dodatkowym świadczeniem. Za niewystarczające w tym zakresie uznać tutaj należy rozwiązanie przewidziane w art. 409 pkt 58 oraz pkt 59 projektu, który uprawnia do nałożenia kary pieniężnej na dostawcę przez Prezesa UKE.</p>	<p>rachunku, tak aby skomplikowana procedura wyrażania zgody na świadczenie usługi nie zniechęcała do korzystania z niej.</p> <p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>W ocenie projektodawcy zabezpieczenia przewidziane w art. 308 Pke są wystarczające do zabezpieczenia interesów abonentów. Realizacja usług bez zgody abonenta albo powyżej określonego przez abonenta progu oznacza ze swej istoty brak możliwości pobrania usług za tak świadczone usługi.</p>
114.	Art. 315	GUS	<p>Zgodnie z zawartym w projekcie ustawy brzmieniem art. 315: „<i>Minister właściwy do spraw informatyzacji może określić, w drodze rozporządzenia, wymaganą przepływność łącza dla usługi adekwatnego szerokopasmowego dostępu do internetu, biorąc pod uwagę konieczność zapewnienia konsumentom udziału w życiu społecznym i gospodarczym poprzez możliwość korzystania z aplikacji, o których mowa w ust. 2.</i>”</p> <p>GUS proponuje wyraz: „wymaganą” zastąpić wyrazami „minimalną wymaganą” oraz rozważyć zastąpienie wyrazu „przepływność” wyrazem „przepustowość”, stosowanym w innych przepisach projektowanej ustawy.</p>	<p>Uwaga uwzględniona</p>
115.	Art. 317 ust. 4	UKE	<p>Proponuje się, aby decyzja, o której mowa w art. 317 ust. 4 mogła być wydawana przez Prezesa UKE także w drodze decyzji generalnej, o której mowa w art. 170 i nast. Pke. W związku z tym do katalogu przypadków, o których mowa w art. 170 ust. 1, proponuje się dopisać art. 317 ust. 4. W konsekwencji tej zmiany zajdzie potrzeba przerehabrowania tytułu rozdziału 4 „Decyzje generalne w zakresie dostępu” i przeniesienia go we właściwe miejsce w projekcie (np. do działu VIII).</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Zdaniem projektodawcy obecnie proponowany mechanizm w sposób wystarczająco sprawny umożliwi realizację uprawnień Prezesa UKE. Przy tym należy</p>

				pamiętać, że decyzje indywidualne wydawane na podstawie 317 ust 4 winny zawierać informacje wskazane w art. 321, które Prezes UKE może zróżnicować z uwagi na zdolności danego przedsiębiorcy do realizacji obowiązku.
116.	Art. 317 ust. 4 i 5	UKE	Przepisy art. 317 ust. 1, stanowią o dwóch analizach (analizie przystępności cenowej i analizie obciążenia przedsiębiorców). W związku z tym w treści ust. 4 i 5 w miejsce pojęcia „analizy” (liczba pojedyncza) powinno pojawić się pojęcie „analiz” (liczba mnoga), tak jak to ma miejsce w ust. 3 tego artykułu.	Uwaga uwzględniona
117.	Art. 331	UKE	Przepisy projektu nie regulują wprost kwestii czy za nieterminową wpłatę przez przedsiębiorcę telekomunikacyjnego przypadającej na niego kwoty udziału w dopłacie powinny być naliczane odsetki. W związku z tym, w celu uniknięcia ewentualnych wątpliwości, że odsetki te mogą być naliczane w ustawowej wysokości, proponuje się uregulowanie tej kwestii w ustawie.	Uwaga uwzględniona
118.	Art. 331	UKE	Proponuje się rozszerzenie art. 331 poprzez dodanie regulacji, zgodnie z którą w postępowaniu w sprawie wydania decyzji, o której mowa w art. 331 ust. 1: 1) nie zawieszają się postępowania - w przypadkach określonych w art. 97 § 1 pkt 1-3a Kodeksu postępowania administracyjnego; 2) przepisy art. 30 § 5 i art. 34 Kodeksu postępowania administracyjnego stosuje się odpowiednio, z zastrzeżeniem, że Prezes UKE wyznacza z urzędu przedstawiciela uprawnionego do działania w postępowaniu do czasu wyznaczenia przedstawiciela lub kuratora przez sąd. Z dotychczasowej praktyki wynika bowiem, że w celu usprawnienia mechanizmu pokrycia dopłaty zasadne jest rozwiązanie kwestii wyznaczenia w postępowaniu administracyjnym przedstawiciela/kuratora. W postępowaniu administracyjnym w sprawie wydania decyzji, o której mowa w art. 331 ust. 1, stronami są zarówno osoby prawne, jak i osoby fizyczne prowadzące działalność gospodarczą. Zgodnie z przepisami art. 97 § 1 pkt 1-3a Kpa takie przesłanki jak np. śmierć strony, brak przedstawiciela ustawowego strony, utrata przez stronę lub przez jej ustawowego przedstawiciela zdolności do czynności prawnych, wymuszają obligatoryjne zawieszenie postępowania do czasu wyznaczenia przez sąd na podstawie art. 30 § 5 lub art. 34 Kpa	Uwaga nieuwzględniona Nie ma możliwości wprowadzenia takich szczególnych przepisów w stosunku do przepisów Kpa dających szczególne uprawnienia Prezesowi UKE do wyznaczania przedstawiciela strony.

			<p>przedstawiciela/kuratora strony, co jest długotrwałe i wydłuża postępowanie, a także może prowadzić do skutecznego jego paraliżowania.</p> <p>W związku z tym proponuje się wprowadzenie rozwiązania stosowanego już w polskim prawie, tj. aby postępowanie w sprawie wydania decyzji, o której mowa w art. 331 ust. 1, nie było zawieszane w przypadkach, o których mowa w art. 97 § 1 pkt 1-3a Kpa, a przepisy art. 30 § 5 i art. 34 Kpa stosowane były z zastrzeżeniem, że Prezes UKE wyznacza z urzędu przedstawiciela uprawnionego do działania w postępowaniu do czasu wyznaczenia przedstawiciela/kuratora przez sąd.</p>	
119.	Art. 331 ust. 2	UKE	<p>Prezes UKE określać będzie w decyzji, o której mowa w art. 331 ust. 1, listę przedsiębiorców, jednolity wskaźnik procentowego udziału tych przedsiębiorców w pokryciu dopłaty oraz sposób ustalenia kwoty udziału poszczególnych przedsiębiorców telekomunikacyjnych w pokryciu dopłaty, zgodnie z przepisami PKE, które powinny być jasne, jak najbardziej jednoznaczne i precyzyjne.</p> <p>Przepis ust. 2 określający sposób ustalenia wskaźnika należy ocenić jako nieprecyzyjny, gdyż z proponowanego brzmienia tego przepisu nie wynika jasna reguła dotycząca tego, jak ustalić jednolity wskaźnik procentowego udziału wszystkich przedsiębiorców telekomunikacyjnych obowiązanych do udziału w pokryciu dopłaty. Ponadto wskaźnik ten miałby być ustalany:</p> <ul style="list-style-type: none"> - na podstawie przychodów przedsiębiorców z działalności telekomunikacyjnej, podczas gdy powinien być ustalany na podstawie przychodów przedsiębiorców obowiązanych do udziału w pokryciu dopłaty, - w relacji do pełnych przychodów z działalności telekomunikacyjnej, a nie ich części przekraczającej 10 milionów złotych (co powoduje niezgodność z ust. 3). <p>W celu wyeliminowania powyższych niejasności proponuje się doprecyzować przepis art. 331 ust. 2 w następujący sposób:</p> <p>„2. Jednolity wskaźnik procentowego udziału wszystkich przedsiębiorców telekomunikacyjnych obowiązanych do udziału w pokryciu dopłaty stanowi iloraz kwoty dopłaty, która podlega pokryciu, do sumy kwot przychodów tych przedsiębiorców z działalności telekomunikacyjnej w danym roku kalendarzowym, w części przekraczającej 10 milionów złotych.”.</p>	Uwaga uwzględniona
120.	Art. 331 i art. 332	UKE	<p>Odnosząc się do zaświadczenia o kwocie udziału w pokryciu dopłaty przedsiębiorcy telekomunikacyjnego zobowiązanego do udziału w pokryciu tej dopłaty, należy wskazać, że jest ono dokumentem wyłącznie informacyjnym i potwierdzającym określony stan faktyczny. Powinno być wydawane przez Prezesa UKE na żądanie danego przedsiębiorcy, po tym jak decyzja w przedmiotowym zakresie stanie się</p>	Uwaga nieuwzględniona Zdaniem projektodawcy wprowadzenie wydawania zaświadczenia o kwocie udziału w pokryciu dopłaty na żądanie

			<p>ostateczna. Jednakże mając na celu potrzebę kompleksowego uregulowania przedmiotowej kwestii, w tym również przypadku gdy decyzja wydana w pierwszej instancji stałaby się ostateczna, proponuje się następujące rozwiązanie:</p> <ul style="list-style-type: none"> - zaświadczenie o ostateczności decyzji byłoby wydawane z urzędu, gdy decyzja I instancji stanie się ostateczna, - zaświadczenia o kwocie udziału w dopłacie byłyby wydawane na żądanie przedsiębiorców obowiązanych, gdy decyzja jest ostateczna. <p>Wydaje się, że przyjęcie powyższych rozwiązań usunie pojawiające się w trakcie warsztatów wątpliwości:</p> <ul style="list-style-type: none"> - czy wiążącym dokumentem w sprawie jest decyzja, czy zaświadczenie, - kwestii ostateczności decyzji wydanej w I instancji. <p>W związku z powyższym w art. 331 proponuje się dodanie przepisu, na podstawie którego Prezes UKE wydawać będzie z urzędu zaświadczenie o ostateczności decyzji, o której mowa w ust. 1 tego artykułu, w przypadku gdy decyzja wydana w I instancji stanie się ostateczna. Natomiast przepis ust. 4 należałoby przeredagować w taki sposób, aby jasno wynikało z niego uprawnienie przedsiębiorcy telekomunikacyjnego obowiązanego do udziału w pokryciu dopłaty do żądania wydania przez Prezesa UKE zaświadczenia o wysokości kwoty udziału w pokryciu dopłaty ustalonej zgodnie z decyzją dla tego przedsiębiorcy, w przypadku, gdy decyzja, o której mowa w ust. 1 tego artykułu, stanie się ostateczna.</p> <p>W konsekwencji zaproponowanych zmian w art. 331, należy przeredagować brzmienie art. 332 ust. 1. Proponuje się wskazanie w tym przepisie (być może pojawi potrzeba dodania kolejnego ustępu), aby termin wpłaty kwoty udziału związany był co do zasady z dniem otrzymania decyzji, o której mowa w art. 331 ust. 1. Natomiast wyjątkiem od tej reguły byłoby - w przypadku gdy decyzja, o której mowa w art. 331 ust. 1, wydana w I instancji stała się ostateczna - powiązanie terminu wpłaty kwoty udziału z otrzymaniem zaświadczenia wydawanego przez Prezesa UKE z urzędu.</p>	<p>nie uprości procedury, a tym bardziej wydawanie dwóch różnych zaświadczeń, jednego z urzędu, drugiego na żądanie.</p> <p>Przyjęte rozwiązanie zostało uzgodnione z UKE toku prac nad projektem ustawy, tj. przyjęto, że zaświadczenie o kwocie udziału w pokryciu dopłaty ma charakter informacyjny i jest wydawane w celu potwierdzenia ostateczności decyzji w przedmiotowym zakresie i tak są konstruowane przepisy i uzasadnienie.</p>
121.	Art. 332 ust. 6	UKE	<p>Błędne odesłanie do decyzji, o której mowa w art. 319 ust. 1 – zamiast art. 319 ust. 1 powinien być art. 331 ust. 1.</p>	Uwaga uwzględniona
122.	Art. 337	GUS	<p>GUS proponuje:</p> <ul style="list-style-type: none"> · skreślenie ust. 2 w art. 337 wskazującego, że abonentowi nie przysługuje odszkodowanie za każdy dzień przerwy w świadczeniu usługi powszechnej, jeżeli w okresie rozliczeniowym łączny czas przerw był krótszy niż 36 godzin, · w ust. 3 w art. 337 zastąpienie wyrazów: „12 godzin” wyrazami „6 godzin”. 	Uwaga nieuwzględniona Wysokość i sposób obliczania odszkodowania uwzględnia specyfikę świadczenia usługi powszechnej, która jest świadczona tam, gdzie żaden

			Określając odpowiedzialność dostawcy usług ustawodawca powinien mieć na względzie wymierne skutki finansowe, jakie dla abonenta może mieć przerwa w dostępie do usługi trwająca cały dzień roboczy. Nie zależą one od tego, jak długi był łączny okres przerw w okresie rozliczeniowym, lecz jak długa była jednorazowa przerwa w dostępie do usługi. W czasach powszechnej cyfryzacji nawet kilkugodzinna przerwa w dostępie do usługi telekomunikacyjnej może pociągać za sobą wysokie straty, zarówno dla odbiorcy będącego osobą fizyczną (np. brak możliwości wykonywania pracy świadczonej w formie elektronicznej), jak i w szczególności dla podmiotów gospodarczych, z których niektóre mogą świadczyć swoje usługi wyłącznie w formie elektronicznej. Przerwa w dostępie do usługi telekomunikacyjnej oznacza dla nich brak możliwości prowadzenia działalności gospodarczej.	inny podmiot z uwagi na rachunek ekonomiczny nie jest zainteresowany świadczeniem usług. W związku z tym nie ma uzasadnienia wprowadzanie dodatkowych obciążeń dla przedsiębiorcy wyznaczonego w postaci podwyższenia odszkodowania.
123.	Art. 342	UOKiK	Wskazane byłoby przedłużenie zawieszenia okresu przedawnienia dodatkowo o termin przysługujący dostawcy usług na zapłacenie dochodzonej należności w terminie 30 dni od dnia, w którym reklamacja usługi komunikacji elektronicznej została uwzględniona (por. art. 339 ust. 2 PKE). Do momentu upływu tego terminu uznaje się, że postępowanie reklamacyjne nie zostało wyczerpane, od czego uzależniona jest dopuszczalność drogi sądowej.	Uwaga uwzględniona
124.	Art. 343 i art. 344	UOKiK	Uregulowania wymagają w zakresie ww. przepisów przede wszystkim kwestie związane z zawieszeniem i wznowieniem usług takie jak <u>odpłatność zawiadomienia o planowanym zawieszeniu oraz dopuszczalność przedłużenia okresu, na jaki umowa została zawarta o czas zawieszenia usługi.</u> W praktyce podejmowanych działań UOKiK dostrzega nieprawidłowości związane z zawieszeniem usług (np. pobieranie opłat za czynności towarzyszące zawieszeniu usługi itd.). Wskazane byłoby, aby przepisy określały, jakie działania przedsiębiorcy są w tym kontekście dopuszczalne. Zawieszenie usług nie powinno zmierzać bowiem do generowania po stronie przedsiębiorcy dodatkowych przychodów, a do uchronienia go od straty w wyniku świadczenia usług abonentom niewywiązującym się z obowiązku uiszczania abonamentu. <u>W związku z tych za niedopuszczalne należałoby uznać pobieranie opłat za zawiadomienie, o którym mowa w art. 343 ust. 1 (analogicznie art. 344 oraz 345). Informacje te mogłyby zostać zawarte w art. 346 PKE.</u> W odniesieniu do art. 343 ust. 4 należy zauważyć, że w obecnym brzmieniu przepis ten nie zabezpiecza interesów abonentów w sposób wystarczający. W praktyce zdarza się, że przedsiębiorcy zawieszają świadczenie usług lub prowadzą inne działania windykacyjne przed rozstrzygnięciem reklamacji. Ważne jednak, aby konsument po jej rozstrzygnięciu miał jeszcze czas na uregulowanie należności. Obecna propozycja umożliwia zawieszenie świadczenia usług nawet w tym samym dniu, w którym	Uwaga nieuwzględniona W ocenie projektodawcy przepis w sposób wystarczający chroni interesy abonentów. Należy podkreślić, że dotychczas nie było takiej regulacji w Pt. Trudno też szukać podobnych regulacji w innych sektorach. Jest to zmiana idąca w dobrym kierunku ponieważ daje możliwość niejako odwołania się od jednoinstancyjnej reklamacji (np. poprzez interwencję rzecznika konsumentów lub Federacji Konsumentów) jednocześnie uniemożliwiając zaprzestanie świadczenia usług.

			reklamacja została rozstrzygnięta. Wskazane byłoby, aby zakończenie procesu reklamacyjnego skutkowało koniecznością (ponownego) wysłania abonentowi zawiadomienia, o którym mowa w art. 343 ust. 1.	
125.	Art. 345	UOKiK	<p>Zgodnie z treścią tego artykułu, dostawca usług telekomunikacyjnych, który zaprzestał świadczenia usług telekomunikacyjnych abonentowi, zgodnie z art. 343 lub art. 344, powiadamia go o jednostronnym rozwiązaniu umowy z winy abonenta po upływie 14 dni od dnia doręczenia tego powiadomienia w przypadkach określonych w ustawie. W treści analizowanej regulacji brak określonego terminu do zaprzestania świadczenia usługi, w którym dostawca zobowiązany będzie do powiadomienia abonenta o jednostronnym rozwiązaniu umowy. Ww. regulacja (w związku z art. 346 ust. 2) stwarza możliwość wystąpienia sytuacji, w których od momentu zaprzestania świadczenia usługi do powiadomienia o rozwiązaniu umowy upływać będzie znaczny czas, co przysparza po stronie dostawcy dodatkowe nieuzasadnione korzyści finansowe, a abonenta naraża na poniesienie znacznych kosztów (w tym opłaty z art. 346 ust. 2 PKE).</p> <p>Niezależnie od powyższego, wskazać należy, iż art. 344 PKE w obecnym kształcie nie zawiera informacji o uprawnieniu dostawcy do zaprzestania świadczenia usługi telekomunikacyjnej (analogicznego jak w art. 343 ust. 2).</p>	Uwaga uwzględniona
126.	Art. 346 ust. 2	UOKiK	<p>Proponowany przepis, zgodnie z którym za okres od zaprzestania świadczenia usługi do jej wznowienia dostawca, o którym mowa w art. 341 ust. 1^[1], nalicza opłaty zgodnie z umową tak jakby usługa telekomunikacyjna była świadczona, należy uznać za niedopuszczalny ze względu na rażąco niekorzystne dla konsumenta ukształtowanie jego relacji umownej z przedsiębiorcą oraz nieuzasadnione uprzywilejowanie rynku usług telekomunikacyjnych względem innych rynków.</p> <p>Powyższa regulacja stwarza ryzyko wystąpienia podwójnej odpowiedzialności konsumenta, który w przypadku nieuregulowania należności za wykonane usługi czy uporczywego naruszania warunków świadczenia usług może być zobowiązany do zapłaty zarówno odsetek za opóźnienie, jak i opłaty za okres zawieszenia usługi. Uprawnienie do zawieszenia usługi zmienia w konsekwencji swój charakter. Nie jest to tylko mechanizm chroniący przedsiębiorcę przed niewypłacalnością abonenta, lecz także mechanizm o charakterze represyjnym wobec abonenta, którego zaległość rośnie, pomimo braku świadczenia mu usług.</p> <p>Zawieszenie usług nie powinno zmierzać do generowania po stronie przedsiębiorcy dodatkowych przychodów (w szczególności zmierzać do obejścia przepisów o odsetkach i odszkodowaniu z art. 268 PKE), a do uchronienia dostawcy od straty w wyniku świadczenia usług abonentom niewywiązującym się z obowiązku uiszczenia abonamentu.</p>	Uwaga uwzględniona

			<p>Wskazać należy, iż zgodnie z art. 268 ust. 1 PKE przedsiębiorcy przysługuje rekompensata pieniężna tj. odszkodowanie w przypadku wypowiedzenia przez niego, przed upływem terminu, na jaki umowa została zawarta, umowy z winy abonenta. Ww. kwota odszkodowania nie może przekroczyć kwot określonych w ustawie (art. 268 ust. 3) m.in. wartości ulgi przyznanej abonentowi pomniejszonej o proporcjonalną jej wartość za okres od dnia zawarcia umowy do dnia jej rozwiązania (w przypadku gdy jej kwota będzie niższa niż połowa sumy opłat abonentowych). Mając na uwadze powyższe, art. 346 ust. 2 w obecnym brzmieniu pozwala przedsiębiorcy na obejście ww. przepisu tj. ograniczeń dotyczących kwoty przysługującej dostawcy w przypadku rozwiązania umowy obliczanej na podstawie wartości ulgi przyznanej przy zawarciu umowy i uzyskanie wyższego, nieuzasadnionego żadnymi okolicznościami dodatkowego przychodu (za okres zawieszenia usług).</p> <p>Podkreślić należy również, iż rozwiązanie przyjęte w art. 346 ust. 2 PKE w porównaniu z innymi uregulowaniami (por. art. 337 PKE) wprowadza nieuzasadnioną dysproporcję pomiędzy sytuacją dostawcy a abonenta i uprzywilejowuje dostawców usług komunikacji elektronicznej. Zgodnie z art. 337 ust. 1 PKE za każdy dzień przerwy w świadczeniu usługi powszechnej płatnej okresowo abonentowi przysługuje odszkodowanie w określonej wysokości. Ww. roszczenie nie będzie jednak przysługiwało w przypadku, gdy w okresie rozliczeniowym łączny czas przerw był krótszy niż 36 godzin. Na gruncie art. 346 ust. 2 PKE abonent zobowiązany jest do zapłaty pełnej wysokości opłaty za usługi telekomunikacyjne, bez żadnych ograniczeń.</p> <p>^[1] Wskazany w art. 346 ust. 2 - art. 341 ust. 1 dotyczy kwestii przedawnienia roszczeń, nie dostawcy świadczenia wskazanego w art. 343 i 344 PKE.</p>	
127.	art. 348 ust. 1 pkt. 3 i 4	UODO	<p>Wskazane w art. 348 ust. 1 pkt. 3 i 4 definicje danych transmisyjnych oraz danych o lokalizacji powinny zostać przeniesione do art. 2 projektowanej ustawy czyli słowniczka użytych w ustawie pojęć. Uwaga była zgłaszana w trakcie prekonsultacji projektu ustawy.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona Przedmiotowe pojęcia są używane (z nielicznymi wyjątkami) w Rozdziale Tajemnica komunikacji elektronicznej</p>
128.	Art. 348 ust. 2	GUS	<p>GUS proponuje dodanie pkt 5 w art. 348 ust. 2 w brzmieniu: <i>„5) czynności te realizowane są przez pracodawcę lub osoby działające w jego imieniu w odniesieniu do komunikacji elektronicznej realizowanej przez pracownika w związku z wykonywaniem przez niego obowiązków służbowych”.</i></p> <p>Tajemnica komunikacji elektronicznej nie może uniemożliwiać pracodawcy dokumentowania czy też kontrolowania sposobu załatwiania spraw służbowych przez pracowników w przypadku, jeżeli sprawy te są realizowane za pośrednictwem</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona Propozycja powoduje dublowanie regulacji dot. kontroli elektronicznej poczty służbowej.</p>

			komunikacji elektronicznej. Możliwość kontroli służbowej poczty elektronicznej gwarantuje art. 22 ³ § 1 Kodeksu pracy.	
129.	Art. 348 ust. 2, art. 351	GUS	Wydaje się, że art. 348 i 351 powinny zawierać stosowne wyłączenia obejmujące przepisy art. 51 i 55. Treść artykułów: 51 (dotyczącego udostępniania przekazów telekomunikacyjnych oraz danych związanych z usługą telekomunikacyjną Policji, Krajowej Administracji Skarbowej, CBA itp. służbom) oraz 55 (dotyczącego przechowywania danych generowanych lub przetwarzanych w sieci telekomunikacyjnej przez operatorów i dostawców publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych) wydają się pozostawać w sprzeczności z art. 348 ust. 2 stanowiącym, że: „ <i>Zakazane jest przetwarzanie treści lub danych objętych tajemnicą komunikacji elektronicznej przez osoby inne niż nadawca i odbiorca komunikatu, chyba że: [...]</i> ”) i art. 351 ust. 1, zgodnie z którym „ <i>Treści lub dane objęte tajemnicą komunikacji elektronicznej mogą być przetwarzane wyłącznie na potrzeby świadczonej usługi komunikacji elektronicznej.</i> ”).	Uwaga nieuwzględniona Wskazane przepisy stanowią <i>lex specialis</i> wobec ogólnej regulacji.
130.	Art. 349 ust. 5	UODO	Art. 349 ust. 5 projektowanej ustawy stanowi, że podmioty, o których mowa w ust. 1, działając na zlecenie organów administracji publicznej, mogą wysyłać komunikaty w interesie publicznym do użytkowników końcowych. Projektowany przepis stanowi wyjątek od ogólnych zasad zachowania tajemnicy komunikacji elektronicznej. Jako że kryterium „interesu publicznego” ma charakter nieostry – przepis powinien wprost określać jakie organy publiczne mogą zlecić wysyłanie komunikatów oraz z jakich przepisów wynikałaby ta kompetencja. Jest to niezbędne dla zachowania zgodności projektowanego przepisu zasadą zgodności z prawem oraz przejrzystości. Przepis został wprowadzany w obecnej wersji projektu ustawy.	Uwaga nieuwzględniona UODO nie przedstawił propozycji doprecyzowania. Interes publiczny jest klauzulą generalną wskazującą kiedy organy administracji publicznej mogą korzystać z przedmiotowego uprawnienia.
131.	Art. 351 ust. 1	UODO	Treść art. 351 ust. 1 powinna ulec modyfikacji, w zakresie wskazanym w uwadze organu nadzorczego do projektu ustawy wprowadzającej ustawę – Prawo komunikacji elektronicznej, jeśli odpowiednie organy i służby mają mieć umożliwiony dostęp do treści lub danych objętych tajemnicą komunikacji elektronicznej.	Uwaga uwzględniona
132.	art. 351 ust. 4	UODO	Zgodnie art. 351 ust. 4 projektu ustawy anonimizacja danych lokalizacyjnych nie stanowi czynności przetwarzania, o której mowa w ust. 1. Anonimizacja danych jest operacją wykonywaną na danych osobowych, tym samym stanowi czynność przetwarzania w rozumieniu art. 4 pkt 2 RODO. Tym samym, przepis jako niezgodny z art. 4 pkt 2 RODO powinien zostać usunięty z projektowanej ustawy. Przepis został wprowadzany w obecnej wersji projektu ustawy.	Uwaga nieuwzględniona Przyjęte rozwiązanie jest potwierdzeniem, iż przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej mogą tworzyć Big Data na podstawie zanonimizowanych danych.

133.	Art. 356 ust. 2	UODO	Art. 356 ust. 2 stanowi, że dostawca publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych przechowuje dane, o których mowa w ust. 1, co najmniej przez okres 12 miesięcy, a w przypadku wniesienia reklamacji – przez okres niezbędny do rozstrzygnięcia sporu. Przepis powinien określać również górną granicę okresu przechowywania danych, dla zachowania zgodności z zasadą ograniczenia przechowywania. Uwaga była zgłaszana w trakcie prekonsultacji projektu ustawy.	Uwaga nieuwzględniona Ogólne reguły retencji wynikają z przepisów RODO.
134.	356 ust. 2	UKNF	<p>2. Dostawca usług telekomunikacyjnych przechowuje dane, o których mowa w ust. 1, co najmniej przez okres 24 miesięcy, a w przypadku wniesienia reklamacji - przez okres niezbędny do rozstrzygnięcia sporu.</p> <p>Uzasadnienie</p> <p>Aktualnie obowiązujący 12 miesięczny okres przechowywania przez operatorów sieci telekomunikacyjnych i dostawców publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych ww. danych, jest okresem zbyt krótkim. Dane telekomunikacyjne są źródłem informacji wykorzystywanym w toku postępowań prowadzonych przez organ nadzoru, mających na celu ustalenie czy doszło do naruszenia obowiązujących przepisów prawa, w szczególności w sprawach dotyczących wykorzystania informacji poufnych, a następnie przekazywania informacji o stwierdzonych naruszeniach bądź podejrzeniach naruszeń prawa do właściwych organów. Przechowywanie przedmiotowych danych tylko przez okres 12 miesięcy wpływa ograniczająco na możliwość prawidłowej weryfikacji pozyskanych informacji i materiałów, tym samym może prowadzić do faktycznego braku możliwości ustalenia czy doszło do naruszeń prawa oraz ustalenia osób odpowiedzialnych za te naruszenia. Należy wskazać, że stosownie do treści art. 2 ustawy o nadzorze nad rynkiem finansowym, celem nadzoru sprawowanego przez KNF nad rynkiem finansowym jest zapewnienie prawidłowego funkcjonowania tego rynku, jego stabilności, bezpieczeństwa oraz przejrzystości, zaufania do rynku finansowego, a także zapewnienie ochrony interesów uczestników tego rynku. Realizacja powyższych celów, w sytuacji posiadania przez organ nadzoru ograniczonych narzędzi (dodatkowo możliwych do zastosowania w ograniczonym czasie), jest znacznie utrudniona, zwłaszcza zważywszy na wysoce specjalistyczny charakter działalności prowadzonej na rynku finansowym, dużą różnorodność i zmienność oferowanych produktów. Dane telekomunikacyjne są źródłem informacji, które mogą pozwolić na zidentyfikowanie zaistniałych nieprawidłowości i naruszeń prawa, dlatego możliwość pozyskania ich w okresie dłuższym niż 12 miesięcy powinna przyczynić się do ustalenia sprawców ujawnionych naruszeń przepisów prawa. Wydaje się że okres 24 miesięcy przechowywania przedmiotowych danych telekomunikacyjnych jest rozsądnym kompromisem pomiędzy potrzebami m.in. organu nadzoru, a interesami operatorów sieci i dostawców usług telekomunikacyjnych.</p>	Uwaga nieuwzględniona Podstawowym celem przedmiotowego przepisu jest zapewnienie prawidłowych rozliczeń pomiędzy przedsiębiorcą komunikacji elektronicznej a abonentem. Retencja na potrzeby postępowań regulowana jest w części ustawy dot. zadań i obowiązków na rzecz obronności, bezpieczeństwa państwa oraz bezpieczeństwa i porządku publicznego.

135.	Art. 357 ust. 1 pkt 2	GUS	GUS proponuje w art. 357 ust. 1 w pkt. 2 zastąpienie wyrazów „nazwiska i imion abonenta” wyrazami „w przypadku abonentów będących osobami fizycznymi – nazwiska i imion abonenta, a w przypadku abonentów niebędących osobami fizycznymi – nazwy abonenta”. Spis abonentów może obejmować nie tylko osoby fizyczne. Dla podmiotów niebędących osobami fizycznymi w spisie powinna figurować nazwa, a nie imię i nazwisko.	Uwaga nieuwzględniona Przepis jest implementacją art. 12 dyrektywy 58/2002. Zgodnie z art. 12 ust. 4 zd. 1 dyrektywy: przepisy dot. spisu abonentów stosuje się do abonentów będących osobami fizycznymi.
136.	Art. 360	GUS	GUS proponuje skreślenie ust. 2 w art. 360, który stanowi: „Zgoda, o której mowa w ust. 1, może być wyrażona przez udostępnienie przez użytkownika końcowego identyfikującego go adresu poczty elektronicznej”. Udostępnienie adresu poczty elektronicznej przez użytkownika nie powinno być utożsamiane z wyrażeniem przez niego zgody na otrzymywanie niezamówionej informacji handlowej. Adres poczty elektronicznej mógł zostać udostępniony np. wyłącznie dla celów jednorazowej realizacji konkretnej usługi lub zakupu produktu. Tym bardziej projektowana ustawa nie powinna utożsamiać udostępnienia przez użytkownika adresu poczty elektronicznej z wyrażeniem przez niego zgody na używanie automatycznych systemów wywołujących, co zakłada obecne brzmienie art. 360.	Uwaga kierunkowo uwzględniona
137.	Art. 360 ust. 1	UOKiK	Sformułowanie „oznaczony odbiorca” może w praktyce budzić wątpliwości interpretacyjne związane z masową wysyłką maili lub kampaniami telefonicznymi o podobnym charakterze. Wskazane byłoby doprecyzowanie w uzasadnieniu do projektu, że pojęcie to należy interpretować jako skierowanie działań do konkretnego odbiorcy, który otrzymuje korespondencję/wiadomość/kontakt telefoniczny w sposób indywidualny, niezależnie od tego, że przedsiębiorca może nie dysponować jego danymi, a kontakt nie ma charakteru spersonalizowanego (nie jest nastawiony na kontakt z określoną osobą). Przesłanka zindywidualizowania (oznaczenia) odbiorcy będzie zatem spełniona już poprzez samo wyselekcjonowanie numeru telefonu konsumenta/jego adresu e-mail (w przeciwieństwie do podawania komunikatów do publicznej wiadomości, np. poprzez wyświetlenie okienka typu pop-up na stronie internetowej). W celu uniknięcia ewentualnych wątpliwości interpretacyjnych za uzasadnione należałoby również uznać zastąpienie sformułowania „przesyłania” określeniem „przekazanie”. Pierwsze z wyrażen może sugerować, iż dotyczyć będzie ono jedynie przesyłania informacji drogą e-mailową lub poprzez sms, bez np. kontaktu telefonicznego konsultanta.	Uwaga kierunkowo uwzględniona Wskazany został abonent.
138.	Art. 360 ust. 2	UOKiK	Art. 360 ust. 2 ustanawia szerszy wyjątek od zasady uzyskania (wyraźnej) zgody użytkownika końcowego niż określony w art. 13 ust. 2 dyrektywy o prywatności, który dotyczy wyłącznie marketingu własnych usług/produktów (1) kierowanego wobec	Uwaga kierunkowo uwzględniona

			<p>aktualnych klientów (2), przy jednoczesnym obowiązku poinformowania konsumentów o możliwości złożenia sprzeciwu (3). W tym zakresie proponowane regulacje PKE wydają się być sprzeczne z dyrektywą o prywatności oraz nie zapewniają konsumentom należytego poziomu ochrony.</p> <p>Zaproponowane brzmienie przepisu budzi również wątpliwości natury praktycznej związane ze sposobem interpretacji celu, w jakim konsument udostępnia swój adres poczty elektronicznej. W praktyce, o ile zgoda konsumenta nie będzie wyraźna (np. poprzez zaznaczenie odpowiedniego okienka z jej treścią), trudne może się okazać przesądzenie jakie intencje towarzyszyły konsumentowi przy udostępnianiu adresu poczty elektronicznej.</p>	Przepis został uzupełniony co do celu udostępniania adresu elektronicznego.
139.	Art. 360 ust. 5	UOKiK	Przepis przewiduje nałożenie sankcji za prowadzenie nieuczciwego marketingu w relacji B2B. W celu zachowania spójności systemu zasadne byłoby uzupełnienie projektowanych rozwiązań również o odniesienie się do relacji B2C poprzez wskazanie narzędzi, które przysługiwałyby konsumentom dotkniętym takimi praktykami, np. poprzez odesłanie do ustawy o przeciwdziałaniu nieuczciwym praktykom rynkowym.	Uwaga nieuwzględniona Propozycja Prezesa UOKiK byłaby przepisem opisowym. Zasadne są działania edukacyjne prowadzone przez właściwe organy.
140.	Obowiązek nagrywania rozmów o charakterze marketingowym	UOKiK	Ze względu na liczne nieprawidłowości związane z marketingiem bezpośrednim zgłaszane do Prezesa UOKiK wskazane byłoby uzupełnić ww. regulacje o dodatkowe mechanizmy zabezpieczające interes konsumentów. Obecnie konsumenci narażeni na niezamówione kontakty o charakterze marketingowym, w szczególności przez telefon, mają bardzo ograniczone instrumenty ochrony. Konsumenci w praktyce często dysponują jedynie numerem telefonu przedsiębiorcy, na podstawie którego nie mają możliwości zweryfikować, jaki podmiot prowadzi działania marketingowe ani wykazać, że dane działania naruszały przepisy prawa. Dowody w postaci utrwalonych zrzutów z rejestru połączeń, danych o numerach telefonów udostępnianych w komercyjnych wyszukiwarkach numerów w internecie czy opinii w internecie o przebiegu rozmów prowadzonych z wykorzystaniem wskazanego numeru mogą nie być uznawane przez sądy za wiarygodne, nawet w sytuacji, w której konsument decyduje się dochodzić roszczeń, co jest bardzo rzadkie ze względu na koszty postępowania sądowego i czas, który konsument musiałby na to poświęcić. W przypadkach, w których dochodzi do nieuczciwego zawarcia umowy, konsumenci nie mają dowodów na przebieg rozmowy sprzedażowej, w trakcie której mogło dojść do wprowadzenia w błąd, wyłudzenia danych itd., przedsiębiorcy będący w sporze z konsumentem wykorzystują zaś brak obowiązku nagrywania rozmów do uchylenia się od odpowiedzialności za ewentualne uchybienia w ich trakcie.	Uwaga nieuwzględniona Propozycja Prezesa UOKiK prowadziła do zwiększenia kosztów prowadzenia działalności przez przedsiębiorców działających w różnych sektorach. Propozycja jest nadmiarowa. Podkreślić należy, że obowiązek rejestrowania rozmów sprzedażowych wynika z niektórych przepisów szczególnych.

			<p>Poziom ochrony konsumentów zwiększyłoby nałożenie na przedsiębiorców, na których rzecz marketing bezpośredni jest prowadzony, obowiązku nagrywania rozmów o charakterze marketingowym i przechowywania nagrań przez 6 miesięcy oraz udostępniania ich na żądanie konsumenta. Wielu przedsiębiorców już teraz przechowuje takie nagrania w celu weryfikacji prawidłowości podejmowanych działań. Zaproponowane rozwiązanie wprowadziłoby zatem dodatkowy obowiązek przede wszystkim na przedsiębiorców korzystających obecnie ze słabości systemu. Celowe byłoby również wskazanie wprost, że ciężar dowodu w zakresie wykazania, że zgoda została przez konsumenta prawidłowo udzielona, obciąża przedsiębiorcę, na rzecz którego podejmowane są działania marketingowe.</p>	
141.	Art. 361 ust. 3	KRRiT	<p>Zgodnie z założeniami budowanego, przy wsparciu KRRiT, nowego modelu badania telemetrycznego, jedno z głównych źródeł informacji mają stanowić dla niego dane z kanału zwrotnego dekodera (RPD). Organizowanie badań treści i odbioru usług medialnych jest jednym z ważnych zadań ustawowych KRRiT. Dlatego też istotne jest aby operatorzy mogli uzyskiwać dane służące ich prowadzeniu. Proponowana treść art. 361 ust. 3 zawęży względem obecnego art. 173 ust. 3 Prawa telekomunikacyjnego, przypadki, w których dopuszczalne jest, także bez zgody abonenta, przechowywanie lub uzyskanie dostępu do informacji już przechowywanej w telekomunikacyjnym urządzeniu końcowym abonenta (np. dekodery). Zmiana ta nie stanowi dostosowania ustawodawstwa do wyzwań, jakie stwarzają nowe technologie. Proponowane zapisy uczynią środowisko prawne mniej przyjaznym zarówno dla nadawców, jak i dla operatorów, którzy chcieliby wykorzystać dane RPD, aby uczestniczyć w tworzonego 2 nowym modelu badań telemetrycznych oraz także aby mogli oni świadczyć usługi w zakresie dynamicznego dostosowywania kontentu programowego i reklamowego do odbiorcy (DAI). Zgodnie z art. 173 ust. 3 PT, zgoda abonenta nie jest wymagana, jeżeli przechowywanie lub uzyskanie dostępu do informacji już przechowywanej w telekomunikacyjnym urządzeniu końcowym abonenta (np. dekodery), jest konieczne do: „1) wykonania transmisji komunikatu za pośrednictwem publicznej sieci telekomunikacyjnej; 2) dostarczania usługi telekomunikacyjnej lub usługi świadczonej drogą elektroniczną, żądanej przez abonenta lub użytkownika końcowego”. Powyższe brzmienie przepisu wynika wprost z art. 5 ust. 3 dyrektywy o prywatności (2002/58/WE). Propozycja dokonania zmian w tym przepisie przy okazji implementacji EKŁE budzi zdziwienie, ponieważ jest to kwestia nieuregulowana tym aktem prawa unijnego. Proponujemy przywrócenie w treści projektu dotychczasowych rozwiązań znanych z ustawy Prawo telekomunikacyjne.</p>	Uwaga uwzględniona

142.	Art. 364	UKNF	Ust. 6 ¹ „Dostawca usług komunikacji elektronicznej zawiadamia Policję oraz Komisję Nadzoru Finansowego o naruszeniu danych osobowych, które mogą skutkować ujawnieniem tajemnicy bankowej lub innej ustawowo chronionej tajemnicy zawodowej rynku finansowego”.	Uwaga nieuwzględniona Należy uznać za wystarczające powiadomienie o naruszeniu danych osobowych organ, który został ustanowiony celem ochrony tych danych, tj. PUODO. Nie jest zasadne, aby dodatkowo nakładać na dostawców obowiązek powiadomiania policji i KNF. W takiej sytuacji bowiem dostawcy musieliby dokonywać oceny czy dane były objęte tajemnicą bankową czy innymi tajemnicami zawodowymi czy nie. Stanowiłoby to nadmierne obciążenie.
143.	Art. 372	UKE	Art. 372 Pke powiela obecny art. 136 Prawa telekomunikacyjnego, który stanowi implementację art. 5 ust. 1 lit. b dyrektywy o dostępie, uchylanej przez EKŁE. Zgodnie z tabelą korelacji do EKŁE, odpowiednikiem art. 5 dyrektywy o dostępie jest zaś art. 61 EKŁE. Art. 61 ust. 2 lit. d EKŁE został zaimplementowany przez art. 159 ust. 1 pkt 2 i ust. 4 Pke. W konsekwencji art. 372 powinien zostać usunięty z projektu, gdyż reguluje on dokładnie tę samą kwestię co art. 159 ust. 1 pkt 2. Należy przy tym wskazać, że w uzasadnieniu do art. 159 Pke w sposób nieprawidłowy wskazano, że ust. 1 tego artykułu implementuje wyłącznie art. 61 ust. 2 lit. a-b EKŁE, podczas gdy z treści samego projektowanego przepisu wynika, że implementuje on także art. 61 ust. 2 lit. d EKŁE.	Uwaga uwzględniona
144.	Art. 378 ust. 5	UKE	Niniejszy przepis zawiera nieprawidłowe odesłanie do ust. 3 pkt 6	Uwaga uwzględniona
145.	Art. 381 ust. 1	UKE	Użyte w tej wersji przepisu określenie „udostępnia się” należy zastąpić określeniem „ogłasza się” (tak jak to miało miejsce w poprzednich wersjach projektu oraz w aktualnie obowiązującej ustawie Prawo telekomunikacyjne) gdyż zgodnie z art. 12 ust. 1 ustawy z dnia 20 lipca 2000 r. o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych w dziennikach urzędowych urzędów centralnych „ogłasza się” akty wydawane przez organ.	Uwaga uwzględniona

146.	art. 382 ust. 1 pkt 20- 22	UKE	<p>Przedmiotowe przepisy przewidują rozszerzenie katalogu działań Prezesa UKE o trzy nowe zadania w zakresie kontroli obowiązku:</p> <p>a) wyposażenia pojazdów kategorii M w samochodowe odbiorniki radiofoniczne zdolne do odbioru cyfrowych transmisji (pkt 20),</p> <p>b) sprzedaży odbiorników sygnału telewizyjnego spełniających wymagania wynikające z rozporządzenia wydanego na podstawie art. 368 ust. 5 (pkt 21),</p> <p>c) sprzedaży odbiorników radiofonii cyfrowej spełniających wymagania wynikające z rozporządzenia wydanego na podstawie art. 368 ust. 6 (pkt 22).</p> <p>Wskazać jednak wyraźnie należy, iż wykonywanie powyższych zadań nie powinno należeć do obowiązków Prezesa UKE, który jest organem regulacyjnym w zakresie telekomunikacji i poczty. Wprawdzie jest on uprawniony do kontrolowania niektórych grup urządzeń, jednak podstawą tego działania jest unijny system nadzoru rynku, który nie obejmuje kontroli samochodowych odbiorników radiofonicznych, odbiorników sygnału telewizyjnego oraz odbiorników radiofonii cyfrowej w zakresie wskazanym w art. 382 ust. 1 pkt 20-22. Na podstawie obecnie obowiązujących przepisów Prezes UKE dokonuje kontroli następujących rodzajów urządzeń:</p> <p>a) urządzeń radiowych – zgodnie z dyrektywą 2014/53/UE (RED),</p> <p>b) urządzeń w zakresie spełniania przez nie wymagań kompatybilności elektromagnetycznej – zgodnie z dyrektywą 2014/30/UE (EMC),</p> <p>c) urządzeń w zakresie ekoprojektu – zgodnie z dyrektywą 2009/125/WE (ekoprojekt),</p> <p>d) urządzeń w zakresie etykietowania energetycznego – zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1369 (etykietowanie energetyczne).</p> <p>Podkreślenia wymaga, iż przepisy tworzące europejski system kontroli wyrobów nie obejmują kontroli urządzeń w zakresie wskazanym w 382 ust. 1 pkt 20-22 Pke, a zatem wskazane w niniejszych przepisach kompetencje całkowicie wykraczają poza aktualny zakres zadań Prezesa UKE. Należy również mieć na względzie, iż Centralne Laboratorium Badań Technicznych (CLBT) wykonuje obecnie wyłącznie badania urządzeń w ramach nadzoru rynku dotyczące wymagań zasadniczych określonych w dyrektywach RED, EMC oraz wymagań szczegółowych określonych w rozporządzeniach dotyczących ekoprojektu.</p> <p>W związku z tym należy zaznaczyć, że Prezes UKE nie dysponuje zapleczem technicznym, które umożliwiłoby wykonywanie zadań kontrolnych w zakresie wskazanym w projektowanych przepisach, gdyż:</p> <p>a) CLBT nie posiada wyposażenia umożliwiającego wykonanie badań cyfrowych odbiorników telewizyjnych i radiowych - konieczne byłoby więc doposażenie laboratorium w odpowiednią aparaturę pomiarowo-badawczą (na podstawie wstępnych analiz szacuje się, że może to być kwota rządu ponad miliona złotych),</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Wymagania dla odbiorników samochodowych oraz odbiorników radiofonicznych i telewizyjnych są wydane na podstawie delegacji ustawowych PKE a zgodnie z art. 385 ust. 1 Prezes UKE jest uprawniony do weryfikacji przestrzegania przepisów, decyzji oraz postanowień z zakresu komunikacji elektronicznej.</p>
------	-------------------------------------	-----	--	--

b) problematycznym byłoby również przeprowadzanie badań laboratoryjnych w zakresie obowiązku wyposażania pojazdów kategorii M w samochodowe odbiorniki radiofoniczne, z uwagi na konieczność pobierania całego pojazdu do badań i transport do laboratorium, co wiązałoby się z koniecznością przebudowy laboratorium w Boruczy. Prezes UKE nie dysponuje także odpowiednim personelem, który mógłby realizować nowo przyznawane kompetencje (ewentualne nałożenie tych zadań na Prezesa UKE wiązałoby się z potrzebą zatrudnienia nowych osób: w laboratorium 1 etat i w zespołach kontroli: 11 etatów). Kontrola wymagań określonych w projektowanych przepisach wymaga bowiem od personelu szczegółowej wiedzy dotyczącej działania kontrolowanych urządzeń oraz wiedzy specjalistycznej dotyczącej metodyki wykonywanych pomiarów, których pracownicy obsługujący Prezesa UKE nie posiadają. W związku z tym obowiązek kontroli spełniania wymagań dotyczących urządzeń wskazanych w art. 382 ust. 1 pkt 20-22 powinien być realizowany przez podmiot, który posiada odpowiednie zaplecze techniczne i wyspecjalizowany personel. Abstrahując od powyższego wymaga podkreślenia, że Pke nie zawiera zarówno regulacji dotyczących zasad i trybu prowadzenia kontroli, jak również regulacji w zakresie postępowań pokontrolnych w odniesieniu do zadań określonych w art. 382 ust. 1 pkt 20-22, które określałyby:

a) podmioty podlegające obowiązkowi kontroli i ich definicje (tj. producent, importer, sprzedawca),

b) zasady pobierania i badania próbek wyrobów, w celu stwierdzenia spełniania przez nie wymagań (m.in. określenia kosztów, liczby egzemplarzy próbki),

c) zasady badania próbek wyrobów (np. w celu przeprowadzenia badania odbiorników samochodowych konieczne będzie pobranie do badań samochodu wraz z kontrolowanym odbiornikiem – określenia wymagają więc koszty transportu, ubezpieczenie itp.),

d) zasady postępowania z urządzeniami, co do których stwierdzono niespełnianie wymagań, w tym m.in. dotyczące:

- zabezpieczania urządzeń niezgodnych z wymaganiami (np. zakaz ich udostępniania),
- wzywania podmiotów odpowiedzialnych za udostępnianie tych urządzeń do podjęcia działań naprawczych (np. usunięcia stwierdzonych niezgodności lub wycofanie urządzeń z obrotu),
- prowadzenia postępowania administracyjnego w przypadku, gdy nie zostaną podjęte działania naprawcze.

Mając na uwadze powyższe z katalogu zadań Prezesa UKE określonego w projektowanym art. 382 ust. 1 należy wykreślić pkt 20-22.

147.	art. 388 ust. 1 pkt 10	UKE	<p>Proponuje się wykreślić wyraz „kontrolowanej” gdyż uprawnienie pracowników UKE do legitymowania w ramach prowadzonej kontroli nie powinno ograniczać się jedynie do osoby kontrolowanej. Czynności kontrolne są prowadzone również w stosunku do osób prawnych i innych jednostek organizacyjnych, a w związku z tym w ramach kontroli może pojawić się potrzeba ustalenia tożsamości osób będących przedstawicielami tych podmiotów.</p>	Uwaga uwzględniona
148.	art. 404 ust. 2 pkt 6 i 7	UKE	<p>Na wskazanej w pkt 6 liście decyzji, od których przysługuje odwołanie do SOKiK, nie powinny znaleźć się decyzje wydane na podstawie:</p> <ul style="list-style-type: none"> - art. 200 (od tych decyzji powinien przysługiwać wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy i skarga do WSA; w ramach wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy organ posiadający wiedzę merytoryczną, tj. Prezes UKE, może uwzględnić uwagi operatorów i izb dotyczące kształtu regulacji), - art. 372 ust. 1 (przepisy całego art. 372 powinny zostać uchylone, jako że powielają regulację z art. 159 Pke). <p>Z kolei w odniesieniu do pkt 7 proponuje się, aby w sprawach dotyczących określenia warunków zapewnienia dostępu przysługiwał wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy i skarga do WSA, a nie odwołanie do SOKiK. W ramach wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy organ posiadający wiedzę merytoryczną, tj. Prezes UKE, może uwzględnić uwagi przedsiębiorców telekomunikacyjnych i izb dotyczące kształtu regulacji. Taki tryb odwoławczy pozwala na lepszą implementację nowych regulacji na rynku telekomunikacyjnym. Propozycja ta dotyczy spraw, o których mowa w:</p> <ul style="list-style-type: none"> - art. 18 ust. 3, - art. 18 ust. 9, - art. 27 ust. 3 w zakresie, w jakim odsyła do art. 18 ust. 3, - art. 35a. <p>Ponadto, z katalogu decyzji wskazanego w pkt 7 powinny zostać także usunięte decyzje, o których mowa w:</p> <ul style="list-style-type: none"> - art. 20 (ten przepis powinien zostać uchylony, gdyż podstawą do zmiany umów o dostępie z urzędu jest art. 166 Pke, natomiast przesłanka dotycząca przypadków uzasadnionych potrzebą zapewnienia ochrony interesów odbiorców usług świadczonych przez podmioty wykonujące zadania z zakresu użyteczności publicznej powinna zostać przeniesiona do art. 22 Megaustawy), - art. 24a (ten przepis powinien zostać uchylony, gdyż podstawą do zmiany umów o dostępie na wniosek jest art. 162 ust. 1 Pke). <p>Dodatkowo, w odniesieniu do projektowanego brzmienia pkt 7 należy wskazać, że niektóre ze wskazanych w tym punkcie przepisów np. art. 12 i art. 13 ust. 1 nie stanowią samodzielnej podstawy wydania przez Prezesa UKE decyzji, w związku z tym proponuje</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona w zakresie art. 200 i megaustawy Zaprojektowane zmiany mają charakter systemowy.</p> <p>Uwagi legislacyjne uwzględnione</p>

			<p>się przeredagować pkt 7 tak, aby wynikało z niego, że chodzi nie o decyzje wydawane na podstawie ww. przepisów, lecz o wynikające z tych przepisów obowiązki. Jednocześnie proponuje się, aby do SOKiK przysługiwało odwołanie jedynie od decyzji w sprawach spornych. W konsekwencji pkt 7 w ust. 2 w art. 404 proponuje się nadać brzmienie:</p> <p>„7) w sprawach spornych dotyczących obowiązków, o których mowa w art. 12, art. 13 ust. 1, art. 17 ust. 1, art. 25a ust. 1, art. 25b ust. 1, art. 27 ust. 1, art. 30 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych.”.</p>	
149.	art. 409 ust. 1 pkt 4	UKE	<p>Projektowany przepis nie zawiera odesłania do wszystkich przepisów stanowiących o obowiązkach, które powinny zostać w nim ujęte, w tym do: art. 39 ust. 1, 2 i 3, art. 55 ust. 6 i 7, art. 58 ust. 1 i 2. Jednocześnie należy skreślić odesłania do art. 42 ust. 4 i 7 oraz art. 51 ust. 2. Dodatkowo, w odniesieniu do odesłania do art. 41 ust. 1 wydaje się że, przepis ten nie powinien być penalizowany, skoro przewidziany w nim audyt, o którym mowa w projektowanym art. 40 ust. 3 pkt 2, jedynie „może” (nie zaś „powinien”) być przeprowadzany zgodnie z określonymi w tym przepisie wymogami. Ponadto wątpliwości budzi odesłanie w projektowanym przepisie (zamiast w projektowanym art. 409 ust. 1 pkt 5) do art. 40 ust. 3, skoro art. 40 ust. 3 stanowi o obowiązku nakładanym przez Prezesa UKE w drodze decyzji.</p>	Uwaga uwzględniona
150.	art. 409 ust. 1 pkt 64	UKE	<p>Błędne odesłanie – zamiast do art. 316 ust. 4 powinno być do art. 317 ust. 4.</p>	Uwaga uwzględniona
151.	art. 409 ust. 1 pkt 68	UODO	<p>Zgodnie z art. 409 ust. 1 pkt 68 kto przetwarza dane objęte tajemnicą komunikacji elektronicznej, dane abonentów lub dane użytkowników końcowych nie mając ku temu podstawy prawnej podlega karze pieniężnej nakładanej przez Prezesa UKE. Zwrócić należy uwagę, że powyższa regulacja z uwagi na swój odrębny zakres przedmiotowy nie wyklucza zastosowania zasad ogólnych RODO, na straży realizacji których stoi niezależny organ nadzorczy ds. ochrony danych osobowych czyli Prezes UODO. Na ogólnych zasadach wynikających z RODO Prezes UODO ma nie tylko prawo ale i obowiązek rozpatrywania spraw z zakresu stosowania RODO, w tym stosowania postanowień art. 83 RODO. Uwaga ta ma jedynie charakter porządkujący i, o ile nie znajdzie odzwierciedlenia w przepisach projektowanej ustawy, w celu wyeliminowania ewentualnych wątpliwości omówienie relacji związanych z realizacją kompetencji w tym zakresie Prezesa UKE i Prezesa UODO powinno nastąpić w uzasadnieniu do ustawy</p>	Uwaga nieuwzględniona Przepisy dotyczą regulacji sektorowej. Ewentualne wykreślenie przedmiotowych przepisów, w związku z art. 95 RODO, mogłoby wyłączyć naruszenie ochrony danych osobowych w zakresie regulowanym przez dyrektywę 58/2002.

152.	art. 409 ust. 1 pkt 82	UKE	Projektowany przepis wymaga uzupełnienia w zakresie sankcji z tytułu naruszenia art. 5a rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/2120 z dnia 25 listopada 2015 r. ustanawiającego środki dotyczące dostępu do otwartego internetu i dotyczące opłat detalicznych za regulowane usługi łączności wewnętrznej oraz zmieniającego dyrektywę 2002/22/WE, a także rozporządzenie (UE) nr 531/2012. Należy bowiem zaznaczyć, że zgodnie z akapitem drugim art. 6 ww. rozporządzenia państwa członkowskie przyjmują przepisy dotyczące sankcji mających zastosowanie w przypadku naruszenia art. 5a oraz podejmują wszelkie działania niezbędne do zapewnienia ich wdrożenia.	Uwaga uwzględniona
Uzasadnienie				
153.	Art. 130	UKE	W uzasadnieniu do projektowanego art. 130 Pke wskazano, że „do wniosku o wpis do rejestru urzędzeń będzie miał zastosowanie odpowiednio art. 64 Kpa”, co jednak nie wynika z brzmienia niniejszego przepisu Pke.	Uwaga uwzględniona
154.	art. 195 ust. 6	UKE	Na str. 94 uzasadnienia, w akapicie drugim, dotyczącym art. 195 ust. 6 Pke, we fragmencie: „W wyjątkowych sytuacjach, kiedy Prezes UKE nie będzie mógł zastosować art. 5, przy nakładaniu obowiązku (..)”, powinno być odwołanie do ust. 5 w art. 195, a nie art. 5.	Uwaga uwzględniona
155.	art. 200 ust. 3	UKE	W zaproponowanym uzasadnieniu do art. 200 ust. 3, proponuje się bardziej uwypuklić cel wprowadzenia tego przepisu, którym jest to, aby przedsiębiorca komunikacji elektronicznej zobowiązany do przedłożenia oferty ramowej nie musiał występować do Prezesa UKE z wnioskiem o zobowiązanie samego siebie do przedłożenia zmiany oferty, lecz mógł od razu przedłożyć Prezesowi UKE projekt zmiany oferty ramowej w celu jej zatwierdzenia.	Uwaga uwzględniona
156.	art. 201	UKE	Na str. 96 uzasadnienia, w akapicie dotyczącym art. 201, wyraz „posiadającą” trzeba zastąpić wyrazem: „posiadające”.	Uwaga uwzględniona
157.	art. 275 ust. 2	UKE	Proponuje się uzupełnić uzasadnienie do przedmiotowego przepisu o wskazanie, że w pojęciu aktualizacji danych mieści się zarówno wprowadzenie danych o nowej ofercie, zmiana dotychczasowej oferty jak i wycofanie dotychczasowej oferty (w przypadku zmiany danych związanej z wycofaniem oferty dniem wejścia w życie zmiany jest dzień zaprzestania obowiązywania oferty).	Uwaga uwzględniona
158.	Art. 331	UKE	W uzasadnieniu przepisu art. 331 proponuje się zastąpić trzeci akapit następującym: W celu uproszczenia i skrócenia procedury pokrycia dopłaty, Prezes UKE nie będzie wydawał jak dotychczas decyzji dla poszczególnych przedsiębiorców obowiązanych do udziału w finansowaniu dopłaty określającej kwotę ich udziału w pokryciu dopłaty.	Uwaga częściowo uwzględniona Zapis został przeredagowany, nie uwzględnia tylko zmian

			Decyzja, o której mowa w art. 331 ust. 1, będzie bowiem zawierała wszystkie niezbędne informacje umożliwiające każdemu przedsiębiorcy obowiązanemu samodzielne obliczenie tej kwoty. Prezes UKE będzie jednak wydawał na żądanie przedsiębiorcy obowiązanego zaświadczenie o kwocie jego udziału w pokryciu dopłaty ustalonej zgodnie z decyzją z art. 331 ust. 1, pod warunkiem, że decyzja ta będzie już ostateczna. Natomiast z urzędu będzie wydawał zaświadczenie o ostateczności ww. decyzji, jeżeli stanie się ona ostateczna w ramach pierwszej instancji. Do zaświadczeń wydawanych przez Prezesa UKE będą stosować się odpowiednio przepisy Kpa.	wynikających z propozycji zmiany przepisów przedstawionych przez UKE, które nie zostały uwzględnione.
159.	art. 382 ust. 1 pkt 20-22	UKE	W nawiązaniu do uwagi dotyczącej art. 382 ust. 1 pkt 20-22 Pke należy zauważyć, że w uzasadnieniu do ustawy brak jest wskazania jakiejkolwiek podstawy do uznania, że to Prezes UKE jest organem właściwym w zakresie kontroli obowiązku sprzedaży odbiorników sygnału telewizyjnego spełniających wymagania wynikające z przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 368 ust. 5 oraz kontroli obowiązku sprzedaży odbiorników radiofonii cyfrowej spełniających wymagania wynikające z przepisów wykonawczych wydanych podstawie art. 368 ust. 6.	Uwaga nieuwzględniona Wymagania dla odbiorników samochodowych oraz odbiorników radiofonicznych i telewizyjnych będą wydane na podstawie delegacji ustawowych PKE a zgodnie z art. 385 ust. 1 Prezes UKE jest uprawniony do weryfikacji przestrzegania przepisów, decyzji oraz postanowień z zakresu komunikacji elektronicznej.
OSR				
160.	art. 382 ust. 1 pkt 20-22	UKE	W nawiązaniu do uwagi dotyczącej art. 382 ust. 1 pkt 20 – 22 należy zauważyć, że OSR nie zawiera żadnego odniesienia do tych przepisów, a przede wszystkim nie wskazuje na przyznanie Prezesowi UKE dodatkowych środków finansowych na pokrycie kosztów związanych z wykonywaniem przez niego nowych zadań kontrolnych (konieczność zwiększenia zatrudnienia i zakup aparatury pomiarowej).	Uwaga uwzględniona

Uwagi z konsultacji do projektu ustawy – Prawo komunikacji elektronicznej

Lp.	Art.	Podmiot	Treść uwagi	Stanowisko
Uwagi ogólne				
1		KIGEiT	Izba wnosi o wprowadzenie instytucji czynnego żalu w stosunku do obowiązków sprawozdawczych. Mnogość tych obowiązków powoduje, że mogą zdarzać się przypadki niewielkich opóźnień, w istocie niezauważalnych i pozostających obojętnymi z punktu widzenia realizacji zadań Prezesa UKE. Tym samym sytuacja, w której (i) obowiązek ten zostanie już wykonany, (ii) przedsiębiorca ujawni Prezesowi UKE fakt spóźnienia zanim (iii) Prezes UKE dokona wszczęcia postępowania w sprawie kary, powinny powodować, że przedsiębiorca nie ponosi odpowiedzialności.	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Kara za niewypełnienie obowiązku udzielania informacji lub dostarczania dokumentów przewidzianych ustawą lub ustawą z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych lub udzielenia informacji niepełnych lub nieprawdziwych, lub dostarczenia dokumentów zawierających informacje niepełne lub nieprawdziwe ma charakter fakultatywny. W związku z tym Prezes UKE może uwzględnić okoliczności wskazane w uwadze. Należy przy tym zwrócić uwagę na art. 30 ust. 5 EKŁE, zgodnie z którym sankcje mają być skuteczne, proporcjonalne i odstraszające i mogą być stosowane do okresu każdego naruszenia, nawet jeżeli takie naruszenie zostało później naprawione.</p>
2		KIGEiT PIIT PIKE	Braki w definicjach. W ustawie nie określono czym są „częstotliwości zharmonizowane na potrzeby systemów szerokopasmowych”. Określono definicję „częstotliwości zharmonizowanych”, brak jest definicji „systemu szerokopasmowego”, zarówno w ustawie PKE jak i w ustawie o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych. Braki definicyjne są szczególnie widoczne w art. 88 mówiącym o udzielaniu rezerwacji częstotliwości na kolejny okres.	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Definicja częstotliwości zharmonizowanych wynika wprost z EKŁE (art. 2 pkt 25). Definicja ta odnosi się do technicznych środków wykonawczych wydanych zgodnie z art. 4 decyzji 676/2002/WE. Zatem to z tych środków wynikać będzie, które częstotliwości zostały zharmonizowane na potrzeby systemów szerokopasmowych. Nie ma zatem uzasadnienia wprowadzania takiej, niewynikającej przy tym z EKŁE, definicji do ustawy.</p>

3	KIGEi T	Wynikające z KPA zasady przedawnienia są zbyt długie w kontekście działalności telekomunikacyjnej. Regulacja rynku telekomunikacyjnego jest tak rozbudowana i na tyle dynamicznie ulegająca zmianom, że należy w tym zakresie wprowadzić krótszy termin przedawnienia karaniami deliktów administracyjnych. Izba wnosi o sformułowanie terminu 1 roku od ustania stanu naruszenia.	Uwaga nieuwzględniona Brak jest wyczerpującego uzasadnienia dla modyfikowania reguł ogólnych wynikających z kpa.
4	KIGEi T	Jak wspomniano powyżej, przedsiębiorcy telekomunikacyjni zmuszeni są do funkcjonowania w coraz bardziej rozbudowanym prawnie środowisku regulacyjnym, podlegającym wielu rygorom karnoadministracyjnym. Wielokrotnie wprowadzane rozwiązania są sformułowane w taki sposób, że trudno w sposób jednoznaczny przesądzać, czy dane zachowanie będzie uznane za zgodne z prawem. Przepisy prawa przewidują instytucję interpretacji indywidualnych związanych z podatkami czy innymi daninami publicznymi. Zdaniem Izby fakt, że naruszenie danego przepisu powoduje czy też może powodować nałożenie kary pieniężnej tworzy związek z daninami publicznymi. Tym samym ustawodawca powinien zapewnić przedsiębiorcy instrument weryfikacji abstrakcyjnej, czy dane zachowanie będzie traktowane jako zgodne/niezgodne z określonym przepisem (na kształt obecnych rozwiązań podatkowych). Oczywiście, interpretacja powinna być wiążąca jednostronnie, tj. zachowanie zgodne z wydaną interpretacją nie może pociągać za sobą negatywnych konsekwencji dla przedsiębiorcy.	Uwaga nieuwzględniona Możliwość nałożenia kary za działanie niezgodne z przepisami ustawy nie może być traktowane tak samo jak kwestia danin publicznych. Postulat Izby nie znajduje żadnego uzasadnienia w świetle systemu prawnego regulującego kwestie związane z prowadzeniem działalności gospodarczej.
5	KIGEi T	Obecne dyrektywy wymiaru kary pieniężnej są zbyt ogólne i odwołują się do zakresu naruszenia, dotychczasowej działalności podmiotu oraz jego możliwości finansowych. Prowadzi to do praktyki, zgodnie z którą kary ustalane są	Uwaga nieuwzględniona W tym zakresie nie wprowadza się zmian do systemu wypracowanego przez wiele lat na gruncie ustawy Pt.

			w sposób dowolny. Zdaniem Izby punktem odniesienia powinna być praktyka Prezesa UOKiK, który ma ugruntowaną praktykę, zgodnie z którą znane są bazowe wskaźniki kar oraz czynniki powodujące obniżenie lub podwyższenie wysokości kary (o określony procent). Takie zasady powinny zostać ujęte w Projekcie.	
6	KIGEi T	Zdaniem Izby nowa regulacja telekomunikacyjna powinna również uwzględnić rozwiązanie nawiązujące do art. 28 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, tj. możliwość zobowiązania się przedsiębiorcy do podjęcia określonych działań mających na celu usunięcie skutków naruszenia prawa przy jednoczesnym uniknięciu kary pieniężnej. Takie rozwiązanie jest o tyle dobre, że koncentruje się na samym naruszeniu i zabezpieczeniu interesów ewentualnie pokrzywdzonych deliktem, podczas gdy kara pieniężna realizuje wyłącznie cele represyjno-fiskalne. Jednocześnie, skoro istnieje możliwość uniknięcia regulacji czy niektórych opłat w przypadku zobowiązań o charakterze inwestycyjnym to tym bardziej wydaje się to zasadne w przypadku ewentualnych, często nieumyślnych naruszeń prawa.	Uwaga nieuwzględniona W tym zakresie nie wprowadza się zmian do systemu wypracowanego przez wiele lat na gruncie ustawy Pt.	
7	KIGEi T	Jak wskazano powyżej zdarzają się przypadki odmiennych ocen tych samych zachowań przez Prezesa UKE oraz Prezesa UOKiK. To samo zachowanie zatem zostanie uznane w jednym przypadku za zgodne z prawem a w innym – za jego naruszenie. Izbie znane są tego typu przypadki, w naszej ocenie są one nie do pogodzenia z zasadą demokratycznego państwa prawa. Zdaniem Izby w przypadku naruszeń mających charakter sektorowy wyłącznie właściwym organem, również w przypadku zachowań, które mogą być uznane za praktyki	Uwaga nieuwzględniona W tym zakresie nie wprowadza się zmian do systemu wypracowanego przez wiele lat na gruncie ustawy Pt.	

			naruszające zbiorowe interesy konsumentów, powinien być Prezes UKE, który lepiej orientuje się w specyfice regulacji rynku telekomunikacyjnego. Takie podejście jest również zgodne z postulatem zapewnienia interpretacji indywidualnych	
8	KIGEi T	Izba dostrzega również konieczność usankcjonowania proceduralnego sytuacji, w której kontrola czy też postępowanie w sprawie nałożenia kary pieniężnej odbywa się na wniosek przedsiębiorcy. Takie przypadki występują już obecnie, jednak brak jest przepisów regulujących takie przypadki (są one wszczynane de iure z urzędu, a de facto – na wniosek).	Uwaga nieuwzględniona Brak uzasadnienia dla wprowadzenia takiej regulacji – powodów nie przedstawiono w uwadze.	
9	KIGEi T	Izba wskazuje, że wykonanie szeregu decyzji administracyjnych wydanych na zasadach współużytkowania pasma wymaga współdziałania podmiotów którym udzielono decyzji rezerwacyjnej. Zabezpieczenie takiego współdziałania np. podejmowanie czynności niezbędnych do uzyskania pozwolenia radiowego powinno być zabezpieczone przepisami karno-administracyjnymi.	Uwaga nieuwzględniona - brak propozycji rozwiązania.	
1 0	KIGEi T	W ramach tego obszaru istnieje konieczność doprecyzowania przepisów kompetencyjnych Prezesa UKE, w sprawach najważniejszych takich jak: przydział rezerwacji, neutralność technologiczna i usługowa, możliwości obrotu prawami, możliwość zmiany rezerwacji oraz jej przedłużenia na kolejny okres. Powyższe należy uznać za kluczowe kompetencje, jednakże przyznane one zostały w PKE w sposób bardzo ogólny, przy pozostawieniu z praktycznie niczym nieograniczoną uznaniowością administracyjną organu regulacyjnego. Taki stan rzeczy stoi w sprzeczności z uregulowanymi w EKŁE mechanizmami dotyczącymi zapewnienia przewidywalności regulacyjnej i bezpieczeństwa inwestycji. W rezultacie należy wskazać, że przyznanie	Uwaga nieuwzględniona Uwaga ma charakter bardzo ogólny i nie wskazuje wprost kwestionowanych rozwiązań. W przypadku gdy EKŁE w określonych przepisach przewiduje przesłanki są one również wskazywane w Pke.	

			kompetencji bez określonych przesłanek do korzystania z nich stanowi nieprawidłowe wdrożenie EKŁE.	
1 1	KIGEi T PIIT	Projektowane PKE nie jest najlepszym miejscem, regulującym kwestie marketingu bezpośredniego i informacji handlowej. W tym akcie, zgodnie z EKŁE, powinna znaleźć się informacja o możliwościach kontaktu z klientami, poprzez przekazywanie informacji o najlepszych ofertach. Tym samym powstałby katalog działań, który nie budziłby wątpliwości prawnych, precyzyjnie regulujący: czas, formę i zakres takiej komunikacji, jednocześnie niwelujący ryzyko nadmiernej i niezamówionej komunikacji marketingowej. Natomiast wszelkie obostrzenia związane z komunikacją marketingową powinny pozostać poza zakresem uregulowania PKE jako niewynikające z EKŁE.	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Zakres ustawy Pke nie ogranicza się jedynie do wdrożenia EKŁE. Pke podobnie jak Pt wdraża również inne akty m.in. dyrektywę o prywatności 2002/58/WE, której implementację stanowią przepisy o marketingu. Zapewniono w ten sposób kompleksowe uregulowanie kwestii świadczenia usług komunikacji elektronicznej.</p> <p>W dotychczasowym stanie prawnym kwestie marketingu bezpośredniego były regulowane w dwóch ustawach: w ustawie Prawo telekomunikacyjne oraz w ustawie o świadczeniu usług drogą elektroniczną. Projektodawca postanowił wprowadzić odpowiednie przepisy tylko do jednej regulacji, tj. do ustawy Prawo komunikacji elektronicznej. Umieszczenie przepisów dot. marketingu bezpośredniego oraz przesyłania niezamówionej informacji handlowej wynika m.in. z okoliczności, iż stanowią one (częściowo) implementację dyrektywy 2002/58, która co do zasady była implementowana w ustawie Prawo telekomunikacyjne, a obecnie w ustawie Prawo komunikacji elektronicznej.</p>	
1 2	KIGEi T	<p>Zdaniem Izby, projektowane przepisy dotyczące usługi dodatkowego obciążania rachunku (dalej: „UDOR”) zawarte w art. 308 PKE nakładają ograniczenia znacząco wykraczające poza to, co jest niezbędne dla osiągnięcia celów deklarowanych w uzasadnieniu PKE.</p> <p>Ponadto, regulacje zawarte w art. 308 PKE zdecydowanie wykraczają ponad regulacje EKŁE, co stanowi naruszenie zupełnego charakteru harmonizacji (art. 101 ust. 1 w zw. z art. 115 ust. 2 EKŁE).</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>W ocenie projektodawcy świadczenie usług dodatkowego obciążania rachunku wymaga kompleksowej regulacji na gruncie krajowym. Wycinkowa regulacja zaproponowana w EKŁE jest niewystarczająca, aby zaadresować wszystkie problemy wynikające ze świadczenia usług dodatkowego obciążania rachunku. Abonent korzystający z usług dodatkowego obciążania rachunku powinien mieć pewność, że żadne usługi nie zostaną uruchomione bez jego uprzedniej zgody oraz mieć kontrolę nad swoimi wydatkami dzięki</p>	

	<p>Podkreślenia wymaga, że tak rygorystyczne regulacje dotyczące UDOR doprowadzą do znaczącego ograniczenia rynku takich usług, a tym samym naruszają istniejącą równowagę konkurencyjną.</p> <p>Wprowadzenie tak rygorystycznych zmian jest niezrozumiałe m.in. ze względu na fakt, że zasady związane z oferowaniem tego typu usług są już szczegółowo uregulowane w ustawie o prawach konsumenta (dalej: „UPK”), która nakłada na przedsiębiorców szereg obowiązków (m.in. obowiązki informacyjne, konieczność potwierdzania woli zakupu towaru lub usługi), a konsumentom przyznaje liczne uprawnienia (włącznie z prawem do odstąpienia od umowy zawartej na odległość). Podkreślenia wymaga, że UPK stanowiła implementację dyrektywy 2011/83, która również przewiduje harmonizację zupełną, co oznacza, że państwo członkowskie nie może ustanawiać dalej idących wymogów niż wynikające z dyrektywy.</p> <p>Ponadto, proponowane brzmienie definicji UDOR rodzi wątpliwości, czy obejmować ma ona również transakcje płatnicze realizowane przez przedsiębiorców telekomunikacyjnych w oparciu o przepisy ustawy o usługach płatniczych (dalej: „UUP”), podczas gdy, zdaniem Izby, transakcje płatnicze powinny być wprost wyłączone z przedmiotowej regulacji.</p> <p>Wymaga podkreślenia, że UUP stanowi wdrożenie dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) z dnia 25 listopada 2015 r. nr 2015/2366 w sprawie usług płatniczych w ramach rynku wewnętrznego (dalej: „PSD2”), która również wyraża zasadę pełnej harmonizacji wskazując, że państwa członkowskie nie mogą ustanawiać przepisów innych niż te ustanowione w dyrektywie. Powyższe dotyczy także opisanych wyżej transakcji płatniczych.</p>	<p>możliwości wybrania progu kwotowego, do wysokości którego może korzystać z usług dodatkowego obciążania rachunku. Jednocześnie należy pamiętać, że jest grupa abonentów, którzy nie są zainteresowani korzystaniem z tego typu usług i nie ma podstaw, aby przyzwalać w powszechnie obowiązujących przepisach na możliwość uruchomienia usług bez ich zgody. Należy podkreślić, że abonent, który jest zainteresowany korzystaniem z usług dodatkowego obciążania rachunku wyrazi uprzednią zgodę i sam etap wyrażenia zgody nie będzie czynnikiem zniechęcającym do korzystania z tego typu usług.</p> <p>Uwaga dotyczy ustawy wprowadzającej Pke, nie zaś samego Pke.</p> <p>Uwaga nieuwzględniona</p>
--	---	--

	<p>Zwracamy uwagę, że usługi <i>direct carrier billing</i> (dalej: „DCB”), objęte definicją UDOR, stanowią rozwijającą się na całym świecie alternatywę dla innych rodzajów płatności elektronicznych takich jak karty płatnicze, BLIK, Paypal itp. Szczególną zaletą DCB jest wsparcie użytkowników niebankowionych, nieposługujących się kartami płatniczymi lub takich, którzy z różnych przyczyn nie korzystają z ww. form płatności. Według badań przeprowadzanych cyklicznie przez podmioty zrzeszone w Izbie, ponad 90% użytkowników pozytywnie ocenia usługę DCB, a szczególnie wygodę, łatwość i szybkość dostępu do tej metody płatności (68% ankietowanych).</p> <p>Bazując na informacjach pozyskanych od operatorów komórkowych działających na terenie UE, Izba uważa, że regulacja w takim kształcie nie tylko uniemożliwi dalszy rozwój, ale znacząco ograniczy albo spowoduje całkowite zamknięcie już istniejącego rynku usług DCB, szacowanego na 1 miliard PLN. Z uzyskanych informacji wynika, w żadnym innym kraju UE regulacje dotyczące DCB nie są tak rygorystyczne jak w projektowanej ustawie, w szczególności w żadnym innym kraju nie wprowadzono przymusowego modelu <i>opt-in</i> dla usług DCB.</p> <p>Jednocześnie Izba podziela założenie Projektodawcy jakim jest dbałość o bezpieczeństwo świadczonych usług DCB. Zwracamy jednak uwagę, że uregulowanie usług DCB w sposób zgodny z EKŁE (wprowadzenie modelu <i>opt-out</i>) oraz stosowanie obowiązujących przepisów dotyczących DCB (m.in. UPK, UUP, PSD2) zapewnia należyty poziom bezpieczeństwa użytkownikom korzystającym z DCB, jednocześnie pozwalając nadal rozwijać usługi uczciwym przedsiębiorcom.</p>	<p>Projektodawca przygotowując przepisy wziął pod uwagę stanowisko UOKIK, w którym wskazano: <i>Doświadczenia Prezesa Urzędu wskazują, że największe nieprawidłowości dotyczą nieświadomego wyrażania „zgody” przez konsumentów na świadczenie usług objętych płatnością w modelu fakturowania (brak – pomimo istniejących w tym zakresie przepisów – potwierdzenia zamówienia i płatności na stronie z przyciskiem „zamawiam i płacę”, automatyczne pozyskiwanie przez dostawców usług danych poprzez szczytywanie numerów telefonów z kart SIM, brak autoryzacji z wykorzystaniem numeru PIN). To również abonenci mierzą się z konsekwencjami braku. ww. zabezpieczeń, próbując w toku postępowań reklamacyjnych udowodnić, że nie wyrażali na dane płatności zgody, co jest dla przeciętnego konsumenta bardzo utrudnione (Znaczne trudności dowodowe rodzi próba wykazania, że konsumentowi nie została mu wyświetlona strona z podsumowaniem zamówienia oraz przyciskiem „zamawiam i płacę”?).”</i></p>
--	---	---

			<p>Zwracamy również uwagę, że projektowany domyślny limit wynoszący 35 zł jest zbyt niski i niedostosowany do realiów rynkowych, a tym spowoduje utratę dostępu do wielu usług.</p> <p>W ocenie Izby, w zakresie przepisów dotyczących UDOR istnieje konieczność wprowadzenia co najmniej 6-miesięcznego <i>vactio legis</i> w celu umożliwienia przedsiębiorcom telekomunikacyjnym implementację zmian w systemach informatycznych niezbędnych w celu dostosowania się przepisów określonych w art. 308 PKE.</p> <p>Zdaniem Izby, nie ma uzasadnienia obowiązek uzyskania zgody na dalsze świadczenie UDOR od dotychczasowych abonentów. W przypadku usług już świadczonych, abonenci otrzymują na fakturze informacje o ich zobowiązaniach, a zatem nie jest konieczne, aby ponownie wyrażali zgodę na usługę, z której już korzystają i co do której kosztów mają wystarczającą wiedzę.</p> <p>Przewidziane w przepisach przejściowych, przedłużenie okresu na uzyskanie zgody od dotychczasowych abonentów w przepisach przejściowych nie zmienia faktu, że wielu abonentów jej nie potwierdzi, a tym samym utraci możliwość dalszego korzystania z usług podmiotów trzecich, które zostały świadomie zamówione. Taka sytuacja jest nieuchronna, co wynika z doświadczenia każdego przedsiębiorcy zajmującego się kontaktem z bazą kliencką za pomocą środków komunikacji elektronicznej.</p>	
1 3	KIGEi T	<p>Izba pozytywnie ocenia, obowiązujące od blisko 10 lat na polskim rynku rozwiązanie, zgodnie z którym w pierwszej kolejności usługa powszechna powinna być zapewniona dobrowolnie przez jednego lub większą ilość przedsiębiorców działających na rynku usług detalicznych w formie samoregulacji rynku w warunkach skutecznej konkurencji, jako pakiet usług oferowanych powszechnie, w tym w formie</p>	Pozytywne odniesienie się do przepisów	

			<p>pakietów powszechnie dostępnych cenowo. Przy przyjęciu takiego modelu świadczenia usługi powszechnej, władcza interwencja regulatora jest uzasadniona wyłącznie wówczas, gdy oferowane i dostępne na rynku usługi wchodzące w skład usługi powszechnej nie są dostępne zgodnie z przesłankami ustawy.</p> <p>Ponadto Izba pozytywnie opiniuje przesądzenie w art. 314 PKE, że usługi wchodzące w skład usługi powszechnej mogą być świadczone z zachowaniem zasady neutralności technologicznej, także w ruchomej publicznej sieci telekomunikacyjnej.</p>	
1 4	KIGEi T	<p>Nie można do całości przepisów dotyczących tajemnicy komunikacji elektronicznej stosować przepisów dotyczących ochrony danych osobowych, bowiem zakres danych objętych tajemnicą komunikacji elektronicznej jest szerszy niż dane osobowe podlegające ochronie – por. art. 348 ust. 1 pkt 2.</p> <p>W związku z tym konieczna jest ponowna weryfikacja tych przepisów pod kątem przejrzystego rozdzielenia przepisów dot. tajemnicy komunikacji elektronicznej i uzupełniających regulacji dla powszechnie obowiązujących przepisów dot. ochrony danych osobowych.</p> <p>Propozycja zmian art. 351 ust. 2: 2. Przetwarzanie danych osobowych użytkownika końcowego nie objętych tajemnicą komunikacji elektronicznej odbywa się na podstawie przepisów o ochronie danych osobowych, stosowanych odpowiednio.”</p>	Uwaga kierunkowo uwzględniona	
1 5	KIGEi T	<p>Pomimo deklaracji ujednoczenia przepisów dotyczących dostępu i ograniczenia rozproszenia tych przepisów w różnych ustawach, proponowane zmiany nie wypełniają w najmniejszym stopniu tego zamysłu. Ustawodawca wciąż proponuje dwa akty prawne regulujące zasady dostępu tj. PKE</p>	Uwaga ogólna Konkretne wątpliwości zostały wyjaśnione w odpowiedzi na szczegółowe uwagi.	

			<p>oraz ustawa o wspieraniu rozwoju. Co więcej, w dużej części proponowane przepisy są niejednoznaczne, trudne do zinterpretowania, a tym samym do zastosowania w praktyce pod kątem oceny przedmiotu dostępu, czy podmiotu zobowiązanego.</p> <p>Izba podtrzymuje swoje oczekiwanie, że przepisy dostępowe będą spójne, proste, nierodzące wątpliwości interpretacyjnych, uregulowane w jednym akcie prawnym, z prostą procedurą uzyskania i udzielenia dostępu, z przesądzeniem, że o dostęp też mają prawo wnioskować operatorzy mobilni co do usług świadczonych drogą radiową.</p>	
1 6	KIGEi T	Niezrozumiałym i nieprawidłowym, mając na względzie istotę dostępu, jest zmiana dotychczas obowiązującej nomenklatury i stwierdzenie, że dostęp jest świadczony, podczas, gdy dostęp jest zapewniany.	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>W przypadku języka prawnego, zgodnie ze stanem obecnie obowiązującym, ustawodawca – z perspektywy określenia obowiązku – posługuje się terminem „zapewnienie”, zarówno np. w art. 139 Prawa telekomunikacyjnego jak i art. 30 Megaustwy.</p>	
1 7	KIGEi T	Poza art. 157 PKE, pozostałe przepisy tego Rozdziału nie dotyczą dostępu symetrycznego.	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Przepisy tego rozdziału wskazują obowiązki dostępowe symetryczne w art. 157 ust. 1 konsultowanego projektu Pke.</p>	
1 8	KIGEi T	<p>Użytkownik, użytkownik końcowy oraz abonent.</p> <p>W rozdziale dotyczącym tajemnicy komunikacji elektronicznej odniesienia do podmiotu, którego komunikacja jest chroniona przepisami, stosowane są różnie – raz jest mowa o „użytkowniku”, raz o „użytkowniku końcowym”. Dyrektywa 2002/58 w kontekście zgód, przetwarzania danych transmisyjnych i o lokalizacji posługuje się stale określeniem „subscriber or user”, czyli „abonent lub użytkownik”. Wyjątkiem jest zgoda na umieszczenie danych w spisie</p>	<p>Uwaga kierunkowo uwzględniona</p> <p>W projekcie zostało poprawione wskazanie użytkownika końcowego. Należy wskazać, że użytkownik w dyrektywie 58/2002 oznacza „każdą osobę fizyczną korzystającą z publicznie dostępnych usług łączności elektronicznej, do celów prywatnych lub handlowych, niekoniecznie na podstawie abonamentu za te usługi” co odpowiada definicji użytkownika końcowego w projekcie Pke („podmiot korzystający z publicznie dostępnej usługi komunikacji</p>	

			<p>abonentów – jej, zgodnie z dyrektywą i projektem PKE, powinien udzielać abonent.</p> <p>W związku z zastosowaną terminologią i zdefiniowaniem w projekcie użytkownika końcowego, abonenta oraz użytkownika - wydaje się, że mogą pojawić się wątpliwości praktycznego zastosowania przepisów. W wielu sytuacjach dostawca usług wie tylko, kto jest jego abonentem, i nie umie odróżnić użytkownika/użytkownika końcowego jako osobnego podmiotu (może nie mieć z nim nawet kontaktu). Ponadto, w usługach B2B abonent (firma) może być zainteresowany, aby przetwarzane były dane dotyczące jego 1000 kart SIM – na własne potrzeby (w granicach określonych przez RODO). W takich przypadkach nie sposób jednak zbierać zgody od każdej karty SIM z osobna.</p> <p>Dyrektywy e-Privacy nie zna i nie posługuje się pojęciem „użytkownika końcowego”, definiując „zgoda” odnosi ją do zgody abonenta lub użytkownika. Wydaje się, że potrzebne może być zrewidowanie i usystematyzowanie tej kwestii, bo potencjalnie aktualne brzmienie przepisów może na poziomie wdrożenia wprowadzić chaos i ograniczenia co do kręgu podmiotów uprawnionych do uzyskania informacji i udzielenia zgody.</p>	<p>elektronicznej lub żądający świadczenia takiej usługi, dla zaspokojenia własnych potrzeb”)</p>
1 9	Uwa ga ogól na	PIIT	<p>Projektowana ustawa rozszerza dotychczasowe obowiązki operatorów w zakresie bezpieczeństwa. Utrzymywany jest jednocześnie model realizacji tych dodatkowych obowiązków na rzecz Państwa na koszt samych operatorów. W szczególności w sytuacjach, gdy obowiązki te wykraczają poza normalny tryb działania operatorów, jako podmiotów gospodarczych uzasadnione byłoby wprowadzenie mechanizmów wsparcia w realizacji tych obowiązków na poziomie organizacyjnym, wymiany informacji,</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>PKE nie rozszerza i nie wprowadza dodatkowych obowiązków w zakresie “bezpieczeństwa” (obronności, bezpieczeństwa państwa oraz bezpieczeństwa i porządku publicznego). Kwestie “bezpieczeństwa sieci i usług” zostały przeniesione do projektu ustawy o zmianie ustawy o krajowym systemie cyberbezpieczeństwa oraz ustawy - Prawo telekomunikacyjne (UD68).</p>

			<p>odpowiedzialności i kosztów wdrożenia niezbędnych systemów, procesów oraz ich obsługi.</p> <p>Kwestia ta wymaga szerszego, odrębnego zaadresowania i analizy w gronie zaangażowanych zespołów bezpieczeństwa. Stąd postulujemy przystąpienie do kompleksowej dyskusji w tym zakresie.</p>	
20	Uwaga ogólna	PIIT	<p>Mając na względzie bezpieczeństwo komunikacji dla klientów, w związku z upowszechnianiem się zjawiska phishingu mającego na celu wprowadzenie w błąd i wyłudzenie od użytkowników danych, Izba wskazuje na potrzebę podjęcia dyskusji nad rozwiązaniem usprawniającym eliminację takich zagrożeń dla odbiorcy komunikatu. Phishing jest zjawiskiem niezależnym od operatorów telekomunikacyjnych, w ramach którego poprzez podszycie się nadawcy wiadomości pod znany podmiot czy firmę, następuje próba doprowadzenia do podjęcia przez odbiorcę SMS-a określonego działania, np. kliknięcia w zainfekowany link do strony internetowej.</p> <p>Monitorowanie bezpieczeństwa i blokowanie phishingowych wiadomości, może okazać się w przyszłości jedynym realnie skutecznym środkiem ochrony użytkowników przed np. wyłudzeniem od nich danych (danych logowania, kodu SMS do silnego uwierzytelniania lub do dodania odbiorcy zaufanego w bankowości elektronicznej), a w konsekwencji ochroną użytkowników przed utratą środków pieniężnych.</p> <p>Izba zwraca zatem uwagę, że wartym rozważenia byłoby wprowadzenie mechanizmów legislacyjnych wspierających przedsiębiorców w skutecznej walce z tego rodzaju naruszeniami, z zakresu monitorowania i blokowania phishingowych wiadomości.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona – brak chociaż ramowych propozycji rozwiązania</p> <p>Postulat Izby jest słuszny i podjęcie dyskusji nad rozwiązaniem usprawniającym eliminację takich zagrożeń dla odbiorcy komunikatu jest jak najbardziej wskazane. Tym niemniej w związku z faktem iż przepisy tego typu dotyczą zarówno komunikacji elektronicznej, cyberbezpieczeństwa jak również kodeksu karnego (oszustwo/wyłudzenie), opracowanie przepisów winno być poprzedzone dłuższą dyskusją nad możliwymi rozwiązaniami. Uwaga PIIT nie pozwala na wprowadzenie odpowiednich zapisów do Pke, gdyż nie zawiera wskazówek jakie rozwiązania legislacyjne można wprowadzić w zakresie regulowanym Pke.</p>
21		PIIT	<p>W zakresie uwag ogólnych, PIIT chciałby podkreślić, że przepisy unijne wymagają szczególnej regulacji kwestii</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p>

		<p>danych i prywatności w obszarze komunikacji elektronicznej, tylko w odniesieniu do zakresu dyrektywy 2002/58/WE z dnia 12 lipca 2002 r., dotyczącej przetwarzania danych osobowych i ochrony prywatności w sektorze łączności elektronicznej (dalej: dyrektywa e-Privacy). Tylko w tym zakresie zastosowania nie znajdowałoby RODO. Z tego względu, utrzymywanie tzw. „tajemnicy telekomunikacyjnej” (w PKE „tajemnicy komunikacji elektronicznej”), powstałej w polskim prawie jeszcze przed dyrektywą e-Privacy, nie znajduje uzasadnienia.</p> <p>Poprawnym i zgodnym - zarówno z harmonizacją wymaganą przez dyrektywę e-Privacy, jak i z bezpośrednio stosowanym RODO, byłoby rozwiązanie, w którym wyłącznie kwestie wprost wskazane w dyrektywie e-Privacy znajdowałyby się w ustawie Prawo komunikacji elektronicznej. Oznaczałoby to rezygnację z pojęcia „tajemnicy komunikacji elektronicznej”, a za to wprowadzenie tylko przepisów szczególnych, dotyczących danych transmisyjnych, danych o lokalizacji oraz treści komunikatu. W pozostałym zakresie ochronę abonentów lub użytkowników, będących osobami fizycznymi, zapewniałoby RODO.</p> <p>W RODO, zgodnie z art. 1 ust. 1, ustanowione zostają przepisy o ochronie osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych oraz przepisy o swobodnym przepływie danych osobowych. Ponadto, wskazane zostało, że RODO ma zastosowanie do przetwarzania danych osobowych w sposób całkowicie lub częściowo zautomatyzowany oraz do przetwarzania - w sposób inny niż zautomatyzowany, danych osobowych, stanowiących część zbioru danych lub mających stanowić część zbioru danych. Określa ono również zasady dotyczące przetwarzania danych osobowych. Należy więc wskazać, że w sposób kompleksowy reguluje sposób</p>	<p>Pojęcie tajemnicy telekomunikacyjnej jest instytucją ugruntowaną w polskich przepisach prawa. Przyjęte rozwiązanie jest zgodne z postanowieniami dyrektywy 58/2002.</p>
--	--	---	--

		<p>przetwarzania danych osobowych w Unii Europejskiej, a ponadto - jako rozporządzenie, stosowane jest przez Państwa członkowskie wprost.</p> <p>Wobec powyższego, wszelka próba odmiennego niż w RODO uregulowania zagadnień dotyczących danych osobowych, o których mowa w uwagach szczegółowych, nie powinna mieć miejsca. W szczególności, zgoda podmiotu danych nie powinna być - wbrew art. 6 RODO, wyciągana przed szereg i traktowana odmiennie niż inne podstawy przetwarzania danych osobowych. W tym kontekście należy wskazać, że skorzystanie przez administratora z przesłanek legalizujących przetwarzanie danych osobowych innych niż zgoda obwarowane jest dodatkowymi wymaganiami. I tak np. skorzystanie z przesłanki z art. 6 ust. 1 lit f) RODO “prawnie uzasadniony interes”, jest obwarowane przeprowadzaniem tzw. “testu równowagi”. Wobec tego należy wskazać, że korzystanie przez administratora z innych przesłanek legalizujących przetwarzanie danych osobowych nie odbywa się bezrefleksyjnie, a w żadnym wypadku nie można dojść do wniosku, że wyrażenie zgody przez podmiot danych jest “mocniejszą” przesłanką legalizującą przetwarzanie danych.</p> <p>Podsumowując, w działalności telekomunikacyjnej, w aspektach, w których przedsiębiorcy telekomunikacyjni przetwarzają dane osobowe, powinny mieć zastosowanie przepisy RODO, jako w maksymalny sposób zabezpieczające interesy podmiotów danych. Wprowadzanie sektorowych przepisów regulujących te same kwestie, które reguluje RODO, jest niczym nieuzasadnione i sprzeczne z nim, a biorąc pod uwagę, że RODO - jako rozporządzenie UE - jest w hierarchii źródeł prawa wyżej niż ustawa PT (a w tym wypadku ustawa PKE), należy wskazać, że w sytuacji sprzeczności</p>	
--	--	---	--

			konkretnych regulacji prymat będą miały regulowania RODO (doskonałym przykładem jest omawiany niżej art. 351 PKE).	
2 2	Brak prze pisu	PIIT	<p>W ramach uwagi ogólnej Izba chciałaby podnieść kwestię proponowanego podejścia do wzorców umownych w ramach umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych, polegającego na wyłączeniu możliwości stosowania regulaminów świadczenia usług telekomunikacyjnych oraz cenników. W ocenie Izby takie podejście jest nieuzasadnione z uwagi na brak takiego obowiązku wynikającego z Dyrektywy oraz usuwa ugruntowaną od lat i powszechnie stosowaną, praktykę. Należy zwrócić uwagę, że decyzja o tak poważnej zmianie, która niewątpliwie będzie miała wpływ na cały rynek telekomunikacyjny, w tym na abonentów, nie powinna być podejmowana na podstawie indywidualnych skarg, czy ewentualnych nieprawidłowości w konkretnych przypadkach, ale szczegółowej analizy funkcjonowania rynku usług telekomunikacyjnych, w tym ustalenia skali ewentualnych nieprawidłowości. Podkreślenia wymaga, że wbrew pozorom, zmniejszenie ilości dokumentów przekazywanych abonentowi w momencie zawierania umowy (zastąpienie stosowanych wzorców jednym bądź dwoma dokumentami), bez zmiany zakresu obowiązków informacyjnych, nie wpłynie na ilość stron otrzymywanych przez abonenta.</p> <p>Dodatkowo wskazać należy, że ewentualne zmiany w tym zakresie są w chwili obecnej objęte terminami wynikającym z projektu ustawy, która co do zasady wdraża EKŁE i posługuje się terminami wynikającymi z EKŁE. Natomiast zmiana (likwidacja) sposobu zawierania umów poprzez likwidację ugruntowanego od początku istnienia rynku telekomunikacyjnego w Polsce, sposobu prezentacji/dostarczania dokumentów składających się na umowę wymaga z jednej strony dogłębnej analizy</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Przepisy usuwają występujące na rynku nieprawidłowości. Jak wskazała w uwagach do Pke jedna z izb „Na zestaw dokumentów składa się obecnie umowa główna, regulamin świadczenia usług, cennik podstawowy oraz regulamin promocji. W przypadku większości ofert mamy do czynienia z kilkoma wariantami umowy, jednym lub kilkoma cennikami podstawowymi oraz kilkunastoma/ kilkudziesięcioma wariantami regulaminów promocji.” Informacje przekazywane w ten sposób nie są łatwoprzyswajalne ani przystępne dla abonentów.</p> <p>Zgodnie z projektowanymi przepisami dostawca usług może zawrzeć informacje przedumowne w jednym lub dwóch dokumentach (regulaminie świadczenia usług komunikacji elektronicznej i w cenniku).</p> <p>Jednocześnie w przypadku dodatkowych pakietów taryfowych lub dodatkowych opcji usług, jeżeli skorzystanie z nich nie wpływa na główne cechy usługi oraz wysokość opłaty abonamentowej, informacje o warunkach świadczenia tych dodatkowych pakietów taryfowych lub dodatkowych opcji usług mogą być zawarte w odrębnym wzorcu określającym warunki ich świadczenia.</p>

		<p>(marketingowej, informatycznej, operacyjnej, prawnej) z drugiej wdrożenia rozwiązania w trakcie wdrażania EKŁE, który w zasadzie dotyka każdego aspektu działalności przedsiębiorcy telekomunikacyjnego. W uzasadnieniu nie wskazano żadnych analiz, danych na podstawie których wprowadzenie projektowanego rozwiązania jest koniecznością i musi zostać wprowadzone natychmiastowo wraz z wdrożeniem EKŁE.</p> <p>Już w chwili obecnej po analizie projektu, który wprost „zakazuje” rozdzielania dokumentów poprzez ich osobne prezentowanie pojawiają się następujące pytania:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. W jaki sposób prezentować ofertę na stronie internetowej – w chwili obecnej przedsiębiorcy prezentują warunki ofert promocyjnych, które stanowią odrębne dokumenty często 1-2 stronicowe; z Projektu wynika, że taka prezentacja oferty będzie zakazana; 2. W jaki sposób przebudować systemy sprzedaży on-line, które obecnie „składają” umowę z różnych elementów dokładanych przez klienta / tworzenie niejako w czasie rzeczywistym jednego dokumentu umownego w trakcie sprzedaży online oraz sprzedaży w sklepie nie jest zadaniem prostym i dopiero po przedstawieniu nowej wersji projektu taka analiza się rozpoczęła. 3. Czy Projekt zakłada istnienie tylko 3 dokumentów, z których dwa tj. informacje przedumowne oraz podsumowanie warunków umowy stanowią integralną część umowy co w zasadzie oznacza, że mamy do czynienia z jednym dokumentem?; 4. Czy skoro informacje przedumowne mogą być prezentowane tylko w jednym dokumencie to ich rozdzielna prezentacja np. na stronie internetowej jest zakazana? 	<ol style="list-style-type: none"> 1. W ramach umowy, informacji przedumownych i zwięzłego podsumowania umowy abonent ma otrzymać informacje dotyczące jego sytuacji. 2. W ramach informacji przedumownych dostawca usług może przedstawić kilka różnych wariantów promocji. Wybrany przez abonenta wariant załączany jest do umowy. 3. Umowa z art. 252 jest to dokument zindywidualizowany zawierający informacje o abonencie, wybranych usługach i blankietowe informacje nie wynikające z EKŁE, warunki przedumowne to wybrany przez abonenta wariant promocji (1 dokument z kilku przedstawionych na etapie prezentowania usług), zwięzłe podsumowanie zawiera informacje wymagane przez Rozporządzenie podsumowujące umowę i warunki przedumowne na 1 kartce tzw. wyciąg z umowy) 4. Odpowiedź analogiczna do pkt. 3. 5. Odpowiedź analogiczna do pkt. 3.
--	--	---	--

			<p>5. W jaki sposób konfigurować systemy zawierania umów online gdzie konsumenci samodzielnie konfiguruja umowy (wymóg zawarcia informacji przedumownych w jednym dokumencie)?</p> <p>Powyższe stanowi tylko wycinek możliwych pytań i wątpliwości, które powinny zostać szczegółowo omówione oraz uzasadnione, również przez Projektodawcę, w szczególności w zakresie potrzeby oraz czasu wdrożenia. Izba wskazuje jednocześnie, że powyższe pytania mogą wydawać się na pierwszy rzut oka banalne lub wręcz ironiczne, jedna przy głębszej analizie ich charakter jest jak najbardziej poważny z uwagi na katalog kar określony w projekcie w tym w szczególności w art. 409 ust. 1 pkt 37).</p> <p>Z uwagi na powyższe, w szczególności na to, że wprowadzenie przedmiotowej zmiany nie wynika z konieczności implementacji Dyrektywy i nie wprowadza dodatkowej, pozytywnej jakości do otoczenia regulacyjnego dostawców usług telekomunikacyjnych, Izba postuluje o rezygnację z wprowadzania przedmiotowych zmian i uwzględnienie w projekcie ustawy postanowień dotyczących regulaminu świadczenia usług telekomunikacyjnych oraz cennika, analogicznie jak ma to miejsce w ustawie – Prawo telekomunikacyjne, w tym w zakresie zmian tych wzorców umownych.</p>	
2 3	Trw ały nośn ik	PIIT	<p>Izba podtrzymuje zgłaszaną w toku prekonsultacji uwagę odnośnie ujednoczenia sposobu komunikacji z abonentem i we wszystkich przypadkach pozostawienia wyłącznie „trwałego nośnika”, bez jakiegokolwiek doprecyzowania. Zupełnie niezrozumiałe jest wprowadzanie w różnych sytuacjach w relacji z tym samym abonentem różnych wymogów co do sposobu komunikacji. Doprecyzowania polegające na odwoływaniu się do formy zawarcia umowy czy też</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Pke przewiduje, że jeśli zmiany wynikają ze zmiany powszechnie obowiązujących przepisów prawa lub decyzji Prezesa UKE, dostawca usług nie jest zobowiązany do przekazania informacji na trwałym nośniku, a jedynie zamieszczenia tej informacji na swojej stronie internetowej. Trwały nośnik w postaci odpowiadającej formie zawarcia umowy przewidziany jest w przypadku pozostałych zmian</p>

			<p>wskazywaniu adresu korespondencyjnego czy adresu poczty elektronicznej, znacząco utrudniają i tak skomplikowany proces wprowadzania przez dostawców usług zmian w systemach informatycznych, a w związku z tym, że pojęcie „trwałego nośnika” z uwagi na wypracowane orzecznictwo i doktrynę, wydaje się wystarczającym zabezpieczeniem z punktu widzenia abonentów. Dodatkowo zwracamy uwagę, że jest to rozwiązanie sprzeczne z EKŁE, które w przypadku zmian umowy nakazuje poinformowanie na trwałym nośniku, bez narzucania jego formy.</p>	<p>wynikających z woli dostawcy np. zmiana polityki cenowej czy wycofanie programów telewizyjnych. Są to informacje istotne dla abonenta, które muszą być mu dostarczone bezpośrednio i skutecznie. Oznacza to, że jeśli abonent nie złożył innej dyspozycji to informacje te otrzyma w takiej formie w jakiej zawarto umowę. Należy podkreślić, że już obowiązujące przepisy umożliwiają dostawcom usług zachęcanie do składania oświadczeń w zakresie otrzymywania informacji w innej formie niż została zawarta umowa. Jeżeli abonenci nie składają takich oświadczeń należy przyjąć, że nie są zainteresowani zmianą formy powiadamiania.</p>
2 4	Brak pre pisu – uwa gi natu ry poda tko wej	PIIT	<p>W pierwszej kolejności PIIT zwraca uwagę, że konsekwencją wprowadzania nowych rozwiązań w zakresie wynikającego z Dyrektywy obowiązku zwrotu środków bez wcześniejszego wnikliwego rozpoznania, czym jest i jak aktualnie funkcjonuje w polskim porządku prawnym model usług przedpłaconych będzie sytuacja, w której przed dniem wejścia w życie projektowanych przepisów dostawca usług telekomunikacyjny nie miał – bo nie miał prawa mieć żadnych „środków finansowych” na koncie (bo zarówno startery pre-paid jak i zasilenia są niczym więcej, jak bonem i voucherem, dzięki którym klient może skorzystać z pakietu udostępnionych usług przez określony przez operatora czas, nie zaś pieniędzmi gromadzonymi niczym na koncie bankowym), a już dzień później, po wejściu w życie przedmiotowych przepisów – ten sam dostawca usług telekomunikacyjnych „dysponuje” środkami finansowymi przechowywanymi w formie elektronicznej portmonetki podlegającej nie tylko pod inną Dyrektywę, ale również wobec której reżimy np. ustawy o podatku od towarów i usług są biegunowo odmienne lub nie mają żadnego zastosowania.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona Konieczność zwrotu środków pozostałych na koncie w przypadku zmiany dostawcy usług wynika wprost z art. 106 ust. 6 akapit 3 EKŁE. W Pke zwrot środków został rozszerzony na wszystkie sytuacje, w których konsument rozstaje się z dostawcą usług. Izba kwestionuje nie tylko zasadność rozszerzenia przepisów rozszerzających obowiązek, ale również konieczność zwrotu środków na podstawie EKŁE. Ustawa Pke nie reguluje kwestii podatkowych, stąd materia ustawy nie może być uzupełniona o wnioskowane przez Izbę rozwiązania.</p>

		<p>W związku z powyższym w ocenie Izby konieczne jest przeprowadzenie szczegółowej analizy i ewentualnego uzupełnienia w zakresie rozpoznania skutków podatkowych związanych z realizacją nowego uprawnienia przez abonenta. W tym aspekcie należy przede wszystkim zwrócić uwagę, że obecny model dystrybucji starterów/zasileń prepaid zasada się w głównej mierze na pośrednikach sprzedających startery/zasilenia w swoim imieniu, ale na rzecz operatorów telekomunikacyjnych. Uwzględniając, iż sprzedaż ww. produktów dokonywana jest z dyskontem, taki „łańcuch” dystrybucji oznacza, że operator jako pierwsze ogniwo otrzymuje ze sprzedaży starterów/zasileń prepaid tylko część wartości na jaką opiewa dane zasilenie lub starter, tzn. operator z tytułu sprzedaży otrzymuje finalnie tylko część ceny jaką finalnie za dane zasilenie albo starter zapłaci ostateczny odbiorca usługi (klient).</p> <p>W konsekwencji realizacja rozpatrywanego uprawnienia abonenckiego spowoduje, że:</p> <ul style="list-style-type: none">a) operatorzy telekomunikacyjni będą zobowiązani do wypłaty klientowi kwot, których w jakiejś części w ogóle nie otrzymali (klient dokonując zakupu zapłacił całą wartość zasilenia/startera prepaid, ale w przeważającej części transakcji nie operatorowi, tylko podmiotowi stanowiącemu ogniwo łańcucha dystrybucji produktów prepaid);b) środki, zwracane/wypłacane klientowi, stanowiły w łańcuchu dystrybucji element podstawy opodatkowania zarówno podatkiem dochodowym, jak i podatkiem od towarów i usług, a to oznacza, że skoro jakaś część wartości zasilenia czy startera „wróci” z powrotem do klienta, to podatki zapłacone od tej wartości przekazanej zwrotnie klientowi zostały uiszczone nienależnie i nie ulega wątpliwości, że powinien istnieć mechanizm wynikający z przepisów prawa	
--	--	--	--

		<p>aby podmiot, który będzie zobowiązany do zwrotu/przekazania klientowi środków odpowiadających wartości niezrealizowanych usług, mógł co najmniej odzyskać wartość tych nienależnie uiszczonych podatków.</p> <p>W świetle powyższego oraz przy braku odpowiednich mechanizmów (przepisów prawa) kwalifikacja podatkowa realizacji rozpatrywanego uprawnienia abonentów kreuje szereg wątpliwości, względnie niezgodności z ogólnymi zasadami konstrukcyjnymi systemu podatkowego (ponoszenie przez operatorów obciążeń fiskalnych związanych z kwotami, których nigdy nie otrzymali). W obecnym stanie prawnym na gruncie przepisów regulujących zasady uiszczania podatków dochodowych nie wiadomo czy dokonanie przez operatora zapłaty kwot tytułem realizacji przedmiotowego uprawnienia abonenckiego zostanie uznane za koszt uzyskania przychodów. Brak jest obecnie w tym zakresie jakichkolwiek regulacji prawnych a projektowana ustawa nie przewiduje żadnego szczególnego trybu, w którym powyżej wskazane niekorzystne konsekwencje na gruncie podatków dochodowych mogłyby zostać zniwelowane.</p> <p>W związku z powyższym wątpliwości wzbudza sposób ujęcia dokonywanego przez operatora zwrotu jako kosztu uzyskania przychodu – w szczególności w wysokości przewyższającej rozpoznany uprzednio przychód. Powyższe jest związane na przykład z występowaniem pośrednika pomiędzy operatorem a abonentem, a co za tym idzie możliwością rozpoznania dodatkowego kosztu podatkowego (straty) na transakcji.</p> <p>Również na gruncie podatku od towarów i usług nie ma stosownych dla projektowanego procesu regulacji prawnych. Nie powinno być wątpliwości, że ta część podatku od towarów i usług, która zawarta jest w kwocie przeznaczonej do zwrotu klientowi jako wartość opłaconych a niezrealizowanych przez</p>	
--	--	---	--

		<p>niego usług powinna z pewnością być możliwa do odzyskania przez podmiot dokonujący wypłaty/ zwrotu środków na rzecz klienta. Trudno znaleźć uzasadnienie dla scenariusza, w którym miałyby to nie być możliwe.</p> <p>Konsekwentnie, w przypadku braku szczególnych regulacji dotyczących kwalifikacji podatkowej realizacji przedmiotowego uprawnienia abonenckiego może się okazać, że operatorzy będą w istocie zobowiązani do ponoszenia obciążeń fiskalnych związanych z wartością ceny sprzedaży rozpatrywanych produktów jakiej nigdy nie uzyskali.</p> <p>W związku z tym, że powyżej zidentyfikowane wątpliwości dotyczą w głównej mierze podatkowych aspektów realizacji nowego uprawnienia abonenta oraz jego wpływu na funkcjonujący model przedpłaconych usług telekomunikacyjnych, Izba wystąpiła do Ministra Finansów z apelem i prośbą do pana Ministra, aby w ramach właściwych procedur została z odpowiednią uwagą przeanalizowana i poddana wnikliwej ocenie przez odpowiednie komórki organizacyjne Ministerstwa możliwość stworzenia:</p> <ol style="list-style-type: none">1) dedykowanego dla planowanych uprawnień abonenckich systemu korekt podatkowych w celu wyeliminowania sytuacji, w której operatorzy byliby zmuszeni finalnie ponieść koszt obciążeń podatkowych (VAT, CIT) od kwot, których co najmniej w części nigdy nie otrzymali;2) wyraźnych norm prawnych przewidujących możliwość:<ol style="list-style-type: none">a) uznania kwot wypłaconych przez operatorów w związku realizacją rozpatrywanego uprawnienia abonenckiego za koszty podatkowe w dacie realizacji wypłaty/zwrotu względnie reguł pozwalających skorygować odpowiednio o kwoty dokonanych wypłat, wartość przychodów stanowiących podstawę wyliczania kwot podatku dochodowego;	
--	--	---	--

			<p>b) powstania mechanizmów pozwalających operatorom odzyskać podatek od towarów i usług zawarty w kwotach wypłacanych/zwracanych klientom poprzez możliwość odpowiedniej korekty podatku należnego w okresie rozliczeniowym w którym wypłata/zwrot jest realizowany lub możliwość wnioskowania o bezpośredni zwrot tego podatku na rachunek bankowy operatora.</p> <p>Jednocześnie podtrzymujemy chęć wyjaśnienia powyższych wątpliwości w ramach dedykowanych warsztatów z udziałem Ministerstwa Finansów oraz Ministerstwa Cyfryzacji.</p>	
2 5	Lewiatan	<p>Postulujemy o przedstawienie kompleksowych informacji odnośnie aktów wykonawczych do ustawy (PKE), w tym odnośnie nowych projektów jak również dotychczas obowiązujących (które będą podlegać zmianom). Brak danych w tym zakresie zasadniczo utrudnia firmom objętych zakresem stosowania PKE przygotowanie się do wdrożenia EKŁE i uniemożliwia oszacowanie pełnych kosztów takiego wdrożenia.</p>	<p>Projekty aktów wykonawczych zostaną dołączone zgodnie z przepisami procesu legislacyjnego.</p>	
2 6	NSZZ Solidarność	<p>Projekt ustawy regulującej właściwie każdy obszar prowadzonej działalności telekomunikacyjnej został przedstawiony dopiero na sam koniec lipca, w okresie wakacyjnym kiedy większość pracowników korzysta ze swoich uprawnień urlopowych, poprzez co utrudnione jest dokonanie pełnej analizy jego oddziaływania, zważywszy że na konsultacje przewidziano 30 dni przypadających na sam szczyt okresu urlopowego (sierpień) . Co więcej, projekt zakłada, że nowa ustawa ma wejść w życie w grudniu 2020 r., a więc po 4 miesiącach od rozpoczęcia procesu legislacyjnego – takie podejście nie może znaleźć akceptacji NSZZ „Solidarność” i rodzi ważne pytanie, czy w związku z zaprojektowanymi zmianami wzięto w ogóle pod uwagę</p>	<p>Uwaga kierunkowo uwzględniona Wprowadzono 6 miesięczne vacatio legis</p>	

			<p>oddziaływanie zmian na działalność gospodarczą i stan rynku telekomunikacyjnego? Konieczność dostosowania się do nowych przepisów wymaga po stronie operacyjnej przedsiębiorców długofalowych projektów wdrożeniowych oraz zaangażowania pracowników właściwie z każdego obszaru przedsiębiorstwa. Nie jest możliwe by taka praca odbyła się na podstawie samego projektu ustawy, który może ulec zmianie w toku prac legislacyjnych. Proces wdrożeniowy tak potężnych zmian jest bardzo kosztowny i organizacyjnie obciążający firmę, dlatego konieczne jest bazowanie na finalnej ustawie, a więc akcie opublikowanym w Dzienniku Ustaw. Jest to kwestia szczególnie istotna w obliczu pandemii COVID-19 oraz dodatkowych kosztów prowadzenia działalności, które przedsiębiorcy jako pracodawcy oraz podmioty świadczące usługi umożliwiające zdalną pracę i komunikację, musieli ponieść w pierwszej połowie 2020 r. (np. wyposażenie pracowników w niezbędne środki ochrony by zapewnić ciągłość działania, ale również požądane przez administrację publiczną oferowanie usług w specjalnych cenach). Aby rozpocząć kosztowne zmiany wdrażające, konieczna jest pewność co do podejmowanych działań, z tego względu zwracamy uwagę na konieczność wyznaczenia terminu wejścia w życie nowych przepisów na co najmniej 9 miesięcy od daty opublikowania ustawy w Dzienniku Ustaw.</p>	
2 7	NSZZ Solida rność	<p>Istotnym aspektem wsparcia działalności telekomunikacyjnej oraz rozwoju oferty usług opartych na najnowszych technologiach jest umożliwienie wycofanie z eksploatacji lub zastąpienie elementów sieci miedzianej. Brak lub ograniczenie tego prawa przedsiębiorcom może skutkować ograniczeniem możliwości inwestycyjnych w sieci VHCN oraz opóźnieniem w realizacji Agendy Cyfrowej. Przewidziana w przepisach procedura polegająca na powiadamianiu z wyprzedzeniem 12-</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona Przepis stanowi wdrożenie art. 81 EKŁE, który nie przewiduje takich wyłączeń.</p>	

			<p>miesięcznym powinna mieć zastosowanie jedynie w przypadkach, w których przedsiębiorcy telekomunikacyjni korzystają aktywnie z części sieci przeznaczonej do likwidacji lub modernizacji, bowiem wtedy uzasadnione jest określenie warunków dotyczących likwidacji lub modernizacji tej sieci - w przeciwnym wypadku (operatorzy alternatywni nie korzystają z tej części sieci) procedura nie powinna mieć zastosowania.</p>	
2 8	KIKE	<p>Opracowanie nowej ustawy Prawa komunikacji elektronicznej wynika z konieczności wdrożenia do polskiego porządku prawnego przepisów Dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1997 z dnia 11 grudnia 2018 r. ustanawiającej Europejski kodeks łączności elektronicznej (dalej również: „EKŁE”). EKŁE została opracowana pod kątem regulacji standardowego rynku telekomunikacyjnego państw członkowskich, czyli takich, na których występuje niewielka ilość co najmniej średniej wielkości przedsiębiorców telekomunikacyjnych. Z tego względu EKŁE nie wprowadza odrębnych regulacji dla mikro i małych przedsiębiorców.</p> <p>Tymczasem, polski ustawodawca powinien wziąć pod uwagę ogromne rozdrobnienie polskiego rynku telekomunikacyjnego (co jest zjawiskiem pozytywnym, bo duża konkurencja oznacza niższe ceny i wysoką jakość usług, bez konieczności ścisłych działań regulacyjnych) i dostrzec konieczność zróżnicowania obowiązków obciążających poszczególnych operatorów w zależności od wielkości przedsiębiorstwa. Taki system regulacji był już wcześniej propagowany w polskim porządku prawnym (choćby w ustawie z dnia 6 marca 2018 r. Prawo przedsiębiorców) i spotkał się z uznaniem przedsiębiorców. Brak zachowania omawianej idei w proponowanej regulacji stanowi, zdaniem KIKE naruszenie przywołanej ustawy Prawo przedsiębiorców i skutkuje</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Jak zostało słusznie wskazane w uwadze Pke stanowi implementację EKŁE, które nie wprowadza takiego rozróżnienia.</p>	

			wprowadzeniem regulacji nieadekwatnych do specyfiki polskiego rynku usług telekomunikacyjnych. KIKE podnosi, że większość zaproponowanych w nowej ustawie obowiązków powinno zostać wyłączone odnośnie do małych i średnich przedsiębiorców.	
2 9	PIIT	<p><u>Możliwość wykorzystania Funduszu Szerokopasmowego i rozszerzenie kręgu podmiotów w nim partycypujących</u></p> <p>Przepis art. 90 ust. 1 lit a EKŁE przewiduje możliwość wprowadzenia mechanizmu kompensacji z funduszy publicznych. W tym kontekście oraz w szczególności w świetle aktualnego stanu rozwoju rynku i dostępności usług wydaje się, że Fundusz Szerokopasmowy mógłby być źródłem takiej kompensacji. W ramach regulacji odnoszących się do Funduszu Szerokopasmowego już obecnie zakładane jest wsparcie działań mających m.in. „na celu pobudzenie popytu użytkowników końcowych na usługi związane z szerokopasmowym dostępem do Internetu poprzez dofinansowanie zakupu usług telekomunikacyjnych, zakupu urządzeń multimedialnych (...)”.</p> <p>Biorąc pod uwagę rozwój rynku komunikacji elektronicznej wartym rozważenia wydawałoby się rozszerzenie katalogu podmiotów, których środki tworzą Fundusz o podmioty korzystające z infrastruktury w celu świadczenia własnych usług – tzw. OTT. Oczywiście to zagadnienie wymaga szerszej dyskusji i identyfikacji, jednak na tę kwestię uwagę zwraca nie tylko rynek telekomunikacyjny, ale również Ministerstwo. W pkt 2 aktualizacji Narodowego Planu Szerokopasmowego (dalej „NPS”), dotyczącym diagnozy stanu dostępu do internetu w Polsce, rząd zwraca uwagę na jedno z wyzwań, z którym będą musieli się mierzyć operatorzy, mianowicie: „3) obsługa transmisji danych generowanych przez wirtualne platformy usług i aplikacji substytucyjne względem</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>W uwadze nie zostało zaproponowane, w jaki konkretnie sposób należałoby rozszerzyć zasady funkcjonowania Funduszu Szerokopasmowego oraz na jakie dodatkowe cele miałyby być przeznaczone – domniemane z treści uwagi – dodatkowe środki Funduszu. W związku z tym nie można odnieść się merytorycznie do uwagi.</p>	

			„klasycznych” usług telekomunikacyjnych, oferowane przez dostawców OTT (tzw. Over-The-Top), którzy osiągają przychody z tych usług, nie ponosząc kosztów rozwoju i utrzymania infrastruktury telekomunikacyjnej, oraz określenie zasad współpracy z tymi podmiotami, w tym sprawiedliwego podziału przychodów”.	
30	KIKE Pracodawcy RP		KIKE rekomenduje przedłużenie okresu vacatio legis co najmniej o 6 miesięcy, w celu umożliwienia wszystkim przedsiębiorcom zapoznanie się ze zmianami i ich wdrożenie.	Uwaga uwzględniona
31	PIIT		<p><u>Mechanizm finansowania USO ze środków publicznych</u></p> <p>Dzisiejszy mechanizm finansowania usługi powszechnej wydaje się być nieefektywny. Brak możliwości skutecznego wdrożenia i egzekucji mechanizmów prawnych związanych ze zwrotem poniesionego kosztu netto przez przedsiębiorcę wyznaczonego do świadczenia usługi powszechnej wynika przede wszystkim z bardzo wysokiego stopnia skomplikowania procesu przyznawania dopłat z tytułu świadczenia usługi powszechnej na rzecz przedsiębiorcy wyznaczonego. Sytuacja ta wpływa niekorzystnie na przedsiębiorców działających na rynku telekomunikacyjnym. Operator wyznaczony nie może w pełni odzyskać poniesionych przez siebie kosztów świadczenia tej usługi, co może niekorzystnie odbić się na świadczone przez niego usługi. Z kolei pozostali przedsiębiorcy, zobowiązani do ponoszenia tego kosztu, nie znają ostatecznych kosztów, jakie ponosić będą w związku ze świadczeniem usługi powszechnej.</p> <p>Być może wartym rozważenia jest odejście od obecnego mechanizmu finansowania USO – opartego o zobowiązanie (ex post) operatorów do pokrycia części dopłaty do USO – na</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Finansowanie usługi powszechnej przez rynek telekomunikacyjny jest jedną z metod przewidzianych w art. 90 EKŁE.</p> <p>Ustawodawca wprowadza zmiany do przepisów poprzez zamianę jednej decyzji na „zaświadczenie”, co powinno uprościć i skrócić proces przyznawania dopłaty do kosztu netto usługi powszechnej.</p> <p>Proces rozdzielania bonów na usługę powszechną dla obywateli też musiałby być nadzorowany przez jakąś instytucję, ponadto taki mechanizm wcale nie jest prosty. Ponadto danie możliwości dla każdego klienta wyboru dowolnego dostawcy usług może spowodować wzrost kosztów w stosunku do obecnego stanu.</p> <p>Ponadto sam proces wyboru przedsiębiorcy zobowiązanego do świadczenia usługi powszechnej ustanowiony w PKE jest zgodny z EKŁE.</p>

		<p>przykład na rzecz „bonów” przydzielanych obywatelom na skorzystanie z usług wchodzących w skład usługi powszechnej. Przy takim modelu finansowanie mogłoby pochodzić ze środków publicznych, z możliwością wykorzystania do tego celu środków z już istniejących funduszy (np. Fundusz Szerokopasmowy). Wydaje się, że zmiana podejścia do finansowania USO np. na poczet wykorzystania bonów zapewniających obywatelom określoną kwotę na skorzystanie z usług byłaby:</p> <ul style="list-style-type: none"> • prostsza i nieangażująca UKE w wieloletnie postępowania, • a jednocześnie zapewniałaby konkurencję na rynku i wybór dla klienta, który sam decydowałby który dostawca usług ma mu świadczyć usługi. <p>Takie podejście wydaje się uzasadnione również z perspektywy EKŁE, które wprost nie narzuca obowiązku stosowania specjalnych pakietów czy taryf cenowych, a pozostawia swobodę w kształtowaniu tego rodzaju mechanizmu, czego wyrazem jest treść art. 85 ust. 2 – przez pryzmat celu, jaki mechanizm taki ma zrealizować.</p>	
3 2	PIIT	<p>Jednym z kluczowych postulatów Izby jest konieczność doprecyzowanie przepisów kompetencyjnych Prezesa UKE, w sprawach najważniejszych (jak przydział rezerwacji, neutralność technologiczna i usługowa, możliwości obrotu prawami, możliwość zmiany rezerwacji oraz jej przedłużenia na kolejny okres). Te kluczowe kompetencje przyznane zostały w projekcie praktycznie w sposób bardzo ogólny, przy zostawieniu praktycznie niczym nieograniczonej uznaniowości administracyjnej organu regulacyjnego, co godzi bezpośrednio wpisane w EKŁE mechanizmy zapewnienia przewidywalności regulacyjnej i bezpieczeństwa inwestycji.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona Uwaga ma charakter bardzo ogólny i nie wskazuje wprost kwestionowanych rozwiązań. W przypadku gdy EKŁE w określonych przepisach przewiduje przesłanki są one również wskazywane w Pke.</p>

			W rezultacie przyznanie kompetencji bez określonych przesłanek do korzystania z nich stanowi nieprawidłowe wdrożenie EKŁE, co w sytuacji polskiego rynku jest szczególnie wrażliwe, z uwagi na brak merytorycznej kontroli drugoinstancyjnej organu wyższej instancji, oraz merytorycznej kontroli sądowej, które stosownie do EKŁE powinny być zapewnione.	
3 3		ZPP	ZPP dostrzega i popiera postępujące oraz wdrażane rozwiązania z zakresu gospodarki cyfrowej czy eadministracji w Polsce. Przedstawiony projekt ustawy – Prawo komunikacji elektronicznej pokazuje jednak, że w dalszym ciągu konieczne są dalsze działania wychodzące naprzeciw postępowi technologicznemu i rozwojowi usług jaki zachodzi w gospodarce. Projektowana ustawa w swojej naturze jest niewystarczająco nastawiona na realne wspieranie rozwoju i kreowania środowiska ułatwiającego prowadzenie działalności biznesowej, przewiduje wręcz nakładanie kolejnych uciążliwych i kosztownych obowiązków. Należy podkreślić, że każde nowe ograniczenia w prowadzeniu działalności powinny być oceniane zarówno z perspektywy oddziaływania na klientów usług jak i funkcjonujących na danym rynku przedsiębiorców zwłaszcza w tak trudnym czasie jak obecnie.	Uwaga ogólna, nie wymaga bezpośredniego wdrożenia.
3 4		NSZZ Solida rność	Analiza przedstawionego projektu rodzi pewne wątpliwości – przygotowane przez Ministerstwo Cyfryzacji regulacje nowego reżimu prawnego dla przedsiębiorców telekomunikacyjnych ukierunkowane są na zwiększenie ochrony abonentów, co wydaje się być co do zasady słusznym kierunkiem, jednakże nie można przy tym zapominać, że przedstawione zmiany łączą się z szeroką ingerencją w prowadzoną działalność i nałożeniem kosztownych w realizacji obowiązków, co będzie miało bezpośredni wpływ na	Uwaga nieuwzględniona Zwiększenie ochrony abonentów w tym konsumentów jest jednym z głównych motywów wprowadzenia EKŁE. Nieprawdziwe jest stwierdzenie, że projekt nie przewiduje ułatwień dla przedsiębiorców. Ułatwiono między innymi kontakt przedsiębiorcy z Prezesem UKE. Wprowadzono przepis przejściowy w ustawie wprowadzającej Pke umożliwiający wyprzedawanie przekazanych obecnie do sprzedaży starterów na odmiennych

		<p>kondycję biznesową przedsiębiorców telekomunikacyjnych, a co za tym idzie również na kwestie pracowników, których sektor ten zatrudnia.</p> <p>Z żalem zauważmy, że niestety projekt nie przewiduje zbyt wielu realnych ułatwień dla przedsiębiorców, wprowadza natomiast wiele nowych i skomplikowanych do zastosowania rozwiązań, jak np. konieczność zmian umownych w zakresie dokumentów, z usunięciem możliwości posługiwania się regulaminami i cennikami oraz nowymi obowiązkami w zakresie dostarczania dokumentów do klientów. Przepisy w tym zakresie częstokroć nie biorą pod uwagę specyfiki np. usług prepaid i nakładają skrajnie nieracjonalne obowiązki względem tych usług, co więcej obowiązki te miałyby się stosować niejako wstecznie do starterów, które już zostały przez operatorów sprzedane i wprowadzone na rynek przez dystrybutorów. Takie oczekiwanie jest nie tylko nieracjonalne, ale wręcz niemożliwe do spełnienia.</p> <p>Liczyliśmy, że nowe Prawo Komunikacji Elektronicznej będzie wychodziło naprzeciw rozwojowi cyfrowemu, będzie wspierało innowacyjność, ograniczy ciężar regulacji, tam gdzie nie jest konieczny i stworzy realne zachęty do inwestycji np. poprzez wprowadzenie jasnych i korzystnych rozwiązań dla współinwestycji. Jednak tak się nie stało, widzimy projekt obfitujący głównie w nowe obowiązki, a zaproponowane przepisy dotyczące współinwestycji są niezrozumiałe i w takiej postaci mogą wręcz zniechęcać przedsiębiorców do podejmowania tego rodzaju działań.</p> <p>Pragniemy zauważyć, że od pół roku zmagamy się z sytuacją nadzwyczajną, która w sposób dramatyczny odbija się na gospodarce – pracodawcach i pracownikach. Sektor, który reprezentujemy odgrywa teraz szczególną rolę we wszystkich wymiarach funkcjonowania państwa i obywateli. To ogromna</p>	<p>zasadach niż wynikające z Pke przez okres 12 miesięcy. Jednocześnie wdrożenie nowych przepisów może odbywać się względem trwających umów poprzez dostosowanie obowiązujących dokumentów umownych.</p>
--	--	---	--

		<p>odpowiedzialność, a jednocześnie wielkie wyzwanie organizacyjne i kosztowe dla przedsiębiorców telekomunikacyjnych. Dlatego apelujemy, żeby tworząc nowe regulacje mieć powyższe na uwadze i z najwyższą starannością zadbać o racjonalność i uzasadnienie również ekonomiczne wprowadzanych zmian. Nie ma dzisiaj przestrzeni na marnotrawstwo środków na działania, które nie są absolutnie niezbędne.</p>	
3 5	ZPP	<p>W związku z trwającą epidemią COVID-19 i jej skutkami gospodarczymi, prowadzone w najbliższym czasie działania rządu powinny być ukierunkowane na szeroko pojmowane wpieranie działalności gospodarczej i jej deregulację. Skupiać powinny się na usprawnianiu i ułatwianiu działania przedsiębiorców. ZPP dostrzega, że zamiast uproszczeń np. w aspekcie kontroli, projekt Prawa komunikacji elektronicznej przewiduje komplikację norm prawnych i umożliwienie organom regulacyjnym przeprowadzenie na podstawie ustawy niezapowiedzianych kontroli w każdym aspekcie działalności (zmiana w zakresie art. 46 ustawy wprowadzającej PKE). Poza nieuzasadnioną próbą rozszerzenia uprawnień UKE, tak by mógł on dokonywać kontroli bez zawiadomienia, wątpliwości wzbudza również rozszerzanie i tak obfitego już katalogu kar. Przedstawiony projekt PKE przewiduje ponad 80 sytuacji, w których Prezes UKE może nakładać kary. Co więcej, nawet Prezes UOKIK, a więc z perspektywy konsumentów najważniejszy organ regulacyjny w tym kraju, ma przewidzianą fakultatywność w zakresie nakładania kary – takiej fakultatywności nie przewiduje natomiast dla Prezesa UKE projektowany art. 409 ust. 1</p> <p>W związku z trwającą epidemią COVID-19 i jej skutkami gospodarczymi, prowadzone w najbliższym czasie działania rządu powinny być ukierunkowane na szeroko pojmowane</p>	<p>Odnosnie kontroli uwaga nieuwzględniona</p> <p>Wprowadzane regulacje są niezbędne do zapewnienia możliwości prowadzenia faktycznych kontroli np. związanych z nadużyciami telekomunikacyjnymi.</p> <p>Odnosnie do kar – fakultatywność jest przewidziana w art. 409 ust. 2</p>

		<p>wpieranie działalności gospodarczej i jej deregulację. Skupiać powinny się na usprawnianiu i ułatwianiu działania przedsiębiorców. ZPP dostrzega, że zamiast uproszczeń np. w aspekcie kontroli, projekt Prawa komunikacji elektronicznej przewiduje komplikację norm prawnych i umożliwienie organom regulacyjnym przeprowadzenie na podstawie ustawy niezapowiedzianych kontroli w każdym aspekcie działalności (zmiana w zakresie art. 46 ustawy wprowadzającej PKE). Poza nieuzasadnioną próbą rozszerzenia uprawnień UKE, tak by mógł on dokonywać kontroli bez zawiadomienia, wątpliwości wzbudza również rozszerzenie i tak obfitego już katalogu kar. Przedstawiony projekt PKE przewiduje ponad 80 sytuacji, w których Prezes UKE może nakładać kary. Co więcej, nawet Prezes UOKIK, a więc z perspektywy konsumentów najważniejszy organ regulacyjny w tym kraju, ma przewidzianą fakultatywność w zakresie nakładania kary – takiej fakultatywności nie przewiduje natomiast dla Prezesa UKE projektowany art. 409 ust. 1.</p>	
3 6	ZPP	<p>Kolejną kwestią, która budzi bardzo duże zaniepokojenie są bardzo szerokie zmiany w zakresie dokumentów umownych, które mają być dostarczane przy zawieraniu umowy i zgodnie z przepisami mają zawierać szerokie katalogi informacji, które nie zawsze są niezbędne klientom usług. Niestety zdaje się, że zmiana tych przepisów może prowadzić do dalszego rozwoju papierologii i biurokracji na rynku telekomunikacyjnym. Zgodnie z projektowaną regulacją, przedsiębiorcy z branży telekomunikacyjnej nie będą już mogli stosować regulaminów i cenników (co samo w sobie jest niezrozumiałe), więc wszelkie informacje określone w projekcie PKE będą musieli zawrzeć w umowie.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona Ilość informacji przekazywanych w ramach umowy w tym informacji przedumownych i zwięzłego podsumowania umowy wynika z EKŁE. Zgodnie z Pke żadne informacje pomiędzy umową z art. 252, a warunkami przedumownymi nie są dublowane.</p>

3 7	ZPP	<p>Szczególne zaniepokojenie budzi nieprzystająca do specyfiki usługi regulacja usług przedpłaconych, czyli tych z których klient może właściwie bez konsekwencji zrezygnować w każdej chwili poprzez niedoładowywanie konta. Trudno wyobrazić sobie, w jaki sposób przedsiębiorcy, w przypadku zawierania przy usługach prepaid umów poprzez czynność faktyczną, mają dostarczać w formie dokumentowej formularz zwięzłego podsumowania umowy (art. 256). Nie da się go wysłać e-mailem, bo przedsiębiorca nie może żądać każdorazowo przed zawarciem takiej umowy od klienta podania adresu e-mail; nie da się go również wysłać SMS-em bo wtedy czynność byłaby z dużym prawdopodobieństwem wykonana już po zawarciu umowy. Wydaje się, że właściwym rozwiązaniem przy usługach tak niskokosztowych z perspektywy klientów, wystarczającym byłoby odniesienie na starterach do linku czy kodu QR, który kierowałby nie tylko do informacji przedumownych, ale także do zwięzłego podsumowania umowy.</p> <p>W aspekcie usług prepaid istotna jest również kwestia przepisów przejściowych. Wątpliwości budzi wypełnienie nowych obowiązków umownych względem starterów prepaid, które już znajdują się w obrocie. Takie startery w większości (ponad 90%) nie są już własnością przedsiębiorców telekomunikacyjnych, a kolejnych w łańcuchu dystrybutorów. Przedsiębiorcy nie mają prawa żądać ich zwrotu. Co więcej, same przepisy nie powinny ich do tego zmuszać skoro produkcja starteru odbywa się zgodnie z zasadami i przepisami przewidzianymi dla usług prepaid w danym momencie.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Należy podkreślić, że EKŁE nie różnicuje informacji, które mają być przekazane w ramach umów prepaid i postpaid. Rozporządzenie wykonawcze UE, stosowane wprost również stanowi, że 1 stronicowy formularz zwięzłego podsumowania warunków umowy powinien się zmieścić na opakowaniu startera prepaid.</p> <p>W zakresie przepisów przejściowych wprowadzono regulację umożliwiającą przez 12 miesięcy od chwili wejścia w życie ustawy sprzedaż starterów nie zawierających zwięzłego podsumowania oraz procedurę niezwłocznego dostania tego dokumentu po zarejestrowaniu karty SIM.</p>
3 8	ZPP	<p>Kolejną wątpliwą kwestią jest procedura zwrotu środków zgromadzonych na kontach prepaid, ponieważ projekt nie uwzględnia problematyki rozliczenia podatku VAT. Naruszona może zostać w ten sposób zasada neutralności</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Konieczność zwrotu środków pozostałych na koncie w przypadku zmiany dostawcy usług wynika wprost z art. 106 ust. 6 akapit 3. W Pke zwrot środków został rozszerzony na</p>

			<p>ekonomicznej podatku VAT, ponieważ kwestia ta nie jest zaadresowana ani w art. 284 PKE, ani w zakresie ustawy wprowadzającej jako ew. nowelizacja ustawy o VAT.</p>	<p>wszystkie sytuacje, w których abonent będący konsumentem rozstaje się z dostawcą usług. Związek kwestionuje nie tyle zasadność przepisów rozszerzających obowiązek zwrotu środków, ale również konieczność zwrotu środków na podstawie EKŁE.</p>
3 9	ZPP	<p>Przykładem rozwiązań idących w dobrym kierunku, lecz budzących wątpliwości w przedstawionym projekcie, jest propozycja regulacji nadużyć telekomunikacyjnych. O ile samo przeciwdziałanie jest kierunkiem jak najbardziej pożądanym, to zaproponowana w projekcie ustawy procedura (art. 152), która uniemożliwia podjęcie jakichkolwiek działań przeciwko trwającemu nadużyciu do czasu wysłania pisma do UKE i otrzymania od regulatora odpowiedzi, jest niezrozumiała. Takie podejście de facto uniemożliwi przedsiębiorcy broniącemu się przed oszustwem jakąkolwiek reakcję.</p>	<p>Uwaga uwzględniona – procedura zatwierdzenia środków przez Prezesa UKE zostanie usunięta (ust. 3-9)</p>	
4 0	ZPP	<p>Nierealny termin wdrożenia W momencie składania uwag do projektu Prawa komunikacji elektronicznej mamy już koniec sierpnia, natomiast projektowane regulacje zakładają, że przedsiębiorcy mieliby wdrożyć nowe regulacje do grudnia bieżącego roku. Przedstawiona przez projektodawcę data jest nierealna do dokonania wdrożenia. Projekt jest bardzo obszerny i zawiera wiele nowych obowiązków, którym sprostać muszą firmy działające na rynku telekomunikacyjnym. Przedsiębiorcy nie mogą rozpocząć kosztownych prac wdrożeniowych na podstawie projektu ustawy, w którym może cały czas dochodzić do zmian. Przygotowanie się do mozolnego i kosztownego procesu wdrożenia nowych regulacji może w praktyce nastąpić dopiero po opublikowaniu ustawy w Dzienniku Ustaw.</p>	<p>Uwaga uwzględniona</p>	

			W związku z powyższym ZPP podkreśla, że projektowana ustawa nie powinna wejść w życie wcześniej niż w terminie 6 miesięcy od publikacji.	
4 1	ZPP	<p>Ingerencja w zakres umów zawartych przed wejściem w życie</p> <p>Zaniepokojenie wzbudzają przepisy ustawy wprowadzającej PKE, które zakładają konieczność dostosowania do nowych wymogów umów, które zostały zawarte przed wejściem w życie przepisów PKE, a więc umów prawidłowo zawartych w reżimie Prawa telekomunikacyjnego. Zdaniem ZPP tego rodzaju retroaktywność nowych przepisów stanowić będzie nadmierne obciążenie, które w związku z funkcjonowaniem wielu umów o świadczenie usług telekomunikacyjnych opartych o umowę zawartą w formie pisemnej może zobligować przedsiębiorców do masowej – kosztownej, ale również ekologicznie wątpliwej – wysyłki wielostronnych dokumentów do abonentów. Wydaje się, że w tym przypadku wystarczające byłoby zobligowanie przedsiębiorców do zamieszczenia informacji o zmianach na stronie internetowej.</p> <p>Inną równie istotną kwestią są przepisy przejściowe. Chodzi przede wszystkim o regulacje zawarte w art. 66 ustawy wprowadzającej, które skracają okres obowiązywania zawartych przed wejściem w życie ustawy umów do 24 miesięcy. Umowy te zawarte były zgodnie z prawem obowiązującym w danym momencie, wobec czego nieakceptowalnym jest oczekiwanie by przedsiębiorcy nie mogli wykonywać w ich zakresie praw, jak i obowiązków w okresie na jaki te umowy zostały zawarte. Proponowany przepis spowoduje, że przedsiębiorcy mogą nie mieć możliwości niejako odzyskania kalkulowanej przez nich kwoty kosztów świadczenia danej usługi poprzez należne opłaty abonamentowe.</p>	<p>Uwaga częściowo uwzględniona</p> <p>To z EKŁE wynika konieczność dostosowania umów do nowych praw dla abonentów/ konsumentów, które przewiduje EKŁE.</p> <p>Należy mieć na uwadze, że dostawcy usług od 2 lat mieli szanse przekonać abonentów do zmiany sposobu komunikacji w przypadku dokonania zmian umowy. Jeśli w dalszym ciągu większość abonentów wybiera formę pisemną oznacza to, że nie mają oni zaufania do elektronicznych form kontaktu i tzw. papierologia nie wynika z intencji projektodawcy, a preferencji samych abonentów. Dodatkowo należy wziąć pod uwagę art. 270 Pke, który stanowi, że jeśli zmiany wynikają z przepisów prawa to wystarczy, że dostawca usług zamieści odpowiednie informacje na swojej stronie internetowej.</p> <p>Wprowadzono zmianę dotyczącą długości umów. Zgodnie ze zmienionym przepisem dostawcy usług od dnia ogłoszenia ustawy Pke mogą oferować użytkownikom będącym konsumentami zawieranie umów na okres maksymalnie 24 miesięcy.</p>	

4 2	ZPP	<p>• Próba zamknięcia usług direct billing</p> <p>Wobec innowacyjnych działań jakie podejmowane są na rynku komunikacji elektronicznej, czy też na rynku płatności, zdziwienie wzbudza propozycja bardzo rygorystycznej i szczegółowej regulacji świadczenia usługi obciążania rachunku. Usługa ta znana jest jako tzw. direct billing, czy po prostu jako forma doliczenia do rachunku za abonament telekomunikacyjny kwoty należnej za inną usługę, np. subskrypcję audiobooków, czy szybkie płatności za parking. Jest to usługa umożliwiająca dokonanie płatności bez konieczności podawania danych swojej karty kredytowej oraz de facto umożliwiająca odroczenie płatności za daną usługę do momentu opłacania faktury za abonament telekomunikacyjny. Niestety przedstawione w projekcie ustawy regulacje (art. 308) zakładające m.in. pozyskanie ogólnej zgody na trwałym nośniku na świadczenie takiej usługi, następnie określenie sztywnych limitów kwotowych oraz dodatkowy – niewspółmierny do wartości chronionej – obowiązek stosowania tzw. silnego uwierzytelniania znanego z rynku finansowego są niestety przykładem cofania rozwoju rynku poprzez regulacje.</p> <p>Już dziś nie ma większych problemów by usługi direct billing u przedsiębiorcy telekomunikacyjnego zablokować czy poprosić o wprowadzenie w ich ramach limitu. Na pewno lepszym rozwiązaniem w tym zakresie byłby dialog pomiędzy przedsiębiorcami, regulatorami (UKE, UOKIK) czy przedstawicielem konsumentów, który pozwoliłby na wprowadzenie samoregulacji rynku. Wydaje się, że jest to skuteczniejsza droga, niż restrykcje normatywne, które doprowadzić mogą do całkowitego sparaliżowania i zamknięcia rynku usług direct billing.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>W ocenie projektodawcy zachodzi potrzeba regulacji usług DCB tak aby zasady ich świadczenia były jasne i uwzględniały interesy abonentów. Jednocześnie organy regulacyjne w oparciu o zaproponowane przepisy będą mogły weryfikować prawidłowość świadczenia usług DCB.</p>
--------	-----	---	--

4 3	ZPP	<p>• Umowa o realizację przyłącza</p> <p>Powszechny dostęp do szybkiego internetu staje się w obecnych czasach koniecznością – zarówno z punktu widzenia jakości życia mieszkańców, jak i generalnie rozwoju gospodarczego państwa. Jednym z elementów, które w ramach projektowanej ustawy mogłyby służyć polepszeniu sytuacji gospodarstw domowych jest regulacja dot. umów o realizację przyłącza. Koncepcja jest słuszna, lecz wymaga dopracowania. Zgodnie z proponowaną treścią art. art. 263 ust. 3 pkt 1 projektu, umowa o realizacją przyłącza telekomunikacyjnego, zawierana pomiędzy dostawcą usług telekomunikacyjnych a użytkownikiem końcowym ma określać wysokości opłaty za realizację przyłącza telekomunikacyjnego, która ma być ustalona „na podstawie kosztorysu stanowiącego część umowy”. Takie sformułowanie w praktyce oznacza nałożenie obowiązku sporządzania kosztorysu dla każdej zawieranej umowy. Należy to uznać za działanie kontrskuteczne. Obowiązek sporządzania indywidualnego kosztorysu dla każdego przypadku zawierania umowy o realizację przyłącza wpłynie znacząco na wysokość opłaty za realizację przyłącza, którą będzie miał ponieść klient, względnie zniechęci dostawcę usług do wchodzenia w tego rodzaju inwestycje.</p> <p>Dlatego postulujemy, żeby nie wprowadzać dodatkowych utrudnień i barier regulacyjnych w tym zakresie, bo narzędzie to jest w szczególności istotne w przypadku docierania z usługą Internetu do obszarów nieopłacalnych ekonomicznie, gdzie bez możliwości współfinansowania przyłącza przez użytkownika końcowego może on po prostu być pozbawiony dostępu do nowoczesnej (a w zasadzie jakiegokolwiek) sieci telekomunikacyjnej.</p>	Uwaga uwzględniona
4 4	SayF	Bardzo ważnym czynnikiem mającym istotny wpływ na jakość aktu prawnego jest zdefiniowanie zakresu, który ten akt	Uwaga o charakterze redakcyjnym

	<p>reguluje oraz opracowanie definicji zagadnień tam określanych i używanych.</p> <p>Dobłą praktyką jest, aby pojęcia zdefiniowane w akcie prawnym były tożsame z ich określeniami w słownikach, encyklopediach a nawet w użyciu publicznym oraz aby już samą nazwą sugerowały ich znaczenie.</p> <p>Nie ulega wątpliwości, że zaprojektowanie aktu prawnego regulującego sprawy telekomunikacji, obejmujący obszary wymagające nie tylko wiedzy prawniczej i technicznej, jest przedsięwzięciem bardzo złożonym i pracochłonnym.</p> <p>Analizując zapisy projektu prawa komunikacji elektronicznej, europejskiego kodeksu łączności elektronicznej oraz prawa telekomunikacyjnego można dojść do wniosku, że do obowiązujących przepisów dorzucono niektóre definicje z EKŁE zmieniając np. słowo „łączność” na „komunikacja”, tak między innymi powstało pojęcie „usługi komunikacji elektronicznej”.</p> <p>Na wstępie ogólnie odniesiemy się do niektórych definicji tam użytych.</p> <p>Wątpliwości nasze budzą niektóre definicje, w naszej ocenie, stanowiące podstawę do tworzenia dobrze funkcjonującego przepisu, a omówione poniżej.</p> <ol style="list-style-type: none">1. Telekomunikacja i komunikacja elektroniczna,<ol style="list-style-type: none">1) Telekomunikacja - dziedzina techniki i nauki, zajmująca się przekazywaniem (transmisją) informacji na odległość za pomocą sygnałów. Początkowo były wykorzystywane ogniska do wytwarzania sygnałów świetlnych i dymnych, a instrumenty dęte i perkusyjne do sygnałów akustycznych. Współcześnie telekomunikacja kojarzona jest z przesyłaniem sygnałów w formie elektronicznej, podobnie Ustawa Prawo telekomunikacyjne oraz PKE określa telekomunikację jako „nadawanie, odbiór lub	
--	---	--

		<p>transmisję informacji, niezależnie od ich rodzaju, za pomocą przewodów, fal radiowych bądź optycznych lub innych środków wykorzystujących energię elektromagnetyczną”. Podobne wnioski można wyciągnąć z samego EKŁE.</p> <p>2) Komunikacja elektroniczna – dotychczas nie zdefiniowana.</p> <p>Proponuje się ujednoczenie powyższych pojęć. Najlepszym rozwiązaniem będzie użycie pojęcia „komunikacja elektroniczna”, które zastąpi obecnie używane pojęcia „telekomunikacja” i „komunikacja elektroniczna” oraz precyzyjne zdefiniowanie go.</p> <p>Konsekwencją tego będzie zdefiniowanie pojęć pochodnych od komunikacji elektronicznej takich jak: przedsiębiorca komunikacji elektronicznej, usługa telekomunikacyjna itp..</p> <p>Niezwykle istotne dla właściwego zrozumienia przepisów jest jednoznaczne zdefiniowanie użytych pojęć. Dlatego sugerujemy dokonania przeglądu definicji zamieszczonych w projekcie ustawy Prawo komunikacji elektronicznej a dotyczących w szczególności: publicznie dostępnej usługi komunikacji elektronicznej, publicznie dostępnej usługi telekomunikacyjnej w taki sposób, aby można było jednoznacznie stwierdzić jaka usługa jest publicznie dostępną a tym samym jaki podmiot jest dostawcą publicznie dostępnych usług. Projektując te definicje należy mieć na względzie, że na podmiocie świadczącym publicznie dostępne usługi komunikacji elektronicznej/ telekomunikacyjne spoczywają szczególnie obowiązki.</p> <p>Rekomendujemy również opracowanie definicji pojęć przeciwnych to znaczy określenie usług innych niż publicznie dostępnych.</p>	
--	--	--	--

			Więcej szczegółów w tej sprawie zamieściliśmy w uwagach do projektu PKE poniżej.	
4 5	Brak artykułu (brak regulacji)	KIGEiT	<p>Brak okresu przetwarzania danych użytkowników końcowych – taki przepis tj. art. 335 znajdował się w projekcie PKE skierowanym do prekonsultacji i Izba wnosi o jego wprowadzenie do PKE. Nie stanowi takiego przepisu art. 353 ust. 2, bowiem dotyczy on wyłącznie przetwarzania danych transmisyjnych niezbędnych dla celów naliczania opłat.</p> <p>Propozycja zmian: <u><i>Dane użytkowników końcowych mogą być przetwarzane w okresie obowiązywania umowy, a po jej zakończeniu w okresie dochodzenia roszczeń lub wykonywania innych zadań przewidzianych w ustawie lub przepisach odrębnych.</i></u></p>	<p>Uwaga nieuwzględniona Przetwarzanie danych osobowych odbywa się na ogólnych zasadach przewidzianych dla ochrony danych osobowych.</p>
4 6		PSESA	<p>UWAGA OGÓLNA Wyłączenie grupy podmiotów sektora energetycznego Proponujemy wyłączyć z obowiązku udostępniania zasobów, w szczególności infrastruktury technicznej oraz infrastruktury telekomunikacyjnej (oraz z innych obowiązków z tym powiązanych określonych projektowaną ustawą), operatorów sieci przesyłowej oraz operatorów sieci dystrybucyjnej – (w skrócie OSP i OSD) w rozumieniu ustawy Prawo energetyczne z dnia 10 kwietnia 1997 r. (tj. Dz.U. z 2020 r. poz. 833, z późn. zm.), zwanej dalej „PE”, którzy są właścicielami sieci telekomunikacyjnej wraz z powiązanymi zasobami i usługami, wykorzystywanej jedynie jako wsparcie technologiczne dla systemu elektroenergetycznego, który w Polsce opiera się na nowoczesnych, zdalnie sterowanych stacjach elektroenergetycznych. Dzięki sieci i infrastrukturze telekomunikacyjnej realizowane jest m.in. zdalne sterowanie stacją elektroenergetyczną z centrów dyspozytorskich (zarządzane on-line odłącznikami/wyłącznikami). Cała</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona Uwzględnienie uwagi skutkowałoby niezgodnością polskich przepisów z Dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/61/UE z dnia 15 maja 2014 r. w sprawie środków mających na celu zmniejszenie kosztów realizacji szybkich sieci łączności elektronicznej (dalej także jako “dyrektywa kosztowa”) Motyw 13 tej dyrektywy jasno wskazuje, że powinna ona mieć zastosowanie nie tylko do dostawców publicznych sieci łączności, ale również do wszelkich właścicieli lub posiadaczy praw do użytkowania — w tym drugim przypadku bez uszczerbku dla praw własności stron trzecich — rozległej i wszechobecnej infrastruktury technicznej, w ramach której można umieścić elementy sieci łączności elektronicznej, takie jak sieci techniczne wykorzystywane do dostarczania usług elektroenergetycznych, gazowych, wodociągowych, kanalizacyjnych i odprowadzania wód opadowych, grzewczych i transportowych. Regulacje dyrektywy</p>

		<p>infrastruktura, na której opiera się przesył energii jest w energetyce zasobem chronionym. Bezawaryjne utrzymywanie redundantnej sieci telekomunikacyjnej jest niezbędne, gdyż brak komunikacji spowodowany awarią sieci telekomunikacyjnej może stać się przyczyną awarii systemu elektroenergetycznego na dużym obszarze kraju lub nawet może doprowadzić do black out'u, czyli całkowitego zaniku energii w całym kraju. Wiodącym podmiotem jeżeli chodzi o przesył energii są Polskie Sieci Elektroenergetyczne S.A. który wykonuje swoje zadania przy zachowaniu wymaganych kryteriów bezpieczeństwa pracy Krajowego Systemu Elektroenergetycznego (KSE). Celem bezkompromisowo nadrzędnym dla działalności OSP jakim jest PSE S.A., jest:</p> <ul style="list-style-type: none"> ☐ zapewnienie bezpiecznej i ekonomicznej pracy Krajowego Systemu Elektroenergetycznego jako części wspólnego, europejskiego systemu elektroenergetycznego, z uwzględnieniem wymogów pracy synchronicznej i połączeń asynchronicznych; ☐ zapewnienie niezbędnego rozwoju krajowej sieci przesyłowej oraz połączeń transgranicznych; ☐ udostępnianie na zasadach rynkowych zdolności przesyłowych dla realizacji wymiany transgranicznej; ☐ tworzenie infrastruktury technicznej dla działania krajowego hurtowego rynku energii elektrycznej. Sieć telekomunikacyjna wraz z zasobami i usługami powiązаныmi, będąca jedynie technologicznym wsparciem sektora energetycznego nie może być poddawana ogólnym regulacjom rynku telekomunikacyjnego ze względu na jej specyficzny charakter i odpowiedzialność względem rynku energetycznego odgrywającego kluczową rolę dla bezpieczeństwa całego państwa i jego obywateli, stąd nasz główny wniosek o usunięcie tego obszaru infrastruktury spod regulacji rynku 	<p>kosztowej, których transpozycja znajduje się w większości w ustawie z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych, z zakresu dostępu i koordynacji robót odnoszą do operatorów sieci. Zgodnie z definicją operatora sieci, która została zawarta w art. 2 dyrektywy kosztowej, to m.in. przedsiębiorstwo zapewniające infrastrukturę techniczną przeznaczoną do świadczenia usług w zakresie wytwarzania, przesyłu lub dystrybucji energii elektrycznej, w tym oświetlenia publicznego.</p>
--	--	--	---

		<p>telekomunikacyjnego. Spółki OSP i OSD stając się dostawcą sieci telekomunikacyjnej i zasobów powiązanych dla rynku telekomunikacyjnego, starając się sprostać jego oczekiwaniom, stwarzają ryzyko dla bezawaryjnej pracy Krajowego Systemu Elektroenergetycznego (KSE) oraz stają się jedynym odpowiedzialnym w przypadku zaistnienia sytuacji zaniku dostawy energii, bo to nie przedsiębiorca telekomunikacyjny odpowiadać będzie, gdy zaopatrzenie w energię państwa będzie przerwane i zagrożone zostanie przez to jego bezpieczeństwo. Należy wskazać, że ochrona bezpieczeństwa i integralności tej sieci musi być na najwyższym poziomie a wykorzystanie któregośkolwiek elementu dla celów realizacji szybkiej sieci telekomunikacyjnej nie może, bezpośrednio lub pośrednio, oddziaływać na bezpieczeństwo sieci przesyłowej w czasie pracy w stanie normalnym, awarii lub odbudowy KSE. W szczególności chodzi o przypadki, w których umożliwia się fizyczny dostęp do elementów lub urządzeń sieci przesyłowej osób działających na rzecz przedsiębiorców telekomunikacyjnych. Umożliwienie fizycznego dostępu prowadzić może do zniszczeń lub awarii elementów tych sieci. Umożliwianie bezpośredniego dostępu osób trzecich do elementów sieci przesyłowych może również narażać operatorów tych sieci na ujawnienie informacji chronionych związanych ze stosowanymi systemami zabezpieczeń infrastruktury technicznej, w tym krytycznej. Największym zagrożeniem dla odbiorców energii jest występowanie awarii systemowych, które powodują nagłe przerwy w dostawach energii elektrycznej dla milionów klientów i olbrzymie straty społeczne i finansowe dla gospodarki. Należy zauważyć, że przerwa w dostawach innych końcowych nośników energii nie powoduje tak dotkliwych skutków, jak brak dostawy energii elektrycznej.</p>	
--	--	---	--

4 7		<p>1. INFRASTRUKTURA KRYTYCZNA</p> <p>Sieć telekomunikacyjną wraz z zasobami i usługami powiązanymi, wykorzystywaną do spraw technologicznych w energetyce należy traktować jak infrastrukturę krytyczną, zdefiniowaną w Ustawie z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych, zwanej dalej „Megaustawą” jako infrastrukturę krytyczną w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 26 kwietnia 2007 r. o zarządzaniu kryzysowym: infrastruktura krytyczna - należy przez to rozumieć systemy oraz wchodzące w ich skład powiązane ze sobą funkcjonalnie obiekty, w tym obiekty budowlane, urządzenia, instalacje, usługi kluczowe dla bezpieczeństwa państwa i jego obywateli oraz służące zapewnieniu sprawnego funkcjonowania organów administracji publicznej, a także instytucji i przedsiębiorców. Infrastruktura krytyczna obejmuje systemy:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) zaopatrzenia w energię, surowce energetyczne i paliwa, b) łączności, c) sieci teleinformatycznych, d) finansowe, e) zaopatrzenia w żywność, f) zaopatrzenia w wodę, g) ochrony zdrowia, h) transportowe, i) ratownicze, j) zapewniające ciągłość działania administracji publicznej, k) produkcji, składowania, przechowywania i stosowania substancji chemicznych i promieniotwórczych, w tym rurociągi substancji niebezpiecznych; <p>Infrastruktura krytyczna, a wraz z nią sieć telekomunikacyjna wraz z zasobami i usługami powiązanymi wykorzystywana do spraw technologicznych w energetyce powinna zostać</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Patrz stanowisko do uwagi powyższej.</p> <p>Dodatkowo należy wskazać, że przepisy ustawy o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych regulują kwestie dostępu do infrastruktury krytycznej, w tym także możliwość dostępu do takiej infrastruktury. M.in. art. 19 ust. 4 pkt 3 wskazuje jasno, że operator sieci może odmówić dostępu do infrastruktury technicznej jeżeli nie jest możliwe wykorzystanie infrastruktury technicznej ze względu na bezpieczeństwo publiczne, zdrowie publiczne, integralność i bezpieczeństwo sieci, w szczególności infrastruktury krytycznej.</p>
--------	--	---	---

		<p>wyłączona spod wszelkich regulacji dotyczących telekomunikacji i być traktowana jako zasób systemu energetycznego. Traktując zaopatrzenie w energię, jako usługę kluczową dla bezpieczeństwa państwa i jego obywateli oraz służące zapewnieniu sprawnego funkcjonowania organów administracji publicznej, wyłączenie sieci telekomunikacyjnej wraz z zasobami i usługami powiązanymi wykorzystywanej do spraw technologicznych w energetyce spod regulacji przygotowywanej Ustawy Prawo Komunikacji Elektronicznej, z naszego punktu widzenia jest niezbędne, ponieważ współkorzystanie z niej przez firmy telekomunikacyjne powoduje ryzyko zawodności pracy sieci elektroenergetycznej, w tym przede wszystkim ryzyko zwiększenia liczby przerw w zasilaniu odbiorców na skutek mogących wystąpić awarii, które mogą objąć znaczne obszary kraju, nie wykluczając całkowitego black out'u.</p>	
4 8	PSE SA	<p>3. OBOWIĄZKI INFORMACYJNE I SPRAWOZDAWCZE ORAZ NA RZECZ OBRONNOŚCI, BEZPIECZEŃSTWA PAŃSTWA ORAZ BEZPIECZEŃSTWA I PORZĄDKU PUBLICZNEGO</p> <p>Przedsiębiorstwa energetyczne, dla realizacji celów określonych w PE, prowadzą działalność dotyczącą łączności. Wiąże się to przede wszystkim z przyłączeniem do sieci energetycznej. Jedynym powodem prowadzenia tej działalności jest prawidłowość funkcjonowania systemu elektroenergetycznego kraju i zapewnienie bezpieczeństwa dostaw energii elektrycznej i ciągłości zasilania. Dla przedsiębiorstw energetycznych traktowanie ich jak dostawców sieci telekomunikacyjnych i zasobów oraz usług powiązanych wiąże się szeregiem uciążliwych obowiązków ustawowych, w szczególności dotyczących raportowania (obowiązki informacyjne i sprawozdawcze) oraz obowiązków</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona w zakresie obowiązków informacyjnych</p> <p>Ustawa stanowi w tym zakresie implementację EKŁE przy czym nie jest zasadne wyłączenie podmiotów spełniających warunki do uznania ich za przedsiębiorców telekomunikacyjnych lub komunikacji elektronicznej tylko z powodu prowadzenia przez nie innej działalności.</p>

		<p>na rzecz obronności, bezpieczeństwa państwa oraz bezpieczeństwa i porządku publicznego. Proponujemy zatem, aby dokonać odpowiednich zmian legislacyjnych, które wyłącza omawianą działalność przedsiębiorców energetycznych z definicji świadczenia usług telekomunikacyjnych w rozumieniu UPKE. Podkreślamy, że chodzi wyłącznie o działalność skierowaną wobec innych przedsiębiorców energetycznych i prowadzoną wyłącznie dla realizacji celów ustawy PE. Naszym zdaniem przyczyni się to znacznie do podniesienia poziomu bezpieczeństwa elektroenergetycznego. Jednocześnie wnioskujemy, aby wobec OSP i OSD wyłączyć obowiązek udzielenia informacji nt. posiadanej sieci i infrastruktury telekomunikacyjnej wraz z zasobami i usługami powiązаныmi, w tym infrastruktury krytycznej, wykorzystywanej jedynie jako wsparcie technologiczne dla systemu elektroenergetycznego (m.in. ujawnianie lokalizacji i przebiegu infrastruktury technicznej oraz charakterystyki aktualnego sposobu jej użytkowania), a także obowiązek dokonywania inspekcji w tym zakresie. Wymogi bezpieczeństwa państwa każą w sposób szczególny chronić infrastrukturę krytyczną, dlatego przedmiotowa sieć i infrastruktura telekomunikacyjna nie powinna być objęta obowiązkami informacyjnymi i inspekcyjnymi. Ewentualnie postulujemy, aby przesądzić na poziomie ustawowym, że omawiana działalność nie stanowi usługi telekomunikacyjnej publicznie dostępnej i znacznie ograniczyć w odniesieniu do niej obowiązki dotyczące raportowania wynikające z UPKE.</p>	
4 9	ENER GA – Operat or SA	<p>Operatorzy usługi kluczowej, w tym OSD będące operatorami telekomunikacyjnymi, powinni być wyłączeni z obowiązkowych obowiązków udostępniania elementów infrastruktury na potrzeby rozwoju sieci i usług telekomunikacyjnych. Obowiązki te powinny być dobrowolne,</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona Ustawa stanowi w tym zakresie implementację EKŁE przy czym nie jest zasadne wyłączenie podmiotów spełniających warunki do uznania ich za przedsiębiorców</p>

		uwarunkowane bezpieczeństwem świadczenia usługi kluczowej i względami ekonomicznymi (OSD są podmiotami, których działalność, również w zakresie inwestycji i kosztów regulowana jest ustawowo przez URE).	telekomunikacyjnych lub komunikacji elektronicznej tylko z powodu prowadzenia przez nie innej działalności.
50	PZPM	Na wstępie także pragnę podziękować za zaproponowanie w projekcie ustawy wprowadzającej zapisów, które warunkują obowiązek stosowania radioodbiorników cyfrowych w pojazdach kategorii M od momentu produkcji pojazdu. Jest to bardzo dobre rozwiązanie, które nie stawia branży motoryzacyjnej w trudnej sytuacji dostosowania pojazdów wyprodukowanych przed datą i jeszcze nie sprzedanych oraz zarejestrowanych, która w tej chwili jest szczególnie trudna ze względu na istotne spadki sprzedaży pojazdów spowodowane epidemią COVID.	Dziękujemy za pozytywną ocenę przepisów.
51	Uwaga ogólna Exatel S.A.	Zwracamy uwagę na konieczność przygotowania przepisów szczególnych, bądź to w obecnym projekcie ustawy, bądź też w osobnym projekcie, które regulowałyby sposób uruchomienia w Polsce sieci 5G w paśmie 700 MHz. Zgodnie z Komunikatem Komisji Do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego I Komitetu Regionów „Sieć 5G dla Europy: plan działania”, nakładającym zobowiązania na Państwa Członkowskie, konieczne jest zapewnienie niezakłóconego dostępu do sieci 5G na wszystkich obszarach miejskich i na wszystkich głównych szlakach komunikacyjnych do 2025 roku. Pasma 700 MHz ma być zakresem częstotliwości, który pozwoli operatorom na budowę sieci 5G o ogólnokrajowym zasięgu. Aktualnie pasmo to jest używane przez nadawców telewizji naziemnej i ma dopiero zostać zwolnione na potrzeby sieci mobilnych. Wskazać należy, że napotkano trudności przy	Uwaga nieuwzględniona Ustawa Pke implementując EKŁE wprowadza ramy dla komunikacji elektronicznej na wiele nadchodzących lat. Nie ma uzasadnienia dla wprowadzania do takiej kodeksowej ustawy przepisów o charakterze incydentalnym lub nawet specustawowym.

			<p>refarmingu, oraz w związku z uzgodnieniami z państwami spoza UE w związku ze zmianą przeznaczenia pasma 700 MHz. Okoliczności te wpływają negatywnie na wartość samego pasma i utrudniają przeprowadzenie ewentualnej aukcji lub przetargu.</p> <p>Ponadto należy wskazać, że budowa przez każdego z operatorów własnej sieci 5G wiązałaby się z poniesieniem znacznych kosztów i byłaby trudna w związku z obowiązującym w Polsce normami PEM. Rozwiązaniem problemu oddzielnych sieci byłaby budowa wspólnej sieci 5G dla wszystkich operatorów mobilnych (MNO - Mobile Network Operator). Kolejnym ważnym problemem jest dobór technologii, jakie mogą być wykorzystywane przy budowie sieci. Konieczne jest również podjęcie działań, które zdynamizują rozwój sieci 5G w Polsce i zagwarantują bezpieczeństwo sieci oraz możliwość jej wykorzystania dla służb państwowych, wojska i infrastruktury krytycznej.</p> <p>Z przedstawionych wyżej problemów wynika, że trudno będzie podjąć na podstawie aktualnych, jak i projektowanych ogólnych przepisów wypełnić unijne zobowiązania dotyczące pokrycie siecią 5G obszarów miejskich i głównych szlaków komunikacyjnych. Konieczne jest przygotowanie w tym zakresie specjalnej regulacji określającej zasady przyznania pasma 700 MHz, jego uruchamiania na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej oraz zapewnienia uruchamianej sieci podwyższonego poziomu bezpieczeństwa.</p>	
5 2	Uwaga ogólna	Federacja Konsumentów	<p>Dzięki dobrym przepisom prawa ochrona indywidualnych interesów naszych obywateli jest łatwiejsza, a ewentualne naruszenia praw konsumentów łatwiej eliminować z rynku. Projekt otrzymany do konsultacji oceniamy pod tym względem bardzo pozytywnie. Przepisy wynikające wprost z EKŁE znajdują dobre odzwierciedlenie w propozycji polskiej ustawy.</p>	Dziękujemy za pozytywną ocenę przepisów

			Doceniamy również, że przedstawiony projekt nie ogranicza się tylko i wyłącznie do EKŁE, ale uwzględnia potrzeby legislacyjne w naszej krajowej sytuacji – za co w imieniu konsumentów dziękuję.	
5 3	Uwaga ogólna	IAB Polska BCC	IAB Polska zdecydowanie postuluje, aby przez wzgląd na kompleksowość i szeroki zakres zmian jaki wymusza na regulatorze wprowadzenie do krajowego porządku prawnego Europejski Kodeks Łączności Elektronicznej – nie regulować w nowych przepisach kwestii wykraczających ponad obowiązki wynikające z tej dyrektywy . Regulator nie powinien także uchwalając nową ustawę – Prawo komunikacji elektronicznej wdrażać jednocześnie innych regulacji, które nie są bezpośrednio związane z implementacją EKŁE, a która powinna koncentrować się na zagadnieniach stricte natury komunikacji elektronicznej i kwestiach technicznych.	Uwaga nieuwzględniona Ustawa Pke zastępuje ustawę Pt i ma całościowo regulować kwestie związane z komunikacją elektroniczną w Polsce, dlatego musi wykraczać poza ramy wynikające z EKŁE. Ustawa wdraża też przy tym inne akty unijne – np. dyrektywę o konkurencji, dyrektywę o prywatności, dyrektywę RED, decyzje KE.
5 4		IAB Polska BCC	Na wstępie IAB Polska podkreśla, że zgadza się z podejściem Ministerstwa i obranym kierunkiem projektowanych regulacji, które nie dotyczą wyłącznie kwestii związanych z transpozycją dyrektywy Europejski Kodeks Łączności Elektronicznej (dalej: „EKŁE”), ale dokonują również kompleksowego przeglądu obowiązujących obecnie krajowych ram regulacyjnych komunikacji elektronicznej. Nie widzimy natomiast potrzeby wdrażania nową ustawą przepisów, które nie są bezpośrednio związane z implementacją EKŁE oraz ponad jej konieczny zakres. Nowa ustawa powinna koncentrować się na zagadnieniach stricte natury komunikacji elektronicznej i kwestiach technicznych. Mimo zgłaszanych już wcześniej uwag na etapie wstępnego projektu ustawy nadal zauważamy pewne luki legislacyjne oraz niejasności wynikające z koncepcji tworzenia nowego aktu prawnego w oparciu o aktualnie obowiązującą ustawę z dnia 16 lipca 2004 r. - Prawo	Uwaga nieuwzględniona Ustawa Pke zastępuje ustawę Pt i ma całościowo regulować kwestie związane z komunikacją elektroniczną w Polsce, dlatego musi wykraczać poza ramy wynikające z EKŁE. Ustawa wdraża też przy tym inne akty unijne – np. dyrektywę o konkurencji, dyrektywę o prywatności, dyrektywę RED, decyzje KE. Uwaga uwzględniona w zakresie vacatio legis

		<p>telekomunikacyjne i przejmowania dotychczasowych rozwiązań w sposób zbyt rozszerzający w porównaniu z regulacjami koniecznymi do wdrożenia na mocy EKŁE. Nie znajduje to w naszej ocenie dostatecznego uzasadnienia i wymaga jeszcze weryfikacji.</p> <p>Termin wejścia w życie przepisów</p> <p>Przedstawiony przez Ministerstwo Cyfryzacji z końcem lipca projekt ustawy – Prawo komunikacji elektrycznej stanowić ma nowe ramy regulacyjne dla całego sektora łączności elektronicznej. Akt ten ma zastąpić obowiązujące od 2004 r. Prawo telekomunikacyjne i jednocześnie wdrażać unijną Dyrektywę ustanawiającą Europejski Kodeks Łączności Elektronicznej, która rozszerza krąg podmiotów zobowiązanych na podstawie regulacji, a więc obok przedsiębiorców telekomunikacyjnych, przepisom ustawy podlegać będą częściowo również podmioty świadczące usługi komunikacji interpersonalnej, które umożliwiają bezpośrednią wymianę informacji za pośrednictwem sieci telekomunikacyjnej między skończoną liczbą osób, do grupy tej zaliczyć można będzie m.in. dostawców poczty elektronicznej czy komunikatorów. Termin implementacji dyrektywy, jak i wejścia w życie projektowanej regulacji, wyznaczony został na 21 grudnia 2020 r., niestety termin ten wydaje się być z perspektywy przedsiębiorców niemożliwy do wypełnienia. Proces legislacyjny projektu ustawy rozpoczął się z końcem lipca, a zważywszy na to, że jest to nowy akt adresujący różne zagadnienia istotne dla rynku komunikacji elektronicznej, jego przebieg nie powinien być pospieszny i pochopny, wobec czego niemożliwe jest szybkie zakończenie prac legislacyjnych i publikacja ustawy w Dzienniku Ustaw w terminie dającym przedsiębiorcom czas na przygotowanie do zmian.</p>	
--	--	---	--

		<p>W związku z powyższym IAB postuluje o wprowadzenie co najmniej 6-miesięcznego okresu <i>vacatio legis</i> dla projektowanej ustawy.</p> <p>Wdrożenie zmian, które w dużym zakresie wymagają zmian w systemach IT czy sposobach obsługowych będzie wymagało dedykowania do tego odpowiednich zasobów organizacyjnych, jak i kosztowych. IAB zwraca uwagę na rozszerzenie podmiotów zobowiązanych do zapoznania się ze zmianami oraz ich wdrożenia, przedsiębiorcom od momentu zakończenia procesu legislacyjnego niezbędny jest dłuższy czas na wprowadzenie zmian w procesach w ramach prowadzonej działalności gospodarczej. Nie mogą oni przygotowywać się do wdrożenia zmian w oparciu o treść dyrektywy czy projektu ustawy, który zarówno na etapie prac rządowych, jak i parlamentarnych może ulegać istotnym zmianom. Przejście do etapu implementacji regulacji w ramach funkcjonujących modeli prowadzenia działalności gospodarczej możliwe będzie dopiero po opublikowaniu finalnej treści ustawy w Dzienniku Ustaw.</p>	
5 5	Krajowa Izba Gospodarki Cyfrowej	<p>Zważywszy, że Europejski Kodeks Łączności Elektronicznej stawia sobie za cel wspieranie innowacyjności, wprowadzenie proinwestycyjnych rozwiązań i warunków konkurencyjności na równych prawach, przy jednoczesnym zapewnieniu optymalnej ochrony konsumentom, oczekiwania KIGC co do nowego projektu ustawy Prawo komunikacji elektronicznej były wysokie. Izba oczekiwała śmiałych, ambitnych, postępowych, a zarazem bezpiecznych rozwiązań, tym bardziej, że Ministerstwo Cyfryzacji zdecydowało się odejść od modyfikacji obecnej ustawy Prawo telekomunikacyjne i postanowiło stworzyć zupełnie nowy akt prawny, który - jak sama nazwa wskazuje – miał ambicje oddzielić nowy porządek od stanu dotychczasowego. Liczyliśmy zatem, że zobaczymy</p>	Uwaga ogólna – brak konkretnej uwagi

		<p>nowe rozwiązania nadążające za postępem technologicznym i zmianami społecznymi określającymi nowe trendy „konsumpcji” komunikacji elektronicznej. Tymczasem wydaje się, że projektowana ustawa, przynajmniej w przedłożonym do konsultacji kształcie, nie przynosi oczekiwanych zmian na miarę ambicji i niestety nie realizuje wyobrażeń o nowoczesnym prawie. W pewnej mierze wynika to zapewne z kształtu samego Kodeksu, ale w istotnej części widać też legat starej ustawy Prawo telekomunikacyjne oraz skłonność do nadregulacji nawet tych obszarów, których Kodeks nie obwarowuje restrykcjami. W konsekwencji wiele z projektowanych rozwiązań zamiast sprzyjać innowacyjności, ogranicza ją (tzw. Direct Billing), zamiast z kolei ograniczać obciążenia administracyjne sektora telekomunikacyjnego wprowadza nowe kosztowne i często zupełnie nieracjonalne obowiązki (np. obowiązki informacyjne względem usług prepaid). Nasz sprzeciw budzą wychodzące poza Kodeks restrykcje, nadmierne regulacje związane z obowiązkami informacyjnymi, bardzo krótki czas na wdrożenie zmian czy przepisy przejściowe, które nakazują automatyczne skracanie już zawartych umów (!), co bezpośrednio godzi w swobodę prowadzenia działalności gospodarczej.</p> <p>Nie taki powinien być kierunek i zakładamy, że nie taka jest intencja zwłaszcza w tym nadzwyczajnym czasie, w jakim się znaleźliśmy. Doświadczenie COVID-19 dobitniej niż jakiegokolwiek inne okoliczności pokazało fundamentalne znaczenie łączności dla wszystkich wymiarów naszego funkcjonowania prywatnego, społecznego i gospodarczego. Dlatego dziś kluczowym zadaniem m.in. Ministerstwa Cyfryzacji powinno być zapewnienie wszelkich możliwych warunków dla upowszechniania cyfryzacji, wspierania inwestycji szerokopasmowych oraz zagwarantowanie</p>	
--	--	---	--

		<p>stabilnego i przewidywalnego otoczenia regulacyjnego, które uwzględnia obecne realia i rachunek ekonomiczny i które pozwoli efektywnie skoncentrować wysiłki przedsiębiorców telekomunikacyjnych na dostarczaniu niezakłóconej wysokiej jakości łączności.</p>	
5 6	- Izba Gospodarki Elektronicznej	<p>Brak implementacji art. 13 ust. 2 dyrektywy 2002/58/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 lipca 2002 r. dotyczącej przetwarzania danych osobowych i ochrony prywatności w sektorze łączności elektronicznej (dyrektywa o prywatności i łączności elektronicznej), dalej: „dyrektywa 2002/58/WE”.</p> <p>Jak słusznie wskazano w uzasadnieniu Projektu, art. 360 Projektu stanowi implementację art. 13 ust. 1 i 3 dyrektywy 2002/58/WE. W treści proponowanego przepisu, jak i całego Projektu, nie uwzględniono jednak regulacji zawartej w art. 13 ust. 2 dyrektywy 2002/58/WE. Artykuł 13 ust. 2 dyrektywy 202/58/WE stanowi, że „w przypadku gdy osoba fizyczna lub prawna otrzymuje od swoich klientów szczegółowe elektroniczne dane kontaktowe dla potrzeb poczty elektronicznej, w kontekście sprzedaży produktu lub usługi, zgodnie z dyrektywą 95/46/WE, ta sama osoba fizyczna lub prawna może używać tych szczegółowych elektronicznych danych kontaktowych na potrzeby wprowadzania na rynek swoich własnych produktów podobnych lub usług, pod warunkiem że klienci zostali jasno i wyraźnie poinformowani o możliwości sprzeciwienia się, w sposób wolny od opłat i prosty, takiemu wykorzystywaniu elektronicznych danych kontaktowych w chwili ich zbierania oraz przy każdej okazji otrzymywania wiadomości, w przypadku klientów, którzy początkowo nie sprzeciwili się takiemu wykorzystywaniu”. Przepis ten statuuje dodatkowy wyjątek od zakazu używania automatycznych systemów wywołujących bez ludzkiej</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona.</p> <p>W dotychczasowym stanie prawnym implementacją był art. 10 ust. 2 ustawy o świadczeniu usług drogą elektroniczną. W projekcie, implementacją wskazanego przepisu jest art. 360 ust. 2 konsultowanego projektu.</p>

		<p>ingerencji, faksów lub poczty elektronicznej do celów marketingu bezpośredniego. Prawodawca unijny uznał, że w kontekście istniejącej relacji z klientem wykorzystywanie elektronicznych danych kontaktowych w celu oferowania podobnych produktów lub usług jest uzasadnione, ale jedynie po spełnieniu określonych prawem warunków, tj. po poinformowaniu klienta o przyszłym wykorzystaniu jego danych elektronicznych do celów marketingu bezpośredniego w sposób jasny i wyraźny, oraz pod warunkiem umożliwienia mu wyrażenia sprzeciwu wobec tego rodzaju wykorzystania jego danych. Możliwość wyrażenia sprzeciwu przez klienta powinna być oferowana w każdej kolejnej wiadomości nadesłanej w celu marketingu bezpośredniego oraz powinna być wolna od opłat, z wyjątkiem kosztów transmisji odmowy⁶. Polski ustawodawca dotychczas nie implementował art. 13 ust. 2 dyrektywy 2002/58/WE do krajowego porządku prawnego i zaniechał tego również w proponowanym Projekcie. W ocenie e-Izby, odwołanie się w Projekcie do regulacji zawartej w art. 13 ust. 2 dyrektywy 2002/58/WE byłoby korzystne z perspektywy przedsiębiorców, którzy dzięki takiemu rozwiązaniu mogliby legalnie wykorzystać przetwarzane przez nich dane kontaktowe na potrzeby własnych działań marketingowych. W praktyce nierzadko zdarza się, że przedsiębiorca, mimo pozostawania z określoną osobą fizyczną w stałych relacjach handlowych, nie odbiera od niej zgody na przetwarzanie jej danych osobowych w celach marketingowych. Przyczyny mogą być różne, jak choćby czasowe nieprzewodzenie działań marketingowych. Dopiero przy okazji wprowadzania nowych usług lub towarów na rynek, przedsiębiorca może zdecydować się na prowadzenie komunikacji marketingowej w odniesieniu do nowej oferty handlowej. Jeśli regulacja z art. 13 ust. 2 dyrektywy</p>	
--	--	---	--

		<p>2002/58/WE zostałaaby wprowadzona do Projektu, przedsiębiorca mógłby skorzystać z przetwarzanych przez niego danych osobowych i przekazać informacje o nowych towarach lub usługach swoim dotychczasowym klientom. Co więcej, znając zakres przedmiotowy wcześniejszych transakcji zawieranych z określoną osobą, przedsiębiorca mógłby w takiej sytuacji skierować informacje handlowe do osób, które potencjalnie byłyby właśnie zainteresowane określonymi towarami lub usługami, np. nowościami w ofercie.</p> <p>E-Izba stoi na stanowisku, że dzięki wprowadzeniu tego typu regulacji do Projektu przedsiębiorcy nie musieliby ponosić dodatkowych kosztów związanych z pozyskiwaniem zgód na przesyłanie informacji handlowych od osób, z którymi są już w kontaktach handlowych. Wydaje się, że takie rozwiązanie byłoby szczególnie korzystne dla małych i średnich przedsiębiorców, którzy nie zawsze dysponują odpowiednimi środkami na cele marketingowe, a którzy mogliby w ten sposób łatwo dotrzeć ze swoją ofertą do podmiotów potencjalnie nią zainteresowanych. Taka możliwość jest istotna zwłaszcza w okresie trwającej pandemii COVID-19, przez którą wielu przedsiębiorców zobligowanych było do przeznaczenia środków finansowych na inne cele aniżeli marketing własnych usług i towarów. Wysyłanie informacji handlowych do osób, które uprzednio nie wyraziły wyraźnej zgody na przetwarzanie ich danych osobowych w celach marketingowych, mogłoby zwiększyć zasięg oferty biznesowej takich przedsiębiorców.</p> <p>Jednocześnie regulacja zawarta w art. 13 ust. 2 dyrektywy 2002/58/WE nie stanowi nadmiernej ingerencji w prywatność osób fizycznych ze względu na zagwarantowanie im możliwości wyrażenia sprzeciwu wobec przetwarzania ich danych osobowych w celach marketingowych. Osoby te mogłyby zatem w każdej chwili zrezygnować z otrzymywania</p>	
--	--	--	--

			<p>informacji handlowych, jeśli nie chciałyby otrzymywać tego rodzaju ofert od swojego kontrahenta.</p> <p>Z powyższych przyczyn E-Izba rekomenduje uwzględnienie w Projekcie regulacji zawartej w art. 13 ust. 2 dyrektywy 2002/58/WE.</p>	
Przepisy				
5 7	Art. 1 pkt. 1 lit a	SayF	<p>Biorąc pod uwagę, że zakres PKE obejmuje świadczenie usług telekomunikacyjnym zasadne jest wprowadzenie definicji usługi niepubliczna.</p> <p>Z treści art. 1 pkt 1 lit. a projektu PKE wynika, że „działalność telekomunikacyjna” to świadczenie publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych, dostarczanie sieci telekomunikacyjnych lub świadczenie powiązanych usług. Z powyższego można wywnioskować, że świadczenie innych niż publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych nie jest działalnością telekomunikacyjną.</p> <p>W związku z powyższym rodzi się wątpliwość. Skoro Prawo komunikacji elektronicznej określa zasady wykonywania i kontroli działalności telekomunikacyjnej, jaką jest między innymi świadczenie wyłącznie publicznie dostępnej usługi telekomunikacyjnej, to czym jest usługa inna niż publicznie dostępna usługa telekomunikacyjna. Jakie przesłanki decydują o publiczności i niepubliczności usług telekomunikacyjnych.</p> <p>Art. 2 pkt 49 stanowi definicję publicznie dostępnej usługi telekomunikacyjnej, którą jest usługa telekomunikacyjna dostępna dla ogółu użytkowników. Jakie przesłanki stanowią o publiczności usług telekomunikacyjnych? W jaki sposób i czym ograniczony będzie „ogół użytkowników”?</p> <p>Czy mogą to być ograniczenia terytorialne, to znaczy, jeżeli przedsiębiorca świadczy usługi komunikacji elektronicznej na</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Istotnie regulacje w tym zakresie (publiczny niepubliczny charakter) bazują na ustawie Pt, co pozwala w pełni skorzystać z dorobku doktryny w tym zakresie.</p> <p>Prof. S. Piątek: ” <i>Usługi niepubliczne. Usługa uzyskuje charakter niepubliczny w przypadku przyjęcia wąskiego, trwale ustalonego i stosowanego kryterium podmiotowego, które wyznacza krąg potencjalnych użytkowników. Może to nastąpić szczególnie w przypadku, gdy warunkiem korzystania z usług jest pozostawanie w innym trwałym stosunku prawnym z dostawcą usług, jeżeli ten dodatkowy stosunek nie może być swobodnie nawiązany przez każdy podmiot zainteresowany uzyskaniem usług telekomunikacyjnych (np. stosunek najmu powierzchni biurowej lub handlowej w określonym obiekcie). Za niepublicznym charakterem usługi może także przemawiać dostosowanie usługi do szczególnych potrzeb zamkniętego kręgu użytkowników, np. specjalne szyfrowanie treści przekazów. Przykładowo, specjalnie przystosowane usługi świadczone organom państwowym odpowiedzialnym za obronność, bezpieczeństwo państwa oraz bezpieczeństwo i porządek publiczny lub służbom ustawowo powołanym do niesienia pomocy mogą zostać zakwalifikowane jako usługi niepubliczne. Zob. również uwagi do art. 2 pkt 29. Wyjaśnienia wymaga również pojęcie dostępności usługi. Kryterium dostępności usługi nie dotyczy stanu faktycznego w zakresie</i></p>

	<p>obszarze mniejszym niż cały obszar RP to znaczy, że nie świadczy usług publicznie dostępnych?</p> <p>Może takimi ograniczeniami będą argumenty podmiotowe, to znaczy, że usługa komunikacji elektronicznej inna niż publicznie dostępna to będzie usługa świadczona dla wybranych, zdefiniowanych podmiotów np. członków stowarzyszenia, członków spółdzielni, podmiotów prowadzących działalność gospodarczą, itp.</p> <p>Aktualnie obowiązujące Prawo telekomunikacyjne mało precyzyjnie definiuje „publiczności” usług lub sieci telekomunikacyjnych, co powoduje wiele wątpliwości interpretacyjnych. Problemu tego nie rozwiązuje również projektowane PKE.</p> <p>PKE określa prawa i obowiązki głównie dostawców usług telekomunikacyjnych i operatorów</p> <p>W myśl §2 pkt 42 PKE:</p> <ul style="list-style-type: none"> - operator to przedsiębiorca telekomunikacyjny uprawniony do dostarczania publicznych sieci telekomunikacyjnych, - dostawcą usług telekomunikacyjnych jest przedsiębiorca telekomunikacyjny uprawniony do świadczenia powiązanych usług lub odpowiednio świadczenia publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych. <p>Powiązanie wielu obowiązków i praw przedsiębiorców telekomunikacyjnych z „publicznie dostępnymi usługami telekomunikacyjnymi i sieciami publicznymi” powoduje, w naszej ocenie, wiele niejasności, na przykład definicja tajemnicy telekomunikacyjnej zawarta w art. 348 PKE, która stanowi, że tajemnicą komunikacji elektronicznej objęto m. in. komunikat, który jest każdą informacją wymienianą lub przekazywaną między określonymi użytkownikami za pośrednictwem publicznie dostępnych usług komunikacji elektronicznej;</p>	<p><i>korzystania z usług. Pojęcie to nie odnosi się ani do ekonomicznej dostępności usług dla ogółu użytkowników, ani do faktycznego zakresu korzystania z usług przez użytkowników. Pojęcie dostępności odnosi się do aspektu formalnego, związanego z prawnymi możliwościami zawarcia umowy o korzystanie z usługi przez potencjalnego użytkownika. Pojęcie dostępności odnosi się zatem do prawnego ograniczenia przez usługodawcę kręgu użytkowników, którzy mogą żądać świadczenia takiej usługi. Pomiedzy kategorią publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych a wykonywaniem telekomunikacji w sieciach wewnętrznych (prywatnych) mieszczą się zatem niepubliczne usługi telekomunikacyjne. Pojęcie niepublicznych usług telekomunikacyjnych nie zostało użyte w ustawie, ale jest ono konieczne dla wyjaśnienia ustawowych warunków świadczenia usług, które nie mają charakteru publicznego, a jednocześnie nie są działalnością telekomunikacyjną w sieci wewnętrznej (prywatnej). Świadczenie niepublicznych usług telekomunikacyjnych w określonej sieci powoduje, że również sieć będzie miała status niepublicznej sieci telekomunikacyjnej. Jeżeli w sieci są jednocześnie świadczone usługi publicznie dostępne i usługi niepubliczne, to o charakterze sieci decyduje rodzaj usług świadczonych "głównie" (art. 2 pkt 29)."</i></p>
--	---	--

	<p>Czy oznacza to, że i informacja wymieniana lub przekazywana między określonymi użytkownikami za pośrednictwem (NIE)publicznie dostępnych usług komunikacji elektronicznej nie jest objęta tajemnicą telekomunikacyjną?</p> <p>Podobnie jest z definicją abonenta, użytkownika, użytkownika końcowego, które odnoszą się do publicznie dostępnej usługi telekomunikacyjnej.</p> <p>Zapewne autorom projektu PKE nie chodziło o taki skutek powyższych regulacji.</p> <p>Skutki regulacji zawartych w PKE, a dotyczących publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych ma wpływ również na przepisy wykraczające poza PKE np.</p> <p>Przepisy zawarte w art. 218 §1, art. 218a §1, art. 237 §5 Kodeksu postępowania karnego nakładają, między innymi na podmioty prowadzące działalność telekomunikacyjną obowiązki realizacji zadań polegających odpowiednio na wydaniu sądowi lub prokuratorowi wykazu połączeń telekomunikacyjnych lub innych przekazów informacji, zabezpieczeniu danych informatycznych przechowywanych w urządzeniach zawierających te dane na nośniku lub w systemie informatycznym lub umożliwieniu przeprowadzenia kontroli rozmów telefonicznych lub treści innych rozmów lub przekazów informacji oraz zapewnić rejestrowanie faktu przeprowadzenia takiej kontroli.</p> <p>Mając na względzie definicję działalności telekomunikacyjnej zawartą w art.1 pkt 1 lit. a PKE stwierdzić należy, że obowiązki określone w art. 218 §1, art. 218a §1, art. 237 §5 Kodeksu postępowania karnego nie dotyczą przedsiębiorców telekomunikacyjnych świadczących inne niż publicznie dostępne usługi telekomunikacyjne.</p> <p>Być może warto skorzystać z definicji zawartej w Rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE)</p>	
--	---	--

			<p>2015/2120 z dnia 25 listopada 2015 r. ustanawiające środki dotyczące dostępu do otwartego internetu oraz zmieniające dyrektywę 2002/22/WE w sprawie usługi powszechnej i związanych z sieciami i usługami łączności elektronicznej praw użytkowników, a także rozporządzenie (UE) nr 531/2012 w sprawie roamingu w publicznych sieciach łączności ruchomej wewnątrz Unii, która stanowi, że „„dostawca łączności elektronicznej dla ludności” oznacza przedsiębiorstwo dostarczające publiczne sieci łączności lub publicznie dostępne usługi łączności elektronicznej;”</p> <p>Z powyższej definicji wynika, że publicznie dostępna usługa łączności elektronicznej to usługa (w PKE zwana „publicznie dostępna komunikacja elektroniczna to usługa komunikacji elektronicznej dostarczana dla ludności”. Tym samym usługa komunikacji elektronicznej świadczona innym niż „ludność” nie będzie publicznie dostępną usługą komunikacji elektronicznej ze wszystkimi konsekwencjami z tym związanymi.</p>	
5 8	Art. 1 pkt. 1 lit b	SayF	<p>Świadczenie publicznie dostępnych usług komunikacji interpersonalnej niewykorzystujących numerów w myśl przepisów PKE nie stanowi usługi telekomunikacyjnej. To jak się to ma do definicji telekomunikacji, którą jest nadawanie, odbiór lub transmisja informacji (każdych), niezależnie od ich rodzaju, za pomocą przewodów, fal radiowych bądź optycznych lub innych środków wykorzystujących energię elektromagnetyczną.</p> <p>Usługa komunikacji interpersonalnej niewykorzystującej numerów według tej definicji (i stanu faktycznego) też jest telekomunikacją.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Przyjęta siatka pojęciowa wynika z EKŁE, przy czym podział tam celowo przyjęty nie jest rozłączny.</p> <p>Polski ustawodawca nie może jednak dowolnie modyfikować podstawowych założeń dyrektywy, która jest wdrażana w danym krajowym akcie prawnym.</p>
5 9	Art. 1	SayF	Usługa polegająca na rozpowszechnianiu lub rozprowadzaniu programów radiofonicznych i telewizyjnych jest usługą	Uwaga nieuwzględniona

	pkt. 3		<p>niewykorzystującą krajowych lub międzynarodowych numerów. W związku z tym uznać należy, że usługa ta nie jest usługą telekomunikacyjną a tym samym przedsiębiorcy świadczący takie usługi nie są przedsiębiorcami telekomunikacyjnymi.</p>	<p>Siatka pojęciowa w zakresie usługi komunikacji elektronicznej wynika z EKŁE. Usługa telekomunikacyjna to usługa komunikacji elektronicznej z wyłączeniem usługi komunikacji interpersonalnej niewykorzystującej numerów jednak należy zauważyć, że usługą komunikacji elektronicznej, a zarazem usługą telekomunikacyjną pozostaje usługa polegająca całkowicie lub głównie na przekazywaniu sygnałów, w tym usługa transmisyjną stosowaną na potrzeby świadczenia usług komunikacji maszyna – maszyna oraz na potrzeby nadawania. Dodatkowo należy zauważyć, że pojęcia rozpowszechniania lub rozprowadzania programów należą do siatki pojęciowej innej ustawy – o radiofonii i telewizji.</p>
6 0	Defi nicje	PIIT	<p>Izba proponuje uzupełnić słowniczek PKE o definicję „operatora wyłącznie hurtowego” w następującym brzmieniu: „operator wyłącznie hurtowy - przedsiębiorca komunikacji elektronicznej, który nie świadczy i nie planuje świadczyć usług komunikacji elektronicznej na rynku detalicznym na obszarze państw członkowskich Unii Europejskiej i który: 1) nie jest członkiem grupy kapitałowej, której podmioty świadczą lub planują świadczyć usługi komunikacji elektronicznej na rynku detalicznym na obszarze państw członkowskich Unii Europejskiej w oparciu o usługi hurtowe świadczone przez tego operatora; 2) nie jest stroną umowy o wyłącznej współpracy z przedsiębiorcą komunikacji elektronicznej świadczącym usługi komunikacji elektronicznej na rynku detalicznym.” Model biznesowy operatora wyłącznie hurtowego jest stosunkowo nowy na rynku polskim i europejskim. Jak wskazano w Motywie 208 EKŁE może „mieć korzystny wpływ na tworzenie dobrze rozwijającego się rynku hurtowego</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona Kwestie związane z operatorem wyłącznie hurtowym wynikają wprost z EKŁE (art. 80) i są w Pke uregulowane zgodnie z przepisami dyrektywy. Nie ma przy tym uzasadnienia dla przenoszenia tych regulacji do słowniczka.</p>

oraz na konkurencyjność rynku detalicznego”. EKŁE, a za nim PKE (art. 169, art. 145 ust. 3 pkt 1) odwołuje się do statusu operatora wyłącznie hurtowego. Należy również założyć, że w trakcie dalszych prac legislacyjnych pojawią się kolejne odwołania do statusu operatora wyłącznie hurtowego. Z tych powodów przyjęcie definicji operatora wyłącznie hurtowego w słowniku do PKE jest zasadne. Definicja operatora wyłącznie hurtowego powinna być przy tym uzupełniona w stosunku do regulacji obecnie zaproponowanej w PKE. Należy bowiem wyjść z celów, dla których ustawodawca europejski zdecydował się na przyjęcie szczególnych regulacji wobec operatorów hurtowych. Działalność operatorów wyłącznie hurtowych przyczynia się do realizacji celów ogólnych EKŁE wskazanych w art. 3 ust. 2 pkt a, b i c. W szczególności zaś chodzi o stworzenie warunków dla wieloletnich programów inwestycyjnych umożliwiających rozwój sieci o bardzo dużej przepustowości i świadczeniu na niej usług dla jak najszerszego kręgu odbiorców końcowych. Model biznesowy operatora wyłącznie hurtowego wychodzi na przeciw tym postulatom. Aby te cele zrealizować należy doprecyzować definicję operatora wyłącznie hurtowego. Zgodnie z zaproponowaną regulacją, za operatora wyłącznie hurtowego nie może być uznany przedsiębiorca telekomunikacyjny działający wyłącznie na polskim rynku hurtowym, który jest kontrolowany przez spółkę matkę sprawującą jednocześnie kontrolę nad przedsiębiorcą komunikacyjnym świadczącym usługi telekomunikacyjne na rynku detalicznym w innym państwie członkowskim. Tymczasem takie powiązanie kapitałowe w żaden sposób nie wpływa na działalność wspomnianego polskiego operatora wyłącznie hurtowego. Stąd propozycja doprecyzowania, że operator wyłącznie hurtowy nie jest członkiem grupy kapitałowej, której podmioty

			świadczą lub planują świadczyć usługi komunikacji elektronicznej na rynku detalicznym w oparciu o usługi hurtowe świadczone przez tego operatora.	
6 1	Art. 2 pkt 1	SayF	W PKE nie określono praw i obowiązków użytkownika końcowego, który jest stroną umowy o świadczenie <u>innych niż</u> publicznie dostępnych usług komunikacji elektronicznej zawartej z dostawcą usług komunikacji elektronicznej.	Uwaga nieuwzględniona Kwestie te są poza regulacją Pke – przepisy ustawy, tak jak ustawy Pt dotyczą publicznie dostępnych usług, a nie np. usług świadczonych w prywatnych sieciach wewnętrznych (w zakładzie pracy).
6 2	Art. 2 pkt 1	PIKE	abonent - <u>podmiot, który jest stroną umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych zawartej z dostawcą publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych</u> ; Zwracamy uwagę, że definicja abonenta pozostaje problematyczna. Z dosłownej treści przepisu wynika, że abonentem nie jest osoba zawierająca umowę, która nie jest jednocześnie użytkownikiem końcowym (nie korzysta z usług). Przykładowo, przedsiębiorca zawierający umowę na kilka łączy do wykorzystania przez pracowników lub osoba zawierająca umowę w celu korzystania z niej przez członków rodziny. Sugerujemy ustalenie definicji w sposób analogiczny do stosowanej obecnie w Pt.	Uwaga kierunkowo uwzględniona W definicji abonenta odwołano się do użytkownika jako podmiotu korzystającego z publicznie dostępnej usługi komunikacji elektronicznej lub żądającego świadczenia takiej usługi. Abonent jest zaś takim użytkownikiem, który jest stroną umowy o świadczenie publicznie dostępnych usług komunikacji elektronicznej zawartej z dostawcą usług komunikacji elektronicznej;
6 3	Art. 2 pkt. 4	Lewiat an	Zwracamy uwagę na niespójność między definicją bezpieczeństwa sieci i usług między EKŁE a projektem PKE. Projekt PKE pomija istotną, zwarta w EKŁE, przesłankę "danego poziomu pewności" w kontekście zdolności odpierania przez sieć i usługi łączności elektronicznej działań naruszających m.in. dostępność, autentyczność tejże sieci i usług. Dodatkowo, motyw 94 preambuły EKŁE, który koresponduje z omawianą definicją, jest wyraźnie oparty na zasadzie ryzyka, co tylko podkreśla ważność i celowość cytowanej przesłanki.	Uwaga bezprzedmiotowa Przepis przeniesiony do projektu ustawy o zmianie ustawy o krajowym systemie cyberbezpieczeństwa oraz ustawy - Prawo telekomunikacyjne (UD68)

			<p>Pominięcie omawianej przesłanki i przyjęcie wymogu zapewnienia pełnej, stuprocentowej odporności w projekcie PKE, uznajemy niezgodny z EKŁE. Wnosimy o uzasadnienie pominięcia w definicji Art. 2 pkt 4 projektu PKE wspomnianej przesłanki.</p>	
6 4	Art. 2 pkt 4	PIIT	<p>Definicja bezpieczeństwa sieci i usług w projekcie PKE różni się od definicji wskazanej w EKŁE</p> <p><u>Definicja z PKE:</u> <i>„bezpieczeństwo sieci i usług – zdolność sieci telekomunikacyjnych lub usług komunikacji elektronicznej do odpierania wszelkich działań naruszających dostępność, autentyczność, integralność lub poufność:</i></p> <p><i>a) tych sieci lub usług,</i> <i>b) przetwarzanych danych i treści objętych tajemnicą komunikacji elektronicznej,</i> <i>c) innych świadczonych przez przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej usług</i> <i>związanych z usługami komunikacji elektronicznej lub sieciami telekomunikacyjnymi tego przedsiębiorcy”</i></p> <p><u>Definicja z EKŁE</u> <i>„bezpieczeństwo sieci i usług” oznacza zdolność sieci i usług łączności elektronicznej do odpierania, <u>na danym poziomie pewności</u>, wszelkich działań naruszających dostępność, autentyczność, integralność lub poufność tych sieci i usług, przechowywanych, przekazywanych lub przetwarzanych danych lub związanych z nimi usług oferowanych przez te sieci lub usługi łączności elektronicznej lub dostępnych za ich pośrednictwem;</i></p> <p>Prośba o wskazanie argumentacji leżącej u podstaw pominięcia w definicji określenia „na danym poziomie pewności”. Naszym zdaniem wskazanie przez europejskiego prawodawcę</p>	<p>Uwaga bezprzedmiotowa Przepis przeniesiony do projektu ustawy o zmianie ustawy o krajowym systemie cyberbezpieczeństwa oraz ustawy - Prawo telekomunikacyjne (UD68)</p>

			<p>w ww. definicji określenia jest celowe i koresponduje z koncepcją dostosowania zabezpieczeń do wyników analizy ryzyka – motyw 94 „Środki te powinny zapewniać poziom bezpieczeństwa sieci i usług proporcjonalny do istniejącego ryzyka z uwzględnieniem aktualnego stanu wiedzy i technologii”. Kategoryczne sformułowanie zdolności do odpierania wszelkich działań oznaczałoby de facto obowiązek zapewnienia 100% odporności. Taki poziom wydaje się nierealny do osiągnięcia nie tylko dla operatorów telekomunikacyjnych, ale i nawet dla najbardziej zabezpieczonych systemów służb i organów państwowych. Stąd niezbędne jest doprecyzowanie zgodne z EKŁE.</p>	
6 5	Art. 2 pkt. 7	SayF	<p>Opracować definicją publicznie dostępnej usługi telekomunikacyjnej/komunikacji elektronicznej oraz odpowiednio usług innych niż publicznie dostępnych. W jaki sposób w PKE określony jest podmiot świadczący inne niż publicznie dostępne usługi komunikacji elektronicznej?</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona Nie zidentyfikowano potrzeby opracowania takiej definicji.</p>
6 6	Art. 2 pkt 8	Lewiat an	<p>Zwracamy uwagę na zbyt szerokie ujęcie w projekcie PKE definicji dostępu, obejmującej oprócz zasobów infrastrukturalnych i udogodnień towarzyszących, również inne zasoby (m.in. finansowe czy ludzkie). Postulujemy zawężenie definicji do zasobów stricte infrastrukturalnych.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona Katalog zasobów podlegających udostępnieniu jest zgodny z EKŁE, natomiast sam zwrot „zasoby” jest bardziej adekwatny w kontekście przedmiotu rzeczoności dostępu. Zawężenie definicji do „zasobów stricte infrastrukturalnych” stanowiłoby nieprawidłową transpozycję EKŁE. Należy podkreślić, że aby obowiązek odnoszący się do dostępu istniał (z mocy prawa lub mógł zostać nałożony w drodze aktu stosowania prawa), konieczny jest przepis prawa materialnego, więc wykładnia polegająca np. na próbie wyinterpretowania obowiązku zapewnienia dostępu do zasobów ludzkich przedsiębiorcy telekomunikacyjnego z samej legalnej definicji, jest w oczywisty sposób wadliwa.</p>

				Za adekwatnością posługiwania się określeniem „zasoby” przemawiają też inne wersje językowe EKŁE – angielska (facilities) oraz francuska (ressources).
6 7	Art. 2 pkt 8	PIIT	Definicja dostępu - definicja stanowi, że dostęp to udostępnianie zasobów przedsiębiorcy telekomunikacyjnemu na potrzeby świadczenia usług telekomunikacyjnych. Pojęcie zasobów jest bardzo szerokie – począwszy od zasobów ludzkich, skończywszy na zasobach finansowych – które z oczywistych względów nie powinny być przedmiotem dostępu. Zakres dostępu powinien ograniczać się do zasobów infrastrukturalnych i udogodnień towarzyszących. Wnosimy zatem o ograniczenie pojęcia zasoby do tego typu zasobów.	Uwaga nieuwzględniona Aby obowiązek odnoszący się do dostępu istniał (z mocy prawa lub mógł zostać nałożony w drodze aktu stosowania prawa), konieczny jest przepis prawa materialnego, więc wykładnia polegająca np. na próbie wyinterpretowania obowiązku zapewnienia dostępu do zasobów ludzkich przedsiębiorcy telekomunikacyjnego z samej legalnej definicji, jest w oczywisty sposób wadliwa. Za adekwatnością posługiwania się określeniem „zasoby” przemawiają też inne wersje językowe EKŁE – angielska (facilities) oraz francuska (ressources).
6 8	Art. 2 pkt 8)	PIKE	dostęp - udostępnianie zasobów <u>na rzecz przedsiębiorcy przedsiębiorcy telekomunikacyjnemu</u> na potrzeby świadczenia usług <u>telekomunikacyjnych komunikacji elektronicznej</u> , w szczególności: Izba wskazuje, że dostęp powinien obejmować także udostępnianie zasobów przedsiębiorcom innym niż telekomunikacyjni. Tak rozszerzona definicja mogłaby objąć np. kolokację w celu umieszczenia serwerów CDN lub inne formy współpracy/udostępniania infrastruktury w celu świadczenia usług komunikacji elektronicznej.	Uwaga uwzględniona
6 9	Art. 2 pkt 8	KIGEi T	Definicja dostępu posługuje się nieokreślonym i nieprecyzyjnym, w znaczeniu legalnym, pojęciem zasobu jako przedmiotu dostępu. W języku polskim „zasób” to coś co jest nagromadzone, pewna ilość czegoś nagromadzona w celu wykorzystania w przyszłości, ewentualnie wiedza i doświadczenie. W konsekwencji, z powyższego brzmienia	Uwaga nieuwzględniona Katalog zasobów podlegających udostępnieniu jest zgodny z EKŁE, natomiast sam zwrot „zasoby” jest bardziej adekwatny w kontekście przedmiotu rzeczzonego dostępu. Zawężenie definicji do „urządzeń lin usług”, a następnie wskazanie jako

			<p>definicji wynika realne ryzyko, że podmiot zobowiązany do zapewnienia dostępu będzie miał nieograniczony przedmiotowo i funkcjonalnie obowiązek dzielenia się swoimi zasobami sprzętowymi, osobowymi czy know-how itp.</p> <p>Ponadto definicja dostępu:</p> <p>1. jest w sposób nieuprawniony szersza niż definicja dostępu z art. 2 pkt 27 EKŁE, w którym dostęp rozumiany jest jako udostępnianie urządzeń lub usług;</p> <p>nie ma podległości regulacji dotyczących przedmiotu dostępu, jak również w definicji dostępu z art. 2 pkt 27 EKŁE.</p> <p>Propozycja zmian: dostęp – udostępnianie <u>urządzeń lub usług</u> przedsiębiorcy telekomunikacyjnemu na potrzeby świadczenia usług telekomunikacyjnych, w szczególności:</p> <p>a) sieci telekomunikacyjnych wraz z powiązаныmi zasobami, w szczególności lokalnej pętli abonenckiej oraz obiektów i usług niezbędnych do obsługi lokalnej pętli abonenckiej,</p> <p>b) odpowiednich systemów oprogramowania, w tym do systemów wsparcia operacyjnego,</p> <p>c) systemów informacyjnych lub baz danych na potrzeby przygotowywania zamówień, dostaw, zamawiania, konserwacji i reklamacji oraz fakturowania,</p> <p>d) usług sieci wirtualnych,</p> <p>nieruchomości, w tym budynku;</p>	<p>przedmiotu dostępu „nieruchomości, w tym budynku” stanowi sprzeczność.</p> <p>Aby obowiązek odnoszący się do dostępu istniał (z mocy prawa lub mógł zostać nałożony w drodze aktu stosowania prawa), konieczny jest przepis prawa materialnego, więc wykładnia polegająca np. na próbie wyinterpretowania obowiązku zapewnienia dostępu do zasobów ludzkich przedsiębiorcy telekomunikacyjnego z samej legalnej definicji, jest w oczywisty sposób wadliwa.</p> <p>Za adekwatnością posługiwania się określeniem „zasoby” przemawiają też inne wersje językowe EKŁE – angielska (facilities) oraz francuska (ressources).</p>
70	Art. 2 pkt 12	PIIT	<p>Sygnalizujemy, że brzmienie definicji nie jest spójne z EKŁE.</p> <p>PKE: <i>incydent bezpieczeństwa – każde zdarzenie, które ma rzeczywisty, niekorzystny skutek dla bezpieczeństwa sieci i usług;</i></p> <p>EKŁE:</p>	<p>Uwaga bezprzedmiotowa</p> <p>Przepis przeniesiony do projektu ustawy o zmianie ustawy o krajowym systemie cyberbezpieczeństwa oraz ustawy - Prawo telekomunikacyjne (UD68)</p>

			<p>42), „<i>incydent związany z bezpieczeństwem</i>” oznacza zdarzenie, które ma rzeczywisty niekorzystny skutek dla bezpieczeństwa sieci lub usługi łączności elektronicznej.</p> <p>Należy doprowadzić do spójności tych definicji tj. użyć w PT alternatywy łącznej, czyli spójnika „lub”.</p>	
7 1	Art. 2 pkt. 13	SayF	Treść „art. 2 pkt 6” powinien brzmieć: „art. 2 ust. 1 pkt 6”.	Uwaga uwzględniona
7 2	Art. 2 pkt 13	PINK	<p>PINK poniżej przedstawia następującą propozycję modyfikacji przepisów, wraz ze szczegółowym uzasadnieniem ich wprowadzenia.</p> <p>a) modyfikacja definicji „infrastruktury technicznej”</p> <p>wykreślenie projektowanego art. 2 pkt 6 Ustawy</p> <p>UZASADNIENIE Uzasadnieniem braku zgody na rozszerzenie definicji „infrastruktury technicznej” jest fakt, iż w obecnych czasach powierzchnie dachowe w budynkach użyteczności publicznej wykorzystywane są na potrzeby instalacji fotowoltaicznych, czy też na potrzeby zainstalowania reklam przez najemców – czego najemcy oczekują w kontraktach. Dotychczasowa definicja infrastruktury technicznej, obejmowała swoim zakresem instalacje antenowe, przez co Udostępniający rozumieli instalację kablową niezbędną na potrzeby zainstalowania antenowej konstrukcji wsporczej. Z samej istoty antenowe konstrukcje wsporcze służą zapewnieniu telekomunikacji poza budynkiem, na którym są instalowane. Zatem zgodnie z dotychczasowym</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Samo umieszczenie antenowej konstrukcji wsporczej odbywa się na zasadach art. 33 Megaustawy. Nie służą do umieszczania, w sytuacji wskazanej przez zgłaszającego uwagę, antenowych konstrukcji wsporczych przepisy dotyczące dostępu do infrastruktury technicznej. Należy również zauważyć, że okablowanie nigdy nie było elementem definicji infrastruktury technicznej.</p>

			brzmieniem art. 33 Ustawy instalacja konstrukcji antenowych wsporczych bezsprzecznie była możliwa, ale z zachowaniem odpłatności na rzecz Udostępniającego. Rozszerzenie definicji „infrastruktury technicznej” o „antenowe konstrukcje wsporcze” jest swoistym ograniczeniem prawa własności właścicieli budynków, w szczególności budynków użyteczności publicznej.	
7 3	Art. 2 pkt 14)	PIKE	infrastruktura telekomunikacyjna – fizyczne elementy sieci telekomunikacyjnej, w szczególności urządzenia telekomunikacyjne, <u>oprócz telekomunikacyjnych urządzeń końcowych</u> , linie kablowe oraz powiązane zasoby, oprócz powiązanych usług, budynków i wejść do budynków, wykorzystywane do zapewnienia telekomunikacji; PIKE wskazuje na niezasadność zaliczania do infrastruktury telekomunikacyjnej telekomunikacyjnych urządzeń końcowych. W uzasadnieniu wskazano, że przepis stanowi powtórzenie obecnego art. 2 ust. 8 Pt. Przepis ten jednak wprost wyłącza zaliczanie TUK do infrastruktury telekomunikacyjnej.	Uwaga nieuwzględniona W fizycznych elementach sieci telekomunikacyjnej nie mieszczą się „telekomunikacyjne urządzenia końcowe”, co wynika z definicji sieci telekomunikacyjnej (art. 2 pkt 59 Projektu), więc ze względu na zasady techniki prawodawczej, nie jest zasadne powielenie takiego zastrzeżenia.
7 4	art. 2 pkt 14	KIGEi T	Definicja infrastruktury telekomunikacyjnej, z niezrozumiałych względów nie wyłącza z jej przedmiotu, telekomunikacyjnych urządzeń końcowych, co w każdym przypadku posługiwania się czy w ustawie, czy w umowie tym pojęciem będzie dotyczyło także tych urządzeń. Propozycja zmian: infrastruktura telekomunikacyjna – fizyczne elementy sieci telekomunikacyjnej, w szczególności urządzenia telekomunikacyjne <u>oprócz telekomunikacyjnych urządzeń końcowych</u>, linie kablowe oraz powiązane zasoby, oprócz powiązanych usług, budynków i wejść do budynków, wykorzystywane do zapewnienia telekomunikacji;	Uwaga nieuwzględniona Urządzenie końcowe nie wchodzi w zakres sieci telekomunikacyjnej, której definicja zawarta jest w art. 2 pkt 59 Projektu, dlatego też nie może stanowić fizycznego elementu, o którym mowa w definicji infrastruktury telekomunikacyjnej.

7 5	Art. 2 pkt 15, art. 228 ust.1 , art. 230 pkt 1, art. 223 ust. 1	PIIT	<p><u>Gdziekolwiek w PKE występuje pojęcie „aktywów i pasywów” odnoszące się do rachunkowości regulacyjnej, proponujemy zastąpienie ich pojęciem „średnioroczny kapitał zaangażowany”, w celu zapewnienia spójnej terminologii z Zaleceniami KE dotyczącymi rachunkowości regulacyjnej i kalkulacji kosztów, gdzie mowa o wyodrębnieniu średniorocznego kapitału zaangażowanego. Średnioroczny kapitał zaangażowany jest pojęciem pochodnym wobec aktywów i pasywów.</u></p> <p>Zmianę zapisu „aktywa i pasywa” (w różnych przypadkach) należy zmienić na odpowiednią formę gramatyczną sformułowania „średnioroczny kapitał zaangażowany” w przepisach art. 2 pkt 15, art. 228 ust. 1, art. 230 pkt 1, art. 223 ust.1.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Ze względu na przejrzystość i czytelność przepisów. w ustawie jest mowa o aktywach i pasywach, które nie wymagają dodatkowych definicji, natomiast dopiero w akcie wykonawczym do art. 230 będzie wprowadzane pojęcie średniorocznego kapitału zaangażowanego jako pochodnego od aktywów i pasywów. Nie jest możliwe wprowadzenie tego pojęcia do ustawy, ponieważ definicja tego pojęcia, która obecnie jest w rozporządzeniu wydanym na podstawie art. 51 Pt, a będzie w rozporządzeniu z art. 230 Pke m.in. odwołuje się do „wartości bieżącej netto”, którą jak się wylicza jest mowa w rozporządzeniu, dlatego bez pozostałych przepisów rozporządzenia definicja średniorocznego kapitału zaangażowanego jest niejasna.</p>
7 6	Art. 2 pkt. 15, art. 228 ust.1 , art. 230 pkt 1, art. 223 ust. 1	Lewiat an	<p>Chcąc pozostać w zgodności z Zaleceniami KE odnośnie rachunkowości regulacyjnej i kalkulacji kosztów wnosimy o zmianę pojęcia „aktywów i pasywów” na pojęcie „średnioroczny kapitał zaangażowany”.</p> <p>Odpowiednich zmian w związku z tym wymagają art. 2 pkt 15, art. 228 ust. 1, art. 230 pkt 1, art. 223 ust.1.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Ze względu na przejrzystość i czytelność przepisów. w ustawie jest mowa o aktywach i pasywach, które nie wymagają dodatkowych definicji, natomiast dopiero w akcie wykonawczym do art. 230 będzie wprowadzane pojęcie średniorocznego kapitału zaangażowanego jako pochodnego od aktywów i pasywów. Nie jest możliwe wprowadzenie tego pojęcia do ustawy, ponieważ definicja tego pojęcia, która obecnie jest w rozporządzeniu wydanym na podstawie art. 51 Pt, a będzie w rozporządzeniu z art. 230 Pke m.in. odwołuje się do „wartości bieżącej netto”, którą jak się wylicza jest mowa w rozporządzeniu, dlatego bez pozostałych przepisów rozporządzenia definicja średniorocznego kapitału zaangażowanego jest niejasna.</p>

7 7	Art. 2 pkt. 21	SayF	<p>Czy informacja wymieniana lub przekazywana między określonymi użytkownikami za pośrednictwem <u>innych niż publicznie dostępnych usług komunikacji elektronicznej</u> nie jest komunikatem?</p> <p>Ponadto bardzo często przekazywane są informacje bez udziału użytkownika a tylko przy wykorzystaniu urządzeń końcowych, które również mogą zawierać informacje podlegające ochronie.</p> <p>Proponujemy zmienić na: komunikat – każdą informację wymienianą lub przekazywaną między zakończeniami sieci; nie obejmuje on informacji przekazanej jako część transmisji radiofonicznych lub telewizyjnych transmitowanych poprzez sieć telekomunikacyjną, z wyjątkiem informacji odnoszącej się do możliwego do zidentyfikowania zakończenia sieci do którego kierowana jest informacja; Zmiana ta powinna być skorelowana w całym projekcie w związku z uwzględnieniem zmian dotyczących innej niż publicznie dostępnej usługi komunikacji elektronicznej (telekomunikacyjnej).</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona Definicja komunikatu stanowi wdrożenie art. 2 lit. d dyrektywy o prywatności 2002/58/WE i odzwierciedla jego brzmienie, zgodnie z którym: "komunikat" oznacza każdą informację wymienianą lub przekazaną między określoną liczbą stron za pośrednictwem usług publicznie dostępnej łączności elektronicznej. Nie obejmuje on informacji przekazanej jako część publicznych usług nadawczych przez sieć łączności elektronicznej, z wyjątkiem zakresu, w jakim informacja może się odnosić do możliwego do zidentyfikowania abonenta lub użytkownika otrzymującego informację;"</p>
7 8	Art. 2 pkt. 22	SayF	<p>Czy osoba fizyczna wnosząca o świadczenie innych niż <u>publicznie</u> dostępnych usług komunikacji elektronicznej lub korzystającą z takich usług dla celów niezwiązanych bezpośrednio z jej działalnością gospodarczą lub wykonywaniem zawodu również jest konsumentem?</p>	<p>Uwaga wyjaśniona Zgłaszający uwagę nie przedstawił stanowiska ani uzasadnienia do zadanego pytania. Jak wskazywano w stanowiskach do wcześniejszych uwag Pke reguluje świadczenie publicznie dostępnych usług komunikacji elektronicznej.</p>
7 9	Art. 2 pkt. 25	SayF	<p>Bardzo dobrze, że pojawiła się definicja „lokalnej sieci radiowej” jednak w naszej ocenie wymaga ona dalszego doprecyzowania. Proponujemy precyzyjnie określić moc i zasięg systemu dostępu bezprzewodowego.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona Zgodnie z art. 57 ust. 2 EKŁE, „Komisja określa w drodze aktów wykonawczych fizyczne i techniczne cechy, takie jak maksymalna wielkość, masa i, w stosownych przypadkach, moc nadawania punktów dostępu bezprzewodowego o bliskim</p>

			<p>Praktyka wskazuje, że zasięg urządzeń radiowych (routerów radiowych) wykorzystywanych do zapewnienia bezprzewodowego dostępu wynosi kilkadziesiąt metrów a moc nadajników liczona jest w miliwatach (na ogół do 100 mW).</p> <p>Określenie „o niskiej mocy i bliskim zasięgu” jest bardzo nieprecyzyjne. Niska moc nadajnika może wynosić kilka miliwatów, kilka watów lub dużo więcej. Również bliski zasięg może wynosić kilka metrów, ale również kilkadziesiąt kilometrów.</p> <p>Proponujemy określić granicę zasięgu na przykład do 300 m i moc 300 mW.</p>	<p>zasięgu.”. Nie jest więc uprawnione, aby prawo krajowe doprecyzowało wskazane przez zgłaszającego uwagę wyrażenia. Zgodnie z motywem 8 Rozporządzenia Wykonawczego Komisji (UE) 2020/911 z dnia 30 czerwca 2020 r. określającego cechy punktów dostępu bezprzewodowego o bliskim zasięgu zgodnie z art. 57 ust. 2 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1972 ustanawiającej Europejski kodeks łączności elektronicznej, punkty dostępu bezprzewodowego o bliskim zasięgu powinny być urządzeniami o niskiej mocy, niniejsze rozporządzenie powinno mieć zastosowanie wyłącznie do klas instalacji E0, E2 i E10, a więc od kilku Miliwatów [mW] do 10 Watów [W] w przypadku klas instalacji E10.</p>
80	Art. 2 pkt. 28	SayF	<p>Proponujemy definicję oraz przepisy dotyczące nadużycia telekomunikacyjnego odnieść do usług komunikacji elektronicznej, a nie tylko do usług telekomunikacyjnych.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Podmiot zgłaszający uwagę nie przekazał uzasadnienia do swojej uwagi, w tym przykładów nadużyć w zakresie usług komunikacji elektronicznej innych niż usługi telekomunikacyjne.</p>
81	Art. 2 pkt 28)	PIKE	<p>nadużycie telekomunikacyjne – świadczenie lub korzystanie z usługi telekomunikacyjnej, urządzeń telekomunikacyjnych, niezgodnie z ich przeznaczeniem zawartymi umowami <u>oraz obowiązującymi przepisami prawa, albo obowiązującymi normami technicznymi których celem lub skutkiem jest zwykle dokonywane z zamiarem wyrządzenia szkody przedsiębiorcy telekomunikacyjnemu lub osiągnięcia nienależnych korzyści.</u></p> <p>Obejmuje ono w szczególności:</p> <p>PIKE zwraca uwagę, że zastosowanie tak szerokiej definicji pozostaje nieuzasadnione i może skutkować sporami międzyoperatorskimi. Aczkolwiek Izba rozumie intencje stojące za projektowanym przepisem, o tyle zaproponowana definicja pozwala uznać za nadużycie np. umieszczenie kabla</p>	<p>Uwaga częściowo uwzględniona</p> <p>Definicja otrzymuje brzmienie:</p> <p>nadużycie telekomunikacyjne – świadczenie lub korzystanie z usługi telekomunikacyjnej, urządzeń telekomunikacyjnych, niezgodnie z ich przeznaczeniem oraz przepisami prawa, których celem lub skutkiem jest wyrządzenie szkody przedsiębiorcy telekomunikacyjnemu lub osiągnięcie nienależnych korzyści.</p> <p>Ponadto punkty wskazujące konkretne nadużycia zostaną przeniesione do art. 152, a uzasadnienie zostanie uzupełnione o stwierdzenie że nadużycia nie dotyczą infrastruktury.</p>

			w kanalizacji z pominięciem procedur uzgodnionych w umowie (działanie sprzeczne z umowami), nieprawidłowe zainstalowanie urządzeń w ramach dostępu do sieci (sprzeczność z normami technicznymi) oraz szereg innych zachowań, które powinny być rozliczane przez operatorów na mocy zawartych umów lub sporów cywilnoprawnych. Wnosimy zatem, aby definicja została zawężona zgodnie z przedstawioną propozycją.	
8 2	Art. 2 pkt. 32	SayF	<p>Proponujemy usunąć frazę „... używane zwykle przez konsumenta „ponieważ urządzenie jest (lub nie jest) odbiornikiem radiofonii cyfrowej bez względu na status jego użytkownika. Jeśli urządzenie to jest używane przez inny podmiot niż konsument to jest ono odbiornikiem radiofonii cyfrowej. Właściwość tego urządzenia nie zmienia się wraz ze zmianą jego użytkownika. O właściwości urządzenia decydują jego parametry techniczne i użytkowe.</p> <p>Ponadto użycie określenia „... używane zwykle przez ...” w praktyce powoduje, że praktycznie każde urządzenie „służące do odbioru cyfrowych transmisji radiofonicznych ...” używane przez każdy podmiot, a nie tylko przez konsumenta, staje się odbiornikiem radiofonii cyfrowej.</p>	<p>Uwaga uwzględniona Definicja została preredagowana w kierunku wskazanym przez podmiot zgłaszający uwagę.</p>
8 3	Art. 2 pkt 32 i 56 PKE	PZPM	<p>Postulujemy doprecyzowanie przedmiotowego przepisu w taki sposób, aby wyłączyć z zakresu proponowanych przepisów:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. odbiorniki radiofonii cyfrowej wbudowane do pojazdów innych niż pojazdy kategorii M 2. odbiorniki samochodowe sprzedawane jako części zamienne. <p>Postulujemy natomiast włączenie w jej zakres odbiorniki samochodowe sprzedawane jako akcesoria.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona Na gruncie PKE zdefiniowane zostały zarówno odbiorniki radiofonii cyfrowej jak i samochodowe odbiorniki radiofoniczne, którymi są fabrycznie zainstalowane odbiorniki w pojazdach kategorii M. Nie istnieje więc potrzeba dokonywania zmian w definicjach. Obecne rozporządzenie wydane jest na podstawie aktualnej ustawy Prawo telekomunikacyjne, nie zaś PKE. Niemniej delegacja do wydania rozporządzenia z PKE zostanie doprecyzowana w taki sposób, aby jasno wynikało z niej, iż</p>

	<p>Postulujemy również definicje zawarte w rozporządzeniu Ministra Cyfryzacji z dnia 14 lutego 2020 r. w sprawie wymagań technicznych i eksploatacyjnych dla urządzeń konsumenckich służących do odbioru cyfrowych transmisji radiofonicznych dla pojazdów samochodowych (<i>Rozporządzenie DAB+</i>) były zgodne z definicjami ustawowymi oraz, żeby nie miała miejsce sytuacja, że radioodbiorników w pojazdach kategorii M mają zastosowanie przepisy odnoszące się do innych zdefiniowanych rodzajów radioodbiorników np. radioodbiorników multimedialnych.</p> <p><u>Uzasadnienie</u></p> <p>Aktualne brzmienie przepisu wskazuje, że zakresem niniejszej definicji objęte są zarówno odbiorniki wbudowane fabrycznie do nowych pojazdów kategorii M jak i odbiorniki wbudowane do nowych pojazdów innych kategorii. Przepis w obecnym kształcie prowadzi do sytuacji, że odbiorniki wbudowane do pojazdów innych kategorii niż M, będą musiały spełniać wymagania dla radioodbiorników stacjonarnych pomimo specyfiki ich zastosowania w pojazdach. Taka sytuacja nie powinna mieć miejsca, gdyż ze względu na inne przepisy mające zastosowanie do pojazdów samochodowych (Zalecenie Komisji z dnia 26 maja 2008 r. w sprawie bezpieczeństwa i ergonomii samochodowych systemów informacyjnych i systemów łączności: nowa wersja europejskiego zbioru zasad dotyczących interakcji człowieka z urządzeniami (Dz. U. UE. L. z 2008 r. Nr 216, str. 1) oraz do bezpieczeństwa ruchu drogowego (Ustawa z dnia 20 czerwca 1997 r. - Prawo o ruchu drogowym (t.j. Dz. U. z 2020 r. poz. 110 z późn. zm.) pewne rodzaje komunikatów oraz obrazów nie mogą być wyświetlane w pojeździe taka jak w stojącym w mieszkaniu radioodbiorniku multimedialnym. Z uwagi na fakt, że ustawa zakłada zachowanie dotychczasowych aktów wykonawczych, definicje</p>	<p>swym zakresem obejmuje odbiorniki samochodowe, które zawierają się w zbiorze odbiorników radiofonii cyfrowej.</p> <p>W odniesieniu do części zamiennych obecnie zarówno przepisy rozporządzenia jak i projektowanej ustawy nie będą dotyczyć pojazdów kat. M, które zostały wyprodukowane przed wejściem w życie PKE (prawo nie działa wstecz). Wobec powyższego części zamienne do starszych samochodów będą musiały spełniać ówczesne wymagania dotyczące wyposażenia wbudowywanych odbiorników do samochodów. Natomiast części zamienne do wbudowanych odbiorników do samochodów wyprodukowanych po wejściu w życie PKE będą musiały spełniać wymagania rozporządzenia. Nie może dochodzić do sytuacji, w której odbiornik w samochodzie spełniający wymagania rozporządzenia się psuje, a jest wymieniany na odbiornik nie spełniający tychże wymagań.</p> <p>Co do akcesoriów – rozporządzenie nie dotyczy adapterów (czyli prostych przystawek dekodujących sygnał cyfrowy na analogowy FM) a fabrycznie wbudowanych odbiorników.</p>
--	--	--

	<p>zawarte w Rozporządzeniu DAB+ nie powinny wykraczać poza definicję ustawową. W tym zakresie definicje Rozporządzenia DAB+ wprowadzają dodatkowe kategorie radioodbiorników co nie znajduje oparcia w ustawie i powinny być z tego rozporządzenia usunięte bądź nie powinny mieć zastosowania do radioodbiorników samochodowych. W tym zakresie przedmiotowa definicja jest sprzeczna z brzmieniem Dyrektywy, która w Załączniku XI nakłada obowiązek zapewnienia interoperacyjności przez <i>samochodowe odbiorniki radiowe wbudowane do nowego pojazdu kategorii M, który jest udostępniany na rynku do sprzedaży lub wynajmu w Unii. Stąd też, w naszej ocenie wyłączenie z zakresu regulacji radioodbiorników wbudowanych do pojazdów innych kategorii niż M będzie zgodne z przepisami unijnych.</i> Postulujemy także wyłączyć z zakresu proponowanych przepisów samochodowe odbiorniki radiofoniczne sprzedawane jako części zamienne, gdyż części zamienne nie są objęte Dyrektywą. Ponadto w przypadku starszych pojazdów, może okazać się być niemożliwe zamontowanie radioodbiorników z nowymi funkcjonalnościami ze specyfikacjami technicznymi wynikającymi z ustawy. W związku z tym część zamienna powinna być o takich samych parametrach jak część która podlega wymianie. Postulujemy natomiast włączenie w jej zakres odbiorniki samochodowe sprzedawane jako akcesoria. Dla pełnego rozpowszechnienia radia DAB+ w Polsce, konieczne jest aby takie same wymogi miały zastosowanie do radioodbiorników akcesoryjnych jak do tych, które są montowane fabrycznie. W niektórych sytuacjach stwarzało by to lukę, dającą możliwość omijania wymagań ustawy i dyrektywy.</p>	
--	--	--

8 4	Art. 2 pkt. 33	SayF	Uwaga jak do art. 2 pkt 32 PKE	Uwaga uwzględniona
8 5	Art. 2 pkt 38	KIKE	<p>Art. 2 pkt 38 PKE definiuje pojęcie połączenia sieci. W ocenie KIKE zasadnym byłoby, aby umowa o połączeniu sieci umożliwiała również realizację wzajemnych usług, w tym usługi Bitstream Access (BSA) oraz usługi transmisji danych. Aktualnie wątpliwa jest możliwość wydawania przez Prezesa UKE decyzji, które regulowałyby połączenie sieci przedsiębiorców telekomunikacyjnych w celu realizacji usługi BSA. Taka regulacja przyczyniłaby się do rozwoju rynku hurtowego oraz ograniczenia budowy własnych sieci telekomunikacyjnych przez operatorów. Każdy przedsiębiorca mógłby uzyskać dostęp do zasobów innego przedsiębiorcy i uzyskiwania możliwości świadczenia usług abonentom w modelu BSA.</p> <p>Zmiana urzeczywistni cele EKŁE i poprzedzających ją dyrektyw.</p> <p>***</p> <p>Z tego względu proponujemy nadać art. 2 pkt 38 PKE następujące brzmienie:</p> <p><i>38) połączenie sieci – fizyczne i logiczne połączenie publicznych sieci telekomunikacyjnych użytkowanych przez tego samego lub różnych przedsiębiorców telekomunikacyjnych, celem umożliwienia użytkownikom korzystającym z usług lub sieci jednego przedsiębiorcy telekomunikacyjnego komunikowania się z użytkownikami korzystającymi z usług lub sieci tego samego lub innego przedsiębiorcy telekomunikacyjnego albo dostępu do usług dostarczanych przez innego przedsiębiorcę telekomunikacyjnego, w tym usług transmisji danych i dostępu</i></p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Wprowadzenie rozwiązania, zgodnie z propozycją zgłaszającego uwagę, oznaczałoby możliwość żądania zawarcia umowy o świadczenie usługi BSA z każdym operatorem, niezależnie od zajmowanej przez niego pozycji rynkowej i niezależnie od wydania przez Prezesa UKE decyzji nakładającej obowiązek regulacyjny.</p>

			<i>na potrzeby sprzedaży szerokopasmowej transmisji danych abonentom; połączenie sieci stanowi szczególny rodzaj dostępu realizowanego pomiędzy operatorami;</i>	
8 6	Art. 2 pkt 40	ENER GA – Operat or SA	Dopisanie na końcu: „, z wyłączeniem zasobów używanych do realizacji usługi kluczowej zgodnie z Ustawą o Krajowym Systemie Cyberbezpieczeństwa”. Zapewnienie niezakłóconego działania OUK, a więc i szczególna ochrona ich zasobów ma kluczowe znaczenie dla funkcjonowania państwa, w zakresie realizacji podstawowych usług publicznych, jak i obronności. Poddanie zasobów OUK wpływowi ustawy PKE rodzi istotne ryzyka związane z ciągłością i bezpieczeństwem realizacji usług podstawowych OUK, a więc i bezpieczeństwem i ciągłością realizacji podstawowych usług publicznych, jak i bezpieczeństwem i ciągłością funkcjonowania państwa.	Uwaga nieuwzględniona Sam fakt, że dany zasób jest wykorzystywany do realizacji usługi kluczowej, nie przesądza o tym, że nie powinno się żądać zapewnienia dostępu do niego zgodnie z regulacjami odnoszącymi się do dostępu do powiązanych zasobów.
8 7	Art. 2 pkt. 42 lit a	SayF	Uwaga do tego zapisu ściśle związana jest z uwagą do art. 1 pkt 1 lit. a PKE. W tym, miejscu nasuwa się wątpliwość i pytanie. Czy podmiot świadczący inne niż publiczne usługi telekomunikacyjne jest przedsiębiorcą telekomunikacyjnym? Z treści definicji zawartej w art. 2 pkt 42 lit a PKE wynika, że tylko podmiot świadczący publicznie dostępne usługi telekomunikacyjne jest przedsiębiorcą telekomunikacyjnym ze wszystkimi związanymi z tym prawami i obowiązkami. Rekomendujemy dokonania przeglądu definicji dotyczących świadczenia usług publicznie dostępnych, innych niż publicznie dostępne dostępne usługi zarówno telekomunikacyjnych jak i komunikacji elektronicznych, sieci telekomunikacyjnych publicznych i niepublicznych.	Uwaga nieuwzględniona Zgodnie z Pke przedsiębiorcą telekomunikacyjnym jest wyłącznie podmiot świadczący publicznie dostępne usługi.
8 8	Art. 2	SayF	Proponuje się usunąć frazę:” ... treść rozmów głosowych i innych ...”	Uwaga uwzględniona Zrezygnowano z definicji przekazu.

	pkt. 43		Przekaz telekomunikacyjny to informacje przekazywane za pomocą sieci telekomunikacyjnej, w tym treści rozmów głosowych. Sugerujemy rozważyć czy warto definiować pojęcie „przekaz telekomunikacyjny” skoro w definicji „telekomunikacji” (art. 2 pkt. 70 PKE) stwierdza się, że telekomunikacja stanowi nadawanie, odbiór lub transmisję informacji ...	
8 9	Art. 2 pkt 44	KIKE	W przepisie art. 2 pkt 44 PKE wprowadzona została definicja przyłącza telekomunikacyjnego. KIKE zauważa, iż w przypadku sieci kablowej elementem przyłącza niejednokrotnie jest podbudowa słupowa (słupy) niezbędne do utrzymania linii kablowej. Z tego względu definicja przyłącza powinna zostać uzupełniona oraz elementy ściśle związane z samą linią telekomunikacyjną (osprzęt, podbudowa słupowa). *** Z tego względu proponujemy nadać art. 2 pkt 44 PKE następujące brzmienie: <i>44) przyłącze telekomunikacyjne:</i> <i>a) odcinek linii kablowej podziemnej, linii kablowej nadziemnej lub kanalizacji kablowej, wraz z osprzętem i dodatkową infrastrukturą, w tym podbudową słupową, zawarty zawarte między złączem rozgałęźnym a zakończeniem tych linii lub kanalizacji w obiekcie budowlanym,</i> <i>b) system bezprzewodowy łączący instalację wewnętrzną obiektu budowlanego z węzłem publicznej sieci telekomunikacyjnej</i> – umożliwiający korzystanie w obiekcie budowlanym z publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych;	Uwaga nieuwzględniona Zaproponowane zmiany w definicji referują do możliwych składowych przyłącza telekomunikacyjnego z punktu widzenia prac budowlanych, zaś ten aspekt nie jest celem definicji przyłącza – celem tym jest określenie funkcjonalnego przeznaczenia odcinka sieci pomiędzy węzłem telekomunikacyjnym a instalacją w lokalizacji użytkownika końcowego, umożliwiającą odbiór usług telekomunikacyjnych.
9 0	Art. 2	SayF	Proponuje się wykreślenie wyrazu „głównie”.	Uwaga nieuwzględniona

pkt. 45		<p>Wyraz „głównie” sugeruje, że publiczna sieć telekomunikacyjna to sieć służąca do świadczenia zarówno publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych jak i innych usług telekomunikacyjnych innych niż publicznie dostępne. Wobec braku definicji usług telekomunikacyjnych innych niż publicznie dostępne oraz to, że w praktyce niezwykle trudno jest stwierdzić, że w danej sieci większość świadczonych usług to publicznie dostępne usługi telekomunikacyjne to definicja z wyrażeniem „głównie” praktycznie nie będzie miała znaczenia. Natomiast w przypadku, gdy przedsiębiorca będzie eksploatował sieć telekomunikacyjną, którą będzie udostępniał wyłącznie przedsiębiorcom telekomunikacyjnym, to znaczy, że nie będzie świadczył publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych, tym samym przedsiębiorca dysponujący taką siecią nie będzie przedsiębiorca telekomunikacyjnym.</p>	<p>W ocenie projektodawcy wyraz „głównie” ma znaczenie, przy czym wynika z EKŁE. Dodatkowo należy odróżnić świadczenie usług od dostarczania (udostępniania) sieci.</p>
9 1	Art. 2 pkt. 46	<p>SayF</p> <p>Proponuje się doprecyzować definicje, w których używa się pojęcia publiczna (np. sieć) lub publicznie dostępna usługa Cecha usługi jaką jest dostępność dla ogółu użytkowników bez bliższego dookreślenia budzi obecnie i może budzić w przyszłości wiele wątpliwości. Jest to tym bardziej istotne, że na przedsiębiorców świadczących publicznie dostępne usługi lub eksploatujących publiczne sieci telekomunikacyjne spoczywa wiele obowiązków, które nie dotyczą podmiotów świadczących inne niż publicznie dostępne usługi telekomunikacyjne lub eksploatujących inne niż publiczne sieci telekomunikacyjne.</p> <p>Patrz uwagi do zagadnień dotyczących publicznie dostępnych usług przedstawiłmy odnosząc się do art. 1 ust. pkt 1 lit. a PKE.</p> <p>Wątpliwości ograniczają się do odpowiedzi na pytanie:</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Siatka pojęciowa w tym zakresie bazuje na rozwiązaniach, w tym także doktrynie, wypracowanych w Pt.</p>

			<p>Jakie czynniki powodują, że usługa komunikacji elektronicznej lub telekomunikacyjna traci właściwości usługi publicznie dostępnej.</p> <p>Czynnikiem takim być może będą:</p> <ul style="list-style-type: none"> - terytorium, na którym będą przebywać użytkownicy, np. na terenie, jednej lub kilku gmin, jednego lub kilku powiatów, itp., - ograniczenie do użytkowników zlokalizowanych w jednym budynku, np. w centrum handlowym, - ograniczenie podmiotowe to znaczy usługi są oferowane wyłącznie podmiotom prowadzącym działalność gospodarczą, osobom, będącym członkami spółdzielni mieszkaniowej, członkom stowarzyszenia wspierającego telekomunikację itp. 	
9 2	Art. 2 pkt. 47	SayF	Uwaga jak do art. 1 ust. pkt 1 lit. a, art. 2 pkt 46 PKE	Uwaga nieuwzględniona Siatka pojęciowa w tym zakresie bazuje na rozwiązaniach, w tym także doktrynie, wypracowanych w Pt.
9 3	Art. 2 pkt. 48	SayF	Uwaga jak do art. 1 ust. pkt 1 lit. a, art. 2 pkt 46 PKE	Uwaga nieuwzględniona Siatka pojęciowa w tym zakresie bazuje na rozwiązaniach, w tym także doktrynie, wypracowanych w Pt.
9 4	Art. 2 pkt. 49	SayF	Uwaga jak do art. 1 ust. pkt 1 lit. a, art. 2 pkt 46 PKE	Uwaga nieuwzględniona Siatka pojęciowa w tym zakresie bazuje na rozwiązaniach, w tym także doktrynie, wypracowanych w Pt.
9 5	Art. 2 pkt. 58 lit. c	SayF	Określenie „stacjonarna lub bezprzewodowa” proponuje się zmienić na „stacjonarna lub ruchoma sieć telekomunikacyjna”. Sieć bezprzewodowa może być zarówno ruchoma jak i stacjonarna.	Uwaga nieuwzględniona Biorąc pod uwagę architekturę sieci, możliwe są różne kwalifikacje sieci. W kontekście definicję sieci o bardzo dużej przepustowości, istotna jest sieć dostępowa (stacjonarna lub bezprzewodowa), bo to za jej pośrednictwem użytkownik końcowy korzysta z usługi dostępu do internetu, a to właśnie

				z perspektywy usług zdefiniowana jest sieć o bardzo dużej przepustowości w art. 2 pkt 58 lit. c projektowanego Pke.
9 6	Art. 2 pkt 58	PIIT	<p><u>Postulujemy zawarcie w ustawie definicji w pełni zgodnej z zapisami EKŁE, która nie zawiera żadnych precyzyjnych parametrów przedmiotowej sieci. Jeżeli projektodawca nie uwzględni tej uwagi, wnosimy o wzięcie pod uwagę poniższej propozycji zmiany definicji:</u></p> <p>58) sieć o bardzo dużej przepustowości – publiczną sieć telekomunikacyjną:</p> <p>a) składającą się z linii światłowodowych co najmniej do punktu dystrybucji w miejscu świadczenia usługi,</p> <p>b) składającą się z linii światłowodowych co najmniej do stacji bazowej telefonii komórkowej,</p> <p>c) stacjonarną sieć telekomunikacyjną, która charakteryzuje się podobną wydajnością jak sieć telekomunikacyjna, o której mowa w lit. a, w typowych warunkach panujących w czasie największego ruchu. Podobne wymagania dotyczące jakości sieci odnoszą się do: dostępnych prędkości w górę i w dół łącza, odporności, parametrów związanych z błędami oraz opóźnienia i jego zmienności;</p> <p>d) bezprzewodową sieć telekomunikacyjną, która charakteryzuje się podobną wydajnością jak sieć telekomunikacyjna, o której mowa w lit. b, posiadającą podobną zdolność technologiczną do świadczenia usług dostępu do Internetu w zakresie dostępnych prędkości w górę i w dół łącza, odporności, parametrów związanych z błędami oraz opóźnienia i jego zmienności;</p> <p>Wydajność sieci można uznać za podobną bez względu na to, czy doświadczenia użytkownika końcowego różnią się w</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona w zakresie propozycji usunięcia zwrotu „w typowych warunkach panujących w czasie największego ruchu”.</p> <p>Jakość usług (ang. <i>quality of service</i>) jest obiektywna i składa się z mierzalnych parametrów, inaczej niż subiektywne doświadczenie użytkownika końcowego (ang. <i>end-user experience</i>), do którego odnosi się Izba w uwadze. Takie rozwiązanie byłoby sprzeczne z EKŁE, co wynika również z treści Wytycznych BEREC wydanych 1 października 2020 r.</p> <p>Uwaga uwzględniona w zakresie odesłania do kryteriów (wartości parametrów jakościowych) określonych w wytycznych BEREC zamiast określenia ich w definicji.</p> <p>W zakresie stosowania projektowanej definicji do określania obszarów wsparcia na sieci szerokopasmowe ze środków publicznych należy zwrócić uwagę, że w tym procesie podstawą prawną demarkacji obszarów będą wspólnotowe reguły pomocy publicznej, w tym stosowne wytyczne oraz orzecznictwo Komisji Europejskiej. Na mocy obecnie obowiązujących reguł za tzw. punkt odcięcia możliwości interwencji publicznej uznawane jest istnienie lub planowanie na danym obszarze sieci umożliwiających świadczenie usług o przepustowości co najmniej 30 Mb/s, a zatem znacznie niższej niż określona w wytycznych wydanych 1 października 2020 r. Nie jest wykluczone, że poziom ten zostanie podniesiony co najmniej do poziomu 100 Mb/s, przy czym nawet w takiej sytuacji nie należy się obawiać, że ze środków publicznych wspierane będą inwestycje nakładające się na</p>

		<p><i>zależności od z natury różnych cech charakterystycznych nośnika danych, za pomocą którego sieć ostatecznie łączy się z punktem zakończenia sieci;</i></p> <p>W przekazanym do konsultacji projekcie PKE w definicji VHCN (art. 2 pkt 54 projektu PKE) zdefiniowano tylko dwa parametry, a mianowicie „<i>a także zdolności do świadczenia usług dostępu do Internetu o prędkości co najmniej 100 Mb/s pobierania danych, a także o prędkości co najmniej 100 Mb/s w przypadku wysyłania danych w stacjonarnych sieciach stacjonarnych lub o prędkości co najmniej 30 Mb/s w przypadku wysyłania danych w bezprzewodowych sieciach telekomunikacyjnych;</i>”. Nasze poważne wątpliwości budzi po pierwsze wskazanie jakichkolwiek wartości w tej definicji, które abstrahują od wytycznych BEREC wydanych na podstawie art. 82 EKŁE. Po drugie zaś nasze wątpliwości budzi wskazanie, iż prędkość 100 Mb/s dla sieci stacjonarnej i 30 Mbit/s dla sieci bezprzewodowej od użytkownika (dalej „upload”) jest prędkością co najmniej wymaganą jako parametr uznania tej sieci jako VHCN. W żadnym miejscu w EKŁE nie znaleźliśmy takiego wymagania, natomiast w motywach do EKŁE przewija się jedynie odniesienie do 100 Mb/s do użytkownika końcowego (dalej „download”), ale nie odnosi się ono wprost do sieci o sieci o bardzo wysokiej przepustowości.</p> <p>Dodatkowo należy wskazać, iż w przypadku sieci bezprzewodowych należy przyjąć daleko idącą ostrożność w określaniu jakichkolwiek parametrów, bowiem w przypadku takich sieci można mówić jedynie o technologicznej możliwości osiągnięcia prędkości wysyłania/pobierania danych, dlatego sugerujemy usunięcie sformułowania „<i>w typowych warunkach panujących w czasie największego ruchu</i>”. W sieciach bezprzewodowych uzyskiwane przez</p>	<p>inwestycje zrealizowane lub realizowane ze środków PO PC, byłyoby to bowiem oczywiście nieracjonalne.</p>
--	--	---	--

użytkownika przepływności zależą od wielu czynników niezależnych od operatora, które podlegają zmienności w czasie jak np. zakłócenia powodowane zjawiskami meteorologicznymi lub zmiany warunków terenowych ograniczające propagację fal radiowych od stacji bazowej do użytkownika końcowego. Z tego powodu gwarantowanie wskaźników jakościowych jest o wiele bardziej ograniczone niż w przypadku sieci stacjonarnych przewodowych.

Poniżej cytujemy wersję angielską definicji z EKŁE z własnymi podkreśleniami:

*“very high capacity network’ means either an electronic communications network which consists wholly of optical fibre elements at least up to the distribution point at the serving location, or an electronic communications network **which is capable of delivering**, under usual peak-time conditions, **similar network performance** in terms of available downlink and uplink bandwidth, resilience, error-related parameters, and latency and its variation; network performance can be considered similar regardless of whether the end-user experience varies due to the inherently different characteristics of the medium by which the network ultimately connects with the network termination point;”*

Pragniemy ponownie wskazać, iż na podstawie art. 82 EKŁE do dnia 21 grudnia 2020 r. BEREC, po przeprowadzeniu konsultacji z zainteresowanymi stronami oraz w ścisłej współpracy z Komisją, wyda wytyczne w sprawie kryteriów, które mają być spełnione przez sieć, aby została uznana za sieć o bardzo dużej przepustowości, w tym pod względem przepustowości łącza służącego do nadawania w dół i w górę, odporności, parametrów związanych z błędami oraz opóźnienia i jego zmienności. Krajowe organy regulacyjne w

jak największym stopniu mają uwzględniać te wytyczne. Do dnia 31 grudnia 2025 r. BEREC ma je zaktualizować, a następnie będzie ma przeprowadzać regularnie kolejne aktualizacje.

Biorąc to pod uwagę już z planowanym dniem wejścia w życie PKE jego postanowienia w zakresie parametrów mogłyby być niezgodne z wytycznymi BEREC. Dlatego wnosimy, aby w definicji VHCN w PKE nie pojawiały się konkretne parametry jakościowe.

Nasze uwagi wynikają m.in. z okoliczności, że omawiana definicja sieci VHCN mogłaby być potencjalnie wykorzystana w ramach realizacji przyszłych programów wsparcia szybkich sieci szerokopasmowych takich jak planowane POPC 2 lub w ramach Funduszu Szerokopasmowego, jako podstawowe kryterium służące dokonywaniu klasyfikacji obszarów białych, szarych i czarnych. Mimo, że uważamy takie rozwiązanie za nieracjonalne, tak - na poziomie obecnego projektu przepisów i wobec braku informacji dot. modelu POPC 2 - nie możemy wykluczyć, że takie rozwiązanie byłoby stosowane.

Sygnalizujemy, więc, że stosowanie proponowanej definicji VHCN, zakładającej przyjęcie kryterium upload na poziomie 100 Mb/s, mogłoby skutkować tym, że nawet obszary, na których zbudowano sieci ze środków publicznych w ramach Programu Operacyjnego Polska Cyfrowa na lata 2014-2020 mogłyby zostać uznane za białe plamy pod względem dostępności VHCN, a tym samym uznane za obszary wymagające dalszej pomocy publicznej.

Zgodnie z wymaganiami konkursowymi w ramach działania 1.1. POPC w pierwszym konkursie¹ ustalono bowiem, że najwyższe wymagane parametry techniczne w ramach

¹ <https://cppc.gov.pl/images/uploads/Za%C5%82%C4%85cznik-8-Wymagania-dla-sieci-NGA-POPC1.pdf>

		<p>realizowanych projektów to minimalna przepustowość 100 Mb/s download oraz 30 Mb/s upload. W kolejnych konkursach wymaganie dotyczące parametru upload zostało obniżone do 20 Mb/s. Jest to jednocześnie wymaganie, za które startujący w konkursach byli dodatkowo premiowani. Osiągnięcie wyższych parametrów jakościowych sieci wiąże się jednocześnie z większym wysiłkiem, zwłaszcza finansowym ze strony inwestorów, którzy zgodzili się wziąć udział w tym programie. Co równie istotne, zakładane było stabilne otoczenie inwestycji pod kątem braku ryzyka dodatkowej interwencji publicznej, a przede wszystkim możliwość ekonomicznie uzasadnionego funkcjonowania sieci w długim okresie, w tym w okresie trwałości.</p> <p>Na podstawie projektu sprawozdania z realizacji POPC (stan na 31 grudnia 2019 r.) można stwierdzić, że szerokopasmowym dostępem do Internetu objętych zostanie ponad 1,7 mln gospodarstw domowych w regionach słabiej rozwiniętych oraz ponad 217 tys. gospodarstw w regionach lepiej rozwiniętych (w oparciu o dane z umów o dofinansowanie). Dane te nie obejmują naboru czwartego, w ramach którego dostępem do sieci szerokopasmowej zostanie objęta kolejna pula gospodarstw domowych. Wnioski, które zostały złożone w ramach 22 obszarów obejmują minimalną liczbę gospodarstw domowych wynoszącą 149 940. Natomiast całkowita liczba gospodarstw domowych możliwych do objęcia zasięgiem na tych obszarach interwencji to 394 709.</p> <p>W sumie więc w przypadku przyjęcia kryteriów VHCH z uploadem na poziomie 100 Mb/s mogłyby zostać wykluczonych prawie 2 mln gospodarstw domowych, które zostały objęte zasięgiem POPC, mogłyby ponownie stać się białymi plamami pod kątem VHCH, a więc znów kwalifikować się do wsparcia ze środków UE, zagrażając jednocześnie</p>	
--	--	---	--

			trwałości efektów inwestycji POPC, które zostaną zbudowane ze środków publicznych za ponad 1 mld EUR.	
9 7	Art. 2 pkt 58	KIGC	<p>Postulat: zawarcie w ustawie definicji w pełni zgodnej z zapisami EKŁE, która nie zawiera żadnych precyzyjnych parametrów przedmiotowej sieci. Jeżeli projektodawca nie uwzględni tej uwagi, wnosimy o wzięcie pod uwagę poniższej propozycji zmiany definicji:</p> <p>58) sieć o bardzo dużej przepustowości – publiczną sieć telekomunikacyjną:</p> <p>a) składającą się z linii światłowodowych co najmniej do punktu dystrybucji w miejscu świadczenia usługi,</p> <p>b) składającą się z linii światłowodowych co najmniej do stacji bazowej telefonii komórkowej,</p> <p>c) stacjonarną lub bezprzewodową sieć telekomunikacyjną, która spełnia podobne wymagania dotyczące parametrów jakości jak sieć telekomunikacyjna, o której mowa w lit. a i b, w typowych warunkach panujących w czasie największego ruchu. Podobne wymagania dotyczące jakości sieci odnoszą się do: odporności, parametrów związanych z błędami oraz opóźnienia i jego zmienności, a także zdolności do świadczenia usług dostępu do internetu o prędkości co najmniej 100 Mb/s pobierania danych, a także o prędkości co najmniej 100 Mb/s w przypadku wysyłania danych w stacjonarnych sieciach telekomunikacyjnych lub o prędkości co najmniej 30 Mb/s w przypadku wysyłania danych w bezprzewodowych sieciach telekomunikacyjnych;</p> <p><u>d) bezprzewodową sieć telekomunikacyjną, która spełnia podobne wymagania dotyczące parametrów jakości jak sieć telekomunikacyjna, o której mowa w lit. b, posiadającej zdolność technologiczną do świadczenia usług dostępu do</u></p>	<p>Uwaga nieuwzględniona w zakresie propozycji usunięcia zwrotu „w typowych warunkach panujących w czasie największego ruchu”.</p> <p>Jakość usług (ang. <i>quality of service</i>) jest obiektywna i składa się z mierzalnych parametrów, inaczej niż subiektywne doświadczenie użytkownika końcowego (ang. <i>end-user experience</i>), do którego odnosi się Izba w uwadze. Takie rozwiązanie byłoby sprzeczne z EKŁE, co wynika również z treści Wytycznych BEREC wydanych 1 października 2020 r.</p> <p>Uwaga uwzględniona częściowo, w zakresie odesłania do kryteriów (wartości parametrów jakościowych) określonych w wytycznych BEREC zamiast określenia ich w definicji.</p> <p>W zakresie stosowania projektowanej definicji do określania obszarów wsparcia na sieci szerokopasmowe ze środków publicznych patrz stanowisko do uwagi PIIT powyżej.</p>

Internetu o prędkości co najmniej 100 Mb/s pobierania danych;

W przekazanym do konsultacji projekcie PKE w definicji VHCN (art. 2 pkt 54 projektu PKE) zdefiniowano tylko dwa parametry, a mianowicie „*a także zdolności do świadczenia usług dostępu do Internetu o prędkości co najmniej 100 Mb/s pobierania danych, a także o prędkości co najmniej 100 Mb/s w przypadku wysyłania danych w stacjonarnych sieciach stacjonarnych lub o prędkości co najmniej 30 Mb/s w przypadku wysyłania danych w bezprzewodowych sieciach telekomunikacyjnych;*”. Nasze poważne wątpliwości budzi wskazanie, iż prędkość 100 Mb/s dla sieci stacjonarnej i 30 Mbit/s dla sieci bezprzewodowej od użytkownika (dalej „upload”) jest prędkością co najmniej wymaganą jako parametr uznania tej sieci jako VHCN. W żadnym miejscu w EKŁE nie znaleźliśmy takiego wymagania, natomiast w motywach do EKŁE przewija się jedynie odniesienie do 100 Mb/s do użytkownika końcowego (dalej „download”). Być może błąd ten wynika z interpretacji definicji z EKŁE, w której nie mówi się jednak o konieczności zrównywania prędkości download i upload użytkownika końcowego, ale o określeniu parametrów podobnych do sieci składającej się przynajmniej ze światłowodu do punktu dystrybucyjnego.

Dodatkowo należy wskazać, iż w przypadku sieci bezprzewodowych należy przyjąć daleko idącą ostrożność w określaniu jakichkolwiek parametrów, bowiem w przypadku takich sieci można mówić jedynie o technologicznej możliwości osiągnięcia prędkości wysyłania/pobierania danych, dlatego sugerujemy usunięcie sformułowania „*w typowych warunkach panujących w czasie największego ruchu*”. W sieciach bezprzewodowych uzyskiwane przez

użytkownika przepływności zależą od wielu czynników niezależnych od operatora, które podlegają zmienności w czasie jak np. zakłócenia powodowane zjawiskami meteorologicznymi lub zmiany warunków terenowych ograniczające propagację fal radiowych od stacji bazowej do użytkownika końcowego. Z tego powodu gwarantowanie wskaźników jakościowych jest o wiele bardziej ograniczone niż w przypadku sieci stacjonarnych przewodowych.

Poniżej cytujemy wersję angielską definicji z EKŁE z własnymi podkreśleniami:

*“very high capacity network’ means either an electronic communications network which consists wholly of optical fibre elements at least up to the distribution point at the serving location, or an electronic communications network **which is capable of delivering**, under usual peak-time conditions, **similar network performance** in terms of available downlink and uplink bandwidth, resilience, error-related parameters, and latency and its variation; network performance can be considered similar regardless of whether the end-user experience varies due to the inherently different characteristics of the medium by which the network ultimately connects with the network termination point;”*

Nasze uwagi wynikają m.in. z okoliczności, że omawiana definicja sieci VHCN mogłaby być potencjalnie wykorzystana w ramach realizacji przyszłych programów wsparcia szybkich sieci szerokopasmowych takich jak planowane POPC 2 lub w ramach Funduszu Szerokopasmowego, jako podstawowe kryterium służące dokonywaniu klasyfikacji obszarów białych, szarych i czarnych. Mimo, że uważamy takie rozwiązanie za nieracjonalne, tak - na poziomie obecnego projektu przepisów

i wobec braku informacji dot. modelu POPC 2 - nie możemy wykluczyć, że takie rozwiązanie byłoby stosowane.

Sygnalizujemy, więc, że stosowanie proponowanej definicji VHCN, zakładającej przyjęcie kryterium upload na poziomie 100 Mb/s, mogłoby skutkować tym, że nawet obszary, na których zbudowano sieci ze środków publicznych w ramach Programu Operacyjnego Polska Cyfrowa na lata 2014-2020 mogłyby zostać uznane za białe plamy pod względem dostępności VHCN, a tym samym uznane za obszary wymagające dalszej pomocy publicznej.

Zgodnie z wymaganiami konkursowymi w ramach działania 1.1. POPC w pierwszym konkursie^[1] ustalono bowiem, że najwyższe wymagane parametry techniczne w ramach realizowanych projektów to minimalna przepustowość 100 Mb/s download oraz 30 Mb/s upload. W kolejnych konkursach wymaganie dotyczące parametru upload zostało obniżone do 20 Mb/s. Jest to jednocześnie wymaganie, za które startujący w konkursach byli dodatkowo premiowani. Osiągnięcie wyższych parametrów jakościowych sieci wiąże się jednocześnie z większym wysiłkiem, zwłaszcza finansowym ze strony inwestorów, którzy zgodzili się wziąć udział w tym programie. Co równie istotne, zakładane było stabilne otoczenie inwestycji pod kątem braku ryzyka dodatkowej interwencji publicznej, a przede wszystkim możliwość ekonomicznie uzasadnionego funkcjonowania sieci w długim okresie, w tym w okresie trwałości.

Na podstawie projektu sprawozdania z realizacji POPC (stan na 31 grudnia 2019 r.) można stwierdzić, że szerokopasmowym dostępem do Internetu objętych zostanie ponad 1,7 mln gospodarstw domowych w regionach słabiej

^[1] <https://cppc.gov.pl/images/uploads/Za%C5%82%C4%85cznik-8-Wymagania-dla-sieci-NGA-POPC1.pdf>

			<p>rozwiniętych oraz ponad 217 tys. gospodarstw w regionach lepiej rozwiniętych (w oparciu o dane z umów o dofinansowanie). Dane te nie obejmują naboru czwartego, w ramach którego dostępem do sieci szerokopasmowej zostanie objęta kolejna pula gospodarstw domowych. Wnioski, które zostały złożone w ramach 22 obszarów obejmują minimalną liczbę gospodarstw domowych wynoszącą 149 940. Natomiast całkowita liczba gospodarstw domowych możliwych do objęcia zasięgiem na tych obszarach interwencji to 394 709.</p> <p>W sumie więc w przypadku przyjęcia kryteriów VHCH z uploadem na poziomie 100 Mb/s mogłoby zostać wykluczonych prawie 2 mln gospodarstw domowych, które zostały objęte zasięgiem POPC, mogłoby ponownie stać się białymi plamami pod kątem VHCN, a więc znów kwalifikować się do wsparcia ze środków UE, zagrażając jednocześnie trwałości efektów inwestycji POPC, które zostaną zbudowane ze środków publicznych za ponad 1 mld EUR.</p>	
9 8	Art. 2 pkt 58	Lewiat an	<p>Wnosimy o zmianę definicji "sieci o bardzo dużej przepustowości" w celu jest dostosowania do wymagań EKŁE, tj. z pominięciem szczegółowego określania parametrów przedmiotowej sieci.</p> <p>W przypadku niemożności uwzględnienia tej uwagi prosimy o uwzględnienie proponowanego brzmienia omawianej definicji:</p> <p>58) sieć o bardzo dużej przepustowości – publiczną sieć telekomunikacyjną: a) składającą się z linii światłowodowych co najmniej do punktu dystrybucji w miejscu świadczenia usługi, b) składającą się z linii światłowodowych co najmniej do stacji bazowej telefonii komórkowej, c) stacjonarną lub bezprzewodową sieć telekomunikacyjną, która charakteryzuje się podobną wydajnością jak sieć</p>	<p>Uwaga częściowo uwzględniona w zakresie odesłania do kryteriów (wartości parametrów jakościowych) określonych w wytycznych BEREC zamiast określenia ich w definicji.</p>

		<p>telekomunikacyjna, o której mowa w lit. a i b, w typowych warunkach panujących w czasie największego ruchu. Podobne wymagania dotyczące jakości sieci odnoszą się do: dostępnych prędkości w górę i w dół łącza, odporności, parametrów związanych z błędami oraz opóźnienia i jego zmienności w stacjonarnych sieciach telekomunikacyjnych lub o prędkości co najmniej 30 Mb/s w przypadku wysyłania danych w bezprzewodowych sieciach telekomunikacyjnych;</p> <p>d) bezprzewodową sieć telekomunikacyjną, która charakteryzuje się podobną wydajnością jak sieć telekomunikacyjna, o której mowa w lit. b, posiadającą podobną zdolność technologiczną do świadczenia usług dostępu do Internetu w zakresie dostępnych prędkości w górę i w dół łącza, odporności, parametrów związanych z błędami oraz opóźnienia i jego zmienności;</p> <p>Wydajność sieci można uznać za podobną bez względu na to, czy doświadczenia użytkownika końcowego różnią się w zależności od z natury różnych cech charakterystycznych nośnika danych, za pomocą którego sieć ostatecznie łączy się z punktem zakończenia sieci;</p> <p>Pkt 58 ppkt c)) (definicja VHCN) wymienia dwa parametry. Uważamy ich zamieszczenie z definicja za wątpliwe z uwagi na:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) wymogi zawarte w wytycznych BEREC (na podstawie art. 82 EKŁE) oraz w przyszłych wytycznych BEREC w tym zakresie (które mają się ukazać do dnia 21 grudnia 2020 r.) i które mają określić kryteria, które muszą być spełnione przez sieć, aby została uznana za sieć o bardzo dużej przepustowości 2) postanowienia EKŁE, które nie zawierają takiego wymagania (odniesienie do 100 Mb/s do użytkownika końcowego (dalej „download”), nie odnosi się bezpośrednio do 	
--	--	--	--

		<p>sieci o bardzo wysokiej przepustowości. 3) ograniczenia technologiczne. W kontekście sieci bezprzewodowych można mówić o pewnym celu do osiągnięcia (możliwości osiągnięcia prędkości wysyłania/pobierania danych). Funkcjonowanie tychże sieci podlega zakłóceniom (np. powodowanych warunkami atmosferycznymi), które są niezależne od operatora. Za uzasadnione uważamy zatem usunięcie następującego fragmentu w pkt 58 ppkt c:</p> <p>„w typowych warunkach panujących w czasie największego ruchu”.</p> <p>Postulujemy, na podstawie wskazanych argumentów, o rezygnację z umieszczenia w definicji parametrów jakościowych.</p>	
9 9	Art. 2 pkt 58 Pracodawcy RP	<p>Postulat: zawarcie w ustawie definicji w pełni zgodnej z zapisami EKŁE, która nie zawiera żadnych precyzyjnych parametrów przedmiotowej sieci. Jeżeli projektodawca nie uwzględni tej uwagi, wnosimy o wzięcie pod uwagę poniższej propozycji zmiany definicji:</p> <p>58) sieć o bardzo dużej przepustowości – publiczną sieć telekomunikacyjną:</p> <p>a) składającą się z linii światłowodowych co najmniej do punktu dystrybucji w miejscu świadczenia usługi,</p> <p>b) składającą się z linii światłowodowych co najmniej do stacji bazowej telefonii komórkowej,</p> <p>c) stacjonarną lub bezprzewodową sieć telekomunikacyjną, która spełnia podobne wymagania dotyczące parametrów jakości jak sieć telekomunikacyjna, o której mowa w lit. a i b, w typowych warunkach panujących w czasie największego</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona w zakresie propozycji usunięcia zwrotu „w typowych warunkach panujących w czasie największego ruchu”.</p> <p>Jakość usług (ang. <i>quality of service</i>) jest obiektywna i składa się z mierzalnych parametrów, inaczej niż subiektywne doświadczenie użytkownika końcowego (ang. <i>end-user experience</i>), do którego odnosi się Izba w uwadze. Takie rozwiązanie byłoby sprzeczne z EKŁE, co wynika również z treści Wytycznych BEREC wydanych 1 października 2020 r.</p> <p>Uwaga uwzględniona częściowo, w zakresie odesłania do kryteriów (wartości parametrów jakościowych) określonych w wytycznych BEREC zamiast określenia ich w definicji.</p>

	<p><i>ruchu. Podobne wymagania dotyczące jakości sieci odnoszą się do: odporności, parametrów związanych z błędami oraz opóźnienia i jego zmienności, a także zdolności do świadczenia usług dostępu do internetu o prędkości co najmniej 100 Mb/s pobierania danych, a także o prędkości co najmniej 100 Mb/s w przypadku wysyłania danych w stacjonarnych sieciach telekomunikacyjnych lub o prędkości co najmniej 30 Mb/s w przypadku wysyłania danych w bezprzewodowych sieciach telekomunikacyjnych;</i></p> <p><u>d) bezprzewodową sieć telekomunikacyjną, która spełnia podobne wymagania dotyczące parametrów jakości jak sieć telekomunikacyjna, o której mowa w lit. b, posiadającej zdolność technologiczną do świadczenia usług dostępu do Internetu o prędkości co najmniej 100 Mb/s pobierania danych;</u></p> <p>W przekazanym do konsultacji projekcie PKE w definicji VHCN (art. 2 pkt 54 projektu PKE) zdefiniowano tylko dwa parametry, a mianowicie „<i>a także zdolności do świadczenia usług dostępu do Internetu o prędkości co najmniej 100 Mb/s pobierania danych, a także o prędkości co najmniej 100 Mb/s w przypadku wysyłania danych w stacjonarnych sieciach stacjonarnych lub o prędkości co najmniej 30 Mb/s w przypadku wysyłania danych w bezprzewodowych sieciach telekomunikacyjnych;</i>”. Nasze poważne wątpliwości budzi wskazanie, iż prędkość 100 Mb/s dla sieci stacjonarnej i 30 Mbit/s dla sieci bezprzewodowej od użytkownika (dalej „upload”) jest prędkością co najmniej wymaganą jako parametr uznania tej sieci jako VHCN. W żadnym miejscu w EKŁE nie znaleźliśmy takiego wymagania, natomiast w motywach do EKŁE przewija się jedynie odniesienie do 100 Mb/s do użytkownika końcowego (dalej „download”). Być może błąd</p>	<p>W zakresie stosowania projektowanej definicji do określania obszarów wsparcia na sieci szerokopasmowe ze środków publicznych patrz stanowisko do uwagi PIIT powyżej.</p>
--	---	---

ten wynika z interpretacji definicji z EKŁE, w której nie mówi się jednak o konieczności zrównywania prędkości download i upload użytkownika końcowego, ale o określeniu parametrów podobnych do sieci składającej się przynajmniej ze światłowodu do punktu dystrybucyjnego.

Dodatkowo należy wskazać, iż w przypadku sieci bezprzewodowych należy przyjąć daleko idącą ostrożność w określaniu jakichkolwiek parametrów, bowiem w przypadku takich sieci można mówić jedynie o technologicznej możliwości osiągnięcia prędkości wysyłania/pobierania danych, dlatego sugerujemy usunięcie sformułowania „w typowych warunkach panujących w czasie największego ruchu”. W sieciach bezprzewodowych uzyskiwane przez użytkownika przepływności zależą od wielu czynników niezależnych od operatora, które podlegają zmienności w czasie jak np. zakłócenia powodowane zjawiskami meteorologicznymi lub zmiany warunków terenowych ograniczające propagację fal radiowych od stacji bazowej do użytkownika końcowego. Z tego powodu gwarantowanie wskaźników jakościowych jest o wiele bardziej ograniczone niż w przypadku sieci stacjonarnych przewodowych.

Poniżej cytujemy wersję angielską definicji z EKŁE z własnymi podkreśleniami:

*“very high capacity network’ means either an electronic communications network which consists wholly of optical fibre elements at least up to the distribution point at the serving location, or an electronic communications network **which is capable of delivering**, under usual peak-time conditions, **similar network performance** in terms of available downlink*

and uplink bandwidth, resilience, error-related parameters, and latency and its variation; network performance can be considered similar regardless of whether the end-user experience varies due to the inherently different characteristics of the medium by which the network ultimately connects with the network termination point;”

Nasze uwagi wynikają m.in. z okoliczności, że omawiana definicja sieci VHCN mogłaby być potencjalnie wykorzystana w ramach realizacji przyszłych programów wsparcia szybkich sieci szerokopasmowych takich jak planowane POPC 2 lub w ramach Funduszu Szerokopasmowego, jako podstawowe kryterium służące dokonywaniu klasyfikacji obszarów białych, szarych i czarnych. Mimo, że uważamy takie rozwiązanie za nieracjonalne, tak - na poziomie obecnego projektu przepisów i wobec braku informacji dot. modelu POPC 2 - nie możemy wykluczyć, że takie rozwiązanie byłoby stosowane.

Sygnalizujemy, więc, że stosowanie proponowanej definicji VHCN, zakładającej przyjęcie kryterium upload na poziomie 100 Mb/s, mogłoby skutkować tym, że nawet obszary, na których zbudowano sieci ze środków publicznych w ramach Programu Operacyjnego Polska Cyfrowa na lata 2014-2020 mogłyby zostać uznane za białe plamy pod względem dostępności VHCN, a tym samym uznane za obszary wymagające dalszej pomocy publicznej.

Zgodnie z wymaganiami konkursowymi w ramach działania 1.1. POPC w pierwszym konkursie^[1] ustalono bowiem, że najwyższe wymagane parametry techniczne w ramach realizowanych projektów to minimalna przepustowość 100 Mb/s download oraz 30 Mb/s upload. W kolejnych konkursach wymaganie dotyczące parametru upload zostało

^[1] <https://cppc.gov.pl/images/uploads/Za%C5%82%C4%85cznik-8-Wymagania-dla-sieci-NGA-POPC1.pdf>

		<p>obniżone do 20 Mb/s. Jest to jednocześnie wymaganie, za które startujący w konkursach byli dodatkowo premiowani. Osiągnięcie wyższych parametrów jakościowych sieci wiąże się jednocześnie z większym wysiłkiem, zwłaszcza finansowym ze strony inwestorów, którzy zgodzili się wziąć udział w tym programie. Co równie istotne, zakładane było stabilne otoczenie inwestycji pod kątem braku ryzyka dodatkowej interwencji publicznej, a przede wszystkim możliwość ekonomicznie uzasadnionego funkcjonowania sieci w długim okresie, w tym w okresie trwałości.</p> <p>Na podstawie projektu sprawozdania z realizacji POPC (stan na 31 grudnia 2019 r.) można stwierdzić, że szerokopasmowym dostępem do Internetu objętych zostanie ponad 1,7 mln gospodarstw domowych w regionach słabiej rozwiniętych oraz ponad 217 tys. gospodarstw w regionach lepiej rozwiniętych (w oparciu o dane z umów o dofinansowanie). Dane te nie obejmują naboru czwartego, w ramach którego dostępem do sieci szerokopasmowej zostanie objęta kolejna pula gospodarstw domowych. Wnioski, które zostały złożone w ramach 22 obszarów obejmują minimalną liczbę gospodarstw domowych wynoszącą 149 940. Natomiast całkowita liczba gospodarstw domowych możliwych do objęcia zasięgiem na tych obszarach interwencji to 394 709.</p> <p>W sumie więc w przypadku przyjęcia kryteriów VHCH z uploadem na poziomie 100 Mb/s mogłyby zostać wykluczonych prawie 2 mln gospodarstw domowych, które zostały objęte zasięgiem POPC, mogłyby ponownie stać się białymi plamami pod kątem VHCN, a więc znów kwalifikować się do wsparcia ze środków UE, zagrażając jednocześnie trwałości efektów inwestycji POPC, które zostaną zbudowane ze środków publicznych za ponad 1 mld EUR.</p>	
--	--	---	--

1 0 0	art. 2 pkt 61a (no wy)	Funda cja OPOR , Stowar zyszen ie Sympa tyków Radia MAN UFAK TURA , Stowar zyszen ie Miesz kańcó w i Przyja ciół Koloni i Wawel berga, Ogóln opolsk ie Porozu mienie Organi	<p>Dodanie definicji służba radiokomunikacyjna amatorska satelitarna (propozycja dodania ust. 61a) Proponowane zapisanie definicji to: Służba amatorska satelitarna: służba radiokomunikacyjna wykorzystująca stacje kosmiczne na satelitach Ziemi mająca na celu samokształcenie, wzajemne komunikowanie się i badania techniczne prowadzone przez amatorów, tj. przez odpowiednio upoważnione osoby interesujące się techniką radiową wyłącznie z pobudek osobistych, a nie w celu zarobkowym.</p> <p>Dodanie definicji służba radiokomunikacyjna amatorska satelitarna (propozycja dodania ust. 61a) definicja ta znajduje się w regulaminie radiokomunikacyjnym a także Prezes UKE wydaje w tym zakresie odrębne pozwolenia. Służba amatorska ma charakter szczególny, w związku z czym ustawa PKE, tak samo jak PT, przewiduje w tym zakresie dodatkowe odrębne regulacje. Zasadnym jest w związku z tym umieszczenie w ustawie definicji tej służby aby wydawanie w tym zakresie pozwoleń nie budziło wątpliwości że nie ma ich zapisanych w przepisach prawa.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Przepis art. 2 pkt 61 jest wystarczający, ponieważ definicja obejmuje wszystkie rodzaje służby radiokomunikacyjnej amatorskiej, bez względu na technologię w jakiej jest realizowana.</p> <p>Nie ma zatem uzasadnienia dla dodawania osobnej definicji służby amatorskiej satelitarnej. Ponadto wskazać należy, że w ustawie nigdzie nie występuje takie pojęcie, w związku z czym nie ma potrzeby jego definiowania.</p>
-------------	---------------------------------------	--	--	--

		zacji Radioa mators kich, Stowar zyszen ie RAZE M GŁOŚ NIEJ, ZHP		
1 0 1	Art. 2 pkt. 65	SayF	<p>Pojęcie „sytuacja szczególnego zagrożenia” została już użyta w art. 228 Konstytucji RP z dnia 2 kwietnia 1997 r.</p> <p>W myśl tego przepisu sytuacja szczególnego zagrożenia jest to zdarzenie, które uzasadnia wprowadzenie stanu nadzwyczajnego, to znaczy, że zaistniało takie zagrożenie, wobec którego przeciwdziałanie środkami konstytucyjnymi są niewystarczające i państwo musi zastosować środki nadzwyczajne.</p> <p>Organ uprawniony do wprowadzenia stanu nadzwyczajnego dokonuje oceny sytuacji pod względem spełnienia warunków do wprowadzenia stanu nadzwyczajnego to znaczy ocenia, czy wystąpiła sytuacja szczególnego zagrożenia.</p> <p>Użycie w ustawie Prawo komunikacji elektronicznej pojęcia „sytuacja szczególnego zagrożenia” może powodować wątpliwości interpretacyjne. W myśl projektowanego art. 2 pkt 65 PKE sytuacja szczególnego zagrożenia to stan nadzwyczajny, sytuacja kryzysowa, to znaczy sytuacja wpływająca negatywnie na poziom bezpieczeństwa ludzi, mienia w znacznych rozmiarach lub środowiska, wywołująca znaczne ograniczenia w działaniu właściwych organów</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Zgodnie z zasadami techniki prawodawczej na potrzeby projektu Prawo komunikacji elektronicznej przyjęta została definicja sytuacji szczególnego zagrożenia. W obecnie obowiązującej ustawie prawo telekomunikacyjne ustawodawca posługiwał się tym pojęciem, w obrębie działu VIII dotyczącego obowiązków na rzecz obronności, bezpieczeństwa państwa oraz bezpieczeństwa i porządku publicznego. Celem uporządkowania przepisów projektodawca postanowił wpisać przedmiotową definicję do słowniczka pojęć używanych w projekcie. Należy zauważyć, że nie ma w przepisach mowy o możliwości wprowadzania stanu nadzwyczajnego tylko o postępowaniu w sytuacji, gdy został on już wprowadzony.</p>

		<p>administracji publicznej ze względu na nieadekwatność posiadanych sił i środków, lub bezpośrednio zagrożenie dla bezpieczeństwa sieci i usług.</p> <p>Wątpliwości mogą polegać na ocenie czy „sytuacja szczególnego zagrożenie” to zdarzenie uzasadniające wprowadzenie stanu nadzwyczajnego czy uzasadniające podjęcie wewnętrznych działań przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej.</p> <p>Ponadto należy podkreślić, że przedsiębiorca komunikacji elektronicznej ma bardzo mały wpływ na działanie w związku z prowadzeniem stanu nadzwyczajnego lub gdy zaistnieje sytuacja kryzysowa. W takich przypadkach będzie postępował w myśl decyzji administracyjnych wydanych przez właściwe organy administracji publicznej, w sposób określony wprost w przepisach dotyczących stanów nadzwyczajnych lub w sposób określony w przepisach o zarządzaniu kryzysowym.</p> <p>Planowanie działań oraz ich realizacja ogranicza się do zapewnienia bezpieczeństwa i integralności sieci, usług oraz danych będących w jego właściwości.</p> <p>Mając powyższe na względzie proponuję zrezygnować z używania pojęcia „sytuacje szczególnego zagrożenia” w znaczeniu zdefiniowanym w art. 2 pkt 65 projektu PKE z konsekwencjami w dalszej części PKE.</p> <p>Jednak w przypadku pozostawienia tej definicji to proponuje się spójnik „i” we frazie „sieci i usług” zamienić na „lub”. Spójnik „i” powoduje, że z sytuacją szczególnego zagrożenia mamy do czynienia wtedy, gdy nastąpi bezpośrednio zagrożenie dla bezpieczeństwa zarówno sieci jak i usług. Może zdarzyć się, że zostanie naruszone bezpieczeństwo tylko usług lub tylko sieci. W przypadku, gdy będzie zapis „sieci i usług” w sensie prawnym nie będzie to sytuacja szczególnego zagrożenia.</p>	<p>Uwaga bezprzedmiotowa</p> <p>Definicja została przeniesiona do projektu ustawy projektu ustawy o zmianie ustawy o krajowym systemie cyberbezpieczeństwa oraz ustawy - Prawo telekomunikacyjne (UD68).</p> <p>Ponadto brzmienie definicji zawiera spójnik “lub”.</p>
--	--	---	---

1 0 2	Art. 2 pkt 69)	PIKE	<p>świadczenie usług telekomunikacyjnych – wykonywanie usług za pomocą własnej sieci, z wykorzystaniem sieci innego operatora lub sprzedaż we własnym imieniu i na własny rachunek usługi telekomunikacyjnej wykonywanej przez innego dostawcę usług;</p> <p>Zwracamy uwagę na zasadność usunięcia wyrazu „innego”. Obecne sformułowanie sugeruje, że świadczący usługi także musi być operatorem.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Przepis nie budzi wątpliwości interpretacyjnych.</p>
1 0 3	Art. 2 pkt 69	KIGEi T	<p>Z uwagi na wprowadzoną w pkt 42 lit. a) definicję dostawcy usług telekomunikacyjnych, i jednocześnie brak w PKE pojęcia dostawcy usług, definicja świadczenia usług telekomunikacyjnych powinna być zgodna pojęciowo z definicją z pkt 42 lit a) PKE.</p> <p>Propozycja zmian:</p> <p>świadczenie usług telekomunikacyjnych – wykonywanie usług za pomocą własnej sieci, z wykorzystaniem sieci innego operatora lub sprzedaż we własnym imieniu i na własny rachunek usługi telekomunikacyjnej wykonywanej przez innego dostawcę usług <u>telekomunikacyjnych</u>;</p>	<p>Uwaga uwzględniona</p>
1 0 4	Art. 2 pkt 75	PIIT	<p>Regulacja dotycząca usługi dodatkowego obciążania rachunku (UDOR), w kształcie i brzmieniu w jakim została przedstawiona w definicji w art. 2 pkt. 75 i art. 308 projektu ustawy – Prawo komunikacji elektronicznej, poważnie zagraża dalszemu rozwojowi tego typu usług, ze szkodą zarówno dla dostawców usług, jak i abonentów coraz chętniej korzystających z tego prostego, wygodnego i bezpiecznego narzędzia do rozliczania płatności za towary lub usługi. W przedstawionym projekcie ustawy usługa dodatkowego obciążania rachunku została zdefiniowana jako:</p>	<p>Uwaga częściowo uwzględniona</p> <p>Definicja usługi dodatkowego obciążania rachunku została zmieniona w celu pełniejszego oddania zakresu i celu regulacji:</p> <p>usługa fakultatywnego obciążania rachunku – usługę polegającą na pośredniczeniu przez dostawcę usług komunikacji elektronicznej w sprzedaży towarów lub świadczeniu usług lub pośredniczeniu w płatności za te towary lub usługi, której wartość jest uwzględniana na rachunku za wykonane usługi komunikacji elektronicznej.</p>

		<p>„usługa polegająca na pośredniczeniu przez dostawcę usług komunikacji elektronicznej w sprzedaży towarów lub świadczeniu usług niedostarczanych abonentom bezpośrednio przez tego dostawcę, której wartość jest uwzględniana na fakturze za wykonane usługi komunikacji elektronicznej i nie przekracza kwot wskazanych w art. 6 pkt 12 ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych (Dz. U. z 2020 r. poz. 794);”</p> <p>Z samej definicji usługi dodatkowego obciążania rachunku możemy wyróżnić dwa elementy składowe:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. pośredniczenie przez dostawcę usług komunikacji elektronicznej w sprzedaży towarów lub świadczeniu usług niedostarczanych abonentom bezpośrednio przez tego dostawcę, 2. uwzględnianie usługi dodatkowego obciążania rachunku na fakturze za wykonane usługi komunikacji elektronicznej i nieprzekraczanie kwot wskazanych w art. 6 pkt 12 ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych. <p>Poniżej przedstawiamy uwagi do poszczególnych elementów definicji.</p> <p>Ad. 1</p> <p>Izba zwraca uwagę na wątpliwości interpretacyjne związane ze wskazaniem w treści definicji, że podstawowym elementem świadczenia usługi dodatkowego obciążania rachunku jest „pośredniczenie w sprzedaży towarów lub świadczeniu usług niedostarczanych abonentom bezpośrednio przez dostawcę usług komunikacji elektronicznej”. Tymczasem, z samej nazwy usługi, jak również z uzasadnienia do art. 308 wynika, że istotą usługi miało być „obciążanie”/„naliczanie” przez dostawcę na fakturze za usługi komunikacji elektronicznej opłat za usługi</p>	
--	--	---	--

		<p>lub towary podmiotów trzecich, a nie „pośredniczenie w sprzedaży towarów lub świadczeniu usług”.</p> <p>Ponadto należy stwierdzić, iż użycie w definicji sformułowania „pośredniczenie w świadczeniu usług” jest błędne, gdyż definicja w takim brzmieniu sugeruje, iż dostawca usług komunikacji elektronicznej będzie sam świadczył usługi dostarczone mu przez inne podmioty, co wiąże się z wieloma konsekwencjami, takim jak np., iż wtedy nie będą to już usługi podmiotu trzeciego.</p> <p>W związku z powyższym powstaje wątpliwość czy zdefiniowanie usługi dodatkowego obciążania rachunku jako usługi pośrednictwa było rzeczywistą intencją projektodawcy, a jeżeli tak, to czy definicja miała obejmować pośredniczenie przy zawieraniu umowy w imieniu podmiotu trzeciego (np. w modelu agencyjnym) czy może również inne usługi/ czynności wykonywane przez dostawcę.</p> <p>Ad. 2</p> <p>W definicji usługi dodatkowego obciążania rachunku odwołano się do limitów z ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych.</p> <p>PIIT zwraca uwagę, że wprowadzanie w ramach projektu ustawy do UDOR elementu odwołania do kwot wskazanych w ustawie o usługach płatniczych jest niewłaściwe, ponieważ fragment ten nie stanowi elementu charakteryzującego UDOR.</p> <p>W zakresie ustawy o usługach płatniczych, zgodnie z implementacją Dyrektywy PSD 2, kwestia progów kwotowych odnoszących się do tzw. wyjątku telekomunikacyjnego, została już odpowiednio uregulowana w art. 6 pkt 12. W związku z obowiązywaniem tej regulacji, niezależnie od wskazania odwołania w ramach projektu ustawy, przedsiębiorcy telekomunikacyjni są zobowiązani do właściwej identyfikacji usług i realizacji obowiązków nieprzekraczania progów</p>	
--	--	---	--

		<p>kwotowych. Przedmiotowy fragment definicji, wprowadza wątpliwości jaki jest cel działania Projektodawcy, ponieważ patrząc literalnie, zaproponowane brzmienie wskazuje, że jeśli doszłoby do przekroczenia limitu 50 lub 300 euro, to usługi nie będzie można zakwalifikować do usług dodatkowego obciążania rachunku.</p> <p>Podkreślenia wymaga także fakt, iż projekt ustawy przewiduje już limity dla usługi dodatkowego obciążania rachunku w art. 308 ust. 3: „Dostawca, o którym mowa w ust. 2, jest obowiązany oferować abonentom co najmniej trzy progi kwotowe, które wynoszą 35, 100 i 200 złotych.”. Dlatego bezzasadne wydaje się wprowadzanie w definicji kolejnych, dodatkowych limitów do usługi. Limity uregulowane w art. 6 pkt. 12 ustawy o usługach płatniczych pozwalają operatorowi na doliczenie do należności za usługi telekomunikacyjne opłat za usługi, których wartość nie przekraczają jednorazowo wartości 50 euro oraz łączna wartość transakcji płatniczych dotyczących jednego użytkownika końcowego nie przekracza równowartości 300 euro miesięcznie. Doprowadzić by to mogło do sytuacji, w której dostawca usług komunikacji elektronicznej byłby zobowiązany do ustawiania abonentowi jednocześnie dwóch limitów usługi dodatkowego obciążania rachunku:</p> <ul style="list-style-type: none">○ 35 zł w przypadku, gdy abonent uruchomił usługę dodatkowego obciążania rachunku, ale nie określił sam żadnego limitu i○ 50 euro jako maksymalna wartość jednorazowej usługi dodatkowego obciążania rachunku i 300 euro miesięcznego limitu na usługi dodatkowego obciążania rachunku.	
--	--	--	--

		<p>W projekcie ustawy nazwę usługi określono jako „usługę dodatkowego obciążania rachunku”. Kluczowe znaczenie dla samej usługi i definicji jest poprawne rozumienie użytego tam zwrotu: „dodatkowego obciążenia rachunku”. Oznacza to, iż:</p> <ol style="list-style-type: none">1. Usługa ta jest czymś dodatkowy w stosunku do usług świadczonych przez dostawcę usług komunikacji elektronicznej,2. Usługa polega na obciążeniu rachunku abonenta przez dostawcę usług komunikacji elektronicznej, czyli na naliczaniu na rachunku opłaty za usługi świadczone, nie przez dostawcę usług komunikacji elektronicznej, a przez podmioty trzecie. <p>PIIT zwraca uwagę, że projektowana definicja UDOR powinna wyraźnie wyłączać usługi, które są już zdefiniowane w przepisach odrębnych. Funkcjonują już przepisy ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych będące wdrożeniem unijnej dyrektywy PSD2 (w szczególności regulacje art. 6 pkt 2 i art. 6 pkt 12 ustawy o usługach płatniczych), które dotyczą wprost transakcjach płatniczych realizowanych przez przedsiębiorców telekomunikacyjnych. Podkreślenia wymaga, że transakcje dokonywane w oparciu o przepis art. 6 pkt 12 ustawy o usługach płatniczych już podlegają określonym w ww. przepisach limitom kwotowym oraz obowiązkom sprawozdawczym (art. 6d ustawy o usługach płatniczych). Objęcie tego typu usług definicją „usługi dodatkowego obciążania rachunku” stanowi nałożenie podwójnej i rozbieżnej regulacji. Należy bowiem wskazać, że prawodawca unijny, na etapie prac nad wspomnianą dyrektywą PSD2 dostrzegł pewne zagrożenia płynące z niedookreślenia możliwego zakresu transakcji płatniczych realizowanych przez przedsiębiorców telekomunikacyjnych, jak również braku</p>	
--	--	---	--

limitów tego typu transakcji. Skutkiem było ograniczenie możliwości realizacji przedmiotowych transakcji wyłącznie do progu 50 EUR/transakcja oraz 300 EUR/miesiąc dla jednego użytkownika końcowego, jak również zawężenie zakresu do treści cyfrowych, usług głosowych, darowizn oraz biletów. Takie płatności, w myśl motywów 15-16 dyrektywy PSD2 uznano za mikropłatności, uwzględniając przy tym ich przyczynianie się do rozwoju nowych modeli biznesowych opierających się na sprzedaży treści cyfrowych i usług głosowych. Należy także wskazać, że rynek usług płatniczych jest nadzorowany przez odrębny organ – Komisję Nadzoru Finansowego, który bada również zgodność działalności operatorów z ww. limitami.

Koniecznym jest nadto podkreślenie, że dyrektywa PSD2, w art. 107 ust. 1 wyraża zasadę pełnej harmonizacji wskazując, że poza wymienionymi tam wyjątkami państwa członkowskie nie utrzymują ani nie ustanawiają – w zakresie, w jakim niniejsza dyrektywa zawiera zharmonizowane przepisy – przepisów innych niż te ustanowione w niniejszej dyrektywie. Powyższe dotyczy także opisanych wyżej transakcji płatniczych. Mając powyższe na uwadze trudno uznać, że tego typu transakcje powinny zostać objęte dalszą regulacją wyłącznie krajową, tym bardziej że warunki ich realizacji powinny pozostać podległe uregulowaniom prawa finansowego.

Biorąc pod uwagę powyższej wskazane wątpliwości i potencjalną kolizję regulacji dot. rynku płatniczego i telekomunikacyjnego, projektowane przepisy powinny zostać preredagowane tak, aby analizowane regulacje odnosiły się jednoznacznie do towarów lub usług podmiotów trzecich wobec dostawcy publicznie dostępnych

			<p>usług komunikacji elektronicznej wyłączając transakcje płatnicze regulowane w ustawie o usługach płatniczych.</p> <p><u>Propozycja PIIT dot. definicji UDOR:</u></p> <p><i>75) Usługa dodatkowego obciążania rachunku – usługa polegająca na naliczaniu przez dostawcę publicznie dostępnych usług komunikacji elektronicznej na fakturze obejmującej wykonane usługi komunikacji elektronicznej opłat z tytułu nabycia przez abonenta towarów lub usług od podmiotu trzeciego, z wyłączeniem transakcji płatniczych dokonywanych w oparciu o przepisy ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych (Dz. U. z 2020 r. poz. 794);</i></p> <p>Powyższa definicja w opinii Izby w pełniejszy sposób uwzględnia istotę przedmiotowej usługi, z jednoczesnym zachowaniem zasad adekwatności i proporcjonalności, a przede wszystkim taka definicja jest zgodna z Kodeksem. Z zakresu definicji wyłączono transakcje płatnicze realizowane w oparciu o przepisy ustawy o usługach płatniczych. Uwzględniono także założenia Kodeksu i dyrektywy PSD2² poprzez jej przebudowanie w sposób pozwalający na osiągnięcie zgodności projektowanej definicji z ich uregulowaniami dotyczącymi pełnej harmonizacji, jak również lepszego oddania założeń usługi dodatkowej dezaktywacji fakturowania stron trzecich, o której mowa w Kodeksie.</p>	
1 0 5	Art. 2 pkt 75	KIGEi T	<p>Zdaniem Izby, projektowana definicja UDOR wymaga doprecyzowania, gdyż przy obecnym brzmieniu nie jest możliwe jednoznaczne stwierdzenie jakie konkretnie usługi są objęte zakresem tej definicji.</p>	<p>Uwaga kierunkowo uwzględniona</p> <p>Definicja usługi dodatkowego obciążania rachunku została zmieniona w celu pełniejszego oddania zakresu i celu regulacji.</p>

² Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/2366 z dnia 25 listopada 2015 r. w sprawie usług płatniczych w ramach rynku wewnętrznego, zmieniająca dyrektywy 2002/65/WE, 2009/110/WE, 2013/36/UE i rozporządzenie (UE) nr 1093/2010 oraz uchylająca dyrektywę 2007/64/WE <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/PL/ALL/?uri=CELEX%3A32015L2366>

		<p>Wątpliwości interpretacyjne związane z definicją UDOR budzi przede wszystkim odwołanie się w treści definicji do limitów określonych w art. 6 pkt 12 UUP. Odwołanie się do tych tego przepisu UUP w kontekście usług pośrednictwa w sprzedaży jest niewłaściwe, a ponadto rodzi wątpliwości, czy definicja ma obejmować również transakcje płatnicze realizowane przez przedsiębiorców telekomunikacyjnych w oparciu o UUP (podczas gdy, zdaniem Izby, transakcje płatnicze powinny być wprost wyłączone z przedmiotowej regulacji).</p> <p>Wymaga ponownego podkreślenia, że UUP stanowi wdrożenie dyrektywy PSD2, która w art. 107 ust. 1 wyraża zasadę pełnej harmonizacji wskazując, że poza wymienionymi tam wyjątkami państwa członkowskie nie utrzymują ani nie ustanawiają przepisów innych niż te ustanowione w dyrektywie. Powyższe dotyczy także opisanych transakcji płatniczych wykonywanych przez przedsiębiorców telekomunikacyjnych. Mając powyższe na uwadze należy przyjąć, że tego typu transakcje nie powinny zostać objęte dalszą regulacją krajową w PKE.</p> <p>Zwracamy uwagę, że transakcje płatnicze dokonywane przez przedsiębiorców telekomunikacyjnych w oparciu o przepis art. 6 pkt 12 UUP już podlegają określonym w ww. przepisie limitom kwotowym oraz obowiązkowi sprawozdawczym określonym w art. 6d UUP, a rynek usług płatniczych jest nadzorowany przez odrębny organ – Komisję Nadzoru Finansowego, który bada również zgodność działalności operatorów z ww. limitami.</p> <p>Mając powyższe na uwadze należy uznać, że transakcje płatnicze powinny zostać wyłączone z definicji UDOR. Objęcie tego typu usług definicją UDOR stanowiłoby nałożenie podwójnej i rozbieżnej regulacji na usługi płatnicze świadczone przez przedsiębiorców telekomunikacyjnych, a w</p>	
--	--	---	--

		<p>konsekwencji doprowadziłoby do eliminacji jednego z systemów płatności na rynku płatności z uwagi na restrykcyjne przepisy, które w praktyce uniemożliwią przedsiębiorcom telekomunikacyjnym zaoferowanie swoim klientom konkurencyjnego rozwiązania w stosunku do innych systemów płatności takich jak BLIK.</p> <p>Izba chciałaby z całą mocą podkreślić, że w przypadku jeżeli, wbrew przytoczonym wyżej argumentom, Projektodawca postanowi jednak objąć regulacją PKE również transakcje płatnicze, to z regulacji PKE powinny całkowicie zostać wyłączone przynajmniej wszystkie te usługi płatnicze, które nie są świadczone na podstawie tzw. wyjątku dla przedsiębiorców telekomunikacyjnych określonego w art. 6 pkt. 12 UPP.</p> <p>Usługi płatnicze, które nie są świadczone w oparciu o przepis art. 6 pkt. 12 UUP, w ogóle nie powinny być regulowane w PKE, gdyż nie mają nic wspólnego z działalnością prowadzoną w zakresie telekomunikacji ani z usługami komunikacji elektronicznej. Jedynym „punktem styku” jest to, że podmiotami świadczącymi takie usługi są podmioty będące jednocześnie przedsiębiorcami telekomunikacyjnymi. Podmioty te, w zakresie świadczenia takich usług płatniczych, występują jednak nie w roli przedsiębiorcy telekomunikacyjnego, ale np. w roli instytucji płatniczej, agenta ubezpieczeniowego lub pośrednika kredytowego i pobierają opłaty na rzecz podmiotów trzecich (np. składki ubezpieczeniowe, raty kredytu konsumenckiego itp.) działając albo na podstawie przepisów UUP albo w ramach pozostałych wyjątków określonych w art. 6 UPP (np. w ramach tzw. „wyjątku agencyjnego” określonego w art. 6 pkt 2 UUP). Działalność tego typu (nawet jeśli są świadczone przez</p>	
--	--	--	--

		<p>przedsiębiorców telekomunikacyjnych) w ogóle nie powinna być regulowana w PKE.</p> <p>Podkreślamy jednak, że, zdaniem Izby, najbardziej prawidłowym i pożądanym rozwiązaniem, jest wyłączenie z regulacji wszystkich transakcji płatniczych, również tych świadczonych na podstawie wyjątku określonego w art. 6 pkt 12 UUP.</p> <p>Na marginesie, zwracamy również uwagę na wątpliwości interpretacyjne związane ze wskazaniem w treści definicji, że podstawowym elementem świadczenia UDOR jest <i>„pośredniczenie w sprzedaży towarów lub świadczeniu usług niedostarczanych abonentom bezpośrednio przez dostawcę usług komunikacji elektronicznej”</i>. Tymczasem, z samej nazwy usługi, jak również z uzasadnienia do art. 308 wynika, że istotą UDOR miało być <i>„obciążanie”/„naliczanie”</i> przez dostawcę na fakturze za usługi komunikacji elektronicznej opłat za usługi lub towary podmiotów trzecich, a nie <i>„pośredniczenie w sprzedaży towarów lub świadczeniu usług”</i>. W związku z powyższym powstaje wątpliwość czy zdefiniowanie UDOR jako usługi pośrednictwa w sprzedaży było rzeczywistą intencją projektodawcy.</p> <p>Ponadto, w definicji zastosowano koniunkcję w sformułowaniu: <i>„wartość jest uwzględniana na fakturze za wykonane usługi komunikacji elektronicznej i nie przekracza kwot wskazanych w art. 6 pkt 12 ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych (Dz. U. z 2020 r. poz. 794)”</i>. Oznacza to, iż nie spełnienie jednego z tych warunków tzn. nie uwzględnienie na fakturze lub przekroczenie limitu 50/300 EUR spowoduje, iż usługi nie będzie można zakwalifikować jako UDOR.</p>	
--	--	--	--

			<p>W związku z powyższym Izba proponuje nowe brzmienie definicji UDOR, które wyeliminuje wszystkie wskazane wyżej wątpliwości.</p> <p>PROPOZYCJA BRZMIENIA PRZEPISU:</p> <p><i>Usługa dodatkowego obciążania rachunku – usługa polegająca na naliczaniu przez dostawcę publicznie dostępnych usług komunikacji elektronicznej na fakturze obejmującej wykonane usługi komunikacji elektronicznej opłat z tytułu nabycia przez abonenta towarów lub usług od podmiotu trzeciego, z wyłączeniem transakcji płatniczych dokonywanych w oparciu o przepisy ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych (Dz. U. z 2020 r. poz. 794);</i></p>	
1 0 6	Art. 2 pkt 75	KIKE	<p>Wprowadzona definicja „usługi dodatkowego obciążania rachunku” jest niejednoznaczna i może powodować w ocenie KIKE wątpliwości interpretacyjne.</p> <p>Na wstępie należy podkreślić, że istotą usługi, zgodnie z projektowaną definicją jest pośredniczenie przez dostawcę usług komunikacji elektronicznej w dostarczaniu usług lub sprzedaży towarów podmiotów trzecich z jednoczesnym uwzględnieniem ich wartości na fakturze za usługi komunikacji elektronicznej. Powyższy opis usług DCB jest co do zasady słuszny i w ocenie KIKE może się ostać. Należy jednak wskazać, że projektowane w związku z tak zdefiniowaną usługą regulacje art. 308 pozostają całkowicie nieproporcjonalne i doprowadzą do naruszenia równowagi rynkowej. Podmioty bowiem, które nie są dostawcami usług komunikacji elektronicznej, a które będą pośredniczyć w dostarczaniu usług czy sprzedaży towarów i uwzględniać ich wartość na fakturze za swoje usługi nie będą podlegały rygorom takim, jak narzucane przez projektowane przepisy PKE. W ocenie KIKE sytuacja taka jest niedopuszczalna.</p>	<p>Uwaga kierunkowo uwzględniona</p> <p>Definicja usługi dodatkowego obciążania rachunku została zmieniona w celu pełniejszego oddania zakresu i celu regulacji.</p>

		<p>Co więcej, projektowana definicja wprowadza niezrozumiałe wyłączenie dla usług, przekraczających kwoty wskazane w art. 6 pkt 12 ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych (Dz. U. z 2020 r. poz. 794) sugerując, że usługi, których świadczenie regulowane jest w odrębnych przepisach i podlegające nadzorowi ze strony Komisji Nadzoru Finansowego są objęte regulacją projektowanej ustawy, co również w ocenie KIKE nie powinno mieć miejsca. Część usług DCB stanowi transakcje płatnicze, które podlegają regulacjom ustawy o usługach płatniczych stanowiących pełną implementację dyrektywy PSD2. Takie płatności, w myśl motywów 15-16 dyrektywy PSD2 uznano za mikropłatności, uwzględniając przy tym ich przyczynianie się do rozwoju nowych modeli biznesowych opierających się na sprzedaży treści cyfrowych i usług głosowych. Zakres takich usług ogranicza się do zakupów treści cyfrowych, usług głosowych, biletów oraz dokonywania darowizn, jak również do progu 50 euro per transakcja oraz 300 euro miesięcznie per użytkownik końcowy (art. 6 pkt 12 ustawy o usługach płatniczych). Powyżej tych limitów konieczne jest uzyskanie zezwolenia na świadczenie usług płatniczych wydawanego przez Komisję Nadzoru Finansowego. W ocenie KIKE transakcje te nie powinny być zatem w żaden sposób przedmiotem regulacji Prawa komunikacji elektronicznej i powinny zostać jednoznacznie wyłączone. Objęcie transakcji płatniczych PKE będzie stanowiło bowiem naruszenie zasady pełnej harmonizacji wyrażonej w dyrektywie PSD2, a także doprowadzi do podwójnego regulowania tych samych usług. Mając także na uwadze zamiar określenia w art. 308 limitów kwotowych dla usług DCB to wskutek objęcia transakcji płatniczych regulacją PKE:</p>	
--	--	--	--

			<ul style="list-style-type: none"> • podlegające pełnej harmonizacji przepisy PSD2 w zakresie opisanych wyżej limitów staną się przynajmniej częściowo martwe, • dostawcy usług komunikacji elektronicznej będą podlegali podwójnemu nadzorowi – ze strony KNF oraz UKE - w zakresie świadczenia tej samej usługi, • dostawcy usług komunikacji elektronicznej będą podlegali podwójnemu sankcjonowaniu – odpowiedzialności karnej na podstawie ustawy o usługach płatniczych oraz administracyjnej w oparciu o przepisy PKE – za te same uchybienia. <p>Dodatkowo, z definicji nie wynika jednoznacznie, że usługi, w których świadczeniu pośredniczy dostawca usług komunikacji elektronicznej, są to usługi inne niż usługi komunikacji elektronicznej, gdy tymczasem taka jest istota usług DCB – umożliwienie nabycia usług podmiotów trzecich innych niż usługi komunikacji elektronicznej.</p>	
107	Art. 2 pkt 75	Digital Virgo Polska S.A. oraz Centrum Technologii Mobilnych Mobilt	<p>Projektodawca wprowadził definicję „usługi dodatkowego obciążania rachunku”, która w ocenie Zgłaszających nie jest dość precyzyjna i powoduje istotne wątpliwości interpretacyjne.</p> <p>W projektowanej definicji zabrakło także jednoznacznego wskazania, że usługi, w których świadczeniu pośredniczy dostawca usług komunikacji elektronicznej, są to usługi inne niż usługi komunikacji elektronicznej. Doprecyzowanie to, które widniało w pierwotnej wersji definicji powinno zostać zatem przywrócone. Istotą usług DCB jest bowiem właśnie to, że nie stanowią one usług komunikacji elektronicznej, ale usługi podmiotów trzecich o innym charakterze.</p>	<p>Uwaga kierunkowo uwzględniona</p> <p>Definicja usługi dodatkowego obciążania rachunku została zmieniona w celu pełniejszego oddania zakresu i celu regulacji.</p>

	ek S.A.	<p>Należy w końcu wskazać, że definicja w sposób niezrozumiały wprowadza wyłączenie dla usług, przekraczających kwoty wskazane w art. 6 pkt 12 ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych (Dz. U. z 2020 r. poz. 794). Powyższe wyłączenie prowadzi do istotnych wątpliwości w rozumieniu przedmiotowej definicji, jak również co do nakładania się zakresów usług objętych regulacją PKE oraz ustawy o usługach płatniczych. Nie jest bowiem możliwym jednoznaczne stwierdzenie jakie konkretnie usługi są objęte zakresem definicji.</p> <p>Dodatkowo, z treści powyższego wyłączenia, można wnioskować, że usługi nieprzekraczające kwot wskazanych w art. 6 pkt 12 ustawy o usługach płatniczych objęte są regulacją PKE, gdy tymczasem PKE reguluje i powinno regulować innego rodzaju usługi aniżeli ustawa o usługach płatniczych. Przyjęcie, że transakcje płatnicze nieprzekraczające wartości 50 euro per transakcja oraz 300 euro per użytkownik końcowy miesięcznie są także objęte definicją usługi dodatkowego obciążania rachunku doprowadzi do sytuacji, w której do usług tych będą w istocie miały zastosowanie znacznie niższe progi kwotowe określone PKE. Nie tylko dojdzie zatem do nałożenia się regulacji z całkowicie innych sfer prawnych (prawa telekomunikacyjnego oraz prawa finansowego), ale w istocie do unicestwienia regulacji dyrektywy PSD2, która podlegała pełnej harmonizacji i przepisy PKE nie powinny w tę regulację w żaden sposób ingerować. Należy zatem raz jeszcze podkreślić, że transakcje płatnicze w rozumieniu ustawy o usługach płatniczych podlegają już w pełni zharmonizowanej regulacji tej ustawy i dodatkowe obciążenia nie powinny być w tym zakresie nakładane.</p> <p>Z uwagi na powyższe Zgłaszający wskazują, że definicja „usługi dodatkowego obciążania rachunku” nie powinna wcale</p>	
--	------------	--	--

			<p>odwoływać się do odrębnych przepisów bądź też wskazywać, że „usługi dodatkowego obciążania rachunku” nie stanowią transakcji płatniczych w rozumieniu przepisów odrębnych. Tylko takie sformułowanie wyeliminuje bowiem wątpliwości interpretacyjne.</p> <p>Mając powyższe na uwadze, Zgłaszający proponują następującą definicję przedmiotowej usługi:</p> <p><i>75) usługa dodatkowego obciążania rachunku – usługę polegającą na pośredniczeniu przez dostawcę usług komunikacji elektronicznej w sprzedaży towarów lub świadczeniu usług innych niż usługi komunikacji elektronicznej, niedostarczanych abonentom bezpośrednio przez tego dostawcę, których wartość jest uwzględniana na fakturze za usługi komunikacji elektronicznej, z wyłączeniem usług, które w oparciu o odrębne przepisy stanowią transakcję płatniczą.</i></p>	
108	Art. 2 pkt 76 PKE	PZPM	<p>Proponujemy doprecyzowanie w niniejszym przepisie, że <i>usługą komunikacji elektronicznej</i> jest tylko publicznie dostępna usługa transmisyjna stosowana na potrzeby świadczenia usług komunikacji maszyna–maszyna. W projektowanych przepisach ustawodawca wyróżnia usługi komunikacji maszyna-maszyna wśród usług komunikacji elektronicznej, co oznacza, że usługi transmisji wykorzystywane do świadczenia usług typu maszyna-maszyna są usługami komunikacji elektronicznej w rozumieniu PKE. Rola i obowiązki ich dostawców nie są jednak jasne. PKE odnosi się konkretnie do usług komunikacji maszyna-maszyna w wielu miejscach (głównie poprzez wyłączenie dostawców takich usług ze szczególnych obowiązków wobec użytkowników końcowych). Jak rozumiemy, z art. 1 PKE i zakresu przedmiotowego ustawy pośrednio wynika, że PKE reguluje jedynie takie usługi telekomunikacyjne, których</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>W ocenie projektodawcy nie zachodzi potrzeba doprecyzowania definicji, gdyż kwestia zakresu stosowania ustawy wynika z art. 1 Pke.</p>

			<p>znaczącą częścią są usługi komunikacji elektronicznej, które są publicznie dostępne. Jednak dla zachowania jasności i transparentności przepisów oraz możliwości precyzyjnego wskazania ich adresatów, postulujemy wyraźne doprecyzowanie w niniejszej definicji, że usługą komunikacji elektronicznej jest tylko publicznie dostępna usługa transmisyjna stosowana na potrzeby świadczenia usług komunikacji maszyna–maszyna.</p>	
1 0 9	Art. 2 pkt 76	Instrat	<p>a. Zaktualizowanie definicji usługi komunikacji elektronicznej</p> <p>Do najistotniejszych zmian wprowadzanych nowym Pke należy przededefiniowanie pojęcia przedsiębiorcy komunikacyjnego i jasne zaznaczenie, że dostawcy usług komunikacji elektronicznej obejmuje także usługi komunikacji interpersonalnej niewykorzystującej numerów, jak chociażby usługi poczty elektronicznej czy komunikatorów internetowych. Dzięki tak sprecyzowanym przepisom możliwym stanie się objęcie regulacją platform oraz serwisów takich, jak Facebook będący właścicielem nie tylko Messengera, lecz także WhatsAppa i Instagrama. Tym samym możliwym stanie się objęcie tych firm tym samym zakresem obowiązków, co przedsiębiorców tradycyjnego rynku telekomunikacyjnego. Poszerzenie regulacji wpłynie więc na zwiększenie kontroli nad podmiotami cyfrowymi, a ponadto przełoży się na zwiększenie się praw użytkowników-konsumentów korzystających z komunikatorów internetowych.</p> <p>Jak zaznaczyło Ministerstwo Cyfryzacji określenie usługodawcy komunikacji interpersonalnej niewykorzystującej numerów odnosi się do podmiotu świadczącego usługi OTT (Over-the-top), czyli dostarczającego usługi za pośrednictwem internetu bez bezpośredniego zaangażowania dostawcy sieci. Warto jednak</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Siatka pojęciowa jest zgodna z EKŁE. Usługi komunikacji elektronicznej nie są tożsame z usługami świadczonymi drogą elektroniczną, choć czasem, co wskazane jest także w EKŁE, dana usługa może być jednocześnie usługą komunikacji elektronicznej i usługą świadczoną drogą elektroniczną.</p>

			<p>zauważyć, że pojęcie OTT odnosi się nie tylko do usług łączności komunikacyjnej, lecz także do usług związanych z dostarczaniem zawartości (np. Netflix, Spotify) czy innych usług (np. Uber, Glovo).</p> <p>Europejski kodeks łączności elektronicznej koncentruje się na usługach OTT, które spełniają kryteria usługi łączności interpersonalnej, tzn. usługi umożliwiające interpersonalną i interaktywną wymianę informacji. Tym samym można by sądzić, iż regulacji podlegać będą wszyscy przedsiębiorcy umożliwiający komunikację za pośrednictwem internetu (a więc także takie serwisy, jak Uber czy Airbnb). Jest to zasadne, ponieważ działanie platform e-handlu czy e-usług również opiera się o komunikację interpersonalną, między urządzeniami końcowymi użytkowników. Nawet jeżeli wymieniane dane są wystandaryzowane, to ich wysłanie jest uzależnione od działania komunikacyjnego użytkownika. Tak szeroka interpretacja przepisów byłaby pożądana z punktu widzenia obywateli-użytkowników, jednak mogłaby prowadzić do nadmiernego przeciążenia administracji i Prezesa UKE. Z tego względu zachodzi potrzeba dokładnego sprecyzowania, którzy przedsiębiorcy umożliwiający komunikację interpersonalną bez wykorzystania numerów podlegać będą regulacji, a ponadto wprowadzenia kryterium „znaczącej obecności cyfrowej” zawężającego zakres podmiotowy regulacji do największych przedsiębiorców działających na rynku, np. według kryterium użytkowników lub przychodów osiągniętych w Polsce.</p>	
1 1 0	Art. 2 pkt 77 PKE	PZPM	<p>Postulujemy doprecyzowanie w przedmiotowym przepisie, że usługi komunikacji interpersonalnej nie obejmują takich usług jak czat wideo dostępny na stronie internetowej.</p> <p>Zgodnie z PKE, usługi komunikacji elektronicznej obejmują m.in. usługi komunikacji interpersonalnej. Przez usługę</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Nie zachodzi potrzeba kazuistycznego wskazywania jakie konkretnie usługi nie są objęte definicją usługi komunikacji interpersonalnej.</p>

		<p>komunikacji interpersonalnej rozumie się usługę umożliwiającą bezpośrednią interpersonalną i interaktywną wymianę informacji za pośrednictwem sieci telekomunikacyjnej między skończoną liczbą osób, przy czym osoby inicjujące lub uczestniczące w komunikacji ustalają odbiorcę(-ów). Usługa ta nie obejmuje jednak usług, w których komunikacja interpersonalna i interaktywna stanowi jedynie funkcję pomocniczą, która jest nierozzerwalnie związana z inną usługą. Przy obecnym brzmieniu przepisów niejasne pozostaje, czy usługi komunikacji interpersonalnej mogą obejmować m.in. usługi czatu wideo lub usługi marketingowe polegające na dostarczaniu klientom określonych informacji na stronach internetowych producentów, importerów lub sprzedawców pojazdów tworzone za pomocą ogólnie dostępnych narzędzi IT</p> <p>Natomiast jak wynika z samej preambuły Dyrektywy (motyw 17), usługi <i>takie jak linearne usługi medialne, wideo na żądanie, strony internetowe, sieci internetowe, serwisy społecznościowe, blogi lub wymiana informacji między urządzeniami, nie powinny być uznawane za usługi łączności interpersonalnej. W wyjątkowych okolicznościach usługi nie należy uznać za usługę łączności interpersonalnej, jeżeli narzędzie do komunikacji interpersonalnej i interaktywnej stanowi wyłącznie nieznaczny dodatek do innej usługi oraz z obiektywnych przyczyn technicznych nie może być użytkowane bez tej usługi głównej, a jego integracja z usługą nie służy obejściu zasad regulujących usługi łączności elektronicznej.</i> Czaty wideo udostępniane na stronach internetowych stanowią ich dodatkową funkcjonalność i dodatkowy kanał komunikacji z potencjalnymi klientami. Same w sobie nie stanowią usługi podstawowej, pełniąc jedynie funkcję pomocniczą. Stąd też doprecyzowanie</p>	<p>Wyłączenie wprost niektórych usług mogłoby sugerować, że wyłączenie dotyczy tylko tych konkretnych usług. Wystarczające jest ogólne wyłączenie wskazujące na usługi, w których interpersonalna i interaktywna komunikacja stanowi wyłącznie funkcję podrzędną względem innej usługi podstawowej.</p>
--	--	---	---

			<p>przedmiotowej definicji przysłuży się precyzyjnej implementacji przepisów unijnych. Proponujemy następujący zapis:</p> <p><i>„Usługa komunikacji interpersonalnej – usługę umożliwiającą bezpośrednią interpersonalną i interaktywną wymianę informacji za pośrednictwem sieci telekomunikacyjnej między skończoną liczbą osób, gdzie osoby inicjujące połączenie lub uczestniczące w nim decydują o jego odbiorcy lub odbiorcach, z wyłączeniem usług, w których interpersonalna i interaktywna komunikacja stanowi wyłącznie funkcję podrzędną względem innej usługi podstawowej, takich jak usługa video czat oferowana na stronie internetowej, w tym usługę, która (...)”.</i></p>	
1 1 1	Art. 2 pkt 78 (usł uga o wart ości wzb ogac onej)	PIIT	<p>Projektowana ustawa powtarza, obowiązującą obecnie w ramach Prawa telekomunikacyjnego, zawężającą implementację dyrektywy 2002/58/WE, dotyczącej przetwarzania danych osobowych i ochrony prywatności w sektorze łączności elektronicznej (dalej: dyrektywa e-Privacy) w zakresie zdefiniowania usługi o wartości wzbożonej. Zgodnie z art. 2 lit. g dyrektywy e-Privacy: <i>„usługi tworzące wartość dodaną oznaczają wszelkie usługi, które wymagają przetwarzania danych o ruchu lub danych dotyczących lokalizacji innych niż dane o ruchu wykraczające poza dane niezbędne do transmisji komunikatu lub naliczenia za nią opłaty”:</i></p> <ul style="list-style-type: none"> ▪ jest to definicja szersza niż ta przewidziana w projekcie, która nie ogranicza usługi o wartości wzbożonej do usług komunikacji elektronicznej; w innych krajach UE definicja jest przenoszona wprost z dyrektywy bez zawężających określeń (np. Code des postes et des communications électroniques; <i>Real Decreto 424/2005, de 15 de abril, por el que se aprueba el Reglamento sobre las condiciones para la prestación</i> 	<p>Uwaga uwzględniona w zakresie usług komunikacji elektronicznej</p> <p>Uwaga nieuwzględniona w zakresie katalogu danych objętych definicją</p> <p>Usługa o wartości wzbożonej dotyczy danych o lokalizacji. Dane o lokalizacji są to dane transmisyjne które oznaczają wszelkie dane przetwarzane w sieci telekomunikacyjnej lub w ramach usług komunikacji elektronicznej wskazujące położenie geograficzne telekomunikacyjnego urządzenia końcowego użytkownika publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych wykraczające poza dane niezbędne do transmisji komunikatu lub wystawienia rachunku. Dyrektywa również ogranicza zakres tych usług do tych wykraczających „poza dane niezbędne do transmisji komunikatu lub naliczenia za nią opłaty.”</p>

			<p><i>de servicios de comunicaciones electrónicas, el servicio universal y la protección de los usuarios);</i></p> <ul style="list-style-type: none"> ▪ ponadto zgodnie z dyrektywą e-Privacy, usługa o wartości wzbogaczej może wymagać przetworzenia danych transmisyjnych, a nie tylko danych o lokalizacji - jak w projekcie ustawy. <p><u>Propozycja PIIT:</u> <i>Art. 2. Określenia użyte w ustawie oznaczają:</i> 78) usługa o wartości wzbogaczej – każdą usługę komunikacji elektronicznej wymagającą przetworzenia danych o lokalizacji lub danych transmisyjnych;</p>	
1 1 2	Art. 2 pkt 78	KIGEi T	<p>W projekcie PKE przyjęto w Art. 2 pkt. 78 następującą definicję: „78) usługa o wartości wzbogaczej - każdą usługę komunikacji elektronicznej wymagającą przetworzenia danych o lokalizacji;”</p> <p>Należy podkreślić, iż w sytuacji zdecydowania się przez Projektodawcę na kategoryzowanie usług w odniesieniu do przetwarzania danych, usługa o wartości wzbogaczej powinna oznaczać „każdą usługę wymagającą przetworzenia danych transmisyjnych lub danych o lokalizacji”. Dyrektywa e-Privacy (art. 2 lit. g dyrektywy 2002/58) nie wskazuje, że jest to usługa telekomunikacyjna. Ponadto, może ona wymagać dodatkowego przetworzenia danych transmisyjnych, nie tylko danych o lokalizacji.</p> <p>Propozycja zmian: Usługa o wartości wzbogaczej – każda usługa wymagająca przetworzenia danych transmisyjnych lub danych o lokalizacji</p>	Uwaga uwzględniona

1 1 3	Art. 2 pkt. 86	SayF	<p>Z treści art. 1 pkt 1 lit. a PKE wynika, że „działalność telekomunikacyjna” to świadczenie publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych, dostarczanie sieci telekomunikacyjnych lub świadczenie powiązanych usług. Z powyższego można wywnioskować, że świadczenie innych niż publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych nie jest działalnością telekomunikacyjną.</p> <p>Definicja „użytkownika rządowego” zawarta w art. 2 pkt 86 PKE jest sprzeczna z art. 1 pkt 1 lit a PKE. Użytkownik końcowy, zgodnie z tą definicją wykonuje działalność telekomunikacyjną dla własnych potrzeb, to znaczy, że nie jest to publicznie dostępna usługa telekomunikacyjna a tym samym definicja (art. 2 pkt 86 PKE) ta może być uznana jako sprzeczna z treścią art. 1 pkt 1 lit a PKE.</p> <p>Podkreślić należy, że zdecydowana większość komórek organizacyjnych wymienionych w art. 2 pkt 86 PKE nie dysponuje własnymi sieciami telekomunikacyjnymi, a więc trudno mówić w tym przypadku, że wykonują działalność w postaci udostępniania sieci telekomunikacyjnej.</p> <p>Taka sama uwaga odnosi się do pozostałych komórek organizacyjnych zdefiniowanych w PKE jako użytkownik rządowy.</p>	Uwaga uwzględniona
1 1 4	Art. 3 ust. 2 pkt 6)	Lewiatan	<p>Dodanie NAC (Rada Północnoatlantycka) do listy podmiotów, których zalecenia mogą być uwzględniane w ramach rozporządzenia wydawanego przez ministra właściwego do spraw informatyzacji, i co za tym idzie mogą być obowiązujące dla rynku, uznajemy za niecelowe.</p> <p>Uważamy, kwestie związane z obszarem bezpieczeństwa sieci, na poziomie UE (m.in. wymogi KE zawarte w tzw. 5G toolbox) czy krajowym (szereg obowiązujących ustaw i rozporządzeń (m.in. art. 175d PT) zostały już kompleksowo uregulowane.</p>	Uwaga nieuwzględniona Ustalenia, stanowiska i polityki gremiów NATO oraz wynikające z nich zobowiązania Polski, kwalifikują NAC do listy podmiotów i organizacji, ustanawiających wymagania i zalecenia międzynarodowe o charakterze specjalistycznym, w tym dotyczące bezpieczeństwa. Powyższe ustalenia mogą być uwzględniane w wydawanym rozporządzeniu ministra właściwego do spraw informatyzacji w sprawie zwiększenia efektywności telekomunikacji. W szczególności dotyczy to

			<p>Zwracamy uwagę, że przyjęte w projekcie PKE rozwiązanie, może poddać w wątpliwość kompetencje i dotychczasowe działania organizacji wyspecjalizowanych dla sektora telekomunikacyjnego i pocztowego, z długą tradycją w zakresie wyznaczania standardów dla wspomnianych rynków. Co istotniejsze, przyjęcie nowych wymagań może przełożyć się na niepotrzebne komplikacje i opóźnienia we wdrażaniu nowoczesnych sieci telekomunikacyjnych w Polsce.</p> <p>Wnosimy zatem o wykreślenie proponowanego pkt 6) z wyliczenia zawartego w Art. 3 ust. 2 projektu PKE</p>	<p>ustaleń zawartych w następujących dokumentach wynikowych NAC:</p> <ul style="list-style-type: none"> - „<i>Cywilno-Wojskowe Porozumienie w sprawie Wykorzystania Częstotliwości NATO</i>”, które jest ważnym elementem brany pod uwagę przy opracowaniu „Krajowej Tablicy Przeznaczeń Częstotliwości”, często wykorzystywanym przez państwa członkowskie NATO jako załącznik do Krajowych Tablic Przeznaczenia Częstotliwości; - „<i>Polityka NATO w sprawie opłat za dostęp do widma częstotliwości radiowych</i>”, uwzględniona w polskich przepisach prawnych; - „<i>Stanowisko NATO na Światową Konferencję Radiokomunikacyjną</i>”, które jest ważną częścią stanowiska Polski na Światowe Konferencje Radiokomunikacyjne.
1 1 5	Art. 3 ust. 2 pkt 6)	PIIT	<p>Planowana zmiana polega na dodaniu nowego organu, którego zalecenia mogą być wprowadzane, jako obowiązujące w drodze rozporządzenia.</p> <p>Postulujemy wykreślenie proponowanego pkt 6).</p> <p>Zauważamy, że propozycja wprowadzenia do wyliczenia Rady Północnoatlantyckiej, jako organu NATO stanowi istotne novum i rodzi pewne wątpliwości wobec dotychczasowej konstrukcji przepisu, w której przywoływane były wyłącznie organizacje wyspecjalizowane dla sektora telekomunikacyjnego i pocztowego oraz posiadające długą tradycję w zakresie przygotowywania szeroko uznawanych specyfikacji i norm technicznych.</p> <p>Poza powyższym, chcielibyśmy zauważyć, że wprowadzenie tego przepisu będzie kolejnym już obszarem zwiększającym niepewność warunków realizacji działalności</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Ustalenia, stanowiska i polityki gremiów NATO oraz wynikające z nich zobowiązania Polski, kwalifikują NAC do listy podmiotów i organizacji, ustanawiających wymagania i zalecenia międzynarodowe o charakterze specjalistycznym, w tym dotyczące bezpieczeństwa. Powyższe ustalenia mogą być uwzględniane w wydawanym rozporządzeniu ministra właściwego do spraw informatyzacji w sprawie zwiększenia efektywności telekomunikacji. W szczególności dotyczy to ustaleń zawartych w następujących dokumentach wynikowych NAC:</p> <ul style="list-style-type: none"> – „<i>Cywilno-Wojskowe Porozumienie w sprawie Wykorzystania Częstotliwości NATO</i>”, które jest ważnym elementem brany pod uwagę przy opracowaniu „Krajowej Tablicy Przeznaczeń Częstotliwości”, często wykorzystywanym przez państwa członkowskie NATO

		<p>telekomunikacyjnej, w szczególności w zakresie inwestycji w sieci telekomunikacyjne.</p> <p>W ostatnim okresie, bowiem, w następstwie globalnej debaty geopolitycznej nt. możliwości wykorzystania urządzeń określonych dostawców, a także wdrażania tzw. 5G toolbox do krajowego prawodawstwa wprowadzono lub zapowiedziano już rozwiązania, które adresują to zagadnienie tj.:</p> <ul style="list-style-type: none"> • nowe rozporządzenie do art. 175d PT nakazujące wprowadzenie strategii zakładającej brak uzależnienia od jednego dostawcy, a także uwzględnianie rekomendacji Pełnomocnika Rządu ds. Cyberbezpieczeństwa; • znowelizowane rozporządzenie do art. 176a PT adresujące kwestie cyberbezpieczeństwa; • wprowadzono przepisy dot. określenia wymagań bezpieczeństwa odrębnie dla aukcji częstotliwości wraz z ich opiniowaniem przez Kolegium ds. Cyberbezpieczeństwa; • zapowiedziano zmiany ustawy KSC skutkujące wprowadzenia mechanizmu oceny dostawców oraz określeniem skutków dla podmiotów identyfikowanych, jako stwarzające wysoki poziom zagrożenia. <p>W praktyce więc, obok prostego i wystarczającego rozwiązania przewidzianego już w rozporządzeniu do art. 175d wprowadzane są kolejne, nakładające się na siebie wymagania lub obowiązki dot. uwzględniania stanowisk, zaleceń czy rekomendacji innych podmiotów. Ponownie sygnalizujemy, że naszym kluczowym postulatem jest precyzyjne, spójne i proporcjonalne określenie wymagań bezpieczeństwa, tak aby możliwe było długofalowe planowanie i wdrażanie inwestycji.</p>	<p>jako załącznik do Krajowych Tablic Przeznaczenia Częstotliwości;</p> <ul style="list-style-type: none"> – „<i>Polityka NATO w sprawie opłat za dostęp do widma częstotliwości radiowych</i>”, uwzględniona w polskich przepisach prawnych; – „<i>Stanowisko NATO na Światową Konferencję Radiokomunikacyjną</i>”, które jest ważną częścią stanowiska Polski na Światowe Konferencje Radiokomunikacyjne.
--	--	---	---

			Brak zapewnienia takiego otoczenia będzie skutkował opóźnieniami oraz zwiększeniem kosztów budowy nowoczesnych sieci telekomunikacyjnych w Polsce.	
1 1 6	art. 4 ust. 4 (no wy)	Funda cja OPOR , Stowar zyszen ie Sympa tyków Radia MAN UFAK TURA , Stowar zyszen ie Miesz kańcó w i Przyja ciół Koloni i Wawel berga, Ogóln opolsk ie	proponujemy dodanie ust. 4 o treści „Prezes UKE uwzględni przy stosowaniu ustawy w największym możliwie stopniu wytyczne, opinie, zalecenia, wspólne stanowiska, najlepsze praktyki i metodologie przyjmowane przez Europejską Konferencję Administracji Pocztowych i Telekomunikacyjnych zwanej dalej CEPT w ich aktualnym brzmieniu”. W przypadku Prezesa UKE brak jest odniesienia w przypadku działania w zakresie służby radiokomunikacyjnej amatorskiej i amatorskiej satelitarnej do rekomendacji Europejską Konferencję Administracji Pocztowych i Telekomunikacyjnych (CEPT) w związku z tym proponujemy dodanie ust. 4	Uwaga nieuwzględniona Stosowanie dokumentów CEPT i ECC nie jest obligatoryjne dla administracji.

		Porozumienie Organizacji Radioamatorówkich, Stowarzyszenie RAZEM GŁOŚNIEJ, ZHP		
117	Art. 5 ust. 1	SayF	Wobec wątpliwości dotyczącej definicji publicznie dostępnej usługi telekomunikacyjnej oraz braku definicji usługi innej niż publicznie dostępna usługa telekomunikacyjna mogą powstać wątpliwości co do podmiotów zobowiązanych do dokonania zgłoszenia swojej działalności do rejestru przedsiębiorców telekomunikacyjnych prowadzonego przez Prezesa UKE. Problem pojawiający się będzie na poziomie zdefiniowana czy podmiot prowadzący określoną działalność jest przedsiębiorcą telekomunikacyjnym.	Uwaga nieuwzględniona Ani projektodawca ani regulator, który prowadzi rejestr Pt nie identyfikują tego typu problemów.
118	Art. 5 ust. 3	SayF	Patrz def.: Lokalnej sieci radiowej. Analizując brzmienie przepisu art. 2 pkt 25 stanowiącego definicję lokalnej sieci radiowej oraz treść art. 5 ust. 3 PKE można wysnuć wniosek, że jeśli przedsiębiorca zapewnia dostęp do internetu za pomocą lokalnej sieci radiowej (na przykład routera radiowego zainstalowanego w mieszkaniu klienta) to takie działanie nie jest działalnością	Uwaga do wyjaśnienia Taka wykładnia nie jest uprawniona, m.in. dlatego że dla przedsiębiorcy telekomunikacyjnego nie będzie to działalność dodatkowa (a działalność główna), o czym przesądza art. 5 ust 3 projektu PKE.

			telekomunikacyjną a podmiot świadczący takie usługi nie jest przedsiębiorcą telekomunikacyjnym ze wszystkimi skutkami z tym związanymi w szczególności nie będą takiego przedsiębiorcy dotyczyły obowiązki nakładane ustawą PKE i innymi ustawami.	
1 1 9	Art. 5	Instrat	<p>b) Uregulowanie kwestii ogólnych obejmujących m.in. wpis do rejestru przedsiębiorców telekomunikacyjnych i rejestru jednostek samorządu terytorialnego</p> <p>Nowa Ustawa Pke przewiduje konieczność zarejestrowania działalności gospodarczej w rejestrze prowadzonym przez Prezesa UKE. Jednakże zgodnie z art. 5 Projektu obowiązkowi temu podlegać mają jedynie przedsiębiorcy telekomunikacyjni. Oznacza to, że wyłączeniu ulegną firmy świadczące usługi polegające na komunikacji interpersonalnej niewykorzystującej numerów, a więc platformy i serwisy zapewniające dostęp do komunikatorów czy poczty elektronicznej. Z drugiej zaś strony podmioty te uwzględniane są w dalszych przepisach Pke i traktowane są na równi z przedsiębiorcami świadczącymi usługi tradycyjnej telekomunikacji.</p> <p>Zbliżone podejście organów do podmiotów tradycyjnej telekomunikacji oraz elektronicznej komunikacji interpersonalnej, a ponadto daleko idące kompetencje Prezesa UKE w zakresie kontroli przedsiębiorców świadczących usługi OTT pozwala jednak sądzić, że zasadne byłoby objęcie obowiązkiem wpisu do rejestru także przedsiębiorstw świadczących usługi OTT. Występowanie w rejestrze przyczyniłoby się bowiem do zarówno do zwiększenia transparentności przedsiębiorstw świadczących usługi polegające na komunikacji interpersonalnej</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Podniesione w uwadze wyłączenie wynika bezpośrednio z przepisów EKŁE – art. 12 ust. 2.</p>

			niewykorzystującej numerów, jak i ułatwiłoby Prezesowi UKE nadzór nad tymi podmiotami.	
1 2 0	Art. 5 i nast	IAB Polska BCC	<p>Projektowane w PKE art. 5-18 dotyczące funkcjonowania rejestru przedsiębiorców telekomunikacyjnych („rejestru PT”) i rejestru jednostek samorządu terytorialnego („rejestru JST”) wykonujących działalność w zakresie telekomunikacji stanowią wdrożenie art. 12 i 14 EKŁE - ograniczając wymogi proceduralne jedynie do wymogu zgłoszenia deklaratywnego. Z aprobatą należy również przyjąć przesądzenie o jawności oraz sposobie publikacji rejestru PT i rejestru JST w systemie teleinformatycznym.</p> <p>Warto mieć na uwadze, że przepisy unijne wprost wyłączają z obowiązku uzyskania ogólnego zezwolenia dostawców usług łączności interpersonalnej niewykorzystujących numerów. W PKE takiego wyłączenia nie ma, co wynika z przyjęcia odrębnej definicji dla usług telekomunikacyjnych, z których wyłączone są usługi komunikacji interpersonalnej niewykorzystujące numerów, a zatem w dalszym ciągu przepisy dotyczące rejestrów nie będą mieć do nich zastosowania. IAB popiera takie rozwiązanie.</p> <p>Pozytywnie należy również ocenić wyłączenie z działalności telekomunikacyjnej udostępniania sieci wi-fi lokalnie, co wynika z transpozycji art. 56 ust. 1 oraz ust. 6 lit. a. EKŁE.</p>	Dziękujemy za pozytywną ocenę przepisów
1 2 1	Art. 6 ust. 1 pkt. 4	KIKE	<p>Przepis nakazuje zamieszczenie we wniosku o wpis, danych osoby upoważnionej do reprezentowania przedsiębiorcy przed Prezesem UKE.</p> <p>Po pierwsze, pojęcia „osoba wyznaczona do kontaktu”, a „osoba upoważniona do reprezentowania” nie są pojęciami tożsamymi. EKŁE w art. 12 ust. 4 lit. e) określa konieczność wskazania „osoby wyznaczonej do kontaktów”. Taką osobą może być wyznaczony pracownik. Natomiast osobą</p>	Uwaga uwzględniona

			<p>upoważnioną do reprezentowania będzie zawsze osoba wskazana w odpowiednim rejestrze lub ustanowiony do danej sprawy pełnomocnik.</p> <p>Zatem KIKE rekomenduje, aby usunąć nieściśłość i doprecyzować, że w rejestrze PT powinny znaleźć się dane osoby upoważnionej do kontaktów z Prezesem UKE, co będzie odpowiadać treści art. 12 ust. 4 lit. e) EKŁE.</p> <p>Proponujemy więc, aby art. 6 ust. 1 pkt. 4) PKE otrzymał brzmienie</p> <p><i>4) imię, nazwisko, adres, adres poczty elektronicznej i numer telefonu osoby, która jest upoważniona do reprezentowania wnioskodawcy przed osobą wyznaczonej do kontaktów z Prezesem UKE.</i></p>	
1 2 2	Art. 6 ust. 1 pkt. 6	KIKE	<p>Przepis nakazuje zamieszczanie we wniosku o wpis, datę rozpoczęcia działalności telekomunikacyjnej, podczas gdy EKŁE wskazuje iż powinna to być <u>planowana</u> data rozpoczęcia działalności (patrz: art. 12 ust. 4 lit. h) EKŁE). EKŁE odpowiada obecnie obowiązujący art. 10 ust. 4 pkt. 9) prawa telekomunikacyjnego.</p> <p>Rozpoczęcie działalności telekomunikacyjnej wiąże się z szeregiem obowiązków i czynności organizacyjnych. W przypadku, w którym termin ten (nawet z przyczyn niezależnych od przedsiębiorcy) ulegnie zmianie, przedsiębiorca powinien móc złożyć wniosek o aktualizację wpisu w zakresie planowanej daty rozpoczęcia działalności, a co najwyżej po faktycznym rozpoczęciu złożyć wniosek ze wskazaniem wstecznej daty rozpoczęcia działalności. Dodatkowo przemawia za tym fakt, iż w razie niedochowania pierwotnie wskazanej daty KIKE proponuje, aby art. 6 ust. 1 pkt 6 PKE zmienić w ten sposób, aby nakazywała ona wskazanie <u>planowanej</u> daty rozpoczęcia działalności – co wówczas będzie zgodne z EKŁE i będzie mieć skutek dla</p>	Uwaga uwzględniona

			<p>obecnie wpisanych przedsiębiorców. Zgodnie z projektem PWPke (patrz: art. 51 ust. 5 PWPke), wpisani przedsiębiorcy zobligowani będą do uzupełnienia wpisu o datę wsteczną rozpoczęcia działalności telekomunikacyjnej, co nie znajduje uzasadnienia w EKŁE.</p> <p>Proponujemy więc, aby art. 6 ust. 1 pkt.6) PKE otrzymał brzmienie</p> <p>6) <i>planowaną datę rozpoczęcia działalności telekomunikacyjnej,</i></p>	
1 2 3	Art. 9 pkt 3	PIIT	<p>Proponujemy dodanie kolejnego pkt 4 o treści „4) <i>datę wyrejestrowania PT z rejestru PT</i>”.</p> <p>Na rynku telekomunikacyjnym obserwujemy coraz częściej sytuację kończenia działalności przez PT, ale Prezes UKE nie publikuje takiej informacji w ramach prowadzonego Rejestru PT.</p> <p>Informacja taka jest potrzebna przedsiębiorcom współpracującym z przedsiębiorcą, który został wyrejestrowany. Brak publicznej informacji niejako wprowadza przyzwolenie na dalsze prowadzenie takiej działalności przez podmiot wykreślony. Biorąc pod uwagę, że przyczyny takiego wykreślenia mogą być różne, w tym mogą być nie tylko wynikiem decyzji samego przedsiębiorcy, ale też decyzji Prezesa UKE tym bardziej informacja ta powinna mieć charakter publiczny.</p> <p>Wprowadzenie proponowanej zmiany jest zgodne z przepisami ustawy Prawo Przedsiębiorców (art. 43 ust. 4 i 5), które również regulują prowadzenie rejestru PT przez Prezesa UKE:</p> <p><i>4. Rejestry działalności regulowanej są jawne. Dane z rejestrów dotyczące firmy przedsiębiorcy oraz jego numeru identyfikacji podatkowej (NIP) są udostępniane w sieci teleinformatycznej. Organ może udostępnić w sieci</i></p>	Uwaga uwzględniona

			<p>teleinformatycznej także inne dane, z uwzględnieniem przepisów o ochronie danych osobowych.</p> <p>5. Dla przedsiębiorcy wpisanego do rejestru prowadzi się <u>akta rejestrowe</u>, obejmujące w szczególności dokumenty stanowiące podstawę wpisu oraz <u>decyzje dotyczące wykreślenia wpisu</u>.</p>	
1 2 4	Art. 11 ust. 4	KIGEi T	<p>W ocenie Izby trudno zgodzić się z regułą, zgodnie z którą treść rejestru powoduje, że treść zaświadczenia nie ma żadnego znaczenia. Kłóci się to z funkcją zaświadczenia.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Przepis o tożsamej treści widnieje w Pt. W Pke znalazł się na skutek uwzględnionej uwagi KIKE z prekonsultacji:</p> <p>„W obecnie obowiązującym PT doprecyzowano, że w przypadku rozbieżności pomiędzy treścią rejestru PT a wydanym zaświadczeniem, wiążąca jest treść zawarta w rejestrze. Ze względu na to, że nie można wykluczyć wystąpienia takich oczywistych omyłek, dodanie ust. 4 w proponowanym brzmieniu jest uzasadnione.”</p>
1 2 5	Art. 12 ust. 1	KIKE	<p>Przepis nakazuje przedsiębiorcy aktualizację wpisu w rejestrze PT, w terminie <u>7 dni</u> od dnia zmiany danych objętych wpisem. Zdaniem KIKE, termin ten jest rażąco krótki, szczególnie, że sankcją za brak zaktualizowania wpisu jest administracyjna kara pieniężna (patrz: art. 409 pkt. 2) PKE). W obecnie obowiązującym <i>prawie telekomunikacyjnym</i>, termin na złożenie wniosku o aktualizację wpisu nie jest tak szczegółowo zakreślony i wskazane jest jedynie, że przedsiębiorca powinien taki wniosek złożyć niezwłocznie. Na przedsiębiorcach już teraz ciąży szereg terminowych obowiązków, związanych nie tylko z działalnością telekomunikacyjną ale i ogólnie działalnością gospodarczą. Zakreślenie tak krótkiego terminu na aktualizację wpisu jest niewspółmiernie krótkie.</p> <p>Wobec powyższego KIKE proponuje, aby termin ten wynosił 3 miesiące, a przynajmniej 1 miesiąc (tj. taki sam termin, jaki ma przedsiębiorca na złożenie wniosku o wykreślenie w</p>	<p>Uwaga częściowo uwzględniona</p> <p>Wprowadzono 14 dni jak przy wykreśleniu z rejestru w art. 15 ust. 1 Pke.</p>

			<p>przypadku zaprzestania wykonywania działalności telekomunikacyjnej).</p> <p>Proponujemy więc, aby art. 12 ust. 1 otrzymał następujące brzmienie:</p> <p><i>Art. 12. 1. Jeżeli nastąpiła zmiana danych, o których mowa w art. 6 ust. 1 i art. 7 ust. 1, podmiot wpisany do rejestru PT albo rejestru JST jest obowiązany w terminie 7 dni 3 miesiące od dnia zmiany tych danych złożyć do Prezesa UKE wnioski o zmianę wpisu w rejestrze PT albo w rejestrze JST.</i></p>	
1 2 6	Art. 12 oraz Art. 15	PIIT	<p>Przepisy art. 12 oraz art. 15 Projektu określają trzy grupy sytuacji, w których przedsiębiorca telekomunikacyjny lub JST są zobowiązani do złożenia do Prezesa UKE odpowiednio wniosku o:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. zmianę wpisu w RPT; 2. wykreślenie z RPT. <p>Jednocześnie wskazane przepisy w sposób nieprecyzyjny określają sytuacje w których następuje obowiązek złożenia odpowiedniego wniosku poprzez pokrywanie się zakresów wskazanych przepisów.</p> <p>Obowiązek złożenia wniosku o zmianę wpisu następuje jeżeli nastąpiła zmiana danych, o których mowa w art. 6 ust. 1 i art. 7 ust. 1.</p> <p>Obowiązek złożenia wniosku o wykreślenie z RPT następuje w sytuacji kiedy Przedsiębiorca telekomunikacyjny, który nie rozpoczął wykonywania działalności telekomunikacyjnej w terminie wskazanym w art. 6 ust. 1 pkt 6. Jednocześnie obowiązek złożenia wniosku o wykreślenie z RPT następuje w sytuacji kiedy jeżeli podmiot wpisany do rejestru PT albo rejestru JST zaprzestał wykonywania działalności objętej wpisem.</p> <p>W związku z tym powstaje wątpliwość, co do sytuacji, w której doszło do zmiany daty rozpoczęcia prowadzenia działalności</p>	<p>Uwaga kierunkowo uwzględniona</p> <p>Uwzględniono wykreślenie przepisu art. 15 ust. 1 jednak pozostawiono karę w 409 ust. 1 pkt 3) za brak wykreślenia się z rejestru w przypadku zaprzestania wykonywania działalności.</p>

			<p>telekomunikacyjnej, czyli danych wskazanych w ramach art. 6 ust. 1 pkt 1 Projektu. Z jednej strony przedsiębiorca ma obowiązek złożenia wniosku o zmianę daty rozpoczęcia prowadzenia działalności telekomunikacyjnej na podstawie art. 12 Projektu, z drugiej zaś ma obowiązek złożenia wniosku o wykreślenie z RPT w przypadku, w którym nie rozpoczął wykonywania działalności telekomunikacyjnej w terminie wskazanym w art. 6 ust. 1 pkt 6 Projektu.</p> <p>Według Izby regulacja określona w art. 15 ust. 1 Projektu powinna zostać wykreślona tj. przedsiębiorca, który nie rozpoczął prowadzenia działalności telekomunikacyjnej we wskazanym terminie ma możliwość / obowiązek złożenia wniosku o zmianę danych w RPT jeżeli zamierza taką działalność rozpocząć w terminie innym aniżeli wskazany we wniosku i umieszczony w RPT. Natomiast w sytuacji kiedy taki przedsiębiorca działalności nie rozpocznie powinien złożyć wniosek o wykreślenie z RPT.</p> <p>Z obecnego brzmienia przepisów art. 12 oraz 15 Projektu wynika obowiązek złożenia dwóch wniosku w przypadku zmiany daty rozpoczęcia działalności, która jednocześnie stanowi brak rozpoczęcia działalności telekomunikacyjnej w dacie wskazanej we wniosku.</p> <p>W związku z powyższym Izba wnosi o wykreślenie przepisu art. 15 ust. 1 oraz odpowiednie dostosowanie art. 409 ust. 1 pkt 3) Projektu poprzez jego wykreślenie.</p>	
1 2 7	Art. 13	KIKE	<p>Przepis określa sytuacje, w których Prezes UKE uprawniony jest do wykreślenia przedsiębiorcy z rejestru PT. Przepis ten nie określa jednak formy, w jakiej powinno nastąpić wykreślenie. Samo wykreślenie jest niewątpliwie czynnością materialno-techniczną, lecz dla podmiotu wpisanego ma doniosłe skutki prawne – podmiot ten traci możliwość wykonywania działalności regulowanej. Przedsiębiorca</p>	Uwaga uwzględniona

	<p>powinien mieć zagwarantowaną możliwość obrony przed wykreśleniem, tj. możliwość odwołania się od decyzji w przedmiocie wykreślenia, szczególnie, jeśli miałyby ono nastąpić z przyczyny wskazanej w pkt. 3) (np. po wykreśleniu z CEIDG lub KRS wskutek przekształcenia przedsiębiorcy) czy pkt. 5) (niewypełnienia przez przedsiębiorcę telekomunikacyjnego obowiązków informacyjnych)</p> <p>Co prawda PKE stanowi, że <i>postępowanie przed Prezesem UKE toczy się na podstawie przepisów ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego ze zmianami wynikającymi z niniejszej ustawy oraz ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych</i> (patrz: art. 404 ust. 1 PKE), co powinno być wystarczającą podstawą do uznania obowiązku wydania decyzji administracyjnej, jednak z uwagi na doniosłość skutków wykreślenia i jej charakter (czynność materialno-techniczne) KIKE uważa, że należy jednoznacznie wskazać w PKE, iż wykreślenie powinno poprzedzić wydanie decyzji administracyjnej, szczególnie jeśli następuje z powodu innego niż wniosek przedsiębiorcy.</p> <p>Wobec powyższego KIKE proponuje, aby w celu zagwarantowania pewności prawa i ochrony praw słusznie nabytych, dodać kolejny ustęp mówiący o tym, że wykreślenie z rejestru PT następuje po uprzednim wydaniu decyzji administracyjnej w tym przedmiocie, od której stronie służy odwołanie.</p> <p>Po dookreśleniu przepis art. 13 PKE będzie zgodny z domniemaniem formy decyzji administracyjnej, o czym mowa w art. 104 KPA, oraz art. 18 ust. 2 EKŁE, który stanowi iż <u>zamiar</u> wprowadzenia zmian dot. m.in. ogólnych zezwoleń (w PKE implementowane jako rejestr PT), <u>ogłasza się w odpowiedni sposób</u>, a zainteresowanym stronom,</p>	
--	--	--

			<p>w tym użytkownikom i konsumentom, przyznaje się wystarczająco dużo czasu na wypowiedzenie się w kwestii proponowanych zmian. Okres ten nie może być krótszy niż cztery tygodnie, z wyjątkiem okoliczności nadzwyczajnych. Zmiany podlegają publikacji z podaniem ich uzasadnienia.</p> <p>Proponujemy więc, aby w art. 13:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) dotychczasową treść oznaczyć jako ust. 1, 2) dodać ust. 2 o następującym brzmieniu: <p>2. W przypadku wykreślenia przedsiębiorcy z rejestru PT z powodów wskazanych w ust. 1 pkt. 2-6, Prezes UKE wydaje decyzję administracyjną.</p>	
1 2 8 3	Art. 13 pkt 3	PIIT	<p>Przepis przewiduje, że po uzyskaniu informacji z Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej albo Krajowego Rejestru Sądowego o wykreśleniu przedsiębiorcy telekomunikacyjnego, co należy ocenić bardzo pozytywnie, jako element porządkujący rejestr i prowadzący do jego urealnienia. Natomiast przepisy nie przewidują trybu pozyskiwania tych informacji; rozważyć zatem należy, czy odpowiednie organy nie powinny być zobligowane do przesyłania takich informacji z urzędu w odniesieniu do przedsiębiorców telekomunikacyjnych.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>W ustawie o CEIDG i KRS jest obowiązek informowania organów rejestrowych o wykreśleniu podmiotu z KRS (art. 4a) lub CEIDG (art. 31).</p>
1 2 9 1	Art. 15 ust. 1	KIKE	<p>Przepis zobowiązuje przedsiębiorcę, który nie rozpoczął w terminie wskazanym w art. 6 ust. 1 pkt. 6 PKE, do złożenia w terminie 1 miesiąca wniosku o wykreślenie z rejestru PT. Zgodnie z ust. 3, wniosek powinien wskazywać datę zaprzestania działalności objętej wpisem.</p> <p>Zdaniem KIKE, przepis ten nie uwzględnia szeregu czynności, które towarzyszą rozpoczęciu działalności, i które mogą mieć wpływ na przesunięcie pierwotnie zadeklarowanego terminu. Co więcej, przepis zawiera błąd logiczny – nie można wskazać</p>	<p>Uwaga kierunkowo uwzględniona</p> <p>Art. 15 ust. 1 został wykreślony na skutek uwagi innej izby.</p>

			<p>daty zaprzestania działalności (ust. 3), której przedsiębiorca nigdy nie rozpoczął (ust. 1).</p> <p>Zdaniem KIKE, przepis art. 13 PKE powinien zostać rozbudowany o alternatywę, tj. w razie nierozpoczęcia działalności w pierwotnie zadeklarowanym terminie, podmiot wpisany powinien mieć możliwość wedle wyboru dokonać aktualizacji wpisu zgodnie z przepisem. art. 12 PKE lub złożyć w tym terminie wniosek o wykreślenie z rejestru PT.</p> <p>Proponujemy więc, aby art. 15 ust. 1 otrzymał brzmienie:</p> <p><i>1. Przedsiębiorca telekomunikacyjny, który nie rozpoczął wykonywania działalności telekomunikacyjnej w terminie wskazanym w art. 6 ust. 1 pkt 6 składa do Prezesa UKE wniosek o wykreślenie z rejestru PT lub wniosek, o którym mowa w art. 12, w terminie nie dłuższym niż 1 miesiąc od tego terminu.</i></p>	
1 3 0	Art. 19	Lewiatan	<p>W celu usunięcia wątpliwości interpretacyjnych apelujemy o jasność, co do zakresu informacji jakie przedsiębiorcy przekazują na żądanie Prezesa UKE, a które są niezbędne do wykonywania przez niego jego uprawnień i obowiązków. Doświadczenia wielu firm wskazują, że są one często zobowiązane do przekazywania danych w odpowiednim formacie (ust. 5), co w praktyce wymaga ich przetwarzania na potrzeby dostosowania do wymagania (co wymaga obróbki i jest czasochłonne)</p> <p>Apelujemy zatem o uzupełnienie przepisu o ustęp (ust.6), który jasno precyzowałby, że:</p> <ul style="list-style-type: none"> - przedsiębiorcy przekazują UKE tylko dane, które są w ich posiadaniu i które można przesłać w formacie określonym w ust. 5; - jeżeli przedsiębiorcy posiadanych danych nie mogą w szybki i łatwy sposób przekazać we wspomnianym formacie, powinni mieć możliwość przesłania posiadanych danych, które zostaną następnie poddane "obróbce" przez Urząd. □ 	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Przepisy EKŁE nie zawierają takiego zastrzeżenia. Przepis stanowi implementację art. 20 i 21 EKŁE. Zgodnie z art. 20 ust. 1 EKŁE „przedsiębiorstwa niezwłocznie dostarczają informacji na żądanie w wymaganym terminie i na wymaganym poziomie szczegółowości”.</p>

1 3 1	Art. 19	PIIT	<p>Przepis ten należy uzupełnić o dodatkowy ustęp (np. ust 6) potwierdzający, iż przedsiębiorca jest zobowiązany do dostarczenia tylko danych będących w jego posiadaniu; jeżeli przedsiębiorca nie posiada danych w formacie wskazanym w ust. 5 nie jest zobowiązany do ich przekazania w tym formacie; powinien jednak przekazać posiadane dane, które w maksymalnym zakresie są odpowiedzą na zapytanie Urzędu.</p> <p>Powyższa uwaga wynika z faktu, iż żądania UKE co do danych są nierzadko formułowane w sposób, który nie umożliwia prostego zrzutu danych z posiadanych systemów, ale ich specjalną „obróbkę”, nierzadko „ręczną”, co wymaga zaangażowania dodatkowych zasobów ludzkich, bez możliwości odzyskania tych kosztów np. w sprzedawanych usługach.</p> <p>Z tych względów właściwym rozwiązaniem byłoby w takim przypadku przekazanie Urzędowi posiadanych danych, które zostaną w odpowiedni sposób przetworzone przez urząd - posiadający wyspecjalizowane, etatowe służby w tym zakresie.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Przepisy EKŁE nie zawierają takiego zastrzeżenia. Przepis stanowi implementację art. 20 i 21 EKŁE. Zgodnie z art. 20 ust. 1 EKŁE „przedsiębiorstwa niezwłocznie dostarczają informacji na żądanie w wymaganym terminie i na wymaganym poziomie szczegółowości”.</p>
1 3 2	Art. 19 i inne	IAB Polska BCC	<p>Artykuł 176 ust. 1 projektu PKE przewiduje, że Prezes UKE przeprowadzi analizę rynku produktów lub usług komunikacji elektronicznej. Przepis ten ma zastosowanie do dostawców usług komunikacji elektronicznej, tj. dostawców publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych lub podmiotów świadczących publicznie dostępne usługi komunikacji interpersonalnej niewykorzystujące numerów (art. 2 pkt 7 projektu PKE). Podstawą prawną dla Prezesa UKE do żądania od takich dostawców informacji niezbędnych do przeprowadzenia analizy wskazanej w art. 176 ust. 1 projektu będzie art. 19 ust. 1 projektu, zgodnie z którym przedsiębiorca komunikacji elektronicznej jest zobowiązany do udzielenia, na wniosek Prezesa UKE, informacji niezbędnych Prezesowi</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Przepis stanowi implementację art. 20 ust. 1 EKŁE. Jednocześnie przepis wprost wskazuje, że organ regulacyjny może żądać informacji niezbędnych do wykonywania przez Prezesa UKE jego uprawnień i obowiązków, przy czym oczywistym jest, że obowiązki i uprawnienia organu administracyjnego muszą wynikać z przepisów prawa.</p>

	<p>UKE do wykonania jego praw i obowiązków, o których mowa w art. 382 ust. 1 projektu PKE.</p> <p>Dodatkowo, doprecyzowania wymaga zakres obowiązkowych danych przekazywanych Prezesowi UKE. Zdaniem IAB powinien być on ograniczony i proporcjonalny oraz obejmować tylko takie typy danych, które są Prezesowi UKE faktycznie niezbędne do wykonywania zadań ustawowych.</p> <p>Ponadto, takie uprawnienie nie powinno być traktowane rozszerzająco. Duża część podmiotów świadczących takie usługi posiada małe zasoby i konieczność wypełnienia szczegółowych obowiązków informacyjnych mogłaby stanowić duże obciążenie.</p> <p>Niezależnie od powyższego należy zwrócić uwagę, że do projektu PKE z 29 lipca w art. 185 przeniesiono definicję przedsiębiorcy o znaczącej pozycji rynkowej oraz przedsiębiorców zajmujących kolektywną pozycję znaczącą w ślad za obecnym brzmieniem art. 25a Prawa telekomunikacyjnego (dalej: „Pr.Tel.”). Usunięto natomiast ust. 2 wspomnianego artykułu, który wskazywał na stosowanie w procesie oceny przedsiębiorców przez Prezesa UKE kryteriów wymienionych w wytycznych Komisji Europejskiej, o których mowa w art. 19 ust. 3 Pr.Tel. Analogiczną delegację jak w Prawie telekomunikacyjnym stanowi natomiast art. 4 PKE, zgodnie z którym: <i>„Prezes UKE uwzględnia przy stosowaniu ustawy w największym możliwym stopniu wytyczne i zalecenia Komisji Europejskiej w ich aktualnym brzmieniu.”</i></p> <p>W ocenie IAB Polska regulacja z art. 4 PKE jest jednak zbyt ogólna mając na uwadze obowiązki nakładane na przedsiębiorców zakwalifikowanych przez Prezesa UKE jako posiadających indywidualną lub kolektywną pozycję znaczącą i w ślad za dotychczasową regulacją Pr.Tel oraz art. 63 i 64 EKŁE konieczność odniesienia się Prezesa UKE w swojej</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Art. 4 dotyczy wszystkich wytycznych KE zatem nie ma uzasadnienia do wprowadzania odrębnych regulacji w tym zakresie.</p>
--	---	--

			ocenie do wytycznych KE powinna być wprost wskazana w przepisach art. 185 PKE.	
1 3 3	Art. 19	KIGEi T	<p>Przepis zasadniczo powiela regulację objętą obecnym art. 6 PT, z wyłączeniem możliwości żądania informacji „od innych podmiotów działających na rynku komunikacji elektronicznej lub innych rynkach ściśle powiązanych z tym rynkiem”. W związku z analogicznym brzmieniem Izba ma zasadnicze obawy, że podobnie jak obecnie, przepis ten będzie nadużywany przez Prezesa UKE.</p> <p>Z informacji przekazywanych przez członków Izby wynika, że Prezes UKE bardzo często korzysta z możliwości kierowania wezwań na ww. podstawie. Warto przy tym podkreślić, że zarówno w obecnym porządku prawnym jak i projektowanym, nieudzielenie odpowiedzi lub przekazanie odpowiedzi błędnych stanowi podstawę do nałożenia kary pieniężnej w wysokości do 3% przychodu. Co więcej, wezwania te niejednokrotnie i w dużym zakresie powielają informacje posiadane już przez Prezesa UKE, gdyż zostały one przekazane w ramach sprawozdawczości rocznej z działalności telekomunikacyjnej lub np. do systemu SIIS. W takim przypadku wezwanie ma na celu jedynie wyręczenie Prezesa UKE w przedstawieniu tych samych danych w innym niż sprawozdane ujęciu.</p> <p>Szeroko ujęta podstawa materialna żądań (obejmująca informacje niezbędne do wykonywania przez Prezesa UKE jego uprawnień i obowiązków) powoduje, że Prezes UKE korzystając z tej możliwości omija w szczególności przepisy dotyczące kontroli i stosuje ten mechanizm w celu weryfikacji zgodności działania przedsiębiorcy z przepisami prawa, co w ocenie Izby stanowi oczywiste nadużycie prawa.</p> <p>Izba zwraca uwagę, że zgodnie z art. 45 ust. 1 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (dalej „Konstytucja</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Projektowane przepisy stanowią wdrożenia art. 20 i 21 EKŁE, który bardzo szeroko określa obowiązki informacyjne. Zgłoszona uwaga dotyczy raczej praktyki działania regulatora, a nie przepisów, które zawierają wszystkie wymagane dyrektywą ograniczenia: proporcjonalność, cel, konieczność uzasadnienia żądania. Dyrektywa nie przewiduje przy tym ograniczeń wskazanych w uwadze, tym bardziej, że na podstawie przepisów krajowych określonych informacji może żądać także KE czy BEREC.</p>

			<p>Przedsiębiorców”) „Kontrola działalności gospodarczej przedsiębiorców jest przeprowadzana na zasadach określonych w niniejszej ustawie, chyba że zasady i tryb kontroli wynikają z ratyfikowanych umów międzynarodowych albo bezpośrednio stosowanych przepisów prawa Unii Europejskiej”.</p> <p>W świetle powyższego należy zwrócić uwagę na wynikającą z naczelnej zasady demokratycznego państwa prawnego zasadę działania organów władzy publicznej w granicach i na podstawie obowiązującego prawa, wyrażoną w art. 7 Konstytucji RP. Przepis ten zawiera normę zakazującą domniemywania kompetencji takiego organu i tym samym nakazuje, by wszelkie działania organu władzy publicznej były oparte na wyraźnie określonej normie kompetencyjnej. Określoną prawnie formę działania (tj. wezwanie, o którym mowa w art. 19 Projektu) Prezes UKE może zastosować jedynie wtedy, gdy wprost zezwala na to przepis prawa.</p> <p><u>Reasumując, Izba postuluje wprowadzenie w powyższym zakresie następujących ograniczeń:</u></p> <p>a) każde wezwanie powinno być traktowane tak, jak dwa dni postępowania kontrolnego i wliczać się do limitu dni kontroli</p> <p>b) wezwanie nie może być realizowane w celu dokonania oceny zgodności działalności z przepisami prawa</p> <p>c) ustalenia poczynione dzięki wezwaniu nie mogą być podstawą do nałożenia kary</p> <p>w okresie biegu terminu na udzielenie odpowiedzi na wezwanie nie można kierować kolejnego.</p>	
1 3 4 5	Art. 20 ust. 5	KIGEi T	<p>W ocenie Izby rozwiązanie delegujące na Prezesa UKE uprawnienie do określenia de facto katalogu żądanych informacji (ust. 1 nie określa ich w żaden sposób) oznacza powstanie po stronie Organu uprawnienia niezgodnego z</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Projektowane przepisy stanowią wdrożenia art. 20 i 21 EKŁE, który bardzo szeroko określa obowiązki informacyjne. Obejmują one przede wszystkim informacje niezbędne do</p>

			<p>Konstytucją. Tego rodzaju obowiązki mogą być nakładane na podstawie ustawy a konkretyzowane w drodze przepisów wykonawczych na podstawie stosownego umocowania.</p>	<p>zapewnienia zgodności z przepisami UE oraz informacji w związku z ogólnym zezwoleniem (czyli całokształtem przepisów ustawy), prawami użytkownika lub szczegółowymi obowiązkami. W związku z powyższym projektowany przepis odnosi się do zakresu działania regulatora.</p>
1 3 5	Art. 20	Instrat	<p>c) Obowiązki informacyjne podmiotów funkcjonujących na rynku komunikacji elektronicznej</p> <p>W zakresie obowiązków informacyjnych Prezesowi UKE dysponuje możliwością żądania informacji od wszystkich przedsiębiorców komunikacji elektronicznej (przedsiębiorców tradycyjnej telekomunikacji, a także tych świadczących usługi polegające na komunikacji interpersonalnej niewykorzystującej numerów). Z drugiej zaś strony coroczne przekazywanie danych dotyczących rodzaju i zakresu wykonywanej działalności ograniczone jest zostało jedynie do przedsiębiorców telekomunikacyjnych (art. 20 Pke). Tym samym z obowiązku składania regularnych sprawozdań zwolnione zostały wszystkie podmioty, których usługi pozwalają na komunikację bez użycia tradycyjnych kanałów.</p> <p>Wydaje się to nieuzasadnione zważywszy uwagę na fakt, że w dzisiejszych czasach komunikacja za pośrednictwem środków niewykorzystujących numerów (Messenger, WhatsApp) jest wykorzystywana znacznie częściej niż tradycyjne środki telekomunikacji. Z tego względu obowiązek regularnego raportowania na temat prowadzonej działalności powinien dotyczyć przedsiębiorców świadczących usługi polegające na komunikacji interpersonalnej niewykorzystującej numerów w stopniu równym, a nawet większym niż przedsiębiorców telekomunikacyjnych.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Cykliczna sprawozdawczość ograniczona została celowo do podmiotów wpisanych do rejestru Pt, podlegających ogólnemu zezwoleniu na podstawie regulacji EKŁE i w związku z tym również Pke.</p>

1 3 6	Art. 23	KIGEi T	<p>Izba postuluje rezygnację z pobieranie opłaty telekomunikacyjnej albo przynajmniej jej ograniczenie.</p> <p>Zdaniem Izby nie ma podstaw do pobierania dodatkowej, sektorowej daniny publicznej. Należy zwrócić uwagę, że działalność telekomunikacyjna jest już wyjątkowo obciążana wszelkiego rodzaju daninami (poza oczywistymi, jak podatki, również opłatami za zajęcie pasa drogowego, opłatami za korzystanie z częstotliwości, numeracji itd.). Tak jak właściciele lokali gastronomicznych czy sklepów nie płacą dodatkowych składek na utrzymanie służb nadzoru sanitarnego czy nadawcy radiowi i telewizyjni na utrzymanie Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji, tak nie ma podstaw do tego, by przedsiębiorstwa telekomunikacyjne płaciły za rozrost administracji i realizowanie przez nią zadań ustawowych, które często sprowadzają się do generowania dodatkowych kosztów czy ograniczania przychodów. Dodatkowa danina jest tym bardziej nieuzasadniona, że koszty działalności Prezesa UKE pokrywane są w całości z budżetu państwa.</p> <p>Ostatni okres pokazuje jednocześnie, że telekomunikacja jest dziedziną absolutnie kluczową dla funkcjonowania państwa oraz wielu innych sektorów gospodarki, które bez infrastruktury budowanej przez przedsiębiorców sektora telekomunikacyjnego nie miałyby szansy funkcjonowania.</p> <p>Zwracamy uwagę również na zupełnie niedopuszczalne mechanizmy wyrównywania przez rynek kosztów działalności administracji, których nie dało się pokryć z danej składki (art. 23 ust. 9 Projektu). Taki mechanizm sankcjonowałby także generowanie nieuzasadnionych kosztów.</p> <p>Podkreślamy, że powiązanie opłaty z przychodem, przy uwzględnieniu specyfiki rynku telekomunikacyjnego, tj. niskiej marżowości, może oznaczać konieczność dokonywania</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Art. 16 EKŁE dopuszcza stosowanie opłat administracyjnych. Opłata telekomunikacyjna jest dochodem budżetu Państwa i nie ma bezpośredniego przełożenia na wydatki UKE i MC na kolejny rok, które trzeba zgłaszać do projektu ustawy budżetowej i zgoda na nie wynika z procedowania tej ustawy. Mechanizm wyrównywania składki jest zgodny z art. 16 ust. 2 EKŁE.</p> <p>Art. 16 ust. 1 EKŁE wskazuje obrót jako kryterium zwolnienia z opłaty, w projekcie PKE tak jak i w Pt zastosowane więc jako kryterium przychód, dla spójności jest to też kryterium jej pobierania.</p> <p>Poza tym wysokość opłaty wciąż nie może przekroczyć 0,05% rocznych przychodów przedsiębiorcy telekomunikacyjnego, z tytułu prowadzenia działalności telekomunikacyjnej, uzyskanych w roku obrotowym poprzedzającym o 2 lata rok, za który ta opłata jest należna.</p> <p>W art. 23 ust. 3 PKE wprowadzono możliwość obniżenia wysokości opłaty o kwotę wynikającą z umowy inwestycyjnej, o której mowa w art. 227 ust. 1.</p>
-------------	------------	------------	--	---

			zwolnień i rezygnacji z inwestycji, aby móc uiścić opłatę telekomunikacyjną.	
1 3 7	Art. 24 ust. 10 pkt 13 lit. f i g	PIIT	W punkcie dot. opłat rocznych w służbie radiodifuzyjnej określono opłatę za prawo do dysponowania częstotliwościami o łącznej szerokości 1 MHz, wykorzystywanymi przez system cyfrowy na obszarze jednej gminy lub mniejszym, dla zakresu od 174 MHz do 862 MHz. Tymczasem częstotliwości powyżej 790 MHz nie będą już wykorzystywane w służbie radiodifuzyjnej. Należy odpowiednio dostosować zakres i proporcjonalnie zmniejszyć wysokość opłat w służbie radiodifuzyjnej, z uwagi na fakt, że 72MHz są już alokowane dla potrzeb służby radiokomunikacyjnej ruchomej.	Uwaga nieuwzględniona Opłata jest pobierana za każdy 1 MHz wykorzystywany zgodnie z PZCz jak i aktualnym wykorzystaniem, także wynikającym z KTPCz. Nie ma wobec tego znaczenia zakres, którego zmniejszenie nie ma wpływu na możliwości nadawcze.
1 3 8	Art. 24, ust. 10, pkt. 13, lit e.)	PIIT	Zapis ten jest odpowiednikiem obecnego art. 185 ust. 5, pkt. 13) lit e): <i>za prawo do dysponowania jednym kanałem telewizyjnym przez jedną stację telewizyjną analogową w zakresie powyżej 174MHz – 99000 złotych.</i> Jednak jego nowe brzmienie: <i>za prawo do dysponowania jednym programem telewizyjnym przez jedną stację telewizyjną w zakresie powyżej 174 MHz – 99 000 złotych,</i> bez słowa „analogową” powoduje, że nadawca będzie musiał wносить dwie konkurencyjne opłaty za prawo do dysponowania częstotliwościami w służbie radiodifuzji naziemnej – w lit. f) tego przepisu uregulowane są opłaty od systemów cyfrowych, pozostawienie obu tych zapisów w zaproponowanym brzmieniu grozi obowiązkiem ponoszenia przez nadawców dotychczasowych opłat objętych lit. f) oraz dodatkowo opłat za każdy nadajnik - wg zmienionej lit. e). W przypadku niektórych podmiotów oznaczałoby to dodatkowe obciążenie	Uwaga uwzględniona

			<p>w wysokości ponad 100 mln złotych rocznie (kwoty od 693 tys. zł do nawet 1188 tys. zł rocznie per nadajnik). Izba zakłada, że jest to oczywista omyłka pisarska i słowo „analogową” powinno zostać przywrócone, lub alternatywnie, zapis ten powinien zostać usunięty, gdyż po przejściu w roku 2013 na nadawanie cyfrowe telewizji naziemnej nie ma już emisji analogowych. Jeżeli jednak tę zmianę projektodawca wprowadza celowo, zdecydowanie wymagałaby ona przytoczenia w uzasadnieniu projektu argumentów za jej wprowadzeniem. Tymczasem uzasadnienia takiego brak.</p>	
1 3 9	Art. 24, ust. 10, pkt. 13, lit e.)	Telewizja Polska	<p>Ponadto Telewizja Polska zwraca uwagę na konieczność doprecyzowania zapisu Art. 24. ust. 10 pkt 13 lit) e) PKE, który ma brzmienie: „za prawo do dysponowania jednym programem telewizyjnym przez jedną stację telewizyjną w zakresie powyżej 174 MHz – 99 000 złotych,”</p> <p>W porównaniu z art. 185 ust. 5 pkt 13 lit) e) ustawy Prawo telekomunikacyjne oraz projektem PKE z 6 marca 2020 roku z treści jednostki redakcyjnej zniknęło ograniczenie opłaty do „analogowej” stacji telewizyjnej, co w efekcie spowoduje konieczność wnoszenia równolegle dwóch konkurencyjnych opłat przez nadawcę programu telewizyjnego cyfrowego to znaczy opłat wskazanych w Art. 24. ust. 10 pkt 13 lit) e) jak i lit) f) PKE. Uzasadnienie art. 24 projektu ustawy jasno wskazuje, że ustawodawca zamierza utrzymać limity wysokości opłat na niezmiennym poziomie w stosunku do regulacji ustawy Prawo telekomunikacyjne. Wnosimy zatem o przywrócenie poprzedniego brzmienia przepisu, tj.: „za prawo do dysponowania jednym kanałem telewizyjnym przez jedną stację telewizyjną analogową w zakresie powyżej 174 MHz – 99 000 złotych,”</p>	Uwaga uwzględniona

1 4 0	Art. 24	KIGEi T	<p>W ust. 1 powinno zostać dodane zastrzeżenie odwołujące się do ust. 18 („Podmiot, który uzyskał prawo do dysponowania częstotliwością w rezerwacji częstotliwości, uiszcza roczną opłatę za prawo do dysponowania częstotliwością, z zastrzeżeniem ust. 19”).</p> <p>Ponadto powinien zostać dodany ust. 19 o następującym brzmieniu:</p> <p>„19. Podmiot, który uzyskał prawo do dysponowania częstotliwości przeznaczonych do rozpowszechniania lub rozprowadzania programów w sposób cyfrowy drogą rozszewczą naziemną lub rozszewczą satelitarną uiszcza opłatę roczną za prawo do dysponowania częstotliwością od dnia zawarcia umowy o dostęp do multipleksu lub uzyskania uprawnienia do umieszczenia programu w tym multipleksie. Opłata jest wnoszona proporcjonalnie do wykorzystania strumieni utworzonych danych wchodzących w skład programów telewizyjnych lub radiofonicznych przewidzianych dla multipleksu w rezerwacji częstotliwości.”</p> <p>Należy zwrócić uwagę, że samodzielnie rezerwacja częstotliwości przeznaczonych do rozpowszechniania lub rozprowadzania programów w sposób cyfrowy drogą rozszewczą naziemną lub rozszewczą satelitarną, tj. do rozpowszechniania lub rozprowadzania programów w multipleksie, nie uprawnia podmiotu, który uzyskał rezerwację częstotliwości, do wykorzystania tej częstotliwości.</p> <p>Konieczne jest jeszcze uzyskanie przez nadawców koncesji na rozpowszechnianie programów w tym multipleksie, o czym przesądza art. 33 ust. 1 ustawy o radiofonii i telewizji. Wyjątek stanowią programy publicznej radiofonii i telewizji. Oznacza to, że jeżeli operatorem multipleksu będzie jednocześnie nadawcą (taka sytuacja obecnie dotyczy multipleksu 1, 2 i 3), możliwość wykorzystania częstotliwości objętej rezerwacją, tj.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Opłata za rezerwację nie jest tożsama z opłatą koncesyjną. Jest to z założenia opłata za prawo do dysponowania częstotliwością, a nie jej faktyczne wykorzystywanie.</p>
-------------	------------	------------	--	---

		<p>umieszczenia w multipleksie programu, będzie uzależniona od uzyskania koncesji przez ten podmiot, chyba że tym nadawcą będzie podmiot nadający programy publicznej radiofonii lub telewizji. Organem właściwym do przyznania koncesji jest Przewodniczący Krajowej Radiofonii i Telewizji (art. 33 ust. 2 ustawy o radiofonii i telewizji). Koncesja jest przyznawana w drodze decyzji administracyjnej (art. 33 ust. 3 ustawy o radiofonii i telewizji). Proces przyznawania koncesji może być długotrwały, w szczególności, jeżeli wymagane będzie uprzednie przeprowadzenie przetargu (art. 36a-c ustawy o radiofonii i telewizji). Natomiast, jeżeli operatorem multipleksu będzie inny podmiot (nie będzie nim nadawca uprawniony do umieszczenia swoich programów w multipleksie), faktyczne wykorzystanie częstotliwości przez operatora multipleksu będzie możliwe dopiero po zawarciu umowy o dostępie do multipleksu z nadawcą, który uzyska koncesję (wyjątek dotyczy programów publicznej radiofonii i telewizji). Ponadto przepisy dotyczące wnoszenia opłat za prawo do częstotliwości powinny uwzględniać fakt, że w multipleksie przewidziane jest miejsce na kilka programów, co oznacza, że całość multipleksu będzie mogła zostać wykorzystana dopiero, jeżeli wszyscy nadawcy uzyskają uprawnienia do umieszczenia swoich programów w multipleksie. W konsekwencji, obowiązek wnoszenia opłat za prawo do dysponowania częstotliwością dotyczącą multipleksu powinien być proporcjonalny do umieszczonych w nim programów, co jak już wyjaśniono, jest zależne od decyzji innego organu administracji publicznej – Przewodniczącego Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji. Oznacza to, że ustawodawca nie powinien nakładać obowiązku wnoszenia opłat za prawo do dysponowania częstotliwością w sytuacji, gdy faktyczne uprawnienie do wykorzystania tej częstotliwości</p>	
--	--	--	--

		<p>jest uzależnione od działania innego organu administracji publicznej.</p> <p>Zwracamy również uwagę na konieczność modyfikacji projektowanego art. 24 ust. 2 ustawy. Proponujemy oprócz możliwości obniżenia opłaty w oparciu o umowę inwestycyjną (o której mowa w art. 150 ust. 1 projektu ustawy) wprowadzić możliwość odroczenia lub rozłożenia na raty przez Prezesa UKE płatności rocznej opłaty za prawo do dysponowania częstotliwością w służbie ruchomej lub uzależnienia jej opłacania od momentu uruchomienia usług, przewidzianych do wdrożenia w ramach pozyskanej częstotliwości.</p> <p>Jest to kluczowe dla budowy na terytorium Polski sieci 5G. Budowa sieci 5G w paśmie pokryciowym (700 MHz) wymaga dokonania inwestycji kapitałowych znacznie przewyższających analogiczne dokonane w przypadku sieci 3G czy 4G.</p> <p>Samo wdrożenie pierwszych powszechnie dostępnych usług 5G w paśmie pokryciowym (700 MHz) przewidziane jest szacunkowo w ciągu 2-3 lat od momentu pozyskania częstotliwości i rozpoczęcia budowy sieci. Przez ten czas inwestor zmuszony jest do ponoszenia opłat za częstotliwość, jak również znacznych nakładów inwestycyjnych, bez możliwości pozyskiwania przychodów. W celu odciążenia inwestora na tym etapie proponuje się zmniejszenie lub odroczenie płatności za częstotliwość w okresie budowy sieci. Byłoby to istotne wsparcie budowy 5G ze strony regulatora. Warto przy tym zaznaczyć, że takie wsparcie nie oznaczałoby uszczuplenia dochodów budżetowych – opłata zostałaby wyrównana w momencie uruchomienia sieci 5G.</p> <p>Ponadto Izba wskazuje, że w najbliższym czasie w zakresie technicznego sposobu nadawania tego rodzaju programów nastąpią istotne zmiany. Stacje radiowe analogowe zostaną</p>	
--	--	--	--

			<p>zastąpione przez stacje radiowe cyfrowe. Z taką zmianą wiąże się zmiana technologii, a w konsekwencji konieczność znacznych inwestycji w sieć nadawczą. Zmiana technologii z analogowej na cyfrową ma istotne znaczenie dla odbiorców (użytkowników). Dzięki tej zmianie nastąpi bardzo istotna poprawa jakości odbieranych programów radiowych. Państwo powinno dążyć do ułatwienia i przyspieszenia tych zmian. Oznacza to, że powyższa okoliczność powinna zostać uwzględniona przez ustawodawcę i proponowane opłaty za prawo do dysponowania częstotliwościami powinny zostać obniżone o 75%.</p>	
1 4 1	Art. 24 ust. 1 oraz ust. 19	PIKE	<p>1. Podmiot, który uzyskał prawo do dysponowania częstotliwością w rezerwacji częstotliwości, uiszcza roczną opłatę za prawo do dysponowania częstotliwością, <u>z zastrzeżeniem ust. 19.</u></p> <p><u>19. Podmiot, który uzyskał prawo do dysponowania częstotliwości przeznaczonych do rozpowszechniania lub rozprowadzania programów w sposób cyfrowy drogą rozsiewczą naziemną lub rozsiewczą satelitarną uiszcza opłatę roczną za prawo do dysponowania częstotliwością od dnia zawarcia umowy o dostęp do multipleksu lub uzyskania uprawnienia do umieszczenia programu w tym multipleksie. Opłata jest wnoszona proporcjonalnie do wykorzystania strumieni utworzonych danych wchodzących w skład programów telewizyjnych lub radiofonicznych przewidzianych dla multipleksu w rezerwacji częstotliwości.</u></p> <p>Należy zwrócić uwagę, że samodzielnie rezerwacja częstotliwości przeznaczonych do rozpowszechniania lub rozprowadzania programów w sposób cyfrowy drogą rozsiewczą naziemną lub rozsiewczą satelitarną, tj. do rozpowszechniania lub rozprowadzania programów w</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Opłata za rezerwację nie jest tożsama z opłatą koncesyjną. Jest to z założenia opłata za prawo do dysponowania częstotliwością, a nie jej faktyczne wykorzystywanie.</p>

		<p>multipleksie, nie uprawnia podmiotu, który uzyskał rezerwację częstotliwości, do wykorzystania tej częstotliwości.</p> <p>Konieczne jest jeszcze uzyskanie przez nadawców koncesji na rozpowszechnianie programów w tym multipleksie, o czym przesądza art. 33 ust. 1 ustawy o radiofonii i telewizji. Wyjątek stanowią programy publicznej radiofonii i telewizji. Oznacza to, że jeżeli operatorem multipleksu będzie jednocześnie nadawcą (taka sytuacja obecnie dotyczy multipleksu 1, 2 i 3), możliwość wykorzystania częstotliwości objętej rezerwacją, tj. umieszczenia w multipleksie programu, będzie uzależniona od uzyskania koncesji przez ten podmiot, chyba że tym nadawcą będzie podmiot nadający programy publicznej radiofonii lub telewizji. Organem właściwym do przyznania koncesji jest Przewodniczący Krajowej Radiofonii i Telewizji (art. 33 ust. 2 ustawy o radiofonii i telewizji). Koncesja jest przyznawana w drodze decyzji administracyjnej (art. 33 ust. 3 ustawy o radiofonii i telewizji). Proces przyznawania koncesji może być długotrwały, w szczególności, jeżeli wymagane będzie uprzednie przeprowadzenie przetargu (art. 36a-c ustawy o radiofonii i telewizji). Natomiast, jeżeli operatorem multipleksu będzie inny podmiot (nie będzie nim nadawca uprawniony do umieszczenia swoich programów w multipleksie), faktyczne wykorzystanie częstotliwości przez operatora multipleksu będzie możliwe dopiero po zawarciu umowy o dostępie do multipleksu z nadawcą, który uzyska koncesję (wyjątek dotyczy programów publicznej radiofonii i telewizji). Ponadto przepisy dotyczące wnoszenia opłat za prawo do częstotliwości powinny uwzględniać fakt, że w multipleksie przewidziane jest miejsce na kilka programów, co oznacza, że całość multipleksu będzie mogła zostać wykorzystana dopiero, jeżeli wszyscy nadawcy uzyskają uprawnienia do umieszczenia swoich programów w</p>	
--	--	--	--

			<p>multipleksie. W konsekwencji, obowiązek wnoszenia opłat za prawo do dysponowania częstotliwością dotyczącą multipleksu powinien być proporcjonalny do umieszczonych w nim programów, co jak już wyjaśniono, jest zależne od decyzji innego organu administracji publicznej – Przewodniczącego Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji. Oznacza to, że ustawodawca nie powinien nakładać obowiązku wnoszenia opłat za prawo do dysponowania częstotliwością w sytuacji, gdy faktyczne uprawnienie do wykorzystania tej częstotliwości jest uzależnione od działania innego organu administracji publicznej.</p>	
1 4 2	Art. 24 ust. 4	PIKE	<p>Podmiot który uzyskuje pozwolenie radiowe na testy uiszcza roczną opłatę za częstotliwość (art. 24 ust. 4 projektu). Zmiana ogranicza prowadzenie badań laboratoryjnych lub testów urządzeń które mogą być krótkotrwałe. Postanowienie to ogranicza rozwój ośrodków naukowych technicznych lub laboratoriów przedsiębiorców telekomunikacyjnych poprzez wzrost kosztów ich działalności.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona Przepis nie został zmieniony w stosunku do Pt. Należy przy tym zwrócić uwagę na ust. 12 pkt 6, zgodnie z którym nie pobiera się opłat za prawo do dysponowania częstotliwością wykorzystywaną na podstawie decyzji, o której mowa w art. 134, wyłącznie w celu przeprowadzenia badań, testów lub eksperymentów związanych z wprowadzaniem nowych technologii.</p>
1 4 3	Art. 24	KIGEI T	<p>W porównaniu z art. 185 ust. 5 pkt 13 lit) e ustawy Prawo telekomunikacyjne oraz projektem PKE z 6 marca 2020 roku z treści jednostki redakcyjnej zniknęło ograniczenie opłaty do „analogowej” stacji telewizyjnej, co w efekcie spowoduje konieczność wnoszenia równolegle dwóch konkurencyjnych opłat przez nadawcę programu telewizyjnego cyfrowego to znaczy opłat wskazanych w Art. 24. ust. 10 pkt 13 lit) e jak i lit) f PKE. Uzasadnienie art. 24 projektu ustawy jasno wskazuje, że ustawodawca zamierza utrzymać limity wysokości opłat na niezmiennym poziomie w stosunku do regulacji ustawy Prawo telekomunikacyjne. Wnosimy zatem o przywrócenie poprzedniego brzmienia przepisu, tj.: „za prawo</p>	<p>Uwaga uwzględniona</p>

			do dysponowania jednym kanałem telewizyjnym przez jedną stację telewizyjną analogową w zakresie powyżej 174 MHz – 99 000 złotych, <i>„za prawo do dysponowania jednym programem telewizyjnym przez jedną stację telewizyjną w zakresie powyżej 174 MHz – 99 000 złotych,”</i>	
1 4 4	Art. 24	Exatel S.A.	<p>Zwracamy uwagę na konieczność modyfikacji projektowanego art. 24 ustawy. Proponujemy oprócz możliwości obniżenia opłaty w oparciu o umowę inwestycyjną (o której mowa w art. 150 ust. 1 projektu ustawy) wprowadzić możliwość odroczenia lub rozłożenia na raty przez Prezesa UKE płatności rocznej opłaty za prawo do dysponowania częstotliwością w służbie ruchomej lub uzależnienia jej opłacania od momentu uruchomienia usług, przewidzianych do wdrożenia w ramach pozyskanej częstotliwości.</p> <p>Analogicznie proponujemy ustanowienie możliwości rozłożenia na raty dodatkowej opłaty, o której mowa w art. 24 ust. 5 projektu ustawy PKE.</p> <p>Jest to kluczowe dla budowy na terytorium Polski sieci 5G. Budowa sieci 5G w paśmie pokryciowym (700 MHz) wymaga dokonania inwestycji kapitałowych znacznie przewyższających analogiczne dokonane w przypadku sieci 3G czy 4G.</p> <p>Samo wdrożenie pierwszych powszechnie dostępnych usług 5G w paśmie pokryciowym (700 MHz) przewidziane jest szacunkowo w ciągu 2-3 lat od momentu pozyskania częstotliwości i rozpoczęcia budowy sieci. Przez ten czas inwestor zmuszony jest do ponoszenia opłat za częstotliwość, jak również znacznych nakładów inwestycyjnych, bez możliwości pozyskiwania przychodów. W celu odciążenia inwestora na tym etapie proponuje się zmniejszenie lub odroczenie płatności za częstotliwość w okresie budowy sieci.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Po pierwsze należy zauważyć, że przepis art. 25 ust. 2 nie ma charakteru fakultatywnego, a obligatoryjny. Zatem nie wynika z niego możliwość, a konieczność obniżenia opłaty.</p> <p>Po drugie proponowana modyfikacja w żadnym razie nie ograniczyłaby się wyłącznie do sieci 5G, a do każdego wykorzystania częstotliwości, przez wszystkie podmioty.</p> <p>Cel wskazany w uwadze powinien być realizowany właśnie przy wykorzystaniu umowy inwestycyjnej, która może być dedykowana dla konkretnego przedsięwzięcia np. Budowy sieci 5G.</p> <p>W zakresie odroczenia i rozłożenia na raty zastosowanie znajdują przepisy Ordynacji podatkowej dział III rozdział 7a.</p>

			<p>Byłoby to istotne wsparcie budowy 5G ze strony regulatora. Warto przy tym zaznaczyć, że takie wsparcie nie oznaczałoby uszczuplenia dochodów budżetowych – opłata telekomunikacyjna zostałaby wyrównana w momencie uruchomienia sieci 5G.</p>	
1 4 5	Art. 24 ust. 10 pkt 13 lit. e i f	PIKE	<p>Art. 24 ust. 10 pkt 13) lit. e oraz f</p> <p>e) za prawo do dysponowania jednym programem telewizyjnym przez jedną stację telewizyjną w zakresie powyżej 174 MHz – 99 000 złotych,</p> <p>f) za prawo do dysponowania częstotliwościami o łącznej szerokości 1 MHz, wykorzystywanymi przez system cyfrowy na obszarze jednej gminy lub mniejszym, w zakresie powyżej 174 MHz do 862 MHz:</p> <ul style="list-style-type: none"> - w przypadku gminy wiejskiej – 345 złotych, - w przypadku gminy miejsko-wiejskiej – 345 złotych, - w przypadku gminy miejskiej, z wyłączeniem miast na prawach powiatu – 990 złotych, - w przypadku miasta na prawach powiatu – 5000 złotych, <p>Art. 24 ust. 10 pkt 13) lit. e oraz f dotyczą tego samego stanu. Dlatego też może istnieć wątpliwość w trakcie opracowania rozporządzenia w sprawie opłat który limit należy zastosować. Proponujemy usunięcie art. 24 ust. 10 pkt 13) lit. e jednocześnie mając na względzie istotne inwestycje w sektorze radiodifuzji proponujemy zmniejszenie kwot o których mowa w art. 24 ust. 10 pkt 13) lit. f.</p>	<p>Uwaga częściowo uwzględniona – przywrócono poprzednie brzmienie przepisu.</p>
1 4 6	Art. 24 ust.1 0 p.13	IAB Polska BCC	<p>Postulujemy usunięcie przedmiotowego zapisu</p> <p>Proponowany przepis odnosi się do zasad wnoszenia opłat za dysponowanie częstotliwością i modyfikuje obecnie istniejący przepis w art. 185 ust.t pkt 13 lit. e) prawa telekomunikacyjnego:</p>	<p>Uwaga uwzględniona</p>

	lit. e)		<p>„za prawo do dysponowania jednym kanałem telewizyjnym przez jedną stację telewizyjną analogową w zakresie powyżej 174 MHz – 99 000 złotych,” poprzez usunięcie słowa „analogową”.</p> <p>Ta nieoczekiwana zmiana być może jest wynikiem omyłki pisarskiej lub pochopnej próby legislacyjnego oczyszczenia ustawy z pozostałości po erze "analogowej" telewizji. Jeżeli jednak tę zmianę projektodawca wprowadza celowo, zdecydowanie wymagałaby ona przytoczenia w uzasadnieniu projektu argumentów za jej wprowadzeniem. Tymczasem uzasadnienia takiego brak.</p> <p>W ocenie członków izby proponowana zmiana jest niedopuszczalna. Przyjęcie takiego zapisu skutkuje potencjalną koniecznością zapłacenia przez każdego nadawcę, za każdą jedną stację nadawczą (nadajnik) - a są ich setki - kwoty 99 tysięcy złotych. Mając na uwadze, że w lit. f) tego przepisu uregulowane są opłaty od systemów cyfrowych, pozostawienie obu tych zapisów w zaproponowanym brzmieniu grozi obowiązkiem ponoszenia przez nadawców dotychczasowych opłat objętych lit. f) oraz dodatkowo opłat za każdy nadajnik - wg zmienionej lit. e). W przypadku niektórych podmiotów oznaczałoby to dodatkowe obciążenie w wysokości ponad 100 mln złotych rocznie.</p>	
1 4 7	Art. 24 ust. 10	Związek Pracodawców Prywatnych Mediów	<p>Art. 24 ust.10 p.13 lit. e Proponowany przepis odnosi się do zasad wnoszenia opłat za dysponowanie częstotliwością i modyfikuje obecnie istniejący przepis w art. 185 ust.t pkt 13 lit. e) prawa telekomunikacyjnego: „za prawo do dysponowania jednym kanałem telewizyjnym przez jedną stację telewizyjną analogową w zakresie powyżej 174 MHz – 99 000 złotych,” poprzez usunięcie słowa „analogową”.</p>	Uwaga uwzględniona

			<p>Postulujemy usunięcie przedmiotowego zapisu z projektu ustawy PKE.</p> <p><u>Uzasadnienie:</u></p> <p>Ta nieoczekiwana zmiana być może jest wynikiem omyłki pisarskiej lub pochopnej próby legislacyjnego oczyszczenia ustawy z pozostałości po erze "analogowej" telewizji. Jeżeli jednak tę zmianę projektodawca wprowadza celowo, zdecydowanie wymagałaby ona przytoczenia w uzasadnieniu projektu argumentów za jej wprowadzeniem. Tymczasem uzasadnienia takiego brak.</p> <p>W ocenie członków ZPPM proponowana zmiana jest niedopuszczalna. Przyjęcie takiego zapisu skutkuje potencjalną koniecznością zapłacenia przez każdego nadawcę, za każdą jedną stację nadawczą (nadajnik) - a są ich setki - kwoty 99 tysięcy złotych.</p> <p>Mając na uwadze, że w lit. f) tego przepisu uregulowane są opłaty od systemów cyfrowych, pozostawienie obu tych zapisów w zaproponowanym brzmieniu grozi obowiązkiem ponoszenia przez nadawców dotychczasowych opłat objętych lit. f) oraz dodatkowo opłat za każdy nadajnik - wg zmienionej lit. e).</p> <p><u>W przypadku niektórych członków ZPPM oznaczałoby to dodatkowe obciążenie w wysokości ponad 100 mln złotych rocznie.</u></p>	
1 4 8	Art. 24 ust. 10 pkt 13 lit. e	Polsat	<p>Równie zaskakująca i nieuzasadniona jest zawarta w projekcie Prawa komunikacji Elektronicznej zmiana dokonana przy okazji transpozycji artykułu 185 ustęp 5 punkt 13) litera e) ustawy z 16 lipca 2004 r. Prawo Telekomunikacyjne. Dokonano tego usuwając wyraz „analogową”. Zmiana ta skutkuje dziesięciokrotnym zwiększeniem obciążenia Telewizji Polsat z tytułu korzystania z częstotliwości przy</p>	Uwaga uwzględniona

			<p>nadawaniu naziemnym, jako, że ustalony w tym przepisie limit będzie dotyczył każdego z nadajników telewizyjnych na ponad stu stacjach nadawczych, z których nadawany jest naziemny sygnał programów emitowanych przez Telewizję Polsat. Jednocześnie tak drastyczna zmiana nie jest w żaden sposób opisana i uargumentowana w uzasadnieniu projektu! Co więcej, jest w tymże uzasadnieniu mowa o tym, iż „Kwestie związane z opłatami za częstotliwości były przedmiotem regulacji art. 185 Pt. Proponowany przepis jest zasadniczo tożsamy z funkcjonującymi dotychczas regulacjami w tym zakresie.” Co więcej w projekcie ustawy Prawo komunikacji elektronicznej z 6 marca 2020 roku rozesłanego wówczas do konsultacji w analogicznym artykule 25 ustęp 11 punkt 13) litera e) nie było kwestionowanej przez nas zmiany! W świetle powyższego, proponowana zmiana jawi się jako próba przemycenia monstrualnej ekonomicznie zmiany w niesławnym stylu sprawy „lub czasopisma’ ...</p> <p>W związku z powyższym wnosimy o nadanie artykułowi 24 ust. 10 pkt. 13 lit e) projektu z 29 lipca 2020 r. ustawy Prawo komunikacji elektronicznej dotychczasowego brzmienia artykułu 185 ustęp 5 punkt 13) litera e) ustawy z 16 lipca 2004 r. Prawo Telekomunikacyjne.</p>	
1 4 9	Art. 24 ust. 10 pkt 13 lit. e	Stowarzyszenie Sygnał	<p>Art. 24 ust. 10 pkt. 13 lit e PKE</p> <p>Stosownie do art. 24 ust. 1 projektu PKE podmiot, który uzyskał prawo do dysponowania częstotliwością w rezerwacji częstotliwości, uiszcza roczną opłatę za prawo do dysponowania częstotliwością. Wysokość opłaty zostanie określona w drodze rozporządzenia Rady Ministrów, w projekcie PKE wskazane są natomiast górne limity opłat w poszczególnych służbach radiokomunikacyjnych. Zgodnie z art. 24 ust. 10 pkt. 13 lit e PKE opłaty w służbie radiodifuzji naziemnej nie mogą być wyższe niż: „za prawo do</p>	Uwaga uwzględniona

		<p>dysponowania jednym programem telewizyjnym przez jedną stację telewizyjną w zakresie powyżej 174 MHz – 99 000 złotych”. Przepis ten jest odpowiednikiem obecnie obowiązującego art. 185 ust. 5 pkt. 13 lit e ustawy Prawo telekomunikacyjne (dalej „Pt”) „za prawo do dysponowania jednym kanałem telewizyjnym przez jedną stację telewizyjną analogową w zakresie powyżej 174MHz –99000 złotych”. Jak można zauważyć projekcie PKE zabrakło słowa „analogową”. Tymczasem w uzasadnieniu projektu PKE wyraźnie wskazano, iż proponowany art. 24 jest „zasadniczo tożsamy z funkcjonującymi dotychczas regulacjami” to jest art. 185 ustawy Prawo telekomunikacyjne a wskazane w nim górne limity opłat „nie zostały zmienione w stosunku do limitów obowiązujących w ustawie Pt”. Brak słowa „analogową” powoduje jednak że opłaty za prawo do dysponowania częstotliwościami w służbie radiodifuzji naziemnej wzrastają o kwoty od 693 tys. zł do nawet 1188 tys. zł rocznie per MUX. Mając na uwadze, że w art. 24 ust. 10 pkt. 13 lit f przewidziane są opłaty od systemów cyfrowych pozostawienie obu tych zapisów w zaproponowanym brzmieniu grozi obowiązkiem ponoszenia przez nadawców dotychczasowych opłat objętych lit. f) tego przepisu oraz dodatkowo opłat za każdy nadajnik - wg zmienionej lit. e). W przypadku niektórych podmiotów oznaczałoby to dodatkowe obciążenie w wysokości ponad 100 mln złotych rocznie.</p> <p>Dlatego też, biorąc pod uwagę brak uzasadnienia do wprowadzenia tak drastycznej w skutkach zmiany, jako Stowarzyszenie rynku audiowizualnego zakładamy, że jest to jedynie pomyłka redakcyjna i słowo „analogową” powinno zostać do PKE przywrócone.</p>	
--	--	--	--

1 5 0	Art. 24 ust. 11	PTPiR EE	Zapisy podpunktu 6 obniżają wysokość opłaty rocznej za prawo do dysponowania częstotliwością radiową przez podmioty wykorzystujące widmo radiowe dla potrzeb sieci paliw gazowych płynnych lub energii elektrycznej, jednak dotyczy to podmiotów, które uzyskują rezerwację bezprzetargowo w trybie decyzji po uzgodnieniu z ministrem właściwym ds. energii. Proponuję, aby z uwagi na bezpieczeństwo energetyczne zapis p.11 rozszerzyć o podpunkt 7, który będzie miał następujące brzmienie: zapewnienia bezpieczeństwa, ciągłości działania, usuwania awarii lub monitoringu zdarzeń powodujących zagrożenia dla dostaw energii lub jej nośników, lub zapewnienia odbiorcom ciągłości dostaw energii lub jej nośników.	Uwaga nieuwzględniona Nie planuje się wprowadzania dodatkowych obniżek opłat.
1 5 1	Art. 25 ust. 2	KIGC	Postulat: zmniejszenie maksymalnej wysokości rocznych opłat za prawo do wykorzystywania zasobów numeracji W ocenie Izby znacznemu zmniejszeniu ulec powinna maksymalna wysokość rocznych opłat za prawo do wykorzystania zasobów numeracji. Postulat: usunięcie opłaty za w wyróżnik ruchomej publicznej sieci telekomunikacyjnej (PLMN) Podobnie rzecz ma się z opłatą za wyróżnik ruchomej publicznej sieci telekomunikacyjnej, który obecnie, przy przenoszonych każdego roku milionów numerów należy uznać za nie znajdującą dalszego utrzymywania, sztuczną, natomiast stanowiącą koszt dla przedsiębiorców telekomunikacyjnych.	Uwaga nieuwzględniona Opłaty wskazane w projekcie są opłatami maksymalnymi. Wysokość faktycznie ponoszonych opłat z tytułu wykorzystywania zasobów numeracji wynika z załącznika do rozporządzenia Ministra Administracji i Cyfryzacji z dnia 18 grudnia 2013 r. w sprawie wysokości, terminów i sposobu uiszczania opłat za prawo do wykorzystywania zasobów numeracji (Dz. U. poz. 1697) i jest ona niższa od ustawowych opłat maksymalnych. Brak szczegółowego uzasadnienia dla konieczności obniżenia opłat za wykorzystywanie zasobów numeracji.
1 5 2	Art. 25	KIGEi T	Izba postuluje obniżenie opłat za numerację abonencką. Pomimo istotnego spadku marży na usługach detalicznych opłaty te pozostały bez zmian (choć obecnie znajdują się na poziomie poniżej ustawowego maksimum). W projekcie mamy m. in. prawie 10 krotny wzrost maksymalnej opłaty za	Uwaga nieuwzględniona Niejasne pozostaje stanowisko w zakresie wzrostu w projekcie opłat za numerację, gdyż maksymalne stawki pozostały w projekcie Pke niezmiennie względem Pt. Brak szczegółowego

			<p>numerację NDIN, brak rozróżnienia opłat za RN geograficzny i niegeograficzny (obecnie 100 zł i 1000 zł oraz NSPC i ISPC (obecnie 1200 zł i 12000 zł), maksymalna opłata za numery AUS 1600 zł (obecnie 550 zł). Wpływy za numerację rosną ze względu na coraz większy zakres przydzielonej operatorom numeracji. Jednocześnie spadające ceny detaliczne oznaczają, że opłata za wykorzystanie numeru „waży” coraz więcej wśród kosztów świadczenia usługi. Stanowiłoby to instrument pobudzenia rynku, w szczególności w zakresie podmiotów świadczących stacjonarne usługi głosowe.</p>	<p>uzasadnienia dla konieczności obniżenia opłat za wykorzystywanie zasobów numeracji.</p>
1 5 3	Art. 25 ust. 2	PIIT	<p>PIIT wnosi o zmniejszenie maksymalnej wysokości rocznych opłat za prawo do wykorzystywania zasobów numeracji.</p> <p>W związku ze spodziewaną na poziomie europejskim dużą obniżką stawek za zakańczanie połączeń w sieciach stacjonarnych (FTR) i ruchomych (MTR), wskazane jest co najmniej dziesięciokrotne zmniejszenie maksymalnej wysokości rocznych opłat za prawo do wykorzystania zasobów numeracji. Projektowane obniżenie tych stawek od stycznia 2021 r. spowoduje spadek przychodów, co ma znaczący wpływ do uzasadnienia obniżenia opłat za tą numerację.</p> <p>Należy mieć na uwadze, że oprócz projektowanej obniżki stawek FTR i MTR, operatorzy realizują szereg kosztownych inwestycje w budowę sieci światłowodowych, rozbudowę sieci mobilnych podyktowaną rosnącym wykorzystaniem transmisji danych, czy inwestycje w zakresie wdrażania sieci 5G. Duży także wpływ na działalność i sieci operatorów ma obecna sytuacja spowodowana rozprzestrzenianiem się koronawirusa SARS-CoV-2.</p> <p>W opinii PIIT, nie znajduje uzasadnienia sytuacja w której drastycznie będą małe stawki za zakańczanie połączeń w sieci operatorów, jednocześnie realizowane są kosztowne inwestycje w sieci światłowodowe i 5G, nakładane są</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Stawki MTR i FTR stanowią opłaty niezależne od opłat z tytułu wykorzystywania zasobów numeracji. Nie ma uzasadnienia dla powiązania ich wysokości i obniżania tych opłat w związku ze wzrostem stawek MTR i FTR.</p> <p>W ocenie projektodawcy brak jest uzasadnienia do obniżania opłat z tytułu wykorzystywania zasobów numeracji.</p> <p>W zakresie opłat za numer dla komunikacji maszyna-maszyna należy wskazać, że wysokość tej opłaty wynikać z treści rozporządzenia Ministra Administracji i Cyfryzacji z dnia 18 grudnia 2013 r. w sprawie wysokości, terminów i sposobu uiszczania opłat za prawo do wykorzystywania zasobów numeracji (Dz. U. poz. 1697). Utrzymanie maksymalnej opłaty na poziomie 0,35 zł nie przesądza docelowej wysokości opłaty określonej w ww. rozporządzeniu.</p>

			<p>dodatkowe nowe obowiązki regulacyjne, a opłaty za numerację utrzymywane są na tym samym niezmiennym wysokim poziomie.</p> <p>Izba zwraca się z zatem postulatem, aby MC dokonało przeglądu wysokości opłat za numerację i obniżyło maksymalne wysokości tych opłat.</p>	
1 5 4	Art. 25 ust. 2 pkt 2)	PIIT	<p>PIIT wnosi o zmniejszenie rocznej opłaty za numer dla komunikacji maszyna-maszyna.</p> <p>W związku z wprowadzeniem tzw. Tarczą 3.0, tj. <i>ustawą o zmianie niektórych ustaw w zakresie działań ostonowych w związku z rozprzestrzenianiem się wirusa SARS-CoV-2</i> (obowiązująca od 16.05.2020 r.), maksymalnej wysokości opłaty za prawo do wykorzystywania zasobów numeracji dla komunikacji maszyna-maszyna ustalonej w maksymalnej wysokości 0,35 zł, PIIT wnosi o jej obniżenie.</p> <p>Przedstawiony do konsultacji projekt rozporządzenia Ministra Cyfryzacji (z dnia 9 lipca 2020 r.) zmieniającego rozporządzenie w sprawie wysokości, terminów i sposobu uiszczania opłat za prawo do wykorzystywania zasobów numeracji (MC 160), wprowadza opłatę za numerację wydzieloną dla komunikacji maszyna-maszyna (M2M) w ruchomej publicznej sieci telekomunikacyjnej w wysokości 0,05 zł, jednak w opinii PIIT opłata za ten rodzaj numeracji jest w dalszym ciągu zbyt wygórowana. Utrzymanie opłaty za wyróżnik sieci dla komunikacji maszyna-maszyna w ruchomej publicznej sieci telekomunikacyjnej na poziomie 0,179 zł powoduje, że opłata za numer dla komunikacji M2M dalej jest relatywnie wysoka (0,229 zł).</p> <p>Ponadto, operatorzy nie mają żadnej gwarancji, że rozporządzenie nie zostanie zmienione i nie wzrośnie opłata za numerację dla komunikacji M2M.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Wskazana w Pke opłata jest opłatą maksymalną, opłata docelowa jest ustalana w rozporządzeniu.</p> <p>Uwaga w zakresie cen za numer komunikacji maszyna-maszyna wykracza poza zakres regulacji Pke.</p>

			Izba wnosi zatem o ustanowienie opłaty za numer do komunikacji M2M na poziomie około 0,4 gr oraz likwidację opłaty za wyróżnik ruchomej publicznej sieci telekomunikacyjnej.	
1 5 5	Art. 25 ust. 2 pkt 4)	PIIT	<p>PIIT wnosi o likwidację opłat za wyróżnik ruchomej publicznej sieci telekomunikacyjnej (PLMN).</p> <p>Stosowanie wyróżnika w sieci ruchomej, zarówno dla numeracji abonenckiej w sieci ruchomej oraz dla komunikacji M2M, miało mocne podstawy, gdy nie istniał obowiązek przenoszenia numerów (NP) przy zmianie dostawcy usług. Stosowanie takiego wyróżnika miało uzasadnienie ponieważ mógł to być element wyróżniający sieć danego operatora.</p> <p>Obecnie, w sytuacji w której corocznie dochodzi do przenoszenia milionów numerów, sztuczne utrzymywanie wyróżnika służy jako dodatkowe obciążenie fiskalne operatorów i nie wnosi żadnej wartości dla operatora i użytkownika, aby wyróżnić się przy użyciu numeracji.</p> <p>Stosowanie wyróżnika dla sieci ruchomej nie znajduje także uzasadnienia w kontekście asymetrii opłat za numerację w sieci stacjonarnej i ruchomej. Obecnie wysokość opłaty za numer abonencki w stacjonarnej publicznej sieci telekomunikacyjnej wynosi 0,32 zł. W sieci ruchomej każdorazowo po doliczeniu przez operatora ruchomej publicznej sieci opłaty za wyróżnik sieci (0,179 zł), rzeczywisty poziom opłaty za numer w sieci ruchomej wzrasta do 0,499 zł.</p> <p>Nie znajduje także uzasadnienia dla wyróżnika sieci ruchomej ogromna dysproporcja opłat jaka jest stosowana za wyróżnik sieci resortowych MON/MSWIA i wyróżnik sieci ruchomej.</p> <p>W opinii PIIT konieczna jest likwidacja opłaty za wyróżnik ruchomej publicznej sieci telekomunikacyjnej i wyrównanie opłat za numerację w sieci stacjonarnej i w sieci ruchomej.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Celem zachowania wyróżników jest uporządkowanie dostępnej numeracji. Jednocześnie zróżnicowanie opłat w sieci stacjonarnej i ruchomej jest uzasadnione dochodowością usług świadczonych w oparciu o poszczególne rodzaje numeracji, w tym malejącym zainteresowaniem usługami stacjonarnymi.</p>

1 5 6	Art. 26	KIGEi T	<p>Izba podtrzymuje stanowisko, zgodnie z którym redystrybucja środków pieniężnych pochodzących od operatorów telekomunikacyjnych za pomocą dedykowanego funduszu powinna być mechanizmem pobudzania inwestycji i popytu na sieci szerokopasmowe rozważanym w ostatniej kolejności i to wyłącznie wtedy, gdy inne rozwiązania zawiodą.</p> <p>Mechanizm ten obarczony jest wieloma wadami takimi jak wysokie ryzyko nieuzasadnionego subsydiowania pewnej grupy przedsiębiorców przez głównych płatników na rzecz takiego funduszu, zniekształcania bodźców inwestycyjnych i popytowych, a w konsekwencji zniekształcania konkurencji.</p> <p>Izba uważa, jak wskazano wyżej, że należy koncentrować się na obniżaniu opłat, z których środki mają zasilać Fundusz Szerokopasmowy. Skoro bowiem państwo ma inwestować tam, gdzie zawodzą siły rynkowe, to niezasadne jest pozbawianie graczy rynkowych środków, które mogłyby zostać wykorzystane na inwestycje.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Izba zdaje sobie sprawę, że w przypadku wielu obszarów Polski warunki inwestycyjne są na tyle nieatrakcyjne, że bez wsparcia publicznego żaden operator nie dokona inwestycji zapewniającej na tych obszarach zasięgu nowoczesnych usług telekomunikacyjnych, stąd – co najmniej do czasu wyeliminowania tego rodzaju obszarów – mechanizmy publicznego wsparcia inwestycji takie jak Fundusz Szerokopasmowy muszą być wdrażane. Jednocześnie Izba nie powinna zapominać o rozwiązaniach polegających na obniżaniu opłat ponoszonych przez operatorów, a istniejących już w systemie prawnym, takich jak umowa inwestycyjna pomiędzy operatorem a jednostką samorządu terytorialnego, czy umowa zasięgowa pomiędzy operatorem a Prezesem UKE.</p>
1 5 7	Art. 30	KIKE	<p>Przepis art. 30 PKE wskazuje katalog spraw, w których Prezes UKE zobowiązany jest do poddania projektu rozstrzygnięcia publicznym konsultacjom.</p> <p><i>Zgodnie z art. 23 ust. 1 EKŁE: Z wyjątkiem sytuacji objętych art. 26 lub 27 lub art. 32 ust. 10 państwa członkowskie zapewniają, aby krajowe organy regulacyjne lub inne właściwe organy, które zamierzają podjąć środki zgodnie z niniejszą dyrektywą lub zamierzają wprowadzić ograniczenia zgodnie z art. 45 ust. 4 i 5, które mają znaczący wpływ na rynek właściwy, umożliwiły zainteresowanym stronom wypowiedzenie się w kwestii planowanego środka w rozsądnym terminie, mając na względzie złożoność sprawy, z wyjątkiem wyjątkowych okoliczności, a w każdym razie w terminie nie krótszym niż 30 dni.</i></p>	<p>Uwaga uwzględniona</p> <p>Decyzje generalne będą podlegać postępowaniu konsultacyjnym. Nie musi wynikać to z przepisów normujących decyzje generalne, ponieważ przesądzać to będzie projektowany art. 30 Pke i zawarty w nim katalog rozstrzygnięć objętych postępowaniem konsultacyjnym.</p>

		<p>KIKE zauważa, iż z obowiązku konsultacji wyłączono decyzje generalne, o których mowa w art. 170 ust. 1 PKE oraz decyzje dotyczące dostępu symetrycznego. W ocenie KIKE takie działanie jest całkowicie nieuzasadnione, dyskryminujące i niezgodne z przepisami EKŁE. Decyzje generalne podobnie jak i decyzje indywidualne mają wpływ na rynek właściwy, zatem powinny podlegać takim samym rygorom konsultacyjnym. Jednocześnie decyzje generalne mogą regulować te same kwestie co decyzje określone w art. 30 PKE (inny jest w zasadzie krąg adresatów). Wskazać trzeba, że decyzje generalne będą miały szczególnie znaczenie ze względu na ilość adresatów, zatem powinny podlegać publicznym konsultacjom.</p> <p>Z tego względu proponujemy nadać art. 30 PKE następujące brzmienie:</p> <p><i>Prezes UKE przed podjęciem rozstrzygnięcia w sprawach:</i></p> <ol style="list-style-type: none"><i>1) określenia rynku właściwego, o którym mowa w art. 178 ust. 1 pkt 1, a także jego analizy i wyznaczenia przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej o znaczącej pozycji rynkowej lub przedsiębiorców komunikacji elektronicznej zajmujących kolektywną pozycję znaczącą, lub uchylecia decyzji w tej sprawie,</i><i>2) nałożenia, uchylecia, utrzymania lub zmiany obowiązków regulacyjnych w stosunku do przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej o znaczącej pozycji rynkowej lub nieposiadającego takiej pozycji,</i><i>3) nałożenia, uchylecia, zmiany lub utrzymania obowiązków dostępowych symetrycznych,</i><i>4) decyzji wydawanej na podstawie art. 154 ust. 1,</i><i>5) postanowienia wydanego na podstawie art. 156 ust. 1 i art. 156 ust. 4,</i>	
--	--	--	--

			<p>6) decyzji wydanej na podstawie art. 158 ust. 1, art. 159 ust. 1, art. 160 ust. 1 i art. 161,</p> <p>6) 7) decyzji wydawanej na podstawie art. 162 ust. 1,</p> <p>7) 8) decyzji wydawanej na podstawie art. 166,</p> <p>9) decyzji, o których mowa w art. 170,</p> <p>8) 10) innych wskazanych w ustawie oraz w ustawie z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych,</p> <p>- przeprowadza postępowanie konsultacyjne, umożliwiając zainteresowanym podmiotom wyrażenie w określonym terminie stanowiska do projektu rozstrzygnięcia.</p>	
1 5 8	Art. 30 pkt 6	KIGEi T	<p>Przepis zawiera nieprawidłowe odesłanie do decyzji wydawanej na podstawie art. 162 ust. 1, podczas, gdy przepis ten reguluje procedurę prowadzenia postępowań dostępowych przed Prezesem UKE, a nie szczególny rodzaj decyzji dostępowych, które powinny być poddane procedurze konsultacji.</p> <p>Propozycja zmian: Przepis do usunięcia</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>We wskazanym przepisie znajduje się również materialna podstawa do rozstrzygania spraw spornych przez Prezesa UKE.</p>
1 5 9	Art. 31 ust. 4	PIKE	<p>Izba zwraca uwagę, że ani przepisy o decyzjach generalnych, ani wyliczenie z art. 31 ust. 1 nie przesądza tego, iż do decyzji generalnych stosuje się postępowanie konsultacyjne. Wnosimy o poprawienie tych przepisów zgodnie z uwagami złożonymi w rozdziale o decyzjach generalnych.</p>	<p>Uwaga uwzględniona</p> <p>Decyzje generalne będą podlegać postępowaniu konsultacyjnym. Nie musi wynikać to z przepisów normujących decyzje generalne, ponieważ przesądzać to będzie projektowany art. 30 Pke i zawarty w nim katalog rozstrzygnięć objętych postępowaniem konsultacyjnym.</p>
1 6 0	Art. 33	KIKE	<p>Przepis art. 33 PKE reguluje obowiązek udostępniania projektu decyzji i stanowisk konsultacyjnych na stronie podmiotowej BIP UKE. <u>KIKE zauważa, że skoro projekt decyzji jest publikowany na stronie Prezesa UKE, to tym bardziej to ostateczna decyzja powinna zostać opublikowana.</u> Ma to szczególne znaczenie również ze względu na wymóg, aby</p>	<p>Uwaga uwzględniona w zakresie publikacji wydanych decyzji.</p>

			<p>decyzje były proporcjonalne i niedyskryminujące (operatorzy powinni mieć możliwość weryfikacji treści decyzji Prezesa UKE).</p> <p>Jednocześnie KIKE postuluje, aby doprecyzować, iż decyzje muszą być fizycznie doręczone podmiotowi, którego prawa będą regulować. W toku swojej działalności Prezes UKE prowadził postępowania formalnie z udziałem ponad 20 stron i nie doręczał decyzji podmiotom najbardziej zainteresowanym (decyzja ustalająca rynek zakańczając połączeń w sieciach stacjonarnych - FTR).</p> <p>Z tego względu proponujemy, aby dotychczasową treść art. 33 PKE oznaczyć jako ust. 1 i dodać kolejne ustępy tak, aby nadać art. 33 PKE następujące brzmienie:</p> <ol style="list-style-type: none"> <i>1. Prezes UKE udostępnia na stronie podmiotowej BIP UKE informacje o toczących się postępowaniach konsultacyjnych wraz z dodatkowymi dokumentami i tymi stanowiskami uczestników, które nie stanowią tajemnic prawnie chronionych.</i> <i>2. Po doręczeniu stronom decyzji, których projekty podlegały konsultacjom, Prezes UKE publikuje na stronie podmiotowej BIP UKE decyzje z wyłączeniem części zawierających tajemnice prawnie chronione.</i> <i>3. Do doręczenia decyzji, o których mowa w ust. 2 podmiotom, których prawa regulują te decyzje nie stosuje się art. 49 i art. 49a ustawy Kodeks postępowania administracyjnego.</i> 	<p>Uwaga nieuwzględniona W tym zakresie obowiązują regulacje kpa.</p>
1 6 1	Art. 35	KIGEi T	<p>W ocenie Izby nie ma podstaw do wyłączenia z obowiązku konsolidacji decyzji, o których mowa w art. 159 projektu. Powinny one podlegać ogólnej ocenie pod kątem przesłanki wpływu na stosunki handlowe.</p>	<p>Uwaga uwzględniona</p>

1 6 2	Art. 35 ust. 1	PIKE	<p>PIKE kwestionuje zasadność wyłączenia decyzji określonych w art. 159 PKE z zakresu postępowania konsolidacyjnego. O przeprowadzeniu lub odmowie przeprowadzenia postępowania konsolidacyjnego w tych sprawach powinno decydować istnienie lub brak istnienia ogólnej przesłanki, tj. wpływu na stosunki handlowe między Państwami Członkowskimi.</p>	Uwaga uwzględniona
1 6 3	Roz dział 5	SayF	<p>Proponuje się przepisy dotyczące obowiązków przedsiębiorców telekomunikacyjnych dotyczących obronności i bezpieczeństwa rozdzielić na grupy opisujące:</p> <p>1. Obowiązki przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej w zakresie bezpieczeństwa własnego przedsiębiorstwa:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) Zapewnienie bezpieczeństwa i integralności sieci, usług i danych, w tym opracowanie i wdrożenie zasad zachowania ciągłości działania, 2) Ochrony informacji: <ol style="list-style-type: none"> a) Tajemnicy telekomunikacyjnej, b) Danych osobowych, c) Informacji niejawnych d) Tajemnicy przedsiębiorstwa 3) Ochrony infrastruktury kluczowej przedsiębiorstwa, 4) Ochrony fizycznej, 5) Itp. <p>Zagadnienia te są bardzo silnie z sobą powiązane i trudno sobie wyobrazić inne niż tylko kompleksowe realizowanie tych obowiązków. W celu właściwego przygotowania się do realizacji powyższych obowiązków i ich należytej realizację przedsiębiorca powinien opracować i wdrożyć dokumentację wynikająca z przepisów prawa powszechnego oraz norm krajowych i międzynarodowych, w szczególności strategię bezpieczeństwa, polityki ochrony informacji, regulaminy, procedury, instrukcje oraz tym podobne.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona.</p> <p>Uwaga bezprzedmiotowa w odniesieniu do bezpieczeństwa i integralności usługi sieci.</p> <p>Przepis wykreślony z Pke i przeniesiony do ustawy o krajowym systemie cyberbezpieczeństwa.</p> <p>Rozdział 5 dotyczy nie bezpieczeństwa własnego przedsiębiorcy lecz bezpieczeństwa państwa ora bezpieczeństwa i porządku publicznego.</p>

	<p>2. Obowiązki przedsiębiorcy polegające na świadczeniu na rzecz administracji publicznej:</p> <p>1) Dostarczanie sieci telekomunikacyjnej i świadczenie usług dla wybranych podmiotów właściwych w sprawach obronności, bezpieczeństwa, ratownictwa, zarządzania kryzysowego. Zagadnienie to wymaga uregulowania na poziomie ustawowym lub w przypadku już uregulowanym odwołanie do obowiązujących aktów prawnych np. do przepisów o powszechnym obowiązku obrony, przepisów o organizowaniu zadań obronnych realizowanych przez przedsiębiorców.</p> <p>2) Działania w ramach zarządzania kryzysowego, w tym ochrona infrastruktury krytycznej, na zasadach określonych w przepisach o zarządzaniu kryzysowym,</p> <p>3) Ograniczenie lub rozszerzenie wykonywanej działalności telekomunikacyjnej na podstawie decyzji administracyjnej wydanej przez ustawowo uprawniony organ, W ramach realizacji tych obowiązków przedsiębiorca telekomunikacyjny powinien opracować i wdrożyć procedury opisujące sposób postępowania w przypadku zaistnienia konieczności ich realizacji, wzory niezbędnych dokumentów itp.</p> <p>3. Obowiązki przedsiębiorcy telekomunikacyjnego polegającego na zapewnieniu dostępu lub udostępnianiu podmiotom właściwym w sprawie bezpieczeństwa i wymiaru sprawiedliwości informacji stanowiącej tajemnicę telekomunikacyjną:</p> <p>1) Zatrzymywanie, przechowywanie, ochrona, udostępnianie niektórych danych telekomunikacyjnych z wykonanymi połączeniami lub próbą nieudanych połączeń,</p>	<p>Uwagi nieuwzględnione</p> <p>Nie ma potrzeby regulowania tych kwestii na poziomie ustawowym. Brak wskazania przesłanki takiego podejścia oraz konkretnego przedmiotu regulacji.</p> <p>Procedury przedsiębiorca wskazuje w planie działań. Rozporządzenie ws planów § 7 ust. 1 pkt 14 wskazuje, że plan zawiera „<i>wykaz przedsięwzięć podejmowanych w zakresie przygotowań technicznych i organizacyjnych, w przypadku wprowadzenia ograniczeń w działalności telekomunikacyjnej przewidzianych ustawą, wraz ze wskazaniem dokumentu normującego wprowadzanie takich przedsięwzięć</i>”</p> <p>Uwaga (propozycja?) niezrozumiała.</p>
--	---	--

		<p>2) Udostępnianie danych gromadzonych przez przedsiębiorcę telekomunikacyjnego w związku ze świadczoną usługą telekomunikacyjną,</p> <p>3) Zapewnienie warunków technicznych i organizacyjnych umożliwiających podmiotom właściwym w sprawach bezpieczeństwa oraz wymiaru sprawiedliwości dostępu do informacji przesyłanej w sieci telekomunikacyjnej oraz danych związanych z tymi informacjami.</p> <p>4. Obowiązki przedsiębiorcy telekomunikacyjnego polegającego na zapewnieniu możliwości wykonywania cenzury korespondencji realizowanej na podstawie przepisów o stanie wojennym i stanie wyjątkowym.</p> <p>Proponuje się całkowicie zrezygnowania z definicji „sytuacji szczególnych zagrożeń – patrz uwaga do art. 2 pkt. 65.</p> <p>Ponadto proponujemy całkowicie zrezygnować z obowiązku wykonywania planów działań przedsiębiorcy telekomunikacyjnego w sytuacji szczególnego zagrożenia w sposób i na zasadach przewidzianych w ustawie Prawo telekomunikacyjne i w projekcie PKE.</p> <p>Wieloletnie funkcjonowanie tych przepisów wykazało, że po dość żmudnym ich opracowaniu, uzgodnieniu z właściwymi organami administracji publicznej, wdrożeniu ich do stosowania w przedsiębiorstwie trafiają do szafy i leżą sobie tam spokojnie do najbliższej aktualizacji, najczęściej przez trzy lata, kiedy to powstaje ustawowy obowiązek ich aktualizacji.</p> <p>Przez ten czas nikt nie zagląda (lub zagląda sporadycznie) do tych planów. Plany działań wykonane według aktualnie obowiązujących przepisów oraz w podobny sposób opisane w projekcie PKE zawierają w znacznej części opisy dotyczące</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona.</p> <p>Obecnie plan działań wykonuje znacznie zredukowana liczba przedsiębiorców (ok. 100). Ich ideą jest wskazanie administracji rządowej, że przedsiębiorca podjął działania przygotowawcze na wypadek wystąpienia szczególnych zagrożeń oraz posiada niezbędną dokumentację.</p> <p>Idea sporządzania planów działań przez przedsiębiorcę jest również przewidywana przez NATO w dokumencie NATO Crisis Response System Manual, jako jeden ze środków reagowania kryzysowego w ramach Sojuszu. Państwa członkowskie NATO „rozliczane” są z faktu posiadania przez przedsiębiorców tych planów.</p>
--	--	--	--

			<p>zdarzeń, które nie są umocowane w przepisach prawa powszechnego i bardzo często traktowane przez urzędników organów administracji publicznej jako obowiązki do wykonania.</p> <p>W miejsce obecnie wykonywanych planów działań przedsiębiorców telekomunikacyjnych proponuje się, aby były wykonywane dokumenty dotyczące wyżej opisanych zagadnień.</p>	
1 6 4	Art. 39 i nast. - cybe rbez piec zeńs two	ZIPSE E	<p>Projekt Ustawy, z uwagi na swój przekrojowy charakter, ma w sposób kompleksowy uregulować całość problematyki komunikacji elektronicznej i odpowiedzieć na wyzwania w tym zakresie, które niosą najnowsze technologie i idące w ślad za nimi zagrożenia. Jednakże pragnę zwrócić uwagę, iż przedmiotowy projekt ustawy nie zawiera definicji Dostawcy Wysokiego Ryzyka, o którym mowa w europejskim dokumencie „Toolbox 5G”. Pani Minister Wanda Buk wspominała w jednym z wywiadów, że zamierza go wprowadzić do zmiany Ustawy o Krajowym Systemie Cyberbezpieczeństwa, która to ustawa jest przede wszystkim implementacją Dyrektywy NIS, z której w zasadzie wyłączeni są operatorzy telekomunikacyjni.</p> <p>Umieszczanie problematyki DWR w UKSC budzi poważną wątpliwość, gdyż przedsiębiorstwa telekomunikacyjne są wyłączone z jej stosowania na podstawie art. 1 ust. 2 pkt 1 (Ustawy nie stosuje się do przedsiębiorców telekomunikacyjnych, o których mowa w ustawie z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. z 2017 r. poz. 1907 i 2201 oraz z 2018 r. poz. 106, 138, 650 i 1118), w zakresie wymogów dotyczących bezpieczeństwa i zgłaszania incydentów). W związku z powyższym, proponujemy aby przedmiotowy projekt został uzupełniony o tę definicję. Konsultowany projekt Ustawy, w naszej opinii, powinien także</p>	<p>Uwaga bezprzedmiotowa</p> <p>Przepis wykreślony z Pke i przeniesiony do projektu ustawy o zmianie ustawy o krajowym systemie cyberbezpieczeństwa oraz ustawy - Prawo telekomunikacyjne (UD68)</p>

		<p>regulować konsekwencje uznania danego podmiotu za DWR np. w postaci zakazu umieszczania jego urządzeń i oprogramowania w określonych kluczowych częściach infrastruktury</p> <p>i nakazie stosowania wyłącznie certyfikowanych urządzeń wg określonego poziomu EAL wg Common Criteria. Kwestia ta wydaje nam się coraz bardziej pilna i niewątpliwie oczekiwana przez rynek.</p> <ol style="list-style-type: none">1. Wspomniany przeze mnie powyżej europejski „5G Toolbox” zaleca (str. 18) aby wszystkie państwa członkowskie zapewniły stosowanie zabezpieczeń w szczególności w zakresie:<ol style="list-style-type: none">a) wzmocnienia wymagań bezpieczeństwa dla operatorów (np. dokładnego/precyzyjnego zarządzania dostępem, zasad bezpiecznych działań operacyjnych i monitorowania, ograniczenia outsourcingu specyficznych funkcji, itp.);b) oszacowania profilu ryzyka dla dostawców, a jako konsekwencja wdrożenia właściwych restrykcji dla dostawców wysokiego ryzyka włącznie z ich wykluczeniem dla złagodzenia ryzyka dla kluczowych aktywów (np. funkcje szkieletu sieci, zarządzanie siecią i funkcje orkiestracji oraz funkcje dostępu do sieci);c) zapewnienie, że każdy operator posiada właściwą strategię wielu źródeł (ang. multi-vendor) w celu ograniczenia uzależnienia od pojedynczego dostawcy. Nie wystarczy ogólny obowiązek szacowania ryzyk bez wskazania metody i obszarów jego szacowania. Procedowany projekt nie zawiera odpowiednich zapisów tego rodzaju. A wydaje się, iż właśnie Prawo Komunikacji Elektronicznej może i powinno	
--	--	---	--

implementować do polskiego prawa te europejskie zapisy. Nie widać też delegacji do wydania przepisów wykonawczych, które by stanowiły podstawę do regulowania tych kwestii. A taka delegacja powinna być absolutnym minimum w tym zakresie. Tym samym poza ustawą znajdują się najważniejsze instrumenty, które miały by zapewniać bezpieczeństwo sieci 5 G. Obawiam się, że polski rynek nie ma już czasu na dłuższe oczekiwanie na przedmiotowe regulacje, są one niezbędne tu i teraz.

Projekt ustawy zakłada tworzenie planów działań w sytuacji szczególnych zagrożeń, którego procedura przyjmowania i uzgadniania z kilkunastoma różnymi podmiotami stanowi prawdziwą drogę przez mękę dla operatorów ogólnopolskich, a przydatność w praktyce jest znikoma. Przyjęta w projekcie ustawy metoda jest absurdalna. Kuriozum stanowi uzgadnianie przedmiotowego planu z np. 16 wojewodami, którzy zgłaszają niekiedy życzenia dostarczenia za darmo paru smartfonów i jeszcze

w kolejnym kroku zatwierdzanie przez UKE. To są rozwiązania rodem z biurokracji obronnej lat sześćdziesiątych, gdzie najważniejsza była „wojna na papierze”. Ustawa i przepisy wykonawcze, powinny zawierać wymagania względem planu i ew. proces uzgadniania z jednym organem np. UKE. W tym zakresie mamy już pozytywne przykłady, kiedy to w 2012 roku w czasie przygotowań do organizacji EURO w Polsce odrzucono stosowanie tych niepraktycznych planów na rzecz krótkiej bezpośredniej listy komunikacyjnej, przede wszystkim z policją i wszystko zagrało jak należy.

Projekt ustawy określa w jakich sprawach UKE może kontrolować przedsiębiorców telekomunikacyjnych np. w zakresie określonym w art. 386 ale nie obejmuje jednej

Uwaga nieuwzględniona.

Projekt ustawy określa obowiązek sporządzenia planu oraz jego zawartość. Pozostałe kwestie, jak procedura uzgadniania, są uregulowane w rozporządzeniu.

			<p>z podstawowych funkcji UKE jako organu regulacyjnego tzn. związanych z weryfikacją przepisów i decyzji w zakresie (art. 385 PKE) w tym dotyczących bezpieczeństwa oraz realizacji obowiązków na rzecz bezpieczeństwa i obronności, co powinno być wyraźnie wskazane. Kontrola jest jednym z kluczowych elementów weryfikacji i nadzoru państwa nad działalnością przedsiębiorców telekomunikacyjnych. Na potrzebę wyposażenia organów nadzorczych w odpowiednie narzędzia wskazuje także wspomniany już powyżej UE Toolbox 5G. Być może w sytuacjach nadzwyczajnych należałoby też przewidzieć możliwość zlecenia audytu przez UKE np. w sytuacji gdy audyty zlecone przez operatora okazywały by się jako nierzetelne.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona. Art. 386 dotyczy tylko kontroli wyrobów znajdujących się w obrocie lub oddanych do użytku. Art. 385 jest ogólnym uprawnieniem Prezesa UKE do kontroli przepisów, decyzji oraz postanowień z zakresu komunikacji elektronicznej, które obejmują również obszar związany z bezpieczeństwem i obronnością.</p>
1 6 5	Art. 39 ust. 2	Lewiatan	<p>Zważywszy na zasadę proporcjonalności i zgodność z EKŁE proponujemy doprecyzowanie obowiązku przedsiębiorców: 2) podejmuje "właściwe i proporcjonalne" środki techniczne i organizacyjne zapewniające poziom bezpieczeństwa adekwatny do poziomu zidentyfikowanego ryzyka (...).</p>	<p>Uwaga bezprzedmiotowa Przepis wykreślony z Pke i przeniesiony do projektu ustawy o zmianie ustawy o krajowym systemie cyberbezpieczeństwa oraz ustawy - Prawo telekomunikacyjne (UD68)</p>
1 6 6	Art. 39 i nast.	IAB Polska BCC	<p>Bezpieczeństwo sieci i usług (Dział I Rozdział 5 Oddział 1 projektu ustawy) Przepisy PKE uwzględniając regulacje zawarte w EKŁE powinny różnicować obowiązki dostawców usług lub sieci telekomunikacyjnych (nakładać dalej idące obowiązki) oraz dostawców usług łączności interpersonalnej niewykorzystującej numerów i wykorzystującej numery, jeżeli dostawca nie sprawuje kontroli nad transmisją sygnału (nakładać obowiązki o mniejszym zakresie – tymczasem w projekcie PKE zostały one pominięte). Potwierdza to motyw 95 EKŁE, zgodnie z którym: <i>Z uwagi na rosnące znaczenie usług łączności interpersonalnej niewykorzystujących numerów należy zapewnić aby podlegały</i></p>	<p>Uwaga bezprzedmiotowa Przepis wykreślony z Pke i przeniesiony do projektu ustawy o zmianie ustawy o krajowym systemie cyberbezpieczeństwa oraz ustawy - Prawo telekomunikacyjne (UD68)</p>

		<p><i>one również odpowiednim wymogom bezpieczeństwa zgodnie z ich specyficznym charakterem i istotną rolą w gospodarce. Dostawcy usług powinni również zapewnić poziom bezpieczeństwa proporcjonalny do istniejącego ryzyka. Ze względu na to, że dostawcy usługi interpersonalnej łączności niewykorzystujące numerów zazwyczaj nie sprawują rzeczywistej kontroli nad transmisją sygnałów w sieciach, stopień ryzyka w przypadku takich usług można uznać za niższy pod pewnymi względami niż w przypadku tradycyjnych usług łączności elektronicznej. Dlatego też, jeżeli tylko jest to uzasadnione aktualną oceną ryzyka dla bezpieczeństwa, środki podejmowane przez dostawców usługi interpersonalnej łączności niewykorzystujące numerów powinny być łagodniejsze. Takie samo podejście powinno być stosowane odpowiednio do usług łączności interpersonalnej wykorzystującej numery, jeżeli dostawca nie sprawuje rzeczywistej kontroli nad transmisją sygnału.</i></p> <p>W związku z powyższym IAB Polska postuluje, aby regulacje wdrażane do PKE nie wychodziły poza ramy regulacyjne wynikające z dyrektywy EKŁE, gdyż zrównywanie obowiązków w zakresie bezpieczeństwa sieci i usług dla wszystkich przedsiębiorców komunikacji elektronicznej nie znajduje uzasadnienia, natomiast może prowadzić do zaburzenia zasad konkurencyjności poprzez niepotrzebne obciążanie dodatkowymi obowiązkami przedsiębiorców nie sprawujących rzeczywistej kontroli nad transmisją danych.</p>	
--	--	---	--

1 6 7	Art. 39 ust. 1	SayF	<p>W przepisach ustawy PKE brak jest normy zobowiązującej przedsiębiorcę do zapewnienie ciągłości działania przedsiębiorstwa i co stanowi zapewnienie ciągłości i w jakiej sytuacji następuje brak ciągłości.</p> <p>Ponadto w PKE proponujemy określić bardziej szczegółowo obowiązki spoczywające na przedsiębiorcy a dotyczące bezpieczeństwa i integracji sieci i usług, mając na względzie, że obowiązki mogą być nakładane wyłącznie w drodze przepisów rangi ustawowej.</p>	<p>Uwaga bezprzedmiotowa</p> <p>Przepis wykreślony z Pke i przeniesiony do projektu ustawy o zmianie ustawy o krajowym systemie cyberbezpieczeństwa oraz ustawy - Prawo telekomunikacyjne (UD68)</p>
1 6 8	Art. 39 ust. 2	PIIT	<p>W art. 39 ust. 2 należy wprowadzić istotne z punktu widzenia przedsiębiorców doprecyzowanie, że obowiązkiem jest podejmowanie „właściwych i proporcjonalnych” środków technicznych i organizacyjnych. Takie sformułowanie jest używane w art. 40 ust. 1 dyrektywy EKŁE.</p>	<p>Uwaga bezprzedmiotowa</p> <p>Przepis wykreślony z Pke i przeniesiony do projektu ustawy o zmianie ustawy o krajowym systemie cyberbezpieczeństwa oraz ustawy - Prawo telekomunikacyjne (UD68)</p>
1 6 9	art. 39 ust. 2	SayF	<p>Przepis art. 39 ust. 2 zobowiązuje przedsiębiorcę telekomunikacyjnego do przeprowadzania systematycznej oceny ryzyka wystąpienia sytuacji szczególnego zagrożenia. Proponuje się doprecyzowania pojęcia „systematyczną” określając częstotliwość wykonywania tych czynności.</p> <p>Ponadto pojęcie analiza ryzyka jest pojęciem bardzo zawężającym czynności związane z zarządzaniem ryzyka. Zdecydowanie lepszym pojęciem będzie określenie zarządzanie ryzykiem lub w ostateczności szacowanie ryzyka. Przedsiębiorca telekomunikacyjny będzie miał możliwość identyfikacji ryzyka wystąpienia incydentu bezpieczeństwa, będącego składnikiem sytuacji szczególnego zagrożenia, natomiast nie będzie miał praktycznie żadnej możliwości wobec identyfikacji ryzyka wystąpienia zdarzenia kryzysowego lub wprowadzenia stanu nadzwyczajnego.</p>	<p>Uwaga bezprzedmiotowa</p> <p>Przepis wykreślony z Pke i przeniesiony do projektu ustawy o zmianie ustawy o krajowym systemie cyberbezpieczeństwa oraz ustawy - Prawo telekomunikacyjne (UD68)</p>

1 7 0 2	Art. 39 ust. 2	KIKE	<p>Przepis stanowi podstawę dla określenia obowiązków przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej dotyczących środków technicznych i organizacyjnych w celu zapewniania bezpieczeństwa oraz integralności sieci i usług. Do niedawna brak było regulacji, która zawierałaby określenie minimalnych środków technicznych i organizacyjnych. 22 czerwca 2020 r. wydane zostało rozporządzenie Ministra Cyfryzacji w sprawie minimalnych środków technicznych i organizacyjnych oraz metod, jakie przedsiębiorcy telekomunikacyjni są obowiązani stosować w celu zapewnienia bezpieczeństwa lub integralności sieci lub usług (delegacja ustawowa z art. 175d ustawy prawo telekomunikacyjne). Przepis art. 39 ust. 4 PKE również stanowi podstawę dla wydania aktu wykonawczego przez ministra właściwości do spraw informatyzacji, który określać ma dla danego rodzaju działalności wykonywanej przez przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej minimalny zakres środków, o których mowa w ust. 2 pkt 2, lub sposób ich dokumentowania.</p> <p>W tym miejscu należy wskazać na uwagi odnoszące się do rozporządzenia Ministra Cyfryzacji wydanego do art. 175d PT, aby przy okazji wydawania aktu wykonawczego na podstawie art. 39 ust. 4 PKE zostały one uwzględnione. Zachodzi obawa, że podobnie, jak w przypadku rozporządzenia wydanego na podstawie art. 175d PT, do przedsiębiorców telekomunikacyjnych skierowany zostanie akt prawny, który nie będzie precyzował w wystarczającym stopniu ich obowiązków. Rozporządzenie wydane na podstawie art. 175d PT cechuje się dużym stopniem ogólności, który z jednej strony stwarzał będzie po stronie przedsiębiorców telekomunikacyjnych wątpliwości czy podjęte przez niego środki są adekwatne i wystarczające, a z drugiej strony powodować będzie to również wątpliwości</p>	<p>Uwaga bezprzedmiotowa</p> <p>Przepis wykreślony z Pke i przeniesiony do projektu ustawy o zmianie ustawy o krajowym systemie cyberbezpieczeństwa oraz ustawy - Prawo telekomunikacyjne (UD68)</p>
------------------	-------------------------	------	---	---

			organu nadzoru – Prezesa UKE, który weryfikował będzie czy środki są właściwe i realizują wymogi rozporządzenia. Warunkiem wywiązania się z nałożonego w PKE obowiązku jest dokumentowanie czynności, o których mowa w art. 39 ust. 2 pkt 1 i 2.	
1 7 1	Art. 39 ust. 2 pkt 3 w zwią zku z ust. 3	PIIT	Należy wyraźnie wskazać, że w przypadku przedsiębiorcy obowiązującego do przygotowania planu działań na wypadek sytuacji szczególnych zagrożeń nie stosuje się ust. 2 pkt 3 (dokumentowanie), tj. wystarczające jest dokumentowanie na poziomie planu. Przyczyni się to do zwiększenia przejrzystości projektowanych przepisów.	Uwaga bezprzedmiotowa Przepis wykreślony z Pke i przeniesiony do projektu ustawy o zmianie ustawy o krajowym systemie cyberbezpieczeństwa oraz ustawy - Prawo telekomunikacyjne (UD68)
1 7 2	Art. 39 ust. 4	PIIT	Postulujemy usunięcie zwrotu " <i>biorąc pod uwagę rekomendacje międzynarodowe o charakterze specjalistycznym</i> " modyfikującego dotychczasowe brzmienie upoważnienia do wydania rozporządzenia do art. 175d ustawy – Prawo telekomunikacyjne. Obok wprowadzanej w art. 3 ust. 2 pkt 6 zmiany dot. Rady Północnoatlantyckiej zmiana ta jest kolejnym elementem wprowadzającym istotny poziom niepewności w zakresie regulacji dot. bezpieczeństwa sieci telekomunikacyjnych w Polsce. Szczególnie, że niemal niemożliwe jest odkodowanie faktycznego znaczenia tego zwrotu. Brakuje, bowiem doprecyzowania, czym są rekomendacje międzynarodowe, jakie organizacje mogą je wydawać, jak oceniana ma być ich specjalistyczność itp.. Pojawia się również pytanie, w jaki sposób mają być przez wydający rozporządzenie organ	Uwaga bezprzedmiotowa Przepis wykreślony z Pke i przeniesiony do projektu ustawy o zmianie ustawy o krajowym systemie cyberbezpieczeństwa oraz ustawy - Prawo telekomunikacyjne (UD68)

			<p>traktowane rekomendacje, które są zarówno międzynarodowe, jak i specjalistyczne, a jednocześnie są niezgodne z przepisami unijnymi, lub krajowymi, czy rekomendacjami innych organizacji, które również są międzynarodowe i specjalistyczne. Podobna wątpliwość pojawia się w przypadku rekomendacji, które byłyby według oceny krajowych ekspertów i organów uznane za nieprawidłowe lub wręcz szkodliwych dla interesów Polski i działających w niej przedsiębiorców.</p> <p>W naszej ocenie organ przygotowujący rozporządzenie ma możliwość korzystania ze wszelkich dostępnych mu źródeł wiedzy, analizowania ich oraz ewentualnego uwzględniania w przepisach rozporządzenia. Specjalne upoważnienie nie jest do tego wymagane, szczególnie, jeśli jest sformułowane w sposób tak ogólny, że de facto dla organu wydającego rozporządzenie może się okazać bardziej problematyczne niż pomocne.</p>	
1 7 3	Art. 39 ust. 4 w zwią zku z art. 86 usta wy wpr owa dzaj ącej	PIIT	<p>Do końca bieżącego roku operatorzy są zobowiązani wdrożyć rozwiązania wynikające z nowego rozporządzenia do art. 175d PT. Będzie to związane z istotnym wysiłkiem organizacyjnym, jak i finansowym. Termin realizacji nowych obowiązków będzie się zbiegał z wejściem w życie nowego Prawa komunikacji elektronicznej oraz zmodyfikowanego upoważnienia do wydania rozporządzenia określającego warunki techniczne i organizacyjne.</p> <p>Naszym podstawowym postulatem jest więc ukształtowanie przepisów w taki sposób, aby po wejściu w życie PKE możliwe było utrzymanie rozporządzenia do aktualnego z art. 175d w brzmieniu niezmiennym, szczególnie, że było ono wynikiem wielomiesięcznych prac i uzgodnień, a następnie przedmiotem wdrożeń w przedsiębiorstwach telekomunikacyjnych.</p>	<p>Uwaga bezprzedmiotowa Przepis wykreślony z Pke i przeniesiony do projektu ustawy o zmianie ustawy o krajowym systemie cyberbezpieczeństwa oraz ustawy - Prawo telekomunikacyjne (UD68)</p>

			<p>W tym kontekście, poza zmianą brzmienia upoważnienia, nasze obawy budzi brzmienie art. 86 ustawy wprowadzającej, który pomija rozporządzenie do art. 175d określając katalog rozporządzeń, których moc obowiązująca zostanie utrzymana po wejściu w życie PKE.</p> <p>Jest to dla nas niezrozumiałe, wobec czego postulujemy wprowadzenie przepisu umożliwiającego utrzymanie mocy obowiązującej aktualnego rozporządzenia do art. 175d PT na okres min. 36 miesięcy.</p>	
1 7 4	Art. 39 ust. 4	Lewiat an	<p>Proponowana zmiana, a szczególności odniesienie do "rekomendacji międzynarodowe o charakterze specjalistycznym", jest nadmiarowa. Poddajemy pod rozwagę rezygnację ze wspomnianej delegacji ustawowej.</p> <p>Uzasadnienie: Uwagi KL dotyczące zmiany art. 3 ust. 2 pkt 6 mają odpowiednio zastosowanie do art. 39 ust. 4.</p> <p>Jeżeli przepis miałby nie ulec zmianie, to postulujemy jego doprecyzowanie (jakie organizacje międzynarodowe spełniają wymóg tych o "charakterze specjalistycznym", jak zapewnić kompatybilność tychże rekomendacji z prawem UE i krajowym).</p> <p>Rozporządzenie wydane na podstawie art. 175d PT zostało pominięte w katalogu rozporządzeń, których moc obowiązująca zostanie utrzymana po wejściu w życie PKE. Zależy nam na utrzymaniu w mocy wspomnianego rozporządzenia po wejściu w życie PKE i to w brzmieniu obecnie przyjętym (po miesiącach dyskusji z przedsiębiorcami w tym zakresie).</p> <p>Proponujemy wprowadzić przepis umożliwiający utrzymanie obowiązujące obecnie rozporządzenie, wydane na podstawie art. 175d PT, na okres min. 36 miesięcy.</p>	<p>Uwaga bezprzedmiotowa</p> <p>Przepis wykreślony z Pke i przeniesiony do projektu ustawy o zmianie ustawy o krajowym systemie cyberbezpieczeństwa oraz ustawy - Prawo telekomunikacyjne (UD68)</p>

1 7 5	Art. 39 ust. 4	KIGEi T	Określone w art. 39 ust. 4 wytyczne do wydania aktu wykonawczego dot. środków technicznych i organizacyjnych, wydają się zbyt ogólne i nieprecyzyjne. W szczególności usunięcia, modyfikacji lub doprecyzowania wymaga zwrot „biorąc pod uwagę rekomendacje międzynarodowe o charakterze specjalistycznym”. Takie sformułowanie jest odwołaniem niemal blankietowym, a poprzez swoją nieokreśloność może skutkować koniecznością uwzględniania wszelkich rekomendacji kierowanych do grona międzynarodowego oraz posiadających jakikolwiek walor specjalistyczny (a nie np. potwierdzony naukowo), nawet tych nieprawidłowych lub wręcz szkodliwych dla interesów Polski i działających w niej przedsiębiorców.	Uwaga bezprzedmiotowa Przepis wykreślony z Pke i przeniesiony do projektu ustawy o zmianie ustawy o krajowym systemie cyberbezpieczeństwa oraz ustawy - Prawo telekomunikacyjne (UD68)
1 7 6	Art. 40	KIGEi T	W ocenie Izby ewentualna ocena wykonania obowiązku powinna być dokonywana poprzez kontrolę zgodnie z przepisami ogólnymi. Izba wnosi o usunięcie przepisu.	Uwaga bezprzedmiotowa Przepis wykreślony z Pke i przeniesiony do projektu ustawy o zmianie ustawy o krajowym systemie cyberbezpieczeństwa oraz ustawy - Prawo telekomunikacyjne (UD68)
1 7 7	Art. 40	Instrat	d) Obowiązki przedsiębiorców związane z bezpieczeństwem sieci i usług Na gruncie art. 40 projektowanej Ustawy Pke, Prezes UKE może dokonywać oceny podjętych przez przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej środków technicznych i organizacyjnych, zaś przedsiębiorca komunikacji elektronicznej jest obowiązany do przekazania Prezesowi UKE, na jego zadanie, informacji niezbędnych do dokonania oceny. Ponadto Prezes UKE może, w drodze decyzji, nałożyć na przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej obowiązek zastosowania dodatkowych środków technicznych i organizacyjnych lub w przypadku powstania uzasadnionych wątpliwości co do stosowania właściwych środków	Uwaga bezprzedmiotowa Przepis wykreślony z Pke i przeniesiony do projektu ustawy o zmianie ustawy o krajowym systemie cyberbezpieczeństwa oraz ustawy - Prawo telekomunikacyjne (UD68)

			<p>bezpieczeństwa, poddania się, na własny koszt, audytowi i udostępnienia Prezesowi UKE wyników tego audytu. W kontekście działalności przedsiębiorców świadczących usługi komunikacji interpersonalnej niewykorzystujących numerów warto zwrócić jednak uwagę na fakt, że skala na jaką są prowadzone działania największych podmiotów świadczących usługi OTT (np. Facebook, Skype) oraz wolumen posiadanych przez te podmioty danych na temat ich użytkowników-konsumentów, stanowi ogromne ryzyko potencjalnych naruszeń. Tym samym, działalność przedsiębiorców cechujących się znaczącą obecnością cyfrową powinna zostać obwarowana dodatkowymi zabezpieczeniami w postaci obowiązku przeprowadzania regularnego audytu bezpieczeństwa i ochrony danych osobowych oraz przekazywania jego wyników Prezesowi UKE.</p>	
1 7 8	Art. 40 ust. 2	Lewiatan	<p>Nowy obowiązek sprawozdawczy wymaga doprecyzowania, tj. : - należy określić w jakich sytuacjach Prezes UKE będzie mógł żądać przedstawienia informacji; - dookreślić termin na udzielenie informacji; - ustalić częstotliwość przedstawienia informacji (proponujemy raz na 2 lata).</p>	<p>Uwaga bezprzedmiotowa Przepis wykreślony z Pke i przeniesiony do projektu ustawy o zmianie ustawy o krajowym systemie cyberbezpieczeństwa oraz ustawy - Prawo telekomunikacyjne (UD68)</p>
1 7 9	Art. 40 ust. 2	PIIT	<p>W art. 40 ust. 2 wprowadzany jest kolejny obowiązek sprawozdawczy dla przedsiębiorców. Aby ograniczyć jego uciążliwość należy wskazać przynajmniej minimalny termin na udzielenie odpowiedzi (30 dni), a także doprecyzować, w jakich sytuacjach Prezes UKE może żądać przedstawienia takich informacji oraz, że nie może to następować częściej niż np. raz na dwa lata. W przeciwnym wypadku istnieje ryzyko, że nowy obowiązek będzie stanowił zbyt daleko idące obciążenie.</p>	<p>Uwaga bezprzedmiotowa Przepis wykreślony z Pke i przeniesiony do projektu ustawy o zmianie ustawy o krajowym systemie cyberbezpieczeństwa oraz ustawy - Prawo telekomunikacyjne (UD68)</p>

1 8 0 3	Art. 40 ust. 3	PIIT	<p>W odniesieniu do pkt 1.tj. uprawnienia Prezesa UKE do nałożenia na przedsiębiorcę dodatkowych obowiązków w zakresie wdrożenia środków technicznych i organizacyjnych:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Postulujemy doprecyzowanie przesłanek, jakimi powinien kierować się Prezes UKE. W szczególności powinny one obejmować okoliczności, o których mowa w art. 41 ust. 1 EKŁE tj. sytuacji, w których są one niezbędne, aby zaradzić incydentowi lub zapobiec jego wystąpieniu. Uprawnienie to powinno to odnosić się jednocześnie do incydentów przekraczających progi incydentu bezpieczeństwa określone w akcie wykonawczym do PKE. Jednocześnie możliwość nałożenia takich obowiązków powinna istnieć po ustaleniu, że wdrożone środki techniczne i organizacyjne są niewystarczające. • Ponadto, należy dookreślić również termin wdrożenia ww. obowiązku – termin powinien być realny i umożliwiać przedsiębiorcy wykonanie obowiązku, a dobór środków powinien uwzględniać możliwości techniczne i finansowe przedsiębiorcy. Tym samym powinien on wynosić nie mniej niż 12 miesięcy, przy czym każdorazowo należałoby termin ocenić i uzasadnić jego określenie w zależności od zakresu dodatkowych obowiązków nakładanych w tym trybie na przedsiębiorcę. Ustawowe prawo do nakładania przez organ na przedsiębiorcę dodatkowych obowiązków, w szczególności, gdy z całą pewnością wiązać się one będą z koniecznością poniesienia przez niego wysokich nakładów na wdrożenia oraz dodatkowo zagrożenie sankcją za niewykonanie tych obowiązków w postaci kary pieniężnej nie może pozostać nieobwarowane dodatkowymi warunkami. 	<p>Uwagi bezprzedmiotowe</p> <p>Przepis wykreślony z Pke i przeniesiony do projektu ustawy o zmianie ustawy o krajowym systemie cyberbezpieczeństwa oraz ustawy - Prawo telekomunikacyjne (UD68)</p>
------------------	-------------------------	------	--	---

		<p>W odniesieniu do pkt 2, tj. uprawnienia Prezesa UKE do nałożenia obowiązku przeprowadzenia audytu:</p> <ul style="list-style-type: none">• Postulujemy doprecyzowanie w art. 40 lub art. 41, że uznaje się za zrealizowanie tego obowiązku przez przekazanie Prezesowi UKE wyników audytów przeprowadzonych przez niezależne i uprawnione do tego podmioty, zgodnie z normami ISO a 27001 oraz 22301. W przypadku podmiotów utrzymujących tą kluczową (i kosztowną) dla bezpieczeństwa, ciągłości działania i ochrony informacji certyfikację, nie powinny być nakładane dodatkowe obowiązki, a wyniki takich audytów uznawane za spełniające wymaganie określone w art. 40 ust. 3 pkt 2 w związku z art. 41. Certyfikacja taka, poza systemowym podejściem do bezpieczeństwa w organizacji, obejmuje także weryfikację realizacji wymagań prawnych, co w omawianym przypadku będzie obejmowało ocenę realizacji wymagań dot. bezpieczeństwa wynikających z PKE. Zaznaczamy przy tym, że taka certyfikacja jest odnawiana okresowo i wobec tego dopuszczalne powinno być przekazanie także wyników ostatniego przeprowadzonego w danym przedsiębiorstwie audytu, o ile nie upłynęło od niego więcej niż 2 lata. 2 letni okres ważności audytu jest również stosowany w ustawie KSC dla operatorów usług kluczowych.• Sformułowanie „Audyt bezpieczeństwa” wydaje się zbyt lakoniczne i ogólne dla określenia kryteriów realizacji audytu. Z tego względu należy doprecyzować, że przedsiębiorca jest obowiązany poddać się „audytowi bezpieczeństwa pod kątem podjętych przez tego przedsiębiorcę środków technicznych i organizacyjnych”.	
--	--	--	--

			<ul style="list-style-type: none"> • Ponadto należy doprecyzować, że podmiotem odpowiedzialnym za wyłonienie audytora jest przedsiębiorca obowiązany do jego przeprowadzenia i poniesienia związanych z nim kosztów. <p>Podobnie, z uwagi na czas niezbędny do wyłonienia audytora oraz przeprowadzenia czynności audytowych należy doprecyzować, że minimalny termin na przekazanie wyników audytu wynosi 12 miesięcy od doręczenia decyzji Prezesa UKE.</p>	
1 8 1	Art. 40 ust. 3	Lewiat an	<p>Odnosnie pkt 1. dot. nałożenia na przedsiębiorcę dodatkowych obowiązków w zakresie wdrożenia środków technicznych i organizacyjnych: ☐ Postulujemy doprecyzowanie przesłanek, jakimi powinien kierować się Prezes UKE oraz ☐ Dookreślenie również terminu wdrożenia ww. obowiązku – termin powinien być realny i umożliwiać przedsiębiorcy wykonanie obowiązku (proponujemy nie mniej niż 12 miesięcy przy każdorazowej ocenie i uzasadnieniu jego określenie w zależności od zakresu dodatkowych obowiązków nakładanych na przedsiębiorcę).</p>	<p>Uwaga bezprzedmiotowa Przepis wykreślony z Pke i przeniesiony do projektu ustawy o zmianie ustawy o krajowym systemie cyberbezpieczeństwa oraz ustawy - Prawo telekomunikacyjne (UD68)</p>
1 8 2	Art. 40 ust. 3	SayF	<p>Proponuje się doprecyzować przesłanki działań Prezesa UKE uzasadniające wydanie decyzji dotyczącej poddania się przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej obowiązkowi audytu wykonanego przez certyfikowany podmiot.</p> <p>Bardzo miękki warunek zawarty w określeniu „uzasadnione wątpliwości” może spowodować, że praktycznie każdy przedsiębiorca może być poddany audytowi. Warto zaznaczyć, że koszt takiego audytu dla wielu przedsiębiorców może przekraczać jego możliwości finansowe.</p> <p>Proponujemy wskazać bardziej precyzyjne konkretne lub przykładowe przesłanki uzasadniające podjęcie działań przez Prezesa UKE.</p>	<p>Uwaga bezprzedmiotowa Przepis wykreślony z Pke i przeniesiony do projektu ustawy o zmianie ustawy o krajowym systemie cyberbezpieczeństwa oraz ustawy - Prawo telekomunikacyjne (UD68)</p>

			Redagując ten przepis należy mieć na względzie, że Prezes UKE może wszcząć działania kontrolne bez uzasadnienia oraz do zespołu kontrolnego może włączyć ekspertów nie będących pracownikami UKE.	
1 8 3	Art. 42 ust. 1 Art. 47 ust. 5 Art. 49 ust. 3 Art. 54 ust. 1 i 2 Art. 55 ust. 8 Art. 56 ust. 2 i 3 Art. 62 ust. 4	PIIT	Wnosimy o przedstawienie projektów, projektów założeń lub przynajmniej informacji w sprawie zakładanych przepisów nowych/zmienianych rozporządzeń do PKE. Brak tych informacji, nawet przy założeniu czasowego utrzymania w mocy niektórych z obecnie obowiązujących rozporządzeń, nie pozwala na kompleksową ocenę wprowadzanej reformy regulacji rynku telekomunikacyjnego.	Uwaga bezprzedmiotowa Przepis wykreślony z Pke i przeniesiony do projektu ustawy o zmianie ustawy o krajowym systemie cyberbezpieczeństwa oraz ustawy - Prawo telekomunikacyjne (UD68)

1 8 4	Art. 42 ust. 1 i 2	PIIT	<p>Odnosząc się do nowego zakresu obowiązków raportowych wskazujemy, że szczególnej uwagi i analizy wymaga precyzyjne określenie zakresu tych obowiązków odnośnie do różnych podmiotów, usług lub sieci. Dotychczas katalog ten był ograniczony do przedsiębiorców telekomunikacyjnych oraz „sieci i usług telekomunikacyjnych”. Tymczasem projektowane przepisy będą odnosić się do przedsiębiorców komunikacji elektronicznej, co jest po pierwsze szerszą kategorią, a po drugie oznacza, że także bardziej zróżnicowany jest katalog świadczonych usług, do których mogą odnosić się progi.</p> <p>W ust. 1 postulujemy doprecyzowanie, że „Przedsiębiorca komunikacji elektronicznej po wykryciu incydentu bezpieczeństwa, <i>dotyczącego sieci telekomunikacyjnych lub usług komunikacji elektronicznej tego przedsiębiorcy, przekraczającego progi (...).</i></p>	<p>Uwaga bezprzedmiotowa Przepis wykreślony z Pke i przeniesiony do projektu ustawy o zmianie ustawy o krajowym systemie cyberbezpieczeństwa oraz ustawy - Prawo telekomunikacyjne (UD68)</p>
1 8 5	Art. 42 ust. 2	Lewiatan	<p>Delegacja ustawowa do wydania rozporządzenia zawiera zbyt szeroki katalog przesłanek, jakie będą brane pod uwagę przy określaniu progów istotności incydentów.</p> <p>Brak publikacji projektu rozporządzenia/założeń do projektu utrudnia rzetelną ocenę przepisu pod kątem możliwości jego zastosowania w przedsiębiorstwach. Punkt f) f) wpływ incydentu bezpieczeństwa na świadczenie usług kluczowych w rozumieniu</p> <p>ustawy z dnia 5 lipca 2018 r. o krajowym systemie cyberbezpieczeństwa oraz funkcjonowanie infrastruktury krytycznej w rozumieniu ustawy z dnia 26 kwietnia 2007 r. o zarządzaniu kryzysowym, powinien zostać usunięty. Powojujemy się przy tym na trudność w ocenie tego czy dany incydent miał wpływ na usługi kluczowe (lista takich operatorów nie jest jawna) tudzież infrastrukturę krytyczną (lista obiektów jest zastrzeżona).</p>	<p>Uwaga bezprzedmiotowa Przepis wykreślony z Pke i przeniesiony do projektu ustawy o zmianie ustawy o krajowym systemie cyberbezpieczeństwa oraz ustawy - Prawo telekomunikacyjne (UD68)</p>

1 8 6	Art. 42 ust. 2	PIIT	<p>W odniesieniu do art. 42 ust. 2 pkt 1 lit. a) sygnalizujemy, że w przypadku określenia progu incydentu odnoszącego się do konkretnej liczby użytkowników, istotne będzie elastyczne podejście w przypadku klasyfikacji incydentów dotyczących sytuacji, w których liczba faktycznie objętych zdarzeniem jest zbliżona do progu. W praktyce, bowiem, szczególnie w krótkim okresie nie zawsze możliwe jest precyzyjne i pewne wskazanie dokładnej liczby użytkowników objętych incydentem.</p> <p>W odniesieniu do art. 42 ust. 2 pkt 1 lit. c) postulujemy doprecyzowanie, że chodzi o „obszar sieci telekomunikacyjnej”.</p>	<p>Uwaga bezprzedmiotowa</p> <p>Przepis wykreślony z Pke i przeniesiony do projektu ustawy o zmianie ustawy o krajowym systemie cyberbezpieczeństwa oraz ustawy - Prawo telekomunikacyjne (UD68)</p>
1 8 7	Art. 42 ust. 2	PIIT	<p>W proponowanym przepisie znacznemu rozbudowaniu uległ katalog przesłanek, jakie będą brane pod uwagę przy określaniu progów istotności incydentów. W pierwszej kolejności, tak jak w uwagach ogólnych wskazujemy, że do czasu przedstawienia projektu rozporządzenia lub chociaż jego założeń nie jest możliwe dokonanie oceny wpływu zmiany upoważnieniaustawowego na działalność przedsiębiorców. Tym samym postulujemy pilne przedstawienie, przynajmniej jego założeń.</p> <p>Postulujemy, aby doprecyzować art. 42 ust. 2 pkt 1 lit. e, że progi mogą zostać ustalone dla „sieci telekomunikacyjnych” oraz „usług komunikacji elektronicznej”. Obecnie wskazano jedynie na „sieci i usługi”, co wydaje się niewystarczająco precyzyjne.</p> <p>Poza tym, katalog ten został określony w sposób zmodyfikowany wobec zapisów EKŁE, w szczególności poprzez nieuwzględnienie wskazanej w EKŁE przesłanki „wpływu na działalność ekonomiczną i społeczną”.</p> <p>W to miejsce wprowadzono szeroki katalog okoliczności tj.:</p> <p style="padding-left: 40px;"><i>e) wpływ incydentu bezpieczeństwa na zachowanie</i></p>	<p>Uwaga bezprzedmiotowa</p> <p>Przepis wykreślony z Pke i przeniesiony do projektu ustawy o zmianie ustawy o krajowym systemie cyberbezpieczeństwa oraz ustawy - Prawo telekomunikacyjne (UD68)</p>

- tajemnicy komunikacji elektronicznej,*
- f) wpływ incydentu bezpieczeństwa na świadczenie usług kluczowych w rozumieniu ustawy z dnia 5 lipca 2018 r. o krajowym systemie cyberbezpieczeństwa oraz funkcjonowanie infrastruktury krytycznej w rozumieniu ustawy z dnia 26 kwietnia 2007 r. o zarządzaniu kryzysowym,*
 - g) wpływ incydentu bezpieczeństwa na połączenia do numerów alarmowych,*
 - h) wpływ incydentu bezpieczeństwa na wykonywanie obowiązków, o których mowa w art. 46-56 ustawy;*

Przed wszystkim postulujemy usunięcie lit. f odnoszącej się do wpływu na usługi kluczowe oraz infrastrukturę krytyczną. W przypadku gdyby w rozporządzeniu określono odrębne progi odnoszące się wyłącznie do tego zakresu, wykonanie obowiązku zgłoszenia mogłoby być niemożliwe. Z perspektywy operatora obowiązującego do dokonania zgłoszenia trudne do ustalenia byłoby bowiem czy dany incydent miał wpływ na usługi kluczowe (lista takich operatorów nie jest jawna) tudzież infrastrukturę krytyczną (lista obiektów jest zastrzeżona). Ewentualne zgłoszenie incydentu mającego wpływ w tym zakresie byłoby faktycznie możliwe jedynie w przypadku, gdy operator posiada wiedzę w zakresie takiego wpływu lub sam jest operatorem usługi kluczowej lub posiadaczem infrastruktury krytycznej.

W zakresie lit. g) podobnie jak w ramach pre-konsultacji projektu PKE postulujemy następujące doprecyzowanie:

- g) wpływ incydentu na funkcjonowanie systemów alarmowania, powiadamiania ratunkowego, numery alarmowe ustawowo powołane do niesienia pomocy 997, 998, 998 i numer 112*

			<p>Odnosnie lit. h) tj. odniesienia do wykonywania obowiązków, o których mowa w art. 45-56 sygnalizujemy, że daleko idące wątpliwości budzi zasadność wprowadzenia tej przesłanki. Przepisy, do których się odwołano to np. obowiązki Prezesa UKE (45-46), posiadanie planu (47), nakładania dodatkowych obowiązków (48), radioamatorów (49), zawieszania obowiązków przez Prezesa UKE (52), upoważnienia do wydania rozporządzenia (54), czy zakresu obowiązków retencyjnych (56). W naszej ocenie lit. h) powinna zostać usunięta z projektu ustawy.</p>	
1 8 8	Art. 42 ust. 3	Lewiatan	<p>Postulujemy usunięcie z przepisu sankcji karnej. Po pierwsze obecnie obowiązujące przepisy w tym zakresie nie przewidują sankcji. Trudne, jeżeli niekiedy niemożliwe, jest zidentyfikowanie przez przedsiębiorców „szczególnego i znacznego zagrożenia” przed jego wystąpieniem incydentu (incydenty mają charakter nieprzewidywalny). W pewnych wyjątkowych wypadkach możliwe i zasadne byłoby uprzednie informowanie o takim ryzyku, ale bez zagrożenia nałożenia istotnej kary pieniężnej w przypadku niewywiązania się z tego obowiązku. Przepis powinien doprecyzować, że użytkownicy uzyskują informację poprzez jej publikację na stronie internetowej.</p>	<p>Uwaga bezprzedmiotowa Przepis wykreślony z Pke i przeniesiony do projektu ustawy o zmianie ustawy o krajowym systemie cyberbezpieczeństwa oraz ustawy - Prawo telekomunikacyjne (UD68)</p>
1 8 9	Art. 42 ust. 8	PIIT	<p>W przepisie wskazano, że „Prezes UKE może zwrócić się do przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej o uzupełnienie informacji, w tym stanowiących tajemnice prawnie chronione, w zakresie niezbędnym do realizacji zadań, o których mowa w ustawie”</p> <p>W naszej ocenie przepis ten zbyt szeroko określa uprawnienia UKE. Tajemnice prawnie chronione to bardzo szeroki katalog, dalece wykraczający poza samą tajemnicę przedsiębiorstwa czy tajemnicę telekomunikacyjną. Kwestii tych dotyczy</p>	<p>Uwaga bezprzedmiotowa Przepis wykreślony z Pke i przeniesiony do projektu ustawy o zmianie ustawy o krajowym systemie cyberbezpieczeństwa oraz ustawy - Prawo telekomunikacyjne (UD68)</p>

			<p>kilkadziesiąt ustaw znajdujących się obecnie w obrocie prawnym i może dochodzić do sytuacji, w których przedsiębiorca telekomunikacyjny nie jest zobowiązany do ich zachowania. Nie zawsze bowiem będzie on w pełni dysponentem danej informacji, tj. nie w każdym przypadku będzie dotyczyła wyłączenie jego samego i tym samym będzie mógł przekazać ją UKE bez ryzyka naruszenia praw innych podmiotów. W niektórych przypadkach, aby możliwe było przekazanie takich informacji potrzebne byłoby uzyskanie zgody sądu. Ponadto już nawet przekazanie pełnych informacji w zakresie tajemnicy komunikacji elektronicznej budzi wątpliwości, pod kątem określenia czy np. treść indywidualnych komunikatów jest niezbędna Prezesowi UKE do wykonywania jego zadań.</p> <p>Wobec powyższego postulujemy proporcjonalne ograniczenie uprawnień Prezesa UKE. W każdym jednak wypadku to Prezes UKE powinien być odpowiedzialny za precyzyjne wskazanie, jakie informacje, w tym ewentualne tajemnice mają zostać przekazane. Określanie tego katalogu nie może być obowiązkiem i odpowiedzialnością przedsiębiorcy.</p> <p>Ponadto należy określić minimalny termin na udzielenie odpowiedzi przez przedsiębiorcę telekomunikacyjnego, który powinien być proporcjonalny do zakresu wniosku.</p>	
1 9 0	Art. 43 ust. 1 pkt 2 lit. b	PIIT	<p>Postulujemy usunięcie zwrotu “w tym o związanych z tym kosztach”. Przedstawianie tego typu informacji będzie bardzo problematyczne i będzie stanowiło nieproporcjonalne obciążenie przedsiębiorców. Przykładowo rekomendacją może być zainstalowanie oraz aktualizacja odpowiedniego oprogramowania zwiększającego bezpieczeństwo (antywirus, firewall, antymalware, vpn itp.). Takie usługi są świadczone przede wszystkim przez podmioty zewnętrzne wobec przedsiębiorców telekomunikacyjnych, a cenniki oraz ich</p>	<p>Uwaga bezprzedmiotowa Przepis wykreślony z Pke i przeniesiony do projektu ustawy o zmianie ustawy o krajowym systemie cyberbezpieczeństwa oraz ustawy - Prawo telekomunikacyjne (UD68)</p>

			<p>zmiany pozostają poza możliwością kontroli przez przedsiębiorcę telekomunikacyjnego obowiązane do przedstawienia informacji.</p> <p>Wprowadzany obowiązek wykracza poza zakres niezbędny dla wdrożenia EKŁE. Tym bardziej usunięcie odwołania do informacji o kosztach nie będzie sprzeczne z EKŁE.</p> <p>Tym samym, przepis powinien zostać usunięty, względnie ograniczony do obowiązku ogólnego wskazania czy korzystanie z rekomendowanych rozwiązań może wiązać się z kosztami. Ewentualnie przedsiębiorca mógłby informować o kosztach usług zwiększających bezpieczeństwo i świadczonych przez przedsiębiorcę publikującego informację na swojej stronie internetowej.</p> <p>Nie może być bowiem obowiązkiem przedsiębiorców telekomunikacyjnych do informowania i bieżącego aktualizowania informacji o ofertach innych usługodawców.</p>	
1 9 1	Art. 43 ust. 2	PIIT	<p>Przed wszystkim przepis należy doprecyzować. Aktualne brzmienie może bowiem sugerować, że obowiązkiem każdego przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej jest informowanie o wszystkich zagrożeniach, nawet jeśli nie dotyczą jego sieci lub usług.</p> <p>Tym postulujemy doprecyzowanie, że obowiązek ten aktualizuje się wyłącznie w przypadku szczególnego i znacznego zagrożenia wystąpienia incydentu bezpieczeństwa dotyczącego sieci lub usług dostarczanych przez tego przedsiębiorcę.</p> <p>Ponadto:</p> <ul style="list-style-type: none"> Należy usunąć sankcję karną za naruszenie tego przepisu. Aktualne prawo telekomunikacyjne słusznie nie przewiduje sankcji w związku z art. 175 ust. 2 tj. odpowiednikiem art. 43 ust. 2 PKE. W przypadku wystąpienia incydentu bezpieczeństwa, dla którego 	<p>Uwaga bezprzedmiotowa</p> <p>Przepis wykreślony z Pke i przeniesiony do projektu ustawy o zmianie ustawy o krajowym systemie cyberbezpieczeństwa oraz ustawy - Prawo telekomunikacyjne (UD68)</p>

			<p>uprzednio nie zidentyfikowano „szczególnego i znacznego zagrożenia”, a tym samym nie przekazano informacji, istnieje bardzo poważne ryzyko, stawiania przedsiębiorcom niezasadnych zarzutów, że powinni byli wcześniej ustalić, że istniało „szczególne i znaczne zagrożenie” i przekazać w tym zakresie informację. Tymczasem naturą incydentów jest ich nieprzewidywalność, a ich występowanie jest nieuniknione nawet mimo wdrożenia daleko idących zabezpieczeń. Rozumiemy, że w pewnych wypadkach, gdy z uwagi na szeroko zakrojoną akcję naruszającą bezpieczeństwo sieci lub spodziewane wystąpienie gwałtownych zjawisk atmosferycznych możliwe i zasadne byłoby uprzednie informowanie o takim ryzyku. Nie powinno to jednak być związane z ryzykiem nałożenia istotnej kary pieniężnej.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Należy doprecyzować, że informowanie użytkowników następuje poprzez publikację informacji na stronie internetowej. • Należy wykreślić zwrot „oraz związanych z tym kosztach”. Uzasadnienie tak jak do uwagi dot. art. 43 ust. 1 pkt 2 lit. b. 	
1 9 2	Art. 43 ust. 3	Lewiatan	<p>Postulujemy usunięcie obowiązku, jako nadmiarowego. Błędnie wskazano, że omawiany przepis implementuje art. 40 ust. 3 EKŁE zdanie drugie W przypadku utrzymania przepisu postulujemy usunięcie sankcji (dostrzegamy nieproporcjonalność jej wprowadzenia).</p>	<p>Uwaga bezprzedmiotowa Przepis wykreślony z Pke i przeniesiony do projektu ustawy o zmianie ustawy o krajowym systemie cyberbezpieczeństwa oraz ustawy - Prawo telekomunikacyjne (UD68)</p>
1 9 3	Art. 43	PIIT	<p>Postulujemy usunięcie obowiązku, jako nadmiarowego. Już poprzednie dwa ustępy wprowadzają nowe istotne obowiązki informacyjne. W uzasadnieniu wskazano, że przepis</p>	<p>Uwaga bezprzedmiotowa</p>

ust. 3	<p>ma implementować art. 40 ust. 3 EKŁE zdanie drugie tj.: „<i>W stosownych przypadkach podmioty powinny informować swoich użytkowników również o samym zagrożeniu.</i>”. Tymczasem proponowany przepis odnosi się do zupełnie innej sytuacji, niż informowanie o zidentyfikowanym zagrożeniu wystąpienia incydentu. Do zagrożeń odnosi się proponowany art. 43 ust. 2 stanowiący powtórzenie aktualnego art. 175 ust. 2.</p> <p>Brzmienie przepisu rodzi jednocześnie następujące wątpliwości:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Czy należy informować o każdym rejestrowanym incydencie niezależnie od jego istotności i wpływu tj. obowiązek informacyjny jest nawet szerszy niż obowiązek informowania UKE o incydentach przekraczających progi istotności, które zostaną określone w rozporządzeniu. Jednocześnie przez brak doprecyzowania, że incydent ma odnosić się tylko do sieci i usług danego przedsiębiorcy (A), istnieje ryzyko interpretacji przepisu, jako obowiązku informowania o incydentach u innych podmiotów (B), które mogą wpłynąć na dostępność usług podmiotu (A). • W jaki sposób dokonać oceny istotności incydentu oraz czy wynik tej oceny ma skutek dla aktualizacji samego obowiązku informacyjnego czy dla jego zakresu, tj. ewentualnego określenia wpływu o ile został on uznany za istotny • Sposobu komunikacji. Zwracamy bowiem uwagę, że aktualne brzmienie wskazuje, że należy komunikować, co najmniej na dwa sposoby, z których jednym jest strona internetowa – zwrot „informuje, w tym na swojej stronie”, a nie „informuje, w szczególności na swojej stronie”. 	Przepis wykreślony z Pke i przeniesiony do projektu ustawy o zmianie ustawy o krajowym systemie cyberbezpieczeństwa oraz ustawy - Prawo telekomunikacyjne (UD68)
-----------	---	--

			<p>Jednocześnie niewykonywanie tych obowiązków miałyby być zagrożone karą pieniężną, co w świetle braku precyzji i nieproporcjonalności samego obowiązku rodzi szczególnie wątpliwości i obawy.</p> <p>W naszej ocenie, przepis należy więc bezwzględnie usunąć.</p> <p>Ewentualnie:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Utrzymać jedynie stronę internetową, jako kanał komunikacji. • Ograniczyć obowiązek informacyjny wyłącznie do incydentów kwalifikujących się do zgłoszenia do UKE. • Usunąć sankcję karną. 	
1 9 4	Art. 43 ust. 3	KIGEi T	<p>W ocenie Izby obowiązek dotyczący publikacji informacji powinien dotyczyć wyłącznie strony internetowej. Obecne sformułowanie pozostawia wątpliwości co do tego, w jaki sposób ma być realizowany obowiązek informacyjny.</p>	<p>Uwaga bezprzedmiotowa Przepis wykreślony z Pke i przeniesiony do projektu ustawy o zmianie ustawy o krajowym systemie cyberbezpieczeństwa oraz ustawy - Prawo telekomunikacyjne (UD68)</p>
1 9 5	Art. 44 ust. 1	SayF	<p>Określeniu „sieci i usług” zmienić na „sieci lub usług”. Zagrożenie bezpieczeństwa może dotyczyć tylko sieci lub tylko usług. W przypadku użycia łącznika „i” możliwe działanie może być podjęte wyłącznie w przypadku naruszenia bezpieczeństwa zarówno sieci jak i usług.,</p>	<p>Uwaga bezprzedmiotowa Przepis wykreślony z Pke i przeniesiony do projektu ustawy o zmianie ustawy o krajowym systemie cyberbezpieczeństwa oraz ustawy - Prawo telekomunikacyjne (UD68)</p>
1 9 6	Art. 44 ust. 1 pkt 2	PIIT	<p><u>Proponujemy zmienić zapis w ust. 1 pkt 2 i usunąć wskazaną treść:</u> „W przypadku stwierdzenia przesyłania komunikatów zagrażających bezpieczeństwu sieci i usług, przedsiębiorca komunikacji elektronicznej, z uwzględnieniem art. 349 ust. 2, może zastosować środki polegające na: 1) (...)</p>	<p>Uwaga bezprzedmiotowa Przepis wykreślony z Pke i przeniesiony do projektu ustawy o zmianie ustawy o krajowym systemie cyberbezpieczeństwa oraz ustawy - Prawo telekomunikacyjne (UD68)</p>

			<p>2) ograniczeniu albo przerwaniu świadczenia usługi komunikacji elektronicznej na zakończeniu sieci, z którego następuje wysyłanie takiego komunikatu</p> <p>albo dokonać zmiany <u>zgodnie z poniższą propozycją</u></p> <p>1) (...)</p> <p>2) ograniczeniu albo przerwaniu świadczenia usługi komunikacji elektronicznej na zakończeniu sieci, z którego następuje wysyłanie takiego komunikatu <i>albo w inny sposób z wykorzystaniem narzędzi działających w sieci lub infrastrukturze przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej</i></p> <p>Narzędzia bezpieczeństwa wbudowane w usługi dostępu do internetu nie zawsze działają w ten sposób, że ograniczają albo przerywają świadczenia usługi komunikacji elektronicznej „<u>na zakończeniu sieci, z którego następuje wysyłanie takiego komunikatu</u>”.</p> <p>Ograniczenie wykonania „blokady” wyłącznie na zakończeniu sieci może w praktyce być niemożliwe do skutecznego wyeliminowania komunikatu. Ponadto postępujący postęp technologiczny, trendy rynkowe wraz z dostępnymi na rynku rozwiązaniami wskazują wyraźnie, że blokowanie przesyłania komunikatów zagrażających bezpieczeństwu sieci i usług będzie możliwe na wszystkich warstwach sieci, ze wskazaniem na infrastrukturę / sieć przedsiębiorcy, a nie na jej zakończenie.</p>	
1 9 7 2	Art. 44 ust. 2	PIIT	<p>Proponujemy uzupełnić zapis w ust. 2 zgodnie z poniższą propozycją:</p> <p>„Zastosowanie środków, o których mowa w ust. 1, <u>w tym w szczególności proaktywnych środków redukujących ryzyko wystąpienia incydentu i podwyższających poziom bezpieczeństwa sieci i usług</u>, nie wyklucza zastosowania</p>	<p>Uwaga bezprzedmiotowa</p> <p>Przepis wykreślony z Pke i przeniesiony do projektu ustawy o zmianie ustawy o krajowym systemie cyberbezpieczeństwa oraz ustawy - Prawo telekomunikacyjne (UD68)</p>

		<p>środków, o których mowa w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/2120 z dnia 25 listopada 2015 r. ustanawiającego środki dotyczące dostępu do otwartego internetu i dotyczące opłat detalicznych za uregulowane usługi łączności wewnętrznej oraz zmieniającego dyrektywę 2002/22/WE, a także rozporządzenie (UE) nr 531/2012”.</p> <p>Uważamy, że mając na uwadze szybko zmieniające się otoczenie, w jakim działają przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej (rozwój technologii, nowe metody ataków, realny wzrost zagrożeń w sieci i liczby incydentów itd.) należy podkreślić rolę, jaką odgrywa w procesie zapewniania bezpieczeństwa sieci i usług prewencja, rozumiana jako podejmowanie przez przedsiębiorców komunikacji elektronicznej działań proaktywnych mających na celu zapewnienie bezpieczeństwa sieci i usług. Zapewnienie bezpieczeństwa sieci i usług, a w konsekwencji ochrona użytkowników nie może polegać wyłącznie na reagowaniu na zaistniałe zdarzenia / incydenty, ale również na predykcji i poszukiwaniu skutecznych metod zapobiegania naruszeniom bezpieczeństwa.</p> <p>Z tego powodu uzasadnionym naszym zdaniem jest wskazanie na gruncie przepisów rangi ustawowej na ten rodzaj aktywności przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej w zakresie zapewniania bezpieczeństwa sieci i usług.</p> <p>Proaktywne podejście do zarządzania bezpieczeństwem pojawiło się już w dokumentach UE, np. w odniesieniu do systemu zarządzania bezpieczeństwem lotniczym dla Europy. Można w związku z tym przewidywać, że nabierze ono w przyszłości szerszego charakteru.</p> <p>Zaproponowane uzupełnienie nie pozostaje w sprzeczności z intencją europejskiego prawodawcy i celem rozporządzenia</p>	
--	--	---	--

			<p>Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/2120, które w motywie 14 stanowi, że (...) środki zarządzania ruchem wykraczające poza zakres takich odpowiednich środków zarządzania ruchem, mogłyby okazać się konieczne w celu ochrony integralności i bezpieczeństwa sieci, na przykład poprzez zapobieganie cyberatakami przeprowadzanym poprzez rozpowszechnianie złośliwego oprogramowania lub kradzież tożsamości użytkowników końcowych dokonywaną przy użyciu programów szpiegujących”.</p> <p>Niezależnie od powyższej argumentacji, istotne jest z punktu widzenia zasady pewności prawa przyznanie pewnych gwarancji przedsiębiorcy, który dzięki temu uzupełnieniu nie będzie musiał się obawiać odmiennej interpretacji przepisów i ewentualnych negatywnych konsekwencji swojego działania podejmowanego - co istotne – w celu zapewnienia bezpieczeństwa sieci i usług, a w praktyce użytkowników.</p>	
1 9 8	Art. 45 ust. 1	ZBP	<p>Należy wskazać, że incydenty mogą mieć międzysektorowe skutki oddziaływania na usługi świadczone przez operatorów usług kluczowych lub dostawców usług cyfrowych. W związku z powyższym, dla wskazanych podmiotów krytyczne jest szybkie otrzymanie informacji o incydencie w sektorze telekomunikacyjnym, który może mieć wpływ na świadczone przez nich usługi.</p> <p>Zgodnie z pojawiającymi się informacjami nowelizacja ustawy o krajowym systemie cyberbezpieczeństwa ma wprowadzić do tej ustawy nowy podmiot krajowego systemu cyberbezpieczeństwa - centra wymiany i analizy informacji (ISAC). W przypadku wprowadzenia do ustawy o krajowym systemie cyberbezpieczeństwa wskazanego podmiotu, może okazać się zasadne, aby w celu usprawnienia wymiany informacji Prezes UKE przekazywał informacje o incydentach nie tylko właściwemu CSIRT-owi, ale także centrom wymiany</p>	<p>Uwaga bezprzedmiotowa Przepis wykreślony z Pke i przeniesiony do projektu ustawy o zmianie ustawy o krajowym systemie cyberbezpieczeństwa oraz ustawy - Prawo telekomunikacyjne (UD68)</p>

			<p>i analizy informacji (ISAC), w przypadkach incydentów, które mogą mieć wpływ na bezpieczeństwo operatorów usług kluczowych lub dostawców usług cyfrowych lub ich klientów, działających w tym sektorze, w którym działa dane centrum wymiany i analizy informacji.</p>	
1 9 9	Art. 45 ust. 1	ZBP	<p>Proponowana treść: Art. 45. (...) ust. 1a. Prezes UKE przekazuje informacje, o których mowa w art. 42 ust. 1 ISAC - centrum wymiany i analizy informacji, o których mowa w ustawie z dnia 5 lipca 2018 r. o krajowym systemie cyberbezpieczeństwa, jeżeli dotyczą one incydentów, które mogą mieć wpływ na bezpieczeństwo operatorów usług kluczowych lub dostawców usług cyfrowych lub ich klientów, działających w tym sektorze, w którym działa dany ISAC.</p> <p>Uzasadnienie: Należy wskazać, że incydenty mogą mieć międzysektorowe skutki oddziaływania na usługi świadczone przez operatorów usług kluczowych lub dostawców usług cyfrowych. W związku z powyższym, dla wskazanych podmiotów krytyczne jest szybkie otrzymanie informacji o incydencie w sektorze telekomunikacyjnym, który może mieć wpływ na świadczone przez nich usługi. Centra wymiany i analizy informacji (ISAC), o których mowa w projekcie ustawy o krajowym systemie cyberbezpieczeństwa jest zasadne, bowiem usprawnia wymianę informacji. Prezes UKE przekazywałby informacje o incydentach nie tylko właściwemu CSIRT-owi, ale także centrum wymiany i analizy informacji (ISAC), w przypadkach incydentów, które mogą mieć wpływ na bezpieczeństwo podmiotów, działających w tym sektorze, sektorach lub podsektorach, w którym działa dane centrum wymiany i analizy informacji.</p>	<p>Uwaga bezprzedmiotowa Przepis wykreślony z Pke i przeniesiony do projektu ustawy o zmianie ustawy o krajowym systemie cyberbezpieczeństwa oraz ustawy - Prawo telekomunikacyjne (UD68)</p>

2003	Art. 45 ust. 3	PIIT	Przepis daje Prezesowi UKE uprawnienie do uzyskiwania wsparcia z zespołu reagowania na incydenty na poziomie krajowym. Nie określono jednak, że chodzi o zespoły wskazane w ustawie KSC tj. zespoły NASK, GOV i MON.	Uwaga bezprzedmiotowa Przepis wykreślony z Pke i przeniesiony do projektu ustawy o zmianie ustawy o krajowym systemie cyberbezpieczeństwa oraz ustawy - Prawo telekomunikacyjne (UD68)
2011	Art. 47 ust. 1	SayF	Patrz uwaga ogólna do Rozdziału 5	Stanowisko w uwadze SayF do Rozdziału 5.
2021	Art. 47 ust. 1 pkt. 1	SayF	<p>Brak przepisów materialnych określających zasady współpracy przedsiębiorcy telekomunikacyjnego innymi przedsiębiorcami, z organami administracji publicznej wykonującymi zadania w zakresie cyberbezpieczeństwa, ratownictwa, niesienia pomocy, zarządzania kryzysowego, utrzymania porządku publicznego oraz obronności i bezpieczeństwa państwa.</p> <p>W warunkach „zwyczajnych” przedsiębiorca telekomunikacyjny zawiera umowy biznesowe z każdym podmiotem, żądającym świadczenia usług. W umowach tych uwzględnia się zasady świadczenia usług przewidziane w prawie powszechnym (np. z ustawie prawo telekomunikacyjne w przyszłości PKE, Kodeks cywilny itp.) oraz mogą być określone szczególne warunki świadczenia usług, za które usługobiorca na ogół ponosi dodatkowe opłaty.</p> <p>W sytuacjach nadzwyczajnych obowiązki przedsiębiorców określone są w przepisach o stanach nadzwyczajnych a dodatkowo mogą być regulowane decyzjami Prezesa UKE wprowadzającymi nakazy lub zakazy świadczenia niektórych usług (patrz art. 178 Pt). Ponadto właściwi ministrowie lub wojewoda może w drodze decyzji administracyjnej nałożyć obowiązek przygotowania i realizacji zadań obronnych w trybie przepisów o organizowaniu zadań obronnych realizowanych przez przedsiębiorców.</p>	Uwaga nieuwzględniona. Brak wskazania co miałyby zawierać przepisy materialne. Art. 47 ust. 1 nakłada obowiązek sporządzania planu działań na wypadek wystąpienia zagrożeń, a nie „brania pod uwagę” możliwość wystąpienia zagrożeń.

			Mając powyższe uznać można, że jeśli jedynym działaniem przedsiębiorcy telekomunikacyjnego będzie stwierdzenie, że bierze pod uwagę możliwość wystąpienia zdarzeń, o których mowa w art. 47 ust. 1 PKE, bez doprecyzowania na czym to „branie pod uwagę” będzie polegało, to w tym zakresie wypełni obowiązek wynikający z tego przepisu.	
2 0 3	Art. 47 ust. 5 pkt 2 lit. a)	KIKE	Przedsiębiorcy telekomunikacyjni mają nadzieje, że w rozporządzeniu wydanym przez Radę Ministrów, na podstawie art. 47 ust. 5 pkt 2 lit. a) PKE podtrzymane zostaną przepisy, które wyłączały spod obowiązku sporządzania planu działań przedsiębiorców o niskich przychodach.	Uwaga uwzględniona. W przepisach wykonawczych będą zachowane obowiązujące obecnie zasady, co wynika z wytycznych do wydania rozporządzenia.
2 0 4	Art. 47	KIGEi T	Przepis nie stanowi implementacji EKŁE. Kluczowe uwagi w jego zakresie: Podobnie jak w poprzednich przypadkach, sygnalizujemy, że kluczowe okażą się rozporządzenia wydane na podstawie ustawowych upoważnień. Obecnie trudno przesądzić na ile obowiązki przedsiębiorców telekomunikacyjnych ulegną zmianie. Dlatego wnosimy o przekazanie informacji w sprawie planowanych postanowień rozporządzeń kluczowych dla wykonywania obowiązku informacyjnego. Wówczas możliwe będzie szersze odniesienie do nowego kształtu przepisów. Zakres koniecznych modyfikacji planów będzie również wynikał, ze zmiany definicji „sytuacji szczególnych zagrożeń”. W kontekście sporządzania planów sygnalizujemy, że rzetelne i prawidłowe odniesienie się do tychże sytuacji, zdefiniowanych tak jak zaproponowano w PKE będzie faktycznie niemożliwe, a co najmniej wysoce ocenne.	Uwaga uwzględniona. W przepisach wykonawczych będą zachowane obowiązujące obecnie zasady, co wynika z wytycznych do wydania rozporządzenia.

2 0 5	Art. 47 ust. 1 pkt 7	PIIT	<p>W świetle brzmienia pkt 4 tj. wskazania, że plan ma dotyczyć „utrzymania ciągłości działania” nie jest zasadne utrzymanie pkt 7 wskazującego na „rezerwy przeznaczone na otrzymanie ciągłości działania”. Szczególnie, że ten wymóg ma zostać i tak zawarty w planowanym do wydania nowym rozporządzeniu do art. 176a PT. Tym samym postulujemy wykreślenie pkt 7.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona. Wskazanie rezerw jest konieczne, gdyż stanowi to informację dla administracji rządowej jakimi zasobami dysponuje przedsiębiorca. Ponadto, jeśli pkt 7 zostanie skreślony, to wymóg ten nie będzie mógł być przedmiotem rozporządzenia.</p>
2 0 6	Art. 48	PIIT	<p>Możliwe do nałożenia przez Prezesa UKE obowiązki (abstrahując od funkcjonowania podobnego przepisu w art. 178 PT) są daleko idące i stanowią poważną ingerencję w działalność przedsiębiorców telekomunikacyjnych. Utrzymanie i ewentualne egzekwowanie takich wymagań w każdym przypadku powinno wiązać się z odpowiednią rekompensatą poniesionych kosztów. Tym samym, należy wskazać, że decyzja Prezesa UKE powinna określać mechanizmy zwrotu uzasadnionych kosztów wykonywania obowiązków wynikających z decyzji, szczególności jeśli by wykroczałyby poza normalną praktykę działania.</p> <p>Ponadto:</p> <ul style="list-style-type: none"> Należy doprecyzować, że Prezes UKE może nałożyć dodatkowe obowiązki dopiero po dokonaniu oceny, że wdrożone lub przygotowane do wdrożenia środki są niewystarczające. W innym przypadku istnieje ryzyko, że Prezes UKE mógłby zobowiązać do wdrożenia środków nieadekwatnych do danego przedsiębiorcy lub utrudniających wdrażanie innych przygotowanych przez tego przedsiębiorcę środków. Wszak wcześniejsze przygotowywanie się do wystąpienia takich sytuacji, w niektórych przypadkach potwierdzone przygotowaniem planu działania, jest zawartym już w przepisach obowiązkiem. 	<p>Uwaga nieuwzględniona. Obowiązkiem przedsiębiorcy jest, za natury prowadzenia działalności telekomunikacyjnej, utrzymanie ciągłości działania usług i sieci. Rolą Prezesa UKE jest zadbanie o to, aby sprawnie działały te usługi i sieci, które są niezbędne dla funkcjonowania państwa w sytuacji szczególnego zagrożenia. Trudno jest zatem zrozumieć propozycję refinansowania czegoś, co należy do zakresu działalności przedsiębiorcy.</p> <p>Uwaga nieuwzględniona Przepis art. 47 nie wskazuje, że mają to być „dodatkowe” obowiązki.</p>

		<ul style="list-style-type: none"> Należy doprecyzować, że wykonywanie decyzji Prezesa UKE zwalnia przedsiębiorcę z ewentualnych konsekwencji polegających nie niewykonywaniu obowiązków wynikających z innych przepisów prawa oraz zobowiązań kontraktowych, w tym wobec konsumentów. Aktualne przepisy nie odnoszą się do tych kwestii. Brak jest nawet informacji dotyczącej sposobu, w jaki ów Przedsiębiorca może rozliczać tę niedostępność ze swoimi Klientami. Przynajmniej to powinno być określone w przepisach lub w decyzji UKE. Zauważamy, że przepis adresowany jest wyłącznie do przedsiębiorców telekomunikacyjnych, podczas gdy obowiązkiem wszystkich przedsiębiorców komunikacji elektronicznej jest uwzględnianie możliwości wystąpienia sytuacji szczególnego zagrożenia – art. 39 ust. 1. Tym samym przepis powinien odnosić się do przedsiębiorców komunikacji elektronicznej oraz usług komunikacji elektronicznej. Proporcjonalność zastosowania tego środka w praktyce Prezes UKE będzie oceniał każdorazowo przed wydaniem decyzji. Dodatkowo Przedsiębiorca powinien posiadać wytyczne dotyczące sposobu rejestrowania i rozliczania zdarzeń wynikających z polecenia prezesa UKE. Przykładem może być tu wymóg wynikający z art. 43. 1, tj. udostępnienia na stronie internetowej informacji o potencjalnych zagrożeniach związanych z korzystaniem ze świadczonych przez Przedsiębiorcę usług komunikacji elektronicznej. Blokowanie sieci i usług powoduje brak możliwości korzystania przez Klienta detalicznego ze świadczonych usług, zatem czy 	<p>Uwaga nieuwzględniona Niezrozumiałe jest dlaczego nałożenie obowiązku utrzymania pewnych rodzajów usługi sieci miałyby zwalniać przedsiębiorcę z innych zobowiązań.</p> <p>Uwaga nieuwzględniona Oczywistym jest, że każdy przedsiębiorca (tzn. przedsiębiorca komunikacji elektronicznej) powinien brać pod uwagę możliwość wystąpienia sytuacji szczególnego zagrożenia. W art. 47 mamy na uwadze tych przedsiębiorców, którzy dysponują infrastrukturą telekomunikacyjną i świadczą usługi telekomunikacyjne, które z punktu widzenia sytuacji szczególnego zagrożenia mają dużo istotniejsze znacznie niż usługi komunikacji interpersonalnej niewykorzystujące numerów.</p> <p>Uwaga nieuwzględniona Projekt ustawy nie przewiduje mechanizmu publikowania przypadków ograniczeń pozostawiając tę decyzję przedsiębiorcy.</p>
--	--	--	---

		<p>przypadki dotyczące ograniczenia świadczenia usług, wynikające z Polecenia Prezesa UKE powinny być publikowane?</p> <ul style="list-style-type: none"> • Niezależnie od nadawania decyzji rygoru natychmiastowej wykonalności, co ma przede wszystkim skutki procesowe, należy doprecyzować, że w decyzji Prezes UKE zobowiązuje przedsiębiorcę do wykonania obowiązków, bez zbędnej zwłoki oraz z uwzględnieniem, kosztów oraz środków technicznych i organizacyjnych niezbędnych do wykonania decyzji przez Przedsiębiorcę. Przede wszystkim, bowiem przedsiębiorcy muszą mieć zapewniony niezbędny czas na wykonanie nowych, nakładanych <i>ad hoc</i> obowiązków. Pilność wdrożenia powinna być więc realizowana przez wymóg nie dalej idący niż brak zbędnej zwłoki. • Art. 48 ust. 1 pkt 1 Postulujemy uchylenie obowiązku dotyczącego utrzymania ciągłości dostarczania sieci telekomunikacyjnych lub świadczenia usług telekomunikacyjnych, szczególnie, jeśli ten obowiązek nie jest wyraźnie sprecyzowany do faktycznie uzasadnionego bezpieczeństwem i interesem Państwa zakresu. Przepis w aktualnym brzmieniu pozwala na zobowiązanie np. do wykonania sieci i świadczenia usług na obszarze dotychczas nieobsługiwanym (brak kryteriów ustalenia operatora właściwego do objęcia obowiązkiem), co w naszej ocenie jest zbyt daleko idącym wymaganiem. • Art. 48 ust. 1 pkt 2 	<p>Uwaga nieuwzględniona Wszystkie elementy, w tym koszty, będą rozpatrywane na etapie wydawania decyzji. Ponadto, Prezes UKE decyzją nakłada obowiązek utrzymania/odtworzenia sieci i usług priorytetowo dla określonych podmiotów, dla których przedsiębiorca już świadczy usługi lub dostarcza sieci. Trudno więc mówić o kosztach i środkach technicznych w przypadku usług i sieci, które przedsiębiorca już świadczył danemu podmiotowi. To nie będą nowe, nakładane <i>ad hoc</i> obowiązki.</p> <p>Uwaga nieuwzględniona. Mowa jest o „utrzymaniu” sieci i usług (tzn zachowaniu w stanie niezmiennym, należytych – słownik j. polskiego), co wyklucza nałożenie obowiązku wykonania sieci i świadczenia usług dotychczas niewdrożonych.</p>
--	--	--	--

Zbyt daleko idący jest obowiązek odtwarzania sieci lub usług z pierwszeństwem dla określonych podmiotów, z których znaczna część to podmioty komercyjne, dla których np. usługa kluczowa lub infrastruktura krytyczna to jedynie część szerszej działalności rynkowej. Wydaje się, że to odpowiedzialnością takich podmiotów powinno być zapewnienie sobie odpowiednich i niezawodnych usług telekomunikacyjnych, co w warunkach rynkowych odbywa się poprzez zawarcie odpowiednich umów określających minimalne wymagane poziomy jakości i niezawodności (parametry SLA). Z tego względu adresowanie tych wymagań do przedsiębiorców telekomunikacyjnych wydaje się nieproporcjonalne.

- Art. 43 ust. 1 pkt 3
Pamiętając o definicji usługi komunikacji elektronicznej - *usługa świadczona za pośrednictwem sieci telekomunikacyjnej, zwykle za wynagrodzeniem, z wyłączeniem usług związanych z zapewnianiem albo wykonywaniem kontroli treści przekazywanych przy wykorzystaniu sieci telekomunikacyjnych lub usług komunikacji elektronicznej, obejmującą:*
 - a) *usługę dostępu do internetu w rozumieniu art. 2 akapit drugi pkt 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/2120 z dnia 25 listopada 2015 r. ustanawiającego środki dotyczące dostępu do otwartego internetu i dotyczące opłat detalicznych za uregulowane usługi łączności wewnątrzunijnej oraz zmieniającego dyrektywę 2002/22/WE, a także rozporządzenie (UE) nr*

Uwaga nieuwzględniona

Ideą nałożenia decyzji dot. odtwarzania sieci jest jedynie wskazanie, które podmioty, istotne z punktu widzenia bezpieczeństwa państwa, powinny mieć priorytetowo odtworzoną łączność (słownik j. polskiego - przywrócić czemuś dawny wygląd lub stan). Ponieważ przedsiębiorca świadczył już usługi temu podmiotowi, więc nie wiąże się to z dodatkowymi kosztami czy umowami.

Uwaga nieuwzględniona.

Należy przyjąć racjonalność działania organu, który precyzyjnie wskaże w decyzji gdzie mają wystąpić ograniczenia.

531/2012 (Dz. Urz. UE L 310 z 26.11.2015, str. 1–18, z późn. zm.),

b) usługę komunikacji interpersonalnej,

c) usługę polegającą całkowicie lub głównie na przekazywaniu sygnałów, w tym usługę transmisyjną stosowaną na potrzeby świadczenia usług komunikacji maszyna – maszyna oraz na potrzeby nadawania;

potrzebne jest ustalenie/uzgodnienie minimalnych danych/informacji przekazywanych przez Prezesa UKE w zakresie realizacji punktu 3 przez Przedsiębiorcę, np. specyfikacja zakresu TERYT/usług: a, b lub c z definicji usługi komunikacji elektronicznej, zwłaszcza, że decyzja ma rygor natychmiastowej wykonalności.

- Art. 43 ust. 1 pkt 3

Należy wyłączyć możliwość wydawania decyzji w odniesieniu do sieci stacjonarnej. Ograniczenie, dotyczące sieci stacjonarnej nie jest możliwe do realizacji bez ryzyka niezamierzonego ograniczenia dostępności sieci i usług, których działanie nie miało być ograniczone, w tym z obszarów kluczowych i strategicznych dla funkcjonowania państwa i usług publicznych.

- Art. 48 ust. 1 pkt 3 lit. b

W zakresie, w jakim przepis odwołuje się do usługi komunikacji elektronicznej należy wyraźnie doprecyzować, że chodzi o usługę świadczoną przez przedsiębiorcę, do którego adresowana jest decyzja. Rozszerzająca interpretacja aktualnej propozycji mogłaby skutkować wnioskiem, że przedsiębiorcę telekomunikacyjnego można zobowiązać do blokowania usług świadczonych przez inne podmioty.

Uwaga nieuwzględniona.

Należy przyjąć racjonalność działania organu, który weźmie pod uwagę ograniczenia dot. sieci stacjonarnej. To nie powinno być materiałą ustawową.

- Art. 48 ust. 1 i ust. 2
Decyzja UKE jest wydawana z rygiem natychmiastowej wykonalności. Jednocześnie dopuszczalny jest ustny tryb jej ogłoszenia oraz brak uzasadnienia. Stanowi to powtórzenie aktualnego art. 178 PT. Taka konstrukcja rodzi istotne wątpliwości nawet mimo słusznego doprecyzowywania, że ogłoszona decyzja ma zostać doręczona na piśmie w terminie 14 dni od jej ogłoszenia.

W tym kontekście:

- Zasadą powinno być wydawanie decyzji administracyjnej i jej doręczanie wraz z uzasadnieniem w formie pisemnej indywidualnemu adresatowi tej decyzji.
- Zwrot ogłoszenie, powinien odnosić się wyłącznie do ogłoszenia w formie ustnej, a nie np. ogłoszenia na stronie internetowej lub podobnych, co w aktualnej konstrukcji przepisów rodzi wątpliwości.
- Termin 14 dni na doręczenie powinien odnosić się do decyzji ogłaszanej ustnie, z uwagi na fakt, że dla innego trybu wydania/ogłoszenia decyzji doręczenie powinno odbywać się w standardowym trybie.
- Należy wykreślić możliwość ogłoszenia decyzji bez uzasadnienia.

Przedsiębiorca powinien być zobowiązany do wykonania decyzji dopiero po jej doręczeniu wraz z uzasadnieniem, również, jeśli była ogłoszona ustnie.

Uwaga nieuwzględniona.

Trudno sobie wyobrazić sytuację, gdy organ kieruje decyzję do przedsiębiorcy nie świadczącego danej usługi.

Uwaga uwzględniona częściowo

Należy zauważyć, że przedmiotowy przepis dotyczy decyzji, które są wydawane w sytuacji gdy zagrożone jest bezpieczeństwo państwa czyli w sytuacjach gdy liczy się szybkość podjętych działań, dlatego przewidziana została możliwość ustnego ogłoszenia decyzji. Możliwość ustnego wydania decyzji została przewidziana w art. 109 KPA.

Należy również zauważyć, że konstrukcja tego przepisu wskazuje jedynie na możliwość a nie na obligatoryjne wydawanie decyzji ustnych.

Nie jest zasadnym, że mogą wystąpić wątpliwości interpretacyjne w kontekście zwrotu „ogłoszenie”. Takim terminem posługuje się KPA w art. 109 i zostało ono tutaj przeniesione.

Zgodnie z przepisami KPA organ może odstąpić od sporządzania uzasadnienia.

Biorąc pod uwagę ratio legis przepisu nie jest zasadnym aby wykonanie decyzji następowało dopiero po jej doręczeniu,

				<p>mając na uwadze warunki w jakich może być ona wydawana, tj. kiedy np. doręczenie jej może być utrudnione.</p> <p>Doprecyzowano, że w terminie 14 dni doręczana jest decyzja ogłoszona ustnie.</p>
2007	Art. 48	KIGEiT	<p>W art. 48 ust. 1 pkt 2 zbyt daleko idący wydaje się obowiązek odtwarzania sieci lub usług z pierwszeństwem dla określonych podmiotów, z których znaczna część to podmioty komercyjne, dla których np. usługa kluczowa lub infrastruktura krytyczna to jedynie część szerszej działalności rynkowej. Wydaje się, że to odpowiedzialnością takich podmiotów powinno być zapewnienie sobie odpowiednich i niezawodnych usług telekomunikacyjnych, co w warunkach rynkowych odbywa się poprzez zawarcie odpowiednich umów określających minimalne wymagane poziomy jakości i niezawodności (parametry SLA). Z tego względu adresowanie tych wymagań do przedsiębiorców telekomunikacyjnych wydaje się nieproporcjonalne.</p> <p>W zakresie ust. 2, przyjmujemy, że zapis stanowi powtórzenie dotychczasowej normy z art. 178 ust. 2 pkt 2 PT i sytuacje faktyczne mogą wymagać takich nadzwyczajnych środków.</p> <p>Propozycja zmian: Usunięcie art. 48 ust. 1 pkt. 2 lit b i c</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Ideą nałożenia decyzji dot. odtwarzania sieci jest jedynie wskazanie, które podmioty, istotne z punktu widzenia bezpieczeństwa państwa, powinny mieć priorytetowo odtworzoną łączność (słownik j. polskiego - przywrócić czemuś dawny wygląd lub stan). Ponieważ przedsiębiorca świadczył już usługi temu podmiotowi, więc nie wiąże się to z dodatkowymi kosztami czy umowami.</p>
2008	Art. 48	Lewiatan	<p>Przepis dot. sytuacji szczególnego zagrożenia, które pozwalają Prezesowi UKE, w drodze decyzji, nakładać na przedsiębiorcę telekomunikacyjnego obowiązki. Te dodatkowe obowiązki oceniamy jako zbyt daleko idące.</p>	<p>Uwagi nieuwzględnione</p> <p>Obowiązkiem przedsiębiorcy jest, za natury prowadzenia działalności telekomunikacyjnej, utrzymanie ciągłości działania usług i sieci. Rolą Prezesa UKE jest zadbanie o to,</p>

			<p>Jeżeli przepis miałby się utrzymać postulujemy zapewnienie odpowiedniej rekompensaty poniesionych kosztów. wykonywania wspomnianych obowiązków.</p> <p>Ponadto:</p> <ul style="list-style-type: none"> ☐ Należy doprecyzować, że wykonywanie decyzji Prezesa UKE zwalnia przedsiębiorcę z ewentualnych konsekwencji polegających nie niewykonywaniu obowiązków wynikających z innych przepisów prawa oraz zobowiązań kontraktowych, w tym wobec konsumentów. ☐ Należy doprecyzować, że w decyzji Prezes UKE zobowiązuje przedsiębiorcę do wykonania obowiązków, bez zbędnej zwłoki oraz z uwzględnieniem, kosztów oraz środków technicznych i organizacyjnych niezbędnych do wykonania decyzji przez Przedsiębiorcę. ☐ Decyzja UKE może być ogłoszona bez uzasadnienia. Mamy wątpliwości co do słuszności przyjętego rozwiązania. 	<p>aby sprawnie działały te usługi i sieci, które są niezbędne dla funkcjonowania państwa w sytuacji szczególnego zagrożenia. Trudno jest zatem zrozumieć propozycję refinansowania czegoś, co należy do zakresu działalności przedsiębiorcy.</p> <p>Niezrozumiałe jest dlaczego nałożenie obowiązku utrzymania pewnych rodzajów usług i sieci (już świadczonych) miałyby zwalniać przedsiębiorcę z innych zobowiązań.</p> <p>Uwaga nieuwzględniona Wszystkie elementy, w tym koszty, będą rozpatrywane na etapie wydawania decyzji.</p> <p>Uwaga nieuwzględniona Zgodnie z przepisami KPA organ może odstąpić od sporządzania uzasadnienia.</p>
2019	Art. 48 ust. 1	SayF	<p>Proponuje się wyraz „telekomunikacyjnego” zamienić na” komunikacji elektronicznej”. Zmiana taka będzie spójna z art. 39 – 44 PKE oraz z ustępem art. 48 ust. 1 pkt 3 lit b oraz ust. 2 PKE,</p> <p>Następstwem powyższego będzie potrzeba zmiany w art. 48 ust. 1 pkt 1, 2 „usług telekomunikacyjnych” na „usług komunikacji elektronicznej.</p> <p>Takie rozszerzenie podmiotów, na które Prezes UKE będzie mógł nałożyć w drodze decyzji określone obowiązki daje</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona Na uwagę, z punktu widzenia bezpieczeństwa państwa, zasługują ci przedsiębiorcy, którzy dysponują infrastrukturą telekomunikacyjną i świadczą usługi telekomunikacyjne, które z punktu widzenia sytuacji szczególnego zagrożenia mają dużo istotniejsze znacznie niż usługi komunikacji interpersonalnej niewykorzystujące numerów.</p>

			możliwość wykorzystania do spraw związanych z bezpieczeństwem szerszego grona podmiotów.	
2 1 0	Art. 50 ust. 1	SayF	<p>Art. 50 ust. 1</p> <p>Proponuje się wykreślić art. 50 ust. 1.</p> <p>Obowiązki określone w art. 50 ust. 1 określają przepisy zawarte w:</p> <ul style="list-style-type: none"> - ustawie z dnia 23 sierpnia 2001 r. o organizowaniu zadań na rzecz obronności państwa realizowanych przez przedsiębiorców - ustawie z dnia 21 listopada 1967 r. o powszechnym obowiązku obrony Rzeczypospolitej Polskiej oraz przepisami wykonawczymi wydanymi na ich podstawie. <p>Na podstawie tych przepisów na przedsiębiorcę telekomunikacyjnego mogą być nałożone obowiązki realizacji zadań obronnych. Organem upoważnionym do nakładania takich obowiązków jest właściwy minister lub wojewoda, wskazany w rozporządzeniu wydanym na podstawie ustawy z dnia 23 sierpnia 2001 r. o organizowaniu zadań na rzecz obronności państwa realizowanych przez przedsiębiorców. Niezależnie od tego organ administracji samorządowej uprawniony jest do nakładania na przedsiębiorcę obowiązku świadczeń rzeczowych</p> <p>Ponadto funkcjonowanie sieci telekomunikacyjnych w czasie zagrożenia wojennego lub wojny określono również w rozporządzeniach Rady Ministrów</p> <ul style="list-style-type: none"> - z dnia 27 kwietnia 2004 r. w sprawie przygotowania systemu kierowania bezpieczeństwem narodowym - z dnia 3 sierpnia 2004 r. w sprawie przygotowania i wykorzystania systemów łączności na potrzeby obronne państwa <p>Doprecyzowania wymaga czy tym przepisem objęte są umowy zarówno umowy zawierane w normalnych warunkach</p>	Uwaga uwzględniona

			funkcjonowania państwa czy jedynie umowy zawierane na potrzeby sytuacji szczególnych, w tym na potrzeby obronności.	
2 1 1	Art. 51 ust. 1	PIIT	<p>Izba proponuje nadać art. 51 ust. 1 zdanie pierwsze następujące brzmienie:</p> <p>„Przedsiębiorca telekomunikacyjny wykonujący działalność na rynku detalicznym, z zastrzeżeniem art. 54 ust. 1 pkt. 2, jest obowiązany do: (...)”</p> <p>Przedłożona propozycja uzasadniona jest faktem, że przedsiębiorcy telekomunikacyjni prowadzący wyłącznie działalność hurtową nie mają technicznych możliwości realizacji obowiązków zapewnienia warunków dostępu i utrwalania wskazanych w projektowanym art. 51 PKE. Przewidziana w projekcie ustawy możliwość zwolnienia określonych przedsiębiorców telekomunikacyjnych z przedmiotowych obowiązków przez Radę Ministrów w drodze rozporządzenia jest niewystarczająca w świetle faktu niewydania dotąd takiego rozporządzenia.</p>	<p>Uwaga uwzględniona częściowo.</p> <p>Kwestia ta może być regulowana na poziomie rozporządzenia</p>
2 1 2	Art. 50 ust. 2	SayF	<p>Proponuje się wykreślić art. 50 ust. 2.</p> <p>Czy oznacza to, że do świadczenia usług telekomunikacyjnych na rzecz organów administracji publicznej lub uprawnionych podmiotów (które też są organami administracji publicznej) nie stosuje się przepisów o zamówieniach publicznych. Zawieranie umów przez te podmioty na świadczenia usług telekomunikacyjnych zarówno w czasie normalnego funkcjonowania państwa jak i w sytuacjach szczególnych stosuje się zasadę zamówień „z wolnej ręki”?</p> <p>Być może te sprawy, jeśli są istotne, powinny być określone w ustawie z dnia 11 września 2019 r. - Prawo zamówień publicznych?</p>	<p>Uwaga uwzględniona</p> <p>Proponuje się skreślić.</p>

2 1 3	Art. 51	KIGEI T	<p>Projekt art. 51 PKE, podobnie jak dotychczas obowiązujące Prawo Telekomunikacyjne, nakłada na <u>wszystkich</u> przedsiębiorców telekomunikacyjnych obowiązki w zakresie zapewnienia warunków dostępu i utrwalania, umożliwiających uzyskanie przez Policję, Biuro Nadzoru Wewnętrznego, Straż Graniczną, Służbę Ochrony Państwa, Agencję Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Służbę Kontrwywiadu Wojskowego, Żandarmerię Wojskową, Centralne Biuro Antykorupcyjne i Krajową Administrację Skarbową przekazów telekomunikacyjnych i danych związanych z przekazami telekomunikacyjnymi, w zakresie wszystkich świadczonych usług telekomunikacyjnych. Niezasadne jest aby przedsiębiorcy telekomunikacyjni, którzy nie świadczą publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych byli zobowiązani do realizacji wskazanych obowiązków, których z uwagi na charakter świadczonych usług nie są w stanie wypełnić.</p> <p>Proponujemy zatem, aby przedsiębiorcy telekomunikacyjni nie świadczący publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych, nie wykonujący działalności na rynku detalicznym, byli zwolnieni ze wskazanych obowiązków na poziomie ustawowym.</p> <p>Proponuje się nadać art. 51 ust. 1 zdanie pierwsze następujące brzmienie:</p> <p>„Przedsiębiorca telekomunikacyjny wykonujący działalność na rynku detalicznym, z zastrzeżeniem art. 54 ust. 1 pkt. 2, jest obowiązany do: (...)”</p> <p><i>„Przedsiębiorca telekomunikacyjny, z zastrzeżeniem art. 54 ust. 1 pkt. 2, jest obowiązany do: 1) zapewnienia warunków technicznych i organizacyjnych dostępu i utrwalania, zwanych dalej „warunkami dostępu i utrwalania”, umożliwiających</i></p>	<p>Uwaga uwzględniona częściowo.</p> <p>Kwestia ta może być regulowana na poziomie rozporządzenia</p>
-------------	------------	------------	--	--

			<p><i>jednoczesne i wzajemnie niezależne: a) uzyskiwanie przez Policję, Biuro Nadzoru Wewnętrzny, Straż Graniczną, Służbę Ochrony Państwa, Agencję Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Służbę Kontrwywiadu Wojskowego, Żandarmerię Wojskową, Centralne Biuro Antykorupcyjne i Krajową Administrację Skarbową, zwane dalej „uprawnionymi podmiotami”, w sposób określony w ust. 6, dostępu do: – przekazów telekomunikacyjnych, nadawanych lub odbieranych przez użytkownika końcowego lub telekomunikacyjne urządzenie końcowe, – danych, o których mowa w art. 60, art. 348 ust. 1 pkt 1 i pkt 3-5, związanych z przekazami telekomunikacyjnymi, b) uzyskiwanie przez uprawnione podmioty danych związanych ze świadczoną usługą telekomunikacyjną i danych, o których mowa w art. 351, c) utrwalanie przez uprawnione podmioty przekazów telekomunikacyjnych i danych, o których mowa w lit. a i b; 2) utrwalania, na własny koszt, na rzecz sądu i prokuratora przekazów telekomunikacyjnych i danych, o których mowa w pkt 1 lit. a i b.”</i></p>	
2 1 4	Art. 51 ust. 1	SayF	<p>Wzorem przepisów zawartych w art. 39 – 44 PKE proponuje się wyrazi: „Przedsiębiorca telekomunikacyjny” zmienić na „Przedsiębiorca komunikacji elektronicznej”.</p> <p>Coraz więcej usług, za pomocą których następuje przekazywanie informacji stanowi usługi niewykorzystujące numeracji, dlatego zasadnym wydaje się umożliwienie podmiotom właściwym w sprawach bezpieczeństwa zapewnienie warunków kontroli informacji przekazywanych za pomocą wszystkich usług wchodzących w zakres usług komunikacji elektronicznej.</p> <p>Konsekwencją tej zmiany będzie również taka zmiana dokonana w treści art. 51 – 61 PKE.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona.</p> <p>W mocy pozostają regulacje w ustawach kompetencyjnych uprawnionych podmiotów odnoszące się do usług świadczonych drogą elektroniczną.</p>

2 1 5	Art. 51 ust. 1 pkt 1 lit a	SayF	<p>Przepisy PKE oraz ustaw odrębnych nie określają procedur dotyczących rozpoczęcia realizacji czynności związanych z zapewnieniem dostępu i utrwalania. Nie określono np. jaki dokument będzie stanowił podstawę rozpoczęcia powyższych czynności i jaka osoba funkcyjna uprawnionego podmiotu będzie uprawniona do podpisania takiego dokumentu, a w konsekwencji nie określono, czy u przedsiębiorcy pozostaje jakikolwiek ślad prowadzonych czynności, jak ma być chroniony itp..</p> <p>Proponujemy doprecyzować to zagadnienie na przykład wzorując się na przepisach zawartych w ustawach określających kompetencje uprawnionych podmiotów (np. ustawa o Policji, ustawa o straży Granicznej, ustawa o ABW i AW, itp.),</p>	Uwaga uwzględniona
2 1 6	Art. 51 ust. 1	KIGEi T	<p>Proponuje się nadać art. 51 ust. 1 zdanie pierwsze następujące brzmienie:</p> <p>„Przedsiębiorca telekomunikacyjny wykonujący działalność na rynku detalicznym, z zastrzeżeniem art. 54 ust. 1 pkt. 2, jest obowiązany do: (...)”</p> <p>Przedłożona propozycja uzasadniona jest faktem, że przedsiębiorcy telekomunikacyjni prowadzący wyłącznie działalność hurtową nie mają technicznych możliwości realizacji obowiązków zapewnienia warunków dostępu i utrwalania wskazanych w projektowanym art. 51 PKE. Przewidziana w projekcie ustawy możliwość zwolnienia określonych przedsiębiorców telekomunikacyjnych z przedmiotowych obowiązków przez Radę Ministrów w drodze rozporządzenia jest niewystarczająca w świetle faktu niewydania dotąd takie rozporządzenia.</p>	Uwaga uwzględniona częściowo. Kwestia ta może być regulowana na poziomie rozporządzenia

2 1 7	Art. 51 ust. 3	SayF	<p>PKE nie określa sposobu zapewnienia warunków dostępu i utrwalania w inny sposób jak za pomocą interfejsu.</p> <p>Treść tego przepisu oznacza, że zapewnienie dostępu może odbywać się w bliżej nieokreślony sposób albo za pomocą interfejsu.</p> <p>Przepis ten wymaga doprecyzowania poprzez określenie jaki jest sposób zapewnienia dostępu i utrwalania inny niż za pomocą interfejsu.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona.</p> <p>Inne sposoby zapewniania warunków dostępu i utrwalania określa rozporządzenie. Tylko fakultatywny interfejs został wskazany w ustawie.</p>
2 1 8	Art. 51 ust. 4	KIGEi T	<p>W ocenie Izby współudział stron w kosztach zastosowania interfejsów powinien być obligatoryjnym a nie fakultatywnym elementem umowy aby uniknąć wątpliwości co do obowiązku pokrywania kosztów przez obie strony.</p>	<p>Uwaga uwzględniona.</p>
2 1 9	Art. 52	PIIT	<p>Postulujemy, aby Prezes UKE miał samodzielne uprawnienie do czasowego zawieszenia wykonywania obowiązków.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona.</p> <p>Brak propozycji, jakimi przesłankami miałby kierować się Prezes UKE.</p>
2 2 0	Art. 54 ust. 1 pkt1	SayF	<p>Wyłączeniem spod regulacji rozporządzenia wydanego na podstawie art. 54 ust. 1 wymagają również sprawy określone w art. 218 KPK, ponieważ są one uregulowane rozporządzeniem Ministra Sprawiedliwości wydanego na podstawie art. 218b KPK</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona.</p> <p>Stosowanie do postanowień art. 218b k.p.k. Minister Sprawiedliwości określi, w drodze rozporządzenia, sposób technicznego przygotowania systemów sieci służących do przekazywania informacji – do gromadzenia danych, o których mowa w art. 218 § 1, niestanowiących treści rozmowy telefonicznej lub innego przekazu informacji, a także sposoby zabezpieczania danych informatycznych w urządzeniach zawierających te dane oraz w systemach i na informatycznych nośnikach danych, mając na uwadze konieczność zabezpieczenia tych danych przed ich utratą, zniekształceniem lub nieuprawnionym ujawnieniem.</p> <p>Art. 218 i 218b k.p.k. dotyczą jedynie toczących się postępowań. Sytuacji, w których dostęp sądu i prokuratora do danych telekomunikacyjnych jest znacznie więcej, jak choćby w przypadku kontroli operacyjnej. Ponadto zakres spraw</p>

				<p>przekazanych do uregulowania w rozporządzeniu Ministra Sprawiedliwości i rozporządzeniu Rady Ministrów jest odmienny.</p> <p>Mając powyższe na uwadze należy wskazać, że wyłączenie spod regulacji rozporządzenia wydanego na podstawie art. 54 ust. 1 pkt 1 uPke spraw określonych w art. 218 k.p.k. jest nieuzasadniony.</p>
2 2 1	Art. 55 ust. 1	SayF	<p>W art. 55 ust. 1 proponuję wykreślić wyrazy „publicznie dostępnych” ponieważ zgodnie z definicją zawartą w art. 2 - przedsiębiorca telekomunikacyjny uprawniony do świadczenia publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych, zwany jest „dostawcą usług telekomunikacyjnych”,</p> <p>Ponadto warto rozważyć, czy obowiązkiem tym powinni objęci być dostawcy publicznie dostępnych usług komunikacji elektronicznej czy tylko dostawcy publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych. Uzasadnienie patrz uwaga do art. 51 PKE.</p> <p>Bardzo istotne w tym miejscu stają się definicje operatora publicznej sieci telekomunikacyjnej, dostawcy publicznie dostępnej usługi telekomunikacyjnej, dostawcy publicznie dostępnej usługi komunikacji elektronicznej oraz precyzyjnej odpowiedzi na pytanie jaki podmiot jest odpowiednio dostawcą innej niż publicznie dostępnej usługi telekomunikacyjnej lub publicznie dostępnej komunikacji elektronicznej oraz dostawca innej niż publiczna sieć telekomunikacyjna,</p>	Uwaga uwzględniona
2 2 2	Art. 55 ust. 1	PIIT	<p>Izba proponuje nadać art. 55 ust. 1 zdanie pierwsze następujące brzmienie:</p> <p>„Z zastrzeżeniem art. 56 ust. 2 pkt 2, dostawca publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych wykonujący</p>	Uwaga uwzględniona częściowo. Kwestia ta może być regulowana na poziomie rozporządzenia

			<p>działalność na rynku detalicznym jest obowiązany na własny koszt: (...)”</p> <p>Proponowana zmiana polega na zmianie zakresu podmiotowych obowiązków związanych z retencją danych i ograniczeniu ich wyłącznie do dostawców publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych wykonujących działalność na rynku detalicznym. Tylko bowiem tacy przedsiębiorcy są technicznie przygotowani do realizacji obowiązków związanych z retencją danych. W szczególności retencji danych nie są w stanie realizować przedsiębiorcy telekomunikacyjni wykonujący działalność wyłącznie na rynkach hurtowych</p>	
2 2 3	Art. 55 ust. 1 pkt 1	PIIT	<p>Sygnalizujemy, że zwrot „z dniem upływu tego okresu” mimo, że funkcjonuje w art. 180a PT na poziomie językowym rodzi pewne wątpliwości. Przedsiębiorca ma obowiązek przechowywać dane przez 12 miesięcy, a dane niszczyć „z dniem upływu tego okresu”. Wydaje się, że prostszym byłoby wskazanie, że dane należy niszczyć po upływie tego okresu. Ponadto sformułowanie „z zastrzeżeniem art. 56 ust. 2 pkt 2” odwołuje się do upoważnienia do wydania rozporządzenia. Wydaje się, że należałoby odwołać się bezpośrednio do aktu wykonawczego wydanego na podstawie tego upoważnienia, a nie samego upoważnienia. To dopiero rozporządzenie pozwoli adresatowi na odkodowanie normy prawnej dającej możliwość ustalenia czy jest objęty obowiązkiem, czy nie. W ten sposób skonstruowano np. art. 62 ust. 1.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>„Z dniem” to jest konkretnie określony termin, natomiast „po upływie” oznacza każdy dowolny czas po upływie tego terminu. Intencją przepisu jest wskazanie konkretnego terminu.</p>
2 2 4	Art. 55 ust. 1	KIGEi T	<p>Art. 55 ust. 1 zdanie pierwsze należy nadać następujące brzmienie: „Z zastrzeżeniem art. 56 ust. 2 pkt 2, dostawca publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych wykonujący</p>	<p>Uwaga uwzględniona częściowo.</p> <p>Kwestia ta może być regulowana na poziomie rozporządzenia</p>

			<p>działalność na rynku detalicznym jest obowiązany na własny koszt: (...)"</p> <p>Proponowana zmiana polega na zmianie zakresu podmiotowego obowiązków związanych z retencją danych i ograniczeniu ich wyłącznie do dostawców publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych wykonujących działalność na rynku detalicznym. Tylko bowiem tacy przedsiębiorcy są technicznie przygotowani do realizacji obowiązków związanych z retencją danych. W szczególności retencji danych nie są w stanie realizować przedsiębiorcy telekomunikacyjni wykonujący działalność wyłącznie na rynkach hurtowych.</p>	
2 2 5	Art. 55 ust. 1	PIKE	<p>PIKE podkreśla konieczność uregulowania kwestii udzielania dostępu do danych retencyjnych sądom. O ile przepisy procedury karnej określają tę kwestię szczegółowo. PIKE ma wątpliwości jak powinno to wyglądać w przypadku procedury cywilnej.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona Uwaga nie zawiera wskazania konkretnego problemu oraz propozycji rozwiązania.</p>
2 2 6	Art. 58 ust. 1 pkt 1)	KIGEi T	<p>Izba przyjmuje, że obowiązek dotyczący wskazania niezwłocznie po rozpoczęciu działalności telekomunikacyjnej osoby uprawnionej do reprezentowania przedsiębiorcy w sprawach związanych z wykonywaniem obowiązków, o których mowa w art. 51 ust. 1 pkt 1, art. 53 lub art. 55 ust. 1 dotyczy wyłącznie nowych podmiotów. Powinno to zostać wprost wskazane chociażby w uzasadnieniu.</p>	<p>Uwaga uwzględniona Stosowne wyjaśnienie w uzasadnieniu</p>

2 2 7	Art. 55 ust. 1 pkt 3	PIIT	<p>Norma zawiera odesłanie kaskadowe, co rodzi wątpliwości pod kątem zgodności z par. 157 ZTP wskazującym, że: <i>“Nie odsyła się do przepisów, które już zawierają odesłania.”</i></p> <p>Ponadto, zastosowana konstrukcja rodzi bardzo poważne trudności interpretacyjne. Przepis należy uprościć. Wskazano bowiem:</p> <ul style="list-style-type: none"> • <i>„chronić dane (...) zgodnie z przepisami ust. 2, art. 44 oraz art. 348-367”</i> <p>Ust. 2 zawiera dalsze odesłania. Dookreśla zakres obowiązku o dodatkowe kategorie danych. Tym samym nie wskazuje sposobu ochrony danych zgodnie, z którym przedsiębiorca ma działać, a zakres danych, jakie mają być chronione. Tym samym wydaje się, że ta norma powinna znaleźć się na wstępie treści pkt 3) tak jak odesłanie do danych, „o których mowa w pkt 1”.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>W art. 55 ust. 1 pkt 3 było błędne odesłanie do ust. 2 (powinno być 5), który zawiera odesłanie do art. 348 ust. 1 pkt 5.</p> <p>Brak sprecyzowania dlaczego przepis rodzi poważne trudności interpretacyjne.</p> <p>Uwaga niezrozumiała.</p>
2 2 8	Art. 55 ust. 1pkt 5	PIIT	<p>Należy rozważyć włączenie normy zawartej w projektowanym ust. 5 do ust. 1 pkt 3), który określa już zakres obowiązku ochrony oraz wskazuje zgodnie, z jakimi przepisami należy to realizować.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Ust. 5 dotyczy sposobu wykonania obowiązku a w ust. 1 wskazujemy obowiązki.</p>
2 2 9	Art. 56 ust. 3	PIIT	<p>Z uwagi na zróżnicowanie usług oraz technicznych różnic w ich wdrożeniu u różnych operatorów proste ujednoczenie formularza wydaje się być niemożliwe. Należy zmodyfikować wytyczne do wydania rozporządzenie poprzez wskazanie:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Wykreślenie zwrotu „w jednolitej formie, która będzie pozwalała na ich efektywną analizę”. Po pierwsze określenie jednolitej formy może okazać się niemożliwe, co znacząco utrudni wydanie rozporządzenia zgodnego z upoważnieniem. Po drugie wytyczna odnosi się do bardzo subiektywnej i ocennej kwestii „umożliwiania efektywnej analizy”. Dążenie do 	<p>Uwaga uwzględniona częściowo</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Ujednoczenie danych jest głównym celem rozporządzenia i nie można z tego zrezygnować. Brak wskazania dlaczego uzyskanie jednolitej formy może okazać się niemożliwe. 2. Wiele wytycznych jest subiektywnych. Wytyczna stanowi tylko, jak sama nazwa wskazuje, kierunek, którym należy przyjąć konstruując przepisy 3. Mówiąc o możliwościach technicznych należy mieć głównie na uwadze kwestię konwersji danych, Brak

			<p>ujednoczenia przy pewnej elastyczności będzie możliwe też bez tej ww. wytycznej</p> <p>Należy dodać obowiązek uwzględniania także możliwości technicznych podmiotów obowiązanych do realizacji obowiązków, o których mowa w art. 55 ust. 1, a także wytyczną do minimalizacji kosztów po stronie podmiotów obowiązanych.</p>	<p>wskazania czy ta czynność stanowi rzeczywisty problem techniczny.</p> <p>4. Wskazano w wytycznych kwestię optymalizacji kosztów.</p>
2 3 0	Art. 59	KIGEi T	<p>W ocenie Izby odesłanie do w drugim zdaniu do art. 51 ust. 6 i 7 jest błędem (powołane przepisy dotyczą pracowników przedsiębiorcy).</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona.</p> <p>To nie jest błąd. Informacje o przeniesionych numerach mają być udostępniane bez udziału pracowników, w tym przypadku UKE.</p>
2 3 1	Art. 60	KIGEi T	<p>Zgodnie z przepisem przedsiębiorca telekomunikacyjny świadczący publicznie dostępne usługi telekomunikacyjne jest obowiązany prowadzić elektroniczny wykaz abonentów, użytkowników lub zakończeń sieci, uwzględniając w nim dane uzyskiwane przy zawarciu umowy. Przepis nie precyzuje przy tym, jakie dane powinny być umieszczane w wykazie. Aby uniknąć ryzyk związanych z zakresem danych (również z punktu widzenia RODO) zakres ten powinien być określony w ustawie.</p>	<p>Uwaga uwzględniona</p>
2 3 2	Art. 61 ust. 1	PIIT	<p>Zgodnie z przepisem „Przedsiębiorca telekomunikacyjny jest obowiązany do niezwłocznego blokowania połączeń lub komunikatów, na żądanie uprawnionych podmiotów, jeżeli mogą one zagrażać obronności, bezpieczeństwu państwa oraz bezpieczeństwu i porządkowi publicznemu, albo do umożliwienia dokonania takiej blokady przez uprawnione podmioty”</p> <p>W naszej ocenie zapis jest zbyt ogólny, nieodnoszący się do wskazania przedmiotu „niezwłocznego blokowania połączeń i komunikatów”. Zachodzi uzasadniona obawa nadinterpretacji takiego zapisu, gdyż nie zostało wskazane czy blokowania, o</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Podmiot jest wskazany (uprawniony podmiot definiowany wcześniej). Charakter blokowania zależy od zagrożenia.</p>

		<p>których mowa mogą dotyczyć pojedynczych usług, czy blokady połączeń o charakterze masowym (np. województwo). Dodatkowo punkt ten jest rozbieżny z art. 48 ustęp 3, w którym to Prezes UKE na żądanie uprzywilejowanych podmiotów taką decyzję o blokowaniu może podjąć.</p> <p>Dodatkowo nie zostały wyszczególnione wzory formularzy, na podstawie, których Przedsiębiorcy dostarczony zostałyby minimalny zestaw danych umożliwiających wykonanie zadania „blokowania połączeń lub komunikatów”. Uwagi zbieżne z tymi do art. 48 ust. 1 pkt 3.</p>	<p>Nie jest rozbieżny. art. 48 ust. 3 dotyczy sytuacji szczególnych zagrożeń.</p> <p>Nie jest potrzebny wzór formularza, aby określić jaka usługa, na jakim obszarze i w jakim terminie powinna być blokowana. Stanowiłoby to nadregulację.</p>	
2 3 3	Art. 61 ust. 1a i 1b (nowe)	ZBP	<p>Proponowana treść: Art. 61 (...) ust. 1a. Podmiotami uprawnionymi do złożenia żądania, o którym mowa w ust. 1 są:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) Prezes UKE, 2) Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w przypadku braku innych skutecznych środków, które mogą doprowadzić do zaprzestania stosowania praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów oraz w celu zapobieżenia ryzyku wyrządzenia poważnych szkód zbiorowym interesom konsumentów, 3) ISAC - centra wymiany i analizy informacji, o których mowa w ustawie o krajowym systemie cyberbezpieczeństwa, w przypadkach przestępstw lub uzasadnionych podejrzeń popełnienia przestępstw dokonywanych na szkodę podmiotów danego sektora, sektorów lub podsektorów lub ich klientów, 	<p>Uwaga nieuwzględniona Prezes UKE - brak przesłanek Prezes UOKiK - nie zgłasza potrzeby blokowania połączeń ISAC - nie mogą być uprawnione do żądania blokowania połączeń, gdyż nie pełnią roli operacyjnej Inne podmioty – brak wskazania podmiotów i odrębnych ustaw. Kwestia do rozważenia w ramach prac nad projektem ustawy o zmianie ustawy o krajowym systemie cyberbezpieczeństwa oraz ustawy - Prawo telekomunikacyjne (UD68).</p>

			<p>4) inne podmioty, o których mowa w odrębnych przepisach.</p> <p>ust. 1b. Przedsiębiorca telekomunikacyjny nie ponosi odpowiedzialności za szkodę, która może wyniknąć z wykonania w dobrej wierze obowiązków określonych w ust. 1. W takim przypadku, jeżeli blokowanie połączeń lub komunikatów, nie miało związku z zagrożeniem obronności, bezpieczeństwa państwa oraz bezpieczeństwa i porządku publicznego, odpowiedzialność za szkodę wynikłą z dokonania blokady połączeń lub komunikatów ponosi Skarb Państwa.</p> <p>Uzasadnienie: Proponujemy wskazanie podmiotów uprawnionych do złożenia żądania zablokowania połączenia. Część podmiotów wskazana jest w przepisach szczegółowych. Wskazanie Prezesa UOKiK wynika z tego, że w 2020 r. weszło w życie Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2394, które zawiera zbliżone kompetencje. Przyznanie centrom wymiany i analizy informacji (ISAC) takiej możliwości jest zasadne w przypadkach uzasadnionych podejrzeń popełnienia przestępstwa na szkodę operatorów usług kluczowych i dostawców usług cyfrowych w przypadku, gdy przestępstwa te dotyczą w sektora, sektorów lub podsektorów, w których działa ten ISAC.</p>	
2 3 4	Art. 61 ust. 2	PIIT	<p>W art. 61 ust. 1 ustawy PKE, w stosunku do obecnego art. 180 ustawy Pt dotyczącego blokowania ruchu i skradzionych telefonów:</p> <ul style="list-style-type: none"> • dodano obowiązek blokowania nie tylko skradzionych, ale również zgubionych urządzeń końcowych; 	<p>Uwaga nieuwzględniona Korzystanie z usług telekomunikacyjnych wiąże się nierozzerwalnie z korzystaniem z telekomunikacyjnego urządzenia końcowego. Użytkownik urządzenia posiada na tym urządzeniu wiele danych dotyczących jego osoby, dostęp</p>

		<ul style="list-style-type: none"> • usunięto obowiązek przedstawienia „poświadczenia zgłoszenia kradzieży” <p>W pierwszej kolejności wskazujemy, że obowiązek blokowania urządzeń zgubionych powinien zostać usunięty. Nie istnieją żadne przesłanki, aby to operatorzy, nieodpłatnie mieli być odpowiedzialni za zgubione urządzenia produkowane przez inne podmioty. Należy zwrócić uwagę, że istotą działalności telekomunikacyjnej jest świadczenie usług telekomunikacyjnych, a nie blokowanie urządzeń końcowych. W przypadku zgubienia urządzenia, wystarczającą i jedyną czynnością po stronie operatora powinna być możliwość zablokowania karty SIM, a przez to usług świadczonych za pomocą karty SIM. W naszej ocenie, to na producentach urządzeń końcowych powinien spoczywać ciężar blokowania zgubionych urządzeń. Producenci urządzeń powinni opracować rozwiązania technologiczne, które zabezpieczą właściciela przed nieuprawnionym skorzystaniem z jego urządzenia. Część producentów już takie rozwiązanie posiada i są one bardzo skuteczne.</p> <p>Ponadto, jak już zgłaszaliśmy w toku prekonsultacji wnosimy o wykreślenie z przepisów art. 61 ust. 2 pkt 1 i 2 ustawy PKE tego wyrażenia (tj. „zgubionych”). Operatorzy nie mają możliwości weryfikacji zgłoszeń o zgubieniu urządzeń końcowych i pominięcie tego faktu może prowadzić do fałszywych zgłoszeń. W przypadku zgłaszania kradzieży na Policji istnieje odpowiedzialność karna za składania fałszywych zeznań. W przypadku przyjmowania zgłoszeń od użytkowników w zakresie zgubionych urządzeń może dochodzić do celowego wprowadzania operatora w błąd. Dla podjęcia określonych działań przez operatora muszą być wymagane konkretne dokumenty. W przypadku kradzieży, oprócz dokumentu potwierdzającego własność urządzenia, a</p>	<p>do skrzynki e-mail czy konta bankowego. Zablokowanie wyłącznie karty SIM może być niewystarczające przed zabezpieczeniem abonenta przed wykorzystaniem jego danych w celu wyrządzenia mu szkody.</p> <p>Abonent nie zawsze wie czy urządzenie zostało zgubione czy też skradzione – w obu przypadkach powinien móc zwrócić się do dostawcy usług o jego zablokowanie. W przypadku gdy abonent nie wie czy doszło do kradzieży nie może zgłosić tego zdarzenia na Policji i w oparciu o obowiązujące przepisy Pt skutecznie żądać zablokowania urządzenia.</p>
--	--	---	--

		<p>także dowodu tożsamości, jest to zgłoszenie kradzieży wydane przez policję.</p> <p>W przypadku zagubionych urządzeń końcowych operator nigdy nie będzie miał możliwości weryfikacji, czy urządzenie zostało zagubione, skradzione lub celowo sprzedane. Należałoby zatem wprowadzić zupełnie nową, jeszcze nieznaną, procedurę weryfikacji osoby zgłaszającej zagubienie telefonu, jako osoby uprawnionej do korzystania z tego telefonu. W tej sytuacji najlepszym rozwiązaniem byłoby wprowadzenie zapisu, kiedy użytkownik zgłasza zagubione urządzenie końcowe na Policji, a Policja zgłasza ten fakt do operatora celem jego zablokowania.</p> <p>Wprowadzenie rozwiązania, które będzie wymagało blokowania urządzeń zgubionych, a więc <i>de facto</i> rozwiązana równoważnego w skutkach z blokowaniem uprzedzenia na wnioski użytkownika, będzie otwarciem furtki do różnego rodzaju nadużyć, ze szkodą dla przedsiębiorców telekomunikacyjnych i abonentów. W tym momencie nie sposób oczywiście przewidzieć wszystkich scenariuszy nadużyć, które będą wykorzystywały mechanizm blokowania zgubionych urządzeń, ale wystarczy podać pierwszy z brzegu przykład sprzedaży używanego telefonu. Osoba A sprzedaje swój używany telefon osobie B za pośrednictwem platformy elektronicznej. B dostaje telefon, ale jest niezadowolony z przebiegu procesu zakupowego i wystawia A na platformie handlowej negatywny komentarz. W reakcji na taki komentarz A informuje swojego operatora o zgubieniu urządzenia, doprowadzając tym samym do zablokowania urządzenia kupionego i używanego przez B.</p> <p>Po drugie należy bezwzględnie przywrócić wymóg przedstawienia poświadczenia zgłoszenia kradzieży zastąpiony w projekcie ustawy „oświadczeniem”, które nie jest zagrożone</p>	
--	--	--	--

			<p>żadną sankcją. W przypadku utrzymania obowiązku blokowania urządzeń zgubionych, również należy wprowadzić obowiązek przedstawienia poświadczenia zgłoszenia zagubienia.</p>	
2 3 5	Art. 61 ust. 2	Lewiat an	<p>W art. 61 ust. 1 ustawy PKE, w porównaniu do obecnych przepisów dot. blokowania ruchu i skradzionych telefonów: dodano obowiązek blokowania nie tylko skradzionych, ale również zgubionych urządzeń końcowych i usunięto obowiązek przedstawienia „poświadczenia zgłoszenia kradzieży”.</p> <p>Wnosimy o usunięcie wymogu blokowania urządzeń zgubionych przez operatorów. Operatorzy powinni móc zablokować karty SIM, a przez to usługi świadczone za pomocą karty SIM. Odpowiedzialność za blokowanie urządzeń zgubionych powinna być jednoznacznie powiązana z działalnością producentach urządzeń końcowych.</p> <p>Opowiadamy się za utrzymanie dotychczasowego wymogu przedłożenia poświadczenia zgłoszenia kradzieży, nie zaś „oświadczenia”, które nie jest zagrożone żadną sankcją.</p> <p>Zwracamy uwagę na potencjalne działania fraudowe jakie mogą mieć miejsce w przypadku usunięcia obowiązku przedstawienia dokumentu formalnego w tym zakresie, niezależnie czy w przypadku urządzeń skradzionych czy urządzeń zgubionych (co do których KL postuluje o wykreślenie). Obowiązek zgłoszenia kradzieży, ale również zgubienia gdyby Ministerstwo obstawało przy tym wariantcie, na policję stanowi element zabezpieczający w tym przypadku przed potencjalnymi nadużyciami - biorąc pod uwagę inne próby oszustw do jakich dochodzi w zakresie usług nie tylko na rynku telekomunikacyjnym. Pomimo rozbudowanych struktur przeciwdziałających fraudom u przedsiębiorców telekomunikacyjnych, samo oświadczenie nie będzie</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Korzystanie z usług telekomunikacyjnych wiąże się nierozzerwalnie z korzystaniem z telekomunikacyjnego urządzenia końcowego. Użytkownik urządzenia posiada na tym urządzeniu wiele danych dotyczących jego osoby, dostęp do skrzynki e-mail czy konta bankowego. Zablokowanie wyłącznie karty SIM może być niewystarczające przed zabezpieczeniem abonenta przed wykorzystaniem jego danych w celu wyrządzenia mu szkody.</p> <p>Abonent nie zawsze wie czy urządzenie zostało zgubione czy też skradzione – w obu przypadkach powinien móc zwrócić się do dostawcy usług o jego zablokowanie. W przypadku gdy abonent nie wie czy doszło do kradzieży nie może zgłosić tego zdarzenia na Policji i w oparciu o obowiązujące przepisy Pt skutecznie żądać zablokowania urządzenia.</p>

			niewystarczającym elementem zabezpieczającym proces blokady przed oszustami. Propozycja Ministerstwa nie idzie niestety w kierunku poprawy sytuacji konsumenckiej, wręcz przeciwnie, może abonentów narażać na dodatkowe zagrożenie.	
2 3 6	Art. 61 ust. 2 i 3	KIGEi T	<p>W art. 61 ustawy PKE, w stosunku do obecnego art. 180 ustawy Pt dotyczącego blokowania ruchu i skradzionych telefonów, dodano wyrażenie dotyczące blokowania również „zagubionych” urządzeń końcowych.</p> <p>Operatorzy nie mają możliwości weryfikacji zgłoszeń o zagubieniu urządzeń końcowych i pominięcie tego faktu może prowadzić do fałszywych zgłoszeń. W przypadku zgłaszania kradzieży na Policji istnieje odpowiedzialność karna za składania fałszywych zeznań. W przypadku przyjmowania zgłoszeń od użytkowników w zakresie zagubionych urządzeń może dochodzić do celowego wprowadzania operatora w błąd. Dla podjęcia określonych działań przez operatora muszą być wymagane konkretne dokumenty. W przypadku kradzieży, oprócz dokumentu potwierdzającego własność urządzenia, a także dowodu tożsamości, jest to zgłoszenie kradzieży wydane przez policję.</p> <p>W przypadku zagubionych urządzeń końcowych operator nigdy nie będzie miał możliwości weryfikacji, czy urządzenie zostało zagubione, skradzione lub celowo sprzedane. Należałoby zatem wprowadzić zupełnie nową, jeszcze nieznaną, procedurę weryfikacji osoby zgłaszającej zagubienie telefonu jako osoby uprawnionej do korzystania z tego telefonu. W tej sytuacji najlepszym rozwiązaniem dla rynku byłoby wprowadzenie zapisu, kiedy użytkownik zgłasza zagubione urządzenie końcowe na Policji, a Policja zgłasza ten fakt do operatora celem jego zablokowania.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Korzystanie z usług telekomunikacyjnych wiąże się nierozzerwalnie z korzystaniem z telekomunikacyjnego urządzenia końcowego. Użytkownik urządzenia posiada na tym urządzeniu wiele danych dotyczących jego osoby, dostęp do skrzynki e-mail czy konta bankowego. Zablokowanie wyłącznie karty SIM może być niewystarczające przed zabezpieczeniem abonenta przed wykorzystaniem jego danych w celu wyrządzenia mu szkody.</p> <p>Abonent nie zawsze wie czy urządzenie zostało zgubione czy też skradzione – w obu przypadkach powinien móc zwrócić się do dostawcy usług o jego zablokowanie. W przypadku gdy abonent nie wie czy doszło do kradzieży nie może zgłosić tego zdarzenia na Policji i w oparciu o obowiązujące przepisy Pt skutecznie żądać zablokowania urządzenia.</p>

		<p>Należy zwrócić uwagę, że istotą usługi telekomunikacyjnej jest świadczenie usług telekomunikacyjnych, a nie blokowanie urządzeń końcowych. W przypadku kradzieży lub zgubienia urządzenia, wystarczającą i jedyną czynnością po stronie operatora powinna być możliwość zablokowania karty SIM, a przez to usług świadczonych za pomocą karty SIM.</p> <p>W opinii Izby, to na producentach urządzeń końcowych powinien spoczywać ciężar blokowania skradzionych lub zgubionych urządzeń. Producenci urządzeń powinni opracować rozwiązania technologiczne, które zabezpieczą właściciela przed nieuprawnionym skorzystaniem z jego urządzenia. Część producentów już takie rozwiązanie posiada i są one bardzo skuteczne.</p> <p>Należy także zwrócić uwagę, że tworzenie regulacji pomimo istnienia nielegalnego rynku usuwania zabezpieczeń urządzeń nie osiągnie zakładanego przez MC rezultatu. W pierwszej kolejności należałoby wyeliminować działania tych podmiotów, które zajmują się usuwaniem zabezpieczeń i wprowadzić regulacje oraz sankcje w kodeksie karnym.</p> <p>Usunięto ponadto obowiązek przedstawienia „poświadczenia zgłoszenia kradzieży”.</p> <p>Wprowadzenie rozwiązania, które będzie wymagało blokowania urządzeń zgubionych, a więc <i>de facto</i> rozwiązana równoważnego w skutkach z blokowaniem uprzedzenia na wnioski użytkownika, będzie otwarciem furtki do różnego rodzaju nadużyć, ze szkodą dla przedsiębiorców telekomunikacyjnych i abonentów. W tym momencie nie sposób oczywiście przewidzieć wszystkich scenariuszy nadużyć, które będą wykorzystywały mechanizm blokowania zgubionych urządzeń.</p> <p>Należy bezwzględnie przywrócić wymóg przedstawienia poświadczenia zgłoszenia kradzieży zastąpiony w projekcie</p>	
--	--	---	--

		<p>ustawy „oświadczeniem”, które nie jest zagrożone żadną sankcją. W przypadku utrzymania obowiązku blokowania urządzeń zgubionych, również należy wprowadzić obowiązek przedstawienia poświadczenia zgłoszenia zagubienia.</p> <p>Propozycja zmian:</p> <p>2. Operator ruchomej publicznej sieci telekomunikacyjnej jest obowiązany do:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. uniemożliwienia używania w jego sieci skradzionych telekomunikacyjnych urządzeń końcowych; 2. przekazywania informacji identyfikujących skradzione telekomunikacyjne urządzenia końcowe innym operatorom ruchomych publicznych sieci telekomunikacyjnych w celu realizacji przez nich czynności, o których mowa w pkt 1. <p>3. Czynności, o których mowa w ust. 2, dokonywane są przez operatora w terminie 1 dnia roboczego od dnia przedstawienia przez abonenta oświadczenia poświadczenia zgłoszenia kradzieży telekomunikacyjnego urządzenia końcowego wydanego przez policję, numeru identyfikacyjnego tego urządzenia i dowodu jego nabycia lub innych danych jednoznacznie identyfikujących właściciela tego urządzenia. W przypadku uzyskania informacji identyfikujących skradzione urządzenia od innego operatora, termin 1 dnia roboczego liczy się od tej daty.</p>		
2 3 7	Dzia ł II – Gos poda row anie częs totli	PIKE	<p>PIKE zwraca się z uwagą ogólną, iż w przypadku postępowań rezerwacyjnych na duże bloki częstotliwości, część zasobów częstotliwościowych powinna być udostępniana jako przewidziana do współdzielenia. Przykładowo, udostępniając 100MHz pasma, ostatnie 20MHz powinno być udostępnione jako pasmo przewidziane do współdzielenia (ze służbami kryzysowymi, strażą pożarną, itp.), np. na takich zasadach jak</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Takie rozwiązania nie powinny być na sztywno zapisane w przepisach ustawy, a ewentualnie wynikać z warunków konkretnych postępowań selekcyjnych.</p>

	woś ciam i i zaso bam i num eracj i		CBRS. Wnosimy o uwzględnienie tego założenia w ramach przepisów Działu II.	
2 3 8	Art. 66 ust. 6 (no wy)	PIKE	<p><u>Ust. 1-5 nie mają zastosowania, jeżeli wiążący akt prawa unijnego określa termin, w jakim państwa członkowskie są zobowiązane do zapewnienia wykorzystania częstotliwości zharmonizowanych na potrzeby usług szerokopasmowych i nie przewiduje możliwości wydłużenia tego terminu.</u></p> <p>Regulacja projektowanego art. 66 nie spełnia wymogów określonych w art. 53 EKŁE, przewidując w sposób nieuzasadniony zarówno wydłużenie terminu, o którym mowa w ust. 2, jak i zbyt szeroko zakreślone możliwości jego przedłużania na podstawie ust. 2 i 4. W związku z powyższym Izba postuluje o dodanie ust. 6. Jako uzasadnienie takiej modyfikacji art. 66 wskazujemy, że polskie przepisy nie powinny pozostawać w sprzeczności z przepisami unijnymi. Z tego powodu wydłużenie terminu na zapewnienie wykorzystania częstotliwości zharmonizowanych na potrzeby usług szerokopasmowych nie powinno mieć miejsca, jeżeli wiążący akt prawa unijnego nie dopuszcza takiego rozwiązania lub przewiduje ograniczoną możliwość wydłużenia terminu oraz określa szczególne procedury dotyczące jego wydłużenia.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Proponowane wyłączenie nie jest zawarte w art. 53 EKŁE. Przepis dyrektywy stanowi regulację w zakresie wydawanych w przyszłości środków.</p>
2 3 9	Art. 69	PTPiR EE	Użycie słowa „lub” w zapisach p.1 daje Prezesowi UKE dowolność w wyborze sieci, dla której ma zostać przydzielone widmo częstotliwości radiowych – dla potrzeb sieci paliw	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Przepis tożsamy z obecnym przepisem w Pt.</p>

	ust. 1		gazowych płynnych lub energii elektrycznej. Podobnie będzie w przypadku rodzaju sieci – przesyłu lub dystrybucji. Proponuję, aby zapis p.1 miał następujące brzmienie: Prezes UKE, w uzgodnieniu z ministrem właściwym do spraw energii, zapewnia odpowiednie częstotliwości do realizacji zadań z zakresu komunikacji głosowej i transmisji danych do zarządzania sieciami przesyłu i dystrybucji paliw gazowych, płynnych i energii elektrycznej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (dalsza część bez zmian).	
2 4 0	Art. 69 ust. 2	PTPiR EE	Minister właściwy ds. energii wskazuje podmiot/podmioty, które wykorzystują częstotliwości do zapewnienia sieciom (o których mowa w p.1) bezpieczeństwa, ciągłości działania, usuwania awarii lub monitoringu zdarzeń powodujących zagrożenia dla dostaw energii lub jej nośników. Wskazane byłoby, aby podmioty były powoływane przez ministra po konsultacji z sektorem elektroenergetycznym. Pozwoli to uniknąć zagrożeń związanych z nieodpowiednim wyborem, który zaważyłby na bezpieczeństwie funkcjonowania sieci elektroenergetycznych i zapewnieniu odbiorcom ciągłości dostaw energii.	Uwaga nieuwzględniona Przepis tożsamy z obecnym przepisem w Pt.
2 4 2	Art. 69 ust. 3	PTPiR EE	Zapisy dają możliwość udzielenia rezerwacji częstotliwości na rzecz różnych użytkowników. Każdy z użytkowników może mieć odmienną wizję funkcjonowania systemu łączności opartego o rezerwację częstotliwości, a zgodnie z art. 80 p.1 na wniosek użytkownika współużytkującego częstotliwości, prezes UKE w drodze postanowienia może nałożyć na użytkowników współużytkujących częstotliwości obowiązek podjęcia negocjacji dotyczących ich współużytkowania. Zapis ten wprowadza zagrożenie – odmienna polityka różnych współużytkowników rezerwacji może zagrozić bezpieczeństwu funkcjonowania systemu energetycznego i	Uwaga nieuwzględniona Przepis tożsamy z obecnym przepisem w Pt.

			<p>ciągłości dostaw energii elektrycznej. Zgodnie z art. 80 p.1.1 prezes UKE ustala warunki współużytkowania częstotliwości, w szczególności w zakresie przyznawania dostępu do interfejsów, protokołów lub innych kluczowych technologii niezbędnych do zapewnienia interoperacyjności usług - tutaj pojawia się możliwość generowania dodatkowych kosztów, spowodowana koniecznością np. współpracy sieci łączności w różnych technologiach na tych samych częstotliwościach radiowych. Proponuję, aby zapis art. 69 p.3 miał następujące brzmienie: Mając na uwadze bezpieczeństwo energetyczne kraju, w przypadku udzielenia rezerwacji częstotliwości na rzecz kilku użytkowników, zgodnie z art. 80 ust. 1, kompetencje określone w art. 81 Prezes UKE wykonuje w uzgodnieniu z ministrem właściwym do spraw energii.</p>	
2 4 2	art. 69	PIIT	<p>Projektowany art. 69 stanowi odpowiednik aktualnego art. 115³ Pt. Należy wskazać, że przepis ten został wprowadzony przez ustawę z dnia 10 maja 2018 r. o zmianie ustawy - Prawo telekomunikacyjne oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. z 2018 r. poz. 1118), natomiast nowelizacja ta, prócz zmian polegających na dodaniu art. 115³ Pt, zawierała Art. 7, zgodnie z którym: <i>W terminie 60 dni od dnia ogłoszenia niniejszej ustawy Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej dokona, w uzgodnieniu z ministrem właściwym do spraw energii, rezerwacji częstotliwości z zakresów 452,5-457,5 MHz oraz 462,5-467,5 MHz na obszarze całego kraju, zgodnie z art. 115³ ustawy zmienianej w art. 1.</i> Przepis ten został skonsumowany poprzez przyznanie przez Prezesa UKE rezerwacji częstotliwości z zakresu 450 MHz na rzecz PGE Systemy.</p> <p>W związku z powyższym powstaje pytanie, czy w chwili obecnej istnieje potrzeba zamieszczania ponownie omawianej regulacji w art. 69 projektu PKE, (tym bardziej bez dodatkowego przepisu sankcjonującego przekazanie</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Należy zauważyć, że podmiot zawsze może ulec zmianie, a także istnieje konieczność zapewnienia regulacji umożliwiającej ponowny wybór po wygaśnięciu obowiązującej rezerwacji.</p>

			częstotliwości z zakresu 450 MHz, co już się dokonało), który będzie tworzył generalne uprawnienie Prezesa UKE w tym zakresie.	
2 4 3	Art. 75 oraz powiązany z nim art. 87 ust. 1	PIIT	Projektowane rozwiązanie nie zapewnia, zgodnie z wymogami art. 49 EKŁE, przewidywalności regulacyjnej na co najmniej 20 lat dla posiadaczy częstotliwości wykorzystywanych dla potrzeba łączności szerokopasmowej. Mając na uwadze powyższe, <u>Izba postuluje aby w art. 75 wprowadzić jako zasadę generalną, zapis, że rezerwacja częstotliwości powinna być dokonywana na okres do 20 lat, a w przypadku rezerwacji szerokopasmowych, na okres nie krótszy niż 20 lat i nie dłuższy niż 25 lat. Analogicznie, art. 87 ust. 1 PKE powinien przewidywać procedure przedłużenia rezerwacji do 25 lat.</u>	Uwaga nieuwzględniona Przepis stanowi implementację art. 49 EKŁE i jest z nim w pełni zgodny w zakresie terminów.
2 4 4	Art. 80	PIIT	Dla pełniejszej realizacji jednego z celów EKŁE, jakim jest zwiększenie możliwości współużytkowania widma radiowego, wskazane jest wyraźne rozszerzenie możliwości zmiany dysponenta rezerwacji poprzez wprowadzenie współkorzystania, w zakresie w jakim z wnioskiem o to wystąpią wszystkie zainteresowane strony, a w szczególności podmiot rezerwacji, która miałaby być zmieniana.	Uwaga bezprzedmiotowa Uwaga była zgłaszana w prekonsultacjach i została uwzględniona w projekcie przesłanym do konsultacji.
2 4 5	Art. 81 ust. 6	PIIT	Warunki wykorzystania częstotliwości powinny być ustalane wyłącznie w decyzji bądź też w decyzji częściowej zgodnie z art. 104 KPA, która następnie może być uzupełniona. Proponowany przepis nie wskazuje czy decyzja będzie decyzją częściową czy pełną. Nie wskazano również w jakim sposób zapewniony zostanie jej „przejściowy” charakter i na jakiej podstawie PrUKE będzie prowadził postępowanie administracyjne w sprawie wydania decyzji, której zakres będzie już uregulowany tą decyzją „przejściową”.	Uwaga nieuwzględniona Przepis jest wynikiem uwzględnienia uwag zgłaszanych przez PIIT w ramach prekonsultacji (PIIT/334/20, 17.04.2020).

2 4 6	Art. 82 ust. 3	PIIT	W kolejnych punktach ust. 3 wskazano istotne ograniczenia wykorzystywania częstotliwości, które mogą być w drodze uznania administracyjnego wprowadzone przez Prezesa UKE. <u>Izba postuluje, aby wprowadzona została wytyczna, aby ograniczenia te były proporcjonalne i niedyskryminujące oraz doprecyzowanie przesłanek, na jakich Prezes UKE może je wprowadzić.</u>	Uwaga nieuwzględniona W pkt 3 uwzględnione są różne ograniczenia, wynikające z różnych przepisów EKŁE. Tam gdzie przepisy dyrektywy wprowadzają wymóg zapisania proporcjonalności wprowadzono takie zapisy – np. w pkt 4.
2 4 7	Art. 82 ust. 3	Exatel S.A.	Art. 82 ust. 3 projektu ustawy PKE określa dodatkowe obowiązki jakie mogą być nałożone w drodze rezerwacji częstotliwości. We wskazanym katalogu brak jest możliwości ustanowienia wymogów dotyczących wymogów bezpieczeństwa. Planowane wdrożenie sieci 5G i 6G doprowadzi w konsekwencji do ogromnej zależności społeczeństwa, gospodarki oraz instytucji publicznych od niezawodności, integralności i poufności sieci telekomunikacyjnych. W tym zakresie regulator powinien mieć możliwość kształtowania wymogów bezpieczeństwa w technologiach stosowanych przez kluczowych operatorów telekomunikacyjnych. Wydaje się, że skoro ustawodawca przewiduje możliwość nakładania w decyzji rezerwacyjnej dodatkowych obowiązków związanych z zapewnieniem ochrony zdrowia i życia ludzi, to również zasadne jest wprowadzenie możliwości zapewnienia bezpieczeństwa funkcjonowania sieci telekomunikacyjnych.	Uwaga nieuwzględniona Wymogi w zakresie bezpieczeństwa zostały wprowadzone do Pt ustawą covidową i są uwzględnione w Pke w ust. 1 pkt 11.
2 4 8	Art. 82 ust. 3 pkt 7)	KIGEi T	Przepis sformułowany niejasno. Czytając literalnie mówi on o „podmiocie infrastruktury”, a takiej definicji w ustawie nie ma. Prawdopodobnie chodzi o obowiązek uruchamiania, wspólnie z innym podmiotem, infrastruktury na potrzeby sieci lub usług, uzależnionych od wykorzystania częstotliwości objętych rezerwacją.	Uwaga uwzględniona Dziękujemy za uwagę redakcyjną dotyczącą braku przecinka.

2 4 9	Art. 82 ust. 4	KIGEi T	<p>Zwolnienie z obowiązku uzyskiwania pozwoleń radiowych powinno być trybem domyślnym dla wszystkich rezerwacji dotyczących częstotliwości zharmonizowanych, zgodnie z definicją przytoczoną w PKE. Prezes UKE dowiódł (vide zmiany rezerwacji 2,6 GHz), że możliwe jest umożliwienie wpisu do rejestru przy braku porozumienia/porozumień, poprzez ustanowienie tzw. stref buforowych w obszarach przygranicznych. Należy również wskazać, że porozumienie bilateralne jest aktem wtórnym wobec decyzji harmonizacyjnych czy decyzji ECC.</p> <p>Proponowana zmiana stanowi pogorszenie wobec obecnie obowiązującej ustawy Pt (art. 115), dlatego też powinna zostać wykreślona, i zastąpiona następującym brzmieniem:</p> <p>„Art. 82 4. Prezes UKE w rezerwacji częstotliwości zharmonizowanych zwalnia z obowiązku uzyskania pozwolenia radiowego, jeżeli określono warunki wykorzystywania częstotliwości, o których mowa w art. 125.”</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Po pierwsze przepis nie dotyczy wyłącznie pasm zharmonizowanych.</p> <p>Po drugie – bez zawartych porozumień z państwami spoza UE określenie warunków wykorzystania częstotliwości może nie być możliwe.</p>
2 5 0	Art. 82 ust. 5	KIGEi T	<p>Proponuje się, aby ust. 5 pkt. 1 otrzymał następujące brzmienie:</p> <p>„5. W rezerwacji częstotliwości przeznaczonych do rozpowszechniania lub rozprowadzania programów w sposób cyfrowy drogą rozsiewczą naziemną lub rozsiewczą satelitarną dokonuje się ponadto:</p> <p>1) określenia liczby programów telewizyjnych lub radiofonicznych umieszczonych w multipleksie, zwanych dalej „audiowizualnymi składnikami” (...);</p> <p>Na etapie postępowania w sprawie rezerwacji częstotliwości nie powinny być określane programy telewizyjne i radiowe, które powinny zostać umieszczone w multipleksie. Rozstrzygnięcie w rezerwacji częstotliwości powinno być ograniczone do określenia liczby programów. Natomiast uprawnienie do określenia konkretnych programów, które powinny zostać umieszczone w multipleksie, powinno być</p>	<p>Uwaga częściowo uwzględniona.</p> <p>Obecne brzmienie przepisu: „Prezes UKE w rezerwacji częstotliwości przeznaczonych do rozpowszechniania lub rozprowadzania programów w sposób cyfrowy drogą rozsiewczą naziemną lub rozsiewczą satelitarną ponadto:</p> <p>1) określa liczbę programów telewizyjnych lub radiofonicznych umieszczonych w multipleksie, zwanych dalej „audiowizualnymi składnikami [...]”.</p>

		<p>realizowane przez Przewodniczącego Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji lub Krajową Radę Radiofonii i Telewizji. Takie rozwiązanie zapewnia większą elastyczność wykorzystania multipleksu, tj. uwzględnia możliwość zmiany programów w multipleksie. Należy mieć na uwadze, że operatorem multipleksu nie muszą być nadawcy, którzy umieszczają programu w tym multipleksie. Takie rozwiązanie dotyczy obecnie multipleksu MUX8.</p> <p>W związku z proponowaną zmianą powinny zostać wprowadzone jednocześnie zmiany w ustawie o radiofonii i telewizji. Powinien zostać dodany przepis (analogiczny jak proponowany art. 38b ust. 1 ustawy wprowadzającej ustawę - Prawo komunikacji elektronicznej), który nakładać będzie na Krajową Radę Radiofonii i Telewizji oraz Przewodniczącego Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji obowiązek podjęcia działań zmierzających do zapewnienia programów w multipleksie, dla którego została wydana rezerwacja częstotliwości. Z tego powodu proponuje się dodanie w ustawie o radiofonii i telewizji nowego art. 33a o następującym brzmieniu:</p> <p>„1. Niezwłocznie po wydaniu decyzji przyznającej rezerwację częstotliwości przeznaczonych do rozpowszechniania lub rozprowadzania programów w sposób cyfrowy drogą rozsiewczą naziemną lub rozsiewczą satelitarną Przewodniczący Krajowej Rady wszczyna z urzędu postępowanie w sprawie przyznania koncesji w zakresie określonym tą decyzją lub Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji podejmuje uchwałę w sprawie wykorzystania multipleksu na potrzeby programów publicznej radiofonii i telewizji.</p> <p>2. Ust. 1 ma odpowiednie zastosowanie w przypadku zwolnienia części pojemności multipleksu z powodu</p>	
--	--	--	--

			rezygnacji nadawcy z wykorzystania z umieszczenia swojego programu w multipleksie.”	
2 5 1	Art. 82 ust. 3 pkt 7asa dna	PIKE	Przepis sformułowany niejasno. Czytając literalnie mówi on o „podmiocie infrastruktury”, a takiej definicji w ustawie nie ma. Prawdopodobnie chodzi o obowiązek uruchamiania, wspólnie z innym podmiotem, infrastruktury na potrzeby sieci lub usług, uzależnionych od wykorzystania częstotliwości objętych rezerwacją.	Uwaga uwzględniona Dziękujemy za uwagę redakcyjną dotyczącą braku przecinka.
2 5 2	Art. 82 ust 4	PIKE	Prezes UKE w rezerwacji częstotliwości może zwolnić z obowiązku uzyskania pozwolenia radiowego, o ile zawarte zostały porozumienia międzynarodowe z państwami sąsiadującymi dotyczące warunków wykorzystywania częstotliwości w rejonach przygranicznych oraz zharmonizowanych zwalnia z obowiązku uzyskania pozwolenia radiowego, jeżeli określono warunki wykorzystywania częstotliwości, o których mowa w art. 125. Zwolnienie z obowiązku uzyskiwania pozwoleń radiowych powinno być trybem domyślnym dla wszystkich rezerwacji dotyczących częstotliwości zharmonizowanych, zgodnie z definicją przytoczoną w PKE. Prezes UKE dowiódł (vide zmiany rezerwacji 2,6 GHz), że możliwe jest umożliwienie wpisu do rejestru przy braku porozumienia/porozumień, poprzez ustanowienie tzw. stref buforowych w obszarach przygranicznych. Należy również wskazać, że porozumienie bilateralne jest aktem wtórnym wobec decyzji harmonizacyjnych czy decyzji ECC. Proponowana zmiana stanowi pogorszenie wobec obecnie obowiązującej ustawy Pt (art. 115), dlatego też powinna zostać wykreślona, i zastąpiona wskazanym brzmieniem.	Uwaga nieuwzględniona Po pierwsze przepis nie dotyczy wyłącznie pasm zharmonizowanych. Po drugie – bez zawartych porozumień z państwami spoza UE określenie warunków wykorzystania częstotliwości może nie być możliwe.

2 5 3 5 pkt 1)	Art. 82 ust. 5	PIKE	<p>5. Prezes UKE W rezerwacji częstotliwości przeznaczonych do rozpowszechniania lub rozprowadzania programów w sposób cyfrowy drogą rozsiewczą naziemną lub rozsiewczą satelitarną <u>dokonyuje się</u> ponadto:</p> <p>1) określa programy telewizyjne lub radiofoniczne umieszczone <u>określenia liczby programów telewizyjnych lub radiofonicznych umieszczonych</u> w multipleksie, zwane <u>zwanych</u> dalej „audiowizualnymi składnikami”;</p> <p>Na etapie postępowania w sprawie rezerwacji częstotliwości nie powinny być określane programy telewizyjne i radiowe, które powinny zostać umieszczone w multipleksie. Rozstrzygnięcie w rezerwacji częstotliwości powinno być ograniczone do określenia liczby programów. Natomiast uprawnienie do określenia konkretnych programów, które powinny zostać umieszczone w multipleksie, powinno być realizowane przez Przewodniczącego Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji lub Krajową Radę Radiofonii i Telewizji. Takie rozwiązanie zapewnia większą elastyczność wykorzystania multipleksu, tj. uwzględnia możliwość zmiany programów w multipleksie. Należy mieć na uwadze, że operatorem multipleksu nie muszą być nadawcy, którzy umieszczają programu w tym multipleksie. Takie rozwiązanie dotyczy obecnie multipleksu MUX8.</p> <p>W związku z proponowaną zmianą powinny zostać wprowadzone jednocześnie zmiany w ustawie o radiofonii i telewizji. Powinien zostać dodany przepis (analogiczny jak proponowany art. 38b ust. 1 ustawy wprowadzającej ustawę - Prawo komunikacji elektronicznej), który nakładać będzie na Krajową Radę Radiofonii i Telewizji oraz Przewodniczącego Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji obowiązek podjęcia działań zmierzających do zapewnienia programów w multipleksie, dla którego została wydana rezerwacja</p>	<p>Uwaga częściowo uwzględniona.</p> <p>Obecne brzmienie przepisu: „Prezes UKE w rezerwacji częstotliwości przeznaczonych do rozpowszechniania lub rozprowadzania programów w sposób cyfrowy drogą rozsiewczą naziemną lub rozsiewczą satelitarną ponadto:</p> <p>1) określa liczbę programów telewizyjnych lub radiofonicznych umieszczonych w multipleksie, zwanych dalej „audiowizualnymi składnikami [...]”.</p>
-------------------------------	-------------------------	------	--	--

			<p>częstotliwości. Z tego powodu proponuje się dodanie w ustawie o radiofonii i telewizji nowego art. 33a o następującym brzmieniu:</p> <p>„1. Niezwłocznie po wydaniu decyzji przyznającej rezerwację częstotliwości przeznaczonych do rozpowszechniania lub rozprowadzania programów w sposób cyfrowy drogą rozsiewczą naziemną lub rozsiewczą satelitarną Przewodniczący Krajowej Rady wszczyna z urzędu postępowanie w sprawie przyznania koncesji w zakresie określonym tą decyzją lub Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji podejmuje uchwałę w sprawie wykorzystania multipleksu na potrzeby programów publicznej radiofonii i telewizji.</p> <p>2. Ust. 1 ma odpowiednie zastosowanie w przypadku zwolnienia części pojemności multipleksu z powodu rezygnacji nadawcy z wykorzystania z umieszczenia swojego programu w multipleksie.”</p>	
2 5 4	Art. 82 ust. 1 pkt 8	PIIT	<p>W rezerwacji częstotliwości określa się m.in. wymagania w zakresie wykorzystania częstotliwości oraz wskazanie czy ich realizacja jest możliwa w drodze dzierżawy lub przekazania częstotliwości do użytkowania. Wydaje się, że celem dyrektywy EKŁE uwidocznionym w art. 51 jest zapewnienie jak najszerszego prawa do dzierżawy częstotliwości zgodnie z zasadami <i>flexible spectrum management</i>. Ustanowiona w art. 51. ust. 1. generalna zasada nakazuje, aby Państwa członkowskie zapewniały możliwość transferu lub dzierżawy praw. W opinii Izby znajdujący się w projekcie PKE zapis nie implementuje rzeczonyj zasady z art. 51 ust. 1 EKŁE i przyznaje Prezesowi UKE swobodę decyzyjną bez wskazania wytycznych do podejmowania decyzji. Izba postuluje, aby wprowadzić wytyczną, że co do zasady, dzierżawa lub przekazanie do użytkowania częstotliwości powinno być</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Przepis stanowi wdrożenie art. 47 ust. 1 zdanie 2. Nie chodzi tu przy tym o przesądzenie czy jest możliwa dzierżawa lub przekazanie praw (tego dotyczą inne przepisy), a o kwestie spełnienia wymagań związanych z rezerwacją.</p>

			dopuszczalne w każdym przypadku, jeśli nowy podmiot wyrazi zgodę na przejęcie wszystkich obowiązków wynikających z rezerwacji, chyba że prowadzi do nadmiernego gromadzenia częstotliwości.	
2 5 5	Art. 82 ust. 1 pkt 11	PIIT	<p>W zakresie wymagań dot. bezpieczeństwa i integralności sieci wskazujemy, że są one przedmiotem regulacji zawartej w wydanym na podstawie delegacji zawartej w art. 175d ustawy – Prawo telekomunikacyjne rozporządzenia Ministra Cyfryzacji z dnia 22 czerwca 202 r. w sprawie minimalnych środków technicznych i organizacyjnych oraz metod, jakie przedsiębiorcy telekomunikacyjni są obowiązani stosować w celu zapewnienia bezpieczeństwa lub integralności sieci lub usług (Dz.U. z 2020 r. poz. 1130). Zaproponowane w projekcie PKE rozwiązanie, stanowiące powielenie regulacji wprowadzonej w tym roku do art. 115 ust. 1 pkt 10 ustawy Prawo telekomunikacyjne, aby obowiązki w tym zakresie inkorporowane były indywidualnie do każdej decyzji administracyjnej jest sprzeczne z istotą decyzji administracyjnej, jako aktu indywidualnego. Wymagania takie powinny mieć charakter aktu prawa powszechnie obowiązującego oraz być zgodne z harmonizacją europejską w tym zakresie.</p> <p>W opinii Izby, obowiązki w zakresie bezpieczeństwa sieci i usług powinny być nakładane w równym stopniu na wszystkie podmioty funkcjonujące na rynku telekomunikacyjnym, niezależnie od tego jakim medium transmisyjnym podmioty te posługują się do transmisji sygnałów telekomunikacyjnych. Takie podejście, w sposób kompleksowy umożliwi uzyskanie efektu synergii działań wszystkich podmiotów na rynku telekomunikacyjnym, co podniesie ogólny poziom bezpieczeństwa systemu telekomunikacyjnego w kraju.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona Wymogi są niezbędne ze względów bezpieczeństwa.</p>

			<p>W sytuacji, gdy tylko jedna, wybrana grupa podmiotów na rynku (tj. operatorzy sieci ruchomych, korzystający z nowo dystrybuowanych zakresów częstotliwości) będzie zobowiązana do utrzymania wysokich standardów i parametrów bezpieczeństwa w zakresie widma przydzielonego dla sieci 5G, będącego przedmiotem przyszłych procedur selekcyjnych, podatność (odporność) krajowego systemu telekomunikacyjnego na pojawienie się ewentualnych incydentów zostanie de-facto obniżona - do poziomu tzw. 'najsłabszego ogniwa', na którym to poziomie często funkcjonują podmioty nierealizujące wysokich wymagań i obowiązków (np. operatorzy regionalni/lokalni niewykorzystujący zasobów częstotliwości lub użytkujący częstotliwości w drodze pozyskiwania indywidualnych pozwoleń radiowych, a nie nowo udzielanych decyzji rezerwacyjnych).</p>	
2 5 6	Art. 82 ust. 1 pkt 11	PIIT	<p>Niezależnie od powyższej uwagi generalnej, zwrócić należy ponadto uwagę, że zgodnie z zaproponowanym brzmieniem przepisu w rezerwacji częstotliwości mają być określone „wymagania dotyczące bezpieczeństwa i integralności infrastruktury telekomunikacyjnej i usług ...”. Przepis odnosi się zatem w sposób generalny do infrastruktury telekomunikacyjnej i usług, <u>w żaden sposób nie zawężając zakresu tej infrastruktury i usług.</u> Pamiętać należy, że rezerwacja częstotliwości jest aktem administracyjnym, w którym następuje, zgodnie z art. 82 ust. 1 pkt 2 projektu PKE (i obecnym art. art. 115 ust. 1 pkt 2 ustawy Prawo telekomunikacyjne), przydział <u>określonego zakresu częstotliwości.</u> Pamiętać należy też, że już aktualnie operatorzy sieci ruchomych działają w oparciu o różne zakresy częstotliwości, przydzielone historycznie w ramach różnych procedur selekcyjnych, oraz już wybudowaną infrastrukturę</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona Wymogi są niezbędne ze względów bezpieczeństwa.</p>

		<p>telekomunikacyjną wykorzystującą te przydzielone zakresy częstotliwości.</p> <p>Warto również zwrócić uwagę, że będące przedmiotem najbliższego rozdysponowania częstotliwości z zakresu 3,6 GHz mają stanowić podstawę do wdrożenia sieci 5G. Jak powszechnie wiadomo, sieć 5G w pierwszej fazie będzie wdrażana w modelu Non-Standalone, a więc będzie stanowiła swoistą „nakładkę” na istniejącą sieć 4G, wymagając pomocniczo do działania wsparcia architektury już istniejącej sieci 4G (zarówno w zakresie wykorzystywanych już zakresów częstotliwości jak i już istniejącej infrastruktury telekomunikacyjnej).</p> <p>Natomiast proponowane, bardzo ogólne, brzmienie projektowanego przepisu może oznaczać, że obowiązki wynikające z wydanych w przyszłości rezerwacji częstotliwości będą rozciągały się na całość infrastruktury telekomunikacyjnej użytkowanej przez uzyskującego przydział rezerwacji częstotliwości, a więc także infrastrukturę telekomunikacyjną wybudowaną i użytkowaną przez uzyskaniem rezerwacji częstotliwości. Takie rozwiązanie należy uznać nie tylko za bardzo wątpliwe pod względem prawnym, ale również mogące wygenerować znaczące koszty związane z potencjalną koniecznością dostosowania (w skrajnym przypadku – w nieograniczonym zakresie) już wybudowanej infrastruktury telekomunikacyjnej do zupełnie nowych wymagań wynikających z nowej rezerwacji częstotliwości dotyczące konkretnie przydzielonego zakresu częstotliwości.</p> <p>Nawet gdyby uznać za swojego rodzaju oczywistość fakt, że określone w rezerwacji częstotliwości wymagania dotyczące bezpieczeństwa i integralności infrastruktury telekomunikacyjnej i usług dotyczą wyłącznie infrastruktury</p>	
--	--	---	--

			<p>wybudowanej dla celów wykorzystywania przydzielonego w danej rezerwacji zakresu częstotliwości, kwestia ta nie powinna pozostawać w sferze domysłów, a być jednoznacznie dookreślona w treści przepisu.</p> <p><u>W przypadku zatem nieuwzględnienia w/w postulatu związanego z wykreśleniem omawianego przepisu, niezbędne jest jego doprecyzowanie w taki sposób, aby jednoznacznie z niego wynikało, że określone w rezerwacji wymagania dotyczące bezpieczeństwa i integralności infrastruktury telekomunikacyjnej (i usług) dotyczą wyłącznie infrastruktury telekomunikacyjnej (i usług) bezpośrednio umożliwiającej wykorzystywanie częstotliwości objętych rezerwacją.</u></p>	
2 5 7	Art. 82 ust 3 pkt 7)	PIIT	<p>Projekt PKE przewiduje, że w rezerwacji częstotliwości można określić obowiązek uruchamiania wraz z innym podmiotem, infrastruktury na potrzeby dostarczania sieci lub świadczenia usług, które uzależnione są od wykorzystania częstotliwości objętych rezerwacją . Zapis jest odstępstwem od zasady swobody działalności gospodarczej, zatem jak każdy wyjątek od zasady konstytucyjnej, powinien być precyzyjny i pozwalać na jego jednoznaczną wykładnię. Poza ogólnym sformułowaniem brakuje przepisu, który przyznawałby kompetencję do uregulowania jakich elementów infrastruktury może dotyczyć regulacja, jakie powinny być przesłanki jej wprowadzenia, określenia zasad współpracy, w szczególności w zakresie rozliczeń czy rozkładu obowiązków, analogicznie jak zastosowano to w przypadku współkorzystania z częstotliwości. W opinii Izby w szczególności brakuje wskazania, że obowiązek wspólnego uruchamiania infrastruktury powinien być ściśle powiązany z nałożeniem przyznaniem prawa do rezerwacji na zasadzie współkorzystania z częstotliwości.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona W zakresie dopuszczalności takiego obowiązku - przepis stanowi wierną implementację art. 47 EKŁE.</p>

2 5 8 3 pkt 8	Art. 82 ust. 3 pkt 8	PIIT	<p>Przepis przewiduje możliwość określenia w rezerwacji częstotliwości <i>wyłączenia możliwości dokonania rezerwacji częstotliwości na kolejny okres.</i></p> <p><u>Wątpliwa jest zasadność wprowadzania takiego zastrzeżenia, biorąc pod uwagę fakt, że rezerwacje częstotliwości zharmonizowanych na potrzeby systemów szerokopasmowych mają być udzielane – zgodnie z treścią projektu PKE – na okres 15-20 lat.</u> Wyłączenie możliwości dokonania rezerwacji częstotliwości – jeśli miałyby mieć jakieś logiczne uzasadnienie – powinno odnosić się do okoliczności, które będą miały miejsce za 15-20 lat, co - w szczególności w obszarze telekomunikacji - jest terminem bardzo odległym. Natomiast przyjmując, że regulator chce korzystać z tego zapisu na potrzeby rezerwacji dla alternatywnego wykorzystania, należałoby wprowadzić odpowiednie zawężenie przepisu, tak aby ograniczyć możliwości jego stosowania do każdego przypadku. Tego typu uprawnienie nie jest również wskazane w art. 47 ust. 2 EKŁE. Izba proponuje aby taka kompetencja Prezesa UKE, w drodze wyjątku od ogólnej zasady była możliwa do realizacji wyłącznie na wniosek lub za zgoda podmiotu zainteresowanego rezerwacją.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona Przepis stanowi wdrożenie art. 50 ust. 1 EKŁE.</p>
2 5 9	Art. 82 ust 4	PIIT	<p>Zwolnienie z obowiązku uzyskiwania pozwoleń radiowych powinno być trybem domyślnym dla wszystkich rezerwacji dotyczących częstotliwości zharmonizowanych, zgodnie z definicją przytoczoną w PKE. Prezes UKE dowiódł (vide zmiany rezerwacji 2,6 GHz), że możliwe jest umożliwienie wpisu do rejestru przy braku porozumienia/porozumień, poprzez ustanowienie tzw. stref buforowych w obszarach przygranicznych. Należy również wskazać, że porozumienie bilateralne jest aktem wtórnym wobec decyzji harmonizacyjnych czy decyzji ECC.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona Po pierwsze przepis nie dotyczy wyłącznie pasm zharmonizowanych. Po drugie – bez zawartych porozumień z państwami spoza UE określenie warunków wykorzystania częstotliwości może nie być możliwe.</p>

			<p>Proponowana zmiana stanowi pogorszenie wobec obecnie obowiązującej ustawy Pt (art. 115), oraz względem wcześniejszego projektu dlatego też powinna zostać wykreślona, i zastąpiona następującym brzmieniem:</p> <p>„Art. 82 4. Prezes UKE w rezerwacji częstotliwości zharmonizowanych zwalnia z obowiązku uzyskania pozwolenia radiowego, jeżeli określono warunki wykorzystywania częstotliwości, o których mowa w art. 125.”</p> <p>Konieczność zawarcia porozumień międzynarodowych nie powinna być warunkiem uzyskania warunków wykorzystania częstotliwości, gdyż w większości przypadków będzie dotyczyła tylko niewielkiego pasa przygranicznego, który w takich przypadkach może być wyłączony z domyślnej zgody na wpis do rejestru. Nie ma natomiast uzasadnienia, by z uwagi na ochronę niewielkiego pasa przygranicznego, pozbawiać operatorów możliwości uzyskiwania wpisu do rejestru na terenie całego terytorium Polski.</p>	
2 6 0	Art. 87 ust 3 pkt 2)	PIIT	<p>Z obecnego brzmienia wynika, że można nie przedłużyć rezerwacji na częstotliwości zharmonizowane ze względu na bliżej niesprecyzowane „alternatywne wykorzystanie”. Jest to sprzeczne z EKŁE, jak i wcześniejszymi zapisami projektu PKE. <u>Izba postuluje doprecyzowanie lub wykreślenie tego zapisu.</u></p>	<p>Uwaga częściowo uwzględniona – przepis został doprecyzowany</p> <p>Przepis wskazuje, że można nie przedłużyć rezerwacji na częstotliwości zharmonizowane jeżeli są one wykorzystywane w sposób alternatywny, czyli niezgodnie z decyzją harmonizacyjną, co jest dopuszczalne w szczególnych, wskazanych w projekcie i wynikających z EKŁE, okolicznościach.</p> <p>Pojęcie „alternatywnego wykorzystania” jest zdefiniowane w art. 67 projektu przekazanego do konsultacji.</p>
2 6 1	Art. 87 ust 3	PIIT	<p>Tak, jak we wcześniejszych konsultacjach projektu PKE, trzeba wskazać, że przepis art. 87 ust 3 pkt 3) jest sformułowany nieprawidłowo. „Efektywność wykorzystania częstotliwości” nie została w ustawie nigdzie zdefiniowana.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Efektywność wykorzystania częstotliwości jest kryterium, które wprost wynika z EKŁE.</p>

	pkt 3)		<p>Jest to przepis o charakterze blankietowym i uznaniowym. Powinien on zostać uzupełniony o katalog czynników, które Prezes UKE zobowiązany jest zbadać podczas określania efektywności wykorzystania częstotliwości, lub, alternatywnie, ustawa powinna zostać uzupełniona o definicję „Efektywności wykorzystania częstotliwości”. Izba postuluje, aby w postępowaniu Prezes UKE musiał dokonać szczegółowej, również technicznej, analizy efektywności obecnego wykorzystania i wskazania obszarów, w których proponowane, nowe wykorzystanie jest rzeczywiście bardziej efektywne.</p>	
2 6 2	Art. 86	KIGEi T	<p>Proponuje się w art. 86 PKE dodany został ust. 4 o następującym brzmieniu „4. Ust. 1-3 mają zastosowanie tylko do multipleksu I i II, o których mowa w ustawie z dnia 30 czerwca 2011 r. o wdrożeniu naziemnej telewizji cyfrowej.” Uzasadnienie W uzasadnieniu projektu PKE wyjaśniono, że „Przepis w tożsamym brzmieniu zawarty był w ustawie Prawo telekomunikacyjne, gdzie został dodany w związku z ustawą o wdrożeniu naziemnej telewizji cyfrowej.” Rzeczywiście, ten przepis miał uzasadnienia dla rozwiązania przyjętego w ustawie o wdrożeniu naziemnej telewizji cyfrowej. W ramach tego rozwiązania operatorami multipleksu I i II zostawali nadawcy, których programy były umieszczane w tych multipleksach. Oznacza dla multipleksu I i II operatorem zostawali łącznie nadawcy, tj. kilku nadawców zostawało operatorem każdego z tych multipleksów. Art. 8 ustawy o wdrożeniu naziemnej telewizji cyfrowej wymienia nawet nazwy nadawców, którzy są operatorem multipleksu II,</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona. Przepis całkowicie zmodyfikowany.</p> <p>Obecne brzmienie przepisu: „1. W przypadku zwolnienia części pojemności multipleksu objętego rezerwacją udzieloną nadawcy lub nadawcom w celu rozpowszechniania lub rozprowadzania w sposób cyfrowy drogą rozsiwczą naziemną programów telewizyjnych na tym multipleksie, Przewodniczący KRRiT przeprowadza postępowanie o udzielenie koncesji na rozpowszechnianie programu w sposób cyfrowy, drogą rozsiwczą naziemną w tym multipleksie, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 29 grudnia 1992 r. o radiofonii i telewizji.</p>

			<p>tj. Telewizję Polsat S.A., TVN S.A., Polskie Media S.A. oraz Telewizję Puls Sp. z o.o.</p> <p>Zwrócić jednak należy uwagę, że przepisy przyjęte w ustawie Prawo telekomunikacyjne oraz proponowane w projekcie PKE określają również inne rozwiązania dotyczące operatora multipleksu. Zgodnie z tymi przepisami operatorem multipleksu może być jeden przedsiębiorca, co do zasady wybrany w konkursie. W praktyce taka sytuacja dotyczy multipleksu 8. Również operatorami multipleksu 3 i 4 są pojedynczy przedsiębiorcy. Oznacza to, że ewentualne zwolnienie części multipleksu, tj. rezygnacja, któregoś z nadawców z umieszczania programu w multipleksie nie powinna skutkować działaniami dotyczącymi rezerwacji częstotliwości. W konsekwencji bowiem właściciel rezerwacji utraci prawo do rezerwacji jeżeli inne podmioty nie osiągną porozumienia w jaki sposób korzystać z prawa tego podmiotu. Rozpatrując tą kwestię na przykładzie rezerwacji dokonanej na rzecz Emitel SA na podstawie konkursu o rezerwację częstotliwości multipleksu nr 8. Emitel SA został podmiotem uprawnionym z rezerwacji. Uiszczył opłatę dodatkową za rezerwację na poziomie 45 milionów złotych. Jednakże nie jest podmiotem który decyduje o zawartości programowej multipleksu. W przypadku w którym jeden z nadawców opuścił by multipleks pozostali nadawcy bez udziału Emitel SA zdecydowali by o zawartości programowej tego multipleksu. Jednocześnie w przypadku braku osiągnięcia kompromisu Emitel SA utraciłby uprawnienia do częstotliwości. W takim przypadku powinny mieć zastosowanie rozwiązania, które zostały opisane przy zmianach proponowanych w art. 82 ust. 5.</p>	
2 6 3	Art. 87	PIKE	<p>Tak, jak we wcześniejszych konsultacjach projektu PKE, trzeba wskazać, że przepis art. 87 ust 3 pkt 3) jest sformułowany nieprawidłowo. „Efektywność wykorzystania</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona Efektywność wykorzystania częstotliwości jest kryterium, które wprost wynika z EKŁE.</p>

	ust. 3		częstotliwości” nie została w ustawie nigdzie zdefiniowana. Jest to przepis o charakterze blankietowym i uznaniowym. Powinien on zostać uzupełniony o katalog czynników, które Prezes UKE zobowiązany jest zbadać podczas określania efektywności wykorzystania częstotliwości, lub, alternatywnie, ustawa powinna zostać uzupełniona o definicję „Efektywności wykorzystania częstotliwości”.	
2 6 4	Art. 87 ust 3 pkt 2)	PIIT	Z obecnego brzmienia wynika, że można nie przedłużyć rezerwacji na częstotliwości zharmonizowane ze względu na bliżej niesprecyzowane „alternatywne wykorzystanie”. Jest to sprzeczne z EKŁE, jak i wcześniejszymi zapisami projektu PKE. <u>Izba postuluje doprecyzowanie lub wykreślenie tego zapisu.</u>	Uwaga częściowo uwzględniona – przepis został doprecyzowany. Przepis wskazuje, że można nie przedłużyć rezerwacji na częstotliwości zharmonizowane jeżeli są one wykorzystywane w sposób alternatywny, czyli niezgodnie z decyzją harmonizacyjną, co jest dopuszczalne w szczególnych, wskazanych w projekcie i wynikających z EKŁE, okolicznościach. Pojęcie „alternatywnego wykorzystania” jest zdefiniowane w art. 67 projektu przekazanego do konsultacji.
2 6 5	Art. 87 ust 3 pkt 3)	PIIT	Tak, jak we wcześniejszych konsultacjach projektu PKE, trzeba wskazać, że przepis art. 87 ust 3 pkt 3) jest sformułowany nieprawidłowo. „Efektywność wykorzystania częstotliwości” nie została w ustawie nigdzie zdefiniowana. Jest to przepis o charakterze blankietowym i uznaniowym. Powinien on zostać uzupełniony o katalog czynników, które Prezes UKE zobowiązany jest zbadać podczas określania efektywności wykorzystania częstotliwości, lub, alternatywnie, ustawa powinna zostać uzupełniona o definicję „Efektywności wykorzystania częstotliwości”. Izba postuluje, aby w postępowaniu Prezes UKE musiał dokonać szczegółowej, również technicznej, analizy efektywności obecnego wykorzystania i wskazania obszarów, w których proponowane, nowe wykorzystanie jest rzeczywiście bardziej efektywne.	Uwaga nieuwzględniona Efektywność wykorzystania częstotliwości jest natomiast kryterium, które wprost wynika z EKŁE.

2 6 6	Art. 87 ust. 3 pkt 3)	KIGEi T	Tak jak we wcześniejszych konsultacjach projektu PKE, trzeba wskazać, że przepis art. 87 ust 3 pkt 3) jest sformułowany nieprawidłowo. „Efektywność wykorzystania częstotliwości” nie została w ustawie nigdzie zdefiniowana. Jest to przepis o charakterze blankietowym i uznaniowym. Powinien on zostać uzupełniony o katalog czynników, które Prezes UKE zobowiązany jest zbadać podczas określania efektywności wykorzystania częstotliwości, lub, alternatywnie, ustawa powinna zostać uzupełniona o definicję „Efektywności wykorzystania częstotliwości”.	Uwaga nieuwzględniona Efektywność wykorzystania częstotliwości jest natomiast kryterium, które wprost wynika z EKŁE.
2 6 7	art. 88	PIIT	Zgodnie z projektowanym przepisem, <u>rezerwacja ma nie być – jak teraz - uprawnieniem podmiotu dysponującego</u> (o ile nie naruszył rażąco warunków wykorzystywania częstotliwości) <u>a możliwością po stronie Prezesa UKE</u> ocenianą w pierwszej kolejności w świetle ustawowych celów regulacyjnych oraz potrzeby zapewnienia najbardziej efektywnego wykorzystania częstotliwości i ciągłości świadczenia usług telekomunikacyjnych. W naszej ocenie brak jest podstaw do wprowadzania tego typu zmiany, która sprowadza możliwość uzyskania rezerwacji na kolejny okres przed podmiot nią dysponujący (który poniósł odpowiednie nakłady inwestycyjne związane z wykorzystywaniem tych częstotliwości do świadczenia usług) do dyskrecjonalnej decyzji Prezesa UKE. Obowiązujące w tym zakresie aktualnie przepisy Prawa telekomunikacyjnego stanowią efekt wieloletnich doświadczeń związanych z procesami dotyczącymi zarówno dystrybucji jak i korzystania z częstotliwości. <u>Zasadniczym postulatem jest zatem skorzystanie w tym artykule z dotychczasowego dorobku legislacyjnego i wprowadzanie zmian jedynie w tych</u>	Uwaga nieuwzględniona Taka zmiana wynika wprost z art. 50 EKŁE. Konieczność dokonania prawidłowej implementacji jest zatem podstawą do wprowadzenia tej zmiany. Należy przy tym zauważyć, że dotychczasowy pakiet dyrektyw w ogóle nie regulował kwestii odnowienia rezerwacji i w tym zakresie obowiązywały uregulowania krajowe. Wprowadzenie EKŁE spowodowało zasadniczą zmianę w tej instytucji i konieczność istotnego przemodelowania przepisów tak aby zapewnić ich zgodność z dyrektywą. Istota rozwiązania została przy tym szczegółowo wyjaśniona w uzasadnieniu Pke.

			<p>obszarach, które są niezbędne z punktu widzenia implementacji EKŁE. Z punktu widzenia prac nad nowymi przepisami dotyczącymi zagadnienia gospodarowania częstotliwościami projektowana ustawa powinna mieć zatem w praktyce charakter niezbędnej „nowelizacji” obowiązujących przepisów, a nie rozwiązań o zupełnie nowym charakterze. W szczególności zatem – w obszarze dokonywania rezerwacji częstotliwości na kolejny okres – nie powinny być dokonywane proponowane zmiany polegające na zastąpieniu uprawnienia podmiotu dysponującego częstotliwością do dokonania rezerwacji na kolejny okres, jedynie możliwością uzyskania rezerwacji.</p>	
2 6 8	Art. 88 ust. 2 pkt 4	PIIT	<p>Zaproponowana w art. 88 ust 2 pkt 4 kompetencja Prezesa UKE do odmowy przyznania rezerwacji częstotliwości, czy odmowy zmiany rezerwacji częstotliwości, której celem ma być wspieranie konkurencji oraz zapobieganie nadmiernemu gromadzeniu widma stanowi niepełną, a co za tym idzie błędną transpozycję do krajowego porządku prawnego zapisu art. 52 EKŁE, pomija bowiem wytyczne wskazane w przepisach EKŁE, nakazujących organowi regulacyjnemu dokonanie obiektywnej i perspektywicznej oceny warunków konkurencji, jak również oceny, czy te środki są rzeczywiście konieczne. Ponadto, EKŁE nakazuje organowi przeprowadzenie oceny prawdopodobnego wpływu zastosowanych środków na obecne i przyszłe inwestycje na rynku telekomunikacyjnym. Tak daleko idąca kompetencja bez określonych przesłanek do jej podejmowania, w dodatku pozbawiona merytorycznej kontroli drugoinstancyjnej organu wyższej instancji, oraz merytorycznej kontroli sądowej, podważa przewidywalność regulacyjną i bezpieczeństwo dokonywanych inwestycji. Izba postuluje, aby przepis art.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona Przepis art. 88 ust. 2 stanowi wdrożenie art. 50 EKŁE, a nie art. 52, który jest wdrożony w art. 93 Pke. Art. 86 natomiast dotyczy zwolnienia pojemności multipleksu.</p>

			86 został uzupełniony o wszystkie przesłanki wskazane w art. 52 EKŁE, analogicznie do art. 93 projektu.	
2 6 9	Art. 88 ust. 6	Lewiatan	<p>Zgodnie z projektowanym przepisem, W przypadku złożenia w ramach postępowania konsultacyjnego wniosku o rezerwację częstotliwości przez podmiot, który zapewnia efektywne ich wykorzystanie oraz nie posiada rezerwacji częstotliwości o analogicznych właściwościach, Prezes UKE może odmówić dokonania rezerwacji na kolejny okres.</p> <p>Pomimo wprowadzonej zmiany względem projektu z prekonsultacji, należy podkreślić, że regulacja taka w sposób istotny podważa stabilność prowadzenia działalności gospodarczej przez dużych operatorów sieci mobilnych i przewidywalność tej działalności. Nie jest zrozumiałe, dlaczego złożenie wniosku o rezerwację częstotliwości (którą to czynność można określić jako relatywnie nieskomplikowaną) przez podmiot, który nie posiada rezerwacji częstotliwości o analogicznych właściwościach, miałoby uprawniać Prezesa UKE do dokonania odmowy udzielenia rezerwacji częstotliwości na kolejny okres na rzecz podmiotu, który nią dysponował i następnie udzielenie rezerwacji częstotliwości na rzecz innego podmiotu, który „zapewnił Prezesa UKE o ich efektywnym wykorzystaniu”. Jest to kolejny przepis, który umożliwia nieprzedłużanie możliwości dysponowania zasobami częstotliwościowymi dla podmiotu, który dysponował danymi częstotliwościami. Co więcej, nie jest on obwarowany żadnymi przesłankami merytorycznymi, co zdaniem Izby będzie stanowiło dla innych podmiotów zachętę do składania „fikcyjnych” wniosków o rezerwację częstotliwości - wyłącznie w celu utrudnienia przedłużenia rezerwacji przez podmiot korzystający już z danego zasobu.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Przepis art. 88 stanowi wdrożenie art. 50 EKŁE. Ust. 6 wynika wprost z regulacji przewidzianej w art. 50 ust. 3 EKŁE i został w sposób istotny doprecyzowany w związku z uwagami z prekonsultacji, które kwestionowały wskazanie w przepisie „dowodów na popyt” jako zapis zbyt nieprecyzyjny. Zaproponowane w uwadze Izby brzmienie w żaden sposób nie uwzględnia faktu, iż dowody na popyt rynkowy zgodnie z EKŁE mają wynikać z przeprowadzonych konsultacji. Przepis EKŁE zakłada pewną sekwencję działań i podejmowania przez regulatora decyzji o odnowieniu rezerwacji lub odmowie dokonania takiego odnowienia, która nie została odzwierciedlona w propozycji Lewiatana.</p>

		<p>W szczególności za taką przesłankę merytoryczną nie można zaproponować umieszczonego w projektowanym przepisie zastrzeżenia, że chodzi o podmiot „który zapewnia ich efektywne wykorzystanie”. W pierwszej kolejności należy wskazać, że nie jest zrozumiałe użycie w tej przesłance sformułowania „zapewnia”. Trudno z logicznego punktu widzenia stwierdzić, jak inny podmiot, który nie dysponuje daną częstotliwością, ani częstotliwościami o analogicznych właściwościach miałby „zapewniać” w momencie złożenia takiego wniosku, o ich efektywnym wykorzystaniu. Z drugiej strony, nawet w przypadku zmiany tego określenia na „zapewni”, sama przesłanka nadal wydaje się merytorycznie wadliwa, trudno bowiem określić na podstawie jakich kryteriów Prezes UKE miałby obiektywnie stwierdzić, że ten inny podmiot zapewni w przyszłości efektywne wykorzystanie zasobu, z którego to zasobu, jak również zasobu ‘o analogicznych właściwościach’ wcześniej nie korzystał. Izba dostrzega w proponowanym przepisie – niezależnie od jego modyfikacji zaproponowanej w konsultowanym projekcie PKE w stosunku do wersji wcześniejszej - bardzo istotne ryzyko zaburzenia stabilności rynku telekomunikacyjnego i ciągłości świadczenia usług telekomunikacyjnych, poprzez wykorzystywanie tej regulacji, jako otwierającej pole do szeregu potencjalnych nadużyć - w postaci podejmowania działań przez niektóre potencjalne podmioty które zapewniają efektywne ich wykorzystanie oraz nie posiadają rezerwacji częstotliwości o analogicznych właściwościach (a pewnością takich podmiotów na rynku jest bardzo wiele, z uwagi na, co oczywiste, naturalnie ograniczoną ilość zharmonizowanych zasobów widma, które zostały jednocześnie przydzielone przez regulatora w sposób efektywny).</p>	
--	--	--	--

		<p>Propozycja ta nie wynika ani z art. 50 ani z art 52 EKŁE i stoi w sprzeczności określonymi w EKŁE zasadami mającymi zwiększać pewność dokonywanych inwestycji. Nie do pogodzenia z przewidywalnością otoczenia regulacyjnego i pewnością inwestycji jest przepis, który de facto pozwala organowi regulacyjnemu na odmowę dokonania rezerwacji na kolejny okres na rzecz operatora sieci ruchomej o zasięgu ogólnokrajowym, w przypadku zgłoszenia konkurencyjnego wniosku przez dowolny podmiot, który dysponuje np. wyłącznie lokalnymi częstotliwościami na obszarze jednej gminy.</p> <p>Izba postuluje wykreślenie tego zapisu. Natomiast wychodząc naprzeciw argumentacji przedstawionej w uzasadnieniu do projektu, że „Taka regulacja wynika wprost z art. 50 ust. 3 EKŁE. Taki wniosek stanowi niewątpliwie dowód na popyt rynkowy ze strony przedsiębiorstw innych niż te, które posiadają prawa użytkowania widma radiowego w danym paśmie, który regulator musi wziąć pod uwagę rozważając kwestię zasadności wydania rezerwacji na kolejny okres lub przeprowadzenia nowego postępowania selekcyjnego” w ocenie Izby prawidłowym rozwiązaniem będzie odpowiednia modyfikacja art. 88 ust. 1 projektu PKE, poprzez umieszczenie w nim przesłanki „dowodów na popyt rynkowy ze strony przedsiębiorstw innych”, o której mowa w art. 50 ust. 3 EKŁE. W związku z powyższym, projektowany art. 88 ust. 1 mógłby otrzymać następującą treść:</p> <p>Prezes UKE może dokonać rezerwacji częstotliwości zharmonizowanych na kolejny okres, na wniosek podmiotu dysponującego tą rezerwacją, kierując się celami określonymi w art. 375 ust. 2 oraz potrzebą zapewnienia najbardziej efektywnego wykorzystania częstotliwości oraz biorąc pod</p>	
--	--	---	--

			uwagę potrzebę zapewnienia ciągłości świadczenia usług telekomunikacyjnych oraz dowody na popyt rynkowy ze strony podmiotów innych niż dysponujący tą rezerwacją. Propozycja ta z jednej strony uwzględni przesłankę zawartą w art. 50 ust. 3 EKŁE, a z drugiej strony umożliwi wykreślenie kontrowersyjnego przepisu, który wprost uprawnia Prezesa UKE do odmowy dokonania rezerwacji na kolejny okres.	
2 7 0 6	Art. 88 ust. 6	PIIT	<p>Zgodnie z projektowanym przepisem, <i>W przypadku złożenia w ramach postępowania konsultacyjnego wniosku o rezerwację częstotliwości <u>przez podmiot, który zapewnia efektywne ich wykorzystanie oraz nie posiada rezerwacji częstotliwości o analogicznych właściwościach, Prezes UKE może odmówić dokonania rezerwacji na kolejny okres.</u></i></p> <p>W stosunku do projektu ustawy poddanemu prekonsultacjom – pomimo zdecydowanej krytyki wyrażonej we wcześniejszym stanowisku PIIT oraz ożywionej dyskusji na ten temat, która miała miejsce w trakcie warsztatów organizowanych przez Ministerstwo Cyfryzacji, przepis uległ jedynie nieznacznej modyfikacji poprzez dodanie zastrzeżenia „<i>zapewnia ich efektywne wykorzystanie</i>”.</p> <p>Pomimo wprowadzonej zmiany należy ponownie podkreślić, że regulacja taka w sposób istotny podważa stabilność prowadzenia działalności gospodarczej przez dużych operatorów sieci mobilnych i przewidywalność tej działalności. Nie jest zrozumiałe, dlaczego złożenie wniosku o rezerwację częstotliwości (którą to czynność można określić jako relatywnie nieskomplikowaną) przez podmiot, który nie posiada rezerwacji częstotliwości o analogicznych właściwościach, miałyby uprawniać Prezesa UKE do dokonania odmowy udzielenia rezerwacji częstotliwości na kolejny okres na rzecz podmiotu, który nią dysponował i następnie udzielenie rezerwacji częstotliwości na rzecz innego</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Przepis art. 88 stanowi wdrożenie art. 50 EKŁE. Ust. 6 wynika wprost z regulacji przewidzianej w art. 50 ust. 3 EKŁE i został w sposób istotny doprecyzowany w związku z uwagami z prekonsultacji. Zaproponowane w uwadze brzmienie nie uwzględnia faktu, iż dowody na popyt rynkowy mają wynikać z przeprowadzonych konsultacji. Przepis EKŁE zakłada pewną sekwencję działań i podejmowania przez regulatora decyzji o odnowieniu rezerwacji lub odmowie dokonania takiego odnowienia.</p>

		<p>podmiotu, który „zapewnił Prezesa UKE o ich efektywnym wykorzystaniu”. Jest to kolejny przepis, który umożliwia nie przedłużanie możliwości dysponowania zasobami częstotliwościowymi dla podmiotu, który dysponował danymi częstotliwościami. Co więcej, nie jest on obwarowany żadnymi przesłankami merytorycznymi, co będzie zachęcało inne podmioty do składania „fikcyjnych” wniosków o rezerwację częstotliwości w celu utrudnienia przedłużenia rezerwacji przez podmiot korzystający już z danego zasobu.</p> <p>W szczególności za taką przesłankę merytoryczną nie można zaproponować umieszczonego w projektowanym przepisie zastrzeżenia, że chodzi o podmiot „który zapewnia ich efektywne wykorzystanie”. W pierwszej kolejności należy wskazać, że nie jest zrozumiałe użycie w tej przesłance czasu teraźniejszego („zapewnia”). Trudno z logicznego punktu widzenia stwierdzić, jak inny podmiot, który nie dysponuje daną częstotliwością, ani częstotliwościami o analogicznych właściwościach miałby „zapewniać” w momencie złożenia takiego wniosku, ich efektywne wykorzystanie. Z drugiej strony, nawet w przypadku zmiany tego określenia na czas przyszły („zapewni”) sama przesłanka nadal wydaje się merytorycznie wadliwa, trudno bowiem określić na podstawie jakich kryteriów Prezes UKE miałby obiektywnie stwierdzić, że ten inny podmiot zapewni w przyszłości efektywne wykorzystanie.</p> <p>Izba dostrzega w proponowanym przepisie – niezależnie od jego modyfikacji zaproponowanej w konsultowanym projekcie PKE w stosunku do wersji wcześniejszej - bardzo istotne ryzyko zaburzenia stabilności rynku telekomunikacyjnego i ciągłości świadczenia usług telekomunikacyjnych, poprzez wykorzystywanie tej regulacji, jako otwierającej pole do szeregu potencjalnych nadużyć - w postaci podejmowania</p>	
--	--	--	--

działań przez niektóre potencjalne podmioty które zapewniają efektywne ich wykorzystanie oraz, nie posiadają rezerwacji częstotliwości o analogicznych właściwościach (a pewnością takich podmiotów na rynku jest bardzo wiele, z uwagi na, co oczywiste, naturalnie ograniczoną ilość zharmonizowanych zasobów widma, które zostały jednocześnie przydzielone przez regulatora w sposób efektywny).

Propozycja ta nie wynika ani z art. 50 ani z art 52 EKŁE i stoi w sprzeczności określonymi w EKŁE zasadami mającymi zwiększać pewność dokonywanych inwestycji. **Nie do pogodzenia z przewidywalnością otoczenia regulacyjnego i pewnością inwestycji jest przepis, który de facto pozwala organowi regulacyjnemu na odmowę dokonania rezerwacji na kolejny okres na rzecz operatora sieci ruchomej o zasięgu ogólnokrajowym, w przypadku zgłoszenia konkurencyjnego wniosku przez dowolny podmiot, który dysponuje np. wyłącznie lokalnymi częstotliwościami na obszarze jednej gminy.**

Izba postuluje wykreślenie tego zapisu. Natomiast wychodząc naprzeciw argumentacji przedstawionej w uzasadnieniu do projektu, że „Taka regulacja wynika wprost z art. 50 ust. 3 EKŁE. Taki wniosek stanowi niewątpliwie dowód na popyt rynkowy ze strony przedsiębiorstw innych niż te, które posiadają prawa użytkowania widma radiowego w danym paśmie, który regulator musi wziąć pod uwagę rozważając kwestię zasadności wydania rezerwacji na kolejny okres lub przeprowadzenia nowego postępowania selekcyjnego” w ocenie Izby prawidłowym rozwiązaniem będzie odpowiednia modyfikacja art. 88 ust. 1 projektu PKE, poprzez umieszczenie w nim przesłanki „dowodów na popyt rynkowy ze strony przedsiębiorstw innych”, o której mowa w art. 50 ust. 3 EKŁE. W związku z powyższym,

			<p><u>projektowany art. 88 ust. 1 mógłby otrzymać następującą treść:</u></p> <p><i>Prezes UKE może dokonać rezerwacji częstotliwości zharmonizowanych na kolejny okres, na wniosek podmiotu dysponującego tą rezerwacją, kierując się celami określonymi w art. 375 ust. 2 oraz potrzebą zapewnienia najbardziej efektywnego wykorzystania częstotliwości oraz biorąc pod uwagę potrzebę zapewnienia ciągłości świadczenia usług telekomunikacyjnych <u>oraz dowody na popyt rynkowy ze strony podmiotów innych niż dysponujący tą rezerwacją.</u> Propozycja ta z jednej strony uwzględni przesłankę zawartą w art. 50 ust. 3 EKŁE, a z drugiej strony umożliwi wykreślenie kontrowersyjnego przepisu, który wprost uprawnia Prezesa UKE do odmowy dokonania rezerwacji na kolejny okres.</i></p>	
2 7 1	Art. 92	PIIT	<p>Jest to kolejny z zapisów projektu, który narusza zasadę praw nabytych, przewidywalność regulacyjną i bezpieczeństwo inwestycji. Kompetencja do poprawy zasięgu powinna być realizowana przez Prezesa UKE poprzez pierwotny przydział częstotliwości oraz zwiększanie zasobu dostępnego dla użytkowników cywilnych, a nie poprzez arbitralne zmiany wydanych decyzji administracyjnych. <u>Izba postuluje, aby przepis ten wykreślić lub dokonać istotnego doprecyzowania tej kompetencji i przesłanek, jakie muszą zaistnieć, aby mogła zostać podjęta, a także skutków, w szczególności w zakresie opłaty jednorazowej oraz opłat rocznych.</u></p>	<p>Uwaga nieuwzględniona Przepis dotyczy sytuacji niewywiązywania się przez podmiot z podjętych zobowiązań. Nie jest przy tym rozwiązaniem nowym, a przeniesionym z Pt.</p>
2 7 2	Art. 93	Polsat	<p>W ramach prac na uwagami PIIT w zakresie częstotliwości wyłoniła się rozbieżność zdań członków, jednak z uwagi na rangę projektu implementacyjnego EKŁE do polskiego porządku prawnego uznano, że uwaga, co do której nie</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona Zgodnie z przedstawianym już w ramach prekonsultacji stanowiskiem nie ma uzasadnienia dla zrównywania grup</p>

		<p>uzyskano konsensusu wszystkich członków Izby, zostanie przekazana do Ministerstwa Cyfryzacji w formie głosu odrębnego - członków PIIT należących do Grupy Kapitałowej Cyfrowego Polsatu:</p> <p>Uwaga do brzmienia art. 93 ust 1 i 2</p> <p>Niektórzy członkowie PIIT, doceniając zmiany, w stosunku do wersji z 6 marca, lepiej odzwierciedlające zapisy art. 52 EKŁE, pragną jednak ponownie podkreślić, że przy analizie wpływu skupienia częstotliwości na warunki konkurencji, nie można pomijać sytuacji, w której podmioty, na podstawie umów biznesowych, wspólnie rozwijają sieć lub współkorzystają z częstotliwości. Dlatego też część członków PIIT proponuje dokonanie następującej zmiany:</p> <p><i>„Art. 93. 1. Prezes UKE, w celu wspierania równoprawnej i skutecznej konkurencji, w szczególności zapobiegania nadmiernemu skupieniu częstotliwości przez podmiot lub podmioty z grupy kapitałowej, uwzględniając warunki rynkowe, w tym w szczególności oceniając w sposób obiektywny i perspektywiczny warunki konkurencji, współkorzystanie z częstotliwości, wspólne rozwijanie sieci, a także prawdopodobny wpływ na dotychczasowe i przyszłe inwestycje uczestników rynku, może[...].”</i></p> <p><i>„Art. 93. 2. W celu wyeliminowania zaistniałych zakłóceń konkurencji wynikających z nadmiernego skupienia częstotliwości przez podmiot lub podmioty z grupy kapitałowej, lub podmiot lub podmioty wspólnie wykorzystujące sieć lub częstotliwości, Prezes UKE może zmienić rezerwację w sposób, o którym mowa w ust. 1 pkt 1 lit. b i e.”</i></p> <p>Powyższa uwaga stanowi zdanie odrębne wnioskodawców i nie należy jej traktować jako uwagi PIIT.</p>	<p>kapitałowych z podmiotami wspólnie wykorzystującymi sieć lub częstotliwości.</p>
--	--	--	---

2 7 3	Art. 93	PIKE	<p>Art. 93</p> <p>1. Prezes UKE, w celu wspierania równoprawnej i skutecznej konkurencji, w szczególności zapobiegania nadmiernemu skupieniu częstotliwości przez podmiot lub podmioty z grupy kapitałowej, uwzględniając warunki rynkowe, w tym w szczególności oceniając w sposób obiektywny i perspektywiczny warunki konkurencji, <u>współkorzystanie z częstotliwości, wspólne rozwijanie sieci</u>, a także prawdopodobny wpływ na dotychczasowe i przyszłe inwestycje uczestników rynku, może[...]</p> <p>2. W celu wyeliminowania zaistniałych zakłóceń konkurencji wynikających z nadmiernego skupienia częstotliwości przez podmiot lub podmioty z grupy kapitałowej, <u>lub podmiot lub podmioty wspólnie wykorzystujące sieć lub częstotliwości</u>, Prezes UKE może zmienić rezerwację w sposób, o którym mowa w ust. 1 pkt 1 lit. b i e.</p> <p>Dotychczasowe przepisy art. 116 ust 9 zakładały Działanie Prezesa UKE w porozumieniu z Prezesem UOKiK w ocenie wpływu na równoprawną i skuteczną konkurencję. Udział Prezesa UOKiK powinien zostać bezwzględnie przywrócony – Prezes UKE nie posiada takich środków.</p> <p>Doceniając zmiany, w stosunku do wersji z 6 marca, lepiej odzwierciedlające zapisy art. 52 EKŁE należy jednak ponownie podkreślić, że przy analizie wpływu skupienia częstotliwości na warunki konkurencji, nie można pomijać sytuacji, w której podmioty, na podstawie umów biznesowych, wspólnie rozwijają sieć lub współkorzystają z częstotliwości. Dlatego też proponujemy dokonanie wskazanej zmiany.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Zgodnie z przedstawianym już w ramach prekonsultacji stanowiskiem nie ma uzasadnienia dla zrównywania grup kapitałowych z podmiotami wspólnie wykorzystującymi sieć lub częstotliwości.</p> <p>Należy przy tym wskazać, że przepis jest regulacją nową, niezwiązaną z dotychczasowym art. 116 Pt.</p>
2 7 4	Art. 93	KIGEi T	<p>Dotychczasowe przepisy art. 116 ust 9 zakładały Działanie Prezesa UKE w porozumieniu z Prezesem UOKiK w ocenie wpływu na równoprawną i skuteczną konkurencję. Udział</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Przepis jest regulacją nową, niezwiązaną z dotychczasowym art. 116 Pt i stanowi wdrożenie art. 52 EKŁE.</p>

			Prezesa UOKiK powinien zostać bezwzględnie przywrócony – Prezes UKE nie posiada takich środków.	
2 7 5	Art. 93 ust. 1 i 2	KIGEiT	<p>Doceniając zmiany, w stosunku do wersji z 6 marca, lepiej odzwierciedlające zapisy art. 52 EKŁE należy jednak ponownie podkreślić, że przy analizie wpływu skupienia częstotliwości na warunki konkurencji, nie można pomijać sytuacji, w której podmioty, na podstawie umów biznesowych, wspólnie rozwijają sieć lub współkorzystają z częstotliwości. Dlatego też proponujemy dokonanie następującej zmiany.</p> <p>„Art. 93. 1. Prezes UKE, w celu wspierania równoprawnej i skutecznej konkurencji, w szczególności zapobiegania nadmiernemu skupieniu częstotliwości przez podmiot lub podmioty z grupy kapitałowej, uwzględniając warunki rynkowe, w tym w szczególności oceniając w sposób obiektywny i perspektywiczny warunki konkurencji, współkorzystanie z częstotliwości, wspólne rozwijanie sieci, a także prawdopodobny wpływ na dotychczasowe i przyszłe inwestycje uczestników rynku, może[...]”</p> <p>„Art. 93. 2. W celu wyeliminowania zaistniałych zakłóceń konkurencji wynikających z nadmiernego skupienia częstotliwości przez podmiot lub podmioty z grupy kapitałowej, lub podmiot lub podmioty wspólnie wykorzystujące sieć lub częstotliwości, Prezes UKE może zmienić rezerwację w sposób, o którym mowa w ust. 1 pkt 1 lit. b i e.</p> <p>KIGEiT niniejszym informuje, że w ramach nadesłanych uwag do art. 93 ust. 1 i 2 ustawy - Prawo komunikacji elektronicznej, jeden z członków Izby stoi na stanowisku, iż narzędziami z art. 93 ust. 1 i 2 projektu, obejmującymi działalność prowadzoną w ramach grup kapitałowych nie mogą zostać objęte podmioty prowadzące działalność rynkową na podstawie zawartych</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Zgodnie z przedstawianym już w ramach prekonsultacji stanowiskiem nie ma uzasadnienia dla zrównywania grup kapitałowych z podmiotami wspólnie wykorzystującymi sieć lub częstotliwości.</p> <p>Dodatkowo należy wskazać, że postulowane rozwiązanie budzi duże wątpliwości nawet w obrębie samej Izby, na co wskazuje nadesłane uzupełnienie stanowiska (akapit na dole).</p>

			dobrowolnych, wolnorynkowych umów biznesowych w tym obszarze.	
2 7 6	Art. 93 ust. 1	Związek Pracodawców Prywatnych Mediów	<p>Art. 93 ust. 1 Należy zapewnić prawidłową implementację art. 52 EKŁE, w taki sposób, aby przy analizie wpływu skupienia częstotliwości na warunki konkurencji, nie pomijać sytuacji, w której podmioty, na podstawie umów biznesowych, wspólnie rozwijają sieć lub współkorzystają z częstotliwości, poprzez dokonanie następującej zmiany przepisu:</p> <p><i>„Art. 93. 1. Prezes UKE, w celu wspierania równoprawnej i skutecznej konkurencji, w szczególności zapobiegania nadmiernemu skupieniu częstotliwości przez podmiot lub podmioty z grupy kapitałowej, uwzględniając warunki rynkowe, w tym w szczególności oceniając w sposób obiektywny i perspektywiczny warunki konkurencji, współkorzystanie z częstotliwości, wspólne rozwijanie sieci, a także prawdopodobny wpływ na dotychczasowe i przyszłe inwestycje uczestników rynku, może[...]”</i></p> <p><i>„Art. 93. 2. W celu wyeliminowania zaistniałych zakłóceń konkurencji wynikających z nadmiernego skupienia częstotliwości przez podmiot lub podmioty z grupy kapitałowej, lub podmiot lub podmioty wspólnie wykorzystujące sieć lub częstotliwości, Prezes UKE może zmienić rezerwację w sposób, o którym mowa w ust. 1 pkt 1 lit. b i e.</i></p> <p><i>Art. 93. 3. Przepisów art. 93 ust 1 i 2 nie stosuje się do rezerwacji częstotliwości na cele rozpowszechniania programów radiofonicznych lub telewizyjnych albo ich rozprowadzania.</i></p>	<p>Uwaga nieuwzględniona Zgodnie z przedstawianym już w ramach prekonsultacji stanowiskiem nie ma uzasadnienia dla zrównywania grup kapitałowych z podmiotami wspólnie wykorzystującymi sieć lub częstotliwości.</p>

2 7 7	Art. 93 ust. 1 i 2	Polko mtel sp. z o.o.	<p>Należy zapewnić prawidłową implementację art. 52 EKŁE, w taki sposób aby przy analizie wpływu skupienia częstotliwości na warunki konkurencji, nie pomijać sytuacji, w której podmioty, na podstawie umów biznesowych, wspólnie rozwijają sieć lub współkorzystają z częstotliwości. Dlatego też należy dokonać następujących zmiany treści art. 93 ust 1 i 2 konsultowanego projektu Prawa komunikacji elektronicznej:</p> <p>„Art. 93. 1. Prezes UKE, w celu wspierania równoprawnej i skutecznej konkurencji, w szczególności zapobiegania nadmiernemu skupieniu częstotliwości przez podmiot lub podmioty z grupy kapitałowej, uwzględniając warunki rynkowe, w tym w szczególności oceniając w sposób obiektywny i perspektywiczny warunki konkurencji, współkorzystanie z częstotliwości, wspólne rozwijanie sieci, a także prawdopodobny wpływ na dotychczasowe i przyszłe inwestycje uczestników rynku, może[...].”</p> <p>„Art. 93. 2. W celu wyeliminowania zaistniałych zakłóceń konkurencji wynikających z nadmiernego skupienia częstotliwości przez podmiot lub podmioty z grupy kapitałowej, lub podmiot lub podmioty wspólnie wykorzystujące sieć lub częstotliwości, Prezes UKE może zmienić rezerwację w sposób, o którym mowa w ust. 1 pkt 1 lit. b i e.”</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Zgodnie z przedstawianym już w ramach prekonsultacji stanowiskiem nie ma uzasadnienia dla zrównywania grup kapitałowych z podmiotami wspólnie wykorzystującymi sieć lub częstotliwości.</p>
2 7 8	Art. 93	PIIT	<p>Dotychczasowe przepisy art. 116 ust 9 zakładały Działanie Prezesa UKE w porozumieniu z Prezesem UOKiK w ocenie wpływu na równoprawną i skuteczną konkurencję. Udział Prezesa UOKiK powinien zostać bezwzględnie przywrócony – Prezes UKE nie posiada takich środków.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Przepis jest regulacją nową, niezwiązaną z dotychczasowym art. 116 Pt i stanowi wdrożenie art. 52 EKŁE.</p>

2 7 9	Art. 94 ust 1 pkt 9	PIIT	<p>Zmiany rezerwacji wynikające z konieczności realizacji zawartych przez RP umów międzynarodowych, które zostały zawarte już po dacie udzielenia rezerwacji, w sytuacji w której pogarszają one możliwość wykorzystywania widma radiowego objętego pierwotną rezerwacją, powinny być możliwe jedynie za odszkodowaniem lub rekompensatą. Podmiot posiadający prawa do częstotliwości nie może ponosić wyłącznych konsekwencji tego, jakie RP zawrze umowy międzynarodowe. Rekompensata ta mogłaby polegać, w przypadku zmiany rezerwacji, na obniżeniu opłaty, o której mowa w art. 23 ust. 1 lub w art. 24 ust. 1. Za wzór nowego przepisu może posłużyć art. 227.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona EKŁE nie wymaga wprowadzenia rekompensat. Zastosowanie w takich sytuacjach znajdują regulacje ogólne.</p>
2 8 0	Art. 94 ust. 1 pkt 8) oraz 128 ust. 3 pkt 1) Art. 94 ust. 1 pkt 8)	PIKE	<p>PIKE zwraca się z uwagą ogólną, wskazując na zasadność doprecyzowania kryterium cofnięcia rezerwacji częstotliwości lub prawa do korzystania z częstotliwości, w postaci „nieefektywnego wykorzystania widma”. Kryterium to w przekonaniu Izby winno być powiązane z warunkami korzystania z widma określonymi w postępowaniu zmierzającym do przyznania prawa.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona Kryterium takie występuje zarówno w EKŁE, jak i dotychczasowym Pt. Nie było przy tym nigdy nadużywane przez organ regulacyjny.</p>

	Art. 128 ust. 3 pkt) 1			
2 8 1	Art. 94 ust. 1 pkt 2 i 9 5	PIIT	Izba postuluje, aby zmiana rezerwacji lub jej cofnięcie, związane z koniecznością realizacji zobowiązań wynikających z umów międzynarodowych powinna odbywać się za odszkodowaniem, z uwagi na fakt, ochrony praw nabytych i bezpieczeństwa inwestycji.	Uwaga nieuwzględniona EKŁE nie wymaga wprowadzenia rekompensat. Zastosowanie w takich sytuacjach znajdują regulacje ogólne.
2 8 2	Art. 94 ust. 1 pkt 9	KIGEi T	Zmiany rezerwacji wynikające z konieczności realizacji zawartych przez RP umów międzynarodowych, które zostały zawarte już po dacie udzielenia rezerwacji, w sytuacji w której pogarszają one możliwość wykorzystywania widma radiowego objętego pierwotną rezerwacją, powinny być możliwe jedynie za odszkodowaniem lub rekompensatą. Podmiot posiadający prawa do częstotliwości nie może ponosić wyłącznych konsekwencji tego, jakie RP zawrze umowy międzynarodowe. Rekompensata ta mogłaby polegać, w przypadku zmiany rezerwacji, na obniżeniu opłaty, o której mowa w art. 23 ust. 1 lub w art. 24 ust. 1. Za wzór nowego przepisu może posłużyć art. 227.	Uwaga nieuwzględniona EKŁE nie wymaga wprowadzenia rekompensat. Zastosowanie w takich sytuacjach znajdują regulacje ogólne.
2 8 3	Art. 94 ust. 1 pkt 9	PIKE	Zmiany rezerwacji wynikające z konieczności realizacji zawartych przez RP umów międzynarodowych, które zostały zawarte już po dacie udzielenia rezerwacji, w sytuacji w której pogarszają one możliwość wykorzystywania widma radiowego objętego pierwotną rezerwacją, powinny być możliwe jedynie za odszkodowaniem lub rekompensatą. Podmiot posiadający	Uwaga nieuwzględniona EKŁE nie wymaga wprowadzenia rekompensat. Zastosowanie w takich sytuacjach znajdują regulacje ogólne.

			<p>prawa do częstotliwości nie może ponosić wyłącznych konsekwencji tego, jakie RP zawrze umowy międzynarodowe. Rekompensata ta mogłaby polegać, w przypadku zmiany rezerwacji, na obniżeniu opłaty, o której mowa w art. 23 ust. 1 lub w art. 24 ust. 1. Za wzór nowego przepisu może posłużyć art. 227.</p>	
2 8 4	Art. 94 ust. 1, 2, 3 i 6	Amery kańska Izba Handl owa	<p>Niepokoją nas również zmiany w ww ustawie dotyczące zmian przydzielonych rezerwacji częstotliwości a nawet do cofnięcia rezerwacji częstotliwości. Nadawcy programów radiowych latami inwestują środki na przyzwyczajenie słuchaczy do tego, że dany program radiowy jest dostępny na ściśle określonej częstotliwości. Dokonanie zmiany wpływa na stabilność prowadzenia działalności gospodarczej oraz na realne straty wynikające ze zmniejszenia się ilości słuchaczy oraz koszty rebrandingu, a wprowadzone zmiany w ustawie nie przewidują rekompensaty z tego tytułu poniesionych kosztów.</p> <p>Dlatego też, bardzo istotne dla prowadzenia i rozwijania biznesu w Polsce w naszej opinii jest aby:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Usunięcia zapisu art 94 ust.6. • Usunięcia zapisu art 94 ust. 1 pkt 10, ust. 2 oraz ust. 3. <p>Jako przedstawiciele większości inwestorów zagranicznych w Polsce, którzy od lat inwestują oraz tworzą tu miejsca pracy, mamy nadzieję, że nasz głos zostanie wysłuchany, a przedstawione powyżej uwagi przyczynią do poczucia stabilności dla inwestorów i rozwoju gospodarki. W razie potrzeby deklarujemy gotowość na dalszy dialog w celu wypracowania optymalnych rozwiązań prawnych.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Uwaga do art. 94 ust. 6 dotyczy przenoszonego z Pt (art. 123 ust. 2c) przepisu dotyczącego reshufflingu. Przepis pozwala na dokonanie zmian udzielonych już rezerwacji częstotliwości przez zamianę częstotliwości objętych rezerwacją na częstotliwości o analogicznych właściwościach, w celu uporządkowania przydziału widma w danym paśmie. Zamiana częstotliwości jest dopuszczona wyłącznie w sytuacjach, niezbędnych z punktu widzenia prawidłowej gospodarki częstotliwościami. Należy również wskazać, że przepis ma umożliwić kontynuowanie działalności prowadzonej przy wykorzystaniu dotychczas posiadanych częstotliwości (np. podmioty, które świadczą usługę LTE będą oczekiwały, iż na podstawie projektowanego przepisu otrzymają częstotliwości o analogicznych właściwościach, tj. takie, które umożliwią im dalsze świadczenie tej samej usługi). W opinii projektodawcy jest to narzędzie niezbędne dla regulatora.</p> <p>Tak samo regulacje art. 94 ust. 1 pkt 10 oraz ust. 2 i 3 nie są nowe – w Pt były to odpowiednio art. 123 ust. 1 pkt 10, ust. 1a i 1b. Przepisy te dają Prezesowi UKE narzędzia w postaci możliwości cofnięcia rezerwacji częstotliwości w sytuacji, gdy w wyniku przekształceń własnościowych dojdzie do nadmiernego skupienia częstotliwości w rękach jednego podmiotu i obchodzenia w ten sposób np. założeń wcześniejszego postępowania selekcyjnego. Prezes UKE nie wypowiada się przy tym w zakresie samej możliwości</p>

				<p>dokonania określonej transakcji handlowej, a jedynie ma uprawnienie do cofnięcia rezerwacji, jeżeli ta transakcja doprowadzi do nadmiernego skupienia częstotliwości, przy czym podmiot może w łatwy i szybki sposób, jeszcze przed dokonaniem takiej transakcji, uzyskać pewność czy organ regulacyjny będzie mógł skorzystać ze swojego uprawnienia. Jeżeli strony transakcji handlowej zgłosiły na piśmie Prezesowi UKE zamiar jej przeprowadzenia, a Prezes UKE potwierdził, że zamierzona transakcja handlowa nie będzie prowadziła do nadmiernego skupienia częstotliwości. Prezes UKE zawiadamia strony transakcji handlowej o swoim stanowisku w tej sprawie w terminie 30 dni od dnia otrzymania zgłoszenia zamiaru przeprowadzenia transakcji. W przypadku niezawiadomienia przez Prezesa UKE stron transakcji handlowej w tym terminie uznaje się, że Prezes UKE potwierdził, że zamierzona transakcja handlowa nie będzie prowadziła do nadmiernego skupienia częstotliwości. Istnieje ponadto wyłączenie stosowania tego przepisu po upływie 5 lat od dnia dokonania transakcji handlowej. Podyktowane jest to potrzebą zagwarantowania pewności prawnej oraz ochroną dokonanych inwestycji.</p>
2 8 5	Art. 94 ust. 1 pkt 10 oraz ust. 2 oraz	IAB Polska BCC	<p>Postulujemy usunięcie przedmiotowych przepisów.</p> <p>Alternatywnie postulujemy o wyłączenie ich stosowania w stosunku do rezerwacji częstotliwości na cele rozpowszechniania programów radiofonicznych lub telewizyjnych albo ich rozprowadzania.</p> <p>Przedmiotowe przepisy stanowią odpowiednik obecnego art. 123 ust. 1 pkt 10 oraz ust. 2 prawa telekomunikacyjnego. Nie znajdują one jednak uzasadnienia pod rządami EKŁE, którą PKE implementuje, gdyż są sprzeczne z zasadami gospodarki częstotliwościami. Jak wskazano powyżej, przepisy art.19 ust.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Regulacje art. 94 ust. 1 pkt 10 oraz ust. 2 i 3 nie są nowe – w Pt były to odpowiednio art. 123 ust. 1 pkt 10, ust. 1a i 1b. Przepisy te dają Prezesowi UKE narzędzia w postaci możliwości cofnięcia rezerwacji częstotliwości w sytuacji, gdy w wyniku przekształceń własnościowych dojdzie do nadmiernego skupienia częstotliwości w rękach jednego podmiotu i obchodzenia w ten sposób np. założeń wcześniejszego postępowania selekcyjnego. Prezes UKE nie wypowiada się przy tym w zakresie samej możliwości dokonania określonej transakcji handlowej, a jedynie ma</p>

ust. 3		<p>2 oraz art. 45 ust. 2 c) i g) EKŁE nakazują państwowemu członkowskim, aby zasady przyznawania, zmiany, odnawiania i cofania rezerwacji częstotliwości były określone w sposób precyzyjny, spójny i przewidywalny. Żaden z tych warunków nie jest spełniony.</p> <p>Przedmiotowe przepisy uprawniają Prezesa UKE do zmiany (przy czym nie wiadomo jaki miałyby być zakres takiej zmiany) lub nawet cofnięcia rezerwacji częstotliwości, jeśli stwierdzi, że doszło do nadmiernego skupienia częstotliwości przez podmiot lub grupę kapitałową. Przy czym przesłanki takiej zmiany lub cofnięcia są nieprecyzyjne.</p> <p>Nieprecyzyjność omawianych przepisów oznacza dla dysponentów częstotliwości brak pewności obrotu prawnego przez aż 5 lat od dnia dokonania transakcji handlowej (tak długi jest bowiem okres przedawnienia). Możliwość zgłoszenia zamiaru takiej transakcji handlowej do Prezesa UKE w celu upewnienia się, że transakcja nie doprowadzi do nadmiernego skupienia częstotliwości jest pozorna. Przepisy nie przewidują bowiem możliwości zaskarżenia stanowiska Prezesa UKE w przypadku, gdy dojdzie on do wniosku - na podstawie niedookreślonych przesłanek - że transakcja będzie skutkować nadmiernym skupieniem częstotliwości.</p> <p>Ponadto, należy zauważyć, że omawiane przepisy mogą stanowić duplikację kontroli w przypadku transakcji, które i tak podlegają ocenie Prezesa UOKIK (lub nawet Komisji Europejskiej). Większość transakcji skutkujących przejęciem kontroli nad dysponentem częstotliwości i tak ze względu na skalę działalności podlega bowiem uprzedniej kontroli Prezesa UOKIK. Organ ten ocenia takie transakcje pod kątem ich skutków rynkowych w zakresie telekomunikacji, co obejmuje także rezerwacje częstotliwości, definiując tzw. rynki właściwe.</p>	<p>uprawnienie do cofnięcia rezerwacji, jeżeli ta transakcja doprowadzi do nadmiernego skupienia częstotliwości, przy czym podmiot może w łatwy i szybki sposób, jeszcze przed dokonaniem takiej transakcji, uzyskać pewność czy organ regulacyjny będzie mógł skorzystać ze swojego uprawnienia. Jeżeli strony transakcji handlowej zgłosiły na piśmie Prezesowi UKE zamiar jej przeprowadzenia, a Prezes UKE potwierdził, że zamierzona transakcja handlowa nie będzie prowadziła do nadmiernego skupienia częstotliwości. Prezes UKE zawiadamia strony transakcji handlowej o swoim stanowisku w tej sprawie w terminie 30 dni od dnia otrzymania zgłoszenia zamiaru przeprowadzenia transakcji. W przypadku niezawiadomienia przez Prezesa UKE stron transakcji handlowej w tym terminie uznaje się, że Prezes UKE potwierdził, że zamierzona transakcja handlowa nie będzie prowadziła do nadmiernego skupienia częstotliwości. Istnieje ponadto wyłączenie stosowania tego przepisu po upływie 5 lat od dnia dokonania transakcji handlowej. Podyktowane jest to potrzebą zagwarantowania pewności prawnej oraz ochroną dokonanych inwestycji.</p> <p>Na marginesie należy wskazać, że przepisy unijne nie określają nigdzie wymogu wypłaty rekompensat, a jedynie dopuszczają taką możliwość.</p>
-----------	--	---	--

		<p>W konsekwencji wprowadzenia omawianych przepisów Prezes UKE zyska samodzielną władzę (bez udziału Prezesa UOKiK) dyskrecjonalnego decydowania o transakcjach handlowych na rynku telekomunikacyjnym i medialnym. Proponowane rozwiązanie jest nadmiarowe, nieproporcjonalne i naruszające zasadę swobody gospodarczej, jak również inne zasady wyrażone w Konstytucji RP (w szczególności w art. 2 i art. 14 Konstytucji RP).</p> <p>W art. 94 ust. 1 pkt 10 oraz ust. 2 oraz ust. 3 proponowane jest wprowadzenie następującego zapisu:</p> <p><i>“Prezes UKE, w drodze decyzji, może zmienić lub cofnąć rezerwację częstotliwości w przypadku:</i></p> <p><i>[...]</i></p> <p><i>10) stwierdzenia, że na skutek transakcji handlowej, w szczególności skutkującej przejściem kontroli w rozumieniu art. 4 pkt 4 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów nad podmiotem dysponującym rezerwacją częstotliwości, doszło do nadmiernego skupienia częstotliwości przez podmiot lub grupę kapitałową.</i></p> <p><i>2. Przepisu ust. 1 pkt 10 nie stosuje się, jeżeli strony transakcji handlowej zgłosiły na piśmie Prezesowi UKE zamiar jej przeprowadzenia, a Prezes UKE potwierdził, że zamierzona transakcja handlowa nie będzie prowadziła do nadmiernego skupienia częstotliwości. Prezes UKE zawiadamia strony transakcji handlowej o swoim stanowisku w tej sprawie w terminie 30 dni od dnia otrzymania zgłoszenia zamiaru przeprowadzenia transakcji. W przypadku niezawiadomienia przez Prezesa UKE stron transakcji handlowej w tym terminie uznaje się, że Prezes UKE potwierdził, że zamierzona transakcja handlowa nie będzie prowadziła do nadmiernego skupienia częstotliwości.</i></p>	
--	--	--	--

3. Przepisu ust. 1 pkt 10 nie stosuje się po upływie 5 lat od dnia dokonania transakcji handlowej.”

IAB Polska postuluje usunięcie przedmiotowych przepisów. Alternatywnie postuluje o wyłączenie ich stosowania w stosunku do rezerwacji częstotliwości na cele rozpowszechniania programów radiofonicznych lub telewizyjnych albo ich rozprowadzania.

U podstaw tych postulatów stoją następujące argumenty:

1) Sprzeczność z prawem UE z uwagi na naruszenie unijnych zasad gospodarki częstotliwościami

Przedmiotowe przepisy stanowią odpowiednik obecnego art. 123 ust. 1 pkt 10 oraz ust. 2 prawa telekomunikacyjnego. Nie znajdują one jednak uzasadnienia pod rządami EKŁE, którą PKE implementuje, gdyż są sprzeczne z zasadami gospodarki częstotliwościami. Jak wskazano powyżej, przepisy art.19 ust. 2 oraz art. 45 ust. 2 c) i g) EKŁE nakazują państwom członkowskim, aby zasady przyznawania, zmiany, odnawiania i cofania rezerwacji częstotliwości były określone w sposób precyzyjny, spójny i przewidywalny. Żaden z tych warunków nie jest spełniony. Przedmiotowe przepisy uprawniają Prezesa UKE do zmiany (przy czym nie wiadomo jaki miałby być zakres takiej zmiany) lub nawet cofnięcia rezerwacji częstotliwości, jeśli stwierdzi, że doszło do nadmiernego skupienia częstotliwości przez podmiot lub grupę kapitałową. Przy czym przesłanki takiej zmiany lub cofnięcia są nieprecyzyjne, gdyż:

- a) brak jest definicji „nadmiernego skupienia częstotliwości”; jest to termin nieznanый zarówno w polskim, jak i unijnym porządku prawnym; niejasne jest w jaki sposób należałoby „zliczać” skupienie częstotliwości i kiedy jest ono nadmierne; na

marginesie zwracamy uwagę że takie samo sformułowanie występuje także w innych przepisach PKE: art. 87 ust. 2, 88 ust. 2 pkt 3 oraz art. 93 PKE umożliwiając Prezesowi UKE podejmowanie dyskrecjonalnych decyzji dotyczących rezerwacji częstotliwości, także w stosunku do tych, które są przeznaczone do nadawania programów radiowych lub telewizyjnych

- b) do nadmiernego skupienia częstotliwości może dojść na skutek każdej „transakcji handlowej” dotyczącej podmiotu posiadającego rezerwację częstotliwości, w szczególności (ale nie tylko) takiej która skutkuje przejściem kontroli nad podmiotem dysponującym rezerwacją częstotliwości; brak jest przy tym definicji „transakcji handlowej”, a szeroki zakres tego przepisu sprawia, że obejmuje on także transakcje w ramach jednej i tej samej grupy kapitałowej; należy zaznaczyć, że grupa kapitałowa traktowana jest jako jeden organizm gospodarczy i na gruncie art. 14 pkt 5 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów, transakcje wewnątrzgrupowe wyjęte są spod kontroli Prezesa UOKIK (analogiczne podejście obowiązuje na gruncie unijnych przepisów antymonopolowych).

Nieprecyzyjność omawianych przepisów oznacza dla dysponentów częstotliwości brak pewności obrotu prawnego przez aż 5 lat od dnia dokonania transakcji handlowej (tak długi jest bowiem okres przedawnienia).
Możliwość zgłoszenia zamiaru takiej transakcji handlowej do Prezesa UKE w celu upewnienia się, że transakcja nie

doprowadzi do nadmiernego skupienia częstotliwości jest pozorna. Przepisy nie przewidują bowiem możliwości zaskarżenia stanowiska Prezesa UKE w przypadku, gdy dojdzie on do wniosku - na podstawie niedookreślonych przesłanek – że transakcja będzie skutkować nadmiernym skupieniem częstotliwości.

2) Sprzeczność z prawem UE z uwagi na brak rekompensaty kosztów zmiany lub cofnięcia rezerwacji częstotliwości

Jak wskazano powyżej, unijne reguły gospodarowania częstotliwościami nakazują państwom członkowskim zapewnienie odpowiedniej rekompensaty kosztów w przypadku zmian rezerwacji częstotliwości. Omawiane przepisy nie spełniają tego warunku.

3) Naruszenie konstytucyjnych praw nadawców

Ponadto, należy zauważyć, że omawiane przepisy mogą stanowić duplikację kontroli w przypadku transakcji, które i tak podlegają ocenie Prezesa UOKiK (lub nawet Komisji Europejskiej). Większość transakcji skutkujących przejściem kontroli nad dysponentem częstotliwości i tak ze względu na skalę działalności podlega bowiem uprzedniej kontroli Prezesa UOKiK. Organ ten ocenia takie transakcje pod kątem ich skutków rynkowych w zakresie telekomunikacji, co obejmuje także rezerwacje częstotliwości, definiując tzw. rynki właściwe.

W konsekwencji wprowadzenia omawianych przepisów Prezes UKE zyska samodzielną władzę (bez udziału Prezesa UOKiK) dyskrecjonalnego decydowania o transakcjach handlowych na rynku telekomunikacyjnym i medialnym. Proponowane rozwiązanie jest nadmierowe, nieproporcjonalne i naruszające zasadę swobody gospodarczej, jak również inne zasady wyrażone w

			<p>Konstytucji RP (w szczególności w art. 2 i art. 14 Konstytucji RP).</p> <p>Z powyższych względów należy zrezygnować z proponowanych zapisów. Alternatywnie, postulujemy o wyłączenie ich stosowania w stosunku do rezerwacji częstotliwości na cele rozpowszechniania programów radiofonicznych lub telewizyjnych albo ich rozprowadzania. Rezerwacja częstotliwości na rozpowszechnianie programów radiofonicznych lub telewizyjnych jest bowiem wtórna do uprawnień wynikających z koncesji i im podporządkowana – prosimy odwołać się do szczegółowych argumentów w tej kwestii zawartych powyżej. Każda rezerwacja częstotliwości dla nadawcy przyporządkowana jest konkretnemu programowi radiofonicznemu lub telewizyjnemu, stąd trudno jest mówić o nadmiarze takich częstotliwości.</p>	
2 8 6	Art. 94 ust. 1 pkt 10 oraz ust. 2 oraz ust. 3	Związek Pracodawców Prywatnych Mediów	<p>Proponowane jest wprowadzenie następującego zapisu: <i>“Prezes UKE, w drodze decyzji, może zmienić lub cofnąć rezerwację częstotliwości w przypadku: [...]</i></p> <p><i>10) stwierdzenia, że na skutek transakcji handlowej, w szczególności skutkującej przejściem kontroli w rozumieniu art. 4 pkt 4 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów nad podmiotem dysponującym rezerwacją częstotliwości, doszło do nadmiernego skupienia częstotliwości przez podmiot lub grupę kapitałową.</i></p> <p><i>2. Przepisu ust. 1 pkt 10 nie stosuje się, jeżeli strony transakcji handlowej zgłosiły na piśmie Prezesowi UKE zamiar jej przeprowadzenia, a Prezes UKE potwierdził, że zamierzona transakcja handlowa nie będzie prowadziła do nadmiernego skupienia częstotliwości. Prezes UKE zawiadamia strony</i></p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Regulacje art. 94 ust. 1 pkt 10 oraz ust. 2 i 3 nie są nowe – w Pt były to odpowiednio art. 123 ust. 1 pkt 10, ust. 1a i 1b. Przepisy te dają Prezesowi UKE narzędzia w postaci możliwości cofnięcia rezerwacji częstotliwości w sytuacji, gdy w wyniku przekształceń własnościowych dojdzie do nadmiernego skupienia częstotliwości w rękach jednego podmiotu i obchodzenia w ten sposób np. założeń wcześniejszego postępowania selekcyjnego. Prezes UKE nie wypowiada się przy tym w zakresie samej możliwości dokonania określonej transakcji handlowej, a jedynie ma uprawnienie do cofnięcia rezerwacji, jeżeli ta transakcja doprowadzi do nadmiernego skupienia częstotliwości, przy czym podmiot może w łatwy i szybki sposób, jeszcze przed dokonaniem takiej transakcji, uzyskać pewność czy organ regulacyjny będzie mógł skorzystać ze swojego</p>

	<p><i>transakcji handlowej o swoim stanowisku w tej sprawie w terminie 30 dni od dnia otrzymania zgłoszenia zamiaru przeprowadzenia transakcji. W przypadku niezawiadomienia przez Prezesa UKE stron transakcji handlowej w tym terminie uznaje się, że Prezes UKE potwierdził, że zamierzona transakcja handlowa nie będzie prowadziła do nadmiernego skupienia częstotliwości.</i></p> <p><i>3. Przepisu ust. 1 pkt 10 nie stosuje się po upływie 5 lat od dnia dokonania transakcji handlowej.”</i></p> <p>Postulujemy usunięcie przedmiotowych przepisów. Alternatywnie postulujemy:</p> <p>1. wyłączenie ich stosowania w stosunku do rezerwacji częstotliwości na cele rozpowszechniania programów radiofonicznych lub telewizyjnych albo ich rozprowadzania.</p> <p>2. prawidłową implementację art. 52 EKŁE, w taki sposób aby przy analizie wpływu skupienia częstotliwości na warunki konkurencji, nie pomijać sytuacji, w której podmioty, na podstawie umów biznesowych, wspólnie rozwijają sieć lub współkorzystają z częstotliwości</p> <p>Uzasadnienie Sprzeczność z prawem UE z uwagi na naruszenie unijnych zasad gospodarki częstotliwościami</p> <p>Przedmiotowe przepisy stanowią odpowiednik obecnego art. 123 ust. 1 pkt 10 oraz ust. 2 prawa telekomunikacyjnego. Nie znajdują one jednak uzasadnienia pod rządami EKŁE, którą PKE implementuje, gdyż są sprzeczne z zasadami gospodarki częstotliwościami. Jak wskazano powyżej, przepisy art.19 ust. 2 oraz art. 45 ust. 2 c) i g) EKŁE nakazują państwom członkowskim, aby zasady przyznawania, zmiany, odnawiania</p>	<p>uprawnienia. Jeżeli strony transakcji handlowej zgłosiły na piśmie Prezesowi UKE zamiar jej przeprowadzenia, a Prezes UKE potwierdził, że zamierzona transakcja handlowa nie będzie prowadziła do nadmiernego skupienia częstotliwości. Prezes UKE zawiadamia strony transakcji handlowej o swoim stanowisku w tej sprawie w terminie 30 dni od dnia otrzymania zgłoszenia zamiaru przeprowadzenia transakcji. W przypadku niezawiadomienia przez Prezesa UKE stron transakcji handlowej w tym terminie uznaje się, że Prezes UKE potwierdził, że zamierzona transakcja handlowa nie będzie prowadziła do nadmiernego skupienia częstotliwości. Istnieje ponadto wyłączenie stosowania tego przepisu po upływie 5 lat od dnia dokonania transakcji handlowej. Podyktowane jest to potrzebą zagwarantowania pewności prawnej oraz ochroną dokonanych inwestycji.</p> <p>Na marginesie należy wskazać, że przepisy unijne nie określają nigdzie wymogu wypłaty rekompensat, a jedynie dopuszczają taką możliwość.</p>
--	--	--

		<p>i cofania rezerwacji częstotliwości były określone w sposób precyzyjny, spójny i przewidywalny. Żaden z tych warunków nie jest spełniony.</p> <p>Przedmiotowe przepisy uprawniają Prezesa UKE do zmiany (przy czym nie wiadomo jaki miałby być zakres takiej zmiany) lub nawet cofnięcia rezerwacji częstotliwości, jeśli stwierdzi, że doszło do nadmiernego skupienia częstotliwości przez podmiot lub grupę kapitałową. Przy czym przesłanki takiej zmiany lub cofnięcia są nieprecyzyjne, gdyż:</p> <ul style="list-style-type: none">a) brak jest definicji „<i>nadmiernego skupienia częstotliwości</i>”; jest to termin nieznanый zarówno w polskim, jak i unijnym porządku prawnym; niejasne jest w jaki sposób należałoby „<i>zliczać</i>” skupienie częstotliwości i kiedy jest ono nadmierne; na marginesie zwracamy uwagę, że takie samo sformułowanie występuje także w innych przepisach PKE: art. 87 ust. 2, 88 ust. 2 pkt 3 oraz art. 93 PKE umożliwiając Prezesowi UKE podejmowanie dyskrecjonalnych decyzji dotyczących rezerwacji częstotliwości, także w stosunku do tych, które są przeznaczone do nadawania programów radiowych lub telewizyjnych;b) do nadmiernego skupienia częstotliwości może dojść na skutek każdej „<i>transakcji handlowej</i>” dotyczącej podmiotu posiadającego rezerwację częstotliwości, w szczególności (ale nie tylko) takiej, która skutkuje przejściem kontroli nad podmiotem dysponującym rezerwacją częstotliwości; brak jest przy tym definicji „<i>transakcji handlowej</i>”, a szeroki zakres tego przepisu sprawia, że obejmuje on także transakcje w ramach jednej i tej samej grupy kapitałowej; należy zaznaczyć, że grupa kapitałowa traktowana jest jako jeden	
--	--	--	--

organizm gospodarczy i na gruncie art. 14 pkt 5 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów, transakcje wewnątrzgrupowe wyjęte są spod kontroli Prezesa UOKIK (analogiczne podejście obowiązuje na gruncie unijnych przepisów antymonopolowych).

Nieprecyzyjność omawianych przepisów oznacza dla dysponentów częstotliwości brak pewności obrotu prawnego przez aż 5 lat od dnia dokonania transakcji handlowej (tak długi jest bowiem okres przedawnienia). Możliwość zgłoszenia zamiaru takiej transakcji handlowej do Prezesa UKE w celu upewnienia się, że transakcja nie doprowadzi do nadmiernego skupienia częstotliwości jest pozorna. Przepisy nie przewidują bowiem możliwości zaskarżenia stanowiska Prezesa UKE w przypadku, gdy dojdzie on do wniosku - na podstawie niedookreślonych przesłanek – że transakcja będzie skutkować nadmiernym skupieniem częstotliwości.

Sprzeczność z prawem UE z uwagi na brak rekompensaty kosztów zmiany lub cofnięcia rezerwacji częstotliwości

Jak wskazano powyżej, unijne reguły gospodarowania częstotliwościami nakazują państwom członkowskim zapewnienie odpowiedniej rekompensaty kosztów w przypadku zmian rezerwacji częstotliwości. Omawiane przepisy nie spełniają tego warunku.

Naruszenie konstytucyjnych praw nadawców

Ponadto, należy zauważyć, że omawiane przepisy mogą stanowić duplikację kontroli w przypadku transakcji, które i tak podlegają ocenie Prezesa UOKIK (lub nawet Komisji Europejskiej). Większość transakcji skutkujących przejęciem kontroli nad dysponentem częstotliwości i tak ze względu na skalę działalności podlega bowiem uprzedniej kontroli Prezesa UOKIK. Organ ten ocenia takie transakcje pod kątem ich

			<p>skutków rynkowych w zakresie telekomunikacji, co obejmuje także rezerwacje częstotliwości, definiując tzw. rynki właściwe.</p> <p>W konsekwencji wprowadzenia omawianych przepisów Prezes UKE zyska samodzielną władzę (bez udziału Prezesa UOKiK) dyskrecjonalnego decydowania o transakcjach handlowych na rynku telekomunikacyjnym i medialnym. Proponowane rozwiązanie jest nadmiarowe, nieproporcjonalne i naruszające zasadę swobody gospodarczej, jak również inne zasady wyrażone w Konstytucji RP (w szczególności w art. 2 i art. 14 Konstytucji RP).</p> <p>Z powyższych względów należy zrezygnować z proponowanych zapisów. Alternatywnie, postulujemy o wyłączenie ich stosowania w stosunku do rezerwacji częstotliwości na cele rozpowszechniania programów radiofonicznych lub telewizyjnych albo ich rozprowadzania. Rezerwacja częstotliwości na rozpowszechnianie programów radiofonicznych lub telewizyjnych jest bowiem wtórna do uprawnień wynikających z koncesji i im podporządkowana – prosimy odwołać się do szczegółowych argumentów w tej kwestii zawartych powyżej. Każda rezerwacja częstotliwości dla nadawcy przyporządkowana jest konkretnemu programowi radiofonicznemu lub telewizyjnemu, stąd trudno jest mówić o nadmiarze takich częstotliwości.</p>	
2 8 7	Art. 94 ust. 6	PIIT	<p>Izba postuluje, aby zmiana dokonana w trybie określonym w tym przepisie: powinna odbywać się za odszkodowaniem dot. ewentualnych kosztów dostosowania sieci operatorów, z uwagi na fakt, ochrony praw nabytych i bezpieczeństwa inwestycji oraz, że w wyniku takiej zmiany decyzji rezerwacyjnej Prezes UKE z</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona Przepis jest przeniesiony z Pt i nie przewiduje się jego modyfikacji o kwestie związane z odszkodowaniami.</p> <p>W zakresie pozwoleń należy wskazać, że na podstawie obowiązujących przepisów możliwe jest dokonanie zmian z</p>

			<p>urzędu dokonuje odpowiednich zmian w pozwoleniach radiowych wydanych na jej podstawie oraz w dokonanych wpisach do rejestru urządzeń radiowych.</p>	<p>urzędu. Jednak nie jest zasadne wprowadzanie takiej regulacji jako obligatoryjnej, ponieważ Prezes UKE nie ma tak szczegółowej wiedzy o sieci przedsiębiorcy aby zawsze mógł samodzielnie dokonać odpowiednich zmian. Czasem zmiana rezerwacji wiązać się np. będzie z wymianą urządzeń.</p>
2 8 8	Art. 94 ust. 6 PKE	IAB Polska BCC	<p>Postulujemy usunięcie przedmiotowego zapisu.</p> <p>Alternatywnie postulujemy o wyłączenie jego stosowania w stosunku do rezerwacji częstotliwości na cele rozpowszechniania programów radiofonicznych w sposób analogowy drogą rozsiewczą naziemną.</p> <p>Przesłanki dokonania zamiany częstotliwości są pojęciami nieostrymi, tj. Prezes UKE może dokonać zamiany „w celu zapewnienia ładu w gospodarce częstotliwościami oraz zwiększenia efektywności wykorzystanych częstotliwości”. Przepis ten nie zawiera ściśle określonych kryteriów do przeprowadzenia tych zmian i tym samym w sposób nieuzasadniony poszerza Prezesowi UKE zakres swobody w jego stosowaniu. Niejasne jest także, w jaki sposób nadawca może potwierdzić, że częstotliwości otrzymane w ramach zamiany posiadają „analogiczne właściwości”. W rezultacie, Prezes UKE otrzymuje szerokie uprawnienie, bez narzuconych mu jakichkolwiek formalnych i merytorycznych kryteriów oceny, w szczególności sposobu mierzenia owej efektywności wykorzystywania częstotliwości.</p> <p>Jednocześnie omawiany przepis nie przewiduje żadnej rekompensaty ani za koszty zmian, ani za ich ewentualne skutki w postaci uszczerbku wpływów reklamowych. Jest to sprzeczne z prawem UE, bowiem zasada rekompensaty kosztów migracji lub realokacji wykorzystania częstotliwości została wprowadzona wprost na mocy art. 6 ust. 5 Decyzji Parlamentu Europejskiego i Rady nr 243/2012/UE z dnia 14 marca 2012 r. w sprawie ustanowienia wieloletniego programu</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Uwaga do art. 94 ust. 6 dotyczy przenoszonego z Pt (art. 123 ust. 2c) przepisu dotyczącego reshufflingu. Przepis pozwala na dokonanie zmian udzielonych już rezerwacji częstotliwości przez zamianę częstotliwości objętych rezerwacją na częstotliwości o analogicznych właściwościach, w celu uporządkowania przydziału widma w danym paśmie. Zamiana częstotliwości jest dopuszczona wyłącznie w sytuacjach, niezbędnych z punktu widzenia prawidłowej gospodarki częstotliwościami. Należy również wskazać, że przepis ma umożliwić kontynuowanie działalności prowadzonej przy wykorzystaniu dotychczas posiadanych częstotliwości (np. podmioty, które świadczą usługę LTE będą oczekiwały, iż na podstawie projektowanego przepisu otrzymają częstotliwości o analogicznych właściwościach, tj. takie, które umożliwią im dalsze świadczenie tej samej usługi). W naszej opinii jest to narzędzie niezbędne dla regulatora.</p> <p>Na marginesie należy wskazać, że przepisy unijne nie określają nigdzie wymogu wypłaty rekompensat, a jedynie dopuszczają taką możliwość.</p>

dotyczącego polityki w zakresie widma radiowego i jest ona jedną z zasad gospodarki częstotliwościami, które obowiązują wszystkie państwa członkowskie UE. Zasada ta wynika także z art. 19 ust. 1 i 2 EKŁE.

Jak wynika z powyższych argumentów, omawiany art. 94 ust. 6 PKE, mimo, że stanowi odpowiednik obecnego art. 123 ust. 2c prawa telekomunikacyjnego, nie znajduje racji bytu pod rządami EKŁE, który PKE implementuje. Stąd postulujemy jego usunięcie.

W art. 94 ust. 6 PKE proponowane jest wprowadzenie następującego zapisu:

„Prezes UKE, w celu zapewnienia ładu w gospodarce częstotliwościami oraz zwiększenia efektywności wykorzystywanych częstotliwości, może dokonać zmiany przydzielonych rezerwacji częstotliwości z danego zakresu częstotliwości poprzez zamianę częstotliwości objętych rezerwacją na częstotliwości o analogicznych właściwościach. Zmiana może dotyczyć całości lub części częstotliwości objętych rezerwacją.”

IAB Polska postuluje usunięcie przedmiotowego zapisu. Alternatywnie postuluje o wyłączenie jego stosowania w stosunku do rezerwacji częstotliwości na cele rozpowszechniania programów radiofonicznych w sposób analogowy drogą rozsiewczą naziemną.

U podstaw tych postulatów stoją następujące argumenty:

- 1) Swoboda uznaniowa Prezesa UKE i naruszenie konstytucyjnych praw nadawców**

Projektowany art. 94 ust. 6 uprawnia Prezesa UKE do dokonywania zmian przydzielonych rezerwacji częstotliwości z danego zakresu częstotliwości poprzez zamianę częstotliwości objętych rezerwacją na

częstotliwości o analogicznych właściwościach. Tym samym poszerza on i tak już szeroki katalog sytuacji, w których Prezes UKE może dokonać zmiany przydzielonych rezerwacji częstotliwości. Przepis ten stanowi odpowiednik obecnego art. 123 ust. 2c prawa telekomunikacyjnego.

Przesłanki dokonania zamiany częstotliwości są pojęciami nieostryimi, tj. Prezes UKE może dokonać zamiany „w celu zapewnienia ładu w gospodarce częstotliwościami oraz zwiększenia efektywności wykorzystanych częstotliwości”. Przepis ten nie zawiera ściśle określonych kryteriów do przeprowadzenia tych zmian i tym samym w sposób nieuzasadniony poszerza Prezesowi UKE zakres swobody w jego stosowaniu. Niejasne jest także, w jaki sposób nadawca może potwierdzić, że częstotliwości otrzymane w ramach zamiany posiadają „analogiczne właściwości”.

W rezultacie, Prezes UKE otrzymuje szerokie uprawnienie, bez narzuconych mu jakichkolwiek formalnych i merytorycznych kryteriów oceny, w szczególności sposobu mierzenia owej efektywności wykorzystywania częstotliwości. Ponadto, istniejąca od lat przesłanka zmiany lub cofnięcia decyzji rezerwacyjnej z uwagi na nieefektywne wykorzystanie częstotliwości jest wystarczającą podstawą prawną do dokonania potencjalnych zmian i nie ma potrzeby utrzymywania dodatkowej podstawy prawnej dla zmiany rezerwacji częstotliwości. Tym bardziej sprzeciw budzi utrzymywanie dodatkowego, inaczej sformułowanego kryterium, opartego na tej samej przesłance niezdefiniowanej efektywności wykorzystywania częstotliwości. Taki zapis budzi wątpliwości co do jego zgodności z art. 2 w zw. z art. 31 ust. 3, art. 20 w zw. z art. 22 i art. 14 Konstytucji RP. Wskazane przesłanki zmiany przydzielonych rezerwacji zostały

bowiem określone w sposób na tyle nieostry, że mogą doprowadzić do arbitralnego i niepodlegającego kontroli merytorycznej zmieniania przydzielonych rezerwacji przez Prezesa UKE, a w rezultacie — do swobodnego kształtowania przez niego zakresu przysługującej nadawcom i innym uczestnikom rynku swobody działalności gospodarczej (ograniczenie dostępu do podstawowego kanału prowadzenia działalności), wolności mediów, ochrony praw nabytych i interesów w toku.

2) Sprzeczność z prawem UE z uwagi na brak rekompensaty kosztów zmian

Nadawcy programów radiowych nadawanych w sposób analogowy drogą naziemną, zwłaszcza tych o zasięgu lokalnym, latami dokonują nakładów mających na celu przyzwyczajenie słuchaczy do tego, iż dany program radiowy dostępny jest na ściśle określonej częstotliwości. Dokonanie w sposób uznaniowy zamiany takiego pasma na inny zasób, nawet o podobnych właściwościach technicznych, może się przełożyć na wymierną szkodę dla nadawcy w postaci utraty słuchaczy, którzy mogą nie podążyć za taką zmianą częstotliwości. W konsekwencji utrata słuchaczy przełoży się na spadek wpływów reklamowych, które dla nadawców komercyjnych są głównym źródłem przychodów.

Jednocześnie omawiany przepis nie przewiduje żadnej rekompensaty ani za koszty zmian, ani za ich ewentualne skutki w postaci uszczerbku wpływów reklamowych. Jest to sprzeczne z prawem UE, bowiem zasada rekompensaty kosztów migracji lub realokacji wykorzystania częstotliwości została wprowadzona wprost na mocy art. 6 ust. 5 Decyzji Parlamentu Europejskiego i Rady nr

243/2012/UE z dnia 14 marca 2012 r. w sprawie ustanowienia wieloletniego programu dotyczącego polityki w zakresie widma radiowego i jest ona jedną z zasad gospodarki częstotliwościami, które obowiązują wszystkie państwa członkowskie UE. Zasada ta wynika także z art. 19 ust. 1 i 2 EKŁE.

3) Sprzeczność z prawem UE z uwagi na naruszenie unijnych zasad gospodarki częstotliwościami

Dodatkowo, omawiany przepis jest sprzeczny z następującymi przepisami EKŁE:

- a) art. 3 ust. 2 c) EKŁE, który stanowi, że krajowe organy regulacyjne i państwa członkowskie dążą do realizacji każdego z następujących celów: „(...) przyczynianie się do rozwoju rynku wewnętrznego poprzez usuwanie istniejących przeszkód utrudniających inwestycje w sieci łączności elektronicznej, (...) a także poprzez opracowywanie wspólnych przepisów i przewidywalnych podejść regulacyjnych (...). Omawiany przepis nie może być uznany za przewidywalny w rozumieniu EKŁE;
- b) art. 19 ust. 2 EKŁE, który stanowi, że państwa członkowskie mogą dopuścić ograniczenie lub cofnięcie praw użytkownika widma radiowego w oparciu o ustanowione wcześniej i „jasno określone procedury, zgodnie z zasadami proporcjonalności i niedyskryminacji”. W tego rodzaju przypadkach, posiadacze takich praw mogą otrzymać „odpowiednią rekompensatę”. Omawiany przepis nie spełnia przedmiotowych warunków. Nie jest on bowiem jasny, trudno go uznać za środek proporcjonalny czy

			<p>niedyskryminujący, a ponadto nie przewiduje on żadnej rekompensaty.</p> <p>c) art. 45 ust. 2 c) i g) EKŁE, który stanowi, że państwa członkowskie mają obowiązek zapewnienia „przewidywalności i spójności podczas przyznawania, odnowy, zmiany, ograniczenia i wycofania praw użytkowania widma radiowego, aby promować długoterminowe inwestycje” oraz stosować zasady „przyznawania, przenoszenia, odnawiania, zmieniania i cofania praw wykorzystania widma radiowego, które są jasno i przejrzysto ustanowione, aby zagwarantować pewność regulacyjną oraz spójność i przewidywalność regulacji”. Omawiany przepis przyznający Prezesowi UKE pełną uznaniowość w zamianie częstotliwości nie spełnia żadnego przedmiotowych warunków.</p> <p>Jak wynika z powyższych argumentów, omawiany art. 94 ust. 6 PKE, mimo, że stanowi odpowiednik obecnego art. 123 ust. 2c prawa telekomunikacyjnego, nie znajduje racji bytu pod rządami EKŁE, który PKE implementuje. Stąd postulujemy jego usunięcie.</p> <p>Alternatywnie wnioskujemy o wyłączenie jego stosowania w stosunku do rezerwacji częstotliwości na cele rozpowszechniania programów radiofonicznych w sposób analogowy drogą rozsiewczą naziemną. Jak wynika bowiem z art. 96 ust. 1 PKE, który odwołuje się do kwestionowanego zapisu z art. 94 ust. 6 PKE, miał on w zamyśle ustawodawcy dotyczyć jedynie nadawania w sposób cyfrowy drogą naziemną</p>	
2 8 9	Art. 94 ust. 6	Związek Pracodawców	<p>Proponowane jest wprowadzenie następującego zapisu: <i>„Prezes UKE, w celu zapewnienia ładu w gospodarce częstotliwościami oraz zwiększenia efektywności wykorzystywanych częstotliwości, może dokonać zmiany</i></p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Uwaga do art. 94 ust. 6 dotyczy przenoszonego z Pt (art. 123 ust. 2c) przepisu dotyczącego reshufflingu. Przepis pozwala na dokonanie zmian udzielonych już rezerwacji częstotliwości</p>

	<p>Prywatnych Mediów w przydzielonych rezerwacji częstotliwości z danego zakresu częstotliwości poprzez zamianę częstotliwości objętych rezerwacją na częstotliwości o analogicznych właściwościach. Zmiana może dotyczyć całości lub części częstotliwości objętych rezerwacją.”</p> <p>Postulujemy usunięcie tego zapisu</p> <p>Alternatywnie postulujemy: wyłączenie jego stosowania w stosunku do rezerwacji częstotliwości na cele rozpowszechniania programów radiofonicznych w sposób analogowy drogą rozsiewczą naziemną. zapewnienie, zwrotu niezbędnych kosztów, jakie będą musieli ponieść przedsiębiorcy w wyniku zmiany ich praw nabytych, wskazanie, że w wyniku zmiany rezerwacji częstotliwości w tym zakresie, Prezes UKE z urzędu dokonuje odpowiednich zmian w pozwoleniach radiowych wydanych na jej podstawie oraz w dokonanych wpisach do rejestru urządzeń radiowych</p> <p>Uzasadnienie: Swoboda uznaniowa Prezesa UKE i naruszenie konstytucyjnych praw nadawców</p> <p>Projektowany art. 94 ust. 6 uprawnia Prezesa UKE do dokonywania zmian przydzielonych rezerwacji częstotliwości z danego zakresu częstotliwości poprzez zamianę częstotliwości objętych rezerwacją na częstotliwości o analogicznych właściwościach. Tym samym poszerza on i tak już szeroki katalog sytuacji, w których Prezes UKE może dokonać zmiany przydzielonych rezerwacji częstotliwości. Przepis ten stanowi odpowiednik obecnego art. 123 ust. 2c prawa telekomunikacyjnego.</p>	<p>przez zamianę częstotliwości objętych rezerwacją na częstotliwości o analogicznych właściwościach, w celu uporządkowania przydziału widma w danym paśmie. Zamiana częstotliwości jest dopuszczona wyłącznie w sytuacjach, niezbędnych z punktu widzenia prawidłowej gospodarki częstotliwościami. Należy również wskazać, że przepis ma umożliwić kontynuowanie działalności prowadzonej przy wykorzystaniu dotychczas posiadanych częstotliwości (np. podmioty, które świadczą usługę LTE będą oczekiwały, iż na podstawie projektowanego przepisu otrzymają częstotliwości o analogicznych właściwościach, tj. takie, które umożliwią im dalsze świadczenie tej samej usługi). W naszej opinii jest to narzędzie niezbędne dla regulatora.</p> <p>Na marginesie należy wskazać, że przepisy unijne nie określają nigdzie wymogu wypłaty rekompensat, a jedynie dopuszczają taką możliwość.</p>
--	---	---

		<p>Przesłanki dokonania zamiany częstotliwości są pojęciami nieostrymi, tj. Prezes UKE może dokonać zamiany „w celu zapewnienia ładu w gospodarce częstotliwościami oraz zwiększenia efektywności wykorzystanych częstotliwości”. Przepis ten nie zawiera ściśle określonych kryteriów do przeprowadzenia tych zmian i tym samym w sposób nieuzasadniony poszerza Prezesowi UKE zakres swobody w jego stosowaniu. Niejasne jest także, w jaki sposób nadawca może potwierdzić, że częstotliwości otrzymane w ramach zamiany posiadają „analogiczne właściwości”.</p> <p>W rezultacie, Prezes UKE otrzymuje szerokie uprawnienie, bez narzuconych mu jakichkolwiek formalnych i merytorycznych kryteriów oceny, w szczególności sposobu mierzenia owej efektywności wykorzystywania częstotliwości. Ponadto, istniejąca od lat przesłanka zmiany lub cofnięcia decyzji rezerwacyjnej z uwagi na nieefektywne wykorzystanie częstotliwości jest wystarczającą podstawą prawną do dokonania potencjalnych zmian i nie ma potrzeby utrzymywania dodatkowej podstawy prawnej dla zmiany rezerwacji częstotliwości. Tym bardziej sprzeciw budzi utrzymywanie dodatkowego, inaczej sformułowanego kryterium, opartego na tej samej przesłance niezdefiniowanej efektywności wykorzystywania częstotliwości. Taki zapis budzi wątpliwości co do jego zgodności z art. 2 w zw. z art. 31 ust. 3, art. 20 w zw. z art. 22 i art. 14 Konstytucji RP. <u>Wskazane przesłanki zmiany przydzielonych rezerwacji zostały bowiem określone w sposób na tyle nieostry, że mogą doprowadzić do arbitralnego i niepodlegającego kontroli merytorycznej zmieniania przydzielonych rezerwacji przez Prezesa UKE</u>, a w rezultacie — do swobodnego kształtowania przez niego zakresu przysługującej nadawcom i innym uczestnikom rynku</p>	
--	--	--	--

		<p>swobody działalności gospodarczej (ograniczenie dostępu do podstawowego kanału prowadzenia działalności), wolności mediów, ochrony praw nabytych i interesów w toku.</p> <p>Sprzeczność z prawem UE z uwagi na brak rekompensaty kosztów zmian</p> <p>Nadawcy programów radiowych nadawanych w sposób analogowy drogą naziemną, zwłaszcza tych o zasięgu lokalnym, latami dokonują nakładów mających na celu przyzwyczajenie słuchaczy do tego, iż dany program radiowy dostępny jest na ściśle określonej częstotliwości. Dokonanie w sposób uznaniowy zamiany takiego pasma na inny zasób, nawet o podobnych właściwościach technicznych, może się przełożyć na wymierną szkodę dla nadawcy w postaci utraty słuchaczy, którzy mogą nie podążyć za taką zmianą częstotliwości. W konsekwencji utrata słuchaczy przełoży się na spadek wpływów reklamowych, które dla nadawców komercyjnych są głównym źródłem przychodów.</p> <p>Jednocześnie omawiany przepis nie przewiduje żadnej rekompensaty ani za koszty zmian, ani za ich ewentualne skutki w postaci uszczerbku wpływów reklamowych. Jest to sprzeczne z prawem UE, bowiem zasada rekompensaty kosztów migracji lub realokacji wykorzystania częstotliwości została wprowadzona wprost na mocy art. 6 ust. 5 Decyzji Parlamentu Europejskiego i Rady nr 243/2012/UE z dnia 14 marca 2012 r. w sprawie ustanowienia wieloletniego programu dotyczącego polityki w zakresie widma radiowego i jest ona jedną z zasad gospodarki częstotliwościami, które obowiązują wszystkie państwa członkowskie UE. Zasada ta wynika także z art. 19 ust. 1 i 2 EKŁE.</p>	
--	--	---	--

Sprzeczność z prawem UE z uwagi na naruszenie unijnych zasad gospodarki częstotliwościami

Dodatkowo, omawiany przepis jest sprzeczny z następującymi przepisami EKŁE:

- a) art. 3 ust. 2 c) EKŁE, który stanowi, że krajowe organy regulacyjne i państwa członkowskie dążą do realizacji każdego z następujących celów: „(...) *przyczynianie się do rozwoju rynku wewnętrznego poprzez usuwanie istniejących przeszkód utrudniających inwestycje w sieci łączności elektronicznej, (...) a także poprzez opracowywanie wspólnych przepisów i **przewidywalnych** podejść regulacyjnych* (...). Omawiany przepis nie może być uznany za przewidywalny w rozumieniu EKŁE;
- b) art. 19 ust. 2 EKŁE, który stanowi, że państwa członkowskie mogą dopuścić ograniczenie lub cofnięcie praw użytkownika widma radiowego w oparciu o ustanowione wcześniej i „**jasno określone procedury, zgodnie z zasadami proporcjonalności i niedyskryminacji**”. W tego rodzaju przypadkach, posiadacze takich praw mogą otrzymać „*odpowiednią rekompensatę*”. Omawiany przepis nie spełnia przedmiotowych warunków. Nie jest on bowiem jasny, trudno go uznać za środek proporcjonalny czy niedyskryminujący, a ponadto nie przewiduje on żadnej rekompensaty.
- c) art. 45 ust. 2 c) i g) EKŁE, który stanowi, że państwa członkowskie mają obowiązek zapewnienia „**przewidywalności i spójności podczas przyznawania, odnowy, zmiany, ograniczenia i wycofania praw użytkownika widma radiowego, aby promować**

			<p><i>długoterminowe inwestycje</i>” oraz stosować zasady „pryżnawania, przenoszenia, odnawiania, zmieniania i cofania praw wykorzystania widma radiowego, które są jasno i przejrzyste ustanowione, aby zagwarantować pewność regulacyjną oraz spójność i przewidywalność regulacji”. Omawiany przepis przyznający Prezesowi UKE pełną uznaniowość w zamianie częstotliwości nie spełnia żadnego przedmiotowych warunków.</p> <p>Jak wynika z powyższych argumentów, omawiany art. 94 ust. 6 PKE, mimo, że stanowi odpowiednik obecnego art. 123 ust. 2c prawa telekomunikacyjnego, nie znajduje racji bytu pod rządami EKŁE, który PKE implementuje. Stąd postulujemy jego usunięcie.</p> <p>Alternatywnie wnioskujemy o wyłączenie jego stosowania w stosunku do rezerwacji częstotliwości na cele rozpowszechniania programów radiofonicznych w sposób analogowy drogą rozświeczną naziemną. Jak wynika bowiem z art. 96 ust. 1 PKE, który odwołuje się do kwestionowanego zapisu z art. 94 ust. 6 PKE, miał on w zamyśle ustawodawcy dotyczyć jedynie nadawania w sposób cyfrowy drogą naziemną.</p>	
2 9 0	Art. 109	PIIT	<p>Przepisy nie adresują kwestii problemu „zamrożenia” kwoty wadium w przypadku faktycznego „zawieszenia” postępowania selekcyjnego na etapie po złożeniu ofert wstępnych, z przyczyn nie stojących po stronie uczestników oraz organizatora postępowania selekcyjnego. Aktualne wydarzenia związane z COVID-19 pokazują, że może być to realny problem, tj. z jednej strony uczestnicy przewidywanej aukcji na częstotliwości z zakresu 3,6 GHz będą zobowiązani do wniesienia wadium w terminie składania ofert wstępnych, z drugiej strony etap II aukcji (szkolenie z obsługi elektronicznego systemu aukcyjnego, zdalna aukcja próbna,</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Przepisy Pke nie przewidują instytucji zawieszenia postępowania selekcyjnego zatem nie powinny regulować sytuacji związanej z wadium w tym zakresie. W przypadku wprowadzania takich regulacji innymi ustawami powinny one uregulować również kwestie związane z wadium itp.</p>

			<p>czy sam proces licytacji) może być odłożony na bliżej nieokreślony czas w związku z ogłoszonym stanem epidemii. Oczywiście przepisy PKE nie będą miały zastosowania do planowanej aukcji, o ile zostanie ogłoszona przed wejściem w życie projektowanej ustawy, nie można natomiast wykluczyć, że tego typu zdarzenia mogą mieć miejsce i w przyszłości.</p> <p>Wydaje się że przepisy powinny zatem przewidywać sytuację zwrotu wadium, w przypadku długotrwałego „zawieszenia” postępowania selekcyjnego już po jego rozpoczęciu, a następnie ponownego wniesienia wadium po faktycznym „odwieszeniu” postępowania selekcyjnego. W innym przypadku dopuszczalna będzie sytuacja, w której, w przypadku faktycznego „zawieszenia” postępowania selekcyjnego w jego trakcie, kwota wadium (a więc znaczące środki – np. w unieważnionej aukcji 3,6 GHz było to 182 mln zł od każdego uczestnika) może być zamrożona na koncie bankowym UKE nawet na okres kilkumiesięczny</p>	
2 9 1	Art. 117 ust. 2 i 3	PIIT	<p>Zgodnie z projektowanym przepisem <i>„Prezes UKE unieważnia z urzędu postępowanie selekcyjne w przypadku, gdy projekt rozstrzygnięcia decyzji w sprawie rezerwacji częstotliwości opublikowany wraz z ogłoszeniem o przetargu, aukcji albo konkursie i dokumentacją nie zawiera wszystkich elementów, o których mowa w art. 82 ust. 1”</i> oraz <i>„Unieważnienia postępowania selekcyjnego z przyczyny, o której mowa w ust. 2. , Prezes UKE dokonuje niezwłocznie”</i>. Przepisy te stanowią odpowiednik wprowadzonych tzw. Tarczą Antykryzysową 3.0. art. 118d ust. 1a i 1b Pt.</p> <p>Przepisy te miały niewątpliwie charakter doraźny i epizodyczny związany z unieważnieniem ogłoszonej w dniu 6 marca br. aukcji na cztery rezerwacje częstotliwości z pasma 3,6 GHz. Nie jest znane merytoryczne uzasadnienie dla ich</p>	Uwaga uwzględniona

			dalszego trwania w projekcie ustawy PKE mającym zastąpić Pt. Ponadto w przypadku ich zachowania będzie powstawała istotna wątpliwość, czy przewidziany w art. 118 projektu PKE tryb „naprawczy” dla postępowania selekcyjnego ma zastosowanie również do unieważnienia, o którym mowa w art. 117 ust. 2 projektu PKE. Należy bowiem zauważyć, że art. 118 ust. 1 mówi o naruszeniach przepisów prawa lub interesów jego uczestników.	
2 9 2	Art. 121	PIIT	Mimo iż zapis art. 121 stanowi powtórzenie przepisu EKŁE, to brakuje uwzględnienia okoliczności formalnych dla takiego procesu. W szczególności przeprowadzenie takiej procedury wymagałoby zmian w innych ustawach, np. w KPA biorąc pod uwagę konieczność uwzględniania przez podmioty krajowe czynności władczych organu administracji obcego państwa. Alternatywą jest opisanie szczegółowe takiej procedury w PKE.	Uwaga nieuwzględniona Przepis ma na celu wdrożenie EKŁE. Nie ma jednak możliwości określenia już w tym momencie, z góry, wspólnej procedury dla nieznanego w tym momencie innego państwa członkowskiego. Procedura taka będzie musiała zostać wypracowana wspólnie z tym państwem w ramach konkretnej sytuacji.
2 9 3	Art. 122	PIIT	Co najmniej dla „częstotliwości zharmonizowanych” domyślnym trybem wykorzystania częstotliwości powinien być tryb wpisu do rejestru. „Częstotliwości zharmonizowane” to częstotliwości objęte decyzjami harmonizacyjnymi, ich wykorzystanie zostaje ujednoczone na obszarze całej UE. W takim przypadku wymaganie pozwolenia radiowego każdorazowo dla nowej stacji jest czystym anachronizmem i bardzo negatywnie wpływa na tempo rozwoju sieci. Jak uczy doświadczenie, w niektórych przypadkach Prezes UKE nie dotrzymuje ustawowych terminów na wydanie pozwolenia radiowego, co powoduje opóźnienia rolloutu. Reasumując – tryb wpisu do rejestru powinien być domyślny, i równorzędny dla pozwoleń radiowych, lub każda rezerwacja częstotliwości zharmonizowanych powinna przewidywać zwolnienie z	Uwaga nieuwzględniona Przepisy przewidują możliwość określenia warunków wykorzystania częstotliwości w rezerwacji, co oznacza brak konieczności uzyskiwania pozwolenia.

			obowiązku uzyskiwania pozwoleń (zmiana w art. 127 ust 2 pkt 4).	
2 9 4	Art. 122	KIGEi T	Co najmniej dla „częstotliwości zharmonizowanych” domyślnym trybem wykorzystania częstotliwości powinien być tryb wpisu do rejestru. „Częstotliwości zharmonizowane” to częstotliwości objęte decyzjami harmonizacyjnymi, ich wykorzystanie zostaje ujednoczone na obszarze całej UE. W takim przypadku wymaganie pozwolenia radiowego każdorazowo dla nowej stacji jest czystym anachronizmem i bardzo negatywnie wpływa na tempo rozwoju sieci. Jak uczy doświadczenie, w niektórych przypadkach Prezes UKE nie dotrzymuje ustawowych terminów na wydanie pozwolenia radiowego, co powoduje opóźnienia rolloutu. Reasumując – tryb wpisu do rejestru powinien być domyślny, i równorzędny dla pozwoleń radiowych, lub każda rezerwacja częstotliwości zharmonizowanych powinna przewidywać zwolnienie z obowiązku uzyskiwania pozwoleń (zmiana w art. 127 ust 2 pkt 4).	Uwaga nieuwzględniona Przepisy przewidują możliwość określenia warunków wykorzystania częstotliwości w rezerwacji, co oznacza brak konieczności uzyskiwania pozwolenia.
2 9 5	Art. 122	PIKE	Co najmniej dla „częstotliwości zharmonizowanych” domyślnym trybem wykorzystania częstotliwości powinien być tryb wpisu do rejestru. „Częstotliwości zharmonizowane” to częstotliwości objęte decyzjami harmonizacyjnymi, ich wykorzystanie zostaje ujednoczone na obszarze całej UE. W takim przypadku wymaganie pozwolenia radiowego każdorazowo dla nowej stacji jest czystym anachronizmem i bardzo negatywnie wpływa na tempo rozwoju sieci. Jak uczy doświadczenie, w niektórych przypadkach Prezes UKE nie dotrzymuje ustawowych terminów na wydanie pozwolenia radiowego, co powoduje opóźnienia rolloutu. Reasumując – tryb wpisu do rejestru powinien być domyślny, i równorzędny	Uwaga nieuwzględniona Przepisy przewidują możliwość określenia warunków wykorzystania częstotliwości w rezerwacji, co oznacza brak konieczności uzyskiwania pozwolenia.

			dla pozwoleń radiowych, lub każda rezerwacja częstotliwości zharmonizowanych powinna przewidywać zwolnienie z obowiązku uzyskiwania pozwoleń (zmiana w art. 127 ust 2 pkt 4).	
2 9 6	art. 126	Polski Związek Krótko- falowców	<p>Proponujemy dopisanie w Art. 126 ust 5 pkt 5) zasady wykorzystywania urządzeń radioamatorskich. Przepisy międzynarodowe dopuszczają udział stacji radioamatorskich w przypadkach klęsk i katastrof. W Regulaminie Radiokomunikacyjnym ITU w Art. 25.3 2) oraz w Art. 25.9A zawarte są poniższe regulacje:</p> <p>„Art. 25.3 2) Stacje amatorskie mogą być wykorzystywane dla komunikacji międzynarodowej w imieniu osób trzecich wyłącznie w przypadkach doraźnych i niesienia pomocy w przypadkach klęsk i katastrof. Administracja może zdecydować o stosowaniu niniejszego postanowienia wobec stacji amatorskich podlegających jej jurysdykcji.</p> <p>Art. 25.9A Zachęca się administracje do podjęcia kroków niezbędnych dla umożliwienia stacjom amatorskim przygotowania się i zapewnienia potrzeb łączności wspomagającej pomoc w przypadkach klęsk i katastrof.”</p> <p>W naszym głębokim przekonaniu jest to delegacja wystarczająca do uregulowania w końcu tych spraw w polskich przepisach dotyczących użytkowników urządzeń nadawczo-odbiorczych w służbie radiokomunikacyjnej amatorskiej.</p> <p>Od wielu lat Polski Związek Krótkofalowców zabiega o usankcjonowanie prawne podejmowanych przez środowisko działań mających na celu zapewnienie łączności wspomagającej służby ratownicze w przypadkach klęsk i katastrof oraz przy usuwaniu ich skutków. W przeszłości wielokrotnie wykazaliśmy, że jesteśmy przydatni w organizacji sieci łączności wspomagającej służby ustawowo zobowiązanie</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Kwestie działań w sytuacjach nadzwyczajnych powinny być przedmiotem uzgodnień z MSWiA.</p> <p>Takie regulacje nie mogą być wprowadzane do przepisów aktów wykonawczych bez odpowiednich zapisów ustawowych, przy czym właściwym dla tej materii aktem ustawowym jest ustawa o zarządzaniu kryzysowym, a nie ustawa Pke.</p>

do niesienia pomocy w przypadkach klęsk i katastrof. Dlatego też apelujemy o zrozumienie naszych starań zmierzających do tego, aby przygotowywane regulacje prawne były czytelne, jednoznaczne i przede wszystkim nie krepujące działań krótkofalowców.

Podstawową rolę krótkofalowców biorących udział w akcjach ratowniczych w przypadkach klęsk żywiołowych i innych podobnych zdarzeń zagrażających bezpieczeństwu powszechnemu jest przede wszystkim zapewnienie łączności alternatywnej dla innych służb rządowych współpracujących ze sztabami zarządzania kryzysowego oraz przekazywanie informacji od i do osób trzecich. Obecnie obowiązujące prawo nie określa jednoznacznie tej kwestii.

Mimo braku precyzyjnego określenia przez administrację zasad wykorzystania urządzeń radiowych w służbie radiokomunikacyjnej amatorskiej na rzecz osób trzecich, wielokrotnie krótkofalowcy tworzyli sieć radiową w znaczący sposób wspierającą sieci komercyjne uczestniczące w niesieniu pomocy poszkodowanym. Nie sposób nie wspomnieć o bezinteresownym udziale krótkofalowców w akcjach przeciwpowodziowych w 1982, 1997, 2009 czy 2010 roku, kiedy to działając na pograniczu prawa (brak regulacji prawnych) prywatny sprzęt i czas poświęcaliśmy do dobra innych.

Faktem jest, że żadnemu krótkofalowcowi nigdy przysłowiowy włos z głowy nie spadł z racji milczącej akceptacji naszych działań przez władze.

Aby być sprawnym i efektywnym w czasie działalności kryzysowej trzeba dużo ćwiczyć i doskonalić działania w organizacji łączności w różnych sytuacjach.

		<p>Od lat organizujemy różne przedsięwzięcia mające na celu udoskonalanie działań wspomagających przekazywanie informacji drogą radiową w sytuacjach klęsk żywiołowych. Brak regulacji prawnych ogranicza często nasze działania. Wielu licencjonowanych nadawców w sposób świadomy utrudnia nam działania twierdząc wprost, że brak jest jakichkolwiek uregulowań w polskim prawie odnoszących się do naszych działań.</p> <p>Uważamy, że zasługujemy na to by nasze potrzeby podnoszenia kwalifikacji do działalności na wypadek sytuacji kryzysowych były uregulowane w rozporządzeniu w sprawie pozwoleń dla służby radiokomunikacyjnej amatorskiej.</p> <p>Zapis w projekcie Pke w Art. 124 ust. 2. „W pozwoleniu można określić warunki używania urządzenia i obowiązki użytkownika w sytuacjach szczególnych zagrożeń.” mający zastosowanie do podmiotów prawnych prowadzących działalność telekomunikacyjną, którym to Prezes UKE może nakazać określone działania nie ma przełożenia na służbę radiokomunikacyjną amatorską.</p> <p>Wprowadzenie w Pke proponowanych przez Polski Związek Krótkofalowców zmian w art. 126 ułatwi prowadzenie działań na rzecz społeczności i administracji Polski. Zmiany te dotyczą wyłącznie jednej grup hobbystów radioamatorów i nie wymagają szerszych uzgodnień. Wielokrotnie oferując władzom lokalnym współpracę w zakresie łączności spotykamy się a na jakiej podstawie prawnej można się oprzeć? Jako krótkofalowcy podejmujemy współpracę z lokalnymi Centrami Zarządzania Kryzysowego po, a podpisaniu w dniu 7 maja 2013 r. porozumienia pomiędzy Polskim Związkiem Krótkofalowców a Ministrem Administracji i Cyfryzacji w sprawie współpracy przy podejmowaniu działań</p>	
--	--	---	--

			<p>wspomagających przekazywanie informacji w sytuacjach klęsk żywiołowych i innych podobnych zdarzeń zagrażających bezpieczeństwu powszechnemu, lokalne CZK zabiegają o sformalizowanie współpracy z PZK, co nas bardzo cieszy.</p> <p>Zaczynamy także współpracę w Dowództwem WOT z którym Polski Związek Krótkofalowców we wrześniu ub. roku zawarł stosowne porozumienie. Współdziałanie naszych struktur ze strukturami WOT powinno dać wymierne efekty dla bezpieczeństwa publicznego w ciągu najbliższego roku.</p>	
2 9 7	art. 126 ust. 4 (no wy)	Funda cja OPOR , Stowar zyszen ie Sympa tyków Radia MAN UFAK TURA , Stowar zyszen ie Miesz kańcó w i Przyja ciół Koloni	<p>dodanie ust. 4 pkt d o treści: „w przypadku ubiegania się o wydanie pozwolenia radiowego w służbie radiokomunikacji amatorskiej lub amatorskiej satelitarnej - dokument potwierdzający uprawnienia do używania urządzeń w służbie radiokomunikacyjnej amatorskiej lub amatorskiej satelitarnej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub dokument równoważny międzynarodowy.</p> <p>W związku z wykorzystaniem częstotliwości przydzielonych do użytkowania przez służbę radiokomunikacyjną amatorską i amatorską satelitarną podmiotom nie prowadzącym działalności w sferze tej służby uzasadnionym jest dodanie do tego artykułu w ustępie 4 pkt d.</p>	<p>Uwaga uwzględniona.</p> <p>W art. 126 w ust. 1 pkt 4 została dodana lit. d w brzmieniu: „w przypadku ubiegania się o wydanie pozwolenia radiowego w służbie radiokomunikacji amatorskiej - dokument potwierdzający uprawnienia do używania urządzeń w służbie radiokomunikacyjnej amatorskiej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub równoważny dokument międzynarodowy;</p> <p>W UwPke dodany został również przepis przejściowy, który stanowi, że dotychczasowe świadectwo operatora urządzeń radiowych w służbie radiokomunikacyjnej amatorskiej jest równoważne zaświadczeniu o zdanym egzaminie.</p>

	<p>i Wawel berga, Ogóln opolsk ie Porozu mienie Organi zacji Radioa mators kich, Stowar zyszen ie RAZE M GŁOŚ NIEJ, ZHP</p>		
--	---	--	--

2 9 8 5 pkt 1	art. 126 ust. OPOR , Stowar zyszen ie Sympa tyków Radia MAN UFAK TURA , Stowar zyszen ie Miesz kańcó w i Przyja ciół Koloni i Wawel berga, Ogóln opolsk ie Porozu mienie Organi	<p>w pkt 1 dodać po słowach rodzaje pozwoleń słowa i sposób spełnienia przez posiadacza zaleceń egzaminacyjnych HAREC oraz zaleceń CEPT T/R 61-01 i CEPT T/R 61-02.</p> <p>Rozszerzenie proponowanych zapisów pozwoli na wydawanie przez Prezesa UKE jednego dokumentu poświadczającego uprawnienia, którym będzie pozwolenie radiowe zawierające w sobie zarówno uprawnienia jak i informacje o zdaniu egzaminu. Warto zauważyć, że o ile w przypadku służby radiokomunikacyjnej lotniczej czy morskiej zasadnym jest wydawanie świadectwa operatora bo spełnia on wymogi świadectwa kwalifikacji zawodowych. W przypadku służby radiokomunikacyjnej amatorskiej i amatorskiej satelitarnej świadectwo jest jedynie poświadczeniem zdania egzaminu pozwalającym ubiegać się o uprawnienia do nadawania. Połączenie pozwolenia radiowego ze świadectwem pozwoli na uproszczenie procedur bez uszczerbku dla koniecznych zapisów rekomendacji CEPT.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona.</p> <p>Należy wskazać, że zalecenie te nie są obligatoryjne. Ponadto, z legislacyjnego punktu widzenia nie jest właściwe dopisywanie zaleceń do tekstu ustawy, ponieważ mogą zostać zastąpione przez inne zalecenia.</p>
------------------------------	---	--	---

		zacji Radioa mators kich, Stowar zyszen ie RAZE M GŁOŚ NIEJ, ZHP		
2 9 9	art. 126 ust. 5 pkt 3	Funda cja OPOR , Stowar zyszen ie Sympa tyków Radia MAN UFAK TURA ,	Wykreślić pkt 3 o treści (okres ważności pozwoleń, wykreślenie tego punktu jest uzasadnione biorąc pod uwagę zapis ust. 4 tego artykułu, który określa nieprzekraczalny okres ważności pozwolenia. Wykreślenie pozwoli elastycznie decydować o ważności pozwolenia w przypadku wnioskowania przez wnioskodawcę a także przez Prezesa UKE przy wydawaniu pozwolenia	Uwaga nieuwzględniona. Okres ważności pozwoleń został ogólnie określony w ust. 4 (pozwolenia dla służby radiokomunikacyjnej amatorskiej na okres nieprzekraczający 25 lat). Jednakże ze względu na charakter niektórych pozwoleń, (np. pozwolenia wydawane na zawody), okres ich ważności będzie krótszy niż 25 lat. Przepisy rozporządzenia – podobnie jak jest to obecnie - wskażą okres ważności poszczególnych rodzajów pozwoleń.

		Stowarzyszenie Mieszkańców i Przyjaciół Kolonii Wawelberga, Ogólnopolskie Porozumienie Organizacji Radiomatorskich, ZHP		
30054	art. 126 ust. 5 pkt 4	Fundacja OPOR, Stowarzyszenie Sympatyków	<p>po pkt 4 tego przepisu należy wykreślić proponowane zdanie - biorąc pod uwagę rodzaj posiadanego przez wnioskodawcę świadectwa operatora urządzeń radiowych w służbie radiokomunikacyjnej amatorskiej.</p> <p>Wykreślenie zbędnej treści. W przypadku połączenia dotychczasowe świadectwa operatora z pozwoleniem w jeden dokument zapis proponowany w projekcie jest całkowicie nieuzasadniony</p>	Uwaga uwzględniona

	<p>Radia MAN UFAK TURA , Stowar zyszen ie Miesz kańców w i Przyja ciół Koloni i Wawel berga, Ogóln opolsk ie Porozu mienie Organi zacji Radioa mators kich, Stowar zyszen ie RAZE M</p>	
--	---	--

		GŁOŚ NIEJ, ZHP		
3 0 1	art. 126 ust. 5 pkt 5 (no wy)	Funda cja OPOR , Stowar zyszen ie Sympa tyków Radia MAN UFAK TURA , Stowar zyszen ie Miesz kańcó w i Przyja ciół Koloni i Wawel berga, Ogóln opolsk ie	po pkt 4 tego przepisu należy dodać pkt 5 o treści „sposób przeprowadzania egzaminów dla służby radiokomunikacyjnej amatorskiej i służbie amatorskiej satelitarnej przez egzaminatorów wskazanych przez organizacje radioamatorskie”. W związku z wprowadzeniem prowadzenia egzaminów przez organizacje radioamatorskie w miejsce dotychczasowego zapisu gdzie Prezes UKE prowadzi egzaminy zasadnym jest w treści rozporządzenia wydanego przez ministra właściwego zapisanie przepisów uszczegółwiających sposób prowadzenia egzaminów zgodnie z zaleceniami CEPT	Uwaga uwzględniona W zakresie spraw przekazanych do uregulowania w rozporządzeniu znalazła się również kwestia „sposobu przeprowadzania egzaminów”. Należy jednak wskazać, że rozporządzenie będzie dotyczyło zarówno sytuacji powierzenia przeprowadzania egzaminów przez organizacje radioamatorskie jak i sytuacji przeprowadzania egzaminów przez Prezesa UKE.

		Porozumienie Organizacji Radioamatorskich, Stowarzyszenie RAZEM GŁOŚ NIEJ, ZHP		
302	art. 126 ust. 6 (nowy)	Fundacja OPOR, Stowarzyszenie Sympatyków Radia MAN UFAKTURA, Stowarzyszenie	<p>Po ust. 5 należy dodać ust. 6 o treści: Na wniosek zainteresowanego pozwolenie radiowe w służbie radiokomunikacyjnej amatorskiej i pozwolenie radiowe w służbie amatorskiej satelitarnej przedłużane jest na kolejny okres, bez konieczności ponownego zdawania egzaminu na podstawie dotychczas posiadanego pozwolenia radiowego. Pozwolenia radiowe dla podmiotów prawnych, w służbie radiokomunikacyjnej amatorskiej i służbie amatorskiej satelitarnej, przedłuża się na kolejny okres na wniosek podmiotu.</p> <p>Wobec połączenia świadectwa operatora w służbie radiokomunikacyjnej amatorskiej z pozwoleniem radiowym na podstawie proponowanego projektu ustawy zachodzi konieczność zapisania w jaki sposób pozwolenie jest przedłużane bez konieczności zdawania ponownego egzaminu. Uzasadnionym jest też określenie sposobu przedłużania</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>W projekcie ustawy dodany został przepis, zgodnie z którym pozytywny wynik egzaminu jest ważny bezterminowo. Nie ma więc konieczności zdawania egzaminu po raz kolejny w sytuacji ubiegania się o nowe pozwolenie radiowe. W związku z tym zaproponowana w uwadze regulacja stała się bezzasadna.</p> <p>Ponadto, należy mieć na uwadze, że do pozwoleń co do zasady nie stosuje się instytucji przedłużenia na kolejny okres. Podmiot zainteresowany przedłużeniem swoich uprawnień powinien wystąpić z wnioskiem o wydanie nowego pozwolenia radiowego po upływie okresu obowiązywania poprzedniego.</p> <p>W UwPke przewidziany został przepis przejściowy, zgodnie z którym dotychczasowe świadectwo operatora urzędzeń</p>

		Mieszkańcy w i Przyjaciół Kolonii i Wawelberga, Ogólnopolskie Porozumienie Organizacji Radioamatorówkich, Stowarzyszenie RAZEM GŁOŚNIEJ, ZHP	pozwoleń dla podmiotów prawnych w służbie radiokomunikacyjnej amatorskiej i amatorskiej satelitarnej. W związku z tym proponowany przez nas zapis ustawy pozwala na ustalony sposób przedłużania posiadanych uprawnień przez radioamatorów.	radiowych w służbie radiokomunikacyjnej amatorskiej jest równoważne zaświadczeniu o zdanym egzaminie.
303	art. 127 ust. 5	Fundacja OPOR ,	Po ust. 4 należy dodać ust. 5 o treści: 1. Używanie urządzenia nadawczego, nadawczo odbiorczego jest to - emisja fali elektromagnetycznej przez urządzenie. Posiadanie włączonego urządzenia nadawczo-odbiorczego bez emisji fali elektromagnetycznej, podłączenie urządzenia nadawczego lub	Uwaga nieuwzględniona Zaproponowany przez autorów uwagi przepis zawiera niejasne wytłumaczenie działania jakim jest używanie urządzenia radiowego oraz działania jakim jest używanie bez zezwolenia. Należy wskazać, że używanie urządzenia

<p>(no wy)</p>	<p>Stowarzyszenie Sympatyków Radia MAN UFAK TURA, Stowarzyszenie Mieszkańców i Przyjaciół Kolonii i Wawelberga, Ogólnopolskie Porozumienie Organizacji Radiomatorów,</p>	<p>nadawczo - odbiorczego do systemu antenowego i zasilania - w przypadku urządzeń mobilnych podłączenie do takiego urządzenia baterii, akumulatorów lub zasilacza 2. Jako użytkownik bez zezwolenia należy rozumieć emisję fali elektromagnetycznej nie posiadając pozwolenia radiowego lub innego tożsamesgo upoważnienia - emisję fal elektromagnetycznych poza przydzieloną częstotliwością/częstotliwościami bądź pasmem częstotliwości</p> <p>Proponowane dopisanie ustępu to doprecyzowanie przepisów które jasno określą zasady korzystania z urządzeń nadawczo odbiorczych zarówno przez osoby nie posiadające pozwolenia radiowego w Służbie Radiokomunikacyjnej Morskiej, Służbie Radiokomunikacyjnej Lotniczej, w SRA lub SRAS lub RRL. Pozwoli to jasne określenie stopnia naruszenia przepisów prawa i wymierzenie opisanej w ustawie kary. Brak jasnego zapisu pozwala na dowolną interpretację pojęcia używania urządzenia nadawczego i nadawczo-odbiorczego prowadzącego do niejednoznaczności oceny naruszenia.</p> <p>Pozwoli to na pracę osobom posiadającym jednocześnie pozwolenie w służbie amatorskiej jak i prace na częstotliwościach, na które posiadacz jest uprawniany tzn.: posiada inne zamocowanie prawne do prac w zakresie częstotliwości po za wskazanymi w do pracy na niej, np.: strażacy, policjanci, harcerze – w ramach posiadanych umocowań prawnych pracy na danych częstotliwościach. Ponadto urządzenia radiowe umożliwiają pracę pi za zakresem amatorskim. Praca na takich częstotliwościach w specjalnych przypadkach ma zamocowanie w KPA oraz KPK czy ustawie o przeciwdziałaniu terroryzmowi i w takim przypadku każde działanie osób nie uprawnionych do pracy na pasmach</p>	<p>radiowego za każdym razem będzie wynikało z posiadanego pozwolenia radiowego, zaś używania bez pozwolenia będzie oznaczało działania bez niezbędnych uprawnień.</p> <p>Wbrew intencji autorów uwagi zaproponowane zabiegi legislacyjne nie wpłyną na jasne określenie stopnia naruszenia.</p>
----------------	--	--	--

		Stowarzyszenie RAZEM GŁOSNIEJ, ZHP		
304	Art. 130	PIIT	<u>Przepis nie zawiera odpowiednika obecnego art. 144c ust. 9 Pt, zgodnie z którym „Wniosek o wpis do rejestru urzędzeń, załączniki dołączane do tego wniosku oraz wpis do rejestru urzędzeń nie podlegają opłacie skarbowej”.</u> Dzieje się tak pomimo wskazania w treści uzasadnienia do projektu PKE, że „Wniosek o wpis do rejestru urzędzeń, załączniki dołączane do tego wniosku oraz wpis do rejestru nie będą podlegać opłacie skarbowej” oraz pomimo że taki przepis był zawarty w projekcie ustawy skierowanym do prekonsultacji (art. 123 ust. 5 tego projektu). <u>Projektowane przepisy należy zatem uzupełnić w powyższym zakresie.</u>	Uwaga nieuwzględniona Kwestie te wynikają z ustawy o opłacie skarbowej, gdzie w załączniku zawierającym wykaz przedmiotów opłaty skarbowej nie ma ujętych tych wniosków (o wpis, załączników do tego wniosku oraz wpisu).
305	Art. 131 ust. 1	PIIT	<u>Brak jest podstaw merytorycznych do wydłużenia aktualnie przewidzianego w art. 144c ust. 6 Pt terminu dla Prezesa UKE na dokonanie wpisu urzędzenia do rejestru urzędzeń z 14 do 21 dni roboczych. Izba postuluje przywrócenie terminu 14 dni roboczych na dokonanie takiego wpisu.</u>	Uwaga nieuwzględniona Wydłużenie terminu jest skutkiem przyjętych na wniosek izb zmian w zakresie podmiotów mogących dokonać wpisu. Zmiany te spowodują zwiększenie obciążeń urzędu, a co za tym idzie wydłużenie czasu na dokonanie wpisu.
306	art. 137 ust. 1	Fundacja OPOR	z ust. 1 wykreślić słowo amatorskiej Wykreślenie jest w konsekwencji połączenia pozwolenia radiowego w służbie radiokomunikacyjnej amatorskiej i	Uwaga uwzględniona

		<p>Stowarzyszenie Sympatyków Radia MAN UFAKTURA, Stowarzyszenie Mieszkańców i Przyjaciół Kolonii Wawelberga, Ogólnopolskie Porozumienie Organizacji Radiomatorskich,</p>	<p>świadectwa operatora w jeden dokument wydawany przez Prezesa UKE</p>
--	--	--	---

		Stowarzyszenie RAZEM GŁOSNIEJ, ZHP		
307	art. 137 ust. 3	Fundacja OPOR, Stowarzyszenie Sympatyków Radia MAN UFAKTURA, Stowarzyszenie Mieszkańców i Przyjaciół Kolonii i	<p>W artykule przedmiotowym należy dodać ustęp dodatkowy po ust. 2 o treści: „Ust. 3 Obsługiwanie urządzenia radiowego nadawczego lub nadawczo-odbiorczego, używanego w służbie radiokomunikacyjnej amatorskiej i służbie amatorskiej satelitarnej, wymaga posiadania pozwolenia radiowego lub posiadania dokumentu równoważnego, wydanego przez uprawniony organ zagraniczny. Dopuszcza się obsługiwanie urządzenia radiowego nadawczego lub nadawczo-odbiorczego używanego w służbie radiokomunikacyjnej amatorskiej i służbie amatorskiej satelitarnej na podstawie pozwolenia dla osoby prawnej pod opieką i nadzorem osoby posiadającej wymagane uprawnienia”.</p> <p>Wprowadzenie takiego zapisu jest konsekwencją połączenia pozwolenia radiowego w służbie radiokomunikacyjnej amatorskiej i świadectwa operatora w jeden dokument wydawany przez Prezesa UKE, a także konieczności zapisania wprawie możliwości używanie urządzeń nadawczych przez osobę szkoloną. Dotychczasowy zapis budzi zastrzeżenia co do faktu czy osoby szkolone mogą używać urządzeń nadawczych wobec nie posiadania uprawnień.</p> <p>Zapis pozwala na pracę nadzorowaną i pod opieką osób posiadających odpowiednie zezwolenie i nadzór osób będących członkami organizacji (klubu amatorskiego)</p>	<p>Uwaga uwzględniona w zakresie zdania pierwszego.</p> <p>Dodany został przepis, zgodnie z którym obsługiwanie urządzenia radiowego nadawczego lub nadawczo-odbiorczego używanego w służbie radiokomunikacyjnej amatorskiej wymaga posiadania pozwolenia radiowego lub w przypadku, o którym mowa w art. 133 ust. 1, dokumentu równoważnego, wydanego przez uprawniony organ zagraniczny.</p>

		Wawel berga, Ogólnopolskie Porozumienie Organizacji Radiomatorskich, Stowarzyszenie RAZEM GŁOŚNIEJ, ZHP	zrzeszającymi odpowiednich fachowców. Zabezpiecza też możliwość korzystania (wykorzystywania) znaku „dziadka czy wujka” i do własnych łączności bez koniecznego nadzoru.	
308	art. 137	Polski Związek Krótkofalowców	Proponujemy zmianę brzmienia art. 137 ust. 1 polegającą na skreśleniu słowa „amatorskiej” Proponowany w art. 137 ust 1 zapis dotyczący służby radiokomunikacyjnej amatorskiej jest rażąco sprzeczny z „przepisami międzynarodowymi” i stanem faktycznym, ponieważ: - Obsługa urządzenia radiowego polega na wykonywaniu czynności umożliwiających wykorzystywanie funkcji telekomunikacyjnych urządzenia radiowego, które jest własnością innego podmiotu. W służbie radiokomunikacyjnej amatorskiej radioamator jest właścicielem urządzenia i na	Uwaga uwzględniona

		<p>podstawie pozwolenia radiowego jest uprawniony do jego używania.</p> <p>- W Regulaminie Radiokomunikacyjnym ITU w Art. 25.6 2) napisano „Administracje powinny sprawdzać kwalifikacje operacyjne i techniczne każdej osoby, która chce używać stacji radioamatorskiej. Wytyczne w zakresie standardów kompetencji można znaleźć w najnowszej wersji zalecenia ITU-R M.1544. (WRC-03)” Nie ma tu żadnej mowy o obowiązku posiadania świadectwa radiooperatora podczas korzystania ze stacji nadawczej. Natomiast w Art. 37 i Art. 47 jest mowa o obowiązku posiadania świadectw radiooperatora, odpowiednio w służbie radiokomunikacyjnej lotniczej i morskiej. Zastosowanie w art. 137 ust. 1 zapisu "obsługiwanie urządzenia radiowego służbie radiokomunikacyjnej amatorskiej" uważamy za niezgodny z RR ITU.</p> <p>- W zaleceniach CEPT T/R 61-02 i ERC Raport 32 we wprowadzeniu jest napisane, że dokument uzyskany po zdaniu egzaminu z wymogów określonych w zaleceniach: „Ułatwia on wydanie indywidualnego pozwolenia radioamatorowi, który pozostaje na terenie państwa przez okres dłuższy niż wymieniony w Zaleceniu CEPT T/R 61-01. Ułatwia ono również uzyskanie indywidualnego pozwolenia po powrocie do ojczyzny okazując świadectwo HAREC wydane przez zagraniczną Administrację.” Tu również nie ma mowy o obsłudze urządzenia radiowego</p> <p>-W aktualnie wydawanych świadectwach jest zapis „Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej zaświadcza, że posiadacz niniejszego świadectwa złożył z wynikiem pozytywnym egzamin na świadectwo klasy A operatora urządzeń radiowych w służbie radiokomunikacyjnej amatorskiej, zgodnie z wymaganiami Międzynarodowego Związku Telekomunikacyjnego (ITU). Złożony egzamin odpowiada</p>	
--	--	--	--

	<p>wymaganiom egzaminacyjnym określonym w zaleceniu CEPT T/R 61-02 (HAREC).”</p> <p>Nie ma tu też mowy aby dokument ten uprawniał do obsługi urzędów radiowych.</p> <p>W obecnym stanie prawnym i w proponowanym art. 137 ust 1 Pke, świadectwa radioamatorskie klasy A i klasy C są zrównane ze świadectwami morskimi i lotniczymi co do uprawnień z nich wynikających, tzn. że uprawniają do obsługi urzędów radiowych. Stan taki istnieje od 1994 r. czyli od wydania rozporządzenia w sprawie świadectw na mocy ustawy o Łączności z 1990 r.</p> <p>Przed wejściem w życie ustawy o Łączności w listopadzie 1990 r. świadectwa radioamatorskie nazywane były „Świadectwem uzdolnienia” i uprawniały do ubiegania się o zezwolenie na zakładanie i użytkowanie radiostacji amatorskich. Od wielu lat uczestnicząc w pracach nad kolejnymi aktami prawnymi wskazujemy na wykazane w uzasadnieniu sprzeczności.</p> <p>Proponowana zmiana pozwoli na przywrócenie właściwego charakteru świadectwom operatora urzędów radiowych w służbie radiokomunikacyjnej amatorskiej, będącymi dokumentami uprawniającymi do ubiegania się o pozwolenia radioamatorskie, co jest zgodne ze stanem faktycznym zawartym również w rozporządzeniu „W sprawie pozwoleń w służbie radiokomunikacyjnej amatorskiej”.</p> <p>Zmiana w art. 137 ust. 1 polegająca na skreśleniu słowa „amatorskiej” przywróci świadectwom radioamatorskim klasy A i klasy C rangę poświadczenia uzyskania kwalifikacji (zalecenia CEPT T/R 61-02 i ERC Raport 32) wymaganych do uzyskania pozwolenia radioamatorskiego, pozwoli na odstępnie od obecnej formy świadectwa.</p> <p>Obecnie świadectwo jest wydawane na papierze kredowym, poprzez wdrukowanie danych osoby na wcześniej wykonanym</p>	
--	---	--

			<p>przez drukarnię blankiecie, tak jak wykonywane są świadectwa morskie i lotnicze, które muszą być trwałe z racji częstego posługiwania się nimi podczas obsługi urządzeń radiowych zainstalowanych na statkach wodnych i powietrznych.</p> <p>Uważamy, że świadectwa należy wydawać jak to określone jest w załącznikach do zaleceń T/R 61-02 i ERC Report 32 Europejskiej Konferencji Administracji Poczтовых i Telekomunikacyjnych. Tak jest we wszystkich krajach stosujących powyższe rekomendacje CEPT.</p> <p>Udogodnieniem będzie również odstępianie w przyszłości od uwierzytelniania wydanego świadectwa pieczęcią i podpisem. W większości krajów stosujących zalecenia CEPT T/R 61-02 i ERC Raport 32 nie są wysyłane świadectwa, a osoba uzyskująca pozytywny wynik egzaminu ma możliwość pobrania świadectwa ze strony internetowej urzędu o ile jest tym świadectwem zainteresowana. Takie rozwiązanie jest logiczne, ponieważ pozwolenie o które ubiega się radioamator wydaje ten sam organ co przeprowadza egzamin i wydaje świadectwo.</p> <p>Takie działania w znacznym stopniu uprosczą i skrócą procedury, a przede wszystkim w znacznym stopniu obniżą wydatki finansowe (wedle naszych kalkulacji kilka tysięcy złotych) na obsługę służby radiokomunikacyjnej amatorskiej.</p>	
309	art. 138	Polski Związek Krótko falowców	<p>Art. 138 ust 5 pkt 2) zastąpić słowo „obsługą” na słowo „używaniem”</p> <p>Obsługa urządzenia radiowego polega na wykonywaniu czynności umożliwiających wykorzystywanie funkcji telekomunikacyjnych urządzenia radiowego, które jest własnością innego podmiotu. W służbie radiokomunikacyjnej amatorskiej radioamator jest właścicielem urządzenia i na</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>We wskazanym przepisie nie występuje słowo „obsługą”.</p>

			<p>podstawie pozwolenia radiowego jest uprawniony do jego używania.</p> <p>Proponowana zmiana jest konsekwencją zmiany w art. 137 ust 1</p> <p>Świadectwo operatora urządzeń radiowych uprawnia do ubiegania się o pozwolenie radiowe, a nie do obsługi, zatem zmiana słowa „obsługa” na słowo „używaniem” potwierdzi stan faktyczny.</p>	
3 1 0	art. 138 ust. 1	Funda cja OPOR , Stowar zyszen ie Sympa tyków Radia MAN UFAK TURA , Stowar zyszen ie Miesz kańcó w i Przyja ciół Koloni i	<p>Prezes UKE wydaje pozwolenie radiowe dla osoby fizycznej w służbie radiokomunikacyjnej amatorskiej i amatorskiej satelitarnej na podstawie pozytywnego wyniku egzaminu z wiadomości i umiejętności osoby ubiegającej się o pozwolenie radiowe z wyłączeniem pozwoleń określonych w ust 2.</p> <p>Proponujemy zmianę zapisów tego artykułu biorącej pod uwagę proponowane przeniesienie egzaminów i prowadzenie ich przez organizacje radioamatorskie oraz wobec połączenia w jeden dokument świadectwa operatora i pozwolenia radiowego</p>	<p>Uwaga uwzględniona</p> <p>Przepis w zaproponowanym brzmieniu został wprowadzony do art. 126a w ust. 2.</p>

		Wawel berga, Ogóln opolsk ie Porozu mienie Organi zacji Radioa mators kich, Stowar zyszen ie RAZE M GŁOŚ NIEJ, ZHP		
3 1 1	art. 138 ust. 2	Funda cja OPOR , Stowar zyszen ie Sympa tyków Radia MAN UFAK	Prezes UKE wydaje pozwolenie radiowe w służbie radiokomunikacyjnej amatorskiej i amatorskiej satelitarnej podmiotom prawnym na podstawie uprawnień wynikających z posiadania przez osobę odpowiedzialną, wskazaną przez podmiot, uprawnień z posiadanego pozwolenia indywidualnego. Proponowane zapisy mają ustawowo określić na jakich zasadach pozwolenie radiowe w służbie radiokomunikacyjnej amatorskiej i amatorskiej satelitarnej uzyskuje podmiot prawny. Dotychczasowe zapisy ustawowe nie precyzują tego	Uwaga uwzględniona W art. 126a ust. 3 dodano przepis w brzmieniu: „Prezes UKE wydaje pozwolenie radiowe w służbie radiokomunikacyjnej amatorskiej osobie prawnej, w tym terenowej jednostce organizacyjnej stowarzyszenia posiadającego osobowość prawną, a także stowarzyszeniu zwykłemu w rozumieniu ustawy z dnia 7 kwietnia 1989 r. - Prawo o stowarzyszeniach (Dz. U. z 2019 poz. 713 oraz z 2020 poz. 695 i 1086), na podstawie uprawnień członka tej osoby prawnej wynikających z posiadanego przez niego pozwolenia.”

		<p>TURA , Stowar zyszen ie Miesz kańców w i Przyja ciół Koloni i Wawel berga, Ogóln opolsk ie Porozu mienie Organi zacji Radioa mators kich, Stowar zyszen ie RAZE M GŁOŚ NIEJ, ZHP</p>	<p>w sposób jednoznaczny niebudzący wątpliwości zasadnym jest w związku z tym dokonanie właściwego zapisu w ustawie.</p>
--	--	---	--

3 1 2 3	art. 138 ust. 3	Funda cja OPOR , Stowar zyszen ie Sympa tyków Radia MAN UFAK TURA , Stowar zyszen ie Miesz kańcó w i Przyja ciół Koloni i Wawel berga, Ogóln opolsk ie Porozu mienie Organi	<p>Proponowany zapis przepisów – Egzaminów osób ubiegających się o pozwolenie radiowe w służbie radiokomunikacyjnej amatorskiej i służbie amatorskiej satelitarnej przeprowadzają organizacje pozarządowe w rozumieniu art. 3 ust 2 Ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie prowadzące statutową działalność w zakresie służby radiokomunikacyjnej amatorskiej.</p> <p>Proponowany zapis przekazuje całkowicie egzaminów w ręce środowiska radioamatorskiego odciążając administrację regulatora od prowadzenia procesu egzaminacyjnego co jest rozwiązaniem stosowanym w wielu krajach na świecie a w przypadku sytuacji w jakiej na początku roku znalazł się świat w wyniku pandemii pokazało, że organizacje radioamatorskie radzą sobie z prowadzeniem egzaminów w czasach trudnych. W przypadku Prezesa UKE zawiesił on sesje egzaminacyjne do czasu zmiany sytuacji epidemicznej a także wprowadził ograniczenia w przywróconych egzaminach zgodnie z wytycznymi związanymi z pandemią. Zmiana w kierunku przeniesienia egzaminów do organizacji sprzyja również zmianom w sposobie podejścia do prowadzenia egzaminów i przybliżenia ich do zainteresowanych. W czasie pandemii pozwala też na przeprowadzanie ich w sposób bezpieczny i pozwalający na szybkie podejście do egzaminu przez wszystkich zainteresowanych. Dotychczasowe przepisy mimo możliwości powierzenia egzaminów przez Prezesa UKE organizacjom nie przyniosły rezultatów i od 2012 roku były przepisami martwymi. Wobec niesprawdzenia się dotychczasowych zapisów ustawowych należy wprowadzić zapisy które tak jak w przypadku służby lotniczej czy morskiej przeniesie egzaminów do środowiska najlepiej znającego jego</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Projekt ustawy nie przewiduje przekazania przeprowadzania egzaminów organizacjom radioamatorskim. Prezes UKE może powierzyć przeprowadzanie tych egzaminów organizacjom skupiającym radioamatorów, po spełnieniu przez nie odpowiednich warunków.</p>
------------------	--------------------------	--	---	--

		zacji Radioamatorkich, Stowarzyszenie RAZEM GŁOŚNIEJ, ZHP	specyfikę. W zapisie uwzględniono definicję organizacji pozarządowej zapisanej w polskim prawie.	
3133	art. 138 ust. 4	Fundacja OPOR, Stowarzyszenie Sympatyków Radia MAN UFAKTURA, Stowarzyszenie Mieszkańców i	<p>Proponowany zapis przepisów – Za przeprowadzanie egzaminów osób ubiegających się o pozwolenie radiowe w służbie radiokomunikacyjnej amatorskiej i służbie amatorskiej satelitarnej nie pobiera się opłaty.</p> <p>Wskazać należy, że w proponowanym projekcie przewiduje się zapis o wyłączeniu opłat z tytułu egzaminów prowadzonych przez organizacje. Za pozostawieniem takiego zapisu przemawia fakt, że nie będzie to zadanie administracji a działanie organizacji opłaty takie w związku z tym ze strony organizacji w sposób dotychczas określony były by nie uzasadnione. Należy równocześnie wskazać, że proponowany w projekcie zapis o wyłączeniu opłaty z tytułu egzaminu w przypadku powierzenia go organizacji a w przypadku Prezesa UKE jest nie równym traktowaniem podmiotów wobec prawa i na gruncie Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej jest nie dopuszczalne. Wskazać także należy że powierzenie zadania publicznego wykonywanego przez organ publiczny a za takie należy uznać egzamin przypisany w proponowanym projekcie Prezesowi UKE wiąże się koniecznością przekazanie środków</p>	<p>Uwaga kierunkowo uwzględniona</p> <p>Każdy podmiot przeprowadzający egzaminy ponosił będzie koszty ich organizacji.</p> <p>W projekcie wprowadzono przepis odnoszący się zarówno do Prezesa UKE jak i potencjalnych organizacji przeprowadzających egzaminy, zgodnie z którym za przeprowadzenie egzaminów pobiera się opłatę.</p> <p>Takie podejście gwarantuje równe traktowanie podmiotów przeprowadzających egzaminy.</p>

		Przyja ciół Koloni i Wawel berga, Ogóln opolsk ie Porozu mienie Organi zacji Radioa mators kich, Stowar zyszen ie RAZE M GŁOŚ NIEJ, ZHP	finansowych na realizację tego zadania podmiotowi któremu zadanie się powierza. Tym samym proponowany przez nas przepis idzie w kierunku nie obciążania budżetu państwa koniecznością przekazywania środków a także koniecznością ogłaszania konkursu na powierzenie zadania.	
3 1 4	art. 138 ust. 5	Funda cja OPOR , Stowar zyszen ie Sympa	Proponowany zapis przepisów – a) Egzaminy osób ubiegających się o pozwolenie radiowe w służbie radiokomunikacyjnej amatorskiej i służbie amatorskiej satelitarnej przeprowadza osoba znajdująca się na liście egzaminatorów, prowadzonej przez Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej. b) Lista egzaminatorów jest listą jawną i jest opublikowana w Biuletynie Informacji Publicznej Urzędu Komunikacji Elektronicznej. c) Zasady wpisania na	Uwaga nieuwzględniona Treść proponowanych przepisów nie stanowi materii ustawowej. Powinna być raczej przedmiotem rozporządzenia dotyczącego przeprowadzania egzaminów.

	<p>tyków Radia MAN UFAK TURA , Stowar zyszen ie Miesz kańców w i Przyja ciół Koloni i Wawel berga, Ogóln opolsk ie Porozu mienie Organi zacji Radioa mators kich, Stowar zyszen ie RAZE</p>	<p>listę egzaminatorów określa rozporządzenie ministra właściwego do spraw informatyzacji. d) Zasady i sposób przeprowadzenia egzaminów określa rozporządzenie ministra właściwego do spraw informatyzacji. e) Terminy przeprowadzania egzaminów określają organizacje wymienione w art. 138 ust 3.</p> <p>f) Egzamin poprawkowy osoby, która nie zdała egzaminu w pierwszym wybranym terminie odbywa się w kolejnych terminach egzaminów po terminie egzaminu; na zasadach, jak w przypadku egzaminu w pierwszym terminie. Egzaminator może dopuścić egzaminowanego do ponownego zdawania egzaminu 15 minut po zakończeniu pierwszego egzaminu.</p> <p>zapisy proponowanego ustępu określają podstawowe wymagania egzaminu które uszczegółowiane powinny być w rozporządzeniu., proponowane zapisy w dużej części są równoważne z dotychczasowymi i proponowanymi zapisami ustawowymi po ich dopasowaniu do faktu przeniesienia egzaminów w kompetencje organizacji radioamatorskich</p> <p>Problem ze zdaniem egzaminu może wynikać z wielu powodów min.: zdenerwowania osoby podchodzącej do egzaminu; czas 15 min jest czasem pozwalającym na opanowanie się i skoncentrowaniu na teście egzaminacyjnym; wniosek wynika z doświadczeń i obserwacji prowadzących zajęcia szkoleniowe z zakresu radiokomunikacji na przestrzeni kilkudziesięciu lat.</p>	
--	---	--	--

		M GŁOŚ NIEJ, ZHP		
3 1 5 6	art. 138 ust. 6	Funda cja OPOR , Stowar zyszen ie Sympa tyków Radia MAN UFAK TURA , Stowar zyszen ie Miesz kańcó w i Przyja ciół Koloni i Wawel berga, Ogóln opolsk	Proponowany zapis przepisów – 1. Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej prowadzi w systemie teleinformatycznym ogólnodostępną bazę wydanych pozwoleń radiowych w służbie radiokomunikacyjnej amatorskiej i służbie amatorskiej satelitarnej, pozwalającej na wyszukiwanie pozwoleń w oparciu o znak wywoławczy oraz o jego numer. 2. Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej prowadzi elektroniczny system w oparciu o prowadzoną bazę pozwoleń, pozwalający na składanie drogą elektroniczną wniosków o pozwolenia radiowe oraz wniosków o wznowienie pozwoleń radiowych w służbie radiokomunikacyjnej amatorskiej i służbie amatorskiej satelitarnej, 3. Pozwolenia radiowe, w służbie radiokomunikacyjnej amatorskiej i służbie amatorskiej satelitarnej, wydawane są w systemie dokumentu elektronicznego, 4. Pozwolenie radiowe w służbie radiokomunikacyjnej amatorskiej i służbie amatorskiej satelitarnej wydawane jest w terminie: - 14 dni od daty złożenia wniosku drogą elektroniczną - 21 dni od dnia złożenia wniosku drogą listową. Za dzień złożenia uznaje się dzień wpływu wniosku do urzędu. 5. Pozwolenie radiowe w służbie radiokomunikacyjnej amatorskiej i służbie amatorskiej satelitarnej, na wniosek zainteresowanego może zostać wydane w formie tradycyjnego dokumentu przesłanego drogą pocztową. Proponowane zapisy są przepisami porządkującymi pozwalającymi na wprowadzenie całkowicie cyfrowej obsługi radioamatorów w oparciu o wzorce brytyjskiego OFCOM i	Uwaga nieuwzględniona Prezes UKE prowadzi odpowiednie bazy danych. W zakresie składania wniosków o pozwolenia drogą elektroniczną, należy wskazać, że zainteresowane podmioty mają taką możliwość poprzez PUE i ePUAP. Do elektroniczacji należy stosować w tym zakresie zasady wynikające z Kpa. Ponadto do wydawania pozwoleń radiowych należy stosować przepisy art. 122 i n. PKE. Są w nich bowiem określone zasady i tryb wydawania pozwoleń również w odniesieniu do służby amatorskiej.

		ie Porozu mienie Organi zacji Radioa mators kich, Stowar zyszen ie RAZE M GŁOŚ NIEJ, ZHP	amerykańskiego FCC. Zapis ten ustawowo określa system cyfrowy do obsługi służby radiokomunikacyjnej amatorskiej. Wprowadza też ściśle określone terminy uzyskania uprawnień przez zainteresowanego	
3 1 6	art. 138 ust. 7	Funda cja OPOR , Stowar zyszen ie Sympa tyków Radia MAN UFAK TURA , Stowar zyszen	Proponowany zapis przepisów – Minister właściwy do spraw informatyzacji określi, w drodze rozporządzenia: 1) rodzaje i wzory pozwoleń radiowych w służbie radiokomunikacyjnej amatorskiej i służbie amatorskiej satelitarnej, 2) zakres wymogów egzaminacyjnych, 3) termin złożenia wniosku o pozwolenie radiowe w służbie radiokomunikacyjnej amatorskiej, 4) tryb przeprowadzania egzaminów, w tym egzaminów poprawkowych, sposób tworzenia listy egzaminatorów – biorąc pod uwagę międzynarodowe przepisy radiokomunikacyjne. Wprowadzenie nowej ustawy powoduje konieczność wprowadzenia przepisów wykonawczych do niej. Wymaga to zapisania w ustawie delegacji ustawowej wraz z zakresem tej delegacji określającej zawartość przepisów wykonawczych.	Uwaga uwzględniona Projekt zawiera delegację do wydania rozporządzenia ws. szczegółowego zakresu i wzorów pozwoleń, wymagań niezbędnych do uzyskania pozwolenia i zakresu wymogów egzaminacyjnych, terminu złożenia wniosku o wydanie pozwolenia, trybu przeprowadzania egzaminów, w tym egzaminów poprawkowych, sposobu powoływania komisji egzaminacyjnej, a także wysokości opłat za przeprowadzenie egzaminu i wydanie pozwolenia oraz sposobu identyfikacji stacji amatorskiej.

		ie Miesz kańcó w i Przyja ciół Koloni i Wawel berga, Ogóln opolsk ie Porozu mienie Organi zacji Radioa mators kich, Stowar zyszen ie RAZE M GŁOŚ NIEJ, ZHP		
3 1 7	Art. 141 pkt 5)	PIKE	<u>posiadane przez Prezesa UKE dowody wskazują, że istnieje bezpośrednio zagrożenie naruszenia, w krótkim czasie, interoperacyjności lub ciągłości świadczenia usług</u>	Uwaga częściowo uwzględniona Przepis zostanie doprecyzowany tak, aby Prezes UKE korzystał ze swojego uprawnienia dot. odebrania prawa do korzystania z numeracji w sytuacji bezpośredniego

			<p>telekomunikacyjnych w sieciach telekomunikacyjnych <u>lub zdarzenie takie wystąpiło.</u></p> <p>Aczkolwiek Izba rozumie założenie przepisu, o tyle wskazać należy, że przesłanka odebrania prawa do korzystania z numeracji w oparciu o istnienie „zagrożenia” naruszenia interoperacyjności lub ciągłości usług, pozwala jednak na zbyt dużą dowolność regulatora. PIKE wskazuje na konieczność ograniczenia tego typu interwencji do przypadków absolutnie szczególnych, gdzie zagrożenie takie jest po pierwsze bezpośrednio, po drugie może zmaterializować się w krótkim czasie, oraz po trzecie jest uzasadnione posiadanymi przez regulatora dowodami.</p>	<p>zagrożenia naruszenia w krótkim czasie interoperacyjności lub ciągłości świadczenia usług telekomunikacyjnych w sieciach telekomunikacyjnych lub gdy zdarzenie takie wystąpiło.</p>
3 1 8	Art. 141	PIIT	<p>PIIT wnosi o uzupełnienie zapisów o zwrot numeracji wyportowanej do przedsiębiorcy macierzystego.</p> <p>PIIT pragnie zwrócić uwagę, że w zakresie działań Prezesa UKE podejmowanych na wypadek upadłości przedsiębiorcy telekomunikacyjnego, brakuje procedury powrotu numerów z zakresu przydzielonej numeracji do przedsiębiorcy telekomunikacyjnego (macierzystego), a wyportowanych wcześniej do przedsiębiorcy telekomunikacyjnego, który „upadł” lub zakończył swoją działalność. W ostatnim czasie miało miejsce kilka takich przypadków (np. przypadek Hyperiona), co powodowało trudności w odzyskaniu numeracji i konieczność ponoszenia opłat za przydzieloną numerację (bez możliwości odzyskania zwrotu opłat od operatora).</p> <p>Izba wnosi o uzupełnienie przepisów projektu, aby w przypadku upadłości przedsiębiorcy telekomunikacyjnego to Prezes UKE dokonywał zwrotu przydzielonej numeracji do przedsiębiorcy macierzystego.</p>	<p>Uwaga kierunkowo uwzględniona</p> <p>W PLI CBD zostanie wprowadzona odpowiednia modyfikacja adresująca podnoszony przez Izbę problem.</p>

3 1 9	Art. 141	PIIT	<p>PIIT wnosi o uzupełnienie przepisów o zakaz zwrotu numeracji używanej przez użytkowników.</p> <p>W ocenie PIIT, wskazany byłby przepis ustawowy zapobiegający zwrotowi przez przedsiębiorcę przydzielonej numeracji jako niewykorzystywanej (tzn. wolnej), gdy w rzeczywistości np. część numerów jest wyportowana do innych przedsiębiorców. Sytuacja może powodować zagrożenie ciągłości świadczenia usług na wyportowanych numerach w przypadku poleceń zamknięcia numeracji związanych ze zwrotem przydziału oraz zakończeniem rozgłaszania numeracji na unktach styku. W ostatnim czasie miało miejsce kilka takich przypadków.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Zgodnie z art. 141 ust. 3 decyzja o cofnięciu prawa do wykorzystywania zasobów numeracji albo o zmianie jego zakresu m.in. uwzględnia konieczność zachowania interoperacyjności i ciągłości świadczenia usług telekomunikacyjnych. W związku z powyższym opisana przez Izbę sytuacja zagrożenia ciągłości usług na wyportowanych numerach nie powinna mieć miejsca.</p>
3 2 0	Art. 141 ust.4 pkt. 3)	PIIT	<p>W opinii PIIT, do przesłanek dotyczących przydzielania przez UKE numeracji w czasie trwania procedury cofnięcia przydziału (przypadki związane np. z upadłością przedsiębiorcy, zakończenie jego działalności), przy wyborze/wskazaniu przedsiębiorcy, któremu zostanie przydzielona numeracja, powinien być brany pod uwagę również art. 144 i art. 151 dot. udostępnienia numeracji, w przypadkach, gdy ta numeracja była udostępniana.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>W ocenie projektodawcy przesłanki wskazane w ust. 4 dają Prezesowi UKE szeroki wachlarz możliwości przyznania numeracji po upadającym przedsiębiorcy telekomunikacyjnych i są wystarczające.</p>
3 2 1	Art. 141 ust.4 pkt. 3) lit. b)	PIIT	<p>W opinii PIIT, jeżeli chodzi o przesłankę przydzielenia numeracji w sytuacji wystąpienia zagrożenia naruszenia interoperacyjności lub ciągłości świadczenia usług telekomunikacyjnych w związku z upadłością przedsiębiorcy - „liczbę przeniesionych numerów z bloków numerów (...)” - nie powinny być brane pod uwagę wszystkie przeniesione numery z bloków numerów, ale tylko te numery, na których jest zagrożone świadczenie usług, a sytuacja np. „upadłości przedsiębiorcy” i cofnięcie przydziału może spowodować brak ciągłości ich świadczenia.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Ogólne sformułowanie tej przesłanki pozwoli Prezesowi UKE na zachowanie wystarczającej elastyczności w zakresie podejmowania decyzji w przedmiocie przydziału numeracji.</p>

3 2 2 1	Art. 148 ust. 1	KIGEi T	<p>Jako decyzje dostępne, do których odwołuje się ten przepis, powinny być wskazane obok art. 162 i 166 także regulacje art. 170 PKE.</p> <p>Propozycja zmian: Dostęp świadczony jest na podstawie umowy zawieranej w formie dokumentowej pod rygorem nieważności, zwanej dalej umową o dostępie, lub na podstawie decyzji, o której mowa w art. 162, art. 166 <u>oraz w art. 170.</u></p>	<p>Uwaga nieuwzględniona Decyzja generalna nakłada obowiązek, w przypadku dostępu z projektowanego art. 158 Pke lub określa obiektywne, przejrzyste, proporcjonalne i niedyskryminacyjne warunki, na jakich powinien być zapewniany dostęp (innymi słowy, określa tzw. warunki brzegowe) w związku z którymi jest zawierana dwustronna umowa o dostępie, dla której przewidziana jest forma dokumentowa pod rygorem nieważności zgodnie z projektowanym przepisem.</p>
3 2 3	Art. 151 ust. 3	KIGEi T	<p>Izba postuluje, aby w przypadku przywrócenia połączenia, użytkownik rządowy informował obok Prezesa UKE, także operatora (tak jak to robi w przypadku odłączenia). Niezrozumiałym jest bowiem dlaczego w sytuacji przywrócenia połączenia, operator nie byłby informowany o powyższym.</p> <p>Propozycja zmian: W przypadku wystąpienia szczególnego zagrożenia dla obronności, bezpieczeństwa państwa lub bezpieczeństwa i porządku publicznego, użytkownik rządowy, o którym mowa 2 pkt 86 lit. a, b, d, e, g oraz h, może czasowo odłączyć swoją sieć telekomunikacyjną od publicznej sieci telekomunikacyjnej przedsiębiorcy telekomunikacyjnego. Użytkownik ten niezwłocznie powiadamia o fakcie odłączenia właściwego operatora oraz Prezesa UKE. O przywróceniu połączenia użytkownik rządowy informuje <u>właściwego operatora oraz Prezesa UKE.</u></p>	<p>Uwaga uwzględniona</p>
3 2 4 1	Art. 151 ust. 1	KIKE	<p>Do elementów, które musi zawierać umowa o połączeniu sieci, dodano działania podejmowane w związku z przypadkami nadużycia telekomunikacyjnego. W ocenie KIKE nie powinien być to wymagany element takiej umowy.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona W związku z usunięciem obowiązku uzyskania akceptacji dla środka zapobiegającego nadużyciom przez Prezesa UKE</p>

	pkt. 9		Takie postanowienie miałyby rację bytu, gdyby wdrożono w ustawie rozwiązanie oparte na tym, że nadużycia telekomunikacyjne mają być zwalczane przez samych operatorów na drodze współpracy międzyoperatorskiej. Z projektu nowej ustawy wynika zaś, że nadużycia (słusznie) mają podlegać zwalczaniu przez Prezesa UKE. Brak więc powodu, aby wprowadzać obowiązek uregulowania tej kwestii w umowie międzyoperatorskiej.	zasadne jest pozostawienie tego punktu w umowach o połączeniu sieci.
3 2 5	Art. 152	SayF	Obowiązki dotyczące podejmowania działań dotyczących zapobiegania i zwalczania nadużyć telekomunikacyjnych rozszerzyć na podmioty świadczące usługi komunikacji elektronicznej.	Uwaga nieuwzględniona W przypadku nadużyć należy unikać nadmiernego rozszerzania zakresu pojęcia na wszystkie możliwe nieprawidłowości na rynku. Wnioskodawca nie wskazał jakie rodzaje nadużyć chciałby w ten sposób zwalczać.
3 2 6	Art. 152 ust. 3-9	PIIT	<p>PIIT proponuje wykreślenie z art. 152 ust. od 3 do 9. W ich miejsce Izba proponuje wprowadzenie ust. 3 o treści: „3. Działania, o których mowa w ust. 2, mogą obejmować w szczególności:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) zablokowanie przesyłania przekazu telekomunikacyjnego, komunikatu lub połączenia, które stanowią lub powodują nadużycie telekomunikacyjne, 2) przerwanie lub ograniczenie świadczenia usługi telekomunikacyjnej dla zakończenia sieci, z którego lub do którego następuje wysyłanie przekazów telekomunikacyjnych, komunikatów lub połączeń telefonicznych powodujących nadużycie telekomunikacyjne.” <p>Zdaniem Izby brzmienie aktualnego projektu art. 152 ust. 3-9 w praktyce uniemożliwia jakiegokolwiek zapobieganie i zwalczanie nadużyć telekomunikacyjnych po stronie przedsiębiorców.</p>	<p>Uwaga częściowo uwzględniona Z projektu zostają usunięte art. 152 ust. 3-9 Ponadto z definicji do przepisu materialnego zostają przeniesione punkty. Art. 152 otrzymuje brzmienie: Art. 152. 1 Nadużycia telekomunikacyjne są zakazane. W szczególności zakazane jest:</p> <ol style="list-style-type: none"> a) inicjowanie wysłania lub odbieranie komunikatów, przekazów telekomunikacyjnych lub połączeń głosowych w sieci telekomunikacyjnej z wykorzystaniem urządzeń telekomunikacyjnych lub programów, których celem nie jest skorzystanie z usługi telekomunikacyjnej, lecz ich zarejestrowanie na punkcie połączenia sieci telekomunikacyjnych bądź przez systemy rozliczeniowe (sztuczny ruch), b) nieuprawniona modyfikację informacji adresowej w postaci numeru telefonu lub identyfikatora użytkownika wywołującego połączenie głosowe albo wysyłającego

		<p>W zakresie walki z fraudami niezwykle istotny jest czas reakcji i elastyczność działania. Należy mieć świadomość, że za nadużyciami stoją przestępcy, których kreatywność i elastyczność jest ogromna. Tryb administracyjny wymagający czasu i zaangażowania dodatkowych zasobów po stronie operatorów stanie się narzędziem przeciw skutecznym działaniom antyfraudowym, sprzyjającym osobom i organizacjom zarabiającym na popełnianiu nadużyć.</p> <p>Każdego miesiąca każdy z operatorów sieci ruchomej wykrywa około kilkanaście tysięcy przypadków różnych nadużyć telekomunikacyjnych, w odniesieniu do których podejmuje adekwatne działania zapobiegające powstaniu szkody po stronie abonentów lub przedsiębiorców telekomunikacyjnych.</p> <p>W skali rynku daje to liczbę kilkudziesięciu tysięcy przypadków miesięcznie, co przekłada się na kilka tysięcy przypadków dziennie.</p> <p>W tym kontekście zaproponowany w projekcie PKE tryb zgłaszania nadużyć Prezesowi UKE spowoduje:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) Konieczność prowadzenia przez Prezesa UKE ogromnej liczby postępowań administracyjnych, wymagających zaangażowania znacznych środków i zasobów, 2) Konieczność zaangażowania po stronie operatorów ogromnych zasobów do obsługi tych postępowań administracyjnych, 3) Wydłużenie czasu podjęcia działania zaradczego w odniesieniu do nadużycia. <p>Podkreślenia wymaga okoliczność, że elementem kluczowym przy zwalczaniu nadużyć jest możliwie najkrótszy czas reakcji operatora pomiędzy wykryciem nadużycia i podjęciem działania zaradczego. Operatorzy dokładają więc starań aby</p>	<p>komunikat lub przekaz telekomunikacyjny, uniemożliwiająca lub istotnie utrudniająca ustalenie przez użytkowników rządowych lub przedsiębiorców telekomunikacyjnych uczestniczących w realizacji połączenia głosowego albo dostarczeniu komunikatu, przekazu telekomunikacyjnego, numeru telefonu lub identyfikatora, przy użyciu którego nastąpiło zainicjowanie przez użytkownika połączenia głosowego, komunikatu lub przekazu telekomunikacyjnego (nieuprawniona zmiana informacji adresowej).</p> <p>2. Przedsiębiorca telekomunikacyjny jest obowiązany do podejmowania proporcjonalnych działań mających na celu zapobieganie nadużyciom telekomunikacyjnym i ich zwalczanie.</p>
--	--	---	--

czas od wykrycia nadużycia do podjęcia środków zaradczych był możliwie najkrótszy, i w praktyce wynosi on od kilku do kilkunastu minut. Wydłużenie tego czasu reakcji o chociażby godzinę powoduje powiększenie łącznych strat po stronie abonentów lub operatora o kilkaset tysięcy złotych w skali miesiąca. W tym kontekście zaproponowany tryb uzależniania podjęcia działań od zgody Regulatora i przeprowadzenia postępowania administracyjnego w praktyce oznacza brak skutecznych narzędzi do walki z nadużyciami, i de facto może stanowić jedynie wsparcie dla osób czerpiących zyski z nadużyć telekomunikacyjnych.

Każdy z operatorów obecnie stara się zwalczać nadużycia zarówno na szkodę abonentów jak i samych przedsiębiorców.

Projektowane przepisy miały w zamiarze stanowić wsparcie dla uczciwych przedsiębiorców w walce z nadużyciami, z których zyski czerpią przestępcy, zarówno w kraju jak i za granicą. Tymczasem zaproponowane postanowienia, zamiast stanowić wsparcie dla operatorów w walce z nadużyciami, poprzez wyraz nieufności wobec operatorów, uniemożliwiają skuteczną walkę z przestępcami działającymi na szkodę abonentów i przedsiębiorców.

Kluczem do walki z nadużyciami jest czas reakcji i elastyczność działania. Bez tych elementów nie jest możliwe zapobieganie i zwalczanie nadużyć, ponieważ po drugiej stronie występują podmioty niezwykle kreatywne, elastyczne w działaniu i dysponujące bardzo zaawansowanymi narzędziami technicznymi i informatycznymi. Rozbudowanie procesu zwalczania nadużyć o tryb i zgody administracyjne spowoduje zwielokrotnienie skali szkody po stronie abonentów i przedsiębiorców, przy jednoczesnym zwiększeniu

przysporzenia po stronie frauderów o dodatkowe kilkadziesiąt milionów złotych rocznie.

Zaproponowane rozwiązania w zakresie dotyczącym obowiązków przedsiębiorców telekomunikacyjnych i uprawnień Prezesa UKE - art. 152 ust. 3-9 - nie mogą zatem zostać zaopiniowane pozytywnie przez PIIT.

Przy skrajnej, literalnej interpretacji zaproponowanych przepisów ich wykonanie oznaczałoby faktyczny paraliż jakichkolwiek działań przeciw-nadużyciowych podejmowanych przez przedsiębiorców telekomunikacyjnych, ze szkodą zarówno dla przedsiębiorców telekomunikacyjnych, jak i abonentów, często będących bezpośrednią albo pośrednią ofiarą fraudów i nadużyć. Co więcej, przepisy w zaproponowanym kształcie mogłyby doprowadzić do paraliżu UKE.

Proponowane przepisy,

- nakładają na przedsiębiorcę telekomunikacyjnego, w przypadku wykryciu nadużycia telekomunikacyjnego, obowiązek zgłoszenia wystąpienia nadużycia do Prezesa UKE, wraz ze wskazaniem okoliczności uprawdopodobniających wystąpienie nadużycia, proponowanymi środkami zaradczymi oraz uzasadnieniem ich zastosowania. (art. 152 ust. 3 PKE);
- warunkują możliwość zareagowania przez przedsiębiorcę telekomunikacyjnego na pojawienie się nadużycia telekomunikacyjnego od wydania przez Prezesa UKE postanowienia w którym wskazuje środki zaradcze które mogą być zastosowane oraz termin, w którym mogą być zastosowane (art. 152 ust. 7 PKE).

Oceniając powyższy mechanizm trzeba mieć świadomość skali i skutków. Nadużycia telekomunikacyjne występują w

przeróżnych postaciach i modelach, a nieuczciwe osoby i przestępcy nie ustają w wysiłkach w poszukiwaniu nowych mechanizmów, szukając niedoskonałości w mechanizmach prewencyjnych stosowanych przez przedsiębiorców telekomunikacyjnych.

W skali roku najwięksi dostawcy usług telekomunikacyjnych zapobiegają setkom tysięcy nadużyć. Zaproponowany przez Ministerstwo Cyfryzacji mechanizm, czytając go literalnie, będzie oznaczał, że przedsiębiorcy telekomunikacyjni będą zmuszeni do masowego zgłaszania do UKE przypadków usiłowań nadużyć i nadużyć telekomunikacyjnych, do których doszło. Co gorsza, przepisy w obecnym kształcie – czytając je literalnie – oznaczają, że do czasu wydania postanowienia przez Prezesa UKE przedsiębiorca telekomunikacyjny nie może podjąć skutecznych narzędzi zwalczania nadużyć, gdzie skuteczność wszystkich mechanizmów zwalczania nadużyć jest uzależniona od szybkości działania.

Nawet 1 dzień czekania na postanowienie Prezesa UKE może spowodować, że większość działań przedsiębiorców telekomunikacyjnych będzie spóźniona i nastąpi już po wystąpieniu nadużycia i wyrządzeniu szkody (często idącej w setki tysięcy złotych).

Jako Izba obawiamy się, że przy ograniczonych zasobach Urzędu oczekiwanie, że Prezes UKE będzie w stanie wydawać dziesiątki postanowień dziennie - w dni robocze, w dni wolne i święta - może okazać się nierealne i nie do zrealizowania. Należy pamiętać, że wiele nadużyć telekomunikacyjnych ma bardzo skomplikowany (w których zaangażowanych jest wiele podmiotów) i „wyrafinowany” charakter (nie pozwalających na identyfikację podmiotu i mechanizmu), przez co ustalenie stanu faktycznego, zgromadzenie niezbędnych danych i ocena prawna to zadanie liczone na miesiące, a nie dni. W praktyce,

		<p>biorąc pod uwagę wynikającą z Kodeksu postępowania administracyjnego możliwość wydłużania czasu postępowania administracyjnego, należy się spodziewać, że od dnia zgłoszenia nadużycia do dnia wydania przez Prezesa UKE postanowienia (art. 152 ust. 7) oraz następującej po postanowieniu decyzji w przedmiocie stwierdzenia wystąpienia nadużycia (art. 152 ust. 9) mogą upływać miesiące.</p> <p>W efekcie, mimo dobrych intencji Projektodawcy zaproponowany został mechanizm nieefektywny, który przewiduje wielomiesięczne postępowanie, w obszarze, w którym kluczowa jest natychmiastowość reakcji w podejmowanych działaniach, zarówno tych prewencyjnych, jak i naprawczych pozwalających zabezpieczyć zarówno przedsiębiorców telekomunikacyjnych jak i abonentów przed realnymi i wymiernymi szkodami.</p> <p>Na tym etapie należy uznać, że przepisy w projektowanym kształcie doprowadziłyby do znacznego pogorszenia – w stosunku do obecnego stanu - sytuacji przedsiębiorców telekomunikacyjnych, którzy w walce z przestępcami i podmiotami dopuszczającymi się nadużyć zostaliby zdani na długotrwałe oczekiwanie na postanowienia i decyzje administracyjne, bez możliwości podjęcia natychmiastowych skutecznych działań, aby tym nadużyciom zapobiegać i usuwać ich skutki, jeśli już wystąpią.</p> <p>Przepisy w zaproponowanym kształcie mogłyby wręcz stanowić zachętę dla nieuczciwych podmiotów, gdyż stanowiłyby „parawan”, którym zasłaniałiby się przestępcy i podmioty dopuszczające się naruszeń, argumentując, że ich działania nie będą mogły być blokowane do czasu wydania przez Prezesa UKE stosownego postanowienia a następnie decyzji.</p>	
--	--	--	--

			<p>Mając na uwadze powyższe, w świetle nakreślonych powyżej ryzyk, racjonalnym rozwiązaniem wydaje się rezygnacja z wprowadzenia mechanizmu w proponowanym kształcie i poświęcenie więcej czasu na analizę tego zagadnienia.</p> <p>Biorąc powyższe pod uwagę, PIIT wskazuje na potrzebę usunięcia z projektowanych rozwiązań tych przepisów, które nakładają na przedsiębiorców telekomunikacyjnych obowiązek zgłaszania przypadków wystąpienia nadużycia telekomunikacyjnego jak i uzależniają podjęcie działań zapobiegawczych lub naprawczych od wydania postanowienia przez Prezesa UKE – należy zatem usunąć ust. 3 – 9 z art. 152 PKE. Jeżeli w ocenie Ministerstwa Cyfryzacji nie ma możliwości rezygnacji z mechanizmu zakładającego obowiązek zgłaszania nadużyć i uzależniającego działania zapobiegawcze i naprawcze od wydania przez Prezesa UKE postanowienia, zasadnym jest rezygnacja z wprowadzania do PKE jakichkolwiek przepisów odnoszących się wprost do zwalczania nadużyć telekomunikacyjnych.</p>	
3 2 7	Art. 152 ust. 2	PIKE	<p>Przedsiębiorca telekomunikacyjny jest obowiązany do podejmowania <u>rozsądnych, proporcjonalnych i ekonomicznie uzasadnionych</u> działań mających na celu zapobieganie nadużyciom telekomunikacyjnym i ich zwalczanie.</p> <p>Izba zwraca uwagę, że nałożone na przedsiębiorców obowiązki powinny być adekwatne do zagrożeń i uzasadnione kosztowo.</p>	<p>Uwaga częściowo uwzględniona Art. 152 ust. 2 otrzymuje brzmienie: Przedsiębiorca telekomunikacyjny jest obowiązany do podejmowania proporcjonalnych działań mających na celu zapobieganie nadużyciom telekomunikacyjnym i ich zwalczanie.</p>
3 2 8	Art. 152 ust. 2 i 3	PIKE	<p>Izba wskazuje na nadmiarowość obowiązku określonego w projektowanym art. 152 ust. 2 nakazującego przedsiębiorcom telekomunikacyjnym zgłaszanie do Prezesa UKE każdego nadużycia wraz z propozycją środków zaradczych.</p> <p>Nakazanie przedsiębiorcom raportowania wszystkich zidentyfikowanych sytuacji nadużyć wydaje się być</p>	<p>Uwaga uwzględniona Art. 152 ust 3-9 zostały usunięte z projektu.</p>

			nieuzasadnionym obowiązkiem organizacyjno-sprawozdawczym. W chwili obecnej przedsiębiorcy telekomunikacyjni są już nazbyt obciążeni sprawozdawczo wobec Prezesa UKE. Ponadto, o ile już obowiązek miałby zostać zachowany, zasadne byłoby wprowadzenie jakiegoś pułapu istotności nadużycia, które powinno podlegać zgłoszeniu (może to być pułap kwotowy w przypadku generowania sztucznego ruchu lub ilościowy w przypadku zmiany adresacji). Tym samym, przepis obejmowałby zgłaszanie nadużyć wyłącznie o takiej skali, która uzasadnia interwencję regulatora.	
3 2 9	Art. 152 ust. 3	KIKE	Raportowaniu Prezesowi UKE powinny podlegać wyłącznie poważne nadużycia, z którymi operatorzy sami nie mogą sobie poradzić (np. gdy odrzucono reklamację z tym związaną) i w przypadku których jest niezbędna interwencja Prezesa UKE. Zgłaszanie każdego, nawet najmniejszego nadużycia (np. podstawienie numeru A przy jednym połączeniu telefonicznym), będzie skutkowało nadmiernym obciążeniem Organu oraz uniemożliwi szybką i skuteczną reakcję w sytuacji poważnych nadużyć.	Uwaga uwzględniona Art. 152 ust 3-9 zostały usunięte z projektu.
3 3 0	Art. 152 ust. 3-9	Lewiatan	Zaproponowane przepisy w praktyce uniemożliwią jakiegokolwiek zapobieganie i zwalczanie nadużyć telekomunikacyjnych po stronie przedsiębiorców. Należy mieć świadomość, że w przypadku nadużyć najistotniejszym elementem jest szybka reakcja – w przypadku zastosowania trybu administracyjnego zakładającego zgłoszenie do UKE oraz oczekiwanie na wydanie przez UKE postanowienia przedsiębiorcy de facto tracą możliwość reagowania na działania fraudowe. Czas i zaangażowanie organizacji w przypadku odkrycia nadużycia nie powinny się skupiać na wypełnianiu zgłoszenia do UKE, ale na podejmowaniu	Uwaga uwzględniona Art. 152 ust 3-9 zostały usunięte z projektu.

			realnych działań w celu ochrony prowadzonej działalności gospodarczej. KL postuluje o usunięcie.	
3 3 1	Art. 152 ust. 3-9	KIGEi T	<p>Wprowadzenie mechanizmu nakazującego przedsiębiorcy telekomunikacyjnemu zgłoszenia wystąpienia nadużycia telekomunikacyjnego wraz z proponowanymi środkami zaradczymi z jednoczesnym obowiązkiem oczekiwania na wydanie postanowienia przez Prezesa UKE przyczyni się znacząco do:</p> <ul style="list-style-type: none"> – wzrostu nadużyć na rynku telekomunikacyjnym, – powstania ogromnych strat finansowych Operatorów oraz pozbawi przedsiębiorców telekomunikacyjnych możliwości skutecznej ochrony uczciwych abonentów. <p>Wskazania wymaga, iż większość nadużyć telekomunikacyjnych ma charakter krótkotrwały i intensywny, w związku z czym reakcja na nadużycie i podjęcie środków zaradczych dla swej skuteczności wymaga natychmiastowego działania, również w godzinach nocnych oraz w okresie świątecznym. Propozycja przepisu przewiduje tymczasem wydanie przez Prezesa UKE postanowienia bezzwłocznie. Niedookreślenie tego pojęcia może skutkować podjęciem przez UKE działań w najwcześniejszym możliwym terminie, co przy dużej ilości zgłoszeń w praktyce może oznaczać niezwłoczne wydanie postanowienia w terminie np. 3 tygodni, tymczasem działania podejmowane przez Operatora, a dotyczące nadużyć liczone są w sekundach.</p> <p>Na uwagę zasługuje również brak spójności pomiędzy ust. 7 i 8, a ustępem 9 proponowanego przepisu. Wskazania bowiem wymaga, iż zgodnie z ich treścią Prezes UKE w postanowieniu, które podlega natychmiastowemu wykonaniu wskazuje środki zaradcze, które może zastosować przedsiębiorca telekomunikacyjny by następnie po 14 dniach wydać decyzję,</p>	<p>Uwaga uwzględniona Art. 152 ust 3-9 zostały usunięte z projektu.</p>

w której stwierdzi czy doszło do nadużycia i określi środki zaradcze, które powinny być zastosowane i termin ich zastosowania. Analiza przepisów w tym kształcie prowadzi do wniosku, iż przezorny Operator winien wstrzymać się z działaniami co najmniej do dnia wydania decyzji, która przesądzi czy doszło do nadużycia. Działanie takie mimo, iż zgodne z prawem stworzyłoby warunki do masowych nadużyć i zagwarantowałoby sprawcom bezkarność.

Uzasadnienie konieczności natychmiastowego działania:

Przykładem sztucznego ruchu jest jednoczesna aktywacja wielu kart SIM (setek lub tysięcy zarejestrowanych na tzw. słupy) oraz wykonywanie połączeń na określone zakresy krajowe lub międzynarodowe. W celu maksymalizacji korzyści z nadużycia, połączenia te wykonywane są jednocześnie z wielu kart i mają maksymalną możliwą długość.

➤ W związku ze skalą ruchu, degradacji podlega jakość połączeń innych użytkowników sieci telekomunikacyjnej, uniemożliwiając w skrajnych przypadkach wykonywanie połączeń,

➤ koszty sztucznego ruchu obciążają Operatora.

Skuteczną metodą przeciwdziałania tego typu nadużyciom jest szybkie wykrycie i zablokowanie numerów generujących ruch. Po zablokowaniu pierwszej partii kart, dokonujący nadużycia aktywują kolejne karty kontynuując proceder co rodzi konieczność blokowania kolejnych kart.

Informowanie Prezesa UKE o każdym przypadku wystąpienia powyższego naruszenia i oczekiwanie na wydanie postanowienia z jednoczesnym przyzwoleniem na generowanie ruchu przez ten okres poza spadkiem jakości połączeń dla innych użytkowników sieci doprowadziłoby do gigantycznych strat finansowych przedsiębiorców telekomunikacyjnych. Tytułem przykładu w przypadku

		<p>nadużycia, w którym bierze udział 1000 kart, dzwoniących przez 7 dni bez przerwy ($7\text{dni} \cdot 24\text{h} \cdot 60\text{min} = 10080$ minut), przy założeniu kosztu 1zł to strata w wysokości 10 080 000 zł. W przypadku ruchu międzynarodowego, gdzie koszty za minutę mogą wynosić 1 EUR straty te są kilkukrotnie wyższe.</p> <p>W przypadku wydania przez Prezesa UKE postanowienia umożliwiającego blokadę tego ruchu, proceder przeniesiony zostanie na nowe karty SIM, co wywoła konieczność nowego zgłoszenia do Prezesa UKE tworząc tym samym parasol ochronny dla osób żyjących z nadużyć telekomunikacyjnych.</p> <p>Przykładem terminowania ruchu pochodzącego od innego operatora jest nadużycie polegające na omijaniu opłat hurtowych za połączenia przychodzące do danego operatora, przy wykorzystaniu do terminowania ruchu kart SIM.</p> <p>Występuje obecnie w szczególności w połączeniach międzynarodowych (ale również może występować w ruchu krajowym), np. połączenie przychodzące do operatora krajowego z zagranicy powinno wiązać się z kosztem dla Operatora inicjującego połączenie.</p> <p>W celu nielegalnego zmniejszenia tego kosztu, połączenie jest wysyłane przez łącze internetowe do urządzenia z podłączonymi setkami kart SIM operatora krajowego. Połączenie z docelowym numerem jest zestawiane przy wykorzystaniu kart SIM ze stawką lokalną (np. wykorzystując oferty z darmowymi połączeniami w ramach sieci). Cechą takiego schematu jest modyfikacja numeru wykonującego połączenie. Zamiast oryginalnego numeru A wykonującego połączenie, połączenie przychodzi z numeru karty SIM wykorzystanej w nielegalnym procederze.</p> <p>➤ Powyższe oznacza brak możliwości prawidłowej prezentacji numeru A nie tylko dla operatora, ale również dla użytkownika końcowego lub służb.</p>	
--	--	--	--

			<p>Podobnie jak w przypadku sztucznego ruchu, dokonujący nadużycia wykorzystują setki lub tysiące kart sim jednocześnie, a jedynym sposobem ograniczania skali nadużycia jest zablokowanie kart sim na tyle szybko, żeby koszt pozyskania i aktywacji kart SIM przekraczał korzyści płynące z nadużycia. Sprowadza się to do reakcji w ciągu minut.</p> <p>Proces występowania z wnioskiem do UKE skutkować będzie znaczącym opóźnieniem w zablokowaniu nadużycia czego konsekwencją będzie promowanie nadużyć i naturalna zacheć do uruchomienia kolejnych kart, a także dziesiątki milionów złotych strat po stronie operatorów oraz użytkowników.</p> <p>Pozostawienie przepisu w obecnym kształcie nie tylko stworzy warunki do masowych nadużyć, gwarantując sprawcom bezkarność poprzez uniemożliwienie Operatorom podejmowania skutecznej i szybkiej reakcji, lecz również z powodu lawiny zgłoszeń do Prezesa UKE w krótkim okresie czasu istotnie utrudni prawidłowe funkcjonowanie tego organu.</p> <p>Proponowana zmiana:</p> <p>Biorąc powyższe pod uwagę art. 152 ust. 3-9 PKE powinien zostać w całości usunięty z projektu ustawy. Ewentualnie do rozważenia pozostaje wprowadzenie procedury pozwalającej Prezesowi UKE na zbadanie czy faktycznie doszło do nadużycia telekomunikacyjnego i czy zastosowane przez Operatora środki zaradcze były uzasadnione, na wniosek podmiotu zgłaszającego, złożony w terminie 7 dni od dnia, w którym podjęte zostały przez przedsiębiorcę telekomunikacyjnego środki zaradcze.</p>	
3 3 2	Art. 153	KIGEi T	Proponowane regulacje dotyczące okablowania będącego częścią składową nieruchomości, nie stanowią wprost (tak	W zakresie przesądzenia, że zapewnienie dostępu, o którym mowa w art. 153 stanowi czynność zwykłego zarządu uwaga uwzględniona.

	<p>jak to jest obecnie przewidziane w Megaustawie), że zawarcie umowy dostępowej stanowi czynność zwykłego zarządu.</p> <p>W praktyce zatem, aby np. zarządca w imieniu wspólnoty mógł zawrzeć umowę o dostępie, będzie musiał najpierw pozyskać uchwałę wspólnoty o zgodzie na zawarcie takiej umowy. Taki mechanizm niewątpliwie wydłuży procedurę zawierania umów o dostępie, a w niektórych przypadkach wręcz ją uniemożliwi (istnieją wspólnoty, które nie są w stanie podjąć uchwał).</p> <p>Ust. 3 i 4 komentowanego przepisu w części odesłania do art. 30 ust. 5b Megaustawy zawierają się w sobie wzajemnie.</p> <p>Ponadto, nie ma powodów, aby powołane w ust. 3 przepisy art. 30 ust. 5b i 5d Megaustawy oraz art. 30 § 4 Kpa stosować odpowiednio, a nie wprost. W szczególności nie wiadomo jak ten ostatni, regulujący następstwo prawne strony w ramach postępowania, miałby być stosowany odpowiednio, tj. które z jego regulacji (w razie zbycia prawa lub śmierci strony w toku postępowania na miejsce dotychczasowej strony wstępują jej następcy prawni) nie mają zastosowania w przypadku dostępu.</p> <p>Izba postuluje, aby całość terminów dotyczących procedury pozyskania dostępu była taka sama dla każdego rodzaju dostępu z PKE i Megaustawy, a w związku z tym należy ujednoczyć różnie ustalone terminy w Megaustawie i PKE. Unifikacja terminów gwarantuje sprawność, spójność i pewność inwestycyjną. Wprowadzenie innego niż w art. 162 PKE terminu 30 dni spowoduje, że przedsiębiorca starający się o dostęp dla okablowania i np. budynku będzie związany różnymi terminami, co nie sprzyja pewności planowaniu i realizacji inwestycji.</p> <p>Ust. 7 <i>de facto</i> likwiduje dostęp nieodpłatny do okablowania. Izba postuluje pozostawienie (jak w Megaustawie) nieodpłatnego dostępu do okablowania, to jest takie</p>	<p>Uwaga została uwzględniona poprzez odesłanie do stosowania odpowiednio art. 30 ust. 4 Megaustawy.</p> <p>W zakresie wzajemnego odesłania do art. 30 ust. 5b Megaustawy oraz zmiany wyrażenia „odpowiedniego stosowania” na wyrażenie „stosuje się” uwagi nieuwzględnione.</p> <p>W projektowanym art. 153 ust. 3 odpowiednie stosowanie wskazanych przepisów, polega na odniesieniu do dostępu, o którym mowa w art. 153 ust. 1 Pke (a nie zgodnie brzmieniem do dostępu, o którym mowa w art. 30 ust. 1 i 3 Megaustawy).</p> <p>Natomiast odpowiednie stosowanie na gruncie projektowanego art. 153 ust. 3 Pke jest niezbędne ponieważ, art. 30 ust. 5b Megaustawy oraz art. 30 § 4 Kpa odnosi się do pojęcia „strony” w rozumieniu art. 28 Kpa, a tego przymiotu nie ma „strona negocjacji” (postępowanie administracyjne nie zostało wszczęte – nie jest w toku).</p> <p>W zakresie postulatu ujednoczenia wszystkich terminów związanych z okresem negocjacji uprawniającym do złożenia wniosku do Prezesa UKE o rozstrzygnięcia sporu przez Prezesa UKE, poprzez wprowadzenie jednego, 30dniowego terminu uwaga nieuwzględniona.</p> <p>30dniowy termin jest zasadny wyłącznie w związku dostępem do zasobów, o których mowa w art. 153 Pke oraz art. 30 ust. 1 i 3 Megaustawy. W pozostałych przypadkach uzasadnione jest aby termin był dłuższy i zgodnie z ogólną zasadą wyrażoną w projektowanych przepisach wynosił 60 dni. Nie ma terminu dłuższego na zawarcie umowy o dostępie zgodnie z projektowanymi przepisami (obecnie jest przewidziany w Prawie telekomunikacyjnym termin 90dniowy dla tzw.</p>
--	--	--

			<p>sformułowanie przepisu, aby nie pozostawiał on w tym zakresie żadnych wątpliwości.</p> <p>Propozycja zmian: <u>Dostęp do okablowania, o którym mowa w ust. 1, jest nieodpłatny.</u></p> <p>Propozycja zmian: PKE zatem powinno wprost – tak jak Megaustawa – ustalać, że zawarcie umowy dostępowej to czynność zwykłego zarządu.</p> <p>Usunięcie ust. 4 i 5. Nieodpłatny dostęp do kabli należących do podmiotów niebędących przedsiębiorcami telekomunikacyjnymi.</p>	<p>dostępu telekomunikacyjnego), a więc projektodawca dokonał już w istotnym zakresie ujednolicenia terminów.</p> <p>W zakresie uwag do odpłatności uwaga częściowo uwzględniona.</p> <p>Uzupełniono brzmienie, aby wynikało z niego, że w sytuacji gdy okablowanie wraz z powiązanymi zasobami pomiędzy zakończeniami sieci w obiekcie budowlanym, a najbliższym punktem dystrybucji nie stanowi wyłącznej podmotu, którego przeważającym przedmiotem działalności jest działalność telekomunikacyjna, dostęp, o którym mowa w ust. 1, był nieodpłatny, jednakże przedsiębiorca telekomunikacyjny ponosi część kosztów utrzymania udostępnionych zasobów.</p>
3 3 3	Art. 153	KIKE	<p>KIKE zauważa, że na skutek wejścia w życie PKE obowiązek udostępnienia okablowania będzie regulowany wyłącznie przepisami PKE – art. 153 PKE. KIKE postuluje, aby w przypadku, gdy właścicielem okablowania <u>nie jest</u> przedsiębiorca telekomunikacyjny (a tak będzie w większości nowych budynków wielorodzinnych), podstawą prawną dostępu był art. 30 ustawy o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych. Bezcelowe wydaje się, aby przedsiębiorca prowadził z właścicielem nieruchomości negocjacje oparte na dwóch podstawach prawnych (art. 30 ustawy o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych i art. 153 PKE) oraz w przypadku sporu musiał uzyskać dwie decyzje dostępowe, jedną na dostęp do nieruchomości i wewnątrzbudynkowej infrastruktury wewnętrznej (np. kanalizacji), a drugą na dostęp do okablowania.</p> <p>Jednocześnie całkowicie niezrozumiałe jest, aby ułatwienia dotyczące kontynuowania negocjacji i postępowania przed Prezesem UKE dotyczyły wyłącznie spraw, w których właścicielem okablowania jest podmiot niebędący</p>	<p>Uwagi w zakresie dostępu do okablowania w budynku nieuwzględnione.</p> <p>Nie ma luki wskazanej przez zgłaszającego uwagę – do zapewnienia dostępu, o którym mowa w projektowanym art. 153 ust. 1 Pke, jest zobowiązany nie tylko przedsiębiorca telekomunikacyjny, ale również właściciel okablowania pomiędzy zakończeniami sieci w obiekcie budowlanym, a najbliższym punktem dystrybucji, a jeżeli okablowanie wraz z powiązanymi zasobami, o którym mowa w ust. 1, stanowi części składowe nieruchomości, do zapewnienia dostępu obowiązany jest właściciel, użytkownik wieczysty lub zarządca nieruchomości, co wynika wprost z konsultowanych przepisów.</p> <p>Nie sposób również uznać za uzasadnione twierdzenie, że w przypadku rozstrzygnięcia sporu przez Prezesa UKE, będą niezbędne dwa postępowania i dwie decyzje (z art. 153 Pke oraz art. 30 Megaustawy). Projekt przewiduje wprost przepis, który umożliwia łączenie takich spraw i wydawania jednego</p>

		<p>przedsiębiorcom telekomunikacyjnych (kontynuowanie negocjacji i postępowania z udziałem tych samych stron). Decyzja dostępowa powinna zawierać środki proporcjonalne, a opłaty w każdym przypadku nie powinny przewyższać kosztów zapewnienia dostępu.</p> <p>W ocenie KIKE dostęp do istniejącego okablowania powinien być bezpłatny, zarówno w sytuacji, gdy właściciel równocześnie nie jest przedsiębiorcą telekomunikacyjnym, ale również w sytuacji, gdy infrastruktura stanowi część składową budynku.</p> <p>Celem regulacji UE, EKŁE oraz ostatnich nowelizacji zarówno przepisów budowlanych, jak i telekomunikacyjnych, było zapewnienie jak największego wykorzystania istniejącej infrastruktury telekomunikacyjnej oraz wyposażenia budynków w nowoczesną instalację (kanalizację, okablowanie), które będą częścią składową nieruchomości i będą mogły być wykorzystywane przez różnych przedsiębiorców telekomunikacyjnych. Wprowadzenie omawianej regulacji jest sprzeczne z powyższymi działaniami.</p> <p>***</p> <p>Z tego względu postulujemy odpowiednie zmiany w art. 30 ustawy <i>o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych</i> oraz nadanie następującego brzmienia art. 153 PKE:</p> <p><i>1. Przedsiębiorca telekomunikacyjny, a także podmiot niebędący przedsiębiorcą telekomunikacyjnym, o ile jest właścicielem okablowania pomiędzy zakończeniami sieci w obiekcie budowlanym, a najbliższym punktem dystrybucji, na wniosek przedsiębiorcy telekomunikacyjnego, obowiązany jest zapewnić dostęp do tego okablowania wraz z powiązаныmi zasobami, jeżeli powielenie tego okablowania byłoby ekonomicznie nieefektywne lub technicznie niewykonalne. Zapewnienie</i></p>	<p>rozstrzygnięcia co do dostępu, określonego w różnych przepisach Pke oraz Megaustwy.</p> <p>Uwaga w zakresie odpłatności dostępu do okablowania częściowo uwzględniona.</p> <p>Uzupełniono brzmienie, aby wynikało z niego, że w sytuacji gdy okablowanie wraz z powiązаныmi zasobami pomiędzy zakończeniami sieci w obiekcie budowlanym, a najbliższym punktem dystrybucji nie stanowi wyłącznej własności podmiotu, którego przeważającym przedmiotem działalności jest działalność telekomunikacyjna, dostęp, o którym mowa w ust. 1, był nieodpłatny, jednakże przedsiębiorca telekomunikacyjny ponosi część kosztów utrzymania udostępnionych zasobów.</p>
--	--	--	--

dostępu przez podmiot niebędący przedsiębiorcą telekomunikacyjnym, o ile jest właścicielem okablowania pomiędzy zakończeniami sieci w obiekcie budowlanym, następuje na podstawie art. 30 ustawy o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych.

2. Jeżeli okablowanie wraz z powiązаныmi zasobami, o którym mowa w ust. 1, stanowi część składową nieruchomości, do zapewnienia dostępu obowiązany jest właściciel, użytkownik wieczysty lub zarządca nieruchomości, a udostępnienie następuje na podstawie art. 30 ustawy o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych.

3. W przypadku, o którym mowa w ust. 1 i 2, stosuje się odpowiednio art. 30 ust. 5b i 5d ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych.

4. W przypadku zmiany właściciela, użytkownika wieczystego lub zarządcy nieruchomości po wystąpieniu z wnioskiem o zawarcie umowy o dostęp, o którym mowa w ust. 1, a przed złożeniem wniosku w sprawie rozstrzygnięcia sporu przez Prezesa UKE, przepisy ust. 5b ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych oraz art. 30 § 4 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego stosuje się odpowiednio.

5. Wniosek w sprawie wydania decyzji rozstrzygającej spór dotyczący dostępu do okablowania wraz z powiązаныmi zasobami, o którym mowa w ust. 1, może złożyć każda ze stron sporu, jeśli w terminie 30 dni od dnia wystąpienia przez jedną ze stron z wnioskiem w sprawie zawarcia umowy o dostęp, taka umowa nie została zawarta.

6. W przypadku niezapewnienia dostępu do okablowania wraz z powiązаныmi zasobami, o którym mowa w ust. 1,

			<p><i>Prezes UKE w decyzji, o której mowa w art. 162 ust. 1, określa przejrzyste, proporcjonalne i niedyskryminujące warunki dostępu, które powinny obejmować w szczególności ponoszone koszty tego dostępu, w tym związane z utrzymaniem sieci wraz z powiązanymi zasobami, na których świadczony jest dostęp oraz uwzględniające czynniki ryzyka inwestycyjnego.</i></p> <p><i>7. Opłaty z tytułu dostępu do okablowania do okablowania wraz z powiązanymi zasobami pomiędzy zakończeniami sieci w obiekcie budowlanym, a najbliższym punktem dystrybucji, którego właścicielem jest podmiot niebędący przedsiębiorcą telekomunikacyjnym, mogą obejmować wyłącznie zwrot kosztów związanych z utrzymaniem tego okablowania, a także kosztów, które zaistniały w związku z zapewnieniem do niego dostępu.</i></p>	
3 3 4	Art. 153 ust. 1	PIKE	<p>Art. 153 ust. 1</p> <p>Przedsiębiorca telekomunikacyjny, a także podmiot niebędący przedsiębiorcą telekomunikacyjnym, o ile jest właścicielem okablowania pomiędzy zakończeniami sieci w obiekcie budowlanym, a najbliższym punktem dystrybucji, na wniosek przedsiębiorcy telekomunikacyjnego, <u>zawierający uzasadnienie, wykazujące, iż powielenie tego okablowania byłoby ekonomicznie nieefektywne lub technicznie niewykonalne</u> obowiązany jest zapewnić dostęp do tego okablowania wraz z powiązanymi zasobami, jeżeli powielenie tego okablowania byłoby ekonomicznie nieefektywne lub technicznie niewykonalne.</p> <p>Izba wskazuje, że zgodnie z art. 61 ust. 3, nałożenie obowiązków symetrycznych może nastąpić na „uzasadniony wniosek”. Projektowane regulacje zdają się stanowić, iż obowiązek udzielenia dostępu obowiązuje niezależnie od „zasadności” wniosku. Projektowane przepisy całkowicie</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Uzasadniony wniosek (ang. reasonable request) w rozumieniu EKŁE to wniosek obiektywnie mający oparcie w obowiązujących przepisach (jest skierowany przez podmiot uprawniony, w zakresie wynikającym z przepisów, decyzji lub innych aktów), a nie wniosek, który zawiera uzasadnienie rozumiane jako jego element, przygotowany przez wnioskującego i podlegający ocenie co do zasadności przez zobowiązanego do zapewnienia dostępu.</p>

			<p>zdejmują z ubiegającego się o dostęp jakiegokolwiek uzasadnienie, na podstawie którego udzielający dostępu mógłby rozstrzygnąć, czy zachodzą przesłanki jego udzielenia, tj.: „powielenie tego okablowania byłoby ekonomicznie nieefektywne lub technicznie niewykonalne”.</p> <p>Tym samym, PKE wprowadza domniemanie zasadności wniosku, co zdaje się być sprzeczne art. 61 ust. 3 EKŁE.</p>	
3 3 5	art. 153	PINK	<ol style="list-style-type: none"> 1. <i>Przedsiębiorca telekomunikacyjny, a także podmiot niebędący przedsiębiorcą telekomunikacyjnym, o ile posiada prawo do okablowania pomiędzy zakończeniami sieci w budynku, w tym w budynku mieszkalnym wielorodzinnym, budynku zamieszkania zbiorowego lub budynku użyteczności publicznej, a najbliższym punktem dystrybucji, na pisemny wniosek przedsiębiorcy telekomunikacyjnego, obowiązany jest zapewnić dostęp do tego okablowania wraz z powiązanymi zasobami, jeżeli powielenie tego okablowania byłoby ekonomicznie nieefektywne lub technicznie niewykonalne.</i> 2. <i>Jeżeli okablowanie wraz z powiązanymi zasobami, o którym mowa w ust. 1, stanowi część składową nieruchomości, do zapewnienia dostępu obowiązany jest właściciel, użytkownik wieczysty lub zarządca nieruchomości.</i> 3. <i>W przypadku, o którym mowa w ust 2, stosuje się odpowiednio art. 30 ust. 1c, 5b i 5d ustawy z dnia 7 maja 2010 roku o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych.</i> 4. <i>W przypadku zmiany właściciela, użytkownika wieczystego lub zarządcy nieruchomości po wystąpieniu z wnioskiem o zawarcie umowy o dostęp, o którym mowa w ust 1, a przed złożeniem wniosku w</i> 	<p>Uwagi nieuwzględnione</p> <p>Umieszczenie okablowania w budynku jako desygnatu powiązanych zasobów jest możliwe na podstawie przepisów Megaustwy. Natomiast projektowany art. 153 Pke, stanowi podstawę do uzyskania dostępu do istniejącego okablowania pomiędzy zakończeniami sieci w obiekcie budowlanym, a najbliższym punktem dystrybucji. Zaproponowane brzmienie przepisu również nie stanowi rozwiązania problemu „porzuconych kabli”, ponieważ do ich udostępnienia – o ile nie stanowią części składowej nieruchomości – zobowiązany jest przedsiębiorca telekomunikacyjny lub właściciel (także niebędący przedsiębiorcą telekomunikacyjnym). Nie jest zasadne ustanowienie 60dniowego terminu negocjacji, od których uzależnione jest złożenie wniosku do Prezesa UKE o rozstrzygnięcie sporu, jako terminu nazbyt długiego, w zakresie doprowadzenia kabla w budynku na podstawie art. 30 Megaustwy lub jego udostępnienie na podstawie art. 153 Pke. Należy podkreślić, że przepisy te stanowią transpozycję przepisów unijnych, a więc kraj członkowski nie ma pełnej swobody, co do określenia w sposób dowolny rozwiązań prawnych w tym zakresie. Ustawodawca unijny nie dokonał również na gruncie EKŁE takiego, doniesłego prawnie, rozróżnienia różnych kategorii obiektów budowlanych, jak uczynił to zgłaszający uwagę.</p>

sprawie rozstrzygnięcia sporu przez Prezesa UKE, przepisy ust 5b ustawy z dnia 7 maja 2010 roku o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych oraz art. 30 § 4 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 roku – Kodeks postępowania administracyjnego stosuje się odpowiednio.

- 5. Wniosek w sprawie wydania decyzji rozstrzygającej spór dotyczący dostępu do okablowania wraz z powiązаныmi zasobami, o którym mowa w ust 1, może złożyć każda ze stron sporu, w terminie 60 dni od dnia wystąpienia przez jedną ze stron z wnioskiem w sprawie zawarcia umowy o dostępie, o ile taka umowa nie została zawarta.*
- 6. W przypadku niezapewnienia dostępu do okablowania wraz z powiązаныmi zasobami, o którym mowa w ust 1, Prezes UKE w decyzji, o której mowa w art. 162 ust 1, określa przejrzyste i niedyskryminujące żadną ze stron warunki dostępu, z uwzględnieniem art. 30 ust. 1c ustawy z dnia 7 maja 2010 roku o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych, które powinny obejmować w szczególności koszty tego dostępu, w tym związane z utrzymaniem sieci wraz z powiązаныmi zasobami, na których świadczony jest dostęp oraz uwzględniające poniesioną inwestycję.*
- 7. Opłaty z tytułu dostępu do okablowania wraz z powiązаныmi zasobami pomiędzy zakończeniem sieci w budynku, w tym w budynku mieszkalnym wielorodzinnym, budynku zamieszkania zbiorowego lub budynku użyteczności publicznej, a najbliższym punktem dystrybucji, którego właścicielem jest podmiot niebędący przedsiębiorcą telekomunikacyjnym będą uwzględniały zwrot kosztów związanych z utrzymaniem*

okablowania oraz powiązanych zasobów, a także tych które zaistniały w związku z zapewnieniem do nich dostępu, ze szczególnym uwzględnieniem odmiennego przeznaczenia budynku oraz jego warunków technicznych i estetycznych.

8. *Przedsiębiorca telekomunikacyjny zobowiązany jest w pierwszej kolejności do skorzystania z istniejącego okablowania oraz powiązanych zasobów, należących do innego przedsiębiorcy telekomunikacyjnego lub podmiotu niebędącego przedsiębiorcą telekomunikacyjnym, celem niedublowania okablowania oraz powiązanych zasobów.*

Wprowadzone zmiany mają na celu zachowanie równych, uczciwych, przejrzystych i niedyskryminujących zasad dostępu do okablowania oraz powiązanych zasobów. Mając na uwadze fakt, że dostęp do okablowania oraz powiązanych zasobów dotyczy podmiotów będących przedsiębiorcami telekomunikacyjnymi oraz niebędących przedsiębiorcami telekomunikacyjnymi, bezwzględnie koniecznym jest uwzględnianie przez przedsiębiorców telekomunikacyjnych wnoszących o dostęp oraz przez Prezesa UKE odmiennego przeznaczenia budynku oraz jego warunków technicznych i estetycznych w przypadku kwalifikowania kosztów, jakie wnoszący przedsiębiorca telekomunikacyjny jest zobowiązany zwrócić na rzecz Udostępniającego, który to nie poniósłby tych kosztów gdyby nie żądanie zapewnienia dostępu. Zaproponowany przez PINK ust. 8 tego przepisu, stanowi potwierdzenie kierunku praktyki orzeczniczej Prezesa UKE, aby nie doprowadzać do dublowania infrastruktury technicznej czy też okablowania oraz powiązanych zasobów, w rozumieniu nowych definicji proponowanych w projekcie.

			<p>Jest faktem, że w trakcie wieloletniego użytkowania budynku z czasem powstaje wiele sieci wybudowanych przez różnych przedsiębiorców telekomunikacyjnych, które stają się nieużytkowane. Często nawet ich właściciele na skutek braku staranności w prowadzeniu ich dokumentacji i ewidencji nie wiedzą, że dysponują siecią w danym budynku i dublują swoje własne okablowanie. Problem „porzuconego” okablowania operatora staje się tym samym problemem zarządcy budynku, który nie może go wykorzystać i usunąć. W budynkach pozostaje okablowanie operatorów, którzy już zniknęli z rynku w przeciwieństwie do ich infrastruktury. Zezwolenie na dublowanie okablowania w dłuższej perspektywie staje się problemem a nie zaletą dla budynku.</p>	
3 3 6	Art. 153 ust. 4	PIKE	<p>Art. 153 ust. 4</p> <p>W przypadku zmiany właściciela, użytkownika wieczystego lub zarządcy nieruchomości po wystąpieniu z wnioskiem o zawarcie umowy o dostęp, o którym mowa w ust. 1, a przed złożeniem wniosku w sprawie rozstrzygnięcia sporu przez Prezesa UKE, przepisy <u>art. 30</u> ust. 5b ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych oraz art. 30 § 4 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego stosuje się odpowiednio.</p> <p>Zwracamy jedynie uwagę na omyłkowe pominięcie numeru artykułu.</p>	Uwaga uwzględniona
3 3 7	Art. 153 ust. 4	PIIT	<p>Należy poprawić zawarte w przepisie odesłanie: „... <i>przepisy art. 30</i> ust. 5b ustawy z dnia 7 maja 2010 r....”.</p>	Uwaga uwzględniona

3 3 8 5	Art. 153 ust. 5	PIIT	<p>Projektowany przepis przewiduje, że <i>„Wniosek w sprawie wydania decyzji rozstrzygającej spór dotyczący dostępu do okablowania wraz z powiązаныmi zasobami, o którym mowa w ust. 1, może złożyć każda ze stron sporu, jeśli w terminie 30 dni od dnia wystąpienia przez jedną ze stron z wnioskiem w sprawie zawarcia umowy o dostępie, taka umowa nie została zawarta”</i>.</p> <p>Pomijając już nawet okoliczność, że projektowany przepis nie wskazuje organu, do którego taki wniosek ma być złożony (w domyśle Prezes UKE), nie jest zrozumiałe z jakich powodów w przypadku dostępu do okablowania, o którym mowa w art. 153 ust. 1 projektu PKE, przewidziana jest odrębna procedura wnioskowa niż w przypadku procedury generalnej dotyczącej postępowań przed Prezesem UKE dotyczących wszystkich form dostępu uregulowanej w rozdziale 3 (Koordynacja dostępu) – art. 162 ust. 1-6 projektu PKE. Takie sformułowanie przepisów będzie rodziło wątpliwości, czy w przypadku dostępu do okablowania, o którym mowa w art. 153 ust.1 projektu PKE zastosowanie w ogóle znajduje art. 162 projektu PKE. Tytułem przykładu wskazać należy:</p> <ul style="list-style-type: none"> • odrębne przesłanki złożenia wniosku – art. 153 ust. 5 mówi wyłącznie o przypadku niezawarcia umowy w określonym terminie (30 dni) od dnia rozpoczęcia negocjacji, podczas gdy art. 162 ust. 2 mówi zarówno o przypadku niezawarcia umowy w określonym terminie (60 dni) od dnia rozpoczęcia negocjacji jak i przypadku <u>odmowy zapewnienia dostępu</u>; • nie jest w związku z tym do końca jasne, czy do dostępu do okablowania z art. 153 ust. 1 projektu PKE, znajdują zastosowanie inne wymogi formalne 	Uwaga uwzględniona
------------------	--------------------------	------	---	---------------------------

			<p>przewidziane w art. 162 projektu PKE, choćby wymogi formalne co do zawartości wniosku, o których mowa w art. 162 ust. 4 projektu PKE.</p> <p><u>Wydaje się, że intencją projektodawcy było uregulowanie całości kwestii proceduralnych dotyczących możliwości wystąpienia z wnioskiem do Prezesa UKE o uregulowanie wszystkich form dostępu przewidzianych w projekcie w art. 162 projektu PKE. Jeśli tak – a jedyną odrębnością w zakresie dostępu do okablowania, o którym mowa w art. 153 ust. 1 projektu PKE ma być inny termin (30 dni zamiast standardowych 60 dni) - należy tak sformułować przepis art. 153 ust. 5 projektu PKE, aby ograniczał się tylko i wyłącznie do kwestii 30-dniowego terminu na zawarcie umowy, jako uprawnionego wyjątku, o którym mowa w art. 162 ust. 2 pkt 2 projektu PKE.</u></p>	
3 3 9	Art. 153 ust. 5	Lewiatan	<p>Projektowany przepis przewiduje, że „Wniosek w sprawie wydania decyzji rozstrzygającej spór dotyczący dostępu do okablowania wraz z powiązаныmi zasobami, o którym mowa w ust. 1, może złożyć każda ze stron sporu, jeśli w terminie 30 dni od dnia wystąpienia przez jedną ze stron z wnioskiem w sprawie zawarcia umowy o dostępie, taka umowa nie została zawarta”.</p> <p>Należy wskazać organ, do którego taki wniosek w sprawie wydania decyzji rozstrzygającej spór dotyczący dostępu do okablowania należy skierować. Widzimy brak uzasadnienia dla stworzenia odrębnej procedury wnioskowej w przypadku dostępu do okablowania (zamiast zastosowania procedury ogólnej dotyczącej postępowań przed Prezesem UKE uregulowanej w rozdziale 3 (Koordynacja dostępu)).</p>	<p>Uwaga częściowo uwzględniona Art. 153 ust. 5 został zmodyfikowany w ten sposób, aby nie pozostawała wątpliwość, że jest przepisem ustawy wskazującym inny (niż ogólny 60dniowy) termin, co zostało przewidziane w art. 162 ust. 2 pkt 2 projektowanego Pke.</p>

3 4 0	Art. 153 ust. 5	PSE SA	<p>I. Proponujemy przyjęcie poprawki do art. 153 ust.5 UPKE o następującym brzmieniu: W art.153 projektu UPKE zmianie ulega ust.5, który otrzymuje następujące brzmienie:</p> <p>„5. Wniosek w sprawie wydania decyzji rozstrzygającej spór dotyczący dostępu do okablowania wraz z powiązanymi zasobami, o którym mowa w ust. 1, może złożyć każda ze stron sporu, jeśli w terminie 90 dni od dnia wystąpienia przez jedną ze stron z wnioskiem w sprawie zawarcia umowy o dostępie, taka umowa nie została zawarta.”</p> <p>Uzasadnienie: Proponujemy, aby termin na zawarcie umowy o dostępie, o której mowa w art.153 wynosił 90 dni od dnia złożenia wniosku w sprawie jej zawarcia.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Nie jest uzasadnione, aby termin negocjacji, od którego uzależniona jest możliwość złożenia wniosku o rozstrzygnięcia sprawy przez Prezesa UKE, w przypadku dostępu, o którym mowa w przywołanym przepisie, wynosił aż 90 dni.</p>
3 4 1	Art. 153 ust. 6	PIIT	<p>Przepis posługuje się przesłanką „<i>W przypadku niezapewnienia dostępu do okablowania wraz z powiązanymi zasobami, o którym mowa w ust. 1...</i>”. Potencjalne spory dotyczące dostępu do okablowania mogą natomiast dotyczyć nie tylko sytuacji braku zapewnienia dostępu, ale również już istniejących stosunków zobowiązaniowych dotyczących udzielanego dostępu. Warto pamiętać, że art. 163 ust. 1 pkt 2 projektu PKE przewiduje możliwość zmiany przez Prezesa UKE umowy lub decyzji o dostępie. Użyta w art. 153 ust. 6 projektu PKE przesłanka powinna być zatem odpowiednio skorygowana.</p>	<p>Uwaga uwzględniona</p>
3 4 2	Art. 153 ust. 6	PIIT	<p>Wydaje się zasadne, aby w przypadku wydania takiej decyzji jej adresat był zobowiązany ją opublikować na swojej stronie internetowej, tak aby inne podmioty wiedziały jakie warunki będą niedyskryminacyjne.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Nie ma podstaw do nałożenia takiego obowiązku na adresata rozstrzygnięcia – wszystkie decyzje rozstrzygające spór muszą zostać opublikowane przez Prezesa UKE, co wynika z art. 26 ust. 4 EKŁE.</p>

3 4 3	Art. 153 ust. 6	PIIT	Należy rozwinąć szczegółowo (np. w uzasadnieniu do projektu ustawy) co projektodawca rozumie pod pojęciem kosztu związanego z utrzymaniem sieci wraz z powiązanymi zasobami oraz w jaki sposób Prezes UKE ma uwzględniać w swoich decyzjach „czynniki ryzyka inwestycyjnego”.	Uwaga nieuwzględniona Art. 139 ust. 4 pkt 4 obecnie obowiązującego Prawa telekomunikacyjnego odnosi się do „stopnia występującego w danym przypadku ryzyka”. Zarówno we wskazanym projektowanym przepisie Pke, jak i obowiązującym przepisie Pt metoda i sposób oceny czynnika ryzyka podczas stosowania prawa należy do Prezesa UKE.
3 4 4	Art. 153 ust. 6a i 6b (no wy)	PIKE	Art. 153 ust. 6a W przypadku niezapewnienia dostępu do okablowania wraz z powiązanymi zasobami, o którym mowa w ust. 1, <u>pomimo wykazania we wniosku o dostęp do okablowania przesłanej o których mowa w ust. 1, Prezes UKE w decyzji, o której mowa w art. 162 ust. 1, jeżeli jest to uzasadnione i proporcjonalne do realizacji celu zapewnienia zrównoważonej konkurencji, określa przejrzyste, proporcjonalne i niedyskryminujące warunki dostępu, które powinny obejmować w szczególności ponoszone koszty tego dostępu, w tym związane z utrzymaniem sieci wraz z powiązanymi zasobami, na których świadczony jest dostęp oraz uwzględniające czynniki ryzyka inwestycyjnego-celu polityki regulacyjnej określone w art. 375 ust. 2. Domniemywa się, że wydanie decyzji nie jest proporcjonalne i uzasadnione jeżeli właściciel okablowania umożliwia dostęp hurtowy na komercyjnych warunkach, umożliwiających konkurowanie na rynku detalicznym.</u> <u>Art. 153 ust. 6b</u> <u>W przypadku, gdy właścicielem okablowania jest właściciel, użytkownik wieczysty lub zarządca nieruchomości, na której znajduje się okablowanie, lub przedsiębiorca telekomunikacyjny, którego działalność polega na zarządzaniu okablowaniem znajdującym się na tej nieruchomości, do uzyskania dostępu nie stosuje się:</u>	Uwagi nieuwzględnione Ograniczenie ryzyka do ryzyka inwestycyjnego jest uzasadnione – nakładanie obowiązków nie może zniechęcać do inwestycji. Nieuzasadniony jest zarzut, że cele regulacyjne nie są brane pod uwagę przy wydawaniu decyzji z projektowanego art. 162 Pke, co wynika wprost z art. 163 ust. 1 <i>in fine</i> konsultowanego projektu. Zapewnienie dostępu do okablowania w budynkach jest obowiązkiem o charakterze <i>ex lege</i> zawartym w obecnie obowiązującym art. 30 ust. 3 Megaustawy. Nie jest prawdą, że obowiązek ten jest bezwzględny – obowiązek aktualizuje się jedynie wtedy, gdy powielenie tego okablowania byłoby ekonomicznie nieefektywne lub technicznie niewykonalne, a w przypadku niedojścia przez strony do porozumienia, co do istnienia obowiązku, możliwe jest skierowanie wniosku do Prezesa UKE o rozstrzygnięcie sporu.

- 1) wymogu uzasadnienia wniosku, o którym mowa w ust. 1;
- 2) wymogu, aby nałożone przez Prezesa UKE obowiązki były uzasadnione i proporcjonalne do realizacji celu zapewnienia zrównoważonej konkurencji, o którym mowa w ust. 6a;

wymogu uwzględniania celów polityki regulacyjnej, o którym mowa w ust. 6a

Izba zwraca uwagę, że dostęp powinien być regulowany z uwzględnieniem wszelkich czynników ryzyka, nie tylko ryzyka inwestycyjnego – takie zawężenie rozumienia ryzyka nie znajduje oparcia w EKŁE.

Należy przy tym dodać, że przedsiębiorca udostępniający okablowanie ponosi ryzyko (wyrażające się w kosztach) nie tylko na etapie inwestycji, lecz również na etapie utrzymania i eksploatacji sieci (jest to choćby ryzyko utraty/redukcji przychodów związanych z danym odcinkiem sieci). Należy zastanowić się, w jakiej sytuacji znalazłby się operator, któremu odebrane zostałyby okablowanie wszystkich budynków na określonym obszarze, a jednocześnie przedsiębiorca korzystający z dostępu nie miałby w ogóle partycypować w ryzyku operatora udostępniającego (kosztach utrzymania pozostałych odcinków sieci na takim obszarze): wówczas operator udzielający dostępu musiałby utrzymywać sieć na całym takim obszarze, uzyskując jedynie przychody z zapewniania dostępu do okablowania w budynkach. Należy w przemyślany sposób uregulować kwestię podziału kosztów i uwzględniania ryzyka, aby regulacja nie wpłynęła negatywnie na inwestycje w sieć, w tym w szczególności w droższą od tradycyjnej sieć o bardzo dużej przepustowości. Zwłaszcza w tym kontekście należy zbadać czy zapewniany przez operatora

		<p>dostęp do usług aktywnych nie jest alternatywą dla dostępu pasywnego nieobarczoną takim ryzykiem a przy tym zapewniającą konkurencję na danym obszarze, przez co nałożenie obowiązku dot. dostępu pasywnego staje się nieuzasadnione i nieproporcjonalne.</p> <p>Dodatkowo, zgodnie z art. 61 ust. 3 w zw. z art. 61 ust. 1 EKŁE – dostęp powinien zostać zapewniony dla realizacji celów, o których mowa w art. 3 EKŁE. Cele polityki regulacyjnej nie znalazły się natomiast w katalogu okoliczności uwzględnianych podczas wydawania przedmiotowej decyzji.</p> <p>Dalej wskazać należy, że art. 153 w ogóle nie uwzględnia motywu (152) EKŁE. W motywie tym wskazano, że obowiązki symetryczne w zakresie dostępu do okablowania krajowy organ regulacyjny może nakładać <i>„o ile jest to uzasadnione i proporcjonalne do realizacji celu zapewnienia zrównoważonej konkurencji”</i> (dokładny cytat). Polskie przepisy wychodzą natomiast z założenia, że obowiązek dostępu do okablowania w budynkach ma charakter powszechny i nieodwołalny, nawet jeżeli w danych warunkach byłby nieuzasadniony i nieproporcjonalny. Jest to implementacja nieprawidłowa.</p> <p>Argumentując powyższe Izba zwraca uwagę, że w praktyce w Polsce funkcjonują już operatorzy, którzy udostępniają na warunkach komercyjnych dostęp hurtowy do sieci, w tym w ramach usług aktywnych np. BSA. W takich wypadkach regulator powinien być zobowiązany w pierwszej kolejności do zbadania, czy warunki oferowane w ramach takiego dostępu aktywnego pozwalają na rozwój konkurencji na rynkach detalicznych. W przypadku odpowiedzi twierdzącej, regulator powinien powstrzymać się od nakładania obowiązku dostępu pasywnego jako nadmiarowego i nieuzasadnionego.</p> <p>Alternatywnie, w przypadku uznania że materia poruszona powyżej jest zbyt szczegółowa, aby regulować ją w przepisach</p>	
--	--	---	--

			<p>ustawowych, wnosimy, aby sformułowanie „<i>domniemywa się, że wydanie decyzji nie jest proporcjonalne i uzasadnione jeżeli właściciel okablowania umożliwia dostęp hurtowy na komercyjnych warunkach, umożliwiającym konkurencję na rynku detalicznym</i>” umieścić w uzasadnieniu.</p> <p>W związku ze zmianami w ust. 6, konieczne jest rozbięcie przepisów na ust. 6a i 6b. W ust. 6b należy przewidzieć odstępstwa od niektórych wymogów, w zakresie w jakim przepis będzie dotyczył dostępu do okablowania właścicieli budynków lub operatorów budynkowych. W takim wypadku bowiem priorytetem nie jest kwestia zapewniania konkurencji, ale zapewnienie dostępu mieszkańców do wielu dostawców. Podmioty takie jak właściciele nieruchomości czy spółki powołane tylko do zarządzania okablowaniem budynkowym, nie prowadzą realnej działalności na rynku telekomunikacyjnym. Celem ich działania jest zaspokajanie potrzeb mieszkańców. Stąd dostęp w tych wypadkach nie może być udzielany na identycznych warunkach, jak dostęp do sieci przedsiębiorców telekomunikacyjnych.</p>	
3 4 5	Art. 153 ust. 7	PIIT	Przepis zawiera zbędne powtórzenie „ <i>Opłaty z tytułu dostępu do okablowania do okablowania ...</i> ”	Uwaga uwzględniona
3 4 6	Art. 153 ust. 7	PIIT	Przepis posługuje się – w przypadku dostępu zapewnianego przez właściciela okablowania niebędącego przedsiębiorcą telekomunikacyjnym – pojęciem „ <i>opłaty z tytułu dostępu do okablowania...</i> ”, która to „ <i>może obejmować wyłącznie zwrot kosztów związanych z utrzymaniem tego okablowania, a także kosztów, które zaistniały w związku z zapewnieniem do niego dostępu</i> ”. Jest to kolejny w ostatnich latach przykład, w którym wadliwe/niejasne sformułowanie przepisów dotyczących	Uwaga uwzględniona Proponuje się rozwiązanie, zgodnie z którym, w sytuacji gdy okablowanie wraz z powiązanymi zasobami, o których mowa w ust. 1, nie stanowi podmiotu, którego przeważającym przedmiotem działalności jest działalność telekomunikacyjna, dostęp, o którym mowa w ust. 1, jest nieodpłatny, jednakże przedsiębiorca telekomunikacyjny ponosi część kosztów utrzymania udostępnionych zasobów.

nieodpłatnego dostępu będzie stanowiło podstawę dla podmiotów zobowiązanych do zapewnienia nieodpłatnego dostępu do żądania nieuzasadnionych opłat z tytułu jego udzielenia. Przykładem takiej regulacji jest obecny art. 30 ust. 3a i 3b megaustawy, które z jednej strony wprost wskazują na nieodpłatność dostępu (art. 30 ust. 3a megaustawy), z drugiej natomiast wskazują kategorie kosztów, które ponosi przedsiębiorca telekomunikacyjny (art. 30 ust. 3b megaustawy). Aktualne brzmienie art. 30 ust. 3b megaustawy **sprzyja wysuwaniu przez dysponentów nieruchomości nieuzasadnionych żądań dotyczących uiszczania opłat z tytułu takich czynności jak np. koszt obsługi dźwigów osobowych (zwiększone wykorzystywanie urządzeń), koszt sprzątnia (zwiększony ruch na terenie budynku i posesji), czy koszt obsługi ze strony firmy dozorującej osiedle (rejestracja wzmożonego ruchu), które w rzeczywistości stanowią ukrytą formę opłat za nieodpłatny z zasady dostęp.** Takiej samej praktyki należy się spodziewać w przypadku sformułowania art. 153 ust. 7 w proponowanym w projekcie PKE brzmieniu.

Posługiwanie się w projektowanym przepisie pojęciami „kosztów związanych z utrzymaniem tego okablowania” a w szczególności „kosztów które zaistniały w związku z zapewnieniem do niego dostępu” jest – biorąc pod uwagę dotychczasową praktykę wykorzystywania treści art. 30 ust. 3b megaustawy – bardzo niefortunne i przede wszystkim może być źródłem jeszcze większych wątpliwości interpretacyjnych oraz podstawą do formułowania przez dysponentów okablowania niebędących przedsiębiorcami telekomunikacyjnymi żądań związanych z uiszczaniem opłat za nieodpłatny w swej istocie dostęp. Pod pojęciem kosztów „związanych z

			<p>utrzymywaniem okablowania” oraz „które zaistniały w związku z zapewnieniem tego dostępu” podmioty zobowiązane do zapewnienia nieodpłatnego dostępu do nieruchomości będą mogły kwalifikować każdą mniej lub bardziej nieuzasadnioną kategorię kosztów teoretycznie „związaną” i „zaistniałą” w związku z zapewnieniem dostępu do nieruchomości.</p> <p><u>Z powyższych względów należy wskazać wprost w treści przepisu, że dostęp ten jest nieodpłatny. Ponadto, w przypadku uznania przez projektodawcę, że niezbędne jest zawarcie dodatkowej regulacji odnoszącej się do kosztów – należy ograniczyć się wyłącznie do kategorii „kosztów związanych z utrzymywaniem okablowania”, a wykreślić pojęcie „kosztów, które zaistniały w związku z zapewnieniem do niego dostępu”, które będzie nadużywane przez podmioty zobowiązane do zapewnienia dostępu.</u></p>	
3 4 7	Art. 153 ust. 7	PIIT	<p>Sposób sformułowania przepisu jest niezbyt niefortunny, z tego względu, że nie do końca wiadomo, czy sformułowanie „którego właścicielem jest podmiot niebędący przedsiębiorcą telekomunikacyjnym” odnosi się do okablowania czy do najbliższego punktu dystrybucji.</p>	Uwaga uwzględniona
3 4 8	Art. 153 ust. 7	Lewiatan	<p>Przepis posługuje się niejasnymi sformułowaniami dotyczącymi nieodpłatnego dostępu, co będzie stanowiło podstawę dla podmiotów zobowiązanych do zapewnienia nieodpłatnego dostępu do żądania nieuzasadnionych opłat z tytułu jego udzielenia.</p> <p>W przepisie zawarte jest „in. problematyczne odwołanie do „kosztów związanych z utrzymaniem tego okablowania” a w szczególności „kosztów które zaistniały w związku z zapewnieniem do niego dostępu”.</p>	<p>Uwaga uwzględniona</p> <p>Proponuje się rozwiązanie, zgodnie z którym, w sytuacji gdy okablowanie wraz z powiązanymi zasobami, o których mowa w ust. 1, nie stanowi podmiotu, którego przeważającym przedmiotem działalności jest działalność telekomunikacyjna, dostęp, o którym mowa w ust. 1, jest nieodpłatny, jednakże przedsiębiorca telekomunikacyjny ponosi część kosztów utrzymania udostępnionych zasobów.</p>

			<p>Proponujemy by wprost wskazać w w treści przepisu, że dostęp ten jest nieodpłatny. W przypadku uznania, że należy uszczegółowić kwestię kosztów to należy przez nie rozumieć „koszty związane z utrzymywaniem okablowania”, a wykreślić pojęcie „kosztów, które zaistniały w związku z zapewnieniem do niego dostępu”.</p>	
3 4 9	Art. 153 ust. 7	PIKE	<p>Art. 153 ust. 7</p> <p>Opłaty z tytułu dostępu do okablowania do okablowania wraz z powiązаныmi zasobami pomiędzy zakończeniami sieci w obiekcie budowlanym, a najbliższym punktem dystrybucji, <u>którego właścicielem jest podmiot będący właścicielem, użytkownikiem wieczystym lub zarządcą nieruchomości lub przedsiębiorca telekomunikacyjny, którego działalność ogranicza się wyłącznie do zarządzania okablowaniem na tej nieruchomości wraz z powiązаныmi zasobami, mogą obejmować wyłącznie zwrot kosztów związanych z utrzymaniem tego okablowania, a także kosztów, które zaistniały w związku z zapewnieniem do niego dostępu, o ile koszty te zostały rzeczywiście poniesione, pozostają w ścisłym i bezpośrednim związku z uzyskaniem dostępu oraz nie są związane ze zwykłą działalnością udostępniającego.</u></p> <p>PIKE zwraca uwagę, że pojawiają się sytuacje żądania przez dysponentów nieruchomości zwrotu zbyt szerokiego zakresu kosztów. Dysponent nieruchomości potrafią zakwalifikować jako koszty dostępu koszty wysyłki pism, czy inspekcji pomieszczeń, w których umieszczona jest infrastruktura. Izba stoi na stanowisku, że operatorzy telekomunikacyjni nie powinni być obciążani kosztami, które są tylko pośrednio związane z zapewnieniem dostępu oraz takimi, które związane są ze zwykłą działalnością zarządcy (w szczególności pisma, czas pracy pracowników biurowych czy też inspekcje</p>	<p>Uwaga częściowo uwzględniona</p> <p>Proponuje się rozwiązanie, zgodnie z którym, w sytuacji gdy okablowanie wraz z powiązаныmi zasobami, o których mowa w ust. 1, nie stanowi wyłącznej własności przedsiębiorcy telekomunikacyjnego, dostęp, o którym mowa w ust. 1, jest nieodpłatny, jednakże przedsiębiorca telekomunikacyjny ponosi część kosztów utrzymania udostępnionych zasobów.</p>

			budynków). W celu zapobiegania tego typu żądaniom, Izba wnosi o doprecyzowanie przepisu.	
3 5 0	Art. 154	KIGEi T	<p>Literalne brzmienie przepisu nie pozwala ustalić adresata decyzji, przesłanek jej wydania, w tym czy jest ona wydawana na wniosek czy z urzędu, i czasu obowiązywania.</p> <p>Dodatkowo Izba podnosi, że decyzja, o której mowa w art. 154 nie powinna określać warunków cenowych dostępu, gdyż nie da się w sposób generalny uwzględnić kosztów związanych z dostępem oraz ryzyka biznesowego. Obydwa te czynniki będą różniły się w zależności od danego lokalu, miejscowości, kondygnacji etc.</p> <p>Propozycja zmian: Przeredagowanie przepisu tak, aby spełniał powyższe postulaty.</p>	<p>Uwagi nieuwzględnione</p> <p>Adresaci decyzji są określone odpowiednio w projektowanym art. 154 ust. 1 pkt 1 i 2.</p> <p>Zgodnie z przyjętą metodą regulacji na gruncie Pke, jeżeli przepis nie stanowi, że decyzja jest wydawana „na wniosek”, to wydawana jest wyłącznie „z urzędu”.</p> <p>Decyzje, o których mowa w art. 154 ust. 1, nie stanowią <i>novum</i> dla polskiego porządku prawnego.</p>
3 5 1	Art. 154	PIIT	<p>Czy obowiązek dostępu do okablowania nie powinien znajdować się w Rozdziale 2 Obowiązki symetryczne? Charakter tego obowiązku wskazuje na taki właśnie charakter tego typu rozstrzygnięć.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Decyzje te nie nakładają obowiązku symetrycznego, ponieważ te wynikają z innych podstaw – w przypadku dostępu, o którym mowa w art. 153 Pke, z mocy prawa, a w przypadku dostępu z art. 158 z odrębnej decyzji Prezesa UKE. Nie mniej, tak jak wskazała PIIT, rozstrzygnięcie to może być – niezależnie od podziału wynikającego z ustawy – kwalifikowane jako obowiązek symetryczny <i>sensu largo</i>, ponieważ nie dotyczy wyłącznie przedsiębiorstw uznanych za mających znaczącą pozycję rynkową.</p>
3 5 2	Art. 154 ust. 1 pkt 1)	PIKE	<p>Art. 154 ust. 1 pkt 1) do okablowania wraz z powiązаныmi zasobami, o którym mowa w art. 153 ust. 1, przez przedsiębiorcę telekomunikacyjnego, a także podmiot niebędący przedsiębiorcą telekomunikacyjnym, o ile jest właścicielem okablowania, lub <u>właścicielem, użytkownikiem wieczystym</u></p>	<p>Uwaga uwzględniona</p> <p>Uwaga została uwzględniona poprzez nadanie pkt 1 brzmienia: „przez przedsiębiorcę telekomunikacyjnego, podmiot niebędący przedsiębiorcą telekomunikacyjnym, o ile jest właścicielem okablowania pomiędzy zakończeniami sieci w obiekcie budowlanym, a najbliższym punktem dystrybucji,</p>

			<p><u>brać zarządcą nieruchomości w przypadkach, o których mowa w art. 153 ust. 2 lub</u></p> <p>PIKE zwraca uwagę na zagadnienia techniczne redakcji przepisu, z której może wynikać, iż decyzje nie może być wydana względem właściciela, użytkownika wieczystego lub zarządcy nieruchomości. Gdyby przepis posługiwał się sformułowaniem „względem podmiotów zobowiązanych zgodnie z art. 153” taka sytuacja by nie zachodziła. Jeżeli jednak przepis wymienia wprost tylko dwie z trzech kategorii zobowiązanych do udzielenia dostępu, może powstać wątpliwość czy niewymieniona w nim kategoria też może być objęta decyzją. Wnioskujemy zatem o wprowadzenie proponowanych zmian redakcyjnych.</p>	<p>a także podmiot zobowiązany do zapewnienia dostępu zgodnie z art. 153 ust. 2, lub”.</p>
3 5 3	Art. 154	KIKE	<p>Przepis reguluje zasady wydawania przez Prezesa UKE decyzji indywidualanej w sprawie dostępu do okablowania. Zgodnie z art. 61 ust. 3 akapit pierwszy EKŁE, dostęp do okablowania powinien zostać zapewniony wyłącznie na uzasadniony wniosek, a nie z urzędu, więc Prezes UKE nie może określić warunków dostępu, jeżeli taki należycie uzasadniony wniosek nie został złożony.</p> <p>Zatem brak jest podstaw do prowadzenia postępowania z urzędu.</p> <p>***</p> <p>Z tego względu proponujemy dodanie do art. 154 PKE ust. 4 o następującym brzmieniu:</p> <p><i>4. Decyzję, o której mowa w ust. 1, wydaje się wyłącznie na wniosek podmiotu, który ma interes prawny w jej wydaniu.</i></p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Wskazana instytucja nie stanowi samodzielnej podstawy do nałożenia obowiązku symetrycznego, nie stanowi również bezpośredniej transpozycji wskazanego w uwadze przepisu EKŁE. Nie jest również zasadne, aby decyzje te były wydawane na wniosek.</p>
3 5 4	art. 154	PINK	<p><i>1. Prezes UKE może, w drodze decyzji, określić obiektywne, przejrzyste, proporcjonalne i niedyskryminacyjne warunki z uwzględnieniem</i></p>	<p>Uwagi nieuwzględnione</p> <p>Zaproponowane brzmienie ust. 2 godzi wprost w istotę instytucji „decyzji warunkowej” określonej projektowanym art 154, więc nie może być uwzględnione.</p>

		<p><i>równych zasad dostępu dla każdej ze stron , na jakich powinien być zapewniony dostęp:</i></p> <p><i>1) do okablowania wraz z powiązаныmi zasobami, o których mowa w art. 153 ust 1, przez przedsiębiorcę telekomunikacyjnego, a także podmiot niebędący przedsiębiorcą telekomunikacyjnym, o ile jest przedsiębiorcą telekomunikacyjnych, lub</i></p> <p><i>2) o którym mowa w art. 158 ust 1 przez przedsiębiorcę telekomunikacyjnego,</i></p> <p><i>- jeżeli przemawia za tym potrzeba zapewnienia skutecznej konkurencji oraz interes użytkowników końcowych w danym budynku, w tym w budynku mieszkalnym wielorodzinnym, budynku zamieszkania zbiorowego lub budynku użyteczności publicznej, biorąc tym samym pod uwagę jego odmienne przeznaczenie oraz warunki techniczne i estetyczne.</i></p> <p><i>2. Umowy o dostępie do okablowania wraz z powiązаныmi zasobami, o których mowa w art. 153 ust 1 lub dostępu, o którym mowa w art. 158 ust 1 są zawierane przez podmioty zobowiązane do zapewnienia takiego dostępu, na warunkach ustalonych pomiędzy stronami w umowie.</i></p> <p><i>3. Prezes UKE może zmienić decyzję, o której mowa w ust 1, w przypadkach uzasadnionych potrzebą zapewnienia ochrony interesów użytkowników końcowych lub zapewnienia skutecznej konkurencji, z zachowaniem przejrzystych, proporcjonalnych i niedyskryminacyjnych warunków, z uwzględnieniem równych zasad dostępu dla każdej ze stron w danym budynku, w tym budynku mieszkalnym wielorodzinnym, budynku zamieszkania zbiorowego lub budynku użyteczności publicznej, biorąc tym samym pod uwagę jego odmienne przeznaczenie oraz warunki techniczne i estetyczne.</i></p>	<p>Pozostałe zmiany zaproponowane przez PINK mające zagwarantować „równe zasady dostępu”, byłyby niewątpliwie podatne na zgoła różną wykładnię, tj. wskazującą, że równe oznacza jednakowe lub niemal jednakowe albo równe, oznaczające ze względu na specyfikę jako niejednakowe, nie mniej niosące za sobą niesprecyzowane znaczenie prawne. Ze względu na charakter obowiązków, ustawodawca powinien odpowiednio wyważyć pozycje negocjacyjne stron oraz zabezpieczyć ich uzasadnione oczekiwania, jednak w ocenie projektodawcy nie przysłużyłoby się temu celowi przyjęcie rozwiązań oddających propozycję brzmienia przepisów, przedstawioną przez zgłaszającego uwagę.</p>
--	--	--	---

			Uzasadnieniem wprowadzenia zaproponowanych zmian jest zachowanie równych zasad dostępu.	
3 5 5	Art. 155	KIKE	Przepis art. 155 PKE reguluje zasady przekazywania Prezesowi UKE umów o dostępie. KIKE postuluje o <u>wykreślenie przepisu nakładającego obowiązek przekazywania Prezesowi UKE umów o dostępie</u> . Obecnie obowiązek ten jest wypełniany przez niewiele stron umów, zatem utrzymanie martwego przepisu wydaje się bezcelowe.	Uwaga nieuwzględniona Projektowany obowiązek przekazywania umów uległ istotnemu ograniczeniu w stosunku do obecnego stanu prawnego. Należy wskazać, że niewywiązywanie się z tego obowiązku, zgodnie z projektowanym art. 409 ust. 2 pkt 1 PKE, może podlegać karze administracyjnej.
3 5 6	Art. 155	PIIT	Przewidziane w art. 155 obowiązki przekazywania umów o dostępie w terminie 14 dni od dnia jej zawarcia należy uznać za nadmiarowe. <u>Postulujemy modyfikację tych przepisów, poprzez zastąpienie bezwzględnego obowiązku przekazywania umów, wprowadzeniem możliwości wezwania przez Prezesa UKE do przekazania przez określony podmiot określonej kategorii umów.</u> Biorąc powyższe pod uwagę proponujemy nadać wprowadzeniu do art. 155 ust. 1 następujące brzmienie: <i>„1. Prezes UKE może wezwać do przekazania zawartej w okresie ostatnich 6 miesięcy umowy o dostępie, utrwalonej na trwałym nośniku: ...”</i> W naszej ocenie aktualnie obowiązujące przepisy z jednej strony stanowią dla stron umów dotyczących szerokiego katalogu umów „dostępowych” zbyt i zbędne obciążenie. Wydaje się, że dotychczas obowiązujące przepisy związane z obowiązkiem przekazywania umów o dostępie Prezesowi UKE (zarówno w zakresie Pt jak i megaustawy) utraciły swoje pierwotne praktyczne znaczenie (umowy jako źródło benchmarków dla Prezesa UKE), albowiem praktyki rynkowe, a także linia decyzyjna Prezesa UKE – zarówno w kwestiach	Uwaga nieuwzględniona. Zaproponowane rozwiązanie, biorąc pod uwagę liczbę podmiotów objętych obowiązkiem w liczbie kilku tysięcy, stanowiłoby <i>de facto</i> wprowadzenie rozwiązania uniemożliwiającego sprawne wykorzystanie przez Prezesa UKE informacji zawartych w tychże umowach do wykonywania ustawowych zadań. Należy jednak zauważyć, że obowiązek przekazywania umów został ograniczony w projekcie, w stosunku do obecnie obowiązujących przepisów.

			<p>dotyczących dostępu telekomunikacyjnego jak i dostępu do infrastruktury technicznej - zostały już ustabilizowane. W praktyce zawierane umowy oparte są na wzorach przyjętych w danym przedsiębiorstwie, zatem przekazywanie tysięcy umów o niemal identycznej treści nie znajduje uzasadnienia.</p> <p>Przy aktualnej ogromnej dynamice realizacji projektów inwestycyjnych oraz związanych w tym umów, wykonanie tego obowiązku może generować znaczne sumaryczne koszty po stronie podmiotów obowiązanych, a po stronie Prezesa UKE – konieczność organizacji odpowiednio pojemnych archiwów do przechowywania tych dokumentów.</p> <p>Jednocześnie, rozumiejąc konieczność posiadania przez Prezesa UKE, narzędzia pozwalającego na weryfikację trendów rynkowych oraz odpowiednie do nich planowanie polityki regulacyjnej, jako uzasadniony, ewentualny obowiązek informacyjny identyfikujemy konieczność przekazywania określonych kategorii umów przez konkretny wskazany podmiot, po wezwaniu przez Prezesa UKE.</p>	
3 5 7	Art. 155 ust. 1 pkt 2)	KIGEi T	Przepis zawiera błędne odesłanie (jak się wydaje powinien być art. 154 a nie 153).	Uwaga nieuwzględniona Odniesienie nie zawiera błędu.
3 5 8	Art. 155 ust. 1 pkt 2)	PIKE	Art. 155 ust. 1 pkt 2) zobowiązanego do zapewnienia dostępu do okablowania wraz z powiązаныmi zasobami, o którym mowa w art. 153 ust. 1, <u>który nie jest właścicielem, użytkownikiem wieczystym lub zarządcą nieruchomości, na której znajduje się to okablowanie</u>	Uwaga częściowo uwzględniona Zasadne jest ograniczenie obowiązku wyłącznie do sytuacji, kiedy zobowiązanym do przekazania umowy zgodnie z art. 155 ust. 1 pkt 2 jest przedsiębiorca telekomunikacyjny.

			<p>W ostatniej nowelizacji megaustawy usunięto obowiązek przekazywania do UKE umów o dostępie z art. 30 (uchylono odwołanie do art. 24 ust.1)</p> <p>Punkt 2 proponowanego art. 155 ust.1 PKE oznacza de facto powrót do tego obowiązku w przypadku, gdy dostęp do okablowania będzie udzielany przez dysponenta nieruchomości – postulowane wyłączenie tego obowiązku</p>	
3 5 9	Art. 156	PIIT	<p>Pozytywnie należy ocenić fakt przeglądu nałożonych wcześniej obowiązków symetrycznych/niezależnych od pozycji rynkowej (SMP). W obecnym Pt brak jest takiej instytucji. Z tych względów należy tą instytucję dodać także do przepisów przejściowych odnosząc ją do decyzji wydanych przed wejściem w życie ustawy (gdyż decyzje takie miały miejsce – np. decyzja z lipca 2006 r. nakładająca na ówczesną Telekomunikację Polską S.A. (obecnie Orange Polska S.A.) obowiązki na podstawie art. 45 Prawa telekomunikacyjnego).</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Regulacja dotyczy obowiązków dostępowych symetrycznych w rozumieniu ustawy.</p>
3 6 0 1	Art. 156 ust. 1	KIKE	<p>Przepis art. 156 ust. 1 PKE reguluje przypadki, gdy Prezes UKE zobowiązany jest do weryfikacji swoich decyzji w okresie 5 lat od ich wydania.</p> <p>KIKE postuluje, aby rozszerzyć katalog określony w art. 156 ust. 1 PKE o ewentualne decyzje generalne. Decyzje takie będą mieć szczególny charakter dla rynku, przy jednoczesnym utrudnieniu proceduralnym w ich kwestionowaniu, zatem powinny podlegać okresowej weryfikacji.</p> <p>Z tego względu postulujemy nadać art. 156 ust. 1 PKE następujące brzmienie:</p> <p><i>1. W terminie 5 lat od wydania ostatecznej decyzji nakładającej obowiązek dostępowy symetryczny, z wyłączeniem decyzji, o której mowa w art. 161, albo decyzji, o której mowa w art. 170 ust. 1, Prezes UKE wydaje z urzędu postanowienie:</i></p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Przeгляд decyzji generalnych jest przewidziany w projektowanym art. 172 PKE wraz ze wskazaniem sposobu, w jaki należy stosować art. 156 PKE w takim przypadku.</p>

			<p>1) o wznowieniu postępowania albo</p> <p>2) o braku podstaw do wznowienia postępowania w sprawie, w której wydano tę decyzję.</p>	
3 6 1	Art. 156	KIGEi T	<p>Omawiany przepis z uwagi na swoją regulację powinien zostać umieszczony w Dziale III Rozdziale 2, regulującym właśnie dostęp symetryczny.</p> <p>W ocenie Izby cykl 5 lat przewidziany w przepisie jest zbyt długi i nie zapewnia odpowiedniej elastyczności. Wydaje się, że należy wprowadzić rozwiązanie analogiczne do tego, które dotyczy oferty ramowej i umożliwić również zobowiązanemu podmiotowi do złożenia wniosku o zmianę warunków w sytuacji zmiany warunków rynkowych czy zapotrzebowania na usługi.</p> <p>Niezależnie od powyższego wprowadzona procedura dotycząca wznowienia/ustalenia braku podstaw wznowienia obowiązującej decyzji o dostępie symetrycznym jest sprzeczna z ideą i celami wznowienia postępowania administracyjnego z art. 145 i nast. kpa (jak i w ogóle wznowienia postępowania wg kpc i kpk). Wznowienie w polskim porządku prawnym dotyczy wyłącznie postępowań, które były dotknięte wadą. W przypadku z art. 156 PKE wznowienie ma dotyczyć <i>de facto</i> ustalenia czy decyzja o dostępie symetrycznym ma dalej obowiązywać, a jeżeli tak to w jakiej postaci i w jakim zakresie. Analizując art. 172 ust. 1 pkt 1, Prezes UKE wydaje decyzje z art. 156 PKE w innym trybie niż Kpa (nie wiadomo jakim), bo Kpa zastrzeżony jest wyłącznie dla wznowienia postępowania przy decyzjach generalnych.</p> <p>Celem (jak się wydaje) art. 156 PKE jest analiza sytuacji faktycznej, w związku z którą wydano decyzję, pod kątem tego czy dostęp symetryczny ma być wciąż nałożony na zobowiązanego. W związku z tym, należałoby skorzystać nie</p>	<p>W zakresie przeniesienia przepisu uwaga uwzględniona.</p> <p>W zakresie uwag co do 5letniego terminu uwaga nieuwzględniona.</p> <p>Wskazany termin jest terminem granicznym, tj. Prezes UKE jest uprawniony do dokonanie takiego przeglądu, np. po 3 latach.</p> <p>Uwaga w zakresie instytucji wznowienia postępowania w Kpa do wyjaśnienia.</p> <p>Prezes UKE wydaje decyzje z art. 156 Pke w innym trybie niż uregulowane w Dziale II Rozdziale 12 Kpa. Odniesienie do Kpa zawarte w art. 172 ust. 1 pkt 1 jest podyktowane kształtem instytucji decyzji generalnych, a nie jak rozważa zgłaszający uwagę, że zastosowanie mają przepisy o wznowieniu postępowania zawarte w Kpa. W celu wyeliminowania próby takiej błędnej wykładni, proponuje się, aby odpowiednik konsultowanego art. 156 Pke posługiwał się terminem „reassumpcji postępowania” zamiast „wznowienia postępowania”.</p>

			z instytucji wznowienia, ale z rozwiązań dotyczących albo oferty ramowej albo analizy rynku.	
3 6 2	Art. 156 ust. 1 i 2	PIKE	<p>Art. 156 ust. 1 i 2</p> <p>1. W terminie 5 lat od wydania ostatecznej decyzji nakładającej obowiązek dostępowy symetryczny, z wyłączeniem decyzji, o której mowa w art. 161, Prezes UKE <u>przeprowadza analizę określającą wyniki stosowania dotychczasowych obowiązków, zmiany w zakresie stanu konkurencji na regulowanym obszarze, w tym w przedmiocie powstania konkurencyjnej infrastruktury lub upowszechnienia komercyjnych ofert dostępu, oraz</u> wydaje z urzędu postanowienie:</p> <p>1) o wznowieniu postępowania albo</p> <p>2) o braku podstaw do wznowienia postępowania w sprawie, w której wydano tę decyzję.</p> <p>2. Postanowienie o wznowieniu postępowania wydaje się, jeżeli <u>w świetle analizy przeprowadzonej zgodnie z ust. 1</u> zachodzą poważne wątpliwości co do tego, czy przesłanki nałożenia obowiązku są nadal spełnione albo czy w przypadku uchylecia obowiązku nadal byłyby podstawy do jego nałożenia w takim zakresie, jaki przewidywała decyzja.</p> <p>PIKE wskazuje, że w pełni popiera kierunek w postaci obowiązku przeprowadzania zasadności wznowienia postępowania o wydanie decyzji symetrycznej po upływie 5 letniego okresu. Kierunek ten jest zgodny z wymogami art. 61 ust. 5 EKŁE.</p> <p>Tym niemniej, w przekonaniu Izby zaproponowane przepisy wymagają doprecyzowania, gdyż w obecnej formie zgodność z dyrektywą nie jest w pełni zapewniona.</p> <p>Podstawowym problem jest brak nałożenia na Prezesa UKE obowiązku przeprowadzenia stosownej analizy przed wydaniem postanowienia o wznowieniu lub odmowie</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Przyjęcie takiego rozwiązania nie wynika z EKŁE. Należy wyjaśnić, że wymogiem formalnym postanowienia, o którym mowa w projektowanym art. 156 Pke, jest jego uzasadnienie faktyczne i prawne, o czym przesądza art. 124 § 2 Kpa. W przypadku rozstrzygnięcia o braku podstaw do wznowienia (reasumpcji) postępowania, Prezes UKE będzie zobowiązany do uzasadnienia, dlaczego stwierdza, że poważne wątpliwości – co do tego, czy przesłanki nałożenia obowiązku są nadal spełnione albo czy w przypadku uchylecia obowiązku nadal byłyby podstawy do jego nałożenia w takim zakresie, jaki przewidywała decyzja – nie zaszły.</p>

			<p>wznowienia postępowania. Warto w tym miejscu podkreślić, że art. 61 ust. 5 EKŁE nakazuje przeprowadzenie przeglądu obowiązków i dokonanie oceny wyników nałożonych obowiązków oraz zmieniających się warunków. Oznacza to zatem, że taka ocena musi być zawsze przeprowadzona, a dopiero w jej wyniku podjęta może być decyzja o zmianie lub uchyleniu dotychczasowych warunków dostępu.</p> <p>Zaproponowana regulacja sugeruje natomiast, że przed wznowieniem postępowania, proces analityczny będzie dalece uproszczony. Tzn. najpierw Prezes UKE samodzielnie oceni, czy istnieje prawdopodobieństwo zmiany lub uchylenia obowiązków, a dopiero później będzie prowadził szczegółową analizę oceniającą zasadność wydania określonej decyzji. Tego typu procedura nie jest zgodna z wymogami dyrektywy.</p> <p>Z tego względu Izba wnosi o przyjęcie proponowanej poprawki.</p>	
3 6 3	Art. 156 ust. 3	PIKE	<p>Art. 156 ust. 3</p> <p>3. W przypadku wydania postanowienia o wznowieniu postępowania organ przeprowadza postępowanie, na skutek którego wydaje decyzję:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) stwierdzającą brak podstaw do zmiany lub uchylenia decyzji, 2) o zmianie decyzji, lub 3) o uchyleniu decyzji. <p><u>3a. Wydając decyzje, o których mowa w ust. 3, Prezes UKE ocenia spełnienie przesłanek nałożenia lub utrzymania określonych w nich obowiązków według stanu prawnego oraz faktycznego z dnia wydania tych decyzji.</u></p> <p>PIKE wskazuje, że przepis ust. 3 nie powinien być odczytywany jako pozostawiający całkowite uznanie po stronie regulatora. W celu usunięcia wątpliwości należy</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Zgodnie zasadami ogólnymi Kpa, organ – w tym przypadku Prezes UKE – powinien uwzględnić stan prawny obowiązujący w dniu wydania rozstrzygnięcia (o ile przepis intertemporalny nie stanowi inaczej). W zakresie uwzględnienia właściwego stanu faktycznego, należy podkreślić, że istotą instytucji przeglądu, co wynika z proponowanej treści art. 156 Pke ust. 2, jest odniesienie się przez Prezesa UKE do aktualnego stanu faktycznego, istniejącego po wydaniu rozstrzygnięcia, tj. w momencie wydania postanowienia, o którym mowa w ust. 1 lub 4 oraz decyzji, o której mowa w ust. 3.</p>

			zawrzeć w projektowanych przepisach normę, która wskazuje wprost, że nałożenie lub utrzymanie obowiązków regulacyjnych może nastąpić tylko wtedy, gdy są spełnione przesłanki ich nałożenia w dniu wydawania decyzji przeglądowej. W przeciwnym wypadku możliwa będzie taka interpretacja przepisu, zgodnie z którym przy nałożeniu obowiązku konieczne jest wykazanie istnienia przesłanek, ale już przy decyzji przeglądowej decyduje w szerszym zakresie uznanie organu. Tego typu interpretacja nie wydaje się zgodna z dyrektywą i należy ją wyeliminować już na etapie legislacji.	
3 6 4	Art. 156 ust. 4	PIKE	<p>Art. 156 ust. 4</p> <p>4. W terminie 5 lat od wydania postanowienia, o którym mowa w ust. 1, Prezes UKE jest zobowiązany wydać kolejne postanowienie o wznowieniu postępowania albo o braku podstaw do wznowienia postępowania w sprawie, w której wydano tę decyzję. Do postanowienia stosuje się ust. 2-3. 3</p> <p><u>Przepisy ust. 1 – 3a stosuje się odpowiednio:</u></p> <p><u>1) każdorazowo do decyzji Prezesa UKE wydanych w wyniku wznowienia postępowania,</u></p> <p><u>2) każdorazowo w przypadku wydania przez Prezesa UKE postanowienia o braku podstaw do wznowienia postępowania, przy czym termin określony w ust. 1 biegnie od dnia wydania tego postanowienia.</u></p> <p>PIKE wskazuje, że obecna redakcja przepisu może być interpretowana w ten sposób, iż decyzję ocenia się jedynie dwukrotnie. Postulujemy zatem zmianę redakcji w kierunku doprecyzowania, że przepisu tego artykułu stosuje się każdorazowo do nowej decyzji lub po 5 latach od każdego postanowienia stwierdzającego brak podstaw do wznowienia postępowania.</p>	Uwaga uwzględniona w zakresie potrzeby zapewnienia brzmienia przepisu, wykluczającego wykładnię, wg której decyzję się ocenia jedynie dwukrotnie.

3 6 5	Art. 156 ust. 5 (no wy)	PIKE	<p>Art. 156 ust. 5</p> <p><u>Wznowienie postępowania na zasadach określonych w ust. 1 – 4, może nastąpić także na wniosek podmiotu objętego obowiązkiem, w każdym czasie, jeżeli wnioskodawca wykaże, iż zaszły okoliczności uzasadniające podjęcie działań określonych w ust. 2.</u></p> <p>Izba zwraca uwagę, iż zasadne jest dodanie możliwości wznowienia postępowania na wniosek podmiotu zobowiązanego, jeżeli wykaże on zajście okoliczności uzasadniających zmianę lub uchylenie obowiązków regulacyjnych. W takim wypadku wznowienie postępowania może nastąpić w każdym czasie, niezależnie od terminów określonych w ust. 1.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Propozycja nie znajduje oparcia w EKŁE, a także godziłaby w szerokorozumianą stabilność regulacyjną, poprzez zobligowanie Prezesa UKE do działania, tj. ustosunkowania się do wniosku poprzez podjęcie czynności o charakterze formalnym. Należy podkreślić, że organ uprawniony do działania z urzędu, bierze pod uwagę również informacje („sygnały”) do niego docierające,</p>
3 6 6	Art. 157	PIIT	<p>Proponuje się dodanie ust. 3 o treści „<i>Podejmując decyzję o nałożeniu obowiązku dostępowego symetrycznego, Prezes UKE bierze pod uwagę inne obowiązki nałożone na danego przedsiębiorcę telekomunikacyjnego, w szczególności obowiązki o których mowa w art. 178 ust 4</i>”.</p> <p>Proponowany przepis ma zapobiec sytuacji, w której na danego przedsiębiorcę nakłada się obowiązki dotyczące dostępu do tych samych elementów infrastruktury z różnych podstaw prawnych – np. z reżimu SMP i z obowiązków symetrycznych. Taka sytuacja może mieć miejsce przykładowo w odniesieniu do pętli lokalnej – która wchodzi w skład rynku 3a a jednocześnie może być przedmiotem regulacji symetrycznej. Propozycja ta nie wyklucza nałożenia obowiązków, ale umożliwia Prezesowi UKE odstąpienie od nich – jeśli są już przedmiotem innej regulacji.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Obowiązek symetryczny musi być m.in. proporcjonalny. Takie rozwiązanie chroni adresata rozstrzygnięcia, przed nałożeniem przez Prezesa UKE obowiązku nieproporcjonalnego (potencjalnie np. takiego, który byłby nałożony bez jakichkolwiek rozważań w zakresie wskazanym w uwadze).</p>
3 6 7	Art. 157	PIKE	<p>Art. 157 ust. 1</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Wskazany obowiązek, o którym mowa w projektowanym art. 153 Pke jest obowiązkiem z mocy prawa, do nałożenia którego</p>

	ust. 1		<p>Przez obowiązek dostępowy symetryczny rozumie się obowiązek nakładany przez Prezesa UKE, o którym mowa w art. 153, art. 158 ust. 1, art. 159 ust. 1, art. 160 oraz art. 161. Izba wskazuje, że według obecnej treści projektu obowiązkiem dostępowym symetrycznym nie jest obowiązek dostępu do okablowania (art. 153). To oznacza m.in. to, że obowiązki te nie są uwzględniane przy regulacji SMP. Zasadne jest uzupełnienie przedmiotowego przepisu o odwołanie także do art. 153.</p>	<p>nie jest wymagana decyzja regulatora. Nie ma więc konieczności kwalifikacji tego obowiązku na gruncie Pke zgodnie z uwagą PIKE jako obowiązku symetrycznego, gdyż różni się on ww., istotnym zakresie, od innych obowiązków uznanych na gruncie projektu Pke za symetryczne.</p>
3 6 8	Art. 157	KIKE	<p>Termin dostęp symetryczny jest błędny i mylący, przez co KIKE wnosi o zmianę zaproponowanego terminu. W ocenie KIKE, obowiązkiem dostępowym symetrycznym (czyli obustronnym, równym, będącym swoim odbiciem i jednakowym) może być tylko obowiązek nakładany w drodze ustawy, na ściśle określone podmioty i według jednoznacznie określonych przesłanek. Nie można mówić o obowiązku dostępowym symetrycznym w sytuacji, gdy chodzi o obowiązek nakładany podstawie decyzji Prezesa UKE. W art. 157 i następnym nie mamy do czynienia w ogóle z obowiązkami dostępu symetrycznego, ale obowiązkami dostępu do infrastruktury technicznej nakładanymi bez analizy rynku i pozycji rynkowej. Przyjęcie, że są to obowiązki symetryczne doprowadzi do sytuacji zaburzenia równowagi na rynku. Przykładowo, może dojść do sytuacji, w której:</p> <ul style="list-style-type: none"> • wobec operatora A wydano decyzję o obowiązku symetrycznym; • operator B występuje do operatora A o zawarcie umowy w przedmiocie dostępu na warunkach określonych w decyzji o obowiązku symetrycznym; • operator A domaga się od operatora B analogicznego symetrycznego dostępu do sieci operatora B, mimo 	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Pojęcie dostępu symetrycznego/regulacji symetrycznej funkcjonuje w doktrynie prawa telekomunikacyjnego i ma podobne znaczenie jakie przypisuje mu projektodawca, tj. przede wszystkim jest to obowiązek niezależny od posiadania znaczącej pozycji rynkowej przez danego przedsiębiorcę. Ponadto, projektodawca przyjął założenie, zgodnie z którym na gruncie Pke za taki obowiązek można uznać wyłącznie obowiązek będący transpozycją EKŁE oraz nakładany w drodze aktu stosowania prawa przez Prezesa UKE. Naturalnie przymiotnik „symetryczny” może odnosić się np. do rozliczeń, czy do jednakowej wartości prędkości pobierania i wysyłania danych w przypadku usługi dostępu do internetu.</p>

			<p>tego, że wobec operatora B nie wydano decyzji o obowiązku symetrycznym.</p> <p>Jest to więc koncepcja błędna, gdyż tego typu decyzje nie można określać jako symetryczne</p>	
3 6 9	art. 157 ust. 2	PINK	<p>2. <i>Obowiązek dostępowy symetryczny musi być obiektywny, przejrzysty, proporcjonalny i niedyskryminacyjny, z uwzględnieniem równych zasad dostępu dla każdej ze stron w danym budynku, w tym budynku mieszkalnym wielorodzinnym, budynku zamieszkania zbiorowego lub budynku użyteczności publicznej, biorąc tym samym pod uwagę jego odmienne przeznaczenie oraz warunki techniczne i estetyczne, uwzględniając czynniki ryzyka inwestycyjnego.</i></p> <p>Uzasadnieniem wprowadzenia zaproponowanych zmian jest zachowanie równych zasad dostępu</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Obowiązki dostępowe symetryczne nie są nakładane na właścicieli, tudzież użytkowników wieczystych lub zarządców nieruchomości niebędących odpowiednio przedsiębiorcami telekomunikacyjnymi lub przedsiębiorcami komunikacji elektronicznej.</p>
3 7 0	Art. 158 ust. 1	Lewiatan	<p>Zwracamy uwagę na brak jednoznacznych przesłanek, na podstawie których Prezes UKE w drodze decyzji określa obszary geograficzne, na których obowiązek zapewnienia przez przedsiębiorcę telekomunikacyjnego dostępu do okablowania wraz z powiązаныmi zasobami, rozszerzony został o dodatkowe elementy wskazane w tym przepisie.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Są to obszary, na których obowiązek zapewnienia dostępu, o którym mowa w projektowanym art. 153 ust. 1, nie przyczynia się do wyeliminowania trwałych i wysokich barier inwestycyjnych zagrażających ograniczeniem lub ograniczających korzyści użytkowników końcowych wynikających z konkurencji, co wynika z brzmienia art. 158 ust. 2.</p>
3 7 1	Art. 158 ust. 1	PIIT	<p>W przepisie brakuje jasnych przesłanek na jakiej podstawie Prezes UKE w drodze decyzji określa obszary geograficzne, na których obowiązek zapewnienia przez przedsiębiorcę telekomunikacyjnego dostępu do okablowania wraz z powiązаныmi zasobami, o którym mowa w art. 153 ust. 1 projektu PKE rozszerzony jest o dodatkowe elementy wskazane w tym przepisie.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Są to obszary, na których obowiązek zapewnienia dostępu, o którym mowa w projektowanym art. 153 ust. 1, nie przyczynia się do wyeliminowania trwałych i wysokich barier inwestycyjnych zagrażających ograniczeniem lub ograniczających korzyści użytkowników końcowych</p>

				wynikających z konkurencji, co wynika z proponowanego brzmienia art. 158 ust. 2.
3 7 2	Art. 158	KIKE	<p>Przepis dotyczy wprowadzania rozszerzonych obowiązków dostępowych na określonych obszarach geograficznych. Proponowane rozwiązanie, zgodnie z którym Prezes UKE mógłby wydać odrębną decyzję, określającą obszary geograficzne, na których obowiązek zapewnienia dostępu do okablowania może zostać rozszerzony, jest wyraźnie sprzeczny z EKŁE. Należy wskazać, że art. 61 ust. 3 akapit drugi EKŁE nie może być czytany w oderwaniu od art. 61 ust. 3 akapit pierwszy EKŁE. Po pierwsze, krajowe organy regulacyjne mogą nakładać obowiązki w zakresie dostępu do okablowania na uzasadniony wniosek. Konkretny wniosek, konkretnego przedsiębiorcy zainteresowanego dostępem do okablowania, wskazanym w takim wniosku. Po drugie, krajowy organ regulacyjny może udzielić dostępu, ale tylko dostępu o którym mowa w art. 61 ust. 3 akapit pierwszy EKŁE, udzielanego na wniosek, w rozszerzonym zakresie. Po trzecie, rozszerzony dostęp, o którym mowa w art. 61 ust. 3 akapit drugi EKŁE, z natury rzeczy może dotyczyć konkretnego okablowania, którego przebieg przeanalizował, ponieważ:</p> <ul style="list-style-type: none"> • rozszerzony obowiązek dostępu dotyczy dostępu wyłącznie do konkretnego punktu, który uzna za najbliższy użytkowników końcowych i jednocześnie umożliwiający obsługę takiej liczby zakończeń sieci, aby dla efektywnego wnioskodawcy ubieganie się o dostęp było ekonomicznie uzasadnione, • jeżeli jest to uzasadnione ze względów technicznych lub ekonomicznych, krajowe organy regulacyjne mogą nałożyć obowiązki dotyczące aktywnego lub wirtualnego dostępu, 	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Zaproponowane w projekcie rozwiązanie, nie tylko nie sprzeczne z EKŁE, ale przepisy EKŁE w tym zakresie są wzorowane na rozwiązaniu przyjętym wcześniej we Francji (https://www.arcep.fr/uploads/tx_gsavis/09-1106.pdf).</p> <p>Należy wyjaśnić, że w przypadku nie dojścia do porozumienia przez zobowiązanego do zapewnienia dostępu oraz uprawnionego do żądania dostępu, możliwe jest złożenie wniosku o rozstrzygnięcie sporu przez Prezesa UKE.</p> <p>Ponadto, wyłączenia spod obowiązku, określone w projektowanym art. 158 ust. 3 stanowią transpozycję EKŁE. Nie mniej, należy wskazać, że mikroprzedsiębiorcy, o których mowa w zgłoszonej uwadze, mogą potencjalnie zostać objęci wyłączeniem na podstawie projektowanego art. 158 ust. 3 pkt 2, jako przedsiębiorcy telekomunikacyjni, których skala prowadzonej działalności nie uzasadnia realizacji nowych sieci o bardzo dużej przepustowości, ze względów ekonomicznych lub finansowych.</p>

- obowiązków nie należy nakładać, jeżeli podważyłoby to zasadność realizacji nowej sieci z ekonomicznego lub finansowego punktu widzenia.

Nie sposób analizować powyższych okoliczności w oderwaniu od konkretnego przypadku i konkretnego wniosku. Skoro decyzja Prezesa UKE będzie nakładać obowiązek dostępu obwarowany konkretną sankcją, decyzja taka powinna w jasny sposób determinować, czy w danym przypadku ww. kryteria są spełnione, czy też nie, a nie przesuwać na przedsiębiorcę ciężaru oceny ww. okoliczności, których prawidłowa ocena może wymagać zaznajomienia się z tajemnicami przedsiębiorstwa konkurenta, czy też zastosowania kryteriów wskazanych w wytycznych BEREC. Wytyczne BEREC będą wskazywały choćby kryteria pozwalające wyznaczyć pierwszy punkt koncentracji lub dystrybucji, a także punkt poza pierwszym punktem koncentracji lub dystrybucji, związany z możliwością nałożenia obowiązku rozszerzonego dostępu. Już zatem nawet na wstępnym etapie wyznaczenia pierwszego punktu koncentracji i dystrybucji, konieczne będzie stosowanie prawa, polegające na zastosowaniu ogólnie określonych kryteriów do konkretnej sytuacji faktycznej, a w efekcie wskazanie, gdzie w danym przypadku znajduje się punkt, który można określić mianem pierwszego punktu koncentracji lub dystrybucji. Stosowanie prawa nie może zostać w tym przypadku przesunięte na przedsiębiorcę, który w wyniku decyzji może być zobowiązany do realizacji konkretnego, sprecyzowanego obowiązku, a nie do stosowania prawa zamiast organu.

Z tego względu proponujemy przynajmniej ograniczenie możliwości wydania decyzji wyłącznie do dużych

			<p>przedsiębiorców będących podmiotami o znaczącej pozycji na rynku właściwym. Postulujemy zatem, aby dodać do ust. 3 art. 158 PKE pkt. 3 i 4 o następujących brzmieniach:</p> <p>3) <i>mikro i małych przedsiębiorców;</i></p> <p>4) <i>podmiotów, którzy nie zostali uznani za przedsiębiorcę o znaczącej pozycji na rynku właściwym na podstawie art. 178.</i></p>	
3 7 3	Art. 158 ust. 1	PIKE	<p>Art. 158 ust. 1</p> <p>Prezes UKE może, w drodze decyzji, określić obszary geograficzne, na których obowiązek zapewnienia przez przedsiębiorcę telekomunikacyjnego dostępu do okablowania wraz z powiązanymi zasobami, o którym mowa w art. 153 ust. 1, rozszerzony jest o elementy sieci telekomunikacyjnej wraz z powiązanymi zasobami, wykraczające poza punkty dystrybucji znajdujące się najbliżej zakończeń sieci w obiektach budowlanych, ale nie dalej niż do pierwszego punktu dystrybucji, w którym liczba obsługiwanych zakończeń sieci uzasadnia ubieganie się o dostęp przez efektywnie działającego przedsiębiorcę telekomunikacyjnego.</p> <p>Analiza art. 61 ust. 3 akapit 2 dyrektywy, jak również reguł ogólnych dotyczących dostępu, nakazuje przyjąć, że brak jest podstaw do prawnego ograniczania rozszerzonego dostępu symetrycznego tylko do przedsiębiorców telekomunikacyjnych. Wnosimy o usunięcie z przepisu ograniczenia kręgu adresatów wyłącznie do przedsiębiorców telekomunikacyjnych.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Co do zasady podmiot dysponujący elementami sieci i powiązanymi zasobami poza punkty dystrybucji wykraczającymi poza punkty dystrybucji znajdujące się najbliżej zakończeń sieci, będzie dostawcą sieci, (przedsiębiorcą telekomunikacyjnym), więc wykreślenie zgodne z uwagą PIKE stanowiłoby rozwiązanie niezgodne z Zasadami Techniki Prawodawczej.</p>
3 7 4	Art. 158 ust. 2	PIKE	<p>Art. 158 ust. 2</p> <p>Decyzja, o której mowa w ust. 1, może dotyczyć tylko tych obszarów geograficznych, na których, <u>według przeprowadzonej ekonomicznej oceny warunków rynkowych wynika, że</u> obowiązek zapewnienia dostępu do okablowania nie przyczynia się do wyeliminowania trwałych i wysokich</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Stosowanie wskazanego przepisu, będzie odbywać się z uwzględnieniem w jak największym stopniu Wytycznych BEREC, o których mowa w art. 61 ust. 3 akapit 5 EKŁE.</p>

		<p>barier inwestycyjnych zagrożających ograniczeniem lub ograniczających korzyści użytkowników końcowych wynikających z konkurencji. Prezes UKE bierze pod uwagę nałożone obowiązki regulacyjne. <u>2¹. Ekonomiczna ocena warunków rynkowych, o której mowa w pkt 2, powinna uwzględniać:</u></p> <ul style="list-style-type: none"><u>1) stopień koncentracji gospodarstw domowych na danym obszarze geograficznym,</u><u>2) skutki obowiązków regulacyjnych nałożonych na przedsiębiorcę telekomunikacyjnego o znaczącej pozycji rynkowej na rynku właściwym, na którym przedsiębiorca telekomunikacyjny o znaczącej pozycji rynkowej jest obowiązany do świadczenia usług podobnych do zapewnienia dostępu do okablowania oraz</u><u>3) funkcjonujące na danym obszarze komercyjne oferty dostępu do infrastruktury lub usług hurtowych.</u> <p><u>2². Prezes UKE nie nakłada obowiązku, o którym mowa w ust. 2, jeżeli mogłoby to wzmocnić pozycję przedsiębiorcy telekomunikacyjnego wyznaczonego jako posiadającego znaczącą pozycję rynkową na rynku właściwym.</u></p> <p>Izba wskazuje, że krajowy organ regulacyjny może, w drodze decyzji, nałożyć obowiązek dostępu do okablowania rozszerzony poza pierwszy punkt koncentracji lub dystrybucji, jedynie wówczas, gdy stwierdzi, po uwzględnieniu, w stosownych przypadkach, obowiązków wynikających z jakiegokolwiek analizy rynku właściwego, że dostęp do okablowania w swoim podstawowym zakresie nie byłby wystarczający. Prezes UKE powinien wziąć zatem pod uwagę jedynie decyzję nakładającą konkretne obowiązki regulacyjne, nałożone na konkretnego przedsiębiorcę o znaczącej pozycji rynkowej na konkretnym rynku. Dopiero wówczas może nałożyć na konkretnego przedsiębiorcę obowiązki symetryczne</p>	
--	--	--	--

			<p>w zakresie rozszerzonym poza pierwszy punkt koncentracji lub dystrybucji. W związku z powyższym należy w omawianym przepisie ująć odniesienie do analizy, na podstawie której Prezes UKE mógłby dojść do ww. wniosku. W myśl motywu 154 EKŁE „Ocena możliwości powielenia elementów sieci wymaga przeglądu rynku, która jest czymś innym niż analiza oceniająca znaczącą pozycję rynkową, w związku z czym krajowy organ regulacyjny nie musi wykazywać znaczącej pozycji rynkowej, aby nałożyć te obowiązki. Z drugiej strony taki przegląd wymaga wystarczającej ekonomicznej oceny warunków rynkowych, aby ustalić, czy spełnione są kryteria niezbędne do nałożenia obowiązków poza pierwszym punktem koncentracji lub dystrybucji.” Krajowy organ regulacyjny powinien nadto wziąć pod uwagę, zgodnie z tym samym motywem, czy poszerzone obowiązki symetryczne mogą wzmocnić pozycję przedsiębiorców wyznaczonych jako posiadających znaczącą pozycję rynkową.</p>	
3 7 5	Art. 158 ust. 3 pkt 1)	PIKE	<p>Art. 158 ust. 3 pkt 1) 1) wyłącznie hurtowych, o których mowa w art. 183 ust. 1, umożliwiających świadczenie każdemu przedsiębiorcy telekomunikacyjnemu usług komunikacji elektronicznej użytkownikom końcowym, przez dostęp do sieci o bardzo dużej przepustowości na niedyskryminujących i rozsądnych warunkach, z zastrzeżeniem ust. 4; PIKE postuluje skorzystanie z wprowadzonej przez EKŁE możliwości, aby krajowe organy regulacyjne mogły rozszerzyć zakres wyłączenia na „innych dostawców oferujących dostęp do sieci o bardzo dużej przepustowości na uczciwych, niedyskryminacyjnych i racjonalnych warunkach”.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona Zakres projektowanego art. 158 ust. 3 odpowiada wymogom EKŁE.</p>

3 7 6 3	art. 158 ust. 3	PINK	<p><i>Decyzja, o której mowa w ust. 1, nie dotyczy:</i></p> <ol style="list-style-type: none"> <i>1) przedsiębiorców telekomunikacyjnych wyłącznie hurtowych, o których mowa w art. 183 ust. 1, umożliwiających świadczenie każdemu przedsiębiorcy telekomunikacyjnemu usług komunikacji elektronicznej użytkownikom końcowym, przez dostęp do sieci o bardzo dużej przepustowości na niedyskryminujących i rozsądnych warunkach, z zastrzeżeniem ust. 4;</i> <i>2) przedsiębiorców telekomunikacyjnych, których skala prowadzonej działalności nie uzasadnia realizacji nowych sieci o bardzo dużej przepustowości, ze względów ekonomicznych lub finansowych;</i> <i>3) właścicieli, użytkowników wieczystych, zarządców nieruchomości niebędących przedsiębiorcami telekomunikacyjnymi.</i> <p>W ocenie PINK, brak jest uzasadnienia do wyłączenia jedynie tych dwóch grup podmiotów wskazanych w projekcie. Wprowadzenie zaproponowanych zmian i uzupełnienie przedmiotowego przepisu o Udostępniających jest niezbędne.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Zakres wyłączeń o charakterze podmiotowych spod obowiązku, o którym mowa w rzeczonym przepisie jest pochodną transponowanego art. 61 ust. 3 akapit 3 EKŁE. Ponadto decyzja ta nie może być skierowana zgodnie z projektem Pke, do „właścicieli, użytkowników wieczystych, zarządców nieruchomości niebędących przedsiębiorcami telekomunikacyjnymi”, tylko tak jak wszystkie obowiązki dostępowe symetryczne – odpowiednio do przedsiębiorców telekomunikacyjnych, przedsiębiorców komunikacji elektronicznej.</p>
3 7 7 4	Art. 158 ust. 4	PIKE	<p>Art. 158 ust. 4</p> <p>W przypadku podmiotów, o których mowa w art. 27 ust. 1 ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych, ust. 1 stosuje się odpowiednio. <u>Prezes UKE bierze pod uwagę nałożone na te podmioty obowiązki, o których mowa w art. 27 ust. 1 ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych.</u></p> <p>W przekonaniu PIKE, przepis art. 61 ust. 3 akapit czwarty EKŁE należy dostosować do realiów krajowych. W szczególności należy wziąć pod uwagę fakt, że podmioty, o których mowa w ustawie o wspieraniu rozwoju, powinny</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Obecna treść art. 158 ust. 4 odpowiada wymogom EKŁE i pozostawia pewną swobodę organu regulacyjnemu w jego stosowaniu.</p>

			realizować nałożone na nie obowiązki, a przygotowane przez nich oferty dostępu przechodziły procedurę weryfikacji.	
3 7 8	Art. 158	KIGEi T	W ocenie Izby należy określić, co należy rozumieć pod pojęciem obszarów geograficznych. W ocenie Izby w sposób oczywisty Prezes UKE powinien dokonywać analizy lokalnej. Z tego względu należy a limine odrzucić możliwość określenia warunków dla całego kraju. Wydaje się, że nawet obszar gminy jest zbyt duży ze względu na specyfikę sieci telekomunikacyjnych. Warunki dostępu, o którym mowa w art. 158 powinny być zatem ustalane dla konkretnych adresów. Tylko w ten sposób będzie można ustalić warunki cenowe oraz punkt dostępu.	Uwaga nieuwzględniona Ograniczenie do analizy lokalnej nie wynika z EKŁE, nie stoją za nim również argumenty o charakterze praktycznym, a także nie uwzględniają potrzeby prowadzenie odpowiedniej, skutecznej polityki regulacyjnej. Obszary te będą każdorazowo określane przez Prezesa UKE
3 7 9	Art. 159	KIGEi T	Przepis reguluje połączenie sieci, a nie dostęp, w związku z czym nie powinien znajdować się w Rozdziale Dostęp symetryczny. Propozycja zmian: Przeniesienie przepisu do tej części ustawy, która jest właściwa.	Uwaga nieuwzględniona Zgodnie z projektowaną definicją „dostępu”, dotyczy on także połączenia sieci, i m.in. może być przedmiotem sporu pomiędzy przedsiębiorcami. Ponadto przepis spełnia założenia projektodawcy przesądzające o uznaniu go za obowiązek dostępowy symetryczny na gruncie projektowanego Pke (szerzej na temat kwalifikacji obowiązków dostępowych symetrycznych w odniesieniu do innych zgłoszonych uwag).
3 8 0	Art. 159 ust. 1 pkt 2)	PIKE	Izba zwraca uwagę na zasadność skreślenia przedmiotowego przepisu, z uwagi na analogiczną treść art. 371. Biorąc pod uwagę systematykę ustawy, art. 371 wydaje się być lepszym miejscem do regulowania przedmiotowych zagadnień, jak dostęp do API i EPG. Dodatkowo PIKE zwraca uwagę, iż niejasny jest przedmiot obowiązku nałożonego przedmiotowym przepisem. O ile EPG (czy TXT, SUB) to pojęcie jednoznaczne, o tyle API (<i>interfejs programu aplikacyjnego</i>) nie definiuje do jakiej usługi się odnosi. Zapewne chodzi o HbbTV, ale równie dobrze mogą to być inne usługi. Taki stan stwarza ryzyko nadużyć.	W zakresie zdublowanej regulacji uwaga uwzględniona. Proponuje się usunięcie konsultowanego art. 372 Pke. W zakresie uzupełnienia uzasadnienia uwaga uwzględniona.

		<p>Zasadne jest także doprecyzowanie, choćby w uzasadnieniu ustawy, jakie udogodnienia dla osób z niepełnosprawnościami mogą zostać objęte obowiązkiem. Przykładowo m.in. wiele ścieżek dźwiękowych (w tym funkcje takie jak audiodeskrypcja i poprawa zrozumiałości dialogów), napisy ekranowe (subtitles), teletekst, EPG, HbbTV, itd.</p> <p>Izba postuluje przy tym, aby ewentualny obowiązek obejmował określoną usługę, a nie określoną technologię tej usługi. Przykładowo: usługa napisów może być świadczona w technologii DVB albo TXT; usługa ścieżki dźwiękowej: DVB albo HbbTV 2+; usługa wiadomości o świecie: TXT albo HbbTV 1+; usługa Timeshift: HbbTV 1.5+ albo technologie prywatne; itd.</p> <p>Jeśli prawo będzie regulować dostęp na poziomie technologii, a nie usług, powstanie sytuacja mogąca wymagać wdrożenia różnych technologii w jednym urządzeniu końcowym. Różnych, bo różne technologie mogą przyjąć różni nadawcy, czy – szerzej – dostawcy treści. Realnym jest scenariusz, w którym jakiś przedsiębiorca tworzył będzie treści w technologii własnej i na mocy PKE domagał się jej wdrożenia w różnych urządzeniach końcowych. Dlatego regulacja na poziomie technologii nie byłaby wskazana.</p> <p>Jeśli prawo będzie regulować dostęp na poziomie usług, a nie technologii, wyniknie z tego obowiązek wdrożenia usług w architekturze z uniwersalnym API, do którego można podłączać aplikacje na urządzeniach końcowych w różnych standardach technologicznych. Będzie to sytuacja neutralna technologicznie a i będąca najlepszą praktyką technologiczną zarówno dla nadawców jak i operatorów kablowych.</p> <p>Usługi, które można by zawrzeć w przepisach lub uzasadnieniu PKE to:</p>	
--	--	---	--

			<p>a. dostęp do treści audio bądź audiowizualnych</p> <p>b. dostęp do programu z przesunięciem czasowym (Timeshift TV)</p> <p>c. napisy wielojęzyczne bądź audiodeskrypcja</p> <p>d. dodatkowe ścieżki audio do programów audiowizualnych</p> <p>e. dostęp do informacji z zawartością tekstu, obrazów lub krótkich form video</p> <p>f. interakcje pytań i odpowiedzi, w szczególności w odniesieniu do danego programu audiowizualnego</p> <p>g. usługi reklamowe bądź e-commerce</p> <p>h. dostęp do usług poprzez ściśle określony interfejs portalu stanowiący nieodzowną część świadczonej usługi.</p> <p>Obowiązek zapewnienia dostępu do usług dodatkowych nie powinien implikować nieodpłatności. Należałoby przewidzieć obowiązek negocjacji warunków pomiędzy nadawcą a operatorem w dobrej wierze, a także procedurę arbitrażu bądź oferty ramowej. Brak takiej regulacji doprowadzi do podwyższenia kosztów działalności operatorskiej, podczas gdy beneficjentem będzie jedynie nadawca.</p>	
3 8 1	Art. 160 ust.1 pkt 2 i 3	PIIT	<p>Zgodnie z przepisem art. 61 ust. 4 EKŁE zarówno dostęp do aktywnych elementów sieci telekomunikacyjnych oraz dostęp na potrzeby roamingu (który mieści się w pojęciu dostępu aktywnego) mogą być nakładane tylko gdy dostęp i współdzielenie infrastruktury pasywnej nie są same w sobie wystarczające do zaradzenia sytuacji. Jakkolwiek sformułowanie zawarte w art. 61 ust. 4 EKŁE może nie być wystarczająco precyzyjne, to jednak motyw 158 wyraźnie wskazuje na intencje ustawodawcy ("... w przypadku gdy krajowe organy regulacyjne lub inne właściwe organy zamierzają wprowadzić środki dotyczące obowiązkowego współdzielenia infrastruktury pasywnej lub – gdy dostęp</p>	Uwaga uwzględniona

			pasywny i współdzielenie nie są wystarczające – współdzielenia infrastruktury aktywnej lub lokalnych umów dostępu do usług roamingu”). Dlatego również w pkt 3 powinien znaleźć się warunek, iż nałożenie obowiązku w zakresie roamingu lokalnego może być dokonane tylko w sytuacji gdy dostęp pasywny okaże się niewystarczający.	
3 8 2	Art. 160 ust. 2 pkt 2	PIIT	Należy wprowadzić przesłankę zgodną z EKŁE, tj. „żadnemu przedsiębiorcy telekomunikacyjnemu nie zapewniono realnego i podobnego alternatywnego sposobu dostępu do użytkowników końcowych na uczciwych i rozsądnych warunkach”. Przesłanka „niemożliwe jest świadczenie usług telekomunikacyjnych użytkownikom końcowym na rozsądnych warunkach” nie znajduje odzwierciedlenia w EKŁE i nie jest tożsama z wyżej wskazaną przesłanką z EKŁE.	Uwaga częściowo uwzględniona Proponuje się brzmienie, zgodnie z którym przesłanka ta odnosi się do sytuacji, w której przedsiębiorca telekomunikacyjny nie zapewnia podobnego, alternatywnego dostępu, na uczciwych i rozsądnych warunkach, umożliwiającego dotarcie do użytkowników końcowych przez przedsiębiorców telekomunikacyjnych.
3 8 3	Art. 161	PIKE	Art. 161 <u>1. Prezes UKE może, w drodze decyzji, nałożyć na operatora obowiązek kolokacji i współużytkowania elementów sieci telekomunikacyjnej oraz powiązanych zasobów, które zostały umieszczone na nieruchomości w związku z wykonywaniem uprawnień wynikających z przepisów prawa, wyroku sądu lub decyzji, o ile nałożenie takiego obowiązku jest niezbędne w celu ochrony środowiska, zdrowia publicznego, bezpieczeństwa publicznego lub z uwagi na realizację celów planowania i zagospodarowania przestrzennego.</u> <u>2. Prezes UKE, wydając decyzję, o której mowa w ust. 1, kieruje się obiektywnymi, przejrzystymi, niedyskryminacyjnymi i proporcjonalnymi kryteriami.</u> Zgodnie z art. 44 ust. 2 EKŁE, środki podejmowane zgodnie z art. 44 EKŁE powinny być obiektywne, przejrzyste, niedyskryminacyjne i proporcjonalne. Tak, jak w wielu innych przepisach PKE, należy zatem dodać zastrzeżenie o obowiązku	W zakresie charakteru obowiązku uwaga nieuwzględniona Obowiązek określony w projektowanym art. 161 PKE jest zgodnie z projektowanym art. 157 PKE obowiązkiem symetrycznym, a taki obowiązek musi być obiektywny, przejrzysty, proporcjonalny i niedyskryminacyjny. Dlatego też nie ma potrzeby dodania do art. 161 ust. 2 w brzmieniu proponowanym w uwadze. W zakresie odniesienia do współużytkowania uwaga nieuwzględniona. „Udostępnienie” zawiera w sobie „współużytkowanie” w rozumieniu wskazanym przez zgłaszającego uwagę.

			<p>stosowania przez Prezesa UKE takich kryteriów. Ponadto, obowiązek, o którym mowa w art. 44 EKŁE dotyczy współużytkowania (ang. ‘sharing’, niem. ‘gemeinsame Nutzung’), a nie dostępu, o którym mowa w art. 2 pkt 27 EKŁE. Pojęcie „współużytkowania” elementów sieci i urządzeń towarzyszących jest pojęciem odrębnym od pojęcia „dostępu” i oprócz art. 44 EKŁE pojawia się ono jeszcze, przykładowo, w motywie 105 EKŁE.</p>	
3 8 4	Art. 161 a (no wy)	PSE SA	<p>3. DECYZJE SYMETRYCZNE</p> <p>Proponujemy przyjęcie poprawki i dodanie po art. 161 projektu UPKE art.161a o następującym brzmieniu: „Art.161a. 1. Decyzje, o których mowa w w art. 158 ust. 1, art. 159 ust. 1, art. 160 oraz art. 161 wydaje się w uzgodnieniu z: 1) Prezesem URE - w odniesieniu do przedsiębiorstw energetycznych; 2) Prezesem UTK - w odniesieniu do przedsiębiorstw zapewniających infrastrukturę techniczną na potrzeby transportu kolejowego. 2. Uzgodnienie, o którym mowa w ust. 1, nie obejmuje finansowych warunków współpracy. W tym zakresie podmioty, o których mowa w ust. 1, przedstawiają opinię. 3. Niezajęcie stanowiska przez podmioty, o których mowa w ust. 1, w terminie 30 dni od dnia przedstawienia projektu decyzji, o której mowa w ust.1, uznaje się za brak zastrzeżeń do projektu w zakresie podlegającym uzgodnieniu. 4. Niewydanie opinii, o której mowa w ust. 2 zdanie drugie, w terminie 30 dni od dnia przedstawienia projektu decyzji w sprawie dostępu do infrastruktury technicznej, uznaje się za brak zastrzeżeń do projektu w zakresie finansowych warunków współpracy.”</p> <p>Uzasadnienie:</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Należy wyjaśnić, że wskazane obowiązki mogą zostać nałożone jedynie na przedsiębiorcę telekomunikacyjnego. Przepisy EKŁE nie tylko nie przewidują takiego obowiązku (a jego wprowadzenie mogłoby stanowić dyskryminację w stosunku do przedsiębiorstw z innych krajów UE), ale przede wszystkim stoją w sprzeczności z art. 8 EKŁE: „<i>krajowe organy regulacyjne działają niezależnie i obiektywnie, w tym w zakresie opracowywania procedur wewnętrznych i organizacji personelu, działają w przejrzysty i odpowiedzialny sposób zgodnie z prawem Unii i nie występują o instrukcje do żadnego innego podmiotu ani nie przyjmują takich instrukcji w związku z wykonywaniem zadań przydzielonych im na podstawie prawa krajowego wdrażającego prawo Unii. Nie wyklucza to nadzoru zgodnie z krajowym prawem konstytucyjnym. Decyzje krajowych organów regulacyjnych mogą zostać zawieszane lub uchylone wyłącznie przez organy odwoławcze ustanowione zgodnie z art. 31.</i>”.</p>

			<p>Wydawanie decyzji administracyjnej w zakresie obowiązku dostępowego symetrycznego stanowi bardzo silne narzędzie regulacyjne. Inne organy regulacyjne, tj. Prezes URE i Prezes UTK zajmują w polskim systemie prawnym pozycję równą Prezesowi UKE. Nie jest zasadne daleko idące ograniczanie ich kompetencji w odniesieniu do przedsiębiorców działających na rynkach przez nich regulowanych tak jak zaproponowano w Ustawie. Dlatego proponuje się zbilansować wymagania poszczególnych, regulowanych sektorów gospodarki poprzez zapewnienie udziału właściwych organów, tj. Prezesa URE i UTK, w procesie wydawania przedmiotowych decyzji. Dodać należy, że mechanizm wydawania przez Prezesa UKE decyzji w uzgodnieniu z innymi organami jest znany polskiemu prawu, np. art. 114 ust. 2 Prawa telekomunikacyjnego (PT), gdzie decyzje dotyczące rezerwacji częstotliwości na cele rozprowadzania lub rozpowszechniania programów radiofonicznych lub telewizyjnych, Prezes UKE dokonuje, zmienia lub cofa w uzgodnieniu z Przewodniczącym KRRiT (analogiczne rozwiązanie przewiduje art.65 ust.2 projektu UPKE).</p>	
3 8 5	Art. 162 ust. 1	PSE SA	<p>KONSULTACJE</p> <p>Proponujemy przyjęcie poprawki do art. 162 projektu UPKE o następującym brzmieniu: W art.162 projektu UPKE po ust.1 dodaje się ustępy 1a – 1d o następującym brzmieniu: 1a. Decyzję, o której mowa w ust.1 wydaje się w uzgodnieniu z: 1) Prezesem URE - w odniesieniu do przedsiębiorstw energetycznych; 2) Prezesem UTK - w odniesieniu do przedsiębiorstw zapewniających infrastrukturę techniczną na potrzeby transportu kolejowego. 1b. Uzgodnienie, o którym mowa w ust. 1a, nie obejmuje finansowych warunków współpracy. W tym zakresie podmioty, o których mowa w ust. 1a, przedstawiają opinię. 1c. Niezajęcie stanowiska przez</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Wyjaśnienie w odpowiedzi na uwagę PSE SA dot. propozycji dodania art. 161a.</p>

		<p>podmioty, o których mowa w ust. 1a, w terminie 30 dni od dnia przedstawienia projektu decyzji, o której mowa w ust. 1, uznaje się za brak zastrzeżeń do projektu w zakresie podlegającym uzgodnieniu. 1d. Niewydanie opinii, o której mowa w ust. 1b zdanie drugie, w terminie 30 dni od dnia przedstawienia projektu decyzji w sprawie dostępu do infrastruktury technicznej, uznaje się za brak zastrzeżeń do projektu w zakresie finansowych warunków współpracy.</p> <p>Uzasadnienie: Wydawanie decyzji administracyjnej rozstrzygającej spór dotyczący dostępu stanowi bardzo silne narzędzie regulacyjne. Inne organy regulacyjne, tj. Prezes URE i Prezes UTK zajmują w polskim systemie prawnym pozycję równą Prezesowi UKE. Nie jest zasadne daleko idące ograniczanie ich kompetencji w odniesieniu do przedsiębiorców działających na rynkach przez nich regulowanych tak jak zaproponowano w Ustawie. Dlatego proponuje się zbilansować wymagania poszczególnych, regulowanych sektorów gospodarki poprzez zapewnienie udziału właściwych organów, tj. Prezesa URE i UTK, w procesie wydawania decyzji rozstrzygającej spór dotyczący dostępu. Dodać należy, że mechanizm wydawania przez Prezesa UKE decyzji w uzgodnieniu z innymi organami jest znany polskiemu prawu, np. art. 114 ust. 2 Prawa telekomunikacyjnego (PT), gdzie decyzje dotyczące rezerwacji częstotliwości na cele rozprowadzania lub rozpowszechniania programów radiofonicznych lub telewizyjnych, Prezes UKE dokonuje, zmienia lub cofa w uzgodnieniu z Przewodniczącym KRRiT (analogiczne rozwiązanie przewiduje art.65 ust.2 projektu UPKE)</p>	
--	--	--	--

3 8 6	Art. 162	PSE SA	<p>I Proponujemy przyjęcie poprawki do art. 162 projektu UPKE o następującym brzmieniu: W art.162 projektu UPKE: 1) zmiana ulega ust.2, który otrzymuje poniższe brzmienie: „2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, może złożyć każda ze stron sporu, jeżeli: 1) jedna ze stron odmówiła zapewnienia dostępu lub 2) umowa o dostępie nie została zawarta w terminie 90 dni od dnia wystąpienia przez jedną ze stron z wnioskiem o jej zawarcie.” 2) skreśla się ustęp 3</p> <p>Uzasadnienie: W projektowanym art.162 UPKE znajduje się oczywista omyłka pisarska w zakresie ogólnego terminu do negocjacji umowy o dostępie, który zgodnie z treścią uzasadnienia do UPKE powinien wynosić 90 dni (a nie 60 dni) od dnia wystąpienia przez jedną ze stron z wnioskiem o jej zawarcie. Konieczne jest zatem dokonanie korekty tej niezgodności. Proponujemy, aby termin na zawarcie umowy o dostępie był jednolity dla wszystkich przypadków wniosków o zawarcie takiej umowy określonych w UPKE oraz w Megaustawie i wynosił 90 dni od dnia wystąpienia przez jedną ze stron z wnioskiem o jej zawarcie. Termin na zawarcie umów o dostępie powinien być ujednolicony, tak, aby nie komplikować procesu zawierania tego typu umów (wymaga to wprowadzenia odpowiednich zmian w projekcie ustawy wprowadzającej UPKE). Zwracamy uwagę, że proponowany w projekcie ustawy PKE art.162 ust.3 skutkował będzie niepewnością przedsiębiorcy telekomunikacyjnego, co do czasu na zawarcie umowy o dostępie. Prezes UKE nie powinien dysponować możliwością dowolnego skracania terminu zawarcia umowy o dostępie, tym bardziej, że pragniemy wskazać, iż realizacja większości terminów określonych w UPKE dla przedsiębiorców telekomunikacyjnych, w przypadku dużych przedsiębiorców</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Proponowany termin 90dniowy jest zbyt długi na umożliwienie złożenia m.in. przez stronę uprawnioną do dostępu wniosku o rozstrzygnięcie sporu przez Prezesa UKE na podstawie projektowanego art. 162 PKE. Należy wyjaśnić, że jeżeli przedsiębiorcy faktycznie prowadzą negocjacje, aby zawarły umowę w późniejszym terminie. Ponadto, takie rozwiązanie powodowałoby sprzeczność propozycji z art. 3 ust. 3 akapit 2 i art. 3 ust. 4 Dyrektywy kosztowej. Zgodnie z art. 3 ust. 3 akapit drugi Dyrektywy kosztowej: <i>„Państwa członkowskie zapewniają, by operator sieci podawał przyczyny odmowy w terminie dwu miesięcy od daty wpłynięcia kompletnego wniosku o udzielenie dostępu.”</i>. Zgodnie z art. 3 ust. 4 Dyrektywy kosztowej: <i>„Jeżeli odmówiono dostępu lub nie osiągnięto porozumienia w zakresie szczegółowych warunków i zasad, w tym w kwestii cen, w terminie dwóch miesięcy od daty otrzymania wniosku o udzielenie dostępu, państwa członkowskie zapewniają, aby każda strona była upoważniona do przekazania sprawy do właściwego krajowego organu ds. rozstrzygania sporów.”</i></p>
-------------	-------------	-----------	---	--

			energetycznych nie jest możliwa do dotrzymania lub bardzo uciążliwa, gdyż nie wzięto bowiem pod uwagę, wielkości tych przedsiębiorstw co skutkuje koniecznością przestrzegania procedur wewnętrznych. Ponadto, przedsiębiorstwa te są w przeważającej mierze spółkami Skarbu Państwa, co nakłada na nie dodatkowe obowiązki i jeszcze bardziej wydłuża te procedury.	
3 8 7	Art. 162 ust. 2 w zw. z art. 153 ust. 5	KIGEi T	Przesłanki z art. 162 ust. 2 PKE są szersze niż przesłanki z art. 153 ust. 5 PKE. Zróżnicowanie to nie ma uzasadnienia w celach dostępu. Procedura i przesłanki wystąpienia przez stronę z wnioskiem o wydanie decyzji przez Prezesa UKE powinny być jednakowe w każdym przypadku. Propozycja zmian: Usunięcie art. 153 ust. 5 (zawiera się już w art. 162 PKE).	Uwaga uwzględniona poprzez modyfikację regulacji określonej w konsultowanym art. 153 ust. 5 Pke.
3 8 8	art. 162 ust. 2 i 4	PINK	2. <i>Wniosek, o którym mowa w ust. 1, może złożyć każda ze stron sporu, jeżeli:</i> 1) <i>jedna ze stron odmówiła zapewnienia dostępu, lub</i> 2) <i>umowa o dostępie nie została zawarta w terminie 60 dni od dnia wystąpienia przez jedną ze stron z wnioskiem o jej zawarcie chyba że przepisy ustawy, ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych, lub postanowienie prezesa UKE, o którym mowa w ust. 3, wskazują inny termin, a negocjacje prowadzone były z naruszeniem dobrych obyczajów, w szczególności bez zamiaru zawarcia umowy o dostępie, oraz bez zamiaru uwzględnienia odmiennego przeznaczenia budynku oraz jego warunków technicznych i estetycznych.</i>	Uwaga nieuwzględniona Proponowane brzmienie przepisów mnożyłoby wątpliwości stron przez skomplikowanie regulacji, a także zobowiązało Prezesa UKE do uwzględnienia okoliczności wybitnie ocennych/trudnych w ocenie. Należy podkreślić, że art. 162 jest przepisem zawierającym ogólną regulacją, a więc nie powinien zawierać odniesień tylko do niektórych rodzajów sporów (przepisów o charakterze <i>lex specialis</i>).

			<p>4. Do wniosku, o którym mowa w ust. 1, dołącza się:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) pisemny wniosek w sprawie zawarcia umowy o dostępie; 2) potwierdzenie doręczenia drugiej stronie lub potwierdzenie nadania przesyłką poleconą wniosku, o którym mowa w pkt 1; 3) dokumenty z negocjacji, o ile zostały przeprowadzone; 4) projekt umowy o dostępie, z zaznaczeniem tych części umowy, co do których strony nie doszły do porozumienia, wraz ze szczegółowym uzasadnieniem powstałych rozbieżności. <p>Zaproponowane przez PINK zmiany wynikają z dotychczasowych problemów, z jakimi borykają się członkowie PINK zarówno na etapie przed wszczęciem postępowań administracyjnych, jak i w toku postępowania przed Prezesem UKE.</p>	
3 8 9	Art. 162 ust. 3	Lewiat an	Zwracamy uwagę na pomyłkę w sformułowaniu terminu zakończenia negocjacji przez Prezesa UKE. Przepis sugeruje skrócenie przez prezesa UKE negocjacji (domyślnie do 60 dni), zaś de facto pozwala na ich przedłużenie (90 dni).	Uwaga uwzględniona
3 9 0	Art. 162 ust. 3	PIIT	Przepis dotyczący możliwości określenia przez Prezesa UKE krótszego terminu zakończenia negocjacji niż standardowy zawiera błędny termin (90 dni). Skoro podstawowym terminem na zawarcie umowy jest – zgodnie z art. 162 ust. 1 projektu PKE – termin 60-dni, uprawnienie do określenia krótszego terminu zakończenia negocjacji powinno odnosić się właśnie do terminu 60 dni. W innym przypadku powstaje kuriozalna sytuacja, w której Prezes UKE – w postanowienie o skrócenie okresu negocjacji może ustalić termin dłuższy (np. 80 dni) niż	Uwaga uwzględniona

			standardowy termin prowadzenia negocjacji wynikający z art. 162 ust. 1 projektu PKE (60 dni).	
3 9 1	Art. 162 ust. 3	PIKE	Art. 162 ust. 3 Prezes UKE może, w drodze postanowienia, określić termin krótszy niż 90 <u>60</u> dni od dnia wystąpienia przez jedną ze stron z wnioskiem o zawarcie umowy o dostępie. Zwracamy uwagę na niespójność z ust. 2. Prawdopodobnie powinien tutaj być termin 60 dni.	Uwaga uwzględniona
3 9 2	Art. 162 ust. 3	KIKE	Zgodnie z przepisem art. 162 ust. 3 PKE Prezes UKE może określić termin krótszy niż 90 dni od dnia wystąpienia przez jedną ze stron z wnioskiem o zawarcie umowy o dostępie. Niemniej jednak, zgodnie z art. 162 ust. 2 pkt 2 wprowadza maksymalny termin prowadzenia negocjacji wynosi 60 dni. Zatem w każdym przypadku z wnioskiem o rozstrzygnięcie sporu strona może się zwrócić po upływie już 60 dni (wcześniej niż 90 dni). Z tego względu art. 162 ust. 3 PKE bez zmiany będzie przepisem martwym. Przepis jest zatem zbędny, bo przy ustawowym skróceniu czasu negocjacji do 60 dni, nie ma już potrzeby wprowadzania dodatkowej procedury skracania terminów negocjacji. Ewentualnie termin musi być krótszy niż 60 dni. *** Z tego względu proponujemy w art. 163 ust. 3 PKE zmienić termin tak, aby przepis ten uzyskał następujące brzmienie: <i>3. Prezes UKE może, w drodze postanowienia, określić termin krótszy niż 90 60 dni od dnia wystąpienia przez jedną ze stron z wnioskiem o zawarcie umowy o dostępie.</i>	Uwaga uwzględniona
3 9 3	Art. 162 ust. 6	Lewiatan	Projekt przepisu jest skonstruowany wadliwie. Projekt ustawy wskazuje na odpowiednie stosowania przepisów PKE do sporów wynikających z megaustawy (ale bez przesądzania o możliwości procedowania przez prezesa	Uwaga kierunkowo uwzględniona

			<p>UKE na podstawie kilku różnych podstaw materialnoprawnych).</p> <p>Dodatkowo, zdanie drugie projektowanego przepisu sugeruje, że jeżeli megaustawa oraz PKE przewidują różne terminy na złożenie wniosku o wydanie decyzji przez Prezesa UKE, to zastosowanie znajduje dłuższy termin wynikający z PKE.</p>	
3 9 4	Art. 162 ust. 6	PIIT	<p>Projekt przepisu jest skonstruowany wadliwie merytorycznie i nie odpowiada intencji wyrażonej w uzasadnieniu, a będzie co najwyżej źródłem wątpliwości interpretacyjnych dotyczących sporów prowadzonych na podstawie przepisów megaustawy.</p> <p>Skoro zgodnie z treścią uzasadnienie w tym zakresie „Dotychczasowe doświadczenia Prezesa UKE wskazują, że ze względu na wielość materialnych podstaw związanych z obowiązkiem zapewnienia dostępu do określonych zasobów (aktów prawnych oraz aktów stosowania prawa), konieczny jest przepis, który umożliwiłby w sposób jednoznaczny łączne rozpoznawanie spraw spornych, jeżeli dotyczą tych samych stron, co konstytuuje art. 162 ust. 6” za zupełnie wystarczające należy uznać powielenie treści aktualnego art. 206 ust. 1a Pt (<i>W sprawach, o których mowa w art. 139 niniejszej ustawy oraz w art. 17 i art. 30 ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych, można wszcząć i prowadzić jedno postępowanie, jeżeli dotyczą one tych samych stron i związane są z realizacją tej samej inwestycji</i>) – oczywiście po jego odpowiednim dostosowaniu.</p> <p>Natomiast z aktualnego sposobu ujęcia projektowanego art. 162 ust. 6 projektu PKE wynika co najwyżej zasada odpowiedniego stosowania przepisów PKE do sporów wynikających z megaustawy (ale bez przesądzania o możliwości procedowania przez prezesa UKE na podstawie kilku różnych podstaw materialnoprawnych). Natomiast</p>	Uwaga kierunkowo uwzględniona

			<p>zdanie drugie projektowanego przepisu może być literalnie odczytywane, że skoro megaustawa oraz PKE przewidują różne terminy na złożenie wniosku o wydanie decyzji przez Prezesa UKE, to zastosowanie znajduje dłuższy termin wynikający z PKE (nawet w przypadku sporu obejmującego – tylko i wyłącznie – dostęp z art. 30 megaustawy, gdzie zastosowanie ma po prostu termin 30-dniowy wynikający z megaustawy).</p>	
3 9 5	Art. 163 ust.1 pkt 1	KIGEi T	<p>Prezes UKE rozstrzygając spór, nie określa treści stosunku zobowiązaniowego, tylko ustala warunki dostępu decyzją, która zastępuje umowę. To nie jest kwestia wyłącznie nomenklatury, ale sytemu pojęciowego tj. władczego rozstrzygnięcia w sferze co do zasady pozostającej w gestii i wolnej woli stron.</p> <p>Propozycja zmian: <u>Art. 163. 1. Prezes UKE, rozstrzygając spór dotyczący dostępu, może:</u> <u>1) wydać decyzję zastępującą umowę o dostępie (...)</u></p>	<p>Uwaga nieuwzględniona Prezes UKE może określić treść stosunku zobowiązaniowego zastępującego umowę o dostępie zgodnie z art. 163 ust. 1 pkt 1 w drodze decyzji.</p>
3 9 6	Art. 163 ust. 1 pkt 3	KIGEi T	<p>Wątpliwości Izby budzi uprawnienie Prezesa UKE co do zobowiązania stron do zmiany umowy o dostępie. Po pierwsze nie wiadomo kiedy regulator miałby stosować pkt 2 i samodzielnie zmieniać umowę o dostępie, a kiedy zobowiązywać strony do jej zmiany z pkt 3. Po drugie, Izba wskazuje, że rozstrzygnięcie z pkt 3 będzie w praktyce rozstrzygnięciem blankietowym, nieegzekwowalnym, bowiem PKE nie wprowadza extra regulacji co do przymusowego wykonania takiej decyzji W konsekwencji decyzja zobowiązująca strony do zmiany umowy, czyli do złożenia określonych oświadczeń woli, w sytuacji braku woli stron, skutkować będzie kolejnymi wątpliwościami co do treści i kształtu stosunku prawnego łączącego strony.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona Możliwość wydania rozstrzygnięcia sporu poprzez zobowiązanie stron do zmiany umowy o dostępie nie jest nową instytucją. Uprawnienie do „zobowiązania stron umowy o dostępie do jej zmiany” jest zawarte w aktualnie obowiązującym Pt. Nie jest też twierdzeniem prawdziwym, że Prezes UKE nie może egzekwować wypełnienia dyspozycji takiej decyzji, biorąc pod uwagę, że zgodnie z konsultowanym projektem Pke, kto nie wypełnia lub nienależycie wypełnia obowiązki wynikające z decyzji rozstrzygającej spór o dostęp, o której mowa w art. 162 podlega karze pieniężnej na zasadach określonych w ustawie.</p>

			Propozycja zmian: Usunięcie art. 163 ust.1 pkt 3.	
3 9 7	Art. 163 ust. 1 pkt 3	PIIT	Uprawnienie do „zobowiązania stron umowy o dostępie do jej zmiany” jest już zawarte w aktualnym Pt, ale wątpliwe z punktu widzenia celowości jest upoważnienie Prezesa UKE do wydania decyzji zobowiązującej strony do zmiany umowy – w sytuacji, gdy spór do zawarcia umowy nie doprowadził, a strona zwróciła się do Prezesa UKE o jego rozwiązanie. W dotychczasowej praktyce UKE takie decyzje nie były raczej wydawane.	Uwaga nieuwzględniona Instytucja jest przewidziana w obecnie obowiązującej ustawie. Zgodnie z projektowanym Pke za niewypełnianie lub nienależyte wypełnienie obowiązków wynikających z decyzji rozstrzygającej spór o dostęp, o której mowa w art. 162 Prezes UKE nakłada karę pieniężną.
3 9 8	Art. 163 ust. 3	KIGEi T	Izba postuluje wprowadzenie przepisu jako ust. 3 w art. 163 (obowiązującego obecnie od lat zarówno w Pt, jak i w Megaustawie), że decyzja Prezesa UKE zastępuje umowę o dostępie. Taka regulacja usuwa wątpliwości czym mają być pod rządami PKE takie decyzje, jak również jaki był cel usunięcia w/w zapisu z obowiązujących w tym zakresie przepisów. Propozycja zmian (analogicznie jak proponowany art. 238 ust.3 PKE): <u>Decyzja rozstrzygająca spór zastępuje umowę o dostępie w zakresie objętym tą decyzją.</u>	Uwaga częściowo zasadna. Proponuje się uznanie uwagi poprzez dodanie ust. 3 przesądzającego, że decyzja rozstrzygająca spór o dostęp, o której mowa w art. 163 ust. 1 pkt 1 i 2, w zakresie nią objętym zastępuje umowę o dostępie.
3 9 9	Art. 164	KIKE	Przepis umożliwia nałożenie na przedsiębiorcę obowiązku symetrycznego nie w odrębnej decyzji, ale w decyzji rozstrzygającej spór międzyoperatorzki. Jest to wadliwa konstrukcja, bo decyzja o dostępie symetrycznym jest co prawda skierowana tylko do operatora zobowiązanego, ale daje uprawnienie wszelkim innym operatorom o ubieganie się o dostęp na określonych warunkach. Tymczasem, decyzja rozstrzygająca spór dotyczy tylko relacji dwustronnej. Ponadto, nałożenie obowiązku symetrycznego w takiej formie	Uwaga nieuwzględniona Obowiązki symetryczne mogą odnosić się do relacji dwustronnych. Przepis stanowi również transpozycję EKŁE.

			<p>uniemożliwi operatorowi przygotowanie się do jego wdrożenia.</p> <p>***</p> <p>Wnosimy o uchylenie art. 164 PKE. Obowiązki regulacyjne, obowiązki zapewnienia dostępu symetrycznego i inne regulowane PKE powinny być realizowane w odpowiednim trybie. Prezes UKE nie powinien mieć możliwości w ramach jednego postępowania nakładać na podmiot innych obowiązków.</p>	
4 0 0	Art. 165 ust. 1	KIGEi T	<p>Z przepisu nie wynika kto jest adresatem decyzji i kto miałby wnioskować o wydanie decyzji rozstrzygającej spór.</p> <p>Propozycja zmian:</p> <p>Przereadagowanie przepisu tak, aby spełniał powyższe postulaty.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Uwaga jest niezrozumiała, ponieważ adresat rozstrzygnięcia jest wskazany w przepisie, jest nim strona sporu – przedsiębiorca telekomunikacyjny uprawniony do dostępu od przedsiębiorcy, na którego został nałożony obowiązek na podstawie art. 160 ust. 1 Pke. Natomiast zgodnie z przyjętą metodą regulacji, w sytuacji gdy nie jest wskazane wprost, że z danej kompetencji Prezes UKE korzysta „na wniosek”, to oznacza, że korzysta z niej z urzędu, a tym przypadku również fakultatywnie, co przejawia się poprzez użyty zwrot „może nałożyć”.</p>
4 0 1	art. 166	PINK	<p><i>Prezes UKE może w drodze decyzji, zmienić umowę o dostępie lub decyzję, o której mowa w art. 163 ust 1, w przypadkach uzasadnionych potrzebą zapewnienia ochrony interesów użytkowników końcowych, skutecznej konkurencji lub zapewnieniem interoperacyjności usług, o ile będzie to zgodne z obowiązkami stron, oraz pod warunkiem zachowania przejrzystych, proporcjonalnych i niedyskryminacyjnych warunków, z uwzględnieniem równych zasad dostępu dla każdej ze stron w danym budynku, w tym budynku mieszkalnym wielorodzinnym, budynku zamieszkania zbiorowego lub budynku użyteczności publicznej, biorąc tym samym pod uwagę</i></p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Wyjaśnienie niezasadności uwagi jest wyjaśnione w innych odpowiedziach na uwagi PINK</p>

			<i>jego odmienne przeznaczenie oraz warunki techniczne i estetyczne.</i>	
4 0 2	Art. 166	PIIT	Przepis nie wskazuje wprost, czy możliwość zmiany w drodze decyzji umowy lub decyzji o dostępie może nastąpić zarówno z urzędu jak i na wniosek stron (tak jak aktualnie wynika to wprost z art. 28 ust. 6 i 29 Pt).	Uwaga nieuwzględniona Zgodnie z przyjętą metodą regulacji, w sytuacji gdy nie jest wskazane wprost, że z danej kompetencji Prezes UKE korzysta „na wniosek”, to oznacza, że korzysta z niej wyłącznie „z urzędu”.
4 0 3	Art. 167	KIGEi T	W przepisie jest błędne odesłanie do art. 162 ust. 1 zamiast do art. 163 ust. 1 Propozycja zmian: <u>W przypadku zawarcia przez zainteresowane strony umowy o dostępie, decyzje, o których mowa w art. 163 ust. 1 i art. 166, wygasają z mocy prawa w części objętej tą umową.</u>	Uwaga nieuwzględniona Norma kompetencyjna znajduje się w art. 162 ust. 1. Co nie przeczy, że do właściwego zastosowania przepisów niezbędne jest
4 0 4	Art. 168	KIGEi T	Przepis w sposób nieuzasadniony zawęża drogę sądową do roszczeń majątkowych, pomijając roszczenia niemajątkowe, które także powinny być dochodzone na drodze sądowej. Przepis jest niezgodny z zasadami techniki prawodawczej, bowiem stanowi <i>superfluum</i> ustawowe, powtarzając zasady odpowiedzialności umownej z kc. Propozycja zmian: <u>W sprawach dochodzenia roszczeń majątkowych z tytułu niewykonania lub nienależnego wykonania obowiązków wynikających z decyzji o dostępie, właściwa jest droga postępowania sądowego.</u>	Uwaga kierunkowo uwzględniona w zakresie w jakim przepis nie powinien ograniczać dochodzenia roszczeń w drodze postępowania sądowego do roszczeń o charakterze majątkowym.
4 0 5	Art. 168	KIKE	Zgodnie z przepisem art. 168 PKE roszczenia majątkowe wynikające z niewykonania lub nienależytego wykonania decyzji dostępowej mają być rozstrzygane wyłącznie na drodze postępowania sądowego.	Uwaga nieuwzględniona Przepis ma wykluczenie interpretacji przedstawionej w uwadze – w sprawach dochodzenia roszczeń z tytułu niewykonania lub nienależnego wykonania obowiązków

		<p>Możliwość rozstrzygania sporów, w tym sporów o majątkowym charakterze, nie powinna być w całości i z góry wyłączona, jeżeli spór wynika nie z umowy, a z decyzji Prezesa UKE. Byłoby to niezgodne z art. 26 EKŁE. Należy wziąć pod uwagę, że rozstrzygnięcia Prezesa UKE niejednokrotnie dotyczą rozliczeń pomiędzy przedsiębiorcami, a sposób dokonywania rozliczeń, w tym np. obliczania kosztów, jest dla drugiej strony niejawnym – objęty tajemnicą przedsiębiorstwa. Obowiązkowe przejście na drogę rozstrzygania sporów przez sąd powszechny mogłoby wiązać się z koniecznością ujawnienia swojemu bezpośredniemu konkurentowi tajemnic przedsiębiorstwa podmiotu zobowiązanego do udzielenia dostępu – czy to symetrycznego, czy to przez przedsiębiorcę o znaczącej pozycji rynkowej. W przypadku bowiem obowiązku oparcia cen na kosztach świadczenia usług, Prezes UKE narzuca metodologię, która nakazuje uwzględniać zarówno koszty jednostkowe, jak i koszty ponoszone w skali całego przedsiębiorstwa. Obowiązek oparcia cen na ponoszonych kosztach (zarówno kosztach jednostkowych związanych ze świadczeniem konkretnej usługi, jak i z uwzględnieniem narzutu kosztów ponoszonych w skali całego przedsiębiorstwa) został przez Prezesa UKE nałożony m.in. w decyzjach regulujących symetryczny dostęp do kabli telekomunikacyjnych w budynkach wielorodzinnych, którymi objętych zostało sześciu operatorów alternatywnych, członków KIKE. Jakikolwiek spór majątkowy, dotyczący zgodności wysokości opłat za dostęp do kabli z decyzją Prezesa UKE, mógłby wymagać, w ramach postępowania dowodowego, pokazania struktury kosztów i konkretnej wysokości kosztów ponoszonych przez przedsiębiorcę zobowiązanego do udzielania dostępu (np. do okablowania). W ramach wielu postępowań sądowych nie ma możliwości zastrzeżenia</p>	<p>wynikających z decyzji o dostępie, właściwa jest droga postępowania sądowego.</p>
--	--	---	--

			<p>tajemnicy przedsiębiorstwa, wiec przedsiębiorca ubiegający się o dostęp np. do okablowania mógłby zapoznać się z konkretnymi kosztami i <i>know-how</i> przedsiębiorcy zobowiązanego do udzielania dostępu.</p> <p>***</p> <p>Z tego względu KIKE postuluje, aby roszczenia takie mogły być rozstrzygane przez Prezesa UKE. Postulujemy nadanie art. 168 PKE następującego brzmienia:</p> <p><i>W sprawach dochodzenia roszczeń majątkowych z tytułu niewykonania lub nienależnego wykonania obowiązków wynikających z decyzji o dostępie, właściwa jest droga postępowania sądowego i postępowania przed Prezesem UKE prowadzone na podstawie przepisów niniejszego działu.</i></p>	
406	Art. 169 ust. 3	PIIT	Projekt przepisu zawiera literówkę - „postępowanie” zamiast „postępowania”.	Uwaga uwzględniona
407	Dział III – Dostęp Rozdział 4 – Decyzje generalne w zakr	PIKE	Proponowane rozwiązanie, zgodnie z którym Prezes UKE mógłby wydać odrębną decyzję, określającą obszary geograficzne, na których obowiązek zapewnienia dostępu do okablowania może zostać rozszerzony, jest wyraźnie sprzeczny z EKŁE. Należy wskazać, że art. 61 ust. 3 akapit drugi EKŁE nie może być czytany w oderwaniu od art. 61 ust. 3 akapit pierwszy EKŁE. Po pierwsze, krajowe organy regulacyjne mogą nakładać obowiązki w zakresie dostępu do okablowania na uzasadniony wniosek. Konkretny wniosek, konkretnego przedsiębiorcy zainteresowanego dostępem do okablowania, wskazanym w takim wniosku. Po drugie, krajowy organ regulacyjny może udzielić dostępu, ale tylko dostępu, o którym mowa w art. 61 ust. 3 akapit pierwszy EKŁE, udzielanego na wniosek, w rozszerzonym zakresie. Po trzecie, rozszerzony	Uwaga nieuwzględniona Obszerne wyjaśnienie projektowanej instytucji jest zawarte w uzasadnieniu oraz w odpowiedziach na inne uwagi zgłoszone podczas konsultacji.

<p>esie dost ępu.</p>	<p>dostęp, o którym mowa w art. 61 ust. 3 akapit drugi EKŁE, z natury rzeczy może dotyczyć konkretnego okablowania, którego przebieg przeanalizował, ponieważ:</p> <ul style="list-style-type: none"> - rozszerzony obowiązek dostępu dotyczy dostępu wyłącznie do konkretnego punktu, który uzna za najbliższy użytkowników końcowych i jednocześnie umożliwiającą obsługę takiej liczby zakończeń sieci, aby dla efektywnego wnioskodawcy ubieganie się o dostęp było ekonomicznie uzasadnione, - jeżeli jest to uzasadnione ze względów technicznych lub ekonomicznych, krajowe organy regulacyjne mogą nałożyć obowiązki dotyczące aktywnego lub wirtualnego dostępu, - obowiązków nie należy nakładać, jeżeli podważyłoby to zasadność realizacji nowej sieci z ekonomicznego lub finansowego punktu widzenia. <p>Nie sposób analizować powyższych okoliczności w oderwaniu od konkretnego przypadku i konkretnego wniosku. Skoro decyzja Prezesa UKE będzie nakładać obowiązek dostępu obwarowany konkretną sankcją, decyzja taka powinna w jasny sposób determinować, czy w danym przypadku ww. kryteria są spełnione, czy też nie, a nie przerzucać na przedsiębiorcę ciężaru oceny ww. okoliczności, których prawidłowa ocena może wymagać zaznajomienia się z tajemnicami przedsiębiorstwa konkurenta, czy też zastosowania kryteriów wskazanych w wytycznych BEREC. Wytyczne BEREC będą wskazywały choćby kryteria pozwalające wyznaczyć pierwszy punkt koncentracji lub dystrybucji, a także punkt poza pierwszym punktem koncentracji lub dystrybucji, związany z możliwością nałożenia obowiązku rozszerzonego dostępu. Już zatem nawet na wstępnym etapie wyznaczenia pierwszego punktu koncentracji i dystrybucji, konieczne będzie stosowanie prawa, polegające na zastosowaniu ogólnie określonych</p>	
-------------------------------	---	--

			kryteriów do konkretnej sytuacji faktycznej, a w efekcie wskazanie, gdzie w danym przypadku znajduje się punkt, który można określić mianem pierwszego punktu koncentracji lub dystrybucji. Stosowanie prawa nie może zostać w tym przypadku przerzucone na przedsiębiorcę, który w wyniku decyzji może być zobowiązany do realizacji konkretnego, sprecyzowanego obowiązku, a nie do stosowania prawa zamiast organu.	
408	Art. 170	Lewiatan	Prosimy o doprecyzowanie relacji między tzw. decyzją generalną a innymi decyzjami obowiązującymi dany podmiot. Reguła kolizyjna zawarta z art. 170 ust. 2 jest niewystarczająca dla potrzeb ustalenia tych relacji.	Uwaga nieuwzględniona Zgodnie z założeniami, decyzja generalna nie narusza decyzji wydanych na podstawie przepisów, o których mowa w ust. 1, chyba że Prezes UKE w decyzji generalnej stwierdzi uchylenie tych decyzji.
409	Art. 170 i n.	KIGEiT	Izba sprzeciwia się co do zasady koncepcji decyzji generalnych. Zdaniem Izby, projektowany model wyklucza uwzględnienie przesłanek proporcjonalności i niedyskryminacji przy wydaniu rozstrzygnięcia. Należy bowiem pamiętać, że to co w przypadku jednego podmiotu może być niezbędne dla osiągnięcia określonego celu, w przypadku drugiego będzie działaniem nadmiarowym. W szczególności uwagi te dotyczą decyzji, o których mowa w art. 158. Nie da się bowiem w abstrakcyjny sposób określić punktu, do którego należy zapewnić dostęp. Nie można również w abstrakcyjny sposób określić warunków cenowych dostępu, gdyż nie będzie to uwzględniać ani kosztów ponoszonych ani ryzyka inwestycyjnego (różnych dla poszczególnych przedsiębiorców czy lokalizacji). Niezrozumiałym jest również sformułowanie, że decyzja generalna nie narusza <i>odpowiednio</i> decyzji tj. powstaje pytanie na czym miałyby polegać odpowiednie nienaruszanie.	Uwaga w zakresie usunięcia określenia „odpowiednio” w art. 170 ust. 2 jest zasadna. W pozostałym zakresie uwagi nieuwzględnione. Projektowana instytucja decyzji generalnej jest wydawana w procedurze administracyjnej, choć nie jest uregulowana w Kpa jak np. ogólne postępowanie administracyjne. W polskim porządku prawnym funkcjonują rozstrzygnięcia o charakterze generalnym. Ich przykłady zostały przywołane w uzasadnieniu do projektowanej ustawy. Nie jest uprawnione twierdzenie, że adresaci rozstrzygnięć indywidualnych nie posiadają przymiotu stron, będą uczestnikami postępowania w sprawie, które ma zostać rozstrzygnięta w drodze decyzji generalnej.

			<p>Jak się wydaje, decyzja generalna w ogóle nie mieści się w ramach procedury administracyjnej, gdyż nie spełnia zasadniczego kryterium decyzji, jakim jest oznaczenie indywidualnego adresata. Wobec braku funkcjonowania w polskim porządku decyzji generalnych, wysoce niewłaściwe jest przyjęcie, że decyzją generalną można uchylać decyzje indywidualne, zwłaszcza, że procedura wydawania decyzji generalnych nie przewiduje udziału stron (adresatów) decyzji indywidualnych.</p> <p>Propozycja zmian: Usunięcie regulacji dotyczących decyzji generalnych z PKE, ewentualnie prerogatyw przepisu tak, aby spełniał powyższe postulaty.</p>	
4 1 0	Art. 170 – 175 uwa ga ogól na	PTPiR EE	<p>Uwaga ogólna w tym zakresie</p> <p>Wprowadzenie możliwości wydawania przez Prezesa UKE decyzji generalnych</p> <p>Projekt ustawy w art. 170 – 175 przewiduje wprowadzenie instytucji prawnej pod nazwą: decyzja generalna w zakresie dostępu, wydawanej przez Prezesa UKE („decyzja generalna”). Proponowane rozwiązanie budzi szereg wątpliwości prawnych.</p> <p>W pierwszej kolejności należy zauważyć, że decyzja generalna nie jest instytucją przewidzianą do tej pory w systemie prawnym, ani w przepisach ogólnych określających formy działania organów administracji publicznej, jak przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego („KPA”), ani w przepisach dotyczących sektora telekomunikacyjnego, w szczególności w przepisach ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. Prawo telekomunikacyjne.</p>	<p>Uwagi nieuwzględnione</p> <p>Projektowana instytucja decyzji generalnej nie jest aktem normatywnym a aktem stosowania prawa, co zostało wyjaśnione w uzasadnieniu załączonym do projektu ustawy.</p> <p>Projektowana instytucja decyzji generalnej jest wydawana w procedurze administracyjnej, choć nie jest uregulowana w Kpa jak np. ogólne postępowanie administracyjne. W polskim porządku prawnym funkcjonują rozstrzygnięcia o charakterze generalnym. Ich przykłady zostały przywołane w uzasadnieniu do projektowanej ustawy. Co projektodawca rozumie przez „odpowiednie stosowania Kpa” zostało w sposób obszerny wyjaśnione w uzasadnieniu.</p>

		<p>W obecnym stanie prawnym, wydawane przez administrację akty kształtujące sytuację prawną ich adresatów, można zasadniczo podzielić na dwie kategorie: decyzje administracyjne oraz akty normatywne. Pierwsze z nich charakteryzują się tym, że są adresowane do indywidualnie określonych podmiotów i odnoszą się do konkretnych, w istocie jednorazowych sytuacji, określonych w sposób niepowtarzalny. Drugie charakteryzują się tym, że są adresowane do podmiotów określonych w sposób generalny i odnoszą się do sytuacji określonych w sposób abstrakcyjny, a tym samym powtarzalnych.</p> <p>Jeśli chodzi o możliwość wydawania przez organy administracji publicznej aktów normatywnych, polski system prawny jest w tym zakresie bardzo restrykcyjny. Zgodnie z przepisami Konstytucji RP, tego typu akty mogą przybierać jedną z przewidzianych w tych przepisach form: formę rozporządzeń wydawanych wyłącznie przez organy wskazane w Konstytucji RP (art. 92), formę aktów prawa miejscowego, do których wydawania mogą być uprawnione wyłącznie organy samorządu terytorialnego lub terenowe organy administracji rządowej (art. 94), lub formę aktów prawa wewnętrznego, w postaci uchwał Rady Ministrów lub zarządzeń Prezesa Rady Ministrów, przy czym akty te, zgodnie z art. 93 Konstytucji RP, obowiązują wyłącznie jednostki podległe organizacyjnie organowi wydającemu te akty.</p> <p>Tak więc do organów administracji, uprawnionych w świetle przepisów Konstytucji RP do wydawania aktów normatywnych, nie należy centralny organ administracji rządowej, jakim jest Prezes UKE. Tymczasem proponowane w</p>	
--	--	--	--

		<p>Projekcie ustawy decyzje generalne posiadają istotną cechę aktów normatywnych, tę mianowicie, że ich adresaci mają być określani w sposób generalny, a nie indywidualny. Zgodnie z art. 170 ust. 1 in fine Projekt ustawy, decyzje generalne mają bowiem dotyczyć „określonego obszaru i nieokreślonej liczby podmiotów”.</p> <p>W konsekwencji pojawia się kolejna kwestia, wywołująca wątpliwość co do zgodności instytucji decyzji generalnej z założeniami systemu prawnego. Chodzi mianowicie o zawarte w art. 171 Projekt ustawy odesłanie do odpowiedniego stosowania przy wydawaniu decyzji generalnych przepisów Kodeksu postępowania administracyjnego („KPA”). Kodeks ten posiada ściśle określony zakres regulacji (art. 1), który nie obejmuje działań organów administracji, które odpowiadałyby cechom decyzji generalnej. Zgodnie bowiem z art. 1 ust. 1 KPA, przepisy tego aktu prawnego mają zastosowanie do decyzji administracyjnych adresowanych do indywidualnie określonych podmiotów (osób fizycznych, osób prawnych, organizacji społecznych czy jednostek organizacyjnych).</p> <p>Okoliczność ta może powodować istotne wątpliwości prawne co do tego, czy i ew. które przepisy KPA mogą znaleźć zastosowanie w odniesieniu do decyzji generalnych, a w rezultacie korzystanie z ochrony prawnej, gwarantowanej przepisami KPA, może okazać się znacznie utrudnione. W szczególności mogą istnieć wątpliwości co do właściwego określenia stron postępowania, o których mowa w art. 28 KPA (co może utrudniać np. skorzystanie z przewidzianego w art. 174 Projekt ustawy uprawnienia do składania stanowisk w sprawie decyzji generalnej, czy przewidzianego w art. 175 ust. 2 Projekt ustawy prawa do wniesienia odwołania od tej</p>	
--	--	---	--

			<p>decyzji), jak również co do konieczności spełniania wymogów formalnych decyzji administracyjnej, określonych w art. 107 KPA. Jednym z kluczowych wymogów określonych w tym przepisie jest właściwe oznaczenie strony lub stron postępowania. Tym samym należy stwierdzić, iż proponowane w przepisach art. 170 - 175 Projektu ustawy nowe rozwiązania prawne, jakkolwiek służące uproszczeniu i przyspieszeniu postępowań prowadzonych przez Prezesa UKE, odbiegają w istotny sposób od kluczowych regulacji prawnych (także rangi konstytucyjnej), określających zasady działania organów administracji publicznej. W rezultacie ich stosowanie w praktyce może wiązać się ze znacznym zakresem niepewności prawnej, zaś ochrona prawna adresatów decyzji generalnych może doznawać istotnych ograniczeń w porównaniu do ochrony prawnej przewidzianej dla ugruntowanych w systemie prawnym, „typowych” form działania organów administracji publicznej.</p>	
4 1 1	Art. 170	KIKE	<p>Decyzje generalne w zakresie dostępu są nową instytucją o bliżej nieokreślonym charakterze (wydaje się, że są bardziej podobne do rozporządzeń, a nie decyzji administracyjnych). KIKE sprzeciwia się wydawaniu decyzji generalnych określających obowiązki przedsiębiorców telekomunikacyjnych, z uwagi na tryb ich procedowania i ogłaszania, który realnie wyklucza poszanowanie interesów małych i średnich przedsiębiorców. Takie podmioty nie mają bowiem zasobów kadrowych, na które mógłby zostać nałożony obowiązek stałego monitorowania strony internetowej Prezesa UKE czy właściwego urzędu wojewódzkiego w celu ustalenia czy nie zostało wszczęte postępowanie dotyczące danego podmiotu.</p> <p>Projektowany przepis art. 170 PKE wskazuje katalog przypadków, w których mogą być wydane nieznane obecnie</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Projektowana instytucja decyzji generalnej nie jest aktem normatywnym a aktem stosowania prawa, co zostało wyjaśnione w uzasadnieniu załączonym do projektu ustawy.</p> <p>Projektowana instytucja decyzji generalnej jest wydawana w procedurze administracyjnej, choć nie jest uregulowana w Kpa jak np. ogólne postępowanie administracyjne. W polskim porządku prawnym funkcjonują rozstrzygnięcia o charakterze generalnym. Ich przykłady zostały przywołane w uzasadnieniu do projektowanej ustawy.</p> <p>W zakresie zmiany art. 170, propozycja nie uwzględnia intencji projektodawcy – przez pojęcie „obszarów” nie rozumie się „obszarów regulacyjnych”, a odniesienie do niedyskryminacji wskazuje, że uzasadnieniem dla skorzystania z tej instytucji (zamiast decyzji indywidualnej)</p>

		<p>polskiemu porządkowi prawnemu decyzje generalne. W ocenie KIKE wprowadzanie możliwości wydania decyzji generalnej we wskazanych przypadkach jest nieuzasadnione i niezgodne z art. 87 Konstytucji RP.</p> <p>W ocenie KIKE, Prezes UKE nie powinien posiadać uprawnienia do wydawania w istocie prawa powszechnie obowiązującego na danym terenie. Dlatego też wprowadzenie decyzji generalnej powinno zostać poprzedzone gruntowną zmianą Kodeksu postępowania administracyjnego, który przewiduje możliwość wydawania decyzji wyłącznie w sprawach indywidualnych (art. 1 Kodeksu postępowania administracyjnego), a sama decyzja generalna nie może mieć charakteru powszechnie obowiązującego na jakimkolwiek obszarze RP. Jednocześnie decyzje generalne mogą dotyczyć wyłącznie przypadków, w których możliwe jest ustalenie ramowych warunków obowiązków dla szerokiego kręgu odbiorców.</p> <p>KIKE rekomenduje odstąpienie od wprowadzenia decyzji generalnych, w szczególności bez uprzedniego przeprowadzenia postępowania konsultacyjnego. Z jednej strony Prezes UKE zobowiązany jest w omawianych przypadkach do przeprowadzenia postępowania konsultacyjnego, z drugiej strony – obowiązek ten nie istnieje, jeśli decyzja jest wydawana w drodze decyzji generalnej.</p> <p>W przeciwnym razie decyzje generalne uzyskałyby poniekąd status aktu powszechnie obowiązującego prawa, który zwolniony jest z procedury legislacyjnej. Decyzje takie w istocie stanowią niewymieniony w konstytucji akt prawny o charakterze powszechnie obowiązującym. Wprowadzenie takiego rozwiązania musi być poprzedzone gruntowną nowelizacją postępowania administracyjnego w zakresie wydawania decyzji generalnych.</p>	<p>przez Prezesa UKE, jest potrzeba zapewnienia niedyskryminacji.</p>
--	--	--	---

		<p>Obecnie ani przepisy kodeksu postępowania administracyjnego, ani żaden inny akt prawny nie przewiduje możliwości wydawania decyzji bez określenia ich adresata i tym samym – przepisy polskiego prawa nie przewidują możliwości wydawania decyzji generalnych. Art. 107 § 1 pkt. 3 kodeksu postępowania administracyjnego jako obligatoryjny składnik decyzji administracyjnej wymienia oznaczenie strony lub stron postępowania, bez którego nie można mówić o decyzji administracyjnej.</p> <p>W razie, gdyby projektodawca nie odstąpił od usunięcia instytucji decyzji generalnych z PKE, KIKE postuluje, aby projekty decyzji generalnych były przedmiotem postępowania konsultacyjnego – pozwoli to bowiem na ochronę interesów przedsiębiorców telekomunikacyjnych i umożliwi tym podmiotom zabranie głosu w sprawie przed wydaniem rozstrzygnięcia.</p> <p>Również projekt ustawy PWPke nie zawiera odpowiedniej nowelizacji w zakresie wydawania decyzji generalnych.</p> <p>***</p> <p>Z tego względu KIKE rekomenduje następującą zmianę art. 170 PKE:</p> <p><i>Prezes UKE, w przypadkach, o których mowa:</i></p> <p>1) art. 153 ust. 1,</p> <p>2) art. 158 ust. 1,</p> <p>3) 1) art. 18 ust. 3 ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych, oraz</p> <p>4) 2) art. 35a ust. 3 ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych, gdy adresatem rozstrzygnięcia jest nadleśniczy Lasów Państwowych,</p>	
--	--	---	--

			– może, zamiast decyzji, wydać decyzję generalną, dotyczącą określonego obszaru regulacyjnego i nieokreślonej liczby podmiotów, w szczególności biorąc pod uwagę zasadę niedyskryminacji i proporcjonalności .	
4 1 2	Art. 170	PIIT	Przepisy nie wskazują jaka jest relacja między decyzją generalną a innymi decyzjami obowiązującymi dany podmiot. Co prawda zgodnie z art. 170 ust. 2 „ <i>Decyzja generalna nie narusza odpowiednio decyzji wydanych na podstawie przepisów, o których mowa w ust. 1, chyba że Prezes UKE w decyzji generalnej stwierdzi uchylenie tych decyzji</i> ”, z przepisu tego nie wynika żadna reguła kolizyjna. Jeśli bowiem „indywidualne” decyzje nie zostaną uchylone, <u>może zaistnieć kolizja sprzecznych ze sobą obowiązków</u> .	Uwaga nieuwzględniona Zgodnie z założeniami, decyzja generalna nie narusza decyzji wydanych na podstawie przepisów, o których mowa w ust. 1, chyba że Prezes UKE w decyzji generalnej stwierdzi uchylenie tych decyzji.
4 1 3	Art. 170 ust. 1	PSE SA	4. DECYZJE GENERALNE Proponujemy przyjęcie poprawki i zmianę art. 170 ust.1 projektu UPKE: Zmianie ulega art.170 ust.1 projektu UPKE, który otrzymuje następujące brzmienie: „Art. 170. 1. Prezes UKE, w przypadkach, o których mowa: 1) art. 153 ust. 1, 2) art. 158 ust. 1, 3) art. 18 ust. 3 ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych, oraz 4) art. 35a ust. 3 ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych, gdy adresatem rozstrzygnięcia jest nadleśniczy Lasów Państwowych, – może, zamiast decyzji, wydać decyzję generalną, dotyczącą określonego obszaru i nieokreślonej liczby podmiotów, z wyłączeniem przedsiębiorstw energetycznych w rozumieniu ustawy z dnia	Uwaga nieuwzględniona Jeżeli dany podmiot ma być objęty decyzją generalną ze względu na przynależność do danej kategorii (rodzaju), np. przedsiębiorców telekomunikacyjnych, czy operatorów sieci, to jego działanie w innym sektorze nie jest uzasadnioną przesłanką wyłączenia go spod zakresu decyzji generalnej. Ponadto takie rozwiązanie byłoby sprzeczne z art. 8 EKŁE: „ <i>krajowe organy regulacyjne działają niezależnie i obiektywnie, w tym w zakresie opracowywania procedur wewnętrznych i organizacji personelu, działają w przejrzysty i odpowiedzialny sposób zgodnie z prawem Unii i nie występują o instrukcje do żadnego innego podmiotu ani nie przyjmują takich instrukcji w związku z wykonywaniem zadań przydzielonych im na podstawie prawa krajowego wdrażającego prawo Unii. Nie wyklucza to nadzoru zgodnie z krajowym prawem konstytucyjnym. Decyzje krajowych organów regulacyjnych mogą zostać zawieszane lub uchylone</i> ”

			<p>10 kwietnia 1997 r. Prawo energetyczne, w szczególności biorąc pod uwagę zasadę niedyskryminacji.”</p> <p>Uzasadnienie: Charakter decyzji generalnych przemawia za tym, iż ich adresatem nie powinny być przedsiębiorstwa energetyczne. Zgodnie z założeniami projektu UPKE, decyzje generalne nie są uzgadniane z Prezesem URE, tym samym nie powinny one dotyczyć podmiotów z sektora energetycznego w rozumieniu ustawy Prawo energetyczne z dnia 10 kwietnia 1997 r.</p>	<p>wyłącznie przez organy odwoławcze ustanowione zgodnie z art. 31.”.</p>
4 1 4	Art. 170 -	PTPiR EE	<p>Jak już wcześniej wspomniano, konstrukcja prawna decyzji generalnej, której zasadnicze zręby zostały unormowane w art. 170 - 172 Projektu ustawy, odbiega od uregulowanych do tej pory w polskim systemie prawnym form działania organów administracji publicznej. Może istnieć wątpliwość co do zgodności tej konstrukcji prawnej z określonymi w przepisach Konstytucji RP zasadami wydawania przez organy administracji publicznej aktów normatywnych. Zgodnie z art. 171 Projektu ustawy, do decyzji generalnej należy stosować odpowiednio przepisy KPA. Na tle tego artykułu rodzą się poważne wątpliwości, czy i w jakim zakresie stosowanie w odniesieniu do decyzji generalnej przepisów KPA byłoby w ogóle możliwe. Należy bowiem zauważyć, iż konstrukcja prawna decyzji administracyjnej, której adresatami są podmioty określone w sposób indywidualny, odbiega zasadniczo od konstrukcji prawnej decyzji generalnej, której adresaci określani są w sposób generalny. Innymi słowy, pomiędzy przepisami Projektu ustawy dotyczącymi decyzji generalnej a przepisami KPA dotyczącymi decyzji administracyjnej nie zachodzi relacja, którą można zawrzeć w formule <i>lex specialis - lege generali</i>. Mamy tu do czynienia z instytucjami prawnymi o odmiennym charakterze</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Projektowana instytucja decyzji generalnej nie jest aktem normatywnym a aktem stosowania prawa, co zostało wyjaśnione w uzasadnieniu załączonym do projektu ustawy. W uzasadnieniu zawarte jest także wyjaśnienie, co projektodawca rozumie przez odpowiednie stosowanie Kpa.</p>

			<p>prawnym, co podważa przyjmowane niejako automatycznie założenie twórców Projektu ustawy, iż przepisy KPA dotyczące decyzji administracyjnych mogą być traktowane jako „regulacja ogólna” (lege generali) wobec przepisów Projektu ustawy dotyczących decyzji generalnej. W konsekwencji bardzo niejasna jest zawarta w art. 171 Projektu ustawy dyspozycja nakazująca „odpowiednie stosowanie” do decyzji generalnej przepisów KPA.</p>	
4 1 5	Art. 170 ust. 2	PTPiR EE	<p>Zgodnie z art. 170 ust. 2 Projektu ustawy, „decyzja generalna nie narusza odpowiednio decyzji wydanych na podstawie przepisów, o których mowa w ust. 1, chyba że Prezes UKE w decyzji generalnej stwierdzi uchylenie tych decyzji”.</p> <p>O ile ustalenie, jakie decyzje Prezesa UKE zostały objęte dyspozycją art. 170 ust. 2 Projektu ustawy nie powinno wywoływać większych wątpliwości, o tyle niejasne jest użycie w tym przepisie sformułowania „nie narusza odpowiednio”. Jedną z możliwych znaczeń określenia „odpowiednio” jest określenie „w odpowiednim zakresie” lub „w określonym zakresie”, co pozwalałoby przyjąć, że już samo wydanie decyzji generalnej przez Prezesa UKE, może w pewnym (określonym) zakresie naruszać decyzje o których mowa w art. 170 ust. 2 Projektu ustawy.</p> <p>W dalszej części omawianego przepisu zostało zawarte upoważnienie do uchylenia przez Prezesa UKE, w przypadku wydania decyzji generalnej, określonych decyzji wymienionych w art. 170 ust. 1 Projektu ustawy. Przepisy, które formułują to upoważnienie nie określają żadnych szczególnych przesłanek uchylenia ww. decyzji. Kwestia uchylenia tych decyzji należy zatem do swobodnego uznania Prezesa UKE, co należy ocenić krytycznie. Z punktu widzenia adresatów tych decyzji, art. 170 ust. 2 Projektu ustawy może w</p>	<p>Uwaga częściowo uwzględniona</p> <p>Uwaga w zakresie użytego zwrotu „odpowiednio” jest zasadna, natomiast należy mieć na uwadze, Prezes UKE może, zarówno w obecnym stanie prawnym jak i zgodnie z propozycją zawartą w konsultowanej ustawie, również zmieniać, jak i uchylać decyzje w trybie zwykłym (indywidualnym) oraz zapewniać spójność decyzji generalnej z decyzjami indywidualnymi poprzez ich derogacje. Ponadto, decyzje generalne są objęte obowiązkiem przeprowadzenia przeglądu, w terminie krótszym niż jest przewidziany dla przeglądu decyzji nakładających obowiązek dostępowy symetryczny.</p>

			<p>nieuzasadniony sposób osłabiać poczucie stabilności ich sytuacji prawnej, a zarazem naruszać, wyrażoną w art. 16 KPA, zasadę trwałości decyzji administracyjnych. A zatem uzasadnione wydaje się sformułowanie postulatu doprecyzowania art. 170 ust. 2 poprzez określenie przesłanek uchylenia określonych decyzji administracyjnych w przypadku wydania decyzji generalnej. Treść omawianego przepisu można uznać za naruszającą zasadę pewności prawa także z tego powodu, iż przepis ten, przewidując możliwość uchylenia decyzji administracyjnych o których mowa w art. 170 ust. 1 Projektu ustawy poprzez wydanie decyzji generalnej, nie wymaga doręczenia decyzji generalnej adresatom uchylonych decyzji administracyjnych. Tymczasem nie sposób oczekiwać od stron, których dotyczyły uchylone decyzje administracyjne, aby stale śledziły źródła informacji o decyzjach generalnych wydawanych przez Prezesa UKE, upewniając się w ten sposób, czy wydane do tej pory decyzje administracyjne nadal zachowują moc.</p>	
4 1 6	Art. 171	KIGEi T	<p>Przepis jest niezgodny z zasadami techniki prawodawczej, zawiera odesłanie do odpowiedniego stosowania przepisów Kpa. Problem wykładni „odpowiedniego stosowania” ustawy matki jaką jest dla organu Kpa, nie będzie sprzyjał pewności procesowej strony, pozostawiając do uznania organu jakie przepisy Kpa zastosuje, a które nie.</p> <p>Izba wskazuje, że od lat relacje pomiędzy Pt a Kpa reguluje art. 206 ust. 1 Pt, któremu w PKE odpowiada art. 404 ust. 1, w redakcji nie budzącej wątpliwości interpretacyjnych czy niezgodności z zasadami redagowania przepisów.</p> <p>Jeżeli ustawodawca chciał uregulować inny zakres niż w art. 404 ust. 1 PKE to należy wprost wskazać, które z przepisów dotyczących decyzji z Kpa mają zastosowanie do decyzji generalnej, a które nie.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Odpowiednie stosowanie Kpa jest rozwiązaniem, które ma zastosowanie w polskim porządku prawnym, a jego przykład – wraz z wyjaśnieniem co ustawodawca rozumie przez odpowiednie stosowanie Kpa – zawarte jest w uzasadnieniu do projektu ustawy.</p>

			<p>Propozycja zmian: Usunięcie regulacji dotyczących decyzji generalnych z PKE, ewentualnie preredagowanie przepisu tak, aby spełniał powyższe postulaty.</p>	
4 1 7	Art. 172 ust. 2 pkt 1 w zw. z art. 156	KIGEi T	<p>Podtrzymując stanowisko do art. 156 PKE, Izba zwraca uwagę, że wznowienie postępowania przy weryfikacji zasadności przedłużenia obowiązywania decyzji generalnej jest nieprawidłową procedurą.</p> <p>W zakresie niezgodności co do odpowiedniego stosowania Kpa – aktualne pozostają uwagi do art. 171 PKE.</p> <p>Propozycja zmian: Por. propozycja do art. 156.</p>	<p>Uwaga uwzględniona w zakresie, w jakim konsultowane brzmienie mogłoby powodować interpretację przedstawioną przez zgłaszającego uwagę .</p> <p>Wyjaśnienie w odpowiedzi na uwagę KIGEIT do projektowanego art. 156 Pke.</p>
4 1 8	Art. 172 ust. 1	PIKE	<p>Art. 172 ust. 1</p> <p>Decyzja generalna wydawana jest na okres nie dłuższy niż sześć pięć lat.</p> <p>PIKE wskazuje, że o ile ustawodawca zdecyduje się pozostawić w projekcie decyzje generalne, to powinny one być wydawane na okres nie dłuższy niż 5 lat. Wynika to z konieczności zapewnienia zgodności z art. 61 ust. 5 EKŁE, zgodnie z którym wszelkie obowiązki symetryczne powinny podlegać przeglądom w terminach 5 letnich.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Termin pięcioletni jest terminem zbyt krótkim, w szczególności biorąc pod uwagę krótszy termin na dokonanie przeglądu decyzji generalnej niż w przypadku nałożenia obowiązku symetrycznego.</p>
4 1 9	Art. 172 ust. 1 pkt 2)	PIKE	<p>Art. 172 ust. 1 pkt 2)</p> <p>rozstrzygnięcie, o którym mowa w art. 156 ust. (4) <u>3</u> następuje w drodze decyzji generalnej.</p> <p>Izba wskazuje na prawdopodobne błędne odwołanie, które powinno odnosić się do art. 156 ust. 3.</p>	<p>Uwaga uwzględniona</p>

4 2 0	Art. 172 ust. 2	PIIT	<p>Projektowany przepis zawiera modyfikację stosowania w odniesieniu do decyzji generalnych trybu ich „przeglądu”, o którym mowa w art. 156 projektu PKE. Zgodnie z art. 172 ust. 2 pkt 1 projektu PKE, postanowienie w przedmiocie „przeglądu” wydawane ma być w terminie 3 lat od wydania decyzji ostatecznej. Brak jest natomiast odpowiedniej modyfikacji art. 156 ust. 4 (art. 172 ust. 2 pkt 2 mówi tylko i wyłącznie o formie rozstrzygnięcia – tj. decyzji).</p> <p>Takie uregulowanie prowadzi do sytuacji, w której np. decyzja generalna jest wydawana na okres 6 lat, jej przegląd następuje w terminie 3 lat od jej wydania, a następnie - zgodnie z art. 156 ust. 4 – następne takie rozstrzygnięcie (tym razem w formie decyzji – sama okoliczność stosowania różnych form rozstrzygnięć, tj. raz postanowienie, raz decyzja – również wydaje się wątpliwa) następuje po upływie kolejnych 5 lat od w/w postanowienia (czyli razem 8 lat od wydania decyzji generalnej). Nie jest jasne czy takie jest celowe założenie projektodawcy, czy raczej zaistniał tu błąd, i kolejne przeglądy powinny być dokonywane w perspektywie wielokrotności okresu 3-letniego.</p>	<p>Uwaga uwzględniona kierunkowo poprzez zaproponowanie brzmienia zapewniającego cykliczność procesu przeglądu.</p>
4 2 1	Art. 173	Lewiatan	<p>Art. 173 ust. 5 Prosimy o jasne doprecyzowanie skutków braku publikacji przez wojewodę obwieszczenia dot. decyzji generalnej po ponownym zwróceniu się przez Prezesa UKE o udostępnienie takiego obwieszczenia.</p>	<p>Uwaga kierunkowo uwzględniona</p> <p>Proponuje się rozwiązanie, zgodnie z którym, w przypadku zwłoki wojewody z udostępnieniem obwieszczenia, termin na składanie stanowisk ulega wydłużeniu do 30 dni od dnia udostępnienia obwieszczenia przez wojewodę, jeżeli termin liczony od dnia udostępnienia obwieszczenia przez wojewodę do upływu terminu uprawniającego do składania stanowisk jest krótszy niż 30 dni.</p> <p>Natomiast w przypadku gdy wojewoda nie udostępni obwieszczenia lub udostępni obwieszczenie po terminie uprawniającym do składania stanowisk, Prezes UKE ponownie udostępni obwieszczenie, wskazując nowy termin</p>

				uprawnającym do składania stanowisk. Do ponownego udostępnienia obwieszczenia stosuje się ust. 1-5.
4 2 2	Art. 173 -	PTPiR EE	<p>Przewidziany w art. 173 ust. 1 Projektu ustawy tryb udostępniania na stronie podmiotowej BIP UKE obwieszczenia o przystąpieniu do opracowania projektu decyzji generalnej, jej zmiany lub uchylecia oraz udostępniania informacji o przedmiocie i założeniach decyzji generalnej, należy uznać za dalece odbiegający od zasad komunikowania się przez organy administracji ze stronami postępowania.</p> <p>Taki tryb należy uznać w szczególności za niezgodny z art. 10 KPA, wyrażającym zasadę czynnego udziału stron w postępowaniu. Realizacja tej zasady wymaga od organu administracji dokonania zawiadomienia o wszczęciu postępowania wszystkich stron tego postępowania. Stosownie do art. 61 § 4 KPA, organ administracji publicznej jest zobowiązany do ustalenia wszystkich podmiotów, będących stroną danego postępowania w rozumieniu art. 28 KPA oraz zawiadomienia ich o wszczęciu postępowania. Przedmiotem zawiadomienia o wszczętym postępowaniu powinna być precyzyjna informacja z podaniem jego przedmiotu, sposobu oraz daty wszczęcia. Ustawodawca nie określił sposobu dokonania tego zawiadomienia, jednak mając na uwadze zasadę ogólną pisemności (art. 14 KPA) należy wywodzić, iż powinna to być forma pisemna. Jak wynika z orzecznictwa sądów administracyjnych (zob. wyrok WSA w Warszawie z dnia 14 lipca 2006 r., sygn. akt I SA/Wa 963/06), strona musi być świadoma, iż toczy się postępowanie dotyczące jej interesu prawnego, bo tylko wówczas może zrealizować swoje uprawnienie do czynnego udziału w tym postępowaniu.</p> <p>Rozwiązanie przewidziane w art. 173 ust. 1 Projektu ustawy odbiega od ww. wymogów uregulowanych w przepisach KPA.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Jak zostało wyjaśnione w innej uwadze, przepisy Kpa stosuje się odpowiednio, wiele z przepisów Kpa nie można zastosować wprost (bez zmian). Tytułem przykładu, funkcję zawiadomienia o wszczęciu postępowania pełni obwieszczenie, o którym mowa w art. 173 Pke.</p>

			<p>W rezultacie w nieuzasadniony sposób „wymusza” na zainteresowanych stałe śledzenie strony BIP UKE w celu kontrolowania czy Prezes UKE nie prowadzi postępowania, które może ich dotyczyć. Co więcej, publikowanie informacji o planowanym wydaniu decyzji generalnej nie jest instrumentem wystarczającym dla zrealizowania zasady czynnego udziału w postępowaniu, gdyż przepisy Projektu ustawy zawarte w art. 170 – 175 nie formułują w czytelny sposób przesłanek, które pozwalałyby na precyzyjne określenie, jakim dokładnie podmiotom przysługuje status strony postępowania w sprawie wydania decyzji generalnej.</p> <p>W doktrynie wskazuje się, iż odstępianie od wymogu zawiadamiania wszystkich zainteresowanych stron o wszczęciu postępowania jest dopuszczalne tylko wobec tych podmiotów, co do których jest oczywiste, że ewentualne wzruszenie decyzji ostatecznej nie może w żadnej mierze dotknąć ich interesów. Brak prawidłowego zawiadomienia wszystkich</p> <p>stron o wszczęciu postępowania jest m.in. przesłanką do podjęcia decyzji kasacyjnej przez organ odwoławczy (art. 138 § 2 KPA). W przypadku decyzji ostatecznej, brak powiadomienia strony o wszczęciu postępowania stanowi kwalifikowaną wadę stanowiącą przesłankę do wznowienia postępowania administracyjnego na wniosek strony, co przewiduje art. 145 § 1 pkt 4 KPA.</p>	
4 2 3	Art. 173 ust. 5	PIIT	<p>Nie jest wiadome, co następuje w przypadku braku publikacji przez wojewodę obwieszczenia dot. decyzji generalnej po ponownym zwróceniu się przez Prezesa UKE o udostępnienie takiego obwieszczenia. Taka sytuacja może mieć miejsce, a biorąc pod uwagę, że jest to zasadniczy tryb komunikowania wszystkim potencjalnym stronom decyzji generalnej, jego</p>	<p>Uwaga kierunkowo uwzględniona</p> <p>Proponuje się rozwiązanie, zgodnie z którymi, w przypadku zwłoki wojewody z udostępnieniem obwieszczenia, termin na składanie stanowisk ulega wydłużeniu do 30 dni od dnia udostępnienia obwieszczenia przez wojewodę, jeżeli termin liczony od dnia udostępnienia obwieszczenia przez wojewodę</p>

			zablokowanie będzie skutkowało niemożnością kontynuowania postępowania.	do upływu terminu uprawniającego do składania stanowisk jest krótszy niż 30 dni. Natomiast w przypadku gdy wojewoda nie udostępni obwieszczenia lub udostępni obwieszczenie po terminie uprawniającym do składania stanowisk, Prezes UKE ponownie udostępni obwieszczenie, wskazując nowy termin uprawniającym do składania stanowisk. Do ponownego udostępnienia obwieszczenia stosuje się ust. 1-5.
4 2 4	Art. 174	Lewiatan	Decyzja generalna, o której mowa w art. 170 projektu PKE, nie została wymieniona w art. 30 projektu PKE, który wskazuje rodzaje rozstrzygnięć, które są poprzedzone postępowaniem konsultacyjnym. Naszym zdaniem projekt decyzji generalnej powinien podlegać postępowaniu konsultacyjnemu.	Uwaga uwzględniona
4 2 5	Art. 174	PIIT	Przepisy dotyczące decyzji generalnych nie przesądzają (wbrew twierdzeniom zawartym w uzasadnieniu do art. 174), że projekt takiego rozstrzygnięcia podlega postępowaniu konsultacyjnemu. Przede wszystkim decyzja generalna, o której mowa w art. 170 projektu PKE nie jest rozstrzygnięciem wymienionym w art. 30 projektu PKE, który wskazuje rodzaje rozstrzygnięć, które są poprzedzone postępowaniem konsultacyjnym. Za tryb odpowiadający konsultacjom nie można także uznać trybu obwieszczenia, o którym mowa w art. 173 projektu PKE. Przedmiotem takiego obwieszczenia jest bowiem jedynie „informacja o jej przedmiocie i założeniach” co nie odpowiada konsultacjom samego projektu decyzji. Projekt decyzji generalnej powinien podlegać postępowaniu konsultacyjnemu, w związku z czym przepisy powinny być w tym zakresie poprawione.	Uwaga uwzględniona.

4 2 6	Art. 174	PIKE	<p>PIKE krytycznie ocenia zaproponowaną treść art. 174, która wyłącza stosowanie postępowania konsultacyjnego do decyzji generalnych. Jest to o tyle niezrozumiałe, że decyzje generalne będą miały dalece większy wpływ na rynek niż decyzje wydawane w indywidualnych sprawach. Tym bardziej, decyzje te powinny być konsultowane.</p> <p>Oczywiście, Izba dostrzega, że ustaodawca próbuje dostarczyć w zamian „protezę” postępowania konsultacyjnego dla decyzji generalnych. Zauważyć należy jednak, że zgodnie z ust. 2 omawianego przepisu, Prezes UKE nie jest nawet zobowiązany do ustosunkowania się do zgłoszonych uwag. Ust. 2 wymaga bowiem jedynie sporządzenia raportu wskazującego główne uwagi. Rozwiązanie takie nie może zostać zaakceptowane w przypadku tak istotnie ingerującego w rynek środka regulacyjnego.</p> <p>Zauważyć, że art. 61 ust. 5 EKŁE nakazuje stosowanie postępowania konsultacyjnego do każdego rozstrzygnięcia w przedmiocie nałożenia obowiązków symetrycznych.</p>	<p>Uwaga uwzględniona</p> <p>Konsultowany art. 174 nie zawiera normy wskazanej przez zgłaszającego uwagę i nie stanowi przepisu o charakterze <i>lex specialis</i> w stosunku do projektowanego art. 30 Pke, na co może wskazywać uwaga. Sprawy, które mogą być rozstrzygnięte w drodze decyzji generalnej, podlegają konsultacjom, aby wykluczyć wątpliwości, zaproponowano dodanie odpowiedniego punktu w przepisie wskazującym, w jakich przypadkach Prezes UKE jest zobowiązany przeprowadzić postępowanie konsultacyjne.</p>
4 2 7	Art. 174	KIKE	<p>Przepis art. 174 PKE reguluje kwestie składania stanowisk w toku postępowania dotyczącego decyzji generalnej. W ocenie KIKE przepis powinien być doprecyzowany. Stanowiska w sprawie powinna móc złożyć każda osoba w ciągu 30 dni, natomiast podmiot, który jest w gronie adresatów decyzji, w każdym czasie do zakończenia postępowania. Wydanie decyzji generalnej nie powinno ograniczać prawa regulowanych przedsiębiorców do podejmowania działań i składania wniosków jak w zwykłym postępowaniu administracyjnym.</p> <p>***</p> <p>Z tego względu KIKE postuluje następujące zmiany w art. 174 PKE:</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Rozwiązanie w kształcie zaproponowanym przez KIKE mogłoby doprowadzić do obstrukcji postępowania, kończącego się rozstrzygnięciem w drodze decyzji generalnej.</p>

			<p>1. Każdy jest uprawniony do składania stanowisk, o których mowa w art. 173 ust. 1 pkt 3, w wyznaczonym przez Prezesa UKE terminie, nie krótszym niż 30 dni.</p> <p>2. Prezes UKE udostępnia na stronie podmiotowej BIP UKE raport ze złożonych w terminie stanowisk, wskazując główne uwagi zawarte w stanowiskach.</p> <p>3. Strony, których obowiązki będą regulowane w decyzji generalnej uprawnione są do składania stanowisk oraz wniosków na każdym etapie postępowania. Prezes UKE zobowiązany jest rozpatrzenia tych stanowisk i wniosków najpóźniej w decyzji generalnej.</p>	
4 2 8	art. 174 ust 2	KIGEi T	<p>Nie wiadomo co miał zawierać raport z publikowanych przez Prezesa UKE stanowisk. Pomijając, że raport, czyli inaczej sprawozdanie lub meldunek składa się komuś, to w przypadku tak mocnego narzędzia jakim jest decyzja generalna, Prezes UKE powinien, tak jak przy innych konsultacjach, publikować wprost stanowiska stron, a nie ich streszczenie w formie raportu.</p> <p>Propozycja zmian: Usunięcie regulacji dotyczących decyzji generalnych z PKE, ewentualnie: Prezes UKE udostępnia na stronie podmiotowej BIP UKE <u>złożone w terminie stanowiska.</u></p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Nie stoi na przeszkodzie, aby Prezes UKE opublikował te stanowiska, oczywiście z zastrzeżeniem tajemnic prawnie chronionych. Jednak nałożenie takiego obowiązku jako obowiązku ustawowego nie jest zasadne, ponieważ realna jest możliwość wpływania np. setek stanowisk o takim samym lub bardzo zbliżonym brzmieniu, ponieważ uprawnionym do ich składania jest „każdy”. W tym przypadku, nieopublikowanie któregoś z nich, choćby poprzez omyłkę, mogłoby godzić w całe postępowanie, co byłoby nieadekwatne co do istotności zagadnień, objętych decyzją generalną.</p>
4 2 9	Art. 175	KIGEi T	<p>W ocenie Izby zarówno kwestie dotyczące łącznego rozpoznania jak i niedopuszczalności środka odwoławczego powinny podlegać zasadom ogólnym. Szczególnie wątpliwe jest ustalenie braku możliwości wniesienia odwołania, gdy rozpatrzono już prawomocnie środek odwoławczy wniesiony przez inny podmiot. Jeżeli sąd I instancji orzekł o oddaleniu odwołania, ale sąd II instancji orzekł inaczej – to jak należy wyklądać omawiany przepis.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Proponuje się rozwiązanie optymalne, dzięki któremu każdy uprawniony może złożyć odwołanie w wydłużonym – w stosunku do zasad ogólnych - dwumiesięcznym terminie. Z drugiej strony, aby zapewnić wymaganą pewność co do prawa, przesądza się, że wniosek o przywrócenie terminu na złożenie odwołania jest niedopuszczalny. Sąd zgodnie z projektowanym przepisem będzie zobligowany do połączenia</p>

			<p>Jeżeli natomiast celem przepisu miałyby być ograniczenie ilości odwołań do jednego postępowania bez względu na powody odwołania to jest niedopuszczalne ograniczenie praw adresatów decyzji. Izba wnosi o regulacje tak jak np. w przypadku mpzp odwołanie wniesione w oparciu o inne zarzuty niż odwołanie już rozstrzygnięte i oddalone, powinno być rozpatrzone na nowo w osobnym postępowaniu. Przepis nie pozwala też określić kręgu podmiotów, które mogą skarżyć decyzję.</p> <p>Propozycja zmian: Usunięcie regulacji dotyczących decyzji generalnych z PKE, ewentualnie preredagowanie przepisu tak, aby spełniał powyższe postulaty.</p>	<p>wszystkich oddzielnych spraw toczących się przed nim w celu ich łącznego rozpoznania i rozstrzygnięcia, jeżeli mogły być objęte jednym środkiem odwoławczym, ponieważ dotyczą tej samej decyzji obszarowej.</p>
4 3 0	Art. 175 ust. 1	PTPiR EE	<p>Zastrzeżenia budzi także rozwiązanie proponowane w art. 175 ust. 1 Projektu ustawy przewidujące, że decyzja generalna podlega ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Urzędu Komunikacji Elektronicznej. Tu znów dochodzi do rozbieżności z ogólnymi standardami postępowania administracyjnego uregulowanymi w przepisach KPA. Zgodnie bowiem z art. 109 § 1 KPA, decyzję administracyjną doręcza się stronom na piśmie lub za pomocą środków komunikacji elektronicznej, zaś w sytuacjach szczególnych, określonych w art. 14 § 2 KPA, dopuszczalne jest ogłaszanie decyzji administracyjnych ustnie. Zawsze jednak wymagane jest indywidualne porozumiewanie się organu ze stroną postępowania.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona Do decyzji generalnej stosuje się odpowiednio (a nie wprost) przepisy ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego, z zastrzeżeniem przepisów zawartych w Dziale III Rozdziale 4 Decyzje projektowanego Pke. Ze względu na specyfikę rozstrzygnięć o charakterze generalnym, konieczna jest m.in. modyfikacja przepisów dotyczących doręczeń.</p>
4 3 1	Art. 175 ust. 2	KIKE	<p>Przepis art. 175 ust. 2 PKE reguluje kwestie wnoszenia odwołania od decyzji generalnej. KIKE postuluje, aby doprecyzować, kto jest uprawniony do złożenia odwołania. W ocenie KIKE mając na uwadze charakter decyzji, każdy powinien mieć możliwość jej zaskarżenia.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona Propozycja jest niezgodna z intencją projektodawcy, przedstawioną w uzasadnieniu oraz w odniesieniu do innych uwag zgłoszonych podczas konsultacji.</p>

			<p>***</p> <p>Z tego względu proponujemy nadać art. 175 ust. 2 PKE następujące brzmienie:</p> <p><i>Każdy może wnieść odwołanie Odwołanie od decyzji generalnej wnosi się w terminie 2 miesięcy od dnia, w którym decyzja generalna została ogłoszona.</i></p>	
4 3 2	Art. 175 ust. 2	PTPiR EE	<p>Zastrzeżenia może budzić przepis dotyczący odwołania od decyzji generalnej, zawarty w art. 175 ust. 2 Projektu ustawy. Po pierwsze, przewidziane w tym przepisie rozwiązanie, polegające na tym, iż odwołanie od decyzji generalnej należy wnieść w terminie 2 miesięcy od dnia, w którym decyzja generalna została ogłoszona, z punktu widzenia jej adresatów jest bardzo rygorystyczne. W sytuacji, w której decyzja generalna nie jest doręczana tym podmiotom, za w pełni uzasadnione można byłoby uznać takie rozwiązanie, w którym termin na wniesienie odwołania biegłby od dnia, w którym adresat decyzji dowiedział się o wydaniu decyzji generalnej. Po drugie, istnieje wątpliwość co do spójności art. 175 ust. 2 z pozostałymi przepisami Projektu ustawy, w szczególności z art. 404 ust. 2, który w sposób enumeratywny wymienia decyzje Prezesa UKE od których przysługuje odwołanie, nie wymieniając jednak odwołania od decyzji generalnej. Wskazany artykuł posiada przy tym pewną nieścisłość w wewnętrznej numeracji jednostek redakcyjnych: po ust. 2 następuje ust. 4 (brakuje ust. 3).</p>	<p>Uwaga w zakresie terminu wniesienia odwołania nieuwzględniona</p> <p>Należy wyjaśnić, że termin dwumiesięczny jest terminem wydłużonym na złożenie odwołania. Termin, który miałby zastosowanie bez projektowanego art. 175 ust. 2 Pke, wynosiłby zgodnie z art. 479⁵⁸ Kodeksu postępowania cywilnego czterdzieści dni. Propozycja zawarta w uwadze odnosząca się do uzależnienia biegu terminu od „dowiedzenia się o wydaniu decyzji generalnej”, stanowiłaby w istocie pozbawienie pewności prawnej wszystkich stron i godziła w sens wprowadzania projektowanego rozwiązania.</p> <p>Uwaga w zakresie błędu oznaczenia jednostek redakcyjnych w projektowanym art. 404 Pke uwzględniona</p>
4 3 3	Art. 175 ust. 4	KIKE	<p>Przepis art. 174 ust. 4 PKE stanowi, że „Odwołanie od decyzji generalnej jest niedopuszczalne, jeżeli w sprawie orzekł już sąd I instancji i odwołanie oddalił”.</p> <p>KIKE bezwzględnie postuluje uchylenie wskazanego przepisu. Pod pozorem zapewnienia pewności obrotu prawnego wskazany przepis drastycznie ogranicza</p>	<p>Uwagi częściowo uwzględnione</p> <p>Proponuje się rozwiązanie optymalne, dzięki któremu każdy uprawniony może złożyć odwołanie w wydłużonym – w stosunku do zasad ogólnych - dwumiesięcznym terminie, a więc jest to przejaw wzmocnienia „prawa do sądu”. Z drugiej strony, aby zapewnić wymaganą pewność obrotu, przesądza</p>

			<p>konstytucyjne prawo do sądu (art. 45 Konstytucji RP). Wprowadzenie przepisu oraz zakres jego zastosowania nie zostały w żaden sposób uzasadnione. KIKE wskazuje, iż w konsekwencji może dojść do sytuacji, gdy jedna osoba złoży wadliwe odwołanie od nieprawidłowej decyzji generalnej. Odwołujący nie określi na czym polega naruszenie Prezesa UKE. Odwołanie takie jako nieuzasadnione zostanie oddalone. Od tej chwili (nawet nie od uprawomocnienia się oddalenia) wszystkie pozostałe w pełni uzasadnione i potencjalnie skuteczne odwołania zostaną odrzucone. Zatem możliwość kwestionowania decyzji przysługiwać będzie wyłącznie jednemu podmiotowi, mimo iż dotyczy obowiązków całej grupy przedsiębiorców (kto pierwszy ten lepszy).</p> <p>Osoba, której obowiązki będą regulowane nie może zostać pozbawiona prawa do sądu w toku co najmniej dwóch instancji i prawa do złożenia skargi kasacyjnej do Sądu Najwyższego. To Prezes UKE powinien zadbać, aby prawidłowo prowadzić postępowanie i stosować prawo materialne. Nie można przerzucać na podmioty regulowane odpowiedzialności za błędy organu regulacyjnego.</p> <p>Wskazać należy, iż obecnie każda decyzja Prezesa UKE, która jest natychmiast wykonalna może zostać następnie uchylona przez sąd. Zatem argument o zwiększeniu pewności obrotu prawnego jest chybiony. Termin do wniesienia odwołania od decyzji generalnej jest zawity, a następnie toczy się normalne postępowanie odwoławcze (jak w każdej innej sprawie). Jakikolwiek ograniczenia w tym zakresie są niedopuszczalne.</p> <p>Z tego względu wnosimy o wykreślenie art. 175 ust. 4 PKE.</p>	<p>się, że wniosek o przywrócenie terminu na złożenie odwołania jest niedopuszczalny. Sąd zgodnie z projektowanym przepisem będzie zobligowany do połączenia wszystkich oddzielnych spraw toczących się przed nim w celu ich łącznego rozpoznania i rozstrzygnięcia, jeżeli mogły być objęte jednym środkiem odwoławczym, ponieważ dotyczą tej samej decyzji obszarowej.</p>
4 3 4	Art. 176 i n.	PIIT	<p>Uwaga redakcyjna do Działu IV Rozdział 1 „Analiza rynków...” – proponujemy ponowny przegląd tego rozdziału pod kątem zachowania ciągu logicznego znajdujących się w nim przepisów. Przyczyni się to do lepszego ich rozumienia.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona Uwaga ma charakter redakcyjny – do wypracowania w ramach Komisji prawniczej.</p>

			Przykładowo, definicja podmiotu o pozycji znaczącej znajduje się na końcu tego rozdziału podczas gdy samo pojęcie używane jest już w początkowych przepisach. W takiej konstrukcji niejasna jest też relacja art. 181 i art. 184, które dotyczą uchylania obowiązków regulacyjnych, a jednocześnie są przedzielone regulacją operatora hurtowego. Z kolei art. 188 dotyczy współinwestycji, które są przedmiotem dalszych przepisów.	
4 3 5	Art. 178	Lewiatan	Ust. 1 - Postulujemy by konkurencja infrastrukturalna i wyniki inwentaryzacji zostały wykreślone, jako obowiązkowe elementy analizy rynku. Ust. 2 - Zwracamy uwagę na utrudnienia w badaniu konkurencji infrastrukturalnej na rynku telekomunikacyjnego i OTT (over-the-top), czy działaniu wbrew polityce konkurencji (korzystanie z narzędzia regulacyjnego w celu współkorzystania z infrastruktury).	Uwaga nieuwzględniona Przepis stanowi wdrożenie art. 64 ust. 3 EKŁE, zatem te elementy muszą być w analizach rynku uwzględnione.
4 3 6	Art. 178 ust. 1	PIIT	Przepis wprowadza jako obligatoryjny element analizy rynku konkurencję infrastrukturalną oraz wyniki inwentaryzacji. Nie kwestionując wykorzystywania tych elementów w analizie, należy mieć na uwadze, iż rynki, które będą analizowane mogą być bardzo różnie określone. Nie można wykluczyć – mając zwłaszcza na uwadze dłuższą perspektywę czasową, iż niektóre rynki, określone przez KE obejmować będą np. OTT. Badanie konkurencji infrastrukturalnej w tym aspekcie będzie pozbawione sensu i będzie zaburzać wyniki analizy. Ponadto należy mieć na uwadze, że w sytuacji w której Regulator wykorzystuje narzędzia regulacyjne w celu współkorzystania z infrastruktury, wpisywanie do prawa wymogu, aby analiza rynku uwzględniała konkurencję infrastrukturalną jest wręcz wbrew tej polityce (wymusza	Uwaga nieuwzględniona Przepis stanowi wdrożenie art. 64 ust. 3 EKŁE, zatem te elementy muszą być w analizach rynku uwzględnione.

			<p>bowiem istnienie równoległych infrastruktur, aby stwierdzić konkurencję).</p> <p>W naszej ocenie konkurencja infrastrukturalna i wyniki inwentaryzacji powinny zostać wykreślone. Prezes UKE i tak ma prawo – bez tych zapisów – wykorzystywać te czynniki w analizie (co zresztą czyni); wpisywanie na sztywno takich wymogów jest zatem niepotrzebne, a w perspektywie czasu może wręcz prowadzić do niezgodności polskiego prawa z prawem UE.</p>	
4 3 7	Art. 178 ust. 2	PIIT	<p>Przepis wprowadza do ustawy tzw. test trzech kryteriów. Z niezrozumiałych względów w pkt 2 uwypukla się element konkurencji infrastrukturalnej, który nie jest tak wyróżniany przez Komisję Europejską. Proponuje się zatem wykreślenie „<i>mając na uwadze stan konkurencji, w tym w zakresie infrastruktury telekomunikacyjnej</i>”, aby dostosować brzmienie do brzmienia testu 3 kryteriów stosowanych w UE.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Przepis stanowi implementację art. 67 ust. 1 EKŁE – w ramach trzech kryteriów wskazana jest tam konkurencja oparta na infrastrukturze.</p>
4 3 8	Art. 180 ust. 2 oraz art. 184 ust. 2	Lewiatan	<p>Proponujemy zapewnić przedsiębiorcom odpowiednie warunki funkcjonowania w tzw. okresie przejściowym. Wiąże się to z propozycją nienakładania przez Prezesa UKE nowych obowiązków na przedsiębiorców w tym okresie. Stosowanie okresu przejściowego, o którym mowa w tym przepisie, musi uwzględnić termin, o którym mowa w art. 200 ust. 6.</p> <p>Per analogiam zmiany należy wprowadzić także w art. 184 ust. 2 projektu ustawy.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Takie regulacje nie wynikają z EKŁE.</p> <p>W zakresie terminu należy wskazać, że przepisy określają niezależne terminy, które będą się sumować.</p>
4 3 9	Art. 180	KIKE	<p>Proponuje się zatem wykreślenie „<i>mając na uwadze stan konkurencji, w tym w zakresie infrastruktury telekomunikacyjnej</i>”, aby dostosować brzmienie projektu ustawy PKE do brzmienia testu 3ech kryteriów stosowanych w UE.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Przepis stanowi implementację art. 67 ust. 1 EKŁE – w ramach trzech kryteriów wskazana jest tam konkurencja oparta na infrastrukturze.</p>

4 4 0	Art. 180 ust. 2 oraz art. 184 ust. 2	PIIT	<p>Uchylenie obowiązków regulacyjnych:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Proponujemy, aby <u>doprecyzować, iż w okresie przejściowym Prezes UKE nie może nakładać żadnych nowych obowiązków. Obowiązki powinny zostać „zamrożone”. Okres przejściowy ma na celu łagodne przejście od stanu regulacji do pełnej konkurencji, ale należy mieć na uwadze, że okres ten stosowany jest na rynku, który został uznany za konkurencyjny.</u> Nie ma zatem podstaw do stosowania na nim regulacji; • Proponujemy <u>dodać, że zastosowanie okresu przejściowego, o którym mowa w tym przepisie uwzględnia termin, o którym mowa w art. 200 ust. 6.</u> Obecnie Regulator najczęściej nakłada 2-letni okres przejściowy, do którego należy doliczać dodatkowy czas na wypowiedzenie/zmianę umów bilateralnych. Termin określony przez Regulatora powinien „konsumować” całość przewidzianego okresu przejściowego. Takie podejście będzie też jaśniejsze dla uczestników rynku. <p>Analogiczne zmiany powinny zostać wprowadzone także w art. 184 ust. 2 projektu.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Takie regulacje nie wynikają z EKŁE.</p> <p>W zakresie terminu należy wskazać, że przepisy określają niezależne terminy, które będą się sumować.</p>
4 4 1	Art. 180 ust. 3 oraz art. 181 ust. 2	PIIT	<p>Przepis wyraźnie stanowi, że opinia Prezesa UOKiK powinna być wydana w formie postanowienia. Zapis ten wydaje się nadmiarowy. Zasięgnięcie opinii organów regulowane jest w art. 106 KPA, który reguluje kwestie proceduralne, w tym formę opinii. Proponujemy zatem usunąć „w formie postanowienia”.</p> <p>Analogiczna uwaga do art. 181 ust. 2 projektu.</p>	<p>Uwaga bezprzedmiotowa</p> <p>Przepis został usunięty w związku z ustaleniami konferencji uzgodnieniowej.</p>

4 4 1	Art. 181	KIKE	<p>Mając na względzie uwagi do art. 180, wnosimy o dodanie do art. 181 ust. 4 i 5:</p> <p><i>4. Postępowanie może dotyczyć wyłącznie rynku o charakterze ponad lokalnym.</i></p> <p><i>5. Postępowanie nie dotyczy mikro i małych przedsiębiorców, chyba że łącznie spełniają warunki dla średniego lub dużego przedsiębiorcy.</i></p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Regulacje takie nie wynikają z EKŁE. W świetle przepisów Kodeksu państwa członkowskie nie mogą dokonywać tego rodzaju wyłączeń.</p>
4 4 3 1 pkt 1	Art. 183 ust. 1 pkt 1	PIIT	<p>Postanowienie art. 183 ust. 1 pkt 1 powinno zostać zmienione i brzmieć: „1) nie jest członkiem grupy kapitałowej, której podmioty świadczą lub planują świadczyć usług komunikacji elektronicznej użytkownikom końcowym na obszarze państw członkowskich Unii Europejskiej <u>w oparciu o usługi hurtowe świadczone przez tego operatora</u>”.</p> <p>Model biznesowy operatora wyłącznie hurtowego jest stosunkowo nowy na rynku polskim i europejskim. Jak wskazano w Motywie 208 EKŁE może „mieć korzystny wpływ na tworzenie dobrze rozwijającego się rynku hurtowego oraz na konkurencyjność rynku detalicznego”. EKŁE, a za nim PKE odwołuje się do statusu operatora wyłącznie hurtowego. Działalność operatorów wyłącznie hurtowych przyczynia się do realizacji celów ogólnych EKŁE wskazanych w art. 3 ust. 2 pkt a, b i c. W szczególności zaś chodzi o stworzenie warunków dla wieloletnich programów inwestycyjnych umożliwiających rozwój sieci o bardzo dużej przepustowości i świadczeniu na niej usług dla jak najszerszego kręgu odbiorców końcowych. Model biznesowy operatora wyłącznie hurtowego wychodzi na przeciw tym postulatam. Aby te cele zrealizować należy doprecyzować definicję operatora wyłącznie hurtowego. Zgodnie z zaproponowaną regulacją, za operatora wyłącznie hurtowego nie może być uznany przedsiębiorca telekomunikacyjny działający wyłącznie na polskim rynku</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Takie zastrzeżenie nie wynika z przepisu art. 80 ust. 1 EKŁE, którego przepis Pke stanowi implementację.</p>

			<p>hurtowym, który jest kontrolowany przez spółkę matkę sprawującą jednocześnie kontrolę nad przedsiębiorcą komunikacyjnym świadczącym usługi telekomunikacyjne na rynku detalicznym w innym państwie członkowskim. Tymczasem takie powiązanie kapitałowe w żaden sposób nie wpływa na działalność wspomnianego polskiego operatora wyłącznie hurtowego. Stąd propozycja doprecyzowania, że operator wyłącznie hurtowy nie jest członkiem grupy kapitałowej, której podmioty świadczą lub planują świadczyć usługi komunikacji elektronicznej na rynku detalicznym w oparciu o usługi hurtowe świadczone przez tego operatora.</p>	
4 4 4	Art. 183 ust. 1 pkt 1	KIGEi T	<p>Postanowienie art. 183 ust. 1 pkt 1 powinno zostać zmienione i brzmieć: „1) nie jest członkiem grupy kapitałowej, której podmioty świadczą lub planują świadczyć usług komunikacji elektronicznej użytkownikom końcowym na obszarze państw członkowskich Unii Europejskiej <u>w oparciu o usługi hurtowe świadczone przez tego operatora</u>”.</p> <p>Model biznesowy operatora wyłącznie hurtowego jest stosunkowo nowy na rynku polskim i europejskim. Jak wskazano w Motywie 208 EKŁE może „mieć korzystny wpływ na tworzenie dobrze rozwijającego się rynku hurtowego oraz na konkurencyjność rynku detalicznego”. EKŁE, a za nim PKE odwołuje się do statusu operatora wyłącznie hurtowego. Działalność operatorów wyłącznie hurtowych przyczynia się do realizacji celów ogólnych EKŁE wskazanych w art. 3 ust. 2 pkt a, b i c. W szczególności zaś chodzi o stworzenie warunków dla wieloletnich programów inwestycyjnych umożliwiających rozwój sieci o bardzo dużej przepustowości i świadczeniu na niej usług dla jak najszerszego kręgu odbiorców końcowych. Model biznesowy operatora wyłącznie hurtowego wychodzi na przeciw tym postulatam. Aby te cele zrealizować należy doprecyzować definicję operatora wyłącznie hurtowego.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona Takie zastrzeżenie nie wynika z przepisu art. 80 ust. 1 EKŁE, którego przepis Pke stanowi implementację.</p>

			Zgodnie z zaproponowaną regulacją, za operatora wyłącznie hurtowego nie może być uznany przedsiębiorca telekomunikacyjny działający wyłącznie na polskim rynku hurtowym, który jest kontrolowany przez spółkę matkę sprawującą jednocześnie kontrolę nad przedsiębiorcą komunikacyjnym świadczącym usługi telekomunikacyjne na rynku detalicznym w innym państwie członkowskim. Tymczasem takie powiązanie kapitałowe w żaden sposób nie wpływa na działalność wspomnianego polskiego operatora wyłącznie hurtowego. Stąd propozycja doprecyzowania, że operator wyłącznie hurtowy nie jest członkiem grupy kapitałowej, której podmioty świadczą lub planują świadczyć usługi komunikacji elektronicznej na rynku detalicznym w oparciu o usługi hurtowe świadczone przez tego operatora.	
4 4 5	Art. 183 ust. 1 pkt 1)	PIKE	<p>Art. 183 ust. 1 pkt 1) nie jest członkiem grupy kapitałowej <u>podmiotem pozostającym w stosunku zależności, w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów, z podmiotem, której podmioty świadczą lub planują</u> który świadczy lub planuje świadczyć usług komunikacji elektronicznej użytkownikom końcowym na obszarze państw członkowskich Unii Europejskiej</p> <p>Izba zwraca uwagę, że obecna treść przepisu znacząco zawęży możliwość jego praktycznego zastosowania. Przy tak wąsko określonej definicji przedsiębiorców hurtowych, przepis ten może nie znaleźć zastosowania. Możliwe jest istnienie podmiotu, który choć działając w ramach grupy kapitałowej, zachowuje odpowiedni zakres samodzielności, uzasadniający przyjęcie że jest on osobnym przedsiębiorstwem (w rozumieniu prawa unijnego, zgodnie z siatką pojęciową EKŁE). W przekonaniu Izby, w przedmiotowym przepisie</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona W świetle przepisu dyrektywy odniesienie się do pojęcia grupy kapitałowej jest wystarczające.</p>

			należałoby zatem posługiwać się raczej kryteriami „przejścia kontroli” zgodnie z ustawą o UOKIK, niż samym faktem uczestnictwa w grupie kapitałowej.	
4 4 6	Art. 185 PKE	IAB Polska BCC	Do projektu PKE z 29 lipca w art. 185 przeniesiono definicję przedsiębiorcy o znaczącej pozycji rynkowej oraz przedsiębiorców zajmujących kolektywną pozycję znaczącą w ślad za obecnym brzmieniem art. 25a Prawa telekomunikacyjnego (dalej: „Pr.Tel.”). Usunięto natomiast ust. 2 wspomnianego artykułu, który wskazywał na stosowanie w procesie oceny przedsiębiorców przez Prezesa UKE kryteriów wymienionych w wytycznych Komisji Europejskiej, o których mowa w art. 19 ust. 3 Pr.Tel. Analogiczną delegację jak w Prawie telekomunikacyjnym stanowi natomiast art. 4 PKE, zgodnie z którym: „Prezes UKE uwzględnia przy stosowaniu ustawy w największym możliwie stopniu wytyczne i zalecenia Komisji Europejskiej w ich aktualnym brzmieniu.” W ocenie IAB Polska regulacja z art. 4 PKE jest jednak zbyt ogólna mając na uwadze obowiązki nakładane na przedsiębiorców zakwalifikowanych przez Prezesa UKE jako posiadających indywidualną lub kolektywną pozycję znaczącą i w ślad za dotychczasową regulacją Pr.Tel oraz art. 63 i 64 dyrektywy EKŁE konieczność odniesienia się Prezesa UKE w swojej ocenie do wytycznych KE powinna być wprost wskazana w przepisach art. 185 PKE	Uwaga nieuwzględniona Art. 4 dotyczy wszystkich wytycznych i nie ma potrzeby wpisywania ich w innych przepisach w sposób bezpośredni.
4 4 7	Art. 189	KIGEi T	Przepis w sposób nieuzasadniony rozszerza obowiązek zapewnienia dostępu na rzecz wszystkich przedsiębiorców komunikacji elektronicznej, zamiast zgodnie z definicją dostępu i regulacjami EKŁE tylko na rzecz przedsiębiorców telekomunikacyjnych.	Uwaga nieuwzględniona Przepis EKŁE nie jest ograniczony do przedsiębiorców telekomunikacyjnych. W toku prekonsultacji, wspólnie z rynkiem, wypracowano przy tym podejście prezentowane w projekcie. Jednocześnie w opinii projektodawcy zakres regulacji jest tożsamy z EKŁE. Wskazana w uwadze

			<p>Omawiany przepis będący, zgodnie z uzasadnieniem PKE, implementacją art. 72 EKŁE <i>de facto</i> nie stanowi jego implementacji, w szczególności nie wynika z niego, że reguluje dostęp do obiektów inżynierii lądowej i wodnej.</p> <p>Dodatkowo, niejasna jest relacja do art. 190 PKE z uwagi na częściową tożsamość podmiotową i przedmiotową obu artykułów.</p> <p>Propozycja zmian: Przereagowanie przepisu tak, aby spełniał powyższe postulaty.</p>	<p>częściowa tożsamość przepisu z art. 190 Pke wynika wprost z EKŁE – relacji art. 72 i 73 EKŁE.</p> <p>W uwadze brak jest propozycji regulacji, przy czym uwaga ma charakter bardzo ogólny.</p>
4 4 8	Art. 189	Lewiatan	<p>Ustawodawca zakłada, możliwość nałożenia obowiązków dostępu do infrastruktury technicznej lub kabli, w tym również infrastruktury lub kabli niezwiązanych z danym rynkiem właściwym. Obowiązki, te powinny być nakładane wyłącznie w sytuacji, gdy są związane z rynkiem właściwym. Wniosujemy o usunięcie całego artykułu.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona Regulacja taka jest wdrożeniem art. 72 ust. 2 EKŁE.</p>
4 4 9	Art. 189	PIKE	<p>Art. 189 Prezes UKE, może, zgodnie z przesłankami, o których mowa w art. 181 ust. 1 pkt 2 lit. a w drodze decyzji, nałożyć na przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej o znaczącej pozycji rynkowej obowiązek uwzględniania uzasadnionych wniosków przedsiębiorców komunikacji elektronicznej o zapewnienie im dostępu do infrastruktury technicznej lub kabli, w tym również infrastruktury lub kabli niezwiązanej z danym rynkiem właściwym, biorąc pod uwagę to, że odmowa zapewnienia dostępu uniemożliwiłaby powstanie trwale konkurencyjnego rynku i naruszałaby interes użytkowników końcowych.</p> <p>PIKE wskazuje na konieczność usunięcia z obowiązku z art. 189 PKE (civil engineering - roboty budowlane) dostęp do kabli. Dostęp do kabli w tym przepisie, wykracza poza art. 72</p>	<p>Uwaga częściowo uwzględniona Przepis został doprecyzowany poprzez wskazanie okablowania pomiędzy zakończeniami sieci w obiekcie budowlanym a najbliższym punktem dystrybucji i anten.</p>

		<p>EKŁE, którego art. 189 PKE stanowi implementację. Należy podkreślić z całą stanowczością, że kable nie mieszczą się w zakresie civil engineering (robót budowlanych). Choć EKŁE nie definiuje tego terminu to należy zwrócić uwagę, że dokładny zakres tego pojęcia reguluje dyrektywa 2014/61/UE w sprawie środków mających na celu zmniejszenie kosztów realizacji szybkich sieci łączności elektronicznej (dyrektywa o redukcji kosztów), gdzie kable są wprost wyjęte spod tej regulacji. Definicja robót publicznych z dyrektywy o redukcji kosztów obejmuje wynik/ skutek robót budowlanych jakim jest infrastruktura techniczna. Z kolei definicja infrastruktury technicznej wyraźnie przesądza, że w jej skład tej nie wchodzi kable (poza wewnątrzbudynkowymi). Również art. 189 PKE przesądza, że kable nie są częścią infrastruktury technicznej (oba elementy wymienione są osobno). Fakt że EKŁE nie definiuje czym są civil engineering, oznacza, że unijny ustawodawca odsyłał w tym zakresie do dyrektywy o redukcji kosztów. Tylko przez taką interpretację będzie można osiągnąć kompatybilność obu unijnych regulacji i przepisów ich implementujących. Dotychczas dostęp do infrastruktury telekomunikacyjnej nie był wprost regulowany w dyrektywach telekomunikacyjnych z 2002 roku, ale był uregulowany właśnie w dyrektywie o redukcji kosztów. Dlatego też Zdaniem Izby należy utrzymać rozdział regulacji tych dwóch typów infrastruktury telekomunikacyjnej. Co więcej, dostęp do kabli jako elementów aktywnych sieci telekomunikacyjnej zawsze był uregulowany w art. 12 dyrektywy dostępowej (obecnie art. 73 EKŁE) i tam ta regulacja powinna pozostać. Celem regulacji z art. 72 EKŁE jest bowiem stymulowanie w pierwszej kolejności konkurencji infrastrukturalnej i promowanie wśród operatorów budowy własnych sieci telekomunikacyjnych przy użyciu infrastruktury technicznej. Udostępnianie na podstawie</p>	
--	--	---	--

			art. 189 PKE kabli telekomunikacyjnych jest sprzeczne z celem tej regulacji. Udostępnianie kabli telekomunikacyjnych z art. 73 EKŁE ma bowiem inny cel jakim jest stymulowanie konkurencji usługowej na istniejącej infrastrukturze aktywnej. Ponadto dotychczasowe regulacje wskazywały, że udostępnianie kabli zawsze wiąże się ze współpracą operatorów w zakresie urządzeń aktywnych przesyłających sygnał w tych kablach co jest wykluczone z art. 72 EKŁE.	
4 5 0	Art. 189	PIIT	Ustawodawca zakłada, możliwość nałożenia obowiązków dostępu do infrastruktury technicznej lub kabli, w tym również infrastruktury lub kabli niezwiązanych z danym rynkiem właściwym. Zapis ten jest sprzeczny z art. 181 ust 1. Pkt 2 lit a zgodnie, z którym Regulator nakłada, utrzymuje lub zmienia obowiązki regulacyjne, biorąc pod uwagę adekwatność i proporcjonalność danego obowiązku do problemów rynkowych. Proponowana treść art. 189 zakłada, brak przewidywalności w zakresie nakładanych obowiązków regulacyjnych. Obowiązki, te powinny być nakładane wyłącznie w sytuacji, gdy są związane z rynkiem właściwym. Teoretycznie, w świetle tego zapisu można wyobrazić sobie sytuację, w której na rynku zakończenia połączeń głosowych w sieci stacjonarnej, dopuszczony jest obowiązek zapewnienia dostępu do kabli na obszarze zderegulowanym rynku dostępu do lokalnej pętli abonenckiej. <u>Artykuł 189 powinien zostać wykreślony, aby uniknąć nieprzewidywalnego i nieproporcjonalnego nakładania obowiązków w decyzjach SMP.</u>	Uwaga nieuwzględniona Regulacja taka jest wdrożeniem art. 72 ust. 2 EKŁE.
4 5 1	Art. 190	PIIT	Obowiązki na rynkach hurtowych (w szczególności art. 190)	Uwaga nieuwzględniona Wskazane w uwadze doprecyzowanie nie jest w opinii projektodawcy potrzebne, ponieważ w przepisie jest już mowa

		<p><u>Ustawa nie transponuje prawidłowo zasad nakładania obowiązku dostępu.</u> Proponowany ust. 2 wskazując przesłanki do nałożenia obowiązku wskazuje jedynie „<i>biorąc pod uwagę czy inne, w tym planowane, formy dostępu do produktów hurtowych na tym samym lub powiązanim rynku lub obowiązek nałożony zgodnie z art. 189, są wystarczające do rozwiązania problemów rynkowych</i>”. Tymczasem art. 73 ust 2 EKŁE stanowi, że:</p> <p><i>„Rozważając stosowność nałożenia dowolnego z ewentualnych szczegółowych obowiązków, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, a zwłaszcza oceniając – zgodnie z zasadą proporcjonalności – czy i w jaki sposób należy nałożyć te obowiązki, krajowe organy regulacyjne analizują, czy inne formy dostępu do produktów hurtowych na tym samym lub powiązanim rynku hurtowym nie wystarczyłyby, aby w interesie użytkowników końcowych zaradzić stwierdzonemu problemowi. Ocena ta obejmuje komercyjne oferty dostępu, dostęp regulowany na podstawie art. 61 lub istniejący lub planowany dostęp regulowany do innych produktów hurtowych na podstawie niniejszego artykułu”.</i></p> <p>Transpozycja pomija zatem tak istotne elementy oceny zasadności obowiązku dostępu jak obowiązki symetryczne, czy oferty komercyjne na dostęp – wprost wskazane w EKŁE. Ustanawiając obowiązki regulacyjne, Prezes UKE powinien uwzględnić także regulacje (obszar, zakres usług) wynikający z udzielonej pomocy publicznej – przykładowo, aby obszar objęty inwestycjami POPC nie był dodatkowo regulowany decyzjami SMP (bez względu na beneficjenta), oczywiście o ile regulacja wynikająca z przepisów o pomocy publicznej byłaby wystarczająca do rozwiązania zaistniałych problemów, tym bardziej że oferty na obszary POPC podlegają</p>	<p>o „innych, w tym planowanych, formach dostępu do produktów hurtowych na tym samym lub powiązanim rynku lub obowiązku nałożonym zgodnie z art. 189”. Takie sformułowanie obejmuje zatem i dostęp regulowany, i komercyjne oferty dostępu i dostęp symetryczny.</p>
--	--	--	--

			akceptacji Prezesa UKE. Przepis ten powinien być zatem w pełnym zakresie zaimplementowany do porządku prawnego, gdyż w tym momencie jest ułomny.	
4 5 2	Art. 190	Lewiatan	Przepis art. 190 w sposób niepełny implementuje art. 73 ust 2 EKŁE. Przepis krajowy pomija takie elementy oceny zasadności obowiązku dostępu jak obowiązki symetryczne, czy oferty komercyjne na dostęp – wprost wskazane w EKŁE . Prezes UKE musi przy ustanowieniu obowiązków regulacyjnych, uwzględnić także regulacje wynikające z udzielonej pomocy publicznej.	Uwaga nieuwzględniona Wskazane w uwadze doprecyzowanie nie jest w opinii projektodawcy potrzebne, ponieważ w przepisie jest już mowa o „innych, w tym planowanych, formach dostępu do produktów hurtowych na tym samym lub powiązanim rynku lub obowiązku nałożonym zgodnie z art. 189”. Takie sformułowanie obejmuje zatem i dostęp regulowany, i komercyjne oferty dostępu i dostęp symetryczny.
4 5 3	Art. 191	Lewiatan	Proponujemy w ust. 2 została dodanie: <ul style="list-style-type: none"> • W każdym z przypadku wskazanym w art. 190 ust 3 – obowiązek świadczenia poszczególnych obowiązków powinien być oparty na kryterium ekonomicznym i technicznym traktowanym łącznie • Operator SMP powinien mieć możliwość, w porozumieniu z UKE, do braku realizacji dostarczenia określonych funkcjonalności, jeśli w trakcie przygotowania projektu oferty ramowej przedstawi wiarygodne informacje, które będą podlegały ocenie przez Prezesa UKE, wskazujące na brak zapotrzebowania na ściśle określoną funkcjonalność na rynku. 	Uwaga nieuwzględniona Ad. 1 Ust. 2 uwzględnia już kryterium ekonomiczne i techniczne (traktowane łącznie w związku z użyciem spójnika „i”). Ad. 2 przepis stanowi wdrożenie art. 73 ust. 2 EKŁE gdzie nie ma takiej przesłanki.
4 5 4	Art. 191	PIIT	Postulujemy, aby lista przesłanek w art. 191 ust 2 została uzupełniona o następujące kwestie: <ul style="list-style-type: none"> • W każdym z przypadku wskazanym w art. 190 ust 3 – obowiązek świadczenia poszczególnych obowiązków powinien być oparty na kryterium ekonomicznym i 	Uwaga nieuwzględniona Ad. 1 Ust. 2 w art. 2 uwzględnia już kryterium ekonomiczne i techniczne (traktowane łącznie w związku z użyciem spójnika „i”).

			<p>technicznym traktowanym łącznie, – aby operator SMP nie był zobowiązany do świadczenia usług poniżej kosztów.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Operator SMP powinien mieć możliwość, w porozumieniu z UKE, do braku realizacji dostarczenia określonych funkcjonalności, jeśli w trakcie przygotowania projektu oferty ramowej przedstawi wiarygodne informacje, które będą podlegały ocenie przez Prezesa UKE, wskazujące na brak zapotrzebowania na ściśle określoną funkcjonalność na rynku. Kwestią, kluczową jest, aby obowiązki były nakładane w zakresie, który będzie realnie wykorzystywany przez operatorów. W dotychczasowej historii mieliśmy do czynienia z sytuacją, w której opłaty były wyznaczane zgodnie z obowiązkami kosztowymi, lecz żaden operator nie korzystał z usług, co prowadziło do nieefektywnego ponoszenia kosztów. 	Ad. 2 przepis stanowi wdrożenie art. 73 ust. 2 EKŁE gdzie nie ma takiej przesłanki.
4 5 5	Art. 192	PIIT	<p><u>Obowiązek równego traktowania - niejasna jest korelacja obowiązku, o którym mowa w ust. 1 i w ust. 2.</u> W obu przypadkach chodzi o:</p> <ul style="list-style-type: none"> (i) równe traktowanie (ii) przedsiębiorców komunikacji elektronicznej (iii) w zakresie dostępu (iv) m.in. w odniesieniu do własnego przedsiębiorstwa. <p>Natomiast różne jest definiowanie równego traktowania – w ust. 1 wskazuje się na jednakowe warunki w porównywalnych okolicznościach, a w ust. 2 – o jednakowe warunki. Podkreślić należy, że jednakowe warunki, bez uwzględnienia porównywalnych okoliczności może wręcz prowadzić do dyskryminacji. Warto mieć również na uwadze, że obowiązek niedyskryminacji co do zasady pozwala na gorsze traktowanie</p>	<p>Uwaga częściowo uwzględniona</p> <p>Ust. 2 stanowi wdrożenie ust. 2, ostatnie zdanie w art. 70 EKŁE. Przepis reguluje możliwość doszczegółowienia obowiązku z ust. 1 w sytuacji kiedy konieczne jest zapewnienie równorzędności dostępu.</p>

			<p>własnego przedsiębiorstwa kosztem operatorów alternatywnych. Ust. 2 na takie podejście nie pozwala, wypaczając dodatkowo zasadę niedyskryminacji.</p> <p><u>Mając na uwadze powyższe proponujemy wykreślenie ust 2 lub przynajmniej taką zmianę, aby obowiązki nie nakładały się i wyraźne wskazanie różnic.</u></p>	
4 5 6	Art. 192	Lewiat an	<p>Porównanie obowiązków opisanych w ust. 1 i 2 nastęrcza trudności interpretacyjnych.</p> <p>Zwracamy uwagę na różnice w zdefiniowaniu równego traktowania – w ust. 1 wskazuje się na jednakowe warunki w porównywalnych okolicznościach, a w ust. 2 – o jednakowe warunki.</p> <p>W celu zapewnienia klarowności proponujemy wykreślenie ust 2 lub zmianę, która jasno wskaże różnice między ustępami.</p>	<p>Uwaga częściowo uwzględniona</p> <p>Ust. 2 stanowi wdrożenie ust. 2, ostatnie zdanie w art. 70 EKŁE. Przepis reguluje możliwość doszczegółowienia obowiązku z ust. 1 w sytuacji kiedy konieczne jest zapewnienie równorzędności dostępu.</p>
4 5 7	Art. 192	KIKE	<p>KIKE podtrzymuje stanowisko, że obowiązek przeprowadzania testów ekonomicznej odtwarzalności nie powinien być jedną z form obligatoryjnie nakładanego obowiązku równego traktowania przedsiębiorców komunikacji elektronicznej w zakresie dostępu. Obowiązek ten w ogólności powinien być fakultatywny, a już z całą pewnością należy go wyłączyć odnośnie do małych i średnich przedsiębiorców.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>EKŁE nie daje podstaw do różnicowania obowiązków w zależności od wielkości przedsiębiorcy. Kluczowa jest w tym zakresie pozycja rynkowa oraz kwestia konkurencji na rynku. Testy ekonomicznej odtwarzalności służą sprawdzaniu warunków niedyskryminacji, czyli czy przedsiębiorca nie posiadający pozycji znaczącej może świadczyć usługi po tych samych cenach i warunkach jak przedsiębiorca mający taką pozycję.</p> <p>Regulacje takie wynikają przy tym z art. 70 w związku z art. 74 EKŁE.</p>
4 5 8	Art. 195	Lewiat an	<p>Zmiana, którą proponujemy, zmierza do jednoznacznego określenia,</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p>

			<p>że decyzja SMP jest wyłącznym źródłem obowiązku kontroli opłat za dostęp.</p> <p>Projekt sugeruje że wspomniane obowiązki mogą zostać nałożone również, gdy analiza rynku wykazała, że przedsiębiorca komunikacji elektronicznej o znaczącej pozycji rynkowej może utrzymywać opłaty na nadmiernie wysokim lub niskim poziomie ze szkodą dla użytkowników końcowych, a więc po wydaniu decyzji SMP w wyniku analiz UKE dotyczących cen detalicznych</p>	<p>Nie ma propozycji konkretnej zmiany przepisu i uwaga nie jest do końca zrozumiała.</p> <p>Zapis, że obowiązki „mogą zostać nałożone, gdy analiza rynku wykazała, że przedsiębiorca komunikacji elektronicznej o znaczącej pozycji rynkowej może utrzymywać opłaty na nadmiernie wysokim lub niskim poziomie ze szkodą dla użytkowników końcowych” wynika wprost z art. 74 ust. 1 EKŁE i został wprowadzony w wyniku uwag z prekonsultacji. Zdaniem projektodawcy zapisy PKE wystarczająco wyraźnie wskazują, że obowiązki kontroli opłat mogą być nakładane wyłącznie w rezultacie decyzji SMP i wprowadzony zapis nie ma na to wpływu.</p>
4 5 9	Art. 195	PIIT	<p>Postulujemy doprecyzowanie, iż obowiązek kontroli opłat za dostęp może być nakładany wyłącznie w rezultacie decyzji SMP. Obecny zapis, wskazuje, iż obowiązki w zakresie kontroli opłat mogą być nałożone, gdy analiza rynku wykazała, że przedsiębiorca komunikacji elektronicznej o znaczącej pozycji rynkowej może utrzymywać opłaty na nadmiernie wysokim lub niskim poziomie ze szkodą dla użytkowników końcowych. Obecnie proponowany zapis może sugerować, że obowiązek ten, może zostać nałożony już po wydaniu decyzji SMP, w wyniku analiz UKE dotyczących cen detalicznych. Taka sytuacja podważa zasadę proporcjonalności i przewidywalności obowiązków.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Nie ma propozycji konkretnej zmiany przepisu i uwaga nie jest do końca zrozumiała.</p> <p>Zapis, że obowiązki „mogą zostać nałożone, gdy analiza rynku wykazała, że przedsiębiorca komunikacji elektronicznej o znaczącej pozycji rynkowej może utrzymywać opłaty na nadmiernie wysokim lub niskim poziomie ze szkodą dla użytkowników końcowych” wynika wprost z art. 74 ust. 1 EKŁE i został wprowadzony w wyniku uwag z prekonsultacji. Zdaniem projektodawcy zapisy PKE wystarczająco wyraźnie wskazują, że obowiązki kontroli opłat mogą być nakładane wyłącznie w rezultacie decyzji SMP i wprowadzony zapis nie ma na to wpływu.</p>
4 6 0	195. ust. 1 pkt 3	KIKE	<p>KIKE wskazuje, że przy określaniu opłat z tytułu dostępu, nakazywanych przez Prezesa UKE do stosowania przez przedsiębiorców telekomunikacyjnych o znaczącej pozycji rynkowej, powinny być przede wszystkim uwzględniane</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Uprawnienie z art. 195 ust.1 pkt. 3 jest obwarowane określonymi przesłankami, bardzo konkretnie zapisanymi w PKE, a jego konieczność wprowadzenia wynika z dotychczasowych doświadczeń i zostało zapisane w</p>

			<p>koszty ponoszone przez tego operatora w związku z takim dostępem.</p> <p>Niemniej jednak, w ocenie KIKE omawiana możliwość określenia opłat przez Prezesa UKE w ogóle powinna zostać usunięta z projektu ustawy, zwłaszcza w kontekście braku jednoznacznego określenia tego, kogo uznaje się za przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej o znaczącej pozycji rynkowej. Biorąc pod uwagę zaproponowane przesłanki wprowadzenia tego obowiązku, jest oczywistym że będzie on stosowany przede wszystkim przeciwko małym i średnim przedsiębiorcom, których koszty najtrudniej policzyć. Co więcej, regulacja ta umożliwi Prezesowi UKE narzucanie małym i średnim przedsiębiorcom opłat bazujących na kosztach dużych operatorów, którzy korzystają z efektu skali i zwiększonych przychodów z innych rodzajów działalności.</p>	<p>uzasadnieniu do PKE. Obowiązki nakładane na podstawie art. 195 mają na celu również dążenie do eliminacji „nieefektywności” kosztowych danego przedsiębiorcy, dlatego koszty przedsiębiorcy nie mogą być ani jedyną ani główną przesłanką, ale są one wskazane w art. 195 ust. 5 pkt 2).</p>
4 6 1	Art. 195 ust. 4	PIKE	<p>W pierwszej kolejności należy wskazać, że EKŁE nie przewiduje takiego obowiązku kontroli kosztów. Jest to sprzeczny z EKŁE i szczególnie niekorzystny dla operatorów alternatywnych. Duży operator zasiedziały będzie miał nakładane obowiązki głównie z ust. 1 pkt 1 rzadziej z ust. 1 pkt 2.</p> <p>Izba zwraca uwagę, że w toku prekonsultacji motywowano wprowadzenie takiego rozwiązania potrzebą regulowania tych rynków, na których opłaty muszą być symetryczne, np. w zakresie opłat FTR. Obecna redakcja przepisu daje jednakże pole do nadużyć oraz regulowania „na skróty”. Przykładowo, przepis mógłby zostać wykorzystany w przypadku regulacji pozycji SMP operatorów sieci kablowych na rynkach lokalnych (jedno z założeń strategii UKE), gdyż regulowanych operatorów jest więcej niż jeden. W takim wypadku, jeżeli regulator dojdzie do przekonania, że opłaty za dostęp do np.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Uprawnienie z art. 195 ust.1 pkt. 3 jest obwarowane określonymi przesłankami, bardzo konkretnie zapisanymi w PKE, a jego konieczność wprowadzenia wynika z dotychczasowych doświadczeń i zostało zapisane w uzasadnieniu do PKE.</p> <p>Zdaniem projektodawcy ten obowiązek nie jest sprzeczny z EKŁE, co zostało wskazane w uzasadnieniu na podstawie analizy przepisów EKŁE oraz podstawy prawnej zaleceń KE wydawanych w zakresie opłat FTR i MTR.</p> <p>Zgodnie z art. 195 ust. 5 Prezes UKE uwzględni koszty, a sama decyzja będzie podlegać procesowi konsultacji i konsolidacji.</p>

			<p>kanalizacji kablowej, powinny być symetryczne, będzie mógł zastosować przedmiotową regulację do ustalania opłat z pominięciem jakiegokolwiek analizy kosztów i nakładać opłaty według uznania.</p> <p>Izba podkreśla, że przepisy PKE nie powinny przewidywać „uproszczonych” ścieżek regulacji. Nie bez powodu EKŁE określa wymagania względem nakładania obowiązków kosztowych.</p> <p>W przekonaniu Izby, jeżeli w związku z regulacją FTR istnieje potrzeba nakładania obowiązków symetrycznie, to takie uprawnienie należy przewidzieć w przepisach szczególnych dotyczących regulacji FTR.</p>	
4 6 2	Art. 195 ust. 5	PIKE	<p>Uwaga powiązana z poprzednią. Ust. 6 daje regulatorowi możliwość przewyciężenia trudności regulacyjnych poprzez wybranie drogi „na skróty” i nałożenie opłat w oderwaniu od kosztów. Przepisy te należy usunąć, ewentualnie ograniczyć ich stosowanie do enumeratywnie wskazanych rynków właściwych gdzie taka regulacja może być uzasadniona.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Uprawnienie z art. 195 ust. 1 pkt. 3 jest obwarowane określonymi przesłankami, bardzo konkretnie zapisanymi w PKE, a jego konieczność wprowadzenia wynika z dotychczasowych doświadczeń i zostało zapisane w uzasadnieniu do PKE.</p> <p>Na gruncie ustawowym nie jest możliwe wskazanie rynków właściwych, gdzie taka regulacja jest uzasadniona.</p>
4 6 3	Art. 196 ust. 2 i 3	KIGEi T	<p>Omawiane przepisy wprowadzają niejasne i nieprecyzyjne pojęcie prawidłowej i nieprawidłowej wysokości opłat stosowanych przez operatora. Zgodnie ze Słownikiem Języka Polskiego pod pojęciem nieprawidłowy należy rozumieć: niezgodny z normą; niezgodny z tym, co prawidłowe. Opłaty ustalane w oparciu o ponoszone koszty nie mogą być oceniane przez pryzmat takich kryteriów. Opłaty operatora mogą co najwyżej zostać ocenione jako ustalone niezgodne z obowiązkiem z ust. 1 nałożonym przez regulatora.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Taki przepis funkcjonuje w PT i nie jest przedmiotem zastrzeżeń ze strony legislatorów.</p> <p>Przepis jest zgodny z art. 74 EKŁE w szczególności z ust. 3.</p>

			<p>Propozycja zmian:</p> <p>2. W celu oceny <u>zgodności z decyzją, o której mowa w ust. 1, prawidłowości</u> wysokości opłat ustalonych przez przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej, na którego został nałożony obowiązek, o którym mowa w art. 195 ust. 1 pkt 2, Prezes UKE stosuje jeden ze sposobów weryfikacji opłat wskazanych zgodnie z art. 195 ust. 3.</p> <p>3. W przypadku, gdy <u>przeprowadzona ocena</u>, o której mowa w ust. 2, <u>nie wykazała zgodności</u> wysokości opłat ustalonych przez przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej <u>z decyzją, o której mowa w ust. 1</u>, Prezes UKE ustala, wysokość opłat lub ich maksymalny albo minimalny poziom stosując sposoby ustalania opłat wskazane zgodnie z ust. z art. 195 ust. 3, biorąc pod uwagę promocję realizacji nowych inwestycji, w tym w sieci o bardzo dużej przepustowości, promocję efektywności i zrównoważonej konkurencji oraz zapewnienie maksymalnych korzyści dla użytkowników końcowych oraz umożliwienie przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej uzyskanie rozsądnej stopy zwrotu z zaangażowanego kapitału, uwzględniając wszelkie ryzyko typowe dla konkretnego nowego przedsięwzięcia inwestycyjnego.</p>	
4 6 4	Art. 198 ust. 1	KIGEi T	<p>W ocenie Izby stawki za zakańczanie połączeń, po ustaleniu uch wysokości przez Komisję Europejską, powinny być wprowadzone do polskiego porządku prawnego w drodze rozporządzenia, tak aby uniknąć wątpliwości co do podstaw prawnych regulacji.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Jeżeli stawki za zakańczanie połączeń będą wprowadzone na podstawie rozporządzenia KE (co jest najbardziej prawdopodobne), to będzie ono stosowane bezpośrednio co wynika z rodzaju tego aktu prawnego, co zostało też wskazane w uzasadnieniu do tego przepisu. Jednocześnie wprowadzono art. 198 ust. 1 jako dodatkowy przepis w tej tematyce, nie ma uzasadnienia do wprowadzania tu rozporządzenia krajowego.</p>

4 6 5	Art. 198	Lewiat an	<p>Postulujemy wykreślenie.</p> <p>Metodologia o której mowa w przepisie nie powinna być zamieszczona w projekcie ustawy, tylko w akcie nakładającym obowiązek stosowania określonych stawek przez przedsiębiorcę.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Art. 198 ust. 2-3 implementuje art. 75 ust. 2 EKŁE i jest zgodny z polskim porządkiem prawnym, wymagającym implementacji dyrektywy w akcie prawnym.</p>
4 6 6 3	Art. 198 ust. 3	PIIT	<p>Szczegółowa metodologia wyznaczania stawek za zakańczanie (Art.198 ust.3) nie powinna być zamieszczona w przepisach PKE, tylko w akcie nakładającym obowiązek stosowania określonych stawek przez przedsiębiorcę.</p> <p><u>W związku z tym art.198 ust.3 powinien być wykreślony z ustawy.</u></p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Art. 198 ust. 3 implementuje art. 75 ust. 2 EKŁE i jest zgodny z polskim porządkiem prawnym wymagającym implementacji dyrektywy w akcie prawnym.</p>
4 6 7	198 ust. 2-3	KIKE	<p>W ocenie KIKE, nie jest zasadne umożliwienie Prezesowi UKE określenia opłat w przypadku niewydania aktu delegowanego przez Komisję Europejską przy jednoczesnym zobowiązaniu Prezesa UKE do stosowania w takiej sytuacji metodologii BU pure LRIC. Zgodnie z EKŁE, to KE w rozporządzeniu ma określić stawki za zakańczanie połączeń. Jeśli KE zrezygnuje z wprowadzenia regulacji w tym zakresie, to Prezes UKE powinien móc samodzielnie ustalić te stawki w oparciu o wybraną przez siebie metodologię, niekoniecznie taką, jaka została przewidziana w art. 198 PKE.</p> <p>KIKE postuluje usunięcie z projektu art. 198 ust. 2 i 3.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Art. 198 ust. 2-3 jest implementacją art. 75 ust. 2 EKŁE i załącznika III EKŁE.</p>
4 6 8	Art. 200	Lewiat an	<p>Zwracamy uwagę na to, że przepis utrwała anachroniczny system zatwierdzania oferty ramowej.</p> <p>W praktyce umowy są wcześniej aneksowane, niż następuje zmiana w ofercie (z czego wynikają rozbieżności).</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Brak szerszego uzasadnienia uwagi w związku z czym utrudniona jest jej ocena.</p>

			Proponuje się wprowadzenie dodatkowego trybu zatwierdzania oferty – stosowanego w odniesieniu do sieci POPC jako alternatywnego i możliwego do wykorzystania przez Regulatora w określonych przez niego warunkach.	
4 6 9	Art. 200	KIGC	Proponujemy modyfikację ust. 2 art. 200 poprzez wprowadzenie po wyrazach „na uzasadniony wniosek przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej” uzupełnienia o treści „ubiegającego się o dostęp telekomunikacyjny”. Jednocześnie wnosimy o modyfikację ust. 3 poprzez zastąpienie go następującą propozycją: „Przedsiębiorca komunikacji elektronicznej, na którego został nałożony obowiązek, o którym mowa w art. 199, może przedłożyć Prezesowi UKE projekt zmiany uprzednio zatwierdzonej oferty ramowej do zatwierdzenia w każdym czasie. Prezes UKE zatwierdza projekt jeśli odpowiada on przepisom prawa i potrzebom rynku. Przepisu art. 200 ust. 2 nie stosuje się.”	Ad. 1 uwaga uwzględniona Ad. 2 – uwaga nieuwzględniona – tryb wynika z ust. 1.
4 7 0	Art. 200	PIIT	Oferta ramowa - przepis powiela co do zasady obecny system zatwierdzania oferty ramowej, który jest mało elastyczny i prowadzi częstokroć do sytuacji, w której oferta nie odzwierciedla umów istniejących na rynku (umowy są wcześniej aneksowane, niż następuje zmiana w ofercie). <u>Proponuje się wprowadzenie dodatkowego trybu zatwierdzania oferty – stosowanego w odniesieniu do sieci POPC. System taki proponujemy jako alternatywny, możliwy do wykorzystania przez Regulatora w określonych przez niego warunkach.</u>	Uwaga nieuwzględniona Brak szerszego uzasadnienia uwagi w związku z czym utrudniona jest analiza uwagi.
4 7 1	Art. 208	PIIT	<u>Notyfikacja przeniesienia sieci:</u> <ul style="list-style-type: none"> Przepis odwołuje się do nowo zawiązanego podmiotu (co sugerować może, że podmiot musi już istnieć), a jednocześnie notyfikacja powinna mieć miejsce przed 	Uwaga nieuwzględniona Przepis stanowi implementację art. 78 EKŁE i bazuje na dotychczasowej regulacji z Pt. Podnoszone w uwadze niektóre zarzuty dotyczą przy tym kwestii wynikających bezpośrednio

		<p>przeniesieniem sieci. Może więc dojść do sytuacji, w której plany zawiązania podmiotu są już bardzo sprecyzowane, ale formalnie on nie istnieje (sieć może stanowić np. aport, który wiązać się będzie z powstaniem podmiotu). Przepis powinien zatem uwzględniać także możliwość notyfikacji zamiaru przeniesienia sieci na podmiot, który jest tworzony; w takim przypadku wystarczającym powinno być podanie kto będzie właścicielem podmiotu.</p> <p>Nie do końca jasna jest procedura przenoszenia sieci. Wątpliwości budzi w szczególności:</p> <ul style="list-style-type: none"> • ust. 4, z którego wynika, że Prezes UKE powinien przeprowadzić analizę rynku w ciągu 3 miesięcy; na podstawie dotychczasowych doświadczeń wydaje się że termin jest bardzo optymistyczny; • ust. 3 – przewidujący przedłożenie zobowiązań przez podmiot przenoszący sieć – z chronologii wynika, że zobowiązania powinny być złożone przed wynikami analiz, co mija się nieco z ich celem – bo to wyniki analiz mogłyby pokazać problemy i tym samym odpowiednie zobowiązania; • ust. 8 – monitorowanie obowiązków w trybie analiz rynkowych co 2 lata jest niezrozumiałe; taki tryb wymaga wydawania decyzji administracyjnych i stosuje się go do analizy całego rynku a nie monitorowania przestrzegania obowiązków regulacyjnych/zobowiązań (to jest przedmiot przepisów o kontroli/kar). Wydaje się, że Prezes UKE może monitorować przestrzeganie zobowiązań/obowiązków jak dla każdego przypadku i 	<p>z EKŁE (np. 3-miesięczny termin). Tak samo chronologia w zakresie zobowiązań wynika z EKŁE – służą one dokonaniu oceny przez KOR.</p> <p>Uwaga uwzględniona w zakresie ust. 8</p>
--	--	--	---

			<p>nie musi co 2 lata wydawać decyzji SMP, jeśli takie potrzeby nie ma.</p> <p><u>Mając na uwadze powyższe proponuje się doprecyzowanie, że:</u></p> <ol style="list-style-type: none"> <u>1. Podmiot może przedstawić zobowiązania na każdym etapie, w tym po zapoznaniu się z wynikami analiz Prezesa UKE;</u> <u>2. Zobowiązania mogą być przedmiotem uzgodnień/negocjacji;</u> <u>3. Zobowiązania mogą być przedstawione z zastrzeżeniem warunku lub terminu (jak ma to miejsce w obecnym trybie art. 43a Pt);</u> <u>4. Nowy przegląd rynku odbędzie się w sposób przewidziany dla analiz rynkowych; realizacja zobowiązań będzie monitorowana w trybie kontroli wykonywania obowiązków regulacyjnych.</u> 	
4 7 2	Art. 209	PIIT	<p>Propozycja zmian:</p> <p><u>1. Niniejszy przepis dotyczy migracji z tradycyjnych sieci miedzianych do sieci zapewniających lepsze parametry usług dla użytkowników końcowych.</u></p> <p><u>2. Przedsiębiorca komunikacji elektronicznej o znaczącej pozycji rynkowej powiadamia Prezesa UKE o zamiarze migracji z dotychczasowej infrastruktury polegającym na:</u></p> <ol style="list-style-type: none"> <i>1) wycofaniu z eksploatacji sieci miedzianej,</i> <i>2) zastąpieniu części sieci miedzianej nowymi elementami,</i> <i>3) wycofaniu lub zastąpieniu infrastruktury niezbędnej do eksploatacji sieci miedzianej</i> <p><i>- które objęte są obowiązkami regulacyjnymi,</i></p> <ul style="list-style-type: none"> <i>• nie później niż w terminie 12 miesięcy przed planowanym terminem rozpoczęcia migracji <u>dla części</u></i> 	<p>Uwaga częściowo uwzględniona</p> <p>Ad. Ust. 1 zaproponowane brzmienie jest niezgodne z zasadami techniki prawodawczej. Nie stanowi normy prawnej, a ma charakter informacyjny. Doprecyzowanie powinno być zatem w ust. 2 – np. wskazanie „trwałego” wycofania, nowymi elementami zapewniającymi lepsze parametry itp.</p> <p>Ad ust. 2 uwaga nieuwzględniona – takie rozróżnienie nie zapewni przejrzystości stosowania regulacji. Regulacja dotyczy całościowo sieci objętej obowiązkami regulacyjnymi.</p> <p>Ad 3 uwaga częściowo uwzględniona Przepis został doprecyzowany.</p>

sieci będącej przedmiotem ustanowionego dostępu dla innych przedsiębiorców telekomunikacyjnych;

- nie później niż 5 miesięcy przed planowanym terminem wycofania z eksploatacji dla części sieci nie będącej przedmiotem ustanowionego dostępu dla innych przedsiębiorców telekomunikacyjnych.

23. W powiadomieniu, o którym mowa w ust. 12, przedsiębiorca komunikacji elektronicznej przedstawia przejrzysty harmonogram oraz warunki migracji z dotychczasowej infrastruktury, w szczególności określający termin powiadomienia podmiotów korzystających z infrastruktury, o której mowa w ust. 2, o migracji, a także wskazuje alternatywny sposób zapewnienia dostępu o porównywalnej jakości dla części sieci będącej przedmiotem dostępu dla innych przedsiębiorców telekomunikacyjnych, gdy jest to konieczne, w celu ochrony konkurencji i praw użytkowników końcowych.

4. Prezes UKE, w drodze decyzji, w terminie 30 dni od dnia przekazania powiadomienia, o którym mowa w ust. 12, zatwierdza powiadomienie albo zobowiązuje przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej do przedstawienia poprawionego powiadomienia jeżeli jest to niezbędne dla ochrony konkurencji i praw użytkowników końcowych. Brak decyzji Prezesa UKE oznacza zatwierdzenie powiadomienia.

5. Prezes UKE może, w drodze decyzji, uchylić obowiązki regulacyjne w zakresie dostępu do sieci miedzianej lub infrastruktury niezbędnej do eksploatacji sieci miedzianej objętej migracją, jeżeli przedsiębiorca komunikacji elektronicznej, o którym mowa w ust. 12, przedstawił powiadomienie, które zostało zatwierdzone przez Prezesa UKE oraz przestrzega jego postanowień. Przepisy rozdziału I stosuje się odpowiednio.

Dodaliśmy ust. 1, który precyzuje do czego służy dany przepis. Naszym zdaniem jest to konieczne, bowiem w ramach usuwania awarii kabla miedzianego dokonuje się jego likwidacji i przełączenia usług na kabel miedziany nierzadko w innej relacji. Czytając literalnie ten przepis (bez propozycji zmiany) można zinterpretować, iż samo usunięcie awarii będzie kwalifikowało już się do powiadomienia Prezesa UKE, co oczywiście jest sprzeczne z intencją implementacji tego przepisu zgodnie z EKŁE.

Ponadto niniejszy przepis powinien być w pełni zgodny również z intencją EKŁE. Pomocny będzie w tym zakresie motyw 209, który wskazuje, iż:

- przepis ten powinien ułatwiać migrację z tradycyjnych sieci miedzianych do sieci nowej generacji,
- *Właściciele sieci powinni jednak być w stanie wycofać z eksploatacji dotychczasowe sieci. Podmioty ubiegające się o dostęp, które migrują z produktu dostępu opartego na dotychczasowej infrastrukturze do produktu dostępu opartego na bardziej zaawansowanej technologii lub medium, powinny mieć możliwość modernizacji dostępu do każdego produktu regulowanego o większej przepustowości, ale nie powinno to być obowiązkowe.*

Nie każda sieć miedziana będzie przedmiotem aktualnie ustanowionego dostępu dla innych przedsiębiorców telekomunikacyjnych, chociaż jest objęta obowiązkami regulacyjnymi, w tym obowiązkiem zapewnienia dostępu dla innych przedsiębiorców telekomunikacyjnych. Skoro nie jest ta część sieci miedzianej wykorzystywana do świadczenia usług przez innych przedsiębiorców telekomunikacyjnych to

		<p>zapewnienie migracji (w rozumieniu produktu dostępowego o porównywalnej jakości) nie ma tutaj zastosowania. Należy wziąć pod uwagę, iż mogą wystąpić lokalizacje sieci miedzianych niezastępowalne sieciami światłowodowymi. Będą takie miejsca w Polsce, gdzie sieci miedziane zostaną zastąpione infrastrukturą np. 5G, która nie zapewnia produktów dostępowych. W takim przypadku migracja może mieć zastosowanie jedynie dla użytkowników końcowych przyłączonych do likwidowanej sieci, natomiast nie będzie miała zastosowania do przedsiębiorców telekomunikacyjnych, bowiem nie korzystają z usług dostępowych na tej likwidowanej sieci.</p> <p>W związku z powyższym ten artykuł wymaga uzupełnienia o dwa przypadki. W chwili obecnej operator SMP nie ma możliwości likwidacji sieci miedzianej, która nie jest przedmiotem ustanowionego dostępu bez uprzedniego poinformowania przedsiębiorców telekomunikacyjnych z 3 miesięcznym wyprzedzeniem. Na potrzeby składania powiadomienia do Prezesa UKE oraz oczekiwania na rozstrzygnięcie urzędu, proponuje się termin na powiadomienie Prezesa UKE - 5 miesięcy przed planowanym wycofaniem z eksploatacji tej części sieci.</p> <p>Jeżeli projektodawca nie weźmie pod uwagę powyższych uwag to doprowadzi to do sytuacji, iż pewna część sieci miedzianych będzie niemożliwa do likwidacji, a tym samym spowoduje zahamowanie rozwoju sieci nowych generacji np. 5G. Będzie wynikało to z faktu, iż operator o znaczącej pozycji na rynku będzie musiał wciąż utrzymywać sieć miedzianą w danej lokalizacji, gdyż nieopłacalne będzie zastąpienie tej części sieci infrastrukturą światłowodową, a wybudowanie 5G nie zapewni produktu dostępowego dla innych przedsiębiorców telekomunikacyjnych chociaż nie są zainteresowani</p>	
--	--	---	--

korzystaniem z produktów dostępowych. Ten problem może dotknąć raczej obszary słabo zurbanizowane, które bardziej niż obszary zurbanizowane potrzebują nowoczesnych usług dla użytkowników końcowych. W związku z tym projektodawca nie osiągnie zakładanych celów wspierania rozwoju nowoczesnej infrastruktury telekomunikacyjnej. Nie każdą sieć miedzianą opłaca się zastąpić infrastrukturą światłowodową FTTH, zatem z pewnością będzie odsetek sieci zastąpionych infrastrukturą bezprzewodową, które zaoferuje lepsze parametry usług dla użytkowników końcowych niż likwidowana sieć miedziana. Jest to również powodem, iż użytkownicy końcowi niechętnie korzystają z takiej sieci miedzianej, bowiem mają dostępne lepsze usługi bezprzewodowe. Oczywiście opisana zasada nie dotyczy całej sieci miedzianej, ale tylko jej części. Blokada likwidacji takiej sieci miedzianej będzie dużym obciążeniem kosztowym dla operatora o pozycji znaczącej, chociaż w praktyce utrzymywanie takiej sieci będzie zbędne a nawet może się okazać niemożliwe, bowiem już teraz dostawcy wycofali się ze wsparcia technologii stosowanych na sieci miedzianej.

Propozycja jest zgodna z art. 81 EKŁE ust. 2, w którym wskazano:

*„krajowy organ regulacyjny zapewnia, aby proces wycofania z eksploatacji lub zastąpienia elementów sieci obejmował przejrzysty harmonogram oraz warunki, w tym odpowiedni okres wypowiedzenia przewidziany na migrację, a także aby przewidywał dostępność alternatywnych produktów o przynajmniej porównywalnej jakości pozwalających uzyskać dostęp do zmodernizowanej infrastruktury sieciowej, które zastąpią wymienione elementy, **gdy jest to konieczne, w celu***

			<p><u>ochrony konkurencji i praw użytkowników końcowych.</u> (podkreślenie własne).</p> <p>W związku z tym, produkt dostępu zapewnia się jedynie w przypadku, gdy jest to konieczne w celu ochrony konkurencji i użytkowników końcowych, a zatem nie w każdym przypadku wymagane jest zapewnienie tego produktu dostępowego dla przedsiębiorcy telekomunikacyjnego.</p>	
4 7 3	Art. 209	KIKE	<p>Mając na uwadze względy, przedstawione w uwadze do art. 180 PKE, szczególnie aby obowiązki regulacyjne nie dotyczyły mikro i małych podmiotów, które nawet potencjalnie nie mogą mieć znaczącej pozycji na rynku właściwym, wnosimy o dodanie art. 209a PKE o następującym brzmieniu:</p> <p><i>Obowiązki określone w niniejszym rozdziale nie dotyczą małych i mikro przedsiębiorców.</i></p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Możliwość wprowadzenia takich wyłączeń nie wynika z EKŁE.</p>
4 7 4	Art. 209	Lewiatan	<p>Propozycja zmian:</p> <p>1. Niniejszy przepis dotyczy migracji z tradycyjnych sieci miedzianych do sieci zapewniających lepsze parametry usług dla użytkowników końcowych.</p> <p>12. Przedsiębiorca komunikacji elektronicznej o znaczącej pozycji rynkowej powiadamia Prezesa UKE o zamiarze migracji z dotychczasowej infrastruktury polegającym na:</p> <p>1) wycofaniu z eksploatacji sieci miedzianej, 2) zastąpieniu części sieci miedzianej nowymi elementami, 3) wycofaniu lub zastąpieniu infrastruktury niezbędnej do eksploatacji sieci miedzianej</p> <p>- które objęte są obowiązkami regulacyjnymi,</p> <ul style="list-style-type: none"> nie później niż w terminie 12 miesięcy przed planowanym terminem rozpoczęcia migracji dla części sieci będącej przedmiotem ustanowionego dostępu dla innych przedsiębiorców telekomunikacyjnych; 	<p>Uwaga częściowo uwzględniona</p> <p>Ad. Ust. 1 zaproponowane brzmienie jest niezgodne z zasadami techniki prawodawczej. Nie stanowi normy prawnej, a ma charakter informacyjny. Doprecyzowanie powinno być zatem w ust. 2 – np. wskazanie „trwałego” wycofania, nowymi elementami zapewniającymi lepsze parametry itp.</p> <p>Ad ust. 2 uwaga nieuwzględniona – takie rozróżnienie nie zapewni przejrzystości stosowania regulacji. Regulacja dotyczy całościowo sieci objętej obowiązkami regulacyjnymi.</p> <p>Ad 3 uwaga częściowo uwzględniona</p> <p>Przepis został doprecyzowany.</p>

- **nie później niż 5 miesięcy przed planowanym terminem wycofania z eksploatacji dla części sieci nie będącej przedmiotem ustanowionego dostępu dla innych przedsiębiorców telekomunikacyjnych.**

23. W powiadomieniu, o którym mowa w ust. ~~12~~, przedsiębiorca komunikacji elektronicznej przedstawia przejrzysty harmonogram oraz warunki migracji z dotychczasowej infrastruktury, w szczególności określający termin powiadomienia podmiotów korzystających z infrastruktury, o której mowa w ust. 2, o migracji, a także wskazuje alternatywny sposób zapewnienia dostępu o porównywalnej jakości **dla części sieci będącej przedmiotem dostępu dla innych przedsiębiorców telekomunikacyjnych, gdy jest to konieczne, w celu ochrony konkurencji i praw użytkowników końcowych.**

4. Prezes UKE, w drodze decyzji, w terminie 30 dni od dnia przekazania powiadomienia, o którym mowa w ust. ~~12~~, zatwierdza powiadomienie albo zobowiązuje przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej do przedstawienia poprawionego powiadomienia jeżeli jest to niezbędne dla ochrony konkurencji i praw użytkowników końcowych. Brak decyzji Prezesa UKE oznacza zatwierdzenie powiadomienia.

5. Prezes UKE może, w drodze decyzji, uchylić obowiązki regulacyjne w zakresie dostępu do sieci miedzianej lub infrastruktury niezbędnej do eksploatacji sieci miedzianej objętej migracją, jeżeli przedsiębiorca komunikacji elektronicznej, o którym mowa w ust. ~~12~~, przedstawił powiadomienie, które zostało zatwierdzone przez Prezesa UKE oraz przestrzega jego postanowień. Przepisy rozdziału 1 stosuje się odpowiednio.

Ust. 1 ma charakter doprecyzowujący

			<p>Ponadto niniejszy przepis powinien być w pełni zgodny również z intencją EKŁE.</p> <p>Nie każda sieć miedziana będzie przedmiotem aktualnie ustanowionego dostępu dla innych przedsiębiorców telekomunikacyjnych, chociaż jest objęta obowiązkami regulacyjnymi, w tym obowiązkiem zapewnienia dostępu dla innych przedsiębiorców telekomunikacyjnych. W pewnych przypadkach więc migracja nie będzie miała zastosowania.</p> <p>Należy wziąć pod uwagę, iż mogą wystąpić lokalizacje sieci miedzianych niezastępowalne sieciami światłowodowymi.</p> <p>W związku z powyższym ten artykuł wymaga uzupełnienia o dwa przypadki.</p> <p>Brak uwzględnienie propozycji doprowadzi to do sytuacji, iż pewna część sieci miedzianych będzie niemożliwa do likwidacji, a tym samym spowoduje zahamowanie rozwoju sieci nowych generacji. Blokada likwidacji takiej sieci miedzianej będzie dużym obciążeniem kosztowym dla operatora o pozycji znaczącej, chociaż w praktyce utrzymywanie takiej sieci będzie zbędne a nawet może się okazać niemożliwe, z uwagi na wycofanie się dostawców ze wsparcia technologii stosowanych na sieci miedzianej.</p>	
4 7 5	Art. 211a	KIKE	<p>Mając na uwadze względy, przedstawione w uwadze do art. 180 PKE, szczególnie aby obowiązki regulacyjne nie dotyczyły mikro i małych podmiotów, które nawet potencjalnie nie mogą mieć znaczącej pozycji na rynku właściwym, wnosimy o dodanie art. 211a PKE o następującym brzmieniu:</p> <p><i>Obowiązki określone w niniejszym rozdziale nie dotyczą małych i mikro przedsiębiorców.</i></p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Możliwość wprowadzenia takich wyłączeń nie wynika z EKŁE.</p>

4 7 6	Art. 212- 226	PIIT	<p>Przepisy zawarte w tym rozdziale przewidują nowe rozwiązania, szczególnie istotne z punktu widzenia rozwoju infrastruktury. Przepisy te miały stanowić zachętę do inwestycji. Z tych względów przepisy te powinny być na tyle jasne a jednocześnie „przyjazne” dla inwestorów (przy zachowaniu niedyskryminacyjnego dostępu), aby w praktyce mogły być zastosowane. Inaczej zapisy te zostaną martwe i nie wykorzystane w praktyce.</p> <p>Niestety projektowych przepisów nie sposób uznać za przyjazne ani za jasne ani za przyjazne - pewne przepisy (poniżej) mogą powodować, że w ogóle przedstawienie oferty wspóln inwestycji nie jest możliwe. Rozumiemy przy tym, iż projektowane przepisy powielają w istocie art. 79 i art. 76 EKŁE, które także budzą wątpliwości co do ich wymogów i rozumienia. Ważne jest jednak, aby treść ich implementacji dalej zapewniała cel, jakim służą.</p> <p>Odnosząc się do zawartości Rozdziału 4, w pierwszej kolejności należy zauważyć, iż przepisy zdają się zakładać, że Regulator oceni już istniejące wspóln inwestycje (oferę, która już jest opublikowana i z której realnie inne podmioty korzystają) i na tej podstawie podejmuje decyzję o uchyleniu obowiązków w części dotyczącej wspóln inwestycji (wskazuje na to chociażby art. 218 ust 1). A zatem zakłada się, że wspóln inwestycje będą najpierw regulowane a dopiero potem Regulator podejmie decyzje, czy uchylić z nich obowiązki. Takie podejście spowoduje zapewne brak zainteresowania potencjalnych inwestorów, dla których podstawowym oczekiwaniem jest przewidywalność otoczenia prawno-regulacyjnego i brak obciążeń stawiających inwestycję w gorszej sytuacji niż inwestycje innych podmiotów. Nie taki był chyba cel tych rozwiązań. Taki system z pewnością zachęt inwestycyjnych nie tworzy.</p>	<p>Uwaga uwzględniona w zakresie przywrócenia regulacji zawartej w art. 43a ustawy uchylanej.</p> <p>Niemniej jednak stworzenie na podstawie art. 43a alternatywnej procedury do sieci o dużej przepustowości, która przynosiłaby podobne skutki (uchylenie obowiązków) byłoby obejściem przepisów EKŁE. Przywrócony przepis będzie pozwalał na „uszczegółowienie już nałożonych obowiązków” a nie ich uchylenie.</p> <p>PKE nie wymaga dla zatwierdzenia warunków zawarcia umowy. Umowa ma być zawarta przed złożeniem wniosku o uchylenie obowiązków regulacyjnych.</p> <p>Odnosnie do promesy, należy wskazać na postanowienia art 216, który przewiduje jej pewną formę: Art. 216. 1. Prezes UKE dokonując wstępnej oceny propozycji zobowiązań, bierze pod uwagę przesłanki, o których mowa w art. 213 oraz stanowiska złożone w ramach konsultacji. 2. Prezes UKE zawiadamia przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej o znaczącej pozycji rynkowej o wstępnej ocenie złożonej propozycji zobowiązań. 3. Przedsiębiorca komunikacji elektronicznej o znaczącej pozycji rynkowej, w celu uwzględnienia wstępnej oceny, może dokonać zmiany propozycji zobowiązań w terminie wyznaczonym przez Prezesa UKE, nie krótszym niż 14 dni.</p>
-------------	---------------------	------	--	--

Biorąc pod uwagę bardzo wysoki stopień zawłości procedury współinwestowania i poziom wymogów stawianych współinwestycjom przewidzianych w art. 212-226 projektu PKE, w naszej ocenie najprawdopodobniej przepisy te pozostaną martwe. Znaleźć tu można analogię z wprowadzonymi do megaustawy – jako implementacja zapisów Dyrektywy kosztowej – przepisami dotyczącymi koordynacji robót budowlanych (art. 36a – 36h megaustawy). Wysoki poziom proceduralnego skomplikowania tych przepisów (a i tak daleko mniejszy niż proponowanych przepisów w zakresie współinwestycji) spowodował, że pomimo słuszych intencji przyświecających ich wprowadzaniu, pozostają one niewykorzystywane w praktyce. Niewątpliwie brak faktycznego zaistnienia w praktyce przepisów dotyczących współinwestycji, biorąc pod uwagę że są one przedstawiane jako jedno ze sztandarowych osiągnięć EKŁE, należałoby ocenić negatywnie zarówno z punktu widzenia przedsiębiorców komunikacji elektronicznej zainteresowanych realizacją współinwestycji, jak i przede wszystkim użytkowników końcowych będących faktycznymi beneficjentami inwestycji mogących być zrealizowanymi w tym trybie.

Z tego też względu postulujemy, prócz uwzględnienia niżej opisanych uwag szczegółowych do zaproponowanej procedury współinwestycji, wprowadzenie do przepisów dodatkowej odrębnej procedury, która będzie umożliwiać realizowanie współinwestycji przez przedsiębiorców komunikacji elektronicznej w ramach „alternatywnej” ścieżki zakładającej odwrócony model postępowania. Model ten powinien umożliwiać - w pierwszej kolejności - określenie warunków regulacyjnych (zasad deregulacji lub

nieobjęcia obowiązkami regulacyjnymi), które będą miały miejsce w przypadku zrealizowania współinwestycji na określonych wcześniej (zatwierdzonych/zaopiniowanych) warunkach, a następnie – w ramach tak nakreślonych warunków regulacyjnych - podjęcie współinwestycji przez współinwestorów. Spowoduje to możliwość uniknięcia sytuacji, w której potencjalnych współinwestor operatora SMP zainteresowany realizacją współinwestycji nie będzie jej realizował w przewidzianym przepisami trybie z uwagi na istniejącą niepewność co do warunków regulacyjnych, których może się spodziewać dopiero po zawarciu umowy współinwestycji i przystąpieniu do jej realizacji.

Należy podkreślić, że już obowiązujące przepisy (zarówno z zakresu telekomunikacji jak i poza) przewidują różnego charakteru narzędzia prawne umożliwiające uzyskanie przez stronę postępowania swoistego „przrzeczenia” uzyskania określonego rozstrzygnięcia ze strony organu administracji publicznej lub przynajmniej uzyskania opinii tego organu co do planowanej przez siebie działalności (przedsięwzięcia). Wskazać tu można:

- **klasyczną „promesę” administracyjną,** czyli przrzeczenie organu do podjęcia określonego działania – przykładowo art. 412 ustawy Prawo wodne, który przewiduje możliwość uzyskania od organu administracji – w drodze decyzji - przrzeczenia wydania pozwolenia wodnoprawnego. Narzędzie to zakłada m.in., że *w okresie ważności tego przrzeczenia, organ właściwy w sprawie zgód wodnoprawnych **nie może odmówić wydania pozwolenia wodnoprawnego.*** Podobno regulacja była przewidziana także w obowiązującej do kwietnia 2018

r. ustawie o swobodzie działalności gospodarczej, która w art. 60 przewidywała możliwość uzyskania przez przedsiębiorcę, który zamierzał podjąć działalność gospodarczą wymagającą uzyskania koncesji, przyrzeczenie wydania koncesji – promesy, w której uzależniało się udzielenie koncesji od spełnienia warunków wykonywania działalności gospodarczej wymagającej uzyskania koncesji.

W przypadku dostosowania tego rodzaju narzędzia prawnego dla celów wspóln inwestycji przewidzianych w projekcie PKE – tego rodzaju „promesa” z jednej strony powinna określać szczegółowe warunki wspóln inwestowania przez przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej, a z drugiej strony – pod zastrzeżonym warunkiem ich spełnienia – zobowiązywałaby organ regulacyjny do podjęcia – również ściśle sprecyzowanych – działań deregulacyjnych w zakresie objętym wspóln inwestycją;

- **instytucję zatwierdzenia szczegółowych warunków regulacyjnych** – uregulowaną w obecnym art. 43a Pt i z nieuzasadnionych względów niepowielaną w projekcie PKE. To elastyczne narzędzie zakłada możliwość zatwierdzenia w drodze decyzji Prezesa UKE propozycji szczegółowych warunków wykonywania obowiązków regulacyjnych wcześniej nałożonych na przedsiębiorcę telekomunikacyjnego lub innych zobowiązań przedsiębiorcy telekomunikacyjnego. Co istotne, przewidziana jest możliwość wydania decyzji przez Prezesa UKE z

zastrzeżeniem warunków lub terminów (art. 43a ust. 5 Pt).

Warto zwrócić uwagę na pozytywną praktykę związaną ze stosowaniem tego narzędzia, a mianowicie wydanie przez Prezesa UKE w maju i czerwcu 2011 r. czterech decyzji będących finalizacją toczących się od października 2010 r. pomiędzy Prezesem UKE a największymi operatorami telefonii ruchomej (MNO - *Mobile Network Operators*) rozmów w przedmiocie zatwierdzenia szczegółowych warunków regulacyjnych dotyczących zobowiązania się MNO do poniesienia określonych inwestycji oraz ustalenia stawki MTR MNO na poziomie uwzględniającym koszty związane z takimi inwestycjami. Inwestycje te miały na celu pokrycie zasięgiem sieci telekomunikacyjnych MNO obszarów, na których takie pokrycie jest nieuzasadnione z ekonomicznego punktu widzenia. W wyniku tych negocjacji, a następnie wniosków złożonych w trybie art. 43a Pt, Prezes UKE w stosunku do ówczesnych PTK Centertel, Polkomtel, PTC oraz P4 zatwierdził szczegółowe warunki wykonywania ciążących na tych MNO obowiązków regulacyjnych, o którym mowa odpowiednio w art. 40 ust. 1 Pt lub w art. 44 Pt, w zakresie ustalenia odpowiedniego poziomu stawek MTR.

Dodatkowo w ramach przedmiotowych decyzji, Prezes UKE zatwierdził określone zobowiązania inwestycyjne ciążące na MNO w okresie objętym harmonogramem decyzji, polegające na zapewnieniu pokrycia siecią telekomunikacyjną MNO określonych dla każdego

MNO obszarów, na których zapewnienie takiego pokrycia z ekonomicznego punktu widzenia jest nieuzasadnione. Zobowiązaniami inwestycyjnymi zostały objęte obszary tzw. białych plam 2G i 3G, tj. obszary geograficzne na których żaden z 4 MNO nie posiada zasięgu radiowego dla usług odpowiednio głosowych świadczonych w technologii GSM oraz transmisji danych świadczonych w technologii UMTS, a także innych obszarów geograficznych obejmujących miejscowości powyżej 20 000 mieszkańców.

W ramach omawianego narzędzia prawnego możliwe było zatem określenie - w pierwszej kolejności – warunków regulacyjnych, w których działali przedsiębiorcy telekomunikacyjni realizujący – następnie – inwestycje określone w decyzji Prezesa UKE. W naszej ocenie nic nie stoi na przeszkodzie, aby narzędzie to zostało powielone w PKE i mogło być wykorzystywane – jak tryb alternatywny – do realizacji współinwestycji dotyczących sieci o bardzo dużej przepustowości;

- **instytucję opiniowania przez Prezesa UKE określonej działalności mającej być prowadzoną przez dany podmiot – jako przykład wskazać tu można art. 4 ust. 1 megaustawy, zgodnie z którym *Jednostka samorządu terytorialnego może, przed podjęciem działalności, o której mowa w art. 3 ust. 1, wystąpić do Prezesa UKE z wnioskiem o opinię w sprawie wykonywania tej działalności.* Wniosek taki zawiera m.in. projekt planu określający formę, rodzaj i zakres planowanej działalności oraz opis sytuacji na**

obszarze tej działalności (art. 4 ust. 2), a Prezes UKE jest zobowiązany przedstawić opinię odnośnie takiej planowanej działalności w terminie 3 miesięcy od dnia otrzymania wniosku (art. 4 ust. 3 megaustawy).

W naszej opinii nie ma przeszkód, aby rozwiązanie wzorowane na którymś z pierwszych dwóch w/w narzędzi (forma promesy lub zatwierdzenia obowiązków regulacyjnych) mogły znaleźć zastosowanie w alternatywnej procedurze realizowania współinwestycji, która powinna być określona w projekcie PKE obok regulacji implementujących zapisy EKŁE. Natomiast w ostateczności, cenną możliwością byłoby uprawnienie przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej do uzyskania przynajmniej opinii Prezesa UKE – jeszcze przed skonstruowaniem oferty współinwestycji - o proponowanych przez przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej warunkach w kontekście ich zgodności z kryteriami, które muszą spełnić współinwestycje, aby skorzystać w przyszłości z możliwości deregulacji / nienakładania obowiązków regulacyjnych.

Brak takiej alternatywnej ścieżki („odwrócony model działania”) **nie zapewni realizacji celów**, jakim przyświecało wprowadzenie przepisów o co-inwestycjach, tj. **stworzenia zachęt inwestycyjnych i obniżenia ryzyka inwestycyjnego, poprzez przewidywalność warunków regulacyjnych, w jakich co-inwestycje te będą prowadzone. Z punktu widzenia inwestora są to kluczowe elementy wpływające na podjęcie decyzji inwestycyjnej.** Obecny model przewiduje wyłącznie ścieżkę, w której **określenie warunków regulacyjnych następuje w odniesieniu do już istniejących co-inwestycji** (oferta co-inwestycyjna musi być dostępna – art.

219 pkt 1 i 4, umowa z co-inwestorem musi być już zawarta – art. 218 ust.1). A zatem w **obecnym modelu i operator SMP i inwestor muszą najpierw zdecydować się na co-inwestycje a dopiero potem dowiedzą się jak będą wyglądać warunki regulacyjne dla tych co-inwestycji. Trudno uznać, że taki model rzeczywiście tworzy zachęty inwestycyjne.**

Co więcej, **publikacja oferty co-inwestycyjnej jest możliwa tylko dla sytuacji co-inwestycji w modelu JV, kiedy to ofertę przedstawia nowopowstały (a więc nieregulowany jeszcze) podmiot.** Jeżeli co-inwestycje miałyby być wprowadzone w innym modelu np. współfinansowania, czy specjalnych warunków udostępniania sobie sieci (które to modele są najbardziej powszechne w UE), to nawet nie jest możliwy punkt startowy. **Operator SMP nie może bez uzgodnienia z Regulatorem przedstawić innej oferty niż oferta regulowana. Obecne przepisy nie umożliwiają zatem innej formy co-inwestycji niż tylko poprzez odrębny podmiot powołany w tym celu, co stoi w oczywistej sprzeczności z założeniami EKŁE.**

Powyższe wskazuje, że „**odwrócony model działania**” jest **niezbędny, aby zrealizować cele EKŁE oraz umożliwić inne modele inwestycyjne niż JV (np. współfinansowanie, czy inne formy one-way access model).**

Taki model mógłby przybrać następującą formę:

1. Operator SMP podejmuje decyzję o budowie sieci w modelu co-inwestycji. Ważne jest przy tym, aby co-inwestycje mogły być prowadzone w różnych modelach i z

		<p>różnymi partnerami (model współpracy z innym operatorem to tylko jedna z możliwości)³</p> <p>2. Operator SMP opracowuje założenia co-inwestycji:</p> <ul style="list-style-type: none"> a. W trakcie tworzenia założeń operator może prowadzić konsultacje z Prezesem UKE. b. Kluczowym jest, aby informacje przekazywane do Prezesa UKE w związku z planowanymi co-inwestycjami podlegały ochronie tajemnicy przedsiębiorstwa z mocy prawa. <p>3. Po ustaleniu założeń co-inwestycji, operator SMP może zwrócić się do Prezesa UKE o opinię w przedmiocie założeń co-inwestycji lub zobowiązań, o których mowa w art. 212:</p> <ul style="list-style-type: none"> a. Podobnie jak w przypadku powyższych konsultacji kluczowym jest, aby informacje przekazywane do Prezesa UKE w związku z planowanymi co-inwestycjami podlegały ochronie tajemnicy przedsiębiorstwa; b. Opinia Prezesa UKE wydawana jest w formie postanowienia; c. Opinia wydawana jest w ciągu 30 dni od złożenia wniosku; d. W trakcie wydawania opinii Prezes UKE może zwracać się o dodatkowe informacje i wyjaśnienia. 	
--	--	--	--

³ Potencjalni co-inwestorzy (benchmarki):

- o Inni operatorzy (np. TIM-Fastweb, Włochy)
- o Lokalne przedsiębiorstwa użyteczności publicznej (SwissCom i local utilities, Szwajcaria)
- o Dostawcy (Magyar Telecom i Huawei; Węgry)
- o Inwestorzy finansowi (fundusze infrastrukturalne i emerytalne) - Invest AG (Niemcy)

Bieg terminu ulega zawieszeniu do czasu otrzymania odpowiedzi;

- e. Opinia wskazuje w szczególności:
- czy przedstawione we wniosku założenia spełniają przesłanki, o których mowa w art. 219-223;
 - czy propozycja zobowiązań odpowiada wymaganiom, o których mowa w art. 219-223;
- f. Opinia może zawierać także:
- rekomendacje Prezesa UKE w zakresie zmian, po spełnieniu których, założenia będą zgodne z art. 219-223;
 - rekomendacje w zakresie zobowiązań operatora, które zapewnią zgodność z wymogami z art. 219-223;

6. W przypadku zmiany założeń, w szczególności w wyniku rekomendacji Prezesa UKE do zmiany założeń lub uzgodnień potencjalnymi inwestorami, operator SMP może ponownie wnieść o wydanie opinii. Zasady powyższe stosuje się analogicznie.

Po tym procesie prenotyfikacyjnym następowalby właściwy proces opisany w projekcie ustawy.

Ponadto, ważne jest (aby proces w ogóle mógł ruszyć), aby zagwarantować operatorowi SMP możliwość wystawienia innej oferty niż oferta regulowana. Proponuje się zatem dodanie następującego przepisu:

W przypadku, gdy wspólnowestycje obejmują sieć operatora SMP, dla której ustanowiono obowiązek, o którym mowa w

			<i>art.... [oferty ramowej] lub w art. [obowiązek orientacji cenowej], Prezes UKE może wydać decyzję, w której zawiesi stosowanie tych obowiązków dla sieci objętej wspóln inwestycjami do czasu wydania rozstrzygnięcia, o którym mowa w art. 218 ust 1 albo ust 2.</i>	
4 7 7	Art. 212- 217	PIIT	<u>Zdecydowanie odczuwalny jest w tych przepisach brak możliwości złożenia zobowiązań z zastrzeżeniem warunku, czy terminu – tak jak ma to miejsce w obecnym art. 43a Pt.</u> W obecnym modelu operator SMP zobowiązuje się do określonych działań nie uzyskując ze strony Regulatora żadnych gwarancji – które dotychczas mogły być określane w postaci warunków lub terminów.	Uwaga uwzględniona Pryncypia postanowień art 43a Pt zostały przywrócone jako odrębny rozdział PKE
4 7 8	Art. 212 ust 1 pkt 1 i pkt 2	PIIT	<u>Nie jest jasna korelacja wskazanych w art. 212 ust. 1 porozumień o współpracy mających znaczenie dla oceny obowiązków regulacyjnych (pkt 1) do wspóln inwestycji w sieci o bardzo dużej przepustowości (pkt 2).</u> Na podstawie obecnych przepisów trudno stwierdzić, czy operator SMP, który zawiera z innym podmiotem porozumienie o współpracy, którego przedmiotem jest budowa sieci VHCN i świadczenie na niej usług przy wykorzystaniu sieci, już regulowanej mieści się w pkt 1, czy w pkt 2?	Uwaga nieuwzględniona Rozróżnienie nie stanowi podziału na kategorie, ale wyliczenie dot. zakresu propozycji zobowiązań, w tym zakresie katalog jest otwarty. Dodatkowe wyróżnienie kategorii ma na celu wskazania przedmiotowego stosowanie przepisów w zakresie wspóln inwestycji.
4 7 9	Art. 212 - 226	Lewiatan	Wskazane przepisy oceniamy jako zbyt niejasne, a przez to trudne do praktycznego zastosowania. Nowe rozwiązania nie sprzyjają rozwojowi infrastruktury w duchu przyjaznym dla przedsiębiorców. Postulujemy by operator SMP, zobowiązany do określonych działań, uzyskał od Regulatora gwarancje w postaci złożenia tego zobowiązania z zastrzeżeniem warunku lub terminu.	Uwaga uwzględniona Uwaga uwzględniona poprzez przywrócone postanowienia obowiązujące obecnie na gruncie art 43a Pt.
4 8 0	Art. 212	PIKE	PIKE negatywnie ocenia część z wprowadzonych rozwiązań. O ile sama idea zwolnień regulacyjnych związanych ze wspóln inwestowaniem jest godna wspierania, o tyle	Uwaga nieuwzględniona.

<p>- 226</p>	<p>zaprojektowane przepisy nie wykorzystują pełnego potencjału tej idei.</p> <p>W przekonaniu Izby w przedmiotowych przepisach o wspóln inwestycjach nie uwzględniono w szczególności:</p> <p>1) jasnego wskazania, iż wspóln inwestorzy mogą ograniczyć dostęp do sieci podmiotom poszukującym dostępu np.:</p> <ul style="list-style-type: none"> - wprowadzając możliwość wakacji regulacyjnych, tj. udzielenia dostępu po upływie określonego czasu od uruchomienia sieci, - wprowadzenie zróżnicowania cen dla podmiotów spoza wspóln inwestycji, które dla poszukujących dostępu byłyby znacząco droższe; - wprowadzenie ograniczenia co do jakości dostępu, ograniczając go tylko do przepustowości dostępnych przed wspóln inwestycją (jeżeli przedmiotem wspóln inwestycji jest modernizacja sieci). <p>Zauważyć należy, że postulaty powyższe pokrywają się z projektem wytycznych BEREC (Draft BEREC Guidelines to foster the consistent application of the criteria for assessing co-investments in new very high capacity network elements (Article 76 EECC))</p> <p>2) wprowadzenia decyzji warunkowych zatwierdzających wspóln inwestycje i zwalniających z obowiązków regulacyjnych na przyszłość, co znacząco usprawni sam proces.</p> <p>Mając na uwadze powyższe, PIKE przedstawia propozycję alternatywnego uregulowania przedmiotowych zagadnień (załącznik nr 2 do pisma). – uwagi są w formie komentarzy do projektu, dlatego nie są uwzględnione w tabeli</p>	<p>Uwzględnienie uwagi oznaczałoby brak implementacji przepisów EKŁE, które narzucają zastosowaną procedurę.</p>
------------------	---	--

			<p>Dodatkowo, PIKE zwraca się z uwagą ogólną wskazując, że ograniczenie stosowania dobrowolnej separacji tylko w odniesieniu do operatora SMP stanowi niepotrzebne ograniczenie pozytywnego mechanizmu prowadzącego do pobudzenia konkurencji i poprawy transparentności działalności operatorów oferujących usługi hurtowe. Zastosowanie dobrowolnej separacji funkcjonalnej jest bardzo pożądane w czasach gdy coraz więcej operatorów decyduje się na oferowanie usług hurtowych. Model biznesowy operatora hurtowego doznaje wielu niepotrzebnych ograniczeń regulacyjnych zmierzających do przymuszenia operatora do zapewnienia dostępu, podczas gdy operator dobrowolnie zamierza oferować usługi hurtowe. Bardziej elastyczne podejście regulatora w takim przypadku mogłoby doprowadzić do znacznej poprawy efektywności działalności operatora hurtowego, a co za tym idzie pozytywnego wpływu na rozwój konkurencji.</p>	
4 8 1	Art. 217 ust. 3	PIIT	<p><u>Przedłużenie okresu obowiązywania powinno nastąpić wyłącznie po przeprowadzeniu analizy rynku. 7 lat to bardzo długi okres, w trakcie którego rynek, na którym działa SMP stał się konkurencyjnym.</u> Podejmowanie takiej decyzji bez odpowiednich analiz może prowadzić do nadmiernych i nieuzasadnionych sytuacji rynkową obciążen regulacyjnych, prowadząc też do zakłóceń w rozwoju konkurencji.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona.</p> <p>Okres obowiązywania wynika bezpośrednio z przepisów EKŁE.</p>
4 8 2	Art. 218 ust. 1	PIIT	<p>Uchylenie obowiązków w zakresie objętym współinwestycją:</p> <p>1. Nie jest jasne w jakim trybie następuje uchylenie obowiązków. Postępowanie jest wnioskowe, a więc odmienne od postępowania w sprawie analiz rynkowych.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona.</p> <p>Podstawą uchylenia jest art. 218 ust. 1. W przypadku przyjęcia uwagi, regulacja wykraczałaby poza regulację EKŁE.</p>

		<p>Jak rozumiemy podstawą uchylecia obowiązków jest art. 218 ust. 1, a nie przepisy zawarte w Rozdziale 1 działu IV;</p> <p>2. Przepis przewiduje uchYLECIE obowiązków po zawarciu umowy w zakresie współinwestycji. Należy zwrócić uwagę, iż decyzja współinwestorów o podjęciu współinwestycji może zależeć od warunków regulacyjnych dla wybudowanej sieci. Od warunków tych może zależeć stopa zwrotu z inwestycji. Z tych względów <u>koniecznym jest, aby umowa, o której mowa, mogła mieć charakter warunkowy.</u></p> <p>3. Ponadto należy zauważyć, że uchYLECIE obowiązków może dotyczyć zakresu objętego współinwestycją. Takie określenie budzi praktyczne problemy, które dobrze już wyjaśnić na etapie legislacyjnym. Rozwój rynku i konkurencja na sieci szkieletowej powodują, że obecne inwestycje skupiają się na sieci dostępowej. Świadczenie usług – czy to hurtowych, czy detalicznych wykorzystywać będzie zatem elementy sieci już wcześniej wybudowanej (np. tzw. backhaul do połączenia z okablowaniem wewnątrz budynku, czy infrastrukturę z wyższych warstw sieci – sieci szkieletowej, agregacyjnej).</p> <p>Przykład 1: w ramach nowych inwestycji dobudowano ostatnią milę, backhaul wybudowany był przed wejściem w życie Kodeksu Łączności – czy usługa LLU może być usługą korzystającą ze zwolnień regulacyjnych?</p> <p>Przykład 2: w ramach co-inwestycji dobudowano backhaul i ostatnią milę; czy usługa BSA świadczona na tym odcinku może skorzystać ze zwolnień regulacyjnych?</p> <p>Opublikowany projekt wytycznych BEREC w zakresie art. 76 EKŁE wskazuje, że w miarę możliwości te same odcinki</p>	
--	--	---	--

		<p>infrastruktury powinny podlegać tym samym zasadom regulacji; jako przykład podano odcinek od ODF do użytkownika.</p> <p>Przykład 3: operator SMP w ramach co-inwestycji dobudowuje kolejne odcinki od ODF do użytkownika, mając wcześniej (przed wejściem w życie EKŁE) wybudowane na tym samym obszarze analogiczne odcinki – czy zasada analogicznego traktowania powinna doprowadzić do braku regulacji wcześniej wybudowanych odcinków (przy założeniu ich otwartości na dostęp stron trzecich)?</p>	
4 8 3	Art. 218	KIGC <p>Postulat: przepisy powinny przewidywać (zamiast, a jeśli nie to obok zaproponowanej procedury) możliwość wyprzedzającego działania Prezesa UKE dotyczącego obowiązków regulacyjnych, które to działania „wywołają” zainteresowanie przedsiębiorcy zawarciem umowy wspóln inwestycyjnej.</p> <p>Przepisy art. 212 - art. 226 dotyczą szczególnych warunków inwestowania i odnoszą się w szczególności do tzw. wspóln inwestowania. Co do zasady przepisy te powinny tworzyć procedurę zachęcającą do skorzystania z narzędzi dotyczących podejmowania wspólnych inwestycji, z czego korzyści w efekcie czerpaliby użytkownicy końcowi, którym zostanie zapewniony dostęp do ultranowoczesnych sieci telekomunikacyjnych (określanych w ustawie jako sieci o bardzo dużej przepustowości).</p> <p>Zaproponowana procedura jest niestety bardzo zawiła i może zniechęcać do jej praktycznego zastosowania przez inwestorów. W szczególności zwracamy uwagę na art. 218, który przewiduje uchylenie obowiązków regulacyjnych nałożonych na przedsiębiorcę „który zawarł umowę o wspóln inwestycji w zakresie elementów nowej sieci o bardzo dużej przepustowości”. A zatem zgodnie z przyjętą koncepcją,</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona.</p> <p>Procedura wynika z implementacji postanowień EKŁE.</p>

			<p>w pierwszej kolejności należy przeprowadzić całą procedurę znalezienia współinwestora oraz przeprowadzenia z nim skutecznych biznesowych negocjacji zakończonych zawarciem umowy współinwestycyjnej, a dopiero następnie Prezes UKE uchyła obowiązki regulacyjne dotyczące współinwestycji. Wydaje się że w takim modelu wymuszającym po stronie współinwestorów pewne „działanie w ciemno”, brak może być jakiegokolwiek zainteresowania skorzystaniem z zaproponowanych przepisów.</p>	
4 8 4	Art. 219	PIIT	<p><u>Nierealność odmiennej od regulowanej oferty na współinwestycje przez operatora regulowanego:</u></p> <p>pkt 1 – stanowi, że badając podstawy do zwolnień regulacyjnych/samoregulacji Prezes UKE weryfikuje udostępnienie na stronie internetowej przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej posiadającego znaczącą pozycję rynkową, ofertę współinwestycji i jej dostępność oraz identyfikowalność. Oznacza to, że oferta (inna niż oferta regulowana) ta musi być już dostępna. Taka sytuacja byłaby uzasadniona gdyby podmiot nie był regulowany a oferta współinwestycji chroniłaby go przed regulacją. <u>W polskich realiach tak nie jest (model jest zaczerpnięty z rozwiązań francuskich, gdzie FTTH nie jest regulowane). W efekcie operator SMP w Polsce nie może przedstawić oferty na współinwestycje, w których warunki dostępu w tym ceny odbiegałyby od oferty regulowanej.</u> Nie ma zatem możliwości powstania takiej oferty bez wcześniejszych uzgodnień z UKE. Taka oferta mogłaby zostać przedstawiona wyłącznie przez JV powołane do współinwestycji, ale to znacznie ogranicza modele co-inwestycji.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Operator SMP posiadający obowiązek oferty ramowej, może złożyć taką ofertę (art. 219 pkt. 4 Pke), ponieważ jest to przepis szczególny, wobec obowiązków regulacyjnych, dotyczący procedury zaciągania zobowiązań. Oferta ta bowiem składana jest w ściśle określonym celu (współinwestycje w VHCN) i nie dotyczy jedynie kwestii dostępu do sieci, jak oferta ramowa.</p> <p>Poza tym oferta ta dotyczy sieci, która ma dopiero zostać wybudowana w ramach współinwestycji (wcześniej nie może powstać), na podstawie zatwierdzonych zobowiązań. Budowa tej nowej sieci powinna się rozpocząć dopiero po zawarciu umowy współinwestycji (co właściwie powinno nastąpić po zatwierdzeniu zobowiązań). Po zawarciu umowy współinwestycji operator SMP występuje o uchylenie obowiązków.</p>

			<p>Pkt 4 – zawiera z kolei wymóg, aby Prezes UKE stwierdził, że oferta została na tej stronie opublikowana co najmniej 6 miesięcy wcześniej. Uwagi – jak wyżej.</p> <p><u>W praktyce – tego typu przepisy spowodują, że oferty nie da się przedstawić.</u> Nie może ona przewidywać zróżnicowania cen w zależności od zaangażowania w inwestycje – zgodnie z art. 220 ust. 3 - bez wcześniejszej zgody Regulatora.</p> <p><u>Z tych względów, jak wskazano także powyżej, aby zagwarantować operatorowi SMP możliwość wystawienia innej oferty niż oferta regulowana, proponuje się dodanie następującego przepisu:</u></p> <p><i>W przypadku, gdy wspóln inwestycje obejmują sieć operatora SMP, dla której ustanowiono obowiązek, o którym mowa w art. 199 [obowiązek oferty ramowej] lub w art. 195 [obowiązek orientacji cenowej], Prezes UKE może wydać decyzję, w której zawiesi stosowanie tych obowiązków dla sieci objętej wspóln inwestycjami do czasu wydania rozstrzygnięcia, o którym mowa w art. 218 ust 1 albo ust 2.</i></p>	
4 8 5	Art. 224	PIIT	<p>Przepis jest niejasny i wręcz źle implementuje przepisy EKŁE, które w tym względzie stanowią, że „<i>umowa wspóln inwestycji musi umożliwiać przeniesienie praw nabytych przez wspóln inwestorów na innych wspóln inwestorów lub na osoby trzecie gotowe przystąpić do umowy wspóln inwestycji, pod warunkiem że przedsiębiorstwo, na które przeniesiono prawa, będzie zobowiązane wypełnić wszystkie pierwotne obowiązki wynikające z umowy wspóln inwestycji spoczywające na podmiocie przenoszącym prawa</i>”. Tymczasem art. 224 ust. 1</p>	Uwaga uwzględniona.

			wskazuje, że co do zasady przeniesienie praw nie jest możliwe. Proponujemy zatem posłużenie się brzmieniem z EKŁE.	
4 8 6	Art. 227 ust. 1	PIKE	<p>Art. 227 ust. 1</p> <p>Jeżeli Prezes UKE uzna, że pokrycie terytorium Rzeczypospolitej Polskiej zasięgiem publicznych sieci telekomunikacyjnych nie jest wystarczające, może zawrzeć z przedsiębiorcą komunikacji elektronicznej telekomunikacyjnym umowę, zwaną dalej „umową inwestycyjną”, na mocy której w zamian za obniżenie opłaty, o której mowa w art. 23 ust. 1, art. 24 ust. 1 <u>lub art. 25 ust. 1 i 2</u>, przedsiębiorca komunikacji elektronicznej telekomunikacyjny zrealizuje inwestycję zapewniającą pokrycie zasięgiem publicznych sieci telekomunikacyjnych na wskazanym przez Prezesa UKE obszarze, na którym takie pokrycie nie jest wystarczające. Zawarcie umowy następuje z uwzględnieniem przepisów dotyczących pomocy publicznej.</p> <p>PIKE wskazuje, że obecne rozwiązanie jest nieneutralne technologicznie oraz dyskryminujące względem przedsiębiorców dostarczających stacjonarne sieci telekomunikacyjne. Proponujemy, aby rozszerzyć zakres umowy inwestycyjnej na wszystkich przedsiębiorców telekomunikacyjnych, umożliwiając także zwolnienie z opłat za korzystanie z zasobów numeracji.</p> <p>Jednocześnie, poddajemy pod rozagę zasadność rozszerzenia korzyści przewidzianych w ramach umowy inwestycyjnej o zwolnienia lub ograniczenia regulacyjne, zwłaszcza w zakresie regulacji SMP oraz regulacji dostępu symetrycznego. W ramach umowy inwestycyjnej operator może bowiem zobowiązać się do zapewnienia dostępu do usług aktywnych</p>	<p>Uwaga uwzględniona w zakresie zmiany pojęcia „przedsiębiorca komunikacji elektronicznej” na „przedsiębiorcę telekomunikacyjnego”</p> <p>W pozostałym zakresie uwaga nieuwzględniona</p> <p>Umowa zasięgowa ze swej istoty dotyczyć ma usług telekomunikacji mobilnej, a nie usług dostarczanych przewodowo. Usługi dostarczane przewodowo mogą być przedmiotem umowy inwestycyjnej, zawieranej pomiędzy przedsiębiorcą a jednostką samorządu terytorialnego.</p>

			jako lepszej alternatywy względem dostępu pasywnego. Dostęp pasywny może doprowadzić do utraty spodziewanych korzyści z inwestycji a nawet jaj nierentowności, podczas gdy dostęp aktywny umożliwi odzyskanie poniesionych kosztów w całości oraz uzyskanie rozsądnej marży.	
4 8 7	Art. 232 ust. 6	PIIT	<p><u>Proponujemy zmianę zapisów art.232 ust. 6 tak, aby wyboru biegłego rewidenta do przeprowadzenia badania, dokonywał przedsiębiorca komunikacji elektronicznej w porozumieniu z Prezesem UKE. Proponowana treść zapisu:</u></p> <p><i>Art. 232. ust. 6: „Wyboru biegłego rewidenta do przeprowadzenia badania, o którym mowa w ust.5, dokonuje przedsiębiorca telekomunikacyjny w porozumieniu z Prezesem UKE.”</i></p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Przepisy Pke dotyczące wyboru biegłego rewidenta gwarantują jego niezależność i rzetelność. Natomiast wybór biegłego rewidenta przez przedsiębiorcę telekomunikacyjnego w porozumieniu z Prezesem UKE może tylko wydłużyć to postępowanie.</p>
4 8 8	Art. 232 ust. 6	Lewiatan	<p>Poddajemy pod rozważenie konstrukcję polegającą na wyborze biegłego rewidenta do przeprowadzenia badania, przez przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej w porozumieniu z Prezesem UKE.</p> <p><i>Art. 232. ust. 6: „Wyboru biegłego rewidenta do przeprowadzenia badania, o którym mowa w ust.5, dokonuje przedsiębiorca telekomunikacyjny w porozumieniu z Prezesem UKE.”</i></p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Przepisy Pke dotyczące wyboru biegłego rewidenta gwarantują jego niezależność i rzetelność. Natomiast wybór biegłego rewidenta przez przedsiębiorcę telekomunikacyjnego w porozumieniu z Prezesem UKE może tylko wydłużyć to postępowanie.</p>
4 8 9	Art. 251 ust. 1	KIKE	<p>Przywołana regulacja określa minimalną treść umowy o świadczenie usług komunikacji elektronicznej zawieranej wyłącznie z konsumentem (i ewentualnie mikroprzedsiębiorcami i małymi przedsiębiorcami na podstawie art. 258 PKE, jeśli nie złożą oni oświadczenia o niestosowaniu wobec nich tej regulacji).</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Warunki przedumowne z art. 255 Pke, stanowiące integralną część umowy, obejmują informacje wynikające z art. 8 lub art. 12 ustawy o prawach konsumenta. Artykuł 12 ust. 1 upk zawiera informacje o:</p>

	<p>W ocenie KIKE niezasadne jest, aby w przypadku umów zawieranych z konsumentem, nie było wymogu określenia zasad, trybu i terminów składania oraz rozpatrywania reklamacji, skoro postanowienia tego rodzaju nie są określane w IP oraz ZPWU. Warto również podkreślić, że w przypadku umów zawieranych z innymi podmiotami niż konsumenci – na podstawie art. 259 ust. 1 PKE – postanowienia dotyczące reklamacji zostaną uregulowane w treści umowy.</p> <p>Zdaniem KIKE nie jest również zasadne, aby przedsiębiorca komunikacji elektronicznej miał wskazywać w treści umów o świadczenie usług komunikacji elektronicznej <i>adres poczty elektronicznej oraz numery telefonu, pod którymi abonent może szybko i efektywnie kontaktować się z przedsiębiorcą komunikacji elektronicznej</i>, określone w art. 251 ust. 1 pkt 2 PKE. W ocenie KIKE, zbędne jest wymaganie, aby podane przez przedsiębiorcę dane kontaktowe umożliwiały <i>szybki i efektywny kontakt</i>. Z samego obowiązku podania danych kontaktowych wynika, że mają one zapewniać rzeczywistą możliwość kontaktu.</p> <p>Należy zauważyć, że cechą wskazanych przez projektodawcę form kontaktu, tj. numeru telefonu oraz za pośrednictwem poczty elektronicznej, jest możliwość nawiązania szybkiego kontaktu. Trudno sobie również wyobrazić sytuację, w której przedsiębiorca telekomunikacyjny wskazywałby konsumentowi dane kontaktowe, które nie pozwalałyby na <i>efektywne</i> (tj. skuteczne) skontaktowanie się z nim przez abonenta w razie wystąpienia takiej potrzeby, np. w przypadku wystąpienia awarii.</p> <p>Wydaje się, że treść art. 251 ust. 1 pkt 2 PKE nakładałaby na przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej obowiązek „bycia dostępnym pod telefonem” przez całą dobę i uniemożliwiała przekazanie konsumentowi kontaktu do zewnętrznego serwisu,</p>	<p>3) adresie przedsiębiorstwa, adresie poczty elektronicznej oraz numerach telefonu lub faksu, jeżeli są dostępne, pod którymi konsument <u>może szybko i efektywnie kontaktować się z przedsiębiorcą</u>;</p> <p>8) sposobie i terminie spełnienia świadczenia przez przedsiębiorcę oraz stosowanej przez przedsiębiorcę <u>procedurze rozpatrywania reklamacji</u>;</p> <p>14) istnieniu i treści gwarancji i <u>usług posprzedażnych oraz sposobie ich realizacji</u></p> <p>Jednocześnie, jak wskazano wyżej, zgodnie z art. 252 ust. 4 Pke informacje przedumowne stanowią integralną część umowy o świadczenie usług komunikacji elektronicznej, innych niż usługi transmisji danych używane do świadczenia usług komunikacji maszyna-maszyna, zawieranej z konsumentem.</p> <p>Odnosząc się do kwestii zapewnienia informacji kontaktowych pod którymi abonent może szybko i efektywnie skontaktować się z dostawcą usług należy wskazać, że z zaproponowanego brzmienia nie wynika obowiązek całodobowej dostępności telefonicznej. Jednocześnie zapis ten chroni przed wskazywaniem takich kanałów kontaktu, które nie są na bieżąco obsługiwane przez dostawcę usług lub służą do innych celów niż kontakt z abonentem. Odnosząc się z kolei do argumentu publikowania danych kontaktowych na stronie internetowej należy wskazać, że nie zawsze abonent będzie mógł skorzystać z takiej informacji np. w przypadku potrzeby zgłoszenia utraty dostępu do internetu.</p>
--	--	---

		<p>jeśli dany przedsiębiorca telekomunikacyjny korzysta z usług takiego serwisanta przy usuwaniu awarii na podstawie stałej współpracy. Byłoby to nadmiernym obciążeniem nakładanym na przedsiębiorcę.</p> <p>Warto również zaznaczyć, że aktualne dane kontaktowe przedsiębiorca komunikacji elektronicznej ma – zgodnie z treścią art. 264 PKE – publikować na stronie internetowej, dlatego abonent będzie posiadał do nich stały dostęp.</p> <p>Wydaje się również, że określenie w treści umowy części opłaty abonamentowej stanowiącej ulgę za wydane w ramach tej umowy telekomunikacyjne urządzenie końcowe, powinno następować jedynie wtedy, gdy taka ulga zostanie przez dostawcę usług udzielona. W ocenie KIKE, nie jest zasadne również, aby udzielenie ulgi związanej z przekazaniem telekomunikacyjnego urządzenia końcowego, stanowiło zawsze część opłaty abonamentowej.</p> <p>Wśród przedsiębiorców telekomunikacyjnych powszechna jest bowiem praktyka, zgodnie z którą na telekomunikacyjne urządzenie końcowe jest udzielana jednorazowa ulga. W efekcie, abonent płaci w zamian za przekazane mu urządzenie końcowe symboliczną kwotę przy zawarciu umowy np. 10 zł, natomiast wysokość ulgi jest określona na 250 zł. Kwoty te są ustalane w oparciu o koszt urządzenia końcowego. W ocenie Izby, nie ma żadnych przeciwwskazań, aby ulgi związane z przekazaniem urządzenia końcowego nadal mogły być jednorazowe.</p> <p>KIKE proponuje:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. dodanie w treści art. 251 ust. 1 PKE owego ust. 13 o treści: <u>13) zasady, tryb i terminy składania oraz rozpatrywania reklamacji.</u> 2. nadanie art. 251 ust. 1 pkt 2 PKE brzmienia: 	<p>Uwaga bezprzedmiotowa - w zakresie wysokości opłaty abonamentowej przyjęto odmienne rozwiązanie zgodnie z którym w umowie należy wskazać wysokość opłaty abonamentowej z wykazaniem jaką kwotowo część tej opłaty stanowi koszt świadczenia usługi, przyłączenia oraz urządzenia końcowego. Projekt nie posługuje się już w żadnym miejscu pojęciem ulgi, które funkcjonuje na gruncie Prawa telekomunikacyjnego.</p>
--	--	---	---

			<p>2) <u>dane kontaktowe przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej, w tym adres poczty elektronicznej oraz numeru telefonu, pod którymi abonent może szybko i efektywnie kontaktować się z przedsiębiorcą komunikacji elektronicznej;</u></p> <p>3. nadanie art. 251 ust. 1 pkt 5 PKE brzmienia:</p> <p>5) <u>część opłaty abonamentowej stanowiącej ulgę za wydane w ramach tej umowy telekomunikacyjne urządzenie końcowe bądź wysokość ulgi jednorazowej, jeżeli ulga ta zostanie udzielona;</u></p>	
4 9 0	Art. 252 ust. 1 pkt 2)	PIIT	<p>Izba dostrzega potrzebę podawania danych umożliwiających efektywny kontakt z przedsiębiorcą, jednak z uwagi na innowacyjne rozwiązania związane z nowymi sposobami zawierania umów, uważa za nadmiarowe wskazywanie konkretnych kanałów do kontaktu, tj. adresu e-mail oraz telefonu. Już dzisiaj niektórzy przedsiębiorcy albo nawet całe marki w ramach danego przedsiębiorcy stawiają na kontakt poprzez chat, elektroniczne formularze do kontaktu lub aplikacje mobilne. Konsument, decydując się na zawarcie umowy za pośrednictwem aplikacji mobilnej, ma możliwość kontaktowania się z dostawcą usług wyłącznie przez aplikację mobilną, a dostawca nie udostępnia w tym celu numeru telefonu, czy też adresu e-mail. Jest to przy tym w pełni zgodne z oczekiwaniami konsumentów wybierających daną ofertę, którą w pełni mogą zarządzać z wykorzystaniem aplikacji mobilnej. Projekt ustawy zatem w ogóle nie zauważa tego „postępu” , stawiając i wymagając wyłącznie tradycyjnych form kontaktu (e-mail, pismo, telefon). Usztywnienie się wyłącznie do konkretnych kanałów kontaktu już teraz, a na pewno w niedalekiej przyszłości, skutecznie uniemożliwi nawiązanie efektywnego kontaktu z przedsiębiorcą.</p>	<p>Uwaga kierunkowo uwzględniona</p> <p>Artykuł 12 ust 1 upk zawiera tożsamy do zawartego w projekcie Pke przepis zobowiązujący do przekazania przed zawarciem umowy informacji o m.in...:</p> <p>3) adresie przedsiębiorstwa, adresie poczty elektronicznej oraz numerach telefonu lub faksu jeżeli są dostępne, pod którymi konsument <u>może szybko i efektywnie kontaktować się z przedsiębiorcą;</u></p> <p>Projektowane przepisy nie zakazują udostępniania obok kanałów wymaganych również innych kanałów kontaktu np. aplikacji czy innych nowoczesnych rozwiązań. W celu uniknięcia wątpliwości w zakresie możliwości oferowania również innych form kontaktu przepis uzupełniono o adres elektroniczny innego środka komunikacji elektronicznej, jeśli dostawca korzysta z takiego środka.</p> <p>Jednocześnie należy podkreślić, że zaproponowane w projekcie podstawowe formy kontaktu – telefon i email są najczęściej wykorzystywane również w przypadku kontaktów klient-dostawca usług w innych branżach i uwzględniają fakt, że nie wszyscy abonenci potrafią lub chcą korzystać z bardziej zaawansowanych technicznie rozwiązań. Badania Eurostatu</p>

			<p>Postulat: pozostawienie wymogu podania danych do kontaktu z przedsiębiorcą bez wskazywania kanałów kontaktu i pozostawiając wybór kanałów przedsiębiorcy, który wg swojej najlepszej wiedzy określi dane do kontaktu w zależności od sposobu, w jaki umowa będzie zawierana.</p> <p>Propozycja brzmienia przepisu: „<i>dane kontaktowe pozwalające efektywnie kontaktować się z przedsiębiorcą komunikacji elektronicznej</i>”.</p>	<p>pokazują, że w Polsce w ubiegłym roku aż 53 proc. osób między 65. a 74. rokiem życia nigdy nie miało styczności z internetem. Do tego należy dodać również osoby o szczególnych potrzebach, w tym o niskim statusie materialnym lub z niepełnosprawnościami.</p>
4 9 1	Art. 252 ust. 1 pkt 2)	PIKE	<p>Art. 252 ust. 1 pkt 2) adres poczty elektronicznej <u>lub wskazanie innego środka komunikacji elektronicznej</u> oraz numery telefonu, pod którymi abonent może szybko i efektywnie kontaktować się z przedsiębiorcą komunikacji elektronicznej;</p> <p>PIKE wskazuje, że wobec ciągłego rozwoju kanałów komunikacji nie ma potrzeby, aby adres poczty elektronicznej był jedyną możliwością w zakresie zdalnego kontaktu z klientem, pożądane byłoby objęcie tym przepisem rozmaitych narzędzi. Niewątpliwie ułatwi to komunikację po obydwóch stronach umowy o świadczenie usług komunikacji elektronicznej.</p>	<p>Uwaga uwzględniona Przepisy Pke są spójne z ustawą o prawach konsumenta, mając jednak na celu umożliwienie kontaktu w nowoczesnej formie wprowadzono możliwość kontaktu także za pomocą innego środka komunikacji elektronicznej.</p>
4 9 2	Art. 252 ust. 1 pkt 2)	Lewiat an	<p>KL proponuje by rozważyć nowocześniejsze metody kontaktu z przedsiębiorcą telekomunikacyjnym. Obok adresu e-mail oraz telefonu (wymienionych w projekcie) polegają na kontaktach poprzez chat, elektroniczne formularze do kontaktu lub aplikacje mobilne.</p> <p>Proponujemy wprowadzenie wymogu podania danych do kontaktu z przedsiębiorcą bez definiowania kanałów kontaktu i pozostawiając wybór w tym zakresie przedsiębiorcy.</p>	<p>Uwaga kierunkowo uwzględniona Przepisy Pke są spójne z ustawą o prawach konsumenta, mając jednak na celu umożliwienie kontaktu w nowoczesnej formie wprowadzono możliwość kontaktu także za pomocą innego środka komunikacji elektronicznej.</p> <p>Uwaga nieuwzględniona – w zakresie propozycji niedefiniowania kanałów kontaktu. Brak wskazania podstawowych kanałów kontaktu może skutkować tym, że dostawca usług będzie oferował wyłącznie nowoczesne formy kontaktu np. chat, z których nie każdy abonent chce lub potrafi skorzystać. Należy podkreślić, że zaproponowane w projekcie</p>

				<p>podstawowe formy kontaktu – telefon i email są najczęściej wykorzystywane również w przypadku kontaktów klient-dostawca usług w innych branżach. Badania Eurostatu pokazują, że w Polsce w ubiegłym roku aż 53 proc. osób między 65. a 74. rokiem życia nigdy nie miało styczności z internetem. Do tego należy dodać również osoby o szczególnych potrzebach, w tym o niskim statusie materialnym lub z niepełnosprawnościami.</p>
4 9 3	art. 252 ust. 1 pkt 2 PKE	IAB Polska BCC	<p>Zgodnie z projektowanym art. 252 ust. 1 pkt 2 PKE umowa o świadczenie usług komunikacji elektronicznej zawierana z konsumentem określać ma adres poczty elektronicznej oraz numery telefonu pod którymi abonent może szybko i efektywnie kontaktować się z przedsiębiorcą komunikacji elektronicznej.</p> <p>Pomimo, iż jednym z powodów ustanowienia nowego aktu regulującego działanie rynku komunikacji elektronicznej jest dynamiczny rozwój tego rodzaju usług i konieczność zapewnienia neutralności technologicznej w zakresie regulacji, projektowana ustawa zdaje się niewystarczająco adresować postęp jaki nastąpił w zakresie gospodarki cyfrowej, zakłada ona m.in. wymaganie wyłącznie tradycyjnych form kontaktu. Wobec rozwoju i zróżnicowania wykorzystywanych na rynku komunikacji elektronicznej form kontaktu, niezrozumiałą jest obowiązek określania takich elementów w umowie o świadczenie usług i wskazania m.in. na konieczność posiadania kilku linii obsługowych (przepis wskazuje na „numery telefonu”). W związku z dużą konkurencyjnością w zakresie usług komunikacji elektronicznej, w celu zapewnienia klientom odpowiedniego poziomu zadowolenia z wykorzystywanych usług, a co za tym idzie w celu utrzymania klienta, jednym z podstawowych priorytetów samych przedsiębiorców jest umożliwienie sprawnego kontaktu.</p>	<p>Uwaga kierunkowo uwzględniona – w zakresie wskazania innych kanałów kontaktu</p> <p>Przepisy Pke są spójne z ustawą o prawach konsumenta, mając jednak na celu umożliwienie kontaktu w nowoczesnej formie wprowadzono możliwość kontaktu także za pomocą innego środka komunikacji elektronicznej.</p> <p>Uwaga nieuwzględniona – w zakresie propozycji niedefiniowania kanałów kontaktu. Brak wskazania podstawowych kanałów kontaktu może skutkować tym, że dostawca usług będzie oferował wyłącznie nowoczesne formy kontaktu np. chat, z których nie każdy abonent chce lub potrafi skorzystać. Należy podkreślić, że zaproponowane w projekcie podstawowe formy kontaktu – telefon i email są najczęściej wykorzystywane również w przypadku kontaktów klient-dostawca usług w innych branżach. Badania Eurostatu pokazują, że w Polsce w ubiegłym roku aż 53 proc. osób między 65. a 74. rokiem życia nigdy nie miało styczności z internetem. Do tego należy dodać również osoby o szczególnych potrzebach, w tym o niskim statusie materialnym lub z niepełnosprawnościami.</p>

			<p>Sektor usług komunikacji elektronicznej już dzisiaj wykorzystuje różne formy kontaktu poza numerem telefonicznym czy adresem poczty elektronicznej, aby zapewnić swoim klientom łatwy oraz efektywny kontakt np. poprzez chat, elektroniczne formularze do kontaktu czy aplikacje mobilne.</p> <p>IAB zwraca uwagę, że zgodnie z EKŁE (art. 102 ust. 3) wymagane jest podanie danych kontaktowych dostawcy, a więc przepisy unijne nie przewidują zamkniętego katalogu form kontaktu. Z tego względu proponujemy by art. 252 ust. 1 pkt 2 PKE otrzymał brzmienie odpowiadające regulacji EKŁE, a więc odnoszące się ogólnie do danych kontaktowych, za pomocą których abonent może szybko i efektywnie kontaktować się z przedsiębiorcą komunikacji elektronicznej lub ujmujące jako alternatywę inne środki porozumiewania się na odległość, o ile są oferowane przez przedsiębiorcę.</p>	
4 9 4	Art. 252 ust. 1 pkt 5	Federa cja Konsu mentó w	<p>Art. 252 – zawierający katalog obowiązkowych postanowień umownych porządkuje w sposób zdecydowany niedoskonałości dotychczas obowiązującej ustawy i Federacja Konsumentów prosi o zachowanie go w obecnym brzmieniu, poza kilkoma propozycjami przedstawionymi poniżej.</p> <p>Katalog postanowień umownych zawarty w ust.1 art. 252 należy ocenić pozytywnie. Niemniej, wydaje się, że w punkcie 5):</p> <p><i>5) część opłaty abonamentowej stanowiącej ulgę za wydane w ramach tej umowy telekomunikacyjne urządzenie końcowe;</i></p> <p>powinna zostać wskazana również ulga za instalację, jeśli jej udzielono (poprzez dodanie słów „lub ulgę związaną z instalacją usług”).</p> <p>Ponadto naturalną kontynuacją punktu 5) powinien być kolejny punkt o treści:</p>	<p>Uwaga kierunkowo uwzględniona- w zakresie wysokości opłaty abonamentowej przyjęto rozwiązanie, zgodnie z którym w umowie należy wskazać wysokość opłaty abonamentowej z wykazaniem jaką kwotowo część tej opłaty stanowi koszt świadczenia usługi, przyłączenia oraz urządzenia końcowego. Projekt nie posługuje się już w żadnym miejscu pojęciem ulgi, które funkcjonuje na gruncie Prawa telekomunikacyjnego.</p>

			<p>„część opłaty abonamentowej lub innej opłaty okresowej stanowiącej ulgę związaną z obniżeniem ceny miesięcznego abonamentu lub opłaty okresowej”</p> <p>Powyższa propozycja zdaje się wychodzić naprzeciw intencjom ustawodawcy, jaką niewątpliwie jest umożliwienie konsumentowi ustalenia, jakie ulgi zostają mu udzielone i w jakich kwotach, a dostawcy usług umożliwienie sporządzenia rzetelnej kalkulacji całości ulgi i uczciwe przedstawienie jej konsumentowi. Zaproponowane w projekcie wskazanie ulgi jedynie z tytułu wydanego urządzenia nie wyczerpuje bowiem bardzo częstych przypadków zawierania umów bez urządzenia końcowego, w których dostawcy jednak wskazują jako promocyjne (przykładami najczęstszymi są umowy o świadczenie usług mobilnych bez smartfonu a także przyłączenie do sieci TV kablowej).</p>													
4 9 5	Art. 252 ust. 1 pkt 5	KIGEi T	<p>Zaproponowany przepis zawiera bardzo istotny błąd, utożsamiając ulgę z częścią opłaty abonamentowej związanej z zakupem telekomunikacyjnego urządzenia końcowego. W trakcie prekonsultacji przedstawiciele KIGEiT wyjaśniali, że nie są to pojęcia tożsame.</p> <p><u>Przykładowo:</u></p> <p>Cena telefonu X w ofercie dostawcy bez abonamentu wynosi 2401 zł.</p> <p>Przy zawarciu umowy na 24 miesiące dostawca umożliwia zakup telefonu w następujących wariantach:</p> <table border="1"> <thead> <tr> <th>Cena telefonu</th> <th>Ulgą</th> <th>Dodatkowa opłata abonamentowa</th> <th>Suma d abonamento</th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td>1 zł</td> <td>2400 zł</td> <td>100 zł</td> <td>2400 zł (24 m</td> </tr> <tr> <td>1201 zł</td> <td>1200 zł</td> <td>45 zł</td> <td>1080 zł (24 m</td> </tr> </tbody> </table>	Cena telefonu	Ulgą	Dodatkowa opłata abonamentowa	Suma d abonamento	1 zł	2400 zł	100 zł	2400 zł (24 m	1201 zł	1200 zł	45 zł	1080 zł (24 m	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>W zakresie wysokości opłaty abonamentowej przyjęto rozwiązanie, zgodnie z którym w umowie należy wskazać wysokość opłaty abonamentowej z wykazaniem jaką kwotowo część tej opłaty stanowi koszt świadczenia usługi, przyłączenia oraz urządzenia końcowego. Projekt nie posługuje się już w żadnym miejscu pojęciem ulgi, które funkcjonuje na gruncie Prawa telekomunikacyjnego.</p> <p>Celem przepisu jest zapewnienie, aby abonent miał rzetelne informacje jak dostawca usług wycenia urządzenie i jaka część opłaty abonamentowej stanowi spłatę urządzenia. Dla pełnego zobrazowania przytoczonego przez Izbę przykładu poza przedstawioną tabelką powinna znaleźć się również rubryka wartość urządzenia. Abonent powinien mieć pełną wiedzę, że w abonamencie, który płaci znajduje się kwota x za urządzenie i kwota y za usługi.</p>
Cena telefonu	Ulgą	Dodatkowa opłata abonamentowa	Suma d abonamento													
1 zł	2400 zł	100 zł	2400 zł (24 m													
1201 zł	1200 zł	45 zł	1080 zł (24 m													

	<p>W drugim wariantcie kwota ulgi nie jest równa części opłaty abonamentowej, ponieważ dostawca usług zdecydował się zaproponować korzystniejszy abonament.</p> <p>Z wielu względów wysokość dodatkowej opłaty abonamentowej związanej z zakupem telefonu nie jest równa kwocie ulgi – w zdecydowanej większości przypadków jest ona wyższa lub niższa od kwoty ulgi. Wynika to chociażby z konieczności dopasowania cen telefonu do określonych poziomów abonamentów, które najczęściej „postępują” co najmniej o 10 zł.</p> <p>Z tego powodu stwierdzenie „stanowiącej ulgę” powinno zostać usunięte jako oczywiście błędne. Alternatywą jest uznanie, że ustawodawca obowiązek wprowadzenia zasady nakazującej odzwierciedlać kwotę ulgi w opłacie abonamentowej – ale takim wypadku należy zastanowić się, czy w Polsce mamy do czynienia z gospodarką wolnorynkową, czy odgórnie sterowaną.</p> <p>Niezależnie od powyższego, w związku z koniecznością wyeliminowania dalej idących wad tego przepisu, KIGEIT proponuje jego przyjęcie w następującym brzmieniu:</p> <p><i>część opłaty abonamentowej związana z zakupem wraz z tą umową dotowanego urządzenia</i></p> <p>Wskazujemy, że telekomunikacyjne urządzenie końcowe nie jest elementem umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych (nie jest wydane w ramach umowy o świadczenie usług komunikacji elektronicznej) lecz przedmiotem odrębnej umowy sprzedaży – może zatem być wydane w związku z taką umową.</p> <p>Nie można również stwierdzić, jakoby opłata abonamentowa była opłatą za urządzenie, ponieważ znajdująca swoje umocowanie w EKŁE instytucja ofert dotowanych</p>	
--	---	--

			<p>(subsydiowanych) zakłada, że jest to opłata za usługi komunikacji elektronicznej.</p> <p>Postulujemy również rozszerzenie przepisu na każde urządzenie, nie tylko telekomunikacyjne urządzenie końcowe, zgodnie z utrwaloną praktyką sprzedaży w modelu subsydiowym innych urządzeń. Jest to tym bardziej uzasadnione, że określeniem „dotowane” posługuje się EKŁE. KIGEiT podtrzymuje przy tym swoje stanowisko, że w pełni obiektywnym miernikiem wartości urządzenia jest ulga, ponieważ odnosi się ona do ceny urządzenia oferowanego przez dostawcę usług w tzw. wolnej sprzedaży (czyli pokazuje o ile taniej abonent kupił telefon dzięki skorzystaniu z oferty abonamentowej) i optymalnym rozwiązaniem byłoby zastąpienie analizowanego przepisu obowiązkiem wskazania ulgi udzielanej na usługę i urządzenie (co też jest obecnie praktyką wiodących dostawców). W konsekwencji tej zmiany konieczne byłoby również dokonanie zmiany w art. 268 ust. 4 PKE i odwołanie się tam do proporcjonalnej części ulgi na zakup urządzenia końcowego, która może być udzielona abonentowi zgodnie z art. 268 ust. 1 PKE.</p> <p>Proponowana zmiana: przyjęcie przepisu w następującym brzmieniu: <i>część opłaty abonamentowej związana z zakupem wraz z tą umową dotowanego urządzenia</i></p>	
4 9 6	Art. 252 ust. 1 pkt 5	PIIT	<p>Zaproponowany przepis jest błędnie sformułowany, ponieważ udzielana abonentowi ulga na cenę telekomunikacyjnego urządzenia końcowego nie jest tożsama z częścią opłaty abonamentowej związanej z zakupem telekomunikacyjnego urządzenia końcowego.</p> <p>Sytuacja, w której cena telefonu rozkłada się co do złotówki na opłaty cykliczne jest właściwa dla umowy sprzedaży na raty. Tylko w przypadku umowy sprzedaży na raty co do zasady</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>W zakresie wysokości opłaty abonamentowej przyjęto rozwiązanie, zgodnie z którym w umowie należy wskazać wysokość opłaty abonamentowej z wykazaniem jaką kwotowo część tej opłaty stanowi koszt świadczenia usługi, przyłączenia oraz urządzenia końcowego. Projekt nie posługuje się już w żadnym miejscu pojęciem ulgi, które funkcjonuje na gruncie Prawa telekomunikacyjnego. Celem</p>

			<p>pojęcie ulgi nie występuje, ponieważ cykliczne opłaty stanowią raty za urządzenie – a nie część opłaty abonamentowej, jak to może mieć miejsce w przypadku modelu subsydiowego.</p> <p>Ze względu na szereg uwarunkowań część opłaty abonamentowej związana z zakupem telekomunikacyjnego urządzenia końcowego może być równa, niższa lub wyższa od udzielonej abonentowi ulgi.</p> <p>Wskazujemy przy tym na niekonsekwencję, ponieważ art. 268 ust. 4 PKE posługuje się sformułowaniem „części opłaty abonamentowej stanowiącej koszt tego urządzenia”.</p> <p>Jednocześnie wskazujemy, że telekomunikacyjne urządzenie końcowe nie jest elementem umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych, lecz przedmiotem odrębnej umowy sprzedaży. Postulujemy również rozszerzenie przepisu na każde urządzenie, nie tylko telekomunikacyjne urządzenie końcowe, zgodnie z utrwaloną praktyką sprzedaży w modelu subsydiowym innych urządzeń.</p> <p>Z uwagi na powyższe proponujemy przyjęcie przepisu w następującym brzmieniu: <i>„część opłaty abonamentowej związana z zakupem wraz z tą umową dotowanego urządzenia”.</i></p>	<p>przepisu jest zapewnienie, aby abonent miał rzetelne informacje jak dostawca usług wycenia urządzenie i jaka część opłaty abonamentowej stanowi spłatę urządzenia. Abonent powinien mieć pełną wiedzę, że w abonamencie, który płaci znajduje się kwota x za urządzenie i kwota y za usługi.</p> <p>Jeśli zachodzi sytuacja, gdy na usługi i urządzenie przewidziane są 2 odrębne umowy to oczywistym jest, że w umowie o świadczenie usług komunikacji elektronicznej nie będzie wskazywanych rat z umowy sprzedaży. Jednocześnie na rynku nadal oferowane są umowy, które obok usługi uwzględniają również urządzenie końcowe.</p>
4 9 7	Art. 252 ust. 1 pkt 5	PIKE	<p>Część opłaty abonamentowej stanowiącej ulgę za wydane w ramach tej umowy telekomunikacyjne urządzenie końcowe <u>o ile ulga została udzielona.</u></p> <p>PIKE wnosi o wyjaśnienie w uzasadnieniu, że obowiązek ten nie obejmuje sytuacji, w której raty za urządzenie oddzielone są od opłat abonamentowych. W tym wypadku bowiem opłata za urządzenie końcowe wymieniana jest w ramach głównych świadczeń.</p> <p>Co więcej PIKE wskazuje, że ulga za wydanie w ramach umowy telekomunikacyjnego urządzenia końcowego nie jest</p>	<p>Uwaga kierunkowo uwzględniona</p> <p>Wszystkie wymagane przez Pke elementy powinny być uwzględnione w umowie jedynie wtedy, jeśli dotyczy to danej umowy. We wskazanym przepisie nie chodzi o raty urządzenia, ale cenę urządzenia rozliczaną w abonamencie. W zakresie wysokości opłaty abonamentowej przyjęto rozwiązanie, zgodnie z którym w umowie należy wskazać wysokość opłaty abonamentowej z wykazaniem jaką kwotowo część tej opłaty stanowi koszt świadczenia usługi, przyłączenia oraz urządzenia końcowego, jeżeli koszty te</p>

			elementem obligatoryjnym każdej umowy. Niemniej jednak z brzmienia przedmiotowego przepisu można wysnuć inny wniosek. W związku z tym konieczna jest zmiana wskazana w stanowisku PIKE.	zostały uwzględnione w opłacie abonamentowej lub innej okresowej opłacie.
4 9 8	Art. 252 ust. 1 pkt. 5	Sileman Sp. z o.o. RPT 326	Należy zmienić treść zapisu poprzez wykreślenie punktu 5) w całości bądź poprzez doprecyzowanie: jakich urządzeń końcowych dotyczy, jakiego rodzaju opłat i ulg dotyczy dany zapis oraz w jakich sytuacjach dany zapis ma być stosowany. W obecnym kształcie zapis wprowadza bezwzględny nakaz wskazania części opłaty abonamentowej stanowiącej ulgę za wydane urządzenie końcowe. Zdaniem Spółki w przypadku świadczenia stacjonarnych usług dostępu do internetu lub świadczenia usług telewizji kablowej w przypadku których udostępnione urządzenie końcowe nie przechodzi po zakończeniu umowy na własność abonenta nie jest możliwe precyzyjne wskazanie żądanej kwoty.	Uwaga kierunkowo uwzględniona Uzupełniono uzasadnienie. W zakresie wysokości opłaty abonamentowej przyjęto rozwiązanie, zgodnie z którym w umowie należy wskazać wysokość opłaty abonamentowej z wykazaniem jaką kwotowo część tej opłaty stanowi koszt świadczenia usługi, przyłączenia oraz urządzenia końcowego, jeżeli koszty te zostały uwzględnione w opłacie abonamentowej lub innej okresowej opłacie. Przepis dotyczy tak jak w art. 268 ust. 4 wyłącznie urządzenia, które po spłacie przechodzi na własność abonenta, nie zaś urządzeń np. dekodery udostępnionych na czas trwania umowy.
4 9 9	Art. 252 ust. 1 pkt. 10	KIGEIT	KIGEIT proponuje wprowadzenie zmian podkreślających, że obowiązek informowania o stosowanych ograniczeniach dotyczy wyłącznie urządzeń pozostających w związku z umową o świadczenie usług komunikacji elektronicznej. Taki obowiązek nie znajduje uzasadnienia w przypadku urządzeń co prawda sprzedanych przez dostawcę usług, ale na podstawie niezależnej umowy sprzedaży na raty (która pozwala na zastrzeżenie prawa własności, co uzasadnia wprowadzenie ograniczeń w korzystaniu z urządzenia). Warto przy tym wskazać, że np. a art. 268 ust. 4 autorzy projekty już bardziej precyzyjnie odnoszą się do urządzenia wydanego w ramach umowy i warto co najmniej posłużyć się tym samym sformułowaniem. KIGEIT proponuje jednak poniżej posłużyć się sformułowaniem lepiej oddającym charakter tej konstrukcji.	Uwaga kierunkowo uwzględniona W art. 252 uregulowane są tylko elementy umowy o świadczenie usług komunikacji elektronicznej. W Pke nie jest regulowana odrębna umowa sprzedaży urządzeń. Jeśli urządzenie nie jest wydane w ramach umowy o świadczenie usług to jego wartość nie stanowi części abonamentu, a zostanie spłacona w ratach poza abonamentem.

			<p>Proponowana zmiana: <i>ograniczenia w zakresie korzystania z <u>dotowanego telekomunikacyjnego urządzenia końcowego, które zostało zakupione wraz z tą umową, o ile zostały one wprowadzone przez dostawcę usług komunikacji elektronicznej lub na jego zlecenie;</u></i></p>	
5 0 0	Art. 252 ust. 1 pkt 10	PIIT	<p>Analogicznie do uwagi w art. 252 ust. 1 pkt 5 proponujemy przyjąć następujące brzmienie przepisu: <i>„ograniczenia w zakresie korzystania z dotowanego telekomunikacyjnego urządzenia końcowego, które zostało zakupione w związku z tą umową, o ile zostały one wprowadzone przez dostawcę usług komunikacji elektronicznej lub na jego zlecenie”.</i></p>	<p>Uwaga kierunkowo uwzględniona Doprecyzowano słownictwo zgodnie ze słownictwem używanym w art. 268 ust. 4.</p>
5 0 1	Art. 252 ust. 2 i 5	Federa cja Konsu mentó w	<p>Na zdecydowane poparcie zasługuje propozycja art. 252 ust. 2 oraz ust. 5 :</p> <p>2. Informacje, o których mowa w ust. 1 zawarte są w jednym dokumencie (...)</p> <p>5. Dostawca usług komunikacji elektronicznej nie może przenieść informacji, o których mowa w ust. 1 i 4 do innych wzorców umownych. Informacje te dostawca usług Komunikacji elektronicznej przekazuje w jasny i zrozumiały sposób.</p> <p>Rozwiązanie, w którym konsument otrzymuje wszystkie istotne informacje związane z umową w jednym dokumencie ma swoje niezaprzeczalne zalety. Dotychczas konsument otrzymywał zazwyczaj 5 dokumentów: umowę, regulamin świadczenia usług, regulamin promocji oraz cennik i osobno cennik promocyjny. Podpisywał tylko pierwszy z nich, a więc umowę. Otrzymanie pozostałych zazwyczaj kwitował jedynie zaznaczeniem okienka (checkbox) przy klauzuli „Otrzymałem i zapoznałem się z warunkami regulaminu,</p>	<p>Dziękujemy za pozytywną ocenę przepisów</p>

		<p>regulaminu promocji oraz cennika). Okienka te (checkboxy) umieszczane w bezpośrednim sąsiedztwie innych pól tego typu (dane osobowe dla celów marketingowych, przekazywanie danych podmiotom marketingowym itp.) tak dalece zaciemniały obraz umowy, że większość konsumentów w ogóle nie miała świadomości, że składa pokwitowanie otrzymania konkretnych dokumentów.</p> <p>Niestety, na domiar złego, nagminne są sytuacje, w których konsument nie otrzymuje wszystkich załączników (częsta praktyka to umowa plus ulotka promocyjna z cennikiem). Równie często zdarza się, że sprzedawcy w salonach wydają konsumentowi dokumenty inne niż te, których odbiór potwierdził. Ta sytuacja najczęściej dotyczy regulaminów promocji (konsument na umowie może zobaczyć kod promocji składający się z dziwnego ciągu liter i cyfr, np. PMW20XT32, ale nie jest w stanie przypisać go do żadnego regulaminu – ponieważ nie zna algorytmu powstawania tych kodów. W praktyce – konsumenci zgłaszający się do Federacji Konsumentów ze skargą przynoszą czasem umowę, regulamin świadczenia usług, regulamin promocji kompletnie inny niż opowiadał sprzedawca oraz ulotkę-cennik z innej promocji, na którym ręcznie, markerem, zaznaczono kwotę abonamentu. Do tego często dołączona jest pierwsza faktura za usługi, w której ani kwota abonamentu, ani nazwa promocji nie zgadzają się z załącznikami.</p> <p>Stan chaosu sprzedażowego, mającego często znamiona missellingu należy jak najszybciej zakończyć legislacyjnie i proponowane rozwiązanie, w którym umowę konstytuują informacje przedumowne, zwięzłe podsumowanie oraz umowa jest krokiem w dobrym kierunku. Dzięki temu konsument będzie miał szansę sprawdzić, czy warunki oferowane przez sprzedawcę znajdują odzwierciedlenie w umowie i nie będzie</p>	
--	--	--	--

			zaskakiwany dodatkowymi regulaminami, których nigdy nie otrzymał.	
5 0 2	Art. 252 ust. 1, ust. 2, ust. 4, ust. 5 Art. 255 Art. 256	PIIT	<p>W celu przedstawienia oraz uzasadnienia wątpliwości oraz pytań przedstawionych w uwagach ogólnych co do trybu zawierania umowy konieczne jest wskazanie kluczowych przepisów w Projekcie, które tworzą podstawowe wymagania dla nowego trybu zawierania umowy, w tym likwidacji innych wzorców umownych takich jak cenniki, regulaminy świadczenia usług czy regulaminy promocji.</p> <p>Uzasadnieniem dla wprowadzenia nowego modelu/trybu zawierania umowy jest następujące stwierdzenie zawarte w uzasadnieniu tj.: „W ust. 5 sformułowany został zakaz przenoszenia informacji składających się na umowę, o których mowa w ust. 1 oraz w informacjach przedumownych i zwięzłym podsumowaniu warunków umowy do innych wzorców umownych takich jak np. regulaminy korzystania z usługi czy regulaminy promocji. Dzięki takiemu rozwiązaniu konsument nie będzie zmuszony do poszukiwania dotyczących go regulacji w różnych dokumentach, udostępnianych w praktyce w kilku różnych miejscach na stronie internetowej dostawcy usług. Ponadto informacje składające się na umowę powinny być przekazane w jasny i zrozumiały sposób”.</p> <p>Izba nie może się zgodzić takim stwierdzeniem, gdyż nie jest ono zgodne ze stanem faktycznym. Prawdą jest, że różne zagadnienia takie jak ceny, warunki promocji, warunki świadczenia konkretnych usług uregulowane są w osobnych dokumentach. Wynika to po prostu z faktu konfigurowania konkretnej oferty na etapie zawierania umowy. Zatem zarzut, że cenniki, warunki promocji czy regulaminy konkretnych usług uregulowane są w osobnych dokumentach lub też że są dostępne w osobnych zakładkach jest całkowicie</p>	<p>Uwaga częściowo uwzględniona</p> <p>Projektodawca nie podziela przedstawionych przez Izbę obaw. Jeśli chodzi o ilość dokumentów, to czy abonent dostanie informacje w 1 dokumencie czy jak wskazała izba dotychczas „Abonent w chwili zawierania umowy lub jej zamawiania na stronie internetowej otrzymuje w jednym momencie wszystkie dokumenty, które składają się na wybraną przez siebie ofertę” dla dostawcy nie stanowi różnicy ponieważ w obydwu przypadkach musi przekazać tę samą ilość informacji. Jednak dotychczasowa praktyka pokazuje, że zapisy jednego regulaminu zawierają odesłanie do innych, a te inne do kolejnych. Abonentom trudno jest zrozumieć jaką cenę ma dana usługa, jeśli w tym celu musi jednocześnie przeczytać 2 czy 3 dokumenty.</p> <p>Zgodnie z projektowanymi przepisami dostawca usług może zawrzeć informacje przedumowne w jednym lub dwóch dokumentach (regulaminie świadczenia usług komunikacji elektronicznej i w cenniku).</p> <p>Przepisy Pke uzupełniono o regulacje uwzględniające możliwość nabywania dodatkowych usług w trakcie trwania umowy np. jednorazowe dokupywanie pakietu danych internetowych. Zgodnie z zaproponowanymi przepisami wyłączenie możliwości korzystania z innych wzorców umownych nie dotyczy przekazywania informacji o warunkach skorzystania z dodatkowych pakietów taryfowych lub dodatkowych opcji usług, jeżeli skorzystanie z nich nie wpływa na główne cechy oraz cenę świadczonej usługi, w szczególności wysokość opłaty abonamentowej.</p>

		<p>nieuzasadniony. Abonent w chwili zawierania umowy lub jej zamawiania na stronie internetowej otrzymuje w jednym momencie wszystkie dokumenty, które składają się na wybraną przez siebie ofertę – mówiąc wprost abonent otrzymuje dokumenty, które „sam poskładał” zaznaczając odpowiednie opcje na stronie internetowej lub prosząc konsultanta o skonfigurowanie jego oferty w sklepie lub w trakcie ustalania warunków umowy w trakcie rozmowy telefonicznej.</p> <p>Zatem przyjęte w uzasadnieniu założenie jest nieprawidłowe i wymaga uzasadnienia i wskazania wprost przykładów na jakich Projektodawca opiera swoje stanowisko, które „wywraca wszystko do góry nogami”.</p> <p>Jedynym sposobem spełnienia wymagań określonych w art. 252 oraz 255 jest umieszczenie w jednym dokumencie informacji o wszystkich usługach, przy czym dopiero w umowie znajdują się informacje, którymi zwiąże się abonent. Takie podejście można określić jako rewolucyjne. Wskazać jednocześnie należy, że przedsiębiorcy telekomunikacyjni zostaną wyłączeni z zakresu stosowania ustawy o Prawach konsumenta poprzez odmienne uregulowanie trybu zawierania umowy, z czym również trudno się zgodzić.</p> <p>W chwili obecnej na etapie przedkontraktowym abonent może zapoznać się np. z kilkunastoma dostępnymi opcjami usługowymi i wedle wyboru wybrać je poprzez odklikanie na stronie internetowej. W jaki sposób w jednym dokumencie zaprezentować wszystkie te informacje jako informacje przedumowne? Przepis art. 252 ust. 5 Projektu zakazujący umieszczania informacji przedumownych w różnych dokumentach powoduje, że wszystkie opcje usługowe, usługi, promocje etc. muszą zostać umieszczone w jednym dokumencie ze spisem treści. Projektodawca nie uwzględnia faktu, że nie istnieją standardowe informacje przedumowne,</p>	<p>Zgodnie z proponowanymi przepisami abonent powinien otrzymać informacje przedumowne, które dotyczą nabywanej przez niego usługi. Zaakceptowane przez abonenta informacje przedumowne wchodzi w zakres umowy stając się jej integralną częścią.</p> <p>Uwaga wyjaśniona - w kontekście usług przedpłaconych Izba prawidłowo interpretuje proponowane przepisy. Ustęp 2 wyraźnie wskazuje, które elementy mogą być przedstawione na stronie internetowej, a które muszą być zamieszczone na opakowaniu startera ze względu na swój zindywidualizowany charakter.</p>
--	--	---	--

			<p>które można umieścić w jednym dokumencie ponieważ klienci „konfigurują” swoje umowy w trakcie procesu zawierania umowy.</p> <p>Jeżeli rozumienie Izby jest nieprawidłowe prosimy o potwierdzenie prawidłowego rozumienia proponowanych przepisów.</p> <p>Postulujemy:</p> <ul style="list-style-type: none"> • wykreślenie art. 252 ust. 5 w zakresie, w których określa on zakaz umieszczania informacji przedumownych w różnych dokumentach; • wykreślenie z art. 255 wyrazów „zawarte w jednym dokumencie”. <p>W kontekście usług przedpłaconych zgodnie z przepisem wszystkie obligatoryjne elementy umowy o świadczenie usług komunikacji elektronicznej zawieranej w formie pisemnej, dokumentowej lub elektronicznej mają być zawarte w jednym dokumencie (osobnym od dokumentu umowy). Izba rozumie, że realizacja tego obowiązku (umieszczenia wszystkich elementów umowy o świadczenie usług przedpłaconych w jednym dokumencie), nie dotyczy jednak umów o świadczenie usług przedpłaconych, ponieważ jednym z elementów umowy w ofertach przedpłaconych jest numer przydzielony abonentowi, który – zgodnie z art. 253 ust. 2 pkt 1 – ma zostać udostępniony na trwałym nośniku.</p> <p>Postulat: wyjaśnienie wątpliwości przez ustawodawcę.</p>	
503	Art. 252 ust. 2 i 5	KIGEiT	<p>Zaproponowane przez Ministra Cyfryzacji podejście, która zawęży umowę do jednego dokumentu, jest ewidentnie sprzeczne z EKŁE. Dyrektywa nie nakłada na dostawców usług obowiązku posługiwania się konkretnymi wzorcami umownymi poza formularzem podsumowania warunków umowy. Co więcej – autorzy dyrektywy zdają sobie sprawę ze stopnia rozbudowania cenników usług telekomunikacyjnych,</p>	<p>Uwaga częściowo uwzględniona</p> <p>EKŁE w art. 102 ust. 1 stanowi, że informacje mają być przekazane „w jasny i zrozumiały sposób”. Ponadto ust. 4 stanowi, że informacje przedumowne „stają się integralną częścią umowy i nie podlegają zmianie”.</p>

		<p>skoro w treści rozporządzenia Komisji 2019/2243 z dnia 17 grudnia 2019 r. w sprawie formularza formularz zawierającego podsumowania warunków umowy wyraźnie dopuszcza się (motyw 14 i 16) odesłanie do innych dokumentów. Sam formularz wyraźnie wskazuje, że „<i>Pełne informacje na temat niniejszej usługi znajdują się w <u>innych dokumentach</u></i>” (podkreślenie własne).</p> <p>Tak daleko idąca regulacja jest bezprecedensowa, w żadnym sektorze nie ma zakazu funkcjonowania choćby cenników czy ogólnych warunków.</p> <p>Z przykrością stwierdzamy, że Minister Cyfryzacji zaufał swoim teoretycznym wyobrażeniom co do tego, co będzie najkorzystniejsze dla abonentów, a nie wiedzy i doświadczeniu dostawców usług, którzy zatrudniają sztaby specjalistów pracujących na przejrzystością komunikacji z abonentami.</p> <p>Nie rozumiemy przyczyn, dla których umowa nie może zostać ograniczona do najważniejszych informacji niezbędnych dla konsumenta, a zajmujące wiele stron szczegółowe wykazy cen połączeń międzynarodowych, na numery specjalne, audiotekstowe, w roamingu międzynarodowym nie mogą zostać zamieszczone w załączonym do umowy cenniku.</p> <p>Dostawcy usług obawiają się, że proponowane przepisy doprowadzą do irracjonalnej wykładni, zgodnie z którą jedynym dokumentem regulującym prawa i obowiązki abonenta może być umowa, a wszystkie informacje (łącznie kilkadziesiąt punktów) mają zostać zamieszczone pomiędzy komparycją a podpisem Stron.</p> <p>Oferty dostawców usług są bardzo zróżnicowane, lecz te różnice dotyczą standardowo podstawowych elementów usług. W ramach jednej oferty potrafi funkcjonować kilkanaście-kilkadziesiąt wariantów, często uzależnionych od tego czy</p>	<p>Wskazany przez Izbę motyw dotyczy zwięzłego podsumowania warunków umowy i odsyła m.in. do warunków umowy czyli umowy z art. 252 Pke.</p> <p>Zgodnie z projektowanymi przepisami dostawca usług może zawrzeć informacje przedumowne w jednym lub dwóch dokumentach (regulaminie świadczenia usług komunikacji elektronicznej i w cenniku).</p> <p>Jednocześnie w przypadku dodatkowych pakietów taryfowych lub dodatkowych opcji usług, jeżeli skorzystanie z nich nie wpływa na główne cechy usługi oraz wysokość opłaty abonamentowej, informacje o warunkach świadczenia tych dodatkowych pakietów taryfowych lub dodatkowych opcji usług mogą być zawarte w odrębnym wzorcu określającym warunki ich świadczenia.</p>
--	--	--	---

	<p>klient przedłuży umowę, przenosi numer, zawiera ją na 12 czy 24 miesiące, etc.</p> <p>Z tego też względu dostawcy usług stosują jeden standardowy cennik, zaś szczegóły dotyczące podstawowych wariantów usługi zamieszczają w regulaminach promocji.</p> <p>Rozumiemy, że Minister Cyfryzacji dąży do przywrócenia słusznie minionych czasów, w który Telekomunikacja Polska S.A. miała jeden cennik liczący sobie 389 stron (por.: https://archiwum.uke.gov.pl/files/?id_plik=6463), które opisywał wszystkie warianty ofert dostępnych dla klientów? Jednym cennikiem posługują się w chwili obecnej banki, co wysoce utrudnia odszukanie klientom odszukanie w tych dokumentach postanowień, które dotyczą akurat tego produktu, z którego korzystają.</p> <p>Podkreślenia wymaga fakt, że realizacja wizji MC wiąże się z gigantyczną pracą po stronie dostawców, którzy będą zmuszeni do połączenia w jeden dokument obecnie funkcjonujących umów, cenników oraz regulaminów ofert promocyjnych.</p> <p>Na zestaw dokumentów składa się obecnie umowa główna, regulamin świadczenia usług, cennik podstawowy oraz regulamin promocji. W przypadku większości ofert mamy do czynienia z kilkoma wariantami umowy, jednym lub kilkoma cennikami podstawowymi oraz kilkunastoma/kilkudziesięcioma wariantami regulaminów promocji.</p> <p>Proponowane zmiany spowodowałyby konieczność wygenerowania w systemach informatycznych dostawców setek takich wariantów, bo wiąże się z ogromnym zakresem ich przebudowy i nakładem pracy, który w żadnej mierze nie jest możliwy do zrealizowania (a jego realizacja jest nadmiarowa).</p> <p>W uzasadnieniu Ministerstwo Cyfryzacji wskazuje na trudność z odnalezieniem dokumentów na stronie internetowej</p>	
--	---	--

			<p>dostawców usług. Trzeba zatem podkreślić, że w tym zakresie należałoby raczej wprowadzić regulację dot. zasad komunikacji na takich stronach, a nie ingerować w zakres funkcjonujących dokumentów. Przy czym pewne praktyki są możliwe do wypracowania w formie wytycznych sektorowych – wydaje się to być właściwym podejściem w gospodarce wolnorynkowej (por. przykład brytyjskiego OFCOM, który wydaje konsultowane z branżą wytyczne w szeregu aspektów działalności telekomunikacyjnej). Liczymy, że Ministerstwo Cyfryzacji we współpracy z Prezesem UKE skorzysta z tych wzorców i odstąpi od nakładania na branżę niepotrzebnych obciążeń. Wiadomym jest, że z perspektywy resortu zdecydowanie mniej pracochłonnym rozwiązaniem jest stworzenie przepisu nakładającego nieproporcjonalne obciążenia na branżę, liczymy jednak na to, że Minister Cyfryzacji wykaże się tutaj należyłą dbałością o interesy branży telekomunikacyjnej.</p> <p>Na gruncie ustawy Prawo komunikacji elektronicznej kluczowe jest zapewnienie, że abonent dostanie we właściwy sposób dokumenty dotyczące jego oferty i to zapewniają zapisy nakładające na dostawców obowiązek dostarczenia informacji przedumownych i podsumowania warunków umowy – co w praktyce będzie sprowadzało się do dostarczenia formularza podsumowania i kompletu wzorców umownych dla danej umowy.</p> <p>Proponowana zmiana: Usunięcie art. 252 ust. 2 i 5</p>	
504	Art. 252 ust. 2 i 5	Lewiatan	<p>Proponowana zmiana:</p> <p>2. <i>Informacje, o których mowa w ust. 1 mogą być zawarte jednym lub kilku wzorcach umownych.</i></p> <p>Art. 252 ust. 5 – proponujemy usunięcie.</p> <p>W ocenie KL usunięcie możliwości stosowania innych wzorców umownych niż Umowa, Informacje Przedumowne i</p>	<p>Uwaga częściowo uwzględniona</p> <p>Celem regulacji jest odchodzenie od mnogości wzorców umownych, które utrudniają należyte zapoznanie się z nimi. Zgodnie z projektowanymi przepisami dostawca usług może zawrzeć informacje przedumowne w jednym lub dwóch</p>

			<p>Zwięzłe Podsumowanie Warunków umów nie znajduje podstawy prawnej w EKŁE. EKŁE nakłada obowiązek stosowania nowego, dodatkowego dokumentu jakim jest Zwięzłe Podsumowanie Warunków Umowy, ale nie wyklucza innych wzorców z obiegu.</p> <p>Wskazujemy, że rynek telekomunikacyjny jest przede wszystkim rynkiem usług masowych. Zmiana wszystkich umów dla wszystkich usług telekomunikacyjnych będzie przedsięwzięciem o niespotykanej dotąd skali.</p> <p>Niezrozumiałe jest również stanowisko Prawodawcy w tym zakresie pod kątem wypracowanego do tej pory orzecznictwa i sądów powszechnych i Regulatorów w zakresie stosowania, klauzul abuzywnych itd. a dotyczących stosowanych w obrocie wzorców umownych. Taka zmiana może podważyć aktualnych niektórych istotnych orzeczeń, czy wręcz linii orzeczniczych.</p> <p>Godne uwagi jest również to, że tylko przedsiębiorcy telekomunikacyjni będą pozbawieni możliwości stosowania czy to regulaminów, czy warunków promocji, podczas gdy inni przedsiębiorcy obecni na takich rynkach jak rynek bankowy, ubezpieczeń, transportu, przewozu osób, itd., będą mogli swobodnie stosować wypracowane wzorce umowne.</p> <p><u>Postulatem jest usunięcie art. 252 ust. 2</u> oraz umożliwienie dostawcom usług posługiwania się wieloma wzorcami umownymi, tak aby swobodnie kształtować sposób, w jaki prezentowane będą informacje przedumowne.</p>	<p>dokumentach (regulaminie świadczenia usług komunikacji elektronicznej i w cenniku).</p> <p>Przepisy Pke uzupełniono o regulacje uwzględniające możliwość nabywania dodatkowych usług w trakcie trwania umowy np. jednorazowe dokupywanie pakietu danych internetowych. Zgodnie z zaproponowanymi przepisami wyłączenie możliwości korzystania z innych wzorców umownych nie dotyczy przekazywania informacji o warunkach skorzystania z dodatkowych pakietów taryfowych lub dodatkowych opcji usług, jeżeli skorzystanie z nich nie wpływa na główne cechy oraz cenę świadczonej usługi, w szczególności wysokość opłaty abonamentowej.</p>
5 0 5	Art. 252 ust. 2, Art. 252 ust.	PIKE	<p>Art. 252 ust. 2</p> <p><i>W przypadku, gdy informacje zawarte w ust. 1 zawarte są w więcej niż jednym dokumencie, przedsiębiorca komunikacji elektronicznej zobowiązany jest:</i></p> <p><i>1)określić w umowie, w jasny i precyzyjny sposób, dokumenty w których zawarte są poszczególne informacje;</i></p>	<p>Uwaga częściowo uwzględniona</p> <p>Celem regulacji jest odchodzenie od mnogości wzorców umownych, które utrudniają należyte zapoznanie się z nimi.</p> <p>Zdiagnozowany przez projektodawcę problem dotyczy nie tylko dublujących lub wykluczających się postanowień różnych dokumentów umownych, ale również niewydawania wszystkich załączników, lub załączanie dokumentów</p>

<p>5, 255 ust. 1</p>	<p>2) <i>zapewnić, aby dokumenty składające się na umowę nie zawierały postanowień sprzecznych oraz nie regulowały w odmienny sposób tych samych zagadnień;</i></p> <p>3) <i>zapewnić, aby dokumenty określające zasady promocji, ograniczały się do:</i></p> <ul style="list-style-type: none"> - <i>wskazania warunków jakie należy spełnić aby skorzystać z oferty promocyjnej;</i> - <i>określenia obniżonych opłat, ze wskazaniem które postanowienia głównego cennika nie znajdują zastosowania w okresie promocji;</i> <p>4) <i>wymienić w umowie wszystkie znajdujące do niej zastosowanie dokumenty oraz załączyć je. Informacje, o których mowa w ust. 1 zawarte są w jednym dokumencie.</i></p> <p>Wykreślić art. 252 ust. 5.</p> <p>Art. 255 ust. 1</p> <p><i>Przed zawarciem z konsumentem umowy o świadczenie usług komunikacji elektronicznej, innych niż usługi transmisji danych używane do świadczenia usług komunikacji maszyna-maszyna, dostawca usług komunikacji elektronicznej doręcza konsumentowi, na trwałym nośniku informacje przedumowne zawarte w jednym dokumencie. <u>W przypadku, gdy informacje przedumowne zawarte są w więcej niż jednym dokumencie, stosuje się art. 252 ust. 2.</u></i></p> <p>Dodane zastrzeżenie posiada istotne wady. Zakłada ono, że treść stosunku prawnego nie może być dzielona na wzorce umowne (ogólne warunki umowy, regulaminy). Jest to regulacja niespotykana w żadnej innej regulacji sektorowej, a nadto sprzeczna z obecną praktyką.</p> <p>Podstawowe wady przepisu to:</p> <p>1) Dyskryminacja przedsiębiorców telekomunikacyjnych. Po wprowadzeniu projektowanej regulacji sprzedawcy internetowi, firmy ubezpieczeniowe,</p>	<p>nieodpowiadających zawartej umowie (patrz stanowisko Federacji Konsumentów).</p> <p>Zgodnie z projektowanymi przepisami dostawca usług może zawrzeć informacje przedumowne w jednym lub dwóch dokumentach (regulaminie świadczenia usług komunikacji elektronicznej i w cenniku).</p> <p>Jednocześnie w przypadku dodatkowych pakietów taryfowych lub dodatkowych opcji usług, jeżeli skorzystanie z nich nie wpływa na główne cechy usługi oraz wysokość opłaty abonamentowej, informacje o warunkach świadczenia tych dodatkowych pakietów taryfowych lub dodatkowych opcji usług mogą być zawarte w odrębnym wzorcu określającym warunki ich świadczenia.</p>
----------------------------------	--	---

	<p>banki oraz szereg innych branż będą mogli świadczyć usługi lub sprzedawać produkty w oparciu o umowy, regulaminy (ogólne warunki umowy – OWU) oraz regulaminy promocji, gdy tymczasem branża telekomunikacyjna nie będzie mogła tego robić.</p> <p>2) Sprzeczność z celami dyrektywy EKŁE. EKŁE nie zawiera w sobie zakazu korzystania z różnych dokumentów, w tym regulaminów czy ogólnych warunków umów. W kontekście nakazu harmonizacji zupełnej praw abonentów, wprowadzając tego typu wymóg, polski ustawodawca nie zrealizuje celu dyrektywy jakim jest rozwój jednolitego rynku i ujednoczenie regulacji abonenckich w krajach UE.</p> <p>Zauważyć należy, że EKŁE w art. 102 nie nakazuje doręczenia konkretnego dokumentu. Mowa jest tam wyłącznie o „przekazaniu informacji”. Identyczne sformułowanie zawiera także dyrektywa konsumencka (2011/83/UE) w art. 5 i 6. Przepisy te były zawsze rozumiane w ten sposób, że forma przekazania tych informacji pozostaje w gestii przedsiębiorcy, a jedynym warunkiem jest przejrzystość i zrozumiałość tych informacji. Tak też te przepisy zostały implementowane w ustawie o prawach konsumenta (odpowiednio art. 8 i 12).</p> <p>3) Niedostosowanie rozwiązania do rynku umów masowych. Według raportu UKE o stanie rynku telekomunikacyjnego za rok 2019, w Polsce mamy ok 16,2 mln użytkowników samego Internetu. 48% tych użytkowników (ok. 8 mln), to użytkownicy w sieciach stacjonarnych, a więc tacy którzy z całą pewnością korzystają z usług w modelu post-paid (w oparciu o umowę). Biorąc pod uwagę, że umowy są statystycznie zawierane na okres 2 lat, daje to ok. 4 mln umów rocznie w zakresie samej tylko usługi dostępu Internetu. Zakładając, że także część użytkowników sieci mobilnych posiada umowy w systemie post-paid, szacunkowa roczna liczba 5 mln zawieranych umów</p>	
--	--	--

		<p>nie wydaje się szacunkiem raczej ostrożnym. Daje to ok. 13,5 tys. Umów dziennie w skali kraju.</p> <p>Projektodawca zakłada, że albo każda z tych umów będzie przygotowana indywidualnie dla każdego użytkownika, albo każdy użytkownik otrzyma kilkusetstronicowy pdf/drukowaną książkę zawierającą wszystkie opcje i warianty taryfowe danego dostawcy. Założenie pierwsze jest nierealne, gdyż czas i koszt obsługi pojedynczego klienta wydłużyłby się do wielu roboczogodzin. Założenie drugie wiąże się albo z uciążliwościami po stronie użytkownika, który otrzymałby dokument z licznymi niepotrzebnymi mu informacjami (w przypadku dokumentów elektronicznych), albo z ogromnymi i całkowicie zbędnymi kosztami druku tych informacji (w przypadku umów papierowych). Masowe umowy wymagają bowiem standardowych i możliwych do powielania rozwiązań. To doprowadzi do tego, że rynek zacznie opracowywać możliwie największe dokumenty pasujące do możliwie największej liczby zawieranych umów.</p> <p>Rozwiązanie alternatywne</p> <p>W przekonaniu PIKE, racjonalny ustawodawca nie powinien „siłowo” walczyć z naturalnymi procesami organizacyjnymi obsługi klienta (a takim jest segmentowanie informacji abonenckich w różnych dokumentach). Procesy te wykształcają się bowiem „ewolucyjnie”, jako najbardziej efektywna odpowiedź na wymogi rynku. Wprowadzane na siłę rozwiązania przeciwne mogą odnosić skutek dalece odległy od zamierzonego, co wskazano powyżej. O ile projektodawca dostrzega wady obecnej praktyki, to zasadne wydaje się raczej dawanie pewnych impulsów do udoskonaleń, niż wprowadzanie całkowitej i niedostosowanej do realiów danej branży rewolucji.</p>	
--	--	---	--

			<p>Sam mechanizm segmentacji informacji w różnych dokumentach abonenckich nie jest zjawiskiem niekorzystnym dla użytkownika. Dobrze przeprowadzony pozwala bowiem pogodzić interes użytkownika (przejrzystość umowy) z interesem dostawcy (prosta i szybka obsługa umów masowych). Przykładowo, dostawca może posiadać różne wersje cenników oraz regulaminy różnych usług, dołączając do umowy tylko regulaminy tych usług które abonent zamawia oraz odpowiedni cennik. W ten sposób umowa może z jednej strony być zawarta szybko, a z drugiej strony nie zawiera informacji zbędnych z punktu widzenia użytkownika.</p> <p>PIKE stoi na stanowisku, że powyższa propozycja pozwoli wyeliminować z rynku niedociągnięcia związane z segmentowaniem informacji abonenckich w różnych dokumentach, zachowując jednocześnie zalety takiego rozwiązania w obsłudze umów masowych.</p>	
5 0 6	Art. 252 ust. 6	PIKE	<p>Art. 252 ust. 6</p> <p><i>Abonent będący stroną umowy, o której mowa w ust. 1, w celu otrzymywania, w określonych w ustawie przypadkach, informacji i powiadomień udostępnia może udostępnić adres korespondencyjny, adres poczty elektronicznej lub wskazuje inny środek komunikacji elektronicznej, o ile dostawca usług komunikacji elektronicznej umożliwia korzystanie z takiego środka. Abonent w przypadku zmiany danych do kontaktu obowiązany jest go aktualizować z zastrzeżeniem, że brak aktualizacji skutkuje domniemaniem skutecznego doręczenia informacji i powiadomień.</i></p> <p>Izba wskazuje, że biorąc pod uwagę, że dostawca usług obciążony jest wieloma obowiązkami informacyjnymi względem abonentów nie można go zostawić bez środka do zrealizowania tego obowiązku. Dlatego też konieczne jest nałożenie na abonenta obowiązku podania danych, które</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Kwestia podania danych adresowych powinna być pozostawiona do decyzji abonenta, tak jak jest obecnie. Jeżeli abonent będzie zainteresowany otrzymywaniem informacji od dostawcy usług np. na swój adres email może adres ten udostępnić.</p>

			pozwołą dostawcy na wykonanie przez niego stosownych obowiązków.	
507	Art. 252 ust. 6	Federacja Konsumentów	Natomiast w art. 252 ust. 6 proponujemy usunięcie słów „z zastrzeżeniem, że brak aktualizacji skutkuje domniemaniem skutecznego doręczenia informacji i powiadomień”. Proponowana w projekcie tego przepisu fikcja doręczenia nie jest obecnie stosowana nawet w postępowaniu cywilnym przed sądami powszechnymi. Nie ma żadnego uzasadnienia dla nadawania dostawcom usług telekomunikacyjnych tak daleko idącego przywileju, zwłaszcza w sytuacji, gdyż wskazywanie błędnego adresu konsumenta (również byłego klienta) jest dość częste i prowadzi do niepożądanych sytuacji opisywanych szeroko przez media (kazusy firm windykacyjnych celowo wpisujących błędny adres konsumenta, aby uniemożliwić mu np. złożenie sprzeciwu od nakazu zapłaty).	Uwaga uwzględniona
508	Art. 252 ust. 6 Art. 255 ust. 1	Silemana Sp. z o.o. RPT 326	W obecnym kształcie zapis artykułu 252 reguluje zasady udostępnienia przez Abonenta danych kontaktowych w celu udostępnienia informacji w przypadkach wskazanych w ustawie. Zapis ten reguluje jednak wyłącznie dane przekazywane przez Abonenta czyli zgodnie z definicją użytkownika końcowego będącego stroną umowy. Brakuje natomiast regulacji dot. przekazywania danych osobowych /kontaktowych przez osoby nie będące abonentami w stosunku do których należy wypełnić obowiązki nałożone ustawą w tym m.in. przekazanie na trwałym nośniku informacji przedumownych o których mowa w Art. 255.	Uwaga nieuwzględniona Ustęp 6 reguluje inne niż wskazane przez Izbę sytuacje dotyczące kontaktów z abonentem już po związaniu się umową. Jeśli zaś chodzi o warunki przedumowne użytkownik końcowy nie ma obowiązku podawania danych kontaktowych i może chcieć otrzymać te informacje w postaci pisemnej w salonie.
509	Art. 253 – art. 254	KIGEiT	Celem Ministerstwa Cyfryzacji wydaje się być przeprowadzenie kompleksowej rewolucji w zakresie wzorców umownych w sektorze telekomunikacyjnym. Tego rodzaju działania powinny być jednak starannie przemyślane.	Uwaga nieuwzględniona Art. 253 dotyczy usług przedpłaconych, w przypadku których EKŁE nie różnicuje formy zawarcia umowy. Konsument ma otrzymać warunki przedumowne, zwięzłe podsumowanie i niektóre informacje wskazane w art. 252.

	<p>Art. 253 projekt opisuje zawartość umowy zawieranej z abonentem, która nie przyjmuje formy pisemnej, dokumentowej lub elektronicznej. Może zatem jedynie przybrać formę wzorca umownego dostępnego na stronie internetowej dostawcy usług. Powstaje pytanie, czy te informacje mogą się znaleźć w regulaminie świadczenia usług telekomunikacyjnych, skoro mowa o nim w odrębnym artykule (art. 254) i wskazuje się, że powinien zawierać zakres i warunki świadczenia usług. Zaproponowane przepisy są jednak bardzo niejasne w tym zakresie – nie wiadomo jak się ma zakres i warunki świadczonych usług do innych informacji, o których mowa w ustawie.</p> <p>Jednocześnie art. 255 nakłada – również w przypadku usług przedpłaconych – obowiązek doręczenia informacji przedumownych w jednym dokumencie. Powoduje to kolejną konfuzję, ponieważ z jednej strony przepisu mówią dość ogólnie o umowie i regulaminie świadczenia usług telekomunikacyjnych, a z drugiej strony narzucają obowiązek przekazania informacji przedumownych w jednym dokumencie.</p> <p>Wydaje się, że ministerstwo wychodzi z błędnego założenia, że informacje przedumowne będą funkcjonowały jak odrębny dokument. Tak nie będzie, konsumenci będą otrzymywać od dostawcy docelowy wzorzec/wzorce umowne.</p> <p>Proponowana zmiana: KIGEIT postuluje, aby zrezygnować z narzucania dostawcom usług obowiązku posługiwania się z góry określonymi rodzajami wzorców umownymi, ponieważ jest to sprzeczne z EKŁE i ogranicza swobodę działalności gospodarczej ze szkodą dla abonentów.</p>	<p>Art. 254 regulujący stosowanie regulaminów dotyczy wyłącznie publicznych aparatów telefonicznych oraz NDS na co wskazuje zwrot „z wyłączeniem usług przedpłaconych”. Skorzystanie z aparatu publicznego jest umową adhezyjną i z tego powodu nie ma potrzeby zindywidualizowania warunków umowy, a jedynie zamieszczenia regulaminu, z którym użytkownik może się zapoznać.</p> <p>Zgodnie z projektowanymi przepisami dostawca usług może zawrzeć informacje przedumowne w jednym lub dwóch dokumentach (regulaminie świadczenia usług komunikacji elektronicznej i w cenniku).</p> <p>Jednocześnie w przypadku dodatkowych pakietów taryfowych lub dodatkowych opcji usług, jeżeli skorzystanie z nich nie wpływa na główne cechy usługi oraz wysokość opłaty abonamentowej, informacje o warunkach świadczenia tych dodatkowych pakietów taryfowych lub dodatkowych opcji usług mogą być zawarte w odrębnym wzorcu określającym warunki ich świadczenia.</p>
--	--	--

5 1 0	Art. 253	KIKE	<p>W treści art. 253 ust. 1 PKE należałoby doprecyzować czy w przypadku zawierania z konsumentem umowy o świadczenie usług przedpłaconych, IP oraz ZPWU będą przekazywane mu w formie osobnych dokumentów oraz czy będą one – analogicznie jak w przypadku umowy o świadczenie usług komunikacji elektronicznej – stanowiły integralną część umowy (art. 252 ust. 4 PKE).</p> <p>Zdaniem Izby, obecne brzmienie art. 253 ust. 1 pkt 2 i 3 PKE budzi wątpliwości czy IP oraz ZPWU są przekazywane konsumentowi jako osobne dokumenty czy w treści umowy o świadczenie usług przedpłaconych mają znaleźć się informacje określone w art. 255 i 256 PKE jako część treści tej umowy a nie osobne dokumenty.</p> <p>Również użycie w pkt 3 (dot. ZPWU) słowa „zawarte” podczas gdy pkt 2 (dot. IP) tego słowa nie zawiera, jest niejasne. Pozwala ono bowiem przypuszczać, że IP należy przekazywać jako osobny dokument natomiast informacje składające się na treść ZPWU (określone w art. 256 PKE), mają znajdować się bezpośrednio w treści umowy.</p> <p>W związku z tym, że zakres IP oraz ZPWU częściowo się powtarza, przypuszczamy, że celem projektodawcy było przekazywanie IP oraz ZPWU jako osobnych dokumentów.</p> <p>Z uwagi na powyższe KIKE proponuje:</p> <p>3) nadanie art. 253 ust. 1 pkt 3 PKE brzmienia:</p> <p>4) <i>informacje zawarte w zwięzłym podsumowaniu zwięzłe podsumowanie warunków umowy</i></p> <p>1. dodanie nowego art. 253 ust. 2 PKE (przy jednoczesnym oznaczeniu obecnego ust. 2 i 3 odpowiednio jako ust. 3 i 4) o treści:</p> <p><u>4. Informacje, o których mowa w ust. 1 pkt 2 i 3 są przekazywane w drodze osobnych dokumentów i stanowią integralną część umowy.</u></p>	<p>Uwaga kierunkowo uwzględniona</p> <p>Uwzględniono kierunkowo część uwagi poprzez wskazanie wprost, że zaakceptowane przez konsumenta informacje przedumowne i zwięzłe podsumowanie warunków umowy staje się integralną częścią umowy o świadczenie usług komunikacji elektronicznej.</p> <p>Zgodnie z projektowanymi przepisami dostawca usług może zawrzeć informacje przedumowne w jednym lub dwóch dokumentach (regulaminie świadczenia usług komunikacji elektronicznej i w cenniku).</p> <p>Jednocześnie w przypadku dodatkowych pakietów taryfowych lub dodatkowych opcji usług, jeżeli skorzystanie z nich nie wpływa na główne cechy usługi oraz wysokość opłaty abonamentowej, informacje o warunkach świadczenia tych dodatkowych pakietów taryfowych lub dodatkowych opcji usług mogą być zawarte w odrębnym wzorcu określającym warunki ich świadczenia.</p>
-------------	-------------	------	--	--

5 1 1 2 pkt 1	Art. 253 ust. 2 pkt 1	KIGEi T PIIT	<p>Ustawodawca przewidział, że numer przydzielony abonentowi usług przedpłaconych ma być udostępniony na trwałym nośniku. Izba pragnie zwrócić uwagę, że w obiegu są już dostępne karty e-sim, które nie są udostępniane na fizycznych nośnikach, jakim jest starter, co wyklucza udostępnianie abonentowi numeru MSISDN przy wykorzystaniu kart e-sim na trwałym nośniku.</p> <p>Ustawodawca powinien wyjaśnić wątpliwości.</p>	<p>Uwaga wyjaśniona</p> <p>Problem starterów znajdujących się już w obrocie adresuje okres vacatio legis oraz przepis przejściowy w ustawie wprowadzającej Pke.</p>
5 1 2	Art. 255	Federa cja Konsu mentó w	<p>Uprzejmie prosimy o zastosowanie uwag wyrażonych powyżej również do art. 252 ust. 1 w zakresie ujęcia informacji przedumownych w jednym dokumencie.</p>	<p>Uwaga uwzględniona</p>
5 1 3	Art. 255 i 256	PIIT KIGEi T	<p>Moment doręczenia informacji przedumownych oraz zwięzłego podsumowania umowy.</p> <p>Podtrzymujemy dotychczasowe uwagi dotyczące momentu, w którym abonenci powinni mieć dostarczone dokumenty, o których mowa w art. 255 i 256. Izba stoi na stanowisku, że należy zrównać moment doręczenia obu dokumentów oraz jednocześnie przesunąć moment ich doręczenia na „najpóźniej w chwili wyrażenia woli związania się umową”, wzorem postanowień ustawy o prawach konsumenta. Przepisy dotyczące podsumowania umowy i tzw. przedumowny obowiązek informacyjny powinny wiązać te dokumenty ściśle z konkretną umową, której warunki strony właśnie uzgodniły. Dlatego też przepis wskazujący na obowiązek stosowania i dostarczania dokumentu w postaci podsumowania powinien być tak skonstruowany, by obowiązek ten powstawał nie wg dowolnych życzeń abonentów, a jedynie w przypadku uzgadniania i gotowości zawarcia umowy na uzgodnionych warunkach. Analogiczne uzasadnienie można wskazać do</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Art. 102 EKŁE stanowi, że warunki przedumowne i zwięzłe podsumowanie warunków umowy powinno zostać wydane konsumentowi „zanim zostanie on związany umową”.</p> <p>Zwrot „najpóźniej w chwili wyrażenie przez konsumenta woli związania się umową” został zaczerpnięty przez Izbę zapewne z art. 8 upk.</p> <p>Z komentarza do upk wynika, że przepis ten został źle implementowany do krajowego porządku prawnego: „Jednak zgodnie z art. 5 ust. 1 dyrektywy 2011/83/UE przekazanie informacji powinno nastąpić zanim konsument zostanie związany umową. Konieczność przekazania informacji w czasie poprzedzającym związanie konsumenta umową potwierdza motyw 34 preambuły dyrektywy 2011/83/UE. Obowiązek przekazania konsumentowi informacji z odpowiednim wyprzedzeniem jest przewidziany także w innych aktach prawa UE z dziedziny ochrony konsumentów, w szczególności w dyrektywie 2008/48/WE. Przepis art. 5 ust.</p>

	<p>obowiązku doręczenia przed umową tego, co składa się na przedumowny obowiązek informacyjny. Czym innym jest obowiązek poinformowania o warunkach umownych i to nie jest kwestionowane, a czym innym doręczanie w sytuacji, gdy nie musi chodzić o zawarcie konkretnej umowy.</p> <p>Postulat:</p> <p>Następująca zmiana art. 255</p> <p>Art. 255. 1. <i>Najpóźniej w chwili wyrażenia przez konsumenta woli związania się umową</i> Przed zawarciem z konsumentem umowy o świadczenie usług komunikacji elektronicznej, innych niż usługi transmisji danych używane do świadczenia usług komunikacji maszyna-maszyna, dostawca usług komunikacji elektronicznej doręcza konsumentowi, na trwałym nośniku informacje przedumowne zawarte w jednym dokumencie.</p> <p>Następująca zmiana art. 256</p> <p>Art. 256. 1. Dostawca usług komunikacji elektronicznej <i>najpóźniej w chwili wyrażenia przez konsumenta woli związania się umową</i> przed zawarciem umowy o świadczenie usług komunikacji elektronicznej innych niż usługi transmisji danych używane do świadczenia usług komunikacji maszyna-maszyna, bezpłatnie doręcza konsumentowi w formie dokumentowej zwięzłe podsumowanie warunków umowy. Jednocześnie, z uwagi na wprowadzoną zmianę w art. 256 ust. 1 projektu Pke polegającą na zastąpieniu obowiązku doręczenia podsumowania warunków umownych na trwałym nośniku, obowiązkiem doręczenia podsumowania w formie dokumentowej, zwracamy uwagę, że zaproponowana zmiana wprowadza dodatkowe wątpliwości związane zarówno z przekazywaniem podsumowania dla klientów zawierających umowy o świadczenie usług komunikacji elektronicznej w systemie abonamentowym jak i przedpłaconym. W przypadku</p>	<p>1 akapit pierwszy dyrektywy 2008/48/WE wymaga, aby informacje zostały dostarczone w stosownym czasie przed związaniem się konsumenta umową o kredyt lub ofertą kredytu. Należy uznać, że dopuszczenie, zgodnie z brzmieniem art. 8 PrKonsU, przekazania konsumentowi stosownych informacji dopiero (verba legis: najpóźniej) w momencie wyrażenia przez niego woli związania się umową nie odpowiada wymogom art. 5 ust. 1 dyrektywy 2011/83/UE.”</p> <p>Należy przy tym wskazać, że stosując taki zapis uwzględniono uwagę KIGEIT z prekonsultacji: „Art. 241 ust. 1 PKE przewiduje, że niezbędne informacje mają zostać udzielone konsumentowi „najpóźniej w chwili wyrażenia przez konsumenta woli związania się umową”. KIGEiT proponuje posłużenie się zwrotem „zanim konsument zostanie związany umową lub odnośną ofertą”, zgodnie z literalnym brzmieniem art. 102 ust. 1 EKŁE.</p> <p>Zdaniem Izby obecnie proponowany zapis powinien być utożsamiany z chwilą złożenia oświadczenia o zawarciu umowy. Jest on jednak na tyle niejasny, że może budzić wątpliwości interpretacyjne w praktyce – a podkreślić należy, że o prawidłowej implementacji dyrektywy decyduje nie tylko należyta transpozycja, ale też prawidłowe stosowanie przepisów.</p> <p>Zaproponowane brzmienie jest przy tym zgodne z art. 5 ust. 1 i art. 6 ust. 1 dyrektywy 2011/83/UE z dnia 25 października 2011 r. w sprawie praw konsumentów, których transpozycją są art. 8 ust. 1 i art. 12 ust. 1 ustawy o prawach konsumenta. Alternatywnie Izba proponuje posłużeniem się sformułowaniem „przed zawarciem umowy”, które pojawia się w art. 242 ust. 1 PKE.</p>
--	--	--

		<p>umów o świadczenie usług komunikacji elektronicznej w systemie abonamentowym projekt Pke przewiduje oprócz formy dokumentowej, możliwość zawarcia umowy w formie pisemnej oraz elektronicznej. Z uwagi na to, że w uzasadnieniu do projektu ustawy brak jest wyjaśnienia sposobu realizacji tego obowiązku, powstaje co najmniej wątpliwość czy przepis w takim brzmieniu nakłada obowiązek doręczania podsumowania zawsze w formie dokumentowej, bez względu na to czy umowa zawierania jest w formie pisemnej czy też elektronicznej. Powyższe wątpliwości są tym bardziej uzasadnione z uwagi na brzmienie art. 257 projektu ustawy, zgodnie z którym oświadczenia woli składane w formie dokumentowej powinny być doręczane na trwałym nośniku. W przypadku podsumowania realizacja obowiązku dostarczenia na trwałym nośniku będzie niemożliwa do zrealizowania w sytuacji gdy klient chce się zapoznać z warunkami proponowanymi w podsumowaniu ale nie decyduje się na podanie swoich danych i zawarcie umowy, np. na stronie internetowej.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Wprowadzono zmianę zgodnie z którą zwięzłe podsumowanie warunków umowy doręczane powinno być na trwałym nośniku.</p> <p>Uwzględnienie propozycji izby oznaczałoby, że dostawca usług będzie mógł przekazać ww. potwierdzenie np. w formie linku do strony internetowej, nad której treścią sprawuje kontrolę. Rozwiązanie to należy ocenić jako niekorzystne dla konsumentów i nierealizujące celów przyświecających ustawodawcy unijnemu. Celem art. 102 ust. 3 EKŁE oraz rozporządzenia 2019/2243, odnoszącego się do formularza zawierającego podsumowanie warunków umowy, jest zapewnienie możliwości zapoznania się przez konsumenta z najważniejszymi warunkami zawieranej umowy. Podsumowanie warunków umowy musi skupiać się na kluczowych informacjach, których konsument potrzebuje, aby porównać oferty i podjąć świadomą decyzję (por. art. 2 ust. 4 rozporządzenia 2019/2243). Istotne znaczenie podsumowania podkreśla ponadto instytucja zawieszenia skuteczności zawarcia umowy w sytuacji, gdy przedstawienie podsumowania warunków przed zawarciem umowy nie jest możliwe z uwagi na obiektywne powody techniczne (EKŁE - art. 102 ust. 3 <i>in fine</i>). Z kolei motywy rozporządzenia (por. motyw 2, motyw 6) wskazują na konieczność przekazywania podsumowania warunków umowy w części sytuacji nie tylko na trwałym nośniku, lecz wręcz w formie pisemnej.</p>
--	--	---	---

Podobnie, w przypadku usług przedpłaconych dla których umowa zawierania jest przez włączenie się do sieci, powstaje uzasadniona wątpliwość w jaki sposób dla klienta zawierającego umowę poprzez włączenie się do sieci dostawy usług powinno wyglądać doręczenie podsumowania w formie dokumentowej. Izba zwraca uwagę, że realizacja tego obowiązku w formie dokumentowej może powodować, że doręczane w ten sposób informacje bardzo szybko mogą stać się nieaktualne, wprowadzając konsumenta w błąd i powodując składanie reklamacji.

W związku z powyższym, w celu usunięcia opisanych wątpliwości, postulujemy o zmianę art. 256 projektu ustawy poprzez dodanie nowego ust. 3 o treści:

„W przypadku zawierania umowy o świadczenie usług przedpłaconych świadczonych w publicznej sieci telekomunikacyjnej dostawca usług udostępnia konsumentowi związane podsumowanie warunków umowy w postaci łatwego do pobrania dokumentu, ze wskazaniem jego źródła kierującego bezpośrednio do dokumentu, z pouczeniem o konieczności jego pobrania i utrwalenia w celu zachowania możliwości jego późniejszego odtworzenia w niezmienionej postaci, do celów dowodowych”. Tym samym obecny ust. 3 stanie się ustępem 4.

Projektodawca powinien także uwzględnić, że w chwili obecnej w obrocie, w szczególności w punktach sprzedaży dystrybutorów i podmiotów zaopatrujących się u dystrybutorów, znajdują się oferowane do nabycia przez klientów setki tysięcy, jeśli nie miliony, zestawów startowych.

W przypadku takich zestawów startowych, nie jest już możliwe załączenie do nich podsumowania umowy w wersji papierowej

			<p>z uwagi na to, że nie są już własnością dostawcy, a także na obiektywne trudności w ustaleniu miejsca sprzedaży konkretnego, każdego z milionów zestawów startowych.</p> <p>Kilkuletni „okres ważności” tych zestawów startowych sprawia, że zawarcie umowy z wykorzystaniem takiego startera (polegające na włączeniu się do sieci) będzie możliwe nawet długi czas po wejściu w życie projektowanych przepisów.</p> <p>W związku z powyższym, w przypadku nie uwzględnienia propozycji dodania w art. 256 ust. 3 w powyżej zaproponowanym brzmieniu, konieczne jest przygotowanie odpowiednich przepisów przejściowych zgodnie z którymi na przykład w przyjętym okresie przejściowym (uwzględniającym szacowany czas sprzedaży starterów już znajdujących się w sprzedaży) obowiązek dostarczania podsumowania warunków umowy oraz informacji przed umownych realizowany byłby poprzez publikację tych informacji na stronie internetowej dostawcy usług, ale bez konieczności wprowadzania zmian w przekazanych już do sprzedaży starterach.</p>	
5 1 4	Art. 255 ust. 2	PIKE	<p>Art. 255 ust. 2 - wprowadzenie</p> <p><i>Informacje przedumowne w szczególności określają:</i></p> <p>Izba wnosi o wskazanie, że katalog informacji przedumownych ma charakter otwarty, tak aby można było zawrzeć w nich także inne informacje, dostosowane do profilu działalności dostawcy.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Zakres informacji przedumownych wynika z EKŁE. Informacje dodatkowe dostawca może zamieścić zgodnie z art. 252 w umowie.</p>
5 1 5	Art. 255 ust. 2	PIKE	<p><i>wysokość odszkodowania oraz zasady i termin jego wypłaty, w szczególności w przypadku gdy nie został osiągnięty określony w umowie poziom jakości świadczonej usługi lub jeżeli dostawca usług komunikacji elektronicznej nie zareaguje</i></p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Należy wskazać, że kwestionowany przez Izbę fragment został uwzględniony na skutek uwagi MSUE zgłoszonej w prekonsultacjach „Przepis ten stanowi implementację załącznika VIII A pkt. 4, który obok konieczności wskazania</p>

pkt 4		<p>odpowiednio na naruszenie bezpieczeństwa, zagrożenie lub lukę w systemie bezpieczeństwa;</p> <p>Izba wnioskuje o usunięcie z przepisu obowiązku określania w umowach odszkodowań za naruszenie bezpieczeństwa sieci. Obowiązek taki jest nadmiarowy i zbędny. Skutki naruszenia reguł bezpieczeństwa mogą bowiem mieścić się w szerokim spektrum, od błahych (wyciek niewrażliwych, często publicznie dostępnych gdzie indziej danych) do bardzo poważnych (ujawnienie informacji o treściach komunikatów lub bilingów). W pierwszym przypadku odszkodowania umowne będą prowadziły do nadmiernego wzbogacenia abonentów, w drugim natomiast pełna rekompensata może wymagać dochodzenia roszczeń na zasadach ogólnych. Z tego względu, wprowadzony obowiązek nie ma racji bytu, a kwestie odszkodowań winny być regulowane przepisami ogólnymi.</p>	<p>informacji o rekompensacie za brak osiągnięcia określonej jakości usług, wskazuje również na konieczność przekazania informacji o rekompensacie za brak odpowiedniej reakcji na naruszenie bezpieczeństwa, zagrożenie lub lukę w systemie bezpieczeństwa. Projektowany przepis należy zatem uzupełnić o konieczność przekazania konsumentowi informacji również w tym zakresie.</p>
5 1 6	Art. 255- 256	<p>Lewiat an</p> <p>KL stoi na stanowisku, że należy zrównać moment doręczenia obu dokumentów oraz jednocześnie przesunąć moment ich doręczenia na „najpóźniej w chwili wyrażenia woli związania się umową”, wzorem postanowień ustawy o prawach konsumenta.</p> <p>Art. 255. 1. Najpóźniej w chwili wyrażenia przez konsumenta woli związania się umową Przed zawarciem z konsumentem umowy o świadczenie usług komunikacji elektronicznej, innych niż usługi transmisji danych używane do świadczenia usług komunikacji maszyna-maszyna, dostawca usług komunikacji elektronicznej doręcza konsumentowi, na trwałym nośniku informacje przedumowne zawarte w jednym dokumencie.</p> <p>Art. 256. 1. Dostawca usług komunikacji elektronicznej najpóźniej w chwili wyrażenia przez konsumenta woli związania się umową przed zawarciem umowy o świadczenie usług komunikacji elektronicznej innych niż usługi transmisji danych używane do świadczenia usług komunikacji maszyna-</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Art. 102 EKŁE stanowi, że warunki przedumowne i związane podsumowanie umowy powinno zostać wydane konsumentowi „zanim zostanie on związany umową”.</p> <p>Zwrot „najpóźniej w chwili wyrażenie przez konsumenta woli związania się umową” został zaczerpnięty przez Izbę zapewne z art. 8 upk.</p> <p>Z komentarza do upk wynika, że przepis ten został źle implementowany. Należy przy tym wskazać, że stosując taki zapis projektodawca uwzględnił uwagę KIGEIT z prekonsultacji.</p> <p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>UOKIK w prekonsultacjach wskazał, że: „art. 241 ust. 7 projektu przewiduje wyjątek od obowiązku doręczenia informacji przedkontraktowych na trwałym nośniku dla umów</p>

	<p><i>maszyna, bezpłatnie doręcza konsumentowi w formie dokumentowej zwięzłe podsumowanie warunków umowy.</i></p> <p>KL wskazuje, że zmiana określenia „trwały nośnik” na „formę dokumentową” nie zmienia właściwie nic, co potwierdza EKŁE, który nie wymaga, by podsumowanie umowy było dostarczone na trwałym nośniku, bądź też w formie dokumentowej.</p> <p>Co więcej, stosowanie formy dokumentowej może powodować, w przypadku usług przedpłaconych, że doręczane informacje staną się nieaktualne, wprowadzą konsumenta w błąd i powodują składanie reklamacji.</p> <p>Realizacja tego obowiązku nie jest możliwa także ze względów logistycznych oraz właścicielskich – w większości przypadków pakiety startowe prepaid, które są już na rynku u partnerów handlowych – dystrybutorów, stąd dostawca usług nie może domagać się ich zwrotu.</p> <p>Wskazujemy, że doręczanie zwięzłego podsumowania umowy w usługach przedpłaconych powinno następować w formie właściwej dla udzielania abonentowi informacji przedumownych.</p> <p>W związku z powyższym, w celu usunięcia opisanych wątpliwości, postulujemy o zmianę art. 256 projektu ustawy poprzez dodanie nowego ust. 2 o treści:</p> <p><i>„W przypadku zawierania umowy o świadczenie usług przedpłaconych świadczonych w publicznej sieci telekomunikacyjnej dostawca usług udostępnia konsumentowi zwięzłe podsumowanie warunków umowy w postaci łatwego do pobrania dokumentu, ze wskazaniem jego źródła kierującego bezpośrednio do dokumentu, z pouczeniem o konieczności jego pobrania i utrwalenia w celu zachowania możliwości jego późniejszego odtworzenia w niezmienionej postaci, do celów dowodowych”.</i></p>	<p>o świadczenie usług przedpłaconych. Ww. wyjątek jest jednak niezgodny z EKŁE. Art. 102 ust. 1 zd. 2 EKŁE wprowadza bowiem jedynie wyjątek dla „wypadków, gdy przekazanie informacji na trwałym nośniku nie jest możliwe”. Wymóg ten w odniesieniu do ww. umów nie jest spełniony.</p> <p>Jednocześnie Rozporządzenie Wykonawcze Komisji (UE) 2019/2243 z dnia 17 grudnia 2019 r. ustanawiające formularz zawierający podsumowanie warunków umowy, który ma być używany przez dostawców publicznie dostępnych usług łączności elektronicznej (również na etapie przedkontraktowym, jak w przypadku ww. informacji), także wskazuje, że wymóg potwierdzenia na trwałym nośniku określonych informacji jest możliwy do spełnienia (choć utrudniony) w przypadku usług typu pre-paid. KE uwzględnia ograniczenia związane z dystrybucją ww. usług, do czego odnosi się w motywie 6 ww. rozporządzenia, zwracając uwagę na to, że usługi przedpłacone sprzedawane są głównie w punktach sprzedaży detalicznej i mogą wymagać zmniejszenia wielkości tekstu podsumowania warunków umowy, gdy jest to uzasadnione, np. w celu dopasowania tekstu do wielkości opakowania lub urządzenia. Rozporządzenie nie wskazuje jednak na możliwość nieprzekazania ww. informacji na trwałym nośniku.” Wprowadzono zmianę wskazującą, że zwięzłe podsumowanie warunków umowy doręczane jest na trwałym nośniku.</p>
--	---	--

5 1 7	Art. 256	BCC	<p>Postulat: umożliwienie doręczania formularza zawierającego zwięzłe podsumowanie umowy w usługach przedpłaconych w takiej samej formie, w jakie przekazywane są informacje przedumowne w usługach przedpłaconych.</p> <p>Przepis przewiduje doręczanie konsumentowi jeszcze przed zawarciem umowy formularza podsumowania umowy, zawierającego najważniejsze, kluczowe informacje, takie jak cena, prędkość dostępu do internetu, czy też czas trwania umowy. Informacje te muszą zostać doręczone konsumentowi w formie dokumentowej. Należy zaznaczyć, że idea dostarczania takich informacji jest trafiona, o tyle sposób, w jaki formularz ten ma docierać do abonentów usług przedpłaconych zdaje się być niemożliwy do realizacji. Jest całkowicie zrozumiałe i wykonalne doręczanie zwięzłego podsumowania umowy abonentom ofert na abonament – dostawca usług może je dostarczyć mailem lub w formie papierowej, natomiast w przypadku usług prepaid dostawca usług nie posiada i nie może żądać od abonenta podania takich danych, a dostarczenie formularza A4 do startera, który już funkcjonuje w aktywnej sprzedaży wydaje się rozwiązaniem nierealnym, przede wszystkim z punktu widzenia organizacyjnego. Jednocześnie ustawodawca dopuścił możliwość przesyłania tzw. informacji przedumownych w formie łatwych do pobrania plików, ze wskazaniem źródła bezpośrednio kierującego do tego dokumentu. Z racji tego, że formularz stanowi wyciąg z tych informacji przedumownych, to bez szkody dla konsumenta, powinien on mieć dostęp do tego formularza również w ten sam sposób, w jaki zostaną mu doręczone informacje przedumowne.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Wskazany przez BCC problem powinno rozwiązać odpowiednio długie <i>vacatio legis</i> i przepis przejściowy.</p> <p>Jak wskazano w stanowisku do ww uwagi Lewiatana, UOKiK jest przeciwny wprowadzeniu wyjątku dla usług przedpłaconych już przy doręczaniu warunków przedumownych. W związku z tym propozycja Izby tym bardziej nie znajdzie akceptacji zarówno projektodawcy jak i UOKiK przy zwięzłym podsumowaniu warunków umowy: „KE uwzględni ograniczenia związane z dystrybucją usług prepaid, do czego odnosi się w motywie 6 ww. rozporządzenia, zwracając uwagę na to, że usługi przedpłacone sprzedawane są głównie w punktach sprzedaży detalicznej i mogą wymagać zmniejszenia wielkości tekstu podsumowania warunków umowy, gdy jest to uzasadnione, np. w celu dopasowania tekstu do wielkości opakowania lub urządzenia.”</p> <p>Wprowadzono zmianę wskazującą, że zwięzłe podsumowanie warunków umowy doręczane jest na trwałym nośniku.</p>
-------------	-------------	-----	---	--

5 1 8	Art. 256 ust. 1	PIKE	<p>Art. 256 ust. 1 Dostawca usług komunikacji elektronicznej przed zawarciem umowy o świadczenie usług komunikacji elektronicznej innych niż usługi transmisji danych używane do świadczenia usług komunikacji maszyna-maszyna, bezpłatnie doręcza konsumentowi w formie dokumentowej zwięzłe podsumowanie warunków umowy.</p> <p>PIKE wskazuje, że wprowadzenie formy dokumentowej zamiast trwałego nośnika, nie jest zasadne. Po pierwsze, dyrektywa EKŁE nie przewiduje żadnej szczególnej formy dla podsumowania. Po drugie, wprowadzenie formy dokumentowej uregulowanej w art. 77[2] KC, przy uwzględnieniu wymogów tam wskazanych, może wyeliminować możliwość automatycznego generowania podsumowań on-line (przeciwko uznaniu takiego dokumentu za formę dokumentową może przemawiać brak wskazania osoby składającej oświadczenie). Zauważyć należy, że celem podsumowania jest nie tylko podsumowanie umowy, ale też umożliwienie porównania ofert przed jej zawarciem. Wymóg konkretnej formy powinien wchodzić zatem w grę tylko wtedy, gdy umowa jest zawierana (wówczas obowiązuje wymóg formy pisemnej, elektronicznej lub dokumentowej dla wszystkich elementów tej umowy).</p>	<p>Uwaga kierunkowo uwzględniona Wprowadzono zmianę wskazującą, że zwięzłe podsumowanie warunków umowy doręczane jest na trwałym nośniku bez odwołania do formy dokumentowej.</p>
5 1 9	Art. 256 ust. 2	PIIT	<p>Izba zwraca uwagę, że doprecyzowania, a przynajmniej wyjaśnienia w uzasadnieniu do projektu ustawy, wymaga również, co należy rozumieć przez zawarte w przepisie sformułowanie „obiektywne powody techniczne”. Brak jednoznacznych wytycznych w tym zakresie oznacza stan niepewności regulacyjnej i potencjalnie niewłaściwe zastosowanie powyższych regulacji przez dostawców usług.</p>	<p>Uwaga częściowo uwzględniona Przykłady sytuacji, które mogą być kwalifikowane jako obiektywne powody techniczne zostały wskazane w uzasadnieniu. Jednocześnie nie jest możliwe ani zasadne wskazanie w przepisie wyczerpującego katalogu przypadków, które mogą być kwalifikowane jako “obiektywne powody techniczne”.</p>

			<p>Ściśle z przesłanką obiektywnych powodów technicznych wiąże się kwestia potwierdzenia przez abonenta zwięzłego podsumowania warunków, jako momentu, od którego zależy potwierdzenie umowy i możliwość świadczenia usług. Izba wskazuje tutaj na zagrożenie funkcjonowania phishingu SMS-owego w kontekście bezpieczeństwa komunikacji z klientem. Phishing jest zjawiskiem niezależny od dostawców usług telekomunikacyjnych, w ramach którego nadawca wiadomości podszywa się pod znany podmiot i próbuje doprowadzić odbiorcę do określonego działania, np. kliknięcia w zainfekowany link do strony internetowej. Z tego względu Izba widzi zagrożenie dla oświadczeń składanych przez konsumentów o zawarciu umowy, które będzie wysyłane przez konsumenta po otrzymaniu podsumowania.</p>	
5 2 0	Art. 257	PIKE	<p>W przypadku, gdy oświadczenia woli składane są w formie dokumentowej, dostawca usług komunikacji elektronicznej utrwała i doręcza abonentowi treść zaproponowanych i uzgodnionych warunków umowy oraz odbiera lub utrwała i potwierdza odebranie oświadczenia abonenta o związaniu się tymi warunkami na trwałym nośniku.</p> <p>Proponowana zmiana ma na celu usunięcie wątpliwości interpretacyjnych wynikających z obecnego tekstu projektu. Zauważyć należy, że dostawca częstokroć nie może przekazać oświadczenia abonenta na trwałym nośniku. W celu ochrony interesów abonenta zasadne jest, aby dostawca zobowiązany był takie oświadczenie utrwalić na trwałym nośniku (np. nagrywając rozmowę podczas której doszło do ustaleń) lub odebrać na trwałym nośniku (np. wymagając przesłania przez abonenta oświadczenia za pomocą poczty elektronicznej). Podobna sytuacja ma miejsce w przypadku oświadczeń składanych za pośrednictwem systemu informatycznego – dostawca może zapisać dane informatyczne świadczące o</p>	<p>Uwaga niejasna Brak propozycji przepisu.</p>

			<p>złożeniu oświadczenia oraz przesłać abonentowi potwierdzenie. Samo jednak oświadczenie nie może być przesłane abonentowi. Powyższe powoduje, że redakcja przepisu powinna zostać poprawiona w zaproponowany sposób.</p>	
5 2 1	Art. 257	KIGEi T	<p>Przepis art. 257 PKE powinien zostać usunięty lub istotnie zmieniony. Jego pierwsza część, mówiąca o utrwaleniu i dostarczeniu proponowanych i uzgodnionych warunków umowy dubluje wynikające z EKŁE obowiązki.</p> <p>Obowiązek mówiący o konieczności utrwalenia i dostarczenia treści oświadczenia abonenta jest sprzeczny z dyrektywą 2011/83/WE w zakresie, w którym dotyczy umów zawieranych na odległość lub poza lokalem przedsiębiorstwa. Trzeba pamiętać, że umowa w formie dokumentowej może być również umową zawieraną w formie rozmowy telefonicznej, a dyrektywa (i w ślad za nią art. 20 ustawy o prawach konsumenta) w sposób precyzyjny i wyczerpujący reguluje obowiązki przedsiębiorcy z tym związane.</p> <p>Sformułowanie mówiące o utrwalaniu oświadczenia abonenta może też budzić wątpliwości interpretacyjne. Utrwaleniem oświadczenia abonenta będzie potwierdzenie zawarcia umowy wysłane na adres e-mail, ponieważ nie jest konieczne utrwalenie samego oświadczenia w formie, w której zostało ono złożone. W przypadku zawarcia umowy np. poprzez kliknięcie „przycisku” na stronie internetowej lub w aplikacji mobilnej oświadczeniem abonenta jest „kliknięcie”, które jest zapisywane w systemach jako pewien zapis informatyczny. Sam system informatyczny nie jest przy tym trwałym nośnikiem, a udostępnienie tego zapisu informatycznego konsumentowi byłoby bezcelowe, ponieważ nie byłoby dla niego zrozumiałe (powstaje pytanie w jakiej formie mogłoby zostać dokonane i czy taki zapis informatyczny ma rację bytu</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>W prekonsultacjach FK wносиła o utrzymanie przepisu w obecnym brzmieniu.</p> <p>Izba proponuje nadmierne zawężenie przepisu wyłącznie do sytuacji zawierania umowy w formie dokumentowej. Celem przepisu jest zabezpieczenie interesów abonentów nie tylko w sytuacji zawierania umowy, ale również w innych kiedy składane są oświadczenia woli w formie dokumentowej.</p>

			<p>poza systemem informatycznym – wydaje się, że odpowiedź jest przecząca). KIGEiT ma jednak świadomość, że problematyka związana z trwałym nośnikiem jest skomplikowana i zastosowania zastosowanej wyżej interpretacji może być problematyczne w praktyce stosowania prawa.</p> <p>Mając w pamięci, że w toku rozmów w ramach prac nad tym przepisem okazało się, że w praktyce celem jego wprowadzenia było uregulowanie umów zawieranych w formie dokumentowej w lokalu przedsiębiorcy (np. na tablicie), postulujemy jego doprecyzowanie jak poniżej –</p> <p>proponowana zmiana:</p> <p><i>Art. 257. W przypadku, gdy umowa jest zawierana w formie dokumentowej w lokalu przedsiębiorcy, dostawca publicznie dostępnych usług komunikacji elektronicznej dostarcza abonentowi treść uzgodnionych warunków umowy na trwałym nośniku.</i></p>	
5 2 2	Art. 258	KIGEi T PIIT	<p>Wymóg przekazywania klientom będącym mikro i małymi przedsiębiorcami oraz organizacjami non-profit informacji przedumownych powinien dotyczyć jedynie umów zawieranych na przygotowanych przez dostawcę usług ofertach z warunkami promocyjnymi, które nie podlegają negocjacji (wzorce umowne, umowy adhezyjne). W przypadku umów z negocjowanymi warunkami proces negocjacji poprzedzający zawarcie umowy trwa znacznie dłużej, a indywidualnie wynegocjowane warunki są zawarte w umowie zawieranej przez dostawcę usług i klienta, która jest weryfikowana przez każdą ze stron przed jej zawarciem. Klient biznesowy świadomie podpisuje umowę z wynegocjowanymi indywidualnie warunkami. Dostawca usług nie jest w stanie przygotować dla tak złożonych ofert negocjowalnych informacji przedumownych dla każdego klienta osobno.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Zaproponowane przepisy nie ograniczają możliwości indywidualnego negocjowania umów poprzez oświadczenie o niekorzystaniu przez dany podmiot z przepisów konsumenckich. Wówczas stosuje się art. 259 o umowie z przedsiębiorcami, nie zaś przepisy o obligatoryjnych elementach umowy zawieranej z konsumentem (art. 252, 253, 254).</p>

			<p>Mając na względzie treść wyżej powołanych przepisów, mogą pojawić się wątpliwości odnośnie właściwej interpretacji i stosowania art. 258 PKE w sytuacji, gdy osoba fizyczna prowadząca jednoosobową działalność gospodarczą i posiadająca status mikro- lub małego przedsiębiorcy złoży oświadczenia o wyrażeniu zgody na niestosowanie wobec niej przepisów dotyczących konsumentów tj. art. 252, art. 255-256, art. 265 ust. 1 i 3 oraz art. 277 PKE, w szczególności obejmującej wyłączenie uprawnienia określonego w art. 255 ust. 6 pkt 2 PKE. Wątpliwość ta będzie dotyczyła zachowania przez taki podmiot prawa do odstąpienia od umowy wynikającego z art. 38a ustawy o prawach konsumenta i konieczności zawarcia w umowie o świadczenie usług komunikacji elektronicznej zawieranej z takim podmiotem postanowienia określającego przedmiotowe prawo.</p>	
5 2 3	Art. 258	PIKE	<p><i>Przepisy z art. 252, art. 255 <u>ust. 1-5 oraz ust. 7 i 8, art. 256, art. 265, art. 269 ust. 1 i 3 oraz art. 277 stosuje się odpowiednio do użytkowników końcowych będących mikroprzedsiębiorcami, małymi przedsiębiorcami lub organizacjami pozarządowymi w rozumieniu art. 3 ust. 2 pkt. 2 ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie (Dz. U. z 2019 r. poz. 688), chyba, że wyrazili zgodę na to, że przepisy te nie będą miały do nich zastosowania. <u>O zastosowaniu powyższych przepisów decyduje status użytkownika w momencie zawarcia umowy. Uzyskanie statusu mikroprzedsiębiorcy, małego przedsiębiorcy lub organizacji pozarządowej w toku trwania umowy, w tym w wyniku następstwa prawnego lub zmiany formy prawnej, nie powoduje po stronie dostawcy obowiązku zmiany umowy.</u></u></i></p> <p>Izba zwraca uwagę, że status mikro lub małego przedsiębiorcy może być zmienny w czasie, gdyż zależy on od zmiennych</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona Należy wskazać, że w tym zakresie EKŁE nie robi wyjątku. Art. 102 ust. 1 EŁE stanowi, że częścią warunków przedumownych są informacje z dyrektywy konsumenckiej, a następnie w ust. 2 wskazuje, że informacje z ust. 1 przekazuje się również mikroprzedsiębiorcom, małym przedsiębiorcom lub organizacjom pozarządowym.</p>

			<p>parametrów (zatrudnienie oraz obrót). To powoduje konieczność doprecyzowania, że decydujący jest stan na moment zawarcia umowy.</p> <p>Co więcej Izba zwraca uwagę na wyłączenie odpowiedniego stosowania art. 255 ust. 6, który stanowi odesłanie do art. 8 i 12 ustawy o prawach konsumenta. Tak szerokie sięganie do regulacji konsumenckiej nie przystaje bowiem do regulacji przedsiębiorców.</p>	
5 2 4	Art. 258	PIIT	<p>Treść art. 258 PKE może budzić wątpliwości odnośnie jego właściwego stosowania do osób fizycznych prowadzących jednoosobową działalność gospodarczą, które jednocześnie posiadają status mikroprzedsiębiorcy lub małego przedsiębiorcy. Zgodnie bowiem z art. 258 podmiot taki może złożyć oświadczenia, w którym wyraża zgodę na to, aby przepisy odnoszące się do konsumentów tj. art. 252, art. 255-256, art. 265 ust. 1 i 3 oraz art. 277 PKE nie znajdowały do niego zastosowania. Jednocześnie zgodnie z art. 38a ustawy z dnia 30 maja 2014 r. o prawach konsumenta (Dz. U. z 2019, poz. 134, z późn. zm.), który został dodany przez art. 86 ustawy z 31.7.2019 r. o zmianie niektórych ustaw w celu ograniczenia obciążeń regulacyjnych (Dz.U. z 2019 r. <u>poz. 1495</u> ze zm.) przyznaje osobie fizycznej zawierającej umowę bezpośrednio związaną z jej działalnością gospodarczą (a więc również mogącej posiadać status mikro- lub małego przedsiębiorcy) prawo do odstąpienia do umowy zawartej na odległość lub poza lokalem przedsiębiorstwa.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona Izba w uwadze nie wskazuje kierunku zmian. W ocenie projektodawcy przepisy projektu Pke i upk nie pozostają ze sobą w sprzeczności i wzajemnie się nie wykluczają w zakresie możliwości odstąpienia od umowy zawieranej na odległość lub poza lokalem przedsiębiorstwa. Projekt Pke nie reguluje kwestii odstąpienia od umowy dlatego też na mocy art. 258 nie można wyłączyć stosowania tego uprawnienia.</p>
5 2 5	Art. 258	KIKE	<p>Zgodnie z omawianą regulacją, w stosunku do mikro i małych przedsiębiorców oraz organizacji pożytku publicznego, stosuje się część przepisów dotyczących konsumentów, tj. art. art. 252, art. 255-256, art. 265, art. 269 ust. 1 i 3 oraz art. 277 PKE.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona Art. 105 ust. 1 EKŁE stanowi, że umowy zawierane z konsumentami nie mogą być zawierane na czas dłuższy niż 24 miesiące. Natomiast ust. 2 stanowi, że ust. 1 stosuje się do</p>

		<p>Należy zauważyć, że nawet mikro i mali przedsiębiorcy są – w świetle przepisów prawa – profesjonalistami, którzy muszą podejmować działania z należytą starannością, z uwzględnieniem zawodowego charakteru tej działalności. Muszą więc oni szczególnie zwracać uwagę na odpowiednie kształtowanie stosunków prawnych.</p> <p>Również organizacje pożytku publicznego charakteryzują się profesjonalnym sposobem prowadzenia działalności – z tą różnicą, że nie działają one w celu osiągnięcia zysku.</p> <p>Przedsiębiorcy – w celu właściwej realizacji nałożonych na nich obowiązków oraz w celu maksymalizacji zysków – opracowują często długoletnie strategie, pozwalające im na osiągnięcie pożądaných rezultatów.</p> <p>Tym samym wydaje się, że narzucanie profesjonalistom, aby maksymalny okres obowiązywania umowy był ograniczony do 24 miesięcy, jest niecelowe i może negatywnie wpłynąć na ograniczenie swobody gospodarczej przedsiębiorcy.</p> <p>W ocenie KIKE, zasadne byłoby więc usunięcie z katalogu przepisów wskazanego w art. 258 PKE przepisu art. 265 PKE, wprowadzającego obowiązek zawierania z konsumentem umów na czas nie dłuższy niż 24 miesiące.</p> <p>Niezależnie od powyższego, Izba wskazuje, że w przypadku braku uwzględnienia jej postulatu co do wykreślenia z art. 258 PKE odesłania do art. 265 PKE, nie ma potrzeby określania, że wobec podmiotów określonych w art. 258 PKE zastosowanie ma art. 265 ust. 2 PKE, skoro zgodnie z jego treścią zapewnienie zawarcia umowy na okres nie dłuższy niż 12 miesięcy ma dotyczyć wszystkich użytkowników końcowych.</p> <p>KIKE proponuje więc nadanie art. 258 PKE brzmienia: <i>Art. 258. Przepisy z art. 252, art. 255-256, art. 265, art. 269 ust. 1 i 3 oraz art. 277 stosuje się odpowiednio do</i></p>	<p>mikroprzedsiębiorców, małych przedsiębiorców i organizacji pozarządowych chyba, że podmioty te wyraźnie zgodziły się by przepisy konsumenckie nie miały do nich zastosowania.</p> <p>Uwaga uwzględniona</p>
--	--	--	---

			<p><i>użytkowników końcowych będących mikroprzedsiębiorcami, małymi przedsiębiorcami lub organizacjami pozarządowymi w rozumieniu art. 3 ust. 2 pkt. 2 ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie (Dz. U. z 2019 r. poz. 688), chyba, że wyrazili zgodę na to, że przepisy te nie będą miały do nich zastosowania.</i></p>	
5 2 6	Art. 259	PIKE	<p>PIKE zwraca uwagę na brak zasadności przedmiotowej regulacji. Określa ona wymogi co do treści umowy z użytkownikami innymi niż konsumenci oraz biznes konsumencki (mikro i mali przedsiębiorcy oraz organizacje pozarządowe). W praktyce zatem, przepis dotyczy bardzo dużych przedsiębiorców (co najmniej 250 etatów oraz co najmniej 50 mln obrotu). Są to podmioty posiadające obsługę prawną, negocjujące indywidualne warunki umów oraz podmioty, z którymi współpraca jest pożądana i negocjowana na zasadach „równości” stron. Określanie w przypadku tych podmiotów obligatoryjnych elementów umowy nie jest potrzebne. Umowy z takimi podmiotami mogą zostać zupełnie zderegulowane i poddane reżimowi KC.</p> <p>Należy zwrócić też uwagę, że wspomniana regulacja nie jest wymagana przez EKŁE. Art. 102 określa bowiem jedynie wymogi względem umów konsumenckich i biznesu konsumenckiego.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Przepis będzie dotyczył nie tylko bardzo dużych podmiotów, ale również mikroprzedsiębiorców, małych przedsiębiorców oraz organizacji non profit, którzy złożyli oświadczenie o niestosowaniu do nich przepisów konsumenckich.</p> <p>W ocenie projektodawcy powinien istnieć katalog podstawowych informacji, które należy zawrzeć w umowie niezależnie od tego z jakim podmiotem umowa jest zawierana. Należy podkreślić, że na mocy obowiązującego Prawa telekomunikacyjnego minimalny katalog elementów umownych dotyczy wszystkich umów bez względu na kategorię podmiotów, które są stroną umowy.</p>
5 2 7	Art. 259	PIIT	<p>Postulujemy o zmianę art. 259 poprzez dodanie ust. 2 w art. 259 o treści:</p> <p><i>„2. Przepisów art. 257, art. 260, art. 264, 266-268, art. 298-301, art. 308 nie stosuje się do użytkowników końcowych niebędących konsumentami, jeżeli warunki umowy ustalane są indywidualnie, w tym w postępowaniu o udzielenie zamówienia publicznego.”</i></p>	<p>Uwaga częściowo uwzględniona</p> <p>Projektodawca zdecydował o uwzględnieniu uwagi w zakresie art. 264, 267 i 268. W odniesieniu do pozostałych artykułów należy wskazać, że z uwagi na ich cel – ochrona abonenta, zasadne jest ich stosowanie do wszystkich kategorii abonentów.</p>

Na wypadek nie uwzględnienia postulatu wskazanego w pkt I powyżej, postulujemy o zmianę art. 259 poprzez dodanie w art. 259 ust. 2 o treści:

„2. Przepisów art. 257, art. 260, art. 264, art. 266-268, art.298- 301, art. 308 nie stosuje się do użytkowników końcowych, o których mowa w ust. 1.”

Specyfika Rynku B2B

1. Przepisy art. 257, art. 260, art. 264 266-268, 298- 301, art. 308 mają funkcje ochronną, przy czym są kierowane do wszystkich abonentów, bez względu na ich status prawny.
2. Wskazane przepisy nie powinny mieć zastosowania do podmiotów niebędących konsumentami, którzy zawierają umowy na warunkach indywidulanie negocjowanych. Zastrzeżenia wymaga przy tym, że regulacja zawarta w art. 258 jest niewystarczająca, gdyż po pierwsze zawiera mechanizm zgody na brak zastosowania wobec takich podmiotów części przepisów kierowanych głównie do konsumentów. Ponadto, przepis ten nie uwzględnia specyfiki rynku umów indywidulanie negocjowanych. Część przepisów mających w założeniu funkcję ochronną lub informacyjną, jest kierowany obok konsumentów także do profesjonalnych uczestników rynku, ograniczając jednocześnie możliwości rozwoju oferty dla takich podmiotów. W Polsce bowiem istnieje wyodrębniony i ugruntowany segment klientów usług telekomunikacyjnych. Są to przedsiębiorcy oraz inne podmioty nie będące konsumentami, które dokonują zakupu towarów i usług od przedsiębiorców telekomunikacyjnych, jednakże podmioty te mają

wpływ na niemal wszystkie elementy oferty, a tym samym na treść umowy (dalej „klienci B2B”). Klienci B2B to podmioty, wśród których są przedsiębiorcy prowadzący działalność o znaczących rozmiarach, najczęściej w formie spółek kapitałowych. Jednakże wśród takich pomiotów są także mali przedsiębiorcy oraz mikro przedsiębiorcy. W szczególności mali przedsiębiorcy oraz mikro przedsiębiorcy uczestniczą wspólnie w grupach zakupowych z większymi podmiotami (często stanowiąc grupy kapitałowe). Wskazane grupy zakupowe wspólnie negocjują z przedsiębiorcami telekomunikacyjnymi umowy o znacznej wartości.

Zamawiający w rozumieniu ustawy Prawo zamówień publicznych

3. Wśród klientów B2B są także podmioty z tzw. sektora publicznego, w tym będące jednostkami administracji rządowej lub samorządowej. Stąd propozycja dotyczy objęcia dyspozycją projektowanego przepisu podmiotów, które spełniają łącznie dwa warunki:
 - a) posiadają statusu „nie konsumenta”
 - b) zawierają umowę z przedsiębiorcą telekomunikacyjnym na warunkach indywidualnie negocjowanych.
4. W tym miejscu należy wskazać, że klientami B2B są także zamawiający w rozumieniu dnia 29 stycznia 2004 r. – Prawo zamówień publicznych (Dz. U. z 2019 r. poz. 1843) (dalej: „ustawa PZP”). Umowy zawierane w reżimie ustawy PZP są na tyle specyficzne, iż wskazane przepisy także nie mogą mieć do nich zastosowania. Należy wskazać, że treść umowy w sprawie zamówienia publicznego obejmująca usługę

komunikacji elektronicznej jest opracowywana przez zamawiających w specyfikacji istotnych warunków zamówienia (dalej „SIWZ”) (najczęściej postępowania w trybie przetargu nieograniczonego). Zamawiający bardzo często określa w SIWZ maksymalne ceny za poszczególne usługi, w tym określa maksymalne wartości lub przedziały opłat abonamentowych oraz szereg innych parametrów w tym okres obowiązywania umowy. Bez wątpienia ma zatem wpływ na warunki zawieranej umowy.

5. Zatem, zasadnym jest, aby umowy w sprawie zamówienia publicznego również z uwagi na charakter prawny były objęte wyłączeniem.
6. Wobec powyższego istnieją argumenty do uznania zamawiających jako użytkowników końcowych niebędących konsumentami, którzy zawierają umowę z przedsiębiorcą telekomunikacyjnym, na warunkach indywidualnie negocjowanych. Jednocześnie nie można stanowczo stwierdzić, że umowa w sprawie zamówienia publicznego jest równoznaczna z „umową indywidualnie negocjowaną”. Zatem poddajemy pod rozważenie dalej idące sprecyzowanie polegające jednoznacznym wyłączeniu stosowania wskazanej grupy przepisów w stosunku do użytkowników końcowych będących zamawiającymi w rozumieniu ustawy PZP.

Specyfika umów negocjowanych indywidualnie

7. Klienci B2B to bardzo świadomi uczestnicy rynku, zaś usługi telekomunikacyjne nabywane przez te podmioty są bardzo często rozwiązaniem dedykowanym. Oferta przygotowywana dla klienta uwzględnia szereg parametrów zarówno dotyczących ceny jak i innych

warunków, w szczególnościach jak czas obowiązywania umowy, zasady odpowiedzialności, zasady rozwiązywania umowy, termin rozpoczęcia świadczenie usług, poziom jakości usług. Rozwiązania telekomunikacyjne mogą składać się z wielu usług dostosowywanych indywidualnie według potrzeb klienta B2B. Klient B2B niejednokrotnie dysponuje własnymi projektami umów, które przewidują postanowienia uwzględniające potrzeby takiego klienta oraz chronią jego interesy. Zatem nie do pogodzenia jest transakcja w rynku B2B z wymogami co do treści umowy, obowiązków informacyjnych oraz obowiązków przedumownych. Co więcej niejednokrotnie dochodzi do sytuacji, że przedmiotem negocjacji są postanowienia, które wynikają lub są niejako powtórzeniem przepisów prawa telekomunikacyjnego, jednakże w ocenie klientów B2B są całkowicie zbędne. Szeroka ingerencja klientów B2B w treść umów z przedsiębiorcami telekomunikacyjnymi przemawia za wyłączeniem wymogów dotyczących treści umów, a także obowiązków przedumownych. Podobnie ma się sytuacja z ograniczeniami odnoszącymi się do treści umowy, w szczególności wskazujemy na ograniczenie obowiązywania umowy do 24 miesięcy zawarte art. 265. Klienci B2B zwracając się o ofertę do przedsiębiorcy telekomunikacyjnego, często wręcz wnioskuje o wydłużenie okresu obowiązywania umowy do 36 miesięcy lub dłużej mając na celu m.in obniżenie opłat miesięcznych.

8. Mając na uwadze powyższe argumenty, brak jest uzasadnienia do objęcia klientów B2B regulacją

dotycząca wysokości roszczenia wskazanej w art. 268. Z uwagi na fakt indywidualnego podejścia do kwestii warunków umowy, w szczególności mając na uwadze niejednokrotnie koszty inwestycyjne związane z posadowieniem urządzeń, brak jest uzasadnienia do ograniczenia odszkodowania odnosząc się jedynie do abonamentu oraz związanej nim ulgi. Nie można w tego typu projektach pomijać jednorazowych kosztów inwestycyjnych (np. kosztów budowy infrastruktury) które są przedmiotem oferty. Ograniczenie roszczenia jedynie do abonamentu (będącego jednym ze składników cenotwórczych) oraz udzielonej ulgi, jest nieuzasadnione i stanowi barierę w rozwoju skomplikowanych projektów telekomunikacyjnych. Co więcej, taka regulacja będzie ograniczać klientów B2B w ich dowolności dotyczącej możliwości rozliczenia tych projektów. Bez wątpienia przepisy mające na celu ochronę konsumentów oraz mniejszych klientów nie mogą jednocześnie stanowić przeszkody w otrzymaniu požądanej przez klientów B2B oferty usług telekomunikacyjnych.

9. Wskazujemy, że zastosowanie przepisów skierowanych przede wszystkim do konsumentów wobec indywidualnie negocjowanych umów, jest niemożliwe lub stanowi zbytne obciążenie zarówno dla przedsiębiorców jak i klientów B2B. W związku z faktem, że ceny usług są indywidualnie negocjowane, gdyż przede wszystkim zależą od indywidualnych wymagań klienta B2B, brak jest uzasadnienia do obejmowania klientów B2B następującymi regulacjami wprost odnoszących się **do cen lub warunków umowy:**

- art. 264 PKE – publikacja aktualnych informacji o ofercie, cenach, itd., w tym umożliwiających odczyt maszynowy;
- art. 265 PKE – ograniczenia okresów obowiązywania umowy;
- art.266 PKE – uprawnienie do wypowiedzenia umowy, przy automatycznym przedłużeniu obowiązek informowania abonenta o obowiązujących najkorzystniejszych pakietach taryfowych;
- art. 268 PKE – określający wysokość roszczeń związanych z jednostronnym rozwiązaniem umowy; ograniczenia dotyczące odpowiedzialności za niewykonania lub nienależyte wykonanie usług komunikacji elektronicznej.

W art. 259 PKE odrębnie uregulowano kwestię wymogów treści umowy o świadczenie usług komunikacji elektronicznej zawieranej z użytkownikami innymi niż wskazani w art. 252 i art. 258. Wskazany przepis oznacza, że istnieje odrębna grupa podmiotów sprowadzająca się zasadniczo do dużych przedsiębiorców oraz podmiotów z sektora publicznego, którzy nie wymają tak szerokiej ochrony jak pozostali użytkownicy końcowi (tj. konsumenci, mikroprzedsiębiorcy, mali przedsiębiorcy oraz organizacje pozarządowe). Wskazana regulacja jest dalece niewystarczająca gdyż problem nie sprawdza się jedynie do odrębnego uregulowania treści umowy o świadczenie usług komunikacji elektronicznej. Przepisy art. 257, art. 260, art. 264, art. 266-268, art.298- 301, art. 308 nie powinny mieć zastosowania do przedmiotowej grupy użytkowników końcowych gdyż jako podmioty profesjonalne nie wymagają tak szerokiej ochrony. W szczególności

			<p>zwracamy uwagę na art. 257 dotyczący obowiązku dostarczania na trwałym nośniku treści oświadczenia abonenta. Wskazany przepis nie powinien być stosowany do dużych podmiotów. Z tych samych przyczyn wymogi zawarte w art. 260 mające na celu wykonanie obowiązków informacyjnych dotyczących wypowiedzenia umowy w formie dokumentowej nie mogą mieć zastosowania do profesjonalnych uczestników rynku. Podmioty te nie są słabszą stroną umowy, gdyż na co dzień uczestniczą w obrocie gospodarczym, zatem wykonywanie obowiązków wobec takich podmiotów stanowi bez wątpienia nieuzasadnione obciążenie dla przedsiębiorców telekomunikacyjnych.</p> <p>Z uwagi na fakt indywidualnego podejścia do kwestii warunków umowy zawieranej z dużymi przedsiębiorcami, brak jest uzasadnienia do ograniczenia odszkodowania do połowy sumy opłat abonentowych (268 ust. 3 pkt 1). Ograniczenie roszczenia nieuzasadnione i stanowi barierę w rozwoju skomplikowanych projektów telekomunikacyjnych. Co więcej, taka regulacja będzie ograniczać klientów B2B w ich dowolności dotyczącej możliwości rozliczenia tych projektów. Bez wątpienia przepisy mające na celu ochronę konsumentów oraz mniejszych klientów nie mogą jednocześnie stanowić przeszkody w otrzymaniu pożądaną przez klientów B2B oferty usług telekomunikacyjnych.</p>	
5 2 8	Art. 259 ust. 1 pkt 2	KIKE	<p>Podobnie jak w przypadku art. 252 ust. 1 pkt 2 PKE, niecelowe jest nakładanie na przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej obowiązku, aby wskazywał on <i>adres poczty elektronicznej oraz numer telefonu, pod którymi abonent może szybko i efektywnie kontaktować się z przedsiębiorcą komunikacji elektronicznej.</i></p> <p>Argumentacja w tym zakresie została przedstawiona przy okazji zgłaszania zastrzeżeń do art. 252 ust. 1 pkt 2 PKE –</p>	<p>Uwaga częściowo uwzględniona</p> <p>Zdecydowano o usunięciu zastrzeżenia szybkiej i efektywnej możliwości kontaktu. Dodano możliwość wskazania przez dostawcę usług również adresu innego środka komunikacji elektronicznej.</p>

		<p>uwagi zgłoszone w tym zakresie pozostają aktualne także w przypadku art. 259 ust. 1 pkt 2 PKE.</p> <p>Wydaje się również, że określenie w treści umowy części opłaty abonamentowej stanowiącej ulgę za wydane w ramach tej umowy telekomunikacyjne urządzenie końcowe, powinno następować jedynie wtedy, gdy taka ulga zostanie przez dostawcę usług udzielona. W ocenie KIKE, nie jest zasadne również, aby udzielenie ulgi związanej z przekazaniem telekomunikacyjnego urządzenia końcowego, stanowiło zawsze część opłaty abonamentowej.</p> <p>Wśród przedsiębiorców telekomunikacyjnych powszechna jest bowiem praktyka, zgodnie z którą na telekomunikacyjne urządzenie końcowe jest udzielana jednorazowa ulga. W efekcie, abonent płaci w zamian za przekazane mu urządzenie końcowe symboliczną kwotę przy zawarciu umowy np. 10 zł, natomiast wysokość ulgi jest określona na 250 zł. Kwoty te są ustalane w oparciu o koszt urządzenia końcowego. W ocenie Izby, nie ma żadnych przeciwwskazań, aby ulgi związane z przekazaniem urządzenia końcowego nadal mogły być jednorazowe.</p> <p>Izba wnosi więc o nadanie:</p> <p>1. art. 259 ust. 1 pkt 2 PKE brzmienia:</p> <p>2) <u>dane kontaktowe przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej, w tym adres poczty elektronicznej oraz numeru telefonu, pod którymi abonent może szybko i efektywnie kontaktować się z przedsiębiorcą komunikacji elektronicznej;</u></p> <p>art. 259 ust. 1 pkt 3 PKE brzmienia:</p> <p>3) <u>świadczone usługi, ze wskazaniem elementów składających się na opłatę abonamentową, w tym część opłaty abonamentowej stanowiącej ulgę za wydane w ramach tej umowy telekomunikacyjne urządzenie końcowe <u> bądź wysokość ulgi jednorazowej, jeżeli ulga ta zostanie udzielona;</u></u></p>	<p>W zakresie wykazywania wysokości przyznanej ulgi uwaga stała się w części bezprzedmiotowa w związku z rezygnacją z posługiwania się pojęciem ulgi w Pke.</p>
--	--	---	---

5 2 9	Art. 260	PIIT	<p>Zaproponowane brzmienie art. 260 projektu ustawy – Prawo komunikacji elektronicznej, w sposób nieuzasadniony, z jednej strony ogranicza możliwość kontaktu jedynie do SMS-a lub rozmowy telefonicznej, wykluczając tym możliwość poinformowania abonenta przez dostawcę usług na podanego przez tego abonenta adres mailowy, z drugiej natomiast rozszerza w sposób niekontrolowany sposoby składania oświadczeń przez abonentów, co w konsekwencji oznaczać może wysyłanie wiadomości za pośrednictwem fanpage dostawcy usług w serwisie Facebook (w formie wiadomości, albo nawet wpisu na stronie głównej takiego fanpage), który nie jest dostosowany do tego rodzaju komunikacji z abonentem, w szczególności z uwagi na brak możliwości identyfikacji nadawcy wiadomości.</p> <p>Jednocześnie zwracamy uwagę, że w przypadku złożenia przez konsumenta oświadczenia o wypowiedzeniu umowy w formie dokumentowej w związku z żądaniem przeniesienia przydzielonego numeru, dostawca usług oprócz informacji, o których mowa w art. 260 ust. 2 i 3 projektu ustawy, zobowiązany jest do przekazywania abonentowi informacji dotyczących przebiegu procesu przenoszenia przydzielonego numeru szczególnie określonych w rozporządzeniu określającym warunki korzystania z uprawnień w publicznych sieciach telekomunikacyjnych. W takich sytuacjach, gdy rozwiązanie umowy związane jest z przeniesieniem przydzielonego numeru, nieuzasadnione jest odrębne przekazywanie komunikacji dotyczącej wpływu oświadczenia o rozwiązaniu umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych i złożonego wniosku o przeniesienie przydzielonego numeru.</p>	<p>Uwaga częściowo uwzględniona</p> <p>Uwzględniono doprecyzowanie formy składania wypowiedzenia poprzez wskazanie, że może się to odbywać na adres e-mail wskazany w umowie lub dodatkowo za pomocą innych środków komunikacji elektronicznej wskazanych w umowie. Uwzględniono również postulat dotyczący wprowadzenia możliwości powiadamiania abonenta przez wysłanie wiadomości email.</p> <p>Uwaga bezprzedmiotowa w zakresie dodania ust. 4, gdyż w dalszym ciągu obowiązują przepisy rozporządzenia o przenośności numeru z pełnomocnictwem. Jeśli abonent sam kontaktuje się z dostawcą i wypowiada umowę (niezależnie od formy) wówczas nie może dojść do przeniesienia.</p> <p>Nie uwzględniono propozycji wydłużenia czasu na powiadomienia do 5 dni, gdyż istotą powiadomienia jest to, że ma dotrzeć do abonenta w krótkim czasie, pozwalającym mu skutecznie zareagować w wypadku, gdy doszło do nadużycia w postaci wypowiedzenia umowy przez podmiot nieuprawniony.</p> <p>Wysłanie wiadomości SMS na numer stacjonarny nie może być uznane za skuteczne powiadomienie, gdyż nie każdy użytkownik wie w jaki sposób z taką wiadomością można się zapoznać.</p>
-------------	-------------	------	--	--

			<p>Z uwagi na powyższe proponujemy następujące brzmienie art. 260:</p> <p><i>„Art. 260. 1. Jeżeli dostawca usług umożliwia zawarcie umowy w formie dokumentowej, jest obowiązany umożliwić jej rozwiązanie, jak również odstąpienie od niej albo jej wypowiedzenie, w formie dokumentowej, z wykorzystaniem adresu poczty elektronicznej lub innych środków komunikacji elektronicznej, które zostały do tego celu wskazane przez dostawcę usług.</i></p> <p><i>2. W przypadku złożenia przez konsumenta oświadczenia o wypowiedzeniu umowy w formie dokumentowej dostawca usług niezwłocznie, lecz nie później niż w ciągu pięciu dni roboczych od chwili otrzymania tego oświadczenia, zawiadamia konsumenta o jego otrzymaniu przez wysłanie krótkiej wiadomości tekstowej (sms) na numer wskazany przez konsumenta do kontaktu, widniejący w umowie podlegającej wypowiedzeniu, lub wykonanie połączenia telefonicznego na numer wskazany przez konsumenta do kontaktu, widniejący w umowie podlegającej wypowiedzeniu lub wysłanie wiadomości na wskazany do kontaktu adres poczty elektronicznej.</i></p> <p><i>3. Dostawca usług potwierdza konsumentowi na trwałym nośniku przyjęcie oświadczenia, o którym mowa w ust. 2, w terminie 14 dni od dnia złożenia tego oświadczenia wskazując umowę będącą przedmiotem wypowiedzenia, dzień otrzymania wypowiedzenia i dzień rozwiązania umowy.</i></p> <p><i>4. W przypadku złożenia przez konsumenta oświadczenia o wypowiedzeniu umowy w formie dokumentowej w związku z żądaniem przeniesienia przydzielonego numeru, obowiązki, o których mowa w ust. 2 i 3 powyżej, nie mają zastosowania.”.</i></p>	
5 3 0	Art. 260	PIKE	<p><i>Jeżeli dostawca usług komunikacji elektronicznej umożliwia zawarcie umowy <u>o świadczenie usług łączności elektronicznej</u> w formie dokumentowej jest obowiązany umożliwić jej</i></p>	<p>Uwaga kierunkowo uwzględniona Zastrzec należy, że na gruncie Pke nie występuje pojęcie łączności elektronicznej, na które błędnie powołuje się Izba.</p>

ust. 1		<p><i>rozwiązanie, jak również odstąpienie od niej albo jej wypowiedzenie, w formie dokumentowej.</i></p> <p>PIKE postuluje doprecyzowanie, że wymóg umożliwienia rozwiązania umowy w formie dokumentowej obejmuje umowy o świadczenie usług łączności elektronicznej.</p> <p>Dodatkowo, postulujemy wskazanie w uzasadnieniu ustawy, że obowiązek powiadomienia abonenta o wypowiedzeniu dotyczy sytuacji, w której dochodzi do rozwiązania umowy z abonentem w zakresie usług komunikacji elektronicznej. Doprecyzowanie to ma na celu wyeliminowanie konieczności powiadamiania abonenta w przypadku składania przez niego dyspozycji włączania i wyłączenia usług dodatkowych. W praktyce przedsiębiorców, obecnie często stosuje się metody włączania i wyłączenia usług dodatkowych w sposób zdalny. Wymóg kontaktu z abonentem w każdym tego typu przypadku stanowiłby nieuzasadnione i nieproporcjonalne obciążenie dostawców oraz uciążliwość dla abonentów.</p>	
5 3 1 ust. 2 pkt 1	Art. 260	<p>PIKE</p> <p><i>wysłanie krótkiej wiadomości tekstowej (sms) na numer wskazany przez abonenta do kontaktu <u>w związku z umową podlegającą wypowiedzeniu, wskazany przez abonenta przed złożeniem oświadczenia o wypowiedzeniu, widniejący w umowie podlegającej wypowiedzeniu</u> – w przypadku abonenta, który wskazał numer niegeograficzny;</i></p> <p>Postulujemy, aby nie był to numer podany w umowie, gdyż klienci zmieniają numery do kontaktu w stosunku do tych podanych w umowie. Rozumiemy, że ma być to numer inny niż wskazany w samym wypowiedzeniu – aby uniknąć sytuacji wypowiedzeń przez osoby nieuprawnione. Stąd proponujemy, aby wymóg obejmował numer telefonu podany dostawcy wcześniej niż w oświadczeniu o wypowiedzeniu.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Zaproponowany zapis mógłby stanowić pole do nadużyć, gdyż jest nieprecyzyjny. W propozycji brak jest również formy wskazania nowego numeru do kontaktu, co może stanowić trudność w udowodnieniu, że zawiadomienie zostało wysłane na właściwy numer.</p>

5 3 2 ust. 2 pkt 2	Art. 260	PIKE	<p><u>wykonanie połączenia głosowego lub wysłanie wiadomości głosowej na numer wskazany przez abonenta do kontaktu, w związku z umową podlegającą wypowiedzeniu, wskazany przez abonenta przed złożeniem oświadczenia o wypowiedzeniu widniejący w umowie podlegającej wypowiedzeniu której dotyczy wypowiedzenie - w przypadku abonenta, który wskazał numer geograficzny - przy czym za obowiązek zawiadomienia uważa się za wykonany, jeśli dostawca wykonał co najmniej 3 próby połączenia z abonentem</u></p> <p>Propozycja ma zharmonizować art. 260 ust. 2 pkt 2) z brzmieniem art. 300 ust. 5 w zakresie wymogu wykonania trzech połączeń.</p> <p>Jednocześnie zwracamy uwagę na trudności z wymogiem wykonania połączeń na numery widniejące w umowie, a które mogą być nieaktualne (szczegółowo uargumentowane w uwadze wyżej).</p> <p>Dodatkowo, za szczególnie istotne należy uznać zmodyfikowanie wymogu wykonywania połączeń telefonicznych, tak aby obejmował także możliwość wysłania wiadomości głosowej (voicemail). Definicja połączenia głosowego zawarta w PKE przesądza o tym, że połączenie to musi być dwukierunkowe, co wymusza udział konsultanta w rozmowie. Wykonanie takiego obowiązku z udziałem konsultantów telefonicznych będzie ogromnym i nieproporcjonalnym obciążeniem kosztowym i organizacyjnym dostawców.</p>	<p>Uwaga częściowo uwzględniona</p> <p>Uwzględniono postulat konkretyzacji obowiązku poprzez wskazanie, że obligatoryjne jest wykonania co najmniej 3 prób połączenia.</p> <p>Uwaga dotycząca powiadamiania poprzez nagranie wiadomości głosowej nie może być uwzględniona, gdyż nie każdy abonent potrafi taką wiadomość odsłuchać, co może skutkować brakiem skutecznego powiadomienia.</p>
5 3 3 ust. 2 pkt 2	260	KIKE	<p>Art. 260 PKE nakłada obowiązek na dostawców usług umożliwienia abonentowi rozwiązania zawartej umowy, odstąpienia od niej lub jej wypowiedzenia w formie dokumentowej, o ile dana umowa została zawarta w tej formie.</p>	<p>Uwaga uwzględniona</p>

			<p>Zgodnie z ust. 2, dostawca usług ma obowiązek potwierdzenia otrzymania oświadczenia o wypowiedzeniu złożonego w formie dokumentowej – w przypadku abonenta, który wskazał numer geograficzny, powiadomienie to ma nastąpić poprzez wykonanie połączenia głosowego na numer wskazany przez abonenta do kontaktu, widniejący w umowie podlegającej wypowiedzeniu.</p> <p>Zgodnie z uzasadnieniem do przywołanego przepisu, <i>obowiązek zawiadomienia uważa się za wykonany, jeśli dostawca usług wysłał sms z informacją o otrzymaniu wypowiedzenia do abonentów, którzy wskazali jako numer kontaktowy numer niegeograficzny albo wykonał co najmniej 3 próby połączenia z abonentem, który jako numer kontaktowy wskazał numer geograficzny.</i></p> <p>Zasada ta nie ma jednak odzwierciedlenia w treści przepisu, co może wprowadzać niepewność co do zgodnego z przepisami prawa zachowania dostawcy usług, jeśli nie uda mu się połączyć z abonentem na wskazany przez niego numer geograficzny.</p> <p>Z uwagi na powyższe, KIKE proponuje zmianę art. 260 ust. 2 pkt 2 poprzez nadanie mu brzmienia:</p> <p><i>2) wykonanie połączenia głosowego na numer wskazany przez abonenta do kontaktu, widniejący w umowie podlegającej wypowiedzeniu - w przypadku abonenta, który wskazał numer geograficzny. <u>Obowiązek zawiadomienia uznaje się za wykonany, jeśli dostawca usług wykonał co najmniej 3 próby połączenia z abonentem.</u></i></p>	
5 3 4	Art. 260 ust. 2	PIKE	<p>Art. 260 ust. 2 pkt 3)</p> <p>3) wysłanie wiadomości e-mail na adres poczty elektronicznej wskazany przez abonenta do kontaktu</p> <p>Izba postuluje dodanie możliwości poinformowania abonenta także w formie wiadomości e-mail. E-mail jest obecnie</p>	Uwaga uwzględniona

	pkt 3)		powszechną formą komunikacji, większość osób korzysta z e-maila także w telefonach komórkowych.	
5 3 5	Art. 260	KIGEi T	<p>Izba nie zgadza się na wprowadzenie zmian w zaproponowanym kształcie i postuluje jednoczesną zmianę już uchwalonych analogicznych przepisów zawartych w art. 14 ustawy z dnia 14 maja 2020 r. o zmianie niektórych ustaw w zakresie działań osłonowych w związku z rozprzestrzenianiem się wirusa SARS-CoV-2.</p> <p>Izba rozumie intencje związane z ułatwieniem wypowiedzania umów, jednak powinny one być starannie dopracowane. W obecnym kształcie prowadzą one do nałożenia na dostawców usług nieproporcjonalnych obciążeń. Musi to budzić sprzeciw z uwagi na fakt, że dostawcy usług telekomunikacyjnych i tak ponoszą istotne wydatki w związku z walką ze skutkami COVID-19 - w tym chociażby związane z ostatnio uchwalonymi obowiązkami dotyczącymi zero-ratingu wybranych stron internetowych, dostarczaniem danych o lokalizacji, zapewniania ciągłości świadczenia usług. Nie sposób nie wspomnieć o szeregu dobrowolnych działań ze strony wielu dostawców usług. W tym świetle tym bardziej trudno o akceptację obciążenia dostawców kolejnymi wydatkami związanymi z realizacją zbędnych obowiązków.</p> <p>Podkreślenia wymaga fakt, że z niezrozumiałych dla KIGEiT przyczyn regulacja dotyczy wyłącznie branży telekomunikacyjnej, podczas gdy ewentualne ułatwienia związane z umożliwieniem wypowiedzania umów w formie dokumentowej, jak też wysoce sprecyzowane obowiązki związane z potwierdzaniem faktu złożenia takiego oświadczenia, powinny dotyczyć wszystkich przedsiębiorców. Niezależnie od dalszych uwag KIGEiT postuluje, aby art. 260 PKE, a co najmniej jego ust. 2 i 3, były ograniczone do</p>	<p>Uwaga częściowo uwzględniona</p> <p>Uwzględniono uwagę w zakresie doprecyzowania form składania oświadczeń przez abonenta oraz uwagę dotyczącą możliwości powiadamiania abonenta poprzez e-mail.</p> <p>Brak jest uzasadnienia dla różnicowania adresatów tej regulacji. Jednocześnie zaproponowany przez Izbę termin 5 dni na zawiadomienie abonenta jest nieakceptowalny, gdyż niweczyłby cel regulacji, którym jest zapewnienie abonentowi niezwłocznie informacji o mającym nastąpić zakończeniu umowy.</p>

		<p>konsumentów (skoro zmiany motywowane są ochroną osób starszych przed nadużyciami).</p> <p>W pierwszej kolejności istotne zastrzeżenia budzi zobowiązanie dostawców usług do honorowania oświadczeń w formie dokumentowej, które zostały złożone w jakikolwiek sposób przez abonenta. Może się bowiem okazać, że abonenci będą składać oświadczenia za pośrednictwem dowolnej formy kontaktu z dostawcą usług, które nie są przystosowane do ich obsługi. Takie przygotowanie jest konieczne z uwagi na przewidywane rygory odpowiedzi w konkretnym terminie.</p> <p>Przykładowo, abonenci mogą dokonywać zgłoszenia wysyłając wiadomość za pośrednictwem fanpage dostawcy usług w serwisie Facebook czy też w rozmowie prowadzonej za pośrednictwem czata operowanego przez bota.</p> <p>Właśnie z takich względów § 3 ust. 2 pkt 3 rozporządzenie Ministra Administracji i Cyfryzacji z dnia 24 lutego 2014 r. w sprawie reklamacji usługi telekomunikacyjnej przewiduje, że złożenie reklamacji może nastąpić z wykorzystaniem środków komunikacji elektronicznej, o ile takie środki zostały do tego celu wskazane przez dostawcę usług. Z perspektywy skutecznej obsługi klienta zasadnicze znaczenie ma odpowiednie skanalizowanie zgłoszeń do tych „interfejsów”, które umożliwiają skuteczną obsługę zgłoszeń (zważywszy na nakładane na dostawców obowiązki!).</p> <p>KIGEiT postuluje usunięcie ust. 2 i 3 z uwagi na istotne obciążenia z tym związane. Niezrozumiałe dla Izby jest uzasadnienie odwołujące się do konieczności ochrony abonenta przed „oszustwami związanymi z wprowadzeniem w błąd w celu doprowadzenia do zmiany dostawcy usług wbrew woli abonenta”. Takie oszustwa do tej pory związane były z uzyskiwaniem <u>podpisów</u> nieświadomych (często starszych) abonentów pod dokumentami podsuwanymi im</p>	
--	--	--	--

	<p>przez nieuczciwych przedstawicieli handlowych – czyli przypadki, które nie są objęte zakresem zastosowania tego przepisu.</p> <p>Izba przypomina, że oświadczenie o wypowiedzeniu umowy musi zostać złożone obecnemu dostawcy usług, który w przypadku posłużenia się formą dokumentową będzie stosował metody weryfikacji abonenta takie jak chociażby podanie hasła abonenckiego. Jeśli legislator obawia się oszustw związanych z wykorzystaniem formy dokumentowej, powinien albo zrezygnować z jej wprowadzenia, albo przedyskutować istniejące ryzyka z branżą, aby znaleźć właściwe rozwiązania.</p> <p>Na wypadek pozostawienia ust. 2 i 3 wskazujemy na konieczność uwzględnienia dalej idących kwestii.</p> <p>Przed wszystkim niemożliwy do akceptacji jest termin na potwierdzenie złożenia oświadczenia w ciągu 1 dnia roboczego. Potwierdzenie przyjęcia zgłoszenia w ciągu 1 dnia roboczego byłoby możliwe wyłącznie w sposób automatyczny, w przypadku kontaktu za pośrednictwem wyznaczonego w tym celu kanału, w tej samej formie, w jakiej zostało złożone oświadczenie - np. automatyczna odpowiedź w formie wiadomości e-mail potwierdzająca otrzymanie wiadomości e-mail.</p> <p>W każdym innym przypadku realizacja obowiązku będzie wiązała się ogromnymi kosztami po stronie dostawców usług – będzie wymagać wstępnej analizy wszystkich wpływających do dostawcy usług zgłoszeń tego samego dnia. Ponieważ obecnie taka analiza może trwać kilka dni, zawężenie tego do jednego dnia roboczego oznacza konieczność istotnego zwiększenia liczby odpowiedzialnych za to konsultantów. Trzeba przy tym uwzględnić praktyczny aspekt związany z tym, że każdy poniedziałek dla biura obsługi klienta oznacza</p>	
--	---	--

	<p>kilkadziesiąt procent więcej zgłoszeń niż w inne dni robocze (wynika to z tego, że praca w weekendy jest ograniczona z wiadomych względów). Nowoprojektowane wymogi musiałyby wiązać się z zatrudnieniem konsultantów w liczbie pozwalającej na zaspokojenie poniedziałkowego obciążenia pracą, w związku z czym kilkadziesiąt procent z nich byłoby zbędnych w kolejne dni. Nie jest jednak możliwe zatrudnienie dziesiątek czy setek ludzi na jeden dzień w tygodniu.</p> <p>Trzeba przy tym uwzględnić wszystkie sytuacje nagłe (np. awarie, epidemia, klęski żywiołowe), które powodują skokowy wzrost zgłoszeń, co będzie dodatkowo uniemożliwiać ich obsługę w ciągu 1 dnia roboczego.</p> <p>Zgodnie z przepisami zgłoszenie abonenckie miałyby nie tylko zostać przeanalizowane w ciągu 1 dnia roboczego, ale też w tym terminie miałyby zostać wysłana wiadomość SMS lub kontakt telefoniczny, co wiąże się z koniecznością przekazania sprawy innemu zespołowi konsultantów.</p> <p>Nie rozumiemy przy tym braku możliwości potwierdzenia złożenia wypowiedzenia w drodze wiadomości e-mail, jeśli została podana do kontaktu przez abonenta (w szczególności przez przedsiębiorcę, który mógł podać do kontaktu numer stacjonarny do sekretariatu biura).</p> <p>W tym wszystkim należy podkreślić, że kryzys związany z COVID-19 dotknął również branżę <i>call center</i>, która musi przeorganizować miejsca pracy konsultantów, a obecna sytuacja już istotnie zwiększyła wydatki dostawców usług związane z obsługą klienta.</p> <p>Jeżeli dostawca miałby potwierdzać fakt otrzymania oświadczenia, to przepisy powinny zostać ograniczone do regulacji opisanej w ust. 3. W zdecydowanej większości przypadków wypowiedzenie następuje z zachowaniem okresu wypowiedzenia (który wynosi co najmniej 30 dni), a zatem</p>	
--	---	--

		<p>potwierdzenie w ciągu 14 dni nastąpi jeszcze w czasie trwania umowy i w przypadku ewentualnego sporu będzie jeszcze wiele czasu, by sprawę wyjaśnić. Zwłaszcza, że potwierdzenie w ramach 14 dni jest stosowane, np. w procesie reklamacyjnym (przy czym Rozporządzenie Ministra Administracji i Cyfryzacji z dnia 24 lutego 2014 r. w sprawie reklamacji usługi telekomunikacyjnej nie wymaga trwałego nośnika).</p> <p>Wskazujemy też, że termin rozwiązania umowy (równoznaczny z zawartym w nowych przepisach terminem zakończenia świadczenia usługi) wynika z wiążącej abonenta z dostawcą usług umowy i nie widzimy uzasadnienia, aby generować po stronie dostawców dodatkowe koszty związane z udzielaniem dodatkowych wyjaśnień w tym zakresie. Podobnie jest w przypadku wskazywania nazwy usługi, która może być mało przydatna dla abonenta, który może być stroną kilku umów na korzystanie z tej samej usługi.</p> <p>Z uwagi na powyższe, zastrzegając, że podstawowym postulatem KIGEiT jest usunięcie ust. 2 i 3, proponujemy następujące zmiany:</p> <ol style="list-style-type: none"><i>1. Jeżeli dostawca usług umożliwia zawarcie umowy w formie dokumentowej, jest obowiązany umożliwić konsumentowi jej rozwiązanie, jak również odstąpienie od niej albo jej wypowiedzenie, w formie dokumentowej, z wykorzystaniem środków, które zostały do tego celu wskazane przez dostawcę usług.</i><i>2. W przypadku złożenia przez konsumenta oświadczenia o wypowiedzeniu umowy w formie dokumentowej dostawca usług niezwłocznie, lecz nie później niż w ciągu pięciu dni roboczych od chwili otrzymania tego oświadczenia, zawiadamia konsumenta o jego otrzymaniu przez:</i>	
--	--	---	--

			<p>1) wysłanie krótkiej wiadomości tekstowej (sms) na numer wskazany przez konsumenta do kontaktu, widniejący w umowie podlegającej wypowiedzeniu – w przypadku konsumenta, który wskazał numer niegeograficzny; lub</p> <p>2) wykonanie połączenia telefonicznego na numer wskazany przez konsumenta do kontaktu, widniejący w umowie podlegającej wypowiedzeniu – w przypadku konsumenta, który wskazał numer geograficzny; lub</p> <p>3) wysłanie wiadomości na wskazany do kontaktu adres poczty elektronicznej.</p> <p>3. Dostawca usług potwierdza konsumentowi przyjęcie oświadczenia, o którym mowa w ust. 2, w terminie 14 dni od dnia otrzymania złożenia tego oświadczenia wskazując nazwę usługi będącej przedmiotem wypowiedzenia, dzień otrzymania wypowiedzenia i dzień rozwiązywania umowy.</p>	
5 3 6	Art. 261 ust. 3 pkt 2 lit. a	mPay	<p>Proponuje się następującą zmianę w zakresie art. 261 ust. 3 pkt. 2 lit. a :</p> <p>„3. Dostawca usług telekomunikacyjnych rozpoczyna świadczenie tych usług:</p> <p>2. po podaniu przez abonenta danych określonych w ust. 1 i potwierdzeniu ich drogą elektroniczną przy wykorzystaniu:</p> <p>a) środków identyfikacji elektronicznej służących do uwierzytelniania w systemie teleinformatycznym banku krajowego lub krajowej instytucji płatniczej,”</p> <p>Uzasadnienie</p> <p>Krajowe instytucje płatnicze – podobnie jak banki krajowe – są instytucjami zobowiązanymi w rozumieniu art. 2 ustawy z dnia 1 marca 2018 r. o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu (tekst jednolity – Dz.U. z 2020 r. poz. 971 z późn. zm.) i jako takie zobowiązane są do stosowania na tożsamy co banki krajowe zasadach wobec swoich klientów środków bezpieczeństwa finansowego, w tym dokonywania</p>	Uwaga uwzględniona

		<p>identyfikacji klientów oraz weryfikacji ich tożsamości przed nawiązaniem z klientem stosunku gospodarczego lub przeprowadzeniem transakcji okazjonalnej.</p> <p>Mając na uwadze powyższe, postuluje się wprowadzenie możliwości potwierdzenia danych abonentów drogą elektroniczną także za pośrednictwem środków identyfikacji elektronicznej służących do uwierzytelniania w systemach teleinformatycznych krajowych instytucji płatniczych, jako że jest to rozwiązanie zapewniające taki sam stopień bezpieczeństwa danych klienta, co weryfikacji z wykorzystaniem środków identyfikacji elektronicznej służących do uwierzytelniania w systemie teleinformatycznym banku krajowego.</p> <p>Projektowany przepis art. 261 ustawy – Prawo komunikacji elektronicznej w znacznej mierze odpowiada obecnie obowiązującemu przepisowi art. 60b ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne (tekst jednolity – Dz.U. z 2019 r. poz. 2460 z późn. zm.). Wskazać należy, iż już na etapie rozpatrywania rządowego projektu ustawy o działaniach antyterrorystycznych oraz o zmianie niektórych innych ustaw (druk nr 516) na posiedzeniu podkomisji nadzwyczajnej rozpatrującej ten projekt w dniu 31 maja 2016 r., podczas dyskusji nad art. 60b Prawa telekomunikacyjnego wskazywano na potrzebę skonstruowania tego przepisu w taki sposób, aby rejestracji karty prepaid odbywała się w sposób jak najbardziej wygodny dla klienta. Już wtedy postulowano rozszerzenie metod weryfikacji danych poprzez dopuszczenie do procesu obok banków krajowych także krajowych instytucji płatniczych. Propozycja ta miała zostać skonsultowana i w razie braku istotnych zagrożeń przyjęta na poziomie prac komisji, do czego jednak z niewiadomych przyczyn nie doszło.</p>	
--	--	--	--

			<p>Powyższy postulat jest aktualny także na gruncie projektowanego art. 261 ustawy – Prawo komunikacji elektronicznej. Pominięcie możliwości weryfikacji danych abonenta za pośrednictwem systemów teleinformatycznych krajowych instytucji płatniczych doprowadzi do nadmiernego uprzywilejowania pozycji banków wobec pozostałych dostawców usług płatniczych.</p>	
5 3 7	Art. 261	KIGEi T	<p>Izba pozytywnie ocenia sam kierunek zmian i rozszerzenie katalogu możliwych sposobów weryfikacji abonentów, w dalszym ciągu postulując dalej idące rozwiązanie, polegające na rezygnacji z tego wymogu.</p> <p>Odnosząc się do szczegółów proponowanego rozwiązania pragniemy zwrócić uwagę na następujące kwestie.</p> <p>Po pierwsze, proponowane rozwiązanie ogranicza wideoweryfikację do weryfikowania z dowodem osobistym. Wydaje się, że możliwość ta powinna być jak najbardziej szeroka i obejmować również np. dokumenty takie jak prawo jazdy⁵³⁷. Wydaje się zatem, że powiązanie z rejestrem dowodów osobistych jest nadmiarowe. Przykładowo, weryfikacja poprzez osobę prowadzącą kiosk czy pracownika stacji benzynowej również nie zapewnia sprawdzenia autentyczności przedstawianego dokumentu tożsamości.</p> <p>Bez uszczerbku dla powyższej uwagi wskazujemy również na zasadnicze wątpliwości związane z koniecznością uzyskania decyzji, o której mowa w art. 68 ust. 3 ustawy z dnia 6 sierpnia 2010 r. o dowodach osobistych (tj. Dz. U. z 2020 r., poz. 332, dalej „Ustawa o dowodach osobistych”).</p> <p>Zgodnie ze wskazanym przepisem, decyzja taka jest wydawana po spełnieniu wymogów w zakresie (i) posiadania i stosowania mechanizmów umożliwiających identyfikację i rejestrację osób uzyskujących dostęp do danych oraz rejestrujących zakres udostępnionych danych i datę udostępnienia danych oraz</p>	<p>Uwaga uwzględniona – w zakresie rezygnacji z potwierdzania danych abonenta w RDO</p>

		<p>(ii) posiadania i stosowania zabezpieczeń technicznych i organizacyjnych chroniących przed uzyskaniem dostępu do danych przez inne osoby i podmioty. Jednocześnie przepisy Ustawy o dowodach osobistych ani wydane na jej podstawie przepisy wykonawcze w żaden sposób nie precyzują ww. wymagań, co rodzi ryzyko arbitralnych rozstrzygnięć w tym zakresie. Jest to o tyle istotne, że Ustawa o dowodach osobistych przewiduje w zakresie tych wymagań możliwość kontroli oraz cofnięcia decyzji, a tym samym pozbawienia przedsiębiorcy telekomunikacyjnego możliwości korzystania z tej metody. Wątpliwości budzi również kwestia rejestrowania zakresu udostępnionych danych w kontekście stanowiska Prezesa UODO co do możliwości przetwarzania danych osobowych związanych z dowodem osobistym.</p> <p>Zdaniem Izby należy zapewnić także odpowiednio szybkie rozstrzygnięcie wniosku o uzyskanie dostępu do rejestru, tak, by przedsiębiorcy mogli zaplanować korzystanie z takiej formy weryfikacji. Jednoczesne utrzymywanie innych form, w szczególności dla podmiotów, które nie mają stacjonarnej sieci sprzedaży, jest rozwiązaniem bardzo kosztownym.</p> <p>Izba zwraca również uwagę, że zgodnie z Ustawą o dowodach osobistych udostępnienie danych jest nieodpłatne na rzecz podmiotów realizujących na podstawie ustaw szczególnych zadania publiczne. W ocenie Izby w sposób weryfikacja jest zadaniem publicznym. W celu uniknięcia jakichkolwiek wątpliwości powinno być to wprost wskazane w projektowanej ustawie (jednorazowe udostępnienie wiąże się z opłatą w wysokości 31 złotych, co może stanowić istotną barierę).</p> <p>Izba zwraca również uwagę na kwestie związane z możliwością zawieszenia wideoweryfikacji. Zdaniem Izby należy usunąć możliwość zawieszenia w sytuacji niezachowania należytej staranności. Przesłanka ta występuje</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Z uwagi na rezygnację z potwierdzania danych abonenta w RDO należy pozostawić Prezesowi UKE uprawnienia kontrolne oraz możliwość zawieszenia w drodze decyzji możliwości stosowania wideoweryfikacji zarówno w przypadku naruszenia ustawy, ale również niezachowania należytej staranności.</p> <p>Jednocześnie doprecyzowano warunki wznowienia wideoweryfikacji wskazując, że dostawca usług przed wznowieniem tego sposobu rejestracji abonenta jest zobowiązany poinformować Prezesa UKE o środkach wdrożonych w celu spełnienia warunków wskazanych w decyzji Prezesa UKE.</p>
--	--	---	---

			<p>jako alternatywa wobec przesłanki niezgodności z przepisami. Trudno sobie wyobrazić sytuację, w której praktyka jest co prawda zgodna z przepisami, ale jednocześnie z uwagi na uznaniowe stwierdzenie braku należytej staranności, wobec przedsiębiorcy jest stosowana sankcja.</p> <p>Jednocześnie redakcja projektowanego przepisu art. 261 ust. 5 może budzić zasadnicze wątpliwości i sugerować jakoby potwierdzenie istnienia lub nieistnienia ważnego dowodu osobistego możliwe jest tylko i wyłącznie za pomocą wideoidentyfikacji. W celu uniknięcia tych wątpliwości postulowane jest, aby przepis odwoływał się wprost do Rejestru Dowodów Osobistych.</p>	
5 3 8	Art. 261	Lewiat an	<p>Pozytywnym jest dostrzeżenie przez Ministerstwo braku wyraźnego wskazania do co możliwości zdalnego potwierdzania danych abonentów w procesie zawierania umów o świadczenie usług telekomunikacyjnych, jednak zaproponowane przepisy przewidują nadmierną regulację i zbyt duże obostrzenia by przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej mogli korzystać z metod zdalnych. Niestety przedstawiona regulacja zdaje się być zdecydowanie bardziej restrykcyjna niż przepisy na podstawie, których zdalną weryfikację stosuje obecnie sektor bankowy, który teoretycznie winien być w tym przypadku bardziej obostrzony przepisami. Wydaje się również, że Projektodawca myli zdalne potwierdzanie danych na potrzeby zawierania umów telekomunikacyjnych, a ew. działania podmiotów świadczących usługi zaufania czy identyfikacji elektronicznej. Przedsiębiorcy telekomunikacyjnie w oparciu o zdalne formy potwierdzania danych chcą po prostu zawierać umowy o usługi, nie jest ich celem bycie podmiotem zaufanym, stąd zaskoczenie budzi wzorowanie projektowanych przepisów PKE na art. 20c ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o</p>	Uwaga uwzględniona

		<p>informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne. Konieczne jest jednak zwrócenie uwagi, że proces regulowany w ramach projektowanego art. 261 PKE nie ma służyć budowaniu tzw.e-tożsamości klienckiej celem uzyskania przez przedsiębiorców telekomunikacyjnych certyfikatu kwalifikowanego w zakresie identyfikacji elektronicznej, ale jedynie umożliwić wykonanie ustawowego obowiązku tzw. rejestracji danych abonenckich, a dokładniej zwiększyć efektywności tego procesu.</p> <p>Jak pokazują przykłady wdrożeń weryfikacji tożsamości klientów z rynku bankowego, możliwe jest przygotowanie bezpiecznych i efektywnych procesów potwierdzania danych bez konieczności wprowadzania szczegółowych, restrykcyjnych procedur ustawowych, natomiast projektowane przepisy PKE budzą duże wątpliwości m.in. w zakresie RDO, ponieważ projektowany przepis limituje możliwość potwierdzenia istnienia lub nieistnienia ważnego dowodu osobistego w RDO wyłącznie do celu potwierdzenia tożsamości abonenta za pomocą wideoidentyfikacji, jest to nieusprawiedliwione limitowanie podstawy do dostępu w trybie weryfikacyjnym do RDO, która zawarta jest w art. 68 ustawy o dowodach osobistych gdzie podstawą ubiegania się o dostęp do RDO jest interes faktyczny (art. 68 ust. 4 pkt 2) – wobec tego projektowany przepis wyłącznie w odniesieniu do sektora telekomunikacyjnego wprowadzać ma ograniczenia co możliwości ubiegania się o dostęp do RDO np. do wykorzystania w procesach antyfraudowych w kanałach telesales. Co więcej, wymóg sprawdzania danych w RDO wyklucza możliwość oferowania formy zdalnej obcokrajowcom, którzy są grupą szczególnie zainteresowaną tego typu rozwiązaniami. KL postuluje o usunięcia</p>	
--	--	---	--

			<p>ograniczenia dot. potencjalnego korzystania przez przedsiębiorców z RDO.</p> <p>KL postuluje o wprowadzenie przepisu, który da podstawę do efektywnego potwierdzania danych przy zawieraniu umowy i umożliwi przedsiębiorcom telekomunikacyjnym korzystanie z doświadczeń, które od kilku już lat w zakresie zdalnego potwierdzania danych ma sektor bankowy:</p> <p>e) środków komunikacji elektronicznej wykorzystując porównanie i automatyczną analizę danych osobowych podanych przez abonenta, w tym jego wizerunku, z danymi osobowymi tego abonenta zawartymi w udostępnionym obrazie dokumentu tożsamości, o którym mowa w ust. 1 pkt 1 lit. b.</p> <p>Równocześnie KL postuluje o usunięcie ust. 5:</p> <p>5. Potwierdzenia istnienia lub nieistnienia ważnego dowodu osobistego zawierającego określony zestaw danych, o którym mowa w ust. 3 pkt 2 lit. d, dostawca usług telekomunikacyjnych może dokonywać wyłącznie w celu potwierdzenia tożsamości abonenta za pomocą wideoidentyfikacji.</p>	
5 3 9	Art. 261 ust. 1 - wpr owa dzen ie	PIKE	<p>Art. 261 ust. 1 – wprowadzenie</p> <p>Abonent, z wyłączeniem abonenta korzystającego z usług komunikacji interpersonalnej niewykorzystujących numerów, korzystającego z publicznie dostępnych usług komunikacji głosowej świadczonych za pomocą aparatu publicznego lub przez wybranie numeru dostępu do sieci dostawcy usług telekomunikacyjnych oraz abonenta usług przedpłaconych polegających na rozpowszechnianiu lub rozprowadzaniu programów telewizyjnych drogą naziemną, kablową lub</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Proponowana zmiana zawęzi obowiązek podania danych i rejestracji użytkowników korzystających z usług polegających na rozpowszechnianiu lub rozprowadzeniu programów telewizyjnych drogą naziemną, kablową lub satelitarną o użytkowników innych niż użytkownicy usług przedpłaconych. Dotychczasowe brzmienie projektowanego przepisu odnosi się wyłącznie do użytkowników korzystających z tego rodzaju usług, które nie są przedpłacone. Zaproponowane przez PIKE</p>

			<p>satelitarną, podaje dostawcy usług telekomunikacyjnych następujące dane:</p> <p>PIKE wskazuje, że nie jest zasadne ograniczanie wyłączenia obowiązku weryfikacji abonenta tylko do przypadków przedpłaconych umów o świadczenie usług TV. Usługa TV pozostaje całkowicie nieistotna z punktu widzenia ochrony bezpieczeństwa publicznego, jako uniemożliwiająca nadawanie jakichkolwiek komunikatów i wysyłanie danych. Z tego względu należy wyłączyć wymogi względem wszystkich usług TV, nie tylko przedpłaconych.</p>	brzmienie przepisu, nie wpłynie pozytywnie na zawieranie umów z użytkownikami usług innych niż przedpłacone.
5 4 0	Art. 261 ust. 1	SayF	<p>Art. 261 ust. 1</p> <p>Proponuje się wyraz „abonent” zastąpić wyrazem „użytkownik”.</p> <p>Abonent jest stroną umowy, a więc jest podmiotem, który już zawarł umowę i należy domniemywać, że już podał swoje dane i dane te zostały zweryfikowane.</p> <p>Podmiotem, który jeszcze nie podał swoich danych i może być jeszcze przed zawarciem umowy i przed podaniem danych identyfikujących jest właśnie użytkownik.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Zasadnym jest pozostawienie pojęcia abonenta, nie zaś użytkownika końcowego, gdyż obecne brzmienie przepisu adresuje sytuacje, w których umowa ma dotyczyć świadczenia usług dla innych podmiotów niż sam abonent. Przykładem takiej sytuacji jest nabywanie usług dla małoletniego członka rodziny, który będzie korzystał faktycznie z usług, jednak nie może sam zawrzeć umowy, zatem w takim wypadku należy podać dane abonenta czyli osoby pełnoletniej zawierającej umowę, a nie dziecka. Podobna sytuacja będzie mieć miejsce w przypadku świadczeniu usług dla pracowników danego pracodawcy, gdzie abonentem powinien być pracodawca.</p>
5 4 1	Art. 261 ust. 3 pkt 2 lit. a	SKOK Kasa Krajo wa	<p>Proponowane brzmienie</p> <p>W art. 261 w ust. 3 w pkt 2 lit. a otrzymuje brzmienie:</p> <p>„a) środków identyfikacji elektronicznej służących do uwierzytelniania w systemie teleinformatycznym banku krajowego lub spółdzielczej kasy oszczędnościowo-kredytowej.”.</p> <p>Uzasadnienie</p>	Uwaga uwzględniona

Jak wskazano w dołączonej do projektu ustawy Ocenie Skutków Regulacji cyt. „w *Polsce na przestrzeni ostatnich lat zaobserwować można dynamicznie postępujący proces informatyzacji gospodarki. Jest on następstwem rozwoju technologii informacyjno – komunikacyjnych (ICT), w tym ciągłej miniaturyzacji sprawiającej, że ICT znajdują coraz szersze zastosowanie we wszystkich gałęziach życia społeczno-gospodarczego. Wchodzące na rynek rozwiązania ICT dokonują przemian m.in. w kontaktach międzyludzkich, sposobie prowadzenia biznesu, edukacji, medycynie, a także w administracji państwowej. (...) (...) **Projekt ustawy – Prawo komunikacji elektronicznej (...) kompleksowo reguluje między innymi kwestie wykonywania działalności polegającej na świadczeniu usług komunikacji elektronicznej, regulowania rynków komunikacji elektronicznej, (...) a także prawa i obowiązki użytkowników, zasady przetwarzania danych telekomunikacyjnych i ochrony tajemnicy komunikacji elektronicznej. Dotychczas materia ta była regulowana ustawą z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne (...), która zostanie zastąpiona niniejszą ustawą.**”*

W kontekście powyższego SKOK Kasa Krajowa pragnie wskazać, że jednym z przewidzianych w projekcie uprawnień użytkowników jest możliwość podania przez abonenta usług telekomunikacyjnych swoich danych dostawcy, a także ich potwierdzenia przy wykorzystaniu środków identyfikacji elektronicznej służących do uwierzytelniania w systemie bankowości elektronicznej. Jednakże pomimo, iż usługi bankowości elektronicznej udostępniane są zarówno przez banki, jak i przez spółdzielcze kasy oszczędnościowo-kredytowe oraz pomimo, że kasy analogicznie jak banki mogą świadczyć na rzecz swoich członków usługi zaufania oraz wydawać swoim członkom środki identyfikacji elektronicznej

w rozumieniu przepisów o usługach zaufania oraz identyfikacji elektronicznej - **uprawnienie to zostało przyznane wyłącznie tym użytkownikom, którzy są klientami banków.** Zgodnie bowiem z art. 261 ust. 3 pkt 2 lit. a projektu ustawy *dostawca usług telekomunikacyjnych rozpoczyna świadczenie tych usług po podaniu przez abonenta danych* (w przypadku abonenta będącego osobą fizyczną imienia i nazwiska, numeru PESEL, a w przypadku abonenta niebędącego osobą fizyczną: nazwy, numeru REGON, NIP lub numeru w Krajowym Rejestrze Sądowym albo ewidencji działalności gospodarczej, lub innym właściwym rejestrze) *i potwierdzeniu ich drogą elektroniczną przy wykorzystaniu środków identyfikacji elektronicznej służących do uwierzytelniania w systemie teleinformatycznym banku krajowego.*

Projektowany przepis, będący zarazem powieleniem aktualnie obowiązującego w tym zakresie stanu prawnego (dotychczasowy art. 60b ust. 3 pkt 2 lit. a ustawy z dnia 6 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne), upoważniający do skorzystania z przewidzianych w nim rozwiązań tylko jedną grupę użytkowników bankowości elektronicznej – klientów banków, a pozbawiający takiej możliwości inną ich grupę - członków spółdzielczych kas oszczędnościowo-kredytowych, **w oczywisty sposób dyskryminuje członków kas.**

Projekt ustawy powinien zatem, w ocenie Kasy Krajowej, uwzględnić także możliwość podania przez abonenta, będącego członkiem kasy, danych i ich potwierdzenia drogą elektroniczną przy wykorzystaniu środków identyfikacji elektronicznej służących do uwierzytelniania w systemie teleinformatycznym spółdzielczej kasy oszczędnościowo-kredytowej.

		<p>Warto nadmienić, że w innych obszarach niż prawo telekomunikacyjne, w odniesieniu do możliwości korzystania z ułatwień związanych z posługiwaniem się środkami identyfikacji elektronicznej stosowanymi na potrzeby zdalnego dostępu do rachunków, ustawodawca na równi traktuje członków kas i klientów banków. Przykładowo <i>ustawa z dnia 11 lutego 2016 r. o pomocy państwa w wychowaniu dzieci</i> umożliwia także członkom kas składanie wniosku o świadczenie wychowawcze „500 plus” i jego uwierzytelnianie za pomocą systemu teleinformatycznego spółdzielczej kasy oszczędnościowo-kredytowej. Wniosek i załączniki do wniosku określone w art. 13 ust. 4 tej ustawy mogą być bowiem składane drogą elektroniczną za pomocą systemu teleinformatycznego (...) banków krajowych <u>oraz spółdzielczych kas oszczędnościowo-kredytowych</u> świadczących usługi drogą elektroniczną spełniających wymogi określone w informacji zamieszczonej na stronie podmiotowej Biuletynu Informacji Publicznej ministra właściwego do spraw rodziny po uzgodnieniu z ministrem właściwym do spraw informatyzacji; wniosek taki uwierzytelnia się przy użyciu danych uwierzytelniających stosowanych przez bak krajowy <u>lub spółdzielczą kasę oszczędnościowo-kredytową</u> do weryfikacji w drodze elektronicznej posiadacza rachunku. Analogiczne rozwiązanie zastosowano w przypadku wniosku o świadczenie „Dobry start” – zgodnie z § 13 ust. 1 pkt 2 <i>Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 30 maja 2018 r. w sprawie szczegółowych warunków realizacji rządowego programu "Dobry start"</i>, wniosek i załączniki do wniosku o ustalenie prawa do świadczenia dobry start mogą być składane drogą elektroniczną za pomocą systemu teleinformatycznego banków krajowych oraz <u>spółdzielczych kas oszczędnościowo-</u></p>	
--	--	--	--

			<p><u>kredytowych</u> świadczących usługi składania drogą elektroniczną wniosków o ustalenie prawa do świadczenia wychowawczego. SKOK Kasa Krajowa pragnie przypomnieć, że postulat zrównania praw członków kas z prawami klientów banków, w kontekście możliwości podawania dostawcy usług telekomunikacyjnych i potwierdzania swoich danych przy wykorzystaniu środków uwierzytelniających stosowanych w bankowości elektronicznej, był przedmiotem licznych, wcześniejszych wystąpień Kasy Krajowej, jednakże do dziś postulat ten nie doczekał się realizacji. Powodem takiego stanu rzeczy była, jak wynika z pisma Ministra Cyfryzacji (DP-I.502.1. 2018; pismo w załączeniu), potrzeba kompleksowego uregulowania w systemie prawa zasad dotyczących identyfikacji elektronicznej w odniesieniu do spółdzielczych kas oszczędnościowo-kredytowych – co ostatecznie nastąpiło na mocy ustawy z dnia 5 lipca 2018 r. <i>o zmianie ustawy o usługach zaufania oraz identyfikacji elektronicznej oraz niektórych innych ustaw</i> (Dz. U. z 2018 r., poz. 1544), która weszła w życie z dniem 11 września 2018 r. W związku z powyższym utrzymująca się nierówność powinna być w ocenie Kasy Krajowej jak najszybciej usunięta, a procedowany obecnie projekt ustawy, mający za przedmiot kompleksowe uregulowanie kwestii komunikacji elektronicznej, stwarza ku temu niekwestionowaną sposobność. Należy także zauważyć, że prezentowany postulat wpisuje się również w podejmowane w ostatnim czasie inicjatywy legislacyjne, będące reakcją na trwającą sytuację wywołaną epidemią COVID-19.</p>	
5 4 2	Art. 261 ust. 3 pkt	PIIT	<p>Polska Izba Informatyki i Telekomunikacji przyjmuje z zadowoleniem propozycję rozszerzenia przez Ministerstwo Cyfryzacji katalogu możliwości zdalnego potwierdzania danych abonentów w procesie zawierania umów o świadczenie usług telekomunikacyjnych. Jednocześnie uznajemy za</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona Przedstawione przez PIIT propozycje nie odnoszą się do projektu poddawanego konsultacjom, a do wersji projektu, która była omawiana w trakcie tzw. prekonsultacji i dotyczą rozszerzenia katalogu sposobu weryfikacji abonenta o</p>

2 liter a d)	<p>konieczne wskazanie krytycznych elementów dla rynku telekomunikacyjnego, których zaadresowanie w nowym prawie rynku telekomunikacyjnego (PKE) umożliwi skuteczne wprowadzenie rozwiązań nie tylko bezpiecznych i wygodnych dla abonentów, ale również efektywnych, co z perspektywy doświadczeń istnienia obecnego art. 60b ustawy - Prawo telekomunikacyjne (dalej: PT), okazało się największym problemem.</p> <p>Dlatego też przyjmując, iż przedstawiona przez Ministerstwo Cyfryzacji propozycja wideoindyfikacji, nie obejmuje konieczności bezpośredniego udziału konsultanta w toku procesu porównania wizerunku udostępnianego w czasie rzeczywistym za pośrednictwem transmisji audiowizualnej z wizerunkiem tego abonenta określonym w odpowiednim dokumencie to kierunkowo rozwiązanie wydaje się słuszne, choć wymaga jeszcze pewnej analizy problemów, które zostaną wskazane poniżej (np. RDO a obcokrajowcy). Jednakże, jeśli procedura wideoindyfikacji dla rynku telekomunikacyjnego miałyby polegać na konieczności przeprowadzenia rozmowy online pomiędzy Konsultantem a Abonentem, przy jednoczesnym (równoległym) wykorzystaniu narzędzi przeprowadzających automatyczne porównanie danych biometrycznych z dowodu (lub zdjęcia) z danymi w Rejestrze Dowodów Osobistych (dalej: RDO) to proces ten będzie stanowił istotne ograniczenie dla rynku telekomunikacyjnego, co wynika z następujących kwestii:</p> <p>1. Przedsiębiorcy telekomunikacyjni nie byli do tej pory - na gruncie regulacji telekomunikacyjnych - podmiotami świadczącymi usługi zaufania lub identyfikacji elektronicznej</p> <p>Wydaje się, że przedstawiona przez Ministerstwo Cyfryzacji propozycja odnosi się do możliwości potwierdzenia danych</p>	<p>zaawansowany podpis elektroniczny. Lepszym rozwiązaniem, w ocenie projektodawcy, jest dopuszczenie podpisu osobistego, który jest zaawansowanym podpisem elektronicznym w rozumieniu art. 3 pkt 11 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 910/2014 z dnia 23 lipca 2014 r. Sformułowanie „zaawansowany podpis elektroniczny” jest zbyt szerokie i zawiera w sobie również PZ.</p> <p>Kolejna uwaga dotyczy rozszerzenia katalogu sposobów weryfikacji abonenta o wykorzystanie profilu zaufanego – w brzemieniu przedstawionym przez PIIT nie ma możliwości uwzględnienia tego zapisu ze względu na przeznaczenie PZ do kontaktów z administracją.</p> <p>Izba podniosła również uwagę dotyczącą rozbudowania przepisów dot. wideoweryfikacji o wskazanie wprost na możliwość wykorzystania danych biometrycznych z wykorzystaniem automatycznej analizy danych. Obecny kształt przepisu dopuszcza zarówno automatyczną analizę danych, jak i porównanie danych przez pracownika przedsiębiorcy.</p> <p>Izba wnioskuje również o dodanie możliwości wideoweryfikacji dla abonentów, którzy nie są obywatelami polskimi w oparciu wyłączenie o okazanie dokumentu podczas jej trwania. W związku z rezygnacją z obowiązku potwierdzania danych abonenta w RDO uwaga w tym zakresie stała się bezprzedmiotowa.</p> <p>Uwaga nieuwzględniona – w zakresie rezygnacji z kontroli Prezesa UKE. Z uwagi na rezygnację z potwierdzania danych abonenta w RDO należy pozostawić Prezesowi UKE uprawnienia kontrolne oraz możliwość zawieszenia w drodze</p>
--------------------	--	---

		<p>abonenta przed rozpoczęciem świadczenia usług telekomunikacyjnych w oparciu o tzw. wideoweryfikację (wideorozmowę), która dodatkowo zakłada obowiązkowe włączenie w procedurę weryfikacji danych z warstwy graficznej dowodu osobistego w RDO. Przedstawiony proces jest skomplikowany i wymagać może wdrożenia procedury obejmującej zarówno obsługę po stronie konsultanta, jak i wdrożenie rozwiązań informatycznych łączących możliwość przeprowadzenia połączenia wideo, utrwalenia wizerunku abonenta na zdjęciu oraz komunikacji z RDO. Jak zauważa Izba, tożsama regulacja została wprowadzona przez Ministerstwo Cyfryzacji do ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne, poprzez nowy art. 20c określający procedurę wideoweryfikacji dla zafunkcjonowania tymczasowego Profilu Zaufanego, a więc środka identyfikacji elektronicznej zawierającego zestaw danych identyfikujących i opisujących osobę fizyczną, która posiada pełną albo ograniczoną zdolność do czynności prawnych (art. 3 pkt 14 ustawy). W odniesieniu do środka identyfikacji elektronicznej, za pomocą którego możliwe jest korzystanie z usług online, takich jak np. uzyskanie elektronicznego odpisu aktu urodzenia, podpisanie dokumentu za pomocą podpisu zaufanego czy założenie działalności gospodarczej, procedura zabezpieczająca taką regulacją proces rejestracji danych może być właściwa. Izba rozumie, że zasady odnoszące się do identyfikacji elektronicznej, szczególnie w zakresie bezpieczeństwa systemu identyfikacji elektronicznej muszą być zgodne z tzw. Rozporządzeniem eIDAS a proces zaimplementowany w polskim systemie prawnym w ramach tzw. tymczasowego Profilu Zaufanego je wypełnia. Konieczne jest jednak zwrócenie uwagi, że proces regulowany w</p>	<p>decyzji możliwości stosowania wideoweryfikacji zarówno w przypadku naruszenia ustawy, ale również niezachowania należytej staranności. Jednocześnie doprecyzowano warunki wznowienia wideoweryfikacji wskazując, że dostawca usług przed wznowieniem tego sposobu rejestracji abonenta jest zobowiązany poinformować Prezesa UKE o środkach wdrożonych w celu spełnienia warunków wskazanych w decyzji Prezesa UKE.</p>
--	--	---	--

		<p>ramach projektowanego art. 267 PKE nie ma służyć budowaniu tzw. e-tożsamości klienckiej celem uzyskania przez przedsiębiorców telekomunikacyjnych certyfikatu kwalifikowanego w zakresie identyfikacji elektronicznej, ale jedynie umożliwić wykonanie ustawowego obowiązku tzw. rejestracji danych abonenckich, a dokładniej zwiększyć efektywności tego procesu.</p> <p>Poprzez ustawowy wymóg potwierdzania danych dla celów porządku publicznego, na operatorów telekomunikacyjnych, narzucona została specyficzna rola, potwierdzenia, przed rozpoczęciem świadczenia usługi, podanych przez abonenta będącego osobą fizyczną danych z danymi z dokumentu potwierdzającego tożsamość (obecnie art. 60b ust. 3 wz. z ust. 1 Prawa telekomunikacyjnego, który zgodnie z przedstawionym projektem PKE będzie powtórzony w ramach nowej regulacji sektorowej). Konieczne jest wskazanie, że regulacje obligujące przedsiębiorców telekomunikacyjnych do podjęcia konkretnych działań przed rozpoczęciem usług są bardziej rygorystyczne niż wymagane w relacjach z konsumentem w innych sektorach komercyjnych. Taka forma, wychodzi poza zasady zawierania umów zgodnie z Kodeksem cywilnym, przez co stawia przedsiębiorców telekomunikacyjnych w odmiennej pozycji niż inne typy przedsiębiorców nieregulowanych dodatkowymi przepisami.</p> <p>Zasadnym jest odróżnienie ról, jakie w procesie potwierdzania danych pełnią przedsiębiorcy telekomunikacyjni i dostawcy usług identyfikacji elektronicznej oraz odpowiednie określenie reguł odnoszących się do procesów rejestracji danych.</p> <p>2. Metody zdalnej weryfikacji w sektorze bankowym, wydają się mniej restrykcyjne niż proponowana dla</p>	
--	--	---	--

		<p style="text-align: center;">ryнку telekomunikacyjnego metoda wideoidentyfikacji</p> <p>Bardzo często wzorem rynkowego dostosowania do realiów świata cyfrowego i wymagań klientów dotyczących metod prostego, zdalnego kontaktu jest sektor bankowy (banki, instytucje kredytowe).</p> <p>PIIT zwraca uwagę, że branża bankowa jest przykładem sektora, który ma zobowiązania regulacyjne w zakresie identyfikacji i weryfikacji tożsamości związane z tzw. dyrektywą AML implementowaną poprzez <i>ustawę z dnia 1 marca 2018 r. o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu (tj. Dz. U. z 2020 r. poz. 971)</i>. Ustawowe obowiązki odnoszące się do identyfikacji klienta oraz weryfikacji tożsamości (art. 34, art. 37) nie ingerują w szczegółowy sposób w jaki obowiązki mają być przez przedsiębiorców wykonywane. W związku z rozwojem rozwiązań cyfrowych polskie banki od 2017 r. wprowadzają i udoskonalają kolejne modele zdalnego potwierdzenia danych w procesie zakładania rachunków, opierające się zarówno na wideoweryfikacji, jak i rozwiązaniach biometrycznych opartych na wykonaniu zdjęć w procesie.</p> <p>Na przykładzie rynku o bardziej wymagających regulacjach unijny dot. weryfikacji tożsamości, który metody zdalne wdrożył kilka lat temu widać, że zróżnicowane modele zdalnego potwierdzenia danych się sprawdzają i mają zastosowanie w obsłudze klientów – brak jest informacji o nadużyciach w zakresie identyfikacji, czy ew. niezadowoleniu klientów lub braku chęci do korzystania z tego rodzaju rozwiązań.</p> <p>Przykłady z sektora bankowego umożliwiające zdalne zakładanie i aktywację rachunków bankowych:</p>	
--	--	---	--

- 1) Alior Bank S.A. umożliwia otwieranie rachunków za pomocą wideoweryfikacji od 2017 r. natomiast pod koniec marca br. w związku ze zwiększonym zapotrzebowaniem na wykorzystanie metod zdalnych Alior Bank S.A. udostępnił tzw. FOTO ID (wykorzystywane na razie w procesach pożyczkowych, w przyszłości włączenie w proces zakładania nowych rachunków).
- 2) Credit Agricole Bank Polska S.A. umożliwia zdalne założenie konta w banku przy wykorzystaniu aplikacji mobilnej „CA24 Otwórz Konto” – tożsamość klienta weryfikowana jest za pomocą rozwiązań biometrycznych (zdjęcie dowodu, zdjęcie twarzy klienta).
- 3) Bank Millenium S.A. wprowadził możliwości wykonania zdjęć twarzy oraz dowodu osobistego w celu weryfikacji.
- 4) Santander Bank Polska S.A. wprowadził wideoweryfikację wykorzystującą metody biometrii twarzy.
- 5) Bank Pekao S.A. umożliwia m.in. złożenie konta przedsiębiorcom z sektora MŚP poprzez wideoweryfikację oraz zakładanie rachunków przy wykorzystaniu zdjęcia twarzy oraz dokumentu

W związku z powyższym nie widzimy potrzeby, aby rynek telekomunikacyjny miał nałożone tak daleko idące obostrzenia w zakresie wykonania obowiązku prowadzącego do potwierdzenia danych podanych przez Abonenta drogą elektroniczną, które w świetle powyższych rozwiązań wydają się nieuzasadnione.

3. Istnieją praktyczne problemy i ograniczenia wynikające z wdrożenia przepisu w brzmieniu

przedłożonym przez Ministerstwo w propozycji z dnia 18 czerwca br.

Jak pokazują przykłady wdrożeń weryfikacji tożsamości klientów z rynku bankowego, możliwe jest przygotowanie bezpiecznych i efektywnych procesów potwierdzania danych bez konieczności wprowadzania szczegółowych, restrykcyjnych procedur ustawowych. **Biorąc pod uwagę przedstawioną przez Ministerstwo Cyfryzacji propozycję, poza ogólnym podejściem dot. konieczności rozszerzenia przepisów na więcej sposobów zdalnego potwierdzania danych klienta, Izba pragnie zwrócić uwagę na kilka kwestii budzących wątpliwości z perspektywy wdrożenia przepisów przez przedsiębiorców:**

a) RDO:

- Zapropionowany proces łączący obsługę połączenia audiowizualnego, utrwalenia wizerunku abonenta na zdjęciu oraz komunikacji z RDO może być bardzo **kosztowny, co może wykluczyć z wykorzystania rozwiązania mniejszych przedsiębiorców.**
- W celu zrealizowania ustawowego obowiązku potwierdzania danych przedsiębiorcy musieliby nie tylko skoordynować i połączyć procesy, by tzw. weryfikacja w RDO każdorazowo odbywała się w „tle” procesu potwierdzania danych (koszt wdrożenia i utrzymania rozwiązania), ale również **uiszczać za każdym razem opłatę za odpytanie RDO o potwierdzenie prawdziwości danych** (jednorazowe odpytanie RDO - 0,30 gr).
- W odniesieniu do ust. 5, który limituje możliwość potwierdzenia istnienia lub nieistnienia ważnego dowodu osobistego w RDO wyłącznie do celu

potwierdzenia tożsamości abonenta za pomocą wideoidentyfikacji, Izba pragnie zwrócić uwagę, że w ramach przepisów ogólnych dot. dostępu do RDO znowelizowane brzmienie art. 68 ustawy o dowodach osobistych wprowadziło jako podstawę ubiegania się o dostęp do RDO w trybie ograniczonej teletransmisji interes faktyczny (art. 68 ust. 4 pkt 2). Wobec czego **brzmienie ust. 5 zaproponowane przez Ministerstwo stawiałoby przedsiębiorców telekomunikacyjnych w niekorzystnej pozycji względem wszelkich innych branż, które na podstawie ustawy o dowodach osobistych będą miały możliwość dowolnego ubiegania się o dostęp do weryfikacji z RDO** w ramach różnych procesów (np. antyfraudowych w trakcie oferowania usług).

b) Obcokrajowcy:

- **Wymóg sprawdzania danych w RDO wyklucza możliwość oferowania formy zdalnej obcokrajowcom**, którzy są grupą szczególnie zainteresowaną tego typu rozwiązaniami. Rejestracja usługi prepaid może być dla obcokrajowców łatwiejsza niż zakup i rejestracja takiej karty w sklepie partnera operatora, np. poprzez anglojęzyczną wersję aplikacji umożliwiającej potwierdzenie danych.

c) Ograniczenie czasowe dla skorzystania z metody zdalnej weryfikacji:

- Ze względu na **konieczność zapewnienia osób do obsługi rozwiązania wideo, możliwość skorzystania z takiej zdalnej metody**

potwierdzania danych będzie ograniczona godzinowo.

W związku z powyższym Polska Izba Informatyki i Telekomunikacji proponuje następujące zmiany do przedstawionego przepisu art. 261 PKE:

Art. 261 ust. 3 pkt 2 PKE

2) po podaniu przez abonenta danych określonych w ust. 1 i potwierdzeniu ich drogą elektroniczną przy wykorzystaniu:

(...)

b) danych weryfikowanych za pomocą kwalifikowanego certyfikatu podpisu elektronicznego lub certyfikatu podpisu osobistego w rozumieniu art. 12e ust. 1 ustawy o dowodach osobistych z dnia 6 sierpnia 2010 roku (Dz.U. z 2020 r., poz.332, 695 i 875) lub zaawansowanego podpisu elektronicznego.

(...)

(...)

d) środków komunikacji elektronicznej wykorzystując wideoidentyfikację abonenta polegającą na porównaniu jego wizerunku udostępnianego w czasie rzeczywistym za pośrednictwem transmisji audiowizualnej z wizerunkiem tego abonenta określonym w warstwie graficznej dowodu osobistego , okazanym przez niego w czasie rzeczywistym za pośrednictwem transmisji audiowizualnej oraz jednocześnie weryfikacji danych zawartych w warstwie graficznej tego dokumentu z równoległym wykorzystaniem automatycznej analizy danych osobowych stanowiących dane biometryczne abonenta i danych wskazanych w dokumencie tożsamości oraz weryfikacji czy imię (imiona), nazwisko, numer PESEL, seria i numer dowodu osobistego, data wydania dowodu osobistego i termin jego

ważności podane przez abonenta zgadzają się z danymi zgromadzonymi w Rejestrze Dowodów Osobistych, o którym mowa w ustawie z dnia 6 sierpnia 2010 r. o dowodach osobistych (Dz.U. z 2020 r. poz. 332, z późn. zm.) po uprzednim uzyskaniu przez dostawcę usług decyzji, o której mowa w art. 68 ust. 3 ustawy z dnia 6 sierpnia 2010 r. o dowodach osobistych.

e) środków komunikacji elektronicznej wykorzystując porównanie i automatyczną analizę danych osobowych podanych przez abonenta, w tym jego wizerunku, z danymi osobowymi tego abonenta zawartymi w udostępnionym obrazie dokumentu tożsamości, o którym mowa w ust. 1 pkt 1 lit. b;

f) środka identyfikacji elektronicznej, zawierającego zestaw danych identyfikujących i opisujących osobę fizyczną, który został wydany w sposób, o którym mowa w art. 20c ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne (Dz. U. z 2017 r. poz. 570 oraz z 2018 r. poz. 1000, 1544 i 1669) lub innego rozwiązania, korzystającego z uwierzytelnienia w sposób określony w art. 20a ust. 1 wskazanej ustawy.

4. Potwierdzenia, o którym mowa w ust. 3 ~~pkt 1~~, dostawca usług telekomunikacyjnych może dokonać również za pośrednictwem osoby trzeciej działającej w imieniu dostawcy usług telekomunikacyjnych.

~~5. Potwierdzenia istnienia lub nieistnienia ważnego dowodu osobistego zawierającego określony zestaw danych, o którym mowa w ust. 3 pkt 2 lit. d, dostawca usług może dokonywać wyłącznie w celu potwierdzenia tożsamości abonenta za pomocą wideoidentyfikacji.~~

5. Dostawca usług, po uprzednim uzyskaniu decyzji, o której mowa w art. 68 ust. 3 ustawy z dnia 6 sierpnia 2010 r. o dowodach osobistych (Dz.U. z 2020 r. poz. 332, z późn. zm.), może dokonywać potwierdzenia istnienia lub nieistnienia ważnego dowodu osobistego zawierającego dane wskazane przez abonenta zgodnie z ust. 2-3 poprzez weryfikacji czy imię (imiona), nazwisko, numer PESEL, seria i numer dowodu osobistego, data wydania dowodu osobistego i termin jego ważności zgadzają się z danymi zgromadzonymi w Rejestrze Dowodów Osobistych, o którym mowa w ustawie z dnia 6 sierpnia 2010 r. o dowodach osobistych.

~~6. Prezes UKE może kontrolować poprawność działań, o których mowa w ust. 3 pkt 2 lit. d, prowadzonych przez dostawcę usług, w szczególności prawidłowość procesu wideoidentyfikacji dokonywanej przez dostawcę usług oraz może zawiesić, w drodze decyzji, możliwość potwierdzania tożsamości abonenta za pomocą wideoidentyfikacji w przypadku, gdy uzna, że dostawca usług dokonuje weryfikacji niezgodnie z przepisami lub bez zachowania należytej staranności.~~

UZASADNIENIE

Dotychczasowe doświadczenia COVID-19 szczególnie podkreśliły istniejące bariery rynku telekomunikacyjnego w zakresie zdalnego zawierania umów o świadczenie usług telekomunikacyjnych

W związku z występującym od marca br. stanem epidemii i połączonymi z nim różnymi czasowymi restrykcjami organizacyjnymi zmierzającymi do ograniczenia ryzyka rozprzestrzeniania się wirusa, **a więc sytuacja związana z epidemią COVID-19, na nowo zdefiniowała istotę**

wprowadzenia uniwersalnych i efektywnych zdalnych metod zawierania umów.

Sprzedaż usług telekomunikacyjnych, jednych z kluczowych w czasach epidemii dla zapewnienia bieżącego kontaktu między ludźmi oraz realizowania zadań pracowniczych w formie zdalnej, zmuszona była do przeniesienia się do kanałów zdalnych - taką sytuację wymogły zarówno obostrzeniami administracyjne dot. działalności handlowej salonów w ramach tzw. galerii handlowych (konieczność zamknięcia od 21 marca do 4 maja br.), jak i zalecenia odnoszące się do ograniczenia przemieszczania się / kontaktu pomiędzy ludźmi.

W tej sytuacji zawieranie umów telekomunikacyjnych oparte zostało głównie na działaniu rynku kurierskiego - w związku z ograniczonymi przepisami art. 60b PT, w przypadku zawierania umowy poprzez Internet, to na kurierach spoczywało potwierdzenie danych z dokumentu przedstawionego przez klienta. **Problemem jaki się w tym zakresie ujawnił, było całkowite uzależnienie zawierania umów od tego czy firmy kurierskie pozwolą swoim pracownikom na interakcję z ludźmi niezbędną do przeprowadzenia procesu potwierdzenia danych.**

Powyższa sytuacja pokazuje, że regulacje odnoszące się do obowiązku potwierdzania danych przed rozpoczęciem świadczenia usług przez przedsiębiorców telekomunikacyjnych wymagają zapewnienia wydajnych, bezpiecznych oraz prostych dla abonentów metod zdalnego potwierdzania danych.

Szczegółowe uzasadnienie dla propozycji przedstawionej w:

- **art. 261 ust. 3 pkt. 2 lit. b):**

Wykorzystanie „danych weryfikowanych za pomocą kwalifikowanego certyfikatu podpisu elektronicznego”, a więc sposobu wskazanego w

obecnym art. 60b PT, pomimo wielu pokładanych w nim nadziei, jest jeszcze wciąż mało popularny wśród Klientów, bowiem wymaga od nich posiadania zaawansowanego podpisu elektronicznego, który opiera się na kwalifikowanym certyfikacie podpisu elektronicznego. Posiadanie takiego podpisu wciąż jeszcze związane jest z wysokimi opłatami, natomiast utrzymanie tego rozwiązania w PKE jest zasadne, gdyż coraz częściej pojawiają się próby oferowania przez wystawców, podpisów jednorazowych, sesyjnych czy też krótkookresowych, co być może pozwoli na korzystanie z takich rozwiązań na szerszą skalę. Obecnie rynek e-podpisu kwalifikowanego szacuje się na pół miliona użytkowników w Polsce.

Ponadto, katalog ten należałoby rozszerzyć o elektroniczne podpisy zaawansowane oraz podpisy osobiste. Zaawansowany podpis elektroniczny zgodnie z Rozporządzeniem eIDAS musi mieć unikatowe połączenie z osobą podpisującą i umożliwiać jej identyfikację, co wydaje się poziomem właściwym i wystarczającym do zawarcia umowy w formie dokumentowej, jak również potwierdzenia danych Abonenta przed rozpoczęciem świadczenia usług.

- **art. 261 ust. 3 pkt. 2 lit. d) i e):**

Jak pokazują przykłady z innych sektorów oraz działań administracji publicznej, tożsamość można w sposób wiarygodny potwierdzać na inne sposoby. Przykładem może być wideoweryfikacja, polegająca na tradycyjnej rozmowie wideo z konsultantem, jak również może ona być związana z nowoczesnymi mechanizmami pozwalającymi na porównanie online wizerunku danej

osoby z jednoczesnym potwierdzeniem danych z dokumentu.

Uznajemy jednak, iż efektywnym rozwiązaniem, które niwelowałoby wskazane na wstępie problemy byłoby rozdzielenie rozmowy online z konsultantem od automatycznego porównania danych na dwa oddzielne sposoby, które mogłyby być wykorzystywane oddzielnie.

- **art. 261 ust. 3 pkt. 2 lit. f):**

Wykorzystanie „*środków identyfikacji elektronicznej, służących do uwierzytelniania w systemie teleinformatycznym, który spełnia wymagania określone w przepisach wydanych na podstawie art. 20a ust. 3 ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne (Dz. U. z 2019 r. poz. 700, 730, 848, 1590 i 2294)*” - nowelizacją z 11 września 2018 r. przepis ten został pozbawiony znaczenia dla przedsiębiorców telekomunikacyjnych, gdyż odesłanie do Profilu Zaufanego, z uwagi na uchylene podstawy prawnej dla *rozporządzenia Ministra Cyfryzacji z dnia 5 października 2016 r. w sprawie profilu zaufanego elektronicznej platformy usług administracji publicznej*, przestało być aktualne. Niemniej jednak taką możliwość uznajemy za istotną i jako rynek telekomunikacyjny, chcielibyśmy wciąż w regulacji utrzymać. Uznajemy bowiem że usługi administracji, jak i telekomunikacji mogą wspólnie uzyskiwać synergę. Istotnym narzędziem mogłoby być więc wykorzystanie możliwości Profilu zaufanego oraz narzędzi powiązanych z Profilem Zaufanym, jak np. z tzw. podpisywarki PZ

			<p>(https://www.gov.pl/web/gov/podpisz-dokument-elektronicznie-wykorzystaj-podpis-zaufany).</p> <p>Tylko dopuszczenie różnorodnych metod pozwoli na przygotowanie przyjaznych, bezpiecznych i tanich dla Klientów rozwiązań online. Przedsiębiorcy telekomunikacyjni nie powinni być jedynie ograniczeni do roli biernych obserwatorów nowoczesnych rozwiązań, z których w pełni korzystają inne sektory (wideoweryfikacja w bankach i Profilu Zaufanym, przelewy weryfikacyjne BIK). Przedsiębiorcy telekomunikacyjni powinni aktywnie móc z nich korzystać, bowiem pozostaną w swoich rozwiązaniach niekonkurencyjni, a w przypadku różnego rodzaju ograniczeń prowadzenia działalności offline z jakimi mieliśmy do czynienia, mogą stanowić o możliwości prowadzenia podstawowej działalności.</p>	
5 4 3	Art. 261 ust. 4	Authologic sp. z o.o.	<p>Proponuje się następującą zmianę dotychczasowego brzmienia art. 261 ust. 4:</p> <p>4. Potwierdzenia, o którym mowa w ust. 3 (skreślić: pkt 1), dostawca usług telekomunikacyjnych może dokonać również za pośrednictwem osoby trzeciej działającej w imieniu dostawcy usług telekomunikacyjnych.</p> <p>Usprawnienie nawiązywania relacji prawnych poprzez zdalne kanały komunikacji</p> <p>1. Authologic pragnie podkreślić, że biorąc pod uwagę doświadczenia ostatnich miesięcy, priorytetem wszelkich wdrażanych regulacji prawnych powinno być wsparcie dla cyfrowej gospodarki, w szczególności poprzez poszukiwanie nowych źródeł potwierdzenia tożsamości – jednocześnie sprawnych, bezpiecznych i wiarygodnych – dla potrzeb nawiązania relacji prawnej z wykorzystaniem zdalnych kanałów komunikacji. Niezależnie od oceny argumentów przemawiających za utrzymaniem</p>	Uwaga uwzględniona

		<p>dotychczasowego obowiązku potwierdzenia danych abonenta przez dostawców usług telekomunikacyjnych przed rozpoczęciem świadczenia usług, w ocenie Authologic konieczne jest dostosowanie kształtu tej regulacji do istniejących realiów społeczno-gospodarczych.</p> <p>2. Od wielu lat obserwowane są rosnące obawy społeczne związane z udostępnianiem kopii dokumentów tożsamości w Internecie. Wątpliwości dotyczące dopuszczalności żądania i przechowywania takich kopii przez przedsiębiorców telekomunikacyjnych były wielokrotnie podkreślane przez organy ochrony danych osobowych (Prezes UODO, a wcześniej również GODO), które argumentowały, że żądanie kopii takich dokumentów narusza wyrażoną w przepisach o ochronie danych osobowych zasadę minimalizacji (zob. m.in. https://archiwum.godo.gov.pl/pl/1520016/6471).</p> <p>Równocześnie sami użytkownicy Internetu obawiają się oszustw finansowych i kradzieży tożsamości. Z tej przyczyny coraz częściej decydują się oni nie udostępniać kopii swoich dokumentów tożsamości w Internecie nawet tym podmiotom, które są uprawnione do ich przetwarzania – również, jeżeli konsekwencją jest rezygnacja z korzystniejszych ofert niż dostępne w tradycyjnych kanałach sprzedaży. Należy oczekiwać, że w przyszłości potwierdzenie tożsamości użytkownika w Internecie powinno odbywać się w sposób wiarygodny, bezpieczny, przejrzysty oraz bardziej przyjazny dla użytkownika, bez konieczności dokonywania kopii dokumentu tożsamości. W szczególności przepisy Projektu powinny umożliwiać potwierdzenie danych abonenta z wykorzystaniem usług świadczonych przez wyspecjalizowane podmioty trzecie,</p>	
--	--	--	--

		<p>zawodowo dostarczające narzędzia umożliwiające zdalną weryfikację tożsamości lub wybranych danych użytkownika.</p> <p>3. Art. 261 ust. 4 Projektu w dotychczasowym brzmieniu wyraźnie przewiduje możliwość skorzystania przez dostawcę usług telekomunikacyjnych z usług świadczonych przez podmioty trzecie wyłącznie w przypadku potwierdzenia tożsamości na podstawie art. 261 ust. 3 pkt 1 Projektu, tj. z wykorzystaniem dokumentu tożsamości (dla abonentów będących osobami fizycznymi) lub właściwego rejestru (dla abonentów niebędących osobą fizyczną). Jednocześnie taka możliwość nie została wyraźnie przewidziana, jeśli potwierdzenie tożsamości odbywa się na podstawie art. 261 ust. 3 pkt 2 Projektu (odpowiednik art. 60b ust. 3 pkt 2 ustawy Prawo telekomunikacyjne, mimo że wskazane w tym przepisie sposoby wymagają posiadania przez dostawcę usług telekomunikacyjnych odpowiednich technologii, pozwalających na bezpieczne pozyskanie, odczytanie i przetwarzanie danych abonenta. Opracowanie i wdrożenie odpowiedniej infrastruktury technicznej umożliwiającej wdrożenie takiego procesu z reguły wymaga wysokich nakładów finansowych oraz organizacyjnych.</p> <p>4. Zwracamy uwagę, że takie ograniczenia nie są uzasadnione w aktualnym stanie cyfryzacji obrotu. Korzystanie z outsourcingu jest współcześnie powszechną praktyką w większości sektorów życia gospodarczego oraz społecznego, obejmując nawet najbardziej wrażliwe sektory gospodarki (np. usługi finansowe czy energetykę). Nawiązanie przez dostawcę usług telekomunikacyjnych współpracy z wyspecjalizowanym podmiotem trzecim, który dysponuje odpowiednią infrastrukturą oraz</p>	
--	--	---	--

		<p>technologiami umożliwiającymi potwierdzenie danych abonenta, będzie stanowić rozwiązanie podnoszące innowacyjność sektora telekomunikacyjnego w Polsce, przy zachowaniu bezpieczeństwa obrotu i wiarygodności przetwarzanych danych.</p> <p>możliwość korzystania z outsourcingu w przepisach o zbliżonym celu (ustawa AML)</p> <p>5. Zwracamy uwagę, że najbardziej złożoną i restrykcyjną regulacją prawa polskiego nakładającą na przedsiębiorców obowiązek potwierdzenie danych klienta są przepisy ustawy o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu („ustawa AML”). Przepisy te nakładają na instytucje obowiązane (m.in. na podmioty rynku finansowego), obowiązek stosowania środków bezpieczeństwa finansowego, obejmujących także – oprócz ustalenia i weryfikacji tożsamości klienta – m.in. identyfikację beneficjenta rzeczywistego oraz podejmowanie uzasadnionych czynności w celu weryfikacji jego tożsamości i ustalenia struktury własności i kontroli, a także wymóg oceny stosunków gospodarczych i ich bieżącego monitorowania. W niektórych przypadkach środki bezpieczeństwa finansowego wymagają podejmowania jeszcze dalej idących działań przez instytucje obowiązane (np. zastosowanie odpowiednich środków w celu ustalenia źródła majątku klienta i źródła pochodzenia wartości majątkowych pozostających w dyspozycji klienta; uzyskanie akceptacji kadry kierowniczej wyższego szczebla na nawiązanie lub kontynuację stosunków gospodarczych).</p> <p>6. Niewątpliwie ustawa AML nakłada na instytucje obowiązane bardziej restrykcyjny standard w zakresie ustalenia tożsamości i niektórych innych informacji</p>	
--	--	---	--

dotyczących klienta, niż przepisy Projektu. Mimo to jej przepisy wyraźnie dopuszczają, aby stosowanie środków bezpieczeństwa finansowego oraz prowadzenie i dokumentowanie wyników bieżącej analizy przeprowadzanych transakcji zostało przez instytucję obowiązującą w całości powierzone podmiotowi trzeciemu na zasadzie outsourcingu, z zastrzeżeniem pełnej odpowiedzialności instytucji obowiązanej za ich wykonanie przez podwykonawcę (art. 48 ust. 1-2 ustawy AML).

7. Ponadto, dopuszczalność stosowania outsourcingu środków bezpieczeństwa finansowego zgodnie z ustawą AML nie została ograniczona podmiotowo. W jednakowym stopniu przepisy te dotyczą podmiotów objętych restrykcyjnym nadzorem organów państwowych (m.in. banki; operatorzy pocztowi; podmioty prowadzące działalność w zakresie gier losowych, zakładów wzajemnych, gier w karty i gier na automatach), jak i podmiotów niepodlegających szczególnej reglamentacji (pośrednicy w obrocie nieruchomościami; podmioty prowadzące działalność w zakresie udostępniania skrytek sejfowych; fundacje, stowarzyszenia i przedsiębiorcy przyjmujący lub dokonujący płatności w gotówce o wartości równej lub przekraczającej równowartość 10 000 euro). W ocenie Authologic nieproporcjonalne jest zatem ograniczenie możliwości powierzenia podmiotom trzecim przez dostawców usług telekomunikacyjnych czynności obejmujących potwierdzenie danych abonenta, biorąc pod uwagę przewidziane w Projekcie szerokie ramy nadzoru Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej nad dostawcami usług telekomunikacyjnych, w tym jego

		<p>uprawnienia kontrolne (art. 261 ust. 6 oraz art. 385 i nast. Projektu) oraz sankcyjne (art. 409 i nast. Projektu).</p> <p>Uwierzytelnienie w systemie IT banku krajowego w trybie usługi dostępu do informacji o rachunku</p> <p>8. Jednocześnie należy postulować, aby Projekt – w zakresie przepisów umożliwiających potwierdzenie danych abonenta z wykorzystaniem środków identyfikacji elektronicznej służących do uwierzytelniania w systemie teleinformatycznym banku krajowego – był spójny z przepisami o usługach płatniczych, w szczególności z ustawą o usługach płatniczych oraz rozporządzeniem delegowanym Komisji (UE) 2018/389. Przepisy te określają zasady świadczenia usługi dostępu do informacji o rachunku – tzw. <i>account information service</i> („AIS”) – tj. usługi umożliwiającej podmiotom trzecim zaimportowanie informacji o rachunkach płatniczych użytkownika dostępnych online, z wykorzystaniem interfejsu dostawcy prowadzącego rachunek (np. banku).</p> <p>9. Zaimportowanie informacji o rachunku w trybie AIS daje podmiotowi trzeciemu dostęp do wiarygodnych danych bankowych. W celu zapewnienia bezpieczeństwa procesu, świadczenie usługi AIS odbywa się z wykorzystaniem bezpiecznych standardów komunikacji, w sposób określony przepisami prawa – m.in. wymaga zgody użytkownika (art. 59s ust. 2 pkt 1 UUP) oraz podlega obowiązkowi zastosowania silnego uwierzytelnienia użytkownika zgodnie z przepisami rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2018/389 (art. 32i ust. 1 pkt 1 UUP). Jednocześnie proces ten odbywa się w zbliżony sposób w większości polskich banków, dzięki powszechnemu wdrożeniu standardu Polish API.</p>	
--	--	---	--

		<p>10. W praktyce procesy biznesowe umożliwiające potwierdzenie określonych danych klienta na podstawie informacji o rachunku płatniczym, które zostały zaimportowane z interfejsów bankowych, z powodzeniem wdrożyły m.in. Alior Bank (https://prnews.pl/otwarta-bankowosc-w-aliorze-mozna-wnioskowac-o-kredyt-bez-dokumentu-potwierdzajacego-wysokosc-dochodow-447760) oraz BNP Paribas (https://alebank.pl/bnp-paribas-rusza-z-otwarta-bankowoscia-wnioskowanie-o-kredyt-online-bedzie-latwiejsze), a kolejne banki pracują nad podobnymi rozwiązaniami.</p> <p>11. Skorzystanie z tej metody wymaga jednak nie tylko stworzenia odpowiedniej infrastruktury technicznej po stronie podmiotu importującego dane, ale podlega również szczegółowej reglamentacji prawnej. Dostęp do interfejsów wdrożonych przez dostawców prowadzących rachunek wymaga w szczególności posiadania statusu dostawcy usług płatniczych, co wiąże się ze znacznymi nakładami finansowymi i koniecznością uzyskania wpisu do rejestru prowadzonego przez Komisję Nadzoru Finansowego – wpis jest natomiast w praktyce poprzedzony wielomiesięcznym, szczegółowym postępowaniem administracyjnym. Warto zwrócić uwagę, że żaden spośród wiodących dostawców usług telekomunikacyjnych w Polsce nie jest uprawniony do samodzielnego świadczenia usługi dostępu do informacji o rachunku ani – zgodnie z powszechnie dostępnymi informacjami – nie ubiega się o uzyskanie wymaganego wpisu do rejestru.</p> <p>12. Na rynku polskim oraz europejskim coraz częściej spotykany jest natomiast model, w którym przedsiębiorcy zamierzający wykorzystać informacje o rachunku</p>	
--	--	---	--

		<p>płatniczym użytkownika powierzają zaimportowanie i przekazanie danych wyspecjalizowanym podmiotom uprawnionym do świadczenia usługi AIS oraz posiadającym niezbędne technologie i know-how (m.in. BanqUp, Kontomatik, Instantor). Model ten pozwala znacznie ograniczyć skalę nakładów po stronie tych przedsiębiorców, bez uszczerbku dla wygody i bezpieczeństwa takiego procesu, a także wiarygodności pozyskanych danych.</p> <p>13. Proponowana zmiana brzmienia art. 261 ust. 4 Projektu ma na celu jednoznaczne przesądzenie możliwości potwierdzenia danych abonenta przez dostawcę usług telekomunikacyjnych z wykorzystaniem modelu biznesowego opartego na wykorzystaniu usługi AIS.</p> <p>14. Należy podkreślić, że proponowana zmiana brzmienia wskazanego przepisu umożliwiłaby osiągnięcie efektu synergii z przepisami o usługach płatniczych, które realizują koncepcję otwartej bankowości (tzw. <i>open banking</i>). Dopuszczalność wykorzystania usługi AIS w celu potwierdzenia danych abonenta pozytywnie przyczyniłoby się do poprawy innowacyjności i konkurencyjności polskiej gospodarki, a dodatkowo wspierałoby realizację celów dyrektywy ustanawiającej Europejski kodeks łączności elektronicznej, do których należą m.in. dążenie do zapewnienia „dostępności, bezpieczeństwa sieci i usług oraz korzyści dla użytkownika końcowego” (art. 1 ust. 2 lit. a dyrektywy). Ponadto, w ocenie Authologic przepisy Projektu nie powinny nakładać na dostawców usług telekomunikacyjnych wyższego standardu w odniesieniu do metod potwierdzenia danych abonenta, niż standard stosowany przez instytucje</p>	
--	--	--	--

			<p>finansowe w celu oceny zdolności kredytowej lub weryfikacji tożsamości klienta.</p> <p>Authologic wyraża nadzieję, że niniejsze stanowisko oraz propozycje legislacyjne zostaną uwzględnione przez Projektodawcę w toku dalszych prac nad Projektem. W razie potrzeby udzielenia dodatkowych wyjaśnień lub przedstawienia szczegółowej argumentacji, wyrażamy również gotowość do przedstawienia stanowiska Authologic w drodze spotkania lub telekonferencji/wideokonferencji.</p>	
5 4 4	Art. 263	KIKE	<p>W ocenie KIKE, niezasadne jest narzucanie na przedsiębiorcę telekomunikacyjnego obowiązku, zgodnie z którym miałby on obowiązek uwzględniania wniosku konsumenta o rozłożenie na raty opłat związanych z zawarciem umowy o realizację przyłącza telekomunikacyjnego.</p> <p>Stanowiłoby to zbyt dużą ingerencję w swobodę kształtowania stosunków prawnych, zwłaszcza że regulacja ta nie jest wymagana przez wdrażany EKŁE.</p> <p>Decyzja o rozłożeniu opłaty za realizację przyłącza na raty powinna należeć wyłącznie do przedsiębiorcy. Należy zauważyć, że w aktualnym stanie prawnym podobne uprawnienia do proponowanych w PKE nie przysługują użytkownikom wobec dostawców innych mediów (prąd, gaz) gdzie opłata przyłączeniowa jest uiszczana jednorazowo. KIKE nie widzi uzasadnienia dla uprzywilejowania użytkowników usług telekomunikacyjnych w tym zakresie.</p> <p>Warto również zaznaczyć, że w przepisie nie wskazano czy przedsiębiorca telekomunikacyjny ma obowiązek uwzględnić jedynie żądanie konsumenta co do rozłożenia opłat na raty i ustalić z nim wysokość tych rat czy też ma obowiązek zastosować się do wskazanej przez konsumenta propozycji w tym zakresie (np. 24 rat po 100,00 zł).</p>	<p>Uwaga częściowo uwzględniona</p> <p>Nie można się zgodzić ze stanowiskiem KIKE, jakoby decyzja o rozłożeniu opłaty na raty należeć powinna wyłącznie do przedsiębiorcy wykonującego przyłącze – takie podejście jest wprost niezgodne z ideą umowy o realizację przyłącza, która na mocy jednoznacznych zapisów EKŁE jest umową co do zasady z ratalnym systemem płatności. Należy jednocześnie podkreślić, że oferowanie świadczenia w postaci zapewnienia przyłącza telekomunikacyjnego nie jest – zgodnie z obecnymi przepisami – i nadal nie będzie – zgodnie z projektowanymi – obowiązkiem przedsiębiorcy telekomunikacyjnego.</p> <p>Niemniej, przepisy zostały uzupełnione o zastrzeżenie, że rozłożenie opłaty na raty następuje w sposób uzgodniony z konsumentem.</p>

			Nadto, uzasadnienie do PKE w żaden sposób nie wyjaśnia przyczyn, dla których uprawnienie to ma zostać nałożone.	
5 4 5	Art. 263	KIKE	<p>Art. 263 PKE reguluje umowę o realizację przyłącza telekomunikacyjnego. Konstrukcja prawna została wprowadzona od polskiego porządku prawnego art. 11 ustawy z dnia 30 sierpnia 2019 r. o zmianie ustawy o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1815 oraz z 2020 r. poz. 695).</p> <p>Regulacja znajduje potwierdzenie w motywie 273 <i>in fine</i> EKŁE oraz art. 105 ust. 1 akapit drugi EKŁE:</p> <p>Motyw 273: <i>Niezależnie od danej umowy o usługi łączności konsumenci mogą woleć skorzystać z dłuższego okresu spłaty kosztów uruchomienia fizycznego łącza. Takie zobowiązania konsumenckie mogą być istotnym czynnikiem ułatwiającym realizację sieci o bardzo dużej przepustowości w lokalach użytkowników końcowych lub w ich bezpośredniej bliskości, w tym poprzez systemy agregacji popytu umożliwiające inwestorom sieciowym obniżenie początkowego ryzyka związanego z upowszechnianiem sieci. Ustanowione w niniejszej dyrektywie prawa konsumentów do zmiany dostawców usług łączności elektronicznej nie powinny być jednak ograniczane takimi okresami spłaty określonymi w umowach o uruchomienie fizycznego łącza, a umowy takie nie powinny obejmować urządzeń końcowych ani urządzeń dostępu do internetu, takich jak urządzenia telefoniczne, rutery czy modemy. Państwa członkowskie powinny zapewniać równe traktowanie podmiotów, w tym operatorów, finansujących instalację podłączenia sieci o bardzo dużej przepustowości w</i></p>	<p>Stanowisko do poszczególnych uwag:</p> <p>1) uwaga uwzględniona częściowo – przepisy dotyczące treści umowy zostaną uzupełnione o zobowiązanie do określenia w umowie uprawnień właścicielskich do wykonywanego przyłącza; należy jednocześnie wyjaśnić, że intencją projektodawcy nie jest wprowadzenie w tym zakresie regulacji odrębnej od art. 49 Kodeksu cywilnego, a jedynie podkreślenie swobody umowy w tym zakresie;</p> <p>2) uwaga nieuwzględniona – jak wskazano powyżej intencją projektodawcy nie jest rozstrzygnięcie – na mocy projektowanych przepisów - o prawie własności wykonywanego przyłącza na rzecz którejkolwiek ze stron umowy, ponadto odrębnie podkreślony obowiązek zapewnienia dostępu do przyłącza telekomunikacyjnego byłby powieleniem ogólnych reguł w tym zakresie;</p> <p>3) uwaga uwzględniona – z projektu skreślono przepis o okresie, na jaki miałyby zawarta umowa, jako wprowadzający w błąd co do charakteru tej umowy;</p> <p>4) uwaga uwzględniona – wypowiedzenie umowy zastąpiono prawem odstąpienia;</p> <p>5) uwaga nieuwzględniona – przepisy zostały uzupełnione o doprecyzowanie, że umowa może być zawarta w formie pisemnej, elektronicznej albo dokumentowej;</p> <p>6) uwaga uwzględniona – uzasadnienie zostanie uzupełnione w tym zakresie;</p> <p>7) uwaga nieuwzględniona – należy oczekiwać, że strony dookreślą w umowie elementy usługi składające się na wysokość opłaty także bez wyraźnego wskazania w</p>

	<p><i>lokalu użytkownika końcowego, w tym w przypadkach, gdy takie finansowanie odbywa się w drodze umowy ratalnej.</i></p> <p>Art. 105 ust. 1 akapit drugi: <i>Niniejszy ustęp [ograniczenie czasu zawarcia umowy] nie ma zastosowania do okresu obowiązywania umowy ratalnej, w sytuacji gdy konsument zgodził się w odrębnej umowie na płatności ratalne wyłącznie za uruchomienie fizycznego łącza, w szczególności do sieci o bardzo dużej przepustowości. Umowa ratalna o uruchomienie fizycznego łącza nie obejmuje urządzeń końcowych, takich jak router lub modem, i nie uniemożliwia konsumentom korzystania z praw przysługujących im na mocy niniejszego artykułu.</i></p> <p>Regulacja umowy o realizację przyłącza telekomunikacyjnego jest zgodna z EKŁE, przy czym powinna zapewniać rozwiązanie problemów, które zostały zauważone w toku przygotowania projektu ustawy z dnia 30 sierpnia 2019 r. o zmianie ustawy o wspieraniu rozwoju usług telekomunikacyjnych. Norma powinna być precyzyjna, spójna z innymi polskimi przepisami oraz zapewniać ochronę praw przedsiębiorcy telekomunikacyjnego i właściciela nieruchomości.</p> <p>Mając powyższe na uwadze KIKE zauważa następujące problemy dotyczące omawianej regulacji:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) Przepis nie określa kto ma być właścicielem budowanego przyłącza telekomunikacyjnego, a jest to kluczowa kwestia. W projekcie ustawy o ustawy z dnia 30 sierpnia 2019 r. o zmianie ustawy o wspieraniu rozwoju usług telekomunikacyjnych wskazano, iż regulacja ma m. in. zapewnić ochronę przedsiębiorcy telekomunikacyjnego 	<p>przepisach, że na opłatę mogą składa się wszystkie koszty związane z tą usługą;</p> <p>8) uwaga częściowo uwzględniona – przepisy zostały uzupełnione o zastrzeżenie, że wykonawca przyłącza odpowiada za wszelkie formalności związane z umożliwieniem fizycznej realizacji przyłącza; w zakresie uprawnienia do odstąpienia od umowy należy wyjaśnić, że uregulowanie tej kwestii zostało już zaproponowane – wydaje się, że uprawnienie do odstąpienia i odzyskania opłaty powinno przysługiwać użytkownikowi końcowemu, jeżeli przyłącze nie zostanie wykonane w terminie lub nie zostanie doprowadzone w bezpośrednie sąsiedztwo lokalizacji użytkownika końcowego; wykonawca przyłącza jako podmiot profesjonalny powinien w tym zakresie dochować należytej staranności już na etapie konstruowania harmonogramu realizacji przyłącza, aby uwzględnić potencjalne ryzyka związane z formalnym przebiegiem inwestycji;</p> <p>9) uwaga uwzględniona – odesłanie zostało poprawione;</p> <p>10) uwaga częściowo uwzględniona – w przepisie zostało dodane zastrzeżenie, że rozłożenie opłaty na raty następuje w sposób uzgodniony z konsumentem, jednak liczba rat nie może przekroczyć 60 w cyklu miesięcznym.</p>
--	---	--

przed skorzystaniem przez właściciela nieruchomości z uprawnienia przewidzianego w art. 49 § 2 Kodeksu cywilnego. Zgodnie z tym przepisem, co do zasady osoba, która poniosła koszty budowy urządzenia przesyłowego, i jest jego właścicielem, może żądać, aby przedsiębiorca, który przyłączył urządzenia do swojej sieci, nabył jego własność za odpowiednim wynagrodzeniem. Biorąc pod uwagę, iż to właściciel nieruchomości będzie finansować budowę przyłącza, gdyby był on również jego właścicielem, to mógłby żądać zwrotu kosztów budowy od przedsiębiorcy telekomunikacyjnego (a to mija się z celem regulacji – zapewnienie doprowadzenia sieci tam gdzie jest to ekonomicznie nieopłacalne, na koszt właściciela nieruchomości. **Z tego względu KIKE postuluje, aby zastrzec własność urządzenia na rzecz przedsiębiorcy telekomunikacyjnego.**

- 2) Biorąc pod uwagę, że to przedsiębiorca telekomunikacyjny jest właścicielem przyłącza regulacja powinna zobowiązywać go do udostępniania tej infrastruktury innym operatorom, z których usług chciałby korzystać właściciel nieruchomości (usługa hurtowa). W takim przypadku zapewniona byłaby realizacja obowiązku, aby umowa nie utrudniała zmiany dostawcy usług.
- 3) Umowa dotyczy budowy przyłącza telekomunikacyjnego (a nie świadczenia usług), zatem charakter prawny stosunku prawnego zbliżony jest do umowy o dzieło lub umowy o roboty budowlane. Takie umowy nie mają charakteru terminowych i nie są umowami o charakterze ciągłym. Z tego względu umowa nie powinna być zawierana na określony czas, lecz zawierać termin realizacji przyłącza oraz okres w jakim przedsiębiorca

		<p>zobowiązany jest do udostępniania infrastruktury innemu operatorowi chcącemu świadczyć usługi właścicielowi nieruchomości. Również, gdyby właścicielem przyłącza miał być użytkownik końcowy ustalanie terminu obowiązywania umowy byłoby niezgodne z zasadami prawa cywilnego.</p> <ol style="list-style-type: none">4) Jednocześnie ze względu na swój charakter w przypadku braku terminowego wykonania przyłącza użytkownik końcowy powinien mieć możliwość odstąpienia od umowy, a nie jej wypowiedzenia.5) Regulacja powinna określić formę zawierania umowy, taką samą jak dla umowy o świadczenie usług komunikacji elektronicznej (pisemna lub dokumentowa).6) W uzasadnieniu dla wprowadzenia regulacji powinna być informacja, czym umowa różni się od umowy o zapewnienie przyłączenia do sieci telekomunikacyjnej. Występowanie dwóch podobnych umów wymaga uzasadnienia i istnienia obiektywnych przyczyn. Jednocześnie, że względu na okoliczność, że obydwu umowom nadano terminowy charakter powinno to zostać wyjaśnione przez projektodawcę.7) Ze względu na cel regulacji, w tym okoliczność, że budujący przyłączy operator nie musi świadczyć usług użytkownikowi końcowemu (właściciel nieruchomości może oczekiwać usług od innego podmiotu) uzasadnione jest doprecyzowanie, iż opłata za wykonanie przyłącza może uwzględniać wszystkie związane z tym koszty (koszty budowy przyłącza może w całości ponieść użytkownik końcowy).8) Regulacja nie określa, kto odpowiada za kwestie związane z budową przyłącza, w tym pozyskiwaniem tytułów prawnych do nieruchomości, pasów drogowych,	
--	--	--	--

formalności budowlanych, geodezyjnych, itp. Celowe jest aby to profesjonalny podmiot (przedsiębiorca) ponosił odpowiedzialność za takie rzeczy, ale użytkownik końcowy nie powinien mieć możliwości wypowiedzenia/odstąpienia od umowy i zwrotu uiszczonych opłat, w przypadku gdy opóźnienie następuje z przyczyn nie leżących po stronie przedsiębiorcy telekomunikacyjnego.

- 9) W przepisie należy poprawić odesłanie do definicji przyłącza (obecnie jest wpisany art. 2 pkt 42 lit. a PKE, a powinien być art. 2 pkt 44 lit. a PKE).
- 10) Przepis powinien ograniczyć możliwość rozłożenia opłaty na raty do uzasadnionych przypadków oraz przyznawać swobodę ustalania ilości i wysokości rat.

Z tego względu KIKE postuluje następujące zmiany w art. 263:

1. Dostawca usług telekomunikacyjnych może zawrzeć z użytkownikiem końcowym umowę obejmującą wyłącznie realizację przyłącza telekomunikacyjnego do publicznej sieci telekomunikacyjnej, o którym mowa w art. 2 pkt 42 44 lit. a, zwaną dalej „umową o realizację przyłącza telekomunikacyjnego”. Umowa o realizację przyłącza telekomunikacyjnego nie stanowi umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych, w tym również umowy o zapewnienie przyłączenia do publicznej sieci telekomunikacyjnej. Umowa zawierana jest w formie pisemnej lub dokumentowej. Dostawca usług odpowiada za wszystkie kwestie formalne i budowlane związane z budową przyłącza.

2. Na żądanie konsumenta dostawca usług telekomunikacyjnych może w uzasadnionych przypadkach rozłożyć na ~~rozłożyć na~~ raty opłatę za realizację przyłącza telekomunikacyjnego. Strony ustalają wysokość i ilość rat.

3. Umowa o realizację przyłącza telekomunikacyjnego zawiera postanowienia dotyczące co najmniej:

1) wysokości opłaty za realizację przyłącza telekomunikacyjnego, ustalonej na podstawie kosztorysu stanowiącego część umowy, **przy czym opłata nie może przekraczać wysokości kosztów jakie poniesie dostawca usług w związku z realizacją umowy o realizację przyłącza telekomunikacyjnego;**

2) technologii realizacji przyłącza telekomunikacyjnego;

3) fizycznego przebiegu przyłącza telekomunikacyjnego w zakresie, w jakim dotyczy nieruchomości będącej własnością lub w posiadaniu albo w zarządzie użytkownika końcowego;

4) terminu realizacji przyłącza telekomunikacyjnego, **w okresie maksymalnie 60 miesięcy;**

5) odpowiedzialności stron za niedotrzymanie warunków umowy, w szczególności odpowiedzialności dostawcy usług telekomunikacyjnych za niedotrzymanie terminu realizacji przyłącza telekomunikacyjnego;

6) ~~okresu, na jaki została zawarta umowa, który nie może być dłuższy niż 60 miesięcy, oraz warunków odstąpienia od umowy jej rozwiązania;~~

7) sposobu uiszczenia opłaty za realizację przyłącza telekomunikacyjnego.

4. Umowa o realizację przyłącza telekomunikacyjnego nie obejmuje zapewnienia telekomunikacyjnych urządzeń końcowych.

5. Do umowy o realizację przyłącza telekomunikacyjnego stosuje się odpowiednio art. 262 ust. 3 pkt 1 i 2 oraz ust. 4 i 6. **Dostawca usług zobowiązany jest w okresie 60 miesięcy od dnia wykonania przyłącza telekomunikacyjnego do udostępniania go innym**

przedsiębiorcom telekomunikacyjnym, którzy będą świadczyć usługi na rzecz użytkownika końcowego. Udostępnienia odbywa się na ogólnych zasadach ustawy oraz ustawy o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych.

*6. O ile strony umowy o realizację przyłącza telekomunikacyjnego nie postanowią inaczej, w przypadku niedotrzymania przez dostawcę usług telekomunikacyjnych terminu realizacji przyłącza telekomunikacyjnego, o którym mowa w ust. 3 pkt 4, użytkownik końcowy jest uprawniony do wypowiedzenia **odstąpienia od** umowy o realizację przyłącza telekomunikacyjnego oraz związanej z nią umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych, w tym o zapewnienie przyłączenia do publicznej sieci telekomunikacyjnej.*

*7. O ile strony umowy o realizację przyłącza telekomunikacyjnego nie postanowią inaczej, w razie skorzystania z prawa do **odstąpienia od** wypowiedzenia umowy część opłaty przyłączeniowej uiszczona przez użytkownika końcowego do dnia wypowiedzenia umowy podlega zwrotowi, chyba że przyłącze telekomunikacyjne zostało doprowadzone w bezpośrednie sąsiedztwo lokalizacji użytkownika końcowego **lub opóźnienie w realizacji przyłącza nastąpiło z przyczyn nie leżących po stronie dostawcy usług.***

8. Dostawca usług telekomunikacyjnych, który oferuje możliwość zawarcia umowy o realizację przyłącza telekomunikacyjnego, publikuje na swojej stronie internetowej warunki świadczenia usług w zakresie realizacji tych przyłączy.

9. O ile Strony nie postanowią inaczej właścicielem przyłącza telekomunikacyjnego jest dostawca usług.

			10. Do przyłącza telekomunikacyjnego zrealizowanego na podstawie niniejszych przepisów, nie stosuje się art. 49 § 2 ustawy Kodeks cywilny.	
5 4 6	Art. 263 ust. 3	Lewiat an	<p>Projektowany art. 263 ust. 3 pkt 1 powinien zostać zmodyfikowany w następujący sposób:</p> <p><i>3. Umowa o realizację przyłącza telekomunikacyjnego zawiera postanowienia dotyczące co najmniej:</i></p> <p><i>1) wysokości opłaty za realizację przyłącza telekomunikacyjnego, ustalonej na podstawie kosztorysu stanowiącego część umowy;</i></p> <p>Umowa o realizację przyłącza powinna być ukształtowane w możliwie elastyczny sposób, tak by przepisy nie nakładały na strony umowy obowiązku zawarcia w niej dodatkowych, zbędnych elementów, których koszty realizacji ponosi ostatecznie użytkownik końcowy. Rozwiązanie uniemożliwia stosowanie innych metod określania przez przedsiębiorcę telekomunikacyjnego wysokości stosowanej opłaty (np. ryczałt, przedziały opłat).</p> <p>Dodatkowo przedstawienie kosztorysu, co prawda korzystne dla użytkownika końcowego, będzie utrudnieniem w zakresie możliwości skorzystania przez przedsiębiorców telekomunikacyjnych z tego narzędzia (indywidualny kosztorys trzeba będzie przygotować każdorazowo w przypadku budowy przyłącza).</p>	Uwaga uwzględniona
5 4 7	Art. 263 ust. 3	PIIT	<p>Projektowany art. 263 ust. 3 pkt 1 powinien zostać zmodyfikowany w następujący sposób:</p> <p><i>3. Umowa o realizację przyłącza telekomunikacyjnego zawiera postanowienia dotyczące co najmniej:</i></p>	Uwaga uwzględniona

pkt 1		<p><i>1) wysokości opłaty za realizację przyłącza telekomunikacyjnego, ustalonej na podstawie kosztorysu stanowiącego część umowy;</i></p> <p>Projektowany przepis dotyczący umowy o realizację przyłącza telekomunikacyjnego (wprowadzonej ubiegłoroczną nowelizacją megaustawy do art. 56a ustawy Prawo telekomunikacyjne) został zmodyfikowany w omawianym zakresie poprzez zawarcie w nim zastrzeżenia, że opłata za realizację przyłącza ma być ustalana na podstawie kosztorysu stanowiącego część umowy (aktualnie: <i>jako uzasadniona część kosztu realizacji przyłącza</i>). To pozornie korzystne dla użytkownika końcowego rozwiązanie będzie bardzo istotnym blokerem w zakresie możliwości szerokiego korzystania przez przedsiębiorców telekomunikacyjnych z tego narzędzia (co odbędzie się równocześnie ze szkodą dla użytkowników końcowych, którzy nie będą mieli możliwości praktycznie z niego skorzystać).</p> <p>Należy przede wszystkim pamiętać, że w odniesieniu do umowy o realizację przyłącza:</p> <ul style="list-style-type: none"> • dotyczy ona najczęściej obszarów, gdzie przedsiębiorcy telekomunikacyjni – ze względów ekonomicznych – nie decydują się na realizację przyłącza telekomunikacyjnego niezbędnego do świadczenia usług, a zatem najczęściej stanowi o być albo nie być dla dostępności usługi telekomunikacyjnej dla użytkownika końcowego; • użytkownik końcowy – zarówno na podstawie aktualnych jak i projektowanych przepisów - ma pełną 	
----------	--	---	--

dobrowolność w zakresie podjęcia decyzji o ewentualnym skorzystaniu z tego narzędzia;

- z uwagi na zwiększony koszt realizacji przyłącza na tego rodzaju obszarach **przedsiębiorcy telekomunikacyjni i tak będą podejmować w praktyce wszelkie niezbędne starania, aby koszt realizacji przyłącza dla użytkownika końcowego był jak najniższy**, tak by nie zniechęcał w ogóle do podjęcia przez użytkownika końcowego decyzji o jego współfinansowaniu.

Z tego też względu **narzędzie w postaci umowy o realizację przyłącza powinno być ukształtowane w możliwie elastyczny sposób, tak by brzmienie przepisów nie nakładało na strony umowy obowiązku zawarcia w niej dodatkowych, zbędnych elementów, w szczególności takich, które wpływają w praktyce na znaczące zwiększenie kosztu realizacji przyłącza, który finalnie ponosi użytkownik końcowy**. Nie jest również przypadkiem, że pomimo generalnie pozytywnej oceny wprowadzenia tego rodzaju narzędzia w ubiegłorocznej nowelizacji megaustawy, nie znalazło ono do tej pory w praktyce powszechnego zastosowania na rynku.

Zawężenie metody ustalania opłat za realizację przyłącza tylko i wyłącznie do metody kosztorysowej oznacza w konsekwencji konieczność wykonania indywidualnego kosztorysu w każdym przypadku budowy przyłącza. Z jednej strony stanowi to **dodatkowy koszt dla całego procesu (w praktyce – kilkaset zł), który będzie ponosił użytkownik końcowy decydujący się na zawarcie umowy**, a z drugiej **eliminuje tym samym możliwość szerszego i elastycznego**

			<p><u>zaoferowania takiej usługi przez przedsiębiorców telekomunikacyjnych w oparciu o inne metody określania przez przedsiębiorcę telekomunikacyjnego wysokości stosowanej opłaty (np. ryczałt, przedziały opłat). Przełoży się to na wydłużenie całego procesu oraz istotne zwiększenie jego kosztochłonności, a więc ograniczenie dostępności takiego rozwiązania dla potencjalnych odbiorców.</u></p> <p>Ponieważ umowa na realizację przyłącza ma charakter dobrowolny, <u>w omawianym zakresie w pełni wystarczające jest, aby elementem umowy o realizację przyłącza telekomunikacyjnego była po prostu „wysokość opłaty za realizację przyłącza telekomunikacyjnego”, bez dodatkowych określeń co do sposobu jej określenia czy wymogów dokumentowania.</u></p>	
5 4 8	Art. 263 ust. 3 pkt 1)	PIKE	<p>wysokości opłaty za realizację przyłącza telekomunikacyjnego, <i>ustalonej na podstawie kosztorysu stanowiącego część umowy</i></p> <p>PIKE wskazuje, że o ile w przypadku indywidualnego uzgodnienia warunków umowy z konkretnym użytkownikiem końcowym określenie wysokości opłaty w oparciu o kosztorys jest jak najbardziej możliwe, o tyle nie jest optymalne w przypadku bardziej masowych umów. W związku z tym PIKE wnosi o wykreślenie części przepisu nakazującej sporządzenie kosztorysu. Opłata za wykonanie przyłącza, jako że stanowi jedno z głównych świadczeń stron, powinna zostać pozostawiona swobodzie umów.</p>	Uwaga uwzględniona
5 4 9	art. 266	Federa cja Konsu	Uporządkowanie reguł automatycznego przedłużania się umowy po okresie na jaki została zawarta jest rozwiązaniem bardzo pozytywnym. Ucina bowiem tzw. promocje	Dziękujemy za pozytywną ocenę przepisów

	ust. 1	mentó w	<p>rewolwerowe, czyli przeładowujące się na kolejny okres, które w wielu sprawach zostały już uznane za klauzule niedozwolone. Są to ważne dla konsumentów przepisy i prosimy o ich zachowanie w takim brzmieniu w toku konsultacji. Ponadto, zdecydowanie popieramy stosowanie tego przepisu do wszystkich umów, zarówno tych zawieranych z danym dostawcą pierwszy raz, jak i kolejnych (zwanymi często przez dostawców „aneksami”). Ratio tego rozwiązania jest bowiem odpowiedzią na problem długotrwałego wiązania konsumentów nieatrakcyjnymi umowami i blokowanie konkurencji. To, czy jest to pierwszy okres lojalnościowy, czy kolejny, nie ma tu żadnego znaczenia.</p>	
5 5 0	art. 266 ust. 1	KIGEi T	<p>Ostatnie dane w brzmieniu „<i>W okresie wypowiedzenia abonent ponosi jedynie opłaty za świadczenie usług telekomunikacyjnych objętych umową</i>” jest wysoce niefortunne. Nie jest przecież tak, aby abonent mógł ponieść opłaty, które nie są przewidziane w umowie. Omawiane zdanie może wręcz sugerować, że w okresie wypowiedzenia nie ponosi opłat z tytułu innych usług (niebędących usługami telekomunikacyjnymi), które są objęte odrębnymi umowami. Kluczowe dla właściwej interpretacji wydaje się być odwołanie do art. 105 ust. 3 EKŁE, który kładzie nacisk na brak ponoszenia kosztów związanych z faktem wypowiedzenia umowy.</p> <p>W okresie wypowiedzenia abonent ponosi jedynie opłaty za świadczenie usług telekomunikacyjnych objętych umową lub zamówionych w czasie trwania umowy pakietów taryfowych lub dodatkowych opcji usług</p> <p>Proponowana zmiana: <i>„W okresie wypowiedzenia abonent nie ponosi dodatkowych kosztów poza opłatami przewidzianymi umową”</i></p>	<p>Uwaga kierunkowo uwzględniona W ramach propozycji Izby możliwe byłoby obciążenie abonenta opłatą „za rozwiązanie umowy” jeśli opłatę taką przewiduje umowa. Zaproponowane zostało inne brzmienie przepisu zgodnie z którym abonent ponosi jedynie opłaty za świadczenie usług telekomunikacyjnych objętych umową lub zamówionych w czasie trwania umowy pakietów taryfowych lub dodatkowych opcji usług.</p>

5 5 1	Art. 266 ust. 1	PIIT	<p>Zgodnie z brzmieniem przepisu w okresie wypowiedzenia umowy, która uległa automatycznemu przedłużeniu po okresie jej obowiązywania, abonent ponosić ma jedynie koszty świadczenia usług telekomunikacyjnych objętych tą umową. W ocenie Izby przepis nie wydaje się być dostatecznie jasny, a jego stosowanie może być problematyczne. Jeżeli bowiem w ramach tej umowy świadczone są jeszcze inne usługi (nietelekomunikacyjne) albo udostępniane urządzenia, to pojawia się wątpliwość, czy przepis ten uniemożliwi pobieranie opłat za te świadczenia.</p> <p>Postulat: wyjaśnienie powyższych wątpliwości przez ustawodawcę.</p>	<p>Uwaga kierunkowo uwzględniona</p> <p>W ramach propozycji izby możliwe byłoby obciążenia abonenta opłatą „za rozwiązanie umowy” jeśli opłatę taką przewiduje umowa. Zaproponowane zostało inne brzmienie przepisu zgodnie z którym abonent ponosi jedynie opłaty za świadczenie usług telekomunikacyjnych objętych umową lub zamówionych w czasie trwania umowy pakietów taryfowych lub dodatkowych opcji usług</p>
5 5 2	Art. 266	KIGEiT	<p>W związku ze zmianami w stosunku do wersji projektu będącej przedmiotem prekonsultacji uwagę zwraca brak pominięcia kwestii dotyczących zgód w zakresie marketingu bezpośredniego. Z uwagi na zwiększającą się liczbę zachorowań na COVID-19 i wprowadzane rozwiązania promujące formę paperless (choćby art. 260 PKE) wskazane było jasne uregulowanie, że do komunikacji przewidzianej w tym artykule nie stosuje się wymogu uzyskania zgody na marketing bezpośredni, aby wykluczyć konieczność przekazywania stosunkowo mało istotnych dla abonenta w ryzykownej formie tradycyjnego listu – w sytuacji, w której taka informacja mogłaby zostać przekazana e-mailem lub SMSem, jeśli abonent udostępnił stosowne dane kontaktowe. Koniecznie jest również jasne uregulowanie stosunku tych obowiązków do regulacji RODO dotyczących sprzeciwu wobec przetwarzania danych osobowych w celach marketingowych. W ocenie KIGEiT realizacja obowiązku wynikającego z przepisów prawa nie znosi zgłoszonego przez użytkownika końcowego sprzeciwu, w związku z czym mamy do czynienia ze sprzecznymi regulacjami. W rezultacie</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Obowiązek poinformowania o najlepszych ofertach wynikający z przepisów prawa nie narusza zakazu marketingowego.</p>

			<p>wysyłka informacji o najlepszej ofercie do osób ze zgłoszonym sprzeciwem może wiązać się z odpowiedzialnością przed PUODO, a pominięcie takiej grupy osób może prowadzić do nałożenia kary przez Prezesa UKE.</p> <p>Dodanie ust. 3 o następującej treści: <i>Przekazanie informacji o najkorzystniejszych pakietach taryfowych zgodnie z ust. 1 i 2 powyżej:</i> a. <i>nie stanowi naruszenia art. 360 ustawy; nie znajduje zastosowania do abonentów, którzy zgłosili sprzeciw wobec przetwarzania danych w celach marketingowych.</i></p>	
5 5 3	Art. 266 ust. 1	PIKE	<p><i>W przypadku, gdy umowa o świadczenie usług telekomunikacyjnych, z wyłączeniem usług transmisji danych używanych do świadczenia usług komunikacji maszyno-maszyna, zawarta na czas określony uległa automatycznemu przedłużeniu po okresie jej obowiązywania abonentowi przysługuje prawo do jej wypowiedzenia w każdym czasie z zachowaniem miesięcznego okresu wypowiedzenia. W okresie wypowiedzenia abonentowi <u>naliczane są jedynie opłaty za świadczenie usług telekomunikacyjnych objętych umową. Zastrzeżenie powyższe nie wyłącza prawa dochodzenia od abonenta roszczeń związanych z naruszeniem obowiązujących go warunków umowy, w tym warunków zwrotu udostępnionych urządzeń</u></i></p> <p>Wątpliwości interpretacyjne PIKE budzi zapis: „W okresie wypowiedzenia abonent ponosi jedynie opłaty za świadczenie usług telekomunikacyjnych objętych umową”. Intencją jest nieobciążanie klienta opłatami dodatkowymi (karą umowną) za wypowiedzenie umowy. Obecne brzmienie art. 266 ust.1 wyłącza jednak także możliwość dochodzenia m.in.: opłat za urządzenie końcowe (nie jest to przecież opłata za świadczenie usług), opłat z którymi abonent zalega, opłat naliczonych za</p>	<p>Uwaga kierunkowo uwzględniona</p> <p>Doprecyzowano, że zastrzeżenie to ma chronić abonenta przed poniesieniem przez niego jakichkolwiek konsekwencji finansowych związanych z przedłużeniem umowy, takich jak roszczenie, o którym mowa w art. 268 (...)”. Doprecyzowano, że abonent ponosi jedynie opłaty za świadczenie usług telekomunikacyjnych objętych umową lub zamówionych w czasie trwania umowy pakietów taryfowych lub dodatkowych opcji usług.</p>

			usługi świadczone w poprzednich okresach rozliczeniowych, opłat za brak zwrotu udostępnionego sprzętu.	
5 5 4	Art. 266 ust. 2	PIKE	<p>Art. 266 ust. 2</p> <p>Przed automatycznym przedłużeniem umowy o świadczenie usług, o których mowa w ust. 1, dostawca usług telekomunikacyjnych informuje abonenta w sposób jasny i zrozumiały na trwałym nośniku, w terminie nie później niż 30 dni przed upływem okresu na jaki umowa została zawarta, o automatycznym przedłużeniu umowy, sposobach jej rozwiązania, a także najkorzystniejszych oferowanych przez siebie pakietach taryfowych, <u>chyba że abonent wyraził sprzeciw co do otrzymywania informacji marketingowych na podstawie odrębnych przepisów.</u></p> <p>W celu uniknięcia wątpliwości, czy dostawca obowiązany jest poinformować abonenta o najkorzystniejszych oferowanych przez siebie pakietach taryfowych także w przypadku, gdy abonent wyraził sprzeciw na otrzymywanie informacji marketingowych na podstawie przepisów o ochronie danych osobowych postulowane jest przywrócenie zapisu wyłączonego konieczność dostarczenia takich informacji przypadku gdy abonent nie zgadza się na otrzymywanie informacji marketingowych.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Obowiązek informowania o korzystnych ofertach wynika z EKŁE.</p>
5 5 5	Art. 266 ust. 3	PIKE	<p>Art. 266 ust. 3</p> <p><i>W przypadku, gdy umowa, o której mowa w ust. 1, uległa automatycznemu przedłużeniu dostawca usług telekomunikacyjnych, co najmniej raz w roku, informuje abonenta o najkorzystniejszych oferowanych przez siebie pakietach taryfowych, <u>chyba że abonent ten zawarł kolejną umowę na czas oznaczony lub z minimalnym okresem wymaganym do skorzystania z ulgi.</u></i></p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Automatyczne przedłużenie dotyczyć ma przedłużenia na czas nieokreślony, nie zaś zawarcia z tym samym dostawcą nowej, terminowej umowy, zatem dodanie proponowanego zastrzeżenia jest bezzasadne.</p>

			<p>PIKE zwraca uwagę, iż nie jest zasadne informowanie o najlepszych taryfach osób pozostających w okresie związania umową (nie mogą oni zrezygnować z posiadanej taryfy bez zapłaty odszkodowania). Stąd też, konieczne jest dodanie postulowanego zastrzeżenia.</p>	
5 5 6	Art. 266 ust. 3	PIIT	<p>1.Artykuł 257 z projektu Pke z 06.03 wprowadzał nowy obowiązek dla dostawców usług telekomunikacyjnych innych niż usługi transmisji danych używane do świadczenia usług maszyna-maszyna polegający na informowaniu abonentów, przynajmniej raz do roku, o najkorzystniejszych dla nich pakietach taryfowych. Obowiązek ten podlegał wyłączeniu w przypadku, gdy abonent nie wyraził zgody na otrzymywanie informacji marketingowych.</p> <p><i>„Dostawca usług publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych, z wyłączeniem usług transmisji danych do świadczenia usług komunikacji maszyna-maszyna, co najmniej raz w roku, informuje abonenta o najkorzystniejszych oferowanych przez siebie pakietach taryfowych, chyba, że abonent nie wyraził zgody na otrzymywanie informacji marketingowych.”</i></p> <p>2.W projekcie Pke z 29.07 ustawodawca zmodyfikował obowiązek, o którym mowa w pkt 1., poprzez uniezależnienie realizacji obowiązku od wyrażenia zgody na otrzymywanie informacji marketingowych, co oddaje intencje ustawodawcy europejskiego i stanowi pozytywną odpowiedź na postulat PIIT składany w ramach prekonsultacji Pke.</p> <p>3.W art. 266 ust. 3 Projektu Pke z 29.07, który stanowi:</p> <p><i>„W przypadku, gdy umowa, o której mowa w ust. 1, uległa automatycznemu przedłużeniu dostawca usług telekomunikacyjnych, co najmniej raz w roku, informuje abonenta o najkorzystniejszych oferowanych przez siebie</i></p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Odnosnie do uwagi dotyczącej corocznego informowania o najlepszych taryfach bez względu na rodzaj umowy należy wskazać, że w ocenie projektodawcy nie jest zasadne przekazywanie takiej informacji w przypadku trwających umów zawartych na czas określony, gdzie abonent jest związany obowiązującą umową. Inna sytuacja występuje w przypadku umów zawartych na czas nieokreślony, gdzie abonent może w łatwy sposób zmienić obowiązującą go taryfę.</p>

			<p>pakietach taryfowych.”, ustawodawca odniósł obowiązek informowania abonenta o najkorzystniejszych oferowanych przez siebie pakietach taryfowych również do przypadków, w którym umowa o świadczenie usług telekomunikacyjnych, z wyłączeniem usług transmisji danych używanych do świadczenia usług komunikacji maszyna-maszyna, zawarta na czas określony, uległa automatycznemu przedłużeniu. O ile kierunek zmian jest słuszny, o tyle propozycja brzmienia przepisu budzi wątpliwości, o których mowa poniżej.</p> <p>4. W kontekście powyższego należy wskazać, że art. 105 ust. 3 EKŁE wskazuje, że „In addition, and at the same time, providers shall give end-users best tariff advice relating to their services. Providers shall provide end-users with best tariff information at least annually.”.</p>	
5 5 7	Art. 268 i n.	KIGEi T	<p>W ocenie Izby rozwiązania dotyczące roszczeń dostawców z związku z rozwiązaniem umowy przed upływem okresu na jaki została zawarta wymaga głębokich zmian, bez których będzie on działań na szkodę rynku.</p> <p>Na wstępie należy zwrócić uwagę na coraz większy zakres obowiązków przedsiębiorców, które co do zasady są nieodpłatne i często realizowane są w interesie publicznym (czemu Izba się sprzeciwia). Istotną rolę przedsiębiorców w sposób szczególny widać w okresie pandemii i wzmoczonego ruchu sieciowego spowodowanego pracą i nauczaniem online. Wzrost obowiązków koreluje niestety z rozwiązaniami, które w sposób oczywisty doprowadzą do zapaści w przychodach, co odbije się na jakości usług, inwestycjach i rozwoju portfolio usług.</p> <p>W ocenie Izby obecnie obowiązujący reżim jest sprawiedliwy. Należy podkreślić, że w przypadku zmiany warunków ustalonych na czas określony abonent ma prawo do zmiany dostawcy bez obowiązku ponoszenia opłat wyrównawczych</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Dotychczasowe przepisy stanowią pozostałość kary umownej, stąd nie jest zasadne ich utrzymanie w nowej ustawie.</p> <p>Dostawcy usług często udzielają ulg, które istotnie przekraczają sumę opłat abonamentowych uiszczanych przez abonenta, co w większości przypadków nie znajduje uzasadnienia ekonomicznego (przedsiębiorca udziela wyższego „rabatu” niż na danej umowie zarabia).</p> <p>W Pke zaproponowane zostało inne rozwiązanie, które uwzględnia specyfikę zarówno umów obejmujących wyłącznie świadczenie usług oraz umów, które obejmują również telekomunikacyjne urządzenie końcowe.</p>

			<p>(chyba, że zmiana wynika np. ze zmiany przepisów prawa). Zabezpiecza to w sposób wystarczający interesy abonentów. Reżim odpowiedzialności powinien zatem pozwalać na odzyskanie udzielonej ulgi obejmującej zarówno usługi (w tym jednorazowe) jak i urządzenia (czy też inne rzeczy) nabywane na preferencyjnych warunkach w związku z zawarciem umowy na czas określony.</p> <p>Izba wskazuje, że zmodyfikowana treść przepisów dotyczących odszkodowań może mieć bardzo negatywny wpływ na modele sprzedaży tzw. subsydiowanej z uwagi na fakt, że zaproponowany algorytm/równanie wyliczenia odszkodowania nie uwzględnia modeli sprzedaży z urządzeniem. Przykłady wskazane w uzasadnieniu do ustawy opierają się na hipotetycznych wyliczeniach, które nie uwzględniają realnych cen urządzeń oraz relacji opłaty abonamentowej w części serwisowej do części opłaty abonamentowej w części dotyczącej urządzenia.</p> <p>W kolejnych wierszach Izba prezentuje uwagi alternatywne, odnoszące się do projektowanego rozwiązania.</p>	
5 5 8	Art. 268	PIIT	<p>Zgodnie z art. 252 ust. 1 pkt 5 Projektu, Umowa o świadczenie usług komunikacji elektronicznej zawierana z konsumentem w formie pisemnej, elektronicznej lub dokumentowej określa w szczególności część opłaty abonamentowej stanowiącej ulgę za wydane w ramach tej umowy telekomunikacyjne urządzenie końcowe. Z powyższego wynika, że przedsiębiorca telekomunikacyjny, który zdecyduje się na stosowanie modelu sprzedaży subsydiowanej będzie zobowiązany do wydzielenia dwóch części opłaty abonamentowej tj. części usługowej oraz części, w której zostanie wskazana ulga za wydane w ramach umowy urządzenie.</p> <p>Przykładowo w przypadku opłaty abonamentowej 200 złotych (najwyższe abonamenty dla najdroższych telefonów) części</p>	<p>Uwaga kierunkowo uwzględniona</p> <p>Ze względu na zgłaszane uwagi związane z brakiem dostatecznej informacji o relacji występującej pomiędzy ust. 1 i ust 4. Projektodawca podjął decyzję o wyłączeniu ust. 4-6 do odrębnego artykułu. W przypadku ust. 4 dostawca może zgodnie z EKŁE dochodzić części opłaty abonamentowej dotyczącej dotowanego urządzenia lub zwrotu ulgi na podstawie ust. 3 pkt 2.</p> <p>W zakresie sposobu obliczania wysokości odszkodowania zaproponowano inny sposób obliczania tego odszkodowania, w związku z tym ostatnia część uwagi stała się bezprzedmiotowa. Zaproponowane rozwiązanie uwzględnia specyfikę zarówno umów obejmujących wyłącznie</p>

		<p>serwisowa może wynosić np. 50 złotych, natomiast część, w której wskazano ulgę wynosi 150 złotych.</p> <p>W związku z tym na bazie przedstawionego przykładu realnej, uśrednionej oferty rynkowej poniżej przedstawimy analizę wpływu projektowanych przepisów na możliwość uczciwego domagania się odszkodowania w przypadku wypowiedzenia, przed upływem terminu, na jaki umowa została zawarta, umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych, w tym o zapewnienie przyłączenia do publicznej sieci telekomunikacyjnej, przez abonenta lub przez tego dostawcę z winy abonenta.</p> <p>Zgodnie z przepisem art. 105 ust. 6 EKŁE Jeżeli użytkownik końcowy decyduje się na zachowanie urządzenia końcowego stanowiącego element oferty w momencie zawarcia umowy, należna rekompensata nie przekracza wartości obliczonej pro rata temporis uzgodnionej w momencie zawarcia umowy lub części opłaty za usługę pozostałej do zakończenia umowy w zależności od tego, która z tych kwot jest niższa. Przepis ten nie określa innych elementów zasady dotyczącej ustalania wysokości odszkodowania poza:</p> <ul style="list-style-type: none"> • nie przekraczaniem wartości obliczonej pro rata temporis uzgodnionej w momencie zawarcia umowy • lub części opłaty za usługę pozostałej do zakończenia umowy <p>w zależności od tego, która z tych kwot jest niższa.</p> <p>W Projekcie wprowadzono dodatkowy element tj. zarówno w stosunku do umów w ramach których sprzedawane jest urządzenie jak i umów bez urządzenia jeden z elementów, który jest brany pod uwagę czyli suma opłat pozostałych do zakończenia umowy został podzielony arbitralnie na pół bez wskazania żadnego przykładu w uzasadnieniu oraz bez wskazania jakiegokolwiek uzasadnienia.</p>	<p>świadczenie usług oraz umów, które obejmują również telekomunikacyjne urządzenie końcowe.</p>
--	--	---	--

		<p>Na bazie powyższego przykładu opłaty 200 złotych wskażemy wpływ projektowanej regulacji na możliwość uczciwego odzyskania odszkodowania.</p> <p>W pierwszej kolejności należy wskazać, że nie jest jasna oraz precyzyjnie wyjaśniona w projekcie oraz w jego uzasadnieniu <u>wzajemna relacja</u> przepisu art. 268 ust. 3 oraz art. 268 ust. 4. Pomimo brzmienia przepisu art. 268 ust. 4 Projektu odnoszącego się do sytuacji decyzji abonenta o zatrzymaniu telekomunikacyjnego urządzenia końcowego danego w ramach umowy, które zgodnie z umową przechodzi na własność abonenta, nie jest jasne jakie sytuacje reguluje przepis art. 268 ust. 3 Projektu tj. czy dotyczy sytuacji udzielania ulgi innej niż za urządzenia. Dodatkowo przepis art. 268 ust. 1 Projektu generalnie odnosi się do sytuacji rozwiązania umowy przez abonenta lub przez tego dostawcę z winy abonenta.</p> <p>Podsumowując zatem zakres przedmiotowy projektowanego przepisu art. 268 należy jednoznacznie wskazać jakich sytuacji on dotyczy.</p> <p>Przy założeniu, że przepis art. 268 ust. 3 Projektu dotyczy umowy zawieranej z urządzeniem odszkodowanie będzie następujące:</p> <ol style="list-style-type: none">1. Umowa na 24 miesiące;2. Abonent decyduje się na wypowiedzenie umowy po 12 miesiącach;3. Suma opłat abonamentowych pozostałych do końca: 2400 złotych;4. Połowa sumy opłat abonamentowych: 1200 złotych;5. Ulga za urządzenie obliczona proporcjonalnie: 18006. Odszkodowanie nie może przekroczyć kwoty 1200 złotych.	
--	--	---	--

		<p>Projektodawca podjął zatem arbitralną decyzję, że każde rozwiązanie umowy przed końcem czasu określonego oznacza brak konieczności zapłaty kwoty ulgi za urządzenie w każdym przypadku.</p> <p>Przy założeniu, że przepis art. 268 ust. 4 (w przepisie znajduje się odwołanie do ust. 2 – wydaje się, że odwołanie powinno odsyłać do ust. 3) Projektu dotyczy umowy zawieranej z urządzeniem odszkodowanie będzie następujące:</p> <ol style="list-style-type: none">1. Umowa na 24 miesiące;2. Abonent decyduje się na wypowiedzenie umowy po 12 miesiącach;3. Suma opłat abonamentowych pozostałych do końca: 2400 złotych;4. Połowa sumy opłat abonamentowych: 1200 złotych;5. Ulga za urządzenie obliczona proporcjonalnie (jako część opłaty abonamentowej): 18006. Odszkodowanie nie może przekroczyć kwoty 1200 złotych. <p>W przypadku obu przepisów nie będzie możliwe uczciwe odzyskanie ulgi udzielonej na urządzenie bez względu na to, który przepis zostanie zastosowany, gdyż równanie w którym w każdym przypadku wybór wartości niższej spośród dwóch wartości z których jedna stanowi zawsze połowę będzie oznaczał, że ta wartość będzie zawsze wartością niższą.</p> <p>Z uzasadnienia oraz dotychczasowych prac nie wynika, że taki był zamiar Projektodawcy. Izba wnosi o modyfikację projektu poprzez możliwość naliczania uczciwego odszkodowania opartego o obliczoną proporcjonalnie wartość urządzenia. Obecnie projektowane przepisy oznaczają, że każda mowa z urządzeniem rozwiązana przez końcem czasu określonego</p>	
--	--	--	--

			<p>będzie oznaczała, że urządzenie nie zostanie spłacone i nie będzie podstaw do domagania się odszkodowania.</p> <p>Izba proponuje usunięcie z przepisu art. 268 ust. 3 Projektu elementu równania dotyczącego obliczania odszkodowania, w którym pozostałe do spłaty do końca umowy opłaty abonamentowe będą dzielone przez 2.</p> <p>Izba proponuje usunięcie z przepisu art. 268 ust. 4 Projektu odesłania do ust. 3 (o ile obecne odesłanie do ust. 2 jest nieprawidłowe), co pozwoli na naliczenie odszkodowania w oparciu o pozostałą do spłaty część opłat abonamentowych stanowiącej koszt tego urządzenia.</p>	
5 5 9	Art. 268 ust. 1	KIGEi T	<p>Zwracamy uwagę, iż, przepis art. 268 projektu ustawy PKE nie rozstrzyga precyzyjnie czy dotyczy wyłącznie umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych zawartych z konsumentem czy też z innymi abonentami. Wnosimy o doprecyzowanie ww. przepisu poprzez dodanie w art. 268 ust. 3 projektu ustawy PKE sformułowania, iż przepis ten dotyczy umów o świadczenie usług telekomunikacyjnych zawartych z konsumentem, gdyż brak jest uzasadnienia do ograniczania odszkodowania w obrocie gospodarczym tj. pomiędzy przedsiębiorcami.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Przepis dotyczący sposobu obliczania wysokości odszkodowania powinien mieć zastosowanie do szerokiej kategorii abonentów, nie tylko będących konsumentami. Brak jest uzasadnienia dla różnicowania stosowania przedmiotowego przepisu.</p> <p>Jednocześnie mając na uwadze typowe relacje B2B wprowadzono zastrzeżenie, że przepisu art. 268 nie stosuje się do użytkowników końcowych niebędących konsumentami, mikroprzedsiębiorcami, małymi przedsiębiorcami lub organizacjami pożytku publicznego, jeżeli warunki umowy ustalane są indywidualnie.</p>
5 6 0	Art. 268 ust. 1	PIKE	<p>Art. 268 ust. 1</p> <p><i>Dostawca usług telekomunikacyjnych może dość dochodzić odszkodowania dochodzić od abonenta opłaty za rozwiązanie umowy, należnej w przypadku wypowiedzenia, przed upływem terminu, na jaki umowa została zawarta, umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych, w tym o zapewnienie przyłączenia do publicznej sieci telekomunikacyjnej, przez abonenta lub</i></p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Sformułowanie “opłata” występuje na gruncie Pke w innych przepisach, stąd zastosowanie go w tym przypadku może być mylące.</p> <p>W zakresie wprowadzenia pojęcia odszkodowanie Pke nie odwołuje się do przepisów Kc, zatem nie zachodzi kolizja między rozumieniem tych pojęć.</p>

przez tego dostawcę z winy abonenta, zwanego dalej „odszkodowaniem opłatą”.

PIKE wskazuje, że ustawa powinna regulować opłatę za rozwiązanie umowy, a nie odszkodowanie. W tym zakresie należy zwrócić uwagę na następujące kwestie:

1) W przypadku pozostawienia obecnej treści przepisu, do „odszkodowania” stosować się będzie art. 361 §2 KC oraz pozostałe przepisy KC dotyczące naprawienia szkody. Na gruncie prawa cywilnego, roszczenia dostawcy uregulowane w niniejszym przepisie stanowiąc będą szkodę w postaci utraconych korzyści. „Utracone korzyści” nie są w doktrynie prawa cywilnego tożsame z „utraconym przychodem”. Jest to tak naprawdę utracony „dochód”, co oznacza, że wykazanie takiego roszczenia wymaga wykazania zarówno utraconego przychodu jak i kosztów jego uzyskania, w tym przeprowadzenia opinii biegłego sądowego w celu ustalenia kosztów stałych i zmiennych obsługi pojedynczego klienta. Tego typu postępowania w praktyce uniemożliwią windykację umów masowych.

2) Zauważyć należy, że wprowadzenie ustawowej opłaty za rozwiązanie umowy nie jest niedopuszczalne. Po pierwsze, do ustawowej opłaty za rozwiązanie umowy nie stosuje się przepisu art. 483 § 1 kc, tj. ograniczenia kary umownej tylko do niespełnienia świadczeń niepieniężnych. Opłata przewidziana przez ustawę byłaby bowiem karą "ustawową", a nie „umowną”. Co prawda art. 485 nakazuje wówczas stosować odpowiednio przepisy o karze umownej, ale dotyczy to kwestii wykonania roszczenia, tj. terminów płatności, miarkowania oraz relacji do ogólnego roszczenia odszkodowawczego. Art. 485 nie dotyczy dopuszczalności

			<p>zastrzegania takich opłat w ustawach co wynika z wykładni systemowej. Ustawy posiadają bowiem walor równorzędny i jedna ustawa nie może określać dopuszczalnej treści innej ustawy.</p> <p>3) Podobna instytucja opłaty za rozwiązanie umowy została zawarta w art. 47 ustawy z dnia 24 listopada 2017 r. o imprezach turystycznych i powiązanych usługach turystycznych. Fakt, że w tamtej ustawie mowa jest o opłacie za odstąpienie od umowy wynika z różnicy pomiędzy umową o imprezę turystyczną (o świadczenie jednorazowe, umiejscowione w konkretnych ramach czasowych), a umową o usługi komunikacji elektronicznej (o charakterze ciągłym).</p> <p>4) Samo EKŁE wspomina o „opłacie za rozwiązanie umowy”, wskazując że istnieje możliwość wprowadzenia takiej regulacji (Załącznik VIII, pkt A. 3))</p>	
5 6 1	Art. 268	Lewiat an	<p><i>Art. 268. 1. Dostawca usług telekomunikacyjnych może dochodzić od abonenta opłaty za rozwiązanie umowy, należnej w przypadku wypowiedzenia, przed upływem terminu, na jaki umowa została zawarta, umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych, w tym o zapewnienie przyłączenia do publicznej sieci telekomunikacyjnej, przez abonenta lub przez tego dostawcę z winy abonenta, zwanego dalej „opłatą”.</i></p> <p><i>2. Opłata nie przysługuje:</i></p> <p><i>1) w przypadku wypowiedzenia przez konsumenta umowy przed rozpoczęciem świadczenia usług, w tym rozpoczęciem przyłączenia do publicznej sieci telekomunikacyjnej, chyba że przedmiotem roszczenia jest telekomunikacyjne urządzenie końcowe;</i></p> <p><i>2) w przypadku przeniesienia numeru, o którym mowa w art.141 ust. 5.</i></p> <p><i>3. Odszkodowanie nie może przekroczyć wartości opłaty przyznanej abonentowi pomniejszonej o proporcjonalną jej</i></p>	<p>Uwaga nieuwzględniona Ad. ust. 1 Sformułowanie “opłata” występuje na gruncie Pke w innych przepisach, stąd zastosowanie go w tym przypadku może być mylące. W zakresie wprowadzenia pojęcia odszkodowanie Pke nie odwołuje się do przepisów Kc, zatem nie zachodzi kolizja między rozumieniem tych pojęć.</p> <p>Uwaga uwzględniona Ad. ust. 2</p> <p>Uwaga nieuwzględniona Ad. ust. 3 Dotychczasowe przepisy w zakresie roszczeń odszkodowawczych dostawcy usług w przypadku rozwiązania umowy przed upływem okresu na jaki została zawarta stanowią pozostałość kary umownej, która choć formalnie była zakazana to poprzez sztuczne zawyżanie udzielanych ulg jest w praktyce nadal stosowana.</p>

		<p>wartość za okres od dnia zawarcia umowy do dnia jej rozwiązania.</p> <p>Postulujemy pozostałą część przepisu pozostawić bez zmian.</p> <p>KL wskazuje w pierwszej kolejności na nomenklaturę zastosowaną przez Prawodawcę, który w miejsce dotychczas stosowanej nazwy „ulga” wprowadza odszkodowanie, co może skutkować trudnymi do przewidzenia na chwilę obecną implikacjami w dochodzeniu roszczeń od abonentów. Odszkodowanie może być dochodzone na zasadach określonych w kc i kpc, w tym w szczególności może być konieczność dowodzenia wysokości poniesionej przez przedsiębiorcę telekomunikacyjnego szkody. Na chwilę obecną dochodzenie roszczeń z tytułu świadczonych usług telekomunikacyjnych jest wolne od takich rygorów.</p> <p>Izba wskazuje, że wprowadzony dualizm obliczania wartości „odszkodowania” nie znajduje uzasadnienia we wdrażanej dyrektywie.</p> <p>W ocenie KL powinna pozostać w tym zakresie regulacja, o której mowa w art. 268 ust. 3) pkt 2).</p> <p>KL wskazuje, że zmodyfikowana treść przepisów dotyczących odszkodowań może mieć bardzo negatywny wpływ na modele sprzedaży tzw. subsydiowanej z uwagi na fakt, że zaproponowany algorytm / równanie wyliczania odszkodowania nie uwzględnia modeli sprzedaży z urządzeniem. Przykłady wskazane w uzasadnieniu do ustawy opierają się na hipotetycznych wyliczeniach, które nie uwzględniają realnych cen urządzeń oraz relacji opłaty abonamentowej w części serwisowej do części opłaty abonamentowej w części dotyczącej urządzenia.</p>	<p>Dostawcy usług często udzielają ulg, które istotnie przekraczają sumę opłat abonamentowych uiszczanych przez abonenta, co w większości przypadków nie znajduje uzasadnienia ekonomicznego (przedsiębiorca udziela wyższego „rabatu” niż na danej umowie zarabia).</p>
--	--	---	--

5 6 2	Art. 268 ust. 2	PIKE	<p>Art. 268 ust. 2</p> <p>Odszkodowanie <u>Oplata</u> nie przysługuje:</p> <p>1) w przypadku wypowiedzenia przez konsumenta umowy przed rozpoczęciem świadczenia usług, <u>w tym rozpoczęciem przyłączenia do publicznej sieci telekomunikacyjnej</u> chyba że przedmiotem roszczenia jest telekomunikacyjne urządzenie końcowe;</p> <p>PIKE wskazuje, iż istnieje ryzyko rozwiązania umowy w momencie w którym dostawca rozpoczął już proces przyłączania abonenta i poniósł z tego tytułu koszty. Problem powyższy jest szczególnie istotny w przypadku podłączania abonentów w zabudowie jednorodzinnej, gdzie koszty przyłączenia są znacząco wyższe. Obecna treść projektowanych przepisów przewiduje, że koszty rozpoczęcia przyłączania abonenta nie zostaną nigdy przez niego pokryte jeżeli rozwiąże umowę zanim nastąpi rozpoczęcie świadczenia usług komunikacji elektronicznej.</p> <p>Zauważyć też należy, że w przypadku umów B2B, które częściowo zostaną objęte reżimem konsumenckim, często koszt zakupu urządzeń i przygotowania podłączenia według specyficznych wymagań klienta to koszt kilkudziesięciu tysięcy złotych. Rezygnacja z umowy w takim wypadku nie może wiązać się z brakiem jakichkolwiek roszczeń odszkodowawczych po stronie dostawcy.</p>	<p>Uwaga kierunkowo uwzględniona</p> <p>Nie uwzględniono propozycji zamiany odszkodowania na opłatę.</p>
5 6 3	Art. 268 ust. 2 pkt 1	KIGEiT	<p>KIGEiT postuluje wprowadzenie co najmniej następującej zmiany:</p> <p>2. Odszkodowanie nie przysługuje:</p> <p>1) w przypadku wypowiedzenia przez konsumenta umowy przed rozpoczęciem świadczenia usług, chyba że przedmiotem roszczenia jest <u>dotowane urządzenie wydane w związku z zawarciem umowy w ramach telekomunikacyjne urządzenie końcowe.</u></p>	<p>Uwaga kierunkowo uwzględniona</p> <p>Przepisy zostały doprecyzowane w ten sposób, aby było jasne, że chodzi o urządzenie wydane w ramach umowy o świadczenie usług komunikacji elektronicznej, nie zaś wydane w ramach umowy sprzedaży.</p>

			<p>Stosownie do uwag poczynionych uprzednio wskazujemy, że w modelu subsydiowanym dostawcy usług sprzedają również urządzenia inne niż telefony, modemy, etc., w związku z czym brak jest uzasadnienia dla wykluczenia prawa do dochodzenia przez dostawców roszczeń w tym przypadku. Efektem wprowadzonego przepisu byłaby możliwość zachowania przez konsumenta zakupionego za symboliczną złotówkę zegarka/konsoli w przypadku wypowiedzenia umowy na warunkach określonych w tym przepisie. Takie rozwiązanie w oczywisty sposób może prowadzić do nadużyć i powinno zostać dostosowane w celu ochrony funkcjonujących na rynku modeli sprzedażowych.</p> <p>Niezależnie od powyższego podtrzymujemy wcześniejsze uwagi, zgodnie z którymi jest on sprzeczny z dyrektywą 2011/83 w sprawie praw konsumentów, ponieważ w zakresie umów zawieranych na odległość i poza lokalem przedsiębiorstwa przewiduje nieograniczone 14-dniowym terminem uprawnienie do odstąpienia od umowy.</p> <p>Zgodnie z wyjaśnieniami Ministerstwa omawiany przepis ma na celu ochronę konsumentów przez nieuczciwymi dostawcami usług, który zawierają umowę przede wszystkim w celu wyłudzenia opłat, a nie mają zamiaru rozpoczęcia świadczenia usług. Zdaniem KIGEiT w takim przypadku istnieją inne instrumenty prawne, które umożliwiają konsumentom skuteczną ochronę ich praw, której skuteczność zresztą i tak w zasadniczej mierze zależy od sprawności ochrony instytucjonalnej.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Tożsamy przepis funkcjonuje już na gruncie Pt. Jego zadaniem jest przeciwdziałanie fraudom związanym z niechcianą zmianą dostawcy usług, czyli okolicznościami, w których abonent nie miał możliwości odstąpienia od umowy.</p>
5 6 4	Art. 268 proj ektu	Exatel S.A.	<p>Zwracamy uwagę, iż, przepis art. 268 projektu ustawy PKE nie rozstrzyga precyzyjnie czy dotyczy wyłącznie umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych zawartych z konsumentem czy też z innymi abonentami. Wnosimy o doprecyzowanie ww. przepisu poprzez dodanie w art. 268 ust.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Jeżeli przepis wskazuje, że jego adresatem jest abonent oznacza to, że dotyczy wszystkich abonentów, bez względu na ich status. W przypadku, gdy Pke odnosi się wyłącznie do konsumentów jest to wprost w przepisach wskazane. Przepis</p>

			3 projektu ustawy PKE sformułowania, iż przepis ten dotyczy umów o świadczenie usług telekomunikacyjnych zawartych z konsumentem, gdyż brak jest uzasadnienia do ograniczania odszkodowania w obrocie gospodarczym tj. pomiędzy przedsiębiorcami.	został wyłączony wobec negocjowanych indywidualnie umów B2B.
5 6 5	Art. 268 ust. 3	Federa cja Konsu mentó w	<p>Odnosząc się do propozycji uregulowania maksymalnej wysokości roszczenia odszkodowawczego, przysługującego dostawcy usług z tytułu przedwczesnego rozwiązania umowy przez abonenta albo z winy abonenta, należy zauważyć, że dotychczas stosowane przepisy są całkowicie niesprawiedliwe i stanowią relikw. „kary umownej”, jedynie trochę przypudrowanej podczas wprowadzania przepisów obecnie obowiązującego PT. Aby wyjaśnić propozycję Federacji Konsumentów w tym zakresie, niezbędne będzie przybliżenie rysu historycznego, z punktu widzenia konsumenta.</p> <p>Historycznie, kara umowna stanowiła zabezpieczenie roszczeń operatora w sytuacji, gdy dotował on konsumentowi zakup aparatu. Dostawca usług, będący jednocześnie sprzedawcą aparatu (albo bezpośrednio, albo przez agenta), wykładał określoną sumę na ten zakup i rozkładał ją np. na 24 raty doliczając je do ceny miesięcznego abonamentu. W takim wydaniu można powiedzieć, że byłoby to uczciwe, gdyby nie zastrzeżenie poniżej.</p> <p>Niestety kara umowna w pierwotnym modelu nie zmniejszała się w trakcie spłacania kolejnych „rat za aparat”, zaszytych w abonamencie, przez co rozwiązanie 24-miesięcznej umowy na jeden miesiąc przed jej planowym rozwiązaniem skutkowało roszczeniem o zapłatę kary w pełnej wysokości.</p> <p>Odpowiedzią na ten problem było wprowadzenie proporcjonalności ulgi (bo tak nazwano teraz to roszczenie) podlegającej zwrotowi do czasu pozostałego do zakończenia umowy. W przywołanym wyżej przypadku konsument</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>W przepisach zaproponowano inny model obliczania odszkodowania.</p>

		<p>zapłaciłby jedynie 1/24 ulgi rezygnując z umowy na miesiąc przed końcem okresu promocyjnego.</p> <p>Niestety wskazany wyżej model zdegenerował się z czasem, ponieważ dostawcy usług rażąco zawyżali ceny aparatów i innego sprzętu (czasem dwukrotnie), przez co kary umowne osiągały absurdalne wartości (rekordowa kwota w skargach do FK to 5600 zł za sprzęt, który w sieciówkach z elektroniką lub na portalach internetowych kosztował 2000 zł).</p> <p>Opisany system (zmniejszających się roszczeń) pasował do modelu, w którym na początku umowy klient otrzymuje sprzęt za niższą cenę, czasem nawet za 1 zł. Jednak z czasem model ten rozciągnięto na umowy, w których przedmiotem świadczenia była wyłącznie usługa! Bez dotowanego sprzętu, bez bonusu, który trzeba spłacać.</p> <p>Co więcej, w powszechnym użyciu były (i niestety są nadal) cenniki, w których dokładnie ta sama usługa w promocji kosztowała 45 zł brutto, a w cenniku na czas nieokreślony ponad 200 zł brutto. Czyli ulga stanowiła 155 zł, tj. prawie 80%. Rozsądny konsument (lub prawnik FK pomagający konsumentom) zadawał pytanie, kto zapłaciłby taką cenę i skąd ona się wzięła? Całkowicie oderwana od realiów rynkowych? Odpowiedzią dostawców usług był zawsze argument, że abonament nie jest usługą regulowaną i może kosztować tyle, ile operator wpisze w cennik. A klient zawsze może... skorzystać z promocji.</p> <p>Przy takiej polityce „ulga udzielona konsumentowi” dawno przestała być rzeczywistą rekompensatą faktycznej szkody ponoszonej przez dostawcę usług, a stała się dotkliwą sankcją za brak lojalności klienta, nieopartą o jakiegokolwiek przesłanki ekonomiczne. No, chyba, że przyjmiemy, że rozwiązując umowę przed czasem klient pokrywał koszt reklamy, która</p>	
--	--	--	--

		<p>przyprowadziła go do bycia klientem, a której to kosztów nie zdążył spłacić rozwiązując przedwcześnie umowę.</p> <p>Co więcej, przyjmując, że konsument co miesiąc korzysta z jakiejś „ulgi” – zgodnie z zasadami logiki należałoby mu co miesiąc doliczać wykorzystaną ulgę, a więc sukcesywnie rosłaby ona z czasem, a nie malała, jak jest to obecnie uregulowane przepisami PT.</p> <p>Podsumowując – dotychczasowy model zwrotu ulgi nie spełnia już celów, dla jakich był wprowadzony. Potrzebujemy rozwiązania, które przerwie patologiczną praktykę, zgodnie z którą klient korzystający z samej usługi, bez smartfona, rezygnujący z usług po pierwszym miesiącu ma zapłacić dwa tysiące złotych za nic. A większość tego typu rezygnacji powodowana jest nie lekkomyślnością klientów, tylko sporami z operatorem – o problemy z przeniesieniem numeru, o „wciśnięcie” dodatkowego abonamentu pod pretekstem numeru tymczasowego, o brak zasięgu w miejscu zamieszkania, o bezpodstawnie włączone usługi dodatkowe których klient nie zamawiał, o niski standard obsługi klienta itp.</p> <p>Zawarta w projekcie PKE propozycja przepisów, aby liczyć alternatywnie dwie kwoty (jedną jak dotąd, drugą z mechanizmem zapobiegającym „pompowaniu” rzekomej ulgi) zasługuje na najwyższe uznanie. Dodatkowo, zdecydowanie popieramy przyjęcie do kalkulacji według wartości pozostałych do zapłaty abonamentów jedynie połowy ich wartości – uzasadnienie poniżej.</p> <p>Proponujemy więc zmianę tego zapisu w następujący sposób: Art. 268 ust 3 Odszkodowanie nie może przekroczyć:</p> <p>1) połowy sumy pozostałych opłat abonamentowych albo w przypadku umowy, która nie przewiduje opłat abonamentowych, połowy innych okresowych opłat, które</p>	
--	--	---	--

		<p>abonent powinien rzeczywiście uiścić do czasu zakończenia umowy zawartej na czas określony</p> <p>lub</p> <p>2) wartości ulgi przyznanej abonentowi i faktycznie przez niego wykorzystanej od chwili zawarcia umowy do dnia jej rozwiązania</p> <p>- w zależności, od tego która z tych kwot jest niższa.</p> <p>Uzasadnienie:</p> <p>Zaproponowany powyżej nowe rozwiązanie uodporni system na dwie największe patologie umów lojalnościowych, tj.: sztuczne zawyżanie kwoty ulgi poprzez przyjmowanie kwoty „przed promocją” w oderwaniu od realiów rynkowych (bo zastosowanie znajdzie limit z punktu 1) oraz konieczność zapłaty absurdalnych kar po rozwiązaniu umowy bez dotowanego sprzętu zaraz na początku jej obowiązywania (bo w umowach bez urządzenia i instalacji ulgi de facto nie ma na początku świadczenia usługi i zastosowanie znajdzie punkt 2). Tradycyjny sposób obliczania roszczenia dostawcy wobec klienta w oparciu o liczbę miesięcy pozostałych do końca umowy zachowa swą aktualność w sytuacji, gdy klient rezygnuje na krótko przed planowanym zakończeniem umowy. Ale z tą różnicą, że proponujemy branie pod uwagę kwoty faktycznie płaconego abonamentu (a nie ulgi za pozostałe miesiące, bo to właśnie prowokowało dostawców do zawyżania ulgi) w dodatku obniżonej o połowę. Obniżonej, ponieważ nie sposób zgodzić się, że dostawca usług ponosi taki sam koszt za klienta nie korzystającego z usług, jak za korzystającego z tych usług w pełnym zakresie. Co więcej, niektórzy dostawcy usług, często nie szanują swoich klientów, wiedząc, że do końca umowy zostało im prawie dwa lata, więc i tak nie zrezygnują z powodu kar umownych / ulg do zwrotu w kwocie takiej samej, jaką stanowiłby abonament do końca</p>	
--	--	--	--

	<p>umowy, gdyby pozostali klientami. Niedobrze wpływa to na jakość obsługi. Połowa abonamentów (po uldze) pozostałych do końca zamierzonego czasu trwania umowy wydaje się rekompensatą całkowicie uczciwą.</p> <p>Proponowany w projekcie dwojaki system obliczenia roszczenia i wybór kwoty mniejszej odpowiada na problem sytuacji, w której klient rozwiązuje umowę na początku jej obowiązywania, bo jest niezadowolony ze sposobu jej świadczenia. Główne przyczyny wskazywane przez konsumentów w takich sytuacjach to brak zasięgu lub naliczanie niechcianych opłat dodatkowych albo szerzej – świadczenie umowy w sposób kompletnie inny od zapewnień sprzedawcy/telemarketera. Przykładowo, klient rezygnujący po 2 miesiącach bezskutecznych reklamacji z 24-miesięcznej umowy zapłaci w proponowanym modelu tylko za ulgę skumulowaną przez te dwa miesiące, a nie za 22 miesiące jak do tej pory. Wprowadzenie tego sposobu kalkulacji roszczenia (podpunkt b)) urealni stan prawny i dostosuje go do wykształconej praktyki rynkowej.</p> <p>Ufamy, że poza samym sprawiedliwym rozliczeniem stron, urealnienie i ograniczenie wysokości roszczeń dostawców wobec klientów rezygnujących z ich usług doprowadzi do podniesienia standardów świadczenia usług i obsługi klienta. Od wielu lat branża telekomunikacyjna jest tą spośród wszystkich sektorów gospodarki, na którą wpływa najwięcej skarg od konsumentów. Paradoksalnie, bardzo dużo problemów sprawiają nie najwięksi operatorzy, ale nowe podmioty prowadzące agresywny marketing, włącznie ze stosowaniem nieuczciwych praktyk rynkowych lub nawet metod przestępczych, takich jak podszywanie się pod dotychczasowego dostawcę. Podmioty te bardzo często bez wahania sięgają po obecny – niesprawiedliwy z założenia –</p>	
--	--	--

			system kar/ulg wobec klientów. Wprowadzenie nowego algorytmu kalkulacji roszczeń z tytułu wcześniejszego rozwiązania umowy powinno się przyczynić do ograniczenia takich praktyk.	
5 6 6	Art. 268 ust. 3	KIGEi T	<p>Propozycja ograniczenia odszkodowania z tytułu wypowiedzenia umowy do połowy kwot zobowiązania abonenta jest niemożliwa do zaakceptowania. Brak jest jakiegokolwiek uzasadnienia, dlaczego wielokrotnie podkreślana przez organy i instytucje zajmujące się ochroną praw konsumenta zasada <i>pacta sunt servanda</i> ma ulec tak istotnemu przełamaniu właśnie w sektorze telekomunikacyjnym. Zapewne z tego powodu uzasadnienie projektu nie zawiera żadnych wyjaśnień w tym zakresie, co byłoby wskazane przy wprowadzeniu tak daleko idącego rozwiązania (nie mówiąc już o uwzględnieniu wyrządzonych przedsiębiorcom strat w ocenie skutków regulacji).</p> <p>Jak wynika z przywoływanego w trakcie prekonsultacji przez przedstawicieli Prezesa UOKiK wyroku Sądu Najwyższego z 17 stycznia 2020 r. IV CSK 579/17, roszczenie związane z przedterminowym rozwiązaniem umowy zasadza się na obowiązku zapłaty opłat za pozostały okres trwania umowy. Tymczasem Minister Cyfryzacji proponuje w kolejnym już elemencie nowej regulacji rozwiązanie, które w bezprecedensowy sposób szkodzi sektorowi telekomunikacyjnemu i nie może znaleźć żadnego racjonalnego uzasadnienia. Ochrona konsumenta nie może prowadzić do naruszenia konstytucyjnych praw przysługujących przedsiębiorcy, w tym prawa własności.</p> <p>Propozycja jest tym bardziej zdumiewająca z uwagi na fakt, że autorzy projektu ustawy dobrze zdają sobie sprawę z faktu, że część opłaty abonamentowej jest związana z zakupem urządzenia w modelu subsydiowanym (art. 252 ust. 1 pkt 5</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Odnosząc się do wskazywanej przez Izbę zasady <i>pacta sunt servanda</i>, na którą powołują się organy ochrony prawa należy wskazać, że zasada ta jest w szczególności podnoszona przez te organy w kontekście zakazu jednostronnej zmiany umowy w trakcie jej trwania. W tym zakresie przedsiębiorcy telekomunikacyjni w przedstawianych propozycjach podważają konieczność zachowania niezmienności postanowień umownych. W odniesieniu do samego modelu obliczania wysokości odszkodowania należy wskazać, że zaproponowano nowy sposób obliczania tego odszkodowania.</p>

PKE). W przypadku zakupu za symboliczną złotówkę drogiego telefonu dzięki przyjętemu rozwiązaniu dostawca usług nie będzie w stanie odzyskać jego wartości.
 Poniżej opisujemy skutki tej regulacji na rzeczywistym przykładzie zakupu telefonu Samsung Galaxy Fold z ofertą abonamentową. Wszystkie kluczowe parametry związane z tą ofertą przedstawiamy w poniższej tabeli:

Cena telefonu w wolnej sprzedaży:	9000 zł
Cena telefonu w ofercie abonamentowej (całkowita cena telefonu po udzielonej uldze):	3849 zł
Ulga na cenę telefonu (różnica pomiędzy ceną w wolnej sprzedaży a ulgą na telefon):	5151 zł (warto w tym przyp ulga na telefon jest wyższa część abonamentu – por. uw 5 PKE)
Abonament w umowie na 24 miesiące:	275 zł, w tym: <ul style="list-style-type: none"> • 75 zł - koszt taryfy • 200 zł – kwota związana z promocyjnej cenie
Suma abonamentu za 24 miesiące:	6600 zł
Suma części abonamentu związanej z zakupem telefonu za 24 miesiące (ta kwota nie jest elementem ceny telefonu, tylko częścią abonamentu za usługi telekomunikacyjne):	4800 zł
Suma ceny telefonu i opłat abonamentowych związanych	3849 zł + 4800 zł = 8649 zł

		<table border="1" data-bbox="443 92 1579 178"> <tr> <td data-bbox="443 92 880 178">z telefonem w czasie określonym umowy:</td> <td data-bbox="880 92 1256 178"></td> </tr> </table> <p>W przedstawionym powyżej przypadku maksymalne roszczenie przysługujące dostawcy usług wynosi 3300 zł, tj. połowa opłat abonamentowych należnych za okres 24 miesięcy. Sama ulga z tytułu zakupu urządzenia wynosi 5151 zł, w związku z czym roszczenie odszkodowawcze będzie opierało się na art. 268 ust. 3 pkt 1 PKE.</p> <p>Ponieważ cena urządzenia z tą taryfą wynosi 3849 zł, łączny koszt uzyskania najnowszego i chyba najdroższego modelu topowego smartfonu na rynku wynosi 7149 zł (cena telefonu + koszt przedterminowego wypowiedzenia umowy). Oznacza to, że zawierając umowę o świadczenie usług telekomunikacyjnych i wypowiadając ją od razu abonent zyskuje warty 9000 zł smartfon za kwotę 7149 zł – czyli blisko 2 tysiące złotych taniej niż w wolnej sprzedaży.</p> <p>Powyższy schemat będzie powtarzał się przy każdej ofercie w modelu subsydiowym w przypadku zakupu telefonu w niskiej cenie (czyli bardzo często, ponieważ abonenci najczęściej chcą kupić telefon za symboliczną złotówkę). Nie bez powodu przywołujemy jednak powyższy przykład, ponieważ właśnie najdroższe modele telefonów będą przedmiotem nadużyć ze strony konsumentów, którzy będą zawierali umowy tylko po to, żeby skorzystać z proponowanego przez resort cyfryzacji rozwiązania i nabyć telefon znacznie poniżej ceny rynkowej.</p> <p>Należy podkreślić, że model subsydiowy jest głównym sposobem oferowania konsumentom urządzeń przez niektórych operatorów w ofertach abonamentowych i umowy z urządzenia w takim przypadku stanowią (w dużym przybliżeniu) 40-60% ogólnie zawieranych umów. W przypadku ofert typu Mix udziałów umów z telefonem</p>	z telefonem w czasie określonym umowy:		
z telefonem w czasie określonym umowy:					

			<p>oferowanym w modelu subsydiowym KIGeIT ocenia na ponad 90 %.</p> <p>Proponowana zmiana:</p> <p>3. Odszkodowanie nie może przekroczyć:</p> <p>1) połowy <u>sumy</u> pozostałych opłat abonamentowych albo w przypadku umowy, która nie przewiduje opłat abonamentowych, połowy <u>sumy</u> innych okresowych opłat, które konsument powinien rzeczywiście uiścić do czasu zakończenia umowy zawartej na czas określony lub</p>	
5 6 7	Art. 268 ust. 3 pkt 1	PIKE	<p>PIKE zwraca uwagę, że ograniczenie możliwości żądania odszkodowania za przedwczesne rozwiązanie umowy tylko do połowy pozostałych opłat abonamentowych stanowi regulację nieprzemysłaną, mogącą wpłynąć w długofalowej perspektywie niekorzystnie na sytuację abonentów.</p> <p>W świetle projektowanych przepisów, zawierając umowę na okres 24 m-cy, dostawca może mieć pewność co do uzyskania opłat abonamentowych jedynie za okres 12 m-cy. W takim wypadku należy mieć na uwadze, że możliwe są następujące konsekwencje dla rynku:</p> <p>1) Opłaty za przyłączenia będą kalkulowane tak jakby umowa została zawarta na 12 m-cy, w związku z czym będą znacząco wyższe, szczególnie na obszarach gdzie dominuje zabudowa jednorodzinna. Możliwe zatem, że podobnie jak miało to miejsce kilka lat temu, na obszarach tych wrócą opłaty za przyłączenia w kwocie kilkuset złotych. Przedsiębiorcy nie będą mieli bowiem możliwości subsydiowania kosztów podłączenia w ramach pewnego 24 miesięcznego przychodu ze świadczenia usług.</p> <p>2) Znacząco obniżana jest „trwałość” umowy na czas oznaczony, co może powodować spadek liczby tego typu ofert, co pociągnie za sobą wzrost cen. Umowy na czas oznaczony są tańsze niż umowy na czas nieokreślony, głównie ze względu</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Zaproponowany został inny model obliczania odszkodowania.</p>

			<p>na pożądaną przez dostawców pewność przychodu w dłuższej perspektywie czasowej.</p> <p>3) Świadczenie usług detalicznych często odbywa się z na podstawie wcześniej uzyskanej przez dostawcę usługi hurtowej od innego przedsiębiorcy. W związku z tym rezygnacja klienta detalicznego powoduje, że uzyskana usługa hurtowa traci swoją użyteczność. Jednocześnie praktyka rynkowa jest taka, że rezygnacja przez klienta detalicznego z usługi nie jest podstawą do rozwiązania umowy hurtowej.</p> <p>Zauważyć należy też, że na przedsiębiorcach telekomunikacyjnych ciąży obowiązek oferowania umów na czas nieokreślony (a przynajmniej w praktyce są one oferowane w kontekście obowiązku posiadania oferty na okres krótszy niż 12 m-cy). Oferty te są odpowiednio droższe, ale dają jednocześnie abonentowi nieskrępowaną możliwość rezygnacji z umowy w dowolnym czasie, bez żadnych kosztów. Nie jest zatem tak, że abonenci są zmuszani przez przedsiębiorców do pozostawania w stanie związania umową terminową.</p> <p>Zdaniem Izby, fakt, że abonenci „oddolnie” wybierają niższe ceny w zamian za terminowe zobowiązanie poddaje w wątpliwość działania projektodawcy zmierzające do ograniczenia im tego wyboru.</p> <p>Należy także zaznaczyć, że konieczne jest ograniczenie omawianego zapisu tylko do konsumentów z wyłączeniem mikro, małych przedsiębiorców i organizacji)</p>	
5 6 8	Art. 268 ust. 3	KIKE	Zdaniem KIKE, konieczna jest zmiana sposobu obliczania odszkodowania związanego z wypowiedzeniem z winy abonenta zawartej umowy na czas określony przed upływem terminu jej obowiązywania.	Uwaga nieuwzględniona Zaproponowany został inny model obliczania odszkodowania.

Odszkodowanie, o którym mowa w art. 268 PKE ma dotyczyć roszczenia związanego z utraconymi przez dostawcę usług korzyściami w rozumieniu art. 361 § 2 KC w przypadku przedwczesnego rozwiązania umowy zawartej na czas określony z winy abonenta (na co wskazywało brzmienie art. 258 PKE w wersji projektu udostępnionego w trakcie prekonsultacji, będącego odpowiednikiem obecnego art. 268 PKE).

W ocenie KIKE nie ma więc żadnych racjonalnych podstaw do ograniczania odszkodowania z tytułu utraconych korzyści przysługującego dostawcy usług jedynie do połowy pozostałych do końca opłat abonamentowych. Powyższe stanowiłoby niczym nieuzasadnione ograniczenie odpowiedzialności odszkodowawczej abonenta, na podstawie art. 471 w zw. z art. 261 § 2 KC!

Co istotne, w uzasadnieniu do PKE nie wskazano żadnych rozsądnych przesłanek przemawiających za ograniczeniem wysokości odszkodowania do jedynie połowy opłat abonamentowych.

Warto zaznaczyć, że w przypadku dostawców innych mediów, np. gazu, prądu, wody, ograniczenie odszkodowania, jakiego dostawca mediów może domagać się od użytkownika nie zostało nigdzie wprowadzone. Tego rodzaju postanowienie stanowiłoby pogorszenie sytuacji przedsiębiorców komunikacji elektronicznej względem pozostałych przedsiębiorców świadczących usługi innego rodzaju.

Izba uważa, że niezasadne jest również nakładanie na dostawcę usług obowiązku aby w przypadku rozwiązania umowy musiał on dokonywać obliczeń według dwóch wzorów, porównywał je a następnie wybierał niższą z nich. Jest to nieproporcjonalne obciążenie przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej i nałożenie na niego nowego, dodatkowego obowiązku,

	<p>związanego z wyliczeniem odszkodowania, co czyni procedurę jego otrzymywania bardzo pracochłonnym.</p> <p><u>Przykład 1:</u></p> <p>Umowa została zawarta na 24 miesiące, ustalono wysokość opłaty abonamentowej w wysokości 100,00 zł oraz udzielono ulgę w wysokości 60 zł, wobec czego wysokość opłaty abonamentowej wynosiła 40 zł a umowa została rozwiązana po 14 miesiącach.</p> <p>Zgodnie z nowymi przepisami, dostawca usług będzie mógł domagać się od abonenta:</p> <ol style="list-style-type: none">1. kwoty 200 zł (10 x 40 zł x 0,5)2. kwoty 600 zł (24 x 60 zł – 14 x 60 zł) <p>Tym samym, przedsiębiorca telekomunikacyjny mógłby domagać się od abonenta wyłącznie kwoty 200,00 zł, mimo że korzystał on z jego usług tylko przez część zadeklarowanego czasu.</p> <p>Gdyby w powyższym przykładzie umowa została rozwiązana po 10 zamiast po 14 miesiącach kwoty odszkodowania wynosiłyby odpowiednio:</p> <ol style="list-style-type: none">1. 280 zł (14 x 40 zł x 0,5)2. 840 zł (24 x 60 zł – 10 x 60 zł) <p><u>Przykład 2:</u></p> <p>Umowa została zawarta na 24 miesiące, ustalono wysokość opłaty abonamentowej w wysokości 100,00 zł oraz udzielono ulgę w wysokości 40 zł, wobec czego wysokość opłaty abonamentowej wynosiła 60 zł a umowa została rozwiązana po 14 miesiącach.</p> <p>Zgodnie z nowymi przepisami, dostawca usług będzie mógł domagać się od abonenta:</p> <ol style="list-style-type: none">1. kwoty 300 zł (10 x 60 zł x 0,5)2. kwoty 400 zł (24 x 40 zł – 14 x 40 zł)	
--	---	--

		<p>Tym samym, przedsiębiorca telekomunikacyjny mógłby domagać się od abonenta wyłącznie kwoty 300,00 zł, mimo że korzystał on z jego usług tylko przez część zadeklarowanego czasu.</p> <p>Gdyby w powyższym przykładzie umowa została rozwiązana po 10 zamiast po 14 miesiącach kwoty odszkodowania wynosiłyby odpowiednio:</p> <ol style="list-style-type: none">1. 420 zł (14 x 60 zł x 0,5)2. 560 zł (24 x 40 zł – 10 x 40 zł) <p>Oznacza to, że tylko w nielicznych przypadkach byłoby możliwe domaganie się od abonenta odszkodowania wyliczonego w oparciu o wysokość ulg udzielonych temu abonentowi!</p> <p>Samo „zniechęcenie” użytkownika końcowego do zmiany dostawcy ze względu na możliwość żądania zwrotu ulg nie jest wystarczająca dla zmiany sposobu dochodzenia odszkodowania związanego z przedwczesnym rozwiązaniem umowy z winy abonenta. Warto przypomnieć, że otrzymanie ulgi stanowiło korzyść dla abonenta, który był dzięki udzieleniu ulgi zobowiązany do ponoszenia niższych opłat abonamentowych. Abonent miał możliwość wyboru innego dostawcy.</p> <p>Z tego względu, proponujemy, aby limit odszkodowania, o którym mowa w art. 268 ust. 2 PKE, został ograniczony do kwoty stanowiącej sumę opłat abonamentowych, które przysługiwałyby za okres pozostały do wygaśnięcia umowy lub wartości ulgi przyznanej abonentowi pomniejszonej o proporcjonalną jej wartość za okres od dnia zawarcia umowy do dnia jej rozwiązania – wedle wyboru dostawcy usług.</p> <p>Możliwość żądania naprawienia szkody wyrządzonej w związku z rozwiązaniem umowy w sposób określony w omawianym art. 268 ust. 2, powinna być niezależna od</p>	
--	--	--	--

			<p>możliwości żądania opłaty za zatrzymane urządzenie końcowe, o której mowa w art. 268 ust. 4.</p> <p>KIKE postuluje aby art. 268 ust. 2 PKE otrzymał brzmienie:</p> <p><i>3. Odszkodowanie nie może przekroczyć:</i></p> <p><i>1) połowy sumy pozostałych opłat abonamentowych albo w przypadku umowy, która nie przewiduje opłat abonamentowych, połowy innych okresowych opłat, które abonent powinien rzeczywiście uiścić do czasu zakończenia umowy zawartej na czas określony</i></p> <p><i>Lub</i></p> <p><i>2) wartości ulgi przyznanej abonentowi pomniejszonej o proporcjonalną jej wartość za okres od dnia zawarcia umowy do dnia jej rozwiązania</i></p> <p><i>– w zależności, od tego która z tych kwot jest niższa <u>wyboru Operatora.</u></i></p>	
5 6 9	Art. 268 ust. 3 pkt. 1)	Silema n Sp. z o.o. RPT 326	<p>Branża telekomunikacyjna jest specyficzną branżą w której Dostawcy sprzedają swoje usługi po cenie uwzględniającej bardzo niską marżę, zbliżając się niebezpiecznie do granicy ich opłacalności. Stan ten dodatkowo napędzany jest przez dużych, ogólnokrajowych Operatorów, którzy w stosowaniu zaniżonych cen za usługi upatrzyli możliwość wyeliminowania z rynku mniejszych konkurentów. Małe firmy podejmując walkę z dużymi konkurentami sprzedają swoje usługi z bardzo niską marżą. Podejmując walkę z monopolem dużych Operatorów zapewniają Konsumentowi możliwość wyboru oferty spośród ofert różnych Operatorów. Jedynym czynnikiem, który pozwala małym firmom prowadzić tę walkę jest perspektywa utrzymania stałych przychodów w czasie trwania umowy klienta. Tym samym możliwość zobowiązania Konsumenta do korzystania z usług w sposób ciągły przez cały czas trwania zawartej umowy jest niejako gwarantem istnienia skutecznej konkurencji na rynku telekomunikacyjnym.</p>	<p>Uwaga kierunkowo uwzględniona</p> <p>Zaproponowany został inny model obliczania odszkodowania.</p>

		<p>Zdaniem Spółki wprowadzenie tak dużych ograniczeń w możliwości naliczania odszkodowań za przedterminowe rozwiązanie umowy skutecznie wyeliminuje z rynku małych Operatorów. Konsument skazany będzie na wybór oferty dużych, ogólnokrajowych Dostawców. Intencja ta, jest sprzeczna z celami ogólnymi EKŁE, bo jak wskazano w uzasadnieniu do projektu ustawy celem EKŁE jest m.in. „ułatwianie wchodzenia na rynek i promowanie konkurencji”, a także „umożliwienie czerpania maksymalnych korzyści pod względem możliwości wyboru, ceny i jakości dzięki wydajnej konkurencji”. Zdaniem Spółki należy całkowicie wykreślić zapisy mówiące o wyborze niższej z możliwych kwot odszkodowania.</p> <p>Jeśli jednak nie będzie to możliwe należy zmienić treść zapisu w następujący sposób: zamiast sformułowania „połowy sumy pozostałych opłat abonamentowych” wprowadzić zapis „sumy pozostałych opłat abonamentowych”. Wykreśleniu podlegać powinno słowo „połowy”. Poza argumentacją przytoczoną powyżej zdaniem Spółki, praktyką nieprzyzwoitą jest by w momencie zawierania umowy z klientem wskazywać, że zawierana umowa dotyczy go wyłącznie „w połowie”. Szukając analogii do tej sytuacji w innych branżach należałoby przyjąć, iż klient zaciągający pożyczkę otrzymuje informację ze strony instytucji finansowej, iż obowiązuje go spłata jedynie połowy pożyczonej kwoty.</p> <p>Zastosowanie zapisu w obecnym kształcie może przyczynić się do dużych strat finansowych jakie poniosą Dostawcy świadczący swoje usługi na rzecz Konsumentów. Przyczyni się również do wyeliminowania skutecznej konkurencji na rynku. Może spowodować również ograniczenie liczby inwestycji prowadzonych przez małych Operatorów, którzy nie będą decydowali się na ponoszenie dużych kosztów podłączenia</p>	
--	--	--	--

			<p>klientów w sytuacji w której klienci mogą wypowiedzieć umowę przed terminem na jaki została zawarta nie ponosząc z tego tytułu praktycznie żadnych konsekwencji. Intencja ta również jest sprzeczna z EKŁE, co więcej jest sprzeczna z celami strategicznymi bo jak wskazano w uzasadnieniu do ustawy „rozwój szybkich sieci (...) jest uznawany za jeden ze strategicznych elementów rozwoju gospodarczego Polski”.</p>	
5 7 0	268 ust. 4	Federa cja Konsu mentó w	<p>Art. 268 ust 4-6: proponujemy przeniesienie przepisów do odrębnej jednostki redakcyjnej, dla uniknięcia kolizji (zwłaszcza pomiędzy ust. 3 i 4).</p> <p>Ponadto w ust. 4 zaszła zapewne oczywista omyłka pisarska lub numeracyjna, gdyż przepis ten nie powinien mieć zastosowania do art. 266 ust. 1, w odniesieniu do art. 270 wskazany powinien być ust.3, natomiast zamiast art. 339 należałoby wskazać art. 340.</p>	Uwaga uwzględniona
5 7 1	268 ust. 4	KIGEi T PIIT	<p>Analogicznie do uwag poczynionych przy okazji art. 252 ust. 1 lit. 5 i art. 268 ust. 2 pkt 1 postulujemy odniesienie się do „dotowanego urządzenia wydanego w związku z zawarciem umowy” oraz „części opłaty abonamentowej związanej z zakupem wraz z tą umową dotowanego urządzenia”.</p> <p>Konsekwentnie wskazujemy, że regulacja ta nie powinna być zawężona tylko do telekomunikacyjnych urządzeń końcowych. Wskazujemy też na błąd w odesłaniu w pkt 2, który powinien odsyłać do zasad obliczania odszkodowania określonych w ust. 3 (a nie ust. 2).</p> <p>Jednocześnie KIGEiT wskazuje, na niejasność przepisu. Jeżeli urządzenie zgodnie z umową przechodzi na własność abonenta, to abonent nie może zdecydować o zachowaniu lub braku zachowania urządzenia dla siebie, gdyż taką decyzję podjął zawierając umowę dotyczącą urządzenia. Urządzenie stało jego własnością z mocy umowy. Należy zwrócić uwagę,</p>	<p>Uwaga kierunkowo uwzględniona Doprecyzowano nazwę urządzenia wydanego w ramach umowy.</p> <p>Uwaga uwzględniona - w zakresie skorygowania odwołania.</p> <p>Uwaga nieuwzględniona Przepis ten dotyczy umów, w ramach których obok świadczenia usługi wydawane jest telekomunikacyjne urządzenie końcowe. Abonent powinien mieć możliwość rezygnując z usług danego dostawcy zdecydować, czy chce zachować urządzenie np. dekodery.</p>

			<p>że w przypadku sprzedaży jej istotą jest przejście własności na kupującego. Abonent nie może w związku z wypowiedzeniem umowy decydować, czy zachowa bądź też nie zachowa urządzenia, które było przedmiotem sprzedaży. W przeciwnym razie naruszy to istotę umowy sprzedaży opisaną w kodeksie cywilnym.</p>	
5 7 2	Art. 268 ust. 4	KIKE	<p>Tak jak wskazano przy okazji zgłaszania uwag do przepisu art. 268 ust. 3 PKE, na dostawcę usług nie powinien być nakładany obowiązek obliczania na kilka sposobów przysługującego mu roszczenia w przypadku rozwiązania umowy z winy abonenta i zachowania przez niego urządzenia końcowego a następnie nie powinien go obciążać wybór najniższego z nich.</p> <p>W przypadku określonym w ust. 3 dostawca usług jest zobowiązany do obliczania roszczenia na dwa sposoby a w sytuacji określonej w ust. 4 – już na trzy sposoby (odpowiednie stosowanie ust. 3 oraz nowy rodzaj wyliczenia opłaty).</p> <p>Taki sposób obliczania roszczenia jest zbyt skomplikowany i nakłada zbyt duże obciążenie na dostawcę usług. To rozwiązanie jest zbyt pracochłonne w stosunku do wysokości odszkodowania, którego mógłby domagać się dostawca usług. Zdaniem KIKE nie jest prawdą, że propozycja ta stanowi <i>kompromis między ochroną uzasadnionych interesów abonentów oraz zapewnieniem dostawcy usług możliwości uzyskania proporcjonalnego zwrotu części kosztu urządzenia</i> – tak naprawdę uregulowania te doprowadzą do nieuzasadnionego ograniczenia możliwości zwrotu kosztów urządzenia końcowego przez dostawcę usług przy jednoczesnym uprzywilejowaniu konsumenta, który będzie mógł – poprzez zawarcie umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych – uzyskać taniej urządzenie końcowe niż wtedy, gdyby dokonywał jego zakupu samodzielnie.</p>	<p>Uwaga kierunkowo uwzględniona</p> <p>Zgodnie z EKŁE abonent zachowując urządzenie ma zapłacić albo część opłaty abonamentowej związanej z dotowanym urządzeniem pozostałej do końca trwania umowy albo opłaty abonamentowej związanej z usługą pozostałej proporcjonalnie do końca umowy.</p>

		<p>W określonych sytuacjach, w których doszłoby do przedwczesnego rozwiązania umowy z winy abonenta, może okazać się, że dostawca usług mógłby otrzymać dwa odszkodowania w tej samej wysokości a ich wysokość w żaden sposób nie rekompensowałaby szkód, jakie zostały wyrządzone dostawcy usług.</p> <p>Ponownie zaznaczyć należy, że nie ma żadnego uzasadnienia dla uzależnienia wysokości roszczenia przysługującego dostawcy usług od wysokości połowy sumy pozostałych opłat abonamentowych (albo w przypadku umowy, która nie przewiduje opłat abonamentowych, połowy innych okresowych opłat), które abonent powinien rzeczywiście uiścić do czasu zakończenia umowy zawartej na czas określony.</p> <p>Podobnie, w ocenie Izby, nie jest zrozumiałe, dlaczego wysokość odszkodowania związanego z zatrzymaniem telekomunikacyjnego urządzenia końcowego, ma być wyznaczana poprzez „część opłaty abonamentowej stanowiącej koszt tego urządzenia”.</p> <p>Zgodnie z art. 252 ust. 1 pkt 5 PKE nakłada na dostawcę usług obowiązek określenia w treści umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych części opłaty abonamentowej stanowiącej ulgę za wydane w ramach tej umowy telekomunikacyjne urządzenie końcowe. Oznacza to, że „część opłaty abonamentowej”, o której mowa w przywołanym ustępie, będzie stanowiła „ulgę” w rozumieniu art. 268 ust. 3 pkt 2, odpowiednio stosowanego na gruncie art. 268 ust. 4 pkt 2 PKE.</p> <p>Tym samym nie jest wiadome czym różnić mają się oba te roszczenia, tj. roszczenie przysługujące na podstawie art. 268 ust. 4 pkt 1 oraz na podstawie art. 268 ust. 3 pkt 2 w zw. z art. 268 ust. 4 pkt 2.</p>	<p>Uwaga kierunkowo uwzględniona Projektodawca podjął decyzję o wydzieleniu ust. 4 do odrębnego przepisu.</p>
--	--	---	--

		<p>Wydaje się więc, że zasadne byłoby uzależnianie wysokości odszkodowania związanego z zatrzymaniem urządzenia końcowego od jego wartości, z uwzględnieniem stopnia jego zużycia lub od wysokości ulgi udzielonej abonentowi.</p> <p>To, które roszczenie przysługuje dostawcy usług, powinno zależeć od dokonanego przez niego wyboru.</p> <p>Ewentualnie, Izba proponuje rozważenie rozwiązania, zgodnie z którym dostawca usług mógłby żądać odszkodowania wartości ulgi przyznanej abonentowi jako część opłaty abonamentowej pomniejszonej o proporcjonalną jej wartość za okres od dnia zawarcia umowy do dnia jej rozwiązania a tylko jeśli nie została ona określona - równowartości kwoty stanowiącej koszt tego urządzenia z uwzględnieniem stopnia jego zużycia na dzień rozwiązania umowy. W takim przypadku odpowiedniej modyfikacji powinien ulec art. 252 ust. 1 pkt 5 PKE, poprzez dopisanie na jego końcu słów „o ile została ona udzielona”.</p> <p>Wobec powyższego, KIKE proponuje, aby art. 268 ust. 4 PKE uzyskał brzmienie:</p> <p><i>4. W przypadkach, o których mowa w art. 266 ust. 1, art. 270 ust. 1 oraz art. 339, gdy abonent wypowiedzując umowę o świadczenie usług telekomunikacyjnych przed upływem terminu na jaki została zawarta decyduje się zatrzymać telekomunikacyjne urządzenie końcowe wydane w ramach umowy, które zgodnie z umową przechodzi na własność abonenta, dostawca usług telekomunikacyjnych może <u>żądać</u>:</i></p> <p><i>1) żądać części opłaty abonamentowej <u>równowartości kwoty stanowiącej koszt tego urządzenia z uwzględnieniem stopnia jego zużycia na dzień rozwiązania umowy lub</u></i></p> <p><i>2) <u>równowartości odszkodowania obliczonego w sposób, o którym mowa w ust. 2 pkt 2,</u></i></p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Zaproponowany przez Izbę sposób obliczania roszczenia jest nietransparentny i niekorzystny dla abonenta. Abonent w oparciu o zaproponowany przepis nie miałby pewności jaką kwotę powinien zwrócić, ponieważ przesłanka stopnia zużycia urządzenia jest oparta wyłącznie o arbitralny osąd dostawcy usług. W pkt 2 doprecyzowano, że chodzi o ust. 3 <u>pkt 2</u>. Przepis jest wdrożeniem EKŁE, natomiast zaproponowany przez Izbę zapis pozostawałby w sprzeczności z EKŁE.</p>
--	--	--	--

			– w zależności od tego, która z tych należności jest niższa wyboru dostawcy usług.	
5 7 3	Art. 268 ust. 4	PIKE	<p>Art. 268 ust. 4</p> <p>4. W przypadkach, o których mowa w art. 266 ust. 1, art. 270 ust. 1 oraz art. 339, gdy <i>abonent wypowiadając umowę o świadczenie usług telekomunikacyjnych przed upływem terminu na jaki została zawarta decyduje się zatrzymać telekomunikacyjne urządzenie końcowe wydane w ramach umowy, które zgodnie z umową przechodzi na własność abonenta, dostawca usług telekomunikacyjnych może:</i></p> <p><i>1) — żądać części opłaty abonamentowej stanowiącej koszt tego urządzenia lub</i></p> <p><i>2) — równowartości odszkodowania obliczonego w sposób, o którym mowa w ust. 2,</i></p> <p><i>— w zależności od tego, która z tych należności jest niższa. <u>żądać zwrotu udzielonej abonentowi oraz określonej w umowie ulgi związanej z przeniesieniem własności urządzenia.</u></i></p> <p>Projekt zakłada sytuacje, w których dostawca nie uzyska pełnego zwrotu wartości udostępnionego abonentowi urządzenia końcowego w zamian za zawarcie umowy na czas określony. Rozwiązanie takie uznać należy za nieprzemysłane i mogące łatwo prowadzić do nadużyć. Dostawca powinien mieć zawsze możliwość odzyskania ceny za urządzenie.</p> <p>Izba wskazuje, że w przypadku umów zakładających przeniesienie własności urządzenia, abonent powinien być zobowiązany do uiszczenia całości ulgi określonej w umowie. Kwota ulgi oraz cena uiszczona stanowią rzeczywistą cenę, za jaką dostawca zobowiązuje się sprzedać urządzenie abonentowi. O ile wartości te wskazane są w umowie w sposób jasny i precyzyjny, nie ma powodu aby abonent nie był zobowiązany do ich uiszczenia.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Sposób obliczania roszczenia dostawcy usług z tytułu zatrzymania dotowanego urządzenia jest określony przepisami EKŁE, które objęte są pełną harmonizacją.</p>

5 7 4	Art. 269 ust. 1 i 3	KIGEi T	Analogicznie do wcześniejszych uwag postulujemy stosowanie określenia „dotowane” .	Uwaga kierunkowo uwzględniona
5 7 5	Art. 269 ust. 2	Federa cja Konsu mentó w	Prawo do rozwiązania wszystkich umów zawartych w ramach pakietu jest długo oczekiwaną, bardzo pozytywną zmianą. Szczególnie w sytuacji pakietów typu TV+internet+telefon, gdy jedna z usług nie działała prawidłowo, klient do tej pory zostawał w beznadziejnej sytuacji, zwłaszcza w przypadku (częstym) promocji w stylu „Trzecia usługa za złotówkę”.	Dziękujemy za pozytywną ocenę przepisów
5 7 6	Art. 270	KIGEi T	<p>W związku z powstałymi wątpliwościami interpretacyjnym, jak również w świetle postanowień EKŁE, które zakładają możliwość jednostronnej zmiany umowy przez dostawców usług. KIGEiT proponuje doprecyzowanie ust. 1 zgodnie z pierwotną intencją autorów ustawy – prawo telekomunikacyjne w następujący sposób:</p> <p><i>Dostawca usług komunikacji elektronicznej może dokonać jednostronnej zmiany warunków umowy o świadczenie usług komunikacji elektronicznej.</i></p> <p>Obecna wersja artykułu wydaje się być mocno niedopracowana, przez co może prowadzić do sprzecznych z istotą prawa zobowiązań interpretacji, w myśl których zmiana umowy jest możliwa tylko w przypadkach określonych w ustawie, tj. w ust. 1 i 3.</p> <p>Z ust. 3 może być przy tym interpretowany w taki sposób (a contrario), że jakiegokolwiek zmiany na niekorzyść abonentów mogą być dokonane wyłącznie ze względu na okoliczności, na które dostawca nie ma wpływu, co <i>de facto</i> oznacza związanie dostawcy warunkami umowy na wieczny czas. Szczęólnego podkreślenia wymaga fakt, że omawiane przepisy znajdują</p>	<p>Uwaga kierunkowo uwzględniona</p> <p>Wyodrębniono przepis umożliwiający zmianę umowy zawartej na czas nieokreślony z każdego powodu, natomiast umowy zawarte na czas określony mogą być zmienione jedynie w przypadkach wprost wskazanych w Pke lub w przypadku wystąpienia innych sytuacji, na które dostawca usług nie miał wpływu.</p>

			<p>zastosowanie do umów zawartych na czas nieokreślony, jak też zawartych z przedsiębiorcami.</p> <p>Byłby to kolejny przykład nałożenia na sektor telekomunikacyjny ograniczeń, które nie funkcjonują w innych branżach. Trzeba tu wskazać na sektor bankowy, w którym częste zmiany warunków umów – w tym podwyżki cen – są na porządku dziennym. A w przeciwieństwie do sektora telekomunikacyjnego klienci banków nie mają zabezpieczenia przed niekorzystną polityką cenową przedsiębiorcy w postaci utraty przez dostawców usług spodziewanych przychodów czy też ulg związanych z zawarciem umów terminowych.</p> <p>Z uwagi na powyższe KIGEiT liczy na istotne zmiany w tym zakresie, wskazując przy okazji (uwaga techniczna), że pkt 1 w ust. 1 odwołuje się do konieczności wprowadzenia „zmian, o których mowa w ust. 1”.</p>	
5 7 7	Art. 270	PIIT	<p>Z art. 270 wynika, że zmiana umowy możliwa jest wyłącznie w ściśle określonych sytuacjach, co uniemożliwia dostawcy usług dokonanie zmiany warunków umowy w przypadkach, których projekt ustawy nie przewiduje. W ocenie Izby stworzenie w ustawie katalogu zamkniętego może odnieść odwrotny efekt. Oznacza to bowiem bezskuteczność wprowadzenia do umowy klauzuli modyfikacyjnej, na podstawie której dostawca usług będzie mógł w konkretnym, szczegółowo opisanym przypadku, dokonać zmiany. Izba uznaje powyższą propozycję przepisu za nieuzasadnioną oraz dyskryminującą dla sektora telekomunikacyjnego. Art. 105 ust. 5 EKŁE dokonuje podziału jakościowych możliwych zmian umownych nie określając kategorii zmian, na które przedsiębiorca nie ma wpływu poza kategoriami wskazanymi w tym przepisie.</p> <p>Postulat: zmiana przepisu, wprowadzająca otwarty katalog przypadków, w których dostawca usług może dokonywać</p>	<p>Uwaga kierunkowo uwzględniona</p> <p>Wyodrębniono przepis umożliwiający zmianę umowy zawartej na czas nieokreślony z każdego powodu, natomiast umowy zawarte na czas określony mogą być zmienione jedynie ze względu na zmianę przepisów prawa lub w przypadku wystąpienia innych sytuacji na które dostawca usług nie miał wpływu.</p>

			zmian umowy. Ewentualnie zmiana poprzez wykreślenie z art. 270 ust. 3 stwierdzenia: „na które dostawca usług komunikacji elektronicznej nie ma wpływu”.	
5 7 8	Art. 270 ust. 3	Federa cja Konsu mentó w	<p>Proponujemy zastąpienie słów „jeżeli konieczność wprowadzenia zmiany wynika z innych okoliczności, niż wskazane w ust. 1, na które dostawca usług komunikacji elektronicznej nie ma wpływu.” słowami „jeżeli świadczenie usług w umówionym zakresie stało się niemożliwe”.</p> <p>Powyższa propozycja jest zbieżna z instytucją następczej niemożności świadczenia, znaną Kodeksowi cywilnemu. Natomiast brzmienie w projekcie de facto zastępuje odpowiedzialność dostawcy usług opartą na zasadzie ryzyka bliżej nie określonym pojęciem „innych okoliczności, na które nie ma wpływu” tj. otwartym katalogiem subiektywnych przesłanek, co jest podejściem zbyt szerokim, liberalnym i krzywdzącym dla konsumentów.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Zaproponowana przez FK przesłanka nie pozwala na określenie zamkniętego katalogu sytuacji, które należy kwalifikować jako niemożliwość świadczenia.</p>
5 7 9	Art. 270 ust. 4	KIGEi T	<p>Art. 270 ust. 4 PKE, w ślad za obecnym prawem telekomunikacyjnym stanowi, że informacja o proponowanej zmianie umowy powinna być przekazana „w postaci odpowiadającej formie, w jakiej zawarta została umowa”. Jest to sprzeczne z art. 105 ust. 4 akapit drugi EKŁE, który w takim przypadku mówi wyłącznie o trwałym nośniku, bez narzucania jego formy.</p> <p>Proponowana zmiana: Odwołanie się w pkt 1 i 2 wyłącznie do trwałego nośnika, bez określania jego formy</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Brak uregulowania w EKŁE postaci przekazania informacji o zmianach w umowie nie oznacza braku możliwości uregulowania tej kwestii na poziomie krajowym. Należy zauważyć, że EKŁE wskazując na konieczność doręczania informacji na trwałym nośniku nie przesądza w żadnym miejscu o postaci takiego przekazania, pozostawiając tę decyzję państwu członkowskim.</p> <p>W ocenie projektodawcy brak określenia postaci przekazywania informacji stwarza stan niepewności dla abonentów, którzy nie mają wiedzy w jakiej postaci otrzymają informację o ewentualnych zmianach. Może zdarzyć się sytuacja, w której osoba, która na co dzień nie korzysta ze środków komunikacji elektronicznej otrzyma informacje o zmianach umowy na adres email wygenerowany przez</p>

				dostawcę usług przy zawarciu umowy. Nie można w takim przypadku mówić o skutecznym poinformowaniu abonenta. Na marginesie należy zaznaczyć, że w przypadku dużej części abonentów forma zawarcia umowy jest właśnie preferowaną formą kontaktu z dostawcą usług.
5 8 0	Art. 270	Lewiat an	<p>Postulat: wprowadzenie katalogu otwartego przestanków upoważniającego przedsiębiorcę do zmian warunków umowy</p> <p>Ograniczenie prawa do zmiany warunków umowy</p> <p>Zmiana umowy zgodnie z art. 270 możliwa jest wyłącznie w ściśle określonych sytuacjach, co unicestwia możliwość dokonania zmiany warunków umowy w innych przypadkach, których projekt ustawy nie przewiduje. Stworzenie katalogu zamkniętego może przynieść skutek przeciwny, bowiem nie będzie miało znaczenia umieszczenie w umowie klauzuli modyfikacyjnej</p>	<p>Uwaga kierunkowo uwzględniona</p> <p>Wyodrębniono przepis umożliwiający zmianę umowy zawartej na czas nieokreślony z każdego powodu, natomiast umowy zawarte na czas określony mogą być zmienione jedynie ze względu na zmianę przepisów prawa lub w przypadku wystąpienia innych sytuacji na które dostawca usług nie miał wpływu.</p>
5 8 1	Art. 270	PIKE	Uwaga ogólna – Izba wnosi o ograniczenie regulacji wyłącznie do konsumentów. Umowy zawierane w relacjach B2B powinny zostać poddane zasadzie swobody umów.	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Zgodnie z EKŁE warunki dokonywania zmian umów są tożsame dla wszystkich użytkowników końcowych.</p>
5 8 2	Art. 270	BCC	Propozycja przepisów dotyczących jednostronnej zmiany warunków umowy przez dostawcę usług poszła w zaskakującym kierunku. Z analizy przepisów wynika, że dostawca usług będzie mógł dokonać zmiany umowy wyłącznie w enumeratywnie wskazanych w projekcie ustawy przypadkach. Cieszy fakt, że dla pewnej części zmian dostawca usług będzie mógł ograniczyć się do powiadomienia abonentów wyłącznie poprzez podanie treści tych zmian do wiadomości publicznej – co należy dodać – nie jest dużą zmianą vs obecne przepisy ustawy Prawo telekomunikacyjne, które dla wielu przypadków również taką możliwość przewidywały. Rozczarowaniem jednak jest brak przepisów,	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>W ocenie projektodawcy zmiany umowy zawartej na czas określony powinny być jedynie wąskim wyjątkiem od zasady pacta sunt servanda. Umożliwienie dostawcy usług wprowadzania zmian w umowie w sposób nieograniczony oznacza nierównowagę stron stosunku zobowiązaniowego. Sytuacja wystąpienia Wielkiej Brytanii ze struktur UE jest przypadkiem jednostkowym, który nie powinien być podstawą wprowadzania przepisów o charakterze generalnym i powszechnie obowiązującym.</p>

		<p>które określałyby prawne konsekwencje wynikające z opuszczenia przez dane państwo członkowskie Unii Europejskiej. Zmiana wynika bowiem z przepisów prawa, jest niezależna od dostawcy usług, ale jednocześnie powinna powodować zmianę zasad świadczenia usług telekomunikacyjnych w roamingu bez prawa do wypowiedzenia umowy bez zwrotu przyznanej ulgi. Czym bowiem różni się dany kraj, występujący z Unii Europejskiej, który zgodnie z zasadami wynikającymi z cennika usług w roamingu powinien zostać automatycznie zaszeregowany do innej strefy roamingowej, od kraju, który już w tej strefie jest? Ponadto pod znakiem zapytania stoi brak możliwości zmiany umowy przy stosowaniu w umowach tzw. klauzul modyfikacyjnych, które w sposób szczegółowy opisują, w jakich przypadkach dana zmiana jest możliwa i z jakimi konsekwencjami wiąże się to dla abonenta.</p>		
5 8 3	Art. 270	KIGC	<p>Postulat: docelowym modelem realizacji wszelkiego rodzaju usług w sferze publicznej i prywatnej powinna być bezpieczna forma cyfrowa. Forma papierowa powinna pozostać i być wykorzystywana wyłącznie na żądanie konsumenta.</p> <p>Izba z zadowoleniem przyjęła propozycję Projektodawców związaną z formą komunikacji abonentom określonych zmian umów, ograniczając taką formę wyłącznie do podania informacji o zmianach do publicznej wiadomości. Należy przypomnieć, że większość abonentów, mimo usilnych starań dostawców usług, wciąż zawiera umowy w formie pisemnej, a to niejednokrotnie oznacza konieczność informowania o zmianach również w formie pisemnej, powodując milionowe koszty, które dostawcy usług mogliby przeznaczyć na nowe atrakcyjne oferty i usługi. Niestety projekt ustawy wciąż w pozostałym zakresie uzależnia formę przekazywania informacji o zmianach umów od formy,</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Obecne brzmienie przepisów ma na celu zabezpieczenie interesów abonenta, który powinien mieć wiedzę w jaki sposób dostawca usług będzie się z nim kontaktował. Pozostawienie jedynie wymogu trwałego nośnika stawiałoby abonenta w niekorzystnej sytuacji, gdyż o formie powiadamiania decydowałby dostawca usług.</p> <p>Ponadto, należy przyjąć, że sposób zawarcia umowy zwykle wskazuje preferowany przez abonenta sposób kontaktu. Ponadto, w ramach nowelizacji Prawa telekomunikacyjnego z 2018r. wprowadzono możliwość informowania abonentów w innej formie niż forma zawarcia umowy, jeżeli sobie tego życzą. W związku z tym dostawcy usług mogą zachęcać swoich abonentów do składania oświadczeń w zakresie zmiany formy kontaktu. Jednocześnie należy pamiętać, że</p>

			<p>w jakiej została zawarta umowa. Oznacza to, że każdy z operatorów do mniej więcej połowy swoich klientów (6-7 milionów) musi wysłać komunikat o zmianie umowy w formie papierowej. Należy przy tym dodać, że na podstawie projektowanych przepisów wydaje się, że dostawca usług zostanie pozbawiony prawa do jednostronnej zmiany umowy, wynikającej z decyzji biznesowej. W ocenie Izby jest to poważne naruszenie interesów przedsiębiorców i niekoniecznie wiązać się musi z niekorzystnym rozporządzeniem wobec konsumentów. Proponowane przepisy nie odchodzą zatem od dotychczasowych uregulowań, determinując formę poinformowania od formy, w której została zawarta umowa. W perspektywie kilku najbliższych lat wszyscy powinni mieć możliwość całkowitej rezygnacji z papierowego obrotu dokumentów i przejścia na komunikację zdalną, co dotyczy także relacji między przedsiębiorcami a konsumentami. Nie można bowiem całkowicie wykluczyć tej formy głównie ze względu na osoby, nie posiadające dostępu do internetu, szczególnie osoby starsze lub które zwyczajnie preferują taki sposób kontaktu z informacją.</p>	<p>wciąż jest grupa abonentów, która nie korzysta z różnych względów ze środków komunikacji elektronicznej, zatem nie powinno się wymuszać na nich tej formy kontaktu.</p>
5 8 4	Art. 270	KIKE	<p>Omawiana regulacja ma stanowić implementację art. 105 ust. 4 EKŁE, zgodnie z którym abonentom ma przysługiwać prawo rozwiązania umowy bez ponoszenia jakichkolwiek dalszych kosztów z chwilą otrzymania zawiadomienia o zmianach warunków umownych proponowanych przez podmiot świadczący publicznie dostępne usługi łączności elektronicznej inne niż usługi łączności interpersonalnej niewykorzystujące numerów, chyba że proponowane zmiany są wyłącznie na korzyść użytkowników końcowych, mają charakter czysto administracyjny i nie wywołują negatywnych skutków dla użytkowników końcowych lub są bezpośrednio nakładane przez przepisy unijne lub krajowe.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona Interpretacja przepisów EKŁE wskazana przez Izbę wydaje się być błędna, gdyż intencją prawodawcy unijnego było wskazanie kiedy dostawcy usług należy się zwrot kosztów ze strony abonenta, nie zaś ograniczanie abonentowi możliwości odstąpienia od umowy. Należy wskazać, że abonent może w każdej chwili wypowiedzieć umowę zawartą na czas określony z zastrzeżeniem, że w takim wypadku zobowiązany jest do zapłaty odszkodowania, o którym mowa w art. 268 Pke. Niezrozumiałą jest propozycja Izby, aby to dostawca usług miał decydować kiedy abonent może odstąpić od umowy, wyłączając swobodę działania abonenta w tym zakresie. W</p>

		<p>Poprzez użycie spójnika „chyba że” EKŁE wskazuje katalog sytuacji, w których w ocenie prawodawcy unijnego użytkownikom końcowym, nie musi przysługiwać prawo rozwiązania zawartej umowy dot. świadczenia usług komunikacji elektronicznej, nawet jeśli ulegnie ona zmianie.</p> <p>Są to sytuacje, gdy proponowane zmiany:</p> <ol style="list-style-type: none"> są wyłącznie na korzyść użytkowników końcowych, mają charakter czysto administracyjny i nie wywołują negatywnych skutków dla użytkowników końcowych, są bezpośrednio nakładane przez przepisy unijne lub krajowe. <p>Sytuacje te zostały wprost określone w ust. 1, przy czym zmiany wynikające „z decyzji Prezesa UKE” należałoby uznać za zmiany nakładane bezpośrednio przez przepisy unijne lub krajowe w rozumieniu EKŁE, bowiem decyzje Prezesa UKE wydawane są na podstawie i w granicach ściśle wyznaczonych przez przepisy prawa.</p> <p>Tym samym niezrozumiałe jest dlaczego w sytuacjach wskazanych w art. 270 ust. 1 PKE, abonent uzyskał możliwość rozwiązania umowy w przypadku braku akceptacji powyższych zmian, mimo że ich wprowadzenie byłoby niezależne od dostawcy usług lub byłoby korzystne dla abonenta. Przyznanie takiego prawa abonentowi stanowiłoby nadmierne uprzywilejowanie go względem dostawcy usług i jest całkowicie nieracjonalne.</p> <p>Warto zwrócić, uwagę, że stosownie do obecnego brzmienia art. 60a ust. 2 PT, na gruncie dotychczasowych przepisów w podobnych sytuacjach abonentowi nie przysługuje prawo wypowiedzenia umowy.</p> <p>Zdaniem KIKE zasadna byłaby więc modyfikacja art. 270 ust. 2 PKE, tak aby w sytuacjach określonych w ust. 1 tego przepisu, abonentowi nie przysługiwało prawo</p>	<p>przypadku odstąpienia abonenta od umowy narzędziem rekompensującym dostawcy usług ewentualne straty jest instytucja odszkodowania.</p> <p>W ocenie projektodawcy nie należy utożsamiać przesłanki dotyczącej zmiany przepisów prawa z przesłanką decyzji Prezesa UKE, gdyż ta ostatnia nie jest źródłem powszechnie obowiązującego prawa.</p>
--	--	--	--

		<p>wypowiedzenia umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych. Ewentualnie, o przyznaniu prawa do wypowiedzenia umowy w takim przypadku, z zastrzeżeniem możliwości domagania się odszkodowania, o którym mowa w art. 268 PKE, powinien decydować przedsiębiorca telekomunikacyjny.</p> <p>Warto również zaznaczyć, że obecne brzmienie ust. 2 jest nieczytelne – nie jest wiadomo, do czego odnosi się fragment „przy czym termin na realizację tego prawa nie może być krótszy niż do dnia wejścia tych zmian w życie”.</p> <p>Ponadto, dla Izby niezrozumiałe jest dlaczego ograniczono w ust. 3 możliwość jednostronnej zmiany warunków umowy w innych przypadkach niż określone w ust. 1 jedynie do sytuacji, na które dostawca usług komunikacji elektronicznej „nie ma wpływu”.</p> <p>Zdaniem KIKE, właśnie w ust. 1 w zasadzie wyczerpująco zostały określone sytuacje, kiedy zmiana warunków umowy miałyby nastąpić z przyczyn, na które dostawca usług nie miał wpływu.</p> <p>Oznacza to, że w praktyce w innych przypadkach niż określone w ust. 1 jednostronna zmiana warunków umowy byłaby niedopuszczalna, np. w sytuacji, w której dostawca usług chciałby zwiększyć ceny świadczenia usług w związku z modernizacją sieci do nowszych standardów, co zapewniło dotychczasowym abonentom usługę wyższej jakości.</p> <p>Brak możliwości zmiany umowy z innych przyczyn niż te, na które dostawca usług nie miał wpływu, stanowi zbyt dużą ingerencję w stosunki zobowiązaniowe, w szczególności godzi w zasadę swobody umów określoną w art. 353¹ KC.</p> <p>Warto zaznaczyć, że EKŁE nie ograniczało przyczyn, w których możliwa jest jednostronna zmiana umowy przez dostawcę usług. Również w obecnym brzmieniu art. 60a PT</p>	<p>Uwaga kierunkowo uwzględniona</p> <p>Wyodrębniono przepis umożliwiający zmianę umowy zawartej na czas nieokreślony z każdego powodu, natomiast umowy zawarte na czas określony mogą być zmienione jedynie ze względu na zmianę przepisów prawa lub w przypadku wystąpienia sytuacji innych sytuacji na które dostawca usług nie miał wpływu.</p>
--	--	--	--

	<p>brak jest podobnych ograniczeń. Zgodnie z EKŁE, w takiej sytuacji należy jedynie zapewnić użytkownikowi końcowemu prawo wypowiedzenia umowy.</p> <p>Jest to tym bardziej niezrozumiałe, że w sytuacji, w której abonent nie będzie wyrażał zgody na zaproponowaną przez zmianę, będzie mu przysługiwało prawo wypowiedzenia umowy, co wynika wprost ust. 4. Prawo to zostało zagwarantowane zgodnie z art. 105 ust. 4 EKŁE.</p> <p>KIKE wnosi o:</p> <ol style="list-style-type: none">1. nadanie art. 270 ust. 2 PKE brzmienia:2. <i>Dostawca usług komunikacji elektronicznej, w przypadku, o którym mowa w ust.1, podaje do publicznej wiadomości treść proponowanych zmian, z wyprzedzeniem co najmniej jednego miesiąca przed wprowadzeniem ich w życie. Okres ten może być krótszy, jeśli publikacja aktu prawnego, z którego wynika konieczność wprowadzenia zmian następuje z wyprzedzeniem krótszym niż miesiąc przed jego wejściem w życie lub okres taki wynika z decyzji Prezesa UKE, przy czym termin na realizację tego prawa nie może być krótszy niż do dnia wejścia tych zmian w życie. Jednocześnie abonent powinien zostać poinformowany o prawie wypowiedzenia umowy w przypadku braku akceptacji tych zmian i konieczności zwrotu odszkodowania, o którym mowa w art. 268.</i>2. nadanie art. 270 ust. 3 PKE brzmienia:3. <i>Dostawca usług komunikacji elektronicznej może dokonać jednostronnej zmiany warunków umowy o świadczenie usług komunikacji elektronicznej, jeżeli konieczność wprowadzenia zmiany wynika z innych okoliczności, także w innych przypadkach niż wskazane w ust. 1, na które dostawca usług komunikacji elektronicznej nie ma wpływu.</i>	
--	--	--

5 8 5	Art. 270	Pracodawcy RP	<p>Postulat: informowanie o wybranych zmianach umowy powinno odbywać się na trwałym nośniku, ale bez określania rodzaju trwałego nośnika, natomiast, na żądanie abonentów, dostawca usług wysyłałby takie zmiany w formie papierowej. Decyzja o odejściu, przy implementacji EKŁE, od modyfikacji obecnej ustawy Prawo telekomunikacyjne i stworzeniu zupełnie nowego aktu prawnego o nazwie Prawo komunikacji elektronicznej (PKE), wzbudziła pewne nadzieje wśród przedsiębiorców telekomunikacyjnych na realizację przynajmniej niektórych ich oczekiwań, związanych z szeroko pojętą digitalizacją. Nieoczekiwany wybuch epidemii COVID-19 jeszcze spotęgował to zainteresowanie i w bardzo krótkim okresie pokazał, jak ucyfrowienie pewnych procesów wpływa przede wszystkim na bezpieczeństwo samych obywateli oraz bezpieczeństwo gospodarcze związane z możliwością dalszego funkcjonowania milionów przedsiębiorców oraz jak ważną rolę w tym procesie pełni sektor telekomunikacyjny.</p> <p>Z zadowoleniem przyjmujemy zatem propozycję legislacyjną, umożliwiającą w określonych przypadkach informowanie abonentów usług telekomunikacyjnych o wprowadzanych zmianach wyłącznie poprzez podanie tych informacji do publicznej wiadomości, co w praktyce oznacza umieszczenie tych informacji na dedykowanej stronie internetowej dostawcy usług. Dotyczy to w szczególności sytuacji, w której dostawca usług zmuszony jest do poinformowania swoich abonentów w przypadku zmian wynikających bezpośrednio z przepisów prawa, ale też, co bardzo istotne, kiedy zmiany są wyłącznie na korzyść abonenta albo polegają na obniżeniu cen usług telekomunikacyjnych. To nie zniechęci dostawców usług od wprowadzania atrakcyjnych propozycji, ze względu na brak konieczności indywidualnego informowania o zmianach.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Obecne brzmienie przepisów ma na celu zabezpieczenie interesów abonenta, który powinien mieć wiedzę w jaki sposób dostawca usług będzie się z nim kontaktował. Pozostawienie jedynie wymogu trwałego nośnika stawiałoby abonenta w niekorzystnej sytuacji, gdyż o formie powiadamiania decydowałby dostawca usług.</p> <p>Ponadto, należy przyjąć, że sposób zawarcia umowy zwykle wskazuje preferowany przez abonenta sposób kontaktu. Ponadto, w ramach nowelizacji Pt z 2018 r. wprowadzono możliwość informowania abonentów w innej formie niż forma zawarcia umowy, jeżeli sobie tego życzą. W związku z tym dostawcy usług mogą zachęcać swoich abonentów do składania oświadczeń w zakresie zmiany formy kontaktu. Jednocześnie należy pamiętać, że wciąż jest grupa abonentów, która nie korzysta z różnych względów ze środków komunikacji elektronicznej, zatem nie powinno się wymuszać nich tej formy kontaktu.</p>
-------------	-------------	------------------	--	--

			<p>Głębsza analiza oficjalnego projektu ustawy PKE w części dotyczącej komunikacji z abonentami, wywołuje jednak pewien niedosyt, w szczególności w zakresie wprowadzania nowych form komunikacji. Wydaje się bowiem, że dobie powszechnej akceptacji dla szeroko rozumianej cyfryzacji, nabierającej tempa w czasach niestabilności gospodarczej, wywołanej przez Covid-19, zasadą generalną w relacjach z abonentami powinna być cyfrowa forma komunikacji. Nowe prawo natomiast, poza przypadkami, w których dostawca usług może poinformować swoich abonentów o wybranych zmianach umowy poprzez publikację tych zmian na swojej stronie internetowej, determinuje formę poinformowania od formy, w której została zawarta umowa. Powoduje to sytuację, w której w przypadku wystąpienia takiej sytuacji, dostawcy usług będą zobowiązani do indywidualnego poinformowania milionów abonentów w formie papierowej, a co za tym idzie wydania milionów złotych oraz wycięciu setek drzew. Zwracamy uwagę, iż nie jest to pierwszy w ostatnich latach przypadek takiego właśnie podejścia. Powinniśmy zmierzać w kierunku cyfrowych form komunikacji, a nie utrwaląc w nowych przepisach konieczność realizacji obowiązków informacyjnych w postaci papierowej.</p>	
5 8 6	Art. 270 ust. 2	PIKE	<p>Art. 270 ust. 2</p> <p>Dostawca usług komunikacji elektronicznej, w przypadku, o którym mowa w ust.1, podaje do publicznej wiadomości treść proponowanych zmian, z wyprzedzeniem co najmniej jednego miesiąca przed wprowadzeniem ich w życie. Okres ten może być krótszy, jeśli publikacja aktu prawnego, z którego wynika konieczność wprowadzenia zmian następuje z wyprzedzeniem krótszym niż miesiąc przed jego wejściem w życie lub okres taki wynika z decyzji Prezesa UKE, przy czym termin na realizację tego prawa nie może być krótszy niż do dnia wejścia</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>EKŁE reguluje jedynie warunki odstąpienia od umowy bez ponoszenia jakichkolwiek kosztów. Nie wypowiada się na temat tych sytuacji, kiedy użytkownik byłby zobowiązany do zwrotu środków na rzecz dostawcy. W związku z tym przepis wskazujący na uprawnienie do wypowiedzenia umowy w przypadku braku akceptacji zmian, ale z koniecznością zwrotu odszkodowania należy uznać za niesprzeczny z EKŁE.</p>

		<p>tych zmian w życie. Jednocześnie abonent powinien zostać poinformowany o prawie wypowiedzenia umowy w przypadku braku akceptacji tych zmian i konieczności zwrotu odszkodowania, o którym mowa w art. 268.</p> <p>Zgodnie z art. 105 ust. 4 EKŁE, jeżeli zmiany są związane ze zmianą przepisów prawa, są na korzyść użytkownika lub mają charakter organizacyjny, prawo wypowiedzenia nie przysługuje. Wnosimy o implementację tego rozwiązania.</p>	
5 8 7	Art. 270 ust. 3 PIKE	<p>Art. 270 ust. 3</p> <p>Dostawca usług komunikacji elektronicznej może <u>także</u> dokonać jednostronnej zmiany warunków umowy o świadczenie usług komunikacji elektronicznej <u>zawartej na czas nieokreślony, a także umowy zawartej na czas określony</u>, jeżeli konieczność wprowadzenia zmiany wynika z innych okoliczności, niż wskazane w ust. 1, na które dostawca usług komunikacji elektronicznej nie ma wpływu <u>lub jeżeli możliwość wprowadzania zmiany przewidziano w treści umowy, określając okoliczności w których zmiana może nastąpić.</u></p> <p>Od strony „ratio legis” wskazać należy, że żadnemu przedsiębiorcy nie można zakazać np. zmiany polityki cenowej, zmiany oferty czy zaprzestania świadczenia usług, których nie ma zamiaru już świadczyć. Umowy zawarte na czas nieoznaczony dają klientom gwarancje stałości powyższych parametrów jedynie w okresie wypowiedzenia. W sytuacji, gdy klientowi zależy na większej trwałości warunków może on zawrzeć umowę na czas oznaczony. Powyższe rozróżnienie pozostaje fundamentem europejskiego prawa cywilnego. Przejawem tego w polskim porządku prawnym jest treść art. 365[1] KC. Zgodnie z tą regulacją nie ma „wieczystych” stosunków prawnych. Każdy stosunek prawny może się</p>	<p>Uwaga kierunkowo uwzględniona</p> <p>Wyodrębniono przepis umożliwiający zmianę umowy zawartej na czas nieokreślony z każdego powodu, natomiast umowy zawarte na czas określony mogą być zmienione jedynie ze względu na zmianę przepisów prawa lub w przypadku wystąpienia innych sytuacji na które dostawca usług nie miał wpływu.</p>

		<p>zakończyć lub zmienić albo z upływem ustalonego przez strony terminu, albo po upływie okresu wypowiedzenia.</p> <p>Regulacja projektowana w ust. 3 stanowi wypaczenie fundamentów europejskiego prawa cywilnego, gdyż dopuszcza, że przedsiębiorcę telekomunikacyjnego będzie wiązał stosunek prawny „wieczysty” (o ile nie zajdą niezależne od niego okoliczności). Zauważyć należy bowiem, że w polskim porządku prawnym, umowa konsumencka nie może zostać swobodnie wypowiedziana, a jedynie w przypadku zaistnienia ważnych przyczyn. Wypowiadalna ze swej istoty umowa na czas nieokreślony staje się zatem "pułapką" uniemożliwiającą ani jej swobodne wypowiedzenie, ani jej swobodną zmianę przy zachowaniu okresów wypowiedzenia. Od strony ratio legis projektowana zmiana jest zatem nieprawidłowa.</p> <p>Nie inaczej jest także, jeżeli wziąć pod uwagę wyłącznie argumenty prawne. W tym zakresie należy wskazać co następuje:</p> <ol style="list-style-type: none">1) Od jakiegoś czasu pomiędzy operatorami oraz Prezesem UOKiK toczą się spory dotyczące tego, czy zawarte w umowie prawo do swobodnej zmiany umowy jest klauzulą niedozwoloną. Poglądy prezentowane w tych sporach nie mają żadnego znaczenia dla projektowanej regulacji. Do przepisów prawa krajowego nie stosuje się bowiem przepisów dyrektywy 93/13/EWG. Przepis prawa krajowego nie może być zatem klauzulą niedozwoloną i nie musi spełniać wymogów jakie dyrektywa stawia postanowieniom umownym (tak m.in. wyroki Kušionová, C 34/13 ; RWE Vertrieb, C 92/11 oraz C-186/16).2) Obecna interpretacja przepisów krajowych w postaci art. 60a oraz 61a Prawa telekomunikacyjnego w zw. z art.	
--	--	---	--

		<p>385[1]§1 KC i 385[3] pkt 15) oraz 19) KC, prezentowana przez Prezesa UOKIK, narusza interes przedsiębiorców, zakazując im zarówno zmian umów na czas nieokreślony (w zakresie wykraczającym poza przyczyny wskazane w umowie), jak też rozwiązywania umów zawartych z konsumentami bez zaistnienia ważnej przyczyny. Tak np. Decyzja Prezesa UOKIK, Delegatura w Bydgoszcy, nr RBG – 5/2016, str. 15: „(...) art. 385[3] pkt 15 k.c (...) wskazuje, że (...) niedozwolonymi postanowieniami umownymi są te, które zastrzegają dla przedsiębiorcy uprawnienie wypowiedzenia umowy zawartej na czas nieoznaczony, bez wskazania ważnych przyczyn i stosownego terminu wypowiedzenia. Skoro więc abuzywnym postanowieniem umownym jest klauzula umożliwiająca przedsiębiorcy wypowiedzenie umowy na czas nieoznaczony bez ważnych przyczyn, to takie same reguły dotyczą również możliwości dokonania zmiany warunków umowy przez tego przedsiębiorcę, które to – w zakresie w jakim przyznają prawo do wypowiedzenia umowy przez konsumenta w sytuacji niezaakceptowania zmian – wywołują identyczny skutek polegający na rozwiązaniu trwającego kontraktu”. Jest to stan, który nie powinien być w Polsce dłużej utrzymywany. Należy zauważyć, że w toku postępowań przed TSUE jednoznacznie wskazuje się, że w przypadku umów na czas nieoznaczony przedsiębiorca zawsze musi mieć prawo albo zmiany takiej umowy, albo prawo jej wypowiedzenia (por. np. w opinii rzecznika generalnego w sprawie C-92/11, pkt 89). Tym samym, na gruncie prawa europejskiego przedsiębiorca nigdy nie jest zablokowany w możliwości uwolnienia się od niekorzystnej dla niego umowy nieterminowej w przypadku zmiany okoliczności rynkowych, potrzeby zmiany własnej polityki cenowej, lub choćby podjęcia decyzji biznesowej o zakończeniu świadczenia</p>	
--	--	--	--

			<p>niektórych usług. Niestety, reguła ta nie znajduje obecnie odzwierciedlenia w prawie polskim.</p> <p>Co wymaga natomiast szczególnego podkreślenia, ustawa nie może zakazywać przedsiębiorcom określenia w umowach okoliczności uzasadniających zmiany umów, gdyż takie postanowienia umowne pozostają w pełni zgodne z już obecnym prawem konsumenckim. Szczególna regulacja ograniczająca prawa przedsiębiorców telekomunikacyjnych w tym zakresie po pierwsze jest nie ma uzasadnienia, a po drugie, stanowi wprowadzanie barier w rozwoju jednolitego rynku sprzeciwiając się celom EKŁE.</p>	
5 8 8	Art. 270 ust. 6	KIGEi T	<p>Zawarte w projekcie brzmienie przepisu art. 270 ust. 6 nakazuje informować abonentów o zmianie danych identyfikacyjnych oraz kontaktowych w formie odpowiadającej formie zawarcia umowy. Mając na uwadze, iż dotychczas powszechnie stosowaną na rynku telekomunikacyjnym formą zawarcia umowy jest forma pisemna, a abonenci niechętnie wskazują inne (np. elektroniczne) formy powiadomienia, takie brzmienie przepisu skazuje dostawców telekomunikacyjnych na konieczność wysyłania setek tysięcy, a niekiedy milionów papierowych przesyłek pocztowych, co uniemożliwia upowszechnienie procesów digitalizacji na rynku telekomunikacyjnym. Warto również mieć na uwadze, iż brak możliwości rozwijania procesów digitalizacji przez polskich przedsiębiorców telekomunikacyjnych i obarczanie ich kosztownymi obowiązkami pogarsza ich pozycję konkurencyjną wobec podmiotów z innych sektorów gospodarki np. bakowość oraz wobec podmiotów z krajów, w których administracja publiczna realnie wprowadza w życie ideę <i>paperless</i>. Pozostawienie projektowanego przepisu art. 270 ust. 6 w niezmienionym brzmieniu skutkującego koniecznością wysyłania papierowych</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Abonent musi mieć wiedzę o aktualnych danych kontaktowych, które są niezbędne do składania reklamacji, bieżącego kontaktu czy wypowiedzenia umowy.</p> <p>Należy podkreślić, że informacje te mogą być przekazane w innej formie niż forma zawarcia umowy, jeżeli abonent wyraził taką wolę. Przepisy umożliwiające złożenie żądania otrzymania informacji na adres e-mail obowiązują od 2 lat. Skoro abonenci nie składają takiego żądania można wysnuć wniosek, że nie mają zaufania do tej formy kontaktu z dostawcą usług.</p>

		<p>listów do abonentów usług telekomunikacyjnych trudno także postrzegać w kategoriach działań proekologicznych.</p> <p>Proponowane brzmienie przepisu art. 270 ust. 6 PKE przewidujące powiązanie postaci trwałego nośnika z formą zawarcia umowy jest nadmiarową regulacją, gdyż nie wynika z przepisów EKŁE, które przewidują konieczność zachowania trwałego nośnika (bez przesądzania jego postaci). Ponadto należy zaznaczyć, iż w przepisie art. 270 ust. 2 projektodawca dopuścił wprowadzenie jednostronnej zmiany warunków umowy poprzez podanie informacji o tych zmianach do publicznej wiadomości. Zasadnym jest aby także w przypadkach zmian danych identyfikacyjnych lub kontaktowych – a więc zmian o mniejszym znaczeniu, które nie stanowią zmiany umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych - również dopuszczalne było wprowadzenie zmian poprzez podanie ich do publicznej wiadomości.</p> <p>Warto również mieć na uwadze, iż dane kontaktowe są bardzo pojemną kategorią pojęciową, która może obejmować np. numer telefoniczny, czy też adres poczty elektronicznej którym posługuje się dostawca usług telekomunikacyjnych. Podobnie bardzo pojemną kategorią pojęciową są dane identyfikacyjne takie jak np. adres, numery KRS, REGON czy NIP, które są kategoriami danych bardzo często podlegającym zmianom, na skutek potrzeb obrotu gospodarczego (np. fuzje i przejęcia, wynajęcie innego budynku mającego stanowić nową siedzibę spółki). Wskazane przykładowo okoliczności występują bardzo często na rynku telekomunikacyjnym zatem pozostawienie projektowanego przepisu art. 270 ust. 6 w niezmiennym brzmieniu może istotnie utrudnić rozwój przedsiębiorcom telekomunikacyjnym.</p>	
--	--	--	--

			<p>Wydaje się również zasadnym, aby sposób powiadamiania o zmianie danych identyfikacyjnych lub kontaktowych był jeden, taki sam dla wszystkich abonentów, niezależnie od formy zawarcia umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych.</p> <p>Proponowana zmiana: Zmiana redakcji projektowanego przepisu art. 270 ust. 6 przewidująca powiadomienie wszystkich abonentów, niezależnie od formy zawarcia umowy, o zmianie danych identyfikujących lub kontaktowych dostawcy poprzez podanie ich do publicznej wiadomości. W konsekwencji ust. 7 projektowanego przepisu art. 270 należałoby usunąć. <i>6. Dostawca publicznie dostępnych usług komunikacji elektronicznej niezwłocznie informuje abonentów o zmianie swoich danych identyfikujących lub kontaktowych poprzez podanie ich do publicznej wiadomości. Informacja o powyższych zmianach nie stanowi zmiany warunków umowy.</i></p>	
5 8 9	Art. 270 ust. 6	PIIT	<p>Zawarte w projekcie brzmienie przepisu nakazuje informować abonentów o zmianie danych identyfikacyjnych oraz kontaktowych w postaci odpowiadającej formie zawarcia umowy.</p> <p>Pozostawienie obecnego brzmienia przepisu sprzecznego z ideą paperless wydaje się być omyłką zważywszy, że ustawodawca dopuścił uproszczoną formę informowania abonentów o zmianach w art. 270 ust. 2 PKE. Trzeba podkreślić przy tym, że ta uproszczona forma obejmuje też zmiany, które mają charakter wyłącznie administracyjny i nie pociągają za sobą negatywnych skutków dla abonentów, a przykładem takich zmian zgodnie z motywem 275 EKŁE jest zmiana adresu.</p> <p>Proponowana zmiana: <i>„6. Dostawca publicznie dostępnych usług komunikacji elektronicznej niezwłocznie informuje abonentów będących</i></p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Abonent musi mieć wiedzę o aktualnych danych kontaktowych, które są niezbędne do składania reklamacji, bieżącego kontaktu czy wypowiedzenia umowy.</p> <p>Należy podkreślić, że informacje te mogą być przekazane w innej formie niż forma zawarcia umowy, jeżeli abonent wyraził taką wolę. Przepisy umożliwiające złożenie żądania otrzymywania informacji na adres e-mail obowiązują od 2 lat. Skoro abonenci nie składają takiego żądania można wysnuć wniosek, że nie mają zaufania do tej formy kontaktu z dostawcą usług.</p>

			<p><i>stroną umowy zawartej w formie pisemnej, elektronicznej lub dokumentowej o zmianie swoich danych identyfikujących lub kontaktowych <u>poprzez podanie ich do publicznej wiadomości</u> Informacja o powyższych zmianach nie stanowi zmiany warunków umowy.”.</i></p>	
5 9 0	Art. 273- 276	Pan Wybie rak	<p>Zapoznaliśmy się z aktualnym brzmieniem zapisów, w szczególności regulacji dotyczących certyfikacji zamieszczonych w art. 273 – 276 projektu ustawy.</p> <p>W naszej ocenie zaproponowane rozwiązanie modelu certyfikacji dla narzędzia porównawczego umożliwiającego porównanie dostępnych na rynku ofert usług dostępu do internetu oraz publicznie dostępnych usług komunikacji interpersonalnej wykorzystujących numery jest rozwiązaniem właściwym, adekwatnym dla potrzeb rynku.</p> <p>Zaproponowane rozwiązanie, które pozwala Prezesowi UKE określać w Regulaminie szczegółowe zasady procesu certyfikacji, przy dość ogólnie uregulowanych zasadach tego procesu na poziomie ustawowym, a także przyjęcie modelu, w którym udzielenie certyfikacji stanowi czynność materialno-techniczną, w naszej ocenie pozwoli na sprawne i dostosowane do realiów rynkowych prowadzenie procedury certyfikacji.</p> <p>Prezes UKE monitorujący na bieżąco procesy na dynamicznie zmieniających się rynkach usług telekomunikacyjnych posiada najlepsze kompetencje, by określać zasady tej certyfikacji, a uregulowanie tych zasad w całości lub w sposób szczegółowy na poziomie ustawowym doprowadziłoby w szybkim czasie do nieadekwatności i przestarzenia procedury.</p> <p>Natomiast poddanie procedury certyfikacji regulacjom kodeksu postępowania administracyjnego poprzez wprowadzenie zasady, że certyfikat Prezes UKE powinien udzielać w formie decyzji administracyjnej, doprowadziłoby do niepożądanego sformalizowania tej procedury.</p>	Dziękujemy za pozytywną ocenę przepisów.

			Popieramy więc i pozytywnie opiniujemy zaproponowane w konsultowanym projekcie ustawy zapisy dotyczące procedury certyfikacji.	
5 9 1	Art. 275	KIGEi T	Wskazane przepisy powinny zostać usunięte jako sprzeczne z EKŁE. Opracowanie narzędzie porównawczego to obowiązek właściwych organów państwa i związane z tym obowiązki nie mogą być przerzucane na dostawców usług. Dostawcy usług publikują podstawowe cenniki i regulaminy promocji na swoich stronach internetowych i ustalenie ich treści nie będzie nastroczało najmniejszych problemów. Przewidziany w ust. 2 obowiązek dostarczenia kompletnych danych dotyczących wszystkich oferowanych przez siebie usług nie uwzględnia realiów funkcjonowania dużych przedsiębiorców telekomunikacyjnych. Każda oferta potrafi mieć od kilkunastu do kilkudziesięciu wariantów, uzależnionych od szeregu zmiennych. Wśród tych wariantów są oferty, z których skorzystanie uzależnione jest od spełnienia szczególnych warunków – oferty tylko dla pracowników, oferty typu VIP, czy wreszcie szyte na miarę oferty dla wielkich przedsiębiorstw. Takie informacje byłyby nieprzydatne z perspektywy narzędzia porównawczego, które powinno porównywać najbardziej popularne i publicznie dostępne oferty. Nie sposób też pominąć faktu, że konieczność zaraportowania wszystkich ofert byłaby nadmiernym obciążeniem organizacyjnym dla dostawców usług. Trzeba przy tym zaznaczyć, że dane mają być samodzielnie wprowadzane lub przekazywane z wykorzystaniem formularza, którego wzór ma określić Prezes UKE. Oznacza to nałożenie na przedsiębiorcę nadmiernych obowiązków sprawozdawczych zważywszy na wskazaną powyżej skalę informacji i mają na uwadze rozległość cenników stosowanych przez dostawców. Wprowadzenie nowej oferty oznacza bardzo	Uwaga nieuwzględniona Nałożenie na organ regulacyjny obowiązku poszukiwania danych o aktualnych ofertach dostawców usług byłoby nadmiernym obciążeniem, które negatywnie wpłynęłoby na realizację zadań regulacyjnych. Jednocześnie jedynie przekazanie danych przez dostawcę usługi, który ma największą wiedzę o warunkach świadczenia swoich usług stanowi gwarancję ich aktualności i poprawności.

			<p>wyężoną pracę właściwych komórek organizacyjnych przedsiębiorcy, które teraz miałyby zostać obarczone dodatkowo koniecznością wypełnienia formularza (który przecież musi trafić do Prezesa UKE w dniu ogłoszenia nowej oferty). Jedyną możliwą formą ewentualnej realizacji tych obowiązków może być przekazanie Prezesowi UKE wzorców umownych.</p> <p>Proponowana zmiana: Usunięcie ust. 2-4 i 6</p>	
5 9 2	Art. 275 ust. 2 Art. 409 ust. 1 pkt. 42)	Silema n Sp. z o.o. RPT 326	<p>Należy zmienić treść zapisu Art. 409 poprzez wykreślenie punktu 42) w całości bądź wydłużyć ustawy termin który przyjęto na aktualizację danych z „dnia wejścia w życie zmiany” na np „do tygodnia od wejścia w życie ich zmiany”. Sytuacja rynkowa uniemożliwia Dostawcom aktualizowanie tych informacji w narzędziu porównawczym przed ich wejściem w życie. Stąd obowiązek aktualizowania danych ograniczony został dokładnie do 1 dnia w którym następuje ich wejście w życie – co zdaniem Spółki jest terminem zbyt krótkim z uwagi obostrzenie w postaci grożącej kary za niedotrzymanie ustawowych terminów.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona Niezrozumiałym jest powód, dla którego należy wydłużyć czas przekazania informacji do narzędzia porównawczego, gdyż dostawca usług wprowadzając zmiany w oferowanych usługach i pakietach z dużym wyprzedzeniem decyduje o tych zmianach, jak również podejmuje działania zmierzające do wprowadzenia tych zmian w życie. To dostawca usług jako pierwszy ma najlepszą wiedzę o planowanych działaniach biznesowych, a decyzje w tym zakresie podejmowane są z wyprzedzeniem czasowym, nie zaś z dnia na dzień.</p>
5 9 3	Art. 275 ust. 2 i 3	KIKE	<p>Art. 275 ust. 3 PKE określa przypadki, w których dostawca usług ma obowiązek przekazać dane do narzędzia porównawczego natomiast ust. 2 – zasady aktualizacji tych danych.</p> <p>Wydaje się, że w celu zapewnienia przejrzystości regulacji, konieczna jest zmiana numeracji omawianych ustępów, tj. w ust. 2 powinno być wskazane w jakich przypadkach należy przekazać dane do narzędzia porównawczego, natomiast dopiero w ust. 3 powinny znaleźć się informacje odnośnie aktualizacji tych danych.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona Zaproponowana zmiana kolejności przepisów prowadzi do podziału jednostek redakcyjnych regulujących podobne kwestie tj. sytuację kiedy przekazanie danych jest obligatoryjne, a kiedy fakultatywne. Taki podział wpłynąłby negatywnie na czytelność przepisów.</p>

5 9 4 5	Art. 275 ust. 5	KIKE	<p>Z uwagi na brzmienie omawianego przepisu, istnieją wątpliwości jaki jest charakter wniosku dostawcy usług, tj. czy jest on wiążący dla Prezesa UKE czy też nie.</p> <p>Izba proponuje więc, aby w treści przepisu jednoznacznie zaznaczyć, że wniosek złożony przez dostawcę usług zobowiązuje Prezesa UKE do usunięcia danych zawartych w narzędziu porównawczym.</p> <p>Z treści uzasadnienia PKE wynika, że taki był zamiar ustawodawcy. Jeśli nie zostanie to jednak wprost wskazane w treści przepisu, w praktyce mogą powstać wątpliwości co do obligatoryjnej bądź fakultatywnej powinności uwzględnienia wniosku przez Prezesa UKE. Z tego względu, proponowana przez nas zmiana jest zasadna.</p> <p>***</p> <p>Izba proponuje aby art. 275 ust. 5 PKE otrzymał brzmienie: <i>5. Dostawca usług, o których mowa w art. 273 ust. 1, którego przychód z tytułu wykonywania działalności telekomunikacyjnej w poprzednim roku kalendarzowym nie przekroczył 10 milionów złotych i dane dotyczące świadczonych przez niego usług są udostępnione w narzędziu porównawczym, może złożyć wniosek o usunięcie jego danych z narzędzia porównawczego. <u>Jeżeli przesłanki określone w zdaniu pierwszym zostały spełnione, Prezes UKE jest obowiązany uwzględnić wniosek dostawcy usług.</u></i></p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>W ocenie projektodawcy dodanie fragmentu nakazującego Prezesowi UKE usunięcie danych wniosku dostawcy usług z narzędzia porównawczego jest nadmiarowe. Z samej treści i celu projektowanego przepisu wynika, że Prezes UKE otrzymując wniosek o wykreślenie danych z narzędzia porównawczego jest związany jego treścią, pod warunkiem, że na danym dostawcy nie ciąży już obowiązek przekazywania danych.</p>
5 9 5	Art. 277 ust. 1	PIKE	<p>Art. 277 ust. 1</p> <p>Dostawca usługi dostępu do internetu lub publicznie dostępnej usługi komunikacji interpersonalnej rozliczanych w oparciu o czas albo ilość wykorzystanych danych lub jednostek taryfikacyjnych zapewnia konsumentowi narzędzie umożliwiające monitorowanie oraz kontrolowanie wykorzystania tych usług, obejmujące dostęp do aktualnych informacji w tym zakresie. <u>Informacje uważa się za aktualne,</u></p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Przepis EKŁE, który został zaimplementowany w projektowanej regulacji nie wprowadza rozróżnienia na usługi stacjonarne i mobilne. Uzależnienie informowania o zużyciu od możliwości technicznych mogłoby skutkować tym, że abonent zostanie poinformowany o przekroczeniu limitów zużycia usług dopiero wtedy, gdy zostanie już obciążony kwotą za te usługi.</p>

			<p><u>jeżeli są udostępniane konsumentowi bez dodatkowych opóźnień, niewynikających z zasad działania systemów informatycznych przetwarzających dane o ruchu.</u></p> <p>PIKE zwraca uwagę, iż w przypadku sieci stacjonarnych stosowane systemy nie zapewniają możliwości udostępniania bilingów w czasie rzeczywistym. Zgodnie z informacjami uzyskanymi od operatorów jest to właściwe dla wszystkich systemów, a nie tylko systemów poszczególnych operatorów. Zasadne jest zatem wskazanie, że aktualność informacji nie oznacza „czasu rzeczywistego”, ale może obejmować opóźnienie wynikające z barier technicznych.</p>	
5 9 6	Art. 277 ust. 3	PIKE	<p>Wnosimy o wykreślenie przepisu, ewentualnie dodanie zastrzeżenia:</p> <p>„Dostawcy przysługuje prawo wprowadzenia polityki uczciwego korzystania ze stron internetowych, o których mowa w zdaniu pierwszym”.</p> <p>Przepis niniejszy został wprowadzony do Tarczy 3.0 i z założenia miał mieć charakter przejściowy, związany z trwającą pandemią. Wprowadzenie przepisu do PKE oznacza, że reguła w nim wyrażona ma mieć charakter trwały. W przekonaniu Izby nie jest zasadne, aby przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej finansowali możliwość korzystania on-line ze stron publicznych.</p> <p>Alternatywnie zwracamy uwagę na to, iż przepis w obecnym brzmieniu może skutkować nadużyciami. Istnieją klienci biznesowi, którzy pobierają duże ilości danych z serwisów publicznych w celu komercyjnego wykorzystania tych danych (np. ze stron KRS, CEIDG, ksiąg wieczystych). Tego typu działalność nie powinna być zwolniona z obowiązku uiszczania opłat za wykorzystany transfer. Z tego też powodu, przepisy powinny przewidywać możliwość ustalenia przez</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>W ocenie projektodawcy nie ma podstaw do ograniczania uprawnienia do bezpłatnego korzystania ze stron jednostek sektora finansów publicznych. Przedstawiony przez Izbę problem pobierania danych z rejestrów państwowych wydaje się być problemem marginalnym. Dostęp do stron publicznych powinien być zapewniony na tych samych zasadach wszystkim zainteresowanym podmiotom, w szczególności gdy coraz więcej spraw urzędowych można załatwiać online.</p>

			dostawcę polityki uczciwego korzystania, która wyeliminuje tego typu przypadki.	
5 9 7	Art. 279 ust. 3	KIKE	<p>Wydaje się, że w treści art. 279 ust. 3 PKE omyłkowo wskazano błędną numerację przepisów, do których wskazany przepis odsyła. Potwierdza to poprzednie brzmienie analogicznego przepisu w wersji projektu ustawy udostępnionego w ramach prekonsultacji (tj. art. 267 PKE w wersji udostępnionej w ramach prekonsultacji).</p> <p>Tym samym omawiana regulacja powinna odsyłać odpowiednio do art. 351 oraz 357 PKE zamiast do art. 350 i 356 PKE.</p> <p>KIKE wnosi więc o nadanie art. 279 ust. 3 PKE brzmienia: <i>3. Do usługi informacji o numerach telefonicznych oraz do sporządzania spisu abonentów i związanego z tym udostępniania danych stosuje się odpowiednio przepisy art. 350 <u>351</u> i art. 356 <u>357</u>.</i></p>	Uwaga uwzględniona
5 9 8	Art. 282 ust 2	KIGEi T	<p>Przepis jest napisany w sposób, który budzi wątpliwości interpretacyjne. Nie wiadomo, czy w ciągu minimum miesiąca od wystąpienia zdarzeń opisanych w niniejszym artykule abonent ma prawo do złożenia wniosku o przeniesienie numeru, czy to jest maksymalny czas, w którym numer ma zostać przeniesiony, a tym samym na złożenie wniosku abonent ma mniej czasu.</p> <p>W połączeniu z rozwiązaniami systemowymi opisanymi dokumentacją PLI CBD, gdzie po wygaśnięciu umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych numeracja musi być zwrócona do dawcy w terminie 90 dni od dnia wygaśnięcia umowy, stosowanie tego przepisu w praktyce będzie budziło jeszcze więcej wątpliwości. Z tego punktu widzenia wydaje się, że poprawna interpretacja tego przepisu powinna sprowadzać się do uznania, że abonent może złożyć wniosek</p>	Uwaga częściowo uwzględniona Doprecyzowano, że we wskazanym w ustawie terminie abonent może złożyć żądanie przeniesienia numeru. Wprowadzono doprecyzowanie terminu na zgłoszenie żądania przeniesienia numeru, tak aby termin ten był jednolity u wszystkich dostawców.

			<p>najpóźniej 29 dnia od dnia wygaśnięcia umowy, a zastosowanie może mieć tylko tryb day. Jeżeli dostawca usług stosuje dłuższy termin na realizację tego prawa, to uprawnienie jest odpowiednio modyfikowane przy realizacji procesu.</p> <p>Wskazane byłoby dokonanie odpowiedniej modyfikacji przepisu, która wykluczyłaby te wątpliwości.</p>	
5 9 9	Art. 282 ust. 2	KIKE	<p>KIKE zauważa, że zgodnie z art. 283 ust. 3, dotychczasowy dostawca jest zobowiązany do zapłaty odszkodowania związanego z niedotrzymaniem terminu wznowienia świadczenia usług telekomunikacyjnych, jednakże w omawianym ust. 2 takiego terminu nie określono. Tym samym można przypuszczać, że dotychczasowy dostawca usług byłby obowiązany do zapłaty odszkodowania, jeśli nie wznowiłby świadczenia usług telekomunikacyjnych z chwilą, w której przeniesienie numeru nie doszło do skutku – nawet gdyby nie wiedział o tej okoliczności.</p> <p>Zgodnie z art. 106 ust. 5 EKŁE, konieczne jest zapewnienie, aby w razie nieudanego przeniesienia numeru dotychczasowy dostawca wznowił świadczenie usług na rzecz abonenta do czasu, aż czynności związane ze zmianą dostawcy zakończą się pomyślnie. Przepis ten precyzuje ponadto, że w każdym przypadku utrata dostępu do usługi w trakcie procesu przenoszenia numerów i zmiany dostawcy nie może trwać dłużej niż jeden dzień roboczy.</p> <p>Natomiast art. 106 ust. 6 EKŁE nakłada na przejmującego dostawcę obowiązek współpracy z dotychczasowym dostawcą w dobrej wierze. Z tego względu, obaj dostawcy powinni zadbać, aby łączna przerwa w świadczeniu usług nie przekroczyła 1 dnia roboczego.</p> <p>Termin określony przez dostawcę przejmującego jako data rozpoczęcia świadczenia przez niego usług, nie zawsze musi</p>	Uwaga uwzględniona

			<p>pokrywać się z terminem zakończenia świadczenia usług przez dotychczasowego dostawcę usługi.</p> <p>Tym samym nieprawidłowe jest wskazanie w treści uzasadnienia przepisu, że <i>wznowienie świadczenia usług powinno nastąpić w terminie maksymalnie 1 dnia roboczego od dnia wskazanego w umowie jako termin rozpoczęcia świadczenia usług</i>, zwłaszcza że termin ten nie ma odzwierciedlenia w treści przepisu.</p> <p>Współpracujący dostawcy powinni więc zadbać, aby przerwa w świadczeniu usług nie przekroczyła 1 dnia roboczego, co wynika wprost z EKŁE. Okoliczność ta powinna mieć wprost odzwierciedlenie w treści przepisu.</p> <p>Z uwagi na powyższe, KIKE proponuje aby art. 283 ust. 2 PKE otrzymał następujące brzmienie:</p> <p><i>2. W przypadku gdy przeniesienie przydzielonego numeru nie doszło do skutku w terminie, o którym mowa w ust. 1, dotychczasowy dostawca publicznie dostępnych usług komunikacji głosowej kontynuuje świadczenie usług na dotychczasowych warunkach do czasu przeniesienia numeru.</i></p> <p><u><i>Wznowienie świadczenia usług następuje w takim terminie, aby utrata dostępu do świadczonych usług przez abonenta nie przekroczyła 1 dnia roboczego</i></u></p>	
6 0 0	Art. 282 ust. 2.	PIKE	<p>Art. 282 ust. 2.</p> <p>Abonent zachowuje prawo do przeniesienia dotychczasowego numeru przez okres nie krótszy niż 1 miesiąc od daty:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) rozwiązania umowy; 2) doręczenia informacji o przejęciu zobowiązań dostawcy usług, któremu Prezes UKE cofnął prawo do wykorzystania zasobów numeracji na podstawie art. 141 ust. 4; <p><u>- chyba że zrzekł się tego prawa.</u></p> <p>Przepisy powinny dawać abonentowi możliwość zrzeczenia się prawa do zachowania numeru. Zrzeszeni w Izbie operatorzy</p>	<p>Uwaga kierunkowo uwzględniona</p> <p>Zastrzeżenie uwzględniono tylko w pkt. 1.</p>

			zwracali uwagę, że tego typu rozwiązanie jest korzystne, dając możliwość nieutrzymywania nadmiarowej numeracji.	
6 0 1	Art. 282 ust 5	KIGEi T	<p>Przepis może budzić rozbieżności interpretacyjne, a biorąc pod uwagę, że we wcześniejszej wersji projektu tego postanowienia nie było, wymaga on wyjaśnienia. W samym uzasadnieniu wskazane jest tylko, że skutek w postaci rozwiązania umowy jest zawieszony i w konsekwencji nie jest do końca wiadomym jak rozumieć to postanowienie.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Czy to jest termin, w którym zawsze, jeśli numer nie zostanie przeniesiony i nie nastąpi rozpoczęcie świadczenia usług przez nowego dostawcę, umowa z dotychczasowym dostawcą usług ulega rozwiązaniu?; • Czy jest to termin po upływie którego jeśli numer nie zostanie przeniesiony i nie nastąpi rozpoczęcie świadczenia usług przez nowego dostawcę, skutek w postaci rozwiązania umowy z dotychczasowym dostawcą nie może nastąpić, a umowa jest kontynuowana do czasu faktycznego rozpoczęcia świadczenia usług przez owego dostawcę – wskazywałoby na to zdanie drugie komentowane artykułu, ale jeśli tak to jest to tylko domysł?; • Czy jest to odzwierciedlenie procesu PLI CBD dla którego w przypadku braku otrzymania w stosownym czasie komunikatu E12 sprawa zostaje zamknięta w PLI CBD przez wysłanie komunikatu E16 z kodem 302. <p>Czy to również będzie powodowało konieczność rozwiązania umowy przez Dawcę bez jej wcześniejszego zawarcia przez Biorcę. Czy jednak należy to interpretować jako wstrzymanie samego procesu bez wpływu na termin rozwiązania umowy z Dawcą?.</p>	<p>Uwaga wyjaśniona</p> <p>Celem przepisów jest zabezpieczenie abonenta przed nagłą utratą usługi wynikłą z niepowodzenia procesu przeniesienia numeru. Jednocześnie obowiązek kontynuowania świadczenia usług przez dotychczasowego dostawcę jest limitowany poprzez odwołanie do terminu 1 miesiąca od dnia, w którym nastąpić miało przeniesienie numeru. Należy założyć, że termin 1 miesiąca jest dla abonenta wystarczającym terminem na podjęcie decyzji kto i czy będzie świadczył dalej usługę.</p>

6 0 2 6	Art. 282 ust. 6	KIKE	<p>Stosownie do treści art. 106 ust. 6 EKŁE, przejmujący dostawca kieruje procesem zmiany dostawcy i przeniesienia numeru określonym w ust. 1 i 5, a zarówno przejmujący dostawca, jak i dotychczasowy dostawca współpracują w dobrej wierze.</p> <p>Choć obowiązek wzajemnej współpracy obu dostawców wydaje się oczywisty na tle pozostałych nałożonych na nich obowiązków, zasadne jest podkreślenie tego w treści ustawy, zwłaszcza że abonentowi w razie naruszenia terminu przeniesienia numeru przysługuje odszkodowanie od dotychczasowego dostawcy usług – zgodnie z treścią art. 283 ust. 3 PKE.</p> <p>Podczas obowiązywania obecnego PT zdarzały się przypadki, w których dotychczasowy dostawca starał się utrudnić przeniesienie numeru, dlatego podkreślenie obowiązku współpracy między dwoma dostawcami jest istotne.</p> <p>Warto również zaznaczyć, że w przypadku regulacji dot. zmiany dostawcy usług dostępu do internetu, w treści art. 286 ust. 4 PKE wyraźnie podkreślono, że możliwość realizacji uprawnień abonenta, o których mowa w tym przepisie następuje <i>przez stworzenie odpowiednich warunków technicznych i organizacyjnych</i> – z regulacji tej wprost wynika obowiązek współpracy między operatorami.</p> <p>W związku z powyższym, KIKE proponuje nadanie art. 282 ust. 6 PKE brzmienia:</p> <p><i>6. <u>Nowy oraz dotychczasowy dostawca współpracują ze sobą w dobrej wierze podczas procedury przeniesienia numeru, tak aby zapewnić przeniesienie numeru w terminie określonym w art. 283 ust. 1, przy czym procesem zmiany dostawcy i przeniesieniem numeru kieruje nowy dostawca.</u> Wymiana informacji pomiędzy dostawcami usług, o których mowa w ust. 1, w zakresie obsługi wniosków o przeniesienie numeru odbywa</i></p>	Uwaga uwzględniona
------------------	--------------------------	------	---	---------------------------

			<p>się drogą elektroniczną za pośrednictwem systemu, o którym mowa w art. 295 ust. 3.</p>	
6 0 3	Art. 283 ust. 3 i 5	KIKE	<p>Przepis określa wysokość odszkodowania, jakiego może się domagać abonent w przypadku niedotrzymania terminu <u>przeniesienia numeru</u>. Zgodnie z projektem przepisu, abonentowi przysługuje <i>jednorazowe odszkodowanie za każdy dzień zwłoki w wysokości 1/4 sumy opłat miesięcznych liczonej według rachunków z ostatnich trzech okresów rozliczeniowych</i>. Zdaniem KIKE takie określenie wysokości odszkodowania jest nieprecyzyjne i budzi wątpliwości.</p> <p>Rachunki przesyłane abonentom, poza usługą komunikacji głosowej, mogą obejmować również inne usługi nieskładające się na usługę komunikacji głosowej, które finalnie doliczane są do rachunku abonenta. Są to m.in. tzw. usługi o podwyższonej opłacie (np. SMS premium pozwalające uzyskać dostęp do dodatkowych usług, nieświadczonych przez operatora lub pozwalające wesprzeć finansowo wybraną organizację charytatywną) czy nabycie programu/aplikacji, które abonent opłaca w ramach rachunku u operatora (taką formę płatności oferuje m.in. sklep Google Play oraz Microsoft Store). O nabyciu takich usług każdorazowo decyduje abonent, który ponosi również koszt nabycia takiej usługi i który to koszt jest każdorazowo doliczany do rachunku przesyłanego abonentowi. Doliczenie kosztu SMS premium czy nabycia aplikacji do rachunku stanowi poniekąd nową, bardzo wygodną dla abonenta formę płatności.</p> <p>Analogiczne rozwiązanie przewiduje ust. 5, określający wysokość odszkodowania w razie przeniesienia numeru bez zgody abonenta. Zgodnie z ust. 5 w takiej sytuacji abonentowi przysługuje <i>jednorazowe odszkodowanie za każdy dzień od dnia przeniesienia numeru, w wysokości 1/2 średniej opłaty</i></p>	<p>Uwaga kierunkowo uwzględniona Doprecyzowano, że odszkodowanie jest obliczane w odniesieniu do rachunków za usługi komunikacji elektronicznej.</p>

		<p><u>miesięcznej liczonej według rachunków z ostatnich trzech okresów rozliczeniowych.</u></p> <p>Odszkodowanie za niedotrzymanie terminu przeniesienia numeru jest ściśle związane z usługą komunikacji głosowej i nie powinno być rozszerzane na inne usługi, które mogą być uwzględniane w rachunkach przesyłanych abonentowi.</p> <p>Proponujemy więc, aby art. 283 ust. 3 PKE otrzymał brzmienie:</p> <p><i>3. W przypadku niedotrzymania terminu przeniesienia numeru lub wznowienia świadczenia usług abonentowi przysługuje od dotychczasowego dostawcy usług jednorazowe odszkodowanie za każdy dzień zwłoki w wysokości 1/4 sumy opłat miesięcznych liczonej według rachunków <u>za usługę komunikacji głosowej z ostatnich trzech okresów rozliczeniowych</u>, a w przypadku abonentów usługi przedpłaconej w wysokości 1/4 sumy wartości doładowań konta z ostatnich trzech miesięcy, chyba że brak możliwości realizacji przeniesienia numeru nastąpił z przyczyn leżących po stronie systemu, o którym mowa w art. 295 ust. 3.</i></p> <p>oraz aby analogiczny przepis w art. 283 ust. 5 PKE otrzymał brzmienie:</p> <p><i>5. W przypadku przeniesienia numeru bez zgody abonenta, abonentowi przysługuje od nowego dostawcy publicznie dostępnych usług komunikacji głosowej jednorazowe odszkodowanie za każdy dzień od dnia przeniesienia numeru, w wysokości 1/2 średniej opłaty miesięcznej liczonej według rachunków <u>za usługę komunikacji głosowej z ostatnich trzech okresów rozliczeniowych</u>, a w przypadku abonentów usługi przedpłaconej w wysokości 1/2 sumy wartości doładowań konta z ostatnich trzech miesięcy.</i></p>	
--	--	---	--

6 0 4	Art. 283 ust. 4	Silema n Sp. z o.o. RPT 326	<p>Należy w całości zmienić treść zapisu poprzez wskazanie w niniejszym punkcie, iż:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) w sytuacji w której dotychczasowy dostawca nie ponosi odpowiedzialności za opóźnienie w przeniesieniu numeru jest on zwolniony z obowiązku wypłacania na rzecz abonenta odszkodowania za niedotrzymanie terminu, b) w sytuacji w której istnieją przesłanki do stwierdzenia, iż dotychczasowy dostawca nie ponosi odpowiedzialności za opóźnienia, jest on uprawniony do opóźnienia w wypłaceniu wskazanego w art. 283 odszkodowania do czasu rozstrzygnięcia który z podmiotów odpowiada za opóźnienie, c) w sytuacji w której odpowiedzialnym za opóźnienie okaże się inny podmiot aniżeli dotychczasowy dostawca należy zwolnić dotychczasowego dostawcę z obowiązku wypłacania odszkodowania i obciążyć nim podmiot, z którego winy nastąpiło opóźnienie. <p>W obecnym kształcie w sytuacji wystąpienia opóźnienia zapis wprowadza bezwzględny nakaz wypłacenia odszkodowania przez dotychczasowego dostawcę, po czym w przypadku stwierdzenia iż opóźnienie nastąpiło z winy innego podmiotu, zapis wprowadza możliwość dochodzenia od tego podmiotu zwrotu wypłaconego wcześniej na rzecz Abonenta odszkodowania. Zapis w obecnym kształcie nie tylko obciąża finansowo dotychczasowego Dostawcę poprzez nakaz wypłaty odszkodowania za opóźnienia niewynikające z jego winy, ale również obciąża go dodatkowo kosztami dochodzenia zwrotu odszkodowania od podmiotu który realnie zawinił w sprawie opóźnienia w przeniesieniu numeru.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Propozycja nie jest zasadna, gdyż abonent nie jest w stanie sam zweryfikować z czyjej winy nie doszło do przeniesienia numeru. Przepis o tożsamym brzmieniu funkcjonuje od kilku lat w Pt. Abonent dochodzi odszkodowania od dotychczasowego dostawcy, a ten ewentualnie ma regres do nowego dostawcy usług.</p>
-------------	--------------------------	--	---	---

6 0 5 6	Art. 283 ust. 6	KIKE	<p>W przypadku opóźnienia dotyczącego wznowienia świadczenia usług przez dotychczasowego dostawcę, powinien on wypłacać odszkodowanie <u>jedynie za każdy dzień zwłoki we wznowieniu świadczenia usług</u>. Zasadne jest aby odpowiedzialność dotychczasowego dostawcy usług ograniczyła się do tych działań lub zaniechań, które zostały przez niego zawinione.</p> <p>Opóźnienie w rozpoczęciu świadczenia usług przez nowego dostawcę a opóźnienie we wznowieniu świadczenia usług przez dotychczasowego dostawcę to dwie zupełnie odrębne kwestie, dotyczące obowiązków dwóch różnych podmiotów. Na takim stanowisku stoi również projektodawca, o czym świadczy odróżnianie przez niego tych dwóch obowiązków.</p> <p>Taki wniosek wypływa również z regulacji określonej w art. 283 ust. 3 i 4 PKE, z którego wynika, że dotychczasowy dostawca odpowiada za każdy dzień zwłoki we wznowieniu świadczenia usług i nie ponosi on odpowiedzialności, jeśli opóźnienie w przeniesieniu numeru nastąpiło z winy innego podmiotu.</p> <p>Może więc dojść do sytuacji, w której dotychczasowy dostawca usług wznowi świadczenie usług z opóźnieniem kilku godzin, natomiast usługa zostanie uruchomiona przez nowego dostawcę dopiero po upływie kilku dni od dnia, w którym miało dojść do rozpoczęcia świadczenia przez niego usług, a dotychczasowy dostawca nie będzie miał na to wpływu.</p> <p>Z tego względu, w treści omawianego przepisu należy zastrzec, że w przypadku opóźnienia we wznowieniu usługi, odszkodowanie przysługuje za czas opóźnienia we wznowieniu świadczenia usług.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Przyjęta procedura jest wdrożeniem przepisów EKŁE wskazujących, że abonent powinien uzyskać rekompensatę w łatwy sposób w odpowiednim czasie. Abonent oczekuje rezultatu w postaci przeniesienia numeru i nie jest w stanie ustalić z czyjej winy nie doszło do przeniesienia numeru. Z tego względu przyjęto, że abonent za czas do przeniesienia usług dochodzi rekompensaty od dotychczasowego dostawcy, który ma regres względem nowego dostawcy usług, jeśli to z jego winy nie doszło do przeniesienia.</p>
------------------	--------------------------	------	---	--

			<p>Należy zauważyć, że w art. 286 ust. 3 PKE, dotyczącym odszkodowania za brak wznowienia świadczenia usług przez dotychczasowego dostawcę w razie zmiany dostawcy usług dostępu do internetu (czyli w analogicznej sytuacji), wyraźnie wskazano, iż odszkodowanie jest wypłacane przez dotychczasowego dostawcę za każdy dzień przerwy w świadczeniu usług a nie za okres do rozpoczęcia świadczenia usług przez nowego dostawcę.</p> <p>W ocenie Izby, regulacja dotycząca problematyki zmiany dostawcy usług dostępu do internetu, określona w art. 286 oraz 289 PKE, jest bardziej spójna, dlatego warto byłoby rozważyć, aby ewentualne zmiany art. 283 PKE były wprowadzone z uwzględnieniem brzmienia tej regulacji.</p> <p>Z uwagi na powyższe, KIKE proponuje aby art. 283 ust. 6 PKE uzyskał brzmienie:</p> <p><i>6. Kwotę odszkodowania, o którym mowa w ust. 3 i 5, oblicza się na podstawie liczby dni, które upłyną:</i></p> <p><i>1) w przypadku, o którym mowa w ust. 3 – <u>odpowiednio do dnia przeniesienia numeru lub do dnia wznowienia świadczenia usług przez dotychczasowego dostawcę;</u></i></p> <p><i>2) w przypadku, o którym mowa w ust. 5 - do dnia przeniesienia numeru do sieci dotychczasowego dostawcy publicznie dostępnych usług komunikacji głosowej lub uzyskania zgody abonenta na świadczenie usług przez nowego dostawcę publicznie dostępnych usług komunikacji głosowej z wykorzystaniem dotychczasowego numeru.</i></p>	
6 0 6	Art. 284	KIGEi T	<p>W pierwszej kolejności Izba zwraca uwagę na konieczność włączenia w prace Ministerstwa Finansów, ponieważ dokonywane zmiany nijak mają się do obecnego modelu funkcjonowania usług przedpłaconych i wymagają dostosowania przepisów podatkowych. W obecnym stanie prawnym istnieje szereg wątpliwości co do możliwości</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Należy podkreślić, że obowiązek zwrotu pozostałych na koncie środków wynika z EKŁE (art. 106 ust. 6), natomiast kwestie dotyczące opodatkowania tego zwrotu nie są przedmiotem regulacji Pke. Jednocześnie projekt był poddany</p>

			<p>zaliczenia kwoty zwrotu w poczet kosztów uzyskania przychodów, jak też możliwości odzyskania podatku VAT od zwracanych kwot. W zakresie podatku VAT rozwiązaniem może być albo pomniejszenie zwracanej konsumentowi kwoty o taki podatek, albo zwrot podatku przedsiębiorcy przez Skarb Państwa. Przede wszystkim jednak problem zasadza się w tym, że w chwili obecnej środki pochodzące z doładowania z perspektywy podatkowej nie są traktowane jako środki pieniężne, a samo wprowadzenie obowiązku ich zwrotu nie zmienia takiej ich kwalifikacji.</p> <p>W dalszej kolejności Izba zwraca uwagę kolejne rozszerzanie obowiązku zwrotu, w tym przypadku na każdy przypadek rozwiązania umowy. Z uwagi na zasadę pełnej harmonizacji takie rozwiązanie będzie sprzeczne z EKŁE i w związku z tym postulujemy jego usunięcie, ograniczając przepis do zakresu wynikającego z EKŁE.</p> <p>Kolejną ewidentną sprzecznością z EKŁE jest objęcie obowiązkiem zwrotu przedsiębiorców. W tym zakresie EKŁE jednoznacznie wskazuje, że obowiązek zwrotu w przypadku przeniesienia numeru dotyczy wyłącznie konsumentów.</p>	<p>uzgodnieniem międzyresortowym, zatem MF zna zaproponowane w projekcie rozwiązania.</p> <p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>W ocenie projektodawcy nie ma podstaw do różnicowania sytuacji przeniesienia numeru i innych sytuacji wygaśnięcia ważności konta, gdyż w obydwu przypadkach abonent chce zrezygnować z usług oferowanych przez danego dostawcę.</p> <p>Uwaga uwzględniona</p> <p>W zakresie objęcia regulacją jedynie konsumentów.</p>
6 0 7	Art. 284	PIIT	<p>W ocenie Izby projektowane przepisy dotyczące zwrotu pozostałych na koncie środków z doładowań niezgodnie z europejską dyrektywą posługują się pojęciem „abonenta”, jako podmiotu uprawnionego do złożenia wniosku. Przepisy EKŁE wyraźnie wskazują, że takie uprawnienie przysługuje wyłącznie konsumentom. Zgodnie z art. 106 ust. 6 EKŁE: „Dotychczasowi dostawcy dokonują na wniosek zwrotu wszelkiego pozostałego salda na rzecz konsumentów korzystających z usług w systemie przedpłać”.</p> <p>Mając na uwadze powyższe Izba postuluje o modyfikację art. 284 poprzez zamianę „abonenta” na „konsumenta”.</p>	<p>Uwaga uwzględniona</p>

6 0 8 1	Art. 284 ust. 1	PIIT	<p>Izba zwraca uwagę, że projektowana ustawa w zakresie tzw. zwrotu środków prepaid wykracza poza EKŁE, nie wskazuje bowiem rozwiązania umowy o świadczenie usług przedpłaconych, jako podstawy do złożenia przez konsumenta wniosku o zwrot pozostałych na koncie środków z doładowań, przyznając konsumentowi takie prawo wyłącznie w przypadku zmiany dostawcy. Zwracamy uwagę, że w EKŁE regulacja odnosząca się do zwrotu znajduje się w art. 106, który dotyczy zmiany dostawcy i przenoszenie numerów, a ustęp 6 wprost referuje do przenoszenia numeru prepaid i zobowiązania nakładanego na dotychczasowego dostawcę: <i>„Dotychczasowi dostawcy dokonują na wniosek zwrotu wszelkiego pozostałego salda na rzecz konsumentów korzystających z usług w systemie przedpłaty. Zwrot może podlegać opłacie, jedynie jeżeli zostało to określone w umowie. Wszelkie takie opłaty są proporcjonalne i współmierne do rzeczywistych kosztów ponoszonych przez dotychczasowego dostawcę w związku ze zwrotem”</i>.</p> <p>Mając na uwadze zasadę pełnej harmonizacji przepisów, EKŁE nie daje podstawy Państwu członkowskiemu, aby w tym konkretnym przepisie mogło ustanawiać nowe, bardziej rygorystyczne obowiązki (dodatkowy element dot. rozwiązania umowy oraz rozszerzenie podmiotu uprawnionego ponad konsumentów), które zarazem nie są przewidziane w EKŁE. Projektodawca w uzasadnieniu do projektu ustawy wskazuje, że „Przepis ten w zakresie zwrotu środków w przypadku zmiany dostawcy usług stanowi implementację art. 106 ust. 6 EKŁE”, jednak projektowany art. 284 ust. 1 dalece wykracza poza przepis Dyrektywy EKŁE i poprzez szerokie wyjście poza przepisy unijne może stanowić przykład poważnego różnicowania sytuacji przedsiębiorców telekomunikacyjnych w Polsce względem przedsiębiorców</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>W ocenie projektodawcy nie ma podstaw do różnicowania sytuacji przeniesienia numeru i innych sytuacji wygaśnięcia ważności konta, gdyż w obydwu przypadkach abonent chce zrezygnować z usług oferowanych przez danego dostawcę.</p>
------------------	--------------------------	------	---	--

		<p>funkcjonujących w innych krajach UE, które prawidłowo zaimplementują regulacje.</p> <p>Izba w dalszym ciągu – śladem konsultacji wstępnych, podtrzymuje swoją uwagę dotyczącą pozostawienia wyłącznie przeniesienia numeru, jako jedynej podstawy do zwrot środków pozostałych z doładowań – zgodnie z dyrektywą. Jednocześnie z zaskoczeniem przyjęła propozycję wykreślenia z poprzedniego projektu ustawy wygaśnięcia ważności konta, jako podstawy do złożenia przez konsumenta wniosku o zwrot pozostałych na koncie środków z doładowań, na rzecz rozwiązania umowy, które również nie znajduje swojego odzwierciedlenia w EKŁE. PIIT zwraca uwagę, że propozycja art. 284 ust. 1 projektu ustawy – Prawo komunikacji elektronicznej pozostaje w sprzeczności z art. 101 ust. 1 Europejskiego Kodeksu Łączności Elektronicznej. Zgodnie z art. 101 ust. 1 EKŁE, państwa członkowskie nie utrzymują w swoim prawie krajowym ani do niego nie wprowadzają przepisów dotyczących ochrony użytkowników końcowych, odbiegających od art. 102-115 EKŁE, w tym bardziej lub mniej rygorystycznych przepisów w celu zapewnienia różnego poziomu ochrony, chyba że przepisy niniejszego tytułu stanowią inaczej.</p> <p>W związku z tym, że obowiązek zwrotu pozostałego salda na rzecz konsumentów korzystających z usług w systemie przedpłat uregulowany został w art. 106 Zmiana dostawcy i przenoszenie numerów, a nie w art. 105 Okres obowiązywania umowy i rozwiązanie umowy, nie podlega dyskusji, że intencją ustawodawcy europejskiego było przyznanie tego uprawnienia w szczególnym przypadku rozwiązania umowy związanego ze zmianą dostawcy usług. Z zestawienia powyżej wymienionych przepisów jednoznacznie wynika, że wprowadzenie w art. 284 ust. 1 projektu ustawy obowiązku zwrotu pozostałych na</p>	<p>Uwaga kierunkowo uwzględniona Przywrócono wygaśnięcie ważności konta na połączenia przychodzące.</p>
--	--	--	--

		<p>koncie środków w każdym przypadku rozwiązania umowy jest rozwiązaniem bardziej rygorystycznym w stosunku do wynikającego z art. 106 ust. 6 EKŁE, a tym samym na podstawie art. 101 ust. 1 EKŁE niedopuszczalne.</p> <p>W związku z powyższym Izba w pierwszej kolejności postuluje następujące doprecyzowanie art. 284 ust. 1 projektu ustawy: <i>W przypadku rozwiązania umowy o świadczenie usług przedpłaconych wynikającego ze zmiany dostawcy usług telekomunikacyjnych, dostawca usług telekomunikacyjnych zwraca konsumentowi, na jego wniosek, pozostałe na jego koncie środki z doładowań.</i></p> <p>W drugiej kolejności, w razie nieuwzględnienia powyższej uwagi, Izba postuluje o przywrócenie wygaśnięcia ważności konta i wprowadzenie następującej definicji „wygaśnięcia ważności konta”: <i>całkowite zaprzestanie świadczenia usług komunikacji elektronicznej przez danego dostawcę usług.</i></p> <p>PIIT pragnie ponownie zwrócić uwagę, że rozszerzenie sytuacji zwrotu pozostałych na koncie środków z doładowań w przypadku rozwiązania umowy może dodatkowo zwiększyć liczbę nadużyć i zachowań fraudogennych, jakie związane będą z procesem zwrotu środków.</p> <p>Izba zwraca uwagę, w związku z tym, że po stronie dostawcy nie ma możliwości weryfikacji legalności pochodzenia pieniędzy służących do doładowanego konta, w przypadku doładowania na wysoką kwotę a następnie zwrotu niewykorzystanych środków, pojawić się może ryzyko prania pieniędzy poprzez wykorzystanie kart prepaid. Biorąc pod uwagę dostępność kart prepaid, mimo obowiązku ich rejestracji, którą w nielegalny sposób próbuje się obchodzić poprzez kupowanie kart prepaid na tzw. „osoby słupy”, można domniemywać, że zwrot środków z kart w przypadku rozwiązania umowy, ale również przenoszenia numerów, może</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona Nadużycia regulowane są osobnym przepisem, na podstawie którego przedsiębiorcy mogą podejmować działania zmierzające do zwalczania ich.</p> <p>Uwaga nieuwzględniona Pke nie reguluje kwestii podatkowych, zatem nie ma podstaw wprowadzania proponowanego zastrzeżenia.</p>
--	--	---	---

		<p>stać się względnie „bezpiecznym” sposobem na zalegalizowanie pochodzenia „brudnych” pieniędzy, np. wykorzystując to, że możliwe jest zażądanie zwrotu środków na dowolnie wskazane konto bankowe.</p> <p>Postulat: dostawcy powinni mieć możliwość odmowy wypłaty środków z konta w przypadku podejrzenia nadużyć fraudowych, np. w sytuacji doładowania kart prepaid poprzez usługę postpaid i następnie nieopłacenie usługi postpaid, czy też w przypadku skupu środków prepaid by uniknąć ponoszenia kosztu opłaty manipulacyjnej.</p> <p>Oczywistym wydają się być zastrzeżenia możliwości uwarunkowania zwrotu środków od dokonania sprawdzenia danych klienta, tak by zwrot był faktycznie dokonany na osobę, na którą numer jest zarejestrowany, a w przypadku gdy dane nie będą się zgadzały – możliwość odmówienia zwrotu. Aby podkreślić istotę prowadzenia przez przedsiębiorców telekomunikacyjnych aktywnych działań antyfraudowych co najmniej uzasadnienie do ustawy powinno zostać uzupełnione o treści w tym zakresie.</p> <p>Potrącenie opłaty ze środków oraz pomniejszenie zwrotu o już odprowadzony podatek VAT</p> <p>Izba z zadowoleniem przyjmuje fakt, że przysługująca dostawcy usług opłata za zwrot może zostać potrącona ze środków podlegających zwrotowi.</p> <p>Jednak w celu wykluczenia niepewności prawnej, Izba zwraca się o doprecyzowanie sytuacji, w której opłata za zwrot środków może być większa niż kwota środków, jaka znajduje się na karcie pre-paid. W takim przypadku jasno wskazany powinien być brak obowiązku zwrotu środków, aby nie dochodziło do sytuacji, w której dostawca będzie zobowiązany do zwrotu środków w kwocie mniejszej niż opłata związana ze zwrotem.</p>	
--	--	--	--

Jednocześnie Izba ponownie zwraca uwagę na brak uregulowania w przepisach istotnych kwestii podatku VAT, tj. pomniejszenia zwrotu o już odprowadzony podatek VAT – zgodnie z zasadą neutralności podatku VAT, wyrażoną w Dyrektywie Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej; W razie braku uregulowania tej kwestii:

- dostawcy będą zobowiązani do wypłaty abonentowi kwot, których w jakiejś części w ogóle nie otrzymali (abonent dokonując zakupu zapłacił całą wartość zasilenia/startera prepaid, ale w przeważającej części transakcji nie do operatora tylko podmiotu stanowiącego ogniwo łańcucha dystrybucji produktów prepaid);
- środki, zwracane/wypłacane abonentowi, stanowiły w łańcuchu dystrybucji element podstawy opodatkowania zarówno podatkiem dochodowym, jak i podatkiem od towarów i usług, a to oznacza, że skoro jakaś część wartości zasilenia czy startera „wróci” z powrotem do abonenta, to podatki zapłacone od tej wartości przekazanej zwrotnie abonentowi zostały uiszczone nienależnie i nie ulega wątpliwości, że powinien istnieć mechanizm wynikający z przepisów prawa, aby podmiot, który będzie zobowiązany do zwrotu/przekazania abonentowi środków odpowiadających wartości niezrealizowanych usług mógł co najmniej odzyskać wartość tych nienależnie uiszczonych podatków.

Mając na względzie wszystkie powyższe uwagi Izba proponuje nowe brzmienie art. 284 ust. 2 oraz odpowiednie dodanie nowego ustępu i zmianę numeracji:

			<p>Art. 284 2. Zwrot środków, o którym mowa w ust. 1, może podlegać opłacie. Opłata ta powinna być proporcjonalna i współmierna do rzeczywistych kosztów zwrotu i jest potrącana ze środków podlegających zwrotowi. <i>Dostawca usług dokonuje zwrotu środków po uprzednim pomniejszeniu zwrotu o opłatę w wysokości kosztów zwrotu oraz o podatek od towarów i usług, który został już zapłacony przez dostawcę usług.</i></p>	
609	Art. 284 ust. 1	KIGEiT	KIGEiT postuluje doprecyzowanie, że konsument może złożyć wniosek o zwrot środków dopiero po rozwiązaniu umowy. Ma to w szczególności istotne znaczenie przy przenoszeniu numeru, którego dojdzie do skutku (i w rezultacie rozwiązanie umowy z dotychczasowym dostawcą) umożliwia dopiero realizację procesu zwrotu środków.	<p>Uwaga kierunkowo uwzględniona Dodano przepis, z którego wynika, że w przypadku przeniesienia numeru zwrot środków następuje dopiero po przeniesieniu numeru.</p>
610	Art. 284 ust. 4	KIGEiT	KIGEiT proponuje ograniczenie czasu na złożenie wniosku o zwrot środków do 30 dni od daty rozwiązania umowy. Obecny roczny okres jest zbyt długi zważywszy, że praktyczni wszyscy abonenci będą składali stosowny wniosek po rozwiązaniu umowy.	<p>Uwaga nieuwzględniona Termin 30 dni wydaje się być terminem zbyt krótkim na realizację uprawnienia abonenta. Jednocześnie zdecydowano, że termin na zwrot środków wynosił będzie nie rok, a 6 miesięcy.</p>
611	Art. 284 ust. 4	PIIT	W zakresie uprawnienia abonenta do ubiegania się o zwrot środków, Izba zwraca uwagę na zaproponowany bardzo długi termin do złożenia wniosku o zwrot pozostałych na koncie środków - do 1 roku. Taka zmiana nie pozostanie bez konsekwencji dla przedsiębiorców telekomunikacyjnych, którzy by zrealizować nałożone obowiązki we właściwym czasie 1 roku musieliby w zakresie gospodarowania numeracją wносить opłatę do UKE za „używanie” danej numeracji w okresie oczekiwania na potencjalny wniosek abonenta. Przedstawiona propozycja wydłużenia okresu, kiedy abonent może skorzystać z uprawnienia do 12 miesięcy w praktyce oznacza może, iż numer, który dzisiaj już po miesiącu od	<p>Uwaga nieuwzględniona Termin 30 dni wydaje się być terminem zbyt krótkim na realizację uprawnienia abonenta. Jednocześnie zdecydowano, że termin na zwrot środków wynosił będzie nie rok, a 6 miesięcy.</p>

			<p>wygaśnięcia umowy i wyłączenia karty SIM wracał do dystrybucji (w nowych starterach), będzie musiał być teraz „zamrożony” w systemie dostawcy przez okres 12 miesięcy. Spowodowane jest to tym, że operatorzy nie mają systemów, które umiałyby jednocześnie mieć zapisany ten sam numer dwukrotnie, ale z inną historią doładowań:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Wobec niemożliwości rozróżniania dwóch historii doładowań na tym samym numerze, w odniesieniu do numeracji, przepis ten powoduje sytuację, że jeśli abonent A miałby wygaszoną Kartę SIM np. 1 stycznia 2021 r., to ponownie do dystrybucji numer ten nie może trafić wcześniej jak od 1 stycznia 2022 r. • W konsekwencji operator musiałby ponosić przez rok opłaty za wykorzystanie numeracji, której nie może wykorzystywać w praktyce. <p>W tym zakresie dostrzegamy również analogię do art. 282 ust. 2 PKE, zgodnie z którym abonent zachowuje prawo do przeniesienia numeru przez okres nie dłuższy niż 1 miesiąc od dnia, w której umowa zakończyła się. W tym przypadku dostawca usług obowiązany jest utrzymywać dostępność numeru przez 1 miesiąc, nie odzyskując jednak zwrotu proporcjonalnej części opłaty za gospodarowaniem tym numerem. W przypadku zwrotu środków prepaid będzie to okres aż 12 miesięcy.</p> <p><u>Mając na względzie wszystkie powyższe uwagi Izba proponuje nowe brzmienie art. 284 ust. 4:</u></p> <p><i>4. Uprawnienie abonenta, o którym mowa w ust. 1, wygasa po upływie roku 30 dni od dnia zmiany dostawcy usług telekomunikacyjnych rozwiązania umowy.</i></p>	
6 1 2	Art. 284	Lewiat an	<p>Projektowana regulacja zakłada niezgodność z EKŁE w zakresie włączenia rozwiązania umowy do katalogu sytuacji, w których przysługuje zwrot środków – art. 106 wyraźnie</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona W ocenie projektodawcy nie ma podstaw do różnicowania sytuacji przeniesienia numeru i innych sytuacji wygaśnięcia</p>

		<p>wskazuje że taki zwrot powinien następować wyłącznie w sytuacji zmiany dostawcy usług. Biorąc pod uwagę szerokie możliwości podejmowania działań fraudowych w związku z otrzymywaniem zwrotu wydaje się, że ograniczenie zwrotów do tego jednego rodzaju sytuacji było celowym działaniem regulacji unijnej. Istotne jest również wskazanie, że zgodnie z EKŁE uprawnienie do zwrotu przewidziane jest wyłącznie w odniesieniu do abonentów będących konsumentami, a nie jak zakłada projektowany przepis dla wszystkich abonentów.</p> <p>Proponowana zmiana: Art. 284 ust. 1 <i>W przypadku rozwiązania umowy o świadczenie usług przedpłaconych wynikającego ze zmiany dostawcy usług telekomunikacyjnych, dostawca usług telekomunikacyjnych zwraca konsumentowi, na jego wniosek, pozostałe na jego koncie środki z doładowań.</i></p> <p>Biorąc pod uwagę projektowany ust. 4 wskazać należy, że zaproponowany termin ubiegania się o zwrot środków został określony bardzo szeroko – do 1 roku. Konieczne jest zwrócenie uwagi, że taka regulacja będzie miała poważne konsekwencje dla przedsiębiorców w zakresie utrzymywania numeru, z którym powiązane są dane środki, de facto przedsiębiorcy nie będą przez rok mogli zwolnić numeracji klienta, który już nie korzysta z usług, a więc będą musieli ponosić opłaty za numeracje mimo braku przychodów z danego numeru.</p> <p>KL postuluje by okres ten zawęzić do 1 miesiąca, analogicznie do uprawnienia jakie przewidziane jest w art. 282 co do prawa do przeniesienia numeru przez okres nie dłuższy niż 1 miesiąc od dnia, w której umowa zakończyła się.</p> <p>Proponowana zmiana:</p>	<p>ważności konta, gdyż w obydwu przypadkach abonent chce zrezygnować z usług oferowanych przez danego dostawcę.</p> <p>Uwaga nieuwzględniona Termin 30 dni wydaje się być terminem zbyt krótkim na realizację uprawnienia abonenta. Jednocześnie zdecydowano, że termin na zwrot środków wynosił będzie nie rok, a 6 miesięcy. Nie uwzględniono propozycji w zakresie wskazania granicznego terminu realizacji uprawnienia do zwrotu odwołującego się do chwili ostatniego doładowania. Należy podkreślić, że brak doładowania nie oznacza automatycznie rozwiązania umowy lub wygaśnięcia ważności konta.</p>
--	--	---	---

			<p><i>4. Uprawnienie abonenta, o którym mowa w ust. 1, wygasa po upływie miesiąca od rozwiązania umowy lub od chwili ostatniego doładowania.</i></p>	
6 1 3	Art. 284	KIGC	<p>Postulat: usunięcie rozwiązania umowy jako podstawy do złożenia przez abonenta wniosku o zwrot pozostałych na koncie środków z doładowań</p> <p>W ramach przepisów dotyczących zwrotu pozostałych na koncie środków z doładowań Izba chciałaby po pierwsze zwrócić uwagę na niezgodność przepisów z EKŁE w zakresie rozwiązania umowy, jako podstawy do złożenia wniosku o zwrot środków. Zgodnie z EKŁE jedyną podstawą do zwrotu środków jest przeniesienie numeru do innego dostawcy usług. Jeżeli intencją projektodawcy było zrównanie sytuacji abonenta, który nie decyduje się na zmianę dostawcy usług, ale także chciałby odzyskać wpłacone środki, to powstaje pytanie, czy na pewno podstawą do realizacji takiego uprawnienia miała być możliwość rozwiązania umowy przez abonenta. Abonent dokonuje zawarcia umowy przez włączenie się do sieci (kupi starter, dokonuje rejestracji i loguje się do sieci), natomiast dostawca usług świadczy usługi telekomunikacyjne na podstawie doładowań, które abonent realizuje w trakcie tej umowy. Brak doładowania w określonym momencie powoduje ograniczenie korzystania z takich usług, a przy dłuższym braku doładowania – zaprzestanie świadczenia usługi i dezaktywację karty SIM. Czy ten moment właśnie miał na myśli projektodawca proponując przepisy do art. 284? Trudno bowiem wyobrazić sobie sytuację, że nagle miliony abonentów, w odniesieniu do których dostawca usług nie zaprzestał świadczenia usług, składają oświadczenie o rozwiązaniu umowy w dowolny sposób w dowolnym kanale i jednocześnie żądają zwrotu wpłaconych środków. Byłaby to</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>W ocenie projektodawcy nie ma podstaw do różnicowania sytuacji przeniesienia numeru i innych sytuacji wygaśnięcia ważności konta, gdyż w obydwu przypadkach abonent chce zrezygnować z usług oferowanych przez danego dostawcę.</p>

		<p>sytuacja, w której nie poradziły sobie żaden z operatorów pod względem logistycznym oraz procesowym. Ponadto przepis nie precyzuje, czy chodzi o możliwość rozwiązania umowy tylko przez abonenta, czy tylko przez dostawcę usług, a może o oba te podmioty jednocześnie. Dostawca usług, choćby z powodów związanych z nadużyciami dokonywanymi przez abonentów, również miałby prawo rozwiązać umowę i trudno oczekiwać w takich sytuacjach uwzględnienia wniosku takiego nieuczciwego abonenta o zwrot pozostałych na koncie środków z doładowań.</p> <p>Postulat: skrócenie terminu do złożenia wniosku o zwrot środków</p> <p><i>Art. 284. 4. Uprawnienie abonenta, o którym mowa w ust. 1, wygasa po upływie roku 30 dni od dnia zmiany dostawcy usług telekomunikacyjnych rozwiązania umowy</i></p> <p>Na uwagę zasługuje również termin do złożenia przez abonenta wniosku o zwrot. Wydaje się, że okres 1 roku od dnia wystąpienia zdarzenia uprawniającego do skorzystania ze zwrotu, jest stanowczo zbyt długi, bowiem ogranicza prawo dostawcy usług do prawidłowego zarządzania numeracją, pozbawiając jednocześnie dostawcę rekompensaty związanej z niemożnością udostępnienia tej numeracji innym abonentom. Mając ponadto na uwadze decyzję UOKiK w tej sprawie, zobowiązującą jednego z dostawców do zwrotu środków prepaid na określonych zasadach, których jedną z nich jest termin na złożenie wniosku wynoszący zaledwie 30 dni, Izba postuluje o skrócenie zaproponowanego okresu z jednego roku właśnie do 30 dni.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Termin 30 dni wydaje się być terminem zbyt krótkim na realizację uprawnienia abonenta. Jednocześnie zdecydowano, że termin na zwrot środków wynosił będzie nie rok, a 6 miesięcy.</p>
--	--	--	--

6 1 4	Art. 284	Pracodawcy RP BCC	<p>Postulat: wprowadzenie nowych mechanizmów podatkowych dla usług przedpłaconych</p> <p>Pracodawcy RP zwracają uwagę na możliwe problemy podatkowe związane z dokonywaniem zwrotów. Wg naszej wiedzy startery, które są już na rynku, zostały sprzedane przez przedsiębiorców telekomunikacyjnych i nie są już ich własnością, a podatek od towarów i usług został odprowadzony. W związku z tym przedsiębiorcy telekomunikacyjni powinni mieć możliwość odliczenia odprowadzonego już podatku w przypadku złożenia przez abonenta wniosku o zwrot środków z doładowań. Propozycja przepisu ogranicza się wyłącznie do możliwości pobrania opłaty związanej ze zwrotem, która to opłata będzie mogła pomniejszyć zwrot. W naszej ocenie propozycja powinna uwzględniać jeszcze odprowadzony już podatek od towarów i usług.</p> <p>Postulat: skrócenie terminu do złożenia wniosku o zwrot środków</p> <p><i>Art. 284. 4. Uprawnienie abonenta, o którym mowa w ust. 1, wygasa po upływie roku 30 dni od dnia zmiany dostawcy usług telekomunikacyjnych rozwiązania umowy</i></p> <p>Osobną kwestią dotyczącą zwrotu środków jest termin, w którym konsument ma prawo do złożenia wniosku o zwrot. Zapoznaliśmy się z decyzją UOKiK zobowiązującą jednego z przedsiębiorców telekomunikacyjnych do zwrotu środków na określonych zasadach. W decyzji znajdziemy m.in. termin na zwrot, wynoszący 30 dni. Wydaje się, że projekt ustawy powinien korelować z wydanymi już decyzjami na rynku, tak</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona Pke nie reguluje kwestii mechanizmów podatkowych.</p> <p>Uwaga nieuwzględniona Termin 30 dni wydaje się być terminem zbyt krótkim na realizację uprawnienia abonenta. Jednocześnie zdecydowano, że termin na zwrot środków wynosił będzie nie rok, a 6 miesięcy.</p>
-------------	-------------	----------------------	---	---

			<p>aby świadczenie usług komunikacji elektronicznej odbywało się na równych, zrozumiałych zasadach. Ponadto tak długi okres na zwrot uderza w gospodarowanie przez dostawców usług numeracją, uniemożliwiając im wykorzystanie danego numeru do czasu złożenia wniosku o zwrot, a maksymalnie do okresu jednego roku od dnia, w którym wystąpiło zdarzenie uprawniające do zwrotu.</p>	
6 1 5	Art. 284 ust. 3	SKOK Kasa Krajo wa	<p>Proponowane brzmienie W art. 284 ust. 3 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„3. Abonent dokonuje wyboru sposobu uzyskania zwrotu pozostałych na koncie środków z doładowań z form dostępnych u danego dostawcy usług telekomunikacyjnych. Dostawca usług zobowiązany jest do umożliwienia abonentowi uzyskania zwrotu na rachunek bankowy abonenta lub jego rachunek w spółdzielczej kasie oszczędnościowo-kredytowej.”;</p> <p>Projekt ustawy w art. 284 ust. 3 posługuje się w terminem „konto bankowe”, które to wyrażenie praktycznie nie występuje już w systemie obowiązującego prawa. Mając na względzie aktualnie przyjętą terminologię oraz biorąc pod uwagę, że w obecnym stanie prawnym rachunki dla członków kas prowadzone są również przez spółdzielcze kasy oszczędnościowo-kredytowe art. 284 ust. 3 powinien otrzymać wskazane powyżej brzmienie.</p>	Uwaga uwzględniona
6 1 6	Art. 284 post ulat	PIIT	<p>Izba zwraca uwagę, że w związku z konieczności ograniczenia potencjalnych nadużyć sprzedażowych, związanych z możliwością nabycia startera po cenie niższej, niż wynikającej ze startera, a następnie rozwiązania umowy i złożenia wniosku</p>	Uwaga nieuwzględniona Nakładanie dodatkowego wymogu w postaci określonego stażu w sieci warunkującego uzyskanie zwrotu środków

	<p>dodatkowy – staż w sieci</p>		<p>o zwrot pełnej kwoty wynikającej ze startera, istotne jest wprowadzenie wymogu dot. zwrotu środków w przypadku upływu tzw. okresu stażowego w sieci, który jest dłuższy niż 6 miesięcy.</p> <p>Takie podejście jest zgodne z intencją Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, który w ramach decyzji zobowiązaniowej wobec jednego z przedsiębiorców telekomunikacyjnych zaakceptował tożsame rozwiązanie i potwierdził konieczność spełnienia takiego wymogu.</p>	<p>byłoby naruszeniem przepisów EKŁE, które żadnych dodatkowych wymogów nie przewidują.</p>
6 1 7	Art. 285	PIIT	<p><u>Wnosimy o wykreślenie artykułu 285, który jest odpowiednikiem art. 72 aktualnego Pt, który dotyczy wyboru dostawcy usługi telefonicznej.</u> Artykuł 285 reguluje sytuację możliwości wyboru przez abonenta dostawcy publicznie dostępnych usług komunikacji głosowej poprzez tzw. preselekcję lub selekcję w sytuacji, gdy abonent korzysta z dostępu do sieci u operatora o pozycji znaczącej. W związku z rozwojem technologicznym aktualnie nie występują problemy z uzyskaniem dostępu do usług telefonicznych. Orange Polska S.A. jedyny operator, który był zobowiązany do świadczenia usług preselekcji i selekcji utracił status operatora o pozycji znaczącej w wyniku wydania decyzji deregulacyjnej przez Prezesa UKE nr DHRT.SMP.6041.5.2017.92 w dniu 26 września 2018 r., a z dniem 1 października 2020 r. upływa dwuletni okres przejściowy utrzymania obowiązków w tym zakresie. Przepis dotyczący możliwości wyboru przez abonenta dostawcy publicznie dostępnych usług telefonicznych należy zatem uznać za przepis archaiczny, i w momencie uchwalenia ustawy będzie przepisem martwym, a więc zupełnie niepotrzebnym, w ogromnie rozbudowanej nowej ustawie. Rynki właściwe dotyczące zapewnienia dostępu do stacjonarnych sieci telefonicznych oraz realizacji połączeń telefonicznych dla klientów detalicznych już od wielu</p>	<p>Uwaga częściowo uwzględniona</p> <p>Zachowano przepis, jednak usunięto odesłanie do operatora o znaczącej pozycji rynkowej.</p>

			<p>lat nie należą do katalogu rynków zalecanych przez KE do regulacji ex ante. Zgodnie z przepisami projektu PKE np. art. 106 aktualnie regulacje koncentrują się na usługach dostępu do internetu, a nie usługach telefonicznych. W związku z tym, że Kodeks nie przewiduje takich regulacji, usunięcie jest więc jak najbardziej uzasadnione. W przypadku wątpliwości w tym zakresie prosimy o konsultacje z Prezesem UKE co do zasadności utrzymania tych przepisów.</p>	
6 1 8	Art. 286 ust. 4	KIKE	<p>Uwagi do tego przepisu powinny być rozpatrywane łącznie z uwagami do art. 287 oraz 291 PKE.</p> <p>Ze względu na uwagi zgłoszone do art. 287 ust. 1 PKE, wydaje się, że zasadne jest wykreślenie regulacji określonej w art. 286 ust. 4 PKE – regulacje te są w zasadzie takie same, zachowanie art. 286 ust. 4 PKE stanowiłoby zbędny pleonazm. Możliwe jest także wykreślenie art. 287 ust. 1 PKE przy zachowaniu art. 286 ust. 4 PKE lub wprowadzeniu odpowiednich zmian do treści art. 291 PKE.</p>	Uwaga uwzględniona
6 1 9	Art. 286 ust. 4	PIIT	<p>W opinii PIIT, w związku z faktem, że zgodnie z art. 288 ust. 1 projektu ustawy Prezes UKE zapewnia funkcjonowanie systemu teleinformatycznego służącego do wymiany komunikatów pomiędzy operatorami lub dostawcami usługi dostępu do internetu na potrzeby realizacji uprawnienia, o którym mowa w art. 286, nie ma konieczności, aby inny przepis ustawy PKE przewidywał obowiązek stworzenia odpowiednich warunków technicznych i organizacyjnych przez dotychczasowego i nowego dostawcę usług dla zmiany dostawcy usługi dostępu do internetu. Zapis art. 286 ust. 4 może bowiem dawać mylne wrażenie o stworzeniu innych warunków technicznych i organizacyjnych niż za pomocą systemu teleinformatycznego, który ma zapewniać Prezes UKE. Należy zwrócić uwagę, że podobne sformułowanie</p>	Uwaga uwzględniona

			zostało użyte w art. 287 ust. 1 i nie ma potrzeby powielania tych samych zapisów w kilku miejscach ustawy. W związku z powyższym PIIT wnosi o wykreślenie w całości art. 286 ust. 4. „4. Dotychczasowy i nowy dostawca usług dostępu do internetu są obowiązani zapewnić możliwość realizacji uprawnień abonenta, o których mowa w ust. 1 i 2 przez stworzenie odpowiednich warunków technicznych i organizacyjnych.”	
6 2 0 5	Art. 286 ust. 5	PIKE	Stanowczo zaprotestować należy przeciwko nakładaniu na przedsiębiorców obowiązku bezpłatnego świadczenia usług na rzecz abonentów. Rozwiązanie takie nie wynika z EKŁE. O ile zrozumieć można konieczność zapewnienia ciągłości dostępu do poczty elektronicznej, o tyle wymóg by następowało to zawsze bez wynagrodzenie jest nieuzasadniony. Oferta dostawcy może w szczególności obejmować skrzynkę poczty elektronicznej o parametrach stosowanych rynkowo w komercyjnych wersjach tej usługi (większa pojemność, dodatkowe usługi). Podobnie, jeżeli założenie skrzynki pocztowej wiąże się z wykupieniem spersonalizowanej domeny, utrzymanie takiej domeny przez kolejne 12 miesięcy wiąże się z kosztami. Nie ma zatem powodów aby zmuszać dostawców do świadczenia usługi darmowo przez okres 6 miesięcy, zwłaszcza, że przepis skierowany jest raczej do przedsiębiorców (wskazuje na to odwołanie do nazwy handlowej oraz znaku towarowego). Zwracamy też uwagę, że wykupienie domeny następuje na okresy roczne, więc w tym zakresie skrócenie czasu trwania obowiązku nie zmniejszy kosztów przedsiębiorcy.	Uwaga nieuwzględniona EKŁE nie wprowadza możliwości pobierania opłat za zapewnienie dostępu do skrzynki mailowej oferowanej przez dotychczasowego dostawcę usług. Sformułowanie “adres związany z jego nazwą handlową lub znakiem towarowym” odnosi się do nazwy i znaku dostawcy usług, nie zaś abonenta. Doprecyzowano przepisy w tym zakresie.
6 2 1	Art. 286	PIKE	Wnosimy o usunięcie regulacji. Zwracamy uwagę, że przepisy EKŁE zakazują jedynie pobierania opłat z tytułu przenoszenia numerów (art. 106 ust. 4). Zgodnie z ideą harmonizacji	Uwaga nieuwzględniona EKŁE wskazuje na zakaz stosowania bezpośrednich opłat wobec użytkowników końcowych. Możliwość stosowania

	ust. 6		zupelnej, rozszerzanie ochrony abonentów (w tym konsumentów) narusza powyższą zasadę.	opłat z tytułu zmiany dostawcy usługi dostępu do internetu będzie czynnikiem zniechęcającym abonentów do korzystania z tego uprawnienia. Należy podkreślić, że celem wprowadzenia przepisów dotyczących zmiany dostawcy usługi dostępu do internetu było nie tylko zapewnienia abonentom ciągłości usługi, ale również stymulowanie konkurencji na rynku, co możliwe będzie najpełniej wtedy gdy opłaty nie będą wprowadzane.
6 2 2	Art. 286 ust. 8 (no wy)	PIKE	Art. 286 ust. 8 <i>Przepisu ust. 1 nie stosuje się w przypadku zmiany dostawcy usługi dostępu do internetu świadczonej w sieci ruchomej na dostawcę usługi dostępu do internetu świadczonej w sieci stacjonarnej i odwrotnie.</i> PIKE postuluje, aby stosowanie przepisów o przenośności Internetu zostało wyłączone w przypadku przechodzenia z sieci stacjonarnej na usługi w sieci ruchomej. W takim wypadku nie ma bowiem żadnej potrzeby komunikacji pomiędzy operatorami, gdyż obie usługi mogą być świadczone niezależnie i równolegle. Dodatkowo, w praktyce abonenci często korzystają z obu typów usług właśnie równolegle.	Uwaga nieuwzględniona EKŁE nie różnicuje sytuacji zmiany dostawcy usługi dostępu do internetu w zależności od tego w jakiej sieci usługa jest świadczona. Wyłączenie obowiązku zapewnienia ciągłości usługi między siecią stacjonarną a ruchomą stanowiłoby niepełną implementację EKŁE. Gdyby unijny ustawodawca pozostawiał decyzję w powyższym zakresie państwom członkowskim wówczas zostałyby to wprost wskazane tak jak przy przenoszeniu numerów.
6 2 3	Art. 287 ust. 1	PIKE PIIT KIKE	Art. 287 ust. 1 Dostawca usług telekomunikacyjnych będący stroną umowy o świadczenie usługi dostępu do internetu, nowy dostawca usługi dostępu do internetu oraz operator są obowiązani zapewnić możliwość realizacji uprawnienia abonenta, o którym mowa w art. 274 286, polegającą na stworzeniu odpowiednich warunków organizacyjnych i technicznych, a jeżeli możliwości takie istnieją – zapewnić ich realizację. PIKE wskazuje na błędne odesłanie zawarte w przepisie.	Uwaga uwzględniona

6 2 4	Art. 288 ust. 1 i 4	KIKE	<p>W ocenie KIKE, nie jest zasadne aby system teleinformatyczny, która ma zostać zapewniony przez Prezesa UKE w celu wymiany komunikatów między dostawcami usług, odnosił się jedynie do przypadków dotyczących realizacji uprawnienia związanego ze zmianą dostępu do internetu.</p> <p>Skoro również w przypadku zmiany dostawcy usług komunikacji głosowej, o której mowa w art. 282 PKE, ważne jest zapewnienie należytej komunikacji między dotychczasowym a nowym dostawcą tych usług, zasadne jest aby stworzony przez Prezesa UKE system komunikacji umożliwiał wymianę informacji również między tymi dostawcami.</p> <p>KIKE proponuje aby art. 288 ust. 1 oraz 4 PKE otrzymał brzmienie:</p> <p><i>1. Prezes UKE zapewnia funkcjonowanie systemu teleinformatycznego służącego do wymiany komunikatów pomiędzy operatorami lub dostawcami usługi <u>komunikacji głosowej oraz usługi dostępu do internetu</u> na potrzeby realizacji uprawnień <u>uprawnień</u>, o których mowa mowa art. 283 oraz 286.</i></p> <p><i>4. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, organizację i funkcjonowanie systemu teleinformatycznego, o którym mowa w ust. 1, oraz sposób wymiany informacji pomiędzy operatorami lub dostawcami usługi <u>komunikacji głosowej oraz dostępu do internetu</u> w zakresie obsługi wniosków o zachowanie ciągłości świadczenia usług w związku ze zmianą dostawcy usługi <u>komunikacji głosowej lub dostępu do internetu</u>, biorąc pod uwagę sprawność działania systemu, a także potrzebę wspierania obsługi zmiany dostawcy usługi <u>komunikacji głosowej lub dostępu do internetu</u> i zapewnienie ciągłości świadczenia przez przedsiębiorcę telekomunikacyjnego publicznie dostępnych usług</i></p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Z uwagi na fakt, że procedura wymiany informacji w procesie zapewnienia ciągłości usługi dostępu do internetu nie została jeszcze wypracowana nie jest zasadne szczegółowe rozstrzygnięcie w ustawie w jakim zakresie proces ten oraz proces przenoszenia numeru powinny być ze sobą powiązane. Jednocześnie uzupełniono przepisy o wskazanie, że w przypadku, gdy abonent korzysta jednocześnie z uprawnienia do zmiany dostawcy usługi dostępu do internetu oraz przeniesienia numeru realizacja uprawnień abonenta jest wykonywana na podstawie przepisów regulujących przenoszenie numerów. Dodatkowo wskazano, że system służący do wymiany komunikatów w procesie zmiany dostawcy usługi dostępu do internetu może być częścią PLI CBD. W ten sposób nie przesądza się o kształcie systemu, zostawiając jednocześnie możliwość zintegrowania go z systemem PLI CBD.</p>
-------------	------------------------------	------	---	--

			<i>telekomunikacyjnych, dostarczania sieci telekomunikacyjnych lub świadczenia usług towarzyszących, a także ograniczenia w korzystaniu przez operatorów i dostawców usługi komunikacji głosowej oraz dostępu do internetu z interfejsu, o którym mowa w ust. 3.</i>	
6 2 5	Art. 288 ust. 4 Art. 290	PIIT	Wnosimy o przedstawienie projektów, projektów założeń lub przynajmniej informacji w sprawie zakładanych przepisów nowego/zmianego rozporządzenia do PKE. Brak tych informacji, nie pozwala na kompleksową ocenę wprowadzanej regulacji rynku telekomunikacyjnego m.in. w zakresie zmiany dostawcy usługi dostępu do internetu.	Uwaga uwzględniona Projekt rozporządzenia z art. 290 zostanie niebawem skierowany do konsultacji, z uwagi na fakt, że akt wykonawczy z art. 73 Pt nie zostanie utrzymany w mocy po wejściu w życie Pke.
6 2 6	Art. 289	KIGEi T	Całkowicie niezrozumiała podstawa do obliczania wysokości kary za przypadek , w którym nie doszło do zmiany dostawcy usługi dostępu do internetu. Projekt zakłada, że podstawą obliczenia wysokości należnej kary za każdy dzień opóźnienia są rachunki za wszystkie usługi komunikacji elektronicznej świadczone przez dostawcę. Należy pamiętać, że proces dotyczy usługi dostępu do internetu świadczonej w ramach konkretnej umowy, a abonent może mieć zawartych z dostawcą kilka takich umów oraz inne umowy w ramach, których świadczone są usługi komunikacji elektronicznej inne niż usługa dostępu do internetu. Nie ma w ogóle uzasadnienia fakt, w którym dostawca musi jako podstawę do obliczenia kary umownej brać pod uwagę rachunki obejmujące wszystkie usługi świadczone przez tego dostawcę. Przepis ten dotyczy wszystkich abonentów, nie tylko konsumentów. Łatwo można zatem sobie wyobrazić sytuację, w którym uchybienie dotyczące konkretnej umowy skutkuje obowiązkiem zapłaty gigantycznej kary z uwagi na fakt, że stroną tej umowy był duży przedsiębiorca korzystający np. z kilku tysięcy numerów telefonów!	Uwaga nieuwzględniona W ocenie projektodawcy odszkodowanie powinno uwzględniać rachunki za usługi komunikacji elektronicznej, gdyż w przypadku usług wiązanych brak dostępu do jednej usługi może skutkować brakiem dostępu innych usług.

			<p>Nie jest jasnym dlaczego ten przypadek został uregulowany zupełnie inaczej niż w przypadku zwłoki w przeniesieniu numeru, gdzie za podstawę do wyliczenia kary bierze się pod uwagę rachunki, które dotyczą usług świadczonych na przenoszonym numerze.</p> <p>Propozycja zmian:</p> <p>1. Jeżeli nie doszło do zmiany dostawcy usługi dostępu do internetu, o której mowa w art. 286, z przyczyn leżących po stronie dotychczasowego dostawcy usługi abonentowi przysługuje jednorazowe odszkodowanie od tego dostawcy za każdy dzień zwłoki w wysokości 1/4 sumy opłat miesięcznych za <u>usługę dostępu do internetu, dla której dostawca miał być zmieniony</u>, wszystkie świadczone usługi komunikacji elektronicznej liczonej według rachunków z ostatnich trzech okresów rozliczeniowych.</p> <p>Jeżeli nie doszło do zmiany dostawcy usługi dostępu do internetu z przyczyn leżących po stronie nowego dostawcy usług abonentowi przysługuje jednorazowe odszkodowanie od tego dostawcy usług za każdy dzień zwłoki w wysokości 1/4 sumy opłat miesięcznych za <u>usługę dostępu do internetu, dla której dostawca miał być zmieniony</u> wszystkie świadczone usługi komunikacji elektronicznej liczonej według rachunków z ostatnich trzech okresów rozliczeniowych od dotychczasowego dostawcy usługi dostępu do <u>sieci</u> internetu.</p>	
6 2 7	Art. 289	Silema n Sp. z o.o. RPT 326	Należy zmienić treść zapisu poprzez doprecyzowanie na podstawie jakich kryteriów wskazywany będzie Dostawca, który odpowiada za niewykonanie obowiązku o którym mowa w Art. 286 oraz w jakim trybie i kto ustalał będzie który z Dostawców odpowiada za niewykonanie niniejszego obowiązku.	Uwaga kierunkowo uwzględniona Wprowadzono tożsame zasady dochodzenia odszkodowania jak przy przenoszeniu numeru.

			Należy również dodać zapisy umożliwiające Abonentowi zwolnienie (w uzasadnionych przypadkach) Dostawcy z obowiązku o którym mowa w Art. 286.	
6 2 8	Art. 289 ust. 1-2	PIIT	<p>PIIT zwraca uwagę na brak uzasadnienia dla sposobu określania w zaprojektowanych przepisach art. 289 ust. 1 – 2 wysokości kar przysługujących abonentowi w razie, gdy nie doszło do zmiany dostawcy usługi dostępu do internetu, poprzez odnoszenie tej wysokości do „sumy opłat miesięcznych za wszystkie świadczone usługi komunikacji elektronicznej” na rzecz abonenta. To błędne podejście może – w zależności od przyjętej interpretacji oraz indywidualnej sytuacji umownej danego abonenta – oznaczać, iż kara za brak zmiany dostawcy usługi zapewnienia dostępu do internetu będzie obliczana w odniesieniu do opłat także za inne usługi świadczone na rzecz tego abonenta</p> <p>Projektowane przepisy zakładają, że podstawa wymiaru kary na rzecz abonenta, którą będą musieli uiścić dostawcy usług na rzecz abonenta, może być bardzo wysoka i nieadekwatna do ewentualnych negatywnych konsekwencji, jakie mogły dotknąć tego abonenta.</p> <p>Należy bowiem pamiętać, że dostawcy oferują różny zakres usług, od usług telekomunikacyjnych po sprzedaż prądu i gazu, usługi bezpieczeństwa. Może to prowadzić do chęci żądania przez abonentów jednorazowego odszkodowania liczonego od opłat za wszystkie usługi, jakie dostawca oferuje abonentowi, tj. głosowe, dostępu do internetu, telewizyjne. Należy też pamiętać, że rachunki niektórych abonentów opiewają niekiedy na setki tysięcy złotych miesięcznie, a zatem jeżeli weźmiemy pod uwagę pojęcie sumy i wszystkich usług komunikacji elektronicznej, to na koniec może się okazać, że np. przy fakturze na 100 tys. zł, dostawca za każdy dzień</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>W ocenie projektodawcy odszkodowanie powinno uwzględniać rachunki za usługi komunikacji elektronicznej, gdyż w przypadku usług wiązanych brak dostępu do jednej usługi może skutkować brakiem dostępu innych usług.</p>

			<p>zwłoki będzie musiał zapłacić takiemu abonentowi 25 tys. zł kary.</p> <p>W opinii PIIT art. 289 ust. 1-2 ustawy należy zmienić w następujący sposób:</p> <p>„1. Jeżeli nie doszło do zmiany dostawcy usługi dostępu do internetu, o której mowa w art. 286, z przyczyn leżących po stronie dotychczasowego dostawcy usługi abonentowi przysługuje jednorazowe odszkodowanie od tego dostawcy za każdy dzień zwłoki w wysokości 1/4 sumy opłat miesięcznych za wszystkie świadczone usługi komunikacji elektronicznej usługę dostępu do internetu liczonej według rachunków z ostatnich trzech okresów rozliczeniowych.</p> <p>2. Jeżeli nie doszło do zmiany dostawcy usługi dostępu do internetu z przyczyn leżących po stronie nowego dostawcy usług abonentowi przysługuje jednorazowe odszkodowanie od tego dostawcy usług za każdy dzień zwłoki w wysokości 1/4 sumy opłat miesięcznych za wszystkie świadczone usługi komunikacji elektronicznej usługę dostępu do internetu liczonej według rachunków z ostatnich trzech okresów rozliczeniowych od dotychczasowego dostawcy usługi dostępu do sieci internetu.”</p>	
6 2 9	Art. 289 ust. 1 i 2	PIKE	<p>Art. 289 ust. 1 i 2</p> <p>1. Jeżeli nie doszło do zmiany dostawcy usługi dostępu do internetu, o której mowa w art. 286 <u>W przypadku naruszenia terminu przeniesienia usługi określonego w art. 286 ust. 2, z przyczyn leżących po stronie dotychczasowego dostawcy usługi abonentowi przysługuje jednorazowe odszkodowanie od tego dostawcy za każdy dzień zwłoki w wysokości 1/4 średniej sumy opłat miesięcznych za wszystkie świadczone usługi komunikacji elektronicznej za dostęp do usługi internetu</u> liczonej według rachunków z ostatnich trzech okresów rozliczeniowych.</p>	<p>Uwaga częściowo uwzględniona Doprecyzowano przepisy tak, aby nie było wątpliwości od kiedy należy naliczać odszkodowanie.</p> <p>Uwaga nieuwzględniona W ocenie projektodawcy odszkodowanie powinno uwzględniać rachunki za usługi komunikacji elektronicznej, gdyż w przypadku usług wiązanych brak dostępu do jednej usługi może skutkować brakiem dostępu do innych usług.</p>

		<p>2. Jeżeli nie doszło do zmiany dostawcy usługi dostępu do internetu z przyczyn leżących po stronie nowego dostawcy usług abonentowi przysługuje jednorazowe odszkodowanie od tego dostawcy usług za każdy dzień zwłoki w wysokości 1/4 <u>średniej</u> sumy opłat miesięcznych za wszystkie świadczone usługi komunikacji elektronicznej <u>za dostęp do usługi internetu</u> liczonej według rachunków z ostatnich trzech okresów rozliczeniowych od dotychczasowego dostawcy usługi dostępu do sieci internetu.</p> <p>PIKE wskazuje, że liczenie odszkodowania w oparciu o opłaty za wszystkie usługi pozostaje nieuzasadnione w sytuacji gdy uprawnienie dotyczy usługi dostępu do Internetu. Może to prowadzić do sytuacji, gdy odszkodowanie będzie liczone od opłat za usługi, które dostawca świadczy lub z których abonent nie korzysta u nowego dostawcy. W przekonaniu PIKE możliwe są dwa rozwiązania tego problemu:</p> <ol style="list-style-type: none">1) ograniczenie podstawy odszkodowania do sumy opłat za usługę Internetu,2) ograniczenie podstawy odszkodowania do sumy opłat za usługi będące przedmiotem przenoszenia w danym przypadku. <p>PIKE wskazuje, że w niektórych przypadkach umów B2B, umowa dotyczy kilku lokalizacji – wówczas, gdy abonent żąda przeniesienia usług jedynie w jednej lokalizacji niezasadnym byłoby płacenie odszkodowania liczonego od kwot abonamentu za wszystkie usługi we wszystkich lokalizacjach. Podobnie, jeśli abonent żąda przeniesienia jedynie jednej z np. 3 dotychczas świadczonych usług niezasadnym jest również wypłacanie odszkodowania liczonego także od usług, których nie dotyczy obowiązek zapewnienia ciągłości świadczenie</p>	
--	--	---	--

			<p>usług – byłoby to odszkodowanie niewspółmierne do szkody abonenta.</p> <p>Izba zwraca też uwagę, że odszkodowanie w wysokości ¼ sumy opłat z 3 miesięcy za każdy dzień zwłoki to kara nadmiernie wygórowana. Odszkodowanie powinno zostać obniżone do ¼ opłat należnych średnio za miesiąc, a nie łącznie za trzy miesiące.</p> <p>Dodatkowo, omawiany przepis zawiera sprzeczność. Jeżeli nie doszło do zmiany dostawcy, to niemożliwe jest określenie wysokości odszkodowanie za każdy dzień zwłoki przeniesieniu usługi. W ust. 3 wskazuje się, że odszkodowanie liczy się do dnia rozpoczęcia świadczenia usługi przez nowego dostawcę, czyli finalnie w celu obliczenia odszkodowania, musi dojść do przeniesienia usługi. Wydaje się zatem, że celem projektodawcy jest karanie przekroczenia dopuszczalnego terminu przerwy w świadczeniu usług (1 dzień roboczy). W związku z tym PIKE dokonała zmiany na początku omawianego przepisu.</p>	
6 3 0	Art. 289 ust. 1 i 2	KIKE	<p>Przepis określa wysokość odszkodowania, jakiego może się domagać abonent w przypadku, gdy nie doszło do zmiany dostawcy usługi dostępu do Internetu. Zgodnie z projektem przepisu, jeśli nie doszło do zmiany dostawy usługi dostępu do Internetu <u>z przyczyn leżących po stronie dotychczasowego dostawcy usługi abonentowi przysługuje jednorazowe odszkodowanie od tego dostawcy za każdy dzień zwłoki w wysokości 1/4 sumy opłat miesięcznych za wszystkie świadczone usługi komunikacji elektronicznej liczonej według rachunków z ostatnich trzech okresów rozliczeniowych.</u></p> <p>Natomiast jeżeli nie doszło do zmiany dostawcy usługi dostępu do Internetu <u>z przyczyn leżących po stronie nowego dostawcy usług abonentowi przysługuje jednorazowe odszkodowanie od tego dostawcy usług za każdy dzień zwłoki w wysokości 1/4</u></p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>W ocenie projektodawcy odszkodowanie powinno uwzględniać rachunki za usługi komunikacji elektronicznej, gdyż w przypadku usług wiązanych brak dostępu do jednej usługi może skutkować brakiem dostępu innych usług.</p>

sumy opłat miesięcznych za wszystkie świadczone usługi komunikacji elektronicznej liczonej według rachunków z ostatnich trzech okresów rozliczeniowych od dotychczasowego dostawcy usługi dostępu do sieci Internetu.

Podobnie jak w przypadku kwestii odszkodowania za niedotrzymanie terminu przeniesienia numeru (patrz: uwagi do art. 283 ust. 3 i 5), wysokość odszkodowania powinna być ściśle związana z usługą dostępu do Internetu i nie powinna być rozszerzana na inne usługi, które mogą być uwzględnione w rachunku. Co więcej, nie ma powodu, dla którego odszkodowanie powinno być liczone w wysokości opłat za wszystkie świadczone usługi komunikacji elektronicznej.

Proponujemy więc, aby **art. 289 ust. 1 PKE** otrzymał brzmienie:

1. Jeżeli nie doszło do zmiany dostawcy usługi dostępu do Internetu, o której mowa w art. 286, z przyczyn leżących po stronie dotychczasowego dostawcy usługi abonentowi przysługuje jednorazowe odszkodowanie od tego dostawcy za każdy dzień zwłoki w wysokości 1/4 sumy opłat miesięcznych ~~za wszystkie świadczone usługi komunikacji elektronicznej liczonej według rachunków~~ za usługę dostępu do Internetu z ostatnich trzech okresów rozliczeniowych.

oraz aby **ust. 2** otrzymał brzmienie:

2. Jeżeli nie doszło do zmiany dostawcy usługi dostępu do Internetu z przyczyn leżących po stronie nowego dostawcy usług abonentowi przysługuje jednorazowe odszkodowanie od tego dostawcy usług za każdy dzień zwłoki w wysokości 1/4 sumy opłat miesięcznych ~~za wszystkie świadczone usługi komunikacji elektronicznej liczonej według rachunków~~ za usługę dostępu do Internetu z ostatnich trzech okresów rozliczeniowych od dotychczasowego dostawcy usługi dostępu do sieci Internetu.

6 3 1	Art. 289	PIIT	<p>W ocenie PIIT jest konieczne dodanie do art. 289 zapisów ust. 4-5 wyłączających odpowiedzialność dostawcy, w sytuacji, kiedy nie dochodzi do zmiany dostawcy z przyczyn leżących po stronie abonenta.</p> <p>W przypadku abonenta zmieniającego dostawcę usługi dostępu do internetu w sieciach stacjonarnych przełączenie usługi może wiązać się z wizytą instalatora usługi nowego i dotychczasowego dostawcy. Z doświadczenia dostawców usług wynika, że często to abonenci nie dotrzymują umówionego terminu i zmieniają termin instalacji usługi w ostatniej chwili. A zatem termin uzgodniony z abonentem może nie zostać dotrzymany z winy abonenta. W takiej sytuacji dostawcy powinni mieć prawo odmowy zawarcia umowy lub co najmniej zwrotu kosztów poniesionej asysty technicznej.</p> <p>W art. 289 ustawy należy uzupełnić przepis o ust. 4 i ust. 5 w następujący sposób;</p> <p>„4. Jeżeli nie doszło do zmiany dostawcy usług z przyczyn leżących po stronie abonenta, w szczególności w przypadku braku obecności abonenta pod adresem instalacji usługi w terminie uzgodnionym z abonentem, dotychczasowy i nowy dostawca usługi mogą obciążyć abonenta kosztami technicznej asysty instalacyjnej oraz żądać opłaty za każdą kolejną asystę w nowym terminie instalacji uzgodnionym z abonentem.</p> <p>5. W przypadku braku zmiany dostawcy usług z przyczyn leżących po stronie abonenta, nie mają zastosowania przepisy o jednorazowym odszkodowaniu, o których mowa w art. 289 ust. 1-2.”</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Pke reguluje jedynie odpowiedzialność dostawcy usług w przypadku, gdy nie doszło do zmiany dostawcy usługi dostępu do internetu. Nie jest intencją projektodawcy ingerowanie w zasady umawiania wizyt instalacyjnych.</p>
6 3 2	Art. 291 ust. 1 i 2	KIKE	<p>Uwagi do tego przepisu powinny być rozpatrywane łącznie z uwagami do art. 286 ust. 4 oraz 287 PKE.</p> <p>Zdaniem KIKE, z katalogu przepisów, do których odsyła omawiana regulacja, należałoby usunąć art. 285-286 oraz 289 PKE, ponieważ w zasadzie identyczna regulacja, dotycząca</p>	<p>Uwaga uwzględniona</p>

		<p>zmiany dostawcy usługi dostępu do internetu, została uregulowana w art. 287 PKE.</p> <p>Ewentualnie, możliwe jest usunięcie art. 286 ust. 4 oraz art. 287 PKE, przy jednoczesnym doprecyzowaniu w treści art. 291 PKE, że regulacja ta dotyczy także dostawców usługi dostępu do internetu, ponieważ w treści art. 291 PKE wyraźnie wskazano na dostawców usług komunikacji głosowej, natomiast dostawcy usługi dostępu do internetu zostali w niej pominięci. Również w ust. 3 brak jest odesłania do art. 286 PKE, dotyczącego zmiany dostawcy usług, mimo że w ust. 1 znajduje się odesłanie zarówno do art. 286 PKE, jak i art. 289 PKE.</p> <p>Z uzasadnienia wynika, że art. 291 PKE miał odnosić się także do zmiany dostawcy usługi dostępu do internetu – tym samym, niezrozumiałe jest w jakim celu wprowadzono art. 287 PKE a w treści art. 291 PKE – poza odesłaniem do art. 286 i 289 PKE – pominięto wskazywanie w jego treści dostawców usługi dostępu do internetu.</p> <p>KIKE postuluje więc, by art. 291 ust. 1 i 2 PKE otrzymał brzmienie:</p> <p><i>1. Dostawca usług telekomunikacyjnych będący stroną umowy, w której przydzielany jest abonentowi numer z planu numeracji krajowej dla publicznych sieci telekomunikacyjnych i operator umożliwiający odbieranie połączeń za pomocą tego numeru, są obowiązani zapewnić możliwości do realizacji uprawnień abonenta, o których mowa w art. 280-283, i art. 285-286 i art. 289, polegające na stworzeniu odpowiednich warunków technicznych lub zawarciu umowy, o której mowa w art. 144 albo art. 151, a jeżeli możliwości takie istnieją - zapewnić ich realizację.</i></p> <p><i>2. Na wniosek dostawcy albo operatora, o których mowa w ust. 1, Prezes UKE może, w drodze decyzji, na czas określony,</i></p>	
--	--	--	--

			<p><i>zawiesić realizację lub ograniczyć zakres realizacji określonego uprawnienia, o którym mowa w art. 280-283; i art. 285-286 i art. 289, jeżeli techniczne możliwości sieci wnioskodawcy nie pozwalają na realizację uprawnienia w całości lub części, określając harmonogram przystosowania tej sieci do realizacji uprawnienia objętego wnioskiem.</i></p> <p>Propozycja ta dotyczy przypadku, w którym zostałyby uwzględnione uwagi zgłoszone do treści art. 286 ust. 4 oraz 287 PKE.</p>	
6 3 3	Art. 291 ust. 3	PIIT	<p>Wnosimy o rozszerzenie regulacji na zmianę dostawcy usługi dostępu do internetu.</p> <p>„3. Prezes UKE może z urzędu drodze decyzji zawiesić realizację lub ograniczyć zakres realizacji określonego uprawnienia, o którym mowa w art. 280-285 i art. 286-289 dostawcy oraz operatorowi, który uporczywie w sposób wadliwy lub niezgodnie z wolą abonenta realizuje proces zmiany lub przeniesienia numeru lub zmiany dostawcy usługi dostępu do internetu. Zawieszenie lub ograniczenie uprawnień pozostaje bez wpływu na procesy przeniesienia numeru lub zmiany dostawcy usługi dostępu do internetu, w których dany dostawca jest dawcą.”</p>	Uwaga uwzględniona
6 3 4	Art. 295 ust. 2 pkt 1 lit. a	KIKE	<p>Wydaje się, że w przywołanym przepisie błędnie wskazano odesłanie do art. 356 ust. 1 zamiast art. 357 ust. 1 (art. 356 PKE odnosi się do danych o wykonanych usługach telekomunikacyjnych, przechowywanych w zakresie umożliwiającym ustalenie należności za wykonanie tych usług oraz rozpatrzenie reklamacji).</p> <p>W związku z powyższym, art. 295 ust. 2 pkt 1 lit. a PKE powinien uzyskać brzmienie:</p> <p>a) dane, o których mowa w art. 3576 ust. 1,</p>	Uwaga uwzględniona

6 3 5 2	Art. 296 ust. 2	PIIT	<p>Wiele nadużyć telekomunikacyjnych związana jest z realizowaniem połączeń na określone numery B. Dotyczy to np. Wangiri, czyli „wyłudzenia” inicjowania połączeń na określone numery B (zagraniczne jak i krajowe) lub tzw. sztucznego ruchu służącego jedynie uzyskaniu przysporzenia majątkowego po stronie operatora B z opłat międzysieciowych. Jediną formą zapobieżenia tym nadużyciom jest blokada połączeń na te numery B, które są wykorzystywane do nadużyć telekomunikacyjnych. Przy czym kluczowy przy tego rodzaju fraudach jest czas reakcji, który powinien być liczony w minutach.</p> <p>Wielość tych przypadków (kilkadziesiąt tysięcy miesięcznie w skali rynku polskiego) wymusza optymalizację procesów i duże zaangażowanie po stronie operatorów.</p> <p>W świetle powyższego wnosimy o uzupełnienie tego przepisu o sformułowanie precyzujące że obowiązek zapewnienia dostępu nie dotyczy tych numerów B, które były wykorzystywane do popełniania nadużyć.</p> <p>Proponujemy wyraźne doprecyzowanie, że obowiązek z art. 296 ust 1 nie dotyczy przypadków połączeń na numery wykorzystywane na potrzeby nadużyć telekomunikacyjnych.</p> <p>W związku z tym, PIIT proponuje na końcu tego postanowienia dodać sformułowanie:</p> <p>„... oraz do przypadków gdy dane numery lub usługi wykorzystywane są do popełniania nadużyć telekomunikacyjnych”.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Należy wskazać, że w związku z zaproponowanymi w Pke przepisami dotyczącymi zwalczania nadużyć regulacja zaproponowana przez Izbę byłaby nadmiarowa.</p> <p>Doprecyzowanie dotyczące wyłączenia wprost przypadków połączeń na numery wykorzystywane na potrzeby nadużyć telekomunikacyjnych nie jest rozwiązaniem właściwym z uwagi na zbyt duży zakres swobody podmiotów, które będą z tego uprawnienia korzystać.</p>
6 3 6	Art. 296 ust. 1	KIKE	<p>Przepis ten stanowi wdrożenie art. 97 EKŁE, nazwany „dostęp do numerów i usług”.</p> <p>Jego regulacja obejmuje tylko dostęp do usług świadczonych na numeracji PNK. Nie obejmuje on na razie jednak dostępu do usług komunikacji maszynowa użytkownik końcowy sieci mobilnej. W ocenie KIKE, obowiązek określony w tym</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Należy wskazać, że propozycja Izby jest nadmiarowa. Dostęp do usług komunikacji maszynowa - użytkownik końcowy sieci mobilnej jest już ujęty w przepisach Pke w pkt 1 dotyczącym dostępu do usług wykorzystujących numery niegeograficzne.</p>

		<p>przepisie powinien obejmować również możliwość dostępu do usług transmisyjnych stosowanych na potrzeby świadczenia usług komunikacji maszyna – użytkownik końcowy w publicznej ruchomej sieci telekomunikacyjnej.</p> <p>Tego typu usługi stają się coraz popularniejsze, a zwłaszcza w dobie kwarantanny przeciw epidemiologicznej. Wielu przedsiębiorców zmienia systemy komunikacji ze swoimi klientami właśnie za pomocą maszyna – użytkownik końcowy sieci mobilnej. Przepis ten powinien więc wymuszać, aby wszyscy użytkownicy mieli dostęp do tych usług. Proponowany opis usługi jest analogiczny do opisu usług maszyna – maszyna z art. 2 pkt 73 lit. c PKE.</p> <p>Obecnie przepis ten w EKŁE nazywa się „dostęp do numerów i usług”. Jego regulacja obejmuje tylko dostęp do usług świadczonych na numeracji PNK. Nie obejmuje on na razie jednak dostępu do usług komunikacji maszyna - użytkownik końcowy sieci mobilnej. Niemniej jednak, zdaniem KIKE, jest konieczne dodanie takiego obowiązku. Tego typu usługi stają się coraz popularniejsze, a zwłaszcza w dobie pandemii wirusa SARS-CoV-2. Wielu przedsiębiorców zmienia systemy komunikacji ze swoimi klientami właśnie za pomocą maszyna – użytkownik końcowy sieci mobilnej, przez co przepis ten powinien wymuszać, aby wszyscy użytkownicy mieli dostęp do tych usług.</p> <p>Z uwagi na powyższe, KIKE proponuje nadanie art. 296 ust. 1 PKE brzmienia:</p> <p><i>1. Operator publicznej sieci telekomunikacyjnej, w której świadczone są publicznie dostępne usługi komunikacji głosowej, zapewnia użytkownikom końcowym swojej sieci oraz użytkownikom końcowym z innych państw członkowskich, w przypadku gdy jest to technicznie i ekonomicznie wykonalne, możliwość dostępu:</i></p>	
--	--	---	--

			<p>1) w Unii Europejskiej do usług wykorzystujących numery niegeograficzne oraz możliwość korzystania z takich usług, oraz</p> <p>2) do wszystkich numerów w Unii Europejskiej, w tym numerów uwzględnionych w krajowych planach numeracji i należących do powszechnej międzynarodowej siecibezpłatnych numerów telefonicznych (UIFN), niezależnie od technologii i urządzeń wykorzystywanych przez operatora,</p> <p><u>3) do usług transmisyjnych stosowanych na potrzeby świadczenia usług komunikacji maszyna – użytkownik końcowy publicznej ruchomej sieci telekomunikacyjnej.</u></p>	
6 3 7 2	Art. 298 ust. 2	PIIT KIGEI T	<p>Projektowane przepisy ustawy – Prawo komunikacji elektronicznej w zakresie usługi z dodatkowym świadczeniem bazują na regulacjach kompleksowo wdrożonych przez przedsiębiorców telekomunikacyjnych w grudniu 2018 roku.</p> <p>W art. 298, który co do zasady jest przeniesieniem obowiązującego art. 64 PT, wskazane zostało w zakresie ustępu 2, że <i>świadczenie usługi z dodatkowym świadczeniem odbywa się na podstawie umowy zawartej w sposób określony w art. 252 i art. 259</i>. Projektowany przepis art. 252, do którego referuje przywoływany ustęp wskazuje trzy formy zawarcia umowy: pisemną, elektroniczną lub dokumentową, natomiast art. 259 PKE nie wskazuje żadnej formy zawarcia umowy. Izba zwraca uwagę, że obecne przepisy przewidują, że świadczenie usługi o podwyższonej opłacie odbywa się na podstawie umowy zawartej przez czynność faktyczną (art. 64 ust. 8 PT; brzmienie od roku 2009), do czego też wydaje się odnosić Projektodawca w uzasadnieniu do projektu ustawy:</p> <p><i>Jest to usługa telekomunikacyjna wzbogacona o dodatkowe świadczenie, które może być realizowane przez dostawcę usługi telekomunikacyjnej lub inny podmiot organizacyjnie i</i></p>	Uwaga uwzględniona

			<p><i>funkcjonalnie niezależny od tego dostawcy, niekoniecznie będący przedsiębiorcą telekomunikacyjnym. Dostawcą usługi z dodatkowym świadczeniem jest przedsiębiorca telekomunikacyjny, który świadczy abonentowi tę usługę i ją rozlicza. Usługa z dodatkowym świadczeniem jest świadczona na podstawie umowy zawartej w drodze czynności faktycznych. Dotychczas ustawa Pt postulowała się pojęciem usługi o podwyższonej opłacie, jednak pojęcie to nie oddaje w pełni istoty tego rodzaju usług, których cechą charakterystyczną jest świadczenie dodatkowe, nie zaś wyższa, względem standardowych usług telekomunikacyjnych, opłata.</i></p> <p>W związku z powyższym, biorąc pod uwagę, że z uzasadnienia do ustawy wynika, że Projektodawca potwierdza, że umowa o świadczenie usług z dodatkowym świadczeniem zawierana jest przez czynność faktyczną, Izba postuluje o zmianę odwołania w projekcie ustawy i utrzymanie regulacji dot. zawierania umowy przez czynność faktyczną.</p> <p><u>Propozycja PIIT:</u> Art. 298 ust. 2 2. Świadczenie usługi z dodatkowym świadczeniem odbywa się na podstawie umowy zawartej w sposób określony w art. 252 i art.259 251 ust. 3.</p>	
6 3 8	Art. 298 ust. 2 i 300	Federa cja Konsu mentó w	<p>W opinii Federacji Konsumentów świadczenie usługi z dodatkowym świadczeniem powinno się odbywać wyłącznie dla klientów, którzy uprzednio wyrazili zgodę na takie świadczenia. Klienci, którzy nie wyrazili takiej zgody, powinni korzystać z całkowitej ochrony przez tego typu usługami. Wprowadzenie pełnej zasady opt-in leży w interesie najbardziej wrażliwych konsumentów, a więc seniorów oraz dzieci. Nie zgadzamy się, że poprzedni model (a więc obecnie obowiązujący) z przyjętą domyślnie tolerancją na bycie oszukany na kilkadziesiąt złotych jest zgodny ze</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona Zaproponowana regulacja wydaje się być nadmiarowa, gdyż ostatnie zmiany w zakresie usług premium rate doprowadziły do zmniejszenia nadużyć występujących na tym rynku. Jednocześnie abonenci, którzy nie są zainteresowani korzystaniem z usług mogą je, zgodnie ze swoją wolą, skutecznie zablokować.</p>

			<p>społecznymi oczekiwaniami w tej materii. Z kolei osoby, które z takich usług świadomie chcą skorzystać, nie powinny mieć problemu z ich włączeniem i ustaleniem wygodnego dla nich limitu kwotowego. Proponujemy więc domyślne 0 (zero) i pełne opt-in.</p> <p>Proponowane brzmienie przepisu: <i>Świadczenie usługi z dodatkowym świadczeniem wymaga uzyskania uprzedniej zgody abonenta na uruchomienie tej usługi utrwalonej na trwałym nośniku.</i></p>	
6 3 9	Art. 298 ust. 2 i 300	Digital Virgo Polska S.A. oraz Centrum Technologii Mobilnych S.A.	<p>Zgłaszający pośredniczą także w świadczeniu usług <i>Premium Rates</i>, a zatem również regulacje związane z usługami z dodatkowym świadczeniem pozostają w kręgu ich zainteresowań.</p> <p>Mając na uwadze fakt, że Projektodawca przeniósł limity z usług <i>premium rates</i> na DCB istotnym jest w ocenie Zgłaszających podniesienie kwestii wysokości tych limitów również dla usług z dodatkowym świadczeniem.</p> <p>Dodatkowo, Zgłaszający dostrzegli zmiany w sposobie zawierania umowy na świadczenie usług <i>premium rates</i>, które w sposób istotny mogą ograniczyć ten rynek. Mając zaś na uwadze historię regulacji tych usług i zmniejszenie się jego rozmiarów po nowelizacji z 2018 r. o blisko połowę, kolejne zmiany, takie jak wprowadzane w art. 298 ust. 2 mogą spowodować całkowite zamknięcie tego rynku.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona w zakresie zmian progów kwotowych</p> <p>Nie ma podstaw, aby dokonywać zmian przepisów w zakresie progów kwotowych. Abonent, który chce korzystać intensywniej z usług z dodatkowym świadczeniem może w prosty sposób podnieść domyślny próg.</p> <p>Należy podkreślić, że przepisy dotyczące premium rate w kształcie obowiązującym na gruncie Pt pozwoliły na wyeliminowanie wielu nieprawidłowości na rynku, stąd nie ma podstaw, aby je zmieniać.</p> <p>Uwaga uwzględniona w zakresie formy zawarcia umowy.</p>
6 4 0	art. 298 ust. 2	Digital Virgo Polska S.A. oraz	<p>Projektowane przepisy dotyczące usług z dodatkowym świadczeniem bazują na istniejących już rozwiązaniach funkcjonujących w ustawie – Prawo telekomunikacyjne. Art. 298 ust. 2 jest zatem odpowiednikiem art. 64 ust. 8 Prawa telekomunikacyjnego, zgodnie z którym <i>Świadczenie usługi o</i></p>	<p>Uwaga uwzględniona</p>

	Centrum Technologii Mobilnych Mobiltek S.A.	<p><i>podwyższonej opłacie odbywa się na podstawie umowy zawartej w sposób określony w art. 56 ust. 2 zdanie drugie. Art. 56 ust. 2 zd. 2 Prawa telekomunikacyjnego stanowi zaś, że wymóg formy pisemnej, elektronicznej lub dokumentowej nie dotyczy umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych zawieranej przez dokonanie czynności faktycznych.</i></p> <p>Tymczasem w art. 298 ust. 2 PKE wskazano, że <i>świadczenie usługi z dodatkowym świadczeniem odbywa się na podstawie umowy zawartej w sposób określony w art. 252 i art. 259.</i> Projektowany przepis art. 252 wskazuje zaś na trzy formy zawarcia umowy: pisemną, elektroniczną lub dokumentową, natomiast art. 259 PKE nie wskazuje żadnej formy zawarcia umowy, jednakże określa zakres treściowy umowy zawieranej z niekonsumentami.</p> <p>Projektodawca w uzasadnieniu do projektu ustawy w zakresie usług <i>Premium Rates</i> wskazuje:</p> <p><i>Jest to usługa telekomunikacyjna wzbogacona o dodatkowe świadczenie, które może być realizowane przez dostawcę usługi telekomunikacyjnej lub inny podmiot organizacyjnie i funkcjonalnie niezależny od tego dostawcy, niekoniecznie będący przedsiębiorcą telekomunikacyjnym. Dostawcą usługi z dodatkowym świadczeniem jest przedsiębiorca telekomunikacyjny, który świadczy abonentowi tę usługę i ją rozlicza. Usługa z dodatkowym świadczeniem jest świadczona na podstawie umowy zawartej w drodze czynności faktycznych. Dotychczas ustawa Pt posługiwała się pojęciem usługi o podwyższonej opłacie, jednak pojęcie to nie oddaje w pełni istoty tego rodzaju usług, których cechą charakterystyczną jest świadczenie dodatkowe, nie</i></p>	
--	---	--	--

			<p>zaś wyższa, względem standardowych usług telekomunikacyjnych, opłata.</p> <p>Projektodawca również dostrzegł zatem, że umowa o świadczenie usług z dodatkowym świadczeniem zawierana jest przez czynność faktyczną, nie zaś w formie pisemnej, elektronicznej czy też dokumentowej. Dotychczasowe przepisy dotyczące usług z dodatkowym świadczeniem stanowią w ocenie Zgłaszających wystarczającą ochronę użytkowników, co pokazuje prawie 2-letnie doświadczenie w stosowaniu tych przepisów. Nałożenie dodatkowych obowiązków związanych z formą i treścią umowy i zrównanie tych usług pod tym względem z usługami komunikacji elektronicznej jest w ocenie Zgłaszających nieproporcjonalne i doprowadzi do jeszcze większego ograniczenia rynku usług <i>Premium Rates</i>.</p> <p>Zgłaszający postulują zatem o poprawienie odwołania w projekcie ustawy i utrzymanie regulacji dot. zawierania umowy przez czynność faktyczną w art. 298 ust. 2 PKE: <i>2. Świadczenie usługi z dodatkowym świadczeniem odbywa się na podstawie umowy zawartej w sposób określony w art. 251 ust. 3.</i></p>	
6 4 1	Art. 300 ust. 2 i 3	Digital Virgo Polska S.A. oraz Centrum Techn	<p>W komentowanych przepisach projektodawca przeniósł rozwiązania istniejące już w ustawie – Prawo telekomunikacyjne. Zgodnie z nimi Dostawca usługi telekomunikacyjnej jest obowiązany oferować abonentom co najmniej cztery progi kwotowe, które wynoszą 0, 35, 100 i 200 złotych. W przypadku, gdy abonent nie określił progu kwotowego, o którym mowa w ust. 2, próg ten wynosi 35</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona Podniesienie domyślnego progu kwotowego z 35 do 100 zł jest propozycją niekorzystną z punktu widzenia abonentów. Domyślny próg ma chronić przed nadmiernymi konsekwencjami finansowymi przypadkowego uruchomienia usług. Abonent, który chce korzystać intensywniej z usług z dodatkowym świadczeniem może w prosty sposób podnieść domyślny próg.</p>

	<p>ologii Mobilnych Mobiltek S.A.</p> <p>złotych dla każdego okresu rozliczeniowego, a w przypadku jego braku - dla każdego miesiąca kalendarzowego.</p> <p>Należy zatem stwierdzić, że przepisy te są także tożsame z rozwiązaniami zastosowanymi dla usługi dodatkowego obciążania rachunku.</p> <p>Mając powyższe na uwadze, analogicznie do uwag zgłaszanych w dalszych punktach w odniesieniu do art. 308 ust. 3 i 4 konieczne jest dostosowanie kwot przedmiotowych progów do wskaźników i realiów rynkowych. Zgłaszający postulują o podwyższenie domyślnego progu, jak również najmniejszego progu dla usług <i>premium rates</i> z kwoty 35 zł do kwoty 100 zł, co jest całkowicie uzasadnione zmianą uwarunkowań rynkowych na przestrzeni lat. Podwyższenie domyślnego progu będzie także korzystne dla użytkowników wspierających z wykorzystaniem usług <i>premium rates</i> akcje charytatywne. Zgodnie ze sporządzonym na zlecenie UKE Badaniem opinii publicznej w zakresie funkcjonowania rynku usług telekomunikacyjnych oraz preferencji konsumentów, 65,5% użytkowników indywidualnych korzysta z usług <i>premium rates</i> w celu wsparcia akcji charytatywnych (<i>Badanie opinii publicznej w zakresie funkcjonowania rynku usług telekomunikacyjnych oraz preferencji konsumentów. Raport z badania klientów indywidualnych</i>, UKE, 2019, s. 36). Usługi <i>premium rates</i> powinny umożliwiać udzielenie takiego wsparcia na odpowiednim poziomie.</p> <p>Z uwagi na powyższe, Zgłaszający proponują następującą treść art. 300 ust. 2 i 3 PKE:</p> <p><i>2. Dostawca usługi telekomunikacyjnej jest obowiązany oferować abonentom co najmniej cztery progi kwotowe, które wynoszą 0, 35, 100 i 200 złotych.</i></p>	<p>Należy podkreślić, że przepisy dotyczące premium rate w kształcie obowiązującym na gruncie Pt pozwoliły na wyeliminowanie wielu nieprawidłowości na rynku, stąd nie ma podstaw, aby je zmieniać.</p>
--	--	---

			<p>3. W przypadku, gdy abonent nie określił progu kwotowego, o którym mowa w ust. 2, próg ten wynosi 100 złotych dla każdego okresu rozliczeniowego, a w przypadku jego braku - dla każdego miesiąca kalendarzowego.</p>	
6 4 2	Art. 302 ust. 2 pkt 1	KIKE	<p>Podobnie jak w przypadku art. 252 oraz 259 PKE, nie jest zrozumiałe, dlaczego zastrzeżono, że konieczne jest podanie danych, które umożliwiają „szybki i efektywny” kontakt. Z samej istoty przekazywania innemu podmiotowi swoich danych kontaktowych wynika, że dane te powinny odpowiadać prawdzie oraz aby umożliwiały kontakt z tym podmiotem. Zastrzeżenie to jest więc zbędne.</p> <p>KIKE proponuje aby art. 302 ust. 2 pkt PKE otrzymał brzmienie:</p> <p><i>1) nazwie (firmie), adresie i siedzibie oraz adresie poczty elektronicznej i numerze telefonu, które umożliwiają szybki i efektywny kontakt;</i></p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Brak jest uzasadnienia do wprowadzania zmian zaproponowanych przez Izbę. Izba sama wskazuje, że kontakt podawany Prezesowi UKE będzie w istocie spełniał wymagania efektywności i szybkości kontaktu, zatem nie jest jasne w jaki sposób doprecyzowanie wskazane w Pke będzie problematyczne w stosowaniu.</p>
6 4 3	Art. 303 ust. 2	KIKE	<p>Zdaniem Izby, skutek niezachowania terminów, o których mowa w przywołanym przepisie w postaci pozostawienia wniosku bez rozpoznania jest zbyt daleko idący.</p> <p>W zamian KIKE proponuje, aby sankcją za takie działanie była możliwość dokonania przez Prezesa UKE wpisu do rejestru po upływie terminów określonych w art. 302 a także możliwość świadczenia usług dodatkowych dopiero z chwilą uzyskania wpisu.</p> <p>Innymi słowy, termin rozpoczęcia świadczenia usług ulegnie odpowiedniemu przedłużeniu – tak jakby zachowany był upływ terminu od dnia przekazania informacji Prezesowi UKE do dnia rozpoczęcia świadczenia usług.</p> <p>Warto zaznaczyć, że dostęp do usług dodatkowych leży w interesie abonentów, którzy uzyskają możliwość korzystania z nich.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Propozycja Izby nie zapewnia wystarczającej pewności prawnej. Nie jest jasne czy przedsiębiorca, który we wniosku podaje niezgodny z ustawą termin rozpoczęcia świadczenia usług rozpocznie ich świadczenie we właściwym czasie. Co więcej rozwiązanie takie nakłada na regulatora nadmiarowy obowiązek utrzymywania „w zawieszeniu” wniosków z błędnie wskazaną datą rozpoczęcia świadczenia usług oraz sprawowania kontroli nad upływem terminów uprawniających do wpisania do rejestru.</p>

			<p>KIKE proponuje, aby art. 303 ust. 2 PKE otrzymał następujące brzmienie:</p> <p><i>2. Wskazanie w zgłoszeniu, o którym mowa w art. 302 ust. 2 albo w ust. 5, terminu rozpoczęcia świadczenia usługi z dodatkowym świadczeniem, krótszego niż termin określony odpowiednio w art. 302 ust. 2, 4 i 5 powoduje, że wpis do rejestru numerów może nastąpić nie wcześniej niż po upływie terminu określonego odpowiednio w art. 302 ust. 2, 4 i 5 liczonego od dnia nadania tego oświadczenia. W takim przypadku, podmiot realizujący dodatkowe świadczenie, nie może rozpocząć świadczenia usługi z dodatkowym świadczeniem przed uzyskaniem wpisu do rejestru. skutkuje pozostawieniem zgłoszenia bez rozpoznania.</i></p>	
6 4 4	Art. 303 ust. 3	KIKE	<p>Z uwagi na to, że proponujemy usunięcie z art. 303 ust. 2 rygору pozostawienia wniosku bez rozpoznania, zasadne jest skreślenie w omawianym przepisie słowa „również”.</p> <p>Zgodnie z art. 303 ust. 1 PKE, Prezes UKE w razie braku podania w zgłoszeniu wszystkich wymaganych danych lub niedołączenia oświadczenia, o którym mowa w art. 303 ust. 3 PKE, Prezes UKE wzywa do uzupełnienia braków formalnych. Z tego względu, pozostawienie zgłoszenia bez rozpoznania powinno nastąpić dopiero po bezskutecznym upływie terminu na złożenie tego oświadczenia.</p> <p>Zgodnie z art. 303 ust. 1 PKE, wezwanie do uzupełnienia braków następuje bowiem pod rygorem pozostawienia wniosku bez rozpoznania – samo zaistnienie braków formalnych nie pociąga za sobą skutek w postaci pozostawienia wniosku bez rozpoznania. Sankcja ta ma miejsce dopiero w razie braku uzupełnienia braków.</p> <p>Warto również zaznaczyć, że zgodnie z art. 302 ust. 6, zgłoszenie będzie następowało poprzez użycie formularza elektronicznego, dlatego sam brak wskazania adresu nie</p>	<p>Uwaga bezprzedmiotowa Przepis został usunięty.</p>

			<p>powinien skutkować pozostawieniem wniosku bez rozpoznania. Taki skutek powinien nastąpić wyłącznie w przypadku, gdy w zgłoszeniu nie wskazano danych kontaktowych, które umożliwiłyby wezwanie do uzupełnienia braków formalnych. Wezwanie do uzupełnienia braków nie musi następować w formie pisemnej.</p> <p>Pozostawienie regulacji w zaproponowanym kształcie spowoduje, że treść art.303 ust. 1 i 3 PKE będą ze sobą sprzeczne.</p> <p>KIKE postuluje, aby art. 303 ust. 3 PKE uzyskał brzmienie: <i>3. Bez rozpoznania pozostawia się również:</i> 1) <i>zgłoszenie, o którym mowa w art. 302 ust. 2 lub ust. 4, w którym nie wskazano adresu podmiotu dokonującego zgłoszenia nie zawiera danych kontaktowych, które umożliwiają wezwanie do uzupełnienia braków w trybie art. 303 ust.1;</i> 2) <i>w przypadku określonym w art. 302 ust. 3 1 - w przypadku bezskutecznego upływu terminu, o którym mowa w tym przepisie zgłoszenie, o którym mowa w art. 302 ust. 2, jeżeli nie zawiera ono wszystkich wymaganych informacji lub oświadczenia, o którym mowa w art. 302 ust. 3.</i></p>	
6 4 5	Art. 306	KIKE	<p>Z uwagi na to, że wpisu do rejestru, o którym mowa w art. 302 ust. 1 PKE, będzie dokonywał podmiot realizujący usługę z dodatkowym świadczeniem, którym niekoniecznie musi być dostawca usług, zasadne jest wprowadzenie wyjątku, zgodnie z którym w razie wykreślenia danej usługi z rejestru, o którym dostawca usług nie wiedział, regulacja określona w art. 306 PKE nie ma zastosowania.</p> <p><i>Art. 306. W przypadku zrealizowania usługi z dodatkowym świadczeniem z naruszeniem obowiązków, o których mowa w art. 298 ust. 1 i 5, art. 299, art. 300 ust. 1-4 oraz art. 301, dostawca usług telekomunikacyjnych nie może żądać od</i></p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Celem tego przepisu jest dyscyplinowanie przedsiębiorców telekomunikacyjnych do pozyskiwania aktualnych informacji o statusie przedsiębiorcy dostarczającego dodatkowe świadczenie, z którym ma umowę.</p> <p>Wyłączenie zaproponowane przez izbę znacząco osłabi funkcję ochronną przedmiotowego przepisu.</p>

			<p><i>abonenta zapłaty za tę usługę. <u>Nie dotyczy to przypadku określonego w art. 304 ust. 3, jeżeli dostawca usług nie dokonywał zgłoszenia i nie wiedział o wykreśleniu usługi z dodatkowym świadczeniem z rejestru, o którym mowa w art. 302 ust. 1.</u></i></p>	
6 4 6	Art. 307	KIKE	<p>Przedmiotowa kompetencja Prezesa UKE jest zbyt szeroka, przez co konieczne jest jej uszczegółowienie poprzez określenie rodzajów nadużyć, w przypadku których Prezes UKE będzie mógł wydać decyzję określoną w tej regulacji prawnej.</p> <p>Jest to dość istotna kompetencja, prowadząca do ingerencji w świadczenie usług komunikacji elektronicznej oraz dostarczania treści. Umożliwia ona Prezesowi UKE swobodne określenie, czy dane usługi (oraz powiązane z nimi numery) mogą być wykorzystywane do nadużyć, choć takie działania jeszcze się nie pojawiły (i możliwe że w ogóle nie wystąpią).</p> <p>Po pierwsze, kompetencja ta powinna być aktywowana dopiero w momencie wystąpienia znaczącej liczby nadużyć przy świadczeniu usług komunikacji elektronicznej. Obecny zapis umożliwia działanie Prezesa UKE prewencyjne, a więc zanim szkody w ogóle wystąpią. Zdaniem KIKE, należy skorygować postanowienie po to, aby Prezes UKE mógł działać dopiero po wystąpieniu naruszeń.</p> <p>Po drugie, w art. 307 ust. 1 pkt 1 brakuje określenia, jakiego rodzaju usługi Prezes UKE może nakazać zablokować w celu przeciwdziałania nadużyciom. Wydaje się, że chodzi o usługi z dodatkowym świadczeniem, ale nie wynika to z treści przepisu. Zdaniem KIKE, konieczne jest doprecyzowanie usług podlegających blokowaniu, przy czym muszą to być tylko te konkretne usługi, za pomocą których dokonano nadużyć, a nie usługi danego rodzaju, z których tylko część prowadziła do nadużyć.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Nie sposób zgodzić się z twierdzeniem Izby o zbyt szerokim zakresie kompetencji Prezesa UKE na gruncie art. 307 Pke. Zgodnie z dyspozycją tego przepisu Prezes UKE decyduje o podjęciu działań wtedy, gdy jest to uzasadnione ochroną użytkowników końcowych przed nadużyciami z wykorzystaniem sieci telekomunikacyjnej. Działania Prezesa UKE nie mają zatem charakteru dowolnego i prewencyjnego, gdyż powinny stanowić reakcję na zaistniałe wydarzenie/zagrożenie dotyczące świadczonych obecnie usług.</p> <p>Z ust. 1 pkt 1 wynika, że chodzi o szeroki rodzajowo zakres usług, jednocześnie nie ma w tym przepisie przesłanek nakazujących blokowanie wszystkich usług danego rodzaju. Zaproponowane przez Izbę odwołanie do usług lub numerów wykorzystywanych do popełnienia przestępstwa nie pozwala na podejmowanie szybkich działań, gdyż zakłada, że istnieje wyrok przesądzający o tym, że dany numer usługa zostały wykorzystane do popełnienia przestępstw.</p>

			<p>Ostatnią kwestią, jest penalizacja niedookreślonego nadużycia względem użytkowników końcowych. W związku z tym, że decyzja Prezesa UKE w omawianym przedmiocie ma mieć rygor natychmiastowej wykonalności (a więc odwołanie do sądu ma ograniczoną przydatność), konieczne jest precyzyjne opisanie, jakiego nadużycia może dotyczyć ta regulacja. Zdaniem KIKE, wykorzystanie kompetencji Prezesa UKE do blokowania działalności usługowej nie powinno dotyczyć każdego rodzaju nadużycia. Biorąc pod uwagę wyjątkowość tej regulacji, nieopartej na przepisach unijnych, jej celem powinno być wyłącznie chronienie abonentów przed poważnymi stratami finansowymi. Co więcej, przepis PKE powinien w tym względzie odwoływać się do określonych przepisów karnych (a więc chronić użytkowników końcowych przed przestępstwami). Działania Prezesa UKE powinny chronić użytkowników końcowych przed następującymi przestępstwami: art. 285 kradzież impulsów telefonicznych, art. 286 oszustwo i art. 287 oszustwo komputerowe Kodeksu karnego.</p> <p>KIKE postuluje o dodanie ust. 1a o następującej treści: <i>1a. Prezes UKE wydaje decyzję, o której mowa w ust. 1 w przypadku, gdy dany numer lub usługa z dodatkowym świadczeniem, wykorzystywane są do popełniania przestępstw wskazanych w art. 285, 286, 287 kodeksu karnego.</i></p>	
6 4 7	art. 308	Federa cja Konsu mentó w	<p>Popieramy wprowadzenie przepisu art. 308 ust. 1, z przyczyn analogicznych jak w przypadku opisanym powyżej odnośnie art. 298 i 300.</p>	Dziękujemy za pozytywną ocenę przepisów

6 4 8	art. 2 pkt 75 oraz art. 308	Funda cja Rozwo ju Obrotu Bezgot ówko wego	<p>Definicja usługi dodatkowego obciążenia rachunku, która została zawarta w Projekcie budzi szereg wątpliwości interpretacyjnych. W odniesieniu do jej treści należy zgłosić następujące uwagi:</p> <p>1) z treści definicji nie wynika jednoznacznie, czy obejmuje ona swoim zakresem przeprowadzanie przez przedsiębiorcę telekomunikacyjnego transakcji, o których mowa w art. 6 pkt 12 ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych (dalej jako: „u.u.p.”). Z definicji usługi dodatkowego obciążenia rachunku wynika, że polega ona: „na pośredniczeniu przez dostawcę usług komunikacji elektronicznej w sprzedaży towarów lub świadczeniu usług niedostarczanych abonentom bezpośrednio przez tego dostawcę”. Z kolei, w definicji zawartej w art. 6 pkt 12 u.u.p. nie ma mowy o „pośredniczeniu w sprzedaży” i zgodnie z jej treścią odnosi się ona do: „transakcji płatniczych przeprowadzanych przez przedsiębiorcę telekomunikacyjnego, dokonywanych obok usług telekomunikacyjnych na rzecz użytkownika końcowego, doliczanych do należności za usługi telekomunikacyjne”. Ponadto, w treści definicji zawartej w art. 2 pkt 75 Projektu mowa jest o: „sprzedaży towarów lub świadczeniu usług niedostarczanych abonentom bezpośrednio przez tego dostawcę”, podczas gdy transakcje, o których mowa w art. 6 pkt 12 u.u.p. obejmują swoim zakresem np. zbiórki publiczne, które nie stanowią towarów ani usług w rozumieniu definicji zawartej w Projekcie.</p> <p>Z uwagi na powyższe, niniejsza definicja wymaga doprecyzowania zgodnie z zamiarem projektodawcy oraz z ramami prawnymi określonymi w EKŁE. Postuluje się przy tym wyłączenie transakcji płatniczych przeprowadzanych na podstawie Ustawy o usługach płatniczych, w tym na podstawie art. 6 pkt 12 u.u.p. z definicji dodatkowego obciążenia</p>	<p>Uwaga kierunkowo uwzględniona Wprowadzono zmiany w brzmieniu definicji tak, aby było jasne jakiego zakresu usług definicja ta dotyczy.</p> <p>Uwaga nieuwzględniona Abonenci usług przedpłaconych nie muszą być objęci przepisami dotyczącymi usług dodatkowego obciążania rachunku, gdyż w przeciwieństwie do abonentów post paid</p>
-------------	---	---	---	---

	<p>rachunku, zawartej w art. 2 pkt 75 Projektu, mając na względzie, że tego rodzaju transakcje są już przedmiotem regulacji w Ustawie o usługach płatniczych, która implementuje dyrektywę PSD2, a wprowadzanie dodatkowych wymogów wobec takich transakcji w innym akcie prawnym nie wydaje się uzasadnione i proporcjonalne.</p> <p>2) definicja nie obejmuje swoim zakresem abonentów korzystających z usług telekomunikacyjnych w formule prepaid.</p> <p>W odniesieniu do powyższej uwagi należy wskazać, że w przypadku abonentów korzystających z usług w formule prepaid nie dochodzi do „uwzględnienia na fakturze” wartości usług świadczonych w ramach direct billingu, a kwota pobierana jest z wcześniej uiszczonych środków. W związku z tym, tacy abonenci nie są objęci zakresem definicji, o której mowa w art. 2 pkt 75 Projektu. Pozostawienie definicji w obecnym kształcie doprowadza więc do zróżnicowania sytuacji prawnej abonentów prepaid oraz postpaid na gruncie Projektu w zakresie przysługujących im uprawnień. Z uwagi na powyższe, postuluje się wprowadzenie niezbędnych zmian w treści definicji celem zrównania sytuacji prawnej abonentów, niezależnie od sposobu uiszczania płatności za usługi świadczone przez dostawcę telekomunikacyjnego. Na marginesie należy wskazać, że w wyżej wspomnianym art. 6 pkt 12 u.u.p. ustawodawca wyraźnie wskazuje na różnice pomiędzy należnościami za usługi telekomunikacyjne, które są opłacane z góry oraz transakcjami, które są doliczane do takich należności. Jeśli więc zamiarem projektodawcy było objęcie ww. definicją transakcji, o których mowa w art. 6 pkt 12 u.u.p. to należy ją doprecyzować.</p>	<p>mają zdecydowanie większą kontrolę nad swoimi wydatkami. W szczególności nie są zagrożeni obciążeniem za usługi w kwocie przewyższającej dostępne na koncie środki z doładowań.</p> <p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>W ocenie projektodawcy świadczenie usług dodatkowego obciążania rachunku wymaga kompleksowej regulacji na gruncie krajowym. Abonent korzystający z usług dodatkowego obciążania rachunku powinien mieć pewność, że żadne usługi nie zostaną uruchomione bez jego uprzedniej zgody oraz mieć kontrolę nad swoimi wydatkami dzięki możliwości wybrania progu kwotowego, do wysokości którego może korzystać z usług dodatkowego obciążania rachunku. W tym miejscu należy wskazać, że zdecydowano o podniesieniu domyślnego progu kwotowego z 35 zł do 70 zł, tak aby odzwierciedlał realne ceny usług nabywanych w drodze dodatkowego obciążania rachunku. Próg 50 euro zaproponowany przez autora uwagi jest progami nadmiernie wygórowanym stanowiącym wielokrotność średniego miesięcznego abonamentu i nie stanowi dostatecznej ochrony przed nadużyciami na rynku DCB.</p> <p>Jednocześnie należy pamiętać, że jest grupa abonentów, którzy nie są zainteresowani korzystaniem z tego typu usług i nie mają podstaw, aby przyzwalać w powszechnie obowiązujących przepisach na możliwość uruchomienia usług bez ich zgody. Należy podkreślić, że abonent, który jest zainteresowany</p>
--	--	---

		<p>Proponuje się wprowadzenie zmian dotyczących możliwości świadczenia usługi dodatkowego obciążania rachunku na model zgodny z postanowieniami EKŁE.</p> <p>Jak wynika z uzasadnienia Projektu, przepisy dotyczące świadczenia usługi dodatkowego obciążania rachunku odnoszą się do usługi dodatkowej dezaktywacji fakturowania stron trzecich, o której mowa w załączniku VI część A lit. h do EKŁE. Zgodnie z zawartą tam definicją, jest to: „usługa dodatkowa dla użytkowników końcowych służąca dezaktywacji zdolności dostawców usług będących stronami trzecimi do wykorzystywania rachunku podmiotu świadczącego usługę dostępu do internetu lub podmiotu świadczącego publicznie dostępną usługę łączności interpersonalnej do nakładania opłat za ich produkty lub usługi”.</p> <p>Z przytoczonego wyżej fragmentu EKŁE wynika, że unijny prawodawca posłużył się mechanizmem, który umożliwia rezygnację z możliwości świadczenia tego rodzaju usług przez abonenta (tzw. model „opt-out”). Z kolei, zawarte w Projekcie rozwiązanie zakłada konieczność uzyskania uprzedniej zgody abonenta na możliwość świadczenia usługi dodatkowego obciążania rachunku (tzw. model „opt-in”), co jest sprzeczne z przytoczonymi wyżej postanowieniami EKŁE. Przyjęcie rozwiązania zaproponowanego przez projektodawcę skutkowałoby więc nałożeniem na dostawcę usług dodatkowego obowiązku, który nie znajduje odzwierciedlenia w przepisach EKŁE. Ponadto, należy wskazać, że projektodawca nie zdecydował się na wprowadzenie mechanizmu uprzedniego uzyskania zgody w odniesieniu do innych usług, które mogą skutkować koniecznością poniesienia dodatkowych opłat przez abonenta (np. w odniesieniu do usługi</p>	<p>korzystaniem z usług dodatkowego obciążania rachunku wyrazi uprzednią zgodę i sam etap wyrażenia zgody nie będzie czynnikiem zniechęcającym do korzystania z tego typu usług. W odniesieniu do kwestii silnego uwierzytelniania każdej transakcji zdecydowano o złagodzeniu tego obowiązku ograniczając go do konieczności autoryzacji z wykorzystaniem jednego z elementów silnego uwierzytelniania.</p>
--	--	---	--

		<p>z dodatkowym świadczeniem, o której mowa w art. 298 i n. Projektu).</p> <p>Wprowadzenie do porządku prawnego rozwiązania zaproponowanego przez projektodawcę byłoby więc sprzeczne z rozwiązaniami wynikającymi z EKŁE i stanowić będzie niewłaściwą implementację jej postanowień. W tym kontekście należy zwrócić uwagę przede wszystkim na treść art. 101 ust. 1 EKŁE, zgodnie z którym: „Państwa członkowskie nie utrzymują w swoim prawie krajowym ani do niego nie wprowadzają przepisów dotyczących ochrony użytkowników końcowych, odbiegających od art. 102115, w tym bardziej lub mniej rygorystycznych przepisów w celu zapewnienia różnego poziomu ochrony, chyba że przepisy niniejszego tytułu stanowią inaczej”. Ponadto, wprowadzenie mechanizmu uprzedniego uzyskania zgody abonenta będzie oddziaływać negatywnie na dostępność usług direct billingu dla podmiotów, które korzystają z ich funkcjonalności na co dzień, np. płacąc w ten sposób za bilety komunikacyjne.</p> <p>Mając na względzie powyższe, proponuje się wprowadzenie następującego brzmienia art. 306 ust. 1 Projektu, które odzwierciedlać będzie postanowienia EKŁE: 1. Dostawca usług komunikacji elektronicznej umożliwi dezaktywację usługi dodatkowego obciążania rachunku na żądanie wyrażone przez abonenta.</p> <p>Proponuje się rezygnację z wprowadzenia progu kwotowego nabycia towarów lub usług objętych usługą dodatkowego obciążenia rachunku. Należy bowiem wskazać, że w przytaczanym wcześniej załączniku VI część A lit. h EKŁE mowa jest o usłudze dezaktywacji fakturowania stron trzecich, a nie o ustalaniu progów kwotowych dla tego rodzaju usług. W ramach pozostałych przepisów EKŁE również nie</p>	
--	--	---	--

		<p>przewidziano obowiązku wprowadzania tego rodzaju progów kwotowych.</p> <p>W przypadku nieuwzględnienia powyższego postulatu proponuje się zmianę wysokości progów kwotowych określonych przez projektodawcę. Należy bowiem wskazać, że przyjęcie progów w wysokości: 35, 100 oraz 200 zł jest rozwiązaniem nieprzystającym do specyfiki usługi direct billingu. Za pomocą tej usługi możliwe jest nabywanie usług, których wartość może kilkukrotnie przekraczać zaproponowane przez projektodawcę progi. Z uwagi na powyższe, proponuje się ustalenie progów w wysokości odpowiadającej progom określonym w art. 6 pkt 12 u.u.p., tj. 50 euro jako wartość pojedynczej płatności w ramach direct billingu oraz 300 euro miesięcznie jako suma wartości przeprowadzanych dla jednego abonenta w ramach usługi direct billingu, których przekroczenie wymagałoby zgody abonenta.</p> <p>Wskazane progi występują również w treści art. 3 lit. 1 dyrektywy PSD2, co wskazuje że prawodawca unijny uznał takie wartości za odpowiednie i proporcjonalne. Pozwoli jednocześnie na wprowadzenie mechanizmu kontroli wydatków po stronie abonenta zgodnie z intencją projektodawcy.</p> <p>Proponuje się wykreślenie tego przepisu. Stosowanie wymogów dot. silnego uwierzytelniania, o których mowa w u.u.p. nie powinno znajdować zastosowania w opisanym tu przypadku.</p> <p>Wprowadzenie rozwiązania zaproponowanego przez projektodawcę byłoby niezgodne z treścią u.u.p. oraz dyrektywy PSD2. Należy bowiem wskazać, że w art. 6 pkt 12 u.u.p. wyłączono stosowanie przepisów tej ustawy w odniesieniu do transakcji płatniczych przeprowadzanych przez</p>	
--	--	---	--

			<p>przedsiębiorcę telekomunikacyjnego w zakresie wskazanych tam progów kwotowych. Tożsame wyłączenie zostało zawarte w treści art. 3 lit. 1 PSD2. Mając na względzie powyższe, brak jest podstaw do stosowania mechanizmów silnego uwierzytelniania, o których mowa w u.u.p., skoro ustawodawca wprost wyłączył stosowanie przepisów tej ustawy w odniesieniu do transakcji realizowanych przez przedsiębiorcę telekomunikacyjnego w razie spełnienia przez niego przesłanek, o których mowa w art. 6 pkt 12 u.u.p. Na marginesie należy wskazać, że zgodnie z definicją silnego uwierzytelniania użytkownika zawartą w art. 2 pkt 26aa u.u.p. wymaga ono zastosowania co najmniej dwóch elementów należących do kategorii „wiedza, o czymś, o czym wie wyłącznie użytkownik”, „posiadanie czegoś, co posiada wyłącznie użytkownik” oraz „cechy charakterystyczne użytkownika”. Nałożenie obowiązku przeprowadzania uwierzytelniania w opisany wyżej sposób na dostawcę usług komunikacji elektronicznej stanowić będzie rozwiązanie nieproporcjonalne do rodzaju przeprowadzanych transakcji. Ponadto, konieczność stosowania tego rodzaju rozwiązań nie znajduje oparcia w treści EKŁE, którego implementacji dotyczy Projekt.</p>	
6 4 9	art. 2 pkt 75 oraz art. 308	BOKU	<p>W imieniu Boku, Inc., (dalej: „Boku”) chcielibyśmy wyrazić nasze obawy dotyczące nowego prawa (art. 2 pkt 75 oraz art. 308), które ograniczy korzystanie z usług Direct Carrier Billing (dalej: „DCB”) w Polsce.</p> <p>Boku jest wiodącym światowym dostawcą rozwiązań płatności mobilnych i działa jako agent rozliczeniowy dla wielu firm specjalizujących się w płatnościach alternatywnych, w szczególności w DCB. Platforma technologiczna Boku jest używana w ponad 59 krajach, przetwarzając ponad 815</p>	<p>Uwaga częściowo uwzględniona</p> <p>W ocenie projektodawcy świadczenie usług dodatkowego obciążania rachunku wymaga kompleksowej regulacji na gruncie krajowym. Abonent korzystający z usług dodatkowego obciążania rachunku powinien mieć pewność, że żadne usługi nie zostaną uruchomione bez jego uprzedniej zgody oraz mieć kontrolę nad swoimi wydatkami dzięki możliwości wybrania progu kwotowego, do wysokości którego może korzystać z usług dodatkowego obciążania rachunku. Jednocześnie należy pamiętać, że jest grupa</p>

	<p>milionów transakcji w 2019 roku o wartości 5 miliardów dolarów.</p> <p>DCB jest popularne wśród firm działających w przestrzeni usług cyfrowych. Światowi liderzy, tacy jak Google, Apple, Facebook, Microsoft, Netflix, Sony i Spotify korzystają z usług Boku w celu uproszczenia rejestracji, pozyskania nowych płatnych użytkowników i zapobiegania nadużyciom.</p> <p>Jesteśmy bardzo zaniepokojeni propozycją zapisów art. 2 pkt 75 oraz art. 308, ponieważ uważamy, że będzie to bezpośrednio sprzeczne z obowiązującym prawem UE, w tym dyrektywą (UE) 2015/2366 („PSD2”), a tym samym sprzeczne z obowiązkami harmonizacji w państwach członkowskich. Nowe prawo zapewni również nieuczciwą przewagę konkurencyjną metodom płatności innym niż DCB, takim jak płatności kartą, ponieważ utrudni dostęp i korzystanie z DCB w nieproporcjonalny sposób. Spowoduje to odwrócenie przychodów od lokalnych firm polskich w sektorze DCB, a także przychody polskich operatorów telekomunikacyjnych.</p> <p>Z naszego zrozumienia, jeśli nowe prawo wejdzie w życie, Polska będzie jedynym krajem w UE, który będzie wymagał w zakresie korzystania z DCB:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. <u>Mechanizm <i>opt-in</i> dla wszystkich użytkowników korzystających z usług DCB</u> - jest to sprzeczne z zalecanym modelem <i>opt-out</i> zawartym w Europejskim Kodeksie Łączności Elektronicznej. 2. <u>Miesięczny limit 35 zł</u> - jest to sprzeczne z limitami PSD2 na „treści cyfrowe” w wysokości 50 euro na transakcję i 300 euro miesięcznie. Limit 35 zł byłby bardzo ograniczający dla większości sprzedawców i operatorów telekomunikacyjnych, z którymi współpracuje Boku, ponieważ wiele produktów, 	<p>abonentów, którzy nie są zainteresowani korzystaniem z tego typu usług i nie ma podstaw, aby przyzwalać w powszechnie obowiązujących przepisach na możliwość uruchomienia usług bez ich zgody. Należy podkreślić, że abonent, który jest zainteresowany korzystaniem z usług dodatkowego obciążania rachunku wyrazi uprzednią zgodę i sam etap wyrażenia zgody nie będzie czynnikiem zniechęcającym do korzystania z tego typu usług.</p> <p>W odniesieniu do wysokości domyślnego progu należy wskazać, że domyślny próg został podwyższony z 35 do 70 zł. W zakresie wymogu silnego uwierzytelniania każdej transakcji wprowadzono zmianę doprecyzowującą, że obowiązek autoryzacji jest spełniony przy wykorzystaniu co najmniej jednego z elementów silnego uwierzytelniania, o którym mowa w ustawie z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych (Dz. U. z 2020 r. poz. 794).</p>
--	--	---

zwłaszcza na abonament i gry, mają wyższą cenę zakupu.

3. Konieczne jest stosowanie silnego uwierzytelnienia klienta (uwierzytelnianie dwuskładnikowe) - w ramach PSD2 i RTS, DCB w odpowiednich granicach powinno być z tego zwolnione.

Biorąc pod uwagę niski profil ryzyka DCB w porównaniu do płatności kartą, uważamy, że powyższe dodatkowe obowiązki są nieproporcjonalnie restrykcyjne i ograniczą potencjalną ekspansję wielu naszych partnerów na polski rynek.

W przypadku większości transakcji kartowych wprowadzenie danych płatnika średnio trwa więcej niż minutę, podczas gdy transakcja DCB zwykle zajmuje mniej niż trzydzieści sekund. Na przykład Boku rejestruje mniej niż 0,05% nieautoryzowanych transakcji w swoich usługach DCB w Wielkiej Brytanii, podczas gdy w przypadku płatności kartą wskaźnik ten wyniósł 0,075% w 2019 r.

Ryzyka jakie nowe regulacje mają na celu kontrolować - jak nadużycie i pranie brudnych pieniędzy, są znacznie niższe w DCB. Nowoczesne i skuteczne ramy regulacyjne są kluczowym elementem dla zapewnienia ochrony konsumentów, podczas gdy w tym samym czasie nadal umożliwiając rozwijanie gospodarki cyfrowej. Byliśmy świadkami, jak inne kraje minimalizują liczbę nieautoryzowanych transakcji w DCB, wdrażając następujące środki:

1. Blokowanie usług DCB na urządzeniach typu IOT (Internet of Things, jak np. modem/router GSM) i każdym innym urządzeniu, które nie jest przeznaczone do celów komunikacji prywatnej i które nie wymaga bezpośredniego działania konsumenta.

			<ol style="list-style-type: none"> 2. Ograniczenie autoryzacji transakcji DCB za pomocą jednego kliknięcia przy użyciu technologii <i>Header Enrichment</i> tylko do zaufanych sprzedawców. 3. Zapewnienie, że operatorzy telekomunikacyjni wprowadzają rozsądne kontrole, nad którymi mają kontrolę, w celu zminimalizowania ilości nieautoryzowanych transakcji takie jak realistyczne progi kwotowe. 4. Możliwością zablokowania i rezygnacji z DCB (mechanizm <i>opt-out</i>). <p>Obawy regulatora w odniesieniu do opcji opt-in za jednym kliknięciem mogą być uzasadnione. Jednak proponowany środek zaradczy jest nieproporcjonalny. Wyprowadzi polski rynek z harmonizacji ze wspólnym rynkiem w zakresie PSD2 i zatrzyma dążenie Polski do gospodarki cyfrowej. Szkodzi również dochodom lokalnych operatorów i dostępności lepszych metod płatności dla lokalnych konsumentów. Wzywamy do ponownego rozważenia przyjętego podejścia.</p>	
6 5 0	Art. 308	iDNA B.V. Stadho udersk ade 85, 1073 AT Amste rdam, the Nether lands	<p>iDNA B.V. jest dostawcą treści i usług cyfrowej rozrywki, działającym na wielu rynkach europejskich, w tym w Polsce. Użytkownicy wszystkich polskich sieci komórkowych mogą opłacać nasze usługi z użyciem płatności mobilnych, tzw. DCB (bezpośrednie obciążanie rachunku abonenta). Współpracujemy z polskim agregatorem płatności, który umożliwi nam obsługę tej formy rozliczeń.</p> <p>Z zaniepokojeniem śledzimy proces wdrożenia Europejskiego Kodeksu Łączności Elektronicznej w Polsce w zakresie usług dodatkowego obciążania rachunku telefonicznego. Poddawane obecnie konsultacjom projekty ustaw „Prawo Komunikacji Elektronicznej” („PKE”) i ustawy wprowadzającej PKE w</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>W ocenie projektodawcy świadczenie usług dodatkowego obciążania rachunku wymaga kompleksowej regulacji na gruncie krajowym. Wycinkowa regulacja zaproponowana w EKŁE jest niewystarczająca, aby zaadresować wszystkie problemy wynikające ze świadczenia usług dodatkowego obciążania rachunku. Abonent korzystający z usług dodatkowego obciążania rachunku powinien mieć pewność, że żadne usługi nie zostaną uruchomione bez jego uprzedniej zgody oraz mieć kontrolę nad swoimi wydatkami dzięki możliwości wybrania progu kwotowego, do wysokości którego może korzystać z usług dodatkowego obciążania</p>

			<p>praktyce eliminują DCB jako formę płatności w Polsce. Proponowane brzmienie definicji „usługi dodatkowego obciążenia rachunku” oraz samego artykułu 308 PKE wprowadzają niespotykane na innych rynkach ograniczenia i restrykcje, co doprowadzi do wycofania się naszej firmy i podobnych z Polski.</p> <p>Doświadczenia innych krajów pokazują, że problemy, z którymi walczą polscy operatorzy i agregatorzy nie są unikalne dla tego kraju. Podobne sytuacje miały już miejsce w innych państwach i podobnie jak jest to planowane w Polsce, zostały rozwiązane przez regulatorów rynku. Regulacje, z którymi na co dzień mamy do czynienia w innych krajach europejskich pozwalają jednak rozwijać się płatnościom mobilnym DCB bez szkody dla konsumentów i z pożytkiem dla wszystkich uczciwych podmiotów tego rynku.</p> <p>Nieuczciwe praktyki szkodzą bowiem nie tylko konsumentom, ale także spółkom takim jak nasza, która przestrzega wszelkich zasad i dba o dobry wizerunek, a jest narażona na działania nieuczciwej konkurencji.</p> <p>Zachęcamy Pana Ministra do rozważenia przykładów regulacji tej formy płatności z innych krajów europejskich, np. Królestwa Niderlandów, gdzie współpraca organów państwowych i podmiotów komercyjnych doprowadziła do wypracowania i wdrożenia wzorcowego i skutecznego mechanizmu uregulowania płatności DCB. Daje to nam pewność, że jest możliwe pogodzenie celów regulacji PKE, interesów konsumentów oraz podmiotów dostarczających treści i usług cyfrowej rozrywki, takich, jak nasze przedsiębiorstwo.</p>	<p>rachunku. Jednocześnie należy pamiętać, że jest grupa abonentów, którzy nie są zainteresowani korzystaniem z tego typu usług i nie ma podstaw, aby przyzwalać w powszechnie obowiązujących przepisach na możliwość uruchomienia usług bez ich zgody. Należy podkreślić, że abonent, który jest zainteresowany korzystaniem z usług dodatkowego obciążania rachunku wyrazi uprzednią zgodę i sam etap wyrażenia zgody nie będzie czynnikiem zniechęcającym do korzystania z tego typu usług.</p>
6 5 1	Art. 308	Lewiat an	Zaproponowana przez Ministerstwo Cyfryzacji restrykcyjna i nadmierna regulacja dotycząca usługi dodatkowego obciążania rachunku doprowadzić może do zamknięcia prowadzenia usług	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>W ocenie projektodawcy świadczenie usług dodatkowego obciążania rachunku wymaga kompleksowej regulacji na</p>

	<p>twz.,. direct billing. KL zwraca uwagę, że jest to propozycja wykraczająca dalece poza regulacje unijne EKŁE, wobec czego przyjęcie proponowanych przepisów spowoduje nieuzasadnione różnicowanie sytuacji przedsiębiorców polskich względem przedsiębiorców funkcjonujących w innych krajach UE. EKŁE przewiduje jedynie obowiązek oferowania mechanizmu opt-out, a więc blokady możliwości korzystania z usług dodatkowego obciążania rachunku, które domyślnie zablokowane nie są.</p> <p>Obowiązki związane z dezaktywacją usługi dodatkowego obciążania rachunku są adresowane do wszystkich dostawców usług komunikacji elektronicznej, a nie jak w EKŁE tylko do dostawców usługi powszechnej, z możliwością ich nałożenia na wszystkich dostawców usług dostępu do internetu oraz publicznie dostępnych usług łączności interpersonalnej wykorzystujących numery. PKE wykracza tym samym poza możliwą na gruncie EKŁE swobodę państw członkowskich, ponieważ zgodnie z art. 101 ust. 1 EKŁE, art. 115 EKŁE jest objęty harmonizacją całkowitą.</p> <p>Co więcej, regulacja ta nakłada dodatkowe, rygorystyczne obowiązki w zakresie usług dodatkowego obciążania rachunku na dostawców publicznie dostępnych usług komunikacji elektronicznej, podczas gdy analogicznych obostrzeń i ograniczeń nie doświadczają dostawcy usług świadczonych drogą elektroniczną czy dostawcy płatności, którzy oferują wiele różnych, form płatności. Projektowana regulacja powoduje, że abonent korzystając z określonej np. aplikacji będzie miał możliwość wyboru formy płatności, przy czym tylko jedna forma płatności – oferowana przez przedsiębiorców telekomunikacyjnych – będzie podlegała regulacji zaproponowanej w projekcie PKE.</p>	<p>gruncie krajowym. Wycinkowa regulacja zaproponowana w EKŁE jest niewystarczająca, aby zaadresować wszystkie problemy wynikające ze świadczenia usług dodatkowego obciążania rachunku. Abonent korzystający z usług dodatkowego obciążania rachunku powinien mieć pewność, że żadne usługi nie zostaną uruchomione bez jego uprzedniej zgody oraz mieć kontrolę nad swoimi wydatkami dzięki możliwości wybrania progu kwotowego, do wysokości którego może korzystać z usług dodatkowego obciążania rachunku. W tym miejscu należy wskazać, że dostrzegając różnicę między przedmiotem usług z dodatkowym świadczeniem a usług dodatkowego obciążania rachunku zdecydowano o ustaleniu domyślnego progu kwotowego na poziomie 70 zł. Jednocześnie należy pamiętać, że jest grupa abonentów, którzy nie są zainteresowani korzystaniem z tego typu usług i nie ma podstaw, aby przyzwać w powszechnie obowiązujących przepisach na możliwość uruchomienia usług bez ich zgody. Należy podkreślić, że abonent, który jest zainteresowany korzystaniem z usług dodatkowego obciążania rachunku wyrazi uprzednią zgodę i sam etap wyrażenia zgody nie będzie czynnikiem zniechęcającym do korzystania z tego typu usług.</p>
--	---	--

			<p>Zgodnie z powyższym w projektowanej ustawie powinna zostać przewidziana jedynie regulacja nakładająca obowiązek prawny co do możliwości zgłoszenia przez abonentów blokady usług dodatkowego obciążenia rachunku.</p> <p>Ponadto brak jest podstaw do zastosowania dla uregulowania direct billing analogicznej konstrukcji, jak dla usług o podwyższonej opłacie, czyli progów kwotowych i automatycznego ograniczenia wartości tych usług do progu 35 zł – w nadmierny sposób ogranicza to możliwość korzystania z direct billingu. Zwracamy również uwagę na wątpliwości co do regulacji PKE w zakresie wymogu uzyskania zgody abonenta na świadczenie usług dodatkowego obciążania rachunku – wskazujemy, że EKŁE nie wymaga uzyskania zgody.</p>	
6 5 2	Art. 308 ust. 1	KIGEi T	<p>Zdaniem Izby, projektowana regulacja jest niezgodna z EKŁE, a ponadto jest nieproporcjonalna do jej celu wskazanego w uzasadnieniu PKE i doprowadzi do znaczącego ograniczenia usług DCB.</p> <p>Przewidziany w projektowanym przepisie wymóg uzyskania zgody na UDOR to mechanizm <i>opt-in</i>, a więc mechanizm odwrotny od przewidzianego w załączniku VI część A lit. h EKŁE, który w tym zakresie przewiduje jedynie regulacje odnoszące się do dezaktywacji fakturowania stron trzecich, a więc mechanizm <i>opt-out</i>.</p> <p>Zdaniem Izby, wprowadzenie przewidzianego w EKŁE mechanizmu <i>opt-out</i> będzie wystarczające do osiągnięcia celu opisywanego w uzasadnieniu PKE, a jednocześnie nie doprowadzi do ograniczenia rynku DCB (co z pewnością będzie miało miejsce w przypadku wprowadzenia mechanizmu <i>opt-in</i>). Przypominamy, że wprowadzenie mechanizmu <i>opt-out</i> w ramach ostatniej regulacji dotyczącej usług Premium Rate</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>W ocenie projektodawcy świadczenie usług dodatkowego obciążania rachunku wymaga kompleksowej regulacji na gruncie krajowym. Wycinkowa regulacja zaproponowana w EKŁE jest niewystarczająca, aby zaadresować wszystkie problemy wynikające ze świadczenia usług dodatkowego obciążania rachunku. Abonent korzystający z usług dodatkowego obciążania rachunku powinien mieć pewność, że żadne usługi nie zostaną uruchomione bez jego uprzedniej zgody oraz mieć kontrolę nad swoimi wydatkami dzięki możliwości wybrania progu kwotowego, do wysokości którego może korzystać z usług dodatkowego obciążania rachunku. Jednocześnie należy pamiętać, że jest grupa abonentów, którzy nie są zainteresowani korzystaniem z tego typu usług i nie ma podstaw, aby przyzwalać w powszechnie obowiązujących przepisach na możliwość uruchomienia usług bez ich zgody. Należy podkreślić, że abonent, który jest zainteresowany korzystaniem z usług dodatkowego</p>

		<p>okazało się wystarczające dla eliminacji nadużyć na rynku tych usług.</p> <p>Izba zwraca uwagę, że usługi DCB świadczone są przez przedsiębiorców telekomunikacyjnych w całej UE, jednak w żadnym innym kraju UE przepisy dotyczące DCB nie są tak rygorystyczne jak projektowane przepisy PKE. Takie podejście może spowodować, że w Polsce, jako jedynym z krajów UE, przedsiębiorcy telekomunikacyjni nie będą w stanie zaoferować swoim klientom konkurencyjnego, w stosunku do innych systemów płatności, rozwiązania.</p> <p>Z informacji uzyskanych przez Izbę wynika, w żadnym innym kraju UE nie wprowadzono przymusowego modelu <i>opt-in</i> dla usług DCB, a dobrowolne wprowadzenie tego modelu przez dwóch operatorów z Hiszpanii i Portugalii doprowadziło w krótkim czasie do zakończenia świadczenia usług DCB przez tych operatorów ze względu na spadek przychodów. Z badań konsumenckich przeprowadzanych przez członków Izby wynika, że większość użytkowników korzystających z usług DCB wybiera tę metodę ze względu na jej wygodę i prostotę. Przy wprowadzeniu modelu <i>opt-in</i> utrudnienia będą, zdaniem Izby, na tyle duże, że użytkownicy będą wybierać inne metody płatności, które nie działają w modelu <i>opt-in</i>, np. BLIK.</p> <p>W ocenie Izby, nie ma również podstaw do wymagania, aby zgoda abonenta była utrwalana na trwałym nośniku. Przyjęcie takiego rozwiązania odbije się negatywnie na wachlarzu narzędzi służących do wyrażania zgody na świadczenie UDOR (o ile wymóg uzyskiwania zgody zostanie utrzymany).</p> <p>Zwracamy uwagę, że rezygnacja z wymogu uzyskiwania zgody i utrwalania jej na trwałym nośniku nie oznacza, że abonenci nie będą korzystali z zaawansowanej ochrony prawnej. Poza dobrowolnymi mechanizmami ochronnymi wprowadzonymi przez dostawców usług</p>	<p>obciążania rachunku wyrazi uprzednią zgodę i sam etap wyrażenia zgody nie będzie czynnikiem zniechęcającym do korzystania z tego typu usług.</p>
--	--	--	---

		<p>telekomunikacyjnych, konsumenci kupujący towary lub usługi na odległość, za które rozliczenie nastąpi z wykorzystaniem UDOR, na etapie zawierania i wykonywania umowy są chronieni przepisami UPK. Ustawa ta nakłada na przedsiębiorców sprzedających swoje towary lub usługi na odległość szereg obowiązków, z obowiązkami informacyjnymi na czele i koniecznością potwierdzania woli zakupu towaru lub usługi, a konsumentom daje uprawnienia, włącznie z prawem do odstąpienia od umowy zawartej na odległość. Wobec powyższego dodawanie wymogu udzielania kolejnej zgody i utrwalania jej na trwałym nośniku stanowi kolejne, zbędne obciążanie regulacyjne, które realnie nie podniesie poziomu ochrony konsumentów.</p> <p>Ponadto, podkreślenia wymaga, że nawet w przypadku rezygnacji z modelu <i>opt-in</i>, ale utrzymania pozostałych obowiązków określonych w PKE, świadczenie UDOR będzie z perspektywy klienta zabezpieczone innymi elementami:</p> <ul style="list-style-type: none"> • możliwością zablokowania/rezygnacji z UDOR (<i>opt-out</i>) • progami kwotowymi, wraz z automatycznie stosowanym progiem domyślnym (art. 308 ust. 2-4); • każdorazową autoryzacją transakcji (art. 308 ust. 6); • informacją o UDOR na rachunku (art. 309); • obowiązkami reklamacyjnymi (art. 338). <p>Biorąc pod uwagę powyższe, Izba wskazuje, że regulacja art. 308 ust. 1 PKE powinna opierać się na mechanizmie <i>opt-out</i> tj. na możliwości dezaktywowania UDOR. Takie rozwiązanie będzie stanowić implementację Kodeksu, bez zaburzenia dalszego rozwoju usług DCB oraz bez utrudniania abonentom możliwości korzystania z tych usług, przy jednoczesnym zapewnieniu abonentom kontroli nad tą usługą.</p> <p>PROPOZYCJA BRZMIENIA PRZEPISU:</p>	
--	--	--	--

			<p><i>Art. 308. 1. Dostawca publicznie dostępnych usług komunikacji elektronicznej jest obowiązany, na żądanie abonenta, do nieodpłatnego zablokowania możliwości naliczania opłat za usługi dodatkowego obciążania rachunku.</i></p>	
6 5 3	Art. 308 ust. 2	KIGEi T	<p>Zdaniem Izby, regulacja UDOR powinna ograniczać się wyłącznie do wprowadzenia mechanizmu <i>opt-out</i> tj. zapewnienia możliwości rezygnacji przez abonenta z UDOR (zgodnie z zaproponowanym powyżej przez Izbę brzmieniem art. 308 ust. 1). Tym samym Izba postuluje wykreślenie z art. 308 ustępów 2-6, gdyż są one niezgodne z EKŁE, nieproporcjonalne do celu regulacji oraz negatywnie wpłyną na rozwój usług DCB.</p> <p>Na wypadek pozostawienia projektowanego art. 308 ust. 2, Izba proponuje wyłączenie wymogu trwałego nośnika przy określaniu przez abonenta progu kwotowego. Zdaniem Izby wymóg ten jest nadmiarowy i wyeliminuje – ze szkodą dla abonentów i dostawców usług – możliwość zarządzania progami poprzez kontakt telefoniczny z konsultantem lub z wykorzystaniem aplikacji <i>self-care</i>, które ułatwiają abonentom samodzielne zarządzanie swoimi usługami i ustawieniami.</p> <p>Izba zwraca uwagę, że brak wymogu trwałego nośnika w przypadku określania progów kwotowych dla usług Premium Rate nie wiązał się z żadnymi negatywnymi konsekwencjami. W przypadku określania progu kwotowego najistotniejszym elementem jest bowiem wiedza klienta co wysokości określonego limitu.</p> <p>W związku z powyższym, Izba proponuje wykreślenie w całości wymogu trwałego nośnika albo przynajmniej modyfikację przepisu w taki sposób, że trwały nośnik będzie stosowany przez dostawcę przy potwierdzaniu określania</p>	<p>Uwaga częściowo uwzględniona</p> <p>W ocenie projektodawcy świadczenie usług dodatkowego obciążania rachunku wymaga kompleksowej regulacji na gruncie krajowym. Wycinkowa regulacja zaproponowana w EKŁE jest niewystarczająca, aby zaadresować wszystkie problemy wynikające ze świadczenia usług dodatkowego obciążania rachunku. Abonent korzystający z usług dodatkowego obciążania rachunku powinien mieć pewność, że żadne usługi nie zostaną uruchomione bez jego uprzedniej zgody oraz mieć kontrolę nad swoimi wydatkami dzięki możliwości wybrania progu kwotowego, do wysokości którego może korzystać z usług dodatkowego obciążania rachunku. Jednocześnie należy pamiętać, że jest grupa abonentów, którzy nie są zainteresowani korzystaniem z tego typu usług i nie ma podstaw, aby przyzwalać w powszechnie obowiązujących przepisach na możliwość uruchomienia usług bez ich zgody. Należy podkreślić, że abonent, który jest zainteresowany korzystaniem z usług dodatkowego obciążania rachunku wyrazi uprzednią zgodę i sam etap wyrażenia zgody nie będzie czynnikiem zniechęcającym do korzystania z tego typu usług.</p> <p>W odniesieniu do kwestii rezygnacji z obowiązku potwierdzenia oświadczenia abonenta na trwałym nośniku należy wskazać, że obowiązek ten ma istotne znaczenie dla celów dowodowych, stąd zasadne jest jego utrzymanie w zakresie doręczania potwierdzenia wyboru progu na trwałym nośniku.</p>

			<p>progu kwotowego przez dostawcę, a nie przez abonenta przy jego określaniu.</p> <p>PROPOZYCJA BRZMIENIA PRZEPISU:</p> <p>2. <i>Dostawca usług komunikacji elektronicznej bezpłatnie zapewnia abonentowi określenie progu kwotowego nabycia towarów lub usług objętych usługą dodatkowego obciążania rachunku dla każdego okresu rozliczeniowego, a w przypadku jego braku - dla każdego miesiąca kalendarzowego. [Dostawca potwierdza określenie progu kwotowego na trwałym nośniku.]</i></p> <p><i>W momencie osiągnięcia progu kwotowego dostawca ten jest obowiązany do:</i></p> <p>1) natychmiastowego poinformowania abonenta o tym fakcie;</p> <p>2) zablokowania możliwości nabycia towarów lub usług z wykorzystaniem usługi dodatkowego obciążania rachunku.</p>	
6 5 4	Art. 308 ust. 3	PIIT	<p>Przedstawiona przez Projektodawcę propozycja wprowadzenia w przypadku UDOR progów kwotowych bazuje na wysokości limitów, które obowiązują obecnie na usługi o podwyższonej opłacie. PIIT zwraca uwagę, że limity dot. usług <i>premium rate</i> wprowadzone zostały do Prawa telekomunikacyjnego w 2011 r. (obowiązują od 2012 r.) i od tego czasu nie dokonano waloryzacji ich wartości kwotowych, pomimo że przez 9 lat ich stosowania zauważalnie wzrosły zarówno ceny towarów i usług, jak i wynagrodzenia (np. minimalne wynagrodzenie: 2012 r.- 1500 zł; 2020 r. - 2600 zł; przeciętne wynagrodzenie w gospodarce narodowej w 2012 r. wyniosło 3521,67 zł, natomiast w 2019 r. 4918,17 zł).</p> <p>Istotne jest również zwrócenie uwagi, że konieczne jest odróżnienie w tym przypadku standardowych usług <i>premium rate</i> od usług dodatkowego obciążania rachunku, w ramach których oferowany, i chętnie wykorzystywany przez klientów, jest inny często droższy content, niż w przypadku SMS-a lub</p>	<p>Uwaga kierunkowo uwzględniona</p> <p>Abonent korzystający z usług dodatkowego obciążania rachunku powinien mieć kontrolę nad swoimi wydatkami dzięki możliwości wybrania progu kwotowego, do wysokości którego chce korzystać z usług dodatkowego obciążania rachunku. Odnosząc się do postulatory zmiany wskazanych w Pke progów należy wskazać, że domyślny próg został podwyższony z 35 do 70 zł.</p> <p>W ocenie projektodawcy domyślny próg na poziomie 100 złotych jest progiem zbyt wygórowanym, gdyż w wielu przypadkach jest to dwukrotność wysokości abonamentu. Celem wprowadzenia domyślnego progu jest ochrona abonenta przed nieświadomym nabyciem usług, a zatem przed niespodziewanym obciążeniem go wysokimi kosztami usług. Jednocześnie należy podkreślić, że abonent, który jest zainteresowany intensywnym korzystaniem z usług DCB może w prosty sposób zmienić domyślny próg, zatem trudno</p>

		<p>MMS-a o podwyższonej opłacie. W przypadku wprowadzenia limitu 35 zł nie będzie na przykład możliwości doliczenia do rachunku płatności np. za możliwy dalszy kurs taksówką czy dokonanie opłat za przejazd autostradami. Zaproponowane progi mogą doprowadzić do znacznego ograniczenia w korzystaniu z zakupu treści z wykorzystaniem UDOR, a także reklamacji z powodu braku możliwości skorzystania z tego modelu płatności, ponieważ projektowany poziom limitów nie przystaje do wydatków, jakie za pomocą UDOR wykonują obecnie klienci.</p> <p>Przykładowe usługi dostępne obecnie w ramach usług <i>direct billing</i>, które wykorzystywane są często przez klientów oraz ich ceny:</p> <ul style="list-style-type: none"> ○ Audioteka 29,99/30 dni; Storytel 29,90 zł/30 dni; ○ Busuu (nauka języków) 17,99/30 dni; ○ Usługi muzyczne (streaming) np. Tidal 19,99/30 dni; ○ Sympatia 16 zł/30 dni; ○ Ogłoszenia OLX - np. Pakiet Maxi dla ogłoszeń motoryzacyjnych (promowanie na liście ogłoszeń i stronie głównej, odświeżenia ogłoszenia) 70,52 zł; np. Pakiet Maxi dla ogłoszeń dot. rowerów 123 zł. <p>Zdaniem Izby, próg domyślny powinien zapewniać możliwość skorzystania z usług DCB co najmniej kilkakrotnie w ciągu miesiąca. Jak bowiem wynika z badania opinii publicznej w zakresie funkcjonowania rynku usług telekomunikacyjnych oraz preferencji konsumentów, 93% respondentów korzysta z mediów cyfrowych częściej niż raz w miesiącu, a akceptowalna, średnia miesięczna kwota za same usługi telewizji cyfrowej/internetowej to 50 zł, zaś maksymalna 120 zł (<i>Badanie opinii publicznej w zakresie funkcjonowania rynku usług telekomunikacyjnych oraz preferencji konsumentów. Raport z badania klientów indywidualnych, UKE, 2019, s. 74-</i></p>	<p>uznać, że konieczność wykonania prostej czynności technicznej miałaby zniechęcić abonenta z korzystania z usługi, którą jest zainteresowany.</p>
--	--	--	---

			<p>75). Tymczasem próg na poziomie 35 zł nie tylko uniemożliwia skorzystanie z DCB kilkakrotnie, ale w przypadku wielu rodzajów usług i treści cyfrowych nawet jednokrotnie.</p> <p>PIIT wskazuje, że jeżeli domyślny limit musi zostać wprowadzony, nie powinien być on niższy od 100 zł, co pozwoliłoby klientom na bezproblemowe zakupy przy płatnościach stałych, realizowanych w cyklach miesięcznych.</p> <p><u>Poniżej propozycja PIIT:</u></p> <p><i>3. Dostawca usługi telekomunikacyjnej jest obowiązany oferować abonentom co najmniej cztery progi kwotowe, które wynoszą 0, 35100, 100 i 200 złotych.</i></p> <p><i>4. W przypadku, gdy abonent nie określił progu kwotowego, o którym mowa w ust. 2, próg ten wynosi 35100 złotych dla każdego okresu rozliczeniowego, a w przypadku jego braku dla każdego miesiąca kalendarzowego.</i></p>	
6 5 5	Art. 308 ust. 3 i 4	KIGEi T	<p>Izba proponuje podwyższenie progu domyślnego w celu dostosowania jego wysokości do obecnych realiów rynkowych w taki sposób, aby można było uznać je za faktyczną ochronę użytkownika, bez jednoczesnego niekorzystnego wpływu na rynek usług DCB.</p> <p>Izba zwraca uwagę, że wysokości progów kwotowych zostały przeniesione wprost z wcześniejszej regulacji dotyczącej usług Premium Rate, co oznacza, że poziom tych progów został ustalony w grudniu 2011 r., czyli 9 lat temu. Przez ten okres znacząco wzrosły wynagrodzenia oraz ceny towarów i usług konsumpcyjnych, co powinno być wzięte pod uwagę przy ustalaniu wysokości progów.</p> <p>Domyślny próg dla usług dodatkowego obciążania rachunku powinien być dostosowany do średniej cen usług i treści najczęściej nabywanych z wykorzystaniem DCB. Co więcej, próg domyślny powinien zapewniać możliwość skorzystania z</p>	<p>Uwaga kierunkowo uwzględniona</p> <p>Abonent korzystający z usług dodatkowego obciążania rachunku powinien mieć kontrolę nad swoimi wydatkami dzięki możliwości wybrania progu kwotowego, do wysokości którego chce korzystać z usług dodatkowego obciążania rachunku. Odnosząc się do postulaty zmiany wskazanych w Pke progów należy wskazać, że domyślny próg został podwyższony z 35 do 70 zł.</p> <p>W ocenie projektodawcy domyślny próg na poziomie 100 złotych jest progiem zbyt wygórowanym, gdyż w wielu przypadkach jest to dwukrotność wysokości abonamentu. Celem wprowadzenia domyślnego progu jest ochrona abonenta przed nieświadomym nabyciem usług, a zatem przed niespodziewanym obciążeniem go wysokimi kosztami usług. Jednocześnie należy podkreślić, że abonent, który jest zainteresowany intensywnym korzystaniem z usług DCB</p>

			<p>usług DCB co najmniej kilkakrotnie w ciągu miesiąca. Tymczasem próg na poziomie 35 zł nie tylko uniemożliwia skorzystanie z usług DCB kilkakrotnie, ale w przypadku wielu rodzajów usług i treści cyfrowych nawet jednokrotnie.</p> <p>Podkreślenia wymaga również, że przypadku usług DCB oferowany jest droższy <i>content</i> niż w przypadku usług Premium Rate. W przypadku wprowadzenia limitu 35 zł nie będzie, na przykład, możliwości doliczenia do rachunku płatności np. za możliwy dalszy kurs taksówką czy dokonanie opłat za przejazd autostradami. Zaproponowane progi mogą doprowadzić do znacznego ograniczenia w korzystaniu z zakupu treści z wykorzystaniem UDOR, a także reklamacji z powodu braku możliwości skorzystania z tego modelu płatności, ponieważ projektowany poziom limitów nie przystaje do wydatków, jakie za pomocą UDOR wykonują obecnie klienci.</p> <p>Izba postuluje zatem o podwyższenie domyślnego progu z kwoty 35 zł do kwoty 100 zł, co jest całkowicie uzasadnione zarówno zmianą uwarunkowań rynkowych na przestrzeni lat, jak również poziomem cen usług, które opłacane są z wykorzystaniem DCB.</p> <p>PROPOZYCJA BRZMIENIA PRZEPISU:</p> <p><i>4. W przypadku, gdy abonent nie określił progu kwotowego, o którym mowa w ust. 2, próg ten wynosi 100 złotych dla każdego okresu rozliczeniowego, a w przypadku jego braku dla każdego miesiąca kalendarzowego.</i></p>	<p>może w prosty sposób zmienić domyślny próg, zatem trudno uznać, że konieczność wykonania prostej czynności technicznej miałaby zniechęcić abonenta z korzystania z usługi, którą jest zainteresowany.</p>
6 5 6	Art. 308 dod atko wy	KIGEi T PIIT	<p>W przypadku pozostawienia postanowień o progach kwotowych, Izba postuluje dodanie do art. 308 projektowanej ustawy po ust. 4 nowego ustępu, który- analogicznie jak w przypadku regulacji dotyczącej Premium Rate (art. 300 ust. 4)- będzie stanowił o możliwości podwyższenia progu kwotowego w danym okresie rozliczeniowym.</p>	<p>Uwaga uwzględniona</p>

ustę p po ust. 4		<p>PROPOZYCJA BRZMIENIA PRZEPISU:</p> <p><i>Po osiągnięciu progu kwotowego, o którym mowa w ust. 3 lub 4 w danym okresie rozliczeniowym, a w przypadku jego braku - w danym miesiącu kalendarzowym, świadczenie usługi dodatkowego obciążania rachunku, jest możliwe wyłącznie po określeniu przez abonenta wyższego progu kwotowego, o którym mowa w ust. 3, do wysokości tego progu.</i></p> <p>Przedstawiona powyżej propozycja ustępu 5 jest analogicznym postanowieniem do ust. 4 art. 300, w którym uregulowano kwestię osiągnięcia limitu i jego podwyższenia dla usług z dodatkowym świadczeniem (tzw. <i>premium rate</i>). Dodanie ust. 5 o przywołanej powyżej treści ma na celu doprecyzowanie, iż abonent ma możliwość jego podwyższenia tak jak jest to wskazane w art. 300 ust. 4.</p>	
6 5 7 ust. 6	Art. 308	<p>PIIT</p> <p>W ramach projektowanych przepisów, Projektodawca przewiduje zobowiązanie dostawców do stosowania przy każdej płatności silnego uwierzytelnianie definiowanego w ramach ustawy o usługach płatniczych. PIIT zwraca uwagę, że kwestia wykorzystania silnego uwierzytelniania jest skomplikowana, ponieważ pojęcie silnego uwierzytelniania użytkownika jest zdefiniowane w ustawie dot. usług płatniczych (art. 2 pkt 26aa), ale szczegółowo doprecyzowywane jest w ramach innych dokumentów spoza regulacji sektora telekomunikacyjnego: tzw. regulacyjnych standardów technicznych wydawanych dla rynku płatności w ramach UE (RTS)⁴ oraz opinii Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego⁵,</p>	<p>Uwaga uwzględniona</p>

⁴ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2018/389 z dnia 27 listopada 2017 r. uzupełniające dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/2366 w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych dotyczących silnego uwierzytelniania klienta i wspólnych i bezpiecznych otwartych standardów komunikacji; <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/PL/TXT/?uri=CELEX%3A32018R0389>

⁵ M.in.: Opinion of the European Banking Authority on the elements of strong customer authentication under PSD2; <https://eba.europa.eu/sites/default/documents/files/documents/10180/2622242/4bf4e536-69a5-44a5-a685-de42e292ef78/EBA%20Opinion%20on%20SCA%20elements%20under%20PSD2%20.pdf?retry=1>; Opinion of the European Banking Authority on the implementation of the RTS on SCA and CSC

		<p>a także wyjaśnień krajowych organów regulacyjnych w zakresie właściwego wdrożenia silnego uwierzytelniania użytkownika w odniesieniu do płatności, np. KNF⁶.</p> <p>Uwagę PIIT zwraca fakt wskazania przez Projektodawcę w uzasadnieniu do projektu ustawy, przykładu silnego uwierzytelniania w postaci wpisania otrzymanego kodu weryfikacyjnego. Wydaje, że kod weryfikacyjny nie zawsze spełni warunki silnego uwierzytelniania określone w regulacjach rynku płatności. <i>Niezależnie od uzyskania generalnej zgody na rozliczanie usług w oparciu o usługę dodatkowego obciążania rachunku dostawca usług ma obowiązek stosować silne uwierzytelnianie abonenta, o którym mowa w ustawie z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych (Dz. U. z 2020 r. poz. 794), dla każdego dodatkowego obciążenia rachunku np. poprzez wpisanie przez abonenta otrzymanego kodu weryfikacyjnego.</i></p> <ul style="list-style-type: none"> • Silne uwierzytelnianie zgodne z ustawą o usługach płatniczych <p>Ustawa o usługach płatniczych implementując dyrektywę PSD2 określiła definicję silnego uwierzytelniania użytkownika jako <i>uwierzytelnianie zapewniające ochronę poufności danych w oparciu o zastosowanie <u>co najmniej dwóch elementów</u> należących do kategorii:</i></p> <ol style="list-style-type: none"> <i>a) wiedza o czymś, o czym wie wyłącznie użytkownik,</i> <i>b) posiadanie czegoś, co posiada wyłącznie użytkownik,</i> <i>c) cechy charakterystyczne użytkownika</i> <p><i>- będących integralną częścią tego uwierzytelniania oraz niezależnych w taki sposób,</i></p>	
--	--	---	--

<https://eba.europa.eu/sites/default/documents/files/documents/10180/2137845/0f525dc7-0f97-4be7-9ad7-800723365b8e/Opinion%20on%20the%20implementation%20of%20the%20RTS%20on%20SCA%20and%20CSC%2028EBA-2018-Op-04%29.pdf?retry=1;>

⁶ Komunikat KNF w sprawie silnego uwierzytelniania klienta w przypadku niektórych form płatności przy użyciu instrumentów płatniczych z 19.8.2019 r.; https://www.knf.gov.pl/knf/pl/komponenty/img/Komunikat_KNF_w_sprawie_silnego_uwierzytelniania_klienta_66811.pdf

że naruszenie jednego z tych elementów nie osłabia wiarygodności pozostałych.

Definicja ta słuszenie skonstruowana jest w sposób, który zapewnia dostawcom usług neutralność technologiczną co do zastosowanych rozwiązań, jednak konieczne jest zwrócenie uwagi na rozumienie przez regulatora rynku płatności jej praktycznego wymiaru.

Definicja interpretowana wspólnie z przywołanymi powyżej dokumentami pozwala na określenie jakie narzędzie mogą realizować poszczególne elementy z definicji silnego uwierzytelniania, upraszczając:

- przykładem elementu „wiedza” może być np. predefiniowane hasło, nr PIN czy odpowiedzi na pytania oparte na wiedzy użytkownika, zapamiętany wzorzec rysowania;
- przykładem elementu „posiadania” może być instrument płatniczy (np. karta płatnicza), token, telefon komórkowy, ale nie musi to być przedmiot materialny może to być np. aplikacja – w przypadku elementu „posiadania” chodzi o zapewnienie przypisania danego przedmiotu do klienta; SMS-owe kody weryfikacyjne (tzw. OTP), są w praktyce silnego uwierzytelniania używane do potwierdzenia elementu posiadania, nie stanowią elementu wiedzy;
- przykładem elementu „cecha” są dane biometryczne np. odcisk palca czy obraz siatkówki oka.

W tym miejscu należy zwrócić uwagę na rozbieżność, jaka istnieje pomiędzy tekstem projektu przepisu (projektowany art. 308 ust. 6), a brzmieniem uzasadnienia do tego przepisu, która to rozbieżność pokazuje, iż Projektodawca nie dokonał pełnej oceny skutków proponowanych przepisów, mylnie zakładając,

że mechanizm kodu PIN przesyłanego wiadomością SMS spełnia ustawowe wymagania silnego uwierzytelnienia. Jak już wyżej wskazano, mechanizm SMS z kodem PIN jest jedynie jednym elementem, a wymogiem ustawowym dla silnego uwierzytelnienia jest zapewnienie jednocześnie dwóch elementów (dwóch z trzech: wiedza, posiadanie, cecha). Tym samym Projektodawca, oczekując wdrożenia mechanizmu silnego uwierzytelniania, błędnie zakłada, że wymóg ten będzie można spełnić przez wykorzystanie mechanizmu SMS z kodem PIN. Celem wywodu w tym miejscu nie jest pokazywanie samej w sobie rozbieżności pomiędzy projektem a uzasadnieniem, a celem jest uświadomienie Projektodawcy, że proponowane rozwiązania oznaczają – najwyraźniej nieprzewidziane przez Projektodawcę – zmiany i koszty, których dostawcy usług łączności elektronicznej mogą nie być w stanie zrealizować, w szczególności przy tak krótkim i niepewnym *vacatio legis*. Celem niniejszego wywodu jest uświadomienie Projektodawcy, że proponowany przepis oznacza tak naprawdę nałożenie na sektor łączności elektronicznej wymogów w zakresie silnego uwierzytelniania, z wdrożeniem których sektor bankowy i finansowy zmagają się przez co najmniej dwa lata. Nie ma żadnego uzasadnienia dla nakładania na dostawców usług telekomunikacyjnych rygorów zastrzeżonych do tej pory dla specjalistycznych usług płatniczych oferowanych przez sektor finansowy.

Silne uwierzytelnienie w ramach ustawy o usługach płatniczych wymaga spełnienia łącznie dwóch z trzech powyższych elementów, co w przypadku usług mikropłatności jakimi są usługi dodatkowego obciążania rachunku jest wymogiem nadmiarowym z perspektywy

celu regulacji UDOR, który da się osiągnąć poprzez inne środki.

- **Wyjątki od silnego uwierzytelniania przewidziane na rynku płatności**

Istotnym jest zwrócenie uwagi, że regulacje odnoszące się do płatności nie traktują wszystkich usług na rynku w taki sam sposób w zakresie wymogu stosowania tak skomplikowanego, co najmniej dwuskładnikowego narzędzia, jak silne uwierzytelnianie.

W ramach RTS, które stosowane są bezpośrednio do usług płatniczych, ale nie miałyby formalnego zastosowania do przedsiębiorców telekomunikacyjnych, przewidziane są wyjątki od wymogu silnego uwierzytelniania, do których zalicza się m.in.

- **transakcje niskokwotowe, którymi są** transakcje płatnicze do kwoty 30 euro przy pojedynczej płatności; suma płatności niskokwotowych nie przekracza 100 euro; a liczba tych płatności to maksymalnie 5 od ostatniego zastosowania silnego uwierzytelniania;
- płatności zbliżeniowe pod warunkiem, że kwota transakcji nie przekracza 50 euro [*kwota tożsama z limitem ustawy o usługach płatniczych dla transakcji z tzw. wyjątku telekomunikacyjnego*];
- płatności do odbiorców z listy zdefiniowanych odbiorców;
- transakcje niskiego ryzyka określane na podstawie analizy dostawcy.

W związku z brakiem oddziaływania na rynek komunikacji elektronicznej regulacji wskazanych w tzw. RTS, przedsiębiorcy telekomunikacyjni nie mają możliwości

skorzystania z wyłączeń od stosowania restrykcyjnych przepisów dot. silnego uwierzytelniania. Tym samym niczym nieograniczone wprowadzenie obowiązku stosowania wymogu silnego uwierzytelniania stanowiłoby niezasadną dyskryminację przedsiębiorców telekomunikacyjnych względem sektora dostawców usług płatniczych.

- **Podsumowanie**

Silne uwierzytelnianie w przypadku usług obciążania rachunku:

- 1) Jak zostało wskazane, przedstawiona przez Ministerstwo Cyfryzacji **propozycja stosowania wymogu silnego uwierzytelniania wobec każdorazowego korzystania z usług dodatkowego obciążania rachunku, niesie za sobą dużo dalej idące wymogi niż wysyłka kodu weryfikacyjnego.**
- 2) **Próba sprostania implementacji narzędzia zakładającego uwzględnienie dwóch elementów przewidzianych regulacjami silnego uwierzytelniania wymagałaby od dostawców usług dodatkowego obciążania rachunku nie tylko bardzo rozbudowanego i kosztownego wdrożenia, ale również przemodelowania usług.** Wdrożenie takiego rozwiązania dla usług *direct billing* mogłoby być zbyt skomplikowane i zbyt kosztowne, w związku z czym mogłoby dojść do sytuacji, w której ze względu na wprowadzone regulacje, przedsiębiorcy będą zmuszeni do zaprzestania oferowania tego rodzaju usług.
- 3) Nawet instytucje unijne oraz regulator rynku transakcji płatniczych potwierdzają, że **wobec niektórych rodzajów mniejszych kwotowo płatności nie ma**

konieczności wymagania od przedsiębiorców wdrażania skomplikowanych mechanizmów dwuskładnikowego uwierzytelniania. Co więcej, przykład ten pokazuje, że nawet na bardzo restrykcyjnie regulowanym, zarówno z perspektywy norm anty-fraudowych, jak i pro-konsumenckich, rynku płatności nie stosuje się tak szczegółowych i obciążających przedsiębiorców wymagań, jak te proponowane przez Projektodawcę względem dostawców usług obciążania rachunku.

Postulat PIIT:

W związku z powyższym Izba podkreśla, że sformułowany w art. 308 obowiązek stosowania silnego uwierzytelniania zgodnie z ustawą o usługach płatniczych jest zbyt skomplikowany i nieadekwatny wobec ryzyka jakie niosą za sobą usługi dodatkowego obciążania rachunku.

Równocześnie wydaje się, że Projektodawca w ramach uzasadnienia projektu ustawy wyraził intencję co do wykorzystania kodu weryfikacyjnego w zakresie autoryzacji UDOR, a więc bazując na definicji z ustawy o usługach płatniczych, wystarczającym w zamyśle Ministerstwa jest zapewnienie zabezpieczenia tego typu usług poprzez wykorzystanie jednego z elementów silnego uwierzytelniania. Poniżej propozycja zmiany projektowanego przepisu w kierunku uwzględnienia takie podejścia:

Art. 308 ust. 6

Dostawca, o którym mowa w ust. 2, zapewnia dla każdego dodatkowego obciążenia rachunku autoryzację usługi przy pomocy co najmniej jednego z elementów silnego uwierzytelniania, o którym mowa w ustawie z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych (Dz. U. z 2020 r. poz. 794). W

			<i>przypadku usług świadczonych w sposób powtarzalny, uwierzytelnienie może dotyczyć więcej niż jednego dodatkowego obciążenia rachunku.</i>	
6 5 8	Art. 308 ust. 6	KIGEi T	<p>Izba podkreśla, że sformułowany w art. 308 ust. 6 obowiązek stosowania silnego (tj. dwu- elementowego) uwierzytelniania zgodnie z art. 2 pkt 26aa UUP jest nieadekwatny wobec ryzyka jakie niosą za sobą usługi dodatkowego obciążania rachunku. Ponadto implementacja takiego narzędzia wymagałaby bardzo rozbudowanego i kosztownego wdrożenia oraz przemodelowania usług dodatkowego obciążenia rachunku. Zwracamy uwagę, że zgodnie z UUP, silne uwierzytelnianie użytkownika to uwierzytelnianie zapewniające ochronę poufności danych w oparciu o zastosowanie co najmniej dwóch elementów należących do kategorii wymienionych w tym przepisie. Tymczasem, w ramach uzasadnienia projektu ustawy Projektodawca wyraził intencję co do wykorzystania kodu weryfikacyjnego w zakresie autoryzacji UDOR, a więc należy przyjąć, że w zamyśle Projektodawcy wystarczającym jest zapewnienie zabezpieczenia polegającego na wykorzystaniu wyłącznie jednego z elementów silnego uwierzytelniania.</p> <p>W związku z powyższym proponujemy zmianę projektowanego przepisu tak aby autoryzacja transakcji była dokonywana w oparciu o jeden z elementów silnego uwierzytelnienia.</p> <p>PROPOZYCJA BRZMIENIA PRZEPISU: Art. 308 ust. 6 <i>Dostawca zapewnia dla każdego dodatkowego obciążenia rachunku autoryzację transakcji przy pomocy co najmniej jednego z elementów silnego uwierzytelniania, o którym mowa w ustawie z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych (Dz. U. z 2020 r. poz. 794). W przypadku usług świadczonych</i></p>	Uwaga uwzględniona

			<p>w sposób powtarzalny, uwierzytelnienie może dotyczyć więcej niż jednego dodatkowego obciążenia rachunku.</p>	
6 5 9	Art. 308	PIIT	<p><u>PIIT podtrzymuje swoje ogólne stanowisko przedstawione do art. 308 PKE, jednak na wypadek gdyby Projektodawca kontynuował prace nad dodatkową, niezgodną z EKŁE, regulacją usług dodatkowego obciążenia rachunku Izba zgłasza uwagi szczegółowe do proponowanych przepisów.</u></p> <p>Izba zwraca uwagę na nadmiarowy obowiązek uzyskania zgody abonenta na świadczenie usługi dodatkowego obciążania rachunku z jednoczesną koniecznością utrwalenia tej zgody na trwałym nośniku. Wymóg uzyskania zgody na usługę fakturowania to mechanizm <i>opt-in</i>, a więc mechanizm odwrotny od przewidzianego w dyrektywie EKŁE, który w tym zakresie przewiduje jedynie regulacje odnoszące się do dezaktywacji fakturowania stron trzecich, a więc mechanizm <i>opt-out</i>.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Istniejące zabezpieczenia <p>Wprowadzenie konieczności uzyskania zgody na świadczenie usługi argumentowane jest nieświadomymi aktywacjami usług, podkreślić trzeba jednak, że operatorzy telekomunikacyjni wprowadzili już rozwiązania mające zapobiegać tego typu zdarzeniom, np.:</p> <ul style="list-style-type: none"> ○ proste sposoby dezaktywowania możliwość korzystania z rozliczania płatności w modelu direct billing; ○ system weryfikacji transakcji z wykorzystaniem PIN-u, wiadomości SMS albo hasła; ○ potwierdzenie transakcji (e-mailem albo wiadomością SMS). <p>PIIT zwraca uwagę, że usługi dodatkowego obciążania rachunku (jako tzw. <i>direct billing</i>) świadczone są przez</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Obowiązek utrwalenia zgody abonenta na trwałym nośniku ma znaczenie dla ewentualnych celów dowodowych zarówno dla abonenta jak i dostawcy usług, stąd zasadne jest pozostawienie tego obowiązku.</p>

		<p>przedsiębiorców telekomunikacyjnych w całej Unii Europejskiej, jednak zaproponowana regulacja jest przykładem przepisów ograniczających prowadzenie działalności o charakterze wyłącznie krajowym. Takie podejście może spowodować, że w Polsce, jako jedynym z krajów UE, przedsiębiorcy telekomunikacyjni nie będą w stanie zaoferować swoim klientom konkurencyjnego, w stosunku do innych systemów płatności, rozwiązania.</p> <ul style="list-style-type: none">• Trwały nośnik <p>Niezależnie od samego wymogu uzyskania zgody Izba zwraca uwagę na problem, jakim jest narzucana projektem forma, w jakiej zgoda ma zostać utrwalona – a więc wymóg, aby zgoda abonenta została utrwalona na trwałym nośniku. Przyjęcie takiego rozwiązania w projekcie ustawy odbije się negatywnie na wachlarzu narzędzi, które będą dostępne abonentom do wyrażania i cofania zgody na świadczenie usług dodatkowego obciążania rachunku, gdyż trwały nośnik wyeliminuje szereg kanałów kontaktu stosowanych na linii dostawca usług – abonent. Przy wymogu utrwalenia zgody abonenta na trwałym nośniku pod znakiem zapytania stanie możliwość wykorzystania przez abonenta kontaktu z konsultantem celem wyrażenia albo wycofania zgody, jeśli rozmowa taka nie zostanie nagrana i następnie udostępniona na żądanie abonenta. Biorąc pod uwagę stanowisko Prezesa UOKiK w kwestii trwałego nośnika w sprawach bankowych wątpliwa będzie również możliwość udostępnienia abonentom możliwości zarządzania zgodami na UDOR z poziomu coraz powszechniej wykorzystywanych systemów do zarządzania kontem klienta on-line (aplikacje <i>self-care</i>), które są tworzone właśnie po to, aby ułatwić abonentom samodzielne zarządzanie swoimi usługami i ustawieniami. W ocenie Izby nie ma podstaw do</p>	
--	--	---	--

		<p>wymagania, aby zgoda abonenta była utrwalana na trwałym nośniku.</p> <p>Podkreślić należy, że rezygnacja z wymogu utrwalania zgody abonenta na trwałym nośniku nie oznacza, że abonenci nie będą korzystali z zaawansowanej ochrony prawnej. Poza dobrowolnymi mechanizmami ochronnymi wprowadzonymi przez dostawców usług telekomunikacyjnych, konsumenci kupujący towary lub usługi na odległość, za które rozliczenie nastąpi z wykorzystaniem usługi dodatkowego obciążania rachunku, na etapie zawierania i wykonywania umowy są chronieni przepisami ustawy z dnia 30 maja 2014 r. o prawach konsumenta. Ustawa ta nakłada na przedsiębiorców sprzedających swoje towaru lub usługi na odległość szereg obowiązków, z obowiązkami informacyjnymi na czele i koniecznością potwierdzania woli zakupu towaru lub usługi, a konsumentom daje uprawnienia, włącznie z prawem do odstąpienia od umowy zawartej na odległość. Wobec powyższego dodawanie wymogu utrwalenia zgody abonenta na trwałym nośniku stanowi kolejne, zbędne obciążanie regulacyjne, które realnie nie podniesie poziomu ochrony konsumentów.</p> <ul style="list-style-type: none">• Przewidziany w projekcie PKE katalog innych zabezpieczeń <p>Zwracamy uwagę, że nawet w przypadku pozostawienia postulowanego przez PIIT modelu opt-out, świadczenie usługi dodatkowego obciążania rachunku będzie z perspektywy klienta zabezpieczone innymi elementami:</p> <ul style="list-style-type: none">○ progami kwotowymi, wraz z automatycznie stosowanym progiem maksymalnym dla osób, które nie określili samodzielnie progu kwotowego (art. 308 ust. 3-4);	
--	--	---	--

- o autoryzacją usługi przy pomocy elementu silnego uwierzytelniania (uwagi PIIT dot. art. 308 ust. 6);
- o informacją o UDOR na rachunku (art. 309);
- o objęciem nieprawidłowego obliczenie należności z tytułu UDOR obowiązkami reklamacyjnymi PKE (art. 338).

Biorąc pod uwagę powyższe, Izba wskazuje że wymóg uzyskania zgody na trwałym nośniku na usługi dodatkowego obciążania rachunku, obok innych dodatkowych regulacji i samoregulacji przedsiębiorców telekomunikacyjnych, jest wymogiem nadmiarowym i powinien zostać usunięty.

Propozycja PIIT:

Art. 308. 1. Świadczenie usługi dodatkowego obciążania rachunku wymaga uzyskania uprzedniej zgody abonenta na uruchomienie tej usługi utrwalonej na trwałym nośniku. Dostawca publicznie dostępnych usług komunikacji elektronicznej jest obowiązany, na żądanie abonenta, do nieodpłatnego zablokowania możliwości naliczania opłat za usługi dodatkowego obciążania rachunku.

2. W przypadku wyrażenia zgody, o której mowa w ust. 1, Dostawca usług komunikacji elektronicznej bezpłatnie zapewnia abonentowi określenie progu kwotowego nabycia towarów lub usług objętych usługą dodatkowego obciążania rachunku dla każdego okresu rozliczeniowego, a w przypadku jego braku - dla każdego miesiąca kalendarzowego. W momencie osiągnięcia progu kwotowego dostawca ten jest obowiązany do:

1) natychmiastowego poinformowania abonenta o tym fakcie;

			2) zablokowania możliwości nabycia towarów lub usług z wykorzystaniem usługi dodatkowego obciążania rachunku.	
6 6 0	Art. 308	KIKE	<p>Zgodnie z projektowanym art. 308 ust. 2 dostawca ma zapewniać możliwość określenia progu kwotowego, Izba zwraca jednak uwagę, że przedstawiona propozycja zapisu wydaje się być niejasna i może budzić wątpliwości w zakresie tego wobec kogo ma nastąpić utrwalenie na trwałym nośniku. Jeśli wymóg stosowania trwałego nośnika miałby dotyczyć samej czynności klienta zmierzającej do podniesienia czy obniżenia progu kwotowego, to taka regulacja wyeliminuje – ze szkodą dla abonentów i dostawców usług – możliwość zarządzania tymi progami poprzez kontakt telefoniczny z konsultantem i będzie stawiała pod znakiem zapytania możliwość wykorzystania w tym celu coraz powszechniej wykorzystywanych systemów do zarządzania kontem klienta on-line (aplikacje self-care), które są tworzone właśnie po to, aby ułatwić abonentom samodzielne zarządzanie swoimi usługami i ustawieniami. Takie podejście mogłoby też spowodować problemy w komunikacji z klientem, któremu dostawca musiałby tłumaczyć czym jest trwały nośnik i czemu zlecenie określenia zmiany progów nie może zostać dokonane np. podczas bezpośredniej rozmowy.</p> <p>Biorąc pod uwagę, że w przypadku określania progu kwotowego najistotniejszym elementem jest wiedza klienta co do tego, że określił limit i w jakiej wysokości, Izba proponuje modyfikację, która ma na celu wyraźne wskazanie w tym przepisie, że element przekazania informacji na trwałym nośniku następować będzie ze strony dostawcy względem klienta.</p> <p><u>Propozycja PIIT:</u></p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Obowiązek utrwalenia zgody abonenta na trwałym nośniku ma znaczenie dla ewentualnych celów dowodowych zarówno dla abonenta jak i dostawcy usług, stąd zasadne jest pozostawienie tego obowiązku.</p>

			<p>2. W przypadku wyrażenia zgody, o której mowa w ust. 1, Dostawca usług komunikacji elektronicznej bezpłatnie zapewnia abonentowi określenie, na trwałym nośniku, progu kwotowego nabycia towarów lub usług objętych usługą dodatkowego obciążania rachunku dla każdego okresu rozliczeniowego, a w przypadku jego braku - dla każdego miesiąca kalendarzowego. Dostawca potwierdza określenie progu kwotowego na trwałym nośniku.</p> <p>W momencie osiągnięcia progu kwotowego dostawca ten jest obowiązany do:</p> <p>1) natychmiastowego poinformowania abonenta o tym fakcie; 2) zablokowania możliwości nabycia towarów lub usług z wykorzystaniem usługi dodatkowego obciążania rachunku.</p> <p>W przypadku dalszego posługiwania się przez Projektodawcę, w ramach regulacji usług dodatkowego obciążania, konstrukcją oświadczeń na trwałym nośniku należy, zdaniem PIIT, przyjąć zmianę w zakresie tego podejścia - mechanizm powinien zakładać potwierdzanie na trwałym nośniku oświadczeń/zgody wyrażonych przez abonenta. Dzięki takiej zmianie abonenci będą mieli większy wybór co do kanału i sposobu dokonania określonych czynności z równoczesnym zapewnieniem im, na trwałym nośniku, wiedzy co do dokonanej przez nich czynności.</p>	
6 6 1	Art. 308 ust. 1	Digital Virgo Polska S.A. oraz Centrum	<p>Projektowany przepis wprowadza wymóg uzyskania uprzedniej zgody abonenta na uruchomienie usługi dodatkowego obciążania rachunku, utrwalonej na trwałym nośniku, a zatem mechanizmu opt-in. W pierwszej kolejności należy zatem wskazać, że przepis ten pozostaje w ocenie Zgłaszających niezgodny z określoną w załączniku VI część A lit. h EKŁE, który stanowi wyłącznie o obowiązku</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>W ocenie projektodawcy świadczenie usług dodatkowego obciążania rachunku wymaga kompleksowej regulacji na gruncie krajowym. Wycinkowa regulacja zaproponowana w EKŁE jest niewystarczająca, aby zaadresować wszystkie problemy wynikające ze świadczenia usług dodatkowego obciążania rachunku. Abonent korzystający z usług</p>

	<p>Technologii Mobilnych Mobiltek S.A.</p> <p>wprowadzenia usługi dodatkowej dezaktywacji fakturowania stron trzecich – opt-out.</p> <p>Mając zatem na uwadze argumentację przytaczaną przez projektodawcę w uzasadnieniu, z której wynika, że jednym z podstawowych problemów jest to, iż informacja o rozpoczęciu korzystania z usług DCB oraz odpłatności za usługi jest wysyłana na numer (kartę SIM), który jest zainstalowany w urządzeniu, które nie odczytuje wiadomości SMS, należy stwierdzić, że wprowadzenie mechanizmu opt-in jest nieproporcjonalne. Możliwym byłoby bowiem wyeliminowanie powyższego problemu w inny sposób, np. poprzez uniemożliwienie skorzystania z usługi DCB na urządzeniach takich jak modemy czy urządzenia automatyki, co w świetle obecnego stanu techniki jest jak najbardziej wykonalne.</p> <p>Domyślny brak zgody abonenta na świadczenie usług DCB i konieczność jej uprzedniego pozyskania przed świadczeniem tych usług prowadzi do niezwykle niekorzystnej sytuacji, w której w dniu wejścia w życie tego przepisu, wszystkim użytkownikom, którzy takiej zgody nie wyrazili będzie musiała zostać odcięta możliwość korzystania z usług DCB. To z kolei doprowadzi do sytuacji, w której nieświadomy nowych regulacji ustawy PKE przeciętny użytkownik, który dotychczas korzystał z takich usług, spotka się z odmową doliczenia wartości usług lub towarów do rachunku za usługi komunikacji elektronicznej. Analizując tę sytuację z perspektywy doświadczenia użytkownika, skutkiem będzie wybór innej formy płatności, co np. w przypadku usług subskrypcyjnych będzie procesem nieodwracalnym. Użytkownik, który zmieni usługę DCB np. poprzez podpięcie karty, pozostanie przy płatnościach kartowych.</p>	<p>dodatkowego obciążania rachunku powinien mieć pewność, że żadne usługi nie zostaną uruchomione bez jego uprzedniej zgody oraz mieć kontrolę nad swoimi wydatkami dzięki możliwości wybrania progu kwotowego, do wysokości którego może korzystać z usług dodatkowego obciążania rachunku. Jednocześnie należy pamiętać, że jest grupa abonentów, którzy nie są zainteresowani korzystaniem z tego typu usług i nie ma podstaw, aby przyzwalać w powszechnie obowiązujących przepisach na możliwość uruchomienia usług bez ich zgody. Należy podkreślić, że abonent, który jest zainteresowany korzystaniem z usług dodatkowego obciążania rachunku wyrazi uprzednią zgodę i sam etap wyrażenia zgody nie będzie czynnikiem zniechęcającym do korzystania z tego typu usług.</p>
--	---	--

			<p>Zgłaszający stoją zatem na stanowisku, że regulacja art. 308 ust. 1 powinna opierać się na możliwości dezaktywowania przedmiotowej usługi, a nie – jak się to obecnie proponuje w projekcie – mechanizmie <i>opt-in</i>. Tylko to bowiem jest rozwiązanie proporcjonalne do celu regulacji i skali problemów. Regulacja powinna bowiem dążyć do umożliwienia niezadowolonym użytkownikom łatwego zablokowania usług DCB, nie zaś uniemożliwienia lub znacznego utrudnienia ich świadczenia na rzecz użytkowników zadowolonych.</p> <p>Co więcej, przy założeniu, że utrzymane zostałyby pozostałe regulacje art. 308 tj. limity kwotowe albo/i każdorazowa autoryzacja, pozostawienie obowiązku uzyskiwania ogólnej zgody na świadczenie usług DCB wydaje się być całkowicie zbędne. Użytkownik będzie bowiem dostatecznie poinformowany o świadczonych usługach, a nadto będzie musiał wyrazić zgodę na każde dodatkowe obciążenie rachunku. Możliwość, że dojdzie zatem do transakcji niechcianej jest w tym przypadku znikoma, a konieczność wyrażania zgody oraz utrwalania jej na trwałym nośniku będzie stanowić wyłącznie dodatkowe obciążenie dla wszystkich stron usługi DCB.</p> <p>Mając powyższe na uwadze, Zgłaszający proponują następującą treść art. 308 ust. 1 PKE:</p> <p><i>Art. 308. 1. Dostawca usług komunikacji elektronicznej jest obowiązany, na żądanie abonenta, do nieodpłatnej dezaktywacji możliwości świadczenia usług dodatkowego obciążania rachunku.</i></p>	
6 6 2	Art. 308 ust. 2 - 6	Digital Virgo Polska S.A.	<p>Projektowane przepisy wprowadzają dodatkowe wymogi w zakresie świadczenia usług DCB polegające na ustalaniu limitów kwotowych, wprowadzeniu domyślnego limitu usługi dodatkowego obciążania rachunku na poziomie 35 zł, jak</p>	<p>Uwaga częściowo uwzględniona Uwzględniono uwagę w zakresie zmiany wysokości domyślnego progu. Domyślny próg został podwyższony z 35 do 70 zł.</p>

		<p>oraz Centrum Technologii Mobilnych Mobilt ek S.A.</p>	<p>również konieczności silnego autoryzowania abonenta dla każdego dodatkowego obciążenia rachunku.</p> <p>Jak wskazano już powyżej, w ocenie Zgłaszających przepisy te pozostają nieproporcjonalne i niezgodne z określoną w załączniku VI część A lit. h EKŁE, który stanowi wyłącznie o obowiązku wprowadzenia usługi dodatkowej dezaktywacji fakturowania stron trzecich – opt-out.</p> <p>Mając powyższe na uwadze Zgłaszający postulują o wykreślenie ust. 2-6.</p> <p><u>Gdyby jednak Projektodawca zdecydował o pozostawieniu tych przepisów w PKE, Zgłaszający podnoszą także uwagi co do ich treści w dalszych punktach swojego stanowiska.</u></p>	<p>W zakresie wymogu silnego uwierzytelniania każdej transakcji wprowadzono zmianę doprecyzowującą, że obowiązek autoryzacji jest spełniony przy wykorzystaniu co najmniej jednego z elementów silnego uwierzytelniania, o którym mowa w ustawie z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych (Dz. U. z 2020 r. poz. 794).</p>
663	Art. 308 ust. 2	<p>Digital Virgo Polska S.A. oraz Centrum Technologii Mobilnych Mobilt ek S.A.</p>	<p>Komentowany przepis wprowadza wymóg zapewnienia abonentowi możliwości ustalania progów kwotowych na trwałym nośniku. W ocenie Zgłaszających wymóg formy trwałego nośnika dla ustalenia progu kwotowego jest całkowicie zbędny. Mając na uwadze i tak niezwykle dotkliwą treść pozostałych przepisów w art. 308, Projektodawca powinien wziąć pod uwagę również fakt, iż wdrożenie takich rozwiązań będzie wiązało się ze znacznymi nakładami zasobów ze strony dostawców usług komunikacji elektronicznej, jak również podmiotów takich jak integratorzy DCB. Tymczasem możliwe jest wykorzystanie rozwiązań, które już istnieją np. telefoniczne biura obsługi klienta, internetowe konta klienckie, które są wystarczające dla spełnienia celu regulacji podnoszonego w uzasadnieniu.</p> <p>Mając powyższe na uwadze Zgłaszający, w razie pozostawienia art. 308 ust. 2 w PKE, proponują następującą jego treść:</p> <p><i>2. Dostawca usług komunikacji elektronicznej bezpłatnie zapewnia abonentowi określenie progu kwotowego nabycia towarów lub usług objętych usługą dodatkowego obciążania</i></p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Obowiązek utrwalenia zgody abonenta na trwałym nośniku ma znaczenie dla ewentualnych celów dowodowych zarówno dla abonenta jak i dostawcy usług, stąd zasadne jest pozostawienie tego obowiązku.</p>

			<p><i>rachunku dla każdego okresu rozliczeniowego, a w przypadku jego braku - dla każdego miesiąca kalendarzowego.</i></p> <p><i>W momencie osiągnięcia progu kwotowego dostawca ten jest obowiązany do:</i></p> <p><i>1) natychmiastowego poinformowania abonenta o tym fakcie;</i></p> <p><i>2) zablokowania możliwości nabycia towarów lub usług z wykorzystaniem usługi dodatkowego obciążania rachunku.</i></p>	
6 6 4	Art. 308 ust. 2 – 4	KIKE	<p>Zgodnie z regulacją dotyczącą limitów kwotowych dla usług DCB, dostawca jest obowiązany oferować abonentom co najmniej trzy progi kwotowe, które wynoszą 35, 100 i 200 złotych. W przypadku, gdy abonent nie określił progu kwotowego, próg ten wynosi 35 złotych dla każdego okresu rozliczeniowego, a w przypadku jego braku - dla każdego miesiąca kalendarzowego. Również ta regulacja, w ocenie KIKE, w sposób znaczący ograniczy dotychczasową działalność przedsiębiorców telekomunikacyjnych, a to z uwagi na wprowadzenie niezwykle niskiego i niedostosowanego do realiów rynkowych progu domyślnego 35 zł. Oznacza to, że abonent, chcąc skorzystać z usługi DCB o wartości wyższej niż 35 zł, będzie musiał nie tylko wyrazić zgodę na świadczenie tych usług, utrwalać na trwałym nośniku, ale także ustanowić na trwałym nośniku wyższy próg kwotowy. Jest to kolejna niedogodność dla użytkowników, która doprowadzi do ich rezygnacji z usług DCB na rzecz innych form płatności. Regulacje dotyczące ustalania progów kwotowych są w ocenie KIKE nadmiarowe i powinny zostać wycofane z projektu.</p> <p>Należy w tym miejscu wskazać, że proponowane progi kwotowe, w tym próg domyślny w wysokości 35 zł, zostały przeniesione wprost z regulacji dotyczącej usług <i>premium rates</i>, ustanowionych <i>de facto</i> w grudniu 2011 r. tj. blisko 9 lat temu. Przez ten czas znacząco wzrosły wynagrodzenia oraz</p>	<p>Uwaga kierunkowo uwzględniona</p> <p>Abonent korzystający z usług dodatkowego obciążania rachunku powinien mieć kontrolę nad swoimi wydatkami dzięki możliwości wybrania progu kwotowego, do wysokości którego chce korzystać z usług dodatkowego obciążania rachunku. Odnosząc się do postulaty zmiany wskazanych w Pke progów należy wskazać, że domyślny próg został podwyższony z 35 do 70 zł.</p> <p>W ocenie projektodawcy domyślny próg ustanowiony na poziomie kilkukrotnie wyższym niż obecny jest progiem zbyt wygórowanym, gdyż w wielu przypadkach jest to dwu lub trzykrotność wysokości abonamentu. Celem wprowadzenia domyślnego progu jest ochrona abonenta przed nieświadomym nabyciem usług, a zatem przed niespodziewanym obciążeniem go wysokimi kosztami usług. Jednocześnie należy podkreślić, że abonent, który jest zainteresowany intensywnym korzystaniem z usług DCB może w prosty sposób zmienić domyślny próg, zatem trudno uznać, że konieczność wykonania prostej czynności technicznej miałaby zniechęcić abonenta z korzystania z usługi, którą jest zainteresowany.</p>

		<p>ceny towarów i usług konsumpcyjnych, które bez wątpienia powinny być wzięte pod uwagę na obecnym etapie projektowania nowego aktu prawnego. To samo dotyczy z resztą progów dla usług <i>premium rates</i>, które w projektowanej ustawie pozostają na tym samym poziomie. Jest to sytuacja niezwykle niekorzystna, bowiem faktycznym progiem kwotowym będzie niezwykle niski i niedostosowany do realiów rynkowych domyślny próg 35 zł. Oznacza to, że abonent chcąc skorzystać z usługi DCB o wartości wyższej niż 35 zł będzie musiał nie tylko wyrazić zgodę na świadczenie tych usług utrwaloną na trwałym nośniku, ale także ustanowić na trwałym nośniku wyższy próg kwotowy. Jest to kolejna niedogodność dla użytkowników, która doprowadzi do ich rezygnacji z usług DCB na rzecz innych form płatności.</p> <p>Mając powyższe na uwadze, KIKE wskazuje, że przedmiotowy próg nie powinien być ustalany na trwałym nośniku, a ewentualnie jego zmiana mogłaby być utrwalona na trwałym nośniku. Należy jednak wskazać, że wymóg trwałego nośnika jest w tym przypadku nadmiarowy. Użytkownik musiał już bowiem wyrazić zgodę na świadczenie usług dodatkowego obciążania rachunku, która ma być utrwalona na trwałym nośniku. Sama zmiana progu mogłaby przecież następować w ramach konta klienckiego abonenta i stanowiłoby to dostateczny i wyraźny sposób wyrażenia przez niego swojej woli.</p> <p>Należy jednak podkreślić, że w przypadku usług DCB, próg ten powinien zostać także dostosowany do cen usług i treści, które przy wykorzystaniu DCB należą do najczęściej nabywanych przez klientów. Jak wskazywano powyżej, usługi DCB są lub mogą być wykorzystywane przy płatnościach za rozmaite usługi. Wahają się one od kilkunastu złotych (np. za wypożyczenie filmu w serwisie VOD), poprzez kilkadziesiąt</p>	
--	--	---	--

			<p>złotych (np. wykupienie subskrypcji w serwisie streamingowym, zakup prenumeraty, biletu parkingowego), aż do nawet kilkuset złotych (np. za zakup biletów sieciowych komunikacji miejskiej czy biletów na wydarzenia kulturalne). Przedmiotowy limit, jeśli miałyby w ogóle zostać wprowadzony, co w ocenie KIKE również pozostaje niezgodne z zasadą opt-out wyrażoną w EKŁE, powinien zatem zapewnić użytkownikom możliwość skorzystania z usług DCB co najmniej kilkakrotnie w ciągu miesiąca np. poprzez zakup subskrypcji, aplikacji na telefon i uiszczenie opłaty za parkowanie. Limit ten powinien kształtować się zatem minimum na poziomie 150-200 zł, tymczasem limit na aktualnym poziomie uniemożliwia w wielu przypadkach wykonanie nawet pojedynczej transakcji. W przeciwnym razie doprowadzi to do sytuacji, opisanej już przy art. 308 ust. 1, w której użytkownicy z powodzeniem korzystający z usług DCB, z uwagi na konieczność wyrażenia kolejnych zgód, będą rezygnować z nich na rzecz alternatywnych metod płatności takich jak karty czy BLIK.</p> <p>Limit ten powinien kształtować się zatem na poziomie kilkakrotnie wyższym. W aktualnej wysokości uniemożliwi on w wielu przypadkach nabycie nawet pojedynczej usługi czy towaru, przez co usługi DCB całkowicie przestaną być atrakcyjne dla użytkowników.</p>	
6 6 5	Art. 308 ust. 3 i 4	Digital Virgo Polska S.A. oraz Centrum Techn	<p>W komentowanych przepisach wskazano, że dostawca, o którym mowa w ust. 2 jest obowiązany oferować abonentom co najmniej trzy progi kwotowe, które wynoszą 35, 100 i 200 złotych. W przypadku, gdy abonent nie określił progu kwotowego, o którym mowa w ust. 3, próg ten wynosi 35 złotych dla każdego okresu rozliczeniowego, a w przypadku jego braku - dla każdego miesiąca kalendarzowego.</p>	<p>Uwaga kierunkowo uwzględniona Abonent korzystający z usług dodatkowego obciążania rachunku powinien mieć kontrolę nad swoimi wydatkami dzięki możliwości wybrania progu kwotowego, do wysokości którego chce korzystać z usług dodatkowego obciążania rachunku. Odnosząc się do postulatory zmiany wskazanych w Pke progów należy wskazać, że domyślny próg został podwyższony z 35 do 70 zł.</p>

		<p>ologii Mobilnych Mobiltek S.A.</p> <p>Konieczne jest w pierwszej kolejności stwierdzenie, że wprowadzenie progów, w tym przede wszystkim progów domyślnego, stanowi <i>de facto</i> kolejny poziom mechanizmu opt-in prowadzący do nadania temu mechanizmowi jeszcze większych rygorów. Skorzystanie bowiem z jakiegokolwiek usługi dodatkowego obciążania rachunku, dla której wartość przewyższałaby kwotę 35 zł, wymaga od abonenta ustanowienia na trwałym nośniku wyższego progu.</p> <p>Przedmiotowe progi kwotowe zostały przeniesione wprost z wcześniejszej regulacji dotyczącej usług <i>premium rates</i>. co oznacza, że poziom tych progów został ustalony w grudniu 2011 r. tj. blisko 9 lat temu. Przez ten czas znacząco wzrosły wynagrodzenia, w tym wynagrodzenie minimalne, oraz ceny towarów i usług konsumpcyjnych, które bez wątpienia powinny być wzięte pod uwagę na obecnym etapie projektowania nowego aktu prawnego.</p> <table data-bbox="443 774 1220 853"> <thead> <tr> <th>Wskaźnik</th> <th>Wartość w grudniu 2011 r.</th> <th>Wartość aktualna</th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td>Wynagrodzenie minimalne</td> <td>1386 zł</td> <td>2600 zł</td> </tr> <tr> <td>Średnie wynagrodzenie</td> <td>4015 zł</td> <td>5489 zł</td> </tr> </tbody> </table>	Wskaźnik	Wartość w grudniu 2011 r.	Wartość aktualna	Wynagrodzenie minimalne	1386 zł	2600 zł	Średnie wynagrodzenie	4015 zł	5489 zł	<p>W ocenie projektodawcy domyślny próg na poziomie 150 złotych jest progiem zbyt wygórowanym, gdyż w wielu przypadkach jest to dwu lub trzykrotność wysokości abonamentu. Celem wprowadzenia domyślnego progów jest ochrona abonenta przed nieświadomym nabyciem usług, a zatem przed niespodziewanym obciążeniem go wysokimi kosztami usług. Jednocześnie należy podkreślić, że abonent, który jest zainteresowany intensywnym korzystaniem z usług DCB może w prosty sposób zmienić domyślny próg, zatem trudno uznać, że konieczność wykonania prostej czynności technicznej miałaby zniechęcić abonenta z korzystania z usługi, którą jest zainteresowany.</p>
Wskaźnik	Wartość w grudniu 2011 r.	Wartość aktualna										
Wynagrodzenie minimalne	1386 zł	2600 zł										
Średnie wynagrodzenie	4015 zł	5489 zł										

		<p>w sektorze przedsiębiorstw</p> <p>Wskaźnik _____</p> <p>cen towarów i _____</p> <p>usług konsumpcyjnych (inflacja)</p> <p>Co więcej, domyślny próg dla usług dodatkowego obciążania rachunku powinien być także dostosowany do środkowej wartości (mediany) cen usług i treści, które należą do najczęściej nabywanych z wykorzystaniem DCB. W innym przypadku będzie on pozostawał w całkowitym oderwaniu od samej usługi, co w ocenie Zgłaszających jest niedopuszczalne. Usługi DCB mogą być wykorzystywane do nabywania różnego rodzaju usług, treści cyfrowych i towarów. Poniżej Zgłaszający przedstawiają przykładowe zestawienie sporządzone w oparciu o dostępne na stronach internetowych usługodawców, aktualne cenniki:</p> <table border="0"> <thead> <tr> <th>Kategoria</th> <th>Przykładowa cena 1</th> <th>Przykładowa cena 2</th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td>Platformy streamingowe</td> <td>Serwis muzyczny TIDAL: subskrypcja rodzinna TIDAL HiFi - 59.99 zł/m-c</td> <td>Platforma Netflix: subskrypcja standard: standard - 43 zł/m-c</td> </tr> <tr> <td>Wypożyczalnia VOD</td> <td>Wypożyczenie filmu „Boże Ciało” w serwisie vod.pl: od ok. 12 zł</td> <td>Wypożyczenie filmu „Gwiezdne wojny: Skywalker. Odrodzenie” w</td> </tr> </tbody> </table>	Kategoria	Przykładowa cena 1	Przykładowa cena 2	Platformy streamingowe	Serwis muzyczny TIDAL: subskrypcja rodzinna TIDAL HiFi - 59.99 zł/m-c	Platforma Netflix: subskrypcja standard: standard - 43 zł/m-c	Wypożyczalnia VOD	Wypożyczenie filmu „Boże Ciało” w serwisie vod.pl: od ok. 12 zł	Wypożyczenie filmu „Gwiezdne wojny: Skywalker. Odrodzenie” w	<p>12,24 39,28 zł</p> <p>%</p>
Kategoria	Przykładowa cena 1	Przykładowa cena 2										
Platformy streamingowe	Serwis muzyczny TIDAL: subskrypcja rodzinna TIDAL HiFi - 59.99 zł/m-c	Platforma Netflix: subskrypcja standard: standard - 43 zł/m-c										
Wypożyczalnia VOD	Wypożyczenie filmu „Boże Ciało” w serwisie vod.pl: od ok. 12 zł	Wypożyczenie filmu „Gwiezdne wojny: Skywalker. Odrodzenie” w										

			serwisie chilli.com: od ok. 55 zł	
		Wypożyczenie skuterów elektrycznych	Wypożyczenie skutera w usłudze hop.city na 30 min.: ok. 15 zł	Wypożyczenie skutera w usłudze blinkee na 30 min.: ok. 21 zł
		Prenumerata cyfrowa	Prenumerata miesięczna pakietu RP.PL plus: 99 zł	Prenumerata roczna Harvard Business Rewiev: 1099 zł (91,58 zł/m-c)
		Gra na telefon	Zakup gry Minecraft w Appstore: 32,99 zł	Zakup gry w sklepie Play w Appstore: 29,61 zł
		Doładowania do gier	Doładowanie w platformie Sony Play Station: od 20 do 250 zł	Doładowanie w platformie XBOX: od 20 do 250 zł
		Ogłoszenie w portalu ogłoszeniowym	Dodanie ogłoszenia w serwisie OLX w kategorii „Praca”: 81,18 zł	Dodanie ogłoszenia w serwisie OLX w kategorii „Samochody osobowe”: 39,99 zł
		Bilet parkingowy w strefie płatnego parkowania	Parkowanie całodniowe w strefie A w Poznaniu: 31,90 zł	Parkowanie całodniowe w strefie A w Krakowie: 60 zł

		<p>Bilety komunikacji miejskiej Bilet miesięczny sieciowy w Krakowie: 106,00 zł</p> <p>Bilety na wydarzenia kulturalne Bilet na koncert popularnego zespołu muzycznego: od ok. 199 zł</p> <p>Bilet miesięczny sieciowy w Poznaniu: 115,00 zł</p> <p>Bilet weekendowy do Multikina Stary Browar – Poznań: 27,90 zł</p> <p>W ocenie Zgłaszających, próg domyślny powinien zapewniać możliwość skorzystania z usług DCB co najmniej kilkakrotnie w ciągu miesiąca. Jak bowiem wynika z Badania opinii publicznej w zakresie funkcjonowania rynku usług telekomunikacyjnych oraz preferencji konsumentów, 93% respondentów korzysta z mediów cyfrowych częściej niż raz w miesiącu, a akceptowalna, średnia miesięczna kwota za same usługi telewizji cyfrowej/internetowej to 50 zł, zaś maksymalna 120 zł (<i>Badanie opinii publicznej w zakresie funkcjonowania rynku usług telekomunikacyjnych oraz preferencji konsumentów. Raport z badania klientów indywidualnych</i>, UKE, 2019, s. 74-75). Tymczasem próg na poziomie 35 zł nie tylko uniemożliwia skorzystanie z usług kilkakrotnie, ale w przypadku wielu rodzajów usług i treści cyfrowych nawet jednokrotnie, zniechęcając potencjalnych konsumentów do korzystania z takowych. W przypadku zaś usług stanowiących transakcje płatnicze objęte wyłączeniem z art. 6 pkt 12 ustawy o usługach płatniczych, kwota 35 zł pozostaje w całkowitym oderwaniu od limitów określonych w tym przepisie i skutecznie uniemożliwia wykonywanie tego typu transakcji.</p>	
--	--	--	--

		<p>Podsumowując, konieczne jest podkreślenie, że z uwagi to, iż projektodawca zdecydował się już na wprowadzenie mechanizmu <i>opt-in</i> polegającego na wyrażeniu zgody na świadczenie usług DCB, dodatkowe obostrzenie w postaci limitów jest nieproporcjonalne do celów przedmiotowej regulacji i stanowi nadmierne obciążenie dla podmiotów biorących udział w realizacji usług DCB, w tym Zgłaszających. Gdyby jednak przedmiotowe progi miały się ostać w przepisach PKE (co do zasady), konieczne jest ich dostosowanie do realiów rynkowych w taki sposób, aby można było uznać je za faktyczną ochronę użytkownika bez jednoczesnego niekorzystnego wpływu na rynek usług DCB. Kwota ta powinna być także na tyle wysoka, aby jej dalsze podwyższenie przez abonenta było faktycznie uzasadnione koniecznością określenia tego na trwałym nośniku. Dla usług niebędących transakcjami płatniczymi objętymi wyłączeniem art. 6 pkt. 12 ustawy o usługach płatniczych, Zgłaszający postulują zatem o podwyższenie domyślnego progu dla usług dodatkowego obciążania rachunku z kwoty 35 zł do kwoty 150-200 zł, co jest całkowicie uzasadnione zarówno opisaną wcześniej zmianą uwarunkowań rynkowych na przestrzeni lat, jak również poziomem cen usług, które opłacane są z wykorzystaniem DCB.</p> <p>Jednocześnie, jak wcześniej wskazano, Zgłaszający postulują całkowite wyłączenie transakcji płatniczych z regulacji PKE. Zdaniem Zgłaszających powinny one podlegać jedynie limitom wynikającym z ustawy o usługach płatniczych oraz PSD2, chociażby ze względu na wartość dóbr jakie mogą zostać nabyte przez użytkownika na podstawie wyłączenia art. 6 pkt. 12 ustawy o usługach płatniczych (np. bilety na wydarzenia kulturalne), która znacznie przewyższa limity</p>	
--	--	--	--

			<p>proponowane w PKE. Włączenie takich transakcji do regulacji PKE uniemożliwi ich świadczenie w znaczącej części.</p> <p>W związku z powyższym Zgłaszający proponują następującą treść art. 308 ust. 3 i 4 PKE:</p> <p><i>3. Dostawca, o którym mowa w ust. 2, jest obowiązany oferować abonentom co najmniej trzy progi kwotowe, które wynoszą 50, 150 i 300 złotych.</i></p> <p><i>4. W przypadku, gdy abonent nie określił progu kwotowego, o którym mowa w ust. 3, próg ten wynosi 150 złotych dla każdego okresu rozliczeniowego, a w przypadku jego braku - dla każdego miesiąca kalendarzowego.</i></p>	
6 6 6	Art. 308 ust. 6	PIKE	<p>Art. 308 ust. 6 Wykreślić</p> <p>PIKE zwraca uwagę, że niczym nieuzasadnione jest podwójne uwierzytelnianie abonenta. Nadto odesłanie do pojęcia silnego uwierzytelnienia może de facto okroić rynek z usług proponowanych przez podmioty zagraniczne (np. Google czy Apple), których aplikacje (sklep play czy apple store) nie przewidują silnego uwierzytelnienia w rozumieniu tej ustawy. PIKE sugeruje wykreślić ten przepis.</p>	<p>Uwaga częściowo uwzględniona</p> <p>W zakresie wymogu silnego uwierzytelniania każdej transakcji wprowadzono zmianę wskazującą, że obowiązek autoryzacji jest spełniony przy wykorzystaniu co najmniej jednego z elementów silnego uwierzytelniania, o którym mowa w ustawie z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych (Dz. U. z 2020 r. poz. 794).</p>
6 6 7	Art. 308 ust. 6	Digital Virgo Polska S.A. oraz Centrum Technologii Mobilnych	<p>W komentowanym przepisie projektodawca wskazał, że niezależnie od uzyskania zgody, o której mowa w ust. 1, dostawca, o którym mowa w ust. 2, stosuje silne uwierzytelnianie abonenta, o którym mowa w ustawie z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych (Dz. U. z 2020 r. poz. 794), dla każdego dodatkowego obciążenia rachunku. W przypadku usług świadczonych w sposób powtarzalny, uwierzytelnienie może dotyczyć więcej niż jednego dodatkowego obciążenia rachunku.</p> <p>W pierwszej kolejności należy wskazać, iż jest to kolejny przejaw przenoszenia regulacji prawa finansowego (ustawy o</p>	<p>Uwaga uwzględniona</p> <p>W zakresie wymogu silnego uwierzytelniania każdej transakcji wprowadzono zmianę wskazującą, że obowiązek autoryzacji jest spełniony przy wykorzystaniu co najmniej jednego z elementów silnego uwierzytelniania, o którym mowa w ustawie z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych (Dz. U. z 2020 r. poz. 794).</p>

	<p>Mobilit ek S.A. usługach płatniczych oraz PSD2) na grunt PKE. Tymczasem w ocenie Zgłaszających, zakresem PKE nie tylko nie powinny być objęte jakiekolwiek transakcje płatnicze, ale także nie powinno się przyjmować wprost ani odpowiednio regulacji dedykowanych dla transakcji płatniczych, których natura jest całkowicie odmienna.</p> <p>Zgodnie z art. 2 pkt 26aa silne uwierzytelnianie użytkownika (dalej: „SCA”) to uwierzytelnianie zapewniające ochronę poufności danych w oparciu o zastosowanie co najmniej dwóch elementów należących do kategorii:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) wiedza o czymś, o czym wie wyłącznie użytkownik, b) posiadanie czegoś, co posiada wyłącznie użytkownik, c) cechy charakterystyczne użytkownika <p>- będących integralną częścią tego uwierzytelniania oraz niezależnych w taki sposób, że naruszenie jednego z tych elementów nie osłabia wiarygodności pozostałych. Dodatkowo, dostawca usług płatniczych zapewnia odpowiednie środki bezpieczeństwa w celu ochrony poufności i integralności indywidualnych danych uwierzytelniających. Jak zatem widać, już podstawowe wymogi w zakresie SCA są istotnie sformalizowane i wymagające wdrożenia dedykowanych rozwiązań technicznych.</p> <p>Prawodawca europejski uznał, że problematyka SCA jest na tyle istotna i skomplikowana, iż oddelegował jej uregulowanie Komisji Europejskiej, która uczyniła to rozporządzeniem nr 2018/389 z dnia 27 listopada 2017 r. uzupełniającym dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/2366 w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych dotyczących silnego uwierzytelniania klienta i wspólnych i bezpiecznych otwartych standardów komunikacji. Rozporządzenie to nakłada na dostawców usług płatniczych szereg wymogów takich jak m. in. obowiązek przeprowadzania</p>	
--	---	--

		<p>oceny ryzyka, stosowania określonych środków bezpieczeństwa, wyłączeń z obowiązku stosowania SCA, czy wdrożenia zasad poufności i integralności indywidualnych danych uwierzytelniających. Wprowadzenie do PKE odwołania do pojęcia silnego uwierzytelniania zdefiniowanego w ustawie o usługach płatniczych prowadzić będzie do istotnej wątpliwości, czy powyższe wymogi Rozporządzenia będą znajdować zastosowanie również w przypadku usług dodatkowego obciążania rachunku.</p> <p>Na skomplikowanie zagadnień związanych z SCA wskazuje także to, że wymogi ww. Rozporządzenia weszły w życie po 1,5 rocznym okresie przejściowym. Ponadto, jak można przeczytać w komunikacie Komisji Nadzoru Finansowego z 19 sierpnia 2019 r. <i>Uwzględniając złożoność rozwiązań stosowanych na rynkach usług płatniczych w Unii Europejskiej oraz niezbędnych zmian wymaganych do pełnego, niepowodującego zakłóceń na tych rynkach wdrożenia rozwiązań w zakresie silnego uwierzytelnienia klienta, EUNB w swojej opinii z dnia 21 czerwca 2019 r. stwierdził, że na zasadzie wyjątku i w celu uniknięcia niezamierzonych negatywnych konsekwencji dla użytkowników usług płatniczych po 14 września 2019 r., organy nadzorcze Państw Członkowskich mogą dopuścić dodatkowy, ograniczony czas na umożliwienie migracji stosowanych obecnie metod uwierzytelnienia do rozwiązań w pełni zgodnych z wymogami w zakresie silnego uwierzytelniania klienta. Powyższy dodatkowy okres przejściowy wyniósł kolejne 1,5 roku, co łącznie dało 3 lata na dostosowanie się dostawców usług płatniczych do wymogów SCA.</i></p> <p>Koniecznym jest także podkreślenie, że wspomniane wyżej regulacyjne standardy techniczne dot. SCA (dalej: RTS)</p>	
--	--	---	--

		<p>wprowadzają rozmaite wyjątki od obowiązku stosowania silnego uwierzytelniania takie jak m. in.:</p> <ul style="list-style-type: none">– wyłączenie dla transakcji niskokwotowych (dotychczas do 50 zł, w związku z pandemią COVID-19 podniesiony do 100 zł per transakcja; zgodnie z RTS kwota ta może wynosić nawet 30 euro),– wyłączenie dla transakcji cyklicznych,– tzw. <i>whitelisting</i> – wyłączenie dla zaufanych odbiorców,– wyłączenie dla transakcji o niskim ryzyku. <p>Celem wprowadzenia powyższych wyjątków jest między innymi wspieranie bezgotówkowych transakcji niskokwotowych oraz o niskim ryzyku. Tymczasem komentowany przepis, zwłaszcza w połączeniu z innymi wymogami dla usług DCB określonymi w art. 308, będzie prowadzić do całkowicie odmiennych skutków. Usługi te zostaną bowiem wykluczone z rynku poprzez nadmierną ich regulację.</p> <p>Podsumowując należy stwierdzić, że wdrożenie silnego uwierzytelniania przez dostawców usług komunikacji elektronicznej nie tylko byłoby niezwykle pracochłonne i kosztowne, ale ostatecznie niemożliwe. Rynek płatniczy korzysta bowiem tutaj z rozwiązań opracowywanych przez banki i organizacje płatnicze, do których dostawcy usług komunikacji elektronicznej nie mają dostępu.</p> <p>Nie jest także możliwym do spełnienia założenie, że wszyscy użytkownicy zaczną korzystać z haseł abonenckich albo przekażą swoje dane biometryczne dostawcom usług komunikacji elektronicznej. Dlatego wymaganie SCA, w ocenie Zgłaszających nie tylko efektywnie uniemożliwia świadczenie usług DCB.</p>	
--	--	--	--

		<p>Zgłaszający zwracają także uwagę, że w toku projektowania wymogu dotyczącego stosowania jakiegokolwiek sposobu każdorazowego uwierzytelniania, należy wziąć pod uwagę wszystkie możliwe scenariusze świadczenia usług DCB i usług oraz towarów, przy których nabyciu są one wykorzystywane. Dla przykładu, przy używaniu popularnych aplikacji takich do nabywania biletów komunikacji miejskiej czy uiszczania opłat za parkowanie, dedykowane sklepy z aplikacjami producentów smartfonów i oprogramowania, uwierzytelnienie jest zazwyczaj wymagane w momencie dodawania formy płatności do konta użytkownika (zarówno DCB jak i kart płatniczych), a następnie obciążenia są dokonywane bez dodatkowej autoryzacji. Nie są to jednak usługi subskrypcyjne czy świadczone w sposób powtarzalny. Powinny być jednak w taki sam sposób traktowane. W przeciwnym bowiem razie wykorzystywanie DCB w toku korzystania z nich nie będzie możliwe.</p> <p>Podkreślenia wymaga także w tym miejscu, że komentowany przepis stanowi trzeci już poziom mechanizmu opt-in. W ocenie Zgłaszających, w sytuacji, w której abonent musi wyrazić zgodę na świadczenie usług DCB, jak również usługi te ograniczone są limitami kwotowymi, wyrażanie każdorazowej zgody na uwzględnienie na fakturze wartości towarów lub usług podmiotów trzecich jest nieproporcjonalnym obciążeniem dla dostawców, i nie znajduje uzasadnienia.</p> <p>Przy założeniu jednak, że powyższe rozwiązanie miałyby się ostać, Zgłaszający zwracają uwagę, że pojęcie „silnego uwierzytelniania abonenta” powinno zostać zastąpione możliwie szerokim i neutralnym pojęciem, np. „zgody” lub ewentualnie „autoryzacji”. Jak bowiem wynika z uzasadnienia projektu ustawy, celem tego przepisu miałyby być właśnie</p>	
--	--	---	--

			<p>wyrażenie zgody na każdorazowe obciążenie rachunku abonenta wartością świadczenia podmiotu trzeciego.</p> <p>Zgłaszający ponownie postulują jednak ponownie o ograniczenie regulacji przedmiotowej usługi do mechanizmu <i>opt-out</i> przewidzianego w przepisach EKŁE, a jeśli projektodawca uzna to za niemożliwe, do ograniczenia poziomów mechanizmu <i>opt-in</i> wyłącznie do ogólnej zgody lub też wyłącznie do zgody na każdorazowe obciążenie. Jest to w ocenie Zgłaszających całkowicie wystarczające dla zapewnienia celu, jakim jest poprawa bezpieczeństwa użytkowników i ich świadomości o korzystaniu z usługi DCB.</p> <p>W takiej sytuacji, Zgłaszający proponują następujące brzmienie komentowanego przepisu:</p> <p><i>Dostawca usług komunikacji elektronicznej świadczący usługę dodatkowego obciążania rachunku zapewnia autoryzację dodatkowego obciążania rachunku przy pomocy jednego z elementów należących do kategorii:</i></p> <p><i>a) wiedza o czymś, o czym wie wyłącznie użytkownik,</i></p> <p><i>b) posiadanie czegoś, co posiada wyłącznie użytkownik,</i></p> <p><i>c) cechy charakterystyczne użytkownika.</i></p> <p><i>Dla obciążeń cyklicznych lub w ramach jednej usługi wystarczająca jest autoryzacja pierwszego obciążenia.</i></p>	
6 6 8	Art. 308 ust. 6	KIKE	<p>Ponownie KIKE wskazuje, że projektowane regulacje są nadmiarowe oraz niezgodne z założeniem klauzuli <i>opt-out</i> przewidzianej EKŁE i powinny zostać wycofane z projektu. Na wypadek jednak, gdyby Projektodawca zdecydował o pozostawieniu tych regulacji, KIKE przedstawia swoje uwagi.</p> <p>Wprowadzenie projektowanej regulacji, doprowadzi do sytuacji, w której użytkownik, aby skorzystać z usług, będzie musiał nie tylko wyrazić zgodę na ich świadczenie utrwaloną na trwałym nośniku oraz ustalić próg kwotowy na trwałym nośniku, ale także uwierzytelnić się przy każdej transakcji</p>	<p>Uwaga częściowo uwzględniona</p> <p>W ocenie projektodawcy świadczenie usług dodatkowego obciążania rachunku wymaga kompleksowej regulacji na gruncie krajowym obejmującej wprowadzenie obowiązku uzyskania uprzedniej zgody na świadczenie tego rodzaju usług.</p> <p>Abonent korzystający z usług dodatkowego obciążania rachunku powinien mieć pewność, że żadne usługi nie zostaną uruchomione bez jego uprzedniej zgody oraz mieć kontrolę nad swoimi wydatkami dzięki możliwości wybrania progu</p>

	<p>według zasad przewidzianych dla regulowanego rynku płatniczego (a zatem tych samych, które obowiązują np. banki, wydawców kart płatniczych czy instytucje płatnicze).</p> <p>W ocenie KIKE niesłusznym jest przenoszenie na grunt PKE pojęć i mechanizmów dedykowanych dla regulacji prawa finansowego, zwłaszcza tak niezwykle skomplikowanych i szczegółowo uregulowanych w odrębnych przepisach.</p> <p>Pojęcie silnego uwierzytelniania (tzw. SCA – <i>Strong Customer Authentication</i>) zostało wprowadzone przepisami dyrektywy PSD2, a następnie szczegółowo doprecyzowane Rozporządzeniem nr 2018/389 z dnia 27 listopada 2017 r. uzupełniające dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/2366 w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych dotyczących silnego uwierzytelniania klienta i wspólnych i bezpiecznych otwartych standardów komunikacji (dalej: „RTS”). Na poziom skomplikowania tematyki SCA wskazuje także okoliczność, iż dostawcy usług płatniczych objęci tymi wymogami mieli ponad 30-miesięczny okres przejściowy na dostosowanie do nich swoich działalności.</p> <p>Tymczasem Projektodawca nie tylko nie wprowadza dla wdrożenia silnego uwierzytelniania abonenta żadnego okresu przejściowego, ale w ocenie KIKE sięga po mechanizm, który dedykowany jest dla rynku usług finansowych i stanowi zdecydowanie nieproporcjonalne obciążenie dla całego rynku DCB.</p> <p>Zgodnie z art. 2 pkt 26aa ustawy o usługach płatniczych SCA to uwierzytelnianie zapewniające ochronę poufności danych w oparciu o zastosowanie co najmniej dwóch elementów należących do kategorii:</p> <ol style="list-style-type: none"> a) wiedza o czymś, o czym wie wyłącznie użytkownik, b) posiadanie czegoś, co posiada wyłącznie użytkownik, c) cechy charakterystyczne użytkownika 	<p>kwotowego, do wysokości którego może korzystać z usług dodatkowego obciążania rachunku. Jednocześnie należy pamiętać, że jest grupa abonentów, którzy nie są zainteresowani korzystaniem z tego typu usług i nie ma podstaw, aby przyzwać w powszechnie obowiązujących przepisach na możliwość uruchomienia usług bez ich zgody. Należy podkreślić, że abonent, który jest zainteresowany korzystaniem z usług dodatkowego obciążania rachunku wyrazi uprzednią zgodę i sam etap wyrażenia zgody nie będzie czynnikiem zniechęcającym do korzystania z tego typu usług. Odnosząc się do kwestii uzyskiwania uprzedniej zgody należy wskazać, że w celu zmniejszenia liczby interakcji po stronie abonenta wprowadzono możliwość wyrażenia zgody bezpośrednio poprzez dokonanie wyboru progu kwotowego przez abonenta.</p> <p>W zakresie wymogu silnego uwierzytelniania każdej transakcji wprowadzono zmianę doprecyzującą, że obowiązek autoryzacji jest spełniony przy wykorzystaniu co najmniej jednego z elementów silnego uwierzytelniania, o którym mowa w ustawie z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych (Dz. U. z 2020 r. poz. 794).</p>
--	---	--

		<p>- będących integralną częścią tego uwierzytelniania oraz niezależnych w taki sposób, że naruszenie jednego z tych elementów nie osłabia wiarygodności pozostałych.</p> <p>Co więcej, z projektowanych przepisów nie wynika, jakoby do „silnego uwierzytelniania abonenta”, miały mieć zastosowanie RTS, które umożliwiają zastosowanie wyłączeń (np. dla transakcji o niskiej wartości), a których celem jest wspieranie transakcji niskokwotowych czy też transakcji o małym stopniu ryzyka. W takiej sytuacji, usługi DCB będą nadmiernie regulowane, co w konsekwencji doprowadzi do ich wykluczenia z rynku.</p> <p>KIKE zwraca także uwagę, że Projektodawca określając treść komentowanego przepisu nie wziął w ogóle pod uwagę sposobów wykorzystywania usług DCB oraz różnorodności tych sposobów. Dla przykładu, usługi DCB mogą być wykorzystywane w ramach korzystania z aplikacji do nabywania biletów komunikacji miejskiej czy też uiszczania opłat za parkowanie, a także stanowić domyślną metodę płatności w tzw. sklepach z aplikacjami. W takiej sytuacji, autoryzacja transakcji jest zazwyczaj wymagana w momencie dodawania formy płatności do konta użytkownika (bez znaczenia jaka jest to forma płatności), a następnie obciążenia są dokonywane bez dodatkowej autoryzacji. Przyjmuje się bowiem, że są to transakcje inicjowane przez odbiorcę. Nie są to jednak usługi „świadczane w sposób powtarzalny”, o których mowa w projektowanym przepisie. Powyższe również powinno zostać uwzględnione, aby umożliwić dalsze świadczenie usług DCB w przywołanych wyżej modelach.</p> <p>Na wypadek zatem pozostawienia w PKE wymogu autoryzacji każdego dodatkowego obciążenia rachunku, wymóg ten powinien zostać znacząco złagodzony, np. poprzez ograniczenie wyłącznie do jednego, dowolnego czynnika, o</p>	
--	--	--	--

		<p>którym mowa w powyższej definicji. Zapewni to możliwość, o której mowa także w uzasadnieniu projektu, a zatem autoryzacji dodatkowego obciążania rachunku poprzez przepisanie kodu weryfikacyjnego. Nie jest bowiem w ocenie KIKE możliwym przymuszenie użytkowników do korzystania z haseł abonenckich czy też przekazywania swoich danych biometrycznych dostawcom usług komunikacji elektronicznej. Wprowadzenie tego typu wymogów prowadziłoby do całkowitej utraty zainteresowania przez użytkowników usługami DCB jako alternatywną dla kart czy BLIK-a form płatności. Wymóg silnego uwierzytelniania należy zatem uznać za całkowicie uniemożliwiający świadczenie usług DCB.</p>		
6 6 9	Art. 308	KIGC	<p>Postulat: przywrócenie rozwiązań z dyrektywy europejskiej</p> <p>Przepisy regulujące Direct Billing są dobrym przykładem zachwiania równowagi konkurencyjnej. Należy przypomnieć, że Direct Billing jest to bardzo wygodna usługa, która umożliwia zakup treści dostępnych przez internet poprzez doliczenie ceny za daną treść do faktury za usługi telekomunikacyjne. Regulacja usługi Direct Carrier Billing w EKŁE sprowadza się jedynie do tego, aby dostawca usług zapewnił abonentowi możliwość rezygnacji z korzystania z takiej metody płatności (i domyślnie – powrotu do aktywacji DCB), tzw. rozwiązanie OPT OUT. Od razu należy zwrócić uwagę, że już teraz abonenci większości operatorów telekomunikacyjnych mogą wyłączyć możliwość korzystania z rozliczania płatności w modelu DCB, czyli już teraz wymóg wskazany w EKŁE został spełniony.</p> <p>Polski ustawodawca odszedł jednak zupełnie od regulacji kodeksowej, wprowadzając swoją propozycją przedsiębiorców telekomunikacyjnych w zdumienie i niepokój o możliwość dalszego świadczenia tej usługi. Lista obostrzeń i ograniczeń</p>	<p>Uwaga częściowo uwzględniona</p> <p>W ocenie projektodawcy świadczenie usług dodatkowego obciążania rachunku wymaga kompleksowej regulacji na gruncie krajowym.</p> <p>Abonent korzystający z usług dodatkowego obciążania rachunku powinien mieć pewność, że żadne usługi nie zostaną uruchomione bez jego uprzedniej zgody oraz mieć kontrolę nad swoimi wydatkami dzięki możliwości wybrania progu kwotowego, do wysokości którego może korzystać z usług dodatkowego obciążania rachunku. Jednocześnie należy pamiętać, że jest grupa abonentów, którzy nie są zainteresowani korzystaniem z tego typu usług i nie ma podstaw, aby przyzwać w powszechnie obowiązujących przepisach na możliwość uruchomienia usług bez ich zgody. Należy podkreślić, że abonent, który jest zainteresowany korzystaniem z usług dodatkowego obciążania rachunku wyrazi uprzednią zgodę i sam etap wyrażenia zgody nie będzie czynnikiem zniechęcającym do korzystania z tego typu usług.</p>

	<p>regulacyjnych, nałożonych a tę usługę może bardzo poważnie zachwiać jej dalszemu funkcjonowaniu. Konieczność uzyskania zgody na świadczenie usługi, z dodatkowym wymogiem utrwalenia tej zgody na trwałym nośniku, konieczność każdorazowego potwierdzania zakupu z wykorzystaniem silnego uwierzytelniania, nałożenie limitów w wysokości określonej dla usług o podwyższonej opłacie powoduje, że usługa Direct Billing przestaje być konkurencyjna na tle innych systemów płatności, jak BLIK, PayPal, Google Play itd. Jeżeli przepisy pozostaną w niezmienionym kształcie – będzie to oznaczać poważne zagrożenie dalszemu rozwojowi tego typu usług, ze szkodą zarówno dla dostawców usług, jak i abonentów i wymagają niezbędnych zmian.</p> <p>W zakresie konieczności uzyskania zgody, dostawcy usług dokonali samoregulacji, stosując już odpowiednie zabezpieczenia w postaci PIN-u i haseł, które zapewniają bezpieczeństwo transakcji i znacznie ograniczają lub wręcz uniemożliwiają skorzystanie z Direct Billing w sposób przypadkowy, czy nieświadomy. W ocenie Izby wymóg uzyskania zgody jest zbędny, niezgodny z dyrektywą europejską i powinien zostać usunięty.</p> <p>Nieporozumieniem wydaje się również wprowadzenie limitów na płatności w modelu Direct Billing w wysokości równej limitom dla usług o podwyższonej płatności, tzw. premium rate. Izba nie kwestionuje samego limitu, jako skutecznego narzędzia w rękach konsumentów na zarządzanie płatnościami, jednak ustawienie automatycznego limitu na poziomie 35 zł może doprowadzić do znacznego ograniczenia w korzystaniu z zakupu treści z wykorzystaniem DCB, a także reklamacji z powodu braku możliwości skorzystania z tego modelu płatności, głównie ze względu na inny, droższy content</p>	<p>Odnosząc się do kwestii uzyskiwania uprzedniej zgody należy wskazać, że w celu zmniejszenia liczby interakcji po stronie abonenta wprowadzono możliwość wyrażenia zgody bezpośrednio poprzez dokonanie wyboru progu kwotowego przez abonenta.</p> <p>Uwzględniono uwagę w zakresie zmiany wysokości domyślnego progu. Domyślny próg został podwyższony z 35 do 70 zł.</p> <p>W zakresie wymogu silnego uwierzytelniania każdej transakcji wprowadzono zmianę doprecyzującą, że obowiązek autoryzacji jest spełniony przy wykorzystaniu co najmniej jednego z elementów silnego uwierzytelniania, o którym mowa w ustawie z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych (Dz. U. z 2020 r. poz. 794).</p>
--	--	--

			<p>dostępny przez Direct Billing, niż za pośrednictwem tradycyjnych wiadomości SMS i MMS premium rate.</p> <p>Jeżeli domyślny limit musi zostać wprowadzony, nie powinien być on niższy od 100 zł. Pozwoli to na bezproblemowe zakupy przy płatnościach stałych, realizowanych w cyklach miesięcznych. Abonent oczywiście powinien mieć możliwość założenia całkowitej blokady lub ustalenia niższego lub wyższego limitu.</p>	
6 7 0	Art. 308	NSZZ Solidar ność	<p>W przypadku proponowanych przepisów dot. usług dodatkowego obciążania rachunku wydaje się, że Ministerstwo zupełnie pominęło ocenę wpływu zmian na działalność operatorów telekomunikacyjnych - zaproponowane zmiany mogą spowodować ograniczenia w funkcjonowaniu w Polsce rynku usług direct billing, doprowadzając wręcz do jego zamknięcia ze względu na wysokie koszty realizacji nowych obowiązków po stronie przedsiębiorców.</p> <p>Zwracamy uwagę, że przedsiębiorcy telekomunikacyjni wdrożyli po swojej stronie istotne zabezpieczenia (m.in. kody PIN, możliwość blokady usług i ustawiania limitów płatności, informację dla klienta o skorzystaniu z usługi DCB), które powodują, że wielu klientów wybiera korzystanie z usług direct billing jako łatwej i szybkiej formy płatności poprzez doliczenie kwoty płatności do faktury za usługi telekomunikacyjne. W ramach zaproponowanych przepisów nadmiarowy wydaje się być, chociażby domyślny próg limitu usług 35 zł - jest on zbyt niski i nieproporcjonalny do tego rodzaju usług. To próg który w odniesieniu do tzw. usług premium rate został ustalony prawie 10 lat temu, a ceny wszelkich usług od tego czasu drożały! Ochrona abonentów jest istotna, jednak nie można zapominać o tym, że każde takie zamiany wprowadzają ograniczenia dla klientów, którzy z</p>	<p>Uwaga częściowo uwzględniona</p> <p>Odnosząc się do uwagi dotyczącej wysokich kosztów realizacji nowych obowiązków wprowadzanych na gruncie Pke należy wskazać, że w ocenie projektodawcy skutki wejścia nowych przepisów w życie nie będą nadmiernie obciążające dla przedsiębiorców, ponieważ jak NSZZ Solidarność słusznie wskazuje wiele zabezpieczeń zostało już wdrożonych przez rynek. Jednocześnie należy podkreślić, że celem przyświecającym nowym regulacjom jest ochrona abonentów. Abonent korzystający z usług dodatkowego obciążania rachunku powinien mieć pewność, że żadne usługi nie zostaną uruchomione bez jego uprzedniej zgody oraz mieć kontrolę nad swoimi wydatkami dzięki możliwości wybrania progu kwotowego, do wysokości którego może korzystać z usług dodatkowego obciążania rachunku. Z drugiej strony należy pamiętać, że jest grupa abonentów, którzy nie są zainteresowani korzystaniem z tego typu usług i nie ma podstaw, aby przyzwalać w powszechnie obowiązujących przepisach na możliwość uruchomienia usług bez ich zgody. Należy podkreślić, że abonent, który jest zainteresowany korzystaniem z usług dodatkowego obciążania rachunku wyrazi uprzednią zgodę i sam etap wyrażenia zgody nie będzie czynnikiem zniechęcającym do korzystania z tego typu usług.</p>

			<p>zadowoleniem już obecnie korzystają z tego rodzaju usług. Również próba zobligowania do stosowania metod ustanawianych i wdrażanych w ramach innego rynku - rynku usług płatniczych - budzi duże zdziwienie, ponieważ przygotowania do wdrożenia silnego uwierzytelniania na rynku finansowym trwały kilka lat.</p> <p>Podkreślić należy, że przedstawione w projekcie ustawy podejście znacząco różnicuje sytuację przedsiębiorców telekomunikacyjnych nie tylko względem innych rynków telekomunikacyjnych w Europie, ale również względem innych metod płatności dostępnych w Polsce, które wprowadzane są m.in. przez globalnych dostawców bez żadnych dodatkowych ograniczeń po stronie korzystania z nich przez klientów. Odczytujemy to jako nieuzasadnioną dyskryminację polskiego sektora telekomunikacyjnego i wnosimy o uwzględnienie głosu rynku w tym obszarze.</p>	<p>W zakresie uwierzytelniania każdej transakcji zdecydowano, że wystarczająca będzie jednoelementowa autoryzacja.</p> <p>Odnosząc się do kwestii domyślnego progu należy wskazać, że po przeanalizowaniu cen usług jakie mogą być rozliczane w ramach usługi dodatkowego obciążania rachunku zdecydowano o podwyższeniu domyślnego progu kwotowego z 35 do 70 zł.</p>
6 7 1	Art. 308 PKE	IAB Polska BCC	<p>W ocenie IAB Polska, zgodnie z dyrektywą EKŁE (art. 101 ust. 1 oraz art. 115), PKE nie powinno regulować samej usługi dodatkowego obciążania rachunku usług podmiotów trzecich, lecz jedynie obowiązek umożliwienia jej dezaktywacji, gdyż jedynie tego wymaga EKŁE. Planowana w PKE regulacja (art. 308, definicja z art. 2 pkt 75) jest zatem nie do zaakceptowania i wymaga zmian, gdyż nakłada nadmierne i niewynikające z EKŁE obowiązki.</p> <p>Na gruncie projektu PKE obowiązki związane z dezaktywacją usługi dodatkowego obciążania rachunku są adresowane do wszystkich dostawców usług komunikacji elektronicznej, a nie jak w EKŁE tylko do dostawców usługi powszechnej, z możliwością ich nałożenia na wszystkich dostawców usług dostępu do internetu oraz publicznie dostępnych usług łączności interpersonalnej wykorzystujących numery.</p>	<p>Uwaga częściowo uwzględniona</p> <p>W ocenie projektodawcy świadczenie usług dodatkowego obciążania rachunku wymaga kompleksowej regulacji na gruncie krajowym. Wycinkowa regulacja zaproponowana w EKŁE jest niewystarczająca, aby zaadresować wszystkie problemy wynikające ze świadczenia usług dodatkowego obciążania rachunku.</p> <p>Odnosząc się do kwestii kręgu podmiotów, na które nakładane są obowiązki w zakresie dodatkowego obciążania rachunku należy wskazać, że EKŁE nie przesądza na kogo mogą być nakładane obowiązki pozostawiając państwu członkowskim swobodę w zakresie decydowania jakie obowiązki z załącznika VI, w jakim zakresie i na kogo zostaną nałożone zgodnie z art. 115 EKŁE.</p> <p>Abonent korzystający z usług dodatkowego obciążania rachunku powinien mieć pewność, że żadne usługi nie zostaną</p>

	<p>PKE zdaje się w ten sposób wykraczać poza możliwą na gruncie EKŁE swobodę państw członkowskich, ponieważ zgodnie z art. 101 ust. 1 EKŁE, art. 115 EKŁE jest objęty harmonizacją całkowitą, co oznacza, że państwa członkowskie nie mogą przewidzieć mniej lub bardziej rygorystycznych poziomów ochrony, jeżeli przepis EKŁE na to nie pozwala wprost, zaś art. 115 EKŁE takiego rozszerzenia podmiotowego nie przewiduje.</p> <p>W ocenie IAB Polska, zgodnie z EKŁE, PKE nie powinno regulować samej usługi dodatkowego obciążania rachunku usług podmiotów trzecich, lecz jedynie obowiązek umożliwienia jej dezaktywacji, gdyż jedynie tego wymaga EKŁE. Planowana w PKE regulacja (art. 308, definicja z art. 2 pkt 75 jest zatem nie do zaakceptowania i wymaga zmian, gdyż nakłada nadmierne i niewynikające z EKŁE obowiązki.</p> <p>Projektowane przepisy nakładać mają dodatkowe i bardzo rygorystyczne obowiązki tylko na jedną z wielu oferowanych metod płatności, m.in. mechanizm opt-in, doręczenia na trwałym nośniku, każdorazowe odwołanie do dokonania silnego uwierzytelniania użytkownika obowiązującego na rynku usług płatniczych (które nawet na rynku finansowym jest wyłączone w odniesieniu do mniejszych płatności). Co więcej, zgodnie z art. 6 pkt 12 ustawy o usługach płatniczych transakcje płatnicze przeprowadzane przez przedsiębiorców telekomunikacyjnych zostały już co do zasady wyłączone z regulacji dot. usług płatniczych o ile spełniają unijne limity kwotowe (max. 50 euro za pojedynczą transakcję, 300 euro miesięcznie) - przepisy PKE mogą wprowadzać dualizm regulacyjny w odniesieniu do stosowania limitów usług i podlegania pod nadzór KNF, UKE i UOKIK.</p> <p>Jak wskazane zostało powyżej, projektowana regulacja dot. usług dodatkowego obciążania rachunku dalece wykracza poza</p>	<p>uruchomione bez jego uprzedniej zgody oraz mieć kontrolę nad swoimi wydatkami dzięki możliwości wybrania progu kwotowego, do wysokości którego może korzystać z usług dodatkowego obciążania rachunku. Jednocześnie należy pamiętać, że jest grupa abonentów, którzy nie są zainteresowani korzystaniem z tego typu usług i nie ma podstaw, aby przyzwać w powszechnie obowiązujących przepisach na możliwość uruchomienia usług bez ich zgody. Należy podkreślić, że abonent, który jest zainteresowany korzystaniem z usług dodatkowego obciążania rachunku wyrazi uprzednią zgodę i sam etap wyrażenia zgody nie będzie czynnikiem zniechęcającym do korzystania z tego typu usług. W zakresie uwierzytelniania każdej transakcji zdecydowano, że wystarczająca będzie jednoelementowa autoryzacja. Odnosząc się do kwestii domyślnego progu należy wskazać, że po przeanalizowaniu cen usług jakie mogą być rozliczane w ramach usługi dodatkowego obciążania rachunku zdecydowano o podwyższeniu domyślnego progu kwotowego z 35 do 70 zł.</p>
--	---	--

			<p>przepisy unijne, przez co niesprawiedliwie różnicuje sytuację dostawców usług komunikacji elektronicznej, jak i podmiotów, które oferują <i>direct billing</i> jako jedną z metod umożliwiającą zakup usług, względem działalności jaka jest w tym zakresie prowadzona w innych państwach członkowskich.</p> <p>Ponadto brak jest podstaw do zastosowania dla uregulowania <i>direct billing</i> analogicznej konstrukcji, jak dla usług o podwyższonej opłacie, czyli progów kwotowych i automatycznego ograniczenia wartości tych usług do progu 35 zł – w nadmierny sposób ogranicza to możliwość korzystania z <i>direct billing</i>u. IAB Polska zwraca również uwagę na wątpliwości co do regulacji PKE w zakresie wymogu uzyskania zgody abonenta na świadczenie usług dodatkowego obciążania rachunku – wskazujemy, że EKŁE nie wymaga uzyskania zgody.</p>	
6 7 2	art. 2 pkt 75 oraz art. 308	Pass2 Mobile	<p>15. [P2M dostarcza rozwiązania dla usług dodanych] P2M jest dostawcą rozwiązań dla dostawców i użytkowników usług telekomunikacyjnych oraz Małą Instytucją Płatniczą współpracującą z operatorami telekomunikacyjnymi. Rozwiązania te mają na celu umożliwienie użytkownikom nabywania dóbr i usług, uczestnictwo w wydarzeniach oraz wsparcie charytatywne z wykorzystaniem relacji pomiędzy:</p> <ol style="list-style-type: none"> dostawcą usług telekomunikacyjnych a użytkownikiem, oraz dostawcą usług telekomunikacyjnych a podmiotem, od którego użytkownik nabywa dobra (usługi), z którego wydarzeń korzysta lub na rzecz którego dokonuje wsparcia charytatywnego. <p>16. [Operatorzy od lat dystrybuują dobra i usługi cyfrowe] Zgodnie z ugruntowaną praktyką rynków usług komunikacji elektronicznej w ujęciu globalnym dostawcy</p>	<p>Uwaga częściowo uwzględniona</p> <p>W ocenie projektodawcy świadczenie usług dodatkowego obciążania rachunku wymaga kompleksowej regulacji na gruncie krajowym. Wycinkowa regulacja zaproponowana w EKŁE jest niewystarczająca, aby zaadresować wszystkie problemy wynikające ze świadczenia usług dodatkowego obciążania rachunku. Abonent korzystający z usług dodatkowego obciążania rachunku powinien mieć pewność, że żadne usługi nie zostaną uruchomione bez jego uprzedniej zgody oraz mieć kontrolę nad swoimi wydatkami dzięki możliwości wybrania progu kwotowego, do wysokości którego może korzystać z usług dodatkowego obciążania rachunku. Jednocześnie należy pamiętać, że jest grupa abonentów, którzy nie są zainteresowani korzystaniem z tego typu usług i nie ma podstaw, aby przyzwalać w powszechnie obowiązujących przepisach na możliwość uruchomienia usług bez ich zgody. Należy podkreślić, że abonent, który jest</p>

		<p>usług komunikacji elektronicznej (dalej „DUKE”) są ważnym ogniwem dystrybucji dóbr i usług innych podmiotów, przede wszystkim niematerialnych (w tym cyfrowych). W minionych dziesięcioleciach rynek w tym obszarze wykreował i dopracował optymalny układ podmiotowy tego schematu, w którym DUKE najczęściej wykonuje jedną lub kilka funkcji z poniższych:</p> <ol style="list-style-type: none"> a. zapewnia kanał komunikacji w celu zamówienia dobra, w tym zawarcia umowy o dostawę dobra, b. przyjmuje zapłatę od użytkownika, w tym przejmuje ryzyko wypłacalności, c. dokonuje zapłaty na rzecz dostawcy, d. opcjonalnie przyjmuje niektóre dodatkowe funkcje, w tym zafakturowanie dostawy. <p>17. [Początkowo dystrybucja w postaci usług telekomunikacyjnych] Pierwotnie uczestnictwo DUKE w dystrybucji zachodziło jedynie przy maksymalnym ukształtowaniu dystrybuowanych usług na podobieństwo podstawowych usług telekomunikacyjnych DUKE. Model ten ostatecznie ukształtował się jako usługi telekomunikacyjne o podwyższonej opłacie, tzw. usługi <i>premium rate</i> (dalej „PR”). Usługi te od dawna podlegają obszernym regulacjom chroniącym użytkownika.</p> <p>18. [Obecnie także dystrybucja przez pośrednictwo „dystrybucyjne” oraz pośrednictwo „pieniężne”] Wraz z upływem czasu przedmiot, zakres i formy dystrybucji wzbogacały się, co wymagało adekwatnego zróżnicowania modeli dystrybucji oraz roli zarówno DUKE, jak i pośredników (takich jak P2M). W szczególności model nadawania dystrybuowanym dobrom postaci usług telekomunikacyjnych rozszerzono o dystrybucję, gdzie rola DUKE to:</p>	<p>zainteresowany korzystaniem z usług dodatkowego obciążania rachunku wyrazi uprzednią zgodę i sam etap wyrażenia zgody nie będzie czynnikiem zniechęcającym do korzystania z tego typu usług.</p> <p>W zakresie uwierzytelniania każdej transakcji zdecydowano, że wystarczająca będzie jednoelementowa autoryzacja.</p>
--	--	--	--

		<p>a. rola dalszego odsprzedawcy usługi (odsprzedaż),</p> <p>b. tradycyjne pośrednictwo handlowe w zakresie zawarcia umowy, na podstawie której następuje dostawa dóbr lub usług, czyli gdzie DUKE świadczy usługę doprowadzenia do zawarcia umowy (wynagrodzenie z tego tytułu fakturowane przez DUKE na użytkownika lub dostawcę dóbr zgodnie z zawartymi umowami) (pośrednictwo handlowe),</p> <p>c. rola DUKE to pośrednictwo w samej tylko zapłacie za dobra i usługi, czyli bez prawnej podmiotowości DUKE na etapie zawierania umowy pomiędzy użytkownikiem a dostawcą dóbr, z tytułu której wymagana jest zapłata (pośrednictwo pieniężne).</p> <p>19. [Zasady pośrednictwa operatorów w zapłacie] Spośród poszczególnych czynności DUKE w dystrybucji dóbr podmiotów trzecich większość należy do ogólnych czynności wolnej działalności gospodarczej, nie podlegając szczególnej reglamentacji (nie licząc ogólnych regulacji działalności w zakresie dostarczania usług telekomunikacyjnych). Wyjątkiem jest czynność pośredniczenia w zapłacie, to jest przekazywania świadczenia pieniężnego od nabywcy (użytkownika usług telekomunikacyjnej) do dostawcy dobra. Pośredniczenie w płatnościach stanowi zasadniczo usługę płatniczą, którą wykonywać może podmiot mający status dostawcy usług płatniczych (dalej „PSP”) w rozumieniu art. 4 ustawy o usługach płatniczych (Ustawa z dnia 19 sierpnia 2011 roku o usługach płatniczych, Dz.U.2020.794, dalej: „UUP”), w tym bank, SKOK, krajowa instytucja płatnicza, mała instytucja płatnicza, etc. Oprócz posiadania statusu PSP wykonawca usług płatniczych winien spełniać multum obowiązków, w tym między innymi ściśle identyfikować</p>	
--	--	--	--

użytkownika przed rozpoczęciem świadczenia mu usług, weryfikować użytkownika z użyciem silnego uwierzytelnienia użytkownika przed każdym przekazaniem informacji oraz wykonaniem transakcji (z zastrzeżeniem wyjątków przewidzianych w przepisach), otrzymać wyraźną zgodę użytkownika na każdą transakcję (z zastrzeżeniem wyjątków przewidzianych w przepisach).

20. [Wyjątki od stosowania UUP] Z obowiązku posiadania statusu PSP oraz wykonywania obowiązków UUP zwolnione są podmioty dostarczające usługi lub wykonujące czynności określone w art. 6 UUP. Ustawa przewiduje pewną liczbę zwolnień. Większość z nich to zwolnienia horyzontalne, stosujące się bez względu na rodzaj podmiotu. Część z nich zastrzeżona jest wyłącznie dla podmiotów o określonym statusie regulacyjnym. Z punktu widzenia niniejszego stanowiska istotne są następujące wyłączenia:

a. **[Wyłączenie dla jednostronnego pośrednictwa handlowego]** wyłączenie dla wykonywania transakcji płatniczych pomiędzy nabywcą i dostawcą, jeśli pośrednictwo nie jest pośrednictwem tylko w zapłacie, ale w samym zawarciu umowy o dobro, z tytułu której następuje zapłata (bez ograniczeń co do rodzaju, czy wartości dóbr), to jest na etapie wcześniejszym niż zapłata; skorzystanie z wyłączenia uzależnione jest jednak od jednego zasadniczego warunku, znacznie ograniczającego jego zakres zastosowania (w szczególności w modelach dystrybucji dóbr i usług cyfrowych typu platformowego), to jest iż pośredniczenie następuje nie na rzecz obu stron (nabywcy i dostawcy), a na rzecz tylko jednej z nich (art. 6 pkt 2 UUP; podmiot korzystający ze zwolnienia

musi być w stanie wykazać, że czynności charakterystyczne dla pośrednictwa, w tym szczególnie ochrona interesów zlecniodawcy pośrednictwa, podejmowane są dla i w interesie tylko jednej ze stron – albo nabywcy, albo dostawcy),

- b. **[Wyłączenie dla instrumentu ograniczonej sieci]** wyłączenie dla wykonywania transakcji płatniczych pomiędzy nabywcą i dostawcą, jeśli pośrednictwo odbywa się z użyciem instrumentu płatniczego wydanego płatnikowi, bez konieczności uczestnictwa w zawarciu umowy o dobro, ale gdzie:
- i. przedmiotem dostawcy dla płatnika jest ograniczony zakres dóbr i usług, bez ograniczeń co do dostawcy dóbr i usług i ich relacji z wydawcą instrumentu (np. karty paliwowe), albo
 - ii. gdzie dostawca dóbr dla płatnika (odbiorca płatności) pozostaje w relacjach handlowych z wydawcą instrumentu innych niż tylko wynikających z pośredniczenia w zapłacie (przykładowo karty wydawane przez galerie handlowe przeznaczone do użycia w dowolnym sklepie tej galerii), bez ograniczeń co do rodzaju czy wartości dóbr),
- c. **[Wyłączenie telekomunikacyjne]** wyłączenie dla wykonywania transakcji płatniczych pomiędzy nabywcą i dostawcą (bez konieczności pośredniczenia w zawarciu umowy), jeśli pośrednictwo wykonywane jest przez DUKE, a dobro, z tytułu którego następuje zapłata objęta pośrednictwem, należy do zakresu dóbr wskazanych w UUP, to jest bilet, dobro cyfrowe, dobroczynność, pod warunkiem, że kwota pojedynczej płatności nie przekracza EUR 50, a łącznie kwota

transakcji w okresie rozliczeniowym nie przekracza EUR 300 (art. 6 pkt 12 UUP).

21. W świetle powyższego w aktualnym stanie prawnym:

- a. **[Usługi PR i odsprzedaż nie podlegają UUP, ale podlegają Prawu Telekomunikacyjnemu]** w zakresie, w jakim DUKE dostarcza usługi PR lub odsprzedaż, nie zachodzi pośrednictwo pieniężne, a zatem nie dochodzi do świadczenia usług płatniczych; DUKE ani nie musi posiadać statusu PSP, ani nie korzysta z wyłączenia, nie podlega przepisom UUP, w tym przepisom o silnym uwierzytelnieniu użytkownika, ale podlega przepisom o ochronie użytkownika usług telekomunikacyjnych korzystającego z usług o podwyższonej opłacie,
- b. **[Pośrednictwo handlowe jednostronne nie podlega UUP]** w zakresie, w jakim DUKE dostarcza pośrednictwo handlowe:
 - i. jeśli pośredniczy na rzecz jednej ze stron, korzysta z wyłączenia z UUP, nie podlega przepisom UUP, w tym przepisom o silnym uwierzytelnieniu użytkownika, ale może podlegać przepisom o ochronie użytkownika usług telekomunikacyjnych,
 - ii. jeśli pośredniczy na rzecz obu stron, nie korzysta z wyłączenia UUP dla pośrednictwa handlowego; jeśli pragnie mimo to nie podlegać przepisom UUP, musi spełnić warunki innego wyłączenia (przykładowo dla instrumentów ograniczonej sieci lub dla transakcji płatniczych operatorów telekomunikacyjnych).
- c. **[Pośrednictwo pieniężne nie podlega UUP, jeśli warunki wyłączenia spełnione]** w zakresie, w jakim DUKE dostarcza pośrednictwo pieniężne, nie podlega

przepisom UUP, w tym przepisom o silnym uwierzytelnieniu użytkownika, jeśli spełnione są warunki wyłączenia (rodzaj dóbr, limity kwotowe). Niemniej nie oznacza, to, że działalność DUKE w tym zakresie nie jest przedmiotem zainteresowania KNF. Przeciwnie, na DUKE spoczywa obowiązek złożenia do KNF w terminie do dnia 31 marca roku następującego po zakończeniu roku obrotowego, powiadomienia zawierającego opis oferowanych usług oraz dotyczącą tego roku obrotowego opinię z audytu finansowego poświadczającą, że działalność jest zgodna z przewidzianymi w ustawie limitami. W przypadku gdy zgłoszona działalność jest zgodna z limitami określonymi w art. 6 pkt 12, KNF, w terminie 30 dni od dnia złożenia powiadomienia, o którym mowa w ust. 1, lub otrzymania uzupełnienia, o którym mowa w ust. 3, dokonuje wpisu do rejestru. Jeżeli działalność podmiotu nie spełnia wymogów dotyczących limitów określonych w art. 6 pkt 12 UUP, KNF wydaje decyzję o odmowie wpisu podmiotu do rejestru (mobile network operator) – szerzej zob. pkt 72. Dodatkowo należy mieć na uwadze, że zwykle DUKE mimo skorzystania z wyłączenia określonego w art. 6 pkt 12 UUP współpracuje z PSP, który z kolei występuje w relacji prawnej z akceptantem, w rezultacie czego akceptanci mogą realizować swoje uprawnienia wynikające z UUP. Obecne regulacje zapewniają zatem ochronę praw akceptantów, jak i praw użytkowników (zob. pkt 19).

22. **[Instrumenty prawne: autoryzacja, silne uwierzytelnienie, jawność]** Aktualne brzmienie Projektu przewiduje:

			a. wprowadzenie definicji usługi dodatkowego obciążenia rachunku (UDOR) (art. 2 pkt 75 PKE),b. narzędzia autoryzacji: i. wymóg uprzedniej zgody abonenta na uruchomienie usługi UDOR, przy czym zgoda dotyczy UDOR w ogólności (bez związku z jakąkolwiek konkretną transakcją UDOR) oraz musi być wyrażona na trwałym nośniku (art. 308 ust. 1-2 PKE),ii. wymóg stworzenia możliwości abonentowi ustalenia progów kwotowych dopuszczalnego obciążania z tytułu UDOR co najmniej PLN 35 - 100 – 200 (art. 308 ust. 3 PKE),iii. wymóg przyjęcia kwotowego dopuszczalnego obciążania w kwocie PLN 35, jeśli użytkownik nie określił tego progu (art. 308 ust. 4 PKE),c. narzędzia zapewnienia jawności: i. wymóg reakcji na osiągnięcie progu kwotowego dopuszczalnego obciążania poprzez: 1. poinformowanie użytkownika o osiągnięciu progu (co najmniej trzykrotna próba kontaktu w ciągu 24h) (art. 308 ust. 5 PKE),2. blokadę jakichkolwiek dalszych obciążeń z tytułu UDOR,ii. wymóg zawarcia przez DUKE w podstawowym wykazie wykonanych usług nazwy lub firmy podmiotu, od którego abonent nabył towary lub usługi wraz z nazwą towarów lub usług oraz ich ceną (art. 309 ust. 4 PKE).d. wymóg zastosowania przez DUKE silnego uwierzytelnienia użytkownika (dalej „SCA”) z UUP dla każdego obciążenia (jeśli usługa jest powtarzalna	

kolejne obciążenia mogą następować bez SCA) (art. 308 ust. 6 PKE),

e. zasady reklamacji UDOR (art. 338 PKE).

Zakres zastosowania UDOR

23. **[Definicja UDOR: pośrednictwo w sprzedaży – brak dostawy – kwota na fakturze – w ramach limitu UUP]**

Zgodnie z definicją UDOR usługą taką jest (a zatem podlega wymogom PKE, w szczególności wymogowi silnego uwierzytelnienia) taka działalność DUKE, która stanowiąc pośrednictwo DUKE w sprzedaży dóbr lub świadczeniu usług, gdzie DUKE nie dostarcza bezpośrednio przedmiotu dostawy i gdzie wartość dostawy jest uwzględniana na fakturze i nie przekracza kwot z wyłączenia UUP dla pośrednictwa pieniężnego (czyli EUR 50 jednorazowo i EUR 300 miesięcznie - art. 6 pkt 12 UUP).

24. **[Niezbędne ustalenie modeli dystrybucji objętych UDOR]** Z uwagi na wielość modeli dystrybucji dóbr i usług przez DUKE, opisanych powyżej, dla wyrażenia merytorycznego stanowiska wobec Projektu niezbędne jest w pierwszej kolejności ustalenie, do których z aktualnie funkcjonujących modeli przepisy miałyby się zastosować.

25. **[Definicja nie określa czynności przesądzających o zachodzeniu „pośrednictwa”]** Jak wynika z definicji, Projekt definiuje UDOR, jako pośrednictwo „w sprzedaży lub świadczeniu usług” (dalej „dostawa” na określenie łącznie dwóch kluczowych postaci obiegu dóbr w gospodarce, to jest sprzedaż towarów oraz świadczenie usług). Definicja powyższa nie przesądza podstawowej rzeczy dla jej przedmiotu, to jest jakie czynności związane ze sprzedażą, czy świadczeniem usług, które wykonuje DUKE, stanowią „pośrednictwo” w rozumieniu przepisu.

Z uwagi na to, że przepisy o UDOR odwołują się do przepisów o usługach płatniczych, a jednym z kluczowych modeli dystrybucji na rynku telekomunikacyjnym – jak przedstawiono powyżej – jest pośrednictwo pieniężne (czyli w trybie przepisów o usługach płatniczych), w szczególności problematyczne jest, iż Projekt nie przesądza, czy do UDOR należy także samo pośrednictwo pieniężne, czyli uczestnictwo DUKE w zapłacie bez uczestniczenia na wcześniejszym etapie zawarcia umowy.

26. **[Inne przepisy polskie wskazują konkretne czynności pośrednictwa, zazwyczaj etap zawierania umowy]** W zakresie, w jakim polskie prawo reguluje pośrednictwo, właściwa norma prawna zazwyczaj wskazuje, o jakie konkretnie czynności pośrednictwa chodzi. W ujęciu ogólnym formułowane jest ono najczęściej jako pośredniczenie w zawarciu umowy. Rozumie się przez to doprowadzenie do jej zawarcia lub zawarcie jej w imieniu jednej ze stron (por. art. 758 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny (Dz.U.2019.1145) o umowie agencyjnej, przepisy o gospodarce nieruchomościami w zakresie działalności zawodowej w pośrednictwie w obrocie nieruchomościami (art. 179a-181a ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami, Dz.U.2020.65), wyłączenie dla pośrednictwa handlowego z art. 6 pkt 2 UUP). W niektórych regulacjach sektorowych pośredniczenie jest rozumiane szerzej, nie tylko jako czynności zmierzające do zawarcia umowy, ale także czynności podejmowane w wykonaniu umowy (por. przepisy o pośrednictwie ubezpieczeniowym, które obejmują swoim zakresem także pomoc w administrowaniu i wykonywaniu umów ubezpieczenia).

27. **W sytuacji braku skonkretyzowania w jakikolwiek sposób „pośredniczenia” w definicji UDOR na wzór innych przepisów prawa polskiego i mając na uwadze, że w sprzedaży detalicznej zapłata za dostawę - mimo że następuje już po zawarciu (w ten czy inny sposób) umowy o dostawę - jest powszechnie uważana za kluczowy element dojścia dostawy do skutku, nie można wykluczyć, że przepis w obecnej postaci będzie interpretowany jako obejmujący nie tylko pośrednictwo dystrybucyjne, ale także pieniężne. Z tego względu stanowisko niniejsze odnosi się do obu tych kwestii.**

Limity kwotowe

28. **[Limity kwotowe: brak przesądzenia, czy to kryterium albo skutek]** Definicja UDOR wskazuje w swojej treści na limity kwotowe z przepisów o usługach płatniczych wyłączających zastosowania UUP wobec DUKE (art. 6 pkt 12 UUP). Przepis nie wskazuje, czy tamtejsze limity kwotowe EUR 50/300 są:

- a. kryterium objęcia usługi DUKE definicją UDOR (jeśli tak, to transakcje powyżej tych limitów nie stanowią UDOR), czy
- b. wymogiem wobec każdej usługi spełniającej pozostałe kryteria z definicji UDOR.

29. **[Zakaz UDOR powyżej limitów kwotowych]** Ponieważ brak jakiegokolwiek logicznego uzasadnienia dla niestosowania narzędzi ochronnych do kwoty wysokich (ponad limit), które generują wyższe ryzyko, przed którym norma prawna ma zabezpieczać, przyjmuje się, że Projekt w aktualnym brzmieniu przewiduje globalne ograniczenie dla usług UDOR do limitów z UUP, a oferowanie usługi UDOR powyżej tych limitów nie jest dopuszczalne.

		<p>Silne uwierzytelnienie abonenta</p> <p>30. [Silne uwierzytelnienie UUP] Projekt przewiduje silne uwierzytelnienie abonenta w rozumieniu UUP.</p> <p>31. [Silne uwierzytelnienie uregulowane w UUP i RTS] UUP wprowadza wymóg silnego uwierzytelnienia użytkownika usług płatniczych w ramach implementacji dyrektywy PSD2 (Dyrektywa Parlamentu Europejskiego (UE) 2015/2366 z dnia 25 listopada 2015 r. w sprawie usług płatniczych w ramach rynku wewnętrznego, zmieniająca dyrektywy 2002/65/WE, 2009/110/WE, 2013/36/UE i rozporządzenie (UE) nr 1093/2010 oraz uchylająca dyrektywę 2007/64/WE). Silne uwierzytelnienie użytkownika stanowi kompleks wymogów oraz skutków prawnych określone częściowo wprost w UUP oraz częściowo w RTS (Rozporządzenie Delegowane Komisji (UE) 2018/389 z dnia 27 listopada 2017 r. uzupełniające dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/2366 w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych dotyczących silnego uwierzytelniania klienta i wspólnych i bezpiecznych otwartych standardów komunikacji).</p> <p>32. [Wymogi UUP] Z UUP wynikają następujące kluczowe wymogi i konsekwencje prawne silnego uwierzytelnienia:</p> <ol style="list-style-type: none"> a. definicja silnego uwierzytelnienia (art. 2 pkt 26aa UUP), b. obowiązek stosowania silnego uwierzytelnienia w rozumieniu UUP, to jest uwierzytelnienia opartego na 2 czynnikach spośród czynników wymienionych w definicji, to jest wiedzy, posiadania, fizjologii (biometrii), c. przypadki, w których silne uwierzytelnienie jest wymagane (dostęp do rachunku, inicjacja transakcji 	
--	--	---	--

		<p>elektronicznej, czynność w kanale zdalnym obarczona ryzykiem oszustwa lub innych nadużyć) (art. 32i ust. 1 UUP),</p> <p>d. obowiązek stosowania tzw. dynamicznego łączenia transakcji z kwotą transakcji oraz odbiorcą (art. 32i ust. 2 UUP),</p> <p>e. brak odpowiedzialności płatnika za nieautoryzowane transakcje płatnicze, jeśli przy transakcji nie wykonano silnego uwierzytelnienia (art. 148 UUP).</p> <p>33. [Wymogi RTS] Z RTS wynikają następujące kluczowe wymogi i konsekwencje prawne silnego uwierzytelnienia:</p> <p>a. wyjątki, w tym brak obowiązku stosowania SCA w przypadku dostępu do salda rachunku płatniczego, płatności zbliżeniowych w punktach sprzedaży, uiszczania opłaty za przejazd i postój w samoobsługowym terminalu, transakcji cyklicznych, transakcji do zaufanych odbiorców, poleceń przelewu między rachunkami będącymi w posiadaniu tej samej osoby fizycznej lub prawnej, zdalnych transakcji poniżej 30 EUR, osoby prawnej inicjującej elektroniczne transakcje płatnicze za pośrednictwem procesów i protokołów realizacji bezpiecznych płatności korporacyjnych, transakcji niskiego ryzyka (przy jednoczesnym monitorowaniu wskaźnika oszustw) (art. 10-18 RTS),</p> <p>b. wymogi co do poszczególnych czynników wykorzystywanych do przeprowadzania SCA (wiedzy, posiadania, fizjologicznych cech klienta) (art. 6-8 RTS),</p> <p>c. obowiązek zapewniania poufności i integralności indywidualnych danych uwierzytelniających na wszystkich etapach uwierzytelniania, m.in. poprzez</p>	
--	--	---	--

			<p>maskowanie danych, chronienie tajnego materiału kryptograficznego przed nieautoryzowanym ujawnieniem, tworzenie i zapewnienie transmisji indywidualnych danych uwierzytelniających w bezpiecznym środowisku oraz zapewnienie bezpiecznego zniszczenia, dezaktywacji lub unieważnienia indywidualnych danych uwierzytelniających (art. 23-27 RTS),</p> <p>d. obowiązek bezpiecznego powiązywania tożsamości użytkownika z czynnikami wykorzystywanymi do SCA (art. 24 RTS).</p> <p>34. [Wykładnia silnego uwierzytelnienia przez organy UE i krajowe] Dodatkowo wymogi i konsekwencje stosowania silnego uwierzytelnienia są poddawane interpretacji przez wiele organów na poziomie krajowym i europejskim. Europejski Urząd Nadzoru Bankowego opublikował ponad 30 odpowiedzi na wątpliwości uczestników związane bezpośrednio ze sposobem wykonywania SCA i konsekwencjami jego stosowania na gruncie PSD2 i RTS. Podobne stanowiska zajmowały również organy krajowe, w tym Komisja Nadzoru Finansowego (dalej „KNF”). Do najważniejszych wyjaśnień należą:</p> <p>a. Dopuszczalne formy stosowania SCA, konsekwencje korzystania z wyjątków i odpowiedzialności za SCA poszczególnych podmiotów uczestniczących w łańcuchu płatności (Opinia EBA-Op-2018-04 z 13.06.2018),</p> <p>b. Problematyka biometrii behawioralnej i innych elementów dopuszczalnych do wykorzystywania przy wykonywaniu SCA (Opinia EBA-Op-2019-06 z 21.06.2019),</p>	
--	--	--	---	--

		<p>c. Możliwość przesunięcia terminu rozpoczęcia stosowania SCA w handlu elektronicznym, z uwagi na trudności podmiotów uczestniczących w procesie płatności z dostosowaniem się do wymogów, pomimo upływu wynikającego z przepisów terminu na dostosowanie (Opinia EBA-Op-2019-11 z 16.10.2019),</p> <p>d. Stanowisko KNF potwierdzające dopuszczalność przesunięcia terminu stosowania SCA przez podmioty krajowe z uwagi na niedostateczne przygotowanie uczestników rynku (Komunikat KNF z 19.08.2019 r. w sprawie silnego uwierzytelniania klienta w przypadku niektórych form płatności przy użyciu instrumentów płatniczych),</p> <p>e. Objasnienia KNF dotyczące wdrażania procedury SCA (publikacja: „Otwarta Bankowość w Świetle Wymogów Dyrektywy PSD2 – wyzwania i perspektywy rozwoju dla polskiego sektora FinTech” z listopada 2019 r.).</p> <p>stanowisko PAss2Mobile względem aktualnego brzmienia projektu</p> <p>Wielowymiarowa nieadekwatność wymogu SCA do usług UDOR</p> <p>35. [Fundamentalna nieadekwatność silnego uwierzytelnienia] Analiza skutków prawnych i faktycznych aktualnych rozwiązań Projektu, której wnioski przedstawia się w dalszej części wystąpienia, ujawnia <u>fundamentalną nieadekwatność i nieproporcjonalność przyjętych w Projekcie instrumentów prawnych do celu</u>, jaki mają one realizować w zakresie ochrony użytkownika (zob. szerzej Błąd! Nie można odnaleźć źródła odwołania. poniżej).</p>	
--	--	---	--

		<p>36. [Narzędzia ryzyka osoby trzeciej zastosowane do ryzyka kontrahenta] Nieadekwatność ta jest skutkiem tego, że <u>do zaadresowania zidentyfikowanego ryzyka, czyli zapobieżenia kontrowersji cywilnoprawnej między kontrahentami</u> (użytkownikiem i dostawcą dobra, który DUKE dystrybuje), która ze swojej istoty jest niekrytyczna (strony są znane i osiągalne, czynności w pełni odtwarzalne), <u>stosuje się krytyczne narzędzie zapobiegania przestępstwom</u>, to jest silne uwierzytelnienie, restrykcyjnie zaprojektowane i rygorystycznie utrzymywane w celu przeciwdziałania podszyciu się osoby trzeciej w celach przestępczych za osobę uprawnioną. Ujmując rzecz w kategoriach zarządzania ryzykiem, mimo że celem regulacji jest ograniczenie <u>ryzyka kontrahenta</u>, zamiast stosować narzędzia ograniczenia ryzyka kontrahenta, stosuje się narzędzia rozkładu między kontrahentami <u>ryzyka osoby trzeciej</u>, które projektuje się, wdraża i egzekwuje zupełnie inaczej niż narzędzia ryzyka kontrahenta.</p> <p>37. [Nieadekwatność doprowadzi do eliminacji usługi UDOR w Polsce] Nieadekwatność tego rodzaju musi doprowadzić ostatecznie do takiego skomplikowania dystrybucji dóbr przez DUKE z obciążaniem rachunku, zarówno w wymiarze praktycznym, jak i compliance, że wyeliminuje ją z rynku, mimo że na tę usługę istnieje realny, naturalny, ugruntowany i znaczny popyt ze strony zarówno użytkowników, jak i dostawców dóbr.</p> <p>38. [Konsekwencje Projektu w konkretnych obszarach praktycznych] W ujęciu szczegółowym przepisy Projektu doprowadzą do:</p> <ol style="list-style-type: none"> a. skrajnej niepewności prawnej co do konkretnych obowiązków przy dostarczaniu UDOR, skutków ich 	
--	--	--	--

		<p>niedochowania i nadzoru publicznoprawnego nad ich przestrzeganiem (por. Błąd! Nie można odnaleźć źródła odwołania. poniżej),</p> <p>b. skrajnego skomplikowania procesu UDOR (por. Błąd! Nie można odnaleźć źródła odwołania. poniżej),</p> <p>c. wepchnięcie użytkowników i dostawców w instrumenty płatnicze instytucji finansowych, zwiększając ryzyko tych podmiotów (poszerzenie dotychczasowego ryzyka kontrahenta o ryzyko osób trzecich, por. Błąd! Nie można odnaleźć źródła odwołania. poniżej),</p> <p>d. głębokie wypaczenie konkurencji pomiędzy DUKE a PSP (por. Błąd! Nie można odnaleźć źródła odwołania. poniżej),</p> <p>e. niezgodności z prawem UE (por. Błąd! Nie można odnaleźć źródła odwołania. poniżej).</p> <p>39. [Proporcjonalność i adekwatność ograniczenia swobody gospodarczej jest wymogiem prawnym] Proporcjonalność i adekwatność obowiązku prawnego, ograniczającego swobodę działalności gospodarczej, jest wymogiem wynikającym wprost z przepisów Konstytucji RP. Zgodnie z art. 22 w zw. z art. 31 ust. 3 Konstytucji RP ograniczenia wolności konstytucyjnych (w tym swobody działalności gospodarczej) są dopuszczalne tylko w zakresie w jakim są konieczne i nie naruszają istoty ograniczanego prawa. Projekt może w takim układzie przewidywać jedynie takie ograniczenia swobody usług UDOR, które są niezbędne i proporcjonalne do celu ich wprowadzenia.</p> <p>40. Wszystkie instrumenty Projektu, czyli autoryzacja, uwierzytelnienie i jawność stosują się – zgodnie z analizą przedstawioną w pkt 0 – także do pośrednictwa</p>	
--	--	---	--

		<p>pieniężnego, wykonywanego przez DUKE bez uzyskania statusu PSP na podstawie wyłączenia z art. 6 pkt 12 UUP.</p> <p>PSD2, której implementację stanowi UUP, reguluje szczegółowo warunki i obowiązki, które ciążą na DUKE świadczącym usługi pośrednictwa pieniężnego. Będąc dyrektywą harmonizacji maksymalnej PSD2 wyklucza podejmowanie przez państwo członkowskie wymogów nieprzewidzianych w dyrektywie. PSD2 nie przewiduje zastosowania przepisów o autoryzacji i silnym uwierzytelnieniu do usług zwolnionych. Przeciwnie, wyraźnie wyłącza usługi DUKE, w ramach określonych limitów, z zastosowania przepisów PSD2, w tym przepisów o autoryzacji i silnym uwierzytelnieniu. Wymagając stosowania autoryzacji i silnego uwierzytelnienia Projekt dokonuje niedopuszczalnego zabiegu, to jest wobec podmiotów wyraźnie zwolnionych z podlegania instrumentom PSD2 przy wykonywaniu transakcji płatniczych nakazuje stosować przepisy, które ta właśnie dyrektywa wyłącza wobec DUKE, dopóki spełniają one warunki wyłączenia. Projekt w tym zakresie narusza obowiązki Polski jako państwa członkowskiego UE z zakresu obszaru implementacji dyrektywy UE.</p> <p>Wnioskowana zmiana art. 2 pkt 75 oraz art. 308 ust. 6 Projektu</p> <p>W świetle powyższego w celu uporządkowania Projektu w zakresie instrumentu autoryzacji i silnego uwierzytelnienia niezbędne jest:</p> <ol style="list-style-type: none"> a. całkowite pominięcie w Projekcie wymogu silnego uwierzytelnienia abonenta; z uwagi na rodzaj i głębokość wadliwości aktualnego brzmienia Projektu w tym zakresie, całkowite pominięcie to jedyny sposób na zapewnienie zgodności Projektu z prawem polskim, prawem UE oraz realizacji celu Projektu, 	
--	--	--	--

		<p>b. wyraźne ograniczenie zastosowania jakichkolwiek instrumentów wobec UDOR wyłącznie do usług innych niż wykonywanych w ramach wyłączenia z art. 6 pkt 12 UUP.</p> <p>Postulowane przepisy:</p> <p><i>Art. 2 pkt 75</i></p> <p><i>75) usługa dodatkowego obciążania rachunku – usługę polegającą na pośredniczeniu przez dostawcę usług komunikacji elektronicznej w sprzedaży towarów lub świadczeniu usług niedostarczanych abonentom bezpośrednio przez tego dostawcę, której wartość jest uwzględniana na fakturze za wykonane usługi komunikacji elektronicznej i nie przekracza kwot wskazanych w art. 6 pkt 12 ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych, z wyłączeniem transakcji płatniczych przeprowadzanych przez dostawcę usług komunikacji elektronicznej na podstawie art. 6 pkt 12 tej ustawy</i></p> <p><i>Art. 308</i></p> <p>Art. 308. 1. Świadczenie usługi dodatkowego obciążania rachunku wymaga uzyskania uprzedniej zgody abonenta na uruchomienie tej usługi utrwalonej na trwałym nośniku.</p> <p>2. W przypadku wyrażenia zgody, o której mowa w ust. 1, dostawca usług komunikacji elektronicznej bezpłatnie zapewnia abonentowi określenie, na trwałym nośniku, progę kwotowego nabycia towarów lub usług objętych usługą dodatkowego obciążania rachunku dla każdego okresu rozliczeniowego, a w przypadku jego braku - dla każdego miesiąca kalendarzowego. W momencie osiągnięcia progę kwotowego dostawca ten jest obowiązany do:</p> <p>1) natychmiastowego poinformowania abonenta o tym fakcie;</p> <p>2) zablokowania możliwości nabycia towarów lub usług z wykorzystaniem usługi dodatkowego obciążania rachunku.</p>	
--	--	---	--

3. Dostawca, o którym mowa w ust. 2, jest obowiązany oferować abonentom co najmniej trzy progi kwotowe, które wynoszą 35, 100 i 200 złotych.

4. W przypadku, gdy abonent nie określił progu kwotowego, o którym mowa w ust. 3, próg ten wynosi 35 złotych dla każdego okresu rozliczeniowego, a w przypadku jego braku - dla każdego miesiąca kalendarzowego.

5. W przypadku publicznie dostępnych usług komunikacji głosowej świadczonych w stacjonarnych publicznych sieciach telekomunikacyjnych obowiązków, o którym mowa w ust. 2 pkt 1, uważa się za wykonany, jeżeli dostawca, o którym mowa w ust. 2, wykonał co najmniej trzy próby połączenia z abonentem w ciągu 24 godzin od momentu osiągnięcia progu kwotowego.

~~6. Niezależnie od uzyskania zgody, o której mowa w ust. 1, dostawca, o którym mowa w ust. 2, stosuje silne uwierzytelnianie abonenta, o którym mowa w ustawie z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych (Dz. U. z 2020 r. poz. 794), dla każdego dodatkowego obciążenia rachunku. W przypadku usług świadczonych w sposób powtarzalny, uwierzytelnienie może dotyczyć więcej niż jednego dodatkowego obciążenia rachunku.~~

Uzasadnienie

41. **[Niedomaganiem rynku jest obciążanie rachunku osób nieświadomych podstaw obciążania]** Rozwiązania Projektu z użyciem SCA mają odpowiadać na znane powszechnie niedomagania rynku związane z dystrybucją przez DUKE dóbr podmiotów trzecich. Dzięki łatwości korzystania i swoistej „podręczności” usług telekomunikacyjnych, dobra i usługi dystrybuowane przez DUKE zamawia się i konsumuje równie łatwo jak wykonanie połączenia głosowego, czy pobrania danych. Wynikający z tego brak celebracji złożenia oświadczenia

woli o zakupie powoduje, że użytkownicy podejmują decyzje o nabyciu pomijając wysiłek uzyskania pełni informacji o usłudze i podjęcia świadomej decyzji w tym zakresie. Sytuacja taka jest wykorzystywana przez niektórych dostawców, którzy utrudniają dojście do węzłowej informacji w przedmiocie warunków obciążania. W rezultacie użytkownicy, nie będąc przygotowani mentalnie i finansowo na obciążenia z tytułu zamówionych usług, podnoszą argument nieuprawnionego obciążenia, oczekując interpretacji na ich korzyść wszystkich zapisów i zachowań, w rezultacie których nastąpiło obciążenie.

42. **[Brak ryzyka osoby trzeciej]** Jak ujawnia niezbyt kilkunastoletnie funkcjonowanie usług DUKE w powyższym obszarze, w sytuacjach powyższych użytkownicy powołują się na brak wyraźnej zgody (autoryzacji) ze swojej strony na obciążenie rachunku (co oznacza w istocie powołanie się na rozbieżność z dostawcą usługi co do znaczenia oświadczeń i zachowań poprzedzających obciążenie), a nie na podszycie się osoby nieuprawnionej pod użytkownika i w jego miejsce złożenie oświadczenia lub podjęcie innego zachowania, które prowadzi do obciążenia.

43. **[W usługach płatniczych występuje autoryzacja i silne uwierzytelnienie]** Kwestia ryzyka osoby trzeciej i ryzyka kontrahenta jest jednym z węzłowym zagadnień przepisów o usługach płatniczych. Regulacje w tym zakresie są doskonałe od kilkunastu lat z nadrzędnym celem najlepszego wyważenia słusznych interesów dostawców (wydawców instrumentów płatniczych i rachunków), posiadaczy instrumentów i akceptantów. Począwszy od pełnej implementacji PSD2 w 2019 r., praktycznie każda transakcja płatnicza wymaga:

		<p>a. autoryzacji transakcji przez użytkownika (zgoda na transakcję); jest to etap weryfikacji treści oświadczenia, następujący po etapie weryfikacji osoby składającej oświadczenie; autoryzacja zapewnia, że użytkownik jest świadomy i jednoznacznie pewny, że konsekwencją danego jego zachowania (kliknięcia przycisku, zbliżenia telefonu do czytnika, etc.) jest zainicjowanie zlecenia płatnicze skutkującego obciążeniem jego środków, a dalej na jaką kwotę płatność następuje i na rzecz jakiego odbiorcy, czy płatność jest jednorazowa, czy powtarzalna, etc. – <u>łącznie stanowią one narzędzia ograniczające ryzyko kontrahenta, to jest błędnego obciążenia środków przez dostawcę bez nielegalnej ingerencji ze strony osób trzecich;</u></p> <p>b. silnego uwierzytelnienia użytkownika (weryfikacja, czy osoba składająca oświadczenia jest osobą uprawnioną do jego wydania); jest to etap weryfikacji osoby przed etapem weryfikacji treści oświadczenia; uwierzytelnienie zapewnia, że komunikacja pochodzi od osoby uprawnionej, a nie od osoby, która przejęła kontrolę nad urządzeniem umożliwiającym komunikację i normalnie używanym przez uprawnioną osobę - <u>łącznie stanowią one narzędzia ograniczające ryzyko osoby trzeciej, to jest błędnego obciążenia środków przez dostawcę z uwagi na nielegalną ingerencję osoby trzeciej.</u></p> <p>44. [Praktyczne skutki silnego uwierzytelnienia] Ponieważ silne uwierzytelnienie realizuje zabezpieczenie nie przed mniejszymi lub większymi rozbieżnościami interpretacyjno–dowodowymi między kontrahentami, a przed ciężkim naruszeniem porządku prawnego przez</p>	
--	--	--	--

			<p>podszycie się osoby nieuprawnionej pod inną osobę, wymogi dotyczące silnego uwierzytelnienia w porównaniu do wymogu autoryzacji są bardzo restrykcyjne, zarówno po stronie użytkownika, jak i dostawcy. Na gruncie usług płatniczych o ile wobec autoryzacji wymaga się jedynie, aby dostawca uzgodnił z płatnikiem sposób autoryzacji zlecenia płatniczego i jej cofnięcia (art. 27 ust. 2 pkt. c, art. 42 ust. 1 pkt 1 UUP), o tyle wobec silnego uwierzytelnienia przewiduje się szereg skomplikowanych, drobiazgowych wymogów i – co bardzo rzadkie w prawie stanowionym - ustanawia się bardzo rygorystyczne parametry, w tym:</p> <ol style="list-style-type: none"> a. ograniczenie katalogu cech (wiedza, posiadanie, fizjologia; art. 6-8 RTS), b. określenie standardów pewności wobec poszczególnych cech (w tym entropia, odporność, etc.; art. 8 RTS), c. określenie drobiazgowych zasad generowania i przypisywania elementu silnego uwierzytelnienia do konkretnego użytkownika (samo przypisanie wymaga również silnego uwierzytelnienia) (art. 4-5 RTS), d. obowiązek zamknięcia sesji komunikacji po 5 minutach nieaktywności (art. 4 ust. 3 RTS). <p>45. Skoro PKE ma rozwiązać problem treści oświadczenia (autoryzacji), czyli warstwy niekrytycznej rozbieżności cywilnoprawnej, z istoty sprawy całkowicie błędne i nieadekwatne jest zastosowanie przeciw niemu narzędzi walki z działaniami przestępczymi, które siłą rzeczy są dużo bardziej agresywne i inwazyjne niż narzędzia zapobiegania rozbieżnościom między kontrahentami.</p> <p>46. [Projekt wywołuje fundamentalną niepewność prawną w zakresie silnego uwierzytelnienia] Aktualne brzmienie Projektu w zakresie silnego uwierzytelniania, niezależnie</p>	
--	--	--	--	--

od wadliwości co do jego adekwatności do celu, jest absolutnie wadliwe w warstwie pewności prawnej.

47. **[Projekt odwołuje się do przepisów o usługach płatniczych]** Projekt wprowadza wymóg silnego uwierzytelnienia abonenta. Przepis realizuje ten wymóg nie przez wprowadzenie lokalnej konstrukcji silnego uwierzytelnienia (szczegółowych wymogów, skutków prawnych, etc.), ale poprzez odwołanie do silnego uwierzytelnienia w rozumieniu przepisów o usługach płatniczych.
48. **[Silne uwierzytelnienie uregulowane szcątkowo w UUP, a w pełni w RTS]** Jak wskazano wcześniej, przepisy o usługach płatniczych regulują bardzo szczegółowo silne uwierzytelnienie użytkownika. Z uwagi jednak na wymogi PSD2 następuje to w bardzo złożonej strukturze. Polskie przepisy o usługach płatniczych regulują silne uwierzytelnienie jedynie szcątkowo. Wyrażają jedynie ogólny obowiązek stosowania silnego uwierzytelnienia w modelu „2 elementy z 3” i wskazują akceptowalne elementy (wiedza, posiadanie, fizjologia) i scenariusze obowiązkowego silnego uwierzytelnienia (dostęp do rachunku, transakcja (w tym tzw. dynamiczne łączenie), ryzyko oszustwa, skutek niezastosowania). Treść ta jest oczywiście niewystarczająca aby zapewnić elementarną harmonizację realizacji silnego uwierzytelnienia wdrożonego przez poszczególnych PSP. Całość wymogów szczegółowych uregulowana jest w RTS, to jest akcie delegowanym Komisji Europejskiej.
49. **[W RTS wyjątki od silnego uwierzytelnienia zapewniające jego proporcjonalność]** W RTS uregulowano również fundamentalne zagadnienie dla silnego uwierzytelnienia, to jest wyjątki od obowiązku jego

stosowania (wprowadzenia takich wyjątków wymaga wprost przepis PSD2). Wyjątki zostały wprowadzone, aby zapewnić proporcjonalność i adekwatność wymogów regulacyjnych do ryzyka. Wyjątki są niezbędne m.in. dla utrzymania dopuszczalności transakcji bezstykowych kartami płatniczymi, transakcji w automatach samoobsługowych, zautomatyzowanego przejazdu przez bramki na autostradach, niskokwotowych płatności typu 1-click w e-commerce, etc.

50. **[Do RTS wydano setki urzędowych interpretacji]** Z uwagi na ogromną ilość wątpliwości prawnych, mimo obszerności RTS, organy unijne i krajowe UE wydały setki interpretacji poszczególnych zagadnień silnego uwierzytelnienia.

51. **[Przy obecnym brzmieniu Projektu znaczenie dla UDOR przepisów RTS jest niejasne]** Projekt nie zawiera odwołania do RTS. Konstrukcja przyjęta w Projekcie, gdzie jego art. 308 ust. 6 odwołuje się lakonicznie do przepisów UUP, powoduje, że brak elementarnej pewności, czy stosują się tylko obowiązki i skutki UUP, czy także RTS oraz wyjaśnienia organów, o których była mowa wcześniej.

52. **[Stosuje się „2 z 3”, dynamiczne łączenie, nie stosuje się wyłączenie odpowiedzialności]** Na gruncie aktualnego brzmienia odwołania w Projekcie, nie ma wątpliwości, że zastosowanie znajduje obowiązek silnego uwierzytelnienia na zasadzie „2 elementy z 3”, w tym dynamicznego łączenia oraz katalog elementów (wiedza, posiadanie, fizjologia). Nie będzie się stosować bezwzględnego zakazu obciążania bez silnego uwierzytelnienia, gdyż nie jest to materia konstrukcyjna silnego uwierzytelnienia (Dział IIa UUP), a materia autoryzacji transakcji (Dział III UUP).

53. **[Brak podstaw do stosowania RTS spowoduje potężną niepewność prawną]** Dla kwestii pewności prawnej w obszarze silnego uwierzytelnienia abonenta kluczowy jest status RTS. Projekt nie zawiera odwołania do RTS. Co istotne, w zakresie silnego uwierzytelnienia odwołania do RTS nie zawiera również UUP (ustawa odwołuje się do RTS wyłącznie w zakresie interfejsów komunikacyjnych). Nie dochodzi zatem do wciągnięcia przepisów RTS w zakres silnego uwierzytelnienia abonenta ani wprost ani „łańcuchowo” za pośrednictwem UUP. **Na poziomie wykładni literalnej RTS nie znajduje zatem zastosowania do silnego uwierzytelnienia abonenta. Jest pewne, że wykładnia ta będzie źródłem potężnych kontrowersji, gdyż naturalne będą poszukiwania zarówno przez właściwe organy, jak i DUKE zastosowania do silnego uwierzytelnienia wyjątków z RTS (skoro sektor płatniczy jako sektor bardzo ryzykowny może nie stosować silnego uwierzytelnienia, dlaczego nie mógłby go stosować sektor telekomunikacyjny generujący ryzyko finansowe wiele rządów wielkości mniejsze dla użytkowników niż sektor płatniczy).** Jednak rozciągnięcie wyjątków z RTS na DUKE spowoduje natychmiast zastosowanie do nich pozostałych przepisów RTS, w tym szczegółowych zasad bezpieczeństwa elementów silnego uwierzytelnienia. Naturalną kolejną rzeczą spowoduje to automatycznie wciągnięcie w orbitę silnego uwierzytelnienia abonenta wszystkich wyjaśnień i interpretacji RTS przez organy krajowe i UE. Będzie to kolejne źródło niepewności prawnej. Organy przedstawiają swoje stanowiska stricte w kontekście instrumentów płatniczych ogólnego zastosowania, uwzględniając ich osadzenie w globalnej i

lokalnej infrastrukturze płatniczej (systemy płatności, agenci rozliczeniowi, globalne systemy rozliczeniowe). Kontekst ten nie ma zazwyczaj swojego odpowiednika w produktach UDOR. Dystrybucja dóbr i obsługa zapłaty przez DUKE ma specyficzny charakter – z zasady jest systemem zamkniętym (tzw. close loop - DUKE kontroluje relacje z wszystkimi uczestnikami UDOR), a nie otwartym, jak to się ma w przypadku transakcji i instrumentów płatniczych PSP. Tytułem przykładu wyjaśnienia w sprawie możliwości tzw. delegowania silnego uwierzytelnienia przez wydawcę instrumentu na agenta rozliczeniowego, z którym umowę zawarł akceptant (odbiorca płatności), muszą oni uwzględniać szczegółowe przepisy o outsourcingu banków i instytucji płatniczych i na nich po części budowana jest konstrukcja regulacyjna. Tymczasem w przypadku DUKE takie przepisy nie występują. Jakakolwiek próba przeniesienia w takiej sytuacji wyjaśnień co do delegowania z sektora płatniczego na sektor telekomunikacyjny skończy się listą problemów prawnych, przy których wykładnia literalna będzie bezużyteczna i permanentnie trzeba będzie się odwoływać do ocennej wykładni celowościowej. Lista ta jednocześnie będzie rosła w miarę pojawiania się kolejnych wyjaśnień organów krajowych i UE odpowiedzialnych za sektor płatniczy. W sytuacji gdy organy i organizacje branżowe rynku telekomunikacyjnego nie biorą udziału w pracach sektora płatniczego i nie mogą upomnieć się o uwzględnienie kontekstu UDOR choćby na poziomie krajowym, niepewność prawna w tym zakresie pozostanie zjawiskiem trwałym.

54. **[Niepewność prawa narusza istotę wolności konstytucyjnej i może być usunięta tylko przez**

			<p>kompleksową regulację silnego uwierzytelnienia w projekcie] W świetle powyższego aktualna konstrukcja Projektu skutkuje powstaniem niepewności prawnej znacznych rozmiarów i w fundamentalnych kwestiach. Jednocześnie wystąpienie tej niepewności na skutek zastosowania obecnego brzmienia projektowanych przepisów jest łatwo identyfikowalne i niewątpliwe. Wprowadzenie przepisów wywołujących taką niepewność prawną stanowi ograniczenie konstytucyjnej wolności z naruszeniem istoty tej wolności. Usunięcie wadliwości Projektu w tym zakresie wymagałoby wprowadzenia do Projektu autonomicznej, kompleksowej regulacji silnego uwierzytelnienia, niewymagającej odwoływania się do dorobku sektora płatniczego, który ma fundamentalnie inne cechy zasadnicze, ryzyka i priorytety.</p> <p>55. Wdrożenie do procesu UDOR silnego uwierzytelnienia wymagać będzie poważnych zmian w procesie dystrybucji dóbr i zapłaty. Nie wszystkie są wykonalne. Te, które są wykonalne, spowodują fundamentalne zmiany w procesie UDOR. Zmian tych będzie bardzo dużo. Spowodują one bardzo dalece idące skomplikowanie mechanizmu UDOR, podważające uzasadnienia dla jego dalszego funkcjonowania. Poniżej przytacza się dwa obszary komplikacji, które obrazują skalę problemów.</p> <p>56. [Powiązanie użytkownika z elementami silnego uwierzytelnienia] Silne uwierzytelnienie, aby przyniosło rezultaty normalnie oczekiwane od niego (zapobieżenie ryzyku osoby trzeciej) musi być wdrażane i utrzymywane z określoną dyscypliną wobec całego procesu. Tytułem przykładu, silne uwierzytelnienie przy poszczególnych czynnościach (dostęp do informacji, systemu, transakcja płatnicza) jest tylko tak dobre i skuteczne, jak dobre i</p>	
--	--	--	--	--

skuteczne było powiązanie elementów silnego uwierzytelnienia z użytkownikiem. Jeśli bezpieczeństwo nie zostało zapewnione na etapie przypisywania, wtedy późniejsze użycie silnego uwierzytelnienia nie ma żadnego waloru. Kwestia ta jest w pełni uwzględniona w silnym uwierzytelnieniu w rozumieniu przepisów o usługach płatniczych. Wymaga się mianowicie, aby przypisanie do użytkownika cech, które następnie mają być elementami jego silnego uwierzytelnienia, następowało w bezpiecznym środowisku, a jeśli ma nastąpić on-line – musi nastąpić z użyciem innego, wcześniej ustalonego silnego uwierzytelnienia (art. 24 ust. 2 lit. b RTS). Na płaszczyźnie rynku usług telekomunikacyjnych, który wcześniej nie podlegał obowiązkowi silnego uwierzytelnienia i gdzie DUKE nie dokonywali odpowiednio bezpiecznego przypisania cechy identyfikującej użytkownikowi, gdy użytkownik zawierał umowę z DUKE, bezpieczne przypisanie wymagałoby w praktyce albo wizyty w oddziale stacjonarnym dostawcy całej populacji albo równoważnego co do bezpieczeństwa mechanizmu weryfikacji osoby użytkownika przy przypisywaniu jej elementów uwierzytelnienia. Do tego czasu możliwość korzystania z UDOR musiałaby być zablokowana. Komplikacja UDOR choćby z tego powodu będzie przemożna.

57. [**Silne uwierzytelnienie wymaga wielokrotnych przekierowań co często powoduje zerwanie sesji komunikacyjnej**] Wdrożenie silnego uwierzytelnienia jest procesem, które nie zamyka się w obrębie relacji DUKE i użytkownika. Wymaga zmian po stronie aplikacji dostawcy dóbr na równi ze zmianami po stronie DUKE. Wdrożenie silnego uwierzytelnienia wymaga w większości

wprowadzenia mechanizmów po stronie aplikacji akceptanta, które w praktyce interoperacyjnych systemów IT są najczęstszym źródłem problemów (w szczególności zerwań sesji komunikacyjnych), to jest wielokrotnych przekierowań użytkownika (od akceptanta do wydawcy i z powrotem). UDOR w obecnym mechanizmie minimalizuje ilość przekierowań.

58. **[Zmiany spowodują przekierowanie użytkowników i dostawców do usług stricte płatniczych]** Skomplikowanie UDOR, obniżające atrakcyjność tej usługi i wzmacniające konkurencyjne produkty PSP, spowoduje naturalne kierowanie użytkowników i dostawców dystrybuowanych dóbr w kierunku usług płatniczych PSP. Jest to poważna zmiana gospodarcza, indywidualna i globalna.
59. **[UDOR to mechanizm close loop pod kontrolą DUKE, inaczej niż mechanizmy open loop PSP]** Specyficzną cechą UDOR jest kontrola DUKE nad większością procesów i relacji, na podstawie których następuje dostawa dobra do abonenta i otrzymanie zapłaty przez dostawcę dobra. Cecha ta zbliża UDOR do mechanizmów płatności tzw. close loop, czyli ograniczonego zasięgu, definiowanego świadomie wybranym, konkretnym kryterium (tu relacja z DUKE). Jest to przeciwieństwo mechanizmów tzw. open loop, dostarczanych przez PSP. Instrumenty te dostarczane są z nadrzędnym celem nieograniczonego zasięgu, interoperacyjności, globalnej ekspansji. Cel ten może być osiągnięty jedynie przez kontrolowane rozładanie intensywności relacji pomiędzy uczestnikami łańcucha płatności, utrzymując jedynie szczytkowe powiązania (systemy płatności, organizacje kartowe, etc.).

		<p>60. [Zaletą close loop jest prostota i ograniczone ryzyko kosztem globalności i uniwersalności] Podstawową zaletą mechanizmów UDOR versus instrumentów open loop PSP jest prostota uczestnictwa w mechanizmie UDOR (umowa z DUKE w języku polskim napisana dla polskiego rynku vs kilka tysięcy stron regulaminów organizacji kartowej w języku angielskim narzucająca jednolite zasady dla rynku mongolskiego i duńskiego) oraz korzystania (łańcuch podmiotów realizujących transakcję ograniczony do 1-2 podmiotów, prosty, lokalny mechanizm reklamacyjny versus rozbudowany arbitraż systemów płatności). Wprawdzie następuje to kosztem globalności i uniwersalności (mechanizmy UDOR są zazwyczaj ściśle lokalne), niemniej trwałe i rosnący popyt na te usługi potwierdza, że koszt ten jest znikomy w perspektywie uzyskiwanych korzyści.</p> <p>61. [W Polsce występuje cały odrębny sektor gospodarki dostawców treści zbudowany na UDOR] Specyfika UDOR po stronie podażowej historycznie doprowadziła do powstania wręcz sektora polskiej gospodarki cyfrowej, dostarczającej wyłącznie dobra do mechanizmu UDOR i opierająca swój produkt wyłącznie na tym mechanizmie dystrybucji.</p> <p>62. [UDOR pozwala mniej zorientowanym finansowo abonentom ograniczyć ryzyka nadużyć instrumentów płatniczych] Specyfika UDOR po stronie popytowej zapewniła dużej populacji abonentów unikatowe, obiektywne bezpieczeństwo życiowe. Większość osób korzystających z mechanizmu UDOR posiada instrumenty open loop. Instrumenty te są jednak narażone na globalne ryzyko nadużyć (przy czym mowa tu o ryzyku osoby trzeciej (oszusta), znacznie bardziej niebezpiecznym niż</p>	
--	--	---	--

ryzyka kontrahenta) i podlega skomplikowanym zasadom. Praktykuje się wprawdzie limity ich użycia, ale są one relatywnie wysokie. Im szerzej użytkownik posługuje się nimi, szczególnie w środowisku elektronicznym, tym większe ryzyko nadużyć. Im mniej zasobny użytkownik i mniej zorientowany w mechanizmach wyłudzeń, bezpieczeństwa i reklamacji, tym większe ryzyko dla niego. Mechanizm UDOR pozwala na utrzymanie dostępu do bardzo szerokiej podaży dóbr, bez wystawiania na ryzyko swojego instrumentu płatniczego open loop.

63. **[Silne uwierzytelnienie spowoduje odpadnięcie przewagi UDOR nad instrumentami płatniczymi]**

Komplikacja mechanizmu UDOR na poziomie operacyjnym wywoła reakcję łańcuchową. Dostawcy dóbr (odbiorcy zapłaty) w pierwszej kolejności troszczą się o tzw. konwersję, czyli realizację nabycia dobra przez osobę zainteresowaną dobrem, odwiedzającą stronę www, czy aplikację dostawcy. Od dziesiątek lat we wszystkich statystykach handlu elektronicznego komplikacja przy płatności należy do kluczowych przyczyn tzw. porzucenia koszyka (czyli niezrealizowania zakupu przez osobę na nią zdecydowaną). Wprowadzenie silnego uwierzytelnienia abonenta bez wątplenia spowoduje potężne komplikacje (w szczególności obowiązek dynamicznego łączenia z płatnością jej kwoty i odbiorcy). Płatność UDOR straci tym samym podstawową przewagę ponad usługami PSP. Skoro odpadną zalety mechanizmu UDOR, odpadnie tym samym motywacja dla strony popytowej i podaźowej dla utrzymywania odrębnego mechanizmu zapłaty (mimo że pierwotne korzyści pozostają dostępne, tyle że zostały zakłócone przez nadmierną regulację). Spodziewać się należy, że w takim układzie dojdzie do stopniowego

przesuwania dotychczasowych użytkowników UDOR do innych mechanizmów zapłaty, z utratą dla wszystkich interesariuszy opisanych powyżej korzyści, które UDOR oferował.

64. **[Wywołanie zmiany struktury rynku dopuszczalne tylko, jeśli udowodniona dysfunkcja i adekwatność środków]** Wywołanie zmian struktury popytowo – podażowej przez regulację należy rzecz jasna do kompetencji ustawodawcy. Winna być podejmowana jednak wyłącznie, jeśli występuje prawdopodobieństwo graniczące z pewnością, że aktualna struktura jest wadliwa, a zamierzony cel usprawiedliwia ingerencję w tę strukturę i zostały dobrane właściwe instrumenty dla osiągnięcia tego celu. Uzasadnienie do Projektu nie przedstawia dowodów na wadliwość aktualnej struktury, na korzyści z jej zmiany oraz na zasadność instrumentów. W takim układzie ingerencja w strukturę nie jest uzasadniona i nie powinna być podejmowana do czasu pozyskania właściwych informacji i analiz źródłowych co do potrzeby, zasadności ingerencji i adekwatności dobranych środków.
65. **[Naruszenie konkurencji między DUKE a PSP]** Projekt w obecnym brzmieniu prowadzi do poważnego naruszenia konkurencji pomiędzy DUKE i PSP. Brak jakichkolwiek wyjątków od silnego uwierzytelnienia abonenta w sytuacji wielu wyjątków dla PSP w RTS jest niezrozumiały i niewytłumaczalny. Tytułem przykładu, mimo że DUKE na zasadzie art. 6 pkt 12 UUP może obsłużyć zapłatę za bilet komunikacji jedynie do bardzo ograniczonej kwoty (limit EUR 50 nie pozwala na obsłużenie zakupu wielu biletów okresowych komunikacji), musi on wykonać silne uwierzytelnienie, podczas gdy PSP może to zrobić na nieograniczoną kwotę i bez silnego uwierzytelnienia, mimo

że ryzyko osoby trzeciej występuje niezależnie od tego, czy dostawcą jest podmiot licencjonowany, czy nie.

66. [**Nie zgodne z PSD2 naruszenie konkurencji**] Jak wskazano w pkt 0 celem PSD2 było pełne zharmonizowanie zasad świadczenia usług płatniczych w UE. Miało to zapewnić m.in. niezakłóconą konkurencję na tym rynku, unikając zarazem bezpodstawnej dyskryminacji względem któregośkolwiek z obecnych jego uczestników. Tymczasem Projekt w obecnym brzmieniu będzie miał ten skutek, że wprowadzi dodatkowe a zarazem niezwykle daleko idące bariery prowadzonej działalności dla DUKE, ograniczając, a w praktyce prawdopodobnie wykluczając możliwość świadczenia UDOR.
67. [**Konieczność poniesienia niewspółmiernych nakładów celem zapewnienia zgodności z PKE**] Dla większości akceptantów wdrożenie silnego uwierzytelnienia w UDOR wymagać będzie istotnych prac deweloperskich. Decyzja o takich pracach zawsze jest pochodną zasobów i spodziewanych korzyści. Ponieważ obowiązek silnego uwierzytelnienia w usługach UDOR jest wprowadzany tylko w jednym kraju, dla globalnych dostawców treści nie ma żadnego uzasadnienia, aby dla jednego rynku angażować zasoby w celu uwzględnienia w globalnej platformie lokalnej odmienności.
68. [**Rezygnacja z wykorzystywania UDOR przez dotychczasowych dostawców tej usługi**] Spodziewać się należy, że wprowadzenie silnego uwierzytelnienia spowoduje rezygnację z polskich UDOR przez globalne platformy na rzecz używania przez polskich użytkowników instrumentów płatniczych, w tym kart. W efekcie Projekt mimo braku oceny skutków regulacji w zakresie art. 308 ust. 6 Projektu w sposób istotny wpłynie na

aktualny kształt rynku w zakresie UDOR, prowadząc do istotnych zmian skutkujących naruszeniem konkurencji na rynku szeroko rozumianych usług płatniczych.

69. **[UDOR inny niż sprzedaż lub odsprzedaż zawiera wykonywanie transakcji płatniczej]** Jak wskazano wyżej, UDOR w modelu pośrednictwa pieniężnego oraz pośrednictwa dystrybucyjnego (czyli innych niż usługa własna bądź odsprzedaż) zawiera w sobie transakcję płatniczą, czyli działalność regulowaną wprost przez przepisy o usługach płatniczych. Przepisy te co do zasady wymagają statusu dostawcy usług płatniczych, w przeciwnym razie wykonanie transakcji płatniczej stanowi przestępstwo.
70. **[Jedyną podstawą dla DUKE do wykonywania transakcji płatniczej w ramach UDOR jest art. 6 UUP]** Ani aktualne przepisy, ani PKE nie zwalniają DUKE z obowiązku uzyskania statusu PSP. Jedyną podstawą do wykonywania przez DUKE transakcji płatniczych w ramach UDOR są wyłączenia z art. 6 UUP.
71. **[Państwo członkowskie może dowolnie kształtować zasady transakcji płatniczych przy pośrednictwie handlowym]** Wyłączenie dla pośrednictwa handlowego (art. 6 pkt 2 UUP) jest wyłączeniem horyzontalnym. Jest dostępne dla wszystkich podmiotów. Na podmioty te nie nakłada się żadnych obowiązków publicznoprawnych, w tym nadzoru lub zaangażowania w inny sposób organów administracji. W rezultacie PSD2 zwalnia bezwarunkowo ten obszar z obszaru swojego oddziaływania. Państwa członkowskie utrzymują wobec tego obszaru swobodę decydowania, na jakich warunkach prowadzona jest działalność gospodarcza w tym przedmiocie (z zastrzeżeniem ewentualnych lokalnych ograniczeń w

limitowaniu swobody działalności gospodarczej), tak jakby dyrektywa nie obowiązywała.

72. **[DUKE wykonujący transakcje na podstawie art. 6 pkt 12 UUP ma status zbliżony do PSP]** Art. 6 pkt 12 UUP stanowi kwalifikowane podmiotowo prawo do wykonywania transakcji płatniczych inaczej niż przez posiadanie statusu dostawcy usług płatniczych. Prawo to przysługuje tylko DUKE. Zgodność wykonywania tego prawa z przepisami wymaga stwierdzenia przez biegłych wskazanych w ustawie. Sprawy związane z wykonywaniem tego prawa należą do właściwości Komisji Nadzoru Finansowego, która w tym przedmiocie może, a w niektórych przypadkach musi wydać decyzję administracyjną. Powyższe prawa i obowiązki zbliżają DUKE do statusu PSP, co potwierdza wpisanie DUKE świadczących usługi na podstawie art. 6 pkt 12 UUP do rejestru dostawców i wydawców pieniądza elektronicznego.

73. **[Przepis PSD2 implementowany przez art. 6 pkt 12 UUP jest objęty maksymalną harmonizacją]** PSD2 jest dyrektywą harmonizacji pełnej (art. 107 PSD2). PSD2 w tym zakresie wprost stanowi, że wobec przepisów niewymienionych w art. 107 PSD2 państwa członkowskie nie mogą regulować zagadnień PSD2 inaczej niż w dyrektywie. Art. 2 PSD2, którego implementację stanowi art. 6 pkt 12 UUP, nie znajduje się na liście przepisów z art. 107 PSD2, które nie podlegają regule maksymalnej harmonizacji. Spełnione jest jednocześnie wobec tego przepisu drugie, standardowe kryterium zasady pełnej harmonizacji, to jest iż analizowany przepis ma cel harmonizacji. Normodawca unijny wyraźnie wskazał, że celem wprowadzenia konkretnie art. 2 lit. 1 PSD2 (czyli

wprost odpowiednika art. 6 pkt 12 UUP) była harmonizacja porządków prawnych co do transakcji wykonywanych przez DUKE. Motyw 15 preambuły do PSD2 stanowi: „Ze względu jednak na fakt, że to wyłączenie zostało sformułowane w sposób niejednoznaczny, zostało ono wdrożone w różny sposób w poszczególnych państwach członkowskich, prowadząc do braku pewności prawa dla operatorów i konsumentów oraz umożliwiając w niektórych przypadkach dostawcom usług pośrednictwa w płatnościach roszczenie sobie prawa do objęcia tych usług nieograniczonym wyłączeniem z zakresu stosowania dyrektywy 2007/64/WE. Należy zatem sprecyzować [...]”. Nie ma zatem żadnych wątpliwości, że celem prawodawcy unijnego było ujednolicone stosowanie wyłączeń w całej UE.

74. **[Dalsze potwierdzenie maksymalnej harmonizacji w preambule PSD2]** Jednocześnie normodawca unijny wyraźnie wskazuje wyłączny obszar, gdzie państwo członkowskie może odstąpić, a to poprzez ograniczenie transakcji na cele dobroczynności wyłącznie na rzecz organizacji zarejestrowanych w państwie członkowskim (motyw 16 preambuły do PSD2: „Państwa członkowskie powinny, zgodnie z prawem krajowym, mieć swobodę ograniczenia tego wyłączenia do darowizn zbieranych na rzecz zarejestrowanych organizacji charytatywnych.”
75. **[Nałożenie na transakcje z art. 6 pkt 12 UUP instrumentu z działu III lub IV PSD2 narusza prawo UE]** W świetle powyższego nałożenie na DUKE wykonujących transakcje na podstawie art. 6 pkt 12 UUP jakichkolwiek obowiązków, których cel lub skutek jest analogiczny do jakichkolwiek instrumentów prawnych z działu III i IV PSD2, czyli przepisów wyłączonych z mocy

dyrektywy wobec DUKE, stanowi naruszenie prawa unijnego w zakresie dotyczącym dyrektyw.

76. **[Państwo członkowskie nie może egzekwować wadliwej implementacji dyrektywy]** Wadliwa implementacja dyrektywy powoduje:

- a. w zakresie relacji z państwem członkowskim lub jego emanacją, w tym ewentualnych relacji z właściwym organem nadzoru: państwo członkowskie nie może wywodzić negatywnych konsekwencji wobec podmiotu prawa wynikających z przepisów niezgodnych z dyrektywą (zasada bezpośredniego wertykalnego skutku dyrektywy po terminie jej implementacji – w przypadku art. 2 PSD2 zachodzą określone w orzecznictwie sądów UE przesłanki tego skutku, w tym bezwarunkowość i brak zastrzeżenia uznania dla państwa członkowskiego)
- b. w zakresie relacji z innym podmiotem prawa, który dochodzi praw lub obowiązków ustanowionych przez przepis niezgodny z dyrektywą: podmiot, który jest adresatem żądania i ponosi z tego tytułu szkody, może żądać ich naprawienia przez państwo członkowskie.

77. **[Art. 308 ust. 6 Projektu zawiera niedopuszczalny instrument silnego uwierzytelnienia]** Bez wątplenia instrumenty przewidziane w art. 308 ust. 6 Projektu wobec UDOR odpowiadają silnemu uwierzytelnieniu w rozumieniu PSD2 (i odpowiednio UUP). Z uwagi na przynależność art. 2 lit. 1 do obszaru harmonizacji maksymalnej PSD2, zgodnie z fundamentalnymi zasadami prawa i orzecznictwa europejskiego, Polska nie jest uprawniona wprowadzić przepisy nakładające ten instrument na DUKE.

			<p>[Brak obowiązku stosowania silnego uwierzytelniania w innych państwach członkowskich UE] Nieadekwatność silnego uwierzytelnienia do rozwiązania problemu z autoryzacją jest oczywista w państwach członkowskich UE, co do których – przez liczbę ludności – stanowią największe rynki telekomunikacyjne. Analiza reprezentatywnych w tym zakresie jurysdykcji tj. Niemiec, Austrii, Włoch, Hiszpanii, Francji i Wielkiej Brytanii wykazała, że w żadnym z tych państw prawo stanowione nie wprowadza wymogu silnego uwierzytelnienia. W tym państwach, w których na poziomie prawa stanowionego adresuje się zagadnienie obciążania, w przepisach stosuje się rozwiązania typowe dla autoryzacji, a nie silnego uwierzytelnienia.</p>	
6 7 3	art. 2 pkt 75 oraz art. 308	Fortu mo	<p>Jako firma Fortumo chcielibyśmy wyrazić swoją opinię na temat nadchodzącego prawa, które ograniczy dostęp do korzystania z usług <i>direct carrier billing</i> (dalej: „DCB”) w Polsce.</p> <p>Fortumo jest jedną z wiodących firm świadczących usługi DCB na świecie, działającą w 100 krajach i przetwarzającą ponad 100 milionów transakcji rocznie na całym świecie. Jesteśmy zaznajomieni z przepisami dotyczącymi płatności mobilnych w wielu krajach, a płatności w Polsce obsługujemy od ponad 10 lat. Z firmami takimi jak: Badoo, Amazon, OLX, Kinguin, Gameloft</p> <p>Jesteśmy bardzo zaniepokojeni wejściem w życie nowego restrykcyjnego prawa, ponieważ uważamy, że będzie ono sprzeczne z prawem UE i PSD2, dając przewagę konkurencyjną innym metodom płatności względem DCB.</p> <p>Obecnie Direct Carrier Billing jest używany w wielu różnych branżach, począwszy od gier, a skończywszy na płaceniu za media, towary cyfrowe, a nawet za wspólne przejazdy.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>W ocenie projektodawcy świadczenie usług dodatkowego obciążania rachunku wymaga kompleksowej regulacji na gruncie krajowym. Wycinkowa regulacja zaproponowana w EKŁE jest niewystarczająca, aby zaadresować wszystkie problemy wynikające ze świadczenia usług dodatkowego obciążania rachunku. Abonent korzystający z usług dodatkowego obciążania rachunku powinien mieć pewność, że żadne usługi nie zostaną uruchomione bez jego uprzedniej zgody oraz mieć kontrolę nad swoimi wydatkami dzięki możliwości wybrania progu kwotowego, do wysokości którego może korzystać z usług dodatkowego obciążania rachunku. Jednocześnie należy pamiętać, że jest grupa abonentów, którzy nie są zainteresowani korzystaniem z tego typu usług i nie ma podstaw, aby przyzwalać w powszechnie obowiązujących przepisach na możliwość uruchomienia usług bez ich zgody. Należy podkreślić, że abonent, który jest zainteresowany korzystaniem z usług dodatkowego obciążania rachunku wyrazi uprzednią zgodę i sam etap</p>

	<p>Nowa zmiana będzie miała znacząco negatywny wpływ na to, jak te usługi mogą być i będą konsumowane. Z jednej strony ludzie nie będą mieli łatwego dostępu do tych usług, ponadto zmiana stworzy również bardzo niekorzystną sytuację naruszając istniejącą równowagę konkurencyjną w krajobrazie płatności.</p> <p>Na wielu innych rynkach głównym środkiem zaradczym przeciwko oszustwom jest kontrolowany przepływ transakcji płatniczych. Mianowicie przez użycie uwierzytelniania ludzkiego przed transakcjami DCB, lub płatności za pierwszą subskrypcję, aby wyeliminować fakturowanie między maszynami. Bazując na naszych doświadczeniach z Azji, Bliskiego Wschodu i Europy, najskuteczniejszym sposobem jest użycie kodu PIN, który jest wysyłany do konsumenta w celu potwierdzenia zakupu.</p> <p>Jeśli ustawa wejdzie w życie, to Polska będzie jedynym krajem w UE, który będzie wymagał:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ręczną aktywację płatności przez DCB (model opt-in) 2. obowiązek stosowania silnego (tj. dwu-elementowego) uwierzytelniania użytkowników DCB. <p>Również 35 zł będzie najniższym limitem w UE i bezpośrednio wejdzie w konflikt z limitami określonymi w PSD2.</p> <p>Chcielibyśmy podkreślić, że dla większości firm zaangażowanych w działalność DCB ochrona klienta jest priorytetem i niesprawiedliwe byłoby karanie wszystkich stron tego biznesu za wykroczenia nielicznych.</p> <p>Przewidujemy, że jeśli nowe prawo wejdzie w życie, całkowita działalność DCB w Polsce zmniejszy się o 90% w ciągu pierwszego roku.</p> <p>Sugerujemy, aby Ministerstwo Cyfryzacji dokonało przeglądu sposobów regulowania oszustw w zakresie DCB za pomocą</p>	<p>wyrażenia zgody nie będzie czynnikiem zniechęcającym do korzystania z tego typu usług. Odnosząc się do kwestii samoregulacji wprowadzanej przez branżę telekomunikacyjną należy wskazać, że działania te choć z pewnością godne aprobaty nie adresują wszystkich problemów i nie zostały jednolicie wdrożone przez cały rynek.</p> <p>Odnosząc się do kwestii domyślnego limitu należy wskazać, że po przeanalizowaniu cen usług jakie mogą być rozliczane w ramach usługi dodatkowego obciążania rachunku zdecydowano o podwyższeniu domyślnego progu kwotowego z 35 do 70 zł.</p> <p>W ocenie projektodawcy zaproponowane działania w postaci domyślnego blokowania DCB na urządzeniach M2M nie jest rozwiązaniem wystarczającym, gdyż odnosi się jedynie do części problemów jakie mogą wystąpić przy świadczeniu usług dodatkowego obciążania rachunku.</p> <p>W zakresie uwierzytelniania każdej transakcji zdecydowano, że wystarczająca będzie jednoelementowa autoryzacja.</p>
--	---	---

			<p>blokowania metod które powodują oszustwa, zamiast zamykania działalności dla całego sektora.</p> <p>Prosimy o rozważenie zablokowania następujących funkcji DCB jako środki zapobiegawcze w celu zwalczania oszustw, zastępując planowane wymagania. Środki te są szeroko stosowane w innych krajach aby zapewnić należyty poziom bezpieczeństwa użytkownikom korzystającym z DCB:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Domyślne blokowanie usług DCB na urządzeniach typu IOT (Internet of Things), M2M (machine-to-machine) lub jakimkolwiek innym urządzeniu mobilnym / internetowym, które nie jest przeznaczone do celów komunikacji prywatnej i które nie wymaga bezpośredniego działania konsumenta 	
6 7 4	art. 2 pkt 75 oraz art. 308	Digital Virgo Polska S.A. oraz Centrum Technologii Mobilnych Mobiltek S.A.	<p>Digital Virgo Polska S.A. oraz Centrum Technologii Mobilnych Mobiltek S.A. (dalej: „Zgłaszający”) są jednymi z najistotniejszych w Polsce, lokalnych przedstawicieli rynku usług Direct Carrier Billing (dalej: „DCB”) umożliwiających operatorom telekomunikacyjnym dostarczanie swoim użytkownikom usług świadczonych przez podmioty trzecie z jednoczesnym uwzględnieniem ich wartości na fakturze za świadczone usługi telekomunikacyjne (w tym, w modelu usług płatniczych).</p> <p><u>Usługi DCB – „usługi dodatkowego obciążania rachunku”</u></p> <p>Usługi DCB stanowią rozwijającą się alternatywę dla innych rodzajów płatności elektronicznych takich jak m. in. karty płatnicze, szybkie przelewy, BLIK, instrumenty mobilne czy e-portmonetki. Szczególną zaletą usług DCB jest wsparcie użytkowników niebankowionych, nieposługujących się kartami płatniczymi lub takich, którzy z innych przyczyn nie korzystają z ww. form płatności. Wskazać również należy na istotną okoliczność, korzystanie z tych usług DCB umożliwia</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Na wstępie należy wskazać, że projektodawca dostrzega potencjał i korzyści związane z korzystaniem z usług rozliczanych w oparciu o dodatkowe fakturowanie rachunku, dlatego też w celu uczynienia tych usług bezpiecznymi dla abonentów zdecydował się na wprowadzenie zaproponowanych regulacji. W ocenie projektodawcy jedynie wprowadzenie jasnych zasad świadczenia tego typu usług przekona wielu abonentów do korzystania z nich, a w przypadku tych którzy już korzystają z DCB wprowadzone zabezpieczenia będą dodatkową zachętą do bardziej intensywnego korzystania z tych usług.</p> <p>W ocenie projektodawcy świadczenie usług dodatkowego obciążania rachunku wymaga kompleksowej regulacji na gruncie krajowym. Wycinkowa regulacja zaproponowana w EKŁE jest niewystarczająca, aby zaadresować wszystkie problemy wynikające ze świadczenia usług dodatkowego obciążania rachunku. Abonent korzystający z usług dodatkowego obciążania rachunku powinien mieć pewność,</p>

	<p>odroczenie płatności do końca terminu zapłaty należności za usługi komunikacji elektronicznej.</p> <p>Zalety usług DCB dostrzegł prawodawca unijny, czemu dał wyraz w Dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) z dnia 25 listopada 2015 r. nr 2015/2366 w sprawie usług płatniczych w ramach rynku wewnętrznego (dalej: „PSD2”). W motywie 15 PSD2 wskazano m. in., że usługa taka <i>umożliwia dokonywanie zakupów, za które opłaty są pobierane przez operatora lub wykazywane na rachunku telefonicznym, co – począwszy od dzwonek do telefonów lub usług SMS o podwyższonej wartości – przyczynia się do rozwoju nowych modeli biznesowych opierających się na sprzedaży treści cyfrowych i usług głosowych o niewielkiej wartości. Do usług tych należą: usługi rozrywkowe, takie jak czaty, pliki do pobierania zawierające np. filmy, muzykę i gry, usługi informacyjne, takie jak informacje o pogodzie, aktualności, informacje sportowe, giełdowe, informacje o numerach telefonów, usługi dla telewidzów i radiostuchaczy, takie jak udział w głosowaniach, zgłaszanie do konkursów oraz publikowanie reakcji na żywo. Z informacji zwrotnych pochodzących z rynku wynika, że brak jest dowodów na to, by takie transakcje płatnicze, cieszące się zaufaniem konsumentów jako wygodne narzędzie w przypadku płatności o niskim progu, przerodziły się w ogólną usługę pośrednictwa w płatnościach. W motywie 16 PSD2 wskazano także, że przyjęte w dyrektywie rozwiązania, w tym progi kwotowe stanowią mikropłatności i ograniczają usługi DCB do płatności o niskim profilu ryzyka.</i></p> <p>Usługi DCB stanowią zatem istotne wsparcie rozwijającego się dynamicznie rynku usług cyfrowych oraz innego rodzaju usług świadczonych drogą elektroniczną. Nie stanowią one prostej ewolucji dawnych usług SMS Premium, gdyż pozwalają</p>	<p>że żadne usługi nie zostaną uruchomione bez jego uprzedniej zgody oraz mieć kontrolę nad swoimi wydatkami dzięki możliwości wybrania progu kwotowego, do wysokości którego może korzystać z usług dodatkowego obciążania rachunku. Jednocześnie należy pamiętać, że jest grupa abonentów, którzy nie są zainteresowani korzystaniem z tego typu usług i nie ma podstaw, aby przyzwać w powszechnie obowiązujących przepisach na możliwość uruchomienia usług bez ich zgody. Należy podkreślić, że abonent, który jest zainteresowany korzystaniem z usług dodatkowego obciążania rachunku wyrazi uprzednią zgodę i sam etap wyrażenia zgody nie będzie czynnikiem zniechęcającym do korzystania z tego typu usług.</p> <p>Jednocześnie należy wskazać, że zdecydowano o zmianie wysokości domyślnego progu kwotowego z 35 na 70 zł oraz zrezygnowano z silnego uwierzytelniania każdej transakcji na rzecz autoryzacji jednostopniowej.</p>
--	--	--

realizować transakcje w przeglądarce internetowej, poprzez internetową bramkę płatniczą oraz dopuszczają ciągły zakres możliwych obciążeń (zazwyczaj od 1 zł wzwyż), w miejsce sztywnych taryf numeracji Premium. **Te cechy czynią DCB alternatywą dla typowych metod płatności internetowych, dedykowanych przede wszystkim usługodawcom oferującym m. in. treści cyfrowe.**

Można w tym miejscu wskazać przykładowe wykorzystanie usług DCB przy sprzedaży takich usług jak:

- platformy streamingowe, serwisy VOD oraz audiobooki – nabywanie subskrypcji lub pojedynczych treści „na żądanie”,
- gry i aplikacje na smartfony, w tym obsługa serwisów takich jak Apple App Store, Huawei Store, Microsoft Store czy Google Play,
- gry i aplikacje przeglądarkowe,
- kody doładowań platform rozrywkowych takich jak Microsoft X-Box,
- usługi elektromobilności m.in. wypożyczanie pojazdów współdzielonych (car/bikesharing),
- cyfrowe usługi edukacyjne,
- serwisy społecznościowe i randkowe,
- prenumeraty cyfrowe,
- ogłoszenia w portalach ogłoszeniowych,
- bilety, w tym np. bilety parkingowe w strefach płatnego parkowania, ale również bilety na wydarzenia kulturalne.

Jak zatem wynika z powyższego, potencjał rynku DCB jest olbrzymi. **Jego wartość szacuje się na ok. 600 milionów złotych** (według danych posiadanych przez Zgłaszających). Powyższy przykładowy katalog, oraz wartość rynku

potwierdza także, że usługi DCB mogą służyć do nabywania również wartościowych towarów i usług.

Cele projektowanych przepisów i potencjalne skutki regulacji

Jak wynika z uzasadnienia przedmiotowego projektu, podstawowym celem przyświecającym projektodawcy w związku z wprowadzaniem rozwiązań dotyczących tzw. „usługi dodatkowego obciążania rachunku, jest poprawa bezpieczeństwa użytkowników końcowych korzystających z tego typu usług. Zgłaszający co do zasady popierają te cele i założenie, jakim jest poprawa bezpieczeństwa oraz zapewnienie użytkownikom odpowiedniego poziomu świadomości i informowania o usługach.

Należy jednak wskazać, że **projektowane regulacje powinny być proporcjonalne**. W aktualnym brzmieniu, proponowane rozwiązania mogą zaś w sposób radykalny ograniczyć rozwijający się rynek usług DCB, a nawet wykluczyć – w sposób nie znajdujący uzasadnienia – Zgłaszających i inne podmioty świadczące takie usługi z rynku.

W ocenie Zgłaszających, deklarowane cele mogłyby zostać osiągnięte w sposób znacznie mniej radykalny i bez stwarzania ryzyka całkowitej utraty atrakcyjności usług DCB dla klientów. O ile bowiem przewidziany w EKŁE mechanizm opt-out, byłby relatywnie prosty do wdrożenia i nie narażał rynku DCB na ograniczenie, a Zgłaszających na wykluczenie z rynku, o tyle wprowadzony 3-stopniowy mechanizm opt-in stanowi dużą dolegliwość dla wszystkich uczestników łańcucha usługi DCB. **Należy bowiem wskazać, że ustawodawca przewidział *de facto* 3 poziomy mechanizmu opt-in:**

- 1) zgodę na uruchomienie usługi utrwaloną na trwałym nośniku;

- 2) domyślny próg 35 zł;
- 3) silne uwierzytelnianie każdego dodatkowego obciążenia rachunku.

Dla nabycia usługi, której wartość przewyższa 35 zł, abonent będzie zatem musiał wyrazić zgodę ogólną, zmienić próg domyślny oraz uwierzytelnić konkretne obciążenie rachunku. Doprowadzi to do sytuacji, w której nieświadomy nowych regulacji PKE przeciętny użytkownik, który dotychczas z powodzeniem korzystał z usług DCB, spotka się z odmową doliczenia wartości usług lub towarów do faktury za usługi komunikacji elektronicznej.

Z punktu widzenia użytkownika jest to zatem przypadek, w którym w pierwszej kolejności poszuka on alternatywnej formy płatności, aby móc nabyć wybraną usługę. Konieczność dokonania dodatkowych, sformalizowanych czynności jest zatem z punktu widzenia tzw. *user experience* bardzo niekorzystna. Doprowadzi bowiem do sytuacji, w której użytkownicy chcący skorzystać z usługi DCB lub już w przeszłości z takiej usługi korzystający wybiorą inną metodę płatności zamiast wyrażać na trwałym nośniku odpowiednią zgodę. Użytkownicy DCB przejdą zatem bezpowrotnie do innych form płatności takich jak: BLIK czy karty płatnicze. Co więcej część użytkowników wybierze z pewnością także inne, nieregulowane i podatne na oszustwa płatności np. walutami wirtualnymi. **Paradoksalnie może zatem dojść do sytuacji, w której rynek usług DCB zostanie istotnie ograniczony, ale problemy, których zwalczanie ma być celem przedmiotowej regulacji zostaną przeniesione na inne formy płatności.**

Aktualne regulacje dotyczące usług DCB i niezgodność z przepisami unijnymi

		<p>Należy także wskazać, że usługi DCB są już w części regulowane na poziomie europejskim i krajowym, w tym także istnieją regulacje, których cel jest tożsamy z przyjętym przez Projektodawcę.</p> <p>Określone obowiązki podmiotów uczestniczących w łańcuchu świadczenia usług DCB są regulowane następującymi dyrektywami:</p> <ul style="list-style-type: none"> – Dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1972 z dnia 11 grudnia 2018 r. ustanawiającą Europejski kodeks łączności elektronicznej – dalej: EKŁE – Dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) z dnia 25 listopada 2015 r. nr 2015/2366 w sprawie usług płatniczych w ramach rynku wewnętrznego – dalej: PSD2 – Dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/83/UE z dnia 25 października 2011 r. w sprawie praw konsumentów – dalej: Dyrektywa konsumencka <p>Bez wątpienia pierwszorzędne znaczenie powinny mieć przepisy EKŁE. Implementowany załącznik VI część A lit. h EKŁE stanowi wyłącznie o obowiązku wprowadzenia usługi dodatkowej dezaktywacji fakturowania stron trzecich (tzw. <i>opt-out</i>). Usługa ta została zdefiniowana jako usługa dodatkowa dla użytkowników końcowych służąca dezaktywacji zdolności dostawców usług będących stronami trzecimi do wykorzystywania rachunku podmiotu świadczącego usługę dostępu do Internetu lub podmiotu świadczącego publicznie dostępną usługę łączności interpersonalnej do nakładania opłat za ich produkty lub usługi. Określa zatem - całkowicie odwrotną od wprowadzanej w projektowanym art. 308 - zasadę opt-out. Regulacja ta, w połączeniu z art. 115 EKŁE w opinii Zgłaszających powinna</p>	
--	--	--	--

		<p>stanowiąc podstawowy punkt odniesienia dla projektowanych przepisów PKE. Również w EKŁE, w myśl art. 101 ust. 1, wyrażono co do zasady obowiązek pełnej harmonizacji w zakresie praw użytkowników końcowych wskazując w szczególności, że państwa członkowskie nie utrzymują w swoim prawie krajowym ani do niego nie wprowadzają przepisów dotyczących ochrony użytkowników końcowych w tym bardziej lub mniej rygorystycznych przepisów w celu zapewnienia różnego poziomu ochrony.</p> <p>Usługi DCB są także częściowo regulowane (w zakresie, w jakim stanowią one transakcje płatnicze) w PSD2 wdrożonej do polskiego porządku prawnego w ustawie z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych . Transakcje te są nazywane w PSD2 mikropłatnościami i w istotny sposób ograniczono możliwość świadczenia takich usług przez operatorów telekomunikacyjnych.</p> <p>Przepisy dopuszczające możliwość wykonywania przez operatorów telekomunikacyjnych transakcji płatniczych w pierwszej kolejności istotnie ograniczają usługi, za które płatność może być dokonana z wykorzystaniem usługi DCB. Są to wyłącznie treści cyfrowe, usługi głosowe, bilety oraz darowizny. Ponadto nałożono ograniczenia kwotowe do progu 50 EUR per transakcja oraz 300 EUR miesięcznie dla jednego użytkownika końcowego. Przekroczenie tych progów skutkuje koniecznością dostosowania się do progów lub uzyskania zezwolenia na świadczenie usług płatniczych wydawanego przez Komisję Nadzoru Finansowego po spełnieniu dalszych, niezwykle rygorystycznych warunków. Spełnianie ww. ograniczeń podlega obowiązkowi sprawozdawczym określonym w art. 6d ustawy o usługach płatniczych oraz kontroli ze strony Komisji Nadzoru Finansowego.</p>	
--	--	--	--

		<p>Koniecznym jest nadto podkreślenie, że PSD2, w art. 107 ust. 1 również wyraża zasadę pełnej harmonizacji wskazując, że poza wymienionymi tam wyjątkami państwa członkowskie nie utrzymują ani nie ustanawiają – w zakresie, w jakim niniejsza dyrektywa zawiera zharmonizowane przepisy – przepisów innych niż te ustanowione w niniejszej dyrektywie. Powyższe dotyczy także opisanych wyżej transakcji płatniczych.</p> <p>Jak się jednak okazuje, pomimo zgłaszanych już na etapie prekonsultacji uwag, regulacje dotyczące usługi dodatkowego obciążania rachunku nadal zdają się nakładać z regulacjami ustawy o usługach płatniczych, a co za tym idzie PSD, co czyni relację tych przepisów niejasną i nieprecyzyjną, stwarzając niedopuszczalną niepewność prawną.</p> <p>Należy w końcu wskazać, że usługodawcy świadczący faktycznie na rzecz użytkowników końcowych usługi nabywane z wykorzystaniem DCB są związani regulacjami ustawy z dnia 30 maja 2014 r. o prawach konsumenta oraz ustawy z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną. Ustawy te nakładają na ustawodawców liczne obowiązki związane z zakresem informacji przekazywanych klientowi przy nabywaniu usług, jak również sposobu wyrażania zgody na zakup towaru czy usługi, realizacją prawa odstąpienia. Obowiązki te stanowią w znacznej mierze implementację Dyrektywy konsumenckiej, która w art. 4 również wprowadza zasadę pełnej harmonizacji. Państwa członkowskie nie mogą zatem utrzymywać ani wprowadzać do swojego prawa krajowego przepisów odbiegających od tych, które zostały ustanowione w dyrektywie, w tym również przepisów surowszych lub łagodniejszych w celu zapewnienia innego poziomu ochrony konsumentów, chyba że niniejsza dyrektywa stanowi inaczej.</p>	
--	--	---	--

Antykonkurencyjny charakter projektowanych przepisów

W ocenie Zgłaszających projektowane przepisy art. 308 PKE oraz definicji usługi dodatkowego obciążania rachunku doprowadzą do zachwiania równowagi konkurencyjnej na rynku. Wynika to z faktu, iż podmioty niemające statusu dostawcy usług komunikacji elektronicznej oraz takie, których działalność nie opiera się o współpracę z tymi dostawcami (w przeciwieństwie do np. integratorów DCB) będą mogli świadczyć usługi analogiczne do usług dodatkowego obciążania rachunku bez konieczności spełniania wymogów narzuconych w PKE. Dojdzie zatem do całkowicie nieuzasadnionego różnicowania warunków świadczenia takich samych usług wyłącznie ze względu na profil usługi zakładający współpracę z operatorami telekomunikacyjnymi i to na dwóch poziomach.

W pierwszej należy wskazać, że Zgłaszający, aby uzyskać możliwość konkurencyjnego działania na rynku usług DCB jako integratorzy zmuszeni byli uzyskać dla siebie lub podmiotów powiązanych licencję na świadczenie usług płatniczych w charakterze małych instytucji płatniczych (dalej: „MIP”). Wynika to z faktu, iż integratorów nie obejmuje jakiegokolwiek wyłączenie dotyczące świadczenia usług płatniczych, a część wykonywanych przez nich czynności jest kwalifikowana jako usługa płatnicza. Z kolei świadczenie usług w charakterze małej instytucji płatniczej wiąże się z podleganiem części niezwykle sformalizowanych rygorów ustawy o usługach płatniczych oraz nadzorowi ze strony Komisji Nadzoru Finansowego. Wejście w życie projektowanych regulacji doprowadzi zatem do **sytuacji, w której MIP integratorów DCB będą podlegały bardziej dotkliwej regulacji od innych MIP i instytucji płatniczych na rynku tylko z uwagi na wykorzystywany instrument**

płatniczy, który zakłada współpracę z dostawcami usług komunikacji elektronicznej. Innych podmiotów działających na rynku płatniczym, a niewspółpracujących z operatorami telekomunikacyjnymi nie obejmie w żaden sposób regulacja PKE i nie będą one musiały dostosować się licznych dodatkowych rygorów świadczenia swoich usług.

Drugą warstwą naruszenia ładu konkurencyjnego jest porównanie usług DCB do usług polegających na pośredniczeniu w sprzedaży towarów lub usług przez podmioty niebędące dostawcami usług komunikacji elektronicznej. Przykładem mogą być zyskujące na popularności pakiety usług dla domu oferowane przez dostawców mediów (np. prądu, gazu). W ofercie sprzedawców energii elektrycznej można znaleźć możliwość nabycia, wraz z prądem, urządzeń RTV/AGD, oprogramowania komputerowego, usług fachowców (np. hydraulików, szklarzy), ubezpieczeń i. in. Wartość tych towarów lub usług doliczana jest do faktury za media tak samo jak w przypadku DCB wartość towarów lub usług doliczana jest do rachunku za telefon lub Internet. Tymczasem wspomniani dostawcy mediów nie będą podlegać regulacji PKE i będą mogli uwzględniać na fakturze usługi podmiotów trzecich bez konieczności spełnienia rygorystycznych wymogów, takich jak w projektowanych art. 308 PKE. Dojdzie zatem do sytuacji, gdzie identyczne usługi np. inteligentnego domu świadczone przez dostawców prądu byłyby w dużo lepszej pozycji rynkowej w stosunku do identycznych usług inteligentnego domu, oferowanych przez przedsiębiorców telekomunikacyjnych.

Powyższe powoduje, że pomimo wskazanych w uzasadnieniu projektu ustawy celów i założeń, projektowana regulacja jest:

			<p>– nieproporcjonalna – nakłada dodatkowe obowiązki, które są zbyt uciążliwe w relacji do celów i pozostaje niezgodna z przywołanymi przepisami EKŁE, PSD2 oraz Dyrektywy konsumenckiej bowiem nakłada obowiązki surowsze aniżeli przewidziane w tych przepisach;</p> <p>antykonkurencyjna – doprowadzi do różnicowania podmiotów na rynku, a nadto w relacji do wymogów nałożonych w innych krajach członkowskich UE, polski rynek DCB stanie się niekonkurencyjny. Wedle najlepszej wiedzy Zgłaszających, w innych krajach nie przewiduje się tak dotkliwych rozwiązań regulacyjnych.</p>	
6 7 5	art. 2 pkt 75 oraz art. 308	KIKE	<p>Na wstępie KIKE pragnie wskazać, że projektowane przepisy dotyczące „usługi dodatkowego obciążania rachunku”, jakkolwiek z założenia mają osiągnąć słuszny cel, są w ocenie Izby nieproporcjonalne i mogą prowadzić do wystąpienia niedopuszczalnych skutków polegających na naruszeniu ładu konkurencyjnego. Projektodawca nie wziął bowiem pod uwagę, że regulacje, w ich obecnym kształcie, będą prowadzić do obciążenia jednych podmiotów nadmiernymi obowiązkami, podczas gdy inne podmioty, świadczące takie same lub podobne usługi, będą od projektowanych obowiązków wolne. Z uzasadnienia projektu PKE wynika, że podstawowym celem, który mają realizować regulacje związane z usługami dodatkowego obciążania rachunku (powszechnie <i>direct carrier billing</i> (dalej: „DCB”)), jest poprawa bezpieczeństwa użytkowników końcowych korzystających z tego typu usług. Taki sam cel tj. ochrona użytkowników, przyświecał prawodawcy unijnemu, który w kilku dyrektywach wskazał na obowiązki, które powinny być zaimplementowane do krajowych porządków prawnych. Jako obowiązki te,</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>W ocenie projektodawcy świadczenie usług dodatkowego obciążania rachunku wymaga kompleksowej regulacji na gruncie krajowym. Wycinkowa regulacja zaproponowana w EKŁE jest niewystarczająca, aby zaadresować wszystkie problemy wynikające ze świadczenia usług dodatkowego obciążania rachunku. Abonent korzystający z usług dodatkowego obciążania rachunku powinien mieć pewność, że żadne usługi nie zostaną uruchomione bez jego uprzedniej zgody oraz mieć kontrolę nad swoimi wydatkami dzięki możliwości wybrania progu kwotowego, do wysokości którego może korzystać z usług dodatkowego obciążania rachunku. Jednocześnie należy pamiętać, że jest grupa abonentów, którzy nie są zainteresowani korzystaniem z tego typu usług i nie ma podstaw, aby przyzwalać w powszechnie obowiązujących przepisach na możliwość uruchomienia usług bez ich zgody. Należy podkreślić, że abonent, który jest zainteresowany korzystaniem z usług dodatkowego obciążania rachunku wyrazi uprzednią zgodę i sam etap wyrażenia zgody nie będzie czynnikiem zniechęcającym do</p>

		<p>bezpośrednio lub pośrednio dotyczące ochrony użytkowników końcowych usług DCB, należy wskazać w szczególności:</p> <ul style="list-style-type: none"> – przepisy EKŁE (Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1972 z dnia 11 grudnia 2018 r. ustanawiająca Europejski kodeks łączności elektronicznej) – przepisy dyrektywy PSD2 (Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) z dnia 25 listopada 2015 r. nr 2015/2366 w sprawie usług płatniczych w ramach rynku wewnętrznego) – przepisy dyrektywy konsumenckiej (Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/83/UE z dnia 25 października 2011 r. w sprawie praw konsumentów). <p>Każda z ww. dyrektyw wprowadza także co do zasady wymóg pełnej harmonizacji, co oznacza, że nie powinny być wprowadzane do krajowych porządków prawnych bardziej dolegliwe rozwiązania, aniżeli określono to w dyrektywach.</p> <p>Bez wątplenia regulacją bazową powinny być w tym przypadku przepisy EKŁE. Jedynym przepisem dotyczącym usług DCB jest Załącznik VI część A lit. h w związku z art. 115 EKŁE. stanowi on jednak wyłącznie o obowiązku wprowadzenia usługi dodatkowej dla użytkowników końcowych służącej dezaktywacji zdolności dostawców usług będących stroną i trzecimi do wykorzystywania rachunku dostawcy usług łączności elektronicznej do nakładania opłat za ich produkty lub usługi.</p> <p>Dodatkowo, usługi DCB są częściowo regulowane dyrektywą PSD2, która dopuszcza wykonywanie przez operatorów telekomunikacyjnych transakcji płatniczych do określonych limitów kwotowych oraz dotyczących płatności za określone</p>	<p>korzystania z tego typu usług. Odnosząc się do kwestii samoregulacji wprowadzanej przez branżę telekomunikacyjną należy wskazać, że działania te choć z pewnością godne aprobaty nie adresują wszystkich problemów i nie zostały jednolicie wdrożone przez cały rynek.</p>
--	--	---	---

kategorie towarów lub usług. Powyższe regulacje zostały wdrożone do polskiego porządku prawnego ustawą z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych. Limity dla transakcji płatniczych DCB wynoszą 50 euro dla pojedynczej transakcji oraz 300 euro miesięcznie. Powyżej tych kwot operator jest zmuszony uzyskać zezwolenie na świadczenie usług płatniczych jako instytucja płatnicza. Dodatkowo, w ramach powyższej działalności, operatorzy podlegają nadzorowi ze strony Komisji Nadzoru Finansowego.

Także dyrektywa konsumencka nakłada określone obowiązki na usługodawców, m. in. w zakresie informowania konsumenta, czy też sposobu zawierania umowy.

Usługi DCB stanowią aktualnie rozwijający się rynek i alternatywę dla innych metod płatności takich jak np. BLIK, karty płatnicze, e-portmonetki etc. Cechą wyróżniającą DCB na tle tych alternatywnych metod płatności są m. in. prostota i wygoda, ale także możliwość korzystania z nich przez użytkowników nie dysponujących rachunkiem płatniczym. Dodatkowo w przypadku usług DCB *post-paid* (abonamentowych), korzystanie z nich umożliwia odroczenie płatności do końca terminu zapłaty rachunku za usługi komunikacji elektronicznej, co stanowi funkcjonalny substytut karty płatniczej typu charge.

Należy wskazać, że w łańcuchu świadczenia usługi DCB udział biorą nie tylko operator (dostawca usług komunikacji elektronicznej), usługodawca (podmiot trzeci) i użytkownik końcowy, ale także integratorzy, których rolę można przyrównać do pośrednika pomiędzy wyżej wymienionymi. Integratorzy Ci, zrzeszeni także w KIKE, są jednymi z najistotniejszych, lokalnych przedstawicieli rynku usług DCB umożliwiając operatorom telekomunikacyjnym dostarczanie swoim użytkownikom usług świadczonych przez podmioty

trzecie. W głównej mierze pełnią oni zatem bardzo istotną rolę agenta sprzedażowego, pozyskującego nowych dostawców treści oraz zajmującego się ich bieżącą obsługą. Dzięki integratorom, operatorzy zwolnieni są z wielu czynności administracyjnych. Przedsiębiorcy ci ściśle współpracują także z operatorami w rozpatrywaniu reklamacji i zwalczaniu nadużyć. Bez wątplenia jednak, każda regulacja zobowiązująca dostawców usług komunikacji elektronicznej do wdrożenia pewnych rozwiązań technicznych wywrze wpływ także na integratorów, którzy będą również zmuszeni dostosować swoje systemy do tych wymogów.

W ocenie KIKE, projektowane regulacje są nieproporcjonalne i niezgodne z regulacjami unijnymi. Cele wskazane w uzasadnieniu projektowanych przepisów są możliwe do osiągnięcia w sposób wskazany w EKŁE, a także w inny, mniej dolegliwy sposób.

Ponadto, wdrożenie regulacji w projektowanym kształcie doprowadzi do sytuacji, w której podmioty nie mające statusu dostawcy usług komunikacji elektronicznej, a także nie opierające swojej działalności o współpracę z takimi dostawcami (w przeciwieństwie np. do integratorów DCB), będą mogły świadczyć usługi identyczne z usługą dodatkowego obciążania rachunku bez konieczności spełnienia niezwykle rygorystycznych wymogów narzucanych w projektowanych przepisach PKE. Dojdzie zatem do nieuzasadnionego różnicowania warunków świadczenia takich samych lub analogicznych usług przez różne podmioty, tylko z uwagi na fakt, że pozostają one w związku ze świadczeniem usług komunikacji elektronicznej. Jest to zatem sytuacja zachwiania równowagi konkurencyjnej na rynku.

Dla potwierdzenia powyższego, należy posłużyć się przykładem popularnych w ostatnim czasie programów typu „smart home” znajdujących się w ofercie sprzedawców energii elektrycznej, gdzie wraz z prądem, sprzedawcy ci pośredniczą w sprzedaży np. sprzętu elektronicznego, oprogramowania komputerowego, usług dla domu (np. hydraulicznych), paneli fotowoltaicznych i innych towarów i usług. Wartość tychże towarów i usług doliczana jest do faktury za energię elektryczną. Mamy zatem do czynienia z analogiczną do DCB sytuacją, w której wartość świadczeń podmiotów trzecich uwzględniana jest na rachunku za usługi innego podmiotu, przy czym podmiot ten nie jest przedsiębiorcą telekomunikacyjnym. To powoduje, że nie obejmą go tak rygorystyczne regulacje, jak planowane w projektowanym art. 308 PKE. Dojdzie zatem do sytuacji, gdzie identyczne usługi np. inteligentnego domu świadczone przez spółki energetyczne byłyby w dużo lepszej pozycji rynkowej w stosunku do identycznych usług inteligentnego domu, oferowanych przez podmioty telekomunikacyjne

Należy nadto dodać, że podmioty takie jak integratorzy usług DCB – członkowie KIKE – dla możliwości świadczenia w pełni swoich usług zmuszeni byli uzyskać dla siebie lub podmiotów powiązanych licencję na świadczenie usług płatniczych w charakterze małych instytucji płatniczych (dalej: „MIP”), co wiąże się z podleganiem części niezwykle sformalizowanych rygorów ustawy o usługach płatniczych. Podlegają także w zakresie świadczonych przez siebie usług nadzorowi ze strony Komisji Nadzoru Finansowego. Wdrożenie regulacji dotyczących usługi dodatkowego obciążania rachunku doprowadzi zatem do **antykoncepcyjnej sytuacji, w której MIP integratorów DCB będą podlegały bardziej dotkliwej regulacji od innych**

			<p>MIP i instytucji płatniczych na rynku tylko z uwagi na pochodzenie instrumentu płatniczego.. Innych podmiotów działających na rynku płatniczym, a nie współpracujących z operatorami telekomunikacyjnymi nie obejmie w żaden sposób regulacja PKE i nie będą one musiały dostosować się licznym dodatkowym rygorów świadczenia swoich usług.</p> <p>Podsumowując KIKE wskazuje, że proponowana regulacja usług dodatkowego obciążania rachunku naruszy konkurencję na rynku.</p>	
6 7 6	Art. 308	BCC	<p>Postulat: przywrócenie rozwiązań z dyrektywy europejskiej</p> <p>Ustawodawca zdecydował się uregulować kwestię Direct Billingu, tj. usługi dodatkowego obciążania rachunku, dzięki której abonent ma możliwość doliczenia do faktury za usługi telekomunikacyjne opłat za usługi dostępne w Internecie. Można śmiało zaryzykować stwierdzenie, że zaproponowane przez ustawodawcę przepisy stanowią zamach na tę wygodną i dopiero rozwijającą się nowoczesną metodę płatności, zmniejszając jednocześnie konkurencyjność na rynku dokonywania płatności. Należy bowiem przypomnieć, że tak restrykcyjne obowiązki regulacyjne, skierowane wobec usługi Direct Billingu, nie zostały zarazem wymierzone w podmioty, oferujące alternatywne rozwiązania.</p> <p>W przepisach podjęto próbę zrównania Direct Billingu z usługami o podwyższonej płatności (premium rate), a w szczególności w zakresie limitów, po osiągnięciu których dalsze korzystanie z tych usług będzie możliwe po zwiększeniu tego limitu przez danego abonenta. Rodzaj zakupów, treść, będąca ich przedmiotem, dokonywanych z wykorzystaniem modelu płatności Direct Billing, jest jedna zgoła odmienna, niż te, dokonywane za pośrednictwem premium rate. O ile w tych drugich abonent wysyła płatną wiadomość SMS lub MMS za</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>W ocenie projektodawcy świadczenie usług dodatkowego obciążania rachunku wymaga kompleksowej regulacji na gruncie krajowym. Wycinkowa regulacja zaproponowana w EKŁE jest niewystarczająca, aby zaadresować wszystkie problemy wynikające ze świadczenia usług dodatkowego obciążania rachunku. Abonent korzystający z usług dodatkowego obciążania rachunku powinien mieć pewność, że żadne usługi nie zostaną uruchomione bez jego uprzedniej zgody oraz mieć kontrolę nad swoimi wydatkami dzięki możliwości wybrania progu kwotowego, do wysokości którego może korzystać z usług dodatkowego obciążania rachunku. Jednocześnie należy pamiętać, że jest grupa abonentów, którzy nie są zainteresowani korzystaniem z tego typu usług i nie ma podstaw, aby przyzwalać w powszechnie obowiązujących przepisach na możliwość uruchomienia usług bez ich zgody. Należy podkreślić, że abonent, który jest zainteresowany korzystaniem z usług dodatkowego obciążania rachunku wyrazi uprzednią zgodę i sam etap wyrażenia zgody nie będzie czynnikiem zniechęcającym do korzystania z tego typu usług.</p>

			<p>kwotę kilku lub kilkunastu złotych, o tyle w przypadku zakupów z wykorzystaniem Direct Billing, mówimy o dostępie do setek treści, z których na co dzień korzysta miliony ludzi na całym świecie. Chodzi tutaj głównie o dostęp do serwisów muzycznych, jak Tidal, czy Spotify, dostęp do Netflix'a, ebooków, magazynów, biletów komunikacji miejskiej, opłacanie miejskich parkingów itd. Dlatego też postulujemy o zniesienie lub znaczne zwiększenie limitu, zaproponowanego przez ustawodawcę do kwoty co najmniej 100 zł.</p> <p>Regulując Direct Billing ustawodawca uzależnił możliwość korzystania z tej usługi od uprzedniego uzyskania zgody abonenta na świadczenie tej usługi (OPT-IN). Jest to działanie całkowicie odwrotne od zaproponowane w dyrektywie europejskiej, która nakazuje jedynie możliwość dezaktywacji tej usługi na życzenie abonenta (OPT-OUT). Wydaje się, że bezpieczeństwo transakcji Direct Billing, poprzez wykorzystanie PIN lub hasła przy weryfikacji transakcji stanowi wystarczający element regulacji, której już operatorzy samodzielnie się poddali, niwelując zarazem przypadkowe skorzystanie z danej usługi dostępnej w Internecie, z wykorzystaniem Direct Billing.</p>	
6 7 7	Art. 308	PIIT	<p>Regulacja dotycząca usługi dodatkowego obciążania rachunku, w kształcie i brzmieniu w jakim została określona w projekcie ustawy – Prawo komunikacji elektronicznej (dalej: „projekt ustawy”), poważnie zagraża dalszemu rozwojowi tego typu usług, ze szkodą zarówno dla dostawców tych usług, jak i samych abonentów coraz chętniej korzystających z tego prostego, wygodnego i bezpiecznego narzędzia do rozliczania płatności za towary lub usługi. Projektowana regulacja nakłada ograniczenia znacząco wykraczające poza implementację dyrektywy oraz poza to, co jest niezbędne dla osiągnięcia celów deklarowanych w uzasadnieniu ustawy.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>W ocenie projektodawcy świadczenie usług dodatkowego obciążania rachunku wymaga kompleksowej regulacji na gruncie krajowym. Wycinkowa regulacja zaproponowana w EKŁE jest niewystarczająca, aby zaadresować wszystkie problemy wynikające ze świadczenia usług dodatkowego obciążania rachunku. Abonent korzystający z usług dodatkowego obciążania rachunku powinien mieć pewność, że żadne usługi nie zostaną uruchomione bez jego uprzedniej zgody oraz mieć kontrolę nad swoimi wydatkami dzięki możliwości wybrania progu kwotowego, do wysokości</p>

	<p>Rodzi przy tym znaczące ryzyko nie tylko uniemożliwienia dalszego rozwoju, ale i wręcz ograniczenia już istniejącego rynku tego typu usług.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Niezgodność z EKŁE <p>Zarówno projektowana definicja usługi, jak i projektowany art. 308 ustawy zdecydowanie wykraczają ponad to, co przewiduje w tym zakresie dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1972 z dnia 11 grudnia 2018 r. ustanawiająca europejski kodeks łączności elektronicznej (dalej „Kodeks”) pod względem mechanizmów ograniczających możliwość korzystania z tej usługi – uprzednia zgoda ogólna na możliwość świadczenia usługi, progi kwotowe, silne uwierzytelnianie przy każdej płatności, informacje na fakturze. Powoduje to, że art. 308 projektu ustawy w obecnym brzmieniu może stanowić naruszenie zupełnego (maksymalnego) charakteru harmonizacji Kodeksu (art. 101 ust. 1 w zw. z art. 115 ust. 2 Kodeksu).</p> <p>Kodeksu mówi jedynie o możliwości, ale nie obowiązku (art. 115 ust. 1 Kodeksu) wymagania przez Państwa Członkowskie od dostawców usług łączności elektronicznej oferowania abonentom usługi dezaktywowania fakturowania stron trzecich. Wynika z tego, że co do zasady Państwa Członkowskie, z uwagi na rozwój rynku łączności elektronicznej, dopuszczają możliwość fakturowania usług stron trzecich. Zatem Kodeks przewiduje jedynie usługę dodatkową działającą na zasadzie mechanizmu <i>opt-out</i>, w którym abonent może uruchomić sobie blokadę możliwości korzystania z usług dodatkowego obciążania rachunku, które domyślnie zablokowane nie są. Natomiast projektowany art. 308 wprowadza całkowicie nową regulację oraz w żadnym punkcie nie odzwierciedla regulacji Kodeksowej, czym wprowadzać będzie</p>	<p>którego może korzystać z usług dodatkowego obciążania rachunku. Jednocześnie należy pamiętać, że jest grupa abonentów, którzy nie są zainteresowani korzystaniem z tego typu usług i nie ma podstaw, aby przyzwać w powszechnie obowiązujących przepisach na możliwość uruchomienia usług bez ich zgody. Należy podkreślić, że abonent, który jest zainteresowany korzystaniem z usług dodatkowego obciążania rachunku wyrazi uprzednią zgodę i sam etap wyrażenia zgody nie będzie czynnikiem zniechęcającym do korzystania z tego typu usług. Odnosząc się do kwestii samoregulacji prowadzonej przez branżę telekomunikacyjną należy wskazać, że działania te choć z pewnością godne aprobaty nie adresują wszystkich problemów i nie zostały jednolicie wdrożone przez cały rynek.</p>
--	--	---

nierówność regulacyjną na polskim rynku, dla usług które w innych krajach UE nie będą dodatkowo regulowane.

- **Zaburzenie równowagi konkurencyjnej**

Projektowany art. 308 ustawy, stanowi przykład zaburzania regulacjami prawnymi konkurencji pomiędzy przedsiębiorcami telekomunikacyjnymi, a innymi podmiotami świadczącymi usługi tożsame. Regulacja ta nakłada dodatkowe, rygorystyczne obowiązki w zakresie usług dodatkowego obciążania rachunku na dostawców publicznie dostępnych usług komunikacji elektronicznej, podczas gdy analogicznych obostrzeń i ograniczeń nie doświadczają dostawcy usług świadczonych drogą elektroniczną, którzy coraz powszechniej uzupełniają portfolio swoich usług o różne formy płatności czy usługi rozliczania płatności czy typowych usług płatniczych.

Zgodnie z uzasadnieniem do projektu PKE *wśród nowych tendencji na rynku usług komunikacji elektronicznej widoczne jest udostępnianie przez dostawców usług możliwości dokonywania płatności za aktywowane w sieci usługi, poprzez ich bezpośrednio doliczanie do rachunku (tzw. direct billing). Direct billing pozwala zarówno na jednorazowy, jak i cykliczny dostęp do różnego rodzaju płatnych treści czy usług. Taka forma płatności jest dla użytkowników wygodnym rozwiązaniem pod warunkiem, że gwarantuje odpowiedni poziom bezpieczeństwa.* Projektodawca nie umiejscowił jednak opisywanej formy płatności wśród konkurencyjnych form płatnościowych (BLIK, Google Pay, PayPal, karty płatnicze), w stosunku do których projektowane przepisy nie będą obowiązywały. Brak odniesienia projektowanych przepisów do rynku usług płatności może powodować, że jeden z systemów płatności na rynku płatności zostanie wyeliminowany z uwagi na restrykcyjne przepisy, które w

praktyce spowodują, że przedsiębiorcy telekomunikacyjni nie będą w stanie zaoferować swoim klientom konkurencyjnego w stosunku do innych systemów płatności rozwiązania.

Projektowana regulacja powoduje, że abonent korzystając z określonego sklepu internetowego / aplikacji usługowej będzie miał możliwość wyboru formy płatności, przy czym tylko jedna forma płatności – oferowana przez przedsiębiorców telekomunikacyjnych – będzie podlegała regulacji zaproponowanej w projekcie PKE. **Istotne jest również podkreślenie, że rozległe obostrzenia regulacyjne i niekonkurencyjność usługi potencjalnie może spowodować jej zamknięcie – w takiej sytuacji klienci, którzy w odniesieniu do drobnych płatności za usługi, korzystają z direct billingu by np. faktyczną płatność uiścić dopiero z zapłatą za fakturę dot. usług telekomunikacyjnych lub z powodu obaw o swoje dane nie chcą podawać do płatności danych swojej karty płatniczej, nie będą mieli alternatywnej formy zapłaty.**

- **Samoregulacja**

W uzasadnieniu do projektu wskazano, że głównym powodem regulacji jest sytuacja, w której w przypadku korzystania z Internetu mobilnego zdarza się, że informacja sms o rozpoczęciu korzystaniu z usług *direct biling* oraz odpłatności za usługi jest wysyłana na numer (kartę SIM), który jest zainstalowany w urządzeniu, które nie odczytuje wiadomości sms. Skutkiem takiej sytuacji jest obciążenie użytkownika kosztami usługi bez jego wiedzy. Według Izby opisana w projekcie sytuacja dotyczy małego wycinka transakcji dokonywanych przy pomocy usługi *direct billing* i została wyeliminowana poprzez samoregulację przedsiębiorców telekomunikacyjnych. **Abonenci największych operatorów sieci ruchomych mogą korzystać ze wszystkich bądź**

większości następujących narzędzi wdrożonych dobrowolnie, w ramach samoregulacji rynku przez przedsiębiorców telekomunikacyjnych, celem zapewnienia abonentom pełnej kontroli nad kosztami ponoszonymi w modelu *direct billing*:

- możliwość prostej dezaktywacji korzystania z rozliczania płatności w modelu *direct billing*, co oznacza, że rynek w drodze samoregulacji osiągnął cel stawiany w tym zakresie przez Kodeks, który przewiduje usługę dodatkową polegającą na zapewnieniu abonentom możliwości dezaktywowania fakturowania stron trzecich; abonenci mogą również zarządzać limitami na tego typu usługi;
- bezpieczeństwo i pewność transakcji zapewnia system weryfikacji transakcji z wykorzystaniem PIN-u, wiadomości SMS albo hasła, którego celem jest również eliminowanie potencjalnych przypadków nieintencjonalnego, przypadkowego aktywowania usługi;
- abonenci, którzy zakupili towar lub usługę rozliczaną w modelu *direct billing* otrzymują potwierdzenie transakcji (e-mailem albo wiadomością SMS) i otrzymują informacje niezbędne do identyfikacji zakupionej usługi, obejmujące – poza ceną – np. nazwę usługi lub dane identyfikujące sprzedawcę.

W związku z powyższym, projekt ustawy w zakresie dotyczącym usług dodatkowego obciążania rachunku powinien zostać zmieniony, aby art. 308 faktycznie stanowił implementację Kodeksu, bez poważnego zaburzenia dalszego rozwoju tych usług konkurencji na rynku płatności oraz bez utrudniania abonentom możliwości

			<p>korzystania z tych usług.</p> <p><u>Propozycja PIIT:</u></p> <p>Biorąc powyższe pod uwagę, cały projektowany art. 308 powinien otrzymać następujące brzmienie:</p> <p>Art. 308 Dostawca publicznie dostępnych usług komunikacji elektronicznej jest obowiązany, na żądanie abonenta, do nieodpłatnego zablokowania możliwości naliczania opłat za usługi dodatkowego obciążania rachunku.</p>	
6 7 8	Art. 308	DIMO CO Europe GmbH	<p>W opinii DIMOCO przepisy ustawy wprowadzające tak restrykcyjne regulacje doprowadzi do znacznego ograniczenia rynku i zakłóci dotychczasową równowagę konkurencji pomiędzy różnymi dostępnymi metodami płatności, co z kolei będzie miało negatywny wpływ na sytuację konsumenta. Elementami, które zdaniem DIMOCO mogą w szczególności mieć negatywne skutki w tym zakresie są: wprowadzenie modelu <i>opt-it</i> dla wszystkich transakcji (ust. 1), domyślny próg kwotowy na poziomie 35 zł (ust. 4) oraz ogólny wymóg silnego uwierzytelniania abonenta (ust. 6).</p> <p>Proponowane przepisy, dążąc do zwiększonej ochrony konsumenta przed ryzykiem oszustw, dyskryminują tzw. <i>direct carrier billing</i>, tj. usługi dodatkowego obciążania rachunku („UDOR”) zdefiniowane w art. 2 ust. 75 przedmiotowego projektu ustawy, w porównaniu z innymi metodami, które również takim ryzykiem są obarczone.</p> <p>Ryzyko występowania oszustw jest nieodłącznym elementem każdej metody płatności w systemie finansowym. Ryzyko oszustw użytkowników występuje – choć w różnej formie - we wszystkich podkategoriach standardowych systemów kart płatniczych i alternatywnych metod płatności. Tradycyjnie schematy <i>eWallet</i> takie jak PayPal, są uważane za</p>	<p>Uwaga częściowo uwzględniona</p> <p>W odniesieniu do uwagi dotyczącej obowiązku uzyskiwania uprzedniej zgody abonenta na świadczenie usług dodatkowego obciążania rachunku należy wskazać, że zachowanie tego wymogu jest niezbędne z punktu widzenia zachowania niezbędnych standardów bezpieczeństwa abonentów przy tego typu usługach. Jednocześnie w celu zmniejszenia liczby interakcji po stronie abonenta wprowadzono możliwość wyrażenia zgody bezpośrednio poprzez dokonanie wyboru progu kwotowego przez abonenta.</p> <p>Uwzględniono uwagę w zakresie zmiany wysokości domyślnego progu. Domyślny próg został podwyższony z 35 do 70 zł.</p> <p>W zakresie wymogu silnego uwierzytelniania każdej transakcji wprowadzono zmianę doprecyzowującą, że obowiązek autoryzacji jest spełniony przy wykorzystaniu co najmniej jednego z elementów silnego uwierzytelniania, o którym mowa w ustawie z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych (Dz. U. z 2020 r. poz. 794).</p>

		<p>najbezpieczniejszą opcję, lecz w rzeczywistości również posiadają pewne luki, które są wykorzystywane w celu podejmowania nieuczciwych praktyk takich jak wiadomości phishingowe, fałszywe witryny internetowe, podejrzane linki i szkodliwe posty w mediach społecznościowych.</p> <p>Ponadto jednym z największych zagrożeń, na które narażone są zarówno „bezpieczne” alternatywne metody płatności, jak i systemy kart jest kradzież tożsamości. Ze względu na wykorzystywanie poufnych danych użytkowników, bankowość mobilna i karty płatnicze muszą podlegać bardziej restrykcyjnym zasadom mającym na celu wyeliminowanie wszelkich zagrożeń. Jednak nawet w tych przypadkach banki dopuszczają pewien próg niepożądanego zachowania, aby nie doprowadzić do znacznego ograniczenia tzw. <i>user experience</i>. Dlatego należy zauważyć, że podczas, gdy bezsprzeczna jest konieczność kontroli i eliminacji możliwych przypadków oszustw, należy czynić to mając na uwadze przystępność usługi i <i>user experience</i>, tak jak ma to miejsce w przypadku instytucji nadzorujących rynki finansowe.</p> <p>Narzućcie rygorystycznych środków, takich jak obowiązkowy <i>opt-in</i> czy wymóg silnego uwierzytelniania abonenta, zmarginalizuje UDOR jako metodę płatności, ponieważ pozbawi ją jej unikalnej cechy oferty (tzw. <i>USP</i>), jaką jest łatwość i szybkość użytkownika. Dzięki takim środkom UDOR po prostu nie będzie w stanie konkurować z innymi metodami płatności w pożądanym i uczciwym sposób.</p> <p>Szczególną zaletą UDOR jest wsparcie użytkowników niebankowionych, którzy nie używają kart bankowych lub z różnych powodów nie korzystają z innych wyżej wymienionych metod płatności. Dla tych użytkowników</p>	
--	--	--	--

		<p>najistotniejszymi cechami będą właśnie wygoda, łatwość i szybkość dostępu.</p> <p>Odwołując się do 20-letniego doświadczenia DIMOCO w branży płatności poprzez rachunek operatorów komórkowych, warto zauważyć, że możliwość wprowadzenia modelu <i>opt-in</i> dla UDOR w ostatnich latach była rozważana i konsultowana w różnych krajach Unii Europejskiej. Ostatecznie nie zdecydowano się na wprowadzanie tego typu rozwiązań ze względu na fakt, że znacznie ograniczyłoby lub całkowicie wyeliminowałoby to istniejący rynek UDOR.</p> <p>Jednocześnie w pełni zgadzamy się z założeniem Projektodawcy, że najważniejsze jest bezpieczeństwo UDOR jako metody płatności. Uważamy jednak, że istnieją inne środki, które równie skutecznie pomogą zabezpieczyć konsumenta przed nieuczciwymi praktykami, a jednocześnie pozwolą na dalszy rozwój UDOR, takie jak:</p> <ul style="list-style-type: none">• wprowadzenie modelu <i>opt-out</i> zamiast modelu <i>opt-in</i> dla konsumentów,• wprowadzenie modelu <i>opt-in</i> dla routerów, co wykluczy możliwość oszustwa w tym zakresie, a przez to z praktycznego punktu widzenia skutecznie wyeliminuje najczęstsze przypadki oszustw,• wprowadzenie dostępnych rozwiązań technicznych zapobiegającym oszustwom (<i>anti-fraud solutions</i>) dla usług z uproszczonym procesem potwierdzenia transakcji („CLICK Flow”). <p>W odniesieniu do praktycznych aspektów UDOR, warto zauważyć, że zdecydowana większość reklamacji zgłaszanych przez konsumentów powstaje w związku z praktykami bardzo małej liczby usługodawców. Proponowane przez</p>	
--	--	---	--

		<p>Projektodawcę restrykcyjne podejście do UDOR w celu zwiększenia ochrony konsumenta uderzy nie tylko w tych nielicznych nieuczciwych usługodawców, lecz także w tworzących zdecydowaną większość usługodawców, którzy nie stwarzają żadnego ryzyka dla ochrony konsumentów.</p> <p>Odwołując się do naszego doświadczenia z zakresu praktycznego stosowania UDOR możemy w szczególności odwołać się do przykładu z polskiego rynku i wprowadzonych przez operatora Play regulacji w zakresie kontroli CLICK Flow, które pozwoliły osiągnąć zamierzony skutek w zakresie ochrony konsumenta (co znalazło odbicie w znacznym obniżeniu ilości reklamacji), jednocześnie nie wpływając negatywnie na oferowanie UDOR dla pozostałych usług.</p> <p>Pozwoliło na to wdrożenie następujących środków:</p> <ul style="list-style-type: none">• strona płatności dla CLICK Flow musi być zabezpieczona rozwiązaniem technicznym <i>anti-fraud</i>,• wskaźnik reklamacji musi utrzymywać się na poziomie niższym niż 0,5% całkowitej ilości transakcji,• prowadzenie jasnej polityki zwrotów <p>W uznaniu DIMOCO domyślny próg kwotowy nie będzie stanowił silnego instrumentu zabezpieczającego konsumentów przed ryzykiem oszustw. Szczególnie w przypadku zastosowania innych (zaproponowanych powyżej) środków mających na celu ochronę konsumenta, progi kwotowe drastycznie tracą na praktycznym znaczeniu.</p> <p>Ich wprowadzenie może jednak, podobnie jak wprowadzenie modelu <i>opt-in</i> i wymogu silnego uwierzytelniania mieć bardzo negatywny wpływ na konkurencyjność UDOR jako metody płatności. W szczególności wprowadzenie limitu uderzy w usługodawców oferujących usługi wysokiej jakości,</p>	
--	--	---	--

			ograniczając możliwość płatności poprzez UDOR przez konsumentów.	
6 7 9	Art. 308	Pracodawcy RP	<p>Postulaty:</p> <p>1) zdjęcie ograniczeń regulacyjnych z przedsiębiorców telekomunikacyjnych albo wprowadzenie takich samych ograniczeń dla wszystkich podmiotów konkurencyjnych</p> <p>2) usunięcie wymogu uzyskania zgody na świadczenie usługi Direct Billing i wprowadzenie mechanizmu OPT-OUT, czyli możliwości rezygnacji przez abonenta ze świadczenia mu tej usługi</p> <p>3) zwiększenie limitu, jeżeli ustawodawca zdecyduje się go pozostawić, do poziomu nie niższego niż 100 zł. Pozwoli to na bezproblemowe zakupy przy płatnościach drobnych, zarówno cyklicznych, jak i jednorazowych.</p> <p>Pracodawcy RP zwracają też uwagę na sposób uregulowania przez Ministerstwo Cyfryzacji instytucji Direct Billing, tj. usługi polegającej na dopisywaniu opłat za usługi dostępne w sieci do faktury operatora. Jest tutaj mowa zarówno o dokonywaniu płatności za bilety komunikacji miejskiej, czy przejazd taksówkami, ale także zakup usług VOD, edukacyjnych, muzycznych oraz wszelkiego rodzaju aplikacji dostępnych na platformach Google Play, czy AppleStore. Sposób, w jaki Ministerstwo Cyfryzacji podjęło próbę uregulowania Direct Billing, po pierwsze znacząco wykracza poza regulację tej usługi w dyrektywie unijnej, a po drugie zagraża dalszemu funkcjonowaniu oraz rozwojowi tej usługi. Direct Billing jest bardzo wygodnym rozwiązaniem, które swobodnie może konkurować z płatnościami kartami, systemami typu BLIK oraz innymi płatnościami mobilnymi, które wylistowane są w sklepach internetowych. Zwracamy jednak uwagę na zachwianie równowagi konkurencyjnej w tym aspekcie, ponieważ analogicznych obostrzeń i ograniczeń nie</p>	<p>Uwaga częściowo uwzględniona</p> <p>W odniesieniu do postulatu nr 1 należy wskazać, że Pke reguluje jedynie rynek świadczenia usług komunikacji elektronicznej i usług ściśle z nim powiązanych. Z uwagi na specyfikę tego rynku nie wydaje się pożądane ani konieczne, aby dostosowywać regulacje Pke do przepisów regulujących funkcjonowanie innych rynków.</p> <p>W odniesieniu do postulatu nr 2 należy wskazać, że wprowadzono w Pke doprecyzowanie, że zgoda na świadczenie usług dodatkowego obciążania rachunku może zostać udzielona poprzez wybór progu kwotowego nabycia towarów lub usług objętych usługą dodatkowego obciążania rachunku, co zmniejsza liczbę potrzebnych interakcji po stronie abonenta. Jednocześnie z uwagi na istotę zaproponowanej regulacji, która ma chronić abonenta przed obciążaniem go opłatami za usługi, z których nie chce korzystać w ocenie projektodawcy nie jest dopuszczalna rezygnacja z obowiązku uzyskania zgody abonenta na świadczenie usług dodatkowego obciążania rachunku.</p> <p>Odnosząc się do postulatu nr 3 należy wskazać, że w Pke wprowadzono zmiany zmierzające do zwiększenia wysokości oferowanych przez dostawcę usług progów, z progiem domyślnym włącznie - 70 zł, jednak w ocenie projektodawcy próg 100 zł jest progiem nadmiarowym, gdyż przewyższa standardowy miesięczny abonament.</p>

		<p>doświadczają dostawcy usług świadczonych drogą elektroniczną, którzy coraz powszechniej uzupełniają portfolio swoich usług o różne formy płatności czy usługi rozliczania płatności. Może to spowodować, że jeden z systemów płatności na rynku płatności zostanie wyeliminowany z uwagi na restrykcyjne przepisy, a w konsekwencji przedsiębiorcy telekomunikacyjni nie będą w stanie zaoferować swoim klientom konkurencyjnego w stosunku do innych systemów płatności rozwiązania.</p> <p>Wprowadzenie konieczności uzyskania zgody na świadczenie usługi fakturowania było podyktowane reklamacjami abonentów związanymi z przypadkowymi, nieświadomymi aktywacjami usługi, bez ich wiedzy. Należy jednak podkreślić, że już od dłuższego czasu operatorzy telekomunikacyjni wprowadzili rozwiązania mające zapobiegać tego typu zdarzeniom:</p> <ul style="list-style-type: none">• bezpieczeństwo i pewność transakcji zapewnia system weryfikacji transakcji z wykorzystaniem PIN-u, wiadomości SMS albo hasła• abonenci, którzy zakupili towar lub usługę rozliczaną w modelu DCB otrzymują potwierdzenie transakcji (e-mailem albo wiadomością SMS) i otrzymują informacje niezbędne do identyfikacji zakupionej usługi <p>Propozycja, aby wprowadzić na Direct Billing progi kwotowe oraz limity w wysokości limitów obowiązujących obecnie na usługi o podwyższonej płatności może doprowadzić do znacznego ograniczenia w korzystaniu z zakupu treści z wykorzystaniem DCB, a także reklamacji z powodu braku możliwości skorzystania z tego modelu płatności.</p>	
--	--	--	--

			<p>Zwrócić bowiem należy uwagę na fakt, że zupełnie inny, często droższy content dostępny jest modelu płatności DCB, a zdecydowanie inny, kiedy wysyłamy SMS-a lub MMS-a o podwyższonej płatności. Jeżeli wprowadzimy limit 35 zł nie będzie na przykład możliwości doliczenia do rachunku płatności za wyższe opcje Netflix'a, może nie być możliwy kurs Uberem lub iTaxi, zakup biletów lotniczych, zakup biletów komunikacji miejskiej i wiele innych. Obecnie nieprzekraczalny limit na usługi dostępne w modelu DCB wynika z dyrektywy PSD2 i wynosi 300 euro miesięcznie (1200 zł) oraz 50 euro dla pojedynczej transakcji (200 zł). Wprowadzenie domyślnego limitu w wysokości niecałych 9 euro miesięcznie, który co prawda będzie mógł zostać podwyższony, ale będzie wymagał dodatkowej czynności od abonenta, w wielu przypadkach może jednak zniechęcać abonentów do korzystania z tego modelu płatności.</p>	
680	Art. 308 ust. 6	ZBP	<p>Proponuje się doprecyzować, o których elementach silnego uwierzytelnienia mowa. Projektowany przepis powinien wprost wskazywać jednostki redakcyjne ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 o usługach płatniczych, regulujące określone elementy silnego uwierzytelnienia. Powyższe wynika z faktu, że na gruncie stosowania przepisów tej ustawy pojawiło się już wiele wątpliwości związanych ze stosowaniem silnego uwierzytelnienia np. kwestionowanie przez klientów banku prawidłowego zabezpieczenia dokonywanych przez nich transakcji przy użyciu jednego czy dwóch elementów silnego uwierzytelnienia, zamiast wszystkich.</p>	<p>Uwaga bezprzedmiotowa - w związku ze zmianą art. 308 ust. 6</p>
681	Art. 314 ust. 1	KIGEiT	<p>Omawiany przepis zawiera logiczną sprzeczność, bowiem jeżeli usługa powszechna ma być świadczona w stałej lokalizacji to jest to w sprzeczności z jej świadczeniem w ramach sieci ruchomej, której immanentną cechą jest</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona W chwili obecnej są na rynku świadczone usługi w stałej lokalizacji wykorzystujące karty sim. Ponadto zgodnie z motywem 230 EKŁE nie powinno być ograniczeń w</p>

			<p>możliwość świadczenia usług w każdej lokalizacji (lub inaczej – bez stałej lokalizacji).</p> <p>Mimo literalnego brzmienia przepisu, który dopuszcza świadczenie usługi powszechnej w ramach sieci ruchomej, warunek stałej lokalizacji eliminuje technologicznie usługi świadczone z wykorzystaniem tych sieci, które ze swojej istoty nie są świadczone w stałej lokalizacji.</p> <p>Propozycja zmian: Usługę powszechną stanowią usługi adekwatnego szerokopasmowego dostępu do internetu i publicznie dostępna usługa komunikacji głosowej świadczone z wykorzystaniem dowolnej technologii, w ruchomej publicznej sieci telekomunikacyjnej lub stacjonarnej publicznej sieci telekomunikacyjnej, z zachowaniem dobrej jakości i po przystępnej cenie, dostępne na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.</p>	<p>odniesieniu do środków technicznych, za pomocą których zostają zapewnione usługi adekwatnego dostępu do internetu szerokopasmowego i usługi łączności głosowej w stałej lokalizacji, uwzględniając technologie przewodowe lub bezprzewodowe, ani żadnych ograniczeń w odniesieniu do tego, które przedsiębiorstwa wykonują całość lub część obowiązku świadczenia usługi powszechnej.</p>
6 8 2	Art. 314 ust. 3	KIGEi T	<p>Izba postuluje, aby uprawnienie żądania konsumenta do ograniczenia zakresu usług wchodzących w skład usługi powszechnej dotyczyło wyłącznie usługi komunikacji głosowej w zakresie usług świadczonych w stałej lokalizacji. Z uwagi na uwarunkowania technologiczne żądanie takie nie może być zrealizowane skutecznie dla usług świadczonych przy użyciu sieci ruchomej.</p> <p>Propozycja zmian: Konsument może żądać ograniczenia zakresu usług, o których mowa w ust. 1, <u>świadczonych w stałej lokalizacji</u>, wyłącznie do publicznie dostępnej usługi komunikacji głosowej.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona Usługa powszechna jest ograniczona do usług w stałej lokalizacji. W sieciach ruchomych ograniczenie do usług głosowych jest realizowane w odniesieniu do każdego abonenta posiadającego określony limit danych. Nawet jeśli nie skutkuje to całkowitym zablokowaniem transferu danych tylko drastycznym ograniczeniem przepływności to skutek dla bilingu abonenta jest taki sam – płaci tylko za usługi głosowe.</p>
6 8 3	Art. 314	Lewiat an	<p>Zwracamy uwagę na ułomność obecnego mechanizmu finansowania usługi powszechnej ze środków publicznych. Jego największą słabością jest utrudnione pozyskiwanie przez</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p>

			<p>przedsiębiorcę wyznaczonego do jej świadczenia zwrotu kosztów jej świadczenia. Poszkodowanymi są też inni przedsiębiorcy, ponieważ nie jest im znany koszt, jaki będą oni ponosić w związku ze świadczeniem usługi.</p> <p>Alternatywnie, mając na uwadze zwiększenie efektywności mechanizmu, przy zachowaniu zasad konkurencyjności, proponujemy implementację „bonów” przydzielanych obywatelom na skorzystanie z usług wchodzących w skład usługi powszechnej.</p> <p>Mechanizm mógłby zostać sfinansowany ze środków publicznych, z możliwością wykorzystania do tego celu środków z już istniejących funduszy (np. Fundusz Szerokopasmowy).</p> <p>Rozwiązanie byłoby korzystne dla klientów, a przy tym zgodne z EKŁE, który wyznacza cel, jaki mechanizm taki ma zrealizować, przy zachowaniu swobody jego implementacji.</p>	<p>Finansowanie dopłaty do kosztu netto przez rynek telekomunikacyjny jest jedną z metod przewidzianych w art. 90 EKŁE.</p> <p>Zdaniem projektodawcy mechanizm wykorzystujący „bony” nie gwarantuje uproszczenia procedury, a właśnie wykorzystanie dotychczasowej procedury lub raczej doświadczeń z niej płynących skróci czas potrzebny zarówno na zwrot kosztów przedsiębiorcy wyznaczonemu jak również na określenie kosztów jej świadczenia. Związane jest to z faktem, że szereg wątpliwości dotyczących tego procesu zostało już rozwiązanych w trakcie stosowania obecnego mechanizmu.</p> <p>Ponadto wprowadzono zmiany w procedurze przyznawania dopłaty poprzez zastąpienie jednej z decyzji administracyjnej przez zaświadczenie, co powinno uprościć procedurę.</p>
6 8 4	Art. 314 ust. 2	ZBP	<p>W projektowanym art. 314 ust. 2 jako jedną z usług powszechnych wskazano bankowość internetową. Samo zaliczenie bankowości internetowej do usług powszechnych jest jak najbardziej uzasadnione. Należy jednak przeanalizować i doprecyzować wprowadzenie tej usługi pod kątem silnych uwierzytelnień. Projektowana ustawa nakłada na przedsiębiorcę telekomunikacyjnego konieczność stosowania silnych uwierzytelnień, o których mowa w ustawie z dnia 19 sierpnia 2011 o usługach płatniczych. Obecnie obowiązujące przepisy nakładają te same obowiązki silnego uwierzytelniania przy pomocy tych samych mechanizmów i metod na banki. Może w związku z tym pojawić się zagadnienie np. kwestii odpowiedzialności między bankiem a przedsiębiorcą</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Usługa powszechna ma umożliwiać korzystanie z bankowości internetowej w kontekście jakości i przepustowości niezbędnej do korzystania z takiej usługi. Przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej zapewniają bezpieczeństwo i integralność sieci. W trakcie określania niezbędnej przepustowości (Minister) czy analizy dostępności i jakości świadczenia usług (Prezes UKE) sektor bankowy będzie mógł zgłosić wymagania jakich potrzebują jego mechanizmy i metody uwierzytelnienia, w związku z czym nie ma potrzeby zapisywania dodatkowych wymagań w Pke.</p>

			telekomunikacyjnym za szkody klienta banku w związku z przełamaniem zabezpieczeń i dowodzenia czy zawiodło silne uwierzytelnienie przedsiębiorcy telekomunikacyjnego czy banku; czy bank może stosować tą samą metodę silnego uwierzytelnienia co dany przedsiębiorca telekomunikacyjny, czy też powinno inną itd.	
6 8 5	Art. 314 ust. 2	ZBP	Proponuje się wprowadzenie dla banków możliwości określenia dodatkowych wymogów w zakresie jakości łącza i zabezpieczeń, które powinien spełniać dostawca usługi adekwatnego szerokopasmowego dostępu do internetu, aby dostęp do rachunku był możliwie najbardziej bezpieczny i zapewniający poufność danych.	Uwaga nieuwzględniona j.w.
6 8 6	Art. 314 ust. 4	ZBP	Projektowane brzmienie ust. 4 jest nieprecyzyjne. Proponuje się doprecyzowanie, że za usługi określone w ust. 1 nie pobiera się dodatkowych opłat. Korzystanie z usług określonych w ust. 1 nie może być uzależnione od wykupienia usług dodatkowych.	Uwaga nieuwzględniona Można zamawiać usługi dodatkowe do usług wchodzących w skład w usługi powszechnej jednak nie może to być powiązane koniecznością wykupienia kolejnych usług jeśli nie są niezbędne. W opinii projektodawcy komentowany przepis jest bardziej zrozumiały w obecnym brzmieniu.
6 8 7	Art. 314- 334	KIGC	Postulat: zmiany w mechanizmach dotyczących finansowania USO oraz w zakresie wykorzystania Funduszu Szerokopasmowego. Izba pragnie przekazać dwie główne uwagi co do świadczenia usługi powszechnej, dotyczące finansowania USO ze środków publicznych oraz wykorzystania Funduszu Szerokopasmowego. W zakresie mechanizmu dotyczącego finansowania USO, Izba proponuje odejście od obecnego mechanizmu finansowania USO - jako nieefektywnego w takiej formie – i zastąpienie go bonami, które otrzymywałyby dana osoba w celu skorzystania z usług wchodzących w skład usługi powszechnej. Dzięki temu finansowanie pochodziłoby ze środków publicznych, a nie	Uwaga nieuwzględniona Finansowanie dopłaty do kosztu netto przez rynek telekomunikacyjny jest jedną z metod przewidzianych w art. 90 EKŁE. Zdaniem projektodawcy mechanizm wykorzystujący „bony” nie gwarantuje uproszczenia procedury, a właśnie wykorzystanie dotychczasowej procedury lub raczej doświadczeń z niej płynących skróci czas potrzebny zarówno na zwrot kosztów przedsiębiorcy wyznaczonemu jak również na określenie kosztów jej świadczenia. Związane jest to z faktem, że szereg wątpliwości dotyczących tego procesu zostało już rozwiązanych w trakcie stosowania obecnego mechanizmu.

			<p>bezpośrednio przez przedsiębiorcę wyznaczonego do świadczenia usługi powszechnej, którego skuteczną egzekucją poniesionego kosztu jest niezwykle utrudniona. Zmiana mechanizmu finansowania USO spowodowałaby uproszczenie oraz pozytywny wpływ zwiększający konkurencyjność na rynku oraz nieangażowanie UKE w trwające latami postępowania</p> <p>W zakresie wykorzystania Funduszu Szerokopasmowego, w ocenie Izby mógłby być on źródłem kompensacji, o której mowa w art. 90 ust. 1 lit a EKŁE, przewidującym możliwość wprowadzenia mechanizmu kompensacji z funduszy publicznych. Ponadto Izba proponuje rozszerzenie katalogu podmiotów, których środki tworzą Fundusz o tzw. OTT, które oferują alternatywne rozwiązania względem usług telekomunikacyjnych, nie ponosząc kosztów rozwoju i utrzymania infrastruktury telekomunikacyjnej.</p>	<p>Ponadto wprowadzono zmiany w procedurze przyznawania dopłaty poprzez zastąpienie jednej z decyzji administracyjnej przez zaświadczenie, co powinno uprościć procedurę.</p> <p>Nie ma możliwości włączenia do udziału w pokryciu dopłaty dostawców usług łączności interpersonalnej niewykorzystujących numerów, ponieważ nie są oni zobowiązani uzyskać wpisu do rejestru PT, co jest w pełni zgodne z EKŁE, w związku z czym Prezes UKE nie ma nie tylko informacji o ich przychodach, ale nawet wykazu tych przedsiębiorców.</p>
6 8 8	Art. 316 oraz 328	PIIT	<p><u>Koszt netto usługi powszechnej – uwaga ogólna:</u></p> <p>W projekcie wskazano, że przedsiębiorcy wyznaczonemu przedsiębiorcy wyznaczonemu przysługuje dopłata do kosztów realizacji obowiązku, do którego został wyznaczony, zwana dalej „dopłatą”, gdy jego realizacja jest nierentowna.</p> <p>Z projektowanego przepisu wynika, że rozpoczęcie procedury przyznania kosztu netto jest w zasadzie automatyczne i zależy od uznania przedsiębiorcy, który został wyznaczony do świadczenia określonej usługi na podstawie projektowanych przepisów. Wydaje się, że takie podejście jest nieprawidłowe i co do zasady zakłada, że świadczenie usług przez przedsiębiorcę wyznaczonego będzie nierentowne. Oczywiście w toku procesu może okazać się, że koszt netto nie występuje i świadczenie usług nie jest nierentowne. Jednak samo rozpoczęcie procesu i dojście do tego wniosku może trwać np.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Intencje przepisu są zgodne z EKŁE i przyznanie dopłaty przysługuje tylko wtedy, gdy zweryfikowany koszt netto stanowi nieuzasadnione obciążenie przedsiębiorcy wyznaczonego. Tak zapisane przepisy nie zmieniają też instancji decydującej o przyznaniu dopłaty, która jest Prezes UKE, a nie przedsiębiorca wyznaczony.</p> <p>Jednocześnie należy zwrócić uwagę, że w art. 89 ust. 1 EKŁE jest mowa o „niesprawiedliwym obciążeniu dla podmiotów świadczących te usługi i występujących o rekompensatę”, czyli jednak jest zakładane, że to podmiot świadczący usługę powszechną jest inicjatorem całego procesu, występując o rekompensatę.</p> <p>W tym zakresie EKŁE nie wprowadza zmian, więc przepisy Pke nie wymagają też w tym względzie znaczących zmian w stosunku do zapisów Pt.</p>

		<p>10 lat, W związku z tym należy zauważyć, że przepisy EKŁE przewidują inną „mechanikę” przyznawania kosztu netto tj. zgodnie z art. 89 EKŁE.</p> <p>W przypadku gdy krajowe organy regulacyjne uznają, że świadczenie usługi adekwatnego szerokopasmowego dostępu do Internetu określonej zgodnie art. 84 ust. 3 i usług łączności głosowej, jak określono w art. 84, 85 i 86, lub dalsze świadczenie dotychczasowych usług powszechnych, jak określono w art. 87, może stanowić niesprawiedliwe obciążenie dla podmiotów świadczących te usługi i występujących o rekompensatę, krajowe organy regulacyjne obliczają koszty netto świadczenia takich usług.</p> <p>Z mechanizmu określonego w EKŁE nie wynika automatyzm procedury występowania o koszt netto, podobnie jak sam mechanizm rozpoczęcia procesu wyznaczania przedsiębiorcy wyznaczonego nie jest automatyczny tak samo mechanizm występowania o dopłatę nie powinien być automatyczny i wynikać z samego faktu wyznaczenia.</p> <p>Zgodnie z EKŁE pierwszym etapem ustalania kosztu netto jest uznanie krajowego organu regulacyjnego, że świadczenie usługi adekwatnego szerokopasmowego dostępu do Internetu może stanowić niesprawiedliwe obciążenie. Dopiero w przypadku takiego uznania dochodzi do rozpoczęcia procesu obliczania kosztu netto.</p> <p>W projektowanych przepisach brak jest elementu uznania, że świadczenie usługi adekwatnego szerokopasmowego dostępu do Internetu może stanowić niesprawiedliwe obciążenie, co powoduje, że proces ustalania kosztu netto rozpoczyna się automatycznie i w zasadzie uznanie czy wystąpił koszt netto może być przedmiotem sporu między organem regulacyjnym a przedsiębiorcą wyznaczonym, który to spór zostanie następnie rozstrzygnięty przez właściwy Sąd.</p>	<p>Żeby zdecydować, czy świadczenie usług stanowi nieuzasadnione obciążenie, Prezes UKE musiałby i tak poprosić przedsiębiorcę o przedstawienie kosztów albo sam je wyliczyć na podstawie dokumentów przedsiębiorcy, co wymagałoby jeszcze więcej czasu albo wyliczyć je zupełnie w oderwaniu od kosztów konkretnego przedsiębiorcy, co spowodowałoby dodatkowe problemy.</p> <p>Zmiany zaproponowane przez PIIT w art. 316 nie gwarantują braku sporu między organem regulacyjnym a przedsiębiorcą wyznaczonym w sprawie uznania świadczenia usług powszechnej za nieuzasadnione obciążenie, przenoszą go tylko w inne miejsce.</p> <p>Jednocześnie przeprowadzenie tej analizy w ramach art. 316 zupełnie nie bierze pod uwagę obowiązku oferowania specjalnych pakietów cenowych w ramach usługi powszechnej.</p>
--	--	---	--

		<p>W związku z powyższym proponujemy aby analiza, o której mowa w art. 316 PKE, będąca punktem wyjścia do wyznaczenia przedsiębiorcy do świadczenia usługi adekwatnego dostępu, uwzględniała element uznania przez krajowy organ regulacyjny czy świadczenie usługi adekwatnego szerokopasmowego dostępu do Internetu może stanowić niesprawiedliwe obciążenie. Proponujemy następujące brzmienie tego przepisu:</p> <p><i>Art. 316. 1. Prezes UKE dokonuje analizy dostępności i jakości świadczenia usług, o których mowa w art. 314 ust. 1 a także analizy czy świadczenie tych usług może stanowić niesprawiedliwe obciążenie, uwzględniając stan rynku komunikacji elektronicznej oraz planowane i realizowane przedsięwzięcia inwestycyjne.</i></p> <p>Przy założeniu, że punktem wyjścia do rozpoczęcia procedury przyznania dopłaty będzie uznanie, że świadczenie usługi adekwatnego szerokopasmowego dostępu do Internetu może stanowić niesprawiedliwe obciążenie, zmianie powinny ulec również dalsze przepisy tj.:</p> <p><i>Art. 328. 1. Przedsiębiorcy wyznaczonemu przysługuje dopłata do kosztów realizacji obowiązku, do którego został wyznaczony, zwana dalej „dopłatą”, gdy w ramach analizy o której mowa w art. 316 Prezes UKE uznał, że świadczenie usług, o których mowa w art. 314 ust. 1 może stanowić niesprawiedliwe obciążenie.</i></p> <p>Pozostawienie projektowanych przepisów w obecnym brzmieniu nie uwzględnia elementu, którym wprost mówi cytowany powyżej art. 89 EKŁE tj. elementu wstępnego uznania czy świadczenie usługi adekwatnego dostępu może stanowić niesprawiedliwe obciążenie.</p>	
--	--	---	--

			<p>W uzasadnieniu do projektu nie wyjaśniono dlaczego projektodawca przyjął model automatycznego rozpoczęcia procesu przyznawania kosztu netto bez wstępnego uznania czy świadczenie tych usług może stanowić niesprawiedliwe obciążenie.</p> <p>W uzasadnieniu do projektu stwierdzono jedynie, że w projekcie przewiduje się ustanowienie dopłat w zakresie realizacji obowiązków dotyczących świadczenia usług stanowiących usługę powszechną.</p> <p>Projektodawca nie uzasadnił dlaczego przyjęto model ustanowienia dopłaty z mocy prawa. Podkreślenia wymaga, że doświadczenia Prezesa UKE w tym zakresie powinny spowodować, że kwestia obciążenia przedsiębiorcy wyznaczonego, w szczególności z uwagi na zmianę zakresu świadczenia usługi powszechnej, powinny spowodować, że kwestia niesprawiedliwego obciążenia powinna być przedmiotem wstępnej analizy w toku analizy, o której mowa w art. 316 PKE.</p>	
6 8 9	Art. 317 ust. 4	PIIT	<p><u>Specjalny pakiet cenowy</u></p> <p>Jak wynika z projektowanego przepisu art. 317 PKE, obowiązek oferowania specjalnego pakietu cenowego jest nakładany, gdy usługi nie są dostępne dla konsumentów o niskich dochodach lub szczególnych potrzebach oraz gdy nie będzie to skutkowało nadmiernym obciążeniem administracyjnym lub finansowym przedsiębiorcy.</p> <p>Niewiadomym jest w jaki sposób Prezes UKE będzie badał obciążenie administracyjne i finansowe przedsiębiorcy odnoszące się do potencjalnego zobowiązania do oferowania specjalnego pakietu cenowego.</p> <p>Wydaje się, że proces odnoszący się do ustalania podstaw dla zaistnienia obowiązku dot. oferowania specjalnego pakietu cenowego (obciążenie administracyjne/ finansowe) jest</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Możliwość nałożenia na przedsiębiorcę wyznaczonego obowiązku oferowania specjalnego pakietu cenowego istnieje od lat w związku z czym regulator będzie mógł korzystać z dotychczasowych doświadczeń. Natomiast w przypadku nowych rozwiązań Regulator będzie musiał stosować nowe metody, a rynek komunikacji elektronicznej będzie mógł się do nich odnieść w trakcie konsultacji o których wspomina ust. 3 tego artykułu.</p>

			odmienny od samego procesu dot. kosztów USO i wynik pierwszego z nich nie powinien bezpośrednio wpływać na wynik drugiego, jednak PIIT zwraca uwagę na wątpliwości powstałe w zakresie tych przepisów. W tym kontekście potwierdzone powinno zostać, że analiza Prezesa UKE zgodnie z art. 317 ust. 1 pkt 2 odnosząca się do specjalnego pakietu cenowego jest procesem odrębnym od oceny na podstawie art. 328.	
6 9 0	Art. 326 ust. 2	KIGEi T	<p>W związku z obowiązującymi od 2018 r. restrykcyjnymi przepisami o ochronie danych osobowych, jak również mając na celu to, aby specjalny pakiet cenowy nie był wykorzystywany przez osoby nieuprawnione, w tym także po śmierci konsumenta mającego czy to niskie dochody, czy szczególne potrzeby społeczne, Izba postuluje, aby:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. wprowadzić obowiązek żądania przez przedsiębiorcę wyznaczonego przedłożenia dokumentów potwierdzających niskie dochody lub szczególne potrzeby społeczne. Postulat ten jest o tyle uzasadniony, że obowiązek dopłaty do kosztów świadczenia usługi powszechnej ciąży następnie na przedsiębiorcach, którzy nie mieli możliwości weryfikacji czy konsument, któremu przyznano specjalny pakiet cenowy, spełniał rzeczywiście warunki do jego przyznania. 2. dokumenty potwierdzające niskie dochody lub szczególne potrzeby społeczne zostały przykładowo wylistowane w PKE np. zeznanie podatkowe za rok poprzedzający złożenie wniosku o specjalny pakiet cenowy, zaświadczenie o zarejestrowaniu jako osoba bezrobotna, zaświadczenie o niepełnosprawności, 3. przedsiębiorca wyznaczony miał możliwość kopiowania i przechowywania dokumentów potwierdzających niskie dochody lub szczególne potrzeby społeczne, a nie tylko prawo do wglądu do tych dokumentów. Jest to postulat mający na celu 	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Tworzenie zbioru danych szczególnej kategorii w rozumieniu RODO przez przedsiębiorcę wyznaczonego wydaje się nieuzasadnione. W opinii projektodawcy wystarczające jest okazanie do wglądu dokumentów potwierdzających prawo do specjalnego pakietu cenowego.</p>

		<p>zapobieganie wyłudzeniu lub nieuprawnionemu korzystaniu przez konsumenta ze specjalnego pakietu cenowego, a w konsekwencji, jeżeli do takiego zjawiska by doszło, ułatwiający przedsiębiorcy wyznaczonemu dochodzenie roszczeń mających na celu naprawienie szkody wynikającej z nieuprawnionego korzystania przez konsumenta ze specjalnego pakietu cenowego. Brak możliwości kopiowania i przechowywania przedmiotowych dokumentów pozbawi przedsiębiorcę wyznaczonych dowodów do pozwu, z których wynikałoby jego działanie wobec konsumenta w dobrej wierze lub nieuczciwe działanie lub celowe wprowadzenie w błąd przez konsumenta. Przedsiębiorca wyznaczony powinien mieć prawo przechowywać kopie wspomnianych dokumentów przez cały okres korzystania ze specjalnego pakietu cenowego przez konsumenta, oraz trzy lata po jego zakończeniu (termin przedawnienia roszczeń z umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych – uchwała SN III CZP 20/09).</p> <p>Powyższa propozycja stanowi efekt postulatu zmian w celu ochrony interesów całego rynku finansującego usługę powszechną.</p> <p>Propozycja zmian:</p> <p><i>W przypadku wyboru przez konsumenta specjalnego pakietu cenowego, przedsiębiorca zobowiązany do oferowania takiego pakietu zobowiązany jest żądać przedłożenia dokumentów potwierdzających niskie dochody lub szczególne potrzeby społeczne konsumenta, w szczególności takich jak zeznanie podatkowe za rok poprzedzający wniosek o skorzystanie ze specjalnego pakietu cenowego przez konsumenta, zaświadczenie o zarobkach za okres ostatnich sześciu miesięcy, zaświadczenie potwierdzające status bezrobotnego, zaświadczenie o niepełnoprawności. Przedsiębiorca zobowiązany do oferowania specjalnego pakietu cenowego</i></p>	
--	--	--	--

			zobowiązany jest utrwalić dokumenty, o których mowa w zdaniu poprzednim i przechowywać je przez cały okres korzystania ze specjalnego pakietu cenowego przez konsumenta, oraz trzy lata po jego zakończeniu.	
6 9 1	Art. 330	KIGEi T	Dzisiejszy mechanizm finansowania usługi powszechnej (sektorowy) wydaje się być nieefektywny. Brak możliwości skutecznego wdrożenia i egzekucji mechanizmów prawnych związanych ze zwrotem poniesionego kosztu netto przez przedsiębiorcę wyznaczonego do świadczenia usługi powszechnej wynika przede wszystkim z bardzo wysokiego stopnia skomplikowania procesu przyznawania dopłat z tytułu świadczenia usługi powszechnej na rzecz przedsiębiorcy wyznaczonego. Sytuacja ta wpływa niekorzystnie na przedsiębiorców działających na rynku telekomunikacyjnym. Operator wyznaczony nie może w pełni odzyskać poniesionych przez siebie kosztów świadczenia tej usługi, co może niekorzystnie odbić się na świadczone przez niego usługi. Z kolei pozostali przedsiębiorcy, zobowiązani do ponoszenia tego kosztu, nie znają ostatecznych kosztów, jakie ponosić będą w związku ze świadczeniem usługi powszechnej. Preferowanym rozwiązaniem, wpływającym na znaczne uproszczenie sposobu finansowania usługi powszechnej byłoby ustanowienie mechanizmu finansowania USO ze środków publicznych.	Uwaga nieuwzględniona Finansowanie dopłaty do kosztu netto przez rynek telekomunikacyjny jest jedną z metod przewidzianych w art. 90 EKŁE. Wprowadzono zmiany w procedurze przyznawania dopłaty poprzez zastąpienie jednej z decyzji administracyjnej przez zaświadczenie, co powinno uprościć procedurę.
6 9 2	art. 333 ust. 2 i 3 PKE	IAB Polska	IAB Polska zwraca uwagę, że RODO nie upoważniono do wprowadzenia w przepisach krajowych rozgraniczenia, kiedy w przypadku przetwarzania danych osobowych użytkownika właściwe są przepisy PKE dotyczące przetwarzania informacji objętych tajemnicą telekomunikacyjną, a kiedy przepisy o ochronie danych osobowych (w tym RODO).	Uwaga niejasna Przywołano błędną numerację przepisów przez co nie jest jasne do jakich przepisów odnosi się uwaga.

			<p>Polski ustawodawca nie może dyskrejonalnie zawęzić kategorii danych, których przetwarzanie jest dopuszczalne, tak jak to zrobił w projekcie art. 333 ust. 2 PKE. Należy podkreślić, że sposób sformułowania art. 333 ust. 3 PKE prowadzi do wprowadzenia ograniczenia dalej idącego, niż w dotychczas obowiązującym art. 161 ust. 3 Prawa telekomunikacyjnego, w szczególności poprzez enumeratywne wymienienie kategorii danych, które mogą być przetwarzane „w związku ze świadczoną usługą”.</p>	
6 9 3	Art. 337 ust. 3.	PIKE	<p>Art. 337 ust. 3. <i>Niezależnie od odszkodowania, za każdy dzień, w którym nastąpiła przerwa w świadczeniu <u>usługi powszechnej</u>, w <u>zakresie publicznie dostępnej usługi komunikacji głosowej płatnej okresowo trwająca dłużej niż 12 godzin</u>, abonentowi przysługuje zwrot 1/30 miesięcznej opłaty abonamentowej.</i> Zgodnie z uzasadnieniem ustawy, cały art. 337 dotyczy usługi powszechnej. W przekonaniu Izby powinno to znaleźć odzwierciedlenie w treści przepisu, gdyż obecnie może on prowadzić do wniosku, że określony w nim reżim odpowiedzialności obejmuje wszystkich dostawców publicznie dostępnych usług komunikacji głosowej, a nie tylko przedsiębiorców wyznaczonych.</p>	Uwaga uwzględniona
6 9 4	Art. 338 ust. 2	Federa cja Konsu mentó w	<p>Ostatnie zdanie proponowanego przepisu, wprowadzające wysłanie w terminie 30 dni odpowiedzi na reklamację jako przesłanki jej terminowego rozpatrzenia stanowi odstępstwo od zasady doręczenia, ustanowionej art. 61 Kodeksu cywilnego, w myśl której <i>oświadczenie woli, które ma być złożone innej osobie, jest złożone z chwilą, gdy doszło do niej w taki sposób, że mogła się zapoznać z jego treścią</i>. Należy tu przypomnieć, że konsument nie ma żadnego wpływu na to w jaki sposób dostawca wysyła odpowiedź (podczas gdy</p>	Uwaga uwzględniona

			dostawca wybiera kontrahenta do tej czynności), nadto, że od chwili rozpatrzenia reklamacji konsument traci ochronę w razie sporu (np. przed zawieszeniem usług), tymczasem nie wie nawet, że postępowanie reklamacyjne się zakończyło, jeśli przesyłka z odpowiedzią do niego nie dotarła. Proponujemy więc pozostanie przy zasadach ogólnych prawa cywilnego i wykreślenie ostatniego zdania z art. 338 ust. 2.	
6 9 5	Art. 338 ust. 3	KIGEi T	Przepis w zakresie obowiązku zwrotu opłaty zawiera błędne odesłanie do art. 309, który to przepis obejmuje regulacje związane z nieodpłatnym doręczaniem podstawowego wykazu usług abonentowi. Skoro abonent otrzymał taki wykaz nieodpłatnie, nie ma jakichkolwiek podstaw do zwrotu opłaty nieponiesionej. Propozycja zmian: Usunięcie regulacji ust. 3.	Uwaga uwzględniona - w zakresie zmiany odwołania do art. 310. Uwaga nieuwzględniona - w zakresie konieczności zwrotu opłaty za szczegółowy wykaz usług przy uwzględnieniu reklamacji. Izba nie przedstawiła uzasadnienia do tego postulatu.
6 9 6	Art. 340	KIGEi T	Należy zauważyć, że chociaż art. 105 ust. 5 EKŁE stanowi, że wszelkie znaczące rozbieżności, stałe lub występujące często, między rzeczywistym wykonaniem usługi łączności elektronicznej innej niż usługa dostępu do internetu lub usługa łączności interpersonalnej niewykorzystująca numerów a wykonaniem wskazanym w umowie są uznawane za podstawę do uruchomienia środków ochrony prawnej dostępnych dla konsumenta zgodnie z prawem krajowym, łącznie z prawem do bezpłatnego rozwiązania umowy, to fakt jego implementowania, nie oznacza konieczności powiązania (w projektowanym przepisie PKE) wskazanych w EKŁE niejasnych, nieprecyzyjnych przesłanek, z tak daleko idącym uprawnieniem abonenta, jakim jest możliwość wypowiedzenia umowy, bez konieczności zaspokojenia roszczenia, o którym mowa w art. 268 ust. 1 PKE.	Uwaga nieuwzględniona Artykuł 105 ust. 5 EKŁE odnosi się do możliwości korzystania ze środków krajowych łącznie z prawem do wypowiedzenia umowy, zatem nie ma podstaw, aby zawęzić uprawnienia abonenta w tym zakresie. Propozycja Izby w zakresie wyłącznego odwołania się do art. 471 KC w kwestii dochodzenia naprawienia szkody nie realizuje obowiązku z art. 105 EKŁE w zakresie umożliwienia abonentowi bezpłatnego rozwiązania umowy. Jednocześnie przepis został doprecyzowany w ten sposób, że wynika z niego wprost, że poza dochodzeniem roszczeń za nienależyte wykonanie umowy abonent może również wypowiedzieć umowę.

			<p>Tak nieprecyzyjne określenie podstaw wypowiedzenia umowy - bez określenia co oznaczają pojęcia „znaczące” rozbieżności i „częste” rozbieżności – powodować może liczne sytuacje sporne, które w postępowaniu sądowym mogą w wielu przypadkach kończyć się niekorzystnie dla abonentów. Ponieważ przepisy EKŁE nie nakładają na Państwa Członkowskie obowiązku zastosowania najdalej idącej sankcji w postaci bezpłatnego rozwiązania umowy, Izba postuluje odwołanie się w tym zakresie do przepisów Kodeksu cywilnego.</p> <p><u>Propozycja zmian:</u></p> <p><i>Art. 340. Znaczące, stałe lub częste rozbieżności między rzeczywistym wykonaniem publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych, z wyłączeniem usług dostępu do internetu, a warunkami określonymi w umowie, są uważane za nienależyte wykonanie umowy zawartej z konsumentem w rozumieniu przepisów Kodeksu cywilnego.</i></p>	
6 9 7	Art. 340	PIIT	<p>PIIT pragnie zwrócić uwagę, że przepis posługuje się pojęciami nieostrymi, jak: „znaczących, stałych lub częstych rozbieżności” i ze względu na swoją ogólność może prowadzić do różnych interpretacji zarówno przez abonentów w stosunku do dostawców usług (dla każdego abonenta rozumienie tych rozbieżności może być inne), jak i przez samych dostawców usług, a w konsekwencji powodować odmienną realizację tego przepisu. Obecny kształt przepisu daje duże pole do interpretacji oraz nadużyć, szczególnie gdy brak jest sztywnych, zdefiniowanych ram, w których mogą się poruszać zarówno abonenci, jak i dostawcy usług.</p> <p>Postulat: przeprowadzenie dedykowanych warsztatów z Prezesem Urzędu Komunikacji Elektronicznej w celu ustalenia standardów w zakresie badania ewentualnych rozbieżności obiektywnych zarówno dla abonenta jak i dostawcy usług.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Sposób określenia rozbieżności, które mogą być podstawą skorzystania z możliwości wypowiedzenia umowy wynika bezpośrednio z EKŁE. Należy wskazać, że podobne warunki wynikają z rozporządzenia dotyczącego otwartego internetu, które już od kilku lat jest bezpośrednio stosowane.</p> <p>Należy jednocześnie mieć na uwadze, że przepis ten ma zastosowanie wyłącznie do usług głosowych, zatem nie powinien stanowić nadmiernego obciążenia dla dostawcy usług.</p>

6 9 8	Art. 341	KIKE	<p>Przepis art. 341 ust. 1 PKE reguluje roczny termin przedawnienia roszczeń związanych z nieprawidłowym świadczeniem usługi powszechnej. Mając na uwadze obowiązek wyczerpania postępowania reklamacyjnego (art. 339 ust. 1 PKE) w przypadku wszystkich roszczeń abonenckich, przepis powinien dotyczyć przedawnienia wszystkich roszczeń przeciwko dostawcy usług. Brak wniesienia reklamacji w ciągu 12 miesięcy zamyka sądową drogę dochodzenia roszczeń co jest równoznaczne z przedawnieniem.</p> <p>Z tego względu proponujemy nadać art. 337 ust. 1PKE następujące brzmienie:</p> <p><i>Roszczenia dochodzone na podstawie art. 337 oraz art. 339 ust. 1 przedawniają się z upływem 12 miesięcy od końca okresu rozliczeniowego, w którym zakończyła się przerwa w świadczeniu publicznie dostępnej usługi komunikacji elektronicznej, albo od dnia, w którym usługa została nienależycie wykonana lub miała być wykonana. Reklamacja może być wniesiona wyłącznie przed przedawnieniem roszczenia.</i></p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Izba nie wskazała jakie uzasadnienie ma zaproponowana zmiana wyłączająca 3 letni okres przedawnienia wynikający z KC. Przepis w brzmieniu zaproponowanym przez Izbę jest niekorzystny dla abonentów dochodzących roszczeń od dostawcy usług, gdyż skraca okres przedawnienia wszystkich roszczeń wynikłych ze świadczenia usług telekomunikacyjnych, a nie tylko dotyczących usługi powszechnej. Nie ma żadnych uzasadnionych podstaw, aby ograniczenie takie zostało wprowadzone.</p>
6 9 9	Art. 343 ust. 4	PIIT	<p>Art. 343 ust. 4 PKE przewiduje, że w przypadku złożenia reklamacji co do wysokości należności zaprzestanie świadczenia usługi nie może nastąpić do czasu rozstrzygnięcia sporu na drodze postępowania polubownego, pod warunkiem zapłaty należności bieżących.</p> <p>Przepis w takim kształcie wydaje się błędny z co najmniej dwóch powodów. Po pierwsze, postępowanie polubowne może być postępowaniem długotrwałym, wielomiesięcznym, co oznaczałoby, że dostawca usług przez długi czas nie mógłby podjąć kroków zaradczych wobec abonenta niepłacącego rachunków. Przepis w takim kształcie stanowi zaproszenie dla nieuczciwych klientów do jego nadużywania, gdyż w</p>	<p>Uwaga uwzględniona</p>

			<p>przypadku skrajnie niekorzystnej interpretacji tych przepisów wystarczyłoby, aby klient kwestionował i wchodził w spór co do każdego rachunku za usługi telekomunikacyjne, aby przez całe miesiące móc korzystać usług telekomunikacyjnych bez ponoszenia opłat za te usługi. Po drugie, pamiętać należy, że postępowanie polubowne ma charakter dobrowolny, tj. strony sporu (abonent i dostawca usług) nie mogą być zmuszone do zakończenia sporu w drodze postępowania polubownego, co oznacza również, że co najmniej część spraw, których nie uda się zakończyć na etapie postępowania reklamacyjnego, trafi od razu do rozpatrzenia przez sąd powszechny, bez etapu postępowania polubownego. Natomiast przepis w obecnym kształcie zakłada błędnie, że każdy spór nierozstrzygnięty na etapie postępowania reklamacyjnego będzie rozstrzygany w drodze postępowania polubownego. Przy takiej redakcji przepisu pojawią się wątpliwości właśnie co do tego, jak traktować przypadki, w których sprawa, po zakończeniu postępowania reklamacyjnego, nie trafiła do rozpatrzenia w postępowaniu polubownym.</p> <p>Biorąc powyższe pod uwagę, przepis powinien zostać preredagowany tak, aby to zakończenie postępowania reklamacyjnego było momentem, od którego możliwie jest zaprzestanie świadczenia usługi:</p> <p><i>„4. W przypadku złożenia reklamacji co do wysokości należności zaprzestanie świadczenia usługi nie może nastąpić do czasu rozpatrzenia reklamacji dotyczącej tych należności, pod warunkiem zapłaty należności bieżących.”</i></p>	
7 0 0	Art. 343 ust. 3	KIGEi T	<p>Przepis jest nieprecyzyjny tj. nie wskazuje w jakim czasie abonent ma uregulować należności wobec dostawcy, aby ten był zobowiązany wznowić usługę, z którą były związane zaległości.</p> <p>Propozycja zmian:</p>	<p>Uwaga kierunkowo uwzględniona – w zakresie wskazania terminu zapłaty. W odniesieniu do pobierania opłat za usługę, w okresie zawieszenia usługi uwaga nie została uwzględniona. Na niedopuszczalność pobierania takich opłat wskazywał w opiniowaniu UOKiK.</p>

			<p>Dostawca usług telekomunikacyjnych, obowiązany jest niezwłocznie, nie później niż w terminie 3 dni od uregulowania przez abonenta zaległych należności za tę usługę, wznowić jej świadczenie, <u>jeżeli abonent ureguluje zaległe należności w terminie 14 dni licząc od dnia zaprzestania świadczenia usług, o którym mowa w ust. 2. Za okres od zaprzestania świadczenia usług do ich wznowienia dostawca usług telekomunikacyjnych nalicza opłaty zgodnie z umową tak jakby usługa telekomunikacyjna była świadczona.</u></p>	
7 0 1	Art. 343 ust. 4	KIGEi T	<p>Izba wskazuje, że nie znajduje uzasadnienia ograniczenie możliwości zaprzestania świadczenia usługi, w przypadku wniesienia reklamacji, aż do czasu rozstrzygnięcia sporu na drodze postępowania polubownego. Przepis ten nie jest implementacją żadnego z przepisów EKLE.</p> <p>Wskazania wymaga fakt, że postępowanie polubowne nie jest elementem postępowania reklamacyjnego i abonent nie musi składać wniosku o rozpoznanie sporu w takim postępowaniu. Brak rozstrzygnięcia sporu na drodze postępowania polubownego prowadzi zaś do braku możliwości zaprzestania świadczenia usług i wypowiedzenia umowy z winy abonenta.</p> <p>W sytuacji, gdyby zdecydował się jednak na takie rozwiązanie, może zrobić to wiele miesięcy po rozpoznaniu reklamacji. Zgodnie bowiem z art. 347 ust. 8 pkt 5 PKE, Prezes UKE może odmówić wszczęcia postępowania polubownego w przypadku, gdy wnioskodawca złożył wniosek o wszczęcie postępowania w sprawie pozasądowego rozwiązywania sporów konsumenckich po upływie roku od dnia, w którym podjął próbę kontaktu z dostawcą usług komunikacji elektronicznej i bezpośredniego rozwiązania sporu.</p>	Uwaga uwzględniona

			<p>Takie brzmienie przepisu prowadzi do sytuacji, w której abonenci składać będą reklamacje co do każdego rachunku telekomunikacyjnego po to, aby przez wiele miesięcy móc korzystać z usług telekomunikacyjnych bez konieczności ponoszenia opłat w tym zakresie. Nie można również wyznaczyć daty, od której zaprzestanie świadczenia usług będzie możliwe (a co za tym idzie, również wypowiedzenie umowy z winy abonenta), ponieważ przepisy nie wskazują żadnej daty, po której Prezes UKE odmówi wszczęcia postępowania polubownego.</p> <p><u>Propozycja zmian:</u></p> <p><i>W przypadku wniesienia reklamacji co do wysokości należności, zaprzestanie świadczenia usługi nie może nastąpić do czasu rozpatrzenia reklamacji dotyczącej tych należności, pod warunkiem zapłaty należności bieżących.</i></p>	
7 0 2	Art. 344	PIKE	<p>Art. 344. 1.</p> <p><i>Dostawca usług telekomunikacyjnych łączności elektronicznej, którego abonent lub użytkownik końcowy uporczywie narusza warunki świadczenia usług lub umowy o świadczenie publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych albo lub podejmuje działania utrudniające, albo uniemożliwiające świadczenie lub korzystanie z usług telekomunikacyjnych, powiadamia tego abonenta, który zawarł z dostawcą umowę o świadczenie tych usług o zamiarze zaprzestania świadczenia usług telekomunikacyjnych po upływie 14 dni od dnia doręczenia tego powiadomienia.</i></p> <p>2. W sytuacjach, w których działania, o których mowa w ust. 1, naruszają bezpieczeństwo sieci, stanowią przypadek nadużycia telekomunikacyjnego lub wymagają natychmiastowego zaprzestania świadczenia usług telekomunikacyjnych łączności elektronicznej z uwagi na interes publiczny, interes użytkowników końcowych lub</p>	<p>Uwaga bezprzedmiotowa – zdecydowano o usunięciu przepisu.</p>

			<p>istotny interes dostawcy usług telekomunikacyjnych, przepisów ust. 1 nie stosuje się.</p> <p>3. Dostawca, o którym mowa w ust. 1, obowiązany jest niezwłocznie, nie później niż w terminie 3 dni od zaprzestania przez abonenta dokonywania naruszeń, o których mowa w ust. 1, wznowić świadczenie usług telekomunikacyjnych.</p> <p>W pierwszej kolejności PIKE wskazuje na konieczność rozciągnięcia uprawnień na szerszy katalog podmiotów podobnie jak w powyższej uwadze.</p> <p>Po drugie sprawcą naruszenia, które aktualizuje uprawnienie przedsiębiorcy może być także użytkownik końcowy. W związku z tym jest także uwzględnienie go w tym przepisie. Niemniej jednak zawiadomienie powinno być skierowane do abonenta jako strona umowy, która w sposób oczywisty ucierpi na zaprzestaniu świadczeniu usług.</p> <p>Ostatecznie PIKE wskazuje, że nie można także wykluczyć, że abonent lub użytkownik może swoim jednym zachowaniem wypełniać dwie przesłanki skorzystania z art. 344 ust. 1 przez przedsiębiorcę konieczne jest zastosowanie spójnika „lub”, a nie „albo”.</p>	
7 0 3	Art. 345	KIGEi T	<p>Żaden przepis PKE, w szczególności art. 345 PKE, nie wskazuje po upływie jakiego okresu dostawca publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych, który zaprzestał abonentowi świadczenia usług telekomunikacyjnych, zgodnie z art. 343 lub 344, ma prawo zawiadomić abonenta o jednostronnym rozwiązaniu umowy z winy abonenta po upływie 14 dni od otrzymania takiego powiadomienia.</p> <p>Schemat powyższej procedury przedstawia się obecnie w następujący sposób:</p> <p>abonent zadłużony/uciążliwy</p>	<p>Uwaga uwzględniona - w zakresie doprecyzowania terminu w jakim może nastąpić wypowiedzenie umowy.</p> <p>W pozostałym zakresie nie uwzględniono uwag Izby, gdyż naruszają one cel przepisów, którym jest ochrona abonenta przed nagłą utratą dostępu do usług. Powyższy cel został również wyartykułowany w EKŁE.</p>

			zawiadomie nie o zamiarze zaprzestania świadczenia usług	bezskut eczny upływ 14 dni	zaprzęs tanie świadc zenia usług	<u>upływ ?? jakiego minimalne go okresu</u>	Zawiadomien ie o jednostron nym rozwiązaniu umowy z winy abonenta		bezskut eczny upływ 14 dni		rozwiąza nie umowy z wyłączeni e winy abonenta
<p>Ponadto, o ile przesłanka z lit. a) (tj. nieuregulowanie zaległych należności za wykonane usługi telekomunikacyjne) jest prosta do ustalenia, o tyle przesłanka z lit. b) (tj. niezaprzestanie uporczywego naruszania warunków świadczenia usług lub umowy czy podejmowanie działań utrudniających, albo uniemożliwiających świadczenie lub korzystanie z usług telekomunikacyjnych) nie jest oczywista do ustalenia w momencie zaprzestania świadczenia usług. Zachowanie uporczywego abonenta (o ile przesłanka uporczywości pozostanie w treści przepisu art. 344 PKE) może być bowiem tego typu, że samo zaprzestanie świadczenia mu usług uniemożliwi podejmowanie działań uciążliwych czy naruszających. Trzeba też zaznaczyć, że naruszenie postanowień umowy nie musi mieć charakteru ciągłego, lecz może mieć charakter jednorazowy. W takim przypadku wznowienie świadczenia usług po upływie 14 dniowego terminu bezczynności abonenta będzie obowiązkiem dostawcy usług, zaś abonent ponownie będzie mógł kontynuować działania z art. 344 PKE. W związku z tym, Izba postuluje, aby wobec takiego abonenta dostawca usług mógł złożyć oświadczenie o wypowiedzeniu umowy z jego wyłącznej winy, w przypadku dopuszczenia się tożsamyh naruszeń, bez konieczności zastosowania procedury opisanej w art. 344 UPK i zawieszania usług. Postulujemy jednocześnie dodanie w art. 345 PKE ustępu 2 precyzującego, że postanowienia ust. 1 pkt</p>											

		<p>2 powyżej nie mają zastosowania w przypadku, w którym abonent ponownie dopuścił się naruszenia lub podjął działania tam opisane. W przeciwnym razie dostawca nie będzie mógł wypowiedzieć umowy pomimo wielokrotnych naruszeń, jeśli za każdym razem w ciągu 14 dni abonenta zaprzestanie naruszenia. Przepis rozwiązuje również problem związany z naruszeniami natury jednorazowej, które ze swej istoty nie mogą być zaprzestane.</p> <p>Zasadniczo przy tym Izba nie rozumie konieczności poprzedzenia wypowiedzenia umowy przed dostawcą uprzednim zawieszeniem świadczenia przezeń usług – jest to niepotrzebne skomplikowanie sposobu funkcjonowania przedsiębiorców, dla celów ochrony abonentów wystarczające jest samo zawiadomienie konsumenta, zaś zawieszenie świadczenia usług powinno być jedynie fakultatywne.</p> <p>Wreszcie niezrozumiałym jest dlaczego wypowiedzenie umowy ma być obowiązkiem dostawcy usług a nie jego uprawnieniem. W ocenie Izby taka regulacja PKE stanowi nieuprawnioną ingerencję w swobodę świadczenia usług telekomunikacyjnych, tym bardziej, że ingerencja ta nie służy ochronie użytkowników końcowych. Art. 329 PKE rodzi także wątpliwości co w przypadku zaniechania zawiadomienia o rozwiązaniu umowy z wyłącznej winy abonenta, a w konsekwencji niezakończenia umowy.</p> <p>Jak wyżej, na wypadek utrzymania proponowanego przepisu, Izba postuluje ograniczenie zakresu zastosowania art. 325 PKE w zakresie, w którym odwołuje się do art. 344 PKE, wyłącznie do konsumentów.</p> <p>Propozycja zmian: Przeredagowanie przepisu tak, aby spełniał powyższe postulaty.</p>	
--	--	--	--

7 0 4 1	Art. 346 ust. 1	KIGEi T	<p>Wskazania wymaga fakt, że zgodnie z art. 252 ust 6 PKE, abonent nie ma obowiązku udostępniania dostawcy usług komunikacji elektronicznej adresu korespondencyjnego lub adresu poczty elektronicznej.</p> <p>W związku z powyższym Izba podnosi, że wprowadzenie obowiązku powiadamiania abonenta o zamiarze zaprzestania świadczenia usługi lub o wypowiedzeniu umowy na trwałym nośniku na wskazany do kontaktu adres korespondencyjny lub adres poczty elektronicznej spowoduje, że w praktyce dostawca usług komunikacji elektronicznej może zostać pozbawiony możliwości zaprzestania świadczenia usług oraz wypowiedzenia umowy abonentom, którzy nie udostępnili tego rodzaju danych.</p> <p>Jeżeli powyższa regulacja ma dawać korzyści dostawcy usług tj. możliwość zaprzestania świadczenia usług wobec niesolidnego czy nieuczciwego abonenta, to musi być realnie korzystna i wykonalna w praktyce bez dodatkowych, zbędnych kosztów. Tymczasem PKE zakłada, w przypadku nieprzekazania przez abonentów adresów e-mail do kontaktu, że zawiadamianie abonenta będzie dokonywane w formie pisemnej. W takiej sytuacji, dostawca usług, chcąc uniknąć zarzutu nieprawidłowego poinformowania lub w ogóle niepoinformowania abonenta o zamiarze zaprzestania świadczenia usług, powinien wysłać przedmiotowe zawiadomienie przesyłką poleconą za zwrotnym potwierdzeniem odbioru (koszt 9 zł za list ekonomiczny wg cennika Poczty Polskiej). Taka przesyłka może być awizowana w związku np. z nieobecnością adresata (kolejne 14 dni obowiązku świadczenia usług), doręczona dorosłemu domownikowi, który nie przekaże jej abonentowi, czy wreszcie celowo nieodebrana po awizacji. W tym ostatnim przypadku,</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Informacja o zawieszeniu usług powinna być doręczona na trwałym nośniku na wskazany do kontaktu adres korespondencyjny lub adres poczty elektronicznej. Abonent powinien zostać skutecznie poinformowany o mającym nastąpić zawieszeniu usługi, gdyż zawieszenie świadczenia usług wywołuje po jego stronie bardzo niekorzystną sytuację w postaci braku dostępu do usług z których na co dzień korzysta. Rezygnacja z trwałego nośnika jest niekorzystna z punktu widzenia abonenta, z uwagi na ewentualne kwestie dowodowe.</p> <p>Należy jednocześnie wskazać, że dodano również możliwość doręczania powiadomienia za pomocą innych środków komunikacji elektronicznej jeśli dostawca usług korzysta z takich środków a abonent udostępnił adres.</p>
------------------	--------------------------	------------	---	--

ponieważ PKE nie przewiduje fikcji doręczenia, należy uznać, że nie doszło do zawiadomienia abonenta zgodnie z wymogami art. 346 PKE. PKE nie reguluje też sytuacji, w której abonent w ogóle nie odbiera korespondencji pod adresem wskazanym dostawcy jako adres do korespondencji i nie ma fizycznej możliwości doręczenia mu przesyłki listowej. Warto przy tym zaznaczyć, że Prezes UOKiK uznaje za nieuczciwe postanowienia umowne, które przewidują skuteczność doręczenia powiadomienia na ostatnio wskazanych przez konsumenta adres korespondencyjny.

Nie jest zasadnym, aby dostawca usług, wobec którego abonent ma zaległości, miał ponosić dodatkowe koszty, a jego działalność miała być uzależniona od dobrej woli abonenta odebrania pisma, jak również od czasu doręczania przesyłek przez operatora pocztowego.

Izba postuluje, aby powiadamianie o zamiarze zaprzestania świadczenia usług było uznane za skutecznie doręczone, jeżeli zostanie przekazane w takiej formie, aby abonent mógł się z nim skutecznie zapoznać np. komunikat e-mail, sms, rejestrowana rozmowa telefoniczna, itp. Sposób przekazania takiego komunikatu będzie przy tym dostosowany do odbiorcy, tj. osoba, która nie korzysta z internetu i nie podała przy zawieraniu umowy adresu e-mail, będzie musiała dostać stosowne powiadomienie w inny sposób. Odejście od trwałego nośnika w treści proponowanych zmian uzasadnione jest wolą umożliwienia dostawcom informowania abonentów drogą telefoniczną, ponieważ połączenie telefoniczne spełniałoby wymogi dotyczące trwałego nośnika wyłącznie w przypadku, w którym plik zawierający nagranie zostałby udostępniony abonentowi po zakończeniu rozmowy.

Propozycja zmian:

			<p>Art. 346. 1. Powiadomienie, o którym mowa w art. 343 ust. 1 i art. 344 ust. 1 przekazuje się w takiej formie, aby abonent mógł się z nim skutecznie zapoznać, w szczególności w formie wiadomości mailowej, krótkiej wiadomości tekstowej czy rejestrowanej rozmowy telefonicznej.</p>	
7 0 5	Art. 346 ust. 1	PIIT	<p>Rozszerzenie sposobów powiadomień Izba postuluje zmianę art. 346 ust. 1, pozostawiając doręczenie na trwałym nośniku, ale bez wskazywania adresu korespondencyjnego lub adresu poczty elektronicznej. W ocenie Izby najistotniejsze będzie umożliwienie efektywnego kontaktu z abonentem, zatem ograniczanie się do konkretnych danych adresowych stoi w sprzeczności z tą ideą. Z uwagi na to, że krótka wiadomość tekstowa (SMS) wysyłana na numer, z którego korzysta użytkownik końcowy u danego dostawcy usług, jest najszybszym i najskuteczniejszym sposobem przekazania informacji dotyczących usługi komunikacji elektronicznej świadczonej temu użytkownikowi na tym numerze, PIIT proponuje zmianę w art. 364 ust. 1 projektu ustawy – Prawo komunikacji elektronicznej polegającą na zrezygnowaniu z doprecyzowania pojęcia „trwałego nośnika”. Ewentualnie proponujemy uzupełnienie art. 364 ust. 1 projektu ustawy, o wskazanie jako trwałego nośnika, oprócz informacji przekazywanych na adres korespondencyjny oraz adres poczty elektronicznej, kanału SMS.</p> <p>Postulat: następująca zmiana art. 346 ust. 1 <i>„1. Powiadomienie, o którym mowa w art. 343 ust. 1, art. 344 ust. 1 i art. 345</i> <i>doręcza się na trwałym nośniku na wskazany do kontaktu adres korespondencyjny lub adres poczty elektronicznej.”.</i></p>	<p>Uwaga nieuwzględniona – j.w. Rezygnacja z formy przekazania powiadomień przy pozostawieniu jedynie wymogu trwałego nośnika nie stanowi dla abonenta wystarczającego zabezpieczenia i gwarancji, że z takim powiadomieniem się on zapozna. Abonent musi mieć jasność w jakiej formie otrzyma powiadomienie, a brak określenia formy nie zapewnia takiej jasności. Należy podkreślić, że konsekwencje braku zapoznania się z powiadomieniem o jednostronnym rozwiązaniu umowy z dostawcą usług mogą być dla abonenta szczególnie dotkliwe, gdyż jest to nie tylko utrata dostępu do usług, ale również w niektórych przypadkach konieczność zapłaty odszkodowania na rzecz dostawcy usług.</p> <p>Należy jednocześnie wskazać, że dodano również możliwość doręczania powiadomienia za pomocą innych środków komunikacji elektronicznej jeśli dostawca usług korzysta z takich środków a abonent udostępnił adres.</p>

7 0 6	Art. 346 ust. 2	Silema n Sp. z o.o. RPT 326	Należy zmienić treść zapisu poprzez wykreślenie punktu 2) w całości. W obecnym kształcie zapis wprowadza nakaz naliczania opłat za okres w którym Dostawca nie świadczył Abonentowi swoich usług, czyli w przypadku w którym obciążanie Abonenta kolejnymi opłatami jest prawnie nieuzasadnione i najprawdopodobniej nie zostanie uwzględnione w trakcie dalszego postępowania windykacyjnego. Zapis w obecnym kształcie nie tylko obciąża dodatkowo Abonenta, ale obciąża również Dostawcę, który musi ponosić dodatkowe koszty w sytuacji w której szansa na otrzymanie zapłaty za wystawione rachunki jest bliska zeru.	Uwaga uwzględniona
7 0 7	Art. 348 ust. 1 pkt. 2	SayF	Patrz definicja: komunikat występuje wyłącznie w związku ze świadczeniem publicznie dostępnych usług komunikacji elektronicznej. Czy informacje przekazywane z wykorzystaniem innych niż publicznie dostępne usługi komunikacji elektronicznej nie są objęte tajemnicą komunikacji elektronicznej?	Brak propozycji zmian Definicja komunikatu wynika z wdrożenia art. 2 lit. d dyrektywy 2002/58/WE o prywatności, zgodnie z którą "komunikat" oznacza każdą informację wymienianą lub przekazaną między określoną liczbą stron za pośrednictwem usług publicznie dostępnej łączności elektronicznej . Tak rozumiany komunikat jest objęty tajemnicą komunikacji elektronicznej.
7 0 8	Art. 348 ust. 2	SayF	Art. 348 ust. 2 nadać brzmienie: „Zakazane jest przetwarzanie komunikatu lub danych objętych tajemnicą komunikacji elektronicznej przez osoby inne niż nadawca i odbiorca komunikatu, chyba że: ... Niejasne jest pojęcie „treści” użyte w tym przepisie bez bliższego określenie. Dlatego zasadnym jest użycie określenia: „komunikat” Ponadto we frazie: „nadawca i odbiorca” spójnik „i” zmienić na „lub”.	Uwaga kierunkowo uwzględniona Sformułowanie „treści lub danych” zostało zastąpione „informacji” Uwaga uwzględniona w zakresie spójnika.

7 0 9	Art. 348 ust. 2	KIKE	<p>Zwrócić należy uwagę, iż przepis ten nie precyzuje, czy może on stanowić podstawę do udostępnienia danych stanowiących tajemnicę telekomunikacyjną na potrzeby postępowań cywilnych. O ile nie budzi wątpliwości, iż przepisami odrębnymi, o których mowa w tym przepisie (obecnie stanowi on odpowiednik przepisu art. 159 ust. 2 punkt 4 ustawy prawo telekomunikacyjne) są przepisy kodeksu postępowania karnego, o tyle od dłuższego czasu istnieją wątpliwości czy sąd w postępowaniu cywilnym jest uprawniony do żądania od podmiotu zobowiązanego do zachowania tajemnicy telekomunikacyjnej informacji stanowiących dane telekomunikacyjne. Jedno z ostatnich orzeczeń Sądu Najwyższego - uchwała z dnia 6 sierpnia 2020, sygn. akt III CZP 78/19 sugeruje, iż przepis art. 159 ust. 2 pkt 4 ustawy prawo telekomunikacyjne jest podstawą do żądania informacji pozwalających zweryfikować twierdzenia powoda, czy czynu naruszającego dobra osobiste dopuścił się pozwany w pozwie. Przy czym nie jest wskazane, który przepis ustawy kodeks postępowania cywilnego – jako ustawy odrębnej od PT – powinien stanowić podstawę żądania sądu rozpoznającego sprawę o cywilnym charakterze.</p> <p>Zwrócić należy uwagę, iż orzecznictwo sądów administracyjnych stało dotychczas na stanowisku, iż „przepisy odrębne, w rozumieniu art. 159 ust. 2 pkt 4 prawa telekomunikacyjnego, muszą w sposób wyraźny i jednoznaczny wskazywać powody, dla których ochrona tajemnicy telekomunikacyjnej może zostać przełamana. Przykładem w tym zakresie mogą być przepisy ustawy z 1990 r. o Policji, np. art. 19 ust. 6 pkt 3 w zw. z art. 19 ust. 12 tej ustawy. Nie spełnia natomiast takich wymagań art. 29 ust. 2 ustawy o ochronie danych osobowych, z uwagi na ogólny charakter i brak odwołania się do możliwości udostępnienia na</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Zmiana przepisów odrębnych, w tym ustawy Kodeks postępowania cywilnego, nie jest przedmiotem niniejszej ustawy ani ustawy wprowadzającej.</p>
-------------	--------------------------	------	---	--

			<p>jego podstawie danych stanowiących tajemnicę telekomunikacyjną." (wyrok NSA z dn. 20.02.2013 r., sygn. akt I OSK 368/12).</p> <p>Jeżeli rzeczywiście w ramach procedury cywilnej będzie można żądać udostępniania danych abonenta to koniecznym jest wskazanie konkretnego przepisu ustawy kodeks postępowania cywilnego, który będzie przepisem odrębnym w rozumieniu art. 159 ust. 2 pkt 4 prawa telekomunikacyjnego, a po wejściu w życie PKE w omawianym brzmieniu – przepisem odrębnym, w rozumieniu art. 348 ust. 2 pkt 4 PKE.</p>	
7 1 0	Art. 348 ust. 3	SayF	Uwaga jak do art. 348 ust. 2 PKE	Uwaga uwzględniona
7 1 1	Art. 348 ust. 5 (no wy)	ZBP	<p>Proponowana treść: Art. 348 (...) ust. 5. Przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej mogą przetwarzać i wzajemnie udostępniać informacje, w tym informacje objęte tajemnicą komunikacji elektronicznej, w przypadkach przestępstw lub uzasadnionych podejrzeń popełnienia przestępstw dokonywanych na szkodę przedsiębiorców komunikacji elektronicznej i ich klientów, w celu i zakresie niezbędnym do zapobiegania tym przestępstwom.</p> <p>Uzasadnienie: Proponujemy wprowadzenie możliwości wymiany pomiędzy przedsiębiorcami komunikacji elektronicznej informacji, w przypadku uzasadnionych podejrzeń o popełnieniu przestępstw na szkodę tych przedsiębiorców i ich klientów. Współpraca</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Nie znajduje uzasadnienia wzajemne udostępnianie sobie przez przedsiębiorców komunikacji elektronicznej informacji objętych tajemnicą ke. To organ prowadzący postępowanie powinien mieć jedynie dostęp do tych danych, w zakresie przewidzianym przepisami prawa, która bada czy doszło do popełnienia przestępstwa czy nie. W przypadku jedynie podejrzenia popełnienia przestępstwa udostępnianie danych innym podmiotom wydaje się zbyt ingerować w prywatność osób, których te dane dotyczą.</p> <p>Przetwarzanie innych danych niż objęte tajemnicą komunikacji elektronicznej nie jest przedmiotem regulacji Pke i podlega w szczególności pod ogólne przepisy RODO.</p>

			wewnątrz sektora jest niezbędna do skutecznej ochrony klientów przed skutkami takich zdarzeń. Jednocześnie należy zwrócić uwagę, iż wymiana tych informacji jest pod ścisłym nadzorem prokuratora na każdym etapie postępowania przygotowawczego.	
7 1 2	Art. 348 ust. 6 (no wy)	ZBP	<p>Proponowana treść: Art. 348 (...) ust 6. Przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej oraz podmioty, o których mowa w art. 106d ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Prawo bankowe mogą przetwarzać i wzajemnie udostępniać informacje, w tym informacje objęte tajemnicą komunikacji elektronicznej w przypadkach przestępstw lub uzasadnionych podejrzeń popełnienia przestępstw dokonywanych na szkodę podmiotów, o których mowa w art. 106d ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Prawo bankowe, przedsiębiorców komunikacji elektronicznej i ich klientów, w celu i zakresie niezbędnym do zapobiegania tym przestępstwom.</p> <p>Uzasadnienie: Przepis w brzmieniu analogicznym do art. 106d Prawa bankowego. Pomiędzy sektorem bankowym a sektorem telekomunikacyjnym konieczna jest wymiana informacji w celu zapobiegania przestępstwom. Należy wskazać, że incydenty mogą mieć międzysektorowe skutki oddziaływania na usługi świadczone przez sektor telekomunikacyjny oraz sektor finansowy. Dlatego dla wskazanych podmiotów krytyczne jest szybkie otrzymanie informacji o zdarzeniach, które mogą mieć wpływ na świadczone przez nich usługi.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Uzasadnienie jw.</p> <p>Ponadto należy wskazać, że zawarta w art. 106d ust 1 ustawy Prawo bankowe możliwość przetwarzania i wzajemnego udostępniania informacji objętych tajemnicą bankową związana jest ze specyfiką sektora bankowego. Ma na celu ochronę przed działaniami na szkodę banków, wykonywanie obowiązków zw z zapobieganiem praniu pieniędzy. Kwestie te pozostają zasadniczo poza sektorem komunikacji elektronicznej. Z tego względu angażowanie przedsiębiorców z tego sektora w wymianę informacji z bankami wydaje się nadmiarowe. Może stanowić naruszenie prywatności i prawa do ochrony danych osobowych.</p> <p>W przypadku podejrzenia popełnienia przestępstwa uprawnione organy mają już zapewniony dostęp do danych objętych tajemnicą telekomunikacyjną.</p>

			<p>W związku z rosnącą liczbą oszustw, angażujących podmioty z różnych sektorów konieczne jest nawiązanie efektywnej współpracy międzysektorowej.</p> <p>Przepis ten miałby pozwalać na zapobieganie przestępstwom popełnianym na szkodę instytucji finansowych, przedsiębiorców komunikacji elektronicznej i ich klientów, przyczyniać się do ograniczania ryzyka operacyjnego tych podmiotów oraz zmniejszenia strat wynikających z przestępstw popełnianych na ich szkodę oraz szkodę ich klientów. Celem byłoby również umożliwienie przeprowadzania efektywnej analizy z obszaru Security Intelligence, w tym także eliminację tzw. false positive.</p>	
7 1 3	Art. 349 ust. 5	KIGEi T	<p>Przepis nie reguluje kwestii związanych z tajemnicą komunikacji elektronicznej, zatem został nieprawidłowo umieszczony w Rozdziale IV.</p> <p>Propozycja zmian: Przeniesienie przepisu do tej części ustawy, która jest właściwa.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Przedmiotowy przepis rozstrzyga pojawiające się wątpliwości przedsiębiorców komunikacji elektronicznej dotyczące podstawy prawnej przetwarzania danych użytkowników końcowych przez podmioty uczestniczące w wykonywaniu działalności komunikacji elektronicznej w sieciach publicznych oraz podmioty z nim współpracujące w celu wysyłania komunikatów w interesie publicznym do użytkowników końcowych. Dzięki przedmiotowemu przepisowi nie ma wątpliwości, iż działania takie na zlecenie organów administracji publicznej jest dopuszczalne na gruncie przepisów ochrony danych osobowych. Zatem umiejscowienie przepisu jest prawidłowe.</p>

7 1 4	Art. 349	Lewiat an	<p>Artykuł 349 ust. 5 zakłada wprowadzenie nowego przepisu, który wskazuje, że podmiot uczestniczący w wykonywaniu działalności komunikacji elektronicznej w sieciach publicznych oraz podmioty z nim współpracujące na zlecenie organów administracji publicznej, mogą wysyłać komunikaty w interesie publicznym do użytkowników końcowych. Zarówno sam cel projektowanej regulacji, jak i brzmienie projektowanego przepisu, budzą po stronie Izby wątpliwości. Należy zauważyć, iż już na chwilę obecną przedsiębiorcy ponoszą wysokie koszty wysyłki wiadomości SMS RCB, jak również ponoszą wysokie koszty obciążenia organizacyjnego. W przypadku wysyłki wiadomości RCB, obowiązki operatorów odnoszą się jednak do bezpieczeństwa życia ludzkiego, natomiast przedstawiona w projektowanej ustawie propozycja wychodzi dalece poza sytuacje zagrożenia i zakłada wysyłkę informacji, która można by uznać za komunikaty promocyjne - wydaje się, że taki kierunek regulacji nie jest właściwy.</p> <p>Projektowany przepis zakłada, że podmiot uczestniczący w wykonywaniu działalności komunikacji elektronicznej w sieciach publicznych oraz podmioty z nim współpracujące na zlecenie organów administracji publicznej mogą wysyłać komunikaty w interesie publicznym do użytkowników końcowych - taka wysyłka miałaby nie wymagać zgody użytkownika.</p> <p>Biorąc pod uwagę funkcjonujące już obecnie regulacje dot. wysyłki Alertów SMS w sytuacjach zagrożenia, a więc w sytuacjach uzasadniających brak konieczności uzyskiwania zgody na otrzymywanie takich komunikatów, wydaje się wspomiane przez Ministerstwo w uzasadnieniu akcje informacyjne dot. kwestii podatkowych czy też promocyjne dla</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Lewiatan nie przedstawił propozycji modyfikacji przepisu ani uzasadnienia, dlaczego wprowadzenie podstawy prawnej przetwarzania danych w celu wysyłki – a nie obowiązku wysyłki, jest niewłaściwe. Projektodawca zauważa, że kampanie, uzgodnione z przedsiębiorcami komunikacji elektronicznej, mogą mieć korzystne skutki dla użytkowników końcowych.</p>
-------------	-------------	--------------	--	--

			<p>działań administracji rządowej nie powinny być wykonywane w takiej formule. Wiele wątpliwości budzi nie tylko cel przepisu, ale sama konstrukcja zakładająca że wysyłkę mogłyby zlecać wszystkie podmioty wchodzące w skład organów administracji rządowej bez konieczności posiadania do tego kompetencji we właściwych regulacjach, a także niejasne kwestie odnoszące się do przeprowadzania ew. oceny zgodności takiego działania z RODO.</p> <p>Ze względu na powyższe, KL postuluje o usunięcie art. 340.</p>	
7 1 5	Art. 349. ust. 1.	SayF	<p>Nie jest zdefiniowane pojęcia: „działalność komunikacji elektronicznej”. W art. 2 PKE użyto określenie „działalności polegającej na zapewnianiu komunikacji elektronicznej”. Proponujemy zdefiniować pojęcie „Działalności komunikacji elektronicznej”.</p>	<p>Uwaga częściowo uwzględniona Przepis poprawiono w ten sposób, że jest w nim mowa o „działalności polegającej na zapewnieniu komunikacji elektronicznej”, której dookreślenie znajduje się w art. 1 ust. 1 projektu.</p>
7 1 6	Art. 349 ust. 5	KIGC	<p>Postulat: wysyłanie komunikatów w interesie publicznym nie za pośrednictwem przedsiębiorców telekomunikacyjnych Zgodnie z przepisem – podmioty uczestniczące w wykonywaniu działalności komunikacji elektronicznej w sieciach publicznych oraz podmioty z nim współpracujące na zlecenie organów administracji publicznej mogą wysyłać do użytkowników końcowych komunikaty w interesie publicznym. Nie wydaje się, aby wykorzystywanie przedsiębiorców telekomunikacyjnych do wysyłania tego rodzaju komunikatów było trafnym rozwiązaniem – z pewnością zdecydowanie bardziej do tego rodzaju działalności nadają się formy masowego przekazu, jak radio, telewizja, czy internet. Ponadto przedsiębiorcy telekomunikacyjni ponoszą już znaczne koszty związane z wysyłką SMS-ów (tzw. alertów RCB) na żądanie Rządowego Centrum Bezpieczeństwa o</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona Przedmiotowy przepis rozstrzyga pojawiające się wątpliwości przedsiębiorców komunikacji elektronicznej dotyczące podstawy prawnej przetwarzania danych użytkowników końcowych przez podmioty uczestniczące w wykonywaniu działalności komunikacji elektronicznej w sieciach publicznych oraz podmioty z nim współpracujące w celu wysyłania komunikatów w interesie publicznym do użytkowników końcowych. Dzięki przedmiotowemu przepisowi nie ma wątpliwości, iż działania takie na zlecenie organów administracji publicznej jest dopuszczalne na gruncie przepisów ochrony danych osobowych. Przepis nie nakłada obowiązku wysyłania komunikatów (w odróżnieniu od tzw. alertów RCB).</p>

			występujących lub możliwych do wystąpienia zagrożeniach na danym obszarze kraju.	
7 1 7	Art. 349 ust. 5	Pracodawcy RP	<p>Postulat: zmiana podmiotu mającego wysyłać komunikaty w interesie publicznym</p> <p>Przepis ten budzi nasze wątpliwości. Po pierwsze wysyłanie komunikatów w interesie publicznym do użytkowników końcowych może zostać potraktowane w kategoriach niezamówionego komunikatu, wysłanie którego zagrożone jest milionową karą pieniężną. Dostawcy usług wysyłają już komunikaty o zagrożeniach na żądanie dyrektora Rządowego Centrum Bezpieczeństwa, ponosząc każdorazowo wysokie koszty takiej wysyłki. Nałożenie dodatkowego obowiązku w podobnym zakresie spowoduje zwiększenie tych kosztów, których jednak można byłoby nie ponosić, zmieniając formę dotarcia do określonej grupy użytkowników końcowych, jak media społecznościowe, strony internetowe czy prasa. Tym bardziej, że komunikaty miałyby być wysyłane na zlecenie organów administracji publicznej, a zatem jest to szeroki krąg zlecających, natomiast dostawca usług byłby jedynym wykonawcą i jedynym podmiotem ponoszącym koszt. Ponadto powstaje problem natury ochrony danych osobowych na gruncie RODO - konieczność przeprowadzania przez przedsiębiorców telekomunikacyjnych oceny możliwości wykorzystania danych do wysyłki danego komunikatu, opierając się na RODO, jako podstawie prawnej tychże działań.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona.</p> <p>Komunikat, o którym mowa w art.349 ust. 5 konsultowanego projektu nie jest niezamówioną informacją handlową, lecz musi być wysyłany w interesie publicznym.</p> <p>Przedmiotowy przepis rozstrzyga pojawiające się wątpliwości przedsiębiorców komunikacji elektronicznej dotyczące podstawy prawnej przetwarzania danych użytkowników końcowych przez podmioty uczestniczące w wykonywaniu działalności komunikacji elektronicznej w sieciach publicznych oraz podmioty z nim współpracujące w celu wysyłania komunikatów w interesie publicznym do użytkowników końcowych. Dzięki przedmiotowemu przepisowi nie ma wątpliwości, iż działania takie na zlecenie organów administracji publicznej jest dopuszczalne na gruncie przepisów ochrony danych osobowych. Przepis nie nakłada obowiązku wysyłania komunikatów (w odróżnieniu od tzw. alertów RCB).</p>
7 1 8	Art. 351 ust. 1.	SayF	Uwaga jak do art. 348 ust. 2 PKE	Uwaga uwzględniona

Postulat PIIT:

Przetwarzanie danych użytkownika stanowiących dane osobowe odbywać powinno się na podstawie przepisów o ochronie danych osobowych, a regulacja krajowa nie powinna ograniczać postaw przetwarzania danych osobowych.

- **Art. 351 ust. 3**

Artykuł 351 ust. 3 stanowi przykład nadmiernego i nieuzasadnionego zawężenia wykorzystania m.in. danych kontaktowych, które zgodnie z projektowanym przepisem, miałyby być wykorzystane wyłącznie w związku ze świadczoną usługą komunikacji elektronicznej. Wykorzystanie tych danych powinno być możliwe również w innych celach, o ile spełnione zostaną przesłanki dopuszczające wykorzystanie danych osobowych, zgodnie z art. 6 ust. 1 RODO. Wprowadzanie sektorowych przepisów regulujących kwestie, które adresuje również RODO, jest nieuzasadnione i powoduje kolizję norm krajowych oraz norm prawa UE. Nie budzi kontrowersji, że można danych wymienionych w zamkniętym katalogu ust. 3 używać do dochodzenia roszczeń (w rozumieniu RODO podstawą nie jest wykonanie usługi, ale prawnie uzasadniony interes) lub do wykonania obowiązków prawnych, np. podatkowych (w rozumieniu RODO – podstawą nie jest wykonanie usługi, ale obowiązek prawny).

Postulat PIIT:

Usunięcie art. 351 ust. 3.

- **Art. 351 ust. 4**

Uwaga nieuwzględniona

Przyjęte rozwiązanie jest potwierdzeniem, iż przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej mogą tworzyć Big Data na podstawie zanonimizowanych danych.

PIIT z zadowoleniem przyjmuje wyjście przez Projektodawców naprzeciw postulatowi rynku telekomunikacyjnego, zgodnym z dyrektywą e-Privacy, w zakresie potwierdzenia, że anonimizacja danych nie jest objęta ograniczeniami związanymi z szczegółowymi przepisami PKE. Jednakże Izba ma kilka uwag doprecyzowujących w zakresie projektowanego ust. 4:

- a) Niezrozumiałym jest czemu anonimizacja tylko danych lokalizacyjnych nie stanowi czynności przetwarzania, a zatem – *a contrario* – anonimizacja innych rodzajów danych może być uznana za przetwarzanie. Taki kierunek regulacji powoduje dalszą niezgodność polskich przepisów z dyrektywą e-Privacy i odmienne regulacje dla przedsiębiorców komunikacji elektronicznej, działających na terenie Polski, względem pozostałych krajów UE. Zgodnie z Dyrektywą e-Privacy, anonimizacja kategorii danych objętych tą regulacją, a więc danych transmisyjnych i danych o lokalizacji, jest alternatywnym – do usunięcia – sposobem spełnienia obowiązku dostawcy usług.
- b) Uzasadnienie do projektowanej ustawy (w części dot. art. 348) słusznie wskazuje, że projektowana ustawa „odnosi się do przetwarzania danych, odnoszących się do konkretnych podmiotów, w tym osób fizycznych. Zatem dane zanonimizowane nie zostaną objęte regulacjami Rozdziału 4”. Jest to kierunek zgodny z dyrektywą e-Privacy oraz RODO, gdyż dane anonimowe nie wpływają na ochronę danych lub prywatność żadnej osoby. W związku z

			<p>dotychczasowymi wątpliwościami, które były w tym zakresie podnoszone przez część doktryny na gruncie Prawa telekomunikacyjnego (ze względu na brak kategorycznego potwierdzenia tej kwestii w przepisach krajowych), Izba postuluje o uzupełnienie art. 348 o wskazanie (zgodne z przedstawionym przez Projektodawcę uzasadnieniem), że dane anonimizowane nie podlegają tajemnicy komunikacji elektronicznej.</p> <p><u>Postulat PIIT:</u></p> <p>Wskazanie wprost w regulacjach dot. tajemnicy komunikacji elektronicznej, że anonimizacja danych objętych tajemnicą (a więc nie tylko danych o lokalizacji) nie stanowi czynności przetwarzania, a dane zanonimizowane nie podlegają tajemnicy komunikacji elektronicznej (obecnie wynika to jedynie z treści uzasadnienia do art. 348 PKE).</p>	
7 2 0	Art. 351 ust. 1.	PIKE	<p>Art. 351 ust. 1.</p> <p>Treści lub dane objęte tajemnicą komunikacji elektronicznej, <u>o których mowa w art. 348 ust. 1 pkt 2) – 5) mogą być przetwarzane wyłącznie na potrzeby świadczonej usługi komunikacji elektronicznej.</u></p> <p><u>ust. 1a. Dane, o których mowa w art. 348 ust. 1 pkt 1), w szczególności imię, nazwisko, dane kontaktowe, dane dotyczące dokumentu tożsamości oraz numeru PESEL, przetwarzane są na podstawie przepisów o ochronie danych osobowych.</u></p> <p><u>ust. 1b. Ust. 1a nie znajduje zastosowania do sytuacji, w których dany sposób przetwarzania wskazanych tam danych prowadzi do, choćby pośredniego, ujawnienia lub przekazania podmiotowi nieuprawnionemu danych określonych w ust. 1.</u></p>	<p>Uwaga częściowo uwzględniona</p> <p>Uwaga uwzględniona w zakresie art. 351 ust. 1 projektu.</p> <p>Zastosowanie znajduje generalna reguła, iż do danych innych niż wskazane w dyrektywie 58/2002 zastosowanie mają ogólne reguły ochrony danych osobowych (art. 95 RODO).</p> <p>Art. 5 ust. 1 i 2 dyrektywy 58/2002 jest implementowany w art. 348 ust. 2 konsultowanego projektu, zaś art. 5 ust. 3 w art. 361 konsultowanego projektu.</p>

PIKE wskazuje, że projektowana regulacja stanowi nieprawidłową implementację dyrektywy 2002/58/WE, w szczególności jej art. 5.

Po pierwsze wskazać należy, że art. 5 dyrektywy 2002/58/WE nie dotyczy wszystkich danych o użytkowniku, a jedynie danych związanych z:

- poufnością komunikacji oraz
- związanych z nią danych o ruchu

Dalsza część przepisu, który stanowi, że Państwa członkowskie „zakazują słuchania, nagrywania, przechowywania lub innych rodzajów przejścia lub nadzoru komunikatu i związanych z nim danych o ruchu” jednoznacznie podkreśla, że istotą szczególnej ochrony są tutaj dane telekomunikacyjne sensu stricte (dane o ruchu, dane transmisyjne, treść poszczególnych komunikatów).

Ograniczenia określone dyrektywą 2002/58/WE nie obejmują zwykłych danych użytkownika, tj. takich, które przetwarzać może zarówno dostawca telekomunikacyjny, jak i każdy inny przedsiębiorca (imię, nazwisko, adres, dane kontaktowe). Dane powyższe pozostają szczególnie chronione tylko w zakresie, w jakim powiązane pozostają z danymi typowo telekomunikacyjnymi.

W zakresie w jakim przedsiębiorca telekomunikacyjny przetwarza dane „zwykłe”, powinien stosować przepisy RODO. Intencją dyrektywy e-privacy nie jest bowiem to, aby przedsiębiorcy telekomunikacyjnie nie mogli np. prowadzić

			marketingu w oparciu o imię, nazwisko i numer telefonu, na zasadach na jakich robią to inni przedsiębiorcy.	
7 2 1	Art. 351 ust. 2	PIKE	<p>Projektowana regulacja jest logicznie sprzeczna i nie może zostać utrzymana. Art. 348 ust. 1 zawiera wyliczenie danych składających się na tajemnicę telekomunikacyjną. Wyliczenie to obejmuje wszystkie dane o użytkowniku. Nie ma zatem takiej możliwości, aby istniały jeszcze jakieś „inne dane” nie objęte tajemnicą telekomunikacyjną. Utrzymanie ust. 2 omawianej regulacji spowoduje, że wyłączone zostanie stosowanie RODO do danych użytkownika takich jak imię, nazwisko czy też dane kontaktowe.</p> <p>PIKE postuluje usunięcie przepisu oraz wprowadzenie regulacji postulowanej w poprzedniej uwadze.</p>	Uwaga uwzględniona
7 2 2	Art. 351 ust. 2 pkt 2)	PIKE	<p>Art. 351 ust. 2 pkt 2) tylko do końca okresu, w którym:</p> <ul style="list-style-type: none"> - dostawca usług komunikacji elektronicznej może dochodzić roszczeń od użytkownika końcowego, a użytkownik jest obowiązany je zaspokoić <u>lub</u> - <u>do końca okresu w którym użytkownik końcowy może prawnie podważyć rachunek, a w przypadku powstania sporu, do momentu jego prawomocnego rozstrzygnięcia.</u> <p>Izba wskazuje na zasadność uwzględnienia także możliwości podważenia rachunku przez abonenta.</p>	<p>Uwaga kierunkowo uwzględniona Uwaga dotyczy art. 353 ust. 2 projektu. Propozycja Izby nadmiernie rozbudowuje podstawy prawne przetwarzania. Zgodnie z art. 6 ust 2 dyrektywy 58/2002 „Przetwarzanie takie jest dozwolone tylko do końca okresu, w którym rachunek może być zgodnie z prawem zakwestionowany lub w którym należy uiścić opłatę.” co oznacza, iż roszczenie może być należne z obydwóch stron.</p>
7 2 3	Art. 351 ust. 2	SayF	<p>Proponuje się wykreślić art. 351 ust. 2, 3 i 4 PKE i odpowiednio dostosować numerację ustępów w art. 351. Pod numerem 2 umieścić ustęp o treści:</p> <p>„2. Dostawca usług komunikacji elektronicznej jest uprawniony do przetwarzania danych dotyczących</p>	<p>Uwaga częściowo uwzględniona. Skreślone zostały ust. 2 i 3. Propozycja nowego ust. 2 wydaje się nadmiarowa wobec ogólnej reguły obowiązku stosowania przepisów o ochronie danych osobowych.</p>

			<p>użytkownika będącego osobą fizyczną w zakresie niezbędnym do świadczenia usług komunikacji elektronicznej temu użytkownikowi, w szczególności:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) nazwisk i imion; 2) adresu zamieszkania lub adresu do korespondencji 3) danych kontaktowych wskazanych przez tego użytkownika; 4) numeru ewidencyjnego PESEL - w przypadku obywatela Rzeczypospolitej Polskiej; 5) nazwy, serii i numeru dokumentów potwierdzających tożsamość, a w przypadku cudzoziemca, który nie jest obywatelem państwa członkowskiego albo Konfederacji Szwajcarskiej - numeru paszportu lub karty pobytu; 6) zawartych w dokumentach potwierdzających możliwość wykonania zobowiązania wobec dostawcy publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych wynikającego z umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych. <p>Jeśli jakiegokolwiek informacje stanowią dane osobowe, niezależnie od objęcia ich tajemnicą komunikacji elektronicznej, podlegają ochronie w myśl przepisów RODO. Jeśli przepisy inne niż RODO określają dalej idącą ochronę niż RODO to należy stosować te przepisy.</p>	
7 2 4	Art. 351	KIGEi T	<p>Aby uniknąć wątpliwości związane z zakresem danych osobowych, które można przetwarzać, a także by zapewnić zgodność z zakresem obowiązków przedsiębiorców (np. weryfikacja) należy przesądzić w ustawie, że przedsiębiorcy są zobowiązani do zachowania skanu/kopii dokumentu tożsamości (dowodu osobistego).</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona Brak jest uzasadnienia do uprawnienia dostawców usług komunikacji elektronicznej do zachowania skanu / kopii dokumentu tożsamości.</p>
7 2 5	Art. 351 ust.	KIGEi T	<p>W zakresie danych na rynku telekomunikacyjnym funkcjonuje dualizm regulacyjny - przedsiębiorcy telekomunikacyjni (od wejścia w życie nowych przepisów kategoria ulegnie</p>	<p>Uwaga uwzględniona</p>

<p>1 vs. ust. 3</p>	<p>rozszerzeniu do przedsiębiorców komunikacji elektronicznej), oprócz obowiązków wynikających z ponadsektorowej regulacji Ogólnego rozporządzenia o ochronie danych (dalej: RODO), zobowiązani są do dostosowania działań do przepisów Prawa telekomunikacyjnego, w przyszłości Prawa komunikacji elektronicznej (częściowo będących implementacją dyrektywy e-Privacy). Niezbędne jest wskazanie, że projektowane przepisy PKE wykraczają poza regulację dyrektywy e-Privacy, która reguluje głównie kwestie danych transmisyjnych i o lokalizacji, nie dotyczy natomiast przetwarzania innych danych dotyczących abonenta czy użytkownika końcowego, które stanowią dane osobowe - ochronę zapewnia w tym zakresie RODO i państwa członkowskie nie mogą wybiórczo ograniczać przetwarzania danych osobowych przewidzianych w tym akcie.</p> <p>Wątpliwości Izby budzi art. 351 ust. 2, który może oznaczać, że jeśli dane są objęte tajemnicą komunikacji elektronicznej (a art. 348 ust. 1 pkt 1 ujmuje „dane dotyczące użytkownika”), wówczas – na mocy przepisu PKE – wyłączone jest stosowanie RODO. Tym czasem rozporządzenie RODO (art. 95) dopuszcza inną regulację w zakresie wynikającym z dyrektywy e-Privacy – jak już było wskazane powyżej, dyrektywa ta wprowadza szczególne przepisy dotyczące np. danych transmisyjnych, danych o lokalizacji czy plików cookie, ale nie dotyczy niektórych rodzajów danych (jak np. nazwisko, wiek, adres), wobec czego do przetwarzania tego rodzaju danych osobowych zastosowanie powinny mieć przepisy RODO.</p> <p><u>Postulat KIGEiT:</u></p> <p>Przetwarzanie danych użytkownika stanowiących dane osobowe odbywać powinno się na podstawie przepisów o ochronie danych osobowych, a regulacja krajowa nie powinna ograniczać postaw przetwarzania danych osobowych.</p>	
-----------------------------	---	--

7 2 6 3	Art. 351 ust. 3	Lewiat an	<p>Artykuł 351 ust. 3 stanowi przykład nadmiernego i nieuzasadnionego zawężenia wykorzystania m.in. danych kontaktowych, które zgodnie z projektowanym przepisem, miałyby być wykorzystane wyłącznie w związku ze świadczoną usługą komunikacji elektronicznej. Wykorzystanie tych danych powinno być możliwe również w innych celach, o ile spełnione zostaną przesłanki dopuszczające wykorzystanie danych osobowych, zgodnie z art. 6 ust. 1 RODO. Wprowadzanie sektorowych przepisów regulujących kwestie, które adresuje również RODO, jest nieuzasadnione i powoduje kolizję norm krajowych oraz norm prawa UE. Nie budzi kontrowersji, że można danych wymienionych w zamkniętym katalogu ust. 3 używać do dochodzenia roszczeń (w rozumieniu RODO podstawą nie jest wykonanie usługi, ale prawnie uzasadniony interes) lub do wykonania obowiązków prawnych, np. podatkowych (w rozumieniu RODO – podstawą nie jest wykonanie usługi, ale obowiązek prawny).</p> <p>Postulatem jest usunięcie art. 351 ust. 3</p>	Uwaga uwzględniona
7 2 7 3	Art. 351 ust. 3	KIGEi T	<p>Artykuł 351 ust. 3 stanowi przykład nadmiernego i nieuzasadnionego zawężenia wykorzystania m.in. danych kontaktowych, które zgodnie z projektowanym przepisem, miałyby być wykorzystane wyłącznie w związku ze świadczoną usługą komunikacji elektronicznej. Wykorzystanie tych danych powinno być możliwe również w innych celach, o ile spełnione zostaną przesłanki dopuszczające wykorzystanie danych osobowych, zgodnie z art. 6 ust. 1 RODO. Wprowadzanie sektorowych przepisów regulujących kwestie, które adresuje również RODO, jest nieuzasadnione i powoduje kolizję norm krajowych oraz norm prawa UE. Nie budzi</p>	Uwaga uwzględniona

			kontrowersji, że można danych wymienionych w zamkniętym katalogu ust. 3 używać do dochodzenia roszczeń (w rozumieniu RODO podstawą nie jest wykonanie usługi, ale prawnie uzasadniony interes) lub do wykonania obowiązków prawnych, np. podatkowych (w rozumieniu RODO – podstawą nie jest wykonanie usługi, ale obowiązek prawny). <u>Postulat KIGEiT:</u> Usunięcie art. 351 ust. 3.	
7 2 8	Art. 351 ust. 3	PIKE	Wskazana regulacja jest nieprawidłowa ze względu na okoliczności wskazane w uwadze do ust. 3. PIKE wskazuje też, że wbrew uzasadnieniu ustawy, regulacja ta nie może być implementacją art. 5 ust. 3 dyrektywy e-privacy. Wskazany przepis dyrektywy odnosi się bowiem do danych z plików cookies (danych z terminala użytkownika). Co warte odnotowania, analogiczna regulacja w pierwszej wersji projektu była uzasadniana art. 9 ust. 3 dyrektywy e-privacy, a więc przepisem dotyczącym danych o lokalizacji. Powyższe prowadzi do wniosku, że uzasadnienie tworzone jest raczej pod tezę, niż wynika z faktycznej analizy zapisów dyrektywy e-privacy. W każdym razie, za zasadne uznać należy usunięcie przedmiotowej regulacji oraz wprowadzenie przepisów postulowanych w uwadze do ust. 1.	Uwaga uwzględniona
7 2 9	Art. 351 ust. 3	SayF	W myśl przepisów RODO dane osobowe to dane dotyczące wyłącznie osoby fizycznej. Dane osobowe (zgodnie z art. 6 ust. 1 lit b RODO) mogą być przetwarzane „wyłącznie w przypadkach, gdy - i w takim zakresie, w jakim - spełniony jest co najmniej jeden z poniższych warunków: b) przetwarzanie jest niezbędne do wykonania umowy, której stroną jest osoba, której dane dotyczą, lub do	Uwaga uwzględniona

			<p>podjęcia działań na żądanie osoby, której dane dotyczą, przed zawarciem umowy;”</p> <p>W związku z powyższym, w celu świadczenia usługi, a dokładnie - realizacji umowy na świadczenie usług komunikacji elektronicznej, mogą być przetwarzane dane, w tym dane osobowe, w zakresie niezbędnym do zrealizowania tej umowy.</p> <p>Ponadto, zgodnie z Art. 348 ust. 2 pkt 1 PKE, przedsiębiorca komunikacji elektronicznej uprawniony jest do przetwarzania danych objętych tajemnicą telekomunikacyjną, w tym danych dotyczących danych użytkownika (każdego), również będącego osobą fizyczną wyłącznie, gdy będzie to przedmiotem usługi lub będzie to niezbędne do jej wykonania.</p>	
7 3 0	Art. 351 ust. 3	KIKE	<p>Izba pozytywnie ocenia odejście w omawianym projekcie przepisu od narzucenia operatorom jednej tylko legalnej przesłanki przetwarzania danych, tj. zgody użytkownika będącego osobą fizyczną.</p> <p>Jednocześnie w dalszym ciągu w sposób niezrozumiały dla branży telekomunikacyjnej zamyka się katalog danych (z założeń niewrażliwych), które mogą być przetwarzane w związku ze świadczoną usługą. Katalog danych uwzględniony w tym przepisie powinien ograniczać się do danych przykładowych, tak jak jest to obecnie uregulowane w art. 161 ust. 3 PT.</p>	Uwaga uwzględniona
7 3 1	Art. 351 ust. 3	Sileman Sp. z o.o. RPT 326	<p>Należy zmienić treść zapisu poprzez wykreślenie „a także dane kontaktowe”. W obecnym kształcie zapis wprowadza zakaz przetwarzania danych kontaktowych w celach innych niż w związku ze świadczoną usługą (np. w celach marketingowych) co jest sprzeczne z Art. 6 ust. 1 RODO, który daje taką możliwość po spełnieniu jednego ze wskazanych w ustawie warunków.</p>	Uwaga uwzględniona

7 3 2 3	Art. 351 ust. 3	SKOK Kasa Krajo wa	<p>Proponowane brzmienie</p> <p>W art. 351 ust. 3 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„3. Przetwarzanie danych osobowych użytkownika będącego osobą fizyczną obejmujących numer rachunku bankowego lub rachunku w spółdzielczej kasie oszczędnościowo-kredytowej, numer karty płatniczej, a także dane kontaktowe może się odbywać wyłącznie w związku ze świadczoną usługą komunikacji elektronicznej.”.</p> <p>Uzasadnienie</p> <p>Projekt ustawy w art. 351 ust. 3 posługuje się w terminem „konto bankowe”, które to wyrażenie praktycznie nie występuje już w systemie obowiązującego prawa. Mając na względzie aktualnie przyjętą terminologię oraz biorąc pod uwagę, że w obecnym stanie prawnym rachunki dla członków kas prowadzone są również przez spółdzielcze kasy oszczędnościowo-kredytowe art. 351 ust. 3 powinien otrzymać wskazane powyżej brzmienie.</p>	<p>Uwaga bezprzedmiotowa wobec skreślenia przedmiotowego przepisu</p>
7 3 3	Art. 351 ust. 4	Lewiat an	<p>Nie ma racjonalnych argumentów dla uzasadnienia, dlaczego anonimizacja tylko <u>danych</u> lokalizacyjnych nie stanowi czynności przetwarzania, a zatem – a contrario – anonimizacja innych danych może być uznana za przetwarzanie. Postulat, aby w art. 348 wpisać, że anonimizacja danych objętych tajemnicą komunikacji elektronicznej nie stanowi czynności przetwarzania, a dane zanonimizowane nie podlegają tajemnicy komunikacji elektronicznej (obecnie wynika to jedynie z treści uzasadnienia do art. 348 PKE).</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Przyjęte rozwiązanie jest potwierdzeniem, iż przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej mogą tworzyć Big Data na podstawie zanonimizowanych danych.</p>

7 3 4	Art. 351 ust. 4	SayF	<p>Proponuje się usunąć art. 351 ust. 3 PKE.</p> <p>W myśl przepisów RODO "przetwarzanie" oznacza operację lub zestaw operacji wykonywanych na danych osobowych lub zestawach danych osobowych w sposób zautomatyzowany lub niezautomatyzowany, taką jak zbieranie, utrwalanie, organizowanie, porządkowanie, przechowywanie, adaptowanie lub modyfikowanie, pobieranie, przeglądanie, wykorzystywanie, ujawnianie poprzez przesłanie, rozpowszechnianie lub innego rodzaju udostępnianie, dopasowywanie lub łączenie, ograniczanie, usuwanie lub niszczenie;</p> <p>W myśl tych przepisów „anonimizacja” również jest przetwarzaniem danych osobowych.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Przyjęte rozwiązanie jest potwierdzeniem, iż przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej mogą tworzyć Big Data na podstawie zanonimizowanych danych.</p>
7 3 5	Art. 351 ust. 4	KIGC	<p>Postulat: uwzględnienie w art. 348, że dane zanonimizowane nie podlegają tajemnicy komunikacji elektronicznej</p> <p>Izba jako element pozytywny traktuje wyłączenie anonimizacji danych z ograniczeń związanych z przepisami projektu ustawy. Zastanawiający jest jednak fakt niezakwalifikowania anonimizacji tylko danych lokalizacyjnych jako czynności przetwarzania – powoduje to wciąż niezgodność z dyrektywą e-Privacy.</p> <p>Cieszy również fakt, że w uzasadnieniu ustawy zostało wskazane, że dane zanonimizowane, jako nie mające znaczenia dla ochrony danych lub prywatności danego podmiotu, nie podlegają tajemnicy komunikacji elektronicznej. Jednak z uwagi na brak takiego przepisu w samej ustawie, Izba zwraca się z postulatem o jego uwzględnienie w art. 348 PKE.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Przyjęte rozwiązanie jest potwierdzeniem, iż przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej mogą tworzyć Big Data na podstawie zanonimizowanych danych.</p> <p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Przyjęte rozwiązanie jest potwierdzeniem, iż przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej mogą tworzyć Big Data na podstawie zanonimizowanych danych.</p> <p>Zakres tajemnicy komunikacji elektronicznej jest jednoznacznie ustalony w przepisach.</p>

7 3 6	Art. 352 ust. 1	PIIT	<p>W uzasadnieniu do projektowanego art. 352 ust. 1 wskazane zostało, że przedsiębiorca komunikacji elektronicznej, dysponujący danymi objętymi tajemnicą komunikacji elektronicznej, jest odpowiedzialny za jej ewentualne naruszenie przez podmioty działające w jego imieniu, „niezależnie od winy w wyborze”. Wydaje się jednak, że uzasadnienie ustawy nie musi w tym przypadku rozstrzygać relacji przepisu PKE z art. 429 KC.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Przepis reguluje odpowiedzialność nie tylko na gruncie cywilno-prawnym, lecz również na innych poziomach, np. publicznoprawnych</p>
7 3 7	Art. 353	PIIT	<p>Projektowany art. 353 ust. 2 pkt 2 wprowadza ograniczenie przetwarzania danych transmisyjnych tylko do końca okresu, w którym to dostawca usług komunikacji elektronicznej może dochodzić roszczeń od użytkownika końcowego, a użytkownik jest obowiązany je zaspokoić.</p> <p>Przepis ten budzi wątpliwości PIIT odnoszące się do tego czy:</p> <ul style="list-style-type: none"> ▪ po upływie okresu dochodzenia roszczeń przez dostawcę od użytkownika, gdy nie upłynął jeszcze okres na dochodzenie roszczeń przez użytkownika od dostawcy, dane transmisyjne muszą być usunięte. Usuwając dane, dostawca pozbawia się możliwości obrony przed roszczeniami użytkownika i wykazania swoich racji w postępowaniu przed sądem; ▪ po zaspokojeniu roszczeń przez użytkownika dane muszą być usunięte niezależnie od tego, czy upłynął okres na dochodzenie przez dostawcę roszczeń od tego użytkownika, ale wówczas powstają wątpliwości co do relacji takiej regulacji względem przepisu określającego obowiązek retencji. <p>Wątpliwa też wydaje się relacja przepisu do art. 356 projektu.</p>	<p>Uwaga uwzględniona</p>

			<p>Ponadto Artykuł 6 ust. 2 dyrektywy e-Privacy stanowi: <i>Można przetwarzać dane o ruchu niezbędne do celów naliczania opłat abonenta i opłat rozliczeń międzyoperatorskich. Przetwarzanie takie jest dozwolone tylko do końca okresu, w którym rachunek może być zgodnie z prawem zakwestionowany lub w którym należy uiścić opłatę.</i> Oznacza to, że przepis transponujący dyrektywę, powinien referować do okresu, w którym rachunek może być zgodnie z prawem zakwestionowany. Wydaje się, że okres ten wynika z przepisów prawa cywilnego, regulujących zasady przedawnienia roszczeń przysługujących abonentowi, a nie operatorowi. Okresy przechowywania danych powinny być determinowane celem ich przetwarzania - operatorzy powinni trzymać dane przez taki czas, jak długo mają ku temu cel i tym samym podstawę do ich przetwarzania, wobec czego nie ma potrzeby określania w przepisach górnej granicy przechowywania danych. Ewentualnie, alternatywnie do aktualnej propozycji w projekcie, można odnieść okres przechowywania danych do okresu przedawnienia wszelkich roszczeń - zarówno dostawcy wobec użytkownika, jak i użytkownika wobec dostawcy.</p>	
7 3 8	Art. 353 ust. 1	SayF	<p>Doprecyzowania wymaga pojęcie „a także pozostałych użytkowników” poprzez wskazanie jakie podmioty kryją się pod tym pojęciem - w grupie pozostałych użytkowników? Ponadto sugerujemy przeanalizować praktyczne znaczenie przepisu nadającego uprawnienie użytkownika do wpływu na zakres przetwarzania danych transmisyjnych. W naszej ocenie jest to przepis (obowiązujący również w Pt) nie ma praktycznego znaczenia, ponieważ użytkownik nie ma praktycznego wpływu na zakres i sposób przetwarzania danych transmisyjnych.</p>	<p>Uwaga kierunkowo uwzględniona Sformułowanie „poinformowania użytkownika, z którym zawiera umowę o świadczeniu usług komunikacji elektronicznej, a także pozostałych użytkowników, o zakresie i celu” zostało zastąpione: „poinformowania użytkownika końcowego, o zakresie i celu”. Sformułowanie takie odpowiada podmiotom wskazanym w art. 6 ust. 4 dyrektywy 58/2002, gdzie jest mowa o abonencie i użytkowniku (użytkownik w dyrektywie to użytkownik końcowy w Pke).</p>

7 3 9	Art. 353 ust. 2 pkt 2	Lewiat an	Art. 353 ust. 2 pkt 2 – ograniczenie przetwarzania danych transmisyjnych tylko do końca okresu, w którym to dostawca usług komunikacji elektronicznej może dochodzić roszczeń od użytkownika końcowego, a użytkownik jest obowiązany je zaspokoić. Takie podejście mogłoby ograniczać prawa dostawcy do obrony w przypadku roszczeń dochodzonych przez użytkownika od dostawcy, wobec czego postulujemy o zmianę przepisu by okresy przechowywania danych był determinowane celem ich przetwarzania a więc w tym przypadku aż do wyczerpania drogi dochodzeni roszczeń niezależnie czy ze strony operatora wobec użytkownika czy użytkownika wobec operatora.	Uwaga uwzględniona
7 4 0	Art. 353 ust. 1	KIGEi T	Przepis, obok użytkownika, z którym dostawca zawiera umowę o świadczenie usług (co jest logiczne), nakazuje też poinformowanie pozostałych użytkowników o zakresie i celu przetwarzania m.in. danych transmisyjnych. Pytanie Izby – kim są pozostali użytkownicy, z którymi nie łączy dostawcy żadna umowa, a wobec których dostawca ma zrealizować w/w obowiązek informacyjny. Treść przepisu nie daje odpowiedzi na powyższe. Propozycja zmian: Dostawca usług komunikacji elektronicznej jest obowiązany do poinformowania użytkownika, z którym zawiera umowę o świadczeniu usług komunikacji elektronicznej, o zakresie i celu przetwarzania danych transmisyjnych oraz innych danych ich dotyczących, a także o możliwościach wpływu na zakres tego przetwarzania.	Uwaga kierunkowo uwzględniona Sformułowanie „poinformowania użytkownika, z którym zawiera umowę o świadczeniu usług komunikacji elektronicznej, a także pozostałych użytkowników, o zakresie i celu” zostało zastąpione: „poinformowania użytkownika końcowego, o zakresie i celu”. Sformułowanie takie odpowiada podmiotom wskazanym w art. 6 ust. 4 dyrektywy 58/2002, gdzie jest mowa o abonencie i użytkowniku (użytkownik w dyrektywie to użytkownik końcowy w Pke).
7 4 1	Art. 353	KIGEi T	Przepis nakłada na dostawcę usług obowiązek poinformowania o rodzaju danych transmisyjnych dla celów marketingu lub usług o wartości wzbogaczonej. Czy to oznacza, że jest to inny	Uwaga uwzględniona

	ust. 3		<p>obowiązek niż obowiązek poinformowania z ust. 1. Jeżeli tak – należy przeredagować przepis, aby oba te obowiązki były precyzyjnie rozdzielone i określone dla dostawcy usług.</p> <p>Propozycja zmian: Przeredagowanie przepisu tak, aby spełniał powyższe postulaty, ewentualnie usunięcie ust. 3.</p>	
7 4 2	Art. 353 ust. 4	KIGEi T	<p>Należy przeredagować przepis tak, aby wynikało z niego jasno i jednoznacznie, że aby przetwarzać dane transmisyjne z ust. 3 należy uzyskać zgodę użytkownika, a okres tego przetwarzania nie może być dłuższy niż czas niezbędny dla celów marketingu usług lub świadczenia usług o wartości wzbogaconej. Obecne brzmienie nie gwarantuje powyższego postulatu.</p> <p>Propozycja zmian: Dostawca usług komunikacji elektronicznej <u>za zgodą abonenta lub użytkownika</u> może przetwarzać dane transmisyjne, o których mowa w ust. 3, w zakresie i przez czas niezbędny dla celów marketingu usług komunikacji elektronicznej lub świadczenia usług o wartości wzbogaconej.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona. Treść przepisów jest ugruntowana w systemie prawa i nie budzi wątpliwości interpretacyjnych.</p>
7 4 3	art. 354 ust. 4 PKE	Lewiat an	<p>Zgodnie z brzmieniem projektowanego art. 354 ust. 4 dane o lokalizacji mogą być przetwarzane wyłącznie dla celów niezbędnych do świadczenia usług o wartości wzbogaconej, jednak na gruncie dyrektywy e-Privacy można wskazać, że jest to nieprawidłowa implementacja.</p> <p>Prezentowane podejście do wykorzystywania danych o lokalizacji na potrzeby usług o wartości dodanej wyłącznie na podstawie zgody, potwierdza, że w odniesieniu do zanonimizowanych danych o lokalizacji nie ma sensu ograniczenie do wykorzystywania ich tylko dla usług o wartości wzbogaconej, które znajduje się w art. 354 ust. 4.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona Art. 354 ust 4 konsultowanego projektu jest implementacją art. 9 ust. 3 dyrektywy 58/2002, zgodnie z którym 3. „Przetwarzanie danych dotyczących lokalizacji innych niż dane o ruchu, zgodnie z ust. 1 i 2, musi być ograniczone do osób działających z upoważnienia dostawcy publicznej sieci łączności lub publicznie dostępnych usług łączności elektronicznej lub strony trzeciej świadczącej usługę tworząc a wartość dodaną oraz <u>musi być ograniczone do celów niezbędnych do świadczenia usługi tworzącej wartość dodaną.</u>”</p>

				Projekt rozporządzenia nie może być podstawą zmian przepisów implementujących dyrektywę.
7 4 4	Art. 354 ust. 4	PIIT	<p>Zgodnie z brzmieniem projektowanego art. 354 ust. 4 dane o lokalizacji mogą być przetwarzane wyłącznie dla celów niezbędnych do świadczenia usług o wartości wzbożającej, jednak na gruncie dyrektywy e-Privacy można wskazać, że jest to nieprawidłowa implementacja. Jak wskazuje dyrektywa, w przypadku przedmiotowej regulacji, gwarancją ochrony interesów użytkownika w przypadku przetwarzania danych o lokalizacji jest: anonimizacja danych bądź pozyskania zgody użytkownika w przypadku gdy dane przetwarzane są w zakresie i przez okres niezbędny do świadczenia usługi o wartości wzbożającej (<i>such data may only be processed when they are made anonymous, or with the consent of the users or subscribers to the extent and for the duration necessary for the provision of a value added service</i>).</p> <p>Zgodnie z celem dyrektywy e-Privacy, ograniczenie do świadczenia usługi o wartości wzbożającej powinno obejmować wyłącznie sytuacje, gdy podejmowane jest przetwarzanie za zgodą abonenta/użytkownika, natomiast w przypadku działania na danych poddanych anonimizacji, nie ma potrzeby dla takiego zawężania celu przetwarzania, gdyż zgodnie z dyrektywą, same zanonimizowane dane traktowane są jak dane usunięte (motyw 28 „<i>obowiązek usuwania danych o ruchu lub uczynienia ich anonimowymi</i>”). Co więcej, motyw 35 dyrektywy odnosząc się do ograniczenia przetwarzania danych o lokalizacji wskazuje, że „<i>Przetwarzanie takich danych dla usług tworzących wartość dodaną może być dozwolone wyłącznie w przypadku wyrażenia na nie zgody przez abonentów. Pomimo wyrażenia zgody na przetwarzanie abonentci powinni posiadać możliwość odmowy udzielenia</i></p>	<p>Uwaga nieuwzględniona Propozycja odbiega od prawidłowego brzmienia art. 9 ust. 1 dyrektywy 2002/58 i prowadziłaby do nieprawidłowej implementacji dyrektywy.</p>

zgody na przetwarzanie danych dotyczących lokalizacji przez określony czas, w prosty i bezpłatny sposób”. Motyw ten nie referuje do danych poddanych anonimizacji.

Prezentowane podejście do wykorzystywania danych o lokalizacji na potrzeby usług o wartości dodanej wyłącznie na podstawie zgody, potwierdza, że w odniesieniu do zanonimizowanych danych o lokalizacji nie ma sensu ograniczenie do wykorzystywania ich tylko dla usług o wartości wzbożonej, które znajduje się w art. 354 ust. 4.

Izba zwraca również uwagę, że obecnie w ramach UE trwają prace nad uchynieniem dyrektywy e-Privacy i przyjęciem nowego aktu – rozporządzenia w sprawie prywatności i łączności elektronicznej, w ramach którego w ogóle odchodzi się od odwołania do usług o wartości wzbożonej.

Propozycja PIIT dot. zmian w ust. 1 oraz ust. 2:

1. W celu wykorzystania danych o lokalizacji dostawca publicznie dostępnych usług komunikacji elektronicznej jest obowiązany:

- 1) na potrzeby świadczenia usług o wartości wzbożonej uzyskać zgodę użytkownika na przetwarzanie dotyczących go danych o lokalizacji, która, z zastrzeżeniem art. 362, może być wycofana okresowo lub w związku z konkretnym połączeniem, lub*
- 2) dokonać anonimizacji tych danych.*

(...)

~~*4. Dane o lokalizacji mogą być przetwarzane wyłącznie dla celów niezbędnych do świadczenia usług o wartości wzbożonej.*~~

7 4 5	Art. 354	KIGEi T	<p>Zgodnie z art. 354 ust. 4 Projektu „Dane o lokalizacji mogą być przetwarzane wyłącznie dla celów niezbędnych do świadczenia usług o wartości wzbogającej”.</p> <p>W dobie transformacji cyfrowej, niezbędne jest usunięcie barier dla rozwoju Big Data. W kontekście rozwoju Big Data w Polsce istotne jest umożliwienie wykorzystania i przetwarzania przez przedsiębiorców telekomunikacyjnych zanonimizowanych/ poddanych pseudonimizacji danych transmisyjnych i o lokalizacji do celów statystycznych np. na potrzeby Smart Cities, administracji/samorządów, inteligentnych systemów transportowych, statystyki publicznej, procesów planistycznych, ochrony, czy też bezpieczeństwa.</p> <p>Aby było to możliwe, należy zliberalizować przepisy PKE dotyczące przetwarzania danych o lokalizacji. Izba sugeruje, żeby możliwość przetwarzania danych o lokalizacji nie była uzależniana od konieczności świadczenia usługi o wartości wzbogającej, który to warunek praktycznie uniemożliwia wykorzystywanie danych o lokalizacji nawet po uzyskaniu skutecznej zgody klienta.</p> <p>Zwracamy również uwagę, że w art. 2 pkt 78 PKE wprowadzono definicję usługi o wartości wzbogającej, poprzez którą należy rozumieć „każdą usługę komunikacji elektronicznej, wymagającą przetworzenia danych o lokalizacji”. Z kolei, w art. 354 ust.4 PKE wskazano, że dane o lokalizacji mogą być przetwarzane wyłącznie dla celów niezbędnych do świadczenia usług o wartości wzbogającej.</p> <p>Przepis art. 354 ust.4 PKE wzorowany jest na obecnie obowiązującym art.166 PT, który z kolei stanowi implementację art.9 dyrektywy 2002/58/WE. Ta ostatnia regulacja ma zostać uchylona z chwilą przyjęcia Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Przepis art. 354 ust 4 konsultowanego projektu jest implementacją art. 9 ust. 3 dyrektywy 58/2002 „Przetwarzanie danych dotyczących lokalizacji innych niż dane o ruchu, zgodnie z ust. 1 i 2, musi być ograniczone do osób działających z upoważnienia dostawcy publicznej sieci łączności lub publicznie dostępnych usług łączności elektronicznej lub strony trzeciej świadczącej usługę tworząc a wartość dodaną oraz <u>musi być ograniczone do celów niezbędnych do świadczenia usługi tworzącej wartość dodaną.</u>”</p> <p>Projekt rozporządzenia nie może być podstawą zmian przepisów implementujących dyrektywę.</p>
-------------	-------------	------------	---	--

			<p>poszanowania życia prywatnego oraz ochrony danych osobowych w łączności elektronicznej i uchylającej dyrektywę 2002/58/WE (tzw. rozporządzenie w sprawie prywatności i łączności elektronicznej, projekt z dnia 10.1.2017 r.COM(2017)). Należy w związku z tym podkreślić, że w obecnie procedowanym projekcie Rozporządzenia o e-Prywatności brak jest odwołania do usług o wartości wzbogaconej, w szczególności przetwarzania danych o lokalizacji nie uzależnia się od tego, aby przetwarzanie było dokonywane wyłącznie dla celów niezbędnych do świadczenia usług o wartości wzbogaconej. Projektodawca europejski za wystarczającą gwarancję ochrony interesów użytkownika uznał bowiem - w sytuacji, gdy dane nie są zanonimizowane - obowiązek pozyskania zgody użytkownika.</p>	
7 4 6	art. 354 ust. 4 PKE	IAB Polska	<p>IAB Polska postuluje, aby usunąć proponowany przepis art. 354 ust. 4 PKE, jako niezgodny z projektem Rozporządzenia o e-Prywatności.</p> <p>Przepis art. 354 ust. 4 PKE wzorowany jest na obecnie obowiązującym art. 166 Prawa telekomunikacyjnego, który z kolei stanowi implementację art. 9 dyrektywy 2002/58/WE. Ta ostatnia regulacja ma zostać uchylona z chwilą przyjęcia Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie poszanowania życia prywatnego oraz ochrony danych osobowych w łączności elektronicznej i uchylające dyrektywę 2002/58/WE (tzw. rozporządzenie o e-Prywatności, projekt z dnia 10 stycznia 2017 r.; COM(2017)). Należy w związku z tym podkreślić, że w obecnie procedowanym projekcie Rozporządzenia o e-Prywatności brak jest odwołania do usług o wartości wzbogaconej, w szczególności dopuszczalności przetwarzania danych o lokalizacji nie uzależnia się od tego, aby przetwarzane było dokonywane wyłącznie dla celów</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Pke jest aktem prawnym implementującym dyrektywę 58/2002. Projekt rozporządzenia nie zmienia ostatecznie postanowień dyrektywy.</p>

			niezbędnych do świadczenia usług o wartości wzbożającej. Projektodawca europejski za wystarczającą gwarancję ochrony interesów użytkownika uznał bowiem - w sytuacji, gdy dane nie są zanonimizowane - obowiązek pozyskania zgody użytkownika.	
7 4 7	art. 354- 355 oraz art. 363- 367 PKE	IAB Polska	Niezależnie od powyższych wątpliwości, wydaje się, że obowiązki wynikające z przepisów art. 354-355 oraz art. 363-367 PKE powinny zostać usunięte , ponieważ regulują one kwestie, które są już uregulowane w RODO, ustawie o ochronie danych osobowych i rozporządzeniu 611/2013. Ewentualnie, przepisy w tym zakresie powinny zostać zastąpione odesłaniem do odpowiedniego stosowania przepisów RODO w zakresie obowiązków zapewnienia bezpieczeństwa, zgłaszania i dokumentowania naruszeń. Wymogi RODO zawierają w sobie wszystkie niezbędne wymogi dyrektywy o e-Prywatności. Nie jest wskazane utrzymywanie dwóch równoległych regulacji w tym obszarze.	Uwaga kierunkowo uwzględniona Dokonano analizy, które przepisy mogą zostać usunięte, aby pozostać zgodnym przede wszystkim z dyrektywą 58/2002.
7 4 8	Art. 359 ust. 1	SayF	Zgodnie z definicją przedsiębiorcy telekomunikacyjnego zawartą w art. 2 PKE operator to „operator publicznej sieci telekomunikacyjnej” dlatego proponuje się wykreślić frazę: „publicznej sieci telekomunikacyjnej”.	Uwaga uwzględniona
7 4 9	Art. 359 ust. 3	Walde mar Michal ik (popra wione zgodni	projekt art. 359.3. Prawa komunikacji elektronicznej (żywem przepisany z dotychczasowego Prawa telekomunikacyjnego - konkretnie art. 171.3) w dalszym ciągu nie nakłada na dostawców publicznie dostępnych usług telefonicznych obowiązku prezentacji identyfikacji zakończenia sieci, do której zostało przekierowane połączenie, zwane dalej „prezentacją identyfikacji linii	Uwaga nieuwzględniona Wnioskodawca proponuje nałożenie na dostawców usług dodatkowych obowiązków dotyczących usług głosowych. Usługi głosowe systematycznie od wielu lat zmniejszają swój udział w rynku (są zanikające), zatem rozbudowa obowiązków ich dotyczących nie jest uzasadniona.

	e z przesła nym aneksem)	<p>wywoływanej" [czyli nie nakłada obowiązku zapewnienia użytkownikowi wywołującemu, prezentacji docelowego numeru telefonu, z którym właśnie się połączył w sytuacji, gdy numer wywoływanego został (wcześniej) przekierowany przez niego na inny numer telefonu]. Problem w tym, że jest to usługa regularna, oferowana przez niektórych operatorów (w tym na wszystkich liniach cyfrowych ISDN), ma swoją nazwę: COLP i jest niemal tak samo ważna jak CLIP.</p> <p>Jak działa usługa COLP? Numer docelowy, z którym połączył się użytkownik wywołujący, może być inny, jeśli użytkownik wywoływany, ustawi wcześniej przekierowanie swojego numeru na dowolny inny numer telefonu. Przykład: użytkownik wywołujący dzwoni na numer A, jednak użytkownik numeru A aktywował wcześniej przekierowanie na numer B i to właśnie z numerem B zostało zestawione połączenie. A więc tak naprawdę użytkownik wywołujący nie połączył się z numerem A, tylko z numerem B. Zatem powinien być zapis o obowiązku prezentacji numeru docelowego (czyli B - przyp.) u użytkownika wywołującego (usługa COLP). Tymczasem przez niedopatrzenie jest jedynie zapis o obowiązku eliminacji tej prezentacji na życzenie użytkownika wywoływanego (usługa COLR).</p> <p>Niestety, proponowany art. 359.3 Pke w dalszym ciągu mówi tylko o jednej z dwóch ww. usług, a jest to błąd, ponieważ usługi te działają <u>w komplecie</u>. Zatem przepisy błędnie odnoszą się tylko do części zagadnienia, jakie daje sygnalizacja w tym zakresie, a powinny do całości. Negatywne skutki tej luki w prawie widzimy na co dzień na rynku telekomunikacyjnym u abonentów biznesowych oraz instytucjonalnych (w tym policji, pogotowia i innych</p>	
--	--------------------------	--	--

służb), użytkujących sieć ISDN. Użytkownicy ISDN wywołujący numer poza macierzystą siecią ISDN dosyć często nie widzą prawdziwego (docelowego) numeru telefonu, z którym się połączyli, a powinni go widzieć (czyli usługa COLP powinna zadziałać, a nie działa). Zatem skoro w ramach ISDN użytkownicy nie widzą numeru docelowego już poza siecią operatora, w której ten ISDN użytkują, to wynika z tego, że brak zapisu o obowiązku prezentacji identyfikacji zakończenia sieci, do której zostało przekierowane połączenie, zwane dalej „prezentacją identyfikacji linii wywoływanej” (usługa COLP - przyp.), powoduje nie tylko wybiórcze działanie ww. prezentacji, ale również ogólnokrajowy bałagan w sygnalizacji międzyoperatorskiej. Wynika z tego, że jest ona niepełna / niechlujna. Po prostu każdy operator robi i ustawia sygnalizację po swojemu, nie oglądając się na drugiego operatora, bo nie ma takiego obowiązku.

Problem - jak widać - jest więc szerszy i nie ogranicza się li tylko i wyłącznie do nieprawidłowego działania usługi COLP. Jeśli operatorzy nie będą mieli obowiązku wymieniać ze sobą pełnej sygnalizacji i nie będą musieli jej prawidłowo ustawiać, to z biegiem czasu grozi nam brak wielu usług dodatkowych, a tym samym niemal uwstecznienie telekomunikacji w Polsce do lat 80-tych, (gdy centrale analogowe pozwalały użytkownikom jedynie na dzwonenie do siebie, nie oferując żadnych usług dodatkowych).

Natomiast usługi dodatkowe, o których mowa, czyli COLP i COLR są unormowane przez ETSI: COLP – ETSI TS 183008; COLR – ETSI TS 183008;

			<p>stąd mając już opisaną w polskim prawie telekomunikacyjnym usługę COLR, tym bardziej powinno się opisać usługę COLP, jako tak samo obowiązkową dla operatorów (nie wspominając już o tym, że usługa COLR wynika z usługi COLP). Wiele innych krajów taki obowiązek na operatorów nakłada lub już nałożyło. Ministerstwo Cyfryzacji ma nawet dokument na ten temat na... własnej stronie internetowej. Usługi COLP i COLR są niemal tak samo ważne, jak CLIP i CLIR, które w polskim prawie są już przecież opisane, jak również są unormowane przez ETSI:</p> <p>CLIP – ETSI TS183007; CLIR – ETSI TS183007;</p> <p>W związku z powyższym wnoszę jak na wstępie, czyli o dopisanie do Prawa komunikacji elektronicznej w art. 359.3. obowiązku prezentacji numeru docelowego u użytkownika wywołującego (usługa COLP).</p>	
7 5 0	Art. 360	PIIT	<p>1.Celem, który, jak się wydaje, przyświecał Ministerstwu Cyfryzacji, było ujednoczenie reżimu prawnego dotyczącego możliwości kontaktu marketingowego, poprzez stworzenie swego rodzaju hybrydy postanowień właściwych dla art. 172 ustawy Prawo telekomunikacyjne (dalej: „Pt”) i 10 ustawy o świadczeniu usług drogą elektroniczną (dalej: „uśude”). Widoczne jest to poprzez wskazanie, w projektowanym art. 360 PKE sformułowań charakterystycznych dla uśude, tj.: <i>„przesyłania niezamówionej informacji handlowej (...) do oznaczonego odbiorcy”</i>; czy wreszcie przepisanie do art. 360 ust. 4 PKE art. 10 ust. 3 uśude w postaci <i>„Działanie, o którym mowa w ust. 1 , stanowi czyn nieuczciwej konkurencji w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 16 kwietnia 1993 r. o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji (Dz. U. z 2019 r. poz.</i></p>	1. Uwaga uwzględniona

		<p>1010 i 1649)”. O ile sam cel należy uznać za słuszny, o tyle sposób jego realizacji, Ministerstwo Cyfryzacji powinno poddać ponownej, gruntownej analizie. W żadnym miejscu uzasadnienia PKE nie wskazano na powody stworzenia takiej hybrydy, a tym bardziej przeniesienia ww. zagadnień wprost do nowoprojektowanego art. 360 PKE.</p> <p>W pierwszej kolejności należy wskazać, że z niezrozumiałych powodów w proponowanym przepisie pominięto całkowicie możliwości udzielenia zgody przez abonenta, tak jak to przewidują obecne przepisy. W ocenie Izby jest to niezwykle istotne przeoczenie, które wymaga skorygowania. Wprawdzie nowa definicja „abonenta” zaproponowana w art. 2 pkt. 1 PKE uznaje abonenta za pewien szczególny rodzaj „użytkownika końcowego”, ale nie eliminuje to wątpliwości, który użytkownik końcowy - zdaniem ustawodawcy - miałby wyrażać zgodę (czy ten, który zawarł umowę, czy ten, który faktycznie korzysta z usług) i kto o tym decydowałby. W wielu sytuacjach poinformowanie czy uzyskanie zgody od użytkownika końcowego innego niż abonent jest w praktyce niewykonalne, bowiem przedsiębiorca nie będzie miał możliwości skontaktowania się z nim przed zawarciem umowy. Tak restrykcyjne rozwiązanie nie znajduje również uzasadnienia w przepisach dyrektywy 2002/58/WE. Dyrektywa ta nie posługuje się pojęciem „użytkownika końcowego”, lecz definiując „zgodę” odnosi ją do zgody abonenta lub użytkownika. Z tego względu postulujemy uzupełnienie powyższych przepisów w taki sposób, aby również zgoda abonenta umożliwiała kontakt marketingowy.</p> <p>2. W tym miejscu należy zwrócić uwagę na popełnione błędy legislacyjne, które – jeśli nie zostaną poprawione – będą</p>	<p>2. Uwaga nieuwzględniona</p> <p>W przedstawionej opinii pominięto, iż w konsultowanym projekcie jest mowa o „informacji handlowej w rozumieniu ustawy o świadczeniu usług drogą elektroniczną”.</p> <p>3. Uwaga nieuwzględniona</p>
--	--	--	--

		<p>skutkowały poważnymi problemami w praktycznym stosowaniu przyszłych przepisów. PKE przewiduje uchylenie art. 10 uśude, którego istota ma zostać przeniesiona do projektowanego art. 360 PKE m.in. poprzez przeniesienie do tego przepisu zakazu przesyłania niezamówionej informacji handlowej. Niemniej jednak projektowana ustawa wprowadzająca nie przewiduje uchylenia art. 2 pkt 2) uśude, w którym zawarta jest definicja „informacji handlowej”. Jednocześnie PKE nie przewiduje takiej definicji. W efekcie, zgodnie z propozycją Ministerstwa Cyfryzacji, w PKE znajdzie się zakaz przesyłania niezamówionej informacji handlowej, bez definicji informacji handlowej, a w uśude zostanie definicja informacji handlowej bez żadnych przepisów tej ustawy, które z tej definicji by korzystały (w związku z planowanym usunięciem art. 10 uśude). Sytuacja, w której zakaz określonego działania jest wyrażony w jednej ustawie, a definicja tego, co jest objęte zakazem, jest określona w innej ustawie jest wysoce niepożądana i będzie rodziła wiele problemów z praktycznym stosowaniem projektowanych przepisów. Powyższe utwierdza Izbę w przekonaniu, że projektowane przepisy powinny zostać poddane ponownej, gruntownej analizie i zmianom, uwzględniającym stanowisko Izby.</p> <p>3. Należy zwrócić uwagę, że celem stworzenia jednej regulacji dotyczącej zgody na kontakt marketingowy była m.in. chęć uproszczenia skomplikowanych i niejednoznacznych zasad w zakresie działań o charakterze handlowym. Zapropionowane brzmienie nie realizuje jednak w pełni tego celu. Przy tak sformułowanym przepisie istnieje ryzyko, że przedsiębiorcy będą musieli pozyskiwać wiele odrębnych zgód na podobne cele (np. odrębnych zgód na</p>	<p>Intencją projektodawcy jest utrzymanie obecnego obowiązku zbierania zgody na każdy kanał komunikacji.</p> <p>Odnosząc się do „automatycznych systemów wywołujących”, jak wskazano w uzasadnieniu, jest to związane z implementacją dyrektywy 2002/65/WE. Stosowanie automatycznych systemów wywołujących jest wskazane i wyodrębnione, ponieważ regulacje te dotyczą nie tylko urzędzeń końcowych, ale sposobu przekazywania komunikatów.</p> <p>4. Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Charakter relacji pojęć “informacja handlowa” oraz “marketing bezpośredni” był przedmiotem warsztatów w toku prac legislacyjnych. W projekcie wskazano, że szerszym pojęciem jest informacja handlowa, a każdy marketing bezpośredni jest informacją handlową.</p> <p>Pozostawienie obydwóch pojęć w przepisie wynika z dotychczasowego brzmienia art. 10 uśude oraz art. 172 Pt i ograniczeniu dyskusji o relacji przepisów uchylanych oraz przepisów nowych.</p>
--	--	---	---

	<p>użycie automatycznych systemów wywołujących od klientów na potrzeby marketingu bezpośredniego, na użycie automatycznych systemów wywołujących dla przesyłania niezamówionej informacji handlowej, użycie telekomunikacyjnych urządzeń końcowych na potrzeby marketingu bezpośredniego, użycie telekomunikacyjnych urządzeń końcowych dla przesyłania niezamówionej informacji handlowej). Niezrozumiałe jest zwłaszcza wyodrębnienie automatycznych systemów wywołujących od innych „telekomunikacyjnych urządzeń końcowych”, których użycie ma dotyczyć „w szczególności” korzystania „z usług łączności interpersonalnej”. Pojęcie „telekomunikacyjnych urządzeń końcowych” zawiera w swoim zakresie „automatyczne systemy wywołujące”, nie ma potrzeby, zatem tworzenia osobnej kategorii. Należałoby jednocześnie zwrócić uwagę, że nie wszystkie użycia telekomunikacyjnych urządzeń końcowych (np. komputera) powinny być objęte zakazem. Zakaz powinien dotyczyć wyłącznie korzystania z takich urządzeń w przypadku łączności interpersonalnej, które mogą być dokuczliwe dla odbiorcy. Użycie komputera lub serwera do opublikowania własnej internetowej strony firmowej ma niewątpliwie cel marketingowy, ale nie jest przykładem łączności interpersonalnej, nie ingeruje ponadto w prywatność odbiorcy (w momencie użycia urządzenia nie ma nawet odbiorcy). Ponieważ korzystanie z usług łączności interpersonalnej i tak wymaga użycia telekomunikacyjnego urządzenia końcowego, wydaje się, że najbardziej przejrzyste brzmienie przepisu mogłoby się koncentrować na korzystaniu z usług łączności interpersonalnej w określonych celach, a nie na wymienianiu różnych – krzyżujących się ze sobą – grup urządzeń objętych zakazem.</p>	<p>5. Uwaga nieuwzględniona Wskazać należy, że w dotychczasowym reżimie prawnym, na podstawie art. 172 Pt, ochroną objęte były również inne podmioty niż osoby fizyczne. Rozwiązanie takie jest zgodne z art. 13 ust. 5 zdanie 1 i 2 dyrektywy 58/2002.</p> <p>6. Uwaga nieuwzględniona Modyfikacja generalnej reguły wysokości kary związana z podniesieniem skuteczności zwalczania podmiotów, które pomimo obowiązujących regulacji dot. zgód marketingowych, nie stosują się do przepisów.</p> <p>7. Uwaga nieuwzględniona PIIT pominął, iż w konsultowanym równolegle projekcie ustawy wprowadzającej Prawo komunikacji elektronicznej znajduje przepis: „Zgody na przesyłanie niezamówionej informacji handlowej lub używanie telekomunikacyjnych urządzeń końcowych i automatycznych systemów</p>
--	---	---

		<p>4. Dodatkowo, w związku z tym, że pojęcie informacji handlowej wydaje się zawierać w pojęciu marketingu bezpośredniego, zasadne byłoby używanie tylko jednego (szerszego) z tych pojęć. W projektowanym przepisie wskazano „do celów przesyłania niezamówionej informacji handlowej w rozumieniu ustawy o świadczeniu usług drogą elektroniczną, w tym marketingu bezpośredniego, do oznaczonego odbiorcy”. Takie sformułowanie nie dość, że nie odpowiada na postulat PIIT w zakresie używania szerszego z pojęć, to może budzić wątpliwości interpretacyjne, czy intencją ustawodawcy było pozostawienie zarówno pojęcia informacji handlowej i marketingu bezpośredniego, jako oddzielnych pojęć, czy jednak przesądzenie, że pojęcie marketingu bezpośredniego zawiera się w pojęciu informacji handlowej. Jeżeli to drugie, to ustawodawca powinien konsekwentnie zrezygnować z używania pojęcia marketingu bezpośredniego.</p> <p>5. W tym miejscu na uwagę zasługuje jeszcze jeden poważny problem projektowanej regulacji. W uzasadnieniu do projektu ustawy stwierdzono, że Postanowienia art. 360 PKE stanowią o ochronie użytkowników końcowych przed nękaniami w związku z marketingiem bezpośrednim lub przesyłaniem niezamówionej informacji handlowej. Przepisy zastąpią obowiązujące regulacje art. 10 ustawy o świadczeniu usług drogą elektroniczną oraz art. 172 Pt. Wraz z wprowadzeniem art. 360 PKE uchylany jest art. 10 ustawy o świadczeniu usług drogą elektroniczną. Z takim stwierdzeniem nie można się zgodzić i wymaga ono sprostowania. Jedną z podstawowych zmian wynikających z projektowanego art. 360 PKE jest istotne, być może niezamierzone, a na pewno nieuzasadnione, rozszerzenie zakazu przekazywania</p>	<p><i>wywołujących dla celów marketingu bezpośredniego zebrane na podstawie dotychczasowych przepisów zachowują ważność, jeżeli pierwotny sposób wyrażenia zgody odpowiada warunkom ustawy, o której mowa w art. 1.”</i></p> <p>8. Uwaga uwzględniona</p> <p>9.-14. Uwaga kierunkowo uwzględniona W polskim systemie prawnym przepisem implementującym był art. 10 u.sude, w konsultowanym projekcie PKE art. 360 ust. 2, odnoszącym się, podobnie jak motyw 41 oraz art. 13 ust. 2 dyrektywy 58/2002 do adresów poczty elektronicznej.</p>
--	--	--	--

		<p>informacji handlowej. Obowiązujący art. 10 uśude zakazuje przesyłania niezamówionej informacji handlowej skierowanej do oznaczonego odbiorcy będącego osobą fizyczną. Natomiast projektowany art. 360 PKE przewiduje zakaz przesyłania informacji handlowej bez zgody oznaczonego odbiorcy, bez względu na to, czy odbiorca jest czy nie jest osobą fizyczną. Taka zmiana ma fundamentalne znaczenie dla wszystkich przedsiębiorstw w Polsce, które aktywnie korzystają z różnych form marketingu elektronicznego, w granicach dopuszczonych przez przepisy prawa. Zmiana ta oznacza, że tam gdzie dzisiaj legalne jest wysłanie informacji handlowej środkami komunikacji elektronicznej do organizacji takich jak osoby prawne czy inne jednostki organizacyjne bez konieczności uzyskiwania uprzedniej zgody, pojawi się konieczność uzyskania uprzedniej zgody. Biorąc pod uwagę, że w uzasadnieniu do projektu ustawy jest informacja, że projektowane przepisy nie mają na celu merytorycznej modyfikacji dotychczasowych przepisów można założyć, że powyższa zmiana nie jest zamierzona, a projektowane przepisy zostaną poprawione tak, aby faktycznie nie wprowadzać istotnych zmian wobec obecnych art. 172 Pt i art. 10 uśude. Izba podkreśla, iż nie ma żadnego uzasadnienia, również na gruncie EKŁE, aby przepisy zakazujące wysyłania informacji handlowych rozszerzać na podmioty inne niż osoby fizyczne, gdyż istotą tej regulacji jest ochrona sfery prywatności przynależnej osobom fizycznym, a nie organizacjom czy instytucjom publicznym. Takie podejście jest również niezgodne z obowiązującą dyrektywą e-Privacy oraz projektowanym rozporządzeniem e-Privacy, które ma zastąpić dyrektywę.</p>	
--	--	--	--

		<p>6. Gradacja wysokości kary wskazana w art. 410 ust. 5 PKE jest w zupełności nieadekwatna do możliwych naruszeń. Ustalenie wysokości kary w kwocie do 1 mln zł (w sytuacji, w której będzie to kwota wyższa niż 3% przychodu ukaranego podmiotu) powoduje, że niezależnie od skali potencjalnego naruszenia kwota minimalnej kary może być znacząco wyższa niż możliwości finansowe ukaranego przedsiębiorcy, a dodatkowo, w przypadku wielokrotności złożonych wniosków o nałożenie grzywny może osiągać większe pułapy.</p> <p>7. Wskazane jest dodanie przepisu przejściowego, który potwierdzałby, że wszelkie zgody (nie tylko dotyczące art. 172 Pt i art. 10 uśude) zebrane pod rządami dotychczasowych przepisów zachowują swoją ważność w zakresie przez nie określonym i przez czas przez nie określony. W innej sytuacji przedsiębiorcy będą zmuszeni do usuwania zbieranej przez wiele lat, i kosztem wielu nakładów, bazy zgód (np. zgody na przesyłanie informacji handlowej z uśude), żeby wprowadzić w ich miejsce nowe, bardzo podobne, ale odrobinę odmienne zgody z PKE. Jak się więc wydaje, projekt przesądza w tym miejscu, że abonent lub użytkownik może wyrazić zgodę poprzez udostępnienie identyfikującego go adresu elektronicznego w celu użycia tego adresu do marketingu bezpośredniego lub przesyłania niezamówionej informacji handlowej. Rozumiemy, że - zgodnie z RODO - oznaczałoby to, że dla ustawodawcy dopuszczalnym sposobem wyrażenia zgody jest nie tylko zaznaczenie checkboxa, ale także inne czynne, świadome i dobrowolne działanie podmiotu danych.</p> <p>8. Zasadne byłoby również w tym zakresie dodanie do PKE definicji adresu elektronicznego lub odesłanie w ust. 2 do uśude. Proponujemy również dodanie rozwiązania</p>	
--	--	--	--

		<p>przewidzianego w dyrektywie 2002/58/WE dotyczącego marketingu skierowanego do już istniejących klientów przedsiębiorcy:</p> <p>9.,,W przypadku gdy przedsiębiorca posiada elektroniczne dane kontaktowe osoby fizycznej w związku z nabyciem przez tę osobę produktu lub usługi, może on używać tych danych do kontaktu w celu marketingu swoich produktów lub usług podobnych do tych, które świadczy tej osobie.</p> <p>10. W takim przypadku przedsiębiorca informuje o możliwości wniesienia w sposób prosty i nieodpłatny sprzeciwu wobec wykorzystywania elektronicznych danych w powyższym celu, w chwili zawarcia umowy oraz przy każdym przypadku kontaktu w celu marketingu bezpośredniego z ich użyciem.”</p> <p>11. Przepis w całości odzwierciedla regulację zawartą w art. 13 ust. 2 Dyrektywy e-Privacy. Jak wskazuje motyw 42 powyższej dyrektywy, aksjologia takiego rozwiązania opiera się na założeniu, zgodnie z którym marketing własnych, podobnych do już świadczonych usług lub produktów wobec swoich klientów nie jest tak uciążliwy jak inne przypadki marketingu i może wywołać pozytywne skutki dla klienta (np. zmianę starej umowy nowszą, korzystniejszą dla klienta). Można więc przyjąć, że w przypadku, gdy dana osoba zakupiła od danego podmiotu produkt lub usługę i przy tej okazji podała swoje dane i nie zrezygnowała z wiadomości marketingowych, to prawdopodobnie jest zainteresowana otrzymywaniem od tego podmiotu informacji marketingowych o podobnych produktach lub usługach, nawet jeśli nie wyraziła konkretnej zgody (soft opt-in).</p> <p>Aby zastosować powyższe rozwiązanie muszą być spełnione następujące przesłanki:</p>	
--	--	---	--

- w trakcie sprzedaży (lub negocjacji w sprawie sprzedaży) produktu lub usługi tej osobie pozyskano szczegółowe informacje kontaktowe takie jak np. numer telefonu czy adrese-mail;
- marketing dotyczy jedynie produktów lub usług oferowanych przez ten sam podmiot oraz podobnych do tych, które były przedmiotem wcześniejszej umowy;
- podmiot dał osobie prostą możliwość odmowy lub rezygnacji z marketingu, zarówno przy pierwszym zebraniu szczegółów, jak i w każdej następnej wiadomości.

Rozwiązania bazujące w pełni na treści dyrektywy zostały przyjęte w taki sam sposób także w niektórych krajach członkowskich np. w Zjednoczonym Królestwie Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej.

W kontekście dyrektywy 2002/58 - art. 13 ust. 2 nakazuje państwom członkowskim wprowadzenie przepisów, które umożliwiają przedsiębiorcom wykorzystanie „electronic contact details for electronic mail” (co nie dotyczy tylko adresu e-mail, ale każdego kontaktu przez „pocztę elektroniczną” rozumianą zgodnie z art. 2 h) dyrektywy) do marketingu swoich własnych podobnych produktów lub usług, pod warunkiem umożliwienia sprzeciwu (opt-out) przy zbieraniu danych i potem przy każdej komunikacji. Przepis ten nie został transponowany do prawa polskiego, mimo że państwa członkowskie nie mają w tym zakresie swobody.

Aby poprawnie transponować ten przepis, wskazane byłoby dodanie do definicji poczty elektronicznej wzorowanej na art. 2 h) dyrektywy 2002/58:

„poczta elektroniczna oznacza wiadomość tekstową, głosową, dźwiękową lub obrazkową wysłaną za

		<p>pośrednictwem publicznej sieci komunikacji elektronicznej, która może być przechowywana w sieci lub telekomunikacyjnym urządzeniu końcowym odbiorcy do chwili jej odebrania przez odbiorcę”</p> <p>12. Biorąc pod uwagę powyższe rozważania, w razie decyzji o pozostawieniu przepisu w PKE, proponujemy następujące brzmienie art. 360 ust. 1:</p> <p>13. „Zakazane jest korzystanie z usług łączności interpersonalnej dla celów marketingu bezpośredniego wobec oznaczonego odbiorcy, będącego osobą fizyczną, chyba że abonent lub użytkownik uprzednio wyraził na to zgodę.”.</p> <p>14. Jak zostało to wskazane w stanowisku, telekomunikacja, w przeciwieństwie do innych obszarów gospodarki, jest obszarem, w którym zachodzą nieustanne, bardzo dynamiczne zmiany. Wdrożenie 5G, RCS, rozwój sieci światłowodowej, aktualizacja oferty w postaci rozszerzania pakietów o usługi nielimitowane jak np. darmowy transfer w wybranych aplikacjach. Komunikacja marketingowa rozpatrywana, jako możliwość przedstawienia swoim klientom nowoczesnych rozwiązań, powinna być zjawiskiem naturalnym, nieobłożonym nadmiernymi sankcjami. Konieczność ponoszenia nakładów finansowych na stały rozwój oferty w sytuacji braku możliwości skutecznego komunikowania o zmianach w ofercie należy rozpatrywać w kontekście niesprawiedliwości.</p> <p>Art. 360 ust. 2 – przepisem powinien być objęty również inny adres elektroniczny (np. numer telefonu), a nie tylko adres poczty elektronicznej. Wiele przypadków kontaktu z ust. 1 nie opiera się o adres poczty elektronicznej.</p>	
--	--	---	--

7 5 1	Art. 360	KIGEi T	<p>Izba ma świadomość występujących na rynku nadużyć związanych z wykorzystywaniem telefonu w celach szeroko rozumianej sprzedaży na odległość. Jednocześnie projektowane rozwiązania zmiierają nie tyle do rozwiązania problemu, co praktycznego wyeliminowania tego kanału sprzedaży a tym samym zamrożenia dużej części rynku (nie tylko telekomunikacyjnego, ale również np. energetycznego). Proponowane rozwiązania zakładają wymóg posiadania uprzedniej zgody pod rygorem kary pieniężnej, która może wynieść milion złotych niezależnie od wysokości uzyskanych przychodów. Izba zwraca uwagę na dwie kluczowe kwestie, dotyczące tego, jak należy rozumieć pojęcie uprzedniości oraz tego, co jest marketingiem bezpośrednim.</p> <p>Izba zwraca również uwagę, że naruszenie omawianego zakazu podlega zarówno obecnie jak i w projektowanych przepisach zarówno kompetencjom Prezesa UKE jak i Prezesa UOKiK. Co istotne, organy te prezentują odmienne stanowisko w przedmiocie interpretacji zakazu stosowania telefonicznego marketingu bezpośredniego bez uprzedniej zgody użytkownika.</p> <p>Prezes UOKiK przyjmuje, że przez marketing bezpośredni należy rozumieć działania skierowane do wybranego adresata, których celem jest promocja usług, nakierowane na osiągnięcie efektu handlowego w postaci zwiększenia popytu na towary lub usługi oferowane przez przedsiębiorcę (decyzja nr DOZiK 1/2019).</p> <p>Prezes UOKiK przyjmuje zatem bardzo restrykcyjną definicję marketingu bezpośredniego uznając, że ponieważ cechą działań podejmowanych w celach marketingu bezpośredniego jest nakierowanie na osiągnięcie efektu handlowego, najczęściej w postaci zwiększenia popytu na towary lub usługi przedsiębiorcy, marketing bezpośredni obejmuje nie tylko</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona Obowiązek posiadania uprzedniej zgody znajduje się również w art. 172 ust. 1 ustawy Prawo telekomunikacyjne.</p>
-------------	-------------	------------	--	--

		<p>działania o charakterze sprzedażowym, ale również jakiegokolwiek działania, które służą dostarczaniu informacji, jeśli ich końcowym efektem jest zainteresowanie adresata ofertą przedsiębiorcy.</p> <p>Tym samym Prezes UOKiK traktuje jako marketing bezpośredni również sytuacje, gdy:</p> <ul style="list-style-type: none">• kontakt ma na celu uzyskanie zgody na marketing bezpośredni, w tym na zaprezentowanie oferty;• kontakt jest wykorzystywany do umówienia bezpośredniego spotkania z przedstawicielem handlowym, którego zadaniem jest przedstawienie oferty określonego produktu i zawarcie umowy;• przedsiębiorca nawiązuje kontakt ze swoim klientem w celu zbadania jego potrzeb lub oczekiwań co do oferowanych przez przedsiębiorcę towarów lub usług;• kontakt ma na celu informowanie o akcjach promocyjnych przedsiębiorcy, bez składania propozycji zawarcia umowy przez telefon;• kontakt dotyczy zapowiedzi oferty. <p>Inne stanowisko prezentował Prezes UKE. W piśmie skierowanym do Stowarzyszenia Administratorów Bezpieczeństwa Informacji z dnia 21 października 2015 r. Prezes UKE wskazał, że dopuszczalne jest uzyskanie zgody podczas rozmowy telefonicznej, a następnie kontynuowanie jej w celu przedstawienia oferty. Podobnie Sąd Okręgowy Warszawa-Praga w Warszawie w wyroku z dnia 4 stycznia 2019 r. (sygn. akt IV Ca 1873/16) stwierdził, że:</p> <p><i>„Nie jest sprzeczne z art. 172 Prawa Telekomunikacyjnego wykonywanie przez pracowników pozwanej połączeń na losowo wybrane numery abonentów bez ich zgody w celu ustalenia, czy wyrażają oni zgodę na kontakt telefoniczny w celu marketingu bezpośredniego. Dopiero po wyrażeniu</i></p>	
--	--	---	--

		<p><i>zgody strona prowadzi w stosunku do abonentów czynności polegające na marketingu bezpośrednim”.</i></p> <p>W ocenie Izby uznanie, że marketingiem bezpośrednim jest również rozmowa w celu uzyskania wymaganej, uprzedniej zgody na wykorzystanie telekomunikacyjnego urządzenia końcowego w celu marketingu bezpośredniego budzi poważne wątpliwości. Wydaje się, że wobec rezygnacji z formy pisemnej lub elektronicznej dla sposobu wyrażenia zgody (obecnie taka zgoda może być przekazana również w rozmowie telefonicznej) takie stanowisko jest zbyt daleko idące.</p> <p>Izba stoi na stanowisku, że tak daleko idące zakazy, w istocie wykluczające możliwość wejścia na rynek bez posiadania sieci sprzedaży (w szczególności w przypadku kierowania oferty do osób starszych, np. usług telefonii stacjonarnej czy sprzedaży energii) nie znajdują uzasadnienia. W szczególności trudno uznać, by sprzedaż w systemie door2door była mniej uciążliwa czy też generująca mniej ryzyk niż wykorzystanie telefonu. Obecnie i proponowane rozwiązania pozwalają zatem na wizytę bez zapowiedzi w domu użytkownika sankcjonując jednocześnie próbę rozmowy telefonicznej. Warto przy tym podkreślić, że o ile marketing telefoniczny jest w istocie zjawiskiem uciążliwym, to jednak wystarczy odłożyć słuchawkę, by uniknąć niechcianej rozmowy.</p> <p>Izba postuluje doprecyzowanie przepisu i wskazanie, że (i) zgoda może być wyrażona w rozmowie telefonicznej oraz (ii) w przypadku uzyskania zgody można w tej samej rozmowie prowadzić działania marketingowe.</p> <p>Izba kwestionuje również rozwiązanie, zgodnie z którym naruszenie zakazu ma każdorazowo być uznane za czyn nieuczciwej konkurencji. Niezależnie od powyższego należy podkreślić nieprawidłową kwalifikację działań przedsiębiorcy, o których mowa w ust. 2, zawsze jako czyn nieuczciwej</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona Projektodawca postanowił kontynuować obecny stan prawny (por. art. 172 Pt).</p> <p>Uwaga uwzględniona</p>
--	--	---	--

		<p>konkurencji, podczas, gdy działania z ust. 2 za uprzednią zgodą użytkownika końcowego są dopuszczalne i jako takie nie mogą stanowić czynu nieuczciwej konkurencji.</p> <p>Jednocześnie przy okazji prac nad Projektem warto zawęzić proponowany przepis do osób będących osobami fizycznymi, czyli do stanu sprzed dość przypadkowych zmian z wdrożeniem dyrektywy 2011/83 o prawach konsumenta.</p> <p>Konsekwentnie, zgodnie z dotychczasowym brzmieniem art. 172 ustawy – prawo telekomunikacyjne, postulujemy, aby zgoda mogła być udzielona również przez abonenta (w praktyce dostawcy usług nie są w stanie rozróżnić kto udziela zgody).</p> <p>Proponujemy również, aby automatyczne systemy wywołujące jako odrębną kategorię narzędzi służących do marketingu bezpośredniego pozostawić wyłącznie dla połączeń głosowych. W praktyce jest to najbardziej inwazyjna forma marketingu bezpośredniego. W przypadku wiadomości SMS takie wyróżnienie jest bezcelowe, ponieważ praktycznie wszystkie kampanie SMS realizowane są w sposób automatyczny. Jeżeli użytkownik końcowy wyraża zgodę na otrzymywanie marketingowych SMSów, nie rozróżnia sytuacji, w której są one wysyłane ręcznie (przedsiębiorca wpisuje wiadomość w swoim telefonie i wysyła je do odbiorcy), a w której jest to wysyłka automatyczna. Brak tego doprecyzowania utrudnia formułowanie prostych zgód marketingowych, ponieważ obecne i proponowane brzmienie przepisów wymaga przywołania niezrozumiałego dla odbiorców pojęcia „automatycznych systemów wywołujących”.</p> <p>KIGEiT nie rozumie też potrzeby wyróżniania telekomunikacyjnych urządzeń końcowych w ramach omawianej zgody. Analiza przepisu prowadzi do dość</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona j/w (uwaga PIIT)</p>
--	--	--	--

		<p>zabawnych wniosków, zgodnie z którymi konieczne jest uzyskanie wyraźnej zgody na posłużenie się telefonem lub komputerem dla wysłania emaila czy SMSa.</p> <p>Zgody mają być jasne i zrozumiałe, w związku z tym przepisy powinny również spełniać te przesłanki. Istotą regulacji jest aby niezamówione informacje handlowe nie trafiały do abonentów i w tym duchu proponujemy uprościć omawiany przepis.</p> <p>W związku z tym, że pojęcie informacji handlowej wydaje się zawierać w pojęciu marketingu bezpośredniego, zasadne byłoby używanie tylko jednego (szerszego) z tych pojęć. W projektowanym przepisie wskazano „do celów przesyłania niezamówionej informacji handlowej w rozumieniu ustawy o świadczeniu usług drogą elektroniczną, w tym marketingu bezpośredniego, do oznaczonego odbiorcy”. Takie sformułowanie nie dość, że nie odpowiada na postulat KIGEiT w zakresie używania szerszego z pojęć, to może budzić wątpliwości interpretacyjne, czy intencją ustawodawcy było pozostawienie zarówno pojęcia informacji handlowej i marketingu bezpośredniego, jako oddzielnych pojęć, czy jednak przesądzenie, że pojęcie marketingu bezpośredniego zawiera się w pojęciu informacji handlowej. Jeżeli to drugie, to ustawodawca powinien konsekwentnie zrezygnować z używania pojęcia marketingu bezpośredniego.</p> <p>Pomimo wcześniejszych uwag KIGEiT autorzy projektu nadal posługują się pojęciem „niezamówionej informacji handlowej w rozumieniu ustawy o świadczeniu usług drogą elektroniczną”. Wspomniana ustawa nie definiuje niezamówionej informacji handlowej – definiuje jedynie informację handlową. Omawiany przepis w sposób kuriozalny odwołuje się do wadliwej praktyki niektórych przedsiębiorców, którzy zbierają zgody na przesyłanie</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Wskazać należy, że w dotychczasowym reżimie prawnym, na podstawie art. 172 Pt, ochroną objęte były również inne podmioty niż osoby fizyczne. Rozwiązanie takie jest zgodne z art. 13 ust. 5 zdanie 1 i 2 dyrektywy 58/2002.</p>
--	--	---	--

		<p>niezamówionej informacji handlowej. Jeżeli abonent lub użytkownik wyraża zgodę na treści marketingowe, otrzymana przez niego informacja handlowa jest zamówiona. Swoją drogą podobne, błędne sformułowanie, zawarte jest w art. 3a ust. 2 pkt 6 ustawy o świadczeniu usług drogą elektroniczną.</p> <p>W tym miejscu na uwagę zasługuje jeszcze jeden poważny problem projektowanej regulacji. W uzasadnieniu do projektu ustawy stwierdzono, że Postanowienia art. 360 PKE stanowią o ochronie użytkowników końcowych przed nękaniami w związku z marketingiem bezpośrednim lub przesyłaniem niezamówionej informacji handlowej. Przepisy zastąpią obowiązujące regulacje art. 10 ustawy o świadczeniu usług drogą elektroniczną oraz art. 172 Pt. Wraz z wprowadzeniem art. 360 PKE uchylany jest art. 10 ustawy o świadczeniu usług drogą elektroniczną. Z takim stwierdzeniem nie można się zgodzić i wymaga ono sprostowania. Jedną z podstawowych zmian wynikających z projektowanego art. 360 PKE jest istotne, być może niezamierzone, a na pewno nieuzasadnione, rozszerzenie zakazu przekazywania informacji handlowej. Obowiązujący art. 10 u.s. zakazuje przesyłania niezamówionej informacji handlowej skierowanej do oznaczonego odbiorcy będącego osobą fizyczną. Natomiast projektowany art. 360 PKE przewiduje zakaz przesyłania informacji handlowej bez zgody oznaczonego odbiorcy, bez względu na to, czy odbiorca jest czy nie jest osobą fizyczną. Taka zmiana ma fundamentalne znaczenie dla wszystkich przedsiębiorstw w Polsce, które aktywnie korzystają z różnych form marketingu elektronicznego, w granicach dopuszczonych przez przepisy prawa. Zmiana ta oznacza, że tam gdzie dzisiaj legalne jest wysłanie informacji handlowej środkami komunikacji elektronicznej do organizacji takich jak osoby</p>	
--	--	---	--

			<p>prawne czy inne jednostki organizacyjne bez konieczności uzyskiwania uprzedniej zgody, pojawi się konieczność uzyskania uprzedniej zgody. Biorąc pod uwagę, że w uzasadnieniu do projektu ustawy jest informacja, że projektowane przepisy nie mają na celu merytorycznej modyfikacji dotychczasowych przepisów można założyć, że powyższa zmiana nie jest zamierzona, a projektowane przepisy zostaną poprawione tak, aby faktycznie nie wprowadzać istotnych zmian wobec obecnych art. 172 Pt i art. 10 uśude. Izba podkreśla, iż nie ma żadnego uzasadnienia, również na gruncie EKŁE, aby przepisy zakazujące wysyłania informacji handlowych rozszerzać na podmioty inne niż osoby fizyczne, gdyż istotą tej regulacji jest ochrona sfery prywatności przynależnej osobom fizycznym, a nie organizacjom czy instytucjom publicznym. Takie podejście jest również niezgodne z obowiązującą dyrektywą e-Privacy oraz projektowanym rozporządzeniem e-Privacy, które ma zastąpić dyrektywę.</p>	
7 5 2	Art. 360	Olesiński i Wspólnicy	<p>Pozytywnie oceniamy inicjatywę ustawodawczą w zakresie zebrania w jednej ustawie regulacji dotyczących wysyłania informacji handlowych. Jak rozumiemy intencją ustawodawcy jest: ☐ aby każda forma wysyłki informacji handlowych drogą elektroniczną była objęta tą regulacją tj. nie tylko e-mail marketing, ale także SMS marketing, powiadomienia przeglądarkowe (web push) i telefoniczne; ☐ aby zabronione było wysyłanie informacji handlowych drogą elektroniczną – nie tylko poprzez automatyczne systemy wywołujące, ale również bez użycia takich systemów np. w ramach indywidualnego mailingu marketingowego. Obecna treść ustawy o świadczeniu usług drogą elektroniczną umożliwia wysyłkę informacji handlowych drogą elektroniczną wyłącznie za zgodą, niezależnie czy wysyłka jest automatyczna czy</p>	

		<p>prowadzona indywidualnie. Obecna treść przepisu nie uwzględnia powyższych założeń w pełni i wymaga modyfikacji. 1) Sugerujemy aby z ust. 1 wyraźnie wynikało, że zakazane jest przesyłanie niezamówionej informacji handlowej za pomocą środków komunikacji elektronicznej, bez zgody odbiorcy takiej informacji, niezależnie od tego czy wykorzystywane są automatyczne systemy wywołujące.</p> <p>2) Sugerujemy rozważenie zmiany ust. 2 poprzez następującą modyfikację: „Zgoda, o której mowa w ust. 1, może być wyrażona przez udostępnienie przez użytkownika końcowego w tym celu identyfikującego go adresu poczty elektronicznej lub numeru telefonu”. Kluczową zmianą jest dodanie do treści ust. 2 zastrzeżenia, że chodzi o udostępnienie danych w celu otrzymywania informacji handlowych, a nie każdego udostępnienia tych danych. Jak rozumiemy przepis ma dotyczyć również innych form wysyłania informacji handlowych (nie tylko mailowo) – sugerujemy uzupełnić również o numer telefonu. Nie widzimy prawnego uzasadnienia dla umożliwiania wyrażenia takiej zgody wyłącznie dla e-mail marketingu.</p> <p>3) Sugerujemy rozważenie przeniesienia bezpośrednio do ustawy Prawo komunikacji elektronicznej przepisów karnych znajdujących się w dalszym ciągu w ustawie o świadczeniu usług drogą elektroniczną, które odnoszą się do przesyłania niezamówionej informacji handlowej (art. 24 ustawy o świadczeniu usług drogą elektroniczną).</p> <p>W naszej ocenie jest to niezbędne w celu zachowania spójności i konsekwencji legislacyjnej.</p>	<p>1) Uwaga kierunkowo uwzględniona</p> <p>2) Uwaga uwzględniona w zakresie wprowadzenia celu</p> <p>3) Uwaga uwzględniona</p>
--	--	--	---

7 5 3	Art. 360	WKB Wierciński Kwieciński Baehr sp. K.	<p>Celem tego przepisu jest ochrona użytkowników przed niechcianymi kontaktami marketingowymi. Przepis łączy zagadnienia przesyłania informacji handlowej oraz marketingu bezpośredniego w ramach jednej ustawy co jest krokiem w dobrą stronę wobec dotychczasowego rozproszenia regulacji. Dodatkowo pożądane byłoby wyjaśnienie pojęć „marketingu bezpośredniego” oraz „informacji handlowej”</p> <p>Należy jednak krytycznie ocenić proponowane brzmienie jako nierozwiązujące istoty problemu interpretacyjnego.</p> <p>1. Zakazane jest: 1) używanie automatycznych systemów wywołujących lub 2) używanie telekomunikacyjnych urządzeń końcowych, w szczególności w ramach korzystania z usług komunikacji interpersonalnej – dla celów przesyłania niezamówionej informacji handlowej w rozumieniu ustawy o świadczeniu usług drogą elektroniczną, w tym marketingu bezpośredniego, do oznaczonego odbiorcy, będącego użytkownikiem końcowym, chyba że uprzednio wyraził on na to zgodę. 2. Zgoda, o której mowa w ust. 1, może być wyrażona przez udostępnienie przez użytkownika końcowego identyfikującego go adresu poczty elektronicznej.</p> <p>Przepis o takim brzmieniu nie rozwiązuje obecnego problemu ilości potrzebnych zgód, a także wprowadza możliwość niepożądanych sytuacji gdzie samo podanie przez użytkownika identyfikującego adresu elektronicznego w celu np. skorzystania z usługi może doprowadzić do otrzymywania informacji handlowych, na które w normalnych warunkach użytkownik nie wyraziłby zgody. Przepis o takim brzmieniu wymagałby od użytkowników w ramach korzystania z większości usług elektronicznych przesyłania dodatkowej informacji o braku wyrażenia zgody na przesyłanie informacji</p>	<p>Uwaga kierunkowo uwzględniona Przez doprecyzowanie ust. 2.</p>
-------------	-------------	--	---	--

handlowych. Zgoda wyrażona poprzez wskazanie identyfikującego adresu poczty elektronicznej nie miałaby charakteru swobodnej i dobrowolnej, ponieważ w celu skorzystania z usługi użytkownik nie miałby możliwości nie wyrażenia zgody co było poruszane m. in. w Opinii rzecznika generalnego Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej z 4 marca 2020 r. w sprawie C-61/19. Implementacja art. 13 dyrektywy 2002/58 w proponowanym brzmieniu przyrównująca podanie adresu e-mail do wyrażenia zgody jest zbyt daleko idąca i może służyć do nadużyć. Celem artykułu dyrektywy jest umożliwienie usługodawcy/sprzedawcy promowania swoich produktów podobnych/usług klientom, którzy dokonali zakupu/korzystają z usług tego podmiotu na co w każdej chwili mogą wyrazić sprzeciw o czym są odpowiednio informowani. Powyższe nie jest równoważne z wyrażeniem zgody.

Dodatkowo, ustawodawca w projektowanym ust. 1 komentowanego przepisu posługuje się pojęciem „niezamówionej informacji handlowej” przy jednoczesnej propozycji uchylecia przepisu art. 10 ustawy o świadczeniu usług drogą elektroniczną (art. 20 pkt 3 ustawy wprowadzającej ustawę – Prawo komunikacji elektronicznej). Uchylany przepis zawierał definicję „zamówionej informacji handlowej”, która pozwalało a contrario charakteryzować informację handlową, która nie jest zamówiona. Zgodnie z planowanymi przepisami takiego odniesienia już nie będzie. Zgodnie z Dyrektywą 2002/58/WE o prywatności i łączności elektronicznej „marketing bezpośredni” dotyczy relacji klient – usługodawca/sprzedawca. Udostępnienie przez klienta adresu e-mail w kontekście sprzedaży produktu lub usługi otwiera usługodawcy/sprzedawcy możliwość wykorzystania

		<p>tego kanału kontaktu do promowania swoich własnych podobnych produktów lub usług, pod warunkiem jasnego poinformowania użytkownika o możliwości wyrażenia sprzeciwu zarówno w momencie zebrania tych danych, jak i przy każdej wysłanej wiadomości.</p> <p>Powyższe zachowanie użytkownika nie jest jednak równoważne z wyrażeniem zgody i z tego względu podmiotowi danych przysługuje sprzeciw, a samo przetwarzanie danych oparte jest na uzasadnionym interesie usługodawcy/sprzedawcy i w takim przypadku zgoda nie jest odpowiednią podstawą prawną przetwarzania danych osobowych w celach marketingu bezpośredniego.</p> <p>Celem projektowanego przepisu jest ochrona użytkowników przed niechcianymi kontaktami marketingowymi. Przepis łączy zagadnienia przesyłania informacji handlowej oraz marketingu bezpośredniego w ramach jednej ustawy co jest krokiem w dobrą stronę wobec dotychczasowego rozproszenia regulacji.</p> <p>Należy jednak krytycznie ocenić proponowane brzmienie jako nierozwiązujące istoty problemu interpretacyjnego.</p> <p>Projektowana regulacja zakazuje stosowania automatycznych systemów wywołujących oraz telekomunikacyjnych urządzeń końcowych (w szczególności w ramach korzystania z usługi komunikacji interpersonalnej) także w odniesieniu do marketingu bezpośredniego jako jednego z rodzajów informacji handlowej.</p>	
--	--	--	--

Z drugiej strony, poprzez projektowany ust. 2 ustawodawca rozszerza stosowanie mechanizmu dopuszczalnego na podstawie przepisu art. 13 ust. 2 Dyrektywy 2002/58/WE o prywatności i łączności elektronicznej także na informacje handlowe nie będące marketingiem bezpośrednim. Zapis ten stanowi o zgodzie, do której zgodnie z projektowanym przepisem art. 362 PKE, powinniśmy odpowiednio stosować przepisy o ochronie danych osobowych. Ustawodawca modyfikuje zatem mechanizm ustanowiony w Dyrektywie 2002/58/UE dla marketingu bezpośredniego poprzez wprowadzenie koncepcji „automatycznej zgody”, która jest sprzeczna z istotą „skutecznej zgody” jako zgody świadomej i dobrowolnej zgody, o której mowa w znajdujących odpowiednie zastosowanie przepisach o ochronie danych osobowych.

Wydaje się zatem, że podobnie jak w przepisie art. 13 Dyrektywy 2002/58/UE, powinniśmy mieć do czynienia z tzw. mechanizmem opt-out rozumianym jako możliwość sprzeciwienia się wobec otrzymywania informacji handlowych, w tym marketingu bezpośredniego, a nie z mechanizmem udzielania „automatycznej zgody” i cofania zgody. Sposób udzielenie zgody, jaki proponuje ustawodawca stoi bowiem w istotnej sprzeczności z zasadami wyrażania zgody na podstawie mających odpowiednie zastosowanie przepisów o ochronie danych osobowych.

Oczywiście powyższe implikuje pytanie o zasadność rozszerzenia zasady wprowadzonej w art. 13 Dyrektywy 2002/58/UE, także na informacje handlowej nie będące marketingiem bezpośrednim. Z uwagi na konieczność ochrony

			<p>użytkownika i konsumenta takie roszczenie powinno być ocenione krytycznie.</p> <p>Przepis w proponowanym brzmieniu nie jest prawidłową implementacją przepisów art. 13 Dyrektywy 2002/58/WE oraz art. 10 Dyrektywy 2002/65/WE. Nie służy on ani przedsiębiorcom ani konsumentom. Takie sformułowanie przepisu nie tylko nie rozwiąże obecnych problemów interpretacyjnych, ale także wprowadzi nowe, istotne dla rynku.</p>	
7 5 4	Art. 360 ust. 1	ZBP	<p>a) Pozytywnie należy ocenić zmianę polegającą na uchyleniu art. 10 ustawy o świadczeniu usług drogą elektroniczną (u.ś.u.d.e.) i wprowadzeniu jednego przepisu art. 360, ponieważ zakresy art. 10 u.ś.u.d.e. oraz art. 172 Prawa telekomunikacyjnego krzyżowały się, co powodowało komplikacje w stosowaniu tych przepisów, zwłaszcza gdy klient wyraził zgodę na podstawie jednej ustawy, a drugiej już nie, a dotyczyło to przypadku objętego zakresem obu przepisów.</p> <p>b) Proponujemy rozważenie zmiany brzmienia przepisu i wyłączenie z zakresu zastosowania tych przepisów, a tym samym obowiązku uzyskiwania zgody, przypadku dotyczącego użytkowników końcowych innych niż osoby fizyczne (w tym osób kontaktowych takich osób). Art. 360 stanowi implementację art. 10 dyrektywy 2002/65/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 września 2002 r. dotyczącej sprzedaży konsumentom usług finansowych na odległość oraz art. 13 ust. 1 i 3 dyrektywy 2002/58/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 lipca 2002 r. dotyczącej przetwarzania danych osobowych i ochrony prywatności w sektorze łączności elektronicznej. Pierwszy z</p>	<p>a) Dziękujemy za pozytywną przyjętego rozwiązania kierunkowego.</p> <p>b) Uwaga nieuwzględniona Wskazać należy, że w dotychczasowym reżimie prawnym, na podstawie art. 172 Pt, ochroną objęte były również inne podmioty niż osoby fizyczne. Rozwiązanie takie jest zgodne z art. 13 ust. 5 zdanie 1 i 2 dyrektywy 58/2002.</p>

		<p>wymienionych przepisów dotyczy wyłącznie konsumentów. Natomiast zgodnie z art. 13 ust. 5 dyrektywy 2002/58/WE przepisy ust. 1 i 3 stosuje się do abonentów będących osobami fizycznymi. Państwa Członkowskie zapewniają również, że w ramach prawa wspólnotowego oraz obowiązującego ustawodawstwa krajowego, uzasadnione interesy abonentów innych niż osoby fizyczne, w odniesieniu do uciążliwych komunikatów, posiadają wystarczającą ochronę. Wydaje się w kontekście wyżej wymienionych przepisów nadmierne jest zakazywanie kontaktu marketingowego z osobą prawną bez uprzedniej zgody, podczas gdy przykładowo numery kontaktowe do osób reprezentujących osobę prawną znajdują się na stronie danej spółki.</p> <p>c) Przepis niejasno odnosi się do tzw. telemarketingu, gdzie komunikaty są przekazywane w trakcie rozmowy i nie można mówić wtedy o „przesyłaniu” informacji handlowej. Obecna treść art. 360 skłaniałaby do wniosku, że telemarketing nie jest objęty zakresem przepisu. Z uzasadnienia zaś wynika, że „Marketing bezpośredni oraz przesyłanie niezamówionej informacji handlowej mogą odbywać się w różnej formie, w szczególności: wiadomości poczty elektronicznej, telefony do użytkowników końcowych, wiadomości SMS lub MMS, jak również wszelkie inne formy komunikacji. Co do zasady, zakazany jest marketing bezpośredni oraz przesyłanie niezamówionej informacji handlowej.”. Uzasadnienie skłania zatem do wniosku, że wykonywanie telefonów w celu marketingu jest zakazane bez zgody użytkownika końcowego. Proponowane byłoby ograniczenie zakazu wykonywania rozmów telefonicznych bez uprzedniej zgody. Zamiast tego w świetle art. 10 ust. 1 dyrektywy 2002/65/WE oraz art. 13 ust. 1, 3 i 5 dyrektywy 2002/58/WE lepszym rozwiązaniem byłoby</p>	<p>c) Uwaga nieuwzględniona Obowiązek posiadania uprzedniej zgody znajduje się również w art. 172 ust. 1 ustawy Prawo telekomunikacyjne.</p>
--	--	--	--

			<p>zakazanie wykorzystywania automatycznych systemów wywołujących, faksów oraz poczty elektronicznej w celu marketingu bezpośredniego lub przesyłania informacji handlowej bez uprzedniej zgody użytkownika końcowego będącego osobą fizyczną. Natomiast wykonywanie połączeń głosowych do konsumentów za pomocą telekomunikacyjnych urządzeń końcowych w celu marketingu bezpośredniego powinno być dozwolone, gdy konsument nie wyraził wyraźnego sprzeciwu. Art. 10 ust. 2 dyrektywy 2002/65/WE zezwala na takie rozwiązanie. Ewentualnie proponowane byłoby wyraźne przesądzenie, że możliwe jest wyrażenie zgody na początku tej samej rozmowy, jak wynikało z dawnego pisma Prezesa UKE z 21.10.2015 r. do Stowarzyszenia Administratorów Bezpieczeństwa Informacji. Wykonywanie połączeń głosowych do osób innych niż osoby fizyczne nie powinno być zakazane z przyczyn wyżej wymienionych;</p> <p>d) Jeśli art. 360, zgodnie z wątpliwościami zgłoszonymi powyżej, reguluje tylko kontakt drogą mailową, to wyjaśnienia wymaga, gdzie po wejściu w życie nowej ustawy będą określone zasady kontaktu telefonicznego.</p> <p>e) Dodanie w ust. 1 zwrotu „w tym marketingu bezpośredniego” zdaje się niewystarczające, żeby precyzyjnie określić zakres kontaktów. Wątpliwości pogłębiają dodatkowo zapisy zamieszczone w dokumencie Ocena Skutków Regulacji, czy art. 360 w ogóle odnosi się do kontaktów telefonicznych.</p>	<p>d) Uwaga nieuwzględniona Projektowany przepis reguluje szeroko rozumianą komunikację na telekomunikacyjne urządzenia końcowe, a więc oprócz poczty elektronicznej również np. SMS, połączenia głosowe itd.</p> <p>e) Uwaga nieuwzględniona Brak propozycji zmian</p>
7 5 5	Art. 360	KIKE	KIKE ma zastrzeżenia odnośnie do treści art. 360 ust. 1 PKE wynikające z zamiaru uchylecia art. 10 ustawy o świadczeniu usług drogą elektroniczną (kwestie te zostały opisane odnośnie	

<p>ust. 1 i 2</p>	<p>do art. 22 pkt 3 ustawy wprowadzającej, albowiem są mocniej związane z tamtejszą regulacją), jak również z uwagi na rygorystyczne podejście do kwestii marketingu bezpośredniego.</p> <p>Niemniej jednak warto nadmienić, że sama treść art. 360 ust. 1 może budzić wątpliwości także z innych przyczyn. Zgodnie z aktualnym stanem prawnym, zakazane jest przesyłanie niezamówionej informacji handlowej i dozwolone jest przesyłanie zamówionej informacji handlowej. Niezamówiona informacja handlowa to taka informacja handlowa, na której przesyłanie użytkownik nie wyraził zgody. Wyrażenie zgody na przesłanie informacji handlowej czyni zatem informację handlową zamówioną.</p> <p>Proponowana konstrukcja art. 360 ust. 1 prowadzi zaś do stwierdzenia, że według nowej regulacji ma być dozwolone przesyłanie niezamówionej informacji handlowej, jeśli użytkownik wyrazi na to zgodę. Innymi słowy, treść przepisu sugeruje, że po wyrażeniu zgody na przesłanie informacji handlowej dalej będziemy mieli do czynienia z niezamówioną informacją handlową, a jedynie jej przesyłanie będzie wtedy legalne.</p> <p>Odnosnie do projektowanego art. 360 ust. 2 KIKE podnosi, że zabrakło w nim zastrzeżenia, które zostało przedstawione w uzasadnieniu przepisu. Otóż aktualnie regulacja ma mieć następującą treść: <i>Zgoda, o której mowa w ust. 1, może być wyrażona przez udostępnienie przez użytkownika końcowego identyfikującego go adresu poczty elektronicznej.</i> W uzasadnieniu tego postanowienia zasadnie wskazuje się, że <i>zgoda może nie być wyraźna, jeżeli użytkownik końcowy udostępnił w ww. celach identyfikujący go adres elektroniczny.</i> Jak widać, w treści proponowanej regulacji zabrakło zastrzeżenia, że nie chodzi o każde udostępnienie adresu</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona Zakaz dotyczy niezamówionej informacji, która traci tę cechę w przypadku wyrażenia właściwej zgody.</p> <p>Uwaga uwzględniona</p> <p>Uwaga nieuwzględniona Obowiązek posiadania uprzedniej zgody znajduje się również w art. 172 ust. 1 ustawy Prawo telekomunikacyjne.</p>
-----------------------	---	---

		<p>poczty elektronicznej, ale o udostępnienie tego adresu dla celów przesyłania informacji handlowej.</p> <p>W zakresie tej regulacji dla porządku trzeba zwrócić uwagę na literówki w treści przepisu i jego uzasadnieniu, które powinny zostać poprawione.</p> <p>KIKE zwraca uwagę na potrzebę jasnego wskazania w treści bądź uzasadnieniu proponowanej regulacji, czy:</p> <ul style="list-style-type: none">• uzyskanie zgody użytkownika końcowego dla celów przesyłania niezamówionej informacji handlowej może mieć miejsce np. w tej samej rozmowie telefonicznej, w której przedstawiana jest informacja handlowa (komunikat marketingowy);• dozwolony jest bezpośredni kontakt z użytkownikiem końcowym jedynie w celu uzyskania zgody użytkownika końcowego dla celów przesyłania niezamówionej informacji handlowej <p>- są to bowiem zagadnienia, które dotychczas były różnie oceniane – o czym KIKE już informowała Ministerstwo Cyfryzacji.</p> <p>Jak zauważył Prezes Urząd Ochrony Danych Osobowych „uzyskanie uprzedniej zgody na kontakt marketingowy oznacza, iż na osi czasu działanie przedsiębiorcy w celu pozyskania takiej zgody konsumenta powinno poprzedzać sam kontakt marketingowy, jak również wykorzystanie przez przedsiębiorcę danego telekomunikacyjnego urządzenia końcowego lub automatycznego systemu wywołującego dla celów marketingu bezpośredniego.” (decyzja numer DOZiK 1/2019). Zdaniem KIKE zaakceptować należałoby możliwość wyrażenia zgody na przedstawienie oferty <u>w trakcie rozmowy telefonicznej</u> i po uzyskaniu takiej zgody aktualizowałyby się możliwości kontynuowanie rozmowy w kierunku prowadzenia działań marketingowych. Taką interpretację art. 172 prawa</p>	
--	--	---	--

		<p>telekomunikacyjnego, który ma być zastąpiony przez art. 360 PKE, dopuścił Sąd Okręgowy Warszawa-Praga w Warszawie w wyroku wydanym w dniu 4 stycznia 2019 r. w sprawie IV Ca 1873/16. Zatem omawiany projekt przepisu art. 360 PKE powinien przewidywać możliwość uzyskania zgody na działania marketingowe również w trakcie rozmowy telefonicznej, a w przypadku jej uzyskania, również możliwość przedstawienia oferty. W przypadku braku zamiaru kontynuowania rozmowy nawiązane połączenie mogłoby zostać natychmiast przerwane przez rozmówcę. Istnieje również możliwość blokowania numerów telefonów w celu uniknięcia w przyszłości kontaktu ze strony telemarketera.</p> <p>***</p> <p>W związku z powyższym KIKE proponuje zmianę treści art. 360 ust. 1 i 2, tak aby otrzymały one brzmienie:</p> <p><i>1. Zakazane jest:</i></p> <p><i>1) używanie automatycznych systemów wywołujących lub</i></p> <p><i>2) używanie telekomunikacyjnych urządzeń końcowych, w szczególności w ramach korzystania z usług komunikacji interpersonalnej</i></p> <p><i>– dla celów przesyłania niezamówionej informacji handlowej w rozumieniu ustawy o świadczeniu usług drogą elektroniczną, w tym marketingu bezpośredniego, do oznaczonego odbiorcy, będącego użytkownikiem końcowym. chyba że uprzednio wyraził on na to zgodę.</i></p> <p><i>2. Użytkownik może wyrazić zgodę na otrzymywanie informacji handlowych Zgoda, o której mowa w ust. 1, może być wyrażona w rozmowie telefonicznej lub przez udostępnienie do tego celu przez użytkownika końcowego identyfikującego go adresu poczty elektronicznej. W</i></p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Projektodawca wskazuje, że przekazywanie niezamówionej jest zakazane.</p>
--	--	--	--

razie wyrażenia zgody, informację handlową uznaje się za zamówioną.

Niezależnie od powyższego proponujemy również dodanie do art. 360 PKE ust. 5 o następującym brzmieniu:

Nie ponosi odpowiedzialności za niewykonanie obowiązku uzyskania zgody użytkownika końcowego, o której mowa w ust. 1, kto wykonuje czynności określone w ust. 1 na zlecenie innego podmiotu, nie podejmując decyzji o przesyłaniu niezamówionej informacji handlowej, w tym marketingu bezpośredniego oraz nie uczestnicząc w procesie uzyskiwania danych osobowych na potrzeby realizacji tego celu.

Zaproponowana wyżej zmiana wynika z faktu, że brzmienie art. 360 ust. 1 PKE utrwała niejednoznaczność występującą w obecnym art. 172 prawa telekomunikacyjnego. W jednym z orzeczeń dotyczących obecnego art. 172 Prawa telekomunikacyjnego, Sąd Najwyższy stwierdził: *obowiązek uzyskania zgody abonenta celem legalnego korzystania z ASW obciąża przedsiębiorcę, który faktycznie używa ASW (automatycznych systemów wywołujących – przyp. KIKE) oraz przedsiębiorcę, który posługuje się ASW innego przedsiębiorcy (zleca użycie ASW innemu przedsiębiorcy) dla celów marketingu bezpośredniego adresowanego do abonentów i użytkowników końcowych, których bazę przekazał temu innemu przedsiębiorcy (uchwała SN z dnia 17 lutego 2016 r. w sprawie III SZP 7/15).*

W związku z powyższym, należy doprecyzować w treści omawianego przepisu, że odpowiedzialność za niezyskanie zgody użytkownika końcowego ponosi wyłącznie ten podmiot, który decyduje o prowadzeniu marketingu i zleca czynności techniczne w tym zakresie innemu podmiotowi (np. firmie call-center lub dostawcy usług wysyłki SMS). Dostawca usług w

		<p>zakresie call-center lub wysyłki SMS nie ma żadnych możliwości sprawdzenia i zweryfikowania, czy podmiot zlecający rzeczywiście skutecznie zebrał zgody.</p> <p>Proponowana zmiana doprowadzi do takiego rozkładu odpowiedzialności, jaki funkcjonuje na gruncie RODO pomiędzy administratorem danych i podmiotem przetwarzającym. Zgodnie z art. 82 ust. 2 RODO, podmiot przetwarzający dane na zlecenie administratora odpowiada wyłącznie za niedopełnienie własnych obowiązków (czyli np. niezachowanie wymogów w zakresie bezpieczeństwa danych), a nie za naruszenia administratora (np. brak podstawy prawnej przetwarzania). Jak wskazuje się w literaturze: <i>Odpowiedzialność procesorów jest proporcjonalna do zakresu ich uprawnień i obowiązków. Podczas gdy administrator odpowiada za każde naruszenie przepisów rozporządzenia, procesor odpowiada wyłącznie, gdy nie dopełnił obowiązków, które rozporządzenie nakłada bezpośrednio na podmioty przetwarzające, lub gdy działał poza zgodnymi z prawem instrukcjami administratora lub wbrew tym instrukcjom</i> (tak Bielak-Jomaa Edyta (red.), Lubasz Dominik (red.), <i>RODO. Ogólne rozporządzenie o ochronie danych. Komentarz</i>).</p> <p>Pozostawienie zatem obecnego brzmienia art. 360 PKE spowoduje niespójność w systemie prawa. Sytuacja podmiotu przetwarzającego i podmiotu wykonującego czynności marketingu na zlecenie jest analogiczna. W większości przypadków podmioty te będą zresztą podmiotami przetwarzającymi w rozumieniu przepisów o ochronie danych osobowych. Niezrozumiałe jest zatem, dlaczego podmioty te mają ponosić szerszą odpowiedzialność na podstawie PKE, niż ponoszą w analogicznych kwestiach na podstawie RODO.</p>	
--	--	--	--

7 5 6	Art. 360 ust. 2	SayF	<p>Treść art. 360 ust. 2 PKE jest sprzeczna z przepisami RODO oraz z art. 360 PKE, dlatego proponuje się wykreślić ten przepis.</p> <p>W myśl przepisów RODO (w tym Motyw 32) zgoda musi być wyrażona świadomie, dobrowolnie w drodze jednoznacznej, potwierdzającej czynności.</p> <p>Administrator danych osobowych, w tym przypadku przedsiębiorca komunikacji elektronicznej, musi, w razie wątpliwości wykazać wyrażenie takiej zgody.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Zgoda musi spełniać warunki określone w art. 7 RODO, jednak nie musi to być zgoda wyraźna (np. por. art. 9 RODO).</p>
7 5 7	Art. 360 ust. 2	PIKE	<p>Art. 360 ust. 2</p> <p>Zgoda, o której mowa w ust. 1, może być wyrażona przez udostępnienie przez użytkownika końcowego identyfikującego go adresu poczty elektronicznej <u>lub numeru telefonu</u>.</p> <p>PIKE wskazuje, że zgoda powinna móc być też udzielona przez udostępnienie numeru telefonu. Brak jest podstaw do tego, aby numer telefonu traktować w tym wypadku odmiennie niż adres e-mail.</p>	<p>Uwaga kierunkowo uwzględniona</p> <p>Projektodawca postanowił kontynuować rozwiązania zawarte w art. 10 uśude.</p>
7 5 8	Art. 360 ust. 2	KIGEi T	<p>Przesyłanie informacji handlowej odbywa się nie tylko z wykorzystaniem adresu e-mail – konieczne jest zatem rozszerzenie ust. 2 na inne formy kontaktu z użytkownikiem końcowym</p> <p>Proponowana zmiana:</p> <p>2. Zgoda, o której mowa w ust. 1, może być wyrażona przez udostępnienie przez użytkownika końcowego lub abonenta identyfikującego go adresu poczty elektronicznej, numeru telefonu lub podobnego identyfikatora.</p>	<p>Uwaga kierunkowo uwzględniona</p> <p>Projektodawca postanowił kontynuować rozwiązania zawarte w art. 10 uśude.</p>
7 5 9	Art. 360	KIGEi T	<p>Koszty świadczenia usług ponosi abonent – to on jest stroną umowy.</p> <p>Proponowana zmiana:</p>	<p>Uwaga uwzględniona</p>

	ust. 3		3. Przesyłanie niezamówionej informacji handlowej, w tym marketingu bezpośredniego, nie może odbywać się na koszt abonenta.	
7 6 0	Art. 360 ust. 2a (no wy)	PIKE	<p>Art. 360 ust. 2a. W przypadku gdy osoba fizyczna lub prawna otrzymuje od swoich klientów dane kontaktowe, w szczególności numer telefonu lub adres poczty elektronicznej, w związku ze sprzedażą lub świadczeniem usług, ta sama osoba fizyczna lub prawna może używać tych danych na potrzeby sprzedaży podobnych towarów lub usług, o ile klienci zostaną poinformowani o prawie wyrażenia sprzeciwu, w sposób prosty i wolny od opłat.</p> <p>PIKE wskazuje, że dyrektywa 2002/58/WE jest obecnie implementowana w prawie polskim w wersji rygorystycznej. Pomimo bowiem, że dyrektywa przewiduje opcję opt-out dla komunikacji marketingowej z własnymi klientami, polskie przepisy nie przewidują takiej możliwości. Powyższe prowadzi do sytuacji, w której przedsiębiorcy potrzebują odebrania zgód na kontakt marketingowy z własnymi klientami. W przekonaniu Izby, zarówno art. 13 ust. 2, jak i motyw (41) dyrektywy 2002/58/WE wskazują na zasadność wprowadzenia zaproponowanej poprawki.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona Projektodawca nie zdecydował na wdrożenie modelu opt-out.</p>
7 6 1	Art. 360 ust. 2	ZBP	<p>a) Obecne brzmienie projektowanego przepisu należy rozumieć w ten sposób że jeśli klient udostępni swój adres e-mail, to przedsiębiorca może również do niego dzwonić, aby przekazać niezamówioną informację handlową, a przecież adres e-mail i numer telefonu to są dwa niezależne kanały kontaktu. Proponujemy dopisać na końcu ust. 2 „lub numeru telefonu” ponieważ informacje marketingowe nie zawsze przekazywane są na adres e-mail, ale często również za</p>	<p>a) Uwaga uwzględniona</p>

		<p>pośrednictwem telefonu. Ponadto obecne brzmienie przepisu ust. 1 w związku z ust. 2 oznaczać będzie, że przedsiębiorca będzie mógł kierować informacje marketingowe do klienta na adres e-mail niezależnie od tego, do jakich celów został wskazany np. w celu otrzymania dokumentów w przypadku zawierania umowy za pośrednictwem kanałów elektronicznych. Pojawia się pytanie, czy taki był zamiar ustawodawcy. W celu wyeliminowania wątpliwości interpretacyjnych należałoby przesądzić, że samo podanie adresu e-mail pozwala na przesyłanie informacji marketingowych.</p> <p>b) W celu wyeliminowania wątpliwości pojawiających się na tle obowiązującego obecnie art. 172 Prawa telekomunikacyjnego i różnych, często sprzecznych interpretacji, proponujemy doprecyzować, że w przypadku informacji handlowych kierowanych za pomocą telekomunikacyjnych urządzeń końcowych dopuszczalne jest uzyskanie zgody, o której mowa w ust. 1, w rozmowie telefonicznej, a następnie kontynuowanie tej rozmowy w celu przedstawienia oferty.</p> <p>c) Aktualna redakcja przepisu nasuwa wątpliwości interpretacyjne, czym jest „identyfikujący użytkownika końcowego adres poczty elektronicznej”. Wydaje się, że w istocie chodzi o adres identyfikujący nie użytkownika końcowego, ale wykorzystywaną przez niego skrzynkę poczty elektronicznej.</p> <p>d) Z przepisu nie wynika wprost, że podanie adresu e-mail oznacza wyrażenie zgody na marketing, tylko że może być w ten sposób wyrażone. To tworzy pole do różnych interpretacji.</p>	<p>b) Uwaga nieuwzględniona Obowiązek posiadania uprzedniej zgody znajduje się również w art. 172 ust. 1 ustawy Prawo telekomunikacyjne</p> <p>c) Uwaga kierunkowo uwzględniona Poprawienie przepisu przez wskazanie adresu elektronicznego w rozumieniu uśude</p> <p>d) Uwaga uwzględniona</p>
--	--	---	--

			<p>Dodatkowo wyjaśnienia wymaga, jak to się ma do innych przepisów regulujących kwestie prawidłowego zbierania zgód klientów – np. RODO.</p> <p>e) Wyjaśnienia wymaga również jak należy rozumieć pojęcie „przesyłania”.</p> <p>f) Przy poprzednim brzmieniu przepisu wątpliwości budziło przesyłanie informacji „na koszt konsumenta”. Proponujemy szersze ujęcie „adresu elektronicznego, w tym adresu poczty elektronicznej”.</p> <p>g) Proponujemy następujące sformułowanie ust. 2: „2. Zgoda, o której mowa w ust. 1, może być wyrażona przez udostępnienie przez użytkownika końcowego: 1) adresu poczty elektronicznej identyfikujący skrzynkę poczty elektronicznej użytkownika końcowego, pod który mogą być przesyłane przeznaczone dla niego informacje handlowe, 2) numeru telefonu wykorzystywanego przez użytkownika końcowego, pod który mogą być wykonywane połączenia telefoniczne w celu przedstawienia informacji handlowej.”</p>	<p>Dla wyjaśnienia, zgodnie z art. 362 konsultowanego projektu „Do uzyskania zgody użytkownika końcowego stosuje się odpowiednio przepisy o ochronie danych osobowych.”</p> <p>e) Uwaga nieuwzględniona Wnioskodawca nie wskazał wątpliwości interpretacyjnych.</p> <p>f) Uwaga uwzględniona</p> <p>g) Uwaga kierunkowo uwzględniona</p>
7 6 2	Art. 360 ust. 3	ZBP	<p>Proponujemy doprecyzować, że używanie środków, o których mowa w ust. 1, dla przesyłania niezamówionej informacji handlowej, w tym marketingu bezpośredniego, nie może stanowić dodatkowego kosztu. Ma to istotne znaczenie dla sytuacji, w których klient płaci stały abonament i np. długość nawiązanego połączenia telefonicznego nie podnosi tych kosztów. Powyższe budziło wątpliwości przy dotychczasowym brzmieniu przepisu, tj. czy możliwe jest przekazywanie informacji marketingowej klientom, którzy dzwonią na linię płatną, ale nie płacą ponieważ mają stały abonament (przyjęto interpretację rozszerzającą i</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona Zgodnie z brzmieniem przepisu przekazanie informacji handlowej, w tym marketingu bezpośredniego, nie może odbyć się na koszt abonenta.</p>

			ostrożnościową, że klient pośrednio płaci także za to połączenie, które nawiązuje w ramach abonamentu).	
7 6 3	Art. 360	Henryk Hajda n	<p>Znaczna ilość spamu w Polsce to zapytania o możliwość wysłania oferty handlowej, przeprowadzenia marketingu bezpośredniego, gdzie w treści nie ma żadnej informacji handlowej. Pragnę zauważyć, że nie ma w projekcie zdefiniowanego pojęcia marketing bezpośredni.</p> <p>Należy wprowadzić definicje:</p> <p><i>Marketing bezpośredni – działania utrzymujące relacje handlowe pomiędzy przedsiębiorcami, organizacjami lub konsumentami, a także działania zmierzające do nawiązania takich relacji</i></p> <p>oraz zmodyfikować art. 360:</p> <p><i>Zakazane jest:</i> [...] 3) używanie telekomunikacyjnych urządzeń końcowych, w szczególności w ramach korzystania z usług komunikacji interpersonalnej – dla celów zmierzających do przesłania niezamówionej informacji handlowej w rozumieniu ustawy o świadczeniu usług drogą elektroniczną, w tym marketingu bezpośredniego, do oznaczonego odbiorcy, będącego użytkownikiem końcowym</p> <p>5. <i>Dopuszczalne jest jednorazowe użycie telekomunikacyjnego urządzenia końcowego, jeśli podmiot prowadzący działania marketingu bezpośredniego jest w posiadaniu zgody</i></p>	<p>Uwaga kierunkowo uwzględniona Pojęcie marketingu bezpośredniego mieści się w pojęciu informacji handlowej, zdefiniowanej w ustawie o świadczeniu usług drogą elektroniczną. Doprecyzowano ust. 2 przez wprowadzenie celu zebrania adresu elektronicznego.</p> <p>Uwaga nieuwzględniona Ograniczenia zebranej zgody nie wynikają z przepisów europejskich</p>

		<p><i>oznaczonego odbiorcy udzielonej innemu podmiotowi na takie działania.</i></p> <p><i>6. Użytkownik telekomunikacyjnego urządzenia końcowego prowadzący działania marketingu bezpośredniego:</i></p> <p><i>a) przechowuje przez 3 lata posiadane zgody odbiorców zawierające co najmniej:</i></p> <ul style="list-style-type: none"><i>- adres IP z którego udzielona została zgoda</i><i>- date i godzinę udzielenia zgody</i> <p><i>b) przechowuje przez 3 lata rejestr użycia telekomunikacyjnego urządzenia końcowego, wykaz wysłanych komunikatów, jeśli celem użycia telekomunikacyjnego urządzenia końcowego jest marketing bezpośredni.</i></p> <p><i>art. 409:</i></p> <p><i>5. W przypadku nie wypełniania obowiązku uzyskania zgody użytkownika końcowego lub prowadzenia rejestru używania telekomunikacyjnego urządzenia końcowego o której mowa w art. 360, Prezes UKE nakłada, biorąc pod uwagę charakter i zakres naruszenia, na podmiot karę pieniężną w wysokości do 3% przychodu ukaranego podmiotu, osiągniętego w poprzednim roku kalendarzowym lub do 1 mln zł, przy czym zastosowanie ma kwota wyższa. Ustępów 2, 3 i 7 nie stosuje się.</i></p> <p><i>Ilość rozsyłanego spamu, ilość nadużyć technicznych środków przekazu informacji [art. 16 ust 1 p. 5 ustawy o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji Dz. U. z 2019 r. poz. 1010, 1649] jest bardzo duża, ale mało kto to zgłasza, ponieważ przejście wszelkich procedur i szybkość działania UKE, UOKiK czy UODO jest niewystarczająca. Ponadto, możliwości ustalenia</i></p>	
--	--	--	--

			<p>nadawcy tych komunikatów jest poza zasięgiem tych urzędów, gdyż sprawy tego typu są uważane za błahe. Pomijane jest to, że transfer danych zapycha łącza, które mogą być potrzebne dla różnych celów w tym dla ratowania życia i mienia.</p> <p>Trzeba dodać, że nadawcy emaili z groźbami terrorystycznymi są do ustalenia w ciągu nawet 1 godziny, więc ustalenie nadawcy spamu, także jest możliwe. Trzeba dodać, że art. 269a kodeksu karnego zabrania, przez transmisję, zakłócania sieci teleinformatycznej. Niestety prokuratury rzadko kiedy podejmują się wszczęcia śledztwa w takich sprawach, ponieważ „nic się nie stało”, a działania prewencyjne, utrzymanie przepustowości łącza dla zapewnienia nauki zdalnej w ogóle są pomijane.</p>	
7 6 4	Art. 360	Polski e Stowar zyszen ie Marke tingu SMB	<p>1. Ujęcie regulacji dotyczących marketingu bezpośredniego w jednym akcie prawnym</p> <p>Z dużą aprobatą przyjmujemy koncepcję uregulowania zagadnień marketingu bezpośredniego w jednym akcie prawnym poprzez zaadresowanie w art. 360 projektu PKE materii obecnej regulacji art. 172 obecnego Prawa telekomunikacyjnego (PrTel) oraz art. 10 ustawy o świadczeniu usług drogą elektroniczną (uśude).</p> <p>Obowiązujący obecnie w Polsce stan prawny, w którym ta sama materia uregulowana jest w dwóch odrębnych ustawach, istotnie utrudnia przedsiębiorcom zrozumienie prawa i przez to planowanie w sposób racjonalny swoich działań. Zmiana tej sytuacji z pewnością będzie miała pozytywny wpływ na konkurencyjność polskich przedsiębiorców. Z wielką satysfakcją przyjmujemy również fakt, że nasze uwagi w powyższym zakresie zgłaszane wcześniej w trybie prekonsultacji zostały uwzględnione w treści uzasadnienia do projektu PKE.</p>	<p>2. Uwaga nieuwzględniona</p> <p>W dotychczasowym stanie prawnym implementacją był art. 10 ust. 2 ustawy o świadczeniu usług drogą elektroniczną. W projekcie, implementacją wskazanego przepisu jest art. 360 ust. 2 konsultowanego projektu.</p>

		<p>2. Brak implementacji w projekcie PKE art. 13 ust. 2 Dyrektywy o e-prywatności</p> <p>Podstawowym zastrzeżeniem, jakie nasze Stowarzyszenie zgłasza jednak do treści art. 360 projektu PKE, jest to, że niestety nadal nie przewiduje on transpozycji do polskiego porządku prawnego art. 13 ust. 2 Dyrektywy 2002/58/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 lipca 2002 r. dotyczącej przetwarzania danych osobowych i ochrony prywatności w sektorze łączności elektronicznej (Dyrektywa o e-prywatności). Okoliczność ta ma bardzo negatywny wpływ na działalność polskich przedsiębiorców, w szczególności w relacji z konkurencyjnymi firmami zagranicznymi działającymi na jednolitym rynku unijnym (w tym rynku usług udostępnianych transgranicznie).</p> <p>Zgodnie z art. 13 ust. 2 Dyrektywy o e-prywatności:</p> <p>Niezależnie od przepisów ust. 1 (tu: obowiązek uzyskania zgody na e-mail marketing; przypis SMB) w przypadku, gdy osoba fizyczna lub prawna otrzymuje od swoich klientów szczegółowe elektroniczne dane kontaktowe dotyczące kontaktu z nimi za pomocą poczty elektronicznej w kontekście sprzedaży produktu lub usługi, zgodnie z dyrektywą 95/46/WE ta sama osoba fizyczna lub prawna może używać tych szczegółowych elektronicznych danych kontaktowych na potrzeby marketingu bezpośredniego swoich własnych podobnych produktów lub usług pod warunkiem, że klienci zostali jasno i wyraźnie poinformowani o możliwości sprzeciwienia się w prosty i wolny od opłat sposób takiemu wykorzystywaniu elektronicznych danych kontaktowych w chwili ich pobierania oraz przy każdej okazji otrzymywania wiadomości w przypadku klientów, którzy początkowo nie sprzeciwili się takiemu wykorzystywaniu.</p>	
--	--	--	--

		<p>Powyższy przepis wprowadza dodatkową formułę zapisywania odbiorców do komunikacji e-mail marketingowej. Formuła ta w prawie unijnym nazywana jest „soft opt-in”. Przewiduje ona, że przedsiębiorca ma prawo przysyłać komunikację marketingową w formie e-mail do swoich klientów, o ile nie wyrazili oni sprzeciwu wobec tej formy komunikacji. Warunkiem stosowania formuły „soft opt-in” jest spełnienie przez przedsiębiorcę określonych obowiązków informacyjnych wobec klientów przy zbieraniu danych, jak również przy każdej kolejnej komunikacji, a także umożliwienie łatwego wyrażenia sprzeciwu wobec takiej formy komunikacji. Kluczowe dla stosowania tego rozwiązania jest to, że można je aplikować wyłącznie w stosunku do osób, które są klientami danego przedsiębiorcy, a komunikaty marketingowe muszą dotyczyć podobnych produktów lub usług tego przedsiębiorcy. Tym samym formuła ta nie może w żadnym wypadku zostać wykorzystana np. do zbierania i sprzedawania baz danych podmiotom trzecim w celu ich wykorzystania w sposób zaskakujący odbiorców (osoby fizyczne).</p> <p>Uzasadnieniem gospodarczym dla ww. formuły jest fakt, że klienci dokonujący zakupu danego produktu, w tym np. rejestrujący się w danym serwisie, zazwyczaj są zainteresowani kolejnymi informacjami, promocjami oraz innymi ofertami, które w przyszłości może proponować dany przedsiębiorca. Tworzy się pewna relacja gospodarcza, którą przedsiębiorca w sposób naturalny może kontynuować. A klient ma możliwość w każdej chwili ją zakończyć w sposób prosty i wolny od opłat.</p> <p>Znaczenie ma tutaj okoliczność, że w dzisiejszych czasach klienci przy dokonywaniu zakupów wolą nie zaznaczać żadnych okienek ze zgodą, o ile nie jest to niezbędne.</p>	
--	--	---	--

	<p>Przeciętny konsument, bez wiedzy prawnej, często nie ma pewności, czego dokładnie dotyczy dana zgoda. W szczególności może obawiać się, że jego dane zostaną udostępnione podmiotom trzecim (sprzedane) i że będzie otrzymywał komunikację marketingową, którą nie jest zainteresowany.</p> <p>Formuła soft opt-in stanowi odpowiedź na tego rodzaju obawy i zachowania klientów, nie naruszając jednocześnie ich prywatności.</p> <p>Należy w tym miejscu podkreślić, że art. 13 ust. 2 Dyrektywy o e-prywatności jest przepisem prawa unijnego, którego transpozycja do polskiego porządku prawnego jest obowiązkowa. Państwa członkowskie nie otrzymały tutaj swobody decyzyjnej, jak to ma miejsce w przypadku telemarketingu (art. 13 ust. 3 Dyrektywy o e-prywatności). To oznacza, że brak transpozycji tych przepisów do polskiego porządku prawnego stanowi naruszenie prawa unijnego. W konsekwencji organy odpowiedzialne za stosowanie przyszłego art. 360 PKE (podobnie jak dzisiejszych art. 172 PrTel i 10 uśude) nie będą mogły nałożyć kar na podmioty powołujące się w swojej działalności wprost na art. 13 ust. 2 Dyrektywy (zasada bezpośredniego skutku prawa europejskiego¹).</p> <p>W tym miejscu wyjaśniamy, że według naszej wiedzy większość polskich przedsiębiorców stosuje przede wszystkim prawo krajowe jako właściwe dla swojej działalności. Nie ma istotnego rozeznania w obszarze prawa Unii Europejskiej. To oznacza, że w swoich działaniach zawsze bazują na zgodzie wymaganej przez art. 172 PrTel, a niekiedy na dwóch zgodach, jeżeli prawnik zasugeruje im bezpieczne podejście z uwagi na art. 10 uśude. Praktyka funkcjonowania rynku wskazuje, że efektywność zbierania zgód jest istotnie niższa od formuły soft</p>	<p>3. Uwaga nieuwzględniona</p> <p>W toku prekonsultacji projektodawca przychylił się do stanowiska zgodnie z którym pojęcie „informacji handlowej” jest szersze niż marketing bezpośredni. Pozostawienie w projektowanym przepisie sformułowania „marketing bezpośredni” jest odpowiedzią na zgłaszane uwagi wskazujące na konieczność objęcia regulacją marketingu. Odnosząc się do propozycji wprowadzenia postanowień projektu rozporządzenia ePrivacy należy wskazać, że wciąż jest to projekt i gdy tylko wejdzie w życie będzie bezpośrednio stosowany w Polsce.</p>
--	---	--

		<p>opt-in. Z przyczyn wskazanych powyżej klienci na wszelki wypadek wolą zaznaczać możliwie najmniej okienek – pomimo że mogliby być zainteresowani ofertą przedsiębiorcy.</p> <p>W tym samym czasie zagraniczni przedsiębiorcy realizujący sprzedaż do polskich klientów powołują się na regulacje unijne i stosują w swojej działalności regułę soft opt-in. Budują w ten sposób znacznie większe bazy marketingowe i mają ułatwiony dostęp do polskich klientów z przewagą wobec polskich firm.</p> <p><u>Mając na uwadze wszystkie powyższe okoliczności, tzn.:</u></p> <p>1. korzyści dla przedsiębiorców i ich klientów z wdrożenia reguły soft opt-in, 2. obowiązek prawny wdrożenia regulacji soft opt-in do polskiego porządku prawnego, 3. dbanie o równe reguły konkurencji działania na rynku właściwym, uznajemy, że wdrożenie formuły soft opt-in w ramach art. 360 projektu PKE jest elementem kluczowym i niezbędnym w obecnym procesie legislacyjnym, zarówno z perspektywy członków naszego Stowarzyszenia, jak również całego rynku.</p> <p>Implementacja art. 13 ust. 2 Dyrektywy o e-prywatności powinna odbyć się poprzez dodanie w art. 360 projektu PKE dodatkowego ustępu o poniższej treści:</p> <p>Niezależnie od przepisów ust. 1 w przypadku, gdy jakikolwiek podmiot otrzymuje od swojego klienta szczegółowe elektroniczne dane kontaktowe dotyczące kontaktu z tym klientem za pomocą poczty elektronicznej w kontekście sprzedaży produktu lub usługi oraz zgodnie z przepisami o ochronie danych osobowych, taki podmiot może względem takiego klienta używać automatycznych systemów wywołujących lub telekomunikacyjnych urządzeń końcowych, w szczególności korzystając z usług komunikacji interpersonalnej, dla celów marketingu bezpośredniego swoich własnych podobnych produktów lub usług, jeśli klient został jasno i wyraźnie poinformowany o możliwości sprzeciwienia</p>	
--	--	---	--

		<p>się w sposób wolny od opłat i prosty takiemu wykorzystywaniu jego elektronicznych danych kontaktowych w chwili ich zbierania oraz przy każdej okazji otrzymywania wiadomości, o ile początkowo nie sprzeciwił się takiemu wykorzystywaniu.</p> <p>3. Przedmiot regulacji art. 360 projektu PKE oraz definicja marketingu bezpośredniego</p> <p>W naszym przekonaniu spośród dwóch zbliżonych znaczeniowo pojęć zastosowanych w aktualnej wersji projektowanego art. 360 projektu PKE pojęcie „przesyłania niezamówionej informacji handlowej” powinno zostać wykreślone. Nie widzimy żadnego uzasadnienia dla stosowania obu pojęć, tj. „przesyłania niezamówionej informacji handlowej w rozumieniu ustawy o świadczeniu usług drogą elektroniczną” oraz „marketingu bezpośredniego”. Z dużym prawdopodobieństwem będzie to prowadzić do niepotrzebnych wątpliwości odnośnie przedmiotu regulacji. Zachowanie wyłącznie pojęcia marketingu bezpośredniego przy jego odpowiednim zdefiniowaniu pozwoli na utrzymanie dotychczasowego poziomu ochrony odbiorców marketingu bezpośredniego, a także zapewni spójność przepisów krajowych z przepisami unijnymi, które mają podlegać implementacji.</p> <p>Art. 13 Dyrektywy o e-prywatności posługuje się bowiem pojęciem „marketing bezpośredni” i to ono powinno być wyznacznikiem dla treści przyszłego art. 360 PKE.</p> <p>Jednocześnie pojęcie to jest bardziej zrozumiałe (w sposób chociażby intuicyjny) dla rynku oraz konsumenta. Z kolei pojęcie „informacji handlowej” obecne w aktualnie obowiązującej ustawie o świadczeniu usług drogą elektroniczną może być odbierane przez rynek i konsumentów jako niezrozumiałe oraz nieostre, a także zbyt abstrakcyjne i anachroniczne.</p>	
--	--	--	--

		<p>Postulujemy, aby przyszły art. 360 PKE skupiał się na marketingu bezpośrednim jako przedmiocie regulacji, a nie na przesyłaniu niezamówionej informacji handlowej. Brzmienie tego przepisu byłoby wówczas następujące:</p> <p>Art. 360. 1. Zakazane jest: 1) używanie automatycznych systemów wywołujących lub 2) używanie telekomunikacyjnych urządzeń końcowych, w szczególności w ramach korzystania z usług komunikacji interpersonalnej – dla celów marketingu bezpośredniego względem oznaczonego odbiorcy, będącego użytkownikiem końcowym oraz konsumentem, chyba że uprzednio wyraził on na to zgodę.</p> <p>Jednocześnie należy podkreślić, że w polskim porządku prawnym brakuje definicji marketingu bezpośredniego. Projekt PKE przewiduje z kolei istotne sankcje wobec osób lub podmiotów, które naruszają regulacje art. 360 projektu PKE w celach właśnie marketingu bezpośredniego.</p> <p>W doktrynie oraz w orzecznictwie nie ma jednolitego podejścia do tego, czym jest marketing bezpośredni. Wydaje się więc konieczne odpowiednie doprecyzowanie przepisów ustawy, aby nie budziło wątpliwości, za co dokładnie przedsiębiorcy mogą zostać ukarani.</p> <p>Przedstawiamy zatem swoją propozycję definicji marketingu bezpośredniego, która powinna zostać włączona do art. 2 projektu PKE. Propozycja ta jest zbieżna z najbardziej aktualnym projektem rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie poszanowania życia prywatnego oraz ochrony danych osobowych w łączności elektronicznej i uchylającego dyrektywę 2002/58/WE (rozporządzenie w sprawie prywatności i łączności elektronicznej: https://eur-lex.europa.eu/legalcontent/PL/HIS/?sortOrder=desc&uri=CE</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Obowiązek posiadania uprzedniej zgody znajduje się również w art. 172 ust. 1 ustawy Prawo telekomunikacyjne.</p>
--	--	---	---

		<p>LEX%3A52017PC0010). Zgodnie z aktualnym projektem ww. aktu prawnego z 6 marca 2020 r. (art. 4.3.f.):</p> <p>‘direct marketing communications’ means any form of advertising, whether written or oral, sent via a publicly available electronic communications service directly to one or more specific end-users, including the placing of voice-to-voice calls, the use of automated calling and communication systems with or without human interaction, electronic message etc.</p> <p>Stoimy na stanowisku, że powyższą propozycję można przyjąć jako podstawę dla definicji marketingu bezpośredniego w projekcie PKE. W języku polskim brzmiałaby ona w następujący sposób:</p> <p>„marketing bezpośredni - jakakolwiek forma reklamy przekazywana w sposób bezpośredni, za pośrednictwem publicznie dostępnych środków komunikacji elektronicznej, do jednego lub większej liczby oznaczonych użytkowników końcowych, w tym nawiązywanie połączeń głosowych, używanie automatycznych systemów wywołujących, wiadomości elektroniczne itp.”</p> <p>Oczywiście nasze Stowarzyszenie ma pełną świadomość, że prace nad rozporządzeniem o prywatności i łączności elektronicznej nadal trwają. Niemniej jednak zaproponowana w projekcie rozporządzenia definicja marketingu bezpośredniego jest już efektem wielu konsultacji, jest rozsądna i warta rozważenia jako potencjalny przyszły wariant prawa obowiązującego również w Polsce.</p> <p>Z całą mocą podtrzymujemy również stanowisko, że komunikaty marketingu bezpośredniego muszą być odróżniane od komunikatów technicznych lub obsługowych. W przeciwnym razie istnieje bardzo duże ryzyko, że w praktyce</p>	<p>4. Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Wskazać należy, że w dotychczasowym reżimie prawnym, na podstawie art. 172 Pt, ochroną objęte były również inne podmioty niż osoby fizyczne. Rozwiązanie takie jest zgodne z art. 13 ust. 5 zdanie 1 i 2 dyrektywy 58/2002.</p>
--	--	--	---

		<p>całkowicie zakazane zostałyby używanie środków komunikacji elektronicznej, w tym połączeń telefonicznych, do celów jakiegokolwiek kontaktu z klientem, choćby nie miał on w ogóle charakteru marketingu bezpośredniego.</p> <p>Zwracamy uwagę, że według ostatnich szacunków Polskiego Stowarzyszenia Marketingu SMB w działach call center w Polsce pracuje ponad 200 000 osób. Praca w tej branży stanowi dla tych osób źródło utrzymania. Call center realizują bardzo ważne funkcje w gospodarce, zapewniając szybki i sprawny kontakt firm ze swoimi klientami, pomagając udzielać niezbędnych informacji, pomocy, realizując badania opinii, pomagając wybrać odpowiednie produkty, którymi zainteresowani są klienci lub potencjalni klienci. Szczególna rola call center jest tym bardziej widoczna w czasie obecnego stanu epidemii, w którym ze względu na zalecenie zachowywania dystansu społecznego zdalne metody komunikacji są głównym środkiem kontaktu pomiędzy klientem a firmą. Dlatego celem nowych regulacji powinno być dobre uregulowanie całego rynku w sposób spójny i klarowny. Rozumiemy komunikowane podczas prekonsultacji obawy organów wynikające ze złych doświadczeń konsumentów z firmami stosującymi agresywne metody sprzedaży na odległość. Również nam zależy na piętnowaniu takich firm, ponieważ wpływają one negatywnie na wizerunek całej branży. Obawy organów przy tworzeniu nowych regulacji w obszarze marketingu bezpośredniego są tego wyrazistym przykładem. Zwracamy jednak uwagę, że takich firm jest na polskim rynku około pięciu. Obok nich funkcjonują tysiące firm, które starają się działać uczciwie i transparentnie. Ponadto owe pięć firm i tak narusza obowiązujące już regulacje prawne. Ich zaostrenie prawdopodobnie nie zmieni tej sytuacji. Nie jest to więc kwestia poziomu surowości regulacji,</p>	<p>5. Uwaga nieuwzględniona Stosowne wyjaśnienie znajduje się w uzasadnieniu projektu</p>
--	--	---	--

		<p>lecz konsekwentnego ścigania nieuczciwych podmiotów przez kompetentne organy.</p> <p>Istotne dla naszych członków jest to, aby Ministerstwo przy tworzeniu nowych regulacji w obszarze marketingu bezpośredniego nie koncentrowało się na próbie walki (poprzez same regulacje) z kilkoma nieuczciwymi firmami, które i tak naruszają już wiele przepisów, w tym RODO oraz prawo ochrony konsumentów. Nowe prawo powinno mieć na celu dobre uregulowanie branży, która działa i będzie działać zgodnie z prawem. Prawo to nie powinno budzić wątpliwości i różnic interpretacyjnych. Nie powinno być źródłem dodatkowych kosztów. Każda firma powinna mieć jasną wiedzę na temat tego, jakie działania wymagają zgody, a jakie działania są możliwe do czasu otrzymania sprzeciwu.</p> <p>Chodzi nam o wyznaczenie jasnej granicy oraz umożliwienie nawiązywania i podtrzymywania relacji z klientem lub potencjalnym klientem za pośrednictwem środków komunikacji elektronicznej, w tym poprzez połączenia telefoniczne. Mamy świadomość konieczności ochrony konsumentów przed niechcianymi połączeniami o charakterze marketingowym. Nie może jednak dojść do sytuacji, w której taki kanał komunikacji zostanie w praktyce całkowicie zakazany wobec konieczności uzyskania uprzedniej zgody odbiorcy na jakiegokolwiek jego wykorzystanie.</p> <p>Podczas dotychczasowych prac nad projektem PKE poruszony został nierozwiązany od kilku lat problem telefonów z samym pytaniem o zgodę na nawiązywanie połączeń marketingowych z danym odbiorcą. Problem ten przybrał na sile m. in. ze względu na stanowiska organów regulacyjnych, które są nadmiernie surowe (UOKiK) albo niejednoznaczne (UKE). Wobec powyższego postulujemy, aby przynajmniej w uzasadnieniu projektu PKE powyższy problem został</p>	
--	--	--	--

zaadresowany w ten sposób, że zakaz używania automatycznych systemów wywołujących lub telekomunikacyjnych urządzeń końcowych dla celów marketingu bezpośredniego nie może sprzeciwiać się nawiązaniu pojedynczego kontaktu z użytkownikiem końcowym, który polega wyłącznie na zapytaniu o to, czy użytkownik końcowy wyraża zgodę na kontakt do celów marketingu bezpośredniego oraz niezwłocznym zakończeniu kontaktu w sprawie zgody, jeśli użytkownik jej nie wyrazi.

4. Zakres zastosowania regulacji art. 360 projektu PKE – B2C a B2B

Zgodnie z przepisami Dyrektywy o e-prywatności oraz znanymi Stowarzyszeniu regulacjami krajowymi innych państw członkowskich UE przepisy zakazujące bezwzględnie prowadzenia marketingu bezpośredniego przy użyciu telekomunikacyjnych urządzeń końcowych oraz automatycznych systemów wywołujących (e-mail marketing, telemarketing) bez zgody odbiorcy (abonenta) powinny dotyczyć relacji pomiędzy przedsiębiorcami a konsumentami (B2C), nie zaś relacji pomiędzy podmiotami profesjonalnymi (B2B). Regulacje Dyrektywy o e-prywatności (w szczególności art. 13 ust. 5) wskazują wprost, że ww. zakaz stosuje się do abonentów będących osobami fizycznymi dla poszanowania ich prywatności, a więc w zakresie niezwiązanym z prowadzoną przez nie działalnością gospodarczą lub aktywnościami zawodowymi/służbowymi.

Tymczasem według aktualnej treści art. 360 projektu PKE zakazane jest prowadzenie marketingu bezpośredniego przy użyciu telekomunikacyjnych urządzeń końcowych oraz automatycznych systemów wywołujących (e-mail marketing, telemarketing) bez zgody jakiegokolwiek odbiorcy (użytkownika końcowego, abonenta) – bez wyraźnego

		<p>zastrzeżenia, że dotyczy to jedynie takich odbiorców, którzy są konsumentami (osobami fizycznymi w życiu prywatnym). Tym samym możliwość prowadzenia ww. działań marketingowych będzie w znacznym stopniu ograniczona w relacjach gospodarczych B2B (także w stosunku do osób prawnych jako adresatów) i to bez żadnego rzeczowego uzasadnienia.</p> <p>Członkowie Stowarzyszenia oraz samo Stowarzyszenie mają pełną świadomość słuszności przepisów, których celem jest zapewnienie ochrony prywatności i danych osób fizycznych w ich życiu prywatnym. Trudno znaleźć jednak racjonalne uzasadnienie dla objęcia analogiczną ochroną przedsiębiorców (nie tylko osób fizycznych, ale i osób prawnych), których dane i tak są publicznie ujawniane w odpowiednich rejestrach albo są przez nich samodzielnie publikowane (np. na firmowych stronach internetowych, w katalogach branżowych itd.). Wprowadzenie takiej ochrony może bardzo negatywnie wpływać na rozwój obrotu gospodarczego i możliwość wzajemnej wymiany ofert pomiędzy przedsiębiorcami.</p> <p>W praktycznym wymiarze regulacja nieuwzględniająca specyfiki rynku biznesowego, na którym do wymiany ofert dochodzi na podstawie wymiany wizytówek, spotkań biznesowych, konferencji, prywatnych znajomości, polecenia, rozmowy, czy zamówień publicznych, jest regulacją oderwaną od rzeczywistości. Wymaganie dla relacji biznesowych uzyskiwania zgody na każdorazowe przekazanie oferty spełniającej warunki RODO (por. art. 7 ust. 1-3 RODO) jest nieuzasadnione oraz potencjalnie szkodliwe.</p> <p>Co warto podkreślić w tym kontekście, obecny przepis art. 10 ust. 1 uśude, który odnosi się częściowo do tego samego przedmiotu regulacji, wskazuje jasno, że ochronie przed</p>	
--	--	---	--

		<p>niezamówioną informacją handlową podlega oznaczony odbiorca będący osobą fizyczną.</p> <p>Również obecna treść art. 172 ust. 1 PrTel została wprowadzona na mocy przepisów ustawy z dnia 30 maja 2014 r. o prawach konsumenta (art. 48 tej ustawy). Nie wydaje się, by intencją ustawodawcy było zmienianie w tej ustawie przepisów innych ustaw w taki sposób, aby miały chronić podmioty niebędące konsumentami.</p> <p>Mając na uwadze wszystkie powyższe aspekty, sugerujemy, aby art. 360 projektu PKE adresował reguły komunikacji marketingu bezpośredniego do odbiorcy będącego konsumentem. Poniżej przedstawiamy stosowną propozycję zmiany treści art. 360 ust. 1 projektu PKE:</p> <p>Art. 360. 1. Zakazane jest: 1) używanie automatycznych systemów wywołujących lub 2) używanie telekomunikacyjnych urządzeń końcowych, w szczególności w ramach korzystania z usług komunikacji interpersonalnej – dla celów marketingu bezpośredniego, do oznaczonego odbiorcy, będącego użytkownikiem końcowym oraz konsumentem, chyba że uprzednio wyraził on na to zgodę. Potencjalnie rozważyć również można wprowadzenie wymogu uzyskania uprzedniej zgody na komunikację marketingową w stosunku do osób fizycznych prowadzących działalność gospodarczą, jeżeli komunikacja marketingowa nie jest związana bezpośrednio z prowadzoną przez nich działalnością (czyli w relacji do tzw. prosumentów, dla których prawo od 1 stycznia 2021 r. będzie przewidywać nowe środki ochrony). Jesteśmy gotowi rozmawiać o możliwych rozwiązaniach, które mają na celu uzdrowienie i urealnienie omawianych regulacji przy jednoczesnym zapewnieniu prawa do prywatności.</p> <p>5. Definicja automatycznego systemu wywołującego</p>	
--	--	--	--

			<p>Z podobnych względów proponujemy dodanie w art. 2 projektu PKE definicji automatycznego systemu wywołującego:</p> <p>automatyczny system wywołujący – system techniczny składający się z urządzeń lub oprogramowania, przy pomocy którego dochodzi do zainicjowania i dalszego przekazywania informacji w ramach usług komunikacji interpersonalnej w sposób całkowicie zautomatyzowany, bez bezpośredniego udziału człowieka po stronie podmiotu wykorzystującego taki system.</p>	
7 6 5	art. 360 PKE	IAB Polska	<p>Proponowane brzmienie art. 360 PKE, mimo usunięcia specyficznej zależności między PrTel a usude, nadal nie jest przejrzyste. Należałoby się również zastanowić czy z punktu widzenia oczywistej konieczności korzystania z rozwiązań elektronicznych przez przedsiębiorców, nie należałoby przyjąć bardziej elastycznego podejścia do marketingu prowadzonego poprzez adresy e-mail nieprzypisane do konkretnej osoby fizycznej.</p> <p>W tym kontekście należy mieć na uwadze, że o ile przepis art. 360 PKE wprowadza obowiązek pozyskania zgody na marketing/przesyłanie informacji handlowej w każdym przypadku, to w prawie UE (art. 13 ust. 2 Dyrektywy nr 2002/58/WE o e-Prywatności) przyjmując się, że marketing własnych, podobnych do już świadczonych usług lub produktów wobec swoich klientów, może być wykonywany w oparciu o konstrukcję opt-out</p> <p>Ponadto regulowanie niezamówionej informacji handlowej w PKE jest nieadekwatne również z punktu widzenia spójności systemu prawa mając na uwadze, że ustawa o świadczeniu usług drogą elektroniczną, która wprowadza to pojęcie</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>W uwadze brak konkretnych wskazań wadliwości przepisów. Odnosząc się do wyłączenia z art. 3 usude wskazać należy, że działania marketingowe są niezależne od świadczenia usług telekomunikacyjnych (lub usług komunikacji elektronicznej).</p>

			<p>wskazuje w art. 3 ust. 3 że: Przepisów ustawy nie stosuje się do: 3) świadczenia przez przedsiębiorcę telekomunikacyjnego usług telekomunikacyjnych, z wyłączeniem art. 12-15.</p> <p>Niezależnie od powyższych uwag IAB Polska zwraca uwagę, że wobec pozostawienia wymogu uzyskania zgody w stosunku do wszystkich "telekomunikacyjnych urządzeń końcowych" w art. 360 PKE, należy rozważyć czy analogicznie do adresu e-mail nie traktować również innych kanałów komunikacji udostępnionych w celu uzyskania informacji handlowej/marketingowej</p>	
7 6 6	art. 360	Izba Gospo darki Elektr oniczn ej	<p>Przepis dotyczy zakazu używania automatycznych systemów wywołujących lub telekomunikacyjnych urządzeń końcowych dla celów przesyłania niezamówionej informacji handlowej w rozumieniu ustawy o świadczeniu usług drogą elektroniczną, w tym marketingu bezpośredniego, do oznaczonego odbiorcy, będącego użytkownikiem końcowym. Wyjątkiem od zakazu jest uzyskanie zgody odbiorcy na przesyłanie niezamówionej informacji handlowej. W tym zakresie przepis implementuje jedynie art. 13 ust. 1 i 3 dyrektywy 2002/58/WE, pomijając regulację zawartą w art. 13 ust. 2 tej dyrektywy. Artykuł 13 ust. 2 dyrektywy 2002/58/WE umożliwia wykorzystywanie elektronicznych danych kontaktowych klientów na potrzeby wprowadzania na rynek produktów podobnych lub usług; dane te mogą być wykorzystywane pod warunkiem, że klienci zostali jasno i wyraźnie poinformowani o możliwości sprzeciwienia się, w sposób wolny od opłat i prosty, takiemu wykorzystywaniu ich danych kontaktowych w chwili ich zbierania oraz przy każdej okazji otrzymywania wiadomości, w przypadku klientów, którzy początkowo nie sprzeciwili się takiemu wykorzystywaniu. Brak implementacji art. 13 ust. 2 dyrektywy 2002/58/WE do polskiego porządku prawnego</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona. W dotychczasowym stanie prawnym implementacją był art. 10 ust. 2 ustawy o świadczeniu usług drogą elektroniczną. W projekcie, implementacją wskazanego przepisu jest art. 360 ust. 2 konsultowanego projektu.</p>

		<p>sprawia, że przedsiębiorcy nie mogą w celu realizacji działań marketingowych wykorzystywać danych kontaktowych osób, z którymi pozostają w stałych kontaktach handlowych, mimo że taką możliwość zapewnia im prawodawca unijny. Implementacja ww. przepisu znacząco ułatwiłaby działalność przedsiębiorców, którzy w oparciu o stosowne przepisy mogliby kierować oferty w zakresie własnych usług lub towarów, do osób, które potencjalnie byłyby nimi zainteresowane, przy jednoczesnym zapewnieniu ochrony prywatności i danych osobowych tych osób dzięki umożliwieniu im wyrażenia sprzeciwu wobec takiego wykorzystywania ich danych osobowych. Takie rozwiązanie jest pożądane w szczególności w okresie pandemii COVID-19, kiedy to wielu przedsiębiorców zmuszonych jest do ograniczania wydatków związanych z działaniami marketingowymi. Szczegółowe wyjaśnienie stanowiska zostało zaprezentowane w załączonym dokumencie pt. „Stanowisko Izby Gospodarki Elektronicznej dotyczące projektu ustawy - Prawo komunikacji elektronicznej (UC45).</p> <p>Projekt zawiera kompleksową regulację dotyczącą m.in. wykonywania działalności polegającej na świadczeniu usług komunikacji elektronicznej, praw i obowiązków użytkowników, zasad przetwarzania danych telekomunikacyjnych i ochrony tajemnicy komunikacji elektronicznej. Regulacje przewidziane w Projekcie mają zastąpić dotychczas</p> <p>W ocenie E-Izby szczególną uwagę należy poświęcić art. 360 Projektu, który reguluje kwestię wykorzystywania automatycznych systemów wywołujących i telekomunikacyjnych urządzeń końcowych dla celów</p>	
--	--	---	--

		<p>przesyłania niezamówionej informacji handlowej. Przepis ten przewiduje ogólny zakaz używania automatycznych systemów wywołujących lub telekomunikacyjnych urządzeń końcowych, w szczególności w ramach korzystania z usług komunikacji interpersonalnej – dla celów przesyłania niezamówionej informacji handlowej w rozumieniu ustawy z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną, dalej zwanej „u.ś.u.d.e.”³, w tym marketingu bezpośredniego, do oznaczonego odbiorcy, będącego użytkownikiem końcowym, chyba że uprzednio wyraził on na to zgodę. Zgodnie z art. 360 ust. 2 Projektu zgoda może być wyrażona przez udostępnienie przez użytkownika końcowego identyfikującego go adresu poczty elektronicznej. Ponadto, w Projekcie wskazano, że używanie automatycznych systemów wywołujących lub telekomunikacyjnych urządzeń końcowych do przesyłania niezamówionej informacji handlowej, w tym marketingu bezpośredniego, nie może odbywać się na koszt użytkownika końcowego, zaś przesyłanie niezamówionych informacji handlowych z naruszeniem art. 360 ust. 1 Projektu jest traktowane jak czyn nieuczciwej konkurencji w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 16 kwietnia 1993 r. o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji (Dz. U. z 2019 r. poz. 1010 i 1649). Dla jasności wyводу należy w tym miejscu wyjaśnić również, że za informację handlową na gruncie ustawy o świadczeniu usług drogą elektroniczną rozumie się każdą informację przeznaczoną bezpośrednio lub pośrednio do promowania towarów, usług lub wizerunku przedsiębiorcy lub osoby wykonującej zawód, której prawo do wykonywania zawodu jest uzależnione od spełnienia wymagań określonych w odrębnych ustawach, z wyłączeniem informacji umożliwiającej porozumiewanie się za pomocą środków komunikacji elektronicznej z określoną osobą oraz informacji</p>	
--	--	---	--

			<p>o towarach i usługach niesłużącej osiągnięciu efektu handlowego pożądanego przez podmiot, który zleca jej rozpowszechnianie, w szczególności bez wynagrodzenia lub innych korzyści od producentów, sprzedawców i świadczących usługi⁴.</p> <p>W uzasadnieniu do Projektu wskazano, że art. 360 Projektu ma zastąpić obowiązujące regulacje art. 10 u.ś.u.d.e. i art. 172 Pr.Telekom. Przepis ten stanowi implementację art. 13 ust. 1 i 3 dyrektywy 2002/58/WE oraz art. 10 dyrektywy 2002/65/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 września 2002 r. dotyczącej sprzedaży konsumentom usług finansowych na odległość oraz zmieniającej dyrektywę Rady 90/619/EWG oraz dyrektywy 97/7/WE i 98/27/WE⁵.</p> <p>Zdaniem e-Izby projektowana regulacja jest niepełna i nie odzwierciedla wszystkich intencji prawodawcy unijnego w zakresie regulacji wysyłania niezamówionych komunikatów.</p>	
7 6 7	Art. 360	ZIPSE E	<p>1. Art. 360 projektowanej ustawy reguluje kwestie marketingu bezpośredniego. Uważamy, iż powinien on wprowadzić kilka istotnych zmian do obecnie obowiązujących przepisów w tym zakresie, szczególnie na bazie doświadczeń związanych z funkcjonowaniem w warunkach epidemii, przy ograniczonych do minimum kontaktach bezpośrednich. W naszym przekonaniu, wysyłanie elektronicznej komunikacji marketingowej na ogólne dane kontaktowe podmiotu prywatnego lub publicznego powinno być dozwolone i nie wymagać uzyskania uprzedniej zgody.</p>	<p>1. Uwaga nieuwzględniona Wskazać należy, że w dotychczasowym reżimie prawnym, na podstawie art. 172 Pt, ochroną objęte były również inne podmioty niż osoby fizyczne. Rozwiązanie takie jest zgodne z art. 13 ust. 5 zdanie 1 i 2 dyrektywy 58/2002.</p> <p>2. Uwaga nieuwzględniona. W dotychczasowym stanie prawnym implementacją był art. 10 ust. 2 ustawy o świadczeniu usług drogą elektroniczną. W projekcie, implementacją wskazanego przepisu jest art. 360 ust. 2 konsultowanego projektu.</p>

			<p>2. Ponadto należy rozważyć możliwość wprowadzenia wyjątku w przedmiotowym zakresie w postaci opt-in w relacjach ze stałymi klientami, o który to wyjątek od dawna postuluje rynek.</p> <p>3. Pozytywnie oceniamy zmianę dokonana w przedmiotowym projekcie polegająca na obniżeniu maksymalnej wysokości kary pieniężnej do wysokości 1 mln zł.</p>	
7 6 8	Art. 361	KIGEi T	<p>Artykuł ten reguluje pozyskiwanie informacji z urzędzeń końcowych. W obecnie obowiązującym stanie prawnym kwestia ta regulowana jest przez art. 173 Prawa telekomunikacyjnego, w którym wskazane są także wyjątki od obowiązku poinformowania użytkownika i uzyskania jego zgody. W Uzasadnieniu do projektu PKE jest informacja, odnosząca się do ust. 3 artykułu 361, iż wyjątek przewidziany w tymże ustępie obejmuje przypadki gdy przechowywanie lub uzyskanie informacji jest niezbędne do świadczenia transmisji komunikatu za pośrednictwem publicznej sieci telekomunikacyjnej lub świadczenia usługi komunikacji elektronicznej. <u>Tymczasem w samym projekcie ustawy wyjątek obejmuje jedynie świadczenie transmisji komunikatu.</u> Niepokoi także fakt nie uwzględnienia w nowych przepisach wyjątku przewidzianego w obecnie obowiązującym prawie telekomunikacyjnym dla usług świadczonych drogą elektroniczną:</p> <p><u>Obecnie obowiązujący art.173 ust.3 prawa telekomunikacyjnego:</u></p> <p><i>Warunków, o których mowa w ust. 1, nie stosuje się, jeżeli przechowywanie lub uzyskanie dostępu do informacji, o której mowa w ust. 1, jest konieczne do:</i></p> <p><i>1) wykonania transmisji komunikatu za pośrednictwem publicznej sieci telekomunikacyjnej;</i></p>	Uwaga uwzględniona

2) *dostarczania usługi telekomunikacyjnej lub usługi świadczonej drogą elektroniczną, żądanej przez abonenta lub użytkownika końcowego.*

Obecnie obowiązujące przepisy prawidłowo transponują do polskiego prawa dyrektywę 2002/58/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 lipca 2002 r. dot. przetwarzania danych osobowych i ochrony prywatności w sektorze łączności elektronicznej (dyrektywa o e-Prywatności), a także Opinię Grupy Roboczej Artykułu 29nr 04/2012 na temat Wyjątków od pozyskiwania zgody na Cookie z dnia 7.06.2012 r. (00879/12/EN WP194).

Projektowane przepisy art. 361 ust. 3 PKE:

Warunków, o których mowa w ust. 1, nie stosuje się, jeżeli przechowywanie lub uzyskanie dostępu do informacji, o której mowa w ust. 1, jest konieczne do wykonania transmisji komunikatu za pośrednictwem publicznej sieci telekomunikacyjnej.

Projektowane przepisy zbyt wąsko i nieprawidłowo określają zakres dopuszczalnych wyjątków.

Postulowane brzmienie art. 361 ust.3 PKE:

Warunków, o których mowa w ust. 1, nie stosuje się, jeżeli przechowywanie lub uzyskanie dostępu do informacji, o której mowa w ust. 1, jest konieczne do:

1) wykonania transmisji komunikatu za pośrednictwem publicznej sieci telekomunikacyjnej;

2) dostarczania usługi telekomunikacyjnej lub usługi świadczonej drogą elektroniczną, żądanej przez abonenta lub użytkownika końcowego.

Uzasadnienie: Niezależnie od argumentacji związanej z niezgodnością projektowanych przepisów z dyrektywą e-privacy oraz z Opinią Grupy Roboczej Artykułu 29nr 04/2012 poniżej przedstawiamy jedynie przykładową listę problemów

		<p>ze świadczeniem i korzystaniem z usług świadczonych drogą elektroniczną (a więc usług i treści dostępnych w Internecie) jeśli usługa miałaby być wykonana bez „cookies”, które są niezbędne do jej wykonania (a więc w sytuacji, gdyby użytkownik końcowy, żądający i oczekujący usługi, nie wyraziłbym zgody na cookies niezbędne do wykonania usługi):</p> <ul style="list-style-type: none">➤ niemożliwie będzie odtwarzanie materiałów wideo na stronach internetowych (np. w serwisach VOD), gdyż cookie tej kategorii służą do cyklicznego weryfikowania, czy użytkownik ma uprawnienia do oglądania czy korzystania z określonego materiału;➤ pod znakiem zapytania stanie dotychczasowy model, w którym dostawca usługi (np. serwis VOD) rozlicza się z dostawcą treści (np. podmiotem mającym prawa autorskie do określonego katalogu filmów albo z organizacją zbiorowego zarządzania prawami autorskimi) w oparciu o liczbę wyświetleń danego filmu, a do tego celu (tj. zliczania liczby wyświetleń) wykorzystywane są „cookie” zaliczane do kategorii niezbędnych do wykonania usługi;➤ nie da się prawidłowo zrealizować w zasadzie jakichkolwiek usług, które wymagają zalogowania się do usługi, gdyż cookie tej kategorii służą do cyklicznego weryfikowania, czy użytkownik ma uprawnienia do korzystania z określonych usług;➤ nie będą działały funkcje związane z zapamiętywaniem dotychczasowych ustawień i preferencji związanych z danymi wpisywanymi do formularzy (np. logowanie do serwisu), a więc przy każdym wejściu użytkownik będzie musiał na nowo wprowadzać wszystkie niezbędne do zalogowania dane;➤ nie będzie działała funkcjonalność dodania produktu do koszyka, gdyż to właśnie w cookies zapisywana jest	
--	--	---	--

			<p>informacja o produktach dodanych przez użytkownika do koszyka;</p> <ul style="list-style-type: none"> ➤ użytkownik nie będzie miał możliwości wprowadzenia i zapamiętania własnych ustawień w ramach standardu WCAG (kontrast, wielkość fontu) więc każdorazowo przy wejściu serwis będzie wyświetlany w ustawieniach domyślnych, co oznacza, że użytkownik przy każdym wejściu do serwisu będzie musiał na nowo konfigurować te ustawienia. ➤ istnieje poważne ryzyko utraty wystarczającej ochrony użytkowników w Internecie., jako że stosowane szeroko rozwiązania antyfraudowe bazują na możliwości zapisywania cookies z unikalnymi danymi na urządzeniu końcowym klienta. <p>Powyższa lista ma charakter jedynie przykładowy, a przykłady takie można mnożyć, niemniej jednak obrazuje fakt, że nie ma żadnego uzasadnienia – prawnego czy ekonomicznego – do obwarowania możliwości stosowania „cookies” koniecznych do wykonania usługi warunkiem uzyskania zgody użytkownika końcowego.</p>	
7 6 9	Art. 361 ust. 3	Lewiatan	<p>Artykuł ten reguluje pozyskiwanie informacji z urządzeń końcowych. W obecnie obowiązującym stanie prawnym kwestia ta regulowana jest przez art. 173 Prawa telekomunikacyjnego, w którym wskazane są także wyjątki od obowiązku poinformowania użytkownika i uzyskania jego zgody. W Uzasadnieniu do projektu PKE jest informacja, odnosząca się do ust. 3 artykułu 361, iż wyjątek przewidziany w tymże ustępie obejmuje przypadki gdy przechowywanie lub uzyskanie informacji jest niezbędne do świadczenia transmisji komunikatu za pośrednictwem publicznej sieci telekomunikacyjnej lub świadczenia usługi komunikacji elektronicznej. <u>Tymczasem w samym projekcie ustawy</u></p>	Uwaga uwzględniona

wyjątek obejmuje jedynie świadczenie transmisji komunikatu.
Niepokoji fakt nie uwzględnienia w nowych przepisach wyjątku przewidzianego w obecnie obowiązującym Prawie telekomunikacyjnym dla usług świadczonych drogą elektroniczną:

Obecnie obowiązujący art.173 ust.3 ustawy – Prawo telekomunikacyjne:

Warunków, o których mowa w ust. 1, nie stosuje się, jeżeli przechowywanie lub uzyskanie dostępu do informacji, o której mowa w ust. 1, jest konieczne do:

- 1) wykonania transmisji komunikatu za pośrednictwem publicznej sieci telekomunikacyjnej;*
- 2) dostarczania usługi telekomunikacyjnej lub usługi świadczonej drogą elektroniczną, żądanej przez abonenta lub użytkownika końcowego.*

Obecnie obowiązujące przepisy prawidłowo transponują do polskiego prawa dyrektywę 2002/58/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 lipca 2002 r. dot. przetwarzania danych osobowych i ochrony prywatności w sektorze łączności elektronicznej (dyrektywa o e-Prywatności), a także Opinię Grupy Roboczej Artykułu 29nr 04/2012 na temat Wyjątków od pozyskiwania zgody na Cookie z dnia 7.06.2012 r. (00879/12/EN WP194).

Projektowane przepisy art. 361 ust. 3 PKE:

Warunków, o których mowa w ust. 1, nie stosuje się, jeżeli przechowywanie lub uzyskanie dostępu do informacji, o której mowa w ust. 1, jest konieczne do wykonania transmisji komunikatu za pośrednictwem publicznej sieci telekomunikacyjnej.

Projektowane przepisy **zbyt wąsko i nieprawidłowo** określają zakres dopuszczalnych wyjątków. Jak widać, przepis w takim brzmieniu powieli brzmienie obecnie obowiązującego art. 173 ust. 3 pkt 1) ustawy – Prawo telekomunikacyjne, a jednocześnie, z przyczyn których jako Organizacja nie znamy, przepis w takim brzmieniu pomija wyjątek będący odpowiednikiem obecnie obowiązującego art. 173 ust. 3 pkt 2) ustawy – Prawo telekomunikacyjne. W efekcie, obecne brzmienie projektowanego art. 361 ust. 3 oznacza nieuzasadnione i niezrozumiałe usunięcie z porządku prawnego niezbędnego dla usług internetowych wyjątku dotyczącego dostarczania usługi telekomunikacyjnej lub usługi świadczonej drogą elektroniczną, żądanej przez abonenta lub użytkownika końcowego.

Ponadto zmiana ta nie została opisana w uzasadnieniu do projektu i tym samym jest dla Konfederacji Lewiatan niezrozumiała. Należy zauważyć, że obecne wyłączenie z art. 173 ust. 3 pkt 2) PT dotyczy usługi świadczonej drogą elektroniczną i nie zostało ujęte w zakresie art. 361 ust. 3, który obejmuje jedynie wykonanie transmisji komunikatu za pośrednictwem publicznej sieci telekomunikacyjnej. Te usługi nie są ze sobą tożsame. Co za tym idzie, w świetle nowego art. 344 ust. 3 PKE będzie istniał obowiązek informacyjny i obowiązek uzyskania zgody na tzw. „cookies”, nawet jeśli są one konieczne do dostarczenia usługi świadczonej drogą

elektroniczną, żądanej przez użytkownika końcowego. Jak wskazano powyżej, obecnie na gruncie PT dla tej kategorii „cookies” (tzw. „cookies” niezbędne) nie ma obowiązku spełniania obowiązku informacyjnego i uzyskiwania zgody na takie „cookies” w ramach usług świadczonych drogą elektroniczną.

Takie wyłączenie jest nie tylko uzasadnione i racjonalne, biorąc pod uwagę, że dotyczy „cookies”, które są konieczne dla wykonania usługi, ale i ujęte w dyrektywie o prywatności i łączności elektronicznej. Jak wynika z projektu ustawy wprowadzającej ustawę Prawo komunikacji elektronicznej, wyłączenie to nie zostało przeniesione do ustawy o świadczeniu usług drogą elektroniczną ani ujęte w żadnej innej regulacji krajowej.

Postulowane brzmienie art. 361 ust.3 PKE:

Warunków, o których mowa w ust. 1, nie stosuje się, jeżeli przechowywanie lub uzyskanie dostępu do informacji, o której mowa w ust. 1, jest konieczne do:

- 1) wykonania transmisji komunikatu za pośrednictwem publicznej sieci telekomunikacyjnej;*
- 2) dostarczania usługi telekomunikacyjnej lub usługi świadczonej drogą elektroniczną, żądanej przez abonenta lub użytkownika końcowego.*

Uzasadnienie: Niezależnie od argumentacji związanej z niezgodnością projektowanych przepisów z dyrektywą e-privacy oraz z Opinią Grupy Roboczej Artykułu 29nr 04/2012 poniżej przedstawiamy jedynie przykładową listę problemów

ze świadczeniem i korzystaniem z usług świadczonych drogą elektroniczną (a więc usług i treści dostępnych w Internecie) jeśli usługa miałaby być wykonana bez „cookies”, które są niezbędne do jej wykonania (a więc w sytuacji, gdyby użytkownik końcowy, żądający i oczekujący usługi, nie wyraziłby zgody na cookies niezbędne do wykonania usługi):

- niemożliwie będzie odtwarzanie materiałów wideo na stronach internetowych (np. w serwisach VOD), gdyż cookie tej kategorii służą do cyklicznego weryfikowania, czy użytkownik ma uprawnienia do oglądania czy korzystania z określonego materiału;
- pod znakiem zapytania stanie dotychczasowy model, w którym dostawca usługi (np. serwis VOD) rozlicza się z dostawcą treści (np. podmiotem mającym prawa autorskie do określonego katalogu filmów albo z organizacją zbiorowego zarządzania prawami autorskimi) w oparciu o liczbę wyświetleń danego filmu, a do tego celu (tj. zliczania liczby wyświetleń) wykorzystywane są „cookie” zaliczane do kategorii niezbędnych do wykonania usługi;
- nie da się prawidłowo zrealizować w zasadzie jakichkolwiek usług, które wymagają zalogowania się do usługi, gdyż cookie tej kategorii służą do cyklicznego weryfikowania, czy użytkownik ma uprawnienia do korzystania z określonych usług;
- nie będą działały funkcje związane z zapamiętywaniem dotychczasowych ustawień i preferencji związanych z danymi wpisywanymi do formularzy (np. logowanie do serwisu), a więc przy każdym wejściu użytkownik będzie musiał na nowo wprowadzać wszystkie niezbędne do zalogowania dane;
- nie będzie działała funkcjonalność dodania produktu do koszyka, gdyż to właśnie w cookies zapisywana jest

informacja o produktach dodanych przez użytkownika do koszyka;

➤ użytkownik nie będzie miał możliwości wprowadzenia i zapamiętania własnych ustawień w ramach standardu WCAG (kontrast, wielkość fontu) więc każdorazowo przy wejściu serwis będzie wyświetlany w ustawieniach domyślnych, co oznacza, że użytkownik przy każdym wejściu do serwisu będzie musiał na nowo konfigurować te ustawienia.

➤ Istnieje poważne ryzyko utraty wystarczającej ochrony użytkowników w Internecie., jako że stosowane szeroko rozwiązania antyfraudowe bazują na możliwości zapisywania cookies z unikalnymi danymi na urządzeniu końcowym klienta. Rozwiązania *antyfraudowe* są podstawowym sposobem ochrony użytkowników w Internecie. Sposobem, w który jest realizowane dzisiaj zabezpieczenie *antyfraudowe* polega na profilowaniu użytkownika na podstawie jego *fingerprintu* i własności urządzenia oraz zapisywania *ciasteczek* z unikalnymi danymi na urządzeniu końcowym klienta, które posiada użytkownik. Istotą działań *antyfraudowych* jest fakt, że muszą być ukryte przed atakującymi.

Ujawnienie i opisanie mechanizmów (które muszą być zmienne w czasie ze względu na zmienną naturę ataków *fraudowych*) działa na niekorzyść użytkowników platform Internetowych. Firmy muszą profilować zachowania "typowe" dla danego użytkownika i wykrywać anomalie (np. niespotykane *fingerprint*, zupełnie nowe urządzenie połączone z nietypową aktywnością na stronie) i w ten sposób chronić konta prawdziwych użytkowników. Nie będzie to możliwe, jeżeli atakujący uzyskają prawne możliwości

zablokowania takich działań (np. usunięcie danych, lub odmowa na działanie tych mechanizmów), gdyż mechanizmy antyfraudowe są niezbędną częścią funkcjonalności serwisu. Naszym zdaniem, pod rządami nowej ustawy PKE takie ryzyko powstanie.

➤ Do prawidłowego funkcjonowania mechanizmów antyfraudowych konieczna jest:

- 1) Jak najszersza wiedza o urządzeniu końcowym użytkownika - celem wykrywania anomalii wobec jego typowych zachowań i ewentualnego blokowania ich;
- 2) Mechanizmy te są zmienne w czasie - ponieważ atakujący zmieniają taktyki i jeżeli mechanizm obronny będzie jawny, stawia to serwisy w pozycji słabszej wobec atakujących;
- 3) Mechanizmy antyfraudowe są niezbędną częścią funkcjonowania takich serwisów - ponieważ atak na jeden serwis może przenieść się na pozostałe (wykradzenie danych z jednego serwisu szkodzi innym np. uzyskanie dostępu do danych pozwalających zresetować hasło na innym urządzeniu);
- 4) Mechanizmy antyfraudowe działają w dużej części w oparciu o algorytmy *machine learning* i podobne, co wymaga zastosowania dużych ilości danych, ponieważ muszą "uczyć się" budować profil "typowy" dla użytkownika, a więc zablokowanie wykorzystywania tych danych spowoduje, że mechanizmy będą słabsze (lub nie będą mogły się uczyć), co pozwoli w dłuższym czasie atakującym uzyskać przewagę.

			<p>Powyższa lista ma charakter jedynie przykładowy, a przykłady takie można mnożyć, niemniej jednak obrazuje fakt, że nie ma żadnego uzasadnienia – prawnego czy ekonomicznego – do obwarowania możliwości stosowania „cookies” koniecznych do wykonania usługi warunkiem uzyskania zgody użytkownika końcowego.</p> <p>Powyżej przedstawiono przykładowe negatywne konsekwencje jakie powstaną, jeśli projektowany przepis art. 361 ust. 3 PKE nie zostanie poprawiony. A jednocześnie wydaje się, chodzi jedynie o poprawienie błędu w projektowanym przepisie, gdyż zarówno z informacji roboczych przekazywanych przez Ministerstwo Cyfryzacji jak i z uzasadnienia do projektu ustawy wynika, że intencją Projektodawcy nie jest wprowadzenie merytorycznych zmian w stosunku do obecnie obowiązującego art. 173 ustawy – Prawo telekomunikacyjne. Nie ma żadnego uzasadnienia dla usuwania z porządku prawnego wyjątku dotyczącego cookies, które są konieczne dla dostarczania usługi telekomunikacyjnej lub usługi świadczonej drogą elektroniczną, żądanej przez abonenta lub użytkownika końcowego. Konieczne jest zatem wprowadzenie do art. 361 ust. 3 projektu PKE tekstu wyjątku dotyczącego dostarczania usługi telekomunikacyjnej lub usługi świadczonej drogą elektroniczną, żądanej przez abonenta lub użytkownika końcowego, tak, aby zachować <i>status quo</i> wynikające z obecnie obowiązującego art. 173 ust. 3 ustawy – Prawo telekomunikacyjne</p>	
7 7 0	Art. 361 ust. 4	KIGEi T	<p>Mimo, iż przepis powieliła obecną regulację z art. 173 PT, należy wskazać, że przepis ten wykracza poza dyrektywę e-Privacy. Nie przewiduje ona regulacji wykraczającej poza kwestię przechowywania i uzyskiwania dostępu do informacji na urządzeniu abonenta lub użytkownika. W innych krajach</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona Przedmiotowy przepis reguluje instalowanie dodatkowego oprogramowania na urządzeniu końcowym abonenta lub użytkownika końcowego i chroni przed instalowaniem niechcianego oprogramowania.</p>

			<p>UE nie wdrożono dodatkowych obowiązków dotyczących instalacji oprogramowania.</p> <p>Przepis w proponowanym kształcie budzi liczne wątpliwości. Może nawet prowadzić do tego, że właściciel urządzenia będzie musiał uzyskiwać zgodę abonenta na instalację oprogramowania zapewniającego kompatybilność z siecią dostawcy usług albo zapewniającego bezpieczeństwo urządzenia lub sieci.</p>	
7 7 1	art. 361 PKE	IAB Polska	<p>IAB Polska zwraca uwagę na brak odpowiedniego wyłączenia w art. 361 projektu PKE dotyczącego pozyskiwania informacji z urządzeń końcowych w przypadku świadczenia usług drogą elektroniczną oraz postuluje, aby art. 361 projektu PKE zawierał co najmniej te same wyłączenia co obecny art. 173 Prawa telekomunikacyjnego.</p> <p>Błąd wynikający z braku odpowiedniego wyłączenia, które zawiera obecna regulacja z art. 173 Prawa telekomunikacyjnego transponowanego do art. 361 PKE będzie skutkować tym, że usługi świadczone w Polsce drogą elektroniczną będą funkcjonowały w wadliwym środowisku prawnym, w skrajnym scenariuszu uniemożliwiając normalne korzystanie z usług lub poważnie ograniczając funkcjonalności oferowanych usług i rozwiązań.</p> <p>Jak wynika z uzasadnienia do projektu ustawy – Prawo komunikacji elektronicznej celem autorów projektu nie było wprowadzanie zasadniczych zmian w stosunku do obowiązującego stanu prawnego w obszarze dotyczącym tzw. „cookies”. Niemniej jednak porównanie obowiązujących (ustawa – Prawo telekomunikacyjne) i projektowanych</p>	Uwaga uwzględniona

	<p>(projekt ustawy – Prawo komunikacji elektronicznej) przepisów ujawnia istotną, nieuzasadnioną i bardzo szkodliwą zmianę, która wydaje się być zmianą niezamierzoną w świetle uzasadnienia do projektu PKE z 29 lipca, zawierającego informację o dwóch włączeniach: „jeżeli przechowywanie lub uzyskanie informacji jest niezbędne do świadczenia transmisji komunikatu za pośrednictwem publicznej sieci telekomunikacyjnej lub świadczenia usług komunikacji elektronicznej.” Natomiast sam art. 361 PKE odnosi się jedynie do pierwszego ze wskazanych wyżej warunków i nadal nie obejmuje usług świadczonych drogą elektroniczną, co było wprost wskazane w art. 173 ust. 3 pkt. 2) Pr. Tel. , jak również usług komunikacji elektronicznej mimo że są one wskazane w Uzasadnieniu do projektu z 29 lipca i objęte art. 173 ust. 3 Pr. Tel. (zgodnie z dotychczas stosowaną terminologią - jako usługi telekomunikacyjne).</p> <p>Zarówno obowiązująca ustawa - Prawo telekomunikacyjne, jak i projektowana ustawa – Prawo komunikacji elektroniczną przyjmują jako zasadę, że przechowywanie informacji lub uzyskiwanie dostępu do informacji już przechowywanej w telekomunikacyjnym urządzeniu końcowym abonenta lub użytkownika końcowego (co jest realizowane przede wszystkim z wykorzystaniem tzw. plików „cookie”) jest dozwolone, pod warunkiem, że użytkownik otrzyma niezbędne informacje i wyrazi zgodę (art. 173 ust. 1 PT oraz art. 361 ust. 1 PKE). Od powyższej zasady przewidziane są wyjątki, w których nie jest wymagana zgoda użytkownika końcowego poprzedzona obowiązkiem informacyjnym, a wyjątki te dotyczą sytuacji, w których konkretne „cookie” są niezbędne do wykonania usługi, a więc dotyczy takich „cookie” bez których usługa nie będzie działać w ogóle, albo będzie działać</p>	
--	---	--

		<p>nieprawidłowo. Powyższa zasada, jak i wyjątek od niej są bezpośrednią implementacją do krajowego porządku prawnego art. 5 ust. 3 obowiązującej dyrektywy 2002/58/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 lipca 2002 r. dotyczącej przetwarzania danych osobowych i ochrony prywatności w sektorze łączności elektronicznej (dyrektywy e-Prywatności), która stanowi (podkreślenie własne):</p> <p>Państwa członkowskie zapewniają, aby przechowywanie informacji lub uzyskanie dostępu do informacji już przechowywanych w urządzeniu końcowym abonenta lub użytkownika było dozwolone wyłącznie pod warunkiem, że dany abonent lub użytkownik wyraził zgodę zgodnie z dyrektywą 95/46/WE po otrzymaniu jasnych i wyczerpujących informacji, między innymi o celach przetwarzania. Nie stanowi to przeszkody dla każdego technicznego przechowywania danych ani dostępu do nich jedynie w celu wykonania transmisji komunikatu za pośrednictwem sieci łączności elektronicznej, lub gdy jest to ściśle niezbędne w celu świadczenia usługi przez dostawcę usługi społeczeństwa informacyjnego, wyraźnie zażądanej przez abonenta lub użytkownika.</p> <p>Do wyjątku niewymagającego zgody Użytkownika usług odnosi się także Opinia Grupy Roboczej Artykułu 29nr 04/2012 na temat Wyjątków od pozyskiwania zgody na Cookie z dnia 7.06.2012 r. (00879/12/EN WP194), która prezentuje rodzaje „cookies niezbędnych do świadczenia usług drogą elektroniczną”, kryteria wyróżniania tychże technicznie niezbędnych „cookies”, ilustrując problematykę przykładami.</p>	
--	--	---	--

		<p>Obecnie obowiązujący art. 173 ust. 3 Pr.Tel. prawidłowo transponuje do krajowego porządku prawnego powyższy wyjątek, stanowiąc, że wymogów związanych z obowiązkiem informacyjnym i obowiązkiem uzyskania zgody nie stosuje się jeżeli przechowywanie lub uzyskanie dostępu do informacji jest konieczne do:</p> <ol style="list-style-type: none">1) wykonania transmisji komunikatu za pośrednictwem publicznej sieci telekomunikacyjnej;2) dostarczania usługi telekomunikacyjnej lub usługi świadczonej drogą elektroniczną, żądanej przez abonenta lub użytkownika końcowego. <p>Mając na uwadze powyższe tym bardziej niezrozumiałe jest brzmienie projektowanego art. 361 PKE w brzmieniu z dnia 29 lipca 2020 r., gdzie pozostawiono wyjątek ograniczony jedynie do sytuacji, gdzie uzyskanie dostępu do informacji jest konieczne do wykonania transmisji komunikatu za pośrednictwem publicznej sieci telekomunikacyjnej.</p> <p>Nie jest jasne, dlaczego w ostatniej wersji projektu zostało dodatkowo pominięte odniesienie do usług komunikacji elektronicznej, mimo że z Uzasadnienia do projektu wynika, iż ustawodawca zamierzał je uwzględnić. Błąd ten ewidentnie wymaga korekty, w przeciwnym razie przepisy spowodują trudności i ograniczenia w świadczeniu usług komunikacji elektronicznej.</p> <p>Odnosząc się do wątku usług świadczonych drogą elektroniczną, poniżej przedstawiamy przykładową listę problemów ze świadczeniem i korzystaniem z tych usług (a więc usług i treści dostępnych w Internecie) jeśli usługa</p>	
--	--	--	--

miałaby być wykonana bez „cookies”, które są niezbędne do jej wykonania (a więc w sytuacji, gdyby użytkownik końcowy, żądający i oczekujący usługi, nie wyraziłby zgody na cookies niezbędne do wykonania usługi). W takiej sytuacji bez odpowiednich „cookies”:

- **nie da się prawidłowo zrealizować w zasadzie jakichkolwiek usług, które wymagają zalogowania się do usługi**, gdyż cookie tej kategorii służą do cyklicznego weryfikowania, czy użytkownik ma uprawnienia do korzystania z określonych usług;
- **niemożliwie będzie odtwarzanie materiałów wideo na stronach internetowych** (np. w serwisach VOD), gdyż cookie tej kategorii służą do cyklicznego weryfikowania, czy użytkownik ma uprawnienia do oglądania czy korzystania z określonego materiału;
- pod znakiem zapytania stanie dotychczasowy model, w którym **dostawca usługi (np. serwis VOD) rozlicza się z dostawcą treści** (np. podmiotem mającym prawa autorskie do określonego katalogu filmów albo z organizacją zbiorowego zarządzania prawami autorskimi) w oparciu o liczbę wyświetleń danego filmu, a do tego celu (tj. zliczania liczby wyświetleń) wykorzystywane są „cookie” zaliczane do kategorii niezbędnych do wykonania usługi;
- **poczta elektroniczna nie będzie poprawnie funkcjonować**, m.in. przed otwarciem każdej wiadomości, przejściem do innego folderu w ramach poczty elektronicznej, a nawet przed otwarciem, wysłaniem czy usunięciem wiadomości. Użytkownik będzie pytany o wyrażenie zgody na techniczne wykonanie usługi drogą elektroniczną („cookies techniczne”) – problem ten pojawi się de facto w każdej

		<p>usłudze oferującej „przejście” do określonych funkcjonalności, folderów, zakładek, formularzy;</p> <ul style="list-style-type: none">• nie będą działały technologie bezpieczeństwa oparte na „cookie”;• nie będą działały funkcje związane z zapamiętywaniem dotychczasowych ustawień i preferencji związanych z danymi wpisywanymi do formularzy (np. logowanie do serwisu), a więc przy każdym wejściu użytkownik będzie musiał na nowo wprowadzać wszystkie niezbędne do zalogowania dane;• nie będzie działała funkcjonalność dodania produktu do koszyka, gdyż to właśnie w „cookies” zapisywana jest informacja o produktach dodanych przez użytkownika do koszyka;• użytkownik nie będzie miał możliwości wprowadzenia i zapamiętania własnych ustawień w ramach standardu WCAG (kontrast, wielkość fontu) więc każdorazowo przy wejściu serwis będzie wyświetlany w ustawieniach domyślnych, co oznacza, że użytkownik każdorazowo będzie musiał na nowo konfigurować te ustawienia. <p>Powyższa lista ma charakter jedynie przykładowy, a przykłady takie można mnożyć, niemniej jednak obrazuje fakt, że nie ma żadnego uzasadnienia – prawnego czy ekonomicznego – do obwarowania możliwości stosowania „cookies” koniecznych do wykonania usługi warunkiem uzyskania zgody użytkownika końcowego. Równie dobrze można by wymagać zgody użytkownika końcowego na świadczenie usługi z wykorzystaniem po stronie dostawcy usługi serwerów o określonych parametrach technicznych.</p>	
--	--	---	--

Niezależnie od powyższej argumentacji, należy zwrócić uwagę, że brak przedmiotowego wyłączenia w art. 361 ust. 3 projektu PKE dla usług świadczonych drogą elektroniczną niesie ze sobą również konsekwencje w postaci **ryzyka utraty wystarczającej ochrony użytkowników w Internecie.**

Rozwiązania antyfraudowe są podstawowym sposobem ochrony użytkowników w Internecie. Sposobem, w który jest realizowane dzisiaj zabezpieczenie antyfraudowe polega na profilowaniu użytkownika na podstawie jego fingerprintu i własności urządzenia oraz zapisywania cookies z unikalnymi danymi na urządzeniu końcowym klienta, które posiada użytkownik. **Istotą działań antyfraudowych jest fakt, że muszą być ukryte przed atakującymi.**

Do prawidłowego funkcjonowania mechanizmów antyfraudowych konieczna jest:

- 1) Jak najszersza **wiedza o urządzeniu końcowym użytkownika** - celem wykrywania anomalii wobec jego typowych zachowań i ewentualnego blokowania ich;
- 2) **Mechanizmy te są zmienne w czasie** - ponieważ atakujący zmieniają taktyki i jeżeli mechanizm obronny będzie jawny, stawia to serwisy w pozycji słabszej wobec atakujących;
- 3) **Mechanizmy antyfraudowe są niezbędną częścią funkcjonowania takich serwisów** - ponieważ atak na jeden serwis może przenieść się na pozostałe (wykradzenie danych z jednego serwisu szkodzi innym np. uzyskanie dostępu do danych pozwalających zresetować hasło na innym urządzeniu);
- 4) **Mechanizmy antyfraudowe działają w dużej części w oparciu o algorytmy machine learning i podobne, co wymaga zastosowania dużych ilości danych, ponieważ**

			<p>muszą "uczyć się" budować profil "typowy" dla użytkownika, a więc zablokowanie wykorzystywania tych danych spowoduje, że mechanizmy będą słabsze (lub nie będą mogły się uczyć), co pozwoli w dłuższym czasie atakującym uzyskać przewagę.</p>	
7 7 2	Art. 361 ust. 2	Olesiński i Wspólnicy	<p>Zgodnie z art. 361 ust. 2 projektu ustawy użytkownik końcowy może wyrazić zgodę, o której mowa w art. 361 ust. 1 pkt 2, za pomocą ustawień oprogramowania zainstalowanego w wykorzystywanym przez niego telekomunikacyjnym urządzeniu końcowym lub konfiguracji usługi (np. przeglądarka internetowa). Mamy świadomość, że taka konstrukcja funkcjonuje obecnie na gruncie art. 173 Prawa telekomunikacyjnego, natomiast już teraz wydaje się ona budzić istotne wątpliwości, w szczególności przy uwzględnieniu praktyki organów ochrony danych innych państw europejskich i Opinii Grupy Roboczej ds. art. 29, a przede wszystkim z uwagi na model funkcjonowania przeglądarek internetowych, które nie dostarczają odpowiednich mechanizmów pozwalających na wyrażenie świadomej i dobrowolnej zgody. W naszej ocenie funkcjonowanie takiego przepisu wprowadza niepewność prawną po stronie przedsiębiorców, którzy patrząc wyłącznie na jego treść mogliby teoretycznie twierdzić, że mogą instalować na urządzeniu końcowym użytkownika wszystkie pliki cookie, na jakie zezwalają ustawienia danej przeglądarki – bez pobierania odrębnej zgody. Taka praktyka jest jednak sprzeczna ze stanowiskami organów ochrony danych poszczególnych państw Unii Europejskiej, które bazują na przepisach europejskiej dyrektywy 2009/136/WE, której podstawą jest również art. 173 Prawa telekomunikacyjnego. Praktyka rynkowa również idzie w stronę wprowadzania mechanizmów do wyrażania zgody na cookie z poziomu www</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona Ustawodawca zdecydował kontynuować rozwiązania obowiązujące w obecnych przepisach. Należy zwrócić uwagę, że projekt rozporządzenia ePrivacy kierunkowo wprowadza podobne rozwiązanie dot. zgody wyrażonej za pomocą ustawień oprogramowania (art. 4a projektu z marca 2020 r.)</p>

		<p>(w ramach dodatkowej wtyczki / menedżera do zarządzania zgodami).</p> <p>Poniżej najważniejsze stanowiska, na które powołujemy się wyżej:</p> <ul style="list-style-type: none">□ art. 362 projektu ustawy stanowi, że do uzyskania zgody użytkownika końcowego stosuje się odpowiednio przepisy o ochronie danych osobowych, a zatem zgoda powinna spełniać wymogi RODO (dobrowolna, świadoma, aktywna), a trudno przyjąć, że np. domyślne ustawienia oprogramowania zainstalowanego w wykorzystywanym urządzeniu końcowym (np. przeglądarka) temu odpowiadają;□ zgodnie z wyrokiem Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej z 01.10.19 (C-673/17), do wyrażenia zgody niezbędne jest działanie użytkownika. Ponadto w ww. wyroku przyjęto, że zgoda nie jest ważna, jeśli zostanie wyrażona za pomocą domyślnie zaakceptowanego okienka wyboru, którego zaznaczenie użytkownik musi usunąć, aby odmówić udzielenia zgody;□ zgodnie z motywem 66 dyrektywy 2009/136/WE – użytkownik może wyrazić zgodę na pliki cookie poprzez ustawienia przeglądarki, ale tylko w sytuacji, gdy jest to skuteczne zgodnie z przepisami dyrektywy 95/46/WE (obecnie RODO);□ zgodnie z opinią Grupy Roboczej Artykułu 29 ds. Ochrony Danych (2/2010 i 2/2013), rozwiązanie polegające na wyrażeniu zgody przez ustawienia	
--	--	---	--

			<p>przeglądarki byłoby prawidłowe, gdyby przeglądarka domyślnie odrzucała stosowanie plików cookie i wymagała od użytkownika aktywnego potwierdzenia / wyrażenia zgody w ramach odpowiedniej zmiany ustawień;</p> <p>☐ zgodnie ze stanowiskiem brytyjskiego Information Commissioner's Office (ICO), wyrażenie zgody przez same ustawienia przeglądarki nie jest wystarczające (konieczne jest wykazanie, że użytkownik podjął aktywne działanie w celu potwierdzenia ustawień domyślnych lub dokonał zmiany ustawień).</p> <p>W związku z powyższym, sugerujemy, aby usunąć z projektu ustawy art. 361 ust. 2, co będzie skutkowało tym, że do uzyskania zgody użytkownika, zgodnie z art. 362 projektu ustawy, znajdą odpowiednie zastosowanie przepisy o ochronie danych osobowych. Możliwe jest również wyraźne wskazanie, że zgoda powinna być pobrana z poziomu strony www, przed instalacją plików cookie, poprzez wdrożenie przez korzystającego z plików cookie odpowiednich rozwiązań technicznych.</p> <p>Takie działanie zapewni zgodność z aktualną wykładnią prawa unijnego, a ponadto zapewni większą ochronę danych osobowych użytkowników, którzy będą mieć większy wpływ na zakres wyrażanych zgód na przechowywanie informacji lub uzyskiwanie dostępu do informacji już przechowywanej w ich telekomunikacyjnych urządzeniach końcowych.</p>	
7 7 3	Art. 361	PIKE	Art. 361 ust. 3. Warunków, o których mowa w ust. 1, nie stosuje się, jeżeli przechowywanie lub uzyskanie dostępu do informacji, o której	Uwaga uwzględniona

	ust. 3.		<p>mowa w ust. 1, jest konieczne do wykonania transmisji komunikatu za pośrednictwem publicznej sieci telekomunikacyjnej <u>lub dostarczenia usługi zamówionej przez użytkownika.</u></p> <p>Za nieuzasadnione uznać należy uznać ograniczenie wyjątku od zasady uzyskania zgody tylko do przypadku transmisji. Wyjątek powinien obejmować konieczność wykonania usługi zamówionej przez użytkownika (nie tylko obejmującej transmisję komunikatu).</p>	
7 7 4	Art. 361 ust. 3	PIIT	<p>Art. 361 PKE jest skonstruowany w sposób analogiczny do art. 173 Prawa Telekomunikacyjnego (dalej: „PT”). Jednak dotychczasowe regulacje wyłącznie zawarte w PT, wynikające z implementacji art. 5 ust. 3 dyrektywy o prywatności i łączności elektronicznej, nie zostało uwzględnione w projekcie PKE (art. 361 ust. 3 PKE). Ponadto zmiana ta nie została opisana w uzasadnieniu do projektu i tym samym jest dla PIIT niezrozumiała. Należy zauważyć, że obecne wyłączenie z art. 173 ust. 3 pkt 2 PT dotyczy usługi świadczonej drogą elektroniczną i nie zostało ujęte w zakresie art. 361 ust. 3, który obejmuje jedynie wykonanie transmisji komunikatu za pośrednictwem publicznej sieci telekomunikacyjnej. Te usługi nie są ze sobą tożsame. Co za tym idzie, w świetle nowego art. 344 ust. 3 PKE będzie istniał obowiązek informacyjny i obowiązek uzyskania zgody na tzw. „cookies”, nawet jeśli są one konieczne do dostarczenia usługi świadczonej drogą elektroniczną, żądanej przez użytkownika końcowego. Jak wskazano powyżej, obecnie na gruncie PT dla tej kategorii „cookies” (tzw. „cookies” niezbędne) nie ma obowiązku spełniania obowiązku informacyjnego i uzyskiwania zgody na takie „cookies” w ramach usług świadczonych drogą elektroniczną. Takie wyłączenie jest nie tylko uzasadnione i</p>	Uwaga uwzględniona

			<p>racjonalne, biorąc pod uwagę, że dotyczy „cookies”, które są konieczne dla wykonania usługi, ale i ujęte w dyrektywie o prywatności i łączności elektronicznej. Jak wynika z projektu ustawy wprowadzającej ustawę Prawo komunikacji elektronicznej, wyłączenie to nie zostało przeniesione do ustawy o świadczeniu usług drogą elektroniczną ani ujęte w żadnej innej regulacji krajowej.</p> <p><u>Postulat PIIT:</u> W związku z powyższym postulujemy przywrócenie wyłączenia obowiązującego dotychczas w PT.</p>	
7 7 5 4	Art. 361 ust. 4	PIIT	<p>Mimo, iż przepis powiela obecną regulację z art. 173 PT, należy wskazać, że przepis ten wykracza poza dyrektywę e-Privacy. Nie przewiduje ona regulacji wykraczającej poza kwestię przechowywania i uzyskiwania dostępu do informacji na urządzeniu abonenta lub użytkownika. W innych krajach UE nie wdrożono dodatkowych obowiązków dotyczących instalacji oprogramowania.</p> <p>Przepis w proponowanym kształcie budzi liczne wątpliwości. Może nawet prowadzić do tego, że właściciel urządzenia będzie musiał uzyskiwać zgodę abonenta na instalację oprogramowania zapewniającego kompatybilność z siecią dostawcy usług albo zapewniającego bezpieczeństwo urządzenia lub sieci.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona Przedmiotowy przepis reguluje instalowanie dodatkowego oprogramowania na urządzeniu końcowym abonenta lub użytkownika końcowego i chroni przed instalowaniem niechcianego oprogramowania.</p>
7 7 6	Art. 363- 366	PIIT	<p>Wydaje się, że przepisy art. 363-366 PKE powinny zostać usunięte, ponieważ regulują kwestie, które są już uregulowane w RODO, ustawie o ochronie danych osobowych i rozporządzeniu 611/2013. Ewentualnie przepisy w tym zakresie powinny zostać zastąpione odesłaniem do odpowiedniego stosowania przepisów RODO w zakresie</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona Przedmiotowe przepisy zostały wprowadzone do ustawy Prawo telekomunikacyjne w ustawie o zmianie niektórych ustaw w związku z zapewnieniem stosowania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w</p>

			<p>obowiązków zapewnienia bezpieczeństwa, zgłaszania i dokumentowania naruszeń. Wymogi RODO zawierają w sobie wszystkie niezbędne wymogi dyrektywy e-Privacy. Nie jest wskazane utrzymywanie dwóch równoległych regulacji w tym obszarze.</p>	<p>związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) i stanowiły dostosowanie Pt do RODO. Uchylone zostały przepisy powtarzające RODO lub były z nim niezgodne, zaś pozostawiono po odpowiednim preredagowaniu te przepisy Prawa telekomunikacyjnego, które stanowią implementację dyrektywy 2002/58/WE.</p>
7 7 7	Art. 362	ZBP	<p>Zgoda, o której mowa w obecnym brzmieniu art. 360 ust. 2, może być kwalifikowana jako forma zgody „dorożumianej” niedopuszczalnej zgodnie z przepisami RODO, zgodnie z którym zgoda powinna być jednoznaczna, dobrowolna, konkretna, świadoma. Nie ulega wątpliwości, iż podanie adresu e-mail przedsiębiorcy może mieć miejsce w celu całkowicie niezwiązanym z marketingiem, na przykład na potrzeby zawarcia umowy w celu przekazywania informacji przedkontraktowych albo informacji o planowanych zmianach wzorców umownych.</p> <p>Zgoda dorożumiana może budzić wątpliwości co do sposobu wniesienia sprzeciwu. Nie w każdym przypadku wycofanie przez klienta adresu e-mail oznaczać będzie, że nie chce otrzymywać już informacji marketingowych, klient może jedynie nie chcieć otrzymywać już korespondencji i dokumentów na adres e-mail.</p>	<p>Uwaga uwzględniona</p>
7 7 8	Art. 364	PIIT	<p>Zgodnie z treścią art.95 RODO, przepisy Rozporządzenia „nie nakładają dodatkowych obowiązków na osoby fizyczne ani prawne co do przetwarzania w związku ze świadczeniem ogólnodostępnych usług łączności elektronicznej w publicznych sieciach łączności w Unii w sprawach, w których</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona Stosowne wyjaśnienia znajdują się w uzasadnieniu projektu. Termin 24 godzin wynika z Rozporządzenia Komisji (UE) nr 611/2013 z dnia 24 czerwca 2013 r. w sprawie środków mających zastosowanie przy powiadamianiu o przypadkach</p>

		<p>podmioty te podlegają szczegółowym obowiązkom mającym ten sam cel, określony w dyrektywie 2002/58/WE”.</p> <p>Celem wprowadzenia wyżej wymienionego przepisu było uniknięcie ponoszenia niepotrzebnych kosztów przez administratorów danych, będących równocześnie dostawcami usług komunikacji elektronicznej. W wydanej przez Europejską Radę Ochrony Danych Opinii nr 5/2019, podaje się w związku z tym przykład „dublowania się” obowiązku powiadomienia o naruszeniu ochrony danych ustanowionego w przepisach RODO, jak i przepisach sektorowych, stanowiących implementację dyrektywy 2002/58/WE. Europejska Rada Ochrony Danych postuluje w związku z tym, aby dostawcy usług komunikacji elektronicznej mieli tylko obowiązek dokonywania zgłoszeń na podstawie przepisów sektorowych i nie musieli go wykonywać również na podstawie przepisów RODO (art. 33 RODO).</p> <p>W związku z powyższym należy postulować, aby w przepisie art. 364 PKE znalazło się stwierdzenie, że w zakresie realizowanego na jego podstawie obowiązku zgłoszenia naruszenia, nie było konieczności wykonania dodatkowego obowiązku określonego w art. 33 i in. RODO.</p> <p>Jest to odpowiednik art. 174a PT, który to przepis dotyczy zgłaszania naruszeń ochrony danych osobowych, przewidując odrębny reżim niż ten określony w RODO. W tym kontekście należy wskazać, że sektor telekomunikacyjny w tym zakresie powinien być traktowany jak inne gałęzie gospodarki, które na zgłoszenie naruszenia ochrony danych osobowych mają nie 24 h (jak obecnie przedsiębiorcy telekomunikacyjni), a 72 h od momentu stwierdzenia naruszenia.</p>	<p>naruszenia danych osobowych, na mocy dyrektywy 2002/58/WE Parlamentu Europejskiego i Rady o prywatności i łączności elektronicznej.</p>
--	--	--	--

7 7 9	Art. 364	KIGEi T	<p>Zgodnie z treścią art. 95 RODO, przepisy Rozporządzenia „nie nakładają dodatkowych obowiązków na osoby fizyczne ani prawne co do przetwarzania w związku ze świadczeniem ogólnodostępnych usług łączności elektronicznej w publicznych sieciach łączności w Unii w sprawach, w których podmioty te podlegają szczegółowym obowiązkom mającym ten sam cel określonym w dyrektywie 2002/58/WE”. Celem wprowadzenia wyżej wymienionego przepisu było uniknięcie ponoszenia niepotrzebnych kosztów przez administratorów danych, będących równocześnie dostawcami usług komunikacji elektronicznej. W wydanej przez Europejską Radę Ochrony Danych Opinii nr 5/2019, podaje się w związku z tym przykład „dublowania się” obowiązku powiadomienia o naruszeniu ochrony danych ustanowionego w przepisach RODO, jak i przepisach sektorowych, stanowiących implementację dyrektywy 2002/58/WE. Europejska Rada Ochrony Danych postuluje w związku z tym, aby dostawcy usług komunikacji elektronicznej mieli tylko obowiązek dokonywania zgłoszeń na podstawie przepisów sektorowych i nie musieli go wykonywać również na podstawie przepisów RODO (art. 33 RODO).</p> <p>W związku z powyższym, należy postulować, aby w przepisie art. 364 PKE znalazło się stwierdzenie, że w zakresie realizowanego na jego podstawie obowiązku zgłoszenia naruszenia, nie było konieczności wykonania dodatkowego obowiązku określonego w art. 33 i in. RODO.</p> <p>Jest to odpowiednik art. 174a PT, który to przepis dotyczy zgłaszania naruszeń ochrony danych osobowych, przewidując odrębny reżim niż ten określony w RODO. W tym kontekście należy wskazać, że sektor telekomunikacyjny w tym zakresie powinien być traktowany jak inne gałęzie gospodarki, które na zgłoszenie naruszenia ochrony danych osobowych mają nie 24</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Stosowne wyjaśnienia znajdują się w uzasadnieniu projektu. Termin 24 godzin wynika z Rozporządzenia Komisji (UE) nr 611/2013 z dnia 24 czerwca 2013 r. w sprawie środków mających zastosowanie przy powiadamianiu o przypadkach naruszenia danych osobowych, na mocy dyrektywy 2002/58/WE Parlamentu Europejskiego i Rady o prywatności i łączności elektronicznej.</p>
-------------	-------------	------------	--	--

			h (jak obecnie przedsiębiorcy telekomunikacyjni), a 72 h od momentu stwierdzenia naruszenia. Propozycja zmian: Wydłużenie terminu na zgłoszenie naruszeni do 72h	
7 8 0	art. 364 PKE	IAB Polska	<p>IAB Polska rekomenduje, aby w art. 364 PKE znalazło się stwierdzenie, że w zakresie realizowanego na jego podstawie obowiązku zgłoszenia naruszenia, nie było konieczności wykonania, dodatkowego, obowiązku określonego w art. 33 i in. RODO.</p> <p>Zgodnie z treścią art. 95 RODO, przepisy Rozporządzenia „nie nakładają dodatkowych obowiązków na osoby fizyczne ani prawne co do przetwarzania w związku ze świadczeniem ogólnodostępnych usług łączności elektronicznej w publicznych sieciach łączności w Unii w sprawach, w których podmioty te podlegają szczegółowym obowiązkom mającym ten sam cel określonym w dyrektywie 2002/58/WE”. Celem wprowadzenia wyżej wymienionego przepisu było uniknięcie ponoszenia niepotrzebnych kosztów przez administratorów danych, będących równocześnie dostawcami usług komunikacji elektronicznej. W wydanej przez Europejską Radę Ochrony Danych Opinii nr 5/2019, podaje się w związku z tym przykład „dublowania się” obowiązku powiadomienia o naruszeniu ochrony danych ustanowionego w przepisach RODO, jak i przepisach sektorowych, stanowiących implementację dyrektywy 2002/58/WE. Europejska Rada Ochrony Danych postuluje w związku z tym, aby dostawcy usług komunikacji elektronicznej, mieli tylko obowiązek dokonywania zgłoszeń na podstawie przepisów sektorowych i nie musieli go wykonywać również na podstawie przepisów RODO (art. 33 RODO).</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona Stosowne wyjaśnienia znajdują się w uzasadnieniu projektu.</p>

7 8 1	Art. 364 ust. 2	SayF	<p>Proponuje się po wyrazie „naruszenie” dodać wyraz „ochrony”.</p> <p>Tak zredagowany przepis będzie bardziej zrozumiały oraz zbieżny z definicją obowiązująca w RODO.</p> <p>Art. 4 pkt 12 RODO. stanowi definicję naruszenia bezpieczeństwa danych osobowych. „naruszenie ochrony danych osobowych” oznacza naruszenie bezpieczeństwa prowadzące do przypadkowego lub niezgodnego z prawem zniszczenia, utracenia, zmodyfikowania, nieuprawnionego ujawnienia lub nieuprawnionego dostępu do danych osobowych przesyłanych, przechowywanych lub w inny sposób przetwarzanych;”</p>	Uwaga uwzględniona
7 8 2	Art. 367 ust. 3 pkt 2	PIIT	<p>W obecnej redakcji tego przepisu nie jest jasne, czy kodowanie o którym w nim mowa oznacza system dostępu warunkowego, czy też jest to jakieś inne kodowanie. Izba postuluje doprecyzowanie tego zapisu.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona.</p> <p>Art. 367 nie zawiera w sobie treści, która została wyrażona w uwadze. Kwestia ta jest poruszana w art. 368 i w sposób jednoznaczny wskazuje o jakim kodowaniu jest mowa w oparciu o wskazane rozporządzenie.</p>
7 8 3	Art. 368 ust 3 pkt 1	PIIT	<p>W opinii Izby proponowany zapis w zakresie w jakim określa przesłankę „dążenia do stworzenia warunków dla efektywnego świadczenia usług z wykorzystaniem takich systemów” jest nieuzasadniony stanem rozwoju rynku w tym obszarze i konkurencyjności. Przedsiębiorca powinien mieć prawo dowolnie kształtować model świadczenia usług płatnych i stosowanych zabezpieczeń.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Uwaga niezrozumiała. Delegacja ustawowa jest tożsama z tą, która określona została na gruncie obowiązujących przepisów Prawa telekomunikacyjnego w odniesieniu do systemów dostępu warunkowego. Celem przesłanki jest zapewnienie efektywności świadczenia usług a nie ograniczanie kształtowania przez przedsiębiorców modelu świadczenia usług płatnych.</p>

7 8 4	Art. 368 ust. 1 PKE	PZPM	<p>Z uwagi na niejasność czy przedmiotowy przepis będzie miał zastosowanie do radiodbiorników samochodowych (niejasne jest bowiem czy ogólna definicja odbiornika radia cyfrowego zawarta w art. 2 pkt 32 PKE obejmuje również odbiorniki samochodowe zdefiniowane w art. 2 pkt 56 PKE postulujemy zmianę przedmiotowego przepisu poprzez usunięcie fragmentu dotyczącego otwartego interfejsu programistycznego aplikacji.</p> <p><u>Uzasadnienie</u></p> <p>W niniejszym przepisie nie została wskazana specyfikacja techniczna, która powinna być podstawą interfejsu aplikacji, co stwarza trudności w interpretacji przepisów. Ponadto, w Rozporządzeniu DAB+ nie zostały opisane odpowiednie normy ETSI, które odpowiadałyby obowiązkowi wskazanemu w przedmiotowym przepisie. Zwracamy także uwagę, że aktualnie na rynku nie ma żadnego odbiornika samochodowego, który spełniałby wskazane wymagania, co podyktowane jest także zapewnieniem bezpieczeństwa użytkowników tj. kierowców. Istnieje bowiem wiele powodów, dla których producenci motoryzacyjni nie oferują na rynku niekontrolowanych systemów "otwartych" w samochodach, w tym trudności w uregulowaniu kwestii dotyczących bezpieczeństwa w tym także cyber security czy odpowiedzialności prawnej. Radiodbiorniki fabrycznie montowane w pojazdach są fizycznie i systemowo zintegrowane z systemami pojazdu. Utworzenie otwartego interfejsu pociąga za sobą bardzo poważne zagrożenia, gdyż może to być wykorzystywane do przejęcia kontroli nad kluczowymi systemami pojazdu, co w praktyce może prowadzić do przejęcia kontroli nad poruszającym się pojazdem, co stanowi istotne zagrożenie dla znajdujących się w pojeździe i innych uczestników ruchu. Z tego względu właśnie nie jest dozwolony dostęp osób trzecich do systemów</p>	<p>Uwaga uwzględniona</p> <p>Odbiorniki samochodowe zostaną wyłączone ze stosowania otwartego API.</p>
-------------	---------------------------------	------	---	---

			sterujących pracą silnika i innych kluczowych elementów pojazdu (hamulce, światła) w ramach procedur serwisowych. Z tego względu jest to tylko możliwe za pośrednictwem serwerów producenta pojazdu. W związku z tym w przypadku radiodbiorników fabrycznie montowanych w pojazdach możliwość stosowania otwartego interfejsu powinna być wyłączony na poziomie przepisów prawa.	
7 8 5	Art. 368 ust. 6 PKE	PZPM	<p>Postulujemy zmianę przedmiotowego przepisu poprzez wprowadzenie, drugiej, osobnej delegacji ustawowej do wydania rozporządzenia dotyczącego wyłącznie samochodowych odbiorników radiofonicznych.</p> <p><u>Uzasadnienie</u></p> <p>Głównym obszarem mającym obecnie znaczenie dla branży motoryzacyjnej jest oddzielenie przepisów dotyczących odbiorników samochodowych od przepisów dotyczących wszystkich innych odbiorników radiowych i/lub opóźnienie wejścia w życie rozporządzenia Ministra Cyfryzacji z dnia 14 lutego 2020 r. w sprawie wymagań technicznych i eksploatacyjnych dla urządzeń konsumenckich służących do odbioru cyfrowych transmisji radiofonicznych dla pojazdów samochodowych (<i>Rozporządzenie DAB+</i>). W tym zakresie proponujemy usunięcie przepisów dotyczących odbiorników samochodowych z Rozporządzenia DAB+ i włączenie ich do nowego rozporządzenia, które powstanie w oparciu o delegację ustawową zawartą w PKE. W konsekwencji Rozporządzenie DAB+ weszłoby w życie z dniem 1 stycznia 2021 roku w odniesieniu do wszystkich cyfrowych odbiorników radiowych za wyjątkiem odbiorników samochodowych. Wszelkie zmiany prawne dotyczące wymagań technicznych dla odbiorników samochodowych powinny natomiast obejmować okres przejściowy umożliwiający producentom samochodów na dostosowanie się do takich wymagań zgodnie z cyklem</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Wprowadzenie takiej zmiany oznaczałoby konieczność stworzenia odrębnego projektu rozporządzenia i przeprowadzenia go przez cały proces legislacyjny od nowa, w tym notyfikację a jego zapisy byłyby tożsame z ujętymi w obecnie procedowanym rozporządzeniu.</p> <p>Poza tym uwaga dotyczy rozporządzenia, które wydawane jest na podstawie obecnego prawa telekomunikacyjnego a nie konsultowanego PKE.</p>

			<p>produkcyjnym w branży motoryzacyjnej. Powinny też przewidywać okres przejściowy dla pojazdów ze zintegrowanymi radiami cyfrowymi, które zostały już wyprodukowane, zlecone do produkcji lub znajdują się w magazynie, są oferowane/sprzedawane dystrybutorom. Kolejną przyczyną za utworzeniem dedykowanego pojazdów rozporządzenia, są ograniczenia możliwości stosowania określonego rodzaju rozwiązań w radiodbiornikach samochodowych ze względu na zapisy innych przepisów prawa odnoszących się do pojazdu (Zalecenie Komisji z dnia 26 maja 2008 r. w sprawie bezpieczeństwa i ergonomii samochodowych systemów informacyjnych i systemów łączności: nowa wersja europejskiego zbioru zasad dotyczących interakcji człowieka z urządzeniami (Dz. U. UE. L. z 2008 r. Nr 216, str. 1) oraz do bezpieczeństwa ruchu drogowego (Ustawa z dnia 20 czerwca 1997 r. - Prawo o ruchu drogowym (t.j. Dz. U. z 2020 r. poz. 110 z późn. zm.)). Z tych przepisów jasno wynika, że do radiodbiorników w pojazdach nie można stosować takich samych wymagań jak do radiodbiorników przeznaczonych do używania w domu czy biurze.</p>	
7 8 6	Art. 372 ust. 4 (no wy)	PIKE	<p>Art. 372 ust. 4 <u>W umowie zawartej pomiędzy operatorem sieci nadawczej i operatorem multipleksu operator sieci nadawczej zobowiązuje się wobec operatora multipleksu do świadczenia usługi transmisji sygnałów radiodifuzyjnych drogą rozsiewczą naziemną za wynagrodzeniem, a operator multipleksu zobowiązuje się do współdziałania z operatorem sieci nadawczej, w szczególności w celu zapewnienia sygnałów radiodifuzyjnych w celu ich transmisji.</u></p>	<p>Uwaga nieuwzględniona.</p> <p>Ustęp jest nadmiarowy i nie dotyczy de facto materii art. 372. Poza tym kwestie te są już regulowane w art. 234-236, w związku z czym uwagę należy uznać za bezzasadną i stąd nie należy jej uwzględniać.</p>

			<p>W proponowanym art. 372 PKE powinien zostać określony przedmiot umowy zawieranej pomiędzy operatorem multipleksu i operatorem sieci nadawczej. W związku z powyższym proponuje się, aby dodany został ust. 4.</p> <p>Ponadto PKE powinno określać minimalne wymogi dotyczące treści umowy zawieranej pomiędzy operatorem multipleksu i operatorem sieci nadawczej. Takie wymogi powinny obejmować:</p> <ul style="list-style-type: none"> - warunki techniczne transmisji sygnału, - rozliczenia z tytułu świadczenia usługi transmisji sygnału, - postępowania w przypadku zmiany treści umowy, - warunki dotyczące przerw w świadczeniu usługi transmisji sygnału w związku z dokonywaniem przeglądu, przebudowy oraz modyfikacji sieci nadawczej, - warunki odpowiedzialności za niewykonanie lub nienależyte wykonanie umowy, w tym kary umowne, przy czym odpowiedzialność stron dla okresu miesięcznego powinna zostać ograniczona do wysokości miesięcznego wynagrodzenia określonego w umowie, - warunki rozwiązania umowy, - okres obowiązywania umowy. 	
7 8 7	Art. 373	KIGEi T	<p>Proponowany art. 373 PKE stanowi powtórzenie obecnego art. 136a ustawy Prawo telekomunikacyjne i podobnie jak ten przepis nie określa całości regulacji jaka powinna dotyczyć określenia warunków współpracy pomiędzy operatorem multipleksu i operatorem sieci nadawczej.</p> <p>Zakres proponowanej regulacji ograniczony jest do określenia uprawnienia Prezesa UKE polegającego na rozstrzygnięciu w sprawach spornych.</p> <p>Natomiast zakres regulacji dotyczącej współpracy pomiędzy operatorem multipleksu oraz operatorem sieci nadawczej</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona.</p> <p>Ustęp jest nadmiarowy i nie dotyczy de facto materii art. 372. Poza tym kwestie te są już regulowane w art. 234-236, w związku z czym uwagę należy uznać za bezzasadną i stąd nie należy jej uwzględniać.</p>

		<p>powinien być podobny do zakresu regulacji dotyczącej umowy o dostępie do multipleksu.</p> <p>Przede wszystkim w PKE powinien zostać określony przedmiot umowy zawieranej pomiędzy operatorem multipleksu i operatorem sieci nadawczej. W związku z powyższym proponuje się, aby dodany został ustęp o następującej treści:</p> <p><i>„W umowie zawartej pomiędzy operatorem sieci nadawczej i operatorem multipleksu operator sieci nadawczej zobowiązuje się wobec operatora multipleksu do świadczenia usługi transmisji sygnałów radiodfuzyjnych drogą rozszewczą naziemną za wynagrodzeniem, a operator multipleksu zobowiązuje się do współdziałania z operatorem sieci nadawczej, w szczególności w celu zapewnienia sygnałów radiodfuzyjnych w celu ich transmisji.”</i></p> <p><i>Ponadto PKE powinien określać minimalne wymagania dotyczące treści umowy zawieranej pomiędzy operatorem multipleksu i operatorem sieci nadawczej. Takie wymagania powinny obejmować:</i></p> <ul style="list-style-type: none"><i>– warunki techniczne transmisji sygnału,</i><i>– rozliczenia z tytułu świadczenia usługi transmisji sygnału,</i><i>– postępowania w przypadku zmiany treści umowy,</i><i>– warunki dotyczące przerw w świadczeniu usługi transmisji sygnału w związku z dokonywaniem przeglądu, przebudowy oraz modyfikacji sieci nadawczej,</i><i>– warunki odpowiedzialności za niewykonanie lub nienależyte wykonanie umowy, w tym kary umowne, przy czym odpowiedzialność stron dla okresu miesięcznego powinna zostać ograniczona do wysokości miesięcznego wynagrodzenia określonego w umowie,</i><i>– warunki rozwiązania umowy,</i> <p><i>okres obowiązywania umowy.</i></p>	
--	--	--	--

7 8 8	Art. 375 ust.1	KIGEi T	<p>Omawiany przepis zawiera błąd pojęciowy, bowiem zgodnie z nową siatką pojęciową, której zresztą odpowiada tytuł Działu VIII oraz Rozdziału I, w miejsce organu właściwego w sprawach telekomunikacji powinien być organ właściwy w <u>sprawach komunikacji elektronicznej</u>.</p> <p>Propozycja zmian: Organami właściwymi w sprawach komunikacji elektronicznej (...).</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona Konieczne by były zmiany wykraczające poza zakres Pke.</p>
7 8 9	Art. 375 ust. 2 pkt 1) lit. c	PIKE	<p>Art. 375 ust. 2 pkt 1) lit. c efektywne inwestowanie w dziedzinie infrastruktury oraz promocję technologii innowacyjnych <u>w tym poprzez zapewnienie, aby każdy przypadek obowiązku udzielenia dostępu uwzględniał ryzyko inwestycyjne, jakie ponoszą inwestujące przedsiębiorstwa komunikacji elektronicznej, oraz poprzez zezwolenie oraz uwzględnianie przy nakładaniu obowiązków porozumień o współpracy między inwestującymi przedsiębiorcami komunikacji elektronicznej, a stronami zwracającymi się o dostęp,</u></p> <p>W przekonaniu PIKE przedmiotowa regulacja stanowi niepełną transpozycję art. 3 ust. 4 lit. d. EKŁE wskazuje bowiem wyraźnie, że promocja inwestycji powinna zakładać kalkulację taryf hurtowych z uwzględnieniem ryzyka inwestycyjnego. W tym zakresie za niewystarczające uznać należy hasłową wzmiankę o ryzyku inwestycyjnym zawartą w pkt e).</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona Przepisy projektu uwzględniają już ryzyko inwestycyjne.</p>
7 9 0	Art. 375 ust. 2 pkt	PIKE	<p>Art. 375 ust. 2 pkt 1) lit. f <u>nakładanie obowiązków regulacyjnych tylko w zakresie koniecznym do zagwarantowania skutecznej i zrównoważonej konkurencji w interesie użytkowników końcowych, łagodzenie</u></p>	<p>Uwaga uwzględniona</p>

	1) lit. f		<p><u>lub znoszenie takich obowiązków, niezwłocznie po spełnienie tego warunku</u></p> <p>W PKE nie zapewniono transpozycji art. 3 ust. 4 lit. f EKŁE, zgodnie z którym organy regulacyjne nakładają ex ante obowiązki regulacyjne tylko w zakresie koniecznym do zagwarantowania skutecznej i zrównoważonej konkurencji w interesie użytkowników końcowych, łagodzą lub znoszą takie obowiązki, kiedy tylko spełniony jest ten warunek</p>	
7 9 1	Art. 385	PIIT	<p>Izba wskazuje, że w uzasadnieniu do art. 385 nie wskazano przyczyn oraz konsekwencji zmiany terminologii występującej w obowiązującej ustawie – Prawo telekomunikacyjne tj. w projekcie jako podstawowe uprawnienie Prezesa UKE w zakresie działań kontrolnych wskazano „weryfikację”, której jednym z elementów może być np. kontrola lub postępowanie pokontrolne. W obowiązującym stanie prawnym Prezes UKE jest uprawniony do kontroli przestrzegania przepisów, decyzji oraz postanowień z zakresu telekomunikacji, gospodarki częstotliwościami lub spełniania wymagań dotyczących kompatybilności elektromagnetycznej. Według wiedzy Izby, obecne brzmienie przepisu nie wzbudzało kontrowersji oraz problemów interpretacyjnych tj. każde działanie kontrolne Prezesa UKE było realizowane w ramach przepisów dotyczących kontroli. Natomiast w chwili obecnej wydaje się, na podstawie projektowanego brzmienia przepisu art. 367 PKE, że Prezes UKE będzie miał uprawnienie do działań szeroko określanych mianem „weryfikacji” poza działaniami kontrolnymi.</p> <p>Propozycja Izby: art. 385 <i>Prezes UKE jest uprawniony do kontroli przestrzegania przepisów, decyzji oraz postanowień z zakresu telekomunikacji, gospodarki częstotliwościami lub</i></p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Zaproponowany przepis ma charakter ogólny i lepiej oddaje art. 30 EKŁE. Nie wszystkie działania prowadzone przez organ regulacyjny odbywają się w ramach postępowania kontrolnego. Można tu wskazać np. monitoring widma (w celu identyfikacji szkodliwych zakłóceń), czy też prowadzone działania analityczne.</p> <p>Zaproponowane rozwiązanie przyczynia się do zmniejszenia zaangażowania przedsiębiorców w proces weryfikacji prawidłowości stosowania przepisów ustawy.</p>

			<i>spełniania wymagań dotyczących kompatybilności elektromagnetycznej.</i>	
7 9 2	Art. 389 ust. 2	PIKE	<p>Art. 389 2. W czynnościach kontrolnych mogą brać udział osoby posiadające wiedzę specjalistyczną, niebędące pracownikami UKE, po doręczeniu upoważnienia Prezesa UKE do wykonywania czynności kontrolnych. Osoby te są zobowiązane do nieujawniania, <u>nieprzekazywania osobom nieuprawnionym oraz niewykorzystywania we własnej działalności lub działalności podmiotu powiązanego,</u> informacji stanowiących tajemnicę przedsiębiorstwa, w posiadanie których weszły w związku z wykonywanymi czynnościami kontrolnymi.</p> <p>W przekonaniu Izby poprawiona powinna być redakcja przepisu poprzez zakazanie nie tylko ujawniania informacji, ale też przekazywania jej osobom nieuprawnionym lub wykorzystania we własnej działalności (podobnie jak w przepisie art. 11 ustawy o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji).</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona Regulacja jest zbyt szczegółowa.</p>
7 9 3	Art. 397	Lewiatan	<p>W zakresie kontroli niesłusznie utrzymywany jest dualizm, który umożliwia UKE nałożenie kary i prowadzenie działań pokontrolnych.</p> <p>Problemem projektowanych przepisów jest również to, że przedsiębiorcy mogą przedstawić swoje stanowisko dopiero na etapie wydania przez Prezesa UKE zaleceń pokontrolnych – umożliwienie im efektywnego złożenia zaleceń mogłoby pozytywnie służyć dialogowi pomiędzy przedsiębiorcami i urzędem, jednak konieczne by było stworzenie procedury,</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona Dualizm ten wynika wprost z ust. 3 art. 30 EKŁE.</p>

			<p>które daje realne szanse na złożenie umotywowanych zastrzeżeń dot. zaleceń powoduje wstrzymanie biegu terminu wykonania zaleceń pokontrolnych do czasu ustosunkowania się UKE do wyjaśnień/ zastrzeżeń operatora. Podobną funkcję mogłoby mieć dopuszczenie do przedstawiania przez UKE projektu zaleceń pokontrolnych, co umożliwiłoby zapoznanie się z propozycją zaleceń i dawało możliwość odniesienia się do możliwości ich wykonania.</p>	
7 9 4	Art. 397	PIIT	<p>Art. 397 PKE utrzymuje dualizm po przeprowadzonej kontroli, który umożliwia prowadzenie działań pokontrolnych oraz równoczesne nałożenie kary. Izba zauważa, że w zakresie usuwania nieprawidłowości wyraźnie wskazaną zasadą powinno być wydawanie zaleceń, a nie karanie. Natomiast w sytuacji, w której Regulator decydowałby się od razu nałożyć na przedsiębiorcę karę, pomijając zalecenia, właściwym by było zobowiązanie do uzasadnienia w tej decyzji, dlaczego nie było możliwości usunięcia naruszenia przez wydanie zaleceń.</p> <p>1) <u>Możliwość przedstawienia zastrzeżeń do zaleceń pokontrolnych</u></p> <p>Przedsiębiorcom telekomunikacyjnym powinno przysługiwać prawo do zgłoszenia umotywowanych zastrzeżeń do zaleceń pokontrolnych wydanych przez Prezesa UKE, co wstępnie, jednak wydaje się, że niewystarczająco, zostało zaadresowane w projekcie ustawy.</p> <p>Aktualnie przedsiębiorcy mogą przedstawić swoje stanowisko dopiero na etapie wydania przez Prezesa UKE decyzji administracyjnej na podstawie art. 201 ust. 3 PT. Możliwość wcześniejszego złożenia zastrzeżeń może niejednokrotnie przyczynić się do sprawniejszego rozwiązania sprawy, gdyż tryb ten powinien pozwolić na wysłuchanie stanowiska podmiotu kontrolowanego i ewentualne dokonanie stosownej</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Dualizm ten wynika wprost z ust. 3 art. 30 EKŁE.</p> <p>W przepisie Pke wprost wskazano na możliwość przedstawienia stanowiska.</p>

		<p>korekty przedstawionych zaleceń, bez potrzeby przeprowadzania sformalizowanego postępowania administracyjnego.</p> <p>2) Istotną kwestią, dzięki której taka procedura miałyby realne szanse zafunkcjonowania, byłoby uszczegółowienie, że złożenie umotywowanych zastrzeżeń dot. zaleceń powoduje wstrzymanie biegu terminu wykonania zaleceń pokontrolnych do czasu ustosunkowania się UKE do wyjaśnień/ zastrzeżeń operatora. Obecna propozycja regulacji art. 397 ust. 2 daje przedsiębiorcy co najmniej 30 dni na przedstawienie stanowiska do zaleceń, jednak przedstawione brzmienie ust. 4 powodować może, że złożenie zastrzeżeń będzie jedynie mechanizmem iluzorycznym. Przepis zakłada że w przypadku przedstawienia niewystarczającego, zdaniem Urzędu, stanowiska odnośnie do stwierdzonych naruszeń, Prezes UKE może od razu przystąpić do wydania decyzji nakazującej usunięcie nieprawidłowości i nałożyć karę. Istotnym jest by mechanizm złożenia stanowiska odnośnie do stwierdzonych naruszeń umożliwił dialog pomiędzy przedsiębiorcami i urzędem oraz nie wyłączał automatycznie możliwości dokonania usunięcia nieprawidłowości wskazanych w zaleceniach pokontrolnych. <u>Projekt zaleceń kontrolnych</u></p> <p>Praktyka wskazuje, że częsta jest sytuacja, w której przedsiębiorca telekomunikacyjny otrzymuje zalecenia pokontrolne np. kilka miesięcy po otrzymaniu protokołu kontroli i następnie po zapoznaniu się z zaleceniami stwierdza, że ich wykonanie jest albo praktycznie niemożliwe, albo nie jest możliwe w terminie wskazanym w tych zaleceniach. W takiej sytuacji dochodzi do wymiany korespondencji między</p>	
--	--	---	--

przedsiębiorcą a Prezesem UKE i taka procedura jest w praktyce nieuregulowana, a przedsiębiorca jest narażony na negatywne konsekwencje niewykonania zaleceń w terminie. Przykładowo w praktyce regulacyjnej obowiązującej obecnie na rynku polskim można wskazać na tzw. szczegółowe uzasadnienie zarzutów (SUZ) przedstawiane przez Prezesa UOKiK przed wydaniem decyzji. Po wysłaniu SUZ do przedsiębiorcy ma on możliwość ostatecznego zajęcia stanowiska w stosunku do projektowanej treści rozstrzygnięcia, co pozwala Prezesowi UOKiK na poprawienie projektu rozstrzygnięcia, a nawet jego zmianę. Jednocześnie przedsiębiorca ma możliwość przedstawienia praktycznych problemów związanych z ich realizacją.

Propozycja Izby:

Art. 397. 1. Jeżeli w wyniku kontroli, o której mowa w art. 385 ust. 2, stwierdzono, że podmiot kontrolowany, nie wypełnia odnoszących się do niego obowiązków wynikających z przepisów prawa lub decyzji wydanej przez Prezesa UKE, Prezes UKE:

1) nakłada karę, o której mowa w art. 409, w przypadku stwierdzenia naruszeń wskazanych w tym przepisie, niezależnie od prowadzonego wobec tego podmiotu postępowania pokontrolnego, lub

2) wydaje zalecenia pokontrolne, w których wzywa podmiot kontrolowany do usunięcia nieprawidłowości lub udzielenia wyjaśnień oraz informuje o możliwości przedstawienia stanowiska odnośnie do stwierdzonych naruszeń.

2. Przed wydaniem zaleceń pokontrolnych, o których mowa w ust. 1 pkt 2, Prezes UKE może doręczyć ich projekt podmiotowi kontrolowanemu wraz z wezwaniem do przedstawienia stanowiska odnośnie do projektu zaleceń pokontrolnych.

7 9 5	Art. 397 ust. 3	KIKE	<p>W ocenie KIKE termin na usunięcie naruszeń powinien być określony w taki sposób, aby podmiot kontrolowany miał realną możliwość usunięcia naruszenia. Nie w każdym przypadku możliwe będzie usunięcie naruszeń w krótszym terminie, nawet w sytuacji, gdy dany podmiot wcześniej już dopuścił się analogicznego naruszenia. Dlatego też zmiana jest uzasadniona.</p> <p>***</p> <p>Proponujemy, aby art. 397 ust. 3 otrzymał brzmienie:</p> <p><i>3. W zaleceniach pokontrolnych, o których mowa w ust. 1 pkt 2, Prezes UKE może określić inny termin usunięcia nieprawidłowości, udzielenia wyjaśnień lub przedstawienia stanowiska odnośnie do stwierdzonych naruszeń. Termin określony w wezwaniu może być krótszy niż 30 dni jedynie w przypadku, gdy podmiot kontrolowany, do którego odnosi się wezwanie, wyraził na to zgodę lub gdy naruszenia wskazane w zaleceniach pokontrolnych powtarzały się w przeszłości, o ile usunięcie naruszenia we wskazanym terminie jest możliwe.</i></p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Przepis taki <i>de facto</i> dopuszczałby niewykonywanie zaleceń przez podmiot. Należy zauważyć, że proponowane przez Izbę brzmienie prowadzi do licznych wątpliwości interpretacyjnych np. związanych ze skutkiem określenia przez organ krótszego terminu, w przypadku gdy podmiot samodzielnie uzna, że usunięcie naruszenia w takim terminie nie jest możliwe.</p>
7 9 6	Art. 399 ust. 1	KIKE	<p>Regulacja, zgodnie z którą Prezes UKE obligatoryjnie wydaje decyzję zakazującą używania lub obsługiwaną urządzenia radiowego przez osobę nieuprawnioną, w sytuacji, gdy stwierdzi używanie urządzenia radiowego bez wymaganego pozwolenia, decyzji, o której mowa w art. 133 i 134 lub wpisu do rejestru, o którym mowa w art. 131 ust. 1, lub obsługiwaną tego urządzenia przez osobę nieuprawnioną, jest zbyt daleko idąca.</p> <p>W ocenie KIKE, ww. decyzja powinna być wydana fakultatywnie – Prezes UKE powinien mieć możliwość oceny wagi naruszenia i wydawać decyzję zakazującą używania lub obsługiwaną urządzenia radiowego przez osobę</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Taka możliwość byłaby akceptacją stanu niezgodnego z prawem.</p>

			<p>nieuprawnioną tylko wtedy, gdy będzie to uzasadnione – taka regulacja znajduje się w obecnie obowiązującym art. 203 ust. 1 PT. Nie ma podstaw do jej zmiany w tym zakresie.</p> <p>***</p> <p>Proponujemy, aby art. 399 ust. 1 otrzymał brzmienie:</p> <p><i>1. W przypadku stwierdzenia używania urządzenia radiowego bez wymaganego pozwolenia, decyzji, o której mowa w art. 133 i 134 lub wpisu do rejestru, o którym mowa w art. 131 ust. 1, lub obsługiwanego tego urządzenia przez osobę nieuprawnioną, Prezes UKE wyda może wydać użytkownikowi urządzenia decyzję zakazującą używania lub obsługiwanego urządzenia radiowego przez osobę nieuprawnioną. Decyzji nadaje się rygor natychmiastowej wykonalności.</i></p>	
7 9 7	Art. 404 i n.	KIGEi T	<p>Zdaniem Izby, jak wskazano w poprzednim stanowisku, procedura sądownoadministracyjna z jej ograniczeniami w szczególności w zakresie postępowania dowodowego (ograniczonego do ew. dowodu z dokumentu) powoduje, że ten środek odwoławczy nie spełnia unijnych wymagań. Izba postuluje utworzenie jednej ścieżki odwoławczej (odwołanie do SOKiK) przy jednoczesnym zapewnieniu Sądom środków niezbędnych dla możliwie szybkiego rozpatrywania spraw (zarówno w przypadku spraw rozpatrywanych przez sądy powszechne jak i administracyjne średni czas oczekiwania na prawomocne rozstrzygnięcie wynosi około 4 lat).</p> <p>W ocenie Izby należy wprowadzić ustawową gwarancję iż sprawy odwoławcze do SOKiK powinny być rozpatrywane przez ten sąd w terminie do 6 miesięcy. Analogiczne gwarancje szybkich postępowań odwoławczych przed sądami okręgowymi posiadają np. sprawy o udzielenie zamówień publicznych rozpatrywane w pierwszej instancji przez Krajową Izbę Odwoławczą, które sąd okręgowy zobowiązany jest rozpatrzyć w terminie 1 miesiąca.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona w zakresie utworzenia jednej ścieżki odwoławczej i zapewnienia szybkiego rozpatrywania spraw.</p> <p>Katalog spraw przekazywanych do rozpatrzenia do SOKiK podyktowany jest specyfiką tych spraw, potrzebą ich merytorycznego rozpatrzenia. Ponadto starano się, aby sprawy merytorycznie jednorodne były rozpatrywane przez ten sam sąd. Przykładowo zdecydowano aby decyzje regulacyjne, dotyczące nakładania, zmiany czy uchylecia obowiązków regulacyjnych jak i decyzje, które dotyczą wykonania tych obowiązków były rozpatrywane przez SOKiK.</p> <p>W zakresie określenia terminu dla SOKiK na rozpatrzenie sprawy należy wskazać, że w przypadku innych postępowań odrębnych, np. w zakresie ochrony konkurencji, energetyki, transportu kolejowego – taki przepis również nie jest przewidziany.</p>

			<p>Jednocześnie, dostrzegając pewne zalety możliwości ponownego rozstrzygnięcia sprawy przez Prezesa UKE (i skorygowania ew. błędów) należy zapewnić postępowanie konsultacyjne w przypadku wszystkich spraw podlegających dotychczas sądowoadministracyjnej ścieżce odwoławczej.</p> <p>Jednocześnie Izba wnosi o przedłużenie terminu na wniesienie odwołania do 30 dni (analogicznie do odwołania od decyzji Prezesa UOKiK) oraz określenie Prezesowi UKE terminu na przekazanie do sądu odwołania wraz z aktami. Pozbawia to możliwości szybkiej kontroli legalności rozstrzygnięcia, co jest szczególnie istotne z uwagi na natychmiastową wykonalność decyzji Prezesa UKE.</p>	<p>Uwaga uwzględniona w zakresie wydłużenia do miesiąca terminu na wniesienie odwołania</p> <p>Uwaga nieuwzględniona w zakresie określenia Prezesowi UKE terminu na przekazanie do sądu odwołania wraz z aktami – należy wskazać, że zgodnie z art. 479⁵⁹ Kpc Prezes UKE jest zobowiązany przekazać odwołanie wraz z aktami niezwłocznie, a zatem bez zbędnej zwłoki. Warto podkreślić, że Prezes UKE w trybie samokontroli - jeśli uzna odwołanie za słuszne, może – nie przekazując akt sądowi – uchylić albo zmienić swoją decyzję w całości lub w części, o czym bezzwłocznie powiadamia stronę, przesyłając jej nową decyzję. Termin na przekazanie odwołania do SOKiK musi zatem uwzględnić również konieczność dokonania analizy odwołania. Uprawnienie do samokontroli niewątpliwie może wpłynąć na dużo szybsze załatwienie sprawy niż w przypadku przekazania sprawy do SOKiK.</p> <p>Należy również wskazać, że w przypadku większości pozostałych spraw rozpatrywanych w postępowaniu odrębnym również wskazany jest wymóg niezwłocznego przekazania odwołania wraz z aktami sprawy. W żadnym postępowaniu nie został określony konkretny termin na przekazanie.</p>
7 9 8	Art. 404	PIIT	<p>W projektowanym art. 404 ust. 1 PKE zmianie względem obecnych przepisów Prawa telekomunikacyjnego ulega katalog spraw poddanych kognicji Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów. PIIT ma kilka wątpliwości w tym zakresie:</p> <ul style="list-style-type: none"> • pkt 3 wskazuje m.in. na art. 157 PKE ust. 1 w sprawie wszystkich obowiązków symetrycznych (ustęp ten odwołuje się do art. 158 ust. 1, art. 159 ust. 1, art. 160 	<p>W zakresie art. 404 ust. 6 pkt 3 uwaga uwzględniona.</p> <p>Uwzględniając konieczność objęcia wszystkich spraw, mogących być rozstrzygniętymi w drodze decyzji generalnej, właściwością tego samego sądu, wskazany przez zgłaszającego przepis powinien odnosić się do decyzji, o których mowa w art. 154 ust. 1, a nie stanowić częściowe powtórzenie objęte art. 404 ust. 2 pkt 3 Pke.</p>

			<p>oraz art. 161), a następnie pkt 6 wskazuje tylko na decyzje wydane na podst. art. 158 ust. 1 i 4 PKE;</p> <ul style="list-style-type: none"> wydaje się, że brakuje w katalogu decyzji generalnych, mimo, iż decyzje generalne mogą uchylać decyzje, od których służy odwołanie do SOKIK oraz art. 186 dot. nałożenia obowiązków na rynku powiązonym, art. 188 ust. 2 dot. zmiany obowiązków regulacyjnych, art. 218. 	<p>W zakresie wskazania wprost odwołania do art. 170 (decyzje generalne) uwaga nieuwzględniona.</p> <p>Kognicja sądu w sprawach, które mogą być rozstrzygane w drodze decyzji generalnej, wynika z:</p> <ul style="list-style-type: none"> - art. 404 ust. 2 pkt 3 Pke (w zakresie art. 158 ust. 1 Pke); - poprawionym, zgodnie z wyjaśnieniem uwagi poniżej, brzmieniu art. 404 ust. 2 pkt 6 lit. c (w zakresie decyzji z art. 154 ust. 1 Pke); - art. 404 ust. 2 pkt 7 (w zakresie decyzji z art. 18 ust. 3 oraz art. 35a ust. 3 Megaustawy). <p>W zakresie dopisania w katalogu z art. 404 ust. 2 decyzji, o których mowa w art. 186, art. 188 ust. 2, art. 218 Pke – uwaga nieuwzględniona.</p> <p>Decyzje wskazane w w/w przepisach dotyczą nakładania, zmiany oraz uchylania obowiązków regulacyjnych. Z tego względu są objęte zakresem art. 404 ust. 2 pkt 3, który dotyczy decyzji w sprawie nałożenia, zmiany lub uchylenia obowiązków regulacyjnych, o których mowa w art. 178 ust. 4 Pke.</p>
7 9 9	Art. 404 ust. 2	KIKE	<p>Art. 404 ust. 2 PKE zawiera katalog decyzji, od których przysługuje odwołanie do Sądu Okręgowego w Warszawie – Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów. KIKE postuluje, aby od wszystkich decyzji generalnych oraz dostępowych przysługiwała jednolita droga odwoławcza, tj. przed SOKiK. Dotyczy to szczególnie wszelkich decyzji generalnych.</p> <p>***</p> <p>Z tego względu proponujemy nadać art. 404 ust. 2 PKE następujące brzmienie:</p>	<p>W zakresie zmiany art. 404 ust. 2 pkt 6 lit c. uwaga częściowo uwzględniona.</p> <p>Art. 404 ust. 2 pkt 6 lit. c powinien się odnosić do art. 154 ust. 1 i w tym zakresie uwaga jest zasadna.</p> <p>Natomiast kognicja sądu w sprawach, określonych w art. 159 ust. 1 oraz art. 160 ust. 1 wynika z art. 404 ust. 2 pkt 3. W tym zakresie propozycja stanowi redundancję tekstu (<i>superfluum</i>).</p> <p>W zakresie zmiany art. 404 ust. 2 pkt 6 lit r. uwaga nieuwzględniona.</p> <p>Kognicja sądu w sprawach, które mogą być rozstrzygane w drodze decyzji generalnej, wynika z:</p>

		<p>2. <i>Odwołanie do Sądu Okręgowego w Warszawie - Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów przysługuje od decyzji:</i></p> <p>1) <i>o której mowa w art. 181 ust. 1 o ustaleniu znaczącej pozycji rynkowej;</i></p> <p>2) <i>w sprawie nałożenia, zmiany lub uchylecia obowiązków regulacyjnych, o których mowa w art. 178 ust. 4;</i></p> <p>3) <i>w sprawie nałożenia, uchylecia, zmiany lub utrzymania obowiązków dostępowych symetrycznych, o których mowa w art. 157 ust. 1;</i></p> <p>4) <i>w sprawie nałożenia kar przez Prezesa UKE;</i></p> <p>5) <i>o których mowa w art. 397 ust. 4-6 - wydawanych w wyniku działań kontrolnych;</i></p> <p>6) <i>wydawanych na podstawie:</i></p> <p>a) <i>art. 144 ust. 5,</i></p> <p>b) <i>art. 146,</i></p> <p>c) art. 154 ust. 1, art. 158 ust. 1 i 4, art. 159 ust. 1 oraz art. 160 ust. 1,</p> <p>d) <i>art. 162 ust. 1,</i></p> <p>e) <i>art. 166,</i></p> <p>f) <i>art. 180 ust. 1,</i></p> <p>g) <i>art. 196 ust. 3 i 5,</i></p> <p>h) <i>art. 200,</i></p> <p>i) <i>art. 209,</i></p> <p>j) <i>art. 211 ust. 2,</i></p> <p>k) <i>art. 214,</i></p> <p>l) <i>art. 217 ust. 1 i 3,</i></p> <p>m) <i>art. 225,</i></p> <p>n) <i>art. 279 ust. 2,</i></p> <p>o) <i>art. 370,</i></p> <p>p) <i>art. 372 ust. 1;</i></p>	<p>- art. 404 ust. 2 pkt 3 Pke (w zakresie art. 158 ust. 1 Pke);</p> <p>- poprawionym, zgodnie z wyjaśnieniem uwagi powyżej, brzmieniu art. 404 ust. 2 pkt 6 lit. c (w zakresie decyzji z art. 154 ust. 1 Pke);</p> <p>- art. 404 ust. 2 pkt 7 (w zakresie decyzji z art. 18 ust. 3 oraz art. 35a ust. 3 Megaustawy.</p> <p>W zakresie zmiany art. 404 ust. 2 pkt 7. uwaga nieuwzględniona.</p> <p>Propozycja stanowi redundancję tekstu (<i>superfluum</i>). Sprawy wskazane przez zgłaszającego uwagę, jako sprawy sporne, będą pozostawać we właściwości Sądu Okręgowego w Warszawie - Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów zgodnie z art. 404 ust. 2 pkt 6 lit. d, jak i art. 404 ust. 2 pkt 6 lit. e.</p>
--	--	--	---

			<p>r) art. 170;</p> <p>7) wydanych na podstawie ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych, obejmujących decyzje wydawane na podstawie: art. 12, art. 13 ust. 1 i 2, art. 18 ust. 3, art. 18 ust. 9, art. 20, art. 24a, art. 25d ust. 1, art. 27 ust. 3, art. 30 ust. 5 oraz art. 35a ust. 3.</p>	
8 0 0	Art. 405	PIIT	<p>Przepisy art. 405 ust. 3 i 4 wskazują, że strona wnioskująca o ograniczenie pozostałym stronom prawa wglądu do materiału dowodowego jest obowiązana przedłożyć wersję dokumentu niezawierającą informacji objętych ograniczeniem, która zostanie udostępniona stronom, a w przypadku braku przedstawienia wersji dokumentu niezawierającej informacji objętych zastrzeżeniem, zastrzeżenie uważa się za nieskuteczne.</p> <p>Izba zwraca uwagę, że przepisy ustawy o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji dają podmiotowi prawo i możliwość ochrony informacji stanowiących tajemnicę przedsiębiorstwa. Organ nie może przerzucać obowiązku anonimizacji dokumentu poprzez zobowiązanie do przedstawienia wersji jawnej, ponieważ ostatecznie to na organie administracyjnym ciąży obowiązek dbania o to, żeby dane stanowiące tajemnicę przedsiębiorcy pozostały nieujawnione. Tego faktu nie może niweczyć w szczególności okoliczność przedstawienia wersji dokumentu zawierającego informacje stanowiące tajemnicę przedsiębiorcy. Organ więc, nawet otrzymując wersję jawną dokumentu, nie może bezrefleksyjnie udostępnić takiego dokumentu stronie wnioskującej.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Zaproponowane regulacje pozwalają z jednej strony stronie chronić określone informacje, z drugiej zaś wyeliminować wszelkie wątpliwości co do intencji strony, będącej przy tym podmiotem profesjonalnym.</p>
8 0 1 4	Art. 406 ust. 4	KIKE	<p>Zastrzeżenie tajemnicy przedsiębiorstwa wiąże się z przekazaniem danych, które są uznane za poufne, a ich ujawnienie mogłoby narazić podmiot przekazujący dane lub informacje na znaczną szkodę. Z tego względu, automatyczny</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Zaproponowane regulacje pozwalają z jednej strony stronie chronić określone informacje, z drugiej zaś wyeliminować</p>

			<p>skutek w postaci uznania zastrzeżenia tajemnicy przedsiębiorstwa za nieskuteczne – bez wzywania do uzupełnienia braków – jest zbyt daleko idący.</p> <p>Konieczne jest zapewnienie podmiotowi przekazującemu dokumenty Prezesowi UKE prawa sanowania popełnionego błędu, gdyż jego skutki mogą być zbyt dolegliwe dla podmiotu przekazującego te dane.</p> <p>Skutek uznania zastrzeżenia za nieskuteczne powinien nastąpić jedynie w razie bezskutecznego upływu terminu wyznaczonego przez Prezesa UKE do uzupełnienia braku.</p> <p>***</p> <p>Proponujemy, aby art. 406 ust. 4 otrzymał brzmienie:</p> <p><i>4. W przypadku nieprzedstawienia wersji dokumentu niezawierającej informacji objętych zastrzeżeniem, Prezes UKE wzywa przekazującego informacje lub dokumentu do uzupełnienia braku w terminie nie krótszym niż 7 dni. W razie bezskutecznego upływu terminu, zastrzeżenie uważa się za nieskuteczne.</i></p>	<p>wszelkie wątpliwości co do intencji strony, będącej przy tym podmiotem profesjonalnym.</p>
8 0 2	Art. 408 i n.	KIGEi T	<p>Izba zwraca uwagę, że wszystkie normy o charakterze sankcyjnym są skonstruowane w sposób nieproporcjonalny. Izba zwraca uwagę w szczególności na następujące kwestie:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) Domyślny tryb nałożenia kary po przeprowadzeniu postępowania kontrolnego; 2) Obligatoryjne nałożenie kary; 3) Obliczanie wymiaru kary na podstawie całego przychodu a nie przychodu z działalności telekomunikacyjnej; 4) kara za naruszenie zakazu marketingu bezpośredniego. <p>Ad. 1)</p> <p>Zgodnie z art. 397 ust. 1 Projektu „Jeżeli w wyniku kontroli, o której mowa w art. 385 ust. 2, stwierdzono, że podmiot kontrolowany nie wypełnia odnoszących się do niego</p>	<p>Ad 1 – uwaga nieuwzględniona. Regulacja wynika wprost z art. 30 EKŁE.</p> <p>Ad 2 – uwaga nieuwzględniona Projektodawca zachowuje w tym zakresie funkcjonujące od lat rozwiązania systemowe.</p> <p>Ad 3 – uwaga nieuwzględniona Projektodawca zachowuje w tym zakresie funkcjonujące od lat rozwiązania systemowe.</p> <p>Ad 4 – uwaga nieuwzględniona Wbrew twierdzeniom KIGEIT podobne rozwiązania funkcjonują na gruncie wielu innych aktów prawnych przez wskazanie maksymalnej kwoty kary (np. RODO, ustawa o krajowym systemie cyberbezpieczeństwa).</p>

	<p><i>obowiązków wynikających z przepisów prawa lub decyzji wydanej przez Prezesa UKE, Prezes UKE:</i></p> <p><i>1) nakłada karę, o której mowa w art. 409, w przypadku stwierdzenia naruszeń wskazanych w tym przepisie, niezależnie od prowadzonego wobec tego podmiotu postępowania pokontrolnego, lub</i></p> <p><i>2) wydaje zalecenia pokontrolne, w których wzywa podmiot kontrolowany do usunięcia nieprawidłowości lub udzielenia wyjaśnień oraz informuje o możliwości przedstawienia stanowiska odnośnie do stwierdzonych naruszeń”.</i></p> <p>Pierwszym rozwiązaniem wynikającym z Projektu jest zatem nałożenie kary pieniężnej.</p> <p>Zdaniem Izby następstwem stwierdzenia ewentualnych uchybień powinno być wydanie zaleceń pokontrolnych oraz, w konsekwencji, usunięcie naruszeń. Ustawa powinna być nakierowana na osiągnięcie stanu zgodności z przepisami prawa, a nie penalizację każdego uchybienia. Dopiero przypadki większej wagi, kwalifikowane (np. recydywa lub umyślność) powinny uprawniać Prezesa UKE do nałożenia kary pieniężnej.</p> <p>Ad. 2)</p> <p>Zgodnie z art. 409 ust. 1 Projektu, analogicznie do art. 209 ust. 1 PT, stwierdzenie wskazanego w przepisie deliktu tworzy obowiązek nałożenia kary pieniężnej, co z samej istoty kłóci się z konstytucyjną zasadą proporcjonalności. W opinii Izby przepis powinien zostać skonstruowany analogicznie do przepisu art. 106 ust. 1 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów, zgodnie z którym:</p> <p><i>„Prezes Urzędu może nałożyć na przedsiębiorcę, w drodze decyzji, karę pieniężną w wysokości nie większej niż 10% obrotu osiągniętego w roku obrotowym poprzedzającym rok</i></p>	
--	--	--

		<p><i>nałożenia kary, jeżeli przedsiębiorca ten, choćby nieumyślnie: [...]”</i></p> <p>Obligatoryjność nakładania kar pieniężnych przez regulatora rynku telekomunikacyjnego nie znajduje wytłumaczenia, pozostając w sprzeczności nie tylko z zasadami konstytucyjnymi, lecz także z zasadami ekonomiki postępowania (decyzje Prezesa UOKiK, w których nie nałożono kary pieniężnej, rzadko zaskarżane są do sądu. Trudno przy tym postawić Prezesowi UOKiK zarzut braku skutecznych działań, w szczególności zważywszy na bardzo dużą aktywność ogólnego regulatora rynku w sektorze telekomunikacji.</p> <p>Projektowany ust. 3 nie jest wystarczającym rozwiązaniem, ponieważ nie znajduje zastosowania w wielu przypadkach, w tym w sytuacji, w której przedmiotem decyzji Prezesa UKE jest jednostkowe naruszenie (sprzeczność z prawem w jednostkowej sprawie często nie może zostać naprawiona).</p> <p>Ad. 3)</p> <p>Projekt podtrzymuje obecnie funkcjonujące rozwiązanie, zgodnie z którym maksymalna wysokość kary wynosi 3% przychodu uzyskanego przez dane przedsiębiorstwo. To zatem cały przychód stanowi punkt odniesienia przy obliczeniu kary pieniężnej. Zdaniem Izby takie rozwiązanie jest nieproporcjonalne i dyskryminujące podmioty działające na innych rynkach (w porównaniu np. z grupami kapitałowymi). Izba wskazuje, że domyślnym rozwiązaniem w ramach sektora energetycznego i pocztowego jest powiązanie wysokości kary z przychodem sektorowym. Izba wnosi o uwzględnienie takiego podejścia w Projekcie.</p> <p>Ad. 4)</p> <p>Projekt zakłada, że w przypadku naruszenia zakazu marketingu bezpośredniego bez uprzedniej zgody użytkownika kara</p>	
--	--	---	--

			<p>pieniężna może być oderwana od kryterium przychodu, o ile nie jest wyższa niż milion złotych. Jest to rozwiązanie niespotykane w podobnych aktach prawnych, które w opinii Izby nie znajduje jakiegokolwiek uzasadnienia. Rozwiązanie to jest oczywiście sprzeczne z Konstytucją RP jako nieproporcjonalne.</p> <p>Trzeba mieć na uwadze, że w działaniach w zakresie marketingu bezpośredniego trudno czasem ustrzec się wysłania komunikatu marketingowego do osoby, która nie wyraziła zgody. Z uwagi na przenośność numerów normalnym zjawiskiem jest dezaktualizacja zgromadzonych baz marketingowych. Nawet stosowanie praktyk polegających na aktualizacji zgód nie wykluczy naruszenia, ponieważ tylko weryfikacja aktualności zgody przed każdą wysyłką komunikatu dałaby absolutną pewność (odpowiedzialność z tytułu deliktów administracyjnych nie wymaga wykazania winy). Taki scenariusz jest przy tym hipotetyczny, zważywszy na jego uciążliwość dla odbiorców, jak też brak całkowitej pewności co do jego zgodności z prawem zważywszy na stanowisko niektórych organów co do niedopuszczalności posłużenia się telekomunikacyjnym urządzeniem końcowym w celu uzyskania zgody na marketing bezpośredni.</p>	
803	art. 408 ust. 1	Fundacja OPOR, Stowarzyszenie Sympatyków Radia	<p>Proponowany zapis przepisów – 1. Kto bez wymaganego pozwolenia używa urządzenia radiowego nadawczego lub nadawczo-odbiorczego, podlega karze grzywny w wysokości nie niższej niż 5 000 złotych i nie wyższej niż 15 000 złotych.</p> <p>Proponowane w projekcie sankcje nie są sankcjami, które mogą wprowadzić zmiany w zakresie ewentualnych nadużyć i zniechęcać do naruszania przepisów. Sankcje powinny być dla potencjonalnego sprawcy odczuwalne. Stąd propozycja zmiany proponowanych wysokości grzywny do kwot</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Wysokość kar podyktowana jest tym, że mają one charakter wykroczeń i są orzekane w trybie przepisów ustawy z dnia 24 sierpnia 2001 r. - Kodeksu postępowania w sprawach o wykroczenia. Kodeks ten stanowi, że wysokość grzywny wynosi do 5000 zł.</p>

	<p>MAN UFAK TURA , Stowar zyszen ie Miesz kańcó w i Przyja ciół Koloni i Wawel berga, Ogóln opolsk ie Porozu mienie Organi zacji Radioa mators kich, Stowar zyszen ie RAZE M GŁOŚ</p>	<p>współmiernie odczuwalnych w przypadku naruszenia prawa. Najniższa proponowana kwota to średnia cena urządzenia nadawczego, a kwota najwyższa to kwota ceny średniej klasy urządzenia nadawczego dostępnego na rynku Polskim.</p>	
--	---	---	--

		NIEJ, ZHP		
8 0 4	art. 408 ust. 4	Funda cja OPOR , Stowar zyszen ie Sympa tyków Radia MAN UFAK TURA , Stowar zyszen ie Miesz kańcó w i Przyja ciół Koloni i Wawel berga, Ogóln opolsk ie Porozu	Proponowany zapis przepisów – 3. Sąd orzeka przepadek urzędzeń przeznaczonych lub służących do popełnienia czynu określonego w ust. 1, chociażby nie stanowiły one własności sprawcy. Obligatoryjny przepadek mienia to nie tylko pozbawienie sprawcy/ sprawców czynu narzędzi wykroczenia ale również uniemożliwi powrót do wykroczenia.	Uwaga nieuwzględniona Przepadek urzędzeń nie zawsze jest wskazany. Zastosowanie takiego środka karnego powinno być fakultatywne i powinno być zawsze uzależnione od okoliczności towarzyszących czynowi zabronionemu.

		<p>mienie Organi zacji Radioa mators kich, Stowar zyszen ie RAZE M GŁOŚ NIEJ, ZHP</p>		
8 0 5	<p>art. 408 ust. 7</p>	<p>Funda cja OPOR , Stowar zyszen ie Sympa tyków Radia MAN UFAK TURA , Stowar zyszen ie Miesz</p>	<p>Proponowany zapis przepisów – 7. Osoba która popełniła czyn określony w ust. 1 ma zakaz otrzymania pozwolenia radiowego w służbie radiokomunikacyjnej amatorskiej lub świadectwa operatora w służbie lotniczej oraz służbie radiokomunikacyjnej morskiej i śródlądowej lub innego pozwolenia na używanie urządzeń nadawczych i nadawczo odbiorczych na terytorium Polski na okres do 5 lat.</p> <p>Proponowany zapis przepisów pozwoli na ograniczenie dostępu osób łamiących obowiązujące przepisy prawa do uprawnień na czas określony. Pozwoli to na ograniczenie wydanie uprawnień osobom, które nie stosują się do obowiązujących przepisów.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona Nie jest zasadne ustanawianie kary, która zamyka drogę do otrzymania pozwolenia osobie, która używała urządzenia radiowego bez tego pozwolenia. Proponowany przepis może odnieść bowiem skutek odwrotny od zamierzonego.</p>

		<p>kańc w i Przyja ciół Koloni i Wawel berga, Ogóln opolsk ie Porozu mienie Organi zacji Radioa mators kich, Stowar zyszen ie RAZE M GŁOŚ NIEJ, ZHP</p>		
8 0 6	Art. 409 ust. 1 pkt	KL	<p>Pkt 66 wskazuje błędne na odniesienie do zachowania tajemnicy komunikacji elektronicznej referuje do art. 347 zamiast do art. 348. Jednocześnie wydaje się, że pkt 66 i 68 dotyczą tej samej sytuacji sankcyjnej (naruszenia tajemnicy telekomunikacyjnej), wobec czego właściwym by było wykreślenie pkt 68.</p>	<p>Uwaga uwzględniona - w zakresie wskazania prawidłowej jednostki redakcyjnej. Uwaga nieuwzględniona - w zakresie wykreślenia pkt 68.</p>

	66 i 68			
8 0 7	Art. 409	PIIT	<p>W porównaniu do obecnych regulacji Prawa telekomunikacyjnego, nowy katalog z art. 409 PKE został znacząco rozszerzony (również w stosunku do pierwotnego przepisu art. 392). Zastanawiające jest, z czego wynika taki kierunek działania, czy we wszystkich obszarach, w których projekt PKE przewiduje poszerzenie katalogu objętego karą, przez ostatnie lata pojawiała się zwiększona liczba naruszeń na rynku.</p> <p>Projekt art. 392 ust. 1 Prawa komunikacji elektronicznej przewiduje 83 rodzaje naruszeń, które mają nałożenie kary (obecny katalog określony w art. 209 Pt zawiera 50 zachowań, którego podlegają penalizacji) – to rzadki w legislacji przypadek tak długiej listy sankcjonowanych zachowań. W uzasadnieniu do projektu PKE w zasadzie nie znalazło się żadne uzasadnienie dla ponad 60% wzrostu liczby zachowań, które podlegają karze pieniężnej. Analiza treści przepisów karnych wskazuje, że Projektodawca Przygotował listę kar poprzez kolejne wyszczególnienie obowiązków/uprawnień wynikających z kolejnych przepisów i stwierdził, że każde zachowanie podlegać powinno obligatoryjnej karze pieniężnej.</p> <p>Wydaje się, że w zdecydowanej większości sytuacji wskazane byłoby wpisanie nie tyle, że „podlega karze”, ile że „jeżeli przemawia za tym charakter lub zakres naruszenia, [Prezes UKE] może nałożyć karę pieniężną”, tj. ujęcie takich naruszeń w katalogu przewidzianym w ust. 2. Szczególnie biorąc pod uwagę, iż znacząca część przypadków podlegających karaniu dotyczy m.in. nienależytego wypełniania obowiązków/decyzji, a więc odwołuje się do pojęcia nieostrego – tak szeroki katalog</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Większa ilość kar wynika m.in. ze zwiększenia ilości przepisów o nowe regulacje wynikające z EKŁE.</p>

		<p>daje praktycznie nieograniczoną możliwość nakładania kar przez Prezesa UKE.</p> <p>Fakultatywną możliwość nakładania kar przewiduje ustawa o ochronie konkurencji konsumentów. Trzeba przy tym podkreślić, że Prezes UOKiK:</p> <ul style="list-style-type: none">• pełni funkcje regulacyjne w odniesieniu do całego rynku, nie tylko sektora;• może nakładać wyższe kary pieniężne (10% obrotu w porównaniu z 3% przychodu);• zajmuje się równie (jeśli nie bardziej) szkodliwymi dla rynku i klientów praktykami. <p>Brak jest uzasadnienia dlaczego Prezes UKE jest zobowiązany nakładać kary pieniężne, a taki obowiązek nie został nałożony na Prezesa UOKiK</p> <p>Obecne brzmienie przepisu sprawia, że Prezes UKE jest „zmuszony” do nakładania kar nawet w sprawach, które tego nie wymagają – co skutkuje niepotrzebny zaangażowaniem aparatu urzędniczego i sądów, które rozpatrują odwołania przedsiębiorcy.</p> <p>Z orzecznictwa sądów w sprawach odwołań od decyzji Prezesa UOKiK wynika też, że w szczególnych przypadkach – takich jak precedensowy charakter decyzji lub działanie w zaufaniu do uprzedniej wykładni dokonywanej przez organ – kary pieniężne nie powinny być nakładane. W opinii PIIT kary pieniężne nakładane na podstawie obecnych, jak i projektowanych przepisów, mogą w niektórych przypadkach i tak być uchylane z uwagi na sprzeczność z konstytucyjną zasadą proporcjonalności.</p>	
--	--	--	--

8 0 8 1 pkt 79 oraz art. 409 ust. 2	Art. 409 ust. 1 pkt 79 oraz art. 409 ust. 2	KL	<p>W aktualnym stanie prawnym w zakresie niezapewnienia dostępu do nieruchomości przewidziane są 2 kary pieniężne, które mogą być nałożone na podmiot, który:</p> <ul style="list-style-type: none"> • nie wypełnia warunków wynikających z decyzji wydawanych w trybie art. 30 ust. 1 i 3 megaustawy (art. 209 ust. 1 pkt 22b Pt); • nie wypełnia, z przyczyn leżących po jego stronie, obowiązku zapewnienia dostępu do nieruchomości, o którym mowa w art. 30 ust. 1 i 3 megaustawy (art. 209 ust. 11 pkt 3 Pt – wprowadzony ubiegłoroczną nowelizacją megaustawy). <p>Taki układ przepisów tworzy komplementarny system – z jednej strony usankcjonowane jest niewypełnianie warunków wynikających z decyzji o dostępie, z drugiej strony – w przypadku szczególnie ewidentnych przypadków – sankcji może podlegać także samo niewypełnianie ustawowego obowiązku zapewnienia dostępu.</p> <p>Za szczególnie istotny należy uznać drugi z tych przepisów, który stanowi swoisty „straszak” dla podejmowania przez dysponentów nieruchomości zobowiązanych do zapewnienia dostępu działań mających na celu celowe unikanie lub znaczne przesunięcie w czasie realizacji tego ustawowego obowiązku. Jak słusznie wskazano w uzasadnieniu do w/w przepisu zawartego w ubiegłorocznej nowelizacji megaustawy:</p> <p>„Natomiast dodany art. 209 w ust. 11 pkt 3 ustawy wprowadza możliwość nałożenia przez Prezesa UKE kary na podmiot, który nie wypełnia, z przyczyn leżących po jego stronie, obowiązku zapewnienia dostępu do nieruchomości, o którym mowa w art. 30 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych.</p>	Uwaga kierunkowo uwzględniona
---	---	----	--	--------------------------------------

		<p>Projektowany przepis ma na celu wyeliminowanie przypadków, w których zobowiązane podmioty z nieuzasadnionych przyczyn nie realizują ustawowego obowiązku polegającego na udzieleniu dostępu, o którym mowa w art. 30 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych w drodze umowy. Projektowana kara jest zatem odrębnym rozwiązaniem od regulacji przewidzianej w art. 209 ust. 1 pkt 22b, który odnosi się do podmiotu, który nie wypełnia warunków wynikających z decyzji wydawanych w trybie art. 30 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych, a więc dotyczy sytuacji, w której istnieje już podstawa (decyzja Prezesa UKE) do współpracy pomiędzy stronami. Natomiast proponowana regulacja umożliwi Prezesowi UKE ukaranie podmiotów, które intencjonalnie i z nieuzasadnionych przyczyn nie udzielają dostępu w drodze umowy, oczywiście w sytuacji gdy w świetle przepisów udzielenie takiego dostępu jest wymagane.</p> <p>Oczywistym jest, iż podstawą uzyskania dostępu do nieruchomości, o którym mowa w art. 30 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych, jest zawsze albo zawarta umowa o dostępie albo decyzja Prezesa UKE zastępująca taką umowę. Projektowany przepis umożliwi natomiast podjęcie działań w stosunku do podmiotów, które celowo przedłużają procedurę uzyskania dostępu do nieruchomości licząc na przedłużające się postępowanie przed Prezesem UKE, a następnie faktycznie realizują postanowienia decyzji o dostępie (co wyłącza możliwość ukarania na podstawie aktualnie obowiązującego art. 209 ust. 1 pkt 22b ustawy z dnia 16 lipca</p>	
--	--	---	--

2004 r. – Prawo telekomunikacyjne). Problem przesunięcia w czasie uzyskania dostępu do nieruchomości (o okres niezbędny na przeprowadzenie negocjacji oraz przeprowadzenie postępowania przez Prezesa UKE – co, biorąc pod uwagę dotychczasowe doświadczenia, trwało łącznie nawet kilka lat) jest podnoszony przez przedsiębiorców telekomunikacyjnych jako okoliczność skutkująca zaburzeniem konkurencji pomiędzy przedsiębiorcami telekomunikacyjnymi. W skrajnych przypadkach (uzyskanie dostępu po kilku latach) przedsiębiorca telekomunikacyjny, z uwagi na zmianę warunków rynkowych, może być w ogóle nie zainteresowany skorzystaniem z dostępu uzyskanego po takim okresie czasu. Niewątpliwie taki przepis będzie miał również walor dyscyplinujący wobec podmiotów zobowiązanych do zapewnienia dostępu do nieruchomości i może przyczynić się do zmniejszenia liczby postępowań prowadzonych przez Prezesa UKE. Warto przy tym zaznaczyć, iż projektowana kara ma być wprowadzona nie do art. 209 ust. 1 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne (który ma charakter obligatoryjny) a do art. 209 ust. 11 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne, który ma charakter fakultatywny („Prezes UKE, jeżeli przemawia za tym charakter lub zakres naruszenia, może nałożyć karę pieniężną na podmiot, który...”). Umożliwi to zatem Prezesowi UKE podejmowanie działań w przypadkach szczególnie rażących i uzasadnionych, a nie w każdym, w którym uzyskanie dostępu do nieruchomości nastąpiło dopiero w drodze administracyjnej.”.

Natomiast z zupełnie niezrozumiałych przyczyn w projekcie PKE nie umieszczono w/w regulacji. Co bardzo istotne,

			<p>praktyczne doświadczenia przedsiębiorców telekomunikacyjnych wskazują, że wprowadzenie powyższego przepisu skutkowało istotnym zmniejszeniem ilości sporów o dostęp do nieruchomości, które muszą być kierowane do Prezesa UKE. Aktualnie, niejako w „zastępstwie” proponowany jest przepis art. 409 ust. 1 pkt 79, zgodnie z którym karze podlega ten kto „nie wypełnia lub nienależyście wypełnia warunki w sprawie dostępu, o którym mowa w art. 30 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych”. Przepis zatem nie posiada zawężenia do warunków „wynikających z decyzji” (jak w obecnym art. 209 ust. 1 pkt 22b Pt). Trudno natomiast zakładać, skoro mowa o „wypełnianiu warunków” a nie „wypełnieniu obowiązku zapewnienia dostępu”, o którym mowa w art. 30, aby tak skonstruowany przepis zawierał w sobie także dyspozycję art. art. 209 ust. 11 pkt 3 Pt.</p> <p>Zmianę taką należy ocenić za jednoznacznie negatywną. Projektowane w tym zakresie przepisy PKE powinny zatem powielać bez zmian aktualne rozwiązania zawarte w art. 209 ust. 1 pkt 22b Pt oraz art. 209 ust. 11 pkt 3 Pt, co powinno przybrać postać odpowiedniej modyfikacji art. 409 ust. 1 pkt 79 oraz dodania w art. 409 ust. 2 pkt 4 o treści analogicznej z obecnym art. 209 ust. 11 pkt 3 Pt.</p>	
8 0 9	Art. 409	Lewiatan PIIT	<p>W kontekście katalogu sankcji zawartego w art. 409 PKE przyjęte zostało rozwiązanie (tylko względem podmiotów na rynku komunikacji elektronicznej), polegające na przyznaniu zobowiązania Prezesa UKE do nakładania kary w każdym przypadku gdy wystąpi naruszenie. Rozwiązanie nie pozwala na zastosowanie testu proporcjonalności, a zatem</p>	<p>W zakresie przepisów dotyczących bezpieczeństwa – uwagi nieaktualne w związku z przeniesieniem regulacji w tym zakresie do projektu ustawy o zmianie ustawy o krajowym systemie cyberbezpieczeństwa oraz ustawy - Prawo telekomunikacyjne (UD68).</p>

uniemożliwia swobodę przy podejmowaniu decyzji sankcyjnej.

Odnosnie następujących kar:

- Art. 42 ust. 4 – należy usunąć to odwołanie – pkt 4 dotyczy obowiązku Prezesa UKE
- Art. 43 – należy doprecyzować, że sankcja może się wiązać wyłącznie z naruszeniem obowiązku, o którym mowa w ust. 1. Obowiązki wskazane w ust. 2-3 są zbyt nieprecyzyjne lub zbyt szerokie, aby zasadne było wprowadzanie sankcji za ich niezachowanie. Uwagi szczegółowe do tych przepisów przedstawiono w sekcji dot. bezpieczeństwa.
- Art. 61 ust. 2 – należy usunąć sankcję za naruszenie obowiązku blokowania skradzionych oraz zgubionych urządzeń. Sam obowiązek budzi daleko idące wątpliwości i jako nieproporcjonalny i niewłaściwie zaadresowany powinien zostać usunięty z PKE. Tym bardziej przedsiębiorcy nie powinni być karani za ewentualne naruszenia. Szczegółowe stanowisko zostało przedstawione w sekcji dot. bezpieczeństwa.

Niezależnie od powyższej propozycji brzmienia pkt 4, która zakłada zmiany niezbędne z punktu widzenia konstrukcji przepisów dot. kar, zdaniem PIIT zasadne są także dalsze zmiany dotyczące sposobu określania maksymalnej kary pieniężnej z tytułu naruszenia pozostałych przepisów przywołanych w projektowanym pkt 4) np. art. 42 ust. 1 (zgłoszenie incydentu), art. 43 (publikacje na stronie www). Charakter takich naruszeń wydaje się niewspółmierny do maksymalnej możliwej do nałożenia na przedsiębiorcę kary pieniężnej, nawet uwzględniając możliwość jej miarkowania.

			<p>Szczególnie, że bardzo zbliżone przepisy ustawy o krajowym systemie cyberbezpieczeństwa, dla podobnych kategorii naruszeń posługują się zupełnie innym taryfikatorem kar, które są określane jak maksimum kwotowe na znacznie niższym poziomie. Przykładowo dla niewypełnienia obowiązku zgłoszenia incydentu kara została określona, jako maksimum 20 tys. zł, a tak istotne w świetle ustawy KSC naruszenie jak brak powołania struktury wewnętrznej operatora usługi kluczowej, czego częścią jest też spełnienie szczegółowych wymagań technicznych i organizacyjnych to kara nie wyższa niż 100 tys. zł. Warto przy tym zauważyć, że są to kary związane z naruszeniami dot. cyberbezpieczeństwa usług uznanych za kluczowe. W tym świetle maksymalny pułap kar proponowany w PKE wydaje się bardzo wysoki.</p>	
8 1 0	Art. 409 ust. 1 pkt 66 i 68	PIIT	<p>PIIT zwraca uwagę na błąd w pkt 66, który wskazując na odniesienie do zachowania tajemnicy komunikacji elektronicznej referuje do art. 347 dot. polubownego rozwiązywania sporów, zamiast do art. 348 dot. tajemnicy komunikacji elektronicznej.</p> <p>Ponadto Izba zwraca uwagę, że projektowane przepisy sankcjonujące z pkt 66 i 68 odnoszą się do tej samej materii. Wydaje się, że norma z pkt 68 zawiera się w normie pkt 66 (karane zachowania naruszają tajemnicę komunikacji elektronicznej), wobec czego nie jest zrozumiałe, czemu przetwarzanie bez podstawy danych objętych tajemnicą ma być karane na podstawie dwóch przepisów.</p> <p>Wątpliwa jest również sama redakcja przepisu pkt 68 – dane abonentów lub dane użytkowników końcowych, jeśli nie stanowią tajemnicy komunikacji elektronicznej, nie są chronione przez Prawo komunikacji elektronicznej i ich</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Przepisy zostały poprawione legislacyjnie. Wskazane przez Izbę kary dotyczą dwóch odrębnych sytuacji.</p> <p>W pierwszej następuje kara za naruszenie tajemnicy komunikacji elektronicznej, tj. ukarany może zostać podmiot, który jest zobowiązany do zachowania tajemnicy komunikacji elektronicznej i przedmiotowe dane utracił. Z kolei w drugim przypadku kara może zostać nałożona na podmiot, który wszedł w posiadanie danych stanowiących tajemnicę komunikacji elektronicznej w sposób nieuprawniony.</p>

			<p>przetwarzanie na podstawie tej ustawy nie powinno być karane. Zwrot odróżniający dane abonenckie od danych objętych tajemnicą telekomunikacyjną i jednocześnie sankcjonujący ich przetwarzanie bez podstawy (<i>przetwarza dane objęte tajemnicą komunikacji elektronicznej, dane abonentów lub dane użytkowników końcowych nie mając ku temu podstawy prawnej</i>) może powodować kolizję norm PKE z RODO. Wyłączne stosowanie wobec danych osobowych abonentów/użytkowników końcowych powinna mieć regulacja RODO i ewentualne sankcje nakładane winny być w tym zakresie wyłącznie przez PUODO, a nie UKE.</p> <p>PIIT postuluje o usunięcie art. 409 ust. 1 pkt 68 PKE oraz poprawienie błędu w odesłaniu w art. 409 ust. 1 pkt 66.</p>	
8 1 1	Art. 409	KIKE	<p>Uwaga ogólna do art. 409 PKE</p> <p>Dotychczasowe postępowania o nałożenie kar wskazywały na problem związany brakiem możliwości odstąpienia organu od nałożenia kary, nawet w sytuacji, gdy okoliczności sprawy przemawiały za odstąpieniem od nałożenia kary. W uzasadnieniu organ wskazywał na brak możliwości skorzystania z rozwiązania przewidzianego w art. 189f Kodeksu postępowania administracyjnego (Dz.U. 1960 Nr 30, poz. 168, t.j. Dz.U. z 2020 r. poz. 256), nawet w sytuacji, gdy przedsiębiorca naprawił szkodę, a waga naruszenia była znikoma.</p> <p>W naszej ocenie organ administracyjny powinien każdorazowo mieć możliwość odstąpienia od nałożenia kary, jeżeli okoliczności sprawy za tym przemawiają. Prawodawca nie jest w stanie przewidzieć wszelkich okoliczności faktycznych, które uzasadniałyby odstąpienie od nałożenia kary. W ocenie KIKE, w tym zakresie Prezes UKE powinien mieć większą swobodę w podejmowaniu decyzji.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Należy zauważyć, że ustalając wysokość kary pieniężnej, Prezes UKE uwzględnia charakter i zakres naruszenia, dotychczasową działalność podmiotu oraz jego możliwości finansowe.</p>

			<p>Wprowadzenie możliwości odstąpienia od nałożenia kary nie wpłynie negatywnie, ani na funkcjonowanie rynku telekomunikacyjnego, (ponieważ zawsze, gdy Prezes UKE uzna to za zasadne, będzie mógł nałożyć karę – nawet w najwyższej wysokości), ani na przedsiębiorców telekomunikacyjnych, którzy będą wiedzieli na jakich zasadach mogą zostać ukarani za dane naruszenie.</p> <p>Równocześnie, w ocenie KIKE art. 409 jest zbyt rozbudowany. Wprowadzenie karalności ponad 83 czynów (ponad, ponieważ wiele podpunktów odnosi się do kilku obowiązków przewidzianych głównie w PKE) powoduje, że przepis ten jest nieczytelny. Dodatkowo, wprowadzenie zapisu, że za każdy wskazany w przepisie czyn możliwe jest nałożenie kary w takiej samej wysokości (do 3 % przychodu) powoduje, że za różne czyny - o różnym stopniu szkodliwości - nakładane są kary tej samej wysokości. Potwierdza to dotychczasowa praktyka Prezesa UKE, który analizuje wysokość kary w kontekście uzyskanego przychodu, jednak z pominięciem wagi naruszenia, w stosunku do innych czynów, zagrożonych karą tej samej wysokości.</p> <p>KIKE wskazuje też, iż brak jest sankcji karnej za nierealizowanie obowiązku względem abonentów z art. 296 PKE. Oznacza to że duzi operatorzy w dalszym ciągu będą mogli bezkarnie blokować swoim abonentom połączenia na numery geograficzne i niegeograficzne w sieciach małych operatorów, co uderza w MŚP.</p>	
8 1 2	Art. 409	BCC	<p>Postulat: wprowadzenie przepisów, które dla wybranego rodzaju naruszeń przewidują inne rozwiązania, niż kara pieniężna</p> <p>Na osobną uwagę zasługuje przepis, który wymienia przewinienia zagrożone nałożeniem kary pieniężnej do 3%</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Utrzymanie dotychczasowego systemu jest uzasadnione kilkunastoma latami doświadczeń w stosowaniu ustawy Pt. Większa ilość kar wynika m.in. ze zwiększenia ilości przepisów o nowe regulacje wynikające z EKŁE.</p>

		<p>przychodów uzyskanych przez danego przedsiębiorcę telekomunikacyjnego w poprzednim roku kalendarzowym. W porównaniu z dotychczasową ustawą Prawo telekomunikacyjne, liczba tych naruszeń, za dokonanie których Prezes UKE będzie miał prawo nałożyć karę, jest zdumiewająco duża i wydaje się, w pewnej części nadmiarowa, tym bardziej, że nie zwiększyła się znacząco liczba nowych obowiązków nałożonych na dostawców usług.</p>	
8 1 3	Art. 409	Pracodawcy RP <p>Postulat: wprowadzenie przepisów, które dla wybranego rodzaju naruszeń przewidują inne rozwiązania, niż kara pieniężna</p> <p>Pracodawcy RP zwracają również uwagę na kwestię możliwości nakładania przez Urząd Komunikacji Elektronicznej kar oraz przeprowadzania kontroli w związku z ewentualnym brakiem lub nieprawidłową realizacją obowiązków nałożonych na dostawców usług komunikacji elektronicznej.</p> <p>Zauważalny jest znaczny wzrost (ponad 60%) liczby zachowań, których naruszenie podlega nałożeniu kary pieniężnej – wg naszej wiedzy taka praktyka nie znajduje swojego odzwierciedlenia legislacyjnego w innych sektorach gospodarki. Należy przy tym podkreślić, że w wielu przypadkach nałożenie kary uwarunkowane jest jedynie nienależycie wypełnianym lub nieprawidłowo wypełnianym obowiązkiem, co w praktyce daje Prezesowi UKE znaczną swobodę w nakładaniu kar. Wydaje się zatem, że w wielu przypadkach naruszenie powinno być bardziej skonkretyzowane lub naznaczone większą dawką fakultatywności, ponieważ z obecny projekt niejako wymusza na Prezesie UKE nakładanie kar w sprawach, które można byłoby rozwiązać poprzez działania zobowiązujące dostawców</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Utrzymanie dotychczasowego systemu jest uzasadnione kilkunastoma latami doświadczeń w stosowaniu ustawy Pt.</p> <p>Większa ilość kar wynika m.in. ze zwiększenia ilości przepisów o nowe regulacje wynikające z EKŁE.</p> <p>Należy przy tym zauważyć, że ustalając wysokość kary pieniężnej, Prezes UKE uwzględnia charakter i zakres naruszenia, dotychczasową działalność podmiotu oraz jego możliwości finansowe.</p>

			usług do zmiany zachowań bez potrzeby nakładania kary pieniężnej.	
8 1 4	art. 409 PKE	IAB Polska	<p>IAB Polska zwraca uwagę, że nowy katalog z art. 409 PKE został znacząco rozszerzony - projekt przewiduje 80 rodzajów naruszeń, za które nakładane będą kary. Należy tutaj zaznaczyć, że to - jak dotąd - rzadko spotykany przypadek legislacyjny tak długiej listy penalizowanych zachowań.</p> <p>Sugerujemy zatem, aby zweryfikować zasadność obecnego brzmienia przepisu i wynikającego z niego obowiązku obligatoryjnego nakładania kar, z mocy ustawy, bez uprzedniej i dodatkowej weryfikacji przez Prezesa UKE czy przedmiotowe naruszenie faktycznie tego wymaga.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Większa ilość kar wynika m.in. ze zwiększenia ilości przepisów o nowe regulacje wynikające z EKŁE.</p> <p>Utrzymanie dotychczasowego systemu jest uzasadnione kilkunastoma latami doświadczeń w stosowaniu ustawy Pt.</p>
8 1 5	Art. 409 i art. 410	Polski e Stowarzyszenie Markingu SMB	<p>Konieczne zmiany w art. 409 oraz 410 ust. 5 PKE</p> <p>W art. 409 oraz art. 410 ust. 5 projektu PKE konieczne jest wprowadzenie zmian pozwalających na rozsądne i proporcjonalne stosowanie sankcji administracyjnych za naruszenie art. 360 projektu PKE.</p> <p>W obecnym brzmieniu art. 409 oraz art. 410 ust. 5 projektu PKE sformułowane są w sposób kategoryczny, tj. zobowiązują Prezesa UKE do nałożenia kary na podmiot, który dopuścił się naruszenia art. 360 PKE.</p> <p>Takie kategoryczne brzmienie przepisu nie ma racjonalnego uzasadnienia. Prezes UKE powinien mieć prawo, a nie obowiązek, nałożenia kary na podmiot naruszający art. 360 PKE. Powinien mieć również możliwość zastosowania szeregu innych narzędzi administracyjnych mających na celu doprowadzenie działalności podmiotu do zgodności z prawem. Wzorem może być w tym zakresie art. 58 ust.21 RODO, zgodnie z którym organ nadzorczy w zakresie ochrony danych osobowych może m.in.:</p> <ul style="list-style-type: none"> • udzielać upomnień w przypadku 	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Naruszenia związane z przesyłaniem niezamówionej informacji handlowej jest istotnym naruszeniem przepisów, w szczególności prawa do zachowania prywatności.</p> <p>Naruszenia ustawy co do zasady obarczone są obligatoryjną karą, poza wyjątkami wskazanymi w ust. 2 omawianego przepisu.</p> <p>Wyłączenie stosowania ust. 7 spowodowane jest okolicznością, iż działania zapobiegawcze byłyby nieskuteczne wobec podmiotów, które rozpoczynają działalność i model biznesowy opierają na nieuczciwych praktykach rynkowych.</p>

		<p>naruszenia przepisów RODO przez operacje przetwarzania realizowane przez konkretne podmioty; • nakazać konkretnemu podmiotowi dostosowanie operacji przetwarzania do przepisów RODO, a w stosownych przypadkach wskazanie sposobu i terminu; • wprowadzić czasowe lub całkowite ograniczenia przetwarzania, w tym zakaz przetwarzania; • zastosować, oprócz lub zamiast środków, administracyjną karę pieniężną zależnie od okoliczności konkretnej sprawy.</p> <p>Naruszenia art. 360 PKE, jakich mogą dopuścić się podmioty realizujące marketing bezpośredni, mają różny charakter i okoliczności. W znakomitej większości przypadków wystarczające dla przywrócenia stanu zgodnego z prawem może być np. upomnienie danego podmiotu albo nakazanie mu określonych działań.</p> <p>Tymczasem zgodnie z obecnym brzmieniem przepisu Prezes UKE nie ma wyboru w zakresie swoich działań nadzorczych – musi nałożyć karę pieniężną. Jest to rozwiązanie chybione i nieproporcjonalne do skali i charakteru naruszeń. Należy zwrócić bowiem uwagę na to, że jak dotąd Prezes UKE nałożył jedynie kilka kar na przedsiębiorców naruszających art. 172 PrTel. Postępowanie ws. nałożenia kary jest bowiem skomplikowane i stanowi większe wyzwanie organizacyjne dla urzędu obsługującego Prezesa UKE. Wprowadzenie możliwości mniej skomplikowanych działań administracyjnych pozwoliłoby Prezesowi UKE na bardziej efektywne nadzorowanie rynku i egzekwowanie nowych przepisów.</p> <p>Z powyższych względów w art. 410 ust. 5 projektu PKE powinna zostać wykreślona wzmianka o ust. 7, ponieważ przy nakładaniu ewentualnej kary Prezes UKE powinien brać pod</p>	
--	--	--	--

			uwagę również dotychczasową działalność karanego podmiotu.	
8 1 6	Art. 409 ust. 1 pkt 4)	KIKE	<p>Proponujemy, aby w art. 409 ust. 1 pkt 4) usunąć odesłanie do art. 41 ust. 1 i do art. 42 ust. 4:</p> <p><i>4) nie wypełnia lub nienależycie wypełnia obowiązki, o których mowa w art. 40 ust. 2 i 3, art. 41 ust. 1, art. 42 ust. 1, 4 i 7, art. 43, art. 47 ust. 1 i 4, art. 49 ust. 1, art. 51 ust. 1 i 2, art. 53, art. 55 ust. 1, art. 60, art. 61 ust. 1 i 2 i art. 62 ust. 1 w zakresie bezpieczeństwa sieci i usług oraz obowiązków na rzecz bezpieczeństwa państwa,</i></p> <p>Proponowana zmiana uzasadniona jest faktem, że zarówno w art. 41 ust. 1 jak i w art. 42 ust. 4 nie zostały określone żadne obowiązki względem podmiotów niepublicznych.</p>	<p>Uwaga bezprzedmiotowa Przepis przeniesiony do projektu ustawy o zmianie ustawy o krajowym systemie cyberbezpieczeństwa oraz ustawy - Prawo telekomunikacyjne (UD68)</p>
8 1 7	Art. 409 ust. 1 pkt 13)	PIKE	<p>W przekonaniu Izby problemem przedmiotowej kary jest zbyt szerokie określenie nadużyć telekomunikacyjnych. Wnosimy zatem ponownie o uwzględnienie uwagi co do art. 2 pkt 28) i zawężenie definicji. W przypadku pozostawienia obecnej treści definicji, wnosimy o usunięcie kary, gdyż może ona zostać nałożona za zbyt nieprecyzowane zachowania.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona Stanowisko przy definicji nadużyć</p>
8 1 8	Art. 409 ust. 1 pkt 40)	KIKE	<p>Zgodnie z projektowanym przepisem, każdy, kto nie udzielił informacji o których mowa w art. 271 ust. 2 i art. 273 ust. 3, podlega każe określonej przepisem. Równocześnie, zgodnie z treścią art. 410 ust. 2 Prezes UKE może nałożyć karę za nieudzielenie informacji przewidzianych ustawą. Oznacza to, że PKE przewiduje dwie niezależne podstawy do nałożenia kary, za de facto to samo naruszenie. Takie rozwiązanie jest niezgodne z zasadami legislacji i może wprowadzać w błąd.</p> <p>W ocenie KIKE, w związku z tym, że w art. 271 ust. 2 i art. 273 ust. 3 mowa jest o obowiązku udzielenia informacji, to niewykonanie tego obowiązku będzie równoznaczne z możliwością nałożenia kary na podstawie art. 409 ust. 2.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona Przepisy w zaproponowanym brzmieniu adresują wszystkie możliwe sytuacje, w których Prezes UKE może dyscyplinować przedsiębiorców do przestrzegania ustawowych obowiązków. Nie oznacza to, że przedsiębiorca może być karany za to samo dwukrotnie.</p>

			<p>Dlatego też nie ma konieczności wprowadzania zapisu art. 409 ust. 1 pkt 40).</p> <p><u>Proponujemy usunięcie tego przepisu w całości, przy jednoczesnym oznaczeniu obecnych pkt 41) do 83) jako pkt 40) do 82).</u></p>	
8 1 9	Art. 409 ust. 1 pkt 48)	PIKE	<p>Art. 409 ust. 1 pkt 48)</p> <p><u>nie wdraża obowiązków związanych z umożliwieniem lub celowo uniemożliwia</u> abonentom korzystanie z uprawnienia do zachowania ciągłości świadczenia usługi dostępu do internetu, o którym mowa w art. 286,</p> <p>Zwracamy uwagę, że z tego tytułu grożą już odszkodowania na rzecz abonentów. W związku z powyższym, kary powinny dotyczyć co najwyżej zaniechań systemowych - gdy przedsiębiorca nie wdroży żadnych rozwiązań lub celowo utrudnia wykonywanie praw. Pojedyncze przypadki niepowodzenia, które mogą się zdarzać, nie powinny być karane przez regulatora, a jedynie poprzez wypłatę odszkodowań.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Należy podkreślić, że czym innym jest odszkodowanie, a czym innym jest kara. Celem odszkodowania jest zrekompensowanie abonentowi braku dostępu do usługi, natomiast kara ma wymiar prewencyjny dla przedsiębiorcy.</p>
8 2 0	Art. 409 ust. 1 pkt 44), 45), 47) i 48)	KIKE	<p>Projektowany art. 409 ust. 1 pkt 50) koreluje z naruszeniami, o których mowa w art. 409 ust. 1 pkt 44), 45), 47) i 48). Jeśli zamysłem ustawodawcy jest, aby przedsiębiorca podlegał karze zarówno za <u>uniemożliwienie</u> skorzystania z uprawnień, jak i za ich <u>nienależytą realizację</u>,</p> <p>Proponujemy zatem zmianę treści art. 409 ust. 1 pkt 50), tak, aby uzyskał brzmienie:</p> <p style="padding-left: 40px;"><i>50) nienależycie realizuje uprawnienia abonenta lub uniemożliwia abonentowi skorzystanie z uprawnień, o których mowa w art. 280-283, art. 285-286 i art. 289,</i></p> <p>- przy jednoczesnym usunięciu obecnych pkt. 44), 45), 47) i 48).</p>	<p>Uwaga uwzględniona</p> <p>w zakresie wspólnego uregulowania sankcji za uniemożliwienie abonentowi korzystania z uprawnień w zakresie usług głosowych i dostępu do internetu.</p>

8 2 1	Art. 409 ust. 1 pkt 66)	KIKE	<p>Wskazujemy, że w projekcie PKE znajduje się błędne odesłanie. Definicja i zakres tajemnicy komunikacji elektronicznej znajduje się w art. 348.</p> <p>Art. 409 ust. 1 pkt 66) powinien otrzymać brzmienie: <i>66) narusza obowiązek zachowania tajemnicy komunikacji elektronicznej, o którym mowa w art. 347-348,</i></p>	Uwaga uwzględniona
8 2 2	Art. 409 ust. 1 pkt 73, 75 i 76 PKE	PZPM	<p>Postulujemy usunięcie przedmiotowych przepisów.</p> <p>Uzasadnienie</p> <p>Przedmiotowe przepisy, a zwłaszcza wysokość kar aż do 3% rocznego przychodu, które mogą być nałożone, są nieproporcjonalne i nieadekwatne do aktualnej sytuacji na rynku motoryzacyjnym. Importerem lub nabywcą wewnątrzspółnotowym może być bowiem nie tylko osoba prawna ale także osoba fizyczna, nawet nie prowadząca jednoosobowej działalności gospodarczej.</p> <p>Kary będą miały również wpływ na handel wewnątrzspółnotowy, ponieważ podmioty wynajmujące pojazdy lub importerzy/nabywcy wewnątrzspółnotowi będą karani w przypadku sprzedaży pojazdów, które nie spełniają polskich wymogów, pomimo że spełniają wymogi w innych państwach członkowskich. Ponadto, przepis ten będzie również karał sprzedaż używanych samochodów przez importera/ nabywcę wewnątrzspółnotowego (np. przez osobę fizyczną). Kary nie powinny być nakładane na importerów/nabywców wewnątrzspółnotowych.</p> <p>Jednocześnie nasze środowisko zgadza się, że powinien istnieć system weryfikacji radiodbiorników cyfrowych, w tym samochodowych. Aktualnie pracujemy nad propozycją stosowanego rozwiązania, która przedstawimy odrębnym pismem.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Nie jest zasadne pozostawianie w Pke obowiązku w zakresie odbiorników samochodowych bez stosownej sankcji, gdyż obowiązek ten pozostałby martwy.</p> <p>PZPM nie zaproponował alternatywnego rozwiązania.</p>

8 2 3 1 pkt 79 oraz art. 409 ust. 2	Art. 409 ust. 1 pkt 79 oraz art. 409 ust. 2	PIIT	<p><u>Kary z tytułu niezapewnienia dostępu do nieruchomości, o którym mowa w art. 30 ust. 1 i 3 megaustawy</u></p> <p>W aktualnym stanie prawnym w powyższym zakresie przewidziane są 2 kary pieniężne, które mogą być nałożone na podmiot, który:</p> <ul style="list-style-type: none"> • <u>nie wypełnia warunków wynikających z decyzji</u> wydawanych w trybie art. 30 ust. 1 i 3 megaustawy (art. 209 ust. 1 pkt 22b Pt); • <u>nie wypełnia, z przyczyn leżących po jego stronie, obowiązku zapewnienia dostępu do nieruchomości, o którym mowa w art. 30 ust. 1 i 3 megaustawy</u> (art. 209 ust. 1¹ pkt 3 Pt – wprowadzony ubiegłoroczną nowelizacją megaustawy). <p>Taki układ przepisów tworzy komplementarny system – z jednej strony usankcjonowane jest niewypełnianie warunków wynikających z decyzji o dostępie, z drugiej strony – w przypadku szczególnie ewidentnych przypadków – sankcji może podlegać także samo niewypełnianie ustawowego obowiązku zapewnienia dostępu.</p> <p>Za szczególnie istotny należy uznać drugi z tych przepisów, który stanowi swoisty „straszak” dla podejmowania przez dysponentów nieruchomości zobowiązanych do zapewnienia dostępu działań mających na celu celowe unikanie lub znaczne przesunięcie w czasie realizacji tego ustawowego obowiązku.</p> <p>Jak bardzo słusznie wskazano w uzasadnieniu do w/w przepisu zawartego w ubiegłorocznej nowelizacji megaustawy:</p>	Uwaga kierunkowo uwzględniona
---	---	------	--	-------------------------------

„Natomiast dodany art. 209 w ust. 1¹ pkt 3 ustawy wprowadza możliwość nałożenia przez Prezesa UKE kary na podmiot, który nie wypełnia, z przyczyn leżących po jego stronie, obowiązku zapewnienia dostępu do nieruchomości, o którym mowa w art. 30 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych. **Projektowany przepis ma na celu wyeliminowanie przypadków, w których zobowiązane podmioty z nieuzasadnionych przyczyn nie realizują ustawowego obowiązku polegającego na udzieleniu dostępu, o którym mowa w art. 30 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych w drodze umowy.** Projektowana kara jest zatem odrębnym rozwiązaniem od regulacji przewidzianej w art. 209 ust. 1 pkt 22b, który odnosi się do podmiotu, który nie wypełnia warunków wynikających z decyzji wydawanych w trybie art. 30 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych, a więc dotyczy sytuacji, w której istnieje już podstawa (decyzja Prezesa UKE) do współpracy pomiędzy stronami. Natomiast **proponowana regulacja umożliwi Prezesowi UKE ukaranie podmiotów, które intencjonalnie i z nieuzasadnionych przyczyn nie udzielają dostępu w drodze umowy, oczywiście w sytuacji gdy w świetle przepisów udzielenie takiego dostępu jest wymagane.**

Oczywistym jest, iż podstawą uzyskania dostępu do nieruchomości, o którym mowa w art. 30 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych, jest zawsze albo zawarta umowa o dostępie albo decyzja Prezesa UKE zastępująca taką umowę.

Projektowany przepis umożliwi natomiast podjęcie działań w stosunku do podmiotów, które celowo przedłużają procedurę uzyskania dostępu do nieruchomości licząc na przedłużające się postępowanie przed Prezesem UKE, a następnie faktycznie realizują postanowienia decyzji o dostępie (co wyłącza możliwość ukarania na podstawie aktualnie obowiązującego art. 209 ust. 1 pkt 22b ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne). Problem przesunięcia w czasie uzyskania dostępu do nieruchomości (o okres niezbędny na przeprowadzenie negocjacji oraz przeprowadzenie postępowania przez Prezesa UKE – co, biorąc pod uwagę dotychczasowe doświadczenia, trwało łącznie nawet kilka lat) jest podnoszony przez przedsiębiorców telekomunikacyjnych jako okoliczność skutkująca zaburzeniem konkurencji pomiędzy przedsiębiorcami telekomunikacyjnymi. W skrajnych przypadkach (uzyskanie dostępu po kilku latach) przedsiębiorca telekomunikacyjny, z uwagi na zmianę warunków rynkowych, może być w ogóle nie zainteresowany skorzystaniem z dostępu uzyskanego po takim okresie czasu. Niewątpliwie taki przepis będzie miał również walor dyscyplinujący wobec podmiotów zobowiązanych do zapewnienia dostępu do nieruchomości i może przyczynić się do zmniejszenia liczby postępowań prowadzonych przez Prezesa UKE. Warto przy tym zaznaczyć, iż projektowana kara ma być wprowadzona nie do art. 209 ust. 1 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne (który ma charakter obligatoryjny) a do art. 209 ust. 1¹ ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne, który ma charakter fakultatywny („Prezes UKE, jeżeli przemawia za tym charakter lub zakres naruszenia, może nałożyć karę pieniężną na podmiot, który...”). Umożliwi to zatem Prezesowi UKE podejmowanie działań w przypadkach szczególnie rażących i

uzasadnionych, a nie w każdym, w którym uzyskanie dostępu do nieruchomości nastąpiło dopiero w drodze administracyjnej.”.

Natomiast z zupełnie niezrozumiałych przyczyn w projekcie PKE nie umieszczono w/w regulacji. **Co bardzo istotne, praktyczne doświadczenia przedsiębiorców telekomunikacyjnych wskazują, że wprowadzenie powyższego przepisu zaskutkowało istotnym zmniejszeniem ilości sporów o dostęp do nieruchomości, które muszą być kierowane do Prezesa UKE.** Aktualnie, niejako w „zastępstwie” proponowany jest przepis art. 409 ust. 1 pkt 79, zgodnie z którym karze podlega ten kto „*nie wypełnia lub nienależycie wypełnia warunki w sprawie dostępu, o którym mowa w art. 30 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych*”. Przepis zatem nie posiada zawężenia do warunków „wynikających z decyzji” (jak w obecnym art. 209 ust. 1 pkt 22b Pt). Trudno natomiast zakładać, skoro mowa o „wypełnianiu warunków” a nie „wypełnieniu obowiązku zapewnienia dostępu”, o którym mowa w art. 30, aby tak skonstruowany przepis zawierał w sobie także dyspozycję art. 209 ust. 1¹ pkt 3 Pt.

Zmianę taką należy ocenić za jednoznacznie negatywną. Projektowane w tym zakresie przepisy PKE powinny zatem powielać bez zmian aktualne rozwiązania zawarte w art. 209 ust. 1 pkt 22b Pt oraz art. 209 ust. 1¹ pkt 3 Pt, co powinno przybrać postać odpowiedniej modyfikacji art. 409 ust. 1 pkt 79 oraz dodania w art. 409 ust. 2 pkt 4 o treści analogicznej z obecnym art. 209 ust. 1¹ pkt 3 Pt.

8 2 4	Art. 410	PSE SA	<p>KARY PIENIĘŻNE</p> <p>Zgodnie z art. 410 UPKE kara pieniężna za naruszenie przepisów ustawy w zakresie wskazanym w art. 409 UPKE, nakładana przez Prezesa UKE, może wynieść do 3% rocznego przychodu ukaranego podmiotu. Przedsiębiorstwa energetyczne prowadzą działalność telekomunikacyjną w bardzo ograniczonym zakresie i zasadniczo wyłącznie na potrzeby utrzymania systemu energetycznego kraju. Możliwość prowadzenia działalności w obszarze telekomunikacyjnym przez przedsiębiorstwa energetyczne jest ponadto znacznie ograniczona na mocy postanowień Megaustawy (zarówno w brzmieniu obowiązującym, jak i w projektowanej nowelizacji). Biorąc pod uwagę wskazany wyżej zakres prowadzonej działalności telekomunikacyjnej przez przedsiębiorstwa energetyczne stwierdzić należy, że potencjalne zagrożenie nałożenia kary w wysokości 3% obrotów od całości działalności gospodarczej jest nieuzasadnione i nieproporcjonalne. Biorąc powyższe pod uwagę należy zmienić obowiązujące przepisy w taki sposób, aby ograniczyć możliwość nakładania kar na przedsiębiorstwa energetyczne do 3% rocznego przychodu ukaranego podmiotu z tytułu prowadzenia działalności niezwiązanej z działalnością wskazaną w art. 44 pkt. 1 PE i tylko do tej jego części, która dotyczy przychodu wynikającego z działalności telekomunikacyjnej. Rachunkowość prowadzona przez przedsiębiorstwa energetyczne pozwala w łatwy i precyzyjny sposób wydzielić koszty i przychody dotyczące działalności zasadniczej oraz pozostałej działalności. Dodać należy, że rachunkowość prowadzona przez przedsiębiorstwa energetyczne podlega ścisłej kontroli ze strony Prezesa URE.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Na wstępie należy wskazać, że regulacja przedstawiona w projekcie w tym zakresie jest tożsama z przepisami obowiązującymi obecnie na gruncie ustawy Pt. Dodatkowo nie są to przepisy adresowane do przedsiębiorstw energetycznych, a do wszystkich podmiotów. Zatem w przypadku innych podmiotów nie zawsze byłoby możliwe wyodrębnienie działalności telekomunikacyjnej, a dodatkowo niektóre podmioty mogłyby celowo zaniżać przychody z tej działalności w celu uniknięcia kary.</p>
-------------	-------------	-----------	--	--

8 2 5	Art. 410	KIKE	<p><i>Uwaga ogólna do art. 410 PKE</i></p> <p>Wysokość kary za przewinienia na rynku telekomunikacyjnym, popełnione przez przedsiębiorców telekomunikacyjnych, związane z ich działalnością telekomunikacyjną, <u>powinna być związana wyłącznie z wysokością przychodu z działalności telekomunikacyjnej</u>, a nie każdej. Inaczej Prezes UKE karze przedsiębiorcę nie tylko za przewinienie telekomunikacyjne, ale też za fakt prowadzenia dodatkowej działalności gospodarczej. Wysokość przychodu z całej działalności gospodarczej powinna dotyczyć wyłącznie podmiotów, które nie prowadzą działalności telekomunikacyjnej, ale dokonały naruszenia przepisów telekomunikacyjnych lub decyzji Prezesa UKE (np. właściciele budynków czy właściciele infrastruktury technicznej).</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Po pierwsze, w żadnym przypadku nie można mówić o karaniu za prowadzenie innej działalności w odniesieniu do regulacji, które określają wyłącznie podstawę określania kary pieniężnej za działania niezgodne z przepisami ustawy.</p> <p>Należy też zwrócić uwagę, że ustalając wysokość kary pieniężnej, Prezes UKE uwzględnia możliwości finansowe podmiotu – przy czym także w kontekście całej jego działalności.</p>
8 2 6	Art. 410	NSZZ Solidarność	<p>Projektowane przepisy ustawy – Prawo komunikacji elektronicznej zakładają poszerzenie katalogu kar, które nakładać może na przedsiębiorców telekomunikacyjnych Prezes UKE. Tak szeroki katalog zawierający ponad 80 pozycji sankcyjnych jest wyjątkiem w zakresie regulacji dot. prowadzenia działalności gospodarczej. Co więcej, Prawo telekomunikacyjne, jak również projektowana ustawa, zakłada zobligowanie Prezesa UKE do nałożenia kary – zwrócić należy uwagę, że nawet Prezes UOKiK ma możliwość wyboru czy konieczne jest w danej sytuacji nałożenie kary.</p> <p>Zadziwia również propozycja przewidziana w ramach ustawy wprowadzającej – Prawo komunikacji elektronicznej, by w zakresie wszelkich kontroli dokonywanych na podstawie ustawy Prezes UKE nie musiał doręczać zawiadomienia o przeprowadzeniu kontroli. Jest to kolejny przykład restrykcyjnego traktowania rynku telekomunikacyjnego względem innych obszarów gospodarki.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Katalog kar wynika z wprowadzonych w projekcie przepisów merytorycznych.</p> <p>Kwestie kontroli zostały wyjaśnione w uzasadnieniu.</p>

8 2 7	Art. 410 ust. 5	KIKE	<p>Nieuzyskanie zgody użytkownika końcowego stanowi poważne naruszenie i powinno być karane z najwyższą surowością. W ocenie KIKE jednak, wprowadzanie zapisu, który nie pozwala na miarkowanie wysokości kary (3% przychodu lub 1 mln zł, przy czym zastosowanie ma kwota wyższa). Dodatkowo, przepis wyłącza możliwość zastosowania ust. 7, który zobowiązuje Prezesa UKE do uwzględniania w decyzji zakresu naruszenia, dotychczasową działalność podmiotu oraz jego możliwości finansowe. Prezes UKE powinien w każdym przypadku uwzględniać okoliczności towarzyszące naruszeniu. Zdaniem KIKE, ust. 7 powinien mieć zastosowanie.</p> <p>O ile pozytywną zmianą jest ograniczenie wysokości kar z 5 mln do 1 mln, to w dalszym ciągu mogą wystąpić okoliczności, które uzasadniałyby obniżenie kary, do czego Prezes UKE powinien być uprawniony.</p> <p>***</p> <p>Proponujemy, aby art. 410 ust. 5 otrzymał brzmienie: <i>5. W przypadku nie wypełniania obowiązku uzyskania zgody użytkownika końcowego, o której mowa w art. 360, Prezes UKE nakłada, biorąc pod uwagę charakter i zakres naruszenia, na podmiot karę pieniężną w wysokości do 3% przychodu ukaranego podmiotu, osiągniętego w poprzednim roku kalendarzowym lub do 1 mln zł, przy czym zastosowanie ma kwota wyższa, chyba, że szczególne okoliczności naruszenia przemawiają za obniżeniem kary pieniężnej. Ustępów 2 i 3 i 7 nie stosuje się.</i></p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Wyłączenie stosowania ust. 7 spowodowane jest okolicznością, iż działania zapobiegawcze byłyby nieskuteczne wobec podmiotów, które rozpoczynają działalność i model biznesowy opierają na nieuczciwych praktykach rynkowych.</p>
8 2 8	Art. 411 ust. 2	PIIT	<p>Proponujemy, żeby art. 411 ust. 2 PKE nie odsyłał do przepisów art. 409 ani art. 410 PKE, ale do przepisów o ochronie danych osobowych. Byłoby to spójniejsze i prostsze do stosowania- zarówno dla Prezesa UODO, jak i dla przedsiębiorców, których Prezes UODO może kontrolować.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Wskazane przepisy są regulacją sektorową, tj. dotyczącą sektora usług komunikacji elektronicznej. Z tego powodu uzasadnione jest utrzymanie sankcji określonej w ustawie.</p>

			<p>Obawiamy się sytuacji, w której niektóre postępowania (i decyzje o karze) będą odbywały się w trybie - zarówno RODO i ustawy o ochronie danych osobowych, jak i PKE. Wydaje się to możliwe do uniknięcia – poniżej propozycja przepisu:</p> <p><i>„2. Do kar nakładanych na podstawie ust. 1 stosuje się odpowiednio przepisy o nakładaniu kar za naruszenie przepisów o ochronie danych osobowych.”</i></p>	
8 2 9	Art. 411 ust. 2	PIIT	<p>Projektowany art. 411 jest powtórzeniem nieprecyzyjnej regulacji zawartej w art. 210a PT w zakresie sankcji Prezesa UODO za naruszenie obowiązków dot. przetwarzania danych osobowych i zakłada możliwość nałożenia kary w wysokości do 3% przychodu na podstawie projektowanej ustawy.</p> <p>Izba postuluje by art. 411 ust. 2 PKE nie odsyłał do przepisów art. 409 ani art. 410 PKE, ale do przepisów o ochronie danych osobowych. Byłoby to spójniejsze i prostsze do stosowania zarówno dla Prezesa UODO, jak i dla przedsiębiorców, których Prezes UODO może kontrolować. PIIT stoi na stanowisku że w przypadku ew. naruszenia kara nie powinna być nakładana podwójnie na podstawie PKE oraz RODO.</p> <p>Ze względu na obawę co do potencjalnego prowadzenia niektórych postępowań (i decyzji o karze) zarówno w trybie RODO i ustawy o ochronie danych osobowych, jak i PKE, poniżej propozycja przepisu:</p> <p><i>2. Do kar nakładanych na podstawie ust. 1 stosuje się odpowiednio przepisy o nakładaniu kar za naruszenie przepisów o ochronie danych osobowych.</i></p>	<p>Uwaga nieuwzględniona. J.w.</p>

8 3 0	Art. 411	KIKE	<p>Izba z obawą przyjęła, iż kolejny projekt PKE nie rozwiewa wątpliwości, które pojawiły się za sprawą zamieszczenia w projekcie z 6 marca 2020 r. przepisu art. 394 PKE. W dalszym ciągu przedsiębiorcy telekomunikacyjni nie mają pewności, czy naruszenie któregoś z przepisów dotyczących bezpieczeństwa przetwarzanych danych (art. 363, art. 364 i art. 367 PKE) nie będzie stanowiło również podstawy do ukarania także na podstawie przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych).</p> <p>Projekt PKE powinien wprost zakazywać Prezesowi Urzędu Ochrony Danych Osobowych karania dostawcy usług komunikacji elektronicznej dwukrotnie, gdy podstawą ukarania jest to samo zdarzenie, które może stanowić incydent w rozumieniu ogólnego rozporządzenia o ochronie danych, a także naruszenie danych osobowych na mocy dyrektywy 2002/58/WE Parlamentu Europejskiego i Rady o prywatności i łączności elektronicznej (Dz. Urz. UE L 173 z 26.06.2013, str. 2). Dziwi fakt, iż w drugim projekcie PKE te wątpliwości pomimo podnoszonych przez branżę telekomunikacyjną głosów, nie zostały wprost rozwiane.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Wskazane przepisy są regulacją sektorową, tj. dotyczącą sektora usług komunikacji elektronicznej. Z tego powodu uzasadnione jest utrzymanie sankcji określonej w ustawie.</p>
8 3 1	Art. 411	PIKE	<p>PIKE zwraca uwagę, iż w przypadku utrzymania wspomnianego przepisu zachodzi ryzyko podwójnej penalizacji naruszeń na podstawie RODO oraz przepisów PKE. W naszym przekonaniu zasadne jest wskazanie, choćby w uzasadnieniu, iż przepisy te mają charakter przepisów szczególnych względem RODO, w związku z czym przepisy rozporządzenia nie znajdują tutaj zastosowania.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Stosowne wyjaśnienie znajdowało się w uzasadnieniu do art. 364-366 konsultowanego projektu.</p>

			<p>Artykuł 2 ust. 4 RODO przewiduje, że pozostaje one bez uszczerbku dla stosowania dyrektywy e-priwacy, której implementacją są wspomniane w tym przepisie obowiązki. Także art. 95 RODO wskazuje, że nie nakłada ono dodatkowych obowiązków w związku z przetwarzaniem danych łączności elektronicznej. Nie ma zatem przeszkód do wyjaśnienia w uzasadnieniu szczególnego charakteru przepisów PKE względem RODO.</p>	
8 3 2	art. 411 ust. 2 PKE	IAB Polska	<p>IAB Polska proponuje również, żeby art. 411 ust. 2 PKE nie odsyłał do przepisów art. 409, ani art. 410 PKE, ale do przepisów o ochronie danych osobowych. Byłoby to spójniejsze i prostsze do stosowania zarówno dla Prezesa UODO, jak i dla przedsiębiorców, których Prezes UODO może kontrolować. Obawiamy się sytuacji, w której niektóre postępowania (i decyzje o karze) będą prowadzone zarówno w trybie RODO i ustawy o ochronie danych osobowych, jak i PKE. Problemu tego można uniknąć choćby poprzez zmianę zapisu art. 411 ust. 2 PKE i odniesienie że do kar nakładanych na podstawie ust. 1 stosuje się odpowiednio przepisy o nakładaniu kar za naruszenie przepisów o ochronie danych osobowych.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona Wskazane przepisy są regulacją sektorową, tj. dotyczącą sektora usług komunikacji elektronicznej. Z tego powodu uzasadnione jest utrzymanie sankcji określonej w ustawie.</p>
8 3 3	Brak pre pisu	KIGC	<p>Postulat: wsparcie przedsiębiorców telekomunikacyjnych przy tworzeniu tzw. zielonej transformacji</p> <p>Izba chciałaby zwrócić uwagę Projektodawcy na kwestię związaną ze zmianami klimatycznymi oraz potrzebą wsparcia przedsiębiorców telekomunikacyjnych w ich działaniach związanych rozwojem sieci i usługi ICT. Izba wskazuje zatem na konieczność usunięcia barier prawnych i regulacyjnych, które mogłyby nadmiernie opóźnić lub uniemożliwić migrację</p>	<p>Uwaga kierunkowo uwzględniona – np. poprzez informatyzację kontaktów z Prezesem UKE i promocję usług szerokopasmowych.</p>

			<p>z siedzi miedzianych, tzw. copper switch-off. Ważne jest, aby proces migracji i harmonogram przejścia ze starych technologii mógł być jak najprostszy, szybki i efektywny. Cyfryzacja ma potencjał do bycia akceleratorem zmian ku neutralności klimatycznej – wykorzystanie technologii opartych na działaniu infrastruktury i usług telekomunikacyjnych może stać się jednym z narzędzi ograniczania wpływu działalności człowieka na środowisko. Wysokiej jakości sieci i usługi telekomunikacyjne stanowiąc będą podstawę dla digitalizacji i mogą być katalizatorem dla osiągnięcia ambitnych unijnych celów klimatycznych. Aby wesprzeć i przyspieszyć te bieżące wysiłki, które dzięki uporowi operatorów, nie zostały zahamowane pomimo obecnego kryzysu COVID-19, regulator i projektodawcy zmian prawnych powinni stworzyć pozytywne prawne warunki dla rozwoju środowiska inwestycyjnego.</p>	
Uzasadnienie				
8 3 4	art. 2 pkt 75 oraz art. 308	Digital Virgo Polska S.A. oraz Centrum Technologii Mobilnych Mobiltek S.A.	<p>Uzasadnienie: <i>W zał. VI lit. h EKŁE przewiduje wycinkową regulację usług direct billingu poprzez wprowadzenie uprawnień dla użytkowników końcowych do żądania dezaktywowania tego typu usług. Na gruncie Pke zdecydowano o bardziej kompleksowej regulacji usług direct billingu (w Pke: usługa dodatkowego obciążania rachunku), które są coraz powszechniej dostępne i coraz częściej wykorzystywane.</i></p> <p>Odnosząc się do powyższego fragmentu uzasadnienia należy wskazać, że w ocenie Zgłaszających, EKŁE nie przewiduje „wycinkowej regulacji usług direct billingu”, ale określa maksymalny zakres, w jakim usługi te mogą i powinny być uregulowane w ramach ustawy implementującej EKŁE.</p>	<p>Uwaga odnosi się do w istocie nie do uzasadnienie, a do przyjętego w Pke rozwiązania.</p>

			<p>W EKŁE, w myśl art. 101 ust. 1, wyrażono co do zasady obowiązek pełnej harmonizacji w zakresie praw użytkowników końcowych wskazując w szczególności, że państwa członkowskie nie utrzymują w swoim prawie krajowym ani do niego nie wprowadzają przepisów dotyczących ochrony użytkowników końcowych w tym bardziej lub mniej rygorystycznych przepisów w celu zapewnienia różnego poziomu ochrony.</p> <p>Jednocześnie Zgłaszający pragną wskazać, że owa „bardziej kompleksowa regulacja usług direct billing”, jeśli ma wystąpić powinna w większym stopniu brać pod uwagę fakt – który zresztą zauważa sam projektodawca – iż rynek usług DCB jest rynkiem rosnącym, a wprowadzenie nieproporcjonalnych, nadmiernych obowiązków może doprowadzić do jego istotnego ograniczenia, a nawet wyeliminowania z rynku podmiotów takich jak Zgłaszający.</p>	
8 3 5	art. 2 pkt 75 oraz art. 308	Digital Virgo Polska S.A. oraz Centru m Techn ologii Mobil nych Mobilt ek S.A.	<p>Uzasadnienie: <i>W przypadku korzystania z internetu mobilnego zdarza się, że informacja sms o rozpoczęciu korzystaniu z usług direct biling oraz odpłatności za usługi jest wysyłana na numer (kartę SIM), który jest zainstalowany w urządzeniu, które nie odczytuje wiadomości sms.</i></p> <p>Odnosząc się do powyższego fragmentu, należy podkreślić, że jest to jedyna określona przyczyna, którą projektodawca powołuje jako podstawę projektowanej regulacji dotyczącej usługi dodatkowego obciążania rachunku. Mając to na uwadze należy wskazać, że regulacje te nakładają nadmierne obowiązki na dostawców usług komunikacji elektronicznej, niewspółmierne do stwierdzonego problemu.</p>	Uwaga odnosi się do w istocie nie do uzasadnienie, a do przyjętego w Pke rozwiązania.

8 3 6	Do art. 42	PIIT	Należy uspoźnić brzmienie z przepisem. Przekazanie informacji o incydencie następuje w 24 godziny od jego wykrycia, a nie jak wskazano w uzasadnieniu od wystąpienia.	Uwaga bezprzedmiotowa w związku z usunięciem regulacji z projektu
8 3 7	Art. 153	PIIT	Uzasadnienie do art. 153 ust. 3 zawiera błędnie przywołaną treść art. 30 ust. 5d megaustawy (zamiast tego przywołana jest treść art. 30 ust. 1d dotyczącego przywrócenia nieruchomości do stanu poprzedniego). Aby uniknąć wątpliwości wynikających z rozbieżnej treści projektowanego art. 153 ust. 3 oraz uzasadnienia do niego, należy dokonać odpowiedniej korekty w treści uzasadnienia i w sposób prawidłowy przywołać w nim treść art. 30 ust. 5d megaustawy.	Uwaga uwzględniona
8 3 8	Art. 153	PIIT	Uzasadnienie do art. 153 ust. 5 zawiera błędne wskazanie ogólnego terminu negocjacji – jest w nim mowa o 90 dniach, podczas gdy art. 162 ust. 2 pkt p mówi o terminie 60 dni.	Uwaga uwzględniona
8 3 9	Art. 162	PIIT	Ostatni akapit uzasadnienia (dotyczący art. 162 ust. 6 projektu PKE) nie odnosi się do regulacji zawartej w tym przepisie.	Uwaga uwzględniona
8 4 0	Art. 286 Art. 289	PIIT	Zwracamy uwagę na potrzebę weryfikacji i aktualizacji uzasadnienia do art. 286 i 289, gdyż wydaje się, że obecne brzemienne uzasadnienia referuje do projektu ustawy z marca.	Uwaga uwzględniona
8 4 1	art. 308 ust. 1	Digital Virgo Polska S.A. oraz Centrum Technologii	Uzasadnienie: <i>Oznacza to, że uruchomienie tej usługi możliwe jest jedynie w przypadku wyrażenia przez abonenta uprzedniej zgody na trwałym nośniku.</i> Powyższy fragment pozostaje sprzeczny z treścią projektowanych przepisów i może w ocenie Zgłaszających powodować bardzo istotne problemy interpretacyjne. W art. 308 ust. 1, którego dotyczy przytoczone zdanie, wskazano, iż świadczenie usługi dodatkowego obciążania rachunku wymaga	Uwaga uwzględniona

		<p>Mobilnych Mobiltek S.A.</p>	<p>uzyskania uprzedniej zgody abonenta na uruchomienie tej usługi utrwalonej na trwałym nośniku.</p> <p>Tymczasem w uzasadnieniu stwierdzono, że uruchomienie tej usługi wymaga wyrażenia zgody na trwałym nośniku. Czym innym jest zaś dokonanie przez abonenta czynności na trwałym nośniku, a czym innym utrwalenie na trwałym nośniku zgody wyrażonej uprzednio przez abonenta.</p> <p>Mając zaś na uwadze, że problem ten jest kluczowy z punktu widzenia realizacji obowiązku, należy jednoznacznie sprecyzować w uzasadnieniu, za treścią przepisu, że chodzi o utrwalenie na trwałym nośniku uprzedniej zgody abonenta.</p>	
8 4 2 6	art. 308 ust. 6	<p>Digital Virgo Polska S.A. oraz Centrum Technologii Mobilnych Mobiltek S.A.</p>	<p>Uzasadnienie: <i>Niezależnie od uzyskania generalnej zgody na rozliczanie usług w oparciu o usługę dodatkowego obciążania rachunku dostawca usług ma obowiązek stosować silne uwierzytelnianie abonenta, o którym mowa w ustawie z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych (Dz. U. z 2020 r. poz. 794), dla każdego dodatkowego obciążenia rachunku np. poprzez wpisanie przez abonenta otrzymanego kodu weryfikacyjnego.</i></p> <p>Powyższy fragment uzasadnienia wskazuje na szątkowe motywy stojące za wprowadzeniem przepisu art. 308 ust. 6. Mając zatem na uwadze, że jako przykład „silnego uwierzytelniania” projektodawca podaje wpisanie przez abonenta otrzymanego kodu weryfikacyjnego należy wskazać, że aby zabieg ten spełniał wymóg silnego uwierzytelniania konieczne byłoby spełnienie także szeregu innych wymogów. Kierując się zatem zamysłem projektodawcy, przepis art. 308 ust. 6 powinien zostać odpowiednio zmodyfikowany tak, aby nie odwoływał się do pojęcia „silnego uwierzytelniania</p>	<p>Uwaga uwzględniona</p>

			użytkownika”, o którym mowa w art. 2 ust. 26aa ustawy o usługach płatniczych.	
8 4 3	Art. 361 PKE	IAB Polska	Dla IAB Polska praz branży nie jest jasne, dlaczego w ostatniej wersji projektu PKE z dn. 29 lipca br. zostało dodatkowo pominięte odniesienie do usług komunikacji elektronicznej, mimo że z Uzasadnienia do projektu wynika, iż ustawodawca zamierzał je uwzględnić. Błąd ten ewidentnie wymaga korekty, w przeciwnym razie przepisy spowodują trudności i ograniczenia w świadczeniu usług komunikacji elektronicznej, a Uzasadnienie do wprowadzonych w projekcie zmian ich nie wyjaśnia.	Uwaga uwzględniona
8 4 4	Dok ładn e uzas adni enie	KIGEi T	Należy zapewnić, aby w ramach konsultowanych dokumentów dokonano zweryfikowania i uzupełnienia treści uzasadnienia, tak aby w przypadku każdego z przepisów było jasne w jakim zakresie wynika on z konieczności wdrożenia EKŁE, w jakim stanowi proste przeniesienie dotychczasowych treści Pt, a w jakim stanowi rozwiązanie, które ma inne źródła.	Uwaga uwzględniona Takie informacje wynikają już z uzasadnienia. Dodatkowo do projektu dołączone są tabele zgodności.
OSR				
8 4 5	Kon iecz ność szer szego o zapr ezen towa nia skut ków	KIGEi T	Ze względu na obszerność regulowanej materii, niezbędne jest zdecydowanie szersze zaprezentowanie w OSR skutków nowych rozwiązań, przynajmniej w odniesieniu do kluczowych grup podmiotów, tj. obywateli (konsumentów), przedsiębiorstw oraz wybranych jednostek sektora publicznego.	Uwaga ogólna – brak identyfikacji braków.

	regulacji			
8 4 6	art. 2 pkt 75 oraz art. 308	Digital Virgo Polska S.A. oraz Centrum Technologii Mobilnych Mobiltek S.A.	<p><i>Wprowadzenie regulacji na obecnym etapie rozwoju usługi dodatkowego obciążenia rachunku umożliwi dalszy rozwój tej usługi z uwzględnieniem interesów podmiotów, które świadczą przedmiotowe usługi w sposób zapewniający ochronę praw użytkowników końcowych, a w szczególności zapobiegnie rozwojowi modeli biznesowych opartych na niewiedzy użytkowników oraz braku świadomości ponoszenia dodatkowych kosztów.</i></p> <p>W ocenie Zgłaszających wprowadzenie regulacji w projektowanym brzmieniu nie tylko nie umożliwi dalszego rozwoju usług DCB i nie uwzględni interesów podmiotów, które te usługi świadczą, ale doprowadzi do istotnego załamania rynku tych usług, utraty zainteresowania nimi ze strony użytkowników oraz wykluczenia podmiotów takich jak Zgłaszający z rynku.</p> <p>Historia regulacji usług o podwyższonej opłacie (<i>premium rates</i>) wskazuje na wysoce prawdopodobne, negatywne skutki obecnie projektowanej regulacji usług DCB. Skutkiem nowelizacji prawa telekomunikacyjnego z 2018 r. w zakresie usług <i>premium rates</i>, w oparciu o szacunki Zgłaszających na podstawie posiadanych przez nich danych, było skurczenie się kluczowych segmentów tego rynku o ok. 35-40 %, a w relacji roku 2017 do 2019 nawet do 50%. Wbrew zatem przewidywaniom legislatora na etapie projektowania aktu, faktycznie skutki były niewspółmierne, co ma negatywne przełożenie także w sferze wpływów podatkowych do budżetu państwa.</p>	Uwaga nie dotyczy OSR, a samego przedmiotu regulacji.

			<p>Przekładając powyższe na grunt projektowanej regulacji w zakresie usług DCB, z uwagi na wyższą wartość usług nabywanych z wykorzystaniem tych usług, spadek wartości rynku może być jeszcze wyższy. Spowoduje to także przejście istotnych usługodawców do innych kanałów płatności (karty, przelewy elektroniczne, itp.), które jako usługi finansowe podlegają zwolnieniu z podatku VAT i nie podlegają regulacjom takim, jak projektowane. Dodatkowo usługi te świadczone są często przez duże podmioty zagraniczne (jak Google, Apple, Revolut, Paypal, itp.), co dodatkowo osłabi pozycję rynkową polskich przedsiębiorstw działających na tym rynku. Powyższe wnioski znajdują także potwierdzenie w doświadczeniach z innych krajów. Jak wskazano w raporcie <i>European Benchmark on Operator Billing Payment Mechanisms</i>, we wszystkich krajach, w których podjęto zdecydowaną reakcję regulatora zmierzającą do zaprzestania nadużyć na rynku Premium SMS spowodowało to 35-40% spadek tego rynku, z którego część przeniosła się do innych rozwijających się metod płatności. Reasumując, projektowane rozwiązanie jest nieproporcjonalne albowiem nie doprowadzi do wyeliminowania tylko sytuacji „patologicznych” (opartych na niewiedzy czy braku świadomości użytkownika), które przeniosą się do innych metod płatności powodując utratę dochodów budżetowych przez Państwo, ale wręcz wyeliminuje rynek usług DCB jako taki.</p>	
8 4 7	art. 2 pkt 75 oraz art. 308	Digital Virgo Polska S.A. oraz Centrum	<p>Brak zidentyfikowania integratorów DCB jako podmiotów na której oddziałuje projekt.</p> <p>Na liście podmiotów, na które projekt oddziałuje nie uwzględniono podmiotów takich jak Zgłaszający będących integratorami usług DCB, bez których znaczna część tych usług nie mogłaby być świadczona. Rolą integratorów takich jak Zgłaszający jest w dużej mierze pełnienie bardzo istotnej</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Przepisy nie nakładają bezpośrednio obowiązków na integratorów usług DCB. Obowiązki nakładane są na dostawców usług komunikacji elektronicznej.</p>

		<p>Technologii Mobilnych Mobiltek S.A.</p> <p>funkcji agenta sprzedażowego, pozyskującego nowych dostawców treści oraz zajmującego się ich bieżącą obsługą.</p> <p>Wprowadzenie zatem jakichkolwiek regulacji dotyczących usług DCB odbije się także na Dostawcach, którzy pełnią istotną rolę w łańcuchu usługi. Część obowiązków dostawcy usług komunikacji elektronicznej będą musieli wykonywać we współpracy z integratorami, a nawet obowiązki te zostaną na integratorów w pewnej mierze przerzucone. Nieuwzględnienie oddziaływania przez projekt na te podmioty może świadczyć o braku należytego rozeznania w rynku usług DCB, co z kolei może doprowadzić do nieoczekiwanych skutków rynkowych, takich jak przy przytoczonej wyżej regulacji usług <i>premium rates</i>.</p>	
--	--	---	--

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA CYFRYZACJI¹⁾

z dnia

w sprawie wprowadzenia wymagań i zaleceń międzynarodowych dla zwiększenia efektywności telekomunikacji

Na podstawie art. 3 ust. 1 ustawy z dnia – Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U., poz.) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa wymagania i zalecenia:

- 1) międzynarodowe o charakterze specjalistycznym, w tym dotyczące bezpieczeństwa i prawidłowości telekomunikacji;
- 2) gospodarowania zasobami numeracji
- 3) gospodarowania częstotliwościami oraz zasobami orbitalnymi.

§ 2. Wprowadza się do stosowania Specyfikację Techniczną - Specyfikację ETSI TS 102 164 V1.3.1 (2006-09) Zintegrowane Telekomunikacyjne i Internetowe Usługi i Protokoły dla Zaawansowanych Sieci (TISPAN): Protokoły lokalizacji miejsca niebezpieczeństwa, opracowaną przez Komitet Techniczny Europejskiego Instytutu Norm Telekomunikacyjnych (Dz. Urz. UKE z 2012 r. poz. 64).

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie ...²⁾

MINISTER CYFRYZACJI

¹⁾ Minister Cyfryzacji kieruje działem administracji rządowej – informatyzacja, na podstawie § 1 ust. 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 6 października 2020 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Cyfryzacji (Dz. U. poz. 1716).

²⁾ Niniejsze rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem Ministra Administracji i Cyfryzacji z dnia 13 grudnia 2012 r. w sprawie wprowadzenia do stosowania Specyfikacji ETSI TS 102 164 V1.3.1 (2006-09) Zintegrowane Telekomunikacyjne i Internetowe Usługi i Protokoły dla Zaawansowanych Sieci (TISPAN): Protokoły lokalizacji miejsca niebezpieczeństwa (Dz.U. poz. 1527), które traci moc z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, na podstawie art. 96 pkt 1 ustawy z dnia ... wprowadzającej ustawę - Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. poz.....).

UZASADNIENIE

Projekt rozporządzenia został przygotowany w oparciu o fakultatywną delegację ustawową z art. 3 ust. 1 ustawy z dnia – Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U., poz.).

Na mocy powyższego minister właściwy do spraw informatyzacji wprowadza do stosowania Specyfikację Techniczną - Specyfikację ETSI TS 102 164 V1.3.1 (2006-09) Zintegrowane Telekomunikacyjne i Internetowe Usługi i Protokoły dla Zaawansowanych Sieci (TISPAN): Protokoły lokalizacji miejsca niebezpieczeństwa, opracowaną przez Komitet Techniczny Europejskiego Instytutu Norm Telekomunikacyjnych (Dz. Urz. UE z 2012 r. poz. 64).

Celem powyższego jest umożliwienie odwoływania się w polskim prawodawstwie do specyfikacji technicznej ETSI TS 102 164 na potrzeby rozporządzenia Rady Ministrów z dnia w sprawie organizacji i funkcjonowania systemu gromadzącego i udostępniającego informacje i dane od przedsiębiorcy telekomunikacyjnego. Zalecenia zawarte w przedmiotowej specyfikacji wykorzystywane są przez kraje Unii Europejskiej w zakresie protokołów używanych przy pozyskiwaniu i przekazywaniu informacji o lokalizacji osoby wykonującej połączenie do numeru alarmowego.

Projektowane rozporządzenie nie podlega procedurze notyfikacji w rozumieniu przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039 i z 2004 r. poz. 597).

Nie zachodzi również konieczność przedstawienia projektu rozporządzenia właściwym organom i instytucjom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu.

Przedmiotowy projekt jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Projektowane rozporządzenie nie będzie mieć wpływu na sytuację ekonomiczną i społeczną rodziny, osób niepełnosprawnych oraz osób starszych.

W celu wykonania obowiązku wynikającego z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) projekt rozporządzenia zostanie zamieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji, w serwisie „Rządowy Proces Legislacyjny” oraz w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw informatyzacji.

<p>Nazwa projektu Rozporządzenie Ministra Cyfryzacji w sprawie wprowadzenia wymagań i zaleceń międzynarodowych dla zwiększenia efektywności telekomunikacji</p> <p>Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Kancelaria Prezesa Rady Ministrów</p> <p>Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Janusz Cieszyński – Sekretarza Stanu w Kancelarii Prezesa Rady Ministrów</p> <p>Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu Rafał Radłowski e-mail: rafal.radlowski@mc.gov.pl</p>	<p>Data sporządzenia 17 czerwca 2022 r.</p> <p>Źródło: Art. 3 ust. 1 ustawy z dnia – Prawo komunikacji elektronicznej</p> <p>Nr w wykazie prac</p>
--	--

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Projekt rozporządzenia Rady Ministrów w sprawie wprowadzenia do stosowania Specyfikacji ETSI TS 102 164 V1.3.1 (2006-09) Zintegrowane Telekomunikacyjne i Internetowe Usługi i Protokoły dla Zaawansowanych Sieci (TISPAN): Protokoły lokalizacji miejsca niebezpieczeństwa wykonuje upoważnienie zawarte w art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 2021 r. – Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U.), zwanej dalej ustawą „PKE”.

Konieczność wydania nowego rozporządzenia, zastępującego obowiązujące rozporządzenie Ministra Administracji i Cyfryzacji z dnia 13 grudnia 2012 r. w sprawie wprowadzenia do stosowania Specyfikacji ETSI TS 102 164 V1.3.1 (2006-09) Zintegrowane Telekomunikacyjne i Internetowe Usługi i Protokoły dla Zaawansowanych Sieci (TISPAN): Protokoły lokalizacji miejsca niebezpieczeństwa wykonuje (Dz. U. z 2012 r. poz. 1527) wynika z wejścia w życie ustawy PKE, zastępującej dotychczas obowiązującą ustawę z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne. Zgodnie z art. 94 ustawy z dnia 2021 r. wprowadzającej ustawę - Prawo komunikacji elektronicznej dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 3 ust. 3 ustawy Prawo telekomunikacyjne zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 3 ust. 3 ustawy PKE, jednak nie dłużej niż przez 24 miesiące od dnia wejścia w życie ustawy PKE.

Zgodnie z delegacją ustawową rozporządzenie wprowadza do stosowania Specyfikację Techniczną - Specyfikację ETSI TS 102 164 V1.3.1 (2006-09) Zintegrowane Telekomunikacyjne i Internetowe Usługi i Protokoły dla Zaawansowanych Sieci (TISPAN): Protokoły lokalizacji miejsca niebezpieczeństwa, opracowaną przez Komitet Techniczny Europejskiego Instytutu Norm Telekomunikacyjnych (Dz. Urz. UKE z 2012 r. poz. 64).

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Wprowadzenie do stosowania, w drodze rozporządzenia, Specyfikacji Technicznej - Specyfikacji ETSI TS 102 164 V1.3.1 (2006-09) Zintegrowane Telekomunikacyjne i Internetowe Usługi i Protokoły dla Zaawansowanych Sieci (TISPAN): Protokoły lokalizacji miejsca niebezpieczeństwa, opracowanej przez Komitet Techniczny Europejskiego Instytutu Norm Telekomunikacyjnych (Dz. Urz. UKE z 2012 r. poz. 64).

Do Specyfikacji ETSI TS 102 164 odwołują się przepisy rozporządzenia Ministra Cyfryzacji z dnia w sprawie organizacji i funkcjonowania systemu gromadzącego i udostępniającego informacje i dane od przedsiębiorcy telekomunikacyjnego (Dz. U.). Specyfikacja techniczna ETSI została wykorzystana przy tworzeniu procedury dla obsługi wywołań alarmowych w zakresie zapewnienia informacji o lokalizacji osoby wykonującej połączenie na numer alarmowy w systemie PLI CBD.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Każde z państw stosuje własne rozwiązania.

	gospodarstwa domowe							
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa							
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw							
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe							
Niemierzalne								
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Projektowane rozporządzenie nie będzie miało wpływu na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na sytuację ekonomiczną i społeczną rodziny, a także osób niepełnosprawnych oraz osób starszych.							
8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu								
X nie dotyczy								
Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).				☐ tak ☒ nie ☐ nie dotyczy				
☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:				☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:				
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektronizacji.				☐ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy				
Komentarz:								
9. Wpływ na rynek pracy								
Projektowane rozporządzenie nie będzie miało wpływu na rynek pracy.								
10. Wpływ na pozostałe obszary								
☐ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☐ inne:			☐ demografia ☐ mienie państwowe			☒ informatyzacja ☐ zdrowie		
Omówienie wpływu		Projektowane rozporządzenie może mieć wpływ na obszary informatyzacji.						
11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego								
Projektowane przepisy wejdą w życie								
12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?								
13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)								
Brak.								

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA CYFRYZACJI¹⁾

z dnia

**w sprawie przekazywania danych i informacji dotyczących działalności
telekomunikacyjnej**

Na podstawie art. 20 ust. 6 ustawy z dnia ... 2022 r. - Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. ...) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa szczegółowy zakres danych, przekazywanych Prezesowi Urzędu Komunikacji Elektronicznej, dotyczących rodzaju i zakresu wykonywanej działalności telekomunikacyjnej, wielkości sprzedaży usług telekomunikacyjnych oraz informacji o wysokości pozostałych na koncie środków z doładowań, do których w poprzednim roku kalendarzowym wygasło uprawnienie konsumenta, o którym mowa w art. 325 ust. 1 ustawy z dnia ... - Prawo komunikacji elektronicznej, pomniejszonych o odprowadzony od nich podatek od towarów i usług wraz z objaśnieniami co do sposobu ich przedstawiania.

§ 2. 1. Określa się „Zakres danych dotyczących informacji o przedsiębiorcy telekomunikacyjnym”, stanowiący załącznik nr 1 do rozporządzenia.

2. Określa się zakres danych przekazywanych przez przedsiębiorcę telekomunikacyjnego wraz z danymi, o których mowa w ust. 1, w zależności od rodzaju i zakresu wykonywanej działalności telekomunikacyjnej:

- 1) „1. Zakres danych dotyczących usług telefonicznych świadczonych w stacjonarnej publicznej sieci telekomunikacyjnej”,
- 2) „2. Zakres danych dotyczących usług detalicznych świadczonych użytkownikom końcowym w ruchomej publicznej sieci telekomunikacyjnej”,
- 3) „3. Zakres danych dotyczących usług dostępu do sieci Internet świadczonych użytkownikom końcowym”,
- 4) „4. Zakres danych dotyczących usług wiązanych”,

¹⁾ Minister Cyfryzacji kieruje działem administracji rządowej – informatyzacja, na podstawie § 1 ust. 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 6 października 2020 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Cyfryzacji (Dz. U. z 2020 r. poz. 1716).

5) „5. Zakres danych dotyczących usług telewizyjnych świadczonych użytkownikom końcowym”,

6) „6. Zakres danych dotyczących hurtowych usług dostępu do sieci”,

– stanowiący załącznik nr 2 do rozporządzenia.

§ 3. Przy przekazywaniu danych, o których mowa w § 1, za rok 2021, w przypadku braku danych dopuszcza się przekazanie Prezesowi Urzędu Komunikacji Elektronicznej danych szacunkowych wraz z informacją na ten temat. Jeżeli nie jest możliwe przekazanie danych szacunkowych należy wskazać na brak danych oznaczając te informację „bd.”.

§ 4. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia²⁾.

MINISTER CYFRYZACJI

²⁾ Niniejsze rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem Ministra Cyfryzacji z dnia 7 grudnia 2018 r. w sprawie przekazywania danych dotyczących działalności telekomunikacyjnej (Dz. U. z 2018 r. poz. 2315), które traci moc z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, na podstawie art. 94 pkt 2 ustawy z dnia 2021 r. – Przepisy wprowadzające ustawę - Prawo komunikacji elektronicznej.

Załączniki
do rozporządzenia
Ministra Cyfryzacji
z dnia
(poz.)

Załącznik nr 1

Zakres danych dotyczących informacji o przedsiębiorcy telekomunikacyjnym

Załącznik nr 2

1. Zakres danych dotyczących usług telefonicznych świadczonych w stacjonarnej publicznej sieci telekomunikacyjnej.
2. Zakres danych dotyczących usług detalicznych świadczonych użytkownikom końcowym w ruchomej publicznej sieci telekomunikacyjnej.
3. Zakres danych dotyczących usług dostępu do sieci Internet świadczonych użytkownikom końcowym.
4. Zakres danych dotyczących usług wiązanych.
5. Zakres danych dotyczących usług telewizyjnych świadczonych użytkownikom końcowym.
6. Zakres danych dotyczących hurtowych usług dostępu do sieci.

Zakres danych dotyczących informacji o przedsiębiorcy telekomunikacyjnym

Rok sprawozdawczy:

1. Wszelkie informacje dodatkowe proszę zamieszczać w polu „Uwagi”, znajdującym się w końcowej części formularza, ze wskazaniem numeru pola, którego dotyczy komentarz.
2. Jeżeli pole formularza nie dotyczy wykonywanej przez przedsiębiorcę działalności, należy wpisać w to pole: „nd”.
3. Dane na temat przychodów, wydatków na inwestycje i wartości infrastruktury należy wprowadzać w PLN bez VAT.
4. Dane należy podać według stanu na dzień 31 grudnia roku objętego sprawozdaniem.

Składam sprawozdanie

Składam korektę

00.01 Dane o przedsiębiorcy telekomunikacyjnym

00.01.1 Firma przedsiębiorcy lub nazwa innego podmiotu uprawnionego do wykonywania działalności gospodarczej na podstawie odrębnych przepisów

1

00.01.2 Numer w rejestrze przedsiębiorców telekomunikacyjnych

2

00.01.3 Forma prawna przedsiębiorcy lub innego podmiotu uprawnionego do wykonywania działalności na podstawie odrębnych przepisów

3

00.01.4 Numer Identyfikacji Podatkowej

4

00.01.5 Numer Identyfikacji Podatkowej spółki cywilnej

5

00.01.6 Adres strony internetowej przedsiębiorcy telekomunikacyjnego

6

00.01.7 Adres e-mail przedsiębiorcy telekomunikacyjnego

7

Siedziba i adres przedsiębiorcy telekomunikacyjnego

00.01.8 Kraj

8

00.01.9 Miejscowość

9

00.01.10 Kod pocztowy

10

00.01.11 Ulica

11

00.01.12 Nr posesji

12

00.01.13 Nr lokalu

13

00.01.14 Województwo

14

00.01.15 Powiat

15

00.01.16 Gmina

16

Adres do korespondencji

00.01.17 Kraj

17

00.01.18 Miejscowość

18

00.01.19 Kod pocztowy

19

00.01.20 Ulica

20

00.01.21 Nr posesji

21

00.01.22 Nr lokalu

22

00.01.23 Województwo

23

00.01.24 Powiat

24

00.01.25 Gmina

25

00.01.26 Skrytka pocztowa

26

Osoba lub osoby upoważnione do kontaktów z pracownikami Urzędu Komunikacji Elektronicznej

00.01.27 Imię i nazwisko/Imiona i nazwiska

27

00.01.28 Nr telefonu/telefonów

28

00.01.29 Adres/adresy e-mail

29

00.02 Dane finansowe przedsiębiorcy telekomunikacyjnego, zatrudnienie

00.02.1 Przychody z tytułu wykonywania działalności telekomunikacyjnej

30

00.02.2 Wydatki związane ze świadczeniem usług lub infrastrukturą telekomunikacyjną, w tym:

31

00.02.2.1 wydatki na inwestycje w infrastrukturę telekomunikacyjną, w tym

32

00.02.2.1.1 wydatki na inwestycje w sieci światłowodowe

33

00.02.3 Wartość infrastruktury telekomunikacyjnej

34

00.02.4 Zatrudnienie związane z wykonywaną działalnością telekomunikacyjną

35

00.03 Działalność telekomunikacyjna

00.03.1 Dostarczanie publicznych sieci telekomunikacyjnych - rodzaj sieci

00.03.1.1 Stacjonarna publiczna sieć telekomunikacyjna

00.03.1.2 Ruchoma publiczna sieć telekomunikacyjna

00.03.1.3 Sieć telekomunikacyjna przeznaczona do rozpowszechniania lub rozprowadzania programów radiofonicznych lub telewizyjnych

00.03.1.4 Inna sieć telekomunikacyjna (rodzaje sieci należy wymienić w polu „Uwagi”)

00.03.2 Świadczenie publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych – rodzaj usługi

00.03.2.1 Usługa telefoniczna świadczona we własnej stacjonarnej publicznej sieci telekomunikacyjnej

00.03.2.2 Usługa telefoniczna świadczona z wykorzystaniem stacjonarnej publicznej sieci telekomunikacyjnej innego operatora

00.03.2.3 Usługa telefoniczna świadczona we własnej ruchomej publicznej sieci telekomunikacyjnej

00.03.2.4	Usługa telefoniczna świadczona z wykorzystaniem ruchomej publicznej sieci telekomunikacyjnej innego operatora	
00.03.2.5	Usługa telefonii VoIP świadczona w publicznej sieci telekomunikacyjnej	
00.03.2.6	Usługa dostarczania do użytkownika końcowego programów telewizyjnych lub radiofonicznych:	
00.03.2.6.1	usługa naziemnej telewizji cyfrowej	
00.03.2.6.2	usługa telewizji kablowej	
00.03.2.6.3	usługa telewizji satelitarnej	
00.03.2.6.4	usługa telewizji IPTV	
00.03.2.6.5	usługa transmisji programów radiowych	
00.03.2.7	Usługa dzierżawy łącza telekomunikacyjnych	
00.03.2.8	Usługa transmisji danych:	
00.03.2.8.1	transmisja przewodowa	
00.03.2.8.2	transmisja bezprzewodowa	
00.03.2.9	Usługa zapewniania dostępu do sieci Internet:	
00.03.2.9.1	świadczona we własnej publicznej sieci telekomunikacyjnej	
00.03.2.9.2	świadczona z wykorzystaniem publicznej sieci telekomunikacyjnej innego operatora	
00.03.2.10	Usługa rozpoczynania połączeń w poszczególnych stacjonarnych publicznych sieciach telekomunikacyjnych	
00.03.2.11	Usługa tranzytu połączeń w poszczególnych stacjonarnych publicznych sieciach telekomunikacyjnych	
00.03.2.12	Usługa zakańczania połączeń w poszczególnych stacjonarnych publicznych sieciach telekomunikacyjnych	
00.03.2.13	Usługa rozpoczynania połączeń w poszczególnych ruchomych publicznych sieciach telekomunikacyjnych	
00.03.2.14	Usługa tranzytu połączeń w poszczególnych ruchomych publicznych sieciach telekomunikacyjnych	
00.03.2.15	Usługa zakańczania połączeń w poszczególnych ruchomych publicznych sieciach telekomunikacyjnych	
00.03.2.16	Usługa centralnego dostępu w stałej lokalizacji (usługa BSA)	
00.03.2.17	Usługa lokalnego dostępu w stałej lokalizacji (usługa LLU)	
00.03.2.18	Usługa dostępu wysokiej jakości (ang. HQA) inna niż usługa dzierżawy łącza	
00.03.2.19	Usługa komunikacji w ruchu aplikacja-osoba (A2P)	
00.03.2.20	Usługa komunikacji w ruchu maszyna-człowiek (M2P)	
00.03.2.21	Usługi w ruchu komunikacji maszyna-maszyna (M2M)	
00.03.2.21	Inne usługi telekomunikacyjne (rodzaje usług telekomunikacyjnych należy wymienić w polu „Uwagi”)	
00.03.3	Świadczenie usług towarzyszących	
00.03.3.1	Usługi towarzyszące	
00.04	Uwagi	
Objaśnienia		
Dane należy podać rzetelnie i prawidłowo pod względem merytorycznym i formalno-rachunkowym		
Nr	Wskaźnik	Opis
00.01	Dane o przedsiębiorcy telekomunikacyjnym	Pola w pozycji 00.01 dotyczą podstawowych danych rejestrowych oraz kontaktowych przedsiębiorcy telekomunikacyjnego. Należy je wypełnić danymi aktualnymi na dzień składania sprawozdania.
00.01.2	Numer w RPT	Numer w rejestrze przedsiębiorców telekomunikacyjnych Urzędu Komunikacji Elektronicznej, pod którym figuruje przedsiębiorca telekomunikacyjny.
00.01.5	Numer Identyfikacji Podatkowej spółki cywilnej	Należy wypełnić w przypadku, gdy przedsiębiorca telekomunikacyjny jest współnikiem spółki cywilnej.
00.01.7	Adres e-mail przedsiębiorcy telekomunikacyjnego	Adres e-mail służący do kontaktów z przedsiębiorcą telekomunikacyjnym.
od 00.01.17 do 00.01.26	Adres do korespondencji	Należy podać adres korespondencyjny, na który będzie wysyłana do przedsiębiorcy telekomunikacyjnego korespondencja.
od 00.01.27 do 00.01.29	Osoba upoważniona do kontaktów z UKE	Dane osoby upoważnionej do kontaktów z Urzędem Komunikacji Elektronicznej. Należy podać aktualne na dzień sporządzania sprawozdania dane osoby, z którą Urząd będzie się kontaktować w sprawach związanych ze sprawozdawczością i działalnością przedsiębiorcy telekomunikacyjnego.
00.02.1	Przychody z tytułu wykonywania działalności telekomunikacyjnej	Całkowita suma przychodów osiągniętych przez przedsiębiorcę telekomunikacyjnego z tytułu wykonywania działalności telekomunikacyjnej w roku objętym sprawozdaniem. Nie należy wliczać przychodów ze sprzedaży telekomunikacyjnych urządzeń końcowych. W przypadku zagranicznych przedsiębiorców telekomunikacyjnych prowadzących działalność telekomunikacyjną na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w sprawozdaniu należy wykazać jedynie przychody z działalności na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, a nie łączne przychody przedsiębiorcy telekomunikacyjnego.
00.02.2	Wydatki na inwestycje telekomunikacyjne	Całkowite wydatki na inwestycje z tytułu wykonywania działalności telekomunikacyjnej (z uwzględnieniem wartości niematerialnych i prawnych, jak np. oprogramowanie komputerowe czy opłaty związane z wykorzystaniem częstotliwości: rezerwacje, pozwolenia radiowe) wraz z wydatkami na infrastrukturę telekomunikacyjną poniesione przez przedsiębiorcę telekomunikacyjnego w roku objętym sprawozdaniem, z wyłączeniem wydatków na badania i rozwój.
00.02.2.1	Wydatki na infrastrukturę telekomunikacyjną	Wydatki związane z inwestycjami w infrastrukturę, o której mowa w pozycji 00.02.3, poniesione w roku objętym sprawozdaniem na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.
00.02.3	Wartość infrastruktury telekomunikacyjnej	Określając wartość infrastruktury telekomunikacyjnej należy wziąć pod uwagę następujące elementy: urządzenia telekomunikacyjne (oprócz telekomunikacyjnych urządzeń końcowych stanowiących własność użytkownika) oraz w szczególności: linie, kanalizacje kablowe, słupy, wieże, maszty, kable, przewody oraz osprzęt, wykorzystywane do zapewnienia telekomunikacji. Dodatkowo należy wziąć pod uwagę takie elementy, jak: aparaty samoinkasujące, wartości niematerialne i prawne np: opłaty związane z wykorzystaniem częstotliwości: rezerwacje, pozwolenia radiowe, systemy zarządzania i nadzoru nad siecią, platformy usługowe, systemy zarządzania i ewidencji sieci, utrzymania sieci i usuwania awarii, systemy bilingowe, systemy (platformy) obsługi klienta, zobowiązań i należności, systemy taryfikacji usług, systemy ATM, Giga Ethernet, DSLAM, oprogramowanie do aparatów samoinkasujących, systemy analiz sieci, systemy obsługi i aktywacji usług telekomunikacyjnych. Kryterium decydującym o tym, czy dany element należy wziąć pod uwagę przy określaniu wartości infrastruktury, jest to, czy jest on niezbędny do funkcjonowania, rozbudowy i utrzymania sieci oraz świadczenia usług telekomunikacyjnych. Należy podać wartość księgową infrastruktury pomniejszoną o odpisy amortyzacyjne.

00.02.4	Zatrudnienie	Liczba etatów pracowników zatrudnionych przez przedsiębiorcę telekomunikacyjnego przy wykonywaniu działalności telekomunikacyjnej. Jeżeli działalność telekomunikacyjna nie jest główną działalnością przedsiębiorcy, należy wykazać zatrudnienie w komórkach organizacyjnych bezpośrednio zaangażowanych w wykonywanie działalności telekomunikacyjnej.
00.03	Działalność telekomunikacyjna	Rodzaj działalności telekomunikacyjnej, która była prowadzona przez przedsiębiorcę telekomunikacyjnego w roku sprawozdawczym. W kolumnie po prawej stronie należy postawić znak „x” w polach dotyczących prowadzonej działalności.
00.03.2.5	Usługa telefonii VoIP świadczona w publicznej sieci telekomunikacyjnej	Przez telefonię VoIP (Voice over Internet Protocol) należy rozumieć przesyłanie dźwięku za pomocą sieci Internet. Świadczenie usługi połączeń telefonicznych realizowane jest za pomocą protokołu IP (Internet Protocol). Do przesyłu głosu w technologii VoIP wykorzystywana jest komutacja pakietów (np. za pomocą protokołów H.323 i SIP). Do korzystania z usług VoIP niezbędne jest posiadanie oprogramowania bądź dedykowanego urządzenia systemu VoIP oraz łącza internetowego. Usługa może być świadczona abonentom publicznej sieci telekomunikacyjnej przez numery dostępowe, jak również abonentom sieci dostępowej IP za pomocą dedykowanej aplikacji umożliwiającej użytkownikowi inicjowanie lub przyjmowanie połączeń głosowych (oprogramowania, komunikatory głosowe).
00.03.2.6.1	Usługa naziemnej telewizji cyfrowej	Naziemna telewizja cyfrowa (NTC) to system nadawania cyfrowego sygnału telewizyjnego na terenie kraju, zgodnego z międzynarodowym standardem DVB-T i jego następcami zgodnie ze standardami ETSI. Użytkownik końcowy może ją odbierać dzięki dedykowanemu dekodrowi lub telekomunikacyjnemu urządzeniu końcowemu (odbiornikowi) posiadającemu odpowiedni tuner.
00.03.2.6.2	Usługa telewizji kablowej	Usługa transmisji sygnału telewizyjnego w sieciach kablowych (HFC - Hybrid Fiber Coax). Przez sieci kablowe rozumie się sieci operatorów telewizji kablowej CATV, realizowanej w oparciu o kable koncentryczne, w technologii mieszanej, światłowodowo-koncentrycznej lub w technologii światłowodowej.
00.03.2.6.3	Usługa telewizji satelitarnej	Usługi transmisji sygnału telewizyjnego za pomocą platformy satelitarnej przy wykorzystaniu satelitów umieszczonych na ustalonej pozycji orbity geostacjonarnej.
00.03.2.6.4	Usługa telewizji IPTV	Telewizja IPTV oznacza transmisję sygnałów telewizyjnych za pomocą sieci szerokopasowych obsługujących protokół IP. Telewizja IPTV nie korzysta z ogólnodostępnego Internetu, lecz z wydzielonego odcinka sieci. Cechą odróżniającą IPTV od telewizji kablowej jest to, że w IPTV obraz i dźwięk jest przesyłany w postaci pakietów IP, podczas gdy w telewizji kablowej poszczególne kanały transmitowane są w odpowiednich przedziałach częstotliwościowych.
00.03.2.18	Usługa dostępu wysokiej jakości (ang. HQA) inna niż usługa dzierżawy łącza	Usługa hurtowa (niebędąca usługą dzierżawy łącza) polegająca na udostępnieniu innemu przedsiębiorcy telekomunikacyjnemu usługi dostępu wysokiej jakości w stałej lokalizacji, zrealizowanej pomiędzy telekomunikacyjnym urządzeniem końcowym a najbliższym, od telekomunikacyjnego urządzenia końcowego, węzłem operatora sprzedającego usługę znajdującym się w sieci, do którego dołączony jest przedsiębiorca telekomunikacyjny. Cechy charakteryzujące usługę: 1) minimalna prędkość usługi określona w umowie; 2) zwykle symetryczna prędkość; 3) stabilność parametrów transmisyjnych oraz monitoring parametrów transmisyjnych w czasie; 4) gwarantowana dostępność i jakość obsługi w każdych okolicznościach (w tym SLA 24/7), wsparcie obsługi klienta, krótkie czasy usuwania awarii oraz redundancja; 5) zarządzanie siecią wysokiej jakości, co ma przeniesienie na odpowiednią prędkość wysyłania i niski overbooking; 6) możliwość uzyskania dostępu do sieci w lokalizacjach i punktach, które zostały określone odpowiednio do geograficznej gęstości i rozmieszczenia użytkowników końcowych będących użytkownikami biznesowymi, a nie konsumentami; 7) możliwość oferowania wydzielonej ciągłości dla interfejsów Ethernetowych (np. dzięki dodatkowemu nagłówkowi umożliwiającemu rozdzielanie na wiele warstw wirtualnych sieci LAN).
00.03.3	Usługi towarzyszące	Usługi towarzyszące to usługi związane z siecią lub usługami telekomunikacyjnymi, które umożliwiają lub wspierają dostarczanie usług za pośrednictwem tych sieci lub usług, lub które mogą służyć do tego celu, i obejmują między innymi systemy translacji numerów lub systemy o równoważnych funkcjach, systemy dostępu warunkowego i elektroniczne przewodniki po programach, jak również inne usługi, takie jak usługi identyfikacji, lokalizacji oraz sygnalizowania obecności.
00.03.2.19	Usługa A2P	Usługa pozwalająca na masowe wysyłanie krótkich wiadomości tekstowych lub wiadomości poczty elektronicznej za pomocą dedykowanych ku temu celowi platform lub urządzeń na numery należące do abonentów w publicznych ruchomych sieciach telekomunikacyjnych lub adresy poczty elektronicznej.
00.03.2.20	Usługa M2P	Usługa komunikacji elektronicznej między urządzeniami działającymi w sieciach telekomunikacyjnych a użytkownikami urządzeń końcowych w tychże sieciach.
00.03.2.21	Usługa M2M	Usługa polegająca na zapewnieniu bezpośredniej komunikacji elektronicznej maszyna-maszyna między urządzeniami realizowana.

1. Zakres danych dotyczących usług telefonicznych świadczonych w stacjonarnej publicznej sieci telekomunikacyjnej						
Rok sprawozdawczy:						
Formularz dotyczy usług telefonicznych świadczonych użytkownikom końcowym w stacjonarnej publicznej sieci telekomunikacyjnej. Należy uwzględnić usługi telefonii VoIP.						
1. Wszelkie informacje dodatkowe proszę zamieszczać w polu „Uwagi”, znajdującym się w końcowej części formularza, ze wskazaniem numeru pola, którego dotyczy komentarz.						
2. Jeżeli pole formularza nie dotyczy wykonywanej przez przedsiębiorcę działalności, należy wpisać w to pole: „nd”.						
3. Dane dotyczące przychodów należy wprowadzać w PLN bez VAT. Nie należy wliczać przychodów ze sprzedaży telekomunikacyjnych urządzeń końcowych.						
4. Dane dotyczące czasu trwania połączeń należy wprowadzić w minutach.						
01.01 Dane o przedsiębiorcy telekomunikacyjnym						
01.01.1	Firma przedsiębiorcy lub nazwa innego podmiotu uprawnionego do wykonywania działalności gospodarczej na podstawie odrębnych przepisów					
	1					
01.01.2	Numer w rejestrze przedsiębiorców telekomunikacyjnych		2			
01.02. Liczba własnych łączy abonenckich						
		ogółem		konsumenci		biznes
01.02.1	Liczba własnych łączy abonenckich	3		4		5
01.02.2	w tym w województwie:					
01.02.2.1	dolnośląskim	6		7		8
01.02.2.2	kujawsko-pomorskim	9		10		11
01.02.2.3	lubelskim	12		13		14
01.02.2.4	lubuskim	15		16		17
01.02.2.5	łódzkim	18		19		20
01.02.2.6	małopolskim	21		22		23
01.02.2.7	mazowieckim	24		25		26
01.02.2.8	opolskim	27		28		29
01.02.2.9	podkarpackim	30		31		32
01.02.2.10	podlaskim	33		34		35
01.02.2.11	pomorskim	36		37		38
01.02.2.12	śląskim	39		40		41
01.02.2.13	świętokrzyskim	42		43		44
01.02.2.14	warmińsko-mazurskim	45		46		47
01.02.2.15	wielkopolskim	48		49		50
01.02.2.16	zachodniopomorskim	51		52		53
01.02.3	w tym według rodzaju:					
01.02.3.1	liczba łączy z dostępem ISDN	54		55		56
01.02.3.2	liczba łączy z dostępem analogowym POTS	57		58		59
01.02.3.3	liczba łączy telewizji kablowej	60		61		62
01.02.3.4	liczba łączy w technologii xDSL	63		64		65
01.02.3.5	liczba łączy światłowodowych FTTx	66		67		68
01.02.3.6	liczba innego rodzaju łączy (rodzaje łączy należy wymienić w polu „Uwagi”)	69		70		71
01.03 Liczba łączy abonenckich wykorzystywanych w ramach hurtowego dostępu do sieci (ang. WLR)						
		ogółem		konsumenci		biznes
01.03.1	Liczba łączy abonenckich wykorzystywanych w ramach hurtowego dostępu do sieci (ang. WLR)	72		73		74
01.04 Liczba abonentów						
		ogółem		konsumenci		biznes
01.04.1	Liczba abonentów, w tym:	75		76		77
01.04.1.1	liczba abonentów VoIP	78		79		80
01.04.2.	w tym w województwie:					
01.04.2.1	dolnośląskim	81		82		83
01.04.2.2	kujawsko-pomorskim	84		85		86
01.04.2.3	lubelskim	87		88		89
01.04.2.4	lubuskim	90		91		92
01.04.2.5	łódzkim	93		94		95
01.04.2.6	małopolskim	96		97		98
01.04.2.7	mazowieckim	99		100		101
01.04.2.8	opolskim	102		103		104
01.04.2.9	podkarpackim	105		106		107
01.04.2.10	podlaskim	108		109		110
01.04.2.11	pomorskim	111		112		113
01.04.2.12	śląskim	114		115		116
01.04.2.13	świętokrzyskim	117		118		119
01.04.2.14	warmińsko-mazurskim	120		121		122
01.04.2.15	wielkopolskim	123		124		125
01.04.2.16	zachodniopomorskim	126		127		128
01.04.3.	w tym według rodzaju użytkowanych łączy abonenckich :					

01.04.3.1.	liczba abonentów przyłączonych do sieci przedsiębiorcy telekomunikacyjnego	129		130		131	
01.04.3.2	liczba abonentów korzystających z usług w ramach WLR	132		133		134	
01.05. Przychody ze świadczenia usług telefonicznych							
		ogółem		konsumenci		biznes	
01.05.1.	Przychody ze świadczenia usług telefonicznych, w tym:	135		136		137	
01.05.1.1	przychody z VoIP	138		139		140	
01.05.2.	w tym według rodzaju użytkowanych łączy abonenckich :						
01.05.2.1	przychody od abonentów przyłączonych do sieci	141		142		143	
01.05.2.2	przychody od abonentów korzystających z usług w ramach WLR	144		145		146	
01.06. Czas trwania połączeń							
		ogółem		konsumenci		biznes	
01.06.1.	Czas trwania połączeń	147		148		149	
01.06.2.	w tym według kierunku:						
01.06.2.1	Czas trwania połączeń krajowych, w tym:	150		151		152	
01.06.2.1.1	połączeń VoIP	153		154		155	
01.06.2.2.	Czas trwania połączeń międzynarodowych, w tym:	156		157		158	
01.06.2.2.1	połączeń VoIP	159		160		161	
01.07. Komunikacja maszyna-maszyna (M2M)							
		ogółem		konsumenci		biznes	
01.07.1.	Liczba numerów w ruchu M2M	162		163		164	
01.07.2.	Przychody z tytułu świadczenia usług w ruchu M2M	165		166		167	
01.08. Uwagi							
Objaśnienia							
W przekazanych danych powinny być wykazane wszystkie usługi telefoniczne, zarówno świadczone pojedynczo, jak również w ramach usług wiązanych							
Nr	Wskaźnik	Opis					
	Ogółem	Wielkość w tym polu powinna być sumą pól „Konsumenci” i „Biznes”. Jeżeli tak nie jest, należy wskazać przyczynę w polu „Uwagi”.					
	Konsumenci	Osoby fizyczne wnoszące o świadczenie publicznie dostępnych usług komunikacji elektronicznej lub korzystające z takich usług dla celów niezwiązanych bezpośrednio z ich działalnością gospodarczą lub wykonywaniem zawodu.					
	Biznes	Użytkownicy końcowi z wyłączeniem konsumentów.					
	Usługa wiązana	Usługa złożona z dwóch lub więcej usług telekomunikacyjnych, które są prezentowane na rynku jako jedna wspólna oferta oferowana po jednej cenie i zazwyczaj rozliczana w ramach jednego rachunku. Jeśli jednak pierwsze dwa warunki są spełnione, a z pewnych powodów technicznych na poszczególne składniki usługi wystawiane są osobne rachunki, taką usługę również traktuje się jako usługę wiązaną. Istotą usługi wiązanej są: 1) niższa cena tej usługi niż sumaryczny koszt poszczególnych usług wchodzących w jej skład w przypadku, gdyby były zakupione indywidualnie, lub 2) korzystniejsze warunki świadczenia jednej lub więcej usług wchodzących w jej skład.					
	Publiczna komutowana sieć telefoniczna (PSTN)	Przez publiczną komutowaną sieć telefoniczną lub publiczną przełączaną sieć telefoniczną, (ang. public switched telephone network - PSTN) należy rozumieć stacjonarną sieć telefoniczną działającą w oparciu o technologię analogową lub cyfrową i sieci szkieletowe. PSTN wykorzystuje impulsy wybierania i sygnały wieloczęstotliwościowe do przesyłania danych od nadawcy do odbiorcy. Dostęp użytkowników do centrali telefonicznej za pomocą łącza abonenckiego jest głównie analogowy dla usług rozmownych lub równocześnie cyfrowy dla łączy szerokopasmowych. Usługi PSTN obejmują zarówno usługi analogowe, świadczone za pomocą POTS (ang. plain old telephone service), jak i cyfrowe ISDN (ang. integrated services digital network).					
	Telefonia VoIP	Przez telefonię VoIP (Voice over Internet Protocol) należy rozumieć przesyłanie dźwięku za pomocą sieci Internet. Świadczenie usługi połączeń telefonicznych realizowane jest za pomocą protokołu IP (Internet Protocol). Do przesyłu głosu w technologii VoIP wykorzystywana jest komutacja pakietów (np. za pomocą protokołów H.323 i SIP). Do korzystania z usług VoIP niezbędne jest posiadanie oprogramowania bądź dedykowanego urządzenia systemu VoIP oraz łącza internetowego. Usługa może być świadczona abonentom publicznej sieci telekomunikacyjnej przez numery dostępne, jak również abonentom sieci dostępowej IP za pomocą dedykowanej aplikacji umożliwiającej użytkownikowi inicjowanie lub przyjmowanie połączeń głosowych (oprogramowania, komunikatory głosowe).					
01.02.1	Liczba własnych łączy abonenckich	Liczba łączy abonenckich, do których tytuł prawny posiada przedsiębiorca telekomunikacyjny (niecierząkowanych od innego przedsiębiorcy, ani niebędących własnością abonenta), za pomocą których świadczy abonentom usługi telefoniczne w stacjonarnej publicznej sieci telekomunikacyjnej. Nie należy wliczać łączy wykorzystywanych na potrzeby własne, łączy wykorzystywanych w ramach hurtowego dostępu do sieci (ang. WLR), jak również łączy, z których przedsiębiorca telekomunikacyjny korzysta w oparciu o usługę dostępu do lokalnej pętli i lokalnej podpętli abonenckiej (LLU). Wartość pozycji powinna być sumą pozycji od 01.02.2.1 do 01.02.2.16, a jednocześnie sumą pozycji od 01.02.3.1 do 01.02.3.76.					
01.02.3.1	Liczba łączy z dostępem ISDN	Liczba kanałów B używanych w dostęпах cyfrowych ISDN, na których świadczone są usługi telefoniczne w stacjonarnej publicznej sieci telekomunikacyjnej.					
01.02.3.2	Liczba łączy z dostępem analogowym POTS	Liczba łączy łączących telekomunikacyjne urządzenia końcowe abonenta z węzłem dostępowym sieci PSTN, na których świadczone są usługi telefoniczne w stacjonarnej publicznej sieci telekomunikacyjnej, z wyłączeniem łączy ISDN.					
01.02.3.3	Liczba łączy telewizji kablowej	Liczba łączy telewizji kablowej (HFC - Hybrid Fiber Coax), za pomocą których operatorzy telewizji kablowej świadczą usługi telefoniczne w stacjonarnej publicznej sieci telekomunikacyjnej, włączając w to także technologię VoIP.					
01.02.3.4	Liczba łączy w technologii xDSL	Liczba cyfrowych łączy abonenckich opartych na technologii xDSL, za pomocą których świadczone są usługi telefoniczne w stacjonarnej publicznej sieci telekomunikacyjnej.					
01.02.3.5	Liczba łączy światłowodowych FTTx	Liczba łączy FTTx, których końcowy odcinek do abonenta to światłowód, za pomocą których świadczone są usługi telefoniczne w stacjonarnej publicznej sieci telekomunikacyjnej. Kabel światłowodowy może być doprowadzony m.in. do skrzynki ulicznej (FTTC – Fiber to the Cabinet), domu (FTTH –Fiber to the Home) czy budynku (FTTB-Fiber to the Building).					

01.02.3.6	Liczba innego rodzaju łączy	Liczba łączy łączących telekomunikacyjne urządzenia końcowe abonenta z węzłem dostępowym sieci w innych technologiach, na których świadczone są usługi telefoniczne w stacjonarnej publicznej sieci telekomunikacyjnej.
01.03	Liczba łączy abonenckich wykorzystywanych w ramach hurtowego dostępu do sieci (ang. WLR)	Liczba łączy abonenckich wykorzystywanych przez przedsiębiorcę telekomunikacyjnego wypełniającego formularz, a należących do innego przedsiębiorcy telekomunikacyjnego, celem świadczenia przez przedsiębiorcę telekomunikacyjnego wypełniającego formularz usług telekomunikacyjnych na bazie hurtowego dostępu do sieci (ang. WLR). Łącza te nie powinny być uwzględniane w pozycji 01.02. Łącza ISDN należy przeliczyć na kanały B.
01.04.1.	Liczba abonentów	Łączna liczba abonentów, którzy są stroną umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych zawartej z dostawcą publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych. Wartość pozycji powinna zawierać zarówno abonentów przyłączonych do sieci przedsiębiorcy telekomunikacyjnego, jak również abonentów, którym przedsiębiorca telekomunikacyjny świadczy usługi w oparciu o hurtowy dostęp do sieci (ang. WLR). Pozycja powinna być sumą pozycji od 01.04.2.1 do 01.04.2.16.
01.04.3.1	Liczba abonentów przyłączonych do sieci przedsiębiorcy telekomunikacyjnego	Liczba abonentów, którym usługę przyłączenia do publicznej sieci telekomunikacyjnej świadczy przedsiębiorca telekomunikacyjny wypełniający formularz.
01.04.3.2	Liczba abonentów korzystających z usług w ramach WLR	Liczba abonentów korzystających z usług przedsiębiorcy telekomunikacyjnego w ramach hurtowego dostępu do sieci (ang. WLR), tj. abonentów przyłączonych do sieci innego przedsiębiorcy telekomunikacyjnego, którzy korzystają z detalicznych usług telekomunikacyjnych świadczonych przez przedsiębiorcę telekomunikacyjnego wypełniającego formularz w oparciu o hurtowy dostęp do sieci (ang. WLR).
01.05.1.	Przychody ze świadczenia usług telefonicznych	Suma wszystkich przychodów z usług telefonicznych świadczonych w stacjonarnej publicznej sieci telekomunikacyjnej, zarówno publicznej komutowanej sieci telefonicznej jak i telefonii VoIP, zarówno za przyłączenie do sieci, abonament, usługi połączeń telefonicznych, jak również innych przychodów, które dotyczą tych usług. Należy uwzględnić przychody pochodzące zarówno od abonentów przyłączonych do sieci przedsiębiorcy wypełniającego formularz, jak również od abonentów, którym przedsiębiorca telekomunikacyjny świadczy usługi telefoniczne w stacjonarnej publicznej sieci telekomunikacyjnej w oparciu o hurtowy dostęp do sieci (ang. WLR). Do sumy przychodów nie należy wliczać przychodów ze sprzedaży telekomunikacyjnych urządzeń końcowych oraz dzierżawy łączy.
01.05.2.1	Przychody od abonentów przyłączonych do sieci	Przychody z tytułu opłat za przyłączenie do sieci, abonamentowych oraz opłat za usługi połączeń telefonicznych od abonentów, którym usługę przyłączenia do stacjonarnej publicznej sieci telekomunikacyjnej świadczy przedsiębiorca telekomunikacyjny wypełniający formularz. Do przychodów nie należy wliczać przychodów z dzierżawy łączy oraz przychodów z usług dostępu do Internetu.
01.05.2.2	Przychody od abonentów korzystających z usług w ramach WLR	Przychody od abonentów korzystających z usług przedsiębiorcy telekomunikacyjnego w ramach hurtowego dostępu do sieci (ang. WLR), tj. od abonentów przyłączonych do sieci innego przedsiębiorcy telekomunikacyjnego, którzy korzystają z detalicznych usług telekomunikacyjnych świadczonych przez przedsiębiorcę telekomunikacyjnego wypełniającego formularz w oparciu o hurtowy dostęp do sieci (ang. WLR).
01.06.1.	Czas trwania połączeń	Całkowita liczba minut połączeń wykonywanych w stacjonarnej publicznej sieci telekomunikacyjnej, zarówno publicznej komutowanej sieci telefonicznej jak i telefonii VoIP, (informacje o czasie trwania połączeń dotyczą wszystkich abonentów). Należy uwzględnić połączenia wykonywane zarówno w publicznej komutowanej sieci telefonicznej jak i usług telefonii VoIP.
01.06.1.1	Czas trwania połączeń krajowych	Liczba minut połączeń strefowych (należy włączyć całkowity czas trwania połączeń wewnątrzsiściowych), międzystrefowych oraz do krajowych ruchomych publicznych sieci telekomunikacyjnych wykonywanych w publicznej sieci telekomunikacyjnej. Należy uwzględnić połączenia wykonywane zarówno w publicznej komutowanej sieci telefonicznej jak i usług telefonii VoIP.
01.06.1.2	Czas trwania połączeń międzynarodowych	Liczba minut połączeń wykonanych przez abonentów do międzynarodowych stacjonarnych publicznych sieci telekomunikacyjnych, jak również do międzynarodowych ruchomych publicznych sieci telekomunikacyjnych. Należy uwzględnić połączenia wykonywane zarówno w publicznej komutowanej sieci telefonicznej jak i usług telefonii VoIP.
01.07.1.	Liczba numerów w ruchu M2M	Liczba numerów wykorzystywanych na potrzeby komunikacji maszyna-maszyna w publicznej stacjonarnej sieci telekomunikacyjnej, zgodnie z przeznaczeniem według Planu Numeracji Krajowej
01.07.2.	Przychody ze świadczenia usług w ruchu M2M	Przychody z tytułu świadczenia usług telefonicznych na potrzeby komunikacji maszyna-maszyna w publicznej stacjonarnej sieci telekomunikacyjnej; Należy uwzględnić przychody pochodzące od abonentów korzystających z tego rodzaju usług.

2. Zakres danych dotyczących usług detalicznych świadczonych użytkownikom końcowym w ruchomej publicznej sieci telekomunikacyjnej

Rok sprawozdawczy:

Przedsiębiorca telekomunikacyjny prowadzący działalność z wykorzystaniem własnej infrastruktury nie uwzględnia w formularzu danych wynikających ze świadczenia usług na rzecz operatorów nieposiadających własnej infrastruktury radiowej, tzw. operatorów wirtualnych - MVNO (Mobile Virtual Network Operators).

1. Wszelkie informacje dodatkowe proszę zamieszczać w polu „Uwagi”, znajdującym się w końcowej części formularza, ze wskazaniem numeru pola, którego dotyczy komentarz.
2. Jeżeli pole formularza nie dotyczy wykonywanej przez przedsiębiorcę działalności, należy wpisać w to pole: „nd”.
3. Dane dotyczące przychodów należy wprowadzać w PLN bez VAT.
4. Dane dotyczące czasu połączeń należy wprowadzić w minutach.

02.01 Dane o przedsiębiorcy telekomunikacyjnym

02.01.1 Firma przedsiębiorcy lub nazwa innego podmiotu uprawnionego do wykonywania działalności gospodarczej na podstawie odrębnych przepisów

1

02.01.2 Numer w rejestrze przedsiębiorców telekomunikacyjnych

2

02.02 Użytkownicy

		ogółem		post-paid		pre-paid	
02.02.1	Liczba kart SIM, w tym:	3		4		5	
02.02.1.1	liczba kart M2M	6					
02.02.1.2	liczba kart M2P	7					
02.02.2	Liczba kart e-SIM	8					

02.03 Przychody z usług detalicznych

		ogółem		post-paid		pre-paid	
02.03.1	Przychody z usług, w tym:	9		10		11	
02.03.1.1	przychody z abonamentu	12		13		14	
02.03.1.2	przychody z usług Premium Rate	15		16		17	
02.03.1.3	przychody z tytułu świadczenia usług M2M	18					
02.03.1.4	przychody z tytułu świadczenia usług M2P	19					

02.04 Czas połączeń głosowych wychodzących

		ogółem		post-paid		pre-paid	
02.04.1	Czas połączeń głosowych wychodzących, w tym:	20		21		22	
02.04.1.1	połączenia krajowe	23		24		25	
02.04.1.2	połączenia międzynarodowe	24		25		26	

02.05 Liczba połączeń głosowych wychodzących

		ogółem		post-paid		pre-paid	
02.05.1	Liczba połączeń głosowych wychodzących	27		28		29	

02.06 Przychody z połączeń głosowych wychodzących

		ogółem		post-paid		pre-paid	
02.06.1	Przychody z połączeń głosowych wychodzących, w tym:	30		31		32	
02.06.1.1	połączenia krajowe	33		34		35	
02.06.1.2	połączenia międzynarodowe	3		3		3	

02.07 Wiadomości tekstowe, wiadomości multimedialne, transmisja danych

		ogółem	
02.07.1	Liczba wiadomości SMS wysłanych w kraju, w tym:	6	
02.07.1.1	Premium Rate	7	
02.07.1.2	A2P	8	
02.07.1.3	P2P	9	
02.07.1.4	M2M	10	
02.07.1.5	M2P	11	
02.07.2	Liczba wiadomości MMS wysłanych w kraju, w tym:		
02.07.2.1	na numery usług o podwyższonej opłacie		
02.07.2.3	Liczba wiadomości RCS wysłanych w kraju	12	
02.07.3.4	Wielkość transmisji danych (w TB), w tym:	13	
02.07.4.1	wielkość transmisji danych w ruchu M2M, w TB	14	
02.07.4.2	wielkość transmisji danych w ruchu M2P, w TB	15	
02.07.5	Przychody z SMS -Premium Rate	1	
02.07.6	Przychody z SMS A2P	2	
02.07.7	Przychody z SMS P2P	3	
02.07.8	Przychody z SMS M2M	4	
02.07.9	Przychody z SMS M2P	5	

02.08 Roaming międzynarodowy pasywny			
ogółem			
02.08.1	Czas trwania połączeń głosowych wykonanych (inicjowanych) w sieci w ramach roamingu	1	
02.08.2	Liczba wiadomości SMS wysłanych w ramach roamingu	2	
02.08.3	Transmisja danych zrealizowana w ramach roamingu, w TB	3	
02.08.4	Przychody z usług wykonanych w ramach roamingu	4	
02.09 Roaming międzynarodowy aktywny			
ogółem			
02.09.1	Czas trwania połączeń głosowych wykonanych (inicjowanych) przez własnych użytkowników poza granicami kraju w ramach roamingu	58	
02.09.1.1	w tym na obszarze Europejskiego Obszaru Gospodarczego	59	
02.09.2	Czas trwania połączeń głosowych przychodzących do własnych użytkowników poza granicami kraju w ramach roamingu	60	
02.09.2.1	w tym na obszarze Europejskiego Obszaru Gospodarczego	61	
02.09.3	Liczba wiadomości SMS wysłanych przez własnych użytkowników poza granicami kraju w ramach roamingu	62	
02.09.3.1	w tym na obszarze Europejskiego Obszaru Gospodarczego	63	
02.09.4	Transmisja danych zrealizowana przez własnych użytkowników poza granicami kraju w ramach roamingu, w TB z uwzględnieniem danych MMS	66	
02.09.4.1	w tym na obszarze Europejskiego Obszaru Gospodarczego	67	
02.09.5	Przychody z usług świadczonych własnym użytkownikom poza granicami kraju w ramach roamingu	68	
02.09.5.1	w tym na obszarze Europejskiego Obszaru Gospodarczego	69	
04.10 Informacje dodatkowe			
ogółem			
04.10.1	Liczba bazowych stacji przekaźnikowych przedsiębiorcy telekomunikacyjnego, w tym:	70	
04.10.2	liczba bazowych stacji przekaźnikowych 5G przedsiębiorcy telekomunikacyjnego	71	
04.11 Uwagi			
Objaśnienia			
W przekazanych danych należy wykazać wszystkie usługi telefonii ruchomej, zarówno świadczone pojedynczo, jak również w ramach usług wiązanych			
Nr	Wskaźnik	Opis	
02.02.1	Liczba kart SIM	Liczba kart SIM wykorzystywana do realizacji usług telefonii ruchomej z uwzględnieniem kart typu M2M, M2P. Nie należy wliczać kart e-SIM.	
	Liczba post-paid	Liczba użytkowników korzystających z usług telekomunikacyjnych, za które rozliczenie następuje po okresie ich świadczenia (model rozliczeń z abonamentem, model rozliczeń typu „mix” w kontrakcie).	
	Liczba -pre-paid	Liczba użytkowników korzystających z usług telekomunikacyjnych, za które rozliczenie następuje przed ich świadczeniem (model rozliczeń bez abonamentu), którzy w ostatnich 3 miesiącach roku sprawozdawczego skorzystali co najmniej z jednej z następujących usług: 1) wykonywanie lub odbieranie połączeń telefonicznych; 2) wysyłanie lub odbieranie wiadomości SMS; 3) wysyłanie lub odbieranie wiadomości MMS; 4) wysyłanie lub odbieranie transmisji danych. Nie należy uwzględniać połączeń odebranych przez pocztę głosową.	
	Usługa wiązana	Usługa złożona z dwóch lub więcej usług telekomunikacyjnych, które są prezentowane na rynku jako jedna wspólna oferta oferowana po jednej cenie i zazwyczaj rozliczana w ramach jednego rachunku. Jeśli jednak pierwsze dwa warunki są spełnione, a z pewnych powodów technicznych na poszczególne składniki usługi wystawiane są osobne rachunki, taką usługę również traktuje się jako usługę wiązaną. Istotą usługi wiązanej są: 1) niższa cena tej usługi niż sumaryczny koszt poszczególnych usług wchodzących w jej skład w przypadku, gdyby były zakupione indywidualnie, lub 2) korzystniejsze warunki świadczenia jednej lub więcej usług wchodzących w jej skład.	
02.03.1.2 02.07.1.1	Premium Rate	Przez usługę o podwyższonej opłacie rozumie się, zgodnie z art. 64 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. - Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. z 2018 r. poz. 1954) usługę telekomunikacyjną z dodatkowym świadczeniem, które może być realizowane przez inny podmiot niż dostawca usługi telekomunikacyjnej.	
02.02.1.1	Liczba kart M2M	Przez karty M2M należy rozumieć karty SIM, które umożliwiają transmisję danych pomiędzy urządzeniami, przesyłanie wiadomości SMS oraz inne usługi w relacji urządzenie - urządzenie.	
02.02.1.2	Liczba kart M2P	Przez karty M2P należy rozumieć karty SIM, które umożliwiają komunikację między urządzeniami elektronicznymi wysyłającymi sygnały, działającymi w sieciach telekomunikacyjnych, a użytkownikami urządzeń końcowych w tychże sieciach.	

02.02.2	Liczba kart e-SIM	Poprzez kartę e-SIM należy rozumieć wirtualną kartę, którą użytkownik otrzymuje drogą cyfrową.
02.03.1	Przychody z usług	Suma przychodów z opłat pobranych od użytkowników końcowych z tytułu: aktywacji usług i urządzeń końcowych - aparatów telefonicznych, opłat abonamentowych, połączeń głosowych wychodzących z sieci, wysłanych SMS, wysłanych MMS, transmisji danych, roamingu aktywnego, usługi przenoszenia numerów, usług o podwyższonej opłacie, kar umownych i innych uzyskiwanych od użytkowników końcowych. Należy uwzględnić również przychód z kart pre-paid, w tym także z tych, które nie były aktywne w ostatnim kwartale, ale wygenerowały przychód w pozostałych miesiącach roku sprawozdawczego. Nie należy wliczać przychodów ze sprzedaży telekomunikacyjnych urządzeń końcowych.
02.03.1.1	Przychody z abonamentu	Przychody z opłat w ramach abonamentu, w przypadku użytkowników pre-paid należy podać opłaty cykliczne (sumę wszystkich opłat za płatne doładowania, w tym za dodatkowo płatne pakiety usług).
02.03.1.2	Przychody z usług o podwyższonej opłacie	Suma przychodów z opłat pobranych od użytkowników końcowych z tytułu realizacji usług o podwyższonej opłacie, w tym opłaty abonamentowe (miesięczne). Przez usługę o podwyższonej opłacie rozumie się, zgodnie z art. 64 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. - Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. z 2018 r. poz. 1954) usługę telekomunikacyjną z dodatkowym świadczeniem, które może być realizowane przez inny podmiot niż dostawca usługi telekomunikacyjnej.
02.03.1.3	Przychody z tytułu świadczenia usług M2M	Suma przychodów z ofert dedykowanych do komunikacji M2M, obejmująca opłaty aktywacyjne, abonamentowe, jednostkowe za poszczególne jednostki usługi (minuta, SMS), transmisję danych oraz wszystkie inne przychody uzyskiwane w ramach oferowanej usługi M2M. Należy tu wskazać przychody z kart SIM posiadających dedykowany plan taryfowy przeznaczony do świadczenia usługi M2M.
02.03.1.4	Przychody z tytułu świadczenia usług M2P	Suma przychodów z ofert dedykowanych do komunikacji M2P, obejmująca opłaty aktywacyjne, abonamentowe, jednostkowe oraz wszystkie inne przychody uzyskiwane w ramach oferowanej usługi M2P. Należy tu wskazać przychody z kart SIM posiadających dedykowany plan taryfowy przeznaczony do świadczenia usługi M2P.
02.04.1	Czas połączeń głosowych wychodzących	Czas połączeń głosowych wychodzących z ruchomej publicznej sieci telekomunikacyjnej przedsiębiorcy telekomunikacyjnego łącznie z połączeniami z własną siecią, z wyłączeniem roamingu. Czas trwania połączeń oblicza się według wykazów wykonanych usług telekomunikacyjnych dostarczanych abonentom.
02.04.1.1	Połączenia krajowe	Czas połączeń krajowych wychodzących z ruchomej publicznej sieci telekomunikacyjnej przedsiębiorcy telekomunikacyjnego. Czas trwania połączeń oblicza się według wykazów wykonanych usług telekomunikacyjnych dostarczanych abonentom.
02.04.1.2	Połączenia międzynarodowe	Czas połączeń międzynarodowych wychodzących z ruchomej publicznej sieci telekomunikacyjnej przedsiębiorcy telekomunikacyjnego. Czas trwania połączeń oblicza się według wykazów wykonanych usług telekomunikacyjnych dostarczanych abonentom.
02.05.1	Liczba połączeń głosowych wychodzących	Liczba połączeń głosowych wychodzących z ruchomej publicznej sieci telekomunikacyjnej przedsiębiorcy telekomunikacyjnego łącznie z połączeniami z własną siecią, z wyłączeniem roamingu.
02.06.1	Przychody z połączeń głosowych wychodzących	Przychody z połączeń wychodzących z ruchomej publicznej sieci telekomunikacyjnej przedsiębiorcy telekomunikacyjnego, w tym z połączeń z własną siecią, z wyłączeniem roamingu.
02.06.1.1	Połączenia krajowe	Przychody z połączeń wychodzących z ruchomej publicznej sieci telekomunikacyjnej przedsiębiorcy telekomunikacyjnego na krajowe numery telefonii ruchomej.
02.06.1.2	Połączenia międzynarodowe	Przychody z połączeń wychodzących z ruchomej publicznej sieci telekomunikacyjnej przedsiębiorcy telekomunikacyjnego na zagraniczne numery telefonii ruchomej.
02.07.1	Liczba wiadomości SMS wysłanych w kraju	Liczba wiadomości SMS (bezpłatnych, standardowych, aplikacyjnych o podwyższonej opłacie) wysłanych z ruchomej publicznej sieci telekomunikacyjnej przedsiębiorcy telekomunikacyjnego w kraju.
02.07.1.2	SMS A2P	A2P (Application-to-Person) - liczba krótkich wiadomości tekstowych wysyłanych w ruchu na potrzeby komunikacji maszyna-człowiek lub aplikacja-człowiek na numery użytkowników telefonii ruchomej w publicznej ruchomej sieci telekomunikacyjnej.
02.07.1.3	SMS P2P	P2P (Person-to-Person) - liczba krótkich wiadomości tekstowych wysyłanych przez użytkowników telefonii ruchomej w ramach komunikacji interpersonalnej w publicznej ruchomej sieci telekomunikacyjnej.
02.07.3	Liczba wiadomości RCS wysłanych w kraju	Liczba wiadomości wysłanych w standardzie RCS (Rich Communications Services).
02.07.4	Wielkość transmisji danych, w TB	Ilość danych (bez uwzględnienia usług związanych z wysyłaniem wiadomości MMS) wysłanych i odebranych w kraju w ramach usług głosowych, w TB.
02.08	Roaming międzynarodowy pasywny	Usługi inicjowane w ruchomej publicznej sieci telekomunikacyjnej przedsiębiorcy telekomunikacyjnego przez użytkowników zagranicznych sieci ruchomych.
02.08.1	Czas trwania połączeń głosowych wykonanych (inicjowanych) w sieci w ramach roamingu	Czas trwania połączeń głosowych wykonywanych (inicjowanych) przez użytkowników zagranicznych sieci ruchomych w ruchomej publicznej sieci telekomunikacyjnej przedsiębiorcy telekomunikacyjnego (zarówno w ramach sieci własnej, jak i poza nią, również poza granicę). Czas trwania połączeń oblicza się według wykazów wykonanych usług telekomunikacyjnych dostarczanych abonentom.
02.08.2	Liczba wiadomości SMS wysłanych w ramach roamingu	Liczba wiadomości SMS wysłanych przez użytkowników zagranicznych sieci ruchomych z ruchomej publicznej sieci telekomunikacyjnej przedsiębiorcy telekomunikacyjnego (zarówno w ramach sieci własnej, jak i poza nią, również poza granicę).
02.08.3	Transmisja danych zrealizowana w ramach roamingu, w TB	Ilość danych (z uwzględnieniem usług związanych z wysyłaniem wiadomości MMS) wysłanych/odebranych przez użytkowników zagranicznych sieci ruchomych w ruchomej publicznej sieci telekomunikacyjnej przedsiębiorcy telekomunikacyjnego w kraju (zarówno w ramach sieci własnej, jak i poza nią, również poza granicę), w TB.
02.08.4	Przychody z usług wykonanych w ramach roamingu	Przychody z usług świadczonych użytkownikom zagranicznych sieci ruchomych w ruchomej publicznej sieci telekomunikacyjnej przedsiębiorcy telekomunikacyjnego (zarówno w ramach sieci własnej, jak i poza nią, również poza granicę). Należy uwzględnić przychody z usług: połączeń głosowych, SMS, MMS, transmisji danych.

02.09	Roaming międzynarodowy aktywny	Usługi inicjowane w zagranicznych sieciach ruchomych przez własnych użytkowników przedsiębiorcy telekomunikacyjnego.
02.09.1	Czas trwania połączeń głosowych wykonanych (inicjowanych) przez własnych użytkowników poza granicami kraju w ramach roamingu	Czas trwania połączeń głosowych wykonywanych (zainicjowanych) przez własnych użytkowników przedsiębiorcy telekomunikacyjnego korzystających z usług roamingowych w zagranicznych sieciach ruchomych. Do kategorii tej nie należy wliczać połączeń przychodzących. Czas trwania połączeń oblicza się według wykazów wykonanych usług telekomunikacyjnych dostarczanych abonentom.
02.09.2	Czas trwania połączeń głosowych przychodzących do własnych użytkowników poza granicami kraju w ramach roamingu	Czas trwania połączeń głosowych przychodzących (odebranych) przez własnych użytkowników przedsiębiorcy telekomunikacyjnego korzystających z usług roamingowych w zagranicznych sieciach ruchomych. Czas trwania połączeń oblicza się według wykazów wykonanych usług telekomunikacyjnych dostarczanych abonentom.
02.09.3	Liczba wiadomości SMS wysłanych przez własnych użytkowników poza granicami kraju w ramach roamingu	Liczba wiadomości SMS wysłanych przez własnych użytkowników przedsiębiorcy telekomunikacyjnego korzystających z usług roamingowych w zagranicznych sieciach ruchomych.
02.09.4	Transmisja danych zrealizowana przez własnych użytkowników poza granicami kraju w ramach roamingu, w TB	Ilość danych (z uwzględnieniem usług związanych z wysłaniem wiadomości MMS, liczonych jako 1MMS = 1MB) wysłanych/odebranych przez własnych użytkowników przedsiębiorcy telekomunikacyjnego korzystających z usług roamingowych w zagranicznych sieciach ruchomych, w TB.
02.09.5	Przychody z usług świadczonych własnym użytkownikom poza granicami kraju w ramach roamingu	Przychody z usług świadczonych własnym użytkownikom przedsiębiorcy telekomunikacyjnego korzystającym z usług roamingowych w zagranicznych sieciach ruchomych. Należy uwzględnić przychody z usług: połączeń głosowych, SMS, MMS, transmisji danych.
04.10.1	Liczba bazowych stacji przekaźnikowych przedsiębiorcy telekomunikacyjnego	Całkowita liczba lokalizacji na których zainstalowany jest sprzęt nadawczy, niezależnie od ilości systemów zainstalowanych w danej lokalizacji.
04.10.1.1	Liczba bazowych stacji przekaźnikowych przedsiębiorcy telekomunikacyjnego 5G	Całkowita liczba lokalizacji na których zainstalowany jest sprzęt nadawczy, niezależnie od ilości systemów zainstalowanych w danej lokalizacji.
04.10.4	Procent pokrycia powierzchni kraju infrastrukturą 4G/LTE	Procent powierzchni Rzeczypospolitej Polskiej, która została pokryta zasięgiem świadczonej przez operatora usługi w technologii 4G/LTE. Przez sieć 4G/LTE rozumie się sieć nowej generacji według standardu organizacji 3rd Generation Partnership Project, która wymaga odrębnych częstotliwości niż sieć 3G i która umożliwia przesył danych z prędkością co najmniej 100Mb/s.
04.10.5	Procent ludności kraju znajdujący się w zasięgu sieci 4G/LTE	Procent ludności Rzeczypospolitej Polskiej, która znajduje się w zasięgu sieci umożliwiającej korzystanie z usług 4G/LTE przedsiębiorcy telekomunikacyjnego.
	Procent pokrycia powierzchni kraju infrastrukturą 5G	Procent powierzchni Rzeczypospolitej Polskiej, która została pokryta zasięgiem świadczonej przez operatora usługi w technologii 5G.
	Procent ludności kraju znajdujący się w zasięgu sieci 5G	Procent ludności Rzeczypospolitej Polskiej, która znajduje się w zasięgu sieci umożliwiającej korzystanie z usług 5G przedsiębiorcy telekomunikacyjnego.

3. Zakres danych dotyczących usług dostępu do sieci Internet świadczonych użytkownikom końcowym

Rok sprawozdawczy:

Formularz dotyczy świadczenia przez przedsiębiorcę telekomunikacyjnego publicznie dostępnych detalicznych usług dostępu do sieci Internet

1. Wszelkie informacje dodatkowe proszę zamieszczać w polu „Uwagi” znajdującym się w końcowej części formularza, ze wskazaniem numeru pola, którego dotyczy komentarz.
2. Jeżeli pole formularza nie dotyczy wykonywanej przez przedsiębiorcę działalności, należy wpisać w to pole: „nd”.
3. Dane dotyczące przychodów należy wprowadzać w PLN bez VAT. Nie należy wliczać przychodów ze sprzedaży telekomunikacyjnych urządzeń końcowych.
4. Ilość danych przesłanych przez użytkowników należy wprowadzać w terabajtach (TB).

03.01 Dane o przedsiębiorcy telekomunikacyjnym

03.01.1 Firma przedsiębiorcy lub nazwa innego podmiotu uprawnionego do wykonywania działalności gospodarczej na podstawie odrębnych przepisów

1

03.01.2 Numer w rejestrze przedsiębiorców telekomunikacyjnych

2

03.02 Liczba użytkowników końcowych usługi dostępu do sieci Internet

		ogółem		konsumenci		biznes	
03.02.1	Liczba użytkowników, w tym:	3		4		5	
03.02.1.1	w technologii stacjonarnej przewodowej, w tym:	6		7		8	
03.02.1.1.1	xDSL, w tym:	9		10		11	
03.02.1.1.1.1	vDSL	12		13		14	
03.02.1.1.1.2	ADSL2+	15		16		17	
03.02.1.1.2	TVK modem kablowy, w tym:	18		19		20	
03.02.1.1.2.1	(Euro)DOCSIS, w tym:	21		22		23	
03.02.1.1.2.1.1	(Euro)DOCSIS 3.x	24		25		26	
03.02.1.1.3	Ethernet (LAN)	27		28		29	
03.02.1.1.4	Łącza światłowodowe (FTTx), w tym:	30		31		32	
03.02.1.1.4.1	FTTH, w tym:	33		34		35	
03.02.1.1.4.1.1	GPON	36		37		38	
03.02.1.1.4.2	FTTB - Ethernet (LAN)	39		40		41	
03.02.1.1.4.3	FTTB - łącze kablowe	42		43		44	
03.02.1.1.5	inne (proszę wymienić rodzaje w polu „Uwagi”)	45		46		47	
03.02.1.2	w technologii stacjonarnej bezprzewodowej, w tym:	48		49		50	
03.02.1.2.1	WLAN (WiFi)	51		52		53	
03.02.1.2.2	FWA	54		55		56	
03.02.1.2.4	łącza satelitarne	57		58		59	
03.02.1.2.5	inne (proszę wymienić rodzaje w polu „Uwagi”)	60		61		62	
03.02.1.3	w technologii ruchomej, w tym:	63		64		65	
03.02.1.3.1	dedykowane pakiety transmisji danych	66		67		68	
03.02.1.3.2	dedykowane urządzenia do dostępu ruchomego (modemy/kłucze/karty), w tym:	69		70		71	
03.02.1.3.2.1	4G/LTE	72		73		74	
03.02.1.3.2.1	5G	75		76		77	

03.03 Przychody z usług dostępu do sieci Internet

		ogółem		konsumenci		biznes	
03.03.1	Przychody z usług dostępu do sieci Internet, w tym:	78		79		80	
03.03.1.1	w technologii stacjonarnej przewodowej, w tym:	81		82		83	
03.03.1.1.1	xDSL, w tym:	84		85		86	
03.03.1.1.1.1	vDSL	87		88		89	
03.03.1.1.1.2	ADSL2+	90		91		92	
03.03.1.1.2	TVK modem kablowy, w tym:	93		94		95	
03.03.1.1.2.1	(Euro)DOCSIS, w tym:	96		97		98	
03.03.1.1.2.1.1	(Euro)DOCSIS 3.x	99		100		101	
03.03.1.1.3	Ethernet (LAN)	102		103		104	
03.03.1.1.4	Łącza światłowodowe (FTTx), w tym:	105		106		107	
03.03.1.1.4.1	FTTH, w tym:	108		109		110	
03.03.1.1.4.1.1	GPON	111		112		113	
03.03.1.1.4.2	FTTB - Ethernet (LAN)	114		115		116	

03.03.1.1.4.3	FTTB - łącze kablowe	117		118		119	
03.03.1.1.5	inne (proszę wymienić rodzaje w polu „Uwagi”)	120		121		122	
03.03.1.2	w technologii stacjonarnej bezprzewodowej, w tym:	123		124		125	
03.03.1.2.1	WLAN (WiFi)	126		127		128	
03.03.1.2.2	FWA	129		130		131	
03.03.1.2.4	łącza satelitarne	132		133		134	
03.03.1.2.5	inne (proszę wymienić rodzaje w polu „Uwagi”)	135		136		137	
03.03.1.3	w technologii ruchomej, w tym:	138		139		140	
03.03.1.3.1	dedykowane pakiety transmisji danych	141		142		143	
03.03.1.3.2	dedykowane urządzenia do dostępu ruchomego (modemy/kłucze/karty), w tym:	144		145		146	
03.03.1.3.2.1	4G/LTE	144		145		146	
03.03.1.3.2.1	5G	144		145		146	

03.04 Ilość danych (w TB) przesłanych przez użytkowników końcowych usługi dostępu do sieci Internet

		ogółem		konsumenci		biznes	
03.04.1	Ilość przesłanych danych (w TB), w tym za pomocą:	147		148		149	
03.04.1.1	łączy stacjonarnych	150		151		152	
03.04.1.2	łączy ruchomych, w tym za pomocą:	153		154		155	
03.04.1.2.1	dedykowanych pakietów transmisji danych	156		157		158	
03.04.1.2.2	dedykowanych urządzeń do dostępu ruchomego (modemy/kłucze/karty), w tym:	159		160		161	
03.04.1.2.2.1	w sieci 4G	162		163		164	
03.04.1.2.2.2	w sieci 5G	165		166		167	

03.05 Dostęp do sieci Internet realizowany za pomocą BSA

		ogółem		konsumenci		biznes	
03.05.1	Liczba użytkowników końcowych usługi realizowanej za pomocą BSA	168		169		170	
03.05.2	Przychody z usługi realizowanej za pomocą BSA	171		172		173	

03.06 Dostęp do sieci Internet realizowany za pomocą LLU

		ogółem		konsumenci		biznes	
03.06.1	Liczba użytkowników końcowych usługi realizowanej za pomocą LLU	174		175		176	
03.06.2	Przychody z usługi realizowanej za pomocą LLU	177		178		179	

03.07 Dostęp do sieci Internet za pomocą hotspotów WiFi

		ogółem					
03.07.1	Liczba hotspotów WiFi	180					
03.07.2	Przychody z usługi realizowanej za pomocą hotspotów WiFi	181					

03.08 Uwagi

Objaśnienia

W przekazanych danych powinny być wykazane wszystkie usługi dostępu do Internetu, zarówno świadczone pojedynczo, jak również w ramach usług wiązanych

Nr	Wskaźnik	Opis
	Ogółem	Wielkość w tym polu powinna być sumą pól „Konsumenci” i „Biznes”. Jeżeli tak nie jest, należy wskazać przyczynę w polu „Uwagi”.
	Konsumenci	Osoby fizyczne wnoszące o świadczenie publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych lub korzystające z takich usług dla celów niezwiązanych bezpośrednio z ich działalnością gospodarczą lub wykonywaniem zawodu.
	Biznes	Użytkownicy końcowi niebędący konsumentami.
	Usługa wiązana	Usługa złożona z dwóch lub więcej usług telekomunikacyjnych, które są prezentowane na rynku jako jedna wspólna oferta oferowana po jednej cenie i zazwyczaj rozliczana w ramach jednego rachunku. Jeśli jednak pierwsze dwa warunki są spełnione, a z pewnych powodów technicznych na poszczególne składniki usługi wystawiane są osobne rachunki, taką usługę również traktuje się jako usługę wiązaną. Istotą usługi wiązanej są: 1) niższa cena tej usługi niż sumaryczny koszt poszczególnych usług wchodzących w jej skład w przypadku, gdyby były zakupione indywidualnie, lub 2) korzystniejsze warunki świadczenia jednej lub więcej usług wchodzących w jej skład.

03.02.1	Liczba użytkowników	Liczba użytkowników końcowych dostępu do sieci Internet z przepływnością w stronę abonenta powyżej 144 kbit/s, którym przedsiębiorca telekomunikacyjny świadczy zarówno usługę dostępu do sieci Internet za pomocą własnej sieci, jak i za pomocą sieci innego operatora. Nie należy wliczać użytkowników korzystających z usługi dostępu do sieci za pomocą Dial-up, jak również za pomocą hotspotów WiFi. Należy wliczyć użytkowników korzystających z usługi za pomocą BSA i LLU. Liczba użytkowników powinna być równa, bądź niższa (w przypadku, gdy operator świadczy usługi danemu użytkownikowi za pomocą więcej niż jednej technologii) od sumy użytkowników wskazanych w pozycji 03.02.1.1, 03.02.1.2 i 03.02.1.3. Dane na temat liczby użytkowników należy podać na ostatni dzień roku sprawozdawczego.
03.03.1	Przychody z usług dostępu do sieci Internet	Przychody z usług dostępu do sieci Internet świadczonych użytkownikom końcowym z przepływnością w stronę abonenta powyżej 144 kbit/s, którym przedsiębiorca telekomunikacyjny świadczy zarówno usługę za pomocą własnej sieci, jak i za pomocą sieci innego operatora. Nie należy wliczać przychodów z usługi dostępu do sieci za pomocą Dial-up, jak również za pomocą hotspotów WiFi. Należy wliczyć przychody od użytkowników korzystających z usługi za pomocą BSA i LLU. Nie należy wliczać przychodów ze sprzedaży telekomunikacyjnych urządzeń końcowych. Przychody ogółem powinny być sumą przychodów wskazanych w pozycjach 03.03.1.1, 03.03.1.2 i 03.03.1.3.
03.02.1.1.1 03.03.1.1.1	xDSL	Dostęp do sieci Internet za pomocą cyfrowego łącza abonenckiego typu xDSL (m. in.: ADSL, CDSL, HDSL, IDSL, RADSL, SDSL, vDSL).
03.02.1.1.1.1 03.03.1.1.1.1	vDSL	Dostęp do sieci Internet za pomocą cyfrowego łącza abonenckiego o bardzo wysokiej przepustowości, wykorzystującego sieci miedziane na potrzeby dostępu. W tej kategorii należy uwzględnić łącza typu światłowód do węzła i łącza vDSL; vDSL jest udostępniany na istniejącym okablowaniu używanym do usługi telefonii analogowej i do łączy DSL o niższej prędkości.
03.02.1.1.1.2 03.03.1.1.1.2	ADSL2+	ADSL2+ to asymetryczna szerokopasmowa technologia cyfrowa. Standard został zatwierdzony przez ITU (International Telecommunication Union) jako G.992.5. Jest formą ADSL o maksymalnej prędkości pobierania 24 Mb/s i przesyłania 3,5 Mb/s.
03.02.1.1.2 03.03.1.1.2	TVK modem kablowy	Dostęp do sieci Internet za pomocą kabla koncentrycznego w technologii HFC (Hybrid Fiber Coax).
03.02.1.1.2.1 03.03.1.1.2.1	(Euro)DOCSIS	Dostęp do sieci Internet za pomocą technologii umożliwiającej transmisję danych poprzez istniejącą instalację sieci kablowej. Standard (Euro)DOCSIS umożliwia świadczenie w sieciach telewizji kablowych interaktywnych usług multimedialnych.
03.02.1.1.2.1.1 03.03.1.1.2.1.1	(Euro)DOCSIS 3.x	Dostęp (Euro)DOCSIS z prędkością pobierania 30Mb/s i powyżej.
03.02.1.1.3 03.03.1.1.3	Ethernet (LAN)	Dostęp do sieci Internet świadczony za pomocą lokalnych sieci przewodowych LAN - Ethernet (LAN - ang. Local Area Network, Ethernet - standard wykorzystywany w budowie lokalnych sieci komputerowych).
03.02.1.1.4 03.03.1.1.4	Łącza światłowodowe (FTTx)	Łącza wykorzystywane głównie w celu świadczenia usług szybkiej transmisji danych. Kabel światłowodowy może być doprowadzony m.in. do skrzynki ulicznej (FTTC – Fiber to the Cabinet), domu (FTTH –Fiber to the Home) czy budynku (FTTB-Fiber to the Building).
03.02.1.1.4.1 03.03.1.1.4.1	FTTH	Dostęp do sieci Internet przez sieci, w których końcowy odcinek do lokalu abonenta to światłowód (światłowód wykorzystywany jest od przełącznicy ODF do zakończenia w lokalu abonenta). Aby zostać uznanym za łącze typu FTTH, światłowód dostępowy musi wkraczać w granice lokalu abonenta i kończyć się: w lokalu lub w ścianie zewnętrznej lokalu abonenta lub nie dalej niż 2 metry od ściany zewnętrznej lokalu abonenta. Usługi FTTH zazwyczaj dostarczają kilka aplikacji, np. transfer danych, głosu i wideo. Nie należy wliczać do kategorii FTTH sieci, gdzie światłowód kończy się w miejscu publicznym lub prywatnym, przed dotarciem do lokalu oraz na ścieżce dostępowej.
03.02.1.1.4.1.1 03.03.1.1.4.1.1	GPON	Dostęp do Internetu za pomocą gigabitowej pasywnej sieci optycznej, umożliwiająca przesyłanie danych z prędkością pobierania i wysyłania danych (odpowiednio około 2488 Mb/s i 1244 Mb/s) znacznie większą niż za pomocą pasywnych sieci optycznych wspierająca również zaawansowane szyfrowanie 128 bitowe.
03.02.1.1.4.2 03.03.1.1.4.2	FTTB - Ethernet (LAN)	FTTB - dostęp do sieci Internet przez sieci, w których światłowód doprowadzony jest od przełącznicy ODF do granic budynku, np. piwnica czy inne pomieszczenie, gdzie umieszczone są urządzenia telekomunikacyjne, a końcowym łączem do lokalu abonenta jest łącze Ethernet.
03.02.1.1.4.3 03.03.1.1.4.3	FTTB łącze kablowe	FTTB - dostęp do sieci Internet przez sieci, w których światłowód doprowadzony jest od przełącznicy ODF do granic budynku, np. piwnica czy inne pomieszczenie, gdzie umieszczone są urządzenia telekomunikacyjne, a końcowym łączem do lokalu abonenta jest łącze kablowe, np. miedz.
03.02.1.2.1 03.03.1.2.1	WLAN (WiFi)	Dostęp do sieci Internet za pomocą lokalnej bezprzewodowej sieci transmisji danych, drogą radiową do telekomunikacyjnego urządzenia końcowego, z wykorzystaniem zazwyczaj pasma 2,4 GHz i 5,8 GHz. Umożliwia zasięg do 10 km. Sieci WLAN, w odróżnieniu od hotspotów WiFi, optymalizowane są w celu zapewnienie minimalnego, zdefiniowanego przez dostawcę poziomu jakości usług, przede wszystkim odpowiedniej przepływności, co realizowane jest poprzez przyłączenie do sieci ściśle określonej liczby użytkowników końcowych. Dostęp do sieci WLAN wymaga podpisania umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych. Dostęp do usług zazwyczaj ograniczony jest unikalnym loginem i hasłem bądź autoryzacją konta. Nie należy wliczać użytkowników końcowych korzystających z usługi dostępu do sieci za pomocą hotspotów WiFi.
03.02.1.2.2 03.03.1.2.2	FWA	Dostęp do sieci Internet świadczony w technologii bezprzewodowej (ang. Fixed Wireless Access) w celu umożliwienia łączności pomiędzy antenami dachowymi użytkownika końcowego, a antenami bazowymi sieci dostępowej. Technologia ta umożliwia zasięg ponad 30 km. Należy liczyć jedno łącze na jeden punkt dostępowy stałego dostępu bezprzewodowego, niezależnie od szacowanej liczby użytkowników końcowych.

03.02.1.2.4 03.03.1.2.4	Łącza satelitarne	Dostęp do sieci Internet świadczony przy wykorzystaniu satelity.
03.02.1.3 03.03.1.3	Technologia ruchoma	Należy wziąć pod uwagę pakiety/łącza do świadczenia usług dostępu do sieci Internet, tj. m.in.: dedykowane pakiety transmisji danych w ruchomych publicznych sieciach telekomunikacyjnych, nabywane oddzielnie od usług telefonicznych, wymagające dodatkowej opłaty, jak również dedykowane urządzenia do dostępu ruchomego 2G/3G/4G (karty/modemy/kłucze), dostęp CDMA wykorzystywany w celu świadczenia usługi ruchomego dostępu do Internetu oraz inne technologie umożliwiające taki dostęp.
03.02.1.3.1 03.03.1.3.1	Dedykowane pakiety transmisji danych	Dostęp do sieci Internet świadczony w formie dedykowanych pakietów danych w ruchomych publicznych sieciach telekomunikacyjnych, które są nabywane oddzielnie od usług telefonicznych jako dodatkowy pakiet transmisji danych do usług telefonicznych, wymagający dodatkowej opłaty (tj. z wykluczeniem kart do przesyłu danych/kłuczy/modemów). Należy uwzględnić: - abonamenty ze stałą opłatą (tj. umowa), - abonamenty przedpłacone (lub inny rodzaj abonamentu bez stałej opłaty), które były aktywnie wykorzystane w ostatnich 3 miesiącach. Należy wykluczyć: - abonamenty, które oferują dostęp tylko do ograniczonej liczby aplikacji i treści, kontrolowanych przez operatora, a tym samym nie mają dostępu do Internetu jako całości (ang. „walled garden”), - abonamenty oferujące tylko usługi e-mail (lub tylko SMS/MMS).
03.02.1.3.2 03.03.1.3.2	Dedykowane urządzenia do dostępu ruchomego (modemy/kłucze/karty)	Dostęp do sieci Internet świadczony z wykorzystaniem dedykowanych urządzeń do dostępu ruchomego (np. modemy). Usługa dostępu do sieci Internet nabywana jest jako osobna usługa niezależnie od usług telefonicznych. Należy uwzględnić: - abonamenty ze stałą opłatą (tj. umowa) niezależnie od wykorzystania, - abonamenty przedpłacone (lub inny rodzaj abonamentu bez stałej opłaty), które były aktywnie wykorzystane w ostatnich 3 miesiącach. Należy wykluczyć: - standardowe abonamenty telefoniczne, - abonamenty, które oferują dostęp tylko do ograniczonej liczby aplikacji i treści, kontrolowanych przez operatora, a tym samym nie mają dostępu do Internetu jako całości (ang. „walled garden”), - abonamenty oferujące tylko usługi e-mail (lub tylko SMS/MMS).
03.02.1.3.2.1 03.03.1.3.2.1	4G/LTE	Przez sieć 4G/LTE rozumie się sieć nowej generacji wg standardu organizacji 3rd Generation Partnership Project, która wymaga osobnych częstotliwości niż sieć 3G i która umożliwia przesył danych z prędkością co najmniej 100Mb/s. Należy wziąć pod uwagę liczbę kart SIM, które umożliwiają korzystanie z dostępu do sieci Internet w technologii LTE.
03.02.1.3.2.1 03.03.1.3.2.1	5G	Sieć piątej generacji, zgodnie ze specyfikacją (IMT-2020) opublikowaną przez Międzynarodowy Związek Telekomunikacyjny (ITU), charakteryzuje się następującymi parametrami: • przesył danych z prędkością do 20 Gb/s (pobieranie) i do 10 Gb/s (wysyłanie) • opóźnienie – maksymalnie 4ms, ale możliwe nawet 1ms • obciążenie – nawet 1 milion urządzeń na 1 kilometr kwadratowy • niezawodność – utrzymywanie połączenia w trakcie przemieszczania się z prędkością do 500km/h. Należy wziąć pod uwagę liczbę kart SIM/modemów/kłuczy, które umożliwiły korzystanie z dostępu do sieci Internet w technologii 5G.
03.04	Ilość danych (w TB) przesłanych przez użytkowników końcowych usługi dostępu do sieci Internet	Ilość danych przesłanych (zarówno pobranych, jak i wysłanych) przez użytkowników usługi dostępu do Internetu, wykazanych w pozycji 03.02, przy wykorzystaniu usług dostępu szerokopasmowego do sieci Internet z przepływnością w stronę abonenta powyżej 144 kbit/s poprzez telekomunikacyjne urządzenie końcowe. Należy uwzględnić zarówno dane przesłane przez użytkowników przyłączonych do sieci przedsiębiorcy telekomunikacyjnego wypełniającego formularz, jak również użytkowników, którym przedsiębiorca ten świadczy usługi w ramach BSA lub LLU. Nie należy wliczać ruchu wykazanego w Formularzu F04 w poz. 04.07.3.
03.04.1.1	Łącza stacjonarne	Łącza uwzględnione w pozycjach 03.02.1.1 i 03.02.1.2 formularza.
03.04.1.2	Łącza ruchome	Łącza uwzględnione w pozycji 03.02.1.3 formularza.
03.05	Dostęp do sieci Internet realizowany za pomocą BSA	Dostęp typu Bitstream (BSA - ang. bitstream access) odnosi się do sytuacji, w której operator udostępniający instaluje szybkie łącze dostępowe do lokalu użytkownika końcowego (np. instalując preferowane urządzenie ADSL i konfigurując je w lokalnej sieci dostępowej), a następnie udostępnia to łącze innym przedsiębiorcom telekomunikacyjnym, aby mogli oni świadczyć usługi szybkiej transmisji danych użytkownikom końcowym.
03.05.1	Liczba użytkowników końcowych usługi realizowanej za pomocą BSA	Liczba użytkowników końcowych, którym przedsiębiorca telekomunikacyjny wypełniający formularz świadczył usługi dostępu do sieci Internet za pomocą łączy z dostępem typu Bitstream operatora udostępniającego. Liczbę użytkowników końcowych należy podać według stanu na ostatni dzień roku sprawozdawczego.
03.06	Dostęp do sieci Internet realizowany za pomocą LLU	Dostęp do lokalnej pętli abonenckiej operatora udostępniającego, pozwalający na korzystanie z całości lub części pasma częstotliwości na potrzeby sprzedaży detalicznych usług szerokopasmowej transmisji danych.
03.06.1	Liczba użytkowników końcowych usługi realizowanej za pomocą LLU	Liczba użytkowników końcowych, którym przedsiębiorca telekomunikacyjny wypełniający formularz świadczył usługi dostępu do sieci Internet w oparciu o łącza LLU operatora udostępniającego. Liczbę użytkowników końcowych należy podać według stanu na ostatni dzień roku sprawozdawczego.
03.07	Dostęp do sieci Internet za pomocą hotspotów WiFi	Dostęp do sieci Internet za pomocą publicznie dostępnych punktów dostępu umożliwiających dostęp do sieci Internet za pomocą sieci bezprzewodowej (WiFi). W odróżnieniu od dostępu typu WLAN hotspot nie gwarantuje jakości usługi, ponieważ liczba przyłączonych użytkowników może być praktycznie nieograniczona. Dostęp do usługi nie wymaga autoryzacji.

4. Zakres danych dotyczących usług wiązanych

Rok sprawozdawczy:

Dane przekazują przedsiębiorcy telekomunikacyjni świadczący samodzielnie lub razem z innym podmiotem, usługi złożone z dwóch lub więcej publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych, które są prezentowane na rynku jako jedna wspólna oferta oferowana po jednej cenie i zazwyczaj rozliczana w ramach jednego rachunku (tzw. pakiet)

1. Wszelkie informacje dodatkowe proszę zamieszczać w polu „Uwagi”, znajdującym się w końcowej części formularza, ze wskazaniem numeru pola, którego dotyczy komentarz.

2. Jeżeli pole formularza nie dotyczy wykonywanej przez przedsiębiorcę działalności, należy wpisać w to pole: „nd”.

3. Dane dotyczące przychodów należy wprowadzać w PLN bez VAT. Nie należy wliczać przychodów ze sprzedaży telekomunikacyjnych urządzeń końcowych.

4. W przypadku usług świadczonych w ramach jednego pakietu należy zaznaczać rodzaj usług świadczonych łącznie, natomiast obok wpisać liczbę abonentów oraz przychody uzyskane w ramach takiej usługi wiązanej.

04.01 Dane o przedsiębiorcy telekomunikacyjnym

04.01.1 Firma przedsiębiorcy lub nazwa innego podmiotu uprawnionego do wykonywania działalności gospodarczej na podstawie odrębnych przepisów

1

04.01.2 Numer w rejestrze przedsiębiorców telekomunikacyjnych

2

04.02 Liczba świadczonych usług w ramach jednego pakietu

04.02.1		Telefonia stacjonarna (w tym telefonia VoIP)	Telefonia ruchoma	Internet stacjonarny	Internet ruchomy	Telewizja		Liczba abonentów		Przychody	
04.02.1.1	2 usługi							3		4	
04.02.1.2	2 usługi							5		6	
04.02.1.3	2 usługi							7		8	
04.02.1.4	2 usługi							9		10	
04.02.1.5	2 usługi							11		12	
04.02.1.6	2 usługi							13		14	
04.02.1.7	2 usługi							15		16	
04.02.1.8	2 usługi							17		18	
04.02.1.9	2 usługi							19		20	
04.02.1.10	2 usługi							21		22	
04.02.1.11	2 usługi							23		24	
04.02.1.12	2 usługi							25		26	
04.02.1.13	2 usługi							27		28	
04.02.1.14	2 usługi							29		30	
04.02.1.15	2 usługi							31		32	
RAZEM								33		34	
04.02.2		Telefonia stacjonarna (w tym telefonia VoIP)	Telefonia ruchoma	Internet stacjonarny	Internet ruchomy	Telewizja		Liczba abonentów		Przychody	
04.02.2.1	3 usługi							35		36	
04.02.2.2	3 usługi							37		38	
04.02.2.3	3 usługi							39		40	
04.02.2.4	3 usługi							41		42	
04.02.2.5	3 usługi							43		44	
04.02.2.6	3 usługi							45		46	
04.02.2.7	3 usługi							47		48	
04.02.2.8	3 usługi							49		50	
04.02.2.9	3 usługi							51		52	
04.02.2.10	3 usługi							53		54	
04.02.2.11	3 usługi							55		56	
04.02.2.12	3 usługi							57		58	
04.02.2.13	3 usługi							59		60	
04.02.2.14	3 usługi							61		62	
04.02.2.15	3 usługi							63		64	
04.02.2.16	3 usługi							65		66	
04.02.2.17	3 usługi							67		68	
04.02.2.18	3 usługi							69		70	
04.02.2.19	3 usługi							71		72	
04.02.2.20	3 usługi							73		74	
RAZEM								75		76	
04.02.3		Telefonia stacjonarna (w tym telefonia VoIP)	Telefonia ruchoma	Internet stacjonarny	Internet ruchomy	Telewizja		Liczba abonentów		Przychody	
04.02.3.1	4 usługi							77		78	
04.02.3.2	4 usługi							79		80	
04.02.3.3	4 usługi							81		82	
04.02.3.4	4 usługi							83		84	
04.02.3.5	4 usługi							85		86	
04.02.3.6	4 usługi							87		88	
04.02.3.7	4 usługi							89		90	
04.02.3.8	4 usługi							91		92	
04.02.3.9	4 usługi							93		94	
04.02.3.10	4 usługi							95		96	
04.02.3.11	4 usługi							97		98	
04.02.3.12	4 usługi							99		100	
04.02.3.13	4 usługi							101		102	
04.02.3.14	4 usługi							103		104	
04.02.3.15	4 usługi							105		106	
RAZEM								107		108	
04.02.4		Telefonia stacjonarna (w tym telefonia VoIP)	Telefonia ruchoma	Internet stacjonarny	Internet ruchomy	Telewizja		Liczba abonentów		Przychody	
04.02.4.1	5 usług							109		110	
04.02.4.2	5 usług							111		112	
04.02.4.3	5 usług							113		114	
04.02.4.4	5 usług							115		116	
04.02.4.5	5 usług							117		118	
04.02.4.6	5 usług							119		120	

04.03 Uwagi	
Objaśnienia	
Usługa wiązana	Usługa złożona z dwóch lub więcej usług telekomunikacyjnych, które są prezentowane na rynku jako jedna wspólna oferta oferowana po jednej cenie i zazwyczaj rozliczana w ramach jednego rachunku. Jeśli jednak pierwsze dwa warunki są spełnione, a z pewnych powodów technicznych na poszczególne składniki usługi wystawiane są osobne rachunki, taką usługę również traktuje się jako usługę wiązaną. Istotą usługi wiązanej są: 1) niższa cena tej usługi niż sumaryczny koszt poszczególnych usług wchodzących w jej skład w przypadku, gdyby były zakupione indywidualnie, lub 2) korzystniejsze warunki świadczenia jednej lub więcej usług wchodzących w jej skład.
Liczba świadczonych usług w ramach jednego pakietu	Proszę zaznaczyć krzyżykiem (x) te usługi, które wchodziły w skład danego pakietu.
Telefonia stacjonarna	Usługi telefoniczne świadczone w stacjonarnej publicznej sieci telekomunikacyjnej (z uwzględnieniem usług VoIP).
Telefonia ruchoma	Usługi telefoniczne świadczone w ruchomej publicznej sieci telekomunikacyjnej.
Internet stacjonarny	Usługi szerokopasmowego dostępu do Internetu świadczone za pomocą stacjonarnej publicznej sieci telekomunikacyjnej (o przepływności powyżej 144 kbit/s).
Internet ruchomy	Usługi szerokopasmowego dostępu do Internetu świadczone za pomocą dedykowanych urządzeń mobilnych w postaci kart i modemów 2G/3G/4G (np. klucze, modemy USB, karty PCMCIA i ExpressCard).
Telewizja	Przez telewizję należy rozumieć, w szczególności płatne usługi: 1) naziemnej telewizji cyfrowej. Nziemna telewizja cyfrowa (NTC) to system nadawania cyfrowego sygnału telewizyjnego na terenie kraju, zgodnego z międzynarodowym standardem DVB-T i jego następcami zgodnie ze standardami ETSI. Użytkownik końcowy może ją odbierać dzięki dedykowanemu dekodernu lub telekomunikacyjnemu urządzeniu końcowemu (odbiornikowi) posiadającemu odpowiedni tuner; 2) telewizji kablowej. Telewizja kablowa to transmisja sygnału telewizyjnego w sieciach kablowych (HFC - Hybrid Fiber Coax). Przez sieci kablowe rozumie się sieci operatorów telewizji kablowej CATV, realizowanej w oparciu o kable koncentryczne, w technologii mieszanej, światłowodowo-koncentrycznej lub w technologii światłowodowej; 3) telewizji satelitarnej. Telewizja satelitarna to transmisja sygnału telewizyjnego za pomocą platformy satelitarnej przy wykorzystaniu satelitów umieszczonych na ustalonej pozycji orbity geostacjonarnej; 4) telewizji IPTV. Telewizja IPTV to transmisja sygnałów telewizyjnych za pomocą sieci szerokopasmowych obsługujących protokół IP. Telewizja IPTV nie korzysta z ogólnodostępnego Internetu, lecz z wydzielonego odcinka sieci. Cechą odróżniającą IPTV od telewizji kablowej jest to, że w IPTV obraz i dźwięk jest przesyłany w postaci pakietów IP, podczas gdy w telewizji kablowej poszczególne kanały transmitowane są w odpowiednich przedziałach częstotliwościowych. Do usług telewizyjnych nie należy wliczać telewizji internetowej i telewizji mobilnej, nawet jeśli niektórzy operatorzy oferują tak zwane „dostęp do telewizji pełnoekranowej” - dostępne dla telewizorów, komputerów, laptopów, smartfonów lub tabletek - jako odrębną ofertę. Te dodatkowe usługi należy traktować jako usługi dostawców treści i aplikacji (CAPs).
Telefonia VoIP	Przez telefonię VoIP (Voice over Internet Protocol) należy rozumieć przesyłanie dźwięku za pomocą sieci Internet. Świadczenie usługi połączeń telefonicznych realizowane jest za pomocą protokołu IP (Internet Protocol). Do przesyłu głosu w technologii VoIP wykorzystywana jest komutacja pakietów (np. za pomocą protokołów H.323 i SIP). Do korzystania z usług VoIP niezbędne jest posiadanie oprogramowania bądź dedykowanego urządzenia systemu VoIP oraz łącza internetowego. Usługa może być świadczona abonentom publicznej sieci telekomunikacyjnej przez numery dostępowe, jak również abonentom sieci dostępowej IP za pomocą dedykowanej aplikacji umożliwiającej użytkownikowi inicjowanie lub przyjmowanie połączeń głosowych (oprogramowania, komunikatory głosowe).
Liczba abonentów	Liczba podmiotów będących stronami umowy o świadczenie usług wiązanych zawartej z dostawcą publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych.
Przychody	Suma przychodów z tytułu opłat uzyskanych od abonentów usług wiązanych. Nie należy wliczać przychodów ze sprzedaży telekomunikacyjnych urządzeń końcowych.

5. Zakres danych dotyczących usług telewizyjnych świadczonych użytkownikom końcowym

Rok sprawozdawczy:

Zakres danych dotyczy usług telewizyjnych świadczonych użytkownikom końcowym w publicznych sieciach telekomunikacyjnych

1. Wszelkie informacje dodatkowe proszę zamieszczać w polu „Uwagi”, znajdującym się w końcowej części formularza, ze wskazaniem numeru pola, którego dotyczy komentarz.

2. Jeżeli pole formularza nie dotyczy wykonywanej przez przedsiębiorcę działalności, należy wpisać w to pole: „nd”.

3. Dane na temat przychodów należy wprowadzać w PLN bez VAT. Nie należy wliczać przychodów ze sprzedaży telekomunikacyjnych urządzeń końcowych.

05.01 Dane o przedsiębiorcy telekomunikacyjnym

05.01.1 Firma przedsiębiorcy lub nazwa innego podmiotu uprawnionego do wykonywania działalności gospodarczej na podstawie odrębnych przepisów

1

05.01.2 Numer w rejestrze przedsiębiorców telekomunikacyjnych

2

05.02 Liczba abonentów i przychody w podziale na technologie

		Liczba abonentów		Przychody		% pokrycia terytorium kraju usługą	
05.02.1	Ogółem usługi telewizyjne, w tym:	3		4		5	
05.02.1.1	usługa naziemnej telewizji cyfrowej, w tym:	6		7		8	
05.02.1.1.1	usługa naziemnej telewizji cyfrowej mobilnej	9		10		11	
05.02.1.3	usługa telewizji kablowej (HFC), w tym:	12		13		14	
05.02.1.3.1	telewizji cyfrowej	15		16		17	
05.02.1.4	usługa telewizji satelitarnej	18		19		20	
05.02.1.5	usługa telewizji IPTV	21		22		23	
05.02.1.6	usługa telewizji mobilnej	24		25		26	
05.02.1.7	inne (rodzaje należy wymienić w polu „Uwagi”)	27		28		29	

05.03 Usługa Video on Demand (VoD)

		Liczba użytkowników		Przychody	
05.03.1	Usługa VoD, w tym:	30		31	
05.03.1.1	usługa SVoD	31		32	
		Liczba transakcji		Przychody	
05.03.3	Usługa PPV	33		34	

05.04 Abonenci usług świadczonych w sieciach telewizji kablowej

Województwa	Liczba abonentów telewizji kablowej		Liczba abonentów dodatkowych usług świadczonych w sieciach telewizji kablowej			
	ogółem	w tym telewizji cyfrowej	dostępu do Internetu	usługi telefonicznej		
05.04.1	dolnośląskie	35	36	37	38	
05.04.2	kujawsko-pomorskie	39	40	41	42	
05.04.3	lubelskie	43	44	45	46	
05.04.4	lubuskie	47	48	49	50	
05.04.5	łódzkie	51	52	53	54	
05.04.6	małopolskie	55	56	57	58	
05.04.7	mazowieckie	59	60	61	62	
05.04.8	opolskie	63	64	65	66	
05.04.9	podkarpackie	67	68	69	70	
05.04.10	podlaskie	71	72	73	74	
05.04.11	pomorskie	75	76	77	78	
05.04.12	śląskie	79	80	81	82	
05.04.13	świętokrzyskie	83	84	85	86	
05.04.14	warmińsko-mazurskie	87	88	89	90	
05.04.15	wielkopolskie	91	92	93	94	
05.04.16	zachodniopomorskie	95	96	97	98	
05.04.17	RAZEM	99	100	101	102	

05.05 Uwagi

Objaśnienia

W przekazanych danych powinny być wykazane wszystkie usługi telewizyjne, zarówno świadczone pojedynczo, jak również w ramach usług wiązanych

Televizja	Przez telewizję należy rozumieć, w szczególności płatne usługi: 1) naziemnej telewizji cyfrowej; 2) naziemnej telewizji mobilnej w standardzie DVB-H (DVB-SH, DVB-NGH i późniejsze); 3) telewizji kablowej; 4) telewizji satelitarnej; 5) telewizji IPTV; 6) usługa telewizji mobilnej (usługa świadczona przez operatora pozwalająca na dostęp do kanałów telewizyjnych). Do usług telewizyjnych nie należy wliczać telewizji internetowej i streamingu. Te dodatkowe usługi należy traktować jako usługi dostawców treści i aplikacji (CAPs).
Usługa naziemnej telewizji cyfrowej	Naziemna telewizja cyfrowa (NTC) to system nadawania cyfrowego sygnału telewizyjnego na terenie kraju, zgodnego z międzynarodowymi standardami ETSI: DVB-T lub DVB-T2. Użytkownik końcowy może odbierać kodowane płatne usługi dzięki dedykowanemu dekodrowi lub telekomunikacyjnemu urządzeniu końcowemu (odbiornikowi) posiadającemu odpowiedni tuner.
Usługa naziemnej telewizji mobilnej	Naziemna telewizja cyfrowa mobilna to system nadawania cyfrowego sygnału telewizyjnego na terenie kraju, zgodnego z międzynarodowym standardem DVB-H i jego ze standardami ETSI. Użytkownik końcowy może ją odbierać dzięki dedykowanemu telekomunikacyjnemu urządzeniu końcowemu (odbiornikowi, w szczególności smartfona, tableta) w ruchu, podczas przemieszczania się
Usługa telewizji kablowej	Usługa transmisji sygnału telewizyjnego w sieciach kablowych (HFC - Hybrid Fiber Coax). Przez sieci kablowe rozumie się sieci operatorów telewizji kablowej CATV, realizowanej w oparciu o kable koncentryczne, w technologii mieszanej, światłowodowo-koncentrycznej lub w technologii światłowodowej.
Usługa telewizji satelitarnej	Usługi transmisji sygnału telewizyjnego za pomocą platformy satelitarnej przy wykorzystaniu satelitów umieszczonych na ustalonej pozycji orbity geostacjonarnej.
Usługa telewizji IPTV	Televizja IPTV oznacza transmisję sygnałów telewizyjnych za pomocą sieci szerokopasmowych obsługujących protokół IP. Televizja IPTV nie korzysta z ogólnodostępnego Internetu, lecz z wydzielonego odcinka sieci. Cechą odróżniającą IPTV od telewizji kablowej jest to, że w IPTV obraz i dźwięk jest przesyłany w postaci pakietów IP, podczas gdy w telewizji kablowej poszczególne kanały transmitowane są w odpowiednich przedziałach częstotliwościowych.
Usługa telewizji mobilnej	Televizja mobilna oznacza transmisję sygnałów telewizyjnych za pomocą mobilnych sieci telekomunikacyjnych, która jest dostępna na urządzeniach mobilnych za pomocą aplikacji, ale też na specjalnym urządzeniu set-top-box.
Usługa VOD	Usługa wideo na żądanie (Video on Demand) to usługa umożliwiająca oglądanie nadawanego materiału filmowego w wybranym przez odbiorcę czasie, późniejszym niż czas emisji. Podając dane w tej kategorii należy uwzględnić w szczególności SVoD (Subscription Video on Demand) oraz nVOD (near Video on Demand) / PPV (Pay per View). Inne typy usług VOD należy określić w polu "Uwagi". Należy uwzględnić zarówno dostęp płatny jak i bezpłatny.
Usługa SVOD	Usługa SVOD (Subscription Video on Demand) - subskrypcja wideo na żądanie
Usługa PPV	Usługa PPV (Pay per View) - płatna usługa oglądania treści multimedialnych.
Usługa wiązana	Usługa złożona z dwóch lub więcej usług telekomunikacyjnych, które są prezentowane na rynku jako jedna wspólna oferta oferowana po jednej cenie i zazwyczaj rozliczana w ramach jednego rachunku. Jeśli jednak pierwsze dwa warunki są spełnione, a z pewnych powodów technicznych na poszczególne składniki usługi wystawiane są osobne rachunki, taką usługę również traktuje się jako usługę związaną. Istotą usługi związanej są: 1) niższa cena tej usługi niż sumaryczny koszt poszczególnych usług wchodzących w jej skład w przypadku, gdyby były zakupione indywidualnie, lub 2) korzystniejsze warunki świadczenia jednej lub więcej usług wchodzących w jej skład.
% pokrycia terytorium kraju usługą	"% pokrycia terytorium kraju usługą" należy rozumieć jako wyrażony w % stosunek powierzchni Polski, na której dostępne są usługi telewizyjne (w szczególności obszar ten ograniczony jest zasięgiem sieci telekomunikacyjnej) do całkowitej powierzchni Polski.

6. Zakres danych dotyczących hurtowych usług dostępu do sieci

Rok sprawozdawczy:

Dane przekazują podmioty świadczące hurtowe usługi dostępu do sieci

1. Jeżeli pole formularza nie dotyczy wykonywanej przez przedsiębiorcę działalności, należy wpisać w to pole: „nd.”.
 2. Jeżeli pole dotyczy prowadzonej przez przedsiębiorcę działalności, a brak jest dokładnych danych, należy podać dane szacunkowe i informację na ten temat w polu „Uwagi”. W przypadku, gdy nie jest możliwe uzyskanie danych szacunkowych – należy wpisać w to pole: „bd.” i stosowną informację w polu „Uwagi”.
 3. W polu „Uwagi” uzasadnia się wpis ze wskazaniem numeru pola, którego to uzasadnienie dotyczy.
 4. Dane dotyczące przychodów, cen oraz opłat należy wprowadzać w PLN bez VAT.

06.01 Dane o przedsiębiorcy telekomunikacyjnym

06.01.1 Firma przedsiębiorcy lub nazwa innego podmiotu uprawnionego do wykonywania działalności gospodarczej na podstawie odrębnych przepisów

1

06.01.2 Numer w rejestrze przedsiębiorców telekomunikacyjnych

2

06.02 Hurtowe usługi dostępu do sieci - liczba łączy

06.02.1 Liczba uwolnionych lokalnych pętli i podpętli abonenckich ogółem

3

w tym uwolnionych w trybie:

06.02.1.1 dostępu pełnego

4

06.02.1.2 dostępu współdzielonego

5

06.02.1.3 Bitstream Access

6

06.02.2 Liczba łączy abonenckich, na których świadczone są usługi hurtowego dostępu do sieci (ang. WLR)

7

06.03 Hurtowe usługi dostępu do sieci - informacje finansowe

06.03.1 Cena uwolnionej lokalnej pętli i podpętli abonenckiej w trybie dostępu pełnego, w tym:

06.03.1.1 miesięczny abonament

8

06.03.1.2 jednorazowa opłata za uruchomienie usługi

9

06.03.1.3 przychody

10

06.03.2 Cena uwolnionej lokalnej pętli i podpętli abonenckiej w trybie dostępu współdzielonego, w tym:

06.03.2.1 miesięczny abonament

11

06.03.2.2 jednorazowa opłata za uruchomienie usługi

12

06.03.2.3 przychody

13

06.03.3 Cena uwolnionej lokalnej pętli i podpętli abonenckiej w trybie Bitstream Access, w tym:

06.03.3.1 miesięczny abonament

14

06.03.3.2 jednorazowa opłata za uruchomienie usługi

15

06.03.3.3 przychody

16

06.03.4 Cena łączy abonenckiego, na którym świadczona jest usługa hurtowego dostępu do sieci (ang. WLR), w tym:

06.03.4.1 miesięczny abonament

17

06.03.4.2 jednorazowa opłata za uruchomienie usługi

18

06.03.4.3 przychody

19

06.04 Informacje dodatkowe

06.04.1 Liczba obowiązujących umów na usługi dostępu do lokalnej pętli i podpętli abonenckiej

20

w tym w trybie:

06.04.1.1 dostępu pełnego

21

06.04.1.2 dostępu współdzielonego

22

06.04.1.3 Bitstream Access

23

06.04.2 Liczba obowiązujących umów na usługi hurtowego dostępu do sieci (ang. WLR)

24

06.05. Współpraca międzyoperatorska w stacjonarnej publicznej sieci telekomunikacyjnej

06.05.1. Rozpoczynanie połączeń głosowych

06.05.1.1 Czas trwania połączeń głosowych rozpoczynanych w stacjonarnej publicznej sieci telekomunikacyjnej przedsiębiorcy telekomunikacyjnego

25

06.05.1.2 Przychód przedsiębiorcy telekomunikacyjnego z rozpoczynania połączeń głosowych

26

06.05.2. Zakańczanie połączeń głosowych

06.05.2.1 Czas trwania połączeń głosowych zakańczanych w stacjonarnej publicznej sieci telekomunikacyjnej przedsiębiorcy telekomunikacyjnego

27

06.05.2.2 Przychód przedsiębiorcy telekomunikacyjnego z usługi zakańczania połączeń głosowych

28

06.05.3. Tranzyt połączeń głosowych

06.05.3.1 Czas trwania połączeń głosowych tranzytowych w stacjonarnej publicznej sieci telekomunikacyjnej przedsiębiorcy telekomunikacyjnego

29

06.05.3.2 Przychód przedsiębiorcy telekomunikacyjnego z usług tranzytu połączeń głosowych

30

06.06. Współpraca międzyoperatorska w ruchomej publicznej sieci telekomunikacyjnej

06.06.1. Rozpoczynanie połączeń głosowych

06.06.1.1 Czas trwania połączeń głosowych rozpoczynanych w ruchomej publicznej sieci telekomunikacyjnej przedsiębiorcy telekomunikacyjnego

31

06.06.1.2 Przychód osiągnięty przez przedsiębiorcę telekomunikacyjnego z rozpoczynania połączeń głosowych

32

06.06.2. Zakańczanie połączeń głosowych

06.06.2.1	Czas trwania połączeń głosowych zakańczanych w ruchomej publicznej sieci telekomunikacyjnej przedsiębiorcy telekomunikacyjnego	33	
06.06.2.2	Przychód przedsiębiorcy telekomunikacyjnego z usługi zakańczania połączeń głosowych	34	
06.06.3. Tranzyt połączeń głosowych			
06.06.3.1	Czas trwania połączeń głosowych tranzytowanych w ruchomej publicznej sieci telekomunikacyjnej przedsiębiorcy telekomunikacyjnego	35	
06.06.3.2	Przychód przedsiębiorcy telekomunikacyjnego z usług tranzytu połączeń głosowych	36	
06.07. Dzierżawa ciemnych włókien			
06.07.3.1	Liczba ciemnych włókien dzierżawionych	37	
06.07.3.2	Przychód z dzierżawy ciemnych włókien	38	
06.08. Usługa dostępu wysokiej jakości (ang. HQA) inna niż usługa dzierżawy łącza			
06.08.3.1	Liczba udostępnionych usług HQA	39	
06.08.3.2	Przychód z udostępnionych usług HQA	40	
06.07. Uwagi			

Objaśnienia do Formularza 07

Nr	Wskaźnik	Opis
06.02.1.3	Bitstream Access	Liczba lokalnych pętli i podpętli abonenckich uwolnionych przez przedsiębiorcę telekomunikacyjnego w trybie dostępu Bitstream Access. Bitstream Access jest to usługa dostępu telekomunikacyjnego w zakresie dostępu do lokalnej pętli i podpętli abonenckiej poprzez dostęp do węzłów sieci telekomunikacyjnej na potrzeby sprzedaży usług szerokopasmowej transmisji danych.
06.02.2	Liczba łączy abonenckich, na których świadczone są usługi hurtowego dostępu do sieci (ang. WLR)	Liczba łączy abonenckich, które przedsiębiorca telekomunikacyjny wypełniający formularz udostępnia innym przedsiębiorcom w celu świadczenia przez nich usług dostępu do sieci.
06.03.1	Cena uwolnionej lokalnej pętli i podpętli abonenckiej w trybie dostępu pełnego	Opłata za pełny dostęp do uwolnionej pętli i podpętli abonenckiej, którą pobiera przedsiębiorca telekomunikacyjny wypełniający formularz od przedsiębiorcy telekomunikacyjnego korzystającego z tego dostępu.
06.03.1.1	Miesięczny abonament	Opłata miesięczna pobierana przez przedsiębiorcę telekomunikacyjnego wypełniającego formularz za uwolnienie lokalnej pętli lub podpętli abonenckiej w ramach dostępu pełnego. W przypadku występowania więcej niż jednej opłaty przedsiębiorca załącza do formularza cennik świadczenia usługi lokalnej pętli i podpętli abonenckiej w trybie dostępu pełnego.
06.03.1.2	Jednorazowa opłata za uruchomienie usługi	Jednorazowa opłata pobierana przez przedsiębiorcę telekomunikacyjnego wypełniającego formularz za uruchomienie usługi lokalnej pętli lub podpętli abonenckiej w ramach dostępu pełnego. W przypadku występowania więcej niż jednej opłaty przedsiębiorca załącza do formularza cennik świadczenia usługi lokalnej pętli i podpętli abonenckiej w trybie dostępu pełnego.
06.03.1.3	Przychody	Łączne przychody osiągnięte przez przedsiębiorcę telekomunikacyjnego z tytułu uwolnienia lokalnych pętli lub podpętli abonenckich w trybie dostępu pełnego.
06.03.2	Cena uwolnionej lokalnej pętli i podpętli abonenckiej w trybie dostępu współdzielonego	Opłata, którą pobiera przedsiębiorca telekomunikacyjny wypełniający formularz od przedsiębiorcy telekomunikacyjnego korzystającego z tego dostępu za współdzielony dostęp do uwolnionej pętli i podpętli abonenckiej.
06.03.2.1	Miesięczny abonament	Opłata miesięczna pobierana przez przedsiębiorcę telekomunikacyjnego wypełniającego formularz za uwolnienie lokalnej pętli lub podpętli abonenckiej w ramach dostępu współdzielonego. W przypadku występowania więcej niż jednej opłaty przedsiębiorca załącza do formularza cennik świadczenia usługi lokalnej pętli i podpętli abonenckiej w trybie dostępu współdzielonego.
06.03.2.2	Jednorazowa opłata za uruchomienie usługi	Jednorazowa opłata pobierana przez przedsiębiorcę telekomunikacyjnego wypełniającego formularz za uruchomienie usługi lokalnej pętli lub podpętli abonenckiej w ramach dostępu współdzielonego. W przypadku występowania więcej niż jednej opłaty przedsiębiorca załącza do formularza cennik świadczenia usługi lokalnej pętli i podpętli abonenckiej w trybie dostępu współdzielonego.
06.03.2.3	Przychody	Łączne przychody osiągnięte przez przedsiębiorcę telekomunikacyjnego z tytułu uwolnienia lokalnych pętli lub podpętli abonenckich w trybie dostępu współdzielonego.
06.03.3	Cena uwolnionej lokalnej pętli i podpętli abonenckiej w trybie Bitstream Access.	Opłata, którą pobiera przedsiębiorca telekomunikacyjny wypełniający formularz od przedsiębiorcy telekomunikacyjnego korzystającego z tego dostępu za dostęp do uwolnionej pętli i podpętli abonenckiej w trybie usług Bitstream Access.
06.03.3.1	Miesięczny abonament	Opłata miesięczna pobierana przez przedsiębiorcę telekomunikacyjnego wypełniającego formularz za uwolnienie lokalnej pętli lub podpętli abonenckiej w trybie Bitstream Access. W przypadku występowania więcej niż jednej opłaty przedsiębiorca załącza do formularza cennik świadczenia usługi lokalnej pętli i podpętli abonenckiej w trybie Bitstream Access.
06.03.3.2	Jednorazowa opłata za uruchomienie usługi	Jednorazowa opłata pobierana przez przedsiębiorcę telekomunikacyjnego wypełniającego formularz za uruchomienie usługi lokalnej pętli lub podpętli abonenckiej w trybie Bitstream Access. W przypadku występowania więcej niż jednej opłaty przedsiębiorca załącza do formularza cennik świadczenia usługi lokalnej pętli i podpętli abonenckiej w trybie Bitstream Access.
06.03.3.3	Przychody	Łączne przychody osiągnięte przez przedsiębiorcę telekomunikacyjnego z tytułu uwolnienia lokalnych pętli lub podpętli abonenckich w trybie Bitstream Access.
06.03.4.1	Miesięczny abonament	Opłata miesięczna pobierana przez przedsiębiorcę telekomunikacyjnego wypełniającego formularz za usługę hurtowego dostępu do sieci (ang. WLR). W przypadku występowania więcej niż jednej opłaty przedsiębiorca załącza do formularza cennik świadczenia usługi hurtowego dostępu do sieci (ang. WLR).
06.03.4.2	Jednorazowa opłata za uruchomienie usługi	Jednorazowa opłata pobierana przez przedsiębiorcę telekomunikacyjnego wypełniającego formularz za uruchomienie usługi hurtowego dostępu do sieci (ang. WLR). W przypadku występowania więcej niż jednej opłaty przedsiębiorca załącza do formularza cennik świadczenia usługi hurtowego dostępu do sieci (ang. WLR).
06.03.4.3	Przychody	Łączne przychody osiągnięte przez przedsiębiorcę telekomunikacyjnego z tytułu usługi hurtowego dostępu do sieci (ang. WLR).
06.04.1	Liczba obowiązujących umów na usługi dostępu do lokalnej pętli i podpętli abonenckiej	Liczba obowiązujących umów na usługi dostępu do lokalnej pętli i podpętli abonenckiej, zawartych przez przedsiębiorcę telekomunikacyjnego.
06.04.2	Liczba obowiązujących umów na usługi hurtowego dostępu do sieci (ang. WLR)	Liczba obowiązujących umów na usługi hurtowego dostępu do sieci (ang. WLR) zawartych przez przedsiębiorcę telekomunikacyjnego.
06.05.1	Rozpoczynanie połączeń głosowych w stacjonarnej publicznej sieci telekomunikacyjnej	Usługę rozpoczynania połączeń głosowych w stacjonarnej publicznej sieci telekomunikacyjnej świadczą przedsiębiorcy telekomunikacyjni posiadający stacjonarną publiczną sieć telekomunikacyjną, do której przyłączeni są użytkownicy końcowi. Usługi realizowane są poprzez wybór odpowiedniego numeru dostępu dostawcy usług (NDS) lub za pośrednictwem stałego zlecenia (preselekcji). Inną możliwością jest wybór usług dostępu do sieci Internet za pośrednictwem numeru DSI oraz do numeracji usług w sieciach inteligentnych - poprzez numer DIN. Odbiorcą usługi rozpoczynania połączeń głosowych w stacjonarnej publicznej sieci telekomunikacyjnej jest dostawca usług, który chce świadczyć usługi użytkownikom końcowym, przyłączonym do sieci innego przedsiębiorcy telekomunikacyjnego. Usługę tę odbiorcy, tj. przedsiębiorcy telekomunikacyjni, uzyskują poprzez zakup u przedsiębiorcy telekomunikacyjnego, dostarczającego stacjonarną publiczną sieć telekomunikacyjną, określonej ilości minut lub pojemności.
06.05.1.1	Czas trwania połączeń głosowych rozpoczynanych w stacjonarnej publicznej sieci telekomunikacyjnej przedsiębiorcy telekomunikacyjnego	Czas trwania wszystkich połączeń głosowych rozpoczynanych w stacjonarnej publicznej sieci telekomunikacyjnej przedsiębiorcy telekomunikacyjnego na rzecz innego przedsiębiorcy telekomunikacyjnego, obliczony zgodnie z zasadami określonymi w umowach międzyoperatorских.
06.05.1.2	Przychód przedsiębiorcy telekomunikacyjnego z rozpoczynania połączeń głosowych w stacjonarnej publicznej sieci telekomunikacyjnej	Kwota całkowitego przychodu osiągniętego przez przedsiębiorcę telekomunikacyjnego z usługi rozpoczynania połączeń głosowych w stacjonarnej publicznej sieci telekomunikacyjnej przedsiębiorcy telekomunikacyjnego na rzecz innego przedsiębiorcy telekomunikacyjnego - obliczonego według zasad określonych w umowach międzyoperatorских.

06.05.2.	Zakończanie połączeń głosowych w stacjonarnej publicznej sieci telekomunikacyjnej	Usługa zakończenia połączeń głosowych w sieci stacjonarnej oznacza hurtową usługę wymaganą do zakończenia połączeń na numery geograficzne i niegeograficzne wykorzystywane na potrzeby świadczenia usług nomadycznych w sieci stacjonarnej i ruchomej oraz do uzyskania dostępu do służb ratunkowych, które są publicznie nadanymi zasobami numeracyjnymi, tj. numerami istniejącymi w krajowych planach numeracji, świadczoną przez operatorów mających możliwość kontrolowania zakończenia połączeń i ustalania stawek za zakończenie połączeń z takimi numerami, w przypadku gdy istnieje wzajemne połączenie z co najmniej jedną siecią, niezależnie od stosowanej technologii, w tym z portami wzajemnych połączeń.
06.05.3.	Tranzyt połączeń głosowych w stacjonarnej publicznej sieci telekomunikacyjnej	Tranzyt połączeń głosowych w stacjonarnej publicznej sieci telekomunikacyjnej polega na kierowaniu połączeń od centrali abonenckiej, do której przyłączony jest abonent inicjujący połączenie, do centrali abonenckiej abonenta do którego kierowane jest to połączenie, pod warunkiem, że obie centrali nie są ze sobą bezpośrednio połączone. Oznacza to, iż dane połączenie musi być przesłane przy wykorzystaniu zasobów innej centrali lub innych central. Przy podawaniu danych w zakresie tranzytu należy wziąć pod uwagę połączenia przychodzące z sieci krajowych i wychodzące do sieci krajowych, przychodzące z sieci krajowych i wychodzące do sieci zagranicznych, przychodzące z sieci zagranicznych i wychodzące do sieci krajowych oraz przychodzące z sieci zagranicznych i wychodzące do sieci zagranicznych.
06.05.2.1	Czas trwania połączeń głosowych zakończanych w stacjonarnej publicznej sieci telekomunikacyjnej przedsiębiorcy telekomunikacyjnego	Czas trwania wszystkich połączeń głosowych zakończanych w stacjonarnej publicznej sieci telekomunikacyjnej przedsiębiorcy telekomunikacyjnego obliczony zgodnie z zasadami określonymi w umowach międzyoperatorskich.
06.05.2.2	Przychód przedsiębiorcy telekomunikacyjnego z usługi zakończenia połączeń głosowych w stacjonarnej publicznej sieci telekomunikacyjnej	Kwota całkowitego przychodu osiągniętego przez przedsiębiorcę telekomunikacyjnego z usługi zakończenia połączeń w stacjonarnej publicznej sieci telekomunikacyjnej przedsiębiorcy telekomunikacyjnego - obliczona zgodnie z zasadami określonymi w umowach międzyoperatorskich.
06.05.3.1	Czas trwania połączeń głosowych tranzytowych w stacjonarnej publicznej sieci telekomunikacyjnej przedsiębiorcy telekomunikacyjnego	Czas trwania wszystkich połączeń tranzytowych w stacjonarnej publicznej sieci telekomunikacyjnej przedsiębiorcy telekomunikacyjnego obliczony zgodnie z zasadami określonymi w umowach międzyoperatorskich.
06.05.3.2	Przychód przedsiębiorcy telekomunikacyjnego z usług tranzytu połączeń głosowych w stacjonarnej publicznej sieci telekomunikacyjnej	Kwota całkowitego przychodu osiągniętego przez przedsiębiorcę telekomunikacyjnego z usługi tranzytu połączeń głosowych w sieci stacjonarnej. Należy określić przychody z tzw. „czystego” tranzytu, czyli z wyłączeniem przychodów ze świadczenia usługi zakończenia połączeń tranzytowych we własnej sieci.
06.06.1.	Rozpocznianie połączeń głosowych w ruchomej publicznej sieci telekomunikacyjnej	Usługę rozpoczynania połączeń głosowych w ruchomej publicznej sieci telekomunikacyjnej świadczą przedsiębiorcy telekomunikacyjni posiadający własną infrastrukturę tworzącą ruchomą publiczną sieć telekomunikacyjną, za pomocą której inni przedsiębiorcy telekomunikacyjni lub dostawcy usług chcą świadczyć użytkownikom końcowym usługę inicjowania połączeń.
06.06.1.1	Czas trwania połączeń głosowych rozpoczynanych w ruchomej publicznej sieci telekomunikacyjnej przedsiębiorcy telekomunikacyjnego	Czas trwania wszystkich połączeń rozpoczynanych w ruchomej publicznej sieci telekomunikacyjnej przedsiębiorcy telekomunikacyjnego na rzecz innego przedsiębiorcy telekomunikacyjnego, obliczony zgodnie z zasadami określonymi w umowach międzyoperatorskich.
06.06.1.2	Przychód przedsiębiorcy telekomunikacyjnego z rozpoczynania połączeń głosowych w ruchomej publicznej sieci telekomunikacyjnej	Kwota całkowitego przychodu osiągniętego przez przedsiębiorcę telekomunikacyjnego z usługi rozpoczynania połączeń głosowych w ruchomej publicznej sieci telekomunikacyjnej przedsiębiorcy telekomunikacyjnego na rzecz innego przedsiębiorcy telekomunikacyjnego - obliczonego według zasad określonych w umowach międzyoperatorskich.
06.06.2.	Zakończanie połączeń głosowych w ruchomej publicznej sieci telekomunikacyjnej	Usługa zakończenia połączeń głosowych w sieci ruchomej oznacza hurtową usługę wymaganą do zakończenia połączeń na numery w sieci ruchomej, które są publicznie nadanymi zasobami numeracyjnymi, tj. numerami istniejącymi w krajowych planach numeracji, świadczoną przez operatorów mających możliwość kontrolowania zakończenia połączeń i ustalania stawek za zakończenie połączeń z takimi numerami, w przypadku gdy istnieje wzajemne połączenie z co najmniej jedną siecią, niezależnie od stosowanej technologii, w tym z portami wzajemnych połączeń.
06.06.2.1	Czas trwania połączeń głosowych zakończanych w ruchomej publicznej sieci telekomunikacyjnej przedsiębiorcy telekomunikacyjnego	Czas trwania wszystkich połączeń głosowych zakończanych w ruchomej publicznej sieci telekomunikacyjnej przedsiębiorcy telekomunikacyjnego obliczony zgodnie z zasadami określonymi w umowach międzyoperatorskich.
06.06.2.2.	Przychód przedsiębiorcy telekomunikacyjnego z usługi zakończenia połączeń głosowych w ruchomej publicznej sieci telekomunikacyjnej	Kwota całkowitego przychodu osiągniętego przez przedsiębiorcę telekomunikacyjnego z usługi zakończenia połączeń w ruchomej publicznej sieci telekomunikacyjnej przedsiębiorcy telekomunikacyjnego - obliczona zgodnie z zasadami określonymi w umowach międzyoperatorskich.
06.06.3.	Tranzyt połączeń głosowych w ruchomej publicznej sieci telekomunikacyjnej	Tranzyt połączeń głosowych w ruchomej publicznej sieci telekomunikacyjnej polega na kierowaniu połączeń od centrali abonenckiej, do której przyłączony jest abonent inicjujący połączenie do centrali abonenckiej abonenta, do którego kierowane jest to połączenie, pod warunkiem, że obie centrali nie są ze sobą bezpośrednio połączone. Oznacza to, że dane połączenie musi być przesłane przy wykorzystaniu zasobów innej centrali lub innych central. Przy podawaniu danych w zakresie tranzytu należy wziąć pod uwagę połączenia przychodzące z sieci krajowych i wychodzące do sieci krajowych, przychodzące z sieci krajowych i wychodzące do sieci zagranicznych, przychodzące z sieci zagranicznych i wychodzące do sieci krajowych oraz przychodzące z sieci zagranicznych i wychodzące do sieci zagranicznych.
06.06.3.1	Czas trwania połączeń głosowych tranzytowych w ruchomej publicznej sieci telekomunikacyjnej przedsiębiorcy telekomunikacyjnego	Czas trwania wszystkich połączeń tranzytowych w ruchomej publicznej sieci telekomunikacyjnej przedsiębiorcy telekomunikacyjnego obliczony zgodnie z zasadami określonymi w umowach międzyoperatorskich.
06.06.3.2	Przychód przedsiębiorcy telekomunikacyjnego z usług tranzytu połączeń głosowych w ruchomej publicznej sieci telekomunikacyjnej	Kwota całkowitego przychodu osiągniętego przez przedsiębiorcę telekomunikacyjnego z usługi tranzytu połączeń głosowych w sieci ruchomej. Należy określić przychody z tzw. „czystego” tranzytu, czyli z wyłączeniem przychodów ze świadczenia usługi zakończenia połączeń tranzytowych we własnej sieci.
06.07	Dzierżawa ciemnych włókien	Usługa dzierżawy ciemnych włókien w warstwie sieci dystrybucyjnej obejmuje: a) dzierżawę jednego lub więcej ciemnych włókien światłowodowych na ciągłym odcinku o określonej długości optycznej, zestawionych pomiędzy kołokacjami i zakończonych na przelącznicy optycznej operatora infrastruktury, b) dzierżawę jednego lub więcej ciemnych włókien światłowodowych zestawionych pomiędzy studniami lub innym punktem sieci wskazanym przez operatora infrastruktury i połączonych z siecią przedsiębiorcy, służące zapewnieniu dostępu sygnału telekomunikacyjnego do sieci dostępowej przedsiębiorcy, c) realizację usług dodatkowych połączenioliinowego w istniejącej mufie kablowej, połączenia liniowego w nowej mufie kablowej.

06.08	Usługa dostępu wysokiej jakości (ang. HQA) inna niż usługa dzierżawy łącza	<p>Usługa hurtowa (niebędąca usługą dzierżawy łącza) polegająca na udostępnieniu innemu przedsiębiorcy telekomunikacyjnemu usługi dostępu wysokiej jakości w stałej lokalizacji, zrealizowanej pomiędzy telekomunikacyjnym urządzeniem końcowym a najbliższym, od telekomunikacyjnego urządzenia końcowego, węzłem operatora sprzedającego usługę znajdującym się w sieci, do którego dołączony jest przedsiębiorca telekomunikacyjny.</p> <p>Cechy charakteryzujące usługę:</p> <ol style="list-style-type: none">1) minimalna prędkość usługi określona w umowie;2) zwykle symetryczna prędkość;3) stabilność parametrów transmisyjnych oraz monitoring parametrów transmisyjnych w czasie;4) gwarantowana dostępność i jakość obsługi w każdych okolicznościach (w tym SLA 24/7), wsparcie obsługi klienta, krótkie czasy usuwania awarii oraz redundancja;5) zarządzanie siecią wysokiej jakości, co ma przeniesienie na odpowiednią prędkość wysyłania i niski overbooking;6) możliwość uzyskania dostępu do sieci w lokalizacjach i punktach, które zostały określone odpowiednio do geograficznej gęstości i rozmieszczenia użytkowników końcowych będących użytkownikami biznesowymi, a nie konsumentami;7) możliwość oferowania wydzielonej ciągłości dla interfejsów Ethernetowych (np. dzięki dodatkowemu nagłówkowi umożliwiającemu rozdzielenie na wiele warstw wirtualnych sieci LAN).
-------	--	--

UZASADNIENIE

Projekt rozporządzenia Ministra Cyfryzacji w sprawie przekazywania danych dotyczących działalności telekomunikacyjnej wykonuje upoważnienie zawarte w art. 20 ust. 6 ustawy z dnia 2022 r. – Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U.), dalej również: „Pke”. Zastępuje ono rozporządzenie Ministra Cyfryzacji z dnia 7 grudnia 2018 r. w sprawie przekazywania danych dotyczących działalności telekomunikacyjnej (Dz. U. z 2018 r. poz. 2315). Konieczność wydania nowego rozporządzenia wynika z uchwalenia ustawy – Prawo komunikacji elektronicznej (dalej: „Pke”), która zastąpiła dotychczas obowiązującą ustawę z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne. Zgodnie z art. 94 ustawy z dnia 2021 r. - Przepisy wprowadzające ustawę - Prawo komunikacji elektronicznej dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 7 ust. 3 ustawy Prawo telekomunikacyjne zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 20 ust. 6 Pke, jednak nie dłużej niż przez 24 miesiące od dnia wejścia w życie tej ustawy.

Projektowane rozporządzenie określa zakres danych, przekazywanych Prezesowi Urzędu Komunikacji Elektronicznej, dotyczących rodzaju i zakresu wykonywanej działalności telekomunikacyjnej oraz wielkości sprzedaży usług telekomunikacyjnych, wraz z objaśnieniami co do sposobu ich przekazywania.

Należy wskazać, że uregulowany w art. 20 ust. 1 Pke obowiązek przekazywania Prezesowi UKE informacji dotyczących rodzaju i zakresu wykonywanej działalności oraz wielkości sprzedaży usług odnosi się wyłącznie do działalności telekomunikacyjnej. Przepisem objęci są, tak jak na gruncie uchylonej ustawy – Prawo telekomunikacyjne, wyłącznie przedsiębiorcy telekomunikacyjni. Obowiązek sprawozdawczy nie dotyczy natomiast przedsiębiorców świadczących usługi komunikacji interpersonalnej niewykorzystujące numerów. Wynika to z faktu, iż jedynie działalność telekomunikacyjna polegająca na świadczeniu publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych, dostarczaniu publicznych sieci telekomunikacyjnych, w tym sieci i usług służących rozpowszechnianiu lub rozprowadzaniu programów radiofonicznych i telewizyjnych, lub świadczeniu powiązanych usług, stanowi działalność regulowaną podlegającą wpisowi do prowadzonego przez Prezesa UKE rejestru przedsiębiorców telekomunikacyjnych.

Rozporządzenie będzie miało zastosowanie do wszystkich przedsiębiorców telekomunikacyjnych, bez względu na osiągnięte przychody.

Projektowane rozporządzenie ogranicza zakres zbieranych danych do tych, które mają dla Prezesa UKE rzeczywistą wartość analityczną, a ich przekazywanie nie stanowi nadmiernego obciążenia dla obowiązanych podmiotów. W tym zakresie będzie zgodny z wypracowanymi już w rozporządzeniu Ministra Cyfryzacji z dnia 7 grudnia 2018 r. w sprawie przekazywania danych dotyczących działalności telekomunikacyjnej, rozwiązaniami.

Należy wskazać, że dotychczas obowiązujące rozporządzenie określało wzór formularzy sprawozdawczych oraz elektroniczny format przekazywania danych, co wynikało z brzmienia delegacji zawartej w art. 7 ust. 3 ustawy Prawo telekomunikacyjne. Delegacja zawarta w art. 20 ust. 6 Pke wskazuje natomiast, iż rozporządzenie będzie określało jedynie zakres danych, a nie wzór formularzy. Zgodnie bowiem z art. 20 Pke dane sprawozdawcze przekazywane są na elektroniczną skrzynkę podawczą Prezesa UKE, przy użyciu formularza elektronicznego, zamieszczonego na Platformie Usług Elektronicznych Urzędu Komunikacji Elektronicznej (dalej: „PUE UKE”), w formie dokumentu elektronicznego opatrzonego kwalifikowanym podpisem elektronicznym, podpisem osobistym albo podpisem zaufanym. Prezes UKE będzie informował, na stronie podmiotowej BIP UKE, o adresie elektronicznym PUE UKE, pod którym udostępniony będzie ten formularz elektroniczny. Prezes UKE określi przy tym wzór

dokumentu, przy użyciu którego przekazywane będą dane, w formie dokumentu elektronicznego w rozumieniu ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne.

Zachowana zostanie zatem elektroniczna forma przekazywania danych, co pozwoli na ujednoczenie i usprawnienie procesu przekazywania danych. Na mocy Pke zostanie wyeliminowana możliwość przekazywania danych za pomocą innych formularzy elektronicznych niż udostępnione w tym celu przez Prezesa UKE na PUE UKE. Składane formularzy drogą elektroniczną jest szybsze, tańsze i bardziej ekologiczne, ponieważ pozwala uniknąć drukowania dokumentów i wysyłania ich pocztą.

Kierując się potrzebą zapewnienia Prezesowi UKE wysokiej jakości danych, analogicznie jak w przypadku dotychczas obowiązującego rozporządzenia, nie pozostawia się przedsiębiorcom możliwości wpisania danych szacunkowych i "b.d.", tj. brak danych. Wyjątek wprowadza przepis epizodyczny (§ 3), dopuszczający ww. możliwości w odniesieniu do danych przekazywanych za 2021 r.

Uzyskanie ustandaryzowanych danych w postaci cyfrowej da możliwość zastosowania technik informatycznych do ich przetwarzania, co przełoży się na znaczne zwiększenie możliwości analitycznych Prezesa UKE. Dysponowanie przez Prezesa UKE ustandaryzowanymi danymi, zapisanymi w postaci elektronicznej może również umożliwić stworzenie bazy danych o rynku telekomunikacyjnym, co z kolei otworzy w przyszłości możliwość wykorzystywania danych zbieranych przez Prezesa UKE na potrzeby zarówno innych organów, (np. GUS, ZUS) jak i ich ponownego wykorzystania przez podmioty prywatne. Pozwoli to na odciążenie przedsiębiorców telekomunikacyjnych w zakresie obowiązków informacyjnych wobec innych niż Prezes UKE organów, które w pierwszej kolejności mogłyby korzystać z danych zgromadzonych przez Prezesa UKE, a dopiero w przypadku braku wymaganych informacji, zwracać się bezpośrednio do przedsiębiorcy telekomunikacyjnego. Projektowane rozporządzenie utrzymuje te zmiany stanowiące milowy krok w procesie ujednoczenia i skonsolidowania obowiązków sprawozdawczych przedsiębiorców telekomunikacyjnych.

Rozporządzenie wejdzie w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Niniejszy projekt rozporządzenia nie jest objęty prawem Unii Europejskiej.

Projektowana regulacja nie zawiera przepisów technicznych w rozumieniu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039 oraz z 2004 r. poz. 597) i nie podlega notyfikacji Komisji Europejskiej.

Projektowana regulacja nie będzie wymagała notyfikacji Komisji Europejskiej w trybie ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej (Dz. U. z 2018 r. poz. 362).

Projekt nie wymaga przedłożenia instytucjom i organom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu, w celu uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnienia.

Projekt zostanie udostępniony na stronie Rządowego Centrum Legislacji w serwisie „Rządowy Proces Legislacyjny” oraz w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Ministra Cyfryzacji, zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248).

Wejście w życie rozporządzenia nie będzie miało wpływu na działalność mikroprzedsiębiorców, małych i średnich przedsiębiorców.

<p>Nazwa projektu Rozporządzenie Ministra Cyfryzacji w sprawie przekazywania danych dotyczących działalności telekomunikacyjnej</p> <p>Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Kancelaria Prezesa Rady Ministrów</p> <p>Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Janusz Cieszyński – Sekretarz Stanu w Kancelarii Prezesa Rady Ministrów</p> <p>Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu</p>	<p>Data sporządzenia 26 maja 2021 r.</p> <p>Źródło: Art. 20 ust. 6 ustawy z dnia – Prawo komunikacji elektronicznej</p> <p>Nr w wykazie prac</p>
--	--

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Projekt rozporządzenia Ministra Cyfryzacji w sprawie w sprawie przekazywania danych dotyczących działalności telekomunikacyjnej wykonuje upoważnienie zawarte w art. 20 ust. 6 ustawy z dnia 2022 r. – Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U.), dalej również: „Pke”. Zastępuje ono rozporządzenie Ministra Cyfryzacji z dnia 7 grudnia 2018 r. w sprawie przekazywania danych dotyczących działalności telekomunikacyjnej (Dz. U. z 2018 r. poz. 2315). Konieczność wydania nowego rozporządzenia wynika z uchwalenia ustawy – Prawo komunikacji elektronicznej, która zastąpiła dotychczas obowiązującą ustawę z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne. Zgodnie z art. 94 pkt 2 ustawy z dnia 2021 r. - Przepisy wprowadzające ustawę - Prawo komunikacji elektronicznej dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 7 ust. 3 ustawy Prawo telekomunikacyjne zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 20 ust. 6 Pke, jednak nie dłużej niż przez 24 miesiące od dnia wejścia w życie tej ustawy.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Wydanie projektowanego rozporządzenia, które będzie określało zakres danych, przekazywanych Prezesowi Urzędu Komunikacji Elektronicznej, dotyczących rodzaju i zakresu wykonywanej działalności telekomunikacyjnej oraz wielkości sprzedaży usług telekomunikacyjnych, wraz z objaśnieniami co do sposobu ich przekazywania

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Przedsiębiorcy telekomunikacyjni	ok. 6000	Rejestr przedsiębiorców telekomunikacyjnych prowadzony przez Prezesa UKE	Podmioty obowiązane do przekazywania danych sprawozdawczych
Prezes UKE	1	-----	Pozyskanie pełnych i szczegółowych danych o stanie rynku telekomunikacyjnego.

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Projekt zostanie udostępniony na stronie podmiotowej Biuletynu Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji w zakładce „Rządowy Proces Legislacyjny” oraz na stronie podmiotowej Biuletynu Informacji Publicznej Kancelarii Prezesa Rady Ministrów.

Ponadto w ramach konsultacji publicznych i opiniowania projekt zostanie przekazany do następujących podmiotów:

- 1) Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej;
- 2) Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów;

pozostałe jednostki (oddzielnie)												
Źródła finansowania		Wejście w życie projektowanego rozporządzenia nie spowoduje skutków dla sektora finansów publicznych, w tym dochodów i wydatków budżetu państwa oraz samorządu terytorialnego.										
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń												
7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe												
Skutki												
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0-10)				
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z ... r.)	duże przedsiębiorstwa											
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw											
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe											
	(dodaj/usuń)											
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa											
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw											
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe											
Niemierzalne												
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń		Projektowane rozporządzenie nie będzie miało wpływu na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na sytuację ekonomiczną i społeczną rodziny, a także osób niepełnosprawnych oraz osób starszych.										
8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu												
X nie dotyczy												
Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).					☐ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy							
☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:					☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:							
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektroniczności.					☐ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy							

Komentarz:	
9. Wpływ na rynek pracy	
Projektowane rozporządzenie nie będzie miało wpływu na rynek pracy.	
10. Wpływ na pozostałe obszary	
☐ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☐ inne:	☐ demografia ☐ mienie państwowe ☐ informatyzacja ☐ zdrowie
Omówienie wpływu	Projektowane rozporządzenie nie będzie miało wpływu na w/w obszary
11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego	
Projektowane przepisy wejdą w życie 14 dni od dnia ogłoszenia. Za dzień wykonania przepisów rozporządzenia można przyjąć dzień 31 marca roku następującego po roku, w którym projektowane rozporządzenie zostanie ogłoszone w Dzienniku Ustaw. Zgodnie z art. 20 ust. 1 Pke dzień 31 marca jest dniem, w którym upływa termin na złożenie przez przedsiębiorców telekomunikacyjnych sprawozdania z wykonywanej w poprzednim roku kalendarzowym działalności telekomunikacyjnej. Wykonanie aktu prawnego powinno więc nastąpić do dnia 31 marca 2022 r., gdyż najpóźniej w tym dniu Prezes UKE powinien już dysponować, zebranych przy pomocy nowych formularzy sprawozdawczych, danymi o stanie rynku telekomunikacyjnego za rok poprzedni (2021). Pełne wykonanie przepisów projektowanego rozporządzenia nastąpi zaś najpóźniej w dniu 31 marca 2022 r. ponieważ wówczas Prezes UKE powinien już posiadać kompletne i szczegółowe dane wymagane wszystkimi projektowanymi formularzami.	
12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?	
Zakłada się, że osiągnięcie celu projektowanego rozporządzenia, tj. zapewnienie Prezesowi UKE pełnych i szczegółowych informacji o stanie rynku telekomunikacyjnego zostanie osiągnięte w 100% poprzez złożenie przez wszystkich przedsiębiorców telekomunikacyjnych sprawozdania rocznego na nowych zasadach. Z tego powodu nie zakłada się dokonywania ewaluacji stopnia osiągnięcia celu regulacji w stosunku do okresu przed jej wejściem w życie oraz na przestrzeni lat jej obowiązywania w odniesieniu do roku bazowego.	
13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)	
Brak.	

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA CYFRYZACJI¹⁾

z dnia

**w sprawie sposobu ustalania wysokości wskaźnika rocznej opłaty telekomunikacyjnej
oraz terminów i sposobu jej uiszczenia**

Na podstawie art. 23 ust. 14 ustawy z dnia - Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. z poz. ...) zarządza się, co następuje:

§ 1. Wysokość wskaźnika opłaty, o której mowa w art. 23 ust. 1 ustawy z dnia - Prawo komunikacji elektronicznej, zwanej dalej „opłatą”, ustalana jest według następującego wzoru:

$$Pr = \frac{\sum WP_{r-1} - S}{\sum U_{r-2}} \times 100 \%$$

gdzie:

Pr - oznacza wysokość wskaźnika opłaty,
 $\sum WP_{r-1}$ - oznacza sumę wydatków Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej, zwanego dalej „Prezesem UKE”, oraz ministra właściwego do spraw informatyzacji związanych z wykonywaniem zadań w zakresie telekomunikacji, o których mowa w ust. 23 ust. 1 ustawy z dnia - Prawo komunikacji elektronicznej, przyjętych w ustawie budżetowej na rok poprzedzający rok, za który ta opłata jest należna,
 $\sum U_{r-2}$ - oznacza

sumę rocznych przychodów z tytułu prowadzenia działalności telekomunikacyjnej wszystkich przedsiębiorców telekomunikacyjnych obowiązanych do uiszczenia opłaty w roku, za który ta opłata jest należna, uzyskanych w roku obrotowym poprzedzającym o 2 lata rok, za który ta opłata jest należna,

S - oznacza saldo rozliczenia wpływów z opłaty z sumą wydatków poniesionych,

1) Minister Cyfryzacji kieruje działem administracji rządowej – informatyzacja, na podstawie § 1 ust. 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 6 października 2020 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Cyfryzacji (Dz. U. poz. 1716).

gdzie:

$$S = (p_{r-1} \cdot \sum U_{r-3}) - \sum WZ_{r-2}$$

gdzie:

p_{r-1} - oznacza wskaźnik na rok poprzedzający rok, za który opłata jest należna,

$\sum U_{r-3}$ - oznacza sumę rocznych przychodów z tytułu prowadzenia działalności telekomunikacyjnej wszystkich przedsiębiorców telekomunikacyjnych obowiązanych do uiszczenia opłaty w roku poprzedzającym rok, za który ta opłata jest należna, uzyskanych w roku obrotowym poprzedzającym o 3 lata rok, za który ta opłata jest należna,

$\sum WZ_{r-2}$ - oznacza sumę wydatków związanych z wykonywaniem zadań w zakresie telekomunikacji, o których mowa w ust. 23 ust. 1 ustawy z dnia - Prawo komunikacji elektronicznej, poniesionych przez Prezesa UKE oraz ministra właściwego do spraw informatyzacji w roku poprzedzającym o 2 lata rok, za który ta opłata jest należna.

§ 2. 1. Raty kwartalne opłaty uiszcza się w terminach do końca lutego, maja, sierpnia i listopada roku, za który opłata jest należna.

2. Raty półroczne opłaty uiszcza się w terminie do końca lutego i sierpnia roku, za który opłata jest należna.

3. Opłatę płatną jednorazowo uiszcza się do końca sierpnia roku, za który opłata jest należna.

4. Jeżeli 2 lata od rozpoczęcia prowadzenia działalności telekomunikacyjnej upływają w trakcie trwania danego roku, za który opłata jest należna, opłata stanowiąca iloczyn przychodów z działalności telekomunikacyjnej uzyskanych w roku, w którym nastąpiło rozpoczęcie tej działalności, i wysokości wskaźnika uiszczana jest zgodnie z ust. 1-3.

§ 3. Opłatę uiszcza się przelewem bankowym na rachunek bieżący dochodów Urzędu Komunikacji Elektronicznej.

§ 4. Do spraw rozpoczętych i niezakończonych stosuje się przepisy dotychczasowe.

§ 5. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2024 r.

MINISTER CYFRYZACJI

UZASADNIENIE

Projektowane rozporządzenie zostanie wydane w celu wykonania delegacji ustawowej wynikającej z art. 23 ust. 14 ustawy z dnia - Prawo komunikacji elektronicznej (Dz.U. z 2022 r. poz.), zwanej dalej „Pke”, upoważniającej ministra właściwego do spraw informatyzacji do określenia w drodze rozporządzenia sposobu ustalania wysokości wskaźnika rocznej opłaty telekomunikacyjnej oraz terminów i sposobu jej uiszczenia.

Sposób ustalania wysokości wskaźnika rocznej opłaty telekomunikacyjnej oraz terminy i sposób uiszczenia tej opłaty nie ulegają zmianie w stosunku do dotychczas obowiązujących przepisów w tym zakresie.

§ 1 przedstawia wzór na obliczenie wskaźnika rocznej opłaty telekomunikacyjnej, który zgodnie z delegacją do wydania rozporządzenia uwzględnia wysokość wydatków Prezesa UKE i ministra właściwego do spraw informatyzacji, związanych z wykonywaniem ich zadań w zakresie telekomunikacji, przyjętych w ustawie budżetowej na rok poprzedzający rok, za który opłata ta jest należna, wysokość przychodów przedsiębiorców telekomunikacyjnych z tytułu prowadzenia działalności telekomunikacyjnej w roku poprzedzającym o 2 lata rok, za który opłata ta jest należna, oraz potrzebę wyrównania wysokości wpływów z tej opłaty w roku poprzednim i wysokości kosztów Prezesa UKE i ministra właściwego do spraw informatyzacji związanych z wykonywaniem zadań w zakresie telekomunikacji, poniesionych w roku poprzednim.

W §2 są wskazane terminy uiszczenia opłaty telekomunikacyjnej w zależności od sposobu jej uiszczenia (raty kwartalne, półroczne lub jednorazowo), wybranego przez przedsiębiorcę telekomunikacyjnego zgodnie z Pke.

W § 2 ust. 4 jest opisany sposób liczenia opłaty przez przedsiębiorcę telekomunikacyjnego, któremu w trakcie trwania danego roku, za który opłata jest należna, minęły 2 lata od rozpoczęcia prowadzenia przez niego działalności telekomunikacyjnej.

W § 3 jest wskazany rachunek bieżący dochodów Urzędu Komunikacji Elektronicznej (UKE) jako właściwy do przelewów bankowych dotyczących opłaty.

Przewidziano, że projektowane rozporządzenie wejdzie w życie z dniem 1 stycznia 2024 r.

Projektowana regulacja nie zawiera przepisów technicznych w rozumieniu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039 oraz z 2004 r. poz. 597) i nie podlega notyfikacji Komisji Europejskiej.

Projektowana regulacja nie będzie wymagała notyfikacji Komisji Europejskiej w trybie ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej (Dz. U. z 2021 r. poz. 743 oraz z 2022 r. poz. 807).

Projektowane rozporządzenie jest zgodne ze stanem prawnym obowiązującym w Unii Europejskiej.

Stosownie do postanowień art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingskiej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248), projekt został udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej. Ponadto zgodnie z § 52 ust. 1 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2022 r. poz. 348) został udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji, w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny.

Projekt rozporządzenia nie wymaga przedłożenia instytucjom i organom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu, w celu uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnienia.

Zawarte w projekcie regulacje nie będą miały wpływ na działalność mikroprzedsiębiorców, małych i średnich przedsiębiorców zgodnie z art. 66 ust. 2 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. 2018 r. poz. 646, z późn. zm.).

<p>Nazwa projektu Rozporządzenie Ministra Cyfryzacji w sprawie sposobu ustalania wysokości wskaźnika rocznej opłaty telekomunikacyjnej oraz terminów i sposobu jej uiszczania</p> <p>Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Kancelaria Prezesa Rady Ministrów</p> <p>Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Janusz Cieszyński</p> <p>Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu</p>	<p>Data sporządzenia 2023 r.</p> <p>Źródło: Art. 23 ust. 14 ustawy z dnia - Prawo komunikacji elektronicznej Nr w wykazie prac</p>
---	--

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Zgodnie z art. 23 ust. 1 ustawy z dnia 2022 r. - Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. z 2022 r. poz.), zwanej dalej „ustawą” lub "Pke", wprowadzenie opłaty telekomunikacyjnej ma na celu pokrycie kosztów związanych z wykonywaniem zadań w zakresie telekomunikacji przez organy właściwe w sprawach telekomunikacji. Przedmiotowe rozporządzeni, wydawane na podstawie art. 23 ust. 14 Pke określa sposób ustalania wysokości wskaźnika rocznej opłaty telekomunikacyjnej, według przedstawionego w projektowanym akcie wzoru. Dodatkowo, w rozporządzeniu określono terminy i sposób uiszczania przez przedsiębiorców telekomunikacyjnych rocznej opłaty telekomunikacyjnej.

Zastępuje ono Rozporządzenie Ministra Cyfryzacji w sprawie sposobu ustalania wysokości wskaźnika rocznej opłaty telekomunikacyjnej oraz terminów i sposobu jej uiszczania z dnia 13 grudnia 2016 r. (Dz.U. z 2016 r. poz. 2017).

Konieczność wydania nowego rozporządzenia wynika z uchwalenia ustawy Pke, która zastąpiła dotychczas obowiązującą ustawę z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne. Zgodnie z art. 96 ust. 28 ustawy z dnia 2022 r. wprowadzającej ustawę - Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. z 2022 r. poz.), dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 183 ust. 7 ustawy Prawo telekomunikacyjne zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 23 ust. 14 Pke, jednak nie dłużej niż przez 24 miesiące od dnia wejścia w życie tej ustawy.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Przepisy dotyczące rocznej opłaty telekomunikacyjnej są konsekwencją postanowień art. 16 Dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1972 z dnia 11 grudnia 2018 r. ustanawiającej Europejski kodeks łączności elektronicznej, zwanej dalej "EKŁE", który przewiduje możliwość pobierania opłat administracyjnych od przedsiębiorstw telekomunikacyjnych. Wytyczne dotyczące sposobu ustalania wysokości wskaźnika rocznej opłaty telekomunikacyjnej, zostały określone w art. 23 Pke. Projektowane rozporządzenie nie wprowadza zmian w zakresie sposobu ustalania wysokości wskaźnika rocznej opłaty telekomunikacyjnej oraz sposobu i terminów jej uiszczania w stosunku do obecnie obowiązującego rozporządzenia w tym zakresie.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Uregulowania dotyczące rocznej opłaty telekomunikacyjnej, określone w art. 23 Pke, stanowią wdrożenie do ustawodawstwa krajowego unormowań zawartych w art. 16 EKŁE, przewidujących możliwość pobierania przez państwa członkowskie opłat administracyjnych od przedsiębiorców telekomunikacyjnych.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Przedsiębiorcy telekomunikacyjni (prowadzący działalność telekomunikacyjną powyżej 2 lat), zobowiązani, zgodnie z art. 23 ust. 8 Pke do uiszczenia opłaty telekomunikacyjnej		Dane UKE	Rozporządzenie reguluje sposób ustalania wysokości wskaźnika rocznej opłaty telekomunikacyjnej oraz terminów i sposobu jej uiszczania.
Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej			Prezes UKE uczestniczy w wyliczaniu co roku

pozostałe jednostki (oddzielnie)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Saldo ogółem	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
budżet państwa	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
JST	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
pozostałe jednostki (oddzielnie)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Źródła finansowania	Przyjęte rozwiązania nie spowodują skutków finansowych dla sektora finansów publicznych, w tym budżetu państwa i budżetów jednostek samorządu terytorialnego.											
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Przedmiotowa regulacja nie spowoduje dodatkowych kosztów ani wpływów do budżetu państwa. Celem projektowanego rozporządzenia jest przede wszystkim określenie sposobu ustalenia wysokości wskaźnika rocznej opłaty telekomunikacyjnej. Z kolei coroczna wysokość wskaźnika opłaty telekomunikacyjnej będzie ogłaszana w drodze komunikatu. Maksymalna wysokość opłaty telekomunikacyjnej, a co za tym idzie też maksymalna wysokość wpływów do budżetu państwa z tytułu opłaty telekomunikacyjnej, wynika bezpośrednio z Pke.											
7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe												
Skutki												
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0-10)				
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z r.)	duże przedsiębiorstwa	0	0	0	0	0	0	0				
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	0	0	0	0	0	0	0				
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	0	0	0	0	0	0	0				
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa	Rozporządzenie określa sposób ustalania wysokości wskaźnika rocznej opłaty telekomunikacyjnej, terminy oraz sposób uiszczania rocznej opłaty telekomunikacyjnej przez przedsiębiorców telekomunikacyjnych obowiązanych do uiszczenia opłaty telekomunikacyjnej.										
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw											
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	Brak wpływu.										
Niemierzalne												
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Rozporządzenie nie będzie miało bezpośredniego wpływu na konkurencyjność gospodarki, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe.											
8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu												
☒ nie dotyczy												
Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).						☐ tak ☐ nie ☒ nie dotyczy						
☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:						☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:						

Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektroniczacji.	☐ tak ☐ nie ☒ nie dotyczy	
Komentarz: Brak		
9. Wpływ na rynek pracy		
Projektowane rozporządzenie nie będzie miało wpływu na rynek pracy.		
10. Wpływ na pozostałe obszary		
☐ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☐ inne:	☐ demografia ☐ mienie państwowe	☐ informatyzacja ☐ zdrowie
Omówienie wpływu		
11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego		
Planowane rozporządzenie będzie stanowiło podstawę dla ministra właściwego ds. informatyzacji do corocznego obliczenia wysokości wskaźnika opłaty, który jest ogłaszany, zgodnie z art. 23 ust. 15 Pke, w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski” do 15 grudnia każdego roku w formie komunikatu o wysokości wskaźnika opłaty. Obliczona przez przedsiębiorcę telekomunikacyjnego wysokość rocznej opłaty telekomunikacyjnej, jako iloczyn przychodów z działalności telekomunikacyjnej uzyskanych w roku obrotowym poprzedzającym o 2 lata rok, za które opłata jest należna oraz wysokości wskaźnika opłaty na dany rok, będzie uiszczana przez niego na rachunek bieżący dochodów Urzędu Komunikacji Elektronicznej.		
12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?		
Nie będzie prowadzona ewaluacja, rozporządzenie określa wzór do obliczenia wysokości wskaźnika rocznej opłaty telekomunikacyjnej, zgodnie z wytycznymi określonymi w art. 23 ust. 14 Pt.		
13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)		
Brak.		

ROZPORZĄDZENIE

RADY MINISTRÓW

z dnia

w sprawie rocznych opłat za prawo do dysponowania częstotliwością

Na podstawie art. 24 ust. 19 ustawy z dnia2021 r. – Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. poz.....) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa wysokość, terminy i sposób uiszczania rocznych opłat za prawo do dysponowania częstotliwością przez podmioty, które uzyskały prawo do dysponowania częstotliwością w rezerwacji częstotliwości, zwanych dalej „opłatą roczną”.

§ 2. Wysokość opłat rocznych określa w:

- 1) służbach satelitarnych, o których mowa w art. 24 ust. 11 pkt 1-9 ustawy z - Prawo komunikacji elektronicznej, oraz służbie radiolokalizacyjnej - załącznik nr 1 do rozporządzenia;
- 2) służbie lotniczej oraz służbie morskiej i żeglugi śródlądowej - załącznik nr 2 do rozporządzenia;
- 3) służbie radiodifuzji naziemnej - załącznik nr 3 do rozporządzenia;
- 4) służbie stałej - załącznik nr 4 do rozporządzenia;
- 5) służbie ruchomej lądowej - załącznik nr 5 do rozporządzenia.

§ 3. 1. Podmiot, który dysponuje częstotliwością lub ją wykorzystuje na tym samym obszarze w różnych rodzajach służb lub w różnych typach systemów wykorzystywanych w tych służbach, w których są przewidziane zróżnicowane opłaty roczne, uiszcza opłatę w wysokości określonej dla tego rodzaju służby lub typu systemu, dla którego opłata jest najwyższa.

2. Podmiot, którego prawo do dysponowania lub wykorzystywania tej samej częstotliwości na obszarze tej samej gminy wynika z kilku decyzji, a wysokość opłaty za prawo do dysponowania częstotliwością jest związana z obszarem dysponowania lub wykorzystywania częstotliwości, uiszcza jedną opłatę za prawo do dysponowania tą częstotliwością na tym obszarze.

§ 4. 1. Podmiot posiadający prawo do dysponowania częstotliwością lub wykorzystywania częstotliwości na zasadach współużytkowania z innym podmiotem wnosi opłatę w wysokości 50% opłaty rocznej, jaką byłby obowiązany wносить za prawo do dysponowania częstotliwością lub wykorzystywania częstotliwości bez obowiązku współużytkowania z innym podmiotem.

2. Podmiot posiadający prawo do dysponowania częstotliwością lub wykorzystywania częstotliwości na zasadach współużytkowania z innym podmiotem w służbie radiodifuzji naziemnej wnosi opłatę roczną w wysokości odpowiadającej procentowi wykorzystywanej przepływności multipleksu.

§ 5. 1. Opłatę roczną uiszcza się w ratach kwartalnych w wysokości równej 1/4 opłaty rocznej, w terminach do dnia 15 kwietnia, 15 lipca, 15 października i 31 grudnia danego roku.

2. Opłatę roczną za kwartał, w którym podmiot uzyskał prawo do dysponowania częstotliwością lub jej wykorzystywania, lub w którym to prawo ustało, uiszcza się w kwocie równej iloczynowi liczby dni objętych w danym kwartale tym prawem i raty kwartalnej opłaty rocznej podzielonej przez liczbę dni w tym kwartale, w terminie do:

- 1) 15 dnia miesiąca następującego po danym kwartale - w przypadku uzyskania lub ustania prawa do dysponowania częstotliwością lub jej wykorzystywania w pierwszym, drugim lub trzecim kwartale danego roku;
- 2) 31 grudnia danego roku - w przypadku uzyskania lub ustania prawa do dysponowania częstotliwością lub jej wykorzystywania w czwartym kwartale danego roku.

3. Opłatę roczną za prawo do wykorzystywania częstotliwości na podstawie decyzji, o których mowa w art. 152 i art. 153 ustawy - Prawo komunikacji elektronicznej, uiszcza się jednorazowo w kwocie równej iloczynowi liczby dni objętych w danym kwartale tym prawem i raty kwartalnej opłaty rocznej podzielonej przez liczbę dni w tym kwartale, w terminie określonym odpowiednio w art. 152 ust. 7 i art. 153 ust. 9 w związku z art. 152 ust. 7 tej ustawy.

§ 6. Opłaty wnosi się na rachunek bieżący dochodów Urzędu Komunikacji Elektronicznej.

§ 7. Opłatę roczną obniża się o 50% w przypadku wykorzystywania częstotliwości wyłącznie do:

- 1) świadczenia doraźnej pomocy przy ratowaniu życia i zdrowia ludzkiego przez jednostki służby zdrowia oraz jednostki ratownictwa górskiego, wodnego i górniczego;
- 2) prowadzenia akcji przez jednostki organizacyjne, których statutowym obowiązkiem jest planowanie, prowadzenie i uczestnictwo w akcjach zapobiegania i łagodzenia skutków klęsk żywiołowych i katastrof;
- 3) systemów radiokomunikacji wykorzystywanych w służbie morskiej i w żegludze śródlądowej przez administrację morską i administrację śródlądową oraz Morską Służbę Poszukiwania i Ratownictwa w zakresie bezpieczeństwa żeglugi i ochrony brzegów;
- 4) wykonywania zadań z zakresu łączności kolejowej w ramach Europejskiego Systemu Zarządzania Ruchem Kolejowym (ERTMS);
- 5) rozpowszechniania lub rozprowadzania programów radiofonicznych lub telewizyjnych niezawierających przekazów handlowych;
- 6) wykonywania zadań, o których mowa w art. 67 ustawy z dnia - Prawo komunikacji elektronicznej, przez podmioty, o których mowa w art. 67 ust. 2 tej ustawy.

§ 8. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem

PREZES
RADY MINISTRÓW

Załączniki
do rozporządzenia
Rady Ministrów
z dnia
(poz. ...)

Załącznik nr 1

**WYSOKOŚĆ OPŁAT ROCZNYCH W SŁUŻBACH SATELITARNYCH ORAZ W
SŁUŻBIE RADIOLOKALIZACYJNEJ.**

1. Wysokość opłaty za prawo do dysponowania częstotliwością przez jedną stację satelitarną w systemach korzystających z satelitarnej infrastruktury telekomunikacyjnej wynosi:

- 1) w służbie stałej satelitarnej (Ziemia - kosmos) - 12 000 zł;
- 2) w służbie stałej satelitarnej (kosmos - Ziemia) - 20 000 zł;
- 3) w służbie satelitarnego badania ziemi - 1200 zł;
- 4) w służbie meteorologii satelitarnej - 3000 zł;
- 5) w służbie radionawigacji satelitarnej - 1200 zł;
- 6) w służbie operacji kosmicznych - 3000 zł;
- 7) w służbie badań kosmosu-3000 zł;
- 8) w służbie radiodyfuzji satelitarnej - 40 000 zł;
- 9) w służbie ruchomej satelitarnej (Ziemia - kosmos) - 12 000 zł;
- 10) w służbie ruchomej satelitarnej (kosmos - Ziemia) - 40 000 zł.

2. Wysokość opłaty, w służbie ruchomej satelitarnej, za prawo do dysponowania częstotliwościami o łącznej szerokości 1 MHz wykorzystywanymi przez uzupełniające elementy naziemne systemów satelitarnej komunikacji ruchomej, w przypadku wykorzystywania tych częstotliwości na obszarze jednej gminy lub mniejszym wynosi 250 zł.

3. Wysokość opłaty za prawo do dysponowania częstotliwościami, o których mowa w ust. 2, wykorzystywanymi na obszarze większym niż obszar jednej gminy oblicza się jako iloczyn opłaty 250 zł i liczby gmin, na obszarze których wykorzystywane są częstotliwości. Jeżeli iloczyn ten przekroczy:

- 1) w zakresie częstotliwości poniżej 1900 MHz kwotę 200 000 zł, wysokość opłaty za prawo do dysponowania częstotliwościami, o których mowa w ust. 2, oblicza się według wzoru:

$$200\ 000\ \text{zł} + 100\ 000\ \text{zł} \times (n/N_{\text{max}}),$$

2) w zakresie częstotliwości powyżej 1900 MHz do 2300 MHz kwotę 70 000 zł, wysokość opłaty za prawo do dysponowania częstotliwościami, o których mowa w ust. 2, oblicza się według wzoru:

$$70\ 000\ \text{zł} + 45\ 000\ \text{zł} \times (n/N_{\text{max}}),$$

3) w zakresie częstotliwości powyżej 2300 MHz do 2690 MHz kwotę 70 000 zł, wysokość opłaty za prawo do dysponowania częstotliwościami, o których mowa w ust. 2, oblicza się według wzoru:

$$70\ 000\ \text{zł} + 30\ 000\ \text{zł} \times (n/N_{\text{max}}),$$

4) w zakresie częstotliwości powyżej 2690 MHz do 3400 MHz kwotę 50 000 zł, wysokość opłaty za prawo do dysponowania częstotliwościami, o których mowa w ust. 2, oblicza się według wzoru:

$$50\ 000\ \text{zł} + 12\ 000\ \text{zł} \times (n/N_{\text{max}})$$

gdzie:

n - liczba gmin objętych prawem do dysponowania częstotliwością,

N_{max} - liczba wszystkich gmin w Polsce.

4. Wysokość opłaty, w służbie radiolokalizacyjnej, za prawo do dysponowania częstotliwością przez jedną stację radarową wynosi 300 zł.

Załącznik nr 2

ZAŁĄCZNIK 2. WYSOKOŚĆ OPŁAT ROCZNYCH W SŁUŻBIE LOTNICZEJ ORAZ SŁUŻBIE MORSKIEJ I ŻEGLUGI ŚRÓDLĄDOWEJ.

1. Wysokość opłaty, w służbie lotniczej, za prawo do dysponowania częstotliwościami o łącznej szerokości 1 kHz przez jeden system lotniskowy wynosi 16 zł.

2. Wysokość opłaty, w służbie morskiej i żeglugi śródlądowej, za prawo do dysponowania częstotliwościami o łącznej szerokości 1 kHz przez jedną stację nadbrzeżną w relacji łączności brzeg - statek, określa tablica 1.

TABLICA 1

Zakres częstotliwości	Opłata za 1 kHz [zł]	
1	2	
156-174 MHz - zakres VHF	16	
1605-27 500 kHz - zakres MF i zakres HF	radioteleфонia	100
	teleks	80
	radiowy	

3. Wysokość opłaty, w służbie morskiej i żeglugi śródlądowej, za prawo do dysponowania częstotliwościami o łącznej szerokości 1 kHz przez każdą stację lądową przewoźną lub przenośną w relacji łączności brzeg - statek, określa tablica 2.

TABLICA 2

Lokalizacja stacji	Opłata za 1 kHz [zł]
1	2
w zasięgu stacji nadbrzeżnej	12
poza zasięgiem stacji nadbrzeżnej lub przy jej braku	16

Załącznik nr 3

WYSOKOŚĆ OPŁAT ROCZNYCH W SŁUŻBIE RADIODYFUZJI NAZIEMNEJ.

1. Z zastrzeżeniem ust. 2 wysokość opłaty za prawo do dysponowania częstotliwościami o łącznej szerokości 1 kHz na obszarze jednej gminy lub mniejszym w zakresie do 174 MHz określa tablica 1.

TABLICA 1

Zakres częstotliwości f [kHz]	Rodzaj gminy	Opłata za 1 kHz [zł]
1	2	3
poniżej 300	każdy rodzaj gminy	0,5
powyżej 300 do 3000	gmina wiejska	5
	gmina miejsko-wiejska	5
	gmina miejska, z wyłączeniem miast na prawach powiatu	14,5
	miasto na prawach powiatu	110
powyżej 3000 do 30 000	każdy rodzaj gminy	400
powyżej 30 000 do 174 000*	gmina wiejska	0,7
	gmina miejsko-wiejska	0,7
	gmina miejska, z wyłączeniem miast na prawach powiatu	2
	miasto na prawach powiatu	15

* W zakresie częstotliwości 30 000-174 000 kHz szerokość kanału radiowego wynosi 250 kHz.

2. W przypadku gdy decyzja w sprawie rezerwacji częstotliwości przyznająca prawo do dysponowania częstotliwością na obszarze mniejszym niż obszar całego kraju obejmuje prawo do dysponowania częstotliwością na obszarze, na którym znajduje się co najmniej 6 miast na prawach powiatu w danym województwie, opłatę za prawo do dysponowania częstotliwościami o łącznej szerokości 1 kHz na obszarze szóstego i kolejnych miast na prawach powiatu w danym województwie w zakresie do 174 MHz oblicza się jako iloczyn liczby tych miast i kwoty opłaty za 1 kHz określonej w tablicy 1 dla gminy miejskiej, z wyłączeniem miast na prawach powiatu.

3. Wysokość opłaty za prawo do dysponowania jednym kanałem telewizyjnym przez jedną stację telewizyjną analogową w zakresie powyżej 174 MHz określa tablica 2.

TABLICA 2

Wysokość zawieszenia anteny h[m]	Moc promieniowana P[kW]	Opłata [zł]
1	2	3
h<50	P<0,1	2 250
	0,1<P<0,5	4 500
	P >0,5	9 000
50<h<100	P <0,1	4 500
	0,1<P<1,0	12 000
	1,0 < P ≤ 10,0	18 000
	P > 10,0	27 000
h>100	P<1,0	15 000
	1,0 < P ≤ 10,0	26 250
	10,0 < P ≤ 100,0	40 500
	P > 100,0	49 500

4. Wysokość opłaty za prawo do dysponowania częstotliwościami o łącznej szerokości 1 MHz wykorzystywanymi przez system cyfrowy na obszarze jednej gminy lub mniejszym w zakresie powyżej 174 MHz do 862 MHz określa tablica 3.

TABLICA 3

Zakres częstotliwości f [MHz]	Rodzaj gminy	Opłata za 1 MHz [zł]
1	2	3
powyżej 174 do 470	gmina wiejska	11,5 do dnia 31 grudnia 2022 r. 115 od dnia 1 stycznia 2023 r.
	gmina miejsko-wiejska	11,5 do dnia 31 grudnia 2022 r. 115 od dnia 1 stycznia 2023 r.

	gmina miejska, z wyłączeniem miast na prawach powiatu	33 do dnia 31 grudnia 2022 r. 330 od dnia 1 stycznia 2023 r.
	miasto na prawach powiatu	250 do dnia 31 grudnia 2022 r. 2500 od dnia 1 stycznia 2023 r.
powyżej 470 do 862	gmina wiejska	230
	gmina miejsko-wiejska	230
	gmina miejska, z wyłączeniem miast na prawach powiatu	660
	miasto na prawach powiatu	5000

5. Wysokość opłaty za prawo do dysponowania częstotliwościami o łącznej szerokości 1 MHz wykorzystywanymi przez system cyfrowy na obszarze jednej gminy lub mniejszym w zakresie powyżej 862 MHz określa tablica 4.

TABLICA 4

Rodzaj gminy	Opłata za 1 MHz [zł]
1	2
gmina wiejska	23
gmina miejsko-wiejska	23
gmina miejska, z wyłączeniem miast na prawach powiatu	66
miasto na prawach powiatu	500

WYSOKOŚĆ OPŁAT ROCZNYCH W SŁUŻBIE STAŁEJ.

1. Wysokość opłaty za prawo do dysponowania częstotliwościami o łącznej szerokości 1 kHz w zakresie częstotliwości poniżej 30 MHz wynosi 1000 zł.

2. Wysokość opłaty za prawo do dysponowania częstotliwościami o łącznej szerokości 1 kHz wykorzystywanymi w systemach typu punkt - wiele punktów (ang. Point - Multipoint PMP) oraz wiele punktów - wiele punktów (ang. Multi-point - Multipoint MPMP) na obszarze jednej gminy lub mniejszym w zakresie od 30 MHz do 470 MHz wynosi:

- 1) dla gminy wiejskiej - 0,01 zł;
- 2) dla gminy miejsko-wiejskiej - 0,025 zł;
- 3) dla gminy miejskiej, z wyłączeniem miast na prawach powiatu - 0,125 zł;
- 4) dla miasta na prawach powiatu - 0,250 zł.

3. Wysokość opłaty za prawo do dysponowania częstotliwościami o łącznej szerokości 1 kHz wykorzystywanymi w systemach, o których mowa w ust. 2, na obszarze całego kraju stanowi iloczyn liczby wszystkich gmin w kraju i kwoty określonej w ust. 2 pkt 2.

4. Wysokość opłaty za prawo do dysponowania częstotliwościami o łącznej szerokości 1 kHz wykorzystywanymi w systemach typu punkt - wiele punktów (ang. Point - Multipoint PMP) oraz wiele punktów - wiele punktów (ang. Multipoint - Multipoint MPMP) na obszarze jednej gminy lub mniejszym w zakresie powyżej 470 MHz do 3400 MHz wynosi:

- 1) dla gminy wiejskiej - 0,01 zł;
- 2) dla gminy miejsko-wiejskiej - 0,025 zł;
- 3) dla gminy miejskiej, z wyłączeniem miast na prawach powiatu - 0,125 zł;
- 4) dla miasta na prawach powiatu - 0,250 zł.

5. Wysokość opłaty za prawo do dysponowania częstotliwościami o łącznej szerokości 1 kHz wykorzystywanymi w systemach, o których mowa w ust. 4, na obszarze całego kraju stanowi iloczyn liczby wszystkich gmin w kraju i kwoty określonej w ust. 4 pkt 2.

6. Wysokość opłaty za prawo do dysponowania częstotliwościami o łącznej szerokości 1 MHz wykorzystywanymi w systemach typu punkt - wiele punktów (ang. Point - Multipoint PMP) oraz wiele punktów - wiele punktów (ang. Multipoint - Multipoint MPMP) na obszarze jednej gminy lub mniejszym w zakresie powyżej 3400 MHz do 4200 MHz wynosi:

- 1) dla gminy wiejskiej - 10 zł;
- 2) dla gminy miejsko-wiejskiej - 25 zł;

3) dla gminy miejskiej, z wyłączeniem miast na prawach powiatu - 125 zł;

4) dla miasta na prawach powiatu - 250 zł.

7. Wysokość opłaty za prawo do dysponowania częstotliwościami o łącznej szerokości 1 MHz wykorzystywanymi w systemach, o których mowa w ust. 6, na obszarze całego kraju stanowi iloczyn liczby wszystkich gmin w kraju i kwoty określonej w ust. 6 pkt 2.

8. Wysokość opłaty za prawo do dysponowania częstotliwościami o łącznej szerokości 1 MHz wykorzystywanymi w systemach typu punkt - wiele punktów (ang. Point - Multipoint PMP) oraz wiele punktów - wiele punktów (ang. Multipoint - Multipoint MPMP) na obszarze jednej gminy lub mniejszym w zakresie powyżej 4200 MHz do 39 500 MHz wynosi:

1) dla gminy wiejskiej - 5 zł;

2) dla gminy miejsko-wiejskiej - 12,5 zł;

3) dla gminy miejskiej, z wyłączeniem miast na prawach powiatu - 62,5 zł;

4) dla miasta na prawach powiatu - 125 zł.

9. Wysokość opłaty za prawo do dysponowania częstotliwościami o łącznej szerokości 1 MHz wykorzystywanymi w systemach, o których mowa w ust. 8, na obszarze całego kraju stanowi iloczyn liczby wszystkich gmin w kraju i kwoty określonej w ust. 8 pkt 2.

10. Wysokość opłaty za prawo do dysponowania częstotliwościami o łącznej szerokości 1 MHz wykorzystywanymi w systemach typu punkt - wiele punktów (ang. Point - Multipoint PMP) oraz wiele punktów - wiele punktów (ang. Multi-point - Multipoint MPMP) na obszarze jednej gminy lub mniejszym w zakresie powyżej 39 500 MHz wynosi:

1) dla gminy wiejskiej - 1 zł;

2) dla gminy miejsko-wiejskiej - 2,5 zł;

3) dla gminy miejskiej, z wyłączeniem miast na prawach powiatu - 12,5 zł;

4) dla miasta na prawach powiatu - 25 zł.

11. Wysokość opłaty za prawo do dysponowania częstotliwościami o łącznej szerokości 1 MHz wykorzystywanymi w systemach, o których mowa w ust. 10, na obszarze całego kraju stanowi iloczyn liczby wszystkich gmin w kraju i kwoty określonej w ust. 10 pkt 2.

12. Wysokość opłaty za prawo do dysponowania częstotliwościami o łącznej szerokości 1 kHz w jednym prześle linii radiowej typu punkt - punkt (ang. Point - Point PP) w zakresie od 30 MHz do 1 GHz wynosi 2 zł.

13. Wysokość opłaty za prawo do dysponowania częstotliwościami o łącznej szerokości 1 MHz w jednym prześle linii radiowej typu punkt - punkt (ang. Point - Point PP) w zakresie powyżej 1 GHz określa poniższa tablica.

Zakres częstotliwości f [GHz]	Opłata za 1 MHz [zł]
1	2
$1 < f < 7,11$	450
$7,11 \leq f < 10,70$	270
$10,70 \leq f \leq 11,70$	360
$11,70 < f < 22,00$	180
$22,00 < f < 26,50$	90
$26,50 < f < 39,50$	36
$39,50 \leq f < 57,00$	18
$f \geq 57,00$	1

14. Wysokość opłaty za prawo do dysponowania częstotliwościami w jednym przęśle linii radiowej typu punkt -punkt (ang. Point - Point PP), której jedna stacja zlokalizowana jest na obszarze miasta na prawach powiatu, wynosi 150% opłaty określonej na podstawie ust. 12 lub 13.

15. Wysokość opłaty za prawo do dysponowania częstotliwościami w jednym przęśle linii radiowej typu punkt - punkt (ang. Point - Point PP), której obie stacje linii radiowej zlokalizowane są na obszarze miasta na prawach powiatu, wynosi 200% opłaty określonej na podstawie ust. 12 lub 13.

WYSOKOŚĆ OPŁAT ROCZNYCH W SŁUŻBIE RUCHOMEJ LĄDOWEJ.

1. Wysokość opłaty za prawo do dysponowania częstotliwościami o łącznej szerokości 1 kHz na obszarze jednej gminy lub mniejszym w zakresie do 470 MHz wykorzystywanymi przez urządzenia radiowe wykorzystujące kanały radiowe o szerokości poniżej 200 kHz określa tablica 1.

TABLICA 1

Rodzaj gminy	Opłata za 1 kHz [zł]
1	2
gmina wiejska	0,8
gmina miejsko-wiejska	4
gmina miejska, z wyłączeniem miast na prawach powiatu	12
miasto na prawach powiatu o liczbie mieszkańców poniżej 100 000	48
miasto na prawach powiatu o liczbie mieszkańców co najmniej 100 000	96

2. Wysokość opłaty za prawo do dysponowania częstotliwościami o łącznej szerokości 1 kHz, w zakresie do 470 MHz wykorzystywanymi przez urządzenia radiowe wykorzystujące kanały radiowe o szerokości poniżej 200 kHz, wykorzystywanymi na obszarze większym niż obszar jednej gminy, jest obliczana jako suma opłat za poszczególne gminy określonych w tablicy 1. Jeżeli suma ta przekroczy kwotę 40 zł w przypadku wykorzystywania częstotliwości na całym obszarze, o którym mowa w zdaniu pierwszym, wyłącznie przez stacje ruchome albo 300 zł w pozostałych przypadkach wykorzystywania częstotliwości, wysokość opłaty za prawo do dysponowania częstotliwościami, o których mowa w ust. 1, oblicza się według następujących wzorów:

1) w przypadku wykorzystywania częstotliwości na całym obszarze, o którym mowa w zdaniu wprowadzającym, wyłącznie przez stacje ruchome:

$$40 \text{ zł} + 16 \text{ zł} \times (n/N_{\text{max}}),$$

2) w pozostałych przypadkach wykorzystywania częstotliwości:

$$300 \text{ zł} + 100 \text{ zł} \times (n/N_{\text{max}})$$

gdzie:

n - liczba gmin objętych prawem do dysponowania częstotliwością,

N_{max} - liczba wszystkich gmin w Polsce.

3. Wysokość opłaty za prawo do dysponowania częstotliwościami o łącznej szerokości 1 MHz w zakresie do 470 MHz wykorzystywanymi przez urządzenia radiowe wykorzystujące kanały radiowe o szerokości 200 kHz i większej w przypadku wykorzystywania tych częstotliwości na obszarze jednej gminy lub mniejszym wynosi 130 zł.

4. Wysokość opłaty za prawo do dysponowania częstotliwościami, o których mowa w ust. 3, wykorzystywanymi na obszarze większym niż obszar jednej gminy oblicza się jako iloczyn opłaty 130 zł i liczby gmin, na obszarze których wykorzystywane są częstotliwości. Jeżeli iloczyn ten przekroczy kwotę 100 000 zł, wysokość opłaty za prawo do dysponowania częstotliwościami, o których mowa w ust. 3, oblicza się według wzoru:

$$100\ 000\ \text{zł} + 60\ 000\ \text{zł} \times (n/N_{\text{max}})$$

gdzie:

n - liczba gmin objętych prawem do dysponowania częstotliwością,

N_{max} - liczba wszystkich gmin w Polsce.

5. Wysokość opłaty za prawo do dysponowania częstotliwościami o łącznej szerokości 1 kHz na obszarze jednej gminy lub mniejszym w zakresie powyżej 470 MHz do 3400 MHz wykorzystywanymi przez urządzenia radiowe wykorzystujące kanały radiowe o szerokości poniżej 200 kHz określa tablica 2.

TABLICA 2

Rodzaj gminy	Opłata za 1 kHz [zł]
1	2
gmina wiejska	0,08
gmina miejsko-wiejska	0,4
gmina miejska, z wyłączeniem miast na prawach powiatu	1,2
miasto na prawach powiatu	9,6

6. Wysokość opłaty za prawo do dysponowania częstotliwościami o łącznej szerokości 1 MHz w zakresie powyżej 470 MHz do 3400 MHz wykorzystywanymi przez urządzenia radiowe wykorzystujące kanały radiowe o szerokości 200 kHz i większej w przypadku wykorzystywania tych częstotliwości na obszarze jednej gminy lub mniejszym wynosi 250 zł.

7. Wysokość opłaty za prawo do dysponowania częstotliwościami, o których mowa w ust. 6, wykorzystywanymi na obszarze większym niż obszar jednej gminy oblicza się jako iloczyn

opłaty 250 zł i liczby gmin, na obszarze których wykorzystywane są częstotliwości. Jeżeli iloczyn ten przekroczy:

1) w zakresie częstotliwości powyżej 470 MHz do 960 MHz kwotę 200 000 zł, wysokość opłaty za prawo do dysponowania częstotliwościami, o których mowa w ust. 6, oblicza się według wzoru:

$$200\ 000\ \text{zł} + 100\ 000\ \text{zł} \times (n/N_{\text{max}}),$$

2) w zakresie częstotliwości powyżej 960 MHz do 1900 MHz kwotę 200 000 zł, wysokość opłaty za prawo do dysponowania częstotliwościami, o których mowa w ust. 6, oblicza się według wzoru:

$$200\ 000\ \text{zł} + 100\ 000\ \text{zł} \times (n/N_{\text{max}}),$$

3) w zakresie częstotliwości powyżej 1900 MHz do 2300 MHz kwotę 70 000 zł, wysokość opłaty za prawo do dysponowania częstotliwościami, o których mowa w ust. 6, oblicza się według wzoru:

$$70\ 000\ \text{zł} + 45\ 000\ \text{zł} \times (n/N_{\text{max}}),$$

4) w zakresie częstotliwości powyżej 2300 MHz do 2690 MHz kwotę 70 000 zł, wysokość opłaty za prawo do dysponowania częstotliwościami, o których mowa w ust. 6, oblicza się według wzoru:

$$70\ 000\ \text{zł} + 30\ 000\ \text{zł} \times (n/N_{\text{max}}),$$

5) w zakresie częstotliwości powyżej 2690 MHz do 3400 MHz kwotę 50 000 zł, wysokość opłaty za prawo do dysponowania częstotliwościami, o których mowa w ust. 6, oblicza się według wzoru:

$$50\ 000\ \text{zł} + 12\ 000\ \text{zł} \times (n/N_{\text{max}})$$

gdzie:

n - liczba gmin objętych prawem do dysponowania częstotliwością,

N_{max} - liczba wszystkich gmin w Polsce.

8. Wysokość opłaty za prawo do dysponowania częstotliwościami o łącznej szerokości 1 MHz na obszarze jednej gminy lub mniejszym w zakresie powyżej 3400 MHz określa tablica 3.

TABLICA 3

Rodzaj gminy	Opłata za 1 MHz [zł]
1	2
gmina wiejska	10

gmina miejsko-wiejska	25
gmina miejska, z wyłączeniem miast na prawach powiatu	125
miasto na prawach powiatu	250

9. Wysokość opłaty za prawo do dysponowania częstotliwościami, o których mowa w ust. 8, wykorzystywanymi na obszarze większym niż obszar jednej gminy jest obliczana jako suma opłat za poszczególne gminy określonych w tabelicy 3. Jeżeli suma ta przekroczy kwotę 50 000 zł, wysokość opłaty za prawo do dysponowania częstotliwościami, o których mowa w ust. 8, oblicza się według wzoru:

$$50\ 000\ \text{zł} + 12\ 000\ \text{zł} \times (n/N_{\text{max}})$$

gdzie:

- n - liczba gmin objętych prawem do dysponowania częstotliwością,
N_{max} - liczba wszystkich gmin w Polsce.

10. Wysokość opłaty za prawo do dysponowania częstotliwościami o łącznej szerokości 1 MHz przez bezprzewodowy system reporterski wynosi 400 zł.

UZASADNIENIE

Projekt rozporządzenia Rady Ministrów w sprawie rocznych opłat za prawo do dysponowania częstotliwością wydawany jest na podstawie art. 24 ust. 19 ustawy z dnia – Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. z).

Regulacja zastępuje rozporządzenie Rady Ministrów w sprawie rocznych opłat za prawo do dysponowania częstotliwością z dnia 6 grudnia 2013 r. (Dz.U. z 2016 r. poz. 276), które traci moc z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, na podstawie art. 76 pkt 23 ustawy z dnia - ustawy wprowadzającej ustawę - Prawo komunikacji elektronicznej. Konieczność wydania nowego rozporządzenia wynika przede wszystkim z zastąpienia ustawy Prawo telekomunikacyjne nową ustawą regulującą rynek komunikacji elektronicznej w Polsce – ustawą Prawo komunikacji elektronicznej.

Projekt rozporządzenia określa wysokość, terminy i sposób uiszczania rocznych opłat za prawo do dysponowania częstotliwością przez podmioty, które uzyskały prawo do dysponowania częstotliwością lub prawo do wykorzystywania częstotliwości na podstawie innej niż rezerwacja częstotliwości.

Należy przy tym podkreślić, że zaproponowane regulacje nie ulegają zasadniczym i istotnym zmianom w stosunku do rozporządzenia wydanego na podstawie art. 185 ust. 11 ustawy - Prawo telekomunikacyjne. Utrzymano zarówno wysokości opłat w poszczególnych służbach, zasady naliczania i wnoszenia opłat, a także wysokość przewidzianych ustawą ulg. Wprowadzenie rozporządzenia nie wpłynie zatem na obciążenia dla przedsiębiorców, ani na wydatki lub dochody budżetu państwa.

Proponując konkretną wysokość rocznych opłat za prawo do dysponowania częstotliwością w rozporządzeniu, stosownie do treści delegacji ustawowej, uwzględniono:

- warunki wykorzystywania częstotliwości oraz koszty prowadzenia gospodarki częstotliwościami;
- potrzebę zagwarantowania optymalnego i efektywnego wykorzystania zasobów częstotliwości;
- konieczność stymulowania rozwoju konkurencji na rynku;
- potrzebę zapobiegania wykluczeniu informacyjnemu, w szczególności na obszarach wiejskich;
- specyfikę przeznaczenia i wykorzystywania częstotliwości;
- korzyści społeczne związane z wykorzystaniem danego zasobu częstotliwości.

W §2 projektu rozporządzenia wprowadza się załączniki, w których określone są wysokości

opłat w poszczególnych służbach, zgodnie z limitami wskazanymi w ustawie. W załączniku 1 określono wysokość opłat dla służb satelitarnych oraz służby radiolokalizacyjnej, w załączniku 2 wysokość opłat w służbie lotniczej oraz służbie morskiej i żeglugi śródlądowej, w załączniku 3 w służbie radiodifuzji naziemnej, w załączniku 4 w służbie stałej, a w załączniku 5 w służbie ruchomej lądowej.

Rozporządzenie wejdzie w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia.

Projekt rozporządzenia nie jest sprzeczny z prawem Unii Europejskiej.

Projektowana regulacja nie zawiera przepisów technicznych w rozumieniu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039 oraz z 2004 r. poz. 597) i nie podlega notyfikacji Komisji Europejskiej.

Projektowana regulacja nie będzie wymagała notyfikacji Komisji Europejskiej w trybie ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej (Dz. U. z 2018 r. poz. 362).

Projekt nie wymaga przedłożenia instytucjom i organom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu, w celu uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnienia.

Projekt został udostępniony na stronie Rządowego Centrum Legislacji w serwisie „Rządowy Proces Legislacyjny” oraz w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Ministra Cyfryzacji, zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248,).

Wejście w życie rozporządzenia nie będzie miało wpływu na działalność mikroprzedsiębiorców, małych i średnich przedsiębiorców.

<p>Nazwa projektu Rozporządzenie Rady Ministrów w sprawie rocznych opłat za prawo do dysponowania częstotliwością</p> <p>Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące KPRM</p> <p>Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Sekretarz Stanu w KPRM – Janusz Cieszyński</p> <p>Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu</p>	<p>Data sporządzenia</p> <p>Źródło: art. 24 ust. 19 ustawy z dnia – Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. z),</p> <p>Nr w wykazie prac</p>
---	--

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Projekt rozporządzenia Rady Ministrów w sprawie rocznych opłat za prawo do dysponowania częstotliwością wydawany jest na podstawie art. 24 ust. 19 ustawy z dnia – Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. z).

Regulacja zastępuje rozporządzenie Rady Ministrów w sprawie rocznych opłat za prawo do dysponowania częstotliwością z dnia 6 grudnia 2013 r. (Dz.U. z 2016 r. poz. 276), które traci moc z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, na podstawie art. 98 pkt 35 ustawy z dnia - ustawy wprowadzającej ustawę - Prawo komunikacji elektronicznej. Konieczność wydania nowego rozporządzenia wynika przede wszystkim z zastąpienia ustawy Prawo telekomunikacyjne nową ustawą regulującą rynek komunikacji elektronicznej w Polsce – ustawą - Prawo komunikacji elektronicznej.

Należy przy tym podkreślić, że zaproponowane regulacje nie ulegają zasadniczym i istotnym zmianom w stosunku do rozporządzenia wydanego na podstawie art. 185 ust. 11 ustawy - Prawo telekomunikacyjne. Utrzymano zarówno wysokości opłat w poszczególnych służbach, zasady naliczania i wnoszenia opłat, a także wysokość przewidzianych ustawą ulg. Wprowadzenie rozporządzenia nie wpłynie zatem na obciążenia dla przedsiębiorców, ani na wydatki lub dochody budżetu państwa.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Projekt rozporządzenia określa wysokość, terminy i sposób uiszczania rocznych opłat za prawo do dysponowania częstotliwością przez podmioty, które uzyskały prawo do dysponowania częstotliwością lub prawo do wykorzystywania częstotliwości na podstawie innej niż rezerwacja częstotliwości.

Rozporządzenie umożliwia zatem pobieranie opłat od podmiotów korzystających z widma radiowego.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Przedmiot rozporządzenia dotyczy szczegółowej kwestii opłat za częstotliwości w związku z czym nie było przeprowadzane porównanie międzynarodowe.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej	1	Informacja ogólnodostępna	Opłaty są pobierane przez UKE i stanowią dochód budżetu państwa
podmioty, które uzyskały prawo do dysponowania częstotliwością lub prawo do wykorzystywania częstotliwości			Podmioty, które uzyskały prawo do dysponowania częstotliwością lub prawo do wykorzystywania częstotliwości są obowiązane do uiszczania z tego tytułu opłat rocznych.

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248, z późn. zm.) projektowane rozporządzenie zostanie udostępnione na stronie podmiotowej Biuletynu Informacji Publicznej Ministra Cyfryzacji oraz w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji, w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny.

Wyniki konsultacji społecznych zostaną omówione w raporcie z konsultacji publicznych i opiniowania, stanowiącym załącznik do OSR.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

(ceny stałe z r.)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]												
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Łącznie (0-10)	
Dochody ogółem													
budżet państwa													
JST													
pozostałe jednostki (oddzielnie)													
Wydatki ogółem													
budżet państwa													
JST													
pozostałe jednostki (oddzielnie)													
Saldo ogółem													
budżet państwa													
JST													
pozostałe jednostki (oddzielnie)													

Źródła finansowania	Wejście w życie projektowanego rozporządzenia nie spowoduje skutków dla sektora finansów publicznych, w tym dochodów i wydatków budżetu państwa oraz samorządu terytorialnego – opłaty zostały utrzymane na poziomie wynikającym z dotychczasowego rozporządzenia.
---------------------	--

Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Nie dotyczy
--	-------------

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe

		Skutki							
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0-10)	
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z r.)	duże przedsiębiorstwa								
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw								
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe								
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa								
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw								

	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	
Niemierzalne		
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Projektowane rozporządzenie będzie nie będzie miało wpływu na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na sytuację ekonomiczną i społeczną rodziny, a także osób niepełnosprawnych oraz osób starszych.	
8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu		
☒ nie dotyczy		
Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).	☐ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy	
☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektronizacji.	☐ tak ☐ nie ☒ nie dotyczy	
Komentarz:		
9. Wpływ na rynek pracy		
Projektowane rozporządzenie nie będzie miało wpływu na rynek pracy.		
10. Wpływ na pozostałe obszary		
☐ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☐ inne:	☐ demografia ☐ mienie państwowe	☐ informatyzacja ☐ zdrowie
Omówienie wpływu	Nie dotyczy.	
11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego		
Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2023 r.		
12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?		
Nie dotyczy.		
13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)		
Nie dotyczy.		

ROZPORZĄDZENIE

RADY MINISTRÓW

z dnia

w sprawie rocznych opłat za prawo do dysponowania częstotliwością przez komórki organizacyjne, organy i jednostki organizacyjne na potrzeby służb rządowych

Na podstawie art. 24 ust. 20 ustawy z dnia – Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. poz.) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa wysokość, terminy i sposób uiszczania rocznych opłat za prawo do dysponowania częstotliwością, zwanych dalej „rocznymi opłatami”, przez:

- 1) komórki organizacyjne i jednostki organizacyjne podległe Ministrowi Obrony Narodowej lub przez niego nadzorowane - na własne potrzeby,
- 2) komórki organizacyjne i jednostki organizacyjne podległe ministrowi właściwemu do spraw administracji publicznej lub przez niego nadzorowane - na własne potrzeby,
- 3) organy i jednostki organizacyjne podległe ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych lub przez niego nadzorowane - na własne potrzeby,
- 4) komórki organizacyjne i jednostki organizacyjne podległe ministrowi właściwemu do spraw administracji publicznej lub przez niego nadzorowane, organy i jednostki organizacyjne podległe ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych oraz jednostki organizacyjne Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego - w odniesieniu do sieci telekomunikacyjnej eksploatowanej przez te organy i jednostki na potrzeby Kancelarii Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej, Kancelarii Sejmu, Kancelarii Senatu i administracji rządowej,
- 5) jednostki organizacyjne Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego - na własne potrzeby,
- 6) jednostki organizacyjne Agencji Wywiadu - na własne potrzeby,
- 7) jednostki organizacyjne Centralnego Biura Antykorupcyjnego - na własne potrzeby,
- 8) jednostki organizacyjne podległe ministrowi właściwemu do spraw zagranicznych - na własne potrzeby,
- 9) jednostki organizacyjne Służby Więziennej - na własne potrzeby,
- 10) jednostki organizacyjne Krajowej Administracji Skarbowej - na własne potrzeby - zwane dalej „podmiotami”.

§ 2. 1. Ustala się dla podmiotów, o których mowa w § 1 pkt 1, roczną opłatę w wysokości 300 000 zł.

2. Ustala się dla podmiotów, o których mowa w § 1 pkt 2-5 i 7, roczną opłatę w wysokości:

1) w zakresie częstotliwości poniżej 30 MHz - w kwocie zryczałtowanej 12 000 zł;

2) w zakresie częstotliwości 30-2000 MHz:

a) za każde 25 kHz widma radiowego - 200 zł,

b) za jeden kanał dla linii radiowych niezależnie od długości relacji, liczby przęseł oraz szerokości kanału - 1500 zł;

3) w zakresie częstotliwości powyżej 2000 MHz za jeden kanał niezależnie od długości relacji, liczby przęseł oraz szerokości kanału - 1500 zł.

3. Ustala się dla podmiotów, o których mowa w § 1 pkt 6, roczną opłatę w wysokości 5000 zł.

4. Ustala się dla podmiotów, o których mowa w § 1 pkt 8, roczną opłatę w wysokości 77 500 zł.

5. Ustala się dla podmiotów, o których mowa w § 1 pkt 9, roczną opłatę w wysokości 30 000 zł.

6. Ustala się dla podmiotów, o których mowa w § 1 pkt 10, roczną opłatę w wysokości 10 700 zł.

§ 3. Podmiot posiadający prawo do dysponowania częstotliwością na zasadach współkorzystania z innym podmiotem wnosi opłatę w wysokości 50% rocznej opłaty.

§ 4. Za prawo do dysponowania częstotliwością w celu:

1) przeprowadzania badań,

2) przeprowadzania eksperymentów,

3) zapewnienia okazjonalnego przekazu informacji

- podmioty, o których mowa w § 1 pkt 2-5 i 7, uiszczają opłatę w wysokości 50% kwoty równej iloczynowi liczby dni w okresie objętym prawem do dysponowania częstotliwością i 1/365 rocznej opłaty.

§ 5. 1. Roczną opłatę uiszcza się w ratach kwartalnych w wysokości równej 1/4 rocznej opłaty do końca stycznia, kwietnia, lipca i października danego roku. Podmiot może uiszczać

roczną opłatę jednorazowo za cały rok do końca lutego danego roku albo w ratach półrocznych w wysokości równej 1/2 rocznej opłaty do końca lutego i sierpnia danego roku.

2. W przypadku wydania decyzji ustalającej prawo do dysponowania częstotliwością w trakcie kwartału, opłatę za ten kwartał uiszcza się w kwocie równej iloczynowi liczby dni objętych w danym kwartale decyzją o prawie do dysponowania częstotliwością i 1/365 rocznej opłaty.

3. Za okresowe, krótsze niż kwartał, prawo do dysponowania częstotliwością opłatę uiszcza się jednorazowo w kwocie równej iloczynowi liczby dni w okresie objętym prawem do dysponowania częstotliwością i 1/365 rocznej opłaty.

4. Opłaty, o których mowa w ust. 2 i 3 oraz w § 4, uiszcza się w terminie 14 dni:

- 1) od dnia doręczenia decyzji, o ile w decyzji nie wskazano terminu, od którego prawo przysługuje;
- 2) od dnia uzyskania prawa, o ile w decyzji określono termin, od którego prawo przysługuje.

5. Przepisów ust. 2-4 nie stosuje się do podmiotów, o których mowa w § 1 pkt 1, 6 i 8-10.

§ 6. Opłaty wnosi się na rachunek bieżący dochodów Urzędu Komunikacji Elektronicznej.

§ 7. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem

**PREZES
RADY MINISTRÓW**

UZASADNIENIE

Projekt rozporządzenia Rady Ministrów w sprawie rocznych opłat za prawo do dysponowania częstotliwością przez komórki organizacyjne, organy i jednostki organizacyjne na potrzeby służb rządowych wydawany jest na podstawie art. 24 ust. 20 ustawy z dnia – Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. z).

Regulacja zastępuje rozporządzenie Rady Ministrów w sprawie rocznych opłat za prawo do dysponowania częstotliwością przez komórki organizacyjne, organy i jednostki organizacyjne na potrzeby służb rządowych z dnia 5 grudnia 2014 r. (Dz.U. z 2019 r. poz. 1744), które traci moc z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, na podstawie art. 98 pkt 36 ustawy z dnia..... ustawy wprowadzającej ustawę - Prawo komunikacji elektronicznej. Konieczność wydania nowego rozporządzenia wynika przede wszystkim z zastąpienia ustawy Prawo telekomunikacyjne nową ustawą regulującą rynek komunikacji elektronicznej w Polsce – ustawą Prawo komunikacji elektronicznej.

Rozporządzenie określa wysokość, terminy i sposób uiszczania rocznych opłat za prawo do dysponowania częstotliwością, zwanych dalej „rocznymi opłatami”, przez wskazanych w § 1 użytkowników rządowych.

Należy przy tym podkreślić, że zaproponowane regulacje nie ulegają zasadniczym i istotnym zmianom w stosunku do rozporządzenia wydanego na podstawie art. 185 ust. 12 ustawy Prawo telekomunikacyjne. Utrzymano zarówno wysokości opłat dla poszczególnych użytkowników rządowych, zasady naliczania i wnoszenia opłat jak i ulgę związaną z wykorzystywaniem częstotliwości na potrzeby eksperymentów, badań lub okazjonalnego przekazu informacji.

W projekcie utrzymuje się także dotychczasową zasadę, iż za okresowe prawo do dysponowania częstotliwością opłatę ustala się w kwocie równej iloczynowi liczby dni występujących w okresie objętym prawem do dysponowania częstotliwością i 1/365 rocznej opłaty. Przepis ten pozwoli odpowiednim podmiotom na uiszczanie opłat za rzeczywisty okres, w którym podmioty te posiadają prawo do dysponowania częstotliwością lub prawo do wykorzystywania częstotliwości.

Rozporządzenie wejdzie w życie w dniu 1 stycznia 2022 r.

Projekt rozporządzenia nie jest sprzeczny z prawem Unii Europejskiej.

Projektowana regulacja nie zawiera przepisów technicznych w rozumieniu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego

systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039 oraz z 2004 r. poz. 597) i nie podlega notyfikacji Komisji Europejskiej.

Projektowana regulacja nie będzie wymagała notyfikacji Komisji Europejskiej w trybie ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej (Dz. U. z 2018 r. poz. 362).

Projekt nie wymaga przedłożenia instytucjom i organom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu, w celu uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnienia.

Projekt został udostępniony na stronie Rządowego Centrum Legislacji w serwisie „Rządowy Proces Legislacyjny” oraz w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Ministra Cyfryzacji, zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248,).

Wejście w życie rozporządzenia nie będzie miało wpływu na działalność mikroprzedsiębiorców, małych i średnich przedsiębiorców.

<p>Nazwa projektu Rozporządzenie Rady Ministrów w sprawie rocznych opłat za prawo do dysponowania częstotliwością przez komórki organizacyjne, organy i jednostki organizacyjne na potrzeby służb rządowych</p> <p>Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Kancelaria Prezesa Rady Ministrów</p> <p>Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Janusz Cieszyński – Sekretarz Stanu w Kancelarii Prezesa Rady Ministrów</p> <p>Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu Agnieszka Popławska – Wydział Regulacyjny w Departamencie Telekomunikacji w Kancelarii Prezesa Rady Ministrów, tel. 22 245 57 68, Agnieszka.Poplawska@mc.gov.pl</p>	<p>Data sporządzenia 5 maja 2021 r.</p> <p>Źródło: art. 24 ust. 20 ustawy z dnia – Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. z),</p> <p>Nr w wykazie prac</p>
---	---

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Projekt rozporządzenia Rady Ministrów w sprawie rocznych opłat za prawo do dysponowania częstotliwością przez komórki organizacyjne, organy i jednostki organizacyjne na potrzeby służb rządowych wydawany jest na podstawie art. 24 ust. 20 ustawy z dnia – Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. z).

Regulacja zastępuje rozporządzenie Rady Ministrów w sprawie rocznych opłat za prawo do dysponowania częstotliwością przez komórki organizacyjne, organy i jednostki organizacyjne na potrzeby służb rządowych z dnia 5 grudnia 2014 r. (Dz.U. z 2019 r. poz. 1744), które traci moc z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, na podstawie art. 94 pkt 36 ustawy z dnia..... ustawy wprowadzającej ustawę - Prawo komunikacji elektronicznej. Konieczność wydania nowego rozporządzenia wynika przede wszystkim z zastąpienia ustawy Prawo telekomunikacyjne nową ustawą regulującą rynek komunikacji elektronicznej w Polsce – ustawą Prawo komunikacji elektronicznej.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Rozporządzenie określa wysokość, terminy i sposób uiszczania rocznych opłat za prawo do dysponowania częstotliwością, zwanych dalej „rocznymi opłatami”, przez wskazanych w § 1 użytkowników rządowych.

Należy przy tym podkreślić, że zaproponowane regulacje nie ulegają zasadniczym i istotnym zmianom w stosunku do rozporządzenia wydanego na podstawie art. 185 ust. 12 ustawy Prawo telekomunikacyjne. Utrzymano zarówno wysokości opłat dla poszczególnych użytkowników rządowych, zasady naliczania i wnoszenia opłat jak i ulgę związaną z wykorzystywaniem częstotliwości na potrzeby eksperymentów, badań lub okazjonalnego przekazu informacji.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Przedmiot rozporządzenia dotyczy szczegółowej kwestii opłat za częstotliwości w związku z czym nie było przeprowadzane porównanie międzynarodowe.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt													
Grupa	Wielkość	Źródło danych										Oddziaływanie	
Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej	1	Informacja ogólnodostępna										Opłaty są pobierane przez UKE i stanowią dochód budżetu państwa	
Użytkownicy rządowi												Użytkownicy rządowi, którzy uzyskali prawo do wykorzystywania częstotliwości są obowiązane do uiszczania z tego tytułu opłat rocznych.	
5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji													
<p>Zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248, z późn. zm.) projektowane rozporządzenie zostanie udostępnione na stronie podmiotowej Biuletynu Informacji Publicznej Ministra Cyfryzacji oraz w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji, w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny.</p> <p>Wyniki konsultacji społecznych zostaną omówione w raporcie z konsultacji publicznych i opiniowania, stanowiącym załącznik do OSR.</p>													
6. Wpływ na sektor finansów publicznych													
(ceny stałe z ... r.)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]												
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Łącznie (0–10)	
Dochody ogółem													
budżet państwa													
JST													
pozostałe jednostki (oddzielnie)													
Wydatki ogółem													
budżet państwa													
JST													
pozostałe jednostki (oddzielnie)													
Saldo ogółem													
budżet państwa													
JST													
pozostałe jednostki (oddzielnie)													
Źródła finansowania	Wejście w życie projektowanego rozporządzenia nie spowoduje skutków dla sektora finansów publicznych, w tym dochodów i wydatków budżetu państwa oraz samorządu terytorialnego.												

	Wejście w życie projektowanego rozporządzenia związane będzie bowiem z osiąganiem dochodu przez budżet państwa z tytułu opłat wnoszonych przez określone w nim podmioty za prawo do dysponowania częstotliwością, nie spowoduje jednak zmiany w poziomie dochodów budżetu państwa z tytułu opłat wnoszonych przez określone w nim podmioty za prawo do dysponowania częstotliwością, ponieważ dotychczasowe stawki opłat uiszczanych przez komórki organizacyjne, organy i jednostki organizacyjne na potrzeby służb rządowych pozostają na tym samym poziomie.							
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Nie dotyczy							
7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe								
Skutki								
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0-10)
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z ... r.)	duże przedsiębiorstwa							
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw							
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe							
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa							
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw							
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe							
Niemierzalne								
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Projektowane rozporządzenie będzie nie będzie miało wpływu na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na sytuację ekonomiczną i społeczną rodziny, a także osób niepełnosprawnych oraz osób starszych.							

8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu		
☒ nie dotyczy		
Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegółowo w odwróconej tabeli zgodności).	☐ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy	
☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektroniczności.	☐ tak ☐ nie ☒ nie dotyczy	
Komentarz:		
9. Wpływ na rynek pracy		
Projektowane rozporządzenie nie będzie miało wpływu na rynek pracy.		
10. Wpływ na pozostałe obszary		
☐ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☐ inne:	☐ demografia ☐ mienie państwowe	☐ informatyzacja ☐ zdrowie
Omówienie wpływu	Nie dotyczy.	
11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego		
Projektowane rozporządzenie wejdzie w życie z dniem 1 stycznia 2023 r.		
12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?		
Nie dotyczy.		
13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)		
Nie dotyczy.		

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA CYFRYZACJI¹⁾**
z dnia ...

**w sprawie wysokości, terminów i sposobu uiszczania opłat za prawo do
wykorzystywania zasobów numeracji**

Na podstawie art. 25 ust. 9 ustawy z dnia ... r. - Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. ...) zarządza się, co następuje:

§ 1. Wysokość opłat rocznych za prawo do wykorzystywania zasobów numeracji, zwanych dalej „opłatami rocznymi”, określa załącznik do rozporządzenia.

§ 2. 1. Opłatę roczną uiszcza się w terminie:

- a) do dnia 30 czerwca tego roku - w przypadku gdy opłata uiszczana jest jednorazowo za cały rok, za który jest należna,
- b) do dnia 30 czerwca i 30 listopada roku - w przypadku gdy opłata uiszczania jest w ratach półrocznych w wysokości równej 1/2 opłaty rocznej, za który jest należna.

2. Za uprawnienia uzyskane po dniu 30 czerwca danego roku opłatę roczną wnosi się w terminie do dnia 30 listopada roku, za który jest należna.

3. Za uprawnienia uzyskane po dniu 30 listopada danego roku opłatę roczną uiszcza się w terminie do dnia 31 grudnia roku, za który jest należna.

§ 3. 1. Opłatę roczną wnosi się na rachunek bankowy Urzędu Komunikacji Elektronicznej.

2. Wraz z wniesieniem opłaty podmiot wskazuje tytuł opłaty i okres, za który jest należna.

§ 4. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia, z wyłączeniem pkt 6 załącznika, który wchodzi w życie w terminie 4 lat od dnia ogłoszenia niniejszego rozporządzenia.²⁾

MINISTER CYFRYZACJI

w porozumieniu:

**MINISTER
FINANSÓW PUBLICZNYCH**

¹⁾ Minister Cyfryzacji kieruje działem administracji rządowej – informatyzacja, na podstawie § 1 ust. 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 6 października 2020 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Cyfryzacji (Dz. U. poz. 1716).

²⁾ Niniejsze rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem Ministra Administracji i Cyfryzacji z dnia 18 grudnia 2013 r. w sprawie wysokości, terminów i sposobów uiszczania opłat za prawo do wykorzystywania zasobów numeracji (Dz. U. z 2022 r. poz. 1427),, które traci moc z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia zgodnie z art. 96 pkt 29 ustawy z dnia – Przepisy wprowadzające ustawę – Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. poz.).

Załącznik
do rozporządzenia
Ministra Cyfryzacji
z dnia
(Dz. U . poz. ...)

WYSOKOŚĆ OPŁAT ROCZNYCH ZA PRAWO DO WYKORZYSTYWANIA
ZASOBÓW NUMERACJI

Opłata za:	Wysokość opłaty w PLN
1) numer:	
a) abonencki w stacjonarnej sieci telekomunikacyjnej	0,32
b) abonencki w ruchomej sieci telekomunikacyjnej	0,32
2) numer dla komunikacji maszyna-maszyna:	
a) krajowy	0,025
b) z wykorzystaniem na terenie całej Unii Europejskiej	0,05
3) wyróżnik AB sieci telekomunikacyjnej przyznany podmiotowi wykonującemu działalność telekomunikacyjną:	
a) AB = 26	6 000
b) AB = 47	6 000
c) AB = 64	1 800
4) wyróżnik ruchomej sieci telekomunikacyjnej (PLMN):	
a) 2 – cyfrowy	1 790 000
b) 3 – cyfrowy	179 000
c) 4 – cyfrowy	17 900
d) 5 – cyfrowy	1 790
5) wyróżnik dla komunikacji maszyna-maszyna:	
a) 3 – cyfrowy	95 000
b) 4 – cyfrowy	9 500
c) 5 – cyfrowy	950
d) 6 – cyfrowy	95
6) wyróżnik dla komunikacji maszyna-maszyna (dla numeru dziesięciocyfrowego):	
a) 4 – cyfrowy	45 000
b) 5 – cyfrowy	4 500
c) 6 – cyfrowy	450
7) numer dostępu do sieci (NDS):	
a) 4 – cyfrowy	60 000
b) 5 – cyfrowy	6 000
8) numer HESC 118CDU	60 000
9) numer dostępu do sieci teleinformatycznej (NDSI)	550
10) numer strefowy abonenckich usług specjalnych (AUS) za każdą strefę numeracyjną, w której przysługuje prawo do wykorzystywania numeru – numer 5 – cyfrowy	550
11) krajowy numer dostępu do usług sieci inteligentnej (NDIN)	3
12) numer DNIC+PNIC w sieci transmisji danych z komutacją pakietów:	
a) 4 cyfry	36 000
b) 5 cyfr	3 600

c) 6 cyfr	360
d) 7 cyfr	37
e) 8 cyfr	4
13) numer punktu sygnalizacyjnego:	
a) międzynarodowy ISPC	12 000
b) krajowy NSPC	1 200
14) numer zamkniętej grupy użytkowników (CUG) za każde osiem numerów CUG	55
15) kod sieci ruchomej (MNC)	1 200
16) kod sieci ATM	1 200
17) numer rutingowy (NR):	
a) do obsługi przenoszenia numerów niegeograficznych	1 000
b) do obsługi przenoszenia numerów geograficznych	100

UZASADNIENIE

Projekt rozporządzenia Ministra Cyfryzacji w sprawie wysokości, terminów i sposobu uiszczania opłat za prawo do wykorzystywania zasobów numeracji stanowi wykonanie upoważnienia ustawowego zawartego w art. 25 ust. 9 ustawy z dnia ... r. - Prawo komunikacji elektronicznej (Dz.U. ...).

Konieczność wydania nowego rozporządzenia wynika z zastąpienia ustawy Prawo telekomunikacyjne nową ustawą regulującą rynek komunikacji elektronicznej w Polsce – ustawą Prawo komunikacji elektronicznej. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 184 ust. 4 ustawy Prawo telekomunikacyjne zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 25 ust. 7 ustawy Prawo komunikacji elektronicznej, nie dłużej jednak niż przez 24 miesiące.

Projektowane rozporządzenie poprzedzone było rozporządzeniem Ministra Administracji i Cyfryzacji z dnia 18 grudnia 2013 r. w sprawie wysokości, terminów i sposobu uiszczania opłat za prawo do wykorzystywania zasobów numeracji (Dz.U. z 2013 r. poz. 1697 z późn. zm).

Minister właściwy do spraw informatyzacji, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych, określi, w drodze rozporządzenia, wysokość, terminy i sposób uiszczania opłat za prawo do wykorzystywania zasobów numeracji, mając na uwadze maksymalne opłaty, o których mowa w ust. 2, warunki wykorzystania zasobów numeracji, kierując się kosztami prowadzenia gospodarki zasobami numeracji, a także potrzebą zagwarantowania optymalnego wykorzystania zasobów numeracji.

Podmiot otrzymujący przydział zasobów numeracji ponosi roczną opłatę z tego tytułu. Opłata może być uiszczana jednorazowo do dnia 30 czerwca lub w dwóch ratach półrocznych do dnia 30 czerwca i 30 listopada.

Projektowane rozporządzenie precyzuje, że za uprawnienia uzyskane po dniu 30 czerwca danego roku opłatę roczną wnosi się w terminie do dnia 30 listopada roku, za który jest należna. Natomiast za uprawnienia uzyskane po dniu 30 listopada opłatę roczną uiszcza się do dnia 31 grudnia.

Opłata roczna wnoszona jest na rachunek bankowy Urzędu Komunikacji Elektronicznej. Podmiot wnoszący opłatę wskazuje tytuł opłaty i okres, za który jest należna.

Wysokość opłat określona została w załączniku do projektowanego rozporządzenia.

Projektowane przepisy zostały przeanalizowane pod kątem wpływu na małe i średnie przedsiębiorstwa. Regulacje zawarte w projekcie rozporządzenia nie będą miały bezpośredniego wpływu na funkcjonowanie przedsiębiorstw.

Projektowane rozporządzenie nie będzie mieć wpływu na sytuację ekonomiczną i społeczną rodziny, osób niepełnosprawnych oraz osób starszych.

Projektowane rozporządzenie nie zawiera przepisów technicznych w rozumieniu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039 oraz z 2004 r. poz. 597).

Stosownie do postanowień art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248), projekt rozporządzenia został udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej Ministra Cyfryzacji. Ponadto zgodnie z § 52 ust. 1 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2016 r. poz. 1006, z późn. zm.), projekt rozporządzenia został udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji, w

serwisie Rządowy Proces Legislacyjny.

Projekt rozporządzenia jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Projekt rozporządzenia nie wymaga przedstawienia właściwym instytucjom i organom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu, celem uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnienia.

Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Projektowane rozporządzenie nie będzie miało wpływu na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na sytuację ekonomiczną i społeczną rodziny, a także osób z niepełnosprawnościami oraz osób starszych.	
8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu		
X nie dotyczy		
Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).	☐ tak ☒ nie ☐ nie dotyczy	
☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektronicznej.	☐ tak ☐ nie ☒ nie dotyczy	
Komentarz:		
9. Wpływ na rynek pracy		
Projektowane rozporządzenie nie będzie miało wpływu na rynek pracy.		
10. Wpływ na pozostałe obszary		
☐ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☐ inne:	☐ demografia ☐ mienie państwowe	☐ informatyzacja ☐ zdrowie
Omówienie wpływu		
11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego		
12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?		
Nie dotyczy.		
13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)		
Brak.		

ROZPORZĄDZENIE
RADY MINISTRÓW

z dnia

w sprawie planu działań przedsiębiorcy telekomunikacyjnego w sytuacji szczególnego zagrożenia

Na podstawie art. 39 ust. 9 ustawy z dnia - Prawo komunikacji elektronicznej (Dz.U. poz.) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) szczegółową zawartość planu działań w sytuacji szczególnego zagrożenia, zwanego dalej „planem”, oraz tryb jego sporządzania,
- 2) zakres danych udostępnianych przedsiębiorcy telekomunikacyjnemu, zwanemu dalej „przedsiębiorcą”, przez organy uzgadniające plan lub przez organy administracji rządowej właściwe do ich udostępnienia,
- 3) tryb uzgadniania planu, jego uzupełnienia w przypadku braku kompletności oraz wprowadzenia do stosowania przez przedsiębiorcę,
- 4) szczegółowe okoliczności aktualizacji planu oraz jej tryb,
- 5) organy uzgadniające plan oraz zakres tych uzgodnień,
- 6) sposób i zakres przekazywania planu organom uzgadniającym plan,
- 7) rodzaje działalności telekomunikacyjnej lub rodzaje przedsiębiorców niepodlegających obowiązkowi sporządzania planu.

§ 2. 1. Obowiązkowi sporządzenia planu nie podlega przedsiębiorca:

- 1) którego roczne przychody z tytułu wykonywania działalności telekomunikacyjnej w poprzednim roku obrotowym były równe kwocie 10 milionów złotych lub mniejsze od tej kwoty lub
- 2) który wykonuje działalność telekomunikacyjną:
 - a) polegającą wyłącznie na dostarczaniu powiązanych usług,
 - b) wyłącznie na obszarze mniejszym od granic administracyjnych jednego powiatu, z wyłączeniem miasta na prawach powiatu w rozumieniu ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie powiatowym (Dz. U. z 2022 r. poz. 1526),

- c) polegającą wyłącznie na dostarczaniu sieci lub łączy telekomunikacyjnych dzierżawionych od innego przedsiębiorcy,
- d) polegającą wyłącznie na sprzedaży we własnym imieniu i na własny rachunek usługi telekomunikacyjnej świadczonej przez innego dostawcę usług,
- e) polegającą wyłącznie na rozprowadzaniu lub rozpowszechnianiu programów radiofonicznych lub telewizyjnych,
- f) polegającą wyłącznie na świadczeniu usług dostępu do sieci Internet za pośrednictwem sieci telekomunikacyjnej obsługującej do 1000 zakończeń sieci posiadających własny adres IP,
- g) wyłącznie za pośrednictwem sieci telekomunikacyjnej innego przedsiębiorcy telekomunikacyjnego.

2. Wymienione w ust. 1 kryteria wyłączające obowiązek sporządzenia planu nie mają zastosowania do przedsiębiorców:

- 1) realizujących zadania na rzecz Sił Zbrojnych, o których mowa w art. 648 ustawy z dnia 11 marca 2022 r. o obronie Ojczyzny (Dz. U. poz. 655 i 974);
- 2) posiadających decyzje i będących stronami umów, o których mowa w art. 807 ustawy z dnia 11 marca 2022 r. o obronie Ojczyzny.

§ 3. Przedsiębiorca sporządza plan:

- 1) obejmujący zakres wykonywanej działalności telekomunikacyjnej, z wyłączeniem działalności telekomunikacyjnej, o której mowa w § 2 ust. 1 pkt 2;
- 2) dla faktycznego obszaru wykonywania działalności telekomunikacyjnej.

§ 4. 1. Przedsiębiorcy tworzący grupę kapitałową, o której mowa w art. 3 ust. 1 pkt 44 ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości (Dz.U. z 2019 r. poz. 351, 1495, 1571, 1655 i 1680 oraz z 2020 r. poz. 568), mogą sporządzać wspólny plan dla przedsiębiorców wchodzących w skład grupy kapitałowej, z wyłączeniem przedsiębiorców, o których mowa w § 2 ust. 1, zwany dalej „planem grupy kapitałowej”.

2. W przypadku sporządzania planu grupy kapitałowej jednostka dominująca w grupie kapitałowej:

- 1) realizując obowiązek, o którym mowa w § 5 ust. 1, informuje Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej, zwanego dalej „Prezesem UKE”, o zamiarze sporządzenia planu grupy kapitałowej, wskazując strukturę grupy kapitałowej;
- 2) dokonuje sporządzenia, uzgodnienia i wprowadzenia do stosowania oraz aktualizacji planu grupy kapitałowej, zgodnie z § 3, 5-9 i 11.

3. W przypadku gdy jednostką dominującą w grupie kapitałowej jest przedsiębiorca, o którym mowa w § 2 ust. 1, wyznacza on jedną z jednostek zależnych do realizacji zadania, o którym mowa w ust. 2 pkt 2, i przekazuje Prezesowi UKE informacje o wyznaczonej jednostce zależnej wraz z informacją, o której mowa w ust. 2 pkt 1.

§ 5. 1. Przedsiębiorca sporządzający plan występuje do organów, o których mowa w § 8, oraz Prezesa UKE, zwanych dalej „organami uzgadniającymi plan”, o udostępnienie danych, o których mowa w § 6 ust. 1 pkt 1 i 3.

2. Organy uzgadniające plan udostępniają dane, o których mowa w § 6 ust. 1 pkt 1 i 3, lub wskazują inne organy administracji rządowej właściwe do udostępnienia tych danych.

§ 6. 1. Przedsiębiorca sporządzający plan dokonuje analizy i oceny:

- 1) zagrożeń środowiskowych lub fizycznych na obszarze, na którym faktycznie wykonuje działalność telekomunikacyjną, oraz ich wpływu na bezpieczeństwo sieci i usług komunikacji elektronicznej, o którym mowa w ustawie z dnia 5 lipca 2018 r. o krajowym systemie cyberbezpieczeństwa (Dz.U. z 2020 r. poz. 1369), w związku ze świadczonymi usługami telekomunikacyjnymi, na podstawie danych udostępnionych przez właściwych terytorialnie wojewodów;
- 2) bezpieczeństwa sieci i usług komunikacji elektronicznej, w związku ze świadczonymi usługami telekomunikacyjnymi, na podstawie dostępnych informacji o zaistniałych incydentach telekomunikacyjnych, o których mowa w ustawie z dnia 5 lipca 2018 r. o krajowym systemie cyberbezpieczeństwa, oraz potencjalnych przyczynach ich wystąpienia;
- 3) potrzeb w zakresie świadczenia, utrzymania i odtwarzania usług telekomunikacyjnych oraz dostępu telekomunikacyjnego:
 - a) podmiotów i służb wykonujących zadania w zakresie ratownictwa oraz niesienia pomocy ludności,
 - b) podmiotów i służb wykonujących zadania na rzecz obronności, cyberbezpieczeństwa, bezpieczeństwa państwa oraz bezpieczeństwa i porządku publicznego,
 - c) podmiotów właściwych w sprawach zarządzania kryzysowego– zwanych dalej „właściwymi podmiotami i służbami”, na podstawie danych udostępnionych przez organy uzgadniające plan lub inne organy administracji rządowej wskazane przez organy uzgadniające plan, a także oceny możliwości zaspokojenia tych potrzeb.

2. Dokonując analiz i ocen, o których mowa w ust. 1, przedsiębiorca bierze również pod uwagę własne dane o zaistniałych w przeszłości incydentach telekomunikacyjnych, powstałych w związku ze świadczonymi usługami telekomunikacyjnymi.

§ 7. 1. Plan zawiera:

- 1) dane identyfikujące przedsiębiorcę, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1, 2 i 4 ustawy z - Prawo komunikacji elektronicznej, zwanej dalej „ustawą”;
- 2) stanowiska służbowe, adresy, numery telefonów i adresy poczty elektronicznej osób odpowiedzialnych za sporządzenie planu wraz z określeniem zakresu ich kompetencji;
- 3) wykaz przeprowadzonych uzgodnień wraz z potwierdzeniem ich dokonania przez organy uzgadniające plan;
- 4) ogólną charakterystykę prowadzonej działalności telekomunikacyjnej, w tym faktyczny obszar działalności, opis świadczonych usług z uwzględnieniem zakresu współpracy z podmiotami zewnętrznymi, niezbędnej do świadczenia tych usług, oraz wykaz i położenie elementów infrastruktury telekomunikacyjnej o znaczeniu kluczowym dla funkcjonowania przedsiębiorcy, wraz z opisem przewidywanych skutków ich zakłóconego działania;
- 5) opis struktury organizacyjnej przedsiębiorcy właściwej w zakresie zarządzania kryzysowego, w tym wykaz stanowisk wraz z wykazem zadań w zakresie zarządzania sytuacją kryzysową po wystąpieniu naruszenia bezpieczeństwa lub integralności infrastruktury telekomunikacyjnej lub świadczonych usług, z podaniem adresów lub siedzib, numerów telefonów i adresów poczty elektronicznej;
- 6) wykaz wdrożonych procedur współpracy przedsiębiorcy w sytuacji szczególnego zagrożenia, w szczególności dotyczących zapewnienia dostępu telekomunikacyjnego, z innymi przedsiębiorcami oraz zagranicznymi operatorami telekomunikacyjnymi, w szczególności z operatorami państw sąsiadujących;
- 7) procedury współpracy z organami uzgadniającymi plan oraz z właściwymi podmiotami i służbami, wskazanymi przez organy uzgadniające plan, w zakresie:
 - a) utrzymania ciągłości, a w przypadku jej utraty - odtwarzania świadczenia usług telekomunikacyjnych i dostarczania sieci telekomunikacyjnej, z uwzględnieniem pierwszeństwa dla właściwych podmiotów i służb oraz wyniku analizy, o której mowa w § 6 ust. 1 pkt 3,
 - b) sposobów wzajemnego przekazywania informacji, alarmowania i ostrzegania o sytuacji szczególnego zagrożenia, a także powiadamiania o konieczności podjęcia lub

zaprzestania działań określonych w planie, wraz z wykazem stanowisk służbowych, właściwych w sprawach zarządzania kryzysowego, przedsiębiorcy oraz organów uzgadniających plan lub właściwych podmiotów i służb, zawierającym informacje o zakresie kompetencji w ramach tych stanowisk oraz dane kontaktowe: adresy lub siedziby, numery telefonów i adresy poczty elektronicznej;

- 8) wyniki analiz i ocen, o których mowa w:
 - a) § 6 ust. 1 pkt 1 - mogą być przedstawione w postaci mapy ryzyka lub mapy zagrożeń w rozumieniu ustawy z dnia 26 kwietnia 2007 r. o zarządzaniu kryzysowym (Dz.U. z 2019 r. poz. 1398 oraz z 2020 r. poz. 148, 284, 374 i 695), zwanej dalej „ustawą o zarządzaniu kryzysowym”,
 - b) § 6 ust. 1 pkt 2 - mogą być przedstawione w postaci mapy ryzyka w rozumieniu ustawy o zarządzaniu kryzysowym,
 - c) § 6 ust. 1 pkt 3 - mogą być przedstawione w postaci zestawienia tabelarycznego;
- 9) procedurę udostępniania innym przedsiębiorcom lub właściwym podmiotom i służbom urządzeń telekomunikacyjnych przedsiębiorcy, niezbędnych do przeprowadzenia akcji ratowniczych, wraz ze wskazaniem dokumentu określającego tę procedurę;
- 10) opis wdrożonych środków technicznych i organizacyjnych, o których mowa w art. 20a ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 5 lipca 2018 r. o krajowym systemie cyberbezpieczeństwa, oraz metod zapobiegania incydomentom telekomunikacyjnym, albo wskazanie dokumentu zawierającego opis tych środków i metod, o ile został ustanowiony;
- 11) charakterystykę asortymentową i ilościową rezerw przeznaczonych na utrzymanie ciągłości świadczenia usług oraz ich odtworzenia w sytuacji szczególnego zagrożenia lub opis sposobów współpracy z dostawcami sprzętu oraz usług serwisowych i naprawczych;
- 12) wykaz wdrożonych systemów monitorowania i zabezpieczenia infrastruktury telekomunikacyjnej oraz świadczonych usług przed zakłóceniami i skutkami wystąpienia incydomentów telekomunikacyjnych oraz wykaz procedur działania i środków wdrażanych w sytuacjach szczególnych zagrożeń dla zabezpieczenia wykorzystywanej infrastruktury telekomunikacyjnej przedsiębiorcy;
- 13) opis możliwości zasilania w energię elektryczną infrastruktury telekomunikacyjnej służącej utrzymaniu ciągłości świadczenia usług telekomunikacyjnych i dostarczaniu sieci telekomunikacyjnej w przypadku przerw w dostawach energii elektrycznej albo wskazanie dokumentu określającego takie możliwości;
- 14) wykaz przedsięwzięć podejmowanych w zakresie przygotowań technicznych i organizacyjnych, w przypadku wprowadzenia ograniczeń w działalności

telekomunikacyjnej przewidzianych ustawą, wraz ze wskazaniem dokumentu normującego wprowadzanie takich przedsięwzięć;

15) informację, czy przedsiębiorca sporządza odrębny plan ochrony infrastruktury krytycznej w rozumieniu ustawy z dnia 26 kwietnia 2007 r. o zarządzaniu kryzysowym.

2. Plan sporządzany przez przedsiębiorcę o szczególnym znaczeniu zawiera elementy określone w ust. 1 oraz:

- 1) wykaz elementów sieci telekomunikacyjnej oraz sposób ich przygotowania do zapewnienia telekomunikacji na potrzeby właściwych podmiotów i służb wraz z procedurami uruchamiania tych elementów;
- 2) wykaz obiektów i elementów infrastruktury telekomunikacyjnej dostosowanych do współpracy z ruchomymi urządzeniami telekomunikacyjnymi używanymi przez podmioty, o których mowa w art. 4 pkt 1 ustawy, wraz z procedurami ich użycia;
- 3) wykaz umów dotyczących realizacji zadań na rzecz obronności państwa.

3. Plan zawiera wykazy, o których mowa w ust. 2 pkt 1 i 2, o ile potrzeby dotyczące elementów i obiektów zostały wskazane przez organy uzgadniające plan lub inne organy administracji rządowej, które zostały wskazane przez organy uzgadniające plan w udostępnionych danych dotyczących potrzeb, o których mowa w § 6 ust. 1 pkt 3.

4. W planie grupy kapitałowej informacje, o których mowa w ust. 1 pkt 4, podaje się osobno dla każdego z przedsiębiorców wchodzących w skład tej grupy.

§ 8. 1. Przedsiębiorca sporządzający plan przesyła jego projekt i dokonuje uzgodnień z ministrem właściwym do spraw informatyzacji i właściwymi terytorialnie wojewodami, w zakresie określonym w § 7 ust. 1 pkt 7.

2. Przedsiębiorca, o którym mowa w § 2 ust. 2, przesyła projekt planu i dokonuje jego uzgodnień z:

- 1) Ministrem Obrony Narodowej oraz ministrem właściwym do spraw wewnętrznych - w zakresie określonym w § 7 ust. 1 pkt 7 oraz ust. 2 pkt 1 i 2;
- 2) ministrem właściwym do spraw informatyzacji, Szefem Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz właściwymi terytorialnie wojewodami - w zakresie określonym w § 7 ust. 1 pkt 7.

3. Projekt planu, o którym mowa w ust. 1 i 2, przesyłany jest w formie dokumentu elektronicznego, zapisanego w formacie .doc(x), .odt albo .pdf, z wyłączeniem elektronicznej kopii stanowiącej obraz pierwotnego dokumentu, a w przypadku braku takiej możliwości w postaci papierowej.

§ 9. 1. Przedsiębiorca przekazuje Prezesowi UKE plan uzgodniony z organami uzgadniającymi plan, zgodnie z § 8 ust. 1 i 2, w formie:

- 1) dokumentu elektronicznego, o którym mowa w § 8 ust. 3, opatrzonego przez przedsiębiorcę kwalifikowanym podpisem elektronicznym, podpisem osobistym albo podpisem zaufanym osoby lub osób uprawnionych do reprezentowania przedsiębiorcy;
- 2) w postaci papierowej opatrzonej podpisem własnoręcznym osoby lub osób uprawnionych do reprezentowania przedsiębiorcy - w przypadku braku możliwości przekazania planu w formie, o której mowa w pkt. 1.

2. Prezes UKE uzgadnia plan w zakresie określonym w § 7 ust. 1 pkt 7 i 14 oraz potwierdza jego kompletność, zgodnie z zawartością planu określoną w § 7.

§ 10. 1. Po dokonaniu uzgodnień, o których mowa w § 8 i 9, przedsiębiorca wprowadza plan do stosowania, co potwierdza podpisem osoba lub osoby uprawnione do reprezentowania przedsiębiorcy w sposób, o którym mowa w § 9 ust. 1 pkt 1 albo 2.

2. Przedsiębiorca przekazuje kompletny, wprowadzony do stosowania plan Prezesowi UKE.

3. Przedsiębiorca przekazuje nieodpłatnie, na wniosek organu uzgadniającego plan, w formie, o której mowa w § 9 ust. 1 pkt 1 albo 2, wskazany we wniosku zakres planu wprowadzonego przez przedsiębiorcę do stosowania.

§ 11. 1. Plan podlega aktualizacji w trybie określonym w § 4-6 i 8-9 w przypadku wystąpienia okoliczności wpływających na jego zawartość, a w szczególności:

- 1) zmian w infrastrukturze telekomunikacyjnej oraz zakresie wykonywanej działalności telekomunikacyjnej, wpływających na zmianę sposobu i formy realizacji planu;
- 2) zmiany danych identyfikujących przedsiębiorcę lub procedur współpracy z organami uzgadniającymi plan;
- 3) istotnej zmiany:
 - a) danych dotyczących zagrożeń, o których mowa w § 6 ust. 1 pkt 1,
 - b) sytuacji w zakresie występowania incydentów telekomunikacyjnych;
- 4) na wniosek organów uzgadniających plan lub wskazanych przez te organy organów administracji rządowej, odpowiednio do ich kompetencji, uzasadniony zmianami potrzeb, o których mowa w § 6 ust. 1 pkt 3.

2. Przedsiębiorca niezwłocznie dokonuje aktualizacji planu po wystąpieniu okoliczności, o których mowa w ust. 1 pkt 1-4, oraz przesyła zaktualizowaną część planu, z wyjątkiem części wynikającej ze zmian, o których mowa w ust. 1 pkt 3, organom uzgadniającym plan.

3. Aktualizacja planu w zakresie, o którym mowa w:

- 1) § 7 ust. 1 pkt 7 oraz ust. 2 pkt 1 i 2 - wymaga uzgodnienia z organami uzgadniającymi plan, z wyjątkiem Prezesa UKE, w zakresie ich kompetencji;
- 2) § 7 ust. 1 pkt 7 i 14 - wymaga uzgodnienia z Prezesem UKE.

§ 12. 1. Przedsiębiorca sporządza, uzgadnia i wprowadza do stosowania plan zgodnie z przepisami niniejszego rozporządzenia nie później niż w terminie 12 miesięcy od dnia upływu terminu ostatniej aktualizacji planu sporządzonego przez przedsiębiorcę na podstawie przepisów dotychczasowych.

2. Plany przedsiębiorców sporządzone, uzgodnione i wprowadzone do stosowania przed dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia zachowują aktualność do upływu terminu ich sporządzenia, o którym mowa w ust. 1.

§ 13. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.¹⁾

PREZES RADY MINISTRÓW

¹⁾ Niniejsze rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 19 sierpnia 2020 r. w sprawie planu działań przedsiębiorcy telekomunikacyjnego w sytuacjach szczególnych zagrożeń (Dz. U. poz. 1464), które traci moc z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia zgodnie z art. 96 pkt 22 ustawy z dnia – Przepisy wprowadzające ustawę – Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. poz.).

UZASADNIENIE

Ustawa z dnia – Prawo komunikacji elektronicznej, zwana dalej „ustawą”, nakłada w art. 39 ust. 9 obowiązek wydania rozporządzenia Rady Ministrów w sprawie *planu działań przedsiębiorcy telekomunikacyjnego w sytuacji szczególnego zagrożenia*, zwanego dalej „rozporządzeniem”. Rozporządzenie stanowi kontynuację rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 19 sierpnia 2020 r. w sprawie *planu działań przedsiębiorcy telekomunikacyjnego w sytuacjach szczególnych zagrożeń* (Dz.U. z 2020 r. poz. 1464), wydanego na podstawie art. 176a ust. 5 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne.

Większość przepisów zostało utrzymanych w nowym rozporządzeniu. Przepisy, które uległy zmianie, służą zachowaniu spójności z ustawą oraz ich doprecyzowaniu.

Szczegółowy opis najbardziej istotnych zmian:

§ 1

Zakres rozporządzenia wynikający z upoważnienia ustawowego został doprecyzowany i poszerzony o kwestie dotyczące określenia:

- zakresu danych udostępnianych przedsiębiorcy telekomunikacyjnemu przez organy uzgadniające plan,
- trybu uzgadniania planu, jego uzupełnienia w przypadku braku kompletności oraz wprowadzenia do stosowania przez przedsiębiorcę,
- szczegółowych okoliczności aktualizacji planu,
- sposób i zakres przekazywania części planu organom uzgadniającym plan.

§ 2

Ust. 2 dostosowano do zmian wprowadzonych ustawą z dnia 11 marca 2022 r. o obronie Ojczyzny (Dz. U. poz. 655 i 974), która uchyliła ustawę z dnia 23 sierpnia 2001 r. o organizowaniu zadań na rzecz obronności państwa realizowanych przez przedsiębiorców, co skutkowało również utratą mocy wydanego na podstawie tej ustawy rozporządzenia zawierającego wykaz przedsiębiorców o szczególnym znaczeniu gospodarczo-obronnym oraz usunięciem z porządku prawnego pojęcia „przedsiębiorcy o szczególnym znaczeniu gospodarczo-obronnym”.

§ 3

Skreślono przepis stanowiący, że przedsiębiorca sporządza plan w terminie 12 miesięcy o dnia rozpoczęcia działalności telekomunikacyjnej. Kwestia została uregulowana w ustawie w sposób bardziej elastyczny, stanowiący, że sporządzanie planu następuje w terminie 12 miesięcy od dnia powstania obowiązku sporządzenia planu. Miało to na celu objęcie regulacją takiej sytuacji, w której w chwili rozpoczęcia działalności przedsiębiorca, na podstawie kryteriów określonych w § 2, nie ma obowiązku sporządzenia planu, lecz np. po 3 latach działalności z powodu przekroczenia progu osiąganego przychodu taki obowiązek powstanie. Obecne przepisy nie regulują takiej sytuacji.

§ 4

Wprowadzono przepisy doprecyzowujące obowiązek jednostki dominującej w przypadku sporządzania planu grupy kapitałowej w zakresie informowania Prezesa UKE i aktualizacji planu.

§ 5

Skreślono ust. 3 z uwagi na wskazanie w ustawie 14-dniowego terminu udostępniania przedsiębiorcom danych przez organy uzgadniające plan.

§ 6

Dostosowanie terminologii do ustawy o krajowym systemie cyberbezpieczeństwa (odniesienia do bezpieczeństwa sieci i usług komunikacji elektronicznej, incydentu telekomunikacyjnego).

§ 8

Wprowadza się dwuetapowość uzgadniania planu, która polega na tym, że w pierwszym etapie plan uzgadniają organy uzgadniające plan, w określonym zakresie, z wyjątkiem Prezesa UKE. Prezes UKE robi to w drugim etapie, sprawdzając jednocześnie kompletność planu i reagując odpowiednio w przypadku jej braku, zgodnie z ustawą. Stąd § 8, regulujący pierwszy etap uzgadniania planu, nie obejmuje uzgadniania planu w Prezesem UKE

§ 9

Reguluje drugi etap uzgadniania planu, z Prezesem UKE. Prezes UKE oprócz uzgodnienia planu w określonym zakresie, sprawdza jego kompletność, zgodnie z zawartością określoną w § 7. W przypadku braku elementów planu, zobowiązuje przedsiębiorcę do jego uzupełniania w trybie zgodnie z ustawą.

§ 10

Reguluje wprowadzenie przez przedsiębiorcę planu do stosowania, przekazanie Prezesowi UKE kompletnego, wprowadzonego stosowania, planu oraz możliwość wnioskowania organów uzgadniających plan o przekazanie nieodpłatnie, określonego zakresu wprowadzonego stosowania planu.

Projektowane rozporządzenie nie podlega procedurze notyfikacji w rozumieniu przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039, z późn. zm.).

Nie zachodzi również konieczność przedstawienia projektu rozporządzenia właściwym organom i instytucjom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu.

Projekt rozporządzenia nie jest objęty zakresem prawa Unii Europejskiej.

Projektowane rozporządzenie nie będzie mieć wpływu na sytuację ekonomiczną i społeczną rodziny, osób niepełnosprawnych oraz osób starszych.

W celu wykonania obowiązku wynikającego z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) projekt rozporządzenia został zamieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji, w serwisie „Rządowy Proces Legislacyjny” oraz w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw informatyzacji. Żaden podmiot nie zgłosił zainteresowania pracami nad projektem w trybie przepisów o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa.

<p>Nazwa projektu Rozporządzenie Rady Ministrów w sprawie planu działań przedsiębiorcy telekomunikacyjnego w sytuacji szczególnego zagrożenia</p> <p>Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Kancelaria Prezesa Rady Ministrów</p> <p>Ministerstwo Obrony Narodowej, Ministerstwo Spraw Wewnętrznych i Administracji</p> <p>Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Janusz Cieszyński – Sekretarz Stanu w Kancelarii Prezesa Rady Ministrów</p> <p>Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu Jacek Łosik - jacek.losik@mc.gov.pl</p>	<p>Data sporządzenia</p> <p>Źródło: art. 39 ust. 9 ustawy z dnia - Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U.poz.)</p> <p>Nr w wykazie prac legislacyjnych Rady Ministrów</p>
---	--

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Rozporządzenie Rady Ministrów reguluje kwestie związane ze sporządzaniem, uzgadnianiem i aktualizacją planu działania przedsiębiorcy telekomunikacyjnego w sytuacji szczególnego zagrożenia, na podstawie upoważnienia zawartego w art. 39 ust. 9 ustawy z dnia – Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U.)

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Celem wydania nowego rozporządzenia jest przede wszystkim realizacja ustawowej delegacji oraz dostosowanie procedur sporządzania, uzgadniania i aktualizacji planu działania przedsiębiorcy telekomunikacyjnego w sytuacji szczególnego zagrożenia do rzeczywistych wymagań proceduralnych.

W porównaniu z aktualnie obowiązującym rozporządzeniem wydanym na podstawie art. 176a ust. 5 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. z 2021 r. poz. 576) nie ulegają zmianie warunki sporządzania planu (którzy przedsiębiorcy telekomunikacyjni go sporządzają i na jakich zasadach) oraz jego zakres merytoryczny. Doprecyzowane zostały jedynie procedury związane z jego uzgadnianiem i aktualizacją.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Regulacja dotyczy obronności, bezpieczeństwa państwa oraz bezpieczeństwa i porządku publicznego. Odstąpiono, zatem od analizy porównawczej z innymi państwami.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Minister właściwy do spraw informatyzacji, Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej, Minister Obrony Narodowej, minister właściwy do spraw wewnętrznych, Szef	21	Nie dotyczy	Uzgadnianie planu we wskazanym zakresie.

pozostałe jednostki (oddzielnie)	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Wydatki ogółem	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
budżet państwa	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
JST	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
pozostałe jednostki (oddzielnie)	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Saldo ogółem	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
budżet państwa	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
JST	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
pozostałe jednostki (oddzielnie)	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Źródła finansowania	-												
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Wydanie przedmiotowego rozporządzenia nie będzie wpływało na budżet państwa – zarówno na dochody, jak i wydatki.												
7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe													
Skutki													
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0–10)					
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z ... r.)	duże przedsiębiorstwa	-	-	-	-	-	-	-					
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	-	-	-	-	-	-	-					
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	-	-	-	-	-	-	-					
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa												
	sektor mikro-, małych i												

	średnich przedsiębiorstw	
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	Projekt rozporządzenia nie ma wpływu na sytuację ekonomiczną i społeczną rodziny, osób niepełnosprawnych oraz osób starszych, a także na obywateli i gospodarstwa domowe.
Niemierzalne		-
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Rozporządzenie stanowi kontynuację obowiązków przedsiębiorcy telekomunikacyjnego wynikających z aktualnego rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 20 sierpnia 2020 r. w sprawie planu działań przedsiębiorcy telekomunikacyjnego w sytuacjach szczególnych zagrożeń (Dz. U. poz. 1464). Nie nałożone zostały więc nowe obowiązki.	
8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu		
☐ nie dotyczy		
Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).		☐ tak ☐ nie ☒ nie dotyczy
☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☒ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne: -	☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne: -	
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektroniczności.		☐ tak ☐ nie ☒ nie dotyczy
Komentarz:		
9. Wpływ na rynek pracy		
Projektowane rozporządzenie nie będzie miało wpływu na rynek pracy.		
10. Wpływ na pozostałe obszary		
☐ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☐ inne:	☐ demografia ☐ mienie państwowe	☐ informatyzacja ☐ zdrowie
Omówienie wpływu	Brak wpływu	
11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego		
Rozporządzenie wejdzie w życie z dniem r.		

12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?

Ewaluacja nastąpi na podstawie faktycznych danych dotyczących procedur sporządzania, uzgadniania i aktualizacji planów przez przedsiębiorców telekomunikacyjnych, po kilkuletnim okresie obowiązywania rozporządzenia.

13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)

Brak załączników.

ROZPORZĄDZENIE

RADY MINISTRÓW

z dnia

w sprawie trybu nieodpłatnego udostępniania urządzeń telekomunikacyjnych oraz radiowych urządzeń nadawczych lub nadawczo-odbiorczych

Na podstawie art. 41 ust. 9 ustawy z dnia – Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U.poz.) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) tryb nieodpłatnego udostępniania urządzeń telekomunikacyjnych oraz radiowych urządzeń nadawczych lub nadawczo-odbiorczych w sytuacji szczególnego zagrożenia:
 - a) przez przedsiębiorcę telekomunikacyjnego urządzeń telekomunikacyjnych niezbędnych do przeprowadzenia akcji ratowniczej innemu przedsiębiorcy telekomunikacyjnemu lub podmiotowi, o którym mowa w art. 39 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia – Prawo komunikacji elektronicznej, zwanej dalej „ustawą”,
 - b) przez podmioty niebędące przedsiębiorcami telekomunikacyjnymi radiowych urządzeń nadawczych lub nadawczo-odbiorczych stosowanych w służbach radiokomunikacyjnych podmiotom koordynującym działania ratownicze, podmiotom właściwym w sprawie zarządzania kryzysowego, służbom ustawowo powołanym do niesienia pomocy, a także innym podmiotom realizującym zadania na rzecz obronności, bezpieczeństwa państwa oraz bezpieczeństwa i porządku publicznego;;
- 2) tryb i sposób zwrotu urządzeń telekomunikacyjnych oraz radiowych urządzeń nadawczych lub nadawczo-odbiorczych.

§ 2. Określenia użyte w rozporządzeniu oznaczają:

- 1) podmiot udostępniający:
 - a) przedsiębiorcę telekomunikacyjnego, o którym mowa w § 1 pkt 1 lit. a, udostępniającego urządzenie telekomunikacyjne,
 - b) podmiot niebędący przedsiębiorcą telekomunikacyjnym, o którym mowa w § 1 pkt 1 lit. b, udostępniający radiowe urządzenie nadawcze lub nadawczo-odbiorcze;
- 2) podmiot przyjmujący:

- a) przedsiębiorcę telekomunikacyjnego lub podmiot, o których mowa w § 1 pkt 1 lit. a, któremu jest udostępniane urządzenie telekomunikacyjne,
 - b) podmiot koordynujący działania ratownicze, podmiot właściwy w sprawie zarządzania kryzysowego, służbę ustawowo powołaną do niesienia pomocy, a także inny podmiot realizujący zadania na rzecz obronności, bezpieczeństwa państwa oraz bezpieczeństwa i porządku publicznego, o którym mowa w § 1 pkt 1 lit. b, któremu jest udostępniane radiowe urządzenie nadawcze lub nadawczo-odbiorcze;
- 3) urządzenie”
- a) urządzenie telekomunikacyjne, o którym mowa w § 1 pkt 1 lit. a,
 - b) radiowe urządzenie nadawcze lub nadawczo-odbiorcze, o którym mowa w § 1 pkt 1 lit. b.

§ 3. W przypadku odmowy udostępnienia urządzenia przez podmiot udostępniający, przedstawiciel podmiotu przyjmującego sporządza notatkę służbową zawierającą w szczególności okoliczności i uzasadnienie odmowy, którą przedkłada przełożonemu.

§ 4. 1. Przedstawiciel podmiotu przyjmującego potwierdza na piśmie udostępnienie urządzenia.

2. Potwierdzenie zawiera:

- 1) oznaczenie podmiotu przyjmującego;
- 2) imię i nazwisko oraz stanowisko służbowe przedstawiciela podmiotu przyjmującego, oraz:
 - a) numer jego legitymacji służbowej,
 - b) numer jego dowodu osobistego – w przypadku braku posiadania legitymacji służbowej;
- 3) dane podmiotu udostępniającego, w szczególności: imię, nazwisko lub nazwę oraz adres;
- 4) dane identyfikacyjne urządzenia;
- 5) informację, czy urządzenie pracuje w lokalnych lub ogólnokrajowych sieciach radiokomunikacyjnych zapewniających łączność na potrzeby obronności, bezpieczeństwa państwa lub bezpieczeństwa i porządku publicznego;
- 6) datę i miejsce udostępnienia urządzenia;
- 7) opis stanu technicznego udostępnianego urządzenia;
- 8) podpisy przedstawiciela podmiotu przyjmującego oraz podmiotu udostępniającego.

3. Potwierdzenie sporządza się w dwóch jednobrzmiących egzemplarzach, po jednym dla każdej ze stron.

§ 5. 1. Podmiot przyjmujący przekazuje podmiotowi udostępniającemu niezwłocznie, jednak nie później niż w terminie 14 dni od dnia udostępnienia urządzenia:

- 1) informację o terminie i miejscu zwrotu urządzenia;
- 2) pisemne żądanie udostępnienia urządzenia – w przypadku ustnego żądania, o którym mowa w art. 41 ust. 5 ustawy.

2. Nie później niż na 7 dni przed ustalonym terminem zwrotu urządzenia podmiot przyjmujący zawiadamia podmiot udostępniający o braku możliwości zwrotu urządzenia w terminie lub miejscu określonych w informacji, o której mowa w ust. 1 pkt 1, wskazując jednocześnie nowy termin i miejsce zwrotu urządzenia.

§ 6. 1. Zwrot urządzenia następuje po ustaniu przyczyny udostępnienia, w terminie i miejscu określonych w informacji, o której mowa w § 5 ust. 1 pkt 1, albo wskazanych zgodnie z § 5 ust. 2.

2. Z czynności zwrotu urządzenia przedstawiciel podmiotu przyjmującego sporządza protokół zwrotu, który zawiera:

- 1) oznaczenie podmiotu przyjmującego;
- 2) imię i nazwisko oraz stanowisko służbowe przedstawiciela podmiotu przyjmującego, oraz:
 - a) numer jego legitymacji służbowej,
 - b) numer jego dowodu osobistego – w przypadku braku posiadania legitymacji służbowej;
- 3) dane podmiotu udostępniającego, w szczególności: imię, nazwisko lub nazwę oraz adres;
- 4) dane identyfikacyjne urządzenia;
- 5) datę i miejsce udostępnienia i zwrotu udostępnionego urządzenia;
- 6) opis stanu technicznego zwracanego urządzenia;
- 7) informację o przysługującym roszczeniu o odszkodowanie z tytułu utraty lub zniszczenia urządzenia, o którym mowa w art. 41 ust. 8 ustawy;
- 8) podpisy przedstawiciela podmiotu przyjmującego oraz podmiotu udostępniającego.

3. Odpis protokołu, o którym mowa w ust. 2, jest doręczany podmiotowi udostępniającemu w terminie siedmiu dni od dnia jego sporządzenia.

4. W przypadku odmowy podpisania protokołu przez podmiot udostępniający, protokół podpisuje tylko przedstawiciel podmiotu przyjmującego, dokonując w nim adnotacji o odmowie podpisania protokołu oraz o przyczynie tej odmowy.

§ 7. 1. Protokół utraty albo zniszczenia urządzenia sporządzany w sytuacji gdy ze względu na utratę albo zniszczenie urządzenia niemożliwe jest jego zwrócenie podmiotowi udostępniającemu, zawiera:

- 1) oznaczenie podmiotu przyjmującego;
- 2) dane podmiotu udostępniającego;
- 3) dane identyfikacyjne urządzenia;
- 4) datę i miejsce udostępnienia urządzenia;
- 5) informację o utracie albo zniszczeniu urządzenia;
- 6) informację o przysługującym roszczeniu o odszkodowanie z tytułu utraty lub zniszczenia urządzenia, o którym mowa w art. 41 ust. 8 ustawy;
- 7) podpis przedstawiciela podmiotu przyjmującego.

2. Odpis protokołu, o którym mowa w ust. 1, jest doręczany podmiotowi udostępniającemu w terminie siedmiu dni od dnia jego sporządzenia.

§ 8. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.¹⁾

PREZES RADY MINISTERÓW

¹⁾ Niniejsze rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 1 lipca 2010 r. w sprawie trybu nieodpłatnego udostępniania radiowych urządzeń nadawczych lub nadawczo-odbiorczych stosowanych w służbach radiokomunikacyjnych przez podmioty niebędące przedsiębiorcami telekomunikacyjnymi (Dz. U. poz. 875), które traci moc z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia zgodnie z art. 96pkt 23 ustawy z dnia – Przepisy wprowadzające ustawę – Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. poz.).

UZASADNIENIE

Projekt rozporządzenia jest wykonaniem upoważnienia zawartego w art. 41 ust. 9 ustawy z dnia
– Prawo komunikacji elektronicznej (Dz.U.), zwanej dalej „ustawą”.

Zgodnie iż art. 41 ustawy nieodpłatne udostępnianie urządzeń telekomunikacyjnych w sytuacji szczególnego zagrożenia, gdy urządzenia te są niezbędne do przeprowadzenia akcji ratowniczej, odbywa się w dwóch wymiarach:

- 1) przez przedsiębiorcę telekomunikacyjnego innemu przedsiębiorcy telekomunikacyjnemu lub podmiotom, o którym mowa w art. 39 ust. 1 pkt 2, tj.:
 - a) wykonującymi zadania w zakresie ratownictwa oraz niesienia pomocy ludności,
 - b) wykonującymi zadania na rzecz obronności, cyberbezpieczeństwa, bezpieczeństwa państwa oraz bezpieczeństwa i porządku publicznego,
 - c) właściwymi w sprawach zarządzania kryzysowego- wskazanymi przez organy uzgadniające plany działań przedsiębiorcy telekomunikacyjnego w sytuacji szczególnego zagrożenia w ramach uzgodnień projektów tych planów,
oraz
- 2) przez podmioty, w tym niebędące przedsiębiorcami telekomunikacyjnymi, używanych przez nich radiowych urządzeń nadawczych lub nadawczo - odbiorczych podmiotom koordynującym działania ratownicze, podmiotom właściwym w sprawach zarządzania kryzysowego, służbom ustawowo powołanym do niesienia pomocy, a także innym podmiotom realizującym zadania na rzecz obronności, bezpieczeństwa państwa oraz bezpieczeństwa i porządku publicznego.

Podkreślić należy, że ustawa nakłada obowiązek, o którym mowa w pkt 2 powyżej, również na podmioty wykorzystujące urządzenia pracujące w służbie radiokomunikacyjnej amatorskiej, jako specyficznego rodzaju służby radiokomunikacyjnej.

Ustawa wprowadza ograniczenia w realizacji powyższych obowiązków:

- 1) w przypadku, o którym mowa w pkt 1 powyżej, obowiązek udostępniania nie dotyczy urządzeń telekomunikacyjnych przewidzianych przez przedsiębiorcę telekomunikacyjnego sporządzającego plan działania w sytuacji szczególnego zagrożenia, do realizacji działań ujętych w tym planie dotyczących:
 - a) utrzymania ciągłości dostarczania sieci telekomunikacyjnych lub świadczenia usług telekomunikacyjnych;
 - b) odtwarzania dostarczania sieci telekomunikacyjnych lub przywrócenia świadczenia usług telekomunikacyjnych, z uwzględnieniem pierwszeństwa dla podmiotów, o których mowa w art. 39 ust. pkt 2 (wymienionych w pkt 1 powyżej), w przypadku utraty ciągłości dostarczania tych sieci lub usług.
- 2) w przypadku, o którym mowa w pkt 2 powyżej, udostępnianie radiowych urządzeń nadawczych lub nadawczo – odbiorczych następuje tylko w sytuacji przeprowadzania akcji ratowniczej o zasięgu międzynarodowym, co najmniej w zakresie ustalonym wiążącymi Rzeczpospolitą Polską umowami międzynarodowymi.

Obowiązki powyższe są kontynuacją obowiązków nałożonego w art. 177 ust. 4 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne, z tym, w ustawie – Prawo komunikacji elektronicznej regulacją ustawową na jednakowych zasadach również udostępnianie urządzeń telekomunikacyjnych przez przedsiębiorców telekomunikacyjnych. Dotyczą one: wskazania, że podstawę udostępnienia w obu

przypadkach stanowi pisemne lub ewentualnie ustne żądanie podmiotu żądającego udostępnienia, trybu zwrotu urządzenia oraz postępowania w przypadku utraty lub zniszczenia urządzenia. W upoważnieniu ustawowym zawartym w art. 41 ust. 9 stanowiącym podstawę do wydania rozporządzenia ujęto potrzebę uregulowania również kwestii udostępniania urządzeń telekomunikacyjnych rzez przedsiębiorców telekomunikacyjnych. Upoważnienie rozszerzono o określenie trybu i sposobu zwrotu urządzenia.

W § 1 wskazano zakres rozporządzenia, wyraźnie wskazując na dwa wymiary udostępniania urządzeń, o czym mowa na początku uzasadnienia.

W § 2, celem uproszczenia nazewnictwa i lepszego zrozumienia przepisów, określono co należy rozumieć poprzez „podmiot udostępniający”, „podmiot przyjmujące” oraz „urządzenie”.

W § 3 wskazano, że w przypadku odmowy udostępnienia urządzenia przez podmiot udostępniający, przedstawiciel podmiotu przyjmującego sporządza notatkę służbową, która w szczególności wskazuje na okoliczności i przyczyny odmowy. Notatkę tę przedkłada swojemu przełożonemu.

§ 4 określa zawartość potwierdzenia udostępnienia urządzenia oraz że wykonuje się go w dwóch egzemplarzach.

§ 5 reguluje przypadek, gdy ze względu na brak w wielu przypadkach akcji ratowniczych możliwości określenia - w chwili udostępniania urządzenia - terminu zakończenia tej akcji, a w konsekwencji terminu zwrotu urządzenia, termin taki jest określany z opóźnieniem i przekazywany podmiotowi udostępniającemu niezwłocznie, jednak nie później niż w terminie czternastu dni od dnia udostępnienia urządzenia.

§ 6 reguluje procedurę zwrotu urządzenia. Urządzenie zwracane jest po ustaniu przyczyny udostępnienia (np. zakończeniu akcji ratowniczej). Z czynności zwrotu urządzenia sporządzany jest protokół zawierający zasadniczo te same dane, które podawane są w potwierdzeniu, oraz dodatkowo wskazanie czasu i miejsca zwrotu urządzenia. Regulowana jest również sytuacja gdy podmiot udostępniający nie chce podpisać protokołu zwrotu urządzenia. Wówczas protokół podpisuje tylko przedstawiciel podmiotu przyjmującego, dokonując w nim adnotacji o odmowie podpisania protokołu oraz o przyczynie tej odmowy.

§ 7 określa zawartość protokołu utraty albo zniszczenia urządzenia sporządzanego w sytuacji gdy ze względu na utratę albo zniszczenie urządzenia niemożliwe jest jego zwrócenie podmiotowi udostępniającemu oraz 7-dniowy termin dostarczenia tego protokołu podmiotowi udostępniającemu.

Przekazanie przez podmiot uprawniony informacji, o której mowa w § 5 ust. 1 pkt 1, oraz zawiadomień, o których mowa w § 5 ust. 2 i art. 41 ust. 7 ustawy, może odbywać się w dowolnej formie, zarówno ustnie (np. w rozmowie telefonicznej) jak i pisemnie. Forma ta uzależniona jest od dostępnych i możliwych do wykorzystania w aktualnej sytuacji środków porozumiewania się, biorąc pod uwagę fakt, że informacja lub zawiadomienie powinny dotrzeć do podmiotu udostępniającego w określonym czasie.

Projektowane rozporządzenie nie podlega procedurze notyfikacji w rozumieniu przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039, z późn. zm.).

Nie zachodzi konieczność przedstawienia projektu rozporządzenia właściwym organom i instytucjom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu.

Projekt rozporządzenia nie jest objęty zakresem prawa Unii Europejskiej.

Projektowane rozporządzenie nie będzie mieć wpływu na sytuację ekonomiczną i społeczną rodziny, osób niepełnosprawnych oraz osób starszych.

W celu wykonania obowiązku wynikającego z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) projekt rozporządzenia został zamieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji, w serwisie „Rządowy Proces Legislacyjny” oraz w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw informatyzacji. Żaden podmiot nie zgłosił zainteresowania pracami nad projektem w trybie przepisów o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa.

<p>Nazwa projektu Rozporządzenie Rady Ministrów w sprawie trybu nieodpłatnego udostępniania urządzeń telekomunikacyjnych oraz radiowych urządzeń nadawczych lub nadawczo-odbiorczych</p> <p>Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Kancelaria Prezesa Rady Ministrów, Ministerstwo Spraw Wewnętrznych i Administracji</p> <p>Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Janusz Cieszyński – Sekretarz Stanu w Kancelarii Prezesa Rady Ministrów</p> <p>Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu Jacek Łosik - jacek.losik@mc.gov.pl</p>	<p>Data sporządzenia</p> <p>Źródło: art. 41 ust. 9 ustawy z dnia r. – Prawo komunikacji elektronicznej (Dz.U. poz.)</p> <p>Nr w wykazie prac legislacyjnych Rady Ministrów</p>
---	---

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Rozwiązany jest szczegółowy tryb i sposób nieodpłatnego udostępnienia, w sytuacji szczególnego zagrożenia, urządzeń telekomunikacyjnych, oraz ich zwrotu, przez określone podmioty innym podmiotom wskazanym w ustawie, zobowiązany poprzez przedstawienie pisemnego żądania udostępnienia urządzenia oraz sporządzenie na piśmie potwierdzenia jego udostępnienia. W sytuacjach niecierpiących zwłoki żądanie może być przedstawione ustnie, a jego pisemna forma jest przysyłana wraz z informacją o terminie i miejscu zwrotu urządzenia.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Nieodpłatne udostępnianie urządzeń telekomunikacyjnych wymaga określenia procedur związanych z takim udostępnianiem oraz zwrotem tych urządzeń. Rozporządzenie reguluje wzajemne relacje pomiędzy podmiotem udostępniającym urządzenie oraz podmiotem je przyjmującym w zakresie formalnych procedur z tym związanych, np. określa zawartość protokołów udostępniania i zwrotu. Reguluje także sytuację gdy urządzenie zostało zniszczone bądź utracone.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Stosowane są indywidualne rozwiązania dotyczące bezpieczeństwa państwa oraz bezpieczeństwa i porządku publicznego.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Przedsiębiorcy telekomunikacyjni	kilka tysięcy	Rejestr przedsiębiorców komunikacji elektronicznej	Nałożenie obowiązku udostępniania w sytuacji szczególnego zagrożenia urządzeń telekomunikacyjnych innym podmiotom.
Podmioty niebędące przedsiębiorcami telekomunikacyjnymi, wykorzystujące urządzenia pracujące w służbie radiokomunikacyjnej amatorskiej	kilkanaście tysięcy	rejestr radioamatorskich pozwoleń radiowych	Nałożenie obowiązku udostępniania w sytuacji szczególnego zagrożenia urządzeń telekomunikacyjnych (radiowych urządzeń nadawczych lub nadawczo-

budżet państwa	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
JST	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
pozostałe jednostki (oddzielnie)	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Saldo ogółem	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
budżet państwa	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
JST	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
pozostałe jednostki (oddzielnie)	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-

Źródła finansowania	-											
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	W przypadku utraty lub zniszczenia urządzenia, rozporządzenie może spowodować skutki finansowe dla budżetu państwa oraz budżetów jednostek samorządu terytorialnego. Zastosowanie mają wówczas przepisy ustawy o wyrównywaniu strat majątkowych wynikających z ograniczenia w czasie stanu nadzwyczajnego wolności i praw człowieka i obywatela lub ustawy – Kodeks cywilny.											

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe

		Skutki								
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0-10)		
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z ... r.)	duże przedsiębiorstwa	-	-	-	-	-	-	-	-	
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	-	-	-	-	-	-	-	-	
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	-	-	-	-	-	-	-	-	
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa	ograniczenie procedur i formalności								
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	ułatwienie rozpoczęcia i prowadzenia działalności, ograniczenie procedur i zbędnych formalności								
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	Projekt ustawy nie ma wpływu na sytuację ekonomiczną i społeczną rodziny, osób niepełnosprawnych oraz osób starszych, a także na obywateli i gospodarstwa domowe.								
Niemierzalne										

Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Wejście w życie rozporządzenia nie będzie miało wpływu na konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki i przedsiębiorczość.
--	---

8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu

☒ nie dotyczy	
Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).	☐ tak ☐ nie ☒ nie dotyczy

☐ zmniejszenie liczby dokumentów	☐ zwiększenie liczby dokumentów	
☐ zmniejszenie liczby procedur	☐ zwiększenie liczby procedur	
☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy	☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy	
☐ inne: -	☐ inne: -	
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektroniczności.	☐ tak	
	☒ nie	
	☐ nie dotyczy	
Komentarz:		
9. Wpływ na rynek pracy		
Projektowane rozporządzenie nie będzie miało wpływu na rynek pracy.		
10. Wpływ na pozostałe obszary		
☐ środowisko naturalne	☐ demografia	☐ informatyzacja
☐ sytuacja i rozwój regionalny	☐ mienie państwowe	☐ zdrowie
☐ inne:		
Omówienie wpływu		
11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego		
Wejście w życie rozporządzenia po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.		
12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?		
Analiza efektów może zostać dokonana od kilku do kilkunastu lat obowiązywania rozporządzenia, w zależności od częstości wystąpienia sytuacji szczególnego zagrożenia i potrzeby udostępniania urządzeń telekomunikacyjnych.		
13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)		
-		

ROZPORZĄDZENIE
RADY MINISTRÓW

z dnia

w sprawie zapewnienia warunków dostępu i utrwalania oraz przygotowania technicznych i organizacyjnych warunków udostępniania danych oraz ich udostępniania

Na podstawie art. 46 ust. 1 ustawy z dnia – Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. poz.) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) wymagania i sposób:
 - a) zapewnienia przez przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej warunków dostępu i utrwalania, o których mowa w art. 43 ust. 1 pkt 1, ustawy z dnia r. – Prawo komunikacji elektronicznej, zwanej dalej „ustawą”,
 - b) przygotowania przez przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej technicznych i organizacyjnych warunków udostępniania danych, o których mowa w art. 45 ust. 1 ustawy, oraz ich udostępniania, z wyłączeniem spraw uregulowanych w przepisach wydanych na podstawie art. 242 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeksu postępowania karnego (Dz. U. z 2022 r. poz. 1375 i 1855);
- 2) szczegółowe rodzaje przedsiębiorców komunikacji elektronicznej niepodlegających obowiązkowi zapewnienia warunków dostępu i utrwalania lub przygotowania technicznych i organizacyjnych warunków udostępniania, o których mowa w art. 45 ust. 1 ustawy, oraz ich udostępniania.

§ 2. 1. Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa o:

- 1) czasie reakcji – rozumie się przez to czas od momentu zgłoszenia zapotrzebowania do chwili zapewnienia warunków dostępu i utrwalania albo udostępniania danych, o którym mowa w art. 45 ust. 1 ustawy;
- 2) interfejsie HI A-B – rozumie się przez to interfejs HI A-B, o którym mowa w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 20 stycznia 2012 r. w sprawie wymagań technicznych i eksploatacyjnych dla interfejsów umożliwiających wykonywanie zadań i obowiązków na rzecz obronności, bezpieczeństwa państwa oraz bezpieczeństwa i porządku publicznego (Dz. U. poz. 200);

- 3) interfejsie LI HI – rozumie się przez to interfejs LI HI, o którym mowa w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 20 stycznia 2012 r. w sprawie wymagań technicznych i eksploatacyjnych dla interfejsów umożliwiających wykonywanie zadań i obowiązków na rzecz obronności, bezpieczeństwa państwa oraz bezpieczeństwa i porządku publicznego (Dz. U. Nr 200);
- 4) zapotrzebowaniu – rozumie się przez to informacje zawierające dane niezbędne do rozpoczęcia dostępu i utrwalania komunikatów elektronicznych i danych, o których mowa w art. 43 ust. 1 pkt 1 albo udostępniania danych, o których mowa w art. 45 ust. 1 ustawy;
- 5) zgłoszeniu zapotrzebowania – rozumie się przez to dostarczenie zapotrzebowania do siedziby przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej albo wskazanej przez przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej właściwej jednostki organizacyjnej albo osoby, o której mowa w art. 51 ust. 1 pkt 1 ustawy, albo upoważnionego pracownika, albo systemu teleinformatycznego przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej za pomocą interfejsu LI HI lub HI A-B, albo właściwej jednostki organizacyjnej przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej za pomocą sieci telekomunikacyjnej.

2. Czynności służące zapewnieniu warunków dostępu i utrwalania oraz przygotowaniu technicznych i organizacyjnych warunków udostępniania danych, o których mowa w art. 45 ust. 1 ustawy, oraz ich udostępniania, wykonuje pracownik lub inna osoba działająca w imieniu przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej, zwana dalej „upoważnionym pracownikiem”, która:

- 1) spełnia przewidziane w przepisach o ochronie informacji niejawnych warunki dopuszczenia do pracy na stanowiskach albo wykonywania czynności zleconych lub powierzonych, z którymi łączy się dostęp do informacji niejawnych – w przypadku, gdy te czynności wymagają dostępu do informacji niejawnych;
- 2) posiada dostęp do pomieszczeń i urządzeń będących w dyspozycji przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej, w których i za pomocą których następuje zapewnienie warunków dostępu i utrwalania albo przygotowanie technicznych i organizacyjnych warunków udostępniania danych, o których mowa art. 45 ust. 1 ustawy, oraz ich udostępnianie;
- 3) posiada wiedzę niezbędną do obsługi urządzeń, o których mowa w pkt 2 – w przypadku, gdy wykonuje te czynności w zakresie obsługi tych urządzeń.

§ 3. 1. Przedsiębiorca komunikacji elektronicznej nie będący mikroprzedsiębiorcą albo małym przedsiębiorcą w rozumieniu ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2021 r. poz. 162 i 2105 oraz z 2022 r. poz. 24, 974 i 1570) zapewnia warunki dostępu

i utrwalania za pomocą urządzeń przedsiębiorcy podłączonych do infrastruktury telekomunikacyjnej przedsiębiorcy, zwanych dalej „urządzeniami przedsiębiorcy”.

2. Urządzenia przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej umożliwiają całodobowo:

- 1) wykonywanie przez uprawniony podmiot czynności służących do rozpoczęcia albo zakończenia dostępu i utrwalania wskazanych komunikatów elektronicznych i danych, o których mowa w art. 43 ust. 1 pkt 1 ustawy;
- 2) równoczesny z wysyłaniem lub odbiorem komunikatu elektronicznego i danych, o których mowa w art. 43 ust. 1 pkt 1 ustawy, dostęp do wskazanych komunikatów i danych;
- 3) przechwytywanie, odbiór, przechowywanie i utrwalanie wskazanych komunikatów elektronicznych i danych, o których mowa w art. 43 ust. 1 pkt 1 ustawy, w taki sposób, aby nie uległy one zakłóceniu lub zniekształceniu oraz
- 4) utrwalanie wskazanych komunikatów elektronicznych i danych o których mowa w art. 43 ust. 1 pkt 1 ustawy, na informatycznych nośnikach danych wraz z możliwością wzajemnie niezależnego dla każdego uprawnionego podmiotu zapoznawania się na bieżąco ze wskazanymi komunikatami elektronicznymi i danymi albo
- 5) niezwłoczne przesyłanie wskazanych komunikatów elektronicznych i danych, o których mowa w art. 43 ust. 1 pkt 1 ustawy, za pomocą posiadanych przez przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej łączy telekomunikacyjnych, każdemu uprawnionemu podmiotowi, do miejsca uzgodnionego z tym podmiotem.

3. Urządzenia przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej zapewniają przetwarzanie informacji niejawnych oznaczonych klauzulą nie niższą niż „tajne”.

4. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, przedsiębiorca komunikacji elektronicznej:

- 1) stosuje się do wymagań bezpieczeństwa określonych w przepisach dotyczących ochrony informacji niejawnych i zapewnia warunki do ochrony informacji niejawnych oznaczonych klauzulą nie niższą niż „tajne”, potwierdzone świadectwem bezpieczeństwa przemysłowego pierwszego stopnia;
- 2) zapewnia uprawnionym podmiotom możliwość wykonania czynności, o których mowa w ust. 2 pkt 1 w czasie nieprzekraczającym 24 godzin;
- 3) zapewnia niezwłoczny czas reakcji nie dłuższy niż 24 godziny;
- 4) zapewnia uprawnionym podmiotom możliwość usunięcia informacji związanych z utrwalaniem i zapoznawaniem się z wskazanymi komunikatami elektronicznymi i danymi, o których mowa w art. 43 ust. 1 pkt 1 ustawy, – w przypadku, o którym mowa w ust. 2 pkt 4;

- 5) zapewnia niezwłoczne usunięcie informacji związanych z przesłanymi komunikatami elektronicznymi i danymi, o których mowa w art. 43 ust. 1 pkt 1 ustawy, po ich przesłaniu do miejsca uzgodnionego z uprawnionym podmiotem – w przypadku, o którym mowa w ust. 2 pkt 5;
- 6) zapewnia usuwanie utrwalonych treści komunikatów i danych, o których mowa w art. 43 ust. 1 pkt 1 ustawy - w przypadku, o którym mowa w ust. 2 pkt 4 i 5, niezwłocznie po otrzymaniu od uprawnionego podmiotu żądania ich usunięcia.

§ 4. 1. Przedsiębiorca komunikacji elektronicznej będący mikroprzedsiębiorcą albo małym przedsiębiorcą w rozumieniu ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców zapewnia warunki dostępu i utrwalania w zakresie komunikatów elektronicznych i danych, o których mowa w art. 43 ust. 1 pkt 1 ustawy, za pomocą urządzeń utrwalających:

- 1) przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej albo
- 2) uprawnionego podmiotu, podłączonych do fizycznych punktów styku z infrastrukturą telekomunikacyjną przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej, z jednoczesnym zagwarantowaniem zasilania dla tych urządzeń
– w miejscach wskazanych przez przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej, do których dostęp będzie miał ten podmiot.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, przedsiębiorca komunikacji elektronicznej:

- 1) zapewni, będące w jego dyspozycji pomieszczenie, w którym możliwe będzie wykonywanie czynności, o których mowa w ust. 1, zabezpieczone w sposób uniemożliwiający podgląd oraz wyposażone w system kontroli dostępu. Jeżeli przedsiębiorca komunikacji elektronicznej nie zapewni takiego pomieszczenia, zapewnia warunki dostępu i utrwalania w sposób określony przez uprawniony podmiot;
- 2) stosuje się do wymagań bezpieczeństwa określonych w przepisach o ochronie informacji niejawnych, przy czym zapewnienie warunków dostępu i utrwalania realizowane jest w trybie określonym w art. 34 ust. 5 pkt 1 oraz art. 54 ust. 8 ustawy z dnia 5 sierpnia 2010 r. o ochronie informacji niejawnych;
- 3) zapewnia czas reakcji nieprzekraczający 24 godzin;
- 4) uzgadnia z uprawnionymi podmiotami, przed rozpoczęciem dostępu i utrwalania, sposób zabezpieczenia miejsca lub pomieszczenia, w którym realizowany będzie dostęp i utrwalanie oraz parametry techniczne przygotowanych punktów styku.

§ 5. 1. Przedsiębiorca komunikacji elektronicznej może zapewnić warunki dostępu i utrwalania w zakresie komunikatów elektronicznych i danych, o których mowa w art. 43 ust. 1 pkt 1 ustawy, za pomocą interfejsu LI HI. W takim przypadku przepisów § 3 - 4 nie stosuje się.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1:

- 1) interfejs LI HI z systemem uprawnionego podmiotu zapewnia możliwość przetwarzania informacji niejawnych oznaczonych klauzulą nie niższą niż „tajne”;
- 2) przedsiębiorca komunikacji elektronicznej stosuje się do wymagań bezpieczeństwa określonych w przepisach dotyczących ochrony informacji niejawnych i zapewnia warunki do ochrony informacji niejawnych oznaczonych klauzulą nie niższą niż „tajne”, potwierdzone świadectwem bezpieczeństwa przemysłowego pierwszego stopnia;
- 3) jeśli realizacja zapewnienia warunków dostępu i utrwalania nie wymaga udziału upoważnionych pracowników, przedsiębiorca komunikacji elektronicznej zapewnia niezwłoczny czas reakcji, a w przypadku gdy udział upoważnionych pracowników jest niezbędny, przedsiębiorca komunikacji elektronicznej zapewnia czas reakcji nieprzekraczający 24 godzin.

§ 6. 1. Przedsiębiorca komunikacji elektronicznej przygotowuje techniczne i organizacyjne warunki udostępniania danych, o których mowa w art. 45 ust. 1 ustawy, oraz udostępnia te dane w wybrany sposób:

- 1) za pomocą interfejsu HI A-B albo
- 2) za pomocą sieci telekomunikacyjnej albo
- 3) korespondencyjnie albo
- 4) poprzez osobisty odbiór danych u przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej przez pisemnie upoważnionego przedstawiciela uprawnionego podmiotu, a także sądu lub prokuratora.

2. Przedsiębiorca komunikacji elektronicznej zapewnia:

- 1) w przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 1 i 2 – niezwłoczny czas reakcji albo nie dłuższy niż 24 godzin, w przypadku, gdy wymagany jest udział upoważnionego pracownika;
- 2) w przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 3 – jak najkrótszy czas reakcji wynikający z technicznych warunków i czasów pozyskania danych, z uwzględnieniem treści zapotrzebowania, a dla zapotrzebowania o pojedynczy adres zakończenia sieci, dane pojedynczego abonenta, pojedynczy numer telefonu, pojedynczy adres IP – nieprzekraczający 5 dni roboczych;
- 3) w przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 4 – jak najkrótszy czas reakcji wynikający z technicznych warunków i czasów pozyskania danych, z uwzględnieniem treści zapotrzebowania, a dla zapotrzebowania o pojedynczy adres zakończenia sieci, dane

pojedynczego abonenta, pojedynczy numer telefonu, pojedynczy adres IP - nieprzekraczający 4 godzin w dni robocze i 8 godzin w pozostałe dni.

3. Jeżeli przedsiębiorca komunikacji elektronicznej nie może z przyczyn od niego niezależnych zapewnić czasu reakcji, o którym mowa w ust. 2, informuje o tym uprawniony podmiot i uzgadnia z nim inny czas reakcji.

4. W przypadkach, o których mowa w ust. 1, przedsiębiorca komunikacji elektronicznej zapewnia co najmniej:

- 1) możliwość ustalenia upoważnionego przedstawiciela uprawnionego podmiotu, a także sądu lub prokuratora, uzyskującego dane, rodzaju danych oraz czasu, w którym zostały uzyskane;
- 2) zabezpieczenie techniczne i organizacyjne ograniczające dostęp do danych będących przedmiotem zapotrzebowania oraz informacji zawartych w zapotrzebowaniu wyłącznie do upoważnionych pracowników, w zakresie niezbędnym do realizacji zapotrzebowania.

§ 7. Zgłoszenie zapotrzebowania odbywa się:

- 1) całodobowo – w przypadku przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej, o którym mowa § 3 ust. 1;
- 2) w dni robocze w godzinach 8 - 16, z zastrzeżeniem, że zgłoszenie zapotrzebowania dotyczącego przypadku, o którym mowa w § 5 ust. 2 pkt 3, odbywa się całodobowo – w przypadku przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej, o którym mowa w § 4 ust. 1.

§ 8. Przedsiębiorca komunikacji elektronicznej zapewnia warunki dostępu i utrwalania w sposób umożliwiający ich odtworzenie przez uprawniony podmiot za pomocą powszechnie dostępnych urządzeń informatycznych i oprogramowania albo uzgodniony w drodze umowy, o której mowa w art. 43 ust. 4 ustawy, w postaci:

- 1) wysyłanej lub odbieranej we wskazanych przez uprawnione podmioty zakończeniach sieci przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej – w przypadku komunikatu elektronicznego;
- 2) przetwarzanej przez przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej - w przypadku danych, o których mowa w art. 43 ust. 1 pkt 1 ustawy.

§ 9. Zastosowanie rozwiązań technicznych zapewniających warunki dostępu i utrwalania nie może powodować zmiany jakości oraz zakresu publicznie dostępnej usługi komunikacji elektronicznej świadczonej abonentowi lub użytkownikowi końcowemu.

§ 10. 1. W przypadku:

- 1) uszkodzenia urządzeń przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej służących do zapewniania warunków dostępu i utrwalania albo wystąpienia innych okoliczności uniemożliwiających zapewnienie warunków dostępu i utrwalania, przedsiębiorca komunikacji elektronicznej składa niezwłocznie uprawnionego podmiotu, pisemną informację i wyjaśnienie zawierające opis okoliczności uniemożliwiających całkowitą lub częściową realizację zadań w określony sposób;
- 2) uszkodzenia urządzeń uprawnionego podmiotu albo wystąpienia innych okoliczności uniemożliwiających zapewnienie warunków dostępu i utrwalania, które mogłyby mieć wpływ na właściwą pracę urządzeń przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej – ten uprawniony podmiot niezwłocznie informuje przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej o wystąpieniu takich okoliczności.

2. W razie wystąpienia okoliczności, o których mowa w ust. 1, przedsiębiorca komunikacji elektronicznej niezwłocznie zapewnia alternatywne warunki dostępu i utrwalania, zgodne z niniejszym rozporządzeniem, chyba że jest to niemożliwe z przyczyn niezależnych od przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej. Wskazanie alternatywnych warunków lub uzasadnienie niemożliwości ich zapewnienia zawierane jest w informacji, o której mowa w ust. 1 pkt 1.

3. Sprawność i niezawodność urządzeń, o których mowa w ust. 1 pkt 1, zastosowanych do zapewnienia warunków dostępu i utrwalania, nie może być mniejsza niż sprawność i niezawodność urządzeń telekomunikacyjnych wykorzystywanych do świadczenia abonentom lub użytkownikom końcowym publicznie dostępnych usług komunikacji elektronicznej.

4. W przypadku, gdy zapewnienie warunków dostępu i utrwalania nie może odbywać się całodobowo, treść komunikatów elektronicznych i danych, o których mowa w art. 43 ust. 1 pkt 1 ustawy, o ile nie zostały one udostępnione zgodnie z ust. 2, przedsiębiorca komunikacji elektronicznej udostępnia niezwłocznie po ustaniu przyczyny uniemożliwiającej całodobowe zapewnianie warunków dostępu i utrwalania.

§ 11. 1. W przypadku, o którym mowa w § 5 ust. 1, maksymalna liczba użytkowników końcowych, zakończeń sieci lub telekomunikacyjnych urządzeń końcowych, które mogą być wskazane przez uprawnione podmioty, w celu zapewnienia warunków dostępu i utrwalania, oraz minimalna przepustowość sieci zapewniającej warunki dostępu i utrwalania w zakresie pakietowej transmisji danych, w tym dostępu do sieci Internet, jest uzgadniana z tymi uprawnionymi podmiotami i określana w drodze umowy, o której mowa w art. 43 ust. 5 ustawy.

2. W przypadku:

- 1) przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej stosującego rozwiązanie, o którym mowa w § 3 ust. 1 albo § 4 ust. 1, oraz
- 2) braku uzgodnienia, o którym mowa w ust. 1,

– wymagana jest realizacja zapewnienia warunków dostępu i utrwalania dla zgłoszonego zapotrzebowania.

§ 12. Obowiązkowi zapewnienia warunków dostępu i utrwalania oraz przygotowania technicznych i organizacyjnych warunków udostępniania danych, o których mowa w art. 45 ust. 1, oraz ich udostępniania, nie podlega przedsiębiorca komunikacji elektronicznej wykonujący działalność komunikacji elektronicznej polegającą wyłącznie na:

- 1) świadczeniu powiązanych usług;
- 2) rozpowszechnianiu lub rozprowadzaniu programów radiofonicznych lub telewizyjnych;
- 3) dostarczaniu łączy telekomunikacyjnych pomiędzy podmiotem przetwarzającym dane, a podmiotem zlecającym przetwarzanie danych wyłącznie w celu wykonywania usługi przetwarzania danych, w szczególności w postaci centrum przetwarzania danych.

§ 13. W celu zapewnienia warunków dostępu i utrwalania do wymagań określonych w rozporządzeniu – przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej, o których mowa w:

- 1) § 4 ust. 1 – dostosują wykorzystywane rozwiązania techniczne i organizacyjne w terminie 6 miesięcy od dnia jego wejścia w życie;
- 2) § 3 ust. 1 – dostosują wykorzystywane rozwiązania techniczne i organizacyjne w terminie 3 miesięcy od dnia jego wejścia w życie.

§ 14. Rozporządzenie wchodzi w życie (z dniem wejścia w życie ustawy)¹⁾.

PREZES RADY MINISTRÓW

UZASADNIENIE

Projekt rozporządzenia Rady Ministrów *w sprawie realizacji przez przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej obowiązku zapewnienia warunków dostępu i utrwalania oraz przygotowania technicznych i organizacyjnych warunków udostępniania danych oraz ich udostępniania* stanowi wykonanie upoważnienia zawartego w art. 46 ust. 1 ustawy z dnia r. - Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U.), zwanej dalej „ustawą”.

Przedmiotowa regulacja zastępuje rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 13 września 2005 r. *w sprawie wypełniania przez przedsiębiorców telekomunikacyjnych zadań i obowiązków na rzecz obronności, bezpieczeństwa państwa oraz bezpieczeństwa i porządku publicznego* (Dz. U. poz. 1568), wydane na podstawie artykułu 181 ustawy, uchylonego z dniem 6 lipca 2009 r., na mocy przepisu art. 1 pkt 42 ustawy z dnia 24 kwietnia 2009 r. o zmianie ustawy - Prawo telekomunikacyjne oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 716). Pomimo uchylecia przepisu ustawowego stanowiącego podstawę prawną do jego wydania, rozporządzenie z dnia 13 września 2005 r. zachowało moc obowiązującą, na podstawie unormowania zawartego w art. 14 ust. 1 ustawy z dnia 24 kwietnia 2009 r. o zmianie ustawy - Prawo telekomunikacyjne oraz niektórych innych ustaw, do dnia wejścia w życie rozporządzenia wydanego w oparciu o art. 179 ust. 12 ustawy.

Sposób wypełniania obowiązku

W przedmiotowym rozporządzeniu zaproponowano wprowadzenie różnych sposobów zapewnienia warunków dostępu i utrwalania w zakresie komunikatów elektronicznych i związanych z nimi danych, w zależności od wielkości przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej. Średni i duzi przedsiębiorcy (nie będący mikroprzedsiębiorcą albo małym przedsiębiorcą w rozumieniu ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców), z racji liczby realizowanych zapotrzebowań powinni spełniać bardziej rygorystyczne wymagania, m.in. z zakresu ochrony informacji niejawnych, a także zapewniania odpowiedniego czasu reakcji. Mikro- i mali przedsiębiorcy (będący mikroprzedsiębiorcą albo małym przedsiębiorcą w rozumieniu ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców) obsługują zdecydowanie mniejszą liczbę zapotrzebowań. W rezultacie, kierując się określoną w delegacji ustawowej do wydania przedmiotowego rozporządzenia, zasadą osiągnięcia celu przy jak najniższych nakładach, zaproponowano uzależnienie wyboru sposobu zapewnienia warunków dostępu i utrwalania w zakresie komunikatów elektronicznych i związanych z nimi danych od wielkości przedsiębiorcy, umożliwiając jednocześnie wszystkim przedsiębiorcom możliwość realizacji tego obowiązku za pomocą interfejsu określonego w art. 43 ust. 5 ustawy i uregulowanego szczegółowo w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 20 stycznia 2012 r. *w sprawie wymagań technicznych i eksploatacyjnych dla interfejsów umożliwiających wykonywanie zadań i obowiązków na rzecz obronności, bezpieczeństwa państwa oraz bezpieczeństwa i porządku publicznego* (Dz. U. Nr 200).

Taka konstrukcja pozwala na znaczne złagodzenie obowiązków mikro- i małych przedsiębiorców komunikacji elektronicznej, w stosunku do przepisów obecnie obowiązującego rozporządzenia z 13 września 2005 r. Nieuwzględnianie kryterium wielkości przedsiębiorcy skutkowałoby wprowadzeniem jednolitych, a tym samym bardziej rygorystycznych - niż zaproponowane w przedmiotowym rozporządzeniu - wymagań co do sposobu zapewnienia warunków dostępu i utrwalania dla mikro – i małych przedsiębiorców.

Przyjęcie jednolitych wymagań w tym zakresie dla wszystkich przedsiębiorców oznaczałoby konieczność przyjęcia ich w najbardziej zaawansowanej formie.

Omówienie proponowanych przepisów

§ 1

W § 1 określono zakres regulacji przedmiotowego rozporządzenia, zgodnie z treścią upoważnienia ustawowego zawartego w art. 46 ust. 1.

§ 2

W § 2 na potrzeby przedmiotowego rozporządzenia, określono definicje „czasu reakcji”, „interfejsu HI A-B”, „interfejsu LI HI”, „przedsiębiorcy”, „zapotrzebowania” oraz „zgłoszenia zapotrzebowania”.

W ust. 2 wskazano jakie wymagania powinien spełnić „upoważniony pracownik”, wykonujący obowiązki w zakresie zapewnienia warunków dostępu i utrwalania oraz przygotowania technicznych i organizacyjnych warunków udostępniania danych.

§ 3

W § 3 określono sposób zapewnienia warunków dostępu i utrwalania przez średnich i dużych przedsiębiorców telekomunikacyjnych. Realizacja tego obowiązku odbywa się za pomocą urządzenia przedsiębiorcy, podłączonego do infrastruktury telekomunikacyjnej przedsiębiorcy, spełniającego wymagania określone w ust. 2: całodobowy, równoczesny z wysyłaniem lub odbiorem komunikatu elektronicznego, dostęp do tych przekazów i danych, z jednoczesnym zagwarantowaniem zasilania dla urządzeń utrwalających, w wydzielonych i przygotowanych w tym celu pomieszczeniach przedsiębiorcy, do których dostęp ma wyłącznie uprawniony podmiot i upoważniony pracownik przedsiębiorcy, oraz w ust. 3: zapewnienie przetwarzania informacji niejawnych oznaczonych klauzulą nie niższą niż „tajne”.

W **ust. 4** określono wymagania, jakie spełniać musi przedsiębiorca komunikacji elektronicznej zapewniający warunki dostępu i utrwalania:

- Biorąc pod uwagę fakt, że realizacja obowiązku zapewnienia warunków dostępu i utrwalania wiąże się z przetwarzaniem informacji niejawnych, w **pkt 1** wskazano, że przedsiębiorca stosować się musi do wymagań bezpieczeństwa określonych w przepisach dotyczących ochrony informacji niejawnych i zapewnia zdolność do ochrony informacji niejawnych oznaczonych klauzulą nie niższą niż „tajne” (**a nie jak dotychczas „ściśle tajne”**), co potwierdza świadectwem bezpieczeństwa przemysłowego pierwszego stopnia.
- Biorąc pod uwagę potrzebę określenia szybkości reagowania gwarantującej szybką i skuteczną realizację ustawowych zadań przez uprawnione podmioty określono w pkt 2 i 3 czas na zapewnienie uprawnionym podmiotom możliwości dostępu i utrwalania oraz czas reakcji na nieprzekraczający 24 godzin.
- W pkt 4 - 6 uregulowano wymóg usuwania danych powstałych w wyniku procesu dostępu i utrwalania.

§ 4

W § 4 w ust. 1 określono sposób zapewnienia warunków dostępu i utrwalania przez mikro- i małych przedsiębiorców komunikacji elektronicznej. Realizacja tego obowiązku odbywa się za pomocą urządzeń utrwalających uprawnionego podmiotu, podłączonych do fizycznych punktów styku z infrastrukturą telekomunikacyjną przedsiębiorcy, z jednoczesnym zagwarantowaniem zasilania dla tych urządzeń, w wydzielonych i przygotowanych do tego celu pomieszczeniach, do których - w chwili wykonywania czynności operacyjnych - będzie miał dostęp uprawniony podmiot.

W ust. 2 określono wymagania, jakie spełniać musi przedsiębiorca zapewniający warunki dostępu i utrwalania:

- Zgodnie z ust. 1 przedsiębiorca ma obowiązek zapewnić, będące w jego dyspozycji pomieszczenie, w którym możliwe będzie wykonywanie dostępu i utrwalania, zabezpieczone w sposób uniemożliwiający podgląd oraz wyposażone w system kontroli dostępu. Jeżeli przedsiębiorca nie zapewni takiego pomieszczenia, zapewnia warunki dostępu i utrwalania w sposób określony przez uprawniony podmiot
- Biorąc pod uwagę, że realizacja obowiązku zapewnienia warunków dostępu i utrwalania w zakresie komunikatów elektronicznych i związanych z nimi danych wiąże się z przetwarzaniem informacji niejawnych, w **pkt 2** wskazano, że przedsiębiorca stosować się musi do wymagań bezpieczeństwa określonych w przepisach dotyczących ochrony informacji niejawnych, przy czym zapewnienie warunków dostępu i utrwalania realizowane może być w trybie określonym w art. 34 ust. 5 oraz art. 54 ust. 8 ustawy o ochronie informacji niejawnych. Przepisy te regulują wyjątkowy tryb przekazywania informacji niejawnych osobom nieposiadającym odpowiedniego poświadczenia bezpieczeństwa lub przedsiębiorcom nieposiadającym stosownego poświadczenia bezpieczeństwa przemysłowego. Stanowi to powtórzenie regulacji zawartych w § 3 ust. 4 rozporządzenia z 13 września 2005 r., przy czym wskazać należy, że zmianie uległy przepisy ustawy o ochronie informacji niejawnych, do których regulacje te się odwołują.

W rezultacie, najmniejsi przedsiębiorcy zwolnieni będą – nie tak jak ma to miejsce obecnie, na gruncie przepisów rozporządzenia z 13 września 2005 r. - z obowiązku posiadania świadectwa bezpieczeństwa przemysłowego, a tym samym konieczności ponoszenia kosztów jego uzyskania. Tego rodzaju przedsiębiorcom informacje niejawne (np. zawarte w zgłoszeniu zapotrzebowania) udostępniane będą na podstawie jednorazowej decyzji właściwego organu, w trybie określonym w ustawie o ochronie informacji niejawnych.

Rozwiązanie to wynika także z dotychczasowej praktyki, która wykazała, że rzeczywista potrzeba zapewniania warunków dostępu i utrwalania, a zatem i konieczność przetwarzania informacji niejawnych przez znaczną grupę mniejszych przedsiębiorców komunikacji elektronicznej ma charakter sporadyczny.

- Biorąc pod uwagę potrzebę określenia czasu reakcji gwarantującego szybko i skuteczną realizację ustawowych zadań przez uprawnione podmioty oraz uwzględniającego możliwości przedsiębiorców w tym zakresie, w **pkt 3** określono czas reakcji, jako nieprzekraczający 24 godzin.
- Dla umożliwienia wykorzystania własnych urządzeń uprawnionych podmiotów do utrwalania komunikatów elektronicznych i związanych z nimi danych, w **pkt 4** wprowadzono wymóg uzgadniania przez przedsiębiorców parametrów technicznych

przygotowanych dla uprawnionych podmiotów punktów styku. Zasadniczym warunkiem właściwego funkcjonowania tych punktów styku jest zapewnienie ich kompatybilności technicznej z urządzeniami rejestrującymi uprawnionych podmiotów, stąd też konieczność wcześniejszego uzgodnienia z tymi podmiotami szczegółów technicznych. W stosunku do mikro – i średnich przedsiębiorców obowiązek ten ogranicza się do odpowiedniego przygotowania i zabezpieczenia miejsc umożliwiających dostęp i utrwalanie.

§ 5

W § 5 ust. 1 określono sposób zapewnienia warunków dostępu i utrwalania fakultatywny dla wszystkich przedsiębiorców komunikacji elektronicznej, bez względu na ich wielkość. Realizacja tego obowiązku odbywa się za pomocą interfejsu - w rozumieniu art. 43 ust. 5 ustawy. Szczegółowe uregulowania dotyczące jego zastosowania określone zostały w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 20 stycznia 2012 r. w sprawie wymagań technicznych i eksploatacyjnych dla interfejsów umożliwiających wykonywanie zadań i obowiązków na rzecz obronności, bezpieczeństwa państwa oraz bezpieczeństwa i porządku publicznego (Dz. U. Nr 200). Niezależnie od wielkości przedsiębiorcy (mierzonej liczbą obsługiwanych zakończeń sieci) każdy przedsiębiorca będzie miał możliwość zapewnienia warunków dostępu i utrwalania w zakresie przekazów telekomunikacyjnych i związanych z nimi danych za pomocą interfejsu LI HI. Z uwagi na koszt budowy takiego interfejsu, rozwiązanie to w praktyce stosowane będzie głównie przez największych przedsiębiorców, obsługujących największą ilość zgłoszonych zapotrzebowań - w szczególności celem zautomatyzowania ich obsługi oraz uniknięcia kosztów zatrudniania personelu będącego w gotowości do przyjęcia i skutecznej realizacji zapotrzebowań.

Wprowadzenie odrębnych trybów realizacji tego obowiązku wynika z faktu, iż najwięksi przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej, jeszcze przed wejściem w życie przepisów określających te wymagania, rozpoczęli budowę rozwiązań technicznych dedykowanych do zapewnienia warunków dostępu i utrwalania, których nie można jednak uznać za interfejsy w rozumieniu ustawy. Ponadto, treść art. 43 ust. 5 ustawy, wskazuje, że zapewnianie przez przedsiębiorców warunków dostępu i utrwalania za pomocą interfejsów ma charakter fakultatywny. Nie można także wykluczyć możliwości wykorzystania tego sposobu także przez mniejszych przedsiębiorców, którzy do zapewniania warunków dostępu i utrwalania również mogą stosować nowoczesne rozwiązania techniczne, w tym pozwalające na w pełni automatyczną obsługę zgłoszonych przez uprawnione podmioty zapotrzebowań.

Zatem w sytuacji wyboru przez przedsiębiorcę takiego sposobu realizacji obowiązku dostępu i utrwalania przedsiębiorca obowiązany będzie do stosowania wymagań określonych w § 5 ust. 2, a nie wymagań dla sposobu zapewnienia warunków dostępu i utrwalania komunikatów elektronicznych i związanych z nimi danych, właściwych ze względu na wielkość przedsiębiorcy (określonych odpowiednio w § 3 albo § 4).

W § 5 ust. 2 określono wymagania, jakie spełniać musi przedsiębiorca zapewniający warunki dostępu i utrwalania za pomocą interfejsu LI HI.

- W pkt 1 wskazano, że urządzenia przedsiębiorcy wykorzystywane w tym celu zapewniać muszą przetwarzanie informacji niejawnych oznaczonych klauzulą nie niższą niż „tajne”. Jest to wymóg niezbędny ze względu na zastosowanie urządzeń przedsiębiorcy (interfejsu), a nie urządzeń uprawnionego podmiotu.
- Biorąc pod uwagę, że realizacja obowiązku zapewnienia warunków dostępu i utrwalania wiąże się z przetwarzaniem informacji niejawnych, w pkt 2 wskazano, że

przedsiębiorca wykorzystujący w tym celu interfejs LI HI stosować się musi do wymagań bezpieczeństwa określonych w przepisach dotyczących ochrony informacji niejawnych, a także zapewniać zdolność do ochrony informacji niejawnych oznaczonych klauzulą nie niższą niż „tajne” (według obecnie obowiązującego rozporządzenia „ściśle tajne”), co potwierdza świadectwem bezpieczeństwa przemysłowego pierwszego stopnia (podobnie, jak ma to miejsce obecnie).

- Biorąc pod uwagę potrzebę określenia czasu reakcji gwarantującego szybką i skuteczną realizację ustawowych zadań przez uprawnione podmioty oraz uwzględniającego możliwości przedsiębiorców w tym zakresie, w **pkt 3** określono czas reakcji w przypadku zapewnienia warunków dostępu i utrwalania za pomocą interfejsu LI HI. Z uwagi, iż czas ten różnić się będzie w zależności od tego czy interfejs LI HI funkcjonował będzie w pełni automatycznie czy do realizacji niektórych czynności niezbędny będzie udział upoważnionych pracowników przedsiębiorcy, zaproponowano odrębne czasy reakcji: niezwłoczny - w przypadku rozwiązania automatycznego oraz nieprzekraczający 24 godzin - w przypadku niezbędnego współdziałania upoważnionych pracowników przedsiębiorcy. Należy jednocześnie mieć przy tym na uwadze, że zgodnie z art. 43 ust. 9 ustawy, uprawniony podmiot musi wyrazić zgodę na niezbędny współdziałania upoważnionych pracowników. Przyjętą zasadą jest bowiem zapewnienie uprawnionym podmiotom dostępu do przekazów telekomunikacyjnych i danych bez udziału pracowników przedsiębiorcy.

§ 6

W **§ 6 ust. 1** wskazany został sposób przygotowania technicznych i organizacyjnych warunków udostępniania danych, o których mowa w art. 45 ust. 1 ustawy, oraz ich udostępnienia.

Przepis ten, ze względu na odmienną procedurę i cel pozyskiwania danych, obejmuje swoim zakresem szerszy katalog podmiotów, wobec których obowiązek ten jest realizowany, tj. poza podmiotami uprawnionymi, wskazuje także sądy i prokuratorów.

Celem zapewnienia elastyczności i wyboru sposobu realizacji, zaproponowano, aby przedsiębiorca realizował ten obowiązek:

- za pomocą interfejsu HI A-B (**pkt 1**),
- za pośrednictwem sieci telekomunikacyjnej (**pkt 2**),
- korespondencyjnie (**pkt 3**),
- poprzez osobisty odbiór danych u przedsiębiorcy przez pisemnie upoważnionego przedstawiciela uprawnionego podmiotu (**pkt 4**).

Szczegółowe uregulowania dotyczące stosowania interfejsu HI A-B do zapewnienia warunków dostępu i utrwalania wymienionych danych określone zostały w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 20 stycznia 2012 r. w sprawie wymagań technicznych i eksploatacyjnych dla interfejsów umożliwiających wykonywanie zadań i obowiązków na rzecz obronności, bezpieczeństwa państwa oraz bezpieczeństwa i porządku publicznego (Dz. U. Nr 200).

Biorąc pod uwagę potrzebę określenia czasu reakcji gwarantującego szybkie, sprawne i skuteczne udostępnianie wymienionych danych, w **ust. 2** określone zostały czasy reakcji dla poszczególnych sposobów realizacji obowiązku. Zaproponowane czasy reakcji uwzględniają faktyczne możliwości ich zapewnienia przez przedsiębiorców, a różnice wynikają z zastosowania odmiennych rozwiązań technicznych i organizacyjnych. Czas reakcji dla realizacji tego obowiązku określony został jako:

- niezwłoczny albo nie dłuższy niż 24 godziny, jeśli wymaga to udziału upoważnionego pracownika - w przypadku udostępniania danych za pomocą interfejsu HI A-B (§ 6 ust. 1 pkt 1) albo za pośrednictwem sieci telekomunikacyjnej (§ 6 ust. 1 pkt 2)
- jak najkrótszy, wynikający z technicznych warunków pozyskania danych, z uwzględnieniem treści i zapotrzebowania, a dla zapotrzebowania o pojedynczy adres zakończenia sieci, dane pojedynczego abonenta, pojedynczy numer telefonu, pojedynczy adres IP nieprzekraczający 5 dni roboczych, - w przypadku przekazania danych korespondencyjnie (§ 6 ust. 1 pkt 3).
- jak najkrótszy, wynikający z technicznych warunków pozyskania danych, z uwzględnieniem treści i zapotrzebowania, a dla zapotrzebowania o pojedynczy adres zakończenia sieci, dane pojedynczego abonenta, pojedynczy numer telefonu, pojedynczy adres IP nieprzekraczający 4 godziny w dni robocze i 8 godzin w pozostałe dni - w przypadku udostępniania danych oraz osobistego odbioru danych u przedsiębiorcy (§ 6 ust. 1 pkt 4),

Czasy 4 godziny i 5 dni ograniczone zostały do zapytań o pojedynczy adres zakończenia sieci, dane pojedynczego abonenta, pojedynczy numer telefonu, pojedynczy adres IP, a dla pozostałych zapytań czas jak najkrótszy, uzależniony od złożoności i zakresu danych. Dotyczy to np. sytuacji złożenia bardzo dużej liczby (np. kilku-kilkunastu tysięcy) adresów IP albo jednego numeru call center wykonującym kilka tysięcy połączeń na dobę, a okres ujęty w zapytaniu obejmuje 1 rok. Nie jest więc możliwe precyzyjne uregulowanie czasu reakcji w powyższych przypadkach.

Jeśli przedsiębiorca nie jest w stanie zapewnić nakazanego czasu reakcji, uzgadnia go indywidualnie z właściwym podmiotem zgłaszającym zapotrzebowanie (ust. 3).

Niezależnie od powyższego uwagę zwrócić należy na fakt, iż dane określone w art. 45 ust. 1 ustawy stanowią dane wrażliwe i istotne z punktu widzenia prowadzonych postępowań sądowych i z tego powodu - ich przekazywanie podmiotom określonym w tym artykule spełniać musi szereg warunków. W szczególności konieczne jest zapewnienie rozliczalności dostępu do takich danych, odpowiedniego zabezpieczenia technicznego i organizacyjnego ograniczającego dostęp do nich (w tym informacji zawartych w zgłoszeniu zapotrzebowania) wyłącznie do upoważnionych pracowników i wyłącznie w niezbędnym zakresie. Kwestie te uregulowane zostały w **ust. 4**.

§ 7

Mając na uwadze, że zgłoszenia zapotrzebowań – ze względów pracy operacyjnej - powinny być obsługiwane w trybie priorytetowym i realizowane w odpowiednim czasie reakcji, w § 7 określono wymóg zapewnienia całodobowego przyjmowania zgłoszeń dla przedsiębiorców nie będących mikro- i małymi przedsiębiorcami. Dla mikro- i małych przedsiębiorców wskazano, że przyjmującą oni zapotrzebowania w dni robocze w godzinach 8 – 16. Jednakże, gdy korzystają oni z interfejsu LI HI oraz obsługa zapotrzebowania nie wymaga udziału upoważnionego pracownika, to przyjmowanie zgłoszenia odbywa się całodobowo.

Obecnie, zgodnie z § 2 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia z dnia 13 września 2005 r., rozpoczęcie dostępu lub utrwalania, odbywa się niezwłocznie, po wskazaniu przez uprawnione podmioty zakończeń sieci, co proponuje się zmienić na realizację całodobową. Należy mieć bowiem na uwadze, że szybkość realizacji zgłoszonego zapotrzebowania ma kluczowe znaczenie w sprawach, które wymagają podjęcia przez uprawnione podmioty natychmiastowych działań, np. dotyczących zagrożenia zamachem terrorystycznym czy porwań. Rozwiązanie takie jest niezbędne z punktu widzenia konieczności zapewnienia ciągłości realizacji zadań przez służby

właściwe w sprawach obronności i bezpieczeństwa państwa oraz bezpieczeństwa i porządku publicznego.

Zaznaczyć należy także, że system pracy całodobowej lub w ramach dyżurów jest już obecnie praktykowany przez przedsiębiorców dla zapewnienia ciągłości świadczenia usług telekomunikacyjnych i funkcjonowania sieci telekomunikacyjnej, np. formie służb technicznych.

W przypadku największych przedsiębiorców, wszelkie odstępstwa od wymogu całodobowego przyjmowania zapotrzebowań uprawnionych podmiotów (np. święta, dni ustawowo wolne od pracy, pora nocna), w konsekwencji prowadziłyby do ograniczenia możliwości realizacji ustawowych zadań przez uprawnione podmioty.

§ 8

Dla zapewnienia integralności komunikatów elektronicznych i związanych z nimi danych, a także możliwości ich odtworzenia), w § 8 określono w jakiej postaci powinny być one udostępniane i utrwalane przez przedsiębiorców. Stanowi to powtórzenie regulacji § 2 ust. 2 pkt 3 rozporządzenia z 13 września 2005 r. Wskazano, że możliwość ich odtworzenia może nastąpić za pomocą powszechnie dostępnych urządzeń informatycznych i oprogramowania albo w sposób uzgodniony w drodze umowy pomiędzy uprawnionym podmiotem a przedsiębiorcą telekomunikacyjnym, o której mowa w art. 43 ust. 5 ustawy,

W zakresie komunikatów elektronicznych wskazano, że powinny mieć one postać wysyłaną lub odbieraną we wskazanych przez uprawnione podmioty zakończeniach sieci, natomiast w zakresie związanych z nimi danych postać przetwarzaną przez przedsiębiorcę. Wszelka ingerencja w postać przekazów telekomunikacyjnych i związanych z nimi danych, mogłaby utrudniać skuteczną realizację ustawowych zadań przez uprawnione podmioty, a także skutkować brakiem możliwości wykorzystania tych materiałów w toku postępowania sądowego.

Jednocześnie konieczne jest zapewnienie możliwości ich odtworzenia przy pomocy powszechnie dostępnych urządzeń informatycznych i oprogramowania, aby uniknąć konieczności zakupu przez każdy z uprawnionych podmiotów dedykowanego sprzętu i oprogramowania służącego do odtwarzania różnych, indywidualnie stosowanych formatów.

§ 9

Istotą stosowania „kontrolni operacyjnej” czy też „uprawnionego podsłuchu” jest brak wiedzy osoby nawiązującej danego rodzaju połączenie telekomunikacyjne o tym, że z jego treścią oraz innymi powiązanymi danymi zapoznaje się wybrany podmiot. Zapewnienie warunków dostępu i utrwalania służyć ma umożliwieniu wymienionym podmiotom dostępu do określonych treści i danych na potrzeby realizacji ustawowych zadań, a nie ograniczeniu jakości czy zakresu świadczonych usług komunikacji elektronicznej wskazanym abonentom lub użytkownikom końcowym. Mając na względzie powyższe - wzorem przepisu § 2 ust. 2 pkt 4 rozporządzenia z 13 września 2005 r. - w § 10 określono, że zastosowanie rozwiązań technicznych zapewniających warunki dostępu i utrwalania nie może powodować zmiany jakości oraz zakresu usługi telekomunikacyjnej świadczonej kontrolowanemu abonentowi lub użytkownikowi końcowemu.

§ 10

W § 10 zawarto regulacje dotyczące wzajemnego informowania o uszkodzeniach urządzeń służących do zapewnienia warunków dostępu i utrwalania albo innych okolicznościach uniemożliwiających realizację obowiązku przez przedsiębiorcę. Ma to istotne znaczenie dla zapewnienia pełnej rozliczalności z przebiegu kontroli operacyjnych realizowanych przez uprawnione podmioty, na potrzeby postępowań sądowych. Zaznaczyć należy przy tym, że uprawnione podmioty obowiązane będą do informowania przedsiębiorców wyłącznie o uszkodzeniach urządzeń albo innych okolicznościach, które mogłyby mieć wpływ na właściwą pracę urządzeń przedsiębiorcy, albowiem wiedza przedsiębiorców o stanie sprawności technicznej urządzeń uprawnionego podmiotu w żaden sposób nie wpływa na możliwość realizacji obowiązku zapewnienia warunków dostępu i utrwalania oraz nie stanowi przesłanki zwalniającej z realizacji tego obowiązku, w szczególności względem pozostałych uprawnionych podmiotów.

Przepis ten stanowi również, iż w przypadku wystąpienia okoliczności uniemożliwiających zapewnienie przez przedsiębiorcę warunków dostępu i utrwalania w określony sposób, powinien on zapewnić alternatywne warunki dostępu i utrwalania, chyba że jest to niemożliwe z przyczyn technicznych, a także pisemnie poinformować o tym fakcie uprawnione podmioty. Ma to na celu zapewnienie ciągłości realizacji tego obowiązku, a w przypadku braku takiej możliwości udokumentowanie tego faktu, w szczególności z ww. względów proceduralnych.

Przepis § 10 ust. 3 - stanowiący powtórzenie regulacji § 2 ust. 3 rozporządzenia z 13 września 2005 r. - określa wymóg zapewnienia przez przedsiębiorców sprawności i niezawodności rozwiązań wykorzystywanych do zapewnienia warunków dostępu i utrwalania nie mniejszej od sprawności i niezawodności urządzeń telekomunikacyjnych wykorzystywanych do świadczenia usług telekomunikacyjnych abonentom lub użytkownikom końcowym. Wprowadzenie łagodniejszych wymagań w tym zakresie mogłoby wpłynąć na ciągłość, pewność i skuteczność realizacji tego obowiązku, a w efekcie częstszych awarii skutkujących ograniczeniem dostępu wymienionych podmiotów do określonych przekazów lub danych oraz utrudniając czy uniemożliwiając im realizację ustawowych zadań, w szczególności operacyjno-rozpoznawczych. Z drugiej strony, wprowadzenie bardziej rygorystycznych wymagań w tym zakresie byłoby natomiast sprzeczne z określoną w delegacji ustawowej zasadą osiągania celu przy jak najniższych nakładach. Biorąc pod uwagę powyższe, proponuje się utrzymać dotychczasowe wymogi w zakresie sprawności i niezawodności rozwiązań technicznych służących zapewnieniu warunków dostępu i utrwalania, tzn. na poziomie takim samym jak dla urządzeń telekomunikacyjnych wykorzystywanych do świadczenia usług telekomunikacyjnych.

§ 11

Przepis § 11 - dotyczący określenia maksymalnej liczby użytkowników końcowych, zakończeń sieci lub telekomunikacyjnych urządzeń końcowych, które mogą być wskazane, w tym także jednocześnie, przez uprawnione podmioty do zapewnienia warunków dostępu i utrwalania oraz minimalnej przepustowości sieci zapewniającej warunki dostępu i utrwalania w zakresie pakietowej transmisji danych - zastępuje przepisy § 7 ust. 2 rozporządzenia z 13 września 2005 r.

Zaproponowano, aby tylko przedsiębiorcy realizujący ten obowiązek za pomocą interfejsu LI HI (określony w § 5 ust. 1) - który zastosować mogą wszyscy przedsiębiorcy, jednak ze względu na koszt budowy w praktyce stosowany będzie przez obsługujących największą liczbę

zapotrzebowań, a więc największych przedsiębiorców - uzgadniali te wartości z uprawnionymi podmiotami. Określenie tych wartości istotne jest z punktu widzenia największych przedsiębiorców, obsługujących największą liczbę zapotrzebowań i wykorzystujących najbardziej zaawansowane technicznie rozwiązania do realizacji tego obowiązku, m.in. dla planowania budowy czy rozbudowy sieci telekomunikacyjnej oraz rozwiązań technicznych wykorzystywanych do zapewnienia warunków dostępu i utrwalania.

Mikro- i mali przedsiębiorcy realizują niewielką liczbę zapotrzebowań uprawnionych podmiotów i stosować mogą mniej zaawansowane technicznie i organizacyjnie, a przez to i mniej kosztowne, rozwiązania do zapewniania warunków dostępu i utrwalania.

Zaproponowano, aby w przypadku braku takiego uzgodnienia z uprawnionymi podmiotami realizowane były wszystkie zgłoszone zapotrzebowania uprawnionych podmiotów. W rezultacie przedsiębiorcy, wobec których adresowana jest najmniejsza liczba zapotrzebowań uprawnionych podmiotów, nie będą musieli uzgadniać tych wartości z każdym z uprawnionych podmiotów.

Warto podkreślić, że biorąc pod uwagę ilość mikro- i małych przedsiębiorców telekomunikacyjnych funkcjonujących na polskim rynku, indywidualne uzgadnianie tych wartości przez każdego przedsiębiorcę z każdym uprawnionym podmiotem, byłoby utrudnieniem zarówno dla przedsiębiorców, jak i uprawnionych podmiotów. Ponadto, mając na względzie, że dedykowane dla mikro- i małych przedsiębiorców sposoby zapewnienia warunków dostępu i utrwalania opierają się na wykorzystaniu w tym celu urządzeń utrwalających uprawnionych podmiotów oraz wymagają spełniania „łagodniejszych” wymagań z zakresu ochrony informacji niejawnych, uznać należy, że realizacja przez te kategorie przedsiębiorców wszystkich zapotrzebowań nie będzie dla nich uciążliwa czy generująca wysokie koszty.

§ 12

W § 12 określone zostały rodzaje działalności komunikacji elektronicznej niepodlegające obowiązkowi zapewnienia warunków dostępu i utrwalania. Stanowi to powtórzenie regulacji § 9 rozporządzenia z 13 września 2005 r., przy czym dodano pkt 3. Uznano, że w usłudze dostarczania łączy telekomunikacyjnych pomiędzy podmiotem powierzającym a podmiotem przetwarzającym dane, wyłącznie w celu wykonywania usługi przetwarzania danych, w szczególności w postaci centrum przetwarzania danych - nie są przetwarzane komunikaty elektroniczne i dane, które nie są przedmiotem zainteresowania uprawnionych podmiotów.

Jednocześnie należy wskazać, iż dotychczasowe „udogodnienia towarzyszące”, zastąpione zostały „powiązanymi usługami”, w związku z czym dokonano niezbędnej zmiany mającej na celu zachowanie spójności z siatką pojęciową stosowaną w ustawie oraz wyłączeniem przedmiotowych obowiązków wobec podmiotów wyłączonych w świetle obecnie obowiązujących przepisów.

§ 13

W § 13 wskazano, że przedsiębiorcy będą mieć 6 albo 3 miesiące od dnia ogłoszenia rozporządzenia na dostosowanie swoich rozwiązań techniczne i organizacyjne do wymagań w nim określonych, w zależności od wielkości przedsiębiorcy.

§ 14 wprowadza 14-dniowe *vacatio legis*.

Projektowane rozporządzenie nie podlega procedurze notyfikacji w rozumieniu przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania

krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039, z późn. zm.).

Nie zachodzi konieczność przedstawienia projektu rozporządzenia właściwym organom i instytucjom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu.

Projekt rozporządzenia nie jest objęty zakresem prawa Unii Europejskiej.

Projektowane rozporządzenie nie będzie mieć wpływu na sytuację ekonomiczną i społeczną rodziny, osób niepełnosprawnych oraz osób starszych.

W celu wykonania obowiązku wynikającego z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) projekt rozporządzenia został zamieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji, w serwisie „Rządowy Proces Legislacyjny” oraz w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw informatyzacji. Żaden podmiot nie zgłosił zainteresowania pracami nad projektem w trybie przepisów o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa.

<p>Nazwa projektu Rozporządzenie Rady Ministrów w sprawie realizacji przez przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej obowiązku zapewnienia warunków dostępu i utrwalania oraz przygotowania technicznych i organizacyjnych warunków udostępniania danych oraz ich udostępniania</p> <p>Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Kancelaria Prezesa Rady Ministrów, Ministerstwo Spraw Wewnętrznych i Administracji, Ministerstwo Obrony Narodowej, Ministerstwo Finansów</p> <p>Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Janusz Cieszyński – Sekretarz Stanu w Kancelarii Prezesa Rady Ministrów</p> <p>Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu Jacek Łosik - jacek.losik@mc.gov.pl</p>	<p>Data sporządzenia:</p> <p>Źródło: art. 46 ust. 1 ustawy z dnia r. - Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. ... poz. ...)</p> <p>Nr w wykazie prac legislacyjnych Rady Ministrów –</p>
--	---

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Przedmiotowe rozporządzenie zastępuje rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 13 września 2005 r. w sprawie wypełniania przez przedsiębiorców telekomunikacyjnych zadań i obowiązków na rzecz obronności, bezpieczeństwa państwa oraz bezpieczeństwa i porządku publicznego (Dz. U. Nr 187, poz. 1568), wydane na podstawie artykułu 181 ustawy, uchylonego z dniem 6 lipca 2009 r., na mocy przepisu art. 1 pkt 42 ustawy z dnia 24 kwietnia 2009 r. o zmianie ustawy - Prawo telekomunikacyjne oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 85, poz. 716). Pomimo uchylenia przepisu ustawowego stanowiącego podstawę prawną do jego wydania, rozporządzenie z dnia 13 września 2005 r. zachowało moc obowiązującą, na podstawie upoważnienia zawartego w art. 14 ust. 1 ustawy z dnia 24 kwietnia 2009 r. o zmianie ustawy - Prawo telekomunikacyjne oraz niektórych innych ustaw, do dnia wejścia w życie rozporządzenia wydanego w oparciu o art. 179 ust. 12 ustawy. W chwili obecnej rozporządzenie jest wykonaniem upoważnienia zawartego w art. 46 ust. 1 ustawy z dnia r. - Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U.)

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Rozporządzenie wprowadza nowe, korzystniejsze finansowo, technicznie i organizacyjnie rozwiązania dla przedsiębiorców komunikacji elektronicznej posiadających obowiązek zapewnienia warunków dostępu i utrwalania komunikatów elektronicznych (związanych ze publicznie dostępną usługą telekomunikacyjną) i danych oraz przygotowania technicznych i organizacyjnych warunków udostępniania danych oraz ich udostępniania na rzecz uprawnionych podmiotów, sądu lub prokuratora. Obowiązek ten jest jednym z zadań realizowanych przez przedsiębiorców komunikacji elektronicznej w ramach obowiązków na rzecz bezpieczeństwa państwa oraz bezpieczeństwa i porządku publicznego. W projekcie rozporządzenia sposób wykonania obowiązku uzależnia się od wielkości przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej, biorąc pod uwagę realizację obowiązku przy jak najniższych nakładach finansowych.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Stosowane są indywidualne rozwiązania dotyczące bezpieczeństwa państwa oraz bezpieczeństwa i porządku publicznego.

Saldo ogółem	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
budżet państwa	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
JST	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
pozostałe jednostki (oddzielnie)	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Źródła finansowania	-												
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	<p>Przedmiotowe rozporządzenie nie wprowadza regulacji wpływających na sektor finansów publicznych i nie powoduje uszczuplenia budżetu państwa lub jednostek samorządu terytorialnego.</p> <p>Zaznaczyć należy przy tym, że złagodzenie wymagań w zakresie ochrony informacji niejawnych (w szczególności wskutek zmiany klauzuli tajności informacji niejawnych ze „ściśle tajne” do „tajne” dla części przedsiębiorców oraz dla pozostałych braku wymagań związanych z wydatkowaniem środków finansowych) skutkować może tym, że mniejsza liczba przedsiębiorców komunikacji elektronicznej poddawać się będzie sprawdzeniom w ramach postępowań z zakresu bezpieczeństwa przemysłowego. Wynika to jednak bezpośrednio ze zmian wprowadzonych w gruntownej nowelizacji ustawy o ochronie informacji niejawnych z 2010 r. (w szczególności w zakresie sposobu nadawania odpowiedniej klauzuli tajności dla poszczególnych rodzajów informacji), i nie jest wynikiem projektowanych regulacji.</p>												
7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe													
Skutki													
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	<i>Łącznie (0-10)</i>					
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z r.)	duże przedsiębiorstwa	-	-	-	-	-	-						
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	-	-	-	-	-	-						
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	-	-	-	-	-	-						
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa	jak w „Dodatkowych informacjach ...” poniżej											
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	jak w „Dodatkowych informacjach ...” poniżej											
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	-											
Niemierzalne	-												

<p>Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń</p>	<p>Wejście w życie przedmiotowego rozporządzenia powinno mieć korzystny wpływ na funkcjonowanie licznej grupy mikro - małych przedsiębiorców z branży telekomunikacyjnej, którzy wobec zniesienia wymogu budowy systemu współdziałających urządzeń technicznych (w rozumieniu § 2 ust. 1 rozporządzenia z 13 września 2005 r.), zapewniających warunki dostępu i utrwalania będą mogli wybrać prostsze organizacyjnie sposoby zapewnienia uprawnionym podmiotom warunków dostępu i utrwalania, unikając kosztów budowy zaawansowanego technicznie systemu. W rezultacie obniżą się koszty funkcjonowania na rynku telekomunikacyjnym licznych podmiotów słabszych kapitałowo. Dzięki mniej rygorystycznym wymaganiom wobec małych przedsiębiorców łatwiejsze będzie również rozpoczynanie działalności na rynku telekomunikacyjnym przez nowe podmioty.</p> <p>Przedsiębiorcy funkcjonujący na rynku telekomunikacyjnym, spełniać muszą obecnie bardziej rygorystyczne wymagania w zakresie stosowanych rozwiązań technicznych i organizacyjnych na potrzeby zapewnienia warunków dostępu i utrwalania. Uproszczenie ich pozwoli przeznaczyć większe środki na rozbudowę i unowocześnienie sieci telekomunikacyjnych oraz rozwój usług komunikacji elektronicznej.</p> <p>Powinno to skutkować wzrostem konkurencyjności na rynku telekomunikacyjnym oraz spadkiem cen i większą dostępnością usług komunikacji elektronicznej.</p>
---	---

8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu

☐ nie dotyczy	
Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).	☐ tak ☐ nie ☒ nie dotyczy
☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☒ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne: -
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektroniczacji.	☐ tak ☐ nie ☒ nie dotyczy
Komentarz: -	

9. Wpływ na rynek pracy

Wejście w życie przedmiotowego rozporządzenia nie będzie miało bezpośredniego wpływu na rynek pracy.

10. Wpływ na pozostałe obszary

☐ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☐ inne:	☐ demografia ☐ mienie państwowe	☐ informatyzacja ☐ zdrowie
Omówienie wpływu	-	

11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego

Wraz z wejściem ustawy – Prawo komunikacji elektronicznej w życie.

12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?

Ewaluacja efektów nie będzie dostępna z uwagi na niejawność prowadzonych przez uprawnione podmioty,

sąd i prokuratora spraw (klauzula „tajne”). Skutki regulacji można będzie ocenić tylko na podstawie opinii przedsiębiorców komunikacji elektronicznej, z zachowaniem przepisów ustawy o ochronie informacji niejawnych.

13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)

-

ROZPORZĄDZENIE
RADY MINISTRÓW

z dnia

w sprawie wymagań technicznych i eksploatacyjnych dla interfejsów¹⁾

Na podstawie art. 46 ust. 2 ustawy z dnia – Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. poz.) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa wymagania techniczne i eksploatacyjne dla interfejsów, o których mowa w art. 43 ust. 5 ustawy z dnia – Prawo komunikacji elektronicznej, zwanej dalej „ustawą”

§ 2. Wymagania techniczne i eksploatacyjne dla interfejsów , umożliwiających wykonywanie obowiązków, o których mowa w art. 43 ust. 1 pkt 1 lub w art. 45 ust. 1 ustawy, określa załącznik do rozporządzenia.

§ 3 . Przepisów rozporządzenia nie stosuje się do umów, o których mowa w art. 43 ust. 5 ustawy, zawartych przed dniem wejścia w życie rozporządzenia, w zakresie usług telekomunikacyjnych objętych tymi umowami, chyba że strony postanowią inaczej.

§ 4. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.²⁾

Prezes Rady Ministrów

¹⁾ Niniejsze rozporządzenie zostało notyfikowane Komisji Europejskiej w dniu r., pod numerem, zgodnie z § 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039 oraz z 2004 r. poz. 597), które wdraża dyrektywę 98/34/WE z dnia 22 czerwca 1998 r. ustanawiającą procedurę udzielania informacji w zakresie norm i przepisów technicznych (Dz. Urz. UE L 204 z 21.07.1998, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 13, t. 20, str. 337, z późn. zm.).

²⁾ Niniejsze rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 20 stycznia 2012 r. w sprawie wymagań technicznych i eksploatacyjnych dla interfejsów umożliwiających wykonywanie zadań i obowiązków na rzecz obronności, bezpieczeństwa państwa oraz bezpieczeństwa i porządku publicznego (Dz.U. poz. 200), które traci moc z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia zgodnie z art. 96 pkt 27 ustawy z dnia – Przepisy wprowadzające ustawę – Prawo komunikacji elektronicznej (Dz.U. poz.).

Załącznik
do rozporządzenia
Rady Ministrów
z dnia ...
(poz.)

WYMAGANIA TECHNICZNE I EKSPLOATACYJNE

dla interfejsów umożliwiających wykonywanie zadań i obowiązków na rzecz obronności,
bezpieczeństwa państwa oraz bezpieczeństwa i porządku publicznego

I. Dokumenty powołane

1. Wykaz dokumentów powołanych:

- 1.1. ETSI ES 201 671 V3.1.1 *Lawful Interception (LI); Handover interface for the lawful interception of telecommunications traffic*, zwany dalej „ETSI ES 201 671”.
- 1.2. ETSI TS 102 232-1 V2.5.1 *Lawful Interception (LI); Handover Interface and Service-Specific Details (SSD) for IP delivery; Part 1: Handover specification for IP delivery*, zwany dalej „ETSI TS 102 232-1”.
- 1.3. ETSI TS 102 232-3 V2.2.1 *Lawful Interception (LI); Handover Interface and Service-Specific Details (SSD) for IP delivery; Part 3: Service-specific details for internet access services*, zwany dalej „ETSI TS 102 232-3”.
- 1.4. ETSI TS 102 232-5 V2.5.1 *Lawful Interception (LI); Handover Interface and Service-Specific Details (SSD) for IP delivery; Part 5: Service-specific details for IP Multimedia Services*, zwany dalej „ETSI TS 102 232-5”.
- 1.5. ETSI TS 102 232-6 V2.3.1 *Lawful Interception (LI); Handover Interface and Service-Specific Details (SSD) for IP delivery; Part 6: Service-specific details for PSTN/ISDN services*, zwany dalej „ETSI TS 102 232-6”.
- 1.6. ETSI TS 102 657 V1.7.1 *Lawful Interception (LI); Retained data handling; Handover interface for the request and delivery of retained data*, zwany dalej „ETSI TS 102 657”.
- 1.7. ETSI ETS 300 927 *Digital cellular telecommunications system (Phase 2+)(GSM); Numbering, addressing and identification (GSM 03.03 version 5.2.1 Release 1996)*, zwany dalej „ETSI ETS 300 927”.
- 1.8. ETSI TS 102 280 V1.1.1 *X.509 V.3 Certificate Profile for Certificates Issued to Natural Persons" (2004-03)*, zwany dalej „ETSI TS 102 280”.
- 1.9. 802.3ab-1999 - IEEE Standard for Local and Metropolitan Area Networks - Part 3 *Carrier Sense Multiple Access with Collision Detection (CSMA/CD) Access Method and Physical Layer Specifications - Physical Layer Parameters and Specifications for 1000 Mb/s Operation over 4 pair of Category 5 Balanced Copper Cabling, Type 1000BASE-T*, zwany dalej „IEEE 802.3ab”.
- 1.10. IETF RFC 0791 *Internet Protocol*, zwany dalej „IETF RFC 0791”.
- 1.11. IETF RFC 0793 *Transmission Control Protocol*, zwany dalej „IETF RFC 0793”.
- 1.12. IETF RFC 0959 *File Transfer Protocol*, zwany dalej „IETF RFC 0959”.
- 1.13. IETF RFC 2315 *Cryptographic Message Syntax, Version 1.5*, zwany dalej „IETF RFC 2315”.

- 1.14. IETF RFC 2460 *Internet Protocol Version 6 (IPv6) Specification*, zwany dalej „IETF RFC 2460”.
- 1.15. IETF RFC 3852 *Cryptographic Message Syntax (CMS)*, zwany dalej „IETF RFC 3852”.
- 1.16. IETF RFC 3261 *SIP: Session Initiation Protocol*, zwany dalej „IETF RFC 3261”.
- 1.17. IETF RFC 4291 *Internet Protocol Version 6 (IPv6) Addressing Architecture*, zwany dalej „IETF RFC 4291”.
- 1.18. ITU-T X.680 *Abstract Syntax Notation One (ASN.1): Specification of basic notation*, zwany dalej „ITU-T X.680”.
- 1.19. ITU-T X.681 *Abstract Syntax Notation One (ASN.1): Information object specification*, zwany dalej „ITU-T X.681”.
- 1.20. ITU-T X.682 *Abstract Syntax Notation One (ASN.1): Constrain specification*, zwany dalej „ITU-T X.682”.
- 1.21. ITU-T X.683 *Abstract Syntax Notation One (ASN.1): Parameterization of ASN.1 specifications*, zwany dalej „ITU-T X.683”.
- 1.22. ITU-T X.690 *ASN.1 encoding rules: Specification of Basic Encoding Rules (BER), Canonical Encoding Rules (CER) and Distinguished Encoding Rules (DER)*, zwany dalej „ITU-T X.690”.
2. Dokumenty, o których mowa w pkt 1.1 - 1.8, są dostępne na stronach Europejskiego Instytutu Norm Telekomunikacyjnych ETSI (www.etsi.org).
3. Dokument, o którym mowa w pkt 1.9, jest dostępny na stronach Instytutu Inżynierów Elektryków i Elektroników IEEE (www.ieee.org).
4. Dokumenty, o których mowa w pkt 1.10 - 1.17, są dostępne na stronach zespołu inżynierów ustanawiających standardy techniczne i organizacyjne w Internecie IETF (www.ietf.org).
5. Dokumenty, o których mowa w pkt 1.18 - 1.22, są dostępne na stronach Międzynarodowego Związku Telekomunikacyjnego ITU (www.itu.int).

II. Stosowane skróty

1. ADMF – system przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej umożliwiający realizację dostępu do wybranych treści komunikatów elektronicznych (Administration Function).
2. ASCII – kod przyporządkowujący liczby, z zakresu od 0 do 127, literom alfabetu angielskiego, cyfrom, znakom przestankowym i innym symbolom oraz poleceniom sterującym (American Standard Code for Information Interchange).
3. ASN.1 – znormalizowany zapis składni stosowany do opisu struktur danych przesyłanych przez wiadomości wymieniane pomiędzy komunikującymi się elementami systemu (Abstract Syntax Notation One), zdefiniowany w ITU-T X.680, ITU-T X.681, ITU-T X.682 i ITU-T X.683.

4. BER – sposób kodowania informacji zapisanej przy użyciu notacji ASN.1 do postaci transmitowanej w sieciach telekomunikacyjnych (Basic Encoding Rules), zgodny z ITU-T X.690.
5. CC – treść komunikatu elektronicznego (Content of Communication).
6. CMS – standard zabezpieczania wiadomości (Cryptographics Message Syntax), zdefiniowany w IETF RFC 3852.
7. CSD – transmisja danych z wykorzystaniem komutacji łączy (Circuit Switched Data).
8. CS – komutacja kanałów (Circuit Switched).
9. DER – sposób kodowania informacji (Distinguished Encoding Rules), zgodny z ITU-T X.690.
10. ESN – indywidualny numer identyfikujący telekomunikacyjne urządzenie końcowe używane w ruchomej publicznej sieci telefonicznej wykorzystującej technologię CDMA (Code Division Multiple Access) (Electronic Serial Number).
11. FTP – protokół transferu plików (File Transfer Protocol), zdefiniowany w IETF RFC 0959.
12. GLIC – mechanizm przekazywania treści monitorowanej komunikacji do LEMF, dotyczący monitorowania transmisji danych pakietowych w sieciach ruchomych (GPRS LI Correlation).
13. IMEI – indywidualny międzynarodowy numer identyfikacyjny telekomunikacyjne urządzenie końcowe używane w ruchomej publicznej sieci telefonicznej (International Mobile Equipment Identity).
14. IMSI – (International Mobile Subscriber Identity) – międzynarodowy numer przydzielony karcie identyfikującej użytkownika w ruchomej publicznej sieci telefonicznej.
15. IRI – informacje związane z komunikatem elektronicznym (Intercept Related Information).
16. ISDN – sieć cyfrowa z integracją usług (Integrated Services Digital Network).
17. LEA – podmiot uprawniony do monitorowania (Law Enforcement Agency).
18. LEMF – system monitorowania uprawnionego podmiotu umożliwiający dostęp do wybranych treści komunikatów elektronicznych (Law Enforcement Monitoring Facility).
19. LI HI – interfejs pomiędzy systemem monitorowania uprawnionego podmiotu a systemem przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej, wykorzystywany na potrzeby uprawnionego monitorowania (Lawful Interception Handover Interface).
20. LIID – identyfikator obiektu monitorowanego (Lawful Interception Identifier).
21. LOGIN – nazwa użytkownika logującego się do sieci, używana w procesie jego uwierzytelnienia.

- 22. MAC – sprzętowy adres karty sieciowej (Media Access Control).
- 23. MEID – unikalny numer identyfikujący telekomunikacyjne urządzenie końcowe używane w ruchomej publicznej sieci telefonicznej wykorzystującej technologię CDMA, zastępujący ESN (Mobile Equipment Identifier).
- 24. MSISDN – numer przydzielony użytkownikowi końcowemu ruchomej publicznej sieci telefonicznej z integracją usług (Mobile Subscriber Integrated Services Digital Network).
- 25. PKI – Infrastruktura Klucza Publicznego będąca systemem kryptograficznym, w którego skład wchodzi urzędy certyfikacyjne, użytkownicy certyfikatów (subskrybenci) oraz oprogramowanie i sprzęt (Public Key Infrastructure).
- 26. PSTN – publiczna komutowana sieć telefoniczna (Public Switched Telephone Network).
- 27. SIP – protokół sygnalizacyjny warstwy aplikacyjnej wykorzystywany do inicjowania, zarządzania oraz zakańczania sesji (połączenia telefonii internetowej, konferencji multimedialnej) (Session Initiation Protocol), zdefiniowany w IETF RFC 3261.
- 28. SMS – krótka wiadomość tekstowa (Short Message Service).
- 29. TCP – protokół komunikacji w sieci komputerowej (Transmission Control Protocol), zdefiniowany w IETF RFC 0793.
- 30. VoIP – telefonia internetowa (Voice over IP).
- 31. WAN – rozległa sieć komputerowa (Wide Area Network).

III. Określenia użyte w załączniku oznaczają:

1. Interfejs LI HI – elektroniczny, zdalny, oparty na protokole komunikacyjnym IP, interfejs między systemem przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej a systemem uprawnionego podmiotu, umożliwiający realizację dostępu do wybranych treści komunikatów elektronicznych, w skład którego wchodzi:
 - a) interfejs HI1 – styk umożliwiający dwukierunkową wymianę wiadomości między LEMF a ADMF. Wykorzystywany jest przez LEMF do przesyłania żądań, natomiast ADMF przesyła głównie notyfikacje zdarzeń/stanu realizacji żądań. Ponadto realizuje inne funkcje, opisane w pkt VI,
 - b) interfejs HI2 – styk umożliwiający jednokierunkowe, w kierunku od ADMF do LEMF, przesyłanie informacji związanych z objętymi monitorowaniem komunikatów elektronicznych związanych ze świadczoną usługą komunikacji elektronicznej oraz treści krótkich wiadomości tekstowych SMS,
 - c) interfejs HI3 – styk umożliwiający jednokierunkowe, w kierunku od ADMF do LEMF, przesyłanie treści monitorowanych.
2. Interfejs HI A-B – elektroniczny, zdalny, oparty na protokole komunikacyjnym IP, interfejs służący do dostarczania przez przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej uprawnionemu podmiotowi danych, o których mowa w art. 45 ust. 1 ustawy z dnia
– Prawo komunikacji elektronicznej, w skład którego wchodzi:

- a) interfejs HI A – styk służący do realizowania funkcji administracyjnych polegających na przesyłaniu i obsłudze wiadomości przekazywanych w obu kierunkach między LEMF a ADMF,
 - b) interfejs HI B – styk służący do przekazywania przez ADMF wyników zapytań składanych za pośrednictwem HI A.
3. Obiekt monitorowany – obiekt wskazany w postanowieniu sądu wydanym na podstawie wniosku albo zarządzenia organu uprawnionego podmiotu wydanego na podstawie odrębnych przepisów.
 4. Bufor – zespół urządzeń przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej odpowiedzialnych za magazynowanie danych do czasu ich przekazania do systemu teleinformatycznego uprawnionego podmiotu.
 5. Monitorowanie – dostęp do komunikatów elektronicznych i związanych z nimi danych, o których mowa w art. 43 ust. 1 pkt 1 lit. a ustawy z dnia r. – Prawo komunikacji elektronicznej.

IV. Interfejs LI HI

1. Wymagania ogólne

- 1.1. W warstwie fizycznej stosowany jest interfejs standardu Ethernet 100/1000BASE-T zgodny z IEEE 802.3ab. Do obsługi każdego z uprawnionych podmiotów przewidziany jest oddzielny port w standardzie Ethernet, z zastrzeżeniem pkt 1.8.
- 1.2. Protokołem warstwy sieciowej interfejsu LI HI jest protokół IPv4, zgodny z IETF RFC 0791, lub IPv6, zgodny z IETF RFC 2460 i IETF RFC 4291. Stosuje się publiczne adresy IP.
- 1.3. Sieć pomiędzy ADMF a LEMF jest siecią wydzieloną (w ramach sieci WAN), za którą odpowiada LEA. Wybór protokołu, o którym mowa w pkt 1.2, dostosowanie przesyłanych informacji oraz szyfrowanie sygnału na łączach sieci WAN leży w gestii LEA.
- 1.4. Szyfrowanie transmisji realizuje się poza interfejsem LI HI na poziomie warstwy łącza danych lub warstwy sieciowej.
- 1.5. W celu identyfikacji obiektów monitorowanych wykorzystuje się niepowtarzalny dla każdego obiektu numer LIID.
- 1.6. Dla każdej usługi w ramach danego kryterium wyboru, o którym mowa w pkt 2.4, przydzielany jest odrębny numer LIID. W przypadku monitorowania większej niż jedna liczby usług w ramach tego samego kryterium wyboru, dla każdej kolejnej usługi nadaje się unikalny numer LIID.
- 1.7. System LEMF w wiadomościach interfejsu LI HI używa poniżej zdefiniowanego formatu LIID. Numer LIID składa się z dwóch członów: LEAID + SEQ (kolejny niepowtarzalny numer). LIID jest utworzone z 17 znaków numerycznych ASCII od 0 do 9, w tym 2 cyfr określających LEAID oraz 15 cyfr wskazujących numer SEQ, zgodnie z tabelą nr 1. Wartość LEAID jest przydzielona każdemu LEA, zgodnie z tabelą nr 2.

Tabela nr 1

LIID

LEAID + SEQ
2 cyfry + 15 cyfr
Np.: 01000300056043015

Tabela nr 2

LEAID		
Wartość	LEA	Opis
00	LEMF Operatora	Przedsiębiorca komunikacji elektronicznej
01	ABW	Agencja Bezpieczeństwa Wewnętrznego
02	POLICJA	Policja
03	SKW	Służba Kontrwywiadu Wojskowego
04	ZW	Żandarmeria Wojskowa
05	SG	Straż Graniczna
06	MF	Ministerstwo Finansów
07	CBA	Centralne Biuro Antykorupcyjne
08	SOP	Służba Ochrony Państwa
09	BNW	Biuro Nadzoru Wewnętrznego

1.8. Dopuszcza się wykorzystanie jednego portu do obsługi więcej niż jednego uprawnionego podmiotu. Wykorzystanie takiego rozwiązania ustala się na etapie uzgadniania zasad współpracy poprzez interfejs pomiędzy przedsiębiorcą komunikacji elektronicznej i zainteresowanymi LEA.

2. Wymagania dla interfejsu HI1

2.1. Interfejs HI1 zapewnia:

- przekazywanie do ADMF zleceń w zakresie włączania, modyfikacji i wyłączenia monitorowania obiektów oraz zapytań o status obserwacji,
- przekazywanie od ADMF do LEMF informacji o statusie realizacji zleceń, zapytań oraz występowaniu awarii,
- możliwość realizacji podstawowych testów diagnostycznych tego interfejsu,
- w pełni automatyczną realizację zleceń przekazywanych od LEMF, bez udziału pracowników przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej, z zastrzeżeniem pkt 2.15.

2.2. W celu aktywacji każdego zlecenia monitoringu, LEA określa:

- numer LIID,
- obiekt monitorowania,
- monitorowaną usługę,
- zakres monitorowania,

- e) okres monitorowania.
- 2.3. Interfejs HI1 zapewnia następujące kryteria wyboru obiektu obserwacji w sieciach telekomunikacyjnych, stosownie do rodzaju sieci:
- a) numer abonenta PSTN/ISDN/MSISDN/VoIP,
 - b) IMSI,
 - c) numer IMEI o długości 15 cyfr, zgodny z ETSI ETS 300 927,
 - d) LOGIN,
 - e) adres IP,
 - f) adres MAC,
 - g) ESN/MEID.
- 2.4. Interfejs HI1 zapewnia następujące kryteria wyboru monitorowanych usług, stosownie do rodzaju sieci:
- a) z komutacją kanałów, w tym połączenia głosowe, połączenia wideo, przesyłanie faksów, SMS, CSD,
 - b) transmisji pakietowej w ruchomych publicznych sieciach telefonicznych, zwanych dalej „sieciami ruchomymi”,
 - c) dostępu do sieci internet,
 - d) VoIP.
- 2.5. Poprzez zakres monitorowania LEA wskazuje jeden z dwóch zakresów odnoszących się do danych:
- a) IRI – przesyłanie informacji związanych z objętymi monitorowaniem komunikatów elektronicznych związanych ze świadczoną usługą komunikacji elektronicznej oraz opcjonalnie treści SMS,
 - b) IRI+CC – przesyłanie informacji związanych z objętymi monitorowaniem komunikatów elektronicznych związanych ze świadczoną usługą komunikacji elektronicznej oraz treści monitorowanych komunikatów elektronicznych.
- 2.6. Wysyłanie zleceń aktywacji następuje w chwili rzeczywistego uruchamiania monitoringu albo z wyprzedzeniem. Maksymalne wyprzedzenie ustala się na etapie uzgadniania zasad współpracy poprzez interfejs. W zleceniu aktywacji określa się czas zakończenia monitorowania.
- 2.7. Zlecenie modyfikacji monitorowania obejmuje:
- a) czas jej wyłączenia,
 - b) włączenia/wyłączenia trybu online w odniesieniu do usług sieci ruchomych.
- 2.8. System monitoringu przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej przesyła do systemu LEMF informację o czasie faktycznego wykonania polecenia aktywacji, deaktywacji albo modyfikacji monitorowania. W przypadku błędu w trakcie wykonywania polecenia, przesyła informację o fakcie pojawienia się błędu lub braku możliwości wykonania polecenia.
- 2.9. Przedsiębiorca komunikacji elektronicznej przesyła do każdego z uprawnionych podmiotów informację o objętych awarią numerach LIID, które znajdują się w jego dyspozycji.

- 2.10. Po usunięciu awarii, o której mowa w pkt 2.9, przedsiębiorca komunikacji elektronicznej niezwłocznie przesyła do uprawnionego podmiotu informacje o czasie trwania przerwy w monitorowaniu.
 - 2.11. ADMF w odpowiedzi na pytanie o status obserwacji nie przesyła żadnych danych identyfikujących obiekt poza LIID.
 - 2.12. Zlecenia wystawiane przez użytkownika LEMF, za wyjątkiem włączenia/wyłączenia trybu online oraz weryfikacji stanu obserwacji, są podpisywane elektronicznie.
 - 2.13. Formatem stosowanego podpisu elektronicznego żądań HI1 jest CMS. Na potrzeby stosowania podpisu elektronicznego wykorzystywane są certyfikaty określone w ETSI TS 102 280, z uwzględnieniem wymagań technicznych zawartych w aktach wykonawczych wydanych na podstawieoraz PKI.
 - 2.14. Szczegółowa specyfikacja elementów interfejsu HI1 przedstawiona jest w pkt VI.
 - 2.15. Za zgodą uprawnionego podmiotu dopuszcza się pracę interfejsu HI1 w trybie półautomatycznym, w którym pracownik przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej spełniający wymagania określone w art. 179 ust. 4b ustawy, po odebraniu zlecenia od LEMF wykonuje prace niezbędne do przygotowania sieci przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej do realizacji zlecenia. Czas na przeprowadzenie tych prac nie przekracza 24 godzin.
3. Wymagania dla interfejsu HI2
- 3.1. Informacje związane z objętymi monitorowaniem komunikatami elektronicznymi związanymi ze świadczoną usługą komunikacji elektronicznej przekazywane są do LEMF niezwłocznie, jednak nie później niż 10 minut od zakończenia przekazu. Raporty dotyczące zdarzeń występujących w danej sesji komunikacyjnej powinny być wysyłane w kolejności wystąpienia tych zdarzeń.
 - 3.2. Przesyłanie do LEMF informacji związanych z objętymi monitorowaniem komunikatami elektronicznymi związanymi ze świadczoną usługą komunikacji elektronicznej odbywa się z wykorzystaniem protokołu FTP zdefiniowanym w IETF RFC 959 na zasadach określonych w ETSI ES 201 671.
 - 3.3. Sesje FTP są nawiązywane tylko w kierunku od ADMF do LEMF w trybie pasywnym.
 - 3.4. Do nazewnictwa plików wykorzystuje się Metodę A zdefiniowaną w ETSI ES 201 671 (Annex C, pkt C.2.2). Zgodnie z tą metodą nazwa pliku ma postać: <LIID>_<seq>.<ext>.
 - 3.5. Nazwa przesyłanego pliku jest zmieniana na docelową po udanym nagraniu. Plik tymczasowy posiada dodatkowe rozszerzenie .tmp (<LIID>_<seq>.<ext>.tmp).
 - 3.6. Zawartości plików (dane IRI) kodowane są w formacie ASN.1/BER zgodnie z:
 - a) ETSI ES 201 671 w odniesieniu do usług świadczonych w sieciach ruchomych oraz usług transmisji pakietowej świadczonych w sieciach ruchomych,
 - b) ETSI TS 102 232-1 i ETSI TS 102 232-6 w odniesieniu do usług świadczonych w stacjonarnej publicznej sieci telefonicznej, zwanej dalej „siecią stacjonarną”,
 - c) ETSI TS 102 232-1 i ETSI TS 102 232-3 w odniesieniu do usług dostępu do Internetu,

- d) ETSI TS 102 232-1 i ETSI TS 102 232-5 w odniesieniu do usług telefonii internetowej.
- 3.7. Specyfikacja interfejsu HI2 jest rozszerzona o parametr ExtendedPartyIdentity. Specyfikacja struktur danych w notacji ASN.1 opisujących ten parametr znajduje się w pkt VII.
- 3.8. Przesyłany plik może zawierać wiele pojedynczych rekordów IRI pod warunkiem, że dotyczą one tego samego LIID.
- 3.9. Nie stosuje się agregacji wielu rekordów IRI w jednej strukturze ASN.1.
- 3.10. Wartości parametrów IRI definiuje się w formatach zalecanych przez normy telekomunikacyjne, które ich dotyczą (np. ISDN user part, DSS1, MAP, IP).
- 3.11. Po skutecznym przekazaniu rekordów IRI, system monitoringu przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej usuwa związane z nimi dane ze swoich zasobów.
- 3.12. Interfejs HI2 nie wymaga stosowania podpisu elektronicznego.
4. Wymagania dla interfejsu HI3
- 4.1. Rozpoczęcie przekazywania do LEMF treści objętych monitorowaniem następuje niezwłocznie, jednak nie później niż 10 minut od zakończenia przekazu.
- 4.2. Korelacja pomiędzy rekordami IRI (HI2) a przekazywaną treścią komunikacji CC (HI3) odbywa się z wykorzystaniem numeru LIID, a w przypadku usług sieci z komutacją kanałów również parametru CIN.
- 4.3. Do przekazywania treści komunikacji objętych monitorowaniem, dla usług sieci ruchomych stosuje się:
- a) dla trybu offline:
- protokół FTP zdefiniowany w IETF RFC 959 na zasadach określonych w ETSI ES 201 671,
 - w przypadku połączeń głosowych zapis treści komunikatów elektronicznych może być realizowany na dwa sposoby. W pierwszym sposobie dla każdego z kierunków (w kierunku od i do obiektu monitorowanego) tworzony jest odrębny plik (tryb „stereo”). W drugim sposobie oba kierunki transmisji zapisywane są w ramach jednego pliku – oba kierunki połączenia są ze sobą zmiksowane w jeden strumień (tryb „mono”),
 - treść przesyłana za pośrednictwem HI3 jest zapisywana w plikach o nazwie zgodnej ze schematem: <LIID>_<CIN>.<ext>,
gdzie:
LIID – identyfikator celu LIID
CIN – Communication Identity Number
ext – rodzaj zawartej informacji, gdzie:
 - 2 oznacza CC (od monitorowanego obiektu),
 - 4 oznacza CC (do monitorowanego obiektu),
 - 6 oznacza CC (do i od monitorowanego obiektu),

- nazwa przesyłanego pliku jest zmieniana na docelową po udanym nagraniu; plik tymczasowy posiada dodatkowe rozszerzenie .tmp (<LIID>_<CIN>.<ext>.tmp),
 - przedsiębiorca komunikacji elektronicznej nieodpłatnie dostarcza uprawnionemu podmiotowi kodeki umożliwiające odczyt plików audio i wideo oraz innych formatów danych i plików stosowanych przez przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej,
- b) dla trybu online:
- komunikaty elektroniczne wysyłane i odbierane przez monitorowany obiekt ADMF przesyła do LEMF w czasie rzeczywistym,
 - do przesyłania przekazów stosuje się protokół SIP zgodny z IETF RFC 3261,
 - format pola Call-ID w nagłówku SIP przyjmuje postać LIID_cin,
 - przedsiębiorca komunikacji elektronicznej nieodpłatnie dostarcza uprawnionemu podmiotowi kodeki umożliwiające odbiór połączeń głosowych i wideo,
 - adres docelowy SIP określany jest na podstawie parametru *forwardingAddress*, który LEA określa za pomocą interfejsu HI1.
- 4.4. Dopuszcza się przekazywanie treści komunikacji objętej monitorowaniem, o których mowa w pkt 4.3, zgodnie z zasadami określonymi w ETSI TS 102 232-1 i ETSI TS 102 232-6.
- 4.5. W przypadku usług transmisji pakietowej w sieci ruchomej, do przekazywania treści komunikacji objętych monitorowaniem stosuje się protokół GLIC z zastosowaniem zasad określonych w ETSI ES 201 671.
- 4.6. Przekazywanie treści komunikacji objętej monitorowaniem w sieci stacjonarnej jest realizowane zgodnie z zasadami określonymi w ETSI TS 102 232-1 i ETSI TS 102 232-6.
- 4.7. W przypadku usług dostępu do Internetu, przekazywanie treści komunikacji objętej monitorowaniem jest realizowane zgodnie z zasadami określonymi w ETSI TS 102 232-1 i ETSI TS 102 232-3.
- 4.8. W przypadku usług telefonii internetowej, przekazywanie treści komunikacji objętej monitorowaniem jest realizowane zgodnie z zasadami określonymi w ETSI TS 102 232-1 i ETSI TS 102 232-5.
- 4.9. Po skutecznym przekazaniu treści komunikatów elektronicznych do LEMF system monitoringu przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej usuwa je ze swoich zasobów.
- 4.10. Interfejs HI3 nie wymaga stosowania podpisu elektronicznego.

V. Interfejs HI A-B

1. Interfejs systemu monitoringu przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej dostępny jest w jednym punkcie (lokalizacji) dla wszystkich uprawnionych podmiotów. Do obsługi każdego z uprawnionych podmiotów przewidziany jest oddzielny port w standardzie Ethernet.

2. W warstwie fizycznej stosowany jest interfejs standardu Ethernet 100/1000BASE-T, zgodny z IEEE 802.3ab.
3. Protokołem warstwy sieciowej interfejsu HI A-B jest protokół IPv4, zgodny z IETF RFC 0791, lub protokół IPv6, zgodny z IETF RFC 2460 i IETF RFC 4291. Stosuje się publiczne adresy IP.
4. Stosuje się mechanizm podpisu elektronicznego.
5. Realizacja interfejsu HI A-B jest zgodna z ETSI TS 102 657.
6. Dla realizacji komunikacji w interfejsie HI A-B stosuje się wariant określony w ETSI TS 102 657 (pkt 7.3), gdzie:
 - a) w warstwie transportowej stosowany jest protokół TCP,
 - b) stosowane jest kodowanie elementów informacyjnych w formacie ASN.1/BER.
7. Wartość parametru cSPID odpowiada identyfikatorowi przypisanemu danemu przedsiębiorcy w Rejestrze przedsiębiorców komunikacji elektronicznej.
8. Pole „*countryCode*” w parametrze „*RequestID*” przyjmuje wartość „PL”.
9. Pole „*authorisedOrganisationID*” w parametrze „*RequestID*” przyjmuje wartość zgodnie z przypisaniem LEAID, według tabeli nr 2 w pkt IV.1.7.
10. Nie stosuje się niżej wymienionych rozwiązań opcjonalnych:
 - a) priorytetów dla obsługi żądań skierowanych przez LEA „*RequestPriority*”, zgodnie z ETSI TS 102 657 (pkt A.2.2.1),
 - b) mechanizmu „*multi-part delivery*”, zgodnie z ETSI TS 102 657 (pkt 5.1.7),
 - c) trybu „*Authorized-Organization-initiated*”, zgodnie z ETSI TS 102 657 (pkt 5.3).
11. Niewykorzystywane są elementy informacyjne wymienione w tabeli nr 3.

Tabela nr 3

Punkt w normie ETSI TS 102 657 0	Nazwa pola
Table IndividuallInfo parameters	A.12: dateOfBirth
	gender
	identificationNumber
	authenticationInfo
	Profession
Table TelephonyBillingDetails parameters	B.3: subscriberID
	serviceID
	billingAddress
	billingIdentifier
	billingRecords
Table BillingRecords parameters	B.4: Time
	Place
	amount
	currency
	method
Table Location parameters	B.11: postalLocation
	extendedLocation
Table MultimediaBillingDetails parameters	D.3: subscriberID
	serviceID
	billingAddress
	billingIdentifier
	billingRecords
Table MultimedaBillingRecords parameters	D.4: Time
	Place
	amount
	currency
	method
Table NAserviceUsage parameters	E.3: octetsDownloaded
	octetsUploaded
Table NABillingDetails parameters	E.8: billingAddress
	billingIdentifier
	billingRecords

VI. Struktura interfejsu HI1

1. Warstwa transportowa

- 1.1. Stosowany jest protokół TCP.
- 1.2. Zestawiane są połączenia TCP w kierunkach:
 - a) ADMF/MF/DF ► LEMF (HI1LEMFOperations),
 - b) LEMF ► ADMF/MF/DF (HI1ADMFOperations).
- 1.3. W ramach jednego połączenia TCP wysyłana jest jedna wiadomość warstwy aplikacyjnej (tj. żądanie, alarm), która jest potwierdzana przez drugą stronę (potwierdzenie otrzymania żądania, alarmu).

2. Warstwa aplikacyjna

Wiadomości wysyłane w warstwie aplikacyjnej zostały zdefiniowane w notacji ASN.1 i są kodowane w standardzie BER lub DER.

2.1. Opis

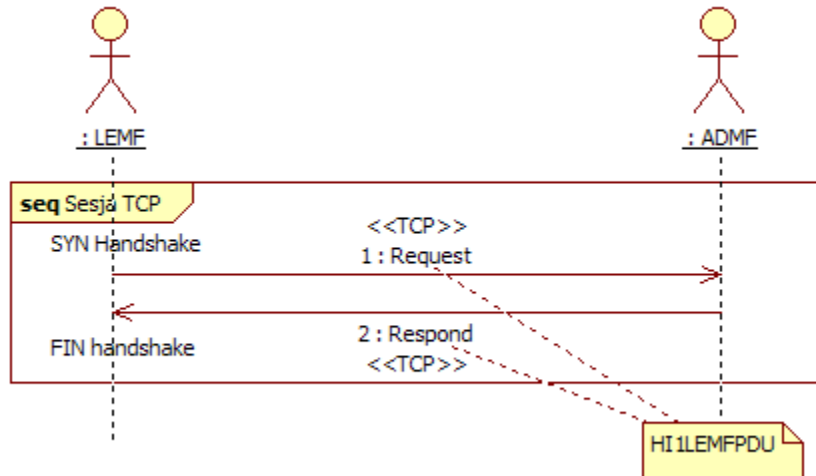
- 2.1.1. Przeznaczenie: aktywacje, dezaktywacje i modyfikacje dedykacji, zapytania o dedykacje, alarmy, raporty, status interfejsu.
- 2.1.2. Stosowane są dwa protokoły zdefiniowane w ASN.1:
 - a) HI1LEMFOperations – operacje inicjowane przez LEMF,
 - b) HI1ADMFOperations – alarmy i powiadomienia wysyłane przez ADMF.
- 2.1.3. Operacje, o których mowa w pkt 2.1.2, są całkowicie od siebie niezależne.
- 2.1.4. Każda operacja/zapytanie to jedna sesja TCP.
- 2.1.5. Każde zapytanie jest potwierdzane przez drugą stronę.

2.2. Protokół HI1LEMFOperations

2.2.1. Operacje wykonywane przez LEMF:

- a) zapytanie proste:
 - Hello,
 - ListRequest,
 - RTRequest – żądanie włączenia lub wyłączenia trybu online (dotyczą tylko obserwacji rozpoczętych),
- b) zapytania podpisane:
 - Activate,
 - Modificate, z wyłączeniem w odniesieniu do włączania/wyłączenia trybu online,
 - Deactivate.

- 2.2.2. Każda wiadomość definiująca zapytanie wysłane przez LEMF (Request) jest potwierdzana przez wiadomość zawierającą odpowiedź ADMF na wysłane żądanie LEMF (Respond), zgodnie ze schematem przedstawionym na rys. 1.

Rys. 1. Schemat operacji

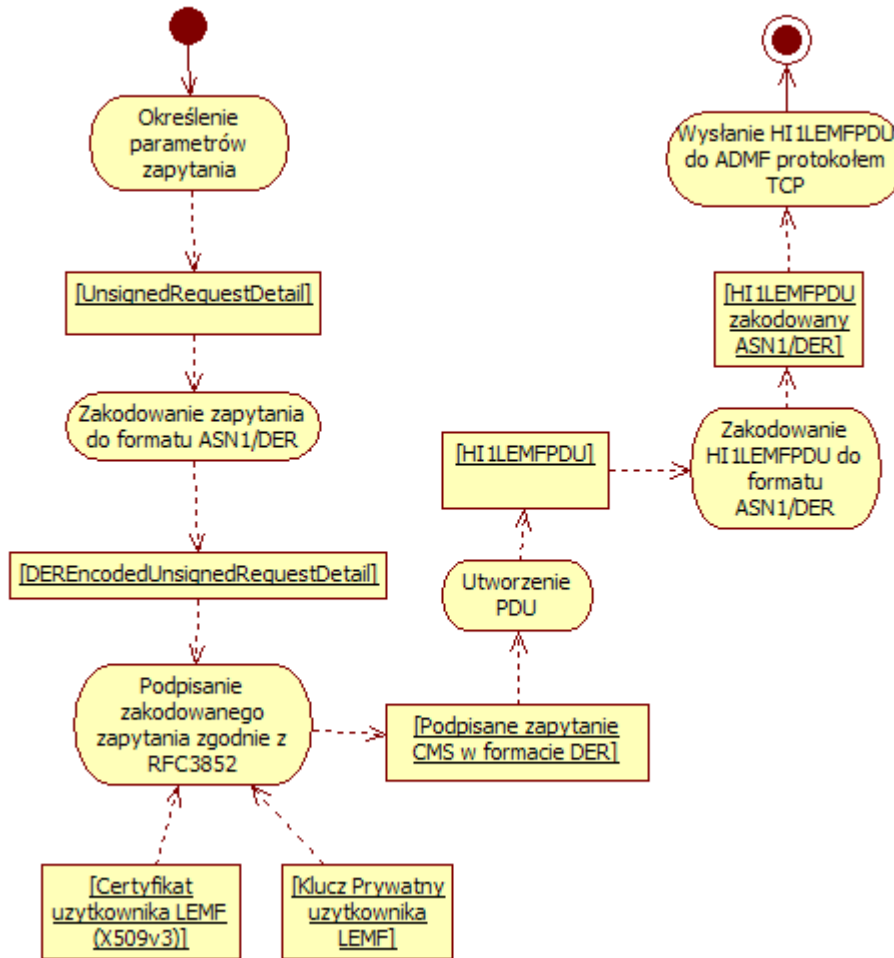
- 2.2.3. LEMF czeka na odpowiedź 10 sekund. Po tym czasie uznaje wysłaną wiadomość za utraconą.
- 2.2.4. Nad harmonogramem aktywacji i dezaktywacji czuwa LEMF. Dopuszcza się wysłanie zlecenia aktywacji z wyprzedzeniem. Zlecenie aktywacji posiada określony czas zakończenia obserwacji. Przesunięcie momentu zakończenia obserwacji ponad ten czas wymaga zlecenia modyfikacji.
- 2.2.5. System monitoringu przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej przesyła do LEMF informacje o założeniu lub zdjęciu obserwacji w elementach sieci przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej.
- 2.2.6. LEMF ma możliwość zadania zapytania (ListRequest) służącego do weryfikacji stanu obserwacji.
- 2.2.7. Zlecenie dezaktywacji oznacza niezwłoczne zakończenie wskazanej obserwacji. W przypadku obserwacji, która się jeszcze nie rozpoczęła oznacza to, że w ogóle nie zostanie zrealizowana. Fakt jej założenia ma jednak zostać ze wszystkimi tego konsekwencjami odnotowany w logach systemu.
- 2.2.8. Modyfikacji podlegają jedynie zlecenia, które nie zakończyły się. Modyfikować można czasy zakończenia obserwacji oraz typ monitoringu (włączenie/wyłączenie online). Włączenie/wyłączenie obserwacji w trybie online nie powoduje zmian (zakłóceń) transmisji w trybie offline. Po rozpoczęciu obserwacji czas startu nie może być już modyfikowany.
- 2.2.9. Wiadomości są podzielone na dwie grupy:
 - a) Request – definiujące zapytania wysyłane przez LEMF,
 - b) Respond – odpowiedzi ADMF’a na wysłane żądania LEMF.
- 2.2.10. Dopuszczalne są następujące interakcje pomiędzy LEMF a ADMF:

Zapytanie LEMF	Odpowiedź ADMF	Alternatywna odpowiedź
SignedRequest	GeneralRespond	

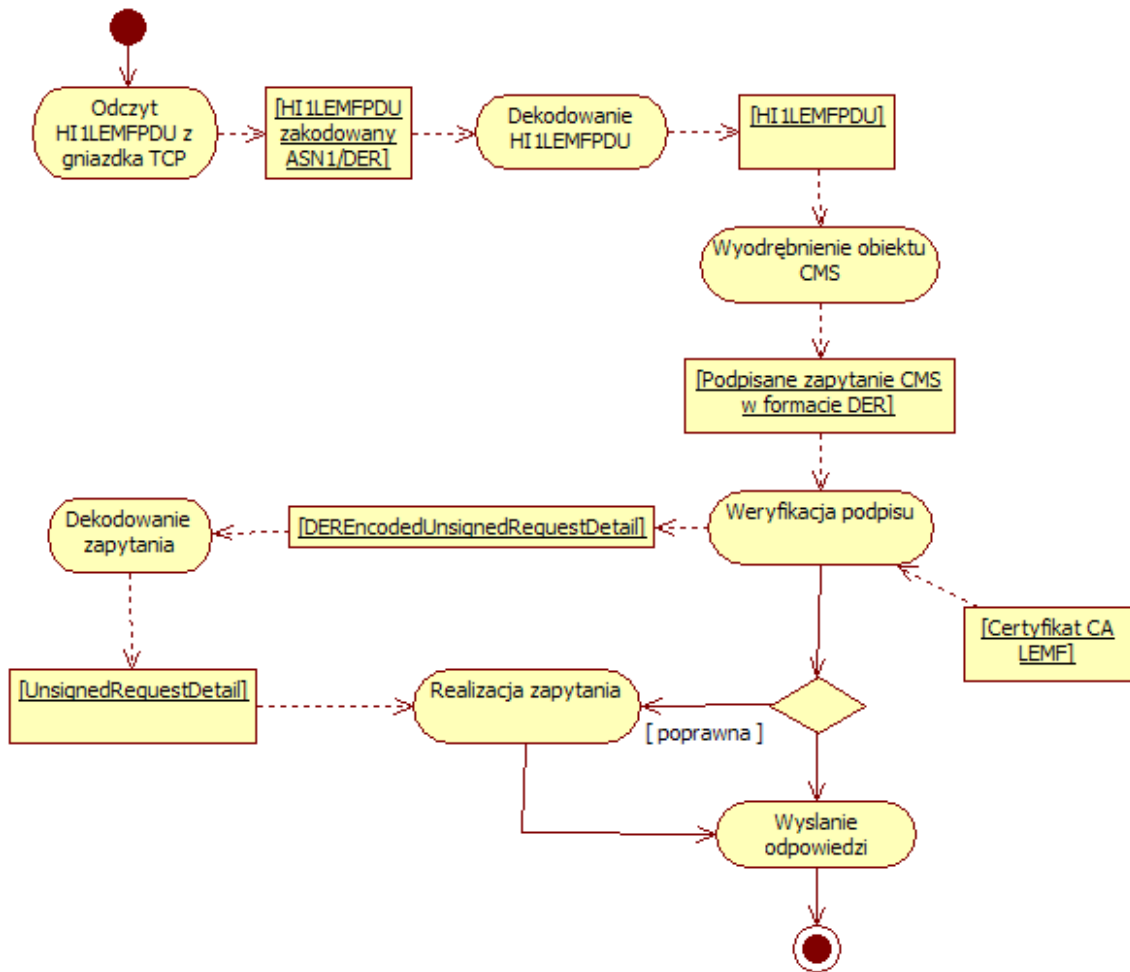
HelloRequest	GeneralRespond	
ListRequest	ListRespond	GeneralRespond
RTRequest	GeneralRespond	

2.2.11. Zapytania podpisane (SignedRequest)

Sposób tworzenia i weryfikacji wiadomości podpisanych za pomocą diagramów aktywności przedstawiony jest na rys. 2 i rys. 3.

Rys. 2. Tworzenie podpisanego zapytania

Rys. 3. Weryfikacja podpisanego zapytania

2.2.12. Uwagi:

a) CMS (Cryptographic Message Syntax 2004): format binarny dokumentu z podpisem (z użyciem kodowania DER) stanowi podzbiór CMS. Dokładna specyfikacja przedstawiona jest w dokumencie IETF RFC 3852.

b) identyfikator obiektu OID definiujący standard w notacji ASN.1:

```
OBJECT IDENTIFIER ::= { iso(1) member-body(2) us(840)
rsadsi(113549) pkcs(1) pkcs-9(9) smime(16) modules(0) cms-
2004(24) }
```

c) UnsignedRequestDetail:

Struktura opisująca szczegóły zapytania aktywacji, modyfikacji i deaktywacji dedykacji. Po zakodowaniu do postaci DER jest podpisywana zgodnie ze specyfikacją przedstawioną w dokumencie IETF RFC 2315. Struktura UnsignedRequestDetail przedstawiona jest na rys. 6.

d) Service:

Obiekt reprezentujący usługi świadczone przez operatora.

e) monitorowane są następujące usługi:

- CS Circuit Switched (Mobile),
- PS PacketSwitched,
- InternetAccess,
- InternetTelephony,
- CS Circuit Switched (Fixed).

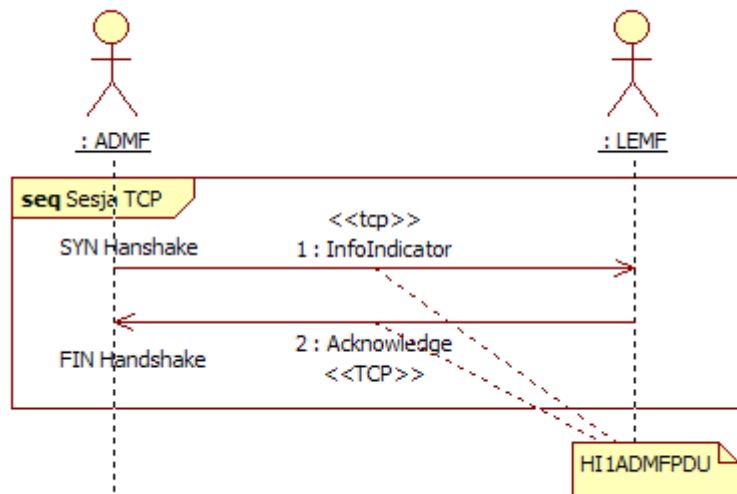
2.3. Protokół HI1ADMFOperations

2.3.1 Operacje wykonywane przez ADMF:

- a) Alarmy,
- b) Notyfikacje.

2.3.2 Wiadomości są podzielone na dwie grupy, zgodnie ze schematem przedstawionym na rys. 4:

- a) InfoIndicator – definiujące alarmy i notyfikacje wysyłane przez ADMF,
- b) Acknowledge – potwierdzenia otrzymania wiadomości przez ADMF.

Rys. 4. Schemat operacji

2.3.3 Dopuszczalne są następujące interakcje pomiędzy ADMF a LEMF:

Wiadomość ADMF	Odpowiedź LEMF
HelloRequest	GeneralRespond
AlarmIndicator	GeneralRespond
NotificationIndicator	GeneralRespond

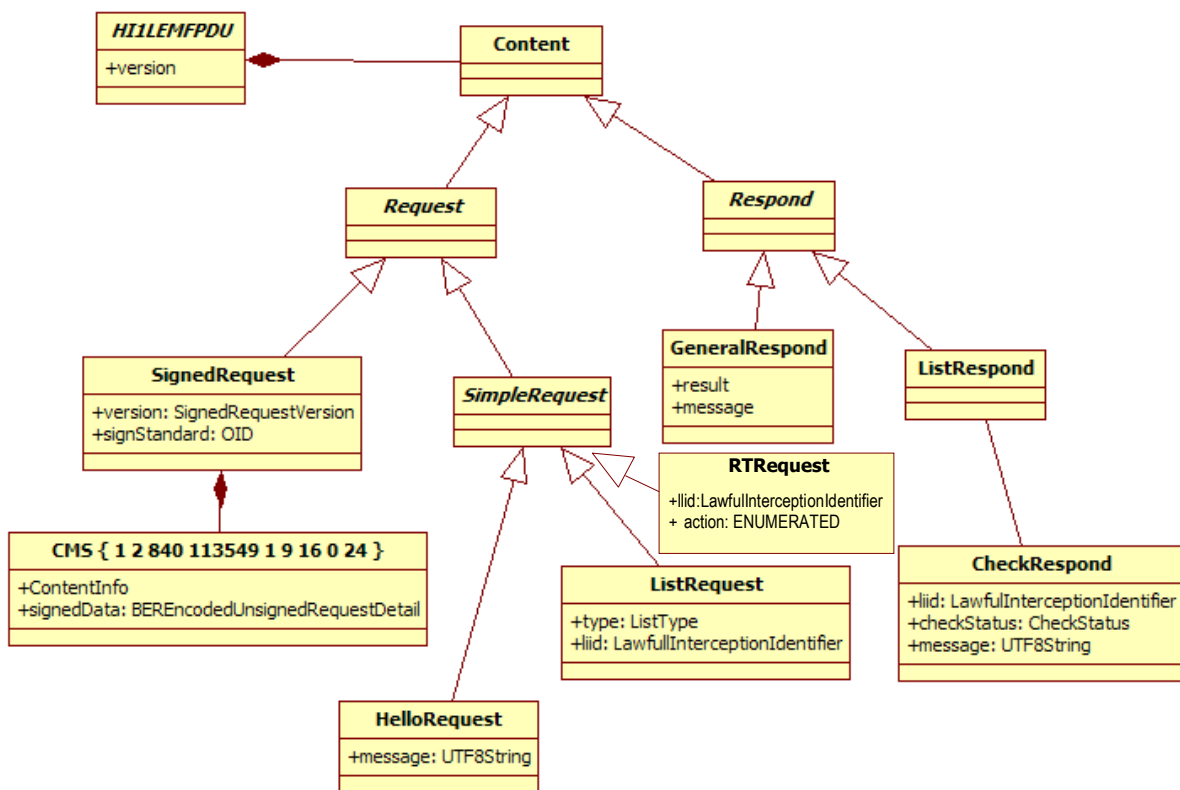
2.3.4 Uwagi:

- a) wyróżnia się dwa typy wiadomości wysyłanych przez ADMF: alarmy i notyfikacje,

- b) każda wysłana wiadomość (InfoIndicator) jest potwierdzana przez LEMF (Acknowledge),
- c) potwierdzenie jest realizowane w czasie 5 sekund,
- d) alarmy posiadają dwa stany: włączony, wyłączony (pole status),
- e) wiadomość wyłączająca alarm może zawierać tylko jego identyfikator (identity).

3. HI1LEMFPU

3.1 Struktura HI1LEMFPU

Rys. 5. Struktura HI1LEMFPU

3.2 Specyfikacja ASN.1 dla HI1LEMFPU

```
HI1LEMFOperations DEFINITIONS AUTOMATIC TAGS ::=
BEGIN
IMPORTS
    LawfulInterceptionIdentifier,
    TimeStamp
FROM
```

```
UnsignedRequestDetail;

HI1LEMFPDU ::= SEQUENCE
{
  version [0] Version,
  content [1] Content,
  operator [2] UTF8String OPTIONAL,
  ...
}

Version ::= ENUMERATED
{
  version1 (1),
  ...
}

Content ::= CHOICE
{
  request [1] Request,
  respond [2] Respond,
  ...
}

SignedRequest ::= SEQUENCE
{
  version [1] SignedRequestVersion,
  signStandard [2] OBJECT IDENTIFIER,
  -- CryptographicMessageSyntax2004 { iso(1) member-body(2)
us(840) rsadsi(113549) pkcs(1) pkcs-9(9) smime(16) modules(0)
cms-2004(24)
  cmsDERSignedRequest [3] OCTET STRING,
  -- cmsDERSignedRequest [3] ANY DEFINED BY signStandard
  ...
}
```

```
Request ::= CHOICE
{
  simpleRequest [1] SimpleRequest,
  signedRequest [2] SignedRequest,
  ...
}

SimpleRequest ::= CHOICE
{
  helloRequest [1] HelloRequest,
  listRequest [2] ListRequest,
  rtRequest [3] RTRequest, -- Żądanie włączenia lub
  wyłączenia trybu online (dotyczą tylko obserwacji
  rozpoczętych) dla obserwacji aktywnych
  ...
}

RTRequest ::= SEQUENCE
{
  liid [1] LawfulInterceptionIdentifier,
  action [2] ENUMERATED
  {
    start(0), -- Włączenie odsłuchu online
    stop(1) -- Wyłączenie odsłuchu online
  },
}

SignedRequestVersion ::= ENUMERATED
{
  v1 (0),
  ...
}

HelloRequest ::= SEQUENCE
{
  message [1] UTF8String,
  ...
}
```

```
}  
  
Respond ::= CHOICE  
{  
  generalRespond [1] GeneralRespond,  
  listRespond [2] ListRespond,  
  ...  
}
```

```
GeneralRespond ::= SEQUENCE  
{  
  result [1] Result,  
  message [2] UTF8String OPTIONAL,  
  -- return Hello request message  
  ...  
}  
  
Result ::= ENUMERATED  
{  
  ok (1),  
  missing-parameter (2),  
  unknown-parameter (3),  
  unknown-parameter-value (4),  
  incorrect-BER (5),  
  badSignature (6),  
  certificateExpired (7),  
  unknownError (10),  
  unsupportedService (11),  
  ...  
}  
  
CheckRespond ::= SEQUENCE  
{  
  liid [1] LawfulInterceptionIdentifier,  
  checkStatus [2] CheckStatus,
```

```
message [3] UTF8String OPTIONAL,
...
}

CheckStatus ::= ENUMERATED
{
    notFound (0),
    waiting (1), -- założone przez lemf, nie ma w cn (czeka na
    zatwierdzenie lub )
    cnActivated (2), -- jest w cn
    unknown (3),
    deActivated (4), -- po deaktywowaniu w cn
    ...
}

ListRequest ::= SEQUENCE
{
    type [1] ListType,
    liid [2] LawfulInterceptionIdentifier OPTIONAL,
    ...
}

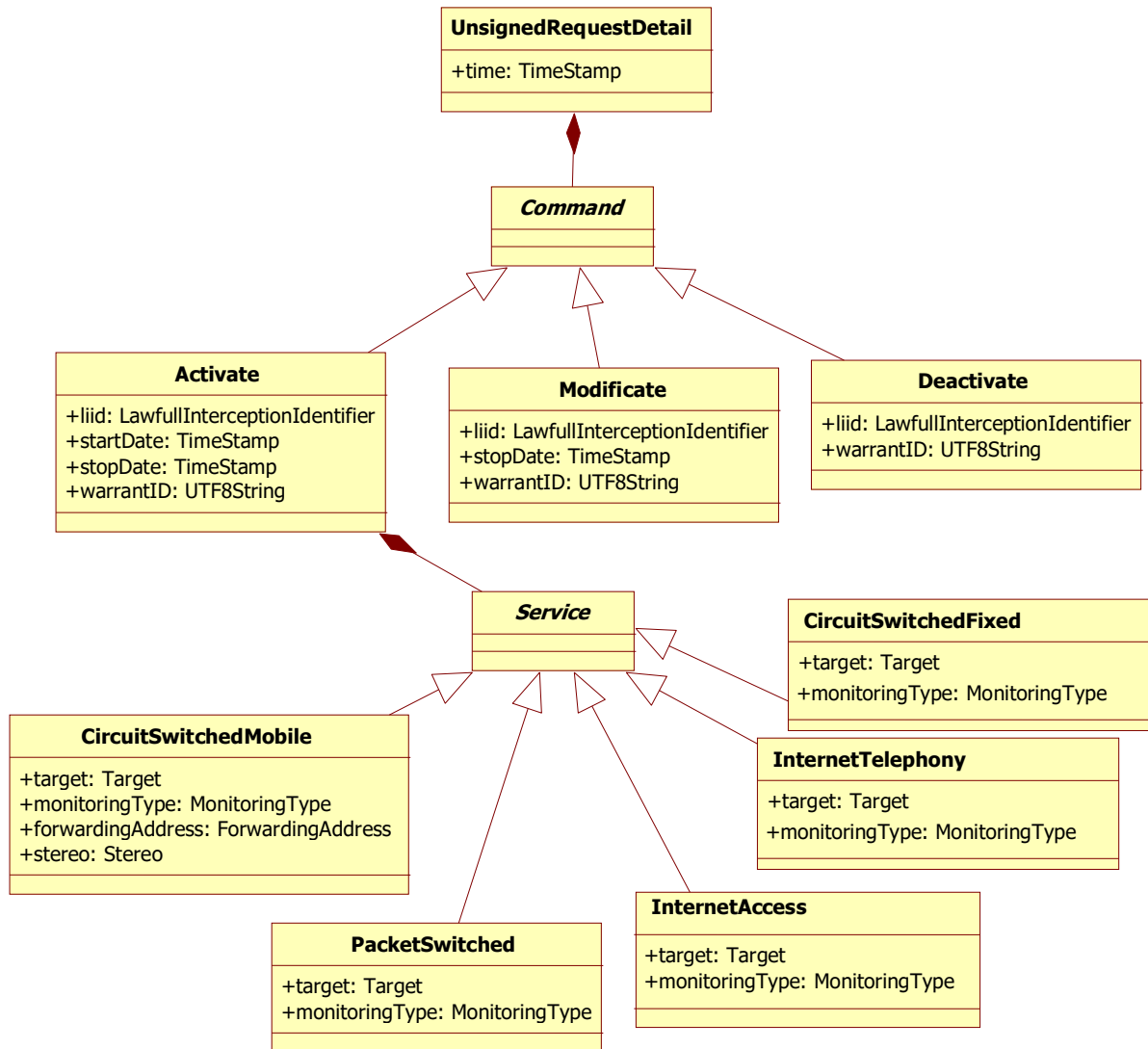
ListRespond ::= SET OF CheckRespond

ListType ::= ENUMERATED
{
    all (1),
    specific (2),
    ...
}

END
```

4. UnsignedRequestDetail

4.1. Struktura UnsignedRequestDetail

Rys. 6. Struktura UnsignedRequestDetail

4.2. Specyfikacja ASN.1 dla UnsignedRequestDetail

```
UnsignedRequestDetail DEFINITIONS AUTOMATIC TAGS ::=
BEGIN

UnsignedRequestDetail ::= SEQUENCE
{
```

```
time [1] TimeStamp,  
command [2] Command,  
operator [2] UTF8String OPTIONAL,  
...  
}
```

Command ::= CHOICE

```
{  
  activate [1] Activate,  
  deactivate [2] Deactivate,  
  modificate [3] Modificate,  
  ...  
}
```

Activate ::= SEQUENCE

```
{  
  lawfulInterceptionIdentifier [1]  
  LawfulInterceptionIdentifier,  
  startTimestamp [2] TimeStamp,  
  stopTimestap [3] TimeStamp,  
  service [4] Service,  
  warrantID [5] UTF8String,  
  ...  
}
```

Modificate ::= SEQUENCE

```
{  
  lawfulInterceptionIdentifier [1]  
  LawfulInterceptionIdentifier,  
  stopTimestap [3] TimeStamp,  
  warrantID [5] UTF8String,  
  ...  
}
```

Deactivate ::= SEQUENCE

```
{
```

```
    lawfulInterceptionIdentifier [1]
LawfulInterceptionIdentifier,
    warrantID [5] UTF8String OPTIONAL,
    ...
}

Service ::= CHOICE
{
    circuitSwitchedMobile [1] CircuitSwitchedMobile,
    packetSwitched [2] PacketSwitched,
    wifi [3] WIFI, -- not used
    xdsl [4] XDSL, -- not used
    internetAccess [5] InternetAccess,
    internetTelephony [6] InternetTelephony,
    circuitSwitchedFixed [7] CircuitSwitchedFixed,
    generic [8] GenericService,
    ...
}

GenericService ::= SEQUENCE
{
    identityType [1] UTF8String (SIZE(1..20)),
    identityValue [2] UTF8String,
    service [3] UTF8String OPTIONAL,
    ...
}

CircuitSwitchedMobile ::= SEQUENCE
{
    target [1] Target,
    monitoringType [2] MonitoringType,
    onlineMonitoring [3] BOOLEAN,
    -- offline - wartość domyślna,
    -- online,
    forwardingAddress [4] ForwardingAddress,
    stereo [5] Stereo,
```



```
    ...
}

Stereo ::= ENUMERATED
{
    off (0),
    on (1)
}

PacketSwitched ::= SEQUENCE
{
    target [1] Target,
    monitoringType [2] MonitoringType,
    ...
}

WIFI ::= SEQUENCE
{
    target [1] Target,
    ...
}

XDSL ::= SEQUENCE
{
    target [1] Target,
    ...
}

InternetAccess ::= SEQUENCE
{
    target [1] Target,
    monitoringType [2] MonitoringType,
    ...
}
```

```
InternetTelephony ::= SEQUENCE
{
    target [1] Target,
    monitoringType [2] MonitoringType,
    ...
}

CircuitSwitchedFixed ::= SEQUENCE
{
    target [1] Target,
    monitoringType [2] MonitoringType,
    ...
}

Target ::= CHOICE
{
    mSISDN [1] MSISDN, -- wykorzystywany również jako numer
abonenta ISDN/PSTN lub telefonii internetowej(o ile jest to
numer zgodny z E.164)
    iMSI [2] IMSI,
    iMEI [3] IMEI,
    login [4] Login,
    ipAddress [5] IPAddress,
    mAC [6] MAC,
    eSN [7] ESN,
    ...
}

MSISDN ::= OCTET STRING (SIZE (1..9))
IMSI ::= OCTET STRING (SIZE (3..8))
IMEI ::= OCTET STRING (SIZE (8))
Login ::= OCTET STRING (SIZE (1..120))
IPAddress ::= OCTET STRING (SIZE (4))
MAC ::= OCTET STRING (SIZE (6))
ESN ::= OCTET STRING (SIZE (8))
```

```
ForwardingAddress ::= SEQUENCE
{
    sipUrl [1] SIPURL,
    ...
}

SIPURL ::= UTF8String

MonitoringType ::= ENUMERATED
{
    iri (1),
    iriCC (2),
    ...
}

LawfulInterceptionIdentifier ::= OCTET STRING (SIZE (1..25))
-- It is recommended to use ASCII characters in " "0"..."9".
-- For subaddress option only "0"..."9" shall be used.
-- 17 znaków numerycznych ASCII
-- format: LEAID + TARGET(SEQ)
-- TARGET - (15 znaków) nadawany sekwencyjnie dla każdego
LEAID
-- LEAID -(2 znaki) 00 - LEMF operatora, 01 - ABW, 02 -
Policja, 03 - SKW, 04 - ZW, 05 - SG, 06 - MF, 07 - CBA

TimeStamp ::= CHOICE
{
    -- The minimum resolution required is one second.
    -- "Resolution" is the smallest incremental change that can
be measured for time and
    -- is expressed with a definite number of decimal digits or
bits.
    localTime [0] LocalTimeStamp,
    utcTime [1] UTCTime
}

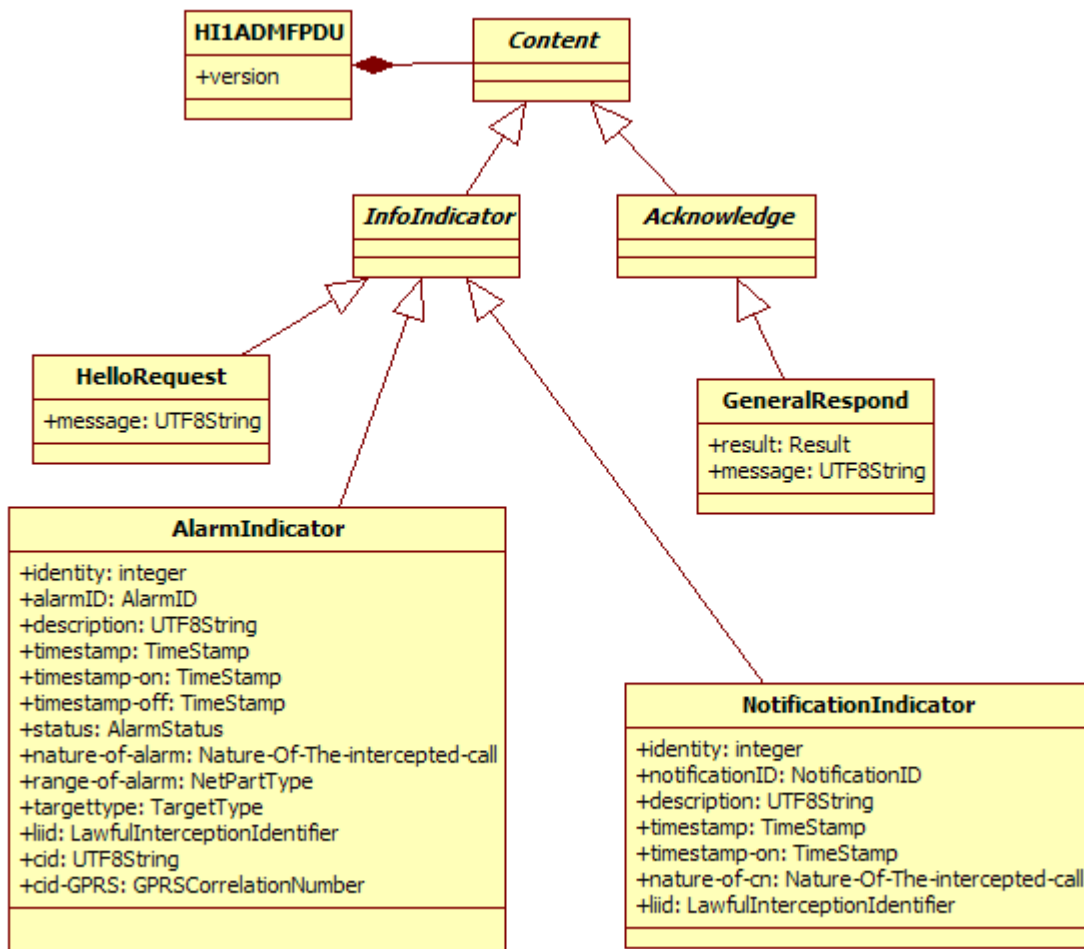
LocalTimeStamp ::= SEQUENCE
```

```
{
  generalizedTime [0] GeneralizedTime,
  -- The minimum resolution required is one second.
  -- "Resolution" is the smallest incremental change that can
  be measured for time and
  -- is expressed with a definite number of decimal digits or
  bits.

  winterSummerIndication [1] ENUMERATED
  {
    notProvided(0),
    winterTime(1),
    summerTime(2)
  }
}
END
```

5. HI1ADMFPDU

5.1. Struktura HI1ADMFPDU

Rys. 7. Struktura HI1ADMFPDU

5.2. Specyfikacja ASN.1 dla HI1ADMFPDU

```

HI1ADMFOperations DEFINITIONS AUTOMATIC TAGS ::=
BEGIN

IMPORTS
    LawfulInterceptionIdentifier,
    TimeStamp
FROM
    UnsignedRequestDetail;
HI1ADMFPDU ::= SEQUENCE
{

```

```
version [0] Version,  
content [1] Content  
operator [2] UTF8String OPTIONAL,  
}  
  
Version ::= ENUMERATED  
{  
    version1 (1),  
    ...  
}  
  
Content ::= CHOICE  
{  
    info [0] InfoIndicator,  
    acknowledge [1] Acknowledge,  
    ...  
}  
  
InfoIndicator ::= CHOICE  
{  
    helloRequest [1] HelloRequest,  
    alarm [2] AlarmIndicator,  
    notification [3] NotificationIndicator,  
    ...  
}  
  
HelloRequest ::= SEQUENCE  
{  
    message [1] UTF8String,  
    ...  
}  
  
AlarmIndicator ::= SEQUENCE  
{  
    identity [0] INTEGER, -- numer pozwalający na jednoznaczna  
    identyfikację alarmu razem z timestamp-on
```

```
alarmID [1] AlarmID,
description [2] UTF8String OPTIONAL,      -- dodatkowe
informacje, opis, kod błędu (np. z alarmu z MSC), tzw. powód
timestamp [3] TimeStamp,                  -- czas wysłania
alarmu
timestamp-on [4] TimeStamp OPTIONAL,      -- czas
wystąpienia alarmowanego zdarzenia
timestamp-off [5] TimeStamp OPTIONAL,     -- czas
wystąpienia zdarzenia odwrotnego do zdarzenia alarmowanego
status [6] AlarmStatus OPTIONAL,        -- powstanie/ustanie
alarmu
-- podobne nature-Of-The-intercepted-call z HI2 (jeżeli błąd
globalny to wszystkie service)
nature-of-alarm [7] Nature-Of-The-intercepted-call
OPTIONAL,
range-of-alarm [8] NetPartType OPTIONAL,  -- dotyczy całej
sieci CN czy tylko jej części (np.: tylko jeden GGSN, jedna
centrala)
targettype [9] TargetType OPTIONAL,      -- dotyczy
konkretnego LIID lub konkretnej sesji albo wszystkich
obserwacji
liid [10] LawfulInterceptionIdentifier OPTIONAL,
cid [11] UTF8String OPTIONAL,            -- z HI2 (chodzi o
wskazanie konkretnej rozmowy lub sesji)
cid-GPRS [12] GPRSCorrelationNumber OPTIONAL, -- z HI2
(chodzi o wskazanie konkretnej rozmowy lub sesji)
...
}

Nature-Of-The-intercepted-call ::= ENUMERATED
{
-- Nature of the intercepted "call":
gSM-ISDN-PSTN-circuit-call(0),
-- the possible UUS content is sent through the HI2 or HI3
"data" interface
-- the possible call content call is established through the
HI3 "circuit" interface
gSM-SMS-Message(1),
-- the SMS content is sent through the HI2 or HI3 "data"
interface
```

```
uUS4-Messages(2),
  -- the UUS content is sent through the HI2 or HI3 "data"
  interface
  tETRA-circuit-call(3),
  -- the possible call content call is established through the
  HI3 "circuit" interface
  -- the possible data are sent through the HI3 "data"
  interface
  teTRA-Packet-Data(4),
  -- the data are sent through the HI3 "data" interface
  gPRS-Packet-Data(5),
  -- the data are sent through the HI3 "data" interface
  uMTS-circuit-call(6),
  -- the possible call content call is established through the
  HI3 "circuit" interface
  -- the possible data are sent through the HI3 "data"
  interface
  wIFI (11), -- not used
  xDSL (12), -- not used
  internetAccess (13),
  internetTelephony (14),
  ...
}
```

NotificationIndicator ::= SEQUENCE

```
{
  identity [0] INTEGER, -- numer pozwalający na
  jednoznaczna identyfikację alarmu razem z timestamp-on
  notificationID [1] NotificationID,
  description [2] UTF8String OPTIONAL, -- dodatkowe
  informacje, opis, kod błędu (np. z MSC), tzw. powód
  timestamp [3] TimeStamp, -- czas wysłania
  powiadomienia
  timestampEvent [4] TimeStamp, -- czas
  wystąpienia zdarzenia, którego dotyczy powiadomienie
  liid [5] LawfulInterceptionIdentifier OPTIONAL,
  ...
}
```



```
AlarmID ::= ENUMERATED
{
    sm-buffer-overflow (0),          -- bufory
    wyjściowe w kierunku LEMF przepełnione => IRI i/lub CC tracone
    (operator)
    lemf-hi3-online-delivery-failure (1),    -- problem z
    monitoringiem online (LEMF)
    lemf-hi3-delivery-failure (2),          -- problem z
    zapisywaniem danych HI3 (LEMF)
    lemf-hi2-delivery-failure (3),          -- problem z
    zapisywaniem danych HI2 (LEMF)
    lemf-hi1-delivery-failure (4),          -- problem z
    monitoringiem online (LEMF)
    sm-hi1-failure (5),                  -- brak lub przeciążenie
    komunikacji z CN na interfejsie HI1 (SM operatora)
    sm-hi2-failure (6),                  -- brak lub przeciążenie
    komunikacji z CN na interfejsie HI2 (SM operatora)
    sm-hi3-failure (7),                  -- brak lub przeciążenie
    komunikacji z CN na interfejsie HI3 (SM operatora)
    sm-hi3-online-failure (8),           -- brak lub przeciążenie
    komunikacji z CN na interfejsie HI3 (SM operatora)
    major-system-failure (9),            -- poważne uszkodzenie SM =>
    konieczne sprawdzenie spójności BD (SM operatora)
    -- zarządzanie obserwacjami prawidłowe, ale inne funkcje SM
    mogą nie działać (np. część obserwacji stracona) (SM
    operatora)
    minor-system-failure (10),
    cn-activation-error (11),            -- obserwacja nie założona w
    CN a czas na nią (LIID obowiązkowy) (SM operatora)
    cn-deactivation-error (12),          -- obserwacja nie
    usunięta z CN a czas na nią (LIID obowiązkowy) (SM operatora)
    major-cn-li-failure (13),            -- po stronie CN LI
    całkowicie nie funkcjonowało, BD obserwacji odbudowane w CN
    (SM operatora)
    minor-cn-li-failure (14),            -- po stronie CN pewne
    funkcje LI nie działały (SM operatora)
    manual-system-failure (15),          -- informacja wprowadzana
    ręcznie: uszkodzenie w CN lub SM (SM operatora)
    manual-system-maintenance (20),     -- informacja wprowadzana
    ręcznie o pracach planowych w systemie SM operatora (SM
    operatora)
```

```
    ...
}

AlarmStatus ::= ENUMERATED
{
    off      (0),
    on      (1),
    ...
}

NetPartType ::= ENUMERATED
{
    whole (1),
    part  (2),
    ...
}

TargetType ::= ENUMERATED
{
    all (1),
    specific (2),
    ...
}

NotificationID ::= ENUMERATED
{
    target-activated (0),
    target-deactivated (1),
    target-modificated (2),
    ...
}

Acknowledge ::= CHOICE
{
    respond [0] GeneralRespond,
```

```
    ...
}

GeneralRespond ::= SEQUENCE
{
    result [1] Result,
    message [2] UTF8String OPTIONAL,
    ...
}

Result ::= ENUMERATED
{
    ok (1),
    missing-parameter (2),
    unknown-parameter (3),
    unknown-parameter-value (4),
    incorrect-BER (5),
    badSignature (6),
    certificateExpired (7),
    unknownError (10),
    ...
}

GPRSCorrelationNumber ::= OCTET STRING (SIZE(8..20))

END
```

VII. Format parametru ExtendedPartyIdentity

```
PartyInformation ::= SEQUENCE
{
    ...
    partyExtendedIdentity [PRIVATE 1] PartyExtendedIdentity
OPTIONAL,
    ...
}
```

```
PartyExtendedIdentity ::= SEQUENCE
{
  subscriptionType [1] ENUMERATED
  {
    postpaid (0),
    prepaid (1),
    ...
  } OPTIONAL,

  activationDate [2] TimeStamp OPTIONAL,
  deactivationDate [3] TimeStamp OPTIONAL,
  subscriber [4] Subscriber OPTIONAL,
  postalAddress [5] PostalAddress OPTIONAL,
  mailAddress [6] MailAddress OPTIONAL,
  ...
}

Subscriber ::= CHOICE
{
  company [1] Company,
  person [2] Person,
  ...
}

Company ::= SEQUENCE
{
  name [0] UTF8String,
  regon [1] OCTET STRING (SIZE (5)) OPTIONAL,
  -- BCD coded 9 digits
  -- F digit not used
  ...
}

Person ::= SEQUENCE
```

```
{
  firstName [0] UTF8String,
  surname [1] UTF8String,
  pesel [2] OCTET STRING (SIZE (6)) OPTIONAL,
  -- BCD coded 11 digits
  -- F digit not used
  passportNumber [3] OCTET STRING (SIZE (7..14)) OPTIONAL,
  -- ASCII coded
  ...
}

PostalAddress ::= SEQUENCE
{
  street [1] UTF8String OPTIONAL,
  buildingNumber [2] OCTET STRING (SIZE (1..10)) OPTIONAL,
  -- ASCII coded: 10 char
  apartmentNumber [3] OCTET STRING (SIZE (1..10))
OPTIONAL,
  -- ASCII coded: 10 char
  postcode [4] OCTET STRING (SIZE (1..8)) OPTIONAL,
  city [5] UTF8String OPTIONAL,
  country [6] UTF8String OPTIONAL
}
```

UZASADNIENIE

Projekt rozporządzenia jest wykonaniem upoważnienia zawartego w art. 46 ust. 2 ustawy z dnia – Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. poz.), zwanej dalej „ustawą”.

Powyższe upoważnienie ustawowe zobowiązuje Radę Ministrów do określenia wymagań technicznych i eksploatacyjnych dla interfejsów, o których mowa w art. 43 ust. 5 ustawy, umożliwiających wykonywanie zadań i obowiązków na rzecz bezpieczeństwa państwa, o których mowa w art. art. 43 ust. 1 pkt 1 lub w art. 45 ust. 1 ustawy. Zagadnienia objęte zakresem regulacji projektowanego rozporządzenia mają zostać unormowane z zastosowaniem zasady minimalizacji nakładów przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej i uprawnionych podmiotów.

Projekt jest kontynuacją rozporządzenia stanowiącego wykonanie upoważnienia ustawowego zawartego w art. 182 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne.

Zgodnie z art. 43 ust. 5 ustawy zastosowanie rozwiązania technicznego opartego o interfejs, jest tylko jedną z możliwości wykonywania przez przedsiębiorców komunikacji elektronicznej zadań i obowiązków na rzecz bezpieczeństwa państwa. Nie jest natomiast obligatoryjnym wymogiem ustawodawcy.

Zastosowanie interfejsu powinno wynikać z zasady minimalizacji nakładów przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej, podmiotów uprawnionych i mieć miejsce tylko w tym przypadku, kiedy przyniesie to obu zainteresowanym stronom wymierne korzyści. Ewentualny wybór przez przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej tej metody realizacji jego ustawowych obowiązków jest więc uzależniony nie tylko od jego chęci, ale także od wyrażenia zgody przez uprawnione podmioty.

W chwili obecnej standardy dla realizacji interfejsów są regulowane na podstawie rozporządzenia wydanego na podstawie upoważnienia zawartego w art. 182 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne. Ponowne unormowanie prawne przedmiotowej kwestii, wynikające z nowej ustawy – Prawo komunikacji elektronicznej, jest konieczne dla zapewnienia odpowiednim służbom, właściwych warunków dla realizacji ich zadań związanych z pracą operacyjną. Zakres regulacji nie ulega zmianie; dostosowana została jedynie nomenklatura używana w ww. ustawie.

Zastosowanie interfejsów zmierza do stopniowego wprowadzenia elektronicznego dostępu do danych komunikacji elektronicznej będących w posiadaniu przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej. Z uwagi na fakt, że dane te będą niejednokrotnie obejmować tysiące pojedynczych rekordów, konieczne jest aby dane te przekazywane były w postaci elektronicznej. Postać elektroniczna przekazywanych danych niesie ze sobą wiele korzyści. Są to między innymi: łatwość archiwizacji danych, łatwe przeszukiwanie i analiza danych (z wykorzystaniem systemów informatycznych), łatwość przesyłania danych. Dlatego istnieje konieczność wskazania jednolitego dla wszystkich przedsiębiorców komunikacji elektronicznej formatu danych, który mógłby być wykorzystywany do tego celu. Dodatkowo powinny istnieć ogólnodostępne narzędzia umożliwiające konwersje przesyłanych przez operatora danych do wymaganego formatu oraz pozwalające na tworzenie uprawnionym podmiotom aplikacji analizujących dane otrzymane w tym formacie. Formatem spełniającym powyższe wymagania jest ASN.1. Jest on wspierany przez wiele systemów baz danych oraz istnieje wiele komercyjnych i darmowych narzędzi do jego generowania, weryfikowania i analizy. Dokumenty ASN.1 pozwalają także na szybkie zweryfikowanie ich poprawności. Rozwiązanie to wymusza na przedsiębiorcach komunikacji elektronicznej digitalizację

wszystkich posiadanych danych, co biorąc pod uwagę charakter wykonywanej działalności, nie powinno za sobą nieść nadmiernych kosztów ani powodować trudności technicznych.

Przy konstruowaniu projektu rozporządzenia przyjęto generalną zasadę odwołań do istniejących międzynarodowych zaleceń oraz dokumentów normalizacyjnych, głównie Europejskiego Instytutu Norm Telekomunikacyjnych ETSI. Uwzględniono również – celem minimalizacji kosztów – uwarunkowania istniejące w Polsce, w tym cechy charakterystyczne krajowych rozwiązań interfejsów. W przypadku, gdy rozwiązania krajowe wymagają specyficznego podejścia, dokonano szczegółowego wskazania wymagań technicznych. W sytuacji, gdy normy międzynarodowe nie odnoszą się do konkretnego rozwiązania oraz w Polsce jeszcze go nie wykorzystywano (np. w przypadku przechwytywania strumieni wideo), zaproponowano stosowne zapisy.

Wymagania techniczne i eksploatacyjne dla interfejsów zostały określone w załącznikach do projektowanego rozporządzenia. Proponowane rozwiązania mają na celu umożliwienie uprawnionym podmiotom, o których mowa w art. 43 ust. 1 ustawy, dostępu do: komunikatów elektronicznych w zakresie świadczonych usług komunikacji elektronicznej, nadawanych lub odbieranych przez użytkownika końcowego lub telekomunikacyjne urządzenie końcowe oraz posiadanych przez przedsiębiorcę danych związanych z tymi komunikatami elektronicznymi oraz dostępu do zatrzymywanych danych, które są generowane lub przetwarzane w sieci telekomunikacyjnej.

Szczególnego wyjaśnienia wymaga odwołanie się w definicji obiektu monitorowanego do zarządzeń odpowiednich organów uprawnionych podmiotów wydanych na podstawie odrębnych przepisów. Przepisy takie zawierają ustawy kompetencyjne dotyczące poszczególnych uprawnionych podmiotów.

Zgodnie z tymi przepisami, w przypadkach niecierpiących zwłoki, jeżeli mogłoby to spowodować utratę informacji lub zatarcie albo zniszczenie dowodów przestępstwa, odpowiedni organ uprawnionego podmiotu może zarządzić, po uzyskaniu pisemnej zgody prokuratora, kontrolę operacyjną, zwracając się jednocześnie do właściwego sądu, z wnioskiem o wydanie postanowienia w tej sprawie.

Przedmiotowy projekt będzie notyfikowany zgodnie z trybem przewidzianym w przepisach dotyczących sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych. W procesie notyfikacji nie zostały zgłoszone do projektu żadne komentarze ani opinie szczegółowe.

Nie zachodzi konieczność przedstawienia projektu rozporządzenia właściwym organom i instytucjom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu.

Projekt rozporządzenia nie jest objęty zakresem prawa Unii Europejskiej.

Projektowane rozporządzenie nie będzie mieć wpływu na sytuację ekonomiczną i społeczną rodziny, osób niepełnosprawnych oraz osób starszych.

W celu wykonania obowiązku wynikającego z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) projekt rozporządzenia został zamieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji, w serwisie „Rządowy Proces Legislacyjny” oraz w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw informatyzacji. Żaden podmiot nie zgłosił zainteresowania pracami nad projektem w trybie przepisów o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa.

Nazwa projektu Rozporządzenie Rady Ministrów w sprawie wymagań technicznych i eksploatacyjnych dla interfejsów Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Kancelaria Prezesa Rady Ministrów Ministerstwo Spraw Wewnętrznych i Administracji, Ministerstwo Obrony Narodowej, Ministerstwo Finansów Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Janusz Cieszyński – Sekretarz Stanu w Kancelarii Prezesa Rady Ministrów Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu Jacek Łosik - jacek.losik@mc.gov.pl	Data sporządzenia Źródło: art. 46 ust. 2 ustawy z dnia - Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. poz. ...) Nr w wykazie prac legislacyjnych Rady Ministrów
--	---

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Projekt rozporządzenia określa wymagania techniczne i eksploatacyjne dla interfejsów, o których mowa w art. 43 ust. 4 ustawy, umożliwiającym wykonywanie przez przedsiębiorców komunikacji elektronicznej zadań i obowiązków na rzecz bezpieczeństwa państwa oraz bezpieczeństwa państwa i porządku publicznego.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Zastosowanie rozwiązania technicznego opartego o interfejs, jest tylko jedną z możliwości wykonywania przez przedsiębiorców komunikacji elektronicznej zadań i obowiązków na rzecz bezpieczeństwa państwa. Nie jest natomiast obligatoryjnym wymogiem ustawodawcy.

Zastosowanie interfejsu powinno wynikać z zasady minimalizacji nakładów przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej, podmiotów uprawnionych i mieć miejsce tylko w tym przypadku, kiedy przyniesie to obu zainteresowanym stronom wymierne korzyści. Ewentualny wybór przez przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej tej metody realizacji jego ustawowych obowiązków jest więc uzależniony nie tylko od jego chęci, ale także od wyrażenia zgody przez uprawnione podmioty.

Interfejsy zapewniają uprawnionym podmiotom dostęp do: komunikatów elektronicznych, nadawanych lub odbieranych przez użytkownika końcowego lub telekomunikacyjne urządzenie końcowe oraz posiadanych przez przedsiębiorcę danych związanych z komunikatami elektronicznymi związanymi ze świadczoną usługą komunikacji elektronicznej oraz dostępu do zatrzymywanych danych, które są generowane lub przetwarzane w sieci telekomunikacyjnej. Zastosowanie interfejsów zmierza do stopniowego wprowadzenia elektronicznego dostępu do danych komunikacji elektronicznej będących w posiadaniu przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Regulacja dotyczy bezpieczeństwa państwa. Odstąpiono zatem od analizy porównawczej z innymi państwami.

Saldo ogółem	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
budżet państwa	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
JST	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
pozostałe jednostki (oddzielnie)	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Zródła finansowania	-											
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Wydanie przedmiotowego rozporządzenia jest kontynuacją regulacji istniejących rozwiązań technicznych.											
7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe												
Skutki												
Czas w latach od wejścia w życie zmian	0	1	2	3	5	10	Łącznie (0-10)					
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z ... r.)	duże przedsiębiorstwa	-	-	-	-	-	-	-				
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	-	-	-	-	-	-	-				
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	-	-	-	-	-	-	-				
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa	ograniczenie procedur i formalności										
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	ułatwienie rozpoczęcia i prowadzenia działalności, ograniczenie procedur i zbędnych formalności										
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	Projekt rozporządzenia nie ma wpływu na sytuację ekonomiczną i społeczną rodziny, osób niepełnosprawnych oraz osób starszych, a także na obywateli i gospodarstwa domowe.										
Niemierzalne	-											
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Efektem będzie usprawnienie wobec przedsiębiorców komunikacji elektronicznej procedur i ograniczenie formalności.											
8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu												
☐ nie dotyczy												

Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).		☐ tak ☐ nie ☒ nie dotyczy
☒ zmniejszenie liczby dokumentów ☒ zmniejszenie liczby procedur ☒ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne: -	☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne: -	
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektroniczacji.		☐ tak ☐ nie ☒ nie dotyczy
Komentarz: Umożliwienie elektronicznego dostępu do danych komunikacji elektronicznej będących w posiadaniu przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej.		
9. Wpływ na rynek pracy		
Projektowane rozporządzenie nie będzie miało wpływu na rynek pracy.		
10. Wpływ na pozostałe obszary		
☐ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☐ inne:	☐ demografia ☐ mienie państwowe	☒ informatyzacja ☐ zdrowie
Omówienie wpływu	Informatyzacja obowiązujących formularzy skróci czas ich wypełniania oraz znacznie przyspieszy procedurę współpracy z ministrem właściwym do spraw informatyzacji w sytuacjach szczególnych zagrożeń.	
11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego		
Rozporządzenie wejdzie w życie po upływie 3 miesięcy od dnia ogłoszenia.		
12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?		
Nie dotyczy.		
13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)		
Brak załączników.		

**Rozporządzenie
Prezesa Rady Ministrów**

z dnia

**w sprawie szczegółowego sposobu przekazywania danych
oraz ich udostępniania**

Na podstawie art. 48 ust. 5 ustawy z dnia – Prawo komunikacji elektronicznej (Dz.U. poz.), zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa szczegółowy sposób:

- 1) przekazywania przez przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej Prezesowi Urzędu Komunikacji Elektronicznej, zwanemu dalej „Prezesem UKE”, danych objętych obowiązkiem, o którym mowa w art. 48 ust. 1 ustawy, zwanych dalej „danymi”, w przypadku zaprzestania działalności przez przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej w sytuacji, o której mowa w art. 48 ust. 2 pkt 1 ustawy, albo ogłoszenia jego upadłości, zwanego dalej „zaprzestającym działalność albo upadłym”;
- 2) udostępniania przez Prezesa UKE danych podmiotom, o których mowa w art. 47 ust. 1 pkt 2 ustawy, zwanymi dalej „podmiotami”.

§ 2. 1. Z czynności przekazania danych sporządza się protokół, w którym zamieszcza się:

- 1) oznaczenie zaprzestającego działalność albo upadłego, w szczególności jego firmę lub nazwę, siedzibę, adres i numer z rejestru przedsiębiorców telekomunikacyjnych;
- 2) imię, nazwisko i stanowisko służbowe osoby przekazującej dane oraz oznaczenie dokumentu upoważniającego tę osobę do przekazania danych;
- 3) imię, nazwisko i stanowisko służbowe osoby przyjmującej dane oraz oznaczenie dokumentu upoważniającego tę osobę do reprezentowania Prezesa UKE;
- 4) wskazanie liczby i pojemności informatycznych nośników danych, na których przekazywane są dane, z podaniem liczby i wielkości plików zawartych na tych nośnikach;
- 5) nazwę i określenie wersji zastosowanego formatu zapisu danych oraz nazwę i określenie wersji oprogramowania oraz rodzaju urządzeń informatycznych, umożliwiających odczyt przekazywanych danych;
- 6) szczegółowy opis zastosowanych nazw, skrótów, kodów i struktury przekazywanych danych pozwalający na jednoznaczne interpretowanie tych danych;

- 7) opis zabezpieczeń i wykaz zastosowanych haseł lub kodów dostępu – w przypadku zastosowania zabezpieczeń dostępu do przekazywanych danych.
2. W przypadku zastosowania przez zaprzestającego działalność albo upadłego specjalistycznych programów informatycznych do przetwarzania danych, przed przekazaniem Prezesowi UKE danych, zaprzestający działalność albo upadły dokonuje ich konwersji do formatu, o którym mowa w art 48 ust. 3 ustawy z dnia – Prawo komunikacji elektronicznej.
3. Protokół podpisuje osoba upoważniona do przekazania danych oraz osoba reprezentująca Prezesa UKE, która przyjmuje dane.
4. Przed podpisaniem protokołu osoba reprezentująca Prezesa UKE dokonuje sprawdzenia zawartości informatycznego nośnika danych, na którym przekazywane są dane.
5. Protokół, o którym mowa w ust. 1, sporządza się w dwóch egzemplarzach, po jednym dla zaprzestającego działalność albo upadłego oraz Prezesa UKE.

§ 3. 1. Na pisemne żądanie podmiotu, niezależnie od zakresu żądanych danych, Prezes UKE przekazuje temu podmiotowi wszystkie dane przekazane, zgodnie z art. 48 ust. 3 ustawy, przez zaprzestającego działalność albo upadłego.

2. Z czynności udostępniania danych sporządza się protokół zawierający:

- 1) datę i miejsce sporządzenia notatki oraz sygnaturę sprawy;
- 2) informacje dotyczące podstawy udostępnienia danych;
- 3) oznaczenie zaprzestającego działalność albo upadłego, którego dane są udostępniane, w szczególności jego firmę lub nazwę, siedzibę, adres i numer z rejestru przedsiębiorców telekomunikacyjnych;
- 4) określenie zakresu danych, które udostępniono;
- 5) imię, nazwisko i stanowisko służbowe osoby udostępniającej dane oraz oznaczenie dokumentu upoważniającego tę osobę do reprezentowania Prezesa UKE;
- 6) imię, nazwisko i stanowisko służbowe osoby przyjmującej dane oraz oznaczenie dokumentu upoważniającego do przyjęcia udostępnionych danych;
- 7) wskazanie liczby i pojemności informatycznych nośników danych, na których udostępniane są dane, z podaniem liczby i wielkości plików zawartych na tych nośnikach;
- 8) nazwę i określenie wersji zastosowanego formatu zapisu danych oraz nazwę i określenie wersji oprogramowania oraz rodzaju urządzeń informatycznych, umożliwiających odczyt udostępnionych danych;
- 9) szczegółowy opis zastosowanych nazw, skrótów, kodów i struktury przekazywanych danych pozwalający na jednoznaczne interpretowanie tych danych;

- 10) opis zabezpieczeń i wykaz zastosowanych haseł lub kodów dostępu – w przypadku zastosowania zabezpieczeń dostępu do udostępnianych danych.
3. Protokół podpisuje osoba reprezentująca Prezesa UKE, która udostępnia dane oraz osoba reprezentująca podmiot upoważniona do przyjęcia udostępnionych danych.
4. Protokół, o którym mowa w ust. 1, sporządza się w dwóch egzemplarzach, po jednym dla Prezesa UKE oraz podmiotu.
- § 4. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.¹⁾

PREZES RADY MINISTRÓW

¹⁾ Niniejsze rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem Prezesa Rady Ministrów z dnia 22 marca 2010 r. w sprawie sposobu przekazywania i udostępniania danych w przypadku ogłoszenia upadłości operatora publicznej sieci telekomunikacyjnej lub dostawcy publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych (Dz. U. poz. 281), które traci moc z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia zgodnie z art. 96 pkt 24 ustawy z dnia – Przepisy wprowadzające ustawę – Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. poz.).

UZASADNIENIE

Projekt rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów w sprawie w sprawie szczegółowego sposobu przekazywania danych w przypadku zaprzestania działalności przez przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej albo ogłoszenia jego upadłości oraz ich udostępniania, stanowi wykonanie upoważnienia zawartego w art. 48 ust. 5 ustawy z dnia – Prawo komunikacji elektronicznej (Dz.U.poz.), zwanej dalej „ustawą”.

Projekt jest kontynuacją rozporządzenia stanowiącego wykonanie upoważnienia ustawowego zawartego w art. 180a ust. 4 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne, z rozszerzeniem regulacji o przedsiębiorców zaprzestających działalności komunikacji elektronicznej, w przypadku, o którym mowa w art. 47 ust. 7 pkt 1, tj. gdy żaden inny przedsiębiorca nie przejmuje danych użytkowników przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej zaprzestającego działalności.

Przepisy określają sposób i format przekazywanych danych oraz dodatkowe informacje, które powinny być przekazane wraz z danymi w celu umożliwienia odczytywania przekazywanych danych. Rozporządzenie określa także sposób dokumentowania procesu przekazywania danych.

Rozporządzenie określa również sposób udostępniania danych komunikacji elektronicznej przez Prezesa UKE podmiotom, o których mowa w art. 47 ust. 1 pkt 2 ustawy. W tym przypadku również określono formę przekazywania danych oraz sposób dokumentowania przypadków udostępniania danych.

Projektowane rozporządzenie nie podlega procedurze notyfikacji w rozumieniu przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039, z późn. zm.).

Nie zachodzi konieczność przedstawienia projektu rozporządzenia właściwym organom i instytucjom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu.

Projekt rozporządzenia nie jest objęty zakresem prawa Unii Europejskiej.

Projektowane rozporządzenie nie będzie mieć wpływu na sytuację ekonomiczną i społeczną rodziny, osób niepełnosprawnych oraz osób starszych.

W celu wykonania obowiązku wynikającego z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) projekt rozporządzenia został zamieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji, w serwisie „Rządowy Proces Legislacyjny” oraz w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw informatyzacji. Żaden podmiot nie zgłosił zainteresowania pracami nad projektem w trybie przepisów o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa.

<p>Nazwa projektu</p> <p>Rozporządzenie Prezesa Rady Ministrów w sprawie szczegółowego sposobu przekazywania danych oraz ich udostępniania</p> <p>Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące</p> <p>Kancelaria Prezesa Rady Ministrów</p> <p>Ministerstwo Spraw Wewnętrznych i Administracji, Ministerstwo Sprawiedliwości, Ministerstwo Obrony Narodowej, Ministerstwo Finansów</p> <p>Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu</p> <p>Janusz Cieszyński – Sekretarz Stanu w Kancelarii Prezesa Rady Ministrów</p> <p>Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu</p> <p>Jacek Łosik - jacek.losik@mc.gov.pl</p>	<p>Data sporządzenia</p> <p>.....</p> <p>Źródło:</p> <p>Na podstawie art. 48 ust. 5 ustawy z dnia r. – Prawo komunikacji elektronicznej (Dz.U.poz.)</p> <p>Nr w wykazie prac legislacyjnych Rady Ministrów</p>
--	---

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Przepisy projektu rozporządzenia regulują sposób przekazywania Prezesowi Urzędu Komunikacji Elektronicznej, zwanego dalej „Prezesem UKE” danych komunikacji elektronicznej zgromadzonych przez przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej - w przypadku zaprzestania przez niego działalności telekomunikacyjnej albo ogłoszenia jego upadłości.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Rozporządzenie określa sposób i format przekazywanych danych oraz dodatkowe informacje, które powinny być przekazane wraz z danymi w celu umożliwienia odczytywania przekazywanych danych. Określa także sposób dokumentowania procedury przekazywania danych. Rozporządzenie określa również sposób udostępniania danych komunikacji elektronicznej przez Prezesa UKE podmiotom, o których mowa w art. 47 ust. 1 pkt 2 ustawy – Prawo komunikacji elektronicznej. W tym przypadku również określono formę przekazywania danych oraz sposób dokumentowania przypadków udostępniania danych.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Projekt jest kontynuacją rozporządzenia stanowiącego wykonanie upoważnienia ustawowego zawartego w art. 180a ust. 4 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne (Dz.U. z 2019 r. poz. 2460 oraz z 2020 r. poz. 374, 695 i 875).

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Przedsiębiorcy telekomunikacyjni, którzy zaprzestają działalności komunikacji elektronicznej, lecz nie mają możliwości przekazania danych innemu przedsiębiorcy	nieokreślona (uzależniona od liczby przedsiębiorców, którzy kończą działalność komunikacji elektronicznej)	Nie dotyczy	obowiązek przekazania posiadanych danych komunikacji elektronicznej zatrzymywanych w ramach retencji danych

JST	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
pozostałe jednostki (oddzielnie)	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Źródła finansowania	-											
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Wejście w życie rozporządzenia spowoduje utrzymanie wydatków budżetowych Prezesa UKE na zapewnienie warunków organizacyjnych i technicznych dla przyjmowania, bezpiecznego przechowywania oraz udostępniania danych komunikacji elektronicznej uprawnionym podmiotom oraz sądowni i prokuratorowi.											
7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe												
Skutki												
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0-10)				
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z ... r.)	duże przedsiębiorstwa	-	-	-	-	-	-	-	-			
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	-	-	-	-	-	-	-	-			
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	-	-	-	-	-	-	-	-			
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa	ograniczenie procedur i formalności										
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw											
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	Projekt ustawy nie ma wpływu na sytuację ekonomiczną i społeczną rodziny, osób niepełnosprawnych oraz osób starszych, a także na obywateli i gospodarstwa domowe.										
Niemierzalne	-											
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Wejście w życie rozporządzenia nie będzie miało wpływu na konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki i przedsiębiorczość.											

8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu		
☐ nie dotyczy		
Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).	☐ tak ☐ nie ☒ nie dotyczy	
☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne: -	☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne: -	
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektroniczności.	☐ tak ☐ nie ☒ nie dotyczy	
Komentarz:		
9. Wpływ na rynek pracy		
Projektowane rozporządzenie nie będzie miało wpływu na rynek pracy.		
10. Wpływ na pozostałe obszary		
☐ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☐ inne:	☐ demografia ☐ mienie państwowe	☒ informatyzacja ☐ zdrowie
Omówienie wpływu		
11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego		
Wejście w życie rozporządzenia po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.		
12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?		
Nie dotyczy.		
13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)		
-		

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA CYFRYZACJI¹⁾

z dnia

**w sprawie szczegółowego wykazu danych oraz rodzajów przedsiębiorców komunikacji
elektronicznej niepodlegających obowiązkowi ich zatrzymywania i przechowywania**

Na podstawie art. 49 ust. 2 ustawy z dnia – Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. poz.) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) szczegółowy wykaz danych niezbędnych do:
 - a) ustalenia zakończenia sieci, telekomunikacyjnego urządzenia końcowego, użytkownika końcowego, inicjującego połączenie,
 - b) ustalenia zakończenia sieci, telekomunikacyjnego urządzenia końcowego, użytkownika końcowego, do którego jest kierowane połączenie,
 - c) określenia daty i godziny połączenia oraz czasu jego trwania,
 - d) określenia rodzaju połączenia,
 - e) określenia lokalizacji telekomunikacyjnego urządzenia końcowego
 - f) określenia danych jednoznacznie identyfikujących użytkownika w sieci;
- 2) rodzaje przedsiębiorców komunikacji elektronicznej niepodlegających obowiązkowi zatrzymywania i przechowywania danych, o których mowa w pkt 1.

§ 2. Użyte w rozporządzeniu określenia oznaczają:

- 1) adres IP (Internet Protocol) – adres używany w sieci wykorzystującej protokół komunikacyjny IP;
- 2) adres MAC (Media Access Control) – sprzętowy adres karty sieciowej;
- 3) czas lokalny – czas urzędowy w rozumieniu ustawy z dnia 10 grudnia 2003 r. o czasie urzędowym na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 2004 r. Nr 16, poz. 144), podawany z dokładnością do 1 sekundy;
- 4) dostęp dial-up – sposób uzyskiwania dostępu do sieci Internet za pośrednictwem publicznej sieci telekomunikacyjnej, z wykorzystaniem modemu telefonicznego;
- 5) identyfikator MCC (Mobile Country Code) – wskaźnik (kod) kraju, w którym działa dana ruchoma publiczna sieć telekomunikacyjna;

- 6) identyfikator sieci MNC (Mobile Network Code) – identyfikator ruchomej publicznej sieci telekomunikacyjnej na terytorium danego kraju;
- 7) identyfikator użytkownika – niepowtarzalny identyfikator nadany użytkownikowi końcowemu przez przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej, w związku ze świadczoną usługą dostępu do Internetu lub usługą komunikacji internetowej;
- 8) numer ESN (Electronic Serial Number) - indywidualny numer identyfikujący telekomunikacyjne urządzenie końcowe, używane w ruchomej publicznej sieci telekomunikacyjnej wykorzystującej technologię CDMA (Code Division Multiple Access);
- 9) numer IMEI (International Mobile Equipment Identity) – indywidualny międzynarodowy numer identyfikujący telekomunikacyjne urządzenie końcowe, używane w ruchomej publicznej sieci telekomunikacyjnej;
- 10) numer IMSI (International Mobile Subscriber Identity) – międzynarodowy numer przydzielony karcie identyfikującej użytkownika w ruchomej publicznej sieci telekomunikacyjnej;
- 11) numer MSISDN (Mobile Subscriber Integrated Services Digital Network) – numer przydzielony użytkownikowi końcowemu ruchomej publicznej sieci telekomunikacyjnej;
- 12) port sieciowy – identyfikator usługi komunikacyjnej świadczonej w sieci informatycznej;
- 13) stacja BTS (Base Transceiver Station) – urządzenie umożliwiające połączenie telekomunikacyjnego urządzenia końcowego, używanego w ruchomej publicznej sieci telekomunikacyjnej z częścią stałą tej sieci.

§ 3. Danymi niezbędnymi do ustalenia w stacjonarnej publicznej sieci telekomunikacyjnej:

- 1) zakończenia sieci, telekomunikacyjnego urządzenia końcowego, użytkownika końcowego, inicjującego połączenie, są:
 - a) numer zakończenia stacjonarnej publicznej sieci telekomunikacyjnej, z którego inicjowane jest połączenie,
 - b) imię i nazwisko albo nazwa oraz adres abonenta, któremu przydzielono numer określony w lit. a;
- 2) zakończenia sieci, telekomunikacyjnego urządzenia końcowego, użytkownika końcowego, do którego jest kierowane połączenie, są:
 - a) numer zakończenia publicznej sieci telekomunikacyjnej użytkownika końcowego, do którego jest kierowane połączenie,
 - b) imię i nazwisko albo nazwa oraz adres użytkownika końcowego, do którego jest kierowane połączenie;
- 3) daty i godziny połączenia oraz czasu jego trwania są:
 - a) data i godzina nieudanej próby połączenia lub zestawienia i zakończenia połączenia, zgodnie

z czasem lokalnym,

b) czas trwania połączenia z dokładnością do 1 sekundy;

4) rodzaju połączenia jest określenie wykorzystanej usługi;

5) lokalizacji telekomunikacyjnego urządzenia końcowego są:

a) adres lokalizacji telekomunikacyjnego urządzenia końcowego, z którego inicjowano połączenie,

b) adres lokalizacji telekomunikacyjnego urządzenia końcowego, do którego jest kierowane połączenie.

§ 4. Danymi niezbędnymi do ustalenia w ruchomej publicznej sieci telekomunikacyjnej:

1) zakończenia sieci, telekomunikacyjnego urządzenia końcowego, użytkownika końcowego, inicjującego połączenie, są:

a) numer MSISDN użytkownika końcowego, inicjującego połączenie,

b) imię i nazwisko albo nazwa oraz adres użytkownika końcowego, inicjującego połączenie, jeżeli udostępnił te dane,

c) numer IMSI użytkownika końcowego, inicjującego połączenie,

d) pierwsze 14 cyfr numeru IMEI albo numer ESN telekomunikacyjnego urządzenia końcowego, inicjującego połączenie,

e) data i godzina pierwszego zalogowania telekomunikacyjnego urządzenia końcowego do ruchomej publicznej sieci telekomunikacyjnej, zgodnie z czasem lokalnym, oraz współrzędne geograficzne lokalizacji stacji BTS, poprzez którą dokonano tego zalogowania - w przypadku użytkownika usługi przedpłaconej;

2) zakończenia sieci, telekomunikacyjnego urządzenia końcowego, użytkownika końcowego, do którego jest kierowane połączenie, są:

a) numer MSISDN użytkownika końcowego, do którego kierowane jest połączenie,

b) imię i nazwisko albo nazwa oraz adres użytkownika końcowego, do którego jest kierowane połączenie, jeżeli udostępnił te dane,

c) numer IMSI użytkownika końcowego, do którego jest kierowane połączenie,

d) pierwsze 14 cyfr numeru IMEI albo numer ESN telekomunikacyjnego urządzenia końcowego, do którego kierowane jest połączenie,

e) data i godzina pierwszego zalogowania telekomunikacyjnego urządzenia końcowego do ruchomej publicznej sieci telekomunikacyjnej, zgodnie z czasem lokalnym, oraz współrzędne geograficzne lokalizacji stacji BTS, poprzez którą dokonano tego zalogowania - w przypadku użytkownika usługi przedpłaconej;

3) daty i godziny połączenia oraz czasu jego trwania są:

a) data i godzina nieudanej próby połączenia lub zestawienia i zakończenia połączenia zgodnie

- z czasem lokalnym,
- b) czas trwania połączenia z dokładnością do 1 sekundy;
- 4) rodzaju połączenia jest określenie wykorzystanej usługi;
- 5) lokalizacji telekomunikacyjnego urządzenia końcowego, z którego inicjowano połączenie, są:
- a) w przypadku telekomunikacyjnego urządzenia końcowego znajdującego się na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej:
 - aa) w czasie inicjowania połączenia identyfikator anteny stacji BTS,
 - ab) w czasie, przez który zatrzymywane są dane odnośnie połączenia:
 - współrzędne geograficzne stacji BTS, w obszarze której znajdowało się telekomunikacyjne urządzenie końcowe,
 - azymut, wiązkę i zasięg roboczy anteny stacji BTS,
 - b) w przypadku telekomunikacyjnego urządzenia końcowego, znajdującego się poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej - identyfikator MCC i identyfikator sieci MNC, w której zainicjowano połączenie;
- 6) lokalizacji telekomunikacyjnego urządzenia końcowego, do którego było kierowane połączenie, są:
- a) w przypadku telekomunikacyjnego urządzenia końcowego znajdującego się na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej:
 - w czasie rozpoczęcia odbioru połączenia identyfikator anteny stacji BTS,
 - w czasie, przez który zatrzymywane są dane odnośnie połączenia:
 - współrzędne geograficzne stacji BTS, w obszarze której znajdowało się telekomunikacyjne urządzenie końcowe,
 - azymut, wiązkę i zasięg roboczy anteny stacji BTS,
 - b) w przypadku telekomunikacyjnego urządzenia końcowego znajdującego się poza granicami kraju - identyfikator MCC i identyfikator sieci MNC, do której zostało skierowane połączenie.

§ 5. Danymi niezbędnymi do ustalenia zakończenia sieci, telekomunikacyjnego urządzenia końcowego i użytkownika końcowego, do których jest kierowane połączenie, w przypadku usług polegających na przekierowaniu lub przełączaniu połączenia są dane, o których mowa w § 3 pkt 2 i w § 4 pkt 2 lit. a, c i d.

§ 6. Danymi niezbędnymi w przypadku usługi dostępu do Internetu, usługi poczty elektronicznej i usługi telefonii internetowej:

- 1) do ustalenia zakończenia sieci, telekomunikacyjnego urządzenia końcowego, użytkownika końcowego, inicjującego połączenie, są:
 - a) identyfikator użytkownika,

- b) numer przydzielony użytkownikowi końcowemu, korzystającemu z dostępu dial-up,
- c) identyfikator użytkownika i numer przydzielony użytkownikowi końcowemu inicjującemu połączenie kierowane do publicznej sieci telekomunikacyjnej,
- d) adres IP,
- e) imię i nazwisko albo nazwa oraz adres użytkownika końcowego, któremu w czasie połączenia przypisano adres IP, a także identyfikator użytkownika lub przydzielony mu numer w telefonii internetowej,
- f) identyfikator zakończenia sieci, w którym użytkownik końcowy uzyskał dostęp do Internetu, w szczególności identyfikator cyfrowej linii abonenckiej DSL (Digital Subscriber Line), numer wykorzystywanego portu sieciowego lub adres MAC urządzenia końcowego inicjującego połączenie;

2) do ustalenia daty i godziny połączenia oraz czasu jego trwania są:

- a) data i godzina każdorazowego połączenia i rozłączenia z Internetem, zgodnie z czasem lokalnym, wraz z przydzielonymi dynamicznie lub statycznie adresami IP wykorzystywanymi w czasie trwania połączenia oraz identyfikatorem użytkownika,
- b) data i godzina zalogowania i wylogowania z usługi poczty elektronicznej i telefonii internetowej, zgodnie z czasem lokalnym.

§ 7. Danymi niezbędnymi w przypadku usługi poczty elektronicznej i usługi telefonii internetowej do ustalenia:

- 1) zakończenia sieci, telekomunikacyjnego urządzenia końcowego, użytkownika końcowego, do którego jest kierowane połączenie, są:
 - a) numer przydzielony użytkownikowi końcowemu, do którego jest kierowane połączenie w telefonii internetowej,
 - b) imię i nazwisko albo nazwa oraz adres zarejestrowanego użytkownika końcowego usługi poczty elektronicznej lub usługi telefonii internetowej, do którego jest kierowane połączenie, oraz identyfikator tego użytkownika;
- 2) rodzaju połączenia jest określenie wykorzystanej usługi, w tym numer wykorzystanego portu sieciowego.

§ 8. Przedsiębiorca komunikacji elektronicznej świadczący usługi komunikacji elektronicznej w stacjonarnej publicznej sieci telekomunikacyjnej, do których sieci jest podłączone telekomunikacyjne urządzenie końcowe użytkownika końcowego:

- 1) inicjującego połączenie - zatrzymuje i przechowuje dane, o których mowa w § 3 pkt 1, pkt 2 lit. a, pkt 3, pkt 4 oraz pkt 5 lit. a;
- 2) do którego jest kierowane połączenie - zatrzymuje i przechowuje dane, o których mowa w § 3 pkt 1 lit. a, pkt 2, pkt 3 oraz pkt 5 lit. b.

§ 9. Przedsiębiorca komunikacji elektronicznej świadczący usługi komunikacji elektronicznej w publicznej ruchomej sieci telekomunikacyjnej, do której sieci jest podłączone telekomunikacyjne urządzenie końcowe użytkownika końcowego:

- 1) inicjującego połączenie - zatrzymuje i przechowuje dane, o których mowa w § 4 pkt 1, pkt 2 lit. a, pkt 3, pkt 4 i pkt 5;
- 2) do którego jest kierowane połączenie - zatrzymuje i przechowuje dane, o których mowa w § 4 pkt 1 lit. a, pkt 2, pkt 3 i pkt 6.

§ 10. Przedsiębiorca komunikacji elektronicznej świadczący usługi komunikacji elektronicznej w publicznej sieci telekomunikacyjnej, który przekierowuje lub przełącza połączenia, zatrzymuje i przechowuje dane, o których mowa w § 5.

§ 11. Przedsiębiorca komunikacji elektronicznej zapewniający usługę dostępu do Internetu użytkownikowi końcowemu zatrzymuje i przechowuje dane, o których mowa w § 6 pkt 1 lit. a, b oraz d-f i pkt 2 lit. a.

§ 12. Przedsiębiorca komunikacji elektronicznej zapewniający usługę poczty elektronicznej lub usługę telefonii internetowej użytkownikowi końcowemu:

- 1) inicjującemu połączenie - zatrzymuje i przechowuje dane, o których mowa w § 6 i § 7 pkt 1 lit. a oraz pkt 2;
- 2) do którego kierowane jest połączenie - zatrzymuje i przechowuje dane, o których mowa w § 6 pkt 1 lit. a i pkt 2 oraz § 7.

§ 13. Obowiązkowi zatrzymywania i przechowywania danych, o których mowa w § 1 pkt 1, nie podlega przedsiębiorca komunikacji elektronicznej wykonujący działalność gospodarczą polegającą wyłącznie na:

- 1) świadczeniu powiązanych usług lub
- 2) rozpowszechnianiu lub rozprowadzaniu programów radiofonicznych lub telewizyjnych.

§ 14. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.¹⁾

MINISTER CYFRYZACJI

w porozumieniu:

Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji

¹⁾ Niniejsze rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem Ministra Infrastruktury z dnia 28 grudnia 2009 r. w sprawie w sprawie szczegółowego wykazu danych oraz rodzajów operatorów publicznej sieci telekomunikacyjnej lub dostawców publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych obowiązanych do ich zatrzymywania i przechowywania (Dz. U. poz. 1828), które traci moc z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia zgodnie z art. 96 pkt 25 ustawy z dnia – Przepisy wprowadzające ustawę – Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. poz.).

UZASADNIENIE

Projekt rozporządzenia Ministra Cyfryzacji w sprawie szczegółowego wykazu danych oraz rodzajów przedsiębiorców telekomunikacyjnych obowiązanych do ich zatrzymywania i przechowywania, stanowi wykonanie upoważnienia zawartego w art. 49 ust. 2 ustawy z dnia - Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. poz. ...), zwanej dalej „ustawą”.

Zgodnie z art. 47 ust. 1 ustawy przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej są zobowiązani, na własny koszt:

- zatrzymywać i przechowywać wskazane w art. 49 ust. 1 ustawy dane, które są generowane w sieci telekomunikacyjnej lub przez nich przetwarzane, przez okres 12 miesięcy, licząc od dnia połączenia lub nieudanej próby połączenia,
- udostępniać te dane uprawnionym podmiotom, a także sądowi i prokuratorowi, oraz je chronić.

Obowiązkowi zatrzymywania i przechowywania, a także ochrony i udostępniania, podlegają dane niezbędne do ustalenia zakończenia sieci, telekomunikacyjnego urządzenia końcowego, użytkownika końcowego, określenia daty i godziny połączenia oraz czasu jego trwania, rodzaju połączenia, lokalizacji telekomunikacyjnego urządzenia końcowego. Dane te są zróżnicowane w zależności od rodzaju sieci i usług, objętych regulacją:

- stacjonarnej publicznej sieci telekomunikacyjnej,
- ruchomej publicznej sieci telekomunikacyjnej,
- usługi dostępu do Internetu,
- usługi poczty elektronicznej,
- usługi telefonii internetowej.

Dla stacjonarnych i ruchomych sieci telekomunikacyjnych (§ 3 i 4) są to numery urządzeń końcowych (telefonów), z których inicjowano połączenie i do których kierowano połączenie, imię i nazwisko oraz adres użytkowników tych telefonów, czas rozpoczęcia, zakończenia i trwania połączenia, rodzaj połączenia oraz dane pozwalające na lokalizację telefonu.

Odnosnie danych pozwalających na lokalizację urządzenia końcowego projektowany przepis określa w § 4 pkt 5 i 6 szczegółowe dane niezbędne do wskazania przybliżonej lokalizacji urządzenia końcowego. Dotychczasowa praktyka wskazuje, że obecnie w większości przypadków przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej posiadają te dane i nie są one specjalnie generowane w celu retencji. Przyjęcie brzmienia § 4 pkt 5 i 6 ujednotoci zakres i rodzaj danych przekazywanych przez wszystkich przedsiębiorców komunikacji elektronicznej. Niektórzy przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej przygotowali już zakres danych poszerzony o dodatkowe informacje o przybliżonym położeniu samego urządzenia końcowego, a nie tylko obszaru, w którym się to urządzenie znajduje. Dane te są niezmiernie pomocne w procesie ścigania sprawców przestępstw, nierzadko stanowią kluczową kwestię w procesie dowodowym. Projektowane przepisy pozwolą na umożliwienie podawania nowych parametrów, które mogą pojawić się w przyszłości, a które wskażą na bardziej precyzyjną lokalizację urządzenia końcowego użytkownika bez konieczności generowania dodatkowych kosztów niż te, które ze względu na udoskonalanie (poprawianie) systemów przedsiębiorców komunikacji elektronicznej będą przez nich i tak ponoszone.

W przypadku usługi dostępu do Internetu, usługi poczty elektronicznej i usługi telefonii internetowej (§ 6) są to dane pozwalające na zidentyfikowanie użytkownika korzystającego z takiej usługi, np. poprzez jego identyfikator i identyfikatory urządzeń sieciowych, adres IP, oraz dane związane z czasem połączenia i rozłączenia się z siecią Internet. Jako jeden z możliwych identyfikatorów użytkownika końcowego inicjującego połączenie wskazano, w oparciu o przepis Artykułu 5 ust. 1 lit. e pkt 3 ii), obok identyfikatora DSL i adresu MAC, numer wykorzystywanego portu sieciowego.

W przypadku usługi poczty elektronicznej i usługi telefonii internetowej (§ 7) dodatkowo zatrzymywane i przechowywane są dane dotyczące odbiorcy połączenia. Jako daną określającą usługę komunikacji internetowej wskazano numer wykorzystywanego portu sieciowego. Odnośnie usługi poczty elektronicznej podkreślić należy, że ustawa zalicza do usług komunikacji elektronicznej przekazywanie poczty elektronicznej, a nie usługę poczty elektronicznej. W związku z tym obowiązki zatrzymywania i przechowywania podlegać będą te dane, które są przetwarzane przez przedsiębiorców komunikacji elektronicznej w związku z przekazywaniem poczty elektronicznej.

Zgodnie z art. 47 ust. 2 ustawy obowiązki zatrzymywania i przechowywania podlegają dane dotyczące nie tylko połączeń, ale również nieudanych prób połączeń, zdefiniowanych w art. 381 ust. 1 pkt 5 ustawy.

Zatrzymywaniu i przechowywaniu podlegają, zgodnie z ustawą, te dane, które są generowane w sieci telekomunikacyjnej lub przetwarzane przez przedsiębiorców komunikacji elektronicznej. Taki zapis wskazuje, że zatrzymują i przechowują oni tylko te dane, które są im dostępne.

Obowiązkiem zatrzymywania i przechowywania objęte są również w § 5 dodatkowe usługi takie jak przekierowanie lub przełączanie połączeń realizowane w stacjonarnych i ruchomych sieciach telekomunikacyjnych. W przypadku telefonii stacjonarnej zatrzymywaniu podlegają dane dotyczące numeru telefonu oraz użytkownika końcowego, do którego kierowane jest połączenie. W przypadku sieci telekomunikacyjnej, przez którą przekierowywane jest połączenie, dane dotyczące użytkownika końcowego będą zatrzymywane, o ile - zgodnie z ustawą - dana taka jest generowana lub przetwarzana przez przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej. W przypadku telefonii ruchomej zatrzymywaniu podlegają dane dotyczące numeru telefonu, karty sieciowej i urządzenia końcowego użytkownika, do którego kierowane jest połączenie. Należy tu zaznaczyć, że usługa przekierowania i przełączania połączenia, o ile występuje, jest jednym z etapów procesu kierowania połączenia, o którym mowa w art. 49 ust. 1 pkt 1 lit b ustawy.

Ustawa w art. 49 ust. 2 pkt 2 nakłada obowiązek określenia w rozporządzeniu rodzajów przedsiębiorców komunikacji elektronicznej obowiązanych do zatrzymywania i przechowywania danych. Taki obowiązek został nałożony na:

- przedsiębiorców komunikacji elektronicznej świadczących usługi telekomunikacyjne w stacjonarnej publicznej sieci telekomunikacyjnej,
- przedsiębiorców komunikacji elektronicznej świadczących usługi telekomunikacyjne w ruchomej publicznej sieci telekomunikacyjnej,
- przedsiębiorców komunikacji elektronicznej świadczących usługi telekomunikacyjne zapewniające dostęp do Internetu,
- przedsiębiorców komunikacji elektronicznej świadczących usługi telekomunikacyjne zapewniające usługę poczty elektronicznej,
- przedsiębiorców komunikacji elektronicznej świadczących usługi telekomunikacyjne zapewniające usługę telefonii internetowej.

Realizując wytyczną zawartą w upoważnieniu ustawowym dotyczącą uwzględnienia potrzeby unikania wielokrotnego zatrzymywania i przechowywania tych samych danych, w rozporządzeniu dokonano podziału zakresu zatrzymywanych danych w zależności od przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej.

W § 8-12 precyzyjnie wskazano, które z danych określonych w § 3, 4, 6 i 7 powinni zatrzymywać i przechowywać poszczególni przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej. Użycie spójnika „oraz” w § 8 - 10 nie będzie stanowił czynnika powodującego wielokrotne zatrzymywanie i przechowywanie tych samych danych. Zgodnie z art. 50 ust. 1 ustawy przedsiębiorca komunikacji elektronicznej może powierzyć, w drodze umowy, obowiązek zatrzymywania i przechowywania danych. Zakres danych

zbieranych przez przedsiębiorcę telekomunikacyjnego powinien być więc przedmiotem uzgodnienia pomiędzy tymi podmiotami, biorąc pod uwagę dostępność tych danych dla przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej.

§ 13 wskazuje na podmioty, które - ze względu na charakter wykonywanej przez nich działalności gospodarczej - są zwolnione z obowiązku zatrzymywania i przechowywania danych. Są to przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej, których działalność polega na dostarczaniu powiązanych usług lub rozpowszechnianiu lub rozprowadzaniu programów radiofonicznych lub telewizyjnych.

Rozporządzenie wejdzie w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia, z uwagi na fakt, że nie wprowadza nowych obowiązków w porównaniu z obowiązującym rozporządzeniem.

Projektowane rozporządzenie nie podlega procedurze notyfikacji w rozumieniu przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039 i z 2004 r. poz. 597).

Nie zachodzi również konieczność przedstawienia projektu rozporządzenia właściwym organom i instytucjom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu.

Projekt rozporządzenia nie jest objęty zakresem prawa Unii Europejskiej.

Projektowane rozporządzenie nie będzie mieć wpływu na sytuację ekonomiczną i społeczną rodziny, osób niepełnosprawnych oraz osób starszych.

W celu wykonania obowiązku wynikającego z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingskiej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) projekt rozporządzenia zostanie zamieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji, w serwisie „Rządowy Proces Legislacyjny” oraz w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw informatyzacji.

<p>Nazwa projektu Rozporządzenie Rady Ministrów w sprawie szczegółowego wykazu danych oraz rodzajów przedsiębiorców komunikacji elektronicznej obowiązanych do ich zatrzymywania i przechowywania</p> <p>Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Kancelaria Prezesa Rady Ministrów, Ministerstwo Spraw Wewnętrznych i Administracji, Ministerstwo Sprawiedliwości, Ministerstwo Obrony Narodowej, Ministerstwo Finansów</p> <p>Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Janusz Cieszyński – Sekretarz Stanu w Kancelarii Prezesa Rady Ministrów</p> <p>Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu Jacek Łosik - jacek.losik@mc.gov.pl</p>	<p>Data sporządzenia</p> <p>Źródło: art. 49 ust. 2 ustawy z dnia - Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. ... poz. ...)</p> <p>Nr w wykazie prac legislacyjnych Rady Ministrów</p>
---	---

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Projekt rozporządzenia określa obowiązki przedsiębiorców komunikacji elektronicznej dotyczące zatrzymywania i przechowywania wskazanych w art. 49 ust. 1 ustawy danych, które są generowane w sieci telekomunikacyjnej lub przez nich przetwarzane, przez okres 12 miesięcy, licząc od dnia połączenia lub nieudanej próby połączenia, oraz udostępniania tych dane uprawnionym podmiotom, a także sądowi i prokuratorowi, oraz ich ochrony.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Obowiązkowi zatrzymywania i przechowywania, a także ochrony i udostępniania, podlegają dane niezbędne do ustalenia zakończenia sieci, telekomunikacyjnego urządzenia końcowego, użytkownika końcowego, określenia daty i godziny połączenia oraz czasu jego trwania, rodzaju połączenia, lokalizacji telekomunikacyjnego urządzenia końcowego. Dane te są zróżnicowane w zależności od rodzaju sieci i usług, objętych regulacją:

- stacjonarnej publicznej sieci telekomunikacyjnej,
- ruchomej publicznej sieci telekomunikacyjnej,
- usługi dostępu do Internetu,
- usługi poczty elektronicznej,
- usługi telefonii internetowej.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Regulacja dotyczy bezpieczeństwa państwa. Odstąpiono zatem od analizy porównawczej z innymi państwami.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej	Kilka tysięcy z wyjątkiem rodzajów określonych w rozporządzeniu	Rejestr przedsiębiorców telekomunikacyjnych	Obowiązek zatrzymywania, przechowywania danych telekomunikacyjnych przez 12 miesięcy, oraz ich udostępniania właściwym podmiotom.

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) projektowane rozporządzenie zostanie zamieszczone w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji, w serwisie „Rządowy Proces Legislacyjny” oraz w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej urzędu obsługującego Ministra Cyfryzacji.

Projekt będzie poddany uzgodnieniom, opiniowaniu i konsultacjom publicznym.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych													
(ceny stałe z ... r.)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [zł]												
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Łącznie (0-10)	
Dochody ogółem	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
budżet państwa	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
JST	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
pozostałe jednostki (oddzielnie)	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Wydatki ogółem	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
budżet państwa	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
JST	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
pozostałe jednostki (oddzielnie)	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Saldo ogółem	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
budżet państwa	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
JST	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
pozostałe jednostki (oddzielnie)	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Źródła finansowania	-												
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Wydanie przedmiotowego rozporządzenia jest kontynuacją dotychczasowych regulacji.												

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe

		Skutki							
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0-10)	
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z r.)	duże przedsiębiorstwa	-	-	-	-	-	-	-	-
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	-	-	-	-	-	-	-	-
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	-	-	-	-	-	-	-	-
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa	-							
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	-							
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	-							

Niemierzalne		
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	-	
8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu		
☒ nie dotyczy		
Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).		☐ tak ☐ nie ☒ nie dotyczy
☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne: -		☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne: -
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektroniczności.		☐ tak ☐ nie ☒ nie dotyczy
Komentarz:		
9. Wpływ na rynek pracy		
Projektowane rozporządzenie nie będzie miało wpływu na rynek pracy.		
10. Wpływ na pozostałe obszary		
☐ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☐ inne:	☐ demografia ☐ mienie państwowe	☐ informatyzacja ☐ zdrowie
Omówienie wpływu	Informatyzacja obowiązujących formularzy skróci czas ich wypełniania oraz znacznie przyspieszy procedurę współpracy z ministrem właściwym do spraw informatyzacji w sytuacjach szczególnych zagrożeń.	
11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego		
Rozporządzenie wejdzie w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.		
12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?		
Nie dotyczy.		
13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)		
Brak załączników.		

ROZPORZĄDZENIE
PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia

w sprawie określenia formatu danych komunikacji elektronicznej

Na podstawie art. 49 ust. 3 ustawy z dnia – Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. poz. ...) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa wymagania dotyczące rodzaju, struktury sposobu zapisu oraz elektronicznego formatu udostępnianych danych niezbędnych do:

- a) ustalenia zakończenia sieci, telekomunikacyjnego urządzenia końcowego, użytkownika końcowego, inicjującego połączenie,
 - b) ustalenia zakończenia sieci, telekomunikacyjnego urządzenia końcowego, użytkownika końcowego, do którego jest kierowane połączenie,
 - c) określenia daty i godziny połączenia oraz czasu jego trwania,
 - d) określenia rodzaju połączenia,
 - e) określenia lokalizacji telekomunikacyjnego urządzenia końcowego,
 - f) określenia danych jednoznacznie identyfikujących użytkownika w sieci
- przekazywanych uprawnionym podmiotom, a także sądowi i prokuratorowi.

§ 2. Przedsiębiorca komunikacji elektronicznej przekazuje dane, o których mowa w art. 49 ust. 1 ustawy z dnia – Prawo komunikacji elektronicznej, w formacie: CSV i XML.

§ 3. Schematy wykorzystywane do przekazywania danych obejmujące formaty komórki, sposób zapisu, słowniki nazw i uwagi, dotyczące:

- 1) danych abonenta – określa załącznik nr 1 do rozporządzenia;
- 2) kryteriów wykazu – określa załącznik nr 2 do rozporządzenia;
- 3) wykazów połączeń – określa załącznik nr 3 do rozporządzenia;
- 4) wykazów współpracy MSISDN:IMEI – określa załącznik nr 4 do rozporządzenia.

§ 4. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

PREZES RADY MINISTRÓW

Załączniki
do rozporządzenia
Prezesa Rady Ministrów
z dnia
(Dz. U. poz.)

Załącznik nr 1

Schemat pól: Dane abonenta

Nr kolumny	Nazwa kolumny	Format komórki	Sposób zapisu danych	Szczegóły zawartości, uwagi, słownik nazw
1	LP	Tekstowy	kolejna liczba całkowita	Kolumna wskazująca na kolejny rekord chronologicznie posortowanego począwszy od połączeń najstarszych wykazu, rozpoczynająca się liczbą 1.
2	OPERATOR	Tekstowy	ciąg znaków	Nazwa operatora telekomunikacyjnego Abonenta.
3	TYP_UMOWY	Tekstowy	nazwa typu usługi wybrana z określonego słownika	Do wyboru: PREPAID (dla numeru przedpłaconego), POSTPAID (dla numeru abonentowego) oraz MIX (dla numeru o płatności mieszanej). W przypadku zmiany typu umowy należy rozdzielić informacje na kolejne następujące po sobie wiersze, a zapis w kolumnie dotyczącej czasu powinien pokrywać się z rzeczywistym czasem odpowiadającym umożliwieniu użytkownikowi korzystania z innego typu umowy (z dokładnością do pojedynczego połączenia, jakie zostało dokonane w oparciu o nowy typ umowy).
4	STAT_UMOWY	Tekstowy	nazwa statusu umowy wybrana z określonego słownika	Do wyboru: aktywny, nieaktywny oraz zawieszony.

Nr kolumny	Nazwa kolumny	Format komórki	Sposób zapisu danych	Szczegóły zawartości, uwagi, słownik nazw
5	UMOWA_OD	Data i czas	data i godzina w formacie długim: rrrr-mm-ddgg(24):mm:ss	Wskazanie daty i czasu początku obowiązywania umowy dla Abonenta.
6	UMOWA_DO	Data i czas	data i godzina w formacie długim: rrrr-mm-ddgg(24):mm:ss	Wskazanie daty i czasu końca obowiązywania umowy dla Abonenta.
7	RODZ_USLUGI	Tekstowy	ciąg znaków	Rodzaj usługi świadczonej dla Abonenta (np. Poczta Elektroniczna, Internet, Telefonía mobilna, Telefonía stacjonarna, VoIP).
8	SIM	Tekstowy	ciąg znaków	Numer SIM
9	SIM_OD	Data i czas	data i godzina w formacie długim: rrrr-mm-ddgg(24):mm:ss	Wskazanie daty i czasu początkowego przypisania numeru SIM dla Abonenta.
10	SIM_DO	Data i czas	data i godzina w formacie długim: rrrr-mm-ddgg(24):mm:ss	Wskazanie daty i czasu zakończenia obowiązywania numeru SIM dla Abonenta.
11	IMSI	Tekstowy	ciąg liczb	Numer IMSI powiązany z Abonentem.
12	MSISDN	Tekstowy	ciąg cyfr	Numer telefonu przypisany do danego Abonenta.
13	MSISDN_OD	Data i czas	data i godzina w formacie długim: rrrr-mm-ddgg(24):mm:ss	Data początkowa przypisania numeru telefonu dla Abonenta.
14	MSISDN_DO	Data i czas	data i godzina w formacie długim: rrrr-mm-ddgg(24):mm:ss	Data zakończenia obowiązywania numeru telefonu dla Abonenta.
15	ABONENT_TYP	Tekstowy	nazwa typu Abonenta wybrana z określonego słownika	Do wyboru: I (osoba fizyczna, klient indywidualny), II (osoba prawna, klient biznesowy)

Nr kolumny	Nazwa kolumny	Format komórki	Sposób zapisu danych	Szczegóły zawartości, uwagi, słownik nazw
16	ABONENT	Tekstowy	ciąg znaków	Nazwa Abonenta.
17	ABONENT_IMIE	Tekstowy	ciąg znaków	Imiona Abonenta.
18	ABONENT_NAZWISKO	Tekstowy	ciąg znaków	Nazwisko Abonenta.
19	PESEL			Numer Pesel Abonenta.
20	NIP			Numer NIP Abonenta.
21	REGON			Numer Regon Abonenta.
22	ADRES_KOD_POCZTOWY	Tekstowy	kod pocztowy w formacie 00-000	Kod pocztowy w adresie głównym Abonenta.
23	ADRES_MIEJSCOWOSC	Tekstowy	ciąg znaków	Nazwa miejscowości w adresie głównym Abonenta.
24	ADRES_ULICA	Tekstowy	ciąg znaków	Nazwa ulicy w adresie głównym Abonenta.
25	ADRES_NR	Tekstowy	ciąg znaków	Numer ulicy w adresie głównym Abonenta.
26	ADRES_NR_LOK	Tekstowy	ciąg znaków	Numer lokalu w adresie głównym Abonenta.
27	ADRES_KRAJ	Tekstowy	ciąg znaków	Kraj w adresie głównym Abonenta.
28	ADRES_OD	Data i czas	data i godzina w formacie długim: rrrr-mm-ddgg(24):mm:ss	Data początkowa obowiązywania adresu głównego.
29	ADRES_DO	Data i czas	data i godzina w formacie długim: rrrr-mm-ddgg(24):mm:ss	Data zakończenia obowiązywania adresu głównego.
30	KORESP_KOD_POCZTOWY	Tekstowy	kod pocztowy w formacie 00-000	Kod pocztowy w adresie korespondencyjnym Abonenta.
31	KORESP_MIEJSCOWOSC	Tekstowy	ciąg znaków	Nazwa miasta w adresie korespondencyjnym Abonenta.
32	KORESP_ULICA	Tekstowy	ciąg znaków	Nazwa ulicy w adresie korespondencyjnym Abonenta.
33	KORESP_NR	Tekstowy	ciąg znaków	Numer ulicy w adresie korespondencyjnym Abonenta.
34	KORESP_NR_LOK	Tekstowy	ciąg znaków	Numer lokalu w adresie korespondencyjnym Abonenta.
35	KORESP_KRAJ	Tekstowy	ciąg znaków	Kraj w adresie korespondencyjnym Abonenta.

Nr kolumny	Nazwa kolumny	Format komórki	Sposób zapisu danych	Szczegóły zawartości, uwagi, słownik nazw
36	KORESP_OD	Data i czas	data i godzina w formacie długim: rrrr-mm-ddgg(24):mm:ss	Data początkowa obowiązywania adresu korespondencyjnego.
37	KORESP_DO	Data i czas	data i godzina w formacie długim: rrrr-mm-ddgg(24):mm:ss	Data zakończenia obowiązywania adresu korespondencyjnego.
38	DATA_I_GODZINA_LOG	Data i czas	data i godzina w formacie długim: rrrr-mm-ddgg(24):mm:ss	Wskazanie czasu, w którym nastąpiło pierwsze logowanie Abonenta.
39	BTS_X_LOG	Tekstowy	ciąg liczb rozdzielonych znakiem "." np. 20.998020	Współrzędne określające długość geograficzną anteny BTS pierwszego logowania Abonenta, wyrażone w stopniach dziesiętnych (z dokładnością do sześciu cyfr po przecinku).
40	BTS_Y_LOG	Tekstowy	ciąg liczb rozdzielonych znakiem "." np. 52.253980	Współrzędne określające szerokość geograficzną anteny BTS pierwszego logowania Abonenta, wyrażone w stopniach dziesiętnych (z dokładnością do sześciu cyfr po przecinku).
41	AZYM_LOG	Tekstowy	ciąg liczb	Azymut anteny BTS pierwszego logowania Abonenta oraz całkowity kąt rozwarcia tej anteny.
42	PUK	Tekstowy	ciąg cyfr	Numer PUK przydzielony do karty SIM.
43	REY_SIM	Tekstowy	ciąg znaków	Nazwa podmiotu rejestrującego kartę SIM, adres miejsca rejestracji, data i godzina rejestracji.
44	UWAGI	Tekstowy	ciąg znaków	Dodatkowe informacje, np. dodatkowe usługi.

Schemat pól: Kryteria wykazu

Nr kolumny	Nazwa kolumny	Format komórki	Sposób zapisu danych	Szczegóły zawartości, uwagi, słownik nazw
1	LP	Tekstowy	kolejna liczba całkowita	Kolumna wskazująca na kolejny rekord chronologicznie posortowanego począwszy od połączeń najstarszych wykazu, rozpoczynająca się liczbą 1.
2	OPERATOR	Tekstowy	ciąg znaków	Nazwa operatora telekomunikacyjnego.
3	IDENTYFIKATOR	Tekstowy	ciąg znaków	Unikatowy identyfikator zlecenia (zapytania), charakterystyczny dla operatora.
4	SPRAWA_OPERATOR	Tekstowy	ciąg znaków	Numer sprawy nadany u operatora telekomunikacyjnego.
5	SPRAWA_WNIOSKODAWCA	Tekstowy	ciąg znaków	Numer sprawy wskazany przez wnioskodawcę danych.
6	KRYTERIUM_RODZAJ	Tekstowy	nazwa kryterium wybrana z określonego słownika	Do wyboru: PESEL, REGON, NIP, PASZPORT, KARTA STAŁEGO POBYTU (dla danych osobowych), IMSI, IMSI + BTS (LOKALIZACJA), MSISDN, MSISDN + BTS (lokalizacja), MSISDN + BTS, PSTN, IMEI, IMEI + BTS (lokalizacja), IMEI + BTS, SIM, SIM + BTS (lokalizacja), SIM + BTS, CID+LAC – przy czym ‘BTS (lokalizacja)’ oznacza jedynie dane dotyczące usytuowania stacji BTS, tj. współrzędne i adres, natomiast ‘BTS’ oznacza zarówno dane lokalizacyjne, jak i dane o parametrach anteny CID+LAC (azymut, zasięg, wiązka).
7	KRYTERIUM_IDENTYFIKATOR	Tekstowy	ciąg znaków	Pole określające pojedyncze kryterium wykazu. Zawiera wartość PESEL, REGON, NIP, PASZPORT, MSISDN lub PSTN, IMEI (lub równoważny), CID+LAC.

Nr kolumny	Nazwa kolumny	Format komórki	Sposób zapisu danych	Szczegóły zawartości, uwagi, słownik nazw
8	KRYTERIUM_NAZWA	Tekstowy	ciąg znaków	Pole określające nazwę lub wartość wskazaną łącznie z kryterium wykazu, np. Imię i nazwisko, nazwa podmiotu, numer MSISDN, PSTN, IMEI (lub równoważny), CID+LAC.
9	DATA_I_GODZINA_REALIZACJA	Data i czas	data i godzina w formacie długim: rrrr-mm-ddgg(24):mm:ss	Wskazanie czasu stanowiącego moment realizacji zapytania.
10	DATA_I_GODZINA_OD	Data i czas	data i godzina w formacie długim: rrrr-mm-ddgg(24):mm:ss	Wskazanie czasu stanowiącego początek ram czasowych zapytania zrealizowanego przez operatora telekomunikacyjnego.
11	DATA_I_GODZINA_DO	Data i czas	data i godzina w formacie długim: rrrr-mm-ddgg(24):mm:ss	Wskazanie czasu stanowiącego koniec ram czasowych zapytania zrealizowanego przez operatora telekomunikacyjnego.
12	DATA_I_GODZINA_OD_SPRAWA	Data i czas	data i godzina w formacie długim: rrrr-mm-ddgg(24):mm:ss	Wskazanie czasu stanowiącego początek ram czasowych zapytania, określonych przez wnioskodawcę.
13	DATA_I_GODZINA_DO_SPRAWA	Data i czas	data i godzina w formacie długim: rrrr-mm-ddgg(24):mm:ss	Wskazanie czasu stanowiącego koniec ram czasowych zapytania, określonych przez wnioskodawcę.
14	WYNIK	Tekstowy	wskazanie wyniku zapytania z określonego słownika	Do wyboru: TAK (dla rekordów znalezionych) lub NIE (dla rekordów niezalezionych).

Nr kolumny	Nazwa kolumny	Format komórki	Sposób zapisu danych	Szczegóły zawartości, uwagi, słownik nazw
15	UWAGI	Tekstowy	ciąg znaków	Uwagi operatora, np. wskazanie innego operatora, który obsługiwał dany numer MSISDN.

Schemat pól: Wykazy połączeń

Nr kolumny	Nazwa kolumny	Format komórki	Sposób zapisu danych	Szczegóły zawartości, uwagi, słownik nazw
1	LP	Tekstowy	kolejna liczba całkowita	Kolumna wskazująca na kolejny rekord wykazu posortowanego chronologicznie, począwszy od połączeń najstarszych, rozpoczynająca się liczbą 1.
2	OPERATOR	Tekstowy	ciąg znaków	Nazwa operatora telekomunikacyjnego realizującego wykaz połączeń.
3	DATA_I_GODZINA	Data i czas	data i godzina w formacie długim: rrrr-mm-ddgg:mm:ss format godziny 24h	Zawiera datę i godzinę zestawienia połączenia rozumianego jako rzeczywiste nawiązanie połączenia głosowego lub video z numerem końcowym (w tym numerem, na który zostało wykonane przekierowanie), wysłania wiadomości wychodzącej i odebrania wiadomości przychodzącej, rozpoczęcia transmisji danych, próby nawiązania połączenia. Data i godzina połączenia określona jest w czasie lokalnym obowiązującym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, z dokładnością do 1 sekundy. W przypadku połączenia wychodzącego typu głos czy wideo jest to data i godzina faktycznego rozpoczęcia połączenia, bez czasu oczekiwania na jego odebranie przez odbiorcę lub wynikającego z procesu przekierowania. W przypadku nieudanej próby połączenia jest to data i godzina próby nawiązywania połączenia, czyli momentu zarejestrowania przez operatora działania użytkownika zmierzającego do nawiązania połączenia, które nie zostało odebrane przez użytkownika lub automatycznie (poczta głosowa).

Nr kolumny	Nazwa kolumny	Format komórki	Sposób zapisu danych	Szczegóły zawartości, uwagi, słownik nazw
4	CZAS_TRWANIA	Liczbowy	liczba całkowita równa długości połączenia liczonego w sekundach lub liczba przesłanych wiadomości	Zawiera czas trwania połączenia liczony w sekundach dla nawiązanych połączeń, transmisji danych (w przypadku połączenia wychodzącego typu głos czy video jest to czas liczony jako czas faktycznego trwania połączenia, bez czasu oczekiwania na jego odebranie przez odbiorcę lub czas wynikający z procesu przekierowywania). Dla przesyłanych wiadomości typu SMS lub MMS liczba określona w niniejszym polu powinna wynosić „1” lub jej wielokrotność, jeżeli wysyłana wiadomość została przez operatora automatycznie podzielona na kilka części (dla wiadomości przychodzących wielokrotność również powinna zostać wskazana, jeżeli system operatora zarejestrował taką operację – w przeciwnym wypadku również powinna wynosić „1”). Dla prób połączeń wartość powinna wynosić „0”.
5	RODZAJ_USLUGI	Tekstowy	nazwa rodzaju usługi wybrana z określonego słownika	Do wyboru: GLOS (dla wszystkich połączeń głosowych lub video jakie zostały nawiązane za pośrednictwem sieci telekomunikacyjnej, w tym wykorzystujących transmisję danych internetowych, połączeń w roamingu, przekierowań, połączeń alarmowych), SMS (dla wszystkich wiadomości o charakterze tekstowym niewykorzystujących transmisji danych internetowych, wychodzących i przychodzących, w tym notyfikacji i komunikatów systemowych), MMS (dla wszystkich wiadomości o charakterze multimedialnym, w zależności od usługi operatora mogących korzystać przy wysyłaniu z sieci internetowej, jednak przesyłanych pomiędzy dwoma numerami MSISDN), PROBA (dla nieudanych prób połączeń), TRANSMISJA (dla aktywności użytkownika w sieci i wykorzystywaniu danych internetowych – zarówno danych pakietowych, jak i innych połączeń z Internetem).

Nr kolumny	Nazwa kolumny	Format komórki	Sposób zapisu danych	Szczegóły zawartości, uwagi, słownik nazw
6	SZCZEGOLY_USLUGI	Tekstowy	nazwa szczegółowego rodzaju usługi wybrana ze słownika, a w przypadku braku takiej możliwości wskazana samodzielnie przez operatora	Pozostałe informacje o usłudze, istotne w zakresie jej realizacji, będące w posiadaniu operatora. Do wyboru: ROAMING (jeżeli usługa typu GLOS, SMS, MMS, TRANSMISJA odbywa się w ramach roamingu), ALARM (jeżeli połączenie wykonywane jest na numer alarmowy), NOTYFIKACJA (dla potwierdzeń systemowych dostarczenia wiadomości), SYSTEM (dla wiadomości o dostępności użytkownika i innych komunikatów systemowych jak aktywowanie usług, sprawdzanie limitu na koncie itp.), PRZEKIEROWANIE (dla połączeń przychodzących, które zostały przekierowane na numer poczty głosowej lub inny numer, na jaki zostało ustawione przekierowanie) VOIP (dla połączeń głosowych wykorzystujących łączność internetową), CCAL (połączenie na koszt odbiorcy), SZYFR (jeżeli komunikacja jest szyfrowana i operator zarejestrował ten fakt lub posiada wiedzę w tym zakresie) PREMIUM (jeżeli jest to usługa o podwyższonej opłacie, realizowana poprzez numer specjalny). Jeżeli połączenie spełnia więcej niż jeden wskazany warunek, w kolumnie powinny znaleźć się oddzielone znakiem „;” wszystkie szczegółowe rodzaje usługi, do jakiej kwalifikuje się połączenie. Jeżeli świadczona usługa nie daje się zaklasyfikować do żadnej z kategorii, operator samodzielnie wskazuje jej nazwę (max. 20 znaków) oraz podaje jej objaśnienie każdorazowo w przesyłanym wykazie połączeń.
7	KIERUNEK	Tekstowy	nazwa kierunku wybrana z określonego słownika	Pole określające kierunek połączenia. Do wyboru: WYCH (dla połączeń wychodzących [nie dotyczy połączeń przekierowanych na inny numer lub pocztę głosową], prób połączeń, wysyłanych wiadomości SMS i MMS, transmisji danych), PRZYCH (dla połączeń przychodzących [w tym tych, które zostają następnie przekazane na inny numer], odbieranych wiadomości SMS i MMS [w tym systemowych oraz notyfikacji]).

Nr kolumny	Nazwa kolumny	Format komórki	Sposób zapisu danych	Szczegóły zawartości, uwagi, słownik nazw
8	MSISDN_A	Tekstowy	numer MSISDN wraz z prefiksem np: +48xxxxxxxx	Numer MSISDN, numer sieci stacjonarnej, lub inny numer dla którego pozyskiwany jest wykaz połączeń, lub który współpracuje z aparatem lub urządzeniem o numerze IMEI lub ESN lub MAC, dla którego pozyskiwany jest wykaz połączeń, lub zarejestrowany został przez antenę BTS, dla której identyfikatora pozyskiwany jest wykaz połączeń. Prefiks kraju powinien występować zawsze, bez względu na to, czy został fizycznie wybrany przez wywołującego połączenie i czy numer jest ciągiem cyfr, czy też ma przypisaną inną wartość.
9	MSISDN_B	Tekstowy	numer MSISDN lub numer sieci stacjonarnej wraz z prefiksem kraju, np.: +48xxxxxxxx	Numer MSISDN, numer sieci stacjonarnej, lub inny numer, na który lub z którego wykonywane są połączenia lub przesyłane wiadomości, a w przypadku jego braku związanego z rodzajem i szczegółami świadczonej usługi – inne dane umożliwiające ustalenie zakończenia sieci lub użytkownika końcowego.
10	MSISDN_C	Tekstowy	numer MSISDN lub numer sieci stacjonarnej wraz z prefiksem np.: +48xxxxxxxx	Numer MSISDN, numer sieci stacjonarnej, lub inny numer, na który zostało przekierowane połączenie przychodzące do użytkownika numeru znajdującego się w kolumnie 'MSISDN_A'. Połączenia przychodzące na numer znajdujący się w kolumnie 'MSISDN_A' przekierowane na inny numer (w tym na numer poczty głosowej) powinny być rejestrowane wyłącznie w jednym wierszu, wg niniejszego zapisu.
11	IMEI_A	Tekstowy	ciąg cyfr	Numer IMEI w zapisie 14-cyfrowym lub numer ESN lub MAC urządzenia wykorzystywanego do nawiązania danego połączenia.
12	IMSI_A	Tekstowy	ciąg cyfr	Numer IMSI przydzielony dla numeru znajdującego się w kolumnie 'MSISDN_A'.
13	PUK	Tekstowy	ciąg cyfr	Numer PUK przydzielony do karty SIM.

Nr kolumny	Nazwa kolumny	Format komórki	Sposób zapisu danych	Szczegóły zawartości, uwagi, słownik nazw
14	BTS_X	Tekstowy	ciąg cyfr rozdzielonych znakiem "." np. 20.998020	Współrzędne określające długość geograficzną anteny BTS, wyrażone w stopniach dziesiętnych (z dokładnością do sześciu cyfr po przecinku). Są elementem składowym lokalizacji anteny BTS umożliwiającej realizację połączenia dla numeru wskazanego w kolumnie "MSISDN_A" w czasie wskazanym w kolumnie "DATA_I_GODZINA".
15	BTS_Y	Tekstowy	ciąg cyfr rozdzielonych znakiem "." np. 52.253980	Współrzędne określające szerokość geograficzną anteny BTS, wyrażone w stopniach dziesiętnych (z dokładnością do sześciu cyfr po przecinku). Są elementem składowym lokalizacji anteny BTS umożliwiającej realizację połączenia dla numeru wskazanego w kolumnie "MSISDN_A" w czasie wskazanym w kolumnie "DATA_I_GODZINA".
16	BTS_AZYMUT	Tekstowy	ciąg cyfr	Wartość wyrażona w stopniach, rozumiana jako kąt środka wiązki anteny liczony od północy w kierunku na wschód określająca kierunek, w jakim skierowana jest antena. Jest elementem składowym parametrów anteny BTS umożliwiającej realizację połączenia dla numeru wskazanego w kolumnie "MSISDN_A" w czasie wskazanym w kolumnie "DATA_I_GODZINA".
17	BTS_R	Tekstowy	ciąg cyfr	Wartość wyrażona w metrach, rozumiana jako zasięg roboczy anteny. Jest elementem składowym parametrów anteny BTS umożliwiającej realizację połączenia dla numeru wskazanego w kolumnie "MSISDN_A" w czasie wskazanym w kolumnie "DATA_I_GODZINA".
18	BTS_WIAZKA	Tekstowy	ciąg cyfr	Wartość wyrażona w stopniach, rozumiana jako całościowy kąt roboczy rozwarcia anteny, skierowanej w kierunku określonym w polu "BTS_AZYMUT". Jest elementem składowym parametrów anteny BTS umożliwiającej realizację połączenia dla numeru wskazanego w kolumnie "MSISDN_A" w czasie wskazanym w kolumnie "DATA_I_GODZINA".

Nr kolumny	Nazwa kolumny	Format komórki	Sposób zapisu danych	Szczegóły zawartości, uwagi, słownik nazw
19	BTS_ID	Tekstowy	ciąg znaków	Identyfikator anteny stacji BTS. Jest elementem składowym parametrów anteny BTS umożliwiającej realizację połączenia dla numeru wskazanego w kolumnie "MSISDN_A" w czasie wskazanym w kolumnie "DATA_I_GODZINA".
20	BTS_KOD_POCZTOWY	Tekstowy	kod pocztowy w formacie 00-000	Lokalizacja stacji BTS (umożliwiającej realizację połączenia dla numeru wskazanego w kolumnie "MSISDN_A" w czasie wskazanym w kolumnie "DATA_I_GODZINA") z dokładnością do kodu-pocztowego.
21	BTS_MIEJSCOWOSC	Tekstowy	ciąg znaków	Lokalizacja stacji BTS (umożliwiającej realizację połączenia dla numeru wskazanego w kolumnie "MSISDN_A" w czasie wskazanym w kolumnie "DATA_I_GODZINA") z dokładnością do miejscowości.
22	BTS_ULICA	Tekstowy	ciąg znaków	Lokalizacja stacji BTS (umożliwiającej realizację połączenia dla numeru wskazanego w kolumnie "MSISDN_A" w czasie wskazanym w kolumnie "DATA_I_GODZINA") z dokładnością do ulicy i numeru budynku lub nazwy i numeru działki.
23	KRAJ	Tekstowy	ciąg znaków	Kraj realizacji połączenia numeru wskazanego w kolumnie "MSISDN_A".
24	OPERATOR_R	Tekstowy	ciąg znaków	Nazwa operatora realizującego połączenie numeru wskazanego w kolumnie "MSISDN_A".
25	SYSTEM	Tekstowy	ciąg znaków	Skrót określający standard sieci komórkowej (dla numeru wskazanego w kolumnie "MSISDN_A"), np. GSM, UMTS, LTE
26	MCC	Tekstowy	ciąg znaków	Mobile Country Code - unikatowy identyfikator kraju, w którym działa sieć telefoniczna numeru wskazanego w kolumnie "MSISDN_A".
27	MNC	Tekstowy	ciąg znaków	Mobile Network Code - unikatowy w obrębie danego kraju identyfikator sieci numeru wskazanego w kolumnie "MSISDN_A".
28	LAC	Tekstowy	ciąg znaków	LocationAreaCode - kod obszaru, na jakie jest podzielona sieć.

Nr kolumny	Nazwa kolumny	Format komórki	Sposób zapisu danych	Szczegóły zawartości, uwagi, słownik nazw
29	CID	Tekstowy	ciąg znaków	Cell Identifier (CELLID) - parametr przypisywany przez operatora sieci poszczególnym komórkom na jej obszarze-
30	ILOSC_DANYCH	Tekstowy	liczba wyrażona w kB	Ilość danych przesłanych podczas transmisji danych.
31	INTERNET_PORT	Tekstowy	ciąg znaków	Adres IP (publiczny) z przydzielonym zakresem portów źródłowych.
32	IDENT_POLACZENIA	Tekstowy	ciąg znaków	Identyfikator połączenia (unikalny w ramach wykazu połączeń) pozwalający powiązać różne rekordy dotyczące jednego połączenia.
33	NUMER_SYST	Tekstowy	ciąg znaków	Oznaczenie i opis numeru systemowego operatora.
33	UWAGI	Tekstowy	ciąg znaków	Uwagi operatora.

Schemat pól: WYKAZ WSPÓŁPRACY MSISDN:IMEI

Nr kolumny	Nazwa kolumny	Format komórki	Sposób zapisu danych	Szczegóły zawartości, uwagi, słownik nazw
1	LP	Tekstowy	kolejna liczba całkowita	Kolumna wskazująca na kolejny rekord chronologicznie posortowanego począwszy od połączeń najstarszych wykazu, rozpoczynająca się liczbą 1.
2	OPERATOR	Tekstowy	ciąg znaków	Nazwa operatora telekomunikacyjnego.
3	MSISDN	Tekstowy	ciąg cyfr	Numer MSISDN dla którego pozyskiwane są informacje o współpracy z numerem IMEI lub numer MSISDN, który współpracował z numerem IMEI, dla którego pozyskiwane są informacje o współpracy.
4	IMEI	Tekstowy	ciąg cyfr	Numer IMEI dla którego pozyskiwane są informacje o współpracy z numerem MSISDN lub numer IMEI, który współpracował z numerem MSISDN, dla którego pozyskiwane są informacje o współpracy.
5	DATA_I_GODZINA_OD	Data i czas	data i godzina w formacie długim: rrrr-mm-ddgg(24):mm:ss	Wskazanie czasu, w którym nastąpiła pierwsza współpraca IMEI i MSISDN (początek pierwszego połączenia).
6	DATA_I_GODZINA_DO	Data i czas	data i godzina w formacie długim: rrrr-mm-ddgg(24):mm:ss	Wskazanie czasu, w którym nastąpiła ostatnia współpraca IMEI i MSISDN (początek ostatniego połączenia).

UZASADNIENIE

Projekt rozporządzenia wykonuje delegację ustawową określoną w art. 49 ust. 3 ustawy z dnia - Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U.....).

Projekt rozporządzenia określa wymagania dotyczące rodzaju, struktury, sposobu zapisu oraz elektronicznego formatu udostępniania danych przez przedsiębiorców komunikacji elektronicznej. Rozporządzenie określa te parametry w odniesieniu do udostępnianych uprawnionym podmiotom, a także sądowi i prokuratorowi danych niezbędnych do ustalenia zakończenia sieci, telekomunikacyjnego urządzenia końcowego, użytkownika inicjującego połączenie oraz do którego kierowane jest połączenie, a także określenia daty i godziny połączenia oraz czasu jego trwania, rodzaju połączenia i lokalizacji telekomunikacyjnego urządzenia końcowego.

Proponowana zmiana wynika z potrzeby efektywnej realizacji ustawowych zadań oraz usprawnienia pracy organów ścigania. Udostępniane przez podmioty zobowiązane dane, w znaczący sposób różnią się w zakresie formatu i sposobu zapisu. Zróżnicowanie formatów danych wpływa na efektywność realizacji zadań organów i służb zajmujących się zwalczaniem i zapobieganiem przestępczości, szczególnie w przypadku dużej ilości danych zawierających niejednorodne zestawienia np. o połączeniach telefonicznych, czy danych o ruchu w sieciach telekomunikacyjnych. Są one dostarczane w różnych formatach zapisu plików, w licznych przypadkach niekompletne oraz w formie papierowej.

Brak jednolitych formatów danych generuje po stronie instytucji publicznych koszty, utrudnia i wydłuża prowadzenie czynności służbowych i zwiększa ryzyko błędnych ustaleń wynikających z dużej ilości i różnorodności zgromadzonego materiału. Jak wynika ze zbiorczych sprawozdań przedstawianych przez Ministra Sprawiedliwości na podstawie art. 175b. § 2 ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. Prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. z 2020 r. poz. 365) oraz art. 6a ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. Prawo o ustroju sądów wojskowych (Dz. U. z 2019 r. poz. 2216 oraz z 2020 r. poz. 190), podmioty uprawnione (Policja, Krajowa Administracja Skarbowa, Straż Graniczna, Agencja Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Centralne Biura Antykorupcyjne, Wywiad Skarbowy, Komenda Główna Żandarmerii Wojskowej, Oddziały Żandarmerii Wojskowej oraz Służba Kontrwywiadu Wojskowego) corocznie przetwarzają blisko 1, 4 mln danych telekomunikacyjnych (1 345 207 danych telekomunikacyjnych, 8 595 danych pocztowych oraz 9 526 danych internetowych w 2019 r.). Tendencja wykorzystania tego rodzaju informacji ma charakter stały lub - w odniesieniu do poszczególnych rodzajów danych - lekko wzrostowy. Najwięcej danych telekomunikacyjnych w 2019 r. przetworzyła Policja – 943 377, tj. 70,1%, Straż Graniczna 182 881 (13,6%), Krajowa Administracja Skarbowa - 12 160, tj. 0,9% danych użytkowników, pozostałe organy łącznie - 206 789, tj. 15,4%.

Projektowane rozporządzenie wprowadza cztery rodzaje schematów pól, które w odniesieniu do wszystkich szczegółowych rodzajów danych określają format komórki i sposób zapisu danych. Jednocześnie jako niezbędne uznano określenie słownika nazw i szczegółów

zawartości wszystkich komórek. Wskazane dane przekazywane będą w formacie: CSV i XML, co pozwoli ujednoczyć proces przekazywania danych.

Uzyskanie ustandaryzowanych danych w postaci cyfrowej pozwoli usprawnić cały proces z udostępnianiem informacji co przełoży się na znaczne zwiększenie możliwości analitycznych organów ścigania.

Stosownie do postanowień § 52 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2016 r. poz. 1006, z późn. zm.), oraz zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) projekt zostanie zamieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny.

Projekt rozporządzenia nie zawiera przepisów technicznych i zgodnie z przepisami rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039, z późn. zm.) nie podlega notyfikacji.

Projektowane rozporządzenie nie dotyczy majątkowych praw i obowiązków przedsiębiorców lub praw i obowiązków przedsiębiorców wobec organów administracji publicznej. Projektowane rozporządzenie nie wpływa na działalność mikroprzedsiębiorców, małych i średnich przedsiębiorców.

Projekt rozporządzenia nie jest objęty zakresem prawa Unii Europejskiej.

Projekt rozporządzenia nie wymaga uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnienia z właściwymi instytucjami i organami Unii Europejskiej, w tym Europejskim Bankiem Centralnym.

Jednocześnie należy wskazać, że nie ma możliwości podjęcia alternatywnych w stosunku do projektowanego rozporządzenia środków umożliwiających osiągnięcie zamierzonego celu.

<p>Nazwa projektu Rozporządzenie Prezesa Rady Ministrów w sprawie określenia formatu danych komunikacji elektronicznej</p> <p>Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Ministerstwo Spraw Wewnętrznych i Administracji, Kancelaria Prezesa Rady Ministrów, Ministerstwo Sprawiedliwości, Ministerstwo Obrony Narodowej, Ministerstwo Finansów</p> <p>Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu</p> <p>Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu</p>	<p>Data sporządzenia</p> <p>Źródło: Art. 49 ust. 3 ustawy z dnia ... - Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. poz. ...)</p> <p>Nr w wykazie prac legislacyjnych Rady Ministrów</p>
---	--

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Projektowane przepisy dotyczące standaryzacji oraz formy przekazywania danych komunikacji elektronicznej zostały przygotowane celem sprawnej realizacji zadań przez instytucje publiczne uprawnione do pozyskiwania tego rodzaju danych.

Wprowadzenie jednolitych standardów formy oraz struktury przekazywania danych komunikacji elektronicznej przyczyni się do usprawnienia i przyspieszenia działań instytucji powołanych do zwalczania przestępczości, umożliwiając uwolnienie istotnej części ograniczonych zasobów kadrowych do realizacji zadań innych niż przetwarzanie danych masowych, zwiększając wykrywalność w szczególnie skomplikowanych śledztwach, zwłaszcza gospodarczych, oraz przyczyniając się do skrócenia czasu trwania czynności operacyjnych, postępowań przygotowawczych czy też sądowych.

Rozporządzenie umożliwi składanie formularzy w postaci elektronicznej, co pozwoli uspołnić i usprawnić proces przekazywania danych bez nadmiernego obciążenia dla obowiązanych podmiotów.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Rekomendowane rozwiązanie to opracowanie jednolitych wzorów formatów określających wymagania dotyczące rodzaju, struktury, sposobu zapisów oraz elektronicznego formatu udostępniania danych, o których mowa w art. 47 ust.1 ustawy – *Prawo komunikacji elektronicznej*. Uzyskanie ustandaryzowanych danych w postaci cyfrowej da możliwość zastosowania technik informatycznych do ich przetwarzania, co przełoży się na zwiększenie możliwości analitycznych.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Przyjęte rozwiązania w innych krajach pozostają bez wpływu na projektowane rozporządzenie.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej	12 975	Rejestr Przedsiębiorców Telekomunikacyjnych prowadzony przez Prezesa UKE	Uproszczenie i usprawnienie procesu udostępniania danych.

Uprawnione podmioty	Policja ABW CBA SKW Straż Graniczna Komenda Główna Żandarmerii Wojskowej Oddziały Żandarmerii Wojskowej Krajowa Administracja Skarbowa Sądy Prokuratura	Źródła otwarte	Pozyskiwanie pełnych, szczegółowych oraz jednolitych danych.
---------------------	--	----------------	--

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Projekt zostanie udostępniony na stronie podmiotowej Biuletynu Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji w zakładce „Rządowy Proces Legislacyjny” oraz na stronie podmiotowej Biuletynu Informacji Publicznej Ministerstwa Cyfryzacji.

Ponadto w ramach konsultacji publicznych i opiniowania projekt zostanie przekazany do następujących podmiotów:.....

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

(ceny stałe z ... r.)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]												
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Łącznie (0-10)	
Dochody ogółem													
budżet państwa													
JST													
pozostałe jednostki (oddzielnie)													
Wydatki ogółem													
budżet państwa													
JST													
pozostałe jednostki (oddzielnie)													
Saldo ogółem													
budżet państwa													
JST													
pozostałe jednostki (oddzielnie)													
Źródła finansowania													

Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	<p>Wejście w życie rozporządzenia nie spowoduje dodatkowych skutków finansowych dla budżetu państwa oraz jednostek samorządu terytorialnego.</p> <p>W większości przypadków zmiany nie wymagałyby najprawdopodobniej znaczącej ingerencji w posiadane przez podmioty systemy teleinformatyczne, ponieważ operacje ujednolicania formatów odbywałyby się na poziomie generowania z baz danych samych raportów. Wnioski takie można wyciągnąć w oparciu o znajomość formatów raportów stosowanych przez największych przedsiębiorców komunikacji elektronicznej oraz złożoność czynności analitycznych niezbędnych do ujednolicenia zapisów danych. Niemniej należy mieć na uwadze, że ostatecznie możliwość wygenerowania raportu w przyjętym formacie zależałaby m.in. od możliwości poszczególnych systemów, w związku z czym nie można wykluczyć, że część podmiotów musiałaby dokonać pewnych modyfikacji systemowych.</p>							
7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe								
Skutki								
Czas w latach od wejścia w życie zmian	0	1	2	3	5	10	Łącznie (0-10)	
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z ... r.)	duże przedsiębiorstwa							
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw							
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe							
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa	Uproszczenie i usprawnienie procesu przekazywania danych w zakresie określonym przez art. 49 ust.1 <i>ustawy – Prawo komunikacji elektronicznej</i> .						
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	jw.						
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	jw.						
Niemierzalne								
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	<p>Wejście w życie rozporządzenia nie będzie miało wpływu na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorców komunikacji elektronicznej oraz na sytuację ekonomiczną i społeczną rodziny, a także osób niepełnosprawnych oraz osób starszych.</p>							

8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu		
☐ nie dotyczy		
Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).	☒ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy	
☒ zmniejszenie liczby dokumentów ☒ zmniejszenie liczby procedur ☒ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektronicznej.	☒ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy	
Komentarz:		
9. Wpływ na rynek pracy		
Wejście w życie rozporządzenia nie spowoduje skutków związanych z rynkiem pracy.		
10. Wpływ na pozostałe obszary		
☒ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☐ inne:	☐ demografia ☐ mienie państwowe	☒ informatyzacja ☐ zdrowie
Omówienie wpływu	Udostępnianie danych w postaci elektronicznej, poprzez zmniejszenie zużycia papieru, pozytywnie wpłynie na środowisko naturalne. Projekt rozporządzenia nie wywiera wpływu na pozostałe obszary.	
11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego		
Wykonanie przepisów aktu prawnego nastąpi po jego wejściu w życie, tj. po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.		
12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?		
Nie przewiduje się dokonania ewaluacji efektów projektu.		
13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)		
Brak załączników.		

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA CYFRYZACJI¹⁾

z dnia

w sprawie danych dotyczących infrastruktury telekomunikacyjnej

Na podstawie art. 54 ust. 6 ustawy z dnia – Prawo Komunikacji Elektronicznej (Dz. U.poz.) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) szczegółowy zakres przekazywanych Prezesowi Urzędu Komunikacji Elektronicznej przez przedsiębiorcę telekomunikacyjnego danych dotyczących infrastruktury telekomunikacyjnej posiadanej przez tego przedsiębiorcę, niezbędnej do przygotowania systemów łączności na potrzeby obronności, bezpieczeństwa państwa oraz bezpieczeństwa i porządku publicznego;
- 2) rodzaje przedsiębiorców telekomunikacyjnych niepodlegających obowiązkowi przekazywania danych, o których mowa w pkt 1.

§ 2. Dane, o których mowa w § 1 pkt 1, obejmują:

- 1) informacje o urządzeniach telekomunikacyjnych posiadanych przez przedsiębiorcę umożliwiającego wydzielenie E1, Fast Ethernet, Gigabit Ethernet, STM-1, STM-4, STM-16 i STM-64, które zawierają:
 - a) oznaczenie urządzenia w ewidencji przedsiębiorcy, jeżeli przedsiębiorca prowadzi taką ewidencję,
 - b) nazwę i typ urządzenia,
 - c) ilość możliwych do wydzielenia łączy telekomunikacyjnych E1, Fast Ethernet, Gigabit Ethernet, STM-1, STM-4, STM-16 i STM-64,
 - d) rodzaj zasilania awaryjnego urządzenia,
 - e) adres e-mail i numer telefonu komórki organizacyjnej przedsiębiorcy odpowiedzialnej za zarządzanie urządzeniem,
 - f) adres i współrzędne geograficzne lokalizacji urządzenia,
 - g) rodzaj obiektu budowlanego, w którym znajduje się urządzenie;

¹⁾ Minister Cyfryzacji kieruje działem administracji rządowej – informatyzacja, na podstawie § 1 ust. 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 6 października 2020 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Cyfryzacji (Dz. U. poz. 1716).

- 2) informacje o węzłach sieci telekomunikacyjnej zapewniającym kolokację, obejmujące:
 - a) adres i współrzędne geograficzne lokalizacji węzła,
 - b) adres e-mail i numer telefonu komórki organizacyjnej przedsiębiorcy odpowiedzialnej za zarządzanie węzłem,
 - c) dostępną powierzchnię kolokacyjną węzła,
 - d) możliwą do wykorzystania rezerwę mocy zasilania i klimatyzacji węzła,
 - e) ilość międzyoperatorskich łączy światłowodowych węzła,
 - f) łączną przepustowość międzyoperatorskich łączy telekomunikacyjnych węzła,
 - g) rodzaj zasilania awaryjnego węzła,
 - h) rodzaj obiektu budowlanego, w którym znajduje się węzeł,
 - i) środki bezpieczeństwa fizycznego węzła;
- 3) informacje dotyczące ośrodka zarządzania siecią telekomunikacyjną, obejmujące:
 - a) adres i współrzędne geograficzne ośrodka zarządzania siecią telekomunikacyjną,
 - b) adres e-mail i numer telefonu komórki organizacyjnej przedsiębiorcy odpowiedzialnej za zarządzanie siecią telekomunikacyjną,
 - c) środki bezpieczeństwa fizycznego ośrodka zarządzania siecią telekomunikacyjną;
- 4) informacje dotyczące źródła sygnału synchronizacji czasu sieci telekomunikacyjnej, które określają:
 - a) adres i współrzędne geograficzne urządzenia sygnału synchronizacji czasu sieci telekomunikacyjnej,
 - b) adres e-mail i numer telefonu komórki organizacyjnej przedsiębiorcy odpowiedzialnej za zarządzanie synchronizacją czasu sieci telekomunikacyjnej,
 - c) rodzaj źródła sygnału synchronizacji czasu sieci telekomunikacyjnej.

§ 3. Obowiązkowi przekazywania danych, o których mowa w § 1 pkt 1, nie podlega przedsiębiorca telekomunikacyjny, którego roczne przychody z tytułu wykonywania działalności telekomunikacyjnej w poprzednim roku obrotowym nie przekroczyły kwoty 10 milionów złotych lub który wykonuje działalność telekomunikacyjną:

- 1) polegającą wyłącznie na dostarczaniu sieci telekomunikacyjnej lub łączy telekomunikacyjnych dzierżawionych od innego przedsiębiorcy;
- 2) wyłącznie za pośrednictwem sieci telekomunikacyjnej innego przedsiębiorcy telekomunikacyjnego.

§ 4. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia²⁾.

MINISTER CYFRYZACJI

²⁾ Niniejsze rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem Ministra Infrastruktury z dnia 12 października 2010 r. w sprawie danych dotyczących infrastruktury telekomunikacyjnej niezbędnej do przygotowania systemów łączności na potrzeby obronne państwa (Dz. U. poz. 1302), które traci moc z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia zgodnie z art. 96 pkt 26 ustawy z dnia – Przepisy wprowadzające ustawę – Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. poz.).

UZASADNIENIE

Projekt rozporządzenia Ministra Cyfryzacji w sprawie danych dotyczących infrastruktury telekomunikacyjnej niezbędnej do przygotowania systemów łączności na potrzeby obronności, bezpieczeństwa państwa oraz bezpieczeństwa i porządku publicznego, stanowi wykonanie upoważnienia zawartego w art. 54 ust. 6 ustawy z dnia - Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U.Nr), zwanej dalej „ustawą”.

Niniejsze rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem Ministra Infrastruktury z dnia 12 października 2010 roku (Dz.U.2010.196.1302).

Art. 54 ust. 4 ustawy nakłada na Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej, zwanego dalej „Prezesem UKE”, obowiązek utworzenia i zarządzania bazą, w której będą gromadzone dane o infrastrukturze telekomunikacyjnej niezbędnej do przygotowania systemów łączności na potrzeby obronności, bezpieczeństwa państwa oraz bezpieczeństwa i porządku publicznego, (zwane dalej „danymi”).

Przedsiębiorca telekomunikacyjny przekazuje dane Prezesowi UKE corocznie, w terminie do dnia 31 marca według stanu na dzień 31 grudnia poprzedniego roku. Przekazywanie danych tym terminie zapewni skorelowanie ich z innymi informacjami dotyczącymi infrastruktury telekomunikacyjnej, przekazywanymi Prezesowi UKE, w oparciu o obowiązujące przepisy prawa.

W związku z przewidywaną dużą ilością danych Prezes UKE opracuje postać elektroniczną dokumentu, w rozumieniu ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne, którą zamieści na stronie Biuletynu Informacji Publicznej Urzędu Komunikacji Elektronicznej. Dokument elektroniczny po wypełnieniu danymi przedsiębiorca telekomunikacyjny przekazuje Prezesowi UKE na informatycznym nośniku danych, co zagwarantuje odpowiedni poziom bezpieczeństwa przetwarzanych danych.

Utworzenie przedmiotowej bazy danych i pozyskanie w oparciu o przepisy rozporządzenia informacji o infrastrukturze telekomunikacyjnej umożliwi Prezesowi UKE:

- 1) prowadzenie analiz dotyczących możliwości wykorzystania potencjału infrastruktury telekomunikacyjnej na potrzeby obronne, w tym systemu kierowania bezpieczeństwem narodowym. Obowiązek prowadzenia takich analiz przez Prezesa UKE wynika z rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 3 sierpnia 2004 r. w sprawie przygotowania i wykorzystania systemów łączności na potrzeby obronne państwa (Dz. U. Nr 180, poz. 1855).

- 2) udostępnianie danych Ministrowi Obrony Narodowej oraz ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych, na potrzeby planowania działań związanych z obronnością, bezpieczeństwem państwa oraz bezpieczeństwem i porządkiem publicznym. Udostępnianie będzie możliwe z wykorzystaniem systemu teleinformatycznego tych podmiotów lub w postaci elektronicznej, na informatycznym nośniku danych, w postaci zapisu w formacie umożliwiającym ich odczyt za pomocą powszechnie dostępnych urządzeń informatycznych i oprogramowania.

Projektowane rozporządzenie określa szczegółowy zakres danych oraz rodzaje przedsiębiorców telekomunikacyjnych niepodlegających obowiązkowi przekazywania danych.

W §2 projektu określono szczegółowy katalog danych, po zasięgnięciu opinii Ministra Obrony Narodowej oraz ministra właściwego do spraw wewnętrznych, obejmujący informacje dotyczące:

- a) urządzeń telekomunikacyjnych,
- b) węzłów sieci telekomunikacyjnej zapewniającym kolokację,
- c) sieci telekomunikacyjnej,
- d) źródła sygnału synchronizacji czasu sieci telekomunikacyjnej.

Katalog danych nie obejmuje informacji, które przedsiębiorca zobowiązany jest przekazywać Prezesowi UKE na podstawie innych przepisów prawa.

W §3 projektu określono rodzaje przedsiębiorców telekomunikacyjnych niepodlegających obowiązkowi przekazywania danych. Główną proponowaną zmianą w projekcie rozporządzenia, w stosunku do obowiązującego rozporządzenia jest zwolnienie z obowiązku przekazywania danych przez przedsiębiorcę, którego roczne przychody z tytułu wykonywania działalności telekomunikacyjnej w poprzednim roku obrotowym nie przekroczyły 10 milionów złotych. Ponadto zastosowano dodatkowe kryteria, które zwalniają przedsiębiorcę z obowiązku przekazywania danych jeżeli prowadzona działalność telekomunikacyjna polegała wyłącznie na dostarczaniu sieci telekomunikacyjnej lub łączy telekomunikacyjnych dzierżawionych od innego przedsiębiorcy, lub działalność prowadzona była wyłącznie za pośrednictwem sieci telekomunikacyjnej innego przedsiębiorcy telekomunikacyjnego.

Zastosowane wyłączenia, zwalniające przedsiębiorcę telekomunikacyjnego z obowiązku przekazywania danych Prezesowi UKE, nie będą miały wpływu na realizację zadań Prezesa UKE, wynikających z art. 54 ustawy. Zapewnią natomiast ograniczenie liczby przedsiębiorców

telekomunikacyjnych obowiązanych do przekazywania danych. Szacuje się, że obowiązkiem tym zostanie objętych około 100 przedsiębiorców telekomunikacyjnych.

Projektowane rozporządzenie nie podlega procedurze notyfikacji w rozumieniu przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039, z późn. zm.).

Nie zachodzi również konieczność przedstawienia projektu rozporządzenia właściwym organom i instytucjom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu.

Projekt rozporządzenia nie jest objęty zakresem prawa Unii Europejskiej.

Projektowane rozporządzenie nie będzie mieć wpływu na sytuację ekonomiczną i społeczną rodziny, osób niepełnosprawnych oraz osób starszych.

W celu wykonania obowiązku wynikającego z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) projekt rozporządzenia został zamieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji, w serwisie „Rządowy Proces Legislacyjny” oraz w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw informatyzacji. Żaden podmiot nie zgłosił zainteresowania pracami nad projektem w trybie przepisów o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa.

Nazwa projektu Rozporządzenie Ministra Cyfryzacji w sprawie danych dotyczących infrastruktury telekomunikacyjnej Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Kancelaria Prezesa Rady Ministrów, Ministerstwo Spraw Wewnętrznych i Administracji, Ministerstwo Obrony Narodowej Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Janusz Cieszyński – Sekretarz Stanu w Kancelarii Prezesa Rady Ministrów Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu Jacek Łosik - jacek.losik@mc.gov.pl	Data sporządzenia Źródło: Art. 54 ust. 6 ustawy z dnia - Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. ...poz. ...) Nr w wykazie prac legislacyjnych Rady Ministrów
--	--

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Projekt rozporządzenia ministra właściwego ds. informatyzacji w sprawie danych dotyczących infrastruktury telekomunikacyjnej niezbędnej do przygotowania systemów łączności na potrzeby obronności, bezpieczeństwa państwa oraz bezpieczeństwa i porządku publicznego, stanowi wykonanie upoważnienia zawartego w art. 54 ust. 6 ustawy z dnia - Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. ... poz. ...), zwanej dalej „ustawą”.

Niniejsze rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem Ministra Infrastruktury z dnia 12 października 2010 roku (Dz.U.2010.196.1302).

Art. 54 ust. 4 ustawy nakłada na Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej, zwanego dalej „Prezesem UKE”, obowiązek utworzenia i zarządzania bazą, w której będą gromadzone dane o infrastrukturze telekomunikacyjnej niezbędnej do przygotowania systemów łączności na potrzeby obronności, bezpieczeństwa państwa oraz bezpieczeństwa i porządku publicznego, (zwane dalej „danymi”).

Utworzenie przedmiotowej bazy danych i pozyskanie w oparciu o przepisy rozporządzenia informacji o infrastrukturze telekomunikacyjnej umożliwi Prezesowi UKE:

- 1) prowadzenie analiz dotyczących możliwości wykorzystania ich potencjału w zakresie planowania i wykorzystania systemów łączności na potrzeby obronne, w tym systemu kierowania bezpieczeństwem narodowym. Obowiązek prowadzenia takich analiz przez Prezesa UKE wynika z rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 3 sierpnia 2004 r. w sprawie przygotowania i wykorzystania systemów łączności na potrzeby obronne państwa (Dz. U. Nr 180, poz. 1855).
- 2) udostępnianie danych Ministrowi Obrony Narodowej oraz ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych, na potrzeby planowania działań związanych z obronnością, bezpieczeństwem państwa oraz bezpieczeństwem i porządkiem publicznym. Udostępnianie będzie możliwe z wykorzystaniem systemu teleinformatycznego tych podmiotów lub w postaci elektronicznej, na informatycznym nośniku danych, w postaci zapisu w formacie umożliwiającym ich odczyt za pomocą powszechnie dostępnych urządzeń informatycznych i oprogramowania.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Przedsiębiorca telekomunikacyjny przekazuje dane Prezesowi UKE corocznie, w terminie do dnia 31 marca według stanu na dzień 31 grudnia poprzedniego roku. Przekazywanie danych w tym terminie zapewni skorelowanie ich z innymi informacjami dotyczącymi infrastruktury telekomunikacyjnej, przekazywanymi Prezesowi UKE, w oparciu o obowiązujące przepisy prawa.

W związku z przewidywaną dużą ilością danych Prezes UKE opracuje postać elektroniczną dokumentu, w rozumieniu ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów

realizujących zadania publiczne, którą zamieści na stronie Biuletynu Informacji Publicznej Urzędu Komunikacji Elektronicznej. Dokument elektroniczny po wypełnieniu danymi przedsiębiorca telekomunikacyjny przekazuje Prezesowi UKE na informatycznym nośniku danych, co zagwarantuje odpowiedni poziom bezpieczeństwa przetwarzanych danych.

Projektowane rozporządzenie określa szczegółowy zakres danych oraz rodzaje przedsiębiorców telekomunikacyjnych niepodlegających obowiązkowi przekazywania danych.

Wejście w życie rozporządzenia umożliwi Prezesowi UKE realizację zadania wynikającego z art. 54 ustawy Prawo komunikacji elektronicznej poprzez gromadzenia danych o infrastrukturze przedsiębiorców telekomunikacyjnych, analizę możliwości wykorzystania tej infrastruktury na potrzeby obronne, w tym systemu kierowania bezpieczeństwem narodowym. Ponadto dane te będą przekazywane Ministrowi Obrony Narodowej oraz ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych, na potrzeby planowania działań związanych z obronnością, bezpieczeństwem państwa oraz bezpieczeństwem i porządkiem publicznym.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Regulacja dotyczy obronności, bezpieczeństwa państwa oraz bezpieczeństwa i porządku publicznego. Odstąpiono zatem od analizy porównawczej z innymi państwami.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Prezes UKE, Minister Obrony Narodowej, Minister właściwy do spraw wewnętrznych	3	Nie dotyczy	Gromadzenie wyłącznie danych od przedsiębiorców telekomunikacyjnych, których infrastruktura i sieć telekomunikacyjna mają istotne znaczenie dla obronności i bezpieczeństwa państwa oraz bezpieczeństwa porządku publicznego.
Przedsiębiorcy telekomunikacyjni obowiązani do przekazywania danych dotyczących infrastruktury telekomunikacyjnej niezbędnej do przygotowania systemów łączności na potrzeby obronności, bezpieczeństwa państwa oraz bezpieczeństwa i porządku publicznego	Określenie rodzaju przedsiębiorców telekomunikacyjnych niepodlegających obowiązkowi i przekazywania danych spowoduje, że obowiązki będzie wykonywało ok. 100 przedsiębiorców	Przedsiębiorcy wpisani w rejestrze przedsiębiorców telekomunikacyjnych prowadzonym przez Prezesa UKE	Wskazanie kryteriów dla przedsiębiorców telekomunikacyjnych niepodlegających przekazywania danych Prezesowi UKE pozwoli zdjąć obowiązek z mikro i małych przedsiębiorców.

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

W ramach konsultacji społecznych projekt został przedstawiony izbom zrzeszającym przedsiębiorców telekomunikacyjnych. Zgłoszone uwagi zostaną wykorzystane w trakcie prac nad niniejszym projektem. Będzie on konsultowany z Ministrem Obrony Narodowej oraz ministrem właściwym do spraw wewnętrznych. Projekt został opublikowany na stronach Biuletynu Informacji Publicznej ministra właściwego do spraw informatyzacji zgodnie z przepisami ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie tworzenia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414).

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

(ceny stałe z 2020 r.)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]												
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Łącznie (0-10)	
Dochody ogółem													
budżet państwa													
JST													
pozostałe jednostki (oddzielnie)													
Wydatki ogółem													
budżet państwa													
JST													
pozostałe jednostki (oddzielnie)													
Saldo ogółem													
budżet państwa													
JST													
pozostałe jednostki (oddzielnie)													
Źródła finansowania	Nie dotyczy												
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Nie dotyczy												

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe, osoby niepełnosprawne oraz starsze

		Skutki						
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0-10)
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z 2020 r.)	duże przedsiębiorstwa							
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw							

	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe, osoby niepełnosprawne i osoby starsze							
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa	W rozporządzeniu określono zakres danych obejmujący jedynie informacje, które są niezbędne do realizacji ustawowych zadań. Obowiązkowi przekazywania danych podlegać będzie około 100 przedsiębiorców telekomunikacyjnych, których roczne przychody z tytułu wykonywania działalności telekomunikacyjnej w poprzednim roku obrotowym przekroczyły 10 milionów złotych.						
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	W rozporządzeniu zwolniono z obowiązku przekazywania danych przedsiębiorców telekomunikacyjnych, których roczne przychody z tytułu wykonywania działalności telekomunikacyjnej w poprzednim roku obrotowym nie przekroczyły 10 milionów złotych. Ponadto zastosowano dodatkowe kryteria, które zwolnią przedsiębiorcę z obowiązku przekazywania danych jeżeli prowadzona działalność telekomunikacyjna polega wyłącznie na dostarczaniu sieci telekomunikacyjnej lub łączy telekomunikacyjnych dzierżawionych od innego przedsiębiorcy, lub działalność prowadzona jest wyłącznie za pośrednictwem sieci telekomunikacyjnej innego przedsiębiorcy telekomunikacyjnego. Zastosowane kryteria znacznie ograniczą liczbę przedsiębiorców obowiązanych do przekazywania danych.						
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe, osoby niepełnosprawne i osoby starsze	Projekt rozporządzenia nie ma wpływu na sytuację ekonomiczną i społeczną rodziny, osób niepełnosprawnych oraz osób starszych, a także na obywateli i gospodarstwa domowe.						
Niemierzalne	duże przedsiębiorstwa	-						
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	-						
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe, osoby niepełnosprawne i osoby starsze	-						
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń		Nie dotyczy						
8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu								

☐ nie dotyczy	
Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).	☐ tak ☐ nie ☒ nie dotyczy
☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektroniczności.	☒ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy
Komentarz:	
9. Wpływ na rynek pracy	
Projektowane rozporządzenie nie będzie miało wpływu na rynek pracy.	
10. Wpływ na pozostałe obszary	
☐ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☐ inne:	☐ demografia ☐ mienie państwowe ☐ informatyzacja ☐ zdrowie
Omówienie wpływu	
11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego	
Proponuje się, aby projektowane rozporządzenie weszło w życie po upływie 30 dni od dnia jego ogłoszenia.	
12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?	
Ze względu na specyfikę projektu nie jest zasadne zastosowanie mierników.	
13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)	
Brak	

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH I ADMINISTRACJI¹⁾

z dnia

w sprawie satelitarnej usługi publicznej o regulowanym dostępie

Na podstawie art. 60 ustawy z dnia - Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U.) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) strukturę i sposób zarządzania satelitarą usługą publiczną o regulowanym dostępie;
- 2) szczegółowy zakres informacji zawartych we wnioskach o wydanie:

a) pozwolenia na dostęp PRS,

b) zezwolenia na wywóz poza Unię Europejską i zezwolenia na transfer wewnątrzunijny sprzętu lub technologii opracowanych na potrzeby PRS.

§ 2. Określenia użyte w rozporządzeniu oznaczają:

- 1) element PRS - wszelką technologię PRS i wszelki sprzęt PRS;
- 2) grupa użytkowników PRS – zbiór użytkowników PRS, dla których ustalono grupowy punkt kontaktowy;
- 3) grupowy punkt kontaktowy – wyznaczony przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych punkt kontaktowy pełniący funkcję pośredniczącą pomiędzy jednostką zarządzającą PRS oraz poszczególnymi punktami kontaktowymi użytkowników wchodzących w skład grupy użytkowników PRS;
- 4) moduł bezpieczeństwa PRS – urządzenie elektroniczne będące elementem odbiornika PRS, przeznaczone do dekodowania sygnału PRS z wykorzystaniem zaimplementowanych w nim kluczy kryptograficznych;

¹⁾ Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji kieruje działem administracji rządowej – sprawy wewnętrzne, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 18 listopada 2019 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji (Dz. U. poz. 2264)

5) odbiornik PRS – urządzenie, które odbiera sygnały PRS w przestrzeni i które poprzez obróbkę tych sygnałów dostarcza upoważnionym użytkownikom co najmniej jedną z następujących danych wyjściowych: współrzędne określające pozycję, prędkość, czas, odległości lub różnice odległości;

6) punkt kontaktowy - przedstawiciela lub przedstawicieli danego podmiotu, który jest właściwy lub którzy są właściwi do kontaktu w sprawach dotyczących PRS. Za punkt kontaktowy uznaje się również dane teleadresowe przedstawicieli, takie jak adres elektronicznej skrzynki pocztowej oraz numer telefonu kontaktowego;

7) sprzęt PRS:

a) moduł bezpieczeństwa PRS,
b) odbiornik PRS,
c) narzędzia do testowania, kwalifikacji i funkcjonowania modułu bezpieczeństwa PRS lub odbiornika PRS, w tym generatory sygnału PRS;

d) część przeznaczoną wyłącznie do sprzętu wskazanego w lit. a - c, jeżeli ten sprzęt lub jego projekt, opracowywanie lub kwalifikacja wymagały korzystania z niejawnych informacji dotyczących PRS;

8) technologia PRS - oprogramowanie, sprzęt i dokumentację konieczne do badań, opracowywania, projektowania, kwalifikacji, produkcji lub korzystania ze sprzętu PRS, które wymaga lub wymagało dostępu do niejawnych informacji dotyczących PRS;

9) wywóz poza Unię Europejską - wywóz zgodnie z art. 2 pkt 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 2021/821 z dnia 20 maja 2021 r. ustanawiającego unijny system kontroli wywozu, pośrednictwa, pomocy technicznej, tranzytu i transferu produktów podwójnego zastosowania.

§ 3. 1. Za zarządzanie PRS na terenie Rzeczypospolitej Polskiej odpowiada jednostka zarządzająca.

2. Jednostka zarządzająca zapewnia utworzenie i stosowanie przez grupy użytkowników PRS procedur operacyjnych dotyczących korzystania z PRS.

3. Jednostka zarządzająca przekazuje do punktu kontaktowego użytkownika informację, do której grupy użytkowników PRS on należy, jak również dane teleadresowe wyznaczonego grupowego punktu kontaktowego.

4. Użytkownik PRS planujący korzystanie z PRS w określonych przedziałach czasu, poprzez swój punkt kontaktowy zgłasza zapotrzebowanie na dostęp do usługi do grupowego

punktu kontaktowego. Grupowy punkt kontaktowy występuje do jednostki zarządzającej o przydział kluczy kryptograficznych PRS.

5. Jednostka zarządzająca, jeżeli została do tego upoważniona przez Agencję Bezpieczeństwa Wewnętrznego lub Agencja Bezpieczeństwa Wewnętrznego, przekazuje użytkownikowi, za pośrednictwem grupowego punktu kontaktowego, klucze kryptograficzne PRS.

6. Użytkownik PRS poprzez swój punkt kontaktowy kontaktuje się z grupowym punktem kontaktowym w sprawie problemów dotyczących funkcjonowania PRS. Grupowy punkt kontaktowy przekazuje związaną z tym informację jednostce zarządzającej.

7. W przypadku stwierdzenia zakłóceń odbioru sygnału PRS, punkt kontaktowy zobowiązany jest do natychmiastowego powiadomienia o tym fakcie jednostki zarządzającej, za pośrednictwem grupowego punktu kontaktowego.

8. Użytkownik PRS ma obowiązek niezwłocznie, nie później niż w terminie 14 dni od dnia zaistnienia zmiany informacji, o których mowa w § 4 pkt 2 i 8, do przekazania zmian za pośrednictwem swojego grupowego punktu kontaktowego do jednostki zarządzającej.

9. Podmiot posiadający pozwolenie na produkowanie sprzętu na potrzeby PRS lub opracowywanie technologii PRS, w tym prowadzenie prac badawczo-rozwojowych, ma obowiązek niezwłocznie, nie później niż w terminie 14 dni od dnia zaistnienia zmiany informacji, o których mowa w § 5 pkt 5 i 11, do przekazania zmian do jednostki zarządzającej.

§ 4. Wniosek o dostęp do PRS zawiera:

1) oznaczenie wnioskodawcy w tym jego nazwę, adres siedziby albo adres zamieszkania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;

2) imię i nazwisko oraz dane teleadresowe osoby, która będzie pełniła rolę punktu kontaktowego pomiędzy jednostką zarządzającą a wnioskodawcą;

3) wnioskowany okres obowiązywania pozwolenia;

4) szczegółowe informacje dotyczące zakresu działalności, w tym określenie celu oraz zadań, do których niezbędny będzie dla wnioskodawcy dostęp do PRS;

5) obszar wykonywania działalności będącej przedmiotem wniosku;

6) szczegółowe informacje na temat warunków, w jakich przechowywane będą sprzęt na potrzeby PRS i technologia PRS;

7) załączony plan zarządzania PRS w danym podmiocie;

8) imię i nazwisko oraz dane teleadresowe osób, które będą odpowiedzialne za czynności związane z zarządzaniem kluczami kryptograficznymi PRS;

9) oświadczenie uprawnionego przedstawiciela wnioskodawcy o zobowiązaniu się do przestrzegania zasad bezpieczeństwa i poufności związanych z dostępem do PRS oraz do poddawania się kontrolom niezbędnym do weryfikacji prawidłowości informacji przedstawionych we wniosku oraz spełnienia warunków wydania pozwolenia;

10) oświadczenie uprawnionego przedstawiciela wnioskodawcy o zobowiązaniu się do prowadzenia rejestru sprzętu na potrzeby PRS lub technologii PRS będących w posiadaniu tego podmiotu oraz imiennego rejestru osób mających dostęp do sprzętu na potrzeby PRS lub technologii PRS będących w posiadaniu tego podmiotu.

§ 5. Wniosek o pozwolenie PRS na produkowanie sprzętu na potrzeby PRS lub opracowywanie technologii PRS, w tym prowadzenie prac badawczo-rozwojowych, zawiera:

1) oznaczenie wnioskodawcy w tym jego nazwę, adres siedziby albo adres zamieszkania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;

2) wnioskowany okres obowiązywania pozwolenia;

3) w przypadku produkowania lub opracowywania modułów bezpieczeństwa PRS i innych produktów kryptograficznych PRS – załączoną kopię dokumentu potwierdzającego, że podmiot stanowi własność wyłączną albo poprzez udział większościowy państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub członkowie zarządu są obywatelami państw członkowskich Unii Europejskiej posiadającymi poświadczenie bezpieczeństwa przyznane przez państwo członkowskie Unii Europejskiej, którym podmiot ten przekazał wyłączne uprawnienia podejmowania decyzji związanych z PRS;

4) numer identyfikacji podatkowej (NIP) wnioskodawcy, o ile taki posiada;

5) imię i nazwisko oraz dane teleadresowe osoby, która będzie pełniła rolę punktu kontaktowego pomiędzy jednostką zarządzającą a wnioskodawcą;

6) załączoną kopię świadectwa bezpieczeństwa przemysłowego, o którym mowa w art. 11 ust. 5 decyzji Rady z dnia 23 września 2013 r. w sprawie przepisów bezpieczeństwa dotyczących ochrony informacji niejawnych UE (2013/488/UE) w przypadku gdy informacje dotyczące PRS lub element PRS, które podmiot ma wykorzystywać w obrębie swojego zakładu, oznaczono klauzulą tajności CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIAL lub wyższą;

7) załączoną kopię dokumentu potwierdzającego zatrudnianie przez podmiot pracowników o stosownych poświadczeniach bezpieczeństwa, w przypadku gdy informacje dotyczące PRS, sprzęt na potrzeby PRS lub technologia PRS, które ma wykorzystywać w obrębie swojego zakładu, oznaczono klauzulą tajności CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIAL lub wyższą;

8) określenie miejsca wykonywania działalności będącej przedmiotem wniosku;

9) założenia techniczne opracowywanych bądź planowanych do produkcji elementów PRS;

10) wskazanie potencjalnych użytkowników, dla których będzie przeznaczony produkowany sprzęt na potrzeby PRS lub będzie opracowywana technologia PRS;

11) oświadczenie uprawnionego przedstawiciela wnioskodawcy o zobowiązaniu się do przestrzegania zasad bezpieczeństwa i poufności związanych z produkowaniem sprzętu na potrzeby PRS lub opracowywaniem technologii PRS oraz do poddawania się kontrolom niezbędnym do weryfikacji prawidłowości informacji przedstawionych we wniosku oraz spełnienia warunków wydania pozwolenia PRS;

12) imienną listę osób zaangażowanych w prace nad produkowaniem sprzętu na potrzeby PRS lub opracowywaniem technologii PRS wraz z informacją o posiadanych przez nich stosownych poświadczeniach bezpieczeństwa;

13) informację o posiadanej akredytacji Rady ds. Akredytacji Bezpieczeństwa, działającej przy Agencji Unii Europejskiej ds. Programu Kosmicznego, stosownej do wykonywanej działalności, uzyskanej za pośrednictwem jednostki zarządzającej, zgodnie z obowiązującą procedurą.

§ 6. Wniosek o wydanie zezwolenia na wywóz poza Unię Europejską i zezwolenia na transfer wewnętrzny sprzętu lub technologii zaprojektowanych na potrzeby PRS zawiera:

1) oznaczenie wnioskodawcy w tym jego nazwę, adres siedziby albo adres zamieszkania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, a także dane teleadresowe osoby wyznaczonej do kontaktu;

2) numer identyfikacji podatkowej (NIP) wnioskodawcy, o ile taki posiada;

3) informację o posiadaniu przez wnioskodawcę pozwolenia PRS na produkowanie sprzętu na potrzeby PRS lub opracowywanie technologii PRS lub pozwolenia PRS na dostęp do PRS;

4) przedmiot wywozu poza Unię Europejską lub transferu wewnątrzunijnego oraz parametry techniczne sprzętu na potrzeby PRS lub technologii PRS;

5) określenie celu oraz miejsca docelowego i okres wywozu poza Unię Europejską lub transferu wewnątrzunijnego sprzętu na potrzeby PRS lub technologii PRS;

6) oznaczenie odbiorcy, w tym jego nazwę, adres siedziby albo adres zamieszkania, a także dane teleadresowe osoby wyznaczonej do kontaktu ze strony odbiorcy.

§ 7. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem

MINISTER
SPRAW WEWNĘTRZNYCH
I ADMINISTRACJI

UZASADNIENIE

Projekt rozporządzenia stanowi wykonanie upoważnienia ustawowego zawartego w art. 60 ustawy z dnia 2022 r. Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U.).

Rozporządzenie określa strukturę i sposób zarządzania satelitarną usługą publiczną o regulowanym dostępie (PRS), w tym obowiązki dla użytkowników PRS, jak również szczegółowy zakres informacji zawartych we wnioskach o wydanie pozwolenia na dostęp do PRS, pozwolenia na produkowanie sprzętu na potrzeby PRS lub opracowywanie technologii PRS, w tym prowadzenie prac badawczo-rozwojowych oraz zezwolenia na wywóz poza Unię Europejską i zezwolenia na transfer wewnątrzunijny sprzętu lub technologii zaprojektowanych na potrzeby PRS.

W §2 wprowadzono następujące definicje: element PRS, grupa użytkowników PRS, grupowy punkt kontaktowy, moduł bezpieczeństwa PRS, odbiornik PRS, punkt kontaktowy, sprzęt PRS, technologia PRS, wywóz poza Unię Europejską.

Jednostka zarządzająca będzie odpowiedzialna za zarządzanie PRS oraz zapewni utworzenie i stosowanie przez grupy użytkowników PRS procedur operacyjnych dotyczących korzystania z PRS. Ustalono hierarchiczną zależność związaną ze sprawnym zarządzaniem PRS. Polega ona na utworzeniu punktów kontaktowych w podmiotach, które uzyskały pozwolenie na dostęp do PRS (użytkownicy). Przewiduje się również utworzenie grupowych punktów kontaktowych. Użytkownicy PRS poprzez swój punkt kontaktowy będą kontaktowali się z grupowym punktem kontaktowym, natomiast grupowy punkt kontaktowy będzie współpracował bezpośrednio z jednostką zarządzającą. Każdy użytkownik będzie otrzymywał klucze kryptograficzne za pośrednictwem grupowego punktu kontaktowego. Jednostka zarządzająca będzie otrzymywała od grupowych punktów kontaktowych zapytania lub prośby, które powinny być skierowane do odpowiednich instytucji odpowiedzialnych za zarządzanie systemem nawigacji satelitarnej Galileo, takich jak np. Centrum Zarządzania Galileo, Centrum Monitorowania Bezpieczeństwa Galileo.

Podmioty, które będą chciały uzyskać dostęp do PRS, będą musiały złożyć wniosek zawierający: oznaczenie wnioskodawcy, dane teleadresowe osoby, która będzie pełniła rolę punktu kontaktowego pomiędzy jednostką zarządzającą PRS a wnioskodawcą, wnioskowany okres obowiązywania pozwolenia, szczegółowe informacje dotyczące zakresu działalności, obszar wykonywania działalności będącej przedmiotem wniosku, szczegółowe informacje na temat warunków, w jakich przechowywane będą sprzęt i technologia PRS, plan zarządzania PRS w danym podmiocie, dane teleadresowe osób odpowiedzialnych za czynności związane z zarządzaniem kluczami kryptograficznymi PRS oraz oświadczenie uprawnionego przedstawiciela wnioskodawcy o zobowiązaniu się do przestrzegania zasad bezpieczeństwa i poufności związanych z dostępem do satelitarnej usługi publicznej o regulowanym dostępie oraz do poddawania się kontrolom niezbędnym do weryfikacji prawidłowości informacji przedstawionych we wniosku oraz spełnienia warunków wydania pozwolenia.

Podmioty, które będą chciały produkować sprzęt na potrzeby PRS lub opracowywać technologie PRS, w tym prowadzić prace badawczo-rozwojowe, będą musiały złożyć wniosek zawierający: oznaczenie wnioskodawcy; wnioskowany okres obowiązywania pozwolenia;

w przypadku produkowania lub opracowywania modułów bezpieczeństwa PRS i innych produktów kryptograficznych PRS – potwierdzoną za zgodność z oryginałem kopię dokumentu potwierdzającego, że podmiot stanowi własność wyłączną bądź poprzez udział większościowy państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub posiada członków zarządu, którzy są obywatelami państw członkowskich Unii Europejskiej posiadającymi poświadczenie bezpieczeństwa przyznane przez państwo członkowskie Unii Europejskiej, którym podmiot ten przekazał wyłączne uprawnienia podejmowania decyzji związanych z PRS; dane teleadresowe osoby, która będzie pełniła rolę punktu kontaktowego pomiędzy jednostką zarządzającą a wnioskodawcą; potwierdzoną za zgodność z oryginałem kopię świadectwa bezpieczeństwa przemysłowego, w przypadku gdy informacje dotyczące PRS lub element PRS, którymi ma operować w obrębie swojego zakładu, oznaczono klauzulą tajności CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIAL lub wyższą; określenie miejsca wykonywania działalności będącej przedmiotem wniosku; założenia techniczne opracowywanych bądź planowanych do produkcji elementów PRS; wskazanie potencjalnych użytkowników, dla których elementy PRS będą przeznaczone; potwierdzoną za zgodność z oryginałem kopię dokumentu potwierdzającego zatrudnianie przez podmiot pracowników o stosownych poświadczeniach bezpieczeństwa, w przypadku gdy informacje dotyczące PRS, sprzęt na potrzeby PRS lub technologia PRS, które ma wykorzystywać w obrębie swojego zakładu, oznaczono klauzulą tajności CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIAL lub wyższą; oświadczenie uprawnionego przedstawiciela wnioskodawcy o zobowiązaniu się do przestrzegania zasad bezpieczeństwa i poufności związanych z produkowaniem sprzętu na potrzeby PRS lub opracowywaniem technologii PRS oraz do poddawania się kontrolom niezbędnym do weryfikacji prawidłowości informacji przedstawionych we wniosku oraz spełnienia warunków wydania pozwolenia; imienną listę osób zaangażowanych w prace nad produkowaniem sprzętu na potrzeby PRS lub opracowywaniem technologii PRS wraz z informacją o posiadanych przez nich stosownych poświadczeniach bezpieczeństwa, w przypadku, gdy informacje dotyczące PRS, sprzęt na potrzeby PRS lub technologia PRS, które ma wykorzystywać w obrębie swojego zakładu, oznaczono klauzulą tajności CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIAL lub wyższą (lista powinna być aktualizowana w terminie 14 dni od dnia zaistnienia zmiany); jak również informację o posiadanej akredytacji Rady ds. Akredytacji Bezpieczeństwa.

Podmioty ubiegające się o zezwolenie na wywóz poza Unię Europejską i zezwolenia na transfer wewnątrzunijny sprzętu lub technologii zaprojektowanych na potrzeby PRS będą musiały złożyć do ministra właściwego do spraw gospodarki wnioski zawierający oznaczenie wnioskodawcy oraz dane teleadresowe osoby wyznaczonej do kontaktu; informację o posiadaniu przez wnioskodawcę pozwolenia PRS na produkowanie sprzętu na potrzeby PRS lub opracowywanie technologii PRS lub pozwolenie PRS na dostęp do PRS, określenie przedmiotu wywozu poza Unię Europejską lub transferu wewnątrzunijnego oraz parametry techniczne takiego sprzętu i technologii; cel oraz miejsce docelowe i okres wywozu poza Unię Europejską lub transferu wewnątrzunijnego sprzętu na potrzeby PRS lub technologii PRS; a także dane teleadresowe odbiorcy oraz osoby wyznaczonej do kontaktu ze strony odbiorcy.

Proponuje się, aby projektowane rozporządzenie weszło po wejściu w życie ustawy we wskazanym terminie.

Przepisy przedmiotowego projektu rozporządzenia pozostają poza zakresem prawa Unii Europejskiej.

Projekt rozporządzenia nie podlega notyfikacji zgodnie z trybem przewidzianym w przepisach dotyczących sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych, ponieważ nie zawiera przepisów technicznych.

Przedmiotowy projekt z uwagi na swój charakter nie zawiera regulacji dotyczących majątkowych praw i obowiązków przedsiębiorców lub praw i obowiązków przedsiębiorców wobec organów administracji publicznej, a zatem nie podlega obowiązkowi dokonania oceny przewidywanego wpływu proponowanych rozwiązań na działalność mikro, małych i średnich przedsiębiorców, stosownie do przepisów ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2021 r. poz. 162).

Zgodnie z §52 uchwały nr 190 Rady Ministrów Regulamin pracy Rady Ministrów projekt zostanie udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji, w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny.

<p>Nazwa projektu Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji w sprawie satelitarnej usługi publicznej o regulowanym dostępie</p> <p>Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Ministerstwo Spraw Wewnętrznych i Administracji Ministerstwo Rozwoju i Technologii</p> <p>Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Bartosz Grodecki – Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych i Administracji</p> <p>Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu Piotr Makulec – Zastępca Dyrektora Departamentu Teleinformatyki w MSWiA – tel. 22 60 132 00, piotr.makulec@mswia.gov.pl</p>	<p>Data sporządzenia 25.07.2022</p> <p>Źródło: Upoważnienie ustawowe</p> <p>Nr w wykazie prac</p>
--	--

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Art. 60 ustawy Prawo komunikacji elektronicznej nakłada obowiązek wydania rozporządzenia określającego: strukturę i sposób zarządzania satelitarą usługą publiczną o regulowanym dostępie (PRS), w tym obowiązki użytkowników PRS, kierując się koniecznością zapewnienia skutecznego zarządzania użytkownikami i zastosowaniami PRS, oraz szczegółowy zakres informacji zawartych we wnioskach o wydanie:

- a) pozwolenia na dostęp do PRS lub pozwolenia na produkowanie sprzętu na potrzeby PRS lub opracowywanie technologii PRS, w tym prowadzenie prac badawczo-rozwojowych,
- b) zezwoleń na wywóz poza Unię Europejską i zezwoleń na transfer wewnątrzunijny sprzętu lub technologii zaprojektowanych na potrzeby PRS, mając na uwadze konieczność zapewnienia bezpieczeństwa PRS.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Przedmiotowe rozporządzenie zawiera szczegółowe informacje dotyczące: struktury i sposobu zarządzania PRS w tym obowiązki dla użytkowników PRS, jak również wniosków o wydawanie pozwoleń na dostęp do PRS oraz pozwoleń na produkowanie sprzętu na potrzeby PRS lub opracowywanie technologii PRS, w tym prowadzenie prac badawczo-rozwojowych; wniosków o wydanie zezwoleń na wywóz poza Unię Europejską i transfer wewnątrzunijny sprzętu lub technologii zaprojektowanych na potrzeby tej usługi.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Z przeprowadzonej przez MSWiA analizy wynika, że uregulowania prawne dotyczące usługi PRS posiadają: Austria, Czechy, Finlandia, Francja, Niemcy (porozumienie), Słowacja i Włochy, z czego jedynie Francja wydała zarówno ustawę, jak i akt wykonawczy do ustawy.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Projektowana regulacja będzie			Podmioty te będą zaangażowane w

dotyczyła MSWiA, ABW, MRiT, użytkowników PRS oraz podmiotów, którym mogą być zlecone zadania produkcji sprzętu i opracowania technologii PRS			funkcjonowanie usługi publicznej o regulowanym dostępie systemu nawigacji satelitarnej Galileo na terenie Polski.									
5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji												
Ze względu na charakter uregulowań ujętych w projekcie, projekt nie jest kierowany do konsultacji publicznych.												
6. Wpływ na sektor finansów publicznych												
(ceny stałe z ... r.)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]											
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Łącznie (0-10)
Dochody ogółem												
budżet państwa												
JST												
pozostałe jednostki (oddzielnie)												
Wydatki ogółem												
budżet państwa												
JST												
pozostałe jednostki (oddzielnie)												
Saldo ogółem												
budżet państwa												
JST												
pozostałe jednostki (oddzielnie)												
Źródła finansowania	Treść aktu prawnego nie wymaga określenia źródeł finansowania wobec neutralności proponowanych w projekcie rozwiązań w zakresie dochodów i wydatków jednostek sektora finansów publicznych.											
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń												

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe								
Skutki								
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0–10)
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z ... r.)	duże przedsiębiorstwa							
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw							
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe							
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa							
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw							
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe							
Niemierzalne								
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	<p>Wejście w życie aktu prawnego nie będzie miało wpływu na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw.</p> <p>Projektowany akt prawny nie będzie miał wpływu na sytuację ekonomiczną i społeczną rodziny, a także osób niepełnosprawnych oraz osób starszych.</p>							
8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu								
☒ nie dotyczy								
Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).				☐ tak ☐ nie ☒ nie dotyczy				
☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:				☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:				

Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektroniczacji.		☐ tak ☐ nie ☒ nie dotyczy
Komentarz:		
9. Wpływ na rynek pracy		
Regulacja nie wpłynie na rynek pracy.		
10. Wpływ na pozostałe obszary		
☐ środowisko naturalne	☐ demografia	☐ informatyzacja
☐ sytuacja i rozwój regionalny	☐ mienie państwowe	☐ zdrowie
☐ inne:		
Omówienie wpływu	Wejście w życie aktu prawnego nie będzie miało wpływu na obszary, o których mowa w pkt 10.	
11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego		
Wykonanie przepisów aktu prawnego nastąpi po wejściu w życie przedmiotowego rozporządzenia.		
12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?		
Z uwagi na zakres przedmiotowy projektu, ewaluacja rozporządzenia nie jest konieczna.		
13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)		

ROZPORZĄDZENIE

RADY MINISTRÓW

z dnia

w sprawie Krajowej Tablicy Przeznaczeń Częstotliwości

Na podstawie art. 62 ust. 3 ustawy z dnia ... 2022 r. - Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. poz. ...) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Ustala się Krajową Tablicę Przeznaczeń Częstotliwości, zwaną dalej „Tablicą”, stanowiącą załącznik nr 1 do rozporządzenia.

2. Uwagi do przeznaczeń zakresów częstotliwości określonych w Tablicy zawiera załącznik nr 2 do rozporządzenia.

3. Objaśnienia do Tablicy zawiera załącznik nr 3 do rozporządzenia.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.¹⁾

PREZES RADY MINISTRÓW

¹⁾ Niniejsze rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 27 grudnia 2013 r. w sprawie Krajowej Tablicy Przeznaczeń Częstotliwości (Dz. U. z 2022 r. poz. 1988), które traci moc z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, na podstawie art. 96 pkt 11 lit. a ustawy z dnia ... wprowadzającej ustawę - Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. poz.).

Załączniki
do rozporządzenia
Rady Ministrów z dnia
(poz. ...)

Załącznik nr 1

Krajowa Tablica Przeznaczeń Częstotliwości.

Lp.	f _{dolna} (kHz)	f _{górna} (kHz)	Przeznaczenie	Użytkowanie
1	Poniżej 8,3 kHz		(Nie przeznaczono) 5.53 5.54	
2	8,3	9,0	POMOCE METEOROLOGICZNE 5.54A	cywilne
3	9,0	11,3	RADIONAWIGACJA POMOCE METEOROLOGICZNE 5.54A	cywilno-rządowe cywilne
4	11,3	14,0	RADIONAWIGACJA	cywilno-rządowe
5	14,00	19,95	STAŁA RUCHOMA MORSKA 5.57 5.56	cywilno-rządowe cywilno-rządowe
6	19,95	20,05	WZORCOWY SYGNAŁ CZĘSTOTLIWOŚCI I CZASU (20 kHz)	cywilne
7	20,05	70,00	STAŁA RUCHOMA MORSKA 5.57 5.56	cywilno-rządowe cywilno-rządowe
8	70	72	RADIONAWIGACJA 5.60	rządowe
9	72	84	STAŁA RUCHOMA MORSKA 5.57 RADIONAWIGACJA 5.60	cywilno-rządowe cywilno-rządowe rządowe

			5.56	
10	84	86	RADIONAWIGA CJA 5.60	cywilno-rządowe
11	86	90	STAŁA RUCHOMA MORSKA 5.57 RADIONAWIGA CJA 5.56	cywilno-rządowe cywilno-rządowe rządowe
12	90	110	RADIONAWIGA CJA 5.62 Stała 5.64	cywilno-rządowe cywilno-rządowe
13	110	112	STAŁA RUCHOMA MORSKA RADIONAWIGA CJA 5.64	cywilno-rządowe cywilno-rządowe cywilno-rządowe
14	112	115	RADIONAWIGA CJA 5.60	cywilno-rządowe
15	115,0	117,6	RADIONAWIGA CJA 5.60 Stała Ruchoma morska 5.64	cywilno-rządowe cywilno-rządowe cywilno-rządowe
16	117,6	126,0	STAŁA RUCHOMA MORSKA RADIONAWIGA CJA 5.60 5.64	cywilno-rządowe cywilno-rządowe cywilno-rządowe
17	126	129	RADIONAWIGA CJA 5.60	cywilno-rządowe
18	129	130	STAŁA RUCHOMA MORSKA RADIONAWIGA CJA 5.60 5.64	cywilno-rządowe cywilno-rządowe cywilno-rządowe
19	130,0	135,7	STAŁA	cywilno-rządowe

			RUCHOMA MORSKA 5.64	cywilno-rządowe
20	135,7	137,8	STAŁA RUCHOMA MORSKA Amatorska 5.67A 5.64	cywilno-rządowe cywilno-rządowe cywilne
21	137,8	148,5	STAŁA RUCHOMA MORSKA 5.64	cywilno-rządowe cywilno-rządowe
22	148,5	255,0	RADIODYFUZJ A	cywilne
23	255,0	283,5	RADIONAWIGA CJA LOTNICZA RADIODYFUZJ A	cywilno-rządowe cywilne
24	283,5	315,0	RADIONAWIGA CJA LOTNICZA RADIONAWIGA CJA MORSKA (radiolatarnie) 5.73 5.74	cywilno-rządowe cywilno-rządowe
25	315	325	RADIONAWIGA CJA LOTNICZA Radionawigacja morska (radiolatarnie) 5.73	cywilno-rządowe cywilno-rządowe
26	325	405	RADIONAWIGA CJA LOTNICZA	cywilno-rządowe
27	405	415	RADIONAWIGA CJA 5.76	cywilno-rządowe
28	415	435	RUCHOMA MORSKA 5.79 RADIONAWIGA CJA LOTNICZA	cywilno-rządowe cywilno-rządowe
29	435	472	RUCHOMA MORSKA 5.79	cywilno-rządowe cywilno-rządowe

			Radionawigacja lotnicza 5.82	
30	472	479	RUCHOMA MORSKA 5.79 Radionawigacja lotnicza Amatorska 5.80A 5.82	cywilno-rządowe cywilno-rządowe cywilne
31	479	495	RUCHOMA MORSKA 5.79 5.79A Radionawigacja lotnicza 5.82	cywilno-rządowe cywilno-rządowe
32	495	505	RUCHOMA MORSKA	cywilno-rządowe
33	505,0	526,5	RUCHOMA MORSKA 5.79 5.79A 5.84 RADIONAWIGA CJA LOTNICZA	cywilno-rządowe cywilno-rządowe
34	526,5	1606,5	RADIODYFUZJ A	cywilne
35	1606,5	1625,0	STAŁA RUCHOMA LĄDOWA RUCHOMA MORSKA 5.90 5.92	cywilno-rządowe cywilno-rządowe cywilno-rządowe
36	1625	1635	STAŁA 5.93 RUCHOMA LĄDOWA 5.93 RADIOLOKALI ZACJA	rządowe rządowe cywilno-rządowe
37	1635	1800	STAŁA RUCHOMA LĄDOWA RUCHOMA MORSKA 5.90 5.92	cywilno-rządowe cywilno-rządowe cywilno-rządowe

38	1800	1810	STAŁA 5.93 RUCHOMA LĄDOWA 5.93 RADIOLOKALI ZACJA	rządowe rządowe cywilno-rządowe
39	1810	1850	AMATORSKA 5.100	cywilne
40	1850	2000	STAŁA RUCHOMA z wyjątkiem ruchomej lotniczej AMATORSKA 5.96 5.103	cywilno-rządowe cywilno-rządowe cywilne
41	2000	2025	STAŁA RUCHOMA z wyjątkiem ruchomej lotniczej (R) 5.92 5.103	cywilno-rządowe cywilno-rządowe
42	2025	2045	STAŁA RUCHOMA z wyjątkiem ruchomej lotniczej (R) Pomoce meteorologiczne 5.104 5.92 5.103	cywilno-rządowe cywilno-rządowe cywilne
43	2045	2160	STAŁA RUCHOMA LĄDOWA RUCHOMA MORSKA 5.92	cywilno-rządowe cywilno-rządowe cywilno-rządowe
44	2160	2170	STAŁA 5.93 RUCHOMA LĄDOWA 5.93 RADIOLOKALI ZACJA	rządowe rządowe cywilno-rządowe
45	2170,0	2173,5	RUCHOMA	cywilno-rządowe

			MORSKA	
46	2173,5	2190,5	RUCHOMA (ratunkowa i wywoławcza) 5.108 5.109 5.110 5.111	cywilno-rządowe
47	2190,5	2194,0	RUCHOMA MORSKA	cywilno-rządowe
48	2194	2300	STAŁA RUCHOMA z wyjątkiem ruchomej lotniczej (R) 5.92 5.103	cywilno-rządowe cywilno-rządowe
49	2300	2498	STAŁA RUCHOMA z wyjątkiem ruchomej lotniczej (R) RADIODYFUZJ A 5.113 5.103	cywilno-rządowe cywilno-rządowe cywilne
50	2498	2501	WZORCOWY SYGNAŁ CZĘSTOTLIWO ŚCI I CZASU (2500 kHz)	cywilne
51	2501	2502	WZORCOWY SYGNAŁ CZĘSTOTLIWO ŚCI I CZASU Badania kosmiczne	cywilne cywilne
52	2502	2625	STAŁA RUCHOMA z wyjątkiem ruchomej lotniczej (R) 5.92 5.103	cywilno-rządowe cywilno-rządowe
53	2625	2650	RUCHOMA MORSKA RADIONAWIGA	cywilno-rządowe cywilno-rządowe

			CJA MORSKA 5.92	
54	2650	2850	STAŁA RUCHOMA z wyjątkiem ruchomej lotniczej (R) 5.92 5.103	cywilno-rządowe cywilno-rządowe
55	2850	3025	RUCHOMA LOTNICZA (R) 5.111 5.115	cywilno-rządowe
56	3025	3155	RUCHOMA LOTNICZA (OR)	rządowe
57	3155	3200	STAŁA RUCHOMA z wyjątkiem ruchomej lotniczej (R) 5.116	cywilno-rządowe cywilno-rządowe
58	3200	3230	STAŁA RUCHOMA z wyjątkiem ruchomej lotniczej (R) RADIODYFUZJ A 5.113 5.116	cywilno-rządowe cywilno-rządowe cywilne
59	3230	3400	STAŁA RUCHOMA z wyjątkiem ruchomej lotniczej RADIODYFUZJ A 5.113 5.116	cywilno-rządowe cywilno-rządowe cywilne
60	3400	3500	RUCHOMA LOTNICZA (R)	cywilno-rządowe
61	3500	3800	STAŁA RUCHOMA z wyjątkiem ruchomej lotniczej	cywilno-rządowe cywilno-rządowe cywilne

			AMATORSKA 5.92	
62	3800	3900	STAŁA RUCHOMA LĄDOWA RUCHOMA LOTNICZA (OR)	cywilno-rządowe cywilno-rządowe rządowe
63	3900	3950	RUCHOMA LOTNICZA (OR)	rządowe
64	3950	4000	STAŁA RADIODYFUZJA	cywilno-rządowe cywilne
65	4000	4063	STAŁA RUCHOMA MORSKA 5.127	cywilno-rządowe cywilno-rządowe
66	4063	4438	STAŁA RUCHOMA MORSKA 5.79A 5.109 5.110 5.130 5.131 5.132 5.128	rządowe cywilno-rządowe
67	4438	4488	STAŁA RUCHOMA z wyjątkiem ruchomej lotniczej (R) Radiolokalizacja 5.132A	cywilno-rządowe cywilno-rządowe cywilno-rządowe
68	4488	4650	STAŁA RUCHOMA z wyjątkiem ruchomej lotniczej (R)	cywilno-rządowe cywilno-rządowe
69	4650	4700	RUCHOMA LOTNICZA (R)	cywilno-rządowe
70	4700	4750	RUCHOMA LOTNICZA (OR)	rządowe
71	4750	4850	STAŁA RUCHOMA LĄDOWA RUCHOMA	cywilno-rządowe cywilno-rządowe rządowe cywilne

			LOTNICZA (OR) RADIODYFUZJ A 5.113	
72	4850	4995	STAŁA RUCHOMA LĄDOWA RADIODYFUZJ A 5.113	cywilno-rządowe cywilno-rządowe cywilne
73	4995	5003	WZORCOWY SYGNAŁ CZĘSTOTLIWO ŚCI I CZASU (5000 kHz)	cywilne
74	5003	5005	WZORCOWY SYGNAŁ CZĘSTOTLIWO ŚCI I CZASU Badania kosmiczne	cywilne cywilne
75	5005	5060	STAŁA RADIODYFUZJ A 5.113	cywilno-rządowe cywilne
76	5060	5250	STAŁA Ruchoma z wyjątkiem ruchomej lotniczej	cywilno-rządowe cywilno-rządowe
77	5250	5275	STAŁA RUCHOMA z wyjątkiem ruchomej lotniczej Radiolokalizacja 5.132A	cywilno-rządowe cywilno-rządowe cywilno-rządowe
78	5275,0	5351,5	STAŁA RUCHOMA z wyjątkiem ruchomej lotniczej	cywilno-rządowe cywilno-rządowe
79	5351,5	5366,5	STAŁA RUCHOMA z wyjątkiem	cywilno-rządowe cywilno-rządowe cywilne

			ruchovej lotniczej Amatorska 5.133B	
80	5366,5	5450,0	STAŁA RUCHOMA z wyjątkiem ruchovej lotniczej	cywilno-rządowe cywilno-rządowe
81	5450	5480	STAŁA RUCHOMA ŁĄDOWA RUCHOMA LOTNICZA (OR)	cywilno-rządowe cywilno-rządowe rządowe
82	5480	5680	RUCHOMA LOTNICZA (R) 5.111 5.115	cywilno-rządowe
83	5680	5730	RUCHOMA LOTNICZA (OR) 5.111 5.115	rządowe
84	5730	5900	STAŁA RUCHOMA ŁĄDOWA	cywilno-rządowe cywilno-rządowe
85	5900	5950	STAŁA 5.136 RUCHOMA ŁĄDOWA 5.136 RADIODYFUZJ A 5.134	cywilno-rządowe cywilno-rządowe cywilne
86	5950	6200	RADIODYFUZJ A	cywilne
87	6200	6525	RUCHOMA MORSKA 5.109 5.110 5.130 5.132 5.137	cywilno-rządowe
88	6525	6685	RUCHOMA LOTNICZA (R)	cywilno-rządowe
89	6685	6765	RUCHOMA LOTNICZA (OR)	rządowe
90	6765	7000	STAŁA RUCHOMA z wyjątkiem	cywilno-rządowe cywilno-rządowe

			ruchovej lotniczej (R) 5.138	
91	7000	7100	AMATORSKA AMATORSKA SATELITARNA	cywilne cywilne
92	7100	7200	AMATORSKA	cywilne
93	7200	7300	RADIODYFUZJ A	cywilne
94	7300	7400	STAŁA 5.143 5.143B RUCHOMA LĄDOWA 5.143 5.143B RADIODYFUZJ A 5.134	rządowe rządowe cywilne
95	7400	7450	STAŁA 5.143B RUCHOMA LĄDOWA 5.143B RADIODYFUZJ A	rządowe rządowe cywilne
96	7450	8100	STAŁA RUCHOMA z wyjątkiem ruchovej lotniczej (R)	cywilno-rządowe cywilno-rządowe
97	8100	8195	STAŁA RUCHOMA MORSKA	cywilno-rządowe cywilno-rządowe
98	8195	8815	RUCHOMA MORSKA 5.109 5.110 5.132 5.145 5.111	cywilno-rządowe
99	8815	8965	RUCHOMA LOTNICZA (R)	cywilno-rządowe
100	8965	9040	RUCHOMA LOTNICZA (OR)	rządowe
101	9040	9305	STAŁA	rządowe
102	9305	9355	STAŁA Radiolokalizacja	rządowe cywilno-rządowe

			5.145A	
103	9355	9400	STAŁA	rządowe
104	9400	9500	STAŁA 5.146 RADIODYFUZJ A 5.134	rządowe cywilne
105	9500	9900	STAŁA 5.147 RADIODYFUZJ A	rządowe cywilne
106	9900	9995	STAŁA	rządowe
107	9995	10003	WZORCOWY SYGNAŁ CZĘSTOTLIWO ŚCI I CZASU (10000 kHz) 5.111	cywilne
108	10003	10005	WZORCOWY SYGNAŁ CZĘSTOTLIWO ŚCI I CZASU Badania kosmiczne 5.111	cywilne cywilne
109	10005	10100	RUCHOMA LOTNICZA (R) 5.111	cywilno-rządowe
110	10100	10150	STAŁA Amatorska	cywilno-rządowe cywilne
111	10150	11175	STAŁA Ruchoma z wyjątkiem ruchomej lotniczej (R)	cywilno-rządowe cywilno-rządowe
112	11175	11275	RUCHOMA LOTNICZA (OR)	rządowe
113	11275	11400	RUCHOMA LOTNICZA (R)	cywilno-rządowe
114	11400	11600	STAŁA	cywilno-rządowe
115	11600	11650	STAŁA 5.146 RADIODYFUZJ A 5.134	rządowe cywilne
116	11650	12050	STAŁA 5.147	cywilno-rządowe

			RADIODYFUZJ A	cywilne
117	12050	12100	STAŁA 5.146 RADIODYFUZJ A 5.134	rządowe cywilne
118	12100	12230	STAŁA	cywilno-rządowe
119	12230	13200	RUCHOMA MORSKA 5.109 5.110 5.132 5.145	cywilno-rządowe
120	13200	13260	RUCHOMA LOTNICZA (OR)	rządowe
121	13260	13360	RUCHOMA LOTNICZA (R)	cywilno-rządowe
122	13360	13410	STAŁA RADIOASTRON OMIA 5.149	rządowe cywilne
123	13410	13450	STAŁA Ruchoma z wyjątkiem ruchomej lotniczej (R)	cywilno-rządowe cywilno-rządowe
124	13450	13550	STAŁA Ruchoma z wyjątkiem ruchomej lotniczej (R) Radiolokalizacja 5.132A	cywilno-rządowe cywilno-rządowe cywilno-rządowe
125	13550	13570	STAŁA Ruchoma z wyjątkiem ruchomej lotniczej (R) 5.150	cywilno-rządowe cywilno-rządowe
126	13570	13600	STAŁA 5.151 RUCHOMA Z WYJĄTKIEM RUCHOMEJ LOTNICZEJ (R) 5.151	cywilno-rządowe cywilno-rządowe cywilne

			RADIODYFUZJ A 5.134	
127	13600	13800	RADIODYFUZJ A	cywilne
128	13800	13870	STAŁA 5.151 RUCHOMA Z WYJĄTKIEM RUCHOMEJ LOTNICZEJ (R) 5.151 RADIODYFUZJ A 5.134	rządowe rządowe cywilne
129	13870	14000	STAŁA Ruchoma z wyjątkiem ruchomej lotniczej (R)	cywilno-rządowe cywilno-rządowe
130	14000	14250	AMATORSKA AMATORSKA SATELITARNA	cywilne cywilne
131	14250	14350	AMATORSKA	cywilne
132	14350	14990	STAŁA Ruchoma z wyjątkiem ruchomej lotniczej (R)	cywilno-rządowe cywilno-rządowe
133	14990	15005	WZORCOWY SYGNAŁ CZĘSTOTLIWO ŚCI I CZASU (15000 kHz) 5.111	cywilne
134	15005	15010	WZORCOWY SYGNAŁ CZĘSTOTLIWO ŚCI I CZASU Badania kosmiczne	cywilne cywilne
135	15010	15100	RUCHOMA LOTNICZA (OR)	rządowe
136	15100	15600	RADIODYFUZJ	cywilne

			A	
137	15600	15800	STAŁA 5.146 RADIODYFUZJ A 5.134	cywilno-rządowe cywilne
138	15800	16100	STAŁA	cywilno-rządowe
139	16100	16200	STAŁA Radiolokalizacja 5.145A	cywilno-rządowe cywilno-rządowe
140	16200	16360	STAŁA	cywilno-rządowe
141	16360	17410	RUCHOMA MORSKA 5.109 5.110 5.132 5.145	cywilno-rządowe
142	17410	17480	STAŁA	cywilno-rządowe
143	17480	17550	STAŁA 5.146 RADIODYFUZJ A 5.134	rządowe cywilne
144	17550	17900	RADIODYFUZJ A	cywilne
145	17900	17970	RUCHOMA LOTNICZA (R)	cywilno-rządowe
146	17970	18030	RUCHOMA LOTNICZA (OR)	rządowe
147	18030	18052	STAŁA	rządowe
148	18052	18068	STAŁA Badania kosmiczne	rządowe cywilne
149	18068	18168	AMATORSKA AMATORSKA SATELITARNA	cywilne cywilne
150	18168	18780	STAŁA Ruchoma z wyjątkiem ruchomej lotniczej	cywilno-rządowe cywilno-rządowe
151	18780	18900	RUCHOMA MORSKA	cywilno-rządowe
152	18900	19020	STAŁA 5.146 RADIODYFUZJ A 5.134	rządowe cywilne
153	19020	19680	STAŁA	rządowe

154	19680	19800	RUCHOMA MORSKA 5.132	cywilno-rządowe
155	19800	19990	STAŁA	rządowe
156	19990	19995	WZORCOWY SYGNAŁ CZĘSTOTLIWO ŚCI I CZASU Badania kosmiczne 5.111	cywilne cywilne
157	19995	20010	WZORCOWY SYGNAŁ CZĘSTOTLIWO ŚCI I CZASU (20000 kHz) 5.111	cywilne
158	20010	21000	STAŁA Ruchoma	cywilno-rządowe cywilno-rządowe
159	21000	21450	AMATORSKA AMATORSKA SATELITARNA	cywilne cywilne
160	21450	21850	RADIODYFUZJA	cywilne
161	21850	21870	STAŁA	cywilno-rządowe
162	21870	21924	STAŁA 5.155B	cywilno-rządowe
163	21924	22000	RUCHOMA LOTNICZA (R)	cywilno-rządowe
164	22000	22855	RUCHOMA MORSKA 5.132	cywilno-rządowe
165	22855	23000	STAŁA	cywilno-rządowe
166	23000	23200	STAŁA Ruchoma z wyjątkiem ruchomej lotniczej (R)	cywilno-rządowe cywilno-rządowe
167	23200	23350	STAŁA 5.156A RUCHOMA LOTNICZA (OR)	rządowe rządowe
168	23350	24000	STAŁA RUCHOMA z wyjątkiem	cywilno-rządowe cywilno-rządowe

			ruchovej lotniczej 5.157	
169	24000	24450	STAŁA RUCHOMA LĄDOWA	cywilno-rządowe cywilno-rządowe
170	24450	24600	STAŁA RUCHOMA LĄDOWA Radiolokalizacja 5.132A	cywilno-rządowe cywilno-rządowe cywilno-rządowe
171	24600	24890	STAŁA RUCHOMA LĄDOWA	cywilno-rządowe cywilno-rządowe
172	24890	24990	AMATORSKA AMATORSKA SATELITARNA	cywilne cywilne
173	24990	25005	WZORCOWY SYGNAŁ CZĘSTOTLIWO ŚCI I CZASU (25000 kHz)	cywilne
174	25005	25010	WZORCOWY SYGNAŁ CZĘSTOTLIWO ŚCI I CZASU Badania kosmiczne	cywilne cywilne
175	25010	25070	STAŁA RUCHOMA z wyjątkiem ruchovej lotniczej	rządowe rządowe
176	25070	25210	RUCHOMA MORSKA	cywilno-rządowe
177	25210	25550	STAŁA RUCHOMA z wyjątkiem ruchovej lotniczej	rządowe rządowe
178	25550	25670	RADIOASTRON OMIA	cywilne

			5.149	
179	25670	26100	RADIODYFUZJA	cywilne
180	26100	26175	RUCHOMA MORSKA 5.132	cywilno-rządowe
181	26175	26200	STAŁA RUCHOMA z wyjątkiem ruchomej lotniczej	cywilno-rządowe cywilno-rządowe
182	26200	26350	STAŁA RUCHOMA z wyjątkiem ruchomej lotniczej Radiolokalizacja 5.132A	cywilno-rządowe cywilno-rządowe cywilno-rządowe
183	26350	27500	STAŁA RUCHOMA z wyjątkiem ruchomej lotniczej 5.150	cywilno-rządowe cywilno-rządowe
184	27500	28000	STAŁA RUCHOMA POMOCY METEOROLOGICZNE	rządowe rządowe cywilno-rządowe
185	28000	29700	AMATORSKA AMATORSKA SATELITARNA	cywilne cywilne
186	29,700	30,005	STAŁA RUCHOMA	cywilno-rządowe cywilno-rządowe
187	30,005	30,010	STAŁA RUCHOMA OPERACJE KOSMICZNE (identyfikacja satelitów) BADANIA KOSMICZNE	cywilno-rządowe cywilno-rządowe cywilno-rządowe cywilno-rządowe

188	30,01	33,00	STAŁA RUCHOMA POL.22	rządowe rządowe
189	33,0	37,5	STAŁA RUCHOMA	cywilno-rządowe cywilno-rządowe
190	37,50	38,25	STAŁA RUCHOMA Radioastronomia 5.149	cywilno-rządowe cywilno-rządowe cywilne
191	38,25	39,00	STAŁA RUCHOMA	cywilno-rządowe cywilno-rządowe
192	39,00	39,50	STAŁA RUCHOMA Radiolokalizacja 5.132A	cywilno-rządowe cywilno-rządowe cywilno-rządowe
193	39,500	39,986	STAŁA RUCHOMA	rządowe rządowe
194	39,986	40,020	STAŁA RUCHOMA Badania kosmiczne	rządowe rządowe cywilne
195	40,02	40,98	STAŁA RUCHOMA 5.150	cywilno-rządowe cywilno-rządowe
196	40,980	41,015	STAŁA RUCHOMA Badania kosmiczne	cywilno-rządowe cywilno-rządowe cywilne
197	41,015	42,000	STAŁA RUCHOMA	rządowe rządowe
198	42,0	42,5	STAŁA RUCHOMA Radiolokalizacja 5.132A	rządowe rządowe cywilno-rządowe
199	42,5	44,0	STAŁA RUCHOMA	rządowe rządowe
200	44	47	STAŁA RUCHOMA Radiolokalizacja 5.162A	rządowe rządowe cywilno-rządowe
201	47	48	RUCHOMA	rządowe

			LĄDOWA 5.164 Radiolokalizacja 5.162A	cywilno-rządowe
202	48	50	RUCHOMA LĄDOWA 5.164 Radiolokalizacja 5.162A	cywilno-rządowe cywilno-rządowe
203	50	52	RUCHOMA LĄDOWA 5.164 Amatorska POL. 30 Radiolokalizacja 5.162A	rządowe cywilne cywilno-rządowe
204	52,0000	52,0125	RUCHOMA LĄDOWA 5.164 Radiolokalizacja 5.162A	rządowe cywilno-rządowe
205	52,0125	52,0875	RUCHOMA LĄDOWA 5.164 Radiolokalizacja 5.162A	cywilne cywilno-rządowe
206	52,0875	67,9500	RUCHOMA LĄDOWA 5.164 Radiolokalizacja 5.162A	rządowe cywilno-rządowe
207	67,950	68,000	RUCHOMA LĄDOWA 5.164 Radiolokalizacja 5.162A	cywilne cywilno-rządowe
208	68,0	69,2	STAŁA RUCHOMA z wyjątkiem ruchomej lotniczej POL.47	cywilne cywilne
209	69,2	69,9	STAŁA RUCHOMA z wyjątkiem ruchomej lotniczej	rządowe rządowe
210	69,9	70,0	STAŁA RUCHOMA z	cywilne cywilne

			wyjątkiem ruchomej lotniczej POL.47	
211	70,0	70,3	STAŁA RUCHOMA z wyjątkiem ruchomej lotniczej Amatorska POL.38	cywilne cywilne cywilne
212	70,3	73,3	STAŁA RUCHOMA z wyjątkiem ruchomej lotniczej POL.47 5.149	cywilne cywilne
213	73,3	74,1	STAŁA RUCHOMA z wyjątkiem ruchomej lotniczej 5.149	rządowe rządowe
214	74,1	74,8	STAŁA RUCHOMA z wyjątkiem ruchomej lotniczej 5.149	cywilno-rządowe cywilno-rządowe
215	74,8	75,2	RADIONAWIGA CJA LOTNICZA 5.180	cywilno-rządowe
216	75,2	77,5	STAŁA RUCHOMA z wyjątkiem ruchomej lotniczej	rządowe rządowe
217	77,5	79,0	STAŁA RUCHOMA z wyjątkiem ruchomej lotniczej	cywilno-rządowe cywilno-rządowe
218	79,0	79,7	STAŁA	rządowe

			RUCHOMA z wyjątkiem ruchomej lotniczej	rządowe
219	79,7	85,0	STAŁA RUCHOMA z wyjątkiem ruchomej lotniczej	cywilno-rządowe cywilno-rządowe
220	85,0	87,5	STAŁA RUCHOMA z wyjątkiem ruchomej lotniczej	rządowe rządowe
221	87,5	100,0	RADIODYFUZJ A	cywilne
222	100	108	RADIODYFUZJ A	cywilne
223	108,000	117,975	RADIONAWIGA CJA LOTNICZA RUCHOMA LOTNICZA (R) 5.197A	cywilno-rządowe cywilno-rządowe
224	117,975	132,000	RUCHOMA LOTNICZA (R) 5.111 5.200	cywilno-rządowe
225	132	136	RUCHOMA LOTNICZA (R) RUCHOMA LOTNICZA (OR) 5.201 POL.22	cywilno-rządowe rządowe
226	136	137	RUCHOMA LOTNICZA (R) RUCHOMA LOTNICZA (OR) 5.202 POL.22	cywilno-rządowe rządowe
227	137,000	137,025	RUCHOMA LOTNICZA (OR) 5.206 RUCHOMA SATELITARNA	rządowe cywilno-rządowe cywilne cywilne

			(kosmos-Ziemia) 5.208A 5.208B 5.209 POL.7 METEOROLOGI A SATELITARNA (kosmos-Ziemia) BADANIA KOSMICZNE (kosmos-Ziemia) OPERACJE KOSMICZNE (kosmos-Ziemia) Stała Ruchoma z wyjątkiem ruchomej lotniczej (R) 5.208	cywilne rządowe rządowe
228	137,025	137,175	RUCHOMA LOTNICZA (OR) 5.206 METEOROLOGI A SATELITARNA (kosmos-Ziemia) BADANIA KOSMICZNE (kosmos-Ziemia) OPERACJE KOSMICZNE (kosmos-Ziemia) Stała Ruchoma z wyjątkiem ruchomej lotniczej (R) Ruchoma satelitarna (kosmos-Ziemia) 5.208A 5.208B 5.209 POL.7 5.208	rządowe cywilne cywilne cywilne rządowe rządowe cywilne

229	137,175	137,825	<p>RUCHOMA LOTNICZA (OR) 5.206 RUCHOMA SATELITARNA (kosmos-Ziemia) 5.208A 5.208B 5.209 POL.7 METEOROLOGI A SATELITARNA (kosmos-Ziemia) BADANIA KOSMICZNE (kosmos-Ziemia) OPERACJE KOSMICZNE (kosmos-Ziemia) Stała Ruchoma z wyjątkiem ruchomej lotniczej (R) 5.208</p>	<p>rządowe cywilno-rządowe cywilne cywilne cywilne rządowe rządowe</p>
230	137,825	138,000	<p>RUCHOMA LOTNICZA (OR) 5.206 METEOROLOGI A SATELITARNA (kosmos-Ziemia) BADANIA KOSMICZNE (kosmos-Ziemia) OPERACJE KOSMICZNE (kosmos-Ziemia) Stała Ruchoma z wyjątkiem ruchomej lotniczej (R) Ruchoma</p>	<p>rządowe cywilne cywilne cywilne rządowe rządowe cywilne</p>

			satelitarna (kosmos-Ziemia) 5.208A 5.209 POL.7 5.208	
231	138,0	143,6	RUCHOMA LOTNICZA (OR)	rządowe
232	143,60	143,65	RUCHOMA LOTNICZA (OR) BADANIA KOSMICZNE (kosmos-Ziemia)	rządowe cywilne
233	143,65	144,00	RUCHOMA LOTNICZA (OR)	rządowe
234	144	146	AMATORSKA AMATORSKA SATELITARNA	cywilne cywilne
235	146,0	147,8	STAŁA RUCHOMA z wyjątkiem ruchomej lotniczej (R) POL.22	rządowe rządowe
236	147,800	147,975	STAŁA RUCHOMA z wyjątkiem ruchomej lotniczej (R)	cywilne cywilne
237	147,975	148,000	STAŁA RUCHOMA z wyjątkiem ruchomej lotniczej (R)	cywilne cywilne
238	148,00	148,65	STAŁA RUCHOMA z wyjątkiem ruchomej lotniczej (R) RUCHOMA SATELITARNA (Ziemia-kosmos) 5.209	cywilne cywilne cywilne

			5.218 5.219 5.221	
239	148,65	149,90	STAŁA RUCHOMA z wyjątkiem ruchomej lotniczej (R) Ruchoma satelitarna (Ziemia-kosmos) 5.209 5.218 5.219 5.221 POL.8	rządowe rządowe cywilne
240	149,90	150,05	RUCHOMA POL.50 RUCHOMA SATELITARNA (Ziemia-kosmos) 5.209 5.220 POL.25	rządowe cywilne
241	150,050	151,625	STAŁA RUCHOMA z wyjątkiem ruchomej lotniczej RADIOASTRON OMIA 5.149 POL.25	cywilne cywilne cywilne
242	151,625	151,775	STAŁA RUCHOMA z wyjątkiem ruchomej lotniczej RADIOASTRON OMIA 5.149	rządowe rządowe cywilne
243	151,775	153,000	STAŁA RUCHOMA z wyjątkiem ruchomej lotniczej RADIOASTRON OMIA	cywilne cywilne cywilne

			5.149	
244	153,00	154,00	STAŁA RUCHOMA z wyjątkiem ruchomej lotniczej (R) Pomoce meteorologiczne POL.25	cywilne cywilne cywilne
245	154,00	154,40	STAŁA RUCHOMA z wyjątkiem ruchomej lotniczej (R) POL.25	cywilne cywilne
246	154,4000	156,4875	STAŁA RUCHOMA z wyjątkiem ruchomej lotniczej (R) 5.226 POL.25	cywilno-rządowe cywilno-rządowe
247	156,4875	156,5125	RUCHOMA MORSKA (ratunkowa i wywoławcza poprzez DSC) 5.226 5.227 POL.25	cywilno-rządowe
248	156,5125	156,5375	RUCHOMA MORSKA (ratunkowa i wywoławcza poprzez DSC) 5.111 5.226 POL.25	cywilno-rządowe
249	156,5375	156,5625	RUCHOMA MORSKA (ratunkowa i wywoławcza poprzez DSC) 5.226 5.227 POL.25	cywilno-rządowe

250	156,5625	156,7625	STAŁA RUCHOMA z wyjątkiem ruchomej lotniczej (R) 5.226 POL.25	cywilno-rządowe cywilno-rządowe
251	156,7625	156,7875	RUCHOMA MORSKA Ruchoma satelitarna (Ziemia-kosmos) 5.111 5.226 5.228	cywilno-rządowe cywilne
252	156,7875	156,8125	RUCHOMA MORSKA (ratunkowa i wywoławcza) 5.111 5.226	cywilno-rządowe
253	156,8125	156,8375	RUCHOMA MORSKA (ratunkowa i wywoławcza) Ruchoma satelitarna (Ziemia-kosmos) 5.111 5.226 5.228	cywilno-rządowe cywilne
254	156,8375	157,4500	STAŁA RUCHOMA z wyjątkiem ruchomej lotniczej 5.226 POL.25	cywilno-rządowe cywilno-rządowe
255	157,45	157,95	STAŁA RUCHOMA z wyjątkiem ruchomej lotniczej POL.25	rządowe rządowe
256	157,950	158,575	STAŁA RUCHOMA z wyjątkiem ruchomej lotniczej	cywilne cywilne

			POL.25	
257	158,575	158,950	STAŁA RUCHOMA z wyjątkiem ruchomej lotniczej POL.25	rządowe rządowe
258	158,95	159,20	STAŁA RUCHOMA z wyjątkiem ruchomej lotniczej POL.25	cywilne cywilne
259	159,200	159,625	STAŁA RUCHOMA z wyjątkiem ruchomej lotniczej POL.25	rządowe rządowe
260	159,625	159,900	STAŁA RUCHOMA z wyjątkiem ruchomej lotniczej POL.25	cywilne cywilne
261	159,900	160,975	STAŁA RUCHOMA z wyjątkiem ruchomej lotniczej 5.226 POL.25	cywilno-rządowe cywilno-rządowe
262	160,975	161,475	STAŁA RUCHOMA z wyjątkiem ruchomej lotniczej POL.25	rządowe rządowe
263	161,4750	161,9375	STAŁA RUCHOMA z wyjątkiem ruchomej lotniczej	cywilno-rządowe cywilno-rządowe

			5.226 POL.25	
264	161,9375	161,9625	STAŁA RUCHOMA z wyjątkiem ruchomej lotniczej Ruchoma satelitarna morska (Ziemia-kosmos) 5.228AA 5.226 POL.25	cywilno-rządowe cywilno-rządowe cywilno-rządowe
265	161,9625	161,9875	STAŁA RUCHOMA z wyjątkiem ruchomej lotniczej Ruchoma satelitarna (Ziemia-kosmos) 5.228F 5.226 5.228A 5.228B POL.25	cywilno-rządowe cywilno-rządowe cywilno-rządowe
266	161,9875	162,0125	STAŁA RUCHOMA z wyjątkiem ruchomej lotniczej Ruchoma satelitarna morska (Ziemia-kosmos) 5.228AA 5.226 POL.25	cywilno-rządowe cywilno-rządowe cywilno-rządowe
267	162,0125	162,0375	STAŁA RUCHOMA z wyjątkiem ruchomej lotniczej Ruchoma satelitarna (Ziemia-kosmos) 5.228F 5.226 5.228A	cywilno-rządowe cywilno-rządowe cywilno-rządowe

			5.228B POL.25	
268	162,0375	162,0500	STAŁA RUCHOMA z wyjątkiem ruchomej lotniczej 5.226 POL.25	cywilno-rządowe cywilno-rządowe
269	162,05	162,25	STAŁA RUCHOMA z wyjątkiem ruchomej lotniczej POL.25	rządowe rządowe
270	162,25	164,50	STAŁA RUCHOMA z wyjątkiem ruchomej lotniczej POL.25	cywilno-rządowe cywilno-rządowe
271	164,5	167,5	STAŁA RUCHOMA z wyjątkiem ruchomej lotniczej POL.25	rządowe rządowe
272	167,50	169,15	STAŁA RUCHOMA z wyjątkiem ruchomej lotniczej POL.25	cywilno-rządowe cywilno-rządowe
273	169,15	169,40	STAŁA RUCHOMA z wyjątkiem ruchomej lotniczej POL.25	rządowe rządowe
274	169,4000	169,8125	STAŁA RUCHOMA z wyjątkiem ruchomej lotniczej	cywilne cywilne

			POL.25	
275	169,8125	172,0000	STAŁA RUCHOMA z wyjątkiem ruchomej lotniczej POL.25	cywilno-rządowe cywilno-rządowe
276	172	174	STAŁA RUCHOMA z wyjątkiem ruchomej lotniczej POL.25	rządowe rządowe
277	174	223	RADIODYFUZJ A	cywilne
278	223	230	RADIODYFUZJ A Stała Ruchoma	cywilne rządowe rządowe
279	230	235	STAŁA RUCHOMA	rządowe rządowe
280	235,00	242,95	STAŁA RUCHOMA RUCHOMA SATELITARNA 5.254	rządowe rządowe rządowe
281	242,95	243,05	STAŁA RUCHOMA RUCHOMA SATELITARNA 5.254 5.111 5.256	cywilno-rządowe cywilno-rządowe cywilno-rządowe
282	243,05	267,00	STAŁA RUCHOMA RUCHOMA SATELITARNA 5.254	rządowe rządowe rządowe
283	267	272	STAŁA RUCHOMA RUCHOMA SATELITARNA	rządowe rządowe rządowe cywilno-rządowe

			5.254 Operacje kosmiczne (kosmos-Ziemia) 5.257	
284	272	273	STAŁA RUCHOMA RUCHOMA SATELITARNA 5.254 OPERACJE KOSMICZNE (kosmos-Ziemia)	rzadowe rzadowe rzadowe cywilno-rzadowe
285	273	312	STAŁA RUCHOMA RUCHOMA SATELITARNA 5.254	rzadowe rzadowe rzadowe
286	312	315	STAŁA RUCHOMA Ruchoma satelitarna 5.254 5.255	rzadowe rzadowe rzadowe
287	315	322	STAŁA RUCHOMA RUCHOMA SATELITARNA 5.254	rzadowe rzadowe rzadowe
288	322,0	328,6	STAŁA RUCHOMA RADIOASTRON OMIA 5.149	rzadowe rzadowe cywilne
289	328,6	335,4	RADIONAWIGA CJA LOTNICZA 5.258	cywilno-rzadowe
290	335,4	387,0	STAŁA RUCHOMA RUCHOMA SATELITARNA 5.254	rzadowe rzadowe rzadowe
291	387	390	STAŁA	rzadowe

			RUCHOMA Ruchoma satelitarna (kosmos-Ziemia) 5.208A 5.208B 5.254 5.255	rzadowe rzadowe
292	390,0	399,9	STAŁA RUCHOMA RUCHOMA SATELITARNA 5.254	rzadowe rzadowe rzadowe
293	399,90	400,05	RUCHOMA SATELITARNA (Ziemia-kosmos) 5.209 5.220	cywilno-rzadowe
294	400,05	400,15	WZORCOWY SYGNAŁ CZĘSTOTLIWO ŚCI I CZASU (400,1 MHz) 5.261	cywilne
295	400,15	401,00	RUCHOMA SATELITARNA (kosmos-Ziemia) 5.208A 5.208B 5.209 POMOCE METEOROLOGI CZNE METEOROLOGI A SATELITARNA (kosmos-Ziemia) BADANIA KOSMICZNE (kosmos-Ziemia) 5.263 Operacje kosmiczne (kosmos-Ziemia) 5.264 POL. 10	cywilne cywilno-rzadowe cywilne cywilne cywilne
296	401	402	POMOCE	cywilno-rzadowe

			METEOROLOGICZNE METEOROLOGICZNE A SATELITARNA (Ziemia-kosmos) SATELITARNE BADANIA ZIEMI (Ziemia-kosmos) OPERACJE KOSMICZNE (kosmos-Ziemia) Stała Ruchoma z wyjątkiem ruchomej lotniczej	cywilne cywilne cywilne rządowe cywilno-rządowe
297	402	403	POMOCE METEOROLOGICZNE METEOROLOGICZNE A SATELITARNA (Ziemia-kosmos) SATELITARNE BADANIA ZIEMI (Ziemia-kosmos) Stała Ruchoma z wyjątkiem ruchomej lotniczej	cywilno-rządowe cywilne cywilne rządowe cywilno-rządowe
298	403	406	POMOCE METEOROLOGICZNE Stała Ruchoma z wyjątkiem ruchomej lotniczej 5.265	cywilno-rządowe cywilno-rządowe cywilno-rządowe

299	406,0	406,1	RUCHOMA SATELITARNA (Ziemia-kosmos) 5.265 5.266 5.267	cywilne
300	406,1	410,0	STAŁA RUCHOMA z wyjątkiem ruchomej lotniczej RADIOASTRON OMIA 5.149 5.265	cywilno-rządowe cywilno-rządowe cywilne
301	410	412	STAŁA RUCHOMA z wyjątkiem ruchomej lotniczej BADANIA KOSMICZNE (kosmos-kosmos) 5.268	rządowe rządowe cywilne
302	412	420	STAŁA RUCHOMA z wyjątkiem ruchomej lotniczej BADANIA KOSMICZNE (kosmos-kosmos) 5.268	cywilne cywilne cywilne
303	420	422	STAŁA RUCHOMA z wyjątkiem ruchomej lotniczej Radiolokalizacja	rządowe rządowe rządowe
304	422	430	STAŁA RUCHOMA z wyjątkiem ruchomej lotniczej Radiolokalizacja	cywilne cywilne rządowe

305	430	432	STAŁA 5.277 RADIOLOKALI ZACJA AMATORSKA	cywilno-rządowe rządowe cywilne
306	432,00	433,05	STAŁA 5.277 RADIOLOKALI ZACJA AMATORSKA Satelitarne badania Ziemi (aktywne) 5.279A	cywilno-rządowe rządowe cywilne cywilne
307	433,05	434,79	STAŁA 5.277 RADIOLOKALI ZACJA AMATORSKA Ruchoma lądowa Satelitarne badania Ziemi (aktywne) 5.279A 5.138	cywilno-rządowe rządowe cywilne cywilno-rządowe cywilne
308	434,79	438,00	STAŁA 5.277 RADIOLOKALI ZACJA AMATORSKA AMATORSKA SATELITARNA 5.282 Satelitarne badania Ziemi (aktywne) 5.279A	cywilno-rządowe rządowe cywilne cywilne cywilne
309	438	440	STAŁA 5.277 RADIOLOKALI ZACJA AMATORSKA	cywilno-rządowe rządowe cywilne
310	440	446	STAŁA RUCHOMA z wyjątkiem ruchomej lotniczej Radiolokalizacja	rządowe rządowe rządowe
311	446,0	446,2	STAŁA RUCHOMA z	rządowe cywilne

			wyjątkiem ruchomej lotniczej Radiolokalizacja	rządowe
312	446,2	448,0	STAŁA RUCHOMA z wyjątkiem ruchomej lotniczej Radiolokalizacja	rządowe rządowe rządowe
313	448	450	STAŁA RUCHOMA z wyjątkiem ruchomej lotniczej POL.47 Radiolokalizacja 5.286	cywilne cywilne rządowe
314	450,0	452,5	STAŁA RUCHOMA 5.286AA 5.286	rządowe rządowe
315	452,5	455,0	STAŁA RUCHOMA 5.286AA 5.209 5.286A	cywilno-rządowe cywilne
316	455	456	STAŁA RUCHOMA 5.286AA 5.209 5.286A	cywilno-rządowe cywilne
317	456	457	STAŁA RUCHOMA 5.286AA	cywilno-rządowe cywilne
318	457	459	STAŁA RUCHOMA 5.286AA 5.287	cywilno-rządowe cywilne
319	459	460	STAŁA RUCHOMA 5.286AA POL.23 5.209 5.286A	cywilno-rządowe cywilne
320	460,0	462,5	STAŁA	rządowe

			RUCHOMA 5.286AA Meteorologia satelitarna (kosmos-Ziemia) 5.289	rządowe cywilne
321	462,5	467,0	STAŁA RUCHOMA 5.286AA Meteorologia satelitarna (kosmos-Ziemia) 5.289	cywilno-rządowe cywilne cywilne
322	467,0	469,7	STAŁA RUCHOMA 5.286AA Meteorologia satelitarna (kosmos-Ziemia) 5.287 5.289	cywilno-rządowe cywilne cywilne
323	469,7	470,0	STAŁA RUCHOMA 5.286AA POL.23 Meteorologia satelitarna (kosmos-Ziemia) 5.289	cywilno-rządowe cywilne cywilne
324	470	694	RADIODYFUZJ A Ruchoma 5.296 5.149 5.306 5.311A	cywilne cywilne
325	694	790	RUCHOMA z wyjątkiem ruchomej lotniczej 5.312A 5.317A RADIODYFUZJ A 5.311A	cywilne cywilne
326	790	860	STAŁA RUCHOMA z	cywilne cywilne

			wyjątkiem ruchomej lotniczej 5.316B 5.317A RADIODYFUZJ A	cywilne
327	860	862	STAŁA RUCHOMA z wyjątkiem ruchomej lotniczej 5.316B 5.317A RADIONAWIGA CJA LOTNICZA 5.312 RADIODYFUZJ A POL.42	cywilne cywilne rządowe cywilne
328	862	864	STAŁA RUCHOMA z wyjątkiem ruchomej lotniczej 5.316B 5.317A POL. 32 RADIONAWIGA CJA LOTNICZA 5.323	rządowe rządowe rządowe
329	864	870	STAŁA RUCHOMA z wyjątkiem ruchomej lotniczej 5.316B 5.317A RADIONAWIGA CJA LOTNICZA 5.323 POL.45	cywilne cywilne rządowe
330	870	876	STAŁA RUCHOMA z wyjątkiem ruchomej	cywilne cywilne rządowe

			lotniczej 5.317A POL.47 RADIONAWIGA CJA LOTNICZA 5.323 POL.45	
331	876	880	STAŁA RUCHOMA z wyjątkiem ruchomej lotniczej 5.317A POL.43	cywilne cywilne
332	880	890	STAŁA RUCHOMA z wyjątkiem ruchomej lotniczej 5.317A	cywilne cywilne
333	890	915	STAŁA RUCHOMA z wyjątkiem ruchomej lotniczej 5.317A Radiolokalizacja POL. 12	cywilne cywilne rządowe
334	915	921	STAŁA RUCHOMA z wyjątkiem ruchomej lotniczej 5.317A Radiolokalizacja POL. 12	cywilno-rządowe cywilno-rządowe rządowe
335	921	925	STAŁA RUCHOMA z wyjątkiem ruchomej lotniczej 5.317A Radiolokalizacja POL. 12 POL.43	cywilne cywilne rządowe
336	925	942	STAŁA RUCHOMA z wyjątkiem	cywilne cywilne rządowe

			<p>ruchomej lotniczej 5.317A Radiolokalizacja POL. 12</p>	
337	942	960	<p>STAŁA RUCHOMA z wyjątkiem ruchomej lotniczej 5.317A</p>	<p>cywilne cywilne</p>
338	960	1164	<p>RUCHOMA LOTNICZA (R) 5.327A RADIONAWIGA CJA LOTNICZA 5.328 5.328AA POL.29</p>	<p>cywilno-rządowe cywilno-rządowe</p>
339	1164	1215	<p>RADIONAWIGA CJA LOTNICZA 5.328 RADIONAWIGA CJA SATELITARNA (kosmos-Ziemia) (kosmos-kosmos) 5.328B 5.328A POL.29</p>	<p>cywilno-rządowe cywilno-rządowe</p>
340	1215	1240	<p>RADIONAWIGA CJA 5.331 RADIONAWIGA CJA SATELITARNA (kosmos-Ziemia) (kosmos-kosmos) 5.328B 5.329 5.329A RADIOLOKALI ZACJA SATELITARNE BADANIA ZIEMI (aktywne) BADANIA KOSMICZNE</p>	<p>rządowe cywilno-rządowe rządowe cywilne cywilne</p>

			(aktywne) 5.332	
341	1240	1300	RADIONAWIGA CJA 5.331 RADIONAWIGA CJA SATELITARNA (kosmos-Ziemia) (kosmos-kosmos) 5.328B 5.329 5.329A RADIOLOKALI ZACJA SATELITARNE BADANIA ZIEMI (aktywne) BADANIA KOSMICZNE (aktywne) Amatorska Amatorska satelitarna (Ziemia-kosmos) 5.282 5.332 5.335A	rzadowe cywilno-rzadowe rzadowe cywilne cywilne cywilne cywilne
342	1300	1350	RADIONAWIGA CJA LOTNICZA 5.337 RADIONAWIGA CJA SATELITARNA (Ziemia-kosmos) RADIOLOKALI ZACJA 5.149 5.337A	cywilno-rzadowe cywilno-rzadowe cywilno-rzadowe
343	1350	1400	STAŁA RUCHOMA RADIOLOKALI ZACJA POL.44 5.149 5.338A 5.339	rzadowe rzadowe cywilno-rzadowe
344	1400	1427	RADIOASTRON	cywilne

			OMIA SATELITARNE BADANIA ZIEMI (pasywne) BADANIA KOSMICZNE (pasywne) 5.340 5.341	cywilne cywilne
345	1427	1429	STAŁA RUCHOMA z wyjątkiem ruchomej lotniczej 5.341A OPERACJE KOSMICZNE (Ziemia-kosmos) 5.338A 5.341	rzadowe rzadowe cywilne
346	1429	1452	STAŁA RUCHOMA z wyjątkiem ruchomej lotniczej 5.341A 5.338A 5.341	cywilno-rzadowe cywilno-rzadowe
347	1452	1492	STAŁA POL. 15 RUCHOMA z wyjątkiem ruchomej lotniczej POL. 15 RADIODYFUZJ A RADIODYFUZJ A SATELITARNA 5.208B 5.341 5.345	cywilno-rzadowe cywilno-rzadowe cywilne cywilne
348	1492	1518	STAŁA RUCHOMA z wyjątkiem ruchomej lotniczej 5.341A 5.341	cywilno-rzadowe cywilno-rzadowe
349	1518	1525	STAŁA	rzadowe

			RUCHOMA z wyjątkiem ruchomej lotniczej RUCHOMA SATELITARNA (kosmos-Ziemia) 5.348 5.348A 5.341	rządowe cywilne
350	1525	1530	STAŁA RUCHOMA SATELITARNA (kosmos-Ziemia) 5.208B 5.351A OPERACJE KOSMICZNE (kosmos-Ziemia) Ruchoma z wyjątkiem ruchomej lotniczej Satelitarne badania Ziemi 5.341 5.351 5.354	rządowe cywilne cywilne rządowe cywilne
351	1530	1535	RUCHOMA SATELITARNA (kosmos-Ziemia) 5.208B 5.351A 5.353A OPERACJE KOSMICZNE (kosmos-Ziemia) Stała Ruchoma z wyjątkiem ruchomej lotniczej Satelitarne badania Ziemi 5.341 5.351 5.354	cywilne cywilne rządowe rządowe cywilne
352	1535	1550	RUCHOMA SATELITARNA (kosmos-Ziemia)	cywilne

			5.208B 5.351A 5.341 5.351 5.353A 5.354 5.356 5.357 5.357A	
353	1550	1559	STAŁA 5.359 RUCHOMA SATELITARNA (kosmos-Ziemia) 5.208B 5.351A 5.341 5.351 5.354 5.357 5.357A	rzadowe cywilne
354	1559	1610	RADIONAWIGA CJA LOTNICZA RADIONAWIGA CJA SATELITARNA (kosmos-Ziemia) (kosmos-kosmos) 5.208B 5.328B 5.329A 5.341 POL.49	cywilno-rzadowe cywilno-rzadowe
355	1610,0	1610,6	STAŁA 5.359 RUCHOMA SATELITARNA (Ziemia-kosmos) 5.351A RADIONAWIGA CJA LOTNICZA 5.341 5.364 5.366 5.367 5.368 5.371 5.372	rzadowe cywilno-rzadowe cywilno-rzadowe
356	1610,6	1613,8	STAŁA 5.359 RUCHOMA SATELITARNA (Ziemia-kosmos) 5.351A RADIONAWIGA CJA LOTNICZA RADIOASTRON OMIA 5.149 5.341 5.364	rzadowe cywilno-rzadowe cywilno-rzadowe cywilne

			5.366 5.367 5.368 5.371 5.372	
357	1613,8	1626,5	STAŁA 5.359 RUCHOMA SATELITARNA (Ziemia-kosmos) 5.351A RADIONAWIGA CJA LOTNICZA Ruchoma satelitarna (kosmos-Ziemia) 5.208B 5.341 5.364 5.365 5.366 5.367 5.368 5.371	rzadowe cywilno-rzadowe cywilno-rzadowe cywilno-rzadowe
358	1626,5	1645,5	STAŁA 5.359 RUCHOMA SATELITARNA (Ziemia-kosmos) 5.351A 5.341 5.351 5.353A 5.354 5.374	rzadowe cywilne
359	1645,5	1646,5	RUCHOMA SATELITARNA (Ziemia-kosmos) 5.341 5.354 5.375	cywilne
360	1646,5	1656,5	STAŁA 5.359 RUCHOMA SATELITARNA (Ziemia-kosmos) 5.351A 5.341 5.351 5.354 5.357A 5.376	rzadowe cywilne
361	1656,5	1660,0	STAŁA 5.359 RUCHOMA SATELITARNA (Ziemia-kosmos) 5.351A 5.341 5.351 5.354 5.374	rzadowe cywilne

362	1660,0	1660,5	RUCHOMA SATELITARNA (Ziemia-kosmos) 5.351A RADIOASTRON OMIA 5.149 5.341 5.351 5.354 5.376A	cywilne cywilne
363	1660,5	1668,0	RADIOASTRON OMIA BADANIA KOSMICZNE (pasywne) Stała Ruchoma z wyjątkiem ruchomej lotniczej 5.149 5.341 5.379A	cywilne cywilne rządowe rządowe
364	1668,0	1668,4	RUCHOMA SATELITARNA (Ziemia-kosmos) 5.351A 5.379B 5.379C RADIOASTRON OMIA BADANIA KOSMICZNE (pasywne) Stała Ruchoma z wyjątkiem ruchomej lotniczej 5.149 5.341 5.379A	cywilno-rządowe cywilne cywilne rządowe rządowe
365	1668,4	1670,0	STAŁA RUCHOMA z wyjątkiem ruchomej lotniczej RUCHOMA	rządowe rządowe cywilno-rządowe cywilne cywilne

			SATELITARNA (Ziemia-kosmos) 5.351A 5.379B 5.379C RADIOASTRON OMIA POMOCE METEOROLOGI CZNE 5.149 5.341 5.379D	
366	1670	1675	STAŁA RUCHOMA RUCHOMA SATELITARNA (Ziemia-kosmos) 5.351A 5.379B METEOROLOGI A SATELITARNA (kosmos-Ziemia) POMOCE METEOROLOGI CZNE 5.341 5.379D 5.380A	rzadowe cywilno-rzadowe cywilno-rzadowe cywilno-rzadowe
367	1675	1690	STAŁA RUCHOMA z wyjątkiem ruchomej lotniczej POMOCE METEOROLOGI CZNE METEOROLOGI A SATELITARNA (kosmos-Ziemia) 5.341	rzadowe rzadowe cywilno-rzadowe cywilno-rzadowe
368	1690	1700	STAŁA 5.382 RUCHOMA z wyjątkiem ruchomej	rzadowe rzadowe cywilno-rzadowe cywilno-rzadowe

			lotniczej 5.382 POMOCE METEOROLOGICZNE METEOROLOGIA SATELITARNA (kosmos-Ziemia) 5.289 5.341	
369	1700	1710	STAŁA RUCHOMA z wyjątkiem ruchomej lotniczej METEOROLOGIA SATELITARNA (kosmos-Ziemia) 5.289 5.341	rządowe rządowe cywilno-rządowe
370	1710	1785	STAŁA RUCHOMA 5.384A 5.149 5.341 5.385	cywilne cywilne
371	1785	1800	STAŁA RUCHOMA 5.384A	cywilno-rządowe cywilno-rządowe
372	1800	1805	STAŁA RUCHOMA 5.384A	cywilno-rządowe cywilne
373	1805	1880	STAŁA RUCHOMA 5.384A	cywilne cywilne
374	1880	1885	STAŁA RUCHOMA 5.384A	cywilne cywilne
375	1885	1900	STAŁA RUCHOMA 5.388A 5.388	cywilne cywilne
376	1900	1980	STAŁA RUCHOMA 5.388A	cywilne cywilne

			5.388	
377	1980	2010	STAŁA RUCHOMA RUCHOMA SATELITARNA (Ziemia-kosmos) 5.351A 5.388 5.389A POL.46	rządowe cywilno-rządowe cywilne
378	2010	2025	STAŁA RUCHOMA 5.388A 5.388	cywilne cywilne
379	2025	2070	STAŁA RUCHOMA 5.391 SATELITARNE BADANIA ZIEMI (Ziemia- kosmos) (kosmos- kosmos) BADANIA KOSMICZNE (Ziemia-kosmos) (kosmos-kosmos) OPERACJE KOSMICZNE (Ziemia-kosmos) (kosmos-kosmos) 5.392 POL.25	rządowe rządowe cywilne cywilne cywilne
380	2070	2110	STAŁA RUCHOMA 5.391 SATELITARNE BADANIA ZIEMI (Ziemia- kosmos) (kosmos- kosmos) BADANIA KOSMICZNE (Ziemia-kosmos) (kosmos-kosmos)	cywilno-rządowe cywilno-rządowe cywilne cywilne cywilne

			OPERACJE KOSMICZNE (Ziemia-kosmos) (kosmos-kosmos) 5.392 POL.25	
381	2110	2120	STAŁA RUCHOMA 5.388A BADANIA KOSMICZNE (daleki kosmos) (Ziemia-kosmos) 5.388	cywilne cywilne cywilne
382	2120	2170	STAŁA RUCHOMA 5.388A 5.388	cywilne cywilne
383	2170	2200	STAŁA RUCHOMA RUCHOMA SATELITARNA (kosmos-Ziemia) 5.351A 5.388 5.389A POL.25 POL.46	rządowe cywilno-rządowe cywilne
384	2200	2250	STAŁA RUCHOMA 5.391 SATELITARNE BADANIA ZIEMI (kosmos- Ziemia) (kosmos- kosmos) BADANIA KOSMICZNE (kosmos-Ziemia) (kosmos-kosmos) OPERACJE KOSMICZNE (kosmos-Ziemia) (kosmos-kosmos) 5.392 POL.25	rządowe rządowe cywilne cywilne cywilne

385	2250	2265	STAŁA RUCHOMA 5.391 SATELITARNE BADANIA ZIEMI (kosmos- Ziemia) (kosmos- kosmos) BADANIA KOSMICZNE (kosmos-Ziemia) (kosmos-kosmos) OPERACJE KOSMICZNE (kosmos-Ziemia) (kosmos-kosmos) 5.392 POL.25	cywilno-rządowe cywilno-rządowe cywilne cywilne cywilne
386	2265	2290	STAŁA RUCHOMA 5.391 POL.39 SATELITARNE BADANIA ZIEMI (kosmos- Ziemia) (kosmos- kosmos) BADANIA KOSMICZNE (kosmos-Ziemia) (kosmos-kosmos) OPERACJE KOSMICZNE (kosmos-Ziemia) (kosmos-kosmos) 5.392 POL.25	cywilno-rządowe cywilno-rządowe cywilne cywilne cywilne
387	2290	2300	STAŁA RUCHOMA z wyjątkiem ruchomej lotniczej POL.39 BADANIA KOSMICZNE (daleki kosmos) (kosmos-Ziemia)	cywilno-rządowe cywilno-rządowe cywilne

			POL.25	
388	2300	2350	STAŁA RUCHOMA 5.384A Radiolokalizacja Amatorska POL.25	cywilno-rządowe cywilno-rządowe rządowe cywilne
389	2350	2400	STAŁA RUCHOMA 5.384A Radiolokalizacja Amatorska POL.25	cywilne cywilne rządowe cywilne
390	2400	2450	STAŁA RUCHOMA Radiolokalizacja Amatorska Amatorska satelitarna 5.282 5.150	cywilno-rządowe cywilno-rządowe rządowe cywilne cywilne
391	2450,0	2483,5	STAŁA RUCHOMA Radiolokalizacja 5.150	cywilno-rządowe cywilno-rządowe rządowe
392	2483,5	2500,0	STAŁA RUCHOMA RUCHOMA SATELITARNA (kosmos-Ziemia) 5.351A RADIOLOKACJ A SATELITARNA (kosmos-Ziemia) 5.398 Radiolokalizacja 5.150 5.402	rządowe rządowe cywilne cywilno-rządowe cywilno-rządowe
393	2500	2520	STAŁA 5.410 RUCHOMA z wyjątkiem ruchomej lotniczej 5.384A	cywilne cywilne

394	2520	2655	STAŁA 5.410 RUCHOMA z wyjątkiem ruchomej lotniczej 5.384A RADIODYFUZJ A SATELITARNA 5.413 5.416 5.339 5.403 5.418B 5.418C POL.25	cywilne cywilne cywilne
395	2655	2670	STAŁA 5.410 RUCHOMA z wyjątkiem ruchomej lotniczej 5.384A RADIODYFUZJ A SATELITARNA 5.208B 5.413 5.416 Radioastronomia Satelitarne badania Ziemi (pasywne) Badania kosmiczne (pasywne) 5.149 5.420 POL.25	cywilne cywilne cywilne cywilne cywilne
396	2670	2690	STAŁA 5.410 RUCHOMA z wyjątkiem ruchomej lotniczej 5.384A Radioastronomia Satelitarne badania Ziemi (pasywne) Badania kosmiczne (pasywne)	cywilne cywilne cywilne cywilne

			5.149 POL.25	
397	2690	2700	RADIOASTRONOMIA SATELITARNE BADANIA ZIEMI (pasywne) BADANIA KOSMICZNE (pasywne) 5.340	cywilne cywilne cywilne
398	2700	2900	RADIONAWIGACJA LOTNICZA 5.337 Radiolokalizacja 5.423	cywilno-rządowe cywilno-rządowe
399	2900	3100	RADIONAWIGACJA 5.426 RADIOLOKALIZACJA 5.424A 5.425 5.427 POL.22	rządowe rządowe
400	3100	3300	RADIOLOKALIZACJA Satelitarne badania Ziemi (aktywne) Badania kosmiczne (aktywne) 5.149	rządowe cywilne cywilne
401	3300	3400	RADIOLOKALIZACJA 5.149	rządowe
402	3400	3410	STAŁA STAŁA SATELITARNA (kosmos-Ziemia) RUCHOMA z wyjątkiem ruchomej lotniczej 5.430A Radiolokalizacja	cywilne cywilne cywilne rządowe cywilne

			Amatorska POL.38 POL.48	
403	3410	3600	STAŁA STAŁA SATELITARNA (kosmos-Ziemia) RUCHOMA z wyjątkiem ruchomej lotniczej 5.430A Radiolokalizacja POL.48	cywilne cywilne cywilne rządowe
404	3600	3800	STAŁA STAŁA SATELITARNA (kosmos-Ziemia) RUCHOMA	cywilne cywilne cywilne
405	3800	4200	STAŁA STAŁA SATELITARNA (kosmos-Ziemia) Ruchoma	cywilne cywilne cywilne
406	4200	4400	RUCHOMA LOTNICZA (R) 5.436 RADIONAWIGA CJA LOTNICZA 5.438 5.437 5.440	cywilno-rządowe cywilno-rządowe
407	4400	4500	STAŁA RUCHOMA	rządowe rządowe
408	4500	4800	STAŁA STAŁA SATELITARNA (kosmos-Ziemia) 5.441 RUCHOMA	rządowe cywilne rządowe
409	4800	4990	STAŁA RUCHOMA 5.442 Radioastronomia	rządowe rządowe cywilne

			5.149 5.339	
410	4990	5000	STAŁA RUCHOMA z wyjątkiem ruchomej lotniczej RADIOASTRON OMIA Badania kosmiczne (pasywne) 5.149	rządowe rządowe cywilne cywilne
411	5000	5010	RUCHOMA LOTNICZA SATELITARNA (R) 5.443AA RADIONAWIGA CJA LOTNICZA RADIONAWIGA CJA SATELITARNA (Ziemia-kosmos)	cywilno-rządowe cywilno-rządowe cywilno-rządowe
412	5010	5030	RUCHOMA LOTNICZA SATELITARNA (R) 5.443AA RADIONAWIGA CJA LOTNICZA RADIONAWIGA CJA SATELITARNA (kosmos-Ziemia) (kosmos-kosmos) 5.328B 5.443B POL.25	cywilno-rządowe cywilno-rządowe cywilno-rządowe
413	5030	5091	RUCHOMA LOTNICZA (R) 5.443C RUCHOMA LOTNICZA SATELITARNA (R) 5.443D	cywilno-rządowe cywilno-rządowe cywilno-rządowe

			RADIONAWIGACJA LOTNICZA 5.444 POL.25	
414	5091	5150	STAŁA SATELITARNA (Ziemia-kosmos) 5.444A RUCHOMA LOTNICZA 5.444B RUCHOMA LOTNICZA SATELITARNA (R) 5.443AA RADIONAWIGACJA LOTNICZA 5.444 POL.25	cywilno-rządowe cywilno-rządowe cywilno-rządowe cywilno-rządowe
415	5150	5250	STAŁA SATELITARNA (Ziemia-kosmos) 5.447A RUCHOMA z wyjątkiem ruchomej lotniczej 5.446A 5.446B RUCHOMA LOTNICZA 5.446C RADIONAWIGACJA LOTNICZA 5.446 5.447B 5.447C POL.25	cywilne cywilne cywilno-rządowe rządowe
416	5250	5255	RUCHOMA z wyjątkiem ruchomej lotniczej 5.446A 5.447F RADIOLOKALIZACJA SATELITARNE BADANIA	cywilne rządowe cywilne cywilne

			ZIEMI (aktywne) BADANIA KOSMICZNE 5.447D 5.448A	
417	5255	5350	RUCHOMA z wyjątkiem ruchomej lotniczej 5.446A 5.447F RADIOLOKALI ZACJA SATELITARNE BADANIA ZIEMI (aktywne) BADANIA KOSMICZNE (aktywne) 5.448A	cywilne rządowe cywilne cywilne
418	5350	5460	RADIONAWIGA CJA LOTNICZA 5.449 RADIOLOKALI ZACJA 5.448D SATELITARNE BADANIA ZIEMI (aktywne) 5.448B BADANIA KOSMICZNE (aktywne) 5.448C	rządowe rządowe cywilne cywilne
419	5460	5470	RADIONAWIGA CJA 5.449 RADIOLOKALI ZACJA 5.448D SATELITARNE BADANIA ZIEMI (aktywne) BADANIA KOSMICZNE (aktywne) 5.448B	rządowe rządowe cywilne cywilne

420	5470	5570	RUCHOMA z wyjątkiem ruchomej lotniczej 5.446A 5.450A RADIONAWIGA CJA MORSKA RADIOLOKALI ZACJA 5.450B SATELITARNE BADANIA ZIEMI (aktywne) BADANIA KOSMICZNE(akt ywne) 5.448B	rządowe rządowe rządowe cywilne cywilne
421	5570	5650	RUCHOMA z wyjątkiem ruchomej lotniczej 5.446A 5.450A RADIONAWIGA CJA MORSKA RADIOLOKALI ZACJA 5.450B 5.452	rządowe rządowe rządowe
422	5650	5725	RUCHOMA z wyjątkiem ruchomej lotniczej 5.446A 5.450A RADIOLOKALI ZACJA Amatorska Badania kosmiczne (daleki kosmos) 5.282	rządowe rządowe cywilne cywilne
423	5725	5830	STAŁA SATELITARNA (Ziemia-kosmos) RADIOLOKALI ZACJA	cywilne rządowe cywilne

			Amatorska 5.150	
424	5830	5850	STAŁA SATELITARNA (Ziemia-kosmos) RADIOLOKALI ZACJA Amatorska Amatorska satelitarna (kosmos-Ziemia) 5.150	cywilne rządowe cywilne cywilne
425	5850	5925	STAŁA STAŁA SATELITARNA (Ziemia-kosmos) RUCHOMA 5.150	cywilne cywilne cywilne
426	5925	6425	STAŁA STAŁA SATELITARNA (Ziemia-kosmos) 5.457A RUCHOMA POL.25	cywilne cywilne cywilne
427	6425	6700	STAŁA STAŁA SATELITARNA (Ziemia-kosmos) RUCHOMA 5.149 5.440 5.458 POL.25	cywilno-rządowe cywilne cywilno-rządowe
428	6700	7075	STAŁA STAŁA SATELITARNA (Ziemia-kosmos) (kosmos-Ziemia) 5.441 RUCHOMA 5.458 5.458A 5.458B POL.25	cywilno-rządowe cywilne rządowe
429	7075	7145	STAŁA	cywilne

			RUCHOMA 5.458 POL.25	cywilne
430	7145	7190	STAŁA RUCHOMA BADANIA KOSMICZNE (daleki kosmos) (Ziemia-kosmos) 5.458 POL.25	cywilne cywilne cywilne
431	7190	7235	STAŁA RUCHOMA SATELITARNE BADANIA ZIEMI (Ziemia- kosmos) 5.460A 5.460B BADANIA KOSMICZNE (Ziemia-kosmos) 5.460 5.458 POL.25	cywilne cywilne cywilne cywilne
432	7235	7250	STAŁA RUCHOMA SATELITARNE BADANIA ZIEMI (Ziemia- kosmos) 5.460A 5.458 POL.25	cywilne cywilne cywilne
433	7250	7300	STAŁA STAŁA SATELITARNA (kosmos-Ziemia) RUCHOMA RUCHOMA SATELITARNA (kosmos-Ziemia) 5.461 POL.25	rządowe rządowe rządowe rządowe
434	7300	7375	STAŁA POL.47 STAŁA SATELITARNA (kosmos-Ziemia)	cywilne cywilno-rządowe cywilne cywilno-rządowe

			<p>RUCHOMA z wyjątkiem ruchomej lotniczej RUCHOMA SATELITARNA (kosmos-Ziemia) 5.461 POL.25</p>	
435	7375	7450	<p>STAŁA POL.47 STAŁA SATELITARNA (kosmos-Ziemia) RUCHOMA z wyjątkiem ruchomej lotniczej RUCHOMA MORSKA SATELITARNA (kosmos-Ziemia) 5.461AA 5.461AB POL.25</p>	<p>cywilne cywilno-rządowe cywilne cywilno-rządowe</p>
436	7450	7550	<p>STAŁA POL.47 STAŁA SATELITARNA (kosmos-Ziemia) RUCHOMA z wyjątkiem ruchomej lotniczej RUCHOMA MORSKA SATELITARNA (kosmos-Ziemia) 5.461AA 5.461AB METEOROLOGI A SATELITARNA (kosmos-Ziemia) 5.461A</p>	<p>cywilne cywilno-rządowe cywilne cywilno-rządowe cywilno-rządowe</p>

437	7550	7750	STAŁA POL.47 STAŁA SATELITARNA (kosmos-Ziemia) RUCHOMA z wyjątkiem ruchomej lotniczej RUCHOMA MORSKA SATELITARNA (kosmos-Ziemia) 5.461AA 5.461AB	cywilne cywilno-rządowe cywilne cywilno-rządowe
438	7750	7850	STAŁA RUCHOMA z wyjątkiem ruchomej lotniczej METEOROLOGI A SATELITARNA (kosmos-Ziemia) 5.461B	cywilno-rządowe cywilno-rządowe cywilno-rządowe
439	7850	7900	STAŁA RUCHOMA z wyjątkiem ruchomej lotniczej METEOROLOGI A SATELITARNA (kosmos-Ziemia) 5.461B POL.25	cywilno-rządowe cywilno-rządowe cywilno-rządowe
440	7900	7975	STAŁA STAŁA SATELITARNA (Ziemia-kosmos) RUCHOMA RUCHOMA SATELITARNA (Ziemia-kosmos)	cywilno-rządowe cywilno-rządowe cywilno-rządowe cywilno-rządowe

			5.461 POL.25	
441	7975	8025	STAŁA STAŁA SATELITARNA (Ziemia-kosmos) RUCHOMA RUCHOMA SATELITARNA (Ziemia-kosmos) 5.461 POL.25	rządowe rządowe rządowe rządowe
442	8025	8175	STAŁA STAŁA SATELITARNA (Ziemia-kosmos) RUCHOMA 5.463 SATELITARNE BADANIA ZIEMI (kosmos- Ziemia) 5.462A POL.25	cywilno-rządowe cywilno-rządowe cywilno-rządowe cywilno-rządowe
443	8175	8215	STAŁA STAŁA SATELITARNA (Ziemia-kosmos) RUCHOMA 5.463 METEOROLOGI A SATELITARNA (Ziemia-kosmos) SATELITARNE BADANIA ZIEMI (kosmos- Ziemia) 5.462A POL.25	cywilno-rządowe cywilno-rządowe cywilno-rządowe cywilno-rządowe
444	8215	8400	STAŁA STAŁA SATELITARNA (Ziemia-kosmos)	cywilno-rządowe cywilno-rządowe cywilno-rządowe cywilno-rządowe

			RUCHOMA 5.463 SATELITARNE BADANIA ZIEMI (kosmos- Ziemia) 5.462A POL.25	
445	8400	8500	STAŁA RUCHOMA z wyjątkiem ruchomej lotniczej BADANIA KOSMICZNE (kosmos-Ziemia) 5.465	cywilno-rządowe cywilno-rządowe cywilne
446	8500	8550	RUCHOMA 5.469 RADIONAWIGA CJA 5.469 RADIOLOKALI ZACJA	rządowe rządowe rządowe
447	8550	8650	RUCHOMA 5.469 RADIONAWIGA CJA 5.469 RADIOLOKALI ZACJA SATELITARNE BADANIA ZIEMI (aktywne) BADANIA KOSMICZNE (aktywne) 5.469A	rządowe rządowe rządowe cywilno-rządowe cywilne
448	8650	8750	RUCHOMA 5.469 RADIONAWIGA CJA 5.469 RADIOLOKALI ZACJA	rządowe rządowe rządowe
449	8750	8850	RADIONAWIGA	cywilno-rządowe

			CJA LOTNICZA 5.470 RADIOLOKALI ZACJA	cywilno-rządowe
450	8850	9000	RADIONAWIGA CJA 5.473 RADIONAWIGA CJA MORSKA 5.472 RADIOLOKALI ZACJA	cywilno-rządowe cywilno-rządowe cywilno-rządowe
451	9000	9200	RADIONAWIGA CJA LOTNICZA 5.337 RADIOLOKALI ZACJA 5.473A	cywilno-rządowe cywilno-rządowe
452	9200	9300	RADIONAWIGA CJA 5.473 RADIONAWIGA CJA MORSKA 5.472 RADIOLOKALI ZACJA SATELITARNE BADANIA ZIEMI (aktywne) 5.474A 5.474B 5.474C 5.474 5.474D	cywilno-rządowe cywilno-rządowe cywilno-rządowe cywilno-rządowe
453	9300	9500	RADIONAWIGA CJA RADIOLOKALI ZACJA SATELITARNE BADANIA ZIEMI (aktywne) BADANIA KOSMICZNE (aktywne) 5.427 5.474 5.475 5.475A 5.475B	cywilno-rządowe cywilno-rządowe cywilno-rządowe cywilne

			5.476A	
454	9500	9800	RADIONAWIGACJA RADIOLOKALIZACJA SATELITARNE BADANIA ZIEMI (aktywne) BADANIA KOSMICZNE (aktywne) 5.476A	cywilno-rządowe cywilno-rządowe cywilno-rządowe cywilne
455	9800	9900	RADIOLOKALIZACJA Stała Satelitarne badania Ziemi (aktywne) Badania kosmiczne (aktywne) 5.478A 5.478B	cywilno-rządowe cywilno-rządowe cywilno-rządowe cywilne
456	9900	10000	RADIOLOKALIZACJA SATELITARNE BADANIA ZIEMI (aktywne) 5.474A 5.474B 5.474C Stała 5.474D 5.479	cywilno-rządowe cywilno-rządowe cywilno-rządowe
457	10,00	10,15	STAŁA RUCHOMA RADIOLOKALIZACJA SATELITARNE BADANIA ZIEMI (aktywne) 5.474A 5.474B 5.474C Amatorska 5.474D 5.479	cywilno-rządowe cywilno-rządowe cywilno-rządowe cywilne

458	10,15	10,30	STAŁA RUCHOMA RADIOLOKALI ZACJA SATELITARNE BADANIA ZIEMI (aktywne) 5.474A 5.474B 5.474C Amatorska 5.474D	cywilne cywilne cywilno-rządowe cywilno-rządowe cywilne
459	10,3	10,4	STAŁA RUCHOMA RADIOLOKALI ZACJA SATELITARNE BADANIA ZIEMI (aktywne) 5.474A 5.474B 5.474C Amatorska 5.474D	rządowe rządowe rządowe rządowe cywilne
460	10,40	10,45	STAŁA RUCHOMA RADIOLOKALI ZACJA Amatorska	rządowe rządowe rządowe cywilne
461	10,45	10,50	RADIOLOKALI ZACJA Amatorska Amatorska satelitarna	rządowe cywilne cywilne
462	10,50	10,55	STAŁA RUCHOMA Radiolokalizacja	cywilne cywilne rządowe
463	10,55	10,60	STAŁA RUCHOMA z wyjątkiem ruchomej lotniczej Radiolokalizacja	cywilne cywilne rządowe
464	10,60	10,68	STAŁA	cywilne

			RUCHOMA z wyjątkiem ruchomej lotniczej RADIOASTRON OMIA SATELITARNE BADANIA ZIEMI (pasywne) BADANIA KOSMICZNE (pasywne) Radiolokalizacja 5.149 5.482 5.482A	cywilne cywilne cywilne cywilne cywilno-rządowe
465	10,68	10,70	RADIOASTRON OMIA SATELITARNE BADANIA ZIEMI (pasywne) BADANIA KOSMICZNE (pasywne) 5.340	cywilne cywilne cywilne
466	10,70	10,95	STAŁA STAŁA SATELITARNA (kosmos-Ziemia) 5.441 (Ziemia- kosmos) 5.484 RUCHOMA z wyjątkiem ruchomej lotniczej Radiodyfuzja satelitarna	cywilne cywilne cywilne cywilne
467	10,95	11,20	STAŁA STAŁA SATELITARNA (kosmos-Ziemia) 5.484A 5.484B (Ziemia-kosmos) 5.484	cywilne cywilne cywilne cywilne

			RUCHOMA z wyjątkiem ruchomej lotniczej Radiodyfuzja satelitarna	
468	11,20	11,45	STAŁA STAŁA SATELITARNA (kosmos-Ziemia) 5.441 (Ziemia- kosmos) 5.484 RUCHOMA z wyjątkiem ruchomej lotniczej Radiodyfuzja satelitarna	cywilne cywilne cywilne cywilne
469	11,45	11,70	STAŁA STAŁA SATELITARNA (kosmos-Ziemia) 5.484A (Ziemia- kosmos) 5.484 5.484B RUCHOMA z wyjątkiem ruchomej lotniczej Radiodyfuzja satelitarna	cywilne cywilne cywilne cywilne
470	11,7	12,5	STAŁA RUCHOMA z wyjątkiem ruchomej lotniczej RADIODYFUZJ A RADIODYFUZJ A SATELITARNA 5.492 5.487 5.487A	cywilne cywilne cywilne cywilne

			POL.25	
471	12,50	12,75	STAŁA SATELITARNA (kosmos-Ziemia) 5.484A 5.484B (Ziemia-kosmos) Radiodyfuzja satelitarna POL.25	cywilne cywilne
472	12,75	13,25	STAŁA STAŁA SATELITARNA (Ziemia-kosmos) 5.441 RUCHOMA Badania kosmiczne (daleki kosmos) (kosmos- Ziemia) POL.25	cywilno-rządowe cywilne cywilno-rządowe cywilne
473	13,25	13,40	RADIONAWIGA CJA LOTNICZA 5.497 SATELITARNE BADANIA ZIEMI (aktywne) BADANIA KOSMICZNE (aktywne) 5.498A POL.25	rządowe cywilne cywilne
474	13,40	13,65	STAŁA SATELITARNA (kosmos-Ziemia) 5.499A 5.499B RADIOLOKALI ZACJA SATELITARNE BADANIA ZIEMI (aktywne) BADANIA KOSMICZNE 5.499C 5.499D	cywilne rządowe cywilne cywilne cywilne

			Wzorcowy satelitarny sygnał częstotliwości i czasu (Ziemia-kosmos) 5.499E 5.501B POL.25	
475	13,65	13,75	RADIOLOKALIZACJA SATELITARNE BADANIA ZIEMI (aktywne) BADANIA KOSMICZNE 5.501A Wzorcowy satelitarny sygnał częstotliwości i czasu (Ziemia-kosmos) 5.501B POL.25	rzadowe cywilne cywilne cywilne
476	13,75	14,00	STAŁA SATELITARNA (Ziemia-kosmos) 5.484A RADIOLOKALIZACJA Wzorcowy satelitarny sygnał częstotliwości i czasu (Ziemia-kosmos) Satelitarne badania Ziemi Badania kosmiczne 5.502 5.503	cywilne rzadowe cywilne cywilne cywilne
477	14,00	14,25	STAŁA SATELITARNA (Ziemia-kosmos) 5.457A 5.484A 5.484B RADIONAWIGA	cywilne rzadowe cywilne cywilne

			CJA 5.504 Ruchoma satelitarna (Ziemia-kosmos) 5.504B 5.506A Badania kosmiczne 5.504A POL.25	
478	14,25	14,30	STAŁA SATELITARNA (Ziemia-kosmos) 5.457A 5.484A 5.484B RADIONAWIGA CJA 5.504 Ruchoma satelitarna (Ziemia-kosmos) 5.504B 5.506A 5.508A Badania kosmiczne 5.504A POL.25	cywilne rządowe cywilne cywilne
479	14,3	14,4	STAŁA STAŁA SATELITARNA (Ziemia-kosmos) 5.457A 5.484A 5.484B RUCHOMA z wyjątkiem ruchomej lotniczej Ruchoma satelitarna (Ziemia-kosmos) 5.504B 5.506A 5.509A Radionawigacja satelitarna 5.504A POL.25	cywilne cywilne cywilne cywilne
480	14,40	14,47	STAŁA STAŁA	cywilne cywilne

			SATELITARNA (Ziemia-kosmos) 5.457A 5.484A 5.484B RUCHOMA z wyjątkiem ruchomej lotniczej Ruchoma satelitarna (Ziemia-kosmos) 5.504B 5.506A 5.509A Badania kosmiczne (kosmos-Ziemia) 5.504A	cywilne cywilne cywilne
481	14,47	14,50	STAŁA STAŁA SATELITARNA (Ziemia-kosmos) 5.457A 5.484A RUCHOMA z wyjątkiem ruchomej lotniczej Ruchoma satelitarna (Ziemia-kosmos) 5.504B 5.506A 5.509A Radioastronomia 5.149 5.504A	cywilne cywilne cywilne cywilne
482	14,50	14,62	STAŁA RUCHOMA Badania kosmiczne 5.509G POL.25	cywilno-rządowe rządowe cywilne
483	14,62	14,80	STAŁA RUCHOMA Badania kosmiczne	rządowe rządowe cywilne

			5.509G POL.25	
484	14,80	15,23	STAŁA RUCHOMA Badania kosmiczne 5.339 POL.25	rządowe rządowe cywilne
485	15,23	15,35	STAŁA RUCHOMA Badania kosmiczne 5.339 POL.25	cywilno-rządowe cywilno-rządowe cywilne
486	15,35	15,40	RADIOASTRON OMIA SATELITARNE BADANIA ZIEMI (pasywne) BADANIA KOSMICZNE (pasywne) 5.340	cywilne cywilne cywilne
487	15,40	15,43	RADIONAWIGA CJA LOTNICZA RADIOLOKALI ZACJA 5.511E 5.511F	cywilno-rządowe cywilno-rządowe
488	15,43	15,63	STAŁA SATELITARNA (Ziemia-kosmos) 5.511A RADIONAWIGA CJA LOTNICZA RADIOLOKALI ZACJA 5.511E 5.511F 5.511C	cywilne cywilno-rządowe cywilno-rządowe
489	15,63	15,70	RADIONAWIGA CJA LOTNICZA RADIOLOKALI ZACJA 5.511E 5.511F	cywilno-rządowe cywilno-rządowe
490	15,7	16,6	RADIOLOKALI	rządowe

			ZACJA	
491	16,6	17,1	RADIOLOKALIZACJA Badania kosmiczne (daleki kosmos) (Ziemia-kosmos)	rządowe cywilne
492	17,1	17,2	RADIOLOKALIZACJA	rządowe
493	17,2	17,3	RADIOLOKALIZACJA SATELITARNE BADANIA ZIEMI (aktywne) BADANIA KOSMICZNE (aktywne) 5.513A	rządowe cywilne cywilne
494	17,3	17,7	STAŁA SATELITARNA (Ziemia-kosmos) 5.516 (kosmos-Ziemia) 5.516A 5.516B Radiolokalizacja	cywilne rządowe
495	17,7	18,1	STAŁA STAŁA SATELITARNA (kosmos-Ziemia) 5.484A (Ziemia-kosmos) 5.516 RUCHOMA	cywilno-rządowe cywilne cywilno-rządowe
496	18,1	18,4	STAŁA STAŁA SATELITARNA (kosmos-Ziemia) 5.484A (Ziemia-kosmos) 5.520 RUCHOMA 5.519	cywilne cywilne cywilne
497	18,4	18,6	STAŁA STAŁA	cywilne cywilne

			SATELITARNA (kosmos-Ziemia) 5.484A 5.516B RUCHOMA	cywilne
498	18,6	18,8	STAŁA STAŁA SATELITARNA (kosmos-Ziemia) 5.522B RUCHOMA z wyjątkiem ruchomej lotniczej SATELITARNE BADANIA ZIEMI (pasywne) Badania kosmiczne (pasywne) 5.522A	cywilne cywilne cywilne cywilne cywilne
499	18,8	19,3	STAŁA STAŁA SATELITARNA (kosmos-Ziemia) 5.523A RUCHOMA	cywilno-rządowe cywilne cywilno-rządowe
500	19,3	19,7	STAŁA STAŁA SATELITARNA (kosmos-Ziemia) (Ziemia-kosmos) 5.523B 5.523C 5.523D 5.523E RUCHOMA	cywilne cywilne cywilne
501	19,7	20,1	STAŁA SATELITARNA (kosmos-Ziemia) 5.484A 5.516B 5.484B 5.527A Ruchoma satelitarna (kosmos-Ziemia)	cywilne cywilne

502	20,1	20,2	STAŁA SATELITARNA (kosmos-Ziemia) 5.484A 5.516B 5.484B 5.527A RUCHOMA SATELITARNA (kosmos-Ziemia) 5.525 5.526 5.527 5.528	cywilne cywilne
503	20,2	21,2	STAŁA SATELITARNA (kosmos-Ziemia) RUCHOMA SATELITARNA (kosmos-Ziemia) Wzorcowy satelitarny sygnał częstotliwości i czasu (kosmos- Ziemia)	rządowe rządowe cywilne
504	21,2	21,4	STAŁA RUCHOMA SATELITARNE BADANIA ZIEMI (pasywne) BADANIA KOSMICZNE (pasywne)	cywilne cywilne cywilne cywilne
505	21,4	22,0	STAŁA RUCHOMA RADIODYFUZJA SATELITARNA 5.208B 5.530A 5.530B 5.530D	cywilne cywilne cywilne
506	22,00	22,21	STAŁA RUCHOMA z wyjątkiem ruchomej lotniczej	cywilno-rządowe cywilno-rządowe

			5.149	
507	22,21	22,50	STAŁA RUCHOMA z wyjątkiem ruchomej lotniczej RADIOASTRON OMIA SATELITARNE BADANIA ZIEMI (pasywne) BADANIA KOSMICZNE (pasywne) 5.149 5.532	cywilno-rządowe cywilno-rządowe cywilne cywilne cywilne
508	22,50	22,55	STAŁA RUCHOMA	cywilno-rządowe cywilno-rządowe
509	22,55	23,15	STAŁA RUCHOMA BADANIA KOSMICZNE (pasywne) 5.532A MIĘDZYSATELI TARNA 5.338A 5.149	cywilno-rządowe cywilno-rządowe cywilne cywilne
510	23,15	23,55	STAŁA RUCHOMA MIĘDZYSATELI TARNA 5.338A	cywilno-rządowe cywilno-rządowe cywilne
511	23,55	23,60	STAŁA RUCHOMA	cywilne cywilne
512	23,6	24,0	RADIOASTRON OMIA SATELITARNE BADANIA ZIEMI (pasywne) BADANIA KOSMICZNE (pasywne) 5.340	cywilne cywilne cywilne
513	24,00	24,05	AMATORSKA AMATORSKA	cywilne cywilne

			SATELITARNA 5.150	
514	24,05	24,25	RADIOLOKALIZACJA Amatorska Satelitarne badania Ziemi (aktywne) 5.150	rządowe cywilne cywilne
515	24,25	24,45	STAŁA	cywilne
516	24,45	24,65	STAŁA MIĘDZYSATELITARNA	cywilne cywilne
517	24,65	24,75	STAŁA STAŁA SATELITARNA (Ziemia-kosmos) 5.532B MIĘDZYSATELITARNA	cywilne cywilne cywilne
518	24,75	25,25	STAŁA STAŁA SATELITARNA (Ziemia-kosmos) 5.532B	cywilne cywilne
519	25,25	25,50	STAŁA RUCHOMA MIĘDZYSATELITARNA 5.536 Wzorcowy satelitarny sygnał częstotliwości i czasu (Ziemia- kosmos)	cywilne cywilne cywilne cywilne
520	25,5	26,5	STAŁA RUCHOMA SATELITARNE BADANIA ZIEMI (kosmos- Ziemia) 5.536B BADANIA KOSMICZNE	cywilne cywilne cywilne cywilne cywilne

			(kosmos-Ziemia) MIĘDZYSATELI TARNA 5.536 Wzorcowy satelitarny sygnał częstotliwości i czasu (Ziemia- kosmos) 5.536A	
521	26,5	26,9	STAŁA RUCHOMA SATELITARNE BADANIA ZIEM (kosmos-Ziemia) 5.536B BADANIA KOSMICZNE (kosmos-Ziemia) MIĘDZYSATELI TARNA 5.536 Wzorcowy satelitarny sygnał częstotliwości i czasu (Ziemia-kosmos) 5.536A	cywilne cywilne cywilne cywilne cywilne
521a	26,9	27,0	STAŁA POL.51 RUCHOMA POL.51 SATELITARNE BADANIA ZIEM (kosmos-Ziemia) 5.536B BADANIA KOSMICZNE (kosmos-Ziemia) MIĘDZYSATELI TARNA 5.536 Wzorcowy satelitarny sygnał częstotliwości i czasu (Ziemia-kosmos)	cywilno-rządowe cywilno-rządowe cywilne cywilne cywilne cywilne

			5.536A	
522	27,0	27,3	STAŁA POL.51 RUCHOMA POL.51 MIĘDZYSATELI TARNA 5.536	cywilno-rządowe cywilno-rządowe cywilne
522a	27,3	27,5	STAŁA RUCHOMA MIĘDZYSATELI TARNA 5.536	rządowe rządowe cywilne
523	27,5	28,5	STAŁA POL.23 STAŁA SATELITARNA (Ziemia-kosmos) 5.484A 5.516B 5.539 5.538 5.540	cywilne cywilne
524	28,5	29,1	STAŁA POL.23 STAŁA SATELITARNA (Ziemia-kosmos) 5.484A 5.516B 5.523A 5.539 RUCHOMA POL.23 Satelitarne badania Ziemi (Ziemia-kosmos) 5.541 5.540	cywilne cywilne cywilne cywilne
525	29,1	29,5	STAŁA POL.23 STAŁA SATELITARNA (Ziemia-kosmos) 5.516B 5.523C 5.523E 5.535A 5.539 5.541A RUCHOMA POL.23 Satelitarne badania Ziemi (Ziemia-kosmos)	cywilne cywilne cywilne cywilne

			5.541 5.540	
526	29,5	29,9	STAŁA SATELITARNA (Ziemia-kosmos) 5.484A 5.484B 5.516B 5.527A 5.539 Ruchoma satelitarna (Ziemia-kosmos) Satelitarne badania Ziemi (Ziemia-kosmos) 5.541 5.540	cywilne cywilne cywilne
527	29,9	30,0	STAŁA SATELITARNA (Ziemia-kosmos) 5.484A 5.484B 5.516B 5.527A 5.539 RUCHOMA SATELITARNA (Ziemia-kosmos) Satelitarne badania Ziemi (Ziemia-kosmos) 5.541 5.543 5.525 5.526 5.527 5.538 5.540	cywilne cywilne cywilne
528	30	31	STAŁA SATELITARNA (Ziemia-kosmos) 5.338A RUCHOMA SATELITARNA (Ziemia-kosmos) Wzorcowy satelitarny sygnał częstotliwości i czasu (Ziemia- kosmos)	rządowe rządowe cywilne

529	31,0	31,3	STAŁA 5.338A RUCHOMA Wzorcowy satelitarny sygnał częstotliwości i czasu (Ziemia- kosmos) Badania kosmiczne 5.544 5.149	cywilne cywilne cywilne cywilne
530	31,3	31,5	RADIOASTRON OMIA SATELITARNE BADANIA ZIEMI (pasywne) BADANIA KOSMICZNE (pasywne) 5.340	cywilne cywilne cywilne
531	31,5	31,8	STAŁA 5.546 RUCHOMA z wyjątkiem ruchomej lotniczej 5.546 RADIOASTRON OMIA SATELITARNE BADANIA ZIEMI (pasywne) BADANIA KOSMICZNE (pasywne) 5.149	cywilne cywilne cywilne cywilne
532	31,8	32,0	STAŁA 5.547A RADIONAWIGA CJA BADANIA KOSMICZNE (daleki kosmos) (kosmos-Ziemia) 5.547 5.548	cywilno-rządowe cywilno-rządowe cywilne
533	32,0	32,3	STAŁA 5.547A	cywilno-rządowe

			RADIONAWIGACJA BADANIA KOSMICZNE (daleki kosmos) (kosmos-Ziemia) 5.547 5.548	cywilno-rządowe cywilne
534	32,3	33,0	STAŁA 5.547A RADIONAWIGACJA MIĘDZYSATELITARNA 5.547 5.548	cywilno-rządowe cywilno-rządowe cywilne
535	33,0	33,4	STAŁA 5.547A RADIONAWIGACJA 5.547	cywilno-rządowe cywilno-rządowe
536	33,4	34,2	RADIOLOKALIZACJA POL.22	rządowe
537	34,2	34,7	RADIOLOKALIZACJA BADANIA KOSMICZNE (daleki kosmos) (Ziemia-kosmos)	rządowe cywilne
538	34,7	35,2	RADIOLOKALIZACJA Badania kosmiczne	rządowe cywilne
539	35,2	35,5	RADIOLOKALIZACJA POMOCE METEOROLOGICZNE	rządowe cywilno-rządowe
540	35,5	36,0	RADIOLOKALIZACJA POMOCE METEOROLOGICZNE SATELITARNE BADANIA ZIEMI (aktywne)	rządowe cywilno-rządowe cywilne cywilne

			BADANIA KOSMICZNE (aktywne) 5.549A	
541	36	37	STAŁA RUCHOMA SATELITARNE BADANIA ZIEMI (pasywne) BADANIA KOSMICZNE (pasywne) 5.149 5.550A	rządowe rządowe cywilne cywilne
542	37,0	37,5	STAŁA RUCHOMA z wyjątkiem ruchomej lotniczej BADANIA KOSMICZNE (kosmos-Ziemia) 5.547	cywilno-rządowe cywilno-rządowe cywilne
543	37,5	38,0	STAŁA STAŁA SATELITARNA (kosmos-Ziemia) RUCHOMA z wyjątkiem ruchomej lotniczej BADANIA KOSMICZNE (kosmos-Ziemia) Satelitarne badania Ziemi (kosmos-Ziemia) 5.547	cywilno-rządowe cywilne cywilno-rządowe cywilne cywilne
544	38,0	39,5	STAŁA STAŁA SATELITARNA (kosmos-Ziemia) RUCHOMA	cywilno-rządowe cywilne cywilno-rządowe cywilne

			Satelitarne badania Ziemi (kosmos-Ziemia) 5.547	
545	39,5	40,0	STAŁA STAŁA SATELITARNA (kosmos-Ziemia) 5.516B RUCHOMA RUCHOMA SATELITARNA (kosmos-Ziemia) Satelitarne badania Ziemi (kosmos-Ziemia) 5.547	cywilne rządowe cywilne rządowe cywilne
546	40,0	40,5	STAŁA STAŁA SATELITARNA (kosmos-Ziemia) 5.516B RUCHOMA RUCHOMA SATELITARNA (kosmos-Ziemia) SATELITARNE BADANIA ZIEMI (Ziemia-kosmos) BADANIA KOSMICZNE (Ziemia-kosmos) Satelitarne badania Ziemi (kosmos-Ziemia)	cywilne rządowe cywilne rządowe cywilne cywilne cywilne
547	40,5	41,0	STAŁA STAŁA SATELITARNA (kosmos-Ziemia) RADIODYFUZJA RADIODYFUZJA	cywilne cywilne cywilne cywilne

			A SATELITARNA Ruchoma 5.547	
548	41,0	42,5	STAŁA STAŁA SATELITARNA (kosmos-Ziemia) 5.516B RADIODYFUZJ A RADIODYFUZJ A SATELITARNA Ruchoma 5.547 5.551H 5.551I	cywilne cywilne cywilne cywilne cywilne
549	42,5	43,5	STAŁA STAŁA SATELITARNA (Ziemia-kosmos) 5.552 RUCHOMA z wyjątkiem ruchomej lotniczej RADIOASTRON OMIA 5.149 5.547	cywilne cywilne cywilne cywilne
550	43,5	45,5	RUCHOMA 5.553 RUCHOMA SATELITARNA RADIONAWIGA CJA RADIONAWIGA CJA SATELITARNA 5.554	rządowe rządowe rządowe rządowe
551	45,5	47,0	RUCHOMA 5.553 RUCHOMA	cywilne cywilne cywilno-rządowe

			SATELITARNA RADIONAWIGA CJA RADIONAWIGA CJA SATELITARNA 5.554	cywilno-rządowe
552	47,0	47,2	AMATORSKA AMATORSKA SATELITARNA	cywilne cywilne
553	47,2	47,5	STAŁA STAŁA SATELITARNA (Ziemia-kosmos) 5.552 RUCHOMA 5.552A	cywilne cywilne cywilne
554	47,5	47,9	STAŁA STAŁA SATELITARNA (Ziemia-kosmos) 5.552 (kosmos- Ziemia) 5.516B 5.554A RUCHOMA	cywilne cywilne cywilne
555	47,9	48,2	STAŁA STAŁA SATELITARNA (Ziemia-kosmos) 5.552 RUCHOMA 5.552A	cywilne cywilne cywilne
556	48,20	48,54	STAŁA STAŁA SATELITARNA (Ziemia-kosmos) 5.552 (kosmos- Ziemia) 5.516B 5.554A 5.555B RUCHOMA	cywilne cywilne cywilne
557	48,54	49,44	STAŁA STAŁA	cywilne cywilne

			SATELITARNA (Ziemia-kosmos) 5.552 RUCHOMA 5.149 5.340 5.555	cywilne
558	49,44	50,20	STAŁA STAŁA SATELITARNA (Ziemia-kosmos) 5.338A 5.552 (kosmos-Ziemia) 5.516B 5.554A 5.555B RUCHOMA	cywilne cywilne cywilne
559	50,2	50,4	SATELITARNE BADANIA ZIEMI (pasywne) BADANIA KOSMICZNE (pasywne) 5.340	cywilne cywilne
560	50,4	51,4	STAŁA STAŁA SATELITARNA (Ziemia-kosmos) 5.338A RUCHOMA Ruchoma satelitarna (Ziemia-kosmos)	cywilne cywilno-rządowe cywilne cywilno-rządowe
561	51,4	52,6	STAŁA 5.338A RUCHOMA 5.547 5.556	cywilne cywilne
562	52,60	54,25	SATELITARNE BADANIA ZIEMI (pasywne) BADANIA KOSMICZNE (pasywne) 5.340 5.556	cywilne cywilne
563	54,25	55,78	SATELITARNE BADANIA	cywilne cywilne

			ZIEMI (pasywne) BADANIA KOSMICZNE (pasywne) MIĘDZYSATELI TARNA 5.556A	cywilne
564	55,78	56,90	STAŁA 5.557A RUCHOMA 5.558 SATELITARNE BADANIA ZIEMI (pasywne) BADANIA KOSMICZNE (pasywne) MIĘDZYSATELI TARNA 5.556A 5.547	cywilne cywilne cywilne cywilne
565	56,9	57,0	STAŁA RUCHOMA 5.558 SATELITARNE BADANIA ZIEMI (pasywne) BADANIA KOSMICZNE (pasywne) MIĘDZYSATELI TARNA 5.558A 5.547	cywilno-rządowe cywilne cywilne cywilne
566	57,0	58,2	STAŁA RUCHOMA 5.558 SATELITARNE BADANIA ZIEMI (pasywne) BADANIA KOSMICZNE (pasywne) MIĘDZYSATELI TARNA 5.556A 5.547	cywilne cywilne cywilne cywilne

567	58,2	59,0	STAŁA RUCHOMA SATELITARNE BADANIA ZIEMI (pasywne) BADANIA KOSMICZNE (pasywne) 5.547 5.556	cywilne cywilne cywilne cywilne
568	59,0	59,3	STAŁA RUCHOMA 5.558 RADIOLOKALI ZACJA 5.559 SATELITARNE BADANIA ZIEMI (pasywne) BADANIA KOSMICZNE (pasywne) MIĘDZYSATELI TARNA 5.556A	rządowe rządowe rządowe cywilne cywilne cywilne
569	59,3	61,0	STAŁA RUCHOMA 5.558 RADIOLOKALI ZACJA 5.559 MIĘDZYSATELI TARNA	rządowe rządowe rządowe cywilne
570	61	63	STAŁA RUCHOMA 5.558 RADIOLOKALI ZACJA 5.559 MIĘDZYSATELI TARNA 5.138	cywilno-rządowe cywilno-rządowe cywilno-rządowe cywilne
571	63	64	STAŁA RUCHOMA 5.558 RADIOLOKALI ZACJA 5.559	cywilne cywilne cywilne cywilne

			MIĘDZYSATELI TARNA	
572	64	65	STAŁA RUCHOMA z wyjątkiem ruchomej lotniczej MIĘDZYSATELI TARNA 5.547 5.556	cywilne cywilne cywilne
573	65	66	STAŁA RUCHOMA z wyjątkiem ruchomej lotniczej SATELITARNE BADANIA ZIEMI BADANIA KOSMICZNE MIĘDZYSATELI TARNA 5.547	cywilne cywilne cywilne cywilne
574	66	71	RUCHOMA 5.553 5.558 RUCHOMA SATELITARNA RADIONAWIGA CJA RADIONAWIGA CJA SATELITARNA MIĘDZYSATELI TARNA 5.554	cywilne cywilne cywilne cywilne
575	71	73	STAŁA STAŁA SATELITARNA (kosmos-Ziemia) RUCHOMA RUCHOMA SATELITARNA	rządowe rządowe rządowe rządowe

			(kosmos-Ziemia)	
576	73	74	STAŁA STAŁA SATELITARNA (kosmos-Ziemia) RUCHOMA RUCHOMA SATELITARNA (kosmos-Ziemia)	cywilne cywilno-rządowe cywilne cywilno-rządowe
577	74	76	STAŁA STAŁA SATELITARNA (kosmos-Ziemia) RUCHOMA RADIODYFUZJ A RADIODYFUZJ A SATELITARNA Badania kosmiczne (kosmos-Ziemia) 5.561	cywilne cywilne cywilne cywilne cywilne
578	76	77	RADIOLOKALI ZACJA RADIOASTRON OMIA Amatorska Amatorska satelitarna Badania kosmiczne (kosmos-Ziemia) 5.149	cywilno-rządowe cywilne cywilne cywilne cywilne
579	77,0	77,5	RADIOLOKALI ZACJA RADIOASTRON OMIA Amatorska Amatorska satelitarna Badania	rządowe cywilne cywilne cywilne cywilne

			kosmiczne (kosmos-Ziemia) 5.149	
580	77,5	78,0	RADIOLOKALIZACJA 5.559B AMATORSKA AMATORSKA SATELITARNA Radioastronomia Badania kosmiczne (kosmos-Ziemia) 5.149	cywilne cywilne cywilne cywilne
581	78	79	RADIOLOKALIZACJA Amatorska Amatorska satelitarna Radioastronomia Badania kosmiczne (kosmos-Ziemia) 5.149 5.560	rzadowe cywilne cywilne cywilne
582	79	81	RADIOASTRONOMIA RADIOLOKALIZACJA Amatorska Amatorska satelitarna Badania kosmiczne (kosmos-Ziemia) 5.149	cywilne rzadowe cywilne cywilne
583	81	83	STAŁA 5.338A STAŁA SATELITARNA (Ziemia-kosmos) RUCHOMA RUCHOMA SATELITARNA (Ziemia-kosmos)	rzadowe rzadowe rzadowe rzadowe cywilne cywilne cywilne

			RADIOASTRONOMIA Badania kosmiczne (kosmos-Ziemia) Amatorska 5.561A Amatorska satelitarna 5.561A 5.149	
584	83	84	STAŁA 5.338A STAŁA SATELITARNA (Ziemia-kosmos) RUCHOMA RUCHOMA SATELITARNA (Ziemia-kosmos) RADIOASTRONOMIA Badania kosmiczne (kosmos-Ziemia) 5.149	cywilne cywilno-rządowe cywilne cywilno-rządowe cywilne cywilne
585	84	86	STAŁA 5.338A STAŁA SATELITARNA (Ziemia-kosmos) RUCHOMA RADIOASTRONOMIA 5.149	cywilne cywilne cywilne cywilne
586	86	92	RADIOASTRONOMIA SATELITARNE BADANIA ZIEMI (pasywne) BADANIA KOSMICZNE (pasywne) 5.340	cywilne cywilne cywilne
587	92	94	STAŁA 5.338A	rządowe

			RUCHOMA RADIOLOKALI ZACJA RADIOASTRON OMIA 5.149	rzadowe rzadowe cywilne
588	94,0	94,1	RADIOLOKALI ZACJA SATELITARNE BADANIA ZIEMI (aktywne) BADANIA KOSMICZNE (aktywne) Radioastronomia 5.562 5.562A	rzadowe cywilno-rzadowe cywilne cywilne
589	94,1	95,0	STAŁA RUCHOMA RADIOLOKALI ZACJA RADIOASTRON OMIA 5.149	rzadowe rzadowe rzadowe cywilne
590	95	100	STAŁA RUCHOMA RADIONAWIGA CJA RADIONAWIGA CJA SATELITARNA RADIOLOKALI ZACJA RADIOASTRON OMIA 5.149 5.554	rzadowe rzadowe cywilno-rzadowe cywilno-rzadowe rzadowe cywilne
591	100	102	RADIOASTRON OMIA SATELITARNE BADANIA ZIEMI (pasywne) BADANIA KOSMICZNE	

			(pasywne) 5.340 5.341	
592	102	105	STAŁA RUCHOMA RADIOASTRON OMIA 5.149 5.341	
593	105,0	109,5	STAŁA RUCHOMA RADIOASTRON OMIA BADANIA KOSMICZNE (pasywne) 5.562B 5.149 5.341	
594	109,5	111,8	RADIOASTRON OMIA SATELITARNE BADANIA ZIEMI (pasywne) BADANIA KOSMICZNE (pasywne) 5.340 5.341	
595	111,80	114,25	STAŁA RUCHOMA RADIOASTRON OMIA BADANIA KOSMICZNE (pasywne) 5.562B 5.149 5.341	
596	114,25	116,00	RADIOASTRON OMIA SATELITARNE BADANIA ZIEMI (pasywne) BADANIA KOSMICZNE (pasywne) 5.340 5.341	
597	116,00	119,98	SATELITARNE	

			BADANIA ZIEMI (pasywne) BADANIA KOSMICZNE (pasywne) MIĘDZYSATELI TARNA 5.562C 5.341	
598	119,98	122,25	SATELITARNE BADANIA ZIEMI (pasywne) BADANIA KOSMICZNE (pasywne) MIĘDZYSATELI TARNA 5.562C 5.138 5.341	
599	122,25	123,00	STAŁA RUCHOMA 5.558 MIĘDZYSATELI TARNA Amatorska 5.138	
600	123	130	STAŁA SATELITARNA (kosmos-Ziemia) RUCHOMA SATELITARNA (kosmos-Ziemia) RADIONAWIGA CJA RADIONAWIGA CJA SATELITARNA Radioastronomia 5.149 5.554	
601	130	134	STAŁA RUCHOMA 5.558 RADIOASTRON OMIA	

			SATELITARNE BADANIA ZIEMI (aktywne) 5.562E MIĘDZYSATELI TARNA 5.149 5.562A	
602	134	136	AMATORSKA AMATORSKA SATELITARNA Radioastronomia	
603	136	141	RADIOLOKALI ZACJA RADIOASTRON OMIA Amatorska Amatorska satelitarna 5.149	
604	141,0	148,5	STAŁA RUCHOMA RADIOLOKALI ZACJA RADIOASTRON OMIA 5.149	
605	148,5	151,5	SATELITARNE BADANIA ZIEMI (pasywne) RADIOASTRON OMIA BADANIA KOSMICZNE (pasywne) 5.340	
606	151,5	155,5	STAŁA RUCHOMA RADIOLOKALI ZACJA RADIOASTRON OMIA 5.149	

607	155,5	158,5	STAŁA RUCHOMA RADIOASTRON OMIA SATELITARNE BADANIA ZIEMI (pasywne) 5.562F BADANIA KOSMICZNE (pasywne) 5.562B 5.149 5.562G	
608	158,5	164,0	STAŁA STAŁA SATELITARNA (kosmos-Ziemia) RUCHOMA RUCHOMA SATELITARNA (kosmos-Ziemia)	
609	164	167	RADIOASTRON OMIA SATELITARNE BADANIA ZIEMI (pasywne) BADANIA KOSMICZNE (pasywne) 5.340	
610	167,0	174,5	STAŁA STAŁA SATELITARNA (kosmos-Ziemia) RUCHOMA 5.558 MIĘDZYSATELI TARNA 5.149	
611	174,5	174,8	STAŁA RUCHOMA 5.558 MIĘDZYSATELI	

			TARNA	
612	174,8	182,0	SATELITARNE BADANIA ZIEMI (pasywne) BADANIA KOSMICZNE (pasywne) MIĘDZYSATELI TARNA 5.562H	
613	182	185	RADIOASTRON OMIA SATELITARNE BADANIA ZIEMI (pasywne) BADANIA KOSMICZNE (pasywne) 5.340	
614	185	190	SATELITARNE BADANIA ZIEMI (pasywne) BADANIA KOSMICZNE (pasywne) MIĘDZYSATELI TARNA 5.562H	
615	190,0	191,8	SATELITARNE BADANIA ZIEMI (pasywne) BADANIA KOSMICZNE (pasywne) 5.340	
616	191,8	200,0	STAŁA RUCHOMA 5.558 RUCHOMA SATELITARNA RADIONAWIGA CJA RADIONAWIGA CJA	

			SATELITARNA MIĘDZYSATELI TARNA 5.149 5.341 5.554	
617	200	202	RADIOASTRON OMIA SATELITARNE BADANIA ZIEMI (pasywne) BADANIA KOSMICZNE (pasywne) 5.340 5.341 5.563A	
618	202	209	RADIOASTRON OMIA SATELITARNE BADANIA ZIEMI (pasywne) BADANIA KOSMICZNE (pasywne) 5.340 5.341 5.563A	
619	209	217	STAŁA STAŁA SATELITARNA (Ziemia-kosmos) RUCHOMA RADIOASTRON OMIA 5.149 5.341	
620	217	226	STAŁA STAŁA SATELITARNA (Ziemia-kosmos) RUCHOMA RADIOASTRON OMIA BADANIA KOSMICZNE (pasywne) 5.562B	

			5.149 5.341	
621	226,0	231,5	RADIOASTRONOMIA SATELITARNE BADANIA ZIEMI (pasywne) BADANIA KOSMICZNE (pasywne) 5.340	
622	231,5	232,0	STAŁA RUCHOMA Radiolokalizacja	
623	232	235	STAŁA STAŁA SATELITARNA (kosmos-Ziemia) RUCHOMA Radiolokalizacja	
624	235	238	STAŁA SATELITARNA (kosmos-Ziemia) SATELITARNE BADANIA ZIEMI (pasywne) BADANIA KOSMICZNE (pasywne) 5.563A 5.563B	
625	238	240	STAŁA STAŁA SATELITARNA (kosmos-Ziemia) RUCHOMA RADIONAWIGACJA RADIONAWIGACJA SATELITARNA RADIOLOKALIZACJA	
626	240	241	STAŁA	

			RUCHOMA RADIOLOKALI ZACJA	
627	241	248	RADIOLOKALI ZACJA RADIOASTRON OMIA Amatorska Amatorska satelitarna 5.138 5.149	
628	248	250	AMATORSKA AMATORSKA SATELITARNA Radioastronomia 5.149	
629	250	252	RADIOASTRON OMIA SATELITARNE BADANIA ZIEMI (pasywne) BADANIA KOSMICZNE (pasywne) 5.340 5.563A	
630	252	265	STAŁA RUCHOMA RUCHOMA SATELITARNA (Ziemia-kosmos) RADIONAWIGA CJA RADIONAWIGA CJA SATELITARNA RADIOASTRON OMIA 5.149 5.554	
631	265	275	STAŁA STAŁA SATELITARNA (Ziemia-kosmos)	

			RUCHOMA RADIOASTRON OMIA 5.149 5.563A	
632	275	3000	(Nie przeznaczono) 5.565	

**Uwagi do przeznaczeń zakresów częstotliwości określonych w Krajowej Tablicy
Przeznaczeń Częstotliwości.**

5)

1. Uwagi polskiej administracji telekomunikacji	
POL.7	Zakres częstotliwości 137-138 MHz może być wykorzystywany przez służbę ruchomą satelitarną wyłącznie do celów eksperymentalnych po uzgodnieniu z Ministrem Obrony Narodowej.
POL.8	Zakres częstotliwości 148,65-149,90 MHz może być wykorzystywany przez służbę ruchomą satelitarną po uzgodnieniu z ministrem właściwym do spraw wewnętrznych.
POL.10	Zakres częstotliwości 400,15-401,00 MHz może być wykorzystywany przez służby stałe wyłącznie na potrzeby taktycznych linii radiowych.
POL.12	W zakresie częstotliwości 890-942 MHz służba radiolokalizacyjna jest wykonywana wyłącznie przez radary morskie zainstalowane na statkach morskich. Wykorzystanie urządzenia radarowego pracującego w zasięgu zakłóceniovym wód terytorialnych musi być skoordynowane.
POL.15	Zakres 1452-1492 MHz jest użytkowany jako zakres rządowy w służbie stałej lub służbie ruchomej z wyjątkiem służby ruchomej lotniczej najpóźniej do dnia ogłoszenia odpowiednio przetargu, konkursu lub aukcji na rozdysponowanie tego zakresu częstotliwości, uwzględniającego zharmonizowany na szczeblu ogólnoświatowym lub europejskim sposób wykorzystywania tych częstotliwości.
POL.22	Dopuszcza się użytkowanie jako cywilne określonych częstotliwości po uzgodnieniu z Ministrem Obrony Narodowej.
POL.23	Dopuszcza się użytkowanie jako rządowe określonych częstotliwości po uzgodnieniu z Prezesem Urzędu Komunikacji

	Elektronicznej.
POL.25	W zakresach częstotliwości 149,900-151,625 MHz, 153-174 MHz, 2025-2110 MHz, 2170-2400 MHz, 2520-2690 MHz, 5010-5250 MHz, 5925-7450 MHz, 7850-8400 MHz, 12,00-13,75 GHz, 14,0-14,4 GHz i 14,50-15,35 GHz jednostki organizacyjne podlegające Ministrowi Obrony Narodowej mogą wykorzystywać określone częstotliwości na potrzeby służby radiolokalizacyjnej. Stacje pracujące w służbie radiolokalizacyjnej nie mogą powodować szkodliwych zakłóceń w pracy stacji innych służb, dla których powyższe zakresy są przeznaczone, ani nie mogą żądać od nich ochrony.
POL.29	W zakresie częstotliwości 960-1215 MHz dopuszcza się użytkowanie wojskowego systemu wymiany informacji JTIDS/MIDS (Joint Tactical Information Distribution System/Multifunctional Information Distribution System) na potrzeby jednostek organizacyjnych podległych Ministrowi Obrony Narodowej, sił zbrojnych państw NATO oraz państw uczestniczących w programie Partnerstwo dla Pokoju.
POL.30	W zakresie częstotliwości 50-52 MHz stacje amatorskie mogą używać dowolnych emisji, z wyjątkiem F3E, z mocą nieprzekraczającą 100 W (e.i.r.p.).
POL.32	Zakres 862-864 MHz może być wykorzystany przez cywilnych użytkowników służby ruchomej na potrzeby łączności reportażowej po uzgodnieniu z Ministrem Obrony Narodowej. Takie wykorzystanie jest możliwe jedynie przez użytkowników posiadających pozwolenia wydane przed dniem 1 stycznia 2005 r. i na warunkach określonych w tych pozwoleniach.
POL.38	Zakresy częstotliwości 70,0-70,3 MHz oraz 3400-3410 MHz mogą być wykorzystywane przez służbę amatorską na zasadzie drugiej ważności, przy czym dopuszcza się pracę

	stacji amatorskich z mocą nieprzekraczającą 20 W (e.i.r.p.) i spełniających wymogi norm ETSI EN 301 783.
POL.39	Zakres częstotliwości 2265-2300 MHz może być wykorzystywany przez cywilnych użytkowników służby ruchomej na potrzeby łączności reportażowej (ENG/OB). Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej niezwłocznie przekazuje Ministrowi Obrony Narodowej informacje o wydanych na potrzeby takiego wykorzystania rezerwacjach częstotliwości oraz pozwoleniach radiowych.
POL.42	<p>Do dnia 31 grudnia 2017 r. zakres częstotliwości 860-862 MHz nie może być wykorzystywany przez stacje bazowe w służbie ruchomej z wyjątkiem ruchomej lotniczej zlokalizowane w następujących gminach [w nawiasach podano identyfikatory terytorialne z rejestru TERYT prowadzonego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego zgodnie z rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 15 grudnia 1998 r. w sprawie szczegółowych zasad prowadzenia, stosowania i udostępniania krajowego rejestru urzędowego podziału terytorialnego kraju oraz związanych z tym obowiązków organów administracji rządowej i jednostek samorządu terytorialnego (Dz.U. poz. 1031, z późn. zm.)]:</p> <p>Aleksandrów Kujawski, gmina wiejska (0401042), Zakrzewo, gmina wiejska (0401092), Nowa Wieś Wielka, gmina wiejska (0403052), Solec Kujawski, gmina miejsko-wiejska (0403083), Inowrocław, gmina miejska (0407011), Dąbrowa Biskupia, gmina wiejska (0407022), Gniewkowo, gmina miejsko-wiejska (0407033), Inowrocław, gmina wiejska (0407042), Janikowo, gmina miejsko-wiejska (0407053), Kruszwica, gmina miejsko-wiejska (0407063), Pakość, gmina miejsko-wiejska (0407073),</p>

	Rojewo, gmina wiejska (0407082), Złotniki Kujawskie, gmina wiejska (0407092), Strzelno, gmina miejsko-wiejska (0409043), Dobre, gmina wiejska (0411032), Wielka Nieszawka, gmina wiejska (0415082), Barcin, gmina miejsko-wiejska (0419013), Puławy, gmina miejska (0614011), Baranów, gmina wiejska (0614022), Janowiec, gmina wiejska (0614032), Końskowola, gmina wiejska (0614052), Puławy, gmina wiejska (0614092), Żyrzyn, gmina wiejska (0614112), Dęblin, gmina miejska (0616011), Kłoczew, gmina wiejska (0616022), Nowodwór, gmina wiejska (0616032), Ryki, gmina miejsko-wiejska (0616043), Stężyca, gmina wiejska (0616052), Ujęź, gmina wiejska (0616062), Bełchatów, gmina miejska (1001011), Bełchatów, gmina wiejska (1001022), Drużbice, gmina wiejska (1001032), Kluki, gmina wiejska (1001052), Szczerców, gmina wiejska (1001072), Zelów, gmina miejsko-wiejska (1001083), Buczek, gmina wiejska (1003012), Łask, gmina miejsko-wiejska (1003023), Sędziejowice, gmina wiejska (1003032), Widawa, gmina wiejska (1003042), Wodzierady, gmina wiejska (1003052), Pabianice, gmina miejska (1008021), Dłutów, gmina wiejska (1008032), Dobroń, gmina wiejska (1008042), Ksawerów, gmina wiejska (1008052), Pabianice, gmina wiejska (1008072), Grabica, gmina wiejska (1010042), Zduńska Wola, gmina miejska (1019011), Szadek, gmina miejsko-wiejska (1019023), Zapolice, gmina wiejska (1019032), Zduńska Wola, gmina wiejska (1019042), Stara Błotnica, gmina wiejska (1401042), Trojanów, gmina wiejska (1403122), Garbatka-Letnisko, gmina wiejska (1407012), Głowaczów, gmina wiejska (1407022),
--	--

	Gniewoszów, gmina wiejska (1407032), Kozienice, gmina miejsko-wiejska (1407053), Sieciechów, gmina wiejska (1407072), Pionki, gmina miejska (1425011), Gózd, gmina wiejska (1425022), Iłża, gmina miejsko-wiejska (1425033), Jastrzębia, gmina wiejska (1425042), Jedlińsk, gmina wiejska (1425052), Jedlnia-Letnisko, gmina wiejska (1425062), Kowala, gmina wiejska (1425072), Pionki, gmina wiejska (1425082), Przytyk, gmina wiejska (1425092), Skaryszew, gmina miejsko-wiejska (1425103), Wierzbica, gmina wiejska (1425112), Wolanów, gmina wiejska (1425122), Zakrzew, gmina wiejska (1425132), Jastrząb, gmina wiejska (1430022), Orońsko, gmina wiejska (1430042), Kazanów, gmina wiejska (1436012), Policzna, gmina wiejska (1436022), Przyłęk, gmina wiejska (1436032), Tczów, gmina wiejska (1436042), m. Radom (1463011), Czarna Dąbrówka, gmina wiejska (2201032), Parchowo, gmina wiejska (2201072), Pruszcz Gdański, gmina miejska (2204011), Cedry Wielkie, gmina wiejska (2204022), Kolbudy, gmina wiejska (2204032), Pruszcz Gdański, gmina wiejska (2204042), Przywidz, gmina wiejska (2204052), Pszczółki, gmina wiejska (2204062), Suchy Dąb, gmina wiejska (2204072), Trąbki Wielkie, gmina wiejska (2204082), Chmielno, gmina wiejska (2205012), Kartuzy, gmina miejsko-wiejska (2205023), Sierakowice, gmina wiejska (2205042), Stężycza, gmina wiejska (2205062), Sulęczyno, gmina wiejska (2205072), Żukowo, gmina miejsko-wiejska (2205083), Ryjewo, gmina wiejska (2207052), Lębork, gmina miejska (2208011), Cewice, gmina wiejska (2208032), Nowa Wieś Lęborska, gmina wiejska
--	--

	(2208042), Malbork, gmina miejska (2209011), Lichnowy, gmina wiejska (2209032), Malbork, gmina wiejska (2209042), Miłoradz, gmina wiejska (2209062), Nowy Staw, gmina miejsko-wiejska (2209073), Stare Pole, gmina wiejska (2209082), Nowy Dwór Gdański, gmina miejsko-wiejska (2210023), Ostaszewo, gmina wiejska (2210032), Stegna, gmina wiejska (2210042), Hel, gmina miejska (2211011), Jastarnia, gmina miejska (2211021), Puck, gmina miejska (2211031), Kosakowo, gmina wiejska (2211052), Puck, gmina wiejska (2211072), Potęgowo, gmina wiejska (2212072), Skarszewy, gmina miejsko-wiejska (2213093), Tczew, gmina miejska (2214011), Subkowy, gmina wiejska (2214052), Tczew, gmina wiejska (2214062), Reda, gmina miejska (2215011), Rumia, gmina miejska (2215021), Wejherowo, gmina miejska (2215031), Linia, gmina wiejska (2215062), Luzino, gmina wiejska (2215072), Łęczyce, gmina wiejska (2215082), Szemud, gmina wiejska (2215092), Wejherowo, gmina wiejska (2215102), Dzierzgoń, gmina miejsko-wiejska (2216013), Mikołajki Pomorskie, gmina wiejska (2216022), Stary Targ, gmina wiejska (2216042), Sztum, gmina miejsko-wiejska (2216053), m. Gdańsk (2261011), m. Gdynia (2262011), m. Sopot (2264011), Elbląg, gmina wiejska (2804012), Gronowo Elbląskie, gmina wiejska (2804032), Markusy, gmina wiejska (2804042), Rychliki, gmina wiejska (2804082), Białogard, gmina wiejska (3201022),
--	--

	<p>Czaplinek, gmina miejsko-wiejska (3203013), Drawsko Pomorskie, gmina miejsko-wiejska (3203023), Kalisz Pomorski, gmina miejsko-wiejska (3203033), Ostrowice, gmina wiejska (3203042), Wierzchowo, gmina wiejska (3203052), Złocieniec, gmina miejsko-wiejska (3203063), Mielno, gmina wiejska (3209052), Sianów, gmina miejsko-wiejska (3209073), Darłowo, gmina miejska (3213011), Sławno, gmina miejska (3213021), Darłowo, gmina wiejska (3213032), Malechowo, gmina wiejska (3213042), Postomino, gmina wiejska (3213052), Sławno, gmina wiejska (3213062), Świdwin, gmina miejska (3216011), Brzeżno, gmina wiejska (3216022), Połczyn-Zdrój, gmina miejsko-wiejska (3216033), Rąbino, gmina wiejska (3216042), Sławoborze, gmina wiejska (3216052), Świdwin, gmina wiejska (3216062), Miroslawiec, gmina miejsko-wiejska (3217033), Tuczno, gmina miejsko-wiejska (3217043), Wałcz, gmina wiejska (3217052), Łobez, gmina miejsko-wiejska (3218023), Resko, gmina miejsko-wiejska (3218043), m. Koszalin (3261011).</p>
POL.43	<p>Zakresy częstotliwości 876-880 MHz oraz 921-925 MHz mogą być użytkowane jako rządowe pod warunkiem, że nie spowoduje to szkodliwych zakłóceń w pracy systemów łączności kolejowej w ramach Europejskiego Systemu Zarządzania Ruchem Kolejowym (ERTMS). Takie użytkowanie wymaga uzgodnień z Prezesem Urzędu Komunikacji Elektronicznej.</p>
POL.44	<p>Określone w Uchwale 750 (WRC-12) poziomy wartości niepożądanych emisji w zakresie częstotliwości 1400-1427 MHz wytwarzane przez systemy radiolokalizacyjne</p>

	pracujące w zakresie częstotliwości 1350-1400 MHz mają zastosowanie po dniu 31 grudnia 2022 r.
POL.45	Użytkowanie zakresu 864-876 MHz jako cywilne nie wymaga uzgodnień z Ministrem Obrony Narodowej. Stacje w służbie radionawigacji lotniczej nie mogą powodować szkodliwych zakłóceń w pracy stacji w służbie ruchomej z wyjątkiem ruchomej lotniczej i stałej ani nie mogą żądać ochrony od tych stacji.
POL.46	Stacje pracujące w służbie stałej lub ruchomej w zakresach częstotliwości 1980-2010 MHz oraz 2170-2200 MHz nie mogą powodować szkodliwych zakłóceń w pracy stacji w służbie ruchomej satelitarnej ani nie mogą żądać ochrony od tych stacji.
POL.47	Po uzgodnieniu z Prezesem Urzędu Komunikacji Elektronicznej, dopuszcza się czasowe dokonywanie przydziałów częstotliwości na potrzeby jednostek organizacyjnych podległych Ministrowi Obrony Narodowej, sił zbrojnych państw NATO lub państw uczestniczących w programie Partnerstwo dla Pokoju. Stacje, dla których dokonano takiego przydziału nie mogą powodować szkodliwych zakłóceń w pracy stacji żadnej ze służb, dla których ten zakres jest przeznaczony, ani nie mogą żądać od nich ochrony.
POL.48	Zakres częstotliwości 3400-3410 MHz w służbach: stałej, stałej satelitarnej, ruchomej z wyjątkiem ruchomej lotniczej i amatorskiej oraz zakres częstotliwości 3410-3550 MHz w służbach: stałej, stałej satelitarnej i ruchomej z wyjątkiem ruchomej lotniczej na terenie następujących gmin nie może być użytkowany przez użytkowników cywilnych [w nawiasach podano identyfikatory terytorialne z rejestru TERYT prowadzonego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego zgodnie z rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 15

	<p>grudnia 1998 r. w sprawie szczegółowych zasad prowadzenia, stosowania i udostępniania krajowego rejestru urzędowego podziału terytorialnego kraju oraz związanych z tym obowiązków organów administracji rządowej i jednostek samorządu terytorialnego (Dz.U. poz. 1031, z późn. zm.):</p> <p>Borzytuchom, gmina wiejska (2201012), Bytów, gmina miejsko-wiejska (2201023), Czarna Dąbrówka, gmina wiejska (2201032), Kołczygłowy, gmina wiejska (2201042), Miastko, gmina miejsko-wiejska (2201063), Parchowo, gmina wiejska (2201072), Trzebielino, gmina wiejska (2201092), Tuchomie, gmina wiejska (2201102), Sierakowice, gmina wiejska (2205042), Sulęczyno, gmina wiejska (2205072), Lębork, gmina miejska (2208011), Łeba, gmina miejska (2208021), Cewice, gmina wiejska (2208032), Nowa Wieś Lęborska, gmina wiejska (2208042), Wicko, gmina wiejska (2208052), Ustka, gmina miejska (2212011), Damnica, gmina wiejska (2212022), Dębica Kaszubska, gmina wiejska (2212032), Główczyce, gmina wiejska (2212042), Kępice, gmina miejsko-wiejska (2212053), Kobylnica, gmina wiejska (2212062), Potęgowo, gmina wiejska (2212072), Słupsk, gmina wiejska (2212082), Smółdzino, gmina wiejska (2212092), Ustka, gmina wiejska (2212102), Słupsk, gmina miejska (2263011), Polanów, gmina miejsko-wiejska (3209063), Darłowo, gmina miejska (3213011), Sławno, gmina miejska (3213021), Darłowo, gmina wiejska (3213032), Malechowo, gmina wiejska (3213042), Postomino, gmina wiejska (3213052), Sławno, gmina wiejska (3213062).</p>
POL.49	Zakres częstotliwości 1559-1610 MHz może

	<p>być wykorzystywany przez służbę stałą na zasadzie drugiej ważności na potrzeby Ministerstwa Obrony Narodowej. Stacje w służbie stałej nie mogą powodować szkodliwych zakłóceń w pracy stacji w służbach radionawigacji lotniczej i radionawigacji satelitarnej (kosmos-Ziemia) (kosmos-kosmos) ani nie mogą żądać ochrony od tych stacji.</p>
POL.50	<p>Zakres częstotliwości 149,90-150,05 MHz może być wykorzystywany przez rządowych użytkowników służby ruchomej na potrzeby jednostek organizacyjnych podległych ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych lub przez niego nadzorowanych.</p>
POL.51	<p>Użytkowanie zakresu częstotliwości 26,9-27,3 GHz w służbie stałej i służbie ruchomej przez jednostki rządowe jest ograniczone wyłącznie do jednostek organizacyjnych podlegających Ministrowi Obrony Narodowej.</p>
<p>2. Uwagi zamieszczone w Regulaminie Radiokomunikacyjnym ITU (wydanie Genewa, 2016 r.)</p>	
5.53	<p>Administracje zezwalające na używanie częstotliwości poniżej 8,3 kHz powinny zapewnić, że nie spowoduje to szkodliwych zakłóceń służbom, dla których przeznaczono zakresy powyżej 8,3 kHz. (WRC-12)</p>
5.54	<p>Administracje prowadzące badania naukowe przy wykorzystaniu częstotliwości poniżej 8,3 kHz powinny powiadomić o tym inne zainteresowane administracje, aby mogły one podjąć stosowne działania w celu ochrony tych badań przed szkodliwymi zakłóceniami. (WRC-12)</p>
5.54A	<p>Wykorzystanie zakresu częstotliwości 8,3-11,3 kHz przez stacje w służbie pomocy meteorologicznych jest ograniczone do zastosowań pasywnych. W zakresie częstotliwości 9,0-11,3 kHz stacje pomocy meteorologicznych nie mogą żądać ochrony od stacji w służbie radionawigacyjnej,</p>

	<p>zgłoszonych do notyfikacji do Biura przed dniem 1 stycznia 2013 r. Do określania warunków współużytkowania między stacjami w służbie pomocy meteorologicznych a stacjami w służbie radionawigacyjnej zgłoszonymi do notyfikacji po tej dacie powinna być stosowana ostatnia wersja Zalecenia ITU-R RS.1881. (WRC-12)</p>
5.56	<p>Stacje w służbach, którym przeznaczono zakresy 14,00-19,95 kHz i 20,05-70,00 kHz, a w Regionie 1 także zakresy 72-84 kHz i 86-90 kHz, mogą nadawać częstotliwość wzorcową i sygnał czasu. Stacjom tym powinno się zapewnić ochronę przed szkodliwymi zakłóceniami. W Armenii, Azerbejdżanie, na Białorusi, w Rosji, Gruzji, Kazachstanie, Kirgistanie, Tadżykistanie i Turkmenistanie częstotliwości 25 kHz i 50 kHz będą użytkowane w tym celu na tych samych warunkach. (WRC-12)</p>
5.57	<p>Wykorzystanie zakresów 14,00-19,95 kHz, 20,05-70,00 kHz i 70-90 kHz (72-84 kHz i 86-90 kHz w Regionie 1) przez służbę ruchomą morską jest ograniczone do stacji nadbrzeżnych (tylko emisje A1A i F1B). Wyjątkowo dopuszcza się użycie klas emisji J2B i J7B pod warunkiem, że szerokość zajmowanego przez nie pasma nie będzie większa niż w używanych zazwyczaj w tych zakresach klasach emisji A1A lub F1B.</p>
5.60	<p>W zakresach 70-90 kHz (70-86 kHz w Regionie 1) i 110-130 kHz (112-130 kHz w Regionie 1) mogą być użytkowane impulsowe systemy radionawigacji pod warunkiem, że nie będą powodować szkodliwych zakłóceń w pracy innych służb, dla których przeznaczone są te zakresy.</p>
5.62	<p>Administracje, w których w zakresie 90-110 kHz pracują stacje służby radionawigacyjnej, powinny dokonywać odpowiedniej koordynacji parametrów technicznych i operacyjnych tych stacji, tak aby w</p>

	świadczonych przez nie usługach nie występowały szkodliwe zakłócenia.
5.64	Dla stacji służby stałej, pracujących w zakresach przeznaczonych dla tej służby pomiędzy częstotliwościami 90 kHz a 160 kHz (148,5 kHz w Regionie 1), oraz dla stacji służby ruchomej morskiej, pracujących w zakresach przeznaczonych dla tej służby między częstotliwościami 110 kHz a 160 kHz (148,5 kHz w Regionie 1), dopuszcza się jedynie klasy emisji A1A lub F1B, A2C, A3C, F1C lub F3C. Wyjątkowo, w zakresach między częstotliwościami 110 kHz a 160 kHz (148,5 kHz w Regionie 1) dla stacji ruchomej służby morskiej dopuszcza się także klasy emisji J2B lub J7B.
5.67A	Stacje w służbie amatorskiej wykorzystujące częstotliwości z zakresu 135,7-137,8 kHz nie mogą przekraczać maksymalnej mocy promieniowanej równej 1 W(e.i.r.p.) i nie mogą powodować szkodliwych zakłóceń w stacjach w służbie radionawigacyjnej, pracujących w krajach wymienionych w ust. 5.67 Regulaminu Radiokomunikacyjnego. (WRC-07)
5.73	Zakres 285-325 kHz (283,5-325,0 kHz w Regionie 1) w służbie radionawigacyjnej morskiej może być użytkowany do nadawania dodatkowych informacji przydatnych do nawigacji przy wykorzystaniu technik wąskopasmowych pod warunkiem, że nie spowoduje to szkodliwych zakłóceń w pracy radiolatarni pracujących w służbie radionawigacyjnej. (WRC-97)
5.74	Przeznaczenie dodatkowe: w Regionie 1 zakres 285,3-285,7 kHz przeznaczony jest także, na zasadzie pierwszej ważności, dla służby radionawigacyjnej morskiej (innej niż radiolatarnie).
5.76	Częstotliwość 410 kHz jest przeznaczona dla służby radionawigacyjnej morskiej (radionamierzanie). Inne służby

	radionawigacyjne, dla których przeznaczono zakres 405-415 kHz, nie mogą powodować szkodliwych zakłóceń w radionamierzaniu w zakresie 406,5-413,5 kHz.
5.79	Użytkowanie zakresów 415-495 kHz i 505,0-526,5 kHz (505-510 kHz w Regionie 2) przez służbę ruchomą morską dotyczy tylko radiotelegrafii.
5.79A	Przy uruchamianiu stacji nadbrzeżnych pracujących w systemie NAVTEX, na częstotliwościach 490 kHz, 518 kHz i 4209,5 kHz, zaleca się, aby administracje koordynowały ich charakterystyki operacyjne zgodnie z procedurami IMO (Uchwała 339 (WRC-07)). (WRC-07)
5.80A	Maksymalna moc promieniowana przez stacje w służbie amatorskiej wykorzystujące częstotliwości z zakresu 472-479 kHz nie może przekraczać 1 W (e.i.r.p.). Administracje mogą zwiększyć ten limit do wartości 5 W na tych obszarach swojego terytorium, które leżą w odległości większej niż 800 km od granic Algierii, Arabii Saudyjskiej, Azerbejdżanu, Bahrajnu, Białorusi, Chin, Komorów, Dżibuti, Egiptu, Zjednoczonych Emiratów Arabskich, Rosji, Iranu (Islamskiej Republiki), Iraku, Jordanii, Kazachstanu, Kuwejt, Libanu, Libii, Maroka, Mauretanii, Omanu, Uzbekistanu, Kataru, Syrii, Kirgistanu, Somalii, Sudanu, Tunezji, Ukrainy i Jemenu. Stacje w służbie amatorskiej pracujące w tym zakresie częstotliwości nie mogą powodować zakłóceń w pracy stacji w służbie radionawigacji lotniczej ani żądać od nich ochrony. (WRC-12)
5.82	W służbie ruchomej morskiej częstotliwość 490 kHz będzie używana wyłącznie do nadawania przez stacje nadbrzeżne komunikatów meteorologicznych i nawigacyjnych oraz pilnych informacji dla statków za pomocą wąskopasmowej telegrafii dalekopisowej. Warunki takiego

	<p>wykorzystania częstotliwości 490 kHz określone są w Artykułach: 31 i 52 Regulaminu Radiokomunikacyjnego. Administracje używające zakresu 415-495 kHz w służbie radionawigacyjnej lotniczej zobowiązane są do zapewnienia, że na częstotliwości 490 kHz nie wystąpią szkodliwe zakłócenia. Administracje używające zakresu 472-479 kHz w służbie amatorskiej zobowiązane są do zapewnienia, że na częstotliwości 490 kHz nie wystąpią szkodliwe zakłócenia. (WRC-12)</p>
5.84	<p>Warunki użytkowania częstotliwości 518 kHz przez służbę ruchomą morską określają Artykuły: 31 i 52 Regulaminu Radiokomunikacyjnego. (WRC-07)</p>
5.90	<p>W przypadku możliwości powodowania zakłóceń w stacjach radiodfuzyjnych w Regionie 2, użytkowanie stacji ruchomych morskich w Regionie 1 w zakresie 1605-1705 kHz powinno być ograniczone do obszaru, który zapewnia propagacja na fali przyziemnej.</p>
5.92	<p>W zakresach częstotliwości 1606,5-1625,0 kHz, 1635-1800 kHz, 1850-2160 kHz, 2194-2300 kHz, 2502-2850 kHz oraz 3500-3800 kHz niektóre kraje Regionu 1 używają systemów radiolokacyjnych w oparciu o zgodę uzyskaną na podstawie ust. 9.21 Regulaminu Radiokomunikacyjnego. Średnia moc promieniowana takich stacji nie może przekraczać 50 W.</p>
5.93	<p>Przeznaczenie dodatkowe: w Armenii, Azerbejdżanie, na Białorusi, w Rosji, Gruzji, na Węgrzech, w Kazachstanie, na Łotwie, Litwie, w Mongolii, Nigerii, Uzbekistanie, Polsce, Kirgistanie, na Słowacji, w Tadżykistanie, Czadzie, Turkmenistanie i na Ukrainie, zakresy 1625-1635 kHz, 1800-1810 kHz i 2160-2170 kHz są także przeznaczone dla służby stałej i służby ruchomej lądowej, na zasadzie pierwszej ważności, pod warunkiem</p>

	uzyskania zgody na podstawie ust. 9.21 Regulaminu Radiokomunikacyjnego. (WRC-15)
5.96	<p>W Niemczech, Armenii, Austrii, Azerbejdżanie, na Białorusi, w Chorwacji, w Danii, Estonii, Rosji, Finlandii, Gruzji, na Węgrzech, w Irlandii, Islandii, Izraelu, Kazachstanie, na Łotwie, w Liechtensteinie, na Litwie, Malcie, w Mołdawii, Norwegii, Uzbekistanie, Polsce, Kirgistanie, na Słowacji, w Czechach, Wielkiej Brytanii, Szwecji, Szwajcarii, Tadżykistanie, Turkmenistanie i na Ukrainie, administracje mogą przeznaczyć do 200 kHz w zakresach 1715-1800 kHz oraz 1850-2000 kHz dla służby amatorskiej. Jednakże, administracje dokonujące przeznaczeń w tych zakresach częstotliwości dla służby amatorskiej powinny, po uprzedniej konsultacji z administracjami krajów sąsiadujących, podjąć konieczne działania dla ochrony służb stałych i ruchomych w krajach sąsiadujących przed szkodliwymi zakłóceniami ze strony rodzimej służby amatorskiej. Moc średnia jakiejkolwiek stacji amatorskiej nie może przekraczać 10 W. (WRC-15)</p>
5.100	<p>W Regionie 1, w krajach całkowicie lub częściowo położonych na północ od 40° szerokości geograficznej północnej, zezwolenie na użytkowanie pasma 1810-1830 kHz przez służbę amatorską powinno być wydawane tylko po konsultacji z krajami wymienionymi w ust. 5.98 i 5.99 Regulaminu Radiokomunikacyjnego, dla określenia przedsięwzięć, jakie należy podjąć w celu wyeliminowania szkodliwych zakłóceń między stacjami służby amatorskiej a stacjami innych służb pracujących zgodnie z ust. 5.98 i 5.99 Regulaminu Radiokomunikacyjnego.</p>
5.103	<p>Administracje w Regionie 1, przydzielające częstotliwości stacjom pracującym w służbie stałej i ruchomej w zakresach: 1850-2045 kHz, 2194-2498 kHz, 2502-2625 kHz, 2650-</p>

	2850 kHz, powinny uwzględniać specjalne wymagania służby ruchomej morskiej.
5.104	Wykorzystanie zakresu 2025-2045 KHz w Regionie 1 przez służbę pomocy meteorologicznych jest ograniczone do pław oceanograficznych.
5.108	Częstotliwość nośna 2182 kHz jest międzynarodową częstotliwością ratunkową i wywoławczą dla radiotelefonii. Warunki użytkowania zakresu 2173,5-2190,5 kHz są określone w Artykułach: 31 i 52 Regulaminu Radiokomunikacyjnego. (WRC-07)
5.109	Częstotliwości 2187,5 kHz, 4207,5 kHz, 6312 kHz, 8414,5 kHz, 12577 kHz i 16804,5 kHz są międzynarodowymi częstotliwościami ratunkowymi dla cyfrowego selektywnego wywołania. Warunki użytkowania tych częstotliwości są określone w Artykule 31 Regulaminu Radiokomunikacyjnego.
5.110	Częstotliwości 2174,5 kHz, 4177,5 kHz, 6268 kHz, 8376,5 kHz, 12520 kHz i 16695 kHz są międzynarodowymi częstotliwościami ratunkowymi dla wąskopasmowej telegrafii dalekopisowej. Warunki użytkowania tych częstotliwości są określone w Artykule 31 Regulaminu Radiokomunikacyjnego.
5.111	Częstotliwości nośne 2182 kHz, 3023 kHz, 5680 kHz, 8364 kHz oraz częstotliwości 121,5 MHz, 156,525 MHz, 156,8 MHz i 243 MHz mogą być także używane zgodnie z procedurami obowiązującymi w przypadkach naziemnych służb radiokomunikacyjnych do działań poszukiwawczo-ratowniczych związanych z załogowymi stacjami kosmicznymi. Warunki użytkowania tych częstotliwości są określone w Artykule 31 Regulaminu Radiokomunikacyjnego. Te same postanowienia stosuje się do częstotliwości 10003 kHz, 14993 kHz i 19993 kHz, ale dla każdej z nich emisje muszą być zawężone do pasma ± 3 kHz wokół tych częstotliwości. (WRC-07)

5.113	Do określenia warunków wykorzystywania zakresów 2300-2495 kHz (2300-2498 kHz w Regionie 1), 3200-3400 kHz, 4750-4995 kHz oraz 5005-5060 kHz przez służbę radiodifuzyjną znajdują zastosowanie ust. 5.16-5.20, 5.21 oraz 23.3-23.10 Regulaminu Radiokomunikacyjnego.
5.115	Częstotliwości nośne (odniesienia) 3023 kHz, 5680 kHz mogą być również używane przez stacje służby ruchomej morskiej włączone do działań poszukiwawczo-ratowniczych, zgodnie z warunkami określonymi w Artykule 31 Regulaminu Radiokomunikacyjnego. (WRC-07)
5.116	Nalega się, aby administracje umożliwiły użytkowanie zakresu 3155-3195 kHz dla utworzenia wspólnego ogólnoswiatowego kanału dla bezprzewodowych aparatów korekcji słuchu małej mocy. Dodatkowe kanały dla tych aparatów mogą być przydzielone przez administracje w zakresach pomiędzy 3155 kHz i 3400 kHz w celu zaspokojenia potrzeb lokalnych. Należy podkreślić, że częstotliwości w zakresie 3000-4000 kHz są odpowiednie dla aparatów korekcji słuchu krótkiego zasięgu, funkcjonujących w polu indukcyjnym.
5.127	Użytkowanie zakresu 4000-4063 kHz przez służbę ruchomą morską jest ograniczone do stacji statkowych używających radiotelefonii (ust. 52.220 Regulaminu Radiokomunikacyjnego i Załącznik 17 do Regulaminu Radiokomunikacyjnego).
5.128	Częstotliwości z zakresów 4063-4123 kHz oraz 4130-4438 kHz mogą być wyjątkowo wykorzystywane przez stacje w służbie stałej, komunikujące się ze sobą tylko wewnątrz granic kraju, w którym są zlokalizowane i pracujące ze średnią mocą nieprzekraczającą 50 W, pod warunkiem, że nie powodują one szkodliwych zakłóceń w pracy służby ruchomej morskiej. Ponadto, w Afganistanie,

	<p>Argentynie, Armenii, Azerbejdżanie, na Białorusi, w Botswanie, Burkina Faso, Republice Środkowoafrykańskiej, Chinach, Rosji, Gruzji, Indiach, Kazachstanie, Mali, Nigrze, Pakistanie, Kirgistanie, Tadżykistanie, Czadzie, Turkmenistanie i na Ukrainie, w zakresach częstotliwości 4063-4123 kHz, 4130-4133 kHz oraz 4408-4438 kHz, stacje w służbie stałej o średniej mocy nieprzekraczającej 1 kW mogą pracować pod warunkiem, że są one zlokalizowane w odległości większej niż 600 km od linii brzegowej i nie powodują one zakłóceń w pracy służby ruchomej morskiej. (WRC-12)</p>
5.130	<p>Warunki użytkowania częstotliwości nośnych 4125 kHz i 6215 kHz są określone w Artykułach: 31 i 52 Regulaminu Radiokomunikacyjnego. (WRC-07)</p>
5.131	<p>Częstotliwość 4209,5 kHz jest użytkowana wyłącznie przez stacje nadbrzeżne do transmisji komunikatów meteorologicznych i nawigacyjnych, a także pilnych informacji dla statków z wykorzystaniem wąskopasmowych technik dalekopisowych. (WRC-97)</p>
5.132	<p>Częstotliwości 4210 kHz, 6314 kHz, 8416,5 kHz, 12579 kHz, 16806,5 kHz, 19680,5 kHz, 22376 kHz i 26100,5 kHz są międzynarodowymi częstotliwościami Morskiej Informacji Bezpieczeństwa (MSI).</p>
5.132A	<p>Stacje w służbie radiolokalizacyjnej nie mogą powodować szkodliwych zakłóceń w pracy stacji działających w służbie stałej lub ruchomej ani nie mogą żądać od nich ochrony. Zastosowania w służbie radiolokalizacyjnej są ograniczone do radarów oceanograficznych pracujących zgodnie z postanowieniami Uchwały 612 (WRC-12). (WRC-12)</p>
5.133B	<p>Stacje w służbie amatorskiej wykorzystujące zakres częstotliwości 5351,5-5366,5 kHz nie powinny przekraczać maksymalnej mocy promieniowanej (e.i.r.p.) 15 W. Jednakże w Regionie 2 w Meksyku stacje w służbie</p>

	<p>amatorskiej wykorzystujące zakres częstotliwości 5351,5-5366,5 kHz nie powinny przekraczać maksymalnej mocy promieniowanej (e.i.r.p.) 20 W. W następujących krajach Regionu 2: Antigua i Barbuda, Argentyna, Bahamy, Barbados, Belize, Boliwia, Brazylia, Chile, Kolumbia, Kostaryka, Kuba, Republika Dominikany, Dominika, Salwador, Ekwador, Grenada, Gwatemala, Gujana, Haiti, Honduras, Jamajka, Nikaragua, Panama, Paragwaj, Peru, Saint Lucia, Saint Kitts i Nevis, Saint Vincent i Grenadyny, Surinam, Trynidad i Tobago, Urugwaj, Wenezuela, jak również zamorskich terytoriach Holandii w Regionie 2, stacje w służbie amatorskiej wykorzystujące zakres częstotliwości 5351,5-5366,5 kHz nie powinny przekraczać maksymalnej mocy promieniowanej (e.i.r.p.) 25 W. (WRC-15).</p>
5.134	<p>Wykorzystanie zakresów 5900-5950 kHz, 7300-7350 kHz, 9400-9500 kHz, 11600-11650 kHz, 12050-12100 kHz, 13570-13600 kHz, 13800-13870 kHz, 15600-15800 kHz, 17480-17550 kHz i 18900-19020 kHz przez służbę radiodifuzyjną podlega zastosowaniu procedury opisanej w Artykule 12 Regulaminu Radiokomunikacyjnego. Administracje powinny wykorzystać powyższe zakresy do umożliwienia wprowadzenia emisji modulowanych cyfrowo, zgodnie z postanowieniami Uchwały 517 (WRC-07). (WRC-07)</p>
5.136	<p>Przeznaczenie dodatkowe: częstotliwości z zakresu 5900-5950 kHz mogą być wykorzystywane przez stacje pracujące w następujących służbach: stałej (we wszystkich trzech Regionach), ruchomej lądowej (w Regionie 1), ruchomej z wyjątkiem ruchomej lotniczej (R) (w Regionach 2 i 3), komunikujące się ze sobą tylko w obrębie kraju, w którym są zlokalizowane, pod warunkiem, że nie powodują one szkodliwych zakłóceń w pracy służby radiodifuzyjnej. W</p>

	<p>przypadku wykorzystywania tego zakresu przez wymienione wcześniej służby, administracje zobowiązane są do stosowania minimalnej niezbędnej mocy oraz do uwzględnienia sezonowego (związanego z porami roku) sposobu użytkowania częstotliwości przez służbę radiodifuzyjną, publikowanego zgodnie z Regulaminem Radiokomunikacyjnym. (WRC-07)</p>
5.137	<p>Częstotliwości w zakresach 6200,0-6213,5 kHz i 6220,5-6525,0 kHz mogą być użytkowane wyjątkowo przez stacje służby stałej, prowadzące korespondencję wewnątrz kraju, w którym są zlokalizowane, z mocą średnią nieprzekraczającą 50 W pod warunkiem, że nie spowoduje to szkodliwych zakłóceń w pracy służby ruchomej morskiej. Przy zgłoszeniu tych częstotliwości Biuro Radiokomunikacji zwróci uwagę na powyższe warunki.</p>
5.138	<p>Następujące zakresy: 6765-6795 kHz (częstotliwość środkowa 6780 kHz), 433,05-434,79 MHz (częstotliwość środkowa 433,92 MHz) w Regionie 1 wykluczając kraje wymienione w ust. 5.280 Regulaminu Radiokomunikacyjnego, 61,0-61,5 GHz (częstotliwość środkowa 61,25 GHz), 122-123 GHz (częstotliwość środkowa 122,5 GHz), 244-246 GHz (częstotliwość środkowa 245 GHz) są przeznaczone do zastosowań ISM. Użytkowanie tych zakresów w tych celach może nastąpić pod warunkiem, że zainteresowana administracja udzieli na to specjalnego zezwolenia, w porozumieniu z innymi administracjami, których służby mogą zostać zakłócone. Przy stosowaniu tego postanowienia administracje powinny opierać się na ostatnich wersjach odpowiednich Zaleceń ITU-R.</p>

5.143	Przeznaczenie dodatkowe: częstotliwości z zakresu 7300-7350 kHz mogą być wykorzystywane przez stacje pracujące w służbie stałej lub ruchomej lądowej, komunikujące się ze sobą tylko w obrębie kraju, w którym są zlokalizowane, pod warunkiem, że nie powodują one szkodliwych zakłóceń w pracy służby radiodifuzyjnej. W przypadku wykorzystywania tego zakresu przez wymienione wcześniej służby, administracje zobowiązane są do stosowania minimalnej niezbędnej mocy oraz do uwzględnienia sezonowego (związanego z porami roku) sposobu użytkowania częstotliwości przez służbę radiodifuzyjną, publikowanego zgodnie z Regulaminem Radiokomunikacyjnym. (WRC-07)
5.143B	W Regionie 1 częstotliwości z zakresu 7350-7450 kHz mogą być wykorzystywane przez stacje pracujące w służbie stałej lub ruchomej lądowej, komunikujące się ze sobą tylko w obrębie kraju, w którym są zlokalizowane, pod warunkiem, że nie powodują one szkodliwych zakłóceń w pracy służby radiodifuzyjnej. Całkowita moc promieniowana przez każdą stację nie może przekraczać wartości 24 dBW. (WRC-12)
5.145	Warunki użytkowania częstotliwości nośnych 8291 kHz, 12290 kHz i 16420 kHz określone są w Artykułach: 31 i 52 Regulaminu Radiokomunikacyjnego. (WRC-07)
5.145A	Stacje w służbie radiolokalizacyjnej nie mogą powodować zakłóceń w pracy stacji działających w służbie stałej ani nie mogą żądać od nich ochrony. Zastosowania w służbie radiolokalizacyjnej są ograniczone do radarów oceanograficznych pracujących zgodnie z postanowieniami Uchwały 612 (WRC-12). (WRC-12)
5.146	Przeznaczenie dodatkowe: częstotliwości z zakresów 9400-9500 kHz, 11600-11650 kHz, 12050-12100 kHz, 15600-15800 kHz, 17480-

	<p>17550 kHz oraz 18900-19020 kHz mogą być wykorzystywane przez stacje pracujące w służbie stałej, komunikujące się ze sobą tylko w obrębie kraju, w którym są zlokalizowane, pod warunkiem, że nie powodują one szkodliwych zakłóceń w pracy służby radiodifuzyjnej. W przypadku wykorzystywania tego zakresu przez służbę stałą, administracje zobowiązane są do stosowania minimalnej niezbędnej mocy oraz do uwzględnienia sezonowego (związanego z porami roku) sposobu użytkowania częstotliwości przez służbę radiodifuzyjną, publikowanego zgodnie z Regulaminem Radiokomunikacyjnym. (WRC-07)</p>
5.147	<p>Częstotliwości w zakresach 9775-9900 kHz, 11650-11700 kHz i 11975-12050 kHz mogą być użytkowane przez stacje służby stałej, prowadzące korespondencję tylko w obrębie kraju, w którym są zlokalizowane, z całkowitą mocą promieniowaną nieprzekraczającą 24 dBW, pod warunkiem że nie spowoduje to szkodliwych zakłóceń w pracy służby radiodifuzyjnej.</p>
5.149	<p>Administracje przygotowujące przydziały częstotliwości dla stacji innych służb, dla których są przeznaczone zakresy: 13360-13410 kHz, 25550-25670 kHz, 37,50-38,25 MHz, 73,0-74,6 MHz w Regionach 1 i 3, 150,05-153,00 MHz w Regionie 1, 322,0-328,6 MHz, 406,1-410,0 MHz, 608-614 MHz w Regionach 1 i 3, 1330-1400 MHz, 1610,6-1613,8 MHz, 1660-1670 MHz, 1718,8-1722,2 MHz, 2655-2690 MHz, 3260-3267 MHz, 3332-3339 MHz, 3345,8-3352,5 MHz,</p>

	<p>4825-4835 MHz, 4950-4990 MHz, 4990-5000 MHz, 6650,0-6675,2 MHz, 10,60-10,68 GHz, 14,47-14,5 GHz, 22,01-22,21 GHz, 22,21-22,50 GHz, 22,81-22,86 GHz, 23,07-23,12 GHz, 31,2-31,3 GHz, 31,5-31,8 GHz w Regionach 1 i 3, 36,43-36,50 GHz, 42,5-43,5 GHz, 48,94-49,04 GHz, 76-86 GHz, 92-94 GHz, 94,1-100,0 GHz, 102,0-109,5 GHz, 111,80-114,25 GHz, 128,33-128,59 GHz, 129,23-129,49 GHz, 130-134 GHz, 136,0-148,5 GHz, 151,5-158,5 GHz, 168,59-168,93 GHz, 171,11-171,45 GHz, 172,31-172,65 GHz, 173,52-173,85 GHz, 195,75-196,15 GHz, 209-226 GHz, 241-250 GHz, 252-275 GHz</p> <p>zobowiązane są do podjęcia wszelkich praktycznych środków dla ochrony służby radioastronomicznej przed szkodliwymi zakłóceniami. Zwłaszcza emisje ze stacji kosmicznych i stacji znajdujących się na pokładach samolotów mogą być poważnym źródłem zakłóceń dla służby radioastronomicznej (ust. 4.5 i 4.6 oraz Artykuł 29 Regulaminu Radiokomunikacyjnego). (WRC-07)</p>
5.150	Następujące zakresy:

	<p>13553-13567 kHz (częstotliwość środkowa 13560 kHz), 26957-27283 kHz (częstotliwość środkowa 27120 kHz), 40,66-40,70 MHz (częstotliwość środkowa 40,68 MHz), 902-928 MHz w Regionie 2 (częstotliwość środkowa 915 MHz), 2400-2500 MHz (częstotliwość środkowa 2450 MHz), 5725-5875 MHz (częstotliwość środkowa 5800 MHz) i 24,00-24,25 GHz (częstotliwość środkowa 24,125 GHz)</p> <p>przeznaczone są również do zastosowań ISM. Służby radiokomunikacyjne pracujące w tych zakresach muszą zaakceptować szkodliwe zakłócenia, jakich mogą doznać podczas pracy urządzeń ISM. Warunki pracy urządzeń ISM operujących w tych zakresach określone są w ust. 15.13 Regulaminu Radiokomunikacyjnego.</p>
5.151	<p>Przeznaczenie dodatkowe: częstotliwości z zakresów 13570-13600 kHz oraz 13800-13870 kHz mogą być wykorzystywane przez stacje pracujące w służbie stałej i służbie ruchomej, z wyjątkiem ruchomej lotniczej (R), komunikujące się ze sobą tylko w obrębie kraju, w którym są zlokalizowane, pod warunkiem, że nie powodują one szkodliwych zakłóceń w pracy służby radiodifuzyjnej. W przypadku wykorzystywania tego zakresu przez wymienione wcześniej służby, administracje zobowiązane są do stosowania minimalnej niezbędnej mocy oraz do uwzględnienia sezonowego (związanego z porami roku) sposobu użytkowania częstotliwości przez służbę radiodifuzyjną, publikowanego zgodnie z Regulaminem Radiokomunikacyjnym. (WRC-07).</p>
5.155B	<p>Zakres 21870-21924 kHz jest użytkowany przez służbę stałą dla zastosowań w systemach zapewniających bezpieczeństwo ruchu</p>

	lotniczego.
5.156A	Wykorzystywanie zakresów częstotliwości 23200-23350 kHz w służbie stałej jest ograniczone do świadczenia usług związanych z bezpieczeństwem ruchu lotniczego.
5.157	Użytkowanie zakresu 23350-24000 kHz przez służbę ruchomą morską dotyczy tylko radiotelegrafii między statkami.
5.162A	Przeznaczenie dodatkowe: w Niemczech, Austrii, Belgii, Bośni i Hercegowinie, Chinach, Watykanie, Danii, Hiszpanii, Estonii, Rosji, Finlandii, we Francji, w Irlandii, Islandii, we Włoszech, na Łotwie, w Byłej Jugosłowiańskiej Republice Macedonii, Liechtensteinie, na Litwie, w Luksemburgu, Monako, Czarnogórze, Norwegii, Holandii, Polsce, Portugalii, Czechach, Wielkiej Brytanii, Serbii, Słowenii, Szwecji i Szwajcarii zakres 46-68 MHz jest także przeznaczony, na zasadzie drugiej ważności, dla służby radiolokalizacyjnej. Przeznaczenie to jest ograniczone do wykorzystania przez radary profilu wiatru, zgodnie z Uchwałą 217 (WRC-97). (WRC-12)
5.164	Przeznaczenie dodatkowe: w Albanii, Algierii, Niemczech, Austrii, Belgii, Bośni i Hercegowinie, Botswanie, Bułgarii, Chorwacji, Czadzie, na Wybrzeżu Kości Słoniowej, w Danii, Hiszpanii, Estonii, Finlandii, we Francji, w Gabonie, Grecji, Irlandii, Izraelu, we Włoszech, w Jordanii, Libanie, Libii, Liechtensteinie, Litwie, Luksemburgu, na Madagaskarze, w Mali, na Malcie, w Maroku, Mauretanii, Monako, Nigerii, Norwegii, Holandii, Polsce, Wielkiej Brytanii, Czarnogórze, Słowacji, Czechach, Rumunii, Serbii, Słowenii, Szwecji, Szwajcarii, Suazi, Syrii, Togo, Tunezji i Turcji zakres 47-68 MHz, w Republice Południowej Afryki zakres 47-50 MHz i na Łotwie zakres 48,5-56,5 MHz przeznaczony jest także, na zasadzie pierwszej ważności, dla służby

	<p>ruchomej lądowej. Stacje służby ruchomej lądowej pracujące w wymienionych krajach i przeznaczonych im zakresach nie powinny powodować szkodliwych zakłóceń ani żądać ochrony przed istniejącymi lub planowanymi stacjami radiodfuzyjnymi w krajach niewymienionych w tej Uwadze. (WRC-15)</p>
5.180	<p>Częstotliwość 75 MHz przydzielona jest dla radiolatarni pozycyjnych. Administracje powinny zaniechać przydzielania częstotliwości, zawartych w zakresie ochronnym tej częstotliwości, dla stacji innych służb, które ze względu na ich moc lub położenie geograficzne mogłyby powodować szkodliwe zakłócenia dla radiolatarni. Powinny być podjęte działania w celu dalszej poprawy charakterystyk odbiorników pokładowych i w celu ograniczenia mocy promieniowanej przez stacje pracujące blisko częstotliwości 74,8 MHz i 75,2 MHz.</p>
5.197A	<p>Przeznaczenie dodatkowe: zakres 108,000-117,975 MHz przeznaczony jest także, na zasadzie pierwszej ważności, dla służby ruchomej lotniczej (R), ograniczonej do systemów, które działają zgodnie z uznanymi międzynarodowymi standardami lotniczymi. Takie wykorzystanie powinno być zgodne z Uchwałą 417 (WRC-12). Wykorzystanie zakresu 108-112 MHz w służbie ruchomej lotniczej jest ograniczone do systemów, w których skład wchodzi naziemne nadajniki i współpracujące z nimi odbiorniki, które dostarczają informacje nawigacyjne wspierające działanie nawigacji lotniczej i działających zgodnie z uznanymi międzynarodowymi standardami lotniczymi. (WRC-07)</p>
5.200	<p>Częstotliwość 121,5 MHz, w zakresie 117,975-136,000 MHz, jest lotniczą częstotliwością bezpieczeństwa, a częstotliwość 123,1 MHz może być użyta w potrzebie, jako pomocnicza częstotliwość bezpieczeństwa w lotnictwie. Stacje ruchome</p>

	<p>służby ruchomej morskiej mogą komunikować się na tych częstotliwościach dla celów bezpieczeństwa ze stacjami służby ruchomej lotniczej. Warunki takiej komunikacji określone są w Artykule 31 Regulaminu Radiokomunikacyjnego. (WRC-07)</p>
5.201	<p>Przeznaczenie dodatkowe: w Armenii, Azerbejdżanie, na Białorusi, w Bułgarii, Estonii, Rosji, Gruzji, na Węgrzech, w Iranie (Islamskiej Republice), Iraku, Japonii, Kazachstanie, w Mołdawii, Mongolii, Mozambiku, Uzbekistanie, Papui-Nowej Gwinei, Polsce, Kirgistanie, Rumunii, Tadżykistanie, Turkmenistanie i na Ukrainie, zakres 132-136 MHz przeznaczony jest także, na zasadzie służby pierwszej ważności, dla służby ruchomej lotniczej (OR). Administracje dokonujące przydziałów częstotliwości dla stacji służby ruchomej lotniczej (OR) powinny brać pod uwagę częstotliwości przydzielone stacjom służby ruchomej lotniczej (R). (WRC-15)</p>
5.202	<p>Przeznaczenie dodatkowe: w Arabii Saudyjskiej, Armenii, Azerbejdżanie, na Białorusi, w Bułgarii, Zjednoczonych Emiratach Arabskich, Rosji, Gruzji, Iranie (Islamskiej Republice), Jordanii, w Omanie, Uzbekistanie, Polsce, Syrii, Kirgistanie, Rumunii, Tadżykistanie, Turkmenistanie i na Ukrainie, zakres 136-137 MHz jest także przeznaczony, na zasadzie pierwszej ważności, dla służby ruchomej lotniczej (OR). Administracje dokonujące przydziałów częstotliwości dla stacji służby ruchomej lotniczej (OR) powinny brać pod uwagę częstotliwości przydzielone stacjom służby ruchomej lotniczej (R). (WRC-15)</p>
5.206	<p>Odmienna kategoria służby: w Armenii, Azerbejdżanie, na Białorusi, w Bułgarii, Egipcie, Rosji, Finlandii, we Francji, w Gruzji, Grecji, Kazachstanie, Libanie, Mołdawii, Mongolii, Uzbekistanie, Polsce, Kirgistanie, Syrii, na Słowacji, w Czechach, Rumunii,</p>

	Tadżykistanie, Turkmenistanie i na Ukrainie, zakres 137-138 MHz przeznaczony jest, na zasadzie pierwszej ważności, dla służby ruchomej lotniczej (OR) (patrz ust. 5.33 Regulaminu Radiokomunikacyjnego). (WRC-2000)
5.208	Wykorzystanie zakresu 137-138 MHz przez służbę ruchomą satelitarną podlega koordynacji zgodnie z ust. 9.11A Regulaminu Radiokomunikacyjnego. (WRC-97)
5.208A	Administracje, przygotowując przydziały częstotliwości dla stacji kosmicznych służby ruchomej satelitarnej w zakresach 137-138 MHz, 387-390 MHz i 400,15-401,00 MHz, powinny podjąć wszelkie możliwe działania w celu ochrony służby radioastronomicznej w zakresach 150,05-153,00 MHz, 322,0-328,6 MHz, 406,1-410,0 MHz i 608-614 MHz przed szkodliwymi zakłóceniami powodowanymi przez emisje niepożądane. Wartości progowe szkodliwych zakłóceń dla ochrony służby radioastronomicznej są określone w odpowiednich Zaleceniach ITU-R. (WRC-07)
5.208B	W zakresach: 137-138 MHz, 387-390 MHz, 400,15-401,00 MHz, 1452-1492 MHz, 1525-1610 MHz, 1613,8-1626,5 MHz, 2655-2690 MHz, 21,4-22,0 GHz, stosuje się postanowienia Uchwały 739 (WRC-15). (WRC-15)
5.209	Wykorzystanie zakresów 137-138 MHz, 148,00-150,05 MHz, 399,90-400,05 MHz, 400,15-401,00 MHz, 454-456 MHz i 459-460 MHz przez służbę ruchomą satelitarną jest ograniczone do satelitarnych systemów niegeostacjonarnych. (WRC-97)
5.218	Przeznaczenie dodatkowe: zakres 148,0-149,9 MHz jest także przeznaczony dla służby

	<p>kosmicznej operacyjnej (Ziemia-kosmos) na zasadzie pierwszej ważności, w oparciu o zgodę uzyskaną na podstawie ust. 9.21 Regulaminu Radiokomunikacyjnego. Pasma każdej transmisji nie powinno przekraczać ± 25 kHz.</p>
5.219	<p>Wykorzystanie zakresu 148,0-149,9 MHz przez służbę ruchomą satelitarną podlega koordynacji zgodnie z ust. 9.11A Regulaminu Radiokomunikacyjnego. Służba ruchoma satelitarna nie powinna utrudniać rozwoju i wykorzystania zakresu 148,0-149,9 MHz przez służby: stałą, ruchomą i operacyjną kosmiczną.</p>
5.220	<p>Wykorzystanie zakresów 149,90-150,05 MHz i 399,90-400,05 MHz przez służbę ruchomą satelitarną podlega koordynacji zgodnie z ust. 9.11A Regulaminu Radiokomunikacyjnego. (WRC-15)</p>
5.221	<p>Stacje służby ruchomej satelitarnej w zakresie 148,0-149,9 MHz nie powinny powodować szkodliwych zakłóceń ani domagać się ochrony od stacji służb stałych lub ruchomych pracujących zgodnie z Artykułem 5 sekcji IV Regulaminu Radiokomunikacyjnego w następujących krajach: w Albanii, Algierii, Niemczech, Arabii Saudyjskiej, Australii, Austrii, Bahrajnie, Bangladeszu, na Barbadosie, na Białorusi, w Belgii, Beninie, Bośni i Hercegowinie, Botswanie, Brunei Darussalam, Bułgarii, Kamerunie, Chinach, na Cyprze, w Kongu, Korei Południowej, na Wybrzeżu Kości Słoniowej, w Chorwacji, na Kubie, w Danii, Dżibuti, Egipcie, Zjednoczonych Emiratach Arabskich, Erytrei, Hiszpanii, Estonii, Etiopii, Rosji, Finlandii, we Francji, w Gabonie, Gruzji, Ghanie, Grecji, Gwinei, Gwinei Bissau, na Węgrzech, w Indiach, Iranie (Islamskiej Republice), Irlandii, Islandii, Izraelu, we Włoszech, na Jamajce, w Japonii, Jordanii, Kazachstanie, Kenii, Kuwejcie, Byłej Jugosłowiańskiej Republice Macedonii, Lesotho, na Łotwie, w</p>

	<p>Libanie, Libii, Liechtensteinie, na Litwie, w Luksemburgu, Malezji, Mali, na Malcie, w Mauretanii, Mołdawii, Mongolii, Czarnogórze, Mozambiku, Namibii, Norwegii, Nowej Zelandii, Omanie, Ugandzie, Uzbekistanie, Pakistanie, Panamie, Papui-Nowej Gwinei, Paragwaju, Holandii, na Filipinach, w Polsce, Portugalii, Katarze, Syrii, Kirgistanie, Korei Północnej, na Słowacji, w Rumunii, Wielkiej Brytanii, Senegal, Serbii, Sierra Leone, Singapurze, Słowenii, Sudanie, Sri Lance, Republice Południowej Afryki, Szwecji, Szwajcarii, Suazi, Tanzanii, Czadzie, Togo, Tonga, Trynidadzie i Tobago, Tunezji, Turcji, na Ukrainie, w Wietnamie, Jemenie, Zambii i Zimbabwe. (WRC-15)</p>
5.226	<p>Częstotliwość 156,525 MHz jest międzynarodową częstotliwością w niebezpieczeństwie i wywoławczą dla radiotelefonicznej służby ruchomej morskiej na falach ultrakrótkich wykorzystującą cyfrowe wywołanie selektywne (DSC). Warunki użytkowania tej częstotliwości oraz zakresu 156,4875-156,5625 MHz są określone w Artykułach 31 i 52 Regulaminu Radiokomunikacyjnego oraz w Załączniku 18 do Regulaminu Radiokomunikacyjnego.</p> <p>Częstotliwość 156,8 MHz jest międzynarodową częstotliwością w niebezpieczeństwie i wywoławczą dla radiotelefonicznej służby ruchomej morskiej na falach ultrakrótkich. Warunki użytkowania tej częstotliwości oraz zakresu 156,7625-156,8375 są określone w Artykule 31 Regulaminu Radiokomunikacyjnego i w Załączniku 18 do Regulaminu Radiokomunikacyjnego.</p> <p>W zakresach 156,0000-156,4875 MHz, 156,5625-156,7625 MHz, 156,8375-157,4500 MHz, 160,600-160,975 MHz i 161,475-162,050 MHz każda administracja powinna udzielać pierwszeństwa służbie ruchomej</p>

	<p>morskiej tylko na tych częstotliwościach, które są przydzielone dla stacji służby ruchomej morskiej przez te administracje (Artykuły 31 i 52 Regulaminu Radiokomunikacyjnego oraz Załącznik 18 do Regulaminu Radiokomunikacyjnego).</p> <p>W obszarach, gdzie może to powodować szkodliwe zakłócenia dla służby ruchomej morskiej w paśmie VHF, powinno się unikać jakiegokolwiek użytkowania częstotliwości z ww. zakresów przez stacje innych służb, dla których zakresy te są przeznaczone.</p> <p>Jednakże częstotliwości 156,8 MHz i 156,525 MHz oraz zakresy częstotliwości, w których pierwszeństwo przyznano służbie ruchomej morskiej, mogą być użytkowane przez radiokomunikację na wewnętrznych drogach wodnych, zgodnie z porozumieniem między zainteresowanymi administracjami, uwzględniającym bieżące wykorzystanie częstotliwości i inne istniejące porozumienia. (WRC-07).</p>
5.227	<p>W służbie ruchomej morskiej w zakresie VHF na falach ultrakrótkich, częstotliwość 156,525 MHz może być używana wyłącznie dla cyfrowego selektywnego wywołania w celach bezpieczeństwa, ratownictwa i wywołania (Uchwała 323). Warunki takiego użytkowania określone są w Artykułach: 31 i 52 Regulaminu Radiokomunikacyjnego i w Załącznikach: 13 i 18 do Regulaminu Radiokomunikacyjnego. (WRC-07)</p>
5.228	<p>Wykorzystanie zakresów 156,7625-156,7875 MHz i 156,8125-156,8375 MHz w służbie ruchomej satelitarnej jest ograniczone do odbioru emisji systemu automatycznej identyfikacji (AIS) rozsiewczych komunikatów dalekiego zasięgu AIS (Komunikat 27, patrz ostatnia wersja Zalecenia ITU-R M.1371). Z wyłączeniem emisji AIS, poziomy emisji w tych zakresach częstotliwości wytwarzane przez systemy komunikacyjne pracujące w służbie ruchomej</p>

	morskiej nie mogą przekraczać 1 W. (WRC-12)
5.228A	Zakresy częstotliwości 161,9625-161,9875 MHz oraz 162,0125-162,0375 MHz mogą być wykorzystywane przez lotnicze stacje pokładowe w działaniach poszukiwawczych i ratunkowych oraz w innych rodzajach komunikacji związanej z bezpieczeństwem. (WRC-12)
5.228B	Wykorzystywanie zakresów częstotliwości 161,9625-161,9875 MHz oraz 162,0125-162,0375 MHz przez służbę stałą i służbę ruchomą nie może powodować szkodliwych zakłóceń w służbie ruchomej morskiej ani nie może być podstawą do żądania ochrony od tych służb. (WRC-12)
5.228F	Wykorzystywanie zakresów częstotliwości 161,9625-161,9875 MHz oraz 162,0125-162,0375 MHz przez służbę ruchomą satelitarną (Ziemia-kosmos) jest ograniczone do odbioru emisji systemu automatycznej identyfikacji ze stacji działających w służbie ruchomej morskiej. (WRC-12)
5.228AA	Wykorzystanie zakresów 161,9375-161,9625 MHz i 161,9875-162,0125 MHz przez służby ruchome morskie satelitarne (Ziemia-kosmos) jest ograniczone do systemów działających zgodnie z Załącznikiem 18 do Regulaminu Radiokomunikacyjnego. (WRC-15)
5.254	Zakresy 235-322 MHz i 335,4-399,9 MHz mogą być wykorzystywane przez służbę ruchomą satelitarną w oparciu o zgodę uzyskaną na podstawie ust. 9.21 Regulaminu Radiokomunikacyjnego, pod warunkiem że stacje w tej służbie nie powodują szkodliwych zakłóceń w tych z pozostałych służb, które działają lub są planowane zgodnie z Artykułem 5 sekcji IV Regulaminu Radiokomunikacyjnego, z wyłączeniem dodatkowych przeznaczeń wymienionych w ust. 5.256A Regulaminu Radiokomunikacyjnego. (WRC-03)

5.255	W zakresach 312-315 MHz (Ziemia-kosmos) i 387-390 MHz (kosmos-Ziemia) w służbie ruchomej satelitarnej mogą być również wykorzystywane niegeostacjonarne systemy satelitarne. Takie wykorzystanie podlega procedurze koordynacji określonej w ust. 9.11A Regulaminu Radiokomunikacyjnego.
5.256	Częstotliwość 243 MHz jest w tym zakresie częstotliwością dla stacji jednostek ratownictwa i dla urządzeń ratowniczych. (WRC-07)
5.257	Zakres 267-272 MHz może być wykorzystywany przez administracje w swoich krajach przez telemetrię kosmiczną na zasadzie pierwszej ważności, pod warunkiem uzyskania zgody na podstawie ust. 9.21 Regulaminu Radiokomunikacyjnego.
5.258	Zakres 328,6-335,4 MHz może być wykorzystywany wyłącznie przez systemy lądowania według wskazań przyrządów (ścieżka schodzenia).
5.261	Wokół częstotliwości wzorcowej 400,1 MHz emisje powinny zawierać się w granicach ± 25 kHz od tej częstotliwości.
5.263	Zakres 400,15-401,00 MHz jest także przeznaczony dla służby badań kosmicznych dla kierunku kosmos-kosmos dla łączności z załogowymi pojazdami kosmicznymi. W tym zastosowaniu służba badań kosmicznych nie będzie uważana za służbę bezpieczeństwa.
5.264	Wykorzystanie zakresu 400,15-401,00 MHz przez służbę ruchomą satelitarną podlega procedurom koordynacji zgodnie z ust. 9.11A Regulaminu Radiokomunikacyjnego. Ograniczenia gęstości strumienia mocy wskazane w Aneksie 1 Załącznika 5 do Regulaminu Radiokomunikacyjnego powinny obowiązywać aż do momentu dokonania zmian przez kompetentną Konferencję.
5.265	W zakresie częstotliwości 403-410 MHz stosuje się Uchwałę 205 (WRC-15). (WRC-15)

5.266	Użytkowanie zakresu 406,0-406,1 MHz przez służbę ruchomą satelitarną dotyczy tylko stacji satelitarnych radiopław małej mocy do lokalizacji awarii (także Artykuł 31 Regulaminu Radiokomunikacyjnego). (WRC-07)
5.267	Zabronione są wszelkie emisje mogące powodować szkodliwe zakłócenia u autoryzowanych użytkowników zakresu 406,0-406,1 MHz.
5.268	Wykorzystywanie zakresu częstotliwości 410-420 MHz przez służbę badań kosmicznych jest ograniczone do łączy komunikacyjnych kosmos-kosmos z orbitującym, załogowym statkiem kosmicznym. Gęstość strumienia mocy wytwarzana na powierzchni Ziemi przez emisje ze stacji nadawczych służby badań kosmicznych (kosmos-kosmos) w zakresie częstotliwości 410-420 MHz nie może przekraczać: -153 dB(W/m ²) dla $0^\circ \leq \delta \leq 5^\circ$, -153 + 0,077 ($\delta - 5$) dB(W/m ²) dla $5^\circ \leq \delta \leq 70^\circ$ oraz -148 dB(W/m ²) dla $70^\circ \leq \delta \leq 90^\circ$, gdzie δ jest kątem nadejścia fali radiowej a szerokość pasma odniesienia wynosi 4 kHz. W tym zakresie częstotliwości stacje służby badań kosmicznych (kosmos-kosmos) nie mogą żądać ochrony od stacji w służbie stałej i służbie ruchomej ani nie mogą ograniczać rozwoju stacji w tych służbach. Ust. 4.10 Regulaminu Radiokomunikacyjnego nie stosuje się. (WRC-15)
5.277	Przeznaczenie dodatkowe: w Angoli, Armenii, Azerbejdżanie, na Białorusi, w Kamerunie, Kongu, Dżibuti, Rosji, Gruzji, na Węgrzech, w Izraelu, Kazachstanie, Mali, Mongolii, Uzbekistanie, Polsce, Demokratycznej Republice Konga, Kirgistanie, na Słowacji, w Rumunii, Rwandzie, Tadżykistanie, Czadzie, Turkmenistanie i na Ukrainie, zakres 430-440 MHz jest także przeznaczony, na zasadzie pierwszej ważności, dla służby stałej. (WRC-

	12)
5.279A	Wykorzystanie zakresu częstotliwości 432-438 MHz przez sensory pracujące w służbie satelitarnych badań Ziemi (aktywnych) powinno być zgodne z Zaleceniem ITU-R RS.1260-1. Ponadto służba satelitarnych badań Ziemi (aktywnych) w zakresie 432-438 MHz nie może powodować szkodliwych zakłóceń w pracy służby radionawigacji lotniczej w Chinach. Postanowienia niniejszej uwagi w żaden sposób nie umniejszają obowiązku funkcjonowania służby satelitarnych badań Ziemi (aktywnych) na zasadzie drugiej ważności zgodnie z postanowieniami ust. 5.29 i 5.30 Regulaminu Radiokomunikacyjnego. (WRC-15)
5.282	W zakresach 435-438 MHz, 1260-1270 MHz, 2400-2450 MHz, 3400-3410 MHz (tylko w Regionach 2 i 3) i 5650-5670 MHz mogą pracować urządzenia służby amatorskiej satelitarnej pod warunkiem, że nie spowoduje to szkodliwych zakłóceń w pracy innych służb działających zgodnie z Artykułem 5 sekcji IV Regulaminu Radiokomunikacyjnego (ust. 5.43). Administracje udzielające zezwoleń na takie użytkowanie powinny zapewnić, że szkodliwe zakłócenia powodowane przez emisje stacji służby amatorskiej satelitarnej zostaną niezwłocznie wyeliminowane zgodnie z postanowieniami ust. 25.11 Regulaminu Radiokomunikacyjnego. Zakresy 1260-1270 MHz i 5650-5670 MHz mogą być wykorzystywane przez służbę amatorską satelitarną wyłącznie do transmisji Ziemia-kosmos.
5.286	Zakres częstotliwości 449,75-450,25 MHz może być wykorzystywany przez służbę operacji kosmicznych (Ziemia-kosmos) oraz służbę badań kosmicznych (Ziemia-kosmos) w oparciu o zgodę uzyskaną na podstawie ust. 9.21 Regulaminu Radiokomunikacyjnego.
5.286A	Wykorzystywanie zakresów częstotliwości

	454-456 MHz oraz 459-460 MHz w służbie ruchomej satelitarnej podlega koordynacji na podstawie ust. 9.11A Regulaminu Radiokomunikacyjnego. (WRC-97)
5.286AA	Zakres 450-470 MHz jest przewidziany do wykorzystania w celach wprowadzenia Międzynarodowego Systemu Łączności Ruchomej (IMT) przez zainteresowane administracje. Patrz Uchwała 224 (WRC-15). Ustalenie to nie wyklucza możliwości wykorzystywania tego zakresu przez inne zastosowania w służbach, dla których ten zakres jest przeznaczony ani nie ustanawia pierwszeństwa w Regulaminie Radiokomunikacyjnym. (WRC-15)
5.287	Częstotliwości 457,5125-457,5875 MHz i 467,5125-467,5875 mogą być używane w służbie ruchomej morskiej wyłącznie przez stacje łączności pokładowej. Charakterystyki używanych do takiej łączności urządzeń powinny odpowiadać wymaganiom Zalecenia ITU-R M.1174-3. Użytkowanie tych częstotliwości na wodach terytorialnych może nastąpić na podstawie regulacji krajowych zainteresowanej administracji. (WRC-15)
5.289	Zakresy 460-470 MHz i 1690-1710 MHz mogą być także użytkowane przez służbę satelitarnych badań Ziemi do zastosowań innych niż przewidziane w ramach służby meteorologicznej satelitarnej, do transmisji kosmos-Ziemia pod warunkiem, że nie spowoduje to szkodliwych zakłóceń w pracy innych stacji działających zgodnie z Artykułem 5 sekcji IV Regulaminu Radiokomunikacyjnego.
5.296	Przeznaczenie dodatkowe: w Albanii, Niemczech, Angoli, Arabii Saudyjskiej, Austrii, Bahrajnie, Belgii, Beninie, Bośni i Hercegowinie, Botswanie, Bułgarii, Burkina Faso, Burundi, Kamerunie, Watykanie, Kongo, na Wybrzeżu Kości Słoniowej, w Chorwacji, Danii, Dżibuti, Egipcie,

	<p>Zjednoczonych Emiratach Arabskich, Hiszpanii, Estonii, Finlandii, we Francji, w Gabonie, Gruzji, Ghanie, na Węgrzech, w Iraku, Irlandii, Islandii, Izraelu, we Włoszech, w Jordanii, Kenii, Kuwejcie, Lesotho, na Łotwie, w Byłej Jugosłowiańskiej Republice Macedonii, Libanie, Libii, Liechtensteinie, na Litwie, w Luksemburgu, Malawi, na Mali, na Malcie, w Maroku, na Mauritiusie, w Mauretanii, Mołdawii, Monako, Mozambiku, Namibii, Nigrze, Nigerii, Norwegii, Omanie, Ugandzie, Holandii, Polsce, Portugalii, Katarze, Syrii, na Słowacji, w Czechach, Wielkiej Brytanii, Rwandzie, San Marino, Serbii, Sudanie, Południowej Afryce, Szwecji, Szwajcarii, Suazi, Tanzanii, Czadzie, Togo, Tunezji, Turcji, na Ukrainie, w Zambii i Zimbabwie zakres 470-694 MHz jest także przeznaczony, na zasadzie drugiej ważności, dla służby ruchomej lądowej do zastosowań pomocniczych na rzecz służby radiodyfuzyjnej. Stacje w służbie ruchomej lądowej, pracujące w krajach wymienionych w niniejszej Uwadze, nie mogą powodować zakłóceń w pracy istniejących i planowanych stacji, działających zgodnie z Artykułem 5 sekcji IV Regulaminu Radiokomunikacyjnego w krajach innych niż wymienione w niniejszej Uwadze. (WRC-15)</p>
5.306	<p>Przeznaczenie dodatkowe: w Regionie 1, z wyjątkiem Afrykańskiej Strefy Radiodyfuzyjnej (ust. 5.10-5.13 Regulaminu Radiokomunikacyjnego) i w Regionie 3 zakres 608-614 MHz przeznaczony jest także, na zasadzie drugiej ważności, dla służby radioastronomicznej.</p>
5.311A	<p>W zakresie 620-790 MHz znajduje również zastosowanie Uchwała 549 (WRC-07). (WRC-07)</p>
5.312	<p>Przeznaczenie dodatkowe: w Armenii, Azerbejdżanie, na Białorusi, w Rosji, Gruzji, Kazachstanie, Uzbekistanie, Kirgistanie, Tadżykistanie, Turkmenistanie oraz na</p>

	<p>Ukrainie zakres 645-862 MHz, w Bułgarii zakresy 646-686 MHz, 726-758 MHz, 766-814 MHz i 822-862 MHz i w Polsce zakres 860-862 MHz do dnia 31 grudnia 2017 r., przeznaczone są także, na zasadzie pierwszej ważności, dla służby radionawigacyjnej lotniczej. (WRC-15)</p>
5.312A	<p>W Regionie 1 wykorzystywanie zakresu 694-790 MHz w służbie ruchomej, z wyjątkiem ruchomej lotniczej, podlega postanowieniom Uchwały 760 (WRC-15). Ponadto stosuje się Uchwałę 224 (WRC-15). (WRC-15)</p>
5.316B	<p>W Regionie 1, przeznaczenie zakresu 790-862 MHz dla służby ruchomej z wyjątkiem ruchomej lotniczej na zasadach pierwszej ważności wymaga uzyskania zgody na podstawie ust. 9.21 Regulaminu Radiokomunikacyjnego dotyczącej służby radionawigacji lotniczej w krajach wymienionych w Uwadze 5.312. W krajach sygnatariuszach Porozumienia GE06 wykorzystanie tego zakresu przez stacje w służbie ruchomej zależy też od pomyślnego przeprowadzenia procedur przewidzianych w Porozumieniu GE06. Mają tu odpowiednio zastosowanie Uchwały 224 (WRC-15) i 749 (WRC-15). (WRC-15)</p>
5.317A	<p>Części zakresu 698-960 MHz w Regionie 2, zakres 694-790 MHz w Regionie 1 oraz zakres 790-960 MHz w Regionach 1 i 3 przeznaczone dla służby ruchomej na zasadach pierwszej ważności zostały przewidziane do wykorzystania w celach wprowadzenia Międzynarodowego Systemu Łączności Ruchomej (IMT) przez zainteresowane administracje (Uchwały: 224 (WRC-15), 760 (WRC-15) i 749 (WRC-15)). Ustalenie to nie wyklucza użytkowania tych zakresów przez wszelkie zastosowania w innych służbach, dla których powyższe zakresy zostały przeznaczone, ani nie ustanawia zasady pierwszeństwa w Regulaminie Radiokomunikacyjnym. (WRC-</p>

	15)
5.323	Przeznaczenie dodatkowe: w Armenii, Azerbejdżanie, na Białorusi, w Bułgarii, na Węgrzech, w Kazachstanie, Mołdawii, Mongolii, Uzbekistanie, Polsce, Kirgistanie, na Słowacji, w Czechach, Rumunii, Rosji, Tadżykistanie, Turkmenistanie i na Ukrainie, zakres 862-960 MHz przeznaczony jest także, na zasadzie służby pierwszej ważności, dla służby radionawigacyjnej lotniczej. Takie użytkowanie zależne jest od uzyskanego porozumienia, zgodnie z ust. 9.21 Regulaminu Radiokomunikacyjnego, z zainteresowanymi administracjami i ograniczone do radiolatarni naziemnych działających w dniu 27 października 1997 r. aż do końca pracy tych urządzeń.
5.327A	Wykorzystywanie zakresu częstotliwości 960-1164 MHz przez służbę ruchomą lotniczą (R) jest ograniczone do systemów, które działają zgodnie z uznanymi międzynarodowymi standardami lotniczymi. Takie wykorzystanie powinno być zgodne z Uchwałą 417 (WRC-15). (WRC-15)
5.328	Użytkowanie zakresu 960-1215 MHz przez służbę radionawigacji lotniczej jest zarezerwowane w skali światowej do wykorzystania i rozwoju pokładowych pomocy elektronicznych dla nawigacji lotniczej i bezpośrednio związanych z nimi urządzeń naziemnych. (WRC-2000)
5.328A	Stacje w służbie radionawigacji satelitarnej w zakresie 1164-1215 MHz są obowiązane pracować zgodnie z postanowieniami Uchwały 609 (WRC-07) i nie mogą żądać ochrony od stacji służby radionawigacji lotniczej pracujących w zakresie 960-1215 MHz. Nie ma zastosowania ust. 5.43 Regulaminu Radiokomunikacyjnego. Znajdują tu zastosowanie postanowienia ust. 21.18 Regulaminu Radiokomunikacyjnego. (WRC-07)

5.328B	<p>Wykorzystanie zakresów 1164-1300 MHz, 1559-1610 MHz i 5010-5030 MHz przez systemy i sieci służby radionawigacyjnej satelitarnej, dla których Biuro Radiokomunikacji otrzymało odpowiednio kompletną informację koordynacyjną lub notyfikacyjną po dniu 1 stycznia 2005 r., podlega zastosowaniu postanowień ust. 9.12, 9.12A i 9.13 Regulaminu Radiokomunikacyjnego. Stosuje się również Uchwałę 610 (WRC-03) jednakże, w przypadku sieci i systemów w służbie radionawigacji satelitarnej (kosmos-kosmos) Uchwałę 610 (WRC-03) stosuje się wyłącznie dla kosmicznych stacji nadawczych. Zgodnie z Uwagą 5.329A, dla systemów i sieci w służbie radionawigacji satelitarnej (kosmos-kosmos) w zakresach częstotliwości 1215-1300 MHz oraz 1559-1610 MHz postanowienia ust. 9.7, 9.12, 9.12A oraz 9.13 Regulaminu Radiokomunikacyjnego stosuje się wyłącznie w odniesieniu do innych systemów i sieci w służbie radionawigacji satelitarnej (kosmos-kosmos). (WRC-07)</p>
5.328AA	<p>Zakres 1087,7-1092,3 MHz jest także przeznaczony na zasadzie pierwszej ważności dla służby ruchomej lotniczej satelitarnej (R) (Ziemia-kosmos) ograniczonej do odbioru przez stację kosmiczną sygnałów rozsiwczego systemu automatycznego nadzoru położenia statków powietrznych Automatic Dependent Surveillance-Broadcast (ADS-B) z nadajników samolotowych działających zgodnie z uznanymi międzynarodowymi standardami lotniczymi. Stacje działające w służbie ruchomej lotniczej satelitarnej (R) nie mogą żądać ochrony od stacji działających w służbie radionawigacji lotniczej. Znajduje tu zastosowanie Uchwała 425. (WRC-15)</p>
5.329	<p>Użytkowanie zakresu 1215-1300 MHz przez służbę radionawigacyjną satelitarną może nastąpić pod warunkiem, że nie spowoduje to</p>

	<p>szkodliwych zakłóceń w pracy służby radionawigacyjnej i nie będzie wymagana ochrona ze strony tej służby, która jest upoważniona do działania na podstawie Uwagi 5.331. Ponadto, użytkowanie zakresu 1215-1300 MHz przez służbę radionawigacyjną satelitarną może nastąpić pod warunkiem, że nie spowoduje to szkodliwych zakłóceń w pracy służby radiolokalizacyjnej. W stosunku do służby radiolokalizacyjnej nie ma zastosowania ust. 5.43 Regulaminu Radiokomunikacyjnego. Znajduje tu zastosowanie Uchwała 608 (WRC-03). (WRC-03)</p>
5.329A	<p>Użytkowanie systemów w służbie radionawigacji satelitarnej (kosmos-kosmos) pracującej w zakresach 1215-1300 MHz i 1559-1610 MHz nie ma na celu ustanowienia zastosowań służby bezpieczeństwa i nie powinno nakładać żadnych dodatkowych ograniczeń na systemy w służbie radionawigacji satelitarnej (Ziemia-kosmos) lub na inne służby pracujące zgodnie z sekcją IV Artykułu 5 Regulaminu Radiokomunikacyjnego. (WRC-07)</p>
5.331	<p>Przeznaczenie dodatkowe: w Algierii, Niemczech, Arabii Saudyjskiej, Australii, Austrii, Bahrajnie, na Białorusi, w Belgii, Beninie, Bośni i Hercegowinie, Brazylii, Burkina Faso, Burundi, Kamerunie, Chinach, Korei Południowej, Chorwacji, Danii, Egipcie, Zjednoczonych Emiratach Arabskich, Estonii, Rosji, Finlandii, we Francji, w Ghanie, Grecji, Gwinei, Gwinei Równikowej, na Węgrzech, w Indiach, Indonezji, Iranie (Islamskiej Republice), Iraku, Irlandii, Izraelu, Jordanii, Kenii, Kuwejcie, w Byłej Jugosłowiańskiej Republice Macedonii, Lesotho, na Łotwie, w Libanie, Liechtensteinie, na Litwie, w Luksemburgu, na Madagaskarze, w Mali, Mauretanii, Czarnogórze, Nigerii, Norwegii, Omanie, Pakistanie, Holandii, Polsce, Portugalii, Katarze, Syrii, Korei Północnej, na</p>

	<p>Słowacji, w Wielkiej Brytanii, Serbii, Słowenii, Somalii, Sudanie, Sudanie Południowym, Sri Lance, Republice Południowej Afryki, Szwecji, Szwajcarii, Tajlandii, Togo, Turcji, Wenezueli i Wietnamie, zakres 1215-1300 MHz jest również przeznaczony na zasadzie pierwszej ważności dla służby radionawigacyjnej. W Kanadzie i Stanach Zjednoczonych zakres 1240-1300 MHz jest również przeznaczony dla służby radionawigacyjnej; wykorzystanie przez służbę radionawigacyjną powinno być ograniczone do służby radionawigacyjnej lotniczej. (WRC-12)</p>
5.332	<p>W zakresie 1215-1260 MHz aktywne sensory pokładowe na satelitach badania Ziemi i w służbach badań kosmicznych nie mogą powodować szkodliwych zakłóceń i żądać ochrony lub w inny sposób nakładać ograniczenia na pracę lub rozwój służb radiolokalizacji, radionawigacji satelitarnej i innych służb ustanowionych na zasadzie pierwszej ważności. (WRC-2000)</p>
5.335A	<p>W zakresie 1260-1300 MHz aktywne sensory pokładowe na satelitach badania Ziemi i w służbach badań kosmicznych nie mogą powodować szkodliwych zakłóceń i żądać ochrony lub w inny sposób nakładać ograniczenia na pracę lub rozwój służby radiolokalizacji i innych służb pierwszej ważności określonych uwagami. (WRC-2000)</p>
5.337	<p>Użytkowanie zakresów 1300-1350 MHz, 2700-2900 MHz i 9000-9200 MHz przez służbę radionawigacyjną lotniczą dotyczy tylko naziemnych radarów i towarzyszących im lotniczych transponderów pokładowych, które nadają wyłącznie na częstotliwościach w tych zakresach i tylko wtedy, kiedy są pobudzone przez radary pracujące w tym samym zakresie.</p>
5.337A	<p>Użytkowanie zakresu 1300-1350 MHz przez stacje naziemne w służbie radionawigacji</p>

	satelitarnej i przez stacje w służbie radiolokalizacji nie może powodować szkodliwych zakłóceń w służbie radionawigacji lotniczej i nie może ograniczać jej pracy i rozwoju. (WRC-2000)
5.338A	W zakresach 1350-1400 MHz, 1427-1452 MHz, 22,55-23,55 GHz, 30,0-31,3 GHz, 49,7-50,2 GHz, 50,4-50,9 GHz, 51,4-52,6 GHz, 81-86 GHz oraz 92-94 GHz stosuje się Uchwałę 750 (WRC-15). (WRC-15)
5.339	Zakresy: 1370-1400 MHz, 2640-2655 MHz, 4950-4990 MHz i 15,20-15,35 GHz są również przeznaczone dla służb: badań kosmicznych (pasywnych) i satelitarnych badań Ziemi (pasywnych), na zasadzie drugiej ważności.
5.340	Zabrania się wszelkich emisji w zakresach: 1400-1427 MHz, 2690-2700 MHz, z wyjątkiem tych, na które pozwala Uwaga 5.422 Regulaminu Radiokomunikacyjnego, 10,68-10,70 GHz, z wyjątkiem tych, na które pozwala Uwaga 5.483 Regulaminu Radiokomunikacyjnego, 15,35-15,40 GHz, z wyjątkiem tych, na które pozwala Uwaga 5.511 Regulaminu Radiokomunikacyjnego, 23,6-24,0 GHz, 31,3-31,5 GHz, 31,5-31,8 GHz, w Regionie 2, 48,94-49,04 GHz, dotyczy stacji pracujących na pokładach statków powietrznych, 50,2-50,4 GHz, 52,60-54,25 GHz, 86-92 GHz, 100-102 GHz, 109,5-111,8 GHz, 114,25-116,00 GHz, 148,5-151,5 GHz, 164-167 GHz, 182-185 GHz, 190,0-191,8 GHz, 200-209 GHz,

	226,0-231,5 GHz, 250-252 GHz. (WRC-03)
5.341	Niektóre kraje prowadzą w zakresach 1400-1727 MHz, 101-120 GHz i 197-220 GHz pasywne badania w ramach programu poszukiwania docelowych źródeł emisji pozaziemskich.
5.341A	W Regionie 1 zakresy częstotliwości 1427-1452 MHz i 1492-1518 MHz zostały przewidziane do wykorzystania przez administracje planujące wdrożenie Międzynarodowego Systemu Łączności Ruchomej (IMT), zgodnie z Uchwałą 223 (WRC-15). Ustalenie to nie wyklucza użytkowania tego zakresu częstotliwości przez inne służby, dla których te zakresy zostały przeznaczone i nie ustanawia pierwszeństwa w Regulaminie Radiokomunikacyjnym. Użytkowanie stacji IMT jest możliwe pod warunkiem uzyskania zgody udzielonej zgodnie z ust. 9.21 Regulaminu Radiokomunikacyjnego w odniesieniu do służby ruchomej lotniczej wykorzystywanej przez teletęmetrię lotniczą zgodnie z Uwagą 5.342. (WRC-15)
5.345	Użytkowanie zakresu 1452-1492 MHz przez służbę radiodifuzyjną satelitarną oraz służbę radiodifuzyjną jest ograniczone do radiofonii cyfrowej i zależy od postanowień Uchwały 528. (WRC-03)
5.348	Użytkowanie zakresu 1518-1525 MHz przez służbę ruchomą satelitarną podlega koordynacji zgodnie z ust. 9.11A Regulaminu Radiokomunikacyjnego. Stacje służby ruchomej satelitarnej pracujące w zakresie 1518-1525 MHz nie mogą żądać ochrony przed zakłóceniami ze strony stacji służby stałej. Nie ma zastosowania ust. 5.43A Regulaminu Radiokomunikacyjnego. (WRC-03)
5.348A	W zakresie 1518-1525 MHz próg koordynacyjny wyrażony w wartościach

	<p>gęstości strumienia mocy na powierzchni Ziemi, odnoszący się do stosowania ust. 9.11A Regulaminu Radiokomunikacyjnego dla stacji kosmicznych w służbie ruchomej satelitarnej (kosmos-Ziemia), w zastosowaniu do wykonywania na terytorium Japonii służby ruchomej lądowej przez specjalizowane stacje ruchome bądź w związku z publiczną komutowaną siecią telekomunikacyjną (PSTN), powinien wynosić -150 dB (W/m²) w dowolnym paśmie o szerokości 4 kHz dla wszystkich kątów nadejścia wiązki, co zastępuje wartości podane w Tabelicy 5-2 Załącznika 5 do Regulaminu Radiokomunikacyjnego. Na terytorium Japonii stacje służby ruchomej satelitarnej pracujące w zakresie 1518-1525 MHz nie mogą żądać ochrony przed zakłóceniami ze strony stacji służby ruchomej. Nie ma zastosowania ust. 5.43A Regulaminu Radiokomunikacyjnego. (WRC-03)</p>
5.351	<p>Zakresy: 1525-1544 MHz, 1545-1559 MHz, 1626,5-1645,5 MHz i 1646,5-1660,5 MHz nie mogą być używane dla łączy dosyłowych żadnej służby. Jednak w wyjątkowych przypadkach, administracja może upoważnić do pracy w tych zakresach znajdującą się w określonym, stałym punkcie stację naziemną służby ruchomej satelitarnej do komunikacji przez stacje satelitarne.</p>
5.351A	<p>Użytkowanie zakresów 1518-1544 MHz, 1545-1559 MHz, 1610,0-1626,5 MHz, 1646,5-1660,5 MHz, 1668-1675 MHz, 1980-2010 MHz, 2170-2200 MHz i 2483,5-2520,0 MHz przez służbę ruchomą satelitarną musi być zgodne z Uchwałami 212 (WRC-07) i 225 (WRC-07). (WRC-07).</p>
5.353A	<p>Przy stosowaniu procedur Artykułu 9 Sekcji II Regulaminu Radiokomunikacyjnego do służby ruchomej satelitarnej w zakresach 1530-1544 MHz i 1626,5-1645,5 MHz, pierwszeństwo powinno być dane dostosowaniu potrzeb widmowych dla łączności alarmowej i</p>

	<p>bezpieczeństwa GMDSS. Łączność alarmowa i bezpieczeństwa w służbie ruchomej morskiej satelitarnej powinna mieć pierwszeństwo dostępu i natychmiastową dostępność przed wszystkimi innymi połączeniami w ramach sieci radiokomunikacji ruchomej satelitarnej. Systemy ruchome satelitarne nie powinny powodować nieakceptowalnych zakłóceń ani domagać się ochrony od łączności alarmowej i bezpieczeństwa GMDSS. Powinno się wziąć pod uwagę pierwszeństwo łączności związanej z bezpieczeństwem w innych służbach ruchomych satelitarnych. (Znajdują tu zastosowanie postanowienia Uchwały 222 (WRC-2000)). (WRC-2000).</p>
5.354	<p>Użytkowanie zakresów 1525-1559 MHz i 1626,5-1660,5 MHz przez służby ruchome satelitarne podlega procedurom koordynacji zgodnie z ust. 9.11A Regulaminu Radiokomunikacyjnego.</p>
5.356	<p>Użytkowanie zakresu 1544-1545 MHz przez służbę ruchomą satelitarną (kosmos-Ziemia) dotyczy tylko łączności bezpieczeństwa i alarmowej (Artykuł 31 Regulaminu Radiokomunikacyjnego).</p>
5.357	<p>Transmisje w zakresie 1545-1555 MHz od ziemskich stacji lotniczych bezpośrednio do stacji statków powietrznych lub między stacjami statków powietrznych w służbie ruchomej lotniczej (R) są również usankcjonowane, kiedy transmisje takie są wykorzystane do rozbudowania lub uzupełnienia łączy satelita -statek powietrzny.</p>
5.357A	<p>Przy stosowaniu procedur Artykułu 9 Rozdziału II Regulaminu Radiokomunikacyjnego do służby ruchomej satelitarnej w zakresach 1545-1555 MHz i 1646,5-1656,5 MHz powinno się udzielić pierwszeństwa potrzebom widmowym służby ruchomej lotniczej satelitarnej (R) zapewniającej transmisje wiadomości z pierwszeństwem od 1 do 6 w Artykule 44</p>

	<p>Regulaminu Radiokomunikacyjnego. Łączność służby ruchomej lotniczej satelitarnej (R) z pierwszeństwem od 1 do 6 w Artykule 44 Regulaminu Radiokomunikacyjnego powinna mieć pierwszeństwo dostępu i natychmiastową dostępność przez prawo pierwokupu, jeżeli to konieczne, przed wszystkimi innymi połączeniami w ramach sieci radiokomunikacji ruchomej satelitarnej. Systemy ruchome satelitarne nie powinny powodować nieakceptowalnych zakłóceń lub domagać się ochrony od służb łączności ruchomej satelitarnej (R) z pierwszeństwem od 1 do 6 w Artykule 44 Regulaminu Radiokomunikacyjnego. Powinno się wziąć pod uwagę pierwszeństwo łączności związanej z bezpieczeństwem w innych służbach ruchomych satelitarnych. (Znajdują tu zastosowanie postanowienia Uchwały 222 (WRC-12)). (WRC-12)</p>
5.359	<p>Przeznaczenie dodatkowe: w Niemczech, Arabii Saudyjskiej, Armenii, Azerbejdżanie, na Białorusi, w Beninie, Kamerunie, Rosji, we Francji, w Gruzji, Gwinei, Gwinei Bissau, w Jordanii, Kazachstanie, Kuwejcie, na Litwie, w Mauretanii, Ugandzie, Uzbekistanie, Pakistanie, Polsce, Syrii, Kirgistanie, Korei Północnej, Rumunii, Tadżykistanie, Tunezji, Turkmenistanie i na Ukrainie zakresy 1550-1559 MHz, 1610,0-1645,5 MHz i 1646,5-1660,0 MHz są także przeznaczone dla służby stałej na zasadzie pierwszej ważności. Administracje są zobowiązane do podjęcia wszystkich praktycznych działań w celu uniknięcia wprowadzania nowych stacji służby stałej w tych zakresach. (WRC-15)</p>
5.364	<p>Użytkowanie zakresu 1610,0-1626,5 MHz przez służbę ruchomą satelitarną (Ziemia-kosmos) i służbę radiolokacyjną satelitarną (Ziemia-kosmos) podlega procedurom koordynacji zgodnie z ust. 9.11A Regulaminu Radiokomunikacyjnego. Ruchoma stacja</p>

	<p>naziemna pracująca w którejkolwiek służbie w tym zakresie nie może wytwarzać emisji, której szczytowa gęstość e.i.r.p. jest większa od -15 dB(W/4 kHz), w części zakresu wykorzystywanego przez systemy pracujące zgodnie z postanowieniami Uwagi 5.366 Regulaminu Radiokomunikacyjnego (dla których ma zastosowanie ust. 4.10 Regulaminu Radiokomunikacyjnego), o ile zainteresowane administracje nie uzgodniły inaczej. W części zakresu, w którym takie systemy nie pracują, średnia gęstość e.i.r.p. stacji ruchomej naziemnej nie powinna przekraczać -3 dB(W/4 kHz). Stacje służby ruchomej satelitarnej nie mogą żądać ochrony od stacji służby radionawigacyjnej lotniczej, stacji pracujących zgodnie z postanowieniami Uwagi 5.366 Regulaminu Radiokomunikacyjnego oraz stacji służby stałej, pracujących zgodnie z postanowieniami Uwagi 5.359 Regulaminu Radiokomunikacyjnego. Administracje odpowiedzialne za koordynację sieci ruchomych satelitarnych powinny podejmować wszelkie możliwe starania, aby zapewnić ochronę stacji pracujących zgodnie z Uwagą 5.366 Regulaminu Radiokomunikacyjnego.</p>
5.365	<p>Użytkowanie zakresu 1613,8-1626,5 MHz przez służbę ruchomą satelitarną (kosmos-Ziemia) podlega procedurom koordynacji zgodnie z ust. 9.11A Regulaminu Radiokomunikacyjnego.</p>
5.366	<p>Zakres 1610,0-1626,5 MHz jest zarezerwowany na powierzchni całej kuli ziemskiej dla wykorzystania i rozwoju pokładowych pomocy elektronicznych do nawigacji lotniczej i innych, związanych z nimi urządzeń zainstalowanych na Ziemi czy na satelitach. Takie satelitarne użytkowanie wymaga zgody uzyskanej na podstawie ust. 9.21 Regulaminu Radiokomunikacyjnego.</p>
5.367	<p>Przeznaczenie dodatkowe: zakres 1610,0-</p>

	1626,5 MHz jest również przeznaczony dla służby ruchomej lotniczej satelitarnej (R), na zasadzie pierwszej ważności, w oparciu o zgodę uzyskaną na podstawie ust. 9.21 Regulaminu Radiokomunikacyjnego. (WRC-12)
5.368	W zakresie częstotliwości 1610,0-1626,5 MHz w odniesieniu do służb radiolokacyjnej satelitarnej oraz ruchomej satelitarnej nie mają zastosowania postanowienia ust. 4.10 Regulaminu Radiokomunikacyjnego (z wyjątkiem służby radionawigacyjnej satelitarnej).
5.371	Przeznaczenie dodatkowe: w Regionie 1 zakres 1610,0-1626,5 MHz (Ziemia-kosmos) jest także przeznaczony dla służby radionawigacyjnej satelitarnej, na zasadzie drugiej ważności, pod warunkiem uzyskania zgody na podstawie ust. 9.21 Regulaminu Radiokomunikacyjnego. (WRC-12)
5.372	Stacje służb radiolokacyjnej satelitarnej oraz ruchomej satelitarnej nie mogą być przyczyną szkodliwych zakłóceń w stacjach służby radioastronomicznej, wykorzystujących zakres 1610,6-1613,8 MHz (zastosowanie ma tu ust. 29.13 Regulaminu Radiokomunikacyjnego).
5.374	Stacje ruchome naziemne w służbie ruchomej satelitarnej pracujące w zakresach 1631,5-1634,5 MHz i 1656,5-1660,0 MHz nie mogą powodować szkodliwych zakłóceń w stacjach służby stałej pracujących w krajach wymienionych w Uwadze 5.359 Regulaminu Radiokomunikacyjnego. (WRC-97)
5.375	Użytkowanie zakresu 1645,5-1646,5 MHz przez służbę ruchomą satelitarną (Ziemia-kosmos) i dla łączy międzysatelitarnych dotyczy tylko łączności bezpieczeństwa i alarmowej (Artykuł 31 Regulaminu Radiokomunikacyjnego).
5.376	Transmisje w zakresie 1646,5-1656,5 MHz ze stacji statków powietrznych w służbie

	<p>ruchowej lotniczej (R) bezpośrednio do naziemnych stacji lotniczych lub między stacjami statków powietrznych są również dozwolone, jeżeli transmisje te są wykorzystane do rozbudowania lub uzupełnienia łączy satelita-statek powietrzny.</p>
5.376A	<p>Stacje ruchome lądowe pracujące w zakresie 1660,0-1660,5 MHz nie powinny powodować szkodliwych zakłóceń w pracy stacji w służbie radioastronomicznej. (WRC-97)</p>
5.379A	<p>Ponagla się administracje do ochrony zakresu 1660,5-1668,4 MHz dla przyszłych badań radioastronomicznych, szczególnie przez jak najszybsze wyeliminowanie emisji powietrzeziemia w służbie pomocy meteorologicznych w zakresie 1664,4-1668,4 MHz.</p>
5.379B	<p>Wykorzystanie zakresu 1668-1675 MHz wymaga koordynacji zgodnie z ust. 9.11A Regulaminu Radiokomunikacyjnego. W zakresie częstotliwości 1668,0-1668,4 MHz stosuje się Uchwałę 904 (WRC-07). (WRC-07)</p>
5.379C	<p>W celu ochrony służby radioastronomicznej w zakresie 1668-1670 MHz, zagregowana wartość gęstości strumienia mocy (pfd) wytwarzanego przez ruchome stacje naziemne w sieciach służby ruchomej satelitarnej pracujące w powyższym zakresie nie powinna przekraczać $-181 \text{ dB(W/m}^2\text{)}$ w paśmie 10 MHz oraz $-194 \text{ dB(W/m}^2\text{)}$ w dowolnym paśmie o szerokości 20 kHz, w miejscu lokalizacji dowolnej stacji radioastronomicznej zarejestrowanej w Głównym Międzynarodowym Rejestrze Częstotliwości (MIFR), przez więcej niż 2% całkowitego czasu wynoszącego 2000 s. (WRC-03)</p>
5.379D	<p>W przypadku współużytkowania zakresu 1668,4-1675 MHz między służbą ruchomą satelitarną oraz służbami stałą i ruchomą stosuje się postanowienia Uchwały 744 (WRC-07). (WRC-07)</p>

5.380A	W zakresie 1670-1675 MHz stacje w służbie ruchomej satelitarnej nie mogą powodować szkodliwych zakłóceń w pracy istniejących stacji naziemnych w służbie meteorologii satelitarnej zgłoszonych do notyfikacji przed dniem 1 stycznia 2004 r., ani nie mogą ograniczać rozwoju tych stacji. Każdy nowy przydział częstotliwości dla tych stacji naziemnych w tym zakresie częstotliwości musi być także chroniony przed szkodliwymi zakłóceniami od stacji w służbie ruchomej satelitarnej. (WRC-07)
5.382	Odmienna kategoria służby: w Arabii Saudyjskiej, Armenii, Azerbejdżanie, Bahrajnie, na Białorusi, w Kongu, Egipcie, Zjednoczonych Emiratach Arabskich, Erytrei, Etiopii, Rosji, Gwinei, Iraku, Izraelu, Jordanii, Kazachstanie, Kuwejcie, Bylej Jugosłowiańskiej Republice Macedonii, Libanie, Mauretanii, Mołdawii, Mongolii, Omanie, Uzbekistanie, Polsce, Katarze, Syrii, Kirgistanie, Somalii, Tadżykistanie, Turkmenistanie, na Ukrainie oraz w Jemenie zakres 1690-1700 MHz przeznaczony jest, na zasadzie pierwszej ważności, dla służb stałych i ruchomych, z wyjątkiem służby ruchomej lotniczej (patrz ust. 5.33 Regulaminu Radiokomunikacyjnego), a w Korei Północnej zakres 1690-1700 MHz przeznaczony jest dla służby stałej na zasadzie pierwszej ważności (patrz ust. 5.33 Regulaminu Radiokomunikacyjnego) i dla służby ruchomej, z wyjątkiem ruchomej lotniczej, na zasadzie drugiej ważności. (WRC-15)
5.384A	Zakresy lub części zakresów 1710-1885 MHz, 2300-2400 MHz i 2500-2690 MHz są ustalone do wykorzystania przez administracje, pragnące wprowadzić Międzynarodowy System Łączności Ruchomej (IMT), zgodnie z Uchwałą 223 (WRC-15). Ustalenie to nie wyklucza użytkowania tych zakresów przez wszelkie zastosowania innych służb, dla których te zakresy są przewidziane, jak też nie

	wprowadza zasady pierwszeństwa w Regulaminie Radiokomunikacyjnym. (WRC-15)
5.385	Przeznaczenie dodatkowe: zakres 1718,8-1722,2 MHz jest również przeznaczony dla służby radioastronomicznej, jako drugiej ważności, do obserwacji linii spektralnych. (WRC-2000)
5.388	Zakresy 1885-2025 MHz i 2110-2200 MHz są wyznaczone do użytkowania, na ogólnościatowych zasadach, przez administracje pragnące wprowadzić system IMT. Takie wykorzystanie nie wyklucza użytkowania tych zakresów przez inne służby, dla których te zakresy są przeznaczone. Zakresy te powinny być dostępne dla IMT zgodnie z Uchwałą 212 (WRC-15) (także Uchwałą 223 (WRC-15)). (WRC-15)
5.388A	W Regionach 1 i 3, zakresy 1885-1980 MHz, 2010-2025 MHz i 2110-2170 MHz, oraz w Regionie 2 zakresy 1885-1980 MHz i 2110-2160 MHz mogą być użytkowane przez stacje na platformach stratosferycznych jako stacje bazowe w systemie IMT, zgodnie z Uchwałą 221 (WRC-07). Wykorzystanie stacji na platformach stratosferycznych jako stacji bazowych w systemie IMT nie wyklucza użytkowania tych zakresów przez wszelkie stacje w służbach, dla których te zakresy są przeznaczone, i nie wprowadza zasady pierwszeństwa w Regulaminie Radiokomunikacyjnym. (WRC-12)
5.389A	Wykorzystanie zakresów 1980-2010 MHz i 2170-2200 MHz przez służbę ruchomą satelitarną podlega koordynacji zgodnie z ust. 9.11A Regulaminu Radiokomunikacyjnego i postanowieniami Uchwały 716 (WRC-12). (WRC-07)
5.391	Przygotowując przydziały dla służb ruchomych w zakresach 2025-2110 MHz i 2200-2290 MHz, administracje nie powinny wprowadzać systemów ruchomych o dużym

	zagęszczeniu, opisanych w Zaleceniu ITU-R SA. 1154-0, i powinny wziąć pod uwagę to Zalecenie przy wprowadzaniu systemów ruchomych innego typu. (WRC-15)
5.392	Administracje zobowiązane są do dokonywania wszelkich możliwych pomiarów w celu zapewnienia, że transmisje kosmos-kosmos między dwoma lub więcej niegeostacjonarnymi satelitami służb: badań kosmicznych, operacji kosmicznych i satelitarnych badań Ziemi w zakresach 2025-2100 MHz i 2200-2290 MHz nie spowodują żadnych ograniczeń w transmisjach: Ziemia-kosmos, kosmos-Ziemia i innych transmisjach kosmos-kosmos w ramach tych służb i w tych zakresach między satelitami geostacjonarnymi i niegeostacjonarnymi.
5.398	W zakresie 2483,5-2500,0 MHz postanowienia ust. 4.10 Regulaminu Radiokomunikacyjnego nie mają zastosowania w odniesieniu do służby radiolokacyjnej satelitarnej.
5.402	Użytkowanie zakresu 2483,5-2500,0 MHz przez służbę ruchomą satelitarną i służbę radiolokacyjną satelitarną podlega procedurom koordynacji zgodnie z ust. 9.11A Regulaminu Radiokomunikacyjnego. Administracje zobowiązane są do podjęcia wszelkich możliwych działań w celu ochrony służby radioastronomicznej przed szkodliwymi zakłóceniami powodowanymi przez emisje w zakresie 2483,5-2500,0 MHz, szczególnie te, których druga harmoniczna mogłaby wypaść w zakresie 4990-5000 MHz przeznaczonym ogóln światowo dla służby radioastronomicznej.
5.403	Pod warunkiem uzyskania przez zainteresowane administracje zgody, udzielonej na podstawie ust. 9.21 Regulaminu Radiokomunikacyjnego, zakres 2520-2535 MHz może być również wykorzystywany przez służbę ruchomą satelitarną (kosmos-

	Ziemia), z wyjątkiem służby ruchomej lotniczej satelitarnej, pracującej w obrębie granic państwowych. Stosuje się postanowienia ust. 9.11A Regulaminu Radiokomunikacyjnego. (WRC-07)
5.410	Zakres 2500-2690 MHz może być użytkowany w troposferycznych systemach skateringowych w Regionie 1, zależnie od zgody uzyskanej na podstawie ust. 9.21 Regulaminu Radiokomunikacyjnego. Ustępu 9.21 nie stosuje się do łączy troposferycznych systemów skateringowych zlokalizowanych w całości poza Regionem 1. Administracje powinny podjąć wszelkie praktyczne działania w celu ograniczenia rozwoju nowych troposferycznych systemów skateringowych w tym zakresie częstotliwości. Przy planowaniu nowych linii radiowych w troposferycznych systemach skateringowych w tym zakresie, należy podjąć wszelkie możliwe działania w celu uniknięcia kierowania anten tych łączy w kierunku orbity geostacjonarnej. (WRC-12)
5.413	Przy projektowaniu systemów służby radiodyfuzyjnej satelitarnej w zakresach pomiędzy 2500 MHz a 2690 MHz, administracje są zobowiązane do podjęcia wszelkich możliwych działań w celu ochrony służby radioastronomicznej w zakresie 2690-2700 MHz.
5.416	Użytkowanie zakresu 2520-2670 MHz przez służbę radiodyfuzyjną satelitarną jest ograniczone do narodowych i regionalnych systemów odbioru zbiorowego, stosownie do zgody uzyskanej na podstawie ust. 9.21 Regulaminu Radiokomunikacyjnego. W tym zakresie częstotliwości, w dwu- i wielostronnych negocjacjach między administracjami należy stosować postanowienia ust. 9.19 Regulaminu Radiokomunikacyjnego. (WRC-07)
5.418B	Do użytkowania zakresu 2630-2655 MHz przez systemy satelitarne niegeostacjonarne w

	<p>służbie radiodifuzyjnej satelitarnej (dźwięk), dla których pełną dokumentację koordynacyjną zgodną z Załącznikiem 4 do Regulaminu Radiokomunikacyjnego lub informację notyfikacyjną otrzymano po dniu 2 czerwca 2000 r., zastosowanie znajdują postanowienia ust. 9.12 Regulaminu Radiokomunikacyjnego Uwagi 5.418 Regulaminu Radiokomunikacyjnego. (WRC-03).</p>
5.418C	<p>Do użytkowania zakresu 2630-2655 MHz przez sieci satelitarne geostacjonarne, dla których pełną dokumentację koordynacyjną zgodną z Załącznikiem 4 do Regulaminu Radiokomunikacyjnego lub informacją notyfikacyjną otrzymano po dniu 2 czerwca 2000 r., stosuje się postanowienia ust. 9.13 Regulaminu Radiokomunikacyjnego ze względu na niegeostacjonarne systemy satelitarne w służbie radiodifuzyjnej satelitarnej (dźwięk). Nie znajduje zastosowania Uwaga 5.418 Regulaminu Radiokomunikacyjnego i ust. 22.2 Regulaminu Radiokomunikacyjnego. (WRC-03)</p>
5.420	<p>Zakres 2655-2670 MHz może być także użytkowany przez służbę ruchomą satelitarną (Ziemia-kosmos), z wyjątkiem służby lotniczej ruchomej satelitarnej, działającą w obrębie granic państwowych, zależnie od zgody uzyskanej na podstawie ust. 9.21 Regulaminu Radiokomunikacyjnego. Stosuje się koordynację zgodnie z ust. 9.11A Regulaminu Radiokomunikacyjnego. (WRC-07)</p>
5.423	<p>W zakresie 2700-2900 MHz radary naziemne używane dla celów meteorologicznych mają równoważne prawo działania ze stacjami służby radionawigacyjnej lotniczej.</p>
5.424A	<p>W zakresie 2900-3100 MHz stacje służby radiolokalizacyjnej nie powinny powodować szkodliwych zakłóceń ani żądać ochrony od systemów radarowych w służbie</p>

	radionawigacyjnej. (WRC-03)
5.425	W zakresie 2900-3100 MHz użycie pokładowego transpondera umożliwiającego identyfikację statku (SIT) powinno być ograniczone do podzakresu 2930-2950 MHz.
5.426	Użytkowanie zakresu 2900-3100 MHz przez służbę radionawigacyjną lotniczą dotyczy tylko radarów naziemnych.
5.427	W zakresach 2900-3100 MHz i 9300-9500 MHz odpowiedź z radarowych przekaźników musi być odróżniana od odpowiedzi pochodzącej z radiolatarni radarowych (racons) i nie powinna powodować zakłóceń w działaniu radarów statkowych i lotniczych w służbie radionawigacyjnej, z uwzględnieniem postanowień ust. 4.9 Regulaminu Radiokomunikacyjnego.
5.430A	Zakres 3400-3600 MHz jest przeznaczony dla służby ruchomej z wyjątkiem ruchomej lotniczej na zasadach pierwszej ważności, pod warunkiem uzyskania zgody innych administracji, udzielonej na podstawie ust. 9.21 Regulaminu Radiokomunikacyjnego, do wykorzystania na potrzeby Międzynarodowego Systemu Łączności Ruchomej (IMT). Powyższe nie wyklucza możliwości wykorzystania tego zakresu dla dowolnych zastosowań w służbach, dla których zakres ten jest przeznaczony, ani nie ustanawia zasady pierwszeństwa w rozumieniu Regulaminu Radiokomunikacyjnego. Na etapie uzyskiwania zgody innych administracji zastosowanie mają również postanowienia ust. 9.17 i 9.18 Regulaminu Radiokomunikacyjnego. Zanim administracja zezwoli na użytkowanie w tym zakresie jakiegokolwiek (bazowej lub końcowej) stacji w służbie ruchomej, powinna zapewnić, że gęstość strumienia mocy (pfd) w żadnym, położonym 3 m nad powierzchnią Ziemi, punkcie na granicy z terytoriami pod

	<p>jurysdykcjami innych administracji nie przekracza przez więcej niż 20% czasu wartości -154,5 dB (W/(m²x4 kHz)). Wartość ta może być przekroczona na terytorium kraju, którego administracja wyrazi na to zgodę. W celu zapewnienia, że wartość graniczna gęstości strumienia mocy na granicy z terytoriami pod jurysdykcjami innych administracji jest zachowana, przeprowadza się stosowne obliczenia wraz z ich weryfikacją, uwzględniając wszystkie stosowne informacje, za obopólną zgodą zainteresowanych administracji (administracji odpowiadającej za stację naziemną i administracji odpowiadającej za stację ziemską) oraz przy współpracy Biura Radiokomunikacyjnego jeżeli jest wymagana. W przypadku braku zgody obliczenia gęstości strumienia mocy wraz z ich weryfikacją powinny być wykonane przez Biuro Radiokomunikacyjne, z uwzględnieniem informacji, o których mowa powyżej. Stacje w służbie ruchomej pracujące w zakresie 3400-3600 MHz nie mogą żądać większej ochrony ze strony stacji kosmicznych, niż postanowiono w Tabeli 21-4 Regulaminu Radiokomunikacyjnego (edycja 2004). (WRC-15)</p>
5.436	<p>Wykorzystanie zakresu 4200-4400 MHz przez służbę ruchomą lotniczą jest zarezerwowane wyłącznie dla bezprzewodowych wewnątrzsamolotowych systemów awioniki (WAIC) działających w oparciu o uznane międzynarodowe standardy lotnicze. Takie użycie powinno być zgodne z Uchwałą 424. (WRC-15)</p>
5.437	<p>Pasywny sensing w służbach satelitarnych badań Ziemi i badań kosmicznych może być dopuszczony w zakresie częstotliwości 4200-4400 MHz na zasadzie drugiej ważności. (WRC-15)</p>
5.438	<p>Użytkowanie zakresu 4200-4400 MHz przez radionawigację lotniczą jest zarezerwowane</p>

	dla radiowysokościomierzy pokładowych i skojarzonych transponderów naziemnych. (WRC-15)
5.440	Satelitarna służba częstotliwości wzorcowej i sygnałów czasu może być upoważniona do użytkowania częstotliwości 4202 MHz do transmisji kosmos-Ziemia i częstotliwości 6427 MHz do transmisji Ziemia-kosmos. Takie transmisje powinny być zawarte w granicach ± 2 MHz od wymienionych częstotliwości, zależnie od zgody uzyskanej na podstawie ust. 9.21 Regulaminu Radiokomunikacyjnego.
5.441	Użytkowanie zakresów 4500-4800 MHz (kosmos-Ziemia), 6725-7025 MHz (Ziemia-kosmos) przez służbę stałą satelitarną powinno być zgodne z postanowieniami Załącznika 30B do Regulaminu Radiokomunikacyjnego. Użytkowanie zakresów 10,70-10,95 GHz (kosmos-Ziemia), 11,20-11,45 GHz (kosmos-Ziemia) i 12,75-13,25 GHz (Ziemia-kosmos) przez systemy satelitów geostacjonarnych w służbie stałej satelitarnej powinno być zgodne z postanowieniami Załącznika 30B do Regulaminu Radiokomunikacyjnego. Użytkowanie zakresów 10,70-10,95 GHz (kosmos-Ziemia), 11,20-11,45 GHz (kosmos-Ziemia) i 12,75-13,25 GHz (Ziemia-kosmos) przez systemy satelitarne niegeostacjonarne w służbie stałej satelitarnej powinno być zgodne z postanowieniami ust. 9.12 Regulaminu Radiokomunikacyjnego dla koordynacji z innymi systemami satelitarnymi niegeostacjonarnymi w służbie stałej satelitarnej. Systemy satelitarne niegeostacjonarne w służbie stałej satelitarnej nie mogą żądać ochrony od sieci satelitarnych geostacjonarnych w służbie stałej satelitarnej pracującej zgodnie z Regulaminem Radiokomunikacyjnym, bez względu na datę otrzymania przez Biuro Radiokomunikacji kompletnej informacji koordynacyjnej lub informacji notyfikacyjnej dla systemów

	<p>satelitarnych niegeostacjonarnych w służbie stałej satelitarnej oraz kompletnej informacji koordynacyjnej lub informacji notyfikacyjnej dla sieci satelitarnych geostacjonarnych, przy czym ust. 5.43A Regulaminu Radiokomunikacyjnego nie ma zastosowania. Systemy satelitarne niegeostacjonarne w służbie stałej satelitarnej w powyższych zakresach powinny pracować w sposób zapewniający szybką eliminację nieakceptowanych zakłóceń mogących wystąpić podczas pracy. (WRC-2000)</p>
5.442	<p>W zakresach 4825-4835 MHz i 4950-4990 MHz przeznaczenie dla służby ruchomej dotyczy tylko służby ruchomej z wyjątkiem służby lotniczej. (WRC-15)</p>
5.443AA	<p>W zakresach częstotliwości 5000-5030 MHz, 5091-5150 MHz służba ruchoma lotnicza satelitarna (R) wymaga uzyskania zgody na podstawie ust. 9.21 Regulaminu Radiokomunikacyjnego. Wykorzystanie tych zakresów w służbie ruchomej lotniczej satelitarnej (R) jest ograniczone do międzynarodowo unormowanych systemów lotniczych. (WRC-12)</p>
5.443B	<p>W celu niepowodowania szkodliwych zakłóceń dla mikrofalowych systemów lądowania pracujących powyżej 5030 MHz, całkowita gęstość strumienia mocy wytwarzana na powierzchni Ziemi w zakresie 5030-5150 MHz przez wszystkie stacje kosmiczne danego systemu w służbie radionawigacyjnej satelitarnej (kosmos-Ziemia) pracującego w zakresie 5010-5030 MHz nie może przekraczać $-124,5 \text{ dB(W/m}^2\text{)}$ w paśmie 150 kHz. Aby nie powodować szkodliwych zakłóceń dla służby radioastronomicznej w zakresie 4990-5000 MHz, systemy służby radionawigacyjnej satelitarnej pracujące w zakresie 5010-5030 MHz powinny przestrzegać ograniczeń w zakresie 4990-5000 MHz określonych w Uchwale 741 (WRC-15). (WRC-15)</p>

5.443C	Wykorzystanie pasma częstotliwości 5030-5091 MHz przez służbę ruchomą lotniczą (R) jest ograniczone do międzynarodowo unormowanych systemów lotniczych. Niepożądane emisje ze służby ruchomej lotniczej (R) w zakresie częstotliwości 5030-5091 MHz powinny być ograniczone w celu ochrony łącza w dół systemów radionawigacji satelitarnej w sąsiednim zakresie 5010-5030 MHz. Do czasu wskazania wartości w odpowiednim zaleceniu ITU-R, zastosowanie ma ograniczenie gęstości e.i.r.p. niepożądanych emisji do 75 dBW/MHz w zakresie częstotliwości 5010-5030 MHz dla każdej stacji w służbie ruchomej lotniczej (R). (WRC-12)
5.443D	W zakresie częstotliwości 5030-5091 MHz służba ruchoma lotnicza (R) podlega koordynacji zgodnie z ust. 9.11A Regulaminu Radiokomunikacyjnego. Wykorzystanie tego zakresu częstotliwości przez służbę ruchomą lotniczą (R) jest ograniczone do międzynarodowo unormowanych systemów lotniczych. (WRC-12)
5.444	Zakres 5030-5150 MHz jest planowany do wykorzystania przez międzynarodowy system standardowy (mikrofalowy system lądowania) w celu precyzyjnego zbliżania się i lądowania. W zakresie 5030-5091 MHz wymagania tego systemu mają pierwszeństwo w stosunku do innych użytkowników tego zakresu. Do użytkowania zakresu 5091-5150 MHz mają zastosowanie Uwaga 5.444A Regulaminu Radiokomunikacyjnego i Uchwała 114 (WRC-15). (WRC-15)
5.444A	Zastosowanie zakresu 5091-5150 MHz dla potrzeb służby stałej satelitarnej (Ziemia-kosmos) ograniczone jest do łączy dosyłowych dla niegeostacjonarnych systemów satelitarnych w służbie ruchomej satelitarnej i podlega koordynacji zgodnie z ust. 9.11A Regulaminu Radiokomunikacyjnego. Wykorzystanie

	<p>zakresu 5091-5150 MHz przez łącza dosyłowe niegeostacjonarnych systemów satelitarnych w służbie ruchomej satelitarnej powinno być zgodne z Uchwałą 114 (WRC-15). Ponadto, aby zapewnić, że służba radionawigacji lotniczej jest chroniona od szkodliwych zakłóceń, wymagana jest koordynacja łączy dosyłowych dla niegeostacjonarnych systemów satelitarnych w służbie ruchomej satelitarnej, które są oddalone o mniej niż 450 km od terytorium administracji, na którym działają naziemne stacje w służbie radionawigacji lotniczej. (WRC-15)</p>
5.444B	<p>Wykorzystanie zakresu częstotliwości 5091-5150 MHz w służbie ruchomej lotniczej jest ograniczone do:</p> <ul style="list-style-type: none">- systemów działających w służbie ruchomej lotniczej (R) zgodnie z międzynarodowymi standardami lotniczymi, z ograniczeniem do zastosowań naziemnych na terenach portów lotniczych, takie wykorzystanie powinno być zgodne z Uchwałą 748 (WRC-15);- transmisji lotniczych sygnałów telemetrycznych ze stacji pokładowych (patrz ust. 1.83 Regulaminu Radiokomunikacyjnego), zgodnie z Uchwałą 418 (WRC-15). (WRC-15)
5.446	<p>Przeznaczenie dodatkowe: w krajach wyszczególnionych w Uwadze 5.369 Regulaminu Radiokomunikacyjnego, zakres 5150-5216 MHz jest także przeznaczony, na zasadzie pierwszej ważności, dla służby radiolokalizacyjnej satelitarnej (kosmos-Ziemia), pod warunkiem uzyskania zgody na podstawie ust. 9.21 Regulaminu Radiokomunikacyjnego.</p> <p>Ten zakres w Regionie 2 (z wyjątkiem Meksyku) jest również przeznaczony, na zasadzie pierwszej ważności, dla służby radiolokalizacyjnej satelitarnej (kosmos-Ziemia).</p> <p>W Regionach 1 i 3, z wyjątkiem krajów wymienionych w Uwadze 5.369 Regulaminu</p>

	<p>Radiokomunikacyjnego oraz Bangladeszu, zakres ten jest również przeznaczony, na zasadzie drugiej ważności, dla służby radiolokalizacyjnej satelitarnej (kosmos-Ziemia). Takie użytkowanie przez służbę radiolokalizacyjną satelitarną dotyczy tylko łączy dosyłowych w połączeniu ze służbą radiolokalizacyjną satelitarną pracującą w zakresach 1610,0-1626,5 MHz lub 2483,5-2500,0 MHz. Całkowita gęstość strumienia mocy na powierzchni Ziemi nie powinna przekraczać -159 dB(W/m²) w jakimkolwiek paśmie o szerokości 4 kHz dla wszystkich kątów nadejścia wiązki. (WRC-15)</p>
5.446A	<p>Użytkowanie zakresów 5150-5350 MHz i 5470-5725 MHz przez stacje służby ruchomej, z wyjątkiem służby ruchomej lotniczej, musi być zgodne z postanowieniami Uchwały 229 (WRC-12). (WRC-12)</p>
5.446B	<p>W zakresie 5150-5250 MHz stacje służby ruchomej nie mogą żądać ochrony od stacji naziemnych służby stałej satelitarnej. Nie znajduje zastosowania ust. 5.43A Regulaminu Radiokomunikacyjnego w odniesieniu do stacji naziemnych służby stałej satelitarnej. (WRC-12)</p>
5.446C	<p>Przeznaczenie dodatkowe: w Regionie 1 (z wyjątkiem: Algierii, Arabii Saudyjskiej, Bahrajnu, Egiptu, Zjednoczonych Emiratów Arabskich, Jordanii, Kuwejt, Libanu, Maroka, Omanu, Kataru, Syrii, Sudanu, Sudanu Południowego i Tunezji) oraz w Brazylii, zakres 5150-5250 MHz jest także przeznaczony, na zasadzie pierwszej ważności, dla służby ruchomej lotniczej ograniczonej do transmisji sygnałów telemetrii lotniczej ze stacji pokładowych (patrz ust. 1.83 Regulaminu Radiokomunikacyjnego), zgodnie z Uchwałą 418 (WRC-12) stacje te nie mogą żądać ochrony od innych stacji pracujących zgodnie z Artykułem 5 Rozdziału IV Regulaminu Radiokomunikacyjnego. Nie stosuje się postanowień ust. 5.43A</p>

	Regulaminu Radiokomunikacyjnego. (WRC-12)
5.447A	Przeznaczenie dla służby stałej satelitarnej (Ziemia-kosmos) jest ograniczone do łączy dosyłowych niegeostacjonarnych systemów satelitarnych w służbie ruchomej satelitarnej i podlega koordynacji zgodnie z ust. 9.11A Regulaminu Radiokomunikacyjnego.
5.447B	Przeznaczenie dodatkowe: zakres 5150-5216 MHz jest także przeznaczony dla służby stałej satelitarnej (kosmos-Ziemia) jako służby pierwszej ważności. To przeznaczenie dotyczy tylko łączy dosyłowych niegeostacjonarnych systemów satelitarnych w służbie ruchomej satelitarnej i zależy od postanowień ust. 9.11A Regulaminu Radiokomunikacyjnego. Gęstość strumienia mocy wytwarzanego na powierzchni Ziemi przez stacje kosmiczne służby stałej satelitarnej pracującej w kierunku kosmos-Ziemia w zakresie 5150-5216 MHz nie powinna w żadnym przypadku przekraczać $-164 \text{ dB(W/m}^2\text{)}$ w jakimkolwiek paśmie o szerokości 4 kHz dla wszystkich kątów padania fali.
5.447C	Administracje odpowiedzialne za sieci służby stałej satelitarnej w zakresie 5150-5250 MHz, pracujące zgodnie z Uwagami 5.447A i 5.447B Regulaminu Radiokomunikacyjnego, powinny dokonywać koordynacji na zasadzie równoważności, zgodnie z ust. 9.11A Regulaminu Radiokomunikacyjnego, z administracjami odpowiedzialnymi za niegeostacjonarne sieci satelitarne pracujące na podstawie postanowienia Uwagi 5.446 Regulaminu Radiokomunikacyjnego i wprowadzone do użytku przed dniem 17 listopada 1995 r. Sieci satelitarne pracujące na podstawie postanowienia Uwagi 5.446 Regulaminu Radiokomunikacyjnego wprowadzone do użytku po dniu 17 listopada 1995 r. nie powinny żądać ochrony i nie mogą powodować szkodliwych zakłóceń w pracy stacji służb stałych satelitarnych, pracujących

	na podstawie postanowień Uwag 5.447A i 5.447B Regulaminu Radiokomunikacyjnego.
5.447D	Przeznaczenie zakresu 5250-5255 MHz dla służby badań kosmicznych na zasadzie pierwszej ważności jest ograniczone do sensorów statków kosmicznych. Inne użytkowanie pasma przez służbę badań kosmicznych odbywa się na zasadzie drugiej ważności. (WRC-97)
5.447F	W zakresie 5250-5350 MHz stacje służby ruchomej nie mogą żądać ochrony od służby radiolokalizacyjnej, służby satelitarnych badań Ziemi (aktywnych) i służby badań kosmicznych (aktywnych). Służby te nie mogą stosować w stosunku do służby ruchomej kryteriów ochrony surowszych, w oparciu o charakterystyki systemu i kryteria zakłóceniami, niż określono w Zaleceniach ITU-R M. 1638-0 i ITU-R RS. 1632-0. (WRC-15)
5.448A	Służba satelitarnych badań Ziemi (aktywnych) i służba badań kosmicznych (aktywnych) w zakresie częstotliwości 5250-5350 MHz nie może żądać ochrony od służby radiolokalizacyjnej. Ust. 5.43A Regulaminu Radiokomunikacyjnego nie znajduje zastosowania. (WRC-03)
5.448B	Służba satelitarnych badań Ziemi (aktywnych) pracująca w zakresie 5350-5570 MHz i służba badań kosmicznych (aktywnych) pracująca w zakresie 5460-5570 MHz nie mogą powodować szkodliwych zakłóceń w służbie radionawigacji lotniczej w zakresie 5350-5460 MHz, służbie radionawigacyjnej w zakresie 5460-5470 MHz i służbie radionawigacyjnej morskiej w zakresie 5470-5570 MHz. (WRC-03)
5.448C	Służba badań kosmicznych (aktywnych), pracująca w zakresie 5350-5460 MHz, nie może powodować szkodliwych zakłóceń innych służb, dla których ten zakres jest przeznaczony, ani żądać od nich ochrony.

	(WRC-03)
5.448D	W zakresie 5350-5470 MHz stacje służby radiolokalizacyjnej nie mogą powodować szkodliwych zakłóceń ani żądać ochrony od systemów radarowych w służbie radionawigacyjnej lotniczej, pracujących zgodnie z postanowieniami Uwagi 5.449. (WRC-03)
5.449	Użytkowanie zakresu 5350-5470 MHz przez służbę radionawigacyjną lotniczą dotyczy tylko pokładowych radarów i skojarzonych radiolatarni pokładowych.
5.450A	W zakresie częstotliwości 5470-5725 MHz stacje w służbie ruchomej nie mogą żądać ochrony od służby radiolokacyjnej. Służba radiolokacyjna nie może narzucać służbie ruchomej bardziej rygorystycznych kryteriów ochrony, opartych na charakterystykach systemu, ani kryteriów interferencyjnych innych niż te wskazane w Zaleceniu ITU-R M. 1638-0. (WRC-15)
5.450B	W zakresie 5470-5650 MHz stacje służby radiolokalizacyjnej, z wyjątkiem radarów naziemnych wykorzystywanych w celach meteorologicznych w zakresie 5600-5650 MHz, nie powinny powodować szkodliwych zakłóceń ani żądać ochrony od systemów radarowych w służbie radionawigacyjnej morskiej. (WRC-03)
5.452	W zakresie 5600-5650 MHz radary naziemne użytkowane do celów meteorologicznych są dopuszczone do pracy na zasadzie równoważności ze stacjami służby radionawigacyjnej morskiej.
5.457A	W zakresach 5925-6425 MHz i 14,0-14,5 GHz stacje naziemne na pokładach statków mogą komunikować się ze stacjami kosmicznymi służby stałej satelitarnej. Użytkowanie takie musi być zgodne z postanowieniami Uchwały 902 (WRC-03). W zakresie 5925-6425 MHz stacje naziemne na pokładach statków i komunikujące się ze stacjami kosmicznymi

	<p>służby stałej satelitarnej mogą wykorzystywać anteny nadawcze o średnicy minimum 1,2 m i działać bez uprzedniej zgody jakiejkolwiek administracji, jeżeli znajdują się co najmniej 330 km od linii stanu niskiej wody, oficjalnie uznawanej przez państwo nadbrzeżne. Stosuje się wszystkie pozostałe postanowienia Uchwały 902 (WRC-03). (WRC-15)</p>
5.458	<p>W zakresie 6425-7075 MHz pomiary mikrofalowym sensorem biernym są wykonywane nad oceanami. Pomiary mikrofalowym sensorem pasywnym są wykonywane także w zakresie 7075-7250 MHz. Administracje powinny mieć na uwadze potrzeby służb: satelitarnych badań Ziemi (pasywnych) i służby badań kosmicznych (pasywnych) wynikające z ich przyszłościowego planowania w tych zakresach.</p>
5.458A	<p>Przy tworzeniu przydziałów w zakresie 6700-7075 MHz dla służby stałej satelitarnej, administracje są zobowiązane do podjęcia wszelkich praktycznych działań w celu ochrony obserwacji linii widma w ramach służby radioastronomicznej w zakresie 6650,0-6675,2 MHz przed szkodliwymi zakłóceniami ze strony emisji niepożądanych.</p>
5.458B	<p>Przeznaczenie kierunku kosmos-Ziemia dla służby stałej satelitarnej w zakresie 6700-7075 MHz dotyczy tylko łączy dosyłowych dla niegeostacjonarnych systemów satelitarnych w służbie ruchomej satelitarnej i podlega koordynacji zgodnie z ust. 9.11A Regulaminu Radiokomunikacyjnego. Użytkowanie pasma 6700-7075 MHz (kosmos-Ziemia) przez łącza dosyłowe dla niegeostacjonarnych systemów satelitarnych w służbie ruchomej satelitarnej nie podlega postanowieniom ust. 22.2 Regulaminu Radiokomunikacyjnego.</p>
5.460	<p>Nie dopuszcza się emisji przez służbę badań kosmicznych (Ziemia-kosmos) w kierunku dalekiego kosmosu w zakresie 7190-7235</p>

	<p>MHz. Satelity geostacjonarne w służbie badań kosmicznych pracujące w zakresie 7190-7235 MHz nie mogą żądać ochrony od istniejących i przyszłych stacji w służbach stałej i ruchomej, nie ma zastosowania ust. 5.43A Regulaminu Radiokomunikacyjnego. (WRC-15)</p>
5.460A	<p>Wykorzystanie zakresu 7190-7250 MHz (Ziemia-kosmos) przez służbę satelitarnych badań Ziemi jest ograniczone do śledzenia, telemetrii i sterowania podczas działania statku kosmicznego. Stacje kosmiczne funkcjonujące w służbie satelitarnych badań Ziemi (Ziemia-kosmos) w zakresie częstotliwości 7190-7250 MHz nie mogą żądać ochrony od istniejących i przyszłych stacji służby stałej i ruchomej, nie ma tu zastosowania ust. 5.43A Regulaminu Radiokomunikacyjnego. Mają natomiast zastosowanie postanowienia ust. 9.17 Regulaminu Radiokomunikacyjnego. Dodatkowo, dla zapewnienia ochrony dla istniejących i przyszłych rozmieszczeń służby stałej i ruchomej, lokalizacja naziemnych stacji wspomagających statki kosmiczne w służbie satelitarnych badań Ziemi na orbitach niegeostacjonarnych i geostacjonarnych powinna znajdować się w odległości separacyjnej przynajmniej odpowiednio 10 km i 50 km od granic(y) z krajami sąsiednimi, chyba że pomiędzy zainteresowanymi administracjami uzgodniono krótszą odległość. (WRC-15)</p>
5.460B	<p>Stacje kosmiczne na orbitach geostacjonarnych działające w służbie satelitarnych badań Ziemi (Ziemia-kosmos) w zakresie częstotliwości 7190-7235 MHz nie mogą żądać ochrony od istniejących i przyszłych stacji służby badania kosmosu, nie ma tu zastosowania ust. 5.43A Regulaminu Radiokomunikacyjnego. (WRC-15)</p>
5.461	<p>Przeznaczenie dodatkowe: zakresy 7250-7375 MHz (kosmos-Ziemia) i 7900-8025 MHz</p>

	(Ziemia-kosmos) są przeznaczone także, na zasadzie pierwszej ważności, dla służby ruchomej satelitarnej, zależnie od zgody uzyskanej na podstawie ust. 9.21 Regulaminu Radiokomunikacyjnego.
5.461A	Użytkowanie zakresu 7450-7550 MHz przez służbę meteorologii satelitarnej (kosmos-Ziemia) jest ograniczone do geostacjonarnych systemów satelitarnych. Niegeostacjonarne meteorologiczne systemy satelitarne w tym zakresie zarejestrowane przed dniem 30 listopada 1997 r. mogą kontynuować pracę na zasadzie pierwszej ważności do końca ich czasu życia. (WRC-97)
5.461 B	Użytkowanie zakresu 7750-7900 MHz przez służbę meteorologii satelitarnej (kosmos-Ziemia) jest ograniczone do niegeostacjonarnych systemów satelitarnych. (WRC-12)
5.461AA	Wykorzystanie zakresu 7375-7750 MHz przez służbę ruchomą morską satelitarną jest ograniczone do sieci satelitów geostacjonarnych. (WRC-15)
5.461AB	W zakresie częstotliwości 7375-7750 MHz, stacje ziemskie służby ruchomej morskiej satelitarnej nie mogą żądać ochrony ani ograniczać wykorzystania i rozwoju stacji służb stałej i ruchomej z wyjątkiem służby lotniczej. Nie ma tu zastosowania ust. 5.43A Regulaminu Radiokomunikacyjnego. (WRC-15)
5.462A	W Regionach 1 i 3 (z wyjątkiem Japonii), w zakresie 8025-8400 MHz, służba satelitarnych badań Ziemi wykorzystująca satelity geostacjonarne nie powinna wytwarzać gęstości strumienia mocy przekraczającej następujących wartości dla kątów nadejścia fali (θ), bez zezwolenia zainteresowanej administracji: -135 dB(W/m ²) dla pasma o szerokości 1 MHz dla $0^\circ \leq \theta \leq 5^\circ$, -135 + 0,5 (θ -5) dB(W/m ²) dla pasma o

	<p>szerokości 1 MHz dla $5^{\circ} \leq \theta \leq 25^{\circ}$, -125 dB(W/m²) dla pasma o szerokości 1 MHz dla $25^{\circ} \leq \theta \leq 90^{\circ}$. (WRC-12)</p>
5.463	<p>Stacje statków powietrznych nie mogą nadawać w zakresie 8025-8400 MHz. (WRC-97)</p>
5.465	<p>W służbie satelitarnych badań kosmicznych, użytkowanie zakresu 8400-8450 MHz jest ograniczone do dalekiego kosmosu.</p>
5.469	<p>Przeznaczenie dodatkowe: w Armenii, Azerbejdżanie, na Białorusi, w Rosji, Gruzji, na Węgrzech, Litwie, w Mongolii, Uzbekistanie, Polsce, Kirgistanie, Czechach, Rumunii, Tadżykistanie, Turkmenistanie i na Ukrainie, zakres 8500-8750 MHz jest przeznaczony także, na zasadzie pierwszej ważności, dla służb ruchomej lądowej i radionawigacyjnej. (WRC-12)</p>
5.469A	<p>W zakresie 8550-8650 MHz stacje w służbie satelitarnych badań Ziemi (aktywnych) i w służbie badań kosmicznych (aktywnych) nie mogą powodować szkodliwych zakłóceń lub ograniczać użytkowania i rozwoju stacji służby radiolokalizacji. (WRC-97)</p>
5.470	<p>Użytkowanie zakresu 8750-8850 MHz przez służbę radionawigacyjną lotniczą dotyczy tylko pokładowych pomocy nawigacyjnych Dopplera z częstotliwością środkową 8800 MHz.</p>
5.472	<p>W zakresach 8850-9000 MHz i 9200-9225 MHz służba radionawigacyjna morska jest ograniczona do radarów nadbrzeżnych.</p>
5.473	<p>Przeznaczenie dodatkowe: w Armenii, Austrii, Azerbejdżanie, na Białorusi, Kubie, w Rosji, Gruzji, na Węgrzech, w Mongolii, Uzbekistanie, Polsce, Kirgistanie, Rumunii, Tadżykistanie, Turkmenistanie i na Ukrainie, zakresy 8850-9000 MHz i 9200-9300 MHz są przeznaczone także, na zasadzie pierwszej ważności, dla służby radionawigacyjnej. (WRC-07)</p>
5.473A	<p>W zakresie częstotliwości 9000-9200 MHz</p>

	<p>stacje w służbie radiolokalizacyjnej nie mogą powodować szkodliwych zakłóceń systemów wskazanych w Uwadze 5.337 pracujących w służbie radionawigacji lotniczej lub systemów radarowych w służbie radionawigacyjnej działających w tym paśmie na zasadzie służby pierwszej ważności na podstawie Uwagi 5.471 Regulaminu Radiokomunikacyjnego, ani żądać ochrony od tych systemów. (WRC-07)</p>
5.474	<p>W zakresie 9200-9500 MHz mogą być użytkowane przekaźniki poszukiwawczo-ratownicze (SART) pod warunkiem uwzględnienia stosownego Zalecenia ITU-R (także Artykuł 31 Regulaminu Radiokomunikacyjnego).</p>
5.474A	<p>Wykorzystanie zakresów 9200-9300 MHz i 9900-10400 MHz przez służbę satelitarnych badań Ziemi (aktywne) jest ograniczone do systemów wymagających niezbędnej szerokości pasma większej niż 600 MHz, dla których zakres 9300-9900 MHz jest niewystarczający. Takie wykorzystanie wymaga uzyskania zgody na podstawie ust. 9.21 Regulaminu Radiokomunikacyjnego z Algierii, Arabii Saudyjskiej, Bahrajnu, Egiptu, Indonezji, Iranu (Islamskiej Republiki), Libanu i Tunezji. Administracja, która nie udzieliła odpowiedzi zgodnie z ust. 9.52 Regulaminu Radiokomunikacyjnego, uznawana jest za niewyrażającą zgody na wniosek koordynacyjny. W takim przypadku administracja notyfikująca system satelitarny działający w służbie satelitarnych badań Ziemi (aktywne) może zwrócić się o pomoc do Biura Radiokomunikacyjnego na podstawie podpunktu IID Artykułu 9 Regulaminu Radiokomunikacyjnego. (WRC-15)</p>
5.474B	<p>Stacje pracujące w służbie satelitarnych badań Ziemi (aktywnej) powinny być zgodne z Zaleceniem ITU-R RS.2066-0. (WRC-15)</p>
5.474C	<p>Stacje pracujące w służbie satelitarnych badań Ziemi (aktywne) powinny być zgodne z</p>

	Zaleceniem ITU-R RS.2065-0. (WRC-15)
5.474D	Stacje w służbie satelitarnych badań Ziemi (aktywne) nie mogą powodować szkodliwych zakłóceń oraz żądać ochrony od stacji służb radionawigacji i radiolokalizacji morskiej w zakresie częstotliwości 9200-9300 MHz, służb radionawigacji i radiolokalizacji w zakresie częstotliwości 9900-10000 MHz i służby radiolokalizacji w zakresie częstotliwości 10,0-10,4 GHz. (WRC-15)
5.475	Użytkowanie zakresu 9300-9500 MHz przez służbę radionawigacyjną lotniczą jest ograniczone wyłącznie do pokładowych radarów meteorologicznych i radarów naziemnych. Dodatkowo dopuszcza się użycie radiolatarni naziemnych w służbie radionawigacyjnej lotniczej w zakresie 9300-9320 MHz pod warunkiem, że nie spowodują one szkodliwych zakłóceń w służbie radionawigacyjnej morskiej. (WRC-07)
5.475A	Wykorzystanie zakresu częstotliwości 9300-9500 MHz na potrzeby służby badań Ziemi (aktywnych) oraz służby badań kosmicznych (aktywnych) jest ograniczone do systemów wymagających pasma szerszego niż 300 MHz, których zapotrzebowanie na zasoby częstotliwości nie może być zaspokojone w zakresie częstotliwości 9500-9800 MHz. (WRC-07)
5.475B	W zakresie częstotliwości 9300-9500 MHz, stacje w służbie radiolokalizacyjnej nie mogą powodować szkodliwych zakłóceń radarów, pracujących w służbie radionawigacyjnej zgodnie z Regulaminem Radiokomunikacyjnym, ani żądać od nich ochrony. Radary naziemne w zastosowaniach meteorologicznych mają priorytet nad zastosowaniami radiolokalizacyjnymi. (WRC-07)
5.476A	W zakresie 9300-9800 MHz stacje służby satelitarnych badań Ziemi (aktywnych) i służby badań kosmicznych (aktywnych) nie

	mogą powodować zakłóceń i żądać ochrony od stacji służb radionawigacyjnych i radiolokalizacyjnych. (WRC-07)
5.478A	Wykorzystanie zakresu częstotliwości 9800-9900 MHz na potrzeby służby badań Ziemi (aktywnych) oraz służby badań kosmicznych (aktywnych) jest ograniczone do systemów wymagających pasma szerszego niż 500 MHz, których zapotrzebowanie na zasoby częstotliwości nie może być zaspokojone w zakresie częstotliwości 9300-9800 MHz. (WRC-07)
5.478B	W zakresie częstotliwości 9800-9900 MHz stacje w służbie satelitarnych badań Ziemi (aktywnych) oraz w służbie badań kosmicznych (aktywnych) nie powinny powodować szkodliwych zakłóceń stacji w służbie stałej, której to pasmo zostało przeznaczone na zasadach służby drugiej ważności, ani żądać ochrony od tych stacji. (WRC-07)
5.479	Zakres 9975-10025 MHz jest także przeznaczony dla służby meteorologicznej satelitarnej, na zasadzie drugiej ważności, do użytku przez radary meteorologiczne.
5.482	W zakresie 10,60-10,68 GHz moc dostarczana do anteny stacji w służbach stałych i ruchomych, z wyjątkiem ruchomych lotniczych, nie powinna przekraczać -3 dBW. Limit ten może być przekroczony pod warunkiem uzyskania zgody na podstawie ust. 9.21 Regulaminu Radiokomunikacyjnego. Jakkolwiek, w Algierii, Arabii Saudyjskiej, Armenii, Azerbejdżanie, Bahrajnie, Bangladeszu, na Białorusi, w Egipcie, Zjednoczonych Emiratach Arabskich, Gruzji, Indiach, Indonezji, Iranie (Islamskiej Republice), Iraku, Jordanii, Libii, Kazachstanie, Kuwejcie, Libanie, Maroku, Mauretanii, Mołdawii, Nigerii, Omanie, Uzbekistanie, Pakistanie, na Filipinach, w Katarze, Syrii, Kirgistanie, Singapurze,

	Tadżykistanie, Tunezji, Turkmenistanie i Wietnamie ograniczenie to nie obowiązuje w służbach stałej i ruchomej, z wyjątkiem służby ruchomej lotniczej. (WRC-07)
5.482A	W przypadku współużytkowania zakresu częstotliwości 10,6-10,68 GHz przez służbę satelitarnych badań Ziemi (pasywnych) oraz służby stałą i ruchomą, z wyjątkiem służby ruchomej lotniczej, ma zastosowanie Uchwała 751 (WRC-07). (WRC-07)
5.484	W Regionie 1 użytkowanie zakresu 10,7-11,7 GHz przez służbę stałą satelitarną (Ziemia-kosmos) dotyczy tylko łączności dalekiej dla służby radiodifuzyjnej satelitarnej.
5.484A	Użytkowanie zakresów 10,95-11,20 GHz (kosmos-Ziemia), 11,45-11,70 GHz (kosmos-Ziemia), 11,7-12,2 GHz (kosmos-Ziemia) w Regionie 2, 12,20-12,75 GHz (kosmos-Ziemia) w Regionie 3, 12,50-12,75 GHz (kosmos-Ziemia) w Regionie 1, 13,75-14,50 GHz (Ziemia-kosmos), 17,8-18,6 GHz (kosmos-Ziemia), 19,7-20,2 GHz (kosmos-Ziemia), 27,5-28,6 GHz (Ziemia-kosmos), 29,5-30,0 GHz (Ziemia-kosmos) przez satelitarne systemy niegeostacjonarne - w służbie stałej satelitarnej jest podmiotem zastosowania postanowień ust. 9.12 Regulaminu Radiokomunikacyjnego odnośnie do koordynacji z innymi satelitarnymi systemami niegeostacjonarnymi w służbie stałej satelitarnej. Systemy satelitarne niegeostacjonarne w służbie stałej satelitarnej nie mogą żądać ochrony od sieci satelitarnych geostacjonarnych w służbie stałej satelitarnej pracujących zgodnie z postanowieniami Regulaminu Radiokomunikacyjnego, niezależnie od daty otrzymania przez Biuro Radiokomunikacji kompletnej informacji koordynacyjnej lub notyfikacyjnej dla systemów satelitarnych niegeostacjonarnych w służbie stałej satelitarnej i kompletnej informacji koordynacyjnej lub notyfikacyjnej dla sieci satelitarnych geostacjonarnych, przy

	<p>czym ust. 5.43A Regulaminu Radiokomunikacyjnego nie ma zastosowania. Systemy satelitarne niegeostacjonarne w służbie stałej satelitarnej w powyższych zakresach powinny pracować w sposób zapewniający szybką eliminację nieakceptowalnych zakłóceń mogących wystąpić podczas ich pracy. (WRC-2000)</p>
5.484B	<p>Znajduje tu zastosowanie Uchwała 155 (WRC-15). (WRC-15)</p>
5.487	<p>W zakresie 11,7-12,5 GHz w Regionach 1 i 3 służby: stała, stała satelitarna, ruchoma z wyjątkiem ruchomej lotniczej i radiodyfuzyjna, zgodnie z ich odpowiednimi przeznaczeniami, nie powinny powodować szkodliwych zakłóceń w stacjach radiodyfuzji satelitarnej pracujących zgodnie z postanowieniami Planu dla Regionów 1 i 3 zawartymi w Załączniku 30 do Regulaminu Radiokomunikacyjnego lub żądać od nich ochrony. (WRC-03)</p>
5.487A	<p>Przeznaczenie dodatkowe: w Regionie 1 zakres 11,7-12,5 GHz, w Regionie 2 zakres 12,2-12,7 GHz i w Regionie 3 zakres 11,7-12,2 GHz są także przeznaczone dla służby stałej satelitarnej (kosmos-Ziemia) na zasadzie pierwszej ważności, ograniczone do systemów satelitarnych niegeostacjonarnych i podlegają zastosowaniom postanowień ust. 9.12 Regulaminu Radiokomunikacyjnego przy koordynacji z innymi systemami niegeostacjonarnymi w służbie stałej satelitarnej.</p> <p>Systemy satelitarne niegeostacjonarne w służbie stałej satelitarnej nie mogą żądać ochrony od sieci satelitarnych geostacjonarnych w służbie radiodyfuzji satelitarnej pracujących zgodnie z Regulaminem Radiokomunikacyjnym, niezależnie od daty otrzymania przez Biuro Radiokomunikacyjne kompletnej dokumentacji koordynacyjnej lub informacji notyfikacyjnej, dla systemów satelitarnych</p>

	<p>niegeostacjonarnych w służbie stałej satelitarnej i kompletnej dokumentacji koordynacyjnej lub informacji notyfikacyjnej, dla sieci satelitarnych geostacjonarnych, przy czym ust. 5.43A Regulaminu Radiokomunikacyjnego nie ma zastosowania. Systemy satelitarne niegeostacjonarne w służbie stałej satelitarnej w powyższych zakresach powinny pracować w sposób zapewniający szybkie wyeliminowanie nieakceptowalnych zakłóceń mogących wystąpić podczas ich pracy. (WRC-03)</p>
5.492	<p>Przydziały częstotliwości dla służby radiodyfuzyjnej satelitarnej, które są zgodne z odpowiednim Planem regionalnym lub są umieszczone na Liście dla Regionów 1 i 3 w Załączniku 30 do Regulaminu Radiokomunikacyjnego, mogą także być wykorzystywane do transmisji w służbie stałej satelitarnej (kosmos-Ziemia), pod warunkiem że takie transmisje nie spowodują zwiększenia zakłóceń lub będą wymagać większej ochrony przed zakłóceniami niż transmisje służby radiodyfuzyjnej satelitarnej pracującej zgodnie z odpowiednim Planem lub Listą. (WRC-2000)</p>
5.497	<p>Użytkowanie zakresu 13,25-13,40 GHz przez służbę radionawigacyjną lotniczą dotyczy tylko pomocy nawigacyjnych Dopplera.</p>
5.498A	<p>Służby satelitarnych badań Ziemi (aktywnych) i badań kosmicznych (aktywnych) pracujące w zakresie 13,25-13,40 GHz nie mogą powodować szkodliwych zakłóceń w służbie radionawigacji lotniczej lub ograniczać jej użytkowania i rozwoju. (WRC-97)</p>
5.499A	<p>Wykorzystanie zakresu częstotliwości 13,40-13,65 GHz przez służbę stałą satelitarną (kosmos-Ziemia) jest ograniczone dla systemów satelitów geostacjonarnych i wymaga uzyskania zgody na podstawie ust. 9.21 Regulaminu Radiokomunikacyjnego w odniesieniu do systemów satelitarnych</p>

	<p>działających w służbie badania kosmosu (kosmos-kosmos) przesyłających dane ze stacji kosmicznych na orbitach geostacjonarnych do powiązanych stacji kosmicznych na orbitach niegeostacjonarnych, o których informacje wymagane do wstępnej publikacji Biuro Radiokomunikacji otrzymało do 27 listopada 2015 r. (WRC-15)</p>
5.499B	<p>Administracje nie powinny uniemożliwiać wdrażania i eksploatacji naziemnych stacji nadawczych w służbie wzorcowego satelitarnego sygnału częstotliwości i czasu (Ziemia-kosmos) przeznaczonej na zasadzie drugiej ważności w zakresie częstotliwości 13,40-13,65 GHz z powodu przeznaczenia na zasadzie pierwszej ważności dla służby stałej satelitarnej (kosmos-Ziemia). (WRC-15)</p>
5.499C	<p>Przeznaczenie zakresu częstotliwości 13,40-13,65 GHz dla służby badania kosmosu na zasadzie pierwszej ważności jest ograniczone do:</p> <ul style="list-style-type: none">- systemów satelitarnych działających w służbie badania kosmosu (kosmos-kosmos) przesyłających dane ze stacji kosmicznych na orbitach geostacjonarnych do powiązanych stacji kosmicznych na orbitach niegeostacjonarnych, o których informacje wymagane do wstępnej publikacji Biuro Radiokomunikacji otrzymało do 27 listopada 2015 r.,- aktywnych sensorów pokładowych statków kosmicznych,- systemów satelitarnych działających w służbie badania kosmosu (kosmos-Ziemia) przesyłających dane ze stacji kosmicznych na orbitach geostacjonarnych do powiązanych stacji ziemskich. <p>Inne użytkowanie tego zakresu przez służbę badań kosmicznych odbywa się na zasadzie drugiej ważności. (WRC-15)</p>
5.499D	<p>W zakresie częstotliwości 13,40-13,65 GHz, satelitarne systemy w służbie badania kosmosu (kosmos-Ziemia) i/albo służbie</p>

	<p>badania kosmosu (kosmos-kosmos) nie mogą powodować szkodliwych zakłóceń oraz żądać ochrony od stacji służb: stałej, ruchomej, radiolokalizacyjnej i satelitarnych badań Ziemi (aktywnych). (WRC-15)</p>
5.499E	<p>W zakresie częstotliwości 13,40-13,65 GHz, sieci geostacjonarnych satelitów w służbie stałej satelitarnej (kosmos-Ziemia) nie mogą żądać ochrony od stacji kosmicznych w służbie satelitarnych badań Ziemi (aktywnych) działającej w oparciu o Regulamin Radiokomunikacyjny i nie stosuje się tutaj ust. 5.43A. Postanowień ust. 22.2 nie stosuje się do służby satelitarnych badań Ziemi (aktywnych) w odniesieniu do służby stałej satelitarnej (kosmos-Ziemia) w tym zakresie częstotliwości. (WRC-15)</p>
5.501A	<p>Przeznaczenie zakresu 13,65-13,75 GHz dla służby badań kosmicznych na zasadzie pierwszej ważności jest ograniczone do aktywnych sensorów statków kosmicznych. Inne użytkowanie tego zakresu przez służbę badań kosmicznych odbywa się na zasadzie drugiej ważności. (WRC-15)</p>
5.501 B	<p>W zakresie 13,40-13,75 GHz służby satelitarnych badań Ziemi (aktywnych) i badań kosmicznych (aktywnych) nie mogą powodować szkodliwych zakłóceń ani ograniczać użytkowania i rozwoju służby radiolokalizacyjnej. (WRC-97)</p>
5.502	<p>W zakresie 13,75-14,00 GHz średnica anteny stacji naziemnej w sieci służby stałej satelitarnej nie może być mniejsza od 1,2 m, zaś średnica anteny stacji naziemnej w niegeostacjonarnym systemie służby stałej satelitarnej nie może być mniejsza od 4,5 m. Ponadto, moc e.i.r.p. promieniowana przez stacje w służbach: radiolokalizacyjnej lub radionawigacyjnej, uśredniona w czasie jednej sekundy, nie może przekraczać 59 dBW dla kątów elewacji powyżej 2° i 65 dBW dla mniejszych kątów. Przed wprowadzeniem</p>

	<p>przez administrację do użytkowania stacji naziemnej w geostacjonarnej sieci satelitarnej w powyższym zakresie przy wielkości anteny mniejszej od 4,5 m, administracja ta powinna zapewnić, że gęstość strumienia mocy wytwarzana przez taką stację naziemną nie przekracza:</p> <p>-115 dB(W/(m² • 10 MHz)) przez więcej niż 1% czasu, na wysokości 36 m nad poziomem morza przy najniższym poziomie wody, oficjalnie określonym przez państwo nadbrzeżne,</p> <p>-115 dB(W/(m² • 10 MHz)) przez więcej niż 1% czasu, na wysokości 3 m nad poziomem gruntu na granicy terytorium administracji uruchamiającej lub planującej uruchomić w powyższym zakresie ruchome radary lądowe, jeżeli uprzednio nie zawarto odpowiedniego porozumienia.</p> <p>W przypadku stacji naziemnych w służbie stałej satelitarnej mających anteny o średnicy większej lub równej 4,5 m, moc e.i.r.p. dowolnej emisji powinna wynosić co najmniej 68 dBW i nie może przekraczać 85 dBW. (WRC-03)</p>
5.503	<p>Geostacjonarne stacje kosmiczne służby badań kosmicznych w zakresie 13,75-14,0 GHz, co do których Biuro Radiokomunikacji otrzymało informacje wymagane do wstępnej publikacji przed dniem 31 stycznia 1992 r., powinny pracować na zasadzie równoważności ze stacjami służby stałej satelitarnej; po tej dacie nowe kosmiczne stacje geostacjonarne w służbie badań kosmicznych będą działać na zasadzie służby drugiej ważności. Do czasu zaprzestania pracy w tym zakresie przez stacje kosmiczne geostacjonarne w służbie badań kosmicznych, dla których Biuro Radiokomunikacji otrzymało informacje wymagane do wstępnej publikacji przed dniem 31 stycznia 1992 r.:</p> <p>- gęstość e.i.r.p. emisji dla każdej stacji naziemnej służby stałej satelitarnej</p>

	<p>współpracującej ze stacją kosmiczną na orbicie satelitarnej geostacjonarnej nie może przekraczać:</p> <p>i) $4,7D + 28 \text{ dB(W/40 kHz)}$, gdzie D jest średnicą (m) anteny stacji naziemnej w służbie stałej satelitarnej, dla średnicy anteny równej lub większej od 1,2 m, lecz mniejszej od 4,5 m,</p> <p>ii) $49,2 + 20 \log(D/4,5) \text{ dB(W/40 kHz)}$, gdzie D jest średnicą (m) anteny stacji naziemnej w służbie stałej satelitarnej, dla średnicy anteny równej lub większej od 4,5 m, lecz mniejszej od 31,9 m,</p> <p>iii) $66,2 \text{ dB(W/40 kHz)}$ dla dowolnej stacji naziemnej w służbie stałej satelitarnej dla średnicy anteny 4,5 m lub większej,</p> <p>iv) $56,2 \text{ dB(W/4 kHz)}$ dla emisji wąskopasmowych (użyteczna szerokość pasma mniejsza od 40 kHz) stacji naziemnych w służbie stałej satelitarnej dla dowolnej stacji naziemnej w służbie stałej satelitarnej z anteną o średnicy 4,5 m lub większej,</p> <p>- gęstość e.i.r.p. emisji dla każdej stacji naziemnej służby stałej satelitarnej współpracującej ze stacją kosmiczną na orbicie satelitarnej niegeostacjonarnej nie może przekraczać 51 dBW na każde pasmo o szerokości 6 MHz w zakresie częstotliwości 13772-13778 GHz.</p> <p>Automatyczna kontrola mocy może być wykorzystana do zwiększenia gęstości e.i.r.p. w tym zakresie częstotliwości, aby wyrównać straty spowodowane dodatkowym tłumieniem, wywołanym przez opady atmosferyczne w stopniu, w którym gęstość strumienia mocy wytwarzana na stacji kosmicznej służby stałej satelitarnej nie przekroczy wartości wynikającej z użycia przez stację naziemną mocy e.i.r.p. odpowiadającej powyższym poziomom w warunkach bezchmurnego nieba. (WRC-03)</p>
5.504	Użytkowanie zakresu 14,0-14,3 GHz przez służbę radionawigacyjną powinno być takie,

	aby zapewnić wystarczającą ochronę dla stacji kosmicznych służby stałej satelitarnej.
5.504A	W zakresie 14,0-14,5 GHz stacje naziemne na pokładach statków powietrznych w służbie ruchomej lotniczej satelitarnej, o statusie drugiej ważności, mogą również komunikować się ze stacjami kosmicznymi służby stałej satelitarnej. Znajdują zastosowanie postanowienia ust. 5.29, 5.30 i 5.31 Regulaminu Radiokomunikacyjnego. (WRC-03)
5.504B	Pokładowe stacje naziemne w służbie lotniczej ruchomej, lotniczej satelitarnej w zakresie częstotliwości 14,0-14,5 GHz powinny być zgodne z postanowieniami Załącznika 1, część C Zalecenia ITU-R M.1643-0 z uwzględnieniem każdej stacji radioastronomicznej wykonującej obserwacje w zakresie częstotliwości 14,47-14,50 GHz i zlokalizowanej na terytorium Hiszpanii, Francji, Indii, Włoch, Wielkiej Brytanii i Południowej Afryki. (WRC-15)
5.506A	W zakresie 14,0-14,5 GHz stacje naziemne na pokładach statków pracujące z e.i.r.p. większą niż 21 dBW powinny pracować na takich samych warunkach, jakie przewidziano dla stacji naziemnych na pokładach statków w Uchwale 902 (WRC-03). Niniejsza Uwaga nie ma zastosowania do stacji naziemnych na pokładach statków, dla których pełną informację zgodną z Załącznikiem 4 do Regulaminu Radiokomunikacyjnego, Biuro Radiokomunikacji otrzymało przed dniem 5 lipca 2003 r. (WRC-03)
5.508A	W zakresie częstotliwości 14,25-14,30 GHz gęstość strumienia mocy wytwarzana na terytorium Arabii Saudyjskiej, Bahrajnu, Botswany, Chin, Wybrzeża Kości Słoniowej, Egiptu, Francji, Gwinei, Indii, Iranu (Islamskiej Republiki), Włoch, Kuwejt, Nigerii, Omanu, Syrii, Wielkiej Brytanii oraz Tunezji przez każdą pokładową stację

	<p>naziemną w służbie ruchomej lotniczej satelitarnej nie może przekraczać wartości podanych w Załączniku 1, część B Zalecenia ITU-R M.1643-0 - o ile zainteresowane administracje nie ustalą inaczej.</p> <p>Postanowienia tej uwagi w żaden sposób nie stanowią odstępstwa od obowiązku wykorzystywania służby ruchomej lotniczej satelitarnej jako służby drugiej ważności zgodnie z ust. 5.29 Regulaminu Radiokomunikacyjnego. (WRC-15)</p>
5.509A	<p>W zakresie częstotliwości 14,3-14,5 GHz gęstość strumienia mocy wytwarzana na terytorium Arabii Saudyjskiej, Bahrajnu, Botswany, Kamerunu, Chin, Wybrzeża Kości Słoniowej, Egiptu, Francji, Gabonu, Gwinei, Indii, Iranu (Islamskiej Republiki), Włoch, Kuwejt, Maroka, Nigerii, Omanu, Syrii, Wielkiej Brytanii, Sri Lanki, Tunezji oraz Wietnamu przez każdą pokładową stację naziemną w służbie ruchomej lotniczej nie może przekraczać wartości podanych w Załączniku 1, część B Zalecenia ITU-R M. 1643-0 - o ile zainteresowane administracje nie ustalą inaczej. Postanowienia tej uwagi w żaden sposób nie stanowią odstępstwa od obowiązku wykorzystywania służby ruchomej lotniczej satelitarnej jako służby drugiej ważności zgodnie z ust. 5.29 Regulaminu Radiokomunikacyjnego. (WRC-15)</p>
5.509G	<p>Zakres częstotliwości 14,5-14,8 GHz jest także przeznaczony na zasadzie pierwszej ważności dla służby badań kosmicznych. Jednakże takie wykorzystanie jest ograniczone do systemów satelitarnych działających w służbie badań kosmicznych (Ziemia-kosmos) do przekazywania danych do stacji kosmicznych na orbicie geostacjonarnej z powiązanych z nimi stacji naziemnych. Stacje służby badań kosmicznych nie mogą powodować szkodliwych zakłóceń ani żądać ochrony od stacji służby stałej i ruchomej oraz służby stałej satelitarnej ograniczonej do łączy</p>

	<p>dosyłowych dla służby radiodifuzji satelitarnej i związanych z nimi funkcjami operacji kosmicznych wykorzystujących pasma ochronne zgodnie z Załącznikiem 30A do Regulaminu Radiokomunikacyjnego i łączy dosyłowych w służbie radiodifuzji satelitarnej w Regionie 2. Inne użytkowanie tego zakresu częstotliwości przez służbę badań kosmicznych odbywa się na zasadzie drugiej ważności. (WRC-15)</p>
5.511A	<p>Użytkowanie zakresu 15,43-15,63 GHz przez służbę stałą satelitarną (kosmos-Ziemia i Ziemia-kosmos) - jest ograniczone wyłącznie do łączy dosyłowych niegeostacjonarnych systemów służby ruchomej satelitarnej i podlega koordynacji zgodnie z ust. 9.11A Regulaminu Radiokomunikacyjnego. (WRC-15).</p>
5.511C	<p>Stacje pracujące w służbie radionawigacyjnej lotniczej powinny ograniczyć skuteczną e.i.r.p. zgodnie z Zaleceniem ITU-R S. 1340-0. Minimalna odległość koordynacyjna wymagana dla ochrony stacji radionawigacji lotniczej (dotyczy ust. 4.10 Regulaminu Radiokomunikacyjnego) przed szkodliwymi zakłóceniami ze strony łączy dosyłowych stacji naziemnych i maksymalna e.i.r.p. transmitowana w kierunku lokalnej płaszczyzny poziomej przez naziemną stację łączy dosyłowych powinny być zgodne z Zaleceniem ITU-R S. 1340-0. (WRC-15)</p>
5.511E	<p>W zakresie częstotliwości 15,4-15,7 GHz stacje w służbie radiolokalizacyjnej nie mogą powodować szkodliwych zakłóceń w pracy stacji w służbie lotniczej radionawigacyjnej ani żądać od nich ochrony. (WRC-12)</p>
5.511F	<p>W celu zapewnienia ochrony służby radioastronomicznej w zakresie częstotliwości 15,35-15,40 GHz, stacje radiolokalizacyjne działające w zakresie częstotliwości 15,4-15,7 GHz nie mogą przekraczać poziomu gęstości strumienia mocy -156 dB(W/m²) w paśmie o</p>

	szerokości 50 MHz w zakresie 15,35-15,40 GHz w miejscu zlokalizowania obserwatorium radioastronomicznego przez więcej niż 2% czasu. (WRC-12)
5.513A	Aktywne sensory umieszczone na pokładach statków kosmicznych, pracujące w zakresie 17,2-17,3 GHz, nie mogą ograniczać rozwoju służb radiolokalizacyjnych oraz nie mogą powodować zakłóceń pracy służb radiolokalizacyjnych lub innych służb pierwszej ważności, dla których ten zakres jest przeznaczony. (WRC-97)
5.516	Użytkowanie zakresu 17,3-18,1 GHz przez geostacjonarne systemy służby stałej satelitarnej (Ziemia-kosmos) dotyczy tylko łączy dosyłowych dla służby radiodifuzyjnej satelitarnej. Użytkowanie zakresu 17,3-17,8 GHz w Regionie 2 przez systemy w służbie stałej satelitarnej (Ziemia-kosmos) dotyczy tylko satelitów geostacjonarnych. Warunki użytkowania zakresu 17,3-17,8 GHz w Regionie 2 przez łącza dosyłowe dla służby radiodifuzyjnej satelitarnej w zakresie 12,2-12,7 GHz są określone w Artykule 11 Regulaminu Radiokomunikacyjnego. Użytkowanie zakresów 17,3-18,1 GHz (Ziemia-kosmos) w Regionach 1 i 3 oraz 17,8-18,1 GHz (Ziemia-kosmos) w Regionie 2 przez niegeostacjonarne systemy satelitarne służby stałej satelitarnej powinno odpowiadać postanowieniom ust. 9.12 Regulaminu Radiokomunikacyjnego odnośnie do koordynacji z innymi systemami satelitarnymi niegeostacjonarnymi w służbie stałej satelitarnej. Systemy satelitarne niegeostacjonarne w służbie stałej satelitarnej nie mogą żądać ochrony od sieci satelitarnych geostacjonarnych w służbie stałej satelitarnej pracującej zgodnie z Regulaminem Radiokomunikacyjnym, niezależnie od daty otrzymania przez Biuro Radiokomunikacji kompletnej informacji koordynacyjnej lub notyfikacyjnej dla systemów satelitarnych

	<p>niegeostacjonarnych w służbie stałej satelitarnej oraz kompletnej informacji koordynacyjnej lub notyfikacyjnej dla sieci satelitarnych geostacjonarnych, przy czym ust. 5.43A Regulaminu Radiokomunikacyjnego nie ma zastosowania. Systemy satelitarne niegeostacjonarne w służbie stałej satelitarnej w powyższych zakresach powinny pracować w sposób zapewniający szybką eliminację nieakceptowalnych zakłóceń mogących wystąpić podczas ich pracy. (WRC-2000)</p>
5.516A	<p>W zakresie 17,3-17,7 GHz stacje naziemne służby stałej satelitarnej (kosmos-Ziemia) w Regionie 1 nie mogą żądać ochrony od stacji naziemnych obsługujących łącza dosyłowe służby radiodifuzyjnej satelitarnej, pracujących zgodnie z postanowieniami Załącznika 30A do Regulaminu Radiokomunikacyjnego, ani też nakładać ograniczeń lub restrykcji odnośnie do lokalizacji stacji naziemnych obsługujących łącza dosyłowe służby radiodifuzyjnej satelitarnej gdziekolwiek w obszarze obsługiwanym przez łącza dosyłowe. (WRC-03)</p>
5.516B	<p>Poniższe zakresy są przeznaczone do użytkowania przez zastosowania o dużym zagęszczeniu w służbie stałej satelitarnej (HDFSS):</p> <ul style="list-style-type: none">17,3-17,7 GHz (kosmos-Ziemia) w Regionie 118,3-19,3 GHz (kosmos-Ziemia) w Regionie 219,7-20,2 GHz (kosmos-Ziemia) we wszystkich Regionach39,5-40,0 GHz (kosmos-Ziemia) w Regionie 140,0-40,5 GHz (kosmos-Ziemia) we wszystkich Regionach40,5-42,0 GHz (kosmos-Ziemia) w Regionie 347,5-47,9 GHz (kosmos-Ziemia) w Regionie 148,20-48,54 GHz (kosmos-Ziemia) w Regionie 149,44-50,20 GHz (kosmos-Ziemia) w Regionie 1 <p>oraz</p>

	<p>27,50-27,82 GHz (Ziemia-kosmos) w Regionie 1 28,35-28,45 GHz (Ziemia-kosmos) w Regionie 2 28,45-28,94 GHz (Ziemia-kosmos) we wszystkich Regionach 28,94-29,10 GHz (Ziemia-kosmos) w Regionie 2 i 3 29,25-29,46 GHz (Ziemia-kosmos) w Regionie 2 29,46-30,00 GHz (Ziemia-kosmos) we wszystkich Regionach 48,2-50,2 GHz (Ziemia-kosmos) w Regionie 2.</p> <p>Przeznaczenie powyższe nie wyklucza wykorzystania tych zakresów przez inne zastosowania w służbie stałej satelitarnej lub przez inne służby mające w tych zakresach równoważne przeznaczenia pierwszej ważności oraz nie ustanawia w Regulaminie Radiokomunikacyjnym pierwszeństwa między użytkownikami. Powinno to być wzięte pod uwagę przez administracje, przy ustalaniu postanowień regulacyjnych w odniesieniu do powyższych zakresów (Znajduje tu zastosowanie Uchwała 143 (WRC-03)). (WRC-03)</p>
5.519	<p>Przeznaczenie dodatkowe: zakres 18,0-18,3 GHz w Regionie 2 oraz zakres 18,1-18,4 GHz w Regionach 1 i 3 jest także przeznaczony, na zasadzie pierwszej ważności, dla służby meteorologicznej satelitarnej (kosmos-Ziemia). Użytkowanie tych zakresów jest ograniczone do satelitów geostacjonarnych. (WRC-07)</p>
5.520	<p>Użytkowanie zakresu 18,1-18,4 GHz przez służbę stałą satelitarną (Ziemia-kosmos) dotyczy tylko łączy dosyłowych systemów satelitarnych geostacjonarnych dla służby radiodifuzyjnej satelitarnej. (WRC-2000)</p>
5.522A	<p>Emisje służby stałej i służby stałej satelitarnej w zakresie 18,6-18,8 GHz są ograniczone do wartości podanych odpowiednio w ust. 21.5A</p>

	i 21.16.2 Regulaminu Radiokomunikacyjnego. (WRC-2000)
5.522B	Użytkowanie zakresu 18,6-18,8 GHz przez służbę stałą satelitarną jest ograniczone do systemów geostacjonarnych i systemów z orbitą o apogeum większym niż 20000 km. (WRC-2000)
5.523A	Użytkowanie zakresów: 18,8-19,3 GHz (kosmos-Ziemia) i 28,6-29,1 GHz (Ziemia-kosmos) przez geostacjonarne i niegeostacjonarne sieci służb stałych satelitarnych wymaga wprowadzenia postanowień ust. 9.11A Regulaminu Radiokomunikacyjnego, ale nie podlega postanowieniom ust. 22.2 Regulaminu Radiokomunikacyjnego. Administracje posiadające sieci geostacjonarne, skoordynowane przed dniem 18 listopada 1995 r., powinny współpracować w celu maksymalnego rozszerzenia obowiązku koordynacji, zgodnie z ust. 9.11A Regulaminu Radiokomunikacyjnego, z sieciami niegeostacjonarnymi, o których Biuro Radiokomunikacji otrzymało informację notyfikacyjną przed tą datą, z myślą o osiągnięciu wyników akceptowanych przez wszystkie zainteresowane strony. Sieci niegeostacjonarne nie powinny powodować nieakceptowalnych zakłóceń w geostacjonarnych sieciach służby stałej satelitarnej, dla których informacje zawarte w Załączniku 4 do Regulaminu Radiokomunikacyjnego są traktowane jako otrzymane przez Biuro Radiokomunikacji przed dniem 18 listopada 1995 r. (WRC-97)
5.523B	Użytkowanie zakresu 19,3-19,6 GHz (Ziemia-kosmos) przez służbę stałą satelitarną jest ograniczone tylko do linii dosyłowych dla niegeostacjonarnych systemów służby ruchomej satelitarnej. Takie użytkowanie wymaga zastosowania postanowień ust. 9.11A Regulaminu Radiokomunikacyjnego i nie stosuje się do niego postanowień ust. 22.2

	Regulaminu Radiokomunikacyjnego.
5.523C	Ust. 22.2 Regulaminu Radiokomunikacyjnego powinien być nadal stosowany w zakresach 19,3-19,6 GHz i 29,1-29,4 GHz między liniami dosyłowymi sieci niegeostacjonarnych służby ruchomej satelitarnej i tymi sieciami służby stałej satelitarnej, dla których pełna informacja koordynacyjna Załącznika 4 do Regulaminu Radiokomunikacyjnego lub notyfikacja uznawana jest jako otrzymana przez Biuro Radiokomunikacji przed dniem 18 listopada 1995 r. (WRC-97).
5.523D	Użytkowanie zakresu 19,3-19,7 GHz (kosmos-Ziemia) przez systemy geostacjonarne służby stałej satelitarnej i przez linie dosyłowe dla niegeostacjonarnych systemów satelitarnych służby ruchomej satelitarnej wymaga zastosowania postanowień ust. 9.11A Regulaminu Radiokomunikacyjnego, ale nie stosuje się do niego postanowień ust. 22.2 Regulaminu Radiokomunikacyjnego. Użytkowanie tego zakresu przez inne niegeostacjonarne systemy służby stałej satelitarnej lub w przypadkach wskazanych w ust. 5.523C i 5.523E Regulaminu Radiokomunikacyjnego nie podlega postanowieniom ust. 9.11A Regulaminu Radiokomunikacyjnego, lecz powinno podlegać procedurom Artykułów 9 (z wyjątkiem ust. 9.11A) i 11 oraz postanowieniom ust. 22.2 Regulaminu Radiokomunikacyjnego. (WRC-97).
5.523E	Ust. 22.2 Regulaminu Radiokomunikacyjnego powinien być nadal stosowany w zakresach 19,6-19,7 GHz i 29,4-29,5 GHz między liniami dosyłowymi niegeostacjonarnych sieci służby ruchomej satelitarnej a tymi sieciami służby stałej satelitarnej, dla których pełna informacja o koordynacji Załącznika 4 do Regulaminu Radiokomunikacyjnego lub notyfikacja jest uznawana jako otrzymana przez Biuro Radiokomunikacji do dnia 21 listopada 1997 r. (WRC-97)

5.525	W celu ułatwienia międzyregionalnej koordynacji między sieciami w służbach: ruchomej satelitarnej i stałej satelitarnej, te częstotliwości nośne w służbie ruchomej satelitarnej, które są najbardziej podatne na zakłócenia, powinny być, o ile to praktycznie możliwe, umiejscowione w wyższych częściach zakresów: 19,7-20,2 GHz i 29,5-30,00 GHz.
5.526	W zakresach 19,7-20,2 GHz i 29,5-30,0 GHz w Regionie 2 oraz w zakresach 20,1-20,2 GHz i 29,9-30,0 GHz w Regionach 1 i 3 sieci, które pracują zarówno w służbie stałej satelitarnej, jak również w służbie ruchomej satelitarnej mogą posiadać łącza między stacjami naziemnymi w określonych lub nieokreślonych punktach lub w czasie ruchu, wykorzystując jeden lub więcej satelitów do komunikacji punkt-punkt i punkt-wiele punktów.
5.527	Postanowienia ust. 4.10 Regulaminu Radiokomunikacyjnego nie dotyczą służby ruchomej satelitarnej w zakresach: 19,7-20,2 GHz i 29,5-30,0 GHz.
5.527A	Działanie poruszających się stacji naziemnych, komunikujących się w ramach służby stałej satelitarnej (FSS) podlega Uchwale 156 (WRC-15). (WRC-15)
5.528	Przeznaczenie dla służby ruchomej satelitarnej z zamiarem wykorzystywania przez sieci, które stosują anteny o wąskiej wiązce i inne zaawansowane technologie na stacjach kosmicznych. Administracje używające systemów w służbie ruchomej satelitarnej w zakresie 19,7-20,1 GHz w Regionie 2 i w zakresie 20,1-20,2 GHz podejmą wszelkie praktyczne kroki dla zapewnienia ciągłej dostępności tych zakresów dla administracji używających systemów stałych i ruchomych zgodnie z postanowieniami Uwagi 5.524 Regulaminu Radiokomunikacyjnego.
5.530A	O ile zainteresowane administracje nie ustalą

	<p>inaczej, żadna stacja w służbie stałej lub ruchomej nie może wytwarzać gęstości strumienia mocy o wartości przekraczającej - 120,4 dB(W/(m² • MHz)) na wysokości 3 m nad jakimkolwiek punktem na terenie innej administracji w Regionie 1 lub 3 przez więcej niż 20% czasu. Do przeprowadzenia obliczeń administracje powinny stosować najbardziej aktualną wersję Zalecenia ITU-R P.452 (także najbardziej aktualna wersja Zalecenia ITU-R BO.1898). (WRC-15)</p>
5.530B	<p>W zakresie częstotliwości 21,4-22,0 GHz, w celu ułatwienia rozwoju służby radiodyfuzji satelitarnej, administracje w Regionach 1 i 3 są zachęcane do zaniechania uruchamiania stacji w służbie ruchomej oraz ograniczenia budowy stacji typu punkt-punkt w służbie stałej. (WRC-12)</p>
5.530D	<p>Ma zastosowanie Uchwała 555 (WRC-12). (WRC-12)</p>
5.532	<p>Użytkowanie zakresu 22,21-22,50 GHz przez służby: satelitarnych badań Ziemi (pasywnych) i badań kosmicznych (pasywnych) nie może narzucać ograniczeń służbom: stałej i ruchomej z wyjątkiem ruchomej lotniczej.</p>
5.532A	<p>W celu zapewnienia ochrony oraz możliwości przyszłego rozwoju służb stałych i ruchomych, lokalizacja stacji naziemnych w służbie badania kosmosu powinna zachowywać minimalną odległość równą 54 km od odpowiednich granic państw sąsiadujących, chyba że mniejsza odległość została już ustalona między odpowiednimi administracjami. Nie stosuje się ust. 9.17 i 9.18 Regulaminu Radiokomunikacyjnego. (WRC-12)</p>
5.532B	<p>Wykorzystanie zakresu częstotliwości 24,65-25,25 GHz w Regionie 1 oraz zakresu częstotliwości 24,65-24,75 w Regionie 3 przez służbę stałą satelitarną (Ziemia-kosmos) jest ograniczone do stacji naziemnych</p>

	używających anteny o minimalnej średnicy 4,5 m. (WRC-12)
5.535A	Użytkowanie zakresu 29,1-29,5 GHz (Ziemia-kosmos) przez służbę stałą satelitarną jest ograniczone tylko do geostacjonarnych systemów satelitarnych i do linii dosyłowych dla niegeostacjonarnych systemów satelitarnych w służbie ruchomej satelitarnej. Takie użytkowanie wymaga zastosowania postanowień ust. 9.11A Regulaminu Radiokomunikacyjnego, ale nie należy tu stosować postanowień ust. 22.2, z wyjątkami wskazanymi w Uwagach 5.523C i 5.523E, gdzie takie użytkowanie nie podlega postanowieniom ust. 9.11A, chociaż nadal powinno podlegać postanowieniom Artykułu 9 (z wyjątkiem ust. 9.11A) i procedurom Artykułu 11 oraz postanowieniom ust. 22.2 Regulaminu Radiokomunikacyjnego. (WRC-97)
5.536	Użytkowanie zakresu 25,25-27,50 GHz przez służbę międzysatelitarną jest ograniczone do zastosowań w służbach badań kosmicznych i satelitarnych badań Ziemi oraz dla transmisji danych z działalności przemysłowych i medycznych w kosmosie.
5.536A	Administracje wykorzystujące stacje naziemne w służbie satelitarnych badań Ziemi lub w służbie badań kosmicznych nie mogą żądać ochrony od stacji w służbach stałej i ruchomej używanych przez inne administracje. Ponadto stacje naziemne w służbie satelitarnych badań Ziemi lub w służbie badań kosmicznych powinny być wykorzystywane z uwzględnieniem najbardziej aktualnej wersji Zalecenia ITU-R SA.1862. (WRC-12)
5.536B	W Arabii Saudyjskiej, Austrii, Bahrajnie, Belgii, Brazylii, Chinach, Korei Południowej, Danii, Egipcie, Zjednoczonych Emiratach Arabskich, Estonii, Finlandii, na Węgrzech, w Indiach, Iranie (Islamskiej Republice), Irlandii, Izraelu, we Włoszech, w Jordanii,

	<p>Kenii, Kuwejcie, Libanie, Libii, na Litwie, w Mołdawii, Norwegii, Omanie, Ugandzie, Pakistanie, na Filipinach, w Polsce, Portugalii, Syrii, Korei Północnej, na Słowacji, w Czechach, Rumunii, Wielkiej Brytanii, Singapurze, Szwecji, Tanzanii, Turcji, Wietnamie i Zimbabwe stacje naziemne pracujące w służbie satelitarnych badań Ziemi w zakresie 25,5-27,0 GHz nie powinny żądać ochrony lub ograniczać użytkowania lub rozwoju stacji służb stałych i ruchomych. (WRC-15)</p>
5.538	<p>Przeznaczenie dodatkowe: zakresy 27,500-27,501 GHz i 29,999-30,000 GHz są przeznaczone także dla służby stałej satelitarnej (kosmos-Ziemia) na zasadzie pierwszej ważności dla transmisji radiolatarni przeznaczonych do kontroli mocy linii dosyłowych w kierunku Ziemia-kosmos. Takie transmisje kosmos-Ziemia nie powinny przekraczać +10 dBW e.i.r.p. w kierunku sąsiednich satelitów na orbicie geostacjonarnej. (WRC-07)</p>
5.539	<p>Zakres 27,5-30,0 GHz może być użytkowany przez służbę stałą satelitarną (Ziemia-kosmos) dla zapewnienia linii dosyłowych dla służby radiodyfuzyjnej satelitarnej.</p>
5.540	<p>Przeznaczenie dodatkowe: zakres 27,501-29,999 GHz jest przeznaczony także dla służby stałej satelitarnej (kosmos-Ziemia), na zasadzie drugiej ważności, dla transmisji prowadzonych przez radiolatarnie przeznaczone do celów kontroli mocy linii dosyłowych na kierunku Ziemia-kosmos.</p>
5.541	<p>W zakresie 28,5-30,0 GHz służba satelitarnych badań Ziemi jest ograniczona do przesyłania danych między stacjami i nie jest przeznaczona w pierwszej kolejności do gromadzenia informacji za pomocą sensorów aktywnych lub biernych.</p>
5.541A	<p>Linie dosyłowe niegeostacjonarnych sieci służby ruchomej satelitarnej i</p>

	<p>geostacjonarnych sieci służby stałej satelitarnej pracujące w zakresie 29,1-29,5 GHz (Ziemia-kosmos) powinny stosować adaptacyjną kontrolę mocy na kierunku Ziemia-kosmos lub inne metody kompensacji zaników, pozwalające na prowadzenie transmisji stacji naziemnej na poziomie mocy wystarczającym aby zapewnić pożądaną jakość łączy i jednocześnie zmniejszyć poziom wzajemnych zakłóceń między sieciami. Te metody powinny być stosowane przez sieci, dla których informacja o koordynacji według Załącznika 4 do Regulaminu Radiokomunikacyjnego jest uznawana jako otrzymana przez Biuro Radiokomunikacji po dniu 17 maja 1996 r. i do czasu, aż będą zmienione przez przyszłą kompetentną Konferencję. Administracje przedkładające informacje zawarte w Załączniku 4 do Regulaminu Radiokomunikacyjnego do koordynacji przed tą datą zachęca się, aby wykorzystywały te techniki w maksymalnym stopniu. (WRC-2000)</p>
5.543	<p>Zakres 29,95-30 GHz może być użytkowany dla łączy kosmos-kosmos w służbie satelitarnych badań Ziemi do celów telemetrii, śledzenia i sterowania, na zasadzie drugiej ważności.</p>
5.544	<p>W zakresie częstotliwości 31,0-31,3 GHz do służby badań kosmicznych stosuje się limity gęstości strumienia mocy określone w Artykule 21, Tabela 21-4 Regulaminu Radiokomunikacyjnego.</p>
5.546	<p>Odmienna kategoria służby: w Arabii Saudyjskiej, Armenii, Azerbejdżanie, na Białorusi, w Egipcie, Zjednoczonych Emiratach Arabskich, Hiszpanii, Estonii, Rosji, Gruzji, na Węgrzech, w Iranie (Islamskiej Republice), Izraelu, Jordanii, Libanie, Mołdawii, Mongolii, Omanie, Uzbekistanie, Polsce, Syrii, Kirgistanie, Rumunii, Wielkiej Brytanii, Republice</p>

	<p>Południowej Afryki, Tadżykistanie, Turkmenistanie i Turcji, zakres 31,5-31,8 GHz przeznaczony jest dla służby stałej i ruchomej z wyjątkiem ruchomej lotniczej, na zasadzie pierwszej ważności (ust. 5.33 Regulaminu Radiokomunikacyjnego). (WRC-12)</p>
5.547	<p>Zakresy 31,8-33,4 GHz, 37-40 GHz, 40,5-43,5 GHz, 51,4-52,6 GHz, 55,78-59,00 GHz i 64-66 GHz udostępnia się dla zastosowań o dużym zagęszczeniu w służbie stałej (Uchwała 75 (WRC-12)). Administracje powinny wziąć powyższe pod uwagę przy rozpatrywaniu postanowień regulacyjnych w odniesieniu do tych zakresów. Ze względu na potencjalne ulokowanie w zakresach 39,5-40,0 GHz i 40,5-42 GHz zastosowań o dużym zagęszczeniu w służbie stałej satelitarnej (patrz Uwaga 5.516B), administracje powinny ponadto brać odpowiednio pod uwagę potencjalne ograniczenia dla zastosowań o dużym zagęszczeniu w służbie stałej. (WRC-07)</p>
5.547A	<p>Administracje powinny podjąć praktyczne działania w celu zminimalizowania potencjalnych zakłóceń między stacjami w służbie stałej i pokładowymi stacjami statków powietrznych w służbie radionawigacyjnej w zakresie 31,8-33,4 GHz, biorąc pod uwagę potrzeby operacyjne systemów radarów lotniczych. (WRC-2000)</p>
5.548	<p>Administracje projektujące systemy dla służb: międzysatelitarnej w zakresie 32,3-33,0 GHz, radionawigacyjnej w zakresie 32-33 GHz oraz badań kosmicznych (daleki kosmos) w zakresie 31,8-32,3 GHz powinny podjąć wszelkie możliwe środki dla uniknięcia szkodliwych zakłóceń między tymi służbami, mając na uwadze aspekty bezpieczeństwa służby radionawigacyjnej (Zalecenie 707 Regulaminu Radiokomunikacyjnego). (WRC-03)</p>
5.549A	<p>W zakresie 35,5-36,0 GHz średnia gęstość</p>

	<p>strumienia mocy na powierzchni Ziemi, generowana przez dowolny sensor służby satelitarnych badań Ziemi (aktywnych) lub służby badań kosmicznych (aktywnych), dla dowolnego kąta odchyłonego więcej niż $0,8^\circ$ od środka wiązki nie powinna przekroczyć w tym zakresie $-73,3 \text{ dB(W/m}^2\text{)}$. (WRC-03)</p>
5.550A	<p>W przypadku współużytkowania zakresu 36-37 GHz przez służbę badań Ziemi (pasywnych) oraz służby stałą i ruchomą stosuje się Uchwałę 752 (WRC-07). (WRC-07)</p>
5.551 H	<p>Równoważna gęstość strumienia mocy (epfd) wytwarzana w zakresie 42,5-43,5 GHz przez wszystkie stacje kosmiczne w dowolnym niegeostacjonarnym systemie satelitarnym służby stałej satelitarnej (kosmos-Ziemia) lub służby radiodyfuzyjnej satelitarnej (kosmos-Ziemia), pracującej w zakresie 42,0-42,5 GHz, nie powinna przekraczać następujących wartości w miejscu położenia dowolnej stacji radioastronomicznej przez więcej niż 2% czasu pracy:</p> <ul style="list-style-type: none">- $-230 \text{ dB(W/m}^2\text{)}$ w paśmie 1 GHz i $-246 \text{ dB(W/m}^2\text{)}$ w dowolnym paśmie 500 kHz zakresu 42,5-43,5 GHz w miejscu położenia dowolnej stacji radioastronomicznej z zarejestrowanym radioteleskopem o pojedynczej antenie satelitarnej; i- $-209 \text{ dB(W/m}^2\text{)}$ w dowolnym paśmie 500 kHz zakresu 42,5-43,5 GHz w miejscu położenia dowolnej stacji radioastronomicznej zarejestrowanej jako stacja interferometryczna o bardzo długiej linii bazowej. Powyższe wartości epfd powinny być ustalane przy zastosowaniu metodologii podanej w Zaleceniu ITU-R S. 1586-1 oraz charakterystyce odniesienia anteny i maksymalnym zysku anteny w służbie radioastronomicznej podanych w Zaleceniu ITU-R RA.1631-0 i powinny być stosowane dla całego nieboskłonu i kątów elewacji większych od minimalnego kąta pracy

	<p>radioteleskopu θ_{\min} (dla którego przy braku zgłoszonej informacji należy przyjąć wartość typową 5°). Powyższe wartości stosuje się do dowolnej stacji radioastronomicznej, która:</p> <ul style="list-style-type: none">- była czynna przed dniem 5 lipca 2003 r. i była notyfikowana w ITU przed dniem 4 stycznia 2004 r. lub- była notyfikowana przed datą otrzymania odpowiednio pełnej dokumentacji koordynacyjnej zgodnej z Załącznikiem 4 do Regulaminu Radiokomunikacyjnego lub informacji notyfikacyjnej, dotyczącej stacji kosmicznej, której dotyczą limity. <p>Pozostałe stacje radioastronomiczne notyfikowane po powyższych datach mogą zawrzeć porozumienie z administracjami, które autoryzowały stacje kosmiczne. W Regionie 2 znajduje zastosowanie Uchwała 743 (WRC-03). Limity podane w niniejszej Uwadze mogą zostać przekroczone w miejscu położenia stacji radioastronomicznej dowolnego kraju, którego administracja wyrazi na to zgodę. (WRC-15)</p>
5.551I	<p>Gęstość strumienia mocy wytwarzana w zakresie 42,5-43,5 GHz przez dowolną geostacjonarną stację kosmiczną w służbie stałej satelitarnej (kosmos-Ziemia) lub służbie radiodyfuzyjnej satelitarnej (kosmos-Ziemia) pracującej w zakresie 42,0-42,5 GHz nie powinna przekraczać następujących wartości w miejscu położenia dowolnej stacji radioastronomicznej:</p> <ul style="list-style-type: none">- -137 dB(W/m²) w paśmie 1 GHz i -153 dB(W/m²) w dowolnym paśmie 500 kHz zakresu 42,5-43,5 GHz w miejscu położenia dowolnej stacji radioastronomicznej z zarejestrowanym radioteleskopem o pojedynczej antenie satelitarnej; i- -116 dB(W/m²) w dowolnym paśmie 500 kHz zakresu 42,5-43,5 GHz w miejscu położenia dowolnej stacji radioastronomicznej zarejestrowanej jako stacja interferometryczna o bardzo długiej linii bazowej.

	<p>Powyższe wartości stosuje się do dowolnej stacji radioastronomicznej, która:</p> <ul style="list-style-type: none">- była czynna przed dniem 5 lipca 2003 r. i była notyfikowana w ITU przed dniem 4 stycznia 2004 r. bądź- była notyfikowana przed datą otrzymania odpowiednio pełnej dokumentacji koordynacyjnej zgodnej z Załącznikiem 4 do Regulaminu Radiokomunikacyjnego lub informacji notyfikacyjnej, dotyczącej stacji kosmicznej, której dotyczą limity. <p>Pozostałe stacje radioastronomiczne notyfikowane po powyższych datach mogą zawrzeć porozumienie z administracjami, które autoryzowały stacje kosmiczne. W Regionie 2 znajduje zastosowanie Uchwała 743 (WRC-03). Limity podane w niniejszej Uwadze mogą zostać przekroczone w miejscu położenia stacji radioastronomicznej dowolnego kraju, którego administracja wyrazi na to zgodę. (WRC-03)</p>
5.552	<p>Przeznaczenie widma dla służby stałej satelitarnej w zakresie 42,5-43,5 GHz i 47,2-50,2 GHz dla transmisji Ziemia-kosmos jest większe niż w zakresie 37,5-39,5 GHz dla transmisji kosmos-Ziemia w celu umożliwienia realizacji łączy dosyłowych do satelitów radiodyfuzyjnych. Administracje zobowiązuje się do podjęcia wszelkich możliwych działań dla rezerwacji zakresu 47,2-49,2 GHz dla łączy dosyłowych w służbie radiodyfuzji satelitarnej pracującej w zakresie 40,5-42,5 GHz.</p>
5.552A	<p>Przeznaczenie dla służby stałej w zakresach 47,2-47,5 GHz i 47,9-48,2 GHz jest wyznaczone do wykorzystywania przez platformy stratosferyczne. Wykorzystanie zakresów 47,2-47,5 GHz i 47,9-48,2 GHz podlega postanowieniom Uchwały 122 (WRC-07). (WRC-07)</p>
5.553	<p>W zakresach 43,5-47,0 GHz i 66-71 GHz dopuszcza się pracę stacji służby ruchomej lądowej pod warunkiem, że nie będą</p>

	<p>powodować szkodliwych zakłóceń w służbach radiokomunikacji kosmicznej, dla których te zakresy są przeznaczone (ust. 5.43 Regulaminu Radiokomunikacyjnego). (WRC-2000)</p>
5.554	<p>W zakresach 43,5-47,0 GHz, 66-71 GHz, 95-100 GHz, 125-130 GHz, 191,8-200,0 GHz i 252-265 GHz dopuszczone są także łącza satelitarne łączące stacje naziemne w określonych, stałych punktach, jeżeli są wykorzystywane w połączeniu ze służbą ruchomą satelitarną lub służbą radionawigacyjną satelitarną. (WRC-2000)</p>
5.554A	<p>Użytkowanie zakresów 47,5-47,9 GHz, 48,20-48,54 GHz i 49,44-50,20 GHz przez służbę stałą satelitarną (kosmos-Ziemia) jest ograniczone do satelitów geostacjonarnych. (WRC-03)</p>
5.555	<p>Przeznaczenie dodatkowe: zakres 48,94-49,04 GHz jest przeznaczony także dla służby radioastronomicznej na zasadzie pierwszej ważności. (WRC-2000)</p>
5.555B	<p>Gęstość strumienia mocy w zakresie 48,94-49,04 GHz wytwarzana przez dowolną geostacjonarną stację kosmiczną w służbie stałej satelitarnej (kosmos-Ziemia) pracującą w zakresach 48,20-48,54 GHz i 49,44-50,20 GHz nie powinna przekraczać -151,8 dB(W/m²) w dowolnym paśmie o szerokości 500 kHz w miejscu lokalizacji dowolnej stacji radioastronomicznej. (WRC-03)</p>
5.556	<p>W zakresach 51,40-54,25 GHz, 58,2-59,0 GHz i 64-65 GHz mogą być przeprowadzane obserwacje radioastronomiczne, zgodnie z porozumieniami krajowymi. (WRC-2000)</p>
5.556A	<p>Wykorzystanie zakresów 54,25-56,90 GHz, 57,0-58,2 GHz i 59,0-59,3 GHz przez służbę międzysatelitarną jest ograniczone do satelitów na orbicie geostacjonarnej. Jednostkowa gęstość strumienia mocy dla wszystkich wysokości od 0 km do 1000 km powyżej poziomu powierzchni Ziemi</p>

	wytworzona przez stacje służby międzysatelitarnej, dla wszystkich warunków i wszystkich metod modulacji, nie powinna przekraczać $-147 \text{ dB(W/(m}^2 \cdot 100 \text{ MHz))}$ dla wszystkich kątów nadejścia wiązki. (WRC-97)
5.557A	W zakresie 55,78-56,26 GHz, w celu ochrony stacji w służbie satelitarnych badań Ziemi (pasywnych), maksymalna gęstość strumienia mocy dostarczona przez nadajnik do anteny stacji stałej satelitarnej jest ograniczona do -26 dB(W/MHz) . (WRC-2000)
5.558	W zakresach 55,78-58,20 GHz, 59-64 GHz, 66-71 GHz, 122,25-123,00 GHz, 130-134 GHz, 167,0-174,8 GHz i 191,8-200,0 GHz mogą pracować stacje w służbie ruchomej lotniczej pod warunkiem, że nie będą powodować szkodliwych zakłóceń w służbie międzysatelitarnej (ust. 5.43 Regulaminu Radiokomunikacyjnego). (WRC-2000)
5.558A	Użytkowanie zakresu 56,9-57,0 GHz przez systemy międzysatelitarne jest ograniczone do łączy między satelitami na orbicie geostacjonarnej i do transmisji z satelitów niegeostacjonarnych na wysokiej orbicie ziemskiej do satelitów znajdujących się na niskiej orbicie ziemskiej. Dla łączy między satelitami na orbicie geostacjonarnej jednostkowa gęstość strumienia mocy dla wszystkich wysokości od 0 km do 1000 km powyżej powierzchni Ziemi, dla wszystkich warunków i dla wszystkich metod modulacji, nie może przekraczać $-147 \text{ dB(W/(m}^2 \cdot 100 \text{ MHz))}$ dla wszystkich kierunków nadejścia wiązki. (WRC-97)
5.559	W zakresie 59-64 GHz dopuszcza się pracę radarów umieszczonych na pokładach statków powietrznych w służbie radiolokalizacyjnej pod warunkiem, że nie spowoduje to szkodliwych zakłóceń w służbie międzysatelitarnej (ust. 5.43 Regulaminu Radiokomunikacyjnego). (WRC-2000)
5.559B	Wykorzystanie zakresu częstotliwości 77,5-

	<p>78,0 GHz przez służbę radiolokalizacji jest ograniczone do naziemnych radarów bliskiego zasięgu, w tym radarów samochodowych. Parametry techniczne tych radarów zawarte są w ostatniej wersji Zalecenia ITU-R M.2057. Nie mają tu zastosowania przepisy ust. 4.10. (WRC-15)</p>
5.560	<p>W zakresie 78-79 GHz dopuszcza się pracę radarów umieszczonych na stacjach kosmicznych, na zasadzie pierwszej ważności, w służbie satelitarnych badań Ziemi i w służbie badań kosmicznych.</p>
5.561	<p>W zakresie 74-76 GHz stacje służb: stałej, ruchomej i radiodyfuzyjnej nie powinny powodować szkodliwych zakłóceń w stacjach służby stałej satelitarnej lub w stacjach służby radiodyfuzyjnej satelitarnej, pracujących zgodnie z decyzjami odpowiedniej konferencji planowania przydziałów częstotliwości dla służby radiodyfuzyjnej satelitarnej. (WRC-2000)</p>
5.561A	<p>Zakres 81,0-81,5 GHz jest także przeznaczony dla służb amatorskiej i amatorskiej satelitarnej na zasadzie drugiej ważności. (WRC-2000)</p>
5.562	<p>Użytkowanie zakresu 94,0-94,1 GHz przez służby satelitarnych badań Ziemi (aktywnych) i badań kosmicznych (aktywnych) jest ograniczone do radarów śledzących chmury umieszczonych na pokładach statków kosmicznych. (WRC-97)</p>
5.562A	<p>W zakresach 94,0-94,1 GHz i 130-134 GHz transmisje ze stacji służby satelitarnych badań Ziemi (aktywnych), które są skierowane bezpośrednio do głównej wiązki anteny radioastronomicznej, stwarzają potencjalne niebezpieczeństwo zniszczenia niektórych odbiorników radioastronomicznych. Agencje kosmiczne używające nadajników i zainteresowane stacje radioastronomiczne powinny wzajemnie uzgadniać swoje działania w celu uniknięcia w możliwie największym stopniu takich sytuacji. (WRC-</p>

	2000)
5.562B	W zakresach 105,0-109,5 GHz, 111,80-114,25 GHz, 155,5-158,5 GHz i 217-226 GHz wykorzystanie tego przeznaczenia jest ograniczone tylko do służby radioastronomicznej na pokładach statków kosmicznych. (WRC-2000)
5.562C	Wykorzystanie zakresu 116,00-122,25 GHz przez służbę międzysatelitarną jest ograniczone do satelitów na orbicie geostacjonarnej. Jednostkowa gęstość strumienia mocy wytwarzana przez stację w służbie międzysatelitarnej, dla wszystkich warunków i wszystkich metod modulacji, na wszystkich wysokościach od 0 km do 1000 km powyżej powierzchni Ziemi i w sąsiedztwie wszystkich pozycji orbitalnych geostacjonarnych zajmowanych przez sensory pasywne, nie może przekroczyć -148 dB(W/(m ² • MHz)) dla wszystkich kątów nadejścia wiązki. (WRC-2000)
5.562E	Przeznaczenie dla służby satelitarnych badań Ziemi (aktywnych) jest ograniczone do zakresu 133,5-134,0 GHz. (WRC-2000)
5.562F	Przeznaczenie zakresu 155,5-158,5 GHz dla służb: satelitarnych badań Ziemi (pasywnych) i badań kosmicznych (pasywnych) wygasa z dniem 1 stycznia 2018 r. (WRC-2000)
5.562G	Przeznaczenie zakresu 155,5-158,5 GHz dla służb stałej i ruchomej wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2018 r. (WRC-2000)
5.562H	Wykorzystanie zakresów 174,8-182,0 GHz i 185-190 GHz przez służbę międzysatelitarną jest ograniczone do satelitów na orbicie geostacjonarnej. Jednostkowa gęstość strumienia mocy wytwarzana przez stację w służbie międzysatelitarnej, dla wszystkich warunków i wszystkich metod modulacji, na wszystkich wysokościach od 0 do 1000 km powyżej powierzchni Ziemi i w sąsiedztwie wszystkich pozycji orbitalnych geostacjonarnych zajmowanych przez sensory

	<p>pasywne, nie może przekraczać -144 dB(W/(m² • MHz)) dla wszystkich kątów nadejścia wiązki. (WRC-2000)</p>
5.563A	<p>W zakresach 200-209 GHz, 235-238 GHz, 250-252 GHz i 265-275 GHz sensory atmosferyczne pasywne umieszczone na Ziemi przeprowadzają monitorowanie składowych atmosferycznych. (WRC-2000)</p>
5.563B	<p>Zakres 237,9-238,0 GHz jest także przeznaczony dla służby satelitarnych badań Ziemi (aktywnych) i dla służby badań kosmicznych (aktywnych) tylko dla radarów pokładowych badających chmury. (WRC-2000)</p>
5.565	<p>Administracje mogą użytkować zakres częstotliwości 275-1000 GHz dla badań i rozwoju różnych służb: aktywnych i pasywnych. W tym zakresie istnieje potrzeba pomiarów następujących linii widmowych dla służb pasywnych:</p> <ul style="list-style-type: none">- służba radioastronomiczna: 275-323 GHz, 327-371 GHz, 388-424 GHz, 426-442 GHz, 453-510 GHz, 623-711 GHz, 795-909 GHz i 926-945 GHz;- służba satelitarnych badań Ziemi (pasywnych) i służba badań kosmicznych (pasywnych): 275-286 GHz, 296-306 GHz, 313-356 GHz, 361-365 GHz, 369-392 GHz, 397-399 GHz, 409-411 GHz, 416-434 GHz, 439-467 GHz, 477-502 GHz, 523-527 GHz, 538-581 GHz, 611-630 GHz, 634-654 GHz, 657-692 GHz, 713-718 GHz, 729-733 GHz, 750-754 GHz, 771-776 GHz, 823-846 GHz, 850-854 GHz, 857-862 GHz, 866-882 GHz, 905-928 GHz, 951-956 GHz, 968-973 GHz i 985-990 GHz. <p>Wykorzystanie zakresu częstotliwości 275-1000 GHz przez służby pasywne nie wyklucza wykorzystania tego zakresu przez służby aktywne. Zaleca się aby administracje, mające zamiar udostępnić zakres 275-1000 GHz dla zastosowań w służbach aktywnych, do czasu ustanowienia w Artykule 5 Rozdziału IV</p>

	<p>Regulaminu Radiokomunikacyjnego przeznaczonych dla zakresu 275-1000 GHz, podjęły wszystkie możliwe działania mające na celu ochronę służb pasywnych przed szkodliwymi zakłóceniami. Wszystkie częstotliwości w zakresie 1000-3000 GHz mogą być wykorzystywane zarówno przez służby aktywne jak i pasywne. (WRC-12)</p>
--	---

Załącznik 3. Objasnienia do Krajowej Tablicy Przeznaczeń Częstotliwości.

1. Zawartość poszczególnych kolumn Krajowej Tablicy Przeznaczeń Częstotliwości, zwanej dalej „Tablicą”

W kolumnie 1 podano numer kolejny zakresu częstotliwości, który ułatwia posługiwanie się Tablicą.

W kolumnie 2 i 3 podano częstotliwości graniczne dolne i górne zakresów częstotliwości.

W kolumnie 4 podano przeznaczenie dla służb radiokomunikacyjnych. Tam, gdzie było to zasadne, przytoczono również międzynarodowe uwagi wynikające z Regulaminu Radiokomunikacyjnego (oznaczenie 5.XXX) oraz umieszczono uwagi krajowe (oznaczenie POL.XX). Uwagi krajowe precyzują wykorzystanie zakresów lub służb radiokomunikacyjnych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, z uwzględnieniem przepisów Regulaminu Radiokomunikacyjnego, Konstytucji i Konwencji Międzynarodowego Związku Telekomunikacyjnego, a także uwarunkowań krajowych.

W kolumnie 5 podano użytkowanie, wskazujące na rodzaj użytkowników mogących wykonywać daną służbę radiokomunikacyjną: użytkowanie cywilne, użytkowanie rządowe, użytkowanie cywilno-rządowe.

2. Wykaz i kolejność zamieszczania służb radiokomunikacyjnych

Jeżeli dany zakres w Tablicy został przeznaczony dla więcej niż jednej służby, kolejność zamieszczenia takich służb jest następująca:

- w pierwszej kolejności - służby pierwszej ważności (pisane wielkimi literami),
- w drugiej kolejności - służby drugiej ważności (pisane małymi literami),
- służby tej samej ważności są zamieszczane w porządku zawartym w poniższym zestawieniu; kolejność zamieszczenia służb nie świadczy o pierwszeństwie, ma jedynie na celu ujednoczenie zamieszczania służb w danych zakresach częstotliwości.

Wykaz służb radiokomunikacyjnych w języku angielskim	Wykaz służb radiokomunikacyjnych w języku polskim
1	2
FIXED	STAŁA
FIXED-SATELLITE	STAŁA SATELITARNA
MOBILE	RUCHOMA
MOBILE except aeronautical mobile	RUCHOMA z wyjątkiem ruchomej lotniczej
MOBILE except aeronautical mobile (R)	RUCHOMA z wyjątkiem ruchomej lotniczej (R)
MOBILE except aeronautical mobile (OR)	RUCHOMA z wyjątkiem ruchomej lotniczej (OR)
LAND MOBILE	RUCHOMA LĄDOWA
AERONAUTICAL MOBILE	RUCHOMA LOTNICZA
AERONAUTICAL MOBILE (R)	RUCHOMA LOTNICZA (R)
AERONAUTICAL MOBILE (OR)	RUCHOMA LOTNICZA (OR)
MARITIME MOBILE	RUCHOMA MORSKA

MOBILE-SATELLITE	RUCHOMA SATELITARNA
MOBILE-SATELLITE except aeronautical mobile satellite	RUCHOMA SATELITARNA z wyjątkiem ruchomej lotniczej satelitarnej
LAND MOBILE SATELLITE	RUCHOMA LĄDOWA SATELITARNA
AERONAUTICAL MOBILE-SATELLITE	RUCHOMA LOTNICZA SATELITARNA
AERONAUTICAL MOBILE-SATELLITE (R)	RUCHOMA LOTNICZA SATELITARNA (R)
AERONAUTICAL MOBILE-SATELLITE (OR)	RUCHOMA LOTNICZA SATELITARNA (OR)
MARITIME MOBILE-SATELLITE	RUCHOMA MORSKA SATELITARNA
RADIO DETERMINATION	RADIOLOKACJA
RADIO DETERMINATION-SATELLITE	RADIOLOKACJA SATELITARNA
RADIONAVIGATION	RADIONAWIGACJA
RADIONAVIGATION-SATELLITE	RADIONAWIGACJA SATELITARNA
AERONAUTICAL RADIONAVIGATION	RADIONAWIGACJA LOTNICZA
AERONAUTICAL RADIONAVIGATION-SATELLITE	RADIONAWIGACJA LOTNICZA SATELITARNA
MARITIME RADIONAVIGATION	RADIONAWIGACJA MORSKA
MARITIME RADIONAVIGATION-SATELLITE	RADIONAWIGACJA MORSKA SATELITARNA
RADIOLOCATION	RADIOLOKALIZACJA
RADIOLOCATION-SATELLITE	RADIOLOKALIZACJA SATELITARNA
BROADCASTING	RADIODYFUZJA
BROADCASTING-SATELLITE	RADIODYFUZJA SATELITARNA
AMATEUR	AMATORSKA
AMATEUR-SATELLITE	AMATORSKA SATELITARNA
RADIO ASTRONOMY	RADIOASTRONOMIA
RADIO ASTRONOMY-SATELLITE	RADIOASTRONOMIA SATELITARNA
METEOROLOGICAL AIDS	POMOCE METEOROLOGICZNE
METEOROLOGICAL-SATELLITE	METEOROLOGIA SATELITARNA
STANDARD FREQUENCY AND TIME SIGNAL	WZORCOWY SYGNAŁ CZĘSTOTLIWOŚCI I CZASU
STANDARD FREQUENCY AND TIME SIGNAL-SATELLITE	WZORCOWY SATELITARNY SYGNAŁ CZĘSTOTLIWOŚCI I CZASU
EARTH EXPLORATION-SATELLITE	SATELITARNE BADANIA ZIEMI
SPACE RESEARCH	BADANIA KOSMICZNE
SPACE OPERATIONS	OPERACJE KOSMICZNE
INTER-SATELLITE	MIĘDZYSATELITARNA

3. Ważność służb

Urządzenia radiowe wykorzystujące częstotliwości w służbie pierwszej ważności:

- są chronione przed szkodliwymi zakłóceniami ze strony urządzeń wykorzystujących częstotliwości w służbie drugiej ważności,
- są chronione przed szkodliwymi zakłóceniami ze strony urządzeń wykorzystujących częstotliwości w tej samej służbie lub w innych służbach pierwszej ważności, którym częstotliwości zostały przydzielone w późniejszym terminie. Urządzenia radiowe wykorzystujące częstotliwości w służbie drugiej ważności:
 - nie podlegają ochronie przed szkodliwymi zakłóceniami ze strony urządzeń radiowych wykorzystujących częstotliwości w służbie pierwszej ważności,
 - są chronione przed szkodliwymi zakłóceniami ze strony urządzeń radiowych wykorzystujących częstotliwości w tej samej służbie lub w innych służbach drugiej ważności, którym częstotliwości zostały przydzielone w późniejszym terminie. Ważność służb mogą regulować dodatkowo uwagi do Tablicy.

4. Umieszczanie uwag

Uwagi dotyczące danej służby umieszczono przy tej służbie.

Uwagi dotyczące zakresu umieszczono na końcu, w dodatkowym dolnym wierszu.

Symbole umieszczone na końcu Uwag (np. WRC-97, WRC-2000) oznaczają Światową Konferencję Radiokomunikacyjną, która utworzyła lub zmodyfikowała daną Uwagę. Brak symbolu oznacza, że dana Uwaga była umieszczona w ujednoliconej wersji Regulaminu Radiokomunikacyjnego, zatwierdzonego przez Światową Konferencję Radiokomunikacyjną WRC-95.

Symbole umieszczone przy przywołanych w treści niektórych Uwag Uchwałach (np. WRC-97, WRC-2000) oznaczają Światową Konferencję Radiokomunikacyjną, która utworzyła lub zmodyfikowała daną Uchwałę. Brak symbolu oznacza, że dana Uchwała była umieszczona w ujednoliconej wersji Regulaminu Radiokomunikacyjnego, zatwierdzonego przez Światową Konferencję Radiokomunikacyjną WRC-95.

5. Znaczenie skrótów i określeń

- 1) (OR) - łączność głównie poza krajowymi i międzynarodowymi trasami lotnictwa cywilnego;
- 2) (R) - łączność głównie wzdłuż krajowych i międzynarodowych tras lotnictwa cywilnego;
- 3) AIS - System Automatycznej Identyfikacji;
- 4) DSC - cyfrowe wywołanie selektywne;
- 5) e.i.r.p. - zastępcza izotropowa moc promieniowania;
- 6) EN - Norma Europejska;
- 7) ENG/OB - łączność reporterska, elektroniczne gromadzenie wiadomości niezwiązane z radiodyfuzją;

- 8) $epfd$ - zastępcza gęstość strumienia mocy;
- 9) ERTMS - Europejski System Zarządzania Ruchem Kolejowym;
- 10) ETSI - Europejski Instytut Norm Telekomunikacyjnych;
- 11) f_{dolna} - dolna częstotliwość graniczna określonego zakresu częstotliwości;
- 12) $f_{górna}$ - górna częstotliwość graniczna określonego zakresu częstotliwości;
- 13) GMDSS - Światowy Morski System Łączności Alarmowej i Bezpieczeństwa;
- 14) HDFSS - zastosowania o dużym zagęszczeniu w służbie stałej satelitarnej;
- 15) IMO - Międzynarodowa Organizacja Morska;
- 16) IMT - Międzynarodowy System Łączności Ruchomej;
- 17) ITU-R - Sektor Radiokomunikacyjny Międzynarodowego Związku Telekomunikacyjnego;
- 18) ISM - zastosowania przemysłowe, naukowe i medyczne;
- 19) JTIDS/MIDS - System Dystrybucji Połączonej Informacji Taktycznej/Wielofunkcyjny System Dystrybucji Informacji;
- 20) klasa emisji - 3-5-znakowy kod, definiujący zbiór parametrów charakteryzujących daną emisję, tworzony zgodnie z zasadami opisanymi w Załączniku nr 1 do Regulaminu Radiokomunikacyjnego;
- 21) MIFR - Główny Międzynarodowy Rejestr Częstotliwości;
- 22) MSI - morska informacja bezpieczeństwa;
- 23) NAVTEX - Światowy System Ostrzeżeń Nawigacyjnych;
- 24) pfd - gęstość strumienia mocy;
- 25) Porozumienie GE06 - Porozumienie Regionalne w sprawie planowania naziemnej radiodyfuzji cyfrowej w Regionie 1 (w częściach Regionu 1 położonych na zachód od południka 170 E i na północ od równoleżnika 40°S, z wyłączeniem terytorium Mongolii) oraz w Islamskiej Republice Iranu, w pasmach częstotliwości 174-230 MHz oraz 470-862 MHz (Genewa, 2006 r.) (Dz.Urz. UKE z 2012 r. poz. 25);
- 26) PSTN - publiczna komutowana sieć telekomunikacyjna;
- 27) racon - radiolatarnia radarowa używana w nawigacji morskiej do wskazania i identyfikacji znaków nawigacyjnych na ekranie radaru;
- 28) Regulamin Radiokomunikacyjny - dokument uzupełniający Konstytucji i Konwencji

Międzynarodowego Związku Telekomunikacyjnego, sporządzonych w Genewie dnia 22 grudnia 1992 r. (Dz. U. z 2003 r. poz. 111);

- 29) SIT - pokładowy transponder umożliwiający identyfikację statku;
- 30) Uchwała- Uchwała Konferencji Radiokomunikacyjnej stanowiąca integralną część Regulaminu Radiokomunikacyjnego;
- 31) VHF - oznaczenie zakresu częstotliwości odpowiadającego przedziałowi 30-300 MHz;
- 32) WRC - Światowa Konferencja Radiokomunikacyjna;
- 33) Region - element podziału świata, dokonanego zgodnie z postanowieniami Regulaminu Radiokomunikacyjnego w celach globalnego przeznaczenia częstotliwości.

Rysunek - Schemat podziału świata na Regiony

- a) Linia A przebiega od bieguna północnego wzdłuż południka 40°E do jego przecięcia się z równoleżnikiem 40°N , następnie po łuku koła wielkiego do punktu przecięcia się południka 60°E ze zwrotnikiem Raka, a następnie wzdłuż południka 60°E do bieguna południowego,
- b) Linia B przebiega od bieguna północnego wzdłuż południka 10°W do jego przecięcia się z równoleżnikiem 72°N , następnie po łuku koła wielkiego do punktu przecięcia się południka 50°W z równoleżnikiem 40°N , następnie po łuku koła wielkiego do punktu przecięcia się południka 20°W z równoleżnikiem 10°S , a następnie wzdłuż południka 20°W do bieguna południowego,
- c) Linia C przebiega od bieguna północnego po łuku koła wielkiego do punktu przecięcia się międzynarodowej granicy w Cieśninie Beringa z równoleżnikiem $65^{\circ}30'\text{N}$, następnie po łuku koła wielkiego do punktu przecięcia się południka 165°E z równoleżnikiem 50°N , następnie po łuku koła wielkiego do punktu przecięcia się południka 170°W z równoleżnikiem 10°N , następnie wzdłuż równoleżnika 10°N do jego przecięcia się z południkiem 120°W , a następnie wzdłuż południka 120°W do bieguna południowego,
- d) Region 1 obejmuje obszary ograniczone od wschodu przez Linię A oraz od zachodu przez Linię B, z wyłączeniem całości terytorium Iranu, który leży wewnątrz tego obszaru. Region 1 obejmuje ponadto całość terytoriów: Armenii, Azerbejdżanu, Rosji, Gruzji, Kazachstanu, Mongolii, Uzbekistanu, Kirgistanu, Tadżykistanu, Turcji oraz Ukrainy, a także obszar północy Rosji, leżący pomiędzy Linią A a Linią C,
- e) Region 2 obejmuje obszary ograniczone od wschodu przez Linię B oraz od zachodu przez Linię C,
- f) Region 3 obejmuje obszary ograniczone od wschodu przez Linię C oraz od zachodu przez Linię A, z wyłączeniem terytoriów: Armenii, Azerbejdżanu, Rosji, Gruzji, Kazachstanu, Mongolii, Uzbekistanu, Kirgistanu, Tadżykistanu, Turcji oraz Ukrainy, a także obszar północy Rosji. Region 3 obejmuje ponadto całość terytorium Iranu leżącego poza tymi granicami.

UZASADNIENIE

Na podstawie art. 62 ust. 3 ustawy z dnia ... 2021 r. – Prawo Komunikacji elektronicznej (Dz. U. poz. ...), zwanej dalej „Pke”, Rada Ministrów określa, w drodze rozporządzenia, przeznaczenie zakresów częstotliwości dla poszczególnych służb radiokomunikacyjnych. Projekt rozporządzenia ws. Krajowej Tablicy Przeznaczeń Częstotliwości, dalej jako „Tablica, realizuje delegację zawartą w art. 62 ust. 3 Pke. Przy formułowaniu przepisów wzięto w szczególności pod uwagę konieczność uwzględnienia kierunków i celów polityki w zakresie planowania strategicznego, koordynacji i harmonizacji wykorzystania widma radiowego określonych w wieloletnich programach dotyczących polityki w zakresie widma radiowego przyjętych przez Parlament Europejski i Radę.

Tablica została opracowana w oparciu o artykuł 5 Regulaminu Radiokomunikacyjnego Międzynarodowego Związku Telekomunikacyjnego, będącego uzupełnieniem do Konstytucji i Konwencji Międzynarodowego Związku Telekomunikacyjnego sporządzonych w Genewie dnia 22 grudnia 1992 r. (Dz. U. z 2003 r. Nr 10, poz. 111), ratyfikowanej przez Rzeczpospolitą Polską z uwzględnieniem zmian wprowadzonych do tego artykułu przez ostatnią Światową Konferencję Radiokomunikacyjną (World Radiocommunication Conference – 2019).

Tablica ponadto uwzględnia:

- 1) zharmonizowane wykorzystanie częstotliwości radiowych w krajach członkowskich Europejskiej Konferencji Administracji Poczty i Telekomunikacyjnych (CEPT) zawarte w projekcie Europejskiej Tablicy Przeznaczeń i Wykorzystania Częstotliwości (ECA);
- 2) wojskowe wykorzystanie częstotliwości wynikające z członkostwa Polski w Sojuszu Północnoatlantyckim (NATO) – Wspólne cywilno-wojskowe Porozumienie w Sprawie Wykorzystania Częstotliwości (NJFA);
- 3) potrzeby użytkowników krajowych, uwarunkowania krajowe oraz faktyczne wykorzystanie służb radiokomunikacyjnych w Polsce;
- 4) kierunki i cele polityki w zakresie planowania strategicznego, koordynacji i harmonizacji wykorzystania widma radiowego określonych w wieloletnich programach dotyczących polityki w zakresie widma radiowego przyjętych przez Parlament Europejski i Radę.
- 5) wymagania dotyczące:
 - a) zapewnienia warunków do harmonijnego rozwoju służb radiokomunikacyjnych oraz dziedzin nauki i techniki, wykorzystujących zasoby częstotliwości – opartych o stworzoną w ramach Komitetu Komunikacji Elektronicznej CEPT (ECC) tablicę określającą wspólne przeznaczenie częstotliwości w Europie (European Common Allocation),
 - b) wdrażania nowych, efektywnych technik radiokomunikacyjnych,
 - c) obronności, bezpieczeństwa państwa oraz bezpieczeństwa i porządku publicznego.

Tablica obejmuje zakresy częstotliwości do 3000 GHz. Uwzględniono w niej aktualny oraz, w wielu aspektach, przyszłościowy sposób wykorzystania częstotliwości przez użytkowników cywilnych i rządowych, podając informację o charakterze wykorzystania służby radiokomunikacyjnej przez użytkownika – użytkowanie na zasadzie wyłączności bądź

współużytkowanie. Układ i sposób prezentacji tych służb jest zgodny z ustalonym w art. 5 Regulaminu Radiokomunikacyjnego i przedstawia się następująco:

1) Służby radiokomunikacyjne wyszczególnione dużymi literami (np. STAŁA) to służby pierwszej ważności, chronione przed zakłóceniami ze strony innych służb;

2) Służby radiokomunikacyjne wyszczególnione małymi literami (np. Stała) to służby drugiej ważności, które:

a) nie powinny powodować szkodliwych zakłóceń w pracy stacji służb pierwszej ważności,

b) nie mogą żądać ochrony przed szkodliwymi zakłóceniami ze strony stacji służb pierwszej ważności, którym częstotliwości już przydzielono lub mogą być przydzielone w późniejszym terminie, c) mogą żądać ochrony przed szkodliwymi zakłóceniami ze strony stacji tej samej lub innych służb drugiej ważności, dla których częstotliwości mogą być przydzielone w późniejszym terminie.

Warunki wykorzystania poszczególnych przeznaczeń zakresów częstotliwości ujętych w Tablicy (w formie uwag), precyzują kwestie szczegółowe związane z warunkami technicznymi i operacyjnymi funkcjonowania służb radiokomunikacyjnych, terytorialnymi ograniczeniami obowiązywania przeznaczeń, kryteriami czasowymi rozpoczęcia bądź też zaprzestania pracy przez wskazane służby lub użytkowników widma oraz rozwiązaniami dotyczącymi warunków współużytkowania zakresów częstotliwości przez służby lub użytkowników widma. Obok uwag przywołanych i opracowanych na podstawie istniejących w Regulaminie Radiokomunikacyjnym (oznaczonych symbolem „5.xxx”), wprowadzono kategorię uwag narodowych, określających warunki wykorzystania zakresów częstotliwości specyficzne tylko dla naszego kraju (oznaczone symbolem „POL.yy”), niezbędnych dla właściwego prowadzenia na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej gospodarki ograniczonym dobrem, jakim jest widmo częstotliwości radiowych. Należy podkreślić, że wszystkie uwagi zawarte w załączniku nr 2 zostały odpowiednio przywołane w Tablicy, tj. załączniku nr 1 do projektowanego rozporządzenia.

Wprowadzenie ściśle określonych i powszechnie obowiązujących reguł w zakresie przeznaczeń częstotliwości wpłynie korzystnie na rozwój rynku radiokomunikacyjnego i całego sektora komunikacji elektronicznej w Rzeczypospolitej Polskiej. Informacje zawarte w Tablicy stanowią niezwykle pomocną informację dla osób fizycznych, osób prawnych i jednostek organizacyjnych niebędących osobami prawnymi, którym odrębna ustawa przyznaje zdolność prawną, prowadzących lub mających zamiar prowadzić działalność gospodarczą w dziedzinie komunikacji elektronicznej. Dotyczy to zarówno krajowych i zagranicznych producentów sprzętu radiokomunikacyjnego wprowadzających swoje produkty na polski rynek, jak też przedsiębiorców komunikacji elektronicznej świadczących przy ich wykorzystaniu usługi, zgodnie z uzyskanymi uprawnieniami.

Projekt jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Projektowane rozporządzenie nie podlega procedurze notyfikacji w rozumieniu przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039 oraz z 2004 r. poz. 597) i nie podlega notyfikacji Komisji Europejskiej.

Projektowana regulacja nie będzie wymagała notyfikacji Komisji Europejskiej w trybie ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej (Dz. U. z 2018 r. poz. 362).

Projekt rozporządzenia nie wymaga przedłożenia instytucjom i organom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu, w celu uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnienia.

Stosownie do postanowień art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248), projekt został udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Ministra Cyfryzacji. Ponadto zgodnie z § 52 ust. 1 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2016 r. poz. 1006 i 1204, z 2018 r. poz. 114 i 278, z 2019 r. poz. 137 1192 oraz z 2020 r. poz. 1113) projekt zostanie udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji, w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny.

<p>Nazwa projektu Rozporządzenie Rady Ministrów w sprawie Krajowej Tablicy Przeznaczeń Częstotliwości</p> <p>Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Kancelaria Prezesa Rady Ministrów</p> <p>Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Pan Marek Zagórski - Sekretarz Stanu w KPRM</p> <p>Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu</p>	<p>Data sporządzenia</p> <p>Źródło: art. 62 ust. 3 ustawy z dnia ... 2021 r. - Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. poz.)</p> <p>Nr w wykazie prac</p>
---	--

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Projekt rozporządzenia określa dolne i górne zakresy częstotliwości, ich przeznaczenie dla poszczególnych służb radiokomunikacyjnych oraz wskazuje rodzaj użytkowników mogących wykonywać daną służbę radiokomunikacyjną. Przyjęcie projektowanych zmian pozwoli na dostosowanie zapisów Krajowej Tablicy Przeznaczeń Częstotliwości (KTPCz) do regulacji znajdujących się w światowej tablicy częstotliwości, która jest częścią Regulaminu Radiokomunikacyjnego. Projektowane regulacje stworzą warunki dla rozwoju nowych technologii wykorzystujących częstotliwości.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Wprowadzenie ściśle określonych i powszechnie obowiązujących reguł w zakresie przeznaczeń częstotliwości jest możliwe wyłącznie przez KTPCz, która określa przydział poszczególnym służbom radiokomunikacyjnym zakresów częstotliwości (załącznik nr 1 do KTPCz), a także warunki wykorzystania poszczególnych przeznaczeń ujętych w Tablicy. Regulacje zawarte w KTPCz stanowią informację dla osób fizycznych, osób prawnych i jednostek organizacyjnych niebędących osobami prawnymi, którym odrębna ustawa przyznaje zdolność prawną, prowadzących lub mających zamiar prowadzić działalność gospodarczą w dziedzinie komunikacji elektronicznej. Dotyczy to również krajowych i zagranicznych producentów sprzętu radiokomunikacyjnego wprowadzających swoje produkty na polski rynek, jak też przedsiębiorców komunikacji elektronicznej świadczących przy ich wykorzystaniu usługi telekomunikacyjne, zgodnie z uzyskanymi uprawnieniami.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Kierunki i cele polityki w zakresie planowania strategicznego, koordynacji i harmonizacji wykorzystania widma radiowego na poziomie państw członkowskich zostały określone w wieloletnich programach dotyczących polityki w zakresie widma radiowego określonych przez Parlament Europejski i Radę oraz w regulaminie Radiokomunikacyjnym, który jest jednym z dokumentów uzupełniających Konstytucję i Konwencję Międzynarodowego Związku Telekomunikacyjnego (ITU - International Telecommunication Union) sporządzonych w Genewie w dniu 22 grudnia 1992 r. i ratyfikowanych przez Prezydenta RP w dniu 10 maja 1995 r. (Dz. U. z 2003 r. Nr 10, poz. 111) i ma charakter obowiązujący wszystkich sygnatariuszy – członków ITU, w tym także Polskę.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej	1	Ustawa z dnia 2021 r. Prawo komunikacji elektronicznej	Prezes UKE jest organem administracji właściwym w sprawach dokonywania, zmiany lub cofnięcia rezerwacji częstotliwości, przeprowadzania przetargu, aukcji lub konkursu na rezerwację częstotliwości, ustalania planów zagospodarowania częstotliwości, wydawania pozwoleń (w drodze decyzji).

			Nowe przeznaczenia dla poszczególnych częstotliwości wymagają przeprowadzenia procesów uzgodnieniowych z krajami sąsiadującymi.
Przedsiębiorcy telekomunikacyjni	4123	Rejestr przedsiębiorców telekomunikacyjnych (Rejestr PT) aktualny na dzień 30.04.2021 r.	Tablica stanowi istotną informację nt. przeznaczenia oraz użytkowania poszczególnych zakresów częstotliwości.
Nadawcy telewizyjni i operatorzy multipleksu			Tablica stanowi istotną informację nt. przeznaczenia oraz użytkowania poszczególnych zakresów częstotliwości.
Nadawcy radiowi			Tablica stanowi istotną informację nt. przeznaczenia oraz użytkowania poszczególnych zakresów częstotliwości.
Służby MSWiA oraz MON			Tablica stanowi istotną informację nt. przeznaczenia oraz użytkowania poszczególnych zakresów częstotliwości.
Użytkownicy systemów nawigacyjnych i morskich systemów komunikacyjnych			Tablica stanowi istotną informację nt. przeznaczenia oraz użytkowania poszczególnych zakresów częstotliwości.
Radioamatorzy			Tablica stanowi istotną informację nt. przeznaczenia oraz użytkowania poszczególnych zakresów częstotliwości.

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Projekt zostanie poddany konsultacjom publicznym oraz opiniowaniu.

W ramach konsultacji i opiniowania projekt zostanie przesłany do:

- 1) Polskiej Izby Informatyki i Telekomunikacji,
- 2) Krajowej Izby Gospodarczej Elektroniki i Telekomunikacji,
- 3) Polskiej Izby Komunikacji Elektronicznej,
- 4) Krajowej Izby Gospodarczej,
- 5) Krajowej Izby Komunikacji Ethernetowej;
- 6) Polskiej Izby Radiodifuzji Cyfrowej,
- 7) Polskiej Izby Handlu,
- 8) Izby Gospodarki Elektronicznej,
- 9) Krajowej Izby Gospodarki Cyfrowej,
- 10) Stowarzyszenia Inżynierów Telekomunikacji,

Ponadto projekt ustawy zostanie przekazany do zaopiniowania przez:

- 1) Radę Dialogu Społecznego,
- 2) Business Centre Club – Związek Pracodawców,
- 3) Niezależny Samorządny Związek Zawodowy „Solidarność”;
- 4) Związek Pracodawców Mediów Elektronicznych i Telekomunikacji Mediakom,
- 5) Ogólnopolskie Porozumienie Związków Zawodowych;

- 6) Forum Związków Zawodowych;
 - 7) Pracodawców Rzeczypospolitej Polskiej;
 - 8) Konfederację Lewiatan;
- oraz**
- 1) Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej;
 - 2) Krajową Radę Radiofonii i Telewizji;
 - 3) Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów;
 - 4) Polski Komitet Normalizacyjny.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

(ceny stałe z r.)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]												
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Łącznie (0-10)	
Dochody ogółem													
budżet państwa													
JST													
pozostałe jednostki (oddzielnie)													
Wydatki ogółem													
budżet państwa													
JST													
pozostałe jednostki (oddzielnie)													
Saldo ogółem													
budżet państwa													
JST													
pozostałe jednostki (oddzielnie)													

Źródła finansowania	Wejście w życie rozporządzenia nie będzie skutkowało obciążeniem budżetu państwa ani budżetów jednostek samorządu terytorialnego.
---------------------	---

Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	
--	--

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe

		Skutki						
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0-10)
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z r.)	duże przedsiębiorstwa							
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw							
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe							
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa							
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw							

	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	
Niemierzalne		
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Projektowane rozporządzenie nie będzie miało wpływu na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na sytuację ekonomiczną i społeczną rodziny, a także osób niepełnosprawnych oraz osób starszych.	
8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu		
☒ nie dotyczy		
Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).	☐ tak	☐ nie
	☐ nie dotyczy	
☐ zmniejszenie liczby dokumentów	☐ zwiększenie liczby dokumentów	
☐ zmniejszenie liczby procedur	☐ zwiększenie liczby procedur	
☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy	☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy	
☐ inne:	☐ inne:	
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektroniczności.	☐ tak	☐ nie
	☒ nie dotyczy	
Komentarz:		
9. Wpływ na rynek pracy		
Projektowane rozporządzenie nie będzie miało wpływu na rynek pracy.		
10. Wpływ na pozostałe obszary		
☐ środowisko naturalne	☐ demografia	☐ informatyzacja
☐ sytuacja i rozwój regionalny	☐ mienie państwowe	☐ zdrowie
☐ inne:		
Omówienie wpływu		
11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego		
Weście w życie projektowanego aktu nastąpić po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.		
12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?		
Z uwagi na ograniczony zakres przedmiotowy zmian, ewaluacja projektu rozporządzenia nie jest planowana.		

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA CYFRYZACJI¹⁾

z dnia

**w sprawie postępowania selekcyjnego na rezerwację częstotliwości lub zasobów
orbitalnych**

Na podstawie art. 126 ustawy z dnia2022 r. – Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. poz.....) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1

Przepisy ogólne

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) szczegółowy tryb ogłaszania postępowania selekcyjnego ;
- 2) szczegółowe wymagania co do zawartości dokumentacji;
- 3) szczegółowe warunki i tryb organizowania, przeprowadzania i zakończenia postępowania selekcyjnego, w tym:
 - a) powoływania i pracy komisji przetargowej, komisji aukcyjnej oraz komisji konkursowej,
 - b) sposób wpłaty i zwrotu wadium – w przypadku przetargu oraz aukcji,
 - c) sposób wpłaty i zwrotu depozytu – w przypadku aukcji.

Rozdział 2

Ogłaszanie postępowania selekcyjnego

§ 2. Postępowanie selekcyjne ogłasza Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej, zwany dalej „Prezesem UKE”, niezwłocznie, nie później niż w terminie 21 dni od dnia ogłoszenia wyników postępowania konsultacyjnego w tej sprawie.

¹⁾ Minister Cyfryzacji kieruje działem administracji rządowej – informatyzacja, na podstawie § 1 ust. 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 6 października 2020 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Cyfryzacji (Dz. U. poz. 1716).

Rozdział 3

Dokumentacja przetargowa

§ 3. Dokumentacja przetargowa zawiera:

- 1) określenie przedmiotu i zakresu przetargu na rezerwację częstotliwości lub zasobów orbitalnych, zwanego dalej „przetargiem”;
- 2) warunki uczestnictwa w przetargu, w szczególności dotyczące:
 - a) sposobu wniesienia oraz wysokości opłaty za dokumentację przetargową,
 - b) miejsca i formy złożenia oferty oraz informacji, w ilu egzemplarzach należy złożyć ofertę,
 - c) terminu złożenia oferty, który nie może być krótszy niż 45 dni od dnia opublikowania ogłoszenia o przetargu,
 - d) wysokości wadium oraz sposobu i terminu jego wniesienia,
 - e) podania adresu właściwego do doręczeń,
 - f) liczby rezerwacji częstotliwości, o które może ubiegać się podmiot składający ofertę;
- 3) wymagania, jakim powinna odpowiadać oferta, w szczególności dotyczące sposobu przygotowania oferty;
- 4) kryteria oceny ofert wraz z:
 - a) określeniem maksymalnej liczby punktów, jaką może uzyskać oferta w zakresie każdego z tych kryteriów,
 - b) opisem sposobu oceny ofert w zakresie każdego z tych kryteriów,
 - c) określeniem najistotniejszego kryterium oceny ofert;
- 5) określenie zobowiązań, jakie muszą lub mogą być podjęte przez podmiot, na rzecz którego zostanie dokonana rezerwacja częstotliwości lub zasobów orbitalnych, i wskazanie, które części oferty uczestnika przetargu będą stanowiły zobowiązania podjęte w ramach przetargu;
- 6) wskazanie minimalnej wysokości dodatkowej opłaty za dokonanie rezerwacji częstotliwości, którą obowiązany będzie uiścić uczestnik przetargu, nie niższej niż wysokość rocznej opłaty za prawo do dysponowania tą częstotliwością;
- 7) wskazanie minimum kwalifikacyjnego albo wskazanie, że minimum kwalifikacyjnego nie ustalono;
- 8) zasady ustalenia wyników przetargu, uwzględniające w szczególności ocenę punktową ofert.

§ 4. Dokumentacja przetargowa może również zawierać:

- 1) zastrzeżenie możliwości odwołania przetargu w terminie wyznaczonym na złożenie ofert;
- 2) warunki uczestnictwa, o których mowa w art. 113 ust. 1 i 2 ustawy z dnia - Prawo komunikacji elektronicznej, zwanej dalej „Prawem komunikacji elektronicznej”.

Rozdział 4

Dokumentacja aukcyjna

§ 5. Dokumentacja aukcyjna zawiera:

- 1) określenie przedmiotu i zakresu aukcji na rezerwację częstotliwości lub zasobów orbitalnych, zwanej dalej „aukcją”;
- 2) warunki uczestnictwa w aukcji, w szczególności dotyczące:
 - a) sposobu wniesienia oraz wysokości opłaty za dokumentację aukcyjną,
 - b) miejsca i formy złożenia oferty, składanej w etapie I aukcji, zwanej dalej „ofertą wstępną”, oraz informacji, w ilu egzemplarzach należy złożyć ofertę wstępną,
 - c) terminu złożenia oferty wstępnej, który nie może być krótszy niż 45 dni od dnia opublikowania ogłoszenia o aukcji,
 - d) wysokości wadium oraz sposobu i terminu jego wniesienia,
 - e) podania adresu właściwego do doręczeń,
 - f) liczby rezerwacji częstotliwości, o które może ubiegać się podmiot, składający ofertę wstępną,
 - g) sposobu reprezentacji uczestników aukcji w jej etapie II,
 - h) udziału w etapie II aukcji;
- 3) wymagania, jakim powinna odpowiadać oferta wstępna, w szczególności dotyczące opisu sposobu przygotowania oferty wstępnej;
- 4) kryterium oceny oferty składanej w etapie II aukcji, zwanej dalej „ofertą aukcyjną” wraz z opisem sposobu jej oceny;
- 5) określenie zobowiązań, jakie muszą lub mogą być podjęte przez podmiot, na rzecz którego zostanie dokonana rezerwacja częstotliwości lub zasobów orbitalnych, i wskazanie, które części oferty wstępnej uczestnika aukcji będą stanowiły zobowiązania podjęte w ramach aukcji;
- 6) wskazanie minimalnej wysokości dodatkowej opłaty za dokonanie rezerwacji częstotliwości, którą obowiązany będzie uiścić uczestnik aukcji, nie niższej niż wysokość rocznej opłaty za prawo do dysponowania tą częstotliwością;

- 7) wskazanie minimum kwalifikacyjnego albo wskazanie, że minimum kwalifikacyjnego nie ustalono;
- 8) określenie sposobu komunikacji komisji aukcyjnej z uczestnikami aukcji po zakończeniu etapu I oraz w trakcie etapu II aukcji;
- 9) warunki przeprowadzenia etapu II aukcji, w szczególności dotyczące:
 - a) sposobu, miejsca i ram czasowych aukcji,
 - b) formy aukcji,
 - c) sposobu ustalania prawa do składania ofert aukcyjnych przez uczestnika aukcji,
 - d) ceny wywoławczej,
 - e) warunków zakończenia aukcji,
 - f) trybu zgłaszania nieprawidłowości w przebiegu etapu II aukcji.

§ 6. Dokumentacja aukcyjna może również zawierać:

- 1) zastrzeżenie możliwości odwołania aukcji w terminie wyznaczonym na złożenie oferty wstępnej;
- 2) warunki uczestnictwa, o których mowa w art. 113 ust. 1 i 2 Prawa komunikacji elektronicznej;
- 3) wymóg wniesienia depozytu, sposób ustalania jego wysokości, w tym wysokość wskaźnika procentowego przyjmowanego do ustalania wysokości depozytu oraz zasady jego wnoszenia;
- 4) procedury i środki bezpieczeństwa w celu zapewnienia prawidłowego przebiegu aukcji;
- 5) informacje w zakresie przeprowadzenia instruktażu składania ofert aukcyjnych.

Rozdział 5

Dokumentacja konkursowa

§ 7. Dokumentacja konkursowa zawiera:

- 1) określenie przedmiotu i zakresu konkursu na rezerwację częstotliwości lub zasobów orbitalnych, zwanego dalej „konkursem”;
- 2) warunki uczestnictwa w konkursie, w szczególności dotyczące:
 - a) sposobu wniesienia oraz wysokości opłaty za dokumentację konkursową,
 - b) miejsca i formy złożenia oferty oraz informacji, w ilu egzemplarzach należy złożyć ofertę,
 - c) terminu złożenia oferty, który nie może być krótszy niż 45 dni od dnia opublikowania ogłoszenia o konkursie,

- d) podania adresu właściwego do doręczeń,
 - e) liczby rezerwacji częstotliwości, o które może ubiegać się podmiot składający ofertę;
- 3) wymagania, jakim powinna odpowiadać oferta, w szczególności dotyczące sposobu przygotowania oferty;
- 4) kryteria oceny ofert wraz z:
- a) określeniem maksymalnej liczby punktów, jaką może uzyskać oferta w zakresie każdego z tych kryteriów,
 - b) opisem sposobu oceny ofert w zakresie każdego z tych kryteriów,
 - c) określeniem najistotniejszego kryterium oceny ofert w przypadku określenia w dokumentacji więcej niż jednego kryterium;
- 5) określenie zobowiązań, jakie muszą lub mogą być podjęte przez podmiot, na rzecz którego zostanie dokonana rezerwacja częstotliwości lub zasobów orbitalnych, i wskazanie, które części oferty uczestnika konkursu będą stanowiły zobowiązania podjęte w ramach konkursu;
- 6) wskazanie minimalnej wysokości dodatkowej opłaty za dokonanie rezerwacji częstotliwości, którą obowiązany będzie uiścić uczestnik konkursu, nie niższej niż wysokość rocznej opłaty za prawo do dysponowania tą częstotliwością;
- 7) wskazanie minimum kwalifikacyjnego albo wskazanie, że minimum kwalifikacyjnego nie ustalono;
- 8) zasady ustalenia wyników konkursu, uwzględniające w szczególności ocenę punktową ofert.

§ 8. Dokumentacja konkursowa może również zawierać:

- 1) zastrzeżenie możliwości odwołania konkursu w terminie wyznaczonym na złożenie ofert;
- 2) warunki uczestnictwa, o których mowa w art. 113 ust. 2 Prawa komunikacji elektronicznej.

Rozdział 6

Wyjaśnienie i sprostowanie treści dokumentacji przetargowej, aukcyjnej i konkursowej

§ 9. 1. Podmiot, który wniósł opłatę za dokumentację przetargową, aukcyjną albo konkursową, może, nie później niż na 28 dni przed upływem terminu wyznaczonego na złożenie ofert w przypadku przetargu i konkursu lub ofert wstępnych w przypadku aukcji, zwrócić się do Prezesa UKE z wnioskiem o wyjaśnienie treści dokumentacji przetargowej, aukcyjnej albo konkursowej.

2. Prezes UKE niezwłocznie udostępnia treść wniosku, na stronie podmiotowej Biuletynu Informacji Publicznej Urzędu Komunikacji Elektronicznej, zwanego dalej „BIP UKE”, bez ujawnienia danych podmiotu, który złożył wniosek.

3. Wnioski złożone po terminie, o którym mowa w ust. 1, Prezes UKE pozostawia bez wyjaśnienia.

4. Prezes UKE udostępnia na stronie podmiotowej BIP UKE wyjaśnienie treści dokumentacji przetargowej, aukcyjnej albo konkursowej niezwłocznie, nie później jednak niż na 7 dni przed upływem terminu do złożenia ofert w przypadku przetargu i konkursu lub ofert wstępnych w przypadku aukcji.

5. Wyjaśnienie, o którym mowa w ust. 4, jest wiążące dla uczestników postępowania selekcyjnego.

§ 10. 1. Prezes UKE może z urzędu, nie później niż na 30 dni przed upływem terminu do złożenia ofert w przypadku przetargu i konkursu lub ofert wstępnych w przypadku aukcji, dokonać sprostowania oczywistych omyłek, w szczególności błędów pisarskich i rachunkowych w treści dokumentacji przetargowej, aukcyjnej albo konkursowej.

2. Prezes UKE niezwłocznie udostępnia sprostowanie na stronie podmiotowej BIP UKE.

3. Sprostowanie jest wiążące dla uczestników postępowania selekcyjnego.

Rozdział 7

Komisja

§ 11. 1. Prezes UKE powołuje komisję:

- 1) przetargową do przeprowadzania przetargu,
- 2) aukcyjną do przeprowadzania aukcji,
- 3) konkursową do przeprowadzania konkursu

- zwaną dalej „komisją”.

2. Komisja składa się co najmniej z 5 członków, w tym z przewodniczącego oraz jego zastępcy powoływanych przez Prezesa UKE spośród osób będących pracownikami Urzędu Komunikacji Elektronicznej, zwanego dalej „UKE”, posiadających wiedzę i doświadczenie niezbędne do przeprowadzenia postępowania selekcyjnego.

§ 12. 1. Członkiem komisji nie może być osoba, która:

- 1) pozostaje w związku małżeńskim albo w stosunku pokrewieństwa lub powinowactwa w linii prostej, pokrewieństwa lub powinowactwa w linii bocznej do drugiego stopnia lub jest związana z tytułu przysposobienia, opieki lub kurateli z uczestnikiem postępowania

selekcyjnego, jego zastępcą prawnym lub członkami władz uczestnika postępowania selekcyjnego;

- 2) w okresie trwania postępowania selekcyjnego, a także w roku poprzedzającym jego rozpoczęcie pozostawała w stosunku pracy lub zlecenia z uczestnikiem postępowania selekcyjnego;
- 3) w okresie trwania postępowania selekcyjnego, a także w roku poprzedzającym jego rozpoczęcie była członkiem władz uczestnika postępowania selekcyjnego;
- 4) pozostaje z uczestnikiem postępowania selekcyjnego, jego zastępcą prawnym lub członkami władz uczestnika postępowania selekcyjnego w takim stosunku prawnym lub faktycznym, że może to budzić uzasadnione wątpliwości co do jej bezstronności.

2. Po sporządzeniu listy uczestników, o której mowa w § 20 ust. 1 i § 27 ust. 1, członek komisji niezwłocznie składa przewodniczącemu komisji pisemne oświadczenie, że nie występują okoliczności, o których mowa w ust. 1. Przewodniczący komisji niezwłocznie przekazuje to oświadczenie Prezesowi UKE.

3. Członek komisji do czasu zakończenia jej prac niezwłocznie, pisemnie powiadamia przewodniczącego komisji o każdej zmianie okoliczności, o których mowa w ust. 1. Przewodniczący komisji niezwłocznie, przekazuje Prezesowi UKE otrzymane powiadomienie.

§ 13. 1. Prezes UKE odwołuje członka komisji w przypadku:

- 1) niezłożenia pisemnego oświadczenia, o którym mowa w § 12 ust. 2, lub wystąpienia zmiany okoliczności objętych tym oświadczeniem lub
- 2) długotrwałej choroby uniemożliwiającej jego udział w pracach komisji, lub
- 3) długotrwałego urlopu członka komisji, lub
- 4) niezdolności do pracy z przyczyn innych niż choroba.

2. Mandat członka komisji wygasa w przypadku:

- 1) jego śmierci;
- 2) ustania stosunku pracy w UKE.

§ 14. 1. Jeżeli w wyniku odwołania lub wygaśnięcia mandatu liczba członków komisji jest mniejsza niż 5, Prezes UKE powołuje kolejnego członka zgodnie z § 11 ust. 2.

2. Jeżeli powołanie kolejnego członka komisji następuje po sporządzeniu listy uczestników, o której mowa w § 20 ust. 1 i § 27 ust. 1, pracownik UKE składa przewodniczącemu komisji pisemne oświadczenie, o którym mowa w § 12 ust. 2, przed tym powołaniem.

3. Komisja przystępuje do dalszych prac po uzyskaniu pisemnej informacji od Prezesa UKE o ustaleniu jej składu.

§ 15. 1. Komisja pracuje na posiedzeniach.

2. Posiedzenia komisji odbywają się w terminie i w miejscu wskazanych przez przewodniczącego komisji.

3. W posiedzeniach komisji biorą udział tylko jej członkowie.

4. Poza posiedzeniami komisji członkowie komisji mogą zapoznawać się ze złożonymi ofertami w pomieszczeniu wyznaczonym do tego celu przez przewodniczącego komisji.

§ 16. 1. Z posiedzenia komisji sporządza się protokół.

2. Z posiedzeń komisji, które odbyły się w ramach etapu II aukcji sporządza się tylko jeden protokół, po zakończeniu etapu II aukcji. Protokół dokumentuje przebieg etapu II aukcji, a w przypadku, gdy etap II aukcji był podzielony na rundy, w protokole przedstawia się informacje dotyczące liczby rund oraz informacje o przebiegu każdej rundy.

3. Protokół sporządza wyznaczony przez przewodniczącego członek komisji.

4. Protokół z posiedzenia komisji zawiera w szczególności:

- 1) datę i miejsce posiedzenia;
- 2) listę uczestników posiedzenia;
- 3) ustalenia komisji.

5. Członkowie komisji obecni na posiedzeniu podpisują protokół z posiedzenia komisji. Co najmniej jeden członek komisji parafuje każdą stronę.

6. Wyznaczony przez przewodniczącego członek komisji, do czasu zakończenia jej prac, przechowuje dokumentację z prac komisji, obejmującą w szczególności:

- 1) protokoły z posiedzeń komisji;
- 2) uchwały komisji;
- 3) informacje o pracach komisji sporządzane dla Prezesa UKE.

7. Do czasu zakończenia postępowania selekcyjnego, dostęp do dokumentacji z prac komisji posiadają tylko Prezes UKE, członkowie komisji oraz osoby upoważnione przez Prezesa UKE.

§ 17. 1. Pracami komisji kieruje przewodniczący komisji, a w przypadku jego nieobecności zastępca przewodniczącego.

2. Do zadań przewodniczącego komisji należy w szczególności:

- 1) organizowanie prac komisji;

- 2) reprezentowanie komisji przed Prezesem UKE;
- 3) wyznaczanie terminów posiedzeń komisji i przewodniczenie tym posiedzeniom;
- 4) wyznaczanie poszczególnym członkom komisji zadań, w tym zlecenie przygotowania dokumentów przyjmowanych przez komisję.

§ 18. 1. Komisja podejmuje uchwały w sprawach:

- 1) zakończenia badania ofert w etapie I lub II, o których mowa odpowiednio w § 22 i § 24 lub § 29 i § 32;
- 2) przyjęcia protokołu końcowego, o którym mowa w § 34;
- 3) innych, na wniosek przewodniczącego lub członka komisji.

2. Komisja podejmuje uchwały w głosowaniu jawnym, zwykłą większością głosów, w obecności co najmniej połowy składu komisji. W przypadku równej liczby głosów o wyniku głosowania decyduje głos przewodniczącego komisji.

Rozdział 8

Przeprowadzanie przetargu oraz konkursu

§ 19. W złożonej ofercie podmiot składający ofertę może wprowadzić zmiany poprzez wycofanie tej oferty i złożenie nowej przed upływem terminu wyznaczonego na złożenie ofert.

§ 20. 1. Niezwłocznie po upływie terminu do składania ofert przewodniczący komisji zwołuje posiedzenie, podczas którego komisja otwiera oferty złożone w terminie, a następnie, z zachowaniem kolejności ich złożenia, sporządza listę uczestników przetargu albo konkursu.

2. Listę, o której mowa w ust. 1, przewodniczący komisji przekazuje Prezesowi UKE niezwłocznie po jej sporządzeniu, w celu udostępnienia na stronie podmiotowej BIP UKE.

§ 21. 1. W przypadku złożenia oferty po upływie terminu wyznaczonego na złożenie ofert przewodniczący komisji przekazuje Prezesowi UKE ofertę bez jej otwierania.

2. Ofertę złożoną po terminie Prezes UKE zwraca bez otwierania.

§ 22. 1. W etapie I przetargu albo konkursu komisja sprawdza:

- 1) spełnienie określonych w dokumentacji warunków uczestnictwa w przetargu albo konkursie;
- 2) zgodność złożonej oferty z wymaganiami określonymi w dokumentacji.

2. Po zakończeniu badania ofert w etapie I, komisja podejmuje uchwałę, w której wskazuje:

- 1) oferty zakwalifikowane do etapu II przetargu albo konkursu;

2) oferty niezakwalifikowane do etapu II przetargu albo konkursu, podając przyczyny ich niezakwalifikowania.

3. Warunkiem zakwalifikowania oferty do etapu II przetargu albo konkursu jest spełnienie warunków i wymagań sprawdzanych w etapie I.

§ 23. W celu uzyskania opinii, o której mowa w art. 117 ust. 6 Prawa komunikacji elektronicznej, niezwłocznie po zakończeniu etapu I, komisja przekazuje Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów po jednym egzemplarzu każdej z ofert zakwalifikowanych do etapu II przetargu albo konkursu.

§ 24. 1. W etapie II przetargu albo konkursu komisja dokonuje oceny ofert w oparciu o kryteria określone w dokumentacji przetargowej albo dokumentacji konkursowej.

2. Ocena oferty w etapie II przetargu albo konkursu stanowi sumę punktów uzyskanych w tym etapie.

3. Po zakończeniu etapu II przetargu albo konkursu komisja podejmuje uchwałę, w której wskazuje liczbę punktów uzyskanych przez poszczególne oferty.

Rozdział 9

Przeprowadzanie aukcji

§ 25. W aukcji:

- 1) w ramach etapu I składa się ofertę wstępną;
- 2) w ramach etapu II składa się ofertę aukcyjną.

§ 26. W złożonej ofercie wstępnej podmiot składający ofertę może wprowadzić zmiany poprzez wycofanie tej oferty i złożenie nowej przed upływem terminu wyznaczonego na złożenie ofert wstępnych.

§ 27. 1. Niezwłocznie po upływie terminu do składania ofert wstępnych przewodniczący komisji zwołuje posiedzenie, podczas którego komisja otwiera oferty wstępne złożone w terminie, a następnie, z zachowaniem kolejności ich złożenia, sporządza listę uczestników aukcji.

2. Listę, o której mowa w ust. 1, przewodniczący komisji przekazuje Prezesowi UKE niezwłocznie po jej sporządzeniu, w celu udostępnienia na stronie podmiotowej BIP UKE.

§ 28. 1. W przypadku złożenia oferty wstępnej po upływie terminu do składania tych ofert przewodniczący komisji przekazuje Prezesowi UKE ofertę wstępną bez jej otwierania.

2. Ofertę wstępną złożoną po terminie Prezes UKE zwraca bez otwierania.

§ 29. 1. W etapie I aukcji komisja sprawdza:

- 1) spełnienie określonych w dokumentacji warunków uczestnictwa w aukcji;
- 2) zgodność złożonej oferty wstępnej z wymaganiami określonymi w dokumentacji.

2. Warunkiem zakwalifikowania oferty do etapu II aukcji jest spełnienie warunków i wymagań sprawdzanych w etapie I.

3. Po zakończeniu badania ofert w etapie I komisja podejmuje uchwałę, w której wskazuje:

- 1) oferty zakwalifikowane do etapu II aukcji;
- 2) oferty niezakwalifikowane do etapu II aukcji, podając przyczyny ich niezakwalifikowania.

§ 30. 1. Niezwłocznie po podjęciu uchwały, o której mowa w § 29 ust. 3, komisja sporządza listę uczestników zakwalifikowanych do etapu II aukcji.

2. Listę, o której mowa w ust. 1, przewodniczący komisji przekazuje Prezesowi UKE niezwłocznie po jej sporządzeniu, w celu udostępnienia na stronie podmiotowej BIP UKE.

§ 31. 1. Etap II aukcji jest przeprowadzany zgodnie z warunkami określonymi w dokumentacji aukcyjnej.

2. W przypadku gdy warunki określone w dokumentacji aukcyjnej przewidują prowadzenie licytacji podzielonej na rundy, Prezes UKE po zakończeniu ostatniej rundy w danym dniu aukcyjnym udostępnia na stronie podmiotowej BIP UKE informację o najwyższej zadeklarowanej kwocie na rezerwację częstotliwości lub zasobów orbitalnych.

§ 32. 1. Etap II aukcji kończy się w momencie wskazanym w dokumentacji aukcyjnej.

2. Po zakończeniu etapu II aukcji, komisja podejmuje uchwałę, w której wskazuje oceny punktowe uzyskane przez poszczególne oferty.

§ 33. Po zakończeniu etapu I oraz w trakcie etapu II aukcji, komisja komunikuje się z uczestnikiem aukcji w sposób określony w dokumentacji aukcyjnej.

Rozdział 10

Zakończenie postępowania selekcyjnego

§ 34. 1. Niezwłocznie po zakończeniu etapu II postępowania selekcyjnego, komisja sporządza protokół końcowy z przebiegu postępowania selekcyjnego oraz przekazuje go Prezesowi UKE wraz z ofertami oraz dokumentacją, o której mowa w § 16 ust. 6.

2. Protokół końcowy z przebiegu przetargu albo konkursu zawiera w szczególności:

- 1) oznaczenie czasu i miejsca przeprowadzenia etapów oceny ofert;
- 2) imiona i nazwiska członków komisji, ze wskazaniem czynności, w których brali udział;
- 3) listę ofert zwróconych bez otwierania;
- 4) listę ofert poddanych badaniu w etapie I przetargu albo konkursu;
- 5) listę ofert zakwalifikowanych oraz niezakwalifikowanych do oceny w etapie II przetargu albo konkursu, z podaniem przyczyn ich niezakwalifikowania;
- 6) liczbę punktów, jaką uzyskała każda oferta, w zakresie spełnienia poszczególnych kryteriów oceny ofert etapu II przetargu albo konkursu;
- 7) szczegółowe uzasadnienie rozstrzygnięć i ocen dokonywanych w czasie etapu II przetargu albo konkursu;
- 8) kolejność ofert wraz z ich oceną punktową ustaloną zgodnie z zasadami ustalania wyników przetargu albo konkursu wskazanymi w dokumentacji przetargowej albo dokumentacji konkursowej oraz wskazaniem, czy dana oferta osiągnęła albo nie osiągnęła minimum kwalifikacyjnego, jeżeli zostało określone w dokumentacji;
- 9) podpisy wszystkich członków komisji, a w przypadku braku podpisu - wzmiankę o przyczynie jego braku.

3. Protokół końcowy z przebiegu aukcji zawiera w szczególności:

- 1) oznaczenie czasu i miejsca przeprowadzenia etapu I aukcji;
- 2) imiona i nazwiska członków komisji, ze wskazaniem czynności, w których brali udział w etapie I aukcji;
- 3) listę ofert wstępnych zwróconych bez otwierania;
- 4) listę ofert wstępnych poddanych badaniu w etapie I aukcji;
- 5) listę ofert wstępnych, zakwalifikowanych oraz niezakwalifikowanych do etapu II aukcji, z podaniem przyczyn ich niezakwalifikowania;
- 6) wysokość ostatnich zadeklarowanych kwot na każdą rezerwację częstotliwości, ze wskazaniem uczestników aukcji, którzy daną kwotę zadeklarowali;
- 7) kolejność ofert aukcyjnych wraz z ich oceną punktową ustaloną zgodnie z zasadami ustalania wyników aukcji wskazanymi w dokumentacji aukcyjnej oraz wskazaniem, czy dana oferta osiągnęła albo nie osiągnęła minimum kwalifikacyjnego, jeżeli zostało określone w dokumentacji;
- 8) podpisy wszystkich członków komisji, a w przypadku braku podpisu - wzmiankę o przyczynie jego braku.

4. Komisja kończy pracę po złożeniu przez Prezesa UKE na protokole końcowym adnotacji o jego otrzymaniu wraz z datą otrzymania.

§ 35. 1. Niezwłocznie po złożeniu adnotacji na protokole końcowym, Prezes UKE ogłasza wyniki postępowania selekcyjnego na stronie podmiotowej BIP UKE.

2. Ogłoszenie wyników postępowania selekcyjnego zawiera w szczególności:

- 1) oznaczenie terminu, miejsca i przedmiotu postępowania selekcyjnego;
- 2) listę ofert zakwalifikowanych oraz niezakwalifikowanych do oceny w etapie II w przypadku przetargu albo konkursu albo listę ofert wstępnych zakwalifikowanych do etapu II aukcji;
- 3) listy lub listę, o których mowa w art. 120 ust. 1 Prawa komunikacji elektronicznej wraz z ich oceną punktową.

3. Ogłoszenie wyników postępowania selekcyjnego kończy postępowanie selekcyjne.

Rozdział 11

Wadium i depozyt

§ 36. 1. Uczestnik przetargu albo aukcji wnosi wadium na oprocentowany rachunek bankowy UKE podany w dokumentacji przetargowej albo dokumentacji aukcyjnej.

2. Wadium zwraca się na rachunek bankowy podany przez uczestnika przetargu albo aukcji.

3. Wadium zwraca się wraz z odsetkami wynikającymi z umowy rachunku bankowego, na którym było ono przechowywane, pomniejszone o koszty prowadzenia rachunku oraz prowizji bankowej za przelew wadium.

§ 37. 1. Uczestnik aukcji wnosi depozyt na oprocentowany rachunek bankowy UKE podany w dokumentacji aukcyjnej.

2. Depozyt zwraca się na rachunek bankowy podany przez uczestnika aukcji.

3. Depozyt zwraca się wraz z odsetkami wynikającymi z umowy rachunku bankowego, na którym był on przechowywany, pomniejszony o koszty prowadzenia rachunku oraz prowizji bankowej za przelew depozytu.

Rozdział 12

Przepisy przejściowe i końcowe

§ 38. Do postępowań selekcyjnego wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie rozporządzenia stosuje się przepisy dotychczasowe.

§ 39. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.²⁾

MINISTER CYFRYZACJI

²⁾ Niniejsze rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem Ministra Cyfryzacji z dnia 11 lipca 2019 r. w sprawie przetargu, aukcji oraz konkursu na rezerwację częstotliwości lub zasobów orbitalnych (Dz. U. \ poz. 1467), które traci moc z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, na podstawie art. 96 pkt 14 ustawy z dnia - Przepisy wprowadzające ustawę - Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. poz.....).

UZASADNIENIE

Projekt rozporządzenia Ministra Cyfryzacji w sprawie postępowania selekcyjnego na rezerwację częstotliwości lub zasobów orbitalnych stanowi wykonanie upoważnienia ustawowego zawartego w art. 126 ustawy z dnia – Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U....), zwanej dalej „Pke”. Niniejsza regulacja zastępuje rozporządzenie Ministra Cyfryzacji z dnia 11 lipca 2019 r. w sprawie przetargu, aukcji oraz konkursu na rezerwację częstotliwości lub zasobów orbitalnych (Dz.U. z 2019 r. poz. 1467), które traci moc z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, na podstawie art. 98 pkt 16 ustawy z dnia - ustawy wprowadzającej ustawę - Prawo komunikacji elektronicznej. Konieczność wydania nowego rozporządzenia wynika przede wszystkim z zastąpienia ustawy Prawo telekomunikacyjne nową ustawą regulującą rynek komunikacji elektronicznej w Polsce – ustawą Prawo komunikacji elektronicznej. Należy przy tym podkreślić, że zaproponowane regulacje nie ulegają zasadniczym i istotnym zmianom w stosunku do rozporządzenia wydanego na podstawie art. 120 ustawy Prawo telekomunikacyjne.

Projekt rozporządzenia określa:

- 1) tryb ogłaszania postępowania selekcyjnego na rezerwację częstotliwości lub zasobów orbitalnych, czyli przetargu, aukcji albo konkursu;
- 2) szczegółowe wymagania co do zawartości dokumentacji;
- 3) szczegółowe warunki i tryb organizowania, przeprowadzania i zakończenia postępowania selekcyjnego, w tym:
 - a) powoływania i pracy komisji przetargowej, konkursowej oraz aukcyjnej,
 - b) sposób wpłaty i zwrotu wadium - w przypadku przetargu oraz aukcji,
 - c) sposób wpłaty i zwrotu depozytu - w przypadku aukcji.

Projektowane rozporządzenie umożliwi sprawną realizację jednego z głównych obowiązków Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej (dalej jako Prezesa UKE), jakim jest wykonywanie zadań z zakresu gospodarki zasobami częstotliwościami i zasobami orbitalnymi. Zaproponowane regulacje są przede wszystkim skutkiem doświadczeń Prezesa UKE w zakresie przeprowadzania postępowań selekcyjnych w latach ubiegłych. Proponowane przepisy mają zapewnić organowi regulacyjnemu niezbędną elastyczność przy kształtowaniu poszczególnych postępowań selekcyjnych, np. w przypadku aukcji pozwolić na wybór najbardziej optymalnego w danym przypadku jej modelu.

Rozporządzenie będzie reguluje również kwestie związane z wadium i depozytem. Ustawa Pke

w przypadku aukcji przewiduje możliwość zastosowania instytucji depozytu, który będzie ulegał przypadkowi w sytuacjach określonych w ustawie. Wnoszenie depozytu ma m.in. na celu zabezpieczenie postępowania selekcyjnego przed nierzetelnym zachowaniem uczestników oraz zapobieganie składaniu tzw. pozornych ofert w aukcji. Ustawa określa minimalną i maksymalną wysokość depozytu, zasady zaliczania do na poczet opłaty za rezerwację częstotliwości oraz zwrotu i utraty. Projekt rozporządzenia wskazuje, że depozyt (podobnie jak wadium) będzie wnoszony na rachunek bankowy UKE podawany w dokumentacji i zwracany na rachunek bankowy podany przez uczestnika. Zwrot będzie następował wraz z odsetkami wynikającymi z umowy rachunku bankowego, przy czym kwota ta zostanie pomniejszona o koszty prowadzenia rachunku oraz prowizji bankowej za przelew depozytu (wadium). Zarówno depozyt, jak i wadium będą wnoszone na oprocentowany rachunek, co wynika z uwzględnienia interesu strony społecznej.

Przepisy dotyczące zawartości dokumentacji aukcyjnej powinny być w miarę ogólne i obejmować jedynie elementy wspólne dla wszystkich modeli aukcji. Bardziej szczegółowe regulacje np. z obowiązkiem określania w dokumentacji sposobu ustalenia kwoty postąpienia w rundzie aukcji, sposób ustalenia najwyższej zadeklarowanej kwoty dla każdej rundy aukcji, tryb awaryjny składania ofert powinny być określone w dokumentacji aukcyjnej gdyż m.in. te elementy nie będą adekwatne do każdego modelu aukcji.

W § 5 pkt 8 określającym katalog informacji, jakie powinna zawierać dokumentacja aukcyjna przewiduje się obowiązek określenia sposobu komunikacji komisji aukcyjnej z uczestnikami aukcji po zakończeniu etapu I oraz w trakcie etapu II aukcji. Należy przy tym wskazać, że w odniesieniu do pozostałych trybów postępowania selekcyjnego nie zawarto przepisu dotyczącego sposobu komunikacji komisji z uczestnikami postępowania przetargowego czy konkursowego. Wynika to z faktu, iż tylko w przypadku aukcji taka komunikacja de facto ma miejsce. Podyktowane jest to specyfiką aukcji, która jest procesem złożonym, długotrwałym (o czym świadczy już przeprowadzona aukcja na częstotliwości z zakresu 800 MHz), przeprowadzane są instruktaże składania ofert aukcyjnych (tzw. aukcje próbne), następnie w etapie II aukcji licytacje. Z tego względu w przypadku aukcji konieczna jest komunikacja komisji z uczestnikami aukcji oraz określenie sposobu tej komunikacji w dokumentacji aukcyjnej. Podobnie ze specyfiki aukcji, która jest postępowaniem rozłożonym w czasie wynika konieczność określenia trybu zgłaszania nieprawidłowości w etapie II aukcji (np. za pośrednictwem systemu teleinformatycznego), a także sposobu ustalenia prawa do składania ofert aukcyjnych (np. określenia punktów licytacyjnych).

W zakresie przepisów dotyczących prac komisji przetargowej, aukcyjnej albo konkursowej, rozporządzenie reguluje kwestię negatywnych przesłanek, których wystąpienie nie pozwala na bycie członkiem komisji. W tym zakresie wymagane jest złożenie odpowiedniego oświadczenia o braku wystąpienia negatywnych przesłanek po sporządzeniu listy oferentów. W przypadku niezłożenia oświadczenia lub w przypadku zmiany stanu objętego oświadczeniem Prezes UKE odwołuje członka komisji. Projekt nie precyzuje przy tym skutków odwołania członka dla ważności czynności, w których on uczestniczył. Należy bowiem wskazać, że czynności związane z otwarciem ofert mają charakter techniczny i brak jest potrzeby powtarzania tych czynności. Wymóg, aby czynności należało powtórzyć wpłynąłby negatywnie na przebieg postępowania. Należy uznać, że brak regulacji wskazuje, że nie ma obowiązku powtarzania czynności, w których uczestniczył członek komisji, który spełnia warunki wyłączające go z członkostwa w komisji.

W projekcie rozporządzenia zawarto również przepis, zgodnie z którym do czasu zakończenia przetargu, aukcji albo konkursu, dostęp do dokumentacji z prac komisji posiadają tylko Prezes UKE, członkowie komisji oraz osoby upoważnione przez Prezesa UKE. Wynika to z faktu, iż to Prezes UKE zgodnie z przepisami ustawy Prawo telekomunikacyjne jest odpowiedzialny za przeprowadzenie postępowania selekcyjnego. Powinien mieć zatem prawo do upoważnienia innych osób, np. pracowników UKE do dostępu do dokumentacji z prac komisji. Może następować to, w szczególności, w celach zwrócenia się do komórek organizacyjnych właściwych w sprawach obsługi prawnej czy gospodarowania częstotliwościami o opinię, uzyskaniu informacji od komórek organizacyjnych UKE właściwych w sprawach finansowych, czy uiszczona została kwota wadium czy depozytu. Dodatkowo, w przypadku przeprowadzania aukcji z wykorzystaniem systemu teleinformatycznego administrator systemu będzie musiał posiadać dostęp do danych zawartych w systemie niezbędnych dla zapewnienia jego prawidłowego funkcjonowania.

Projekt przewiduje również możliwość udostępnienia ofert Prezesowi UOKiK celem uzyskania jego opinii w zakresie zachowania warunków konkurencyjności. Zgodnie z literalnym brzmieniem art. 117 ust. 6 Pke opinii zasięga Prezes UKE, rozporządzenie natomiast wskazuje, iż czynności tej dokonuje komisja. Należy bowiem wskazać, iż Prezes UKE sam osobiście nie dokonuje wszystkich czynności związanych z postępowaniem selekcyjnym, za którego przeprowadzenie jest odpowiedzialny. Działa w tym przypadku w jego imieniu

komisja. Przekazanie do Prezesa UOKiK ofert celem uzyskania jego opinii ma charakter techniczny. Jest dokonywane w imieniu Prezesa UKE przez komisję.

W projektowanym rozporządzeniu utrzymano nieco odmienne zasady publikowania rozstrzygnięć komisji na poszczególnych etapach postępowań selekcyjnych. W przypadku przetargu i konkursu na stronie podmiotowej BIP UKE udostępniane są jedynie sporządzone przez komisję listy uczestników przetargu bądź konkursu (podmioty które złożyły oferty w terminie). W przypadku aukcji dodatkowo publikacji podlega lista uczestników zakwalifikowanych do II etapu aukcji. Brak publikacji tej listy w przypadku konkursu czy przetargu wynika z różnic dzielących te postępowania i tryb aukcyjny. Specyfika aukcji polega na tym, iż jest to długotrwałe postępowanie, mogą być przeprowadzane instruktaże składania ofert aukcyjnych (tzw. aukcje próbne), a także prowadzone są następnie licytacje. Do tych czynności uczestnicy aukcji muszą się przygotować dlatego publikacji podlega również lista oferentów zakwalifikowanych do II etapu aukcji.

W projektowanym rozporządzeniu utrzymano także elastyczną regulację odnośnie do momentu zakończenia aukcji. Zrezygnowano w tym zakresie z określania w rozporządzeniu kwestii długości trwania aukcji, co wynika przede wszystkim z faktu istnienia w ustawie Pke odpowiednich środków zabezpieczających aukcję. Moment zakończenia etapu II aukcji powinien zostać ustalony przez Prezesa UKE w dokumentacji i dostosowany do wybranego modelu aukcji.

Rozporządzenie wejdzie w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Projekt rozporządzenia nie jest sprzeczny z prawem Unii Europejskiej.

Projektowana regulacja nie zawiera przepisów technicznych w rozumieniu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039 oraz z 2004 r. poz. 597) i nie podlega notyfikacji Komisji Europejskiej.

Projektowana regulacja nie będzie wymagała notyfikacji Komisji Europejskiej w trybie ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej (Dz. U. z 2018 r. poz. 362).

Projekt nie wymaga przedłożenia instytucjom i organom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu, w celu uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnienia.

Projekt został udostępniony na stronie Rządowego Centrum Legislacji w serwisie „Rządowy Proces Legislacyjny” oraz w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Ministra Cyfryzacji, zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248.).

Wejście w życie rozporządzenia nie będzie miało wpływu na działalność mikroprzedsiębiorców, małych i średnich przedsiębiorców.

<p>Nazwa projektu Rozporządzenie Ministra Cyfryzacji w sprawie postępowania selekcyjnego na rezerwację częstotliwości lub zasobów orbitalnych</p> <p>Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące KPRM</p> <p>Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Janusz Cieszyński – Sekretarz Stanu w KPRM</p> <p>Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu</p>	<p>Data sporządzenia</p> <p>Źródło: art. 126 ustawy z dnia – Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. z), Prawo UE</p> <p>Nr w wykazie prac</p>
---	--

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Konieczność wydania nowego rozporządzenia wynika z zastąpienia ustawy Prawo telekomunikacyjne nową ustawą regulującą rynek komunikacji elektronicznej w Polsce – ustawą Prawo komunikacji elektronicznej. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 120 ustawy Prawo telekomunikacyjne, zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 126 ustawy Prawo komunikacji elektronicznej, jednak nie dłużej niż przez 24 miesiące od czasu wejścia w życie tej ustawy. Art. 126 ustawy Prawo komunikacji elektronicznej wprowadza zatem delegację dla ministra właściwego do spraw informatyzacji do wydania aktu wykonawczego regulującego procedurę i przebieg postępowania selekcyjnego na rezerwację częstotliwości lub zasobów orbitalnych. Treść upoważnienia ustawowego zasadniczo powiela treść upoważnienia z art. 120 ustawy Prawo telekomunikacyjne. Różnicą jest wprowadzenie do ustawy Prawo komunikacji elektronicznej pojęcia „postępowania selekcyjnego”, przez które należy rozumieć przetarg, aukcję albo konkurs. Pojęcie to zostało także wprowadzone do przepisów rozporządzenia.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Projektowane rozporządzenie ma również na celu zapewnienie Prezesowi Urzędu Komunikacji Elektronicznej możliwości korzystania z wszystkich narzędzi jakimi organ ten dysponuje, przydzielając prawa do użytkowania częstotliwości radiowych lub zasobów orbitalnych. Proponowane przepisy mają również umożliwić Prezesowi UKE jak największą elastyczność w kształtowaniu konkretnego postępowania selekcyjnego, w tym np. wybór optymalnego modelu aukcji. W tym celu np. przepisy dotyczące zawartości dokumentacji aukcyjnej zawierają jedynie elementy dokumentacji aukcyjnej wspólne dla wszystkich stosowanych obecnie powszechnie na świecie modeli aukcji.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Przedmiot rozporządzenia dotyczy szczegółowej kwestii procedury przeprowadzenia postępowania selekcyjnego, w związku z czym nie było przeprowadzane porównanie międzynarodowe.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej	1	Informacja ogólnodostępna	Prezes UKE jest organem regulacyjnym w dziedzinie rynku usług komunikacji elektronicznej i prowadzi postępowanie selekcyjne, regulowane rozporządzeniem
Podmioty biorące udział w postępowaniach	Nie jest możliwe oszacowanie liczby		Rozporządzenie określa warunki organizowania,

selekcyjnych	podmiotów, gdyż warunki uczestnictwa w postępowaniu selekcyjnym określone są odrębnie dla każdego postępowania i mogą się różnić, co w konsekwencji ma wpływ na liczbę uczestników postępowania selekcyjnego. Podmiot biorący udział w postępowaniu selekcyjnym nie musi być przedsiębiorcą komunikacji elektronicznej ani przedsiębiorcą telekomunikacyjnym		prowadzenia, zakończenia postępowania selekcyjnego, w którym podmioty te biorą udział.
--------------	--	--	--

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingskiej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248, z późn. zm.) projektowane rozporządzenie zostanie udostępnione na stronie podmiotowej Biuletynu Informacji Publicznej KPRM oraz w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji, w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny.

Wyniki konsultacji społecznych zostaną omówione w raporcie z konsultacji publicznych i opiniowania, stanowiącym załącznik do OSR.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

(ceny stałe z r.)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]											
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Łącznie (0-10)
Dochody ogółem												
budżet państwa												
JST												
pozostałe jednostki (oddzielnie)												
Wydatki ogółem												
budżet państwa												
JST												
pozostałe jednostki (oddzielnie)												
Saldo ogółem												
budżet państwa												
JST												
pozostałe jednostki (oddzielnie)												
Źródła finansowania	Wejście w życie projektowanego rozporządzenia nie spowoduje skutków dla sektora finansów publicznych, w tym dochodów i wydatków budżetu państwa oraz samorządu terytorialnego.											

Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Nie dotyczy
--	-------------

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe

		Skutki						
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0-10)
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z r.)	duże przedsiębiorstwa							
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw							
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe							
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa							
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw							
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe							
Niemierzalne								

Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Projektowane rozporządzenie będzie nie będzie miało wpływu na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na sytuację ekonomiczną i społeczną rodziny, a także osób niepełnosprawnych oraz osób starszych.
--	--

8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu

☒ nie dotyczy	
Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).	☐ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy
☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektronizacji.	☐ tak ☐ nie ☒ nie dotyczy

Komentarz:

9. Wpływ na rynek pracy

Projektowane rozporządzenie nie będzie miało wpływu na rynek pracy.

10. Wpływ na pozostałe obszary		
☐ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☐ inne:	☐ demografia ☐ mienie państwowe	☐ informatyzacja ☐ zdrowie
Omówienie wpływu	Nie dotyczy.	
11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego		
Projektowane rozporządzenie wejdzie w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.		
12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?		
Nie dotyczy.		
13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)		
Nie dotyczy.		

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA CYFRYZACJI¹⁾

z dnia

w sprawie pozwoleń dla służby radiokomunikacyjnej amatorskiej

Na podstawie art. 144 ust. 6 ustawy z dnia ... – Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. ... poz. ...) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) szczegółowy zakres pozwoleń dla służby radiokomunikacyjnej amatorskiej na używanie urządzeń radiowych nadawczych lub nadawczo-odbiorczych, zwanych dalej „pozwoleńiami”;
- 3) wymagania niezbędne do uzyskania pozwoleń;
- 4) zakres wymogów egzaminacyjnych;
- 5) tryb przeprowadzania egzaminów, w tym egzaminów poprawkowych;
- 6) tryb powoływania komisji egzaminacyjnej;
- 7) wysokość opłat za przeprowadzenie egzaminu i wydanie pozwolenia;
- 8) okres ważności pozwoleń;
- 9) sposób identyfikacji stacji amatorskiej.

§ 2. Użyte w rozporządzeniu określenia oznaczają:

- 1) stacja amatorska - urządzenie albo urządzenia radiowe nadawcze lub nadawczo-odbiorcze wraz z systemem albo systemami antenowymi niezbędne do wykonywania w jednej lokalizacji służby radiokomunikacyjnej amatorskiej;
- 2) prefiks - jeden z następujących układów dwóch liter albo cyfry i litery: HF, SN, SO, SP, SQ, SR, 3Z, przeznaczony przez Międzynarodowy Związek Telekomunikacyjny do wykorzystania przez administrację Rzeczypospolitej Polskiej do tworzenia znaków wywoławczych;
- 3) znak wywoławczy - unikalny ciąg liter łacińskich i cyfr arabskich identyfikujący stację amatorską.

¹⁾ Minister Cyfryzacji kieruje działem administracji rządowej – informatyzacja, na podstawie § 1 ust. 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 6 października 2020 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Cyfryzacji (Dz. U. poz. 1716).

§ 3. 1. Ustala się zakres pozwoleń:

1) pozwolenie kategorii 1 - pozwolenie uprawniające do używania stacji amatorskiej pracującej we wszystkich zakresach częstotliwości przeznaczonych dla służby radiokomunikacyjnej amatorskiej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej:

a) z maksymalną mocą wyjściową nadajnika 750 W dla częstotliwości nie większej niż 30 MHz,

b) z maksymalną mocą wyjściową nadajnika 150 W, a z wykorzystaniem modulacji jednowstęgowej maksymalną mocą wyjściową nadajnika 500 W, dla częstotliwości większej niż 30 MHz;

2) pozwolenie kategorii 3 - pozwolenie uprawniające do używania stacji amatorskiej pracującej z maksymalną mocą wyjściową nadajnika 100 W, w zakresach częstotliwości 1810-2000 kHz, 3500-3800 kHz, 7000-7200 kHz, 14000-14350 kHz, 21000-21450 kHz, 28000-29700 kHz, 144-146 MHz, 430-440 MHz i 10,0-10,5 GHz, przeznaczonych dla służby radiokomunikacyjnej amatorskiej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;

3) pozwolenie kategorii 5 - pozwolenie uprawniające do używania stacji amatorskiej bezobsługowej pracującej:

a) z maksymalną mocą wyjściową nadajnika 50 W dla określonej w pozwoleniu częstotliwości nie większej niż 30 MHz,

b) z maksymalną mocą wyjściową nadajnika 15 W dla określonej w pozwoleniu częstotliwości większej niż 30 MHz

- we wszystkich zakresach przeznaczonych dla służby radiokomunikacyjnej amatorskiej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;

4) pozwolenie dodatkowe - pozwolenie uprawniające do używania stacji amatorskiej pracującej z maksymalną mocą wyjściową nadajnika określoną w tym pozwoleniu, nie większą niż 1000 W, we wszystkich zakresach częstotliwości przeznaczonych dla służby radiokomunikacyjnej amatorskiej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w celu udziału w zawodach lub zapewnienia innego okazjonalnego przekazu informacji.

2. Dopuszcza się używanie stacji amatorskiej poza lokalizacją określoną w pozwoleniach, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i 2.

§ 4. Pozwolenie kategorii 1 wydaje się :

1) osobie fizycznej, która:

a) złożyła z wynikiem pozytywnym egzamin przed komisją egzaminacyjną dla służby radiokomunikacyjnej amatorskiej z zakresu wiedzy i umiejętności niezbędnych do używania stacji amatorskiej pracującej we wszystkich zakresach częstotliwości przeznaczonych dla

służby radiokomunikacyjnej amatorskiej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub przedstawi dokument potwierdzający posiadanie tej wiedzy i umiejętności wydany przez uprawniony organ zagraniczny albo

b) posiada pozwolenie wydane przez uprawniony organ zagraniczny, nadające jej co najmniej uprawnienia określone w § 3 ust. 1 pkt 1, jeżeli osoba ubiegająca się o pozwolenie jest obywatelem państwa niebędącego członkiem Europejskiej Konferencji Administracji Poczтовых i Telekomunikacyjnych (CEPT);

2) osobie prawnej, w tym terenowej jednostce organizacyjnej stowarzyszenia posiadającego osobowość prawną, a także stowarzyszeniu zwykłemu w rozumieniu ustawy z dnia 7 kwietnia 1989 r. - Prawo o stowarzyszeniach (Dz. U. z 2019 poz. 713 oraz z 2020 poz. 695 i 1086), które przedłożą zgodę osoby odpowiedzialnej za pracę stacji amatorskiej, posiadającej pozwolenie kategorii 1 lub równoważny dokument wydany przez uprawniony organ zagraniczny, oraz które ukończyły 18 lat.

§ 5. Pozwolenie kategorii 3 wydaje się osobie fizycznej, która:

1) złożyła z wynikiem pozytywnym egzamin przed komisją egzaminacyjną dla służby radiokomunikacyjnej amatorskiej z zakresu wiedzy i umiejętności niezbędnych do używania stacji amatorskiej pracującej z maksymalną mocą wyjściową nadajnika 100 W, w zakresach częstotliwości 1810-2000 kHz, 3500-3800 kHz, 7000-7200 kHz, 14000-14350 kHz, 21000-21450 kHz, 28000-29700 kHz, 144-146 MHz, 430-440 MHz i 10,0-10,5 GHz, przeznaczonych dla służby radiokomunikacyjnej amatorskiej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub

2) przedstawi dokument potwierdzający posiadanie tej wiedzy i umiejętności wydany przez uprawniony organ zagraniczny.

§ 6. Pozwolenie kategorii 5 wydaje się osobie prawnej, w tym terenowej jednostce organizacyjnej stowarzyszenia posiadającego osobowość prawną, a także stowarzyszeniu zwykłemu w rozumieniu ustawy z dnia 7 kwietnia 1989 r. - Prawo o stowarzyszeniach, które przedłożą zgodę osoby odpowiedzialnej za pracę stacji amatorskiej, posiadającej pozwolenie kategorii 1 lub równoważny dokument wydany przez uprawniony organ zagraniczny, oraz która ukończyła 18 lat.

§ 7. Pozwolenie dodatkowe wydaje się

osobie prawnej, w tym terenowej jednostce organizacyjnej stowarzyszenia posiadającego osobowość prawną, a także stowarzyszeniu zwykłemu w rozumieniu ustawy z dnia 7 kwietnia 1989 r. - Prawo o stowarzyszeniach która posiada pozwolenie kategorii 1.

§ 8. Zakres wymogów egzaminacyjnych dla osób ubiegających się o pozwolenie w służbie radiokomunikacyjnej amatorskiej określa załącznik nr 1 do rozporządzenia

§ 9. 1. Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej, zwany dalej „Prezesem UKE”, powołuje komisje egzaminacyjne do spraw operatorów urządzeń radiowych w służbie radiokomunikacyjnej amatorskiej, zwane dalej „komisjami egzaminacyjnymi”.

2. Prezes UKE wyznacza przewodniczącego komisji egzaminacyjnej, jego zastępców i sekretarza komisji egzaminacyjnej oraz siedzibę sekretariatu komisji egzaminacyjnej.

§ 10. 1. Egzaminy, w tym egzaminy poprawkowe, przeprowadza się na sesjach egzaminacyjnych, zwanych dalej „sesjami”.

2. Sesją kieruje przewodniczący komisji egzaminacyjnej albo jeden z jego zastępców, zwany dalej „przewodniczącym sesji”, przy pomocy sekretarza sesji.

3. Egzamin przeprowadza zespół egzaminacyjny składający się z przewodniczącego sesji oraz członków komisji egzaminacyjnej, w tym sekretarza sesji, wyznaczonych przez przewodniczącego komisji egzaminacyjnej spośród członków danej komisji, w liczbie od 3 do 8 osób.

4. Skład zespołu egzaminacyjnego przewodniczący komisji egzaminacyjnej wyznacza w sposób zapewniający prawidłowy przebieg danej sesji.

5. Harmonogram sesji dla służby radiokomunikacyjnej amatorskiej na kolejny rok kalendarzowy, zwany dalej „harmonogramem”, ustala raz do roku Prezes UKE i ogłasza go na stronie podmiotowej Biuletynu Informacji Publicznej Urzędu Komunikacji Elektronicznej w terminie do dnia 31 grudnia. Prezes UKE może wyznaczyć dodatkową sesję, określając jej termin i miejsce.

§ 11. 1. Komisją egzaminacyjną kieruje przewodniczący komisji egzaminacyjnej, do którego zadań należy w szczególności:

- 1) wyznaczanie, spośród członków komisji egzaminacyjnej, osób pełniących funkcję egzaminatorów w zespole egzaminacyjnym do przeprowadzenia egzaminu w danej sesji, a także wskazywanie spośród nich przewodniczącego sesji oraz sekretarza sesji;
- 2) proponowanie formy każdego egzaminu i języka, w którym zostanie on przeprowadzony;
- 3) sprawowanie nadzoru nad zapewnieniem realizacji wymagań dla miejsca egzaminu;
- 4) podpisywanie dokumentów potwierdzających wynik złożonego egzaminu;
- 5) opracowywanie i przedkładanie Prezesowi UKE rocznego sprawozdania z działalności komisji egzaminacyjnej, w terminie do dnia 31 stycznia następnego roku;
- 6) wyznaczanie do przeprowadzenia egzaminu, na wniosek zdającego egzamin poprawkowy, innej osoby, spośród członków komisji egzaminacyjnej, niż osoba będąca w składzie zespołu egzaminacyjnego podczas sesji, w której zdający nie zdał egzaminu.

2. W czasie nieobecności przewodniczącego komisji komisją egzaminacyjną kieruje wyznaczony przez niego zastępca.

§ 12. 1. Do zadań sekretarza komisji egzaminacyjnej należy:

- 1) rejestrowanie dokumentów związanych z przeprowadzaniem egzaminu w informatycznym systemie wspomaganym obiegu dokumentów;
- 2) zapewnienie realizacji wymagań dla miejsca egzaminu;
- 3) prowadzenie rejestru osób, które złożyły egzamin z w systemie informatycznym;
- 4) przygotowywanie propozycji formy każdego egzaminu oraz języka, w którym zostanie on przeprowadzony.

2. Do dokumentów, o których mowa w ust. 1 pkt 1, należą w szczególności:

- 1) wniosek o przeprowadzenie egzaminu wraz z załącznikami, o których mowa w §16 ust. 4;
- 2) indywidualna karta egzaminacyjna zdającego, zwana dalej „kartą egzaminacyjną”;
- 3) zawiadomienie o nieprzystąpieniu zainteresowanego do egzaminu, o którym mowa w § 27 ust. 4;
- 4) wniosek o wyznaczenie terminu egzaminu poprawkowego.

§ 13. Do zadań przewodniczącego sesji należy kierowanie sesją, w szczególności:

- 1) sprawdzanie realizacji wymagań dla miejsca egzaminu;
- 2) ustalanie harmonogramu pracy zespołu egzaminacyjnego;
- 3) informowanie osoby przystępującej do egzaminu, zwanej dalej „zdającym”, przed rozpoczęciem sesji, o obowiązujących regulacjach prawnych dotyczących wydawania pozwoleń, w szczególności trybu przeprowadzania egzaminu;
- 4) zatwierdzanie protokołu sesji.

§ 14. 1. Do zadań sekretarza sesji należy:

- 1) przygotowanie kart egzaminacyjnych;
- 2) wydanie zdającemu karty egzaminacyjnej;
- 3) sporządzanie protokołu sesji;
- 4) odbiór karty egzaminacyjnej od zdającego i poinformowanie go o wyniku egzaminu, a w przypadku niezdania egzaminu - poinformowanie o prawie przystąpienia do egzaminu poprawkowego, wraz ze wskazaniem możliwych miejsc oraz terminów przeprowadzenia tego egzaminu;
- 5) przekazywanie dokumentów związanych z przeprowadzaniem egzaminu sekretarzowi komisji egzaminacyjnej, po zakończeniu sesji, zgodnie z harmonogramem pracy zespołu egzaminacyjnego.

2. Protokół sesji zawiera:

- 1) listę członków zespołu egzaminacyjnego pełniących funkcję egzaminatorów, w tym imię i nazwisko przewodniczącego sesji oraz sekretarza sesji;
- 2) oznaczenie miejsca oraz daty przeprowadzenia egzaminu;
- 3) listę zdających, z podaniem ocen z poszczególnych przedmiotów egzaminacyjnych;
- 4) podpisy członków zespołu egzaminacyjnego, w tym przewodniczącego sesji.

§ 15. Do zadań członka komisji egzaminacyjnej, który pełni funkcję egzaminatora, należy:

- 1) sprawdzanie tożsamości zdających;
- 2) egzaminowanie zdających;
- 3) sprawdzanie poprawności odpowiedzi w arkuszach egzaminów testowych;
- 4) wpisywanie oceny do karty egzaminacyjnej i poświadczanie wpisu własnoręcznym podpisem.

§ 16. 1. Osoba ubiegająca się o przystąpienie do egzaminu składa do sekretariatu komisji wniosek o przeprowadzenie egzaminu, w terminie co najmniej 14 dni przed wskazanym we wniosku terminem egzaminu.

2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, powinien zawierać:

- 1) imię i nazwisko;
- 2) datę i miejsce urodzenia;
- 3) nazwisko rodowe;
- 4) określenie posiadanego obywatelstwa;
- 5) adres do korespondencji.
- 6) numer PESEL, jeżeli go posiada, oraz nazwę, serię i numer dokumentu potwierdzającego tożsamość oraz datę jego wydania i termin ważności, a w przypadku cudzoziemca, który nie jest obywatelem państwa członkowskiego albo Konfederacji Szwajcarskiej - numer paszportu lub karty pobytu oraz datę ich wydania i termin ważności.

3. Do wniosku o przeprowadzenie egzaminu należy dołączyć kopie dowodów opłat za przeprowadzenie egzaminu.

4. Do egzaminu może przystąpić osoba, która spełnia wymagania określone odpowiednio w ust. 1-3

§ 17. Egzamin przeprowadza się jednoetapowo. Przedmioty egzaminacyjne oraz wymagania dla miejsca egzaminu określa załącznik nr 2 do rozporządzenia.

§ 18. 1. Egzamin przeprowadza się w języku polskim lub angielskim, w formie ustnej lub pisemnej i w formie praktycznego sprawdzianu umiejętności obsługi urządzeń radiowych na urządzeniach rzeczywistych lub symulatorach.

2. Formę egzaminu w służbie radiokomunikacyjnej amatorskiej, a także język, w jakim będzie on przeprowadzony, ogłasza Prezes UKE w Dzienniku Urzędowym UKE i na stronie podmiotowej Biuletynu Informacji Publicznej Urzędu Komunikacji Elektronicznej co najmniej na 14 dni przed sesją.

§ 19. 1. Egzamin z każdego przedmiotu egzaminacyjnego składa się z 5 do 20 pytań egzaminacyjnych.

2. Za odpowiedź na każde pytanie egzaminacyjne można uzyskać od 0 do 5 punktów całkowitych.

3. W zależności od sumy punktów uzyskanych w wyniku egzaminu z każdego przedmiotu egzaminacyjnego można uzyskać ocenę:

1) pozytywną - za uzyskanie co najmniej 60% maksymalnej liczby punktów;

2) negatywną - za uzyskanie mniej niż 60% maksymalnej liczby punktów.

4. Egzamin uważa się za zdany, jeżeli zdający otrzymał z każdego z przedmiotów egzaminacyjnych ocenę pozytywną.

5. Oceny z poszczególnych przedmiotów egzaminacyjnych na egzaminie przeprowadzonym w formie pisemnej, ustnej lub w formie praktycznego sprawdzianu umiejętności obsługi urządzeń radiowych są wpisywane niezwłocznie do karty egzaminacyjnej wydawanej zdającemu przez sekretariat. Kartę egzaminacyjną zwraca się sekretarzowi sesji w czasie bieżącej sesji. Niezwroćenie karty jest równoznaczne z niezdaniem całego egzaminu.

6. Z przebiegu sesji sekretarz sesji sporządza protokół, z podaniem ocen z poszczególnych przedmiotów egzaminacyjnych. Protokół podpisują członkowie zespołu egzaminacyjnego i przewodniczący sesji. Podpisany protokół jest przekazywany niezwłocznie przewodniczącemu komisji egzaminacyjnej.

§ 20. 1. Osobie, która uzyskała pozytywną ocenę z egzaminu z co najmniej jednego przedmiotu egzaminacyjnego, przysługuje prawo jednokrotnego przystąpienia do egzaminu poprawkowego nie później niż do końca roku kalendarzowego następującego po roku w którym zostały ogłoszone wyniki egzaminu.

2. Zakres egzaminu poprawkowego obejmuje sprawdzenie wiedzy i umiejętności z przedmiotów, które nie zostały zdane w trakcie egzaminu.

§ 21. 1. Wysokość opłaty za przeprowadzenie egzaminu z zakresu wiedzy i umiejętności niezbędnych do używania stacji amatorskiej pracującej:

1) we wszystkich zakresach częstotliwości przeznaczonych dla służby radiokomunikacyjnej amatorskiej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej wynosi 150 zł,

2) z maksymalną mocą wyjściową nadajnika 100 W, w zakresach częstotliwości 1810-2000 kHz, 3500-3800 kHz, 7000-7200 kHz, 14000-14350 kHz, 21000-21450 kHz, 28000-29700 kHz, 144-146 MHz, 430-440 MHz i 10,0-10,5 GHz, przeznaczonych dla służby radiokomunikacyjnej amatorskiej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej wynosi 75 zł,

2. Opłata za przeprowadzenie egzaminu poprawkowego wynosi 50% kwoty, o której mowa w ust. 1.

3. W przypadku nieprzystąpienia do egzaminu opłata za przeprowadzenie egzaminu:

- 1) na wniosek zainteresowanego podlega zwrotowi albo
- 2) podlega zaliczeniu na poczet opłaty za przeprowadzenie egzaminu w innym terminie, pod warunkiem zawiadomienia o tym sekretarza komisji egzaminacyjnej nie później niż w dniu egzaminu.

§ 22. Wysokość opłaty za wydanie pozwolenia:

- 1) kategorii 1, 3 i 5 wydawanego osobie fizycznej wynosi 100 zł,
- 2) kategorii 1 i 5 oraz pozwolenia dodatkowego wydawanego osobie prawnej wynosi 100 zł, chyba że osoba w dniu składania wniosku o wydanie pozwolenia posiada status organizacji pożytku publicznego w rozumieniu ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie (Dz.U. z 2020 r. poz. 1057).

§ 23. Uzyskanie pozwolenia, o którym mowa w § 4, § 5 i § 7, przez osobę fizyczną, która nie ukończyła 18 lat, wymaga uprzedniego wyrażenia pisemnej zgody przez jej przedstawiciela ustawowego.

§ 24. Pozwolenia wydaje się na okres:

- 1) 25 lat - w przypadku pozwoleń kategorii 1 i 3;
- 2) 10 lat - w przypadku pozwolenia kategorii 5;
- 3) 12 miesięcy - w przypadku pozwolenia dodatkowego.

§ 25. 1. Stację amatorską identyfikuje się za pomocą znaku wywoławczego, który zawiera:

- 1) prefiks;
- 2) cyfrę arabską z zakresu od 0 do 9;
- 3) kombinację maksymalnie:
 - a) 7 znaków, składających się z liter i cyfr arabskich, z których ostatni jest literą - w przypadku pozwoleń dodatkowych,
 - b) 4 znaków, składających się z liter i cyfr arabskich, z których ostatni jest literą - w przypadku pozostałych kategorii pozwoleń.

2. Znak wywoławczy przydzielany w pozwoleniu:

- 1) kategorii 1 i 3 rozpoczyna się prefiksem SP, SQ, SO;

2) kategorii 5 rozpoczyna się prefiksem SR;

3) dodatkowym rozpoczyna się prefiksem SN, 3Z, HF

- których wykorzystywanie przy przydzielaniu znaku wywoławczego w pozwoleniu innego rodzaju jest niedopuszczalne.

§ 26. Znak wywoławczy przydziela się, mając na uwadze propozycję zawartą we wniosku o wydanie pozwolenia, jeżeli znak ten nie został już przydzielony innej stacji amatorskiej.

§ 27. 1. Świadczenia operatora radiowego w służbie radiokomunikacyjnej amatorskiej i pozwolenia radiowe wydane przed dniem wejścia w życie rozporządzenia zachowują ważność przez okres, na jaki zostały wydane.

2. Dokumenty o których mowa w ust. 1 uprawniające do obsługi urządzeń radiowych w służbie radiokomunikacyjnej amatorskiej, wydane przed dniem wejścia w życie rozporządzenia, na wniosek osoby zainteresowanej, złożony w terminie ważności tych dokumentów, podlegają wymianie na zgodne z wnioskiem, odpowiednie, określone w rozporządzeniu pozwolenie.

3. Do wniosku, o którym mowa w ust. 2, dołącza się kopię dokumentu lub dokumentów uprawniających do obsługi urządzeń radiowych oraz kopię dowodu opłaty za wymianę tego dokumentu.

§ 28. Do wniosków o wydanie pozwoleń złożonych przed dniem wejścia w życie rozporządzenia stosuje się przepisy tego rozporządzenia.

§ 29. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

MINISTER CYFRYZACJI

Załączniki
do rozporządzenia
Ministra Cyfryzacji
z dnia
(poz. ...)

Załącznik nr 1

**ZAKRES WYMOGÓW EGZAMINACYJNYCH DLA OSÓB UBIEGAJĄCYCH SIĘ O
POZWOLENIE W SŁUŻBIE RADIOKOMUNIKACYJNEJ AMATORSKIE**

1. Osoba ubiegająca się o pozwolenie w służbie radiokomunikacyjnej do używania stacji pracującej we wszystkich zakresach częstotliwości przeznaczonej dla służby radiokomunikacyjnej amatorskiej powinna wykazać się:

1) wiedzą techniczną z zakresu radioelektroniki w zakresie:

a) podstaw elektrotechniki, podstaw radiotechniki i promieniowania elektromagnetycznego: przewodnictwo elektryczne, źródła elektryczności, pole elektryczne, magnetyczne i elektromagnetyczne, sygnały sinusoidalne, niesinusoidalne i zmodulowane, moc i energia,

b) budowy i zastosowania elementów elektronicznych, takich jak: rezystory, kondensatory, cewki, transformatory, diody, tranzystory, układy scalone,

c) układów elektronicznych, takich jak: łączenie elementów obwodów, filtry, zasilacze, wzmacniacze, demodulatory, generatory, pętla synchronizacji fazowej (PLL),

d) techniki odbioru radiowego, w tym: rodzaj odbiorników, ich schematy blokowe, budowa, działanie poszczególnych stopni, podstawowe parametry odbiorników,

e) techniki nadawania, w tym: rodzaje nadajników, ich schematy blokowe, budowa i działanie poszczególnych stopni, podstawowe parametry nadajników,

f) rodzajów i charakterystyk anten oraz rodzajów linii zasilających,

g) propagacji fal radiowych,

h) miernictwa radioelektronicznego, w szczególności pomiarów oraz budowy przyrządów pomiarowych:

- napięć i prądów stałych, przemiennych małej i wysokiej częstotliwości,

- częstotliwości,

- rezystancji, indukcyjności i pojemności,

- mocy,

- głębokości modulacji,

- dopasowania linii przesyłowych,

i) zakłóceń radioelektrycznych, w tym: źródła zakłóceń, przyczyny zakłóceń w sprzęcie elektronicznym, urządzenia przeciwzakłóceniowe,

j) podstawowych wymogów kompatybilności elektromagnetycznej urządzeń radiowych;

2) wiedzą z zakresu bezpieczeństwa pracy przy urządzeniach elektrycznych i nadawczych dotyczącą:

a) przepływu prądu elektrycznego przez ciało człowieka,

b) porażen i ochrony przeciwporażeniowej,

c) udzielania pierwszej pomocy,

d) wpływu pola elektromagnetycznego na organizm ludzki,

e) ochrony środowiska naturalnego przed promieniowaniem elektromagnetycznym,

f) ochrony odgromowej,

g) przepisów przeciwpożarowych przy pracy z urządzeniami elektrycznymi;

3) znajomością przepisów i procedur operatorskich, krajowych i międzynarodowych, w tym:

a) międzynarodowego alfabetu fonetycznego,

b) kodu Q,

c) skrótów operatorskich,

d) sposobów porozumienia się w przypadku niebezpieczeństwa i klęsk żywiołowych,

e) znaków wywoławczych stosowanych w służbie radiokomunikacyjnej amatorskiej,

f) zakresów częstotliwości stosowanych w służbie radiokomunikacyjnej amatorskiej - krajowych i Międzynarodowego Związku Radioamatorów (IARU);

4) znajomością międzynarodowych i krajowych przepisów stosowanych w służbie radiokomunikacyjnej amatorskiej i satelitarnej służbie radiokomunikacyjnej amatorskiej.

2. Osoba ubiegająca się o pozwolenie w służbie radiokomunikacyjnej amatorskiej do używania stacji pracującej z maksymalną mocą wyjściową nadajnika 100 W, w zakresach częstotliwości 1810-2000 kHz, 3500-3800 kHz, 7000-7200 kHz, 14000-14350 kHz, 21000-21450 kHz, 28000-29700 kHz, 144-146 MHz, 430-440 MHz i 10,0-10,5 GHz przeznaczonej dla służby radiokomunikacyjnej amatorskiej powinna wykazać się:

1) wiedzą z radioelektroniki w zakresie:

a) rodzajów, budowy i podstawowych parametrów odbiorników radiowych,

b) rodzajów, budowy i podstawowych parametrów układów nadawczych,

c) propagacji fal radiowych,

d) zakłóceń radioelektrycznych, w tym: źródła zakłóceń, podstawowe przyczyny powstawania zakłóceń, eliminacja zakłóceń;

2) wiedzą z zakresu bezpieczeństwa pracy przy urządzeniach elektrycznych i nadawczych dotyczącą:

a) porażen i ochrony przeciwporażeniowej,

b) udzielania pierwszej pomocy,

c) ochrony odgromowej;

3) znajomością przepisów i procedur operatorskich, krajowych i międzynarodowych, w tym:

a) międzynarodowego alfabetu fonetycznego,

b) wybranych elementów kodu Q,

c) wybranych skrótów operatorskich,

d) sposobów porozumienia się w przypadku niebezpieczeństwa i klęsk żywiołowych,

e) znaków wywoławczych stosowanych w służbie radiokomunikacyjnej amatorskiej,

f) zakresów częstotliwości stosowanych w służbie radiokomunikacyjnej amatorskiej i rodzajów emisji, w zakresie odpowiedniej kategorii pozwolenia amatorskiego;

4) znajomością krajowych przepisów stosowanych w służbie radiokomunikacyjnej amatorskiej i satelitarnej służbie radiokomunikacyjnej amatorskiej.

3. Do egzaminu na pozwolenie określone w:

1) § 3 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia może przystąpić osoba, która ukończyła 17 lat;

2) § 3 ust. 1 pkt 3 rozporządzenia może przystąpić osoba, która ukończyła 12 lat.

4 Na przystąpienie do egzaminu osoby, która nie ukończyła 18 lat, jest wymagana pisemna zgoda jej rodzica lub prawnego opiekuna.

Załącznik nr 2

**PRZEDMIOTY EGZAMINACYJNE ORAZ WYMAGANIA DLA MIEJSCA EGZAMINU
NA POZWOLENIE W SŁUŻBIE RADIOKOMUNIKACYJNEJ AMATORSKIEJ**

I. Przedmioty egzaminacyjne i ich zakres

1. Egzamin dla osób ubiegających się o pozwolenie w służbie radiokomunikacyjnej do używania stacji pracującej we wszystkich zakresach częstotliwości przeznaczonych dla służby radiokomunikacyjnej amatorskiej przeprowadza się w czasie jednej sesji egzaminacyjnej, sprawdzając wiedzę i umiejętności z następujących przedmiotów egzaminacyjnych:

- 1) wiadomości techniczne z zakresu radioelektroniki, w zakresie określonym w załączniku nr 2 do rozporządzenia odpowiednio w ust. 1 pkt 1;
- 2) bezpieczeństwo pracy przy urządzeniach elektrycznych i radiowych, w zakresie określonym w załączniku nr 2 do rozporządzenia odpowiednio w ust. 1 pkt 2;
- 3) przepisy i procedury operatorskie, w zakresie określonym w załączniku nr 2 do rozporządzenia odpowiednio w ust. 1 pkt 3;
- 4) przepisy dotyczące radiokomunikacyjnej służby amatorskiej, w zakresie określonym w załączniku nr 2 do rozporządzenia odpowiednio w ust. 1 pkt 4.

2. Egzamin dla osób ubiegających się o pozwolenie w służbie radiokomunikacyjnej amatorskiej do używania stacji pracującej z maksymalną mocą wyjściową nadajnika 100 W, w zakresach częstotliwości 1810-2000 kHz, 3500-3800 kHz, 7000-7200 kHz, 14000-14350 kHz, 21000-21450 kHz, 28000-29700 kHz, 144-146 MHz, 430-440 MHz i 10,0-10,5 GHz przeznaczonych dla służby radiokomunikacyjnej amatorskiej przeprowadza się, sprawdzając wiedzę z następujących przedmiotów egzaminacyjnych:

- 1) wiadomości techniczne z zakresu radioelektroniki, w zakresie określonym w załączniku nr 2 do rozporządzenia odpowiednio w ust. 2 pkt 1;
- 2) bezpieczeństwo pracy przy urządzeniach elektrycznych i radiowych, w zakresie określonym w załączniku nr 2 do rozporządzenia odpowiednio w ust. 2 pkt 2;
- 3) przepisy i procedury operatorskie, w zakresie określonym w załączniku nr 2 do rozporządzenia odpowiednio w ust. 2 pkt 3;
- 4) przepisy dotyczące radiokomunikacyjnej służby amatorskiej, w zakresie określonym w załączniku nr 2 do rozporządzenia odpowiednio w ust. 2 pkt 4.

II. Wymagania dla miejsca egzaminu

Egzamin może być przeprowadzony w miejscu, w którym:

- 1) przygotowano wyposażenie i zapewniono pomieszczenia dla sekretariatu zespołu egzaminacyjnego;
- 2) jest możliwe przeprowadzenie testu z przedmiotów egzaminacyjnych w sposób niedyskryminujący osób niepełnosprawnych.

UZASADNIENIE

Projekt rozporządzenia stanowi wykonanie delegacji z przepisu art. 144 ust. 6 ustawy z dnia ... r. - Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. z ...), zgodnie z którym minister właściwy do spraw informatyzacji określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy zakres i wzory pozwoleń, wymagania niezbędne do uzyskania pozwolenia i zakres wymogów egzaminacyjnych, tryb przeprowadzania egzaminów, w tym egzaminów poprawkowych, sposób powoływania komisji egzaminacyjnej, a także wysokość opłat za przeprowadzenie egzaminu i wydanie pozwolenia, okres ważności pozwoleń, sposób identyfikacji stacji amatorskiej, biorąc pod uwagę międzynarodowe przepisy radiokomunikacyjne oraz rodzaj pozwolenia.

Projekt przepisów wykonawczych został opracowany w sposób umożliwiający Prezesowi Urzędu Komunikacji Elektronicznej (dalej: Prezes UKE), sprawne realizowanie zadań związanych z obsługą radioamatorów.

Rozporządzenie określa na nowo zakres mocy dla poszczególnych rodzajów pozwoleń. W przypadku pozwolenia kategorii 1, dopuszczalne jest użycie mocy maksymalnie 750 W w pasmach poniżej 30 MHz (KF), a w pasmach powyżej 30 MHz (UKF) dopuszczalna jest praca z mocą maksymalną 150 W, a dla łączności jednowstęgowych – 500 W.

Rozporządzenie w sposób jednoznaczny dopuszcza używanie stacji amatorskiej poza lokalizacją określoną w pozwoleniu, co rozwiewa wątpliwości w zakresie używania stacji mobilnych.

Jedną z najważniejszych kwestii o których mowa w rozporządzeniu jest unormowanie kwestii związanych z wyeliminowaniem świadectwa operatora radiowego w służbie radiokomunikacyjnej amatorskiej z obrotu prawnego na rzecz wyłącznie pozwolenia radiowego.

Rozporządzenie określa w sposób jednoznaczny sposób wykorzystania i przypisywania prefiksów znaków wywoławczych. Akt wskazuje, że dla pozwoleń kategorii 1 i 3 rozpoczyna się wyłącznie prefiksem SP, SQ, SO, dla pozwoleń kategorii 5 (stacji bezobsługowych) rozpoczyna się prefiksem SR, a dla pozwoleń dodatkowych rozpoczyna się prefiksem SN, 3Z, HF.

Projektowane rozporządzenie wchodzi w życie w ciągu 14 dni od dnia ogłoszenia .

Projektowane rozporządzenie nie podlega procedurze notyfikacji w rozumieniu przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039 i z 2004 r. poz. 597).

Nie zachodzi również konieczność przedstawienia projektu rozporządzenia właściwym organom i instytucjom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu.

Przedmiotowy projekt jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Projektowane rozporządzenie nie będzie mieć wpływu na sytuację ekonomiczną i społeczną rodziny, osób niepełnosprawnych oraz osób starszych.

W celu wykonania obowiązku wynikającego z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) projekt rozporządzenia zostanie zamieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji, w serwisie „Rządowy Proces Legislacyjny” oraz w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw informatyzacji.

<p>Nazwa projektu Rozporządzenie w sprawie pozwoleń dla służby radiokomunikacyjnej amatorskiej</p> <p>Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Kancelaria Prezesa Rady Ministrów</p> <p>Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Janusz Cieszyński – Sekretarz Stanu w Kancelarii Prezesa Rady Ministrów</p> <p>Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu Artur Potocki – Starszy Specjalista w Departamencie Telekomunikacji w Kancelarii Prezesa Rady Ministrów, artur.potocki@mc.gov.pl</p>	<p>Data sporządzenia 19.07.2022 r.</p> <p>Źródło: Upoważnienie ustawowe: art. 144 ust. 6 ustawy z dnia r. – Prawo komunikacji elektronicznej</p> <p>Nr w Wykazie prac legislacyjnych Ministra Cyfryzacji: MC</p>
--	---

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Konieczność wydania nowego rozporządzenia wynika z zastąpienia ustawy Prawo telekomunikacyjne nową ustawą regulującą rynek komunikacji elektronicznej w Polsce – ustawą Prawo komunikacji elektronicznej. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 148 ust. 4 ustawy Prawo telekomunikacyjne, zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 144 ust. 6 ustawy Prawo komunikacji elektronicznej, jednak nie dłużej niż przez 24 miesiące od dnia wejścia w życie tej ustawy. Artykuł 144 ust. 6 ustawy Prawo komunikacji elektronicznej wprowadza zatem delegację dla ministra właściwego do spraw informatyzacji do wydania aktu wykonawczego określającego szczegółowy zakres i wzory pozwoleń, wymagania niezbędne do uzyskania pozwolenia i zakres wymogów egzaminacyjnych, tryb przeprowadzania egzaminów, w tym egzaminów poprawkowych, sposób powoływania komisji egzaminacyjnej, a także wysokość opłat za przeprowadzenie egzaminu i wydanie pozwolenia, okres ważności pozwoleń, sposób identyfikacji stacji amatorskiej. Określając powyższe wymagania minister właściwy do spraw informatyzacji powinien mieć na uwadze międzynarodowe przepisy radiokomunikacyjne oraz rodzaj pozwolenia.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Planowane jest wydanie rozporządzenia określającego szczegółowy zakres pozwoleń dla służby radiokomunikacyjnej amatorskiej na używanie urządzeń radiowych nadawczych lub nadawczo-odbiorczych, wzory pozwoleń w służbie radiokomunikacyjnej amatorskiej, wymagania niezbędne do uzyskania pozwoleń, zakres wymogów egzaminacyjnych, tryb przeprowadzania egzaminów, w tym egzaminów poprawkowych, sposób powoływania komisji egzaminacyjnej, wysokość opłat za przeprowadzenie egzaminu i wydanie pozwolenia, okres ważności pozwoleń i sposób identyfikacji stacji amatorskiej. W/w regulacje sformułowane są w sposób, który zapewnia ich przejrzystość dla radioamatorów, a jednocześnie umożliwia Prezesowi Urzędu Komunikacji Elektronicznej sprawne realizowanie zadań w tym zakresie.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Brak regulacji sektorowych w tym zakresie, gdyż nie jest to zagadnienie zharmonizowane.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej	1		Podmiot wydający pozwolenia w służbie radiokomunikacyjnej amatorskiej
Podmioty pracujące w służbie radiokomunikacyjnej amatorskiej	14523	Rejestr radioamatorskich pozwoleń radiowych prowadzony przez Prezesa UKE	Podmioty, które pracują w służbie radiokomunikacyjnej amatorskiej

budżet państwa	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
JST	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
pozostałe jednostki (oddzielnie)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0

Źródła finansowania	Wejście w życie projektowanego rozporządzenia nie spowoduje skutków dla sektora finansów publicznych, w tym dochodów i wydatków budżetu państwa oraz samorządu terytorialnego.
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Wprawdzie prowadzenie spraw związanych z służbą radiokomunikacyjną amatorską wiąże się z kosztami, jednak w związku z tym, że już obecnie Prezes UKE jest zobowiązany do prowadzenia tych zadań, nie przewiduje się zmian dotychczasowych obciążeń ani dodatkowych wydatków.

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe

		Skutki						
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0-10)
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z 2020 r.)	duże przedsiębiorstwa	-	-	-	-	-	-	
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	-	-	-	-	-	-	
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	-	-	-	-	-	-	
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa	Nie dotyczy						
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	Nie dotyczy						
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	Projekt rozporządzenia nie ma wpływu na sytuację ekonomiczną i społeczną rodziny, osób niepełnosprawnych oraz osób starszych, a także na obywateli i gospodarstwa domowe.						
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Nie dotyczy							

8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu

X nie dotyczy	
Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).	☐ tak ☒ nie ☐ nie dotyczy
☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektroniczności.	☐ tak ☐ nie ☒ nie dotyczy

Komentarz:		
9. Wpływ na rynek pracy		
Projektowane rozporządzenie nie będzie miało wpływu na rynek pracy.		
10. Wpływ na pozostałe obszary		
☐ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☐ inne:	☐ demografia ☐ mienie państwowe	☐ informatyzacja ☐ zdrowie
Omówienie wpływu	Nie dotyczy	
11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego		
Rozporządzenie wchodzi w życie 14 dni po dniu ogłoszenia.		
12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?		
Nie dotyczy.		
13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)		
Brak.		

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA CYFRYZACJI¹⁾

z dnia

w sprawie urządzeń radiowych nadawczych lub nadawczo-odbiorczych

Na podstawie art. 145 ust. 4 ustawy z dnia ...r. – Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. z ... r. poz. ...) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa:

1) rozszerzony zakres urządzeń radiowych nadawczych lub nadawczo-odbiorczych, zwanych dalej „urządzeniami”, które mogą być używane bez pozwolenia radiowego, zwanego dalej „pozwoleniem”, określając:

- 1) warunki używania tych urządzeń;
- 2) rodzaje służb radiokomunikacyjnych, w których urządzenia te mogą być używane.

§ 2. Określenia, oznaczenia, skróty i symbole użyte w rozporządzeniu i załącznikach do rozporządzenia oznaczają:

- 1) - brak ograniczeń;
- 2) AFA (Adaptive Frequency Agility) – zdolność do adaptacyjnego wyboru kanału nadawania spośród zdefiniowanego dla danego urządzenia zbioru, w celu unikania zakłóceń pracy urządzeń;
- 3) aktywność nadajnika – wyrażony w procentach stosunek czasu nadawania do długości okresu obserwacji, przy czym jako okres obserwacji przyjmuje się dowolny, jednogodzinny, ciągły przedział czasu;
- 4) antena dedykowana (dedicated antenna) – antenę przeznaczoną do stosowania z danym urządzeniem z możliwością jej odłączenia, ale zaprojektowaną i dostarczaną, jako niezbędna część urządzenia, którego badania oraz ocena zgodności z zasadniczymi

¹⁾ Minister Cyfryzacji kieruje działem administracji rządowej – informatyzacja, na podstawie § 1 ust. 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 6 października 2020 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Cyfryzacji (Dz. U. poz. 1716).

wymaganiami, o których mowa w art. 153 ust. 1 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne, zostały przeprowadzone z tą anteną;

- 5) antena zewnętrzna (external antenna) – antenę dołączaną do urządzenia za pomocą złącza, w które wyposażone jest urządzenie, stosowaną do urządzeń, których badania oraz ocena zgodności z zasadniczymi wymaganiami, o których mowa w art. 153 ust. 1 – Prawo telekomunikacyjne, zostały przeprowadzone bez anteny;
- 6) antena zintegrowana (integral antenna) – antenę zaprojektowaną jako integralną część urządzenia w sposób uniemożliwiający jej odłączenie;
- 7) AES (Aircraft Earth Stations) – ziemską stację statku powietrznego;
- 8) AVI (Automatic Vehicle Identification) – automatyczną identyfikację pojazdu;
- 9) balisa – urządzenie montowane w pobliżu toru pojazdów szynowych, służące do transmisji danych między tym urządzeniem a pojazdem lub między pojazdem a tym urządzeniem;
- 10) BSS (broadcasting satellite service) – służbę radiokomunikacyjną radiodifuzji satelitarnej;
- 11) CEPT (European Conference of Postal and Telecommunications Administrations) - Europejską Konferencję Administracji Poczтовых i Telekomunikacyjnych;
- 12) DEC (Decision) – decyzję;
- 13) DSB-AM – emisję dwuwstęgową sygnału zmodulowanego amplitudowo;
- 14) ECC (Electronic Communications Committee) – Komitet Komunikacji Elektronicznej;
- 15) e.i.r.p. (equivalent isotropically radiated power) – zastępczą moc promieniowaną izotropowo;
- 16) e.r.p. (effective radiated power) – skuteczna moc promieniowania;
- 16) ESIM (Earth Stations In-Motion) – ziemskie stacje satelitarne w ruchu;
- 18) ESOMP (Earth Stations on Mobile Platforms) – ziemskie stacje satelitarne na platformach w ruchu;
- 19) ESV (Earth Stations on board Vessels) – ziemskie stacje satelitarne na pokładach statków;
- 20) ETSI (European Telecommunications Standard Institute) – Europejski Instytut Norm Telekomunikacyjnych;
- 21) Eurobalise – system informacji o ruchu pociągu wchodzący w skład Europejskiego Systemu Zarządzania Ruchem Kolejowym;
- 22) Euroloop – system wchodzący w skład Europejskiego Systemu Zarządzania Ruchem Kolejowym;

- 23) FDD (Frequency Division Duplex) – duplex z podziałem częstotliwościowym;
- 24) FHSS (Frequency Hopping Spread Spectrum) – rozpraszanie widma ze skokową zmianą częstotliwości;
- 25) FSS (Fixed Satellite Service) – służbę radiokomunikacyjną stałą satelitarną;
- 26) GSO (Geostationary Satellite Orbit) – orbitę geostacjonarną;
- 27) GSM (Global System for Mobile Communications) – globalny system łączności ruchomej;
- 28) HDAFSS (High Density Applications in the Fixed Satellite Service) – urządzenia pracujące w służbie radiokomunikacyjnej stałej satelitarnej, gęsto rozmieszczone na danym obszarze;
- 29) HEST (High e.i.r.p. Satellite Terminal) – terminal satelitarny o dużej zastępczej mocy promieniowanej izotropowo;
- 30) HIPERLAN (High Performance Radio Local Area Network) – lokalną radiową sieć o dużej efektywności;
- 31) HIRF (High-intensity radiated field) – pole elektromagnetyczne o dużym natężeniu;
- 32) ISM (Industrial, Scientific, Medical) – urządzenie generujące i wykorzystujące energię fal radiowych, w szczególności do celów przemysłowych, naukowych, medycznych lub domowych, z wyłączeniem zastosowań do celów telekomunikacyjnych;
- 33) Identyfikator – urządzenie radiowe wykorzystywane do RFID, umieszczane na obiektach ożywionych lub nieożywionych;
- 34) Interrogator - urządzenie radiowe wykorzystywane do RFID, które aktywuje identyfikator i odbiera przesyłane przez niego dane;
- 35) LEST (Low e.i.r.p. Satellite Terminal) – terminal satelitarny o małej zastępczej mocy promieniowanej izotropowo;
- 36) LTE (Long Term Evolution) – ewolucję długoterminową dotyczącą standardów komunikacji ruchomej;
- 37) MCA (Mobile Communication on Aircraft) – usługę telekomunikacyjną świadczoną w celu umożliwienia osobom znajdującym się na pokładzie statku powietrznego korzystania z publicznych sieci telekomunikacyjnych bez nawiązywania bezpośrednich połączeń z ruchomymi publicznymi sieciami telekomunikacyjnymi pracującymi na lądzie;
- 38) MCV (Mobile Communication on Vessels) – usługę telekomunikacyjną świadczoną w celu umożliwienia osobom znajdującym się na pokładzie statku korzystania z publicznych

- sieci telekomunikacyjnych bez nawiązywania bezpośrednich połączeń z ruchomymi publicznymi sieciami telekomunikacyjnymi pracującymi na lądzie;
- 39) NGSO (Non-Geostationary-Satellite Orbit) – orbitę niegeostacjonarną;
 - 40) NCF (Network Control Facility) – system kontroli sieci;
 - 41) NCU (Network Control Unit) – jednostkę sterowania siecią;
 - 42) NMR (Nuclear Magnetic Resonance) – magnetyczny rezonans jądrowy;
 - 43) PFD (Power Flux Density) – gęstość strumienia mocy;
 - 44) PMP (Point to MultiPoint) – system typu punkt – wiele punktów;
 - 45) PMR (Professional Mobile Radio/Private Mobile Radio) – radiotelefon sieci dyspozytorskiej;
 - 46) PMSE (Programme Making and Special Events) – systemy łączności wykorzystywane podczas nadawania lub produkcji programów radiofonicznych lub telewizyjnych lub wykorzystywane do przekazywania w czasie rzeczywistym informacji audiowizualnej, w szczególności podczas imprez masowych, imprez sportowych lub widowisk;
 - 47) RLAN (Radio Local Area Network) – lokalną sieć radiową
 - 48) RFID (Radio Frequency Identification) – identyfikację radiową;
 - 49) TTT (Transport and Traffic Telematics) – telematykę transportu i ruchu;
 - 50) SSB-AM – emisję jednowstęgową sygnału zmodulowanego amplitudowo;
 - 51) TDD (Time Division Duplex) – duplex z podziałem czasowym;
 - 52) TDMA (Time Division Multiple Access) – wielodostęp z podziałem czasowym
 - 53) UE – Unię Europejską;
 - 54) UESFSS (Uncoordinated Earth Stations of the Fixed-Satellite Service (Earth-to-space)) – niekoordynowane stacje ziemskie służby radiokomunikacyjnej stałej satelitarnej (Ziemia-kosmos);
 - 55) UMTS (Universal Mobile Telecommunications System) – uniwersalny system telekomunikacji ruchomej;
 - 56) UWB (Ultra Wideband) – ultraszerokopasmowy;
 - 57) VSAT (Very Small Aperture Terminals) – stacje abonenckie w służbie radiokomunikacyjnej stałej satelitarnej, wyposażone w anteny o małej aperturze;
 - 58) WAS (Wireless Access System) – bezprzewodowy system dostępowy;
 - 59) WE – Wspólnotę Europejską.

§ 3. 1. Nie wymaga pozwolenia używanie urządzeń:

- 1) pełniących funkcję urządzeń końcowych w sieciach radiokomunikacyjnych w służbie ruchomej lądowej, w których nie są świadczone publicznie dostępne usługi telekomunikacyjne;
- 2) będących zakończeniami sieci telekomunikacyjnej w systemie typu punkt – wiele punktów (PMP);
- 3) z interfejsem umożliwiającym połączenie, współpracę i wymianę informacji drogą radiową między stacją bazową, a telekomunikacyjnym urządzeniem końcowym, pracujących w ruchomej lub stacjonarnej publicznej sieci telekomunikacyjnej – przez:
 - a) przedsiębiorcę telekomunikacyjnego posiadającego ogólnopolską rezerwację częstotliwości wykorzystywanych do świadczenia usług za pośrednictwem stacji bazowych;
 - b) innego przedsiębiorcę lub podmiot wykorzystujący ten interfejs w ogólnym interesie społecznym, który zawarł umowę w formie pisemnej, określającą co najmniej identyfikację urządzenia, jego lokalizację, warunki instalacji i wykorzystanie w celu uniknięcia szkodliwych zakłóceń, dotyczącą tego interfejsu, z przedsiębiorcą telekomunikacyjnym posiadającym ogólnopolską rezerwację częstotliwości wykorzystywanych do świadczenia usług za pośrednictwem stacji bazowych;
- 4) stacji bazowych małej mocy pracujących w zakresach częstotliwości:
 - a) 791-821 MHz (nadawanie) i 832-862 MHz (odbiór) z mocą nieprzekraczającą 21 dBm e.r.p.,
 - b) 876-915 MHz (odbiór) i 921-960 MHz (nadawanie) z mocą nieprzekraczającą 20 dBm e.r.p.,
 - c) 1710-1785 MHz (odbiór) i 1805-1880 MHz (nadawanie) z mocą nieprzekraczającą 20 dBm e.r.p.,
 - d) 1920-1980 MHz (odbiór) i 2110-2170 MHz (nadawanie) z mocą nieprzekraczającą 21 dBm e.r.p.,
 - e) 2500-2570 MHz (odbiór) i 2620-2690 MHz (nadawanie) z mocą nieprzekraczającą 21 dBm e.r.p.,
 - f) 2570-2620 MHz (nadawanie i odbiór) z mocą nieprzekraczającą 21 dBm e.r.p.,
 - g) 3400-3800 MHz (nadawanie i odbiór) z mocą nieprzekraczającą 24 dBm e.r.p. dla każdej nośnej o szerokości 20 MHz,
– wykorzystywanych do świadczenia usług przez przedsiębiorcę telekomunikacyjnego posiadającego rezerwację częstotliwości;
- 5) przeznaczonych do używania wyłącznie w zakresie częstotliwości 26,96-27,41 MHz:

- a) typu PR27, spełniających wymagania określone w normach wprowadzających normę ETSI EN 300 433,
 - b) z modulacją kątową lub z emisją DSB-AM lub z emisją SSB-AM, spełniających wymagania określone w normach wprowadzających normę ETSI EN 300 433, przy czym dopuszczalna moc wyjściowa nadajnika pracującego z modulacją kątową wynosi do 4 W mocy fali nośnej, z DSB-AM wynosi do 4 W mocy fali nośnej, a z SSB-AM do 12 W szczytowej mocy obwiedni;
- 6) bliskiego zasięgu:
- a) ogólnego stosowania, niezależnie od zastosowania lub przeznaczenia urządzenia, określonych w załączniku nr 1 do rozporządzenia, wykorzystywanych w szczególności w teledystrybucji, zdalnym sterowaniu, systemach alarmowych oraz transmisji danych,
 - b) szerokopasmowych systemów transmisji danych, obejmujących urządzenia wykorzystujące szerokopasmowe techniki modulacji w celu dostępu do widma, określonych w załączniku nr 2 do rozporządzenia, wykorzystywanych w szczególności w bezprzewodowych systemach dostępu, takich jak lokalne sieci radiowe (WAS/RLAN), lub w urządzeniach do szerokopasmowej transmisji danych w sieciach danych,
 - c) stosowanych w transporcie kolejowym, wykorzystywanych w szczególności dla systemów AVI: Eurobalise i Euroloop, określonych w załączniku nr 3 do rozporządzenia,
 - d) do radiolokacji, w tym urządzeń wykorzystywanych w szczególności do określania pozycji, prędkości lub innych właściwości obiektu, określonych w załączniku nr 4 do rozporządzenia,
 - e) do sterowania modelami, w tym urządzeń wykorzystujących zdalne sterowanie i teledystrybucję, których używa się do zdalnego sterowania ruchem modeli w powietrzu, na lądzie, na wodzie lub pod wodą, określonych w załączniku nr 5 do rozporządzenia,
 - f) mikrofonów bezprzewodowych i urządzeń wspomagających słuch, przypinanych lub noszonych, profesjonalnych lub przeznaczonych do powszechnego użytku, oraz urządzeń bezprzewodowych do transmisji sygnałów akustycznych, w szczególności głośników bezprzewodowych, słuchawek bezprzewodowych, słuchawek bezprzewodowych do urządzeń przenośnych, zestawów głośnomówiących,

- dousznych monitorów odsłuchowych wykorzystywanych do przekazywania dźwięku na koncertach i widowiskach scenicznych określonych w załączniku nr 6 do rozporządzenia,
- g) do identyfikacji RFID, wykorzystywanych w systemach łączności radiowej opartych na identyfikatorach i interrogatorach, określonych w załączniku nr 7 do rozporządzenia,
 - h) bezprzewodowych do stosowania w ochronie zdrowia, stanowiących element radiowy aktywnych wyrobów medycznych do implantacji w rozumieniu ustawy z dnia 20 maja 2010 r. o wyrobach medycznych (Dz. U. z 2020 r. poz. 186 i 1493), określonych w załączniku nr 8 do rozporządzenia,
 - i) do zastosowań indukcyjnych, które wykorzystują pole magnetyczne z systemami pętli indukcyjnej do komunikacji zbliżeniowej, określonych w załączniku nr 9 do rozporządzenia,
 - j) wykorzystujących technologię UWB, opartych na rozwiązaniach technicznych z zakresu radiokomunikacji bliskiego zasięgu, przeznaczonych do wytwarzania i emitowania energii fal radiowych w zakresie częstotliwości o szerokości przekraczającej 50 MHz, określonych w załączniku nr 10 do rozporządzenia;
- 7) samochodowych radarów bliskiego zasięgu, których rodzaje określa załącznik nr 11 do rozporządzenia;
 - 8) ziemskich stacji satelitarnych, których rodzaje określa załącznik nr 12 do rozporządzenia;
 - 9) stacji bazowych wykorzystywanych do świadczenia usług MCV, umiejscowionych na pokładach statków, dla których warunki używania określa załącznik nr 13 do rozporządzenia;
 - 10) stacji bazowych wykorzystywanych do świadczenia usług MCA, umiejscowionych na pokładach statków powietrznych, dla których warunki używania określa załącznik nr 14 do rozporządzenia;
 - 11) bliskiego zasięgu pracujących w zakresach częstotliwości 874–874,4 MHz i 916,1–919,4 MHz, dla których warunki używania określa załącznik nr 15 do rozporządzenia;
 - 12) wykorzystywanych w PMSE, dla których warunki używania określa załącznik nr 16 do rozporządzenia;
 - 13) pracujących w zakresach częstotliwości 29,7 MHz – 3 GHz w podziemnych wyrobiskach górniczych, z mocą nieprzekraczającą 500 mW e.r.p. na głębokości większej niż 100 m

poniżej poziomu terenu i w odległości nie mniejszej niż 100 m od pionowego tunelu szybowego.

2. Urządzenia, o których mowa w ust. 1, nie mogą powodować szkodliwych zakłóceń w pracy innych urządzeń. Urządzenia, o których mowa w ust. 1 pkt 5-13, nie podlegają ochronie przed szkodliwymi zakłóceniami powodowanymi przez inne urządzenia.

3. Urządzenia, o których mowa w ust. 1 pkt 1-7, 9-13, są używane w naziemnych służbach radiokomunikacyjnych. Urządzenia, o których mowa w ust. 1 pkt 8, są używane w satelitarnych służbach radiokomunikacyjnych.

4. Obszarem używania urządzeń, o których mowa w ust. 1 pkt 1-9, 12-13, jest terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. Obszarem używania urządzeń, o których mowa w ust. 1 pkt 6 lit. j, pkt 9 i 10, jest pokład – odpowiednio – statku lub statku powietrznego, na którym oferowana jest usługa dostępu do sieci, z którą te urządzenia mogą współpracować.

§ 4. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia²⁾.

MINISTER CYFRYZACJI

²⁾ Niniejsze rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem Ministra Cyfryzacji z dnia 9 lutego 2022 r. w sprawie urządzeń radiowych nadawczych lub nadawczo-odbiorczych, które mogą być używane bez pozwolenia radiowego (Dz. U. poz. 567), które traci z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia zgodnie z art. 96 pkt 17 ustawy z dnia – Przepisy wprowadzające ustawę – Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. poz.).

Załączniki
do rozporządzenia
Ministra Cyfryzacji
z dnia
(poz.)

Załącznik nr 1

URZĄDZENIA BLISKIEGO ZASIĘGU OGÓLNEGO STOSOWANIA

Zakres częstotliwości	Maksymalna moc promieniowana lub maksymalne natężenie pola magnetycznego	Odstęp sąsiednio-kanalowy	Aktywność nadajnika	Uwagi
24,00-24,15 GHz	100 mW e.i.r.p.	[-]	[-]	Dotyczy urządzeń spełniających wymagania określone w normie wprowadzającej normę ETSI EN 300 440. Zakres jest przeznaczony również dla urządzeń ISM. Urządzenia pracujące w tym zakresie muszą zaakceptować szkodliwe zakłócenia, jakich mogą doznać podczas pracy urządzeń ISM.

URZĄDZENIA BLISKIEGO ZASIĘGU SZEROKOPASMOWYCH SYSTEMÓW TRANSMISJI DANYCH

Zakres częstotliwości	Maksymalna moc promieniowana lub maksymalne natężenie pola magnetycznego	Odstęp sąsiednio-kanalowy	Aktywność nadajnika	Uwagi
5150-5350 MHz	200 mW e.i.r.p. ¹⁾	[-]	[-]	<p>Dopuszcza się używanie urządzeń wyłącznie wewnątrz pomieszczeń. Należy stosować techniki dostępu do widma oraz osłabiania szkodliwych zakłóceń, których skuteczność działania odpowiada co najmniej technikom określonym w normach zharmonizowanych przyjętych na mocy dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/53/UE z dnia 16 kwietnia 2014 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich dotyczących udostępniania na rynku urządzeń radiowych i uchylającej dyrektywę 1999/5/WE (Dz. U. UE L 153 z 22.5.2014, s. 62).</p> <p>Urządzenia funkcjonujące w zakresie 5250–5350 MHz muszą stosować sterowanie mocą nadajnika, które zapewnia, średnio, współczynnik osłabiania zakłóceń przynajmniej 3 dB przy maksymalnej dopuszczalnej mocy wyjściowej systemów. Jeżeli sterowanie mocą nadajnika nie jest stosowane, maksymalną dopuszczalną średnią e.i.r.p. i odpowiadające limity średniej gęstości e.i.r.p. dla</p>

			<p>5250–5350 MHz zmniejsza się o 3 dB.</p> <p>Urządzenia funkcjonujące w zakresie 5250–5350 MHz muszą używać technik osłabiania zakłóceń, które zapewniają przynajmniej ochronę zgodną z wymaganiami dotyczącymi wykrywania, eksploatacji i reagowania, opisanymi w normie ETSI EN 301 893, celem zapewnienia kompatybilnego funkcjonowania z systemami radiolokacyjnymi. Takie techniki osłabiania zakłóceń muszą wyrównywać prawdopodobieństwo wybrania konkretnego kanału z wszystkich dostępnych kanałów, tak aby zapewnić, przeciętnie, prawie jednolite rozłożenie obciążenia widma.</p> <p>Maksymalna średnia gęstość mocy e.i.r.p. jest ograniczona do 10 mW/MHz w każdym paśmie o szerokości 1 MHz. Dotyczy to urządzeń spełniających wymagania określone w normie wprowadzającej normę ETSI EN 301 893.</p>
--	--	--	---

¹⁾ Średnia e.i.r.p. – zastępcza moc promieniowana izotropowo w trakcie transmisji, która odpowiada najwyższej mocy, jeżeli stosuje się sterowanie mocą.

URZĄDZENIA BLISKIEGO ZASIĘGU STOSOWANE W TRANSPORCIE KOLEJOWYM

Zakres częstotliwości	Maksymalna moc promieniowana lub maksymalne natężenie pola magnetycznego	Odstęp sąsiednio-kanałowy	Aktywność nadajnika	Uwagi
27,09 – 27,10 MHz	42 dB μ A/m	[-]	[-]	<p>Dotyczy natężenia pola magnetycznego mierzonego w odległości 10 m.</p> <p>Dotyczy zdalnego zasilania lub transmisji w łączy „w dół” dla balis torowych, w szczególności w systemie Eurobalise.</p> <p>Zakres ten może być opcjonalnie wykorzystywany przez urządzenia służące do aktywacji pętli indukcyjnych, w szczególności w systemie Euroloop.</p> <p>Częstotliwość środkowa wynosi 27,095 MHz.</p> <p>Dotyczy urządzeń spełniających wymagania określone w normach wprowadzających normy ETSI EN 300 330 i ETSI EN 302 608.</p>

URZĄDZENIA BLISKIEGO ZASIĘGU DO RADIOLOKACJI

Poz.	Zakres częstotliwości	Maksymalna moc promieniowana lub maksymalne natężenie pola magnetycznego	Odstęp sąsiednio-kanałowy	Aktywność nadajnika	Uwagi
1.	100 Hz-148 kHz	46 dB μ A / m	[-]	[-]	Dotyczy natężenia pola magnetycznego mierzonego w odległości 10 m od urządzenia NMR dla częstotliwości 100 Hz. Powyżej 100 Hz natężenie pola magnetycznego maleje o 10 dB na dekadę. Zamknięte czujniki NMR to urządzenia, w których badany obiekt umieszcza się wewnątrz obudowy urządzenia NMR. Zastosowanie to nie obejmuje systemów obrazowania metodą jądrowego rezonansu magnetycznego i tomografii.
2.	30 MHz – 12400 MHz	patrz decyzja ECC/DEC/(06)08	patrz decyzja ECC/DEC/(06)08	patrz decyzja ECC/DEC/(06)08	Dotyczy wyłącznie radarów do sondowania gruntu i ścian. Dotyczy urządzeń spełniających wymagania określone w normie wprowadzającej normę ETSI EN 302 066.
3.	6000 – 8500 MHz	7 dBm/50 MHz mocy szczytowej e.i r.p. oraz -33 dBm/1 MHz mocy średniej e.i r.p.	[-]	[-]	Dotyczy gęstości mocy. Warunki wykorzystania dotyczą wyłącznie radaru sondującego poziom napełnienia. Nie należy naruszać stref zamkniętych ustanowionych wokół obiektów radioastronomicznych. Należy stosować

					<p>automatyczne sterowanie mocą i wymogi dotyczące anteny a także wymogi, dotyczące techniki dostępu do widma oraz osłabiania szkodliwych zakłóceń, zapewniające odpowiednią skuteczność działania w celu spełnienia zasadniczych wymagań dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/53/UE z dnia 16 kwietnia 2014 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich dotyczących udostępniania na rynku urządzeń radiowych i uchylającej dyrektywę 1999/5/WE (Dz. U. UE L 153 z 22.5.2014, s. 62). Jeżeli stosowne ograniczenia są określone w normach zharmonizowanych (lub ich częściach), do których odniesienia opublikowano w <i>Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej</i> na podstawie dyrektywy 2014/53/UE, zapewnia się skuteczność działania co najmniej równoważną tym ograniczeniom.</p>
4.	9200 - 9500 MHz	25 mW e.i.r.p.	[-]	[-]	Dotyczy urządzeń spełniających wymagania określone w normie wprowadzającej normę ETSI EN 300 440.
5.	9500 - 9975 MHz	25 mW e.i.r.p.	[-]	[-]	Dotyczy urządzeń spełniających wymagania określone w normie wprowadzającej normę ETSI EN 300 440.

6.	10,5 - 10,6 GHz	500 mW e.i.r.p.	[-]	[-]	Dotyczy urządzeń spełniających wymagania określone w normie wprowadzającej normę ETSI EN 300 440.
7.	13,4 – 14,0 GHz	25 mW e.i.r.p.	[-]	[-]	Dotyczy urządzeń spełniających wymagania określone w normie wprowadzającej normę ETSI EN 300 440.
8.	24,05 – 24,25 GHz	100 mW e.i.r.p.	[-]	[-]	Dotyczy urządzeń spełniających wymagania określone w normie wprowadzającej normę ETSI EN 300 440.
9.	24,05 – 26,5 GHz	26 dBm/50 MHz mocy szczytowej e.i.r.p. oraz -14 dBm/ 1 MHz mocy średniej e.i.r.p.	[-]	[-]	Dotyczy gęstości mocy. Warunki wykorzystania dotyczą wyłącznie radaru sondującego poziom napełnienia. Nie należy naruszać stref zamkniętych ustanowionych wokół obiektów radioastronomicznych. Należy stosować automatyczne sterowanie mocą i wymogi dotyczące anteny a także wymogi dotyczące techniki dostępu do widma oraz osłabiania szkodliwych zakłóceń, zapewniające odpowiednią skuteczność działania w celu spełnienia zasadniczych wymagań dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/53/UE z dnia 16 kwietnia 2014 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich dotyczących udostępniania na rynku urządzeń radiowych i uchylającej dyrektywę

					1999/5/WE (Dz. U. UE L 153 z 22.5.2014, s. 62). Jeżeli stosowne ograniczenia są określone w normach zharmonizowanych (lub ich częściach), do których odniesienia opublikowano w <i>Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej</i> na podstawie dyrektywy 2014/53/UE, zapewnia się skuteczność działania co najmniej równoważną tym ograniczeniom.
10.	75 – 85 GHz	34 dBm/50 MHz mocy szczytowej e.i.r.p. oraz -3 dBm/1 MHz mocy średniej e.i.r.p.	[-]	[-]	Dotyczy gęstości mocy. Warunki wykorzystania dotyczą wyłącznie radaru sondującego poziom napełnienia. Nie należy naruszać stref zamkniętych ustanowionych wokół obiektów radioastronomicznych. Należy stosować automatyczne sterowanie mocą i wymogi dotyczące anteny a także wymogi dotyczące technik dostępu do widma oraz osłabiania zakłóceń, zapewniające odpowiednią skuteczność działania w celu spełnienia zasadniczych wymagań dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/53/UE z dnia 16 kwietnia 2014 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich dotyczących udostępniania na rynku urządzeń radiowych i

					<p>uchylającej dyrektywę 1999/5/WE (Dz. U. UE L 153 z 22.5.2014, s., 62). Jeżeli stosowne ograniczenia są określone w normach zharmonizowanych (lub ich częściach), do których odniesienia opublikowano w <i>Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej</i> na podstawie dyrektywy 2014/53/UE, zapewnia się skuteczność działania co najmniej równoważną tym ograniczeniom.</p>
--	--	--	--	--	--

URZĄDZENIA BLISKIEGO ZASIĘGU DO STEROWANIA MODELAMI

Poz.	Zakres częstotliwości lub częstotliwość	Maksymalna moc promieniowana lub maksymalne natężenie pola magnetycznego	Odstęp sąsiednio-kanalowy	Aktywność nadajnika	Uwagi
1.	34,995 - 35,225 MHz	100 mW e.r.p.	10 kHz	[-]	Dotyczy sterowania modelami latającymi. Dotyczy urządzeń spełniających wymagania określone w normie wprowadzającej normę ETSI EN 300 220.
2.	40,665 MHz; 40,675 MHz; 40,685 MHz; 40,695 MHz	100 mW e.r.p.	10 kHz	[-]	Dotyczy urządzeń spełniających wymagania określone w normie wprowadzającej normę ETSI EN 300 220. Częstotliwości są przeznaczone również dla urządzeń ISM. Urządzenia pracujące na tych częstotliwościach muszą zaakceptować szkodliwe zakłócenia, jakich mogą doznać podczas pracy urządzeń ISM.

MIKROFONY BEZPRZEWODOWE, URZĄDZENIA WSPOMAGAJĄCE SŁUCH I URZĄDZENIA DO TRANSMISJI SYGNAŁÓW AKUSTYCZNYCH

Poz.	Zakres częstotliwości	Maksymalna moc promieniowana lub maksymalne natężenie pola magnetycznego	Odstęp sąsiednio-kanalowy	Aktywność nadajnika	Uwagi
1.	100 Hz-9 kHz	120 dB μ A/m	[-]	[-]	Dotyczy natężenia pola magnetycznego mierzonego w odległości 10 m. Dotyczy systemów pętli indukcyjnych stosowanych w systemach pomocy osobom niedosłyszącym. Maksymalny rozmiar anteny nie może przekraczać $1/20 \lambda$. Rozmiar anteny jest określany poprzez maksymalną odległość pomiędzy dwoma dowolnymi punktami umieszczonymi na antenie, (np. dla anteny w kształcie prostokąta jest to przekątna, a dla anteny w kształcie koła jest to średnica).
2.	29,7 - 47,0 MHz	10 mW e.r.p.	50 kHz	[-]	Dotyczy urządzeń z dostrajaniem zakresu pracy. Dotyczy urządzeń spełniających wymagania określone w normie wprowadzającej normę ETSI EN 300 422. Podzakres 40,66 – 40,70 MHz przeznaczony jest również dla urządzeń ISM. Urządzenia pracujące w tym podzakresie muszą zaakceptować szkodliwe zakłócenia, jakich mogą doznać podczas pracy urządzeń ISM.

3.	169,4 - 172,0 MHz	10 mW e.r.p.	≤ 50 kHz	[-]	Dotyczy urządzeń wspomagających słuch. Dotyczy urządzeń spełniających wymagania określone w normie wprowadzającej normę ETSI EN 300 422.
4.	174 - 216 MHz	50 mW e.r.p.	[-]	[-]	Dotyczy urządzeń z dostrajaniem zakresu pracy. Dotyczy urządzeń spełniających wymagania w normie wprowadzającej normę ETSI EN 300 422.
5.	470 - 694 MHz	50 mW e.r.p.	[-]	[-]	Dotyczy urządzeń z dostrajaniem zakresu pracy. Dotyczy urządzeń spełniających wymagania określone w normie j wprowadzającej normę ETSI EN 300 422.
6.	694-703 MHz	50 mW e.r.p.	[-]	[-]	Dotyczy urządzeń z dostrajaniem zakresu pracy. Dotyczy urządzeń spełniających wymagania określone w normie wprowadzającej normę ETSI EN 300 422. Nie dopuszcza się używania urządzeń po dniu 1 lipca 2022 r.
7.	703-733 MHz	50 mW e.r.p.	[-]	[-]	Dotyczy urządzeń z dostrajaniem zakresu pracy. Dotyczy urządzeń spełniających wymagania określone w normie wprowadzającej normę ETSI EN 300 422. Nie dopuszcza się używania urządzeń po dniu 1 lipca 2022 r.
8.	733-758 MHz	50 mW e.r.p.	[-]	[-]	Dotyczy urządzeń z dostrajaniem zakresu pracy. Dotyczy urządzeń spełniających wymagania określone w normie

					wprowadzającej normę ETSI EN 300 422. Nie dopuszcza się używania urządzeń po dniu 1 lipca 2022 r.
9.	758-786 MHz	50 mW e.r.p.	[-]	[-]	Dotyczy urządzeń z dostrajaniem zakresu pracy. Dotyczy urządzeń spełniających wymagania określone w normie wprowadzającej normę ETSI EN 300 422. Nie dopuszcza się używania urządzeń po dniu 1 lipca 2022 r.
10.	786 - 789 MHz	12 mW e.r.p.	[-]	[-]	Dotyczy urządzeń z dostrajaniem zakresu pracy. Dotyczy urządzeń spełniających wymagania określone w normie wprowadzającej normę ETSI EN 300 422. Nie dopuszcza się używania urządzeń po dniu 1 lipca 2022 r. w zakresie częstotliwości 786-789 MHz.

URZĄDZENIA BLISKIEGO ZASIĘGU RFID DO IDENTYFIKACJI

Zakres częstotliwości	Maksymalna moc promieniowana lub maksymalne natężenie pola magnetycznego	Odstęp sąsiednio-kanaly	Aktywność nadajnika	Uwagi
2446 - 2454 MHz	4 W e.i.r.p.	[-]	≤15%	<p>Szerokość głównej wiązki anteny w płaszczyźnie poziomej nie może przekraczać wartości 90 stopni (± 45 stopni), a tłumienie listków bocznych musi wynosić co najmniej 15 dB.</p> <p>Praca z poziomem mocy promieniowanej e.i.r.p. większym niż 500 mW dopuszczalna jest wyłącznie wewnątrz budynków i wyłącznie w przypadku, gdy aktywność nadajnika nie przekracza 15% w każdym okresie 200 ms. W przypadku stosowania mocy większej niż 500 mW w urządzeniach powinien być stosowany mechanizm rozpraszania widma FHSS.</p> <p>Urządzenie RFID, którego moc może przekraczać 500 mW, powinno być wyposażone w system automatycznej kontroli mocy w celu zmniejszenia mocy promieniowania poniżej 500 mW w przypadkach, gdy urządzenie jest przemieszczane i używane poza granicami budynku lub pomieszczeń użytkownika. Poziom każdej emisji, określany wartością natężenia pola elektrycznego, wytworzonej przez urządzenie RFID</p>

				<p>umieszczone wewnątrz budynku, mierzonej na zewnątrz budynku w odległości 10 m, nie może przekraczać równoważnej wartości natężenia pola elektrycznego wytworzonego przez urządzenie RFID o mocy 500 mW, umieszczone na zewnątrz budynku i mierzone na zewnątrz budynku w tej samej odległości. Jeżeli budynek składa się z kilku lokali, pomiary powinny być odniesione do granic lokalu wewnątrz budynku.</p> <p>Dotyczy urządzeń spełniających wymagania określone w normie wprowadzającej normę ETSI EN 300 440.</p> <p>Zakres częstotliwości jest przeznaczony również dla urządzeń ISM. Urządzenia pracujące w tym zakresie muszą zaakceptować szkodliwe zakłócenia, jakich mogą doznać podczas pracy urządzeń ISM.</p>
--	--	--	--	---

URZĄDZENIA BEZPRZEWODOWE DO STOSOWANIA W OCHRONIE ZDROWIA

Poz.	Zakres częstotliwości	Maksymalna moc promieniowana lub maksymalne natężenie pola magnetycznego	Odstęp sąsiednio-kanalowy	Aktywność nadajnika	Uwagi
1.	12,5 - 20 MHz	-7 dB μ A/m w paśmie o szerokości 10 kHz	[-]	$\leq 10\%$	Dotyczy natężenia pola magnetycznego mierzonego w odległości 10 m. Dotyczy implantów stosowanych u zwierząt. Niniejsze warunki używania odnoszą się wyłącznie do urządzeń stosowanych wewnątrz budynków. Dotyczy urządzeń spełniających wymagania określone w normach wprowadzających normę ETSI EN 300 330. Nie dopuszcza się używania urządzeń po 31 grudnia 2022 r.
2.	2483,5 – 2500 MHz	10 mW e.i.r.p.	1 MHz	$\leq 10\%$	Dotyczy wyłącznie aktywnych wyrobów medycznych małej mocy do implantacji. Zewnętrzne urządzenia peryferyjne mogą być używane tylko w pomieszczeniach. Należy stosować techniki dostępu do widma oraz osłabiania szkodliwych zakłóceń, których skuteczność działania odpowiada co najmniej technikom określonym w normach zharmonizowanych przyjętych na mocy dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/53/UE z dnia 16 kwietnia 2014 r. w sprawie harmonizacji

					ustawodawstw państw członkowskich dotyczących udostępniania na rynku urządzeń radiowych i uchylającej dyrektywę 1999/5/WE (Dz. U. UE L 153 z 22.5.2014, s. 62). Dotyczy urządzeń spełniających wymagania określone w normie wprowadzającej normę ETSI EN 301 559.
3.	2483,5 – 2500 MHz	1 mW e.i.r.p.	≤ 3 MHz	≤ 10%	Dotyczy wyłącznie medycznych czujników sieciowych umieszczanych na ciele lub w ciele pacjenta i użytkowanych w pomieszczeniach placówek opieki zdrowotnej. Należy stosować techniki dostępu do widma oraz osłabiania szkodliwych zakłóceń, których skuteczność działania odpowiada co najmniej technikom określonym w normach zharmonizowanych przyjętych na mocy dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/53/UE z dnia 16 kwietnia 2014 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich dotyczących udostępniania na rynku urządzeń radiowych i uchylającej dyrektywę 1999/5/WE (Dz. U. UE L 153 z 22.5.2014, s. 62). Dotyczy urządzeń spełniających wymagania określone w normie wprowadzającej normę ETSI EN 301 559.
4.	2483,5 – 2500 MHz	10 mW e.i.r.p.	≤ 3 MHz	≤ 2%	Dotyczy wyłącznie medycznych czujników sieciowych umieszczanych

					<p>na ciele lub w ciele pacjenta i użytkowanych w pomieszczeniach domu pacjenta.</p> <p>Należy stosować techniki dostępu do widma oraz osłabiania szkodliwych zakłóceń, których skuteczność działania odpowiada co najmniej technikom określonym w normach zharmonizowanych przyjętych na mocy dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/53/UE z dnia 16 kwietnia 2014 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich dotyczących udostępniania na rynku urządzeń radiowych i uchylającej dyrektywę 1999/5/WE (Dz. U. UE L 153 z 22.5.2014, s. 62).</p> <p>Dotyczy urządzeń spełniających wymagania określone w normie wprowadzającej normę ETSI EN 301 559.</p>
--	--	--	--	--	--

ZASTOSOWANIA INDUKCYJNE

Poz.	Zakres częstotliwości	Maksymalna moc promieniowana lub maksymalne natężenie pola magnetycznego	Odstęp sąsiednio-kanalowy	Aktywność nadajnika	Uwagi
1.	100 Hz-9 kHz	82 dB μ A/m	[-]	[-]	Dotyczy natężenia pola magnetycznego mierzonego w odległości 10 m. Dotyczy anteny o rozmiarze $<1/20 \lambda$. Rozmiar anteny jest określany poprzez maksymalną odległość pomiędzy dwoma dowolnymi punktami umieszczonymi na antenie, (np. dla anteny w kształcie prostokąta jest to przekątna, a dla anteny w kształcie koła jest to średnica).

URZĄDZENIA BLISKIEGO ZASIĘGU WYKORZYSTUJĄCE TECHNOLOGIĘ ULTRASZEROKOPASMOWĄ (UWB)

Warunki używania urządzeń, w szczególności zakresy wykorzystywanych przez nie częstotliwości, regulacyjne wartości graniczne, takie jak maksymalna średnia widmowa gęstość mocy (e.i.r.p.) lub maksymalna moc szczytowa (e.i.r.p.) mierzona w paśmie o szerokości 50 MHz oraz wymogi dotyczące technik osłabiania zakłóceń, a także obszar używania tych urządzeń, powinny być zgodne z decyzją wykonawczą Komisji (UE) 2019/785 z dnia 14 maja 2019 r. w sprawie harmonizacji widma radiowego na potrzeby urządzeń wykorzystujących technologię ultraszerokopasmową w Unii oraz uchylającą decyzję 2007/131/WE (Dz. U. UE L 127 z 16.5.2019, s. 23 i n.).

SAMOCHODOWE RADARY BLISKIEGO ZASIĘGU

Warunki używania urządzeń, w szczególności zakresy wykorzystywanych przez nie częstotliwości, maksymalna moc promieniowana lub maksymalne natężenie pola magnetycznego oraz obszar używania tych urządzeń, powinny być zgodne z warunkami używania urządzeń radiowych określonymi w decyzji Komisji 2005/50/WE z dnia 17 stycznia 2005 r. w sprawie harmonizacji widma radiowego w paśmie 24 GHz dla celów tymczasowego użycia przez samochodowe urządzenia radarowe bliskiego zasięgu we Wspólnocie (Dz. Urz. UE L 21 z 25.1.2005, s. 15 i n., z późn. zm.¹⁾).

Pasmo 24 GHz może być wykorzystywane przez samochodowe urządzenia radarowe bliskiego zasięgu zainstalowane jedynie w tych pojazdach silnikowych, dla których wnioski o homologację typu złożono zgodnie z art. 6 ust. 6 dyrektywy 2007/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady i którym homologację typu przyznano przed dniem 1 stycznia 2018 r.

Na podstawie art. 7 decyzji Komisji 2005/50/WE, w celu ochrony stacji radioastronomicznych działających w zakresie widma radiowego 22,21–24,00 GHz, ustala się następujące strefy zamknięte, w których zabronione jest używanie radarów bliskiego zasięgu pracujących w paśmie 24 GHz:

- 1) w Krakowie - strefa wokół Obserwatorium Astronomicznego Uniwersytetu Jagiellońskiego, której środek ma współrzędne geograficzne 19E49'36" oraz 50N03'18" wyznaczone w systemie odniesienia WGS-84, a promień ma wartość 1 km;
- 2) w Piwnicach koło Torunia - strefa wokół Centrum Astronomii Uniwersytetu Mikołaja Kopernika, której środek ma współrzędne geograficzne 18E33'30" oraz 52N54'48" wyznaczone w systemie odniesienia WGS-84, a promień ma wartość 1 km.

¹⁾ Zmiany decyzji 2005/50/WE zostały wprowadzone także przez decyzję wykonawczą Komisji (UE) 2017/2077 z dnia 10 listopada 2017 r. zmieniającą decyzję 2005/50/WE w sprawie harmonizacji widma radiowego w paśmie 24 GHz dla celów tymczasowego użycia przez samochodowe urządzenia radarowe bliskiego zasięgu we Wspólnocie (Dz.U. UE L 295 z 14.11.2017, s. 75 i n.). Zmiany te dotyczyły jedynie okresu sprawozdawania informacji o ewentualnych zakłóceniach.

URZĄDZENIA ZIEMSKICH STACJI SATELITARNYCH

1. Określa się następujące rodzaje ziemskich stacji satelitarnych, których używanie nie wymaga uzyskania pozwolenia:

1) typu LEST, pracujących zgodnie z decyzją ECC/DEC/(06)02 „ECC Decision of 24 March 2006 on Exemption from Individual Licensing of Low e.i.r.p. Satellite Terminals (LEST) operating within the frequency bands 10.70–12.75 GHz or 19.70–20.20 GHz space-to-Earth and 14.00–14.25 GHz or 29.50–30.00 GHz Earth-to-Space” (Approved 24 March 2006), których ogólne warunki używania określa wykaz nr 1,

2) typu HEST, pracujących zgodnie z decyzją ECC/DEC/(06)03 ECC Decision of 24 March 2006 on „Exemption from Individual Licensing of High e.i.r.p. Satellite Terminals (HEST) with e.i.r.p. above 34 dBW operating within the frequency bands 10.70 - 12.75 GHz or 19.70 - 20.20 GHz space-to-Earth and 14.00 - 14.25 GHz or 29.50 - 30.00 GHz Earth-to-space” (Approved 24 March 2006, amended 8 March 2019), których ogólne warunki używania określa wykaz nr 2,

3) typu AES, pracujących zgodnie z decyzją ECC/DEC/(05)11 „The free circulation and use of Aircraft Earth Stations (AES) in the frequency bands 14.0-14.5 GHz (Earth-to-space), 10.7-11.7 GHz (space-to-Earth) and 12.5-12.75 GHz (space-to-Earth)”(Approved 24 June 2005, amended: 8 March 2019), których ogólne warunki używania określa wykaz nr 3,

4) typu ESV, pracujących zgodnie z decyzją ECC/DEC/(05)10 „The free circulation and use of Earth Stations on board Vessels (ESV) operating in fixed satellite service networks in the frequency bands 14-14.5 GHz”(Approved 24 June 2005, amended: 8 March 2019)”, których ogólne warunki używania określa wykaz nr 4,

5) typu HDAFSS, pracujących zgodnie z decyzją ECC/DEC/ (05)08 „The availability of frequency bands for high density applications in the Fixed-Satellite Service (space-to-Earth and Earth-to-space)” (Approved 24 June 2005, amended 8 March 2013), których ogólne warunki używania określa wykaz nr 5,

6) typu UESFSS, pracujących zgodnie z decyzją ECC/DEC/(05)01 „The use of the band 27.5-29.5 GHz by the Fixed Service and uncoordinated Earth stations of the Fixed-Satellite Service (Earth-to-space)”(Approved 18 March 2005, amended 8 March 2019), których ogólne warunki używania określa wykaz nr 6,

- 7) typu NGSO FSS, pracujących zgodnie z decyzją ECC/DEC(17)04 „The harmonised use and exemption from individual licensing of fixed earth stations operating with NGSO FSS satellite systems in the frequency bands 10.7-12.75 GHz and 14.0-14.5 GHz” (Approved 30 June 2017, amended 8 March 2019), których ogólne warunki używania określa wykaz nr 7,
- 8) typu ESOMP, pracujących zgodnie z decyzją ECC/DEC/(13)01 „The harmonised use, free circulation and exemption from individual licensing of Earth Stations On Mobile Platforms (ESOMPs) within the frequency bands 17.3-20.2 GHz and 27.5-30.0 GHz” (Approved 8 March 2013, amended 26 October 2018), których ogólne warunki używania określa wykaz nr 8,
- 9) typu NGSO ESOMP, pracujących zgodnie z decyzją ECC/DEC(15)04 „The harmonised use, free circulation and exemption from individual licensing of Land, Maritime and Aeronautical Earth Stations On Mobile Platforms (ESOMPs) operating with NGSO FSS satellite systems in the frequency ranges 17.3-20.2 GHz, 27.5-29.1 GHz and 29.5-30.0 GHz” (Approved 3 July 2015, amended 20 November 2020), których ogólne warunki używania określa wykaz nr 9²,
- 10) typu GSO ESIM, pracujących zgodnie z decyzją ECC/DEC(18)04 „The harmonised use, exemption from individual licensing and free circulation and use of land based Earth Stations In-Motion (ESIM) operating with GSO FSS satellite systems in the frequency bands 10.7-12.75 GHz and 14.0-14.5 GHz” (Approved 06 July 2018), których ogólne warunki używania określa wykaz nr 10,
- 11) typu NGSO ESIM, pracujących zgodnie z decyzją ECC/DEC(18)05 „The harmonised use, exemption from individual licensing and free circulation and use of Earth Stations In-Motion (ESIM) operating with NGSO FSS satellite systems in the frequency bands 10.7-12.75 GHz and 14.0-14.5 GHz” (Approved 06 July 2018), których ogólne warunki używania określa wykaz nr 11,
- 12) typu VSAT, pracujących zgodnie z decyzją ECC/DEC(03)04 „Exemption from Individual Licensing of Very Small Aperture Terminals (VSAT) operating in the frequency bands 14.25 - 14.50 GHz Earth-to-space and 10.70-11.70 GHz space-to-Earth”(Approved 17 October 2003, amended 8 March 2019)), których ogólne warunki używania określa wykaz nr 12,
- z tym, że moce określone w wykazach są mocami szczytowymi.

² Uwzględnia także Decyzję ECC/DEC(05)01 The use of the band 27.5-29.5 GHz by the Fixed Service and uncoordinated Earth stations of the Fixed-Satellite Service (Earth-to-space), Approved 18 March 2005, amended 8 March 2019.

2. Jeżeli antena jest sprzężona z więcej niż jednym nadajnikiem lub nadajnik wytwarza więcej niż jedną falę nośną, e.i.r.p. określona w wykazach 1-12 musi być sumą mocy wszystkich emisji promieniowanych przez wiązkę główną anteny.

Wykaz nr 1

Urządzenia typu LEST

Poz.	Wyszczególnienie	Zakresy częstotliwości, parametry techniczne
1.	Zakres częstotliwości nadawczych (Ziemia-kosmos)	14,00 – 14,25 GHz 29,50 – 30,00 GHz
2.	Zakres częstotliwości odbiorczych (kosmos – Ziemia)	10,70 – 12,75 GHz ¹⁾ 19,70 – 20,20 GHz
3.	Dopuszczalna e.i.r.p.	Mniejsza lub równa 34 dBW

¹⁾ Wykorzystywanie zakresu częstotliwości 10,70 – 11,70 GHz do odbioru związane jest z ryzykiem występowania szkodliwych zakłóceń ze strony urządzeń w służbie stałej typu punkt-punkt (linii radiowych) pracujących na podstawie wydanych pozwoleń radiowych.

Wykaz nr 2

Urządzenia typu HEST

Poz.	Wyszczególnienie	Zakresy częstotliwości, parametry techniczne
1.	Zakres częstotliwości nadawczych (Ziemia-kosmos)	14,00 – 14,25 GHz 29,50 – 30,00 GHz
2.	Zakres częstotliwości odbiorczych (kosmos – Ziemia)	10,70 – 12,75 GHz ¹⁾ 19,70 – 20,20 GHz
3.	Dopuszczalna e.i.r.p.	Większa niż 34 dBW i mniejsza lub równa 60 dBW
4.	Dodatkowe ograniczenia	Dla większej niż 34 dBW zastępczej mocy promieniowanej izotropowo (e.i.r.p.) muszą być spełnione wymagania, które zapewniają zgodność z kryteriami ochrony HIRF statku powietrznego, stosując maksymalne natężenie pola HIRF wynoszące 190 V / m przy 14,00-14,25 GHz i 150 V / m przy 29,50- 30,00 GHz. Urządzenia typu HEST działające z maksymalną mocą e.i.r.p. w sieciach TDMA są dopuszczone do użytkowania po uwzględnieniu cyklu pracy.

¹⁾ Wykorzystywanie zakresu częstotliwości 10,70 – 11,70 GHz do odbioru związane jest z ryzykiem występowania szkodliwych zakłóceń ze strony urządzeń w służbie stałej typu punkt-punkt (linii radiowych) pracujących na podstawie wydanych pozwoleń radiowych.

Wykaz nr 3

Urządzenia typu AES

Poz.	Wyszczególnienie	Zakresy częstotliwości, parametry techniczne
1.	Zakres częstotliwości nadawczych (Ziemia-kosmos)	14,00 – 14,50 GHz

2.	Zakres częstotliwości odbiorczych (kosmos – Ziemia)	10,70 – 11,70 GHz ¹⁾ 12,50 – 12,75 GHz
3.	Dopuszczalna e.i.r.p.	Mniejsza lub równa 50 dBW
4.	Dodatkowe ograniczenia	Stacje AES mogą być używane, jeżeli spełniają następujące warunki: 1) są autoryzowane przez administrację kraju, w którym statek powietrzny jest zarejestrowany; 2) są zgodne z wymaganiami określonymi w normie wprowadzającej normę ETSI EN 302 186; 3) są zgodne z zaleceniem ITU-R M.1643, w tym zasadniczymi wymaganiami, odnoszącymi się odpowiednio do ochrony służby stałej (FS) oraz wspólnego wykorzystania zakresów przez służbę radioastronomiczną (RAS) i stacje AES, z należyty uwzględnieniem wymagań zawartych w załącznikach Decyzji ECC/DEC/(05)11; 4) działają pod kontrolą systemu sterującego siecią.

¹⁾ Wykorzystywanie zakresu częstotliwości-10,70 – 11,70 GHz do odbioru związane jest z ryzykiem występowania szkodliwych zakłóceń ze strony urządzeń w służbie stałej typu punkt-punkt (linii radiowych) pracujących na podstawie wydanych pozwoleń radiowych.

Wykaz nr 4

Urządzenia typu ESV

Poz.	Wyszczególnienie	Zakresy częstotliwości, parametry techniczne
1.	Zakres częstotliwości nadawczych (Ziemia-kosmos)	14,00 – 14,50 GHz
2.	Zakres częstotliwości odbiorczych (kosmos – Ziemia)	10,70 – 11,70 GHz ¹⁾ 12,50 – 12,75 GHz
3.	Dopuszczalna e.i.r.p.	[-]
4.	Dodatkowe ograniczenia	Stacje ESV pracujące w ramach służby stałej satelitarnej mogą być używane, jeżeli spełniają następujące warunki: 1) są zgodne z Uchwałą 902 (WRC-03); 2) są zgodne z wymaganiami określonymi w normie wprowadzającej normę ETSI EN 302 340; 3) posiadają antenę o rozmiarze 0,6 m lub większym; 4) działają pod kontrolą systemu sterującego siecią; 5) operator sieci ESV sprawujący kontrolę nad transmisjami stacji ESV powiadomił właściwy Urząd i dostarczył wymagane dane kontaktowe i techniczne.

¹⁾ Wykorzystywanie zakresu częstotliwości 10,70 – 11,70 GHz do odbioru związane jest z ryzykiem występowania szkodliwych zakłóceń ze strony urządzeń w służbie stałej typu punkt-punkt (linii radiowych) pracujących na podstawie wydanych pozwoleń radiowych.

Wykaz nr 5

Urządzenia typu HDAFSS

Poz.	Wyszczególnienie	Zakresy częstotliwości, parametry techniczne
1.	Zakres częstotliwości nadawczych (Ziemia-kosmos)	29,50-30 GHz
2.	Zakres częstotliwości odbiorczych (kosmos – Ziemia)	17,30 –17,70 GHz 19,70 –20,20 GHz
3.	Dopuszczalna e.i.r.p.	[-]
4.	Dodatkowe ograniczenia	Urządzenia HDAFSS pracujące w ramach służby stałej satelitarnej mogą być używane, jeżeli spełniają następujące warunki: 1) wykorzystanie zakresów częstotliwości określonych w poz. 1 i 2 przez inne zastosowania w ramach służby FSS lub inne służby, dla których te zakresy są przeznaczone, nie ustanawia priorytetu wobec użytkowników tych samych służb; 2) pracują w zakresie częstotliwości 17,30–17,70 GHz, który pozostaje dostępny dla łączny dosyłowych pracujących w ramach służby BSS; 3) uwzględniają dodatkowe wymogi określone decyzjami ECC/DEC/(06) 02 i ECC/DEC/(06) 03 dla zakresów częstotliwości 19,7–20,2 GHz i 29,5–30,0 GHz.

Wykaz nr 6

Urządzenia typu UESFSS

Poz.	Wyszczególnienie	Zakresy częstotliwości, parametry techniczne
1.	Zakres częstotliwości nadawczych (Ziemia-kosmos)	27,5 – 27,8285 GHz, 28,4445 – 28,9485 GHz 29,4525 – 29,5 GHz
2.	Zakres częstotliwości odbiorczych (kosmos – Ziemia)	[-]
3.	Dopuszczalna e.i.r.p.	Mniejsza lub równa 60 dBW
4.	Dodatkowe ograniczenia	Niekoordynowane stacje ziemskie służby stałej satelitarnej nadające w zakresie 27,5-29,5 GHz muszą spełniać następujące wymagania: 1) poziom pozaosiowej gęstości widmowej mocy e.i.r.p. wypromieniowanej przez dowolną stację ziemską UESFSS w zakresach częstotliwości przeznaczonych dla służby stałej (27,8285–28,4445 GHz, 28,8365–28,9485 GHz i 28,9485–29,4525 GHz) powinien być ograniczony do -35 dBW / MHz. Limit ten musi być przestrzegany w każdym przypadku przez UESFSS, promieniujące pod kątem 3 stopni lub mniejszym w odniesieniu do płaszczyzny lokalnego horyzontu; 2) kąt elewacji anteny powinien być większy niż 3 stopnie; 3) systemy służby FSS wykorzystujące niekoordynowane stacje UESFSS w zakresach częstotliwości: 27,5-27,8285 GHz, 28,4445-28,9485 GHz i 29,4525-29,5 GHz, wdrażają

	<p>mechanizmy automatycznej kontroli mocy lub automatycznej kontroli wzmacnienia satelitarnego na tych stacjach;</p> <p>4) stacje UESFSS nie powinny używać częstotliwości bliższych niż 10 MHz od skraju pasma używanego przez służbę stałą;</p> <p>5) dla zapewnienia zgodności z kryteriami ochrony HIRF dla statku powietrznego stosuje się maksymalne natężenie pola HIRF wynoszące 150 V/m;</p> <p>6) urządzenia typu UESFSS działające z maksymalną mocą e.i.r.p. w sieciach TDMA są dopuszczone do użytkowania po uwzględnieniu cyklu pracy.</p>
--	--

Wykaz nr 7

Urządzenia typu NGSO FSS

Poz.	Wyszczególnienie	Zakresy częstotliwości, parametry techniczne
1.	Zakres częstotliwości nadawczych (Ziemia-kosmos)	14,00 – 14,50 GHz
2.	Zakres częstotliwości odbiorczych (kosmos – Ziemia)	10,70 – 12,75 GHz ¹⁾
3.	Dopuszczalna e.i.r.p.	Mniejsza lub równa 60 dBW
4.	Dodatkowe ograniczenia	Dla zapewnienia zgodności z kryteriami ochrony HIRF dla statku powietrznego stosuje się maksymalne natężenie pola HIRF wynoszące 190V/m w zakresie 14,00-14,5 GHz: Stacje ziemskie działające z maksymalną mocą e.i.r.p. w sieciach TDMA są dopuszczone do użytkowania po uwzględnieniu cyklu pracy.

¹⁾ Wykorzystywanie zakresu częstotliwości 10,70 – 11,70 GHz do odbioru związane jest z ryzykiem występowania szkodliwych zakłóceń ze strony urządzeń w służbie stałej typu punkt-punkt (linii radiowych) pracujących na podstawie wydanych pozwoleń radiowych.

Wykaz nr 8

Urządzenia typu ESOMP

Poz.	Wyszczególnienie	Zakresy częstotliwości, parametry techniczne oraz obszar użytkowania urządzeń
1.	Zakres częstotliwości nadawczych (Ziemia-kosmos)	27.5 - 27.8285 GHz, 28.4445 - 28.9485 GHz, 29.4525 - 30,00 GHz
2.	Zakres częstotliwości odbiorczych (kosmos – Ziemia)	17,30 – 20,20 GHz
3.	Dopuszczalna e.i.r.p.	1) maksymalna moc e.i.r.p. urządzeń ESOMP zainstalowanych na statkach powietrznych operujących w granicach lotniska, w tym na ziemi, wynosi 58,4 dBW; 2) maksymalna moc e.i.r.p. lądowych urządzeń ESOMP działających w granicach lotniska jest ograniczona do 52,4 dBW; 3) maksymalna moc e.i.r.p. ESOMP nieobjęta pkt 1 i 2, poza granicą lotniska lub na statkach morskich, jest ograniczona do 60 dBW.
4.	Dodatkowe ograniczenia	Urządzenia ESOMP działające w zakresach częstotliwości 17,3–19,7 GHz i 27,5–29,5 GHz muszą dodatkowo spełniać następujące wymagania: 1) na terytorium danego państwa, poziom pozaosiowej gęstości widmowej mocy e.i.r.p. wypromieniowanej przez dowolną stację ESOMP w zakresach częstotliwości przeznaczonych dla służby stałej (27,8285–28,4445 GHz, 28,8365–28,9485 GHz i 28,9485–29,4525 GHz) powinien być ograniczony

		<p>do -35 dBW / MHz. Limit ten musi być przestrzegany w każdym przypadku przez urządzenia pracujące na platformach ESOMP na lądzie, na wodach terytorialnych lub na wodach wewnętrznych, promieniujące pod kątem 3 stopni lub mniejszym w odniesieniu do płaszczyzny lokalnego horyzontu;</p> <p>2) stacje ESOMP nie mogą wykorzystywać częstotliwości leżących bliżej niż 10 MHz od skraju pasma wykorzystywanego przez służbę stałą;</p> <p>3) kąt elewacji anteny powinien być większy niż 3 stopnie;</p> <p>4) w przypadku terminali ESOMP zainstalowanych na statku powietrznym wartości PFD (dB (W/m²) w referencyjnej szerokości 14 MHz) na ziemi są następujące:</p> <p>-124.7 dla $0^\circ \leq \delta \leq 0.01^\circ$ -120.9 + 1.9 log₁₀(δ) dla $0.01^\circ < \delta \leq 0.3^\circ$ -116.2 + 11.0 log₁₀(δ) dla $0.3^\circ < \delta \leq 1.0^\circ$ -116.2 + 18.0 log₁₀(δ) dla $1.0^\circ < \delta \leq 2.0^\circ$ -117.9 + 23.7 log₁₀(δ) dla $2.0^\circ < \delta \leq 8.0^\circ$ -96.5 dla $8.0^\circ < \delta \leq 90.0^\circ$</p> <p>gdzie ($\delta$) jest kątem padania na powierzchnię Ziemi (stopnie). Powyższe wartości PFD nie są zdefiniowane dla warunków „w wolnej przestrzeni”. Dlatego przy ocenie zgodności terminala ESOMP z maską PFD należy uwzględnić pochłanianie atmosferyczne i wszelkie tłumienie spowodowane konstrukcją statku powietrznego;</p> <p>5) w przypadku terminali ESOMP zainstalowanych na statkach morskich wartość progowa PFD wynosi -109 dB (W/m²) przy referencyjnej szerokości pasma 14 MHz na wysokości 20 metrów nad poziomem morza podczas odpływu;</p>
--	--	--

		6) w celu zapewnienia zgodności z wymaganiami dotyczącymi PFD, określonymi w pkt. 4 i 5, terminale ESOMP muszą posiadać funkcje samokontroli i automatyczne mechanizmy (lokalnie lub pod kontrolą NCF) w celu zmniejszenia swojego e.i.r.p. lub zaprzestania transmisji.
--	--	--

Wykaz nr 9

Urządzenia typu NGSO ESOMP

Poz.	Wyszczególnienie	Zakresy częstotliwości, parametry techniczne oraz obszar używania urządzeń
1.	Zakres częstotliwości nadawczych (Ziemia-kosmos)	27.5 - 27.8285 GHz, 28.4445 - 28.8365 GHz, 29.5 - 30,00 GHz
2.	Zakres częstotliwości odbiorczych (kosmos – Ziemia)	17,30 – 20,20 GHz
3.	Dopuszczalna e.i.r.p.	1) maksymalna moc e.i.r.p. dla stacji ESOMP pracujących na statkach powietrznych w granicach lotnisk powinna być ograniczona do 58,4 dBW; 2) maksymalna moc e.i.r.p. dla stacji ESOMP pracujących na lądzie w granicach lotnisk powinna być ograniczona do 52,4 dBW; 3) maksymalna moc e.i.r.p. dla stacji ESOMP pracujących na lądzie poza granicami lotnisk powinna być ograniczona do 70 dBW; 4) maksymalna moc e.i.r.p. dla stacji ESOMP na statkach morskich powinna być ograniczona do 70 dBW.

4.	Dodatkowe ograniczenia	<p>1) poziom gęstości e.i.r.p. poza kierunkiem maksymalnego promieniowania dla każdej stacji ESOMP w zakresach częstotliwości służby stałej (27,8285-28,4445 GHz i 28,9485-29,1 GHz) powinien być ograniczony do -35 dBW/MHz. Limit ten musi być przestrzegany w każdym przypadku przez urządzenia ESOMP na lądzie, na wodach terytorialnych lub na wodach wewnętrznych, promieniujące pod kątem 3 stopni lub mniejszym w odniesieniu do płaszczyzny lokalnego horyzontu;</p> <p>2) stacje ESOMP nie mogą wykorzystywać częstotliwości leżących bliższej niż 10 MHz od skraju pasma wykorzystywanego przez służbę stałą;</p> <p>3) kąt elewacji anteny powinien być większy niż 3 stopnie;</p> <p>4) dla stacji ESOMP zamontowanych na pokładach statków morskich, wartość progowa PFD wynosi -109 dB(W/m²) przy referencyjnej szerokości pasma 14 MHz na wysokości 20 metrów nad poziomem morza podczas odpływu;</p> <p>5) Dla stacji ESOMP zamontowanych na pokładach statków powietrznych wartości PFD przy referencyjnej szerokości pasma 14 MHz na powierzchni Ziemi są następujące:</p> <ul style="list-style-type: none">-124.7 for $0^\circ \leq \delta \leq 0.01^\circ$-120.9 + 1.9 log₁₀(δ) for $0.01^\circ < \delta \leq 0.3^\circ$-116.2 + 11.0 log₁₀(δ) for $0.3^\circ < \delta \leq 1.0^\circ$-116.2 + 18.0 log₁₀(δ) for $1.0^\circ < \delta \leq 2.0^\circ$-117.9 + 23.7 log₁₀(δ) for $2.0^\circ < \delta \leq 8.0^\circ$-96.5 for $8.0^\circ < \delta \leq 90.0^\circ$ <p>gdzie (δ) jest kątem padania na powierzchnię Ziemi (stopnie);</p> <p>6) w celu zapewnienia zgodności z wymaganiami dotyczącymi PFD, określonymi w pkt 4, terminale ESOMP muszą posiadać funkcje samokontroli i automatyczne mechanizmy (lokalnie lub</p>
----	------------------------	---

		pod kontrolą NCF) w celu zmniejszenia swojego e.i.r.p. lub zaprzestania transmisji.
--	--	---

Wykaz nr 10

Urządzenia typu GSO ESIM

Poz.	Wyszczególnienie	Zakresy częstotliwości, parametry techniczne
1.	Zakres częstotliwości nadawczych (Ziemia-kosmos)	14,00 – 14,50 GHz
2.	Zakres częstotliwości odbiorczych (kosmos – Ziemia)	10,70 – 12,75 GHz ¹⁾
3.	Dopuszczalna e.i.r.p.	Mniejsza lub równa 54,5 dBW

¹⁾ Wykorzystywanie zakresu częstotliwości 10,70 – 11,70 GHz do odbioru związane jest z ryzykiem występowania szkodliwych zakłóceń ze strony urządzeń w służbie stałej typu punkt-punkt (linii radiowych) pracujących na podstawie wydanych pozwoleń radiowych.

Wykaz nr 11

Urządzenia typu NGSO ESIM

Poz.	Wyszczególnienie	Zakresy częstotliwości, parametry techniczne
1.	Zakres częstotliwości nadawczych (Ziemia-kosmos)	14,00 – 14,50 GHz
2.	Zakres częstotliwości odbiorczych (kosmos – Ziemia)	10,70 – 12,75 GHz ¹⁾
3.	Dopuszczalna e.i.r.p.	Mniejsza lub równa 54,5 dBW.

4.	Dodatkowe ograniczenia	<p>1) dla zakresu częstotliwości 14,25-14,5 GHz, w celu ochrony systemów służby stałej, powinny być stosowane wartości progowe PFD określone w pkt. 2, 3 i 4;</p> <p>2) dla ESIM zamontowanych na statkach powietrznych, wartości progowe PFD na powierzchni ziemi są następujące:</p> <ul style="list-style-type: none">-122 dB(W/(m² • MHz)) dla $\theta \leq 5^\circ$-127 + θ dB(W/(m² • MHz)) dla $5^\circ < \theta \leq 40^\circ$-87 dB(W/(m² • MHz)) dla $40^\circ < \theta \leq 90^\circ$ <p>gdzie θ jest kątem nadejścia fali radiowej (stopnie powyżej płaszczyzny horyzontalnej);</p> <p>3) dla terminali ESIM zainstalowanych na pokładach statków morskich, wartość progowa PFD wynosi -116 dBW/m²/MHz na wysokości 80 metrów nad poziomem morza podczas odpływu;</p> <p>4) dla terminali ESIM na lądzie, wartość progowa PFD wynosi -116 dBW/m²/MHz na wysokości 30m nad poziomem terenu;</p> <p>5) dla zakresu częstotliwości 14,47-14,5 GHz, terminale ESIM zamontowane na statkach powietrznych muszą być zdolne do zaprzestania emisji, gdy znajdą się w bezpośredniej widoczności stacji RAS prowadzącej obserwacje w tym zakresie częstotliwości;</p> <p>6) dla zakresu częstotliwości 14,47-14,5 GHz, nie mogą zostać przekroczone wartości progowe PFD określone w pkt. 7 oraz 8;</p> <p>7) dla terminali ESIM zainstalowanych na pokładach statków morskich, wartość progowa PFD wynosząca -169 dBW/m²/(150kHz), nie może być przekraczana więcej niż przez 2% czasu;</p>
----	------------------------	--

		<p>8) dla terminali ESIM na lądzie, wartość progowa PFD wynosząca -169 dBW/m²/(150 kHz), nie może być przekraczana więcej niż przez 2% czasu;</p> <p>9) terminale ESIM muszą posiadać funkcje samokontroli i automatyczne mechanizmy (lokalnie lub pod kontrolą NCF) w celu zmniejszenia swojego e.i.r.p. lub zaprzestania transmisji.</p>
--	--	---

¹⁾ Wykorzystywanie zakresu częstotliwości 10,70 – 11,70 GHz do odbioru związane jest z ryzykiem występowania szkodliwych zakłóceń ze strony urządzeń w służbie stałej typu punkt-punkt (linii radiowych) pracujących na podstawie wydanych pozwoleń radiowych.

Wykaz nr 12

Urządzenia typu VSAT

Poz.	Wyszczególnienie	Zakresy częstotliwości, parametry techniczne
1.	Zakres częstotliwości nadawczych (Ziemia-kosmos)	14,25 – 14,50 GHz
2.	Zakres częstotliwości odbiorczych (kosmos – Ziemia)	10,70 – 11,70 GHz ¹⁾
3.	Dopuszczalna e.i.r.p.	Mniejsza lub równa 50 dBW
4.	Dodatkowe ograniczenia	<p>Dla zapewnienia zgodności z kryteriami ochrony HIRF dla statku powietrznego stosuje się maksymalne natężenie pola HIRF wynoszące 190V/m w zakresie 14,25-14,5 GHz:</p> <p>Stacje ziemskie działające z maksymalną mocą e.i.r.p. w sieciach TDMA są dopuszczone do użytkowania po uwzględnieniu cyklu pracy.</p> <p>Urządzenia VSAT muszą spełniać wymagania określone w normie wprowadzającej normę ETSI EN 301 428.</p>

¹⁾ Wykorzystywanie zakresu częstotliwości 10,70 – 11,70 GHz do odbioru związane jest z ryzykiem występowania szkodliwych zakłóceń ze strony urządzeń w służbie stałej typu punkt-punkt (linii radiowych) pracujących na podstawie wydanych pozwoleń radiowych.

URZĄDZENIA STACJI BAZOWYCH WYKORZYSTYWANE DO ŚWIADCZENIA USŁUG MCV

Warunki używania urządzeń systemów GSM, UMTS i LTE na pokładach statków, w szczególności zakresy wykorzystywanych przez nie częstotliwości, maksymalna moc promieniowana lub maksymalne natężenie pola magnetycznego, obszar używania tych urządzeń, powinny być zgodne z warunkami używania urządzeń radiowych określonymi w decyzji Komisji 2010/166/UE z dnia 19 marca 2010 r. w sprawie harmonizacji warunków korzystania z widma radiowego na potrzeby usług łączności ruchomej na pokładach statków (usługi MCV) w Unii Europejskiej (Dz. U. UE L 72 z 20.3.2010, s. 38 i n., z późn. zm.¹⁾).

¹⁾ Zmiany przedmiotowej decyzji zostały wprowadzone przez decyzję wykonawczą Komisji (UE) 2017/191 z dnia 1 lutego 2017 r. zmieniającą decyzję 2010/166/UE w celu wprowadzenia nowych technologii i pasm częstotliwości na potrzeby usług łączności ruchomej na pokładach statków (usługi MCV) w Unii Europejskiej (Dz.U. UE L 29 z 3.2.2017, s. 63 i n.).

URZĄDZENIA STACJI BAZOWYCH WYKORZYSTYWANE DO ŚWIADCZENIA USŁUG MCA

Warunki używania urządzeń systemów GSM, UMTS i LTE na pokładach statków powietrznych, w szczególności zakresy wykorzystywanych przez nie częstotliwości, maksymalna moc promieniowana lub maksymalne natężenie pola magnetycznego oraz obszar używania tych urządzeń, powinny być zgodne z warunkami używania urządzeń radiowych określonymi w decyzji Komisji 2008/294/WE z dnia 7 kwietnia 2008 r. dotyczącej harmonizacji warunków korzystania z widma radiowego na potrzeby usług łączności ruchomej na pokładach statków powietrznych (usługi MCA) we Wspólnocie (Dz. Urz. UE L 98 z 10.4.2008, s. 19 i n., z późn. zm.¹⁾).

¹⁾ Zmiany przedmiotowej decyzji zostały wprowadzone przez decyzję wykonawczą Komisji 2013/654/UE z dnia 12 listopada 2013 r. zmieniającą decyzję 2008/294/WE w celu uwzględnienia dodatkowych technologii dostępu i pasm częstotliwości na potrzeby usług łączności ruchomej na pokładach statków powietrznych (usługi MCA) (Dz.U. UE L 303 z 14.11.2013, s. 48 i n.) oraz decyzję wykonawczą Komisji (UE) 2016/2317 z dnia 16 grudnia 2016 r. zmieniającą decyzję 2008/294/WE i decyzję wykonawczą 2013/654/UE w celu uproszczenia działania łączności ruchomej na pokładach statków powietrznych (usług MCA) w Unii (Dz. Urz. UE L 345 z 20.12.2016, s. 67 i n.).

**URZĄDZENIA BLISKIEGO ZASIĘGU PRACUJĄCE W ZAKRESACH CZĘSTOTLIWOŚCI
874–874,4 MHz i 916,1–919,4 MHz**

Warunki używania urządzeń bliskiego zasięgu pracujących w zakresach częstotliwości 874–874,4 MHz i 916,1–919,4 MHz, w szczególności zakresy wykorzystywanych przez nie częstotliwości, maksymalna moc promieniowana lub maksymalne natężenie pola magnetycznego oraz obszar używania tych urządzeń, powinny być zgodne z warunkami używania urządzeń radiowych określonymi w decyzji wykonawczej Komisji (UE) 2018/1538 z dnia 11 października 2018 r. w sprawie harmonizacji widma radiowego na potrzeby urządzeń bliskiego zasięgu w zakresach częstotliwości 874–876 MHz i 915–921 MHz (Dz. U. UE L 257 z 15.10.2018, s. 57 i n.).

Warunki te dotyczą urządzeń bliskiego zasięgu ogólnego stosowania, urządzeń do identyfikacji radiowej (RFID) oraz urządzeń do szerokopasmowej transmisji danych.

URZĄDZENIA WYKORZYSTYWANE W PMSE

Warunki używania urządzeń wykorzystywanych w PMSE, w szczególności zakresy wykorzystywanych przez nie częstotliwości, maksymalna moc promieniowana lub maksymalne natężenie pola magnetycznego oraz obszar używania tych urządzeń, powinny być zgodne z warunkami używania urządzeń radiowych określonymi w decyzji wykonawczej Komisji 2014/641/UE z dnia 1 września 2014 r. w sprawie zharmonizowanych warunków technicznych wykorzystywania widma radiowego przez bezprzewodowe urządzenia do transmisji sygnałów akustycznych użytkowane do realizacji programów i imprez specjalnych w Unii Europejskiej (Dz. U. UE L 263 z 3.9.2014, s. 29 i n.) oraz decyzji wykonawczej Komisji 2016/339/UE z dnia 8 marca 2016 r. w sprawie harmonizacji zakresu częstotliwości 2010–2025 MHz na potrzeby przenośnych lub ruchomych bezprzewodowych łącz wizyjnych i bezprzewodowych kamer używanych do realizacji programów i imprez specjalnych (Dz. U. UE L 63 z 10.3.2016, s. 5 i n.).

UZASADNIENIE

Projektowane rozporządzenie wykonuje upoważnienie ustawowe zawarte w art. 145 ust. 4 ustawy z dnia [...] r. – Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. z ... r. poz. ...) upoważniające ministra właściwego do spraw informatyzacji do rozszerzenia zakresu urządzeń radiowych nadawczych lub nadawczo-odbiorczych, które mogą być używane bez pozwolenia radiowego, kierując się zasadą zwiększania liczby rodzajów takich urządzeń, przy uwzględnieniu potrzeby harmonijnego gospodarowania częstotliwościami, określając warunki używania urządzeń radiowych nadawczych lub nadawczo-odbiorczych, które mogą być używane bez pozwolenia radiowego, w tym w szczególności zakresy wykorzystywanych przez nie częstotliwości, maksymalną moc promieniowaną lub maksymalne natężenie pola magnetycznego oraz obszar używania tych urządzeń, a także rodzaje służb radiokomunikacyjnych.

Projektowane rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem Ministra Administracji i Cyfryzacji z dnia 12 grudnia 2014 r. w sprawie urządzeń radiowych nadawczych lub nadawczo-odbiorczych, które mogą być używane bez pozwolenia radiowego (Dz. U. z 2017 r. poz. 96), które na podstawie art. 145 ust. 4 ustawy – Prawo komunikacji elektronicznej traci moc z dniem wejścia w życie projektowanego rozporządzenia.

Zakres proponowanych zmian w projekcie jest bardzo znaczący, w związku z tym, zgodnie z zasadami techniki prawodawczej, opracowano nowe rozporządzenie, tak aby zapewnić jego przejrzystość i ułatwić stosowanie jego przepisów.

Celem projektowanego rozporządzenia jest w szczególności uwzględnienie przepisów następujących decyzji wykonawczych Komisji Europejskiej, tj.:

1) 2019/1345/UE z dnia 2 sierpnia 2019 r. zmieniającej decyzję 2006/771/WE w celu aktualizacji zharmonizowanych warunków technicznych w zakresie wykorzystywania widma radiowego na potrzeby urządzeń bliskiego zasięgu (Dz. U. UE L 212 z 13. 8. 2019, s. 53).

Decyzja ta harmonizuje warunki techniczne wykorzystania widma na potrzeby szerokiej gamy urządzeń bliskiego zasięgu w obszarach zastosowań takich jak systemy alarmowe, łączność lokalna, zdalne sterowanie, implanty medyczne i zbieranie danych medycznych, inteligentne systemy transportowe oraz Internet Rzeczy, w tym identyfikacja radiowa („RFID”). Wynikające z tej decyzji nowe zastosowania urządzeń bliskiego zasięgu są istotne ze względu na rosnące znaczenie tego rodzaju urządzeń dla gospodarki, szybkie zmiany w technologii oraz zmieniające się potrzeby społeczne.

2) 2016/687/UE z dnia 28 kwietnia 2016 r. w sprawie harmonizacji zakresu częstotliwości 694-790 MHz na potrzeby systemów naziemnych zapewniających bezprzewodowe szerokopasmowe usługi łączności elektronicznej oraz na potrzeby elastycznego użytkowania na poziomie krajowym w Unii (Dz. U. UE L 118 z 4.5.2016, s. 4);

Decyzja ta służy harmonizacji technicznych warunków udostępniania i efektywnego użytkowania zakresu częstotliwości 694–790 MHz („pasma częstotliwości 700 MHz”) w Unii na potrzeby systemów naziemnych zapewniających naziemne bezprzewodowe usługi szerokopasmowej łączności elektronicznej.

3) 2018/1538/UE z dnia 11 października 2018 r. w sprawie harmonizacji widma radiowego na potrzeby urządzeń bliskiego zasięgu w zakresach częstotliwości 874–876 i 915–921 MHz (Dz. U. UE L 257 z 15.10.2018, s. 57).

Decyzja ta służy harmonizacji zakresów częstotliwości i technicznych warunków dostępności i skutecznego wykorzystania widma na potrzeby urządzeń bliskiego zasięgu w obrębie zakresów częstotliwości 874–876 MHz i 915–921 MHz.

4) 2019/785/UE z dnia 14 maja 2019 r. w sprawie harmonizacji widma radiowego na potrzeby urządzeń wykorzystujących technologię ultraszerokopasmową w Unii oraz uchylającej decyzję 2007/131/WE (Dz. U. UE L 127 z 16.5.2019, s. 23).

Decyzja ta harmonizuje warunki techniczne dla wykorzystania widma przez urządzenia radiowe wykorzystujące technologię ultraszerokopasmową (zwaną dalej „UWB”) w Unii. Decyzja ta również harmonizuje dostępność widma radiowego na jednolitych warunkach w całej Unii, tym samym eliminując przeszkody w upowszechnianiu technologii UWB.

5) 2017/2077/UE z dnia 10 listopada 2017 r. zmieniającej decyzję 2005/50/WE w sprawie harmonizacji widma radiowego w paśmie 24 GHz dla celów tymczasowego użycia przez samochodowe urządzenia radarowe bliskiego zasięgu we Wspólnocie (Dz. U. UE L 295 z 14.11.2017, s. 75).

Decyzja ta służy harmonizacji technicznych warunków udostępniania i wydajnego wykorzystania widma radiowego w paśmie 24 GHz na potrzeby samochodowych urządzeń radarowych bliskiego zasięgu. Urządzenia te przyczyniają się do zapobiegania kolizjom samochodów.

6) 2017/191/UE z dnia 1 lutego 2017 r. zmieniającej decyzję 2010/166/UE w celu wprowadzenia nowych technologii i pasm częstotliwości na potrzeby usług łączności ruchomej na pokładach statków (usługi MCV) w Unii Europejskiej (Dz. U. UE L 29 z 3. 2. 2017, s. 63).

Decyzja ta harmonizuje techniczne warunki dostępności i skutecznego wykorzystania pasm 900 MHz, 1800 MHz, 1900/2100 MHz i 2600 MHz na potrzeby systemów świadczących usługi łączności ruchomej na pokładach statków pływających po morzach terytorialnych w Unii Europejskiej.

7) 2016/2317/UE z dnia 16 grudnia 2016 r. zmieniającej decyzję 2008/294/WE i decyzję wykonawczą 2013/654/UE w celu uproszczenia działania łączności ruchomej na pokładach statków powietrznych (usług MCA) w Unii (Dz. U. UE L 345 z 20.12. 2016, s. 67).

Decyzja ta określa warunki, jakie powinny spełniać stacje bazowe przeznaczone do świadczenia usług MCA na pokładzie statku powietrznego.

8) 2016/339/UE z dnia 8 marca 2016 r. w sprawie harmonizacji zakresu częstotliwości 2010 – 2025 MHz na potrzeby przenośnych lub ruchomych bezprzewodowych łącz wiarygodnych i bezprzewodowych kamer używanych do realizacji programów i imprez specjalnych (Dz. U. UE L 63 z 10.3.2016, s. 5).

Decyzja ta służy do harmonizacji technicznych warunków udostępniania i wydajnego wykorzystywania – na zasadzie braku wyłączności – zakresu częstotliwości 2010 – 2025 MHz na potrzeby urządzeń PMSE do transmisji wideo.

9) 2014/641/UE z dn. 1 września 2014 r. w sprawie zharmonizowanych warunków technicznych wykorzystywania widma radiowego przez bezprzewodowe urządzenia do transmisji sygnałów akustycznych użytkowane do realizacji programów i imprez specjalnych w Unii Europejskiej (Dz. U. UE L 263/29 z 3.9.2014, s. 29).

Decyzja ta ma celu zharmonizowanie warunków technicznych dostępu do widma radiowego i jego efektywnego wykorzystywania przez bezprzewodowe urządzenia do transmisji sygnałów akustycznych używanych do realizacji programów i imprez specjalnych („PMSE”) w zakresach 821–832 MHz i 1 785–1 805 MHz.

10) ERC Recommendation 70-03 Relating to the use of Short Range Devices (SRD), 12 czerwca 2020 r.

Zalecenie określa stanowisko państw CEPT w zakresie widma radiowego, które może być wykorzystywane przez urządzenia o krótkim zasięgu (SRD) i stanowi dokument referencyjny w przygotowaniu krajowych przepisów w zakresie wykorzystania widma radiowego.

Projektowane rozporządzenie względem poprzedzającego je rozporządzenia Ministra Administracji i Cyfryzacji z dnia 12 grudnia 2014 r. w sprawie urządzeń radiowych nadawczych lub nadawczo-odbiorczych, które mogą być używane bez pozwolenia radiowego (Dz. U. z 2017 r. poz. 96), zawiera szereg zmian, polegających w szczególności na aktualizacji określeń, oznaczeń, skrótów i symboli używanych w rozporządzeniu i załącznikach oraz aktualizacji katalogu urządzeń, których używanie nie wymaga pozwolenia radiowego.

Ponadto projektowane rozporządzenie, względem ww. rozporządzenia Ministra Administracji i Cyfryzacji, zawiera szereg zmian w zakresie załączników, wynikających z następujących decyzji wykonawczych Komisji Europejskiej:

1) 2019/1345/UE - w załącznikach o nr. 4, 7 i 8;

- 2) 2016/687/UE - w załączniku nr 6;
- 3) 2018/1538/UE - w załączniku nr 7.

Jednocześnie dokonywana projektowanym rozporządzeniem aktualizacja katalogu urządzeń, których używanie nie wymaga pozwolenia radiowego uwzględnia dokonaną przez Komisję Europejską rewizję wykazu urządzeń zakwalifikowanych jako urządzenia klasy 1.

Dodatkowo w załącznikach nr 10, 11, 15, 16 i 17, w ramach zasad używania urządzeń, do których załączniki te się odnoszą, wskazuje się na bezpośrednie stosowanie warunków używania tych urządzeń. Warunki te zostały określone w odpowiednich decyzjach wykonawczych Komisji Europejskiej.

Co więcej, projektowane rozporządzenie, względem wyżej wymienionego- rozporządzenia Ministra Administracji i Cyfryzacji, wprowadza szereg zmian w załączniku nr 12 dotyczącym urządzeń ziemskich stacji satelitarnych działających w służbie radiokomunikacyjnej stałej satelitarnej. Załącznik ten został przygotowany w oparciu o następujące aktualne decyzje Komitetu Łączności Elektronicznej (ECC CEPT) odnoszące się do niżej wymienionych rodzajów ziemskich stacji satelitarnych:

- 1) typu LEST, pracujących zgodnie z decyzją ECC/DEC/(06)02 “ECC Decision of 24 March 2006 on Exemption from Individual Licensing of Low e.i.r.p. Satellite Terminals (LEST) operating within the frequency bands 10.70–12.75 GHz or 19.70–20.20 GHz space-to-Earth and 14.00–14.25 GHz or 29.50–30.00 GHz Earth-to-Space” (Approved 24 March 2006),
- 2) typu HEST, pracujących zgodnie z decyzją ECC/DEC/(06)03 “ECC Decision of 24 March 2006 on Exemption from Individual Licensing of High e.i.r.p. Satellite Terminals (HEST) with e.i.r.p. above 34 dBW operating within the frequency bands 10.70 - 12.75 GHz or 19.70 - 20.20 GHz space-to-Earth and 14.00 - 14.25 GHz or 29.50 - 30.00 GHz Earth-to-space” (Approved 24 March 2006, amended 8 March 2019),
- 3) typu AES, pracujących zgodnie z decyzją ECC/DEC/(05)11 ”The free circulation and use of Aircraft Earth Stations (AES) in the frequency bands 14.0-14.5 GHz (Earth-to-space), 10.7-11.7 GHz (space-to-Earth) and 12.5-12.75 GHz (space-to-Earth)”(Approved 24 June 2005, amended: 8 March 2019),
- 4) typu ESV, pracujących zgodnie z decyzją ECC/DEC/(05)10 ”The free circulation and use of Earth Stations on board Vessels (ESV) operating in fixed satellite service networks in the frequency bands 14-14.5 GHz”(Approved 24 June 2005, amended: 8 March 2019)”,
- 5) typu HDAFSS, pracujących zgodnie z decyzją ECC/DEC/ (05)08 “The availability of frequency bands for high density applications in the Fixed-Satellite Service (space-to-Earth and Earth-to-space)” (Approved 24 June 2005, amended 8 March 2013),

6) typu UESFSS, pracujących zgodnie z decyzją ECC/DEC/(05)01 "The use of the band 27.5-29.5 GHz by the Fixed Service and uncoordinated Earth stations of the Fixed-Satellite Service (Earth-to-space)"(Approved 18 March 2005, amended 8 March 2019),

7) typu NGSO FSS, pracujących zgodnie z decyzją ECC/DEC(17)04 "The harmonised use and exemption from individual licensing of fixed earth stations operating with NGSO FSS satellite systems in the frequency bands 10.7-12.75 GHz and 14.0-14.5 GHz" (Approved 30 June 2017, amended 8 March 2019),

8) typu ESOMP, pracujących zgodnie z decyzją ECC/DEC/(13)01 "The harmonised use, free circulation and exemption from individual licensing of Earth Stations On Mobile Platforms (ESOMPs) within the frequency bands 17.3-20.2 GHz and 27.5-30.0 GHz" (Approved 8 March 2013, amended 26 October 2018),

9) typu NGSO ESOMP, pracujących zgodnie z decyzją ECC/DEC(15)04 „The harmonised use, free circulation and exemption from individual licensing of Land, Maritime and Aeronautical Earth Stations On Mobile Platforms (ESOMPs) operating with NGSO FSS satellite systems in the frequency ranges 17.3-20.2 GHz, 27.5-29.1 GHz and 29.5-30.0 GHz" (Approved 3 July 2015, amended 20 November 2020), których ogólne warunki używania określa wykaz nr 9,

10) typu GSO ESIM, pracujących zgodnie z decyzją ECC/DEC(18)04 "The harmonised use, exemption from individual licensing and free circulation and use of land based Earth Stations In-Motion (ESIM) operating with GSO FSS satellite systems in the frequency bands 10.7-12.75 GHz and 14.0-14.5 GHz" (Approved 06 July 2018),

11) typu NGSO ESIM, pracujących zgodnie z decyzją ECC/DEC(18)05 "The harmonised use, exemption from individual licensing and free circulation and use of Earth Stations In-Motion (ESIM) operating with NGSO FSS satellite systems in the frequency bands 10.7-12.75 GHz and 14.0-14.5 GHz" (Approved 06 July 2018),

12) typu VSAT, pracujących zgodnie z decyzją ECC/DEC(03)04 "Exemption from Individual Licensing of Very Small Aperture Terminals (VSAT) operating in the frequency bands 14.25 - 14.50 GHz Earth-to-space and 10.70-11.70 GHz space-to-Earth" (Approved 17 October 2003, amended 8 March 2019)).

Projekt nie wymaga zaopiniowania, dokonania konsultacji albo uzgodnienia z właściwymi instytucjami i organami Unii Europejskiej, w tym z Europejskim Bankiem Centralnym.

Przewiduje się, że przyjęte w projekcie rozwiązania będą miały pozytywny wpływ na działalność mikroprzedsiębiorców, małych i średnich przedsiębiorców, stosownie do przepisu art. 66 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2021 r. poz. 162), poprzez

uporządkowanie stanu faktycznego pod kątem prawnym w związku z implementacją decyzji wykonawczych organów Unii Europejskiej oraz zaleceń ECC CEPT w tym względzie.

Zgodnie z ustawą z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingskiej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) projekt rozporządzenia zostanie udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Ministra Cyfryzacji oraz Rządowego Centrum Legislacji.

Projektowane rozporządzenie podlega notyfikacji zgodnie z trybem przewidzianym w przepisach dotyczących sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych.

Projektowane rozporządzenie jest zgodne z prawem Unii Europejskiej.

Nazwa projektu Rozporządzenie Ministra Cyfryzacji w sprawie urządzeń radiowych nadawczych lub nadawczo-odbiorczych	Data sporządzenia 26 lutego 2021 r.
Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Kancelaria Prezesa Rady Ministrów	Źródło: Upoważnienie ustawowe – art. 144 ust. 3 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. z 2021 r. poz. 576)
Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Pan Marek Zagórski – Sekretarz Stanu w KPRM	Nr w wykazie prac: WPL MC poz. 169
Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu Pan Tomasz Proć, Dyrektor Departamentu Telekomunikacji KPRM e-mail: Tomasz.Proc@mc.gov.pl	

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Projektowane rozporządzenie wykonuje upoważnienie ustawowe zawarte w art. 145 ust. 4 ustawy z dnia [...] r. – Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. z ... r. poz.) upoważniające ministra właściwego do spraw informatyzacji do rozszerzenia zakresu urządzeń radiowych nadawczych lub nadawczo-odbiorczych, które mogą być używane bez pozwolenia radiowego, kierując się zasadą zwiększania liczby rodzajów takich urządzeń, przy uwzględnieniu potrzeby harmonijnego gospodarowania częstotliwościami, określając warunki używania urządzeń radiowych nadawczych lub nadawczo-odbiorczych, które mogą być używane bez pozwolenia radiowego, w tym w szczególności zakresy wykorzystywanych przez nie częstotliwości, maksymalną moc promieniowaną lub maksymalne natężenie pola magnetycznego oraz obszar używania tych urządzeń, a także rodzaje służb radiokomunikacyjnych.

Projektowane rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem Ministra Administracji i Cyfryzacji z dnia 12 grudnia 2014 r. w sprawie urządzeń radiowych nadawczych lub nadawczo-odbiorczych, które mogą być używane bez pozwolenia radiowego (Dz. U. z 2017 r. poz. 96), które na podstawie art. 145 ust. 4 ustawy z dnia [...] r. – Prawo komunikacji elektronicznej traci moc z dniem wejścia w życie projektowanego rozporządzenia. Zakres projektowanych zmian jest bowiem tak szeroki, że zasadnym jest opracowanie nowego projektu rozporządzenia, tak aby zapewnić jego czytelność oraz ułatwić przyszłe stosowanie. Celem projektowanego rozporządzenia jest w szczególności uwzględnienie przepisów decyzji wykonawczych Komisji Europejskiej oraz zaleceń CEPT (ECC/ERC), wyszczególnionych w punkcie 2.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Projektowane rozporządzenie w szczególności uwzględnienia przepisy następujących decyzji wykonawczych Komisji Europejskiej oraz zaleceń CEPT (ECC/ERC), tj.:

1) 2019/1345/UE z dnia 2 sierpnia 2019 r. zmieniającej decyzję 2006/771/WE w celu aktualizacji zharmonizowanych warunków technicznych w zakresie wykorzystywania widma radiowego na potrzeby urządzeń bliskiego zasięgu (Dz. U. UE L 212 z 13. 8. 2019, s. 53).

Decyzja ta harmonizuje warunki techniczne wykorzystania widma na potrzeby szerokiej gamy urządzeń bliskiego zasięgu w obszarach zastosowań takich jak systemy alarmowe, łączność lokalna, zdalne sterowanie, implanty medyczne i zbieranie danych medycznych, inteligentne systemy transportowe oraz Internet Rzeczy, w tym identyfikacja radiowa („RFID”). Wynikające z tej decyzji nowe zastosowania urządzeń bliskiego zasięgu są istotne ze względu na rosnące znaczenie tego rodzaju urządzeń dla gospodarki, szybkie zmiany w technologii oraz zmieniające się potrzeby społeczne.

2) 2016/687/UE z dnia 28 kwietnia 2016 r. w sprawie harmonizacji zakresu częstotliwości 694-790 MHz na potrzeby systemów naziemnych zapewniających bezprzewodowe szerokopasmowe usługi łączności elektronicznej oraz na potrzeby elastycznego użytkowania na poziomie krajowym w Unii (Dz. U. UE L 118 z 4.5.2016, s. 4);

Decyzja ta służy harmonizacji technicznych warunków udostępniania i efektywnego użytkowania zakresu częstotliwości 694–790 MHz („pasma częstotliwości 700 MHz”) w Unii na potrzeby systemów naziemnych

zapewniających naziemne bezprzewodowe usługi szerokopasmowej łączności elektronicznej.

3) 2018/1538/UE z dnia 11 października 2018 r. w sprawie harmonizacji widma radiowego na potrzeby urządzeń bliskiego zasięgu w zakresach częstotliwości 874–876 i 915–921 MHz (Dz. U. UE L 257 z 15.10.2018, s. 57).

Decyzja ta służy harmonizacji zakresów częstotliwości i technicznych warunków dostępności i skutecznego wykorzystania widma na potrzeby urządzeń bliskiego zasięgu w obrębie zakresów częstotliwości 874–876 MHz i 915–921 MHz.

4) 2019/785/UE z dnia 14 maja 2019 r. w sprawie harmonizacji widma radiowego na potrzeby urządzeń wykorzystujących technologię ultraszerokopasmową w Unii oraz uchylającej decyzję 2007/131/WE (Dz. U. UE L 127 z 16.5.2019, s. 23).

Decyzja ta harmonizuje warunki techniczne dla wykorzystania widma przez urządzenia radiowe wykorzystujące technologię ultraszerokopasmową (zwaną dalej „UWB”) w Unii. Decyzja ta również harmonizuje dostępność widma radiowego na jednolitych warunkach w całej Unii, tym samym eliminując przeszkody w upowszechnianiu technologii UWB.

5) 2017/2077/UE z dnia 10 listopada 2017 r. zmieniającej decyzję 2005/50/WE w sprawie harmonizacji widma radiowego w paśmie 24 GHz dla celów tymczasowego użycia przez samochodowe urządzenia radarowe bliskiego zasięgu we Wspólnocie (Dz. U. UE L 295 z 14.11.2017, s. 75).

Decyzja ta służy harmonizacji technicznych warunków udostępniania i wydajnego tymczasowego wykorzystania widma radiowego w paśmie 24 GHz na potrzeby samochodowych urządzeń radarowych bliskiego zasięgu. Urządzenia te przyczyniają się do zapobiegania kolizjom samochodów.

6) 2017/191/UE z dnia 1 lutego 2017 r. zmieniającej decyzję 2010/166/UE w celu wprowadzenia nowych technologii i pasm częstotliwości na potrzeby usług łączności ruchomej na pokładach statków (usługi MCV) w Unii Europejskiej (Dz. U. UE L 29 z 3.2.2017, s. 63).

Decyzja ta harmonizuje techniczne warunki dostępności i skutecznego wykorzystania pasm 900 MHz, 1800 MHz, 1900/2100 MHz i 2600 MHz na potrzeby systemów świadczących usługi łączności ruchomej na pokładach statków pływających po morzach terytorialnych w Unii Europejskiej.

7) 2016/2317/UE z dnia 16 grudnia 2016 r. zmieniającej decyzję 2008/294/WE i decyzję wykonawczą 2013/654/UE w celu uproszczenia działania łączności ruchomej na pokładach statków powietrznych (usług MCA) w Unii (Dz. U. UE L 345 z 20.12.2016, s. 67).

Decyzja ta określa warunki, jakie powinny spełniać stacje bazowe przeznaczone do świadczenia usług MCA na pokładzie statku powietrznego.

8) 2016/339/UE z dnia 8 marca 2016 r. w sprawie harmonizacji zakresu częstotliwości 2010 – 2025 MHz na potrzeby przenośnych lub ruchomych bezprzewodowych łączności wizyjnych i bezprzewodowych kamer używanych do realizacji programów i imprez specjalnych (Dz. U. UE L 63 z 10.3.2016, s. 5).

Decyzja ta służy harmonizacji technicznych warunków udostępniania i wydajnego wykorzystywania – na zasadzie braku wyłączności – zakresu częstotliwości 2010 – 2025 MHz na potrzeby urządzeń PMSE do transmisji wideo.

9) 2014/641/UE z dn. 1 września 2014 r. w sprawie zharmonizowanych warunków technicznych wykorzystywania widma radiowego przez bezprzewodowe urządzenia do transmisji sygnałów akustycznych użytkowane do realizacji programów i imprez specjalnych w Unii Europejskiej (Dz. U. UE L 263/29 z 3.9.2014, s. 29).

Decyzja ta ma celu zharmonizowanie warunków technicznych dostępu do widma radiowego i jego efektywnego wykorzystywania przez bezprzewodowe urządzenia do transmisji sygnałów akustycznych używanych do realizacji programów i imprez specjalnych („PMSE”) w zakresach 821–832 MHz i 1 785–1 805 MHz.

10) ERC Recommendation 70-03 Relating to the use of Short Range Devices (SRD), 12 czerwca 2020 r.

Zalecenie określa stanowisko państw CEPT w zakresie widma radiowego, które może być wykorzystywane przez urządzenia o krótkim zasięgu (SRD) i stanowi dokument referencyjny w przygotowaniu krajowych przepisów w zakresie wykorzystania widma radiowego.

Projektowane rozporządzenie względem poprzedzającego je rozporządzenia Ministra Administracji i Cyfryzacji z dnia 12 grudnia 2014 r. w sprawie urządzeń radiowych nadawczych lub nadawczo-odbiorczych, które mogą być używane bez pozwolenia radiowego (Dz. U. z 2017 r. poz. 96), zawiera szereg zmian, polegających w szczególności

na aktualizacji określeń, oznaczeń, skrótów i symboli używanych w rozporządzeniu i załącznikach oraz aktualizacji katalogu urządzeń, których używanie nie wymaga pozwolenia radiowego.

Ponadto projektowane rozporządzenie, względem wyżej wymienionego rozporządzenia Ministra Administracji i Cyfryzacji, zawiera szereg zmian w zakresie załączników, wynikających z następujących decyzji wykonawczych Komisji Europejskiej:

- 1) 2019/1345/UE - w załącznikach nr 4, 7 i 8;
- 2) 2016/687/UE - w załączniku nr 6;
- 3) 2018/1538/UE - w załączniku nr 7.

Jednocześnie dokonywana przez projektowane rozporządzenie aktualizacja katalogu urządzeń, których używanie nie wymaga pozwolenia radiowego, uwzględnia dokonaną przez Komisję Europejską rewizję wykazu urządzeń zakwalifikowanych jako urządzenia klasy 1.

Dodatkowo w załącznikach nr 9, 10, 13, 14 i 15, w ramach warunków używania urządzeń, do których załączniki te się odnoszą, wskazuje się na bezpośrednie stosowanie tych warunków używania tych urządzeń, które zostały określone w odpowiednich decyzjach wykonawczych Komisji Europejskiej.

Co więcej, projektowane rozporządzenie, względem wyżej wymienionego rozporządzenia Ministra Administracji i Cyfryzacji, wprowadza szereg zmian w załączniku dotyczącym urządzeń ziemskich stacji satelitarnych działających w służbie radiokomunikacyjnej stałej satelitarnej. Aktualnie załącznik ten został przygotowany w oparciu o następujące decyzje Komitetu Łączności Elektronicznej (ECC CEPT) dla niżej wymienionych rodzajów ziemskich stacji satelitarnych:

- 1) typu LEST, pracujących zgodnie z decyzją ECC/DEC/(06)02 “ECC Decision of 24 March 2006 on Exemption from Individual Licensing of Low e.i.r.p. Satellite Terminals (LEST) operating within the frequency bands 10.70–12.75 GHz or 19.70–20.20 GHz space-to-Earth and 14.00–14.25 GHz or 29.50–30.00 GHz Earth-to-Space” (Approved 24 March 2006),
- 2) typu HEST, pracujących zgodnie z decyzją ECC/DEC/(06)03 “ECC Decision of 24 March 2006 on Exemption from Individual Licensing of High e.i.r.p. Satellite Terminals (HEST) with e.i.r.p. above 34 dBW operating within the frequency bands 10.70 - 12.75 GHz or 19.70 - 20.20 GHz space-to-Earth and 14.00 - 14.25 GHz or 29.50 - 30.00 GHz Earth-to-space” (Approved 24 March 2006, amended 8 March 2019),
- 3) typu AES, pracujących zgodnie z decyzją ECC/DEC/(05)11 “The free circulation and use of Aircraft Earth Stations (AES) in the frequency bands 14.0-14.5 GHz (Earth-to-space), 10.7-11.7 GHz (space-to-Earth) and 12.5-12.75 GHz (space-to-Earth)” (Approved 24 June 2005, amended: 8 March 2019),
- 4) typu ESV, pracujących zgodnie z decyzją ECC/DEC/(05)10 “The free circulation and use of Earth Stations on board Vessels (ESV) operating in fixed satellite service networks in the frequency bands 14-14.5 GHz” (Approved 24 June 2005, amended: 8 March 2019)”,
- 5) typu HDAFSS, pracujących zgodnie z decyzją ECC/DEC/ (05)08 “The availability of frequency bands for high density applications in the Fixed-Satellite Service (space-to-Earth and Earth-to-space)” (Approved 24 June 2005, amended 8 March 2013),
- 6) typu UESFSS, pracujących zgodnie z decyzją ECC/DEC/(05)01 “The use of the band 27.5-29.5 GHz by the Fixed Service and uncoordinated Earth stations of the Fixed-Satellite Service (Earth-to-space)” (Approved 18 March 2005, amended 8 March 2019),
- 7) typu NGSO FSS, pracujących zgodnie z decyzją ECC/DEC(17)04 “The harmonised use and exemption from individual licensing of fixed earth stations operating with NGSO FSS satellite systems in the frequency bands 10.7-12.75 GHz and 14.0-14.5 GHz“ (Approved 30 June 2017, amended 8 March 2019),
- 8) typu ESOMP, pracujących zgodnie z decyzją ECC/DEC/(13)01 “The harmonised use, free circulation and exemption from individual licensing of Earth Stations On Mobile Platforms (ESOMPs) within the frequency bands 17.3-20.2 GHz and 27.5-30.0 GHz” (Approved 8 March 2013, amended 26 October 2018),
- 9) typu NGSO ESOMP, pracujących zgodnie z decyzją ECC/DEC(15)04 „The harmonised use, free circulation and exemption from individual licensing of Land, Maritime and Aeronautical Earth Stations On Mobile Platforms (ESOMPs) operating with NGSO FSS satellite systems in the frequency ranges 17.3-20.2 GHz, 27.5-29.1 GHz and 29.5-30.0 GHz” (Approved 3 July 2015, amended 20 November 2020),

10) typu GSO ESIM, pracujących zgodnie z decyzją ECC/DEC(18)04 “The harmonised use, exemption from individual licensing and free circulation and use of land based Earth Stations In-Motion (ESIM) operating with GSO FSS satellite systems in the frequency bands 10.7-12.75 GHz and 14.0-14.5 GHz” (Approved 06 July 2018),

11) typu NGSO ESIM, pracujących zgodnie z decyzją ECC/DEC(18)05 “The harmonised use, exemption from individual licensing and free circulation and use of Earth Stations In-Motion (ESIM) operating with NGSO FSS satellite systems in the frequency bands 10.7-12.75 GHz and 14.0-14.5 GHz” (Approved 06 July 2018),

12) typu VSAT, pracujących zgodnie z decyzją ECC/DEC(03)04 ”Exemption from Individual Licensing of Very Small Aperture Terminals (VSAT) operating in the frequency bands 14.25 - 14.50 GHz Earth-to-space and 10.70-11.70 GHz space-to-Earth”(Approved 17 October 2003, amended 8 March 2019).

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Nowelizacja rozporządzenia implementuje szereg decyzji wykonawczych Komisji Europejskiej oraz zaleceń CEPT (ECC/ERC), wiążących Państwa Członkowskie Unii Europejskiej, tym samym dokonywana jest czynność wymagana przepisami wspólnotowymi, wspólna dla wszystkich krajów członkowskich UE. W przypadku katalogu urządzeń, których używanie nie wymaga pozwolenia radiowego np. w kontekście decyzji ECC/DEC/(13)01, Polska jest jedynym krajem państw CEPT, które nie ma tej decyzji zaimplementowanej lub nie ma tego w planach.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej	–	–	Prezes UKE jako organ administracji właściwy w sprawach wydawania pozwoleń radiowych (w drodze decyzji).
Osoby i przedsiębiorstwa korzystające z urządzeń radiowych i pasm częstotliwości wskazanych w rozporządzeniu oraz zajmujące się dystrybucją urządzeń radiowych.	–	–	Projektowane rozporządzenie rozszerza zakres urządzeń radiowych, które mogą być używane bez pozwolenia radiowego.

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Projekt zostanie poddany konsultacjom publicznym oraz opiniowaniu, które będą trwały 21 dni (30 dni dla związków zawodowych) i będzie dostępny dla wszystkich zainteresowanych osób.

W ramach konsultacji zostanie przesłany do:

- 1) Federacja Związków Zawodowych Pracowników Telekomunikacji,
- 2) Fundacja Bezpieczna Cyberprzestrzeń,
- 3) Fundacja Projekt Polska,
- 4) Fundacja Panoptikon,
- 5) Internet Society Poland,
- 6) Krajowa Izba Gospodarcza,
- 7) Krajowa Izba Gospodarcza Elektroniki i Telekomunikacji,
- 8) Krajowa Izba Komunikacji Ethernetowej,
- 9) PKP TELKOL Sp. z o.o.,
- 10) PKP Polskie Linie Kolejowe S.A,
- 11) PKP S.A.,
- 12) Ogólnopolskie Porozumienie Organizacji Radioamatorskich,
- 13) Polska Izba Radiodyfuzji Cyfrowej,
- 14) Polska Izba Handlu,
- 15) Polska Izba Informatyki i Telekomunikacji,
- 16) Polska Izba Komunikacji Elektronicznej,
- 17) Polskie Radio S.A.,
- 18) Polskie Towarzystwo Informatyczne,
- 19) Polski Związek Krótkofalowców,

- 20) Stowarzyszenia Elektryków Polskich,
- 21) Stowarzyszenie Inżynierów Telekomunikacji,
- 22) Telewizja Polska S.A.,
- 23) Związek Importerów i Producentów Sprzętu Elektrycznego i Elektronicznego – ZIPSEE Cyfrowa Polska,
- 24) Związek Pracodawców Mediów Publicznych,
- 25) Związek Pracodawców Branży Internetowej IAB Polska.

Projekt zostanie zaopiniowany przez:

- 1) Radę Dialogu Społecznego;
- 2) NSZZ Solidarność;
- 3) Ogólnopolskie Porozumienie Związków Zawodowych;
- 4) Forum Związków Zawodowych;
- 5) Związek Przedsiębiorców i Pracodawców;
- 6) Business Centre Club;
- 7) Związek Rzemiosła Polskiego;
- 8) Konfederację Lewiatan;
- 9) Pracodawcy RP;
- 10) Federację Przedsiębiorców Polskich.

oraz przez:

- 1) Krajową Radę Radiofonii i Telewizji;
- 2) Prokuratorię Generalną Rzeczypospolitej Polskiej;
- 3) Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów;
- 4) Prezesa Polskiego Komitetu Normalizacyjnego.

Zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. nr 169, poz. 1414, z późn. zm.) projektowane rozporządzenie zostanie udostępnione na stronie podmiotowej Biuletynu Informacji Publicznej KPRM oraz na stronie RCL.

Wyniki konsultacji zostaną omówione po ich zakończeniu.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

(ceny stałe z r.)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]											
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Łącznie (0-10)
Dochody ogółem	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
budżet państwa	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
JST	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
pozostałe jednostki (oddzielnie)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Wydatki ogółem	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
budżet państwa	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
JST	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
pozostałe jednostki (oddzielnie)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Saldo ogółem	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
budżet państwa	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
JST	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
pozostałe jednostki (oddzielnie)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Źródła finansowania												

Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Wejście w życie projektowanego rozporządzenia nie będzie skutkowało obciążeniem budżetu państwa ani budżetów jednostek samorządu terytorialnego.
--	--

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe

		Skutki						
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0-10)
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z r.)	duże przedsiębiorstwa							
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw							
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe							
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa							
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw							
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe							
		Wejście w życie projektowanego rozporządzenia będzie miało korzystny wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość. Brak podjęcia przedmiotowych działań legislacyjnych skutkowałby objęciem niektórych urzędów koniecznością uzyskiwania pozwolenia radiowego. Rozwój i zwiększenie wolumenu urzędów radiowych, które mogą być używane bez pozwolenia ma istotny wpływ innowacyjność gospodarki.						
Niemierzalne								

Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	
--	--

8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu

☒ nie dotyczy	
Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).	☐ tak ☐ nie ☒ nie dotyczy
☒ zmniejszenie liczby dokumentów ☒ zmniejszenie liczby procedur ☒ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektroniczności.	☐ tak ☐ nie ☒ nie dotyczy

Komentarz:

9. Wpływ na rynek pracy

Przedmiotowy projekt rozporządzenia nie będzie miał wpływu na rynek pracy.

10. Wpływ na pozostałe obszary

☐ środowisko naturalne	☐ demografia	☒ informatyzacja
☐ sytuacja i rozwój regionalny	☐ mienie państwowe	☐ zdrowie
☐ inne:		

Omówienie wpływu

Ze względu na to, że sprawy dotyczące telekomunikacji należą do działu administracji rządowej – informatyzacja, projektowane rozporządzenie rozszerzające zakres urzędzeń, które będą mogły być używane bez pozwolenia radiowego, przyczyni się do szybszej rozbudowy mobilnych sieci telekomunikacyjnych a tym samym, pośrednio, pozytywnie wpłynie na stopień upowszechnienia dostępu do mobilnych usług telekomunikacyjnych. Dodatkowo, projektowane przepisy wpłyną pozytywnie na działalność gospodarczą prowadzoną przez przedsiębiorców, świadczących usługi telekomunikacyjne wykorzystujące sygnał satelitarny.

11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego

Przepisy rozporządzenia będą stosowane w terminie 30 dni od dnia ich ogłoszenia w Dzienniku Ustaw RP.

12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?

Ocena skuteczności rozwiązań oraz wykrywanie ewentualnych trudności w ich stosowaniu stanowi standardowe czynności realizowane przez organy właściwe w zakresie telekomunikacji. Szczególny rodzaj ewaluacji projektowanych przepisów nie jest planowany.

13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)

Brak.

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA INFRASTRUKTURY¹⁾
z dnia
w sprawie świadectw operatora urządzeń radiowych
w służbie radiokomunikacyjnej morskiej i żeglugi śródlądowej

Na podstawie art. 158 ust. 12 ustawy z dnia 2022 r. – Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. poz.) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1

Przepisy ogólne

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) rodzaje i wzory świadectw operatora urządzeń radiowych w służbie radiokomunikacyjnej morskiej i żeglugi śródlądowej;
- 2) warunki wydawania i odnawiania świadectw oraz zakres uprawnień wynikających z tych świadectw;
- 3) zakres wymogów egzaminacyjnych, zakres i okres niezbędnych szkoleń oraz praktyki;
- 4) tryb przeprowadzania egzaminów, w tym egzaminów poprawkowych;
- 5) tryb powoływania komisji egzaminacyjnej;
- 6) wysokość opłat za przeprowadzenie egzaminu i wydanie świadectwa operatora urządzeń radiowych w służbie radiokomunikacyjnej morskiej i żeglugi śródlądowej oraz jego duplikatu.

§ 2. Użyte w rozporządzeniu określenia oznaczają:

- 1) Konwencja SOLAS - Międzynarodową konwencję o bezpieczeństwie życia na morzu, 1974, sporządzoną w Londynie dnia 1 listopada 1974 r. (Dz. U. z 1984 r. poz. 318 i 319, z 1986 r. poz. 177 oraz z 2005 r. poz. 1016) wraz z Protokołem z 1978 r. dotyczącym Międzynarodowej konwencji o bezpieczeństwie życia na morzu, 1974, sporządzonym w

¹⁾ Minister Infrastruktury kieruje działami administracji rządowej – żegluga śródlądowa i gospodarka morską, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 3 i 4 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 18 listopada 2019 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Infrastruktury (Dz. U. z 2021 r. poz. 937).

Londynie dnia 17 lutego 1978 r. (Dz. U. z 1984 r. poz. 320 i 321), i z Protokołem z 1988 r. dotyczącym Międzynarodowej konwencji o bezpieczeństwie życia na morzu, 1974, sporządzonym w Londynie dnia 11 listopada 1988 r. (Dz. U. z 2008 r. poz. 1173 oraz z 2017 r. poz. 142);

- 2) GMDSS (Global Maritime Distress and Safety System) – Światowy Morski System Łączności Alarmowej i Bezpieczeństwa;
- 3) DSC (Digital Selective Calling) – Cyfrowe Wywołanie Selektywne;
- 4) MJE – morską jednostkę edukacyjną posiadającą uznanie ministra właściwego do spraw gospodarki morskiej zgodnie z art. 74 ust. 2 ustawy z dnia 18 sierpnia 2011 r. o bezpieczeństwie morskim (Dz. U. z 2020 r. poz. 680, z późn. zm.²⁾);
- 5) Prezes UKE - Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej;
- 6) obszar morza A1 – obszar radiotelefonicznego zasięgu co najmniej jednej stacji nadbrzeżnej VHF, w którym jest zapewniona ciągła łączność alarmowa za pomocą DSC;
- 7) zakres morski VHF – zakres częstotliwości 156-174 MHz, przeznaczony dla służby radiokomunikacyjnej morskiej i żeglugi śródlądowej;
- 8) zakres morski UHF – zakres częstotliwości 457,525-467,575 MHz, przeznaczony dla służby radiokomunikacyjnej morskiej i żeglugi śródlądowej.

Rozdział 2

Rodzaje i wzory świadectw operatora urządzeń radiowych oraz zakres uprawnień wynikających z tych świadectw

§ 3. 1. Ustala się następujące rodzaje świadectw operatora urządzeń radiowych w służbie radiokomunikacyjnej morskiej i żeglugi śródlądowej:

- 1) świadectwo radioelektronika pierwszej klasy (GMDSS) – uprawniające do obsługi urządzeń GMDSS na wszystkich statkach morskich, wykonywania przeglądów, konserwacji, diagnostyki i napraw sprzętu elektronicznego na statku oraz do pełnienia funkcji operatora urządzeń radiowych w stacjach nadbrzeżnych;
- 2) świadectwo radioelektronika drugiej klasy (GMDSS) – uprawniające do obsługi urządzeń GMDSS na wszystkich statkach morskich, wykonywania przeglądów, konserwacji i napraw sprzętu elektronicznego na statku oraz do pełnienia funkcji operatora urządzeń radiowych w stacjach nadbrzeżnych;

²⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2021 r. poz. 234.

- 3) świadectwo ogólne operatora (GMDSS) – uprawniające do obsługi urządzeń GMDSS na wszystkich statkach morskich oraz do pełnienia funkcji operatora urządzeń radiowych w stacjach nadbrzeżnych;
- 4) świadectwo ograniczone operatora (GMDSS) – uprawniające do obsługi urządzeń GMDSS na wszystkich statkach morskich, na obszarze morza A1;
- 5) świadectwo operatora stacji nadbrzeżnej – uprawniające do pełnienia funkcji operatora urządzeń radiowych w stacjach nadbrzeżnych i morskich ratowniczych centrach koordynacyjnych;
- 6) świadectwo operatora radiotelefonisty w służbie radiokomunikacyjnej żeglugi śródlądowej – uprawniające do obsługi urządzeń radiotelefonicznych oraz do DSC w służbie radiokomunikacyjnej żeglugi śródlądowej pracujących w zakresach morskich VHF i UHF;
- 7) świadectwo operatora łączności dalekiego zasięgu – uprawniające do obsługi urządzeń radiowych stosowanych w GMDSS na statkach morskich niepodlegających przepisom Konwencji SOLAS, pływających na wszystkich obszarach żeglugi;
- 8) świadectwo operatora łączności bliskiego zasięgu – uprawniające do obsługi urządzeń radiowych wykorzystujących częstotliwości i techniki stosowane w GMDSS na statkach morskich niepodlegających przepisom Konwencji SOLAS, na obszarze morza A1;
- 9) świadectwo operatora radiotelefonisty VHF – uprawniające do obsługi urządzeń radiotelefonicznych pracujących w zakresie morskim VHF.

2. Wzory świadectw wymienionych w ust. 1 określa załącznik nr 1 do rozporządzenia.

Rozdział 3

Warunki wydawania i odnawiania świadectw oraz okresy ważności świadectw

§ 4. 1. Osoba ubiegająca się o przystąpienie do egzaminu składa wniosek do Prezesa UKE o wydanie świadectwa operatora urządzeń radiowych.

2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, powinien zawierać:

- 1) imię (imiona) i nazwisko;
- 2) datę i miejsce urodzenia;
- 3) nazwisko rodowe;
- 4) określenie posiadanego obywatelstwa;
- 5) numer PESEL;
- 6) adres do korespondencji.

3. Do wniosku o wydanie świadectwa w służbie radiokomunikacyjnej morskiej i żeglugi śródlądowej należy dołączyć:

- 1) dwa aktualne, jednakowe, podpisane zdjęcia o wymiarach 35 x 45 mm;
- 2) zaświadczenie o odbyciu szkolenia w MJE, jeżeli jego odbycie jest wymagane do uzyskania świadectwa operatora urządzeń radiowych - najpóźniej w dniu przystąpienia do egzaminu;
- 3) zaświadczenie o odbyciu wymaganej praktyki, o którym mowa w § 12 ust. 1, jeżeli jej odbycie jest wymagane do uzyskania świadectwa operatora urządzeń radiowych, lub kopię wpisu w książeczce żeglarskiej potwierdzającego pracę na morzu z wykonywaniem funkcji odpowiednich dla danego świadectwa;
- 4) kopię ważnego świadectwa zdrowia, o którym mowa w przepisach dotyczących pracy na morzu, w przypadku świadectw, o których mowa w § 3 ust. 1 pkt 1-4 ;
- 5) kopie dowodów wniesienia opłat za przeprowadzenie egzaminu i wydanie świadectwa operatora urządzeń radiowych.

4. Osoba ubiegająca się po raz pierwszy o wydanie świadectwa operatora urządzeń radiowych, o którym mowa w:

- 1) § 3 ust. 1 pkt 1-7 powinna mieć ukończone 18 lat;
- 2) § 3 ust. 1 pkt 8-9 powinna mieć ukończone 15 lat.

§ 5. 1. Osoba ubiegająca się o odnowienie świadectwa operatora urządzeń radiowych, o którym mowa w § 3 ust. 1 pkt 1-4, składa wniosek do Prezesa UKE zawierający informacje zgodnie z § 4 ust. 2 oraz dołącza do niego:

- 1) dwa aktualne, jednakowe, podpisane zdjęcia o wymiarach 35 x 45 mm;
- 2) kopię posiadanego świadectwa operatora urządzeń radiowych, które zawiera zakres uprawnień co najmniej równy zakresowi uprawnień wynikających ze świadectwa, którego wniosek dotyczy;
- 3) wyciąg z książeczki żeglarskiej za okres ważności świadectwa;
- 4) zaświadczenie wydane przez kapitana albo dowódcę jednostki pływającej według wzoru określonego w załączniku nr 2 do rozporządzenia, potwierdzające pracę na morzu z wykonywaniem odpowiednich dla danego świadectwa funkcji operatora odpowiedzialnego za radiokomunikację na wypadek zdarzeń niebezpiecznych w ciągu co najmniej 12 miesięcy w okresie 5 lat przed dniem upływu ważności posiadanego świadectwa;

5) kopie dowodów wniesienia opłat za wydanie świadectwa operatora urządzeń radiowych bez egzaminu lub za przeprowadzenie egzaminu i wydanie świadectwa operatora urządzeń radiowych.

2. W przypadku braku wyciągu z książeczki żeglarskiej oraz zaświadczenia, o którym mowa w ust. 1, osoba ubiegająca się o odnowienie świadectwa, powinna zdać egzamin w zakresie określonym w ust. 10 załącznika nr 3 do rozporządzenia.

§ 6. Osoba ubiegająca się o wymianę świadectwa operatora urządzeń radiowych, w przypadku stwierdzenia błędu na świadectwie lub w wypadku konieczności dokonania zmian danych osobowych, składa wniosek do Prezesa UKE zawierający informacje zgodnie z § 4 ust. 2 oraz dołącza do niego:

- 1) jedno aktualne, podpisane zdjęcie o wymiarach 35 x 45 mm;
- 2) oryginał uprzednio wydanego świadectwa;
- 3) poświadczoną za zgodność z oryginałem kopię dokumentu potwierdzającego poprawne dane osobowe, w przypadku zmiany danych osobowych;
- 4) kopię dowodu wpłaty za wymianę świadectwa.

§ 7. Osoba ubiegająca się o wydanie duplikatu świadectwa operatora urządzeń radiowych, w przypadku zniszczenia lub zgubienia świadectwa, składa wniosek do Prezesa UKE zawierający informacje zgodnie z § 4 ust. 2 oraz dołącza do niego:

- 1) jedno aktualne, podpisane zdjęcie o wymiarach 35 x 45 mm;
- 2) kopię dowodu wpłaty za wydanie duplikatu świadectwa.

§ 8. 1. Świadectwo radioelektronika pierwszej klasy (GMDSS), świadectwo radioelektronika drugiej klasy (GMDSS), świadectwo ogólne operatora (GMDSS) i świadectwo ograniczone operatora (GMDSS) wydaje się na okres 5 lat.

2. Pozostałe świadectwa operatora urządzeń radiowych nie wymienione w ust. 1 wydaje się na czas nieokreślony.

Rozdział 4

Wymogi egzaminacyjne, niezbędne szkolenia oraz praktyki

§ 9. Zakres wymogów egzaminacyjnych oraz niezbędnych szkoleń dla osób ubiegających się o świadectwo operatora urządzeń radiowych określa załącznik nr 3 do rozporządzenia.

§ 10. O świadectwo operatora urządzeń radiowych w służbie radiokomunikacyjnej morskiej i żeglugi śródlądowej, o którym mowa w § 3 ust. 1 pkt 2-4, może ubiegać się osoba, która odbyła szkolenie w MJE w zakresie odpowiadającym wymogom egzaminacyjnym dla danego rodzaju świadectwa, określonym w załączniku nr 4 do rozporządzenia.

§ 11. 1. O świadectwo radioelektronika drugiej klasy (GMDSS) może ubiegać się osoba, która odbyła 3-miesięczną praktykę na statku morskim w zakresie obsługi urządzeń GMDSS i pełnienia funkcji operatora urządzeń radiowych.

2. O świadectwo radioelektronika pierwszej klasy (GMDSS) może ubiegać się osoba, która:

- 1) posiada świadectwo radioelektronika drugiej klasy (GMDSS);
- 2) odbyła 12-miesięczną praktykę polegającą na wykonywaniu czynności radioelektronika drugiej klasy na statkach morskich lub w stacjach nadbrzeżnych wykorzystujących urządzenia GMDSS, w tym nie mniej niż 9 miesięcy na statkach morskich.

§ 12. 1. Potwierdzeniem odbycia wymaganej praktyki, o której mowa w § 11, jest wpis w książeczce żeglarskiej lub zaświadczenie wydane przez osobę odpowiedzialną za pracę stacji nadbrzeżnej.

2. Potwierdzeniem odbycia wymaganego szkolenia jest zaświadczenie o odbyciu szkolenia wydane przez MJE.

Rozdział 5

Sposób powoływania komisji egzaminacyjnej oraz tryb przeprowadzania egzaminów

§ 13. 1. Prezes UKE, powołuje komisje egzaminacyjne do spraw operatorów urządzeń radiowych w służbie radiokomunikacyjnej morskiej i żeglugi śródlądowej, zwane dalej „komisjami egzaminacyjnymi”.

2. Prezes UKE wyznacza przewodniczącego komisji egzaminacyjnej, jego zastępców i sekretarza komisji egzaminacyjnej oraz siedzibę sekretariatu komisji egzaminacyjnej.

§ 14. 1. Egzaminy, w tym egzaminy poprawkowe, przeprowadza się na sesjach egzaminacyjnych, zwanych dalej „sesjami”.

2. Sesją kieruje przewodniczący komisji egzaminacyjnej albo jeden z jego zastępców, zwany dalej „przewodniczącym sesji”, przy pomocy sekretarza sesji.

3. Egzamin przeprowadza zespół egzaminacyjny składający się z przewodniczącego sesji oraz członków komisji egzaminacyjnej, w tym sekretarza sesji, wyznaczonych przez

przewodniczącego komisji egzaminacyjnej spośród członków danej komisji, w liczbie od 3 do 8 osób.

4. Skład zespołu egzaminacyjnego przewodniczący komisji egzaminacyjnej wyznacza w sposób zapewniający prawidłowy przebieg danej sesji.

5. Harmonogram sesji dla służby radiokomunikacyjnej morskiej i żeglugi śródlądowej na kolejny rok kalendarzowy, zwany dalej „harmonogramem”, ustala raz do roku Prezes UKE i ogłasza go na stronie podmiotowej Biuletynu Informacji Publicznej Urzędu Komunikacji Elektronicznej w terminie do dnia 31 grudnia. Prezes UKE może wyznaczyć dodatkową sesję, określając jej termin i miejsce.

§ 15. 1. Komisją egzaminacyjną kieruje przewodniczący komisji egzaminacyjnej, do którego zadań należy w szczególności:

- 1) wyznaczanie, spośród członków komisji egzaminacyjnej, osób pełniących funkcję egzaminatorów w zespole egzaminacyjnym do przeprowadzenia egzaminu w danej sesji, a także wskazywanie spośród nich przewodniczącego sesji oraz sekretarza sesji;
- 2) proponowanie formy każdego egzaminu i języka, w którym zostanie on przeprowadzony;
- 3) sprawowanie nadzoru nad zapewnieniem realizacji wymagań dla miejsca egzaminu;
- 4) podpisywanie świadectw operatora urządzeń radiowych z upoważnienia Prezesa UKE;
- 5) opracowywanie i przedkładanie Prezesowi UKE rocznego sprawozdania z działalności komisji egzaminacyjnej, w terminie do dnia 31 stycznia następnego roku;
- 6) wyznaczanie do przeprowadzenia egzaminu, na wniosek zdającego egzamin poprawkowy, innej osoby, spośród członków komisji egzaminacyjnej, niż osoba będąca w składzie zespołu egzaminacyjnego podczas sesji, w której zdający nie zdał egzaminu.

2. W czasie nieobecności przewodniczącego komisji komisją egzaminacyjną kieruje wyznaczony przez niego zastępca.

§ 16. 1. Do zadań sekretarza komisji egzaminacyjnej należy:

- 1) rejestrowanie dokumentów związanych z postępowaniem w sprawie wydania świadectwa operatora urządzeń radiowych w informatycznym systemie wspomagania obiegu dokumentów;
- 2) sprawdzanie wniosku o wydanie świadectwa operatora urządzeń radiowych pod względem spełnienia wymagań określonych w § 4 lub § 5 ust. 1 pkt 1-2 i 5 w przypadku, o którym mowa w § 5 ust. 2;
- 3) zapewnienie realizacji wymagań dla miejsca egzaminu;

- 4) przygotowywanie świadectwa operatora urządzeń radiowych do podpisu przez Prezesa UKE lub upoważnioną przez niego osobę;
- 5) wydawanie lub przesyłanie świadectwa operatora urządzeń radiowych osobie ubiegającej się o jego wydanie;
- 6) prowadzenie rejestru wydanych świadectw operatora urządzeń radiowych w systemie informatycznym;
- 7) przygotowywanie propozycji formy każdego egzaminu oraz języka, w którym zostanie on przeprowadzony.

2. Do dokumentów, o których mowa w ust. 1 pkt 1, należą w szczególności:

- 1) wniosek wraz z załącznikami, o których mowa w § 4 lub § 5 ust. 1 pkt 1-2 i 5;
- 2) indywidualna karta egzaminacyjna zdającego, zwana dalej „kartą egzaminacyjną”;
- 3) zawiadomienie o nieprzystąpieniu zainteresowanego do egzaminu, o którym mowa w § 27 ust. 4;
- 4) wniosek o wyznaczenie terminu egzaminu poprawkowego.

§ 17. Do zadań przewodniczącego sesji należy kierowanie sesją, w szczególności:

- 1) sprawdzanie realizacji wymagań dla miejsca egzaminu;
- 2) ustalanie harmonogramu pracy zespołu egzaminacyjnego;
- 3) informowanie osoby przystępującej do egzaminu, zwanej dalej „zdającym”, przed rozpoczęciem sesji, o obowiązujących regulacjach prawnych dotyczących wydawania świadectw operatora urządzeń radiowych, w szczególności trybu przeprowadzania egzaminu;
- 4) zatwierdzanie protokołu sesji.

§ 18. 1. Do zadań sekretarza sesji należy:

- 1) przygotowanie kart egzaminacyjnych;
- 2) wydanie zdającemu karty egzaminacyjnej;
- 3) sporządzanie protokołu sesji;
- 4) odbiór karty egzaminacyjnej od zdającego i poinformowanie go o wyniku egzaminu, a w przypadku niezdania egzaminu - poinformowanie o prawie przystąpienia do egzaminu poprawkowego, wraz ze wskazaniem możliwych miejsc oraz terminów przeprowadzenia tego egzaminu;

5) przekazywanie dokumentów związanych z postępowaniem w sprawie wydania świadectwa operatora urządzeń radiowych sekretarzowi komisji egzaminacyjnej, po zakończeniu sesji, zgodnie z harmonogramem pracy zespołu egzaminacyjnego.

2. Protokół sesji zawiera:

- 1) listę członków zespołu egzaminacyjnego pełniących funkcję egzaminatorów, w tym imię i nazwisko przewodniczącego sesji oraz sekretarza sesji;
- 2) oznaczenie miejsca oraz daty przeprowadzenia egzaminu;
- 3) listę zdających, z podaniem ocen z poszczególnych przedmiotów egzaminacyjnych;
- 4) podpisy członków zespołu egzaminacyjnego, w tym przewodniczącego sesji.

§ 19. Do zadań członka komisji egzaminacyjnej, który pełni funkcję egzaminatora, należy:

- 1) sprawdzanie tożsamości zdających;
- 2) egzaminowanie zdających;
- 3) sprawdzanie poprawności odpowiedzi w arkuszach egzaminów testowych;
- 4) wpisywanie oceny do karty egzaminacyjnej i poświadczanie wpisu własnoręcznym podpisem.

§ 20. Do egzaminu może przystąpić osoba, która złożyła poprawnie wypełniony wniosek, spełniający wymagania określone w § 4 lub § 5 ust. 1 pkt 1-2 i 5.

§ 21. Przedmioty egzaminacyjne oraz wymagania dla miejsca egzaminu na świadectwo operatora urządzeń radiowych określa załącznik nr 4 do rozporządzenia.

§ 22. 1. Egzamin przeprowadza się w języku polskim lub angielskim, w formie ustnej lub pisemnej i w formie praktycznego sprawdzianu umiejętności obsługi urządzeń radiowych na urządzeniach rzeczywistych lub symulatorach.

2. Formę egzaminu na świadectwo operatora urządzeń radiowych w służbie radiokomunikacyjnej morskiej i żeglugi śródlądowej, a także język, w jakim będzie on przeprowadzony, ogłasza Prezes UKE w Dzienniku Urzędowym UKE i na stronie podmiotowej Biuletynu Informacji Publicznej Urzędu Komunikacji Elektronicznej co najmniej na 2 tygodnie przed sesją.

§ 23. 1. Egzamin z każdego przedmiotu egzaminacyjnego składa się z 5 do 20 pytań egzaminacyjnych.

2. Za odpowiedź na każde pytanie egzaminacyjne można uzyskać od 0 do 5 punktów całkowitych.

3. W zależności od sumy punktów uzyskanych w wyniku egzaminu z każdego przedmiotu egzaminacyjnego można uzyskać ocenę:

- 1) pozytywną - za uzyskanie co najmniej 60% maksymalnej liczby punktów;
- 2) negatywną - za uzyskanie mniej niż 60% maksymalnej liczby punktów.

4. Egzamin uważa się za zdany, jeżeli zdający otrzymał z każdego z przedmiotów egzaminacyjnych ocenę pozytywną.

5. Oceny z poszczególnych przedmiotów egzaminacyjnych na egzaminie przeprowadzanym w formie pisemnej, ustnej lub w formie praktycznego sprawdzianu umiejętności obsługi urządzeń radiowych na urządzeniach rzeczywistych lub symulatorach umożliwiających realizację łączności statek-statek i statek-stacja brzegowa są wpisywane niezwłocznie do karty egzaminacyjnej wydawanej zdającemu przez sekretariat. Kartę egzaminacyjną zwraca się sekretarzowi sesji w czasie bieżącej sesji. Niezwrócenie karty jest równoznaczne z niezdaniem całego egzaminu.

6. Zdający potwierdza zapoznanie się z przyznanymi ocenami własnoręcznym podpisem.

7. Z przebiegu sesji sekretarz sesji sporządza protokół, z podaniem ocen z poszczególnych przedmiotów egzaminacyjnych. Protokół podpisują członkowie zespołu egzaminacyjnego i przewodniczący sesji. Podpisany protokół jest przekazywany niezwłocznie przewodniczącemu komisji egzaminacyjnej.

§ 24. 1. Osobie, która uzyskała pozytywną ocenę z egzaminu z co najmniej jednego przedmiotu egzaminacyjnego, przysługuje prawo jednokrotnego przystąpienia do egzaminu poprawkowego nie później niż w terminie 12 miesięcy od daty ogłoszenia wyniku egzaminu.

2. Zakres egzaminu poprawkowego obejmuje sprawdzenie wiedzy i umiejętności z przedmiotów, które nie zostały zdane w trakcie egzaminu.

§ 25. 1. W przypadku powierzenia przez Prezesa UKE przeprowadzania egzaminów w służbie radiokomunikacyjnej morskiej i żeglugi śródlądowej podmiotom, o których mowa w art. 158 ust. 5 ustawy z dnia 2021 r. - Prawo komunikacji elektronicznej, stosuje się przepisy § 15, § 15, § 16 ust. 1 pkt 1-3, 6 i 7, § 17-19, § 21, § 22 ust. 1 i § 23.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, osoba, która zdała egzamin, otrzymuje zaświadczenie o zdanym egzaminie i dołącza je do wniosku o wydanie świadectwa operatora urządzeń radiowych.

Rozdział 6

Wysokość opłat za przeprowadzenie egzaminu i wydanie świadectwa operatora urządzeń radiowych

§ 26. 1. Wysokość opłaty za przeprowadzenie egzaminu na świadectwo operatora urządzeń radiowych w służbie radiokomunikacyjnej morskiej i żeglugi śródlądowej wynosi, za egzamin na:

- 1) świadectwo radioelektronika pierwszej klasy (GMDSS) - 200 zł;
- 2) świadectwo radioelektronika drugiej klasy (GMDSS) - 200 zł;
- 3) świadectwo ogólne operatora (GMDSS) - 160 zł;
- 4) świadectwo ograniczone operatora (GMDSS) - 140 zł;
- 5) świadectwo operatora stacji nadbrzeżnej - 150 zł;
- 6) świadectwo operatora radiotelefonisty w służbie radiokomunikacyjnej śródlądowej - 100 zł;
- 7) świadectwo operatora łączności dalekiego zasięgu - 120 zł;
- 8) świadectwo operatora łączności bliskiego zasięgu - 100 zł;
- 9) świadectwo operatora radiotelefonisty VHF - 80 zł.

2. Opłata za przeprowadzenie egzaminu poprawkowego wynosi 50% kwoty, o której mowa w ust. 1.

3. Opłata za przeprowadzenie egzaminu na świadectwo operatora urządzeń radiowych dla osoby, o której mowa w § 5, wynosi 100 zł.

4. W przypadku nieprzystąpienia do egzaminu opłata za przeprowadzenie egzaminu:

- 1) na wniosek zainteresowanego podlega zwrotowi albo
- 2) podlega zaliczeniu na poczet opłaty za przeprowadzenie egzaminu w innym terminie, pod warunkiem zawiadomienia o tym sekretarza komisji egzaminacyjnej nie później niż w dniu egzaminu.

§ 27. 1. Wysokość opłaty za wydanie świadectwa operatora urządzeń radiowych wynosi 25 zł.

2. Wysokość opłaty za wydanie duplikatu świadectwa operatora urządzeń radiowych wynosi 15 zł.

3. Wysokość opłaty za wymianę świadectwa operatora urządzeń radiowych wynosi 15 zł.

Rozdział 7

Przepis przejściowy i końcowy

§ 28. Do wniosków złożonych przed dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia przez osoby ubiegające się o ponowne wydanie świadectwa operatora urządzeń radiowych w służbie radiokomunikacyjnej morskiej i żeglugi śródlądowej stosuje się przepisy niniejszego rozporządzenia dotyczące odnowienia świadectwa.

§ 29. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem

MINISTER INFRASTRUKTURY

w porozumieniu

MINISTER CYFRYZACJI

Załącznik nr 1

**WZORY ŚWIADECTW OPERATORA URZĄDZEŃ RADIOWYCH W SŁUŻBIE
RADIOKOMUNIKACYJNEJ MORSKIEJ I ŻEGLUGI ŚRÓDLĄDOWEJ**

WZÓR ŚWIADECTWA RADIOELEKTRONIKA PIERWSZEJ KLASY (GMDSS)

(papier kreda matowa, kolor biały, o wymiarach 105 x 150 mm, gramatura 200 g/m², dwustronne)

RZECZPOSPOLITA POLSKA
REPUBLIC OF POLAND

**ŚWIADECTWO RADIOELEKTRONIKA
PIERWSZEJ KLASY**

GMDSS

FIRST-CLASS RADIO ELECTRONIC CERTIFICATE

wydane przez

Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej

zgodnie z postanowieniem Regulaminu Radiokomunikacyjnego
stanowiącego dokument uzupełniający Konstytucję i Konwencję
Międzynarodowego Związku Telekomunikacyjnego
oraz z postanowieniami Konwencji STCW

Granted by
the President of the Office of Electronic Communications
under the provisions of the Radio Regulations
annexed to the ITU Constitution and Convention
and the provisions of the STCW Convention

Zaświadcza się niniejszym, że
This is to certify that

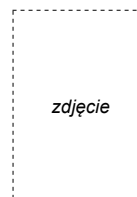
.....
Imię i nazwisko / Name and surname

.....
Data i miejsce urodzenia / Date and place of birth

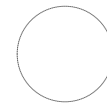
posiada odpowiednie kwalifikacje zgodnie z wymaganiami prawidła
IV/2 Konwencji STCW oraz z art. 47 Regulaminu
Radiokomunikacyjnego, stanowiącego dokument uzupełniający
Konstytucję i Konwencję Międzynarodowego Związku
Telekomunikacyjnego, do wykonywania obowiązków radiowych na
statku lub stacji nadbrzeżnej wyposażonych w urządzenia GMDSS
oraz utrzymania urządzeń elektronicznych w gotowości operacyjnej.

has been found duly qualified in acc. with the provisions of Regulation IV/2 of the
STCW Convention and Art. 47 of the Radio Regulations annexed to the ITU
Constitution and Convention and has been found competent to perform radio
duties on ship or coast station with GMDSS equipment and to maintain electronic
equipment in service.

.....
Miejsce i data wydania / Place and date of issue of this Certificate

.....
Ważne do / Valid till

.....
Podpis / Signature

.....
Nr / No
Podpis posiadacza / Holder's signature

WZÓR ŚWIADECTWA RADIOELEKTRONIKA DRUGIEJ KLASY (GMDSS)

(papier kreda matowa, kolor biały, o wymiarach 105 x 150 mm, gramatura 200 g/m², dwustronne)

RZECZPOSPOLITA POLSKA
REPUBLIC OF POLAND

ŚWIADECTWO RADIOELEKTRONIKA DRUGIEJ KLASY

GMDSS

SECOND-CLASS RADIO ELECTRONIC CERTIFICATE

wydane przez

Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej

zgodnie z postanowieniem Regulaminu Radiokomunikacyjnego
stanowiącego dokument uzupełniający Konstytucję i Konwencję
Międzynarodowego Związku Telekomunikacyjnego
oraz z postanowieniami Konwencji STCW

Granted by
the President of the Office of Electronic Communications
under the provisions of the Radio Regulations
annexed to the ITU Constitution and Convention and
the provisions of the STCW Convention

Zaświadcza się niniejszym, że
This is to certify that

.....
Imię i nazwisko / Name and surname

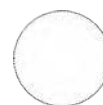
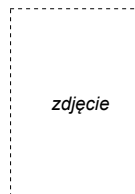
.....
Data i miejsce urodzenia / Date and place of birth

posiada odpowiednie kwalifikacje zgodnie z wymaganiami prawidła IV/2 Konwencji STCW oraz z art. 47 Regulaminu Radiokomunikacyjnego, stanowiącego dokument uzupełniający Konstytucję i Konwencję Międzynarodowego Związku Telekomunikacyjnego, do wykonywania obowiązków radiowych na statku lub stacji nadbrzeżnej wyposażonych w urządzenia GMDSS oraz utrzymania urządzeń elektronicznych w gotowości operacyjnej.

has been found duly qualified in acc. with the provisions of Regulation IV/2 of the STCW Convention and Art. 47 of the Radio Regulations annexed to the ITU Constitution and Convention and has been found competent to perform radio duties on ship or coast station with GMDSS equipment and to maintain electronic equipment in service.

.....
Miejsce i data wydania / Place and date of issue of this Certificate

Ważne do
Valid till

.....
Podpis / Signature

.....
Nr / No
Podpis posiadacza / Holder's signature

WZÓR ŚWIADECTWA OGÓLNEGO OPERATORA (GMDSS)

(papier kreda matowa, kolor biały, o wymiarach 105 x 150 mm, gramatura 200 g/m², dwustronne)

RZECZPOSPOLITA POLSKA
REPUBLIC OF POLAND

ŚWIADECTWO OGÓLNE OPERATORA GMDSS

GENERAL OPERATOR'S CERTIFICATE

wydane przez

Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej

zgodnie z postanowieniem Regulaminu Radiokomunikacyjnego
stanowiącego dokument uzupełniający Konstytucję i Konwencję
Międzynarodowego Związku Telekomunikacyjnego
oraz z postanowieniami Konwencji STCW

Granted by
the President of the Office of Electronic Communications
under the provisions of the Radio Regulations
annexed to the ITU Constitution and Convention
and the provisions of the STCW Convention

Zaświadcza się niniejszym, że
This is to certify that

.....
Imię i nazwisko / Name and surname

.....
Data i miejsce urodzenia / Date and place of birth

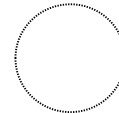
posiada odpowiednie kwalifikacje zgodnie z wymaganiami prawidła IV/2 Konwencji STCW oraz z art. 47 Regulaminu Radiokomunikacyjnego, stanowiącego dokument uzupełniający Konstytucję i Konwencję Międzynarodowego Związku Telekomunikacyjnego, do wykonywania obowiązków radiowych na statku lub stacji nadbrzeżnej wyposażonych w urządzenia GMDSS.

has been found duly qualified in acc. with the provisions of Regulation IV/2 of the STCW Convention and Art. 47 of the Radio Regulations annexed to the ITU Constitution and Convention and has been found competent to perform radio duties on ship or coast station with GMDSS equipment.

.....
Miejsce i data wydania / Place and date of issue of this Certificate

Ważne do
Valid till

zdjęcie

.....
Podpis / Signature

..... Nr / No.
Podpis posiadacza / Holder's signature

WZÓR ŚWIADECTWA OGRANICZONEGO OPERATORA (GMDSS)

(papier kreda matowa, kolor biały, o wymiarach 105 x 150 mm, gramatura 200 g/m², dwustronne)

RZECZPOSPOLITA POLSKA
REPUBLIC OF POLAND

**ŚWIADECTWO OGRANICZONE
OPERATORA**

GMDSS

RESTRICTED OPERATOR'S CERTIFICATE

wydane przez

Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej

zgodnie z postanowieniem Regulaminu Radiokomunikacyjnego
stanowiącego dokument uzupełniający Konstytucję i Konwencję
Międzynarodowego Związku Telekomunikacyjnego
oraz z postanowieniami Konwencji STCW

Granted by
the President of the Office of Electronic Communications
under the provisions of the Radio Regulations
annexed to the ITU Constitution and Convention
and the provisions of the STCW Convention

Zaświadcza się niniejszym, że
This is to certify that

.....
Imię i nazwisko / Name and surname

.....
Data i miejsce urodzenia / Date and place of birth

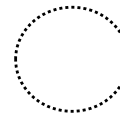
posiada odpowiednie kwalifikacje zgodnie z wymaganiami prawidła IV/2 Konwencji STCW oraz z art. 47 Regulaminu Radiokomunikacyjnego, stanowiącego dokument uzupełniający Konstytucję i Konwencję Międzynarodowego Związku Telekomunikacyjnego, do wykonywania obowiązków radiowych na statku wyposażony w urządzenia GMDSS na obszarze morza A1.

has been found duly qualified in acc. with the provisions of Regulation IV/2 of the STCW Convention and Art. 47 of the Radio Regulations annexed to the ITU Constitution and Convention and has been found competent to perform radio duties on ship with GMDSS equipment in sea area A1.

.....
Miejsce i data wydania / Place and date of issue of this Certificate

Ważne do
Valid till

zdjęcie

.....
Podpis / Signature

..... *Nr / No.*
Podpis posiadacza / Holder's signature

WZÓR ŚWIADECTWA OPERATORA STACJI NADBRZEŻNEJ

(papier kreda matowa, kolor biały, o wymiarach 105 x 150 mm, gramatura 200 g/m², dwustronne)

RZECZPOSPOLITA POLSKA
REPUBLIC OF POLAND

ŚWIADECTWO OPERATORA STACJI NADBRZEŻNEJ

GMDSS

COAST STATION OPERATOR'S CERTIFICATE

wydane przez

Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej

zgodnie z postanowieniem Regulaminu Radiokomunikacyjnego
stanowiącego dokument uzupełniający Konstytucję i Konwencję
Międzynarodowego Związku Telekomunikacyjnego

Granted by
the President of the Office of Electronic Communications
under the provisions of the Radio Regulations
annexed to the ITU Constitution and Convention

Zaświadcza się niniejszym, że
This is to certify that

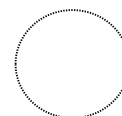
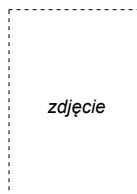
.....
Imię i nazwisko / Name and surname

.....
Data i miejsce urodzenia / Date and place of birth

posiada odpowiednie kwalifikacje zgodnie z wymaganiami art. 48
Regulaminu Radiokomunikacyjnego, stanowiącego dokument
uzupełniający Konstytucję i Konwencję Międzynarodowego Związku
Telekomunikacyjnego, do wykonywania obowiązków radiowych na
stacji nadbrzeżnej oraz w morskim ratowniczym centrum
koordynacyjnym wyposażonym w urządzenia GMDSS.

has been found duly qualified in acc. with Art. 48 of the Radio Regulations
annexed to the ITU Constitution and Convention and has been found competent
to perform radio duties on coast station and maritime rescue coordination center
with GMDSS equipment.

.....
Miejsce i data wydania / Place and date of issue of this Certificate

.....
Podpis / Signature

..... *Nr / No.*
Podpis posiadacza / Holder's signature

WZÓR ŚWIADECTWA OPERATORA RADIOTELEFONISTY W SŁUŻBIE
RADIOKOMUNIKACYJNEJ ŚRÓDLĄDOWEJ

(papier kreda matowa, kolor biały, o wymiarach 105 x 150 mm, gramatura 200 g/m², dwustronne)

RZECZPOSPOLITA POLSKA
REPUBLIC OF POLAND

**ŚWIADECTWO OPERATORA
RADIOTELEFONISTY W SŁUŻBIE
RADIOKOMUNIKACYJNEJ ŚRÓDLĄDOWEJ**

RADIOTELEPHONE OPERATOR'S
CERTIFICATE IN INLAND WATERWAYS
SERVICE

wydane przez

Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej

zgodnie z postanowieniem Regulaminu Radiokomunikacyjnego
stanowiącego załącznik do Konstytucji i Konwencji
Międzynarodowego Związku Telekomunikacyjnego
oraz z postanowieniami Porozumienia RAINWAT

Granted by
the President of the Office of Electronic Communications
under the provisions of the Radio Regulations annexed to the
ITU Constitution and Convention and provisions of the
RAINWAT Arrangement

Zaświadcza się niniejszym, że
This is to certify that

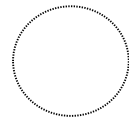
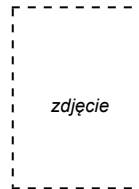
.....
Imię i nazwisko / Name and surname

.....
Data i miejsce urodzenia / Date and place of birth

posiada odpowiednie kwalifikacje zgodnie z wymaganiami art. 47
Regulaminu Radiokomunikacyjnego, stanowiącego dokument
uzupełniający Konstytucję i Konwencję Międzynarodowego Związku
Telekomunikacyjnego oraz Porozumienia RAINWAT, do wykonywania
obowiązków radiowych w służbie śródlądowej, za pomocą urządzeń
radiotelefonicznych VHF i UHF.

has been found duly qualified in accordance with the provisions of Art. 48 of the
Radio Regulations annexed to the ITU Constitution and Convention and the
provisions of RAINWAT Arrangement and has been found competent to perform
radio duties on inland waterways service with VHF I UHF radiotelephone
equipment.

.....
Miejsce i data wydania / Place and date of issue of this Certificate

.....
Podpis / Signature

..... *Nr / No.*
Podpis posiadacza / Holder's signature

WZÓR ŚWIADECTWA OPERATORA ŁĄCZNOŚCI DALEKIEGO ZASIĘGU

(papier kreda matowa, kolor biały, o wymiarach 105 x 150 mm, gramatura 200 g/m2, dwustronne)

RZECZPOSPOLITA POLSKA
REPUBLIC OF POLAND

**ŚWIADECTWO OPERATORA
ŁĄCZNOŚCI DALEKIEGO ZASIĘGU**

LONG RANGE OPERATOR'S CERTIFICATE

wydane przez

Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej

zgodnie z postanowieniem Regulaminu Radiokomunikacyjnego
stanowiącego dokument uzupełniający Konstytucję i Konwencję
Międzynarodowego Związku Telekomunikacyjnego

Granted by
the President of the Office of Electronic Communications
under the provisions of the Radio Regulations
annexed to the ITU Constitution and Convention

Zaświadcza się niniejszym, że
This is to certify that

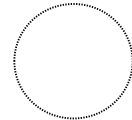
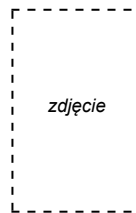
.....
Imię i nazwisko / Name and surname

.....
Data i miejsce urodzenia / Date and place of birth

posiada odpowiednie kwalifikacje zgodnie z wymaganiami uchwały 343
Regulaminu Radiokomunikacyjnego, stanowiącego dokument
uzupełniający Konstytucję i Konwencję Międzynarodowego Związku
Telekomunikacyjnego, do wykonywania obowiązków radiowych
na statku nie podlegającym Konwencji SOLAS, wyposażonym
w urządzenia GMDSS.

has been found duly qualified in accordance with the provisions of Resolution 343
of the Radio Regulations annexed to the ITU Constitution and Convention and
has been found competent to perform radio duties on ship not subject to the
SOLAS Convention, equipped with GMDSS system.

.....
Miejsce i data wydania / Place and date of issue of this Certificate

.....
Podpis / Signature

..... *Nr / No.*

Podpis posiadacza / Holder's signature

WZÓR ŚWIADECTWA OPERATORA ŁĄCZNOŚCI BLISKIEGO ZASIĘGU

(papier kreda matowa, kolor biały, o wymiarach 105 x 150 mm, gramatura 200 g/m², dwustronne)

RZECZPOSPOLITA POLSKA
REPUBLIC OF POLAND

ŚWIADECTWO OPERATORA ŁĄCZNOŚCI BLISKIEGO ZASIĘGU

SHORT RANGE OPERATOR'S CERTIFICATE

wydane przez

Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej

zgodnie z postanowieniem Regulaminu Radiokomunikacyjnego
stanowiącego dokument uzupełniający Konstytucję i Konwencję
Międzynarodowego Związku Telekomunikacyjnego

Granted by
the President of the Office of Electronic Communications
under the provisions of the Radio Regulations
annexed to the ITU Constitution and Convention

Zaświadcza się niniejszym, że

This is to certify that

.....
Imię i nazwisko / Name and surname

.....
Data i miejsce urodzenia / Date and place of birth

posiada odpowiednie kwalifikacje zgodnie z wymaganiami uchwały 343
Regulaminu Radiokomunikacyjnego, stanowiącego dokument
uzupełniający Konstytucję i Konwencję Międzynarodowego Związku
Telekomunikacyjnego, do wykonywania obowiązków radiowych
na obszarze morza A1 na statku niepodlegającym Konwencji SOLAS,
wyposażonym w urządzenia GMDSS.

has been found duly qualified in accordance with the provisions of Resolution 343
of the Radio Regulations annexed to the ITU Constitution and Convention and
has been found competent to perform radio duties in area A1 on ship not subject
to the SOLAS Convention, equipped with GMDSS system.

.....
Miejsce i data wydania / Place and date of issue of this Certificate

zdjęcie

.....
Podpis / Signature

.....
Nr / No
Podpis posiadacza / Holder's signature

WZÓR ŚWIADECTWA OPERATORA RADIOTELEFONISTY VHF

(papier kreda matowa, kolor biały, o wymiarach 105 x 150 mm, gramatura 200 g/m², dwustronne)

RZECZPOSPOLITA POLSKA
REPUBLIC OF POLAND

**ŚWIADECTWO OPERATORA
RADIOTELEFONISTY VHF**

VHF RADIOTELEPHONE OPERATOR'S
CERTIFICATE

wydane przez

Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej

zgodnie z postanowieniem Regulaminu Radiokomunikacyjnego
stanowiącego dokument uzupełniający Konstytucję i Konwencję
Międzynarodowego Związku Telekomunikacyjnego

Granted by
the President of the Office of Electronic Communications
under the provisions of the Radio Regulations
annexed to the ITU Constitution and Convention

Zaświadcza się niniejszym, że
This is to certify that

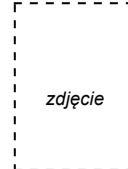
.....
Imię i nazwisko / Name and surname

.....
Data i miejsce urodzenia / Date and place of birth

posiada odpowiednie kwalifikacje zgodnie z wymaganiami art. 47
Regulaminu Radiokomunikacyjnego, stanowiącego dokument
uzupełniający Konstytucję i Konwencję Międzynarodowego Związku
Telekomunikacyjnego, do wykonywania obowiązków radiowych
za pomocą urządzeń radiotelefonicznych VHF.

has been found duly qualified in accordance with the provisions of Art. 47 of the
Radio Regulations annexed to the ITU Constitution and Convention and has been
found competent to perform radio duties with VHF radiotelephone equipment.

.....
Miejsce i data wydania / Place and date of issue of this Certificate

.....
Podpis / Signature

.....
Nr / No
Podpis posiadacza / Holder's signature

ZAŚWIADCZENIE
(Certificate)

Niniejszym zaświadcza się, że Pan/Pani
This is to certify that Mr /Mrs

posiadający/posiadająca świadectwo operatora urządzeń radiowych Nr
the holder of a radio operator's certificate no.

w okresie od do
in the period from to

wykonywał/wykonywała funkcje operatora odpowiedzialnego za radiokomunikację na wypadek zdarzeń niebezpiecznych
was designated as having primary responsibility for distress and safety communications

na statku (nazwa statku)
on board of the ship (name of the ship)

Armator
shipowner (operator)

Kapitan (imię i nazwisko)
ship's master (name and surname)

Niniejszym oświadczam pod groźbą odpowiedzialności karnej, że informacje powyższe są prawdziwe (poprawne i kompletne), według mojej najlepszej wiedzy.

I hereby certify under threat of criminal responsibility that the above information is true (correct and complete) to the best of my knowledge.

.....
Data wydania
Date of issue

.....
Podpis kapitana i pieczęć statku
Signature of the ship's master and ship seal

**ZAKRES WYMOGÓW EGZAMINACYJNYCH ORAZ NIEZBĘDNYCH SZKOLEŃ
DLA OSÓB UBIEGAJĄCYCH SIĘ O ŚWIADECTWO OPERATORA URZĄDZEŃ RADIOWYCH
W SŁUŻBIE RADIOKOMUNIKACYJNEJ MORSKIEJ I ŻEGLUGI ŚRÓDLĄDOWEJ**

1. Osoba ubiegająca się o świadectwo radioelektronika pierwszej klasy (GMDSS) powinna wykazać się:

- 1) znajomością: elektrotechniki, elektroniki, teorii radiotechniki oraz informatyki, w stopniu niezbędnym do spełnienia wymagań podanych w pkt 2-4;
- 2) teoretyczną wiedzą dotyczącą wyposażenia radiokomunikacyjnego przewidzianego dla urządzeń GMDSS, włączając w to urządzenia wąskopasmowej telegrafii dalekopisowej, urządzenia radiotelefoniczne i cyfrowego selektywnego wywołania, ziemskie stacje okrętowe, radiopławy awaryjne, morskie systemy antenowe, wyposażenie radiowe jednostek ratunkowych oraz wszystkie urządzenia pomocnicze łącznie z zasilającymi, a także ogólną znajomością zasad działania innych urządzeń najczęściej stosowanych w radionawigacji, ze szczególnym uwzględnieniem umiejętności utrzymania w stanie gotowości do pracy wszystkich urządzeń wymienionych powyżej;
- 3) umiejętnością obsługi i bieżącej konserwacji wyposażenia wymienionego w pkt 2;
- 4) wiedzą niezbędną do lokalizacji i naprawy uszkodzeń, przy wykorzystaniu odpowiednich narzędzi i aparatury testującej, wyposażenia wymienionego w pkt 2;
- 5) szczegółową znajomością działania wszystkich podsystemów oraz urządzeń radiowych pracujących w systemie GMDSS;
- 6) umiejętnością nadawania i odbioru za pomocą cyfrowego selektywnego wywołania, radiotelefonii oraz automatycznej radiotelegrafii;
- 7) szczegółową znajomością przepisów dotyczących łączności radiowej, w szczególności procedur radiokomunikacyjnych dotyczących bezpieczeństwa życia na morzu, procedur dotyczących opłat za łączność radiową oraz wymagań Konwencji SOLAS dotyczących wyposażenia radiowego i łączności radiowej;
- 8) biegłą znajomością języka angielskiego w mowie i piśmie.

2. Osoba ubiegająca się o świadectwo radioelektronika drugiej klasy (GMDSS) powinna wykazać się:

- 1) wiedzą teoretyczną w zakresie:
 - a) ogólnej znajomości podstaw: elektrotechniki, elektroniki, teorii radiotechniki oraz informatyki, w stopniu niezbędnym do spełnienia wymagań podanych w lit. b-d,
 - b) ogólnej wiedzy dotyczącej radiokomunikacyjnego wyposażenia w systemie GMDSS, włączając w to urządzenia wąskopasmowej telegrafii dalekopisowej, urządzenia radiotelefoniczne i cyfrowego selektywnego wywołania, ziemskie stacje okrętowe, radiopławy awaryjne, morskie systemy antenowe, wyposażenie radiowe jednostek ratunkowych oraz wszystkie urządzenia pomocnicze łącznie z zasilającymi, a także ogólnej znajomości innego wyposażenia najczęściej stosowanego w radionawigacji, ze szczególnym uwzględnieniem umiejętności utrzymania w stanie gotowości eksploatacyjnej wszystkich urządzeń wymienionych powyżej,
 - c) szczegółowej znajomości działania wszystkich podsystemów i urządzeń radiowych pracujących w systemie GMDSS,
 - d) szczegółowej znajomości przepisów dotyczących łączności radiowej, w szczególności procedur radiokomunikacyjnych dotyczących bezpieczeństwa życia na morzu, procedur dotyczących opłat za łączność radiową oraz wymagań Konwencji SOLAS dotyczących wyposażenia radiowego i łączności radiowej,
 - e) dobrej znajomości języka angielskiego w mowie i piśmie;
- 2) umiejętnościami praktycznymi nabytymi podczas szkolenia w zakresie wykonywania napraw wyposażenia wymienionego w pkt 1 lit. b oraz nadawania i odbioru za pomocą cyfrowego selektywnego wywołania, radiotelefonii i automatycznej radiotelegrafii, obejmującego 290 godzin

ćwiczeń praktycznych warsztatowych oraz ćwiczeń na urządzeniach rzeczywistych lub symulatorach urządzeń radiokomunikacyjnych.

3. Osoba ubiegająca się o świadectwo ogólne operatora (GMDSS) powinna wykazać się:
- 1) wiedzą teoretyczną w zakresie:
 - a) szczegółowej znajomości działania wszystkich podsystemów oraz urządzeń radiowych pracujących w systemie GMDSS,
 - b) szczegółowej znajomości przepisów dotyczących łączności radiowej, w szczególności procedur radiokomunikacyjnych dotyczących bezpieczeństwa życia na morzu, procedur dotyczących opłat za łączność radiową oraz wymagań Konwencji SOLAS dotyczących wyposażenia radiowego i łączności radiowej,
 - c) znajomości języka angielskiego w mowie i piśmie w stopniu umożliwiającym komunikowanie się;
 - 2) umiejętnościami praktycznymi nabytymi podczas szkolenia w obsłudze wszystkich urządzeń radiowych pracujących w systemie GMDSS, obejmującego 44 godziny ćwiczeń praktycznych na urządzeniach rzeczywistych lub symulatorach urządzeń radiokomunikacyjnych.

4. Osoba ubiegająca się o świadectwo ograniczone operatora (GMDSS) powinna wykazać się:
- 1) wiedzą teoretyczną w zakresie:
 - a) znajomości działania podsystemów i urządzeń radiowych systemu GMDSS, wymaganych dla statków pływających wyłącznie na obszarze morza A1,
 - b) znajomości przepisów dotyczących łączności radiotelefonicznej, w szczególności procedur radiokomunikacyjnych dotyczących bezpieczeństwa życia na morzu,
 - c) elementarnej znajomości języka angielskiego w mowie i piśmie;
 - 2) umiejętnościami praktycznymi dotyczącymi obsługi urządzeń radiowych podsystemów GMDSS wymaganych dla statków pływających na obszarze morza A1, nabytymi w ramach 14 godzin ćwiczeń praktycznych na urządzeniach rzeczywistych lub symulatorach urządzeń radiokomunikacyjnych.

5. Osoba ubiegająca się o świadectwo operatora stacji nadbrzeżnej powinna wykazać się:
- 1) szczegółową znajomością działania wszystkich podsystemów oraz urządzeń;
 - 2) szczegółową znajomością przepisów dotyczących łączności radiowej w relacji brzeg-statek i statek-brzeg, w szczególności procedur radiokomunikacyjnych dotyczących bezpieczeństwa życia na morzu oraz organizacji łączności w akcjach poszukiwawczych i ratowniczych;
 - 3) znajomością języka angielskiego w mowie i piśmie w stopniu umożliwiającym komunikowanie się.

6. Osoba ubiegająca się o świadectwo operatora radiotelefonisty w służbie radiokomunikacyjnej śródlądowej powinna wykazać się:
- 1) ogólną znajomością działania i umiejętnością obsługi urządzeń cyfrowego selektywnego wywołania oraz urządzeń radiotelefonicznych pracujących w zakresie VHF i UHF, przeznaczonych do wypełniania zadań określonych w żegludze śródlądowej;
 - 2) znajomością przepisów dotyczących łączności radiotelefonicznej w zakresie VHF i UHF;
 - 3) elementarną znajomością standardowych zwrotów w języku angielskim stosowanych w łączności radiotelefonicznej w żegludze śródlądowej.

7. Osoba ubiegająca się o świadectwo operatora łączności dalekiego zasięgu powinna wykazać się:
- 1) ogólną znajomością działania i obsługi podsystemów i urządzeń radiowych pracujących w systemie GMDSS;
 - 2) znajomością przepisów dotyczących łączności radiotelefonicznej, w szczególności procedur radiokomunikacyjnych dotyczących bezpieczeństwa życia na morzu;
 - 3) elementarną znajomością języka angielskiego w zakresie standardowych morskich zwrotów radiokomunikacyjnych.

8. Osoba ubiegająca się o świadectwo operatora łączności bliskiego zasięgu powinna wykazać się:

- 1) ogólną znajomością działania i umiejętnością obsługi podsystemów i urządzeń radiowych podsystemów GMDSS stosowanych na obszarze morza A1;
- 2) znajomością przepisów dotyczących łączności radiotelefonicznej w zakresie VHF, w szczególności procedur radiokomunikacyjnych dotyczących bezpieczeństwa życia na morzu;
- 3) elementarną znajomością standardowych zwrotów w języku angielskim stosowanych w łączności radiotelefonicznej w zakresie VHF.

9. Osoba ubiegająca się o świadectwo operatora radiotelefonisty VHF powinna wykazać się:

- 1) ogólną znajomością działania i umiejętnością obsługi urządzeń radiotelefonicznych pracujących w zakresie VHF, przeznaczonych do wypełniania zadań określonych dla służby radiokomunikacyjnej morskiej i żeglugi śródlądowej;
- 2) znajomością przepisów dotyczących łączności radiotelefonicznej w zakresie VHF.

10. Osoba ubiegająca się o odnowienie świadectwa operatora urządzeń radiowych powinna wykazać się:

- 1) wiedzą w zakresie znajomości przepisów dotyczących łączności na wypadek zdarzeń niebezpiecznych i dla zapewnienia bezpieczeństwa;
- 2) umiejętnościami praktycznej obsługi urządzeń radiowych odpowiednimi dla danego rodzaju świadectwa.

11. Do egzaminu na świadectwo operatora urządzeń radiowych określone w:

- 1) § 4 ust. 1 pkt 1-7 rozporządzenia może przystąpić osoba, która ukończyła 18 lat;
- 2) § 4 ust. 1 pkt 8 i 9 rozporządzenia może przystąpić osoba, która ukończyła 15 lat.

**PRZEDMIOTY EGZAMINACYJNE ORAZ WYMAGANIA DLA MIEJSCA EGZAMINU
NA ŚWIADCTWO OPERATORA URZĄDZEŃ RADIOWYCH W SŁUŻBIE
RADIOKOMUNIKACYJNEJ MORSKIEJ I ŻEGLUGI ŚRÓDLĄDOWEJ**

I. Przedmioty egzaminacyjne

1. Egzamin dla osób ubiegających się o świadectwo radioelektronika pierwszej klasy (GMDSS) lub świadectwo radioelektronika drugiej klasy (GMDSS) przeprowadza się, sprawdzając wiedzę i umiejętności z następujących przedmiotów egzaminacyjnych:

- 1) zasady pracy systemu GMDSS i jego podsystemów, w zakresie określonym w załączniku nr 5 do rozporządzenia odpowiednio w ust. 1 pkt 2 lub ust. 2 pkt 1 lit. b;
- 2) obsługa urządzeń radiowych pracujących w systemie GMDSS i urządzeń radionawigacyjnych, w zakresie określonym w załączniku nr 5 do rozporządzenia odpowiednio w ust. 1 pkt 3 i 6 lub ust. 2 pkt 2;
- 3) regulaminy stosowane w służbie radiokomunikacyjnej morskiej, w zakresie określonym w załączniku nr 5 do rozporządzenia odpowiednio w ust. 1 pkt 7 lub ust. 2 pkt 1 lit. d;
- 4) język angielski, w zakresie określonym w załączniku nr 5 do rozporządzenia odpowiednio w ust. 1 pkt 8 lub ust. 2 pkt 1 lit. e;
- 5) podstawy informatyki, radiotechniki i radioelektroniki, w zakresie określonym w załączniku nr 5 do rozporządzenia odpowiednio w ust. 1 pkt 1 lub ust. 2 pkt 1 lit. a;
- 6) zasady pracy systemów radionawigacyjnych i ich podsystemów, w zakresie określonym w załączniku nr 5 do rozporządzenia odpowiednio w ust. 1 pkt 2 lub ust. 2 pkt 1 lit. b;
- 7) zasady miernictwa, diagnostyki i konserwacji urządzeń radiowych pracujących w systemie GMDSS i urządzeń radionawigacyjnych, w zakresie określonym w załączniku nr 5 do rozporządzenia odpowiednio w ust. 1 pkt 2 lub ust. 2 pkt 1 lit. b.

2. Egzamin dla osób ubiegających się o świadectwo ogólne operatora (GMDSS) przeprowadza się, sprawdzając wiedzę i umiejętności z następujących przedmiotów egzaminacyjnych:

- 1) zasady pracy systemu GMDSS i jego podsystemów, w zakresie określonym w załączniku nr 5 do rozporządzenia w ust. 3 pkt 1 lit. a;
- 2) obsługa urządzeń radiowych pracujących w systemie GMDSS, w zakresie określonym w załączniku nr 5 do rozporządzenia w ust. 3 pkt 2;
- 3) regulaminy stosowane w służbie radiokomunikacyjnej morskiej, w zakresie określonym w załączniku nr 5 do rozporządzenia w ust. 3 pkt 1 lit. b;
- 4) język angielski, w zakresie określonym w załączniku nr 5 do rozporządzenia w ust. 3 pkt 1 lit. c.

3. Egzamin dla osób ubiegających się o świadectwo ograniczone operatora (GMDSS) przeprowadza się, sprawdzając wiedzę i umiejętności z następujących przedmiotów egzaminacyjnych:

- 1) zasady pracy systemu GMDSS i jego podsystemów stosowanych na obszarze morza A1, w zakresie określonym w załączniku nr 5 do rozporządzenia w ust. 4 pkt 1 lit. a;
- 2) praktyczna obsługa urządzeń radiowych pracujących w systemie GMDSS, stosowanych na obszarze morza A1, w zakresie określonym w załączniku nr 5 do rozporządzenia w ust. 4 pkt 2;
- 3) regulaminy stosowane w służbie radiokomunikacyjnej morskiej, w zakresie określonym w załączniku nr 5 do rozporządzenia w ust. 4 pkt 1 lit. b;
- 4) język angielski, w zakresie określonym w załączniku nr 5 do rozporządzenia w ust. 4 pkt 1 lit. c.

4. Egzamin dla osób ubiegających się o świadectwo operatora stacji nadbrzeżnej przeprowadza się, sprawdzając wiedzę i umiejętności z następujących przedmiotów egzaminacyjnych:

- 1) zasady pracy systemu GMDSS i jego podsystemów, w zakresie określonym w załączniku nr 5 do rozporządzenia w ust. 5 pkt 1;
- 2) obsługa urządzeń radiowych pracujących w systemie GMDSS, w zakresie określonym w załączniku nr 5 do rozporządzenia w ust. 5 pkt 1;
- 3) regulaminy stosowane w służbie radiokomunikacyjnej morskiej, w zakresie określonym w załączniku nr 5 do rozporządzenia w ust. 5 pkt 2;
- 4) język angielski, w zakresie określonym w załączniku nr 5 do rozporządzenia w ust. 5 pkt 3.

5. Egzamin dla osób ubiegających się o świadectwo operatora radiotelefonisty w służbie śródlądowej przeprowadza się, sprawdzając wiedzę i umiejętności z następujących przedmiotów egzaminacyjnych:

- 1) ogólna wiedza o podsystemach i urządzeniach radiowych stosowanych w żegludze śródlądowej, w zakresie określonym w załączniku nr 5 do rozporządzenia w ust. 6 pkt 1;
- 2) obsługa urządzeń radiowych stosowanych w żegludze śródlądowej, w zakresie określonym w załączniku nr 5 do rozporządzenia w ust. 6 pkt 1;
- 3) regulaminy i podstawowe terminy anglojęzyczne stosowane w służbie śródlądowej, w zakresie określonym w załączniku nr 5 do rozporządzenia w ust. 6 pkt 2 i 3.

6. Egzamin dla osób ubiegających się o świadectwo operatora łączności dalekiego zasięgu przeprowadza się, sprawdzając wiedzę i umiejętności z następujących przedmiotów egzaminacyjnych:

- 1) ogólna wiedza o systemie, podsystemach i urządzeniach radiowych GMDSS, w zakresie określonym w załączniku nr 5 do rozporządzenia w ust. 7 pkt 1;
- 2) obsługa urządzeń radiowych podsystemów GMDSS, w zakresie określonym w załączniku nr 5 do rozporządzenia w ust. 7 pkt 1;
- 3) regulaminy stosowane w służbie radiokomunikacyjnej morskiej, w zakresie określonym w załączniku nr 5 do rozporządzenia w ust. 7 pkt 2;
- 4) język angielski, w zakresie określonym w załączniku nr 5 do rozporządzenia w ust. 7 pkt 3.

7. Egzamin dla osób ubiegających się o świadectwo operatora łączności bliskiego zasięgu przeprowadza się, sprawdzając wiedzę i umiejętności z następujących przedmiotów egzaminacyjnych:

- 1) ogólna wiedza o podsystemach i urządzeniach radiowych GMDSS, stosowanych na obszarze morza A1, w zakresie określonym w załączniku nr 5 do rozporządzenia w ust. 8 pkt 1;
- 2) obsługa urządzeń radiowych podsystemów GMDSS, stosowanych na obszarze morza A1, w zakresie określonym w załączniku nr 5 do rozporządzenia w ust. 8 pkt 1;
- 3) regulaminy i podstawowe terminy anglojęzyczne stosowane w służbie radiokomunikacyjnej morskiej, w zakresie określonym w załączniku nr 5 do rozporządzenia w ust. 8 pkt 2 i 3.

8. Egzamin dla osób ubiegających się o świadectwo operatora radiotelefonisty VHF przeprowadza się, sprawdzając wiedzę i umiejętności z następujących przedmiotów egzaminacyjnych:

- 1) budowa i obsługa urządzeń radiotelefonicznych VHF, w zakresie określonym w załączniku nr 5 do rozporządzenia w ust. 9 pkt 1;
- 2) regulaminy stosowane w radiotelefonicznej łączności VHF, w zakresie określonym w załączniku nr 5 do rozporządzenia w ust. 9 pkt 2.

9. Egzamin dla osób ubiegających się o ponowne wydanie świadectwa, o którym mowa w ust. 1-3, przeprowadza się w ramach jednego przedmiotu egzaminacyjnego – teoretyczna i praktyczna znajomość procedur radiokomunikacyjnych dotyczących bezpieczeństwa życia na morzu, w zakresie określonym w załączniku nr 5 do rozporządzenia:

- 1) w ust. 3 pkt 1 lit. b i pkt 2 – w przypadku egzaminu na świadectwa, o których mowa w § 4 ust. 1 pkt 1-3 rozporządzenia;

- 2) w ust. 4 pkt 1 lit. b i pkt 2 – w przypadku egzaminu na świadectwo, o którym mowa w § 4 ust. 1 pkt 4 rozporządzenia.

II. Wymagania dla miejsca egzaminu

Egzamin na świadectwo operatora radiowego w służbie radiokomunikacyjnej morskiej i żeglugi śródlądowej może być przeprowadzony w miejscu, w którym:

- 1) przygotowano wyposażenie i zapewniono pomieszczenia dla sekretariatu zespołu egzaminacyjnego;
- 2) jest możliwe przeprowadzenie egzaminu w formie pisemnej lub testu z przedmiotów określonych przez przewodniczącego zespołu egzaminacyjnego;
- 3) są dostępne urządzenia systemów stosowanych w służbie radiokomunikacyjnej morskiej i żeglugi śródlądowej lub ich komputerowe symulatory, umożliwiające sprawdzenie praktycznych umiejętności w zakresie ich obsługi lub prowadzenia za ich pomocą korespondencji, w liczbie pozwalającej na równoczesne i niezależne egzaminowanie co najmniej 2 osób;
- 4) używane podczas egzaminu urządzenia nie powodują zakłóceń w działaniu innych urządzeń lub służb radiokomunikacyjnych.

UZASADNIENIE

W związku z wejściem w życie ustawy z dnia Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. poz.), zwanej dalej PKE, zaistniała potrzeba wydania nowego rozporządzenia w sprawie świadectw operatora urządzeń radiowych w służbie radiokomunikacyjnej morskiej i żeglugi śródlądowej. Zgodnie z delegacją określoną w art. 158 ust. 12 PKE, w projekcie rozporządzenia Ministra Infrastruktury w sprawie świadectw operatora urządzeń radiowych określone zostały:

- 1) rodzaje i wzory świadectw operatora urządzeń radiowych w służbie radiokomunikacyjnej morskiej i żeglugi śródlądowej,
- 2) warunki wydawania i odnawiania świadectw oraz zakres uprawnień wynikających z tych świadectw,
- 3) zakres wymogów egzaminacyjnych, zakres i okres niezbędnych szkoleń oraz praktyki,
- 4) tryb przeprowadzania egzaminów, w tym egzaminów poprawkowych,
- 5) tryb powoływania komisji egzaminacyjnej,
- 6) wysokość opłat za przeprowadzenie egzaminu i wydanie świadectwa operatora urządzeń radiowych w służbie radiokomunikacyjnej morskiej i żeglugi śródlądowej oraz jego duplikatu.

Projekt rozporządzenia w Rozdziale 2 określa rodzaje świadectw operatora urządzeń radiowych służbie radiokomunikacyjnej morskiej i żeglugi śródlądowej oraz zakres uprawnień wynikających z tych świadectw. Przewiduje dziewięć rodzajów świadectw operatora urządzeń radiowych w służbie radiokomunikacyjnej morskiej i żeglugi śródlądowej. Wzory tych świadectw zostały określone zgodnie z Międzynarodową konwencją o wymaganiach w zakresie wyszkolenia marynarzy, wydawania im świadectw oraz pełnienia wacht, 1978, sporządzoną w Londynie dnia 7 lipca 1978 r. (Dz. U. z 1984 r. Nr 39, poz. 201 i 202 oraz z 1999 r. Nr 30, poz. 286) w Załączniku Nr 1.

W rozdziale 3 określono warunki wydawania i odnawiania świadectw oraz okresy ważności świadectw. W § 4 określono warunki wydawania świadectw, natomiast w § 5 ustalono warunki odnawiania świadectw operatora urządzeń radiowych w służbie morskiej. Odnowienie świadectwa, możliwe jest w dwóch sytuacjach:

- bez zdawania ponownego egzaminu poprzez wykazanie ciągłości kompetencji, rozumianych jako praca na morzu z wykonywaniem odpowiednich dla danego

świadectwa funkcji operatora odpowiedzialnego za radiokomunikacje na wypadek zdarzeń niebezpiecznych, w ciągu co najmniej 12 miesięcy w okresie 5 lat przed dniem upływu ważności posiadanego świadectwa. Proponowane zmiany są odzwierciedleniem przepisów Kodeksu STCW - Sekcja A-II/1 i Sekcja A-I/11 oraz Prawidła I/11 stanowiącego załącznik Konwencji STCW;

- ze zdawaniem ponownego egzaminu w przypadku braku wyciągu z książeczki żeglarskiej oraz zaświadczenia wydanego przez kapitana albo dowódcę jednostki pływającej, potwierdzającego pracę na morzu z wykonywaniem odpowiednich dla danego świadectwa funkcji operatora odpowiedzialnego za radiokomunikację na wypadek zdarzeń niebezpiecznych. W załączniku Nr 2 określono wzór tagiego zaświadczenia.

W § 6 i 7 określono warunki niezbędne do wymiany świadectwa oraz wydania duplikatu świadectwa. Natomiast w § 8 określono terminy ważności świadectw.

Wymogi egzaminacyjne, niezbędne szkolenia oraz praktyki zostały określone w Rozdziale 4 projektu, a także w Załączniku Nr 3 projektu. W myśl tych regulacji o świadectwo operatora urządzeń radiowych może ubiegać się osoba, która odbyła szkolenie w morskiej jednostce edukacyjnej (MJE) w zakresie odpowiadającym wymogom egzaminacyjnym dla danego rodzaju świadectwa, określonym w załączniku nr 3 do rozporządzenia.

W rozdziale 5 określono sposób powoływania komisji egzaminacyjnej oraz tryb przeprowadzania egzaminów. Egzaminy przeprowadzają komisje powołane przez Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej (UKE), z wyjątkami wskazanymi w art. 158 ust. 5, tj. w przypadku, gdy Prezes UKE powierzy przeprowadzanie egzaminów Centralnej Morskiej Komisji Egzaminacyjnej lub centralnej komisji egzaminacyjnej działającej przy dyrektorze urzędu żeglugi śródlądowej.

Prezes UKE powołuje komisje egzaminacyjne do spraw operatorów urządzeń radiowych w służbie radiokomunikacyjnej spośród osób posiadających odpowiednie kwalifikacje oraz wyróżniających się wiedzą i doświadczeniem odpowiednim dla danej komisji.

Za przeprowadzenie egzaminu oraz za wydanie świadectwa UKE pobiera opłatę, której wysokość została określona w Rozdziale 6.

Wydawanie świadectw operatora urządzeń radiowych należy do kompetencji Prezesa UKE. Zainteresowana osoba po zdaniu egzaminu lub na podstawie udokumentowanej praktyki ma prawo wystąpić do Prezesa UKE o wydanie takiego świadectwa. Jeśli osoba spełnia warunki określone przepisami prawa, wówczas Prezes UKE jest zobowiązany do wydania świadectwa na wniosek tej osoby.

Wydanie świadectwa operatora urządzeń radiowych nie ma charakteru czynności uznaniowej i następuje w ramach postępowania administracyjnego, na podstawie którego adresat tego rozstrzygnięcia nabywa uprawnienia w zakresie obsługi urządzeń radiowych. Rozstrzygnięcie w tej sprawie następuje w formie decyzji administracyjnej. Ponieważ rozstrzygnięcie w sprawie wydania lub odmowy wydania świadectwa, a także w sprawie jego odnowienia lub wydania duplikatu jest decyzją administracyjną, osobie zainteresowanej przysługuje wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy na podstawie art. 127 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2020 r. poz. 256, 695, 1298 i 2320 oraz z 2021 r. poz. 54 i 187). Od decyzji Prezesa UKE, wydanej w wyniku ponownego rozpatrzenia sprawy, osobie zainteresowanej przysługuje skarga do wojewódzkiego sądu administracyjnego. Z uwagi na fakt, że w ustawie Prawo komunikacji elektronicznej nie wspomina się o prowadzeniu postępowania administracyjnego w sprawie wydawania świadectw operatorów urządzeń radiowych w trybie uproszczonym, do ww. postępowań nie mają zastosowania przepisy działu II rozdziału 14 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego.

W projekcie zamieszczono również przepisy przejściowe regulujące sposób postępowania ze świadectwami uzyskanymi pod rządami rozporządzenia uchylanego w § 29.

Projekt rozporządzenia jest zgodny z prawem Unii Europejskiej. Nie zachodzi konieczność przedkładania projektu rozporządzenia instytucjom i organom Unii Europejskiej lub Europejskiemu Bankowi Centralnemu.

Przedmiotowy projekt rozporządzenia nie wymaga notyfikacji, o której mowa w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039 oraz z 2004 r. Nr 65, poz. 597).

Projekt niniejszego rozporządzenia został umieszczony na stronach Biuletynu Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji.

<p>Nazwa projektu Rozporządzenie Ministra Infrastruktury w sprawie świadectw operatora urządzeń radiowych w służbie radiokomunikacyjnej morskiej i żeglugi śródlądowej</p> <p>Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Ministerstwo Infrastruktury, Kancelaria Prezesa Rady Ministrów</p> <p>Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Grzegorz Witkowski, Podsekretarz Stanu, Ministerstwo Infrastruktury</p> <p>Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu, radca ministra, Departament Edukacji Morskiej, tel. 22 583, @mi.gov.pl</p>	<p>Data sporządzenia 15.04.2021 r.</p> <p>Źródło Ustawa z dnia 2021 r. Prawo komunikacji elektronicznej (Dz.U. poz.)</p> <p>Nr w wykazie prac legislacyjnych Rady Ministrów:</p>
---	--

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Niniejszy projekt został przygotowany przez Ministerstwo Infrastruktury we współpracy z Departamentem Telekomunikacji w Kancelarii Prezesa Rady Ministrów w związku z wejściem w życie ustawy z dnia Prawo komunikacji elektronicznej (Dz.U. poz.), zwanej dalej PKE. W związku z powyższym, zaistniała potrzeba wydania nowego rozporządzenia w sprawie świadectw operatora urządzeń radiowych w służbie radiokomunikacyjnej morskiej i żeglugi śródlądowej.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Zgodnie z delegacją określoną w art. 158 ust. 12 PKE, w projekcie rozporządzenia Ministra Infrastruktury w sprawie świadectw operatora urządzeń radiowych określone zostały:

- 1) rodzaje i wzory świadectw operatora urządzeń radiowych w służbie radiokomunikacyjnej morskiej i żeglugi śródlądowej oraz zakres uprawnień wynikających z tych świadectw;
- 2) warunki wydawania i odnawiania świadectw oraz okresy ważności świadectw;
- 3) zakres wymogów egzaminacyjnych;
- 4) zakres, tryb i okresy niezbędnych szkoleń oraz praktyki;
- 5) tryb przeprowadzania egzaminów, w tym egzaminów poprawkowych;
- 6) sposób powoływania komisji egzaminacyjnej;
- 7) wysokość opłat za przeprowadzenie egzaminu i wydanie świadectwa oraz jego duplikatu.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Wszystkie państwa członkowskie OECD/UE będące stronami Konwencji STCW są zobowiązane do pełnienia nadzoru nad systemem wydawania dokumentów kwalifikacyjnych marynarzy. Szczegółowe rozwiązania w tym zakresie zależą od uznania poszczególnych państw stron Konwencji STCW.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Prezes UKE	1	Dane własne	Wydawanie świadectw operatora urządzeń radiowych w służbie radiokomunikacyjnej

			morskiej i żeglugi śródlądowej oraz przeprowadzanie egzaminów na te świadectwa
Marynarze	3000	Dane własne	Utrzymanie obecnego poziomu zatrudnienia polskich marynarzy na statkach armatorów polskich i zagranicznych
MJE	10	Dane własne	Morskie jednostki edukacyjne prowadzące szkolenia dla operatorów urządzeń radiowych w służbie radiokomunikacyjnej morskiej i żeglugi śródlądowej.

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

W ramach konsultacji społecznych projekt rozporządzenia został przekazany poniżej wskazanym podmiotom:

Biuro Rady Dialogu Społecznego; rds@cpsdialog.gov.pl

Związek Armatorów Polskich; secretariat@polshipowners.pl

Zrzeszenie Rybaków Morskich – Organizacja Producentów; prezes@zrm-op.org

Federacja Związków Zawodowych Marynarzy i Rybaków; fedmaryb@fedmaryb.org.pl

Krajowa Sekcja Morska Marynarzy i Rybaków NSZZ „Solidarność”; szczecin@nms.org.pl

Organizacja Marynarzy Kontraktowych NSZZ „Solidarność”; biuro@nms.org.pl

Ogólnopolski Związek Zawodowy Oficerów i Marynarzy; gdynia@psu-pl.org szczecin@psu-pl.org

Stowarzyszenie Starszych Oficerów Mechaników Morskich; stowarzyszenie@ssomm-gdynia.pl

Stowarzyszenie Kapitanów Żegluga Wielkiej; poczta@kapitanowie.org

Krajowa Izba Gospodarki Morskiej; kigm@kigm.pl

Północnoatlantycka Organizacja Producentów Sp. z o.o.; paop@paop.org.pl

Bałtyckie Forum Morskich Jednostek Edukacyjnych przy Związku Pracodawców Pomorza Zachodniego „Lewiatan”; biuro@lewiatan.biz

Polska Konfederacja Pracodawców Prywatnych „Lewiatan”; biuro@lewiatan.biz

Business Centre Club – Związek Pracodawców; biuro@bcc.org.pl

Pracodawcy Rzeczypospolitej Polskiej; p.rogowiecki@pracodawcyrp.pl

Związek Rzemiosła Polskiego; zrp@zrp.pl

Federacja Przedsiębiorców Polskich; biuro@federacjaprzedsiebiorcow.pl

Forum Związków Zawodowych; biuro@fzz.org.pl

Ogólnopolskie Porozumienie Związków Zawodowych; smigielski@opzz.org.pl

Polskie Stowarzyszenie Pilotów Morskich; pspm@pspm.pl

Związek Zawodowy Pilotów Morskich; zzpm@zzpm.pl

Towarzystwo Wiedzy Powszechnej - Oddział Regionalny w Szczecinie; twp@twp.szczecin.pl

Polska Żegluga Morska PP; pzmmanagement@polsteam.com.pl

Kołoobrzeska Żegluga Pasażerska Sp. z o.o.; kzp@pro.onet.pl

	domowe, w tym osoby niepełnosprawne i osoby starsze	
Niemierzalne		
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń		
8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu		
☒ nie dotyczy		
Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).		☐ tak ☐ nie ☒ nie dotyczy
☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne: elektronizacja procedur administracyjnych		☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektronizacji.		☐ tak ☐ nie ☒ nie dotyczy
Komentarz		
9. Wpływ na rynek pracy		
Wejście w życie projektu rozporządzenia nie będzie miało wpływu na rynek pracy.		
10. Wpływ na pozostałe obszary		
☐ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☐ inne:	☐ demografia ☐ mienie państwowe	☐ informatyzacja ☐ zdrowie
Omówienie wpływu		
11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego		
12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?		
Nie przewiduje się oddzielnej ewaluacji efektów projektu.		
13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)		
OSR nie zawiera załączników.		

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA INFRASTRUKTURY¹⁾

z dnia

**w sprawie świadectw operatora urządzeń radiowych w służbie radiokomunikacyjnej
lotniczej**

Na podstawie art. 158 ust. 13 ustawy z dnia – Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. poz. ...) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) rodzaje świadectw operatora urządzeń radiowych w służbie radiokomunikacyjnej lotniczej;
- 2) wzór świadectwa operatora urządzeń radiowych w służbie radiokomunikacyjnej lotniczej;
- 3) wymagania w zakresie szkolenia oraz wymagania egzaminacyjne w zakresie wiedzy i umiejętności osób ubiegających się o świadectwo operatora urządzeń radiowych w służbie radiokomunikacyjnej lotniczej;
- 4) wymagania w zakresie wieku osób przystępujących do egzaminu na świadectwo operatora urządzeń radiowych w służbie radiokomunikacyjnej lotniczej;
- 5) tryb wydawania świadectwa operatora urządzeń radiowych w służbie radiokomunikacyjnej lotniczej i duplikatu tego świadectwa oraz wymiany świadectwa tego;
- 6) wysokość opłat za przeprowadzenie egzaminu, wydanie świadectwa operatora urządzeń radiowych w służbie radiokomunikacyjnej lotniczej, wydanie duplikatu tego świadectwa i wymianę tego świadectwa.

§ 2. 1. Ustala się następujące rodzaje świadectw operatora urządzeń radiowych w służbie radiokomunikacyjnej lotniczej:

- 1) świadectwo operatora radiotelefonisty stacji lotniskowej – uprawniające do obsługi wszystkich urządzeń radiotelefonicznych w stacjach lotniskowych oraz na stanowisku operacyjnym w ośrodkach kontroli ruchu lotniczego;

¹⁾ Minister Infrastruktury kieruje działem administracji rządowej – transport, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 18 listopada 2019 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Infrastruktury (Dz. U. z 2021 r. poz. 937).

2) świadectwo ogólne operatora radiotelefonisty – uprawniające do obsługi wszystkich urządzeń radiotelefonicznych na pokładzie statków powietrznych oraz do obsługi wszystkich urządzeń radiotelefonicznych w stacjach lotniskowych.

2. Wzór świadectwa operatora urządzeń radiowych w służbie radiokomunikacyjnej lotniczej określa załącznik do rozporządzenia.

§ 3. 1. O świadectwo operatora urządzeń radiowych w służbie radiokomunikacyjnej lotniczej może ubiegać się osoba, która odbyła szkolenie w organizacji szkolenia lotniczego – jednostce uprawnionej do prowadzenia szkolenia lotniczego zgodnie z przepisami wykonawczymi dotyczącymi licencjonowania personelu lotniczego, wydanymi na podstawie ustawy z dnia 3 lipca 2002 r. – Prawo lotnicze (Dz. U. z 2020 r. poz. 1970), lub odpowiadający jej ośrodek w państwach członkowskich Unii Europejskiej lub państwach należących do Agencji Unii Europejskiej ds. Bezpieczeństwa Lotniczego (EASA), lub w ośrodku szkoleniowym w zakresie odpowiadającym wymogom egzaminacyjnym dla danego rodzaju świadectwa określonym w § 4.

2. Szkolenie w obsłudze i regulacji urządzeń radiotelefonicznych w zakresie pełnionej służby obejmuje:

- 1) co najmniej 10 godzin ćwiczeń na symulatorach kontroli ruchu lotniczego lub przy obsłudze urządzeń radiotelefonicznych w stacji lotniskowej – dla osób ubiegających się o świadectwo operatora radiotelefonisty stacji lotniskowej;
- 2) co najmniej 10 godzin ćwiczeń na symulatorach pokładowych urządzeń radiotelefonicznych lub przy obsłudze urządzeń radiotelefonicznych podczas lotu na statkach powietrznych – dla osób ubiegających się o świadectwo ogólne operatora radiotelefonisty.

3. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do osoby, która w okresie 12 miesięcy przed przystąpieniem do egzaminu wykonywała w ramach swoich obowiązków służbowych czynności operatora urządzeń radiowych na pokładzie statku powietrznego lub w stacji lotniskowej, w wymiarze co najmniej 10 godzin, potwierdzone przez pracodawcę w formie zaświadczenia.

§ 4. Osoba ubiegająca się o świadectwo operatora urządzeń radiowych w służbie radiokomunikacyjnej lotniczej powinna wykazać się wiedzą i umiejętnościami w zakresie:

- 1) znajomości ogólnej budowy i zasad działania urządzeń radiotelefonicznych stosowanych w służbie ruchomej lotniczej, znajomości ogólnych zasad wykorzystania innych urządzeń najczęściej stosowanych w służbie radiokomunikacyjnej lotniczej;
- 2) znajomości podstawowych zasad radiotelefoni;
- 3) znajomości procedur łączności radiotelefonicznej zgodnie z międzynarodowymi przepisami obowiązującymi w telekomunikacji lotniczej;
- 4) szczegółowej znajomości regulaminów stosowanych w radiokomunikacyjnej lotniczej, szczególnie ich części dotyczących bezpieczeństwa życia ludzkiego (procedury w języku polskim lub angielskim).

§ 5. 1. Do egzaminu na świadectwo operatora urządzeń radiowych w służbie radiokomunikacyjnej lotniczej może przystąpić osoba, która ukończyła 15 lat.

2. Na przystąpienie do egzaminu na świadectwo operatora urządzeń radiowych w służbie radiokomunikacyjnej lotniczej osoby, która nie ukończyła 18 lat, jest wymagana pisemna zgoda jej rodziców lub prawnych opiekunów.

§ 6. 1. Świadectwo operatora urządzeń radiowych w służbie radiokomunikacyjnej lotniczej wydaje się na wniosek, o którym mowa w art. 158 ust. 9 ustawy z dnia ... - Prawo komunikacji elektronicznej, zwanej dalej "ustawą".

2. Wniosek, o którym mowa w art. 158 ust. 9 ustawy, zawiera imię i nazwisko, nazwisko rodowe, datę i miejsce urodzenia, numer PESEL, obywatelstwo, adres do korespondencji i podpis osoby ubiegającej się o świadectwo operatora urządzeń radiowych w służbie radiokomunikacyjnej lotniczej.

3. Do wniosku, o którym mowa w art. 158 ust. 9 ustawy, dołącza się:

- 1) dwa aktualne zdjęcia;
- 2) uwierzytelnioną kopię licencji lub świadectwa kwalifikacji członka personelu lotniczego z wpisanym uprawnieniem radiotelefonicznym, lub uwierzytelnioną kopię licencji lub świadectwa kwalifikacji personelu służb ruchu lotniczego, albo zaświadczenie potwierdzające zdanie egzaminu wydane przez Prezesa Urzędu Lotnictwa Cywilnego i odbycie szkolenia, o którym mowa w § 3 ust. 1, lub zaświadczenie potwierdzające zdanie egzaminu wydane przez Prezesa Urzędu Lotnictwa Cywilnego i zaświadczenie potwierdzające wykonywanie obowiązków, o których mowa w § 3 ust. 3;
- 3) kopię dowodu wniesienia opłaty za wydanie świadectwa operatora urządzeń radiowych w służbie radiokomunikacyjnej lotniczej.

4. Świadczenie operatora urządzeń radiowych w służbie radiokomunikacyjnej lotniczej wydaje się w terminie 30 dni od dnia otrzymania kompletnego wniosku, o którym mowa w art. 158 ust. 9 ustawy.

§ 7. 1. Duplikat świadectwa operatora urządzeń radiowych w służbie radiokomunikacyjnej lotniczej wydaje się na wniosek, o którym mowa w art. 158 ust. 2 ustawy.

2. Wniosek, o którym mowa w art. 158 ust. 2 ustawy, zawiera imię i nazwisko, nazwisko rodowe, datę i miejsce urodzenia, numer PESEL, obywatelstwo, adres do korespondencji i podpis wnioskodawcy, a także wskazanie przyczyny wnioskowania o duplikat.

3. Do wniosku, o którym mowa w art. 158 ust. 2 ustawy, dołącza się:

- 1) dwa aktualne zdjęcia;
- 2) kopię dowodu wniesienia opłaty za wydanie duplikatu świadectwa operatora urządzeń radiowych w służbie radiokomunikacyjnej lotniczej.

4. Duplikat świadectwa operatora urządzeń radiowych w służbie radiokomunikacyjnej lotniczej wydaje się w terminie 30 dni od dnia otrzymania kompletnego wniosku, o którym mowa w art. 158 ust. 2 ustawy.

§ 8. 1. Wymiany świadectwa operatora urządzeń radiowych w służbie radiokomunikacyjnej lotniczej dokonuje się na wniosek, o którym mowa w art. 158 ust. 2 ustawy.

2. Wniosek, o którym mowa w art. 158 ust. 2 ustawy, zawiera imię i nazwisko, nazwisko rodowe, datę i miejsce urodzenia, numer PESEL, obywatelstwo, adres do korespondencji i podpis wnioskodawcy.

3. Do wniosku, o którym mowa w art. 158 ust. 2 ustawy, dołącza się:

- 1) dwa aktualne zdjęcia;
- 2) kopię świadectwa operatora urządzeń radiowych;
- 3) kopię dokumentu potwierdzającego zmianę nazwiska – jeżeli dotyczy;
- 3) kopię dowodu wniesienia opłaty za wymianę świadectwa operatora urządzeń radiowych w służbie radiokomunikacyjnej lotniczej.

4. Świadczenie operatora urządzeń radiowych w służbie radiokomunikacyjnej lotniczej wymienia się w terminie 30 dni od dnia otrzymania kompletnego wniosku, o którym mowa w art. 158 ust. 2 ustawy.

§ 9. 1. Wysokość opłaty za przeprowadzenie egzaminu na świadectwo operatora urządzeń radiowych w służbie radiokomunikacyjnej lotniczej za egzamin na:

- 1) świadectwo operatora radiotelefonisty stacji lotniskowej wynosi 150 zł;
- 2) świadectwo ogólne operatora radiotelefonisty wynosi 150 zł.

2. W przypadku nieprzystąpienia do egzaminu na świadectwo operatora urządzeń radiowych w służbie radiokomunikacyjnej lotniczej opłata za przeprowadzenie egzaminu:

- 1) podlega zwrotowi na wniosek zainteresowanego albo
- 2) podlega zaliczeniu na poczet opłaty za przeprowadzenie egzaminu w innym terminie.

§ 10. Wysokość opłaty za:

- 1) wydanie świadectwa operatora urządzeń radiowych w służbie radiokomunikacyjnej lotniczej wynosi 25 zł;
- 2) wydanie duplikatu świadectwa operatora urządzeń radiowych w służbie radiokomunikacyjnej lotniczej wynosi 15 zł;
- 3) wymianę świadectwa operatora urządzeń radiowych w służbie radiokomunikacyjnej lotniczej wynosi 15 zł.

§ 11. Do spraw wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia życie rozporządzenia dotyczących:

- 1) szkolenia osób ubiegających się o świadectwo operatora urządzeń radiowych w służbie radiokomunikacyjnej lotniczej,
- 2) przeprowadzenia egzaminu osób ubiegających się o świadectwo operatora urządzeń radiowych w służbie radiokomunikacyjnej lotniczej,
- 3) wydawania świadectwa operatora urządzeń radiowych w służbie radiokomunikacyjnej lotniczej, wydawania duplikatu świadectwa i wymiany świadectwa

– stosuje się przepisy dotychczasowe.

§ 12. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem²⁾

MINISTER INFRASTRUKTURY

w porozumieniu:

Minister Cyfryzacji

²⁾ Niniejsze rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem Ministra Administracji i Cyfryzacji z dnia 16 stycznia 2015 r. w sprawie świadectw operatora urządzeń radiowych (Dz. U. poz. 99), które na podstawie art. 96 pkt 19 ustawy z dnia - Przepisy wprowadzające ustawę – Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. poz. ...) w zakresie dotyczącym świadectw operatora urządzeń radiowych w służbie radiokomunikacyjnej lotniczej traci moc z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

Załącznik
do rozporządzenia
Ministra Infrastruktury
z dnia
(poz. ...)

WZÓR ŚWIADECTWA OPERATORA URZĄDZEŃ RADIOWYCH W SŁUŻBIE
RADIOKOMUNIKACYJNEJ LOTNICZEJ

(papier kreda matowa, kolor biały, o wymiarach 105 x 150 mm, gramatura 200 g/m²,
dwustronne)

RZECZPOSPOLITA POLSKA
REPUBLIC OF POLAND

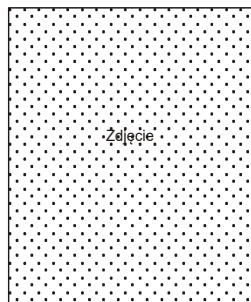
**ŚWIADECTWO OPERATORA
W SŁUŻBIE
RADIOKOMUNIKACYJNEJ LOTNICZEJ**

AERONAUTICAL SERVICE
OPERATOR'S CERTIFICATE

wydane przez
Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej

Granted by
the President of the Office of Electronic
Communications

No.

Zdjęcie

.....
Podpis posiadacza / Holder's signature

Zaświadcza się niniejszym, że
This is to certify that

.....
Imię i nazwisko / Name and surname

.....
Data i miejsce urodzenia / Date and place of birth

otrzymał
Rodzaj świadectwa

has been granted
Type of Certificate

.....
Miejsce i data wydania / Place and date of issue of this Certificate

.....
*Podpis upoważnionej osoby
Signature of duly authorized official*

Świadectwo wydano zgodnie z wymaganiami art. 37 Regulaminu Radiokomunikacyjnego, stanowiącego dokument uzupełniający Konstytucję i Konwencję Międzynarodowego Związku Telekomunikacyjnego.

This certificate was issued in accordance with the provisions of Art. 37 of Radio Regulations annexed to the ITU Constitution and Convention.

UZASADNIENIE

1. Potrzeba i cel wydania aktu

W związku z wejściem w życie ustawy z dnia ... – Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. poz. ...) zaistniała potrzeba wykonania upoważnienia określonego w art. 158 ust. 13 tej ustawy dotyczącego świadectw operatora urządzeń radiowych w radiokomunikacyjnej lotniczej.

2. Rzeczywisty stan w dziedzinie, która ma być unormowana

Aktualnie w zakresie objętym projektowanym rozporządzeniem obowiązuje rozporządzenie Ministra Administracji i Cyfryzacji z dnia 16 stycznia 2015 r. w sprawie świadectw operatora urządzeń radiowych (Dz. U. poz. 99), wydane na podstawie art. 150 ust. 4 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. z , które na podstawie art. 94 pkt 24 ustawy z dnia ... Przepisy wprowadzające ustawę – Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. poz. ...) w zakresie dotyczącym świadectw operatora urządzeń radiowych w służbie radiokomunikacyjnej lotniczej utraci moc z dniem wejścia w życie projektowanego rozporządzenia.

3. Różnica między dotychczasowym a projektowanym stanem prawnym (przewidywane skutki prawne wejścia aktu w życie)

Dotychczas obowiązujące rozporządzenie Ministra Administracji i Cyfryzacji z dnia 16 stycznia 2015 r. w sprawie świadectw operatora urządzeń radiowych, zgodnie z upoważnieniem ustawowym, określało:

- 1) rodzaje i wzory świadectw operatora urządzeń radiowych, zakres wymogów egzaminacyjnych, zakres, tryb i okres niezbędnych szkoleń oraz praktyki;
- 2) termin złożenia wniosku o wydanie świadectwa operatora urządzeń radiowych albo jego odnowienie, tryb przeprowadzania egzaminów, w tym egzaminów poprawkowych, sposób powoływania komisji egzaminacyjnej, a także wysokość opłat za przeprowadzenie egzaminu i wydanie świadectwa.

Projektowane rozporządzenie, zgodnie z upoważnieniem ustawowym, określa:

- 1) rodzaje świadectw operatora urządzeń radiowych w służbie radiokomunikacyjnej lotniczej;
- 2) wzór świadectwa operatora urządzeń radiowych w służbie radiokomunikacyjnej lotniczej;

- 3) wymagania w zakresie szkolenia oraz wymagania egzaminacyjne w zakresie wiedzy i umiejętności osób ubiegających się o świadectwo operatora urządzeń radiowych w służbie radiokomunikacyjnej lotniczej;
- 4) wymagania w zakresie wieku osób przystępujących do egzaminu na świadectwo operatora urządzeń radiowych w służbie radiokomunikacyjnej lotniczej;
- 5) tryb wydawania świadectwa operatora urządzeń radiowych w służbie radiokomunikacyjnej lotniczej i duplikatu tego świadectwa oraz wymiany tego świadectwa;
- 6) wysokość opłat za przeprowadzenie egzaminu oraz wydanie świadectwa operatora urządzeń radiowych w służbie radiokomunikacyjnej lotniczej, wydanie duplikatu świadectwa i wymianę świadectwa.

Zgodnie z projektem, rozporządzenie wejdzie w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Do spraw wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia życie rozporządzenia dotyczących spraw objętych zakresem projektowanego rozporządzenia będą miały zastosowanie przepisy dotychczasowe.

4. Przedstawienie projektu właściwym organom i instytucjom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu, w celu uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnienia, jeżeli obowiązek taki wynika z odrębnych przepisów.

Projekt ustawy nie wymaga przedstawienia właściwym organom i instytucjom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu, w celu uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnienia, o których mowa w § 39 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2016 r. poz. 1006, z późn. zm.).

5. Udostępnienie w Biuletynie Informacji Publicznej.

Projekt ustawy zostanie udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny.

6. Ocena organu uprawnionego do opracowania projektu ustawy, czy projekt ten podlega notyfikacji zgodnie z przepisami dotyczącymi funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych.

Projekt ustawy nie podlega notyfikacji zgodnie z trybem przewidzianym w przepisach dotyczących sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych.

7. Oświadczenie organu wnioskującego co do zgodności projektu z prawem Unii Europejskiej.

Projekt ustawy jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

<p>Nazwa projektu Rozporządzenie Ministra Infrastruktury w sprawie świadectw operatora urządzeń radiowych w służbie radiokomunikacyjnej lotniczej</p> <p>Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Ministerstwo Infrastruktury</p> <p>Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Marcin Horała – Sekretarz Stanu w Ministerstwie Infrastruktury</p> <p>Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu Magdalena Porzycka – naczelnik Wydziału Prawnego w Departamencie Lotnictwa w Ministerstwie Infrastruktury (tel.: 22 630 14 47; e-mail: Magdalena.Porzycka@mi.gov.pl)</p>	<p>Data sporządzenia 10.05.2021 r.</p> <p>Źródło Upoważnienie ustawowe Nr w wykazie prac legislacyjnych Ministra Infrastruktury ...</p>
---	--

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

W związku z wejściem w życie ustawy z dnia ... – Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. poz. ...) zaistniała potrzeba wykonania upoważnienia określonego w art. 158 ust. 13 tej ustawy, dotyczącego świadectw operatora urządzeń radiowych w radiokomunikacji lotniczej.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Rekomendowanym rozwiązaniem jest wydanie rozporządzenia realizującego upoważnienie określonego w art. 158 ust. 11 ustawy z dnia ... – Prawo komunikacji elektronicznej, określającego:

- 1) rodzaje świadectw operatora urządzeń radiowych w służbie radiokomunikacyjnej lotniczej;
- 2) wzór świadectwa operatora urządzeń radiowych w służbie radiokomunikacyjnej lotniczej;
- 3) wymagania w zakresie szkolenia oraz wymagania egzaminacyjne w zakresie wiedzy i umiejętności osób ubiegających się o świadectwo operatora urządzeń radiowych w służbie radiokomunikacyjnej lotniczej;
- 4) wymagania w zakresie wieku osób przystępujących do egzaminu na świadectwo operatora urządzeń radiowych w służbie radiokomunikacyjnej lotniczej;
- 5) tryb wydawania świadectwa operatora urządzeń radiowych w służbie radiokomunikacyjnej lotniczej i duplikatu tego świadectwa oraz wymiany tego świadectwa;
- 6) wysokość opłat za przeprowadzenie egzaminu oraz wydanie świadectwa operatora urządzeń radiowych w służbie radiokomunikacyjnej lotniczej, wydanie duplikatu tego świadectwa i wymianę tego świadectwa.

Oczekiwany efekt jest zapewnienie przepisów umożliwiających przeprowadzenie szkolenia i egzaminów na świadectwo operatora urządzeń radiowych w służbie radiokomunikacyjnej lotniczej, a także wydawanie świadectw, wydawanie duplikatów świadectw oraz wymianę świadectw.

Brak możliwości osiągnięcia celu projektu w sposób inny niż wydanie projektowanego rozporządzenia.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Brak danych.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Prezes Urzędu Lotnictwa Cywilnego	1	Ustawa z dnia 3 lipca 2002 r. – Prawo lotnicze (Dz. U. z 202 r. poz. 1970)	Konieczność stosowania przepisów rozporządzenia w zakresie dotyczącym przeprowadzania egzaminów na świadectwo operatora urządzeń radiowych w służbie radiokomunikacyjnej lotniczej

Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej	1	Ustawa z dnia ... - Prawo komunikacji elektronicznej	Konieczność stosowania przepisów rozporządzenia w zakresie dotyczącym wydawania świadectw operatora urządzeń radiowych w służbie radiokomunikacyjnej lotniczej, wydawania duplikatów tych świadectw oraz wymiany tych świadectw
Osoby ubiegające się o świadectwo operatora urządzeń radiowych w służbie radiokomunikacyjnej lotniczej		Urząd Komunikacji Elektronicznej	Konieczność stosowania przepisów rozporządzenia w zakresie dotyczącym uzyskiwania świadectwa operatora urządzeń radiowych w służbie radiokomunikacyjnej lotniczej
Osoby posiadające świadectwo operatora urządzeń radiowych w służbie radiokomunikacyjnej lotniczej		Urząd Komunikacji Elektronicznej	Konieczność stosowania przepisów rozporządzenia w przypadku chęci uzyskania duplikatu lub wymiany świadectwa operatora urządzeń radiowych w służbie radiokomunikacyjnej lotniczej

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Konsultacje publiczne zostaną przeprowadzone zgodnie z trybem przewidzianym w Regulaminie pracy Rady Ministrów. Treść projektu zostanie podana do publicznej wiadomości przez zamieszczenie, zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248), w Biuletynie Informacji Publicznej, na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji, w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny. Konsultacje publiczne będą trwały 14 dni.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

(ceny stałe z r.)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]											
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Łącznie (0-10)
Dochody ogółem												
budżet państwa												
JST												
pozostałe jednostki (oddzielnie)												
Wydatki ogółem												
budżet państwa												
JST												
pozostałe jednostki (oddzielnie)												
Saldo ogółem												
budżet państwa												
JST												
pozostałe jednostki (oddzielnie)												
Źródła finansowania												

Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	<p>Brak wpływu na sektor finansów publicznych.</p> <p>Wysokość opłaty za przeprowadzenie egzaminu na świadectwo operatora urządzeń radiowych w służbie radiokomunikacyjnej lotniczej ulega zwiększeniu o 50 zł względem wysokości wynikającej z obowiązujących przepisów, jednak mając na uwadze liczbę osób przystępujących do tego egzaminu zmiana ta nie będzie mieć zauważalnego wpływu na sektor finansów publicznych.</p> <p>Wysokość opłat za wydanie świadectwa operatora urządzeń radiowych w służbie radiokomunikacyjnej lotniczej, wydanie duplikatu oraz wymianę świadectwa nie ulega zmianie w względem wysokości wynikających z obowiązujących przepisów.</p>
--	---

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe

		Skutki						
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0-10)
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z r.)	duże przedsiębiorstwa							
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw							
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe							
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa							
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw							
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe							
Niemierzalne								

Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	<p>Projektowana regulacja nie ma wpływu na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie mikroprzedsiębiorców, małych i średnich przedsiębiorców.</p> <p>Projektowana regulacja nie ma wpływu na sytuację ekonomiczną i społeczną rodziny, a także osób niepełnosprawnych oraz osób starszych.</p>
--	---

8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu

☒ nie dotyczy	
Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).	☐ tak ☐ nie ☒ nie dotyczy
☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektroniczności.	☐ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy

Komentarz:		
9. Wpływ na rynek pracy		
Brak wpływu		
10. Wpływ na pozostałe obszary		
☐ środowisko naturalne	☐ demografia	☐ informatyzacja
☐ sytuacja i rozwój regionalny	☐ mienie państwowe	☐ zdrowie
☐ inne:		
Omówienie wpływu		
11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego		
Wykonanie przepisów aktu prawnego nastąpi z dniem wejścia w życie rozporządzenia.		
12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?		
Ewaluacja efektów projektu nie jest wymagana.		
13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)		
Brak.		

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA CYFRYZACJI¹⁾

z dnia

w sprawie planu numeracji krajowej dla publicznych sieci telekomunikacyjnych

Na podstawie art. 162 ust. 1 ustawy z dnia ... r. - Prawo komunikacji elektronicznej (Dz.U. ...poz.) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa plan numeracji krajowej dla publicznych sieci telekomunikacyjnych, określając:

- 1) zakres plany;
- 2) formaty numerów, w tym numerów wykorzystywanych na potrzeby transgranicznego świadczenia na terenie Unii Europejskiej usług komunikacji elektronicznej innych niż usługi komunikacji interpersonalnej.

§ 2. 1. Ustala się plan numeracji krajowej dla publicznych sieci telekomunikacyjnych z dopuszczeniem jego stosowania dla sieci innych niż publiczne sieci telekomunikacyjne, w zakresie:

- 1) formatów numerów oraz schematów ich wybierania;
- 2) wskaźników strefy numeracyjnej oraz ich przyporządkowania do obszaru;
- 3) wyróżników sieci i usług telekomunikacyjnych oraz ich wykorzystania w numeracji krajowej.

2. Plan, o którym mowa w ust. 1, stanowi załącznik do rozporządzenia.

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem..., z wyłączeniem §11 i §13 załącznika do rozporządzenia które wchodzi w życie w terminie 4 lat od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.²⁾

MINISTER CYFRYZACJI

¹⁾ Minister Cyfryzacji kieruje działem administracji rządowej – informatyzacja, na podstawie § 1 ust. 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 6 października 2020 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Cyfryzacji (Dz. U. poz. 1716).

²⁾ Niniejsze rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem Ministra Administracji i Cyfryzacji z dnia 30 października 2013 r. w sprawie planu numeracji krajowej dla publicznych sieci telekomunikacyjnych, w których świadczone są publicznie dostępne usługi telefoniczne (Dz. U. 281), które traci moc z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia zgodnie z art. 96 pkt 15 lit. a tiret pierwsze ustawy z dnia – Przepisy wprowadzające ustawę – Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. poz.).

Załącznik
do rozporządzenia
Ministra Cyfryzacji
z dnia
(poz. ...)

PLAN NUMERACJI KRAJOWEJ DLA PUBLICZNYCH SIECI TELEKOMUNIKACYJNYCH

§ 1. Plan numeracji krajowej (PNK) określa definicje oraz sposób korzystania z krajowych zasobów numeracji stosowanych dla publicznych sieci telekomunikacyjnych, z dopuszczeniem ich stosowania dla sieci innych niż publiczne sieci telekomunikacyjne na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej.

§ 2. 1. Określenia charakteryzujące numerację:

1) prefiks międzynarodowy są to cyfry „00”, wybierane przed numerem międzynarodowym, o którym mowa w pkt 6;

2) wskaźnik strefy numeracyjnej, zwany dalej „WSN”, jest to kombinacja dwóch cyfr „AB” przyporządkowana strefie numeracyjnej, wyróżniająca daną strefę w stacjonarnej publicznej sieci telekomunikacyjnej;

3) strefa numeracyjna, zwana dalej „SN”, jest to część obszaru kraju będąca częścią stacjonarnej publicznej sieci telekomunikacyjnej, zwanej dalej „siecią stacjonarną”, charakteryzująca się tym, że:

a) każdemu obszarowi SN przyporządkowany jest jeden WSN, identyfikujący daną SN; w przypadkach uzasadnionych potrzebami wynikającymi z wprowadzenia wybierania numeru krajowego, o którym mowa w pkt 7, dopuszcza się stosowanie jednego WSN dla kilku SN i rozróżnianie tych SN za pomocą pierwszych trzech cyfr numeru krajowego oznaczonych symbolicznie „ABS”;

b) na obszarach powiatów podzielonych granicami SN dopuszcza się przyznawanie zakresu numeracji innej SN występującej w tym powiecie, ze szczególnym uwzględnieniem przebiegu granic województw;

4) wyróżnik sieci, zwany dalej „WST”, jest to kombinacja dwóch lub trzech cyfr „AB”, „ABS” lub „ABZ” wyróżniająca sieć lub usługę;

5) numer dostępu dostawcy usług, zwany dalej „NDS”, jest to kombinacja cyfr umożliwiająca wybór dostawcy usług;

6) numer międzynarodowy, zwany dalej „MNA”, jest to numer identyfikujący kraj [CC - wskaźnik (kod) kraju] i zakończenie sieci w tym kraju - maksymalnie 15 cyfr;

7) numer krajowy, zwany dalej „KNA”, jest to kombinacja cyfr identyfikująca zakończenie sieci, zawierająca WSN lub WST oraz pozostałe cyfry numeru zakończenia sieci, zwane dalej „SPQMCDU” lub „PQMCDU”;

8) numery skrócone są to:

a) numery abonenckich usług specjalnych, zwane dalej numerami „AUS”, przeznaczone dla usług świadczonych w sieci stacjonarnej, polegających na udzielaniu różnych informacji, przyjmowaniu zleceń oraz całodobowym przyjmowaniu wywołań kierowanych na numery alarmowe,

b) zharmonizowane europejskie numery skrócone (Harmonised European Short Codes), z zakresu 11X, gdzie X -jedna, dwie, trzy lub cztery cyfry - w tym wspólny numer

alarmowy 112 dostępny całodobowo, zwane dalej numerami „HESC”, dostępne w państwach Unii Europejskiej, przeznaczone dla usług o szczególnym znaczeniu społecznym świadczonych w sieciach telekomunikacyjnych polegających na udzielaniu informacji, świadczeniu pomocy lub przyjmowaniu zgłoszeń.

2. Wykorzystanie cyfr „AB” w numeracji krajowej określa tablica 1.

§ 3. Dla MNA ustala się:

1) format MNA:

a) $MNA = CC + KNA$,

gdzie: CC - wskaźnik (kod) kraju (Country Code);

dla Rzeczypospolitej Polskiej $CC = 48$,

b) $MNA = CC +$ pozostała część numeru zakończenia sieci;

2) schemat wybierania MNA:

a) z sieci stacjonarnej:

$\sim 00 + MNA$,

gdzie: \sim sygnał zgłoszenia,

$\sim NDS + 00 + MNA$,

b) z ruchomej publicznej sieci telekomunikacyjnej, zwanej dalej „siecią ruchomą”:

$00 + MNA$,

„+” MNA.

§ 4. Dla KNA ustala się:

1) format KNA:

$KNA = WSN +$ pozostałe cyfry numeru zakończenia sieci właściwego dla danej SN,

$KNA = WST +$ pozostałe cyfry numeru zakończenia sieci,

gdzie: $WSN = AB$ i $WST = AB$, a cyfra A przyjmuje wartości od 1 do 9;

2) schemat wybierania KNA:

a) z sieci stacjonarnej:

$\sim KNA$,

$\sim NDS + KNA$,

b) z sieci ruchomej:

KNA.

§ 5. Dla numeracji dostępu do radiowych sieci przywoławczych, zwanych dalej „SP”, ustala się:

1) format numeru dostępu:

a) $NDSP = 64 + S + 000$ (6 cyfr),

gdzie: NDSP - numer dostępu do SP,

S - cyfra wyróżniająca SP,

000 - cyfry określające dostęp do stanowisk operatorskich,

b) $NASP = 64 + SPQMCDU$ (9 cyfr),

gdzie: NASP - numer abonenta SP;

2) schemat wybierania numeru dostępu:

a) dla sieci stacjonarnej:

~ NDSP,

~ NASP,

b) dla sieci ruchomej:

NDSP,

NASP.

§ 6. Dla numeracji dostępu dostawcy usług świadczącego usługi przez numer dostępu lub w drodze preselekcji ustala się format NDS:

$NDS = AB + KI$,

gdzie: $AB = 10$,

KI - kod identyfikacji dostawcy usług (dwie lub trzy cyfry).

§ 7. Dla numeracji dostępu do sieci teleinformatycznych ustala się:

1) format numeru dostępu:

$NDSI = WST + MCDU$ (6 cyfr),

gdzie: $WST = 20$,

NDSI - numer dostępu do sieci teleinformatycznych,

MCDU - cyfry określające dostawcę usług teleinformatycznych i rodzaj usługi;

2) schemat wybierania numeru dostępu:

~NDSI.

§ 8. Dla numeracji dostępu do usług sieci inteligentnych ustala się:

1) format numeru dostępu:

$NDIN = WST + SPQMCDU$ (9 cyfr),

gdzie: NDIN - numer dostępu do usług sieci inteligentnej,

$WST = 70$ i 80 ;

2) schemat wybierania numeru dostępu:

a) dla sieci stacjonarnej:

~NDIN,

b) dla sieci ruchomej:

NDIN.

§ 9. Dla numerów skróconych ustala się:

1) format numeru AUS:

a) alarmowy AUS = 9XY (3 cyfry) dla służb ustawowo powołanych do niesienia pomocy,

gdzie: 984 - pogotowie rzeczne,

985 - ratownictwo morskie i górskie,

986 - straż miejska,

- 997 - Policja,
 - 998 - Państwowa Straż Pożarna,
 - 999 - pogotowie ratunkowe - dysponent zespołów ratownictwa medycznego,
- b) alarmowy interwencyjny AUS = 9XY (3 cyfry) dla służb interwencyjnych powołanych do niesienia pomocy w przypadkach awarii komunalnej infrastruktury technicznej,
- gdzie: 991 -pogotowie elektrowni,
 - 992 - pogotowie gazowni,
 - 993 - pogotowie ciepłowni,
 - 994 - pogotowie wodociągów,
- c) alarmowy interwencyjny AUS = 9XY (3 cyfry):
- 995 - Komendant Główny Policji - system Child Alert,
 - 996 - Centrum Antyterrorystyczne - Agencja Bezpieczeństwa Wewnętrznego,
- d) alarmowy informacyjno-koordynacyjny AUS = 9XY (3 cyfry) dla administracji rządowej:
- 987 - Wojewódzkie Centrum Zarządzania Kryzysowego,
 - 989 - telefoniczna informacja Narodowego Funduszu Zdrowia,
- e) strefowy AUS:
- AUS = 19XYZ (5 cyfr),
- w ramach którego ustala się numery dla usług o szczególnym znaczeniu społecznym:
- 19111 - telefoniczna informacja drogowa Generalnej Dyrekcji Dróg Krajowych i Autostrad,
 - 19115 - usługi informacyjne administracji samorządowej,
 - 19239 - usługi realizowane przez Centrum e-Zdrowia,
 - 19457 - usługi realizowane przez Centrum e-Zdrowia,
- 2) schemat wybierania numeru AUS:
- a) z sieci stacjonarnej:
 - ~ AUS,
 - ~ WSN + AUS, gdzie AUS \neq 9XY, a WSN \neq WSN właściwego dla zakończenia sieci, z którego następuje wywołanie,
 - b) z sieci ruchomej:
 - AUS,
 - WSN + AUS, gdzie AUS \neq 9XY;
- 3) format numeru HESC:
- a) 112 - wspólny numer alarmowy dla wszystkich służb ustawowo powołanych do niesienia pomocy,
 - b) 118CDU - dla usług informacji o numerach,
 - c) 116CDU - dla usług o szczególnym znaczeniu społecznym,
 - d) pozostałe numery z zakresu 11X, gdzie X \neq 2, 6, 8, przeznaczone są dla numeracji

skróconej,

e) CC + HESC, gdzie HESC \neq 112 dla międzynarodowych połączeń przychodzących;

4) schemat wybierania numeru HESC:

a) z sieci stacjonarnej:

~ 112,

~ 118CDU,

~ 116CDU,

~ 11X,

b) z sieci ruchomej:

112,

118CDU,

116CDU,

11X.

§ 10. Dla numeracji dla komunikacji maszyna-maszyna ustala się:

1) format numeru:

$NBS = WST + SPQMCDU$ (9 cyfr),

gdzie:

NBS - numer dla komunikacji maszyna-maszyna,

WST = AB, przy czym AB = 21,

SPQMCDU - pozostałe cyfry numeru zakończenia sieci;

2) schemat wybierania numeru:

a) z sieci stacjonarnej:

~NBS

~ 00 + CC + NBS

gdzie CC = 48

b) z sieci ruchomej:

NBS

00 + CC + NBS

„+” + CC + NBS

gdzie CC = 48

§ 11. Dla dziesięciocyfrowej numeracji dla komunikacji maszyna-maszyna ustala się:

1) format numeru:

$NBS10 = WST + SPQMCDU$ (10 cyfr),

gdzie:

NBS10 – dziesięciocyfrowy numer dla komunikacji maszyna-maszyna,

WST = ABZ, przy czym AB = 28, a cyfra Z przyjmuje wartość od 0 do 4,

SPQMCDU – identyfikator zakończenia sieci;

2) schemat wybierania numeru:

a) z sieci stacjonarnej:

~NBS10

~ 00 + CC + NBS10

gdzie CC = 48

b) z sieci ruchomej:

NBS10

00 + CC + NBS10

„+” + CC + NBS10

gdzie CC = 48

§ 12. Dla numeracji dla komunikacji maszyna-maszyna z wykorzystaniem na terenie całej Unii Europejskiej ustala się:

1) format numeru:

ENBS = CC + WST + PQMCDU (11 cyfr),

gdzie:

ENBS - numer dla komunikacji maszyna-maszyna z wykorzystaniem na terenie całej Unii Europejskiej,

CC=48,

WST = ABS, przy czym AB = 27, a cyfra S przyjmuje wartości od 0 do 4,

PQMCDU – identyfikator zakończenia sieci

2) schemat wybierania numeru:

a) z sieci stacjonarnej:

~ ENBS

~ 00 + CC + ENBS

gdzie CC = 48

b) z sieci ruchomej:

ENBS

00 + CC + ENBS

„+” + CC + ENBS

gdzie CC = 48

§ 13. Dla dziesięciocyfrowej numeracji dla komunikacji maszyna-maszyna z wykorzystaniem na terenie całej Unii Europejskiej ustala się:

1) format numeru:

ENBS10 = CC + WST + SPQMCDU (12 cyfr),

gdzie:

ENBS10 – dziesięciocyfrowy numer dla komunikacji maszyna-maszyna z wykorzystaniem na terenie całej Unii Europejskiej,

$CC = 48$,

$WST = ABZ$, przy czym $AB = 28$, a cyfra Z przyjmuje wartość od 5 do 9,

SPQMCDU – identyfikator zakończenia sieci

2) schemat wybierania numeru:

a) z sieci stacjonarnej:

~ ENBS10

~ 00 + CC + ENBS10

gdzie $CC = 48$

b) z sieci ruchomej:

ENBS10

00 + CC + ENBS10

„+” + CC + ENBS10

gdzie $CC = 48$

TABLICA 1

WYKORZYSTANIE CYFR „AB”, „ABS” i „ABZ” W NUMERACJI KRAJOWEJ

LP.	AB	ABS/ABZ	WYKORZYSTANIE		WSN/WST	
1	2		3	4		
1	10		SKŁADNIK NDS		-	-
2	11		HESC		-	-
3	12		KRAKÓW	(KR)	WSN	-
4	13		KROSNO	(KS)	WSN	-
5	14		TARNÓW	(TA)	WSN	-
6	15		TARNOBRZEG	(TG)	WSN	-
7	16		PRZEMYŚL	(PR)	WSN	-
8	17		RZESZÓW	(RZ)	WSN	-
9	18		NOWY SĄCZ	(NS)	WSN	-
10	19		AUS		-	-
11	20		SIECI TELEINFORMATYCZNE		-	WST
12	21		KOMUNIKACJA MASZYNA-MASZYNA		-	WST
14	22		WARSZAWA	(WA)	WSN	-
15	23		CIECHANÓW	(CI)	WSN	-
16	24		PŁOCK	(PŁ)	WSN	-
17	25		SIEDLCE	(SE)	WSN	-
18	26 ¹⁾		MON			WST
19	27	270-274	KOMUNIKACJA MASZYNA-MASZYNA Z WYKORZYSTANIEM NA TERENIE CAŁEJ UE		-	WST
	27	275-279	R			WST
20	28	280-284	KOMUNIKACJA MASZYNA-MASZYNA (10 CYFR)			
	28	285-289	KOMUNIKACJA MASZYNA-MASZYNA Z WYKORZYSTANIEM NA TERENIE CAŁEJ UE (10 CYFR)		-	-
21	29		OSTROŁĘKA	(OS)	WSN	-
22	30		R		-	-
23	31		RT		-	-
24	32		KATOWICE	(KA)	WSN	-

25	33		BIELSKO-BIAŁA	(BB)	WSN	-
26	34		CZĘSTOCHOWA	(CZ)	WSN	-
27	35		RT		-	-
28	36		RT		-	-
29	37		RT		-	-
30	38		RT		-	-
31	39		USŁUGI WYKORZYSTUJĄCE TECHNOLOGIE IP		-	WST
32	40		R		-	-
33	41		KIELCE	(KI)	WSN	-
34	42		ŁÓDŹ	(ŁD)	WSN	-
35	43		SIERADZ	(SI)	WSN	-
36	44 ²⁾		PIOTRKÓW TRYBUNALSKI	(PT)	WSN	-
37	45		SIECI RUCHOME		-	WST
38	46		SKIERNIEWICE	(SK)	WSN	-
39	47 ³⁾		MSW		-	WST
40	48		RADOM	(RA)	WSN	-
41	49		RT		-	-
42	50		SIECI RUCHOME		-	WST
43	51		SIECI RUCHOME		-	WST
44	52		BYDGOSZCZ	(BY)	WSN	-
45	53		SIECI RUCHOME		-	WST
46	54		WŁOCŁAWEK	(WŁ)	WSN	-
47	55		ELBLĄG	(EL)	WSN	-
48	56		TORUŃ	(TO)	WSN	-
49	57		SIECI RUCHOME		-	WST
50	58		GDAŃSK	(GD)	WSN	-
51	59		SŁUPSK	(SŁ)	WSN	-
52	60		SIECI RUCHOME		-	WST
53	61		POZNAŃ	(PO)	WSN	-
54	62		KALISZ	(KL)	WSN	-
55	63		KONIN	(KN)	WSN	-
56	64		SIECI PRZYWOŁAWCZE		-	WST

57	65		LESZNO	(LE)	WSN	-
58	66		SIECI RUCHOME			WST
59	67		PIŁA	(PI)	WSN	-
60	68		ZIELONA GÓRA	(ZG)	WSN	-
61	69		SIECI RUCHOME		-	WST
62	70		USŁUGI SIECI INTELIGENTNYCH		-	WST
62A		700, 701, 703, 704, 708	USŁUGI Z DODATKOWYM ŚWIADCZENIEM		-	WST
63	71		WROCLAW	(WR)	WSN	-
64	72		SIECI RUCHOME		-	WST
65	73		SIECI RUCHOME		-	WST
66	74		WAŁBRZYCH	(WB)	WSN	-
67	75		JELEŃ GÓRA	(JG)	WSN	-
68	76		LEGNICA	(LG)	WSN	-
69	77		OPOLE	(OP)	WSN	-
70	78		SIECI RUCHOME		-	WST
71	79		SIECI RUCHOME		-	WST
72	80		USŁUGI SIECI INTELIGENTNYCH		-	WST
73	81		LUBLIN	(LU)	WSN	-
74	82		CHEŁM	(CH)	WSN	-
75	83		BIAŁA PODLASKA	(BP)	WSN	-
76	84		ZAMOŚĆ	(ZA)	WSN	-
77	85		BIAŁYSTOK	(BK)	WSN	-
78	86		ŁOMŻA	(ŁO)	WSN	-
79	87		SUWAŁKI	(SU)	WSN	-
80	88		SIECI RUCHOME		-	WST
81	89		OLSZTYN	(OL)	WSN	-
82	90		R		-	-
83	91		SZCZECIN	(SZ)	WSN	-
84	92		R		-	WST
85	93		R		-	-
86	94		KOSZALIN	(KO)	WSN	-

87	95		GORZÓW WIELKOPOLSKI	(GO)	WSN	-
88	96		R		-	-
89	97		R		-	-
90	98		AUS alarmowe		-	-
91	99		AUS alarmowe		-	-

Objaśnienia:

1) Oznacza wyróżnik na potrzeby sieci telekomunikacyjnych MON.

2) ABS = 444 rezerwa techniczna.

3) Oznacza wyróżnik na potrzeby sieci telekomunikacyjnych MSW.

Skrót R oznacza rezerwę.

Skrót RT oznacza rezerwę techniczną.

UZASADNIENIE

Projekt rozporządzenia Ministra Cyfryzacji w sprawie planu numeracji krajowej dla publicznych sieci telekomunikacyjnych, w których świadczone są publicznie dostępne usługi telekomunikacyjne stanowi wykonanie upoważnienia ustawowego zawartego w art. 162 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia ... r. - Prawo komunikacji elektronicznej (Dz.U. ...).

Konieczność wydania nowego rozporządzenia wynika z zastąpienia ustawy Prawo telekomunikacyjne nową ustawą regulującą rynek komunikacji elektronicznej w Polsce – ustawą Prawo komunikacji elektronicznej. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 126 ust. 12 pkt 1 ustawy Prawo telekomunikacyjne zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 162 ust. 1 pkt 1 ustawy Prawo komunikacji elektronicznej, nie dłużej jednak niż przez 24 miesiące.

Projektowane rozporządzenie poprzedzone było rozporządzeniem Ministra Administracji i Cyfryzacji z dnia 18 grudnia 2013 r. w sprawie planu numeracji krajowej dla publicznych sieci telekomunikacyjnych, w których świadczone są publicznie dostępne usługi telefoniczne (Dz.U. z 2013 r. poz. 1281 z późn. zm).

Minister właściwy do spraw informatyzacji określi, w drodze rozporządzenia plan numeracji krajowej dla publicznych sieci telekomunikacyjnych określając w szczególności zakres planu oraz formaty numerów, w tym numerów wykorzystywanych na potrzeby transgranicznego świadczenia na terenie Unii Europejskiej usług komunikacji elektronicznej innych niż usługi komunikacji interpersonalnej.

W załączniku do rozporządzenia:

w § 2 zawarto określenia charakteryzujące numerację.

w § 3 ustalono MNA jako symbol dla numeru międzynarodowego oraz określono format numeru i schemat wybierania dla tej numeracji z sieci stacjonarnej i ruchomej.

w § 4 ustalono KNA jako symbol dla numeru krajowego oraz określono format numeru i schemat wybierania dla tej numeracji z sieci stacjonarnej i ruchomej.

w § 5 ustalono NDSP jako symbol dla numeru dostępu do sieci przywoławczych i NASP jako symbol dla numeru abonenta sieci przywoławczych oraz określono format numeru i schemat dla tej numeracji z sieci stacjonarnej i ruchomej.

w § 6 ustalono NDS jako symbol numeru dostępu dostawcy usług oraz określono format dla tej numeracji.

w § 7 ustalono NDSI jako symbol dla numeru dostępu do sieci teleinformatycznych oraz określono format numeru i schemat wybierania dla tej numeracji.

w § 8 ustalono NDIN jako symbol dla numeru dostępu do usług sieci inteligentnych oraz określono format numeru i schemat wybierania dla tej numeracji dla sieci stacjonarnej i ruchomej.

w § 9 ustalono formaty numerów alarmowych skróconych AUS i HESC oraz schemat wybierania dla tej numeracji.

w § 10 ustalono NBS jako symbol dla numeru dla komunikacji maszyna-maszyna oraz określono format numeru i schemat wybierania dla tej numeracji.

w § 11 ustalono NBS10 jako symbol dla numeru dla dziesięciocyfrowej numeracji dla komunikacji maszyna-maszyna oraz określono format numeru i schemat wybierania dla tej numeracji.

w § 12 ustalono ENBS jako symbol dla numeru dla komunikacji maszyna-maszyna z wykorzystaniem na terenie całej UE, co stanowi realizację wymogów dyrektywy

ustanawiającej Europejski Kodeks Łączności Elektronicznej dotyczących udostępnienia przez państwa członkowskie zakresu niegeograficznych numerów, które mogą być wykorzystywane do świadczenia usług łączności elektronicznej innych niż usługi łączności interpersonalnej na terenie całej Unii. Ustalono również format numeru i schemat jego wybierania.

w § 13 ustalono ENBS10 jako symbol dla numeru dla dziesięciocyfrowej komunikacji maszyna-maszyna do wykorzystania na terenie całej UE oraz ustalono format numeru i schemata jego wybierania.

Projektowane przepisy zostały przeanalizowane pod kątem wpływu na małe i średnie przedsiębiorstwa. Regulacje zawarte w projekcie rozporządzenia nie będą miały bezpośredniego wpływu na funkcjonowanie przedsiębiorstw.

Projektowane rozporządzenie nie będzie mieć wpływu na sytuację ekonomiczną i społeczną rodziny, osób niepełnosprawnych oraz osób starszych.

Projektowane rozporządzenie nie zawiera przepisów technicznych w rozumieniu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039 oraz z 2004 r. poz. 597).

Stosownie do postanowień art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingskiej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248), projekt rozporządzenia został udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej Ministra Cyfryzacji. Ponadto zgodnie z § 52 ust. 1 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2016 r. poz. 1006, z późn. zm.), projekt rozporządzenia został udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji, w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny.

Projekt rozporządzenia jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Projekt rozporządzenia nie wymaga przedstawienia właściwym instytucjom i organom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu, celem uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnienia.

<p>Nazwa projektu Rozporządzenie Ministra Cyfryzacji w sprawie planu numeracji krajowej dla publicznych sieci telekomunikacyjnych</p> <p>Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Kancelaria Prezesa Rady Ministrów</p> <p>Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Janusz Cieszyński – Sekretarz Stanu w Kancelarii Prezesa Rady Ministrów</p> <p>Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu Rafał Radłowski – rafal.radlowski@mc.gov.pl</p>	<p>Data sporządzenia</p> <p>Źródło: Upoważnienie ustawowe: art. 162 ust. 1 ustawy z dnia r. – Prawo komunikacji elektronicznej</p> <p>Nr w Wykazie prac legislacyjnych Ministra Cyfryzacji: MC</p>
---	---

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Konieczność wydania nowego rozporządzenia wynika z zastąpienia ustawy Prawo telekomunikacyjne nową ustawą regulującą rynek komunikacji elektronicznej w Polsce – ustawą Prawo komunikacji elektronicznej. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 126 ust. 12 pkt 1 ustawy Prawo telekomunikacyjne, zachowują moc do dnia wejścia w życie ustawy Prawo komunikacji elektronicznej. Niezbędne jest zatem wydanie aktu wykonawczego określającego format i schemat wybierania numerów dla poszczególnych zakresów numeracji wskazanej w rozporządzeniu oraz określenie wskaźników strefy numeracyjnej i ich przyporządkowania do obszaru a także wskazanie wyróżników sieci i usług telekomunikacyjnych oraz ich wykorzystania w numeracji krajowej.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Planowane jest wydanie rozporządzenia regulującego format i schemat wybierania numerów dla poszczególnych zakresów numeracji wskazanej w rozporządzeniu.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Każde państwo przyjmuje własne rozwiązania.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Podmioty posiadające prawo do dysponowania zasobami numeracji		Rejestr przedsiębiorców telekomunikacyjnych	Rozporządzenie określi format i schemat wybierania numerów dla poszczególnych zakresów numeracji wskazanej w rozporządzeniu oraz określi wskaźniki strefy numeracyjnej i ich przyporządkowanie do obszaru a także ustanowi wyróżniki sieci i usług telekomunikacyjnych i ich wykorzystania w numeracji krajowej

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

W ramach konsultacji i opiniowania projekt otrzymają:

1. Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej;
2. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów;
3. Prezes Urzędu Ochrony Danych Osobowych;
4. Prezes Głównego Urzędu Statystycznego;

5. Rzecznik Małych i Średnich Przedsiębiorców;
6. Polska Izba Informatyki i Telekomunikacji;
7. Krajowa Izba Gospodarcza Elektroniki i Telekomunikacji;
8. Polska Izba Komunikacji Elektronicznej;
9. Krajowa Izba Gospodarcza;
10. Krajowa Izba Komunikacji Ethernetowej;
11. Polska Izba Radiodifuzji Cyfrowej;
12. Polska Izba Handlu;
13. Rada Dialogu Społecznego;
14. Business Centre Club – Związek Pracodawców;
15. Niezależny Samorządowy Związek Zawodowy „Solidarność”;
16. Ogólnopolskie Porozumienie Związków Zawodowych;
17. Forum Związków Zawodowych;
18. Pracodawcy Rzeczypospolitej Polskiej;
19. Konfederacja Lewiatan;
20. Związek Rzemiosła Polskiego;
21. Związek Przedsiębiorców i Pracodawców;
22. Związek Pracodawców Mediów Publicznych;
23. Związek Pracodawców Branży Internetowej IAB Polska;
24. Federacja Związków Zawodowych Pracowników Telekomunikacji;
25. Polska Rada Biznesu;
26. Naczelna Organizacja Techniczna;
27. Związek Pracodawców Mediów Elektronicznych i Telekomunikacji Mediakom;
28. Izba Gospodarki Elektronicznej;
29. Związek Telewizji Kablowych w Polsce Izba Gospodarcza.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

(ceny stałe z r.)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]												
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Łącznie (0-10)	
Dochody ogółem													
budżet państwa													
JST													
pozostałe jednostki (oddzielnie)													
Wydatki ogółem													
budżet państwa													
JST													
pozostałe jednostki (oddzielnie)													
Saldo ogółem													
budżet państwa													
JST													
pozostałe jednostki (oddzielnie)													
Źródła finansowania	Wejście w życie projektowanego rozporządzenia nie powoduje skutków dla sektora finansów publicznych, w tym dochodów i wydatków budżetu państwa oraz samorządu terytorialnego.												
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń													

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe

		Skutki						
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0-10)
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z r.)	duże przedsiębiorstwa							
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw							
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe							
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa							
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw							
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe							
Niemierzalne								
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń		Projektowane rozporządzenie nie będzie miało wpływu na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na sytuację ekonomiczną i społeczną rodziny, a także osób z niepełnosprawnościami oraz osób starszych.						

8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu

X nie dotyczy	
Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).	☐ tak ☒ nie ☐ nie dotyczy
☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektronizacji.	☐ tak ☐ nie ☒ nie dotyczy
Komentarz:	

9. Wpływ na rynek pracy

Projektowane rozporządzenie nie będzie miało wpływu na rynek pracy.

10. Wpływ na pozostałe obszary

☐ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☐ inne:	☐ demografia ☐ mienie państwowe	☐ informatyzacja ☐ zdrowie
Omówienie wpływu		

11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego
12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?
Nie dotyczy.
13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)
Brak.

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA CYFRYZACJI¹⁾

z dnia

w sprawie szczegółowych wymagań dotyczących gospodarowania numeracją
w sieciach telekomunikacyjnych

Na podstawie art. 162 ust. 2 ustawy z dnia – Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. poz.) zarządza się, co następuje:

§ 1. Określa się szczególne wymagania dotyczące gospodarowania numeracją w sieciach telekomunikacyjnych, stanowiące załącznik do rozporządzenia.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia, z wyłączeniem pkt 5 i 7 załącznika, który wchodzi w życie w terminie 4 lat od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

MINISTER CYFRYZACJI

¹⁾ Minister Cyfryzacji kieruje działem administracji rządowej – informatyzacja, na podstawie § 1 ust. 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 6 października 2020 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Cyfryzacji (Dz. U. poz. 1716).

Załącznik
do rozporządzenia
Ministra Cyfryzacji
z dnia
(poz. ...)

Szczegółowe wymagania dotyczące gospodarowania numeracją w sieciach telekomunikacyjnych

1. Szczegółowe wymagania dotyczące gospodarowania numeracją w sieciach telekomunikacyjnych stosuje się do numeracji:

- 1) abonenckiej w stacjonarnej sieci telekomunikacyjnej;
- 2) abonenckiej w ruchomej sieci telekomunikacyjnej, w tym do wyróżników sieci;
- 3) dla komunikacji maszyna-maszyna, w tym do wyróżników sieci;
- 4) dziesięciocyfrowej dla komunikacji maszyna-maszyna, w tym do wyróżników sieci;
- 5) dla komunikacji maszyna-maszyna z wykorzystaniem na terenie całej Unii Europejskiej, w tym do wyróżników sieci;
- 6) dziesięciocyfrowej dla komunikacji maszyna-maszyna z wykorzystaniem na terenie całej Unii Europejskiej, w tym do wyróżników sieci;
- 7) skróconej, obejmującej numery abonenckich usług specjalnych, zwane dalej numerami „AUS”, i zharmonizowane europejskie numery skrócone (Harmonised European Short Codes), zwane dalej numerami „HESC”;
- 8) dostępu do radiowych sieci przywoławczych, zwanej dalej „SP”;
- 9) dostępu dostawcy usług, świadczącego usługi przez numer dostępu lub w drodze preselekcji, zwanej dalej „NDS”;
- 10) dostępu do sieci teleinformatycznych, zwanej dalej „NDSI”;
- 11) dostępu do usług sieci inteligentnych, zwanej dalej „NDIN”;
- 12) rutingowej, służącej realizacji uprawnień abonentów do przeniesienia przydzielonego numeru, zwanej dalej „NR”;
- 13) dostępu do resortowych sieci telekomunikacyjnych jednostek organizacyjnych podmiotów wymienionych w art. 2 pkt 88 lit. a, b, d i h ustawy z dnia - Prawo komunikacji elektronicznej w zakresie wyróżników AB;
- 14) dostępu do sieci transmisji danych z komutacją pakietów w zakresie numeracji (Data Network Identification Code, zwanej dalej „DNIC”, oraz Private Data Network Identification Code, zwanej dalej „PNIC”), służącej do identyfikacji publicznych oraz prywatnych sieci transmisji danych;
- 15) dla punktów sygnalizacyjnych będących węzłami sieci sygnalizacyjnej, które wysyłają, odbierają lub transferują informacje sygnalizacyjne (International Signalling Point Code, zwanej dalej „ISPC”, oraz National Signalling Point Code, zwanej dalej „NSPC”);
- 16) dla zamkniętej grupy użytkowników (Closed User Group), zwanej dalej „CUG”;
- 17) dla identyfikacji sieci ruchomych (Mobile Network Code), zwanej dalej „MNC”;

18) dla identyfikacji sieci ATM.

2. Gospodarowanie numeracją abonencką w stacjonarnej sieci telekomunikacyjnej odpowiada następującym wymaganiom:

- 1) minimalny przydzielony blok numerów, zwanych dalej „NN”, składa się z 1000 NN o tych samych cyfrach SPQM, gdzie symbole literowe SPQM oznaczają początkowe cyfry przydzielonego bloku numerów, przy czym symbolowi literowemu „M” odpowiada 1000 NN;
- 2) przydzielony zakres numeracji powinien stanowić wielokrotność 1000 NN.

3. Gospodarowanie numeracją abonencką w ruchomej sieci telekomunikacyjnej odpowiada następującym wymaganiom:

- 1) przydziela się wskaźnik (wyróżnik) sieci od 2 do 5 cyfr, wraz z pełnym zakresem numeracji objętej tym wskaźnikiem;
- 2) stosuje się jednolitą 9-cyfrową numerację krajową abonentów o formacie ABSPQMCDU, gdzie symbole literowe oznaczają kolejne cyfry w numerze krajowym zakończenia sieci;
- 3) minimalny przydzielony blok numerów składa się z 10 000 NN o tych samych cyfrach ABSPQ;
- 4) przydzielony zakres numeracji stanowi wielokrotność 10 000 NN.

4. Gospodarowanie numeracją dla komunikacji maszyna-maszyna odpowiada następującym wymaganiom:

- 1) przydziela się wskaźnik (wyróżnik) sieci od 3 do 6 cyfr, wraz z pełnym zakresem numeracji objętej tym wskaźnikiem;
- 2) stosuje się jednolitą 9-cyfrową numerację krajową o formacie ABSPQMCDU, gdzie symbole literowe oznaczają kolejne cyfry w numerze krajowym zakończenia sieci;
- 3) minimalny przydzielony blok numerów składa się z 1000 NN o tych samych cyfrach ABSPQM;
- 4) przydzielony zakres numeracji stanowi wielokrotność 1000 NN.

5. Gospodarowanie dziesięciocyfrową numeracją dla komunikacji maszyna-maszyna odpowiada następującym wymaganiom:

- 1) przydziela się (wskaźnik) wyróżnik sieci od 4 do 6 cyfr, wraz z pełnym zakresem numeracji objętej tym wskaźnikiem;
- 2) stosuje się jednolitą 10-cyfrową numerację krajową o formacie ABZSPQMCDU, gdzie symbole literowe oznaczają kolejne cyfry w numerze krajowym zakończenia sieci;
- 3) minimalny przydzielony blok numerów składa się z 10 000 NN o tych samych cyfrach ABZSPQM;
- 4) przydzielony zakres numeracji stanowi wielokrotność 10 000 NN.

6. Gospodarowanie numeracją dla komunikacji maszyna-maszyna z wykorzystaniem na terenie całej Unii Europejskiej odpowiada następującym wymaganiom:

- 1) przydziela się (wskaźnik) wyróżnik sieci od 3 do 6 cyfr, wraz z pełnym zakresem

numeracji objętej tym wskaźnikiem;

- 2) stosuje się jednolitą 9-cyfrową numerację krajową o formacie ABSPQMCDU, gdzie symbole literowe oznaczają kolejne cyfry w numerze zakończenia sieci;
- 3) minimalny przydzielony blok numerów składa się z 1000 NN o tych samych cyfrach ABSPQM;
- 4) przydzielony zakres numeracji stanowi wielokrotność 1000 NN.

7. Gospodarowanie dziesięciocyfrową numeracją dla komunikacji maszyna-maszyna z wykorzystaniem na terenie całej Unii Europejskiej odpowiada następującym wymaganiom:

- 1) przydziela się (wskaźnik) wyróżnik sieci od 4 do 6 cyfr, wraz z pełnym zakresem numeracji objętej tym wskaźnikiem;
- 2) stosuje się jednolitą 10-cyfrową numerację krajową o formacie ABZSPQMCDU, gdzie symbole literowe oznaczają kolejne cyfry w numerze zakończenia sieci;
- 3) minimalny przydzielony blok numerów składa się z 10000 NN o tych samych cyfrach ABZSPQM;
- 4) przydzielony zakres numeracji stanowi wielokrotność 10000 NN.

8. Wymagania, jakim powinno odpowiadać Gospodarowanie numeracją skróconą odpowiada następującym wymaganiom:

- 1) numery strefowe AUS przydziela się podmiotowi dostarczającemu stacjonarną sieć telekomunikacyjną;
- 2) numery HESC o formacie 116CDU przydziela się przedsiębiorcy telekomunikacyjnemu w celu świadczenia zharmonizowanych usług o walorze społecznym, na zasadach określonych w decyzji Komisji Europejskiej z dnia 15 lutego 2007 r. w sprawie rezerwacji krajowego zakresu numeracyjnego zaczynającego się na „116” na potrzeby zharmonizowanych usług o walorze społecznym, zgodnie z wykazem zawartym w załączniku do tej decyzji;
- 3) numery HESC o formacie 118CDU przydziela się przedsiębiorcy telekomunikacyjnemu w celu świadczenia usługi informacji o numerach.

9. Gospodarowanie numeracją SP dostępu do sieci przywoławczych odpowiada następującym wymaganiom:

- 1) numery SP przydziela się podmiotowi dostarczającemu radiową sieć przywoławczą;
- 2) dla dostępu do stanowiska operatorskiego stosuje się numer 6-cyfrowy, gdzie ostatnie trzy cyfry to 000, numery abonenckie są 9-cyfrowe.

10. Gospodarowanie numeracją NDS odpowiada następującym wymaganiom:

- 1) dostawcy usług, będącemu jednocześnie operatorem, który świadczy usługi na obszarze całego kraju w sieciach telekomunikacyjnych, przydziela się 4-cyfrowy lub 5-cyfrowy numer NDS;
- 2) dostawcy usług, który wykorzystuje infrastrukturę telekomunikacyjną operatorów w celu świadczenia usług na obszarze całego kraju w sieciach

telekomunikacyjnych, przydziela się 5-cyfrowy numer NDS.

11. Wymagania, jakim powinno odpowiadać Gospodarowanie numeracją NDSI odpowiada następującym wymaganiom:

- 1) podmiotowi świadczącemu usługi zapewnienia dostępu do sieci teleinformatycznych, w tym do internetu, realizowane za pomocą łączy komutowanych, dla użytkowników sieci telekomunikacyjnych, przydziela się nie więcej niż dwa numery NDSI, z zastrzeżeniem pkt 2;
- 2) podmiotowi, o którym mowa w pkt 1, mogą być przydzielone dodatkowe numery NDSI, w szczególności w celu:
 - a) świadczenia usług telekomunikacyjnych wymagających oddzielnych wiązek łączy,
 - b) świadczenia usług telekomunikacyjnych zaliczanych i rozliczanych odmiennie od innych usług.

12. Gospodarowanie numeracją NDIN odpowiada następującym wymaganiom:

- 1) numerację NDIN przydziela się przedsiębiorcy telekomunikacyjnemu, który świadczy usługi na terenie całego kraju;
- 2) minimalny przydzielony blok numerów NDIN składa się z 1000 numerów o tych samych cyfrach ABSPQM;
- 3) przydzielony zakres numeracji NDIN stanowi wielokrotność 1000 numerów.

13. Gospodarowanie numeracją NR odpowiada następującym wymaganiom:

- 1) numer NR przydziela się podmiotowi świadczącemu publicznie dostępne usługi telekomunikacyjne;
- 2) do obsługi numerów geograficznych przydziela się jeden numer NR identyfikujący centralę telefoniczną lub inny węzeł sieci telekomunikacyjnej obsługujący grupę logicznie połączonych central właściwych dla lokalizacji, w której abonent z przeniesionym numerem został przyłączony do publicznej sieci telekomunikacyjnej;
- 3) do obsługi numerów niegeograficznych przydziela się jeden numer NR identyfikujący sieć telekomunikacyjną.

14. Wyróżniki AB resortowych sieci telekomunikacyjnych jednostek organizacyjnych podmiotów wymienionych w art. 2 pkt 88 lit. a, b, d i h ustawy z dnia - Prawo komunikacji elektronicznej przydziela Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej na wniosek tych podmiotów z zakresu numeracji wskazanej w planie numeracji krajowej (PNK).

15. Gospodarowanie numeracją dostępu do sieci transmisji danych z komutacją pakietów w zakresie numeracji DNIC oraz PNIC, służącej do identyfikacji publicznych oraz prywatnych sieci transmisji danych odpowiada następującym wymaganiom:

- 1) podmiotowi dostarczającemu sieć transmisji danych z komutacją pakietów przydziela się 4-cyfrowy kod identyfikacji publicznej sieci teleinformatycznej DNIC, gdzie pierwsze 3 cyfry stanowią kod kraju (260 - dla Rzeczypospolitej Polskiej), natomiast ostatnia cyfra określa kod konkretnej sieci w danym kraju;

- 2) dla sieci transmisji danych z komutacją pakietów niebędących publicznymi sieciami telekomunikacyjnymi dołączonych do sieci publicznych przydzielany jest kod identyfikacji sieci teleinformatycznej PNIC, składający się z sekwencji od 2 do 6 cyfr.

16. Gospodarowanie numeracją dla punktów sygnalizacyjnych będących węzłami sieci sygnalizacyjnej, które wysyłają, odbierają lub transferują informacje sygnalizacyjne ISPC oraz NSPC odpowiada następującym wymaganiom:

- 1) przydziela się międzynarodowy numer punktu sygnalizacyjnego ISPC z zachowaniem reguły przydziału jednego numeru do identyfikacji jednego punktu sygnalizacyjnego. Format ISPC stanowi 14-bitowy kod binarny. Reprezentację dziesiętną tego numeru stanowią trzy liczby, pierwsza 1-cyfrowa z zakresu od 0 do 7, druga 3-cyfrowa z zakresu od 000 do 255 oraz trzecia 1-cyfrowa z zakresu od 0 do 7. Pierwsze dwie liczby identyfikują sieć sygnalizacyjną na określonym obszarze, natomiast ostatnia liczba określa konkretny punkt sygnalizacyjny dołączony do tej sieci;
- 2) przydziela się krajowy numer punktu sygnalizacyjnego NSPC do identyfikacji elementów krajowej sieci sygnalizacyjnej. Format NSPC stanowi 14-bitowy kod binarny. Reprezentację dziesiętną numeru stanowią dwie liczby. Pierwsza 3-cyfrowa liczba określona jest przez 7 najbardziej znaczących bitów numeru i identyfikuje konkretną krajową sieć sygnalizacyjną, natomiast druga 3-cyfrowa liczba określona przez pozostałe 7 bitów identyfikuje konkretny punkt sygnalizacyjny dołączony do tej sieci.

17. Gospodarowanie numeracją dla zamkniętej grupy użytkowników (CUG) odpowiada następującym wymaganiom:

- 1) w polu informacyjnym sygnalizacji, w części dotyczącej kodów dla zamkniętej grupy użytkowników (CUG) pierwsze dwa oktety określają rodzaj sieci i kod kraju, stąd uwzględniając kod Rzeczypospolitej Polskiej CC = 48, ustala się reprezentację dziesiętną dwóch pierwszych oktetów jako 0480;
- 2) przydziela się liczbę bitów w 3 i 4 okciecie pola parametrów dla CUG zależną od ilości numerów CUG z wniosku o ich przydział.

18. Gospodarowanie numeracją dla identyfikacji sieci ruchomej (MNC) odpowiada następującym wymaganiom:

- 1) podmiotowi dostarczającemu ruchomą sieć telekomunikacyjną przydziela się 2 lub 3-cyfrowy kod sieci ruchomej (MNC), który poprzedzony jest 3-cyfrowym Mobile Country Code, zwany dalej „MCC” (dla Rzeczypospolitej Polskiej MCC = 260). Oba kody MCC + MNC stanowią element numeru International Mobile Subscriber Identity - IMSI będącego indywidualnym identyfikatorem każdego abonenta sieci ruchomych;
- 2) 4-cyfrowe kody MNC przydziela się dla sieci ruchomych typu trunkingowego zgodnie ze standardem telekomunikacyjnym TETRA.

19. Gospodarowanie kodami sieci ATM odpowiada następującym wymaganiom:

- 1) przydziela się 4-cyfrowy kod sieci ATM umieszczany w czterech pierwszych półoktetach części Higher Order Domain Specific Part (HO-DSP) pola adresowego

typu Network Service Access Point (NSAP) identyfikującego elementy dołączone do sieci ATM, przy czym identyfikator formatu AFI (Authority and Format Identifier) ma wartość równą 45;

- 2) dwie pierwsze cyfry numeru międzynarodowego E.164 umieszczonego w polu Initial Domain Identifier (IDI) odpowiadają kodowi kraju.

20. Cofnięcie przydziału numeracji dotyczy minimalnych bloków numerów przydzielanych zgodnie z wymaganiami dla odpowiedniego rodzaju numeracji lub ich wielokrotności.

UZASADNIENIE

Projekt rozporządzenia realizuje delegację ustawową z art. 162 ust. 2 ustawy z dnia – Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. Nr, poz.).

Na mocy powyższego minister właściwy do spraw informatyzacji określa, w drodze rozporządzenia, szczegółowe wymagania dotyczące gospodarowania numeracją w publicznych sieciach telekomunikacyjnych.

Wymagania dotyczące gospodarowania numeracją zamieszczono zostały w załączniku do rozporządzenia.

W pkt 1 załącznika w ppkt od 1 do 18 wymienione zostały kategorie numeracji stosowane w naszym kraju z ich przypisaniem do poszczególnych rodzajów sieci i usług.

Punkt 2 załącznika zawiera wymagania dla numeracji stosowanej w stacjonarnej publicznej sieci telekomunikacyjnej. Określono zasady przydzielania bloków numerów ustalając minimalną wielkość bloku na 1000 numerów. Przydzielany zakres numeracji powinien stanowić wielokrotność 1000 numerów.

Podobnie w pkt 3 podano wymagania dla numeracji w ruchomej publicznej sieci telekomunikacyjnej. Określono wielkość przydziałów wskazując na wskaźnik (wyróżnik) sieci, który może przybierać wartość od 2 do 5 cyfr. Długość numeru stosowanego w tej sieci wynosi 9 cyfr. Ustalono wielkość minimalnego bloku przydzielanej numeracji na 10 000 numerów, gdzie przydział numeracji powinien stanowić wielokrotność 10 000 numerów.

W pkt 4 wskazano wymagania dla gospodarowania numeracją dla komunikacji maszyna-maszyna. Ustalono liczbę cyfr wskaźnika (wyróżnika) na 3 do 6, a długość numeru na 9 cyfr. Minimalny blok przydzielanej numeracji powinien posiadać 1000 numerów, a przydział numeracji powinien stanowić wielokrotność 1000 numerów.

W pkt 5 wskazano wymagania dla gospodarowania dziesięciocyfrową numeracją dla komunikacji maszyna-maszyna. Przydzielany (wskaźnik) wyróżnik sieci może posiadać od 4 do 6 cyfr, przy czym przydzielany jest pełny zakres numeracji objętej tym wskaźnikiem. Wskazano, że stosuje się jednolitą 10-cyfrową numerację, a minimalny przydzielony blok numerów powinien składać się z kolejnych 10 000 NN. Przydział zasobów numeracji powinien stanowić wielokrotność 10 000 NN.

W pkt 6 ustalono wymagania dla gospodarowania numeracją dla komunikacji maszyna-maszyna z wykorzystaniem na terenie całej Unii Europejskiej. Ustalono liczbę cyfr wskaźnika (wyróżnika) na 3 do 6, a długość numeru na 9 cyfr. Minimalny blok przydzielanej numeracji powinien posiadać 1000 numerów, a przydział numeracji powinien stanowić wielokrotność 1000 numerów.

W pkt 7 ustalono wymagania dla gospodarowania dziesięciocyfrową numeracją dla komunikacji maszyna-maszyna z wykorzystaniem na terenie całej Unii Europejskiej. Przydzielany (wskaźnik) wyróżnik sieci może posiadać od 3 do 6 cyfr, a przydział dotyczy pełnego zakresu numeracji objętej tym wskaźnikiem. Wskazano, że stosuje się jednolitą 10-cyfrową numerację, a minimalny przydzielony blok numerów powinien składać się z kolejnych 10 000 NN. Przydział zasobów numeracji powinien stanowić wielokrotność 10 000 NN.

W pkt 8 określono zasady gospodarowania dla numeracji skróconej. Wymagania przewidują przydział numerów strefowych AUS przedsiębiorcom dostarczającym stacjonarną publiczną sieć telekomunikacyjną, przydział numery HESC w formacie 116 CDU dla usług

zharmonizowanych o walorze społecznym na warunkach podanych w decyzji Komisji Europejskiej, przydział numerów HESC w formacie 118 CDU przedsiębiorcom telekomunikacyjnym w celu zapewnienia informacji o numerach.

W pkt 9 przedstawiono wymagania dla numeracji SP dostępu do sieci przywoławczych przewidujących przydział numerów SP przedsiębiorcom świadczącym usługi dostępu do radiowych sieci przywoławczych. Ustalono długość numeru do stanowisk operatorskich na 6 cyfr, a numerów abonenckich na 9 cyfr.

Wymagania dla numeracji NDS dostępu dostawcy usług zawarto w pkt 10. Dla dostawców usług, którzy są jednocześnie operatorami świadczącymi usługi na obszarze całego kraju przydziela się 4-cyfrowe lub 5-cyfrowe numery NDS. Dostawcy usług, którzy wykorzystują infrastrukturę telekomunikacyjną operatorów w celu świadczenia usług na obszarze całego kraju przydziela się 5-cyfrowe numery NDS.

W pkt 11 podano wymagania dla numeracji dostępu do sieci teleinformatycznych NDSI. Podmioty świadczące tego typu usługi mogą mieć przydzielona dwa numery NDSI. Określone zostały warunki, jakie powinien spełniać podmiot ubiegający się o przydział dodatkowego numeru NDSI.

W pkt 12 opisano wymagania dla numeracji dostępu do usług sieci inteligentnych NDIN. Wymagania wyznaczają obowiązek świadczenia usług na terenie całego kraju. Numery NDIN przydziela się w bloku o wielkości 1000 numerów lub jego wielokrotności.

W pkt 13 zamieszczono wymagania dla numerów rutingowych NR. służących do realizacji uprawnień abonentów do przenoszenia numeru między dostawcami usług. Zasady przydziału tej numeracji ustalają przypisanie jednego numeru NR NP dla obsługi numerów geograficznych identyfikujących centralę lub inny węzeł telekomunikacyjny w lokalizacji do której abonent został przeniesiony. Dla numerów niegeograficznych ustalono również przypisanie jednego numeru NR NP. do identyfikacji sieci.

Punkt 14 określa użytkowników rządowych, którym na ich wniosek Prezes UKE przydziela wyróżnik AB dla resortowych sieci telekomunikacyjnych.

W pkt 15 określono dla numeracji DNIC oraz PNIC dostępu do sieci transmisji danych z komutacją pakietów dla sieci publicznych i prywatnych. Podana została struktura przydzielanych kodów dla obu rodzajów sieci.

W pkt 16 opisano wymagania dla numeracji dla węzłów sieci sygnalizacyjnej, wysyłających, odbierających lub transferujących informacje sygnalizacyjne ISPC i NSPC. Podano reguły dla formatów kodów ISPC i NSPC.

W pkt 17 przedstawiono wymagania dla numeracji dla zamkniętej grupy użytkowników CUG. Określono format numeracji oraz zasady przydziału.

Wymagania dla dotyczące numeracji dla identyfikacji sieci ruchomej MNC podano w pkt 18. Określono format tej numeracji oraz zasady przydziału.

W pkt 19 przedstawiono wymagania dla kodów stosowanych w sieciach ATM. Podano zasady przydziału oraz format kodu dla sieci ATM.

W pkt 20 określono zasady obowiązujące przy cofnięciu przydziału numeracji. Cofnięcie przydziału zasobów numeracji dotyczy minimalnych bloków numerów przydzielanych zgodnie z wymaganiami dla odpowiedniego rodzaju numeracji lub ich wielokrotności.

Nazwa projektu Rozporządzenie Ministra Cyfryzacji w sprawie szczegółowych wymagań dotyczących gospodarowania numeracją w publicznych sieciach telekomunikacyjnych	Data sporządzenia
Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Kancelaria Prezesa Rady Ministrów	Źródło: Art. 162 ust. 2 ustawy z dnia – Prawo komunikacji elektronicznej
Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Janusz Cieszyński – Sekretarz Stanu w Kancelarii Prezesa Rady Ministrów	Nr w wykazie prac
Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu Rafał Radłowski: rafal.radlowski@mc.gov.pl	

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Projekt rozporządzenia Ministra Cyfryzacji w sprawie szczegółowych wymagań dotyczących gospodarowania numeracją w publicznych sieciach telekomunikacyjnych wykonuje upoważnienie zawarte w art. 135 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 2020 r. – Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U.), zwaną dalej ustawą „PKE”.

Konieczność wydania nowego rozporządzenia, zastępującego obowiązujące rozporządzenie Ministra Administracji i Cyfryzacji z dnia 19 marca 2014 r. w sprawie szczegółowych wymagań dotyczących gospodarowania numeracją w publicznych sieciach telekomunikacyjnych (Dz. U. z 2019 r. poz. 1428) wynika z uchwalenia ustawy PKE. Ustawa ta zastąpiła dotychczas obowiązującą ustawę z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne. Zgodnie z art. 76 pkt 16 ustawy z dnia 2020 r. wprowadzającej ustawę PKE dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 126 ust. 12 pkt 2 ustawy Prawo telekomunikacyjne zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 162 ust. 2 ustawy PKE.

Zgodnie z delegacją rozporządzenie określi szczegółowe wymagania dotyczące gospodarowania numeracją w publicznych sieciach telekomunikacyjnych.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

W projektowanym rozporządzeniu, które będzie bazowało na rozwiązaniach zawartych w dotychczas obowiązującym rozporządzeniu Ministra Administracji i Cyfryzacji z dnia 19 marca 2014 r. w sprawie szczegółowych wymagań dotyczących gospodarowania numeracją w publicznych sieciach telekomunikacyjnych zostaną uwzględnione nowe wymagania dotyczące przydziału zasobów numeracji dla komunikacji maszyna-maszyna w publicznej sieci telekomunikacyjnej oraz w wymagania dla tego samego rodzaju usług, ale obejmujących zakresem funkcjonowania obszar całej Unii Europejskiej. Wprowadzono również 10-cio cyfrową numerację na potrzeby komunikacji maszyna-maszyna.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Zgodnie z zaleceniami Międzynarodowego Związku Telekomunikacyjnego ITU każde z państw członkowskich powinno stworzyć zasady dla sposobu wykorzystania zasobów numeracji uwzględniające rekomendacje zawarte w standardach ITU.

JST												
pozostałe jednostki (oddzielnie)												
Saldo ogółem	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Obudżet państwa												
JST												
pozostałe jednostki (oddzielnie)												
Źródła finansowania	Wejście w życie projektowanego rozporządzenia nie spowoduje skutków dla sektora finansów publicznych, w tym dochodów i wydatków budżetu państwa oraz samorządu terytorialnego.											
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń												
7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe												
Skutki												
Czas w latach od wejścia w życie zmian	0	1	2	3	5	10	<i>Łącznie (0-10)</i>					
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z r.)	duże przedsiębiorstwa											
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw											
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe											
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa											
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw											
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe											
Niemierzalne												
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Projektowane rozporządzenie nie będzie miało wpływu na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na sytuację ekonomiczną i społeczną rodziny, a także osób niepełnosprawnych oraz osób starszych.											

8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu		
X nie dotyczy		
Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).		☐ tak ☒ X nie ☐ nie dotyczy
☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektronizacji.		☐ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy
Komentarz:		
9. Wpływ na rynek pracy		
Projektowane rozporządzenie nie będzie miało wpływu na rynek pracy.		
10. Wpływ na pozostałe obszary		
☐ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☐ inne:	☐ demografia ☐ mienie państwowe	☒ X informatyzacja ☐ zdrowie
Omówienie wpływu	Projektowane rozporządzenie może mieć wpływ na obszary informatyzacji.	
11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego		
Projektowane przepisy wejdą w życie 14 dni od dnia ogłoszenia, z wyłączeniem przepisów dotyczących gospodarowania numeracją dziesięciocyfrową, które wejdą w życie w terminie 4 lat od wejścia w życie rozporządzenia.		
12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?		
Nie jest planowana ewaluacja.		
13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)		
Brak.		

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA CYFRYZACJI¹⁾**

z dnia

**w sprawie szczegółowych wymagań dotyczących adresowania dla właściwego
kierowania połączeń**

Na podstawie art. 162 ust. 4 ustawy z dnia ... 2021 r. - Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. poz.) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa szczegółowe wymagania dotyczące adresowania dla właściwego kierowania połączeń, numeracji punktów sygnalizacyjnych oraz tworzenia i udostępniania znaków identyfikujących abonenta, stanowiące załącznik do rozporządzenia.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

MINISTER CYFRYZACJI

¹⁾ Minister Cyfryzacji kieruje działem administracji rządowej – informatyzacja, na podstawie § 1 ust. 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 6 października 2020 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Cyfryzacji (Dz. U. poz. 1716).

Załącznik
do rozporządzenia
Ministra Cyfryzacji
z dnia
(Dz. U. poz.)

**SZCZEGÓŁOWE WYMAGANIA DOTYCZĄCE ADRESOWANIA DLA
WŁAŚCIWEGO KIEROWANIA POŁĄCZEŃ, NUMERACJI PUNKTÓW
SYGNALIZACYJNYCH ORAZ TWORZENIA I UDOSTĘPNIANIA ZNAKÓW
IDENTYFIKUJĄCYCH ABONENTA**

§ 1. Informacja adresowa o numerze abonenta wywołującego powinna być niezmienna na całej drodze połączeniowej, z zastrzeżeniem § 2.

§ 2. Numer zastępujący numer abonenta (numer techniczny) powinien być wykorzystywany przy:

- 1) realizowaniu połączenia na numery alarmowe z telekomunikacyjnego urządzenia końcowego bez użycia przez abonenta wielofunkcyjnej, inteligentnej karty identyfikacyjnej (Subscriber Identity Module), zwanej dalej „kartą SIM”, lub
- 2) używaniu przez abonenta, w przypadku braku zasięgu, w połączeniu na numery alarmowe, karty SIM zalogowanej w sieci innej niż sieć wykorzystywana przez dostawcę usług, z którym abonent wywołujący zawarł umowę o świadczenie usług komunikacji elektronicznej.

§ 3. Dla numeracji służącej realizacji uprawnień abonentów do przenoszenia przydzielonego numeru pomiędzy dostawcami usług, dla przypadków, gdy występuje zmiana sieci, ustala się:

1) następujące zasady adresowania dla właściwego kierowania połączeń w zakresie numeracji służącej realizacji uprawnień abonenta do przenoszenia przydzielonego numeru pomiędzy dostawcami usług:

- a) numer rutingowy (NR) zamieszcza się w parametrze Called Party Number¹⁾ wiadomości IAM (Initial Address Message)²⁾ przed numerem abonenta B (tryb połączony „concatenated”),
- b) parametr NoA (Nature of Address)³⁾ przyjmuje wartość 3,
- c) adresowanie metodą „en-bloc”⁴⁾,
- d) numer rutingowy (NR) dołącza się po odpytaniu bazy dla numerów przeniesionych; dopuszcza się dołączenie numeru rutingowego (NR) po odpytaniu bazy dla numerów nieprzeniesionych;

2) następujący format numeru rutingowego (NR):

NR (5 cyfr) = „C hex”⁵⁾ + XYZT,

gdzie:

a) dla numerów geograficznych:

XY = AB = wskaźnik strefy numeracyjnej SN (X=1-9),

ZT⁶⁾ = numer HOST (HOST - ID)⁷⁾ w danej SN (dla danego AB),

b) dla numerów niegeograficznych:

XYZT - numer sieci (X = 0).

3) następujące zasady adresowania dla właściwego kierowania połączeń w zakresie numeracji służącej realizacji uprawnień abonenta do przenoszenia przydzielonego numeru pomiędzy

dostawcami usług w sygnalizacji SIP:

numer rutingowy (NR) zamieszcza się w parametrze userinfo w polach TO oraz Request URI w wiadomości INVITE w jednej z dwóch postaci:

sip:<NR><KNA>; phone-context= +48@hostname;user=phone

lub

sip:<NR><KNA>@domena;user=phone

gdzie:

parametr user=phone jest obowiązkowy,

- hostname może mieć formę nazwy domenowej lub adresu IP, ustalony na styku systemów przez operatorów tych systemów.

- domena:pełna, jednoznaczna nazwa domenowa, określająca położenie danego węzła w systemie DNS (ang. FQDN - Fully Qualified Domain Name); w przypadku, gdy węzeł końcowy nie ma zarejestrowanej nazwy domenowej dopuszcza się stosowanie adresu IPv4. Wybór schematu adresu SIP ustalany jest w trybie roboczym pomiędzy współpracującymi operatorami.

§ 4. Dla numeracji służącej realizacji wywołań do trzycyfrowych numerów AUS i numeru alarmowego 112 ustala się:

1) następujące zasady kierowania ruchu:

a) połączenia do trzycyfrowych numerów AUS oraz numeru alarmowego 112 mogą być realizowane po odebraniu numeru tylko w formatach:

- XYZ (3 cyfry) - z łącza abonenckiego,

- WSNd (2 cyfry) + „C hex” + IDL (3 cyfry) + XYZ (3 cyfry) - z łącza międzycentralowego, w tym łącza międzyoperatorskiego,

b) numer kierowania alarmowego (NKA), związany z położeniem abonenta w obszarze gminy, jest wprowadzany w elemencie sieci telekomunikacyjnej obsługującej zakończenie sieci, z którego nastąpiło wywołanie alarmowe,

c) w elemencie sieci telekomunikacyjnej obsługującym zakończenie sieci, z którego nastąpiło wywołanie alarmowe, następuje konwersja z trzycyfrowego numeru AUS i numeru alarmowego 112 odebranego od abonenta na numer w formacie WSNd + „C hex” + IDL + XYZ,

d) NKA powinien być niezmienny na całej drodze połączeniowej,

e) zamiana NKA na numer krajowy KNA (numer podkładowy) następuje w elemencie sieci telekomunikacyjnej bezpośrednio obsługującej jednostkę, do której kierowane jest wywołanie alarmowe na trzycyfrowy numer AUS lub numer alarmowy 112;

2) następujący format NKA:

NKA = WSNd (2 cyfry) + „C hex” + IDL (3 cyfry) + XYZ (3 cyfry),

gdzie:

WSNd (Wskaźnik Strefy Numeracyjnej docelowej) - oznacza strefę numeracyjną, w jakiej znajduje się jednostka, do której kierowane jest wywołanie alarmowe,

IDL (Identyfikator Docelowej Lokalizacji) - wskazuje jednostkę, do której kierowane jest wywołanie alarmowe, występującą w danej lokalizacji w danej strefie numeracyjnej,

XYZ - oznacza wybrany trzycyfrowy numer AUS i numer alarmowy 112.

3) następujący sposób przenoszenia NKA w przypadku wykorzystywania sygnalizacji SIP:

NKA umieszcza się w nagłówkach wiadomości INVITE w następujący sposób:

sip:<NKA>;phone-context=+48@hostname;user=phone,

lub

sip:<NKA>@domena;user=phone

gdzie:

parametr user=phone jest obowiązkowy,

- hostname może mieć formę nazwy domenowej lub adresu IP, ustalony na styku systemów przez operatorów tych systemów.

- domena:pełna, jednoznaczna nazwa domenowa, określająca położenie danego węzła w systemie DNS (ang. FQDN - Fully Qualified Domain Name); w przypadku, gdy węzeł końcowy nie ma zarejestrowanej nazwy domenowej dopuszcza się stosowanie adresu IPv.4
Wybór schematu adresu SIP ustalany jest w trybie roboczym pomiędzy współpracującymi operatorami;

4) następujące zasady na wypadek awarii połączeń do trzycyfrowych numerów AUS oraz numeru alarmowego 112:

a) w związku z koniecznością zapewnienia dostępu do numeru alarmowego na czas trwania awarii, jednostka służby alarmowej obsługująca wywołania do numeru alarmowego przekazuje operatorowi bezpośrednio obsługującemu tę jednostkę aktualne dane w zakresie: lokalizacji zastępczej wskazującej inną jednostkę służby alarmowej lub numeru alternatywnego oraz danych kontaktowych do operatora obsługującego numer kierowania alarmowego,

b) przekazanie aktualnych danych powinno nastąpić w terminie 30 dni od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia oraz po każdej zmianie danych dotychczasowych.

§ 5. Ochrona prywatności.

O ile jest to technicznie możliwe w sygnalizacji SIP informacja adresowa o numerze abonenta wywołującego jest przesyłana w nagłówku P-Asserted-Identity⁸ z informacją o zastrzeżeniu prezentacji numeru przesłanym w nagłówku Privacy⁸. W przypadku wywołań na numery alarmowe przesyłanie informacji o numerze wywołującym w nagłówku P-Asserted-Identity jest obowiązkowe.

Wywołania z numerów zastrzeżonych (w SS7 parametr CLIR, w SIP Privacy⁸) przy wysyłaniu na łącze abonenckie (nie dotyczy łączy do służb alarmowych) muszą mieć usunięte pola służące do identyfikacji ab. A a w sygnalizacji SIP także wywołania przychodzące z sieci niezaufanej (usunięcie nagłówka P-Asserted-Identity oraz wstawienie w nagłówku From <sip: Anonymous&anonymous.invalid>.

Objaśnienia:

¹⁾ Parametr Called Party Number - parametr stosowany w Systemie Sygnalizacji ITU-T nr 7 (SS7), zawarty w wiadomości IAM, zawierający w szczególności zakodowany numer abonenta wywoływanego.

²⁾ Wiadomość IAM (Initial Address Message) - wiadomość zawarta w protokole ISUP (ISDN User Part), przesyłana w procesie zestawiania połączenia.

³⁾ Parametr NoA (Nature of Address) - wskaźnik określający typ adresu.

⁴⁾ Adresowanie metodą „en-bloc” - sposób adresowania polegający na równoczesnym przekazywaniu wszystkich cyfr numeru abonenta, przez umieszczenie ich w jednym bloku wiadomości przesyłanych w procesie zestawiania połączenia.

⁵⁾ „C hex” - zapis liczby za pomocą systemu szesnastkowego.

⁶⁾ ZT - po dości ZT do wartości 99 ustala się inny wolny AB dla danej SN.

⁷⁾ HOST (HOST - ID) - numer centrali telefonicznej lub innego węzła sieci telekomunikacyjnej, obsługujących nową lokalizację abonenta z przeniesionym numerem.

⁸⁾ Nagłówki P-Asserted-Identity oraz Privacy - informacje adresowe abonenta przenoszone przez sieć SIP z wykorzystaniem mechanizmów zawartych w zaleceniach RFC3325 oraz RFC3323."

UZASADNIENIE

Projekt rozporządzenia Ministra Cyfryzacji w sprawie szczegółowych wymagań dotyczących zasad adresowania dla właściwego kierowania połączeń stanowi wykonanie upoważnienia ustawowego zawartego w art. 162 ust. 3 ustawy z dnia ... r. - Prawo komunikacji elektronicznej (Dz.U. ...).

Konieczność wydania nowego rozporządzenia wynika z zastąpienia ustawy Prawo telekomunikacyjne nową ustawą regulującą rynek komunikacji elektronicznej w Polsce – ustawą Prawo komunikacji elektronicznej. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 126 ust. 13 ustawy Prawo telekomunikacyjne zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 162 ust. 3 ustawy Prawo komunikacji elektronicznej.

Projektowane rozporządzenie poprzedzone było rozporządzeniem Ministra Administracji i Cyfryzacji z dnia 12 grudnia 2014 r. w sprawie szczegółowych wymagań dotyczących zasad adresowania dla właściwego kierowania połączeń (Dz.U. z 2015 r. poz. 12).

Rozporządzenie zawiera regulacje dotyczące szczegółowych wymagań dla zasad adresowania dla prawidłowego kierowania połączeń. Potrzeba objęcia regulacją tych wymagań powstała na skutek konieczności zapewnienia poprawnego funkcjonowania numeru alarmowego 112 i numerów alarmowych AUS oraz połączeń do numerów przeniesionych.

Rozporządzenie w uzupełnieniu do regulacji zawartych w rozporządzeniu Ministra Cyfryzacji z dnia ... 2021 r. w sprawie planu numeracji krajowej dla publicznych sieci telekomunikacyjnych, w których świadczone są publicznie dostępne usługi telefoniczne (Dz. U. z 2021 r. poz. ...), określa wymagania dotyczące zasad adresowania dla właściwego kierowania połączeń w zakresie numeracji służącej do realizacji uprawnień abonenta do przenoszenia numeru telefonicznego pomiędzy dostawcami usług oraz w zakresie prawidłowego kierowania wywołań na numery alarmowe AUS i numer alarmowy 112.

Zawarte przepisy ustalają format numeru rutingowego stosowanego w przypadku realizacji połączeń do numerów przeniesionych oraz ustalają format numeru kierowania alarmowego służącego do prawidłowego kierowania wywołań alarmowych zgodnie z ich terytorialnymi obszarami obsługi.

Projektowane przepisy zostały przeanalizowane pod kątem wpływu na małe i średnie przedsiębiorstwa. Regulacje zawarte w projekcie rozporządzenia nie będą miały bezpośredniego wpływu na funkcjonowanie przedsiębiorstw.

Projektowane rozporządzenie nie będzie mieć wpływu na sytuację ekonomiczną i społeczną rodziny, osób niepełnosprawnych oraz osób starszych.

Projektowane rozporządzenie nie zawiera przepisów technicznych w rozumieniu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039 oraz z 2004 r. poz. 597).

Stosownie do postanowień art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingskiej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248), projekt rozporządzenia został udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej Ministra Cyfryzacji. Ponadto zgodnie z § 52 ust. 1 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2016 r. poz. 1006, z późn. zm.), projekt rozporządzenia został udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji, w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny.

Projekt rozporządzenia jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Projekt rozporządzenia nie wymaga przedstawienia właściwym instytucjom i organom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu, celem uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnienia.

<p>Nazwa projektu Rozporządzenie Ministra Cyfryzacji w sprawie szczegółowych wymagań dotyczących zasad adresowania dla właściwego kierowania połączeń</p> <p>Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Kancelaria Prezesa Rady Ministrów</p> <p>Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Janusz Cieszyński – Sekretarz Stanu w Kancelarii Prezesa Rady Ministrów</p> <p>Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu Rafał Radłowski – rafal.radlowski@mc.gov.pl</p>	<p>Data sporządzenia</p> <p>Źródło: Upoważnienie ustawowe: art. 162 ust. 4 ustawy z dnia r. – Prawo komunikacji elektronicznej</p> <p>Nr w Wykazie prac legislacyjnych Ministra Cyfryzacji: MC</p>
---	---

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Konieczność wydania nowego rozporządzenia wynika z zastąpienia ustawy Prawo telekomunikacyjne nową ustawą regulującą rynek komunikacji elektronicznej w Polsce – ustawą Prawo komunikacji elektronicznej.

Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 126 ust. 13 ustawy Prawo telekomunikacyjne, zachowują moc do dnia wejścia w życie ustawy Prawo komunikacji elektronicznej. Niezbędne jest zatem wydanie aktu wykonawczego określającego format i schemat wybierania numerów dla poszczególnych zakresów numeracji wskazanej w rozporządzeniu oraz określenie wskaźników strefy numeracyjnej i ich przyporządkowania do obszaru a także wskazanie wyróżników sieci i usług telekomunikacyjnych oraz ich wykorzystania w numeracji krajowej.

Rozporządzenie zawiera regulacje dotyczące szczegółowych wymagań dla zasad adresowania dla prawidłowego kierowania połączeń. Potrzeba objęcia regulacją tych wymagań powstała na skutek konieczności zapewnienia poprawnego funkcjonowania numeru alarmowego 112 i numerów alarmowych AUS oraz połączeń do numerów przeniesionych.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Planowane jest wydanie rozporządzenia regulującego format numeru rutingowego stosowanego w przypadku realizacji połączeń do numerów przeniesionych oraz ustalają format numeru kierowania alarmowego służącego do prawidłowego kierowania wywołań alarmowych zgodnie z ich terytorialnymi obszarami obsługi.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Każde państwo przyjmuje własne rozwiązania.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Podmioty posiadające prawo do dysponowania zasobami numeracji		Rejestr przedsiębiorców telekomunikacyjnych	Rozporządzenie określi szczegółowe wymagania dla zasad adresowania dla prawidłowego kierowania połączeń

Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Projektowane rozporządzenie nie będzie miało wpływu na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na sytuację ekonomiczną i społeczną rodziny, a także osób z niepełnosprawnościami oraz osób starszych.	
8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu		
X nie dotyczy		
Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).	☐ tak ☒ nie ☐ nie dotyczy	
☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektroniczności.	☐ tak ☐ nie ☒ nie dotyczy	
Komentarz:		
9. Wpływ na rynek pracy		
Projektowane rozporządzenie nie będzie miało wpływu na rynek pracy.		
10. Wpływ na pozostałe obszary		
☐ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☐ inne:	☐ demografia ☐ mienie państwowe	☐ informatyzacja ☐ zdrowie
Omówienie wpływu		
11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego		
Wydanie rozporządzenia.		
12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?		
Nie dotyczy.		
13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)		
Brak.		

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA CYFRYZACJI¹⁾

z dnia

**w sprawie prowadzenia przez przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej rachunkowości
regulacyjnej i kalkulacji kosztów usług**

Na podstawie art. 255 ustawy z dnia r. - Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. z
.... poz.) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1

Przepisy ogólne

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) sposoby przypisania aktywów i pasywów, przychodów i kosztów do działalności lub usług, o których mowa w art. 253 ust. 1 ustawy z dnia 2022 r.- Prawo komunikacji elektronicznej, zwanej dalej "ustawą";
- 2) sposób i terminy dokonywania aktualizacji wyceny określonych rodzajów środków trwałych, wartości niematerialnych i prawnych oraz dokonanych od tych środków i wartości odpisów amortyzacyjnych;
- 3) sposoby kalkulacji kosztów usług w zakresie dostępu telekomunikacyjnego lub usług na rynku detalicznym;
- 4) tryb i terminy uzgadniania i zatwierdzania przez Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej, zwanego dalej "Prezesem UKE", opracowanego przez przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej projektu instrukcji oraz projektu opisu kalkulacji kosztów;
- 5) zakres przekazywanych Prezesowi UKE:
 - a) sprawozdań z prowadzonej rachunkowości regulacyjnej,
 - b) wyników kalkulacji kosztów.

§ 2. Przepisy rozporządzenia stosuje się do przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej, na którego został nałożony obowiązek prowadzenia rachunkowości regulacyjnej

¹⁾ Minister Cyfryzacji kieruje działem administracji rządowej – informatyzacja, na podstawie § 1 ust. 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 6 października 2020 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Cyfryzacji (Dz. U. poz. 1716).

lub kalkulacji kosztów usług w zakresie dostępu telekomunikacyjnego lub usług na rynku detalicznym, zwanego dalej „przedsiębiorcą”.

§ 3. Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa o:

- 1) ostatnim zakończonym roku obrotowym - rozumie się przez to rok obrotowy, w którym przedsiębiorca przedkłada Prezesowi UKE do uzgodnienia i zatwierdzenia projekt instrukcji lub projekt opisu kalkulacji kosztów;
- 2) bieżącym roku obrotowym - rozumie się przez to rok obrotowy, w którym przedsiębiorca przekazuje Prezesowi UKE sprawozdania z prowadzonej rachunkowości regulacyjnej lub wyniki kalkulacji kosztów;
- 3) efektywnie działającym przedsiębiorcy - rozumie się przez to hipotetycznego przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej, jaki funkcjonowałby na w pełni konkurencyjnym rynku, o porównywalnym zakresie działalności oraz popycie na jego usługi co rzeczywiście istniejący przedsiębiorca komunikacji elektronicznej obowiązany do prowadzenia kalkulacji kosztów;
- 4) średniorocznym kapitale zaangażowanym - rozumie się przez to wykazane zgodnie z ustawą z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości (Dz. U. z 2021 r. poz. 217, 2105, 2106 i 1488), a następnie wycenione w wartościach bieżących netto średnioroczne aktywa z wyłączeniem aktywów z tytułu odroczonego podatku dochodowego, należności z tytułu podatku dochodowego od osób prawnych oraz innych aktywów związanych z pozyskaniem zobowiązań długoterminowych oraz wartości firmy i wartości relacji z klientami, pomniejszone o średnioroczne:
 - a) rezerwy na zobowiązania z wyłączeniem rezerw z tytułu odroczonego podatku dochodowego,
 - b) zobowiązania krótkoterminowe z wyłączeniem zobowiązań z tytułu tej części długoterminowych kredytów, pożyczek i emisji długoterminowych dłużnych papierów wartościowych, których okres wymagalności nie przekracza 12 miesięcy od dnia bilansowego oraz zobowiązań z tytułu dywidend i podatku dochodowego od osób prawnych oraz zobowiązań leasingowych oraz innych zobowiązań związanych z pozyskaniem finansowania długoterminowego,
 - c) rozliczenia międzyokresowe z wyłączeniem ujemnej wartości firmy;
- 5) działalności w zakresie dostępu do sieci transportowej - rozumie się przez to działalność w zakresie zapewnienia dostępu telekomunikacyjnego z wyłączeniem usług:
 - a) w zakresie dostępu do lokalnej pętli abonenckiej,

- b) w zakresie dostępu do nieruchomości, w tym budynku lub do infrastruktury telekomunikacyjnej świadczonych w powiązaniu z usługami, o których mowa w lit. a,
 - c) w zakresie dostępu do odpowiednich systemów oprogramowania, świadczonych w powiązaniu z usługami, o których mowa w lit. a;
- 6) działalności w zakresie dostępu do lokalnej pętli abonenckiej - rozumie się przez to działalność w zakresie zapewnienia dostępu telekomunikacyjnego obejmującą usługi:
- a) w zakresie dostępu do lokalnej pętli abonenckiej,
 - b) w zakresie dostępu do nieruchomości, w tym budynku lub do infrastruktury telekomunikacyjnej, świadczone w powiązaniu z usługami, o których mowa w lit. a,
 - c) w zakresie dostępu do odpowiednich systemów oprogramowania, świadczone w powiązaniu z usługami, o których mowa w lit. a;
- 7) innej działalności - rozumie się przez to działalność wykonywaną przez przedsiębiorcę inną niż działalność w zakresie usług świadczonych na rynku detalicznym oraz działalność wymieniona w pkt 5 i 6.

Rozdział 2

Sposoby przypisania składników średniorocznego kapitału zaangażowanego, przychodów i kosztów

§ 4. 1. Z zastrzeżeniem ust. 2, składniki średniorocznego kapitału zaangażowanego oraz przychodów i kosztów przypisuje się zgodnie z:

- 1) przeznaczeniem i wykorzystaniem składników aktywów na potrzeby określonego rodzaju działalności lub określonej usługi;
- 2) przyczyną powstawania składników średniorocznego kapitału zaangażowanego oraz przychodów i kosztów w ramach określonego rodzaju działalności lub usługi;
- 3) zasadą spójności pomiędzy ujęciem według rodzajów działalności składników średniorocznego kapitału zaangażowanego oraz przychodów i kosztów, wynikającą z faktu, że składniki te odzwierciedlają różne aspekty tych samych zdarzeń.

2. Składniki średniorocznego kapitału zaangażowanego oraz przychodów i kosztów:

- 1) związane wyłącznie z jednym rodzajem działalności lub jedną usługą przypisuje się bezpośrednio do tego rodzaju działalności lub tej usługi na podstawie zapisów księgowych i kont;
- 2) związane z kilkoma rodzajami działalności lub kilkoma usługami przypisuje się do rodzajów działalności lub usług pośrednio, w następującej kolejności:

- a) jeżeli jest to możliwe, składniki średniorocznego kapitału zaangażowanego oraz przychodów i kosztów związane z kilkoma rodzajami działalności lub kilkoma usługami przypisuje się na podstawie analizy wartości czynników powodujących wykorzystanie aktywów oraz powstawanie zobowiązań, przychodów i kosztów w ramach określonej działalności lub usługi,
- b) jeżeli niemożliwe jest ustalenie wartości czynników, o których mowa w lit. a, składniki średniorocznego kapitału zaangażowanego oraz przychodów i kosztów związane z kilkoma rodzajami działalności lub kilkoma usługami przypisuje się poprzez ustalenie ich związku przyczynowego z tymi składnikami średniorocznego kapitału zaangażowanego oraz kosztów, które mogą zostać przypisane w sposób bezpośredni, o którym mowa w pkt 1, albo w sposób pośredni, o którym mowa w lit. a,
- c) jeżeli niemożliwe jest zastosowanie sposobów przypisania, o których mowa w lit. a i b, składniki średniorocznego kapitału zaangażowanego oraz przychodów i kosztów związane z kilkoma rodzajami działalności lub kilkoma usługami przypisuje się:
 - na podstawie ogólnego wskaźnika obliczonego jako stosunek kosztów bezpośrednich i pośrednich przypisanych do danego rodzaju działalności lub usługi do łącznych kosztów bezpośrednich i pośrednich przypisanych do wszystkich rodzajów działalności lub usług albo
 - w inny uzasadniony sposób.

3. Wartości czynników, o których mowa w ust. 2 pkt 2 lit. a, ustala się na podstawie danych z ksiąg rachunkowych, a także innych dokumentów i zbiorów informacyjnych przedsiębiorcy, w tym również danych statystycznych pochodzących z badań wyrywkowych oraz algorytmów opartych na tych danych.

§ 5. 1. Składniki średniorocznego kapitału zaangażowanego oraz przychodów i kosztów, o których mowa w § 4 ust. 2 pkt 2 lit. c, powinny być wyraźnie zidentyfikowane przez przedsiębiorcę w sprawozdaniu z prowadzonej rachunkowości regulacyjnej lub wynikach kalkulacji kosztów.

2. Jeżeli poziom składników średniorocznego kapitału zaangażowanego oraz przychodów i kosztów, o których mowa w § 4 ust. 2 pkt 2 lit. c, przekroczy 10% łącznej wartości składników średniorocznego kapitału zaangażowanego oraz przychodów i kosztów przypisanych do danej działalności lub usługi, przedsiębiorca do sprawozdania z prowadzonej rachunkowości

regulacyjnej lub wyników kalkulacji kosztów, dołącza szczegółowe wyjaśnienie powodów przekroczenia tego poziomu.

Rozdział 3

Sposób i terminy dokonywania aktualizacji wyceny środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych

§ 6. 1. Przedsiębiorca dokonuje aktualizacji wartości początkowej środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych, będących składnikami majątkowymi związanymi ze świadczeniem usług komunikacji elektronicznej, do ich wartości bieżących, a następnie wykazuje je w wartościach bieżących netto, z zastrzeżeniem ust. 2.

2. Przedsiębiorca, który prowadzi rachunkowość regulacyjną, ale nie prowadzi kalkulacji kosztów albo prowadzi kalkulację kosztów w sposób określony w § 17, nie dokonuje aktualizacji wartości początkowej środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych, będących składnikami majątkowymi związanymi ze świadczeniem usług komunikacji elektronicznej, do ich wartości bieżących.

§ 7. 1. Wartość bieżącą stanowi:

- 1) dla środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych - koszt odtworzenia składnika aktywów lub grupy składników o podobnej funkcji i przeznaczeniu;
- 2) dla pozostałych składników średniorocznego kapitału zaangażowanego - średnioroczna wartość ustalona w sposób, o którym mowa w § 13, i na zasadach wyceny określonych w rozdziale 4 ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości.

2. Wartość bieżącą netto składników średniorocznego kapitału zaangażowanego stanowi wartość bieżąca krótkoterminowych zobowiązań, rezerw i rozliczeń międzyokresowych oraz wartość bieżąca aktywów skorygowana o odpisy amortyzacyjne i odpisy aktualizujące, a w przypadku zobowiązań finansowych i aktywów finansowych także po kompensacie, o której mowa w art. 46 ust. 2a ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości.

§ 8. Aktualizacji wyceny środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych do ich wartości bieżącej dokonuje się na dzień kończący ostatni zakończony rok obrotowy.

§ 9. Korekty do wartości bieżącej stanowią zmianę stanów różnicy pomiędzy wartością bieżącą netto aktywów a ich wartością księgową netto wynikającą z ksiąg

rachunkowych, obliczonych na dzień kończący ostatni zakończony rok obrotowy i rok poprzedzający ostatni zakończony rok obrotowy.

§ 10. 1. Koszt odtworzenia, stanowiący wartość bieżącą środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych, ustala się następującymi sposobami:

- 1) jeżeli składnik aktywów jest dostępny na rynku i nie przeszedł znaczących zmian technologicznych, przedsiębiorca ustala koszt odtworzenia na podstawie aktualnej ceny nabycia lub kosztu wytworzenia istniejącego składnika aktywów;
- 2) jeżeli składnik aktywów nie jest dostępny na rynku lub jego stosowanie jest nieuzasadnione ze względu na postęp technologiczny, przedsiębiorca ustala koszt odtworzenia na podstawie ceny nabycia lub kosztu wytworzenia nowoczesnego odpowiednika istniejącego składnika aktywów, przy uwzględnieniu ewentualnych korekt wynikających z różnic funkcjonalnych nowoczesnego odpowiednika oraz korekt kosztów operacyjnych, wynikających z wyższej efektywności nowoczesnego odpowiednika.

2. Jeżeli wartość nabycia składników majątku podlegających aktualizacji wyceny nie została odnotowana w rejestrze środków trwałych przedsiębiorcy w sposób pozwalający na kalkulację kosztu odtworzenia odrębnie dla każdego z tych składników za pomocą metod wymienionych w ust. 1, przedsiębiorca ustala koszt odtworzenia dla grupy składników w oparciu o indeksy zmiany cen nabycia lub kosztu wytworzenia zgrupowanych składników, pod warunkiem że:

- 1) składniki grupy są jednorodne;
- 2) składniki grupy są dostępne na rynku i nie przeszły istotnych zmian technologicznych;
- 3) zmiany cen poszczególnych składników grupy w minionych latach nie różnią się istotnie;
- 4) składniki niewykorzystywane nie są zaliczane do grupy składników.

§ 11. 1. Środki trwałe oraz wartości niematerialne i prawne o niskiej jednostkowej wartości początkowej lub o krótkim okresie użytkowania mogą być wyłączone z aktualizacji wyceny, z zastrzeżeniem ust. 2.

2. Łączna wartość początkowa środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych wyłączonych z aktualizacji nie może przekraczać 15% łącznej wartości początkowej środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych będących składnikami majątkowymi związanymi ze świadczeniem usług komunikacji elektronicznej, jeżeli nie zniekształca to istotnie obrazu wartości bieżącej średniorocznego kapitału zaangażowanego przedsiębiorcy.

§ 12. 1. Przy ustalaniu okresów amortyzacji od wartości bieżącej środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych uwzględnia się okres ich ekonomicznej użyteczności, czynniki rynkowe, ekonomiczne lub związane ze specyfiką danego aktywa, a także specyfikę danego przedsiębiorcy.

2. Ustalony okresy amortyzacji od wartości bieżącej środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych, a także sposób ich ustalenia przedstawiane są przez przedsiębiorcę w projekcie instrukcji lub projekcie opisu kalkulacji kosztów.

§ 13. Średnioroczne stany składników kapitału zaangażowanego ustala się jako średnią arytmetyczną ich stanów na początek i koniec roku obrotowego, wyrażonych w wartościach bieżących.

Rozdział 4

Sposoby kalkulacji kosztów usług w zakresie dostępu telekomunikacyjnego i usług na rynku detalicznym

§ 14. Prezes UKE, w decyzji, o której mowa w art. 216 ust.1 pkt 1 lub art. 231 ust. 3 pkt 3 lit. b ustawy, wskazuje przedsiębiorcy sposoby kalkulacji kosztów świadczenia dostępu telekomunikacyjnego lub usług na rynku detalicznym spośród określonych w § 15, 17 i 18.

§ 15. 1. Zorientowany przyszłościowo długookresowy koszt przyrostowy stanowi koszt świadczenia określonej usługi lub grupy usług, którego efektywnie działający przedsiębiorca uniknąłby w sytuacji zaprzestania świadczenia tej usługi lub tej grupy usług, przy założeniu, że zakres pozostałych usług przedsiębiorcy nie uległby zmianie.

2. Zorientowany przyszłościowo długookresowy koszt przyrostowy przedsiębiorca kalkuluje jako koszt przewidywany na rok obrotowy następujący po bieżącym roku obrotowym, przyjmując jako dane bazowe do kalkulacji dane z ostatniego zakończonego roku obrotowego.

3. W celu przeprowadzenia kalkulacji zorientowanego przyszłościowo długookresowego kosztu przyrostowego przedsiębiorca dokonuje aktualizacji wyceny środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych, o której mowa w § 6 ust. 1, oraz stosuje odpowiednio przepisy § 4 ust. 1 i ust. 2 pkt 1 i pkt 2 lit. a i b oraz wymagania określone w § 16.

§ 16. 1. W celu przeprowadzenia kalkulacji kosztów, o których mowa w § 15 ust. 1, przedsiębiorca w szczególności:

- 1) grupuje koszty i składniki średniorocznego kapitału zaangażowanego ujęte w księgach rachunkowych w jednorodne kategorie kosztowe;

- 2) określa zależności pomiędzy kosztem a wolumenem;
- 3) przypisuje koszty przyrostowe wchodzące w skład jednorodnych kategorii kosztowych do elementów sieci lub procesów, wykorzystując zależności pomiędzy kosztem a wolumenem;
- 4) określa wskaźniki zaangażowania elementów sieci lub procesów w realizację usług;
- 5) kalkuluje koszt jednostkowy usług za pomocą wskaźników zaangażowania elementów sieci lub procesów w realizację usług.

2. Kalkulacja kosztów, o których mowa w § 15 ust. 1, może uwzględniać uzasadnione koszty przypisane w sposób określony w § 4 ust. 2 pkt 2 lit. c, z uwzględnieniem § 5.

3. Przedsiębiorca grupuje koszty i składniki średniorocznego kapitału zaangażowanego ujęte w księgach rachunkowych w jednorodne kategorie kosztowe tak, aby:

- 1) mogły być przypisane do elementów sieci lub procesów, wykorzystując ten sam nośnik;
- 2) charakteryzowały się tymi samymi trendami zmian cen w przeszłości i ich wartości początkowe mogły być w ten sam sposób aktualizowane;
- 3) mogły być przypisane do elementów sieci lub procesów, wykorzystując wyłącznie jedną zależność pomiędzy kosztem a wolumenem.

4. Zależności pomiędzy kosztem a wolumenem stanowią zależności zmian kosztów składowych jednorodnych kategorii kosztowych od wolumenu nośnika tych kosztów. Zależności te muszą identyfikować udziały kosztów zmiennych, kosztów stałych specyficznych dla jednorodnych kategorii kosztowych, kosztów wspólnych oraz wskazywać sposób zmiany tych udziałów w zależności od zmian wolumenu nośnika kosztu.

§ 17. W pełni alokowany koszt stanowi koszt związany ze świadczeniem określonej usługi, obejmujący koszty przypisane zgodnie z przepisami § 4 i 5, kalkulowany za ostatni zakończony rok obrotowy. Do kalkulacji w pełni alokowanego kosztu nie stosuje się aktualizacji wyceny, o której mowa w § 6 ust. 1.

§ 18. 1. Zorientowany przyszłościowo w pełni alokowany koszt stanowi koszt działalności związanej ze świadczeniem określonej usługi, który poniósłby efektywnie działający przedsiębiorca.

2. Zorientowany przyszłościowo w pełni alokowany koszt przedsiębiorca kalkuluje jako koszt przewidywany na rok obrotowy następujący po bieżącym roku obrotowym, przyjmując jako dane bazowe do kalkulacji dane z ostatniego zakońzonego roku obrotowego.

3. W celu przeprowadzenia kalkulacji zorientowanego przyszłościowo w pełni alokowanego kosztu przedsiębiorca dokonuje aktualizacji wyceny środków trwałych oraz

wartości niematerialnych i prawnych, o której mowa w § 6 ust. 1, oraz stosuje odpowiednio przepisy § 4 i 5.

§ 19. W kalkulacjach kosztów, o których mowa w § 15, 17 i 18, przedsiębiorca uwzględnia wskaźnik zwrotu kosztu zaangażowanego kapitału, ustalony w trybie określonym art. 257 ust. 1 ustawy.

Rozdział 5

Tryb i terminy uzgadniania i zatwierdzania przez Prezesa UKE projektu instrukcji oraz opisu kalkulacji kosztów

§ 20. 1. Przedsiębiorca po raz pierwszy przedkłada Prezesowi UKE do uzgodnienia i zatwierdzenia projekt instrukcji lub projekt opisu kalkulacji kosztów, zwany dalej „projektem”, nie później niż w terminie 120 dni od dnia doręczenia decyzji nakładającej obowiązek prowadzenia rachunkowości regulacyjnej lub kalkulacji kosztów.

2. Przedsiębiorca corocznie przedkłada do uzgodnienia i zatwierdzenia projekt w terminie do 120 dni od dnia rozpoczęcia roku obrotowego, za który przedstawiane będą sprawozdania z prowadzonej rachunkowości regulacyjnej lub wyniki kalkulacji kosztów, z zastrzeżeniem ust. 1.

§ 21. 1. Uzgadnianie odbywa się w trybie spotkań roboczych przedstawicieli Prezesa UKE i upoważnionych do dokonywania uzgodnień przedstawicieli przedsiębiorcy.

2. Z przebiegu każdego spotkania roboczego Prezes UKE sporządza pisemny protokół, w którym zamieszcza w szczególności prezentowane stanowiska oraz dokonane uzgodnienia.

3. W przypadku nieuzgodnienia projektu w terminie, o którym mowa w art. 257 ust. 2 ustawy, zakończenie uzgodnień następuje z upływem tego terminu.

§ 22. 1. Przedsiębiorca w terminie 14 dni od dnia zakończenia uzgodnień przedkłada projekt Prezesowi UKE w celu jego zatwierdzenia.

3. Do zatwierdzenia projektu stosuje się odpowiednio przepisy § 21 ust. 1-2.

Rozdział 6

Zakres przekazywanych Prezesowi UKE sprawozdań z prowadzonej rachunkowości regulacyjnej i wyników kalkulacji kosztów

§ 23. 1. Sprawozdania z prowadzonej rachunkowości regulacyjnej przedsiębiorca sporządza na dzień kończący ostatni zakończony rok obrotowy.

2. Sprawozdania, o których mowa w ust. 1, sporządza się w języku polskim i w walucie polskiej. Dane liczbowe można wykazywać w zaokrągleniu do tysięcy złotych, jeżeli nie zniekształca to obrazu zawartego w sprawozdaniu.

§ 24. 1. Z prowadzonej rachunkowości regulacyjnej sporządza się sprawozdanie:

- 1) ze średniorocznego kapitału zaangażowanego:
 - a) odrębnie dla każdego rodzaju działalności oraz dla każdej z usług na rynku detalicznym,
 - b) zbiorczo dla wszystkich rodzajów działalności
– dla których prowadzona jest rachunkowość regulacyjna;
- 2) z wyniku działalności:
 - a) odrębnie dla każdego rodzaju działalności oraz dla każdej z usług na rynku detalicznym,
 - b) zbiorczo dla wszystkich rodzajów działalności,
– dla których prowadzona jest rachunkowość regulacyjna;
- 3) z porównania zbiorczego sprawozdania ze średniorocznego kapitału zaangażowanego z odpowiednimi pozycjami bilansu, sporządzonego zgodnie z przepisami ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości, wraz z wyjaśnieniem ewentualnych rozbieżności;
- 4) z porównania zbiorczego sprawozdania z wyniku działalności z odpowiednimi pozycjami rachunku zysków i strat, sporządzonego zgodnie z przepisami ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości, wraz z wyjaśnieniem ewentualnych rozbieżności;
- 5) z porównania wyników działalności dla poszczególnych rodzajów działalności oraz odrębnie dla każdej z usług na rynku detalicznym;
- 6) z przepływów transferów wewnętrznych pomiędzy poszczególnymi rodzajami działalności, w podziale na usługi świadczone w ramach tych transferów, zawierające informacje na temat stawek jednostkowych, jednostek rozliczeniowych, wykorzystania jednostek rozliczeniowych w ramach tych transferów oraz wartości transferów wewnętrznych;
- 7) z porównania całkowitych przepływów transferów wewnętrznych pomiędzy poszczególnymi rodzajami działalności, zbiorczo dla każdej działalności oraz pomiędzy poszczególnymi usługami świadczonymi w ramach tych transferów;
- 8) ze sposobu określania wartości transferów wewnętrznych pomiędzy poszczególnymi rodzajami działalności, określające w szczególności:
 - a) średni koszt poszczególnych elementów sieci lub wartości procesów zaangażowanych w świadczenie poszczególnych usług,

- b) wskaźnik udziału elementów sieci lub procesów zaangażowanych w świadczenie poszczególnych usług,
- c) jednostkowy koszt świadczenia poszczególnych usług.

2. Sprawozdanie, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, zawiera informacje o wartości pozycji bilansowych niezbędnych do określenia średniorocznego kapitału zaangażowanego.

3. Sprawozdanie, o którym mowa w ust. 1 pkt 2 i 5, zawiera informacje o:

- 1) przychodach ze sprzedaży usług, z wyszczególnieniem przychodów uzyskanych w ramach transferów wewnętrznych w podziale na poszczególne działalności oraz przychodów ze sprzedaży usług innym przedsiębiorcom komunikacji elektronicznej lub użytkownikom końcowym;
- 2) kosztach związanych ze świadczeniem usług, z wyszczególnieniem:
 - a) kosztów zakupu usług w ramach transferów wewnętrznych, w podziale na poszczególne działalności,
 - b) kosztów amortyzacji środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych,
 - c) korekty do wartości bieżącej w podziale na część związaną z korektą amortyzacji oraz część z tytułu zysku/straty wynikającej ze zmiany wartości aktywów;
- 3) pozostałych przychodach i kosztach operacyjnych;
- 4) udziale, o którym mowa w art. 366 ustawy, lub dopłatach, o których mowa w art. 364 ustawy;
- 5) wyniku z działalności lub usług;
- 6) zwrocie z zaangażowanego kapitału.

4. W sprawozdaniach, o których mowa w ust. 1 pkt 2, 4 i 5, do wyniku działalności nie zalicza się:

- 1) wyniku z tytułu działalności finansowej;
- 2) strat i zysków nadzwyczajnych;
- 3) podatku dochodowego i pozostałych zmniejszeń zysku lub zwiększeń strat.

5. Przepływy z transferów wewnętrznych przedsiębiorca kalkuluje, stosując warunki niedyskryminujące innych przedsiębiorców oraz wykazując je w sposób umożliwiający sprawdzenie stosowania tych warunków.

6. Przedsiębiorca w kalkulacji przepływów transferów wewnętrznych uwzględnia wskaźnik zwrotu kosztu zaangażowanego kapitału, ustalony w trybie określonym w art. 257 ust. 1 ustawy.

7. Jeżeli przedsiębiorca stosuje w rozliczeniach z innymi przedsiębiorcami zróżnicowane stawki za usługi hurtowe, powinien to uwzględnić w sprawozdaniach, o których mowa w ust. 1

pkt 6-8, poprzez wykazanie poszczególnych wartości stawek i wykorzystania jednostek rozliczeniowych.

8. W celu zapewnienia porównywalności informacji ze sprawozdań z prowadzonej rachunkowości regulacyjnej przedsiębiorca w sprawozdaniach, o których mowa w ust. 1 pkt 1-3, zamieszcza również dane na dzień kończący rok poprzedzający ostatni zakończony rok obrotowy.

§ 25. 1. Z zastrzeżeniem ust. 2, przedsiębiorca sporządza sprawozdania, o których mowa w § 24, w sposób umożliwiający:

- 1) dla działalności w zakresie dostępu telekomunikacyjnego - wyodrębnienie i przypisanie składników średniorocznego kapitału zaangażowanego, przychodów i kosztów, odrębnie dla każdego rodzaju działalności oraz dla każdej z usług objętych kalkulacją kosztów;
- 2) dla działalności w zakresie usług na rynku detalicznym - wyodrębnienie i przypisanie składników średniorocznego kapitału zaangażowanego, przychodów i kosztów, odrębnie dla tej działalności oraz dla każdej z usług objętych kalkulacją kosztów;
- 3) dla innej działalności - wyodrębnienie i przypisanie składników średniorocznego kapitału zaangażowanego, przychodów i związanych z nimi kosztów.

2. Przedsiębiorca świadczący usługi komunikacji elektronicznej przy wykorzystaniu ruchomej publicznej sieci telefonicznej sporządza sprawozdania, o których mowa w § 24, w sposób umożliwiający:

- 1) dla działalności w zakresie dostępu telekomunikacyjnego - wyodrębnienie i przypisanie składników średniorocznego kapitału zaangażowanego, przychodów i kosztów dla działalności w zakresie dostępu do sieci transportowej oraz ustalenie przychodów i związanych z nimi kosztów, odrębnie dla każdej z usług objętych kalkulacją kosztów;
- 2) dla działalności w zakresie usług na rynku detalicznym - wyodrębnienie i przypisanie składników średniorocznego kapitału zaangażowanego, przychodów i związanych z nimi kosztów;
- 3) dla innej działalności - wyodrębnienie i przypisanie składników średniorocznego kapitału zaangażowanego, przychodów i związanych z nimi kosztów.

3. Sprawozdania z prowadzonej rachunkowości regulacyjnej sporządza się, stosując sposoby przypisania składników średniorocznego kapitału zaangażowanego, przychodów i kosztów przedsiębiorcy, o których mowa w § 4, oraz sposoby prowadzenia rachunkowości regulacyjnej zatwierdzone przez Prezesa UKE w instrukcji.

4. W przypadku istotnej zmiany sposobów prowadzenia rachunkowości regulacyjnej w sprawozdaniu z prowadzonej rachunkowości regulacyjnej dane za rok poprzedzający ostatni zakończony rok obrotowy przedstawia się według zmienionych sposobów.

§ 26. W wynikach kalkulacji kosztów przedsiębiorca zamieszcza informacje dotyczące kalkulacji kosztów, o których mowa w § 15, 17 i 18, których zakres określa załącznik do rozporządzenia.

Rozdział 7

Przepisy przejściowe i końcowe

§ 27. Przedsiębiorca na którego Prezes UKE, w drodze decyzji doręczonej w terminie od dnia 1 kwietnia do dnia 31 grudnia, nałożył obowiązek prowadzenia rachunkowości regulacyjnej lub kalkulacji kosztów, po raz pierwszy prowadzi rachunkowość regulacyjną lub kalkulację kosztów, przyjmując za ostatni zakończony rok obrotowy rok następujący po roku, w którym została doręczona ta decyzja.

§ 28. Do spraw rozpoczętych i niezakończonych stosuje się przepisy dotychczasowe.

§ 29. Do projektów instrukcji za rok 2023 oraz opisów kalkulacji kosztów na rok 2025, przedkładanych przez przedsiębiorcę Prezesowi UKE do uzgodnienia lub zatwierdzenia w 2023 roku stosuje się przepisy dotychczasowe.

§ 30. Do sprawozdań z prowadzonej rachunkowości regulacyjnej za rok 2022 i 2023 oraz wyników kalkulacji kosztów na rok 2024 i 2025, przekazywanych Prezesowi UKE przez przedsiębiorcę w roku 2023 i w roku 2024 stosuje się przepisy dotychczasowe.

§ 31. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

MINISTER CYFRYZACJI

w porozumieniu:

MINISTER FINANSÓW PUBLICZNYCH

Załącznik
do rozporządzenia
Ministra Cyfryzacji
z dnia
(Dz. U. poz.)

ZAKRES INFORMACJI ZAWARTYCH W WYNIKACH KALKULACJI KOSZTÓW

1. Wyniki kalkulacji kosztów, o których mowa w § 15, 17 i 18 rozporządzenia, dla każdej z usług przedstawia się w podziale na zidentyfikowane procesy lub elementy sieci związane z daną usługą.

2. Wyniki kalkulacji kosztów, o których mowa w § 15 rozporządzenia, dla każdej z usług przedstawia się w podziale na pozycje:

- A. koszty operacyjne, w tym:
 - a. związane wyłącznie z jednym rodzajem działalności lub jedną usługą, przypisane zgodnie z § 4 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia,
 - b. związane z kilkoma rodzajami działalności lub usługami, przypisane zgodnie z § 4 ust. 2 pkt 2 lit. a i b rozporządzenia,
 - c. związane z kilkoma rodzajami działalności lub usługami, przypisane zgodnie z § 4 ust. 2 pkt 2 lit. c rozporządzenia,
—z wyszczególnieniem kosztu amortyzacji oraz korekt do wartości bieżącej, w podziale na poszczególne komponenty tej korekty - część związaną z korektą amortyzacji oraz część z tytułu zysku/straty wynikającej ze zmiany wartości aktywów;
- B. wartość składników średniorocznego kapitału zaangażowanego przypisanych w celu kalkulacji kosztu kapitału;
- C. wyrażony procentowo wskaźnik zwrotu kosztu zaangażowanego kapitału;
- D. koszt kapitału zaangażowanego, będący iloczynem wartości, o których mowa w poz. B i C;
- E. sumę kosztów, o których mowa w poz. A i D;
- F. całkowite wykorzystanie danego elementu sieci lub procesu w jednostkach stosowanych w rozliczeniach z innymi przedsiębiorcami komunikacji elektronicznej;
- G. jednostkowy koszt elementu sieci lub procesu, będący ilorazem wartości, o której mowa w poz. E, i wartości, o której mowa w poz. F;
- H. wskaźnik udziału elementów lub procesów w świadczeniu danej usługi;
- I. średni koszt elementu sieci lub procesu dla danej usługi będący iloczynem wartości, o których mowa w poz. G i H;

- J. wykorzystanie elementu sieci lub procesu w świadczeniu danej usługi w jednostkach stosowanych w rozliczeniach z innymi przedsiębiorcami komunikacji elektronicznej;
- K. koszt świadczenia danej usługi komunikacji elektronicznej.

Wyniki kalkulacji kosztów, o których mowa w § 15 rozporządzenia

Koszty jednostkowe elementów sieci lub procesów									
Elementy sieci lub procesy	Koszty związane z wyłączeniem rodzajów działalności lub usługami, usługą ²⁾	Koszty związane z kilkoma rodzajami działalności lub usługami, usługami, zgodnie z § 4 ust. 2 pkt 2 lit. a i b rozporządzenia ³⁾	Koszty związane z kilkoma rodzajami działalności lub usługami, usługami, zgodnie z § 4 ust. 2 pkt 2 lit. c rozporządzenia ⁴⁾	Wartość składników średniorocznego kapitału zaangażowanego	Wskaźnik zwrotu kosztu zaangażowanego kapitału	Koszt zaangażowanego kapitału	Suma kosztów	Całkowite wykorzystanie danego elementu sieci lub procesu	Jednostkowy koszt elementu sieci lub procesu
	A(a)	A(b)	A(c)	B	C	D = B*C	E=A(a)+A(b)+A(c)+D	F	G=E/F

²⁾ Z wyszczególnieniem kosztu amortyzacji oraz korekt do wartości bieżącej w podziale na poszczególne komponenty tej korekty - część związaną z korektą amortyzacji oraz część z tytułu zysku/straty wynikającej ze zmiany wartości aktywów.

³⁾ Z wyszczególnieniem kosztu amortyzacji oraz korekt do wartości bieżącej w podziale na poszczególne komponenty tej korekty - część związaną z korektą amortyzacji oraz część z tytułu zysku/straty wynikającej ze zmiany wartości aktywów.

⁴⁾ Z wyszczególnieniem kosztu amortyzacji oraz korekt do wartości bieżącej w podziale na poszczególne komponenty tej korekty - część związaną z korektą amortyzacji oraz część z tytułu zysku/straty wynikającej ze zmiany wartości aktywów.

Element lub proces 1									
Element lub proces 2									
...
Element lub proces X									

Koszty usług					
Usługi	Jednostkowy	Wskaźnik	Średni koszt	Wykorzystanie	Koszt
Elementy sieci lub procesy	koszt elementu sieci lub procesu	udziału elementów sieci lub procesów w świadczeniu danej usługi	elementu sieci lub procesu dla danej usługi	elementu sieci lub procesu w świadczeniu danej usługi (w jednostkach rozliczeniowych)	świadczenia danej usługi komunikacji elektronicznej
Usługa I					
Element lub proces 1	G1	H1	$I1 = G1 * H1$	J1	$K1 = I1 * J1$
Element lub proces 2	G2	H2	$I2 = G2 * H2$	J2	$K2 = I2 * J2$
Element lub proces 3	G3	H3	$I3 = G3 * H3$	J3	$K3 = I3 * J3$
...
Element lub proces x	Gx	Hx	$Ix = Gx * Hx$	Jx	$Kx = Ix * Jx$

Łączny koszt usługi I	$K = K1 + K2 + K3 + \dots + Kx$
-----------------------	---------------------------------

3. Wyniki kalkulacji kosztów, o których mowa w § 17 i 18 rozporządzenia, dla każdej z usług przedstawia się w podziale na pozycje:

- A. koszty operacyjne, w tym:
- a związane wyłącznie z jednym rodzajem działalności lub jedną usługą, przypisane zgodnie z § 4 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia,
 - b związane z kilkoma rodzajami działalności lub usługami, przypisane zgodnie z § 4 ust. 2 pkt 2 lit. a i b rozporządzenia,
 - c przypisane na podstawie ogólnego wskaźnika, o którym mowa w § 4 ust. 2 pkt 2 lit. c rozporządzenia,
- z wyszczególnieniem kosztu amortyzacji oraz korekt do wartości bieżącej, w podziale na poszczególne komponenty tej korekty - część związaną z korektą amortyzacji oraz część z tytułu zysku/straty wynikającej ze zmiany wartości aktywów;
- B. wartość składników średniorocznego kapitału zaangażowanego przypisanych w celu kalkulacji kosztu kapitału;
- C. wyrażony procentowo wskaźnik zwrotu kosztu zaangażowanego kapitału;
- D. koszt kapitału zaangażowanego, będący iloczynem wartości, o których mowa w poz. B i C;
- E. sumę kosztów, o których mowa w poz. A i D;
- F. całkowite wykorzystanie danego elementu sieci lub procesu w jednostkach stosowanych w rozliczeniach z innymi przedsiębiorcami komunikacji elektronicznej;
- G. jednostkowy koszt elementu sieci lub procesu, będący ilorazem wartości, o której mowa w poz. E, i wartości, o której mowa w poz. F;
- H. wskaźnik udziału elementów lub procesów w świadczeniu danej usługi;
- I. średni koszt elementu sieci lub procesu dla danej usługi będący iloczynem wartości, o których mowa w poz. G i H;
- J. wykorzystanie elementu sieci lub procesu w świadczeniu danej usługi w jednostkach stosowanych w rozliczeniach z innymi przedsiębiorcami komunikacji elektronicznej lub użytkownikami końcowymi;
- K. koszt świadczenia danej usługi komunikacji elektronicznej.

Wyniki kalkulacji kosztów, o których mowa w § 17 i 18 rozporządzenia

Elementy sieci lub procesy	Koszty związane wyłącznie z jednym rodzajem działalności lub jedną usługą ⁵⁾	Koszty związane z kilkoma rodzajami działalności, usługami, alokowane zgodnie z §4 ust.2 pkt 2 lit. a i b rozporządzenia ⁶⁾	Koszty alokowane na podstawie ogólnego wskaźnika, zgodnie z § 4 ust.2 pkt 2 lit. c rozporządzenia ⁷⁾	Wartość składników średniego kapitału zaangażowanego	Wskaźnik zwrotu kosztu zaangażowanego kapitału	Koszt kapitału zaangażowanego	Suma kosztów	Całkowite wykorzystanie danego elementu sieci lub procesu	Jednostki koszt elementu sieci lub procesu
	A(a)	A(b)	A(c)	B	C	D=B*C	E=A(a) +A(b) +A(c) + D	F	G=E/F
Element lub proces 1									

⁵⁾ Z wyszczególnieniem kosztu amortyzacji oraz korekt do wartości bieżącej w podziale na poszczególne komponenty tej korekty - część związaną z korektą amortyzacji oraz część z tytułu zysku/straty wynikającej ze zmiany wartości aktywów.

⁶⁾ Z wyszczególnieniem kosztu amortyzacji oraz korekt do wartości bieżącej w podziale na poszczególne komponenty tej korekty - część związaną z korektą amortyzacji oraz część z tytułu zysku/straty wynikającej ze zmiany wartości aktywów.

⁷⁾ Z wyszczególnieniem kosztu amortyzacji oraz korekt do wartości bieżącej w podziale na poszczególne komponenty tej korekty - część związaną z korektą amortyzacji oraz część z tytułu zysku/straty wynikającej ze zmiany wartości aktywów.

Element lub proces 2									
...
Element lub proces x									

Koszty usług					
Usługi	Jednostkowy	Wskaźnik	Średni koszt	Wykorzystanie	Koszt
Elementy sieci lub procesy	koszt elementu sieci lub procesu	udziału elementu sieci lub procesu w świadczeniu danej usługi	elementu sieci dla danej usługi	elementu sieci lub procesu w świadczeniu danej usługi (w jednostkach rozliczeniowych)	świadczenia danej usługi komunikacji elektronicznej
Usługa I					
Element lub proces 1	G1	H1	$I1 = G1 * H1$	J1	$K1 = I1 * J1$
Element lub proces 2	G2	H2	$I2 = G2 * H2$	J2	$K2 = I2 * J2$
Element lub proces 3	G3	H3	$I3 = G3 * H3$	J3	$K3 = I3 * J3$
...
Element lub proces x	Gx	Hx	$Ix = Gx * Hx$	Jx	$Kx = Ix * Jx$
Łączny koszt usługi I					$K = K1 + K2 + K3 + \dots + Kx$

UZASADNIENIE

Projekt rozporządzenia Ministra Cyfryzacji w sprawie prowadzenia przez przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej rachunkowości regulacyjnej i kalkulacji kosztów usług wykonuje upoważnienie zawarte w art. 255 ustawy z dnia 2022 r. – Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. z 2022 r. poz.), zwanej dalej "ustawą" lub "Pke". Zastępuje ono rozporządzenie Ministra Transportu i Budownictwa z dnia 5 grudnia 2005 r. w sprawie prowadzenia przez przedsiębiorcę telekomunikacyjnego rachunkowości regulacyjnej i kalkulacji kosztów usług (Dz.U. Nr 255, poz. 2140⁸⁾). Konieczność wydania nowego rozporządzenia wynika z uchwalenia ustawy – Pke, która zastąpiła dotychczas obowiązującą ustawę z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne. Zgodnie z art. 96 ust. 4 ustawy z dnia 2022 r. wprowadzającej ustawę – Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. z 2022 r. poz.), dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 51 ustawy Prawo telekomunikacyjne zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 255 Pke, jednak nie dłużej niż przez 24 miesiące od dnia wejścia w życie tej ustawy.

Treść delegacji w Pke w porównaniu do jej brzmienia zawartego w art. 51 ustawy Prawo telekomunikacyjne się nieznacznie zmieniła, wprowadzono ponadto zmiany do rozporządzenia wynikające ze zmian definicji w Pke. Ponadto ze względów legislacyjnych część przepisów rozporządzenia została przeniesiona do ustawy Pke. Zgodnie z art. 255 Pke, Minister Cyfryzacji przygotował niniejsze rozporządzenie, mając na celu promocję efektywności, zrównoważonej konkurencji oraz zapewnienia maksymalnej korzyści dla użytkowników końcowych, w tym związanych z rozwojem sieci o bardzo dużej przepustowości, a także uwzględniając konieczność ochrony konsumentów i konkurentów przed nadużywaniem przez przedsiębiorców komunikacji elektronicznej, na których nałożono obowiązek prowadzenia rachunkowości regulacyjnej lub kalkulacji kosztów, ich pozycji rynkowej, konieczność stymulowania rozwoju rynku komunikacji elektronicznej, promocję realizacji nowych inwestycji, w tym w sieci o bardzo dużej przepustowości oraz konieczność umożliwienia działalności kontrolnej Prezesowi UKE wobec działalności wykonywanej przez tych przedsiębiorców.

8) Zmiana rozporządzenia została ogłoszona w Dz. U. z 2009 Nr 58, poz. 480.

Rozporządzenie określa sposób prowadzenia przez przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej rachunkowości regulacyjnej i kalkulacji kosztów usług, w tym:

- 1) sposoby przypisania aktywów i pasywów, przychodów i kosztów do działalności lub usług, o których mowa w art. 253 ust. 1,
- 2) sposoby kalkulacji kosztów usług w zakresie dostępu telekomunikacyjnego lub usług na rynku detalicznym,
- 3) sposób i terminy dokonywania aktualizacji wyceny określonych rodzajów środków trwałych, wartości niematerialnych i prawnych oraz dokonanych od tych środków i wartości odpisów amortyzacyjnych,
- 4) tryb i terminy uzgadniania i zatwierdzania przez Prezesa UKE opracowanego przez przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej projektu instrukcji oraz projektu opisu kalkulacji kosztów,
- 5) zakres przekazywanych Prezesowi UKE:
 - a) sprawozdań z prowadzonej rachunkowości regulacyjnej, przyjmując zasadę, iż dane zawarte w sprawozdaniach są sprawdzalne w rozumieniu ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości,
 - b) wyników kalkulacji kosztów

Obowiązek prowadzenia rachunkowości regulacyjnej lub kalkulacji kosztów może być nałożony, na podstawie art. 215, art. 216 ust.1 pkt 1 lub art. 231 ust. 3 pkt 3 lit. a-b, , w drodze decyzji przez Prezesa UKE, na przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej, który ma znaczącą pozycję rynkową.

Rozdział 1 wskazuje przedsiębiorcę, który jest zobowiązany stosować przepisy rozporządzenia oraz wprowadza definicje, w tym definicję efektywnie działającego przedsiębiorcy, średniorocznego kapitału zaangażowanego, działalności w zakresie dostępu do sieci transportowej i w zakresie dostępu do lokalnej pętli abonenckiej, innej działalności oraz bieżącego i ostatniego zakońzonego roku obrotowego.

Rozdział 2 opisuje sposoby przypisania składników średniorocznego kapitału zaangażowanego, przychodów i kosztów. § 4 ust. 1 reguluje ogólne zasady obowiązujące w procesie przypisywania składników średniorocznego kapitału zaangażowanego, przychodów i kosztów, natomiast w ust. 2 są wskazane konkretne sposoby ich przypisania, zapisane zgodnie z kolejnością dokonywania alokacji i zapewniające rozdzielenie kosztów ponoszonych przez przedsiębiorcę, związanych bezpośrednio ze świadczeniem jednego rodzaju działalności lub jednej usługi, przypisywanych zgodnie z pkt 1) od kosztów związanych z kilkoma rodzajami działalności lub kilkoma usługami, przypisywanych zgodnie z pkt 2).

Zgodnie z § 5 rozporządzenia tzw. „nieprzypisywalne” składniki średniorocznego kapitału zaangażowanego oraz przychodów i kosztów, o których mowa w § 4 ust. 2 pkt 2 lit.c, muszą być wyraźnie zidentyfikowane przez przedsiębiorcę w sprawozdaniu z prowadzonej rachunkowości regulacyjnej lub wynikach kalkulacji kosztów, a jeżeli ich poziom przekroczy 10 % łącznej wartości składników średniorocznego kapitału zaangażowanego oraz przychodów i kosztów przypisanych do danej działalności lub usługi, przedsiębiorca musi podać szczegółowe wyjaśnienie powodów przekroczenia tego poziomu. Te przepisy wynikają z tego, że stosunek tych pozycji „nieprzypisywalnych” do wszystkich pozycji przypisanych do danej działalności lub usługi powinien, na ile jest to możliwe, być minimalizowany przez przedsiębiorcę i łatwy do zidentyfikowania przez regulatora oraz biegłego rewidenta przeprowadzającego weryfikację sprawozdania z prowadzonej rachunkowości regulacyjnej lub wyniki kalkulacji kosztów.

Rozdział 3 reguluje sposób i terminy dokonywania aktualizacji wyceny środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych. Zgodnie z § 6 rozporządzenia przedsiębiorca dokonuje aktualizacji tylko środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych, będących składnikami majątkowymi związanymi ze świadczeniem usług komunikacji elektronicznej. W celu zachowania spójności danych pomiędzy sprawozdaniami z prowadzonej rachunkowości regulacyjnej a wynikami kalkulacji kosztów aktualizacji nie dokonuje przedsiębiorca, który prowadzi rachunkowość regulacyjną, ale nie prowadzi kalkulacji kosztów albo prowadzi kalkulację kosztów stosując koszt w pełni alokowany. § 7 precyzuje sposób ustalania wartości bieżącej i bieżącej netto składników średniorocznego kapitału zaangażowanego, natomiast § 8 wskazuje termin dokonywania aktualizacji wyceny środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych do ich wartości bieżącej, § 9 stanowi wyjaśnienie pojęcia korekty do wartości bieżącej.

§ 10 wskazuje różne sposoby ustalania kosztu odtworzenia, stanowiącego wartość bieżącą środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych. Te sposoby zależą od dostępności składnika aktywów na rynku, postępu technologicznego oraz zawartości rejestru środków trwałych danego przedsiębiorcy.

Zgodnie z koncepcją kosztów zorientowanych przyszłościowo, przedsiębiorca powinien tak ustalić wartość bieżącą swoich aktywów, aby w rezultacie otrzymać koszty, które poniósłby „efektywny przedsiębiorca”. Oznacza to, że głównym kryterium wyboru metody ustalenia kosztu odtworzenia, jest ustalenie, czy technologia danego aktywa jest technologią „efektywnego przedsiębiorcy” czy też technologią przestarzałą. Należy jednak zwrócić uwagę, że wprowadzony zapis nie zmusza przedsiębiorcy do zastąpienia składnika poprzez

nowoczesny odpowiednik w każdym przypadku, jeśli dostępna jest nowsza technologia, a jedynie jeżeli składnik aktywów nie jest dostępny na rynku lub jego stosowanie jest nieuzasadnione ze względu na postęp technologiczny.

Jednym ze sposobów ustalania kosztu odtworzenia jest też metoda indeksacji wskazana w ust. 2, która nie pozwala jednak na tak dokładne oszacowanie wartości bieżącej aktywów, jak pozostałe metody aktualizacji, dlatego zawarto w rozporządzeniu szereg kryteriów stosowania tej metody mających na celu minimalizację ryzyka zniekształcenia wyników aktualizacji.

§ 11 precyzuje warunki, które muszą być spełnione, aby niektóre środki trwałe oraz wartości niematerialne i prawne mogły być wyłączone z aktualizacji, tak aby nie zniekształciło to istotnie obrazu wartości bieżącej średniorocznego kapitału zaangażowanego przedsiębiorcy.

§ 12 wskazuje sposoby ustalania okresów amortyzacji od wartości bieżącej środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych oraz nakazuje przedsiębiorcy zamieścić w projekcie instrukcji lub opisu kalkulacji kosztów ustalone okresy amortyzacji, a także sposób ich ustalenia.

Rozdział 4 zawiera przepisy dotyczące sposobów kalkulacji kosztów usług w zakresie dostępu telekomunikacyjnego i usług na rynku detalicznym.

Zgodnie z § 14, Prezes UKE, w decyzji, o której mowa w art. 216 ust.1 pkt 1 lub art. 231 ust. 3 pkt 3 lit. b Pke musi wskazać przedsiębiorcy sposób kalkulacji kosztów świadczenia dostępu telekomunikacyjnego lub usług na rynku detalicznym spośród określonych w § 15, 17 i 18, co zgodne jest z tym, że wybór konkretnego sposobu kalkulacji musi zależeć od wyników analizy rynku.

§ 15 zawiera definicję zorientowanego przyszłościowo długookresowego kosztu przyrostowego (FL - LRIC), wskazanie roku na który się go kalkuluje oraz roku bazowego do kalkulacji oraz wylistowanie przepisów rozporządzenia, które musi stosować przedsiębiorca, żeby przeprowadzić kalkulację zorientowanego przyszłościowo długookresowego kosztu przyrostowego.

§ 16 wskazuje etapy przeprowadzenia kalkulacji kosztów zorientowanego przyszłościowo długookresowego kosztu przyrostowego, którego pierwszym i zasadniczym elementem jest pogrupowanie kosztów w jednorodne kategorie kosztowe i określenie zależności pomiędzy kosztem a wolumenem nośnika tych kosztów tak, żeby zidentyfikować udziały kosztów zmiennych, kosztów stałych specyficznych dla jednorodnych kategorii kosztowych, kosztów wspólnych oraz wskazać sposób zmiany tych udziałów w zależności od zmian wolumenu nośnika kosztu.

Definicja w pełni alokowanego kosztu (FDC) jest zapisana w § 17, natomiast zorientowanego przyszłościowo w pełni alokowanego kosztu (FL-FDC) w § 18, gdzie też wskazano, analogicznie jak w § 15, rok na który się kalkuluje zorientowany przyszłościowo w pełni alokowany koszt oraz rok bazowy do jego kalkulacji oraz wylistowano przepisy rozporządzenia, które musi stosować przedsiębiorca, żeby przeprowadzić jego kalkulację.

Zgodnie z § 19, we wszystkich kalkulacjach kosztów, przedsiębiorca uwzględnia wskaźnik zwrotu kosztu zaangażowanego kapitału, ustalony w trybie określonym art. 257 ust. 1 Pke, czyli przez Prezesa UKE w decyzji dla każdego przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej, na którego został nałożony obowiązek prowadzenia kalkulacji kosztów.

Rozdział 5 określa tryb i terminy uzgadniania i zatwierdzania przez Prezesa UKE projektu instrukcji oraz projektu opisu kalkulacji kosztów.

Większość przepisów tego rozdziału, która była zapisana w rozporządzeniu Ministra Transportu i Budownictwa z dnia 5 grudnia 2005 r. w sprawie prowadzenia przez przedsiębiorcę telekomunikacyjnego rachunkowości regulacyjnej i kalkulacji kosztów usług (Dz.U. Nr 255, poz. 2140⁹⁾), zgodnie z obecną praktyką legislacyjną, została przeniesiona do Pke.

W rozporządzeniu zostało tylko kilka przepisów, w tym ten dotyczący terminu przedkładania przez przedsiębiorcę projektu instrukcji lub projektu opisu kalkulacji kosztów Prezesowi UKE do zatwierdzenia.

Rozdział 6 określa zakres przekazywanych Prezesowi UKE sprawozdań z prowadzonej rachunkowości regulacyjnej i wyników kalkulacji kosztów dla każdej.

§ 24 rozporządzenia wskazuje, jakie sprawozdania musi sporządzać przedsiębiorca, jeżeli został na niego nałożony obowiązek prowadzenia rachunkowości regulacyjnej. Zakres sprawozdań, w tym sprawozdań dotyczących transferów wewnętrznych, został tak określony by umożliwić regulatorowi prowadzenie działalności kontrolnej, w tym sprawdzenie czy zgodnie z art. 253 Pke, przedsiębiorca wyodrębnił i przypisał składniki średniorocznego kapitału zaangażowanego, przychodów i kosztów do działalności w zakresie dostępu telekomunikacyjnego lub działalności w zakresie usług na rynku detalicznym, tak jakby każdy rodzaj działalności był świadczony przez innego przedsiębiorcę, a także czy jest możliwa identyfikacja przepływów transferów wewnętrznych pomiędzy poszczególnymi rodzajami działalności, co umożliwi sprawdzenie, czy przedsiębiorca nalicza takie same opłaty za usługi

⁹⁾ Zmiana rozporządzenia została ogłoszona w Dz. U. z 2009 Nr 58, poz. 480.

w ramach własnej działalności jak w przypadku sprzedaży tych samych usług innym przedsiębiorcom.

§ 25 rozporządzenia różnicuje zakres sprawozdań z prowadzenia rachunkowości regulacyjnej w zależności od tego, czy przedsiębiorca świadczy usługi przy wykorzystaniu ruchomej czy stacjonarnej publicznej sieci telefonicznej i wynika z tego, że dla przedsiębiorców świadczących usługi przy wykorzystaniu ruchomej sieci telefonicznej nie ma konieczności wyodrębniania działalności w zakresie dostępu do lokalnej pętli abonenckiej, ponieważ w przypadku tej sieci w zasadzie nie ma pętli abonenckiej. Przepis ust. 4, nakazujący w przypadku istotnej zmiany sposobów prowadzenia rachunkowości regulacyjnej, w sprawozdaniu z prowadzonej rachunkowości regulacyjnej dane za rok poprzedzający ostatni zakończony rok obrotowy przedstawić według zmienionych sposobów, ma na celu zapewnienie porównywalności danych.

§ 26 wskazuje, że w wynikach kalkulacji kosztów przedsiębiorca zamieszcza informacje dotyczące kalkulacji kosztów, których zakres określa załącznik nr 1 do rozporządzenia.

Rozdział 7 zawiera przepisy przejściowe i końcowe.

Treść § 27 wynika z założenia, że żeby przedsiębiorca był w stanie przygotować sprawozdania z prowadzonej rachunkowości regulacyjnej oraz wyniki kalkulacji kosztów w terminach wynikających z Pke i rozporządzenia, powinien mieć zatwierdzone instrukcję oraz opis kalkulacji kosztów przed końcem roku obrotowego, za który przedstawiane będą sprawozdania z prowadzonej rachunkowości regulacyjnej lub wyniki kalkulacji kosztów.

W związku z powyższym, decyzja nakładająca obowiązek prowadzenia rachunkowości regulacyjnej lub kalkulacji kosztów, powinna być wydana najpóźniej do 31 marca. W innym przypadku, jeżeli decyzja zostanie wydana np. 1 kwietnia 2024 roku, to przedsiębiorca przygotuje po raz pierwszy instrukcję (i sprawozdania z rachunkowości regulacyjnej) za rok 2025 oraz opis kalkulacji kosztów (i wyniki kalkulacji kosztów) na rok 2027, przyjmując za jako dane bazowe do kalkulacji dane z roku 2025.

Żeby zapewnić spójność i przewidywalność regulacji przygotowano przepisy § 28, § 29 i § 30. Przy założeniu wejścia w życie rozporządzenia w 2023 roku, zapewniamy, że do przygotowania, uzgadniania i zatwierdzania projektów instrukcji oraz opisów kalkulacji w roku 2023, będzie można stosować przepisy dotychczasowe. Jeżeli chodzi o sprawozdania z prowadzonej rachunkowości regulacyjnej za rok 2022 oraz wyniki kalkulacji kosztów na rok 2024 przekazywanych Prezesowi UKE przez przedsiębiorcę w roku 2023, konieczność stosowania przepisów dotychczasowych wynika z tego, że instrukcja za rok 2022 oraz opis kalkulacji kosztów na rok 2023, przygotowane zostały w roku 2022 zgodnie z

dotychczasowymi przepisami. Natomiast, jeżeli chodzi o sprawozdania z prowadzonej rachunkowości regulacyjnej za rok 2023 oraz wyniki kalkulacji kosztów na rok 2025, przekazywane Prezesowi UKE przez przedsiębiorcę w roku 2024, to konieczność stosowania przepisów dotychczasowych jest konsekwencją § 29.

Załącznik nr 1 zawiera wzory dokumentów, które musi sporządzać przedsiębiorca, jeżeli został na niego nałożony obowiązek prowadzenia kalkulacji kosztów, w zależności od wybranego sposobu kalkulacji.

Projektowana regulacja nie zawiera przepisów technicznych w rozumieniu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039 oraz z 2004 r. poz. 597) i nie podlega notyfikacji Komisji Europejskiej.

Projektowana regulacja nie będzie wymagała notyfikacji Komisji Europejskiej w trybie ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej (Dz. U. z 2021 r. poz. 743 oraz z 2022 r. poz. 807).

Projektowane rozporządzenie jest zgodne ze stanem prawnym obowiązującym w Unii Europejskiej.

Stosownie do postanowień art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingskiej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248), projekt został udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej. Ponadto zgodnie z § 52 ust. 1 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2022 r. poz. 348) został udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji, w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny.

Projekt rozporządzenia nie wymaga przedłożenia instytucjom i organom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu, w celu uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnienia.

Zawarte w projekcie regulacje nie będą miały wpływ na działalność mikroprzedsiębiorców, małych i średnich przedsiębiorców zgodnie z art. 66 ust. 2 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. 2018 r. poz. 646, z późn. zm.).

Nazwa projektu Rozporządzenie Ministra Cyfryzacji w sprawie prowadzenia przez przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej rachunkowości regulacyjnej i kalkulacji kosztów usług	Data sporządzenia 2023 r.
Organ odpowiedzialny za opracowanie projektu: Kancelaria Prezesa Rady Ministrów i Ministerstwo Finansów	Źródło: Art. 255 ustawy z dnia – Prawo komunikacji elektronicznej
Osoba odpowiedzialna za opracowanie projektu Janusz Cieszyński – Sekretarz Stanu w Kancelarii Prezesa Rady Ministrów	Nr w wykazie prac
Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu	

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Projekt rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów w sprawie prowadzenia przez przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej rachunkowości regulacyjnej i kalkulacji kosztów usług wykonuje upoważnienie zawarte w art. 255 ustawy z dnia 2022 r. – Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. z 2022 r. poz.), zwanej dalej „ustawą” lub „Pke”. Zastępuje ono rozporządzenie Ministra Transportu i Budownictwa z dnia 5 grudnia 2005 r. w sprawie prowadzenia przez przedsiębiorcę telekomunikacyjnego rachunkowości regulacyjnej i kalkulacji kosztów usług (Dz.U. Nr 255, poz. 2140¹⁰). Konieczność wydania nowego rozporządzenia wynika z uchwalenia ustawy Pke, która zastąpiła dotychczas obowiązującą ustawę z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne. Zgodnie z art. 94 ust. 4 ustawy z dnia 2022 r. wprowadzającej ustawę - Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. z 2022 r. poz.), dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 51 ustawy Prawo telekomunikacyjne zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 255 Pke, jednak nie dłużej niż przez 24 miesiące od dnia wejścia w życie tej ustawy.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Planowane jest wydanie rozporządzenia które będzie określało sposób prowadzenia przez przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej rachunkowości regulacyjnej i kalkulacji kosztów usług, w taki sposób by wspierać zrównoważoną konkurencję, rozwój rynku telekomunikacyjnego oraz umożliwić działalność kontrolną Prezesa UKE w tym zakresie.

Zaproponowane w rozporządzeniu rozwiązania są w większości zgodne z regulacjami zawartymi w rozporządzeniu Ministra Transportu i Budownictwa z dnia 5 grudnia 2005 r. w sprawie prowadzenia przez przedsiębiorcę telekomunikacyjnego rachunkowości regulacyjnej i kalkulacji kosztów usług (Dz.U. Nr 255, poz. 2140¹¹). Treść delegacji w Pke w porównaniu do jej brzmienia zawartego w art. 51 ustawy Prawo telekomunikacyjne się nieznacznie zmieniła, wprowadzono ponadto zmiany do rozporządzenia wynikające ze zmian definicji w Pke oraz z tego, że ze względów legislacyjnych część przepisów rozporządzenia została przeniesiona do ustawy Pke.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Przedmiot rozporządzenia dotyczy szczegółowej kwestii dotyczącej sposobu prowadzenia przez przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej rachunkowości regulacyjnej i kalkulacji kosztów usług w związku z czym nie było przeprowadzane porównanie międzynarodowe.

¹⁰⁾ Zmiana rozporządzenia została ogłoszona w Dz. U. z 2009 Nr 58, poz. 480.

¹¹⁾ Zmiana rozporządzenia została ogłoszona w Dz. U. z 2009 Nr 58, poz. 480.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt			
Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej		-----	Rozporządzenie reguluje obowiązki Prezesa UKE w zakresie uzgadniania i zatwierdzania przez Prezesa UKE instrukcji oraz opisu kalkulacji kosztów. Ponadto Prezes UKE kontroluje sposób prowadzenia przez przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej rachunkowości regulacyjnej i kalkulacji kosztów usług m.in. pod kątem zgodności z przepisami rozporządzeniem.
Przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej, na których został nałożony obowiązek prowadzenia rachunkowości regulacyjnej lub kalkulacji kosztów usług		-----	Rozporządzenie reguluje sposób prowadzenia przez przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej rachunkowości regulacyjnej i kalkulacji kosztów usług
5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji			
<p>W ramach konsultacji publicznych i opiniowania projekt zostanie przekazany do następujących podmiotów:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) Krajowej Izby Gospodarczej Elektroniki i Telekomunikacji, 2) Polskiej Izby Informatyki i Telekomunikacji, 3) Polskiej Izby Komunikacji Ethernetowej, 4) Konfederacji Pracodawców Polskich, 5) Polskiej Izby Komunikacji Elektronicznej, 6) Forum Związków Zawodowych, 7) NSZZ Solidarność, 8) Ogólnopolskiego Porozumienia Związków Zawodowych, 9) Krajowej Izby Gospodarczej, 10) Pracodawców Rzeczypospolitej Polskiej, 11) Konfederacji Lewiatan, 12) Business Centre Club, 13) Polskiej Izby Radiodifuzji Cyfrowej, 			

	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe							
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa							
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw							
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe							
Niemierzalne								
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Wejście w życie projektowanego rozporządzenia nie będzie miało wpływu na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na sytuację ekonomiczną i społeczną rodziny, a także osób niepełnosprawnych oraz osób starszych.							
8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu								
X nie dotyczy								
Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE					☐ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy			
☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:					☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:			
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektroniczności.					☐ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy			
Komentarz:								
9. Wpływ na rynek pracy								
Projektowane rozporządzenie nie będzie miało wpływu na rynek pracy.								
10. Wpływ na pozostałe obszary								
☐ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☐ inne:			☐ demografia ☐ mienie państwowe			☐ informatyzacja ☐ zdrowie		
Omówienie wpływu		Projektowane rozporządzenie nie będzie miało wpływu na w/w obszary.						

11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego
Projektowane przepisy wejdą w życie 14 dni od dnia ogłoszenia.
12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?
Nie dotyczy
13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)
Brak

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA CYFRYZACJI¹⁾

z dnia

w sprawie określenia wskaźników dotyczących jakości usług, metody pomiaru ich jakości oraz zakresu informacji, formy i sposobu ich publikowania

Na podstawie art. 310 ust. 4 ustawy z dnia..... r. - Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. poz. ...) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) wskaźniki dotyczące jakości poszczególnych usług;
- 2) metody pomiaru jakości usług;
- 3) zakres, formę oraz sposób publikowania informacji o jakości usług.

§ 2. 1. Wytyczne wyszczególniające wskaźniki dotyczące jakości usługi dostępu do internetu to:

- 1) opóźnienie;
- 2) zmienność opóźnienia;
- 3) utrata pakietów.

2. Wytyczne wyszczególniające wskaźniki dotyczące jakości usługi komunikacji interpersonalnej to:

- 1) czas zestawienia połączenia;
- 2) skargi dotyczące poprawności rachunków;
- 3) jakość połączenia głosowego;
- 4) wskaźnik połączeń przerwanych;
- 5) wskaźnik nieskutecznych połączeń;
- 6) prawdopodobieństwo nieskutecznego połączenia;

¹⁾ Minister Cyfryzacji kieruje działem administracji rządowej – informatyzacja, na podstawie § 1 ust. 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 6 października 2020 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Cyfryzacji (Dz. U. poz. 1716).

7) opóźnienia sygnału wywołania.

§ 3. 1. Definicje poszczególnych wskaźników zostały opisane odpowiednio do wskaźnika wymienionego w:

- 1) § 2 ust. 1 pkt 1-3 w normie ITU-T Y.2617, numer wersji ETSI EG 202 057-1: 1.3.1 (lipiec 2008 r.);
- 2) § 2 ust. 2 pkt 1-5 w normie ETSI EG 202 057.

§ 4. 1. Metody pomiaru jakości usługi:

- 1) dostępu do internetu w zakresie wytycznych wyszczególniających wskaźniki wymienione w § 2 ust. 1 pkt 1-3 są zgodne z normą ITU-T Y.2617, numer wersji ETSI EG 202 057-1: 1.3.1 (lipiec 2008 r.);
- 2) usługi komunikacji interpersonalnej w zakresie wytycznych wyszczególniających wskaźniki wymienione w § 2 ust. 2 pkt 1-5 są zgodne z normą ETSI EG 202 057.

§ 5. 1. Przedsiębiorca komunikacji elektronicznej jest zobowiązany publikować przynajmniej raz na kwartał na swojej stronie internetowej wskaźniki jakości poszczególnych usług, w oparciu o wytyczne wymienione w § 2.

2. Dane, o których mowa w ust. 1, powinny być dostępne również w formacie pdf ze wskazaniem daty aktualizacji danych, nie późniejszej niż na koniec kwartału.

§ 6. Rozporządzenie wchodzi w życie r.

MINISTER CYFRYZACJI

UZASADNIENIE

Projekt rozporządzenia stanowi realizację upoważnienia ustawowego zawartego w art. 310 ust. 4 ustawy z dnia ... r. – Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. z ...). Zgodnie z tym przepisem minister właściwy do spraw informatyzacji określi, w drodze rozporządzenia, wytyczne wyszczególniające wskaźniki dotyczące jakości usługi dostępu do internetu lub usługi komunikacji interpersonalnej, metody pomiaru jakości usług, zakres, formę oraz sposób publikowania informacji o jakości usług.

W § 2 projektowanego rozporządzenia wymienione zostały poszczególne wskaźniki dotyczące jakości usługi dostępu do internetu (ust. 1) i usługi komunikacji interpersonalnej (ust. 2).

W § 3 projektowane rozporządzenie określa definicje poszczególnych wskaźników, zgodnie z normami ETSI.

Paragraf 4 projektowanego rozporządzenia opisuje metody pomiaru jakości poszczególnych usług opisane zgodnie z normami ETSI.

Natomiast w § 5 projektowanego rozporządzenia określony został sposób publikowania informacji o jakości usług poprzez podanie tych danych na stronie internetowej przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej, jak również termin publikacji oraz forma przekazania tych danych.

Projektowane rozporządzenie nie podlega procedurze notyfikacji w rozumieniu przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039 i z 2004 r. poz. 597).

Nie zachodzi również konieczność przedstawienia projektu rozporządzenia właściwym organom i instytucjom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu.

Przedmiotowy projekt jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Projektowane rozporządzenie nie będzie mieć wpływu na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na sytuację ekonomiczną i społeczną rodziny, a także osób niepełnosprawnych oraz osób starszych.

W celu wykonania obowiązku wynikającego z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingskiej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) projekt rozporządzenia zostanie zamieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji, w serwisie „Rządowy Proces Legislacyjny” oraz w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw informatyzacji.

<p>Nazwa projektu Rozporządzenie Ministra Cyfryzacji w sprawie określenia wskaźników dotyczących jakości poszczególnych usług, metody pomiaru jakości usług oraz zakresu informacji, formy i sposobu ich publikowania</p> <p>Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Kancelaria Prezesa Rady Ministrów</p> <p>Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Janusz Cieszyński – Sekretarz Stanu w Kancelarii Prezesa Rady Ministrów</p> <p>Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu Katarzyna Popławska – Starszy Specjalista w Departamencie Telekomunikacji, adres email: katarzyna.poplawska@mc.gov.pl</p>	<p>Data sporządzenia</p> <p>Źródło: Upoważnienie ustawowe: art. 310 ust. 4 ustawy z dnia r. – Prawo komunikacji elektronicznej</p> <p>Nr w Wykazie prac legislacyjnych Ministra Cyfryzacji: MC</p>
---	---

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Konieczność wydania nowego rozporządzenia wynika z zastąpienia ustawy Prawo telekomunikacyjne nową ustawą regulującą rynek komunikacji elektronicznej w Polsce – ustawą Prawo komunikacji elektronicznej. Jednocześnie bezpośrednia fakultatywna transpozycja wynika z art. Art. 104 Dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1972 z dnia 11 grudnia 2018 r. ustanawiającej Europejski kodeks łączności elektronicznej. Przedmiotowy projekt rozporządzenia ma za zadanie wskazać wytyczne wyszczególniające wskaźniki dotyczące jakości usługi dostępu do internetu lub usługi komunikacji interpersonalnej, metody pomiaru jakości usług, zakres, formę oraz sposób publikowania informacji o jakości usług.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Rozporządzenie określać będzie w szczególności: wytyczne wyszczególniające wskaźniki dotyczące jakości usługi dostępu do internetu lub usługi komunikacji interpersonalnej, metody pomiaru jakości usług, zakres, formę oraz sposób publikowania informacji o jakości usług. Projektowane regulacje mogą przyczynić się do wiarygodnych, przyjaznych i aktualnych informacji dla użytkownika końcowego na temat jakości usługi dostępu do internetu lub usługi komunikacji interpersonalnej.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Nie dotyczy.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej			Prezes UKE będzie prowadził sprawdzające informacje w niniejszym zakresie
Przedsiębiorcy telekomunikacyjni	4126	Rejestr przedsiębiorców telekomunikacyjnych	Projekt rozporządzenia reguluje wytyczne wyszczególniające wskaźniki dotyczące jakości usługi dostępu do internetu lub usługi komunikacji

			interpersonalnej, metody pomiaru jakości usług, zakres, formę oraz sposób publikowania informacji o jakości usług. Uregulowanie tej kwestii w rozporządzeniu zapewni większą przejrzystość jakościową usług dla użytkowników końcowych.
Konsumenci korzystający z usług komunikacji elektronicznej	-	Brak danych	Projekt rozporządzenia reguluje wytyczne wyszczególniające wskaźniki dotyczące jakości usługi dostępu do internetu lub usługi komunikacji interpersonalnej, metody pomiaru jakości usług, zakres, formę oraz sposób publikowania informacji o jakości usług. Uregulowanie tej kwestii w rozporządzeniu zapewni większą przejrzystość jakościową usług dla użytkowników końcowych.

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

W ramach konsultacji i opiniowania projekt otrzymają:

1. Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej;
2. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów;
3. Prezes Urzędu Ochrony Danych Osobowych;
4. Prezes Głównego Urzędu Statystycznego;
5. Rzecznik Małych i Średnich Przedsiębiorców;
6. Polska Izba Informatyki i Telekomunikacji;
7. Krajowa Izba Gospodarcza Elektroniki i Telekomunikacji;
8. Polska Izba Komunikacji Elektronicznej;
9. Krajowa Izba Gospodarcza;
10. Krajowa Izba Komunikacji Ethernetowej;
11. Polska Izba Radiodfuzji Cyfrowej;
12. Polska Izba Handlu;
13. Rada Dialogu Społecznego;
14. Business Centre Club – Związek Pracodawców;

W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z r.)	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw							
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe							
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa							
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw							
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe							
Niemierzalne								
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Projektowane rozporządzenie nie będzie miało wpływu na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na sytuację ekonomiczną i społeczną rodziny, a także osób z niepełnosprawnościami oraz osób starszych.							
8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu								
X nie dotyczy								
Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).					☐ tak ☒ nie ☐ nie dotyczy			
☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:					☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:			
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektronizacji.					☐ tak ☐ nie ☒ nie dotyczy			
Komentarz:								
9. Wpływ na rynek pracy								
Projektowane rozporządzenie nie będzie miało wpływu na rynek pracy.								
10. Wpływ na pozostałe obszary								
☐ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☐ inne:			☐ demografia ☐ mienie państwowe			☐ informatyzacja ☐ zdrowie		
Omówienie wpływu								
11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego								

12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?

Nie dotyczy.

13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)

Brak.

Rozporządzenie

Rady Ministrów

z dnia

w sprawie organizacji i funkcjonowania systemu do wymiany informacji

Na podstawie art. 315 ust. 5 ustawy z dnia r. – Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. poz.) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) organizację i funkcjonowanie systemu, o którym mowa w art. 315 ust. 1 ustawy z dniar. - Prawo komunikacji elektronicznej, zwanej dalej "ustawą";
- 2) sposób wymiany informacji między operatorami lub dostawcami usługi dostępu do internetu.

§ 2. Użyte w rozporządzeniu skróty i definicje oznaczają:

- 1) aplikacja ZUDI – oprogramowanie zapewniające proces wymiany pomiędzy operatorami lub dostawcami usług informacji w zakresie obsługi wniosków o zachowanie ciągłości świadczenia usługi w związku ze zmianą dostawcy usługi dostępu do internetu;
- 2) certyfikat X.509 - certyfikat potwierdzający spełnienie wymagań określonych w zaleceniu X.509 Międzynarodowego Związku Telekomunikacyjnego (ITU) określającym sposób użycia asymetrycznych algorytmów kryptograficznych;
- 3) infrastruktura informatyczna - całość sprzętu serwerowego i sieciowego oraz standardowego oprogramowania, wykorzystywanego przez aplikację ZUDI;
- 4) infrastruktura techniczna – pomieszczenia z serwerami, systemy sygnalizacji włamania i napadu, kontroli dostępu, monitoringu wizyjnego, sygnalizacji pożaru, systemy gaszenia gazem, klimatyzację oraz ochronę przeciwprzepięciową, pomieszczenia obsługi ZUDI, systemy rezerwowego zasilania pomieszczenia dla osób zapewniających całodobową ochronę i bezpieczeństwo budynków, w których znajdują się pomieszczenia z serwerowniami oraz terenów, na których są zlokalizowane te budynki;
- 5) komunikat - komunikat XML w formacie danych XSD, w którym treść jest przekazywana za pomocą znaków zgodnych ze standardem Unicode UTF-8, określonym przez normę ISO/IEC 10646;
- 6) numer MSISDN (Mobile Subscriber Integrated Services Digital Network) – numer przydzielony użytkownikowi końcowemu ruchomej publicznej sieci telekomunikacyjnej;
- 7) VPN (Virtual Private Network) - wirtualna sieć prywatna służąca jako sieć przekazu danych korzystająca z publicznej sieci telekomunikacyjnej, która przez stosowanie protokołów tunelowania i procedur bezpieczeństwa zachowuje poufność danych;
- 8) ZUDI - system, o którym mowa w art. 315 ust. 1 ustawy, funkcjonujący w formie systemu teleinformatycznego „Zmiana Usługi Dostępu do Internetu”.

§ 3. 1. ZUDI jest zbudowany jako dwa kompletne, identyczne, współpracujące ze sobą systemy, umieszczone w oddzielnych lokalizacjach.

2. W zakresie infrastruktury informatycznej oraz infrastruktury technicznej ZUDI zintegrowany jest

z systemem, o którym mowa w art. 331 ust. 3 ustawy Pke.

3. Wymiana pomiędzy operatorami lub dostawcami usług informacji w zakresie obsługi wniosków o zachowanie ciągłości świadczenia usługi w związku ze zmianą dostawcy usługi dostępu do internetu odbywa się z wykorzystaniem komunikatów poprzez system ZUDI.

4. W przypadku, gdy zmiana dostawcy usługi dostępu do internetu odbywać się będzie w ramach ruchomych publicznych sieci telekomunikacyjnych z zachowaniem numeru MSISDN, wymianę pomiędzy operatorami lub dostawcami usług informacji w zakresie obsługi wniosków o zachowanie ciągłości świadczenia usługi dostępu do internetu odbywa się z wykorzystaniem komunikatów poprzez system, o którym mowa w art. 331 ust. 3 ustawy Pke.

§ 4. 1 ZUDI weryfikuje prawidłowość komunikatów przesyłanych pomiędzy operatorami lub dostawcami usług i uwierzytelnia je certyfikatami X.509

2. W przypadku stwierdzenia nieprawidłowości komunikatu, ZUDI wysyła do nadawcy komunikatu informację o rodzaju nieprawidłowości w celu jej usunięcia.

3. Proces wymiany pomiędzy operatorami lub dostawcami usług informacji w zakresie obsługi wniosku o zachowanie ciągłości świadczenia usługi w związku ze zmianą dostawcy usługi dostępu do internetu kończy komunikat o uruchomieniu usługi dostępu do internetu wysłany przez nowego dostawcę usług.

4. Wymiana informacji pomiędzy ZUDI a operatorami i dostawcami usług odbywa się w dni robocze w godzinach 7:00-23:00.

§ 5. 1. Operator lub dostawca usługi podłączony do systemu, o którym mowa w art. 331 ust. 3 ustawy Pke, przekazuje komunikaty wykorzystując dotychczasowe połączenia sieciowe funkcjonujące w ramach tego systemu.

2. Operator lub dostawca usług niepodłączony do systemu, o którym mowa w art. 331 ust. 3 ustawy Pke, przekazuje komunikaty za pośrednictwem sieci internet z wykorzystaniem sieci VPN.

3. Dla operatorów lub dostawców usług posiadający mniej niż 3 000 abonentów usługi dostępu do internetu udostępnia się w systemie ZUDI dedykowany interfejs dostępu.

4. Lokalizacje ZUDI są połączone wydzielonymi łączy Ethernet, z wykorzystaniem techniki VPN. Łączy te są pogrupowane w dwóch grupach po trzy łączy Ethernet, z których żadna z nich w żadnym punkcie trasy nie może mieć punktu wspólnego w zakresie kanalizacji kablowej, medium transmisyjnego oraz innych warstw.

§ 6. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem

Prezes Rady Ministrów

UZASADNIENIE

Projekt rozporządzenia Rady Ministrów w sprawie organizacji i funkcjonowania systemu do wymiany informacji pomiędzy operatorami lub dostawcami usługi dostępu do internetu w zakresie obsługi wniosków o zachowanie ciągłości świadczenia usługi w związku ze zmianą dostawcy usługi dostępu do internetu, stanowi wykonanie upoważnienia zawartego w art. 315 ust. 5 ustawy z dnia r. - Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. poz.), zwanej dalej „ustawą”.

Zgodnie z art. 315 ust. 1. Prezes UKE zapewnia funkcjonowanie systemu teleinformatycznego służącego do wymiany komunikatów pomiędzy operatorami lub dostawcami usługi dostępu do internetu na potrzeby realizacji uprawnienia abonenta do zachowania ciągłości świadczenia usług dostępu do internetu w przypadku zmiany dostawcy tej usługi.

Na podstawie art. 315 ust. 5. Rada Ministrów powinna określić, w drodze rozporządzenia, organizację i funkcjonowanie systemu teleinformatycznego oraz sposób wymiany informacji pomiędzy operatorami lub dostawcami usługi dostępu do internetu w zakresie obsługi wniosków o zachowanie ciągłości świadczenia usługi w związku ze zmianą dostawcy usługi dostępu do internetu, biorąc pod uwagę sprawność działania systemu, a także potrzebę wspierania obsługi zmiany dostawcy usługi dostępu do internetu i zapewnienie ciągłości świadczenia przez przedsiębiorcę telekomunikacyjnego usług telekomunikacyjnych, dostarczania sieci telekomunikacyjnych lub świadczenia powiązanych usług, a także ograniczenia w korzystaniu przez operatorów i dostawców usługi dostępu do internetu z interfejsu, o którym mowa w art. 315 ust. 4.

Zgodnie z art. 105 ustawy z dnia r. - Przepisy wprowadzające ustawę – Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. poz.), przepisu art. 312 ust. 10 ustawy, który stanowi że wymiana informacji pomiędzy operatorami lub dostawcami usługi dostępu do internetu w zakresie realizacji uprawnienia, o którym mowa w art. 312 ust. 1, odbywa się drogą elektroniczną za pośrednictwem systemu, o którym mowa w art. 315, nie stosuje się przed upływem 3 miesięcy od dnia ogłoszenia przez Prezesa UKE informacji o uruchomieniu funkcjonalności systemu, o którym mowa w art. 315 ustawy, o której mowa w art. 1.

Do czasu uruchomienia systemu Prezes UKE zobowiązany został do określenia i przedstawienia przedsiębiorcom telekomunikacyjnym sposobu i trybu wymiany komunikatów pomiędzy operatorami lub dostawcami usług.

Główną funkcjonalności systemu będzie wymiana informacji pomiędzy operatorami lub dostawcami usługi dostępu do internetu w zakresie obsługi wniosków o zachowanie ciągłości świadczenia usługi w związku ze zmianą dostawcy usługi dostępu do internetu

W celu wypełnienia zapisów art. 315 ust. 4 ustawy, wykorzystane zostaną dotychczasowe łącza oraz podłączenia sieciowe przedsiębiorców telekomunikacyjnych wykorzystywane w ramach systemu PLI CBD służącego do obsługi wniosków w zakresie przenoszenia numerów. Dla podmiotów niepodłączonych do systemu PLI CBD zaplanowane zostały podłączenia do systemu za pośrednictwem sieci internet oraz dedykowanego interfejsu dostępu.

Rozporządzenie wejdzie w życie po upływie 14 dni.

Projektowane rozporządzenie nie podlega procedurze notyfikacji w rozumieniu przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039 i z 2004 r. poz. 597).

Nie zachodzi również konieczność przedstawienia projektu rozporządzenia właściwym organom i instytucjom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu.

Przedmiotowy projekt nie jest sprzeczny z prawem Unii Europejskiej.

Projektowane rozporządzenie nie będzie mieć wpływu na sytuację ekonomiczną i społeczną rodziny, osób niepełnosprawnych oraz osób starszych.

W celu wykonania obowiązku wynikającego z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) projekt rozporządzenia zostanie zamieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji, w serwisie „Rządowy Proces Legislacyjny” oraz w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw informatyzacji.

<p>Nazwa projektu</p> <p>Rozporządzenie Rady Ministrów w sprawie organizacji i funkcjonowania systemu do wymiany informacji</p> <p>Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu</p> <p>Janusz Cieszyński - Sekretarz Stanu KPRM</p> <p>Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu</p> <p>Marek Nikonowicz - Wydział Usług Komunikacji Elektronicznej w Departamencie Telekomunikacji w Ministerstwie Cyfryzacji</p> <p>marek.nikonowicz@mc.gov.pl</p>	<p>Data sporządzenia</p> <p>.....</p> <p>Źródło:</p> <p>art. 315 ust. 5 ustawy z dnia r. - Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. poz.)</p> <p>Nr w wykazie prac legislacyjnych Rady Ministrów</p>
--	--

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Projekt rozporządzenia określa organizację i funkcjonowanie systemu do wymiany informacji pomiędzy operatorami lub dostawcami usługi dostępu do internetu w zakresie obsługi wniosków o zachowanie ciągłości świadczenia usługi w związku ze zmianą dostawcy usługi dostępu do internetu.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Planowane jest wydanie rozporządzenia wypełniającego zapisy art. 315 ust. 5 ustawy.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Regulacja dotyczy rozwiązań wewnętrznych państwa. Odstąpiono zatem od analizy porównawczej z innymi państwami.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Przedsiębiorcy telekomunikacyjni	Kilka tysięcy	Rejestr przedsiębiorców telekomunikacyjnych	Realizacja uprawnień abonenta do zachowania ciągłości dostępu do internetu

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) projektowane rozporządzenie zostanie zamieszczone w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji, w serwisie „Rządowy Proces Legislacyjny” oraz w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej urzędu obsługującego Ministra Cyfryzacji.

Projekt będzie poddany uzgodnieniom, opiniowaniu i konsultacjom publicznym

W ramach konsultacji i opiniowania projekt otrzymają:

1. Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej;
2. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów;
3. Prezes Urzędu Ochrony Danych Osobowych;
4. Prezes Głównego Urzędu Statystycznego;
5. Rzecznik Małych i Średnich Przedsiębiorców;
6. Polska Izba Informatyki i Telekomunikacji;
7. Krajowa Izba Gospodarcza Elektroniki i Telekomunikacji;

pozostałe jednostki (oddzielnie)	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Źródła finansowania	-											
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Na realizację projektu przewidziano w OSR ustawy kwotę 15 mln zł											
7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe												
Skutki												
Czas w latach od wejścia w życie zmian	0	1	2	3	5	10	Łącznie (0-10)					
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z ... r.)	duże przedsiębiorstwa	-	-	-	-	-	-	-				
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	-	-	-	-	-	-	-				
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	-	-	-	-	-	-	-				
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa	-										
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	-										
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	-										
Niemierzalne												
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń												
8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu												
☒ nie dotyczy												
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektroniczności.						☐ tak ☐ nie ☒ nie dotyczy						
☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne: -						☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne: -						

Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektronizacji.	☐ tak ☐ nie ☒ nie dotyczy	
Komentarz:		
9. Wpływ na rynek pracy		
Projektowane rozporządzenie nie będzie miało wpływu na rynek pracy.		
10. Wpływ na pozostałe obszary		
☐ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☐ inne:	☐ demografia ☐ mienie państwowe	☐ informatyzacja ☐ zdrowie
Omówienie wpływu		
11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego		
Rozporządzenie wejdzie w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.		
12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?		
Nie dotyczy.		
13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)		
Brak załączników.		

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA CYFRYZACJI¹⁾

z dnia

w sprawie korzystania z uprawnień w publicznych sieciach telekomunikacyjnych

Na podstawie art. 324 ust. 6 ustawy z dnia ... r. - Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. poz. ...) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1

Przepisy ogólne

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) szczegółowy zakres informacji wymaganych dla wniosków o realizację uprawnień, o których mowa w art. 312 i art. 317–319 ustawy z dnia – Prawo komunikacji elektronicznej, zwanej dalej „ustawą”;
- 2) tryb procedowania wniosków, o których mowa w pkt 1;
- 3) szczegółowe warunki realizacji uprawnienia, o którym mowa w art. 322 ustawy.

Rozdział 2

Zachowanie ciągłości świadczenia usługi dostępu do internetu w przypadku zmiany dostawcy usługi dostępu do internetu

§ 2. 1. W celu realizacji uprawnienia, o którym mowa w art. 312 ust. 1 ustawy, abonent będący stroną umowy o świadczenie publicznie dostępnych usług komunikacji elektronicznej zawartej w formie pisemnej, elektronicznej lub dokumentowej z dostawcą usługi dostępu do internetu występuje do nowego dostawcy usługi dostępu do internetu, zwanego dalej „nowym dostawcą internetu”, z wnioskiem o zachowanie ciągłości świadczenia usługi dostępu do internetu w przypadku zmiany dostawcy usługi dostępu do internetu.

¹⁾ Minister Cyfryzacji kieruje działem administracji rządowej – informatyzacja, na podstawie § 1 ust. 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 6 października 2020 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Cyfryzacji (Dz. U. poz. 1716).

2. Wniosek zawiera:

- 1) w przypadku abonenta będącego konsumentem:
 - a) imię i nazwisko,
 - b) numer PESEL, jeżeli go posiada albo nazwę, serię i numer dokumentu potwierdzającego tożsamość, a w przypadku cudzoziemca, który nie jest obywatelem państwa członkowskiego albo Konfederacji Szwajcarskiej - numer paszportu lub karty pobytu,
 - c) adres korespondencyjny - w przypadku złożenia wniosku w formie pisemnej;
- 2) w przypadku abonenta niebędącego konsumentem:
 - a) nazwę,
 - b) numer w Krajowym Rejestrze Sądowym, a w przypadku jego braku numer identyfikacji podatkowej (NIP) lub numer w innym właściwym rejestrze,
 - c) siedzibę,
 - d) adres korespondencyjny - w przypadku złożenia wniosku w formie pisemnej;
- 3) firmę lub nazwę dotychczasowego dostawcy usługi dostępu do internetu, zwanego dalej „dotychczasowym dostawcą internetu” oraz nowego dostawcy internetu;
- 4) adres, pod którym będzie świadczona publicznie dostępna usługa dostępu do internetu – jeśli usługa dostępu do internetu ma być świadczona przez nowego dostawcę w stałej lokalizacji;
- 5) wybrany przez abonenta sposób poinformowania go o rozpoczęciu świadczenia usługi za pomocą:
 - a) połączenia głosowego,
 - b) krótkiej wiadomości tekstowej (SMS),
 - c) poczty elektronicznej,
 - d) innego środka komunikacji elektronicznej dostępnego u nowego dostawcy internetu;
- 6) tryb rozwiązania umowy z dotychczasowym dostawcą internetu:
 - a) z zachowaniem okresu wypowiedzenia przewidzianego umową z dotychczasowym dostawcą internetu,
 - b) bez zachowania okresu wypowiedzenia przewidzianego umową z dotychczasowym dostawcą internetu, ze wskazaniem konkretnego terminu zmiany dostawcy,
 - c) na koniec okresu wymaganego do skorzystania z warunków promocyjnych wynikającego z umowy z dotychczasowym dostawcą internetu;
- 7) w przypadku konsumenta będącego stroną umowy, o której mowa w art. 299 ustawy, z dotychczasowym dostawcą internetu określenie przez abonenta:

a) czy wnioskiem o zachowanie ciągłości świadczenia usługi dostępu do internetu w przypadku zmiany dostawcy usługi dostępu do internetu objęte są, poza usługą dostępu do internetu, inne elementy umowy,

b) jaka jest wola abonenta względem pozostałych elementów umowy, innych niż wskazane w lit. a,

c) czy podtrzymuje chęć procedowania wniosku, obejmującego usługę dostępu do internetu wraz z inną usługą komunikacji elektronicznej, w części dotyczącej usługi dostępu do internetu, jeżeli brak jest możliwości realizacji uprawnienia do zachowania ciągłości świadczenia usługi dostępu do internetu w przypadku zmiany dostawcy usługi dostępu do internetu, w odniesieniu do pozostałych elementów umowy.

8) oświadczenie o świadomości konsekwencji finansowych wynikających z wypowiedzenia umowy o świadczenie publicznie dostępnych usług komunikacji elektronicznej z dotychczasowym dostawcą internetu w trybie, o którym mowa w pkt 6 lit. a i b;

9) oświadczenie o udzieleniu nowemu dostawcy internetu pełnomocnictwa do przeprowadzenia czynności związanych ze skorzystaniem z uprawnienia do zachowania ciągłości świadczenia usługi dostępu do internetu oraz pozostałych elementów umowy, o której mowa w art. 299 ustawy w przypadku zmiany dostawcy usługi dostępu do internetu, w szczególności do wypowiedzenia w imieniu abonenta umowy z dotychczasowym dostawcą internetu.

3. Abonent może wskazać we wniosku również identyfikator usługi dostępu do internetu, rozumiany jako numer umowy o świadczenie publicznie dostępnych usług komunikacji elektronicznej lub numer usługi dostępu do internetu, o ile został nadany przez dotychczasowego dostawcę internetu i wskazany w umowie o świadczenie publicznie dostępnych usług komunikacji elektronicznej.

4. W przypadku gdy wniosek nie zawiera informacji wskazanych w ust. 2, nowy dostawca internetu zawiadamia abonenta o konieczności jego niezwłocznego uzupełnienia wraz z pouczeniem, że niezuzupełnienie wniosku spowoduje pozostawienie wniosku bez rozpatrzenia.

5. Termin na rozpatrzenie przez nowego dostawcę internetu wniosku wynosi w przypadku:

1) publicznie dostępnej usługi dostępu do internetu, która nie będzie świadczona w stałej lokalizacji:

a) 6 godzin przypadających w dzień roboczy – gdy wniosek składany jest osobiście w jednostce obsługującej użytkowników nowego dostawcy internetu,

b) 3 dni robocze – gdy wniosek składany jest w sposób inny niż określony w lit. a

- od momentu złożenia wniosku,

2) publicznie dostępnej usługi dostępu do internetu, która będzie świadczona w stałej lokalizacji:

a) 1 dzień roboczy - gdy wniosek składany jest osobiście w jednostce obsługującej użytkowników nowego dostawcy internetu,

b) 5 dni roboczych - gdy wniosek składany jest w sposób inny niż określony w lit. a

- od momentu złożenia wniosku.

6. Nowy dostawca internetu zawiadamia abonenta o pozytywnym rozpatrzeniu wniosku lub o przyczynie odmowy realizacji uprawnienia do zachowania ciągłości świadczenia usługi dostępu do internetu w przypadku zmiany dostawcy usługi dostępu do internetu .

7. Po otrzymaniu informacji o zainicjowaniu procesu realizacji uprawnienia do zachowania ciągłości świadczenia usługi dostępu do internetu w przypadku zmiany dostawcy usługi dostępu do internetu przez nowego dostawcę internetu dotychczasowy dostawca internetu niezwłocznie, lecz nie później niż w ciągu 24 godzin od chwili otrzymania tej informacji, zawiadamia o tym fakcie abonenta przez wysłanie krótkiej wiadomości tekstowej (SMS) lub wykonanie połączenia głosowego na numer wskazany przez abonenta do kontaktu, wskazując dane, o których mowa w:

1) ust. 2 pkt 3 - w przypadku abonenta będącego stroną umowy o świadczenie publicznie dostępnych usług komunikacji elektronicznej z dostawcą usługi zapewniającym dostęp do usługi dostępu do internetu nieświadczonyj w stałej lokalizacji;

2) ust. 2 pkt 3 i 4 - w przypadku abonenta będącego stroną umowy o świadczenie publicznie dostępnych usług komunikacji elektronicznej z dostawcą usługi zapewniającym dostęp do usługi dostępu do internetu świadczonyj w stałej lokalizacji.

8. Obowiązek, o którym mowa w ust. 7 w zakresie wykonania połączenia głosowego, uważa się za zrealizowany, jeżeli dotychczasowy dostawca internetu wykonał co najmniej trzy próby połączenia z abonentem w ciągu 24 godzin od chwili otrzymania informacji o zainicjowaniu procesu realizacji uprawnienia do zachowania ciągłości świadczenia usługi dostępu do internetu w przypadku zmiany dostawcy usługi dostępu do internetu.

9. Oświadczenia składane przez nowego dostawcę internetu w imieniu abonenta uznaje się za doręczone dotychczasowemu dostawcy internetu w momencie wprowadzenia do systemu, o którym mowa w art. 315 ust. 1 ustawy.

§ 3. 1. W przypadku pozytywnego rozpatrzenia wniosku przez nowego dostawcę internetu oraz określenia przez dotychczasowego dostawcę internetu możliwego terminu realizacji uprawnienia do zachowania ciągłości świadczenia usługi dostępu do internetu w przypadku zmiany dostawcy usługi dostępu do internetu, nowy dostawca internetu niezwłocznie zawiera z abonentem umowę o świadczenie publicznie dostępnych usług komunikacji elektronicznej ze wskazaniem terminu rozpoczęcia świadczenia usługi dostępu do internetu.

2. Proces realizacji uprawnienia do zachowania ciągłości świadczenia usługi dostępu do internetu w przypadku zmiany dostawcy usługi dostępu do internetu, która nie będzie świadczona w stałej lokalizacji odbywa się w porze nocnej pomiędzy godziną 0:00 a 6:00.

3. Abonent może zrezygnować z realizacji uprawnienia do zachowania ciągłości świadczenia usługi dostępu do internetu w przypadku zmiany dostawcy usługi dostępu do internetu najpóźniej w terminie 2 dni przed uzgodnionym terminem rozpoczęcia świadczenia usługi dostępu do internetu, składając oświadczenie do dotychczasowego dostawcy internetu lub nowego dostawcy internetu. Dotychczasowy dostawca internetu kontynuuje świadczenie usługi dostępu do internetu na dotychczasowych warunkach.

4. Nowy dostawca internetu informuje abonenta o rozpoczęciu świadczenia usługi w dniu rozpoczęcia świadczenia usługi dostępu do internetu w sposób wskazany we wniosku. Obowiązek poinformowania w sposób, o którym mowa w § 2 ust. 2 pkt 5 lit. a uważa się za zrealizowany, jeżeli nowy dostawca internetu wykonał co najmniej trzy próby połączenia z abonentem w ciągu 24 godzin od chwili rozpoczęcia świadczenia usługi.

§ 4. W przypadku:

- 1) braku technicznej możliwości realizacji uprawnienia do zachowania ciągłości świadczenia usługi dostępu do internetu w przypadku zmiany dostawcy usługi dostępu do internetu, o której mowa w art. 312 ust. 1 ustawy, w szczególności gdy usługa dostępu do internetu ma być świadczona w stałej lokalizacji, a lokalizacja wnioskującego abonenta znajduje się poza obszarem sieci telekomunikacyjnej operatora, do którego zapewnia przyłączenie nowy dostawca internetu;
- 2) uzyskania informacji o zawieszeniu realizacji uprawnienia do zachowania ciągłości świadczenia usługi dostępu do internetu w przypadku zmiany dostawcy usługi dostępu do internetu, o którym mowa w art. 314 ust. 2

- nowy dostawca internetu zawiadamia abonenta o odmowie realizacji uprawnienia do zachowania ciągłości świadczenia usługi dostępu do internetu w przypadku zmiany dostawcy usługi dostępu do internetu wraz z podaniem uzasadnienia.

§ 5. 1. Do abonenta korzystającego z uprawnienia do zachowania ciągłości świadczenia usługi dostępu do internetu w przypadku zmiany dostawcy usługi dostępu do internetu, któremu będzie świadczona przedpłacona usługa dostępu do internetu w ruchomej publicznej sieci telekomunikacyjnej stosuje się odpowiednio przepisy § 2 ust. 1-3, ust. 4 pkt 1, ust. 5, ust. 6 pkt 1, ust. 7-8, § 3 ust. 2, ust. 3-4, § 4 pkt 1.

2. Termin rozpoczęcia, abonentowi, o którym mowa w ust. 1, świadczenia usługi przez nowego dostawcę internetu nie może zostać określony później niż na dzień następujący po dniu pozytywnego rozpatrzenia wniosku.

§ 6. 1. Zawiadomienia, o których mowa w § 2 ust. 3 i 5 oraz § 4 nowy dostawca internetu doręcza abonentowi na trwałym nośniku w postaci odpowiadającej formie, w jakiej złożony został wniosek.

2. Na żądanie abonenta wyrażone w momencie złożenia wniosku nowy dostawca internetu doręcza zawiadomienia, o których mowa w § 2 ust. 3 i 5 oraz § 4, na piśmie na wskazany przez abonenta adres korespondencyjny lub drogą elektroniczną na wskazany przez abonenta adres poczty elektronicznej lub za pomocą innego środka komunikacji elektronicznej, o ile dostawca usługi umożliwia korzystanie z takiego środka.

3. Żądanie abonenta, o którym mowa w ust. 2, określa jednolity sposób doręczania wszystkich zawiadomień, o których mowa w § 2 ust. 3 i 5 oraz § 4.

§ 7. 1. W przypadku gdy abonent będący konsumentem korzysta z uprawnienia do zachowania ciągłości świadczenia usługi dostępu do internetu w przypadku zmiany dostawcy usługi dostępu do internetu również w zakresie innych elementów umowy, o której mowa w art. 299 ustawy, do realizacji uprawnień abonenta stosuje się przepisy tego rozdziału.

2. W przypadku gdy abonent usługi komunikacji głosowej i usługi dostępu do internetu świadczonych w ruchomej publicznej sieci telekomunikacyjnej korzysta jednocześnie z uprawnienia, o którym mowa w art. 312 ust. 1 i uprawnienia, o którym mowa w art. 319 ust. 1 do realizacji uprawnień abonenta stosuje się przepisy rozdziału 5.

Rozdział 3

Zmiana przydzielonego numeru

§ 8. 1. Abonent publicznie dostępnej usługi komunikacji głosowej występuje do dostawcy usługi zapewniającego mu przyłączenie do publicznej sieci telekomunikacyjnej z wnioskiem o zmianę przydzielonego numeru, jeżeli korzystanie z przydzielonego numeru jest dla abonenta uciążliwe.

2. We wniosku abonent wykazuje, że korzystanie z przydzielonego numeru jest uciążliwe, w szczególności opisuje i wyjaśnia, na czym polega uciążliwość. Jeżeli uciążliwość polega na występowaniu uciążliwych połączeń, to abonent podaje ich przybliżone daty i godziny.

3. Wniosek spełniający wymogi określone w ust. 2 podlega rozpatrzeniu i realizacji w terminie 21 dni od dnia jego złożenia, z zastrzeżeniem § 9.

4. Realizacja wniosku polega na przydzieleniu, zamiast dotychczasowego, nowego numeru i jego uruchomieniu.

5. Przed uruchomieniem nowego numeru dostawca usługi, o którym mowa w ust. 1, zawiadamia abonenta o przydzieleniu i o terminie uruchomienia nowego numeru.

6. Zawiadomienie, o którym mowa w ust. 5, doręcza się abonentowi w terminie 14 dni od dnia złożenia wniosku.

§ 9. 1. W przypadku negatywnego rozpatrzenia wniosku dostawca usługi, o którym mowa w § 8 ust. 1, zawiadamia abonenta o odmowie zmiany przydzielonego numeru wraz z podaniem uzasadnienia w terminie 21 dni od dnia złożenia wniosku.

2. Odmowa zmiany przydzielonego numeru z powodu braku możliwości technicznych może być udzielona abonentowi w przypadku wydania przez Prezesa UKE decyzji, o której mowa w art. 323 ust. 2 ustawy, zwanej dalej „decyzją Prezesa UKE”, zawieszającej uprawnienie do zmiany przydzielonego numeru.

3. Jeżeli w dniu złożenia wniosku toczy się albo w okresie 21 dni od dnia złożenia wniosku zostało wszczęte postępowanie w celu wydania decyzji Prezesa UKE w sprawie zawieszenia uprawnienia do zmiany przydzielonego numeru, dostawca usługi, o którym mowa w § 8 ust. 1, niezwłocznie zawiadamia abonenta o powyższej okoliczności.

4. Po otrzymaniu decyzji Prezesa UKE w wyniku postępowania, o którym mowa w ust. 3, dostawca usługi, o którym mowa w § 8 ust. 1, zawiadamia abonenta, w terminie 14 dni od dnia otrzymania tej decyzji, o odmowie zmiany przydzielonego numeru wraz z podaniem uzasadnienia. Zawiadomienie o odmowie określa wynikający z decyzji Prezesa UKE termin realizacji uprawnienia abonenta do zmiany przydzielonego numeru.

5. Jeżeli Prezes UKE w wyniku postępowania, o którym mowa w ust. 3, wyda decyzję odmawiającą zawieszenia uprawnienia do zmiany przydzielonego numeru, wniosek zostaje zrealizowany w terminie 14 dni od dnia doręczenia dostawcy usługi lub operatorowi tej decyzji. Dostawca usługi zawiadamia abonenta w tym terminie o nowym przydzielonym numerze i o terminie jego uruchomienia.

§ 10. 1. Zawiadomienia, o których mowa w § 8 ust. 5 oraz § 9 ust. 1 i 3-5, dostawca usługi, o którym mowa w § 8 ust. 1, doręcza abonentowi na trwałym nośniku w postaci odpowiadającej formie, w jakiej złożony został wniosek.

2. Na żądanie abonenta wyrażone w momencie złożenia wniosku dostawca usługi, o którym mowa w § 8 ust. 1, doręcza zawiadomienia, o których mowa w § 8 ust. 5 oraz § 9 ust. 1 i 3-5, na piśmie na wskazany przez abonenta adres korespondencyjny lub drogą elektroniczną na wskazany przez

abonenta adres poczty elektronicznej lub za pomocą innego środka komunikacji elektronicznej, o ile dostawca usługi umożliwi korzystanie z takiego środka.

3. Żądanie abonenta, o którym mowa w ust. 2, określa jednolity sposób doręczania wszystkich zawiadomień, o których mowa w § 8 ust. 5 oraz § 9 ust. 1 i 3-5.

§ 11. W przypadku zakresów numeracji służących do bezpośredniego połączenia z abonentem sieci wewnętrznej, zwanych dalej „DDI”, zmianie podlega zakres 10 numerów lub wielokrotność takiego zakresu, z zachowaniem ciągłości ostatnich cyfr od 0 do 9.

Rozdział 4

Przeniesienie przydzielonego numeru przy zmianie lokalizacji

§ 12. 1. Abonent stacjonarnej publicznej sieci telekomunikacyjnej w przypadku zmiany miejsca zamieszkania, siedziby lub miejsca wykonywania działalności, zwanych dalej „lokalizacją”, występuje do dostawcy publicznie dostępnej usługi komunikacji głosowej zapewniającego mu przyłączenie do stacjonarnej publicznej sieci telekomunikacyjnej operatora z wnioskiem o przeniesienie przydzielonego numeru do nowej lokalizacji w ramach istniejącej sieci tego samego operatora.

2. Wniosek podlega rozpatrzeniu i realizacji w terminie 21 dni od dnia jego złożenia, z zastrzeżeniem § 13.

3. Realizacja wniosku polega na przeniesieniu przydzielonego numeru do nowej lokalizacji i jego uruchomieniu.

4. Przed uruchomieniem przydzielonego numeru w nowej lokalizacji dostawca usługi, o którym mowa w ust. 1, zawiadamia abonenta o przeniesieniu przydzielonego numeru do nowej lokalizacji i o terminie jego uruchomienia.

5. Zawiadomienie, o którym mowa w ust. 4, doręcza się abonentowi w terminie 14 dni od dnia złożenia wniosku.

§ 13. 1. W przypadku negatywnego rozpatrzenia wniosku dostawca usługi, o którym mowa w § 12 ust. 1, zawiadamia abonenta o odmowie przeniesienia przydzielonego numeru do nowej lokalizacji wraz z podaniem uzasadnienia w terminie 21 dni od dnia złożenia wniosku.

2. Odmowa przeniesienia przydzielonego numeru do nowej lokalizacji może być udzielona abonentowi stacjonarnej publicznej sieci telekomunikacyjnej wyłącznie w przypadku:

- 1) braku możliwości technicznych, stwierdzonego decyzją Prezesa UKE zawieszającą uprawnienia do przeniesienia przydzielonego numeru do innej lokalizacji;
- 2) gdy nowa lokalizacja abonenta znajduje się:

- a) poza obszarem sieci telekomunikacyjnej operatora obsługującego zakończenie sieci abonenta,
- b) na obszarze geograficznym innym niż lokalizacja, w której przydzielono abonentowi numer geograficzny.

3. Jeżeli w dniu złożenia wniosku toczy się albo w okresie 21 dni od dnia złożenia wniosku zostało wszczęte postępowanie w celu wydania decyzji Prezesa UKE w sprawie zawieszenia uprawnienia do przeniesienia przydzielonego numeru do innej lokalizacji, dostawca usługi, o którym mowa w § 12 ust. 1, niezwłocznie zawiadamia abonenta o powyższej okoliczności.

4. Po otrzymaniu decyzji Prezesa UKE w wyniku postępowania, o którym mowa w ust. 3, dostawca usługi, o którym mowa w § 12 ust. 1, zawiadamia abonenta, w terminie 14 dni od dnia otrzymania tej decyzji, o odmowie przeniesienia przydzielonego numeru wraz z podaniem uzasadnienia. Zawiadomienie o odmowie powinno określać wynikający z decyzji Prezesa UKE termin realizacji uprawnienia abonenta do przeniesienia przydzielonego numeru.

5. Jeżeli Prezes UKE w wyniku postępowania, o którym mowa w ust. 3, wyda decyzję odmawiającą zawieszenia uprawnienia do przeniesienia przydzielonego numeru do innej lokalizacji, wniosek zostaje zrealizowany w terminie 14 dni od dnia doręczenia dostawcy usługi lub operatorowi tej decyzji. Dostawca usługi zawiadamia abonenta w tym terminie o nowym przydzielonym numerze i o terminie jego uruchomienia.

§ 14. 1. Zawiadomienia, o których mowa w § 12 ust. 4 oraz § 13 ust. 1 i 3-5, dostawca usługi, o którym mowa w § 12 ust. 1, doręcza abonentowi na trwałym nośniku w postaci odpowiadającej formie, w jakiej złożony został wniosek.

2. Na żądanie abonenta wyrażone w momencie złożenia wniosku, dostawca usługi, o którym mowa w § 12 ust. 1, doręcza zawiadomienia, o których mowa w § 12 ust. 4 oraz § 13 ust. 1 i 3-5, na piśmie na wskazany przez abonenta adres korespondencyjny lub drogą elektroniczną na wskazany przez abonenta adres poczty elektronicznej lub za pomocą innego środka komunikacji elektronicznej, o ile dostawca usługi umożliwi korzystanie z takiego środka.

3. Żądanie abonenta, o którym mowa w ust. 2, określa jednolity sposób doręczania wszystkich zawiadomień, o których mowa w § 12 ust. 4 oraz § 13 ust. 1 i 3-5.

§ 15. W przypadku zakresów numeracji DDI przeniesieniu podlega zakres 10 numerów lub wielokrotność takiego zakresu, z zachowaniem ciągłości ostatnich cyfr od 0 do 9.

Rozdział 5

Przeniesienie przydzielonego numeru przy zmianie dostawcy usługi komunikacji głosowej

§ 16. 1. W celu realizacji uprawnienia, o którym mowa w art. 319 ust. 1 ustawy, abonent będący stroną umowy o świadczenie publicznie dostępnych usług komunikacji elektronicznej, zawartej w formie pisemnej, elektronicznej lub dokumentowej z dostawcą publicznie dostępnej usługi komunikacji głosowej zapewniającym przyłączenie do stacjonarnej lub ruchomej publicznej sieci telekomunikacyjnej występuje do nowego dostawcy publicznie dostępnej usługi komunikacji głosowej, zwanego dalej „nowym dostawcą”, z wnioskiem o przeniesienie przydzielonego numeru.

2. Wniosek zawiera:

- 1) w przypadku abonenta będącego konsumentem:
 - a) imię i nazwisko,
 - b) numer PESEL, jeżeli go posiada albo nazwę, serię i numer dokumentu potwierdzającego tożsamość, a w przypadku cudzoziemca, który nie jest obywatelem państwa członkowskiego albo Konfederacji Szwajcarskiej - numer paszportu lub karty pobytu,
 - c) adres korespondencyjny, w przypadku złożenia wniosku w formie pisemnej;
- 2) w przypadku abonenta niebędącego konsumentem:
 - a) nazwę,
 - b) numer w Krajowym Rejestrze Sądowym, a w przypadku jego braku numer identyfikacji podatkowej (NIP) lub numer w innym właściwym rejestrze,
 - c) siedzibę i adres korespondencyjny - w przypadku złożenia wniosku w formie pisemnej;
- 3) przydzielony numer lub numery telefonów, o przeniesienie których wnioskuje abonent;
- 4) firmę lub nazwę dotychczasowego dostawcy publicznie dostępnej usługi komunikacji głosowej, zwanego dalej „dotychczasowym dostawcą” oraz nowego dostawcy;
- 5) adres, pod który zostanie przeniesiony numer telefonu - w przypadku abonentów będących stroną umowy z dostawcą publicznie dostępnej usługi komunikacji głosowej zapewniającym przyłączenie do stacjonarnej publicznej sieci telekomunikacyjnej;
- 6) wybrany przez abonenta sposób poinformowania go o rozpoczęciu świadczenia usługi za pomocą:
 - a) połączenia głosowego,
 - b) krótkiej wiadomości tekstowej (SMS),
 - c) poczty elektronicznej,
 - d) innego środka komunikacji elektronicznej, dostępnego u nowego dostawcy;
- 7) tryb przeniesienia numeru:

- a) z zachowaniem okresu wypowiedzenia przewidzianego umową z dotychczasowym dostawcą,
 - b) bez zachowania okresu wypowiedzenia przewidzianego umową z dotychczasowym dostawcą, ze wskazaniem konkretnego terminu przeniesienia,
 - c) na koniec okresu wymaganego do skorzystania z warunków promocyjnych wynikającego z umowy z dotychczasowym dostawcą;
- 8) oświadczenie o świadomości konsekwencji finansowych wynikających z wypowiedzenia umowy o świadczenie publicznie dostępnych usług komunikacji elektronicznej z dotychczasowym dostawcą w trybie, o którym mowa w pkt 7 lit. a i b;
- 9) oświadczenie o udzieleniu nowemu dostawcy pełnomocnictwa do przeprowadzenia czynności związanych z przeniesieniem numeru, w szczególności do wypowiedzenia w imieniu abonenta umowy z dotychczasowym dostawcą.

3. W przypadku, gdy wniosek nie zawiera informacji wskazanych w ust. 2, nowy dostawca zawiadamia abonenta o konieczności jego niezwłocznego uzupełnienia wraz z pouczeniem, że nieuzupełnienie wniosku spowoduje pozostawienie wniosku bez rozpatrzenia.

4. Termin na rozpatrzenie przez nowego dostawcę wniosku wynosi odpowiednio w przypadku:

1) abonenta będącego stroną umowy z dostawcą publicznie dostępnej usługi komunikacji głosowej zapewniającym przyłączenie do ruchomej publicznej sieci telekomunikacyjnej:

a) 6 godzin przypadających w dzień roboczy – gdy wniosek składany jest osobiście w jednostce organizacyjnej nowego dostawcy,

b) 3 dni robocze – gdy wniosek składany jest w sposób inny niż określony w lit. a

- od momentu złożenia wniosku,

2) abonenta będącego stroną umowy z dostawcą publicznie dostępnej usługi komunikacji głosowej zapewniającym przyłączenie do stacjonarnej publicznej sieci telekomunikacyjnej:

a) 1 dzień roboczy - gdy wniosek składany jest osobiście w jednostce organizacyjnej nowego dostawcy

b) 5 dni roboczych - gdy wniosek składany jest w sposób inny niż określony w lit. a

- od momentu złożenia wniosku.

5. Po otrzymaniu informacji o zainicjowaniu procesu przeniesienia numeru przez nowego dostawcę dotychczasowy dostawca niezwłocznie, lecz nie później niż w ciągu 24 godzin od chwili otrzymania tej informacji, zawiadamia abonenta o rozpoczęciu procesu przeniesienia numeru przez:

- 1) wysłanie krótkiej wiadomości tekstowej (SMS) na numer podlegający przeniesieniu lub inny numer wskazany przez abonenta do kontaktu, wskazując dane, o których mowa w ust. 2 pkt 4 - w przypadku abonenta będącego stroną umowy z dostawcą publicznie dostępnej usługi komunikacji głosowej zapewniającym przyłączenie do ruchomej publicznej sieci telekomunikacyjnej;
- 2) wykonanie połączenia głosowego na numer podlegający przeniesieniu lub wysłanie krótkiej wiadomości tekstowej (SMS) na numer wskazany przez abonenta do kontaktu, o ile wcześniej go podał, wskazując dane, o których mowa w ust. 2 pkt 3 i 4 - w przypadku abonenta będącego stroną umowy z dostawcą publicznie dostępnej usługi komunikacji głosowej zapewniającym przyłączenie do stacjonarnej publicznej sieci telekomunikacyjnej.

6. Obowiązek, o którym mowa w ust. 5 pkt 2, w zakresie wykonania połączenia głosowego, uważa się za zrealizowany, jeżeli dotychczasowy dostawca wykonał co najmniej trzy próby połączenia z abonentem w ciągu 24 godzin od chwili otrzymania informacji o zainicjowaniu procesu przeniesienia numeru przez nowego dostawcę.

7. Nowy dostawca zawiadamia abonenta o terminie przeniesienia przydzielonego numeru lub o przyczynie odmowy przeniesienia numeru.

8. Oświadczenia składane przez nowego dostawcę w imieniu abonenta uznaje się za doręczone dotychczasowemu dostawcy w momencie wprowadzenia do systemu, o którym mowa w art. 331 ust. 3 ustawy.

§17. 1. W przypadku pozytywnego rozpatrzenia wniosku nowy dostawca niezwłocznie zawiera z abonentem umowę o świadczenie publicznie dostępnych usług komunikacji elektronicznej z przeniesieniem przydzielonego numeru.

2. Przeniesienie numeru, w trybie o którym mowa w § 16 ust. 2 pkt 7 lit b, następuje nie później niż w terminie:

- 1) 1 dnia roboczego - w przypadku abonentów będących stroną umowy z dostawcą publicznie dostępnej usługi komunikacji głosowej zapewniającym przyłączenie do ruchomej publicznej sieci telekomunikacyjnej lub
- 2) 7 dni roboczych - w przypadku abonentów będących stroną umowy z dostawcą publicznie dostępnej usługi komunikacji głosowej zapewniającym przyłączenie do stacjonarnej publicznej sieci telekomunikacyjnej

- od dnia zawarcia umowy, o której mowa w ust. 1, albo w późniejszym terminie w trakcie trwania dotychczasowej umowy, wskazanym przez abonenta.

3. Proces przeniesienia przydzielonego numeru odbywa się w porze nocnej pomiędzy godziną 0:00 a 6:00 - w przypadku abonentów będących stroną umowy z dostawcą publicznie dostępnej usługi komunikacji głosowej zapewniającym przyłączenie do ruchomej publicznej sieci telekomunikacyjnej.

4. Abonent może zrezygnować z przeniesienia przydzielonego numeru najpóźniej w terminie 2 dni przed planowaną datą przeniesienia numeru, składając oświadczenie do dotychczasowego dostawcy lub nowego dostawcy.

5. Nowy dostawca informuje abonenta o rozpoczęciu świadczenia usługi w dniu przeniesienia przydzielonego numeru w sposób wskazany we wniosku. Obowiązek poinformowania w sposób, o którym mowa w § 16 ust. 2 pkt 6 lit. a uważa się za zrealizowany, jeżeli nowy dostawca wykonał co najmniej trzy próby połączenia z abonentem w ciągu 24 godzin od chwili rozpoczęcia świadczenia usługi.

§ 18. W przypadku:

- 1) uzyskania informacji o zawieszeniu realizacji uprawnienia, o którym mowa w art. 323 ust. 2 ustawy;
- 2) gdy lokalizacja wnioskującego abonenta, będącego stroną umowy z dostawcą publicznie dostępnej usługi komunikacji głosowej zapewniającym przyłączenie do stacjonarnej publicznej sieci telekomunikacyjnej, znajduje się:

a) poza obszarem sieci telekomunikacyjnej operatora, do którego zapewnia przyłączenie nowy dostawca,

b) na obszarze geograficznym innym niż lokalizacja, w której przydzielono abonentowi numer geograficzny

- nowy dostawca zawiadamia niezwłocznie abonenta o odmowie przeniesienia przydzielonego numeru wraz z podaniem uzasadnienia.

§ 19. 1. Do abonenta korzystającego z usługi przedpłaconej świadczonej w ruchomej publicznej sieci telekomunikacyjnej stosuje się odpowiednio przepisy § 16 ust. 1-3, ust. 4 pkt 1, ust. 5 pkt 1, ust. 7-8, § 17 ust. 3-5, § 18 pkt 1.

2. Uzgodniony z abonentem, o którym mowa w ust. 1, termin rozpoczęcia świadczenia usług nie może zostać określony na dzień późniejszy niż dzień następujący po dniu pozytywnego rozpatrzenia wniosku.

§ 20. 1. Zawiadomienia, o których mowa w § 16 ust. 3 i 7 oraz § 18, nowy dostawca doręcza abonentowi na trwałym nośniku w postaci odpowiadającej formie, w jakiej złożony został wniosek.

2. Na żądanie abonenta wyrażone w momencie złożenia wniosku nowy dostawca doręcza zawiadomienia, o których mowa w § 16 ust. 3 i 7 oraz § 18 na piśmie na wskazany przez abonenta adres

korespondencyjny lub drogą elektroniczną na wskazany przez abonenta adres poczty elektronicznej lub za pomocą innego środka komunikacji elektronicznej, o ile dostawca usługi umożliwi korzystanie z takiego środka.

3. Żądanie abonenta, o którym mowa w ust. 2, określa jednolity sposób doręczania wszystkich zawiadomień, o których mowa w § 16 ust. 3 i 7 oraz § 18.

§ 21. W przypadku zakresów numeracji DDI przeniesieniu podlega zakres 10 numerów lub wielokrotność takiego zakresu, z zachowaniem ciągłości ostatnich cyfr od 0 do 9.

Rozdział 6

Wybór dostawcy publicznie dostępnej usługi komunikacji głosowej

§ 22. 1. Abonent będący stroną umowy o świadczenie publicznie dostępnych usług komunikacji elektronicznej z dostawcą publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych zapewniającym przyłączenie do stacjonarnej publicznej sieci telekomunikacyjnej operatora o znaczącej pozycji rynkowej na rynku rozpoczynania połączeń w sieci stacjonarnej wybiera dostawcę publicznie dostępnej usługi komunikacji głosowej przez numer dostępu lub preselekcję. 2. Abonent dokonuje wyboru dostawcy publicznie dostępnej usługi komunikacji głosowej przez numer dostępu, przez wybranie podczas inicjowania połączenia ciągu cyfr zawierającego numer dostępu dostawcy usługi, zwany dalej „NDS”, zgodnego ze schematem wybierania określonym w planie numeracji krajowej.

3. Abonent dokonuje wyboru dostawcy publicznie dostępnej usługi komunikacji głosowej przez preselekcję, przez złożenie w formie pisemnej zlecenia kierowania wskazanych rodzajów połączeń do wybranego dostawcy publicznie dostępnej usługi komunikacji głosowej bez konieczności wybierania NDS, zwanego dalej „zleceniem preselekcji”.

4. W przypadku, gdy abonent w celu realizacji danego połączenia nie wybierze ciągu cyfr zgodnego ze schematem wybierania określonym w planie numeracji krajowej, dostawca usługi zapewniający przyłączenie do stacjonarnej publicznej sieci telekomunikacyjnej operatora o znaczącej pozycji rynkowej na rynku rozpoczynania połączeń w sieci stacjonarnej przekazuje informację słowną o braku możliwości realizacji danego połączenia, wraz z podaniem prawidłowego schematu wybierania.

5. Przez NDS i zlecenie preselekcji realizowane są następujące rodzaje połączeń głosowych:

- 1) krajowe obejmujące:
 - a) połączenia miejscowe i strefowe,
 - b) połączenia międzystrefowe,
 - c) połączenia z sieci stacjonarnej do sieci ruchomej,

d) inne połączenia lub usługi wykorzystujące techniki komutacji, z wyjątkiem połączeń do numerów alarmowych;

2) międzynarodowe.

6. W przypadku, gdy abonent w celu realizacji danego połączenia nie wybierze dostawcy publicznie dostępnej usługi komunikacji głosowej przez NDS albo zlecenie preselekcji, połączenie jest realizowane przez dostawcę usługi zapewniającego przyłączenie do stacjonarnej publicznej sieci telekomunikacyjnej operatora o znaczącej pozycji rynkowej na rynku rozpoczynania połączeń w sieci stacjonarnej.

7. Wybór przez abonenta dostawcy publicznie dostępnej usługi komunikacji głosowej przez zlecenie preselekcji nie ogranicza możliwości wyboru dowolnego dostawcy tych usług przez NDS, a także może być w każdym czasie przez abonenta zmieniony lub wycofany.

§ 23. W przypadku, gdy abonent dla realizacji danego połączenia wybierze przez numer dostępu dostawcę publicznie dostępnej usługi komunikacji głosowej, którego NDS:

1) nie jest jeszcze uruchomiony przez operatora o znaczącej pozycji rynkowej na rynku rozpoczynania połączeń w sieci stacjonarnej - operator ten przekazuje informację słowną o braku możliwości realizacji danego rodzaju połączenia głosowego;

2) jest uruchomiony przez operatora o znaczącej pozycji rynkowej na rynku rozpoczynania połączeń w sieci stacjonarnej, ale wybrany dostawca nie realizuje połączeń na danym obszarze geograficznym - operator przekazuje informację słowną o braku możliwości realizacji danego rodzaju połączenia głosowego.

§ 24. 1. Abonent wybiera przez zlecenie preselekcji jednego dostawcę publicznie dostępnej usługi komunikacji głosowej dla połączeń krajowych, z uwzględnieniem przepisu ust. 2 oraz jednego dostawcę publicznie dostępnej usługi komunikacji głosowej dla połączeń międzynarodowych. Abonent może wybrać tego samego dostawcę usługi dla połączeń krajowych i międzynarodowych.

2. Zlecenie preselekcji dotyczące krajowych połączeń głosowych obejmuje wszystkie połączenia głosowe oferowane przez wybranego dostawcę publicznie dostępnej usługi komunikacji głosowej na danym obszarze geograficznym.

3. Abonent składa w formie pisemnej zlecenie preselekcji do dostawcy usług zapewniającego przyłączenie do stacjonarnej publicznej sieci telekomunikacyjnej operatora o znaczącej pozycji rynkowej na rynku rozpoczynania połączeń w sieci stacjonarnej. Zlecenie preselekcji może być doręczone przez dostawcę publicznie dostępnej usługi komunikacji głosowej, na rzecz którego ma być ustanowiona preselekcja.

4. Zlecenie preselekcji podlega rozpatrzeniu i realizacji w terminie 14 dni od dnia jego złożenia do dostawcy usługi zapewniającego przyłączenie do stacjonarnej publicznej sieci telekomunikacyjnej operatora o znaczącej pozycji rynkowej na rynku rozpoczynania połączeń w sieci stacjonarnej, z zastrzeżeniem § 25.

5. Przed zrealizowaniem zlecenia preselekcji dostawca usługi zapewniający przyłączenie do stacjonarnej publicznej sieci telekomunikacyjnej operatora o znaczącej pozycji rynkowej na rynku rozpoczynania połączeń w sieci stacjonarnej zawiadamia w formie pisemnej abonenta oraz wybranego przez abonenta dostawcę usługi o terminie rozpoczęcia kierowania wskazanymi rodzajami połączeń głosowych do wybranego dostawcy publicznie dostępnej usługi komunikacji głosowej.

§ 25. 1. W przypadku negatywnego rozpatrzenia zlecenia preselekcji dostawca usługi zapewniający przyłączenie do stacjonarnej publicznej sieci telekomunikacyjnej operatora o znaczącej pozycji rynkowej na rynku rozpoczynania połączeń w sieci stacjonarnej, w terminie 14 dni od dnia złożenia tego zlecenia, zawiadamia w formie pisemnej:

1) abonenta,

2) wybranego przez abonenta dostawcę publicznie dostępnej usługi komunikacji głosowej

- o odmowie realizacji zlecenia preselekcji wraz z podaniem uzasadnienia.

2. Odmowa realizacji zlecenia preselekcji jest udzielana abonentowi wyłącznie w przypadku:

1) braku możliwości technicznych, stwierdzonego decyzją Prezesa UKE zawieszającą uprawnienia do wyboru dostawcy usługi;

2) braku punktu styku sieci operatora, o którym mowa w § 22 ust. 1, z siecią, w której realizowane są usługi dostawcy wybranego przez abonenta w drodze zlecenia preselekcji.

3. Jeżeli w dniu złożenia zlecenia preselekcji toczy się albo w okresie 14 dni od dnia złożenia tego zlecenia zostało wszczęte postępowanie w celu wydania decyzji Prezesa UKE w sprawie zawieszenia uprawnienia do wyboru dostawcy usługi, dostawca usługi, o którym mowa w § 22 ust. 1, niezwłocznie zawiadamia w formie pisemnej abonenta o powyższej okoliczności.

4. Po otrzymaniu decyzji Prezesa UKE w wyniku postępowania, o którym mowa w ust. 3, dostawca usługi, o którym mowa w § 22 ust. 1, zawiadamia w formie pisemnej abonenta, w terminie 14 dni od dnia otrzymania tej decyzji, o odmowie realizacji zlecenia preselekcji wraz z podaniem uzasadnienia. Zawiadomienie o odmowie powinno określać wynikający z decyzji Prezesa UKE termin realizacji uprawnienia abonenta do wyboru dowolnego dostawcy publicznie dostępnej usługi komunikacji głosowej.

5. Jeżeli Prezes UKE, w wyniku postępowania, o którym mowa w ust. 3, wyda decyzję odmawiającą zawieszenia uprawnienia do wyboru dostawcy usługi, zlecenie preselekcji złożone przez abonenta zostaje zrealizowane w terminie 14 dni od dnia doręczenia dostawcy lub operatorowi tej decyzji. Dostawca usługi zawiadamia abonenta oraz wybranego przez niego dostawcę usługi, w formie pisemnej, w tym terminie o terminie rozpoczęcia kierowania wskazanymi rodzajami połączeń głosowych do tego wybranego dostawcy publicznie dostępnej usługi komunikacji głosowej.

§ 26. 1. Wniosek abonenta o wycofanie zlecenia preselekcji jest realizowany w terminie 14 dni od dnia jego złożenia do dostawcy usługi zapewniającego przyłączenie do stacjonarnej publicznej sieci telekomunikacyjnej operatora o znaczącej pozycji rynkowej na rynku rozpoczynania połączeń w sieci stacjonarnej. Wniosek o wycofanie zlecenia preselekcji może być doręczony przez dostawcę publicznie dostępnej usługi komunikacji głosowej, z usługi którego abonent rezygnuje.

2. Przed realizacją wniosku dostawca usługi zapewniający przyłączenie do stacjonarnej publicznej sieci telekomunikacyjnej operatora o znaczącej pozycji rynkowej na rynku rozpoczynania połączeń w sieci stacjonarnej zawiadamia w formie pisemnej abonenta o terminie realizacji wniosku.

§ 27. 1. W przypadku rozszerzenia zakresu oferowanych krajowych połączeń głosowych wybrany przez zlecenie preselekcji dostawca publicznie dostępnej usługi komunikacji głosowej zawiadamia o tym rozszerzeniu abonenta w formie pisemnej, wraz z podaniem cen usług oraz dostawcę usługi zapewniającego temu abonentowi przyłączenie do stacjonarnej publicznej sieci telekomunikacyjnej operatora o znaczącej pozycji rynkowej na rynku rozpoczynania połączeń w sieci stacjonarnej.

2. Preselekcja dla połączeń głosowych nowo oferowanych przez wybranego przez zlecenie preselekcji dostawcę usługi jest realizowana w terminie 7 dni od daty doręczenia zawiadomienia, chyba że abonent złoży w tym terminie wniosek o wycofanie zlecenia preselekcji do dostawcy usługi zapewniającego temu abonentowi przyłączenie do stacjonarnej publicznej sieci telekomunikacyjnej operatora o znaczącej pozycji rynkowej na rynku rozpoczynania połączeń w sieci stacjonarnej.

§ 28. 1. Na żądanie abonenta wyrażone w momencie złożenia wniosku, dostawca usługi, o którym mowa w § 22 ust. 1, doręcza zawiadomienia, o których mowa w § 24 ust. 5, § 25 ust. 1 pkt 1 i ust. 3-5, § 26 ust. 2 i § 27 ust. 1, wyłącznie drogą elektroniczną na wskazany przez abonenta adres poczty elektronicznej lub za pomocą innego środka komunikacji elektronicznej, o ile dostawca usługi umożliwia korzystanie z takiego środka.

2. Żądanie abonenta, o którym mowa w ust. 1, określa jednolity sposób doręczania wszystkich zawiadomień, o których mowa w § 24 ust. 5, § 25 ust. 1 pkt 1 i ust. 3-5, § 26 ust. 2 i § 27 ust. 1.

3. Jeżeli abonent zażądał przekazania treści zawiadomień, o których mowa w § 24 ust. 5, § 25 ust. 1 pkt 1 i ust. 3-5, § 26 ust. 2 i § 27 ust. 1, telefonicznie, wskazuje jednocześnie inny sposób

zawiadomienia, jaki dostawca usługi, o którym mowa w § 22 ust. 1, będzie mógł zastosować w przypadku, gdyby abonent ten nie odbierał połączenia lub z przyczyn technicznych leżących po jego stronie dostawca usługi nie mógł nawiązać z nim połączenia.

Rozdział 7

Przepis przejściowy i przepisy końcowe

§ 29. Do spraw wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia stosuje się przepisy dotychczasowe.

§ 30. Do czasu ogłoszenia przez Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej informacji o uruchomieniu funkcjonalności systemu, o którym mowa w art. 315 ust. 1 ustawy, nie stosuje się przepisów § 2 ust. 9.

§ 31. Traci moc rozporządzenie.

§ 31. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem²⁾

MINISTR CYFRYZACJI

²⁾ Niniejsze rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem Ministra Cyfryzacji z dnia 11 grudnia 2018 r. w sprawie warunków korzystania z uprawnień w publicznych sieciach telekomunikacyjnych (Dz. U. poz. 2324), które traci moc z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, na podstawie art. 96 pkt 6 ustawy z dnia - Przepisy wprowadzającej ustawę - Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. poz.....).

UZASADNIENIE

Projekt rozporządzenia stanowi realizację delegacji ustawowej zawartej w art. 324 ust. 6 ustawy z dnia ... r. – Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. z ...), zwanej dalej „Pke”, zgodnie z którą minister właściwy do spraw informatyzacji określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe wymagania dla wniosków o realizację uprawnień, o których mowa w art. 312, art. 317-319 i art. 322, oraz sposób składania i procedowania tych wniosków, uwzględniając dostępność usług telekomunikacyjnych, możliwości techniczne publicznych sieci telekomunikacyjnych oraz istniejące zasoby numeracji.

Rozdział 1 wskazuje zakres regulacji projektowanego rozporządzenia. Zgodnie z § 1 projekt rozporządzenia określa warunki korzystania przez abonenta z uprawnień do:

1. zachowania ciągłości świadczenia usługi dostępu do internetu w przypadku zmiany dostawcy usługi dostępu do internetu,
2. zmiany przydzielonego numeru,
2. przeniesienia przydzielonego numeru:
 - a) w ramach istniejącej sieci tego samego operatora,
 - b) do istniejącej sieci innego operatora,
3. wyboru dostawcy publicznie dostępnej usługi komunikacji głosowej, którego usługi są dostępne w połączonych sieciach.

Rozdział 2 reguluje zasady realizacji uprawnienia do zachowania ciągłości świadczenia usługi dostępu do internetu w przypadku zmiany dostawcy usługi dostępu do internetu. Uprawnienie to zostało wprowadzone do ustawy Pke jako implementacja do polskiego porządku prawnego przepisów dyrektywy ustanawiającej Europejski Kodeks Łączności Elektronicznej.

§ 2 ust. 1 wskazuje, że podstawą wszczęcia procesu realizacji uprawnienia abonenta do zachowania ciągłości świadczenia usługi dostępu do internetu w przypadku zmiany dostawcy usługi dostępu do internetu jest wniosek składany przez abonenta do nowego dostawcy usługi. Formę złożenia wniosku określa Pke (forma pisemna, elektroniczna lub dokumentowa), doprecyzowując, że wyboru formy dokonuje abonent spośród form oferowanych przez dostawcę usługi.

Ustęp 2 zawiera niezbędne elementy wniosku o zachowania ciągłości świadczenia usługi dostępu do internetu w przypadku zmiany dostawcy usługi dostępu do internetu. Na wzór procesu przeniesienia numeru przy realizacji uprawnienia do zachowania ciągłości świadczenia usługi dostępu do internetu w przypadku zmiany dostawcy usługi dostępu do internetu abonent udziela nowemu dostawcy pełnomocnictwa do przeprowadzenia

czynności związanych z realizacją uprawnienia, w szczególności do wypowiedzenia w imieniu abonenta umowy z dotychczasowym dostawcą usług.

Ustęp 3 wskazuje dodatkowy, fakultatywny element wniosku - identyfikator usługi dostępu do internetu, rozumiany jako numer umowy o świadczenie publicznie dostępnych usług komunikacji elektronicznej lub numer usługi dostępu do internetu, o ile został nadany przez dotychczasowego dostawcę internetu i wskazany w umowie o świadczenie publicznie dostępnych usług komunikacji elektronicznej. Identyfikator będzie pomocny w przypadku abonenta, który korzysta z wielu usług danego dostawcy. Jednocześnie nie zdecydowano o uwzględnieniu identyfikatora wśród obligatoryjnych elementów wniosku, ponieważ nie każdy abonent jest w stanie podać ten identyfikator. W takiej sytuacji mogłoby dojść do zablokowania realizacji uprawnienia z uwagi na niekompletność wniosku.

Ustęp 4 wskazuje jak dostawca usług powinien postąpić z wnioskiem wymagającym uzupełnienia. Abonent powinien być zawiadomiony o braku niezbędnych elementów wniosku oraz pouczone o konsekwencjach nieuzupełnienia wniosku – tj. pozostawieniu wniosku bez rozpoznania.

W ust. 5 wskazane zostały terminy rozpatrzenia wniosku. Terminy te są zróżnicowane ze względu na rodzaj usługi (świadczona/nieświadczona w stałej lokalizacji) oraz sposób składania wniosku (osobiście/w inny sposób). W przypadku usługi dostępu do internetu, która nie będzie świadczona w stałej lokalizacji terminy te wynoszą 6 godzin przypadających w dzień roboczy – gdy wniosek składany jest osobiście w jednostce oraz 3 dni robocze – gdy wniosek składany jest w sposób inny niż osobiście. W przypadku usługi dostępu do internetu, która będzie świadczona w stałej lokalizacji terminy wynoszą 1 dzień roboczy - gdy wniosek składany jest osobiście w jednostce oraz 5 dni roboczych - gdy wniosek składany jest w sposób inny niż osobiście. Takie rozróżnienie uwzględnia konieczność przesłania wniosku oraz sprawdzenia możliwości technicznych świadczenia usługi w przypadku usługi świadczonej w stałej lokalizacji.

W ust. 6 wskazano obowiązek nowego dostawcy usługi w zakresie zawiadomienia o wyniku rozpatrywania wniosku.

Ustęp 7 przewiduje obowiązek informacyjny realizowany przez dotychczasowego dostawcę usług. Po otrzymaniu informacji o zainicjowaniu procesu realizacji uprawnienia do zachowania ciągłości świadczenia usługi dostępu do internetu w przypadku zmiany dostawcy usługi, dotychczasowy dostawca usług niezwłocznie, lecz nie później niż w ciągu 24 godzin od chwili otrzymania tej informacji, zawiadamia o rozpoczęciu procesu, wskazując firmę lub nazwę dotychczasowego i nowego dostawcy usług oraz adres, pod którym będzie świadczona

usługa dostępu do internetu przez nowego dostawcę - w przypadku abonentów będących stroną umowy z dostawcą usług zapewniającym dostęp do usługi dostępu do internetu świadczonej w stałej lokalizacji oraz firmę lub nazwę dotychczasowego i nowego dostawcy usług - w przypadku abonentów usług ruchomych. Zawiadomienie następuje przez wysłanie wiadomości SMS lub wykonanie połączenia głosowego na numer wskazany przez abonenta do kontaktu. W ust. 8 doprecyzowano, że obowiązek zawiadomienia poprzez wykonanie połączenia głosowego uważa się za zrealizowany, jeżeli dotychczasowy dostawca internetu wykonał co najmniej trzy próby połączenia z abonentem w ciągu 24 godzin od chwili otrzymania informacji o zainicjowaniu procesu realizacji uprawnienia do zachowania ciągłości świadczenia usługi dostępu do internetu w przypadku zmiany dostawcy usługi dostępu do internetu.

Ustęp 9 precyzuje, że oświadczenia składane przez nowego dostawcę internetu w imieniu abonenta uznaje się za doręczone dotychczasowemu dostawcy internetu w momencie wprowadzenia do systemu służącego realizacji uprawnienia do zachowania ciągłości świadczenia usługi dostępu do internetu w przypadku zmiany dostawcy usługi dostępu do internetu, o którym mowa w art. 315 Pke.

W § 3 ust. 1 wskazany został kolejny etap realizacji przez nowego dostawcę uprawnienia do zachowania ciągłości świadczenia usługi dostępu do internetu w przypadku zmiany dostawcy usługi dostępu do internetu, następujący po pozytywnym rozpatrzeniu wniosku. Nowy dostawca internetu niezwłocznie zawiera z abonentem umowę o świadczenie publicznie dostępnych usług komunikacji elektronicznej ze wskazaniem terminu rozpoczęcia świadczenia usługi dostępu do internetu. Termin ten ustalany jest z uwzględnieniem informacji przekazywanych przez dotychczasowego dostawcę, który wskazuje w jakim terminie uprawnienie może być zrealizowane.

W ust. 2 wskazane zostały ramy czasowe, w których proces realizacji uprawnienia do zachowania ciągłości świadczenia usługi dostępu do internetu w przypadku zmiany dostawcy usługi dostępu do internetu w przypadku usługi nieświadczonej w stałej lokalizacji ma być realizowany. Okres między godziną 00:00 a 6:00 jest z punktu widzenia czasem kiedy brak dostępu do usługi nie jest przez abonenta dotkliwie odczuwany.

Ustęp 3 przewiduje możliwość rezygnacji z realizacji uprawnienia do zachowania ciągłości świadczenia usługi dostępu do internetu w przypadku zmiany dostawcy usługi dostępu do internetu. Rezygnacja może nastąpić najpóźniej w terminie 2 dni przed uzgodnionym terminem rozpoczęcia świadczenia usługi dostępu do internetu. W celu rezygnacji abonent

składa oświadczenie do dotychczasowego dostawcy internetu lub nowego dostawcy internetu.

Zgodnie z ust. 4 nowy dostawca ma obowiązek poinformować abonenta o rozpoczęciu świadczenia usługi w dniu rozpoczęcia jej świadczenia. Sposób poinformowania abonenta określa we wniosku. Jeżeli abonent wybrał powiadomienie telefoniczne obowiązek poinformowania uważa się za zrealizowany, jeżeli nowy dostawca internetu wykonał co najmniej trzy próby połączenia z abonentem w ciągu 24 godzin od chwili rozpoczęcia świadczenia usługi.

§ 4 określa przypadki kiedy dostawca usług może odmówić realizacji uprawnienia abonenta. Pierwszy przypadek dotyczy szeroko rozumianej przesłanki braku technicznej możliwości realizacji uprawnienia do zachowania ciągłości świadczenia usługi dostępu do internetu w przypadku zmiany dostawcy usługi dostępu do internetu. W tym zakresie nie wskazano enumeratywnie wszystkich przypadków które mogą być kwalifikowane jako brak technicznej możliwości, jednak wskazano na najbardziej oczywisty przypadek, gdy lokalizacja wnioskującego abonenta znajduje się poza obszarem sieci telekomunikacyjnej operatora, do którego zapewnia przyłączenie nowy dostawca internetu. Drugi przypadek odnosi się do uzyskania informacji o zawieszeniu, w drodze decyzji Prezesa UKE, realizacji uprawnienia do zachowania ciągłości świadczenia usługi dostępu do internetu w przypadku zmiany dostawcy usługi dostępu do internetu.

W § 5 wskazano zakres regulacji, które odnosić się będą do zmiany dostawcy usługi dostępu do internetu świadczonej w sposób przedpłacony.

§ 6 odnosi się do formy doręczania zawiadomień oraz potwierdzeń składanych abonentowi w procesie realizacji uprawnienia abonenta do zachowania ciągłości świadczenia usługi dostępu do internetu w przypadku zmiany dostawcy usługi dostępu do internetu. W tym przypadku przyjęto tę samą zasadę co w przypadku procesu zmiany numeru i zmiany dostawcy usług, zgodnie z którą właściwą jest forma w jakiej złożony został wniosek, chyba że abonent zażąda innej formy.

§ 7 odnosi się do sytuacji, w której abonent korzysta jednocześnie z uprawnienia do zachowania ciągłości świadczenia usługi dostępu do internetu w przypadku zmiany dostawcy usługi dostępu do internetu oraz uprawnienia do przeniesienia numeru. W takim przypadku zastosowanie znajduje procedura dotycząca przenoszenia numeru.

Rozdział 3 dotyczy realizacji uprawnień abonenta do zmiany przydzielonego numeru w przypadku, gdy korzystanie z niego jest dla abonenta uciążliwe.

§ 8 reguluje procedurę złożenia wniosku, niezbędnych jego elementów, terminów rozpatrzenia wniosku i zawiadomienia o zmianie lub odmowie zmiany przydzielonego numeru. Zgodnie z Pke wniosek o zmianę numeru może być złożony w formie pisemnej, elektronicznej i dokumentowej. Termin rozpatrzenia i zrealizowania wniosku tj. termin od dnia złożenia wniosku do dnia uruchomienia nowego numeru wynosi maksymalnie 21 dni. W tym samym terminie abonent powinien zostać poinformowany o negatywnym rozpatrzeniu wniosku i jego przyczynach. Informacja o przydzieleniu nowego numeru i terminie jego uruchomienia powinna być doręczona abonentowi w terminie 14 dni od dnia złożenia wniosku.

W § 9 uregulowano warunki odmowy zmiany przydzielonego numeru w związku ze skorzystaniem przez dostawcę lub operatora z możliwości zawieszenia, w drodze decyzji Prezesa UKE, realizacji uprawnienia do zmiany przydzielonego numeru z powodu braku możliwości technicznych, o której mowa w art. 323 ust. 2 ustawy.

W § 10 wskazano zbiorczo formę doręczania zawiadomień w ramach postępowania o zmianę przydzielonego numeru tj. zawiadomienia o przydzieleniu i terminie uruchomienia nowego numeru, zawiadomienia o odmowie zmiany przydzielonego numeru oraz zawiadomień doręczanych w postępowaniu w przedmiocie zawieszenia uprawnienia do przeniesienia przydzielonego numeru. Zawiadomienia mają być doręczane abonentowi na trwałym nośniku (zgodnie z definicją trwałego nośnika wynikającą z ustawy o prawach konsumenta), a ich forma odpowiadać ma formie złożenia wniosku. Wyjątkiem od powyższej zasady będzie sytuacja kiedy abonent wyraźnie zażąda, aby zawiadomienia doręczane były w innej formie. Na żądanie abonenta wyrażone w momencie składania wniosku dostawca usług doręcza ww. zawiadomienia na piśmie na wskazany adres korespondencyjny lub drogą elektroniczną na wskazany przez abonenta adres poczty elektronicznej lub za pomocą podobnego środka porozumiewania się na odległość, o ile dostawca umożliwi korzystanie z takiego środka. Żądanie abonenta powinno wskazywać jednolity sposób doręczania wszystkich zawiadomień.

W § 11 wskazano zasady zmiany numerów służących do bezpośredniego połączenia z abonentem sieci wewnętrznej tj. zakres numerów podlegający zmianie oraz wymóg zachowania ciągłości ostatnich cyfr numeru.

Rozdział 4 dotyczy realizacji uprawnienia abonenta stacjonarnej publicznej sieci telekomunikacyjnej do przeniesienia przydzielonego numeru przy zmianie lokalizacji.

W § 12 uregulowana została kwestia składania wniosku, terminu rozpatrzenia wniosku, zawiadomienia o przeniesieniu numeru do nowej lokalizacji oraz terminu jego uruchomienia.

W tym zakresie wprowadzono rozwiązania tożsame ze wskazanymi w Rozdziale 3 projektowanego rozporządzenia.

§ 13 reguluje przyczyny i warunki odmowy przeniesienia przydzielonego numeru oraz postępowanie w przypadku skorzystania przez dostawcę usług lub operatora z możliwości zawieszenia, na mocy decyzji Prezesa UKE, realizacji uprawnienia abonenta do przeniesienia przydzielonego numeru. Przyczyny odmowy przeniesienia numeru zostały wskazane enumeratywnie i dotyczą dwóch sytuacji: braku możliwości technicznych przeniesienia numeru stwierdzonego decyzją Prezesa UKE w przedmiocie zawieszenia uprawnienia do przeniesienia numeru przy zmianie lokalizacji oraz braku możliwości wynikającego z nowej lokalizacji abonenta, która znajduje się poza obszarem sieci operatora lub na obszarze innym niż lokalizacja, w której przydzielono abonentowi numer.

§ 14 odnosi się w sposób zbiorczy do formy doręczania zawiadomień w ramach postępowania o przeniesienie przydzielonego numeru przy zmianie lokalizacji tj. zawiadomienia o przeniesieniu przydzielonego numeru i terminie jego uruchomienia, zawiadomienia o odmowie przeniesienia przydzielonego numeru oraz zawiadomień doręczanych w postępowaniu w przedmiocie zawieszenia uprawnienia do przeniesienia przydzielonego numeru. W zakresie formy zawiadomień wprowadzono rozwiązania tożsame ze wskazanymi w Rozdziale 2 projektowanego rozporządzenia.

W § 15 wskazano zasady przeniesienia numerów służących do bezpośredniego połączenia z abonentem sieci wewnętrznej tj. zakres numerów podlegający przeniesieniu oraz wymóg zachowania ciągłości ostatnich cyfr numeru.

Rozdział 5 dotyczy realizacji uprawnienia abonenta do przeniesienia przydzielonego numeru przy zmianie dostawcy usługi komunikacji głosowej.

§ 16 ust. 2 określa enumeratywnie niezbędne elementy wniosku o przeniesienie numeru. Ustęp 3 wskazuje jak dostawca usług powinien postąpić z wnioskiem wymagającym uzupełnienia. Abonent powinien być zawiadomiony o braku niezbędnych elementów wniosku oraz pouczony o konsekwencjach nieuzupełnienia wniosku – tj. pozostawieniu wniosku bez rozpoznania.

W ust. 4 wskazane zostały terminy rozpatrzenia wniosku. Terminy te są zróżnicowane ze względu na rodzaj usługi (świadczona w sieci ruchomej/stacjonarnej) oraz sposób składania wniosku (osobiście/w inny sposób). W przypadku usługi świadczonej w sieci ruchomej terminy te wynoszą 6 godzin przypadających w dzień roboczy – gdy wniosek składany jest osobiście w jednostce oraz 3 dni robocze – gdy wniosek składany jest w sposób inny niż osobiście. W przypadku usługi świadczonej w sieci stacjonarnej terminy wynoszą 1

dzień roboczy - gdy wniosek składany jest osobiście w jednostce oraz 5 dni roboczych - gdy wniosek składany jest w sposób inny niż osobiście. Takie rozróżnienie uwzględnia konieczność przesłania wniosku oraz sprawdzenia możliwości technicznych świadczenia usługi w przypadku usługi świadczonej w stałej lokalizacji.

Ustęp 5 przewiduje obowiązek informacyjny realizowany przez dotychczasowego dostawcę usług. Po otrzymaniu informacji o zainicjowaniu procesu przeniesienia numeru przez nowego dostawcę, dotychczasowy dostawca usług niezwłocznie, lecz nie później niż w ciągu 24 godzin od chwili otrzymania tej informacji, zawiadamia o rozpoczęciu procesu przeniesienia numeru, wskazując numer, który ma zostać przeniesiony oraz firmę lub nazwę dotychczasowego i nowego dostawcy usług w przypadku abonentów usług stacjonarnych oraz firmę lub nazwę dotychczasowego i nowego dostawcy usług, w przypadku abonentów usług ruchomych. W przypadku abonenta sieci ruchomej informacja przekazywana jest poprzez wysłanie wiadomości SMS, w przypadku abonenta sieci stacjonarnej poprzez wykonanie połączenia głosowego lub wysłanie wiadomości SMS na numer kontaktowy podany przez abonenta. W ust. 6 doprecyzowano, że obowiązek zawiadomienia w przypadku połączenia głosowego uważa się za zrealizowany, jeżeli dotychczasowy dostawca usług wykonał co najmniej trzy próby połączenia z abonentem w ciągu 24 godzin od chwili otrzymania informacji o zainicjowaniu procesu przeniesienia. W przypadku wszczęcia procesu przeniesienia numeru wbrew woli abonenta, jak najszybsze powzięcie informacji na ten temat pozwala na rezygnację z procesu na wczesnym etapie i uniknięcie konsekwencji finansowych wynikających ze zmiany dostawcy usług.

Zgodnie z ust. 7 nowy dostawca zawiadamia abonenta o terminie przeniesienia przydzielonego numeru lub o przyczynie odmowy przeniesienia numeru.

Zgodnie z §17 w przypadku pozytywnego rozpatrzenia wniosku, nowy dostawca niezwłocznie zawiera z abonentem umowę z przeniesieniem przydzielonego numeru, która wskazuje termin rozpoczęcia świadczenia usług przez nowego dostawcę. W ustępie 2 wskazano ramy czasowe dla wyznaczania terminu przeniesienia numeru w przypadku, gdy abonent decyduje się rozwiązać dotychczasową umowę bez zachowania terminu wypowiedzenia. W takiej sytuacji przeniesienie numeru następuje nie później niż w terminie 1 dnia roboczego - w przypadku abonentów będących stroną umowy z dostawcą publicznie dostępnej usługi komunikacji głosowej zapewniającym przyłączenie do ruchomej publicznej sieci telekomunikacyjnej lub 7 dni roboczych - w przypadku abonentów będących stroną umowy z dostawcą publicznie dostępnej usługi komunikacji głosowej zapewniającym przyłączenie do stacjonarnej

publicznej sieci telekomunikacyjnej, od dnia zawarcia umowy albo w późniejszym terminie w trakcie trwania dotychczasowej umowy, wskazanym przez abonenta. Opisana sytuacja stanowi wyjątek od ogólnej zasady, że przeniesienie numeru następuje z dniem rozwiązania dotychczasowej umowy.

W ust. 3 wskazane zostały ramy czasowe, w których proces realizacji uprawnienia do przeniesienia numeru w przypadku usługi świadczonej w sieci ruchomej ma być realizowany. Okres między godziną 00:00 a 6:00 jest z punktu widzenia czasem kiedy brak dostępu do usługi nie jest dotkliwie odczuwany.

Ustęp 4 reguluje kwestię rezygnacji z przeniesienia numeru. Abonent w celu rezygnacji z przeniesienia numeru może złożyć oświadczenie o rezygnacji do dotychczasowego lub nowego dostawcy usług. Aby oświadczenia abonenta mogły wywołać zamierzony efekt w postaci przerwania procesu przeniesienia numeru powinny być doręczone dotychczasowemu lub nowemu dostawcy usług nie później niż 2 dni przed planowanym terminem przeniesienia numeru. Możliwość zwrócenia się do dotychczasowego dostawcy usług ma szczególne znaczenie w sytuacji, gdy abonent rezygnuje z przeniesienia numeru powziąwszy informację o przeniesieniu numeru wbrew jego woli np. w przypadku wprowadzenia go w błąd przez nieuczciwego dostawcę usług.

W ust. 16 określono domniemanie dotyczące terminu doręczenia dotychczasowemu dostawcy usług oświadczeń woli składanych w imieniu abonenta przez nowego dostawcę usług. Za moment doręczenia uznano moment wprowadzenia oświadczenia do systemu PLI CBD.

W § 18 uregulowano kwestię odmowy przeniesienia przydzielonego numeru w związku z zawieszeniem realizacji uprawnienia do przeniesienia numeru. W takim przypadku nowy dostawca niezwłocznie zawiadamia abonenta o odmowie przeniesienia numeru wraz z podaniem uzasadnienia. Drugi przypadek odmowy przeniesienia numeru dotyczy sytuacji, gdy lokalizacja abonenta będącego stroną umowy z dostawcą usług zapewniającym przyłączenie do sieci stacjonarnej nie pozwala na realizację uprawnienia do przeniesienia numeru. W takim przypadku nowy dostawca niezwłocznie zawiadamia abonenta o odmowie przeniesienia numeru wraz z podaniem uzasadnienia.

Kwestia przeniesienia numeru przy zmianie dostawcy usług przez abonenta usługi przedpłaconej została uregulowana poprzez odwołanie do poszczególnych przepisów, które będą stosowane odpowiednio (§ 19).

§ 20 odnosi się do formy doręczania zawiadomień oraz potwierdzeń składanych abonentowi w procesie realizacji uprawnienia abonenta do przeniesienia numeru. W tym przypadku właściwą jest forma w jakiej złożony został wniosek, chyba że abonent zażąda innej formy.

W § 21 wskazano zasady przeniesienia numerów służących do bezpośredniego połączenia z abonentem sieci wewnętrznej tj. zakres numerów podlegający przeniesieniu oraz wymóg zachowania ciągłości ostatnich cyfr numeru.

Rozdział 6 dotyczy warunków skorzystania przez abonenta będącego stroną umowy z dostawcą usług zapewniającym przyłączenie do stacjonarnej publicznej sieci telekomunikacyjnej operatora o znaczącej pozycji rynkowej na rynku rozpoczynania połączeń w sieci stacjonarnej z uprawnienia do wyboru dostawcy publicznie dostępnych usług.

Projektowane przepisy przewidują dwa sposoby wyboru dostawcy: przez numer dostępu NDS wybierany podczas inicjowania połączenia lub przez preselekcję, czyli złożenie zlecenia kierowania połączeń do wybranego dostawcy usług (§ 22 ust. 2-3). Rodzaje połączeń, które mogą być realizowane przez NDS i zlecenie preselekcji zostały wskazane enumeratywnie (§ 22 ust. 5). Jednocześnie wskazano, że możliwy jest wybór różnych dostawców usług dla połączeń krajowych i międzynarodowych (§ 23 ust. 1). Brak skorzystania z możliwości wyboru dostawcy usług skutkuje realizacją połączenia przez dostawcę usług zapewniającego przyłączenie do sieci operatora o znaczącej pozycji rynkowej. W celu zachowania konkurencji na rynku i możliwości wyboru przez abonenta przepisy zastrzegają, że zlecenie preselekcji nie ogranicza możliwości wyboru dostawcy przez NDS, a abonent zachowuje prawo do zmiany lub wycofania preselekcji (§ 22 ust. 7).

Zlecenie preselekcji może być złożone bezpośrednio do dostawcy usług zapewniającego przyłączenie do stacjonarnej publicznej sieci telekomunikacyjnej operatora o znaczącej pozycji rynkowej lub za pośrednictwem dostawcy usług, na rzecz którego ma być ustanowiona preselekcja (§ 24). Przepisy określają maksymalny termin rozpatrzenia i zrealizowania zlecenia preselekcji oraz wycofania preselekcji, a także obowiązki informacyjne względem abonenta oraz wybranego dostawcy usług (§ 24 ust. 4). Osobno uregulowane zostały podstawy odmowy realizacji zlecenia preselekcji oraz postępowanie w przedmiocie zawieszenia, w drodze decyzji Prezesa UKE, uprawnienia do wyboru dostawcy usług (§ 25).

Rozdział 7 zawiera przepisy przejściowe i końcowe. Do spraw wszczętych i niezakończonych przed wejściem w życie projektu zastosowanie będą miały przepisy dotychczasowe. Do czasu ogłoszenia przez Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej informacji o uruchomieniu funkcjonalności systemu, o którym mowa w art. 315 ust. 1 ustawy, nie stosuje się przepisów § 2 ust. 9.

Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ... r.

Projekt rozporządzenia zgodnie z art. 7 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingskiej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) został udostępniony w Biuletynie

Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny. Żaden z podmiotów nie zgłosił zainteresowania pracami nad projektem.

Projektowane przepisy zostały przeanalizowane pod kątem wpływu na małe i średnie przedsiębiorstwa. Regulacje zawarte w projekcie będą miały pozytywny wpływ na funkcjonowanie przedsiębiorstw ze względu na odformalizowanie i uproszczenie procesu zmiany lub przeniesienia numeru. Jednocześnie usprawnienie procesów i czynności związanych z obsługą składanych przez abonentów wniosków pozwoli przedsiębiorcom telekomunikacyjnym na optymalizację kosztów działalności.

Projektowane rozporządzenie nie podlega procedurze notyfikacji w rozumieniu przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039 oraz z 2004 r. poz. 597).

Stosownie do postanowień art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingskiej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248), projekt został udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej. Ponadto zgodnie z § 52 ust. 1 uchwały Nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2016 r. poz. 1006 i 1024 oraz z 2018 r. poz. 114), został udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji, w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny.

Projekt nie jest objęty prawem Unii Europejskiej. Projekt rozporządzenia nie wymaga przedstawienia właściwym instytucjom i organom Unii Europejskiej lub Europejskiemu Bankowi Centralnemu celem uzyskania opinii, dokonania konsultacji albo uzgodnienia.

<p>Nazwa projektu Rozporządzenie Ministra Cyfryzacji w sprawie korzystania z uprawnień w publicznych sieciach telekomunikacyjnych</p> <p>Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Kancelaria Prezesa Rady Ministrów</p> <p>Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Janusz Cieszyński – Sekretarz Stanu w Kancelarii Prezesa Rady Ministrów</p> <p>Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu Artur Potocki – Starszy Specjalista w Departamencie Telekomunikacji e-mail: artur.potocki@mc.gov.pl</p>	<p>Data sporządzenia 19.07.2022 r.</p> <p>Źródło: Upoważnienie ustawowe: art. 324 ust. 6 ustawy z dnia r. – Prawo komunikacji elektronicznej</p> <p>Nr w Wykazie prac legislacyjnych Ministra Cyfryzacji: MC</p>
---	---

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Konieczność wydania nowego rozporządzenia wynika z zastąpienia ustawy Prawo telekomunikacyjne nową ustawą regulującą rynek komunikacji elektronicznej w Polsce – ustawą Prawo komunikacji elektronicznej (Pke).

Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 73 ustawy Prawo telekomunikacyjne zachowują moc do czasu wydania nowego rozporządzenia, nie dłużej jednak niż przez 24 miesiące od wejścia w życie Pke.

Przepisy rozporządzenia dotyczą uprawnień do: zachowania ciągłości świadczenia usługi dostępu do internetu w przypadku zmiany dostawcy usługi dostępu do internetu, zmiany przydzielonego numeru, przeniesienia przydzielonego numeru w ramach istniejącej sieci tego samego operatora oraz do istniejącej sieci innego operatora, wyboru dostawcy publicznie dostępnych usług.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji i oczekiwany efekt

Planowane jest wydanie rozporządzenia regulującego procedurę korzystania z uprawnień do:

- 1) zachowania ciągłości świadczenia usługi dostępu do internetu w przypadku zmiany dostawcy usługi dostępu do internetu
- 2) zmiany przydzielonego numeru;
- 3) przeniesienia przydzielonego numeru:
 - a) w ramach istniejącej sieci tego samego operatora,
 - b) do istniejącej sieci innego operatora;
- 4) wyboru dostawcy publicznie dostępnych usług komunikacji głosowej, którego usługi są dostępne w połączonych sieciach.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Każde państwo samodzielnie określa procedurę korzystania z uprawnień abonenckich.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Dostawcy publicznie dostępnych usług		Rejestr przedsiębiorców telekomunikacyjnych	Projekt reguluje proces zmiany przydzielonego numeru, przeniesienia przydzielonego

komunikacji głosowej			numeru przy zmianie lokalizacji lub dostawcy usług lub wyboru dostawcy usług w drodze preselekcji, w tym uprawnienia abonenta i odpowiadające im obowiązki dostawcy usług.
Dostawcy usługi dostępu do internetu			Projekt reguluje uprawnienie do zachowania ciągłości świadczenia usługi dostępu do internetu w przypadku zmiany dostawcy usługi dostępu do internetu, w tym uprawnienia abonenta i odpowiadające im obowiązki dostawcy usług.
Abonenci usług telekomunikacyjnych			Projekt reguluje warunki korzystania przez abonentów z uprawnienia do zachowania ciągłości świadczenia usługi dostępu do internetu w przypadku zmiany dostawcy usługi, zmiany lub przeniesienia przydzielonego numeru, wyboru dostawcy poprzez zlecenie preselekcji.
Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej	1	Ustawa Prawo komunikacji elektronicznej	Zgodnie z Pke Prezes UKE podejmuje interwencje i nakłada kary w przypadku braku możliwości skorzystania przez abonentów z uprawnień.

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

W ramach konsultacji i opiniowania projekt zostanie przekazany do:

- 1) Krajowej Izby Gospodarczej Elektroniki i Telekomunikacji,

- 2) Polskiej Izby Informatyki i Telekomunikacji,
- 3) Polskiej Izby Komunikacji Ethernetowej,
- 4) Konfederacji Pracodawców Polskich,
- 5) Polskiej Izby Komunikacji Elektronicznej,
- 6) Forum Związków Zawodowych,
- 7) NSZZ Solidarność,
- 8) Ogólnopolskiego Porozumienia Związków Zawodowych,
- 9) Krajowej Izby Gospodarczej,
- 10) Pracodawców Rzeczypospolitej Polskiej,
- 11) Konfederacji Lewiatan,
- 12) Business Centre Club,
- 13) Polskiej Izby Radiodfuzji Cyfrowej,
- 14) Związku Pracodawców Branży Internetowej IAB Polska,
- 15) Związku Telewizji Kablowych

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

(ceny stałe z ... r.)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]												
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Łącznie (0-10)	
Dochody ogółem													
budżet państwa													
JST													
pozostałe jednostki (oddzielnie)													
Wydatki ogółem													
budżet państwa													
JST													
pozostałe jednostki (oddzielnie)													
Saldo ogółem													
budżet państwa													
JST													
pozostałe jednostki (oddzielnie)													
Źródła finansowania	Wejście w życie projektowanego rozporządzenia nie spowoduje skutków dla sektora finansów publicznych, w tym dochodów i wydatków budżetu państwa oraz samorządu terytorialnego.												

Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń								
7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe								
Skutki								
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0–10)
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z ... r.)	duże przedsiębiorstwa							
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw							
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe							
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa							
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw							
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe							
Niemierzalne								
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń		<p>Projektowane rozporządzenie będzie miało wpływu na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców. Możliwość zmiany w prosty sposób, bez konieczności wychodzenia z domu, dostawcy usługi komunikacji głosowej oraz zachowania ciągłości usługi dostępu do internetu wpłynie na konkurencję między dostawcami usług telekomunikacyjnych.</p> <p>Przedsiębiorcy telekomunikacyjni będący dostawcami usługi dostępu do internetu będą zobowiązani do wdrożenia procedur współpracy z zakresie wymiany informacji dotyczącej obsługi wniosków o zmianę dostawcy usługi, co może powodować koszty po stronie dostawców usług. Brak jest możliwości określenia w ujęciu pieniężnym wpływu rozporządzenia na działalność przedsiębiorców.</p> <p>W zakresie usług komunikacji głosowej nie przewiduje się dodatkowych obowiązków ponad wynikające z obecnie obowiązującego rozporządzenia, stąd obecnie ponoszone koszty z tego tytułu nie powinny ulec zmianie.</p> <p>Projektowane rozporządzenie będzie miało wpływ na sytuację ekonomiczną i społeczną rodziny, a także osób z niepełnosprawnościami oraz osób starszych.</p>						

Dzięki określeniu prostych i jasnych procedur zmiany dostawcy usług głosowych i usługi dostępu do internetu abonenci tych usług będą mogli w łatwy sposób zmienić dostawcę usługi na takiego, który oferuje najbardziej korzystną z ich punktu widzenia usługę oraz dostosowaną do ich indywidualnych potrzeb.		
8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu		
nie dotyczy		
Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).	tak X nie nie dotyczy	
X zmniejszenie liczby dokumentów X zmniejszenie liczby procedur X skrócenie czasu na załatwienie sprawy inne:	zwiększenie liczby dokumentów zwiększenie liczby procedur wydłużenie czasu na załatwienie sprawy inne:	
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektroniczności.	X tak nie nie dotyczy	
Komentarz:		
9. Wpływ na rynek pracy		
Projektowane rozporządzenie nie będzie miało wpływu na rynek pracy.		
10. Wpływ na pozostałe obszary		
środowisko naturalne sytuacja i rozwój regionalny inne:	demografia mienie państwowe	informatyzacja zdrowie
Omówienie wpływu		
11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego		
Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem		
12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?		
Nie dotyczy.		
13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)		
Brak.		

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA CYFRYZACJ¹⁾

z dnia

w sprawie zakresu danych, jakie zawiera wniosek o zwrot pozostałych na koncie środków z doładowań oraz maksymalnej wysokości opłaty pobieranej z tytułu zwrotu pozostałych na koncie środków z doładowań

Na podstawie art. 325 ust. 13 ustawy z dnia..... – Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. poz.) zarządza się, co następuje:

§ 1. Wniosek o zwrot pozostałych na koncie środków z doładowań zawiera:

1) dane konsumenta:

a) imię i nazwisko,

b) PESEL;

2) określenie żądania konsumenta, w tym wskazanie numeru telefonu przypisanego do usługi przedpłaconej, w przypadku której wygasła ważność konta lub numeru podlegającego przeniesieniu w przypadku zmiany dostawcy usługi komunikacji głosowej;

3) wskazanie sposobu zwrotu pozostałych na koncie środków z doładowań przez podanie numeru rachunku bankowego lub numeru rachunku w spółdzielczej kasie oszczędnościowo-kredytowej albo innego sposobu przekazania zwrotu.

§ 2. Maksymalna wysokość opłaty pobierana z tytułu zwrotu pozostałych na koncie środków z doładowań nie może przekraczać kosztów bezpośrednich zwrotu tych środków, ponoszonych przez dostawcę usług komunikacji głosowej.

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem.....r.

MINISTER CYFRYZACJI

¹⁾ Minister Cyfryzacji kieruje działem administracji rządowej – informatyzacja, na podstawie § 1 ust. 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 6 października 2020 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Cyfryzacji (Dz. U. poz.1716).

UZASADNIENIE

Projekt rozporządzenia stanowi realizację upoważnienia ustawowego zawartego w art. 325 ust. 13 ustawy z dnia ... r. – Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. z ...). Zgodnie z tym przepisem minister właściwy do spraw informatyzacji może, w drodze rozporządzenia, określić szczegółowy zakres danych, jakie zawiera wniosek o zwrot pozostałych na koncie środków z doładowań, oraz maksymalną wysokość opłaty z tytułu tego zwrotu biorąc pod uwagę konieczność zapewnienia takich warunków uzyskiwania zwrotu, które nie będą zniechęcać konsumentów do ubiegania się o zwrot tych środków.

Paragraf 1 projektowanego rozporządzenia określa delegację ustawową, w której wskazany został zakres projektowanego rozporządzenia.

W § 2 projektowanego rozporządzenia wskazano szczegółowy zakres danych jakie konsument powinien podać we wniosku o zwrot pozostałych na koncie środków z doładowań. Katalog danych został określony w taki sposób, aby konsument nie musiał przekazywać zbyt dużej ilości danych, co mogłoby zniechęcać do starania się o uzyskanie zwrotu. Wymagane są wyłącznie te dane, które są niezbędne do zidentyfikowania abonenta i ustalenia sposobu w jaki zwrot powinien być dokonany.

W § 3 wskazano maksymalną wysokość opłaty, której może podlegać zwrot pozostałych na koncie przedpłaconym środków.

Projektowane rozporządzenie nie podlega procedurze notyfikacji w rozumieniu przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239 poz. 2039 i z 2004 r. Nr 65 poz. 597).

Nie zachodzi również konieczność przedstawienia projektu rozporządzenia właściwym organom i instytucjom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu.

Przedmiotowy projekt jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Projektowane rozporządzenie nie będzie mieć wpływu na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na sytuację ekonomiczną i społeczną rodziny, a także osób niepełnosprawnych oraz osób starszych.

W celu wykonania obowiązku wynikającego z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) projekt rozporządzenia zostanie zamieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji, w serwisie „Rządowy Proces Legislacyjny” oraz w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw informatyzacji.

<p>Nazwa projektu Rozporządzenie Ministra Cyfryzacji w sprawie zakresu danych, jakie zawiera wniosek o zwrot pozostałych na koncie środków z doładowań oraz maksymalnej wysokości opłaty pobieranej z tytułu zwrotu pozostałych na koncie środków z doładowań</p> <p>Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Kancelaria Prezesa Rady Ministrów</p> <p>Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Janusz Cieszyński – Sekretarz Stanu w Kancelarii Prezesa Rady Ministrów</p> <p>Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu Katarzyna Popławska – Wydział Usług Komunikacji Elektronicznej w Departamencie Telekomunikacji w Kancelarii Prezesa Rady Ministrów, katarzyna.poplawska@mc.gov.pl</p>	<p>Data sporządzenia</p> <p>Źródło: Upoważnienie ustawowe: art. 325 ust. 13 ustawy z dnia r. – Prawo komunikacji elektronicznej</p> <p>Nr w Wykazie prac legislacyjnych Ministra Cyfryzacji: MC</p>
---	--

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Konieczność wydania nowego rozporządzenia wynika z wejścia w życie ustawy Prawo komunikacji elektronicznej, która przewiduje możliwość uzyskania przez konsumenta zwrotu środków zgromadzonych na koncie przedpłaconym.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Planowane jest wydanie rozporządzenia regulującego szczegółowy zakres danych, jakie zawiera wniosek o zwrot pozostałych na koncie środków z doładowań oraz maksymalna wysokość opłaty pobieranej z tytułu zwrotu pozostałych na koncie środków z doładowań.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Nie dotyczy.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Przedsiębiorcy telekomunikacyjni	4126	Rejestr przedsiębiorców telekomunikacyjnych	Rozporządzenie określi zakres danych, jakie zawiera wniosek o zwrot pozostałych na koncie środków z doładowań oraz maksymalną wysokość opłaty pobieraną z tytułu zwrotu pozostałych na koncie środków z doładowań

Konsumenci		Brak danych	Rozporządzenie określi zakres danych, jakie zawiera wniosek o zwrot pozostałych na koncie środków z doładowań oraz maksymalną wysokość opłaty pobieraną z tytułu zwrotu pozostałych na koncie środków z doładowań
------------	--	-------------	---

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

W ramach konsultacji i opiniowania projekt otrzymają:

1. Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej;
2. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów;
3. Prezes Urzędu Ochrony Danych Osobowych;
4. Prezes Głównego Urzędu Statystycznego;
5. Rzecznik Małych i Średnich Przedsiębiorców;
6. Polska Izba Informatyki i Telekomunikacji;
7. Krajowa Izba Gospodarcza Elektroniki i Telekomunikacji;
8. Polska Izba Komunikacji Elektronicznej;
9. Krajowa Izba Gospodarcza;
10. Krajowa Izba Komunikacji Ethernetowej;
11. Polska Izba Radiodifuzji Cyfrowej;
12. Polska Izba Handlu;
13. Rada Dialogu Społecznego;
14. Business Centre Club – Związek Pracodawców;
15. Niezależny Samorządowy Związek Zawodowy „Solidarność”;
16. Ogólnopolskie Porozumienie Związków Zawodowych;
17. Forum Związków Zawodowych;
18. Pracodawcy Rzeczypospolitej Polskiej;
19. Konfederacja Lewiatan;
20. Związek Rzemiosła Polskiego;
21. Związek Przedsiębiorców i Pracodawców;
22. Związek Pracodawców Mediów Publicznych;
23. Związek Pracodawców Branży Internetowej IAB Polska;
24. Federacja Związków Zawodowych Pracowników Telekomunikacji;
25. Polska Rada Biznesu;
26. Naczelna Organizacja Techniczna;
27. Związek Pracodawców Mediów Elektronicznych i Telekomunikacji Mediakom;
28. Izba Gospodarki Elektronicznej;
29. Związek Telewizji Kablowych w Polsce Izba Gospodarcza.

W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa	
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	
Niemierzalne		
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Projektowane rozporządzenie nie będzie miało wpływu na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na sytuację ekonomiczną i społeczną rodziny, a także osób z niepełnosprawnościami oraz osób starszych.	
8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu		
X nie dotyczy		
Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).	☐ tak ☒ nie ☐ nie dotyczy	
☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektronizacji.	☐ tak ☐ nie ☒ nie dotyczy	
Komentarz:		
9. Wpływ na rynek pracy		
Projektowane rozporządzenie nie będzie miało wpływu na rynek pracy.		
10. Wpływ na pozostałe obszary		
☐ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☐ inne:	☐ demografia ☐ mienie państwowe	☐ informatyzacja ☐ zdrowie
Omówienie wpływu		
11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego		

12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?

Nie dotyczy.

13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)

Brak.

**ROZPORZĄDZENIE
RADY MINISTRÓW**

z dnia

**w sprawie organizacji i funkcjonowania systemu gromadzącego i udostępniającego
informacje i dane od operatorów i dostawców usług komunikacji głosowej**

Na podstawie art. 331 ust. 6 ustawy z dnia – Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. poz.) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) organizację i funkcjonowanie systemu, o którym mowa w art. 331 ust. 3 ustawy z dnia - Prawo komunikacji elektronicznej, zwanej dalej „ustawą”;
- 2) warunki organizacyjne i techniczne gromadzenia i przekazywania do systemu, o którym mowa w art. 331 ust. 3 ustawy, informacji i danych od przedsiębiorcy telekomunikacyjnego i ich udostępniania odpowiednio centrom powiadamiania ratunkowego oraz jednostkom terytorialnym służb ustawowo powołanych do niesienia pomocy;;
- 3) sposób wymiany, pomiędzy dostawcami usług, informacji w zakresie obsługi wniosków o przeniesienie numeru.

§ 2. Użyte w rozporządzeniu skróty i definicje oznaczają:

- 1) centralny punkt - centralny punkt systemu powiadamiania ratunkowego i punkty centralne służb, funkcjonujące zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 13a ust. 2 ustawy z dnia 22 listopada 2013 r. o systemie powiadamiania ratunkowego (Dz. U. z 2019 r. poz. 1077 oraz z 2020 r. poz. 568 i 695);
- 2) certyfikat X.509 - certyfikat potwierdzający spełnienie wymagań określonych w zaleceniu X.509 Międzynarodowego Związku Telekomunikacyjnego (ITU) określającym sposób użycia asymetrycznych algorytmów kryptograficznych;
- 3) dane - dane, o których mowa w art. 331 ust. 2 pkt 1 ustawy, dotyczące abonenta będącego konsumentem, oraz dane, o których mowa w art. 331 ust. 2 pkt 2 ustawy, dotyczące abonenta niebędącego konsumentem;
- 4) informacje o lokalizacji - określone w art. 330 ust. 1 ustawy informacje dotyczące lokalizacji zakończenia sieci, z którego zostało wykonane połączenie do numeru alarmowego;
- 5) komunikat - komunikat XML w formacie danych XSD, w którym treść jest przekazywana za pomocą znaków zgodnych ze standardem Unicode UTF-8, określonym przez normę ISO/IEC 10646;
- 6) PLI CBD - system, o którym mowa w art. 331 ust. 3 ustawy, funkcjonujący w formie systemu teleinformatycznego „Platforma Lokalizacyjno-Informacyjna z Centralną Bazą Danych”;
- 7) TLS 1.2 (Transport Layer Security wersja 1.2) - protokół wykorzystywany do szyfrowania wskazany w specyfikacji technicznej ETSI TS 102 231;

8) VPN (Virtual Private Network) - wirtualna sieć prywatna służąca jako sieć przekazu danych korzystająca z publicznej sieci telekomunikacyjnej, która przez stosowanie protokołów tunelowania i procedur bezpieczeństwa zachowuje poufność danych.

§ 3. 1. PLI CBD jest zbudowana jako dwa kompletne, identyczne, współpracujące ze sobą systemy, umieszczone w oddzielnych lokalizacjach, każdy składający się z następujących zintegrowanych części:

- 1) Centralnej Bazy Danych - gromadzącej dane;
- 2) Platformy Lokalizacyjno-Informacyjnej - gromadzącej i przekazującej informacje o lokalizacji do centralnego punktu lub służbom ustawowo powołanym do niesienia pomocy innym niż wymienione w art. 331 ust.3 pkt 1 ustawy;
- 3) aplikacji pośredniczącej w wymianie pomiędzy dostawcami usług informacji w zakresie obsługi wniosków o przeniesienie numeru.

2. Infrastrukturę PLI CBD stanowią w szczególności:

- 1) pomieszczenia z serwerami zlokalizowane w taki sposób, aby zapewnić ciągłość działania PLI CBD w przypadku braku zasilania w energię elektryczną, zagrożenia pożarem lub przerwania połączenia telekomunikacyjnego, także dzięki wyposażeniu tych pomieszczeń w sygnalizację włamania i napadu, kontrolę dostępu, monitoring wizyjny, sygnalizację pożarową, urządzenia służące do gaszenia gazem, klimatyzację oraz ochronę przeciwprzepięciową;
- 2) pomieszczenie obsługi PLI CBD wyposażone w stanowiska komputerowe i sygnalizację włamania i napadu, kontrolę dostępu, monitoring wizyjny, sygnalizację pożarową, klimatyzację oraz ochronę przeciwprzepięciową;
- 3) rezerwowe zasilanie zapewniające ciągłość działania systemów składających się na infrastrukturę PLI CBD;
- 4) pomieszczenia dla osób zapewniających całodobową ochronę i bezpieczeństwo budynków, w których znajdują się pomieszczenia z serwerowniami i bazami danych, oraz terenów, na których są zlokalizowane te budynki.

3. PLI CBD jest wyposażona w niezbędną architekturę i rozwiązania informatyczne zapewniające w szczególności:

- 1) możliwość rozbudowy o kolejne elementy bez zmian innych niż zmiany konfiguracyjne istniejących komponentów;
- 2) mechanizmy umożliwiające udostępnienie informacji o lokalizacji i danych w przypadku utraty spójności pomiędzy poszczególnymi bazami danych;
- 3) mechanizmy zapewniające zachowanie spójności informacji o lokalizacji i danych pomiędzy lokalizacjami PLI CBD oraz pomiędzy bazami danych w danej lokalizacji;
- 4) zachowanie funkcjonalności podczas prac serwisowych bez utraty informacji o lokalizacji w Platformie Lokalizacyjno-Informacyjnej oraz danych w Centralnej Bazie Danych;
- 5) spełnienie warunku niewrażliwości systemu na uszkodzenia w pojedynczym punkcie, przez co należy rozumieć stworzenie takich warunków technicznych, aby pomimo awarii pojedynczego elementu systemu była zapewniona jego pełna funkcjonalność;
- 6) zabezpieczenie przesyłanych danych z użyciem VPN opartym o technologię IPSec z szyfrowaniem 256 bitów i certyfikatem X.509 oraz z wykorzystaniem asymetrycznego algorytmu kryptograficznego (RSA) i klucza długości 2048 bitów, przy czym dane przesyłane w tunelu VPN są dodatkowo zabezpieczone z wykorzystaniem protokołu TLS 1.2;

- 7) zabezpieczenie przed możliwymi atakami - również w przypadku, kiedy atak mógłby nastąpić przez sieć przedsiębiorcy telekomunikacyjnego bądź centralny punkt - przez organizację odpowiednich stref sieciowych oraz zastosowanie oddzielnych modułów sprzętowych i programowych;
- 8) wielopoziomowe mechanizmy uwierzytelniania i autoryzacji dostępu do danych w PLI CBD oraz systemu raportowania i kontroli dostępu;
- 9) możliwość ustanowienia interfejsów fizycznych łączy pomiędzy PLI CBD a przedsiębiorcami telekomunikacyjnymi, pomiędzy PLI CBD a centralnym punktem oraz pomiędzy lokalizacjami PLI CBD, w formie styków łączy E1 lub Ethernet;
- 10) funkcjonowanie jednolitych rozwiązań technicznych, w szczególności w zakresie systemów operacyjnych, serwerów baz danych, serwerów aplikacyjnych oraz platform i technologii programistycznych;
- 11) mechanizmy umożliwiające odtworzenie z kopii zapasowych pojedynczych komponentów lub kompletnych baz danych, po ich awarii.

§ 4. PLI CBD:

- 1) zapewnia przyjęcie informacji o lokalizacji i danych od przedsiębiorcy telekomunikacyjnego oraz ich niezwłoczne udostępnienie, na żądanie, centralnemu punktowi oraz jednostkom terytorialnym służb ustawowo powołanych do niesienia pomocy innym niż wymienione w art. 281 ust. 3 pkt 1 ustawy;
- 2) pośredniczy w wymianie pomiędzy dostawcami usług informacji w zakresie obsługi wniosków o przeniesienie numeru.,

§ 5. 1. Informacje o lokalizacji zakończenia sieci od operatora ruchomej publicznej sieci telekomunikacyjnej są przekazywane do PLI CBD przy każdorazowym wykonaniu połączenia do numeru alarmowego „112” albo innego numeru alarmowego.

2. W przypadku niemożności ustalenia przez operatora ruchomej publicznej sieci telekomunikacyjnej lokalizacji zakończenia sieci, z którego zostało wykonane połączenie do numeru alarmowego, informacja o tym przekazywana jest do PLI CBD w formie stosownej wiadomości zgodnie ze specyfikacją techniczną ETSI TS 102 164.

3. W przypadku niemożności ustalenia przez operatora ruchomej publicznej sieci telekomunikacyjnej numeru zakończenia sieci, z którego zostało wykonane połączenie do numeru alarmowego „112” albo innego numeru alarmowego, operator ruchomej publicznej sieci telekomunikacyjnej przekazuje do PLI CBD numer zastępujący numer zakończenia sieci (numer techniczny wynikający ze złączenia trzech cyfr numeru alarmowego i 7 ostatnich cyfr numeru IMEI).

4. Informacje o lokalizacji zakończenia publicznej sieci telekomunikacyjnej, z którego zostało wykonane połączenie do numeru alarmowego, są przekazywane do i z PLI CBD zgodnie ze specyfikacją techniczną ETSI TS 102 164.

5. Przedsiębiorca telekomunikacyjny, posiadający co najmniej milion abonentów publicznie dostępnych usług telefonicznych, przekazuje dane i informacje o lokalizacji jednocześnie z każdej lokalizacji jego systemu teleinformatycznego do każdej z dwóch lokalizacji PLI CBD, co najmniej dwoma redundantnymi, wydzielonymi łączy E1 lub Ethernet przypadającymi na każdą lokalizację PLI CBD, z wykorzystaniem techniki VPN zapewniającej zabezpieczenie przesyłanych danych i informacji o lokalizacji w sposób określony w § 3 ust. 3 pkt 6 i 9. Zakończenia łączy E1 lub Ethernet w systemie teleinformatycznym przedsiębiorcy telekomunikacyjnego w relacji do danej lokalizacji PLI CBD powinny być umiejscowione w

dwóch różnych lokalizacjach. Łącza od danego przedsiębiorcy do danej lokalizacji PLI CBD w żadnym punkcie trasy nie mogą mieć punktu wspólnego w zakresie kanalizacji kablowej, medium transmisyjnego oraz innych warstw.

6. Przedsiębiorca telekomunikacyjny, posiadający mniej niż milion abonentów publicznie dostępnych usług telefonicznych, przekazuje dane i informacje o lokalizacji jednocześnie do każdej z dwóch lokalizacji PLI CBD, za pośrednictwem sieci Internet, z wykorzystaniem techniki VPN zapewniającej zabezpieczenie przesyłanych danych i informacji o lokalizacji w sposób określony w § 3 ust. 3 pkt 6.

7. Lokalizacje PLI CBD są połączone wydzielonymi łączami Ethernet, z wykorzystaniem techniki VPN zapewniającej zabezpieczenie przesyłanych danych i informacji o lokalizacji w sposób określony w § 3 ust. 3 pkt 6. Łącza te są pogrupowane w dwóch grupach po trzy łącza Ethernet, z których żadna z nich w żadnym punkcie trasy nie może mieć punktu wspólnego w zakresie kanalizacji kablowej, medium transmisyjnego oraz innych warstw.

8. Centralny punkt jest przyłączony do PLI CBD za pomocą łączy E1 lub Ethernet, z wykorzystaniem techniki VPN zapewniającej zabezpieczenie przesyłanych danych i informacji o lokalizacji w sposób określony w § 3 ust. 3 pkt 6. W celu zapewnienia redundancji na każdą lokalizację PLI CBD przypadają minimum dwa łącza. Na potrzeby dostępu centralnego punktu do PLI CBD wykorzystywane są mechanizmy niezawodnościowe dostępne w sieci WAN.

9. Informacje o lokalizacji zakończenia stacjonarnej publicznej sieci telekomunikacyjnej są przekazywane z PLI CBD, na każdorazowe zapytanie, do centralnego punktu lub służbom ustawowo powołanym do niesienia pomocy, innym niż wymienione w art. 331 ust. 3 pkt 1 ustawy, zgodnie ze specyfikacją techniczną ETSI TS 102 164, z wykorzystaniem rozszerzenia umożliwiającego przekazanie adresu zainstalowania zakończenia stacjonarnej publicznej sieci telekomunikacyjnej.

10. Służba ustawowo powołana do niesienia pomocy, inna niż wymieniona w art. 331 ust. 3 pkt 1 ustawy, pozyskuje informacje o lokalizacji przez połączenie się z PLI CBD za pośrednictwem sieci Internet, z wykorzystaniem techniki VPN zapewniającej zabezpieczenie przesyłanych danych i informacji o lokalizacji w sposób określony w § 3 ust. 3 pkt 6.

11. PLI CBD uwierzytelnia przesyłane komunikaty certyfikatami X.509.

§ 6. 1. Wymiana pomiędzy dostawcami usług informacji w zakresie obsługi wniosków o przeniesienie numeru odbywa się za pomocą komunikatów.

2. PLI CBD weryfikuje prawidłowość komunikatów przesyłanych pomiędzy dostawcami usług.

3. W przypadku stwierdzenia nieprawidłowości komunikatu, PLI CBD wysyła do nadawcy komunikatu informację o rodzaju nieprawidłowości w celu jej usunięcia.

4. Proces wymiany pomiędzy dostawcami usług informacji w zakresie obsługi wniosku o przeniesienie numeru kończy komunikat o wydaniu numeru wysłany przez dotychczasowego dostawcę usług. Informacje zawarte w tym komunikacie aktualizują bazę danych zawierającą przeniesione numery, o której mowa w art. 321 ust. 7 ustawy.

5. Wymiana informacji pomiędzy PLI CBD a dostawcami usług odbywa się w godzinach 7⁰⁰-23⁰⁰, przy wykorzystaniu łączy albo sieci określonych w § 5 ust. 5 i 6.

§ 7. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem r.

PREZES RADY MINISTRÓW

UZASADNIENIE

Projekt rozporządzenia został przygotowany w oparciu o delegację ustawową z art. 331 ust. 6 ustawy z dnia – Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. Nr, poz.), zwana dalej ustawą.

Na mocy powyższego Rada Ministrów określa organizację i zasady funkcjonowania systemu, w którym są gromadzone informacje przekazywane przez operatorów i dostawców usług głosowych, do udostępniania których Prezesowi Urzędu Komunikacji Elektronicznej zostali zobowiązani przepisami art. 331 ust. 1 i 2 ustawy. Gromadzone w systemie, w przypadku wywołań alarmowych, dane są bezpłatnie udostępniane centrom powiadamiania ratunkowego w postaci informacji o lokalizacji osoby wykonującej połączenie do numeru alarmowego. System gromadzi również dane o numerach przeniesionych i wspiera obsługę przenoszenia numerów poprzez umożliwienie wymiany informacji pomiędzy dostawcami usług w zakresie obsługi wniosków o przeniesienie numeru.

W § 1 określone zostały w punktach przedstawione kwestie, które zostały w rozporządzeniu uregulowane.

W § 2 podano definicje pojęć używanych w powiązaniu z omawianym systemem. Zdefiniowano sam system jako Platformę Lokalizacyjno-Informacyjną z Centralną Bazą Danych, w skrócie PLI CBD.

W § 3 ust. 1 przedstawiono wymagania z zakresu organizacji i architektury systemu PLI CBD, który mają stanowić dwa kompletne, identyczne, współpracujące ze sobą systemy, umieszczone ze względów bezpieczeństwa i zapewnienia ciągłości działania w oddzielnych lokalizacjach. System stanowią dwie zintegrowane części, Centralna Baza Danych gromadząca dane oraz Platforma Lokalizacyjno-Informacyjna gromadząca i przekazująca informacje o lokalizacji. W ust. 2 tego paragrafu podano wymagania dla infrastruktury systemu PLI CBD, w tym wyposażenie w sygnalizację alarmową i systemy ochronne. Podano również wymagania dotyczące oprogramowania systemu uwzględniające możliwość rozbudowy, zapewnienie spójności danych pomiędzy lokalizacjami, zabezpieczenia dla przesyłanych danych i inne oprogramowanie ochronne niezbędne dla systemów informatycznych.

W § 4 wymieniono zadania jakie wypełnia system PLI CBD.

W § 5 przedstawiono obowiązujące procedury dotyczące informacji o lokalizacji w ruchomych sieciach telekomunikacyjnych w przypadku niemożności ustalenia przez operatora tych sieci lokalizacji zakończenia sieci z którego nadeszło wywołanie alarmowe. Wskazano również działania jakie należy podjąć w sytuacji niemożności ustalenia przez operatora sieci ruchomych numeru zakończenia sieci, z którego wykonano połączenie do numeru alarmowego. W dalszej części tego paragrafu znajdują się wymagania dotyczące połączeń przedsiębiorców z systemem PLI CBD dla przesyłania danych oraz dla połączenia dwóch lokalizacji PLI CBD między sobą, a także z centralnym punktem służb ustawowo powołanych do niesienia pomocy. Informacja o lokalizacji jest przekazywana z PLI CBD na każdorazowe zapytanie ze strony służb ratunkowych.

W § 6 określono procedury związane z obsługą wniosków o przeniesienie numeru z użyciem systemu PLI CBD. System PLI CBD pośredniczy w wymianie informacji pomiędzy przedsiębiorcami zaangażowanymi w przeniesienie numeru, nadzoruje prawidłowość i terminowość procesu przeniesienia, a na zakończenie aktualizuje bazę numerów przeniesionych.

Projektowane rozporządzenie nie podlega procedurze notyfikacji w rozumieniu przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039 i z 2004 r. poz. 597).

Nie zachodzi również konieczność przedstawienia projektu rozporządzenia właściwym organom i instytucjom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu.

Przedmiotowy projekt jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Projektowane rozporządzenie nie będzie mieć wpływu na sytuację ekonomiczną i społeczną rodziny, osób niepełnosprawnych oraz osób starszych.

W celu wykonania obowiązku wynikającego z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingskiej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) projekt rozporządzenia zostanie zamieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji, w serwisie „Rządowy Proces Legislacyjny” oraz w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw informatyzacji.

<p>Nazwa projektu Rozporządzenie Rady Ministrów w sprawie organizacji i funkcjonowania systemu gromadzącego i udostępniającego informacje i dane od operatorów i dostawców usług komunikacji głosowej</p> <p>Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Kancelaria Prezesa Rady Ministrów</p> <p>Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Janusz Cieszyński – Sekretarz Stanu w Kancelarii Prezesa Rady Ministrów</p> <p>Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu Marek Nikonowicz – Główny Specjalista w Departamencie Telekomunikacji email: marek.nikonowicz@mc.gov.pl</p>	<p>Data sporządzenia 17 czerwca 2022 r.</p> <p>Źródło: Art. 331 ust. 6 ustawy z dnia – Prawo komunikacji elektronicznej</p> <p>Nr w wykazie prac</p>
---	--

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Projekt rozporządzenia Rady Ministrów w sprawie organizacji i funkcjonowania systemu gromadzącego i udostępniającego informacje i dane od operatorów i dostawców usług komunikacji głosowej wykonuje upoważnienie zawarte w art. 331 ust. 6 ustawy z dnia 2021 r. – Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U.), zwaną dalej ustawą „PKE”.

Konieczność wydania nowego rozporządzenia, zastępującego obowiązujące rozporządzenie Ministra Administracji i Cyfryzacji z dnia 28 grudnia 2015 r. w sprawie organizacji i funkcjonowania systemu gromadzącego i udostępniającego informacje i dane od przedsiębiorcy telekomunikacyjnego wykonuje (Dz. U. z 2015 r. poz. 2333) wynika z uchwalenia ustawy PKE. Ustawa ta zastąpiła dotychczas obowiązującą ustawę z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne. Zgodnie z art. 87 pkt 5 ustawy z dnia 2020 r. wprowadzającej ustawę - Prawo komunikacji elektronicznej dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 78 ust. 7 ustawy Prawo telekomunikacyjne zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 331 ust. 6 ustawy PKE, nie dłużej jednak niż 24 miesiące od dnia wejścia w życie ustawy Pke.

Zgodnie z delegacją rozporządzenie określi organizację i funkcjonowanie systemu teleinformatycznego „Platforma Lokalizacyjno-Informacyjna z Centralną Bazą Danych”, warunki gromadzenia i przekazywania do tego systemu informacji i danych od operatorów i dostawców usług komunikacji głosowej i ich udostępniania odpowiednio centrom powiadamiania ratunkowego oraz jednostkom terytorialnym służb ustawowo powołanych do niesienia pomocy oraz sposób wymiany informacji pomiędzy dostawcami usług w zakresie obsługi wniosków o przeniesienie numeru, biorąc pod uwagę sprawność działania systemu, a także potrzebę wspierania obsługi przenoszenia numerów oraz efektywność niesienia pomocy przez te służby i zapewnienie ciągłości świadczenia przez przedsiębiorcę telekomunikacyjnego usług telekomunikacyjnych, dostarczania sieci telekomunikacyjnych lub świadczenia usług towarzyszących.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

W projektowanym rozporządzeniu, które będzie bazowało na rozwiązaniach zawartych w dotychczas obowiązującym rozporządzeniu Ministra Administracji i Cyfryzacji z dnia 28 grudnia 2015 r. w sprawie organizacji i funkcjonowania systemu gromadzącego i udostępniającego informacje i dane od przedsiębiorcy telekomunikacyjnego, określono organizację i zasady funkcjonowania systemu, w którym są gromadzone informacje przekazywane przez przedsiębiorców telekomunikacyjnych, do udostępniania których Prezesowi Urzędu Komunikacji Elektronicznej zostali zobowiązani przepisami art. 331 ust. 1 i 2 ustawy PKE. Gromadzone w systemie, w przypadku wywołań alarmowych dane są bezpłatnie udostępniane centrom powiadamiania ratunkowego w postaci

informacji o lokalizacji osoby wykonującej połączenie do numeru alarmowego. System gromadzi również dane o numerach przeniesionych i wspiera obsługę przenoszenia numerów poprzez umożliwienie wymiany informacji pomiędzy dostawcami usług w zakresie obsługi wniosków o przeniesienie numeru.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Każde z państw stosuje własne rozwiązania.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Przedsiębiorcy telekomunikacyjni oraz inne podmioty będące użytkownikami zasobów numeracji.	-----	-----	Projektowane przepisy określają obowiązujące zasady dla prawidłowej współpracy sieci przedsiębiorców telekomunikacyjnych z systemem PLI CBD
Prezes UKE			Prezes UKE zgodnie z art. 331 ust. 5 zarządza systemem PLI CBD i przetwarza zgromadzone w nim dane.

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

W ramach konsultacji i opiniowania projekt otrzymują:

1. Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej;
2. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów;
3. Prezes Urzędu Ochrony Danych Osobowych;
4. Prezes Głównego Urzędu Statystycznego;
5. Rzecznik Małych i Średnich Przedsiębiorców;
6. Polska Izba Informatyki i Telekomunikacji;
7. Krajowa Izba Gospodarcza Elektroniki i Telekomunikacji;
8. Polska Izba Komunikacji Elektronicznej;
9. Krajowa Izba Gospodarcza;
10. Krajowa Izba Komunikacji Ethernetowej;
11. Polska Izba Radiodfuzji Cyfrowej;
12. Polska Izba Handlu;
13. Rada Dialogu Społecznego;
14. Business Centre Club – Związek Pracodawców;
15. Niezależny Samorządowy Związek Zawodowy „Solidarność”;
16. Ogólnopolskie Porozumienie Związków Zawodowych;
17. Forum Związków Zawodowych;
18. Pracodawcy Rzeczypospolitej Polskiej;
19. Konfederacja Lewiatan;
20. Związek Rzemiosła Polskiego;
21. Związek Przedsiębiorców i Pracodawców;
22. Związek Pracodawców Mediów Publicznych;
23. Związek Pracodawców Branży Internetowej IAB Polska;

24. Federacja Związków Zawodowych Pracowników Telekomunikacji; 25. Polska Rada Biznesu; 26. Naczelna Organizacja Techniczna; 27. Związek Pracodawców Mediów Elektronicznych i Telekomunikacji Mediakom; 28. Izba Gospodarki Elektronicznej; 29. Związek Telewizji Kablowych w Polsce Izba Gospodarcza.												
6. Wpływ na sektor finansów publicznych												
(ceny stałe z ... r.)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]											
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Łącznie (0-10)
Dochody ogółem	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
budżet państwa												
JST												
pozostałe jednostki (oddzielnie)												
Wydatki ogółem	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
budżet państwa												
JST												
pozostałe jednostki (oddzielnie)												
Saldo ogółem	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Obudżet państwa												
JST												
pozostałe jednostki (oddzielnie)												
Źródła finansowania	Wejście w życie projektowanego rozporządzenia spowoduje skutki dla sektora finansów publicznych po stronie wydatków budżetu państwa potrzebnych na bieżące utrzymanie funkcjonowania systemu PLI CBD. Jednak w związku z faktem, że baza PLI CBD już funkcjonuje a rozporządzenie nie przewiduje zmian jej funkcjonowania wydatki powinny pozostać na poziomie zbliżonym do obecnego.											
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń												
7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe												
Skutki												
Czas w latach od wejścia w życie zmian	0	1	2	3	5	10						Łącznie (0-10)

W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z ... r.)	duże przedsiębiorstwa							
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw							
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe							
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa							
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw							
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe							
Niemierzalne								
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Projektowane rozporządzenie nie będzie miała wpływu na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na sytuację ekonomiczną i społeczną rodziny, a także osób niepełnosprawnych oraz osób starszych.							
8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu								
X nie dotyczy								
Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).				☐ tak ☒ X nie ☐ nie dotyczy				
☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:				☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:				
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektroniczności.				☐ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy				
Komentarz:								
9. Wpływ na rynek pracy								
Projektowane rozporządzenie nie będzie miało wpływu na rynek pracy.								

10. Wpływ na pozostałe obszary		
☐ środowisko naturalne	☐ demografia	☒ X informatyzacja
☐ sytuacja i rozwój regionalny	☐ mienie państwowe	☐ zdrowie
☐ inne:		
Omówienie wpływu	Projektowane rozporządzenie może mieć wpływ na obszary informatyzacji.	
11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego		
Projektowane przepisy wejdą w życie 14 dni od dnia ogłoszenia.		
12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?		
13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)		
Brak		

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA CYFRYZACJI¹⁾

z dnia

w sprawie szczegółowych wymagań dotyczących świadczenia udogodnień i usług dla osób z niepełnosprawnościami przez dostawców publicznie dostępnych usług komunikacji elektronicznej

Na podstawie art. 334 ust. 3 ustawy z dnia - Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. poz....) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Dostawca publicznie dostępnych usług komunikacji elektronicznej, zwany dalej „dostawcą”, w jednostce obsługującej użytkowników końcowych tego dostawcy zapewnia obsługę osób z niepełnosprawnościami na stanowisku wyposażonym w:

- a) urządzenie umożliwiające komunikację z osobą niesłyszącą lub niemówiącą oraz ułatwiające komunikację z osobą słabowidzącą,
- b) rozwiązanie zapewniające komunikację audiowizualną osoby niesłyszącej lub niemówiącej z tłumaczem polskiego języka migowego lub systemu językowo-migowego w czasie rzeczywistym, z zastrzeżeniem § 2 ust. 1.

2. Udogodnienie, o którym mowa w ust. 1 lit. b, dostawca udostępnia w jednostce obsługującej użytkowników końcowych od poniedziałku do piątku w godzinach od 9.00 do 17.00, o ile jednostka ta jest czynna w tych godzinach, z wyłączeniem dni ustawowo wolnych od pracy.

3. Dostawca zapewnia udogodnienia, o których mowa w ust. 1 w 1/2 liczby jednostek obsługujących użytkowników końcowych danego dostawcy, w tym co najmniej w jednej jednostce obsługującej użytkowników końcowych w każdym mieście na prawach powiatu, o ile dany dostawca posiada jednostkę w tym mieście.

4. Dostawca zapewnia dostępność jednostki, o której mowa w ust. 1, w zakresie wskazanym w art. 6 pkt 1 ustawy z dnia 19 lipca 2019 r. o zapewnieniu dostępności osobom ze szczególnymi potrzebami (Dz. U. poz. 1696). Jeżeli dostawca nie jest w stanie, ze względów technicznych lub prawnych, zapewnić dostępności w takim zakresie obowiązany jest zapewnić dostęp alternatywny umożliwiający realizację potrzeb użytkowników końcowych z niepełnosprawnościami.

¹⁾ Minister Cyfryzacji kieruje działem administracji rządowej – informatyzacja, na podstawie § 1 ust. 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 6 października 2020 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Cyfryzacji (Dz. U. poz. 1716).

5. Dostawca umieszcza znaki, których wzory określają załączniki nr 1-4 do rozporządzenia, na drzwiach wejściowych do jednostki obsługującej użytkowników końcowych danego dostawcy, przystosowanej do obsługi osób z niepełnosprawnościami, o których mowa w ust. 1, niepełnosprawnością narządu ruchu oraz niepełnosprawnością narządu wzroku, a w przypadku gdy jest to niemożliwe – w innym widocznym miejscu.

§ 2. 1. Warunek wyposażenia stanowiska, o którym mowa w § 1 ust. 1 lit. b, uważa się za spełniony, jeżeli dostawca bezpłatnie zapewnia w jednostce obsługującej jego użytkowników końcowych dostęp do tłumacza polskiego języka migowego lub systemu językowo-migowego.

2. Osoba z niepełnosprawnościami, w celu skorzystania z udogodnienia, o którym mowa w ust. 1, zgłasza dostawcy zamiar skorzystania z tego udogodnienia w wybranej przez siebie jednostce obsługującej użytkowników końcowych danego dostawcy zapewniającej to udogodnienie, z wyprzedzeniem co najmniej 3 dni roboczych.

3. Dostawca umożliwi dokonanie zgłoszenia, o którym mowa w ust. 2, w sposób dostępny dla osób z niepełnosprawnościami, w szczególności poprzez połączenie głosowe lub za pośrednictwem poczty elektronicznej.

4. Po otrzymaniu zgłoszenia, o którym mowa w ust. 2, dostawca udostępni udogodnienie, w terminie wskazanym przez osobę z niepełnosprawnościami lub w innym terminie z nią uzgodnionym.

5. W przypadku braku możliwości udostępnienia udogodnienia, o którym mowa w ust. 1, dostawca zawiadamia o tym osobę z niepełnosprawnościami, wyznaczając możliwy termin udostępnienia tego udogodnienia lub wskazując inny możliwy rodzaj udogodnienia.

§ 3. 1. Dostawca, na żądanie osoby z niepełnosprawnościami, udostępnia, w sposób jednoznaczny, łatwy i zrozumiały w jednostkach obsługujących użytkowników końcowych danego dostawcy sporządzone na papierze przy użyciu dużej czcionki bezszeryfowej w wielkości nie mniejszej niż 14 punktów:

- a) informacje o wszystkich udogodnieniach dla osób z niepełnosprawnościami oferowanych przez tego dostawcę, z zastrzeżeniem ust. 2;
- b) informacje przedumowne, o których mowa w art. 279 ustawy z dnia – Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. ...), zwanej dalej „ustawą”.

2. Dostawca aktualizuje udostępniane na stronie internetowej informacje, o których mowa w ust. 1 lit. a, nie rzadziej niż raz na kwartał.

3. Dostawca udostępnia informacje, o których mowa w ust. 1, na swojej stronie internetowej w sposób umożliwiający odczyt maszynowy w formie dostępnej dla użytkowników końcowych z niepełnosprawnościami.

§ 4. 1. Dostawca, prowadzący sprzedaż urządzeń końcowych zapewniających dostęp do świadczonej usługi komunikacji głosowej, przy zawieraniu umowy o świadczenie publicznie dostępnych usług komunikacji elektronicznej oraz na każde żądanie osoby z niepełnosprawnościami oferuje:

- 1) telekomunikacyjne urządzenie końcowe zapewniające dostęp do świadczonej usługi komunikacji głosowej przystosowane do używania przez osoby z niepełnosprawnościami, w zakresie określonym w załączniku nr 5 do rozporządzenia;
- 2) pomoc osoby reprezentującej dostawcę we właściwym skonfigurowaniu telekomunikacyjnego urządzenia końcowego lub uruchomieniu świadczonej przez tego dostawcę usługi komunikacji głosowej lub usługi dostępu do internetu, w jednostce obsługującej użytkowników końcowych danego dostawcy usług lub telefonicznie.

2. Dostawca na żądanie osoby niewidomej lub słabowidzącej, będącej konsumentem, w terminie 10 dni od dnia złożenia żądania, doręcza informacje przedumowne, zwięzłe podsumowanie warunków umowy oraz pozostałe informacje wymagane w umowie o świadczenie publicznie dostępnych usług komunikacji elektronicznej, o których mowa w art. 281 ustawy, na trwałym nośniku, w postaci wybranej przez żądającego, na wskazany w żądaniu adres korespondencyjny elektronicznej, o których mowa lub adres poczty elektronicznej:

- 1) w sposób nadający się do odczytu maszynowego w formie dostępnej dla użytkowników końcowych z niepełnosprawnościami, albo
- 2) na papierze w alfabecie Braille'a, albo
- 3) na papierze przy użyciu dużej czcionki bezszeryfowej w wielkości nie mniejszej niż 14 punktów.

Za teksty autentyczne uznaje się informacje przygotowane przez dostawcę w alfabecie łacińskim.

3. Dostawca na żądanie osoby niewidomej lub słabowidzącej będącej stroną umowy o świadczenie publicznie dostępnych usług komunikacji elektronicznej zawieranej w formie pisemnej, elektronicznej lub dokumentowej doręcza na trwałym nośniku na wskazany w żądaniu adres korespondencyjny lub adres poczty elektronicznej:

- 1) informacje o danych zawartych na fakturze wraz z podstawowym wykazem wykonanych usług sporządzone na papierze w alfabecie Braille'a lub przy użyciu dużej czcionki bezszeryfowej w

wielkości nie mniejszej niż 14 punktów lub w sposób nadający się do odczytu maszynowego w formie dostępnej dla użytkowników końcowych z niepełnosprawnościami,

2) szczegółowy wykaz wykonanych usług sporządzony na papierze przy użyciu dużej czcionki bezszeryfowej w wielkości nie mniejszej niż 14 punktów lub w sposób nadający się do odczytu maszynowego w formie dostępnej dla użytkowników końcowych z niepełnosprawnościami.

4. W przypadku zgłoszenia żądania, o którym mowa w ust. 3 pkt 1:

- a) przed rozpoczęciem lub w trakcie okresu rozliczeniowego, za który będzie wystawiona faktura - dostawca realizuje żądanie niezwłocznie po wystawieniu faktury;
- b) dotyczącego okresu rozliczeniowego, za który została już wystawiona faktura - dostawca realizuje żądanie w terminie 14 dni od dnia jego zgłoszenia.

5. Dostawca na żądanie abonenta będącego osobą z niepełnosprawnościami, w terminie 10 dni od dnia złożenia żądania, doręcza w formie przez niego wybranej, na trwałym nośniku na wskazany w żądaniu adres korespondencyjny lub adres poczty elektronicznej, informacje o wszystkich oferowanych przez siebie udogodnieniach dla osób z niepełnosprawnościami, z zastrzeżeniem, że w przypadku osoby niewidomej lub słabowidzącej takie informacje powinny być sporządzane na papierze w alfabecie Braille'a lub przy użyciu dużej czcionki bezszeryfowej w wielkości nie mniejszej niż 14 punktów lub w sposób nadający się do odczytu maszynowego w formie dostępnej dla użytkowników końcowych z niepełnosprawnościami.

§ 5. W przypadku uzasadnionych wątpliwości dotyczących zasadności realizacji udogodnienia, o którym mowa w § 2 ust. 1 lub w § 4 ust. 2, związanych z rodzajem lub stopniem niepełnosprawności osoby żądającej jego realizacji, osoba reprezentująca dostawcę przed realizacją udogodnienia może wymagać okazania przez osobę żądającą realizacji udogodnienia legitymacji dokumentującej niepełnosprawność lub stopień niepełnosprawności lub innego dokumentu w rozumieniu ustawy z dnia 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych (Dz. U. z 2021 r. poz. 573 i 1981, z 2022 r. poz. 558)

§ 6. 1. Dostawca dostosowuje swoją stronę internetową, w tym serwisy do zarządzania usługami przez użytkowników końcowych oraz udostępniane w ten sposób informacje, do wymagań Web Content Accessibility Guidelines (WCAG 2.1), z uwzględnieniem poziomu AA, określonych w załączniku ustawy z dnia 4 kwietnia 2019 r. o dostępności cyfrowej stron internetowych i aplikacji mobilnych podmiotów publicznych (Dz. U. poz. 848 oraz z 2022 r. poz. 1002).

2. Dostawca zapewnia, z poziomu swojej strony internetowej, obsługę użytkowników końcowych będących osobami niesłyszącymi lub niemówiącymi z wykorzystaniem komunikacji audiowizualnej z tłumaczem polskiego języka migowego lub systemu językowo - migowego w czasie

rzeczywistym, od poniedziałku do piątku w godzinach od 9.00 do 17.00, z wyłączeniem dni ustawowo wolnych od pracy.

3. Do dostępności cyfrowej stron internetowych i aplikacji mobilnych dostawców w zakresie nieuregulowanym w niniejszym rozporządzeniu stosuje się przepisy ustawy z dnia 4 kwietnia 2019 r. o dostępności cyfrowej stron internetowych i aplikacji mobilnych podmiotów publicznych (Dz. U. poz. 848 oraz z 2022 r. poz. 1002).

§ 7. W przypadku dostawców nieobjętych regulacjami rozporządzenia poprzedzającego niniejsze rozporządzenie, przepisy niniejszego rozporządzenia stosuje się po upływie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie rozporządzenia, z wyjątkiem przepisu § 1 ust. 1, który stosuje się po upływie 12 miesięcy od dnia wejścia w życie rozporządzenia oraz przepisu § 6, który stosuje się po upływie 24 miesięcy od wejścia w życie rozporządzenia..

§ 8. 1. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem, z zastrzeżeniem że przepisy § 1 ust. 1 lit. b, ust. 3 i 4, § 4 ust. 1 pkt 2, ust. 2 i 5 oraz § 6 wchodzi w życie po upływie 6 miesięcy od dnia wskazanego w ust. 1.²⁾

2..

3.

MINISTER CYFRYZACJI

²⁾ Niniejsze rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem Ministra Administracji i Cyfryzacji z dnia 26 marca 2014 r. w sprawie szczegółowych wymagań dotyczących świadczenia udogodnień dla osób niepełnosprawnych przez dostawców publicznie dostępnych usług telefonicznych (Dz. U. z 2014 r. poz. 464), które traci moc z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, na podstawie art. 96 pkt 8 ustawy z dnia - Przepisy wprowadzające ustawę – Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. poz.).

Załączniki
do rozporządzenia
Ministra Cyfryzacji
z dnia
(poz.)

Załącznik Nr 1

WZÓR

**OZNAKOWANIE JEDNOSTKI OBSŁUGUJĄCEJ UŻYTKOWNIKÓW KOŃCOWYCH
DOSTAWCY PUBLICZNIE DOSTĘPNYCH USŁUG KOMUNIKACJI
ELEKTRONICZNEJ, PRZYSTOSOWANEJ DO OBSŁUGI OSÓB Z
NIEPEŁNOSPRAWNOŚCIĄ NARZĄDU RUCHU**

1. Symbol graficzny znaku powinien być koloru białego na ciemnoniebieskim tle.
2. Wymiary znaku powinny być nie mniejsze niż 14 x 14 cm w przypadku jednostki obsługującej użytkowników końcowych dostawcy publicznie dostępnych usług komunikacji elektronicznej.
3. Przy zwiększaniu znaku proporcje podane na rysunku powinny być zachowane.

WZÓR

**OZNAKOWANIE JEDNOSTKI OBSŁUGUJĄCEJ UŻYTKOWNIKÓW KOŃCOWYCH
DOSTAWCY PUBLICZNIE DOSTĘPNYCH USŁUG KOMUNIKACJI
ELEKTRONICZNEJ PRZYSTOSOWANEJ DO OBSŁUGI OSÓB Z
NIEPEŁNOSPRAWNOŚCIAMI, UMOŻLIWIAJĄCEJ KONTAKT Z OSOBĄ
NIESŁYSZĄCĄ LUB NIEMÓWIĄCĄ**

1. Symbol graficzny znaku powinien być koloru białego na ciemnoniebieskim tle.
2. Wymiary znaku powinny być nie mniejsze niż 14 x 14 cm.
3. Przy zwiększaniu znaku proporcje podane na rysunku powinny być zachowane.

WZÓR

**OZNAKOWANIE JEDNOSTKI OBSŁUGUJĄCEJ UŻYTKOWNIKÓW KOŃCOWYCH
DOSTAWCY PUBLICZNIE DOSTĘPNYCH USŁUG KOMUNIKACJI
ELEKTRONICZNEJ, PRZYSTOSOWANEJ DO OBSŁUGI OSÓB Z
NIEPEŁNOSPRAWNOŚCIAMI, UMOŻLIWIAJĄCEJ DOSTĘP DO USŁUG TŁUMACZA
JEZYKA MIGOWEGO**

1. Symbol graficzny znaku powinien być koloru białego na ciemnoniebieskim tle.
2. Wymiary znaku powinny być nie mniejsze niż 14 x 14 cm.
3. Przy zwiększaniu znaku proporcje podane na rysunku powinny być zachowane.

WZÓR

**OZNAKOWANIE JEDNOSTKI OBSŁUGUJĄCEJ UŻYTKOWNIKÓW KOŃCOWYCH
DOSTAWCY PUBLICZNIE DOSTĘPNYCH USŁUG KOMUNIKACJI
ELEKTRONICZNEJ PRZYSTOSOWANEJ DO OBSŁUGI OSÓB Z
NIEPEŁNOSPRAWNOŚCIĄ NARZĄDU WZROKU**

1. Symbol graficzny znaku powinien być koloru białego na ciemnoniebieskim tle.
2. Wymiary znaku powinny być nie mniejsze niż 14 x 14 cm.
3. Przy zwiększaniu znaku proporcje podane na rysunku powinny być zachowane.

**ZAKRES PRZYSTOSOWANIA TELEKOMUNIKACYJNEGO URZĄDZENIA
KOŃCOWEGO DO UŻYWANIA PRZEZ OSOBY Z NIEPEŁNOSPRAWNOŚCIAMI**

1. Telekomunikacyjne urządzenie końcowe przystosowane do używania przez osoby z niepełnosprawnościami jest dostosowane do rodzaju niepełnosprawności:
 - 1) w przypadku osób niewidomych i słabowidzących:
 - a) modele posiadające klawiaturę wybierczą – telekomunikacyjne urządzenie końcowe powinno posiadać co najmniej jeden przycisk wyróżniony w sposób umożliwiający jego rozpoznanie przez osoby niewidome i słabowidzące (w przypadku wyróżnienia tylko jednego przycisku, powinien to być przycisk oznaczony cyfrą pięć) lub równoważną funkcjonalność umożliwiającą wybranie określonego numeru;
 - b) modele dotykowe i inne telekomunikacyjne urządzenia końcowe posiadające rozbudowane menu - telekomunikacyjne urządzenie końcowe powinno posiadać co najmniej oprogramowanie asystujące, w szczególności program odczytu ekranu, opcje powiększenia i dostosowania obrazu do indywidualnych potrzeb, umożliwiające osobom niewidomym i słabowidzącym obsługę menu urządzenia i jego podstawowych funkcji jak wykonywanie połączeń głosowych lub wysyłanie i odczytywanie wiadomości tekstowych;
 - 2) w przypadku osób słabosłyszących powinno posiadać co najmniej:
 - a) wzmacniacz słuchawkowy z możliwością regulacji wzmocnienia;
 - b) pętlę indukcyjną w słuchawce lub naszyjną;
 - 3) w przypadku osób z niepełnosprawnością narządów ruchu powinno posiadać:
 - a. co najmniej szybkie wybieranie numeru,
 - b. duże przyciski fizyczne, lub duże przyciski na ekranie dotykowym,
 - c. ustawienia uniemożliwiające przypadkowe naciśnięcie całego ciągu tych samych cyfr lub znaków – w przypadku urządzeń z ekranem dotykowym.

UZASADNIENIE

Przedmiotowe rozporządzenie stanowi wykonanie delegacji ustawowej z art. 334 ust. 3 ustawy z dnia - Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. ...) i było poprzedzone rozporządzeniem Ministra Administracji i Cyfryzacji z dnia 26 marca 2014 r. w sprawie szczegółowych wymagań dotyczących świadczenia udogodnień dla osób niepełnosprawnych przez dostawców publicznie dostępnych usług telefonicznych (Dz. U. poz. 464) wydanego na podstawie uchylonego ustawą art. z art. 79c ust. 3 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. - Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. z 2019 r. poz. 2460, z późn. zm.). Co do zasady obowiązki określone dotychczas dla dostawców publicznie dostępnych usług telefonicznych zgodnie z Pke będą dotyczyć wszystkich dostawców usług komunikacji elektronicznej.

W świetle proponowanej regulacji wszyscy dostawcy publicznie dostępnych usług komunikacji elektronicznej będą zobowiązani do zapewnienia następujących udogodnień:

- 1) Wyposażenie ½ jednostek obsługujących użytkowników końcowych w stanowisko przystosowane do obsługi osób z niepełnosprawnościami, zgodnie z poniższymi wymogami:
 - a) Przystosowanie stanowiska do obsługi osób z niepełnosprawnościami obejmuje wyposażenie tego stanowiska w szczególności w urządzenie umożliwiające komunikację z osobą niesłyszącą lub niemówiącą oraz ułatwiające komunikację z osobą słabowidzącą. Taką funkcję mogą pełnić komputery wyposażone w płaskie ekrany LCD, które można obrócić w stronę osoby niesłyszącej lub w razie potrzeby słabosłyszącej, jednocześnie umożliwiając jej zapoznanie się z ofertą dostawcy.
 - b) Obowiązek wyposażenia jednostek dostawców publicznie dostępnych usług komunikacji elektronicznej w rozwiązanie zapewniające możliwość funkcjonalnego połączenia audiowizualnego osoby niesłyszącej lub niemówiącej z tłumaczem języka migowego lub systemu językowo – migowego w czasie rzeczywistym. Rozwiązanie to ma umożliwić niesłyszącym i niemówiącym użytkownikom posługiwanie się językiem migowym w kontaktach z dostawcą w jego jednostce. Z wykorzystaniem tego rozwiązania, którym może być tablet lub komputer z zainstalowaną kamerą podłączonego do internetu dostawca usług łączy się z tłumaczem języka migowego. Tłumacz i osoba z niepełnosprawnością widzą się jednocześnie i mogą porozumieć się za pomocą polskiego języka migowego. Informacje przekazane przez osobę niepełnosprawną tłumacz przekazuje ustnie osobie reprezentującej dostawcę usług. Rozwiązania umożliwiające pośrednictwo tłumacza języka migowego lub systemu językowo – migowego za pomocą transmisji audiowizualnej są dostępne na polskim rynku, firmy oferują je komercyjnie, zapewniając dostępność tłumaczy języka migowego w godzinach pracy biur i urzędów. Jednocześnie obecnie dostępne są rozwiązania umożliwiające analogiczną funkcjonalność tj. poprzez wykorzystanie zdalnego dostępu (dostęp online) do usług tłumacza języka migowego, stron internetowych i dedykowanych aplikacji (teraz nieco mniej istotnych ze względu na rozwój technologii PWA – Progressive Web Apps). Tego typu dostęp nie wymaga kosztownego inwestowania w sprzęt dedykowany do połączeń video z tłumaczami polskiego języka migowego. Obecnie większość osób niesłyszących dysponuje własnym urządzeniem telekomunikacyjnym pozwalającym na zdalne połączenia video. Użytkownik będzie mógł skorzystać ze zdalnego dostępu do tłumaczy PJM online, który zapewnia połączenie niewymagające instalacji oprogramowania możliwe do uruchomienia z dowolnego urządzenia podłączonego do internetu i wyposażonego w kamerę. Zatem dostawcy publicznie dostępnych usług komunikacji elektronicznej mogą zapewnić możliwość nawiązania takiego połączenia (bezpłatnego dla osoby Głuchej i niedosłyszącej) z wykorzystaniem urządzenia klienta.
- 2) Zapewnienie, wzorując się na przepisach ustawy o języku migowym, możliwości skorzystania z alternatywnego mechanizmu zapewnienia udogodnienia, w stosunku do opisanego powyżej, w

postaci bezpośredniego kontaktu z tłumaczem polskiego języka migowego lub systemu językowo-migowego w jednostce obsługującej dostawcę. Stosowne przepisy regulujące realizację tego udogodnienia zawarte są w przepisie § 2.

- 3) Przystosowanie jednostki obsługującej użytkowników końcowych dla osób z niepełnosprawnościami w zakresie dostępności architektonicznej analogicznie do zakresu wskazanego w art. 6 pkt 1 ustawy z dnia 19 lipca 2019 r. o zapewnieniu dostępności osobom ze szczególnymi potrzebami (Dz. U. poz. 1696), z zastrzeżeniem, że w przypadku braku możliwości technicznych lub prawnych dostawca może zapewnić dostęp alternatywny. Taki dostęp może polegać na dodatkowej asyście pracownika jednostki obsługującej użytkowników końcowych lub wdrożeniu tymczasowego środka technicznego ułatwiającego realizację potrzeb osoby z niepełnosprawnościami.
- 4) Odpowiednie oznaczenie jednostek, w których realizowane będą udogodnienia dla osób z niepełnosprawnościami. Z uwagi na fakt, iż nie w każdym przypadku biuro obsługi klienta wyposażone jest w drzwi wejściowe (np. w centrach handlowych), dostawca usług będzie obowiązany zamieścić stosowne oznaczenia, które określa załącznik do przedmiotowego rozporządzenia, w innym, ale widocznym dla publiczności miejscu.
- 5) Zapewnienie asysty osoby reprezentującej dostawcę usług przy konfiguracji i instalacji telekomunikacyjnych urządzeń końcowych w jednostce obsługującej użytkowników danego dostawcy usług lub telefonicznie. Przepis ma na celu zapewnienie osobistej pomocy technicznej przy ww. czynnościach.
- 6) Udostępnianie na żądanie osoby z niepełnosprawnościami w jednostkach obsługujących użytkowników końcowych danego dostawcy informacji o wszystkich udogodnieniach dla osób z niepełnosprawnościami oferowanych przez dostawcę usług oraz informacji przedumownych, o których mowa w art. 279 ustawy z dnia ... – Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. ...), w sposób jednoznaczny, łatwy i zrozumiały na papierze przy użyciu dużej czcionki bezszeryfowej o wielkości nie mniejszej niż 14 punktów.
Dodatkowo dostawca usług udostępnia ww. informacje w sposób nadający się do odczytu maszynowego w formie dostępnej dla użytkowników z niepełnosprawnościami na swojej stronie internetowej. Wprowadza się wymóg stosowania czcionki dostępnej dla osób niepełnosprawnych tj. czcionki bezszeryfowej np. Arial, Tahoma. Jednocześnie wymóg dotyczący odczytu maszynowego również wyraźnie wskazuje, że chodzi o formę dostępną dla użytkowników końcowych z niepełnosprawnościami tj. informacje umieszczane na stronach internetowych muszą być tekstami możliwymi do odczytu przez programy czytające, wspomagające osoby z niepełnosprawnościami, nie zaś elektronicznymi fotografiami tekstu.

Obowiązki zapewnienia udogodnień obejmą te jednostki obsługujące użytkowników danego dostawcy, które przeznaczone są do bezpośredniego i osobistego obsługiwanie użytkowników końcowych. Wyżej wymienione udogodnienia dla osób z niepełnosprawnościami są już znane osobom z niepełnosprawnościami, gdyż są obecnie świadczone przez dostawców usług telefonicznych. Szczegółowy opis ich świadczenia można znaleźć w Raportach Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej na temat dostępności biur dostawców oraz dostępności stron internetowych.

Ponadto dostawcy na podstawie rozporządzenia będą zobowiązani do:

- 1) Oferowania osobie z niepełnosprawnościami, przy zawieraniu umowy o świadczenie usług komunikacji elektronicznej oraz na każde żądanie tej osoby, urządzenia końcowego (telefonu lub smartfonu), służącego do korzystania ze świadczonej usługi, przystosowanego do używania przez

osoby z niepełnosprawnościami. Niniejszy przepis dotyczy tych dostawców, którzy w swojej ofercie posiadają urządzenia końcowe.

- 2) Doręczenia na żądanie osoby niewidomej lub słabowidzącej, w terminie 10 dni od dnia złożenia żądania, informacji przedumownych, zwięzłego podsumowania warunków umowy oraz pozostałych informacji wymaganych w umowie o świadczenie usług komunikacji elektronicznej, o których mowa w art. 281, na trwałym nośniku na wskazany w żądaniu adres korespondencyjny lub adres poczty elektronicznej, w sposób nadający się do odczytu maszynowego w formie dostępnej dla użytkowników końcowych z niepełnosprawnościami albo na papierze w alfabecie Braille'a, albo przy użyciu dużej czcionki bezszeryfowej w wielkości nie mniejszej niż 14 punktów. Za teksty autentyczne uznaje się informacje przedumowne oraz zwięzłe podsumowanie warunków umowy przygotowane przez dostawcę w alfabecie łacińskim.
- 3) Przedstawienia, na żądanie osoby z niepełnosprawnościami, informacji o danych zawartych na fakturze wraz z podstawowym wykazem wykonanych usług telekomunikacyjnych w alfabecie Braille'a albo przy użyciu dużej czcionki bezszeryfowej w wielkości nie mniejszej niż 14 punktów lub wysłania na adres poczty elektronicznej w sposób nadający się do odczytu maszynowego w formie dostępnej dla użytkowników końcowych z niepełnosprawnościami.
- 4) Sporządzania szczegółowego wykazu wykonanych usług przy użyciu dużej czcionki bezszeryfowej w wielkości nie mniejszej niż 14 punktów lub dostarczania go na adres poczty elektronicznej w sposób nadający się do odczytu maszynowego w formie dostępnej dla użytkowników końcowych z niepełnosprawnościami na żądanie osoby niewidomej lub słabowidzącej.
- 5) Dostosowania swoich stron internetowych, w tym aplikacji do samodzielnego zarządzania usługą przez użytkownika końcowego oraz wszelkich udostępnianych w ten sposób informacji do standardu WCAG 2.1. Jednocześnie należy wskazać, iż zakres dostosowania stron jest zbliżony do obowiązku ciążącego dotychczas na dostawcach publicznie dostępnych usług telefonicznych, w związku z czym dostawcy innych usług będą mogli korzystać z doświadczeń ww. podmiotów. W celu wprowadzenia pewności co do zagadnień związanych z dostępnością cyfrową stron internetowych i aplikacji mobilnych dostawców w zakresie nieuregulowanym w niniejszym rozporządzeniu wprowadza się odwołanie do przepisów ustawy z dnia 4 kwietnia 2019 r. o dostępności cyfrowej stron internetowych i aplikacji mobilnych podmiotów publicznych (Dz. U. poz. 848).
- 6) Zapewnienia komunikacji audiowizualnej osoby niesłyszącej lub niemówiącej z tłumaczem polskiego języka migowego w czasie rzeczywistym z poziomu swojej strony internetowej. Umożliwi to kontakt tych osób za pomocą kanałów kontaktu z dostawcą dostępnych z poziomu strony internetowej danego podmiotu.

Możliwość weryfikacji uprawnień osób z niepełnosprawnościami jako osób uprawnionych do skorzystania z danego udogodnienia, dotyczy wyłącznie do dwóch udogodnień tj. żądania zapewnienia bezpłatnego dostępu do tłumacza języka migowego (§ 2 ust. 1) oraz żądania udostępnienia dokumentów sporządzonych na trwałym nośniku w sposób nadający się do odczytu maszynowego albo na papierze w alfabecie Braille'a, albo przy użyciu dużej czcionki (§ 4 ust. 2), które to udogodnienia dostawca usług realizuje bezpłatnie. W przypadku, gdy osoba reprezentująca dostawcę usług będzie miała uzasadnione wątpliwości dotyczące podstaw dla realizacji żądania, związane z rodzajem lub stopniem niepełnosprawności osoby żądającej realizacji udogodnienia (bądź jeżeli realizacji uprawnienia zażąda osoba pełnosprawna), osoba reprezentująca dostawcę usług będzie mogła wymagać okazania przez osobę żądającą realizacji udogodnienia dokumentu potwierdzającego niepełnosprawność. Przepis ma za zadanie umożliwić

dostawcy usług zweryfikowanie zasadności realizacji udogodnienia.

W projekcie rozporządzenia zaproponowano również, ze względu na stopień skomplikowania wdrożenia poszczególnych udogodnień, 6 miesięczne *vacatio legis* dla usług i udogodnień zmodyfikowanych w stosunku do obowiązujących obecnie regulacji oraz różne okresy dla podmiotów, które po raz pierwszy zetkną się z tym obowiązkiem (analogicznie do wprowadzenia takich przepisów wobec przedsiębiorców telekomunikacyjnych w 2014 r.): 6 miesięcy, 12 miesięcy oraz 24 miesiące.

Należy również wskazać, że realizacja niektórych z udogodnień dla osób z niepełnosprawnościami będzie czasami wymagać przetwarzania ich danych osobowych. Należy podkreślić, iż przetwarzanie takie nie będzie stanowiło naruszenia przepisów dotyczących ochrony danych osobowych, gdyż przetwarzanie takich danych będzie niezbędne do wykonania usługi, o którą wnioskuje użytkownik końcowy. Tym samym dane przetwarzane przez dostawcę usług stanowią tajemnicę komunikacji elektronicznej i podlegać będą szczególnej ochronie na zasadach określonych w ustawie Prawo komunikacji elektronicznej.

Projektowane rozporządzenie nie podlega procedurze notyfikacji w rozumieniu przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. z 2003 r. Nr 239, poz. 2039 oraz z 2004 r. Nr 65, poz. 597).

W celu wykonania obowiązku wynikającego z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r., poz. 248), projekt rozporządzenia został umieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Ministerstwa Cyfryzacji oraz w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji.

Nie zachodzi również konieczność przedkładania projektu rozporządzenia instytucjom i organom Unii Europejskiej lub Europejskiemu Bankowi Centralnemu.

Przedmiotowy projekt jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

<p>Nazwa projektu Rozporządzenie Ministra Cyfryzacji w sprawie szczegółowych wymagań dotyczących świadczenia usług i udogodnień dla osób z niepełnosprawnościami przez dostawców publicznie dostępnych usług komunikacji elektronicznej</p> <p>Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Kancelaria Prezesa Rady Ministrów</p> <p>Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Janusz Cieszyński – Sekretarz Stanu w KPRM</p> <p>Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu Marek Nikonowicz – Główny Specjalista w Departamencie Telekomunikacji, adres email:marek.nikonowicz@mc.gov.pl</p>	<p>Data sporządzenia</p> <p>Źródło: Upoważnienie ustawowe: art. 334 ust. 3 ustawy z dnia r. – Prawo komunikacji elektronicznej</p> <p>Nr w Wykazie prac legislacyjnych Ministra Cyfryzacji:</p>
--	--

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Konieczność wydania nowego rozporządzenia wynika z zastąpienia ustawy Prawo telekomunikacyjne nową ustawą regulującą rynek komunikacji elektronicznej w Polsce – ustawą Prawo komunikacji elektronicznej (Pke). Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 79c ustawy Prawo telekomunikacyjne dotyczyły świadczenia udogodnień dla osób niepełnosprawnych przez określoną grupę przedsiębiorców telekomunikacyjnych - dostawców publicznie dostępnych usług telefonicznych. W związku z nałożeniem w Pke obowiązku zapewnienia dostępności na wszystkich dostawców usług komunikacji elektronicznej zasadne jest rozszerzenie zakresu dotychczasowego rozporządzenia.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Planowane jest wydanie rozporządzenia regulującego szczegółowe warunki świadczenia usług i udogodnień dla osób z niepełnosprawnościami przez dostawców usług komunikacji elektronicznej. Oczekiwany efekt jest zwiększanie dostępności usług komunikacji elektronicznej dla osób z niepełnosprawnościami.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Nie dotyczy. Zakres regulacji wykracza poza rozwiązania stosowane obecnie dla rynku telekomunikacyjnego.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Dostawcy publicznie dostępnych usług komunikacji elektronicznej		Rejestr przedsiębiorców telekomunikacyjnych	Projekt precyzuje zakres obowiązku nałożonego art. 297 Pke
Abonenci usług komunikacji elektronicznej z niepełnosprawnościami			Projekt reguluje warunki korzystania przez abonentów z niepełnosprawnościami z udogodnień oferowanych przez dostawców usług.
Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej	1	Ustawa Pke	Zgodnie z Pke Prezes UKE podejmuje czuwa nad przestrzeganiem przepisów Pke i w uzasadnionych przypadkach podejmuje interwencje.

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

W ramach konsultacji społecznych projekt rozporządzenia zostanie zamieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Ministerstwa Cyfryzacji oraz zostanie przesłany do następujących podmiotów:

1. Krajowej Izby Gospodarczej Elektroniki i Telekomunikacji,
2. Polskiej Izby Informatyki i Telekomunikacji,
3. Polskiej Izby Komunikacji Ethernetowej,

4. Konfederacji Pracodawców Polskich,
5. Stowarzyszenia Inżynierów Telekomunikacji,
6. Polskiej Izby Komunikacji Elektronicznej,
7. Forum Związków Zawodowych,
8. NSZZ Solidarność,
9. Ogólnopolskiego Porozumienia Związków Zawodowych,
10. Stowarzyszenia Elektryków Polskich,
11. Krajowej Izby Gospodarczej,
12. Pracodawców Rzeczypospolitej Polskiej,
13. Konfederacji Lewiatan,
14. Business Centre Club,
15. Polskiej Izby Radiodiffuzji Cyfrowej,
16. Związku Rzemiosła Polskiego,
17. Związku Pracodawców Branży Internetowej IAB Polska,
18. Polskiego Towarzystwa Informatycznego,
19. Fundacji Instytutu Rozwoju Regionalnego (FIRR),
20. Fundacja Audiodeskrypcja,
21. Fundacji na Rzecz Rozwoju Audiodeskrypcji Katarynka,
22. Fundacja Pomocy Matematykom i Informatykom Niepełnym Ruchowo,
23. Fundacji Widzialni,
24. Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych (PFRON),
25. Organizacji niesłyszących Słabosłyszących Internautów (ONSI),
26. Polskiego Forum Osób Niepełnosprawnych,
27. Forum Dostępnej Cyberprzestrzeni,
28. Polskiego Związku Niewidomych,
29. Akces Lab,
30. Polskiego Związku Głuchych,
31. Polskiej Fundacji Osób Słabosłyszących (PFOS),
32. Ogólnopolskiej Federacji Organizacji Osób Niepełnosprawnych Ruchowo,
33. Towarzystwa Pomocy Głuchoniewidomym (TPG),
34. Stowarzyszenia Przyjaciół Integracji,
35. Wielkopolskiego Stowarzyszenia Niewidomych,
36. Krajowej Izby Gospodarczo-Rehabilitacyjnej,
37. Polskiej Organizacji Pracodawców Osób Niepełnosprawnych,
38. Polskiego Stowarzyszenia na Rzecz Osób z Upośledzeniem Umysłowym.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

(ceny stałe z r.)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]												
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Łącznie (0-10)	
Dochody ogółem													
budżet państwa													
JST													
pozostałe jednostki (oddzielnie)													
Wydatki ogółem													
budżet państwa													
JST													
pozostałe jednostki (oddzielnie)													
Saldo ogółem													
budżet państwa													
JST													
pozostałe jednostki (oddzielnie)													
Źródła finansowania													

	Węście w życie projektowanego rozporządzenia nie spowoduje skutków dla sektora finansów publicznych, w tym dochodów i wydatków budżetu państwa oraz samorządu terytorialnego. Finansowanie rozwiązań wprowadzonych w rozporządzeniu przewiduje się ze środków dostawców usług komunikacji elektronicznej.
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Rozwiązanie dotyczące zapewnienia pomocy osoby reprezentującej dostawcę usług w jednostkach obsługujących użytkowników danego dostawcy usług lub telefonicznie umożliwia wykorzystanie w tym celu obecnie zatrudnionych pracowników. Dzięki wykorzystaniu rozwiązań zapewniających komunikację online nie jest również konieczne specjalne przygotowanie pracowników dostawców do kontaktów z osobami z niepełnosprawnościami. Ponadto wykorzystanie nowoczesnych rozwiązań np.; wideołumacz on-line zwiększa dostępność tłumaczy języka migowego bez konieczności ich zatrudniania przez dostawców, dzięki czemu rozporządzenie nie powinno mieć istotnego wpływu na zwiększenie zatrudnienia tego typu tłumaczy.

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe

		Skutki						
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0-10)
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z r.)	duże przedsiębiorstwa							
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw							
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe							
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa							
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw							
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe							
Niemierzalne								
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Projektowane rozporządzenie będzie miało pozytywny wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w szczególności na sytuację ekonomiczną i społeczną rodziny, z uwagi na zwiększenie możliwości uczestniczenia osób z niepełnosprawnościami oraz osób starszych w życiu społecznym i gospodarczym z uwagi na łatwiejszy dostęp do usług komunikacji elektronicznej.							

8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu

X nie dotyczy	
Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).	☐ tak ☒ nie ☐ nie dotyczy
☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektroniczacji.	☐ tak ☐ nie ☒ nie dotyczy
Komentarz:	

9. Wpływ na rynek pracy		
Projektowane rozporządzenie nie będzie miało wpływu na rynek pracy.		
10. Wpływ na pozostałe obszary		
☐ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☐ inne:	☐ demografia ☐ mienie państwowe	☐ informatyzacja ☐ zdrowie
Omówienie wpływu		
11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego		
12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?		
Nie dotyczy.		
13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)		
Brak.		

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA CYFRYZACJI¹⁾

z dnia

w sprawie minimalnej wymaganej przepustowości łącza

Na podstawie art. 351 ustawy z dnia..... Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. poz.) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa minimalną wymaganą przepustowość łącza dla usługi adekwatnego szerokopasmowego dostępu do internetu umożliwiającą korzystanie przez konsumentów z aplikacji, o których mowa w art. 350 ust. 2 ustawy z dniaPrawo komunikacji elektronicznej.

§ 2. Minimalna wymagana przepustowość łącza dla usługi adekwatnego szerokopasmowego dostępu do internetu wynosi co najmniej 10 Mb/s przy pobieraniu danych przez konsumenta i co najmniej 1 Mb/s w przypadku wysyłania danych od konsumenta.

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem.....r.

MINISTER CYFRYZACJI

¹⁾ Minister Cyfryzacji kieruje działem administracji rządowej – informatyzacja, na podstawie § 1 ust. 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 6 października 2020 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Cyfryzacji (Dz. U. poz.1716).

UZASADNIENIE

Projekt rozporządzenia stanowi realizację upoważnienia ustawowego zawartego w art. 351 ustawy z dnia ... r. – Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. z ...). Zgodnie z tym przepisem minister właściwy do spraw informatyzacji określi, w drodze rozporządzenia, minimalną wymaganą przepustowość łącza dla usługi adekwatnego szerokopasmowego dostępu do internetu.

Konieczność wydania nowego rozporządzenia wynika z zastąpienia ustawy Prawo telekomunikacyjne nową ustawą regulującą rynek komunikacji elektronicznej w Polsce – ustawą Prawo komunikacji elektronicznej, którego bezpośrednia transpozycja wynika z art. 84 ust. 3 Dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1972 z dnia 11 grudnia 2018 r. ustanawiającej Europejski kodeks łączności elektronicznej. Przedmiotowy projekt rozporządzenia ma za zadanie zapewnić konsumentom minimalną przepustowość łącza dla usługi adekwatnego szerokopasmowego dostępu do internetu niezbędną do społecznego i ekonomicznego udziału w życiu gospodarczym i cyfrowym na terytorium kraju.

Paragraf 1 projektowanego rozporządzenia określa delegację ustawową, w której wskazany został zakres projektowanego rozporządzenia oraz podmiot - konsument, który będzie korzystał z aplikacji o których mowa w art. 350 ust. 2 Prawo komunikacji elektronicznej.

W § 2 projektowanego rozporządzenia wskazano minimalną przepustowość łącza dla usługi adekwatnego szerokopasmowego dostępu do internetu, która wynosi co najmniej 10 Mb/s w przypadku pobierania danych przez konsumenta, a w przypadku wysyłania danych od konsumenta co najmniej 1 Mb/s.

Projektowane rozporządzenie nie podlega procedurze notyfikacji w rozumieniu przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239 poz. 2039 i z 2004 r. Nr 65 poz. 597).

Nie zachodzi również konieczność przedstawienia projektu rozporządzenia właściwym organom i instytucjom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu.

Przedmiotowy projekt jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Projektowane rozporządzenie nie będzie mieć wpływu na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na sytuację ekonomiczną i społeczną rodziny, a także osób niepełnosprawnych oraz osób starszych.

W celu wykonania obowiązku wynikającego z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) projekt rozporządzenia zostanie zamieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji, w serwisie „Rządowy Proces Legislacyjny” oraz w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw informatyzacji.

<p>Nazwa projektu Rozporządzenie Ministra Cyfryzacji w sprawie minimalnej wymaganej przepustowości łącza</p> <p>Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Kancelaria Prezesa Rady Ministrów</p> <p>Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Janusz Cieszyński – Sekretarz Stanu w Kancelarii Prezesa Rady Ministrów</p> <p>Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu Katarzyna Popławska – Wydział Usług Komunikacji Elektronicznej w Departamencie Telekomunikacji w Kancelarii Prezesa Rady Ministrów, katarzyna.poplawska@mc.gov.pl</p>	<p>Data sporządzenia</p> <p>Źródło: Upoważnienie ustawowe: art. 351 ustawy z dnia r. – Prawo komunikacji elektronicznej</p> <p>Nr w Wykazie prac legislacyjnych Ministra Cyfryzacji: MC</p>
--	--

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Konieczność wydania nowego rozporządzenia wynika z zastąpienia ustawy Prawo telekomunikacyjne nową ustawą regulującą rynek komunikacji elektronicznej w Polsce – ustawą Prawo komunikacji elektronicznej, którego bezpośrednia transpozycja wynika z art. Art. 84 ust. 3 Dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1972 z dnia 11 grudnia 2018 r. ustanawiającej Europejski kodeks łączności elektronicznej. Przedmiotowy projekt rozporządzenia ma za zadanie zapewnić konsumentom minimalną przepustowość łącza dla usługi adekwatnego szerokopasmowego dostępu do internetu niezbędną do społecznego i ekonomicznego udziału w życiu gospodarczym oraz cyfrowym na terytorium kraju.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Planowane jest wydanie rozporządzenia regulującego minimalną wymaganą przepustowość łącza dla usługi adekwatnego szerokopasmowego dostępu do internetu umożliwiającą korzystanie przez konsumentów z aplikacji o których mowa w art. 350 ust. 2 ustawy z dnia.....Prawo komunikacji elektronicznej

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Nie dotyczy.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Przedsiębiorcy telekomunikacyjni	4126	Rejestr przedsiębiorców telekomunikacyjnych	Rozporządzenie określi minimalną wymaganą przepustowość łącza dla usługi adekwatnego szerokopasmowego dostępu do internetu, która przedsiębiorca wyznaczony będzie

			obowiązany oferować.
Konsumenci		Brak danych	Rozporządzenie określi minimalną wymaganą przepustowość łącza dla usługi adekwatnego szeroko pasmowego dostępu do internetu, z której będą mogli korzystać konsumenci o szczególnych potrzebach

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

W ramach konsultacji i opiniowania projekt otrzymają:

1. Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej;
2. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów;
3. Prezes Urzędu Ochrony Danych Osobowych;
4. Prezes Głównego Urzędu Statystycznego;
5. Rzecznik Małych i Średnich Przedsiębiorców;
6. Polska Izba Informatyki i Telekomunikacji;
7. Krajowa Izba Gospodarcza Elektroniki i Telekomunikacji;
8. Polska Izba Komunikacji Elektronicznej;
9. Krajowa Izba Gospodarcza;
10. Krajowa Izba Komunikacji Ethernetowej;
11. Polska Izba Radiodiffuzji Cyfrowej;
12. Polska Izba Handlu;
13. Rada Dialogu Społecznego;
14. Business Centre Club – Związek Pracodawców;
15. Niezależny Samorządowy Związek Zawodowy „Solidarność”;
16. Ogólnopolskie Porozumienie Związków Zawodowych;
17. Forum Związków Zawodowych;
18. Pracodawcy Rzeczypospolitej Polskiej;
19. Konfederacja Lewiatan;
20. Związek Rzemiosła Polskiego;
21. Związek Przedsiębiorców i Pracodawców;
22. Związek Pracodawców Mediów Publicznych;
23. Związek Pracodawców Branży Internetowej IAB Polska;
24. Federacja Związków Zawodowych Pracowników Telekomunikacji;
25. Polska Rada Biznesu;
26. Naczelna Organizacja Techniczna;
27. Związek Pracodawców Mediów Elektronicznych i Telekomunikacji Mediakom;

mln zł, ceny stałe z ... r.)	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw						
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe						
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa						
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw						
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe						
Niemierzalne							
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Projektowane rozporządzenie nie będzie miało wpływu na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na sytuację ekonomiczną i społeczną rodziny, a także osób z niepełnosprawnościami oraz osób starszych.						
8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu							
X nie dotyczy							
Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).					☐ tak ☒ nie ☐ nie dotyczy		
☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:					☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:		
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektroniczacji.					☐ tak ☐ nie ☒ nie dotyczy		
Komentarz:							
9. Wpływ na rynek pracy							
Projektowane rozporządzenie nie będzie miało wpływu na rynek pracy.							

10. Wpływ na pozostałe obszary		
☐ środowisko naturalne	☐ demografia	☐ informatyzacja
☐ sytuacja i rozwój regionalny	☐ mienie państwowe	☐ zdrowie
☐ inne:		
Omówienie wpływu		
11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego		
12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?		
Nie dotyczy.		
13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)		
Brak.		

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA CYFRYZACJI¹⁾**

z dnia

w sprawie konkursu na przedsiębiorcę wyznaczonego

Na podstawie art. 355 ust. 9 ustawy z dnia .. r. - Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. poz. ...) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) szczegółowy zakres ogłoszenia o konkursie w sprawie wyłonienia przedsiębiorcy wyznaczonego do realizacji obowiązku świadczenia usługi, o którym mowa w art. 352 ust. 3 ustawy z dnia ...- Prawo komunikacji elektronicznej, zwanej dalej „ustawą” lub realizacji obowiązku oferowania specjalnego pakietu cenowego, zwanym dalej „konkuresem”;
- 2) szczegółowy zakres oferty konkursowej, zwanej dalej „ofertą”;
- 3) szczegółowy zakres wymaganych dokumentów;
- 4) szczegółowy tryb postępowania konkursowego w sprawie wyłonienia przedsiębiorcy wyznaczonego.

§ 2. 1. Postępowanie konkursowe rozpoczyna się w dniu opublikowania ogłoszenia o konkursie na stronie podmiotowej Biuletynu Informacji Publicznej Urzędu Komunikacji Elektronicznej, zwanej dalej „BIP UKE”.

2. Ogłoszenie o konkursie poza informacjami, o których mowa w art. 355 ust. 3 pkt 1-3 i ust. 7 ustawy, zawiera:

- 1) warunki uczestnictwa w postępowaniu konkursowym;
- 2) określenie zawartości oraz wymagań, jakim powinna oferta odpowiadać;
- 3) wymagane informacje i dokumenty składane z ofertą oraz wymagania, jakie te informacje i dokumenty powinny spełniać;

¹⁾ Minister Cyfryzacji kieruje działem administracji rządowej – informatyzacja, na podstawie § 1 ust. 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 6 października 2020 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Cyfryzacji (Dz. U. poz. 1716).

- 4) informacje dotyczące wymaganego poziomu jakości i dostępności obowiązku świadczenia usługi, w tym sposób ustalania poziomu jakości i dostępności obowiązku świadczenia usługi- w przypadku konkursu na obowiązek świadczenia usługi;
- 5) określenie szczególnych potrzeb społecznych konsumentów- w przypadku konkursu na obowiązek oferowania specjalnego pakietu cenowego;
- 6) szczegółowy sposób oceny oferty zgodnie z kryteriami, o których mowa w art. 355 ust. 4 ustawy;
- 7) miejsce, formę oraz termin składania ofert.

3. Termin składania ofert nie może być krótszy niż 45 dni od dnia opublikowania ogłoszenia o konkursie.

4. Oferty złożone po terminie Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej, zwany dalej „Prezesem UKE”, zwraca bez otwierania.

§ 3. Oferta zawiera:

- 1) określenie obowiązku świadczenia usługi lub obowiązku oferowania specjalnego pakietu cenowego, którego dotyczy, zgodnie z przedmiotem konkursu;
- 2) informacje o obszarze realizacji obowiązku świadczenia usługi lub obowiązku oferowania specjalnego pakietu cenowego , zgodnie z obszarem określonym w ogłoszeniu o konkursie;
- 3) określenie terminu rozpoczęcia obowiązku świadczenia usługi lub obowiązku oferowania specjalnego pakietu cenowego;
- 4) określenie okresu obowiązku świadczenia usługi lub obowiązku oferowania specjalnego pakietu cenowego;
- 5) określenie warunków obowiązku świadczenia usługi lub obowiązku oferowania specjalnego pakietu cenowego, w tym oferowanego poziomu jakości i dostępności usługi lub usług, o których mowa w art. 350 ust. 1 ustawy, ustalonego zgodnie ze sposobem wskazanym w ogłoszeniu;
- 6) prognozowany kosztu netto obowiązku świadczenia usługi lub obowiązku oferowania specjalnego pakietu cenowego;
- 7) dokumentacji załączonej do oferty.

§ 4. 1. Dokumentacja składana z ofertą zawiera dokumenty:

- 1) oświadczenie oferenta o zapoznaniu się z treścią ogłoszenia o konkursie oraz o jego akceptacji;
- 2) potwierdzające formę prawną prowadzenia działalności przez oferenta;
- 3) pozwalające ocenić oferenta i jego ofertę zgodnie z kryteriami:
 - a) potwierdzającymi prognozowany koszt netto, o którym mowa w § 3 pkt 6,
 - b) potwierdzającymi ekonomiczną zdolność oferenta do realizacji obowiązku zgodnie z warunkami określonymi w ogłoszeniu o konkursie i ofercie, w szczególności dokumenty potwierdzające wiarygodność finansową oferenta,
 - c) potwierdzającymi techniczną zdolność oferenta do realizacji obowiązku zgodnie z warunkami określonymi w ogłoszeniu o konkursie i ofercie, w szczególności dokumenty zawierające opis rozwiązań technicznych w zakresie realizacji tego obowiązku.

2. Dokumenty składane z ofertą są sporządzone i przedstawione przez oferenta zgodnie z wymaganiami określonymi w ogłoszeniu o konkursie, o których mowa w § 2 ust. 2 pkt 3.

3. Przed upływem terminu, o którym mowa w § 2 ust. 2 pkt 7, oferent może wprowadzić zmiany w złożonej ofercie poprzez jej wycofanie i złożenie nowej.

§ 5. 1. Do przeprowadzenia postępowania konkursowego Prezes UKE powołuje Komisję konkursową, zwaną dalej „Komisją”.

2. Komisja składa się z 6 do 9 osób, w tym z przewodniczącego, wyznaczonych przez Prezesa UKE spośród pracowników Urzędu Komunikacji Elektronicznej posiadających wiedzę i doświadczenie niezbędne do przeprowadzenia konkursu.

§ 6. 1. Komisja podejmuje uchwały w głosowaniu jawnym, zwykłą większością głosów, w obecności co najmniej połowy składu Komisji. W przypadku równej liczby głosów o wyniku głosowania decyduje głos przewodniczącego Komisji.

2. Komisja działa na podstawie regulaminu pracy Komisji uchwalonego przez nią i zatwierdzonego przez Prezesa UKE.

3. Zatwierdzony regulamin pracy Komisji Prezes UKE ogłasza najpóźniej w terminie, o którym mowa w § 2 ust. 2 pkt 7, przez zamieszczenie na stronie podmiotowej BIP UKE.

§ 7. 1. Komisja otwiera oferty i sporządza listę oferentów, którzy złożyli oferty w terminie, oraz przekazuje ją niezwłocznie Prezesowi UKE.

2. Prezes UKE niezwłocznie po otrzymaniu listy ogłasza ją przez zamieszczenie na stronie podmiotowej BIP UKE.

§ 8. 1. Komisja dokonuje badania ofert w dwóch etapach.

2. Pierwszy etap obejmuje:

- 1) sprawdzenie, czy oferta została złożona w miejscu, formie oraz terminie określonych w ogłoszeniu o konkursie;
- 2) sprawdzenie, czy została zachowana zgodność złożonej oferty z warunkami i wymaganiami określonymi w ogłoszeniu o konkursie w zakresie kompletności oferty oraz jej prawidłowości pod względem formalnym.

3. Warunkiem zakwalifikowania oferty do drugiego etapu konkursu jest spełnienie wszystkich warunków i wymagań sprawdzanych w pierwszym etapie.

4. Komisja sporządza listę ofert zakwalifikowanych do drugiego etapu i podlegających dalszej ocenie.

5. Drugi etap obejmuje:

- 1) ocenę wskazanego w ofercie prognozowanego kosztu netto obowiązku świadczenia usługi;
- 2) ocenę ekonomicznej i technicznej zdolności oferenta do obowiązku świadczenia usługi lub obowiązku oferowania specjalnego pakietu cenowego na określonych w ofercie warunkach, w tym w zakresie poziomu jakości i dostępności, obszaru, terminu rozpoczęcia i okresu realizacji obowiązku świadczenia usługi lub obowiązku oferowania specjalnego pakietu cenowego.

6. Komisja ocenia oferty zakwalifikowane do drugiego etapu, przyznając punkty, osobno za każde kryterium, zgodnie z ogłoszeniem o konkursie.

7. Ocena oferty stanowi sumę punktów uzyskanych w drugim etapie konkursu.

§ 9. 1. Z przebiegu postępowania konkursowego Komisja sporządza protokół, który zawiera:

- 1) oznaczenie czasu i miejsca przeprowadzenia każdego etapu badania ofert;
- 2) imiona i nazwiska członków Komisji, ze wskazaniem czynności, w których brali udział;

- 3) liczbę ofert podlegających zwróceniu bez otwierania;
- 4) liczbę ofert poddanych sprawdzeniu w pierwszym etapie;
- 5) liczbę ofert zakwalifikowanych oraz niezakwalifikowanych do drugiego etapu;
- 6) listę, o której mowa w § 8 ust. 4;
- 7) liczbę punktów przyznanych każdej ofercie w drugim etapie, osobno dla każdego kryterium;
- 8) kolejność ofert wraz z ich oceną punktową albo informację o braku ofert spełniających wymagania określone w ogłoszeniu o konkursie;
- 9) szczegółowe uzasadnienie ustaleń i ocen dokonywanych przez Komisję w postępowaniu konkursowym;
- 10) podpisy wszystkich członków Komisji, a w przypadku braku podpisu - wzmiankę o przyczynie braku podpisu.

2. Komisja niezwłocznie przekazuje Prezesowi UKE protokół, wraz z wszelkimi dokumentami związanymi z postępowaniem konkursowym.

§ 10. 1. Po przyjęciu protokołu z przebiegu postępowania konkursowego Prezes UKE ogłasza jego wyniki przez zamieszczenie na stronie podmiotowej BIP UKE.

2. Ogłoszenie wyników kończy postępowanie konkursowe.

§ 11. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

MINISTER CYFRYZACJI

UZASADNIENIE

Projektowane rozporządzenie stanowi wykonanie delegacji ustawowej z art. 355 ust. 9 ustawy z dnia .. r. - Prawo komunikacji elektronicznej (Dz.U. z ...) upoważniającej ministra właściwego do spraw informatyzacji do określenia, w drodze rozporządzenia, wymaganego szczegółowego zakresu ogłoszenia o konkursie, zakresu oferty konkursowej, wymaganej dokumentacji oraz szczegółowego trybu postępowania konkursowego w sprawie wyłonienia przedsiębiorcy wyznaczonego.

Konieczność wydania nowego rozporządzenia wynika z zastąpienia ustawy Prawo telekomunikacyjne nową ustawą regulującą rynek komunikacji elektronicznej w Polsce – ustawą Prawo komunikacji elektronicznej.

Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 82 ust. 5 ustawy Prawo telekomunikacyjne, zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 355 ust. 9 ustawy Prawo komunikacji elektronicznej, jednak nie dłużej niż przez 24 miesiące od czasu wejścia w życie tej ustawy.

Projektowane rozporządzenie poprzedzone było rozporządzeniem Ministra Administracji i Cyfryzacji z dnia 12 grudnia 2014 r. w sprawie konkursu na przedsiębiorcę telekomunikacyjnego wyznaczonego do realizacji obowiązku świadczenia usług wchodzących w skład usługi powszechnej (Dz. U. z 2015 r. poz. 11).

Zgodnie z § 1 projektowane rozporządzenie określa szczegółowy zakres ogłoszenia o konkursie w sprawie wyłonienia przedsiębiorcy wyznaczonego do realizacji obowiązku świadczenia usługi, o którym mowa w art. 352 ust. 3 ustawy lub realizacji obowiązku oferowania specjalnego pakietu cenowego, zakres oferty konkursowej, zakres wymaganej dokumentacji oraz szczegółowy tryb postępowania konkursowego.

W § 2 ust. 1 wskazano moment rozpoczęcia procedury konkursowej określony jako dzień opublikowania ogłoszenia o konkursie na stronie podmiotowej BIP UKE. W ust. 2 wskazane zostały niezbędne elementy ogłoszenia o konkursie.

Oprócz informacji wskazanych w art. 355 ust. 3 pkt 1-3 i ust. 7 Pke (przedmiot konkurs, obszar, na którym ma być realizowany obowiązek, ogólne wymagania dotyczące realizacji obowiązku oferowania specjalnego pakietu cenowego, obowiązek stosowania jednolitych cen w ramach obowiązku specjalnego pakietu cenowego) ogłoszenie powinno zawierać informacje o:

- 1) warunki uczestnictwa w postępowaniu konkursowym;
- 2) określenie zawartości oraz wymagań, jakim powinna oferta odpowiadać;
- 3) wymagane informacje i dokumenty składane z ofertą oraz wymagania, jakie te informacje i dokumenty powinny spełniać;
- 4) informacje dotyczące wymaganego poziomu jakości i dostępności obowiązku świadczenia usługi, w tym sposób ustalania poziomu jakości i dostępności obowiązku świadczenia usługi- w przypadku konkursu na obowiązek świadczenia usługi;
- 5) określenie szczególnych potrzeb społecznych konsumentów- w przypadku konkursu na obowiązek oferowania specjalnego pakietu cenowego;
- 6) szczegółowy sposób oceny oferty zgodnie z kryteriami, o których mowa w art. 355 ust. 4 ustawy;
- 7) miejsce, formę oraz termin składania ofert.

W ust. 3 wskazany został minimalny termin składania ofert tj. 45 dni od dnia opublikowania

ogłoszenia o konkursie. Zgodnie z ust. 4 oferty złożone po terminie zwracane są nadawcy bez ich otwierania.

W § 3 określone zostały niezbędne elementy oferty. Oferta powinna zawierać określenie:

- 1) określenie obowiązku świadczenia usługi lub obowiązku oferowania specjalnego pakietu cenowego, którego dotyczy, zgodnie z przedmiotem konkursu;
- 2) informacje o obszarze realizacji obowiązku świadczenia usługi lub obowiązku oferowania specjalnego pakietu cenowego, zgodnie z obszarem określonym w ogłoszeniu o konkursie;
- 3) określenie terminu rozpoczęcia obowiązku świadczenia usługi lub obowiązku oferowania specjalnego pakietu cenowego;
- 4) określenie okresu obowiązku świadczenia usługi lub obowiązku oferowania specjalnego pakietu cenowego;
- 5) określenie warunków obowiązku świadczenia usługi lub obowiązku oferowania specjalnego pakietu cenowego, w tym oferowanego poziomu jakości i dostępności usługi lub usług, o których mowa w art. 350 ust. 1 ustawy, ustalonego zgodnie ze sposobem wskazanym w ogłoszeniu;
- 6) prognozowany kosztu netto obowiązku świadczenia usługi lub obowiązku oferowania specjalnego pakietu cenowego;
- 7) dokumentacji załączonej do oferty.

W § 4 wskazane zostały niezbędne dokumenty dołączane do składanej przez przedsiębiorcę oferty potwierdzające zapoznanie się z treścią ogłoszenia o konkursie oraz jego akceptacją, jak również potwierdzające formę prawną prowadzenia działalności przez oferenta oraz pozwalające ocenić ekonomiczną i techniczną zdolność oferenta i jego oferty zgodnie z kryteriami podanymi w pkt 3. Do czasu upływu terminu składania ofert, oferent może wprowadzić zmiany w złożonej ofercie poprzez jej wycofanie i złożenie nowej.

Zgodnie z § 5 do przeprowadzenia konkursu Prezes UKE powołuje Komisję konkursową składającą się z 6 do 9 osób, w tym z przewodniczącego, wyznaczonych przez Prezesa UKE spośród pracowników posiadających wiedzę i doświadczenie niezbędne do przeprowadzenia konkursu.

W § 6 wskazana została forma podejmowania uchwał i sposób podejmowania rozstrzygnięć w przypadku równej liczby głosów. Komisja działa na podstawie regulaminu pracy Komisji zatwierdzanego przez Prezesa UKE i ogłaszanego na stronie podmiotowej BIP UKE.

Paragraf 7 reguluje przebieg procedury konkursowej po złożeniu ofert. Otwarte oferty przekazywane są niezwłocznie Prezesowi UKE, a następnie ogłaszane przez zamieszczenie na stronie podmiotowej BIP UKE.

W § 8 określone zostały kolejne etapy procedury konkursowej obejmujące badanie ofert. Badanie ofert obejmuje 2 etapy – pierwszy ma na celu sprawdzenie wymogów formalnych, których spełnienie jest warunkiem niezbędnym zakwalifikowania oferty do drugiego etapu procedury konkursowej.

W drugim etapie oceniany jest prognozowany koszt netto świadczenia usługi oraz ekonomiczna i techniczna zdolność oferenta do świadczenia usługi lub obowiązku oferowania specjalnego pakietu cenowego na określonych w ofercie warunkach, w tym w zakresie poziomu jakości i dostępności, obszaru terminu rozpoczęcia i okresu realizacji obowiązku świadczenia usługi lub

obowiązku oferowania specjalnego pakietu cenowego. Za spełnienie poszczególnych kryteriów oferty przyznawane są oferentowi punkty.

Zgodnie z § 9 z przebiegu postępowania konkursowego Komisja sporządza protokół i niezwłocznie przekazuje go Prezesowi UKE wraz z wszelkimi dokumentami związanymi z postępowaniem konkursowym. Wyniki konkursu ogłaszane są, zgodnie z § 10, przez zamieszczenie na stronie podmiotowej BIP UKE.

<p>Nazwa projektu Rozporządzenie Ministra Cyfryzacji w sprawie konkursu na przedsiębiorcę wyznaczonego</p> <p>Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Kancelaria Prezesa Rady Ministrów</p> <p>Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Janusz Cieszyński– Sekretarz Stanu w Kancelarii Prezesa Rady Ministrów</p> <p>Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu Katarzyna Popławska – Wydział Usług Komunikacji Elektronicznej w Departamencie Telekomunikacji w Kancelarii Prezesa Rady Ministrów, Katarzyna.Poplawska@mc.gov.pl</p>	<p>Data sporządzenia</p> <p>Źródło: Upoważnienie ustawowe: art. 355 ust. 9 ustawy z dnia r. – Prawo komunikacji elektronicznej</p> <p>Nr w Wykazie prac legislacyjnych Ministra Cyfryzacji: MC</p>
---	---

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Konieczność wydania nowego rozporządzenia wynika z zastąpienia ustawy Prawo telekomunikacyjne nową ustawą regulującą rynek komunikacji elektronicznej w Polsce – ustawą Prawo komunikacji elektronicznej. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 82 ust. 5 ustawy Prawo telekomunikacyjne, zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 355 ust. 8 ustawy Prawo komunikacji elektronicznej, jednak nie dłużej niż przez 24 miesiące od czasu wejścia w życie tej ustawy. Artykuł 355 ust. 8 ustawy Prawo komunikacji elektronicznej wprowadza zatem delegację dla ministra właściwego do spraw informatyzacji do wydania aktu wykonawczego określającego wymagany szczegółowy zakres ogłoszenia o konkursie, zakres oferty konkursowej i wymaganej dokumentacji oraz szczegółowego tryb postępowania konkursowego w sprawie wyłonienia przedsiębiorcy wyznaczonego. Przedsiębiorca może być wyznaczony do realizacji obowiązku świadczenia usługi, o którym mowa w art. 352 ust. 3 ustawy lub realizacji obowiązku oferowania specjalnego pakietu cenowego. Określając powyższe wymagania minister właściwy do spraw informatyzacji powinien mieć na uwadze potrzebę zachowania przejrzystości i obiektywności postępowania konkursowego.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Planowane jest wydanie rozporządzenia regulującego procedurę wyłonienia przedsiębiorcy wyznaczonego do realizacji obowiązku świadczenia usługi świadczenia usługi, o którym mowa w art. 352 ust. 3 ustawy lub realizacji obowiązku oferowania specjalnego pakietu cenowego.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Nie dotyczy.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Przedsiębiorcy telekomunikacyjni		Rejestr przedsiębiorców telekomunikacyjnych	Rozporządzenie określi przebieg procedury konkursowej, do której będą mogli przystępować zainteresowani przedsiębiorcy telekomunikacyjni

Źródła finansowania	Wejście w życie projektowanego rozporządzenia nie spowoduje skutków dla sektora finansów publicznych, w tym dochodów i wydatków budżetu państwa oraz samorządu terytorialnego.
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Przeprowadzenie konkursu wiąże się z kosztami, w tym kosztami przygotowania i udostępnienia ogłoszenia o konkursie oraz kosztami związanymi z działaniem Komisji konkursowej. Przed wejściem w życie ustawy Prawo komunikacji elektronicznej, Prawo telekomunikacyjne również przewidywało obowiązek przeprowadzania przez Prezesa UKE konkursu na przedsiębiorcę wyznaczonego, a zatem wydatki z tym związane istnieją również obecnie. Wydatki te są finansowane z budżetu Urzędu Komunikacji Elektronicznej. Należy zatem wskazać, że projektowane rozporządzenie nie wprowadza nowych, dodatkowych kosztów.

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe

		Skutki						
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0-10)
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z r.)	duże przedsiębiorstwa							
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw							
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe							
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa							
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw							
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe							
Niemierzalne								
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Projektowane rozporządzenie nie będzie miało wpływu na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na sytuację ekonomiczną i społeczną rodziny, a także osób z niepełnosprawnościami oraz osób starszych.							

8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu

X nie dotyczy	
Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwrotnej tabeli zgodności).	☐ tak ☒ nie ☐ nie dotyczy
☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:

Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektroniczacji.		☐ tak ☐ nie ☒ nie dotyczy
Komentarz:		
9. Wpływ na rynek pracy		
Projektowane rozporządzenie nie będzie miało wpływu na rynek pracy.		
10. Wpływ na pozostałe obszary		
☐ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☐ inne:	☐ demografia ☐ mienie państwowe	☐ informatyzacja ☐ zdrowie
Omówienie wpływu		
11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego		
12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?		
Nie dotyczy.		
13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)		
Brak.		

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA CYFRYZACJI¹⁾

z dnia

**w sprawie sposobu obliczania kosztu netto realizacji obowiązku w zakresie usługi
telekomunikacyjnej wchodzącej w skład usługi powszechnej**

Na podstawie art. 364 ust. 5 ustawy z dnia – Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. poz.) zarządza się, co następuje:

§1. 1. Rozporządzenie określa sposób obliczania kosztu netto realizacji obowiązku w zakresie usługi lub usług, o których mowa w art. 350 ust. 1 ustawy z dnia 2022 r. – Prawo komunikacji elektronicznej, zwanej dalej „ustawą”,

§ 2. Określenia użyte w rozporządzeniu oznaczają:

- 1) niezyskowny abonent – abonenta na obszarze rentownym, wobec którego przedsiębiorca wyznaczony nie realizowałby obowiązku w zakresie usługi, o której mowa w art. 350 ust. 1 ustawy, gdyby nie został wyznaczony do realizacji tego obowiązku w zakresie tej usługi;
- 2) obszar nierentowny – obszar nie mniejszy niż gmina, dla którego różnica pomiędzy kosztami bezpośrednio związanymi z realizacją obowiązku w zakresie usługi, o której mowa w art. 350 ust. 1 a przychodami z realizacji tego obowiązku w zakresie tej usługi przyjmuje wartość dodatnią;
- 3) połączenia głosowe zastępcze – połączenia głosowe rozpoczęte i zakończone w innych zakończeniach sieci przedsiębiorcy wyznaczonego niż zakończenia, w których przedsiębiorca ten przestał realizować obowiązek w zakresie usługi komunikacji głosowej, o której mowa w art. 350 ust. 1 ustawy.

§ 3. Koszt netto realizacji obowiązku w zakresie usługi, o której mowa w art. 350 ust. 1, zwany dalej „kosztem netto”, oblicza się jako różnicę pomiędzy kosztami bezpośrednio związanymi z realizacją obowiązku w zakresie tej usługi, których przedsiębiorca wyznaczony, nie poniósłby, a przychodami i korzyściami pośrednimi, których nie osiągnąłby – gdyby nie został wyznaczony do realizacji tego obowiązku w zakresie tej usługi.

¹⁾ Minister Cyfryzacji kieruje działem administracji rządowej – informatyzacja, na podstawie § 1 ust. 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 6 października 2020 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Cyfryzacji (Dz. U. poz. 1716).

§ 4. Koszt netto oblicza się odrębnie dla realizacji obowiązku w zakresie:

- 1) usługi komunikacji głosowej, o której mowa w art. 350 ust. 1 ustawy, świadczonej na obszarze nierentownym;
- 2) usługi komunikacji głosowej, o której mowa w art. 350 ust. 1 ustawy, świadczonej niezyskowym abonentom;
- 3) usługi adekwatnego szerokopasmowego dostępu do internetu, o której mowa w art. 350 ust. 1 ustawy, świadczonej na obszarze nierentownym;
- 4) usługi adekwatnego szerokopasmowego dostępu do internetu, o której mowa w art. 350 ust. 1 ustawy, świadczonej niezyskowym abonentom;

§ 5. 1. Koszt netto oblicza się tak, aby uniknąć podwójnego naliczenia jakiegokolwiek kosztu bezpośrednio związanego z realizacją obowiązku w zakresie usługi, o której mowa w art. 350 ust. 1 ustawy, przychodu z realizacji obowiązku w zakresie tej usługi oraz korzyści pośredniej związanej z realizacją obowiązku w zakresie tej usługi.

2. Koszt netto oblicza się na dzień kończący rok kalendarzowy, w którym zgodnie z oświadczeniem przedsiębiorcy wyznaczonego ten koszt wystąpił.

§ 6. 1. Koszty bezpośrednio związane z realizacją obowiązku w zakresie usługi, o której mowa w art. 350 ust. 1 ustawy, przypisuje się zgodnie z przepisami wykonawczymi wydanymi na podstawie art. 255 ustawy.

2. Koszty bezpośrednio związane z realizacją obowiązku w zakresie usługi, o której mowa w art. 350 ust. 1 ustawy, obejmują wyłącznie koszty, których przedsiębiorca wyznaczony nie poniósłby, gdyby nie został wyznaczony do realizacji tego obowiązku w zakresie tej usługi.

3. Do kalkulacji kosztów bezpośrednio związanych z realizacją obowiązku w zakresie usługi, o której mowa w art. 350 ust. 1 ustawy, stosuje się zorientowany przyszłościowo długookresowy koszt przyrostowy określony w przepisach wykonawczych wydanych na podstawie art. 255 ustawy.

4. W kalkulacji kosztów bezpośrednio związanych z realizacją obowiązku w zakresie usługi, o której mowa w art. 350 ust. 1 ustawy uwzględnia się poniesione koszty środków trwałych, których przedsiębiorca wyznaczony mógłby uniknąć, gdyby nie został wyznaczony do realizacji tego obowiązku w zakresie tej usługi na obszarze nierentownym lub niezyskowym abonentom.

5. Przedsiębiorca wyznaczony dokonuje aktualizacji wartości początkowej środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych do wartości bieżących zgodnie z przepisami wykonawczymi wydanymi na podstawie art. 255 ustawy.

§ 7. 1. Przychodami są wszystkie przychody związane z realizacją obowiązku w zakresie usługi, o której mowa w art. 350 ust. 1 ustawy, uzyskiwane w szczególności od przedsiębiorców komunikacji elektronicznej – w tym przychody uzyskiwane z tytułu współpracy związanej z dostępem telekomunikacyjnym oraz od użytkowników końcowych, w tym przychody z realizacji obowiązku w zakresie:

- 1) usługi komunikacji głosowej, o której mowa w art. 350 ust. 1, świadczonej na nierentownym obszarze, w szczególności:
 - a) jednorazowa opłata za przyłączenie, w przypadku przyłączenia do stacjonarnej publicznej sieci telekomunikacyjnej rozliczana w równych częściach przez okres 15 lat,
 - b) abonament i przychody z tytułu połączeń głosowych wychodzących,
 - c) przychody z tytułu połączeń głosowych przychodzących,
 - d) przychody z tytułu połączeń głosowych płatnych przez wywoływanego abonenta,
 - e) przychody z tytułu rozliczeń międzyoperatorskich;
- 2) usługi komunikacji głosowej, o której mowa w art. 350 ust. 1 ustawy, świadczonej niezyskownym abonentom, w szczególności:
 - a) jednorazowa opłata za przyłączenie, w przypadku przyłączenia do stacjonarnej publicznej sieci telekomunikacyjnej rozliczana w równych częściach przez okres 15 lat,
 - b) abonament i przychody z tytułu połączeń głosowych wychodzących,
 - c) przychody z tytułu połączeń głosowych przychodzących,
 - d) przychody z tytułu połączeń głosowych płatnych przez wywoływanego abonenta,
 - e) przychody z tytułu rozliczeń międzyoperatorskich;
- 3) usługi adekwatnego szerokopasmowego dostępu do internetu, o której mowa w art. 350 ust. 1 ustawy, świadczonej na nierentownym obszarze, w szczególności:
 - a) jednorazowa opłata za przyłączenie, w przypadku przyłączenia do stacjonarnej publicznej sieci telekomunikacyjnej rozliczana w równych częściach przez okres 15 lat, jeżeli nie została uwzględniona w przychodach z usługi, o której mowa w pkt. 1,
 - b) abonament i przychody z tytułu korzystania przez abonenta z usługi adekwatnego szerokopasmowego dostępu do internetu, o której mowa w art. 350 ust. 1 ustawy,
 - c) przychody z tytułu rozliczeń międzyoperatorskich;
- 4) usługi adekwatnego szerokopasmowego dostępu do internetu, o której mowa w art. 350 ust. 1 ustawy, świadczonej niezyskownym abonentom, w szczególności:

- a) jednorazowa opłata za przyłączenie, w przypadku przyłączenia do stacjonarnej publicznej sieci telekomunikacyjnej rozliczana w równych częściach przez okres 15 lat, jeżeli nie została uwzględniona w przychodach z usługi, o której mowa w pkt. 2,
- b) abonament i przychody z tytułu korzystania przez abonenta z usługi adekwatnego szerokopasmowego dostępu do internetu, o której mowa w art. 350 ust. 1 ustawy,
- c) przychody z tytułu rozliczeń międzyoperatorskich.

2. Przychody, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i 2 pomniejsza się o przychody z połączeń głosowych zastępczych.

3. Do kalkulacji przychodów uzyskiwanych od użytkowników końcowych przyjmuje się ceny usług określone w cennikach przedsiębiorcy wyznaczonego, z zastrzeżeniem, że w przypadku stosowania cen okresowo obniżonych do obliczania przychodu stosuje się cenę obowiązującą przed okresem obniżki.

§ 8. 1. Korzyści pośrednie ustala się szacując korzyści niematerialne związane z realizacją obowiązku w zakresie usługi, o której mowa w art. 350 ust. 1 ustawy, które uzyskuje lub może uzyskać przedsiębiorca z tytułu pozycji przedsiębiorcy wyznaczonego.

2. Do korzyści pośrednich zalicza się w szczególności:

- 1) znajomość przedsiębiorcy wyznaczonego na obszarze realizacji obowiązku w zakresie usługi, o której mowa w art. 350 ust. 1 ustawy, mierzoną jego kosztami kampanii promocyjnych i reklamowych, które nie dotyczą tej konkretnej usługi, ale związane są z jego firmą, logo lub wizerunkiem;
- 2) reputację przedsiębiorcy wyznaczonego rozumianą jako większą lojalność abonentów pozostających na obszarze rentownym;
- 3) efekt wszechobecności związany z lojalnością abonenta przedsiębiorcy wyznaczonego, który zmienia miejsce zamieszkania, siedzibę lub miejsce prowadzenia działalności z obszaru nierentownego na obszar rentowny i nadal pozostaje abonentem przedsiębiorcy wyznaczonego, mimo dostępności w nowej lokalizacji tańszej oferty innego przedsiębiorcy;
- 4) efekt „cyklu życia” polegający na poprawie:
 - a) zyskowności niezyskownych abonentów,
 - b) rentowności obszarów nierentownych;
- 5) dostęp do danych o abonentach, w szczególności przejawiający się lepszym zrozumieniem i przewidywaniem trendów rynkowych oraz lepszym wykorzystaniem kanałów dystrybucji przy sprzedaży innych usług;

6) dodatkowe możliwości w zakresie reklamy działalności przedsiębiorcy wyznaczonego, w szczególności poprzez dostarczanie własnych reklam wraz z rachunkami telefonicznymi czy internetowymi.

3. Korzyści pośrednie przypisuje się do obowiązku w zakresie usługi, o której mowa w art. 350 ust. 1, zgodnie z przepisami wykonawczymi wydanymi na podstawie art. 255 ustawy.

§9. W przypadku realizacji przez przedsiębiorcę wyznaczonego różnych obowiązków w zakresie świadczenia usługi lub usług, o których mowa w art. 350 ust. 1 ustawy, koszt netto obliczany jest oddzielnie dla każdego z tych obowiązków.

§ 10. Koszt netto realizacji obowiązku w zakresie usług, o których mowa w art. 350 ust. 1 ustawy, ponoszony przez danego przedsiębiorcę wyznaczonego, jest obliczany jako suma kosztów netto realizacji obowiązku w zakresie poszczególnych usług, o których mowa w art. 350 ust.1 ustawy.

§ 11. Do spraw rozpoczętych i niezakończonych stosuje się przepisy dotychczasowe.

§ 12. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

MINISTER CYFRYZACJI

UZASADNIENIE

Projektowane rozporządzenie zostanie wydane w celu wykonania delegacji ustawowej wynikającej z art. 364 ust. 5 ustawy z dnia 2022 r. - Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. z 2022 r. poz.), zwanej dalej „ustawą” lub "Pke", upoważniającej ministra właściwego do spraw informatyzacji do określenia, w drodze rozporządzenia, sposobu obliczania kosztu netto realizacji obowiązku w zakresie usługi adekwatnego szerokopasmowego dostępu do internetu lub usługi komunikacji głosowej, o których mowa w art. 350 ust. 1 ustawy, mając na celu konieczność ustalenia dla przedsiębiorcy wyznaczonego odpowiedniej wysokości dopłaty z uwzględnieniem zasad przejrzystości i niedyskryminacji oraz umożliwienie przez Prezesa UKE weryfikacji kosztu netto.

Projektowane rozporządzenie uwzględnia obowiązujące przepisy Unii Europejskiej w zakresie kalkulacji kosztów związanych ze świadczeniem usługi powszechnej, tj. przepisy dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1972 ustanawiającej Europejski kodeks łączności elektronicznej, zwany dalej "EKŁE", jak również orzecznictwo i dotychczasową praktykę Polski i innych krajów unijnych w tym zakresie.

Powyższe rozporządzenie powiela wiele przepisów Rozporządzenia Ministra Administracji i Cyfryzacji w sprawie sposobu obliczania kosztu netto usługi telekomunikacyjnej wchodzącej w skład usługi powszechnej z dnia 14 października 2014 r. (Dz.U. z 2014 r. poz. 1496), zmiany wprowadzone do rozporządzenia wynikają ze zmian definicji usługi powszechnej oraz obowiązków nakładanych na przedsiębiorcę wyznaczonego w tym zakresie, ponieważ przepisy dotyczące ściśle obliczania kosztu netto w EKŁE nie zostały zmienione w stosunku do tych z wcześniejszych dyrektyw.

Zgodnie z ustawą, przedsiębiorca wyznaczony to przedsiębiorca, który jest wyznaczany w decyzji, o której mowa w:

- 1) art. 355 ust. 7 albo w art. 356, do realizacji obowiązku oferowania pakietu cenowego na warunkach innych niż zwykle warunki komercyjne, o którym mowa w art. 353 ust. 1 pkt 2 ustawy lub obowiązku świadczenia usług na wskazanym przez Prezesa UKE obszarze, o którym mowa w art. 352 ust. 3 ustawy,
- 2) art. 363 ust. 2 do realizacji obowiązku świadczenia usług na wskazanym przez Prezesa UKE obszarze, o którym mowa w art. 352 ust.3 ustawy.

W związku z powyższym, "obowiązek", o którym mowa w delegacji ustawowej z art. 364 ust. 5 ustawy oraz potem w rozporządzeniu, dotyczy obowiązku oferowania pakietu cenowego dla usługi adekwatnego szerokopasmowego dostępu do internetu lub usługi komunikacji głosowej, o których mowa w art. 350 ust. 1 na warunkach innych niż zwykle warunki komercyjne lub obowiązku świadczenie usługi adekwatnego szerokopasmowego dostępu do internetu lub usługi komunikacji głosowej, o których mowa w art. 350 ust. 1 na wskazanym przez Prezesa UKE obszarze.

Zgodnie z art. 364 ust. 2 zdanie drugie, koszt netto realizacji obowiązku dotyczy tylko kosztów, których przedsiębiorca wyznaczony nie poniósłby, gdyby nie został wyznaczony do realizacji tego obowiązku.

W związku z tym, w rozporządzeniu sposób obliczania kosztu netto uwzględnia tylko koszty realizacji obowiązku w zakresie:

1. usługi adekwatnego szerokopasmowego dostępu do internetu oraz usługi komunikacji głosowej na obszarze nierentownym, a więc na obszarze, na którym realizacja danego obowiązku w zakresie tej usługi przynosi przedsiębiorcy wyznaczonemu straty;
2. usługi adekwatnego szerokopasmowego dostępu do internetu oraz usługi komunikacji głosowej niezyskowym abonentom – czyli tym abonentom, zlokalizowanym na obszarze rentownym, wobec których przedsiębiorca wyznaczony nie realizowałby danego obowiązku w zakresie tej usługi, gdyby nie został wyznaczony do realizacji obowiązku w zakresie tej usługi, ponieważ nie byłoby to dla niego opłacalne.

Na potrzeby przedmiotowego rozporządzenia przyjęto, iż obszar, dla którego jest liczony koszt netto to obszar nie mniejszy niż gmina, co jest określeniem uniwersalnym, koniecznym ze względu na możliwość zastosowania różnych technologii przez przedsiębiorcę wyznaczonego do realizacji obowiązku w zakresie usługi, o której mowa w art. 350 ust. 1.

Zgodnie z zapisami Załącznika VII część A do EKŁE „Kalkulacja kosztów netto określonych aspektów obowiązku świadczenia usługi powszechnej ma być dokonywana oddzielnie i tak, aby uniknąć podwójnego liczenia wszelkich bezpośrednich i pośrednich korzyści i kosztów”, co znajduje swoje odzwierciedlenie w przepisach § 3 - 5.

Do obliczenia kosztów bezpośrednich realizacji obowiązku w zakresie usługi adekwatnego szerokopasmowego dostępu do internetu lub usługi komunikacji głosowej stosuje się sposób przypisania i kalkulacji, który zostanie określony w rozporządzeniu ministra właściwego ds.

informatyzacji, wydawanego na podstawie art. 255 ustawy, zwanego dalej „rozporządzeniem w sprawie rachunkowości regulacyjnej”. Odesłanie do przepisów rozporządzenia w sprawie rachunkowości regulacyjnej jest konieczne, ponieważ określenie w projekcie przedmiotowego rozporządzenia szczegółowych przepisów dotyczących sposobu przypisania kalkulacji kosztów spowodowałoby bowiem konieczność powtórzenia znacznej części przepisów rozporządzenia w sprawie rachunkowości regulacyjnej.

W związku z tym, że przy obliczaniu kosztu netto realizacji obowiązku w zakresie świadczenia usługi adekwatnego szerokopasmowego dostępu do internetu lub usługi komunikacji głosowej uwzględnia, zgodnie z art. 364 ust. 4 pkt 1 ustawy, jedynie koszty bezpośrednio związane z jej świadczeniem, w projekcie rozporządzenia przyjęto do kalkulacji tego kosztu metodę zorientowanego przyszłościowo długookresowego kosztu przyrostowego (FL-LRIC).

Kalkulacja kosztów oparta na metodzie FL-LRIC odnosi się do efektywnego operatora, a jej zastosowanie pozwala na uwzględnienie tylko bezpośrednich kosztów świadczenia poszczególnych usług. Zorientowany przyszłościowo długookresowy koszt przyrostowy to koszt świadczenia określonej usługi lub grupy usług, którego efektywnie działający przedsiębiorca uniknąłby w sytuacji zaprzestania świadczenia tej usługi lub tej grupy usług, przy założeniu, że zakres pozostałych usług przedsiębiorcy nie uległby zmianie. Inny zasadniczy element metodologii FL-LRIC stanowi fakt, że koszty te są odpowiednio przyporządkowane do poszczególnych usług, a koszty wspólne i ogólne są w jak największym stopniu minimalizowane, w związku z czym unika się uznaniowego przyporządkowania kosztów. Powyższe uwarunkowania liczenia kosztów metodą FL-LRIC powodują, że jest to metoda najbardziej odpowiednia do kalkulacji kosztów bezpośrednich, o których mowa w § 6 rozporządzenia.

W przedmiotowym rozporządzeniu wprowadzono definicję przychodów związanych z realizacją obowiązku w zakresie usługi, o której mowa w art. 350 ust. 1 oraz wyodrębniono najważniejsze przychody. Opłata za przyłączenie – jako opłata jednorazowa – powinna być rozliczana i „amortyzowana” w czasie, a nie traktowana jako przychód w jednym roku. Rozliczenie roczne opłaty jednorazowej polega na przypisaniu odpowiedniej części tej opłaty dla każdego okresu amortyzacji tak, aby przychód nie został zaliczony w całości w jednym roku. W rozporządzeniu okres ten wynosi 15 lat i został zdefiniowany na podstawie czasu eksploatacji (przydatności) najważniejszego środka trwałego w sieci dostępowej - kabla.

Należy podkreślić, że nie można uwzględnić podwójnie żadnego przychodu, co jest szczególnie istotne w przypadku opłaty za przyłączenie, jeżeli przedsiębiorca wyznaczony kalkulowałaby

koszt netto dla usługi adekwatnego szerokopasmowego dostępu do internetu oraz dla usługi komunikacji głosowej dla tego samego obszaru nierentownego lub tego samego abonenta niezyskownego. Żeby wzmocnić ten przekaz, wprowadzono poza § 5, dodatkowe zapisy w §7 ust. 1 pkt 3 lit. a i pkt 4 lit. a.

Przepis zawierający wykaz przychodów, które powinny być uwzględnione przy obliczaniu kosztu netto, nie jest katalogiem zamkniętym, lecz jedynie wskazuje pewne rodzaje przychodów, które powinny być uwzględnione. Tak sformułowany przepis nie niesie w sobie ryzyka, że przedsiębiorca będzie miał prawo do nieuwzględnienia innych kategorii przychodów, które nie zostały wymienione szczegółowo, o ile są one przychodami z realizacji obowiązku w zakresie danej usługi, o której mowa w art. 350 ust. 1 ustawy.

Doświadczenia wskazują, że do kategorii przychodów w zakresie usługi komunikacji głosowej powinny zostać również włączone przychody z połączeń głosowych zastępczych obejmujące przychody zarówno z połączeń głosowych rozpoczętych jak i zakończonych. Wysokość tych przychodów oblicza się na podstawie współczynnika zastępowania połączeń głosowych. Zastosowanie ww. współczynnika spowoduje spadek przychodów, co będzie miało bezpośredni wpływ na koszt netto, który po uwzględnieniu tego parametru wzrośnie.

W odniesieniu do korzyści pośrednich należy zauważyć, że zarówno w Prawie komunikacji elektronicznej, jak i w przepisach Unii Europejskiej, korzyści pośrednie zostały określone w sposób ogólny. W związku z tym, przy opracowaniu rozporządzenia kierowano się przede wszystkim dotychczasową praktyką europejską. Należy jednak zaznaczyć, że praktyka w krajach UE do tej pory była w tym względzie różna, zarówno w zakresie uwzględniania i definiowania poszczególnych korzyści jak i sposobu ich obliczania, co wynikało często ze specyfiki danego kraju.

Paragrafy 9 i 10 wynikają bezpośrednio z zapisów ostatnich zdań w części A Załącznika VII do EKŁE , gdzie wskazano że "kalkulacja kosztów netto określonych aspektów obowiązku świadczenia usługi powszechnej ma być dokonywana oddzielnie", a jednocześnie "całkowity koszt netto obowiązku świadczenia usługi powszechnej ponoszony przez dowolne przedsiębiorstwo należy obliczać jako sumę kosztów netto wynikających z poszczególnych składników obowiązku świadczenia usługi powszechnej, z uwzględnieniem wszelkich korzyści niematerialnych".

Przewidziany termin wejścia w życie przedmiotowego rozporządzenia nastąpi 14 dni po jego ogłoszeniu w Dzienniku Ustaw.

Projektowana regulacja nie zawiera przepisów technicznych w rozumieniu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039 oraz z 2004 r. poz. 597) i nie podlega notyfikacji Komisji Europejskiej.

Projektowana regulacja nie będzie wymagała notyfikacji Komisji Europejskiej w trybie ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej (Dz. U. z 2021 r. poz. 743 oraz z 2022 r. poz. 807).

Projektowane rozporządzenie jest zgodne ze stanem prawnym obowiązującym w Unii Europejskiej.

Stosownie do postanowień art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248), projekt został udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej. Ponadto zgodnie z § 52 ust. 1 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2022 r. poz. 348) został udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji, w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny.

Projekt rozporządzenia nie wymaga przedłożenia instytucjom i organom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu, w celu uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnienia.

Zawarte w projekcie regulacje nie będą miały wpływ na działalność mikroprzedsiębiorców, małych i średnich przedsiębiorców zgodnie z art. 66 ust. 2 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. 2018 r. poz. 646, z późn. zm.).

Nazwa projektu Rozporządzenie Ministra Cyfryzacji w sprawie sposobu obliczania kosztu netto realizacji obowiązku w zakresie usługi telekomunikacyjnej wchodzącej w skład usługi powszechnej Organ odpowiedzialny za opracowanie projektu Kancelaria Prezesa Rady Ministrów Osoba odpowiedzialna za opracowanie projektu Janusz Cieszyński Sekretarz Stanu w KPRM Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu	Data sporządzenia 2023 r. Źródło: Art. 364 ust. 5 ustawy z dnia - Prawo komunikacji elektronicznej Nr w wykazie prac
--	---

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Zgodnie z art. 364 ust. 5 ustawy z dnia 2022 r. - Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. z 2022 r. poz.), zwanej dalej „ustawą” lub "Pke", rozporządzenia określa sposób obliczania kosztu netto realizacji obowiązku w zakresie usługi lub usług, o których mowa w art. 350 ust. 1 ustawy, czyli usługi adekwatnego szerokopasmowego dostępu do internetu oraz usługi komunikacji głosowej. Rozporządzenie określa jakie koszty, przychody oraz korzyści pośrednie mogą być uwzględnione w kalkulacji kosztu netto.

Zastępuje ono Rozporządzenia Ministra Administracji i Cyfryzacji w sprawie sposobu obliczania kosztu netto usługi telekomunikacyjnej wchodzącej w skład usługi powszechnej z dnia 14 października 2014 r. (Dz.U. z 2014 r. poz. 1496). Konieczność wydania nowego rozporządzenia wynika z uchwalenia ustawy Pke, która zastąpiła dotychczas obowiązującą ustawę z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne. Zgodnie z art. 96 ust. 10 ustawy z dnia 2022 r. wprowadzającej ustawę - Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. z 2022 r. poz.), dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 95 ust. 4 ustawy Prawo telekomunikacyjne zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 364 ust. 5 Pke, jednak nie dłużej niż przez 24 miesiące od dnia wejścia w życie tej ustawy.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Przepisy dotyczące sposobu kalkulacji koszty netto realizacji obowiązku w zakresie usługi telekomunikacyjnej wchodzącej w skład usługi powszechnej są konsekwencją postanowień art. 89-91 Dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1972 z dnia 11 grudnia 2018 r. ustanawiającej Europejski kodeks łączności elektronicznej, zwanej dalej "EKŁE" oraz Załącznika VII do EKŁE. Przyjęty w rozporządzeniu sposób kalkulacji kosztu netto został opracowany też m.in. na podstawie dotychczasowej praktyki krajów unijnych w tym zakresie. Przedsiębiorca wyznaczony, który poniesie koszt netto w związku z realizacją obowiązku w zakresie usługi powszechnej, będzie mógł wystąpić do Prezesa UKE o dopłatę do poniesionego kosztu netto. Przedsiębiorca wyznaczony dokonuje obliczenia kosztu netto na podstawie przepisów niniejszego rozporządzenia. W zakresie sposobu przypisania kosztów, zastosowanie mają przepisy rozporządzenia wydanego na podstawie art. 255 ustawy. Poprawność obliczenia kosztu netto jest weryfikowana przez biegłego. Celem wydania projektowanego rozporządzenia jest zapewnienie prawidłowego obliczania kosztu netto.

Powyższe rozporządzenie powieliła wiele przepisów Rozporządzenia Ministra Administracji i Cyfryzacji w sprawie sposobu obliczania kosztu netto usługi telekomunikacyjnej wchodzącej w skład usługi powszechnej z dnia 14 października 2014 r. (Dz.U. z 2014 r. poz. 1496), zmiany wprowadzone do rozporządzenia wynikają ze zmian definicji usługi powszechnej oraz obowiązków nakładanych na przedsiębiorcę wyznaczonego w tym zakresie, ponieważ przepisy dotyczące ściśle obliczania kosztu netto w EKŁE nie zostały zmienione w stosunku do tych z wcześniejszych dyrektyw.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

W większości krajów europejskich metody obliczania kosztu netto usługi wchodzącej w skład usługi powszechnej zostały opracowane w oparciu o przepisy unijne oraz wypracowaną przez kraje członkowskie UE praktykę.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Przedsiębiorca (bądź przedsiębiorcy) wyznaczony do realizacji obowiązku w zakresie usługi telekomunikacyjnej wchodzącej w skład usługi powszechnej	Brak danych. Obecnie nie ma przedsiębiorcy wyznaczonego.		Rozporządzenie reguluje sposób obliczania kosztu netto przez przedsiębiorcę wyznaczonego do realizacji obowiązku w zakresie usługi lub usług, o których mowa w art. 350 ust. 1 ustawy, czyli usługi adekwatnego szerokopasmowego dostępu do internetu oraz usługi komunikacji głosowej.
Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej			Prezes UKE kontroluje sposób obliczania kosztu netto przez przedsiębiorcę wyznaczonego do realizacji obowiązku w zakresie usługi lub usług, o których mowa w art. 350 ust. 1 ustawy, czyli usługi adekwatnego szerokopasmowego dostępu do internetu oraz usługi komunikacji głosowej m.in. pod kątem zgodności z przepisami rozporządzeniem.

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

W ramach konsultacji publicznych i opiniowania projekt zostanie przekazany do następujących podmiotów:

- 1) Krajowej Izby Gospodarczej Elektroniki i Telekomunikacji,
- 2) Polskiej Izby Informatyki i Telekomunikacji,
- 3) Polskiej Izby Komunikacji Ethernetowej,
- 4) Konfederacji Pracodawców Polskich,
- 5) Polskiej Izby Komunikacji Elektronicznej,
- 6) Forum Związków Zawodowych,

7) NSZZ Solidarność, 8) Ogólnopolskiego Porozumienia Związków Zawodowych, 9) Krajowej Izby Gospodarczej, 10) Pracodawców Rzeczypospolitej Polskiej, 11) Konfederacji Lewiatan, 12) Business Centre Club, 13) Polskiej Izby Radiodfuzji Cyfrowej, 14) Związku Pracodawców Branży Internetowej IAB Polska, 15) Związku Telewizji Kablowych												
6. Wpływ na sektor finansów publicznych												
(ceny stałe z ... r.)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]											
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Łącznie (0-10)
Dochody ogółem	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
budżet państwa	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
JST	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
pozostałe jednostki (oddzielnie)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Wydatki ogółem	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
budżet państwa	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
JST	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
pozostałe jednostki (oddzielnie)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Saldo ogółem	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
budżet państwa	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
JST	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
pozostałe jednostki (oddzielnie)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Źródła finansowania	Przyjęte rozwiązania nie spowodują skutków finansowych dla sektora finansów publicznych, w tym budżetu państwa i budżetów jednostek samorządu terytorialnego.											
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń												

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe								
Skutki								
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0-10)
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z ... r.)	duże przedsiębiorstwa	0	0	0	0	0	0	0
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	0	0	0	0	0	0	0
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	0	0	0	0	0	0	0
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa	Brak wpływu.						
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	Brak wpływu						
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	Brak wpływu.						
Niemierzalne								
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń		Rozporządzenie nie będzie miało bezpośredniego wpływu na konkurencyjność gospodarki, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe.						
8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu								
☒ nie dotyczy								
Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).					☐ tak ☐ nie ☒ nie dotyczy			
☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:					☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:			
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektroniczności.					☐ tak ☐ nie ☒ nie dotyczy			
Komentarz: Brak								

9. Wpływ na rynek pracy		
Projektowane rozporządzenie nie będzie miało wpływu na rynek pracy.		
10. Wpływ na pozostałe obszary		
☐ środowisko naturalne	☐ demografia	☐ informatyzacja
☐ sytuacja i rozwój regionalny	☐ mienie państwowe	☐ zdrowie
☐ inne:		
Omówienie wpływu		
11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego		
Projektowane przepisy wejdą w życie 14 dni od dnia ogłoszenia.		
12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?		
Nie będzie prowadzona ewaluacja, rozporządzenie określa sposób obliczania kosztu netto przez przedsiębiorcę wyznaczonego do realizacji obowiązku w zakresie świadczenia usługi, o której mowa w art. 350 ust. 1.		
W celu uzyskania dopłaty do poniesionego kosztu netto, przedsiębiorca wyznaczony przy kalkulacji poniesionego kosztu netto będzie zobowiązany do stosowania przepisów przedmiotowego rozporządzenia. Prawidłowość sposobu ustalenia kosztu netto będzie weryfikowana przez biegłego.		
Nie ma zasadności określania terminu ewaluacji efektów rozporządzenia oraz wyznaczania mierników.		
13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)		
Brak.		

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA CYFRYZACJI¹⁾**

z dnia

w sprawie trybu postępowania reklamacyjnego

Na podstawie art. 373 ust. 7 ustawy z dnia ... – Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. z ... r. poz. ...) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) szczegółowy tryb postępowania reklamacyjnego
- 2) zakres elementów, które powinna zawierać odpowiedź na reklamację usługi komunikacji elektronicznej lub usługi dodatkowego.

§ 2. 1. Reklamacja może być złożona w każdej jednostce obsługującej użytkowników danego dostawcy usług lub za pośrednictwem osoby trzeciej działającej w imieniu dostawcy usług telekomunikacyjnych.

2. Reklamacja może być złożona:

- 1) w formie pisemnej;
- 2) ustnie - telefonicznie albo osobiście do protokołu podczas wizyty reklamującego w jednostce, o której mowa w ust. 1;
- 3) w formie dokumentu w sposób umożliwiający ustalenie osoby składającej reklamację, albo dokumentu elektronicznego opatrzonego kwalifikowanym certyfikatem podpisu elektronicznego lub certyfikatu podpisu osobistego w rozumieniu art. 12e ust. 1 ustawy o dowodach osobistych z dnia 6 sierpnia 2010 roku (Dz. U. z 2022 r. poz. 672) za pomocą środków komunikacji elektronicznej na adres elektroniczny wskazany przez dostawcę usług;
- 4) w inny sposób dopuszczony przez dostawcę usług, który ujawnia wolę reklamującego w sposób dostateczny i który umożliwi przedstawienie przez reklamującego wszystkich twierdzeń i dowodów je potwierdzających.

§ 3. 1. W przypadku gdy reklamacja została złożona przez reklamującego ustnie albo w formie pisemnej osobiście podczas wizyty reklamującego w jednostce, o której mowa w § 2 ust. 1, nie spełnia warunków określonych w art. 373 ust. 4 ustawy z dnia ... Prawo komunikacji elektronicznej, upoważniona osoba reprezentująca dostawcę usług, przyjmując reklamację, jest obowiązana, o ile uzna, że jest to konieczne do prawidłowego rozpatrzenia reklamacji, do poinformowania reklamującego o konieczności jej niezwłocznego uzupełnienia z pouczeniem, że nieuzupełnienie reklamacji może spowodować pozostawienie reklamacji bez rozpoznania.

2. W przypadku gdy reklamacja złożona w sposób inny niż wskazany w ust. 1 nie spełnia warunków określonych w art. 373 ust. 4 ustawy z dnia ... Prawo komunikacji elektronicznej,

¹⁾ Minister Cyfryzacji kieruje działem administracji rządowej – informatyzacja, na podstawie § 1 ust. 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 6 października 2020 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Cyfryzacji (Dz. U. poz. 1716).

jednostka dostawcy usług rozpatrująca reklamację, o ile uzna, że jest to konieczne do prawidłowego rozpatrzenia reklamacji, niezwłocznie wzywa reklamującego do jej uzupełnienia, określając termin, nie krótszy niż 14 dni i zakres tego uzupełnienia, z pouczeniem, że nieuzupełnienie reklamacji w określonym terminie może spowodować pozostawienie reklamacji bez rozpoznania.

§ 4. Jeżeli w reklamacji nie została określona wysokość kwoty odszkodowania lub innej należności wynikających z umowy o świadczenie usług komunikacji elektronicznej lub z przepisów prawa, a prawo do odszkodowania lub zwrotu innej należności oraz kwota tego odszkodowania lub zwrotu nie budzi wątpliwości, jednostka dostawcy usług rozpatrująca reklamację traktuje reklamację tak, jakby kwota ta była określona.

§ 5. 1. W przypadku złożenia reklamacji osobiście przez reklamującego w jednostce, o której mowa w § 2 ust. 1, ustnie albo w formie pisemnej, upoważniona osoba reprezentująca dostawcę usług, przyjmująca reklamację, niezwłocznie potwierdza jej przyjęcie.

2. W przypadku złożenia reklamacji w inny sposób niż wskazany w ust. 1, dostawca usług w terminie 14 dni od dnia złożenia reklamacji potwierdza jej przyjęcie.

3. Potwierdzenie przyjęcia reklamacji wskazuje dzień złożenia reklamacji oraz zawiera nazwę, adres i numer telefonu jednostki dostawcy usług rozpatrującej reklamację.

4. Przepisu ust. 2 nie stosuje się w przypadku udzielenia odpowiedzi na reklamację w terminie 14 dni od dnia jej złożenia.

§ 6. 1. Jednostka dostawcy usług, rozpatrująca reklamację, udziela odpowiedzi na reklamację w terminie 30 dni od dnia jej złożenia.

2. Odpowiedź na reklamację zawiera:

1) nazwę jednostki dostawcy usług rozpatrującej reklamację;

2) informację o dniu złożenia reklamacji;

3) rozstrzygnięcie o uznaniu lub odmowie uznania reklamacji;

4) w przypadku przyznania odszkodowania lub zwrotu innej należności - określenie wysokości kwoty i terminu jego wypłaty lub zwrotu albo wskazanie, że kwota odszkodowania lub innej należności zostanie zaliczona na poczet przyszłych płatności, zgodnie z wnioskiem reklamującego;

5) pouczenie o wyczerpaniu drogi postępowania reklamacyjnego i prawie dochodzenia roszczeń w postępowaniu sądowym, a dodatkowo, w przypadku gdy reklamującym jest konsument, o prawie dochodzenia roszczeń w postępowaniach, o których mowa w art. 374 ustawy z dnia ... – Prawo komunikacji elektronicznej (Dz.U. z ... r. poz. ...);

6) dane kontaktowe umożliwiające szybki i efektywny kontakt z dostawcą usług w sprawie reklamacji w skład których wchodzi co najmniej numer telefonu i adres poczty elektronicznej lub alternatywnie dla adresu poczty elektronicznej inne narzędzie dostawcy usług, który umożliwia przesyłanie wiadomości tekstowych i załączników.

3. W przypadku odmowy uznania reklamacji w całości lub części odpowiedź na reklamację powinna:

1) dodatkowo zawierać uzasadnienie faktyczne i prawne;

2) zostać doręczona reklamującemu przesyłką poleconą - w przypadku gdy odpowiedź na reklamację jest udzielana w formie papierowej.

§ 7. 1. Dostawca usług potwierdza przyjęcie reklamacji oraz udziela odpowiedzi na reklamację w formie papierowej.

2. Za zgodą reklamującego, wyrażoną w reklamacji, w umowie o świadczenie usług telekomunikacyjnych lub w odrębnym oświadczeniu, dostawca usług potwierdza przyjęcie reklamacji oraz udziela odpowiedzi na reklamację w formie elektronicznej na wskazany w tym celu adres poczty elektronicznej albo z wykorzystaniem innego, wskazanego przez reklamującego środka komunikacji elektronicznej.

3. Przepisu ust. 1 nie stosuje się w przypadku złożenia reklamacji w formie elektronicznej z wykorzystaniem środków komunikacji elektronicznej. W takim przypadku dostawca usług potwierdza przyjęcie reklamacji oraz udziela odpowiedzi na reklamację w formie elektronicznej na wskazany w tym celu adres poczty elektronicznej albo z wykorzystaniem innego, wskazanego przez reklamującego środka komunikacji elektronicznej. Jeżeli reklamujący nie wskaże adresu poczty elektronicznej albo innego środka komunikacji elektronicznej, dostawca usług potwierdza przyjęcie reklamacji oraz udziela odpowiedzi na reklamację na adres poczty elektronicznej, z którego reklamacja została wysłana, albo z wykorzystaniem środka komunikacji elektronicznej użytego przez reklamującego do złożenia reklamacji.

4. Posłużenie się innym środkiem komunikacji elektronicznej, o którym mowa w ust. 2 i 3, jest dopuszczalne, jeżeli przekazane w ten sposób potwierdzenie przyjęcia reklamacji oraz odpowiedź na reklamację spełniają wymogi, o których mowa odpowiednio w § 5 ust. 3 oraz § 6 ust. 2 i 3 pkt 1, a postać i forma potwierdzenia przyjęcia reklamacji oraz odpowiedzi na reklamację umożliwi reklamującemu ich zapisanie, przechowywanie i odtwarzanie w zwykłym toku czynności.

§ 8. 1. Jeżeli wysłana przez dostawcę usług odpowiedź na reklamację nie została doręczona reklamującemu, dostawca usług, na żądanie reklamującego wyrażone w sposób określony w § 2 ust. 1 i 2, niezwłocznie przekazuje ponownie tę odpowiedź, jej duplikat lub kopię.

2. Reklamujący, w porozumieniu z dostawcą usług, określa sposób, formę i postać, w jakiej odpowiedź na reklamację, jej duplikat lub kopia, o których mowa w ust. 1, ma zostać przekazana. Na żądanie reklamującego, w przypadku odmowy uznania reklamacji w całości lub części, dostawca usług ponownie przekazuje odpowiedź na reklamację, jej duplikat lub kopię przesyłką poleconą, bez względu na formę, w jakiej pierwotnie została wysłana odpowiedź na reklamację.

3. Dostawca usług nie jest obowiązany do ponownego przekazania reklamującemu odpowiedzi na reklamację, jej duplikatu lub kopii, jeżeli z dokumentów zgromadzonych w danej sprawie jednoznacznie wynika, że odpowiedź na reklamację została doręczona reklamującemu.

§ 10. Do rozpatrzenia reklamacji złożonych przed dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia stosuje się przepisy dotychczasowe.

§ 11. Traci moc rozporządzenie Ministra Administracji i Cyfryzacji z dnia 24 lutego 2014 r. w sprawie reklamacji usługi telekomunikacyjnej (Dz.U. z 2014 r. poz. 284).

§ 12. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.²

MINISTER CYFRYZACJI

²⁾ Niniejsze rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem Ministra Administracji i Cyfryzacji z dnia 24 lutego 2014 r. w sprawie reklamacji usługi telekomunikacyjnej (Dz. U. poz. 284), które traci moc z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia zgodnie z art. 96 pkt 11 ustawy z dnia – Przepisy wprowadzające ustawę – Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. poz.).

UZASADNIENIE

Projekt rozporządzenia stanowi realizację upoważnienia ustawowego zawartego w art. 373 ust. 7 ustawy z dnia r. – Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. z ... r. poz.), zwanej dalej „ustawą”. Na mocy powyższego minister właściwy do spraw informatyzacji jest zobowiązany do określenia, w drodze rozporządzenia, tryb postępowania reklamacyjnego oraz warunki, jakim powinna odpowiadać reklamacja usługi komunikacji elektronicznej lub usługi fakultatywnego obciążania rachunku. Minister Cyfryzacji kieruje się niezbędną ochroną interesu użytkownika końcowego.

Niniejsza regulacja zastępuje rozporządzenie Ministra Administracji i Cyfryzacji z dnia 24 lutego 2014 r. w sprawie reklamacji usługi telekomunikacyjnej (Dz. U. z 2014 r. poz. 284), które traci moc z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, na podstawie art. 76 pkt 3 ustawy z dnia - ustawy wprowadzającej ustawę - Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. poz.....). Konieczność wydania nowego rozporządzenia wynika przede wszystkim z zastąpienia ustawy Prawo telekomunikacyjne nową ustawą regulującą rynek komunikacji elektronicznej w Polsce – ustawą Prawo komunikacji elektronicznej. Należy przy tym podkreślić, że zaproponowane regulacje nie ulegają zasadniczym i istotnym zmianom w stosunku do rozporządzenia wydanego na podstawie art. 106 ust. 4 ustawy Prawo telekomunikacyjne.

Projektowane rozporządzenie wprowadza udogodnienia dla konsumenta, który będzie mógł złożyć reklamację a usługi świadczone przez przedsiębiorców telekomunikacyjnych za niedotrzymanie z winy przedsiębiorcy wyznaczonego terminu zawarcia umowy o świadczenie usługi powszechnej, niedotrzymanie z winy dostawcy usług określonego w umowie o świadczenie usług komunikacji elektronicznej terminu rozpoczęcia świadczenia tych usług, niewykonanie lub nienależyte wykonania usługi komunikacji elektronicznej, nieprawidłowe obliczenie należności z tytułu świadczenia usługi komunikacji elektronicznej lub usługi fakultatywnego obciążania rachunku. Wśród tych udogodnień można wskazać możliwość złożenia reklamacji w formie dokumentowej w sposób umożliwiający ustalenie osoby składającej reklamację, dokumentu elektronicznego opatrzonego kwalifikowanym certyfikatem podpisu elektronicznego lub certyfikatu podpisu osobistego w rozumieniu art. 12e ust. 1 ustawy o dowodach osobistych z dnia 6 sierpnia 2010 roku (Dz.U. z 2020 r., poz. 332, 695 i 875), a także za pomocą środków komunikacji elektronicznej na adres elektroniczny wskazany przez dostawcę usług oraz w inny sposób dopuszczony przez dostawcę usług, który ujawnia wolę reklamującego w sposób dostateczny i który umożliwi przedstawienie przez reklamującego wszystkich twierdzeń i dowodów je potwierdzających. W szczególności chodzi

tutaj o usługę on-line przygotowaną przez dostawcę usługi, która da reklamującemu możliwość przekazania wiadomości tekstowej o wystarczająco dużej długości oraz przekazania załączników.

Ponadto, w rozporządzeniu został wskazany precyzyjnie zakres danych jakie reklamacja ma zawierać obligatoryjnie, a jakie informacje są fakultatywne. W rozporządzeniu został również określony obowiązek przekazania przez dostawcę usług reklamującemu w odpowiedzi na reklamację danych kontaktowych umożliwiających szybki i efektywny kontakt z dostawcą usług w sprawie reklamacji w skład których wchodzić ma co najmniej numer telefonu i adres poczty elektronicznej lub alternatywnie dla adresu poczty elektronicznej inne narzędzie dostawcy usług, który umożliwia przesyłanie wiadomości tekstowych i załączników, podobne jak to o którym mowa w § 3 ust. 2 pkt 4 rozporządzenia.

Projektowane rozporządzenie nie podlega procedurze notyfikacji w rozumieniu przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039 oraz z 2004 r. poz. 597).

Nie zachodzi również konieczność przedstawienia projektu rozporządzenia właściwym organom i instytucjom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu, w celu uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnienia.

Wejście w życie rozporządzenia nie będzie miało wpływu na działalność mikroprzedsiębiorców, małych i średnich przedsiębiorców.

Przedmiot projektu rozporządzenia nie jest regulowany prawem Unii Europejskiej.

Projekt rozporządzenia został zamieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji w zakładce „Rządowy Proces Legislacyjny”, stosownie do art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) i § 52 ust. 1 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2016 r. poz. 1006 i 1204, z 2018 r. poz. 114 i 278 oraz z 2019 r. poz. 137). Nie odnotowano zgłoszeń zainteresowanych podmiotów w trybie przepisów o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa.

<p>Nazwa projektu Rozporządzenie Ministra Cyfryzacji w sprawie trybu postępowania reklamacyjnego</p> <p>Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Kancelaria Prezesa Rady Ministrów</p> <p>Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Janusz Cieszyński – Sekretarz Stanu w Kancelarii Prezesa Rady Ministrów</p> <p>Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu Artur Potocki – Starszy Specjalista w Wydziale Usług Komunikacji Elektronicznej w Departamencie Telekomunikacji Kancelarii Prezesa Rady Ministrów, artur.potocki@mc.gov.pl</p>	<p>Data sporządzenia Źródło: Upoważnienie ustawowe: art. 373 ust. 7 ustawy z dnia r. – Prawo komunikacji elektronicznej</p> <p>Nr w Wykazie prac legislacyjnych Ministra Cyfryzacji: MC</p>
---	--

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Konieczność wydania nowego rozporządzenia wynika z zastąpienia ustawy Prawo telekomunikacyjne nową ustawą regulującą rynek komunikacji elektronicznej w Polsce – ustawą Prawo komunikacji elektronicznej.

Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 106 ust. 4 ustawy Prawo telekomunikacyjne, zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 373 ust. 7 ustawy Prawo komunikacji elektronicznej, jednak nie dłużej niż przez 24 miesiące od dnia wejścia w życie tej ustawy.

Artykuł 373 ust. 7 ustawy Prawo komunikacji elektronicznej wprowadza zatem delegację dla ministra właściwego do spraw informatyzacji do wydania aktu wykonawczego określającego tryb postępowania reklamacyjnego oraz warunki, jakim powinna odpowiadać reklamacja usługi komunikacji elektronicznej lub usługi fakultatywnego obciążania rachunku. Określając powyższe wymagania minister właściwy do spraw informatyzacji powinien mieć na uwadze niezbędną ochronę interesu użytkownika końcowego.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Planowane jest wydanie rozporządzenia określającego tryb postępowania reklamacyjnego oraz warunki, jakim powinna odpowiadać reklamacja usługi komunikacji elektronicznej lub usługi fakultatywnego obciążania rachunku.

W/w regulacje sformułowane są w sposób, który zapewnia ich przejrzystość dla konsumentów oraz przedsiębiorców dostarczających usługi objęte regulacją rozporządzenia.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Brak regulacji sektorowych w tym zakresie, gdyż nie jest to zagadnienie zharmonizowane.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej	1	ustawa z dnia r. – Prawo komunikacji elektronicznej	Prezes UKE jest organem regulacyjnym w dziedzinie rynku usług telekomunikacyjnych
Przedsiębiorcy telekomunikacyjni	ok. 6370	Rejestr przedsiębiorców telekomunikacyjnych	Rozporządzenie określa tryb i warunki

		<p>prowadzony przez Prezesa UKE</p>	<p>rozpatrywania reklamacji na usługi świadczone przez przedsiębiorców telekomunikacyjnych za niedotrzymanie z winy przedsiębiorcy wyznaczonego terminu zawarcia umowy o świadczenie usługi powszechnej, niedotrzymanie z winy dostawcy usług określonego w umowie o świadczenie usług komunikacji elektronicznej terminu rozpoczęcia świadczenia tych usług, niewykonanie lub nienależyte wykonanie usługi komunikacji elektronicznej, nieprawidłowe obliczenie należności z tytułu świadczenia usługi komunikacji elektronicznej lub usługi fakultatywnego obciążania rachunku.</p>
--	--	-------------------------------------	---

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

W ramach konsultacji i opiniowania projekt otrzymują:

1. Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej;
2. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów;
3. Prezes Urzędu Ochrony Danych Osobowych;
4. Prezes Głównego Urzędu Statystycznego;
5. Rzecznik Małych i Średnich Przedsiębiorców;
6. Polska Izba Informatyki i Telekomunikacji;
7. Krajowa Izba Gospodarcza Elektroniki i Telekomunikacji;
8. Polska Izba Komunikacji Elektronicznej;
9. Krajowa Izba Gospodarcza;
10. Krajowa Izba Komunikacji Ethernetowej;
11. Polska Izba Radiodifuzji Cyfrowej;
12. Polska Izba Handlu;
13. Rada Dialogu Społecznego;
14. Business Centre Club – Związek Pracodawców;
15. Niezależny Samorządowy Związek Zawodowy „Solidarność”;
16. Ogólnopolskie Porozumienie Związków Zawodowych;
17. Forum Związków Zawodowych;
18. Pracodawcy Rzeczypospolitej Polskiej;

<p>19. Konfederacja Lewiatan; 20. Związek Rzemiosła Polskiego; 21. Związek Przedsiębiorców i Pracodawców; 22. Związek Pracodawców Mediów Publicznych; 23. Związek Pracodawców Branży Internetowej IAB Polska; 24. Federacja Związków Zawodowych Pracowników Telekomunikacji; 25. Polska Rada Biznesu; 26. Naczelna Organizacja Techniczna; 27. Związek Pracodawców Mediów Elektronicznych i Telekomunikacji Mediakom; 28. Izba Gospodarki Elektronicznej; 29. Związek Telewizji Kablowych w Polsce Izba Gospodarcza.</p>												
6. Wpływ na sektor finansów publicznych												
(ceny stałe z 2021 r.)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]											
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Łącznie (0–10)
Dochody ogółem	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
budżet państwa	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
JST	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
pozostałe jednostki (oddzielnie)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Wydatki ogółem	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
budżet państwa	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
JST	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
pozostałe jednostki (oddzielnie)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Saldo ogółem	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
budżet państwa	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
JST	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
pozostałe jednostki (oddzielnie)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Źródła finansowania	Wejście w życie projektowanego rozporządzenia nie spowoduje skutków dla sektora finansów publicznych, w tym dochodów i wydatków budżetu państwa oraz samorządu terytorialnego.											
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Projektowane rozporządzenie nie będzie miało wpływu w sposób bezpośredni na realizowanie zadań przez sektor publiczny.											
7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe												

Skutki								
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0-10)
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z 2021 r.)	duże przedsiębiorstwa	-	-	-	-	-	-	
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	-	-	-	-	-	-	
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	-	-	-	-	-	-	
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa	Nie dotyczy						
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	Nie dotyczy						
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	Projekt rozporządzenia nie ma wpływu na sytuację ekonomiczną i społeczną rodziny, osób niepełnosprawnych oraz osób starszych, a także na obywateli i gospodarstwa domowe.						
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Nie dotyczy							
8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu								
X nie dotyczy								
Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).				☐ tak ☒ nie ☐ nie dotyczy				
☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:				☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:				
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektroniczności.				☐ tak ☐ nie ☒ nie dotyczy				
Komentarz:								
9. Wpływ na rynek pracy								
Projektowane rozporządzenie nie będzie miało wpływu na rynek pracy.								

10. Wpływ na pozostałe obszary		
☐ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☐ inne:	☐ demografia ☐ mienie państwowe	☐ informatyzacja ☐ zdrowie
Omówienie wpływu	Nie dotyczy	
11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego		
Rozporządzenie wchodzi w życie 14 dni po dniu ogłoszenia.		
12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?		
Nie dotyczy.		
13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)		
Brak.		

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA CYFRYZACJI¹⁾**

z dnia

**w sprawie postępowania w sprawie pozasądowego rozwiązywania sporów
konsumenckich¹⁾**

Na podstawie art. 379 ust. 7 ustawy z dnia ... r. - Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. poz.) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) szczegółowy tryb prowadzenia postępowania w sprawie pozasądowego rozwiązywania sporów konsumenckich, zwanego dalej „postępowaniem”;
- 2) sposób wnoszenia wniosków o wszczęcie postępowania;
- 3) sposób wymiany informacji między stronami postępowania.

§ 2. Wniosek o wszczęcie postępowania, zwany dalej „wnioskiem”, wnosi się:

- 1) w postaci papierowej na adres Urzędu Komunikacji Elektronicznej, zwanego dalej „UKE”, albo zamiejscowej jednostki organizacyjnej UKE właściwej miejscowo ze względu na miejsce zamieszkania wnioskodawcy;
- 2) w postaci elektronicznej:
 - a) za pośrednictwem elektronicznej platformy usług administracji publicznej (ePUAP) albo
 - b) za pośrednictwem zamieszczonego na stronie podmiotowej Biuletynu Informacji Publicznej Prezesa UKE formularza kontaktowego dedykowanego do składania wniosków albo
 - c) na adres do doręczeń elektronicznych, o którym mowa w art. 2 pkt 1 ustawy z dnia 18 listopada 2020 r. o doręczeniach elektronicznych (Dz. U. poz. 2320).

§ 3. 1. Prezes UKE dokonuje formalnej kontroli wniosku w zakresie:

- 1) elementów, o których mowa w art. 33 ust. 2 ustawy z dnia 23 września 2016 r. o pozasądowym rozwiązywaniu sporów konsumenckich (Dz.U. poz. 1823);
- 2) dokumentów, o których mowa w art. 379 ust. 3 ustawy z dnia ... r. - Prawo komunikacji elektronicznej.

2. W przypadku gdy wniosek nie spełnia wymagań, o których mowa w ust. 1, Prezes UKE wzywa wnioskodawcę do jego uzupełnienia w terminie 10 dni od dnia doręczenia wezwania.

§ 4. Prezes UKE przekazuje wniosek dostawcy usług komunikacji elektronicznej, wyznaczając mu 14-dniowy termin na ustosunkowanie się do wniosku.

§ 5. 1. W przypadku wszczęcia postępowania z urzędu Prezes UKE doręcza stronom zawiadomienie o wszczęciu postępowania.

2. Prezes UKE może wyznaczyć stronom termin na ustosunkowanie się do zawiadomienia o wszczęciu postępowania.

§ 6. Wymiana informacji między stronami postępowania odbywa się za pomocą środków komunikacji elektronicznej albo w postaci papierowej przesyłką rejestrowaną.

§ 7. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.¹⁾

**MINISTER
CYFRYZACJI**

¹⁾ Niniejsze rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem Ministra Cyfryzacji z dnia 4 stycznia 2017 r. w sprawie postępowania w sprawie pozasądowego rozwiązywania sporów konsumenckich z zakresu usług telekomunikacyjnych prowadzonego przez Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej (Dz. U. z poz. 49), które traci moc z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, na podstawie art. 96 pkt 12 ustawy z dnia ... wprowadzającej ustawę - Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. poz.....).

UZASADNIENIE

Projekt rozporządzenia stanowi realizację upoważnienia ustawowego zawartego w art. 379 ust. 7 ustawy z dnia ... r. – Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. z ...). Zgodnie z tym przepisem minister właściwy do spraw informatyzacji określi, w drodze rozporządzenia, tryb prowadzenia przez Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej postępowania w sprawie pozasądowego rozwiązywania sporów konsumenckich, sposób wnoszenia wniosków o wszczęcie postępowania w sprawie pozasądowego rozwiązywania sporów konsumenckich oraz sposób wymiany informacji między stronami postępowania w sprawie pozasądowego rozwiązywania sporów konsumenckich.

W § 2 projektowane rozporządzenie przewiduje, iż będzie możliwe składanie wniosku o wszczęcie postępowania w sprawie pozasądowego rozwiązywania sporów konsumenckich zarówno w postaci papierowej, jak i w postaci elektronicznej za pośrednictwem Elektronicznej Platformy Usług Administracji Publicznej (ePUAP) albo zamieszczonego na stronie podmiotowej Biuletynu Informacji Publicznej Urzędu Komunikacji Elektronicznej formularza kontaktowego, albo na adres do doręczeń elektronicznych, o którym mowa w art. 2 pkt 1 ustawy z dnia 18 listopada 2020 r. o doręczeniach elektronicznych (Dz. U. poz. 2320).

Wymiana informacji między stronami postępowania odbywać się będzie za pomocą środków komunikacji elektronicznej albo w postaci papierowej przesyłką rejestrowaną (§ 4).

Zgodnie z § 3 przed wszczęciem postępowania Prezes UKE będzie dokonywał formalnej kontroli wniosku w zakresie niezbędnych elementów wniosku, o których mowa w art. 33 ust. 2 ustawy z dnia 23 września 2016 r. o pozasądowym rozwiązywaniu sporów konsumenckich (Dz.U. poz. 1823) oraz dokumentów, o których mowa w art. 379 ust. 3 Pke. W przypadku stwierdzenia braków wniosku Prezes UKE będzie wzywał do jego uzupełnienia wyznaczając na to termin 10 dni od dnia doręczenia wezwania.

Projektowane rozporządzenie nie podlega procedurze notyfikacji w rozumieniu przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239 poz. 2039 i z 2004 r. Nr 65 poz. 597).

Nie zachodzi również konieczność przedstawienia projektu rozporządzenia właściwym organom i instytucjom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu. Przedmiotowy projekt jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Projektowane rozporządzenie nie będzie mieć wpływu na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na sytuację ekonomiczną i społeczną rodziny, a także osób niepełnosprawnych oraz osób starszych.

W celu wykonania obowiązku wynikającego z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) projekt rozporządzenia zostanie zamieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji, w serwisie „Rządowy Proces Legislacyjny” oraz w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw informatyzacji.

<p>Nazwa projektu Rozporządzenie Ministra Cyfryzacji w sprawie postępowania w sprawie pozasądowego rozwiązywania sporów konsumenckich</p> <p>Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Kancelaria Prezesa Rady Ministrów</p> <p>Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Janusz Cieszyński – Sekretarz Stanu w Kancelarii Prezesa Rady Ministrów</p> <p>Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu Katarzyna Popławska – Wydział Usług Komunikacji Elektronicznej w Departamencie Telekomunikacji w Kancelarii Prezesa Rady Ministrów, Katarzyna.Poplawska@mc.gov.pl</p>	<p>Data sporządzenia</p> <p>Źródło: Upoważnienie ustawowe: art. 379 ust. 7 ustawy z dnia r. – Prawo komunikacji elektronicznej</p> <p>Nr w Wykazie prac legislacyjnych Ministra Cyfryzacji: MC</p>
---	---

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Konieczność wydania nowego rozporządzenia wynika z zastąpienia ustawy Prawo telekomunikacyjne nową ustawą regulującą rynek komunikacji elektronicznej w Polsce – ustawą Prawo komunikacji elektronicznej.

Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 109 ust. 12 ustawy Prawo telekomunikacyjne, zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 379 ust. 7 ustawy Prawo komunikacji elektronicznej, jednak nie dłużej niż przez 24 miesiące od czasu wejścia w życie tej ustawy.

Artykuł 379 ust. 7 ustawy Prawo komunikacji elektronicznej wprowadza delegację dla ministra właściwego do spraw informatyzacji do wydania aktu wykonawczego określającego:

- 1) szczegółowy tryb prowadzenia postępowania w sprawie pozasądowego rozwiązywania sporów konsumenckich,
- 2) sposób wnoszenia wniosków o wszczęcie postępowania;
- 3) sposób wymiany informacji między stronami postępowania za pomocą środków komunikacji elektronicznej lub przesyłką pocztową;

Konieczne jest zatem wydanie przedmiotowego rozporządzenia.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Rozporządzenie określać będzie w szczególności: tryb prowadzenia przez Prezesa UKE postępowania, sposób wnoszenia wniosków o wszczęcie postępowania oraz sposób wymiany informacji między stronami. Projektowane regulacje są niezbędne dla zapewnienia łatwego dostępu obywateli do postępowania, sprawnego rozwiązywania sporów oraz bezstronnego, niezależnego i fachowego prowadzenia postępowania.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Nie dotyczy.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej	1		Prezes UKE będzie prowadził postępowania w sprawie pozasądowego rozwiązywania sporów konsumenckich
Przedsiębiorcy telekomunikacyjni		Rejestr przedsiębiorców telekomunikacyjnych	Projekt rozporządzenia reguluje pozasądowe rozwiązywanie sporów

			między konsumentami i dostawcami publicznie dostępnych usług komunikacji elektronicznej. Uregulowanie tej kwestii w rozporządzeniu zapewni większą pewność prawną w zakresie dochodzenia roszczeń na drodze pozasądowej.
Konsumenci korzystający z usług komunikacji elektronicznej	-	Brak danych	Projekt rozporządzenia reguluje pozasądowe rozwiązywanie sporów między konsumentami i dostawcami publicznie dostępnych usług komunikacji elektronicznej. Uregulowanie tej kwestii w rozporządzeniu zapewni większą pewność prawną w zakresie dochodzenia roszczeń na drodze pozasądowej.

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

W ramach konsultacji i opiniowania projekt otrzymują:

1. Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej;
2. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów;
3. Prezes Urzędu Ochrony Danych Osobowych;
4. Prezes Głównego Urzędu Statystycznego;
5. Rzecznik Małych i Średnich Przedsiębiorców;
6. Polska Izba Informatyki i Telekomunikacji;
7. Krajowa Izba Gospodarcza Elektroniki i Telekomunikacji;
8. Polska Izba Komunikacji Elektronicznej;
9. Krajowa Izba Gospodarcza;
10. Krajowa Izba Komunikacji Ethernetowej;
11. Polska Izba Radiodifuzji Cyfrowej;
12. Polska Izba Handlu;
13. Rada Dialogu Społecznego;
14. Business Centre Club – Związek Pracodawców;
15. Niezależny Samorządowy Związek Zawodowy „Solidarność”;
16. Ogólnopolskie Porozumienie Związków Zawodowych;
17. Forum Związków Zawodowych;
18. Pracodawcy Rzeczypospolitej Polskiej;
19. Konfederacja Lewiatan;
20. Związek Rzemiosła Polskiego;
21. Związek Przedsiębiorców i Pracodawców;
22. Związek Pracodawców Mediów Publicznych;

23. Związek Pracodawców Branży Internetowej IAB Polska;
24. Federacja Związków Zawodowych Pracowników Telekomunikacji;
25. Polska Rada Biznesu;
26. Naczelna Organizacja Techniczna;
27. Związek Pracodawców Mediów Elektronicznych i Telekomunikacji Mediakom;
28. Izba Gospodarki Elektronicznej;
29. Związek Telewizji Kablowych w Polsce Izba Gospodarcza.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

(ceny stałe z ... r.)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]												
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Łącznie (0-10)	
Dochody ogółem													
budżet państwa													
JST													
pozostałe jednostki (oddzielnie)													
Wydatki ogółem													
budżet państwa													
JST													
pozostałe jednostki (oddzielnie)													
Saldo ogółem													
budżet państwa													
JST													
pozostałe jednostki (oddzielnie)													

Źródła finansowania Wejście w życie projektowanego rozporządzenia nie spowoduje skutków dla sektora finansów publicznych, w tym dochodów i wydatków budżetu państwa oraz samorządu terytorialnego.

Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń Projektowane rozwiązania nie będą miały wpływu na sektor finansów publicznych, bowiem Prezes UKE prowadzi obecnie postępowania w sprawie pozasądowego rozwiązywania sporów konsumenckich w ramach środków budżetowych przeznaczonych na działalność Urzędu.

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe

		Skutki							
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0-10)	
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z ... r.)	duże przedsiębiorstwa								
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw								
	rodzina, obywatele								

	oraz gospodarstwa domowe							
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa							
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw							
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe							
Niemierzalne								

Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Projektowane rozporządzenie nie będzie miało wpływu na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na sytuację ekonomiczną i społeczną rodziny, a także osób z niepełnosprawnościami oraz osób starszych.
--	---

8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu

X nie dotyczy

Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).	☐ tak ☒ nie ☐ nie dotyczy
☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektronizacji.	☐ tak ☐ nie ☒ nie dotyczy

Komentarz:

9. Wpływ na rynek pracy

Projektowane rozporządzenie nie będzie miało wpływu na rynek pracy.

10. Wpływ na pozostałe obszary

☐ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☐ inne:	☐ demografia ☐ mienie państwowe	☐ informatyzacja ☐ zdrowie
--	--	---

Omówienie wpływu

11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego

Wejście w życie rozporządzenia w terminie 14 dni od dnia ogłoszenia.

12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?

Nie dotyczy.

13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)

Brak.

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA CYFRYZACJI ¹⁾

z dnia

**w sprawie wymagań technicznych i eksploatacyjnych dla odbiorników sygnału
telewizyjnego**

Na podstawie art. 401 ust. 6 ustawy z dnia r. - Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. poz.) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Rozporządzenie określa wymagania techniczne i eksploatacyjne dla odbiorników sygnału telewizyjnego służących do odbioru cyfrowych naziemnych transmisji telewizyjnych.

2. Wymagania, o których mowa w ust. 1, określa załącznik do rozporządzenia.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

MINISTER CYFRYZACJI

¹⁾ Minister Cyfryzacji kieruje działem administracji rządowej – informatyzacja, na podstawie § 1 ust. 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 6 października 2020 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Cyfryzacji (Dz. U. poz. 1716).

Załącznik
do rozporządzenia
Ministra Cyfryzacji
z dnia
(poz. ...)

ZAŁĄCZNIK Nr 1

WYMAGANIA TECHNICZNE I EKSPLOATACYJNE DLA ODBIORNIKÓW SYGNAŁU TELEWIZYJNEGO SŁUŻĄCYCH DO ODBIORU CYFROWYCH NAZIEMNYCH TRANSMISJI TELEWIZYJNYCH

1. Postanowienia ogólne

Załącznik określa wymagania techniczne i eksploatacyjne, których spełnienie jest niezbędne do poprawnego odbioru przez odbiorniki sygnału telewizyjnego sygnałów dostarczanych drogą rozszewczą naziemną w oparciu o system DVB-T i DVB-T2, służący do dostarczania treści audiowizualnych oraz innych danych i usług dodatkowych.

Dla DVB-T za podstawowe przyjęto parametry odbiornika sygnału telewizyjnego zdefiniowanego w ETSI TS 101 154 [15] jako „25 Hz H.264/AVC HDTV video, MPEG-2 Layer 2 and E-AC-3 audio, for a Baseline IRD able to decode up to 1920 x 1080 interlaced 25 Hz video pictures or 1280 x 720 progressive 50 Hz video pictures”.

Dla DVB-T2 za podstawowe przyjęto parametry odbiornika sygnału telewizyjnego zdefiniowanego w ETSI TS 101 154 [15] dla poziomu 4.1 HDTV: 50 Hz HEVC HDTV 8-bit (rozdzielczości 1920 x 1080 p50, 1280 x 720 p50) MPEG-2 Audio Warstwa 2 i E-AC-3 audio. W przypadku odbiornika telewizyjnego zdolnego do wyświetlania obrazów UHD, odbiornik DVB-T2 obsługuje także format określony w ETSI TS 101 154 [15] w pkt 5.14 HEVC HDR UHD TV IRD wykorzystujący HLG10 oraz HEVC HDR UHD TV IRD wykorzystujący PQ10, Main 10 Profile, Main Tier dla UHD TV o rozdzielczości 3840 x 2160 oraz AC-4 audio.

Spełnienie wymagań określonych w niniejszym załączniku nie wyklucza rozbudowy odbiornika sygnału telewizyjnego o inne funkcje podnoszące jego walory funkcjonalne lub użytkowe.

Parametry techniczne oznaczone zwrotem „o ile występuje” nie są obowiązkowe do stosowania, ale jeżeli występują, spełniają podane wymagania.

2. Wykaz norm i dokumentów

2.1. Wykaz norm i dokumentów powoływanych w załączniku:

[1] PN-EN 50049-1:2003 Wymagania dotyczące połączeń wzajemnych elektronicznego sprzętu powszechnego użytku – Złącze peritelevision

[2] PN-EN 50157-2-1:2002 Wymagania dotyczące połączeń elektronicznych urządzeń

- powszechnego użytku: łącze AV.link – Część 2-1: Uzgadnianie jakości sygnału i automatyczny wybór urządzeń źródłowych
- [3] PN-EN 50160:2010 Parametry napięcia zasilającego w publicznych sieciach elektroenergetycznych
 - [4] PN-EN 60038:2012 Napięcia znormalizowane CENELEC
 - [5] PN-EN 60958-1:2010 Cyfrowy interfejs foniczny – Część 1: Postanowienia ogólne
 - [6] PN-EN 61169-2:2007 Złącza wielkiej częstotliwości – Część 2: Specyfikacja grupowa – Złącza współosiowe wielkiej częstotliwości typu 9,52
 - [7] PN-EN 62216:2011 Cyfrowe odbiorniki telewizji w systemie DVB-T
 - [8] PN-EN 62680-2-1:2016-03 Interfejsy uniwersalnej magistrali szeregowej do transmisji danych oraz zasilania – Część 2-1: Specyfikacja uniwersalnej magistrali szeregowej, wersja 2.0 (TA 14)
 - [9] PN-ETSI EN 300 468 Telewizja cyfrowa (DVB) – Wymagania techniczne dotyczące informacji o usługach (SI) w systemach DVB
 - [10] PN-ETSI EN 300 706 V1.2.1:2005 Wymagania na wzbogacony teletekst
 - [11] PN-ETSI EN 300 743 V1.6.1:2019-04 Telewizja Cyfrowa (DVB) – Systemy napisów
 - [12] PN-ETSI EN 300 744 Telewizja cyfrowa (DVB) – Struktura ramkowania, kodowanie kanałowe i modulacja dla naziemnej telewizji cyfrowej
 - [13] PN-ETSI EN 302 755 Telewizja cyfrowa (DVB) – Struktura ramkowania, kodowanie kanałowe i modulacja dla systemu drugiej generacji naziemnej telewizji cyfrowej (DVB-T2)
 - [14] ETSI TS 100 289 V1.2.1 (2014-03) Digital Video Broadcasting (DVB); Support for use of the DVB Scrambling Algorithm version 3 within digital broadcasting systems
 - [15] ETSI TS 101 154 Digital Video Broadcasting (DVB); Specification for the use of Video and Audio Coding in Broadcasting Applications based on the MPEG-2 Transport Stream
 - [16] ETSI TS 102 006 Digital Video Broadcasting (DVB); Specification for System Software Update in DVB Systems
 - [17] ETSI TS 102 366 Digital Audio Compression (AC-3, Enhanced AC-3) Standard
 - [18] ETSI TS 102 796 Hybrid Broadcast Broadband TV
 - [19] ETSI TS 103 190 Digital Audio Compression (AC-4) Standard Part 2: Immersive and personalized audio
 - [20] PN-ISO/IEC 8859-2:2001 Technika informatyczna – Zestawy znaków graficznych w jednobajtowym kodzie 8-bitowym – Alfabet łaciński nr 2
 - [21] IEC 61937-3:2017 Digital audio – Interface for non-linear PCM encoded audio bitstreams applying IEC 60958 – Part 3: Non-linear PCM bitstreams according to the AC-3 and enhanced AC-3 formats
 - [22] ISO/IEC 13818-3:1998 Information technology – Generic coding of moving pictures and associated audio information – Part 3: Audio
 - [23] ITU-T Recommendation H.264: Advanced video coding for generic audiovisual services
 - [24] ITU-T Recommendation H.265: High efficiency video coding
 - [25] ITU-R Recommendation BT.2020 Parameter values for ultra-high definition television systems for production and international programme exchange
 - [26] ITU-R Recommendation BT.2100 Image parameter values for high dynamic range television for use in production and international programme exchange
 - [27] Digital Video Broadcasting (DVB); Specification for Service Information (SI) in DVB systems, DVB Document A038, Feb 2019
 - [28] High-bandwidth Digital Content Protection System, Revision 1.3, December 21, 2006, Digital Content Protection LLC

[29] High-bandwidth Digital Content Protection System, Mapping HDCP to HDMI, Revision 2.2, February 13, 2013, Digital Content Protection LLC

[30] High-Definition Multimedia Interface, Version 1.4a, March 2010, HDMI Licensing, LLC

[31] High-Definition Multimedia Interface, Version 2.1, November 2017, HDMI Licensing, LLC

[32] NorDig Unified Requirements for Integrated Receiver Decoders for use in cable, satellite, terrestrial and managed IPTV based networks, Requirements ver. 3.1 (October, 2018)

2.2. W przypadku gdy wykaz, o którym mowa w pkt 2.1, zawiera odesłanie do konkretnej wersji dokumentu (identyfikowanej przez datę publikacji, numer edycji, numer wersji, itd.), nie stosuje się kolejnych wersji tego dokumentu.

2.3. W przypadku gdy wykaz, o którym mowa w pkt 2.1, nie zawiera odesłania do konkretnej wersji dokumentu, stosuje się najnowszą wersję tego dokumentu.

2.4. Dokumenty, o których mowa w pkt 2.1, w jednostkach redakcyjnych [1]–[13] i [20], są nieodpłatnie udostępniane w czytelnich norm Polskiego Komitetu Normalizacyjnego oraz (odpłatnie) na stronie www.pkn.pl.

2.5. Dokumenty, o których mowa w pkt 2.1, w jednostkach redakcyjnych [14]–[19], są dostępne na stronie Europejskiego Instytutu Norm Telekomunikacyjnych (ETSI) – www.etsi.org.

2.6. Dokumenty, o których mowa w pkt 2.1, w jednostkach redakcyjnych [21] i [22], są dostępne (odpłatnie) na stronie Międzynarodowej Komisji Elektrotechnicznej (IEC) – www.iec.ch.

2.7. Dokumenty, o których mowa w pkt 2.1, w jednostkach redakcyjnych [23]– [26], są dostępne na stronie Międzynarodowego Związku Telekomunikacyjnego (ITU) – www.itu.int.

2.8. Dokument, o którym mowa w pkt 2.1, w jednostce redakcyjnej [27], jest dostępny na stronie www.dvb.org.

2.9. Dokumenty, o których mowa w pkt 2.1, w jednostkach redakcyjnych [28] i [29], są dostępne na stronie www.digital-cp.com.

2.10. Dokumenty, o których mowa w pkt 2.1, w jednostkach redakcyjnych [30] i [31], są dostępne na stronie www.hdmi.org.

2.11. Dokument, o którym mowa w pkt 2.1, w jednostce redakcyjnej [32], jest dostępny na stronie www.nordig.org

3. Skróty i akronimy

Użyte w załączniku skróty i akronimy oznaczają:

AC-3 System kodowania dźwięku wielokanałowego Dolby AC-3 (Dolby Audio Coding 3)

AC-4 System kodowania dźwięku wielokanałowego Dolby AC-4 (Dolby Audio Coding 4)

API Interfejs programistyczny aplikacji (Application Programming Interface)

ARC Kanał zwrotny w audio w HDMI obsługujący systemy audio (Audio Return Channel)

AVC Zaawansowane kodowanie wizji (Advanced Video Coding)

- DVB Telewizja cyfrowa nadawana zgodnie ze schematem kodowania i modulacji DVB (Digital Video Broadcasting)
- DVB-T Nasiemna telewizja cyfrowa (odmiana systemu telewizji cyfrowej DVB przeznaczona do transmisji naziemnych) (Digital Video Broadcasting – Terrestrial)
- DVB-T2 Druga generacja naziemnej telewizji cyfrowej (Digital Video Broadcasting – Terrestrial Second Generation)
- E-AC-3 System kodowania dźwięku wielokanałowego Dolby będący rozwinięciem systemu
- AC-3 (Enhanced Audio Coding 3)
- FTA Programy niekodowane dostępne dla każdego (Free-to-Air)
- HbbTV Usługa dostarczająca dodatkowych treści multimedialnych przez sieć Internet (Hybrid Broadcast Broadband TV)
- HDCP Szerokopasmowy system ochrony cyfrowych treści (High-Bandwidth Digital Content Protection System)
- HDMI Interfejs multimedialny HD (High-Definition Multimedia Interface)
- HDR Obraz o szerokim zakresie dynamiki (High Dynamic Range Image), o parametrach zdefiniowanych w Zaleceniu ITU-R BT. 2100 [26]
- HDTV Telewizja o wysokiej rozdzielczości (High Definition TV) 1280 x 720 i 1920 x 1080
- HEVC Standard wysokiej efektywności kompresji wideo (High Efficiency Video Coding)
- HFR Technika transmisji zapewniająca zwiększoną liczbę klatek na sekundę w rejestrowanym/odtwarzanym materiale wideo (High Frame Rate, 100/120 klatek na sekundę)
- HLG10 System HDR, którego specyfikacja jest zawarta w Zaleceniu ITU-R BT.2100 [26], z 10-bitową rozdzielczością przestrzeni kolorów zgodnie z Zaleceniem ITU-R BT.2020 [25] (Hybrid Log Gamma 10)
- iDTV IRD wyposażony w wyświetlacz obrazu (telewizor)
- IRD Odbiornik zintegrowany, wyposażony w zintegrowany dekodery wizji i fonii (Integrated Receiver/Decoder), w wersji STB lub iDTV LCN Logiczna numeracja kanałów (Logical Channel Number)
- MPEG-2 Audio Warstwa 2 Format kompresji dźwięku MPEG-2 zdefiniowany w normie

ISO/IEC 13818-3:1998 [22]

NIT Tablica informacji o sieci (Network Information Table)

OFDM Zwielokrotnianie z ortogonalnym podziałem częstotliwości (Orthogonal Frequency-Division Multiplexing)

OSD Grafika ekranowa (On Screen Display)

PLP Pojedynczy strumień danych fizycznych o określonej modulacji i kodowaniu (Physical Layer Pipe)

PQ10 System HDR z uwzględnieniem nieliniowej funkcji percepcji wzroku, pozwalający na uzyskiwanie bardzo szerokiego zakresu poziomów jasności, którego specyfikacja jest zawarta w Zaleceniu ITU-R BT.2100 [26] z 10-bitową rozdzielczością przestrzeni kolorów zgodnie z Zaleceniem ITU-R BT.2020 [25] (Perceptual Quantizer 10)

SDT Tablica opisu usługi (Service Description Table)

SDTV Telewizja o standardowej rozdzielczości (Standard Definition TV)

SI Informacja o usługach (Service Information)

SISO Technika transmisji jednej treści przy pomocy jednej anteny nadawczej, odbieranej przy pomocy pojedynczej anteny odbiorczej (Single-Input Single-Output)

SSU Aktualizacja oprogramowania systemowego (System Software Update)

STB Odbiornik sygnału telewizyjnego niezawierający wyświetlacza obrazu (Set-Top Box) TV Telewizja (TeleVision)

UHD Ultra wysoka rozdzielczość (Ultra High Definition) 3840 x 2160

UHDTV Telewizja ultra wysokiej rozdzielczości (Ultra High Definition TV)

UHF Ultrawielka częstotliwość 300–3000 MHz (Ultra-High Frequency), fale decymetrowe USB Uniwersalna magistrala szeregową (Universal Serial Bus)

UTF-8 8-bitowy system kodowania Unicode (8-bit Unicode Transformation Format) VBI Przedział wygaszania pionowego (Vertical Blanking Interval)

VHF Bardzo wielka częstotliwość 30–300 MHz (Very-High Frequency), fale metrowe

4. Możliwości odbiorcze

Odbiornik sygnału telewizyjnego zapewnia odbiór sygnałów cyfrowych DVB-T i DVB-T2 o parametrach zgodnych z PN-ETSI EN 300 744 [12] i z PN-ETSI EN 302 755 [13] nadawanych

w zakresach: VHF (174–230 MHz) w kanałach o odbiornika sygnału telewizyjnego szerokości 7 MHz i UHF (470–790 MHz) w kanałach o szerokości 8 MHz. Tuner odbiornika cyfrowego spełnia wymagania podane w normie PN-EN 62216:2011 [7] oraz pozostałe wymagania części radiowej odbiornika określone w rozdziale 3.4 normy NorDig Unified Requirements for Integrated Receiver Decoders for use in cable, satellite, terrestrial and managed IPTV based networks [32].

5. Procedura przeszukiwania pasma

Odbiornik sygnału telewizyjnego umożliwia automatyczne przeszukiwanie całego dostępnego zakresu częstotliwości oraz dostrojenie do prawidłowej struktury ramki DVB-T oraz DVB-T2, kodowania kanałowego i modulacji w celu dostarczenia wejściowego strumienia transportowego do następnych modułów. Odbiornik DVB-T2 umożliwia odbiór transmisji SISO, za pomocą techniki OFDM wykorzystującej obrócone konstelacje i bez obróconych konstelacji. Odbiornik sygnału telewizyjnego zapewnia odbiór transmisji DVB-T2 składającej się z co najmniej jednego PLP. Dane o dostrojeniu są przechowywane na liście usług, aby umożliwić szybkie wybranie żadanego strumienia transportowego.

6. Dostęp do usług

Odbiornik sygnału telewizyjnego zapewnia możliwość:

- 1) odbioru FTA;
- 2) wyboru składowej fonii usługi w przypadku transmisji wielu składowych fonii w ramach jednej usługi; wymaga się, aby pilot odbiornika posiadał przycisk do wyboru ścieżki dźwiękowej lub inny mechanizm umożliwiający w łatwy sposób wybór tej ścieżki;
- 3) wyboru napisów (teletekstowe lub DVB) w formacie UTF-8;
- 4) korzystania z teletekstu;
- 5) formatowania obrazu dla stosunku boków 4:3 i 16:9;
- 6) rodzicielskiej kontroli dostępu do wybranych programów lub audycji; 7) dostępu do menu w języku polskim i ustawienia języka narodowego polskiego.

7. Nawigator informacji o usługach

Odbiornik sygnału telewizyjnego jest wyposażony w nawigator informacji o usługach, który zapewnia użytkownikowi dostęp do podstawowych informacji o usługach i zdarzeniach transmitowanych w tablicach SI opisanych w PN-ETSI EN 300 468 [9] i w DVB Document A038 [27] oraz pozwala użytkownikowi sterować odbiornikiem. Nawigator informacji o usługach umożliwia poprawne wyświetlanie znaków alfabetu polskiego zakodowane zgodnie z PN-ISO/IEC 8859-2:2001 [20].

8. Instalacja automatyczna

Odbiornik sygnału telewizyjnego korzysta z obowiązkowych informacji NIT lub SDT określonych w PN-ETSI EN 300 468 [9] i w DVB Document A038 [27] w celu automatycznego utworzenia listy usług i późniejszej jej aktualizacji. Odbiornik obsługuje LCN. Wszystkie znalezione usługi oznaczone jako „widzialne” są umieszczone na liście usług zgodnie z nadanym numerem LCN. W przypadku braku numeru lub ich kolizji usługa jest

umieszczona na końcu listy. Użytkownik ma możliwość zmiany uszeregowania usług lub stworzenia własnej listy. Wszystkie usługi oznaczone jako „niewidoczne” są zachowane, ale nie są wyświetlane na liście dostępnych usług.

9. Rodzicielska kontrola dostępu

Odbiornik sygnału telewizyjnego umożliwi blokowanie dostępu do całych programów lub do wybranych kategorii audycji, jeżeli w strumieniu występuje „parental_rating_descriptor” określony w PN-ETSI EN 300 468 [9].

10. Dekoder sygnału wizji

Dekoder sygnału wizji dekoduje strumień cyfrowy wizji zgodnie z:

- 1) Zaleceniem ITU-T H.264 [23] z ograniczeniami określonymi w ETSI TS 101 154 [15] część 5.6 i 5.7 dla odbiornika 25 Hz H.264/AVC zdolnego do dekodowania strumienia HP@L4 HDTV oraz zdolnego do dekodowania strumienia MP@L3 SDTV;
- 2) Zaleceniem ITU-T H.265 [24] z ograniczeniami określonymi w ETSI TS 101 154 [15] część 5.14.1 i 5.14.2 (HDTV) dla odbiornika 50 Hz HEVC HDTV 8-bit (rozdzielczości 1920 x 1080 p50, 1280 x 720 p50).

W przypadku odbiornika zintegrowanego (iDTV) umożliwiającego wyświetlanie obrazu UHD, zgodnie z Zaleceniem ITU-T H.265 [24] wymagana jest obsługa dekodowania strumienia według profili (zdefiniowanych w Zaleceniu ITU-T H.265 [24]) Main Profile, Main 10 Profile i Main Tier:

- 1) HEVC UHD TV IRD z ograniczeniami określonymi w ETSI TS 101 154 [15] część 5.14.3;
- 2) HEVC HDR UHD TV IRD wykorzystujący HLG10 oraz HEVC HDR UHD TV IRD wykorzystujący PQ10 z ograniczeniami określonymi w ETSI TS 101 154 [15] część 5.14.4.

11. Dekoder sygnału fonii

Dekoder sygnału fonii dekoduje strumień cyfrowy fonii zakodowane zgodnie z:

- 1) MPEG-2 Audio Warstwa 2 z ograniczeniami zawartymi w ETSI TS 101 154 [15] część 6.1;
- 2) E-AC-3, zgodnie z ETSI TS 102 366 [17] i ograniczeniami zawartymi w ETSI TS 101 154 [15] część 6.2.

W przypadku odbiornika zintegrowanego (iDTV) umożliwiającego wyświetlanie obrazu UHD, wymagana jest obsługa AC-4 zgodnie z ETSI TS 103 190 [19] i ograniczeniami zawartymi w ETSI TS 101 154 [15] część 6.6 i 6.7.

Dekoder sygnału fonii wykorzystuje metadane przesyłane w strumieniu E-AC-3 lub AC-4 do

normalizacji siły głosu, konwersji dźwięku przestrzennego do stereofonicznego lub mieszania głównej składowej fonii z dodatkowymi składowymi zgodnie z PN-ETSI EN 300 468 [9] Annex J.

Odbiornik umożliwia personalizację odbioru dźwięku przez użytkownika z pilota odbiornika:

- 1) wybór ścieżki dźwiękowej;
- 2) poprawę zrozumiałości dialogów;
- 3) zmiksowanie z dźwiękiem głównym dźwięku dodatkowego (np. komentatora, audiodeskrypcji), nadawanych jako dźwięk obiektowy.

Niezależnie od systemu kodowania i liczby transmitowanych kanałów fonicznych, dekodery sygnału fonii dostarcza sygnał stereofoniczny do wyjścia analogowego fonii odbiornika sygnału telewizyjnego (o ile występuje), chyba że nadawane są sygnał monofoniczny lub dwa dźwięki. Wówczas dekodery dostarcza na obu kanałach wybrany sygnał monofoniczny.

12. Teletekst i napisy DVB

Podczas dekodowania strumieni: dźwięku, obrazu i danych odbiornik sygnału telewizyjnego jednocześnie wydziela dane teletekstu spełniające wymagania normy PN-ETSI EN 300 706 V1.2.1:2005[10] dla poziomu 1.5 i transmitowane w postaci pakietów zgodnie z normą PN-ETSI EN 300 743 V1.6.1:2019-04 [11].

12.1. Teletekst Teletekst przesyłany w strumieniach cyfrowych jest dekodowany w odbiorniku następująco:

1) przez dekodery wewnętrzny i wyświetlany w trybie wyświetlania znaków i grafiki na ekranie (OSD) lub

2) w przypadku STB wyposażonego w wyjście analogowe – przez wstawienie danych na wybranych liniach w czasie trwania przedziału wygaszania pionowego (VBI) zgodnie z wymaganiami normy ETSI EN 300 706 V1.2.1:2005 [10] dla poziomu 1.5.

12.2. Napisy DVB

Odbiornik sygnału telewizyjnego dekoduje i wyświetla napisy transmitowane zgodnie z zasadami interoperacyjności opisanymi w pkt. 7.3 i Dodatkiem B.4 normy ETSI PN-EN 300 743 V1.6.1:2019-04 [11].

Dekodowanie teletekstu i napisów DVB, które są odbierane jednocześnie, jest kontrolowane przez użytkownika.

13. HFR (o ile występuje w odbiorniku)

Dla odbiornika UHD TV, który umożliwia wyświetlanie obrazu w technice HFR, wymagana jest obsługa dekodowania strumieni według profili (zdefiniowanych w Zaleceniu ITU-T H.265 [24]) Main Profile, Main 10 Profile i Main Tier: HEVC HDR HFR UHD TV IRD wykorzystujący HLG10 oraz HEVC HDR HFR UHD TV IRD wykorzystujący PQ10 z

ograniczeniami określonymi w ETSI TS 101 154 [15] część 5.14.5.

14. Telewizja hybrydowa (HbbTV)

Jeżeli odbiornik sygnału telewizyjnego posiada możliwość podłączenia do Internetu, to umożliwia wykorzystywanie HbbTV co najmniej w wersji 2.0.1 zgodnie ze specyfikacją techniczną ETSI TS 102 796 [18]. HbbTV jest aktywna domyślnie w momencie zakupu odbiornika sygnału telewizyjnego. Wymagane jest, aby użytkownik mógł łatwo włączać i wyłączać HbbTV. Odbiornik sygnału telewizyjnego umożliwiający wykorzystanie HbbTV poprawnie odbiera i wykonuje aplikacje programowe (w ramach API) zgodne z HbbTV według specyfikacji technicznej ETSI TS 102 796 [18].

15. Zdalna aktualizacja oprogramowania

Odbiornik sygnału telewizyjnego umożliwia aktualizację oprogramowania systemowego służącą konserwacji odbiornika. Metoda aktualizacji oprogramowania pozostaje w gestii producenta odbiornika, jako jedna z wybranych poniżej:

- 1) nośnika pamięci dołączanego do złącza USB;
- 2) przez Internet (w przypadku odbiorników interaktywnych pozwalających na korzystanie z usług telewizji interaktywnej przez Internet);
- 3) DVB-SSU zgodnie z ETSI TS 102 006 [16].

16. Interfejsy odbiornika sygnału telewizyjnego

16.1. Interfejs sygnału wielkiej częstotliwości:

Odbiornik sygnału telewizyjnego jest wyposażony w jedno gniazdo wejściowe IEC zgodnie z PN-EN 61169-2:2007 [6]. Impedancja wejściowa wynosi 75 Ω .

16.2. Interfejs cyfrowy

Odbiornik zintegrowany (iDTV) wyposażony jest w gniazdo wejściowe HDMI typu A, zgodnie z High-Definition Multimedia Interface [30] zabezpieczone HDCP zgodnie z High-bandwidth Digital Content Protection System [28]. W przypadku STB gniazdo HDMI posiada funkcję wyjścia sygnału do wyświetlacza. W przypadku odbiornika zintegrowanego (iDTV) umożliwiającego wyświetlanie obrazu UHD wymagany jest Standard HDMI 2.1 zgodnie z High-Definition Multimedia Interface, Version 2.1 [31] z obsługą HDR i ARC oraz HDCP 2.2 zgodnie z High-bandwidth Digital Content Protection System, Mapping HDCP to HDMI, Revision 2.2 [29]. Wymaganie posiadania gniazda wejściowego HDMI nie dotyczy odbiornika zintegrowanego (iDTV) zawierającego wyświetlacz obrazu o przekątnej równej albo mniejszej niż 30 cm.

17. Zasilanie odbiornika sygnału telewizyjnego

Zasilanie odbiornika sygnału telewizyjnego spełnia następujące wymagania: 1) Napięcie: 230 V \pm 10% według PN-EN 60038:2012 [4]; 2) Częstotliwość: 47–53 Hz według PN-EN 50160:2010 [3].

UZASADNIENIE

Projektowane rozporządzenie jest wydawane w celu wykonania upoważnienia ustawowego określonego w art. 401 ust. 6 ustawy z dnia 2021 r. – Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. z 2021 r. poz.), zwanej dalej „ustawą”. Zgodnie z brzmieniem upoważnienia ustawowego minister właściwy do spraw informatyzacji określi w drodze rozporządzenia wymagania techniczne i eksploatacyjne dla odbiorników sygnału telewizyjnego, mając na uwadze zapewnienie ich interoperacyjności oraz ułatwienie dostępu dla osób niepełnosprawnych.

Załącznik do projektowanego rozporządzenia określa wymagania techniczne i eksploatacyjne, których spełnienie jest niezbędne do poprawnego odbioru przez odbiorniki sygnału telewizyjnego sygnałów telewizyjnych dostarczanych drogą rozszewcą naziemną w oparciu o system DVB-T i DVB-T2 oraz do dostarczania treści audiowizualnych oraz innych danych i usług dodatkowych.

Wprowadzane wymagania techniczne są zgodne z aktualnymi standardami stosowanymi w innych krajach europejskich. Zachowanie synergii z innymi krajami pozwoli na osiągnięcie przez producentów efektu skali, a przez to spowoduje szeroką dostępność urządzeń odbiorczych na rynku.

Projektowane rozporządzenie określa wymagania techniczne i eksploatacyjne związane z dostosowaniem odbiorników do parametrów wymaganych w standardzie nadawania DVB-T i DVB-T2, uwzględniając fakt przyjęcia decyzji Parlamentu Europejskiego i Rady UE dotyczącej pasma 700 MHz (694 – 790 MHz). Przekazanie pasma telewizyjnego 700 MHz na potrzeby systemów 5G spowoduje brak możliwości rozwoju telewizyjnej oferty programowej w pozostałych do dyspozycji zasobach widma radiowego, w oparciu o obecny standard DVB-T i dlatego planowane jest wprowadzenie bardziej efektywnego standardu DVB-T2/HEVC wraz ze zmianą przeznaczenia pasma 700 MHz w Polsce. W związku ze zmianą przeznaczenia pasma 700 MHz, konieczne jest przeniesienie nadawców TV do zakresu poniżej 694 MHz. W celu zmieszczenia obecnie nadawanych programów w węższym zakresie częstotliwości (470-694 MHz zamiast 470-790 MHz) oraz umożliwienia podniesienia standardu usług na wyższy niż obecnie poziom poprzez wprowadzenie np. powszechnej transmisji telewizyjnej w jakości HD wszystkich programów telewizyjnych lub wprowadzenia telewizji ultrawysokiej rozdzielczości UHD 4k, konieczna jest zmiana standardu na DVB-T2/HEVC. Przedmiotowa zmiana standardu po części wynika także z zapisów sformułowanych wprost w wymienionej Decyzji Parlamentu i Rady Unii Europejskiej: „W przypadku państw, które pragną utrzymać DTT, w narodowych planach działania należy rozważyć wariant ułatwienia modernizacji urządzeń nadawczych w celu dostosowania ich do technologii bardziej efektywnie gospodarujących widmem, takich jak zaawansowane formaty wideo (np. HEVC) bądź technologii przesyłu sygnału (np. DVB-T2)”. Zmiana standardu nadawania telewizji naziemnej nie wynika co prawda bezpośrednio z decyzji ww. decyzji jednak bierze pod uwagę taką możliwość wskazaną w niniejszej decyzji. Zastosowanie DVB-T2 daje większą elastyczność i pozwala zwiększyć odporność na zakłócenia (wymagany stosunek sygnał/szum) oraz ułatwia budowę sieci naziemnej telewizji operatorowi w związku z lepszymi cechami sygnału w takiej sieci, pozwalającymi operatorowi na wygodniejsze niż w sieci DVB-T kształtowanie zasięgu. Daje to również możliwość dużo efektywniejszego wykorzystania zmniejszonej części widma radiowego dostępnego dla telewizji (470-694 MHz) dzięki cechom technicznym standardu DVB-T2/HEVC, takim jak większa pojemność multipleksu DVB-T2 w stosunku do DVB-T (do ok. 40Mb/s w 8 MHz zamiast obecnie wykorzystywanych 24,88 Mb/s w 8MHz) oraz lepszą, dużo efektywniejszą kompresją HEVC/H.265 w stosunku do obecnie

stosowanej kompresji AVC/H.264 (ok. dwukrotnie zmniejszona przepływność przy takiej samej jakości programu).

Szczegółowe omówienie przepisów wskazanych w załączniku do rozporządzenia.

Rozdział 1 zawiera opis parametrów obrazu telewizyjnego dla systemu DVB-T i DVB-T2.

Rozdział 2 zawiera wykaz polskich norm i innych dokumentów powoływanych w projekcie. Powołane normy i standardy mają charakter zharmonizowany na obszarze Unii Europejskiej. Wyjątkiem jest tu jedynie specyfikacja NorDig, która jest wykorzystywana na zasadzie dobrowolności, w związku z tym, że jest otwartym standardem bezpłatnym, dostępnym na stronach internetowych. Wykorzystanie normy NorDig pozwala na użycie publicznych i bezpłatnie zdefiniowanych wymagań odnośnie części radiowej odbiornika DVB-T2 (tunera, głowicy w.cz.) tj. czułość czy selektywność odbiornika dla różnych trybów pracy DVB-T2, które nie są zdefiniowane w innym standardzie zharmonizowanym. Alternatywą byłoby wykorzystanie wymagań odnośnie części radiowej (tunera, głowicy w.cz.) zdefiniowanych w normie brytyjskiej („D-Book”), która jednak dostępna jest wyłącznie w sposób płatny. Wykorzystanie parametrów tunera radiowego zdefiniowanych w normie NorDig nie generuje kosztów producentów ponoszonych na rzecz organizacji NorDig.

Rozdział 3 zawiera skróty i akronimy.

Rozdział 4 określa możliwości odbiorcze uwzględniające zmianę zakresów pasma radiowego. Ograniczenie do zakresu 470 – 694 MHz ma na celu uniknięcia zakłóceń pochodzących od systemów szerokopasmowych pracujących w paśmie 700 MHz (694-790 MHz). Dzięki ograniczeniu pasma odbiornik TV posiadać może dodatkowy filtr na wejściu eliminujący transmisję i zakłócenia pochodzące od sieci 5G w paśmie 700 MHz.

Rozdział 5 określa procedurę przeszukiwania pasma. Zachowano kompatybilność dla transmisji zawierających wyłącznie pojedynczy kanał logiczny przenoszący jeden rodzaj usługi, np. transmisję kilku programów telewizyjnych w jakości SD w jednym strumieniu logicznym, jak ma to miejsce w obecnie istniejących w Polsce sieciach cyfrowej telewizji naziemnej. Wskazano również na odbiór transmisji w trybie MISO, który jest standardem w sieciach DVB-T2 umożliwiającym poprawę jakości odbioru na obszarach pokrytych sieciami jednoczęstotliwościowymi. Włączenie odbioru transmisji MISO wynika z użycia standardu DVB-T2, dla którego jest to wymaganie zharmonizowane.

Rozdział 6 wprowadza specyfikację dostępu do usług odbioru programów telewizyjnych niekodowanych (FTA), wyboru składowej fonii usługi, wyboru napisów, korzystania z teletekstu, formatowania obrazu, rodzicielskiej kontroli dostępu, wymagań dla pilota do wyboru ścieżki dźwiękowej, kodowania napisów w formacie UTF-8 oraz menu w języku polskim. Sprecyzowanie formatowania napisów pozwoli uniknąć przyszłych problemów ze stosowaniem formatowania niezgodnego z formatowaniem dostarczanego strumienia, a w konsekwencji błędnym wyświetlaniem znaków. Wymaganie, aby pilot posiadał przycisk wyboru ścieżki dźwiękowej ma za zadanie ułatwić dostęp do właściwej ścieżki. Wprowadzenie obowiązkowego menu w języku polskim umożliwi eksploatację urządzeń osobom nieposługującym się językami obcymi.

Rozdział 7 określa wymagania dla nawigatora informacji o usługach, który zapewnia użytkownikowi dostęp do podstawowych informacji o usługach oraz pozwala sterować odbiornikiem.

Rozdział 8 reguluje funkcjonalność automatycznej instalacji korzystającej z listy usług, która ma

na celu automatyczne utworzenie listy usług i późniejszą jej aktualizację w celu ułatwienia obsługi odbiornika przez użytkowników. Logiczna Numeracja Kanałów (LCN) została uporządkowana w Stanowisku Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji w sprawie nadania programom i usługom w strumieniu DVB-T obowiązujących w Polsce numerów identyfikacyjnych ONID, NID, TSID, SID i LCN. Identyfikatory LCN przyznawane są na podstawie kolejności uzyskiwania prawa do umieszczania usług w multipleksach cyfrowych (nowe usługi umieszczane są na końcu listy) i nie powinny ulegać zmianom przy przenoszeniu usług pomiędzy multipleksami (zmiana ta pozostaje niewidoczna dla odbiorcy). Dodatkowo istnieje możliwość wyłączenia widzialności usługi bez usuwania jej z listy programów. Takie podejście podnosi komfort korzystania z telewizji naziemnej i pozwala uniknąć sytuacji, w której dochodzi do częstych zmian numeracji logicznej programów w odbiorniku, co z kolei może prowadzić do niezadowolenia użytkownika. Konieczne było także zdefiniowanie zachowania odbiornika w przypadkach nietypowych – brak numeru LCN lub powtórzenie numeru LCN dla różnych usług. Zaproponowane rozwiązanie pozwala w prosty sposób uporządkować usługi nie ukrywając ich widoczności na liście programów. Dodatkowo w celu podniesienia komfortu użytkownika powinien on mieć możliwość samodzielnej zmiany kolejności na liście programów zgodnie z własnymi preferencjami i przyzwyczajeniami. Jest to szczególnie pomocne np. dla osób starszych, dla których przemieszanie się pomiędzy ulubionymi programami znajdującymi się na długiej liście może być czynnością uciążliwą.

Rozdział 9 wprowadza funkcjonalność blokowania dostępu do całych programów lub do wybranych kategorii audycji

Rozdział 10 określa minimalne i dodatkowe wymagania dla dekodera sygnału wizji 25 Hz H.264/AVC oraz H.265/HEVC. Nowe tryby modulacji zawarte w specyfikacji DVB-T2 poprawiają efektywność widmową oznaczającą liczbę usług/programów i zwiększającą dostępną przepływność multipleksu przypadającą na 8 MHz widma radiowego w jednym kanale telewizyjnym. Zastosowanie efektywniejszego sposobu kompresji sygnału H.265/HEVC pozwoli dodatkowo na zwiększenie pojemności multipleksu o około 50% przy tej samej szerokości kanału radiowego oraz na pokrycie sygnałem użytkowym większych obszarów bez konieczności zwiększania mocy. Technologie DVB-T2 i HEVC pozwolą na zwiększenie pojemności multipleksu i zapewnią poprawę jakości obrazu wskutek przejścia z obecnej telewizji o standardowej rozdzielczości do telewizji wysokiej rozdzielczości HDTV lub także rozszerzenie oferty programowej o nowe treści. Sam standard DVB-T2 oferuje zwiększoną odporność sygnału na zakłócenia i lepszą pracę rozległych sieci jednoczesotliwościowych, dzięki czemu po wdrożeniu może odegrać ważną rolę w zbudowaniu efektywnie działającej sieci nadawczej (niezależnie od zubożonych zasobów częstotliwości z powodu zwolnienia pasma 700 MHz). Dla odbiorników zintegrowanych z wyświetlaczem, czyli telewizorów zdolnych do wyświetlania obrazów w rozdzielczości UHD wprowadzono dodatkowe wymaganie dla dekodera obsługi strumieni w rozdzielczości UHD zgodne z zaleceniem ITU-T oraz specyfikacją ETSI jak dla strumieni określonych w wymaganiach podstawowych. Otwiera to np. możliwość prowadzenia tymczasowych lub stałych transmisji programów sportowych w rozdzielczości UHD np. podczas trwania najważniejszych wydarzeń ogólnoswiatowych, jak Igrzyska Olimpijskie czy mistrzostwa świata w różnych dyscyplinach, które przyciągają bardzo szeroką widownię i w przypadku których transmisja UHD jest szczególnie pożądana. Zastosowanie transmisji w trybie HDR10 (High Dynamic Range) umożliwia ponadto znaczną poprawę jakości obrazu dzięki zaawansowanym technikom zwiększania kontrastu kolorów (przestrzeń barw zgodnie z ITU-R BT2020, jasność: 1000 nitów). Zastosowanie wysokiej częstotliwości ramkowania HFR (High Frame Rate) pozwala ponadto na dalszą znaczną poprawę jakości obrazu w sytuacji przesyłania dynamicznych scen, np.

podczas transmisji sportowych

Rozdział 11 określa wymagania minimalne i dodatkowe dla dekodera sygnału fonii. Aby wykorzystać w pełni możliwości płynące z wprowadzenia sieci DVB-T2 zaleca się, aby najbardziej zaawansowane odbiorniki umożliwiały także odbiór dźwięku kompresowanego z wykorzystaniem nowszego i efektywniejszego kodeka AC-4, stanowiącego rozwinięcie stosowanego w ramach poprzedniej wersji rozporządzenia kodeka E-AC-3. Odbiór skompresowanego dźwięku z wykorzystaniem kodeka AC-4, który wymagany jest tylko w odbiornikach UHD 4k, powoduje poprawę jakości doznań widza (QoE), a także obniżenie wymaganej minimalnej szybkości bitowej przy tej samej ilości kanałów (dwukrotnie w stosunku do E-AC-3 oraz czterokrotnie w stosunku do AC-3) pozostawiając wystarczającą pojemność multipleksu na zwiększoną jakość obrazu UHD. Transmisja AC-4 pozwala również na odbiór wysoce skompresowanego i oszczędnego dźwięku wielokanałowego, który może być wykorzystany w zestawie kina domowego.

Rozdział 12 określa wymagania dla teletekstu i napisów DVB. Wskazano wymagania STB dla sygnału analogowego wizji w zakresie kodowania teletekstu, w przypadku, gdy urządzenie będzie posiadało takie wyjście.

Rozdział 13 określa wymagania dla wyświetlania obrazu w technice HFR (o ile występuje w odbiorniku).

W rozdziale 14 wprowadza się opcjonalne wymagania dla kanału zwrotnego (tylko o ile występuje w odbiorniku) oraz wymagania dla telewizji hybrydowej -HbbTV (o ile występuje), co pozwala na zwiększenie poziomu atrakcji i pozostawienie dowolności w implementacji kanału zwrotnego. HbbTV jest już dziś wykorzystywana przez wielu nadawców w TV naziemnej, także w Polsce. Pozwala to na uzupełnienie przekazu rozsiewczego przez treści dostarczane przez Internet poprzez realizację funkcji interaktywnych (konkursy, quizy) prezentację dodatkowych treści multimedialnych (rozszerzone EPG z opisami audycji, ilustracje) oraz usług wideo, choćby takich jak możliwość zatrzymywania/wznawiania bieżącej audycji, ponowne obejrzenie obecnej audycji, dodatkowe materiały wideo związane z programem, usługi telewizji na życzenie i wiele innych usług dodatkowych nie możliwych do realizacji w tradycyjnej telewizji rozsiewczej. Celem uzupełnienia jest więc standaryzacja rozwiązań, które dotychczas są stosowane, ale w sposób nieznormalizowany i niespójny (różne wersje HbbTV) przez różnych nadawców. Obecnie standard HbbTV stosowany jest w 36 krajach, w tym w większości europejskich, 5 krajów się przygotowuje, a 33 rozważa jego wprowadzenie.

Rozdział 15 określa metody zdalnej aktualizacji oprogramowania, w tym możliwość aktualizacji oprogramowania poprzez Internet oraz za pomocą nośnika pamięci dołączanego do złącza USB, pozwalające na uniezależnienie producentów odbiorników od nadawcy transmisji rozsiewczej.

Rozdział 16 wprowadza interfejsy dla sygnału w.cz. oraz interfejs cyfrowy. Względem obowiązującego rozporządzenia w projektowanym rozporządzeniu usunięto wymóg interfejsów S/PDIF oraz SCART dla odbiorników sygnału telewizyjnego, ze względu na coraz mniej znaczący udział w rynku tych interfejsów oraz na skutek zastąpienia ich interfejsem HDMI. Zgodnie z danymi GUS na koniec roku 2017 tylko ok. 12% gospodarstw posiadało odbiorniki kineskopowe. Biorąc pod uwagę przewidzianą zmianę standardu nadawania po roku 2022, ze względu na zużycie sprzętu udział ten ulegnie dalszemu zmniejszeniu. Należy zaznaczyć, że procedowane rozporządzenie nie ogranicza wyposażenia urządzeń STB w różne interfejsy, a jedynie określa minimalne wymagania. Obowiązek wyposażenia w ww. interfejsy przyczyniłby się natomiast do wzrostu cen urządzeń, z których większa część konsumentów nie będzie korzystała. Natomiast,

jeśli będą potrzeby klientów, rozporządzenie nie zabrania producentom oferowania takich rozwiązań na ich życzenie.

Rozdział 17 wprowadza wymagania dla zasilania odbiorników sygnału telewizyjnego.

W projektowanym rozporządzeniu, podobnie jak w rozporządzeniu poprzednim, odstąpiono od określania wymagań techniczno-eksploatacyjnych dla innych platform nadawczych, tj. satelitarnej i kablowej. Telewizyjna cyfrowa platforma kablowa nie tworzy jednolitej i spójnej sieci na obszarze całego kraju. Dlatego nie jest zasadne określanie ujednoczonych wymagań techniczno-eksploatacyjnych dla urządzeń odbiorczych podłączonych do tego rodzaju sieci.

Z kolei telewizyjne cyfrowe platformy satelitarne ze względu na swój rozsiewczy charakter i stosowanie własnych odbiorników dystrybuowanych przez właścicieli platform, nie są regulowane w warstwie technicznej przez prawodawstwo krajowe. Określanie wymagań techniczno-eksploatacyjnych dla urządzeń odbiorczych pracujących w tych sieciach pozostaje w związku z tym bezprzedmiotowe.

W niniejszym projekcie rozporządzenia nie określa się także wymagań na dostęp warunkowy, gdyż w Polsce nie stosuje się go w bezpłatnej telewizji naziemnej i nie jest planowane jego stosowanie. Zgodnie ze strategią KRRiT telewizja naziemna ma pozostać bezpłatna. Nie ma więc potrzeby wprowadzania dedykowanego systemu szyfrowania treści. Wyjątek stanowi operator multipleksu MUX4, który dystrybuuje odbiorniki do użytkowników tej sieci we własnym zakresie i stosuje własne rozwiązania dostępu warunkowego dopasowane do aktualnej sytuacji rynkowej. Dodanie obsługi dostępu warunkowego znacząco podnosi koszty odbiornika. Nie ma również systemu uniwersalnego. Najpierw albo trzeba by ustalić jednolity standard dostępu warunkowego dla Polskiej telewizji naziemnej albo wymusić drogie rozwiązanie – obowiązkowe gniazdo CI (common interface) dla podłączania zewnętrznych modułów. Dodanie złącza CI dla zewnętrznych modułów dostępu warunkowego jest jeszcze droższe niż system wbudowany. Wprowadzenie wymagań dla modułu dostępu warunkowego, w przypadku niekorzystania z niego, spowodowałoby ograniczenie konkurencyjności i niepotrzebny wzrost kosztów odbiornika.

Regulacje, mimo że w sposób bezpośredni nie dotyczą nadawców i operatorów multipleksu, mają charakter porządkujący rynek cyfrowych naziemnych transmisji telewizyjnych.

Wprowadzenie nowych wymagań dla odbiorników nie oznacza automatycznie zmian po stronie nadawców. Zmiana standardu nadawania pozwoli w przyszłości nadawcom na stworzenie atrakcyjniejszej oferty. Możliwość przejścia na programy wysokiej rozdzielczości, lepiej wyglądające na dużych ekranach oraz wprowadzenia telewizji hybrydowej (HbbTV) może znacząco poprawić postrzeganie telewizji naziemnej.

Decyzja o zmianie standardu nadawania będzie wynikać z innego aktu prawnego. Przedmiotowe rozporządzenie jest jedynie doprecyzowaniem wymagań technicznych pozwalającym na zapewnienie interoperacyjności urządzeń sprzedawanych na polskim rynku i porządkującym rynek odbiorników. Skutki społeczne i ekonomiczne będą wynikać głównie z decyzji o zmianie standardu nadawania, a nie z doprecyzowania wymagań funkcjonalnych.

Publikacja minimalnych wymagań dla urządzeń odbiorczych nie ma bezpośredniego wpływu na operatorów sieci nadawczej, ale wymagania mogą być wykorzystane przy wyborze działań inwestycyjnych. Dopiero decyzje o sposobie zwolnienia pasma 700 MHz i zmianie standardu nadawania na DVB-T2/HEVC będą miały rzeczywisty wpływ na operatora sieci nadawczej i innych uczestników rynku.

Rozporządzenie nie ma także bezpośredniego wpływu na konsumentów, lecz publikacja rozporządzenia pozwoli im już obecnie na świadomy wybór urządzeń odbiorczych telewizyjnych w ramach naturalnej wymiany sprzętu i przygotowanie do przyszłej zmiany standardu nadawania. Informacja o wymaganiach technicznych i nadchodzącej zmianie standardu nadawania pozwoli tym samym na bardziej świadome decyzje zakupowe. Szacunkowo dotyczy to ok. 4,5 mln gospodarstw domowych korzystających wyłącznie z odbioru telewizji naziemnej. Samo rozporządzenie nie będzie miało więc żadnego wpływu na wydatki konsumentów i nie będzie wiązało się z dodatkowymi kosztami po stronie konsumentów. Dopiero zmiana standardu, jeśli nastąpi w przyszłości będzie miała taki wpływ, dla tej liczby gospodarstw domowych. Nie jest to przedmiotem niniejszego uzasadnienia, a ewentualne koszty dla konsumentów zostaną szczegółowo oszacowane dopiero po zmianie standardu.

Parametry techniczne oznaczone zwrotem „o ile występuje” są opcjonalne i nie są obowiązkowe do stosowania, ale jeżeli występują, to powinny spełniać podane w rozporządzeniu wymagania. Pozostałe wymagania są obligatoryjne.

Projektowane przepisy zostały przeanalizowane pod kątem wpływu na małe i średnie przedsiębiorstwa. Regulacje zawarte w projekcie nie będą miały bezpośredniego wpływu na funkcjonowanie przedsiębiorstw. Skutki ekonomiczne będą wynikać głównie z decyzji o zmianie standardu nadawania, a nie z doprecyzowania wymagań funkcjonalnych.

Przedmiotowe rozporządzenie jest zgodne ze stanem prawnym obowiązującym w Unii Europejskiej. Ponieważ projekt rozporządzenia zawiera przepisy techniczne w rozumieniu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039 oraz z 2004 r. Nr 65, poz. 597), więc podlega obowiązkowi notyfikacji w trybie określonym we wskazanym rozporządzeniu.

Stosownie do postanowień art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248), projekt zostanie udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej. Ponadto zgodnie z § 52 ust. 1 uchwały Nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2016 r. poz. 1006 i 1024 oraz z 2018 r. poz. 114), zostanie udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji, w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny.

Projekt nie jest objęty prawem Unii Europejskiej. Projekt rozporządzenia nie wymaga przedstawienia właściwym instytucjom i organom Unii Europejskiej lub Europejskiemu Bankowi Centralnemu celem uzyskania opinii, dokonania konsultacji albo uzgodnienia.

<p>Nazwa projektu</p> <p>Rozporządzenie Ministra Cyfryzacji w sprawie wymagań technicznych i eksploatacyjnych dla odbiorników sygnału telewizyjnego</p> <p>Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące</p> <p>Ministerstwo Cyfryzacji</p> <p>Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu:</p> <p>Janusz Cieszyński Sekretarz w Kancelarii Prezesa Rady Ministrów</p> <p>Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu:</p> <p>Rafał Radłowski rafal.radlowski@mc.gov.pl</p>	<p>Data sporządzenia</p> <p>17 czerwca 2022 r.</p> <p>Źródło:</p> <p>Art. 401 ust. 6 ustawy z dnia 2021 r. – Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. z 2021 r. poz.)</p> <p>Nr w wykazie prac MC:</p>
--	--

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Projektowane rozporządzenie określa wymagania techniczne i eksploatacyjne, których spełnienie jest niezbędne do poprawnego odbioru przez odbiorniki sygnału telewizyjnego sygnałów dostarczanych drogą rozszewczą naziemną w oparciu o system DVB-T i DVB-T2. Ponadto, projektowane rozporządzenie uwzględnia zmiany związane z dostosowaniem odbiorników telewizyjnych do parametrów wymaganych w nowszym standardzie nadawania: DVB-T2, którego wprowadzenie wynika z zapisów Krajowego Planu Działań zmiany przeznaczenia pasma 700 MHz w Polsce, dotyczących konieczności zwolnienia tzw. pasma 700 MHz. na potrzeby systemów ruchomej łączności szerokopasmowej i wprowadzenia naziemnej telewizji cyfrowej DVB-T2. Projektowane rozporządzenie porządkuje obecny rynek odbiorników telewizyjnych w Polsce, z których wiele posiada już aktualnie odbiornik DVB-T2, ale w różnorodnych i niespójnych konfiguracjach.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Projektowane rozporządzenie jest działaniem przygotowawczym do wprowadzenia systemu nadawania sygnałów telewizyjnych w nowym standardzie DVB-T2, które będzie możliwe, jeśli konsumenci będą wyposażeni w odbiorniki DVB-T2, spełniające podane w rozporządzeniu wymagania.

Ponadto, projektowane rozporządzenie pozwoli na techniczne przygotowanie się operatorów sieci nadawczych i nadawców treści do zmiany standardu nadawania oraz uwzględnienia korzyści jakie niesie standard DVB-T2. Projektowane rozporządzenie uwzględnia stosowane już przez producentów sprzętu nowe rozwiązania techniczne i eksploatacyjne.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Telewizja naziemna DVB-T2 została wprowadzana w następujących państwach: Austria, Niemcy, Szwecja, Belgia, Chorwacja, Dania, Finlandia, Ghana, Włochy, Kenia, Kirgistan, Malawi, Mongolia, Namibia, Nowa Zelandia, Nigeria, Rosja, Arabia Saudyjska, Serbia, Surinam, Szwecja, Tanzania, Uganda, Wielka Brytania, Ukraina, Wietnam, Zambia.

Decyzje o wdrożeniu DVB-T2 podjęto także w następujących państwach: Afganistan, Angola, Azerbejdżan, Brunei, Kamerun, Kolumbia, Czechy, Kongo, Haiti, Indie, Indonezja, Lesoto, Madagaskar, Malezja, Mauritius, Czarnogóra, Mozambik, Myanmar, Nepal, Katar, Rumunia, Seszele, Sierra Leone, Singapur, Słowacja, Afryka Południowa, Sri Lanka, Suazi, Tadżykistan, Tajlandia, Togo, Turcja,

Ukraina, Zimbabwe.

Telewizja hybrydowa HbbTV została wprowadzana w następujących państwach: Australia, Austria, Bośnia i Hercegowina, Bułgaria, Chorwacja, Czechy, Dania, Estonia, Finlandia, Francja, Niemcy, Grecja, Węgry, Włochy, Luksemburg, Madagaskar, Malezja, Mauritius, Namibia, Nowa Zelandia, Norwegia, Polska, Rosja, Arabia Saudyjska, Senegal, Singapur, Słowacja, Słowenia, Hiszpania, Szwecja, Szwajcaria, Holandia, Turcja, Zjednoczone Emiraty Arabskie, Wielka Brytania, Wietnam. Decyzję o wdrożeniu HbbTV podjęto w następujących państwach: Gambia, Irlandia, Wybrzeże Kości Słoniowej, Jordania i Afryka Południowa.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Wejście w życie projektowanego rozporządzenia oddziałuje na rynek producentów odbiorników sygnału telewizyjnego służących do odbioru naziemnych cyfrowych transmisji telewizyjnych	2,2 mln odbiorników telewizyjnych -sprzedaż roczna		Rozporządzenie spowoduje konieczność dostosowania odbiorników do sprzedaży na rynek polski. Główni producenci odbiorników TV produkują odbiorniki dostosowane do wymagań w wielu krajach jednocześnie (np. wszystkich krajów Europy) stąd odbiorniki sprzedawane na rynku polskim spełniają też wymagania podstawowe stosowane w innych krajach.
Wejście w życie projektowanego rozporządzenia oddziałuje na konsumentów	4,4 mln gospodarstw domowych korzystających z odbioru telewizji naziemnej		Rozporządzenie nie ma bezpośredniego wpływ na konsumentów, lecz publikacja rozporządzenia pozwoli na świadomy wybór urządzeń przez klientów w ramach naturalnej wymiany sprzętu
Wejście w życie projektowanego rozporządzenia			Publikacja minimalnych wymagań dla

<p>oddziałuje na operatorów sieci nadawczych</p>			<p>urządzeń odbiorczych nie ma bezpośredniego wpływu na operatorów sieci nadawczej. Wymagania mogą być wykorzystane przy wyborze rozwiązań w przypadku działań inwestycyjnych.</p>
<p>Wejście w życie projektowanego rozporządzenia oddziałuje na nadawców treści</p>			<p>Wprowadzenie nowych wymagań dla odbiorników nie oznacza automatycznie zmian po stronie nadawców.</p> <p>Określenie minimalnych wymagań na odbiorniki telewizyjne pozwoli nadawcom w przyszłości, po uruchomieniu DVB-T2, na stworzenie atrakcyjniejszej oferty. Możliwość przejścia na programy wysokiej rozdzielczości, lepiej wyglądające na dużych ekranach oraz wprowadzenia telewizji hybrydowej (HbbTV) może znacząco zmienić postrzeganie telewizji naziemnej jako porównywalnej oferty z telewizją kablową i satelitarną.</p>
<p>5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji</p>			
<p>W ramach opiniowania i konsultacji publicznych projekt otrzymują:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej; 2. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów; 			

3. Prezes Urzędu Ochrony Danych Osobowych;
4. Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego;
5. Rzecznik Małych i Średnich Przedsiębiorców;
6. Polska Izba Informatyki i Telekomunikacji;
7. Krajowa Izba Gospodarcza Elektroniki i Telekomunikacji;
8. Polska Izba Komunikacji Elektronicznej;
9. Krajowa Izba Gospodarcza;
10. Krajowa Izba Komunikacji Ethernetowej;
11. Polska Izba Radiodifuzji Cyfrowej;
12. Polska Izba Handlu;
13. Fundacja Bezpieczna Cyberprzestrzeń;
14. Polskie Towarzystwo Informatyczne;
15. Fundacja Nowoczesna Polska;
16. Fundacja Projekt Polska;
17. Internet Society Poland;
18. Stowarzyszenie Inżynierów Telekomunikacji;
19. Fundacja Panoptykon;
20. Rada Dialogu Społecznego;
21. Business Centre Club – Związek Pracodawców;
22. Niezależny Samorządowy Związek Zawodowy „Solidarność”;
23. Ogólnopolskie Porozumienie Związków Zawodowych;
24. Forum Związków Zawodowych;
25. Pracodawcy Rzeczypospolitej Polskiej;
26. Konfederacja Lewiatan;
27. Związek Rzemiosła Polskiego;
28. Związek Przedsiębiorców i Pracodawców;
29. Związek Pracodawców Mediów Publicznych;
30. Związek Pracodawców Branży Internetowej IAB Polska;
31. Federacja Związków Zawodowych Pracowników Telekomunikacji;
32. Polska Rada Biznesu;
33. Naczelna Organizacja Techniczna;
34. Związek Pracodawców Mediów Elektronicznych i Telekomunikacji MediaKom;
35. Izba Gospodarki Elektronicznej;
36. Fundacja ePaństwo;

37. Federacja Konsumentów;

38. Związek Telewizji Kablowych w Polsce Izba Gospodarcza;

39. Związek Importerów i Producentów Sprzętu Elektrycznego i Elektronicznego Branży RTV i IT – ZIPSEE „Cyfrowa Polska”.

Zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) projektowane rozporządzenie zostanie udostępnione na stronie podmiotowej Biuletynu Informacji Publicznej Ministra Cyfryzacji oraz w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji, w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

(ceny stałe z ... r.)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]											
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Łącznie (0–10)
Dochody ogółem	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
budżet państwa	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
JST	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
pozostałe jednostki (oddzielnie)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Wydatki ogółem	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
budżet państwa	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
JST	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
pozostałe jednostki (oddzielnie)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Saldo ogółem	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
budżet państwa	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
JST	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
pozostałe jednostki (oddzielnie)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Źródła finansowania	Wejście w życie projektowanego rozporządzenia nie spowoduje skutków dla sektora finansów publicznych, w tym dochodów i wydatków budżetu państwa oraz samorządu terytorialnego.											
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń												
7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe												
Skutki												
Czas w latach od wejścia w życie	0	1	2	3	5	10	Łącznie					

zmian								(0-10)
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z 2018 r.)	duże przedsiębiorstwa		17,6	17,6	17,6	17,6	17,6	176
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw							
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	0	0	0	0	170	0	170
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa							
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw							
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe							
Niemierzalne								
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń		<p>Rozporządzenie ma bezpośredni wpływ na producentów (duże przedsiębiorstwa) wynikający z dodatkowych opłat licencyjnych - ok. 8 PLN przy rocznej sprzedaży odbiorników 2,2 mln już od ogłoszenia rozporządzenia, czyli 17,6 mln rocznie.</p> <p>Rozporządzenie nie będzie miało bezpośredniego wpływu na konkurencyjność gospodarki, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe.</p> <p>Skutki społeczne i ekonomiczne będą wynikać głównie z decyzji o zmianie standardu nadawania, a nie z doprecyzowania wymagań funkcjonalnych. Decyzja o zmianie standardu nadawania będzie wynikać z innego aktu prawnego. Rozporządzenie ma wpływ pośredni na 1,7 mln z 4,5 mln gospodarstw domowych ogółem, korzystających z odbioru telewizji naziemnej (32% konsumentów), gdyż część z nich w okresie 4 lat już zakupi nowe odbiorniki telewizyjne umożliwiające odbiór w standardzie DVB-T2. Szacunkowy koszt urządzenia STB 100 PLN. Największa sprzedaż odbiorników STB wystąpi tuż przed zmianą standardu nadawania.</p> <p>Założono, że zmiana standardu nadawania z DVB-T/AVC na DVB-T2/HEVC zostanie zsynchronizowana ze zmianą przeznaczenia pasma 700MHz w Polsce.</p>						
8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu								
☒ nie dotyczy								
Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).				☐ tak ☐ nie ☒ nie dotyczy				

☐ zmniejszenie liczby dokumentów	☐ zwiększenie liczby dokumentów	
☐ zmniejszenie liczby procedur	☐ zwiększenie liczby procedur	
☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy	☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy	
☐ inne:	☐ inne:	
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektronizacji.	☐ tak ☐ nie ☒ nie dotyczy	
Komentarz:		
9. Wpływ na rynek pracy		
Projektowane rozporządzenie nie będzie miało wpływu na rynek pracy.		
10. Wpływ na pozostałe obszary		
☐ środowisko naturalne	☐ demografia	☒ informatyzacja
☐ sytuacja i rozwój regionalny	☐ mienie państwowe	☐ zdrowie
☐ inne:		
Omówienie wpływu	Projektowane rozporządzenie stworzy możliwości rozwoju telewizji cyfrowej poprzez przygotowanie odbiorników telewizyjnych do zmiany systemu nadawania na DVB-T2 ze strony konsumentów oraz producentów.	
11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego		
Wejście w życie rozporządzenia przewidziane jest po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.		
12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?		
Nie przewiduje się ewaluacji efektów projektu.		
13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)		
Brak		

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA CYFRYZACJI¹⁾

z dnia

**w sprawie wymagań technicznych i eksploatacyjnych dla odbiorników radiofonii
cyfrowej, w tym samochodowych odbiorników radiofonicznych²⁾**

Na podstawie art. 401 ust. 7 ustawy z dnia r. – Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. z r. poz.) zarządza się, co następuje:

§ 1. Wymagania techniczne i eksploatacyjne dla odbiorników radiofonii cyfrowej określa załącznik do rozporządzenia.

§ 2. Określone w załączniku do rozporządzenia wymagania dla odbiornika samochodowego, o których mowa w:

- 1) pkt 6 ppkt 1 lit. b w zakresie odbioru komunikatów tekstowych DL, w pkt 6 ppkt 1 lit. d, w pkt 6 ppkt 2 lit. b w zakresie pokazu slajdów, stosuje się fakultatywnie do dnia 31 marca 2023 r. i obligatoryjnie dla pojazdów kategorii M, o których mowa w pkt 1 załącznika nr 2 do ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. - Prawo o ruchu drogowym (Dz.U. z 2020 r. poz. 110, 284, 568, 695, 1087 i 1517), wyprodukowanych od dnia 1 kwietnia 2023 r.;
- 2) pkt 6 ppkt 2 lit. b w zakresie odbioru komunikatów DL Plus, stosuje się fakultatywnie;
- 3) pkt 7.2. akapit 3, w zakresie automatycznego przełączania na odbiór UKF FM po opuszczeniu obszaru objętego zasięgiem sygnału DAB+ i odwrotnie, stosuje się fakultatywnie do dnia 31 marca 2023 r. i obligatoryjnie dla pojazdów kategorii M, o

¹⁾ Minister Cyfryzacji kieruje działem administracji rządowej – informatyzacja, na podstawie § 1 ust. 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 6 października 2020 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Cyfryzacji (Dz. U. poz. 1716).

²⁾ Niniejsze rozporządzenie zostało notyfikowane Komisji Europejskiej w dniu r., pod numerem, zgodnie z § 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (.....), które wdraża dyrektywę (UE) 2015/1535 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 9 września 2015 r. ustanawiającą procedurę udzielania informacji w dziedzinie przepisów technicznych oraz zasad dotyczących usług społeczeństwa informacyjnego (Dz. Urz. UE L 241 z 17.09.2015, str. 1).

których w mowa w pkt 1 załącznika nr 2 do ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. - Prawo o ruchu drogowym, wyprodukowanych od dnia 1 kwietnia 2023 r.

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia.³⁾

MINISTER CYFRYZACJI

³⁾ Niniejsze rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem Ministra Cyfryzacji z dnia 24 lutego 2020 r. w sprawie wymagań technicznych i eksploatacyjnych dla urządzeń konsumenckich służących do odbioru cyfrowych transmisji radiofonicznych (Dz. U. poz. 284), które traci moc z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia zgodnie z art. 96 pkt 16 lit. b ustawy z dnia – Przepisy wprowadzające ustawę – Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. poz.).

Załącznik
do rozporządzenia
Ministra Cyfryzacji
z dnia
(poz. ...)

WYMAGANIA TECHNICZNE I EKSPLOATACYJNE DLA ODBIORNIKÓW RADIOFONII CYFROWEJ

1. Postanowienia ogólne

Załącznik określa wymagania techniczne i eksploatacyjne, których spełnienie jest niezbędne do poprawnego odbioru przez odbiorniki radiofonii cyfrowej, w tym samochodowe odbiorniki radiofoniczne, cyfrowych transmisji radiofonicznych nadawanych w systemie DAB+ drogą naziemną bezprzewodową lub kablową w zakresie częstotliwości 174–240 MHz w paśmie III VHF w Rzeczypospolitej Polskiej.

Wymagania bazują na normach i dokumentach wymienionych w pkt 2.1.

2. Normy i dokumenty

2.1 Wykaz norm i dokumentów powołanych w załączniku

[1] PN-ETSI EN 300 401 V2.1.1:2017-08 Systemy radiodfuzji – Radiofonia cyfrowa (DAB) do odbiorników ruchomych, przenośnych i stacjonarnych

[2] ETSI TS 101 499 V3.1.1:2015-01 Hybrid Digital Audio (DAB, DRM, RadioDNS); SlideShow; User Application Specification

[3] ETSI TS 101 756 V2.2.1:2017-08 Digital Audio Broadcasting (DAB); Registered Tables

[4] ETSI TS 102 371 V3.2.1:2016-05 Digital Audio Broadcasting (DAB); Digital Radio Mondiale (DRM); Transportation and Binary Encoding Specification for Service and Programme Information (SPI)

[5] ETSI TS 102 563 V2.1.1:2017-01 Digital Audio Broadcasting (DAB); DAB+ audio coding (MPEG HE-AACv2)

[6] ETSI TS 102 818 V3.1.1:2015-01 Hybrid Digital Radio (DAB, DRM, RadioDNS); XML Specification for Service and Programme Information (SPI)

[7] ETSI TS 102 979 V1.1.1:2008-06 Digital Audio Broadcasting (DAB); Journaline; User application specification

[8] ETSI TS 102 980 V2.1.1:2017-01 Digital Audio Broadcasting (DAB); Dynamic Label Plus (DL Plus); Application specification

[9] ETSI TS 103 176 V2.1.1:2017-08 Digital Audio Broadcasting (DAB); Rules of implementation; Service information features

[10] ETSI TS 103 461 V1.1.1:2017-08 Digital Audio Broadcasting (DAB); Domestic and in-vehicle digital radio receivers; Minimum requirements and Test specifications for technologies and products

[11] IEC 62104:2015-07 Characteristics of DAB receivers

[12] IEC 62106-2:2018 Radio data system (RDS) – VHF/FM sound broadcasting in the frequency range from 64,0 MHz to 108,0 MHz – Part 2: Message format: Coding and definition of RDS features

[13] ISO/IEC 14496-3:2009 Information technology – Coding of audio-visual objects – Part 3: Audio

[14] ISO/IEC 23003-1:2007 Information technology – MPEG audio technologies – Part 1: MPEG Surround

[15] Recommendation ITU-R BS.450-3 (11/2001) Transmission standards for FM sound broadcasting at VHF

2.2. W przypadku gdy wykaz, o którym mowa w pkt 2.1 zawiera odesłanie do konkretnej wersji dokumentu (identyfikowanej w szczególności przez datę publikacji, numer edycji, numer wersji), stosuje się wymagania wskazane w tej wersji dokumentu. Dopuszczalne jest spełnienie wymagań określonych w nowszej wersji dokumentu.

2.3. W przypadku, gdy wykaz, o którym mowa w pkt 2.1 nie zawiera odesłania do konkretnej wersji dokumentu, stosuje się najnowszą wersję tego dokumentu.

2.4. Dokumenty, o których mowa w pkt 2.1, w jednostkach redakcyjnych [1]–[10] są dostępne na stronie Europejskiego Instytutu Norm Telekomunikacyjnych (ETSI) – www.etsi.org.

2.5. Dokumenty, o których mowa w pkt 2.1, w jednostkach redakcyjnych [11]–[14], są dostępne (odpłatnie) na stronie Międzynarodowej Komisji Elektrotechnicznej (IEC) – www.iec.ch.

2.6. Dokument, o którym mowa w pkt 2.1, w jednostce redakcyjnej [15] jest dostępny na stronie Międzynarodowego Związku Telekomunikacyjnego (ITU) – www.itu.int.

3. Definicje

Określenia użyte w załączniku oznaczają:

Odbiornik standardowy – odbiornik radiofonii cyfrowej służący do odbioru cyfrowych transmisji radiofonicznych, wyposażony co najmniej w wyświetlacz alfanumeryczny.

Odbiornik multimedialny – odbiornik radiofonii cyfrowej służący do odbioru cyfrowych transmisji radiofonicznych, wyposażony w kolorowy wyświetlacz o rozdzielczości co najmniej 320 x 240 pikseli i rozdzielczości koloru co najmniej 8 bitów wykorzystywany do wyświetlania treści multimedialnych, w szczególności slajdów.

Adapter – odbiornik radiofonii cyfrowej przetwarzający sygnał DAB+ na UKF FM, Bluetooth, wyposażony w wyjście audio AUX lub inne rozwiązania techniczne.

4. Skróty i akronimy

AAC Advanced Audio Coding (Zaawansowane kodowanie fonii) zgodnie z ISO/IEC 14496-3:2009 [13]

CU Capacity Unit (Jednostka pojemności)

DAB Digital Audio Broadcasting (Radiofonia cyfrowa DAB)

DAB+ Radiofonia cyfrowa wykorzystująca kodowanie fonii MPEG-4 HE AACv2 zgodnie z ETSI TS 102 563 V2.1.1:2017-01 [5]

DL Dynamic Label (Etykieta dynamiczna)

DL PLUS Dynamic Label Plus rozszerzenie funkcji etykiety dynamicznej

EN European Norm (Norma Europejska)

EPG Electronic Program Guide (Elektroniczny przewodnik po programach)

ETSI European Telecommunications Standards Institute (Europejski Instytut Norm Telekomunikacyjnych)

FM Frequency Modulation (Modulacja częstotliwości)

HE AACv2 High Efficient Advanced Audio Coding (Profil 2 o wysokiej efektywności HE

zaawansowanego kodowania fonii AAC) zdefiniowany w ISO/IEC 14496-3:2009 [13]

IEC International Electrotechnical Commission (Międzynarodowa Komisja Elektrotechniczna)

ISO International Organization for Standardization (Międzynarodowa Organizacja Normalizacyjna)

ITU International Telecommunication Union (Międzynarodowy Związek Telekomunikacyjny)

ITU-RITU Radiocommunications Sector (Sektor Radiokomunikacyjny ITU)

MOT protokół przesyłania obiektów multimedialnych

MPEG zestaw standardów kodowania obrazu i towarzyszącego im dźwięku zatwierdzony przez Grupę Ekspertów do spraw Obrazów Ruchomych

MPEG-4 zestaw standardów kodowania wizji i fonii MPEG opisany w ISO/IEC 14496-3:2009 [13]

MSC Main Service Channel (Główny kanał usług)

RDS Radio Data System (System danych dla radia UKF FM)

TS Technical Specification (Specyfikacja techniczna)

VHF Very-High Frequency (Zakres bardzo wysokich częstotliwości 30–300 MHz)

UKF Radiofonia analogowa FM w zakresie 87,5–108 MHz

5. Możliwości odbiorcze

Odbiornik radiofonii cyfrowej zapewnia odbiór sygnałów DAB+ spełniających wymagania wynikające z PN-ETSI EN 300 401 V2.1.1:2017-08 [1] oraz ETSI TS 102 563 V2.1.1:2017-01 [5] nadawanych w paśmie III zakresu VHF (174–240 MHz).

6. Dostęp do usług

1) Odbiornik radiofonii cyfrowej zapewnia dostęp do następujących usług:

- a) odbiór programów niekodowanych, dostępnych dla każdego FTA (*Free-To-Air*),
- b) odbiór komunikatów tekstowych: nazwa stacji i DL,
- c) w przypadku samochodowych odbiorników radiofonicznych odbiór *announcement* (ogłoszenie b0, b1, b2, b3, b4 i b5 zgodnie z ETSI TS 101 756 V2.2.1:2017-08 [3]), zdefiniowanych w pkt 6.11 ETSI TS 103 461 V1.1.1:2017-08 [10];

2) odbiornik multimedialny zapewnia ponadto dostęp do następujących usług:

- a) odbiór profilu zaawansowanego EPG zgodnie z ETSI TS 102 818 V3.1.1:2015-01[6], z wyłączeniem odbioru tego profilu w samochodowym odbiorniku radiofonicznym,

b) odbiór komunikatów DL Plus zgodnie z ETSI TS 102 980 V2.1.1:2017-01 [8] i pokazu slajdów przynajmniej w trybie normalnym i profilu prostym transmisji MOT zgodnie z ETSI TS 101 499 V3.1.1:2015-01 [2] z możliwością włączenia i wyłączenia pokazu slajdów przez użytkownika pojazdu;

3) jeśli w odbiorniku radiofonii cyfrowej występują funkcje EPG, *Journaline* i *announcement*, odbiornik realizuje je według następujących zasad:

a) odbiór profilu podstawowego EPG dla odbiorników standardowych zgodnie z ETSI TS 102 818 V3.1.1:2015-01[6],

b) odbiór *Journaline* zgodnie z ETSI TS 102 979 V1.1.1:2008-06[7],

c) odbiór *announcement*, zdefiniowanych w pkt 6.11 ETSI TS 103 461 V1.1.1:2017-08 [10].

7. Wymagania dla interfejsu radiowego i zasady strojenia odbiornika radiofonii cyfrowej

7.1. Zakres odbieranych częstotliwości

Tabela 1.

Częstotliwości środkowe zakresu 174–240 MHz dla poszczególnych bloków częstotliwości DAB.

Numer bloku DAB	Częstotliwość środkowa (MHz)	Zakres częstotliwości (MHz)
5A	174,28	174,160 - 175,696
5B	176,640	175,872 - 177,408
5C	178,352	177,584 - 179,120
5D	180,064	179,296 - 180,832
6A	181,936	181,168 - 182,704
6B	183,648	182,880 - 184,416
6C	185,360	184,592 - 186,128
6D	187,072	186,304 - 187,840
7A	188,928	188,160 - 189,696
7B	190,640	189,872 - 191,408
7C	192,352	191,584 - 193,120
7D	194,064	193,296 - 194,832
8A	195,936	195,168 - 196,704
8B	197,648	196,880 - 198,416
8C	199,360	198,592 - 200,128
8D	201,072	200,304 - 201,840
9A	202,928	202,160 - 203,696
9B	204,640	203,872 - 205,408
9C	206,352	205,584 - 207,120
9D	208,064	207,296 - 208,832
10A	209,936	209,168 - 210,704
10B	211,648	210,880 - 212,416
10C	213,360	212,592 - 214,128
10D	215,072	214,304 - 215,840
11A	216,928	216,160 - 217,696

11B	218,640	217,872 - 219,408
11C	220,352	219,584 - 221,120
11D	222,064	221,296 - 222,832
12A	223,936	223,168 - 224,704
12B	225,648	224,880 - 226,416
12C	227,360	226,592 - 228,128
12D	229,072	228,304 - 229,840
13A	230,784	230,016 - 231,552
13B	232,496	231,728 - 233,264
13C	234,208	233,440 - 234,976
13D	235,776	235,008 - 236,544
13E	237,488	236,720 - 238,256
13F	239,200	238,432 - 239,968

7.2. Strojenie i wybieranie usług

Odbiornik radiofonii cyfrowej umożliwia automatyczne przeszukanie całego zakresu częstotliwości podanego w pkt 7.1 oraz dostrojenie do prawidłowego bloku częstotliwości DAB+ w celu utworzenia listy dostępnych usług. Odbiornik radiofonii cyfrowej zapewnia funkcję przeszukania pasma za pomocą automatycznej funkcji w tle, osobnego przycisku lub funkcji na najwyższym lub drugim poziomie w menu.

Samochodowy odbiornik radiofoniczny przemieszczający się między różnymi obszarami zasięgu różnych częstotliwości automatycznie przełącza się do bloku częstotliwości DAB+ na sąsiednim obszarze, realizującego transmisję tej samej grupy programów, w celu utrzymania ciągłości odbioru wybranej usługi, jeżeli odbierane strumienie danych zawierają sygnalizację *Service following* (podążanie usługi) transmitowaną zgodnie z ETSI TS 103 176 V2.1.1:2017-08[9].

Samochodowy odbiornik radiofoniczny odbierający również radiofonię analogową UKF FM w zakresie 87,5–108 MHz, zgodnie z ITU-R BS.450-3 (11/2001)[15], i wyposażony w dekodery RDS, zgodnie z IEC 62106-2:2018[12], zapewnia automatyczne przełączanie na odbiór UKF FM po opuszczeniu obszaru objętego zasięgiem sygnału DAB+ i odwrotnie, jeżeli odbierane strumienie danych zawierają sygnalizację *Service following* transmitowaną zgodnie z ETSI TS 103 176 V2.1.1:2017-08[9]. W przypadku możliwości odbioru tego samego programu za pomocą UKF FM i DAB+, odbiór DAB+ jest preferowany.

7.3. Wskaźnik jakości odbioru

W przypadku gdy odbiornik radiofonii cyfrowej jest wyposażony we wskaźnik jakości odbioru, ma on wykorzystywać wyliczoną Bitową Stopę Błędów BER (*Bit Error Rate*) w kanale MSC. Sposób prezentowania informacji ułatwia użytkownikowi optymalizację ustawienia anteny odbiorczej.

8. Wymagania dla dekodera odbiornika radiofonii cyfrowej

8.1. Dekoder kanałowy

Zgodnie z rozdz. 4.3 IEC 62104:2015-07[11]:

- 1) dekodek kanałowy odbiornika standardowego dekuje co najmniej jeden kanał składowy MSC i jest w stanie zdekodować co najmniej 144 CU (tj. 256 kbps@EEP3B, 192 kbps@EEP3A, 96 kbps@EEP1A);
- 2) dekodek kanałowy odbiornika multimedialnego jest w stanie dekodować jednocześnie co najmniej cztery kanały składowe MSC i zdekodować co najmniej 288 CU.

8.2. Dekoder fonii

Zgodnie z rozdz. 4.6 IEC 62104:2015-07 [11] dekodek umożliwia prawidłowe dekodowanie sygnałów fonicznych MPEG-4 AAC zgodnie z ISO/IEC 14496-3:2009 [13] z ograniczeniami podanymi w ETSI TS 102 563 V2.1.1:2017-01 [5].

Dekoder umożliwia prawidłową obsługę strumieni fonicznych zawierających dźwięk dookólny opisanych w ISO/IEC 23003-1:2007 [14] (MPEG Surround). Jeżeli dekodowanie pełnego dźwięku dookólnego nie jest możliwe, dekodek prawidłowo dekuje takie sygnały jako mono- lub stereofoniczne.

Dekoder maskuje błędy transmisji, a w razie niemożliwości odtworzenia sygnału, wycisza wyjście fonii.

9. Odbiór radiofonii analogowej

Wszystkie odbiorniki radiofonii cyfrowej (poza adapterami) umożliwiają również odbiór sygnałów radiofonii UKF FM w zakresie 87,5 - 108 MHz nadawanych zgodnie z ITU-R BS.450(11/2001)[15].

10. Wymagania dla wyświetlacza odbiornika radiofonii cyfrowej

10.1. Wyświetlanie nazw programów

Wyświetlacz odbiornika radiofonii cyfrowej poprawnie i czytelnie wyświetla nazwę wybranej składowej programu (*Component Label*), a w przypadku kiedy nadawca jej nie nadaje, nazwę wybranego programu (*Service Label*).

Wyświetlacz poprawnie wyświetla nazwę wybranej składowej lub programu zarówno w formie krótkiej (8-znakowej), jak i preferowanej formie długiej (16-znakowej).

Zestaw znaków alfanumerycznych, wykorzystywany przez nadawców w Rzeczpospolitej Polskiej do nadawania nazw programów, składowych programów oraz multipleksu zdefiniowany jest w załączniku C do ETSI TS 101 756 V2.2.1:2017-08[3].

Tabela 2.

Zestaw znaków alfanumerycznych wykorzystywany przez nadawców w Rzeczpospolitej Polskiej do nadawania nazw programów, składowych programów oraz multipleksu.

Character code (hexadecimal)																
	-0	-1	-2	-3	-4	-5	-6	-7	-8	-9	-A	-B	-C	-D	-E	-F
0-	NULL	0118 Ę	012E Į	0172 Ų	0102 Ǻ	0116 Ě	010E Ď	0218 Ş	021A Ț	010A Ĉ	PLB	EoH	0120 Ġ	0139 Ĺ	017B Ž	0143 Ń
1-	0105 ą	0119 ę	012F į	0173 ų	0103 ǻ	0117 ě	010F ď	0219 ş	021B ț	010B ĉ	0147 Ň	011A Ě	0121 ġ	013A ĺ	017C ž	PWB
2-	0020	0021 !	0022 "	0023 #	0142 ł	0025 %	0026 &	0027 '	0028 (0029)	002A *	002B +	002C ,	002D -	002E .	002F /
3-	0030 0	0031 1	0032 2	0033 3	0034 4	0035 5	0036 6	0037 7	0038 8	0039 9	003A :	003B ;	003C <	003D =	003E >	003F ?
4-	0040 @	0041 A	0042 B	0043 C	0044 D	0045 E	0046 F	0047 G	0048 H	0049 I	004A J	004B K	004C L	004D M	004E N	004F O
5-	0050 P	0051 Q	0052 R	0053 S	0054 T	0055 U	0056 V	0057 W	0058 X	0059 Y	005A Z	005B [016E Ů	005D]	0141 ł	005F _
6-	0104 Ą	0061 a	0062 b	0063 c	0064 d	0065 e	0066 f	0067 g	0068 h	0069 i	006A j	006B k	006C l	006D m	006E n	006F o
7-	0070 p	0071 q	0072 r	0073 s	0074 t	0075 u	0076 v	0077 w	0078 x	0079 y	007A z	00AB «	016F ů	00BB »	013D ł'	0126 Ħ
8-	00E1 á	00E0 à	00E9 é	00E8 è	00ED í	00EC ì	00F3 ó	00F2 ò	00FA ú	00F9 ù	00D1 Ň	00C7 Ç	015E Ş	00DF ß	00A1 ı	0178 ÿ
9-	00E2 â	00E4 ä	00EA ê	00EB ë	00EE î	00EF ï	00F4 ô	00F6 ö	00FB û	00FC ü	00F1 ñ	00E7 ç	015F ş	011F ğ	0131 ı	00FF ÿ
A-	0136 Қ	0145 Ń	00A9 ©	0122 Ґ	011E Ǻ	011B ě	0148 ň	0151 ő	0150 Ŏ	20AC €	00A3 £	0024 \$	0100 Ā	0112 Ĕ	012A Ī	016A Ū
B-	0137 қ	0146 ң	013B Љ	0123 ǧ	013C ǰ	0130 ı	0144 ń	0171 ú	0170 Ű	00BF ı	013E ı'	00B0 °	0101 ā	0113 ē	012B ī	016B ū
C-	00C1 Á	00C0 À	00C9 É	00C8 È	00CD Í	00CC Ì	00D3 Ó	00D2 Ò	00DA Ú	00D9 Ù	0158 Ř	010C Č	0160 Š	017D Ž	00D0 Đ	013F Ľ
D-	00C2 Â	00C4 Ä	00CA Ê	00CB Ë	00CE Î	00CF Ï	00D4 Ô	00D6 Ö	00DB Û	00DC Ü	0159 ř	010D č	0161 š	017E ž	0111 đ	0140 ľ
E-	00C3 Ã	00C5 Ā	00C6 Æ	0152 Œ	0177 ÿ	00DD Ý	00D5 Õ	00D8 Ø	00DE Ɔ	014A Ɔ	0154 Ŕ	0106 Ć	015A Ś	0179 Ž	0164 Ť	00F0 ď
F-	00E3 ã	00E5 ā	00E6 æ	0153 œ	0175 ŵ	00FD ý	00F5 õ	00F8 ø	00FE Ɔ	014B Ɔ	0155 ŕ	0107 ć	015B ś	017A ž	0165 ť	0127 ħ

10.2. DL i inne usługi tekstowe

Odbiornik radiofonii cyfrowej umożliwia dekodowanie DL niezależnie od tego, czy nadawane są inne usługi stowarzyszone z programem (PAD-*Program Associated Data*: DL Plus, pokaz slajdów).

Odbiornik radiofonii cyfrowej poprawnie formatuje DL, zgodnie ze zdekodowanymi znakami 0x0A i 0x0B oraz z PN-ETSI EN 300 401 V2.1.1:2017-08[1].

Odbiornik radiofonii cyfrowej natychmiast po otrzymaniu komunikatu anulującego etykietę usuwa etykietę z wyświetlacza, nawet kiedy nie została ona w całości zaprezentowana. Dotyczy to zarówno wyświetlaczy przewijających treść etykiety oraz wielolinijkowych - prezentujących etykietę w całości.

W przypadku braku możliwości technicznych wyświetlania liter ze znakami diakrytycznymi (np. dla wyświetlaczy segmentowych), wyświetlacz zastępuje je odpowiednią literą pozbawioną znaku diakrytycznego według poniższego wzoru:

zdekodowany znak	Ą	Ć	Ę	Ł	Ń	Ó	Ś	Ż	Ż	ą	ć	ę	ł	ń	ó	ś	ż	ż
wyświetlony znak	A	C	E	L	N	O	S	Z	Z	a	c	e	l	n	o	s	z	z
wyświetlony znak (opcja)	A	C	E	L	N	O	S	Z	Z	A	C	E	L	N	O	S	Z	Z

11. Wymagania dla tunera radiowego odbiornika radiofonii cyfrowej

Czułość odbiornika radiofonii cyfrowej w kanale Gaussa (FSG_{min}) wyznaczana jest z następującej formuły:

$$FSG_{min} = [34,4 + 20\log(F/220)] \text{ dB}\mu\text{V/m, gdzie } F \text{ jest częstotliwością środkową w MHz.}$$

W przypadku samochodowego odbiornika radiofonicznego czułość odbiornika w kanale Gaussa wyznaczana jest z następującej formuły:

$$FSG_{min} = [29,2 + 20\log(F/220)] \text{ dB}\mu\text{V/m, gdzie } F \text{ jest częstotliwością środkową w MHz.}$$

Odbiornik radiofonii cyfrowej sprzedawany bez anteny zapewnia odpowiednią jakość odbioru przy poziomie mocy -97,7 dBm w kanale Gaussa.

Czułość odbiornika radiofonii cyfrowej w kanale Rayleigha (FSR_{min}) wyznaczana jest z następującej formuły:

$$FSR_{min} = [39,9 + 20\log(F/220)] \text{ dB}\mu\text{V/m, gdzie } F \text{ jest częstotliwością środkową w MHz.}$$

W przypadku samochodowego odbiornika radiofonicznego czułość odbiornika w kanale Rayleigha wyznaczana jest z następującej formuły:

$$FSR_{\min} = [34,7 + 20\log(F/220)] \text{ dB}\mu\text{V/m, gdzie } F \text{ jest częstotliwością środkową w MHz.}$$

Odbiornik radiofonii cyfrowej sprzedawany bez anteny zapewnia odpowiednią jakość odbioru przy poziomie mocy -92,2 dBm w kanale Rayleigha.

Zaniki Rayleigha zdefiniowane zostały w Dodatku D normy ETSI TS 103 461 V1.1.1:2017-08 [10]

Wymagania selektywności odbiornika podano w tabeli poniżej. Przyjęto sygnał użyteczny DAB+ do badań selektywności na poziomie -70 dBm.

Tabela 3.

Wymagania selektywności odbiornika

Częstotliwość środkowa sygnału zakłócającego DAB+	Dopuszczalny poziom sygnału zakłócającego DAB+ w odniesieniu do sygnału użytecznego
±1,712 MHz w odniesieniu do sygnału użytecznego	+35 dB
±3,428 MHz w odniesieniu do sygnału użytecznego	+40 dB
±5,136 MHz w odniesieniu do sygnału użytecznego	+45 dB
Dla wszystkich częstotliwości sygnału zakłócającego o offsecie powyżej 6 MHz w odniesieniu do sygnału użytecznego	+45 dB

W przypadku odbiorników radiofonii cyfrowej wyposażonych w złącza antenowe wymaga się impedancji złącza 75 Ω dla odbiorników stacjonarnych i 50 Ω dla samochodowych odbiorników radiofonicznych.

UZASADNIENIE

Projektowane rozporządzenie jest wydawane w celu wykonania upoważnienia ustawowego określonego w art. 132 ust. 4 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. z 2018 r. poz. 1954, z późn. zm.).

Konieczność wydania nowego rozporządzenia wynika z zastąpienia ustawy Prawo telekomunikacyjne nową ustawą regulującą rynek komunikacji elektronicznej w Polsce – ustawą Prawo komunikacji elektronicznej. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 132 ust. 4 ustawy Prawo telekomunikacyjne zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 401 ust. 7 ustawy Prawo komunikacji elektronicznej, nie dłużej jednak niż przez 24 miesiące.

Projektowane rozporządzenie poprzedzone było rozporządzeniem Ministra Cyfryzacji z dnia 14 lutego 2020 r. w sprawie wymagań technicznych i eksploatacyjnych dla urządzeń konsumenckich służących do odbioru cyfrowych transmisji radiofonicznych (Dz.U. z 2020 r. poz. 472 z późn. zm).

Projektowane rozporządzenie określa wymagania techniczne i eksploatacyjne dla odbiorników radiofonii cyfrowej. Projekt rozporządzenia uwzględnia zalecenie Digital Radio Receiver Profiles wydane przez WorldDAB Forum 31 marca 2020 r. Projekt rozporządzenia zasadniczo nie wprowadza dodatkowych wymagań wykraczających poza ww. zalecenie, które rozszerzone zostało jedynie o zalecane wymagania dotyczące obsługi *announcement* (ogłoszenia).

Obecnie w sklepach dostępnych jest wiele odbiorników, które spełniają wymagania wprowadzane przez niniejszy projekt rozporządzenia, ale są wśród nich także odbiorniki niespełniające wymagań, sprowadzane z zagranicy.

Projektowane rozporządzenie ma być wskazówką zarówno dla nadawców, jak i dla producentów i importerów odbiorników radiofonii DAB+, jakie warunki należy spełnić i jak konstruować odbiorniki, aby zapewnić minimum interoperacyjności gwarantującej bezbłędny przekaz.

Cyfrowe transmisje radiowe prowadzone są w Polsce od kilku lat. Równolegle wraz z prowadzoną emisją analogową FM odbywa się nadawanie w najnowocześniejszym standardzie radiofonii cyfrowej DAB+.

Zasięg DAB+ obejmuje obecnie prawie 55,5% ludności kraju – w kilkunastu regionach kraju i okolicach wybranych miast: Białegostoku, Kielc, Koszalina, Krakowa, Lublina, Łodzi, Opola, Poznania, Rzeszowa, Szczecina, Torunia, Trójmiasta, Warszawy, Wrocławia, Zielonej Góry, co stanowi zasięg powierzchniowy 104 tys. km² (33% powierzchni kraju).

Projekt rozporządzenia wprowadza wymagania techniczne w pkt 5, 7.1, 7.3, 8 i 11 oraz wymagania eksploatacyjne w punktach 6, 7.2, 9, i 10.

Wprowadzane wymagania techniczne są zharmonizowane z aktualnymi standardami międzynarodowymi, stosowanymi w innych krajach europejskich. Zachowanie synergii z rozwiązaniami przyjętymi w innych krajach pozwoli na osiągnięcie przez producentów efektu skali, a przez to spowoduje szeroką dostępność urządzeń odbiorczych na rynku polskim.

Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1972 z dnia 11 grudnia 2018 r. ustanawiająca Europejski kodeks łączności elektronicznej (Dz. Urz. UE L 321 z 17.12.2018, str. 36; załącznik XI pkt 3), która weszła w życie w dniu 20 grudnia 2018 r., określa, że radioodbiornik samochodowy zintegrowany w nowym pojeździe kategorii M dostępnym w sprzedaży lub na wynajem w Unii Europejskiej (UE) od dnia 21 grudnia 2020 r. ma umożliwiać odbiór i odtwarzanie usług radiowych dostarczanych przez naziemną cyfrową emisję radiową. Decyzja ta jest oparta na paneuropejskim trendzie branżowym, polegającym na odchodzeniu od dotychczasowego standardu FM na rzecz radia cyfrowego i pozwoli ona na masowe wdrożenie odbiorników DAB+ w nowo produkowanych i sprzedawanych samochodach w Europie.

Projektowane rozporządzenie określa wymagania techniczne i eksploatacyjne związane z dostosowaniem odbiorników do parametrów wymaganych w standardzie nadawania z dużo efektywniejszą kompresją w stosunku do obecnie stosowanej transmisji FM, co powoduje bardziej optymalne wykorzystanie widma radiowego. Umieszczenie np. 12 programów radiofonicznych w multipleksie DAB+ o szerokości kanału 1,5 MHz oznacza wykorzystanie widma na poziomie 125 kHz na program stereofoniczny, co w aktualnych warunkach jest dwukrotnie większą efektywnością wykorzystania widma niż w przypadku obecnie nadawanej radiofonii analogowej UKF FM (256 kHz na program stereofoniczny). W przypadku umieszczenia w multipleksie większej liczby programów (np. 18) efektywność wykorzystania widma radiowego odpowiednio wzrasta. Ponadto, standard DAB+ umożliwia emisję programów na jednej częstotliwości w sieci jednoczęstotliwościowej *Single frequency network* (SFN), co dodatkowo zwiększa efektywność wykorzystania cennego widma

radiowego, pozwalając jednocześnie na rozszerzanie i uzupełnianie zasięgu bez konieczności stosowania dodatkowych częstotliwości – tak jak musi być to robione w przypadku radiofonii UKF FM.

Szczegółowe omówienie przepisów wskazanych w załączniku do projektu rozporządzenia:

Punkt 1 zawiera ogólne postanowienia dotyczące regulowanej w załączniku materii, wskazując do jakich urządzeń mają zastosowanie wymagania techniczne i eksploatacyjne określone w dalszych punktach załącznika do rozporządzenia. Wskazane wymagania dotyczą urządzeń, których podstawową funkcjonalnością jest odbiór cyfrowych transmisji radiofonicznych, w tym tych wbudowanych do pojazdów kategorii M w rozumieniu pkt 1 załącznika nr 2 do ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 2018 r. poz. 1990, z późn.zm.).

Punkt 2 zawiera wykaz norm i innych dokumentów powoływanych w załączniku do projektu rozporządzenia. Powołane normy i standardy mają charakter zharmonizowany na obszarze UE. Powoływanie się na wymagania zawarte w normach i standardach ma na celu uszczegółowienie warunków technicznych wskazanych w projektowanym rozporządzeniu.

Punkt 3 definiuje na użytek projektowanego rozporządzenia profile odbiorników radiofonii DAB+: odbiornika standardowego, odbiornika multimedialnego i adaptera, które są zgodne z opisem Digital Radio Receiver Profiles wydanym przez WorldDAB Forum 31 marca 2020 r. oraz odbiornika samochodowego.

Punkt 4 zawiera skróty i akronimy wykorzystywane w załączniku do projektowanego rozporządzenia.

Punkt 5 definiuje możliwości odbiorcze odbiornika radiofonii DAB+ w zakresie odbioru sygnałów DAB+, nadawanych w paśmie III zakresu VHF (174–240 MHz), zgodnie z przywołanymi normami. Jako dokumenty określające parametry sygnału DAB+ przywołano europejskie standardy ETSI EN 300 401 V2.1.1:2017-08 i ETSI TS 102 563 V2.1.1:2017-01, które są ogólnodostępne i nieodpłatne.

Punkt 6 wprowadza wymagania odnoszące się do dostępu do usług. Dla odbiorników radiofonii cyfrowej za obowiązkowe przyjmuje się zapewnienie dostępu do usług stanowiących podstawę radiofonii, tj. odbiór programów niekodowanych (wyłącznie takie są w Polsce i na chwilę obecną nie planuje się wprowadzenia programów radiofonicznych kodowanych) oraz odbiór nazwy stacji i DL (etykiety dynamiczne). W przypadku

odbiorników multimedialnych dostępne są większe możliwości związane z wyświetlaczem oraz pamięcią wbudowaną, tym samym przyjęto także fakultatywne zapewnienie dostępu do komunikatów DL Plus. Pozwalają one użytkownikowi na komfortowe przeglądanie informacji o programie, które są dla niego interesujące w danym momencie (jak np. tytuł czy wykonawca utworu), bez konieczności prowadzenia ciągłej obserwacji wyświetlacza w oczekiwaniu na wyświetlenie DL, wysyłanej przez nadawcę najczęściej przez krótki okres czasu (podobnie jak RDS w UKF FM). Rozszerzeniem komunikatów tekstowych jest pokaz slajdów, który umożliwi nadawcom przekazywanie, równoległe do fonii, dodatkowych treści informacyjnych bądź reklamowych. Wymagany jest odbiór pokazu slajdów co najmniej w trybie normalnym i profilu prostym transmisji MOT oraz obsługa wszystkich typów MOT opisanych w pkt. 6.2.3, pozostała część normy jest fakultatywna. Funkcja pokazu slajdów jest podstawową funkcją uatrakcyjnającą programy radiowe DAB+ w stosunku do obecnie nadawanych na UKF FM przez przekaz logo stacji, okładek płyt, zdjęć ze studia, map korków drogowych i innych atrakcyjnych dla odbiorcy samochodowego przekazów, oczekiwaną przez nadawców i społeczeństwo. Bardzo wiele odbiorników stacjonarnych i samochodowych ma zaimplementowaną już dziś funkcję pokazu slajdów a jej poprawna implementacja przez producentów nie powoduje dziś problemów z rozpraszaniem kierowcy. W rozporządzeniu jednoznacznie uściślono wymagania dla pokazu slajdów (jako minimalny tryb wg normy ETSI: tryb normalny i profil prosty transmisji MOT - stanowiący minimalny wymagany zakres normy ETSI TS 101 499 V3.1.1:2015-01 do celów realizacji w ramach DAB+).

Norma dotyczy realizacji funkcji pokazu slajdów zarówno poprzez sieć DAB+ jak i internet, obligatoryjna jest część normy dotycząca odbioru DAB+ (transmisji MOT) oraz odbiór trybu normalnego i profilu prostego. Tryb interaktywny i profil rozszerzony są fakultatywne.

Wprowadzenie EPG, jako usługi obowiązkowej dla odbiorników multimedialnych z wyłączeniem samochodowych odbiorników radiofonicznych, ma na celu podniesienie komfortu użytkowników i umożliwienie im przeglądania ramówki stacji, aby np. odpowiednio zaplanować czas na wysłuchanie ulubionej audycji. W odniesieniu do odbiorników standardowych, o możliwościach mniejszych niż w przypadku odbiorników multimedialnych, zastosowanie EPG nie jest obligatoryjne. Obowiązkowa implementacja EPG, w przypadku odbiorników innych niż multimedialne z wyłączeniem samochodowych odbiorników radiofonicznych, mogłaby niepotrzebnie zwiększyć stopień skomplikowania

produktu, a tym samym podnieść jego cenę.

Dla samochodowych odbiorników radiofonicznych wprowadzono wymaganie dla odbioru ogłoszeń *announcement* z informacjami, które (o ile usługa jest włączona i komunikaty są nadawane) są transmitowane priorytetowo (przerywane są: transmisja aktualnego programu radiowego, odtwarzanie z płyty CD, odtwarzanie z wejścia AUX, bądź innych wejść). Wszystkie usługi obowiązkowe mają na celu podniesienie komfortu użytkownika i możliwie pełne wykorzystanie funkcjonalności, jakie niesie za sobą wprowadzenie radiofonii cyfrowej DAB+. Ograniczono liczbę wymaganych obsługiwanych typów *announcement* obowiązkowych do stosowania w samochodach do niezbędnego minimum. Wskazana minimalna lista typów obsługiwanych *announcement* to: b0, b1, b2, b3, b4, b5 (alarm, informacje drogowe, informacje związane z podróżą, ostrzeżenia, ważne wiadomości, informacje o pogodzie). Funkcja *announcement* jest wymagana dla odbiorników samochodowych w zaleceniach WorldDAB, w minimalnych wymaganiach na odbiornik samochodowy w normie ETSI TS 103 461 i w wymaganiach na Tick Mark w Wielkiej Brytanii. *Announcement* są przydatne dla użytkowników pojazdów samochodowych pozwalając na szybką identyfikację kluczowych informacji, które mogą być bardzo istotne z punktu widzenia odbiorcy czy kierowcy pojazdu samochodowego. Komunikaty *announcement* w FM-RDS powinny być realizowane niezależnie od tych, które są stosowane w DAB+. W odniesieniu do funkcji ogłoszeń „*announcement*” możliwe jest wykorzystanie dowolnej tabeli językowej obsługującej typy *announcement* zdefiniowanej w normie ETSI TS 101 756 v 2.1.1.

Ponadto, jeśli w odbiorniku radiofonii DAB+ zastosowano dekodery wymagający licencji Instytutu Fraunhofera dla odbioru usługi *Journaline*, wymaga się odbioru tej usługi umożliwiającej szybki dostęp do wiadomości w formie tekstowej oraz odbioru ogłoszeń *announcement*, które są mniej istotne dla odbiorników innych niż samochodowe. W przypadku, gdy w odbiorniku nie zastosowano ww. dekodera, planowane do uruchomienia we wszystkich odbiornikach powiadomienie kryzysowe może odbywać się poza trybem ogłoszeń *announcement* (w formie zmiany ścieżki dźwiękowej dla wszystkich programów transmitowanych w multipleksie, przez operatora radiowej sieci nadawczej we współpracy z nadawcami).

Punkt 7 wprowadza wymagania dla interfejsu radiowego w zakresie bloków częstotliwości DAB, automatycznego przeszukiwania pasma oraz automatycznego przełączania

odbiorników samochodowych przemieszczających się między obszarami objętymi zasięgiem sieci DAB+ i radiofonią analogową dla odbiorników wyposażonych w RDS z preferowaniem odbioru DAB+. Jeśli odbiornik będzie wyposażony we wskaźnik jakości sygnału, prezentuje informację pozwalającą na optymalne ustawienie anteny odbiorczej.

Punkt 8 wprowadza wymagania dla dekodera odbiornika radiofonii DAB+. Podobnie jak dla dekodera kanałowego, tak i dla dekodera fonii, obowiązkowe wymagania zdefiniowano zgodnie z normą europejską IEC 62104:2015-07, w której jako kodek fonii wybrano MPEG-4 HE AACv2 stosowany w radiofonii cyfrowej zgodnie ze specyfikacją techniczną ETSI TS 102 563, pozwalając na efektywniejszą kompresję dźwięku niż w starszym standardzie MPEG-1 Layer II. Zastosowanie kompresji MPEG-4 HE AACv2 zapewnia zwiększoną efektywność wykorzystania widma radiowego w stosunku do stosowanej w niektórych krajach UE kompresji MPEG-1 Layer II w związku z możliwością umieszczenia w tym samym multipleksie większej liczby programów radiofonicznych o tej samej jakości. Aby zapewnić wszystkim użytkownikom dostęp do nowoczesnych rozwiązań, zdecydowano się także zobowiązać producentów do obsługi strumieni zawierających także dźwięk dookólny MPEG Surround pozwalających na transmisję takiego dźwięku. Konieczne wówczas jest także zapewnienie kompatybilności dla strumieni zawierających dźwięk monofoniczny oraz stereofoniczny – obecnie najpopularniejszy dla transmisji UKF FM w Polsce. W celu uniknięcia zbędnych szumów w emitowanym dźwięku wymaga się maskowania błędów lub wyciszenia fonii. Dzięki temu użytkownik nie jest narażony na wystąpienie losowych dźwięków (np. szumów, trzasków) obniżających jakość odbioru. Maskowanie błędów i wyciszanie fonii ma wpływ na subiektywną ocenę jakości dźwięku przez słuchacza. Ponadto maskowanie błędów transmisji prowadzi do zmniejszenia skutków szkodliwych zakłóceń, zwłaszcza pochodzących ze współdzielonych lub sąsiadujących kanałów, co przyczynia się do udoskonalania efektywnego wykorzystania współdzielonych lub sąsiadujących kanałów.

Punkt 9 określa wymagania w zakresie odbioru radiofonii analogowej w celu zachowania ciągłości usługi radiofonicznej oraz możliwości odbioru na obszarach niebędących w zasięgu sygnałów DAB+. Obecnie w Polsce nadal dominuje radiofonia analogowa UKF FM w zakresie częstotliwości 87,5–108 MHz. W celu zachęcenia użytkowników do korzystania z radiofonii cyfrowej DAB+, w sytuacji gdy pokryte zasięgiem są wyłącznie duże miasta, a jednocześnie niewymuszania na użytkownikach masowej wymiany odbiorników w przyszłości, po całkowitej rezygnacji z UKF FM, postanowiono, że obowiązkowe jest

zapewnienie kompatybilności odbiorników radiofonii DAB+ z radiofonią analogową. Działanie takie powinno zapewnić płynne przejście (dla użytkowników) z technologii analogowej na technologię cyfrową (i odwrotnie) na terenie całego kraju. W przypadku adapterów zrezygnowano z tego wymogu, gdyż są to proste urządzenia, służące wyłącznie do retransmisji programu DAB+ do złącza kablowego AUX lub UKF FM, lub Bluetooth, czy innego rozwiązania technicznego i w większości nie posiadają odbiornika UKF FM.

Punkt 10 wprowadza wymagania dla wyświetlacza odbiornika radiofonii cyfrowej. W szczególności określony został standard kodowania znaków alfanumerycznych, zapewniając przez to poprawne wyświetlanie polskich znaków diakrytycznych w nazwach programów i innych usługach tekstowych (DL, EPG, *Journaline*), a w przypadku braku możliwości technicznych wyświetlania liter ze znakami diakrytycznymi (np. dla wyświetlaczy segmentowych) – sposób zastępowania liter zapewniający zachowanie czytelności przekazu.

Punkt 11 wprowadza wymagania dla tunera radiowego odbiornika radiofonii cyfrowej. Aby zapewnić zgodność między zasięgiem od stacji nadawczych radiofonii cyfrowej DAB+, wyznaczonym analitycznie, a zasięgiem rzeczywistym oraz w celu zapewnienia ochrony przed zakłóceniami interferencyjnymi pochodzącymi od emisji sąsiedniokanałowych, postawiono wymagania dotyczące czułości i selektywności odbiorników zgodnie ze specyfikacją techniczną ETSI TS 103 46 V1.1.1. Wymagania te mają na celu zapewnienie efektywnego wykorzystywania widma radiowego i unikanie zakłóceń interferencyjnych między różnymi multipleksami DAB+ i innymi systemami radiowymi. Dla odbiorników stacjonarnych przyjęto złącze o impedancji 75 Ω , co pozwoli odbiorcom na wykorzystanie posiadanych przez nich także anten telewizyjnych pasma VHF, przeznaczonych do odbioru multipleksu MUX8 naziemnej telewizji cyfrowej. Systemy antenowe o impedancji 75 Ω zazwyczaj montowane są na elewacjach i dachach budynków, dzięki czemu możliwe jest osiągnięcie lepszych parametrów odbiorczych niż w przypadku anteny wewnątrz budynków.

W przypadku odbiorników samochodowych wybrano złącze o impedancji 50 Ω , co jest zgodne ze specyfikacją techniczną ETSI TS 103 461 V1.1.1. Anteny samochodowe o impedancji 50 Ω są ogólnodostępne na rynku polskim.

W niniejszym projekcie rozporządzenia nie określa się wymagań na dostęp warunkowy, gdyż w Polsce nie stosuje się go w bezpłatnej radiofonii naziemnej i nie jest planowane jego stosowanie. Zgodnie z Zieloną Księgą cyfryzacji radia w Polsce (dokumentem Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji z 2016 r.) radiofonia naziemna ma pozostać bezpłatna.

Wprowadzenie fakultatywnego stosowania niektórych wymagań dla samochodowych odbiorników radiofonicznych wbudowanych do nowych pojazdów kategorii M (odbiorniki samochodowe instalowane w innych kategoriach pojazdów niż kategoria M nie podlegają wymogom projektowanego rozporządzenia), tak aby zapewnić producentom samochodów dodatkowy czas na ich wdrożenie. Przedmiotowe wymagania dotyczą obsługi komunikatów tekstowych DL, odbioru announcements (ogłoszenia), pokazu slajdów (Slideshow) i automatycznego przełączania UKF FM/DAB+. Powyższe funkcjonalności stosuje się fakultatywnie do dnia 31 marca 2023 r. i obligatoryjnie dla pojazdów kategorii M wyprodukowanych od dnia 1 kwietnia 2023 r. Dodatkowo proponuje się uznanie funkcjonalności DL Plus za fakultatywną bezterminowo.

Części zamienne znajdują się poza zakresem projektowanego rozporządzenia. Istnieją bowiem pojazdy stare, w odniesieniu do których brak będzie technicznej możliwości wyposażenia w odbiornik samochodowy spełniający wymogi przedmiotowego projektu rozporządzenia. Właściciele takich pojazdów powinni nadal mieć dostęp do części zamiennych kompatybilnych z ich samochodami.

Wprowadzenie opisanej powyżej terminowej fakultatywności dla ww. funkcjonalności odbiorników samochodowych (DL, announcements, pokazu slajdów, automatycznego przełączania) i bezterminowej fakultatywności dla DL Plus wychodzi naprzeciw licznym postulatam branży motoryzacyjnej w Polsce i Europie. Projektowane zmiany zapewniają producentom samochodów więcej czasu na dostosowanie linii produkcyjnych samochodów w zakresie spełnienia wymagań rozporządzenia.

Publikacja wymagań dla urządzeń odbiorczych nie powoduje zmiany sytuacji operatorów sieci nadawczej, gdyż programy w standardzie DAB+ są już obecnie w kraju nadawane.

Projektowane rozporządzenie nie ma także bezpośredniego wpływu na konsumentów, lecz publikacja rozporządzenia pozwoli im już obecnie na świadomy wybór urządzeń odbiorczych w ramach naturalnej wymiany sprzętu. Informacja o wymaganiach technicznych radiofonii cyfrowej pozwoli tym samym na bardziej świadome decyzje zakupowe oraz przyczyni się do wzrostu zakupu odbiorników radiofonii DAB+. Dopiero ewentualna decyzja o wyłączeniu radiofonicznej sieci nadawczej UKF FM będzie miała wpływ na sytuację konsumentów.

Projektowane przepisy zostały przeanalizowane pod kątem wpływu na małe i średnie przedsiębiorstwa. Regulacje zawarte w projekcie rozporządzenia nie będą miały bezpośredniego wpływu na funkcjonowanie przedsiębiorstw. Skutki ekonomiczne będą

wynikać głównie z decyzji o zmianie standardu nadawania, a nie z doprecyzowania wymagań funkcjonalnych.

Przedmiotowe rozporządzenie jest zgodne ze stanem prawnym obowiązującym w UE.

Projekt rozporządzenia zawiera przepisy techniczne w rozumieniu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039 oraz z 2004 r. poz. 597), więc podlega obowiązkowi notyfikacji w trybie określonym we wskazanym rozporządzeniu.

Stosownie do postanowień art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248), projekt rozporządzenia został udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Ministra Cyfryzacji. Nie odnotowano zgłoszeń lobbingsowych zainteresowanych podmiotów.

Ponadto zgodnie z § 52 ust. 1 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2016 r. poz. 1006, z późn. zm), projekt rozporządzenia został udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji, w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny.

Termin 30 dni od dnia ogłoszenia przewidziany na wejście w życie rozporządzenia przyjęto, uwzględniając czas na wdrożenie przepisów rozporządzenia przez producentów, dystrybutorów i sprzedawców, w celu umożliwienia świadomego prowadzenia do obrotu odbiorników radiowych spełniających warunki techniczne i eksploatacyjne oraz przygotowania informacji dla konsumentów.

<p>Nazwa projektu Rozporządzenie Ministra Cyfryzacji w sprawie wymagań technicznych i eksploatacyjnych dla odbiorników radiofonii cyfrowej, w tym samochodowych odbiorników radiofonicznych</p> <p>Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Ministerstwo Cyfryzacji</p> <p>Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu: Janusz Cieszyński – Sekretarz Stanu w Kancelarii Prezesa Rady Ministrów</p> <p>Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu: Pan Rafał Radłowski, tel.: 22 245 58 09</p>	<p>Data sporządzenia 17.06.2022 r.</p> <p>Źródło: Art. 401 ust. 7 ustawy z dnia ... – Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. z ... r. poz., z późn. zm.)</p> <p>Nr w wykazie prac MC: ...</p>
---	---

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Projektowane rozporządzenie określa wymagania techniczne i eksploatacyjne dla odbiorników służących do odbioru usług radiofonii cyfrowej nadawanych w systemie DAB+ drogą naziemną bezprzewodową lub kablową w paśmie III VHF (174–240 MHz) w Polsce.

Wprowadzane rozwiązania wykorzystują wnioski z zalecenia Digital Radio Receiver Profiles wydanego przez WorldDAB Forum w dniu 31 marca 2020 r. z uwzględnieniem nowych wersji standardów i doświadczeń z kilkuletniej emisji DAB+ w Polsce.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Projektowane rozporządzenie jest działaniem przygotowującym do skutecznego wprowadzenia radiofonii cyfrowej, które będzie możliwe, jeśli konsumenci będą wyposażeni w odbiorniki radiofonii cyfrowej, spełniające wymagania określone w projektowanym rozporządzeniu.

Ponadto, projektowane rozporządzenie pozwoli na uporządkowanie rynku odbiorników. Projektowane rozporządzenie uwzględni rozwiązania techniczne i eksploatacyjne stosowane już obecnie przez producentów sprzętu.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Regularne nadawanie programów radiofonii DAB+ zostało wprowadzane w następujących państwach: Australia, Austria, Azerbejdżan, Belgia Czechy, Dania, Francja, Niemcy, Gibraltar, Grecja, Watykan, Irlandia, Włochy, Kuwejt, Malta, Monako, Holandia, Norwegia, Polska, Słowenia, Korea Południowa, Hiszpania, Szwecja, Szwajcaria, Tunezja, Ukraina, Wielka Brytania (<https://www.worlddab.org/country-information>).

Dodatkowo, w 27 krajach prowadzone jest próbne nadawanie radiofonii DAB+ oraz podejmowane są działania regulacyjne w zakresie radia cyfrowego, mające na celu wprowadzenie stałych emisji DAB+.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Producenci odbiorników radiofonii cyfrowej	brak danych		Wejście w życie rozporządzenia może przyczynić się do odpowiedniego

			<p>planowania produkcji i wzrostu sprzedaży odbiorników radiofonii cyfrowej.</p> <p>Jednocześnie projektowane rozporządzenie nie ma bezpośredniego wpływu finansowego na producentów odbiorników radiofonii DAB+, gdyż takie odbiorniki są obecnie produkowane i sprzedawane.</p>
Konsumenci	Liczba odbiorników analogowych w gospodarstwach domowych i samochodach osobowych wynosi 36,5mln, jako suma gospodarstw domowych i samochodów osobowych	Główny Urząd Statystyczny. Bank danych lokalnych	<p>Wejście w życie rozporządzenia pozwoli na świadomy wybór urządzeń przez konsumentów (w ramach naturalnej wymiany sprzętu), które będą umożliwiały prawidłowy odbiór programów nadawanych w standardzie DAB+.</p> <p>Projektowane rozporządzenie nie ma bezpośredniego wpływu finansowego na konsumentów.</p>
Operatorzy sieci nadawczych	Liczba operatorów sieci radiofonicznych wynosi 140.	Urząd Komunikacji Elektronicznej (wykazy obowiązujących pozwoleń na używanie urządzeń nadawczych dla stacji radiofonicznych pracujących w służbie radiodifuzyjnej).	<p>Publikacja minimalnych wymagań dla urządzeń odbiorczych nie ma bezpośredniego wpływu na operatorów sieci, przyczyni się do lepszego planowania i rozwoju radiowych sieci nadawczych programów radiofonii w standardzie DAB+ .</p>
Nadawcy treści	Liczba nadawców radiofonicznych w Polsce wynosi 147	Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji. [Wykaz koncesji – radiofonia naziemna (obowiązujące)].	<p>Wprowadzenie nowych wymagań dla odbiorników nie oznacza automatycznie zmian po stronie nadawców.</p> <p>Określenie</p>

			minimalnych wymagań na odbiorniki radiofonii DAB+ pozwoli nadawcom w przyszłości na zwiększenie liczby programów i może spowodować pojawienie się nowych nadawców na rynku.
--	--	--	---

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Projekt rozporządzenia został poddany konsultacjom publicznym i opiniowaniu.

W ramach konsultacji publicznych projekt rozporządzenia otrzymali:

1. Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej;
2. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów;
3. Prezes Urzędu Ochrony Danych Osobowych;
4. Prezes Głównego Urzędu Statystycznego;
5. Rzecznik Małych i Średnich Przedsiębiorców;
6. Polska Izba Informatyki i Telekomunikacji;
7. Krajowa Izba Gospodarcza Elektroniki i Telekomunikacji;
8. Polska Izba Komunikacji Elektronicznej;
9. Krajowa Izba Gospodarcza;
10. Krajowa Izba Komunikacji Ethernetowej;
11. Polska Izba Radiodiffuzji Cyfrowej;
12. Polska Izba Handlu;
13. Polskie Towarzystwo Informatyczne;
14. Stowarzyszenie Inżynierów Telekomunikacji;
15. Rada Dialogu Społecznego;
16. Business Centre Club – Związek Pracodawców;
17. Niezależny Samorządny Związek Zawodowy „Solidarność”;
18. Ogólnopolskie Porozumienie Związków Zawodowych;
19. Forum Związków Zawodowych;
20. Pracodawcy Rzeczypospolitej Polskiej;
21. Konfederacja Lewiatan;
22. Związek Rzemiosła Polskiego;
23. Związek Przedsiębiorców i Pracodawców;
24. Związek Pracodawców Mediów Publicznych;
25. Związek Pracodawców Branży Internetowej IAB Polska;
26. Federacja Związków Zawodowych Pracowników Telekomunikacji;
27. Polska Rada Biznesu;
28. Naczelna Organizacja Techniczna;
29. Związek Pracodawców Mediów Elektronicznych i Telekomunikacji Mediakom;
30. Izba Gospodarki Elektronicznej;
31. Fundacja ePaństwo;
32. Związek Telewizji Kablowych w Polsce Izba Gospodarcza;
33. Związek Importerów i Producentów Sprzętu Elektrycznego i Elektronicznego Branży RTV i

(w mln zł, ceny stałe z 2018 r.)	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw							
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe							
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa	Precyzyjne określenie wymagań techniczno-eksploatacyjnych odbiorników radiofonii cyfrowej pozwoli na uporządkowanie rynku. Dostawcy będą mogli dostosować swoje produkty do wymagań krajowych, a klienci wybrać produkt, którego podstawowe funkcje będą działać prawidłowo na terenie całego kraju.						
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	Możliwości odbiorników radiofonii cyfrowej poprzez prezentowanie treści tekstowych i graficznych umożliwią rozwój rynku reklamowego.						
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	Rozpowszechnienie odbiorników radiofonii cyfrowej umożliwi korzystanie z większej pojemności systemu DAB+, co pozwala na rozszerzenie oferty programowej o nowe programy tematyczne (np. dla dzieci, ekonomiczne, muzyczne, itp.) Funkcjonalności odbiorników radiofonii cyfrowej umożliwią tworzenie usług skierowanych do osób z ograniczonym rozumieniem języka polskiego albo z ograniczeniami słuchu z uwagi na możliwości odbiorników radiofonii cyfrowej, które pozwalają nie tylko na przekaz głosowy, ale również na prezentowanie treści tekstowych i graficznych. Także dobra jakość dźwięku umożliwi lepszą zrozumiałość treści przez osoby z upośledzeniem słuchu.						
Niemierzalne								
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń								
8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu								
☒ nie dotyczy								
Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).				☐ tak ☐ nie ☒ nie dotyczy				
☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:				☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:				
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektronizacji.				☐ tak ☒ nie ☒ nie dotyczy				
Komentarz:								

9. Wpływ na rynek pracy		
Projektowane rozporządzenie nie będzie miało wpływu na rynek pracy.		
10. Wpływ na pozostałe obszary		
☐ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☐ inne: bezpieczeństwo obywateli	☐ demografia ☐ mienie państwowe	☐ informatyzacja ☐ zdrowie
Omówienie wpływu	Brak wpływu na pozostałe obszary.	
11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego		
Wejście w życie rozporządzenia przewidziane jest po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia.		
12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?		
Nie przewiduje się ewaluacji efektów projektu.		
13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)		
Brak.		

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA CYFRYZACJI¹⁾

z dnia

w sprawie wzoru legitymacji służbowej pracownika Urzędu Komunikacji Elektronicznej

Na podstawie art. 427 ustawy z dnia ... 2022 r. - Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. poz. ...) zarządza się, co następuje:

§ 1. Ustala się wzór legitymacji służbowej pracownika Urzędu Komunikacji Elektronicznej, zwanego dalej „pracownikiem”, który określa załącznik do rozporządzenia.

§ 2. Legitymacje służbowe wydane pracownikom na podstawie dotychczas obowiązujących przepisów zachowują ważność.

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia²⁾.

MINISTER CYFRYZACJI

¹⁾ Minister Cyfryzacji kieruje działem administracji rządowej – informatyzacja, na podstawie § 1 ust. 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 6 października 2020 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Cyfryzacji (Dz. U. poz. 1716).

²⁾ Niniejsze rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem Ministra Transportu z dnia 20 września 2006 r. w sprawie wzoru legitymacji służbowej pracownika Urzędu Komunikacji Elektronicznej (Dz. U. poz. 1245), które traci moc z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, na podstawie art. 96 pkt 31 ustawy z dnia r. - Przepisy wprowadzające ustawę - Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. poz.).

Załącznik
do rozporządzenia
Ministra Cyfryzacji
z dnia
(poz. ...)

Legitymacja służbowa pracownika Urzędu Komunikacji Elektronicznej (wzór)

OPIS

Awers legitymacji:

- 1) giloz wykonany techniką offsetową z elementami mikrodruku i irysu w kolorach fioletowo-niebiesko-fioletowym i poddruk w kolorach pomarańczowym i zielonym;
- 2) napis „UKE” wykonany farbą optycznie zmienną w technice sitodrukowej;
- 3) czarne napisy:
 - kontur orła z godła RP,
 - RZECZPOSPOLITA POLSKA,
 - URZĄD KOMUNIKACJI ELEKTRONICZNEJ,
 - NAZWISKO,
 - IMIĘ;
- 4) miejsce na fotografię o wymiarach 25 mm x 35 mm.

Rewers legitymacji:

- 1) gilosz w kolorze fioletowym wykonany techniką offsetową;
- 2) czarne napisy:
 - LEGITYMACJA SŁUŻBOWA PRACOWNIKA UKE,
 - Numer oraz numer legitymacji na białym polu,
 - Data wystawienia,
 - Podpis wystawcy,
 - mp.

Wymiary legitymacji:

- 1) wysokość legitymacji 100 mm;
- 2) szerokość legitymacji 70 mm.

Rodzaj papieru i zabezpieczeń:

- 1) legitymacja wydrukowana na papierze zabezpieczonym chemicznie, ciemnym w świetle ultrafioletowym, ze znakiem wodnym z napisami „UKE” oraz włókienkami aktywnymi w świetle ultrafioletowym i widzialnym;
- 2) legitymacja zalaminowana w folię zabezpieczającą, która na awersie posiada znaki widoczne w świetle UV.

UZASADNIENIE

Projekt rozporządzenia Ministra Cyfryzacji w sprawie wzoru legitymacji służbowej pracownika Urzędu Komunikacji Elektronicznej wykonuje upoważnienie zawarte w art. 427 ustawy z dnia 2022 r. – Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U.), dalej również: „Pke”. Zastępuje ono rozporządzenie Ministra Transportu z dnia 20 września 2006 r. w sprawie wzoru legitymacji służbowej pracownika Urzędu Komunikacji Elektronicznej (Dz.U. Nr 173, poz. 1245). Konieczność wydania nowego rozporządzenia wynika z uchwalenia ustawy – Prawo komunikacji elektronicznej, która zastąpiła dotychczas obowiązującą ustawę z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne. Zgodnie z art. 94 ustawy z dnia 2022 r. wprowadzającej ustawę – Prawo komunikacji elektronicznej dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 199 ust. 3 ustawy Prawo telekomunikacyjne zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 378 Pke, jednak nie dłużej niż przez 24 miesiące od dnia wejścia w życie tej ustawy.

Zgodnie z delegacją zawartą w art. 427 Pke minister właściwy do spraw informatyzacji określi, w drodze rozporządzenia, wzór legitymacji służbowej pracownika UKE, kierując się koniecznością określenia zakresu danych zamieszczonych w legitymacji oraz okresu jej ważności. Zakres upoważnienia ustawowego zasadniczo nie zmienił się w porównaniu do treści delegacji zawartej w ustawie Prawo telekomunikacyjne. Wzór legitymacji również nie uległ zmianie.

Legitymacja nie zawiera terminu ważności, gdyż wydawana jest na okres pozostawania w stosunku pracy danej osoby z Urzędem Komunikacji Elektronicznej. Projektowany akt zawiera również opis zawartego w nim wzoru legitymacji. Opis ten precyzuje wymogi takie jak” technikę i kolor giloszy, napisy zamieszczone na awersie i rewersie, wymiary fotografii pracownika, wymiary legitymacji, rodzaj papieru i zabezpieczeń.

Z uwagi na to, że projektowany akt nie przewiduje zmian w dotychczas stosowanym wzorze legitymacji pracownika UKE w § 3 wskazano, że legitymacje służbowe wydane pracownikom na podstawie dotychczas obowiązujących przepisów zachowują ważność.

Rozporządzenie wejdzie w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Niniejszy projekt rozporządzenia nie jest objęty prawem Unii Europejskiej.

Projektowana regulacja nie zawiera przepisów technicznych w rozumieniu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039 oraz z 2004 r. poz. 597) i nie podlega notyfikacji Komisji Europejskiej.

Projektowana regulacja nie będzie wymagała notyfikacji Komisji Europejskiej w trybie ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej (Dz. U. z 2018 r. poz. 362).

Projekt nie wymaga przedłożenia instytucjom i organom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu, w celu uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnienia.

Projekt zostanie udostępniony na stronie Rządowego Centrum Legislacji w serwisie „Rządowy Proces Legislacyjny” oraz w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Ministra Cyfryzacji, zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingskiej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248, z późn. zm.).

Wejście w życie rozporządzenia nie będzie miało wpływu na działalność mikroprzedsiębiorców, małych i średnich przedsiębiorców.

<p>Nazwa projektu Rozporządzenie Ministra Cyfryzacji w sprawie wzoru legitymacji służbowej pracownika Urzędu Komunikacji Elektronicznej</p> <p>Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Kancelaria Prezesa Rady Ministrów</p> <p>Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu</p> <p>Janusz Cieszyński – Sekretarz Stanu w Kancelarii Prezesa Rady Ministrów</p> <p>Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu</p>	<p>Data sporządzenia 17 grudnia 2020 r.</p> <p>Źródło: Art. 427 ustawy z dnia – Prawo komunikacji elektronicznej</p> <p>Nr w wykazie prac</p>
--	---

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Projekt rozporządzenia Ministra Cyfryzacji w sprawie wzoru legitymacji służbowej pracownika Urzędu Komunikacji Elektronicznej wykonuje upoważnienie zawarte w art. 427 ustawy z dnia 2022 r. – Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U.), dalej również: „Pke”. Zastępuje ono rozporządzenie Ministra Transportu z dnia 20 września 2006 r. w sprawie wzoru legitymacji służbowej pracownika Urzędu Komunikacji Elektronicznej (Dz.U. Nr 173, poz. 1245). Konieczność wydania nowego rozporządzenia wynika z uchwalenia ustawy – Prawo komunikacji elektronicznej, która zastąpiła dotychczas obowiązującą ustawę z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne. Zgodnie z art. 94 ustawy z dnia 2022 r. wprowadzającej ustawę – Prawo komunikacji elektronicznej dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 199 ust. 3 ustawy Prawo telekomunikacyjne zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 427 Pke, jednak nie dłużej niż przez 24 miesiące od dnia wejścia w życie tej ustawy.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Wydanie projektowanego rozporządzenia.

Zaproponowany wzór legitymacji nie uległ zmianie w porównaniu do obecnie obowiązującego, co wynika m.in. z faktu, iż zakres upoważnienia ustawowego pozostał taki sam.

Projektowane rozporządzenie wskazuje, iż w legitymacji służbowej pracownika zamieszcza się następujące dane: nazwisko i imię pracownika, numer legitymacji; datę wystawienia. Legitymacja nie zawiera terminu ważności, gdyż wydawana jest na okres pozostawania w stosunku pracy danej osoby z Urzędem Komunikacji Elektronicznej. Projektowany akt zawiera również opis zawartego w nim wzoru legitymacji. Opis ten precyzuje wymogi takie jak” technikę i kolor giloszy, napisy zamieszczone na awersie i rewersie, wymiary fotografii pracownika, wymiary legitymacji, rodzaj papieru i zabezpieczeń.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Prezes UKE	1	-----	Projektowany akt precyzuje dane

			zamieszczane na legitymacji									
Pracownicy UKE	Ok. 580		Projektowany akt precyzuje dane zamieszczane na legitymacji									
5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji												
Projekt zostanie udostępniony na stronie podmiotowej Biuletynu Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji w zakładce „Rządowy Proces Legislacyjny”, na stronie podmiotowej Biuletynu Informacji Publicznej Kancelarii Prezesa Rady Ministrów oraz zostanie przekazany w ramach konsultacji publicznych do izb zrzeszających przedsiębiorców telekomunikacyjnych oraz reprezentatywnych organizacji związkowych.												
6. Wpływ na sektor finansów publicznych												
(ceny stałe z r.)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]											
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	<i>Łącznie (0-10)</i>
Dochody ogółem	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
budżet państwa												
JST												
pozostałe jednostki (oddzielnie)												
Wydatki ogółem	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
budżet państwa												
JST												
pozostałe jednostki (oddzielnie)												
Saldo ogółem	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
0budżet państwa												
JST												
pozostałe jednostki (oddzielnie)												
Źródła finansowania	Wejście w życie projektowanej ustawy nie spowoduje skutków dla sektora finansów publicznych, w tym dochodów i wydatków budżetu państwa oraz samorządu terytorialnego.											

Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń		Projektowane rozporządzenie określa wzór legitymacji pracownika UAE. Projektodawca zdecydował o nie wprowadzaniu zmian w dotychczas obowiązującym wzorze, z tego względu wejście w życie rozporządzenia nie spowoduje konieczności wymiany legitymacji. Ponadto, na podstawie projektowanego § 3 legitymacje służbowe wydane pracownikom na podstawie dotychczas obowiązujących przepisów zachowują ważność.						
7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe								
Skutki								
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	<i>Łącznie (0-10)</i>
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z r.)	duże przedsiębiorstwa							
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw							
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe							
	(dodaj/usuń)							
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa							
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw							
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe							
Niemierzalne								
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń		Projektowane rozporządzenie nie będzie miało wpływu na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na sytuację ekonomiczną i społeczną rodziny, a także osób niepełnosprawnych oraz osób starszych.						
8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu								
X nie dotyczy								
Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).					☐ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy			

☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:		☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektroniczności.		☐ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy	
Komentarz:			
9. Wpływ na rynek pracy			
Projektowane rozporządzenie nie będzie miało wpływu na rynek pracy.			
10. Wpływ na pozostałe obszary			
☐ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☐ inne:	☐ demografia ☐ mienie państwowe	☐ informatyzacja ☐ zdrowie	
Omówienie wpływu	Projektowane rozporządzenie nie będzie miało wpływu na w/w obszary		
11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego			
Projektowane przepisy wejdą w życie 14 dni od dnia ogłoszenia. Nowe legitymacje będą wydawane na podstawie projektowanego rozporządzenia po jego wejściu w życie. Ze względu na to, iż projektowany akt nie wprowadza zmian w dotychczas obowiązującym wzorze legitymacji, z tego względu nie będzie pociągał za sobą konieczności wymiany dotychczasowych legitymacji.			
12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?			
Nie przewiduje się ewaluacji efektów projektu. Projekt nie wprowadza zmian w dotychczasowym wzorze legitymacji.			
13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)			
Brak.			

ROZPORZĄDZENIE
PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia

w sprawie trybu postępowania w przypadku stwierdzenia, że urządzenie wytwarzające pole elektromagnetyczne powoduje szkodliwe zakłócenie pracy innego urządzenia

Na podstawie art. 434 ust. 2 ustawy z dnia ... 2022 r. - Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. poz. ...) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa tryb postępowania w przypadku stwierdzenia, że urządzenie w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 13 kwietnia 2007 r. o kompatybilności elektromagnetycznej (Dz. U. z 2022 r. poz. 2233) , wytwarzające pole elektromagnetyczne, zwane dalej „urządzeniem”, używane przez

- 1) komórki organizacyjne i jednostki organizacyjne podległe Ministrowi Obrony Narodowej lub przez niego nadzorowane, komórki organizacyjne i jednostki organizacyjne podległe ministrowi właściwemu do spraw administracji publicznej lub przez niego nadzorowane oraz organy i jednostki organizacyjne nadzorowane lub podległe ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych - dla własnych potrzeb,
- 2) komórki organizacyjne i jednostki organizacyjne podległe ministrowi właściwemu do spraw administracji publicznej lub przez niego nadzorowane, organy i jednostki organizacyjne podległe ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych oraz jednostki organizacyjne Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego w odniesieniu do sieci telekomunikacyjnej eksploatowanej przez te organy i jednostki na potrzeby Kancelarii Prezydenta, Kancelarii Sejmu, Kancelarii Senatu i administracji rządowej,
- 3) jednostki sił zbrojnych obcych państw oraz jednostki organizacyjne innych zagranicznych organów państwowych, przebywające czasowo na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie umów, których Rzeczpospolita Polska jest stroną - na czas pobytu,
- 4) jednostki organizacyjne Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu i Centralnego Biura Antykorupcyjnego - dla własnych potrzeb,
- 5) jednostki organizacyjne podległe ministrowi właściwemu do spraw zagranicznych - dla własnych potrzeb,
- 6) misje dyplomatyczne, urzędy konsularne, zagraniczne misje specjalne oraz przedstawicielstwa organizacji międzynarodowych, korzystające z przywilejów i immunitetów na podstawie ustaw, umów i zwyczajów międzynarodowych, mające swoje siedziby na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej - wyłącznie w zakresie związanym z działalnością dyplomatyczną tych podmiotów oraz pod warunkiem uzyskania zgody, o której mowa w art.

148b ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. - Prawo telekomunikacyjne,

7) komórki organizacyjne przeprowadzające czynności wywiadu skarbowego, które wchodzą w skład jednostek organizacyjnych kontroli skarbowej nadzorowanych lub podległych ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych - dla własnych potrzeb

- zwane dalej „podmiotami”, powoduje szkodliwe zakłócenie pracy innego urzędnika spełniającego zasadnicze wymagania w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 13 kwietnia 2007 r. o kompatybilności elektromagnetycznej, zwane dalej „szkodliwym zakłóceniem”.

§ 2. W celu eliminacji szkodliwego zakłócenia powodowanego przez urządzenie:

1) Minister Obrony Narodowej odpowiednio w stosunku do podmiotów, o których mowa w § 1 pkt 1,

2) minister właściwy do spraw administracji publicznej odpowiednio w stosunku do podmiotów, o których mowa w § 1 pkt 1 i 2,

3) minister właściwy do spraw wewnętrznych odpowiednio w stosunku do podmiotów, o których mowa w § 1 pkt 1 i 2,

4) minister koordynujący na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej pobyt podmiotów, o których mowa w § 1 pkt 3,

5) Szef Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, zwany dalej „Szefem ABW”, odpowiednio w stosunku do podmiotów, o których mowa w § 1 pkt 2 i 4,

6) Szef Agencji Wywiadu, zwany dalej „Szefem AW”, oraz Szef Centralnego Biura Antykorupcyjnego, zwany dalej „Szefem CBA”, odpowiednio w stosunku do podmiotów, o których mowa w § 1 pkt 4,

7) minister właściwy do spraw zagranicznych w stosunku do podmiotów, o których mowa w § 1 pkt 5 i 6,

8) minister właściwy do spraw finansów publicznych w stosunku do podmiotów, o których mowa w § 1 pkt 7

- oraz Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej, zwany dalej „Prezesem UKE”, działają przy pomocy wyznaczonych, podległych im komórek organizacyjnych, zwanych dalej odpowiednio „komórką wyznaczoną przez właściwego ministra, Szefa ABW, Szefa AW albo Szefa CBA” lub „komórką UKE do spraw zwalczania szkodliwych zakłóceń”.

§ 3. 1. W przypadku stwierdzenia przez Prezesa UKE, że urządzenie używane przez którykolwiek z podmiotów powoduje szkodliwe zakłócenie, kierownik komórki UKE do spraw zwalczania szkodliwych zakłóceń występuje niezwłocznie do kierownika komórki wyznaczonej przez właściwego ministra, Szefa ABW, Szefa AW albo Szefa CBA o podjęcie działań w celu eliminacji szkodliwego zakłócenia.

2. W wystąpieniu określa się dane charakteryzujące szkodliwe zakłócenie, w szczególności:

- 1) nazwę użytkownika, którego urządzenie jest szkodliwie zakłócać,
- 2) częstotliwość pracy, współrzędne geograficzne, lokalizację urządzenia, którego praca jest szkodliwie zakłócana, a w przypadku gdy to urządzenie jest wyposażone w system antenowy - wysokość zainstalowania anten, ich poziome i pionowe charakterystyki promieniowania oraz azymut głównej wiązki promieniowania anteny,
- 3) datę, czas trwania, częstość występowania oraz objawy techniczne szkodliwego zakłócenia,
- 4) możliwe do określenia dane o źródle szkodliwego zakłócenia, w tym charakterystyczne znaki, rodzaj modulacji, częstotliwość, czas występowania szkodliwego zakłócenia oraz natężenie pola elektrycznego albo natężenie pola magnetycznego lub średnią gęstość mocy pola elektromagnetycznego

- oraz wyznacza się termin usunięcia jego przyczyny, który nie może być dłuższy niż 15 dni.

3. W przypadku braku możliwości eliminacji szkodliwego zakłócenia w terminie, o którym mowa w ust. 2, kierownik komórki wyznaczonej przez właściwego ministra, Szefa ABW, Szefa AW albo Szefa CBA występuje do kierownika komórki UKE do spraw zwalczania szkodliwych zakłóceń z uzasadnionym wnioskiem o przedłużenie terminu, który może zostać przedłużony maksymalnie o 30 dni.

4. Jeżeli szkodliwe zakłócenie nie zostanie wyeliminowane w terminie, o którym mowa w ust. 2, albo w przedłużonym terminie, o którym mowa w ust. 3, Prezes UKE występuje do właściwego ministra, Szefa ABW, Szefa AW albo Szefa CBA o podjęcie niezwłocznych działań w celu usunięcia przyczyny szkodliwego zakłócenia.

§ 4. Prezes UKE, na wniosek właściwego ministra, Szefa ABW, Szefa AW albo Szefa CBA, udziela podmiotom, stosownie do posiadanych środków technicznych, niezbędnej pomocy w określeniu źródła oraz sposobu eliminacji szkodliwego zakłócenia powodowanego przez używane przez te podmioty urządzenie.

§ 5. 1. W przypadku wystąpienia rozbieżności między komórką UKE do spraw zwalczania szkodliwych zakłóceń a komórką wyznaczoną przez właściwego ministra, Szefa ABW, Szefa AW albo Szefa CBA, dotyczących określenia źródła szkodliwego zakłócenia lub sposobu jego eliminacji, Prezes UKE występuje do właściwego ministra, Szefa ABW, Szefa AW albo Szefa CBA z wnioskiem o powołanie komisji wspólnej w celu określenia źródła szkodliwego zakłócenia lub sposobu jego eliminacji.

2. W skład komisji wchodzi: kierownik komórki UKE do spraw zwalczania szkodliwych zakłóceń, pełniący funkcję przewodniczącego komisji, kierownik komórki wyznaczonej przez właściwego ministra, Szefa ABW, Szefa AW albo Szefa CBA, kierownik podmiotu, w stosunku do którego istnieje przypuszczenie, że używane przez ten podmiot urządzenie powoduje szkodliwe zakłócenie, oraz wyznaczeni przez nich przedstawiciele.

3. Kierownik komórki wyznaczonej przez właściwego ministra, Szefa ABW, Szefa AW albo Szefa CBA udziela członkom komisji wszelkich potrzebnych informacji oraz zapewnia:

- 1) warunki do przeprowadzenia czynności pomiarowych;

2) dostęp do danych technicznych urządzenia oraz do obiektów i pomieszczeń, w których urządzenie to się znajduje.

4. Komisja sporządza protokół przeprowadzonych czynności, podpisany przez członków komisji, i przekazuje go Prezesowi UKE.

5. Protokół zawiera określenie terminu, w jakim należy dokonać eliminacji szkodliwego zakłócenia, albo w przypadku gdy określenie tego terminu nie jest możliwe, harmonogram działań mających na celu eliminację szkodliwego zakłócenia.

6. W przypadku określenia w protokole harmonogramu działań mających na celu eliminację szkodliwego zakłócenia kierownik komórki wyznaczonej przez właściwego ministra, Szefa ABW, Szefa AW albo Szefa CBA informuje Prezesa UKE, co najmniej raz na kwartał, o postępach w realizacji harmonogramu.

7. W przypadku niewyeliminowania szkodliwego zakłócenia w terminie określonym w protokole lub niepodjęcia działań określonych w harmonogramie Prezes UKE występuje do właściwego ministra, Szefa ABW, Szefa AW albo Szefa CBA z żądaniem przedstawienia wyjaśnień.

§ 6. 1. Kierownik komórki UKE do spraw zwalczania szkodliwych zakłóceń niezwłocznie informuje użytkownika urządzenia, którego praca jest szkodliwie zakłócana, o podjętych działaniach i wyznaczonym terminie eliminacji szkodliwego zakłócenia.

2. Kierownik komórki UKE do spraw zwalczania szkodliwych zakłóceń, na wniosek użytkownika urządzenia, którego praca jest szkodliwie zakłócana, informuje go o postępie prac w zakresie eliminacji szkodliwego zakłócenia.

3. Kierownik komórki wyznaczonej przez właściwego ministra, Szefa ABW, Szefa AW albo Szefa CBA niezwłocznie zawiadamia kierownika komórki UKE do spraw zwalczania szkodliwych zakłóceń o wyeliminowaniu szkodliwego zakłócenia.

4. Kierownik komórki UKE do spraw zwalczania szkodliwych zakłóceń przekazuje informację, o której mowa w ust. 3, użytkownikowi, którego urządzenie było szkodliwie zakłócane.

§ 7. 1. Właściwi ministrowie, Szef ABW, Szef AW, Szef CBA oraz Prezes UKE wyznaczają komórki organizacyjne, o których mowa w § 2.

2. O wyznaczeniu komórki organizacyjnej właściwi ministrowie, Szef ABW, Szef AW oraz Szef CBA poinformują niezwłocznie Prezesa UKE.

3. O wyznaczeniu komórki organizacyjnej UKE do spraw zwalczania szkodliwych zakłóceń Prezes UKE poinformuje niezwłocznie właściwych ministrów, Szefa ABW, Szefa AW oraz Szefa CBA.

§ 8. Komórki wyznaczone przez właściwego ministra, Szefa ABW, Szefa AW albo Szefa CBA

oraz komórki UKE do spraw zwalczania szkodliwych zakłóceń, wyznaczone na podstawie dotychczasowych przepisów stają się komórkami organizacyjnymi, o których mowa w § 2.

§ 9. Do spraw wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia stosuje się przepisy dotychczasowe.

§ 10. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia¹⁾.

PREZES RADY MINISTRÓW

UZASADNIENIE

¹⁾ Niniejsze rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem Prezesa Rady Ministrów z dnia 9 grudnia 2014 r. w sprawie sposobów postępowania w przypadku stwierdzenia, że urządzenie wytwarzające pole elektromagnetyczne powoduje szkodliwe zakłócenie pracy innego urządzenia (Dz. U. poz. 1821), które traci moc z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, na podstawie art. 96 pkt 32 lit. a ustawy z dnia r. – Przepisy wprowadzające ustawę - Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. poz.).

Projekt rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów w sprawie trybu postępowania w przypadku stwierdzenia, że urządzenie wytwarzające pole elektromagnetyczne powoduje szkodliwe zakłócenie pracy innego urządzenia wykonuje upoważnienie zawarte w art. 434 ust. 2 ustawy z dnia 2022 r. – Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U.), dalej również: „Pke”. Zastępuje ono rozporządzenie Prezesa Rady Ministrów z dnia 9 grudnia 2014 r. w sprawie sposobów postępowania w przypadku stwierdzenia, że urządzenie wytwarzające pole elektromagnetyczne powoduje szkodliwe zakłócenie pracy innego urządzenia (Dz.U. z 2014 r. poz. 1821). Konieczność wydania nowego rozporządzenia wynika z uchwalenia ustawy – Prawo komunikacji elektronicznej, która zastąpiła dotychczas obowiązującą ustawę z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne. Zgodnie z art. 94 pkt 38 ustawy z dnia 2022 r. – Przepisy wprowadzające ustawę - Prawo komunikacji elektronicznej dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 205 ust. 2 ustawy Prawo telekomunikacyjne zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 434 ust. 2 Pke, jednak nie dłużej niż przez 24 miesiące od dnia wejścia w życie tej ustawy.

Ustawa Pke nie dokonała zasadniczo zmian w treści delegacji w porównaniu do jej brzmienia zawartego w art. 205 ust. 2 ustawy Prawo telekomunikacyjne. Zgodnie z art. 434 ust. 2 Pke Prezes Rady Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, tryb postępowania w przypadku stwierdzenia, że urządzenie w rozumieniu przepisów o kompatybilności elektromagnetycznej, wytwarzające pole elektromagnetyczne, używane przez podmioty, o których mowa w art. 2 pkt 87 lit. a-f oraz h, powoduje szkodliwe zakłócenie pracy innego urządzenia, spełniającego zasadnicze wymagania w rozumieniu przepisów o kompatybilności elektromagnetycznej, uwzględniając charakter zadań realizowanych przez te podmioty oraz słuszny interes użytkownika urządzenia, którego praca jest zakłócana. W delegacji wprowadzono jedynie zmianę o charakterze legislacyjnym polegającą na zastąpieniu wyrazów „sposoby postępowania” na „tryb postępowania”.

Delegacja odwołuje się do pojęcia urządzeń w rozumieniu przepisów o kompatybilności elektromagnetycznej. Ustawa z dnia 13 kwietnia 2007 r. o kompatybilności elektromagnetycznej wskazuje w art. 1, że odnosi się do urządzeń, w tym aparatury, instalacji stacjonarnych, komponentów oraz instalacji ruchomych, w związku z ich zdolnością do zadowalającego działania w określonym środowisku elektromagnetycznym, bez wprowadzania do tego środowiska niedopuszczalnych zaburzeń elektromagnetycznych (jest to kompatybilność elektromagnetyczna). Urządzenia takie powinny spełniać zasadnicze wymagania, które odnoszą się do:

- 1) niewywoływania w swoim środowisku zaburzeń elektromagnetycznych o wartościach przekraczających odporność na te zaburzenia innego urządzenia występującego w tym środowisku oraz
- 2) posiadania wymaganej odporności na zaburzenia elektromagnetyczne.

Odnosząc się do kwestii powodowania przez urządzenie szkodliwych zakłóceń pracy innego urządzenia, należy wskazać, iż pojęcie szkodliwych zakłóceń zostało zdefiniowane w art. 2 Pke. Szkodliwymi zakłóceniami są zakłócenia, które:

1) zagrażają funkcjonowaniu służby radionawigacyjnej lub innej służby radiokomunikacyjnej związanej z bezpieczeństwem lub

2) w sposób poważny pogarszają, utrudniają lub wielokrotnie przerywają wykonywanie służby radiokomunikacyjnej działającej zgodnie z przepisami prawa.

Projektowane rozporządzenie dotyczy powodowania szkodliwych zakłóceń przez urządzenia używane przez wskazane w delegacji podmioty. Są to następujące podmioty wykonujące działalność telekomunikacyjną lub używające urządzeń radiowych:

- a) komórki organizacyjne i jednostki organizacyjne podległe Ministrowi Obrony Narodowej lub przez niego nadzorowane, komórki organizacyjne i jednostki organizacyjne podległe ministrowi właściwemu do spraw administracji publicznej lub przez niego nadzorowane oraz organy i jednostki organizacyjne nadzorowane lub podległe ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych - dla własnych potrzeb,
- b) komórki organizacyjne i jednostki organizacyjne podległe ministrowi właściwemu do spraw administracji publicznej lub przez niego nadzorowane, organy i jednostki organizacyjne podległe ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych oraz jednostki organizacyjne Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego w odniesieniu do sieci telekomunikacyjnej eksploatowanej przez te organy i jednostki na potrzeby Kancelarii Prezydenta, Kancelarii Sejmu, Kancelarii Senatu i administracji rządowej,
- c) jednostki sił zbrojnych obcych państw oraz jednostki organizacyjne innych zagranicznych organów państwowych, przebywające czasowo na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie umów, których Rzeczpospolita Polska jest stroną - na czas pobytu,
- d) jednostki organizacyjne Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu i Centralnego Biura Antykorupcyjnego - dla własnych potrzeb,
- e) jednostki organizacyjne podległe ministrowi właściwemu do spraw zagranicznych - dla własnych potrzeb,
- f) misje dyplomatyczne, urzędy konsularne, zagraniczne misje specjalne oraz przedstawicielstwa organizacji międzynarodowych, korzystające z przywilejów i immunitetów na podstawie ustaw, umów i zwyczajów międzynarodowych, mające swe siedziby na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej - wyłącznie w zakresie związanym z działalnością dyplomatyczną tych podmiotów oraz pod warunkiem uzyskania zgody, o której mowa w art. 148b,
- g) jednostki organizacyjne Krajowej Administracji Skarbowej - dla własnych potrzeb.

Należy przy tym wskazać, że projekt rozporządzenia odnosi się do sytuacji, w których wystąpienie szkodliwego zakłócenia zostało już stwierdzone i nie obejmuje procedury zgłaszania Prezesowi UKE przypadków wystąpienia szkodliwych zakłóceń. Jednocześnie zauważyć należy, że przypadki zakłócania urządzeń użytkowanych przez odbiorcę indywidualnego mogą być zgłaszane przez tych odbiorców w dowolny sposób do Urzędu

Komunikacji Elektronicznej.

Zgodnie z projektowanym rozporządzeniem, w przypadku gdy Prezes UKE stwierdzi, że urządzenie używane przez którykolwiek z w/w podmiotów powoduje szkodliwe zakłócenie, kierownik komórki UKE do spraw zwalczania szkodliwych zakłóceń występuje niezwłocznie do kierownika komórki wyznaczonej przez właściwego ministra lub szefa urzędu centralnego o podjęcie działań w celu eliminacji szkodliwego zakłócenia. Projekt wymienia elementy, jakie powinno zawierać wystąpienie oraz celem zapewnienia sprawnego i możliwie szybkiego procesu usuwania szkodliwych zakłóceń wskazuje, że maksymalny termin wyznaczony przez UKE na usunięcie przyczyn tych zakłóceń nie może być dłuższy niż 15 dni. Termin ten może zostać przedłużony, na uzasadniony wniosek, do maksymalnie 30 dni.

Projektowany akt określa również sposób postępowania w przypadku wystąpienia rozbieżności dotyczących określenia źródła zakłóceń lub sposobu ich eliminacji. W takim przypadku powoływana jest komisja wspólna w celu określenia źródła szkodliwego zakłócenia lub sposobu jego eliminacji.

Zaproponowane w rozporządzeniu rozwiązania nie odbiegają od regulacji zawartych w rozporządzeniu Prezesa Rady Ministrów z dnia 9 grudnia 2014 r. w sprawie sposobów postępowania w przypadku stwierdzenia, że urządzenie wytwarzające pole elektromagnetyczne powoduje szkodliwe zakłócenie pracy innego urządzenia (Dz.U. z 2014 r. poz. 1821).

Projektowany akt wejdzie w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Niniejszy projekt rozporządzenia nie jest objęty prawem Unii Europejskiej.

Projektowana regulacja nie zawiera przepisów technicznych w rozumieniu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039 oraz z 2004 r. poz. 597) i nie podlega notyfikacji Komisji Europejskiej.

Projektowana regulacja nie będzie wymagała notyfikacji Komisji Europejskiej w trybie ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej (Dz. U. z 2018 r. poz. 362).

Projekt nie wymaga przedłożenia instytucjom i organom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu, w celu uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnienia.

Projekt zostanie udostępniony na stronie Rządowego Centrum Legislacji w serwisie „Rządowy Proces Legislacyjny” oraz w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Ministra Cyfryzacji, zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248, z późn. zm.).

Wejście w życie rozporządzenia nie będzie miało wpływu na działalność mikroprzedsiębiorców, małych i średnich przedsiębiorców.

<p>Nazwa projektu</p> <p>Rozporządzenie Prezesa Rady Ministrów w sprawie trybu postępowania w przypadku stwierdzenia, że urządzenie wytwarzające pole elektromagnetyczne powoduje szkodliwe zakłócenie pracy innego urządzenia</p> <p>Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące</p> <p>Kancelaria Prezesa Rady Ministrów</p> <p>Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu</p> <p>Janusz Cieszyński – Sekretarz Stanu w Kancelarii Prezesa Rady Ministrów</p> <p>Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu</p> <p>.....</p>	<p>Data sporządzenia</p> <p>5 maja 2021 r.</p> <p>Źródło:</p> <p>Art. 434 ust. 2 ustawy z dnia – Prawo komunikacji elektronicznej</p> <p>Nr w wykazie prac</p> <p>.....</p>
---	---

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Projekt rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów w sprawie sposobów postępowania w przypadku stwierdzenia, że urządzenie wytwarzające pole elektromagnetyczne powoduje szkodliwe zakłócenie pracy innego urządzenia wykonuje upoważnienie zawarte w art. 434 ust. 2 ustawy z dnia 2022 r. – Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U.), dalej również: „Pke”. Zastępuje ono rozporządzenie Prezesa Rady Ministrów z dnia 9 grudnia 2014 r. w sprawie sposobów postępowania w przypadku stwierdzenia, że urządzenie wytwarzające pole elektromagnetyczne powoduje szkodliwe zakłócenie pracy innego urządzenia (Dz.U. z 2014 r. poz. 1821). Konieczność wydania nowego rozporządzenia wynika z uchwalenia ustawy – Prawo komunikacji elektronicznej, która zastąpiła dotychczas obowiązującą ustawę z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne. Zgodnie z art. 94 pkt 38 ustawy z dnia 2022 r. – Przepisy wprowadzające ustawę - Prawo komunikacji elektronicznej dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 205 ust. 2 ustawy Prawo telekomunikacyjne zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 434 ust. 2 Pke, jednak nie dłużej niż przez 24 miesiące od dnia wejścia w życie tej ustawy.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Wydanie projektowanego rozporządzenia, które będzie określało sposoby postępowania w przypadku stwierdzenia, że urządzenie w rozumieniu przepisów o kompatybilności elektromagnetycznej, wytwarzające pole elektromagnetyczne, używane przez podmioty, o których mowa w art. 2 pkt 87 lit. a-f oraz h, powoduje szkodliwe zakłócenie pracy innego urządzenia, spełniającego zasadnicze wymagania w rozumieniu przepisów o kompatybilności elektromagnetycznej, uwzględniając charakter zadań realizowanych przez te podmioty oraz słuszny interes użytkownika urządzenia, którego praca jest zakłócana

Ustawa Pke nie dokonała zmian w treści delegacji w porównaniu do jej brzmienia zawartego w art. 205 ust. 2 ustawy Prawo telekomunikacyjne. Zaproponowane w rozporządzeniu rozwiązania nie odbiegają od regulacji zawartych w rozporządzeniu Prezesa Rady Ministrów z dnia 9 grudnia 2014 r. w sprawie sposobów postępowania w przypadku stwierdzenia, że urządzenie wytwarzające pole elektromagnetyczne powoduje szkodliwe zakłócenie pracy innego urządzenia (Dz.U. z 2014 r. poz. 1821).

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?			

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt			
Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej		-----	Obowiązki w zakresie wyznaczenia komórki UKE do spraw zwalczania szkodliwych zakłóceń, oraz dokonanie zgłoszenia właściwym organom
kierownik komórki UKE do spraw zwalczania szkodliwych zakłóceń,		-----	Rozporządzenie reguluje sposób działania tego podmiotu w przypadku wystąpienia szkodliwych zakłóceń, określonych w projekcie
Podmiotu, o których mowa w art. 2 pkt 87 lit. a-f oraz h Pke			Rozporządzenie reguluje tryb działania tych podmiotów w przypadku wystąpienia szkodliwych zakłóceń, określonych w projekcie
5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji			
<p>Projekt zostanie udostępniony na stronie podmiotowej Biuletynu Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji w zakładce „Rządowy Proces Legislacyjny” oraz na stronie podmiotowej Biuletynu Informacji Publicznej Kancelarii Prezesa Rady Ministrów.</p> <p>Ponadto w ramach konsultacji publicznych i opiniowania projekt zostanie przekazany do następujących podmiotów:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej; 2) Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów; 3) Prezes Urzędu Ochrony Danych Osobowych; 4) Prezes Głównego Urzędu Statystycznego; 5) Polskiej Izby Informatyki i Telekomunikacji; 6) Krajowej Izby Gospodarczej Elektroniki i Telekomunikacji; 7) Polskiej Izby Komunikacji Elektronicznej; 8) Krajowej Izby Gospodarczej; 9) Krajowej Izby Komunikacji Ethernetowej; 			

Saldo ogółem	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Obudżet państwa												
JST												
pozostałe jednostki (oddzielnie)												
Źródła finansowania	Wejście w życie projektowanego rozporządzenia nie spowoduje skutków dla sektora finansów publicznych, w tym dochodów i wydatków budżetu państwa oraz samorządu terytorialnego.											
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń												
7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe												
Skutki												
Czas w latach od wejścia w życie zmian	0	1	2	3	5	10	Łącznie (0–10)					
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z ... r.)	duże przedsiębiorstwa											
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw											
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe											
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa											
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw											
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe											
Niemierzalne												
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Projektowane rozporządzenie nie będzie miało wpływu na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na sytuację ekonomiczną i społeczną rodziny, a także osób niepełnosprawnych oraz osób starszych.											

8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu		
X nie dotyczy		
Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).	☐ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy	
☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektroniczności.	☐ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy	
Komentarz:		
9. Wpływ na rynek pracy		
Projektowane rozporządzenie nie będzie miało wpływu na rynek pracy.		
10. Wpływ na pozostałe obszary		
☐ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☐ inne:	☐ demografia ☐ mienie państwowe	☐ informatyzacja ☐ zdrowie
Omówienie wpływu	Projektowane rozporządzenie nie będzie miało wpływu na w/w obszary	
11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego		
Projektowane przepisy wejdą w życie 14 dni od dnia ogłoszenia.		
12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?		
Nie dotyczy		
13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)		
Brak		

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia

**w sprawie w sprawie szczegółowego trybu przeprowadzania kontroli i postępowania
pokontrolnego jednostek organizacyjnych Służby Więziennej**

Na podstawie art. 434 ust. 4 ustawy z dnia – Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. poz.) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa szczegółowy tryb przeprowadzania, kontroli i postępowania pokontrolnego przez Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej, zwanego dalej „Prezesem UKE” jednostek organizacyjnych Służby Więziennej.

§ 2. W przypadku wystąpienia zagrożenia bezpieczeństwa i porządku w jednostce organizacyjnej Służby Więziennej, zwanej dalej „jednostką kontrolowaną”, uniemożliwiającego przeprowadzenie czynności kontrolnych w terminie określonym w zawiadomieniu, o którym mowa w art. 434 ust. 3 ustawy z dnia – Prawo komunikacji elektronicznej, zwanej dalej „ustawą”, Prezes UKE, na wniosek kierownika jednostki kontrolowanej, wyznacza nowy termin kontroli.

§ 3. 1. W przypadku niezapewnienia przez kierownika jednostki kontrolowanej warunków do sprawnego przeprowadzenia kontroli Prezes UKE zawiadamia o tym fakcie na piśmie kierownika jednostki organizacyjnej Służby Więziennej sprawującego nadzór nad jednostką kontrolowaną, zwanego dalej „kierownikiem jednostki nadzoru”.

2. Kierownik jednostki nadzoru, w terminie 7 dni od dnia otrzymania zawiadomienia, informuje na piśmie Prezesa UKE o usunięciu przyczyn uniemożliwiających sprawne przeprowadzenie kontroli.

§ 4. 1. Czynności kontrolnych dokonuje się w obecności kierownika jednostki kontrolowanej lub osoby przez niego upoważnionej.

2. Wymóg, o którym mowa w ust. 1, nie dotyczy czynności kontrolnych przeprowadzanych w sposób zdalny.

§ 5. 1. Zabezpieczenia urządzenia radiowego przed dalszym używaniem lub obsługą, o którym mowa w art. 430 ust. 2 ustawy, dokonuje się przez założenie na nim blokady uniemożliwiającej jego uruchomienie.

2. Zabezpieczenie, o którym mowa w ust. 1, nie może powodować utraty przez jednostkę kontrolowaną uprawnień z tytułu gwarancji jakości lub rękojmi za wady urządzenia.

§ 6. 1. W przypadku, o którym mowa w art. 431 ust. 1 pkt 4 ustawy, badanie techniczne czasowo zajętego urządzenia prowadzi się w siedzibie komórki organizacyjnej Urzędu Komunikacji Elektronicznej, zwanego dalej "UKE", spełniającej warunki techniczne do przeprowadzenia tego badania.

2. Jeżeli przeprowadzenie badania, o którym mowa w ust. 1, jest możliwe w miejscu zainstalowania urządzenia, urządzenie to podlega zabezpieczeniu. Przepisy ust. 1 stosuje się odpowiednio.

§ 7. 1. Z czynności zajęcia urządzenia pracownik UKE sporządza protokół czasowego zajęcia urządzenia, zwany dalej "protokołem".

2. W protokole zamieszcza się w szczególności:

- 1) oznaczenie, adres, siedzibę jednostki kontrolowanej użytkującej czasowo zajęte urządzenie, zwanej dalej "jednostką użytkującą urządzenie", oraz imię i nazwisko kierownika tej jednostki;
- 2) imię i nazwisko oraz stanowisko służbowe pracownika UKE upoważnionego do czasowego zajęcia urządzenia;
- 3) określenie decyzji, na podstawie której dokonywane jest czasowe zajęcie urządzenia;
- 4) datę dokonania czasowego zajęcia urządzenia;
- 5) oznaczenie, adres i siedzibę komórki organizacyjnej UKE, w której przeprowadza się badanie, o którym mowa w § 8 ust. 1, lub wzmiankę o zabezpieczeniu czasowo zajętego urządzenia;
- 6) omówienie dokonanych w protokole poprawek, skreśleń i uzupełnień;
- 7) podpisy pracownika UKE i kierownika jednostki użytkującej urządzenie oraz miejsce i datę podpisania protokołu;
- 8) parafy pracownika UKE i kierownika jednostki użytkującej urządzenie na każdej stronie protokołu;
- 9) wzmiankę o doręczeniu egzemplarza protokołu kierownikowi jednostki użytkującej urządzenie.

3. Protokół sporządza się w dwóch egzemplarzach, z których jeden przeznaczony jest dla jednostki użytkującej urządzenie, a drugi dla komórki organizacyjnej UKE, której pracownik dokonał czasowego zajęcia urządzenia.

§ 8. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.¹⁾

MINISTER SPRAWIEDLIWOŚCI

w porozumieniu

MINISTER CYFRYZACJI

¹⁾ Niniejsze rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem Ministra Transportu z dnia 19 września 2007 r. w sprawie sposobu przeprowadzania postępowania kontrolnego i pokontrolnego przez Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej wobec jednostek organizacyjnych służby więziennej (Dz. U. poz. 1298), które traci moc z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, na podstawie art. 96 pkt 32 lit. ustawy z dnia - Przepisy wprowadzające ustawę - Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. poz.....).

UZASADNIENIE

Projekt rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie sposobu przeprowadzania kontroli i postępowania pokontrolnego przez Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej wobec jednostek organizacyjnych służby więziennej wydawany jest w porozumieniu z Ministrem Cyfryzacji na podstawie art. 434 ust. 3 ustawy z dnia – Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. z).

Regulacja zastępuje rozporządzenie Ministra Transportu z dnia 19 września 2007 r. w sprawie sposobu przeprowadzania postępowania kontrolnego i pokontrolnego przez Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej wobec jednostek organizacyjnych służby więziennej (Dz.U. Nr 181 poz. 1298), które traci moc z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, na podstawie art. 94 pkt 38 ustawy z dnia - ustawy wprowadzającej ustawę - Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. poz.....). Konieczność wydania nowego rozporządzenia wynika przede wszystkim z zastąpienia ustawy Prawo telekomunikacyjne nową ustawą regulującą rynek komunikacji elektronicznej w Polsce – ustawą Prawo komunikacji elektronicznej.

Rozporządzenie wprowadza szczególne reguły prowadzenia kontroli działalności telekomunikacyjnej oraz eliminowania zakłóceń w zakresie kompatybilności elektromagnetycznej dla jednostek organizacyjnych Służby Więziennej. Rozporządzenie określa zatem szczegółowy tryb przeprowadzania przez Prezesa UKE, kontroli i postępowania pokontrolnego w zakresie przestrzegania przez te jednostki przepisów, decyzji oraz postanowień z zakresu telekomunikacji lub spełniania wymagań dotyczących kompatybilności elektromagnetycznej

Należy przy tym podkreślić, że zaproponowane regulacje nie ulegają zasadniczym i istotnym zmianom w stosunku do rozporządzenia wydanego na podstawie art. 205 ust. 3 ustawy Prawo telekomunikacyjne.

Prezes UKE, przeprowadzając kontrolę zawiadania, zgodnie z przepisami ustawy, na piśmie kierownika jednostki organizacyjnej Służby Więziennej, w terminie 7 dni przed przystąpieniem do czynności kontrolnych o terminie, przedmiocie i zakresie kontroli. W szczególnie uzasadnionych przypadkach termin ten może zostać skrócony, ale nie może być krótszy niż 24 godziny.

Czynności kontrolnych, z wyjątkiem czynności przeprowadzanych w sposób zdalny, dokonuje się w obecności kierownika jednostki kontrolowanej lub osoby przez niego upoważnionej.

Wszelkie decyzje wydawane w ramach kontroli doręczają się kierownikowi jednostki kontrolowanej, której decyzje te dotyczą, oraz kierownikowi jednostki nadzoru.

Rozporządzenie wejdzie w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Projekt rozporządzenia nie jest sprzeczny z prawem Unii Europejskiej.

Projektowana regulacja nie zawiera przepisów technicznych w rozumieniu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039 oraz z 2004 r. poz. 597) i nie podlega notyfikacji Komisji Europejskiej.

Projektowana regulacja nie będzie wymagała notyfikacji Komisji Europejskiej w trybie ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej (Dz. U. z 2018 r. poz. 362).

Projekt nie wymaga przedłożenia instytucjom i organom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu, w celu uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnienia.

Projekt został udostępniony na stronie Rządowego Centrum Legislacji w serwisie „Rządowy Proces Legislacyjny” oraz w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Ministra Cyfryzacji, zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248.).

Wejście w życie rozporządzenia nie będzie miało wpływu na działalność mikroprzedsiębiorców, małych i średnich przedsiębiorców.

<p>Nazwa projektu Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości w sprawie w sprawie szczegółowego trybu przeprowadzania kontroli i postępowania pokontrolnego jednostek organizacyjnych służby więziennej</p> <p>Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Ministerstwo Sprawiedliwości, KPRM</p> <p>Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu</p> <p>Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu</p>	<p>Data sporządzenia</p> <p>Źródło: art. 434 ust. 4 ustawy z dnia – Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. z),</p> <p>Nr w wykazie prac</p>
--	--

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Projekt rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie szczegółowego trybu przeprowadzania kontroli i postępowania pokontrolnego przez Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej wobec jednostek organizacyjnych służby więziennej wydawany jest w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości na podstawie art. 434 ust. 4 ustawy z dnia – Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. z).

Regulacja zastępuje rozporządzenie Ministra Transportu z dnia 19 września 2007 r. w sprawie sposobu przeprowadzania postępowania kontrolnego i pokontrolnego przez Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej wobec jednostek organizacyjnych służby więziennej (Dz.U. Nr 181 poz. 1298), które traci moc z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, na podstawie art. 94 pkt. 38 ustawy z dnia - ustawy wprowadzającej ustawę - Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. poz.....). Konieczność wydania nowego rozporządzenia wynika przede wszystkim z zastąpienia ustawy Prawo telekomunikacyjne nową ustawą regulującą rynek komunikacji elektronicznej w Polsce – ustawą Prawo komunikacji elektronicznej.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Rozporządzenie wprowadza szczególne reguły prowadzenia kontroli działalności telekomunikacyjnej oraz eliminowania zakłóceń w zakresie kompatybilności elektromagnetycznej dla jednostek organizacyjnych Służby Więziennej. Rozporządzenie określa zatem sposoby przeprowadzania przez Prezesa UKE, kontroli i postępowania pokontrolnego w zakresie przestrzegania przez te jednostki przepisów, decyzji oraz postanowień z zakresu telekomunikacji lub spełniania wymagań dotyczących kompatybilności elektromagnetycznej

Należy przy tym podkreślić, że zaproponowane regulacje nie ulegają zasadniczym i istotnym zmianom w stosunku do rozporządzenia wydanego na podstawie art. 205 ust. 3 ustawy Prawo telekomunikacyjne.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Przedmiot rozporządzenia dotyczy szczegółowej kwestii prowadzenia kontroli działalności telekomunikacyjnej oraz eliminowania zakłóceń w zakresie kompatybilności elektromagnetycznej dla jednostek organizacyjnych Służby Więziennej w związku z czym nie było przeprowadzane porównanie międzynarodowe.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej	1	Informacja ogólnodostępna	Opłaty są pobierane przez UKE i stanowią dochód budżetu państwa

Jednostki organizacyjne Służby Więziennej			Rozporządzenie wprowadza szczególne reguły prowadzenia kontroli działalności telekomunikacyjnej oraz eliminowania zakłóceń w zakresie kompatybilności elektromagnetycznej dla jednostek organizacyjnych Służby Więziennej
---	--	--	---

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248, z późn. zm.) projektowane rozporządzenie zostanie udostępnione na stronie podmiotowej Biuletynu Informacji Publicznej Ministra Sprawiedliwości oraz w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji, w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny.

Wyniki konsultacji społecznych zostaną omówione w raporcie z konsultacji publicznych i opiniowania, stanowiącym załącznik do OSR.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

(ceny stałe z ... r.)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]												
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Łącznie (0-10)	
Dochody ogółem													
budżet państwa													
JST													
pozostałe jednostki (oddzielnie)													
Wydatki ogółem													
budżet państwa													
JST													
pozostałe jednostki (oddzielnie)													
Saldo ogółem													
budżet państwa													
JST													
pozostałe jednostki (oddzielnie)													
Źródła finansowania	Wejście w życie projektowanego rozporządzenia nie spowoduje skutków dla sektora finansów publicznych, w tym dochodów i wydatków budżetu państwa oraz samorządu terytorialnego.												

Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń		Nie dotyczy						
7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe								
Skutki								
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0-10)
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z ... r.)	duże przedsiębiorstwa							
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw							
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe							
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa							
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw							
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe							
Niemierzalne								
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń		Projektowane rozporządzenie będzie nie będzie miało wpływu na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na sytuację ekonomiczną i społeczną rodziny, a także osób niepełnosprawnych oraz osób starszych.						
8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu								
☒ nie dotyczy								
Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).					☐ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy			

☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektroniczności.	☐ tak ☐ nie ☒ nie dotyczy	
Komentarz:		
9. Wpływ na rynek pracy		
Projektowane rozporządzenie nie będzie miało wpływu na rynek pracy.		
10. Wpływ na pozostałe obszary		
☐ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☐ inne:	☐ demografia ☐ mienie państwowe	☐ informatyzacja ☐ zdrowie
Omówienie wpływu	Nie dotyczy.	
11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego		
Projektowane rozporządzenie wejdzie w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.		
12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?		
Nie dotyczy.		
13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)		
Nie dotyczy.		